This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Это цифровая коиия книги, хранящейся для иотомков на библиотечных иолках, ирежде чем ее отсканировали сотрудники комиании Google в рамках ироекта, цель которого - сделать книги со всего мира достуиными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских ирав на эту книгу истек, и она иерешла в свободный достуи. Книга иереходит в свободный достуи, если на нее не были иоданы авторские ирава или срок действия авторских ирав истек. Переход книги в свободный достуи в разных странах осуществляется ио-разному. Книги, иерешедшие в свободный достуи, это наш ключ к ирошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все иометки, иримечания и другие заииси, существующие в оригинальном издании, как наиоминание о том долгом иути, который книга ирошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использовапия

Комиания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы иеревести книги, иерешедшие в свободный достуи, в цифровой формат и сделать их широкодостуиными. Книги, иерешедшие в свободный достуи, иринадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, иоэтому, чтобы и в дальнейшем иредоставлять этот ресурс, мы иредириняли некоторые действия, иредотвращающие коммерческое исиользование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические заиросы.

Мы также иросим Вас о следующем.

- Не исиользуйте файлы в коммерческих целях.
  Мы разработали ирограмму Поиск книг Google для всех иользователей, иоэтому исиользуйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.

- Не отиравляйте автоматические заиросы.
  Не отиравляйте в систему Google автоматические заиросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного иеревода, оитического расиознавания символов или других областей, где достуи к большому количеству текста может оказаться иолезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем исиользовать материалы, иерешедшие в свободный достуи.

- Не удаляйте атрибуты Google.
  В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он иозволяет иользователям узнать об этом ироекте и иомогает им найти доиолнительные материалы ири иомощи ирограммы Поиск книг Google. Не удаляйте его.

- Делайте это законно.
  Независимо от того, что Вы исиользуйте, не забудьте ироверить законность своих действий, за которые Вы несете иолную ответственность. Не думайте, что если книга иерешла в свободный достуи в США, то ее на этом основании могут исиользовать читатели из других стран. Условия для иерехода книги в свободный достуи в разных странах различны, иоэтому нет единых иравил, иозволяющих оиределить, можно ли в оиределенном случае исиользовать оиределенную книгу. Не думайте, что если книга иоявилась в Поиске книг Google, то ее можно исиользовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских ирав может быть очень серьезным.

О программе Поиск кпиг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне достуиной и иолезной. Программа Поиск книг Google иомогает иользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый иоиск ио этой книге можно выиолнить на странице `http://books.google.com/`

·FROM·THE·LIBRARY·OF·
·PAUL·N·MILIUKOV·

P. Dubrowski

DOKŁADNY SŁOWNIK

JĘZYKA POLSKIEGO I RUSKIEGO

UŁOŻONY PRZEZ

P. DUBROWSKIEGO

Członka Cesarskiéj Akademji Nauk.

ПОЛНЫЙ СЛОВАРЬ

ПОЛЬСКАГО И РУССКАГО ЯЗЫКА

СОСТАВЛЕННЫЙ

П. П. ДУБРОВСКИМЪ

Членомъ Императорской Академіи Наукъ.

Tom I. Część Polsko-Ruska.

WARSZAWA.

NAKŁAD FERDYNANDA HÖSICK.

1877.

DOKŁADNY SŁOWNIK POLSKO-RUSKI.

ПОЛНЫЙ ПОЛЬСКО-РУССКІЙ СЛОВАРЬ.

DOKŁADNY SŁOWNIK

JĘZYKA

POLSKIEGO I RUSKIEGO

UŁOŻONY PRZEZ

P. DUBROWSKIEGO

Członka-Korrespondenta Cesarskiéj Akademji Nauk.

Część Polsko-Ruska.

WARSZAWA.

NAKŁAD FERDYNANDA HÖSICK.

1876.

UNIV. CALIFORN

ПОЛНЫЙ СЛОВАРЬ

ПОЛЬСКАГО И РУССКАГО

ЯЗЫКА

СОСТАВЛЕННЫЙ

П. П. ДУБРОВСКИМЪ

Членомъ-Корреспондентомъ Императорской Академіи Наукъ.

Часть Польско-Русская.

ВАРШАВА.

ИЗДАНІЕ КНИГОПРОДАВЦА ФЕРДИНАНДА ГЁЗИКА.

1876.

UNIV OF CALIFORNIA

Дозволено Цензурою.

Варшава, 7 Іюля 1876 года.

HOOVER LIBRARY

Egzemplarze, nieopatrzone stęplem lub podpisem autora, prawnie poszukiwane będą.

Objaśnienie skrócéń i znaków użytych w Słowniku.

Изъясненіе сокращеній и знаковъ употребленныхъ въ Словарѣ.

PG6647
D8
v. 1

Агр.	въ Агрономіи (w Agronomji).
Анат.	въ Анатоміи (w Anatomji).
Апт.	въ Аптекахъ (w Aptekach).
Ариѳ.	въ Ариѳметикѣ (w Arytmetyce).
Артил.	въ Артиллеріи (w Artyllerji).
Архит.	въ Архитектурѣ (w Budownictwie).
Астрон.	въ Астрономіи (w Astronomji).
Безл.	Безлично (Nieosobiście).
Библ.	въ Библіи (w Biblji).
Богосл.	въ Богословіи (w Teologji).
Бот.	въ Ботаникѣ (w Botanice).
Боч.	у Бочаровъ (u Bednarzy).
Ветер.	въ Ветеринаріи (w Weterynarji).
Воен.	въ Военномъ искусствѣ (w Sztuce wojennéj).
Геогр.	въ Географіи (w Geografji).
Геол.	въ Геологіи (w Geologji).
Геом.	въ Геометріи (w Geometrji).
Герал.	въ Геральдикѣ (w Heraldyce).
Гидр.	въ Гидравликѣ (w Hydraulice).
Горн.	въ Горномъ дѣлѣ (w Górnictwie).
Грам.	въ Грамматикѣ (w Gramatyce).
Дидак.	въ Дидактикѣ (w Dydaktyce).
Ест. Ист.	въ Естественной исторіи (w Historji Naturalnéj).
ж.	женскій родъ (rodzaj żeński).
Живоп.	въ Живописи (w Malarstwie).
Звук.	звукоподражаніе (naśladowanie brzmienia).
Ирон.	Иронически (Ironicznie).
Ист.	въ Исторіи (w Dziejach).
Каменщ.	у Каменщиковъ (u Mularzy).
Карт.	въ Игральныхъ картахъ (w Kartach do grania).
Кожевн.	у Кожевниковъ (u Garbarzy).
Ком.	въ Коммерціи (w Handlu).
Красил.	у Красильщиковъ (u Farbiarzy).
Кристал.	въ Кристаллографіи (w Krystallografji).
Кровельщ.	у Кровельщиковъ (u Dacharzy).
Кузнец.	у Кузнецовъ (u Kowali).
Лат.	Латинское слово (wyraz łaciński).
Лог.	въ Логикѣ (w Loice).
Лѣсов.	въ Лѣсоводствѣ (w Leśnictwie).
м.	мужескій родъ (rodzaj męzki).
Мат.	въ Математикѣ (w Matematyce).
Мед.	въ Медицинѣ (w Medycynie).
Межд.	Междометіе (Wykrzyknik).
Метал.	въ Металлургіи (w Metallurgji).
Мех.	въ Механикѣ (w Mechanice).
Минер.	въ Минералогіи (w Mineralogji).
мн.	множественное число (liczba mnoga).
Морс.	въ Мореходствѣ (w Marynarce).
Муз.	въ Музыкѣ (w Muzyce).
Нар.	Нарѣчіе (Przysłówek).
Нескл.	Несклоняемое слово (wyraz nieodmienny).
Неупот.	Неупотребительное слово (Wyraz nieużywany).

M3028302

Област.	Областное слово (Wyraz prowincjonalny).
Общ.	Общій родъ (Rodzaj obojej płci).
Опт.	въ Оптикѣ (w Optyce).
Орнит.	въ Орнитологіи (w Ornitologji).
Охот.	у Охотниковъ (u Myśliwych).
Плотн.	у Плотниковъ (u Cieśli).
Повар.	въ Поваренномъ дѣлѣ (w Sztuce kucharskiéj).
Портн.	у Портныхъ (u Krawców).
Посл.	Пословица (Przysłowie).
Предл.	Предлогъ (Przyimek).
Прост.	въ Просторѣчіи (Wyraz pospolity).
Пчел.	въ Пчеловодствѣ (w Pszczólnictwie).
Рим. Пр.	Римское Право (Prawo Rzymskie).
Ритор.	въ Риторикѣ (w Rytoryce).
Рудок.	у Рудокоповъ (u Górników).
Рыб.	у Рыболововъ (u Rybaków).
Садов.	у Садовниковъ (u Ogrodników).
Сапож.	у Сапожниковъ (u Szewców).
Св. Пис.	въ Священномъ Писаніи (w Piśmie Św.).
Слес.	у Слесарей (u Ślusarzy).
См.	Смотри (Obacz).
Собир.	Собирательное имя (Imie zbiorowe).
Сок. Охот.	въ Соколиной охотѣ (w Sokolnictwie).
Сравн.	Сравни (Porównaj).
ср.	средній родъ (rodzaj nijaki).
Стар.	Старинное слово (Wyraz dawny).
Стекл.	на Стекляныхъ заводахъ (w Hutnictwie)
Стих.	въ Стихотворствѣ (w Wierszowaniu).
Столл.	у Столяровъ (u Stolarzy).
Судох.	въ Судоходствѣ (w Flisowstwie).
род. п.	родительный падежъ (drugi przypadek).
Театр.	Театральный терминъ (Wyraz teatralny).
Техн.	въ Технологіи (w Technologji).
Тип.	въ Типографіи (w Drukarni).
Ткач.	у Ткачей (u Tkaczy).
Увел.	Увеличительное слово (Wyraz zgrubiały).
Умен.	Уменьшительное слово (Wyraz zdrobniały).
Унич.	Уничижительное слово (Wyraz pogardliwy).
Устар.	Устарѣлое слово (Wyraz przestarzały).
Фабр.	Фабричное слово (Wyraz fabryczny).
Физ.	въ Физикѣ (w Fizyce).
Физіол.	въ Физіологіи (w Fizjologji).
Филос.	въ Философіи (w Filozofji).
Фортиф.	въ Фортификаціи (w Fortyfikacji).
Хим.	въ Химіи (w Chemji).
Хир.	въ Хирургіи (w Chirurgji).
Хронол.	въ Хронологіи (w Chronologji).
Церк. Слав.	въ Церковно-Славянскихъ книгахъ (w Książkach Kościelno-Sławiańskich).
Часовщ.	у Часовщиковъ (Wyraz zegarmistrzowski).
Энтом.	въ Энтомологіи (w Entomologji).

|| Ten znak odróżnia rozmaite znaczenia wyrazów.

* Gwiazdka wskazuje szczególny zwrot mowy.

Uwaga. Skrócenia, które wskazują rodzaj, liczbę, przypadek i niektóre inne gramatyczne określenia, w części „Polsko-Ruskiej“ Słownika są użyte tylko dla wyrazów *polskich*, tudzież te same skrócenia użyte są wyłącznie dla wyrazów *ruskich* w części „Rusko-Polskiej“.

|| Этотъ знакъ раздѣляетъ разныя значенія словъ.

* Звѣздочка показываетъ особый оборотъ рѣчи.

Примѣчаніе. Сокращенія, указывающія родъ, число, падежъ и нѣкоторыя другія грамматическія опредѣленія, въ „Польско-Русской“ части Словаря, употреблены только для *польскихъ* словъ; такъ точно тѣ же сокращенія употреблены исключительно для *русскихъ* словъ въ „Русско-Польской“ части.

UNIV. OF CALIFORNIA

A.

A произно́сится какъ ру́сская бу́ква А, та же бу́ква съ носово́мъ зву́комъ **Ą** произно́сится какъ *он* пе́редъ бу́квами *b* и *p* (**dąb**, дубъ, **kąpiel**, купа́льня), пе́редъ про́чими же согла́сными какъ *он* (**pająk**, пау́къ, **kąt**, у́голъ). Въ концѣ́ словъ носово́й звукъ почти́ утра́чивается и перехо́дитъ въ *O* (**chodzą**, хо́дятъ, **z tobą**, съ тобо́ю).

A, а, и, но, ли, же. **A byłeś tam?** былъ ли ты тамъ? **A gdzie poszedł?** куда́ онъ пошёлъ? **A gdzie jest?** Да гдѣ́ онъ? **A tak!** ну, да! коне́чно! ита́къ! **Nic a nic!** бо́лѣе ничего́, соверше́нно ничего́! **A pisać to pisać!** Писа́ть такъ писа́ть! **Nic nie wie a gada**, ничего́ не зна́етъ а болта́етъ. **Był to wojak a nawet znakomity literat**, э́то былъ во́инъ и да́же знаменитый литера́торъ.— **A tak, czego nie wiedział, innych pytał się**, ита́къ, чего́ онъ не зна́лъ, спра́шивалъ у други́хъ. || **A!** а! *Межд.* А! а!

Aaronowa broda, Аарóнова борода́, сухо́й водоле́нь, подле́сникъ (*растéніе*).

Abcas, **-a**, *м. см.* **Abzas**, **Obcas**.

Abcyssa, **-y**, *ж. Мат.* абци́сса.

Abdank, **Habdank**, **-u**, *м.* по́льскій гербъ съ бу́квою **W**.

Abdankować, *Стар.* отрѣша́ть отъ слу́жбы; || оставля́ть слу́жбу, отрека́ться (*отъ чего́*).

Abdominalny, *Анат.* брюшно́й.

Abdruk, **-u**, *м.* отпеча́токъ, отпеча́тка; || сле́покъ.

Abdykacja, **-ji**, *ж.* сложе́ніе съ себя́ са́на; || отрече́ніе отъ престо́ла, абдика́ція.

Abdykować, сложи́ть съ себя́ санъ; || отре́чься отъ престо́ла.

Abecadarjusz, **Abecadlarz**, **-a**, *м.* а́збучникъ, учащійся а́збукѣ.

Abecadlarka, **-i**, *ж.* а́збучница, учащаяся а́збукѣ.

Abecadlnik, **-a**, *м.* а́збука, букваръ.

Abecadło, **-a**, *ср.* а́збука, собра́ніе буквъ, *букваръ*.

Abecadłowy, а́збучный, алфави́тный. **Porządkiem abecadłowym**, по а́збучному поря́дку, по алфави́ту.

Abelek, **-lka**, *м.* опо́екъ.

Abelkowy, опо́йковый.

Aberracja, **-ji**, *ж. Астрон.* аберра́ція, ка́жущееся движе́ніе неподви́жныхъ звѣздъ; || *Опт.* расше́яніе лучей свѣта въ зри́тельныхъ тру́бахъ; || * совращéніе съ пути́, развращéніе, уклоне́ніе.

Abstrakcja

Ab instat, *Юрид.* безъ завѣща́нія.

Ab irato, *Юрид.* учинённый въ гнѣвѣ́.

Abis, *см.* **Abys**.

Abjuracja, **-ji**, *ж.* отрече́ніе, отступле́ніе подъ прися́гою.

Abjurować, отрека́ться, отступа́ться, отпира́ться подъ прися́гою.

Ablaktować, прививать дерéвья.

Ablaktowanie, **-nia**, *ср.* прививáніе, прививка дерéвьевъ.

Ablegacja, **-ji**, *ж.* аблега́ція, до́лжность вика́рія, легáта.

Ablegat, **-a**, *м.* аблега́тъ, вика́рій легáта.

Ablegowanie, **-nia**, *ср. см.* **Odkładanie**.

Ablegry, *мн. см.* **Odkłady**.

Ablucja, **-ji**, *ж.* омовéніе, умовéніе.

Abo, **Albo**, и́ли, ль, ли́бо.

Abolicja, **-ji**, *ж.* отмѣне́ніе, уничтоже́ніе; || проще́ніе, пощáда.

Abonament, **-u**, *м.* абонемéнтъ, абонирóвка, подпи́ска, подписна́я цѣна́.

Abonent, **-a**, *м.* абоне́нтъ, подпи́счикъ.

Abonować, абони́ровать, подпи́сываться.

Abordaż, **-u**, *м.* абордáжъ, сцѣпле́ніе двухъ корабле́й.

Aborigeni, *мн.* аборигéны, первобы́тные жи́тели, старожи́лы.

Abowiem, **Albowiem**, и́бо, потому́ что.

Abrewjacja, **-ji**, *ж.* сокраще́ніе.

Abrewjator, **-a**, *м.* сократи́тель; || сочини́тель па́пскихъ булль и разрѣше́ній.

Abrewjatura, **-y**, *ж.* сокраще́ніе словъ.

Abrys, **-u**, *м.* о́черкъ, чертёжъ, рису́нокъ.

Abscyssa, **-y**, *ж. Мат.* абсци́сса, отрѣзокъ.

Absolucja, **-ji**, *ж.* разрѣше́ніе отъ грѣхóвъ, отпуще́ніе грѣхóвъ; || освобожде́ніе отъ наказа́нія, оправда́ніе.

Absolut, **-a**, *м.* дéспотъ, самоупрáвный человѣкъ.

Absolutnie, самовла́стно, произво́льно.

Absolutność, **-ści**, *ж.* произво́лъ, произво́льность, самовла́стіе, самовла́стность, абсолютúзмъ.

Absolutny, абсолю́тный, произво́льный, самовла́стный.

Absolutyzm, **-u**, *м. см.* **Absolutność**.

Absorbcja, **-ji**, *ж.* **Absorbowanie**, **-nia**, *ср.* всáсываніе, поглощéніе.

Abstencja, **-ji**, *ж.* устранéніе.

Abstrakcja, **-ji**, *ж.* отвлечéніе, отвлечённость.

Abstrakcyjny, отвлечённый.
Absurdum, *ср. Нескл.* нелѣпость, вздоръ.
Absyda, -y, *ж.* сводъ; ниша; || хóры, *мн.*
Abszach, -u, *м.* шахованье.
Abszluss, -u, *м.* заключéніе, сведéніе счётовъ.
Absznit, -u, *м.* купóнъ, отрѣзокъ.
Abszyt, -u, *м.* увольнéніе отъ слýжбы, отстáвка.
Abszytować, увóлить, отстáвить отъ слýжбы.
Abszytowany, увóленный, отстáвленный отъ слýжбы.
Abszytowy, касáющійся отстáвки. **List abszytowy**, бумáга объ отстáвкѣ.
Abucht, -a, *м.* бúтое мя́со.
Abusus, *Нескл.* злоупотреблéніе по дóлжности, превышéніе влáсти.
Aby, чтóбы, чтобъ, дáбы, хотя́ бы, по крáйней мѣ́рѣ; тóлько бы.—**Abyś wiedział o tém**, знай же э́то! **Dołożyłem wszelkiej usilności, aby pozyskać jego przyjaźń**, я употребúлъ всѣ старáнія, чтóбы снискáть егó дрýжбу. **Daj mu aby z czego żyć**, дай емý чѣмъ жить, úли дай емý срéдства къ жи́зни. **Aby ten raz nie kłam**, хоть въ э́тотъ разъ не лги́.
Abzas, *см.* **Obcas**.
Acan, Wacan, Aćpan, Waćpan, -a, сокращéнное выражéніе: **Waszmość Pan**, (мúлостивый госудáрь) употребля́емое тóлько въ разговóрѣ съ нúсшими лúцами, тáкже и съ ирóніею.
Acetabał, -u, *м. см.* **Panewka**.
Acetometr, -u, *м. Хим. см.* **Octemetr**.
Ach! Ah! *межд.* ахъ!
Achromatyczność, -ści, *ж.* акроматúзмъ, обезцвѣ́чиваніе.
Achromatyczny, акроматúческій, безцвѣ́тный.
Achtel, -a, *м.* восьмáя дóля бóчки.
A conto, въ счётъ, на счётъ.
Acz, Aczkeli, Aczkolwiek, хотя́, хотя́ бы, хоть; не смотря́ на тó, что.... — **Acz ich było stu, nie śmieli na nas uderzyć**, хотя́ ихъ бы́ло сто человѣ́къ, но онú не смѣ́ли напáсть на нáсъ. **Umiej jeszcze korzystać aczkolwiek z tej straty**, хотя́ отчáсти извлекú пóльзу изъ э́той потéри. **Mocz w czystej wodzie, acz nic przez dzień**, мочú въ чúстой водѣ́ по крáйней мѣ́рѣ чéрезъ день. — **Zdali na jego zdanie, acz to mieli czynić**, онú положúлись на егó мнѣ́ніе, дѣ́лать ли имъ э́то?
Ad acta, къ дѣ́лу. **Złożyć do akt**, пріобщúть къ дѣ́лу.
Adamantyn, -u, *м.* алмáзъ.
Adamaszek, -szku, *м.* камкá.
Adamaszkowy, камчáтный.
Adamizacja, -ji, *ж.* адамизáція, шоссé, сдѣ́ланное по спóсобу Макъ-Адáма.
Ad causam (co do sprawy), по дѣ́лу. **Badania ad causam**, вопрóсы чáстные, úли по дѣ́лу.
Adcytacja, -ji, *ж.* привлечéніе къ судý.
Adcytować, привлекáть къ судý, трéбовать въ судъ.
Addycja, -ji, *ж. Ариѳ.* Сложéніе; || прибавлéніе.
Addytament, *см.* **Dodatek, Przydatek**.
Adept, -a, *м.* адéптъ; || посвящённый (*во чтó лúбо*).
Adherent, -a, *м.* сообщни́къ, единомы́шленникъ.
Adjudykacja, -ji, *ж.* присуждéніе, отдáча съ торгóвъ.
Adjudykacyjny, присудúтельный, *см.* **Wyrok**.
Adjudykata, *мн. см.* **Przysądy**.
Adjunkt, -a, *м.* адъю́нктъ. **Adjunkt prawny**, помóщникъ юрисконсýльта.
Adjutancki, адъютáнтскій.
Adjutant, -a, *м.* адъютáнтъ.
Adjuwant, -a, *м.* помóщникъ пѣ́вчаго, úли органúста.
Adiatus, -a, *м.* товáрищъ.
Admanuacja, -ji, *ж.* вручéніе.
Admanuewać, вручáть.
Administracja, -ji, *ж.* администрáція, управлéніе, правлéніе, завѣ́дываніе, вѣ́домство.
Administracyjnie, администратúвнымъ поря́дкомъ, администратúвно.
Administracyjny, администратúвный, правúтельственный. **Rada administracyjna**, совѣ́тъ управлéнія.
Administrator, -a, *м.* администрáторъ, правúтель, управúтель, управля́ющій, завѣ́дывающій.
Administratorski, администрáторскій.
Administrować, управля́ть, прáвить, завѣ́дывать; || **Administrować Sakramenta**, пріобщáть Св. Тáинъ.
Admiracja, -ji, *ж.* благоговéніе, удивлéніе.
Admirał, -a, *м.* адмирáлъ.
Admiralicja, -ji, *ж.* адмиралтéйство.
Admirałowa, -éj, *ж.* адмирáльша, женá адмирáла.
Admiralski, адмирáльскій (**należący do admirała**); адмиралтéйскій (**należący do admiralicji**).
Admiralstwo, -a, *ср.* звáніе адмирáла.
Admirować, удивля́ться, восторгáться, восхищáться, благоговѣ́ть.
Admonicja, -ji, *ж.* увѣщáніе; || вы́говоръ.
Adnetacja, -ji, **Annetacja**, -ji, *ж.* примѣчáніе, замѣ́тка, отмѣ́тка, вы́носка (*внизý странúцы*).
Adnetować, замѣчáть, отмѣчáть.
Adopcja, -ji, *ж.* усыновлéніе.
Adopcyjny, усыновля́ющій.
Adoptować, усыновля́ть.
Adoptowany, усыновлённый.
Adoptujący, -ego, *м.* усынови́тель.
Adoracja, -ji, *ж.* обожáніе, обоготворéніе, поклонéніе.
Adorator, -a, *м.* обожáтель, поклóнникъ.

Aderaterka, -i, *ж.* обожа́тельница, покло́нница.
Aderewać, обожа́ть, обоготворя́ть, покланя́ться.
Adres, -u, *м.* а́дресъ, на́дпись на паке́тѣ, на конве́ртѣ. **Adres ekspedycji**, адресова́ніе должностно́й бума́ги.
Adresat, -a, *м.* адреса́тъ, получа́тель (*письма́ и т. д.*).
Adresować, адресова́ть, сдѣлать на́дпись на паке́тѣ, отпра́вить по а́дресу. || **Adresować się**, адресова́ться, относи́ться (*къ кому́ либо*).
Adumbrować, *Стар.* отмѣня́ть; || * намека́ть.
Adwent, -u, *м.* рожде́ственскій постъ, Филиппо́вки.
Adwentowy, относя́щійся къ рожде́ственскому посту́.
Adwersarz, a, *м.* проти́вникъ.
Adwokacki, адвока́тскій.
Adwokactwo, -a, *ср.* адвока́тство, зва́ніе адвоката, защи́тника.
Adwokat, -a, *м.* адвока́тъ, защи́тникъ; || ходата́й по дѣла́мъ.
Adwokatka, -i, *ж.* защи́тница.
Adwokatowa, -ój, *ж.* жена́ адвоката.
Adwokatować, быть адвока́томъ, защища́ть дѣло въ судѣ; || ходата́йствовать.
Adwokatura, -y, *ж.* адвокату́ра.
A dyć, *Прост.* одна́кожъ, вѣдь.
Adynamiczny, *Мед.* адинами́ческій, разслабля́ющій.
Adypocera, -y, *ж. Хим.* адипоци́ръ, мыловатый жиръ, жировоскъ.
Aerolit, -u, *м.* воздушный ка́мень, аэроли́тъ.
Aerometr, -u, *м.* аэроме́тръ, воздухоме́ръ.
Aeronauta, -y, *м.* воздухопла́ватель.
Aeronautyka, -i, *ж.* воздухопла́ваніе.
Aerostat, -u, *м.* возду́шный шаръ.
Aerostatyka, -i, *ж.* аэроста́тика, нау́ка о равновѣсіи во́здуха.
Afekcja, -ji, *ж. Мед.* припа́докъ, болѣзнь, неду́гъ.
Afekt, -u, *м.* чу́вство, страсть, увлеченіе.
Afektacja, -ji, *ж.* жема́нство, натя́нутость.
Afektować, преувели́чивать, жема́ниться, задава́ть тонъ.
Afektowanie, -nia, *ср. см.* **Afektacja.**
Afektowany, жема́нный, натя́нутый, мане́рный.
Afera, -y, *ж.* вы́годное дѣло, спекуля́ція.
Aferzysta, -y, *м.* аферистъ, спекуля́торъ.
Affiljacja, -ji, *ж.* присоедине́ніе къ о́бществу; || усыновле́ніе.
Affinicja, -ji, *ж.* обжига́ніе мета́лловъ.
Afirmatywa, -y, *ж.* подтвержде́льное мнѣніе, го́лосъ по́данный въ чью либо по́льзу.
Afirmatywo, *Нар.* утвержи́тельно.
Afisz, -u, *м.* афи́шка, объявле́ніе.
Afront, -u, *м.* оби́да, поноше́ніе, посрамле́ніе.
Agaryk, -u, *м. Бот.* пластовенчатая дубо́вая гу́бка.
Agat, -u, *м.* ага́тъ (*ка́мень*).
Agencja, Ajencja, -ji, **Agentura**, -y, *ж.* **Agenctwo, Ajenctwo**, -a, *ср.* аге́нтство.
Agenda, Ajenda, -y, *ж.* церко́вный тре́бникъ; || па́мятная книжка.
Agent, Ajent, -a. *м.* аге́нтъ, пове́ренный. **Agent nieprzysięgły**, непривилегиро́ванный ма́клеръ **Agent wymiany, wekslowy, или bankowy**, биржево́й ма́клеръ.
Agle, *см.* **Aźle.**
Agitacja, -ji, *ж.* агита́ція, движе́ніе.
Agitator, -a, *м.* агита́торъ, подстрека́тель, зачи́нщикъ, возмути́тель, бунтовщи́къ.
Agitować, агити́ровать, волнова́ть, возмуща́ть. **Agitować sprawę**, вести́ дѣло, процесъ.
Agnus, -a, **Agnusek**, -ska, **Agnuszek**, -szka, *м.* свѣча́ благослове́нная па́пою, съ изображе́ніемъ а́гнца.
Agraryjny, аграрный, *см.* **Gruntowy.**
Agregat, -u, *м.* агрега́тъ, твёрдое тѣло, составленное соедине́ніемъ части́цъ ме́жду собо́ю; скопле́ніе, сборъ; || поро́ды, образо́ванныя скопле́ніемъ въ одно́ цѣлое разли́чныхъ минера́ловъ.
Agrest, -u, *м.* крыжо́вникъ.
Agronom, -a, *м.* агроно́мъ, се́льскій хозя́инъ.
Agronomja, -ji, *ж.* агроно́мія, нау́ка се́льскаго хозя́йства.
Agronomiczny, агрономи́ческій, се́льско-хозя́йственный.
Ajent, *см.* **Agent.**
Ajer, -u, *м. Бот.* а́иръ, коса́тикъ.
Ajerówka, -i, *ж.* а́ирная во́дка.
Akacja, -ji, *ж. Бот.* ака́ція.
Akademja, -ji, *ж.* акаде́мія.
Akademicki, академи́ческій.
Akademik, -a, *м.* академикъ, членъ акаде́міи; || студе́нтъ акаде́міи или университе́та; || профе́ссоръ акаде́міи; || *Ирон.* **Akademik Smergoński**, неотёсаный человѣкъ, медвѣдь.
Akant, -u, *м. Бот.* медвѣжья ла́па, рожа́нецъ, борщеви́къ; || *Архит.* ака́нтъ, ака́нтовые ли́стья; || *Анат.* позвоно́чный столбъ.
Akatolicki, неправосла́вный, некатоли́ческій.
Akatolik, -a, *м.* некатоли́къ.
Akcent, -u, *м.* ударе́ніе, знакъ ударе́нія; || произноше́ніе, вы́говоръ.
Akcentować, ста́вить зна́ки ударе́нія, соблюда́ть ударе́нія (*въ словахъ*).
Akcentowanie, -nia, *ср.* словоударе́ніе.
Akcentysta, Akcencista, -y, *м.* шутни́къ, заба́вникъ.
Akcept, -u, *м. см.* **Akceptacja.**
Akceptacja, -ji, *ж.* акцептова́ніе (*векселя*); || приня́тіе; || согла́сіе.

Akceptant, -a, *м.* акцептáторъ (*вéкселя*); || принимáющій; || соглашáющійся.

Akceptować, акцептовáть (*вéксель*); || принимáть; || соглашáться.

Akces, -u, *м.* дóступъ, прúступъ, подхóдъ.

Akcessja, -ji, *ж.* приступлéніе къ дéлу, согласíе.

Akcessorja, -jów, *мн.* дополни́тельныя, прибáвочныя статьи́; || судéбный порáдокъ.

Akcessyt (Accessit), -u, *м.* второстепéнная награ́да (*ученику́*).

Akcja, -ji, *ж.* áкція, вкладъ; || дéло, искъ, тя́жба, *см.* **Skarga. Wnosić akcję o co**, предъявля́ть искъ.

Akcjonarz, -a, *м.* акціонéръ.

Akcydensa, -ów, *мн.* взя́тки, посторóнніе дохóды; || *Ком.* акциденція.

Akcyjny, состоя́щій на áкціяхъ.

Akcyza, -y, *ж.* акци́зъ, налóгъ на питéйное и съéстное.

Akcyznik, -a, *м.* акци́зный сбóрщикъ, ви́нный прúставъ.

Akcyzny, акци́зный. **Władza akcyzna**, акци́зный надзóръ.

Aklamacja, -ji, *ж.* восклицáніе.

Aklimatyzować, освóить съ нóвымъ клúматомъ. **Aklimatyzować się**, освóиться съ нóвымъ клúматомъ, привы́кнуть къ нóвому клúмату.

Aklimatyzowanie, -nia, *ср.* освоéніе съ нóвымъ клúматомъ, привы́чка къ нóвому клúмату, акклиматáція.

Aklimatyzowany, пріучённый, привы́кшій къ нóвому клúмату.

Akolit, -a, *м.* (*У катол.*) аколúтъ, свящennoнóсецъ, церкóвный прислýжникъ; || провожáтый, сопýтникъ.

Akomodacja, -ji, *ж.* приноравлéніе, примѣнéніе, приспособлéніе.

Akomodować się, приноравливаться, соображáться, примѣня́ться.

Akompanjament, -u, *м.* акомпанемéнтъ, сопровождéніе.

Akompanjować, акомпани́ровать, вторúть, сопровождáть.

Akonto, *см.* **A conto.**

Akord, -u, *м.* акóрдъ; || строй; || согласíе.

Akordować, *Ком.* согласúться на отсрóчку, на устýпку.

Akredytować, уполномóчить, акредитовáть.

Akredytowany, уполномóченный, повѣ́ренный, акредитóванный.

Akrobata, -y, *м.* акробáтъ, балансёръ, плясýнъ на канáтѣ.

Akrostychon, -u, *м.* акрóстихъ.

Aksamit, -u, *м.* бáрхатъ.

Aksamitka, -i, *ж.* бáрхатка, бáрхатная лéнточка.

Aksamitny, бáрхатный.

Aksamitowy, бархати́стый. **Aksamitowa mączka**, аорýтъ (*родъ муки́*).

Akselband, -u, *м.* аксельбáндъ.

Aksjoma, -y, *ж.* аксióма, самоúстина.

Aksjomatyczny, аксіомати́ческій.

Akt, -u, *м.* актъ (*торжéственное собра́ніе*); || дéйствіе, актъ (*въ драмати́ческихъ произведеніяхъ*); || дéло, дéловáя бумáга, актъ, докумéнтъ, сдѣ́лка, дѣ́яніе. **Akt alienacyjny**, актъ отчужденія, передáча имýщества;—**apelacyjny**, аппеляціóнный отзывъ, аппеляціóнное прошéніе; — **urodzenia i chrztu**, метри́ческое свидѣ́тельство о рождéніи и крещéніи;—**darowizny**, дáрственная зáпись; — **hipoteczny**, закладнóй актъ на недвúжимое имѣ́ніе; — **intromissji**, вводный актъ, вводный листъ; — **kupna i sprzedaży**, кýпчая крѣпость, кýпчая; — **nadawczy**, жáлованная грáмота; || дáнная; — **najmu**, наёмный контрáктъ; — **notarjalny**, нотаріáльный актъ, актъ совершённый у нотáріуса; — **oblatowany**, я́вочный актъ; — **oskarżenia**, обвини́тельный актъ, обжáлованіе;— **odstąpienia**, поступна́я зáпись объ имýществѣ;—**podawczy**, сдáточный актъ; — **podziału**, раздѣ́льная зáпись; — **prywatny**, домáшній актъ, домáшнее услóвіе; — **przedślubny**, предбрáчный договóръ; — **przysposobienia**, актъ усыновлéнія; — **przyznania**, подтвердúтельный актъ; — **publiczny**, актъ совершённый законнымъ порáдкомъ, нотаріáльный актъ; — **Stanu cywilnego**, актъ гражданскаго состоя́нія;—**ślubu**, брáчный актъ, метри́ческое свидѣ́тельство о бракосочетáніи; — **uszanowania**, испрошéніе позволéнія на вступлéніе въ бракъ; — **udziału**, отдѣ́льная зáпись;—**ugody**, полюбóвная зáпись; —**uposażenia**, рáдная, зáпись придáнаго; —**urodzenia**, метри́ческое свидѣ́тельство о рождéніи; — **wieczysty**, крѣпостнóй актъ, крѣпостна́я зáпись, крѣпость; — **zajęcia**, óпись имýщества;—**zastawu**, закладна́я на недвúжимое имýщество, закладнóе письмó; — **zejścia**, метри́ческое свидѣ́тельство о смéрти;—**zeznania**, протоко́лъ свидѣ́тельскихъ показáній. **Akt zapisania na sąd polubowny**, третéйская зáпись. **Akt tranzakcyjny**, домáшній актъ. **Akt dożywocia**, актъ о пожúзненномъ владѣ́ніи. **Akt podawczy**, актъ передáчи.

Akta, -ów, *мн.* дѣ́янія. **Akta apostolskie**, дѣ́янія св. Апóстоловъ; || дѣлá, áкты. **Akta publiczne, urzędowe**, гражданскіе áкты, архúвъ. **Złożyć do akt**, сдать въ архúвъ. **Akta miejskie**, городскóй архúвъ. **Akta wieczyste**, крѣпостны́я дѣлá. **Wpisać testament do akt wieczystych**, записáть духóвное завѣщáніе у крѣпостны́хъ дѣлъ.

Aktór, -a, *м. Teatr.* актёръ, дѣйствующее лицó; || *Юрид.* истéцъ.

Aktorat, -u, *м.* крáткое содержáніе дѣ́ла, внесённое въ судéбные рéестры, вы́писка изъ дѣла, крáткое изложéніе дѣла.

Aktorka, -i, *ж.* актри́са; || *Юрид.* истúца.

Aktorski, актёрскій; || принадлежа́щій истцу́.
Aktorstwo, -a, *ср.* хода́тайство по дѣ́лу; || *Театр.* зва́ніе актёра.
Aktualnie, *Нар.* по́длинно, дѣйстви́тельно.
Aktualność, -ści, *ж.* по́длинность, дѣйстви́тельность.
Aktualny, по́длинный, дѣйстви́тельный.
Aktuarjusz, -a, *м.* актуа́ріусъ, актуа́рій.
Aktykacja, -ji, *ж.* внесе́ніе въ а́кты, въ протоко́лъ.
Aktykować, яви́ть, внести́ въ а́кты, записа́ть въ суде́бныя кни́ги, *см.* **Oblatować, Intabulować.**
Aktywa, -ów, *мн. Юрид. см.* **Wierzytelność**; || акти́въ, *см.* **Passivum.**
Akurat, какъ разъ, точь въ точь.
Akuratnie, *Нар.* акура́тно, то́чно, испра́вно.
Akuratność, -ści, *ж.* акура́тность, то́чность, испра́вность.
Akuratny, акура́тный, то́чный, испра́вный.
Akustyczny, акусти́ческій.
Akustyka, -i, *ж.* аку́стика.
Akuszer, -a, *м.* акушёръ. **Akuszerka**, -i, *ж.* акуше́ка, повива́льная ба́бка; *Прост.* повиту́ха.
Akuszerja, -ji, *ж.* **Akuszerstwo**, *ср.* акуше́рство.
Akuszerować, повива́ть, принима́ть (*младе́нца*), помога́ть въ рода́хъ.
Akwarella, -i, *ж.* акваре́ль, акваре́льная жи́вопись.
Akwarellowy, акваре́льный.
Akwawita, Okowita, -y, *ж.* во́дка, просто́е вино́.
Akwedukt, -u, *м.* водопрово́дъ.
Akwizycja, -ji, *ж.* поку́пка, пріобрѣте́ніе.
Alabaster, -stru, *м.* алеба́стръ.
Alabastrowy, алеба́стровый.
Alambik, *см.* **Alembik.**
Alarm, -u, *м.* наба́тъ, трево́га.
Alarmować, уда́рить въ наба́тъ.
Alba, -y, *ж.* стиха́рь.
Albatros, -a, *м. Орнит.* Альба́тросъ, тога́чъ, буревѣ́стникъ, лету́чій пингви́нъ, Капскій бара́нъ.
Albo, *см.* **Abo.**
Albowiem, *см.* **Abowiem.**
Album, -u, *ср.* альбо́мъ.
Albumer, Albumin, *Хим.* бѣлкови́на, бѣлко́вое вещество́, *см.* **Białko.**
Alchemja, -ji, *ж.* алхи́мія.
Alchemiczny, алхими́ческій.
Alchemik, -a, *м.* алхи́микъ.
Alcysta, -y, *м.* альти́стъ.
Aldrowanda, -y, *ж. Бот.* Альдрова́нда (*водяно́е расте́ніе*).
Ale, но; || да, да! Ахъ, да! **Ale, ale! mam ci coś powiedzieć**, да, да! мнѣ ну́жно тебѣ́ что́-то сказа́ть!
Alea, Allea, -ji, *ж.* алле́я.
Alegacja, Allegacja, -ji, *ж.* ссы́лка (*на что́*); || до́водъ, показа́ніе.
Alegat, Allegat, -u, *м.* письме́нное доказа́тельство, приложе́ніе.
Alegorja, Allegorja, -ji, *ж.* аллего́рія, иносказа́ніе, при́тча; || намёкъ.
Alegoryczny, Allegoryczny, аллегори́ческій, иносказа́тельный
Alegować, приво́дить, прилага́ть доказа́тельства, ссыла́ться на како́е ли́бо свидѣ́тельство.
Aleluja, Alleluja, -ji, *ж.* аллилу́іа (*Еврейск.* хвали́те Го́спода).
Alembik, Alambik, -a, *м.* але́мбикъ, кубъ, горля́нка.
Alembikowy, ку́бовый, перегна́нный, очи́щенный.
Alfabet, -u, *м.* алфави́тъ, а́збука.
Alfabetowy, Alfabetyczny, алфави́тный, а́збучный.
Algiebra, -y, *ж.* а́лгебра.
Algiebraiczny, алгебри́ческій, алгебраи́ческій.
Algiebrzysta, -y, *м.* алгебри́стъ, алгебраи́стъ.
Algorytm, -u, *м.* алгори́ѳмъ, обозначе́ніе; || алгебраи́ческія, *или* ариѳмети́ческія вычисле́нія.
Ali, Alić, Aliżci, Aliści, *Прост.* кажи́сь, ка́жется. **Aliści to ojciec**, кажи́сь, это оте́цъ; || какъ вдругъ. **Ledwo go ujrzeli, aliści zaraz wydali radosne okrzyki**, какъ то́лько они́ его́ уви́дѣли, вдругъ ра́достно вскрича́ли.
Aligacja, -ji, *ж.* спла́вка (*мета́лловъ*).
Alimenta, -ów, *мн.* содержа́ніе, пропита́ніе, продово́льствіе; || кормовы́я де́ньги.
Alimentarny, назна́ченный на содержа́ніе, на прокормле́ніе.
Aljaz, -u, *м.* лигату́ра, смѣше́ніе, сплавъ, при́мѣсь.
Aljenacja, -ji, *ж.* отчужде́ніе, переда́ча, усту́пка.
Aljenacyjny, отчужда́емый, перево́дный, *см.* **Akt.**
Aljenować, отчужда́ть, передава́ть, уступа́ть.
Alka, -i, *ж. Орнит.* чи́стикъ, мычага́тка, пингви́нъ.
Alkali, *Нескл* Алька́ли, щёлочъ, щёлочная соль.
Alkaliczny, щёлочный,
Alkalimetr, -u, *м.* алькалиме́тръ, щелочемѣ́ръ.
Alkalizować, щелочи́ть, выщела́чивать.
Alkiermes, -u, *м. Бот* черве́цъ, кошени́ль, и́звинь.
Alkiermesowy, кошени́льный, кошени́левый.
Alkierz, Alkierzyk, -a, *м.* небольша́я ко́мнатка за перегоро́дкою.
Alkowa, -y, *ж.* алько́въ, ни́ша, углубле́ніе въ стѣнѣ́ для крова́ти.
Alkohol, -u, *м.* алького́ль, спиртъ.
Alkoholometr, -a, *м.* спиртоме́тръ..

Allegacja, -ji, *ж. см.* **Alegacja.**
Allegat, *см.* **Alegat.**
Allegorja, -ji, *ж. см.* **Alegorja.**
Allegoryczny, *см.* **Alegoryczny.**
Allegować, ссыла́ться (*на зако́ны*), приводи́ть, представля́ть (*доказа́тельства*).
Allegro, *Муз.* алле́гро, жи́во, ве́село.
Allewjacja, -ji, *ж.* льго́та, облегче́ніе.
Alljaż, *см.* **Aljaż.**
Allodjalność, -ści, *ж.* незави́симость отъ ле́нныхъ обя́занностей.
Allodjalny, аллодіа́льный, свобо́дный отъ ле́нныхъ обя́занностей.
Allodjum, *Нескл.* алло́дъ.
Allokacja, -ji, *ж.* назначе́ніе, опредѣле́ніе (*суммы*); || приня́тіе статьи въ счётъ.
Allokucja, -ji, *ж.* рѣчь, привѣтствіе.
Allopata, -y, *м.* аллопа́тъ.
Allopatja, -ji, *ж.* аллопа́тія.
Allopatyczny, аллопати́ческій.
Alluzja, -ji, *ж.* намёкъ.
Almanach, -u, *м.* альмана́хъ; || мѣсяцесло́въ, календа́рь.
Aloes, -u, *м. Бот.* Але́й.
Aloesowy, *Бот.* але́йный.
Alpari, *Ком.* альпа́ри, по нарица́тельной цѣнѣ, безъ приба́вки, безъ прида́чи.
Alt, -u, *м.* альтъ, альто́вый го́лосъ.
Altana, -y, *ж.* бесѣ́дка. *Умен.* **Altanka**, -i, *ж.* бесѣ́дочка.
Altarja, -ji, *ж.* за́пись на содержа́ніе алтаря́.
Altarzysta, -y, *м.* церко́вный прислу́жникъ; || священнослужи́тель.
Alteracja, -ji, *ж.* огорче́ніе, смущёніе, волне́ніе.
Alternata, -y, *ж.* чередова́ніе, о́чередь, чередова́я сме́на.
Alterować się, огорча́ться, смуща́ться, волнова́ться.
Alterum tantum, *Юрид.* два ра́за сто́лько.
Altówka, -i, *ж. Муз.* альтъ-віо́ль.
Altysta, *см.* **Alcista.**
Aluminium, *см.* **Glin.**
Aluminit, -u, *м.* алюмини́тъ; квасцо́вникъ, стафи́тъ (*ка́мень*).
Alumn, -a, *м.* учени́къ воспи́тывающійся на чужо́й счётъ.
Alumnat, -u, *м.* заведе́ніе для учениково́въ, по́льзующихся даровы́мъ столо́мъ и уче́ньемъ.
Ałun, **Hałun**, -u, *м.* квасцы́.
Ałunisty, **Ałunowy**, квасцо́вый.
Ałunit, -u, *м.* квасцо́вый ка́мень.
Ałunować, смачивать въ квасцо́вой водѣ́, квасцова́ть.
Ałunowanie, -nia, *ср.* квасцова́ніе, моче́ніе въ квасцо́вой водѣ́.
Amalgama, -y, *ж.* амальга́ма, сорту́чка.
Amalgamacja, -ji, *ж.* амальгама́ція, сорту́чиваніе.
Amalgamować, амальгами́ровать, сорту́чивать.
Amarant, -u, *м.* ба́рхатникъ, пѣту́шій гребешо́къ, амара́нтъ (*расте́ніе*).
Amarantowy, амара́нтовый, малино́вый, малино́ваго цвѣта.
Amator, -a, *м.* люби́тель, аматёръ, охо́тникъ.
Amatorka, -i, *ж.* люби́тельница, аматёрка, охо́тница.
Amatorski, люби́тельскій, аматёрскій.
Amatorstwo, -a, *ср.* дилетанти́змъ.
Ambalaż, -u, *м.* укла́дка, увя́зка, уку́порка, задѣ́лка въ ки́пы, упако́вка.
Ambalować, укла́дывать, увя́зывать, упако́вывать.
Ambaras, -u, *м.* затрудне́ніе, поме́ха. безпоко́йство, стѣсне́ніе.
Ambarasować, утруждать, безпоко́ить, стѣсня́ть; || **Ambarasować się**, безпоко́иться, затрудня́ться, стѣсня́ться.
Ambargo, *Нескл.* амба́рго, запреще́ніе на вы́ходъ су́дна изъ га́вани, задержа́ніе судо́въ въ га́вани.
Ambasada, -y, *ж.* посо́льство, домъ посо́льства.
Ambasador, -a, *м.* посо́лъ, послани́никъ.
Ambasadorowa, -ej, *ж.* жена́, супру́га послани́ника.
Ambasadorski, посо́льскій.
Ambasadorstwo, -a, *ср.* посо́льство.
Ambicja, -ji, *ж.* честолю́біе, властолю́біе.
Ambitny, честолюби́вый.
Ambona, -y, *ж.* амво́нъ.
Ambra, -y, *ж.* а́мбра.
Ambrowy, а́мбровый.
Ambrozja, -ji, *ж.* амбро́зія; || козы́ль, безсме́ртная трава́ (*расте́ніе*).
Ambulans, -u, *м.* амбулато́рная; || полево́й лазаре́тъ, похо́дный госпита́ль.
Ambulaterjum, *ср. Нескл.* пріёмная ко́мната въ больни́цѣ.
Ameljoracja, -ji, *ж.* улучше́ніе.
Amen, *Нескл.* ами́нь.
Ametyst, -u, *м.* амети́стъ.
Amfibjum, *ср.* амфи́бія, земново́дное живо́тное.
Amfilada, -y, *ж.* рядъ ко́мнатъ; || анфила́да, рядъ, поря́докъ.
Amfiteatr, -u, *м.* амфитеа́тръ.
Amjant, -u, *м.* амія́нтъ, го́рный, ка́менный лёнъ.
Amiden, -u, *м.* крахма́лъ, *см.* **Krochmal.**
Amidyna, -y, *ж.* амидинъ, вещество́, извлечённое изъ крахма́ла.
Aminek, -nka, *м.* ка́ндійскій тминъ, песколю́бъ (*расте́ніе*).
Amnestja, -ji, *ж.* амни́стія, всепрощеніе, поми́лованіе, ми́лостивый манифе́стъ.
Amnestjowany, прощённый, поми́лованный, подошёдшій подъ ми́лостивый манифе́стъ.
Amonek, -nka, *м.* амми́нія (*розовидное расте́ніе*).
Amonja, -ji, *ж. Хим.* Аммо́ній, четыреводоро́дистый азо́тъ.
Amonjak, -u, *м.* нашаты́рь.
Amonjakowy, нашаты́рный.

Amerek, -rka, *м.* амуръ, купидонъ.
Amortyzacja, -ji, *ж.* погашéніе.
Amortyzacyjny, выкупной, погасимый.
Amortyzować, погашáть.
Amplifikacja, -ji, *ж.* распространéніе, размноженіе; || преувели́ченіе.
Amplifikator, -a, *м.* раскáщикъ, прибавля́ющій своё; преувели́чивающій.
Amplifikować, распространя́ть *(рѣчь)*, плодúть слова́; || преувели́чивать.
Ampułka, -i, *ж.* ампýлка *(сосýдъ употребля́емый въ рúмско-католи́ческой це́ркви во вре́мя обѣдни, въ кото́ромъ содержится вино́ и вода́)*.
Amputacja, -ji, *ж.* ампутáція, отня́тіе.
Amulet, -u, *м.* амулéтъ; || лáдонка.
Amunicja, -ji, *ж.* амуни́ція, воéнные запáсы.
Amunicyjny, амуни́чный.
Anachronizm, -u, *м.* анахрони́змъ, ошúбка въ лѣтосчисленіи.
Analiza, -y, *ж.* анали́зъ, разложéніе, разбóръ.
Analityka, -i, *ж.* см. **Rozbiór**.
Analityczny, аналити́ческій.
Analizować, анализи́ровать, разбира́ть, разлага́ть на составны́я ча́сти.
Analogiczny, аналоги́ческій.
Analogja, -ji, *ж.* аналóгія, уподóбленіе, схóдство.
Ananas, -u, *м.*, ананáсъ *(дéрево и его́ плодъ)*.
Ananasowy, ананáсный, ананáсовый.
Anarchiczny, анархи́ческій, безначáльновенный.
Anarchista, -y, *м.* анархúстъ.
Anarchja, -i, *ж.* анáрхія, безначáліе, безначáльство.
Anatema, *Нескл.* анáѳема, церкóвное прокля́тіе, отлучéніе отъ óбщества вѣрующихъ.
Anatematyzować, предáть анáѳемѣ, отлучúть отъ цéркви; || проклинáть.
Anatom, Anatomik, -a, *м.* анатóмъ, анатóмикъ.
Anatomiczny, анатоми́ческій.
Anatomizować, анатóмить, анатоми́ровать, вскрывáть трупъ.
Anatomja, -ji, *ж.* анатóмія, трупоразъя́тіе.
Andraszek, -szka, *м. Бот.* неспя́чекъ, щелкýха, щелкунéцъ *(растéніе)*.
Andrea, -y, *ж. Бот.* могúльница *(растéніе)*.
Androny, -ów, *мн.* пустякú, вздоръ, дребедéнь, чепухá.
Andrót, -u, *м.* медовúкъ, родъ пра́ника.
Anekdota, -y, *ж.* анекдóтъ.
Anekdotycznie, *Нар.* анекдотúчески, въ ви́дѣ анекдóта.
Anekdotyczny, анекдотúческій.
Anemiczny, *Мед.* малокрóвный
Anemja, -ji, *ж.* малокрóвіе.
Anemon, -u, *м. Бот.* анемóнъ, вѣтрянúца *(растéніе)*.

Anewryzm, Anewryzmat, -u, *м. Мед.* аневри́змъ, бьющая óпухоль; || расшúреніе жúлы.
Angina, -y, *ж. Мед.* жáба, жáбная болѣзнь.
Anglizować, англизи́ровать.
Anglomanja, -ji, *ж.* англомáнія.
Ani, ни, нижé; || дáже, и.—**Ani stąd, ani zowąd**, ни съ того́, ни съ сего́.—**Żaden z naszych ani raniony**, никтó изъ нáшихъ дáже и не рáненъ.—**On ani myśli o tem**, онъ объ э́томъ и не дýмаетъ.
Anielski, ангельскій. **Anielskie pozdrowienie (Zdrowaś Marya)**, молúтва: Богородице Дѣво рáдуйся; || *Бот.* **Anielski trank**, прямáя бýквица *(растéніе)*.
Animalizacja, -ji, *ж.* превращéніе пúщи въ живóтное тѣло.
Aniel, -a, *м.* áнгелъ. **Anioł Stróż**, áнгелъ-хранúтель.
Ankier, -kra, *м.* áнкеръ, áнкерокъ, бочёнокъ; || мѣра жúдкостей, преимýщественно вúнная.
Ankra, -y, *ж.* желѣзная скобá, крюкъ; || *Архит.* проёмная связь, лáпа *(въ стѣнѣ)*.
Ankrować, прищéплять, прикрéплять скобóю.
Anneksy, -ów, *мн.* приложéніе.
Annihilacja, -ji, *ж.* уничтожéніе.
Annuata, -y, *ж.* аннюитéтъ, родъ займá, по котóрому уплáчивается ежегóдно вмѣстѣ съ процéнтами и капитáлъ.
Anonim, -a, *м.* анонúмъ, безъимéнный áвторъ.
Anons, -u, *м.* объявлéніе, извѣщéніе.
Anonsować, объявля́ть, заявля́ть, извѣща́ть, возвѣща́ть.
Anszlag, -u, *м.* смѣта.
Anszlagować, дѣлать смѣту.
Anszlagowy, сдѣланный по смѣтѣ, смѣтный.
Antaba, -y, *ж.* рукоя́тка, ухвáть; || спускова́я скобá *(у ружья́)*.
Antał, -u, *м.* антáлъ, полубóчка и́ли бочёнокъ венгéрскаго винá.
Antedatować, написáть зáднимъ числóмъ *(письмó и т. п.)*
Antenat, -a, *м.* прéдокъ, предшéственникъ.
Antologja, -ji, *ж.* антолóгія, собрáніе стихотворéній; || собрáніе цвѣтóвъ.
Antreprener, -a, *м.* подрáдчикъ, поставщúкъ, предпринимáтель; || содержáтель, антрепренёръ *(театра)*.
Antrepryza, подрáдъ, постáвка; || предпрія́тіе.
Antracyt, -u, *м.* антрацúтъ, у́гольная обмáнка.
Antrakt, -u, *м.* междудѣйствіе.
Antychretyczny, *Юрид.* антихретúческій, каса́ющійся договóра мéжду должникóмъ и заимодáвцемъ, въ коéмъ пéрвый представля́етъ дохóды съ залóженнаго имѣнія вмѣсто процéнтовъ. **Posessja antychretyczna**, застáвное владѣніе.

Antychryst, -a, *м.* антихристъ.

Antycypacja, -ji, *ж.* выплата до срока, напередъ, заранѣе.

Antycypować, уплачивать до срока, ранѣе срока.

Antedatowanie, -nia, *ср.* помѣта заднимъ числомъ.

Antyk, -u, *м.* антикъ, древнее скульптурное произведеніе; || древность; остатокъ древности.

Antykwarjusz, -a, *м.* антикваріи, любитель, собиратель древностей.

Antylopa, -y, *ж.* сайга, дикая коза.

Antymon, -u, *м.* антимонія, сурьма.

Antypatja, -ji, *ж.* антипатія, врожденное отвращеніе.

Antypatyczny, антипатическій, противный.

Antypod, -a, *м.* антиподъ.

Anu, Anuż, Anuże, ну, да ну же, ну какъ, а если. **Anuże zaraz gadaj**, да ну же говори сейчасъ. **A nuż on przyjdzie**, ну какъ онъ придетъ. **A nuż się łódka przewróci**, а если лодка опрокинется?

Anyż, -u, *м. Бот.* анисъ.

Anyżowy, анисовый.

Aparat, -u, *м.* приборъ, снарядъ; || принадлежности. **Aparat kościelny**, церковная утварь. **Aparat chemiczny**, химическій снарядъ. **Aparat teatralny**, театральныя принадлежности.

Apartament, -u, *м.* квартира, покой.

Apatja, -ji, *ж.* апатія, безчувственность, безстрастіе, равнодушіе.

Apel, -u, *м.* зовъ; || *Воен.* перекличка, сборъ.

Apellacja, -ji, *ж.* апелляція. **Apellacyą założyć**, подать на апелляцію.

Apellacyjny, апелляціонный.

Apellat, Apelat, -a, *м.* позванный въ высшій судъ на апелляцію.

Apellować, подать апелляцію.

Apelujący, подающій апелляцію, апеллянтъ.

Apertura, -y, *ж. Мед.* фонтанель.

Apetyt, -u, *м.* апетитъ, позывъ къ ѣдѣ.

Apetyczny, апетитный.

Aplikacja, -ji, *ж.* званіе кандидатовъ на должность (*по судебному вѣдомству*).

Aplikant, -a, *м.* кандидатъ на должность.

Aplikować, примѣнять, прилагать. || **Aplikować się**, приготовляться къ занятію должности.

Apopleksja, -ji, *ж. Мед.* апоплексія, ударъ, параличъ, пострѣлъ.

Apoplektyczny, *Мед.* апоплектическій.

Apostata, -y, *м.* вѣроотступникъ.

A posteriori, доказательно, по опыту.

Apostoł, -a, *м.* апостолъ.

Apostolski, апостольскій.

Apostolstwo, -a, *ср.* апостольство.

Apotema, -y, *ж. Мат.* Апоѳема, апотема.

Appretura, -y, *ж. Муз.* апретура; || отдѣлка, отчистка.

A priori, априори, по заключенію впередъ, по наведенію, гадательно, умозрительно.

Aprobacja, -ji, **Aprobata**, -y, *ж.* одобреніе, согласіе, соизволеніе.

Aprobować, одобрять, утверждать.

Aproksymacyjny, приближательный.

Apteczny, аптекарскій.

Apteka, -i, *ж.* аптека.

Aptekarz, -a, *м.* аптекарь.

Ara, -y, *ж.* американскій попугай.

Arak, -u, *м.* аракъ, рисовая водка.

Arbiter, -tra, *м.* посредникъ въ третейскомъ судѣ, арбитръ.

Arbitralność, -ści, *ж.* произволъ, самоуправство,

Arbitralny, произвольный, самоуправный.

Arbitraż, -u, *м. ком.* арбитражъ, сравненіе разныхъ вексельныхъ курсовъ.

Arbuz, Harbuz, -a, *м.* арбузъ; || *Прон.* отказъ жениху, сватающемуся къ дѣвушкѣ. **Dostał arbuza**, ему отказали, его отправили ни съ чѣмъ.

Arbuzowy, арбузный.

Arcaby, *см.* **Warcaby.**

Archanioł, -a, *м.* архангелъ.

Archidjakon, -a, *м.* архидіаконъ.

Archidjecezja, -ji, *ж.* архіепископство.

Archimandryta, -y, *м.* архимандритъ.

Archimandryctwo, -a, *ср.* архимандритство.

Archipelag, -u, *м.* архипелагъ, куча острововъ.

Architekt, -a, *м.* архитекторъ, зодчій.

Architektura, -y, *ж.* архитектура, зодчество.

Archiwalny, архивный.

Archiwista, -y, **Archiwarjusz**, -a, *м.* архиваріи, архиваріусъ.

Archiwum, *ср. Нескл.* архивъ, архива.

Arcy — употребляется въ соединеніи съ другими словами и означаетъ: *весьма, много, чрезвычайно, въ высшей степени.*— **Z niego arcy dobry człowiek**, это чрезвычайно добрый человѣкъ.

Arcybiskup, -a, *м.* архіепископъ.

Arcybiskupi, архіепископскій.

Arcybiskupstwo, -a, *ср.* архіепископство.

Arcydzieło, -a, *ср.* образцовое произведеніе.

Arcykapłan, -a, *м.* первосвященникъ.

Arcykapłaństwo, -a, *ср.* первосвященство.

Arcyksiąże, -ęcia, *м.* эрцгерцогъ.

Arcyksiężna, -ej, *ж.* эрцгерцогиня.

Arcyksięstwo, -a, *ср.* эрцгерцогство.

Arenda, -y, *ж.* аренда, арендная плата, арендное содержаніе, *см.* **Dzierżawa.**

Arendarz, -a, *м.* арендáторъ, съёмщикъ, откупщи́къ.

Arendować, отдавáть на арéндное содержáніе, взять и́ли отдáть въ арéнду, на óткупъ.

Arendowny, арéндный.

Areometr, -a, *м.* ареомéтръ, жидкомѣ́ръ.

Areszt, -u, *м.* арéстъ, заарестовáніе, задержáніе. *Юрид.* **Areszt kondemnaty**, пріостановлéніе неявочнаго приговóра, послѣ́довавшаго по неоднокрáтномъ призы́вѣ въ судъ. **Areszt detencyjny**, предвари́тельный, подслѣ́дственный арéстъ. **Areszt osobisty**, ли́чное задержáніе.

Aresztant, -a, *м.* арестáнтъ; || острóжникъ, колóдникъ.

Aresztować, арестовáть, задержáть, наложи́ть арéстъ.

Arfa, -y, *м.* *Муз.* áрфа; || *Агрон.* грóхотъ.

Arfować, просѣ́ивать.

Arfowanie, -nia, *ср.* просѣ́иваніе.

Argument, -u, *м.* дóводъ, доказáтельство; || вы́писка; содержáніе, крáткій обзóръ. || *Астр.* **Argument szerokości**, разстоя́ніе планéты отъ сóлнца. **Argument roczny**, разстоя́ніе сóлнца отъ апогéя луны́.

Argumentacja, -ji, *ж.* приведéніе довóдовъ, доказáтельствъ.

Arka, -i, *ж.* ковчéгъ. **Arka Noego**, Нóевъ ковчéгъ, *см.* **Korab'** || *Библ.* **Arka przymierza**, ковчéгъ завѣ́та.

Arkada, -y, *ж.* сводъ, аркáда, рядъ áрокъ; || *Мед.* рядъ зубóвъ.

Arkan, -u, *м.* аркáнъ.

Arkusz, -a, *м.* листъ (*бумáги*). **Arkusz blachy**, листъ жéсти, и т. п.

Arkuszowy, листовóй.

Arlekin, -a, *м.* арлеки́нъ.

Armada, -y, *ж.* армáда, вооружённый флотъ.

Armata, Harmata, -y, *ж.* пу́шка, ору́діе, *см.* **Działo**; || *Стар.* ору́жіе; || *Стар.* артиллéрія.

Armatni, пу́шечный.

Armatura, y, *ж.* арматýра, вооружéніе, воéнные снаря́ды и трофéи.

Armisticjum, *ср.* *Нескл.* переми́ріе.

Armja, -ji, *ж.* áрмія, вóйско, воéнныя си́лы, рать.

Arsenał, -u, *м.* арсенáлъ, оружéйный дворъ.

Arszenik, -u, *м.* мышья́къ, арсени́къ.

Arszenikalny, Arszenikowy, мышья́ничный, мышьякóвый.

Arterja, -ji, *ж.* бью́щая жи́ла, артéрія.

Artrytyzm, -u, *м.* *Мед.* артрити́змъ, костолóмъ.

Artykuł, -u, *м.* статья́, пунктъ. **Artykuł wiary**, прáвило, дóгматъ вѣ́ры. **Artykuły żywności**, съѣ́стные припáсы; || **Artykuł handlowy**, предмéтъ торгóвли; || *Грам.* членъ.

Artykulować, я́вственно произноси́ть, бу́ква за бу́квою; || излагáть по статья́мъ; || излагáть подрóбности дѣ́ла.

Artykułować, вырабáтывать гóлосъ.

Artykulowany, я́вственно произнесённый, выраз́ительный.

Artykułowany, выраз́ительный.

Artyllerja, -ji, *ж.* артиллéрія.

Artylleryjny, Artylleryjski, артиллері́йскій.

Artyllerzysta, -y, *м.* артиллери́стъ.

Artysta, -y, *м.* худóжникъ, арти́стъ.

Artystka, -i, *ж.* худóжница, арти́стка.

Arya, ji, *ж.* áрія, пѣ́сня.

Aryetka, Aryjka, -i, *Умен. ж.* пѣ́сенка, небольшáя áрія.

Aryergarda, -y, *ж.* аріергáрдъ.

Arynga, -i, *ж.* образéцъ, фóрма.

Arystokracja, -ji, *ж.* аристокрáтія; || дворя́нство, дворя́не, вельмóжи.

Arystokrata, -y, *м.* аристокрáтъ.

Arystokratka, -i, *ж.* аристокрáтка.

Arystokratyczny, аристократи́ческій.

Arytmetyczny, ариѳмети́ческій.

Arytmetyk, -a, *м.* ариѳмéтикъ.

Arytmetyka, -i, *ж.* ариѳмéтика.

As, -a, *м.* тузъ (*игрáльная кáрта*).

Acan, *см.* **Acan**.

Asbest, -u, *м.* гóрный лёнъ, асбéстъ.

Ascendent, -a, *м.* рóдственникъ по восходя́щей ли́ніи.

Asceta, -y, **Ascetyk**, -a, *м.* аскéтъ, аски́тъ, аски́тникъ, ски́тникъ, отшéльникъ.

Ascetyczny, аскети́ческій, аски́тный.

Ascetyzm, -u, *м.* аски́тство, аскити́змъ.

Asmodeusz, -a, *м.* Асмодéй (*и́мя бѣ́са*).

Aspekt, -u, *м.* видъ, взглядъ; || *Астрон.* аспéктъ.

Aspiracja, -ji, *ж.* *Грам.* придыхáніе.

Aspirant, -a, *м.* соискáтель, искáтель.

Aspirantka, -i, *ж.* соискáтельница, искáтельница.

Aspirować, желáть (*чегó*), стреми́ться (*къ чему́*).

Assamble, -ów, *мн.* собрáніе, схóдбище, ассамблéя.

Assekuracja, -ji, *ж.* обезпéченіе; || застраховáніе.

Assekuracyjny, обезпéченный; || страховóй.

Assekurować, обезпéчивать; || застрахóвывать.

Assercja, -ji, *ж.* утвержде́ніе, увѣрéніе.

Asserwować, храни́ть, сохраня́ть,

Assessor, -a, *м.* асéссоръ, засѣдáтель. **Być assessorem**, прису́тствовать, засѣдáть. **Assessor pióro trzymający**, асéссоръ въ дóлжности секретаря́.

Assessorja, -ji, *ж.* асéссорство; || асéссорскій судъ.

Assessorowa, -oj, *ж.* асéссорша.

Assessorski, асéссорскій, засѣдáтельскій.

Assumpt, -u, *м.* по́водъ, слу́чай, причи́на, видъ.

Assygnacja, -ji, *ж.* ассигно́вка.

Assygnarjusz, -a, *м.* квитанціо́нная кни́га.

Assygnata, -y, *ж.* ассигна́ція.

Assygnować, ассигнова́ть, назнача́ть, опредѣля́ть.

Assymilować, (*о растѣніяхъ*) ассимили́ровать, претвора́ть въ себя́ (*во́здухъ, водý и т. п.*); || уподобля́я, прирáвнивать.

Assystencja, -ji, *ж.* свита, сопровожде́ніе; || прису́тствіе, собра́ніе.

Assystent, -a, *м.* прису́тствующій, ассисте́нтъ. **Assystent przy poszukiwaniu i rewizji**, понято́й при о́быскѣ и вы́емкѣ.

Assystować, прису́тствовать, сопровожда́ть.

Aster, -tra, *м. Бот.* а́стра (*расте́ніе*).

Astrolabja, -ji, *ж.* **Astrolabjum**, *Нескл.* астроля́бія.

Astrolog, -a, *м.* астро́логъ.

Astrologja, -ji, *ж.* астроло́гія.

Astrologiczny, астрологи́ческій.

Astronom, -a, *м.* астроно́мъ.

Astronomja, -ji, *ж.* астроно́мія.

Astronomiczny, астрономи́ческій.

At, такъ себѣ! **At sobie kobieta**, же́нщина какъ и всѣ другія, ничего́ осо́бенная, ни то́, ни сё.

Atak, -u, *м.* ата́ка, нападе́ніе, наступле́ніе, при́ступъ; || *Мед.* припа́докъ. **Atak apoplektyczny**, припа́докъ апоплекси́и.

Ataman, -a, *м.* атама́нъ.

Ateista, -y, *м.* атеи́стъ, безбо́жникъ.

Ateistyczny, атеисти́ческій.

Ateizm, -u, *м.* атеи́змъ, безбо́жіе.

Ateusz, -a, *м. см.* **Ateista.**

Ateuszostwo, -a, *ср. см.* **Ateizm.**

Ateuszowski, *см.* **Ateistyczny.**

Atlas, -u, *м. Географ.* а́тласъ.

Atłas, -u, *м.* атла́съ (*шёлковая матерія*).

Atłasowy, атла́сный.

Atmosfera, -y, *ж.* атмосфе́ра, во́здухъ окружа́ющій зе́млю.

Atoll, одна́ко-жъ, не смотря́ на то́, совсѣ́мъ тѣ́мъ.

Atom, -u, *м.* а́томъ; || пыли́нка.

Atonja, -ji, *ж. Мед.* атонія, органи́ческое разслабле́ніе, хи́лость, безси́лie.

Atrament, -u, *м.* черни́ло.

Atramentowy, черни́льный.

Atrofja, -ji, *ж. Мед.* атро́фія, сухо́тка.

Attencja, -ji, *ж.* внима́ніе, внима́тельность.

Attentować, прису́тствовать.

Attentowanie, -nia, *ср.* бы́тность, нахожде́ніе, прису́тствіе.

Attestat, -u, *м.* аттеста́тъ, пи́сьменное свиде́тельство. **Attestat ubóstwa**, пра́во бѣ́дности.

Attesta, *множ.* ипотѣ́чныя свиде́тельства.

Attestować, аттестова́ть, свиде́тельствовать.

Attrakcja, -ji, *ж.* притяже́ніе.

Attrybucja, -ji, *ж.* вѣ́дѣніе, вѣ́домство, кругъ дѣ́йствія. **Attrybucje sądowe**, суде́бныя обя́занности.

Attrybut, -u, *м.* принадле́жность.

Attrybutywny, присво́енный.

Audjencja, -ji, *ж.* ауді́енція; || слу́шаніе. **Audjencja sądowa**, слу́шаніе, разбо́ръ дѣ́ла въ судѣ́.

Audytor, -a, *м.* аудито́ръ.

Aukcja, -ji, *ж.* прода́жа съ аукціо́на, съ молотка́, аукціо́нъ.

Aukcjoner, -a, *м.* аукціоне́ръ.

Aukcjonować, продава́ть съ молотка́, съ публи́чнаго то́рга; || увели́чивать пла́ту (*за аре́нду*).

Aurypigment, -u, *м. см.* **Złotokost.**

Auskultacja, -ji, *ж.* **Auskultowanie**, -nia, *ср. Мед.* оскульта́ція, посту́киваніе и выслу́шиваніе.

Auskultator, -a, *м.* приготовля́ющій себя́ (*къ чему́ либо*); || *Мед.* выслу́шивающій посре́дствомъ стетоско́па (*трудъ у больна́го*).

Auszus, -u, *м.* обо́рышъ, бракъ, изъя́нъ.

Austerja, -ji, *ж.* постоя́лый дворъ, гости́ница, трактиръ.

Autentycznie, по́длинно, достовѣ́рно.

Autentyczność, -ści, *ж.* по́длинность, достовѣ́рность.

Autentyczny, по́длинный, достовѣ́рный.

Autentyk, -u, *м.* по́длинникъ, по́длинный докуме́нтъ.

Autobjografja, -ji, *ж.* автобіогра́фія, описа́ніе своей со́бственной жи́зни.

Autor, -a, *м.* а́второръ, писа́тель, сочини́тель; || творе́цъ, винóвникъ.

Autorament, -u, *м.* набо́ръ, рекру́тчина, вербо́вка; || поступле́ніе въ солда́ты.

Autoryzacja, -ji, *ж.* полномо́чіе.

Autoryzować, уполномо́чивать, дать пра́во.

Awangarda, -y, *ж.* аванга́рдъ, передовóе во́йско.

Awans, -u, *м.* зада́токъ, вы́дача впередъ; || произво́дство, повыше́ніе.

Awanscena, -y, *ж.* авансце́на.

Awansować, получа́ть вы́сшую до́лжность, вы́сшій чинъ; || идти, подвига́ться впередъ; || успѣва́ть (*въ чёмъ*); || выпла́чивать впередъ, дава́ть въ счётъ.

Awantaż, -u, *м.* выгода, по́льза; || преиму́щество.

Awantażowny, вы́годный, поле́зный.

Awantura, -y, *ж.* приключе́ніе, похожде́ніе.

Awanturnica, -y, *ж.* иска́тельница приключе́ній; || интрига́нтка.

Awanturniczy, отва́жный, сме́лый; || испо́лненный ра́зныхъ приключе́ній.

Awanturnik, -a, **Awanturzysta**, -y, *м.* иска́тель приключе́ній; || пройдо́ха, интрига́нтъ.

Awizacja, -ji, *ж.* увѣдомле́ніе, объявле́ніе, извѣще́ніе, повѣ́стка.

Awizo, *Нескл. Морс.* разсы́лочное су́дно; || *Ком.* увѣдоми́тельное письмо́, авиз̀ъ.

Awizować, извѣща́ть, объявля́ть, дава́ть знать.

Awokera, *см.* **Dzięcioł.**

Aza, Azaż, azali, ра́звѣ, не ужѐ ли? || вѣроя́тно, повѝдимому, быть мо́жетъ. **Aza Bóg nie karze złeczyńców?** Ра́звѣ Богъ не нака́зываетъ престу́пниковъ? **Pytał się, azali ma go czekać?** Онъ спра́шивалъ, ожида́ть ли ему́ его́? **Będę pisał do niego, aza co dostanę?** Я бу́ду писа́ть къ нему́, не получу́ ли чего́ нибу́дь. **Połączone już są rzeki, a w czasie azali nieodległym połączone będą i morza,** рѣки ужѐ соединены́, въ ско́ромъ вре́мени, быть мо́жетъ, бу́дутъ соединены́ и моря́.

Azart, Hazard, -u, *м.* слу́чай, случа́йность; || уда́ча; || опа́сность; || аза́ртъ (*въ игрѣ*).

Azot, -u, *м.* азо́тъ, селитрород̀ъ.

Aż, нарѣ́чіе, означа́ющее мѣ́ру и́ли грани́цу вре́мени, мѣ́ста, сте́пень величины́, напряже́ніе си́лы. **Towarzyszył mu aż do Paryża,** онъ провожа́лъ его́ вплоть до са́маго Парижа. **Aż dotąd,** до сихъ поръ. **Aż póki nie przyjdzie,** пока́ онъ не придѣ́тъ. **Kto aż tak dalece zaślepieny,** кто до тако́й сте́пени ослѣпле́нъ. || **Aż** употребля́ется та́кже въ значе́ніи: *такъ что, ужѐ, тогда́, то́лько, когда́ ужѐ.* **Robił miny, że się aż ojciec roześmiał,** пока́зывалъ ми́ны такъ что наконе́цъ оте́цъ разсмѣ́ялся. **Piękny aż miło patrzeć,** такъ краси́въ, что прія́тно смотрѣ́ть. **Aż za trzecim razem wzięto,** его́ ужѐ взя́ли то́лько въ тре́тій разъ. **Nie poczujesz wartości zdrowia, aż utracisz,** узна́ешь цѣ́ну здоро́вья тогда́ то́лько, когда́ его́ потеря́ешь. **Nie pójdę tam, aż wszystko będzie gotowe,** пойду́ туда́, когда́ ужѐ всѐ бу́детъ гото́во. **Nie ma pana w domu, aż u sług gody,** когда́ хозя́ина нѣтъ до́ма, то слу́ги пирую́тъ. **Aż im to odmówił, żądali powtóre,** когда́ ужѐ онъ имъ отказа́лъ въ э́томъ, то они́ проси́ли во второ́й разъ.

Ażje, *ср. Нескл.* а́жіо, лажъ за промѣ́нъ де́негъ.

Ażjotaż, -a, *м.* ажіота́жъ, торго́вля де́нежными бума́гами.

B.

B, произно́сится двоя́ко: твѐрдо, какъ ру́сская бу́ква *Б, б,* и мя́гко, съ поста́вленнымъ надъ нею зна́комъ *ь*, (*бь*), напр. **Gołąb',** го́лубь.

Ba, ба! || коне́чно, то́чно, такъ; || да́же и; || напро́тивъ. **Ba i bardzo,** *или* **Bajbardzo, ba i prawie,** *или* **Bajprawie,** такъ, такъ; да, да! э́то и ви́дно! **Co on tam mówi, że nam nic do tego, ba i bardzo do tego,** напра́сно онъ говори́тъ, что намъ до э́того нѣтъ никако́го де́ла, напро́тивъ, оно́ бли́зко насъ каса́ется. **W całej Europie, ba i w całym świecie,** во всѐй Евро́пѣ, да́же и во всемъ свѣтѣ. **Gdybyśmy mieli sto tysięcy dobrego żołnierza, ba! toby zmieniło postać rzeczy,** е́слибъ у на́съ бы́ло сто ты́сячъ хоро́шихъ солда́тъ, то коне́чно, де́ло приняло бы ино́й видъ. **Ba! łatwo to mówić, ale trudno czynić!** Эхъ! легко́ э́то говори́ть, да тру́дно де́лать! **Ba, ba, ba! Tak to pan wypełniasz swój obowiązek!** такъ то вы исполня́ете свою́ обя́занность!

Baba, -y, *ж.* ба́ба, стару́ха; || повива́льная ба́бка, повиту́ха, акуше́рка; || ручна́я ба́ба, трамбо́вка; || *Орн.* пеликанъ, ба́ба (*птица*); || кули́чъ, каровай (*родъ хлѣба*); || затычка изъ холста́, набита́я соло́мою; || *Астрон.* Плеяды, семизвѣздіе.

Bąbel, Bębel, -bla, *м.* водяно́й пузы́рь, мы́льный пузырь; || прыщъ.

Babi, babiй; || *Бот.* **Babi-Mur,** плаунъ, звѣробо́й. звѣробо́йникъ (*растѐніе*); || **Babie lato,** ба́бье лѣто, хоро́шая пого́да во вре́мя о́сени.

Babiarz, -a, *м.* женоподо́бный, сла́бый, изнѣженный человѣкъ; || волокита, женолюби́вый, пристра́стный къ же́нскому полу.

Babić, повивать, принимать (*младѐнца*).

Babienie, -nia, *ср.* повива́льное иску́ство.

Babikrówka, -i, *ж. Бот.* купе́на, Соломо́нова печа́ть (*растѐніе*).

Babiniec, -ńca, *м.* притво́ръ, на́перть, преддвѐріе це́ркви.

Babirusa, -y, *ж. Зоол.* морска́я и́ли инде́йская свѝнка.

Babka, -i, *ж.* ба́бка, ба́бушка. **Ślepa babka,** жму́рки, гулю́чки (*игра́*); || *Бот.* попу́тникъ, колосе́ница (*растѐніе*).

Babski, ба́бій, же́нскій.

Babsko, -a, *ср.* ста́рая ба́ба, ба́бище, бабѐнка.

Bać się, боя́ться, страша́ться. **Bać się o kogo,** боя́ться за кого́. **Nie bój się o te,** не бо́йся э́того, не безпоко́йся объ э́томъ.

Bachantka, -i, *ж.* вакха́нтка.

Bacik, -a, *м. см.* **Bat.**

Baczek, -czka, *м.* га́йка ружѐйная, мѣ́дная тру́бочка (*у лѐжи ружья́*).

Baczenie, -nia, *ср.* разсмотрѣ́ніе; || осмотри́тельность, осторо́жность; || соображѐніе.

Baczność, -ści, *ж.* внима́тельность, осторо́жность.

Baczny, внима́тельный, осторо́жный.

Baczyć, разсма́тривать; || принима́ть во внима́ніе, въ соображѐніе, обраща́ть внима́ніе; || смотрѣ́ть. **Baczyć co do siebie,** сознава́ть что нибу́дь за собо́ю. **Baczyć na co,** принима́ть во внима́ніе что́либо, обраща́ть внима́ніе на что́.

Badać, изслѣдовать, развѣдывать, разузнава́ть, испы́тывать; || наводи́ть

спра́вки; || производи́ть слѣ́дствіе, *и́ли* допро́съ, допра́шивать.

Badacz, -a, *м.* изслѣ́дователь, испыта́тель, изыска́тель, наблюда́тель. **Badacz natury**, естествоиспыта́тель, натурали́стъ.

Badanie, -nia, *ср.* изслѣ́дованіе, испыта́ніе, обсужде́ніе; || по́искъ, ро́зыскъ; || слѣ́дствіе, дозна́ніе, ро́зыскъ, пова́льный о́быскъ; || спра́вка. **Badania artykułowane**, допро́съ по пу́нктамъ. **Badanie świadków przeciwnéj strony**, перекрёстный допро́съ.

Badyl, Badél, -a, *м. Бот.* сте́бель, стволъ.

Bądź—bądź, *и́ли—и́ли, см.* **Być.**

Bagatela, -i, *ж.* бездѣ́лица, бездѣ́лка, ме́лочь.

Bagatelny, малова́жный, бездѣ́льный.

Bagaż, -u, *м.* покла́жа, пожи́тки, бага́жъ.

Bagazja, -ji, *ж.* бума́жная мате́рія *и́ли* ткань.

Bagazjowy, сдѣ́ланный изъ бума́жной мате́ріи, бума́жный.

Bagnet, -u, *м.* штыкъ.

Bagnik, -a, *м.* туне́цъ, тума́къ, ску́мбра (*ры́ба*).

Bagnisko, -a, *ср.* трясина, боло́тина.

Bagnisty, боло́тный, боло́тистый, ти́нистый, то́пкій.

Baguiówka, -i, *ж. Бот.* каменоло́мка, каменоло́мная трава́, бада́нъ.

Bagno, -a, *ср.* боло́то; || *Бот.* **Bagno, Bagienko,** багу́льникъ (*расте́ніе*).

Baja, -ji, *ж.* ба́йка (*мате́рія*); || ска́зка, ба́сня.

Bajać, разска́зывать, повѣствова́ть; || * точи́ть ба́лы, разска́зывать пустяки́.

Bajacz, Bajarz, -a, *м.* раска́щикъ; || пустоме́ля, враль.

Bajeczność, -ści, *ж.* баснослóвіе, вы́думка.

Bajeczny, баснослóвный, вы́думанный, невѣроя́тный.

Bajka, -i, *ж.* ба́сня; || ска́зка, вы́думка.

Bajkarz, -a, *м.* ска́зочникъ.

Bajkopis, -a, *м.* баснопи́сецъ.

Bajorek, -rka, *м.* золота́я ни́тка, волочёное зо́лото.

Bajowy, ба́йковый, фря́зовый.

Bajtałaszki, -szek, *мн.* вздоръ, чушь, враньё.

Bąk, -a, *м. Орнит.* выпь (*пти́ца*); || * тру́тень; || о́водъ, слѣпе́нь (*насѣко́мое*); || куба́рь, волчо́къ (*игру́шка*); || *Муз.* лита́вра (*инструме́нтъ*). * **Bąki strzelać, bąki zbijać,** занима́ться пустяка́ми, ничего́ не дѣ́лать, слоня́ться. * **Bąka puścić,** распусти́ть ло́жный слухъ. **Bąka wystrzelić,** сказа́ть вздоръ, глу́пость. *Послов.* **Mucha uwięźnie, a bąk się przebije,** *и́ли* **Bąk się przebije, a na muchę wina,** что́ схо́дитъ съ рукъ вора́мъ, за то́ вори́шекъ бьютъ; во́ры вѣ́шаютъ вори́шекъ. **Opił się jak bąk,** назю́зился.

Bąkać, буча́ть, жужжа́ть; || * цѣди́ть слова́ сквозь зу́бы; || бормота́ть себѣ́ подъ носъ; || бренча́ть (*на музык. инструм.*).

Bakałarz, -a, *м.* баккала́връ.

Bakier, (употребля́ется только съ предло́гомъ **na,** на). **Nosić czapkę na bakier,** носи́ть ша́пку на бекре́нь. **Wszystko idzie na bakier,** всё идётъ на вы́воротъ. **Być z kim na bakier,** быть съ кѣмъ ли́бо въ ссо́рѣ. || *Судох.* **Na bakier,** *на лѣво.*

Bąkojad, -a, *м. Орнит.* волоклю́й (*пти́ца*).

Bakort, -u, *м.* бакбо́рдъ, лѣ́вая сторона́ су́дна; || *Судох.* лѣ́вый бе́регъ рѣки́.

Baksztyna, -y, *ж. Горн.* горново́й ка́мень.

Bal, -a, *м. Плотн.* отёсанное бревно́, брусо́къ, нака́тникъ.

Bal, -u, *м.* балъ (*собра́ніе, съѣздъ для танцова́нья*).

Bałakać, бала́кать, болта́ть.

Bałamucić, городи́ть вздоръ, сбива́ть съ то́лку, смуща́ть, пу́тать. **Bałamucisz mię,** ты меня́ сбива́ешь съ то́лку. **Bałamucić interesa,** запу́тывать дѣла́. **Bałamucić czas,** напра́сно тра́тить вре́мя; || **Bałamucić się,** сбива́ться съ то́лку; || вести́ пра́здную жизнь, бездѣ́льничать.

Bałamuctwo, -a, *ср.* запу́танность (*дѣлъ*); замѣша́тельство; || бездѣ́льничанье, распу́щенность; || сумасбро́дство; || увёртка, отгово́рка; || химе́ры, пусты́я мечты́; || волоки́тство, уха́живанье за же́нщинами.

Bałamut, -a, *м.* вѣ́треникъ, вертопра́хъ, волоки́та.

Balans, -u, *м.* коромы́сло. **Waga z balansem,** вѣсы́ съ коромы́сломъ.

Balansjer, -a, *м. Горн.* уравни́тельное коромы́сло.

Balas, -u, *м. Минер.* бала́съ, блѣ́дный руби́нъ.

Balas, -a, *м. Архит.* баля́сина, баля́сы.

Balast, -u, *м.* бала́стъ, грузъ.

Baldachin, Baldakin, -u, *м.* балдахи́нъ.

Baldaszek, -szka, *м.* верхъ, верху́шка; || *Бот.* зо́нтикъ, щито́къ (*у цвѣто́въ*).

Baldaszkowy, *Бот.* зо́нтичный.

Baldrjan, -u, *м. Бот.* булдырья́нъ, валеріа́на, мау́нъ (*расте́ніе*).

Baleczka, -i, *ж.* брёвнышко, перекла́динка, брусо́къ.

Balet, -u, *м.* бале́тъ.

Baletniczka, -i, *ж.* бале́тная танцо́вщица, бале́тчица.

Baletnik, -a, *м.* бале́тный танцо́вщикъ.

Balka, Belka, -i, *ж.* ба́лка, бревно́, перекла́дина.

Balkarz, -a, *м.* бревенщи́къ.

Balkon, -u, *м.* балко́нъ.

Balkować, *см.* **Belkować.**

Balkowy, бреве́нчатый, пока́тный.

Ballotować, балотирова́ть (*кого́*).

Ballotowanie, -nia, *ср.* балотиро́вка.

Balon, -u, *м.* возду́шный шаръ, аэроста́тъ.

Balować, посѣща́ть балы́, пирова́ть, весели́ться.
Balowy, ба́льный.
Balsam, -u, *м.* бальза́мъ.
Balsamiczny, бальзами́ческій, благово́нный.
Balsamina, -y, *ж. Бот.* бальзами́нъ (*расте́ніе*).
Balsamować, бальзами́ровать.
Bałakować, пя́титься, по́лзать ра́комъ (*о злой соба́кѣ*).
Bałuku(na), **Bałyku(na)**, ра́комъ, на четвери́нкахъ (*ползти́*).
Balustrada, -y, *ж.* балюстра́да, пери́ла.
Bałuszyć, оглуша́ть (*крико́мъ, шу́момъ*).
Bałwan, -a, *ж.* глы́ба, отру́бокъ, чурба́нъ; || валъ, больша́я волна́ на водѣ; || столбъ ды́му; || истука́нъ, и́долъ; || болва́нъ, глу́пый челове́къ; || болва́нъ, отру́бокъ де́рева съ кру́глымъ ве́рхомъ, на кото́ромъ выправля́ютъ парики́ и другіе головны́е убо́ры.
Bałwanowaty, тяжёлый, гру́бый.
Bałwiernia, **Barwiernia**, -ni, *ж.* цырю́льня.
Bałwierz, **Barwierz**, **Barbierz**, -a, *м.* цырю́льникъ.
Bałwochwalca, -y, *м.* идолопокло́нникъ, язы́чникъ.
Bałwochwalczy, **bałwochwalny**, идолопокло́нническій, язы́ческій.
Bałwochwalić, идолопокло́нничать, покла́няться и́доламъ.
Bałwochwalnia, -ni, *ж.* божни́ца, кумі́рница, кумі́рня.
Bałwochwalstwo, -a, *ср.* идолопокло́нство, идолопоклоне́ніе.
Bałyku(na), *см.* **Bałuku(na)**.
Bana kowadła, *Горн.* ве́рхняя пло́скость, наковальня. **Bana młotowa**, бо́й.
Banaluka, **Banialuka**, -i, *ж.* безтолко́вщина, нелѣпость, вздоръ, чепуха́.
Banda, -y, *ж.* ша́йка, ватага, скопище люде́й.
Bandera, -y, *ж.* флагъ.
Banderola, -i, *ж.* бандеро́ль, опоя́ска; || пе́ревязь.
Bandolet, -u, *м.* пе́ревязь, широ́кій ремень.
Bandos, -a, *м.* наёмный жнецъ.
Bandoska, -i, *ж.* наёмная жни́ца.
Bandyta, -y, *м.* разбо́йникъ, банди́тъ.
Bania, -ni, *ж.* гли́няный выпуклый сосу́дъ. **Bania do kwiatów**, цвето́чный горшо́къ, *см.* **Donica**, **Doniczka**; || *Хим.* перего́нный кубъ, горля́нка; || *Физ.* **Bania elektryczna**, электри́ческая маши́на. **Bania pneumatyczna**, пневмати́ческій ко́локолъ; || *Архит.* ку́полъ; || *Бот.* ты́ква, *см.* **Dynia**. * Ты́квенная буты́лка, ты́ковникъ; || царова́я ба́ня, *см.* **Łaźnia**; || *Посл.* **Łeb jak bania, a mozgunić**, велико́ъ вы́росъ, да ума́ не вы́несъ.
Banialuka, *см.* **Banaluka**.
Baniasty, **Bańczasty**, вы́пуклый, пуза́тый, раздутый.
Banicja, -ji, *ж.* изгна́ніе, ссы́лка.
Banit, -a, *м.* изгна́нникъ, ссы́лочный.
Banitować, **Bandyzować**, **Banizować**, **Banjować**, приговори́ть по суду́ къ изгна́нію, къ ссы́лкѣ.
Bank, -u, *м.* банкъ. || *Карточ.* **Bank trzymać**, **ciągnąć**, держа́ть банкъ. **Bank zabić**, сорва́ть банкъ. **Bank puścić**, обанкру́титься. || *Фортиф.* **Bank wałowy**, банкъ, ни́зкій парапе́тъ безъ амбразу́ръ.
Bańka, **Bańeczka**, -i, *ж.* ба́нка; фля́га, скля́нка, пузырёкъ; || **Bańka na wodzie**, водяно́й пузы́рь. **Bańka mydlana**, мы́льный пузы́рь; || ба́нка (*кровосо́сная*), рожо́къ. **Bańki stawić**, ста́вить рожки́.
Bankajz, -u, *м.* желѣзный костыль.
Bankier, -a, *м.* банки́ръ; || банкоме́тъ (*въ игрѣ*).
Bankierczyk, -a, *м.* конто́рщикъ у банки́ра.
Bankierowa, -ej, *ж.* жена́ банки́ра.
Bankierówna, -y, *ж.* дочь банки́ра.
Bankierski, банки́рскій.
Bankierstwo, -a, *ср.* банки́рство.
Bankiet, -u, *м.* пиръ, пиру́шка, пи́ршество; || *Плотн.* обо́чина.
Bankietować, пирова́ть.
Banknot, -u, *м. см.* **Bankocettel**.
Bankocettel, -tla, *м.* ба́нковый биле́тъ, ассигна́ція.
Banko, *Нескл.* ба́нковый (*въ де́ньгахъ*). **Banko-księga**, счётная кни́га.
Bankowy, ба́нковый.
Bankructwo, -a, *ср.* банкру́тство.
Bankrut, -a, *м.* банкру́тъ, несостоя́тельный.
Bankrutować, обанкру́титься, разори́ться.* **Zbankrutował na honorze**, обезче́стилъ себя́.
Bannicja, -ji, *ж. см.* **Banicja**.
Bant, -u, *м.* бантъ, ле́нта перета́нутая поперёкъ; || о́бручъ, желѣзная скоба́.
Barak, -u, *м.* бара́къ.
Barakan, -u, *м.* бракани́ъ, борка́нъ (*шерстяна́я ткань*).
Barakanowy, бракано́вый, борка́новый.
Baran, -a, *м.* бара́нъ; || *Астрон.* Ове́нъ (*созвѣздіе*); || тара́нъ, стѣнолома́ъ.
Baranek, **-nka**, *м.* бара́шекъ, ягнёнокъ; || а́гнецъ. **Baranek Boży**, Агнецъ Бо́жій
Barani, бара́ній; || *Бот.* **Barania trawa**, бара́нка (*расте́ніе*).
Baranina, -y, *ж.* бара́нина.
Barasz, **Baraz**, -a, *м. Зоол.* рога́тая змѣя́ (*въ Африкѣ*).
Baraszkować, шали́ть, рѣзви́ться, шути́ть.
Baratto, *Нескл.* мѣновой торгъ, мѣнова́я торго́вля.
Barbarzyniec, **-ńca**, *м.* ва́рваръ, тира́нъ.
Barbarzyński, ва́рварскій, жесто́кій, жестокосе́рдый, лю́тый.

Barbaryzm, -u, *м. Грам.* барбари́змъ, непра́вильное выраже́ніе.

Barbarzyństwo, -a, *ср.* ва́рварство, безчелове́чіе, жесто́кость.

Barć, -i, *ж.* борть (*пустота́, вы́долбленная въ лѣсно́мъ де́ревѣ для содержа́нія ди́кихъ пчёлъ*).

Barchan, -u, *м.* бумазе́я (*ткань*).

Barchanowy, бумазе́йный.

Barciany, бо́ртный, *см.* **Barć**, **Miód barciany**, мёдъ ди́кихъ пчёлъ.

Barczany, ба́рочный.

Barczyć, *с.м.* **Obarczyć**.

Barczysty, широкоплечій, плечи́стый.

Bardela, -i, *ж.* соло́менное сѣдло́.

Bardysz, **Berdysz**, -a, *м.* бе́рдышъ.

Bardzo, о́чень, весьма́. **Bardziej**, бо́лѣе. **Najbardziej**, всего́ бо́лѣе, наибо́лѣе.

Bargieł, -a, *м. Орнит.* зи́нка, синица (*птица*).

Bark, -u, *м.* плечо́. **Barki**, *мн.* плечи, **Brać co na swoje barki**, взвали́ть себѣ что́ либо на плечи, обремени́ть себя́. **To ciężar nie na twoje barki**, э́та тя́жесть не по твои́мъ си́ламъ; || лопа́тка (*у живо́тныхъ*). **Bić na bark**, то́пать ногами, лягать, брыка́ться (*о ло́шади*); * упира́ться, проти́виться; || но́жка (*у цы́ркуля*), *см.* **Noga**; || Валёжъ (*у ва́ги каре́тной*), *см.* **Orczyk** || *Фортиф.* фланъ.

Barka, -i, *ж.* ба́рка.

Barkarz, -a, *м.* ба́рочникъ.

Barkowaty, плечи́стый.

Barkowy, плечево́й, плечно́й.

Barłog, -u, *м.* берло́га; || подсти́лка, пости́лка, сми́тая соло́ма; || соръ.

Barłożyć, сори́ть, грязни́ть.

Barometr, -u, *м.* баро́метръ.

Baron, -a, *м*, баро́нъ.

Baronja, -i, *ж.* баро́нство.

Baronowa, -ej, *ж.* баронёсса.

Baronowski, баро́нскій.

Baronówna, -y, *ж.* дочь баро́на.

Baronowstwo, -a, *ср. см.* **Baronja**.

Barszcz, -u, *м.* борщъ; || *Бот.* медвѣжья ла́па (*расте́ніе*).

Barszczowy, борщево́й.

Bartne, **-ego**, *ср.* по́шлина съ у́льевъ.

Bartnik, -a, *м.* бо́ртникъ, пчелово́дъ, присма́тривающій за у́льями.

Bartny, у́лейный пчели́ный.

Barwa, -y, *ж.* кра́ска, цвѣтъ.

Barwena, **Barwana**, **Barma**, **Bersana**, -y, *ж.* барвена́, красноборо́дка (*рыба*).

Barwiany, цвѣти́стый. раскра́шенный; || * ливре́йный, одѣтый въ ливре́ю.

Barwić, кра́сить, окра́шивать, румя́нить.

Barwica, -y, *ж.* **Barwiczka**, -i, *ж.* стри́женая шерсть, па́стрижки, обрѣзки; || притира́нье (*бѣли́ла и румя́ны*); || закра́ска, кра́ска.

Barwiczkować, раскра́шивать, румя́нить.

Barwiczka, -i, *ж. см.* **Berwiczka**.

Barwiernia, **Balwiernia**, -ni, *ж.* цырю́льня.

Barwierski, **Balwierski**, цырю́льничій.

Barwierstwo, **Balwierstwo**, -a, *ср.* брадобри́тіе, бородобри́тіе.

Barwierz, **Balwierz**, **Balbierz**, -a, *м.* цырю́льникъ, брадобре́й.

Barwierzowa, **Balwierzowa**, -ej, *ж.* жена́ цырю́льника.

Barwierzowy, **Balwierzowy**, цырю́льниковъ.

Barwik, -u, **Barwinek**, -nku, *Бот. м.* барви́нокъ, гробъ трава́ (*расте́ніе*), *ом.* **Barwnik**.

Barwisty, цвѣти́стый.

Barwnik, **Barwik**, -a, *м.* **Barwidło**, -a, *ср.* краси́льное вещество́.

Barwny, цвѣти́стый, раскра́шенный.

Baryła, **Baryłka**, **Baréłka**, -i, *ж.* бочёнокъ.

Bas, -u, *м.* басъ (*го́лосъ*), **Basy**, -ów, *мн.* басъ (*инструме́нтъ музык.*); || уда́ры (*пле́тью и т. п.*); зна́ки (*отъ пле́ти, отъ па́лки*).

Basałyk, -a, *м.* басали́къ, кисте́нь.

Basałykowaty, гру́бый, неуклю́жій.

Basarunek, -nku, *м.* де́нежная пе́ня, штрафъ.

Basetla, -i, *ж.* віолонче́ль.

Basetlista, -y, *ж.* віолончели́стъ.

Basista, -y, *м.* баси́стъ.

Basiur, -a, *м.* волкъ (*на языкѣ охо́тниковъ*).

Baśń, -i, *ж.* басня, ба́сня; || вы́мыселъ ска́зка, небыли́ца; || ло́жный слухъ, ло́жная молва́.

Basować, баси́ть, пѣть ба́сомъ.

Basowy, басово́й.

Basta, дово́льно, по́лно, ба́ста!

Bastarda, **Basztarda**, -y, *ж. Стар.* родъ доро́жной каре́ты,

Bastjon, **Basztjon**, -u, *м. Фортиф.* бастіо́нъ, раска́тъ.

Bastować, **Zabastować**, переставать, переста́ть, прерывать; прерва́ть; || * **Zabastować**, остепени́ться.

Basza, **Pasza**, -y, *м.* паша́.

Baszestwo, -a, *ср.* зва́ніе паши́.

Baszta, -y, *ж. Воен.* кре́пость, укрѣпле́ніе; || *Стар.* подвижна́я обзо́рная ба́шня, *см.* **Strażnica**.

Bat, **Bateg**, -a, *м.* кнутъ, плеть; бичъ; || то́лстая па́лка, то́лстый прутъ; || боть, ло́дка, су́дно. *Умен.* **Batik**, -a, *м.* кнути́къ, плётка, би́чикъ, бо́тикъ, ло́дочка.

Batalja, -i, *ж. см.* **Bitwa**.

Bataljon, -u, *м. Воен.* баталья́нъ.

Baterja, -i, *ж.* батаре́я.

Batog, -a, **batożek**, -żka, *м. см.* **Bat**.

Batogować, бичева́ть, хлеста́ть, стега́ть.

Bawełna, -y, *ж.* хлопча́тая бума́га.

Bawełniany, бума́жный, хлопча́то-бума́жный.

Bawełnica, -y, *ж.* хлопча́тая бума́га, хло́покъ; || бума́жная мате́рія или ткань.

Bawialnia, -ni, *ж.* гости́нная ко́мната.

Bawić, занима́ть, увесели́ть, забавля́ть; || останови́ться, ме́длить, мѣшкать; ||

Bawić się, забавля́ться, весели́ться, прія́тно проводи́ть вре́мя; || упражня́ться, занима́ться. **Bawmy się**, бу́демъ весели́ться. **Nie baw się, ale idź**, не мѣшкай и ступа́й. **Bawić się rozmową**, бесѣ́довать, разгова́ривать. **Bawić się muzyką**, занима́ться му́зыкою. **Bawić się pijaństwem**, предава́ться пья́нству, пья́нствовать. **Bawić się w co**, игра́ть въ что́ либо. **Bawić się około czego**, при́стально чѣмъ ли́бо занима́ться. **Bawić się z kim**, прія́тно проводи́ть вре́мя съ кѣмъ ли́бо. **Bawić się z dziećmi**, игра́ть съ дѣтьми́.

Bazalt, -u, *м. Минер.* база́льтъ, столбча́тъ (*камень*).

Bazanowiec, Bażanowiec, -wca, *м. Бот.* вербе́йникъ (*растѣніе*).

Bażant, -a, *м.* фаза́нъ.

Bażantarnia, -ni, *ж.* фаза́ній дворъ, пти́чникъ.

Bażantowy, фаза́новый.

Bazar, -u, *м.* база́ръ, ры́нокъ.

Bazarnik, -a, *м.* барышникъ; || маркита́нтъ.

Bazarowy, база́рный, ры́ночный.

Bazgrać, ма́чкать, мара́ть, черка́ть.

Bazgracz, -a, *м.* пачку́нъ, кропа́тель, бумагомара́тель.

Bazgranina, -y, *ж.* па́чканье, мара́нье, кара́кули.

Bazylja, -ji, *ж.* **Bazylik**, -a, *м.* **Bazylika, Bazylijka**, -i, *ж. Бот.* базили́къ (*растѣніе*).

Bazyliszek, -szka, *м.* василискъ; || Америка́нская ящерица.

Bdoljum, *Нескл. Бот.* бде́лій (*дерево и смола́*).

Bęben, -bna, *м.* бараба́нъ; || * шалу́нъ, мальчи́шка, пузы́рь.

Bębenek, -nka, *м.* бараба́нчикъ; || тамбури́нъ. **Bębenek w uchu**, бараба́нная перепо́нка, слуховой бараба́нъ.

Bębenny, бараба́нный.

Bębnić, бараба́нить, бить въ бараба́нъ.

Bechtać, раздража́ть, подстрека́ть; || * кружи́ть кому́ го́лову.

Beczeć, блея́ть; || мыча́ть; || реве́ть.

Bęczeć, бучáть, жужжáть.

Beczenie, -nia, *ср.* блея́ніе; || мыча́ніе; || рёвъ.

Beczka, -i, *ж.* бо́чка. || *Зоол.* каса́тка настоя́щая (*китообра́зное живо́тное*).

Beczkowy, боче́чный.

Beczułka, -i, *ж.* бочёнокъ.

Bedel, Pedel, -a, *м.* церко́вный сто́рожъ; || университе́тскій пе́дель, сто́рожъ.

Bedła, Bedłka, Bedka, Betka, -i, *ж. Бот.* родъ грибо́въ, бога́тый ви́дами, *напр.* шампиньо́ны, гру́зди, ры́жики, опёнки, волну́хи, сыроѣжки (*съѣдобные*), мухомо́ры и пога́нки (*ядови́тые*); || лиственная гу́бка.

Bedliwy, Badatliwy, любопы́тный, любозна́тельный.

Bednarka, -i, *ж.* жена́ бочара́.

Bednarski, бочáрный.

Bednarstwo, a, *ср.* бочáрничанье, ремесло́ бочара́.

Bednarz, Bednarz, -a, *м.* бочáръ.

Bek, -u, *м.* блея́ніе (*овцы*); || плачъ, рёвъ.

Bęk, -u, *м.* жужжáніе насѣко́мыхъ.

Bekać, *см.* **Beczeć**; || **Bekać się**, бѣ́гаться (*объ оле́нях*ъ).

Bękarctwo, Bękarstwo, -a, *ср.* незако́нное рожде́ніе.

Bękart, -a, *м.* незаконнорожде́нный; || *см.* **Mieszaniec**; || шёлкъ (*сыре́ць*).

Bekas, -a, *м. Зоол.* бека́съ, кули́къ. — **Bekas morski**, турухта́нъ, родъ кули́ковъ.

Bekawisko, -a, *ср.* те́чка, расхо́дка (*объ оле́нях*).

Bekiesza, Bekiesa, -y, *ж.* беке́ша.

Beknąć, *см.* **Beczeć**.

Beksa, -y, *ж.* пла́кса.

Bela, -i, *ж.* ки́па, свя́зка, тюкъ; || де́сять стопъ бума́ги.

Bełcik, *см.* **Bełt**.

Beleczka, -i, *ж. Горн.* брусо́къ.

Belka, -i, *ж.* ба́лка, бревно́. *Плотн.* **Belka poprzeczna**, попере́чина, перекла́дина;—**mostowa**, насáды;—**wiązana**, брусчáтая обвя́зка; — **pokładowa**, продо́льный перекла́дъ; — **jarzmowa**, попере́чная насáдка;—**rozporowa**, распо́рный брусъ.

Bełkotać, бармота́ть, лепета́ть, болта́ть.

Bełkot, -u, *м.* **Bełkotanie**, -nia, *ср.* бормота́нье, лепета́нье.

Bełkotka, -i, *ж.* болту́нья, лепету́нья.

Bełkotliwy, болтли́вый.

Bełkotliwość, -ści, *ж.* болтли́вость.

Bełkować, *Агр.* бороздúть (*поле*); || *Плотн.* класть ба́лки; || дѣлать сру́бы.

Bełkowanie, -nia, *ср.* плóтничья рабóта, сруб.

Bełt, -u, *м.* стрѣла́, дро́тикъ; || морско́й проли́въ.

Belweder, -u, *м. Архит.* бельведе́ръ, свѣтли́ца, свѣтёлка, надстро́йка на кро́вляхъ домо́въ; || *Бот.* мете́льчатый вьюно́къ (*растѣніе*).

Benedykcja, -ji, *ж. см.* **Błogosławieństwo, Poświęcenie**.

Benedykt, -u, *м. Бот.* гравилáтъ, гре́бникъ (*растѣніе*).

Benedyktyn, -a, *м.* бенедикти́нецъ (*монáхъ бенедикти́нскаго о́рдена*).

Benedyktynka, -i, *ж.* бенедикти́нка (*монáхиня бенедикти́нскаго о́рдена.*)

Beneficjum бенефи́ція, церко́вный прихо́дъ съ дохо́дами.

Benefis, -u, *м.* бенефи́съ.

Benefisant, -a, *м.* бенефиціáнтъ.

Benefisantka, -i, *ж.* бенефиціáнтка.

Ber, *род. п.* -bra, *м. Бот.* боръ, чёрное пти́чье про́со (*растѣніе*).

Bera, -u, *ж.* родъ гру́ши.

Berberys, -u, *м.* барбари́съ.

Berberysowy, барбарисовый, барбарисный.
Berdysz, *см.* **Bardysz**.
Berejter, **-tra**, *м.* берейторъ.
Bergamota, **-y**, *ж.* бергамотъ (*родъ грушки*).
Bergryn, **-u**, *м.* горная зелень (*краска*).
Berlacz, **-a**, *м.* кеньга (*родъ зимней обуви*).
Berlinka, **-i**, *ж.* судно употребляемое на большихъ рѣкахъ.
Berło, **-a**, *ср.* жердь, шестъ (*у птицелововъ*); || скипетръ, жезлъ правленія; || *верховная власть, *см.* **Korona**; || *Бот.* вшивая трава, вшивица, шелудивникъ, *см.* **Gnidosz**; || *Бот. см.* **Złotogłów**; || молотый хлѣбъ.
Berłowładca, **-y**, *м.* самодержецъ, монархъ.
Berłowładny, царствующій, самодержавный.
Berma, **-y**, *ж. Фортиф.* берма; || боковой обходъ (*вдоль канала*); || бродильная бочка (*у крахмальщиковъ*).
Bernardyn, **-a**, *м.* бернардинъ (*монахъ францискапскаго ордена*).
Berować, *Неупотр.* буравить.
Beryl, **-u**, *м.* берилъ, аквамаринъ (*драгоцѣнный камень*); || *см.* **Glucyn**.
Bestja, **-ji**, *ж.* скотъ, скотина, животное.
Bestjalski, скотскій, звѣрскій, свирѣпый, лютый.
Bestjalstwo, **-a**, *ср.* скотство, звѣрство, свирѣпость, лютость.
Bestwić, **Zbestwić**, **Rozbestwić**, бѣсить, взбѣсить, развращать, развратить; || **Bestwić się**, **Bestwieć**, звѣрствовать, свирѣпствовать, свирѣпѣть, бѣситься; || бѣгаться, сходиться для прилоду (*о коровахъ, свиньяхъ и собакахъ*); || * развращаться, распутничать.
Besztać, бранить, ругать, поносить.
Bet, **-a**, *м.* лабетъ (*въ карточной игрѣ*).
Bez, *род.* **bzu**, *м. Бот.* бузина, самбукъ (*дерево*). **Bez włoski**, синель, сирень. **Bez turecki**, душистый чубучникъ (*деревцо*).
Bez, *Предл.* безъ. **Módz być bez czego**, обходиться безъ чего нибудь. **Bez tego**, впрочемъ, кромѣ того. **Nie bez tego**, не безъ того, нельзя сказать, должно быть. **Nie bez tego, abyś jego listów nie czytał**, безъ того не обошлось, чтобы ты не читалъ его писемъ. **Bezemnie** (*вмѣсто* **bez mnie**), безъ меня.
Bezbożnie, безбожно, нечестиво.
Bezbożnik, **-a**, *м.* безбожникъ, атеистъ.
Bezbożność, **-ści**, *ж.* безбожіе, нечестіе.
Bezbożny, безбожный, нечестивый.
Bezbronny, беззащитный, безоружный.
Bezbrzeże, **-a**, *ср.* безбрежное, безграничное пространство.
Bezbrzeżny, безбрежный, безграничный.
Bezcen, **Bezcenek**, *Нескл.* безцѣнокъ. **Kupić za bezcen**, купить за безцѣнокъ.
Bezcenny, безцѣнный, неоцѣненный.
Bezczelnie, безстыдно, нахально, нагло.
Bezczelnik, **-a**, *м.* безстыдникъ, нахалъ, наглецъ.
Bezczelność, **-ści**, *ж.* безстыдство, нахальство, наглость.
Bezczelny, безстыдный, нахальный, наглый.
Bezcześcić, безчестить.
Bezczynnie, бездѣятельно, праздно.
Bezczynność, **-ści**, *ж.* бездѣйствіе, праздность; || косность, неподвижность.
Bezczynny, бездѣйственный, праздный, недѣятельный; || косный, неподвижный.
Bezdenność, **-ści**, **Bezdeń**, **-i**, **Bezdnia**, **-ni**, *ж.* **Bezdno**, **-a**, *ср.* пропасть бездна, бездонная пучина, омутъ, *см.* **Otchłań**.
Bezdenny, **Bezedny**, бездонный.
Bezdeń, **-i**, *ж. см.* **Bezdenność**.
Bezdnia, **-ni**, *ж. см.* **Bezdenność**.
Bezdroże, **-a**, *ср.* безпутица, распутица
Bezdrożny, непроходимый, непроездный, непроѣзжій; || безпутный, распутный.
Bezduchy, бездушный, неодушевленный.
Bezduszność, **-ści**, *ж.* бездушность, бездушіе.
Bezduszny, *см.* **Bezduchy**.
Bezdziedziczny, выморочный. **Massa bezdziedziczna**, выморочное имущество.
Bezdzietny, бездѣтный.
Bezeceństwo, **-a**, *ср. см.* **Bezecność**.
Bezecnie, безчестно, поворно.
Bezecnik, **-a**, *м.* мерзавецъ, негодяй.
Bezecność, **-ści**, *ж.* безчестіе, безчестность, низость, подлость, гнусность.
Bezecny, безчестный, низкій, подлый, гнусный.
Bezgrzeszny, безгрѣшный, непогрѣшимый, непорочный.
Bezimienny, безъименный.
Bezinteresowność, **-ści**, *ж.* безкорыстіе.
Bezinteresowny, безкорыстный.
Bezkarnie, безнаказанно.
Bezkarność, **ści**, *ж.* безнаказанность.
Bezkarny, безнаказанный.
Bezkrólowie, **-wia**, *ср.* междуцарствіе.
Bezleśny, безлѣсный.
Bezlik, **-u**, *м.* безчисленное множество.
Bezlist, **-u**, *м. Бот.* хвощъ (*растеніе*).
Bezludność, **ści**, *ж.* безлюдіе.
Bezludny, безлюдный.
Bezmała, безмала, чуть, почти. **Bezmała nie**, *см.* **Omal**.
Bezmian, **-u**, *м.* безмѣнъ, *см.* **Przemian**.
Bezmiar, **-u**, *м.* неизмѣримое пространство.
Bezmierny, безмѣрный, неизмѣримый.
Bezmozgi, безмозглый, глупый.
Bezmyślny, бессмысленный.
Bezmytny, *Неупотр.* неумытный.
Beznaganność, **-ści**, *ж.* безупрёчность.
Beznaganny, безупрёчный.

Beznogi, Beznożny, безно́гій.
Beznosy, безно́сый.
Bezoar, -u, *м. Хим.* безоа́ръ, камени́стый сро́стокъ.
Bezokoliczny, *Грам.* неопредѣле́нный, неокончи́тельный. **Tryb bezokoliczny**, неопредѣле́нное и́ли неокончи́тельное накло́неніе.
Bezowocnie, *Нар.* безплóдно, безполе́зно, тщéтно, напрáсно. **Bezowocny**, безплóдный, безполéзный, тщéтный, напрáсный.
Bezpalcy, неимѣ́ющій па́льцевъ.
Bezpiecznie, *Нар.* безопáсно.
Bezpieczeństwo, -a, *ср.* безопáсность; || *Ком.* обезпéченіе, закла́дъ, залóгъ, *см.* **Zastaw.**
Bezpieczność, -ści, *ж.* безпéчность, беззабóтность, безопáсность, увѣренность; || *Стар.* бли́зкое знако́мство; || обезпéченіе.
Bezpieczny, безпéчный, беззабóтный, безопáсный, увѣренный, смѣ́лый; || обезпéченный. **Bezpieczny czego, pewny**, увѣренный въ успѣхѣ чего́ либо. **Być bezpiecznym o kogo**, быть увѣреннымъ въ комъ либо.
Bezpiśmienny, безгрáмотный.
Bezpłatnie, *Нар.* безплáтно, безвозмéздно, дáромъ.
Bezpłatny, безплáтный, безвозмéздный, даровóй.
Bezposażny, безприда́нный. **Panna bezposażna**, безприда́нница.
Bezpośredni, непосрéдственный.
Bezpośrednio, *Нар.* непосрéдственно.
Bezpotomny, безпотóмственный.
Bezprawie, -wia, *ср.* беззако́ніе, противозако́нность, несправедли́вость, неправосу́діе; || непрáвильное дѣ́йствіе.
Bezprawnie, *Нар.* беззако́нно, противозако́нно, несправедли́во, неправосу́дно.
Bezprzykładny, безприме́рный.
Bezrękawy, безрука́вный.
Bezręki, безру́кій, неимѣ́ющій одно́й и́ли обѣ́ихъ рукъ.
Bezrolny, безземéльный.
Bezrząd, -u, *м.* неуря́дица, безпоря́докъ, замѣша́тельство; || анáрхія.
Bezsenność, -ści, *ж.* безсóнница.
Bezsenny, безсóнный.
Bezsilnie, *Нар.* безси́льно, нéмощно, слáбо.
Bezsilność, -ści, *ж.* безси́ліе, нéмощь, истощéніе силъ, слáбость.
Bezsilny, безси́льный, нéмощный, слáбый.
Bezskrzydły, безкры́лый.
Bezskutecznie, *Нар.* безуспѣ́шно, недѣйстви́тельно.
Bezskuteczny, безуспѣ́шный, недѣйстви́тельный.
Bezprzecznie, *Нар.* безпрекосло́вно, безспóрно.
Bezprzeczność, -ści, *ж.* безпрекосло́віе, безспóрность.
Bezprzeczny, безспóрный, безпрекосло́вный.
Bezstronnie, *Нар.* безпристрáстно.
Bezstronność, -ści, *ж.* безпристрáстіе, нелицепрія́тіе.
Bezstronny, безпристрáстный, нелицепрія́тный.
Bezszkodny, безвре́дный.
Bezszypułkowy, *Бот.* неимѣ́ющій стебелько́въ, нестебелько́вый.
Bezterminowy, безсро́чный.
Bezustannie, *Нар.* безпреста́нно, безпреры́вно, непреры́вно, безостано́вочно.
Bezustanność, -ści, *ж.* непреры́вность.
Bezustanny, безпреста́нный, безпреры́вный, непреры́вный, безостано́вочный.
Bezużytecznie, *Нар.* безполéзно, безпри́быльно, напрáсно, тщéтно.
Bezużyteczność, -ści, *ж.* безполéзность.
Bezużyteczny, безполéзный, безпри́быльный, напрáсный, тщéтный.
Bezwarunkowy, безусло́вный.
Bezwładność, -ści, *ж.* кóсность; || безді́йствіе; || неподви́жность.
Bezwładny, безді́йственный, кóсный; || недѣ́ятельный.
Bezwłasnowolny, находя́щійся подъ опéкою, подъ законнымъ прещéніемъ, не могу́щій распоряжáться самъ собóю, лишéнный прáва совершáть граждáнскія дѣ́йствія.
Bezwodny, безво́дный.
Bezwonność, -ści, *ж.* безухáнность.
Bezwonny, безухáнный, непаху́чій.
Bezwstyd, -u, *м.* безсты́дство, нáглость.
Bezwstydnica, -y, *ж.* безсты́дница, нахáлка.
Bezwstydnik, -a, *м.* безсты́дникъ, нахáлъ, наглéцъ.
Bezwstydny, безсты́дный, нахáльный, нáглый.
Bezwzględnie, *Нар.* безотноси́тельно, независи́мо, не взира́я на...
Bezwzględność, -ści, *ж.* безотноси́тельность.
Bezwzględny, безотноси́тельный, независи́мый; || безусло́вный, абсолю́тный.
Bezżenny, безжéнный, неимѣ́ющій жены́, холостóй.
Bezżeństwo, -a, *ср.* безжéнство, холостáя жизнь.
Bezzwłocznie, *Нар.* немéдленно, безотлагáтельно, поспѣ́шно.
Bezzwłoczność, -ści, *ж.* безотлагáтельность, поспѣ́шность.
Bezzwłoczny, безотлагáтельный, немéдленный, поспѣ́шный.
Biada, -y, *ж.* бѣдá, гóре, *см.* **Bieda.**
Białawy, бѣловáтый, бѣлесовáтый.
Białawek, -wka, *м.* бѣлая бáбочка, мотылёкъ.
Białawiec, -wca, *м. Бот.* серéбренникъ, гусúная лáпка (*растéніе*).

Białek, -łka, *м. см.* **Białko;** || **Białek w oku,** глазно́й бѣло́къ; || рогова́я перепо́нка въ глазу́, *см.* **Bielmo.**

Białko, -a, *ср.* я́ичный бѣло́къ; || *Хим.* бѣлкови́на, бѣлко́вое вещество́.

Białe, *Нар.* бѣло́, бѣлаго́ цвѣта; || чи́сто. **Umalować białe,** вы́красить бѣло́. **Białe się nosić,** носи́ть бѣлое пла́тье.

Białobrody, бѣлоборо́дый.

Białodrzew, -a, *м.* бѣлый то́поль (*де́рево*).

Białogłowa, -y, *ж.* же́нщина.

Białogłowski, же́нскій.

Białokrusz, -u, *м. Хим.* глеть, свинцо́вая о́кись.

Białokurowaty, бѣлоку́рый, ру́сый.

Białonogi, бѣлоно́гій.

Białość, -ści, *ж.* бѣлизна́.

Białoskórnictwo, -a, *ср.* сырома́тничество, сыроматное ремесло́, скорня́чество.

Białoskórnik, -a, *м.* сыроматникъ, скорня́къ.

Białozor, -a, *м. Охот.* кре́четъ (*со́кол*).

Biały, бѣлый; || чи́стый.

Biblja, -ji, *ж.* би́блія.

Biblijny, библе́йскій.

Bibljoman, -a, *м.* библіома́нъ.

Bibljopola, -i, *м. см.* **Księgarz.**

Bibljoteczka, -i, *ж.* библіоте́чка.

Bibljoteczny, библіоте́чный.

Bibljoteka, -i, *ж.* библіоте́ка, книгохрани́лище.

Bibliotekarski, библіоте́карскій.

Bibliotekarz, -a, *м.* библіоте́карь.

Biblistyka, -i, *ж.* зна́ніе библе́йскихъ изда́ній.

Bibosz, -a, *м.* пья́ница, пьянчу́га.

Bibuła, -y, *ж.* пропускна́я, обвёрточная бума́га.

Bić, Bijać, бить, быва́ть, вбить, вбива́ть, колоти́ть, коло́чивать, уда́рить, ударя́ть. **Bić we drzwi,** стучать въ дверь. **Bić głową o ścianę,** колоти́ться голово́ю о́бъ стѣну. **Pioruny biją,** громъ гремитъ, громъ ударя́етъ. **Puls, serce bije,** пульсъ, се́рдце бьётся. **Biją z armat,** стрѣля́ютъ изъ пу́шекъ. **Bić monetę,** чека́нить моне́ту. **Poty biją na niego,** онъ весь въ поту́, его́ броси́ло въ потъ. **Słońce bije,** со́лнце отража́ется, со́лнечные лучи́ ударя́ютъ. * **Wdzięki twoje biją w oczy,** прѣлести твои́ броса́ются въ глаза́, поража́ютъ взоръ. **Świetność w oczy bije,** великолѣпіе ослѣпля́етъ глаза́. **Bić w oczy,** броса́ться въ глаза́, быть замѣтнымъ. — **Bić w co,** настаивать (*на чёмъ*). упира́ть (*на что*). **Bić na co, przeciw czemu,** возстава́ть про́тивъ чего́. **Bić na co, na kogo,** нападать на что́ наступа́ть на кого́. **Zewsząd nieszczęścia na mnie biją,** несча́стія отовсю́ду преслѣдуютъ меня́. **Strach na mnie bije,** страхъ обхва́тываетъ меня́, берётъ меня́. **Wszyscy na niego biją,** всѣ раздражены́ про́тивъ него́. **Bić w kieliszki,** чо́каться рю́мками. **Ta strzelba dobrze bije,** э́то ружьё хорошо́ стрѣля́етъ. **Bić do miasta,** вла́мываться въ го́родъ. **Bić do murów,** пробива́ть сте́ны. **Bić górą,** возноси́ться, поднима́ть вверхъ носъ, горди́ться. **Bić,** бить, крыть (*въ ка́рточной игрѣ*). || **Bić się,** би́ться, дра́ться, сража́ться. **Bić się w piersi,** бить себя́ въ грудь. **Bić się na szpady,** дра́ться на шпа́гахъ. **Bili się na pięście,** дрались на кула́чки. **Bić się z myślami,** колеба́ться, не рѣша́ться.

Bicie, -cia, *ср.* уда́ръ, толчо́къ; || вы́стрѣлъ, зара́дъ (*ружья́*); || **Bicie się,** бой, дра́ка. **Bicie się na szpady,** дра́ка на шпа́гахъ.—**Bicie się na kułaki,** кула́чный бой.—**Bicie się z myślami,** колеба́ніе, нерѣши́тельность.

Bicz, -a, *м.* бичъ, кнутъ.

Biczować, бичева́ть.

Biczownik, -a, *м.* бичо́вникъ.

Biczysko, -a, *ср.* кнутови́ще.

Bieda, -y, *ж.* бѣда́, несча́стіе, бѣ́дствіе, нищета́. **Z wielką biedą znalazłem go** съ большо́й трудомъ я нашёлъ его́, **Zwierzyć się komu ze swojéj biedy,** отъ, кры́ться кому́ въ свои́хъ стѣсне́нныхъ обстоя́тельствахъ. **Z biedy co uczynić**—сдѣлать что́ по нуждѣ. **Być w biedzie, cierpieć biedę,** терпѣть кра́йнюю ну́жду, находи́ться въ кра́йней бѣ́дности, въ нищетѣ, въ нуждѣ. **Wydźwignąć kogo z biedy,** вывести кого́ изъ бѣ́дности. **Na moją biedę poznałem go,** къ моему́ несча́стію я познако́мился съ нимъ. **Biedę klepać,** жить въ нищетѣ, въ бѣ́дности, бѣ́дствовать. **Biedę kuczyć,** дѣлать кому́ непрія́тности. **Z biedą,** съ трудо́мъ, съ грѣ́хомъ пополамъ. **Z biedy,** по нуждѣ, по необходи́мости. *Посл.* **Bieda na biedzie jedzie,** *или* **Bieda goni biedę,** бѣда́ бѣду́ погоня́етъ.

Biedactwo, -a, *ср.* нищета́, убо́жество, худоба́.

Biedaczka, -i, *ж.* бѣдня́жка.

Biedak, -a, Biedaczek, -czka, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́жка.

Biedny, бѣ́дный, убо́гій.

Biedota, -y, *ж.* убо́жество, нищета́.

Biedować, бѣ́дствовать, находи́ться въ бѣ́дности, терпѣть ну́жду; || **Biedować się,** *см.* **Biedzić się.**

Biedrunka, -i, *ж. Зоол.* бронзо́вка, золоту́ха жукъ.

Biedrzeniec, -ńca, *м. Бот.* бедрене́цъ, бедрине́цъ (*расте́ніе*).

Biedz, Biegnąć, Biegać, Bieżeć, бѣжа́ть, бѣгать; || течь, протека́ть. **Dokąd bieżysz, *или* biegniesz?** куда́ ты бѣжи́шь? **Biedz do kogo,** торопи́ться, спѣши́ть къ кому́ либо. **Biedz na wyścigi,** бѣгать взапуски другъ пе́редъ дру́гомъ; * состяза́ться. **Biedz za czém,** гоня́ться за чѣмъ, *см.* **Gonić. Biedz za nieprzyjacielem,** гнать, преслѣдовать непріятеля. **Biedz na zgubę,** стреми́ться къ своей погибели. **Czas bieży,** время летитъ, быстро прохо́дитъ.

Zegar bieży, часы спѣшатъ. **Drzewo to bieży w górę**, это дерево быстро вырастаетъ. **Rzeka bieży około miasta**, рѣка протекаетъ около города. **Oczy mu biegają**, у него глаза разбѣгаются. **Tysiąc projektów biegło mu po głowie**, тысяча проэктовъ вертѣлось у него въ головѣ.

Biedzenie się (z kim, z czém), борьба, мученіе, мука.

Biedzić się, бѣдствовать, терпѣть нужду; || мучиться, терзаться, безпокоиться; || бороться.

Bieg, -u, *м.* бѣгъ; теченіе, стремленіе, ходъ, курсъ, продолженіе. **Bieg rzeki**, теченіе рѣки. **Bieg gwiazd**, теченіе звѣздъ. **Bieg przyrodzenia, porządek natury**, естественный порядокъ. **Bieg sprawy jakiéj**, ходъ, движеніе дѣла. **Bieg pieniędzy**, денежный курсъ. **Bieg słońca**, обращеніе, теченіе солнца. **Wstrzymać bieg czego**, остановить что либо. **Zatrzymać co w biegu**, удержать что либо на ходу. **Wstrzymać konia w biegu**, удержать лошадь на бѣгу.

Biegać, *см.* **Biedz.**

Biegacz, -a, *м.* скороходъ, гонецъ; || гулака; || жёрновъ, жерновой камень.

Bieganie, -nia, *ср.* бѣганіе, бѣгъ, бѣготня. **Czas trawić na bieganiu**, проводить время въ бѣготнѣ. **Bieganie za czém**, стараніе, хлопоты о чёмъ либо.

Biegle, *Нар.* искусно, ловко; || проворно, быстро.

Biegli ludzie, понятые, свѣдущіе люди.

Biegłość, -ści, *ж.* способность, искусство; || проворство, ловкость, быстрота (*рукъ*).

Biegły, способный, искусный; || проворный, ловкій, быстрый; || знающій, свѣдущій, опытный; || **Biegły, -ego**, *м.* экспертъ, свѣдущій человѣкъ, знатокъ.

Biegun, -a, *м.* скороходъ, гонецъ; || **Biegun północny**, сѣверный полюсъ. **Biegun południowy**, южный полюсъ. **Wyniosłość bieguna**, высота полюса *или* широта мѣста; || стержень, гайка.

Biegunka, -i, *ж. Мед.* донось.

Biegunowy, полярный, полюсный. **Gwiazda biegunowa**, полярная звѣзда.

Biegus, Biegas, -a, *м.* скороходъ; || бродяга, праздношатающійся, гулака; || *Зоол.* **Biegus**, туруктанъ (*птица*).

Biel, -i, *ж.* бѣль, бѣлизна; || бѣлая ткань, матерія; || *Бот.* бѣлокорь, заболонь, мезга.

Biela, -i, *ж. Бот.* моховикъ, грузь (*родъ грибовъ*); || *Зоол.* сонливая бѣлка, соня.

Bielak, -a, *м. Орнит.* лысухъ, каравайка; || *Зоол.* бѣлый заяцъ.

Bielarka, -i, *м.* прачка; || бѣлильщица.

Bielarz, -a, *м.* портомой; || бѣлильщикъ (*сукна, желѣза, полотна и пр.*).

Bielenie, -nia, *ср.* бѣленіе. **Bielenie tynku**, отбѣлка, штукатурка.

Bielić, бѣлить. **Bielić twarz**, бѣлиться, натирать лицо бѣлилами. **Bielić cyną**, лудить. **Bielić płótno, biechować**, бѣлить полотно; || **Bielić się**, бѣлиться, бѣлѣть, выпачкаться бѣлымъ.

Bielica, Bylica, -y, *ж. Бот.* чернобыльникъ (*растеніе*).

Bielidło, -a, *ср.* бѣлила (*нуалетныя*), притираніе.

Bielizna, -y, *ж.* бѣлье.

Bielmo, -a, *ср.* бѣльмо.

Bielmok, -a, *м. Бот.* конопчій макъ (*растеніе*).

Bielnik, -a, *м.* бѣльильня.

Bielusieńky, бѣленькій, совершенно бѣлый.

Beluga, -i, *ж.* мясной клей (*камедь*).

Bielun, -a, *м. Бот.* бѣленá. **Bielun dziesięciorzawa**, дурманъ. **Bielun cudzoziemski**, никотинъ, извлекаемый изъ табаку.

Bieracz, -a, **Bierca**, -y, *м.* сборщикъ.

Bieraczka, -i, *ж.* сборщица.

Bierność, -ści, *ж.* бездѣйственность, недѣятельное состояніе, пассивность; || ёмкость (*сосуда*).

Bierny, ёмкій, воспріимчивый; || пассивный; || *Грам.* страдательный (*залогъ*).

Bierwiono, Bierzwiono, Bierzmo, -a, *ср.* бревно, брусъ; || **Bierzmo**, главное основаніе.

Bierzmować, муромъ помазывать; || конфирмовать (*у лютеранъ*).

Bierzmowanie, -nia, *ср.* муропомазаніе; || конфирмація (*у лютеранъ*).

Bies, bis, -a, *м.* бѣсъ.

Biesagi, -sag, *мн.* сума, котомка.

Biesiada, -y, *ж.* пиръ, пированье, пирушка, пиршество; || бесѣда, разговоръ.

Biesiadnik, -a, *м.* собесѣдникъ; || хлѣбосолъ.

Biesiadny, biesiadniczy, пиршественный, застольный.

Biesiadować, бесѣдовать, разговаривать; || пировать.

Bieżący, текущій; || проточный. **Bieżący rok**, текущій, нынѣшній годъ. **Bieżąca woda**, проточная вода.

Bigam, -a, **Bigamista**, -y, *м.* двоеженецъ.

Bigamistka, -i, *ж.* двумужница.

Bigamja, -ji, *ж.* двоеженство, двумужество, двубрачіе, второбрачіе.

Bigos, -u, *м.* рубленное мясо, крошево.

Biget, -a, *м.* ханжа, святоша, пустосвятъ.

Bigoterja, -ji, *ж.* ханжество, пустосвятство.

Bijaczka, -i, *ж. Горн.* деревянный или желѣзный пестъ.

Bijak, -a, *м.* колотушка молотильная. **Bijak we młynie prochowym**, закругленный конецъ толчеи *или* песта въ пороховой мельницѣ.

Bijatyka, -i, *ж.* драка.

Bika, -i, *ж.* кирка, мотыка, заступъ.

Bil, -a, *м. Плотн.* забоконa.

Biła, -i, *ж.* бильярдный шаръ, биль.

Bilans, -u, *м.* балáнсъ; || учётъ долгóвъ банкрýта, свéдéніе счётовъ.

Bilansować, *Ком.* свóдить счёты, дéлать балáнсъ.

Bilar, **Bilard**, -u, *м.* бильáрдъ.

Bilarowy, **Bilardowy**, бильáрдный.

Bilbas, -a, *м. см.* **Gilbas**.

Bilecik, -a, *м.* билéтикъ, запúсочка, письмецó.

Bilet, -u, *м.* билéтъ, запúска. **Bilet ekspedycyjny**, ярлы́къ. **Bilet zapraszający**, пригласúтельный билéтъ, пригласúтельная запúска. **Bilet bankowy**, **kasowy**, бáнковый билéтъ. **Bilet na kwaterę**, билéтъ на постóй, квартúрный бúлетъ. **Bilet wizytowy**, визúтная кáрточка, *см.* **Cedułka**, **Kartka**.

Biletowy, билéтный.

Biljon, **Billjen**, -u, *м.* тысяча милліóновъ, милліáрдъ.

Biljonowy, **Billjenowy**, милліáрдный.

Bilmo, *см.* **Bielmo**.

Bilon, -u, *м.* билóнъ, билóновая монéта, мéдныя дéньги; || худы́я дéньги.

Bilonowy, билóновый.

Bimbas, -a, *м.* болвáнъ, нéучъ, балбéсъ.

Binda, -y, *ж.* бинтъ, хирурги́ческая повя́зка; || пéревязь, пóясъ, шарфъ.

Bindarz, -a, *м.* крытая аллéя.

Binduga, -i, *ж. см.* **Winduga**.

Biodro, -a, *ср.* бедрó, вéрхняя внéшняя часть лáдвей; || зáдняя нога́ (*у лóшади*).

Biodrowy, бéдряный, бедéрный.

Biograf, -a, *м.* біографъ, жизнеописáтель.

Biografja -ji, *ж.* біографія, жизнеописáніе.

Biórko, -a, *ср.* контóрка, бюрó.

Bióro, -a, *ср.* присýтственное мéсто, канцеля́рія, палáта.

Biórowy, канцеля́рскій.

Birbancki, развратный, разгýльный, распýтный.

Birbant, -a, *м.* гуля́ка, кутúло.

Birbantować, **Birbantować się**, развратничать, вести́ разгýльную, распýтную жизнь.

Biret, **Beret**, -u, *м.* берéтъ.

Birkut, -a, *м.* беркýтъ (*большóй орёл*).

Birota, -y, *ж.* однокóлка.

Bisior, **Bisson**, -u, *м.* бúсеръ, стекля́нные разноцвéтные шáрики; || родъ сáмаго лýчшаго тончáйшаго полотнá; || виссóнъ, богáтая матéрія у дрéвнихъ; || *Бот.* жúлочница (*растéніе*).

Biskokt, **Biszkokt**, -u, *м.* бисквúтъ.

Biskup, -a, *м.* епúскопъ. **Biskup sufragan**, викáрный епúскопъ. **Biskup in partibus infidelium**, епúскопъ, управля́ющій епáрхіею въ странѣ невѣрныхъ.

Biskupi, епúскопскій.

Biskupstwo, -a, *ср.* епúскопство, санъ, дóлжность епúскопа.

Bisurman, **Bisurmanin**, -a, *м.* бусурмáнъ, басурмáнъ; || нéычникъ; || магометáнинъ.

Bisurmanić, бусурмáнить; || **Bisurmanić**, **Bisurmanić się**, бусурмáниться.

Bisurmański, бусурмáнскій.

Bisurmaństwo, -a, *ср.* бусурмáнство.

Bitny, воúнственный, хрáбрый, отвáжный; || *Зоол.* **Ptak bitny**, морскóй пéтушóкъ, турухтáнъ (*ptaqo*).

Bitwa, -y, *ж.* бúтва, сражéніе, бой.

Bity, бúтый; || чеканеный; || убúтый. **Droga bita**, шоссé, шоссéйная дорóга.

Biurko, *см.* **Bióro**.

Biuro, *см.* **Bióro**.

Bizmut, -u, *м.* висмýтъ (*металлъ*).

Bizon, a, *м.* бизóнъ, дúкій американскій быкъ.

Bizón, **Bizun**, -a, *м.* плеть, нагáйка.

Blacha, -y, *ж.* блúха, металлúческая пластúнка. **Blacha pobielana**, жесть. **Blacha żelazna**, листовóе желéзо. **Blacha od pieca**, плитá. || **Blacha kominowa**, заслóнка, вьюшка. **Blachą pokładać co**, накладывать (*зóлото, серебрó на дéрево и т. д.*). **Dom pod blachą**, домъ, крытый листовы́мъ желéзомъ. || **Blacha u zamku**, личúнка на двернóмъ замкѣ. || **Blachy**, *мн.* воúнская сбрýя, доспѣхи. **Blacha na piersi**, лáты. **Blacha na nogi**, набедренникъ (*у лат*). **Blacha na ręce**, нарýчи (*въ лáтахъ*).

Blacharczyk, -a, *м.* подмастéрье у блúхаря, у жестянúка.

Blacharka, -i, *ж.* жена́ блúхаря, жестянúка.

Blacharnia, -ni, *ж.* жестянóй завóдъ.

Blacharski, жестянóй.

Blacharstwo, -a, *ср.* жестянóе ремéсло, жестяны́я издéлія, жестянóй товáръ.

Blacharz, -a, *м.* блúхарь, жестянúкъ, жестяны́хъ дѣлъ мáстеръ; || крóвельщикъ.

Blachmal, -u, *м.* золотáя и́ли серéбряная насѣчка; насѣкáльное искýство.

Blachmalowy, воронéный, насѣченный зóлотомъ и́ли серебрóмъ.

Blachownia, -ni, *ж.* плющúльный завóдъ.

Blachownica, -y, *ж.* нагрýдникъ у лáтъ; || кирáсъ, кирáса.

Błąd, -ędu, *м.* ошúбка, погрѣшность, заблужденіе, крóнахъ. **Błąd drukarski**, опечáтка. **W błąd kogo wprowadzić**, ввести́ кого́ въ заблужденіе. **Uznać swój błąd**, **przyznać się do błędu**, сознáться въ своёмъ заблужденіи. **Spostrzedz swój błąd**, замѣтить свою́ ошúбку, спохватúться. **Popełnić błąd**, сдѣлать ошúбку. **Błąd przeciw językowi**, ошúбка прóтивъ языка́.

Bladawe, *Нар.* блѣдновáто.

Bladawość, -ści, *ж.* блѣдновáтость.

Bladawy, блѣдновáтый.

Bladnąć, **Blednąć**, **Blednić**, **Zbladnąć**, блѣднѣть, поблѣднѣть.

Bladość, -ści, *ж.* блѣдность, блѣдный цвѣтъ лицá.

Blady, блѣдный.

Błądzić, блужда́ть, броди́ть, скита́ться, стра́нствовать; || заблужда́ться, ошиба́ться.

Błagać, проси́ть, моли́ть, умоля́ть. **Błagać gniew boży**, умилости́вить гнѣвъ Бо́жій. **Błagamy Cię Panie!** умоля́емъ Тебя́, Го́споди! **Błagać kogo o co**, *или* **czego od kogo**, проси́ть кого́ о чёмъ ли́бо, умоля́ть.

Błagający, моля́щій, проси́щій.

Błagalny, очисти́тельный. **Ofiara błagalna**, очисти́тельная же́ртва; || моли́тельный, проси́тельный.

Błahość, Błachość, -ści, *ж.* ничто́жность, пустота́, пустяки́; || ме́лкость (*ума́*).

Błahy, Błachy, ничто́жный, пусто́й, тщётный, плохо́й; || ме́лкій; || сла́бый, ненадёжный; || ло́жный, сомни́тельный. **Przyjaźń błaha**, ненадёжная дру́жба. **Wieść błaha**, ло́жный слухъ. **Nadzieja błaha**, тщётная надёжда.

Blajer, *см.* **Blejer.**

Blajgiel, *см.* **Blejgiel.**

Blak, *Heyn.* бле́дность, тускъ; || *Судох.* мель, *см.* **Mielizna.**

Błąkać (kogo), вводи́ть въ заблужде́ніе (*кого́*), въ обма́нъ; || **Błąkać się, Zabłąkać się**, скита́ться, стра́нствовать, шата́ться, броди́ть, блужда́ть.

Błąkający się, блуждающій, стра́нствующій, кочу́ющій. **Gwiazdy błąkające się**, блуждающія звѣзды. **Ludy błąkające się**, кочу́ющіе наро́ды.

Blakować, лини́ть, тускнѣть.

Blakowanie, лини́нье.

Blakowny, блёклый, линю́чій.

Błam, -u, *м.* мѣхъ, шку́ра пушна́я, сши́тая мѣшко́мъ.

Błamować, подбива́ть мѣхомъ.

Blanco (in), въ про́бѣлѣ.

Blank, -u, *м.* палиса́дникъ, палиса́дъ, забо́ръ изъ ко́льевъ; || *Морс.* планти́ръ, обшивна́я доска́, обшивно́й по́ясъ.

Blankiet, -u, *м.* бланке́тъ, бланке́тный листъ.

Blankować, окружа́ть палиса́домъ; || снабжа́ть зубца́ми стѣну; || *Морс.* обшива́ть су́дно доска́ми.

Blask, -u, *м.* блескъ, блиста́ніе, сверка́ніе, сія́ніе.

Blaszanka, -i, *ж.* жестя́нка.

Blaszany, жестяно́й, сдѣланный изъ же́сти.

Blaszka, i, *ж.* бля́шка, бить (*золота́я, серебря́ная*); || пласти́нка; || блёстка.

Blat, -u, *м.* жестя́нка (*металли́ческая*), продолгова́тое блю́до; || клино́къ (*ткани́*), лёзвіе (*ножа́*), *см.* **Głownia.**

Bławat, -u, *м.* шёлковая матерія, осо́бенно голубо́го цвѣта, *см.* **Bławatek.**

Bławatek, -tka, Bławat, -u, *м. Бот.* васи́лёкъ.

Bławatlia, -u, *м. Бот.* сѣмя арнете́я (*растѣніе*).

Bławetnik, -a, *м.* ткачъ полушёлковыхъ матерій; || торговецъ шёлковыми матеріями.

Bławatny, шёлковый; || голубо́й, голубо́го цвѣта.

Bławy, свѣтлоголубо́й.

Błazen, -na, *м.* дура́къ, дурачи́на, глупе́цъ, олухъ, болва́нъ; || шутъ. **Czynić z siebie błazna**, *или* **robić się błaznem**, буфо́нить, ко́рчить шута́. **Dać z siebie błazna robić**, быть посмѣшищемъ. **Wystrychnąć kogo na błazna**, одура́чить кого́. **Mieć kogo za błazna**, счита́ть кого́ глупцо́мъ.

Błazeński, шутовско́й, дура́цкій; || глу́пый.

Błazeństwo, -a, *ср.* шутовство́, дура́чество; || глупота́, глу́пость.

Błazgoń, -nia, *м.* наха́ль, фанфаро́нишко, хлыщъ; || шутъ, повѣса.

Błazgonić, фанфаро́нить, буфо́нить, дура́читься, повѣсничать.

Błaźnić, Zbłaźnić, дура́чить, одура́чить, насмѣха́ться какъ надъ дурако́мъ; || счита́ть кого́ дурако́мъ. || **Błaźnić się, Zbłaźnić się**, дурѣть, одурѣть, глупѣть, оглупѣть.

Błaźnica, -y, *ж.* ду́рочка, шутиха.

Błaznować, дура́читься, дѣлать дура́чества, *или* глу́пости, представля́ть изъ себя́ дурака́; || **Błaznować z kogo, z czego**, насмѣха́ться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ, поднима́ть на смѣхъ кого́.

Błaznowanie, -nia, *ср.* шутовство́, дура́чество, буфо́нство.

Bléch, Blich, -u, *м.* бѣли́льня, *см.* **Bielnik.**

Blecharka, -i, *ж.* бѣли́льщица.

Blecharski, бѣли́льничій.

Blecharz, a, *м.* бѣли́льщикъ. **Blecharz (pilśniarz, wałkarz)**, вали́льщикъ.

Blecharzowy, *см.* **Blecharski.**

Blechować, бѣли́ть (*золото́, воскъ*). || **Blechować się**, бѣли́ться, притира́ться, бѣли́лами натира́ть лицо́.

Blednieć, *см.* **Bladnąć.**

Błędnik, -a, *м.* лаби́ринтъ; || *Анат.* заку́локъ (*въ слуховой кости*).

Błędny, ло́жный, оши́бочный, непра́вильный.

Błędokręt, -u, *м.* лаби́ринтъ.

Bleja, -ji, *ж. Зоол.* чеба́къ (*рыба*).

Blejczyk, -a, *м.* отвѣсъ, грузи́ло, лотъ.

Blejer, Blajer, -u *м.* образе́цъ, моде́ль, фо́рма, узо́ръ.

Blejgelb, бляги́ръ, бляги́ль (*кра́ска*).

Blejtram, Blitram, -u, *м. Живоп.* ра́ма, на кото́рую натя́гивается полотно́; || *стар. Театр.* кули́са.

Blejwas, -u, *м.* бѣли́ла.

Blejwasowy, бѣли́льный.

Błękit, u, *м.* голубо́й, си́ній цвѣтъ, голуба́я, си́няя кра́ска; || синева́, лазу́рь (*не́ба*).

Błękitnawy, голубова́тый, синева́тый.

Błękitnokrusz, -u, *м.* го́рная синь, руда́ си́няго цвѣта.

Błękitny, голубо́й, си́ній; || лазу́рный.

Blekot, Bełkot, -a, *м.* заи́ка, косноязы́чный; || бормоту́нъ; || болту́нъ; || *Бот.* бѣле́на (*растеніе*).

Blekotać, бормота́ть, лепета́ть, болта́ть, заика́ться, *см.* **Bełkotać, Bulgotać.**

Blekotanie, Blegetanie, -nia, *ср.* бормота́нье, лепета́нье, болтовня́; || заика́нье.

Blekotek, -tka, *м. Бот.* ке́рвель (*растеніе*).

Blekotka, -i, *ж.* болту́нья, бормоту́нья, лепету́нья.

Blenda, -y, *ж. Минер.* бле́нда, ци́нковая обма́нка.

Blich, Blicharz, Blichować, *см.* **Biech, Biecharz, Biechować.**

Blichtr, -u, *м.* употреби́тельнѣе во *мн. ч.* **Blichtry, Bliktry, Błyktry**, -ów, бле́стки, обма́нчивая нару́жность.* **Puszczać blichtry**, пускать пыль въ глаза́.

Blindarz, -a, *м. Воен.* прикры́тіе бли́ндами, блинди́рованіе.

Bliziutki, Bliziuczki, Bliziuchny, Bliziuteńki, *Умен.* близёхонекъ.

Blizki, бли́зкій, недалёкій. **Bliższy**, ближа́йшій. **Najbliższy**, са́мый бли́зкій. *Посл.* **Bliższa koszula ciała, niżeli sukaia**, *или* **niż rodzona ciotka**, своя́ руба́шка къ тѣлу бли́же. || **Blizki do czego**, имѣющій пра́во на что либо.

Blizko, *Нар.* (*Стар.* **Blizco**), бли́зко, **Bliżej, bliżej**; **Najbliżej**, бли́же всего́; || почти́, о́коло. **Mieć blizko dziesięciu tysięcy dochodu**, имѣть о́коло десяти́ ты́сячъ дохо́да; || **Zaraz blizko, Bliziutko**, близёнько, близёхонько. **Zbliska**, вблизи́, близъ.

Blizkość, -ści, *ж.* бли́зость, бли́зость, сме́жность; || родство́, сродство́. **W blizkości**, бли́зко, по бли́зости, въ бли́зости.

Blizkoznaczny, однозна́чащій, синони́мный, *см.* **Jednoznaczny, Spółznaczny.**

Blizna, -y, *ж.* руба́цъ, шрамъ; || роди́мое пятно́; || слѣ́дъ, знакъ.

Bliźni, -ego, *м.* бли́жній (*каждый человѣкъ*); || двойни́чный; || *Бот.* двойча́тый.

Bliźniaczka, -i, *ж.* двойни́чная сестра́.

Bliźniak, -a, *м.* близне́цъ; || двойни́чный братъ.

Bliźniątka, *мн.* близня́та; || *Бот.* двойча́тки *см.* **Dwojaczki.**

Bliźniątko, -a, *ср. Умен. см.* **Bliźniak**, младе́нецъ-двойни́шникъ.

Bliźnięcy, принадлежа́щій близнецамъ.

Bliźnięta, -iąt, *мн.* близнецы́, близня́та, двойни́чныя дѣти; || *Астр.* близнецы́ (*созвѣздіе*).

Bliźnowość, -ści, *ж. см.* **Blizkość.**

Bliższy, *см.* **Blizki.**

Błociany, напо́ленный гря́зью.

Błociarz, -a, *м. Охотн.* названіе каба́на.

Błocić, гряни́ть, забра́сывать гря́зью.

Błocisto, *Нар.* гря́зно.

Błocisty, грязнова́тый, гря́зный.

Błocko, Błocisko, -a, *ср.* гряви́ща; || *см.* **Bagnisko, Trzęsawica, Trzęsawisko.**

Błogi, блаже́нный, благополу́чный, счастли́вый.

Błogo, *Нар.* блаже́нно, благополу́чно, счастли́во; || прія́тно, сла́достно. **Żyć błogo**, блаже́нствовать. **Błogo temu co żywot swój może pędzić w pokoju**, счастливъ тотъ, кто мо́жетъ вести́ споко́йную жизнь. **Było mi błogo**, я былъ счастливъ, я блаженствовалъ.

Błogość, -ści, *ж.* блаже́нство, благополу́чіе, счастіе.

Błogosławić, Pogłogosławić, благослови́ть, благослови́ть; || освяща́ть, освяти́ть, посвяща́ть, посяти́ть; || славосло́вить, величи́ть, восхвали́ть, прославля́ть (*Бога*).

Błogosławieniе, -nia, *ср.* благослове́ніе; || освяще́ніе, посвяще́ніе; || славосло́віе, велича́ніе, восхвале́ніе, прославле́ніе.

Błogosławieństwo, -a, *ср.* благослове́ніе, благода́ть, счастіе.

Błogosławiony, благослове́нный; || блаже́нный, благополу́чный.

Błok, -u, *м.* отру́бокъ, чурба́нъ, *см.* **Kloc**; || блокъ. **Błok z lanego żelaza**, чугу́нная ши́ѳа.

Blokada, -y, *ж.* блока́да, обложе́ніе.

Blokować, блокирова́ть, обложи́ть.

Błona, -y, *ж.* плева́, оболо́чка, перепо́нка.

Blondyn, -a, *м.* блонди́нъ, бѣлоку́рый, ру́сый.

Blondyna, -y, **Blondynka**, -i, *ж.* блонди́нка, бѣлоку́рая, ру́сая; || **Blondyna**, блонды, шёлковое кру́жево.

Błoniany, błoniasty, перепо́нчатый, плёночный.

Błonie, -a, *ср.* па́жить, выгонъ; || лугъ.

Błonka, -i, *ж. Умен.* перепо́ночка, *см.* **Błona.**

Błotnica, -y, *ж.* тростни́къ, камы́шъ.

Błotniczka, -i, *ж.* ви́нька, синица (*птица*).

Błotnik, -a, *м.* боло́тистое, то́пкое ме́сто, топь, мокреди́на.

Błotnisty, боло́тный, боло́тистый, то́пкій, ти́нистый, гря́зный.

Błotny, ти́нистый, боло́тный.

Błoto, -a, *ср.* боло́то, грязь. * **Z błotem zmieszać**, смѣша́ть съ гря́зью, очерни́ть, уни́зить.

Bluć, Biwać, блева́ть; рвать.

Blucie, -cia, **Biwanie**, -nia, *ср.* рво́та, блева́ніе.

Blucina, -y, *ж.* блево́тина.

Bluszcz, -u, *м. Бот.* плющъ. **Bluszcz ziemny**, бу́дра, кротови́къ (*растеніе*).

Bluszczeć, плеска́ть; || струи́ться.

Bluszczowy, плющевый.

Bluzgać, Bluzgotać, болта́ть, моло́ть вздоръ, пустя́ки.

Bluźnierca, -y, *ж.* богохýльникъ.
Bluźnierczo, *Нар.* богохýльно.
Bluźnierski, Bluźnierczy, богохýльный, богохýльническій.
Bluźnierstwo, -a, *ср.* богохýльство; || злослóвіе, хулéніе, оскорблéніе поношéніе. **Bluźnierstwo przeciw rozsądkowi**, оскорблéніе здрáваго смысла.
Błwać, *см.* **Błuć**.
Błwociny, -cin, *мн. см.* **Błucina**.
Błyktry, -ów, *мн. см.* **Blichtr**.
Błysk, -u, *м.* блескъ, блистáніе, сверкáніе, сіáніе.
Błyskać, Błyszczeć, Błysnąć, блистáть, блестéть, сверкáть, сіять.
Błyskanie, -nia, *ср. см.* **Błysk**.
Błyskawica, -y, *ж.* мóлнія.
Błysketka, -i, *ж.* блéстка, безделóшка.
Błyszcz, -u, *м.* блескъ. *Горн.* **Błyszcz żelaza**, желéзный блескъ.
Błyszczak, -a, *м. Бот.* касáтикъ, пéтушóкъ (*растéніе*); || *Зоол.* свéтлячокъ (*червячокъ*).
Błyszczeć, *см.* **Błyskać**.
Bo, бóо, потомý-что, затéмъ что, *см.* **Albowiem, Bowiem, Ależ bo, Ależ bo to**, вóдишь ли, какъ бы тебé сказáть.
Bezarerja, -ji, *ж. Неуп. см.* **Futrowanie**; || *Стол.* **Bezarerja filunkowa**, филенчáтая корóбка.
Bób, -u, *м. Бот.* бобъ. **Bób, groch turecki**, турéцкіе бóбы. **Bób kamienny**, вонючка (*растéніе*). **Bób morski**, густеролúтъ; || *Анат.* **Boby**, *мн.* úдра у пéтуха; || *Ветер.* нарóстъ, подъязычная шишка (*у лошади*).
Bobak, -a, *м. Зоол.* сурóкъ, байбáкъ.
Bobek, -bka, *м.* бобóкъ, бобóчекъ; || *Бот.* лавръ, лавровое дéрево, *см.* **Laur, Wawrzyn**.
Bobelka, -i, *ж. Зоол.* навóзный жукъ.
Bobkowy, лавровый. **Bobkowe drzewo**, лавровое дéрево; || бобкóбый.
Bobowiny, -in, *мн.* бобóвая солóма, шелухá.
Bobowniczek, -czka, *м. Бот.* курослéпникъ, мокрúца (*растéніе*)
Bobownik, -a, *м. Бот.* вероникá (*растéніе*).
Bóbr, *род. п.* **bobra**, *м. Зоол.* бобръ. * **Płakać jak bóbr**, проливáть гóрькія слёзы.
Bobrowy, бобрóвый.
Bochen, -chna, *м.* громáда, кýча, мáсса, тóлща, большóе количество чего-лúбо. **Bochen chleba**, большóй, крýглый хлéбъ, коровáй, колóбъ.
Bochenek, -nka, *м. Умен.* небольшóй крýглый хлéбъ, *см.* **Bochen**.
Bochenkowaty, тóлстый, объёмистый, кругловáтый.
Bochenkowy (towarzysz), дармоéдъ, тунеядецъ.
Bocian, -a, *м. Зоол.* úистъ, бýсель (*птица*).
Bocianek, -nka, *м. Умен.* молодóй úистъ, *см.* **Bocian**.
Bociani, Bocianowy, úистовъ; || *Бот.* **Bocianie nogi**, журавлúный носóкъ (*трава*).
Bocianię, -ęcia, *ср.* птенéцъ úистовъ.
Bócik, -a, *м.* сапожóкъ, ботúнка, *см.* **Bót**.
Bóciske, -a, *ср. увел.* сапожúще.
Boćwina, Botwina, Botwinka, -i, *ж.* ботвúнья; || свёкла, лúстья того же растéнія.
Beczek, -czka, *м.* бочóкъ. **Beczkiem pogiądać**, смотрéть укрáдкою, исподтишкá.
Beczuica, -y, *ж.* боковáя сторонá, бокъ; || *Воен.* фланъ.
Boczny, боковóй.
Boczyć (od kogo), уклоняться, сторонúться, устраняться, *см.* **Stronić, Zbaczać, Zboczyć, Wyboczyć**.
Bodaj! Bogdaj! Bodajże! Bogdajże! Дай Богъ, чтóбы... Дай Бóже, чтóбы.... Пусть, пускай. Это слóво имéетъ рáзныя значéнія, какъ вúдно изъ слéдующихъ примéровъ: **Bogdajeś była szczęśliwa**, дай Богъ, чтóбы ты былá счáстлива. **Bogdajem nie był cię nigdy widział**, дай Богъ мнé никогдá тебя́ не вúдéть. **Bogdajem był fałszywym prorokiem**, дай Богъ чтóбы моú предсказáнія не сбылúсь; || **Bogdaj cię licho wzięło, bogdaj cię, bogdajcie tam**, чортъ тебя́ побéри, чортъ тебя́ возьмú, чортъ съ тобóю! **Bogdaj to, nie trafię z tém nigdy do ładu**, чортъ возьмú, я никогдá не справлюсь съ этúмъ. || **Bogdajto w domu**, тó ли дéло быть дóма! **Bogdajto z matką**, тó ли дéло мáть! **Bogdaj przyjdzie, Bogdaj że przyjdzie, Bogdaj czy nie przyjdzie**, какъ не придúтъ емý úли я дýмаю, что онъ придётъ. **Bodaj że nie przyjdzie**, едвá ли онъ придётъ, úли кáжется онъ не придётъ. **Koloru są bogdaj nie różowego**, чуть ли онú не рóзоваго цвéта?
Bodłak, Bodziak, -u, *м. Бот.* боúрышникъ (*растéніе*).
Bodliwy, бодлúвый.
Bodmerja, -ji, *ж. Морс.* бодмерéя.
Bodziec, -dźca, *м. Бот.* колючка, ость, шúпъ, *см.* **Kolec, Oścień**; || рогáтина, стрекáло, бодéцъ, остроконéчная пáлка (*чтобы потонúть волóвъ*); || *Хир.* трокáръ (*инструментъ для прокалúванія*) *см.* **Oścień**; || **Bodziec** (*u ostrogi*), шúпоры, бодéцъ; || * двúгатель, поощрéніе, побуждéніе.
Bóg *род. п.* **Boga**, *м.* Богъ. **Polecać się Bogu**, поручúть Бóгу свою́ дýшу, предáть себя́ волé Бóжіей. **Uciekać się do Boga**, прибегáть къ Бóгу. **Stanąć przed Bogiem, Spoczywać w Bogu**, предстáть предъ Бóга, отдáть Бóгу дýшу, умерéть, скончáться. **Jak Boga kocham**, ей Богу! вúдитъ Богъ! **Przysięgam Bogu**, клянýсь Бóгомъ! **Dla Boga**, *или* **na Boga**, *или* **na Boga żywego, co czynisz?** Рáди Бога, что ты дéлаешь? **Daj go Bogu!** Богъ съ нúмъ! Остáвь его! **Niech Pan Bóg broni**, *или* **broń Boże**, сохрани, помúлуй, избáви Богъ! **Boże dopomóż**, *или* **Bóg pomóż**, *или* **szczęść Boże**,

Богъ помочь, помогай Богъ. **Bóg wie co z tego będzie**, Богъ вѣсть, что изъ этого выйдетъ. **Idź z Bogiem**, ступай съ Богомъ. *Ирон.* **Z Panem Bogiem!** счастливый путь! **Niech Pan Bóg opatrzy**, Богъ подастъ (*отказъ въ милостынѣ*). **Mieć Boga w sercu**, имѣть чистую совѣсть, поступать по совѣсти. *Посл.* **Kto dla kogo, Bóg dla wszystkich**, всякъ для себя, а Богъ для всѣхъ. **Boga wzywaj, a ręki przykładaj**, на Бога уповай, а самъ не плошай. || **Bogowie pogańscy**, языческіе боги.

Bogacić, Zbogacić, обогащать, обогатить. || **Bogacić się, Zbogacić się**, обогащаться, обогатиться.

Bogacieć, богатѣть.

Bogactwo, -a, *ср.* богатство.

Bogacz, -a, *м.* богачъ.

Bogarodzica, Богородица, Матерь Божія, Пресвятая Дѣва.

Bogato, *Нар.* богато.

Bogaty, богатый.

Bogdaj, *см.* **Bodaj**.

Bogini, -ni, *ж.* богиня.

Bogobojnie, *Нар.* богобоязненно, въ страхѣ Божіемъ.

Bogobojność, -ści, *ж.* богобоязненность, страхъ Божій, благочестіе.

Bogobojny, богобоязненный, благочестивый, набожный.

Bogorządztwo, *см.* **Bogowładztwo**.

Bogorządny, ѳеократическій.

Bogowładztwo, -a, *ср.* ѳеократія, Богоправленіе.

Bohater, Bohatyr, -a, *м.* богатырь, герой, витязь.

Bohaterski, Bohatyrski, богатырскій, геройскій, героическій; || доблестный.

Bohaterstwo, -a, *ср.* богатырство, геройство.

Boisko, -a, *ср.* токъ, гумно (*для молотьбы*).

Bojaźliwie, *Нар.* боязливо, робко, застѣнчиво.

Bojaźliwiec, -wca, *м.* робкій, несмѣлый, застѣнчивый человѣкъ.

Bojaźliwość, -ści, *ж.* боязливость, робость, застѣнчивость.

Bojaźliwy, боязливый, робкій, застѣнчивый.

Bojaźń, -ni, *ж.* боязнь, страхъ. **Bojaźń Boga**, страхъ Божій.

Bojaźny, боязливый, робкій, пугливый.

Bójka, -i, *ж.* драка.

Bojować, воевать.

Bojowisko, -a, *ср.* побоище, поле битвы.

Bojownik, -a, *м.* воитель, ратникъ.

Bojowniczka, -i, *ж.* воительница.

Bojowniczy, воинственный.

Bojowy, боевой.

Bojujący, воинствующій.

Bok, -u, *м.* бокъ, сторона; || *Воен.* флангъ, крыло. **Wziąść się pod boki**, подбочениться. **Nabok!** въ сторону!

Bokówka, -i, *ж.* альковъ, углубленіе въ стѣнѣ; || боковая комнатка.

Bokowy, *см.* **Boczny**.

Ból, -u, *м.* боль, болѣзнь; || * скорбь. *Мед.* **Ból suchy**, подагра, костоломъ, суставоломъ, *см.* **Donna choroba**; || **Bóle**, *мн.* потуги, перехваты, муки при родахъ. * **Z bólem serca rozstawałem się z nimi**, я разставался съ ними съ стѣсненнымъ сердцемъ.

Bolący, больной, болѣзненный. **Trafić kogo w bolące miejsce**, задѣть кого за живое.

Bolączka, -i, *ж.* чирей, вередъ; || нагноеніе, нарывъ.

Bołbotać, болтать.

Boleć, болѣть, чувствовать боль, страдать, претерпѣвать. **Boleć na nogę**, чувствовать боль въ ногѣ; || **Bolść dziećmi**, мучиться родами; || **Boleć w sercu**, или **sercem**, горевать, тужить, крушиться, печалиться; || **Głowa mi boli**, у меня голова болитъ. * **Niech cię o to głowa nie boli**, не безпокойся объ этомъ, не твоё это дѣло. **Boli mię twoje nieszczęście**, я соболѣзную о твоёмъ несчастіи. **Boli mię to, że mi zaufać nie chcesz**, мнѣ больно, прискорбно, что ты не хочешь мнѣ довѣриться.

Bolsjący, плачевный, печальный, жалобный, жалостный.

Bolenie, -nia, *ср.* боль; || **Bolenie (nad czém)**, соболѣзнованіе (*о чёмъ*), *см.* **Ubolewanie**.

Boleść, -ści, *ж.* боль, огорченіе, печаль, скорбь, прискорбіе. * **Jak to zrobiono? od siedmiu boleści!** какъ это сдѣлано? чортъ знаетъ какъ, на скорую руку!

Boleściwy, *см.* **Bolesny**.

Bolecnie, Bolesno, прискорбно, горестно, горько.

Bolesność, -ści, *ж.* прискорбіе; || болѣзненность, хворость.

Bolesny, болѣзненный, мучительный; || скорбный, прискорбный, горестный.

Bolić, *см.* **Boleć**.

Boliwać, Bolewać, прихварывать, часто быть больнымъ.

Bołtusznik, -a, *м.* кожевникъ, дубильщикъ.

Bolwark, Bulwark, -u, *м.* валъ, бульваръ; || ограда, оплотъ, защита.

Bomba, -y, *м.* бомба.

Bombardować, бомбардировать.

Bombardowanie, -nia, *ср.* бомбардированіе.

Bombardjer, -a, *м.* бомбардиръ.

Bombon, -a, *м.* *Мед.* паховикъ, желвакъ.

Bona, -y, *ж.* няня, нянька, нянюшка.

Bonifikacja, -ji, *ж.* вознагражденіе, удовлетвореніе (*за убытки*); || * возмездіе; || *Ком.* остатокъ, приходъ, лишекъ.

Bonifikować, вознаграждать, удовлетворять (*за убытки*).

Bonifrater, **-tra**, *м.* монáхъ óрдена брáтьевъ Милосéрдія.

Boniewanie, **-nia**, *ср. Камень* рустúкъ.

Bonitacja, **-ji**, *ж.* разверстáніе, подрóбная классификáція земéль.

Bono, Przestanek, *Горн.* молóкъ, запéчникъ.

Boneńczyk, **-a**, *м.* болóнка, испáнская собáка.

Bonoński piesek, *см.* **Boneńczyk**.

Bonować, блаженствовать, нѣжиться, наслаждáться.

Bór, **-u**, *м.* боръ, соснякъ, сосновый *или* елóвый лѣсъ.

Borak. *см.* **Burak**.

Borakowy, *см.* **Burakowy**.

Borake, **-u**, *м.* бурá, буроúслый натръ.

Borg, **-u**, *м.* заёмъ; || кредúтъ, долгъ. **Na borg brać**, брать въ кредúтъ, въ долгъ.

Borgować, дáвать взáймы, въ долгъ; || *Ком.* занимáть, брать въ долгъ, въ кредúтъ; || кредитовáть, поставлять въ кредúтъ; || * щадúть, берéчь.

Borgowanie, **-nia**, *ср.* кредитовáніе.

Borgowy, кредúтный.

Borharnia, **-ni**, *ж.* бýрса.

Borowik, **-a**, *м.* бѣлый грúбъ, боровúкъ.

Borowiske, **-a**, *ср.* безплóдная пóчва на мѣстѣ сруб̀леннаго бóра.

Borowizna, **-y**, *ж.* сосняк̀ъ, густóй боръ.

Borówka, **-i**, *ж. Бот.* брусни́ка, *см.* **Czernica**.

Borowy, лѣснóй.

Borsuk, **-a**, *м. Зоол.* барсýкъ, я́звикъ (*животное*).

Borsuczy, барсýчій.

Borucháć, качáться какъ жидъ надъ талмýдомъ.

Borukać, дýться, сердúться.

Borys, **-a**, *м.* лѣнóй, одичáлый жúтель; || чёрный, ржáной хлѣбъ; || *Бот.* булавáстикъ (*гриб*).

Borysz, **-u**, *м. см.* **Lidkup**.

Bosak, **-a**, *м.* босóй, босонóгій; || **Bosaki (wozy, konie, łopaty niekuta)**, нековáныя телѣги, неподковáнныя лóшади и проч.; || багóръ, большóй крюкъ, употребляéмый гребцáми, дрекъ.

Bość, бодáть, колóть; || пырáть. **Konia bość ostrogami**, пришпóривать лóшадь. * **Sumienie go bodzie o grzech**, сóвѣсть грызётъ его за прегрѣшéніе.

Bosiny, **-sin**, *мн.* хождéніе босикóмъ, босы́ми ногáми.

Boski, божéственный; || бóжій, бóжескій.

Boskość, **-ści**, *ж.* божéственность.

Bosman, **-a**, *м.* матрóсъ.

Boso, *Нар.* босикóмъ. **Boso chodzić**, ходúть босикóмъ.

Bosy, босóй, босомóгій; || * **bosy, niekuty**, несковáнный, неподковáнный.

Béstwić, боготворúть.

Béstwo, **-a**, *ср.* божествó.

Bót, **-a**, *м.* сапóгъ.

Botaniczny, ботани́ческій.

Botanika, **-i**, *ж.* ботáника, травовéдѣніе.

Botanik, **-a**, **Botanista**, **-y**, *м.* ботáникъ.

Bótwiałość, **Butwiałość**, **-ści**, *ж.* гнúлость, испóрченность.

Bótwić, **Butwić**, **Zbótwić**, **Zbutwić**, гнúть, сгнить.

Botwina, *см.* **Boćwina**.

Bowiem, ибо, потомý-что, *см.* **Albowiem**. **Albowiem** обыкновéнно употребля́ется въ нача́лѣ предложéнія, **Bowiem**—въ средúнѣ *или* на концѣ.

Bożę, **-ęcia**, **Bożątko**, **-a**, *ср.* божóкъ (*языческій*), и́долъ, кумúръ, истукáнъ.

Bożnica, **Béżnica**, **-y**, *ж.* божнúца, синагóга; || **Bożnica pogańska**, языческое кúпище; || **Bożnia turecka**, мечéть.

Bożniczy, принадлежáщій синагóгѣ. **Dozór bożniczy**, надзóръ синагóги, кагáлъ, еврéйское хозя́йственное управлéніе.

Boży, бóжій, бóжескій. **Boże Narodzenie**, Рождествó Христóво. **Boża męka**, Стрáсти Христóвы. **Boży grób**, Гробъ Господúнь. **Boże Ciało**, прáздникъ Тѣла Христóва. || *Бот.* **Boży dar, płodzień**, снѣголо́вникъ, нерекатú-пóле. **Boża trawa**, грéцкое *или* грéческое сѣно, Бóжья трава́. **Boże drzewko**, Бóжье дéрево. || *Минер.* **Boży prątek**, громовáя стрѣлá, чóртовъ пáлецъ (*окаменѣлая ракови́на*).

Bożyć się, божúться, клáться.

Bożyszcze, **-a**, *ср.* и́долъ, истукáнъ, кумúръ.

Brać, Bierać, Wziąć, брать, взять, принимáть. **Brać Boga na świadka**, призывáть Бóга въ свидѣтели, свидѣтельствоваться Бóгомъ. **Brać co do serca**, принимáть къ сéрдцу. **Brać kogo za kogoś innego**, принимáть одного́ за другóго. **Brać co na serjo**, принять что за прáвду, не въ шýтку. **Brać na uwagę**, принимáть во вниманíе. **W pamięć brać**, приводúть себѣ на пáмять. **Brać co za dobrą monetę**, принимáть что-лúбо за чúстую монéту. **Wziąć książkę**, взять книгу. **Wziąć na kieł**, закусúть удилá (*о лóшади*). **Wziąć surdut zimowy**, надѣть зúмній сюртýкъ. **Brać lekarstwo**, принимáть лѣкáрство. **Brać czyją stronę**, принимáть чью-лúбо сторóну. **Brać nad siły**, предпринимáть что-лúбо сверхъ силъ. **Wziąć komu gardło**, лишúть кого́ жúзни, умертвúть. **Brać nazwisko od czegoś**, получúть своё прóзвище отъ чего́-лúбо. **Brać wzrost**, дѣлать успѣхи. **Brać kogo na ząb, na język**, поносúть, злослóвить кого́. **Brać zwyczaj**, слѣдовать обы́чаю. **Brać wzór z kogo**; взять кого́ за образéцъ. **Nóż bierze**, ножъ хорошó рѣжетъ. **Wziąć kogo za syna**, усыновúть кого́. **Wziąć za żonę**, жениться (*на комъ*), обвѣнчáться (*съ кѣмъ*). **Brać ślub**, обвѣнчáться, сочетáться брáкомъ. **Brać za złe**, принимáть въ худýю сторóну. **Brać sobie co za krzywdę**, считáть что-

лѝбо для себя́ оби́дным. **Brać podejrzenie,** подозрѣва́ть. **Brać w się powietrze,** вбира́ть, вта́гивать въ себя́ во́здухъ. **Brać co do siebie,** принима́ть къ себѣ́ что-лѝбо, припи́сывать себѣ́ что-лѝбо. **Wziąć przed się,** предприня́ть. **Wziąć karę,** получи́ть наказа́ніе. || **Brać się, Wziąć się,** бра́ться, взя́ться, взима́ться. **Brać się do czego,** бра́ться за что-лѝбо, предпринима́ть что-лѝбо. **Brać się do roboty,** принима́ться за рабо́ту. **Wziąć się na lewo, na prawo,** поверну́ть нале́во, напра́во. **Brać się na różne sposoby,** испыта́ть, испро́бовать ра́зныя сре́дства. **Brać się do panny,** ухажи́вать за дѣ́вушкою.

Bracić, Zbracić, соединя́ть, соедини́ть, сближа́ть, сблизи́ть, сочета́ть, *см.* **Bratać;** || **Bracić się, Zbracić się,** бра́таться, братами́ться; || соединя́ться, соедини́ться, сливаться, слиться, сближа́ться, сблизи́ться, сочета́ться, *см.* **Bratać się.**

Braciszek, -szka, *м. Умен.* бра́тецъ; || **Braciszek zakonny,** послу́шникъ, слу́жка (*монастырскій*); || *Бот.* Трои́цынъ цвѣтъ, весёлые гла́зки (*растеніе*).

Bracki, бра́тскій, *см.* **Braterski, bratni.**

Bractwo, -a, *ср.* бра́тія, собра́тство, о́бщество; || духо́вное о́бщество, конгрега́ція; || о́бщество подмасте́рьевъ, *см.* **Cech.**

Braha, -y, Braja, -ji, *ж.* бра́га.

Brajtary, -ów, *мн.* трено́жникъ, тага́нъ.

Brak, -u, *м.* бракъ, обо́рышъ; || недоста́токъ, нужда́; || вы́боръ, разбо́ръ; || отбо́ръ, отбо́рокъ, лу́чшее, отбо́рное, и́збранное, цвѣтъ; || * ме́лочь, дрянь. **Brak rybi,** молузга́, ме́лкая ры́ба; || **Bez braku,** безъ вы́бора, безъ разбо́ра, безъ разли́чія, безразли́чно. **Brak mu wszystkiego,** у него́ во всѣ́мъ недоста́токъ. **Nie brak mu zdatności,** онъ не безъ дарова́ній.— **Brak czynić,** дѣ́лать вы́боръ. **Iść w braki,** быть забракованнымъ. **Sam brak młodzieży,** и́збранное ю́ношество, цвѣтъ ю́ношества. **Brak pieniędzy,** недоста́токъ въ де́ньгахъ, неимѣ́ніе де́негъ. **Brak rozumu,** недоста́токъ, неимѣ́ніе ума́. **Brak uszanowania,** недоста́токъ уваже́нія, неуваже́ніе, непочте́ніе.

Braka, -i, *ж.* неплодная овца́.

Brakarz, Brakownik, -a, *м.* браковщи́къ.

Braknąć, Zabraknąć, не доставать, не доста́ть. **Zabrakło mu odwagi,** у него́ не доста́ло му́жества, онъ оробѣ́лъ, стру́силъ. **Zabrakło mu sił,** си́лы измѣни́ли ему́, онъ ослабѣ́лъ.

Brakować, Przebrakować, Wybrakować, брако́вать, обрако́вать, *см.* **Zbrakować;** || **Brakować czém,** пренебрега́ть (*чѣмъ*), отверга́ть (*что*), не принима́ть (*чего́*).

Brakowanie, -nia, *ср.* выбра́ніе, вы́боръ, разбо́ръ; || разбо́рчивость; || * инцепріа́тіе.

Brakowny, Brakowy, брако́ванный, забрако́ванный, негóдный.

Bram, -u, *м.* опу́шка, кайма́; наши́вка по краямъ, бо́ртикъ; покро́мка, оторо́чка, позумѐнтъ.

Brama, -y, *ж. Стар.* **Brama, Brona, Broma,** воротá, ворóта; || врата́; || * ключъ, путь (*къ чему́*).

Bramna, -ej, *ж.* приврáтница.

Bramnik, -a, *м.* позумѐнтщикъ.

Bramny, *Стар.* **Bronny,** приворо́тный; || **Bramny, -ego,** *м.* приврáтникъ, *см.* **Oddźwierny.**

Bramować, Obramować, обшива́ть, обши́ть, опуша́ть, опуши́ть, окайма́ть, окайми́ть, оторо́чивать, оторо́чить.

Brana, *см.* **Brama.**

Branie, -nia, *ср.* приня́тіе, пріёмъ, получе́ніе. **Branie spadku,** насле́дованіе, получе́ніе насле́дства. **Branie datków,** мздоимство.

Braniec, -ńca, *м.* военноплѣ́нный, плѣ́нникъ; || невóльникъ.

Branka, -i, *ж.* плѣ́нница; || невóльница; || рекру́тчина, вре́мя набора рéкрутъ.

Brankard, -a, *м.* дрога́ (*у каре́ты*).

Branselatka, -i, *ж.* браслéтъ, запя́стье.

Braństwo, -a, *ср.* плѣнъ; || невóля, рáбство, невóльничество.

Brant, -u, *м.* про́ба зóлота и́ли серебра́.

Brat, -a, *м.* **Brat rodzony,** родно́й братъ. **Brat przyrodni,** сведённый братъ. **Brat jednej matki,** единоутро́бный братъ, **Brat stryjeczny, wujeczny, cioteczny,** двоюро́дный братъ. **Bracia miłosierdzia,** сердобо́льные бра́тья. **Bracia krzyżacy,** тевтонскій о́рденъ. **Być z kim brat za brat,** и́ли **brat a brat,** жить побра́тски съ кѣ́мъ лѝбо. **Być z kim za pan brat,** быть съ кѣ́мъ за панибра́та, коро́ткимъ знако́мымъ, задушѐвнымъ прія́телемъ, ро́внею. || *Бот.* **Brat z siostrą,** *см.* **Bratek.** || **Psu brat,** *см.* **Pies.**

Bratać, Pobratać, Zbratać, соединя́ть, соедини́ть, сближа́ть, сблизи́ть, сдружа́ть, сдружи́ть. **Zbratać dwa państwa,** дру́жески сблизи́ть два госуда́рства. **Z wdziękami bratać cnotę,** съ красото́ю соедини́ть добродѣ́тель. || **Bratać się, Pobratać się, Zbratać się,** бра́ться побрата́ться, дружи́ться, сдружи́ться, подружи́ться.

Bratanek, -nka, *м.* племя́нникъ (*сынъ бра́та*), *см.* **Synowiec.**

Bratanka, -i, *ж.* племя́нница (*дочь бра́та*), *см.* **Synowica.**

Bratek, -tka, *м. Умен.* бра́тецъ.

Braterski, бра́тскій, **Po bratersku,** *Нар.* побра́тски.

Braterskość, -ści, *ж.* бра́тская любóвь.

Braterstwo, -a, *ср.* бра́тство, бра́тское родство́; || бра́тство, бра́тское дру́жество; || *Собир.* братъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Bratnaí, Bretnaí, -a, *м.* косты́ль, желѣ́зный гвоздь; || тесóвый и́ли кро́вельный гвоздь.

Bratni, бра́тній, бра́тнинъ.

Bratnio, *Нар.* брáтски, побрáтски.
Bratobójca, -y, *м.* братоубíйца.
Bratobójczy, братоубíйственный.
Bratobójczyni, -ni, *ж.* убíйца своегó брáта.
Bratobójstwo, -a, *ср.* братоубíйство.
Bratolubnie, *Нар.* братолюбно, братолюбúво.
Bratów, брáтнинъ, принáдлежáщій брáту.
Bratowa, -ej, *ж.* невéстка (*жена́ бра́та*), своячéница (*сестра́ жены́*).
Bratowizna, -y, *ж.* наслéдство пóслѣ брáта.
Braunrot, -u, *м. Красúльщ.* чéрлядь.
Brawura, -y, *ж.* похвальбá, хвастовскáя угрóза; || жвастýнъ, самохвáлъ.
Brednia, -i, *ж.* брéдни, врáки, враньё, чепухá.
Bredzić, **Nabredzić**, брéдить, сбрéдить, врать, наврáть.
Brejter, -a, *м. см.* **Berejter**.
Brekla, **Brykla**, -i, *ж.* планшéтка, бюскъ (*въ корсéтъ*); || закрóй (*у шлáпы*).
Bremszyn, -u, *м. Хим.* мáрганецъ.
Bret, **Bryt**, -u, *м.* полóтнище.
Bręta, -y, *ж.* шёлковый úли изъ другóй какóй лúбо матéріи поясóкъ.
Bretnal, *см.* **Bratnal**.
Brew, *род. п.* **Brwi**, *ж.* бровь. **W brew**, *Нар.* напротúвъ, вопрекú, въ противность. **W brew iść**, упóрствовать, противобóрствовать, сопротивлúться (*кому́, чему́*).
Brewe, бréве, постановлéніе пáпы.
Brewerja, -ji, *ж.* рáспря, раздóръ; || споръ, прéніе.
Brewjarz, -a, *м.* трéбникъ, служéбникъ (*церко́вная кни́га*).
Brevi manu, резолю́ція úли распоряжéніе, написанное сокращéннымъ óбразомъ на вступúвшей бумáгѣ, úли на прошéніи: *съ на́дписью*.
Brezylja, -ji, *ж. Бот.* бразúльское дéрево.
Brlok, -a, *м.* косоглáзый.
Brnąć, **Zabrnąć**, брести́, плестúсь, ходúть по грáзи; || * заблуждáться, заблудúться, ошибáться, ошибúться, сворачáться, совратúться съ путú; || **Brnąć w grzechy**, погрязáть въ грѣхáхъ; || **Brnąć w długi**, входúть въ долги́, *см.* **Wybrnąć**.
Broczyć, **Zbroczyć**, обливáть, облúть, смáчивать, смочúть, омочúть, орошáть, оросúть; || обрызгивать, обрызгать; || струúться, течь ручьёмъ; || окровавлúться, окровáвиться; обагрáться, обагрúться кровью.
Bród, -u, *м.* бродъ, мéлкое мéсто въ рѣкѣ. * **W bród**, во мнóжествѣ, чрезмéрно, безъ мѣры.
Broda, -y, *ж.* борода́; || *Бот.* **Kozia broda**, лабáзникъ, тáволга (*расте́ніе*).
Brodacz, **Brodal**, -a, *м.* бородáчъ; || *Бот.* нардъ, бéлоýсъ (*расте́ніе*).
Brodaty, бородáтый, бородáстый.
Brodawczany, бородáвистый, бородáвочный.
Brodawka, -i, *ж.* бородáвка. **Brodawka piersiowa**, сосóкъ, тúтька.
Brodawnik, -a, *м. Бот.* родъ лишáйныхъ растéній и пóростей; || геліотрóпъ, подсóлнечникъ; || *Минер.* геліотрóпъ, темнозелёная я́шма съ крáсными брúзгами.
Brédka, -i, *ж. Умен.* борóдка.
Brodnia, -ni, *ж.* брéдень, нéводъ (*на ры́бу*).
Brodowina, -y, *ж.* песчáная óтмель на рѣкѣ.
Brodzić, брестú, бродúть; || утопáть, *см.* **Brnąć**.
Bróg, -u, *м.* стогъ, скирдá, копнá; || кýча, громáда; || *Мат.* кóнусъ. * **Mieć liczne brogi**, быть óчень богáтымъ, зажúточнымъ.
Brogowy, стогóвый, скúрдный.
Broić, **Zbroić**, **Nabroić**, прокáзить, напрокáзить, шалúть, нашалúть; || * бушевáть; безчúнствовать.
Broiciel, -a, *м.* криводýшникъ, безсóвѣстный, лжúвый человѣкъ.
Brokadja, -ji, *ж.* пáрча́, *см.* **Złotogłów**.
Brokatela, **Brukatela**, **Brukatella**, -i, *ж.* брокатéль, полупарчá; || брокатéль (*родъ мра́мора*).
Broń, -i, *ж.* орýжіе. **Do broni!** къ ружью́!
Brona, -y, *ж.* боронá, скородá.
Bronić, защищáть, оборонúть, охранúть; || **Bronić się**, защищáться, оборонúться.
Bronienie, -nia, *ср.* защищéніе. *Юрид.* **Bronienie spraw**, хождéніе по дѣлáмъ.
Bronny, *см.* **Bramny**.
Bronować, боронúть, боронóвать, скородúть, *см.* **Skródlić**.
Bronowanie, -nia, *ср.* боронóваніе, бороньбá.
Bronownik, **Bronowłok**, -a, *м.* боронúльщикъ, боронóвальщикъ.
Bronz, -u, *м.* бронза.
Bronzowany, бронзúрованный.
Bronzowy, брóнзовый.
Bronzownik, -a, *м.* бронзовщúкъ.
Broskiew, *см.* **Brzoskiew**.
Broszura, -y, *ж.* брошю́ра; || брошúрованная книга.
Broszurować, брошúровать.
Browar, -u, *м.* пивовáрня, пивовáренный завóдъ.
Browarka, -i, *ж.* дровянóй лѣсъ.
Browarny, пивовáренный. **Browarny kocioł**, затóръ.
Brózda, **Bruzda**, -y, *ж.* борозда́. **Brózda między zagonami**, рытвина.
Bróździć, боровдúть.
Brożdzisty, борóздчатый.
Brożek, -żka, *м.* стожóкъ, небольшóй стогъ, небольша́я скирда́, копна́; || сѣть для лóвли птицъ.

Brud, -u, *м.* нечистота́, грязь.

Brudno, *Нар.* нечи́сто, гря́зно.

Brudny, нечи́стый, гря́зный, замара́нный, запа́чканный.

Brudzić, мара́ть, па́чкать, га́дить. **Brudzący się łatwo**, ма́ркій.

Bruk, -u, *м.* мостова́я. **Bruk pieńkowy**, то́рцевая мостова́я.

Brukać, **Zbrukać**, мара́ть, вы́марать, замара́ть; па́чкать, вы́пачкать, запа́чкать; грязни́ть, загрязни́ть; || **Brukać się**, **Zbrukać się**, мара́ться, замара́ться, па́чкаться, запа́чкаться.

Brukarz, -a, *м.* мостовщи́къ, мости́льщикъ.

Brukatela, *см.* **Brekatela**.

Brukiew, -kwi, *ж.* бры́ква. ди́кая ре́па.

Brukować, мости́ть; || * сбива́ть ка́мни по мостово́й.

Brukowe, -ego, *ср.* мостово́й сбо́ръ, по́дать на содержа́ніе мостово́й.

Brukowy, мостово́й; || * у́личный; вседне́вный.

Bruljon, -a, *м.* черново́е сочине́ніе, черновая бума́га, *см.* **Raptularz**.

Brunat, -u, *м.* сму́глый, тёмный, кашта́новый (*цвѣтъ*).

Brunatek, -tku, *м.* *Бот.* шпо́рникъ; || *Зоол.* садовая лягу́шка, жа́ба.

Brunatnieć, **Zbrunatnieć**, **Pobrunatnieć**, темне́ть, потемне́ть; смугле́ть, посмугле́ть; || загоре́ть (*отъ солнца*).

Brunatnić, **Brunacić**, **Zbrunatnić**, **Zbrunacić**, де́лать, сде́лать сму́глымъ; || окра́шивать, окра́сить въ тёмный цвѣтъ; || потемни́ть, полирова́ть (*мета́ллы*), ворони́ть (*ста́ль*).

Brunatnik, -a, *м.* ма́рганецъ (*мета́лл*).

Brunatnoczerwony, темнокра́сный (*цвѣтъ*).

Brunatnokrusz, -u, *м.* *Минер.* руда́ состоя́щая изъ ме́ди, се́ры и желѣза.

Brunatność, -ści, *ж.* багря́ность, пурпу́ровый, фіоле́товый цвѣтъ.

Brunatny, сму́глый, тёмный; || фіоле́товый; || багря́ный, пурпу́ровый. **Brunatna dziewczyna**, смугля́нка. **Brunatne obłoki**, пурпу́ровыя облока́. * **Brunatne świątki**, жидо́вскіе пра́здники.

Brunela, -i, *ж.* бриньо́льская сли́ва.

Brunet, -a, *м.* брюне́тъ, темноволо́сый мужчи́на.

Bruneta, -y, **Brunetka**, -i, *ж.* брюне́тка, темноволо́сая дѣви́ца и́ли же́нщина.

Brus, -a, *м.* осе́локъ, брусо́къ (*для точе́нія ножей и т. п.*)

Brusznica, -y, *ж.* брусни́ка.

Bruszniczny, брусни́чный.

Brutal, -a, *м.* грубія́нъ, неучтивецъ.

Brutalstwo, -a, *ср.* гру́бость; скотство.

Brutto, бру́тто, валово́й дохо́дъ и́ли расхо́дъ.

Brwisty, бровѝстый.

Bryczka, i, *ж.* бры́чка.

Bryftregier, -gra, *м.* письмоно́сецъ.

Brygada, -y, *ж.* брига́да.

Brygadjerski, брига́дный, брига́дирскій.

Bryka, -i, *ж.* бра́ка, ѳу́ра.

Brykać, брыка́ть, ля́гаться.

Brykla, *см.* **Brekla**.

Bryła, -y, *ж.* гли́ба, ку́ча, комъ, кусо́къ; || *Физ.* и *Мат.* те́ло, твёрдое те́ло.

Bryljant, **Bryljant**, -u, *м.* бриллія́нтъ.

Brylantować, грани́ть алма́зъ.

Brylantowy, бриллія́нтовый.

Brylastość, -ści, *ж.* шаровѝдность, кругло́та, окру́глость; || шероховѝтость; || * одутловатость.

Brylasty, кругловѝтый, шаровѝдный; || бугрѝстый; || одутловатый.

Bryłka, **Bryłeczka**, -i, *ж.* ка́тышъ, катышёкъ.

Brylować, блиста́ть, привлека́ть на себя́ вниманіе.

Brylowanie, -nia, *ср.* страсть быть на вы́ставкѣ, обраща́ть на себя́ вниманіе.

Bryłowatość, -ści, *ж.* твёрдость, кре́пость, про́чность, пло́тность, масси́вность.

Bryłowaty, шаровѝдный, шарообра́зный; || твёрдый, кре́пкій, про́чный, пло́тный, масси́вный.

Bryłowy, то́лстый, пло́тный, твёрдый.

Bryndza, -y, *ж.* ове́чій сыръ.

Bryt, -u, *м.* поло́тнище.

Brytan, -a, *м.* догъ, меделя́нская соба́ка, мордашка. **Brytan wilczy**, волкодавъ.

Brytfana, -y, *ж.* *Повар.* про́тивень.

Bryż, -a, *м.* **Bryże**, *мн.* брыжи́, жабо́ (*у рубашки*), оторо́чка у шитья́; || * **Bryże u drzewa**, отро́стки (*на де́ревѣ*); || * пѣту́шій гре́бень.

Bryzgać, **Zbryzgać**, **Obryzgać**, **Pobryzgać**, брызга́ть, бры́знуть, обры́згивать, обры́знуть.

Bryzgacz, -a, *м.* брызгу́нъ.

Brząkać, **Brzękać**, **Brząknąć**, бренча́ть, забренча́ть; || *Муз.* игра́ть на щипо́къ; || звене́ть, зазвене́ть, звуча́ть, зазвуча́ть.

Brząkadło, -a, *ср.* бряца́ло, побряку́шка, погремýшка; || барабáнная па́лочка.

Brzękało, y, *м.* плохо́й игро́къ (*на музыка́льномъ инструме́нтѣ*).

Brząkliwy, *см.* **Brzękliwy**.

Brzask, -u, разсвѣтъ.

Brzdąkać, бренча́ть, *см.* **Brząkać**.

Brzdąkanie, -nia, *ср.* бренча́нье.

Brzdęk, *Зауk.* брякъ! бухъ! шлёпъ!

Brzdęknąć, грóхнуться, упáсть, обру́шиться съ шу́момъ.

Brzechwa, -y, *ж.* стрѣла́ безъ наконе́чника, безъ острія́.

Brzeczka, -i, *ж.* ба́рда, бра́га, бра́жка; || закáлка (*стали*), закáлъ, *см.* **Zacier**.

Brzęczący, звóнкій, звучáщій. **Moneta brzęcząca**, звóнкая монéта.

Brzęczeć, **Zabrzęczeć**, бренча́ть, звуча́ть, жужжа́ть (*о пчёлахъ, мухахъ, комарáхъ*).

Brzęczenie, -nia, бренча́нье; || жужжа́ніе; || шумъ (*въ ушахъ*).

Brzeg, -u, *м.* бéрегъ; || **Brzeg monety**, гуртъ; || **Brzeg kielicha**, край рю́мки, **Brzegi aktu, książki i t. d.**, поля́ а́кта, кни́ги и т. д. **Zostawać na brzegu przepaści**, быть на краю́ прóпасти.

Brzegowe, -ego, *ср.* берéжная, берегова́я пóшлина.

Brzegówka, i, *ж. Зоол.* стрижъ (*пти́ца*).

Brzegowy, берегово́й, бережно́й; || кра́йній.

Brzęk, -u, *м.* бряца́ніе; || звукъ; || стукъ, трескъ, громъ.

Brzękać, *см.* **Brząkać**.

Brzękacz, -a, *м. см.* **Brząkało**.

Brzękadło, *см.* **Brząkadło**.

Brzękliwy, зво́нкій, грóмкій; || жужжа́щій.

Brzemię, -ienia, *ср.* берéмя, оха́бка, (*чего́-нибу́дь*); || брéмя, тя́жесть, нóша; || грузъ; || * абу́за, тя́гость; || налóгъ, пови́нность; || плодъ чрéва. **Brzemię drzewa**, оха́бка дрóвъ. * **Brzemię lat**, брéмя лѣтъ, стáрости. **Brzemienia którą nabawić**, оберéменить.

Brzemienność, -ści, *ж.* берéменность, *см.* **Ciężarność**.

Brzemienny, берéменный, чрева́тый; || обременённый, отягощённый, нагружённый, навью́ченный; || бога́тый, пóлный, преиспóлненный (*чего́-ли́бо*), оби́льный, (*чѣмъ-ли́бо*). **Kobieta brzemienna**, берéменная жéнщина. **Przyszłość brzemienna jest klęskami**, бу́дущее грози́тъ бѣдствіями. **Zawżdy teraźniejszość brzemienna jest przyszłością**, въ настоя́щемъ всегда́ *кро́ется*, зарожда́ется бу́дущность, *и́ли* настоя́щее преиспóлнено бу́дущности.

Brzestan, -u, *м. Бот.* плющъ (*растéніе*).

Brzeszczot, -a, *м.* клинóкъ (*шпа́ги*), лезвоё (*ножа́*).

Brzeszczyć się, брéзжиться, начина́ть свѣта́ть.

Brzeżek, -żka, *м. Умен.* бережёкъ; || кра́юшекъ, *см.* **Brzeg**.

Brzezina, -y, *ж.* берéзина, берёзовое дéрево; || берéзникъ, берёзовая рóща *и́ли* берёзовый лѣсъ.

Brzeźniak, -a, *м.* берéзникъ, *см.* **Brzezina**.

Brzeźny, прибережный, побережный. **Okręt brzeźny**, суднó, оберега́ющее бéрегъ. **Żegluga brzeźna**, прибрéжное, побережное пла́ваніе. || **Napis brzeźny**, на́дпись (*вокру́гъ монéты*).

Brzeżysty, берéжистый, крутоберéгій.

Brzmiący, звóнкій, зву́чный, грóмкій.

Brzmieć, **Zabrzmieć**, звучáть, зазвучáть, звенѣ́ть, зазвенѣ́ть, раздава́ться, разда́ться; быть звóнкимъ; отзыва́ться, отозва́ться; оглаша́ться, огласи́ться, гремѣ́ть, загремѣ́ть; || жужжа́ть, бучáть (*о насѣкóмыхъ*); || выража́ть, гласи́ть, говóрить, *см.* **Opiewać**; || произноси́ться, выгова́риваться. **Brzmiało powietrze okrzykami radości**, вóздухъ оглаша́лся рáдостными кли́ками. **Muzyka brzmi**, греми́тъ му́зыка. **Zabrzmieć pieśnią**, огласи́ть вóздухъ пѣ́снею. **Dokument ten brzmi jak następuje**, э́тотъ докуме́нтъ гласи́тъ слѣ́дующее, въ э́томъ докуме́нтѣ скáзано слѣ́дующее, вотъ содержа́ніе э́того докуме́нта. **Polskie ż. brzmi jak ruskie m.**, пóльское ż. произнóсится какъ русское m. || Надува́ться, раздува́ться, вздува́ться, разбуха́ть, пу́хнуть.

Brzmienie, -nia, *ср.* звукъ, звонъ, тонъ; || гулъ; || содержа́ніе (*докуме́нта и т. п.*), смыслъ; || произноше́ніе (*бу́квы*); || взду́тіе, разду́тіе, опуха́ніе, *см.* **Nabrzmiałość**, **Nabrzmienie**.

Brzoskiew', -kwi, *ж. Бот.* **Brzoskiew' ogrodna**, кра́сная капу́ста. **Brzoskiew' polna**, борода́вникъ, борода́вочникъ, борода́вочная тра́ва.

Brzoskiew' morska, морска́я капу́ста.

Brzoskwinia, -ni, *ж. Бот.* пéрсикъ, шептала́; || пéрсиковое дéрево.

Brzoskwiniowy, пéрсиковый.

Brzost, -u, *м. Бот.* вязъ, и́лемъ, и́льма (*дéрево*).

Brzostowina, -y, *ж.* ильмóвникъ, вя́зникъ, вя́зовая рóща.

Brzostowy, и́льмовый, вя́зовый.

Brzoza, -y, *ж. Бот.* берёза.

Brzoska, i, *ж. Умен.* берёзка.

Brzozownik, -a, *м.* берéзовица, берёзовый сокъ.

Brzozowy, берёзовый. **Brzozowa skóra**, берёста. **Brzozowa hubka**, берéзовикъ (*грибъ*).

Brzuch, -a, *м.* брю́хо, живóтъ, чрéво; || * пу́зо.

Brzuchacieć, брюха́тѣть, чрева́тѣть.

Brzuchacz, **Brzuchal**, -a, *м.* брюха́чъ, брюха́нъ.

Brzuchaty, брюха́тый, пуза́тый.

Brzuchojeż, -a, *м. Зоол.* четырезу́бецъ (*морска́я ры́ба*).

Brzuchomówca, -y, *м.* чревовѣща́тель.

Brzuchopas, -a, *м.* обжóра, прожóра.

Brzuchopaśny, обжóрливый, прожóрливый.

Brzuchopastwo, -a, *ср.* обжóрство.

Brzuchowy, брюшнóй. *Анат.* **Skóra brzuchowa**, брюши́на. *Мед.* **Puchlina brzuchowa**, брюшна́я, водяна́я болѣ́знь.

Brzuszec, -szca, **Brzusiec**, -śca, *м.* вы́ступъ, вы́пуклость; || **Brzuszec palca**, оконéчность па́льца, кóнчикъ па́льца; || **Brzuszec miecza**, остреё, лезвіё меча́.

Brzuszek, -szka, *м. Умен.* брюшкó, живóтикъ.

Brzuszny, *см.* **Brzuchowy**.

Brzydal, -a, *м.* урóдъ, урóдина, безобра́зный человѣ́къ.

Brzydki, мéрзкій, мéрзостный, га́дкій, га́достный; || безобра́зный, некраси́вый, дурнóй.

Brzydko, *Нар.* мéрзко, мéрзостно, гáдко, гáдостно; || безобрáзно, некрасúво, дýрно.

Brzydkość, **-ści**, *ж.* мéрзость, скверность, гнýсность; || безобрáзіе, некрасúвость, дурнотá.

Brzydliwy, *см.* **Obrzydliwy.**

Brzydliwie, *см.* **Obrzydliwie.**

Brzydliwość, **-ści**, *ж. см.* **Obrzydliwość.**

Brzydnąć, **Zbrzydnąć**, **Pobrzydnąć**, дурнéть, подурнéть, становúться безобрáзнее; || **Brzydnąć komu**, возбуждáть, возбудúть отвращéніе, омерзéніе, опротúвѣть, надоѣсть, наскýчить. **Ta kobieta brzydnie co dzień**, эта жéнщина дурнѣетъ съ кáждымъ днёмъ. **Życie mu zbrzydło**, жизнь надоѣла емý, *см.* **Obrzydnąć.**

Brzydnica, **-y**, *ж.* безобрáзная, некрасúвая жéнщина; || мерзáвка, негодáйка, скверна́вка.

Brzydnik, **-a**, *м.* мерзáвецъ, негодáй, скверна́вецъ.

Brzydota, **-y**, *ж. см.* **Brzydkość.**

Brzydzenie, **-nia**, *ср.* **(komu czego)**, отвращéніе, презрѣніе; || **Brzydzenie się (kim, czem)**, брезглúвость, отвращéніе, омерзéніе.

Brzydzić, **Zbrzydzić**, отбúвать, отбúть вкусъ, охóту (*къ чему́*); || внушáть, внушúть отвращéніе, отвращáть, отвратúть (*отъ чего́*). **Skoro go poznasz, zbrzydzisz go sobie wkrótce**, какъ тóлько вы его́ узнáете, то вскорѣ почýвствуете къ нему́ отвращéніе. **Zbrzydził sobie wszystko**, емý всё надоѣло, наскýчило. || **Brzydzić się**, (kim, czem), брéзгать (*чьмъ*), чýвствовать отвращéніе, омерзéніе (*къ кому́, къ чему́*).

Brzytwiany, брúтвенный.

Brzytewnica, **-y**, *ж.* брúтвенница.

Brzytwa, **-y**, *ж.* брúтва.

Buch! *Зук.* бухъ! плёнъ!

Buchać, **Buchnąć**, пышáть, пыхнýть, сúльно распространяться, пылáть (*о пла́мени*); || вырывáться, струúться, бить ключóмъ, брызгать, прúскать, хлестáть (*о водѣ и т. п.*)

Buchalter, **Buhalter**, **-a**, *м.* бухгáлтеръ, счетовóдецъ.

Buchalterja, **Buhalterja**, **-ji**, *ж.* бухгалтéрія, счетовóдство.

Buchaniec, **-ńca**, *м.* толчёкъ, тычóкъ, *см.* **Szturchaniec.**

Buchasty, топырящійся (*о тка́ни*); || напы́щенный, надýтый, высокомéрный. **Buchastym być**, быть напы́щеннымъ, надýтымъ, высокомéрнымъ; || топы́риться; || выпячиваться (*о стѣнѣ*).

Buchta, **-y**, *ж.* бýхта, небольшóй залúвъ, губá; || *Морс.* флортúмберсъ.

Buchtować, *Морс.* буксúровать.

Bucić się, спесúвиться, надувáться, кичúться, гордúться, чвáниться.

Bucień, **-nia**, *м. Бот.* зубáнка (*растéніе*).

Bucisko, **-a**, *ср.* сапожúнко.

Buczno, *Нар.* спесúво, надýто, напы́щенно, кичлúво, гóрдо, чвáнно.

Buczność, **-ści**, *ж.* спесúвость, гóрдость, надýтость, напы́щенность, чвáнство, кичлúвость.

Buczny, спесúвый, гóрдый, напы́щенный, надýтый, чвáнный, кичлúвый.

Buczyna, **-y**, *ж. Бот.* букъ (*дерево*); || бýковникъ, бýковый лѣсъ; || бýковый орѣхъ и́ли жёлудь.

Buda, **-y**, **Budka**, **-i**, *ж.* бýдка, шалáшъ; || **Buda dla psa**, конурá; || **Buda u furgonu, u wozu**, верхъ, кýзовъ, волчóкъ въ повóзкѣ; || **Budka suflera**, суфлёрная бýдка.

Budnik, **-a**, *м.* бýдочникъ, стóрожъ, стрáжникъ.

Budowa, **-y**, *ж.* строéніе, пострóйка, здáніе. **Budowa ciała**, тѣлосложéніе, комплéксія, сложéніе.

Budować, **Zbudować**, **Wybudować**, стрóить, пострóить, вы́строить; || основывать, основáть; || созидáть, создáть, воздвигáть, воздви́гнуть; || * назидáть, настáвить. || **Budować się**, стрóиться, быть стрóиму; || основываться; || созидáться, воздвигáться; || * наставля́ться, быть наставля́ему.

Budowanie, **-nia**, *ср.* строéніе, построéніе, пострóйка; || созидáніе, воздвигáніе.

Budowisko, **-a**, *ср.* мѣсто для пострóйки.

Budowla, **-i**, *ж.* здáніе, строéніе.

Budowlany, строúтельный.

Budownictwo, **-a**, *ср.* архитектýра, зóдчество.

Budowniczy, **-ego**, *м.* архитéкторъ, зóдчій.

Budownik, **-a**, *м.* строúтель; || * основáтель, учредúтель.

Buduar, **-a**, *м.* будуáръ, жéнскій кабинéтъ.

Budujący, назидáтельный, наставúтельный, поучúтельный.

Budulec, **-lca**, *м.* строевóй лѣсъ, брёвна, брýсья.

Budynek, **-nku**, *м.* строéніе, здáніе, *см.* **Budowla, Zabudowanie.**

Budynkowy, строевóй, гóдный на строéніе.

Budżet, **-u**, *м.* бюджéтъ, финáнсовая смѣта, рóспись прихóдовъ и расхóдовъ.

Budzić, **Zbudzić**, **Obudzić**, будúть, разбудúть, пробудúть; || * побуждáть, побудúть, возбуждáть, возбудúть, подстрекáть, подстрекнýть; || **Budzić się**, **Zbudzić się**, **Obudzić się**, пробуждáться, пробудúться, просы́паться, проснýться.

Budziciel, **-a**, *м.* будúльщикъ.

Budzicielka, **-i**, *ж.* будúльщица.

Budzidło, **-a**, *ср.* будúльникъ, часы́ съ будúльникомъ.

Bufon, **-a**, *м.* буфóнъ, шутъ.

Bufonada, **-y**, **Bufonerja**, **-ji**, *ж.* буфóнство, шутовствó.

Bufonować, дурáчиться, смѣшúть.

Bujać, парúть, летáть по вóздуху, носúться на вúсотѣ, возноснться (*мúслью*); || пробѣгáть; || * рѣзвúться, веселúться, вестú разсѣянную жизнь.

Bujak, -a, *м. см.* **Buhaj**; || * волокúта.

Bujność, -ści, *ж.* изобúліе, плодорóдіе, плодовúтость, превзбúтокъ; || * невоздéржность, неумѣренность.

Bujny, обúльный, плодорóдный, плодовúтый; || * невоздéржный, неумѣренный.

Bujwoł, *см.* **Bawoł**.

Buk, -u, *м.* букъ, бýковое дéрево.

Bukiet, -u, *м.* букéтъ, пучóкъ цвѣтóвъ.

Bukiew, -kwi, *ж.* бýковый орѣхъ *или* жёлудь.

Bukłak, -u, *м.* кóзій мѣхъ (*для жúдкостей*), бурдúкъ.

Bukować, обивáть цѣпáми ячмéнь; || сводúть овéцъ съ барáнами.

Bukowina, -y, *ж. см.* **Buczyna**.

Bukówka, -i, *ж. Зоол.* зáбликъ (*пти́ца*).

Bukowy, бýковый.

Buks, -a, *м.* **Buksa**, -y, *ж.* óбручь, обóйма, насáдка (*на ступúцу въ колесѣ*); || кольцó, окóвка; || гнѣздó, лýпка, кудá входúтъ и гдѣ вертúтся шпиль, веретенó твéрдаго тѣла; || я́щикъ, коробка; || *Артил.* мортúрка; || **набаддáшникъ** (*на мель*).

Buksować, заклёпывать, насáживать, набивáть.

Buksztorn, -u, *м. Бот.* придорóжная игла́ (*растéніе*).

Bukszpan, -u, *м.* самшúтъ, буксъ (*дерево*). **Bukszpan ościsty**, *см.* **Bukszdorn**.

Bukszpanowy, бýксовый.

Buksztele, -ów, *мн. Архит.* дугá, кружáло.

Bukszteiowy, кружáльный, *см.* **Deska**.

Bukszteiunek, -nku, *м. Архит.* перебóрка, соединéніе двухъ кружáлъ для клáдки свóда.

Buksztyn, -u, *м.* кирпúчъ.

Bukwica, -y, *ж. Бот.* прямáя бýквица. **Bukwica biała**, бѣлая бýквица, скорострѣлка, барáнчикъ (*растéніе*).

Bukwiczany, бýквичный.

Bula, **Bulla**, -i, *ж.* бýлла, пáпское постановлéніе.

Buła, -y, *ж.* бýлка, большóй крýглый хлѣбъ.

Bułany, соловóй (*о лошадú*).

Bułat, -u, *м.* булáтъ, увóрчатая сталь; || булáтная сáбля.

Bułatny, **Bułatowy**, булáтный.

Buława, -y, *ж.* булавá.

Bułeczka, -i, *ж. Умен.* бýлочка, *см.* **Bułka**.

Buljon, -u, *м.* бульóнъ, отвáръ; || супъ.

Buljony, -ów, *мн.* кúсти. **Szlify z buljonami**, эполéты съ крýпной кúстью.

Bułka, -i, *ж.* бýлка.

Bułkowy, бýлочный; || пшенúчный. **Bułkowa mąka**, пшенúчная мукá.

Bulletyn, -u, *м.* бюллетéнь; || пéречень.

Bulwa, -y, *ж. Бот.* земляна́я грýша.

Bulwark, -u, *м. см.* **Bolwark**.

Bulczuczno, *Нар.* пы́шно; шýмно.

Bulczuczny, бунчýжный; || * пы́шный, шýмный.

Bulczuczyć się, **Bulidziuczyć się**, **Bulidziuczyć się**, хорохóриться, вáжничать, пѣтушúться.

Bulczuk, -a, *м.* бунчýкъ.

Bunt, -u, *м.* распóрка, подстáвка, стóйка; || болтъ, затычка, колóкъ; || свя́зка, пукъ, пучóкъ; || * бунтъ, мятéжъ, смýта, крамóла.

Buntować, **Zbuntować**, бунтовáть, взбунтовáть, возмущáть, возмутúть; || **Buntować się**, бунтовáться, взбунтовáться, возмущáться, возмутúться.

Buntowniczy, мятéжничій, мятéжливый, мятéжный, возмутúтельный, крамóльный.

Buntownik, -a, *м.* бунтовщúкъ, мятéжникъ, крамóльникъ, возмутúтель.

Bura, -y, *ж.* выговоръ, нагоня́й, напряга́й, *см.* **Wyłajanie**.

Buraczkowy, *см.* **Burakowy**.

Burak, -a, *м.* свекловúца, свёкла; || бурáкъ, *мн.* закрáшенная свёкла.

Burakowy, свекловúчный, свекóльный.

Burchla, **Purchla**, -i, *ж.* куря́ное яйцó, снесённое безъ скорлупы́.

Burcik, *см.* **Burt**.

Burczeć, **Burczyć**, **Burknąć**, ворчáть, заворчáть, бормотáть, забормотáть; || **Burczyć**, **Zburczyć kogo**, бранúть, разбранúть, журúть, пожурúть.

Burczymucha, -y, *м.* брюзгá, ворчýнъ.

Burda, -y, *ж.* себра, брань, раздóръ, рáспря, шумъ, споръ; || **Burda**, -y, *м.* буя́нъ, забія́ка.

Burdziuczyć się, *см.* **Bulczuczyć się**.

Burgrabia, -iego, *м.* бургграфъ; || кастеля́нъ; || дворéцкій, управúтель, управля́ющій (*дóмомъ*).

Burgrabianka, -i, *ж.* дочь бургграфа, кастелянá, дворéцкаго.

Burgrabina, -y, *ж.* жена́ бургграфа, кастелянá, дворéцкаго.

Burgrabstwo, -a, *ср.* бургграфство; || кастелянство, звáніе кастелянá; || дóлжность дворéцкаго, управúтеля.

Burka, -i, *ж.* бýрка.

Burkatela, *см.* **Brokat**.

Burknąć, *см.* **Burczeć**.

Burkować, бранúться, ругáться, брюзжáть.

Burmistrz, -a, *м.* бурмúстръ, волостнóй стáроста; || бургомúстръ, городскóй головá.

Burmistrzowa, -éj, *ж.* женá бурмúстра, *или* бургомúстра, бургомúстерша.

Burmistrzować, занимáть дóлжность бурмúстра, *или* бургомúстра; || * комáндовать, повелѣвáть, распоряжáться.

Burmistrzowski, бурмúстровъ, бурмúстерскій, *или* бургомúстерскій.

Burmistrzowstwo, -a, *ср.* бурмúстерство, *или* бургомúстерство; || *Собир.* бурмúстръ, *или* бургомúстръ и его женá вмѣстѣ.

Bursa, -y, *ж.* бу́рса; || *см.* **[illegible]**.

Bursztyn, -u, *м.* янта́рь.

Bursztynowy, янта́рный.

Burt, -u, *м.* коймá, кро́мка, оторо́чка, наши́вка, опу́шка, тесьмá; || позуме́нтъ, галу́нъ; || **Burty**, *мн.* ливре́я, лаке́йское пла́тье; || **Burty**, *мн.* берегá канáла.

Burta, -y, *ж.* сторонá, бортъ (*у су́дна*) гáлсъ.

Burtnica, -y, *ж.* *Морс.* галéрная скамья́, бáнка.

Burtnik, -a, *м.* позуме́нтщикъ.

Bury, сѣ́рый, темно-сѣ́рый, сѣробу́рый, буросѣ́рый.

Burza, -y, *ж.* бу́ря.

Burzenie, -nia, *ср.* *см.* **Zburzenie**.

Burzliwie, *Нар.* бу́рно, бу́йно, мятéжно.

Burzliwiec, -wca, *м.* бунтовщи́къ, мятéжникъ, возмути́тель.

Burzliwość, -ści, *ж.* бу́йство, безчи́нство; || неи́стовство.

Burzliwy, бу́рный, бу́йный, бурли́вый, мятéжный, возмути́тельный.

Burzyć, **Wzburzyć**, **Poburzyć**, разрушáть, разру́шить, низпровергáть, низпровéргнуть, слáмывать, сломáть; || бунтовáть, взбунтовáть, возмущáть, возмути́ть, волновáть, взволновáть, *см.* **Wichrzyć**. || **Burzyć się**, волновáться, колебáться; || возмущáться, бунтовáться, возставáть; || броди́ть, начинáть ки́снуть (*о пи́вѣ*). **Burzy się krew**, кровь волну́ется. **Morze się burzy**, мóре волну́ется. **Młode piwo się burzy**, молодóе пи́во брóдитъ.

Burzyciel, -a, *м.* возмути́тель, наруши́тель (*спокóйствія*); || мятéжникъ, бунтовщи́къ.

Burzycielka, -i, *ж.* возмути́тельница, нарушительница (*спокóйствія*); || мятéжница, бунтовщи́ца.

Burzysty, бу́рный, бурли́вый.

Busola, -i, *ж.* компáсъ.

Buta,-y, *ж.* спесь, спеси́вость, высокомѣ́ріе, надмéнность, чвáнство, кичли́вость.

Butel, -tla, *м.* **Butla**, -i, *ж.* буты́ль.

Butelczany, буты́лочный.

Buteleczka, -czki, *ж.* *Умен.* буты́лочка.

Butelka, -i, *ж.* буты́лка.

Butelkować, разливáть въ буты́лки.

Butelkowy, разли́тый въ буты́лки (*о ви́нѣ*). || * **Butelkowy przyjaciel**, **towarzysz**, собуты́льникъ

Butersznit, -u, *м.* кусóкъ хлѣ́ба съ мáсломъ.

Butny, спеси́вый, высокомѣ́рный, надмéнный, чвáнный, кичли́вый.

Butwiałość, *см.* **Bótwiałość**.

Butwieć, **Zbutwieć**, гнить, сгнить, пóртиться, испóртиться.

Butwienie, -nia, *ср.* гніéніе, пóрча, тлѣ́ніе.

Buza, -y, *ж.* жи́жица, бузá.

Buzdygan, -u, *м.* буздыгáнъ.

Buzia, -i, *ж.* устá, ротъ, рóтикъ. **Dała mu buzi**, онá поцѣловáла егó.

Buziak, -a, **Buziaczek**, -czka, *м.* рóтикъ, ротóкъ; || поцѣлу́й. **Ładny buziaczek!** что́ за милáшка! Что за красóтка! **Mój buziaczku!** моя́ ми́лочка!

Buzować, **Zbuzować**, **Wybuzować**, бузовáть, накáзывать, бить; || жури́ть, пожури́ть (*когó*); дѣ́лать вы́говоръ, выговáривать (*комý*); брани́ть, разбрани́ть, пури́ть, распуши́ть; || **Buzować się**, употребля́ется тóлько въ слѣ́дующемъ смы́слѣ: **Buzuje się w piecu**, пéчка пы́шетъ плáменемъ.

By, *Нар.* хотя́, хоть, хотя́ бы, какъ бы ни, **Daj mi by dziesięć rubli**, дай мнѣ хоть дéсять рублéй. **By najlepsze prawo, gdy odłogiem leży, pożytku nie czyni**, какъ бы закóнъ хорóшъ ни былъ, но éсли онъ не исполня́ется, то не прино́ситъ никакóй пóльзы. *См.* **Choćby**, **Chociażby**. **By odrobiny nie masz**, ни крóшечки нѣтъ. *См.* **Ani**. **By na złość**, какъ бы на злость, какъ бы нарóчно!

By, *сз.* чтóбы, чтобъ, дáбы. **Bój się Boga, by cię nie skarał**, бóйся Бóга, чтобъ онъ не наказáлъ тебя́. || **By**, бы, (какъ частица, означáющая услóвную фóрму, въ окончáніи глагóловъ). **Miałbym prawo**, я имѣ́лъ бы прáво. **Tobie bym dał**, я далъ бы тебѣ́. **Nigdybyś nie zgadł**, ты никогдá не отгадáлъ бы. **Gdybyśmy wiedzieli**, éслибъ мы знáли. **Nie byłbyś dzieckiem**, (*Идіоти́змъ*), перестáнь ребя́читься.

Być, быть, бывáть. **Być ojcem**, **adwokatem**, **żołnierzem**, быть отцóмъ, адвокáтомъ, солдáтомъ. **Bóg był**, **jest i będzie wiecznie**, Богъ былъ, есть и вѣ́чно бу́детъ. **Bóg jest sprawiedliwy**, Богъ справедли́въ. **To zdanie jest prawdziwe**, э́то мнѣ́ніе справедли́во. **Jesteś dobrym człowiekiem**, ты дóбрый человѣ́къ. **Pan N. jest professorem w uniwersytecie**, Г.Н. профéссоръ въ университéтѣ, *или* занимáетъ дóлжность профéссора. **Jestem człowiek poczciwy**, я чéстный человѣ́къ. **Początkiem mądrości jest bojaźń Pańska**, начáло премýдрости есть страхъ Госпóдень. **Tak jest**, да. **Jeżeli tak jest**, éсли э́то такъ. **Niech i tak będzie**, пусть бу́детъ и такъ. **Być z kim** быть съ кѣмъ вмѣ́стѣ, находи́ться вмѣ́стѣ. **Być z sobą (dobrze, źle)**, находи́ться мéжду собóю въ хорóшихъ, *или* дурны́хъ отношéніяхъ. **Byłem zawsze z przyjaźnią dla twojego ojca**, я всегдá питáлъ дру́жбу къ твоемý отцý, я всегда дру́жески относи́лся къ твоемý отцý. **Powiedz, z jakiemż sercem jest twoja siostra dla mnie?** скажи́ мнѣ, какъ расположенá ко мнѣ твоя́ сестрá. **Być komu na zdradzie**, ковáть кóзни, злоумышля́ть. **Być dobréj myśli**, имѣ́ть къ комý довѣ́ріе, довѣ́риться. **Był to mąż ostrego rozumu**, э́то былъ человѣ́къ съ проницáтельнымъ умóмъ. **Być za co**, счити́ться, слыть (*чѣмъ*, *за что́*, *за когó*). **Obaczmy, czy ci w tém będzie dobrze**, посмóтримъ, хорошó ли тебѣ́ бу́детъ въ э́томъ, къ лицý ли тебѣ́ э́то бу́детъ, при-

стáнетъ ли э́то къ тебѣ́? **Będzie z niego człowiek**, изъ негó вы́йдетъ человѣ́къ, изъ негó бýдетъ прокъ. **Niech będzie co chce**, пусть бýдетъ, чтó угóдно; какъ бы тамъ ни́ было. **Nic ci nie będzie**, ничегó не бóйся, ничегó съ тобóй не бýдетъ. **Ktokolwiek bądź**, кто бы ни́ былъ. **Gdziekolwiek bądź**, гдѣ бы то ни́ было. **Zkądkolwiek bądź**, откýда бы то ни́ было. **Nie było co na to odpowiedzieć**, на э́то нéчего бы́ло отвѣчáть. **Było słuchać**, нýжно бы́ло слýшаться. **Było przemówić**, слѣ́довало бы́ло вы́сказаться. **Tobie było książęciem być**, тебѣ́ бы слѣ́довало быть кня́земъ. **Tobie lokajem być a nie posłem**, тебѣ́ бы слѣ́довало быть лакéемъ, а не депутáтомъ. **Jest mi imię, jest mi na imię Karol**, я называюсь Карлъ, моё и́мя Карлъ; || **Bądź - bądź** (*см.* **albo - albo, czyto - czyto**), и́ли - и́ли, ли́бо - ли́бо. **Bądź jeden, bądź drugi**, и́ли оди́нъ, и́ли другóй. **Bądź zwyciężyc, bądź umrzeć**, ли́бо побѣди́ть, ли́бо умерéть.

Bycie, -cia, *ср.* пребывáніе, нахождéніе гдѣ́-либо; || бытіé; || существовáніе.

Byczak, -a, *м. см.* **Bykowiec.**

Byczek, -czka, *м.* бычёкъ, молодóй быкъ.

Byczy, бычáчій.

Byczyna, -y, *ж.* бычáчье мя́со.

Bydełko, -a, *ср.* скоти́нка, животи́нка.

Bydlarz, -a, *м.* пастýхъ быкóвъ, волопáсъ, скотопáсъ, скóтникъ.

Bydlątko, -a, *ср. см.* **Bydełko.**

Bydlę, -ęcia, *ср.* скотъ, скоти́на, живóтное.

Bydlęcieć, оскоти́ниваться, оскоти́ниться, грубѣ́ть, огрубѣ́ть.

Bydlęcość, -ści, *ж.* скóтство, звѣ́рство; || * жестóкость, лю́тость, свирѣ́пство; || живóтное чýвство.

Bydlęcy, скóтскій; || грýбый, звѣ́рскій.

Bydło, -a, *ср.* скотъ, скоти́на. **Bydło robocze**, рабóчій скотъ. **Bydło rogate**, рогáтый скотъ, *см.* **Rogacizna.**

Bydłobójnia, -ni, *ж.* скотобóйня.

Byk, -a, *м.* быкъ; || *Астр.* Телéцъ (*созвѣздіе*).

Bykowcowy, ремéнный.

Bykowe, -ego, *ср. Стар.* дéнежная пéня, котóрая плати́лась въ госпóдскій дворъ за оберéненіе однóй изъ крѣ́постны́хъ.

Bykowiec, -wca, *м.* стремяннóй ремéнь.

Byle, тóлько бы, лишь бы, ежéли тóлько, чтóбы тóлько, какóй бы то ни́ было, гдѣ бы то ни́ было. **Daj mu byle książkę**, дай емý тóлько какýю бы то ни́ было кни́гу. **Położy byle gdzie, a potem szuka**, положи́тъ кудá-нибýдь и потóмъ и́щетъ. **Przyjdź byle kiedy**, приди́, когда вздýмается, когдá-нибýдь. **Znajdziesz to w byle książce**, ты найдёшь э́то въ пéрвой попáвшейся кни́гѣ. **Kup byle od kogo**, купи́ у когó бы то ни́ было. **Weź byle co**, возьми́, чтóбы ни́ было, возьми́ чтó хóчешь. **Wierzy byle komu**, вѣ́ритъ пéрвому встрѣ́чному. **Przyjdzie człowiek byle zkąd....**, придётъ человѣ́къ неизвѣ́стно откýда..... **Byle jak**, какъ ни попáло, какъ нибýдь, *см.* **Lada. Przyjdź kiedy chcesz byleś przyszedł, (bylebyś przyszedł)**, приди́ когдá хóчешь, но непремѣ́нно приди́. **Byleś mu dał.....**, лишь бы тóлько ты далъ емý..... **Byle piękna, wszystko jéj wolno**, лишь бы тóлько былá краси́ва, то ей всё позволи́тельно. **Pisze byle pisać, (byle pisał)**, пи́шетъ, лишь бы тóлько писáть. **Pracuje byle miał co jeść**, рабóтаетъ тóлько для насýщнаго хлѣ́ба, лишь бы стáло на хлѣ́бъ. **Byle sobie cokolwiek pozwolił zaraz choruje**, при малѣ́йшей неосторóжности, сей часъ же хворáетъ.

Byle, -a, *ср. Бот.* бы́ліе, злакъ; || стéбель.

Bylica, -y, *ж. Бот.* чернобы́льникъ (*растéніе*).

Bylina, -y, *ж.* были́нка, зéлье.

Były, былóй, бы́вшій.

Bynajmniej, *Нар.* никáкъ, нискóлько, отню́дь не, совсѣ́мъ не, вовсё не, ни мáло, совсѣ́мъ нѣтъ.

Bystro, *Нар.* бы́стро, скóро, ши́бко.

Bystromyślność, -ści, *ж.* проницáтельность умá, прозóрливость и прозорли́вость, быстротá понятія.

Bystromyślny, проницáтельный, поня́тливый.

Bystrość, -ści, *ж.* быстротá, скóрость; || жи́вость, рѣ́звость; || проницáтельность, прозóрливость; || остротá понятія.

Bystry, бы́стрый, ши́бкій, скóрый; || живóй, рѣ́звый; || проницáтельный, прозóрливый, остроýмный.

Bystrze, *см.* **Bystro.**

Byt, -u, *м.* бытъ, бытіé, существовáніе; || положéніе, состоя́ніе. **Dobry byt**, благосостоя́ніе.

Bytność, -ści, *ж.* бы́тность, присýтствіе; || существовáніе; || пребывáніе, мѣстопребывáніе, жи́тельство, *см.* **Pobyt.**

Bytować, существовáть; || пребывáть, жи́тельствовать, проживáть.

Bywać, бывáть, находи́ться; || случáться. **Bywało pan wojewoda przyjeżdża do Warszawy**, бывáло воевóда пріѣзжáетъ въ Варшáву. **Prosiłem go bywało**, бывáло, я проси́лъ егó. **Bywaj zdrów**, прощáй. **Bywał u mnie**, онъ бывáлъ у меня́.

Bywalec, -lca, *м.* бывáлецъ, бывáлый человѣ́къ, тёртый калáчъ.

Bywałość, -ści, *ж.* пребывáніе, нахождéніе гдѣ́-либо; || óпытность, бывáльщина.

Bywały, бывáлый, случáвшійся; || óпытный.

Bzdere, *см.* **Tere.**

Bzdura, -y, *ж.* бездѣ́лица, вздоръ, мéлочь, пýстошь, пустя́къ; || пустомéля, враль.

Bzdurny, вздо́рный, пусто́й, нелѣ́пый.
Bzdurstwo, **-a**, *ср.* вздоръ, чепуха́, нелѣ́пость, пустяки́, враньё, вра́ки.
Bzdurzenie, **-nia**, *ср.* привы́чка завира́ться, врать, пустосло́вить.
Bzdurzyć, бре́дить, завира́ться, говори́ть вздоръ, нести́, городи́ть чепуху́, околёсную, моло́ть пустяки́.
Bzik, **-a**, *м.* помѣша́тельство, разстро́йство, поврежде́ніе ума́. **Ma bzika w głowie**, онъ немно́го тро́нутъ, поврежденъ въ умѣ; *Посл.* у него́ не достаётъ деся́той клѣ́пки во лбу́.
Bzikać, Bziknąć, жужжа́ть, зажужжа́ть; || шипѣ́ть, зашипѣ́ть; || осѣка́ться, осѣ́чься, дать осѣ́чку (*о ружьѣ*).
Bzionka, **-i**, *ж.* бузи́нникъ, я́годникъ изъ бузины́.
Bzowina, **-y**, *ж.* бузина́ (*дерево*).
Bzowy, бузи́нный, бузи́новый.

C.

C произно́сится какъ русск. Ц, со зна́комъ **Ć** произно́сится мя́гко, напр. **nić**=ниць (*нить*), съ присоедине́ніемъ буквы **Z** произно́сится какъ ру́сское Ч, напр. **czego**=чего́ (*чего́*).
Caban, Czaban, **-a**, *м.* бара́нъ (*преимущественно волѣ́шской поро́ды*); || * неуклю́жій человѣ́къ, болва́нъ.
Cąbr, Cąber, **-bru**, *м.* осѣ́къ (*быча́чій*); || филе́й, филе́йная часть говя́дины; || **Cąber jeleni**, крестецъ, задъ (*у оле́ня*); || *Бот.* чабе́ръ (*расте́ніе*), *см.* **Cząber.**
Caca, ца́ца! (*ласка́тельное выраже́ніе, обраща́емое къ дѣтямъ*).
Cacanek, **-nka**, *м.* ба́ловень, нѣ́женка.
Cacanka, **-i**, *ж.* ла́ска, нѣ́жничанье; || приманка, ца́ца.
Cacany, изнѣ́женный, изба́лованный; || приго́жій, краси́вый.
Cacka, **-i**, *ж.* **Cacko**, **-a**, *ср.* игру́шка.
Cackać, Cieckać, ласка́ть, ба́ловать, нѣ́жить, лелѣ́ять, хо́лить, ня́ньчить, *см.* **Pieścić.** || **Cackać się**, ласка́ться, нѣ́житься, ня́ньчиться.
Cacko, **-a**, *ср. см.* **Cacka.**
Cafla, **-i**, *ж. Плотн.* вѣне́цъ.
Cal, **-a**, *м.* дю́ймъ.
Cale, *см.* **Wcale.**
Calec, **-lca**, *м.* **Calizna**, **-y**, *ж.* глы́ба земли́; || по́чва, грунтъ, земля́; || глубина́, глубь; || * основа́ніе, су́щность, фунда́ментъ; || **Calizna soli**, форма́ція со́ли.
Całka, **-i**, *ж. Горн.* бокова́я доска́. **Całka podformowa**, подфу́рменная доска́. **Całka spustowa**, лицева́я стѣна́. **Całka wiatrowa**, вѣ́тряная доска́. || *Мат.* интегра́лъ; || *Ариѳ.* цѣ́лое число́; || *Агр.* сушёная рѣпа.
Całkiem, *Нар. см.* **Wcale.**
Całkować, *Мат.* интегри́ровать.
Całkowicie, *Нар.* всецѣ́ло, сполна́, соверше́нно, цѣ́льно.
Całkowitość, **-ści**, *ж.* цѣ́лость, цѣ́льность, полнота́.
Całkowity, Całkowy, цѣ́льный, цѣ́лый, всецѣ́лый, по́лный, соверше́нный. *Ариѳ.* **Liczba całkowita**, цѣ́лое число́, *см.* **Cały.**
Cało, *Нар.* въ цѣ́лости, невреди́мо, неприкоснове́нно, ненаруши́мо.
Całodniowy, Całodzienny, продолжа́ющійся въ тече́ніе цѣ́лаго дня; || Подённый. **Całodzienna praca**, поде́нщина.
Całodrzewne wiązanie, *Горн.* сруть.
Całodrzwia, **-i**, *ж. Горн.* дверны́е окла́ды.
Całopalenie, **-nia**, *ср.* всесожже́ніе.
Całoroczny, годи́чный.
Całość, **-ści**, *ж.* цѣ́лость, цѣ́льность, цѣ́лое, *см.* **Całkowitość.**
Całostka, **-i**, *ж.* осо́бь, недѣли́мое; || ли́чность, лицо́, человѣ́къ.
Całować, цѣлова́ть, лобыза́ть. || **Całować się**, цѣлова́ться, лобыза́ться.
Całowanie, **-nia**, *ср.* цѣлова́ніе, поцѣлова́ніе, лобыза́ніе.
Całowitość, **-ści**, *м. см.* **Całkowitość, Całość.**
Całowity, *см.* **Całkowity, Cały.**
Całówka, **-i**, *ж.* дю́ймовый кана́тъ; || доска́ толщино́ю въ дю́ймъ; || дю́ймовая мѣ́ра.
Całowy, дю́ймовый.
Całun, **-a**, *м.* покро́въ, покрыва́ло.
Całus, **-u, Całusek**, **-ska**, *м.* поцѣлу́й.
Całujś, **-sia**, лю́бящій *или* лю́бящая цѣлова́ться, цѣлова́льщикъ, цѣлова́льщица.
Całusieńki, Całuteńki, Całutki, цѣлёхонекъ, цѣлёшенекъ.
Cały, цѣлый, весь. **Całe trzy dni**, цѣ́лые три дня. **Czekać całą godzinę**, ждать цѣлый часъ. **Całem sercem**, отъ всего́ се́рдца, *см.* **Wszystek. Pójdzie za niego, i cała rzecz**, она́ выйдетъ за него́ и всё тутъ. * **To cały oszust**, э́то отъя́вленный, записно́й, отпѣ́тый плутъ. **To cały francuz**, э́то и́стый францу́зъ. **To cały ojciec**, э́то вы́литый оте́цъ, соверше́нно похо́жъ на отца́, *см.* **Czysty, Istny, Wierutny. To głupiec całą gębą**, э́то набитый дура́къ, круго́мъ дура́къ. **To całą gębą przyjaciel**, э́то въ по́лномъ смы́слѣ другъ, э́то и́стинный другъ. **Pomnik ten został się prawie cały**, э́тотъ па́мятникъ оста́лся почти́ нетро́нутымъ. **Wrócił cały**, онъ возврати́лся невреди́мъ. **Umykaj pókiś cały**, бѣги́ пока́ цѣлъ. **Być całym od szkody**, оста́ться неповрежде́ннымъ. **Być całym od prześladowania**, быть въ безопа́сности отъ преслѣ́дованія. **Krzyż cały złoty**, *или* **cały ze złota**, крестъ весь золото́й, весь изъ чи́стаго зо́лота.
Cap, *Межд.* цапъ, выража́ющее дѣ́йствіе цапнувшаго, уда́рившаго, схвати́вшаго, *см.* **Chap.**

Cap, -a, *м.* козёлъ, барáнъ; || бородáчъ, мужúкъ.

Capać, Capnąć, цáпать, цáпнуть, задѣвáть, задѣть; || хватáть, схватúть; || похищáть, похúтить, стащúть укрáдкою.

Capię, -ęcia, *ср.* козлёнокъ.

Capieć, -ieję, глупѣть, дѣлаться дуракóмъ.

Capnąć, *см.* **Capać.**

Capstrzyk, -u, *м. Воен.* вечéрняя зарá.

Car, -a, *м.* царь.

Carat, -u, *м.* цáрская власть.

Carewicz, -a, *м.* царéвичъ, цáрскій сынъ.

Carewa, -éj, *ж.* царúца.

Carówna, -y, *ж.* царéвна, цáрская дочь.

Carski, цáрскій.

Carstwo, -a, *ср.* цáрство.

Caryca, -y, *ж.* царúца; супрýга царя́.

Cążki, *см.* **Obcążki.**

Ceber, -bra, *м.* ушáть, кáдка, ведрó.

Cębrować, *см.* **Cembrować.**

Cebrowy, ушáтный, кáдочный.

Cebrzyk, -a, *м.* лоханка, кáдочка.

Cebula, -i, *ж. Бот.* лукъ; || лýковица.

Cebulasty, Cebulowy, лýковичный.

Cebulka, -i, *ж.* лýчекъ; || лýковичка.

Cech, -u, *м.* цехъ; || общество, брáтство, *см.* **Bractwo;** || *Горн.* шáхта.

Cecha, -y, *ж.* знакъ, мѣтка, значёкъ, примѣта, прúзнакъ; || *Мат.* **Cecha logarytmu,** характеристика *или* указáтель логарúѳма; || **Cecha na monecie,** чеканъ (монéтный), штéмпель; || *Типогр.* пунсóнъ.

Cechmistrz, -a, *м.* цеховóй старшинá.

Cechmistrzowski, принадлежáщій цеховóму старшинѣ.

Cechmistrzowstwo, -a, *ср.* сословíе цеховúхъ присáжныхъ.

Cechować, клеймúть, тавритъ; || мѣтить, отмѣчáть, обозначáть; || характеризовáть.

Cechowanie, -nia, *ср.* клеймéніе; || обозначéніе; || характеризовáніе.

Cechowy, цеховóй; || * записнóй. **Cechowy pijak,** записнóй, горькій пьяница.

Ced, -u, *м.* овсяный квасъ.

Cedent, -a, *м.* уступáющій мѣсто *или* прáво своё другóму.

Cedować, уступáть, передавáть мѣсто *или* своё прáво другóму.

Cedowanie, -nia, *ср.* устýпка, передáча. **Cedowanie przez indos,** устýпка по передáточной пóдписи на оборóтѣ вéкселя. **Cedowanie przez bilet cessyjny,** по передáточной записк̀ѣ.

Cedr, -u, *м.* кедръ (*дéрево*).

Cedrowy, кедрóвый. **Cedrowa żywica,** кедрóвая смолá, кедрóвый лáданъ.

Cedrzyna, -y, *ж.* кедрóвое дéрево.

Ceduła, -y, *ж.* роспúска, письмецó, цедýлка, билéтъ. **Ceduła nakazująca wypłatę,** бонъ, записка на получéніе дéнегъ. || **Ceduła kursu,** вéксельный курсъ; || *Ком.* **Ceduła wodna,** коносамéнтъ. **Ceduła ładunkowa, lądowa,** накладнáя.

Cedułka, -i, *ж. Умен.* распúсочка, запúсочка, цедýлка, билéтикъ.

Cedzawka, -i, *ж.* цѣдúлка, цѣдúло, фильтръ, *см.* **Cedzidło.**

Cedzenie, -nia, *ср.* процѣживаніе, отцѣживаніе, фильтровáніе, фильтрáція, просáчиваніе. *

Cedzeniec, -ńca, *м.* цѣдúло, фильтръ.

Cedzić, Zcedzić, цѣдúть, сцѣдúть, процѣживать, процѣдúть, фильтровáть.

Cedzidło, -a, *ср.* цѣдúло, сúто, цѣдúлка, воронка.

Cedziny, *род. п.* **Cedzin,** *мн.* осáдокъ, отстóй, подóнки.

Cedziworek, -rka, *м.* цѣдúльный колпáкъ.

Cęgi, *см.* **Obcęgi.**

Cegiełka, -i, *ж.* кирпúчикъ.

Cegielnia, -ni, *ж.* кирпúчный завóдъ.

Cegielniczy, кирпичедѣльный; || **Cegielniczy, -ego,** *м.* смотрúтель кирпúчнаго завóда.

Cegielnik, Cegiarz, -a, *м.* кирпúчникъ.

Cegielny, кирпúчный.

Cegła, -y, *ж.* кирпúчъ. **Cegły robić, palić,** жечь кирпúчъ. **Cegła na ukos przecięta,** косúкъ, косячёкъ. **Półcegły,** половúкъ. **Cegła do ogniska piecowego,** подовúкъ. **Cegła dachowa, dachówka,** черепúца. **Cegła biadoczerwona,** áлый кирпúчъ. **Cegła wodotrwała,** непромокáемый кирпúчъ.

Cegiany, кирпúчный.

Cegiarstwo, -a, *ср.* кирпúчное мастерствó.

Cegiarz, -a, *м.* кирпúчный мáстеръ, *см.* **Cegielnik.**

Cegiasty, кирпúчнаго цвѣта.

Cekiarski, *Стар.* принадлежáщій сы́щику.

Cekiarstwo, -a, *ср. Стар.* дóлжность сы́щика, полицéйскаго служúтеля.

Cekimistrz, -a, *м. Стар.* начáльникъ сы́щиковъ.

Cél, -u, *м.* цѣль, мѣтá; || * намѣреніе. **Brać na cel,** мѣтить въ цѣль. **Zmienić cel,** измѣнúть намѣреніе. || **Celem,** для, рáди. **Celem zapobieżenia,** во избѣжáніе, для прекращéнія. **Celem zabezpieczenia,** въ огражденіе правъ. **W celu,** въ вúдахъ.

Cela, -i, *ж.* кéлія, кéлья.

Celebrant, -a, *м.* священникъ служáщій обѣдню.

Celebrować mszę, служúть обѣдню; || **Celebrować święto,** прáздновать.

Celebrowanie (mszy), -nia, *ср.* **Celebracja, -ji,** *ж.* божéственная слýжба, обѣдня, литургíя.

Celem, для, рáди, *см.* **Cel.**

Celibat, -u, безбрáчіе.

Celidonija, -ji, *ж. Бот.* чистотѣлъ, желтомолóчникъ, лáстовичная трава́.

Celka, -i, *ж. Умен.* кéлейка, *см.* **Cela.**

Celnica, -y, *ж.* тамóжня, *см.* **Komora celna.**

Celniczy, тамо́женный.
Celnie, *Нар.* мѣ́тко, въ цѣль, вѣ́рно; || превосхо́дно, отли́чно.
Celnik, -a, *м.* тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный при́ставъ, досмо́трщикъ.
Celność, -ści, *ж.* мѣ́ткость, вѣ́рность; || превосхо́дство, отли́чіе.
Celnograniczny, погранично-тамо́женный.
Celny, келе́йный, *см.* **Cela**; || тамо́женный, *см.* **Cło**; || мѣ́ткій, вѣ́рный, иску́сный попада́ть въ цѣль, *см.* **Cel**; || **Celny**, **Celujący**, превосхо́дный, отли́чный.
Celować, **Wycelować**, **Wycelić**, (w co), прицѣ́ливаться, прицѣ́литься, мѣ́тить; || **Celować** (kogo) отлича́ться, превосходи́ть (*въ чёмъ*); || * **Celować futro**, подбира́ть мѣхъ.
Celowanie, -nia, *ср.* прицѣ́ливаніе, прицѣ́лъ.
Celownik, -a, *м.* діо́птръ (*у землемѣ́рнаго ору́дія*); || *Грам.* да́тельный паде́жъ.
Celowy, цѣлесообра́зный.
Cembra, -y, *ж.* *Горн.* крѣпле́ніе.
Cembrować, **Ocembrować**, *Горн.* обшива́ть, обши́ть доска́ми, бру́сьями; || выкла́дывать, вы́ложить ка́мнемъ.
Cembrowanie, -nia, *ср.* *Горн.* обши́вка ша́хты доска́ми, ша́хтное крѣпле́ніе; || обру́бъ (*коло́дца*); || вы́кладка ка́мнемъ.
Cembrowina, -y, *ж.* строево́й лѣсъ.
Cembrunek, -nku, *м.* *см.* **Oprawa**.
Cement, -u, *м.* цеме́нтъ, зама́зка.
Cementacja, -ji, *ж.* скрѣпле́ніе, соедине́ніе.
Cena, -y, *ж.* цѣна́. **Cena szacunkowa**, размѣ́ръ оцѣ́нки. **Cena główna**, поку́пная цѣна́. **Cena zboża podniosła się**, цѣна́ на хлѣбъ высока́. **Zboże jest w cenie**, хлѣбъ въ цѣнѣ́, хлѣбъ до́рогъ. **Mieć co**, *или* **kogo w cenie**, цѣни́ть, уважа́ть кого́, дорожи́ть кѣмъ. **Spaść z ceny**, потеря́ть цѣ́ну.
Cenić, цѣни́ть, оцѣня́ть, уважа́ть; || цѣни́ть, назнача́ть цѣну чему́-нибу́дь.
Ceniciel, -a, *м.* цѣни́тель; || цѣновщи́къ, оцѣ́нщикъ.
Cenienie, -nia, *ср.* оцѣ́нка.
Cennik, -a, *м.* прейскура́нтъ. **Cennik targowy**, ры́ночная, спра́вочная цѣна́.
Cenność, -ści, *ж.* цѣ́нность, сто́имость.
Cenny, цѣ́нный, дорого́й.
Centnar, -u, *м.* це́нтнеръ, сто фу́нтовъ.
Centralizacja, -ji, *ж.* централиза́ція, сосредото́ченіе.
Centralizować, сосредото́чивать.
Centralizowanie, -nia, *ср.* *см.* **Centralizacja**.
Centrum, *Нескл.* центръ, средото́чіе.
Centurja, -ji, *ж.* *Бот.* золототы́сячникъ; || бѣлоли́стъ, василёкъ.
Cenzor, -a, *м.* це́нзоръ.
Cenzorski, це́нзорскій.
Cenzurować, **Cenzorować**, цензирова́ть; || исполня́ть до́лжность це́нзора; || * охужда́ть, порица́ть, хули́ть, критикова́ть.
Cenzurowanie, nia, *ср.* цензирова́ніе, цензиро́вка; || охужде́ніе, порица́ніе, хуле́ніе, критикова́ніе.
Cenzurowany, -ego, *м.* игра́ въ це́нзора.
Cenzurowy, **Cenzurny**, цензу́рный.
Cep, -a, *м.* употреби́тельнѣе въ *мн.* ч. **Cepy**, -ów, *Агр.* цѣпъ, молоти́ло. * **Człowiek do cepów**, о́лухъ, мужи́къ.
Cepak, -a, *м.* **Cepisko**, -a, *ср.* рукоя́тка у цѣпа́. *см.* **Dzierzak**, **Młocek**.
Cepowy, цѣпово́й, молоти́льный.
Cepuch, **Czepuch**, -a, *м.* печно́е у́стье.
Cera, -y, *ж.* цвѣтъ лица́.
Céra, *см.* **Cyra**.
Cerata, -y, *ж.* воща́нка, клеёнка.
Cerebralny, *Анат.* мозгово́й.
Ceregiele, -ów, *мн.* жема́нство, церемо́нія.
Ceregielnie, *Нар.* жема́нно, церемо́нно.
Ceremonja, -ji, *ж.* церемо́нія, обря́дъ. **Mistrz ceremonji**, церемоніймéйстеръ.
Ceremonjał, -u, *м.* церемоніа́лъ, обря́дъ; обря́дникъ.
Ceremonjalnie, *Нар.* церемо́нно.
Ceremonjalny, церемоніа́льный; || обря́дный.
Ceremoniant, -a, *м.* церемо́нный человѣ́къ.
Ceremoniatka, -i, *ж.* церемо́нная же́нщина.
Ceremonjować, церемо́ниться.
Cerkiew, -kwi, *ж.* це́рковь, *см.* **Kościół**.
Cerkiewnik, -a, *м.* церковнослужи́тель.
Cerkiewny, церко́вный, *см.* **Kościelny**.
Cérować, *см.* **Cyrować**.
Certować, спо́рить, оспа́ривать; || препира́ться, диспути́ровать; || состяза́ться, сопе́рничать.
Certyfikacja, -ji, *ж.* пи́сьменное удостовѣре́ніе.
Certyfikat, -u, *м.* свидѣ́тельство.
Cesarski, импера́торскій.
Cesarstwo, -a, *ср.* импе́рія.
Cesarz, -a, *м.* импера́торъ.
Cesarzewicz, -a, *м.* Цесаре́вичъ Наслѣ́дникъ Всероссійскаго престо́ла, *см.* **Carewicz**.
Cesarzewiczowski, цесаре́вичевъ, принадлежа́щій цесаре́вичу.
Cesarzowa, -ej, *ж.* императри́ца.
Cesarzówna, -y, *ж.* цесаре́вна.
Cessja, -sji, переда́точная на́дпись (*на ве́кселѣ*), переда́ча.
Cessjonarz, -a, *м.* усту́пщикъ, переда́тчикъ, передава́тель (*векселе́й*).
Cet, **Cetna**, *Архит.* двѣ ро́вныя ча́сти; па́ра. **Słupy cetnem postawione**, коло́нны, поставленныя попа́рно, по́ двѣ вря́дъ, *см.* **Cetno**.
Cętka, -i, *ж.* мѣ́тка, значёкъ; || цара́пинка; || кра́пинка, пя́тнышко; || бля́шка, пласти́нка.
Cętkować, набива́ть му́шки (*на тка́ни*), дѣ́лать кра́пинки; || пунктирова́ть, рисова́ть, рабо́тать пунктиро́вкою; || дѣ́лать мѣ́тки, насѣ́чки.

Cętkowany, кра́пчатый, пёстрый.
Cetnar, Cętnar, Centnar, -u, *м.* це́нтнеръ, сто фу́нтовъ.
Cetnarówka, Centnarówka, -i, *ж.* бочёнокъ заключа́ющій въ себѣ сто фу́нтовъ (*по́роху, свинцу́ и т. п*).
Cetnarowy, Centnarowy, стофунто́вый.
Cetno, -a, *ср.* чётъ. **Cetno liche**, чётъ и́ли не́четъ (*родъ игры*).
Cewa, -y, Cewka, -i, *ж.* тру́бка, тру́бочка, кранъ; || ти́тька (*коро́вья, ко́зья*); || *Мед.* слёзная фи́стула; || цѣ́вка, шпу́лька, кату́шка, коклю́шка; || челно́къ, уто́къ (*у ткачей*); || *Бот.* сте́бель (*у зла́ковъ*), соло́минка. **Cewkami płynąć**, струи́ться, течь ручьёмъ. **Cewkami łzy sączyć**, лить слёзы ручья́ми, пролива́ть го́рькія слёзы. **Na cewkę nawijać**, нама́тывать на кату́шку (*ни́тки*).
Cewkował, -u, *м.* зубча́тый валъ.
Cewkowy, цѣ́вочный.
Cezar, -a, *м.* це́зарь.
Cezura, -y, *ж.* цезу́ра, пресѣче́ніе (*въ стиха́хъ*).
Ch, двѣ бу́квы, произнося́щіяся какъ ру́сское Х.
Cha, cha, cha! *Межд.* означа́ющее гро́мкій смѣхъ: ха, ха, ха!
Chabanina, -y, *ж.* худо́е мя́со.
Chaber, -bru, *м. Бот.* лоску́тный цвѣтъ, чертополо́хъ (*расте́ніе*).
Chabina, Habina, -y, *ж.* ро́зга, прутъ.
Chabrek, -brku, *м. Бот.* василёкъ, василько́вый цвѣтъ.
Chacisko, -a, *ср.* лачу́га, избёнка.
Chadzać, ха́живать, *см.* **Chodzić**.
Chaj! chajże! (*выраже́ніе ра́дости*).
Chaja, -ji, *ж.* вью́га.
Chala! Hala! (*крикъ на воло́въ*).
Chałastra, Hałastra, -y, *ж.* сбродъ, сво́лочъ.
Chalcedon, -u, *м. Минер.* перели́фть, халцедо́нъ (*ка́мень*).
Chalcedonowy, *Минер.* перели́фтевый, халцедо́нный.
Chałupa, -y, *ж.* изба́, хи́жина.
Chałupka, -i, *ж.* избу́шка.
Chałupina, -y, *ж.* избёнка.
Chałupnik, -a, *м.* бобы́ль, крестья́нинъ, не имѣ́ющій тягла́ и со́бственной па́шни.
Cham, -a, *м.* * халу́й, холо́пъ, мужи́къ.
Chameleon, Kameleon, -a, *м.* хамелео́нъ.
Chamka, -i, *ж.* халу́йка, холо́пка, мужи́чка.
Chamski, халу́йскій, холо́пскій, мужи́цкій.
Chan, -a, *м.* ханъ.
Chański, ха́нскій.
Chaństwo, -a, *ср.* ха́нство.
Chandżar, -u, *м.* кинжа́лъ.
Chaos, -u, *м.* хао́съ; || * безпоря́докъ, неустро́йство.
Chapać, Chapnąć, ха́пать, ха́пнуть, хвата́ть, хвати́ть наси́льно.
Chapanina, -y, *ж.* ха́паніе.
Chapanka, -i, *ж. см.* **Chapanina**; || аза́рттная игра́.
Charakter, -u, *м.* хара́ктеръ, нравъ, отличи́тельное сво́йство души́; || шрифтъ, письмо́; знакъ; || по́черкъ, рука́; || ка́чество, сво́йство, при́знакъ, черта́; || досто́инство, санъ, зва́ніе. **Moc charakteru**, си́ла хара́ктера. **Człowiek z charakterem**, человѣ́къ характе́рный, съ твёрдымъ хара́ктеромъ. **Człowiek bez charakteru**, безхаракте́рный, сла́бый человѣ́къ. **Zakląć się na charakter**, кля́сться че́стью. * **Mieć charakter w nogach**, ско́ро, ши́бко бѣ́гать, имѣ́ть прыть въ нога́хъ.
Charakternik, -a, *м.* зна́харь, колду́нъ.
Charakterystyczny, характеристи́ческій, отличи́тельный.
Charakterystyka, -i, *ж.* характери́стика, отличи́тельная черта́; || *Мат.* указа́тель.
Charakteryzować, характеризова́ть, опи́сывать, изобража́ть.
Charchać, ха́ркать.
Charcica, -y, *ж.* борза́я соба́ка (*су́ка*).
Charcię, -ęcia, Charciątko, -a, *ср.* **Charcik, -a**, *м.* борзо́й щено́къ, молода́я борза́я соба́ка.
Charitativum, *Нескл. см.* **Subsidium**.
Charłak, -a, *ж.* бѣдня́къ, несча́стный, жа́лкій человѣ́къ.
Charłacki, не́мощный, несча́стный, жа́лкій.
Charleć, хирѣ́ть, хвора́ть.
Chart, -a, *м.* борза́я соба́ка.
Chasa, Chasza, -y, *ж. Стар.* толпа́, сбродъ, сво́лочъ.
Chata, -y, *ж.* изба́, хи́жина, *см.* **Chałupa**.
Chatka, -i, *ж. Умен.* избу́шка, хи́жинка.
Chcącka, -i, *ж.* жела́ніе, охо́та, при́хоть, капри́зъ.
Chcenie, -nia, *ср.* жела́ніе, хотѣ́ніе.
Chcieć, Zechcieć, хотѣ́ть, захотѣ́ть, жела́ть, пожела́ть; || тре́бовать, потре́бовать. **Chcąc nie chcąc**, во́лею нево́лею. **Samochcąc**, по со́бственной винѣ́. **Nie chcący**, не́хотя. **Nieszczęście chciało aby....** случи́лось же несча́стіе, чтобы.... **Możesz kogo chcąc wybrać**, мо́жешь вы́брать кого́ уго́дно. **Jak sobie chcesz**, какъ тебѣ́ уго́дно. **Chciej się do mnie pofatygować**, сдѣ́лайте ми́лость, потруди́тесь зайдти́ ко мнѣ́. **Chcą po nas ślepego posłuszeństwa**, отъ насъ тре́буютъ слѣпа́го повинове́нія. || **Chcieć się, Zechcieć się**, хотѣ́ться, захотѣ́ться.
Chciwie, *Нар.* жа́дно, а́лчно.
Chciwiec, -wca, *м.* любостяжа́таль, корыстолю́бецъ.
Chciwość, -ści, *ж.* жа́дность, а́лчность, корыстолю́біе. **Chciwość pieniędzy**, жа́дность, а́лчность къ де́ньгамъ. **Chciwość panowania**, властолю́біе.
Chciwostka, -i, *ж.* при́хоть, капри́зъ.

Chciwy, жа́дный, а́лчный, корыстолюби́вый.
Chebd, -u, *м.* **Chebzina, -y**, *ж. см.* **Hebd.**
Chęć, -i, *ж.* во́ля, жела́ніе, охо́та, хотѣ́ніе. **Nie mam chęci szkodzenia ci**, не имѣ́ю жела́нія вреди́ть тебѣ́. **Chęć podobania się**, жела́ніе нра́виться.
Chęcić, *см.* **Zachęcić.**
Chędogi, изя́щный, приго́жій, краси́вый, прекра́сный; || * чи́стый, опря́тный.
Chędogo, *Нар.* чи́сто, опря́тно.
Chędogość, -ści, *ж.* чистота́, опря́тность.
Chędożenie, -nia, *ср.* чи́щеніе, чи́стка.
Chędożyć, Ochędożyć, Wychędożyć, чи́стить, очи́стить, вы́чистить.
Chełbać, колеба́ть, кача́ть, волнова́ть. **Chełbać się**, колеба́ться, кача́ться, волнова́ться, *см.* **Chybać, Chybotać.**
Chełpa, -y, *ж. Стар. см.* **Chełpienie się.**
Chełpić się, хва́стать, хвали́ться, тщесла́виться, чва́ниться.
Chełpienie się, хвастовство́, самохва́льство, тщесла́віе, чва́нство.
Chełpliwość, -ści, *ж.* хвастли́вость, самохва́льство, похвальба́.
Chełpliwy, высокомѣ́рный, кичли́вый, хвастли́вый, чва́нный.
Chełznać, *см.* **Kiełznać.**
Chemja, -ji, *ж.* хи́мія.
Chemiczny, хими́ческій.
Chemik, -a, *м.* хи́микъ.
Chér, *см.* **Chyr**, и т. д.
Cherchel, -a, *м.* хи́трость, лука́вство, кова́рство.
Cherlać, ча́хнуть, изнемога́ть.
Cherlak, -a, *м.* ча́хлый, не́мощный.
Cherub, -a, *м.* херуви́мъ.
Chętka, -i, *ж.* жела́ніе, хотѣ́ніе, охо́та.
Chętnie, *Нар.* охо́тно, съ охо́тою.
Chętny, охо́тный, гото́вый, благосклóнный, располо́женный, уго́дливый, услу́жливый.
Chichotać, хохота́ть.
Chichotanie, -nia, *ср.* хохота́ніе.
Chil, *см.* **Chyl.**
Chimera, -y, *ж.* химе́ра, причу́да.
Chimerować, хандри́ть, причу́дничать, прихотни́чать.
Chimeryczka, -i, *ж.* причу́дница, капри́зница, прихотни́ца.
Chimeryczność, -ści, *ж.* причу́дливость, прихотли́вость.
Chimeryczny, причу́дливый, прихотли́вый, капри́зный.
Chimeryk, -a, *м.* причу́дникъ, прихотни́къ, капри́зникъ.
China, -y, *ж.* хи́на; || хи́нная ко́рка.
Chinina, -y, *ж.* хини́на.
Chinowy, хи́нный.
Chiragra, -y, *ж.* хира́гра, пода́гра въ рука́хъ.
Chiragryczny, хирагри́ческій.
Chiragryk, -a, *м.* хира́грикъ.
Chiromancja, -ji, *ж.* хирома́нтія.
Chiromancista, -y, Chiromantyk, -a, Chiromanta, -y, *м.* хирома́нтикъ.
Chirurg, -a, *м.* хиру́ргъ.
Chirurgja, -ji, *ж.* хирургі́я.
Chirurgiczny, хирурги́ческій.
Chlać, лока́ть, хлеба́ть.
Chłapać, *см.* **Chłeptać, Chlipać.**
Chlastać, Schlastać, хлеста́ть, хлестну́ть; || обры́згать, забры́згать (*гря́зью*).
Chlastawa, -y, *ж. Бот.* бога́тинка, бло́шникъ, кома́рникъ (*расте́ніе*).
Chleb, -a, *м.* хлѣ́бъ. **Chleb biały, pszenny**, бѣ́лый, пшени́чный хлѣ́бъ. **Chleb żytni, pytlowy**, си́тникъ, си́тный хлѣ́бъ. **Chleb razowy**, ржано́й, чёрный хлѣ́бъ. **Chleb czerstwy**, чёрствый хлѣ́бъ. **Nic po chlebie, kiedy brak zębów**, что́ въ хлѣ́бѣ, когда́ зубо́въ нѣтъ. **Żyć o chlebie i wodzie**, пита́ться хлѣ́бомъ да водо́ю. **Trzymać kogo o chlebie i wodzie**, посади́ть кого́ на хлѣ́бъ и на во́ду. *Посл.* **Głodnemu chléb na myśli**, голодно́й кумѣ́ хлѣ́бъ на умѣ́. **Chleb żałobny**, *см.* **Stypa. Chléb powszedni**, насу́щный хлѣ́бъ. **Chléb przaśny**, прѣ́сный хлѣ́бъ, опрѣ́снокъ. **Chléb komiśny**, солда́тскій, чёрный хлѣ́бъ. **Żyć o żebranym chlebie**, жить ми́лостынею, пони́щенски. *Посл.* **Za chlebem ludzie idą**, гдѣ хлѣ́бу край, тамъ и рай. **Mieć łaskawy chléb, być na łaskawym chlebie**, жить на даро́вомъ хлѣ́бѣ, жить у кого́ изъ ми́лости. **Udać się na lekki chléb**, жить изворо́тливостію, ло́вкостію. *Посл.* **Chleb bodzie, ma rogi**, съ жи́ру соба́ка бѣ́сится.* **Dać komu chleba**, подшути́ть надъ кѣмъ, сыгра́ть съ кѣмъ шу́тку.* **Dać sobie chleba**, попа́сть въ бѣду́.
Chlebnica, -y, *ж.* квашня́ для хлѣ́ба.
Chlebny, хлѣ́бный, хлѣ́бенный; || изоби́льный хлѣ́бомъ, плодоро́дный.
Chlebodawca, -y, *ж.* корми́лецъ, благодѣ́тель, благотвори́тель, ми́лостивецъ.
Chlebodawczyni, -ni, *м.* корми́лица, благодѣ́тельница, благотвори́тельница, ми́лостивица.
Chlebołamanie, -nia, *ср. Церк.* преломле́ніе хлѣ́ба.
Chleborodny, хлѣборо́дный.
Chlebowe, -ego, *ср.* де́ньги выдава́емыя на харчи́, на съѣстне́е припа́сы.
Chlebowiec, -wca, *м. Бот.* хлѣбопло́дникъ, хлѣ́бное де́рево.
Chlebowy, хлѣ́бенный, хлѣ́бный.
Chlew, -u, *м.* хлѣвъ, сто́йло, заку́та. **Świni chlew**, свино́й хлѣвъ, свина́рная заку́та, свина́рня, свина́рникъ. **Chlew dla krów**, коро́вій хлѣвъ, коро́вникъ. **Chlew owczy**, ове́чья заку́та, овча́рня, овча́рникъ.
Chlewiarnia, -ni, *ж.* ско́тный дворъ.
Chlewny, хлѣ́вный.
Chlewiarz, -a, *м.* ско́тникъ.
Chlewiarka, -i, *ж.* ско́тница, коро́вница.

Chlipać, Chlipnąć, хли́пать, хли́пнуть, всхли́пывать, всхли́пнуть, пла́кать, навзры́дъ; || локать, локну́ть, хлеба́ть, хлебну́ть.

Chłód, -odu, *м.* хо́лодъ, прохла́да.

Chłodek, -dku, *м.* холодо́къ, свѣ́жесть.

Chłodnieć, Chłodnąć, Ochłodnąć, охлажда́ться, охлади́ться, сты́нуть, осты́ть.

Chłodnik, -a, *м.* прохла́дное мѣ́сто, гротъ, бесѣ́дка; || **Chłodnik żydowski, kuczka,** жидо́вская ку́ща (*изъ древесныхъ вѣтвей*); || холо́дное ку́шанье, холоде́цъ, окро́шка; || **Chłodniki,** *мн.* прохлади́тельные напи́тки, заку́ски.

Chłodno, *Нар.* хо́лодно, прохла́дно, свѣ́жо, студено́.

Chłodny, холо́дный, прохла́дный, свѣ́жій, студёный.

Chłodzący, прохлади́тельный, освѣжа́ющій.

Chłodzenie, -nia, *ср.* охлажде́ніе.

Chłodzić, Ochłodzić, холоди́ть, охолоди́ть, прохлажда́ть, прохлади́ть, охлажда́ть, охлади́ть, освѣжа́ть, освѣжи́ть. **Ochłodzić wodę,** прохлади́ть во́ду. **Deszcz ochłodził powietrze,** дождь освѣжи́лъ во́здухъ; || **Chłodzić się, Ochłodzić się,** прохлажда́ться, прохлади́ться, охлажда́ться, охлади́ться, простыва́ть, просты́ть, освѣжа́ться, освѣжи́ться.

Chłodziuchny, Chłodziutki, *Умен.* холо́денькій, холоднёхонькій.

Chłonąć, поглоща́ть, истребля́ть.

Chłop, -a, *м.* мужи́къ, крестья́нинъ, поселя́нинъ, простолю́динъ. * **Chłop w chłopa,** отбо́рные лю́ди.

Chłopaczek, -czka, *м. см.* **Chłopczyk.**

Chłopak, -a, *м.* па́рень. **Łepski chłopak,** молоде́цъ, молодчи́на, *см.* **Chłopiec.**

Chłopczyk, -a, *м.* ма́льчикъ.

Chłopczyna, -y, *м.* ма́льчикъ, ма́лецъ; || мальчи́шка, мальву́га.

Chłopczysko, -a, *м.* дю́жій па́рень, мужичи́на, деревёнщина.

Chłopek, -pka, *м. Умен.* мужичёкъ, *см.* **Chłop.**

Chłopianka, -i, *ж. см.* **Chłopka.**

Chłopię, -ęcia, Chłopiątko, -a, *ср.* дитя́, ребёнокъ; || о́трокъ, ма́льчикъ, подро́стокъ.

Chłopiec, -pca, *м.* ма́льчикъ; || * ма́лый, молоде́цъ, па́рень; || подмасте́рье (*у ремесленника*); || прислу́жникъ, ма́лый; || сиде́лецъ (*въ лавкѣ, въ магазинѣ*). **Urodziła chłopca,** родила́ ма́льчика. **Zdatny chłopiec,** спосо́бный ма́льчикъ. **Walny chłopiec,** лихо́й ма́льчикъ.

Chłopieć, Schłopieć, грубе́ть, огрубе́ть, сдѣлаться медвѣдемъ, отста́ть отъ свѣта.

Chłopięctwo, -a, *ср.* о́трочество, о́трочество, возрастъ.

Chłopięcy, дѣтскій, о́трочество.

Chłopina, -y, *м.* мужичёнко.

Chłopisko, -a, *м.* мужи́къ, деревёнщина, олухъ.

Chłopka, -i, *ж.* мужи́чка, крестья́нка, поселя́нка.

Chłopowie, -wia, *м.* крестья́нскій сынъ.

Chłopówna, -y, *ж.* крестья́нская дочь.

Chłopski, мужи́цкій, крестья́нскій, деревёнскій.

Chłopstwo, -a, *ср.* крестья́не, мужики́, поселя́не; || *Собир.* крестья́нство, крестья́нское зва́ніе, простонаро́дье, просто́й наро́дъ.

Chłosta, -y, *ж.* ро́зга; || сѣче́ніе ро́згами, тѣле́сное наказа́ніе.

Chłostać, Schłostać, сѣчь, высѣчь ро́згами; || * порожа́ть, сокруша́ть. **Chłosta nas Pan Bóg za grzechy nasze,** Богъ посѣща́етъ насъ не́мощами за грѣхи́ на́ши.

Chluba, -y, *ж. см.* **Chełpa;** || сла́ва, извѣ́стность; || хвале́ніе, хвала́, похвала́; || надме́нность, высокомѣ́ріе.

Chlubić się, тщесла́виться, хвали́ться, || горди́ться (*чѣмъ*).

Chlubliwość, *см.* **Chełpliwość.**

Chlubliwy, *см.* **Chełpliwy.**

Chlubliwie, *см.* **Chełpliwie.**

Chlubność, -ści, *ж.* го́рдость; || высокомѣ́рie, высо́кое мнѣніе о себѣ, тщесла́віе, чва́нность.

Chlubny, сла́вный, знамени́тый; || высомѣ́рный, кичли́вый, чва́нный.

Chlupać, Chlupotać, плеска́ть, шлёпать.

Chlupotanie, -nia, *ср.* бурча́ніе, ворча́ніе (*въ горлѣ, въ животѣ*).

Chlustać, Chlustnąć, Chlusnąć (na kogo czem), плеска́ть, плеснуть, обры́згать; ||*пришлёпывать, пришлёпать, пришлёпнуть, придавливать, придави́ть, прихло́пывать, прихло́пнуть.

Chłypać (oczami), морга́ть глаза́ми.

Chłysnąć, хлебну́ть (*вина́*), напи́ться пья́нымъ.

Chłystek, -tka, *м.* голы́шъ, голя́къ, прохво́стъ; || * проста́къ, новичёкъ.

Chmara, -y, *ж. см.* **Chmura;** || * ту́ча, мно́жество.

Chmiel, -u, *м.* хмель.

Chmielarnia, -ni, *ж.* хме́льникъ.

Chmielić, Ochmielić, подправля́ть, подпра́вить, заправля́ть, запра́вить хме́лемъ, хмели́ть (*напи́токъ*).

Chmielina, -y, Chmielinka, -i, *ж.* хмели́на, хмели́нка, огёбель хмелевой.

Chmielnik, -a, *м. см.* **Chmielarnia.**

Chmielny, хме́льной, нетре́звый.

Chmielowy, хме́левой, относя́щійся къ хме́лю, *или* добы́тый изъ хме́ля.

Chmura, -y, *ж.* ту́ча, о́блако.

Chmurka, -i, *ж. Умен.* ту́чка, о́блачко.

Chmurność, -ści, *ж.* мра́чность, су́мрачность.

Chmurny, мра́чный, су́мрачный, па́смурный.

Chmurzyć, mрачи́ть, помрача́ть. || **Chmurzyć się,** мрачи́ться, помрача́ться; || * хму́риться, насу́питься.

Chobot, -u, *м.* крылышко на ногáхъ *(у Меркурія)*; || *Бот. см.* **Powój wielki**; || *Стар.* **Choboty, Czoboty**, *мн.* сапоги.

Chobotać, шáркать ногáми, сапогáми.

Choc, *Звук.*, восклицáніе во врéмя пляски. *Посл.* **Chociaż bieda, to choc**, ѣсть нéчего, да жáть вéсело.

Chochla, -i, *ж.* колóкъ *(у нéвода)*.

Chochoł, Chochuł, -u, *м.* верхъ, верхýшка, вершúна; || **Chochoł na brogu**, завитóкъ; || **Chochoł na głowie**, хохóлъ, клокъ изъ волóсъ; || **Chochoł koński**, хóлка; || *Зоол.* землерóйка, песчáная мышь; || *Зоол.* **Chochół, Chochól**, птицеядъ *(родъ паука)*.

Chocholaty, Chocholasty, Chocholisty, Chocholowaty, Chochłaty, хохлáтый.

Chodak, -a, *м.* лáпоть.

Chodnik, -a, *м.* аллéя, прóсадь; || тропúнка, стезя́; || троттуáръ, дорóжка для пѣшехóдовъ; || дорóжка *(половáя черезъ кóмнату)*. || *Горн.* ходъ, штрекъ. **Chodnik poprzeczny**, квéршлагъ, *см.* **Przecznica, Przebitka. Chodnik spadkowy**, возстающій штрекъ. **Chodnik główny**, основнóй штрекъ. || *Воен.* подземéльная галлерéя для минёровъ.

Chodzenie, -nia, *ср.* хожденіе, ходьбá, ходъ. **Chodzenie na okręcie**, пáлуба на кораблѣ. **Chodzenie około interesów**, хожденіе по дѣлáмъ, занáтіе дѣлáми.

Chodzić, ходúть, ступáть, идти́, шéствовать; || *бывáть, посѣщáть. **Chodzić na bałyku, na czterech nogach**, ходúть на четверинькахъ. **Chodź sam**, ну, ступáй же! **Chodźmy w karty**, пойдёмъ игрáть въ кáрты. **Chodzi tu o interes publiczny**, здѣсь дѣло идётъ о пóльзѣ общéственной. **O co tu chodzi?** въ чёмъ тутъ дѣло? **Chodzi tu o to, aby wiedzieć**, здѣсь дѣло идётъ о томъ, чтóбы знать.

Choica, -y, **Choja**, -ji, *ж.* **Chojak, Chojar**, -a, *м.* **Chojka**, -i, *ж.* *Прост. названіе* сосны́.

Choina, -y, *ж.* *Собир.* Сосна́, хвóйное дéрево, *см.* **Sosna. Jest choina w tym lesie**, въ этомъ лѣсý есть мнóго сóсенъ; || вѣтвь сосны́.

Chojniak, - a, *м.* (*Прост.* **Chwojniak**), хвóйникъ, хвóйный лѣсъ, сосня́къ, сосновый лѣсъ.

Choinka, -i, *ж.* *Умен.* сóсенка, *см.* **Choina**; || * ёлка *(рождéственская)*.

Choinny, Choinowy, сосновый; || хвóйный.

Cholebać, колебáть, *см.* **Kolebać**.

Cholera, -y, *ж.* холéра.

Choleryczny, холéрный.

Choleryna, -y, *ж.* холерúна.

Cholewa, -y, *ж.* голенúще *(у сапогá)*; || кусóкъ стеклá на подóбіе пузыря́, изъ котóраго выдѣлываются стёкла. **Smalić cholewki do panny**, ухáживать, волочúться за дѣвушкою.

Chołodziec, -dźcu, *м.* *Повар.* холодéцъ, родъ окрóшки.

Chomąt, *м.* **Chomąto**, -a, *ср.* хомýтъ.

Chomątnik, -a, *м.* шóрникъ, сѣдёльникъ.

Chomik, -a, *м.* *Зоол.* хомя́къ, кáрбышъ.

Chomóiec, -ca, *м.* *Рыб.* попереúчный брусóкъ на крылúяхъ, или на бокáхъ нéвода.

Chopnąć, *см.* **Chlastnąć**.

Chór, *род. п.* **choru**, *м.* хоръ, клúросъ, крылосъ; || хóры, *мн.* *(въ цéркви, въ большóй залѣ)*.

Chorągiew, -gwi, *ж.* хорýгвь, церкóвное знáмя.

Chorągiewka, -i, *ж.* значёкъ; || флю́геръ, флюгáрка; || *Морс.* вымпелъ. ***Zwinąć chorągiewkę**, отступúть, ретироваться.

Chorągiewny, Chorągwiany, знáменный, хорýгвяный; || знаменонóсный. **Drąg chorągwiany**, знáменное дрéвко.

Choral, -u, *м.* хорáлъ, церкóвная пѣснь.

Choralista, Chórzysta, -y, *м.* хорúстъ; || пѣвчій, крылошáнинъ.

Choralistka, Chórzystka, -i, *ж.* хорúстка.

Choralny, хорáльный, хоровóй.

Chorążanka, -i, *ж.* дочь хорýжаго; || дочь прáпорщика.

Chorążostwo, -a, *ср.* *Собир.* хорýжій и его́ жена́; || прáпорщикъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Chorąztwo, -a, *ср.* чинъ прáпорщика; || дóлжность хорýжаго, *см.* **Chorąży**.

Chorąży, -ego, *м.* прáпорщикъ; || *Стар.* хорýжій, знаменонóсецъ, знáменщикъ.

Chorążyc, -a, *м.* сынъ хорýжаго.

Chorążyna, -y, *ж.* жена́ хорýжаго.

Choroba, -y, *ж.* болѣзнь, недýгъ, нéмощь, нездоровье.

Chorobliwość, -ści, *ж.* болѣзненность.

Chorobliwy, болѣзненный.

Chorografia, -ji, *ж.* хорографія, описáніе какóй либо óбласти.

Chorograficzny, хорографúческій.

Chorość, -i, *ж.* *см.* **Chorobliwość**.

Chorować, (**na co, z czego**), болéть, хворáть *(чѣмъ)*, быть больны́мъ, нездоровым, занемóчь. **Choruje na śledzionę**, онъ бóленъ пéченью. **Choruje z miłości**, онъ бóленъ, страдáетъ отъ любвú. **Chorować na głowę**, страдáть головнóю бóлью. **Chorować na pana**, кóрчить изъ себя́ бáрина. **Choruje na kieszeń**, у негó въ карманѣ чахóтка.

Chorowitość, -ści, *ж.* хúлость, болѣзненность.

Chorowity, болѣзненный, хúлый.

Chórowy, хоровóй, относя́щійся úли принадлежáщій къ хóру.

Chory, больнóй, нездоровый, хвóрый, недýжный. **Chory ze zmartwienia**, бóленъ отъ огорчéнія. **Udaje chorego**, притворúется больны́мъ.

Chorzéć, хирéть.

Chórzysta, -y, *м.* *см.* **Choralista**.

Chów, *род. п.* **Chowu**, *м.* воспитáніе; || кормлéніе, откáрмливаніе *(скотá)*; || **Chów bydła**, скотовóдство. **Znać się na chowie**

owiec, умѣть разводи́ть овцъ. **Koń dobrego chowu**, конновазо́дская ло́шадь.

Chować, Schować, пря́тать, спря́тать, скрыва́ть, скрыть, ута́ивать, ута́ить, сохрани́ть, сохраня́ть; || хорони́ть, похорони́ть (*покойника*); || воспи́тывать, воспита́ть, выка́рмливать, вы́кормить, вскарми́вать, вскорми́ть, разводи́ть, развести́, плоди́ть, расплоди́ть (*домашній скотъ, домашнюю пти́цу*); || выраща́ть, вы́ростить, разводи́ть, развести́ (*расте́нія*). **Chować co w pamięci**, сохраня́ть что-либо въ па́мяти. **Chować owoce**, сохраня́ть, сберега́ть плоды́, фру́кты. **Chować dziecko**, воспи́тывать дитя́. **Chować konie, owce**, разводи́ть ло́шадей, овцъ. **Chowaj Boże**, сохрани́ Богъ || **Chować umarłych**, хорони́ть, погреба́ть умёршихъ. || **Chować się**, пря́таться, скрыва́ться, таи́ться; || воспи́тываться; || плоди́ться, вскарми́ваться.

Chowanie, -nia, *ср.* пря́таніе, сбереганіе, храненіе, содержа́ніе; || воспита́ніе; || вскарми́ваніе, разведе́ніе.

Chowany, воспи́танный, вскорми́ленный.

Chrabąszcz, *см.* **Chrząszcz.**

Chrachać, *см.* **Charchać.**

Chrap, -u, *м.* **Chrapka, -i**, *ж.* скры́тная не́нависть, зло́ба. || **Chrap, Chrapała**, храпу́нъ. || **Chrapy końskie**, лошади́ная ноздря́.

Chrapać, Chrapnąć, храпе́ть, всхрапну́ть; || хрипѣть.

Chrapliwy, храпли́вый, хри́плый, си́плый.

Chrobot, -u, *м.* **Chrobotanie, -nia**, *ср.* трескъ, трескотня́, скрипъ, скрипѣніе.

Chrobotać, трещать, скрипѣть, хрустѣть.

Chrobry, хра́брый.

Chromać, хромать.

Chromatyczność, -ści, *ж. Муз.* хромати́ческій родъ, полутонами; || смѣше́ніе кра́сокъ.

Chromatyczny, хромати́ческій, полуто́нами.

Chromatyzm, *см.* **Chromatyczność.**

Chromonogi, Chromy, хромо́й, хромоно́гій.

Chrometa, -y, *ж.* хромота́.

Chromy, *см.* **Chromonogi.**

Chronić, храни́ть, бере́чь, стере́чь, блюсти́, охраня́ть, сберега́ть, защища́ть; || **Chronić się**, бере́чься, стере́чься, остерега́ться, охраня́ться, оберега́ться, воздержа́ваться, избѣга́ть (*чего́*).

Chroniciel, -a, *м.* храни́тель, защи́тникъ, покрови́тель.

Chronicielka, -i, *ж.* храни́тельница, защи́тница, покрови́тельница.

Chroniczny, хрони́ческій.

Chronograf, -a, *м.* хронографъ, лѣтопи́сецъ.

Chronograficzny, хронографи́ческій.

Chronolog, -a, *м.* хроно́логъ.

Chronologja, -ji, *ж.* хронологія, лѣтосчисле́ніе.

Chronologicznie, *Нар.* хронологи́чески.

Chronologiczny, хронологи́ческій.

Chronometr, хронометръ.

Chronometrja, -ji, *ж.* хронометрія.

Chronometryczny, хронометри́ческій.

Chropawieć, Chropowacieć, Schropawieć, Schropowacieć, шерша́вѣть, ошерша́вѣть.

Chropawość, Chropowatość, -ści, *ж.* шерша́вость, шероховатость.

Chropawy, Chropowaty, шерша́вый, шероховатый.

Chropowacizna, -y, *ж.* шероховатость, нерóвность.

Chroście, *см.* **Chruście.**

Chrościel, *см.* **Chruściel.**

Chrést, *см.* **Chrust.**

Chrup! *Зук.* хрупъ! (*выраженіе слуха́ю зву́ка при разруше́ніи чего́ нибу́дь*).

Chrupać, Chrupnąć, хру́пать, хру́пнуть, ломаться съ тре́скомъ, трещать, хрустѣть, хру́стнуть.

Chrupanie, -nia, *ср.* хрустѣніе, трескъ, трещаніе.

Chruściany, хво́ростный, хворости́нный, плетнёвый, прутнóй.

Chruścić, огора́живать плетнёмъ, оплета́ть пру́тьями.

Chruście, -cia, *ср. Собир.* хворостни́къ, хворости́нникъ.

Chruścieć, перезрѣва́ть, идти́ въ сѣмена́ (*о расте́ніяхъ*).

Chrusciel, -a, *м. Зоол.* дерга́чъ, коросте́ль (*пти́ца*).

Chruścik, -a, *м. Бот.* кишá́й.

Chrust, -u, *м.* хво́ростъ, су́шь; || *Повар.* родъ крокéтокъ, су́шки, ро́заны.

Chrustać, Schrustać, хрустѣть, хру́снуть, хру́пать, хру́пнуть.

Chrypka, -i, *ж.* хрипота́, си́плость, гри́ппъ, пораже́ніе слизистыхъ оболóчекъ.

Chrypliwy, охри́плый, си́плый, хрипли́вый.

Chrystus, -a, *м.* Христóсъ.

Chrystusów, Chrystusowy, Христóвъ, Христóвый.

Chrystyanizm, -u, *м.* христіани́змъ.

Chryzolit, -u, *м. Минер.* хризоли́тъ.

Chryzopras, -u, *м. Минер.* хризопра́съ.

Chrząkać, *см.* **Krząkać.**

Chrzan, -u, *м.* хрѣнъ.

Chrząścić, *см.* **Chrzęścić.**

Chrząstka, -i, *ж. Анат.* хрящъ, хря́щикъ.

Chrząstkowiec, -wca, *м.* небольша́я минóга (*рыба*).

Chrząstkowy, хрящева́тый.

Chrząszcz, Chrabąszcz, -a, *м. Зоол.* жукъ. **Chrząszcz pospolity**, ма́йскій хрущъ и́ли жукъ. **Chrząszcz złoty**, золоти́й, бро́нзовый жукъ. * **Chrząszcza komu po nosie puścić**, дать щелчка́ въ носъ.

Chrząszczyk, -a, *м. Умен.* жучёкъ.

Chrzcić, Ochrzcić, крести́ть, окрести́ть.

Chrzciciel, -a, *м.* крести́тель.
Chrzcielnica, Chrześnica, -y, *ж.* купе́ль; || крести́льница, придѣлъ при це́ркви для креще́нія.
Chrzcielny, *см.* **Chrztowy.**
Chrzciny, *род. п.* **Chrzcin**, *мн.* крести́ны, креще́ніе.
Chrzczony, крещёный.
Chrzept, *см.* **Poczrzept.**
Chrześcianin, -a, *м.* христіа́нинъ.
Chrześcianka, -i, *ж.* христіа́нка.
Chrześciański, христіа́нскій.
Chrześciańsko, Po chrześciańsku, *Нар.* христіа́нски, похристіа́нски.
Chrześciaństwo, -a, *ср.* христіа́нство.
Chrzęścić, Chrzęsnąć, Chrzęstnąć, бренча́ть, забренча́ть.
Chrzesnak, Chrześniak, -a, *м.* (*Стар.* **Krzesnak**), крести́нная руба́шка; || кре́стникъ, кре́стный сынъ.
Chrzesny, *см.* **Chrzestny.**
Chrzest, *род. п.* **Chrztu**, креще́ніе. **Sakrament chrztu**, та́инство креще́нія. **Trzymać dziecko do chrztu**, крести́ть; || принима́ть дитя́ отъ купе́ли, быть воспріе́мникомъ. **Chrzest z wody**, ма́лое креще́ніе. **Przyjąć chrzest**, воспрія́ть креще́ніе.
Chrzęst, -u, *м.* трескъ, стукъ, бренча́нье, *см.* **Brzęk, Dźwięk, Szczęk.**
Chrzęstnąć, *см.* **Chrzęścić.**
Chrzestny, кре́стный. **Ojciec chrzestny**, кре́стный оте́цъ. **Matka chrzestna**, кре́стная мать. **Syn chrzestny**, кре́стный сынъ, кре́стникъ. **Córka chrzestna**, кре́стная дочь, кре́стница.
Chrztowy, Chrzcielny, крести́льный, относя́щійся къ креще́нію.
Chrzyzmał, -u, *м.* му́рница, сосу́дъ, употребля́емый въ церква́хъ для хране́нія свята́го му́ра.
Chrzyzmo, -a, *ср.* му́ро, еле́й. **Chrzyzmować**, муропома́зывать, пома́зывать св. му́ромъ, совершать та́инство му́ропома́занія; || собо́ровать, совершать надъ кѣмъ-либо та́инство елеосвяще́нія.
Chuć, -i, *ж.* жела́ніе, хотѣ́ніе, скло́нность, по́хоть.
Chuch, -u, *м.* дунове́ніе; || дыха́ніе; || **Chuch**, -a, *м.* фукъ (*въ шашечной игрѣ*). **Wziąć komu chucha**, сфу́кнуть ша́шку.
Chuchać, Chuchnąć, дуть, поду́ть, дыша́ть, дохну́ть; || нѣжить, лелѣ́ять, ба́ловать.
Chuchraczek, -czka, Chuchrak, -a, *м.* умира́ющій, находя́щійся при послѣ́днемъ издыха́ніи; * человѣ́къ, дышащій на ла́донъ.
Chuchro, -a, *ср.* **Chuchra**, *мн.* моло́ки (*у рыбъ*); || утро́ба, чре́во, внутренности, кишки; || умира́ющій, *см.* **Chuchraczek.**
Chudactwo, -a, *ср.* бѣдня́къ, бѣдня́жка; || нищета́, бѣ́дность.
Chudaczka, -i, *ж.* бѣ́дная, убо́гая же́нщина; || бѣдня́жка.
Chudak, -a, **Chudaczek, -czka**, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́та, бѣдня́жка.
Chuderlawość, -ści, *ж.* сухоща́вость, худоба́.
Chuderlawy, сухоща́вый, худоща́вый, поджа́рый.
Chudopacholek, -łka, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́га.
Chudopacholski, бѣ́дный, убо́гій.
Chudy, худо́й, тщедушный, то́щій, худоща́вый; || плохо́й; || * бѣ́дный, убо́гій.
Chudzić, Schudzić, Wynurzać, Wynurzyć, Wysuszać, Wysuszyć.
Chudzię, -ęcia, Chudziątko, -a, *ср.* бѣ́дное, жа́лкое созда́ніе.
Chudziec, dzca, *м.* одёръ, живо́тное изнурённое, то́щее (*въ особенности свинья*).
Chudzina, -y, *ж.* бѣдня́къ; || *Собир.* бѣ́дный классъ люде́й.
Chudziuchny, Chudziusieńki, Chudziuteńki, Chudziutki, ху́денькій, худёхонькій.
Churkotać, стуча́ть, грема́ть; || ворча́ть (*въ брюхѣ*).
Churkotanie, -nia, *ср.* стукъ (*экипажей*); || ворча́ніе (*въ брюхѣ*).
Chuścina, -y, *ж.* платчи́шко.
Chuścisko, -a, *ср.* платчи́ще.
Chusta, -y, *ж.* платъ, кусо́къ полотна́; || **Chusty**, *мн.* бѣлье́.
Chustać, кача́ть; || **Chustać się**, кача́ться на каче́ли, скака́ть на доскѣ.
Chustanie, -nia, *ср.* кача́ніе; || колеба́ніе.
Chustawka, -i, *ж.* каче́ль; || доска́ на кото́рой ска́чутъ.
Chusteczka, -i, *ж.* плато́чекъ.
Chustka, -i, *ж.* плато́къ. **Chustka na szyję**, ше́йный плато́къ. **Chustka do nosa**, носово́й плато́къ.
Chutki, Chutliwy, Chutny, *см.* **Ochoczy.**
Chutko, Chutliwie, Chutnie, *см.* **Ochoczo.**
Chutkość, Chutliwość, *см.* **Ochoczość.**
Chwała, -y, *ж.* сла́ва, хвала́.
Chwalba, -y, *ж.* похваль6а́, хвастовство́.
Chwalca, -y, *м.* хвали́тель, чти́тель, почита́тель.
Chwalczy, хвале́бный, похва́льный. Chwalcza mowa, похва́льное сло́во.
Chwalebnie, *Нар.* сла́вно, похва́льно.
Chwalebny, сла́вный, похва́льный.
Chwalenie, -nia, *ср.* восхвале́ніе, похвала́.
Chwalić, прославля́ть, славосло́вить, величать, хвали́ть; || **Chwalić się**, хвали́ться, хва́статься, тщесла́виться.
Chwaliciel, -a, *м. см.* **Chwalca.**
Chwalicielka, -i, *ж.* хвали́тельница.
Chwalny, похва́льный.
Chwałolubny, славолюби́вый, ищущій сла́вы.
Chwarszczeć, *Стар.* шелестѣ́ть.
Chwaścieć, Chwaścić się, порости́ть плевелами, негодною, со́рною травою.
Chwaścisty, обильный плевелами, со́рными травами.
Chwast, -u, *м.* плевелъ, негодная, со́рная трава́, зе́лье.
Chwat, *см.* **Zuch.**

Chwatki, ло́вкій, мѣ́ткій.

Chwiać, Chwiewać, кача́ть, колеба́ть, шата́ть, трясти́; || **Chwiać się**, кача́ться, колеба́ться, шата́ться, трясти́сь.

Chwianie (się), -nia, *ср.* кача́ніе, колеба́ніе.

Chwiejący się, шата́ющійся, коле́блющійся; || * ша́ткій, нетвёрдый, нерѣши́тельный.

Chwiewać, *см.* **Chwiać**.

Chwila, -i, *ж.* мигъ, мгнове́ніе, мину́та, моме́нтъ.

Chwilka, Chwileczka, -i, *ж.* мину́тка, мину́точка.

Chwilowo, *Нар.* на мину́ту, на мгнове́ніе, на коро́ткое вре́мя, кратковре́менно.

Chwilowy, мгнове́нный, мину́тный, кратковре́менный.

Chwost, -u, *м.* хвостъ (**koński**).

Chwostać, Schwostać, хлеста́ть, отхлеста́ть.

Chwoszcz, -u, *м.* **Chwoszczka, -i**, *ж. Бот.* хвощъ (*растѣніе*).

Chwoszczowy, Chwoszczkowy, хвощёвый.

Chwytać, Chwycić, Schwycić, хвата́ть, схва́тывать, схвати́ть, ухвати́ть; || лови́ть, изловя́ть, слови́ть, пойма́ть; || **Chwytać się, Chwycić się, Schwycić się**, хвата́ться, ухвати́ться; || бра́ться, хвата́ться, принима́ться за что́ либо, прибѣга́ть къ чему́ либо.

Chwytacz, -a, *м.* пойма́щикъ; || *Зоол.* цѣпкохво́стъ (*животное*).

Chwytny, хва́ткій, цѣпкій.

Chyba, ра́звѣ, исключа́я, кро́мѣ, е́жели, е́сли. **Nikt ci tego nie wytłumaczy, chyba mój brat**, никто́ тебѣ́ э́того не объясни́тъ, ра́звѣ братъ мой, *или* кро́мѣ моего́ бра́та. **Przyjdę jutro do ciebie, chyba że deszcz będzie padał**, за́втра приду́ къ тебѣ́, е́сли дождь не помѣша́етъ. **Głupibym też był chyba!** дура́къ что́ ли я? Я ещё не одурѣ́лъ, не сошёлъ съ ума́! **Chyba że tak**, ра́звѣ такъ! Это друго́е дѣло! **Chybaby**, за исключе́ніемъ слу́чая, когда́... Въ слу́чаѣ, е́сли бы... Ра́звѣ бы.

Chyba, -y, *ж. см.* **Pochyba, Uchybienie**.

Chybać, Chybotać, Chybnąć, кача́ть, качну́ть, колыха́ть, колыхну́ть, размаха́ивать, размахну́ть; || **Chybać się, Chybotać się, Chybnąć się**, кача́ться, качну́ться, колыха́ться, колыхну́ться, размаха́иваться, размахну́ться.

Chybanie, -nia, *ср.* (**się**), кача́ніе, колыха́ніе, размаха́иваніе.

Chybiać, Chybić, промаха́иваться, промахну́ться, не попа́сть (*въ цѣль*), ошиба́ться, ошиби́ться, проступа́ться, проступи́ться. **Chybić drogi**, заблуди́ться, сби́ться съ пути́, съ доро́ги. **Chybiać od prawdy**, удаля́ться отъ и́стины. **Chybić komu**, оскорби́ть, оби́дѣть кого́, *см.* **Uchybić**. **Obiecana zapłata chybiła mu**, обѣща́нная пла́та не доста́лась ему́. **To cię nie chybi**, ты не изби́ѣгнешь э́того, э́то тебя́ не мину́етъ. **Zboża chybiły tego roku**, хлѣ́бъ не уда́лся, не уроди́лся въ э́томъ году́. **Ani chybi**, несомнѣ́нно, достовѣ́рно! **Iść na chybił trafił**, идти́ наугад, наудачу, наобу́мъ. || **Chybiać się**, расходи́ться, отдаля́ться, укло́няться. **Chybiać się z prawdą**, отдаля́ться отъ и́стины.

Chybki, *см.* **Szybki**.

Chybko, *см.* **Szybko**.

Chybkość, *см.* **Szybkość**.

Chybnąć, *см.* **Chybać**.

Chybnięcie, -cia, *ср.* кача́ніе, колыха́ніе.

Chybność, -ści, *ж.* оши́бочность, сби́вчивость.

Chybny, оши́бочный, сби́вчивый, нева́рный, неуда́вшійся.

Chybotać, *см.* **Chybać**.

Chybotanie, -nia, *ср.* кача́ніе, колеба́ніе.

Chyc, *Звук.* хвать! скокъ!

Chych, -u, *м.* хи́каньe, хихи́каньe, смѣхъ.

Chychot, -u, *м.* хо́хотъ; || **Chychot, -a**, *м.* хохоту́нъ.

Chychotać, Chychotać się, хохота́ть.

Chychotka, Chichotka, -i, *ж.* хохоту́нья.

Chyl, -u, *м.* юръ, откры́тое, ничѣ́мъ не защищённое мѣ́сто. **Stawić dom na chylu**, стро́ить домъ на юру́.

Chylać, Chylić, Schylać, Schylić, клони́ть, наклоня́ть, наклони́ть, склоня́ть, склони́ть, нагиба́ть, нагну́ть, сгиба́ть, согну́ть; || **Chylać się**, наклоня́ться, склоня́ться, нагиба́ться, сгиба́ться.

Chyłem, Chyłkiem, бо́комъ, бочко́мъ, сторо́ною; || тайко́мъ, укра́дкою, подъ руко́ю.

Chylić, *см.* **Chylać**.

Chynak, -a, *м.* желѣ́зный крюкъ; || желѣ́зная ши́на.

Chyr, -a, *м.* **Chyra, -y**, *ж. Мед.* худокро́вность, худосо́чіе.

Chyragra, *см.* **Chiragra**.

Chyrlać, хирѣ́ть, ча́хнуть, хилѣ́ть.

Chyrlak, -a, *м.* хиля́къ.

Chytro, Chytrze, *Нар.* хитро́, лука́во.

Chytrość, -ści, *ж.* хи́трость, лука́вство, проны́рство.

Chytry, хи́трый, лука́вый, проны́рливый.

Chytrzeć, дѣ́латься хи́трымъ.

Chytrzyca, -y, *ж. Зоол.* губа́нъ (*рыба*).

Chytrzyć, хитри́ть.

Chyża, -y, *ж.* хи́жина, изба́.

Chyżo, *Нар.* прово́рно, бы́стро, ско́ро.

Chyżość, -ści, *ж.* прово́рство, быстрота́, ско́рость, при́ткость.

Chyży, прово́рный, бы́стрый, ско́рый, при́ткій.

Ciąć, руби́ть, сѣчь, рѣ́зать.

Ciąg, *род. п.* **Ciągu**, *м.* тече́ніе, токъ; || черта́, по́черкъ; || штрихъ, чертёжъ; || при́стяжь, постро́мка (*у лошади*); || не прерывный рядъ, продолже́ніе. **Ciąg wojska**, похо́дъ во́йска. **Ciąg w pisaniu** по́черкъ. **W ciągu roku**, въ тече́ніе, въ продолже́ніе го́да. **Ciąg powietrza**, струя́ воз-

духа; || сквозно́й ве́тер. **Ciąg wyobrażeń**, после́довательность иде́й.

Ciągawka, -i, *ж. Мед.* потяго́та.

Ciągiem, *Нар.* сра́ду, безпреры́вно, постоя́нно, сплошь.

Ciągle, *см.* **Ciągiem.**

Ciągłość, -ści, *ж.* тягу́честь, ко́вкость; || сплошно́сть, безпреры́вность, продолжи́тельность. **Ciągłość szkła**, тягу́честь стекла́. **Ciągłość pracy**, безпрерывность труда́.

Ciągły, тягу́чій, ко́вкій; || сплошно́й, безпрерывный, продолжи́тельный.

Ciągnąć, тяну́ть, таска́ть, подвига́ть, проти́гивать; || тащи́ть, влечь, вести́, вести́; || выступа́ть, подвига́ться впере́дъ; || **Ciągnąć wóz**, вести́ возъ. **Ciągnąć kogo za włosy**, таска́ть кого́ за́ волосы. **Ciągnąć do brzegu**, подплыва́ть, направля́ться къ бе́регу. * **Ciągnąć kogo za język**, выпы́тывать кого́-либо, заста́вить проболта́ться. **Ciągnąć do siebie**, привлека́ть къ себѣ́. **Ciągnąć kogo do czego**, завлека́ть, зама́нивать кого́-либо во что́. **Ciągnąć za sobą**, увлека́ть за собо́ю. **Wojna ciągnie za sobą rozliczne klęski**, война́ влечётъ за собо́ю различныя бѣдствія. **Ciągnąć złoto, srebro**, волочи́ть зо́лото, серебро́. **Ciągnąć do góry**, тащи́ть вверхъ. **Ciągnąć sprawę**, зати́гивать дѣло. **Ciągnąć dalej rzecz**, продолжа́ть (*рѣчь, разговоръ*). **Ciągnąć korzyści**, извлека́ть по́льзу. **Ciągnąć kogo** *или* **z kogo**, вымина́ть, вынужда́ть, вымога́ть де́ньги (*отъ кого́*). **Plaster ciągnie**, пла́стырь натя́гиваетъ. **Ciągnąć bank**, мета́ть банкъ. **Ciągnąć wódkę**, тяну́ть, пить во́дку. **Ciągnąć tytuń**, кури́ть тру́бку. **Ciągnąć w siebie wodę**, всасывать, вбира́ть въ себя́ во́ду. **Ciągnąć losy**, кида́ть, броса́ть, мета́ть жре́бій *или* же́ребій. **Ciągnąć komu kabałę**, гада́ть кому́ на ка́ртахъ. **Chmura ciągnie ku nam**, ту́ча придвига́ется къ намъ. **Wojsko ciągnęło w głąb kraju**, во́йско подвига́лось внутрь страны́. **Ciągnąć na co, do czego, ku czemu**, стреми́ться къ чему́, настаи́вать на чёмъ. **Ciągnie na dziesięć rubli**, онъ разсчи́тываетъ взять *или* дать не бо́лѣе десяти́ рубле́й. **Powietrze ciągnie**, *или* **Ciągnie tu**, здѣсь продува́етъ, сквози́тъ; || **Ciągnąć się**, вытя́гиваться, растя́гиваться; || простира́ться, продолжа́ться; || распространя́ться; || тащи́ться, тяну́ться. **Wyspa ta ciągnie się z południa ku północy**, о́стровъ э́тотъ простира́ется съ ю́га на се́веръ. **Sprawa ciągnie się długo**, дѣло до́лго тя́нется. **Ciągnął się, aby wychować dzieci**, онъ не щади́лъ ничего́ на воспита́ніе дѣте́й. **Ciągnąć się do ostatniego**, ста́вить послѣднюю копѣ́йку ребро́мъ; употребля́ть, пуска́ть въ ходъ всевозмо́жныя сре́дства.

Ciągnienie, -nia, **Ciągnięcie**, -cia, *ср.* волоче́ніе (*мета́ллов*); || розы́грываніе, ро́зыгрышъ (*лотере́и*); || *Воен.* маршъ, ходъ, перехо́дъ; || перелётъ (*птицъ*); || *Юрид.* **Ciągnienie użytków**, извлече́ніе вы́годъ.

Ciągnięty, Ciągniony, вы́тянутый; || вы́нутый; || волочёный (*о мета́ллахъ*).

Ciągowy, упряжно́й, *см.* **Cugowy, Pociągowy.**

Ciało, -a, *ср.* тѣ́ло, плоть; || сосло́віе, о́бщество, ко́рпусъ; || плотность, вещество́. **Martwe ciało**, мёртвое тѣ́ло, трупъ. **Drżę na całém ciele**, чу́вствую дрожь во всёмъ тѣ́лѣ. **Tracić ciało, spadać na ciele** *или* **z ciała**, худѣ́ть, станови́ться худоща́вымъ, ча́хнуть. **Nabierać ciała**, полнѣ́ть, толстѣ́ть. **Ciała kopalne**, ископа́емыя вещества́. **Boże ciało**, пра́здникъ Тѣ́ла Господня. **Ciało polityczne**, политическое о́бщество. **Ciało dyplomatyczne**, дипломати́ческій ко́рпусъ. **Ciało prawodawcze**, законода́тельный ко́рпусъ. || **Ciałko, Ciałeczko**, -a, *ср. Умен.* тѣ́льце.

Ciałoskład, -u, *м.* тѣлосложе́ніе, *см.* **Budowa, Skład.**

Ciałowitość, -ści, *ж.* доро́дность, дебе́лость.

Ciałowity, доро́дный, дебе́лый.

Ciap, Ciap! *Звук.* шлёпъ, шлёпъ! тяпъ! *Посл.* **Ciapu kapusta, Ciapu groch**, та́кальщикъ, подтвержда́ющій слова́ друга́го изъ угодли́вости.

Ciapa, -y, *м.* лѣнта́й, копу́нъ, ко́па, у́валень.

Ciapać, Ciapnąć, та́пать, та́пнуть, руба́ть, сѣчь.

Ciarki, *род. п.* **Ciarek**, *мн.* дрожь, моро́зъ (*по ко́жѣ*). **Aż mię ciarki przechodzą**, меня́ моро́зъ по ко́жѣ подира́етъ, броса́етъ въ озно́бъ, меня́ въ дрожь бро́сило, дрожь пронима́етъ.

Ciarlatan, -a, *м. Неуп.* шарлата́нъ.

Ciaśnina, -y, *ж.* проли́въ (*морской*).

Ciasno, *Нар.* тѣ́сно.

Ciasnocha, Ciasnoszka, -i, *ж. Прост.* исподни́ца, ю́бка (*у крестья́нокъ*).

Ciasność, -ści, **Ciasnota**, -y, *ж.* тѣсно́та, у́зкость; || * ограни́ченность (*ума́*).

Ciasny, тѣ́сный, у́зкій; || * ограни́ченный; || * стро́гій. **Frak ciasny**, у́зкій фракъ. **Ciasna głowa**, ограни́ченная, непонятли́вая голова́. **Ulica ciasna**, тѣ́сная, у́зкая у́лица. **Ciasna dłoń**, скупе́цъ, скря́га, кула́къ. **Żywot ciasny**, стѣснённая жизнь. **Ciasny sąd**, стро́гій судъ. **Ciasne sumienie**, со́вѣстливость. * **Zapędzić kogo w ciasny kąt**, приструни́ть кого́, поста́вить въ тупи́къ.

Ciastko, Ciasteczko, -a, *ср.* пирожёкъ, пиро́жное.

Ciaste, -a, *ср.* тѣ́сто. **Ciasta**, *род. п.* **Ciast**, пиро́жное, печёнье.

Ciąć, употребля́ется то́лько въ соедине́ніи съ предло́гомъ **W** (**в**): **Wciąć**, безпреста́нно, постоя́нно, всегда́.

Ciąża, -y, *ж.* тя́гость, тя́жесть, *см.* **Ciężar**; || *см.* **Zastaw**; || у́пряжь, запря́жка,

цугъ (*лошадей*); || **Ciąża, Ciąża,** берéменность (*жéнщины*).

Ciążenie, -nia, *ср.* тяготѣ́ніе, сѝла тяготѣ́нія; || давлéніе.

Ciążyć, Ciężyć, тяготѝть, отягощáть, отягчáть, обременя́ть, напира́ть, взва́ливать. **Ciąży mi to na sercu,** э́то лежѝть у менѝ на́ сердцѣ. **Ciąży mu to,** э́то емý въ тя́гость, э́то тяготѝть его́. **Głowa mi ciąży,** чýвствую тя́жесть въ головѣ́. **Ta belka nazbyt ciąży na murze,** э́то бревнó слѝшкомъ дáвитъ стѣ́ну. **To mi ciąży na sumieniu,** э́то тяготѝтъ мою́ сóвѣсть, э́то лежáть на моéй сóвѣсти.

Cichaczem, *Нар.* тихóнько, въ тихомóлку, укрáдкою, тайкóмъ.

Cichnąć, Ciszeć, Ścichnąć, тѝхнуть, утихáть, утѝхнуть, стихáть, стѝхнуть.

Cicho, Pocichu, Zcicha, *Нар.* тѝхо, тихóнько, потихóньку, споко́йно.

Cichość, -ści, *ж.* тишинá, тишь, споко́йствіе.

Cichuchny, Cichutki, Cichuteńki, тѝхонькій, тихóхонекъ.

Cichutko, Cichuteńko, *Нар.* тихóнько, тихóхонько.

Cichy, тѝхій, споко́йный, смѝрный. **Cicha woda,** стоя́чая водá. **Morze ciche,** споко́йное мóре. **Chód cichy,** лёгкая походка. * **Cicha woda, Zcicha pęk,** смирéнникъ. *Посл.* **Cicha woda brzegi rwie,** въ тѝхомъ óмутѣ чéрти вóдятся. **Pocichu, Zcicha,** *см.* **Ciche.**

Ciec, Ciekną́ć, течь, ка́пать, сочѝться, протекáть. **Pot ciecze mu z czoła,** потъ льётся у негó со лбá. **Beczka ciecze,** бóчка течётъ. **Ciecze mu z nosa,** у негó течётъ и́зъ носу. * **Cieką godziny, dnie, lata,** протекáютъ, проходятъ часы, дни, гóды. **Ciecze z dachu,** течётъ, ка́паетъ съ крышѝ.

Cięcie, -cia, *ср.* удáръ (*сáблею, топорóмъ и т. д.*); || рубéцъ на лицѣ́, шрамъ; || рýбка, порýбка (*лѣса*).

Ciecierzyca, -y, *ж. Бот.* овéчій горóхъ, бѣ́лый волóшскій горóхъ.

Ciecioreczka, -i, *ж. Бот.* чѝна, земляны́е орѣ́шки, луговóй горóхъ, мышки; || *Зоол. Умен.* тетéречка (*птица*).

Ciecierka, -i, *ж. Зоол.* тетéрька, тетéря; || *Бот.* вáзель (*растéніе*).

Cięciwa, -y, *ж.* тетивá (*у лýка*); || *Мат.* хóрда, стя́гивающая лѝнія; || *Анат.* сухáя жѝла.

Cięciwny, относя́щійся къ тетивѣ́, *см.* **Cięciwa**; || **Cięciwna żyła,** растяже́ніе крововозвра́тной жѝлы.

Cieckać się, *см.* **Cackać się.**

Ciecz, Ciecza, Cieklizna, -y, *ж.* жѝдкость; || течь, тéча.

Cieczenie, *см.* **Płynienie.**

Cięga, -i, *ж.* рубéцъ, знакъ на тѣлѣ отъ ра́ны *или* побóевъ.

Cięgaczka, -i, *ж.* **Cięgaty, -ów,** *мн. Мед.* ломóта, *см.* **Rwanie.**

Cięgotać, перекликáться (*о тетéркахъ*).

Ciek, -u, *м.* токъ, тéченіе, истéченіе.

Ciekać, бѣ́гать, спѣ́шѝть, торопѝться; || **Ciekać się,** быть въ расхóдкѣ, бѣ́гаться (*о соба́кахъ и волка́хъ*), *см.* **Ganiać się.**

Ciekący, текýчій. Woda ciekąca, текýчая, проточная водá. **Mający oczy ciekące,** гноеглáзый.

Ciekączka, -i, *ж. см.* **Biegunka**; || вытека́ніе, истеченіе.

Ciekanie się, -nia się, *ср.* расхóдка, тéчка (*о животныхъ*), *см.* **Ciekać się.**

Ciekawie, *Нар.* любопы́тно, занима́тельно.

Ciekawiec, -wca, *м.* любопы́тный.

Ciekawość, -ści, *ж.* любопы́тство. **Przez ciekawość,** и́зъ любопы́тства; || рѣ́дкость, достопримѣча́тельность.

Ciekawska, -iéj, *ж.* любопы́тная же́нщина.

Ciekawski, -iego, *м.* любопы́тный.

Ciekawy, любопы́тный, занима́тельный. **Ciekawy jestem jak się z tego wywinie,** мнѣ любопы́тно знать, какъ онъ и́зъ э́того вывернется? **Tłum ciekawych,** толпá любопы́тныхъ. **Ciekawe dzieło,** любопы́тное, занима́тельное сочине́ніе. **Co ciekawsza** *или* **co najciekawsza (rzecz), to że.....** Чтó всегó любопы́тнѣе, такъ э́то то, что.....

Ciekilzna, -y, *ж. см.* **Ciecz.**

Ciekłość, -ści, *ж.* жѝдкость.

Ciekły, жи́дкій, текýчій; || чýткій (*о соба́кахъ*).

Ciekun, -a, *м.* скороходъ.

Cielak, -a, *м.* бычёнокъ.

Cielątko, -a, *ср.* телѝтко, телёночекъ.

Ciele, -ęcia, *ср.* телѝ, телёнокъ; || **Ciele morskie,** нéрпа, тюлéнь.

Cielec, -lca, *м.* бычóкъ, молодóй быкъ. *Библ.* **Złoty cielec,** златóй телéцъ.

Cielęcina, -y, *ж.* телѝтина.

Cielęcy, телѝчій.

Cielemecka, -éj, *ж.* ротозѣ́йка, глýпая, простáя жéнщина.

Cielemecki, -ego, *м.* глупéцъ, простофѝля, ротозѣ́й.

Cielesnica, -y, *ж.* чýвственная, сладострáстная жéнщина, плотоугóдница.

Cielesnie, Cielesno, *Нар.* тѣлéсно, плотскѝ, чýвственно.

Cielesnik, -a, *м.* сластолю́бецъ, плотоугóдникъ.

Cielesność, -ści, *ж.* тѣлéсность; || плотоугóдіе, чýвственность.

Cielesny, тѣлéсный, плотскóй, чýвственный. **Kara cielesna,** телéсное наказáніе.

Cielić się, Ocielić się, телѝться, отелѝться.

Cielica, -y, Cieliczka, -i, *ж.* тёлка, телѝца, нéтель.

Cielistość, -ści, *ж.* дородность, полнотá, тýчность; || тѣлéсный цвѣтъ.

Cielisty, мяси́стый, тѣли́стый, *см.* **Mięsisty**; || тѣле́сный (*цвѣтъ*).
Cielna (krowa), -éj, *ж.* сте́льная коро́ва.
Cielsko, тѣ́ло, плоть.
Ciemię, -ienia, *ср.* те́мя.
Ciemięga, -i, *ж. Неуп.* тру́дность, препя́тствіе; || дуби́на, тупо́й, упря́мый человѣ́къ; || доку́чливый человѣ́къ.
Ciemieniucha, -y, *ж. Мед.* струпъ.
Ciemiennik, -a, *Бот.* чемери́ца, моро́зникъ, геллебо́ръ (*расте́ніе*); **Ciemiennik zimowy**, дре́мликъ, лѣсна́я чемери́ца.
Ciemierzyca, -y, *ж. Бот.* чемери́ца (*бѣлая*).
Ciemiężca, -y, Ciemiężyciel, -a, *м.* притѣсни́тель, гони́тель.
Ciemiężenie, -nia, *ср.* притѣсне́ніе, гоне́ніе, угнете́ніе.
Ciemiężyć, притѣсня́ть, угнета́ть.
Ciemiężycielka, -i, *ж.* притѣсни́тельница, гони́тельница.
Ciemiężyk, -a, *м. Бот.* каменоло́мка, каменело́мная трава́, бада́нъ.
Ciemku (po), *см.* **Pociemku**.
Ciemnawość, -ści, *ж.* темнова́тость, су́мрачность.
Ciemnawy, темнова́тый, су́мрачный.
Ciemnia, -ni, *ж.* темнота́.
Ciemnić, затемня́ть.
Ciemnica, -y, *ж.* темни́ца, тюрьма́; || тёмное мѣ́сто, темнота́, те́мень.
Ciemniczny, тюре́мный, темни́чный; || **Ciemniczny, -ego**, *м.* тюре́мщикъ.
Ciemniec, темнѣ́ть, затмева́ться.
Ciemnisty, тёмный, мра́чный, су́мрачный.
Ciemniuteńki, темнёхонькій, темнёхонекъ.
Ciemniuteńko, *Нар.* темнёхонько.
Ciemno, *Нар.* тёмно, мра́чно, нея́сно.
Ciemność, -ści, *ж.* темнота́, мракъ; || слѣпота́, лише́ніе *или* поте́ря зрѣ́нія; || * нея́сность.
Ciemnota, -y, *ж.* невѣ́жество, невѣ́дѣніе; || *Мед.* тёмная вода́ (*въ глаза́хъ*).
Ciemny, тёмный, мра́чный; || слѣпо́й; || невѣ́жественный, непросвѣщённый.
Cień, -nia, *м.* тѣнь, сѣнь; || темнота́, мракъ; || * при́зракъ, привидѣ́ніе, тѣнь.
Cieńczeć, Cienieć, тонѣ́ть, тонча́ть, станови́ться то́нкимъ; || * мельча́ть.
Cieńczyć, утоня́ть, дѣ́лать то́ньше, *см.* **Wycieńczać**.
Cienić, *см.* **Zacieniać**.
Cieniować, оттѣ́нивать, наводи́ть тѣнь; || оттѣ́нивать (*кра́ски, хара́ктеры*); || попере́чно штрихова́ть (*у гравёровъ*).
Cieniowanie, -nia, *ср.* оттѣ́нокъ, оттѣ́нка.
Cieniowy, тѣнево́й.
Cienisto, *Нар.* тѣни́сто.
Cienistość, -ści, *ж.* тѣнь, тѣни́стое мѣ́сто, тѣнь дере́вьевъ.
Cienisty, тѣни́стый.
Cieniuchno, Cieniutko, Cieniuteńko, *Нар.* то́ненько, тонёхонько, тонёшенько.
Cieniuchny, Cieniutki, Cieniuteńki, то́ненькій, тонёхонекъ, тонёшенекъ.
Cienki, то́нкій; || * сла́бый, нѣ́жный.
Cienko, *Нар.* то́нко; || * сла́бо, нѣ́жно.
Cienkość, -ści, *ж.* то́нкость, тонизна́, тонина́; || ме́лкость, ме́лочность; || сла́бость (*го́лоса*); || * непро́чность.
Cienkusz, -u, *м.* сла́бое, лёгкое пи́во, по́лпиво, вообще́ вся́кій лёгкій напи́токъ.
Ciennik, -u, *м.* тѣнни́къ, тѣни́стое мѣ́сто.
Cienny, отѣнённый, покры́тый тѣ́нью, осѣнённый; || * скры́тый, уедине́нный.
Ciepławy, теплова́тый.
Ciepleć, *см.* **Ocieplać się**.
Cieplenica, -y, *ж.* грѣ́лка, нагрѣва́льникъ.
Cieplić, *см.* **Ocieplać**.
Cieplice, -plic, *мн.* цѣли́тельныя, тёплыя во́ды, тепли́цы; || **Cieplice ogrodowe**, оранжере́я, тепли́ца.
Ciepliczny, тепли́чный.
Cieplik, -a, *м. Хим.* теплоро́дъ; || теплота́.
Ciepło, -a, *ср.* тепло́, теплота́, жаръ.
Ciepło, *Нар.* тепло́, горячо́, жа́рко.
Ciepłomierz, -a, *м.* термоме́тръ.
Ciepłość, -ści, *ж.* теплота́.
Ciepluchno, Cieplutko, Ciepluteńko, *Нар.* тепле́нько, теплёхонько, теплёшенько.
Ciepluchny, Cieplutki, Ciepluteńki, тёпленькій, теплёхонекъ, теплёшенекъ.
Ciepły, тёплый, жа́ркій, горя́чій; || * бога́тый; || **Ciepłą ręką**, при жи́зни. **Dar ciepłą ręką**, да́рственная за́пись; || * **Trafić na ciepłe nóżki**, найдти́ кого́ ра́но у́тромъ въ посте́ли *или* то́лько-что вста́вшимъ.
Cierać, *см.* **Trzeć**.
Cierkać, *см.* **Cwierkać**.
Cierlica, -y, *ж.* мя́ло, мя́лка, мя́лица, трепа́ло.
Cierń, -nia, *м.* тёрнъ, терно́вникъ (*куста́рникъ*); || колю́чка, шипъ, ость, игла́ (*у расте́ній*); || **Ciernie białe**, барбари́съ, ки́слица (*куста́рникъ*), *см.* **Berberys**.
Ciernić, *см.* **Ociernić**.
Ciernieć, зараста́ть терно́вникомъ.
Cierniowy, терно́вый. **Cierniowa korona**, терно́вый вѣне́цъ.
Ciernisko, Ciernowisko, -a, *ср.* терновище, мѣ́сто поро́сшее тёрномъ.
Ciernisty, терни́стый.
Cierpieć, терпѣ́ть, претерпѣва́ть, переноси́ть, сноси́ть; || страда́ть, чу́вствовать боль. **Cierpieć na głowę**, страда́ть головно́ю бо́лью. **Rzecz nie cierpi zwłoki**, дѣ́ло не те́рпитъ отлага́тельства, проволо́чки. **Cierpieć z drugiemi lżéj**, страда́ть вмѣ́стѣ съ други́ми ле́гче. **Trzeba cierpieć czego odwrócić nie można**, на́добно переноси́ть то́, чего́ нельзя́ отврати́ть, избѣ́гнуть. **Nie cierpię tego**, я э́того не терплю́.
Cierpienie, -nia, *ср.* страда́ніе, муче́ніе.
Cierpiętliwość, -ści, *ж. Мед.* спосо́бность ощуща́ть, чувстви́тельность, воспріи́мчивость.

Cierpiętliwy, чувствительный, воспріимчивый, имѣющій способность всѣ живо ощущать, сострадательный.

Cierpki, терпкій, кислый, вяжущій, ѣдкій, острый; || * язвительный.

Cierpko, *Нар.* остро, ѣдко; || * язвительно.

Cierpkość, -ści, *ж.* терпкость, ѣдкость, острота; || * язвительность.

Cierpliwie, *Нар.* терпѣливо, кротко, снисходительно.

Cierpliwość, -ści, *ж.* терпѣливость, терпѣніе, кротость, снисходительность. **Uzbroić się w cierpliwość**, вооружиться терпѣніемъ. **Proszę o cierpliwość**, потерпите, погодите. *Посл.* **Cierpliwość panią rzeczy**, терпѣніе и трудъ всё перетрутъ.

Cierpliwy, терпѣливый, кроткій, снисходительный.

Cierpnąć, терпнуть, нѣмѣть, деревенѣть.

Cierpnienie, -nia, *ср.* (**zębów**), оскомина; || **Cierpnienie (nóg)**, онѣмѣніе, одеревенѣлость (*ноз*).

Cierpność, *см.* **Cierpkość**.

Cierpny, *см.* **Cierpki**.

Ciesać, *см.* **Ciosać**.

Ciesielczyk, -a, *м.* плотничій подмастерье.

Ciesielka, Ciesiołka, -i, *ж.* плотничество, ремесло, промыселъ плотничій; || плотничная работа.

Ciesielski, плотничій, плотничный, плотническій.

Ciesielstwo, -a, *ср. см.* **Ciesielka**. **Ciesielstwo robić**, заниматься плотничествомъ.

Cieśla, -i, *м.* плотникъ. **Cieśla górniczy**, крѣпильщикъ.

Cieślarka, -i, *ж.* жена плотника.

Cieślarnia, -ni, *ж.* плотничная, плотничный дворъ.

Cieślica, -y, *ж.* плотничный топоръ.

Cieśń, -śni, Cieśnia, -ni, *ж.* тѣснина, тѣсное мѣсто.

Cieśnić, *см.* **Ścieśniać**.

Cieśnieć, *см.* **Ścieśniać się**.

Cieśnina, *см.* **Ciaśnina**.

Cieszący, *см.* **Pocieszający**.

Cieszenie, -nia, *ср.* утѣшеніе. **Cieszenie się (z czego, czem)**, радость, удовольствіе.

Cieszyć, тѣшить, утѣшать, радовать, веселить; || забавлять, занимать. **To mię cieszy**, это меня радуетъ. **Cieszy mię, że...** я радуюсь, что... || **Cieszyć się**, тѣшиться, утѣшаться, радоваться; || веселиться, забавляться.

Cieszyciel, *см.* **Pocieszyciel**.

Cieszycielka, *см.* **Pocieszycielka**.

Cietrzew, -wia, *м.* тетеревъ, косачъ (*птица*).

Cięty, разрубленный, разсѣченный, *разрѣзанный*; || высѣченный розгами. * **Cięty jest**, онъ хмелёнъ, онъ навеселѣ.

Ciężа, *см.* **Ciąża, Ciążenie**.

Ciężar, -u, *м.* бремя, ноша, тяжесть, тягость; || грузъ, нагрузка, кладь; || * обуза, тягость, обременение; || налогъ, повинность; || должность, обязанность; || **Ciężar naczynia lub pakunku**, тара (*вѣсъ обёртки или укупорки*); || **Ciężar kwaterunkowy**, квартирная повинность; || *Юрид.* **Ciężar wieczysty**, вѣчное обременение; || **Ciężary gruntowe**, поземельные налоги и повинности; || **Ciężary użytkowania**, *Юрид.* обязанности, возникающія изъ пользованія чѣмъ-либо, повинности. **Wziąć na siebie ciężar**, взвалить на себя ношу; || брать, взять на себя что-либо; браться, взяться за что-либо. **Ciężar z siebie złożyć**, облегчиться, освободиться отъ тяжести, сложить съ себя тяжесть, бремя. **Ciężar z kogo zdjąć**, снять ношу, тяжесть, грузъ. **Być komu ciężarem**, быть кому-либо въ тягость. *Юрид.* **Wspólne ciężary małżeństwa**, общія семейные расходы.

Ciężarna, -ej, *ж.* беременная (*женщина*).

Ciężarność, -ści, *ж.* беременность.

Ciężeć, тяжелѣть, тяготѣть, *см.* **Ociężyć**.

Ciężenie, -nia, *ср.* тягость.

Ciężki, тяжёлый, тяжкій, тягостный, трудный; || вѣскій. **Ciężki styl**, тяжёлый слогъ. **Poród ciężki**, трудные роды. **Ciężkie czasy**, тяжёлыя времена. **Ciężka konieczność**, тяжёлая, тягостная необходимость. **Ciężkim być na kogo**, быть строгимъ съ кѣмъ-либо.

Ciężko, *Нар.* тяжело, тяжко, тягостно, трудно.

Ciężkomiar, -u, Ciężkomierz, -a, *м.* барометръ.

Ciężkomowny, затрудняющійся въ выговорѣ словъ, запинающійся.

Ciężkonogi, тяжёлый на подъёмъ, тяжеловѣсный.

Ciężkość, -ści, *ж.* тяжесть, вѣсъ; || тяжёлость; || трудность, затруднительность; || давленіе, стѣсненіе; || неповоротливость; || *Физ.* **Ciężkość gatunkowa**, удѣльный или относительный вѣсъ. **Środek ciężkości**, центръ тяжести. **Ciężkość w piersiach**, давленіе, стѣсненіе въ груди. **Ciężkość oddechu**, трудность дышать, трудное дыханіе.

Ciężyć, *см.* **Ciążyć**.

Ciocia, -i, *ж.* тётя, тётинька, тётушка, *см.* **Ciotka**.

Ciołak, -a, *м.* бычёкъ, молодой быкъ, *см.* **Cielak**.

Ciołka, -i, *ж.* телушка, *см.* **Jałówka**.

Ciołuch, -a, *м.* бычище.

Cios, -u, *м.* ударъ, толчёкъ; || рубецъ, рана, порѣзъ; || тёсъ, пильныя доски, строевой лѣсъ.

Ciosać, Ciesać, тесать (*камни, брёвна*), сглаживать.

Ciosanie, nia, *ср.* тёска, отёсываніе.

Ciosany, тёсанный.

Ciosna, -y, *ж.* зару́бка, вы́рубка, вы́емка; || руб**е́**ць, порѣ́зъ, *см.* **Nacięcie.**

Ciosowy, тесо́вый, плі́тный. **Ciosowy kamień**, плитня́къ, ди́кій ка́мень.

Ciotczyn, тёткинъ, тётушкинъ, принадлежа́щій тёткѣ.

Cioteczny, относя́щійся къ тёткѣ, со стороны́ тётки. **Cioteczny brat**, двою́родный братъ. **Cioteczna siostra**, двою́родная сестра́.

Ciotka, -i, *ж.* тётка, тётушка. *Посл.* **Bliższa koszula ciała, niż rodzona ciotka**, своя́ руба́шка къ тѣлу бли́же.

Ciotuchna, -y, **Ciotula**, -i, **Ciotunia**, -i, *ж. Умен.* тётинька, тётичка.

Cis, -a, *или* **-u**, *м. Бот.* тисъ, ти́совое де́рево, негни́ючка, негни́й-де́рево.

Cisawy, тёмно-гнѣдо́й (*о лошадя́хъ*).

Cisina, -y, *ж.* ти́совое де́рево.

Cision, -a, *м.* раски́дистый тисъ, большо́е ти́совое де́рево.

Ciskać, **Cisnąć**, броса́ть, бро́сить, кида́ть, ки́нуть, швыря́ть, швырну́ть, мета́ть, метну́ть; || щелка́ть (*оре́хи*). **Ciskać się**, броса́ться, кида́ться, швыря́ться, мета́ться.

Ciskacz, -a, *м.* мета́тель, броса́тель.

Ciskanie, -**nia**, *ср.* броса́ніе, мета́ніе.

Ciskanka, -i, *ж.* орли́нка, игра́ въ де́ньги, на́званная по той сторонѣ моне́ты, гдѣ изображёнъ орёлъ.

Ciskawka, -i, *ж.* родъ пра́щи (*для кида́нія*); || щелку́шка, (*дѣтская игру́шка*; || щелку́шка (*для щелка́нія оре́ховъ*).

Cisnąć, жать, сжима́ть, дави́ть, сти́скивать, сда́вливать; || сти́гивать, зати́гивать; || тѣсни́ть, стѣсня́ть, си́льно наступа́ть, напада́ть; || жать рука́ми, выжима́ть. **Trzewik ciśnie**, башма́къ жмётъ (*ногу*). **Cisnąć cytrynę**, выжима́ть, дави́ть лимо́нъ. **Potrzeba go ciśnie**, нужда́ одолѣва́етъ его́. **Cisnąć kogo na co** *или* **do czego**, принужда́ть, вынужда́ть, принево́ливать кого́ къ чему́-либо, ната́лкивать на что́-либо. || **Cisnąć się**, жа́ться, тѣсни́ться; || торопи́ться, спѣши́ть; || пробива́ться, ста́лкивать; || ва́зываться, впу́тываться, втира́ться. **Cisnąć się przez tłum**, ста́лкивать толпу́, пробива́ться сквозь толпу́. **Tłum cisnął się do niego**, толпа́ бро́силась къ нему́, толпа́ тѣсни́лась вокру́гъ него́. **Wszędzie się ciśnie**, онъ повсю́ду втира́ется, впу́тывается не въ своё дѣло.* **Różne myśli cisnęły mu się do głowy**, ра́зныя мы́сли верте́лись, броди́ли въ его́ головѣ.

Ciśnienie, -**nia**, *ср. см.* **Ciskanie**, давле́ніе, гнете́ніе, (*во́здуха*); || * притѣсне́ніе.

Cisowy, ти́совый, принадлежа́щій ти́совому де́реву.

Cisza, -y, *ж.* тишь, тишина́, споко́йствіе, безмяте́жность; || *Морс.* штиль, безве́тріе.

Ciszeć *см.* **Cichnąć.**

Ciszkiem, *Нар.* тишко́мъ, тайко́мъ, ти́нько, скры́тно.

Ciszyć, **Ciszyć się**, *см.* **Uciszać**, **Uciszać się.**

Cito (hardzo pilno), ну́жное. **Citissimo**, весьма́ ну́жное.

Ciuciubabka, -i, *ж.* жму́рки *см.* **Babka.**

Ciułać, **Uciułać**, копи́ть, скопи́ть, бере́чь, сбере́чь.

Ciupa, -y, *ж.* кану́ра; || лачу́га; || дыра́, нора́; || тюрьма́, темни́ца; || * глупе́цъ, простофи́ля.

Ciura, **Ciora**, -y, *м. Воен.* обо́зный служи́тель, деньщи́къ; || о́лухъ, пе́нтюхъ.

Ciurczeć, **Ciorczeć**, **Ciurkać**, струи́ться, течь ручьёмъ.

Ciurkiem, **Ciórkiem**, **Czurkiem**, струёю, ручьёмъ, оби́льно. **Polała się krew ciurkiem**, полила́сь кровь струёю.

Ciurma, -y, *ж. Собир.* гале́рные ка́торжники.

Ciżba, -y, *ж.* да́вка, толпа́, тѣснота́.

Ciżmy, **Czyzmy**, *род. п.* **Ciżem**, *мн.* венге́рскіе полусапоги́.

Cklić się, **Cknić się**, чу́вствовать тошноту́, по́звывъ на рво́ты; || чу́вствовать оскомину; || * **Cknąć sobie**, скуча́ть. **Ckni mu się**, его́ тошни́ть.

Ckliwie, **Ckliwo**, *Нар.* отврати́тельно, проти́вно, омерзи́тельно; || то́шно; || * ску́чно, ва́ло, по́шло, глу́по. **Ckliwo mi**, мнѣ то́шно. **Ckliwie mówić**, ва́ло говори́ть.

Ckliwość, -**ści**, *ж.* при́торность, безвку́сіе; || тошнота́, дурнота́; || *ску́ка, отвраще́ніе, омерзѣ́ніе; || * ва́лость, по́шлость, глу́пость. **Ckliwość mię bierze**, чу́вствую отвраще́ніе, тошноту́. **Ckliwość sprawiać**, производи́ть тошноту́. **Ckliwość morska**, морска́я болѣ́знь.

Ckliwy, **Ckny**, безвку́сный, при́торный; || возбужда́ющій тошноту́, отврати́тельный, омерзи́тельный; || ску́чный, ва́лый, по́шлый, глу́пый.

Cknąć się, *см.* **Cklić się.**

Ciarz, -a, *м. см.* **Celnik.**

Cilć, налага́ть тамо́женную по́шлину; || плати́ть по́шлину.

Cło, -a, *ср.* тамо́женная по́шлина, мыть. **Cło wychodowe**, отпускна́я по́шлина. **Cło wchodowe**, ввозна́я по́шлина. **Cło przechodowe**, транзи́тная по́шлина; || тамо́жня; || по́шлинная заста́ва. **Urzędnik przy cle**, тамо́женный чино́вникъ.

Cma, -y, *ж.* тьма, темнота́, мракъ; || неопредѣлённое мно́жество, толпа́, ку́ча; || *Зоол.* ночна́я ба́бочка, свиноголо́вка; || приви́дѣніе.

Cmentarz, -a, *м.* кладби́ще, погостъ; || **Cmentarz żydowski**, *см.* **Okopisko.**

Cmentarzowy, кладби́щенскій.

Cmiakać, ча́мкать.

Cmić, помрача́ть, затемня́ть, затмѣ́вать, заслоня́ть; || ослѣпля́ть *см.* **Zaćmić**, **Przyćmić.** || **Cmić się**, помрача́ться, тем-

кѣть, затемня́ться, затмѣва́ться, тусне́ть, заслоня́ться.

Ćmiel, Czmiel, *см.* **Trzmiel.**

Cmokać, Cmoknąć, чмо́кать, чмо́кнуть.

Cnota, -y, *ж.* добродѣ́тель, до́блесть; || си́ла, свóйство, ка́чество, *см.* **Moc, Własność.**— *Посл.* **Jest to cnota nad cnotami trzymać język za zębami,** ѣшь пирóгъ съ грибáми, а язы́къ держи́ за зубáми.

Cnotka, -i, *ж. Умен.* мни́мая, ло́жная добродѣ́тель.

Cnotliwie, *Нар.* добродѣ́тельно, до́блестно.

Cnotliwość, -ści, *ж.* благонра́вие, непоро́чность нра́вовъ, стремле́ніе къ добру́ и къ избѣжа́нію зла, ка́чество добродѣтельнаго.

Cnotliwy, *Стар.* **Cnotny,** добродѣ́тельный, до́блестный.

Cny, досто́йный, почте́нный, че́стный, благоро́дный; || похва́льный, достохва́льный, сла́вный, достосла́вный, *см.* **Zacny.**

Co, что, *род. п.* **czego,** чего́. **Kobiéta co ma staranie o gospodarstwie,** же́нщина, кото́рая забо́тится о хозя́йствѣ. **Człowiek coś go widział,** челове́къ, кото́раго ты ви́дѣлъ. **Co było żołnierzy, pozabijać kazał,** онъ приказа́лъ убить всѣхъ солда́тъ, ско́лько ихъ ни было. **Krzyczał co gardła,** крича́лъ во всѣ го́рло. **Co się upił, to upił,** напи́лся, такъ напи́лся! *Послов.* **Co kraj, to obyczaj,** что́ го́родъ, то но́ровъ, что́ дере́вня, то обы́чай. **U niego co słowo, to kłamstwo,** что ни ска́жетъ, то солжётъ. **Co mu o tém wspomnieć, to płacze,** какъ то́лько напо́мнишь ему́ объ э́томъ, то онъ пла́четъ. **Co inszego,** э́то де́ло друго́е. **Z tym urzędem mam co czynić,** съ э́той до́лжностію у меня́ мно́го де́ла. **Jest wam czego zazdrościć,** есть въ чёмъ вамъ позавидовать. **Niema za co dziękować mu,** не́ за что благодари́ть его́. **Mamy z czego żyć,** у на́съ есть чѣмъ жить. **Daj mi co pieniędzy,** да́йте мнѣ нѣсколько де́негъ. **Co bądź,** *или:* **bądź co, byle co,** что бы ни было, что́-нибудь. **Daj mi co bądź,** дай мнѣ что́-нибу́дь. **Nie mam co robić,** мнѣ не́чего дѣлать. **Co dzień, co dnia,** ка́ждый день, ежедне́вно; **co tydzień, co tygodnia,** ка́ждую недѣлю, еженедѣ́льно; **co miesiąc, co miesiąca,** ка́ждый мѣсяцъ, ежемѣ́сячно. **Co pierwszy miesiąca,** въ ка́ждое пе́рвое число́ мѣсяца. **Co trzy dni,** чрезъ ка́ждые три дня. **Co miał brat mój przyjść, to tylko człowiek od niego przyszedł,** вмѣсто того́ что́бы прити́ брáту, отъ него́ пришёлъ челове́къ *(слуга́)*. **Coby się miał uczyć, to się bawi,** вмѣсто того́ что́бы учи́ться, онъ рѣзвится. **Co tylko, tylko co,** то́лько что. **Tylko com nie upadł,** чуть было́ не упа́лъ я. **Co do mnie, ja się zgadzam,** что́ каса́ется меня́, я согла́сенъ. **Zginęli co do jednego,** всѣ поги́бли до одного́. **Co tu kłopotu,** ско́лько тутъ хлопо́тъ! **Co wdzięków, ско́лько прѣлестей! Co tu tego,** како́е тутъ мно́жество! **Co to za bezwstydność,** что́ за безсты́дство! **Co się ociągasz,** что́ ты ме́длишь, зачѣмъ ты ме́длишь? || **Cóż** (*см.* **jakże**), что́ жъ, ка́къ же? **Cóż, podoba ci się Warszawa?** Что́ жъ, нра́вится тебѣ́ Варша́ва? **Cóż, kiedy biedny,** что́ жъ дѣ́лать, е́сли онъ бѣ́денъ? **A to czemu, или A to dla czego?** Отъ чего́ же э́то, *или* для чего́ же э́то? **O co pójdziem o zakład?** О чёмъ бу́демъ би́ться объ закла́дъ? **Ocz** (*см.* **O co**), о чёмъ? **pocz,** (*см.* **po co**), зачѣмъ? **przecz** (*см.* **przez co**), отъ чего́? **zacz** (*см.* **za co**), за что́? **Coć,** *сокращено см.* **co ci, co tobie? Coć jest, że się krzywisz,** что́ тебѣ́, что́ съ тобо́ю, что ты крив**и́**шься? || *См.* **Coś.**

Codzień, Codziennie, *Нар.* ка́ждый день, каждодне́вно, ежедне́вно, вседне́вно.

Codzienny, ежедне́вный, каждодне́вный, повседне́вный; || насу́щный *(хлѣбъ)*.

Cofać, cofnąć, взять обра́тно, назáдъ; || выводи́ть, вы́вести; || отзывáть, отозвáть; || отмѣня́ть, отмѣни́ть, уничтожáть, уничто́жить. **Cofnąć słowo,** не устоя́ть въ сло́вѣ, не сдержáть обѣща́нія. **Cofnąć co się powiedziało,** отпере́ться, отре́чься отъ свои́хъ словъ. **Cofnąć rozkaz,** отмѣни́ть приказа́ніе. **Cofnąć zegar,** поста́вить часы́ назáдъ, *или* убáвить хóду у часóвъ. **Cofnąć końmi,** попя́тить, осади́ть лошадéй. **Cofnąć posła,** отозвáть посла́нника. **Cofnąć batalijon z wioski,** вы́вести батальóнъ изъ дере́вни. **Cofnąć tłum,** застáвить толпу́ подáться назáдъ, попя́титься. || **Cofać się, Cofnąć się,** удаля́ться, удали́ться; || отступáть, отступи́ть, ретировáться; || пя́титься, попя́титься, подавáться, подáться назáдъ; || * отпира́ться, отпере́ться, отрека́ться, отре́чься *(отъ свои́хъ словъ)*, отступáться, отка́зываться, отказáться (*отъ чего́*).

Cofanie, Cofnienie, -nia, *ср.* вза́тіе назáдъ, обрáтно; || отозва́ніе; || отмѣна, уничтоже́ніе; || осáдка *(лошадéй, экипажа)*. || **Cofanie się,** отступле́ніе, отрече́ніе, отпира́тельство, запира́тельство; || *см.* **Odskok.**

Cofnięty, Cofniony, взя́тый назáдъ, обра́тно; возвращенный; || отóзванный; || отмѣнённый, уничтóженный; || удалённый; || вы́веденный, *см.* **Odwołany.**

Cofny, отрѣши́мый, уничтожáемый, *см.* **Niecofny.**

Cogodzinnie, *Нар.* ежечáсно, всечáсно.

Cogodzinny, ежечáсный, всечáсный.

Cokolwiek, *род. п.* **Czegokolwiek,** нѣ́сколько, мáло-мáльски, ско́лько-нибу́дь. **Jeżeli mam cokolwiek wiary u ciebie,** е́сли ты хоть ско́лько-нибу́дь вѣ́ришь мнѣ. **Cokolwiek przedsięweźmiesz, zawsze ci się uda,** что́бы ты ни предпри́нялъ, всё тебѣ́ удáется. **Cokolwiek bądź,** что́ бы ни́ было, что́ бы ни случи́лось. **Daj mu cokolwiek bądź,** дай ему́ что́-нибу́дь ||

Умен. **Cokolwieczek**, немно́жечко, кро́шечку.

Cokół, Cokuł, -a, *м. Архит.* цо́коль.

Colis (Kolis), *Ком.* ме́сто, ки́па, я́щикъ, свёртокъ съ това́ромъ.

Co-li, *см.* **Li.**

Comber, Czomber, -bra, *м.* (оши́бочно пи́шуть: **Cząber**), спина́ (*зайца, оленя и пр.*); || *Област.* четве́ргъ ма́сляной неде́ли; | пиру́шка въ э́тотъ день.

Comiesięcznie, *Нар.* ежеме́сячно, ка́ждый ме́сяцъ.

Comiesięczny, ежеме́сячный.

Cominutnie, *Нар.* ка́ждую мину́ту, ежемину́тно.

Cominutny, ежемину́тный.

Commitativ, *см.* **Kommitent.**

Comptant, нали́чныя де́ньги. **Per Comptant**, нали́чными де́ньгами.

Compto, *см.* **Konto.**

Coniedzielnie, *Нар.* ка́ждое воскресе́нье, въ ка́ждое воскресе́нье.

Coniedzielny, ка́ждое воскресе́нье быва́ющій.

Conocnie, *Нар.* ка́ждую ночь.

Conocny, ка́ждую ночь быва́ющій.

Córa, -y, Córka, -i, *ж.* дочь.

Coraz, бо́лѣе и бо́лѣе, ка́ждый разъ бо́лѣе и бо́лѣе.

Córeczka, -i, Córunia, -ni, Córuś, -si, *ж. Умен.* до́чка.

Córczyn, Córeczny, дочёрнинъ, дочёрній.

Corocznie, *Нар.* ка́ждый годъ, ежего́дно.

Coroczny, ежего́дный.

Corpus delicti, существо́ преступле́нія, подли́чное.

Coś, Cosiś, *род. п.* **Czegoś, czegosiś**, что́-либо, что́-нибудь, кое-что́, что́-то, нѣчто, ка́къ-то. **Mam ci coś powiedzieć**, мнѣ ну́жно кое-что́ сказа́ть тебѣ. **Zapewne to coś zabawnego**, э́то должно́ быть что́-то заба́вное, смѣшно́е. **Byłem czemsiś**, и я имѣлъ ко́е-како́е значе́ніе, и я что́-нибу́дь зна́чилъ. **Ma coś czarującego w twarzy**, въ ея́ лицѣ́ есть что́-то очарова́тельное. **Coś nie przychodzi, coś go nie widać**, что́-то онъ не прихо́дитъ, и́ли что́-то не ви́дно его́. **Coś mu się to nie podobało**, ка́къ-то э́то не понра́вилось ему́.

Cotrzeciodzienny, быва́ющій *и́ли* случа́ющійся ка́ждые три дня.

Cotrzecioletni, быва́ющій *и́ли* случа́ющійся ка́ждые три го́да.

Cotygodniowy, еженеде́льный.

Cóż, *см.* **Co.**

Cuch, -u, *м.* **Cuchnienie, -nia, Cuchnięcie, -cia**, *ср.* вонь, зловоніе, смрадъ, дурно́й за́пахъ; || *см.* **Czuch.**

Cuchnąć, воня́ть, провоня́ть, смерде́ть, испуска́ть дурно́й за́пахъ, протухнуть.

Cuchnący, вону́чій, смра́дный, зловонный, протухлый.

Cucić, буди́ть, пробужда́ть; || приводи́ть въ чу́вство; || * оживля́ть, возбужда́ть, ободра́ть. || **Cucić się**, пробужда́ться, просыпа́ться; || приходи́ть въ чу́вство; || *оживля́ться, ободра́ться, *см.* **Ocucić, Ocucić się, Ocknąć się, Budzić.**

Cud, -u, *м.* чу́до, ди́во. **To cud piękności**, э́то чу́до красоты́. **Cuda sztuki**, чудеса́ искусства. **Cudem uszedł śmierci**, онъ каки́мъ-то чу́домъ избѣжа́лъ сме́рти. **Co za cud**, что за чу́до! что за ди́во! **Cudów dokazywać**, дѣлать чудеса́, отлича́ться, превзойти́ всѣ ожида́нія; твори́ть, производи́ть чудеса́. **Cudem się stało, że cię widzę**, э́то ди́во, что я ви́жу тебя́. * **Cuda wyprawiać, wyrabiać**, чуде́сить, прока́зничать.

Cudacki, Cudaczny, стра́нный, чу́дный, смѣшно́й, заба́вный; || необыкнове́нный, ди́вный, *см.* **Dziwaczny.**

Cudacznie, Pocudacku, *Нар.* смѣшно́, стра́нно, чудно́.

Cudactwo, -a, *ср. см.* **Dziwactwo.**

Cudaczeć, Cudaczyć się, чуде́сничать, чуде́сить, сумасбро́дничать, поступа́ть стра́нным о́бразомъ, привере́дничать.

Cudaczka, -i, *ж.* чуда́чка, чуде́сница, прока́вница.

Cudak, -a, *м.* чуда́къ, чуде́сникъ, прока́зникъ.

Cudnie, *Нар.* чуде́сно, ди́вно; || чу́дно.

Cudność, -ści, *ж.* чуде́сность, ди́вность, чу́до, ди́во; необыкнове́нная красота́, верхъ совершéнства.

Cudny, чуде́сный, ди́вный, прекра́сный, *см.* **Cudowny.**

Cudo, -a, *ср. см.* **Cud**; || чудо́вище, чу́дище, страши́лище; || чертёнокъ, дьяволёнокъ, бѣсёнокъ.

Cudotwór, -a, *м.* чудо́вище.

Cudotwórca, -y, *м.* чудотво́рецъ.

Cudotwórczy, Cudotwórny, чудотво́рный.

Cudotwórczyni, -ni, *ж.* чудотво́рица.

Cudotworność, -ści, *ж.* чудотво́рная си́ла.

Cudotworny, *см.* **Cudotwórczy.**

Cudotworstwo, *см.* **Cudotworność.**

Cudować, чуде́сить, чуде́сничать, причу́дничать. || **Cudować się**, дивиться, удивля́ться.

Cudownie, *Нар. см.* **Cudnie.**

Cudowność, *см.* **Cudność.**

Cudowny, чуде́сный, чудотво́рный.

Cudzić, чи́стить скребни́цею (*лошадь*); || * прибить, отколоти́ть, вздуть (*кого́*).

Cudzołożca, -y, Cudzołożnik, -a, *м.* прелюбоде́й, наруши́тель супру́жеской вѣрности.

Cudzołożki, *см.* **Cudzołożny.**

Cudzołożnica, -y, *ж.* прелюбоде́йка, наруши́тельница супру́жеской вѣрности.

Cudzołożniczy, незаконорожде́нный. **Dzieci cudzołożnicze**, незаконорожде́нныя дѣти.

Cudzołożnik, *см.* **Cudzołożca.**

Cudzołożny, прелюбодѣ́йный, прелюбодѣ́йственный; || **Cudzołożni**, незаконорождённыя дѣ́ти.

Cudzołożstwo, -a, *ср.* прелюбодѣ́яніе, прелюбодѣ́йство, прелюбодѣ́йная связь.

Cudzołożyć, прелюбодѣ́йствовать, прелюбодѣ́йничать, нарушáть супрýжескую вѣ́рность. || **Cudzołożyć się**, безчéстить себя́ прелюбодѣ́йствомъ.

Cudzoziemczyzna, -y, *ж.* чужезéмщина.

Cudzoziemiec, -mca, *м.* чужезéмецъ, чужестрáнецъ, инострáнецъ, иноземéцъ, пришлéцъ, инородецъ, иноплемéнникъ.

Cudzoziemka, -i, *ж.* чужезéмка, чужестрáнка, инострáнка, иноземка, инородка, иноплемéнница.

Cudzoziemski, чужезéмный, чужестрáнный, инострáнный, иноземный, инородный, иноплемéнный.

Cudzy, чужóй, чýждый, посторóнній.

Cudzysłów, -owu, *м. Грам.* ковы́чка, вноскный знакъ („ ”); || ссы́лка, цитáта.

Cug, -u, *м.* упряжь, запря́жка; || цугъ; || тягá, сквознóй вѣ́теръ, *см.* **Przeciąg.**

Cugiel, -gla, *м.* возжá, пóводъ, уздá, употребúтельнѣе во мн. числѣ: **Cugle**, -gli, вóжи. * **Cugle komu skrócić**, обуздáть кого́, держáть въ рукáхъ, не давáть емý вóли. **Cugli komu popuścić**, дать кому́ вóлю. **Puścić cugle namiętnościom**, дать вóлю своíмъ страстя́мъ. **Popuszczać cugle koniowi**, опустúть поводья́ у лóшади, дать ей вóлю.

Cugowy, упряжнóй.

Cukier, -kru. *м.* сáхаръ.

Cukierek, -rka, *м.* конфéтка. **Cukierki**, -ów, *мн.* конфéты, конфéты, слáсти.

Cukiernia, -ni, *ж.* кондúторская, кондúтерская.

Cukiernica, -y, **Cukierniczka**, -i, *ж.* сáхарница; || жена́ кондúтора, кондúтера.

Cukiernicki *см.* **Cukierniczy.**

Cukiernictwo, -a, *ср.* кондúтерское искýсство.

Cukierniczek, -czka, *м.* мáльчикъ прислýживающій въ кондúтерской.

Cukierniczka, *см.* **Cukiernica.**

Cukierniczy, **Cukiernicki**, кондúторскій, кондúтерскій.

Cukiernik, -a, *м.* кондúтеръ, кондúторъ, конфéтчикъ.

Cukrować, положúть сáхару (*во что́*), приправлáть сáхаромъ, обсáхаривать, насáхаривать. || **Cukrować się**, **Cukrowacieć**, обсáхариваться.

Cukrowanie, -nia, *ср.* обсáхариваніе, приправлéніе сáхаромъ.

Cukrowany, обсáхаренный, припрáвленный сáхаромъ.

Cukrowarz, -a, *м.* сахаровáръ.

Cukrowaty, сáхаристый.

Cukrownia, -ni, *ж.* сáхарный завóдъ, сахаровáрня.

Cukrowny, насáхаренный, подслащённый.

Cukrowy, сáхарный; || слáдкій.

Cukry, -ów, *мн.* конфéты.

Cukrzeć, обсáхариваться.

Cukrzyć, *см.* **Cukrować.**

Cukuł, -u, *м. Арготт. см.* **Cokół.**

Culag, -u, *м.* **Culaga**, -i, *ж.* прибáвка къ жáлованью.

Cuma, -y, *ж.* причáлъ, верёвка *или* канáтъ, котóрымъ прикрѣпля́ется сýдно къ бéрегу.

Cumować, причáливать, привя́зывать сýдно причáломъ.

Cumowanie, nia, *ср.* причáливаніе, привя́зываніе сýдна причáломъ.

Cup! *Звук. см.* **Łup.**

Cupać, (**za kim**), подкрáдываться (*къ кому́*).

Cupel, *см.* **Cypel.**

Cwał, **Czwał**, -u, *м.* галóпъ, опóръ, скачь. **Puścić się cwałem**, пустúться вскачь, во-вéсь опóръ.

Cwalichowy, тúковый, затрапéзный.

Cwałować, скакáть, галопúровать.

Cwelich, -u, *м.* тикъ, затрапéзъ (*матéрія*).

Ćwiartka, -i, *ж.* чéтверть, четвёртая часть, дóля, || четвёртка, четвертýшка. **Ćwiartka papieru**, четвёртка листá бумáги. **Ćwiartka cielęciny**, перéдняя *или* зáдняя часть телятины. **Dzieło to wyszło we ćwiartce**, э́та книга вы́шла въ четвёртую дóлю листá, въ четвёртку.

Ćwiartkowy, четвертнóй. **Książka ćwiartkowa**, книга въ четвёртку.

Ćwiczenie, -nia, *ср.* упражнéніе, тѣлéсное упражнéніе; || занятіе; || трудъ, рабóта; || обучéніе, наставлéніе; || дрессирóвка; || упражнéніе (*въ нáукахъ, искýсствахъ*); || обучéніе (*лóшади*); || бичевáніе, хлестáніе, стегáніе, сѣчéніе (*рóзгами*). * **Wziął ćwiczenie**, его́ высѣкли рóзгами.

Ćwiczony, опытный, искýсный, обучённый, знáющій; || дрессирóванный (*о соба́кѣ*); || вы́ѣзженный, объѣзженный (*о лóшади*); || высѣченный (*рóзгами*).

Ćwiczyć, упражня́ть, обучáть, шкóлить; || бичевáть, хлестáть, стегáть, сѣчь (*рóзгами*). **Ćwiczyć pamięć**, упражня́ть пáмять. **Ćwiczyć żołnierzy**, обучáть солдáтъ. **Ćwiczyć konia**, выѣзжáть, объѣзжáть лóшадь. **Ćwiczyć psy**, дрессировáть собáкъ. || **Ćwiczyć się**, упражня́ться, обучáться, пріучáться, практиковаться; || *см.* **Biczować się.**

Ćwiczyciel, -a, *м.* настáвникъ, учúтель.

Ćwiczycielka, -i, *ж.* настáвница, учúтельница.

Ćwieczek, -czka, *м. Умен.* гвóздикъ, гвоздóкъ, гвоздóчекъ. * **Ma ćwieczek**, онъ помѣша́нъ, не въ своёмъ умѣ.

Ćwieczkować, *см.* **Ćwiekować.**

Ćwieczysty, обúтый гвоздя́ми.

Ćwiek, -a, *м.* гвоздь. * **Wbić komu ćwieka**, озада́чить кого́-нибу́дь. **To nie lada ćwiek**, э́то не шу́тка, есть о чём поду́мать!

Ćwiekarczyk, -a, *м.* подмасте́рье гвоздо́чника, гвоздаря́.

Ćwiekarka, -i, *ж.* жена́ гвоздо́чника, гвоздаря́.

Ćwiekarnia, -ni, *ж.* гвоздо́чный заво́дъ, гвоздильня.

Ćwiekarski, гвоздо́чный.

Ćwiekarstwo, -a, *ср.* гвоздо́чное мастерство́; || гвоздо́чный заво́дъ.

Ćwiekarz, -a, *м.* гвоздо́чникъ, гвоздарь.

Ćwiekować, Ćwieczkować, обива́ть гвоздя́ми; || * бить, туши́ть, колоти́ть, дуба́сить.

Ćwierć, -ci, *ж.* че́тверть, четвёртая часть.

Ćwierćarkuszowy, составля́ющій четвёртую до́лю, четвёртку листа́.

Ćwierćbeczek, -czka, *м. см.* **Antał**.

Ćwierciokrąg, -ęgu, *м.* че́тверть кру́га, *см.* **Kwadrans**.

Ćwierciowy, четвертно́й.

Ćwierćrocznie, *см.* **Kwartalnie**.

Ćwierćroczny, *см.* **Kwartalny**.

Ćwierczeć, Ćwierkać, Ćierkać, Ćwierknąć, сверча́ть, свиристе́ть, верещать (*о сверчкѣ*); || чири́кать, чилика́ть (*о воробьѣ*).

Ćwierk, -u, *м.* сверча́ние (*сверчка*).

Ćwierkanie, -nia, *ср.* сверча́ние (*сверчка*); || чири́канье (*воробья*).

Ćwiertnia, -ni, *ж.* сетьё (*Стар. мѣра 12 четверико́въ*).

Ćwiertować, четвертова́ть.

Ćwiertowanie, -nia, *ср.* четвертова́ніе.

Ćwik, -a, *м.* полукапу́нъ, полухолощённый пѣту́хъ; || **Stary ćwik**, ста́рый и о́пытный солда́тъ; || * ста́рый распу́тникъ; хитре́цъ, лукавецъ; тёртый кала́чъ; || ста́рый карпъ (*рыба*); || лабе́тъ (*ка́рточн. игра́*).

Ćwikła, -y, *ж.* свёкла, *см.* **Burak**; || свекло́вица.

Ćwiklany, свекло́вичный, свеко́льный.

Ćwikiel, -kla, *м.* стре́лка у чулка́, клинъ у руба́хи, у пла́тья и пр., *см.* **Klin**.

Ćwintnal, -a, *м.* дерева́нный гвоздь на суда́хъ, къ кото́рому привя́зываются ханаты.

Ćwizgult, -u, *м.* золота́я бить, листово́е зо́лото, подло́женное серебро́мъ.

Cyanek, -nku, *м. Хим.* синеро́дная кислота́. **Cyanek potaszu**, синеро́дное ка́ли.

Cybant, -a, *м.* рвань, обо́йма, скоба́, желѣзная ско́бка съ ушка́ми, служа́щая къ скрѣпле́нію колёсныхъ ободо́въ и шинъ, *см.* **Wyrwań**.

Cybet, *см.* **Zybet**.

Cybora, -y, *ж. Бот.* морско́й си́тникъ (*расте́ніе*).

Cyborjum, *Нескл. Церк.* дароно́сица, ковче́гъ, въ кото́ромъ но́сятъ запа́сные Дары.

Cybuch, -a, *м.* чубу́къ.

Cybuchowy, чубу́чный.

Cybuia, -i, *ж.* лукъ (*расте́ніе*), *см.* **Cebula**.

Cybuszek, -szka, *м. Умен.* чубучёкъ.

Cyc, -u, *м.* си́тецъ, вы́бойка (*родъ матеріи*).

Cyc, -a, *м.* ти́тька, грудь (*у же́нщины*), *см.* **Cycek**; || вы́мя (*у живо́тныхъ*).

Cycać, соса́ть грудь (*у коя́*), *см.* **Ssać**.

Cycal, -a, *м.* сосу́нъ; || * нѣжо́нка, ба́ловень.

Cycasty, тита́стый.

Cycek, -cka, *м.* ти́тька (*у же́нщины*); || сосо́къ (*у живо́тныхъ*).

Cyckowy, ти́течный, сосково́й.

Cycoch, -a, **Cycoń**, -nia, *м. см.* **Cycal**.

Cycowaty, сосковатый.

Cycowy, си́тцевый, вы́бойчатый.

Cyfra, -y, *ж.* ци́фра, чи́сленный знакъ; || шифръ, та́йное письмо́; || ве́нзель, вензелёвое и́мя; || * нуль, *см.* **Zero**. **Być cyfrą**, быть ничто́жнымъ челове́комъ, ничто́жнѣйшею ли́чностію.

Cyfrować, цифрова́ть, счита́ть ци́фрами; || написа́ть ци́фрами (*письмо́*); || *Муз.* шифрова́ть, цифрова́ть.

Cyfrowanie, -nia, *ср.* цифрова́ніе; || нумерова́ніе, нумера́ція; || поме́та.

Cyfrowy, ци́фирный.

Cyga -i, *ж.* куба́рь; волчо́къ, *см.* **Bąk, Fryga**.

Cygan, -a, *м.* цыга́нъ; || * обма́нщикъ, плутъ.

Cyganek, -nka, *м.* складно́й но́жикъ.

Cyganić, цыга́нить, пересмѣха́ть, пересужда́ть.

Cyganię, -ęcia, *ср.* цыганёнокъ.

Cyganka, -i, *ж.* цыга́нка; || * обма́нщица, плутовка.

Cygański, цыга́нскій.

Cygaństwo, -a, *ср.* цыга́нство, плутовство́, обма́нъ.

Cykada, Cykata, -y, *ж.* цука́тъ, лимо́нная ко́рка въ са́харѣ.

Cykl, -u, *м. Астрон.* кругъ (*со́лнечный*); || **Cykl epiczny**, эпи́ческій циклъ.

Cykliczny, цикли́ческій (*о поэтахъ*).

Cyklop, -a, *м.* цикло́пъ (*одноглазый великанъ*); || цикло́пъ, одногла́зка (*ра́кообразная*); || * одногла́зый (*человѣкъ*).

Cyklopejski, циклопи́ческій.

Cykorja, -ji, *ж. Бот.* цико́рій; || цико́рный ко́фе.

Cykorjowy, цико́рный.

Cykuta, -y, *ж. Бот. см.* **Świnia, Wesz**; || болиголо́въ, оме́гъ; || цику́та, вѣхъ (*расте́ніе и отра́ва*).

Cyl, *см.* **Cél**.

Cylować, *см.* **Célować**.

Cylinder, -dra, *м.* валъ, цили́ндръ; || като́къ; || кру́глая шля́па.

Cylindrowy, цилиндри́ческій.

Cylindryczny, *см.* **Cylindrowy**.

Cymbał, -u, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Cymbały**, -ów, цымба́лы, *Муз.*; || **Cymbał zegarowy**, бой, боево́й прибо́ръ (*въ часа́хъ*);

|| * *Prost.* за́дница; || **Cymbał**, **-a**, *m.* глупе́цъ, остолопъ.

Cymbalista, **-y**, *m. Muz.* цымбали́стъ.

Cymborjum, *s.m.* **Cyborjum.**

Cyment, *s.m.* **Cement.**

Cymes, *Neskl.* употребля́ется въ сле́дующемъ жидо́вскомъ выраже́нiи: **Sam cymes**, прія́тнѣе ничего́ не мо́жетъ быть; са́мое лу́чшее, лу́чше нельзя́; са́мый смакъ.

Cyna, **-y**, *ж.* о́лово. **Cyna płatkowa do zwierciadeł**, зеркальная фо́льга. **Cynę pobielać**, лудить.

Cynadry, **-ów**, *мн. Рыб.* потроха́ изъ трески; || по́чки, *s.m.* **Nerki.**

Cynamon, **-a**, *м.* кори́чневый лавръ (*де́рево*); || кори́ца.

Cynamonówka, **Cynamonka**, **-i**, *ж.* вино́, насто́янное на кори́цѣ, кори́чневая насто́йка.

Cynamonowy, кори́чневый, кори́чный, свойственный кори́цѣ, приготовленный изъ кори́цы, имѣющій цвѣтъ кори́цы. **Drzewo cynamonowe**, кори́чневое де́рево. **Kora cynamonowa**, кори́ца.

Cyndal, **Cyndał**, *s.m.* **Sandal.**

Cyndalowy, *s.m.* **Sandalowy.**

Cynefelja, *s.m.* **Cynefelja.**

Cyngiel, **-gla**, *м.* спусковáя собáчка (*у ружья́*).

Cynk, **-u**, *м.* цинкъ, шпіа́утеръ.

Cynkować, цинкова́ть; || *Горн.* кова́ть желѣзо, обминáть кри́цу подъ кри́чнымъ мо́лотомъ.

Cynkowy, ци́нковый.

Cynober, **-bru**, *м. Хим.* ки́новарь.

Cynobrowy, ки́новарный.

Cynofelja, **-ji**, *ж.* олови́нные листы́.

Cynować, лудить.

Cynowy, олови́нный.

Cypel, **-pla**, *м.* мысъ, носъ, *s.m.* **Przylądek**; || гре́бень, верши́на (*горы, скалы*).

Cyprys, **-a**, или **u**, *м.* кипари́съ (*де́рево*).

Cyprysowy, кипари́совый, кипари́сный.

Cyra, **Céra**, **-y**, *ж.* што́панье, почи́нка, *s.m.* **Cyrować**; || рубе́цъ на лицѣ, шрамъ.

Cyranka, **-i**, *ж. Зоол.* чиро́къ (*ма́лая у́тка*).

Cyrenajskie ziele, *Бот.* чо́ртово дерьмо́ (*расте́нie*).

Cyrk, **-u**, *м.* циркъ (*для различныхъ зрѣлищъ*). *s.m.* **Igrzyska.**

Cyrkiel, **Cérkiel**, **-kla**, *м.* ци́ркуль.

Cyrkielnik, **Cérkielnik**, **-a**, *м.* ма́стеръ математи́ческихъ инструме́нтовъ, ци́ркулей и пр.

Cyrkiłować, **Cérkiłować**, вымѣря́ть, размѣря́ть ци́ркулемъ.

Cyrkiłowy, ци́ркульный.

Cyrkuł, **-u**, *м. s.m.* **Koło**, **Obwód**; || о́кругъ; || уча́стокъ, часть го́рода, кварта́лъ.

Cyrkulacja, **-ji**, *ж.* обращéнie, оборо́тъ; || * ходъ; || движéнie, прое́здъ, ходьба́. **Cyrkulacja krwi**, кровообращéнie.

Cyrkularny, *s.m.* **Obwodowy**; || *s.m.* **Okólny.**

Cyrkularz, **-a**, *м. s.m.* **Okólnik.**

Cyrkulować, обраща́ться, дви́гаться; ходи́ть, е́здить; || распространя́ться. *См.* **Biegać**, **Obiegać**, **Chodzić**, **Krążyć.**

Cyrkułowy, окружно́й, участко́вый.

Cyrograf, **-u**, *м. Стар.* двойна́я рукопи́сная кре́пость, заёмное обяза́тельство; кабала́; || за́пись своéй души́ дья́волу.

Cyrografowy, относя́щiйся къ заёмному обяза́тельству, *s.m.* **Cyrograf.**

Cyrować, **Zacyrować**, што́пать, зашто́пать, *s.m.* **Cérować.**

Cyrowanie, **-nia**, *ср.* што́панье, *s.m.* **Cérowanie.**

Cyrulicki, *s.m.* **Cyruliczy.**

Cyrulictwo, **-a**, *ср. s.m.* **Barwierstwo.**

Cyruliczek, **-czka**, *м.* цырю́льничiй ученикъ.

Cyrulicza, **-i**, *ж.* жена́ цырю́льника.

Cyrulicy, **Cyrulicki**, цырю́льничiй.

Cyrulik, **-a**, *м.* цырю́льникъ, брадобре́й.

Cyś, **-sia**, *м. Умен.* сосо́къ, ти́течька.

Cysterna, **-y**, *ж.* водоёмъ, цисте́рна, водохрани́лище.

Cysterka, **-i**, *ж.* мона́хиня о́рдена св. Берна́рда.

Cysters, **-a**, *м.* мона́хъ о́рдена св. Берна́рда.

Cysterski, принадлежа́щiй о́рдену св. Берна́рда.

Cyt! *Межд.* тсъ! цыцъ! ти́ше! молча́ть!

Cytacja, **-ji**, **Cytata**, **-y**, *ж.* ссы́лка, цита́та; || *Юрид.* по́зывъ, сро́чная, *s.m.* **Pozew.** || **Cytacja z Wirgiliusza**, ссы́лка на Виргилiя.

Cytadela, **-i**, *ж.* цитаде́ль, кре́пость.

Cytara, *s.m.* **Cytra.**

Cytarzysta, *s.m.* **Cytrzysta.**

Cytować, *Юрид.* позва́ть къ суду́; || ссыла́ться (*на авторо́въ*).

Cytowanie, **-nia**, *ср.* ссы́лка (*на а́втора*).

Cytr, **-u**, *м. Бот.* лимо́нное де́рево.

Cytra, **Cytara**, **-y**, *Муз.* ци́тра.

Cytrowy, лимо́нный; || лимо́ннаго цвѣта.

Cytryna, **-y**, *ж.* лимо́нъ.

Cytryniasty, имѣющій видъ лимо́на.

Cytrynowy, лимо́нный, *s.m.* **Cytrowy. Sok cytrynowy**, лимо́нный сокъ, лимо́нная кислота́. **Kolor cytrynowy**, лимо́нный цвѣтъ.

Cytrzysta, **-y**, *м.* игра́ющiй на ци́трѣ.

Cytwar, **-u**, *м. Бот.* цытва́ръ, цытва́рный ко́рень.

Cytwarowy, цытва́рный.

Cywa, **Cywka**, *s.m.* **Céwa.**

Cywilizacja, **-ji**, *ж.* просвѣще́нie, образо́ванность, цивилиза́цiя; || гражда́нственность.

Cywilizować, **Ucywilizować**, просвѣща́ть, просвѣти́ть; образо́вывать, образова́ть; смягча́ть нра́вы; || **Cywilizować się**, просвѣща́ться, образо́вываться, цивилизова́ться.

Cywilizowanie, **-nia**, *ср. s.m.* **Cywilizacja.**

Cywilizowany, просвѣщённый, образо́ванный, цивилизо́ванный.

Cywilnie, *Нар.* по граждáнски, граждáнскимъ судóмъ. **Cywilnie zmarły**, осуждённый на граждáнскую смерть. **Cywilnie odpowiedzialny**, подлежáщій граждáнскому взысканію.

Cywilność, -ści, граждáнское сослóвіе; || свѣ́тское состоя́ніе; || граждáнственность.

Cywilny, граждáнскій, стáтскій. **Stan cywilny**, граждáнское сослóвіе. **Śmierć cywilna**, граждáнская смерть. **Ubiór cywilny**, стáтское плáтье. || **Cywilny, -ego**, *м.* стáтскій, невоéнный (*чиновникъ*); чáстный человѣ́къ. **Być ubranym po cywilnemu**, одѣ́ться въ стáтское плáтье.

Czaban, -a, *м. Област.* крýпный, большóй волъ (*подóльскій*).

Czabanka, -i, *ж.* крýпная, большáя корóва (*подóльская*).

Cząber, -bru, Cząbr, -bru, *м. Бот.* Богорóдская трава́. **Cząber egredowy**, чабéръ.

Czach, -u, *м.* шáхта, рудокóпная я́ма.

Czad, *см.* **Swąd**.

Czaić się, сторожи́ть, караýлить; || подстерегáть; || поджидáть, дожидáться; || подкрáдываться, крáсться.

Czajczy, чáйкинъ, принадлежáщій чáйкѣ.

Czajka, -i, *ж. Зоол.* чáйка (*птица*); || сýдно. **Most na czajkach**, мостъ судóвый, на судáхъ.

Czajkista, -y, *м.* служáщій на судáхъ, *см.* **Czajka**.

Czakan, Czekan, -a, *м.* чеканъ (*музык. инструмéнтъ*).

Czał, -u, *м. Неуп.* тылъ, *см.* **Tył**.

Czałbatka, Szczałbatka, -i, *ж. Неуп.* чéрепъ (*головнóй*).

Czamara, -y, *ж.* симáра, подрáсникъ; || длúнное покрывáло (*для умéршей жéнщины*).

Czamarka, -i, *ж.* родъ венгéрки.сертукá.

Czamboł, Czambuł, -u, *м.* набѣ́гъ, нашéствіе, вторжéніе. **W czamboł**, *Нар.* изобúльно, вдóволь; || во вéсь опóръ, вскачь, въ галóпъ. **W czamboł konia puścić (w cwał)**, пустúть лóшадь во вéсь опóръ. **W czambule**, спѣ́шно, съ торопли́востію.

Czamlet, -u, *ж. см.* **Kamlot**.

Czanka, -i, *ж.* мундштýчныя удилá.

Czapczyna, -y, *ж. Умен.* шляпёнка.

Czepczysko, -a, *ср.* шля́пища.

Czapeczka, -i, *ж.* шáпочка.

Czapecznik, -a, *м.* шáпочникъ.

Czapiga, *см.* **Czepiga**.

Czapka, -i, *ж.* шáпка; || *Хим.* **Czapka alembikowa**, колпáкъ (*у алéмбика*).

Czapkować, нúзко клáняться (*кому́*).

Czapkowanie, -nia, *ср.* снáтіе шáпки, нúзкій поклóнъ.

Czapkowniś, -sia, Czapkujący, -ego, *м.* поклóнщикъ, низкопоклóнникъ.

Czapkowy, шáпочный.

Czapla -i, *ж.* чáпля, цáпля, чапýра (*птица*).

Czaplę, -ęcia, *ср.* мáленькая цáпля, цаплёнокъ.

Czapli, цáплинъ, принадлежáщій цáплѣ. **Kita czapla**, пукъ хвостовúхъ пéрьевъ цáпли.

Czapnictwo, -a, *ср.* шáпочное мастерствó.

Czapniczy, шáпочный.

Czapnik, *см.* **Czapecznik**.

Czapracznik, -a, *м.* чапрáчный мáстеръ.

Czaprak, -a, *м.* чапрáкъ, попóна.

Czapstrzyk, *см.* **Capstrzyk**.

Czara, -y, *ж.* чáра, кýбокъ; || **Czara wulkanu**, жерлó, горловúна, крáтеръ (*у отнедышущей горы*).

Czary, -ów, *мн.* чáры, волшéбство, колдовствó, обая́ніе; || * **очаровáтельность, прéлесть**, *см.* **Urok**.

Czarci, чóртовъ, чертóвскій, дья́вольскій, бѣсóвскій. **Czarcie łajno**, воню́чая камéдь. *Бот.* **Czarci korzeń**, сúній кóрень, волчій кóрень (*растéніе*). **Czarcie jagody**, краса́вица, сóнная óдурь (*растéніе*).

Czarcik, -a, *м.* чертёнокъ, дьяволёнокъ, бѣсёнокъ.

Czarka, Czareczka, -i, *ж.* чáрка, чáрочка, стакáнчикъ; || *см.* **Filiżanka**; || *Бот.* **Czarki**, *мн.* червянúца (*растéніе*), *см.* **Czerwieniec, Miodunka**.

Czarniawość, -ści, *ж.* черновáтость; || смýглость (*лица́*).

Czarniawy, Czarnawy, Czernawy, черновáтый; || смýглый (*о цвѣтѣ лица́*), *см.* **Smagławy**.

Czarniuchny, Czarniutki, Czarniuteńki, Czarniusieńki, чёрненькій, чернёхонекъ, чернёшенекъ.

Czarno, *Нар.* черно́. **Czarno się nosić**, одѣ́ваться въ чёрное плáтье, ходúть въ чёрномъ. **Ufarbować na czarno**, вы́красить чёрною крáскою.

Czarnobarwny, Czarnobarwy, черноцвѣтный.

Czarnobłady, синевáтый, багрóвый.

Czarnobłękitny, темносúній.

Czarnobrewa, Czarnobrywa, -y, *Умен.* **Czarnobrewka, Czarnobrywka, -i**, *ж.* чернобрóвка.

Czarnobrewy, чернобрóвый.

Czarnobyl, -a, *м. Бот.* чернобы́льникъ (*растéніе*).

Czarnogłów, -owa, *м. Бот.* бедренéцъ (*растéніе*).

Czarnogłówka, -i, *ж. Зоол.* зúнька, синúца (*птица*).

Czarnogłowy, черноголóвый.

Czarnokrusz, -u, *м. Минер.* смолúстая рудá.

Czarnoksięzki, чернокни́жный, чародéйный, волшéбный.

Czarnoksiężnica, -y, *ж.* чернокни́жница, волше́бница, чародѣ́йка, колду́нья, *см.* **Czarodziejka, Czarownica.**

Czarnoksiężniczy, *см.* **Czarnoksięzki**; || *см.* **Czarnoksiężnikowy.**

Czarnoksiężnik, -a, *м.* чернокни́жникъ, волше́бникъ, чародѣ́й, колду́нъ, *см.* **Czarodziej, Czarownik.**

Czarnoksiężnikowy, принадлежа́щій чернокни́жнику.

Czarnoksięztwo, -a, *ср.* чернокни́жество, чернокни́жіе, чёрная ма́гія, чародѣ́йство, волше́бство, колдовство́, *см.* **Czarodziejstwo, Czarownictwo, Czarowność.**

Czarnokwit, -u, *Бот.* двулепе́тникъ, колдуно́ва трава́, чаровни́ца.

Czarnolicy, сму́глый (*лицо́мъ*).

Czarnomorski, Черномо́рскій.

Czarnomorzec, -orca, *м.* Черномо́рецъ, жи́тель берего́въ Чёрнаго мо́ря.

Czarnooki, чернооко́й, черноглазый.

Czarność, -ści, *ж.* чёрность, чернота́.

Czarnosiny, синева́тый, багро́вый.

Czarnowłosy, черноволо́сый.

Czarnoziem, -u, *м.* черноземъ.

Czarnucha, -y, *Умен.* **Czarnuszka**, -i, *ж. Бот.* черну́ха, черну́шка (*расте́ніе*); || спорынья́, головня́, ржа́вчина (*въ хлѣбѣ*).

Czarny, чёрный, чёренъ. **Czarny las**, чёрный, ли́ственный лѣсъ. *Охот.* **Jechać na czarne pole**, *или* **Na czarny zwierz jechać**, охо́титься на кабана́, на ве́пря. **Pokój wybity czarnem**, ко́мната, оби́тая чёрнымъ (*сукно́мъ и т. п.*). **Chodzić w czarném**, ходи́ть въ чёрномъ, носи́ть чёрное пла́тье. **Czarne na białem**, пи́сьменное обѣща́ніе, доказа́тельство на письмѣ. **Na czarno**, начерно́. *Бот.* **Czarne ziele**, вѣ́трениця, сопъ, чёрное зе́лье.

Czarodziéj, чародѣ́й, волше́бникъ, колду́нъ, зна́харь, зна́хорь.

Czarodziejka, -i, *ж.* чародѣ́йка, волше́бница, колду́нья; || * очарова́тельница.

Czarodziejski, чародѣ́йный, чародѣ́йственный; || очарова́тельный, волше́бный, *см.* **Czarowny, Czarujący.**

Czarodziejsko, *Нар.* волше́бнымъ о́бразомъ.

Czarodziejstwo, -a, *ср.* чёрная ма́гія, чародѣ́йство; || * волше́бство, очарова́ніе.

Czarować, Oczarować, Zaczarować, чарова́ть, зачаро́вывать; околдо́вывать, околдова́ть; по́ртить, испо́ртить; || * очаро́вывать, очарова́ть; обворажи́вать, обворожи́ть; прельща́ть, прельсти́ть; восхища́ть, восхити́ть, *см.* **Omamić.**

Czarowanie, *см.* **Oczarowanie.**

Czarownica, -y, *ж.* колду́нья, волше́бница, чародѣ́йка, ворожея́, зна́харка.

Czarowniczy, чародѣ́йственный, волше́бный, маги́ческій.

Czarownie, *Нар.* маги́чески, сла́вно волше́бства, волше́бно.

Czarownik, -a, *м.* волше́бникъ, чародѣ́й, колду́нъ, зна́харь, зна́хорь; || *Бот. см.* **Czarnokwit.**

Czarowny, волше́бный, чародѣ́йный; || * очарова́тельный, восхити́тельный, плѣни́тельный, обворожи́тельный.

Czart, -a, *м.* чёртъ, *см.* **Bies, Djabeł Licho.**

Czartopłoch, -a, *м. Бот.* чертополо́хъ; || родъ ядови́тыхъ грибо́въ, (*мухомо́ры и поганки*); || древе́сная гу́бка; || * заклина́тель бѣсо́въ.

Czartostwo, -a, *ср.* чертовщи́на, дья́вольщина; || *Собир.* че́рти, дья́волы.

Czartowski, Czartowy, черто́вскій, дья́вольскій, *см.* **Czarci, Djabelski.**

Czarujący, очарова́тельный, обворожи́тельный.

Czas, -u, *м.* вре́мя. **Czas jakiś**, *или* **jakiś czas**, нѣкоторое вре́мя, въ продолже́ніе нѣкотораго вре́мени. **Będzie na to czas**, на э́то ещё бу́детъ вре́мя. **W krótkim czasie**, въ ско́ромъ вре́мени, въ коро́ткое вре́мя. **W on czas**, *или* **onego czasu**, въ то вре́мя. **Za naszych czasów**, въ на́ше вре́мя, въ на́ши времена́, въ нашъ вѣкъ. **Za czasów Augusta**, во времена́ Августа. **Od tego czasu**, съ того́ вре́мени, съ тѣхъ поръ, отны́нѣ **Do tego czasu**, до того́ вре́мени, до си́хъ поръ, *см.* **Dotychczas, Do czasu**, вре́менно, на вре́мя, до поры́ до вре́мени. **Przed niedawnym czasem**, въ недавнее вре́мя, недавно тому́ наза́дъ. **Jeszcze na czas zajdziemy**, мы придёмъ ещё во́ время, въ по́ру. **Przed czasem**, преждевре́менно, заблаговре́менно, *см.* **Przedwcześnie. Przed czasy**, въ ста́рыя времена́. **Po czasie**, ужь по́здно. **Na czas, w sam czas**, во́ время, въ са́мое вре́мя, въ са́мую по́ру. **Nie w czas**, не во́ время, не вре́мя, *см.* **Niewcześnie. Nie w czas teraz**, тепе́рь не вре́мя. **Czas trawi na niczem**, попусту́ тера́етъ вре́мя. **Zyskać na czasie**, вы́играть вре́мя. **Czasy nie są po temu**, тепе́рь уже́ не то вре́мя, не тѣ времена́. **Piękny czas (na dworze)**, хоро́шая, прекра́сная пого́да, вёдро, прекра́сное вре́мя. **Brzydki czas**, дурна́я, нена́стная пого́да, непого́да, нена́стье, нена́стное вре́мя. || **Na czasie**, *или* **na czasach kobieta**, бере́менная же́нщина. **Czasy u kobiet**, ме́сячное очище́ніе. || *Грам.* **Czas, Czasy**, вре́мя, времена́. **Czas teraźniejszy**, настоя́щее вре́мя; **czas przeszły**, проше́дшее вре́мя; **czas przyszły**, бу́дущее вре́мя. || **Czasem, czasami**, иногда́, по временамъ, вре́мя отъ вре́мени. **W przyzwoitym czasie**, въ удо́бное вре́мя. **W każdym czasie**, во вся́кое вре́мя.

Czasopis, -a, *м.* хронолóгъ, лѣтосчисли́тель, *см.* **Czasopisarz**; || **Czasopis**, -u, *м.* хронолóгія, лѣтосчисле́ніе (*хронологи́ческое свѣдѣніе*).

Czasopisarski, принадлежа́щій хронолóгу.

Czasopisarstwo, хронологія, лѣтосчисленіе (*наука*).

Czasopisarz, **-a**, *м.* хронологъ, лѣтосчислитель, свѣдущій въ хронологіи *или* занимающійся хронологіею.

Czasopismo, **-a**, *ср.* періодическое, повременное изданіе; || временникъ.

Czasować, *Грам.* спрягать (*глаголь*).

Czasowanie, **-nia**, *ср. Грам.* спряженіе (*глагола*).

Czasownik, **-a**, *м. Грам.* глаголъ.

Czasowny, *Грам.* спрягаемый.

Czasowość, срочность, *см.* **Doczasowość**, **Doczesność**.

Czasowy, временный; || срочный, *см.* **Doczasowy**, **Doczesny**.

Cząstka, **-i**, *ж.* часть, доля, участокъ; || * участіе; || участь, жребій. *Умен.* **Cząsteczka**, частица, частичка, *см.* **Część**.

Cząstkowo, **Cząstkowie**, *Нар.* по частямъ, частями, *см.* **Częściowo**.

Cząstkowy, частный; || дробный, розничный; || отдѣльный; || участковый, раздѣленный на участки. **Cząstkowa sprzedaż**, розничная продажа.

Czasza, **-y**, *ж.* чаша, чара, кубокъ; || жерло, горловина, кратеръ (*у огнедышущей горы*); || водоемъ, бассейнъ; || *см.* **Koncha**.

Czaszka, **-i**, *ж. Анат.* черепъ головной; || *Анат.* вертлюжная впадина; || котиль (*мѣра для жидкостей или сыпучихъ тѣлъ*); || **Czaszka goleniowa**, колѣнная чашка.

Czaszkowaty, чашковидный.

Czata, **-y**, *ж.* **Czaty**, **-ów**, *мн.* часовой, часы; || смѣна, отрядъ солдатъ, назначенный для стражи на мѣсто другаго; || караулъ, дозоръ; || засада, сторожа. **Stać na czatach**, стоять на часахъ. **Czaty rozstawić**, поставить часовыхъ.

Czatnik, **Czatownik**, **-a**, *м.* караульщикъ, дозорный, сторожъ; || часовой.

Czatować, подстерегать; || сторожить, караулить; || * поджидать, дожидаться; выжидать.

Czatowanie, **-nia**, *ср.* подстереганіе, подсматриваніе, выжиданіе, *см.* **Czata**, **Czychanie**, **Dybanie**.

Czatownik, *см.* **Czatnik**.

Czatowy, **Czatowny**, **Czatny**, караульный, сторожевой; || * осторожный, опасливый.

Czcić, чтить, почитать, уважать (*кого*), благоговѣть (*передъ кѣмъ*); || поклоняться (*кому*), обожать (*кого*).

Czciciel, **-a**, *м.* почитатель, поклонникъ, обожатель; || *Стар.* читатель.

Czcicielka, **-i**, *ж.* почитательница, поклонница, обожательница.

Czcigodność, **-ści**, *ж.* почтенность.

Czcigodny, достойный уваженія, почтенія; достопочтенный, почетный; || достойный обожанія, обожаемый.

Czcilubny, честолюбивый.

Czcionka, **-i**, *ж.* шрифтъ, типографская буква.

Czczenie, **-nia**, *ср.* почитаніе.

Czczo, натощакъ, *Нар.*, употребляется въ слѣдующихъ выраженіяхъ: **Czczo mi jest**, **czcze mi w żołądku**, я голоденъ, у меня тощій желудокъ. **Być naczczo**, быть натощакъ, на тощій желудокъ.

Czczość, **-ści**, *ж.* пустота, пустое мѣсто; || суетность, тщета, ничтожество. **Czczość w żołądku**, пустота въ желудкѣ. **Czczość w życiu**, суетность жизни, ничтожество жизни.

Czczy, пустой, тощій; || безплодный, безполезный; || суетный, тщетный, напрасный.

Czczyć się, *см.* **Chlić się**, **Chnić się**.

Czczyca, **-y**, *ж.* тошнота, дурнота, *см.* **Ckliwość**, **Nudność**.

Czczyn, **-u**, *м.* нижній сводъ въ домнѣ.

Czechoł, **Czechoł**, **-a**, *м.* **Czechło**, **-a**, *ср. Стар.* рубашка, въ особенности женская, *см.* **Gzło**, **Gziełko**; || саванъ; || чехолъ, чахолъ (*для покрыванія вещей*).

Czechrać, *см.* **Czochrać**.

Czechrzyca, **-y**, *ж. Бот.* кервель (*растеніе*).

Czeczotka, **-i**, *ж.* чечетка (*птица*); || конопляника (*птица*).

Czeczuga, **-i**, *ж.* стерлядь (*рыба*).

Czekać, ждать, ожидать, дожидаться, подождать (*кого*, *чего*).

Czekanie, **-nia**, *ср.* ожиданіе.

Czekan, **-a**, *м.* чеканъ, старинное оружіе, состоявшее изъ металлическаго молота, насаженнаго на топорище; || *см.* **Czakan**.

Czekolada, **Czekolada**, **-y**, *ж.* шоколадъ.

Czekoladniczy, **Czekoladniczy**, принадлежащій торгующему шоколадомъ.

Czekoladnik, **Czekoladnik**, **-a**, *м.* торгующій шоколадомъ *или* приготовляющій шоколадъ.

Czekoladowy, **Czekoladowy**, шоколадный.

Czeladka, **-i**, *ж. Умен. от.* **Czeladź**.

Czeladne, **-ego**, *ср.* плата за прокормленіе, содержаніе прислуги.

Czeladniczek, **-czka**, *м. Умен. см.* **Czeladnik**.

Czeladnik, **-a**, *м.* челядинецъ, челядникъ, слуга, прислужникъ; || подмастерье (*у ремесленника*); || сидѣлецъ (*въ лавкѣ*), прикащикъ; || **Czeladnicy**, *мн. от.* **Czeladź**.

Czeladnie, *Нар.* съ толпою слугъ.

Czeladny, челядный, служительскій, лакейскій. **Izba czeladna**, челядня, людская, лакейская (*изба*, *комната*). **Chleb czeladny**, домашній, простой хлѣбъ. **Ojciec czeladny**, хозяинъ дома. **Matka czeladna**, хозяйка дома.

Czeladź, **-dzi**, *ж. Умен.* **Czeladka**, **-dki**, челядь, дворовые слуги, домочадцы, прислуга; || *Собир.* подмастерья (*у ремесленника*); || **Czeladź dworna**, дворовые

ло́ди); || *Воен.* обо́зные служи́тели, деньщики́.

Czoło (na), *см.* **Czoło.**

Czelność, -ści, *ж.* де́рзость, на́глость, безсты́дство, *см.* **Bezczelność.**

Czelny, *Анат.* ло́бный; || лицево́й; || гла́вный, первене́ствующій; || * де́рзкій, на́глый, безсты́дный.

Czeluść, -ści, *ж. Анат.* и *Зоол.* че́люсть, *см.* **Szczęka**; || отве́рстіе, у́стье (*пещеры*).

Czeluściowy, *Анат.* че́люстный. **Gruczołki czeluściowe**, че́люстныя желёзы. **Rura czeluściowa**, печна́я трубы́.

Czém (*творит. п. мьст.* **Co**, *что́*), чѣмъ. **Czém więcéj, tém lepiéj**, чѣмъ бо́льше, тѣмъ лу́чше. **Czém prędzéj**, какъ мо́жно скорѣе.

Czemu, *см.* **Co**, для чего́, за что́, зачѣмъ, начто́, ра́ди чего́, къ чему́, почему́, отчего́.

Czep, -u, *см.* **Czepiec.**

Czépek, Czypek, -a, Czépeczek, Czypeczek, -czka, *м.* чепе́цъ, че́пчикъ. * **W czépku się urodził**, онъ роди́лся въ сорочкѣ, счастливъ, *см.* **Czepiec.**

Czepiać, зацѣпля́ть, задѣва́ть; || вѣшать; || привя́зывать, прикалывать. || **Czepiać się, Czepić się**, зацѣпля́ться, задѣва́ться; || вѣшаться; || привя́зываться, прицѣпля́ться; || цѣпля́ться, хвата́ться, бра́ться, принима́ться; || ли́пнуть, прилипа́ть, приставать. **Czepiają się mnie, jakbym ja co do tego należał**, прицѣпля́ются или пристаю́тъ ко мнѣ, какъ бу́дто я принима́лъ въ э́томъ уча́стіе. **Nic go to się nie czepia**, э́то не производи́тъ на него́ никако́го вліянія. **Ta farba nie czepia się muru**, э́та кра́ска не пристаётъ къ стѣнѣ. **Smoła czepia się rąk**, смола́ пристаётъ, ли́пнетъ, прилипа́етъ къ рука́мъ.

Czepić, надѣва́ть (*кому́*) че́пчикъ, убира́ть (*кому́*) го́лову. **Czepić pannę młodą**, надѣва́ть невѣстѣ че́пчикъ на го́лову по́слѣ вѣнца́ (*свадебный обря́дъ*). **Czepić kogo kwiatami**, убира́ть кого́ цвѣта́ми.

Czépiec, -pca, Czépek, -a, *м. Мед.* блона́, мѣсто, послѣдъ (*у родильницы*); || сорочка (*у новорожденнаго*); || рубе́цъ (*второй желу́докъ у жвачныхъ животныхъ*); || *Бот.* чѣшикъ (*расте́ніе*); || *Анат.* и *Бот.* оболо́чка, плева́; || вьющіяся расте́нія.

Czepiga, Czapiga, -i, *ж. Агр.* коза́чка, рукоя́тка у плуга́; || *Зоол.* свиристе́ль (*пти́ца*).

Czerak, -a, *м. Мед.* нары́въ, чи́рей.

Czereda, -y, *ж.* дли́нный ря́дъ; || ку́ча, толпа́, *см.* **Kupa, Zgraja.**

Czeremcha, Czaromcha, Czeromcha, -y, *ж. Бот.* черёмха, черёмуха (*де́рево*); || чёрная смороди́на.

Czerep, -a, *м.* че́репъ головно́й; || *Горн.* рудно́й мѣшо́къ.

Czerepa, -y, *ж. областн.* черепо́къ, *см.* **Skorupa.**

Czerepacha, Czerpacha, -y, *ж. см.* **Żółw**; || *см.* **Repucha.**

Czereśnia, Czeresznia, -ni, *ж. см.* **Trześnia.**

Czerkas, Czerkies, -u, *м.* ткань изъ шёрсти съ бума́гою; || * смѣльча́къ, молоде́цъ, *см.* **Junak.**

Czerkieski, * щеголева́тый, ло́вкій; || плохо́й, сдѣланный на ско́рую ру́ку. **Czerkiesko, Peczerkiesku**, *Нар.* ло́вко, прово́рно.

Czerń, -ni, *ж.* чёрный цвѣтъ, чёрная оде́жда; || чернь, простой наро́дъ; || *Минер.* чернь, чёрное земляни́стое вещество́.

Czerniący, клеветни́чій, поноси́тельный, безславящій, очёрнивающій.

Czernić, черни́ть, покрыва́ть чёрною кра́ской; || мара́ть, па́чкать; || * черни́ть, клевета́ть, злосло́вить, хули́ть, обноси́ть, поро́чить, срами́ть, позо́рить. || **Czernić się**, чернѣть; || конте́ть; || черни́ть себя́ (*что́*); || * срами́ться, позо́риться.

Czernica, -y, *ж. Зоол.* лету́чая волосо́тка (*моллю́ск*); || *Бот.* черни́ка (*вересковое (расте́ніе)*.

Czerniciel, -a, *м.* поноси́тель, хули́тель, клеветни́къ.

Czernicielka, -i, *ж.* поноси́тельница, хули́тельница, клеветни́ца.

Czerniczek, -czka, *м. Зоол.* трясогу́зка, черноголо́вка (*пти́ца*).

Czernidło, -a, *ср.* чёрная кра́ска; || чёрнядь, чёрнедь. **Czernidło drukarskie**, печа́тная кра́ска. **Czernidło do pisania**, черни́ла, *см.* **Atrament, Inkaust.** || * **Czernidła**, *мн.* клеветы́, злосло́віе, поноше́ніе, хула́.

Czernieć, чернѣ́ть; || загора́ть (*на со́лнцѣ*).

Czernienie, -nia, *ср.* покрыва́ніе чёрною кра́ской, чернѣ́ніе; || * поноше́ніе, опозо́раніе, хуле́ніе, очерне́ніе.

Czernina, -y, *ж. Повар.* черни́на (*супъ изъ гусиныхъ потроховъ, съ гусиною кровью*).

Czerniusieńki, Czerniuteńki, чёрненькій, чернёхонекъ.

Czerot, Oczeret, -u, *м.* очере́тъ, тростни́къ, камы́шъ.

Czerp, -a, *м. см.* **Czerpaczka.**

Czerpać, Czerpnąć, че́рпать, черпну́ть, почерпа́ть, почерпну́ть, зачерпну́ть; || займствовать, позаймствовать.

Czerpacz, -a, *м.* водово́зъ, водово́щикъ; || черпа́къ, че́рпальный снаря́дъ.

Czerpaczka, -i, *ж.* **Czerpadło, -a**, *ср.* **Czerp, Czerpak, -a**, *м.* бадья́, черпа́ло, ковшъ; || водоно́ска, же́нщина, нося́щая другимъ во́ду.

Czerpaczek, -czka, ко́вшикъ; || черпа́льце.

Czerpak, -a, *м.* ковшъ; || *Горн.* водосто́къ, копе́жъ, форзу́меръ.

Czerpanie, -nia, *ср.* черпа́ніе, почерпа́ніе; || * займствованіе.

Czerstwić, оживля́ть, освѣжа́ть, подкрѣпля́ть, ободря́ть, *см.* **Krzepić, Rzeźwić, Trzeźwić.**

Czerstwieć, черстве́ть, сдѣ́латься че́рствымъ; || * оживля́ться, освѣ́жаться, подкрѣпля́ться.

Czerstwienie, -nia, *ср.* **(chleba)**, очерстве́ніе, высыха́ніе (*хлѣба*).

Czerstwo, *Нар.* свѣ́жо, бо́дро, здоро́во. **Czerstwo wyglądać**, имѣ́ть здоро́вый ви́дъ.

Czerstwość, -ści, *ж.* че́рствость (*хлѣба*); || кре́пость (*здоро́вья*), твёрдость, бо́дрость, свѣ́жесть, жи́вость. **Czerstwość na twarzy**, свѣ́жесть въ лицѣ́. **Czerstwość umysłu**, бо́дрость ду́ха, твёрдость души́, душе́вная си́ла.

Czerstwy, че́рствый (*о хлѣбѣ*); || кре́пкій, твёрдый; бо́дрый, здоро́вый, свѣ́жій, живо́й. **Czerstwy wiek**, лу́чшая пора́ жи́зни. **Czerstwe zdrowie**, кре́пкое здоро́вье. **Czerstwy staruszek**, бо́дрый стари́къ, *см.* **Jary, Krzepki, Rześki, Rzeźwy.**

Czerw', -wia, *м.* червь, черва́къ. **Czerw' drzewny**, древото́чный червь, моль. **Czerw' żytny**, долгоно́сикъ; || шмель, *см.* **Trąd**; || *Ветер.* забѣ́лина (*у лошадей*), *см.* **Bób.**

Czerwcowy, ію́ньскій; || кошени́льный, кошени́левый; || *Бот.* **Drzewo czerwcowe**, инде́йская смоко́вница.

Czerwić, высиживать, плоди́ть, рожда́ть, порожда́ть, производи́ть (*о червя́хъ*). || **Czerwić się**, плоди́ться, распложа́ться, гнѣзди́ться; || **Czerwieć**, черви́вѣть (*о плода́хъ, дерева́хъ*).

Czerwiec, -wca, *м.* червецъ (*наскомое*); || кошени́ль (*краска*); || *Бот.* дива́ла, черве́чникъ, кошени́льникъ (*растеніе*); || шарла́хъ, багре́цъ, черви́нь (*краска*); || а́лая, яркокра́сная матерія; багряни́ца, *см.* **Czerwień**; || ію́нь мѣ́сяцъ, *Стар. Русск.* черве́нь.

Czerwień, -ni, *ж.* кармази́нъ, мали́новый цвѣ́тъ, багряни́ца; || а́лая, яркокра́сная матерія; || че́рви (*въ картахъ*).

Czerwieniałość, -ści, *ж. см.* **Szczerwieniałość.**

Czerwienić, кра́сить а́лою, кра́сною кра́скою; * обагря́ть. || **Czerwienić się, Czerwienieć**, красне́ть, стыди́ться, рдѣть.

Czerwienidło, -a, *ср.* кра́сная кра́ска; || руми́ны, *см.* **Barwiczka, Rumienidło, Ruż.**

Czerwieniec, -ńca, *м. Бот.* кра́сный ко́рень.

Czerwienieć, *см.* **Czerwienić się.**

Czerwieniuchny, *см.* **Czerwoniuchny.**

Czerwienny, черво́нный. *Карточ.* **Niżnik czerwienny**, черво́нный вале́тъ.

Czerwiwy, Czerwliwy, черви́вый, *см.* **Robaczliwy, Stoczony.**

Czerwonak, -a, Czerwonóg, Czerwonoga, *м. Зоол.* краснокры́лъ, кра́сный гусь, фламинго.

Czerwonawość, -ści, *ж.* красновато́сть.

Czerwonawy, красноватый.

Czerwoniuchny, Czerwoniutki, Czerwoniuteńki, Czerwoniusieńki, кра́сненькій, краснёхонекъ, краснёшенекъ.

Czerwonka, -i, *ж. Мед.* кровавый поно́съ.

Czerwono, *Нар.* красно́, кра́снаго цвѣ́та.

Czerwonogardł, -a, *м. Зоол.* трясогу́зка (*птица*).

Czerwonogon, -a, *м. Зоол.* гиль (*птица*).

Czerwonokrusz, -u, *м.* серебряная руда́; || бле́нда, ци́нковая обма́нка.

Czerwoność, -ści, краснота́; || руми́нецъ. **Rozpalić żelazo do czerwoności**, раскали́ть желѣ́зо до красна́.

Czerwonowłosy, рыжеволо́сый, *см.* **Rudowłosy, Rudy.**

Czerwony, кра́сный, а́лый, че́рмный, руми́ный; || ры́жій; || кале́ный, раскалённый. **Czerwona moneta**, золота́я моне́та, черво́нное зо́лото. **Czerwony złoty**, черво́нецъ. **Czerwona niemoc**, *см.* **Czerwonka.**

Czerwotocz, -u, *м.* червото́чина, прото́чина; || гниль.

Czerwowaty, червообра́зный.

Czeryn, -u, *м.* подъ, ни́жняя площа́дка внутри́ печи́.

Czesać, чеса́ть, разчёсывать (*гребёнкою во́лосы*); || Чеса́ть (*лёнъ*); || чи́стить скребни́цею (*ло́шадь*), *см.* **Cudzić**; || чесать чеса́нкою (*шерсть сукна́*). || **Czesać się**, чеса́ться (*гре́бнемъ*).

Czesadło, -a, *ср.* чеса́лка; || гре́бень, *см.* **Grzebień**; || *см.* **Zgrzebło.**

Czesanie, -nia, *ср.* чеса́ніе, разчёсыва́ніе.

Cześć, -ści, *ж.* честь; || почте́ніе, по́честь, почёть, уваже́ніе; че́ствованіе. **Zarabiać na cześć, dostawać czci**, пріобрѣта́ть, стяжа́ть честь. **Być we czci**, быть въ чести́. **Skarać kogo na czci**, обезче́стить кого́. **Czci pragnienie**, жа́жда по́честей. **Cześć Boska**, поклоне́ніе еди́ному Бо́гу. **Cześć Najświętszéj Pannie**, поклоне́ніе Богоро́дицѣ. **Cześć Świętym**, поклоне́ніе Святы́мъ.

Część, -ści, *ж.* часть, до́ля; || уча́стокъ; || пай, до́ля; || удѣ́лъ, достоя́ніе. **Część dóbr**, уча́стокъ имѣ́нія. **Część rozrządzalna**, часть имѣ́нія, кото́рую мо́жно завѣща́ть и́ли подари́ть помимо насле́дниковъ, по зако́ну. **Część w jakiéj pracy mający**, уча́стникъ. **Wydzielić komu część**, удѣли́ть кому́ что́, раздѣли́ть съ кѣ́мъ что́. **Pięć części świata**, пять часте́й свѣ́та. **Po równéj części**, по́ровну. **Po części**, отча́сти. **Poczęścito i prawda**, отча́сти э́то и пра́вда. **Po większéj części, po największéj części**, по бо́льшей ча́сти, бо́льшею ча́стію. **Częścią dobrze, częścią źle**, ча́стію хорошо́, ча́стію ху́до. **Częściami**, часта́ми, по часта́мъ.

Częściowo, *Нар.* по часта́мъ, часта́ми.

Częściowy, ча́стный, отдѣ́льны; || полови́нчатый. **Kolonista częściowy**, полови́нкъ.

Cześciwy, почте́нный, благочести́вый.

Czesne, -ego, *ср. см.* **Pamiętne.**

Cześnik, -a, *м. Стар.* мундше́нкъ, виночёрпій, кра́вчій, крайчій.

Cześnikiewicz, -a, *м.* сынъ мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikostwo, Cześnikowstwo, -a, *ср.* до́лжность мундше́нка, виночёрпія и т. д. || *Собир.* мундше́нкъ, виночёрпій вмѣстѣ съ своёю жено́ю.

Cześnikowa, -ój, *ж.* жена́ мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikówna, -y, *ж.* дочь мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikowski, принадлежа́щій мундше́нку, виночёрпію и т. д.

Często, *Нар.* ча́сто. * **Często gęsto**, частёнько.

Częstokół, -ołu, *м.* частоко́лъ, палиса́дникъ, палиса́да, забо́ръ изъ ко́льевъ, *см.* **Ostrokół.**

Częstokroć, *Нар.* о́чень ча́сто.

Częstokrotnie, *Нар.* мно́го разъ, многокра́тно.

Częstokrotny, ча́стый, многокра́тный, происходи́вшій мно́го разъ.

Częstość, -ści, *ж.* учаще́ніе, ча́стое повторе́ніе; ча́стость. **Częstość jego odwiedzin przykrzy się**, его ча́стыя посѣще́нія наскуча́ютъ.

Częstotliwie, *Нар. Грам.* въ учащательной фо́рмѣ.

Częstotliwość, -ści, *ж. Грам.* учащательная фо́рма (*глагола*).

Częstotliwy, *Грам.* учащательный.

Częstować, угоща́ть, по́дчивать; || подноси́ть; || предлага́ть; || * навя́зывать (*что-либо насильно*). || **Częstować się**, угоща́ться, *см.* **Raczyć się**; || угоща́ть другъ дру́га.

Częstowanie, -nia, *ср.* угоще́ніе, по́дчиванье; || поднесе́ніе; || предложе́ніе.

Częstownik, -a, *м.* хлѣбосо́лъ, раду́шный въ угоще́ніи, лю́бящій угоща́ть.

Częsty, ча́стый, ча́сто повторя́ющійся.

Czeznąć, Sczeznąć, *Стар.* исчева́ть, исчёзнуть.

Czkać, ика́ть.

Czkawka, -i, *ж.* ико́та, ико́тка.

Człapaki, -ów, *мн.* деревя́нные кры́лья.

Człeczy, *см.* **Człowieczy.**

Człeczyna, -y, *м. см.* **Człewieczyna**, *Прост.* человѣчекъ.

Człeczysko, -a, *м. см.* **Człowieczysko**, *Прост.* человѣчишко.

Człek, -a, *м. см.* **Człowiek.**

Człekobójca, *см.* **Mężobójca.**

Człekobójstwo, *см.* **Mężobójstwo.**

Członek, -nka, *м.* членъ (*тѣла, о́бщества, пе́рода*), часть; || **Członek czosnku**, чесно́чинка, чесноко́вка, зубо́къ чесноку́.

Członkowanie, -nia, *ср.* соста́въ (*человѣческаго тѣла*); членораздѣльность.

Członkowatość, -ści, *ж.* суста́въ, сочлене́ніе. **Członkowatość palców**, суста́вы у па́льцевъ.

Członkowaty, *Бот.* суста́вчатый, колѣнчатый.

Człowieczek, -czka, *м.* челове́чекъ.

Człowieczeński, *см.* **Ludzki.**

Człowieczeństwo, -a, *ср.* челове́чество, челове́ческій родъ; || челове́ческая приро́да.

Człowieczy, челове́ческій, челове́чій, людско́й, *см.* **Ludzki.**

Człowieczyna, *см.* **Człeczyna.**

Człowieczysko, *см.* **Człeczysko.**

Człowiek, -a, *м.* (**Ludzie** *мн.*), челове́къ (*лю́ди, мн.*); мужчи́на, мужъ (*мужи, мн.*); || * слуга́, служи́тель. **Znać ludzi, człowieka**, знать люде́й, челове́ка. **Człowiek w wieku**, пожило́й челове́къ. * **Człowiek rycerski**, вое́нный челове́къ. * **Człowiek morski**, мора́къ. **Miał dobrego człowieka**, у него́ былъ хоро́шій челове́къ, (*слуга́*).

Człowiekobóg, Człekobóg, Богочелове́къ.

Człowiekobójca, *см.* **Człekobójca.**

Czmér, -u, *м. Стар.* лёгкое опьяне́ніе, охмеле́ніе, хмелёкъ.

Czmerać, Czmyrać, *Стар.* подгуля́ть, подпи́ть, быть на весе́лѣ, быть подъ хмелько́мъ; || верте́ться, суети́ться; || *см.* **Gmérać.**

Czochać się, тере́ться обо-что́ (*о животныхъ*).

Czochrać, Oczochrać, чеса́ть чеса́лкою (*лёнъ, шерсть, сукно́*); || *см.* * **Rozczochrać. Czochrać się**, (*о лошадяхъ*) *см.* **Rozczochrać się. Czochrać się z kim**, таска́ть другъ дру́га за волосы.

Czochranie, -nia, *ср.* чеса́ніе (*льна, ше́рсти и т. п.*)

Czołdar, -a, *ж.* попо́на, вальтра́пъ.

Czółeczko, *см.* **Czółko.**

Czołem, *Нар. см.* **Czoło.**

Czółenko, -a, *ср.* челночёкъ, ло́дочка.

Czołg, -u, *м.* по́лзаніе, пресмыка́ніе. **Czołgiem**, ползко́мъ.

Czołgać się, по́лзать, пресмыка́ться; || ви́ться, извива́ться; || стла́ться по землѣ (*о растеніяхъ*); || * по́лзать, раболѣпствовать, по́дличать; унижа́ться. **Węże czołgają się**, зме́и по́лзаютъ. **Bluszcz się czołga po ziemi**, плющъ сте́лется по землѣ, *см.* **Pełzać.**

Czołgacz, -a, *м.* пресмыка́ющійся; га́дина; || * по́длый, ни́зкій, раболѣпный.

Czołganie, -nia, *ср.* (**się**), по́лзаніе, пресмыка́ніе.

Czołgaty, Czołgliwy, пресмыка́ющійся.

Czolisty, лобастый, широколо́бый.

Czołgiem, *см.* **Czołg.**

Czołko, Czółko, -a, *ср.* лобо́къ, ло́бикъ, лобо́чекъ; || начёлокъ, же́нская пова́зка носи́мая на лбу́.

Czółn, -a, *м.* **Czółno**, -a, *ср.* чёлнъ, челно́къ, ладья́, ло́дка.

Czółnek, Czółenek, -nka, *м.* челно́къ, челночёкъ; || челно́къ у ткачёй, ткацкій

челнокъ; || *Церк.* ладонница; || *Анат.* ладьеобразная кость.

Czołnik, -a, *м.* лодочникъ, перевозчикъ.

Czółnko, *см.* **Czółenko.**

Czoło, -a, *ср.* лобъ, челó; || *Архит.* фасáдъ (*здáнія*); || *Воен.* фронтъ войска; || * бевстыдство, дéрзость. **Być czoła wysokiego**, имéть высóкій лобъ. **Czoło wypogodzić**, развеселúться, сдéлаться весéлымъ. **Niemieć czoła**, не имéть ни стыдá, ни сóвѣсти. **Człowiek bez czoła**, безстыдный человѣкъ. **Jakiem czołem śmiesz pokazywać mi się?** не ужéли у тебя нéтъ стыдá покáзываться мнѣ на глазá? **Stawić komu czoło**, не поддавáться, не уступáть кому. **Czoła na to potrzeba**, для этого нужно быть дéрзкимъ, безстыднымъ. **Miedziane czoło**, мéдный лобъ, крáйнее безстыдство. **Stać czołem do nieprzyjaciela**, стоять лицóмъ къ непріятелю. *Воен.* **Czoło kolumny**, головá колóны. **Czoło w czoło**, лицóмъ къ лицу. **Czoło trzymać, dzierżyć, mieć**, занимáть пéрвое мѣсто, быть, считáться пéрвымъ. **Czoło narodu**, отбóрная, лýчшая часть нарóда, цвѣтъ нарóда. **Stać na czele**, быть во главѣ (*чего-либо*), предводúтельствовать, начáльствовать, комáндовать. **Czołem**, *Нар.* впередъ, прáмо. ***Czołem!** бью челóмъ!, клáняюсь!

Czołobitnia, -ni, *ж.* поверженіе къ стопáмъ, поверженіе ницъ, униженные поклóны, челобúтье.

Czołobitnie, *Нар.* повергáясь къ стопáмъ, униженно клáняясь.

Czołobitność, -ści, *ж.* поклоненіе, почесть. **Czołobitność komu czynić**, *или* **oddawać**, поклоняться кому, воздавáть почести, преклоняться пéредъ кѣмъ.

Czołobitny, низкопоклóнный, униженный, всенижáйшій.

Czołowy, *Анат.* лóбный; || *Архит.* лицевóй; || передній, передовóй; || глáвный.

Czomber, *см.* **Comber.**

Czop, -a, *м.* втýлка, затычка; || деревúнный гвоздь; || *Горн.* **Czop wału**, цáпфа, вертлюгъ, шипъ; || * глупецъ, дуралéй, болвáнъ.

Czopek, -pka, *м. Умен.* втýлочка, затычка; || *Мед.* вáдникъ, сосýлька; || *Анат.* язычóкъ въ горлѣ.

Czopować, Zaczopować, закýпоривать, затыкáть затычкою, втýлкою; || платúть пóшлину съ напúтковъ, вносúть питéйный сборъ.

Czopowe, -ego, *ср.* пóшлина съ напúтковъ, питéйный сборъ.

Czopuch, *см.* **Cepuch.**

Czort, *см.* **Czart.**

Czosnaczek, -czku, *м. Бот.* чеснóчникъ, чеснóчная трава, дúкая горчúца (*растéніе*).

Czosnak, -u, *м. Бот.* дубрóвникъ, пиклýнъ, чебрéцъ, очáнка.

Czosnek, -snku, **Czostek**, -stku, *м. Бот.* чеснóкъ. **Czosnek babczy, psi, niedźwiedzi**, черемúца, медвѣжій чеснóкъ. **Czosnek syberyjski**, слизýнъ. **Czosnek, łuczny, ługowy, biały**, порéй.

Czosnkować, **Oczosnkować**, припрáвлять, припрáвить чеснокóмъ.

Czosnkowaty, чеснóчный, чесновúдный.

Czosnkowy, чеснóчный.

Czterdzieści, -stu, сóрокъ, *см.* **Czterdziestu.**

Czterdzieścioro, -ściorga, *ср.* сóрокъ, óколо сорокá, (*о мужчúнахъ и жéнщинахъ*).

Czterdziesiątnica, -y, *ж.* пéрвое воскресéнье великаго поста; сóборное воскресéнье, *см.* **Czterdziestnica.**

Czterdziestek, -stka, *м.* четвёртый десáтокъ, сóрокъ.

Czterdziestka, -i, *ж.* сóрокъ лѣтъ.

Czterdziestnica, -y, *ж.* четыредесáтница.

Czterdziestny, сороковóй; || сорокаднéвный (*пость*).

Czterdziestodniowy, сорокаднéвный; продолжáющійся сóрокъ днéй.

Czterdziestodzienny, бывáющій úли повторúющійся чéрезъ кáждые сóрокъ днéй.

Czterdziestoletni, сорокалѣтній.

Czterdziestówka, -i, *ж. Стар.* пóльская монéта въ сóрокъ грошéй; || четвёртый десáтокъ, сóрокъ лѣтъ жúзни, *см.* **Czterdziestka.**

Czterdziestu, -stu (*употребляется при именáхъ лицъ мýжескаго рóда*), сóрокъ. **Czterdziestu ludzi**, сóрокъ человѣкъ.

Czterdziesty, сороковóй. **Trzy czterdzieste**, *или* **czterdziestych**, три сороковúхъ. **Po czterdziesty raz**, въ сороковóй разъ. **Po czterdzieste**, въ сороковúхъ.

Czteréj, *род. п.* **Czterech** (*употребляется только съ именáми лицъ муж. р.*), чéтверо, *род. п.* четверúхъ. **Czterech żołnierzy**, чéтверо солдáтъ, четúре солдáта. **Jeść, pić za czterech**, ѣсть, пить за четверúхъ.

Czternaście, -stu, *ср.* четúрнадцать. **Dwa razy siedm czternaście**, двáжды семь четúрнадцать.

Czternaścioro, -orga, *ср.* (*употребляется съ именáми разнаго рóда*), четúрнадцать.

Czternastka, -i, *ж.* четúрнадцатое числó, четúрнадцатый нýмеръ.

Czternastolatka, четырнадцатилѣтняя дѣвочка.

Czternastu, -stu, (*употребляется только съ именáми лицъ муж. р.*), четúрнадцать. **Czternastu ludzi, żołnierzy**, четúрнадцать человѣкъ, солдáтъ.

Czternasty, четúрнадцатый. **W czternastym roku swojego wieku**, на четúрнадцатомъ году своéй жúзни. **Mamy dziś czternasty Maja**, *или* **mamy dziś czternastego**, сегóдня у нáсъ четúрнадцатое

число́ Ма́я *или* сего́дня у на́съ четы́рнадцатое. **Jedna czternasta**, четы́рнадцатая часть *или* до́ля. **Po czternaste**, въ четы́рнадцатыхъ.

Czterogłoskowy, *Грам.* четырёхсло́жный.

Czterogran, *см.* **Czworogran**.

Czterokąt, *см.* **Czworokąt**.

Czterokitny, *Бот.* четырёхраздѣльный.

Czterokonny, запря́женный въ четвёрку лошадей *или* четвернёю..

Czterokrotny, четырехкра́тный.

Czterolecie, **-cia**, *ср.* четырёхлѣ́тіе.

Czteroletni, четырёхлѣ́тній.

Czterostopowy, *см.* **Czteromiarowy**.

Czterosylłabny, **Czterozgłoskowy**, четырёхсло́жный.

Czterowiersz, **-a**, *м.* четверости́шіе.

Cztery, *род. п.* **Czterech**, четы́ре. **Po cztery**, по четы́ре врядъ. *Посл.* **Cztery kąty i piec piąty**, тутъ одна́ го́лыя сте́ны.

Czterykroć, четы́режды, четы́ре ра́за. **Czterykroć sto tysięcy ludzi**, четы́реста ты́сячъ челове́къ.

Czterysta, *род. п.* **Czterechset**, четы́реста.

Czterystu, **-stu**, *ср.* (*употребля́ется съ именами лицъ муж. рода*), четы́реста. **Czterystu ludzi**, четы́реста челове́къ.

Czub, **-a**, *м.* клокъ, пучёкъ (*волосъ*), хохо́лъ; || хо́лка (*у ло́шади*); || хохо́лъ (*у пти́цы*); || плюма́жъ, султа́нъ, пе́рья на шлемѣ; || * верхъ, верху́шка; || * **Czuby**, **-ów**, *мн.* дра́ка, ссо́ра, споръ. * **Podnosić czuba**, поднима́ть носъ, ва́жничать. * **Czub sobie zalać**, *или* **nalać w czub**, *или* **mieć w czubie**, быть на́ весе́лѣ, быть подъ хмелько́мъ. * **Pójść w czuby**, вцѣпи́ться другъ дру́гу въ волоса́. * **Przyszło do czubów**, дѣло дошло́ до потасо́вки. * **Przytrzeć komu czuba**, сбить съ кого́ спесь, утере́ть носъ. **Namierzyć z czubem**, отмѣрить ве́рхомъ, до́ верха.

Czubacz, **-a**, *м.* го́лубь хохла́чъ.

Czubatka, **-i**, *ж. Зоол.* зи́нька, синица (*пти́ца*).

Czubaty, хохла́тый; || пуши́стый, съ пе́рьями. **Kura**, *или* **Kokoszka czubata**, хохла́тка, хохлу́ша, хохла́тая ку́рица. * **Rodem kokoszka czubata**, exи́днино порожде́ніе, отро́дье, зло́е сѣмя.

Czubek, **-bka**, *м. Умен.* хохоло́къ, *см.* **Czub**; || * **Czubki**, **-ów**, *мн.* домъ сумасше́дшихъ; || * дра́ка, ссо́ра.

Czubiasty, *см.* **Czubaty**.

Czubić, украша́ть пе́рьями; || взбива́ть хохо́лъ на головѣ; || **Czubić**, **Wyczubić kogo**; таска́ть, оттаска́ть, задать потасо́вку. || **Czubić się**, **Poczubić się**, дра́ться, подра́ться; брани́ться, разбрани́ться.

Czuć, **Uczuć**, чу́вствовать, почувствова́ть, ощуща́ть, ощути́ть; || ню́хать, обоня́ть; || па́хнуть, отзыва́ться, имѣть вкусъ; || **Czuć o kim**, **o czém**, бдѣть, бо́дрствовать (*надъ кѣмъ*), пещи́сь, забо́титься (*о комъ, о чёмъ*), *см.* **Czuwać**. **Czuć zimno**, **ciepło**, **głód**, чу́вствовать хо́лодъ, тепло́, го́лодъ. **Czuć jest to żyć**, чу́вствовать зна́чить жить. **Opatrzność czuje o wszystkich**, Провидѣніе печётся обо всѣхъ. **Czuć swoją moc**, чу́вствовать, сознава́ть свою́ си́лу. **Czuję do niego odrazę**, чу́вствую къ нему́ отвраще́ніе. **Czuje do siebie, że piękna**, внутренно сознаётъ, что она́ прекрасна. **Czuć zapach przyjemny**, чу́вствовать прія́тный за́пахъ. * **Nie czujesz co to ma znaczyć**, ты не предчу́вствуешь, не предви́дишь, что э́то зна́читъ? * **Czuć u kogo pieniądze**, проню́хать у кого́ де́ньги, провѣдать, что у него́ есть де́ньги, *см.* **Zwąchać**, **Zwietrzyć**. * **Czuć co przez skórę**, предчу́вствовать, предощуща́ть. **Czuć tu czosnek**, здѣсь па́хнетъ чеснако́мъ. **Coś tu czuć**, здѣсь чѣмъ-то па́хнетъ, воня́етъ. **Czuć mu z ust**, у него́ изо рта́ па́хнетъ. **Czuć mięso**, мя́со воня́етъ, имѣетъ дурно́й за́пахъ, дурно́ па́хнетъ. || **Czuć się**, чу́вствовать себя́; сознава́ть... **Nie czuję się od zimna**, не могу́ придти́ въ себя́ отъ хо́лода. **Czuje się być zdrowszym**, онъ чу́вствуетъ себя́ лу́чше, бо́лѣе здоро́вымъ. **Nie czuję się z radości**, я внѣ себя́ отъ ра́дости. **Czuć się na siłach**, чу́вствовать себя́ въ си́лахъ, чу́вствовать, сознава́ть свою́ си́лу. **Czuć się do czego**, *см.* **Poczuwać się**, **Znać się do...**

Czuch, **-u**, *м. Охот.* чутьё, по́искъ (*у соба́ки*).

Czucha, **-y**, *ж. см.* **Szuba**.

Czuchrać, *см.* **Czochrać**.

Czucie, **-cia**, *ср.* чу́вство, чу́вствованіе, ощуще́ніе; || обоня́ніе, *см.* **Węch**.

Czuhaj, **-ju**, *м.* **Czuja**, **-ji**, *ж.* шугай.

Czujnie, **Czujno**, *Нар.* чу́тко; || неусы́пно, бди́тельно, внима́тельно. **Czujnie spać**, чу́тко спать.

Czujność, **-ści**, *ж.* чу́ткость (*сна*); || ночно́е бдѣніе, бо́дрствованіе; || бди́тельность, неусы́пность. **Postami**, **czujnościami i modlitwami się trapił**, онъ изнура́лъ себя́ поста́ми, ночны́мъ бдѣніемъ и моли́твами. **Oszukać czujność nieprzyjaciela**, обману́ть бди́тельность непрія́теля. **Czujność!** берегись!

Czujny, чу́ткій (*сонъ*); || бди́тельный, осторо́жный, неусы́пный.

Czuły, *Нар.* чувстви́тельно, нѣ́жно, уми́льно.

Czułek, **-łka**, *м. Бот.* недотро́га, не тронь-меня́ (*расте́ніе*).

Czułko, *см.* **Czółko**.

Czuły, чувстви́тельный, нѣ́жный, уми́льный; || * забо́тливый, внима́тельный, бди́тельный. **Czuły na nieszczęścia drugiego**, сострада́тельный къ несча́стіямъ друго́го.

Czupryna, *см.* **Czub**.

Czupurność, **-ści**, *ж.* вспы́льчивость, раздражи́тельность.

Czupurny, вспы́льчивый, раздража́тельный.

Czutki, Czutliwy, *см.* **Czuły.**

Czuwać, бдѣть, бо́дрствовать; || пещи́сь, забо́титься; || смотрѣть, наблюда́ть, присма́тривать (*за кѣмъ*). Czuwałem noc całą, я бо́дрствовалъ всю ночь. Czuwać przy chorym, не спать но́чью во́злѣ больно́го *и́ли* бо́дрствовать но́чью надъ больны́мъ. * Czuwać nad spokojnością państwa, пещи́сь, забо́титься о споко́йствіи госуда́рства. Czuwać na co, *см.* **Czyhać, Dybać.**

Czuwanie, -nia, *ср.* бдѣ́ніе, бо́дрствованіе; || ночно́е бдѣ́ніе; || **Czuwanie nad kim, nad czém**, забо́тливость, попече́ніе о комъ, о чёмъ.

Czwał, *см.* **Cwał.**

Czwarcizna, -y, *ж.* четвёртая часть цѣ́лаго, че́тверть, четвёртка, четвертна́я (*мѣра*).

Czwartaczka, -i, *ж.* лихора́дка, быва́ющая че́резъ ка́ждые четы́ре дня.

Czwartak, -a, *м. Стар.* по́льск. моне́та въ 4 гро́ша; || ра́нній ячме́нь.

Czwartek, -tku, *м.* четве́ргъ, четве́ркъ, четвертокъ. **Tłusty czwartek**, четве́ркъ ма́сляной недѣли. **Wielki czwartek**, вели́кій четве́ркъ (*четве́ргъ страстно́й недѣли*).

Czwartka, *см.* **Ćwiartka.**

Czwartkować, дѣли́ть на четы́ре ча́сти; || соблюда́ть четвергй, назнача́ть у себя́ собра́ніе по четверга́мъ.

Czwartkowy, четверго́вый.

Czwartny, четвертно́й. *Астр.* **Aspekt czwartny (księżyca)**, *см.* **Kwadra.**

Czwarty, четвёртый. **Pół do czwartej**, полови́на четвёртаго (*часа́*). **O czwartéj**, въ четы́ре часа́. **Poczwarte**, въ четвёртыхъ.

Czworak, -a, *м. Стар.* крестья́нская изба́, помѣща́ющая четы́ре семе́йства. || **Chodzić na czworakach**, ходи́ть, по́лзать на четверѣнкахъ.

Czworaki, четверо́якій.

Czworako, *Нар.* четверо́яко, въ четырёхъ ви́дахъ.

Czwórka, -i, *ж.* цы́фра четы́ре, четвёртый ну́меръ, четвёртка; || *Карточ.* четвёрка; || четверня́, четвёрка (*лошаде́й*). **Iść czwórkami**, идти́ по четы́ре въ рядъ.

Czwórnasób, w Czwórnasób, Czwórnasobnie, вчетверо бо́лѣе. **W czwórnasób, pomnożył swój dochód**, онъ вчетверо умно́жилъ свой дохо́дъ, *и́ли* онъ учетверѝлъ свой дохо́дъ.

Czwórnóg, *м.* употребля́ется въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Chodzić na czwórnogu**, ходи́ть, по́лзать на четверѣнкахъ.

Czwórny, четверно́й.

Czworo, *род. п.* **Czworga**, *ср.* че́тверо, че́тверы. **Matka z czworgiem dzieci**, мать съ четырмя́ дѣтьми́. **Czworo mężczyzn**, че́тверо мужчи́нъ. **Naczworo**, *Нар.* на́четверо, на четы́ре ча́сти. **Weczworo**, *Нар.* вчетверо. **Przyszli do mnie we czworo**, пришли́ ко мнѣ вчетверо́мъ.

Czworoboczny, четыресторо́нній.

Czworobok, -a, *м. Мат.* четыресторо́нникъ, трапе́ція.

Czworodzielny, *Бот.* четвертно́й.

Czworogłosie, -sia, *ср. см.* **Kwartet.**

Czworogran, -u, *м.* четыреуго́льникъ; || квадра́тъ; || *Воен.* каре́.

Czworograniastość, Czworogranność, -ści, *ж.* четыреуго́льная, квадра́тная фигу́ра.

Czworograniasty, Czworogranny, четыреуго́льный; || квадра́тный.

Czworokąt, -a, *м.* четыреуго́льникъ.

Czworokątny, четыреуго́льный.

Czworokonny, *см.* **Czterokonny.**

Czworolisty, *Бот.* четырёхли́стный.

Czworonóg, -a, *м.* четверонóгое живо́тное.

Czworonogi Czworonożny, четверонóгій.

Czworościan, -u, *м. Мат.* четырегра́нникъ.

Czworościenny, четырегра́нный, четыресторо́нній.

Czworosiek, -a, *м.* сверли́льный стано́къ, вертлюгъ, сверло́.

Czworostronny, четыресторо́нній.

Czworoszczepny, *Бот.* четырёхраздѣ́льный.

Czworowiosły, четырёхвесе́льный.

Czworozęby, Czworozębny, *Зоол.* четырёхзу́бый; || *Бот.* четырёхзу́бчатый.

Czworzysty, *см.* **Poczwórny.**

Czy, Czyż, Czyli, Czyliż, при вопро́сѣ, въ нача́лѣ рѣчи: ли, ль, едва́ ли, едва́ ль, развѣ, не уже́ ли, неужъ-ли, неужъ-то? *Въ срединѣ рѣчи:* ли, и́ли, е́сли. **Czy ja wiem?** ра́звѣ я зна́ю **Czyż on odjeżdża?** ра́звѣ онъ уѣзжа́етъ? **Czyliż to ona?** неуже́-ли э́то она́? **Czy może być?** мо́жетъ ли э́то быть? **Czy nie prawda?** не пра́вда ли? **Nie wiem czy to prawda**, не зна́ю, пра́вда ли э́то? **Ten czyli nie ten?** тотъ и́ли не тотъ? **Czy ty sam przyjdziesz, czy twój brat?** самъ ли ты прі́дешь, и́ли твой братъ? **Czyś bogaty, czyś ubogi, umrzesz**, бо́денъ ли ты и́ли богатъ, а умрёшь. **Czy tobie dam, czy jemu, to wszystko jedno**, тебѣ́ ли дамъ и́ли ему́, э́то всё равно́.

Czyhać (na kogo), подстерега́ть, сторожи́ть, карау́лить, выжида́ть.

Czyj, Czyja, Czyje, че́й, чья, чьё. **Czyje to dzieło**, чьё э́то сочине́ніе? **Dajcie co czyje każdemu**, воздайте ка́ждому то, что́ принадлежи́ть ему́. **Mówić przez czyje usta**, повторя́ть чу́жія слова́. **Po co mieszać się do czyich spraw**, заче́мъ мѣша́ть ся въ чужія дѣла́?

Czyjkolwiek, Czyjakolwiek, Czyjekolwiek, чей бы ни былъ, како́й бы ни былъ, како́й нибу́дь, како́й ни есть, вся́кій, ка́ждый, люб6́й. **Czyjekolwiek towarzystwo podoba mu się**, ему́ нра́вится како́е бы ни́ было о́бщество. **Czyjakolwiek ta sprawka,**

on mi jej drogo przypłaci, чья бы э́та шу́тка ни была́, онъ до́рого мнѣ припла́тится за неё.

Czyjś, Czyjaś, Czyjeś, чей-то, чья-то, чьё-то.

Czyl, -u, *м. Горн.* фо́рма. **Czyl surowizny na gęsi**, фо́рма для отлива́нія чугуна́.

Czyli, Czyliż, *см.* **Czy**.

Czyn, -u, *м.* дѣло, дѣйствіе, дѣ́яніе; || поступо́къ, по́двигъ. **Czynów trzeba nie słów**, ну́жно дѣло, а не слова́. **Trzeba nam ludzi do czynu, a nie rozprawiaczy**, намъ ну́жны дѣ́ятельные лю́ди, а не болту́ны. **Czyn myślenia**, мышленіе. **Wielkie czyny**, великіе по́двиги. **Czyn pobożny**, богоугóдное дѣло. **Czyn występny**, престу́пное дѣ́яніе. **Czyn wspaniały**, великоду́шный посту́покъ.

Czynić, дѣлать, дѣйствовать, поступа́ть. **Co źle czynić, to źle i mówić**, что ху́до дѣлать, о томъ ху́до и говори́ть. **Czynić komu, nad kim miłosierdzie**, сжа́литься надъ кѣмъ. **Wszystkie te summy razem czynią tyle**, всѣ э́ти су́ммы вмѣстѣ состав́ляютъ: *сто́лько-то*. *Юрид.* **Czynić z kim prawem**, искать въ судѣ, вести тя́жбу. *Юрид.* **Czynić szczodrebliwość**, отчужда́ть имущество.

Czynić się, дѣлаться, станови́ться.

Czynienie, -nia, *ср.* дѣло, дѣланіе. **Ma co do czynienia**, у него́ есть, что дѣлать.

Czynnie, дѣятельно, дѣйстви́тельнымъ о́бразомъ.

Czynnik, -a, *м. Мат.* фа́кторъ, мно́житель.

Czynność, ści, *ж.* дѣйствіе, дѣятельность; || заня́тіе, до́лжность, рабо́та; || сдѣлка; || *Ком.* акти́вность. **Czynności jego administracji**, дѣйствія его́ управле́нія. **Podziwiam czynność tego człowieka**, я удивля́юсь дѣятельности э́того челове́ка. **Jużem wszystkie moje czynności załatwił**, я уже́ око́нчилъ всѣ мои́ дѣла́, заня́тія. **Sejm postępuje w swych czynnościach**, сеймъ продолжа́етъ свои́ заня́тія.

Czynny, дѣятельный, дѣйстви́тельный. **Zostawać w służbie czynnej**, находи́ться въ дѣйстви́тельной слу́жбѣ; || *Ком.* акти́вный. **Handel czynny**, акти́вная торго́вля.

Czynsz, -u, *м.* чиншъ, обро́къ, по́дать поземе́льная по́дать. **Na czynsz puścić rolę**, взять *или* отда́ть въ аре́нду зе́млю. **Czynsz gruntowy**, поземе́льныя де́ньги, поземе́льное. **Czynsz gruntowy podług sążni**, посаже́нное. **Czynsz z domu z najmu**, пла́та за наёмъ. **Czynsz od kapitału**, проце́нтъ, ростъ.

Czynszować (komu), плати́ть чиншъ, по́дать, обро́къ.

Czynszownik, -a, *м.* чиншеви́къ, крестья́нинъ плати́щій поземе́льную по́дать; || помѣщикъ, получа́ющій чиншъ, поземе́льную по́дать.

Czynszowny, Czynszowy, чиншёвый, плати́щій чиншъ.

Czypek. *см.* **Czépek**.

Czyrek, -rka, *м.* чи́рей, ве́редъ.

Czyścić, чи́стить, очища́ть.

Czyścić się, чи́ститься, очища́ться.

Czyścica, -y, *ж. Бот.* обыкнове́нная паху́чка, посте́льница, посте́льная трава́.

Czyściciel, -a, *м.* очисти́тель, чисти́льщикъ. **Czyściciel psów**, живодёръ.

Czyściec, -śca, *м.* чисти́лище,

Czyściej, Czyściejszy, *сравн. ст.* отъ **Czysto, Czysty**.

Czyściuchny, Czyściutki, Czyściusieńki, Czyściuteńki, чистёхонькій, чистёхонекъ.

Czyścowy, Czyszczowy. чисти́лищный.

Czystek, -stka, *м.* чистоплотный, опря́тный человѣкъ; || *Бот.* ла́данникъ.

Czysto, Czyście, чи́сто, опря́тно. * **Czyście możemy się bez was obejść**, мы мо́жемъ соверше́нно обойти́сь безъ васъ.

Czystość, -ści, *ж.* чистота́, опря́тность; || непоро́чность.

Czystota, -y, *ж. см.* **Czystość**.

Czysty, *сравн. ст.* **Czystszy, Czyściejszy**, чи́стый, чи́ще, чистѣ́йшій.

Czyszczący, чистительный.

Czyszczenie, -nia, *ср.* очище́ніе, очи́стка.

Czyszczony, *см.* **Oczyszczony**; || (*о живо́тныхъ*) холощённый, скопе́цъ.

Czytać, чита́ть.

Czytacz, -a, *м.* чита́тель, чтецъ.

Czytający, *прич.* чита́ющій.

Czytanie, -nia, *ср.* чте́ніе.

Czytany, чи́танный. Mszaczytana, обѣ́дня безъ пѣнія.

Czytelnia, -i, *ж.* чита́льня.

Czytelnica, -y, *ж.* чита́тельница, чти́ца. *см.* **Lektorka**,

Czytelniczka, -i, *ж.* чита́тельница.

Czytelnictwo, чита́ніе, чте́ніе.

Czytelnie, *Нар.* чётко.

Czytelnik, -a, *м.* чита́тель.

Czytelność, -ści, *ж.* чёткость.

Czytelny, чёткій.

Czytywać, чи́тывать, (многокр. отъ глагола **Czytać**, чита́ть).

Czytywanie, -nia, *ср.* чита́ніе.

Czyż, *см.* **Czy**.

Czyż, Czyżyk, -a, *м.* чижъ, чи́жикъ.

D.

D, произно́сится какъ ру́сская бу́ква Д.

Dąb, -ębu, *м.* дубъ.

Dąbek, -bka, *м. Умен.* дубо́къ.

Dąbień, -bnia, *м.* дубня́.

Dąbnik, -a, *м.* дубня́къ, дубо́вая ро́ща.

Dąbrowa, -y, *ж.* дубра́ва.

Dąbrowisty, Dąbrowny, дубро́вный.

Dać, дать, отдáть. **Dać za męża, za żonę**, выдать зáмужъ. **Dać na własność**, отдáть въ собственность. **Dać na borg, na kredyt**, дать въ долгъ, въ кредúтъ. **Dać kolendę**, сдѣлать подáрокъ на нóвый годъ. **Nie dadzą mu córki**, не отдадýтъ за него дóчери. **Dać do schowania**, отдáть на сохранéніе. **Najwięcej dający (na licytacji)**, предложúвшій вúсшую цѣну (*на торгáхъ*).

Dąć, дуть.

Dach, -u, *м.* крúша, крóвля.

Dachówka, -i, *ж.* черепúца. **Dachówka holenderska**, желобчáтая черепúца.

Dachówkarz, -a, *м.* черепúчникъ, крóвельщикъ

Dachówkowaty, *Ест. Ист.* черепицевúдный, настéльный

Dachówkowy, черепúчный.

Dachownia, -i, *ж.* черепúчный завóдъ.

Dachownik, -a, *м. см.* **Dachówkarz.**

Dachowy, крóвельный.

Dafnia, -ii, *ж. Зоол.* Дáфнія, водянáя блоха́ (*маленькій прѣсноводный ракъ*).

Daga, -i, *ж.* кинжáлъ.

Dąga, -i, *ж.* дно бóчки.

Daktyl, **-a**, *м.* фúникъ (*плодъ*). **Daktyl, -u**, *м.* фúниковое дéрево, фúниковая пáльма.

Daktylowy, фúниковый.

Dal, -i, *ж.* даль. **Z dala**, издалекá. **W dal**, вдаль. **W dali**, вдалú. **Nadal**, на бýдущее врéмя.

Dalece, (употребля́ется вмѣстѣ съ **Tak** и **Jak**): **Tak dalece**, до такóй стéпени. **Tak dalece się zapomniał, że....** Онъ до такóй стéпени забылся, что.... **Niewiem jak dalece można mu zaufać**, не знáю, на скóлько мóжно емý вѣрить.

Dalecze, -a, *ср.* отдалéнность, отдалéніе, даль.

Dalej, *см.* **Daleko.**

Daleki, *сравн. ст.* **Dalszy**, далёкій, дáльній, отдалённый.

Daleko, *срав. ст.* **Dalej**, далёко, далекó, дáлѣе, дáльше.

Dalekość, -ści, *ж.* отдалённость.

Dalibóg, Dalipan, ей, ей, ей Богу, по чéсти, чéстное слóво.

Dalmatyka, -i, *ж.* далмáтика, стихáрь (*у діакона*).

Dalopis, -a, *м. см.* **Telegraf.**

Dalowid, -a, *м. см.* **Teleskop.**

Dalszość, -ści, *ж.* отдалённость.

Dama, -y, *ж.* дáма, госпожá, бáрыня; || крáля, дáма (*въ картахъ*); || дáмка (*въ шашечной игрѣ*). **Damy dworskie, ode dworu**, придвóрныя дáмы. **Dama honorowa przyboczna**, статсъ-дáма. **Dama pikewa**, пúковая дáма.

Damascena, **-y**, *ж.* камкá (*шёлковая ткань*); || родъ слúвы (*плодъ*).

Damasceński, дамáскій.

Damaszkowy, Damaszkowny, *см.* **Adamaszkowy.**

Юрид. **Damnifikacja, -cji**, *ж.* нанесéніе убúтка, потéри. **Przysięga damnifikacyjna**, присúга въ понесённомъ убúткѣ.

Damno, *Ком.* убúтокъ, потéри; || скúдка.

Damski, дáмскій.

Damula, Damulka, Damuleńka, -i, *ж.* дáмочка.

Dań, -ni, *ж.* **Danina, -y**, *ж.* дань, пóдать.

Danie, -ia, *ср.* подáніе, подáча; || перемѣна (*кýшанья*); || сервúзъ, столóвый прибóръ. **Danie pomocy**, оказáніе пóмощи, пособіе. *Юрид.* **Zobowiązanie dania**, обязáтельство что-либо дать.

Daniel, -a, *м. Зоол.* лань, олéнь. **Danielica, -y**, *ж.* олéнья сáмка.

Danina, *см.* **Dań.**

Dannictwo, -a, *ср.* поддáнство, зависúмость. *см.* **Leństwo.**

Danniczy, обрóчный, пóдатный, платя́щій дань.

Dannik, -a, *м.* дáнникъ; || платя́щій дань *см.* **Wassal, Lennik.**

Dar, -u, *м.* даръ, подáрокъ, приношéніе; || дарованіе, талáнтъ. **Dary Ducha Świętego**, Дары Дýха Святáго. **Mieć dar do poezji**, имѣть дарованіе къ поэзіи. **Dar podobania się wszystkim**, талáнтъ всѣмъ нрáвиться.

Darca, -y, *м.* дарúтель.

Darcie, -ia, *ср.* разодрáніе, раздирáніе; || боль, ломъ. **Darcie we wnętrznościach**, рѣзь, кóлика въ животѣ. **Darcie piór**, ощúпываньe пéрьевъ.

Darda, -y, *ж. см.* **Włócznia, Oszczep, Pocisk, Grot.**

Daremnić, Udaremnić, уничтожáть, дѣлать тщéтнымъ.

Daremnie, Daremno, напрáсно, тщéтно, всýе.

Daremność, -ści, *ж.* безполéзность, тщетá, тщéтность.

Daremny, напрáсный, тщéтный, безполéзный.

Daremszczyzna, -y, *ж.* дарéмщина, бáрщина, работа, отправля́емая крестья́нами дáромъ на помѣщика.

Darmo, дáромъ, напрáсно.

Darmobit, -a, *м.* неисправúмый человѣкъ.

Darmocha, -y, *ж. см.* **Daremszczyzna**; || распýтная жéнщина, *см.* **Darmodajka**; || безплáтная рабóта, *см.* **Daremszczyzna.**

Darmochleb, -a, *см.* **Darmojad.**

Darmochlub, Darmochwał, -a, *м.* хвастýнъ, самохвáлъ.

Darmochlubny, хвастлúвый, тщеслáвный.

Darmojad, Darmozjad, -a, *м.* дармоéдъ, блюдолúзъ, объѣдáло.

Darmojedny, дармоéдный, безполéзный, непригóдный.

Darmojedztwo, дармоéдство.

Darmoleg, лѣнúвецъ, лентáй.

Darmoligi, -ów, *мн.* продо́льные бру́сья на мостáхъ.

Darmopłoch, -a, *м.* распространи́тель трево́жныхъ слу́ховъ.

Darmopych, -a, *м.* наду́тый, пусто́й челове́къ.

Darmozjad, *см.* **Darmojad.**

Darmy, даровóй, да́рственный, безвозме́здный, безме́здный.

Darń, -nia, -niu, *м.* **Darń, -ni,** *ж.* **Darnina, -y,** *ж.* дёрнъ, мурава́, дерни́на. **Darnie, Darniny,** *мн.* дерни́ны. *Горн.* **Darń (w formowaniu pustych odlewów),** ши́шка. **Darń w tokarni,** гнёздо́ у токáрнаго станка́.

Darniarz, -a, *м.* дернокла́дчикъ.

Darnina, -y, *ж.* дерни́на.

Darniowanie, -ia, *ср.* дернóвая кла́дка.

Darniowy, дернóвый.

Darnisty, дерни́стый.

Darnowiec, -wca, *м.* муравéй (особый видъ муравьёвъ, живущихъ въ травѣ, безъ муравéйника).

Darobierca, -y, *м.* принима́ющій пода́рки, мздоима́ецъ, лихои́мецъ.

Darodawca, -y, *ж.* да́тель, дари́тель.

Darować, дари́ть, дарова́ть; || прости́ть, извини́ть, щади́ть, ми́ловать. *Посл.* **Darowanemu koniowi nie patrzą w zęby,** даровóму коню́ въ зу́бы не смóтрять. **Darowano mu karę pieniężną,** емý прости́ли дéнежный штрафъ. **Darować komu życie,** дарова́ть кому́ жизнь. **Darować urazy,** прощáть обúды. **Daruj,** прости́, извúнй.

Darowanie, -ia, *ср.* проще́ніе, поми́лованіе; || отпуще́ніе (*грѣхóвъ*). **Darowanie kary,** поми́лованіе. **Darowanie długu,** сложе́ніе до́лга. **Nie do darowania,** неизвини́тельно, непрости́тельно.

Darowany, подарённый, прощённый.

Darowizna, -y, *ж.* даръ, дарéніе, вкладъ, пожéртвованіе; || пожáлованіе. **Akt darowizny,** да́рственная за́пись. **Darowizna między żyjącemi,** дарéніе при жúзни.

Darowny, да́рственный. **List darowny,** да́рственная за́пись.

Darski, *см.* **Dziarski.**

Darty, дра́ный. Употребляется та́кже въ слѣдующемъ выраженіи: **Orzeł darty,** распы́щенный орёлъ (россíйскій и австрíйскій государственные гербы́).

Darunek, -nku, *м.* пода́рокъ.

Darzyć, благословля́ть. **Bóg darzy im pracę,** Богъ благословля́етъ ихъ трудъ. **Zdarz Pan Bóg,** Богъ по́мочь, помогáй Богъ. **Darzyć (kogo czém),** дари́ть кого́ чѣмъ. **Darzy, kogo mu się podoba,** онъ дѣлаетъ пода́рки кому́ вздумаетъ, кому́ угóдно. **Obdarzyć kogo spojrzeniem,** осчастли́вить кого́ взглядомъ. **Darzyć się,** успѣвáть, удавáться, имѣть успѣхъ, удáчу. **Co przedsięweźmie, wszystko mu się darzy,** за что́ ни возьмётся, всё удаётся емý. **Chleb się zdarzył,** хлѣбъ хорошó уроди́лся. **Ten dom mi się darzy,** э́тотъ домъ годи́тся для менá, нра́вится.

Dąs, -u, *м.* употребля́ется то́лько во мн. ч. **Dąsy, -ów,** доса́дованіе, серди́тый, нахмýренный видъ.

Dąsać się, дýться, надувáть гýбы, серди́ться, хмýриться.

Dąsanie się, -ia się, *ср.* серди́тый видъ.

Daszek, -szku, *м.* кры́шка, кро́велька, навѣсъ; || балдахи́нъ; || зо́нтикъ (*на глаза́*); *Грам.* облечённое ударéніе.

Daszkowatość, -ści, *ж.* отко́съ, пока́тость, отло́гость (*крыши*).

Daszkowaty, отло́гій, пока́тый.

Data, -y, *ж.* число́, день. **Położyć datę,** выставить число́. **Od daty,** со врéмени. **Od téj daty,** съ э́того числа́. * **Człowiek staréj daty,** старосвѣтскій челове́къ. **Być pod datą, dobrze pod datą, pod dobrą datą,** быть хмельны́мъ, быть нáвеселѣ. **A dato,** отъ вышепи́саннаго числа́. **Data wyznaczonego terminu,** число́, въ кото́рое назна́чено слу́шать дѣло.

Datek, -tku, *м.* пода́рокъ, даръ; || пода́ча, пода́чка, *см.* **Wydatek.**

Datliwość, Datność, -ści, *ж.* ще́дрость.

Datliwy, Datny, ще́дрый, пода́тливый.

Datować, выставля́ть, надпи́сывать число́, мѣсяцъ и годъ. **Datować się od czasu.....** счита́ться со врéмени.....

Datowanie, -ia, *ср.* выставле́ніе числа́, мѣсяца и го́да.

Datowany, помѣ́ченный число́мъ, мѣ́сяцомъ и го́домъ.

Dawać, дава́ть, *см.* **Dać. Dawać karty,** сдава́ть ка́рты. **Na kogo dawać?** кому́ сдава́ть (*ка́рты*)? **Ną ciebie dawać,** тебѣ́ сдава́ть; || **Dawać się,** дава́ться.

Dawanie, -ia, *ср.* дава́ніе; || сда́ча (*ка́рть*); || **Dawanie potraw,** подава́ніе ку́шаньевъ.

Dawca, -y, *м.* да́тель, дари́тель.

Dawczyni, -ni, *ж.* пода́тельница, дари́тельница.

Dawić, *см.* **Dławić.**

Dawić się, *см.* **Dławić się.**

Dawica, -y, *ж. Мед.* жа́ба, жа́бная боле́знь.

Dawiciel, *см.* **Dławiciel, Dusiciel.**

Dawien, *см.* **Dawny,** да́вній. **Z dawien poszło,** и́встари пошло́. **Z dawien dawna,** изда́вна, и́встари, и́здре́вле.

Dawienie, *см.* **Dławienie.**

Dawnić, припомина́ть старину́, ста́рое врéмя.

Dawniéj, пре́жде, встарину́, не́когда, когда́-то.

Dawniuchny, -niusieńki, -niuteńki, -niuśki, давни́шній, о́чень да́вній.

Dawniuteńko, давнёхонько.

Dawno, давно́. **Oddawna, Zdawna,** изда́вна. **Od jak dawna?** съ кото́рыхъ поръ? **Z dawien dawna,** съ незапа́мятныхъ врéменъ.

Dawnobyły, давнопрошéдшій.

Dawnoletni, устарѣлый, обветша́лый,

ве́тхій; || стари́нный, дре́вній; || давни́шній.

Dawnopomny, приснопа́мятный.

Dawność, -ści, *ж.* да́вность; || продолжи́тельность; || дре́вность, ста́рость. **Wszystko się psuje dawnością**, всё со вре́менемъ (*отъ ста́рости*) разруша́ется. **Dawność téj wojny**, продолжи́тельность э́той войны́. **Dawność rodu, familji**, дре́вность ро́да, фами́ліи. *Юрид.* зако́нная да́вность, *см.* **Przedawnienie.**

Dawny, дре́вній, ста́рый, стари́нный, да́вній, пре́жній. **Dawne czasy**, дре́внія времена́, ста́рыя времена́. **Dawna przyjaźń**, ста́рая дру́жба. **Dawna rodzina**, дре́вняя, стари́нная фами́лія. **Dawni ludzie**, старосвѣ́тскіе лю́ди. **Po dawnemu**, по старинѣ́, по пре́жнему. **Dawny oficer**, бы́вшій, отставно́й офице́ръ, *см.* **Były, Bywszy.**

Dążenie, -ia, *ср.* направле́ніе; || * стремле́ніе; || накло́нность. **Dążenie ciał do środka**, центробѣ́жность, *см.* **Dążność, Dążenie do celu**, стремле́ніе къ цѣ́ли.

Dążność, -ści, *ж.* скло́нность, направле́ніе. **Człowiek ma przyrodzoną dążność do samolubstwa**, человѣ́къ имѣ́етъ врожде́нную скло́нность къ эгои́зму, человѣ́къ отъ приро́ды эгои́стъ. **Zbrodnicze dążności tego pisma**, престу́пное направле́ніе э́того сочине́нія.

Dążyć, стреми́ться. **Dążyć do celu**, стреми́ться къ цѣ́ли. **Dążyć do zaszczytów**, стреми́ться къ по́честямъ.

Dbać, забо́титься (*о чёмъ*), имѣ́ть попече́ніе, радѣ́ть; || обраща́ть внима́ніе (*на что́*). **O nic nie dba**, ни о чёмъ не забо́тится. **Nie dbam o to**, я не забо́чусь объ э́томъ. **O to najmniéj dbam**, объ э́томъ я всего́ ме́нѣе забо́чусь. **Dbać o czyje dobro**, забо́титься о чьёмъ-либо бла́гѣ. **Dbać na kogo, na co**, забо́титься о комъ, о чёмъ, обраща́ть внима́ніе на кого́, на что́. **Nie dbać na śmierć**, не боя́ться сме́рти.

Dbale, стара́тельно, внима́тельно.

Dbałość, -ści, *ж.* стара́тельность, забо́тливость, рачи́тельность, внима́тельность, радѣ́ніе.

Dbały, стара́тельный, забо́тливый, рачи́тельный, внима́тельный.

Dbanie, -ia, *ср.* стара́ніе, радѣ́ніе, попече́ніе.

Dębak, о́строе, крѣ́пкое вино́.

Debankować, *см.* **Zdebankować.**

Debatować, спо́рить, разбира́ть, разсма́тривать.

Debatowanie, -a, *ср.* спо́ръ, пре́ніе, разсужде́ніе; || *Юрид.* суде́бное разбира́тельство, суде́бныя пре́нія.

Debaty, -ów, *мн.* пре́нія, разсужде́нія; || состяза́ніе, пререка́нія.

Dębczak, -a, *м.* дуби́на.

Dębczyna, -y, *ж.* дубо́къ.

Debent, -a, *м.* должни́къ, плате́льщикъ.

Debet, *Ком.* де́бетъ, должны́ мнѣ, имѣ́ю, до́лженъ мнѣ; || начётъ, оста́токъ до́лга, недои́мка, недобо́ръ.

Dębianka, -i, *ж.* черни́льный орѣ́шекъ.

Dębić, дуби́ть ко́жи.

Dębiec, -bca, *м.* дуби́на.

Dębienie, -a, *ср.* дубле́ніе, ду́бка (*кожъ*).

Dębina, -y, *ж.* дубо́вый лѣ́съ.

Debit, *Ком.* сбытъ, прода́жа (*това́ровъ*); || де́битъ, прихо́дъ, лѣ́вая страница счёта.

Debitant, -a, *м.* мелочно́й торгове́цъ, ла́вочникъ.

Debitor, -a, *м.* должни́къ.

Dębniak, Dębnik, -a, *м.* дубня́къ, дубо́вая ро́ща.

Dębny, цвѣ́томъ похо́жій на дубо́выя ли́стья; || хорошо́ вы́дубленный. **Dębna skóra**, вы́дубленная, вы́дѣланная ко́жа.

Dębowiec, -wca, *м.* дуби́на.

Dębowy, дубо́вый.

Debrza, Debra, -y, *ж.* дебрь.

Decernent, -a, *м.* судья́, рѣша́ющій дѣ́ло, произнося́щій пригово́ръ.

Deces, -u, *м.* оши́бка въ счётѣ, недочётъ; || начётъ.

Dech, *род. п.* **tchu**, *м.* духъ, дыха́ніе, издыха́ніе. **Dech stracić**, задыха́ться. **Dech w sobie zatrzymać**, уде́рживать, сде́рживать своё дыха́ніе. **Przyjść do tchu**, собра́ться съ ду́хомъ, перевести́ духъ, вздохну́ть, придти́ въ себя́. **Leżał ledwo co tchu mając**, онъ лежа́лъ, едва́ переводя́ духъ. **Do ostatniego tchu**, до послѣ́дняго издыха́нія. **Jednym tchem**, одни́мъ ду́хомъ, безъ о́тдыха, ра́зомъ. **Biedz co tchu stanie**, бѣжа́ть что есть ду́ху.

Dechowy, дыха́тельный.

Dęcie, -cia, *ср.* дунове́ніе, вѣ́яніе, выдува́ніе. **Dęcie wiatrów**, дунове́ніе, вѣ́яніе вѣ́тровъ. **Dęcie szkła**, выдува́ніе стекла́.

Decydować, рѣша́ть, суди́ть. **Zdecydowaliśmy, że należało natychmiast jechać**, мы рѣши́ли, что ну́жно сейча́съ же ѣ́хать. **Decydować o wszystkiém**, все рѣша́ть, обо всёмъ суди́ть. **Decydować na prawo i na lewo**, суди́ть и вкривь и вкось. **Decydować, Zdecydować (kogo do czego)**, заста́вить. **To mię zdecydowało do jechania**, э́то меня́ заста́вило уѣ́хать.

Decydować się, zdecydować się, рѣши́ться. **Nie prędko się decyduje**, онъ не ско́ро рѣша́ется, онъ нерѣши́теленъ. **Wkrótce mój los się zdecyduje**, вско́рѣ рѣша́тся моя́ судьба́.

Decydująco, рѣши́тельно, оконча́тельно.

Decydujący, рѣши́тельный, рѣша́ющій; || утверди́тельный. **Człowiek decydujący**, рѣши́тельный человѣ́къ.

Decyfrować, разшифро́вывать, разбира́ть, толкова́ть (*ши́фры*); || разбира́ть, чита́ть (*неразбо́рчивое письмо́*).

Decyfrowanie, -ia, *ср.* разбира́ніе, разшифро́вка (*письма́*).

Decymalny. *см.* **Dziesiętny, Decymować, Dziesiątkować.**

Decyzja, -zji, *ж.* рѣше́ніе, опредѣле́ніе, постановле́ніе; || рѣши́тельность. **Decyzja ekonomiczna,** опредѣле́ніе по экономи́ческому предме́ту;—**kwalifikacyjna,** опредѣле́ніе о преда́ніи суду́. **Poddać pod czyją decyzję,** предста́вить на чьё разсмотрѣ́ніе, рѣше́ніе. **Już zapadła decyzja,** рѣше́ніе уже́ наступи́ло, вы́шло. **Obłożeni pokazali wiele decyzji,** осажде́нные показа́ли большу́ю рѣши́тельность. **Człowiek z decyzją,** рѣши́тельный челове́къ.

Dedukcja, -ji, *ж.* вы́четъ (*изъ су́ммы*), сба́вка, ски́дка; || подро́бное исчисле́ніе, изложе́ніе; || вы́водъ слѣ́дствій, *см.* **Wywód.**

Dedykacja, -ji, *ж.* посвяще́ніе (*кни́ги*).

Dedykować (komu dzieło), посвяща́ть кому́ сочине́ніе.

Defalka, -i, Defalkata, -y, *ж.* вычита́ніе, вы́четъ, ски́дка, сба́вка; || отсро́чка.

Defalkować, вычита́ть, дѣлать ски́дку, сба́вку.

Defekacja, -ji, *ж. Мед.* испражне́ніе.

Defekować, очища́ть.

Defekt, -u, *м.* недоста́токъ, недочётъ, начётъ; || дефе́ктъ, разро́зненные листы́ кни́ги, *см.* **Deficyt. W summie tysiąca rubli pokazało się dziesięć rubli defektu,** изъ ты́сячи рубле́й не доста́ло десяти́ рубле́й, не оказа́лось на лицо́ десяти́ рубле́й. * **Nie wyjdzie z tego defektu,** онъ не вы́лечится отъ э́той боле́зни.

Defektowy, непо́лный, дефе́ктный. **Egzemplarze defektowe,** непо́лные экземпля́ры.

Deferować, предлага́ть; || **Deferować komu przysięgę,** полага́ться на чьё-либо кля́твенное показа́ніе.

Deficyt, -u, *м.* недочётъ, недоста́токъ, дефици́тъ.

Defilować, дефилировать, проходи́ть одинъ за други́мъ (*о войска́хъ*).

Definicja, -ji, *ж.* опредѣле́ніе; || рѣше́ніе, постановле́ніе.

Definjować, назнача́ть; || опредѣля́ть; || рѣша́ть, постановля́ть, полага́ть.

Definjowanie, -ia, *ср.* опредѣле́ніе, постановле́ніе.

Definitarz, -a, *м.* за́ла монасты́рскихъ совѣща́ній.

Definitor, -a, *м.* помо́щникъ о́рденскаго генера́ла, особенно въ о́рденѣ св. Франци́ска.

Defluktacja, -ji, *ж.* спла́вка.

Defraudacja, -ji, *ж. см.* **Przemycanie.**

Defraudant, -a, *м. см.* **Kontrabandzista.**

Defraudować, *см.* **Przemycać.**

Dęga, -i, *ж.* ушибъ, синя́къ, синева́, *см.* **Pręga.**

Degradacja, -ji, *ж.* низложе́ніе; || разжа́лованіе, лише́ніе (*чи́на, о́рдена, зва́нія*), *см.* **Utrata stopnia, Utrata szlachectwa, Odświęcenie.**

Degradować, разжа́ловать, лиша́ть чи́на, зва́нія, *см.* **Stopień. Degradować kogo na prostego żołnierza,** разжа́ловать кого́ въ солда́ты.

Deista, -y, *м.* деи́стъ, однобо́жникъ.

Deistka, -i, *ж.* деи́стка, однобо́жница.

Deizm, -u, *м.* деи́змъ, однобо́жіе.

Deka, -i, *ж.* попо́на, вальтра́пъ (*на ло́шади*); || покрыва́ло; || де́ка (*на инструме́нтахъ*). **Deka piersiowa,** грудна́нка, грудна́я кость, *см.* **Daga.**

Dekanalny, дека́нскій, *см.* **Dziekański.**

Dekanat, -u, *м.* дека́нство.

Dekatyzować, декатирова́ть.

Dekiel, -kla, *м.* огни́во (*у ружья́*).

Deklamacja, -ji, *ж.* деклама́ція, виті́йство; || напы́щенныя слова́; || высокопа́рное, напы́щенное сло́во и́ли рѣчь; || произнесе́ніе стихо́въ и́ли рѣчи.

Deklamacyjny, деклама́торскій; || высокопа́рный, велерѣчи́вый.

Deklamator, -a, *м.* деклама́торъ.

Deklamować, деклами́ровать, произно сить (*стихи, рѣчь*).

Deklaracja, -ji, *ж.* объявле́ніе, заявле́ніе; || о́пись, факту́ра (*това́ровъ*); || *Юрид.* показа́ніе; || запи́ска, мемуа́ръ; || разъясне́ніе (*указа́*); || **Deklaracja na piśmie,** подпи́ска, пи́сьменное заявле́ніе.

Deklarant, -a, *м.* объяви́тель, предъяви́тель.

Deklarować, открыва́ть; || предъявля́ть, заявля́ть, объявля́ть; || пока́зывать, дѣлать показа́ніе (*въ судѣ*). **Deklarować towary na komorze,** предъявля́ть това́ры въ тамо́жнѣ. || **Deklarować (komu co),** обѣща́ть, дать подпи́ску.

Deklarować się, объясня́ться; || объявля́ть себя́; || выска́зываться; || открыва́ться. **Nie chce się względem tego deklarować,** онъ не хо́четъ выска́зываться объ э́томъ. **Deklarować się za kim,** объявля́ть себя́ на чьей-либо сторонѣ. **Deklarować się komu z czém,** обѣща́ть, обѣща́ться, сули́ть (*кому́, что́*).

Deklarowanie, zaiwka, *см.* **Deklaracja.**

Deklarujący, объяви́тель.

Deklinacja, -ji, *ж. Грам.* склоне́ніе (*и́мени*), *см.* **Forma, Odmiana.**

Deklinować, *см.* **Przypadkować, Odmieniać.**

Dekokt, -u, *м.* деко́ктъ, отва́ръ.

Dekoloryzacja, -ji, *ж.* линя́ніе, обезцвѣ́чиваніе.

Dekompozycja, -ji, *ж. Хим.* разложе́ніе (*вещества́*).

Dekoncertować, разстра́ивать, сбива́ть; || * смуща́ть, приводи́ть въ замѣша́тельство.

Dekoracja, -ji, *ж.* украше́ніе; || *Театр.* декора́ція; || зна́къ отли́чія, о́рденскій знакъ, о́рденъ.

Dekret, -u, *м. см.* **Wyrok.**

Dekretacja, -ji, *ж.* резолю́ція, рѣше́ніе, постановле́ніе приговора.

Dekretały, -ów, *мн.* декрета́лія, постановле́ніе (*первыхъ папъ*).

Dekretarz, -a, *м.* реéстръ судéбныхъ рѣшéній.

Dekretować, *см.* **Wyrokować, Skazać.**

Dekretowany, *см.* **Skazany.**

Dekretowy, относя́щійся къ рѣшéнію дѣла.

Delacja, -ji, *ж.* доно́съ, оговóръ, извѣтъ.

Delata, -y, *ж. Юрид.* вѣдомость о просрóченныхъ податя́хъ и недоймкахъ. **Być na delacie**, подлежáть взысканію просрóченныхъ податéй и недоймокъ; || донесéніе (*суду́*), *см.* **Delacja.**

Delator, -a, *м.* доно́счикъ, обвини́тель.

Delatorka, -i, *ж.* доно́счица, обвинительница.

Delegacja, -ji, *ж.* делега́ція, депута́ція; || командиро́вка; || собра́ніе вы́борныхъ, *см.* **Nowacja.**

Delegat, -a, *м.* депута́тъ, делега́тъ, вы́борный, уполномо́ченный, командиро́ванный.

Delegować, уполномо́чивать, наряжáть, поручáть; || ввѣря́ть, довѣря́ть; || командировáть.

Delegowanie, -nia, *ср.* командиро́вка; || поруче́ніе.

Delegowany, *см.* **Delegat.**

Delektować się, наслажда́ться, утѣша́ться.

Deliberacja, -ji, *ж.* разсужде́ніе, совѣща́ніе; || размышле́ніе.

Deliberować, разсужда́ть, обсужда́ть; || совѣща́ться, *см.* **Namyślać się, Rozważać.**

Delicje, -ij, *мн.* наслажде́ніе, удово́льствіе.

Delikacik, -a, *м.* сластёна, ла́комка; || нѣженка, *см.* **Pieszczoszek.**

Delikatka, -i, *ж.* изнѣженная же́нщина.

Delikatnie, нѣжно, осторо́жно, иску́сно; || то́нко, разбо́рчиво.

Delikatniś, *см.* **Delikacik.**

Delikatność, -ści, *ж.* деликáтность, то́нкость, нѣжность, мя́гкость; || лёгкость; изя́щество; || * осторо́жность, осмотри́тельность; || прія́тность, прія́тный вкусъ; || утончённость; || щекотли́вость; || сниходи́тельность. **Delikatność rysów twarzy**, нѣжность чéртъ лица́. **Delikatność roboty ręcznéj**, нѣжность, то́нкость ручно́й рабо́ты. **Delikatność postępowania**, деликáтность обхожде́нія. **Strofować kogo z delikatnością**, наказывать кого́ кро́тко, слегка́.

Delikatny, деликáтный, нѣжный, мя́гкій; || щекотли́вый; || тру́дный, затрудни́тельный; || утончённый, то́нкій, разбо́рчивый; || вѣжливый. **Delikatne uczucie**, нѣжное чу́вство. **Delikatna materja**, щекотли́вое дѣло. **Położenie delikatne**, тру́дное, щекотли́вое положе́ніе. **Delikatne pytanie**, затрудни́тельный вопро́съ. **Smak delikatny**, нѣжный, то́нкій вкусъ. **Ucho delikatne**, нѣжное у́хо. **Delikatny wyrzut**, деликáтный упрёкъ.

Delikwent, -a, *м.* престу́пникъ осуждённый на сме́рть.

Delikwentka, -i, *ж.* престу́пница осуждённая на сме́рть.

Delineacja, -ji, *ж.* чертёжъ, о́черкъ; || черче́ніе.

Demarkacja, -ji, *ж.* демаркаціо́нная, пограни́чная ли́нія; || * черта́ разграниче́нія.

Demarkacyjny, демаркаціо́нный, пограни́чный.

Demokracja, -ji, *ж.* демокра́тія.

Demokracki, демократи́ческій.

Demokrat, -a, **Demokrata**, -y, *м.* демокра́тъ.

Demokratka, -i, *ж.* демокра́тка.

Demokratycznie, демократи́чески.

Demokratyczny, демократи́ческій, *см.* **Gminowładny.**

Demokratyzm, -u, *м.* демократи́змъ.

Demon, -a, *м.* бѣсъ, дья́волъ, чортъ, нечи́стый, лука́вый; || духъ, де́монъ.

Demonomanja, -ji, *ж.* демономáнія, видъ помѣша́тельства, при кото́ромъ больно́й счита́етъ себя́ одержи́мымъ бѣсомъ.

Demonstracja, -ji, *ж. см.* **Okazanie, Okaz.**

Denarek, -rka, *м.* тага́нъ, трено́жникъ.

Dendrolit, -u, *м.* окаменѣлое дéрево.

Denko, -a, *ср.* до́нышко.

Denność, -ści, *ж. Мед.* пода́гра, костолóмъ, суставолóмъ.

Denny, чрéсленный, бóдренный. **Denna niemoc**, *см.* **Denność.**

Denny, до́нный, *см.* **Dno.**

Denominacja, -ji, *ж.* именова́ніе, назва́ніе.

Dentysta, -y, *м.* зубно́й врачъ, дантúстъ.

Denuncjacja, -ji, *ж.* доно́съ, извѣтъ.

Denuncjant, -a, *м.* доно́счикъ, доноси́тель.

Denuncjować, доноси́ть.

Deokkupacja, -ji, *ж.* заня́тіе, завладѣ́ніе.

Depaktacja, -ji, *ж.* незако́нное тре́бованіе, вымога́тельство.

Depastycja, -ji, *ж.* раздѣле́ніе.

Dependencja, -ji, *ж.* зави́симость, подчинённость, подвла́стность.

Dependent, a, *м.* зави́симый, подчинённый, подвла́стный; || пи́сарь, писе́цъ (*у защи́тника, у регента*).

Dependować, зависѣть, находи́ться въ подчинённости, зависѣть отъ кого, отъ чего́. *См.* **Zależeć, Zawisłym być.**

Depesza, -y, *ж.* депе́ша.

Deponent, -a, *м.* вкла́дчикъ, отдающій на сохране́ніе; || свидѣтель въ судѣ дающій показа́ніе.

Deponować, вноси́ть, дава́ть на хране́ніе; ввѣря́ть, довѣря́ть (*де́ньги и пр.*); || вноси́ть зало́гъ.

Deponowanie, -a, *ср.* отда́ча на хране́ніе; || внесéніе зало́га.

Depopularyzacja, -ji, *ж.* потéря популя́рности, наро́дной любви́.

Depopularyzować, лишáть популя́рности, народной любви; **-się**, терáть народную любóвь.

Depertacja, -ji, *ж.* ссы́лка, изгнáніе на всю жизнь.

Depozycja, -ji, *ж.* показáніе, свидѣ́тельство (*въ судѣ*).

Depozyt, -u, *м.* отдáча на хранéніе; || депозúтный вкладъ, взносъ; || вещь отдáнная на хранéніе; || складъ, сохрáнная казнá; || хранúлище. **Pieniądze złożyć do depozytu**, отдáть дéньги на хранéніе. **Z depozytu odebrać**, взять дéньги изъ сохрáнной казны.

Depozytarjusz, -a, *м.* храни́тель, блюсти́тель; || вкладчикъ.

Depozytowy, депозúтный.

Deprekacja, -ji, *ж.* испрáшиваніе прощéнія, прóсьба о прощéніи.

Deptać, топтáть, попирáть; || мять, жать, выжимáть; || валя́ть (*сýкна*). **Deptać po błocie**, шлёпать по грязи. **Deptać koło czego, za czém**, стараться, хлопотáть о чёмъ, ухáживать за чёмъ. **Deptać wino**, выжимáть, давúть виногрáдъ. **Deptać prawa ludzkości**, попирáть человѣ́ческія правá. **Deptać glinę**, мять глúну.

Deptacz, -a, *м.* валя́льщикъ, сукновáлъ; | давúльщикъ виногрáда.

Deptak, -a, *м.* валя́льный пестъ, валýша.

Deptalnia, -i, *ж.* валя́льня, сукновáльня; || тискú (*виногрáдные*).

Deptanie, -nia, *ср.* валя́ніе (*сукнá*); давлéніе (*виногрáда*).

Deputacja, -ji, *ж.* депутáція, посóльство; || собрáніе вы́борныхъ, представúтелей, зéмскихъ людéй; || депутáтство, представúтельство. **Deputacja**, депутáція состоя́щая изъ пяти́ лицъ.

Deputat, -a, *м.* депутáтъ; || вы́борный, представúтель; || *Стар.* **Deputat w drzewie**, опредѣлéнная достáвка дровъ (*для монастырéй и т. п.*) въ годъ.

Deputować, отправля́ть, наряжáть депутáтомъ, вы́борнымъ.

Deputowany, депутáтъ, вы́борный, представúтель, пóсланный.

Dera, -y, *ж.* попóна, вальтрáпъ.

Dereń, -enia, *м.* дéренъ, кизúль (*дéрево*).

Dereniak, -u, *м.* дéреновое винó.

Dereniowy, дéреновый.

Deresz, -a, *м.* рыжечáлая съ прóсѣдью лóшадь.

Dereszowaty, рыжечáлый.

Derkacz, -a, *м. см.* **Chruściel.**

Derogacja, -ji, *ж.* отмѣнéніе, нарушéніе (*закóна, правъ и т. п.*).

Deriwacja, -ji, *ж.* отвóдъ, отведéніе (*водú*). *Медиц.* отвлечéніе (*крóви, мокрóты*). *Грам.* происхождéніе, произведéніе (*слóва*).

Desinfekcya, -ji, *ж.* очищéніе вóздуха.

Deska, -i, *ж.* доскá. **Deska wyborowa**, чúстая доскá,—**niewyborowa**, получúстая, —**bukształowa**, кружáльная доскá,—**parapetowa**, подокóнная.

Deskrypcja, -ji, *ж.* описáніе; || óпись.

Desperacki, отчáянный, безнадёжный. **Po desperacku**, отчáянно.

Desperacja, -ji, *ж.* отчáяніе, безнадёжность.

Desperat, -a, *м.* отчáянный, бéшеный.

Desperatka, -i, *ж.* отчáянная, бéшеная.

Desperować, *см.* **Rozpaczać.**

Despota, -y, *м.* дéспотъ, самовластúтель.

Despotycznie, деспотúчески, самовлáстно.

Despotyczność, -ści, *ж.* деспотúзмъ, самовлáстіе.

Despotyczny, деспотúческій, самовлáстный.

Despotyzm, -u, *м.* деспотúзмъ.

Destrukcja, -ji, *ж.* истреблéніе, разрушéніе.

Destylacja, -ji, *ж.* гóнка, вы́гонка, перегóнка, дистилля́ція, дистилировка.

Destylarnia, -i, *ж.* дистилúрный, перегóнный завóдъ; || винокýрня, винокýренный завóдъ.

Destylator, -a, *м.* перегóнщикъ, давúльщикъ, вы́курщикъ, дистилáторъ; || винокýръ.

Destylować, перегонáть, дистилúровать.

Destylowanie, *см.* **Destylacja.**

Destytucja, -ji, *ж.* отрѣшéніе отъ дóлжности.

Destytuowany, исключённый изъ слýжбы, лишённый дóлжности.

Deszcz, -u, *м.* дождь, дóждикъ, дóжжикъ. **Duży, rzęsisty deszcz**, крýпный дождь. **Deszcz nawałny**, проливнóй дождь.

Deszczka, -i, *ж.* дощéчка.

Deszczonośny, дождли́вый, дождевóсный.

Deszczorodny, *см.* **Dżdżysty.**

Deszczówka, -i, *ж.* дождевáя водá.

Deszczownik, -a, *м.* зуёкъ, ржáнка (*пти́ца*).

Deszczowy, дождевóй.

Deszczułka, -i, *ж. см.* **Deszczka.**

Deszczyć, dżdżyć, *см.* **Dżdżyć, Zadeszczyć się.**

Deszczyk, -u, *м.* дóждичекъ.

Deszczysty, *см.* **Dżdżysty.**

Detaksacja, -ji, *ж.* переоцéнка.

Detaksator, -a, *м.* переоцéнщикъ.

Detaliczny, рóзничный; || подрóбный; || раздробúтельный.

Detencja, -ji, *ж. Юрид.* завладéніе; || задержáніе, заключéніе, заточéніе, арéстъ.

Detencyjny, арестáнтскій.

Determinacja, -ji, *ж.* смѣлость, рѣшúтельность, твёрдое намѣреніе.

Determinować, установля́ть, опредѣля́ть.

Determinować się, рѣша́ться, вознаме́риваться.
Deterjoracja, -ji, *ж.* поврежде́ніе, по́рча; || паде́ніе, упа́докъ.
Dętka, -i, *ж.* бу́сы, *мн.*, подду́льныя пе́рлы.
Detonacja, -ji, *ж.* фальши́вое пѣ́ніе.
Detonować, фальши́вить; || * сбить съ то́лку.
Detrakcyjny, *см.* **Wywozowy.**
Detraktacja, -ji, *ж.* порица́ніе, поноше́ніе, злосло́віе, хуле́ніе.
Detronizacja, -ji, *ж.* сверже́ніе съ престо́ла, низложе́ніе.
Detrunkacja, -ji, *ж.* вы́четъ.
Detrunkować, вычита́ть.
Detto, Ditto, того́-же, то́же, какъ вы́ше.
Dewastacja, -ji, *ж.* опустоше́ніе, погро́мъ.
Dewocja, -ji, *ж.* на́божность, благочести́е.
Dewolucja, -ji, *ж. Юрид.* перехожде́ніе, переда́ча.
Dewot, -a, *м.* ханжа́, свято́ша.
Dewotka, -i, *ж.* на́божная, богомо́лка, ханжа́.
Dezercja, -ji, *ж.* побѣ́гъ, бѣ́гство; || *Юрид.* просро́чка апелля́ціи.
Dezerter, -a, *м.* дезерти́ръ, бѣгле́цъ, бѣ́глый.
Dezorganizacja, -ji, *ж.* разстро́йство, разруше́ніе; || *Мед.* поврежде́ніе.
Dezorganizować, разстра́ивать, разруша́ть.
Dezygnacja, -ji, *м.* означе́ніе, указа́ніе.
Dezynfekcja, -ji, *ж.* дезинфе́кція, очище́ніе отъ зара́зы, оку́риваніе.
Diffamacja, -ji, *ж.* поноше́ніе, опово́риваніе, оповоре́ніе, клевета́.
Diffamować, поноси́ть, повори́ть, безсла́вить, злосло́вить.
Differencja, -ji, *ж.* разли́чіе, ра́зница, ра́зность, несхо́дство; || *Мат.* ра́зность.
Differencyjny, *Мат.* дифференціа́льный; || разли́чный, ра́зный, *см.* **Sprawa.**
Dilacja, -ji, Dilata, -y, *ж.* отсро́чка.
Dilatoryjny, *Юрид.* отлага́тельный, замедля́ющій.
Dimidia, полови́на.
Diskonto, Dyskonto, диско́нтъ, учётъ, ски́дка, усту́пка.
Ditto, *см.* **Detto.**
Djak, Djakowiec, Djakowstwo, *см.* **Dziak, Dziakowiec, Dziakowstwo.**
Djabeł, -bła, *м.* чортъ, бѣсъ, дья́волъ, сатана́. **To djabła warto**, это ни къ чо́рту не годи́тся. **Djabłami na kogo rzucać**, посыла́ть кого́ къ чо́рту. **Niech mię djabeł porwie**, чтобъ чортъ меня́ побра́лъ. **Zkąd u djabła on to wszystko bierze?** кой чортъ, отку́да э́то онъ всё беретъ? **Ki djabeł ci to powiedział?** кто u djabła ci to powiedział? кой чортъ э́то вамъ сказа́лъ? **Po djable sprawa**, чертовское дѣло. **Idź do djabła**, ступа́й къ чо́рту. *Послов.* **Nie taki djabeł straszny, jak go malują**, не такъ стра́шенъ, и́ли че́ренъ чортъ, какъ его́ малю́ютъ. **Kto przed piekłem mieszka, musi djabła prosić w kmotry**, кто живётъ у са́маго а́да, до́лженъ проси́ть чо́рта въ кумовья́ (т. е. по необходи́мости прихо́дится дружи́ться съ злы́ми людьми́).
Djabełek, -łka, *м.* чертёнокъ, дьяволёнокъ, бѣсёнокъ; || ландскне́хтъ (*ка́рт. ира́*).
Djabelnie, черто́вски, дья́вольски, ужа́сно.
Djabelny, черто́вскій, дья́вольскій, прокля́тый.
Djabelski, дья́вольскій, бѣсо́вскій, сатани́нскій.
Djabelsko, черто́вски, дья́вольски.
Djabelstwo, -a, *ср.* чертовщи́на, дья́вольщина, бѣсо́вщина; || *вообще́:* че́рти, дья́волы. **Narody te dzieci swoje ofiarowali djabelstwu**, э́ти наро́ды принесли́ въ же́ртву черта́мъ дѣте́й свои́хъ.
Djabiątko, -a, *ср.* дьяволёнокъ, бѣсёнокъ, чертёнокъ.
Djable, *см.* **Djabeł.**
Djablica, -y, *ж.* черто́вка.
Djabłowy, черто́вскій, чо́ртовъ.
Djabolista, -y, *м.* одержи́мый бѣсомъ.
Djadem, -u, *м.* діаде́ма, вѣне́цъ.
Djafragma, -y, *ж. Анат.* грудобры́шная прегра́да, бло́на утро́бная и́ли гусакова́я перепо́нка, вздо́шье, гусачи́ха.
Djagonal, -i, *ж. Мат.* діагона́льный, искосный.
Djak, -a, *м.* причётникъ, *см.* **Dziak.**
Djakon, -a, *м.* діа́конъ, дья́конъ.
Djakonica, -y, *ж.* діаконисса.
Djakonowy, діа́коновъ, дья́коновъ.
Djakoński, діа́конскій, дья́конскій.
Djakoństwo, -a, *ср.* дья́конство, дья́конское зва́ніе.
Djalekt, -u, *м.* нарѣ́чіе, го́воръ, діале́ктъ.
Djalektyk, -a, *м.* диале́ктикъ, ло́гикъ.
Djalektyka, -i, *ж.* диале́ктика, ло́гика.
Djalog, -u, разгово́ръ, діало́гъ.
Djalogicznie, діалоги́чески.
Djament, -u, *м.* алма́зъ.
Djamentowy, алма́зный.
Djametr, -u, *м. см.* **Średnica.**
Djarja, -ji, *ж. Мед.* поно́съ; || *Горн.* паёкъ, раціо́нъ, по́рція.
Djarjusz, -u, *м.* журна́лъ, дневни́къ.
Dla, для, ра́ди. **Podróżować dla zdrowia**, путешествовать для здоро́вья. **Dla miłości bożej**, изъ любви́ къ Бо́гу. **Poważają go dla jego dobrych przymiotów**, его́ уважа́ютъ за его́ хоро́шія ка́чества. **Czułość matki dla dzieci**, не́жность ма́тери къ дѣтямъ. **Dla tego**, поэ́тому. **Dla tego, że...** потому́ что...
Dławić, Dławić, жать, сжима́ть; || дави́ть, выжима́ть.
Dławić, *см.* **Dłabić.**

Dławienie, -ia, *ср.* удýшливость; стѣснéніе, сжáтіе.

Dławimuszka, -i, *ж.* мухолóвка (*птичка*).

Dłoń, -ni, *ж.* ладóнь. *Старослав.* длань; || рукá. **Jak na dłoni**, какъ на ладóни. **Dłoń komu podać**, подáть кому рýку. **Dłonią w dłoń bili, uderzyli**, удáрили по рукáмъ. **W dłoni dłoń**, рукá въ рукѣ, рукá съ рукóю; || пáдень, чéтверть аршúна, *см.* **Piędź.**

Dłoniasty, ладóнчатый; || длановúдный, лáпчатый. *Бот.* **Liście dłoniaste**, лáпчатые лúстья.

Dłoniatonogi, лапчатоногій.

Dłonisty, ладóнчатый, длановúдный, лáпчатый.

Dłóto, *см.* **Dłuto.**

Dłubać, рыть, взрывáть; || ры́ться, копáться, шáрить; || ковырáть, долбúть. **Dłubać w zębach**, ковырáть въ зубáхъ. **Dłubać w nosie**, ковырáть въ носý; || **Dłubać się**, мéдлить, мѣшкать, копáться.

Dłubacz, -a, *м.* долбнú, долбýха; || *Горн.* долбúло, кругóлое долотó; || *копýнъ, копотýнъ.

Dłubaczka, -i, *ж.* копýнья. *См.* **Dłubacz.**

Dłubała, -y, *м.* **Dłubalski**, -iego, *м.* копýнъ, копотýнъ.

Dłubanie, -ia, *ср.* разры́тіе, раскáпываніе, долблéніе, ковыráніе.

Dłubanina, -y, *ж.* неповоротливость, копотлúвость; || скýчная, копотлúвая рабóта.

Dług, -u, *м.* долгъ. **Upominać się o dług**, трéбовать уплáты дóлга. **Być w długach po uszy**, быть въ долгáхъ по уши. **Mam dług u ciebie**, за тобóю есть долгъ; || * **Uiścić się z długu wdzięczności**, заплатúть долгъ блягодáрности. **Dług hipoteczny**, долгъ обезпéченный на имѣніи крѣпостны́мъ порáдкомъ.

Długawy, *см.* **Obdłużny, Podłużny.**

Długi, дóлгій; || длúнный. **Długa droga**, дóлгій путь, длúнная дорóга. **Długie lata**, дóлгіе гóды. **Długa ulica**, длúнная ýлица. **Mieć długi język**, имѣть длúнный языкъ. **Mieć długie ręce**, имѣть длúнныя рýки (*красть*). **Mieć długie nogi**, имѣть длúнныя нóги (*шúбко бѣгать*). **Paść jak długi**, растянýться во вѣсь ростъ.

Długo, *сравн. ст.* **Dłużéj**, дóлго, долговрéменно, дóлгое врéмя. **Na długo**, на дóлгое врéмя. **Na jak długo?** наскóлько врéмени? **Jak długo mu się spodoba**, на скóлько емý бýдетъ угóдно. **Długo, za długo trwać**, продолжáться слúшкомъ дóлго. **Długo w noc**, въ сáмую глубóкую ночь. **Długoby to mówić**, дóлго бы объ э́томъ нýжно бы́ло говорúть. **Niezadługo**, вскóрѣ, *см.* **Wkrótce.** **Długo się nosić**, носúть длúнное плáтье.

Długocierpliwość, -ści, *ж.* долготерпѣніе.

Długocierpliwy, долготерпѣли́вый.

Długoczesny, долговрéменный.

Długodzienny, многоднéвный.

Długodzioby, *Зоол.* долгоно́сый; || длинноры́лый.

Długojęzyczny, долгоязы́чный.

Długoletni, долголéтній, многолéтній.

Długoletność, -ści, *ж.* долговѣчность, долгодéнствіе.

Długomyślność, -ści, *ж.* долготерпѣніе, крóтость.

Długomyślny, долготерпѣли́вый, крóткій.

Długonogi, длинноногій.

Długonos, -a, *м. Энтом.* жукъ.

Długonosy, долгоно́сый.

Długopamiętny, достопáмятный.

Długopłynność, -ści, *ж.* плáвность.

Długopomny, достопáмятный.

Długoręki, долгорýкій.

Długoroczny, *см.* **Długoletni.**

Długość, -ści, *ж.* длинá; || долготá (*дня*). **Długość ulicy, drogi**, длúна ýлицы, дорóги. **Długość i szerokość geograficzna**, географúческая долготá и широтá.

Długosz, -a, *м.* долговя́зый человѣкъ, ды́лда, жердя́й.

Długoszatny, долгополый.

Długoterminowy, долгосрóчный.

Długotrwałość, ści, *ж.* продолжúтельность.

Długotrwały, продолжúтельный, долговрéменный; || хроническій.

Długowieczność, -ści, *ж.* долговѣчность.

Długowieczny, долговѣчный.

Długowłosy, длинноволóсый.

Długowy, долговóй. **Długowy regestr, długowa książka**, долговáя книга.

Długożyty, *Дидакт.* живýщій дóлѣе обыкновéннаго.

Dłutnik, -a, *м.* чекáнщикъ.

Dłuto, -a, *ср.* долотó, рѣзéцъ; || долбúло; || *Горн.* зубúло, ваáло, забýрникъ. **Dłutko**, -a, *ср.* долотцó, рѣзéцъ; || *Горн.* ваáльцо, долотцó.

Dłutować, чекáнить, высѣкáть.

Dłutowanie, -ia, *ср.* чекáнка; || обрóнная *или* чекáнная рабóта.

Dłutowy, чакáнный.

Dłuż, -y, *ж.* **Dłuża**, -y, *ж.* длинá. **Dwa łokcie na dłuż, w dłuż**, два локтá вдлинý. **Wdłuż czego iść**, идтú вдоль чего, *см.* **Wdłuż, Wzdłuż, Podłuż**; || *Плотн.* снуръ, шнурóкъ.

Dłużce, *мн., род.* **ń. dłużec**, *Сокол.* обнáсцы, *мн.*

Dłużej, дóльше, длúннѣе.

Dłużek, -żku, *м.* должóкъ.

Dłużen, dłużny, дóлженъ, дóлжный. *См.* **Winien, Powinien.**

Dłużeń, -żnia, *м.* длúнная доскá для закладки ýлья.

Dłużmiernica, -y, *ж.* лонгимéтръ.

Dłużmiernictwo, -a, *ср.* лонгимéтрія.

Dłużnia, -i, *ж.* длинá, долготá, *см.* **Dłużeń.**

Dłużnica, -y, *ж.* должнúца.

Dłużniczy, относя́щійся къ должнику́, принадлежа́щій къ должнику́.

Dłużnik, -a, *м.* должни́къ.

Dłużność, -ści, *ж.* обя́занность, обяза́тельство.

Dłużny, *см.* **Dłużen.**

Dłuższość, -ści, *ж.* ли́шекъ, изли́шекъ.

Dłużyć, продли́ть, удлинни́ть, продолжа́ть, тяну́ть, проволи́кивать.

Dłużyć się, продолжа́ться, дли́ться; || входи́ть въ долги́, задолжа́ть.

Dłużyna, Dłużyzna, -y, *ж.* длина́, долгота́, длинно́та.

Dma, -y, *ж.* дунове́ніе, дыха́ніе.

Dmuch, -u, *м.* вѣ́яніе, дунове́ніе, *см.* **Podmuch.**

Dmuchać, дуть, выдува́ть, сдува́ть; || вѣ́ять; || пыхте́ть. **Dmuchać w ogień,** разду́вать ого́нь. **Kto się na gorącém sparzy, i na zimne dmucha,** обожжёшься на молокѣ, бу́дешь дуть на во́ду. **Dmuchać komu na ucho,** надува́ть, трубы́ть кому́ въ у́ши, нау́шничать. **Dmuchać w niebo,** подыма́ть носъ къ ве́рху, горди́ться. **Dmuchać komu pod nos, w nos,** поступа́ть надме́нно, высокомѣрно. *Ирон.* **Dmuchnąć,** удра́ть, улизну́ть, убѣжа́ть. **I dmucha i chucha,** ни тепло́, ни хо́лодно; ни ры́ба, ни мя́со; ни то, ни сё; безъ хара́ктера. **Dmuchać w palce,** дуть себѣ́ въ па́льцы, въ кула́къ (*отъ хо́лода*). **Przeciw wiatru dmuchać,** про́тивъ рожна́ прать. **Dmuchać komu w kaszę,** мѣша́ться въ чужія дѣла́, не въ своё дѣло. **W ul dmuchnąć,** раздражи́ть, разсерди́ть врага́, подли́ть ма́сла въ ого́нь. **Dmuchnę i zaraz będzie,** сто́итъ мнѣ ни́кнуть и сей-часъ бу́детъ. **Dmuchnąć w papę, dmuchnąć kogo w ucho,** дать пощёчину, съ ѣздить по у́ху. **Dmuchnąć w nogi,** удира́ть во всѣ́ лопа́тки, пусти́ться на утёкъ, навостри́ть ли́жки, улепётывать.

Dmuchacz, -a, *м.* раздува́льщикъ.

Dmuchanie, -nia, *ср.* дунове́ніе, вѣ́яніе.

Dmuchawka, -i, *ж.* па́яльная тру́бка; || продувно́й стволъ; || отво́дъ, сарбака́нъ, прово́дная труба́; || бума́жка свёрнутая въ тру́бочку.

Dmuchnąć, ду́нуть, *см.* **Dmuchać.**

Dna, -y, *ж. см.* **Denność.**

Dnieć, разсвѣта́ть.

Dnienie, -nia, *ср.* разсвѣ́тъ.

Dniować, дневать.

Dniowanie, -nia, *ср.* **Dniówka, -i,** *ж.* дне́вка.

Dniowy, денно́й, дневно́й, *см.* **Dzienny.**

Dno, -a, *ср.* дно. *Горн.* **Dno szybu,** по́чва ша́хты; **tryszerskie,** до́нная доска́. **Dno chodnika, lub sztolni,** подо́шва, по́чва.

Do, *Предл.* до, къ, ко, въ, во, на, для, *см.* **Ku. Pójść do kościoła,** пойти́ въ це́рковь. **Iść do ołtarza,** идти́ къ алтарю́. **Zaprządz do pługa,** запрёчь въ плугъ. **Rzucić się do nóg komu,** бро́ситься кому́ къ ногамъ. **Strzelać do celu,** стрѣля́ть въ цѣль. **Napisać do przyjaciela,** написа́ть къ дру́гу. **Odroczyć rzecz do jutra,** отложи́ть дѣло до за́втра. **Być do czegoś,** быть полезнымъ, годи́ться, служи́ть къ чему́. **Przykładać się do nauk,** прилежа́ть къ нау́камъ. **Udaj się do niego,** отпра́вься къ нему́. **Z Paryża do Genewy jechać,** ѣхать изъ Парижа въ Женёву. **Ubrany czarno od stóp do głowy,** оде́тъ въ чёрномъ съ ногъ до головы́. **Pracować od rana do wieczora,** труди́ться съ утра́ до ве́чера. **Jeden ma się do dwóch, jak dwa do czterech,** оди́нъ отно́сится къ дву́мъ, какъ два къ четырёмъ. **Do jutra,** до за́втра. **Do zobaczenia, do widzenia,** до свида́нія. **Łyżeczka do kawy,** кофе́йная ло́жка. **Szczoteczka do zębów,** щёточка для зубо́въ. **Żelazko do prasowania,** утю́гъ для гла́женья. **Dwadzieścia do trzydziestu osób,** отъ двадцати́ до тридцати́ лицъ. **Dobre do jedzenia,** вку́сно для ѣды. **Trudne do strawienia,** тру́дно перева́ривается. **Do mnie!** ко мнѣ! **Do broni!** къ ружью́! **Tłumaczyć co do słowa,** переводи́ть сло́во въ сло́во, досло́вно. **Mieć wolny przystęp do kogo,** имѣ́ть свобо́дный до́ступъ къ кому́. **Wejść do pokoju,** войти́ въ ко́мнату. **Cofnąć się do lasu,** отступи́ть къ лѣ́су. **Wsadzić kogo do więzienia,** посади́ть кого́ въ тюрьму́. **Wsiąść do powozu,** сѣсть въ экипа́жъ. **Jeździć z prowincji do prowincji,** ѣздить изъ провинціи въ провинцію. **Do śmierci,** до сме́рти. **Do wieczora,** до ве́чера. **Do dnia,** до разсвѣта; **wstawać do dnia,** вставать пе́редъ разсвѣтомъ, до разсвѣта, *см.* **Aż. Było ich do pięćdziesięciu,** ихъ было́ до пятидесяти́, *см.* **Blizko, Około. || Raz do roku,** оди́нъ разъ въ годъ, *см.* **Co. || To nie do niego ten list,** это письмо́ не къ нему́. **To człowiek nie do wojskowości stworzony,** э́тотъ челове́къ не рождёнъ для вое́нной слу́жбы. **Koń dobry do kabrjoletu,** ло́шадь го́дная въ кабріоле́тъ, для упря́жки въ кабріоле́тъ. **Co do mnie,** что каса́ется до меня́, относи́тельно меня́. **Strzelić do kogo,** стрѣля́ть въ кого́. **Dać ognia do kogo,** вы́стрѣлить въ кого́. **Robić przypisy do jakiego autora,** дѣлать примѣча́нія къ како́му а́втору. **Napisać wiersze do muzyki,** написа́ть стихи́ для му́зыки. **Dorobić, ułożyć muzykę do wiersy,** сочини́ть му́зыку къ стихамъ, положи́ть стихи́ на му́зыку. **Wpół do pierwszej, do drugiej, do trzeciej, etc.** полови́на пе́рваго (*часа*), второ́го, тре́тьяго и т. д. **A do domu!** ступа́й домо́й! **Człowiek do czynu,** дѣ́ятельный челове́къ, спосо́бный дѣ́йствовать. **Człowiek i do rady i do pałasza,** челове́къ спосо́бный и для сове́та и для войны́. **Człowiek do pożycia,** челове́къ обходи́тельный, това́рищескій. **Jak do jakiej miary,** смотря́ по тому́, какова́ мѣ́ра. **Jak do roku,** смотря́ по тому́, како́въ годъ. **Do rzeczy,** *см.* **Rzecz. Do pra-**

wdy, *см.* **Doprawdy. Do razu**, *см.* **Od razu. Ode drzwi, do drzwi**, отъ дверей къ дверямъ, *см.* **Od.** Такъ какъ невозможно привести всѣхъ глаголовъ, которые соединяются, или могутъ соединяться съ предлогомъ **Do**, то здѣсь и помѣщены только наиболѣе употребительные изъ нихъ, *см.* эти глаголы въ первообразной формѣ.

Doba, -y, *ж.* время, пора; || сутки (24 часа). **W każdej dobie**, во всякое время. **Czas na dobie**, удобное время. **Nie było go przez dwie doby**, его не было впродолженіе двухъ сутокъ, *см.* **Dola, Stan.**

Dobaczenie, -nia, *ср.* догадка, предположеніе.

Dobaczyć się, Dobaczać się, добиться, добиваться, догадаться, догадываться. **Często lekarz się tylko dobacza**, часто только медикъ догадывается.

Dobadać, доискаться, развѣдать, вывѣдать, изслѣдовать.

Dobadywać się (czego), доискиваться разыскивать, освѣдомляться, справляться. **Dobadywać się prawdy**, доискиваться правды. **Dobadywać się kogo**, освѣдомляться о комъ.

Dobadywanie się, распрашиваніе, вывѣдываніе.

Dobazgrać, допачкать, домарать.

Dobić, Dobijać, вбить, вбивать, вколотить, вколачивать, доколотить, доколачивать, избить, избивать. **Dobijać gwoździa**, плотно вбивать гвоздь. **Ostatki wojska nieprzyjacielskiego dobili**, они совершенно разбили остатки непріятельскаго войска. **To go dobije**, это окончательно убьетъ его. **Ostatni kielich mię dobił**, послѣдняя рюмка свалила меня. **Dobić targu**, условиться, сойтись въ цѣнѣ. **Dobić interesu**, окончить, привести дѣло къ концу. **Dobijać do lądu**, пристать, причалить къ берегу.

Dobić się, добиться, вырывать, исторгать. **Dobić się na kim zeznania**, вынудить у кого признаніе. **Dobić się czego**, добиться, достигнуть чего. **Dobić się chwały**, достигнуть славы, *см.* **Dobijać.**

Dobiedz, Dobiegać, добѣжать, достигнуть, достигать, догнать, догонять. **Dobiedz zaszczytów**, достигать почестей.

Dobieganie, -nia, *ср.* достиженіе.

Dobiegły, достижимый.

Dobielać, Dobielić, добѣлять.

Dobierać, Dobrać, добирать, подбирать, избирать, выбирать. **Dobrać materją na suknię**, выбрать матерію на платье. **Dobrać reszty**, взять остальное. **Dobrać miarkę grzechów**, преисполнить мѣру беззаконій (*τῶν ἁμαρτιῶν*), *см.* **Dopełnić, Domierzyć.** || **Dobrać aż do dna**, исчерпать до дна. **Dobrać klucza do zamku**, подобрать ключъ къ замку. **Nie mogę nic sobie dobrać do gustu**, не могу ничего выбрать себѣ по вкусу. **Dobieraj słów podług myśli**, избирай слова, которыя соотвѣтствуютъ твоей мысли. **Dobierać kolorów do siebie**, подбирать рѣзные цвѣта. **Dobierać cug**, подбирать упряжь. **Dobrane wyrazy**, отборныя выраженія. **Dobrane małżeństwo**, супруги составляющіе прекрасную пару.

Dobierać się (do czego, dokąd), добираться, пробираться, доходить, достигать. **Dobrać się z kim**, сходствовать, сойтись съ кѣмъ. **Dobrała się para**, славная пара! **Dobrali się**, сошлись другъ съ другомъ!

Dobieracz, -a, *м.* подбирающій, прилаживающій.

Dobieranie, -nia, *ср.* подборъ, прилаживаніе, примѣненіе.

Dobieżny, *Астрон.* синодическій. **Obieg księżyca dobieżny**, синодическое движеніе мѣсяца.

Dobijać, *см.* **Dobić.**

Dobijać się (dokąd), добиваться, домогаться; стараться достичь, снискивать. **Dobijać się o co**, домогаться, добиваться, (*чего*), стараться пріобрѣсть (*что*). **Dobijać się o pannę**, свататься къ дѣвицѣ.

Dobiorka, -i, *ж.* привѣсокъ, прибавка, надбавка.

Dobita, -éj, *ж.* **Dobitka, -i**, *ж.* добиваніе, послѣдній ударъ, довершеніе, окончаніе. **Na dobitkę**, въ заключеніе, подъ конецъ.

Dobitnie, выразительно, ясно, точно, убѣдительно.

Dobitność, -ści, *ж.* выразительность, ясность, точность.

Dobitny, выразительный, ясный, точный, *см.* **Dosadny.**

Dobór, -u, *м.* подборъ, выборъ; || *Горн.* смѣшиваніе рудъ, присадка.

Doborność, -ści, *ж.* отборность.

Doborny, отборный.

Dobość (kogo), забодать.* **Dobość komu**, надоѣсть, наскучить кому.

Dobosz, -a, *м.* барабанщикъ.

Dobrać, *см.* **Dobierać.**

Dobranie, -nia, *ср.* подборъ, сортировка.

Dobrany, подобранный.

Dobrnąć, добрести, дотащиться.

Dobro, -a, *ср.* благо, добро, польза; || *во мн. числѣ:* **Dobra**, помѣстье, имѣніе, имущество. **Dobro kraju**, благо страны. **Dobro pospolite**, общее, общественное благо. **Dobra ziemskie, znikome, doczesne**, земныя, преходящія, временныя блага. **Dobro i piękno**, благое и прекрасное, добро и красота. **Skonfiskowane jego dobra**, имѣніе его описано, сконфисковано. **Dobra nieruchome i ruchome**, недвижимое и движимое имущество. **Dobra spadkowe**, наслѣдственное имѣніе. **Dobra warowane żony**, *Юрид.* исключительное имѣніе (*жены*). **Dobra gracjalne**, пожалованное имѣніе.

Dobrobierca, -y, *м.* благодѣ́тельствуемый.

Dobrobyt, -u, *м.* благосостоя́ние.

Dobroć, -i, *ж.* доброта́, бла́гость; || хоро́шее ка́чество, сво́йство, добро́та. **Dobroć wrodzona**, врождённая доброта́. **Nadużywać czyjej dobroci**, во зло употребля́ть чью-либо доброту́. **Dobroć boża**, бла́гость бо́жия. **Dobroć ziemi**, добро́та земли́, хоро́шее сво́йство земли́. **Dobroć konia**, добро́та ло́шади. **Dobroć napoju**, хоро́ший вкусъ напи́тка.

Dobrochętność, -ści, *ж.* доброхо́тство, *см.* **Dobrowoleństwo.**

Dobroczyn, -u, *м.* благодѣя́ние, благотворе́ние, *см.* **Dobrodziejstwo.**

Dobroczyńca, -y, *м.* благодѣ́тель, благотвори́тель.

Dobroczynność, -ści, *ж.* благотвори́тельность. **Towarzystwo dobroczynności**, благотвори́тельное о́бщество, богоугодное заведе́ние.

Dobroczynny, благотвори́тельный, благодѣ́тельный; || благотво́рный; || безме́здный. *Юрид.* **Kontrakt dobroczynny**, безме́здный договоръ.

Dobroczysty, безконе́чно-до́брый.

Dobrodawca, -y, *м.* благотвори́тель.

Dobrodusznie, доброду́шно, благоду́шно, простосердѣчно.

Dobroduszność, -ści, *ж.* доброду́шіе, благоду́шіе; || простота́, простосердѣ́чіе.

Dobroduszny, доброду́шный, благоду́шный; || просто́й, простосердѣ́чный.

Dobrodziej, -ja, *м.* благодѣ́тель. **Dobrodziej naszej rodziny**, благодѣ́тель нашего семе́йства. **Pan dobrodziej**, ми́лостивый государь, государь мой.

Dobrodziejka, -i, *ж.* благодѣ́тельница. **Pani dobrodziejka**, ми́лостивая государы́ня, госпожа́.

Dobrodziejstwo, -a, *ср.* благодѣя́ние. || *Юрид.* льго́та. **Sprzedaż majątku z dobrodziejstwem inwentarza**, прода́жа име́нія на пра́вѣ инвента́рномъ.

Dobroić się (czego), дожи́ть до бѣды́, надѣ́лать себѣ́ бѣдъ.

Dobromyślność, -ści, *ж.* благонаме́ренность.

Dobromyślny, благонаме́ренный.

Dobronować, око́нчить боронова́ніе земли́.

Dobrota, -y, *ж.* доброта́.

Dobrotliwość, -ści, *ж.* доброду́шіе, кро́тость.

Dobrotliwy, доброду́шный, кро́ткій, благопрія́тный. *Мед.* **Choroby dobrotliwe**, боле́зни доброка́чественныя.

Dobrowolność, -ści, *ж.* самопроизво́льность, добровольность.

Dobrowolny, произво́льный, добровольный; || полюбо́вный.

Dobry, до́брый, хоро́ший, благо́й; || го́дный, поле́зный; || *Ком.* **Dobry na mnie**, счётъ вѣренъ.

Dobrze, хорошо́.

Dobyć, добы́ть; доста́ть.

Dobyć się, проникнуть.

Dobytek, -tku, *м.* дома́шній скотъ, скоти́на; || пожи́тки, *мн.*, ру́хлядь, иму́щество.

Dobywać, добыва́ть, достава́ть, вынима́ть.

Dobywać się, добыва́ться, проника́ть, прорыва́ться; || выходи́ть, вытека́ть.

Dobywanie, -a, *ср.* добыва́ніе; || наступле́ніе, при́ступъ, ата́ка.

Dobywanie się, -nia sie, *ср.* порыва́ніе, стремле́ніе.

Dobywca, -y, *м.* напада́ющій, осажда́ющій.

Docent, -a, *м.* доце́нтъ.

Dochód, -odu, *м.* дохо́дъ. **Dochód dzierżawny**, аре́ндный дохо́дъ.

Dochodny, дохо́дный, при́быльный.

Dochodowy, приходный.

Dochodzenie, -a, *ср.* изслѣ́дованіе, дознаніе, слѣ́дствіе, ро́зыскъ, искъ. **Dochodzenie sądowe**, слѣ́дствіе. **Dochodzenie prawa**, обра́тное тре́бованіе. **Powtórne dochodzenie**, переосвидѣтельствованіе.

Dochodzić, разы́скивать, оты́скивать, изслѣ́довать. **Dochodzić z akt**, справля́ться по дѣла́мъ. **Dochodzić prawnie (czego)**, вѣдаться судо́мъ.

Dochować, dochowywać, сохрани́ть, сохраня́ть; || воспита́ть, воспи́тывать; || сдержа́ть. **Dochować wiary**, сохрани́ть вѣру. **Dochować przyrzeczenia**, сдержа́ть обѣща́ніе.

Dochować się (czego), дожда́ться; || воспита́ть, вы́нянчить, вы́ростить. **Dochował się wielkiéj pociechy z swych dzieci**, онъ вы́ростилъ дѣте́й себѣ́ на ра́дость.

Dochówek, -wka, *м. см.* **Przychówek.**

Dochrapać się, доби́ться (*чего́*).

Dociąć, дорѣ́зать, дорубить, соверше́нно отсѣчь; || * язви́ть слова́ми, говори́ть ко́лкости, досажда́ть. **Zawsze sobie docinają**, они́ всегда́ говоря́тъ другъ дру́гу ко́лкости.

Dociągnąć, Dociągać, дотащи́ть, дотяну́ть, дотаскивать; || проволо́чь, проволо́кивать.

Docieczenie, Dociekanie, -a, *ср.* достиже́ніе, дозна́ніе.

Docierać, Dotrzeć, дотира́ть (*кра́ски*); истоло́чь (*са́харъ*);—**dokąd**; добра́ться, доби́ться, (**czego**). **Dotrzeć się**, вытере́ть, протере́ть. **Dotrzeć się oczu**, протере́ть глаза́.

Docinać, *см.* **Dociąć.**

Docinek, -nka, *м.* ко́лкость, язви́тельность.

Dociskać, Docisnąć, угнета́ть, удруча́ть. **Docisnąć kogo do czego**, принуди́ть кого́ къ чему́. **Dociskać komu**, напира́ть на кого́, вынужда́ть. **Docisnąć czego na kim**, вы́нудить у кого́ что́-либо.

Docisnąć, *см.* **Dociskać.**

Docisnąć się (do kogo, dokąd), добра́ться, прони́кнуть.
Doczekać, Doczekać się, дожда́ться.
Docześnie, вре́менно.
Doczesność, -ści, *ж.* вре́менность; || тщётность, суётность.
Doczesny, вре́менный, скоропреходя́щій.
Dodać, приба́вить, прида́ть. **Dodać tysiąc rubli,** приба́вить ты́сячу рубле́й. **Dodać komu sił,** прида́ть кому́ си́лы. **Dodać komu ochoty,** пріохо́тить кого́.
Dodanie, -nia, *ср.* прибавле́ніе, дополне́ніе.
Dodatek, -tku, *м.* прибавле́ніе, приложе́ніе. **Dodatek do dziennika,** прибавле́ніе къ журна́лу.
Dodatkowo, побо́чно, прида́вочно.
Dodatkowy, побо́чный, прида́вочный, дополни́тельный.
Dodatni, положи́тельный.
Dodatnia, -i, *ж. Грам.* вста́вка бу́квы (*въ средину слова*).
Dodawać, придава́ть, прибавля́ть.
Dodawanie, -a, *ср. Арие.* сложе́ніе.
Dodrapać, доконать, довершить, добить; || разцара́пать.
Dodrapać się, доцара́паться.
Dogadać się, договори́ться, заговори́ться.
Dogadzać, угожда́ть, *см.* **Dogodzić.**
Dogadzanie, -a, *ср.* угожде́ніе.
Doganiać, догоня́ть.
Dogarnąć się (do czego), достига́ть, добира́ться.
Dogasić, погаси́ть.
Dogiąć, пригну́ть, нажа́ть.
Doglądać (czego), присма́тривать. **Doglądać robót,** присма́тривать за рабо́тами.
Doglądacz, -a, *м.* надсмо́трщикъ.
Doglądaczka, -i, *ж.* надсмо́трщица.
Doglądanie, -a, *ср.* прі́смотръ.
Dogładzać, догла́живать.
Dogma, Dogmat, -tu, *м.* до́гматъ, вѣроуче́ніе.
Dogmatycznie, догмати́чески, поучи́тельно, наставительно.
Dogmatyczność, -ści, *ж.* догмати́змъ
Dogmatyczny, догмати́ческій; || поучи́тельный, наставительный.
Dogmatyk, -a, *м.* догма́тикъ
Dogmatyzm, *см.* **Dogmatyczność.**
Dogmatyzować, преподава́ть ло́жныя и опа́сныя уче́нія, лжеу́мствовать; || говори́ть наставительнымъ, учи́тельскимъ то́номъ.
Dogmatyzowanie, -a, *ср.* лжеу́мствованіе, наставительный тонъ.
Dognać, *см.* **Doganiać.**
Dognić, догни́ть.
Dognieść, дожа́ть.
Dogoda, *см.* **Dogodzenie, Wygoda.**
Dogodliwość, -ści, *ж.* усту́пчивость, снисходи́тельность, услу́жливость.
Dogodliwy, услу́жливый, угодливый, снисходи́тельный.
Dogodnie, удо́бно; || кста́ти.
Dogodność, -ści, *ж.* удо́бство. **Dogodność gospodarska,** хозя́йственное уго́дье.
Dogodny, удо́бный.
Dogodzenie, -a, *ср. см.* **Dogadzanie,** угожде́ніе, удовлетворе́ніе. **Dla dogodzenia swéj ambicji,** для удовлетворе́нія своего́ самолю́бія.
Dogodzić, угоди́ть.
Dogoić, вы́лечить, излечи́ть, зажи́вить (*рану*).
Dogoić się, зажива́ть зати́гиваться.
Dogonić, Dognać, догна́ть.
Dogorywać, догора́ть.
Dograć, дограть.
Dogramolić się, добра́ться съ трудо́мъ.
Dogrywać, дои́грывать.
Dogrzać, подогре́ть, согре́ть.
Doić, дои́ть.
Dój, -oju, *м.* удо́й.
Dojąć, Dojmować, прони́кнуть, проника́ть; || прохвати́ть, прохва́тывать; || язви́ть слова́ми, говори́ть ко́лкости.
Dojechać, дое́хать. **Dojechać kogo** (ozém), надосади́ть, доконать. **Dojechać komu,** сде́лать кому́ непрія́тность.
Dojemny, чувстви́тельный, ощути́тельный.
Dojenie, -a, *ср.* дое́ніе.
Dojeść, дое́сть.
Dojeżdżać, дое́зжать.
Dojeżdżacz, -a, *м.* дое́зжа́чій, бере́йторъ.
Dojka, -i, *ж.* дойни́къ, подо́йникъ; || до́йная коро́ва; || коро́вница.
Dojmować, *см.* **Dojąć.**
Dojnica, -y, *ж.* дойни́къ, подо́йникъ, *см.* **Skopek.**
Dojnik, -a, *м.* до́йня, до́йльня.
Dojny, до́йный.
Dojrzale, Dojrzale, зре́ло.
Dojrzałość, -ści, *ж.* зре́лость, спе́лость; || зре́лый во́зрастъ. **Dojrzałość rozumu,** здра́вый разсу́докъ,—**sądu,** зре́лое обсужде́ніе.
Dojrzały, Dojrzały, зре́лый, созре́лый, спе́лый.
Dojrzeć, Dojrzeć, Dojrzewać, дозре́ть, дозрева́ть, созре́ть, созрева́ть, доспе́ть, доспева́ть. **Każda rzecz w swojej porze dojrzewa,** всё въ своё вре́мя дозрева́етъ.
Dojrzeć, ви́дѣть, смотре́ть, замѣча́ть. **Jak daleko dojrzeć można,** наско́лько мо́жно ви́дѣть.
Dojrzewanie, -a, *ср.* созрева́ніе, *см.* **Dojrzewanie.**
Dojść, Dochodzić, дойти́, доходи́ть, || дости́гнуть, достига́ть. **Nie dojdę do miasta,** не дойду́ до го́рода. **Dojść do mety,** дости́гнуть цѣли.
Dojście, -a, *ср.* достиже́ніе, прибы́тіе.
Dokąd, куда́, *см.* **Gdzie. Idź dokąd ci**

się podoba, ступáй кудá хóчешь. **Dokąd tylko, dokądkolwiek**, кудá тóлько, кудá бы ни. **Dokądkolwiek pójdziesz, umiej się zastosować do zwyczajów krajowych**, кудá бы ты ни отпрáвился, сообрáжайся съ тувéмными обычáями.

Dokazać, Dokazywać, справиться, слáдить съ кѣмъ, успѣть въ чёмъ, довершúть что́, доказáть, привестú въ дѣйствіе, испóлнить, достигáть, доходúть. **Nie dokażesz tego bez jego pomocy**, ты не успѣешь сдѣлать э́того безъ его́ пóмощи. **Pieniędzmi wiele dokazać można**, дéньгами мнóгое мóжно сдѣлать. **Dokazał swego**, онъ достúгъ своéй цѣли. **Cierpliwość wszystkiego dokaże**, терпѣніе всё превозмогáетъ. **Dokazałeś wielkiej rzeczy**, ты сдѣлалъ велúкое дѣло. || **Dokazać komu**, сравниться съ кѣмъ. || **Dokazywać (dziwy wyrabiać)**, прокáзничать, хýдо вестú себя́. || **Dokazywać nad kim**, хýдо поступáть съ кѣмъ.

Dokazalny, возмóжный, исполнúмый.

Dokazywać, *см.* **Dokazać**.

Dokład, -u, *м.* **Dokładka, -i**, *ж.* прибáвка, добáвка; добáвокъ.

Dokładać, dołożyć, прикладывать, приложúть, прибавлять, прибáвить, добавúть, прибавлять, прибáвить. **Ile będzie brakło, ja dołożę**, сколько будетъ недоставáть, я прибáвлю. **Dołożyć starania**, приложúть стараніе. **Dokładać się do czego**, *см.* **Przykładać się**.

Dokładnie, тóчно, вѣрно, испрáвно.

Dokładność, -ści, *ж.* тóчность, вѣрность, испрáвность.

Dokładny, тóчный, вѣрный, испрáвный.

Dokoła, вокрýгъ.

Dokołatać (komu), отдѣлать (*кого́*) **Dokołatać się**, добúться (*чего́*). **Dokołatać się kogo**, достучáться къ кому́ (*въ дверь*).

Dokonać, довершúть, совершúть, окóнчить, испóлнить, вы́полнить. **Dokonać kogo**, доконáть кого́. **Dokonać zawodu**, окóнчить пóприще. *Грам.* **Czas dokonany**, прошéдшее, совершéнное врéмя. **Słowo dokonane**, глаго́лъ совершéнный.

Dokonanie, -a, *ср.* исполнéніе, выполнéніе, совершéніе.

Dokonawca, -y, *см.* **Dokonywacz**.

Dokończenie, -a, *ср.* окончáніе.

Dokończyć, Dokonywać, окóнчить, довершúть.

Dokonywacz, -a, *м.* исполнúтель.

Doktor, -a, *м.* дóкторъ, врачъ.

Doktorat, -u, *м.* дóкторство, дóкторская стéпень.

Doktorka, -i, *ж.* лекáрка.

Doktorowa, -ej, *ж.* дóкторша, женá дóктора.

Doktorować, производúть въ доктора́. **Doktorować się, Doktoryzować się**, пріобрѣсть стéпень дóктора.

Doktorski, дóкторскій.

Doktorstwo, -a, *ср.* дóкторство.

Doktoryzować się, *см.* **Doktorować**.

Doktryna, -y, учéность; || учéніе, прáвило; || дóгматъ.

Dokuczać, наскучáть, докучáть, надоѣдáть; || изнурáть, истомлять, мýчить. **Kaszel mu bardzo dokucza**, кáшель óчень мýчитъ его́. **Głód mu dokucza**, гóлодъ томúтъ его́.

Dokuczanie, Dokuczenie, -a, *ср.* докýчливость, назóйливость.

Dokuczliwie, докýчливо.

Dokuczliwy, докýчливый.

Dokument, -u, *м.* докумéнтъ, дѣловáя бумáга, свидѣтельство.

Dokumentalny, *см.* **Dokumentny**.

Dokumentnie, положúтельно, достовѣрно, основáтельно.

Dokumentny, достовѣрный, основáтельный.

Dokwas, -u, *м.* óкись.

Dół, -ołu, *м.* я́ма; || * могúла. **Dół polewy**, напóльная я́ма. **Na dół, do dołu**, внизъ; **na dole**, внизу́. **Ciągnąć z dołu do góry**, тянýть снúзу вверхъ. **Lecieć z góry na dół**, пáдать свéрху внизъ. **Przejść dołem**, пройтú нúзомъ.

Dola, -i, *ж.* судьбá, дóля, ýчасть, жрéбій.

Dołączać, присоединять, прилагáть.

Doledz, Dolegać, жать, сжимáть, стѣснúть, безпокóить. **Gdzie cię dolega?** гдѣ у тебя́ болúтъ? **Dolega mię to**, э́то менá безпокóитъ, огорчáетъ.

Doleganie, -a, *ср.* безпокóйство, боль, стѣснéніе.

Dolegliwie, гóрько, гóрестно, прискóрбно.

Dolegliwość, -ści, *ж.* гóресть, прискóрбіе.

Dolegliwy, прискóрбный.

Dołek, -łka, *м.* я́мка, я́мочка. **Dołek pod piersiami**, лóжечка подъ грýдью. *Посл.* **Kto pod kim dołki kopie, sam w nie wpada**, кто кому́ я́му копáетъ, самъ въ неё попадётъ.

Doletni, взрóслый, совершеннолѣтній.

Dolewać, Dolać, доливáть, долúть.

Dolewacz, -a, *м.* разливáтель.

Dolewek, -wku, *м.* **Dolewka, -i**, *ж.* долúвка, доливáніе бóчки.

Doleżały, долежáлый, зрѣлый.

Doliczać, Doliczyć, причúслять, причúслить; || присчúтывать, присчитáть.

Doliczenie, -nia, *ср.* причúсленіе.

Dolina, -y, *ж.* долúна.

Dolistość, -ści, *ж.* впáдина, углублéніе.

Dolisty, долúнистый; || я́мистый.

Dołkowacieć, дѣлаться впáлымъ, впáдистымъ.

Dołkowatość, -ści, *ж.* впáлость.

Dołkowaty, впáлый; || *Бот.* я́мчатый.

Dolny, нúжній.

Dołoman, Dolman, -u, *м.* доломáнъ.

Dołowaty, *см.* **Dolisty**.

Dołożenie, -a, *ср.* добавлéніе, прибавлéніе, прибáвка.

Dom, -u, *м.* домъ. **Dom o piętrze, o kilku piętrach**, домъ объ одномъ этажѣ, о нѣсколькихъ этажахъ. **Dom letni**, дача, загородный домъ. **Dom do wynajęcia**, домъ отдающійся внаймы,—**do sprzedania**, продающійся. **Dom panujący**, царствующій домъ;—**handlowy**,— торговый; **zleceń**,— комиссіонерскій, комиссіонерская контора; — **poprawy**,— смирительный; — **obłąkanych, warjatów**,— умалишенныхъ;—**badań**,—слѣдственная тюрьма;—**podrzutków**, — воспитательный;— **schronienia ubogich i sierot**, богодѣльня; —**przedpogrzebowy**,—предпохоронный.

Doma, дома, у себя.

Domacać się, доискаться, добиться; || осязать, ощупать; || выведать.

Domacalny, ощутительный, осязательный.

Domagać się, домогаться, требовать; || ходатайствовать.

Domaganie się, -nia się, *ср.* притязаніе, домогательство; || настоянie; || востребованіе.

Domak, -a, *м. см.* **Domownik, Domator.**

Domator, -a, *м.* домосѣдъ.

Domatorka, -i, *ж.* домосѣдка.

Domawiać, доказывать, договаривать. **Domawiać komu**, дѣлать кому выговоръ, упрёки. **Domawiać się czego (komu)**, договариваться, напоминать издали, заводить издалека о чёмъ рѣчь.

Domek, -mku, *м.* домикъ.

Domężna, дѣвушка-невѣста.

Domiar, -u, *см.* **Nadomiar.**

Dominjalny, вотчинный, владѣльческій, имущественный.

Dominjum, *Нескл.* помѣстье, вотчина; || право непосредственнаго владѣнія.

Domino, -a, *ср.* домино (*платье и игра*).

Domisko, -a, *ср.* развалившійся пустой домъ.

Domniemanie, -a, *ср.* догадка, предположеніе.

Domniemany, предполагаемый, мнимый.

Domniemywać się, догадываться, предполагать.

Domorosły, домороценный.

Domostwo, -a, *ср.* хозяйство, домъ; || домашнее обзаведеніе; || вся семья, всё семейство, домашніе (*слуги*).

Domować, вести домашнюю жизнь.

Domowanie, -a, *ср.* домашняя жизнь.

Domowiec, -wca, *м.* другъ дома.

Domówienie, -a, *ср. Ритор.* заключеніе рѣчи.

Domownik, -a, *м*, домашній человѣкъ, *мн.* **Domownicy**, слуги, прислуга, чёлядь.

Domówny, умѣющій напоминать о себѣ, смѣтливый, догадливый. *Посл.* **Kot głodny gdy nie łowny, chłop gdy niedomówny**, котъ голоденъ, когда не ловитъ мышей, мужикъ — когда не напоминаетъ о себѣ.

Domowy, домашній, домовый.

Domurować, достроить.

Domysł, -u, *м.* догадка. **Mówić na domysł, z domysłu**, говорить наугадъ.

Domyślać się, догадываться.

Domyślnia, -i, *ж. Грам.* подразумѣваемое слово.

Domyślnie, по догадкамъ, гадательно, наобумъ; || смѣтливо, остроумно, ловко. **Znalazł się domyślnie**, онъ ловко нашёлся.

Domyślność, -ści, *ж.* догадливость, смѣтливость.

Domyślny, догадливый, смѣтливый.

Doń, сокращено: **Do niego, Do niéj**, къ нему, къ ней, *с.м.* **On.**

Donacja, ji, *ж.* даръ, вкладъ; || пожалованное имѣніе, заповѣдное; || maiorатъ.

Donacyjny, дарственный, жалованный. **Dokument donacyjny**, дарственная запись, данная.

Donatarjusz, -a, *м. Юрид.* владѣлецъ пожалованнаго имѣнія.

Donator, -a, *м.* дарите; || вкладчикъ.

Donatorka, -i, *ж.* дарительница; || вкладчица.

Donatywa, -y, *ж.* жалованное имѣніе, даръ.

Donica, -y, *ж.* миска, чаша.

Doniczka, -i, *ж.* мисочка. **Donica do rąk**, рукомойникъ. **Doniczka do kwiatów, na kwiaty**, цвѣточный горшокъ.

Donieść, донести, отнести; || доводить до свѣдѣнія, увѣдомить, докладывать; || дойти, попадать. **Nie doniosę tego do miasta**, не донесу этого до города. **Donieść komu o czém**, донести кому о чёмъ. **Donieść kogo do władzy**, донести на кого правительству. **Czy twoja strzelba doniesie aż do tamtego drzewa?** попадётъ ли твоё ружьё въ то дерево? **Tak daleko mój wzrok nie doniesie**, такъ далеко мой взоръ не простирается. **Donieść (ozego)**, достигать (*чего*), доставать, доходить.

Doniesienie, -a, *ср.* донесеніе, отношеніе, извѣстіе, извѣщеніе, заявленіе.

Donosić, Donaszać, *см.* **Donieść**, приносить; || донашивать (*платье*).

Donosiciel, -a, *м.* доносчикъ.

Donosicielka, -i, *ж.* доносчица.

Donośnie, Donośno, далёко, далеко; || громко, звонко. **To działo strzela donośnie**, эта пушка стрѣляетъ далеко. **Śpiewać donośnie**, громко пѣть.

Donośność, -ści, *ж.* разстояніе на выстрѣлъ; || пониманіе, понятіе. **Zbliżyć się na donośność działa**, приблизиться на пушечный выстрѣлъ. **To wybiega za donośność rozumu ludzkiego**, это свыше пониманія человѣческаго разума, недоступно человѣческому разуму.

Donośny, громкій, далеко достающій. **Wzrok donośny**, быстрое зрѣніе.

Dopadkowy, отрывочный, случайный.

Dopaść, Dopadać, добѣжать; || нагнать, нагонять; || достигнуть, достигать, до-

стáть, доставáть. **Pozwól mi dopaść do wioski**, позвóль мнѣ добѣжáть до дерéвни. **Dopadli nieprzyjaciela**, напáли на непріятеля. **Twa ręka wszędy mię dopadnie**, твоя́ рукá всю́ду достáнетъ менá. **Dopaść krzesełka**, ухватúть стулъ

Dopatrywać, высмáтривать, доúскиваться.

Dopatrzyć, вы́смотрѣть, доискáться.

Dopędzić, Dopędzać, догнáть, догонúть.

Dopełniać, Dopełnić, дополня́ть, исполня́ть, пополня́ть. **Dopełnić beczkę**, допóлнить бóчку. **Dopełnić summę**, попóлнить сýмму. * **Dopełnić miarę swych zbrodni**, преиспóлнить мѣ́ру своúхъ беззакóній. **Dopełnić obietnicy**, сдержáть обѣщáніе. **Dopełnić prawa**, соблюстú законъ.

Dopełniacz, Dopełniciel, -a, *м.* исполни́тель.

Dopełnianie, -a, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе.

Dopełnić się, *см.* **Spełnić się, Wypełnić się.**

Dopełniciel, *см.* **Dopełniacz; Dopełnicielka**, исполни́тельница.

Dopełnienie, -a, *ср.* дополне́ніе, соверше́ніе. *Геом.* **Dopełnienie kątu**, комплеме́нтъ (*дополне́ніе угла́*). **Dopełnienie uroczystości religijnych**, соверше́ніе церко́вныхъ обря́довъ.

Dopiąć, Dopinać, застегну́ть; || достúгнуть. **Nie mogę dopiąć surduta**, не могу́ застегну́ть сертука́. **Dopiąć koniowi popręgów**, подтя́гивать подпру́гою, подпру́живать (*ло́шадь*). **Dopiąć czego**, достúгнуть, успѣ́ть въ чёмъ. **Dopiąć się**, застегну́ться; || подпоя́саться, *см.* **Dopiąć.**

Dopić, Dopijać, допúть, допúвать.

Dopić się, повпья́нствоваться. **Dopić się śmierci**, умере́ть отъ пья́нства.

Dopiec, Dopiekać, допе́чь, дожáрить.

Dopięcie, -a, *ср.* достиже́ніе.

Dopiekać, *см.* **Dopiec.**

Dopierać, Doprzeć, припира́ть, припере́ть.

Dopiero, то́лько-что, тепе́рь то́лько.

Dopijać, *см.* **Dopić.**

Dopilnować, присмотрѣ́ть, досмотрѣ́ть; || вы́ждать, дождáться. **Dopilnować się (w czém)**, вести́ себя́, поступáть; || не тера́ть изъ ви́ду.

Dopilnowanie, -a, *ср.* при́смотръ, наблюде́ніе, соблюде́ніе.

Dopinać, *см.* **Dopiąć.**

Dopisać, Dopisywać, дописáть, допúсывать. **Dopisać stronicy**, дописáть страни́цу. * **Zboże dopisało w tym roku**, хлѣ́бъ хоро́шъ вы́шелъ въ э́томъ году́. **Dopisać komu**, испóлнить чьё желáніе, угоди́ть кому́. **Skutek nie dopisał naszym oczekiwaniom**, послѣ́дствія не соотвѣ́тствовали на́шимъ ожида́ніямъ. **Wszystko mu dopisuje**, всё ему́ благопрія́тствуетъ, всё идётъ какъ по писаному. || **Dopisać się**, *см.* **Przypisać się.**

Dopisek, -sku, *м.* припúска.

Dopłacać, Dopłacić, доплáчивать, доплати́ть.

Dopłacanie, Dopłacenie, -a, *ср.* доплáта, доплáчиваніе, платёжъ, уплáта.

Dopłakać się (czego), доплáкаться, вы́плакать. **Niczego się nie dopłaczesz**, ничего́ не вы́плачешь, слезáми не помóжешь.

Dopłata, -y, *ж. см.* **Dopłacanie.**

Dopłatać, *см.* **Dopleść.**

Dopłatać się, доплестúсь, дотащúться.

Dopokąd, пока́.

Dopóki, пока́, до какúхъ поръ, до кото́рыхъ поръ, доколѣ́. **Dopókiż to będzie trwało?** до кото́рыхъ же поръ э́то бу́детъ продолжáться?

Dopołudnie, -a, *ср.* у́треннее вре́мя.

Dopomagać, *см.* **Dopomódz.**

Dopomagacz, -a, *м.* зачúнщикъ, соумы́шленникъ.

Dopomaganie, -a, *ср. см.* **Pomaganie.**

Dopominać się, тре́бовать обра́тно, назáдъ; || упрáшивать.

Dopomódz, помóчь, пособúть.

Dopomożenie, -a, *ср.* вспомоществова́ніе, по́мощь, посо́біе.

Dopóty, до тѣ́хъ поръ, дотóлѣ, *см.* **Dopóki. Dopóty jeść nie dostaniesz, aż się lekcji nauczysz**, до тѣ́хъ поръ не дадýтъ тебѣ́ ѣсть, пока́ не вы́учишь уро́ка.

Dopowiadać, доскáзывать, подскáзывать.

Doprawdy, въ сáмомъ дѣ́лѣ, дѣйстви́тельно.

Doprawić, Doprawiać, довести́, довести́ до концá.

Doprosić się, допроси́ться, вы́просить.

Doprowadzić, Doprowadzać, проводúть, доводúть, провожáть.

Doprządz, Doprzęgać, припря́чь, припря́гать.

Dopsować się, дошали́ться.

Dopuścić, Dopuszczać, допустúть, дозво́лить.

Dopuścić się, соверши́ть, учини́ть; || провини́ться. **Dopuścić się zbrodni**, соверши́ть, учини́ть преступле́ніе.

Dopuszczenie, -a, *ср.* **Dopust**, -u, *м.* позволе́ніе, сонаволе́ніе; || *Юрид.* попусти́тельство; || во́ля (*бо́жія*).

Dopuszczenie się, -a się, *ср.* **(czego)**, учине́ніе, содѣ́яніе.

Dopytać się, Dopytywać się, распроси́ть, допроси́ться. **Dopytać się o co**, распроси́ть о чёмъ, разузна́ть, освѣ́домиться.

Dorabiać, Dorobić, придѣ́лывать.

Dorabiać się, Dorobić się, (czego), зарабóтывать, пріобрѣта́ть, стяжáть, нажúвать. **Nie mógł dorobić się fortuny**, онъ не могъ нажúть, пріобрѣ́сть состоя́ніе.

Dorachować, сосчúтать.

Dorada, -y, *ж. см.* **Porada, Rada, Doradzanie.**

Doradzca, -y, *м*, совѣ́тчикъ; || *Юрид.* посторо́ннее лицо́.
Doradczy, подаю́щій совѣ́тъ; || совѣща́тельный.
Doradczyni, -ni, *ж.* совѣ́тница.
Doradzać, **Doradzić**, совѣ́товать, посовѣ́товать.
Doradzić, *см.* **Doradzać**.
Doradziciel, -a, *м. см.* **Doradzca**.
Doradzicielka, -i, *ж. см.* **Doradczyni**.
Doraźliwy, пронзи́тельный; || оскорби́тельный. **Słowa doraźliwe**, оскорби́тельныя слова́.
Doraźny, **Dorazowy**, безотлага́тельный, нетерпя́щій отлага́тельства.
Dordzewiały, ржа́вый, покры́вшійся ржа́вчиною.
Dordzewieć, ржа́вѣть, покрыва́ться ржа́вчиною.
Doręcze, **Dorędzie**, *ср.* употребляется только съ предлогомъ **Na** (на) **na doręczu**, **na dorędziu**, подъ руко́ю.
Doręczenie, -a, *ср.* сообще́ніе, вручѐніе, доставле́ніе; || *Юрид.* вы́зовъ.
Doręcznik, -a, *м.* указа́тель, рее́стръ, журна́лъ.
Doręczny, подру́чный.
Dorobek, -bku, *м.* нажи́ва, стяжа́ніе. благоприобрѣ́тенное и́мѣніе; || при́быль, барышъ. **Być na dorobku**, зараба́тывать.
Dorobić, *см.* **Dorabiać**.
Dorobkowy, пріобрѣ́тенный, благопріобрѣ́тенный, зараба́танный; || трудово́й.
Dorocznie, ежего́дно.
Doroczny, ежего́дный, годи́чный, годово́й, *см.* **Roczny**, **Coroczny**.
Dorodność, -ści, *ж.* доро́дность.
Dorość, **Dorosnąć**, **Dorastać**, доростѝ, доросто́ть, вы́рость, вырасто́ть.
Dorosły, взро́слый.
Dorosnąć, *см.* **Dorość**.
Dorostek, *см.* **Wyrostek**, **Niedorostek**.
Dorównać, **Dorównywać**, уровня́ть; || равня́ться; || выра́внивать, угла́живать. **Dorównać drogę**, выра́внивать, угла́живать доро́гу. **Dorównać czego**, сравни́ться съ чѣмъ. **Nic jego smutku nie dorówna**, ничто́ не сравни́тся съ его́ печа́лью.
Dorożka, i, *ж.* городско́й наёмный экипа́жъ, извозчичій экипа́жъ, дро́жки.
Dorożkarz, -a, *м.* городско́й извозчикъ.
Dorozumieć się (czego), догада́ться, сообрази́ть, отгада́ть, разгада́ть; || поня́ть. **Dorozumiał się rzeczy**, онъ по́нялъ въ чёмъ дѣло.
Dorozumiewać się, дога́дываться, отга́дывать, разга́дывать; || подозрѣва́ть.
Dorozumiewanie się, -a **się**, *ср.* дога́дка, предположе́ніе.
Dorozumiewanie, -a, *ср.* дога́дка, предположе́ніе.
Dorsz, -a, *м.* (*см.* **Pomuchla**). Доршъ, треска́ (*рыба*).
Dorwać, **Dorywać**, перерва́ть, перерыва́ть; || нарва́ть.
Dorwać się (czego), завладе́ть (*чѣмъ*), захва́тывать (*что́*); || —**dokąd**, ворва́ться.
Dorywczo, **Zdorywcza**, **Dorywkami**, отры́вочно, урывками. **Dorywczo szarpać nieprzyjaciela**, трево́жить непріятеля.
Dorywczy, случа́йно попа́вшійся, случа́йный, подру́чный. * **Syn dorywczy**, незаконнорожде́нный, побо́чный. **Dorywcza utarczka**, *Воен.* случа́йная сши́бка, схва́тка.
Dorządzić się (czego), ху́до управля́ться, распоряжа́ться (*чѣмъ*). **Dorządzili się rewolucji**, такъ ху́до распоряжа́лись, что дожда́лись революціи.
Dorzec, досказа́ть.
Dorzecznie, прили́чно, разу́мно, кста́ти.
Dorzeczność, -ści, *ж.* благопристо́йность, прили́чіе.
Dorzeczny, присто́йный, благопристо́йный, прили́чный, благоразу́мный.
Dorzucenie, -a, *ср.* броса́ніе, швыра́ніе, мета́ніе.
Dosada, -y, *ж. см.* **Dosadność**.
Dosadność, -ści, *ж.* то́чность, опредѣле́нность, опредѣли́тельность; || вырази́тельность.
Dosadny, то́чный, опредѣли́тельный; || вырази́тельный.
Dosadzać, насажда́ть, засажда́ть (*растѐнія*); || * —**czém**, слишкомъ прибавля́ть, доливать. **Dosadził mi arakiem**, онъ прилѝлъ мнѣ мно́го ро́му. **Dosadzić lekarstwem**, дать си́льную до́зу лека́рства. **Dosadzać komu**, досажда́ть, тѣсни́ть, си́льно наступа́ть.
Dosądzić, присуди́ть, око́нчить судъ.
Dość, дово́льно, *см.* **Dosyć**.
Dościg, -u, *м.* **Doścignienie**, -a, *ср.* достиже́ніе.
Dościgłość, -ści, *ж.* достижи́мость.
Dościgły, достижи́мый.
Doścignąć, **Dościgać**, насти́гнуть, нагна́ть, догна́ть; || постѝгнуть, уразуме́ть.
Dosiadać, *см.* **Dosiąść**.
Dosiądz, **Dosięgnąć**, **Dosięgać**, достава́ть, каса́ться, прикаса́ться. * **Dosiądz co rozumem**, постѝгнуть что́ умо́мъ.
Dosiąść, **Dosieść**, **Dosiadać**,—употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Dosiąść**, **Dosiadać konia**, вскочи́ть верхо́мъ на ло́шадь.
Dosieczna, -éj, *ж. Геом.* косе́кансъ.
Dosiedzieć, **Dosiadać**, **Dosiadywać**, досиде́ть, вы́сидить.
Dosięgać, **Dosięgnąć**, *см.* **Dosiądz**.
Dosięgły, достижи́мый.
Dosiego roku, сокраще́ніе: **Do wsiego roku**. **Życzę ci szczęścia**, **dosiego roku**, (**od tego do wsiego roku**), жела́ю тебѣ́ сча́стія и въ э́томъ и въ сле́дующихъ года́хъ.
Doskocz, -a, *м.* скороходъ, гоне́цъ; || бѣгу́нъ, рыса́къ (*лошадь*).
Doskoczny, бѣгово́й, ши́бкій, быстролѣ́тный.

Doskoczyć, Doskakiwać, доскака́ть.
Doskok, -u, *м.* скочо́къ, прыжо́къ.
Doskonale, соверше́нно.
Doskonalenie się, усоверше́нствованіе.
Doskonalić, соверше́нствовать.
Doskonalić się, соверше́нствоваться.
Doskonalność, -ści, *ж.* соверше́нство.
Doskonały, соверше́нный.
Doskórzyć (komu), досада́ть, надое́сть.
Doskrzeć, *см.* **Dopiec, Dogrzać.**
Doskwarzyć, дожа́рить.
Doskwierać, му́чить, докуча́ть.
Dosłonecznik, -a, *м. Астрон.* перигеліи (*то́чка ближа́йшаго разстоя́нія плане́ты отъ земли́*).
Dosłowie, -a, *м. см.* **Przysłówek.**
Dosłownie, дослóвно, слóво въ слóво, буквáльно.
Dosłowny, дослóвный. буквáльный.
Dośrodkowy, Dośrzedni, центростреми́тельный.
Dostać, Dostawać, остава́ться, пребыва́ть, удержа́ться, вы́стоять. 1)=**do...** **Nie dostoję do wieczora,** я не вы́стою до ве́чера. 2)=**komu,** не уступа́ть. **Dostać komu placu,** не отступа́ть пере́дъ кѣмъ. **On dostoi,** онъ устои́тъ. 3)=*см.* **Dojrzewać, Dojrzewać.** 4) **Dostaje, dostawa,** достаётъ, доста́точно, довóльно. **Dostaje mu na życie,** у него́ есть довóльно чѣмъ жить. **Nie dostaje trzech rubli,** не достаётъ трёхъ рубле́й. || = **się,** отстоя́ться. 1) **Piwo w beczce już się dostało,** пи́во въ бо́чкѣ уже́ отстоя́лось. 2) **Dostać się czego,** дожида́ться чего́. **Niczego się tu nie dostoisz,** ничего́ здѣсь не дождёшься. 3) **Dostać się, dostać,** остава́ться на мѣстѣ, удержа́ться. **Przed nim nic się nie dostoi,** пе́редъ нимъ ничтó не удержится. 1) **Dostawać, Dostać,** достига́ть, получа́ть, получи́ть. **Dostać co testamentem,** получи́ть что́ по завѣща́нію. **Dostać kijem,** получи́ть уда́ръ па́лкою. **Dostać w skórę,** быть би́тымъ, вы́сѣченнымъ. 2) Прикаса́ться. **Tłucze wszystko czego dostanie,** онъ разбива́етъ все, къ чему́ прикоснётся. **Kto nie pracuje, sławy nie dostanie,** кто не тру́дится, тотъ не дости́гнетъ сла́вы. 3) Достава́ть, вынима́ть. **Dostawać pieniędzy z kuferka,** вынима́ть де́ньги изъ сундука́. **Dostać wody ze studni,** доста́ть воды́ изъ коло́дца. 4) **Dokąd,** достава́ть, каса́ться. **Nie dostanę tak daleko,** я не достану́ (*рукóй*) такъ далеко́. 5) **Dostanie,** гл. безличн., вмѣсто: **można dostać,** мóжно получи́ть, найти́, **Gdzie tego dostanie?** гдѣ мóжно э́то получи́ть, найти́?=**się;** 1) **dostać się,** остава́ться, доставáться. **Zbiera i nie wie komu się dostanie,** копи́тъ де́ньги и не зна́етъ кому́ онѣ доста́нутся. 2) Доставáться, вы́пасть на до́лю. **Mnie się to dostało,** э́то вы́пало на мою́ до́лю. 3) Случи́ться. **Dostało mi się widzieć,** мнѣ случи́лось ви́дѣть. 4)=**dokąd,** прибы́ть. **Trzeciego dnia dostaliśmy się do portu,** тре́тьяго дня мы прибы́ли въ га́вань. 5) =**skąd,** вы́рваться, освободи́ться. **Dostałem się przecież z niewoli,** я освободи́лся наконе́цъ изъ пле́на.

Dostąpić, Dostępować, Dostępywać (do kogo), приступи́ть, приступа́ть, приближа́ться, приближа́ться. **Dostąpić (czego),** дости́гнуть, пріобрѣсть, стяжа́ть, усво́ить. **Dostąpić chwały,** пріобрѣсть, добы́ть сла́ву, стяжа́ть сла́ву. **Dostąpić nauki,** пріобрѣсть зна́нія. **Dostąpić zaszczytów,** дости́гнуть по́честей.

Dostarczać, Dostarczyć, снабжа́ть, снабди́ть, доставля́ть, доста́вить.
Dostarczający, достато́чный, *см.* **Dostateczny.**
Dostatecznie, дово́льно, доста́точно.
Dostatkowy, *см.* **Amunicyjny.**
Dostatni, просто́рный, свобо́дный; || доста́точный, зажи́точный, оби́льный. **Suknia dostatnia,** просто́рное пла́тье. **Dom dostatni,** оби́льный, бога́тый домъ. **Człowiek dostatni,** бога́тый, зажи́точный человѣкъ. * **Być dostatnim samemu sobie,** довóльствоваться, жить свои́ми сре́дствами.
Dostatnio, простра́нно, обши́рно; || довóльно, оби́льно
Dostawa, -y, *ж.* поста́вка, доста́вка, подра́дъ; || перевóзка, провóзъ, транспóртъ. **Podjąć się dostawy, wziąć na siebie dostawę,** взять на себя́ подра́дъ. || *Геом.* ко́синусъ.
Dostawać, *см.* **Dostać.**
Dostawca, -y, *м.* поставщи́къ, подря́дчикъ.
Dostawić, Dostawiać, доста́вить, доставля́ть.
Dostawienie, -nia, *ср.* доста́вка; || привóдъ.
Dostawka, -i, *ж.* ста́вка (*въ игрѣ*).
Dostęp, *см.* **Przystęp.**
Dostępność, -ści, *ж.* досту́пность.
Dostępny, досту́пный; || приглу́бый (*берегъ*).
Dostępować, *см.* **Dostąpić.**
Dostojeństwo, -a, *ср.* досто́инство; || санъ, ва́жная до́лжность, вы́сшій чинъ.
Dostojnie, прили́чно, досто́йно.
Dostojnik, -a, *м.* сановникъ.
Dostojność, -ści, *ж.* превосхóдство; || ва́жность; || досто́инство. *Титýлъ кардина́ла:* Высокопреосвяще́нство (**Jego dostojność kardynał**); высокопреосвяще́нный кардина́лъ.
Dostojny, досто́йный, уважа́емый, почётный,
Dostrzedz, Dostrzegać, замѣ́тить, замѣча́ть, подмѣ́тить, подмѣча́ть.
Dostrzegacz, -a, *м.* наблюда́тель.
Dostrzegalność, -ści, *ж.* наблюда́тельность.
Dostrzegalny, примѣ́тный, ви́димый.

Dostrzeganie, Dostrzeżenie, -a, *ср.* наблюде́ніе.

Dostyczna, -ej, *ж. Геом.* котáнгенсъ.

Doświadczać, Doświadczyć, испы́тывать, испыта́ть.

Doświadczać się, Doświadczyć się (w czém), испы́тывать себя́, пыта́ться, упражня́ться. **Nie doświadczy się to na mnie, abym miał żebrać, mogąc pracować,** никто́ не уви́дитъ меня́, что́бы я нищéствовалъ, имéя возмóжность трудúться.

Doświadczalny, опытный, экспериментáльный. **Fizyka doświadczalna,** экспериментáльная фúзика.

Doświadczanie, -a, *ср.* испытáніе, прóба.

Doświadczenie, -a, *ср.* опытъ, опытность.

Doświadczony, испы́танный, опытный.

Dosyć, Dość, довóльно, достáточно.

Dosypka, -i, *ж.* присы́пка, верхъ.

Dosyt, -u, *м.* сытость, насыщéніе.

Doszczętu, *см.* **Szczęt.**

Doszły, врéлый, спéлый; || достúгшій. **Doszły do lat,** достúгшій совершеннолéтія.

Dotacja, -ji, *ж.* вкладъ, пожéртвованіе (*въ цéрковь, на богоугóдное дѣло*).

Dotąd, дотóлѣ, до сихъ поръ, до сего врéмени.

Dotarcie, -a, *ср.* **Dotarczka,** -i, *ж.* нападéніе, наступлéніе, нáтискъ.

Dotarczka, *см.* **Dotarcie.**

Dotargować, сторговáть, согласúться, сойтúсь въ цѣнѣ.

Dotargować się (czego), купúть что́либо пóслѣ продолжúтельнаго торгá.

Dotegodniowy, сегóднишній.

Dotegoroczny, нынѣшняго гóда.

Dotérać, *см.* **Dotyrać.**

Dotkliwie, чувствúтельно, ощутúтельно; || замѣтно; || обúдно, кóлко. **Dotkliwie to uczuł,** онъ замѣтно почувствовалъ э́то. **Dotkliwie mu przymówił,** онъ сказáлъ ему́ обúдное слóво, кóлкость.

Dotkliwość, -ści, *ж.* чувствúтельность; || обúдчивость.

Dotkliwy, чувствúтельный, воспрúимчивый; || кóлкій, обúдный; || óстрый, мучúтельный. **Dotkliwa boleść,** мучúтельная боль. **Dotkliwe żarty,** кóлкія, обúдныя шýтки. **Dotkliwa choroba,** óстрая, мучúтельная болѣзнь.

Dotknąć, Dotykać, Dotknąć się, Dotykać się, прикасáться, касáться, трогáть.

Dotknięcie, -a, *ср.* прикоснове́ніе.

Dotknięty, затрóнутый, трóнутый; || одержúмый; || настúгнутый, постúгнутый; || поражённый. **Mocno jest tém dotknięty,** э́то его́ сúльно поразúло. **Dotknięte przez nas punkta,** затрóнутые нáми пýнкты; пýнкты, котóрыхъ мы коснýлись. **Kraj dotknięty klęską,** страна́, поражённая бѣдствіемъ.

Dotleć, Dotlić się, дотлѣ́ть, истлѣ́ть.

Dotlić, истребúть огнёмъ.

Dotrwać, устоя́ть; || дождáться до концá; || постоя́нно продолжáться; || дожúть. **Dotrwać do późnego wieku,** дожúть до глубóкой стáрости.

Dotrwanie, -a, *ср.* постоя́нство.

Dotrzymać, Dotrzymywać, сдержáть, сдéрживать, удержáть, удéрживать, выдержать, выдéрживать. **Dotrzymać słowo,** сдержáть слóво. **Dotrzymać przysięgi,** остáться вéрнымъ (*не измѣни́ть*) присúгѣ. **Dotrzymać tajemnicy,** сохранúть тáйну.

Dotrzymanie, -a, *ср.* сдержáніе, соблюдéніе, сохранéніе.

Dotychczas, Dotychmiast, досéлѣ, до сúхъ поръ, до сего врéмени.

Dotyczéć, касáться, относúться.

Dotyczna, *см.* **Dostyczna.**

Dotyczyć się, *см.* **Tyczyć się.**

Dotykać, *см.* **Dotknąć.**

Dotykalnie, ощутúтельно, осязáтельно.

Dotykalność, -ści, *ж.* осязáемость.

Dotykalny, ощутúтельный, осязáтельный.

Dotykanie, -a, *ср.* прикоснове́ніе; || ощутúтельность; || осязáніе, *см.* **Dotknięcie.**

Dotyrać, дотаскáть, доноси́ть, износúть (*платье и т. д.*).

Dowaga, -i, *ж.* привéсокъ.

Dowažać, Dowažyć, довéшивать, довéсить.

Dowcip, -u, *м.* остроýміе, бúстрый умъ.

Dowcipek, -pku, *м.* натúнутое остроýміе.

Dowcipkować, остри́ть.

Dowcipkowanie, -a, *ср.* остроýмничанье, страсть остри́ть.

Dowcipnie, остроýмно.

Dowcipniś, -sia, *м.* остря́къ, остроýмецъ.

Dowcipność, -ści, *ж.* острота́ умá, остроýміе.

Dowcipny, остроýмный.

Dowiadywać się, освѣдомля́ться, справля́ться (*о чёмъ*).

Dowiadywanie się, -a się, *ср.* освѣдомлéніе, развѣдываніе, разузнава́ніе.

Dowić się, размотáть (*нитки*).

Dowidzieć (kogo), разсмотрѣ́ть, замѣтить.

Dowiedzieć się, узна́ть, освѣдомиться.

Dowiedziony, дока́занный, испытанный.

Dowiernoręctwo, -a, *ср. Юрид.* врéменное завѣща́ніе. *См.* **Lenstwo, Maństwo.**

Dowiernoręczny, *Юрид.* душеприка́щикъ. *См.* **Lenny.**

Dowiernie, съ пóлнымъ довѣріемъ.

Dowierność, -ści, *ж.* довѣренность.

Dowierny, довѣренный, повѣренный.

Dowierzać, довря́ть (*кому́*), полага́ться (*на кого́ или на что́*).

Dowierzający, довѣрчивый.

Dowierzanie, -a, *ср.* довѣріе.

Dowód, -odu, *м.* доказáтельство, дóводъ; || докумéнтъ, вы́писка; || свидѣтельство, удостовѣреніе; || показáніе,

указа́ніе, ссы́лка. *Юрид.* **Dowód ze świadectwa**, доказа́тельство посре́дствомъ свиде́телей. **Dowody na piśmie**, пи́сьменныя доказа́тельства. **Poprzeć swe zdanie dowodami Pisma Św.**, подтверди́ть своё мнѣніе ссы́лками на Свяще́нное Писа́ніе. **Dowód depozytowy**, свиде́тельство ба́нка. **Dowody**, *мн.* докуме́нты, свиде́тельства, дѣловыя бума́ги. **Dowody komissji centralnej likwidacyjnej**, докуме́нты центра́льной ликвидаціо́нной коммі́ссіи, ликвидаціо́нныя свиде́тельства.

Dowodliwie, правдоподо́бно.

Dowodliwość, **-ści**, *ж.* правдоподо́біе.

Dowodliwy, правдоподо́бный.

Dowodnie, доказа́тельно, убѣди́тельно, нагля́дно.

Dowodność, **-ści**, *ж.* основа́тельность, доказа́тельность.

Dowodny, очеви́дный, я́вный; || доказа́тельный.

Dowodzący, **-ego**, *м.* употребля́ется какъ существи́тельное: **naczelnie dowodzący**, главнокома́ндующій.

Dowódzca, **-y**, *м.* предводи́тель, команди́ръ; || вождь; || нача́льникъ.

Dowodzenie, **-a**, *ср.* подтвержде́ніе, утвержде́ніе, приведе́ніе доказа́тельствъ; || предводи́тельство. **Sztuka dowodzenia wojskami**, иску́ство предводи́тельствовать войска́ми, кома́ндовать.

Dowodzić (czego), дока́зывать (*что́*), *см.* **Dowieść**; || **Dowodzić (czém)**, предводи́тельствовать, управля́ть.

Dowodziciel, **-a**, *м.* спо́рщикъ.

Dowództwo, **-a**, *ср.* нача́льство, кома́нда, кома́ндованіе.

Dowołać się (kogo), допроси́ться, дозва́ться.

Dowolnie, произво́льно.

Dowolność, **-ści**, *ж.* произво́лъ; || благоусмотрѣніе, усмотрѣніе.

Dowolny, произво́льный.

Dowóz, **-ozu**, *м.* приво́зъ, доста́вка.

Dowożenie, **-a**, *ср.* приво́зъ.

Dowózka, **-i**, *ж. см.* **Dowóz.**

Dowrzały, скипячёный.

Dowrzeć, скипѣть.

Doza, **-y**, *ж.* **Dozys**, пріёмъ, до́за.

Doża, **-y**, *м.* дожъ (*правитель венеціи́скоіи и́ли генуэ́зской респу́блики*).

Dożęcie, **-a**, *ср.* дожи́нъ.

Dożegać, дожа́рить, дожёчь.

Dożgać, доконать, уби́ть, доби́ть.

Dożgnnie, навѣки, до смерти.

Dożgonność, **-ści**, *ж.* продолже́ніе жи́зни по смерть. **Dożgonność związku małżeńskiego**, нерасторжи́мость супру́жества.

Dożgonny, пожи́зненный; || остающійся до смерти, вѣчный. **Dożgonny przyjaciel**, вѣчный, неизмѣнный другъ.

Doziemny punkt, *Астрон.* перигей́ (*то́чка ближа́йшаго разстоя́нія плане́ты отъ земли́*).

Dozierać, *см.* **Doglądać.**

Dozieracz, **-a**, *м.* **Dozierca**, **-y**, *м.* сто́рожъ, надсмо́трщикъ.

Doznać, испыта́ть, узна́ть.

Doznawca, **-y**, *м.* иска́тель.

Dozór, **-oru**, *м.* про́смотръ, надзо́ръ; || хране́ніе, охра́на; || стра́жа; || **Dozór policyjno - lekarski**, врачёбно - полице́йскій надзо́ръ. **Dozór bożniczy**, дозо́ръ моли́твенныхъ домо́въ (*у евре́евъ*).

Dozorca, **-y**, *м.* сто́рожъ; || надзира́тель, смотри́тель, надсмо́трщикъ; || блюсти́тель. **Dozorca policyjny**, полице́йскій служи́тель. **Dozorca więzienia**, тюре́мщикъ, тюре́мный смотри́тель.

Dozorczy, наблюда́тельный, ревизіо́нный.

Dozorczyni, **-ni**, *ж.* храни́тельница, надзира́тельница, смотри́тельница.

Dozorność, **-ści**, *ж.* бди́тельность, попечи́тельность.

Dozorny, бди́тельный, попечи́тельный, осмотри́тельный.

Dozorować, наблюда́ть, присма́тривать, имѣть наблюде́ніе.

Dozorowanie, **-a**, *ср.* про́смотръ, надзо́ръ, наблюде́ніе.

Dozorstwo, **-a**, *ср.* надзира́ніе.

Dożrzało, зрѣло, здра́во.

Dożrzałość, **-ści**, *ж. см.* **Dojrzałość.**

Dożrzały, *см.* **Dojrzały.**

Dożrzewanie, **-a**, *ср.* дозрѣва́ніе.

Dozwalać, **Dozwolić**, дозволя́ть, дозво́лить.

Dozwolenie, **-a**, *ср.* позволе́ніе, дозволе́ніе.

Dozwolony, дозво́ленный, позво́ленный.

Dożyć, дожи́ть.

Dożynki, **-ów**, *мн.* пра́здникъ жа́твы.

Dozys, *см.* **Doza.**

Dożywocie, **-a**, *ср.* пожи́зненное владѣніе.

Dożywotni, **Dożywotny**, пожи́зненный.

Dożywotnica, **-y**, **Dożywotniczka**, **-i**, *ж.* вдова́ (по́льзующаяся пожи́зненнымъ владѣніемъ), *см.* **Wdowa.**

Dożywotnik, **-a**, *м.* по́льзующійся пожи́зненнымъ владѣніемъ.

Drab, **-a**, *м.* пѣхоти́нецъ; || пе́нтюхъ, о́лухъ, верви́ло, дуби́на.

Drab', **-bi**, *ж.* бо́лѣе употреби́тельно во *мн. числѣ*: **Drabie**, боковая рѣшётка (*у телѣги*).

Drabant, **-a**, *м.* траба́нтъ, тѣлохрани́тель.

Drabarz, **-a**, *м. см.* **Dromader.**

Drabik, **-a**, *м.* уменьш. отъ слова: **Drab**, пѣхоти́нецъ.

Drabina, **-y**, *ж.* ле́стница; || рѣшётка (*въ коню́шнѣ*), въ кото́рой задаю́ть се́но лошадя́мъ.

Drabiniarz, **-a**, *м.* ле́стничный ма́стеръ.

Drabiniasty wóz, *м.* плетёный возъ.

Drabinka, **-i**, *ж.* ле́сенка. **Drabinki**, *мн.* (**schodki**), *Плотн.* стремя́нки (схо́дни).

Drabować, бѣжа́ть ры́сью; || ско́ро ходи́ть. **Drabować konia**, пусти́ть ло́шадь ры́сью; || разбира́ть, разгля́дывать, разсма́тривать. **Drabować sprawę**, основа́тельно разсмотрѣть, разобра́ть, обсуди́ть дѣло.

Drachma, y, *ж.* дра́хма.

Drąg, -a, *м.* шестъ, попере́чина, перекла́дина, рыча́гъ; || брусо́къ, полоса́, запо́ръ; || о́сень желѣзная; || дрога́ (*у каре́ты*); || *Горн.* **Drąg, Łamulec**, ломъ;—**zapuszczany do wyłamania spustu**, желѣзный ломъ, протыка́льникъ. **Drągi pomp**, маши́нныя свя́зи.

Drągal, -a, *м.* верзи́ло, о́лухъ.

Dragan, -a, *м.* **Draganisko, -a**, *ср.* пѣхтура́, солда́тъ. || *Зоол.* **Dragan brudny**, ржа́вка, чернобро́вый зуёкъ.

Draganek, -nka, *м. Бот.* эстрагóнъ, турге́нъ, души́стый, ди́кій пе́рецъ.

Draganisko, -a, *ср. см.* **Dragan.**

Dragant, -u, *м.* трагакáнтъ (*деревцо*), адраганто́вая камéдь.

Dragarz, -a, *см.* **Drążnik, Tragarz.**

Dragoman, *см.* **Drogman.**

Dragon, -a, *м.* драгу́нъ.

Dragonja, -ji, *ж.* драгу́нскій полкъ.

Dragoński, драгу́нскій.

Drągowe, -ego, *ср. см.* **Rogatkowe.**

Drama, -y, *ж.* **Dramat, -u**, *м.* дра́ма.

Dramaturgja, -gji, *ж. см.* **Dramatyka.**

Dramatycznie, драмати́чески.

Dramatyczność, -ści, *ж.* драмати́змъ.

Dramatyczny, драмати́ческій.

Dramatyk, -a, *м.* драмати́къ.

Dramatyka, -i, *ж.* драмату́ргія, драмати́ческое иску́сство.

Drań, -ni, *ж.* дрань, дра́нка, драни́ца; || * дрянь, сво́лочь.

Dranica, -y, *ж.* драни́ца.

Drapać, цара́пать, чеса́ть.

Drapać się, цара́паться, чеса́ться.

Drapacz, -a, *ж. см.* **Drapieżca, Zdzierca.** || плохо́й скрипа́чъ, гуди́льщикъ. || *Бот.* стоголо́вникъ.

Drapaczka, -i, *ж.* скребни́ца, скребо́къ; || чеса́лка, дра́чка.

Drapak, -a, *м.* отрѣпанная метла́; || голи́къ, * **Dać drapaka**, удра́ть, дать та́гу, улепетну́ть, *см.* **Drapnąć.**

Drapanie, -a, *ср.* **Drapanie się**, цара́панье.

Drapanina, y, *ж.* грабёжъ. добы́ча, расхище́ніе.

Draperja, -ji, *ж.* драпиро́вка.

Draperować, Draperjować, Drapirować, драпирова́ть.

Drapichrust, -a, *м.* прощелы́га, плутъ, броди́га.

Drapież, -y, *ж.* расхище́ніе, грабёжъ.

Drapieżca, -y, *м.* **Drapieżnik, -a**, *м.* граби́тель, хи́щникъ.

Drapieżliwość, хи́щничество.

Drapieżliwy, хи́щническій.

Drapieżnica, граби́тельница, хи́щница.

Drapieżnie, хи́щнически.

Drapieżnik, *см.* **Drapieżca.**

Drapieżność, -ści, *ж.* хи́щность.

Drapieżny, хи́щный.

Drapieństwo, -a, *ср.* граби́тельство, разбо́йничество.

Drapieżyć, разбо́йничать, гра́бить.

Drapnąć, удра́ть, улепетну́ть, *см.* **Drapać, Drapaka dać.**

Drasnąć, оцара́пать.

Drasnąć się, оцара́паться.

Draśnięcie, -a, *ср.* **Draśnienie, -a**, *ср.* цара́пина.

Dratwa, -y, *ж.* верва́, шва́льный коне́цъ, дра́тва (*у сапо́жниковъ*).

Drążek, -żka, *м.* ше́стикъ, рычажо́къ; || огло́бля (*у дро́жекъ*).

Drążki, -ek, *мн.* дро́жки. **Drążki do chodzenia**, ходу́ли. *Горн.* **Drążek tłokowy**, по́ршневый шестъ, рыча́гъ, шату́нъ.

Drążkowy, слитковый. **Złoto, srebro drążkowe**, зо́лото, серебро́ въ слиткáхъ, *см.* **Sztaba.** || * **Urzędnik drążkowy**, сверхшта́тный, ме́лкій чино́вникъ.

Drażliwość, -ści, *ж.* раздраже́ніе.

Drażliwy, раздражи́тельный.

Drażniący, раздража́ющій.

Drażnić, дразни́ть, раздража́ть; || возбужда́ть, побужда́ть. **Drażnić psa**, дразни́ть соба́ку. **Drażnić nerwy**, раздража́ть не́рвы. **Zaszczyty drażnią ambicją**, по́чести возбужда́ютъ го́рдость.

Drążniczy, Drążnik, -a, *м.* дра́гиль, носи́льщикъ.

Drażnienie, -a, *ср.* раздраже́ніе.

Drążnik, -a, *м. см.* **Drążniczy.**

Drążyć, *см.* **Drożyć, Wydrożać, Wydrążać.**

Drdzeń, *см* **Rdzeń.**

Dręczarnia, -ni, *ж.* му́ка, мученіе, пы́тка.

Dręczenie, -a, *ср.* мученіе.

Dręczyć, му́чить, терза́ть, томи́ть; || * безпоко́ить, огорча́ть.

Dręczyć się, му́читься, терза́ться, томи́ться; безпоко́иться, огорча́ться.

Dręczyciel, -a, *м.* мучи́тель.

Dręczycielka, -i, *ж.* мучи́тельница.

Drel, Drelować, *см.* **Dryl, Drylować.**

Drelich, Drylich, -a, *м.* дерю́га, то́лстая холсти́на; || тикъ.

Dremla, *см.* **Drumla.**

Drendulka, *см.* **Dryndulka.**

Drenować, осуша́ть по́чву, дрени́ровать.

Drenowanie, -a, *ср.* дрена́жъ, осу́шка по́чвы подзе́мными труба́ми.

Drepcić, Dreptać, то́пать, шлёпать.

Dressować, шко́лить, обуча́ть; || дрессирова́ть (*соба́ку*).

Dreszcz, -u, *м.* дрожь, тре́петъ; || ознобъ.

Drętki, тёрпкій.

Drętwa, y, *ж.* электри́ческій скатъ (*рыба*).

Drętwić, притупля́ть, дѣлать онѣме́лымъ. **Drętwić zęby**, причиня́ть оскомину.

ny. **Lekarstwo drętwiące**, наркоти́ческое, усыпля́ющее сре́дство.

Drętwieć, цѣпенѣ́ть, коченѣ́ть, нѣмѣ́ть. **Ręce drętwieją od zimna**, ру́ки коченѣ́ютъ отъ хо́лода. **Drętwieć od strachu**, цѣпенѣ́ть отъ стра́ха.

Drętwienie, -a, *ср.* онѣме́нѣе, оцѣпенѣ́ние.

Drętwik, -a, *м.* электри́ческій у́горь, гимно́тъ (*рыба*).

Drętwy, окоченѣ́лый.

Drewienko, -a, *ср.* щепа́, кусо́чекъ де́рева.

Drewka, -wek, *мн.* ме́лкія дрова́.

Drewniak, -a, *м.* древе́сный, древото́чный червь.

Drewnianka, -i, *ж.* деревя́нная изба́.

Drewniany, деревя́нный.

Drewniasty, деревя́нистый.

Drewniczy, Drewny, -ego, *м.* дровяно́й сто́рожъ.

Drewnieć, одеревенѣ́ть, *см.* **Drętwieć.**

Drewnik, -a, *м.* дровяно́й дворъ.

Drewnisty, *см.* **Drewniasty.**

Drewno, -a, *ср.* де́рево, кусо́къ де́рева, поле́но. **Drewna**, *мн.* употребля́ется то́лько съ числи́тельными: **Daj mi parę drewien**, дай мнѣ па́ру поле́ньевъ, два поле́на.

Drewny, *см.* **Drewniasty, Drewniczy.**

Drewutnia, -ni, *ж. см.* **Drwalnia.**

Drgać, Drgnąć, дрожа́ть, дро́гнуть, трепета́ть.

Drganie, -a, *ср.* дрожа́ние, трепета́ние.

Drgnienie, -a, *ср.* содрага́ние, дрожа́ние, дрожь.

Dróbʼ -iu, **Dróbь**, -u, *м.* ме́лочь, мелкота́; || жи́вность (*куры, гуси, утки и т. д.*); || ме́лкая ры́ба, мелюзга́. **Dróbki**, *мн.* потроха́.

Drobianka, -i, *ж.* пи́во, или вино́, смѣшанное съ тёртымъ хлѣ́бомъ, *см.* **Kaltesznan.**

Drobiątko, -a, *ср.* кро́шка, кро́шечка.

Drobiazg, -u, *м.* ме́лочь, безде́лица.

Drobiazgowo, ме́лочно.

Drobiazgowość, -ści, *ж.* ме́лочность.

Drobiazgowy, мелочно́й.

Drobić, раздробля́ть, дробить; || кроши́ть (*хлѣбъ*).

Drobienie, -a, *ср.* (**chleba**), разла́мываніе, переломле́ние.

Drobina, *см.* **Odrobina.**

Dróbki, *см.* **Dróbь.**

Drobnieć, мельча́ть.

Drobniuchny, Drobniutki, Drobniusieńki, Drobniuteńki, кро́шечный, мельча́йшій.

Drobno, ме́лко.

Drobnomierz, -a, *м. Астрон.* и *Техн.* микоме́тръ (инструме́нтъ для измѣре́нія ви́димаго діа́метра небе́сныхъ тѣлъ *или* ма́лыхъ величи́нъ, та́кже для измѣре́нія то́нкости овечьей ше́рсти).

Drobność, -ści, *ж.* ма́лость, ме́лкость.

Drobnostka, -i, *ж.* ме́лочь, безде́лица.

Drobnowid, Drobnowidz, -a, *м.* микроско́пъ.

Drobny, ме́лкій, ме́лочный.

Dróciany, про́волочный.

Dróciarz, -a, *м.* занима́ющійся про́волочною рабо́тою, *см.* **Drótownik.**

Droga, -i, *ж.* доро́га, путь; || трактъ, —**ubita, utarta**, проло́женная, прото́ренная доро́га; —**uboczna**, око́льная, просёлочная; —**dla pieszych**, пѣшеходная; **bita droga**, больша́я доро́га, большо́й трактъ, шоссе́йная доро́га; || **droga brukowana**, мощёная; — **żwirowa**, шоссе́, насыпна́я доро́га; —**krzyżowa, rozstajna**, перекрёстокъ, распу́тіе. **Droga ekonomiczna**, хозя́йственный поря́докъ; —**cywilna**, гражда́нскій поря́докъ. **Drogę robić, zakładać**, стро́ить, прокла́дывать доро́гу. *Астрон.* **Droga mleczna**, мле́чный путь. **Droga słoneczna**, со́лнечный путь. **Wejść, wleść komu w drogę** перебить кому́ доро́гу, помѣша́ть кому́ въ успѣхѣ. **Nie zdrogi jest, nie z drogi będzie**, это кста́ти, э́то бу́детъ у мѣ́ста. **Komu w drogę, temu i czas**, кому́ пора́ ѣхать, пусть не отка́дываетъ. **Droga łaski**, обраще́ніе къ милосе́рдію госуда́ря. **W drodze łaski**, въ ви́дѣ ми́лости. **Iść drogą łaski**, проси́ть ка́кой ли́бо ми́лости. **Droga cywilna**, граждáнскій поря́докъ.—**Droga do zaszczytów**, путь къ по́честямъ.

Drogi, дорого́й, драгоце́нный.

Drogiet, u, *м.* драге́тъ (*матерія*).

Drogman, -a, драгома́нъ, толма́чъ, перево́дчикъ (*въ Турціи*).

Drogo, до́рого.

Drogocenny, драгоце́нный.

Drogopłatny, до́рого сто́ющій.

Drogość, -ści, *ж.* дороговѝзна, высо́кая цѣна́.

Drogoskaz, -u, *м.* доро́жный столбъ (*указывающій дорогу*).

Drogowe, -ego, *ср.* доро́жная по́шлина; || мостовщи́на, пла́та за прое́здъ.

Dromader, -a, *м.* дромаде́ръ.

Drop', -pia, *м.* драхва́, стре́петъ (*птица*).

Dropiany koń, рыжева́то-сарака́сая ло́шадь.

Brót, -tu, *м.* про́волока; || вяза́льная игóлка. **Dróty ciągnąć**, вытя́гивать въ про́волоку. **Na drótach robiony**, вя́заный. **Drót blacharski**, кро́вельная про́волока.

Drótarnia, Drótownia, -ni, *ж.* волочи́льный заво́дъ.

Drótować, оплета́ть, обвива́ть про́волокою.

Drótowany, оплетённый, обви́тый про́волокою.

Drótownia, *см.* **Drótarnia.**

Drótownik, -a, *м.* волочи́льщикъ (*про́волоки*).

Drótowy, про́волочный. **Robota drótowa (złotnicza)**, филигра́нь, плетёная серебряная и́ли золота́я рабо́та. **Złoto dró-**

towe, srebro drótowe, пря́деное зо́лото *или* серебро́.

Drozd, -a, *м. Орнит.* пѣ́вчій дроздъ.

Drożdżany. дрождяно́й, дрожжево́й.

Drożdże, *мн. род. п.* **Drożdży**, дро́жди, дро́жжи.

Drożdżysty, дрождяно́й.

Drożeć, дорожа́ть.

Drożéj, доро́же.

Drożenie, -a, *ср.* проры́тіе доро́ги.

Drożkarz, Drążkarz, -a, *м. см.* **Dorożkarz**.

Drożnik, -a, *м.* путеводи́тель; || сто́рожъ при доро́гѣ.

Drożny, доро́жный, подоро́жный, путево́й. **Drożny skręt**, объѣ́здъ, крюкъ.

Drożony, проры́тый, проко́панный.

Drożyć, возвыша́ть цѣ́ну.

Drożyć się, дорожи́ться, возвыша́ть цѣ́ну.

Drożyć, прорыва́ть, прока́пывать.

Drożyna, -y, *ж.* доро́жка, стезя́.

Drożysko, -a, *ср.* дурна́я доро́га.

Drożysty, полоса́тый; || оби́лующій доро́гами.

Drożyzna, -y, *ж.* дорогови́зна.

Druchna, -y, *ж. см.* **Drużka**.

Druczek, -czku, *м.* ме́лкій печа́тный шрифтъ.

Druczyć, чири́кать, щебета́ть (*о пти́цахъ*).

Druczysko, -a, *ср.* скве́рная типогра́фская печа́ть.

Drugi, друго́й, второ́й.

Drugożeniec, -ńca, *м.* двоеже́нецъ.

Drugożeństwo, -a, *ср.* двоеже́нство.

Drugulica, -y, *ж. Рыб.* мре́жа, не́водъ.

Druk, -u, *м.* шрифтъ, тисне́ніе, печа́таніе, печа́ть, о́ттискъ, изда́ніе; || пре́сса. **Wyjść z druku**, вы́йти изъ печа́ти. **Koszta druku**, изде́ржки на напеча́таніе. **Omyłki druku**, опеча́тки. **Stare druki są dziś bardzo poszukiwane**, ста́рыя изда́нія тепе́рь о́чень тре́буются.

Drukarczyk, -a, *м.* типогра́фскій учени́къ.

Drukarka, -i, *ж.* типогра́фщица.

Drukarnia, -i, *ж.* типогра́фія.

Drukarski, типогра́фскій, печа́тный. **Błędy drukarskie**, опеча́тки. **Papier drukarski**, печа́тная бума́га. **Prasa drukarska**, печа́тный стано́къ.

Drukarstwo, -a, *ср.* книгопеча́таніе.

Drukarz, -a, *м.* типогра́фщикъ, типогра́фъ; || печа́тникъ.

Drukarzowa, -éj, *ж.* жена́ типогра́фщика.

Drukować, печа́тать; || гофрирова́ть, набива́ть узо́ры.

Drukować się, печата́ться.

Drukowanie, -a, *ср.* печа́таніе, напеча́таніе.

Drumla, -i, *ж. Муз.* варга́нъ.

Drużba, -y, *м.* дру́жка, ша́феръ, услу́живающій при сва́дьбѣ жениха́; || сватъ.

Drużbart, -a, *м.* реверси́ (*ка́рточная игра́*).

Druzga, -i, *ж. см.* **Drzazga**.

Druzgać, Druzgotać, расколо́ть, разби́ть, разлома́ть, колоти́ть. **Podruzgotał, źwierciadła**, переби́лъ зеркала́. || **Druzgotać się, Zdruzgotać się**, разби́ться, расколо́ться, переломи́ться. **Porcelana podruzgotała się**, фа́рфоръ разби́лся, **Obu rycerzy kopije zdruzgotały się**, ко́пья обо́ихъ ры́царей переломи́лись.

Drużka, -i, *ж.* подру́га невѣ́сты на сва́дьбѣ.

Drużyć (komu), сопровожда́ть, быть дру́жкою на сва́дьбѣ.

Drużyna, -y, *ж.* дружи́на; || **Drużyna pszczół**, рой (*пчёлъ*).

Drwa, *мн. род.* **Drew**, дрова́.

Drwal, -a, *м.* дровосѣ́къ; || дровяни́къ (*продающій дрова́*).

Drwalnia, -ni, *ж.* дровяно́й сара́й.

Drwalnik, -a, *м.* дровосѣ́къ.

Drwiarz, -a, *м.* насмѣ́шникъ, зубоска́лъ.

Drwić (z kogo) насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*), подсмѣ́иваться, глуми́ться; || зубоска́лить, насмѣ́шничать. **Nie spostrzegł się, że sobie drwiono z niego**, онъ не замѣ́тилъ, что надъ нимъ издѣва́лись.

Drwina, -y, *ж.* **Drwinka, -i**, *ж.* насмѣ́шка, зубоска́льство; || шу́тка. **Drwinki sobie robić (stroić) z kogo, z czego**, насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ.

Drwinkarz, -a, *м.* насмѣ́шникъ, зубоска́лъ.

Drwinkować, издѣва́ться, насмѣха́ться, зубоска́лить.

Drwinkowanie, -a, *ср.* глумле́ніе, зубоска́льство.

Dryakiew, -kwi, *ж. Ант.* теріа́къ (*мни́мое противоя́діе*). *Бот.* скабіо́за, коро́стовикъ, свербе́жница, оды́шникъ, грудна́я трава́.

Dryakwiany, теріа́чный, противоя́дный.

Dryawnik, -a, *м.* валеріа́на, булдырья́нъ (*расте́ніе*), *см.* **Kozłek**.

Drybles, -a, *м.* неотёсаный, гру́бый мужи́къ, у́валень; || высо́кая нескла́дная ло́шадь, одёръ.

Dryga, -i, *ж.* сѣть (*для ло́вли осетро́въ*).

Drygać, подска́кивать, подпры́гивать.

Drygant, -a, *м.* заво́дскій *или* припускно́й жеребе́цъ.

Drygawka, i, *ж. Морск.* руль.

Drygotka, -i, *ж.* озно́бъ; || дрожь, содрога́ніе.

Dryl, -u, Drel, *м. Хир.* дрель, трепа́нъ, че́репный бура́въ.

Drylich, *см.* **Drelich**.

Drylichowy, ти́ковый.

Drylować, сверли́ть, трепани́ровать; || вынима́ть зе́рнышки и ко́сточки изъ плодо́въ.

Drylownik, -a, *м.* дрель, трепа́нъ (*инструме́нтъ хирург.*).

Dryndać, размáхивать, качáть. **Dryndać nogami**, болтáть ногáми.

Dryndulka, -i, *ж.* родъ небольшóй двумѣ́стной коля́ски.

Dryś, -sia, *м. уменьш.* отъ **Drygant**, *см.* э́то слóво.

Drżący, дрожáщій, трепéщущій.

Drżączka, i, *ж.* ознóбъ, дрожь; || *Бот.* трясýчка; кукýшечный гори́цвѣтъ.

Drząstwisty, хря́щатый, дресвя́ный.

Drząstwo, -a, *ср.* дресвá, хрящъ, грáвій.

Drzazga, -i, *ж. см.* **Trzaska.**

Drzeć, драть, раздирáть, сдирáть.

Drzeć się, дрáться, рвáться; || драть гóрло, кричáть; || домогáться, добивáться (*чегó*), стреми́ться (*къ чемý*). **Ona nie śpiewa, ale drze się**, онá не поётъ, а кричи́тъ. **Drze się do zaszczytów**, онъ добивáется пóчестей. **Drze się do wojska**, онъ стреми́тся попáсть въ воéнную слýжбу. **Drą się, jak pies z kotem, drą z sobą koty**, они живýтъ, какъ кóшка съ собáкою. **Drze mię (w lewém ramieniu)**, мнѣ лóмитъ (*лѣвое плечó*), я чýвствую ломóту, дёрганіе (*въ лѣвомъ плечѣ́*).

Drżeć, дрожáть, трепетáть, трясти́сь. **Liście na drzewach za lada wiatrem drżą**, ли́стья на дерéвьяхъ дрожáтъ при малѣ́йшемъ вѣ́трѣ. **Zadrżał z przerażenia**, задрожáлъ отъ ýжаса.

Drżenie, Drganie, -a, *ср.* дрожáніе, трéпетъ, волнéніе, содрогáніе, сотрясéніе. **Ze drżeniem**, съ трéпетомъ. **Drżenie powietrza**, сотрясéніе вóздуха.

Drzewce, -a, *ср.* **Drzewiec, -wca**, *м.* дрéвко (*у знáмени*).

Drzewczyk, -a, *м. см.* **Dzieriatka.**

Drzeweczko, -a, *ср.* деревцó.

Drzewianka, -i, *ж. Зоол.* древéсная, зелёная лягýшка.

Drzewiany, *см.* **Drewniany, Drzewny.**

Drzewiasty, древяни́стый.

Drzewie, -wia, *ср. собир.* дерéвья.

Drzewiec, -wca, *м. см.* **Drzewce** *Орнит.* **Sokolik drzewiec**, чóглокъ (*небольшóй сóколъ*).

Drzewieć, *Бот.* деревянѣ́ть, превращáться въ дéрево.

Drzewina, -y, *ж.* небольшóе деревцó.

Drzewisty, лѣси́стый.

Drzewko, -a, *ср.* деревцó. *Бот.* **Boże drzewko**, Бóжье дéрево.

Drzewkowaty, древови́дный, древообрáзный.

Drzewnieć, *см.* **Drzewieć.**

Drzewny, древéсный.

Drzewo, -a, *ср.* дéрево. *Бот.* **Drzewo Adamowe**, банáнъ, адáмова смóква, рáйская мýза, пизáнгъ. **Drzewo żywota**, дрéво жи́зни. **Drzewo wiadomości dobrego i złego**, дрéво познáнія добрá и зла. **Drzewo budowlowe**, строевóй лѣсъ; — **opałowe**,—дровянóй лѣсъ, дровá;—**miękkie**, бѣ́лое; — **twarde**,— твёрдое; — **rębne**,— подлежáщее рýбкѣ;—**szczepowe**, полѣ́но, плáха, раскóлотая на четы́ре чáсти; — **szczepkie**, кóлотый лѣсъ для подѣ́локъ; —**łupne**, прямослóйное бревнó,— **wiązarkowe**, подвязнóй лѣсъ; — **do tratew**, обрубнóй лѣсъ; — **okrętowe**, корабéльный лѣсъ; — **szpilkowe, iglaste, czerwone**, игóльчатое, иглообрáзное дéрево, смоли́стое.

Drzewojad, -u, *м. см.* **Omieg.**

Drzewołom, -u, *м.* урагáнъ, бýря.

Drzewotocz, -a, *м.* древéсный червь.

Drzewowy, *см.* **Drzewny.**

Drzwi, *род.* **Drzwi**, *мн.* дверь, двéри, **Drzwi boczne**, потаéнная дверь. **Drzwi poziome, spustne**, опускнáя дверь, окóнчина. **Drzwi skrzydlate, dwuskrzydlate**, створчатыя, двустворчатыя двéри. **Uchylić drzwi**, пріотвори́ть дверь. **Wyprosić, wypchnąć, wyrzucić kogo za drzwi**, вы́гнать когó и́зъ дому, вы́проводить вонъ. **Zamknąć drzwi przed kim**, захлóпнуть комý дверь пéредъ сáмымъ нóсомъ. || *Юрид.* **Przy drzwiach zamkniętych**, въ закры́томъ засѣдáніи.

Drzwiczki, -czek, *мн.* двéрцы *Горн.* **Drzwiczki robocze**, рабóчее отвéрстіе.

Drzymać, Drzémać дремáть.

Drzymanie, -a, *ср.* дремáніе, дремóта.

Drzymliwość, -ści, *ж.* сонли́вость.

Drzymliwy, сонли́вый.

Drzymota, -y, *ж.* дремóта, усыплéніе, летаргія; || безпéчность.

Dubas, -a, *м. Морс.* лáстовое, перевóзное сýдно, ли́хтеръ, плашкóтъ; || расши́ва, сáмое большóе рѣчнóе сýдно.

Dubelt, -a, *м.* кули́къ, бекáсъ (*пти́ца*).

Dubeltówka, -i, *ж.* двуствольное ружьё.

Dubeltowy, двойнóй; || крѣ́пкій.

Dubla, -i, *ж.* дублéтъ (*въ билія́рдной игрѣ́*), *см.* **Dublet.**

Dublet, дублéтъ (*въ билія́рдной игрѣ́*); || дублéтъ, двойнóй экземпля́ръ.

Dublować, удвóивать, подбивáть, подклáдывать (*подклáдку*); || дѣ́лать шарá дублéтомъ, дупли́ровать шарá (*на билія́рдѣ*).

Duby, -ów, *мн.* **Duby smalone**, вздоръ, чужь, нелѣ́пыя мечты́.

Duch, -u, *м.* духъ, дыхáніе; || смы́слъ, рáзумъ. **Duchem gdzie pobiedz**, сбѣ́гать куда что есть дýху, сбѣ́гать одни́мъ дýхомъ. **To będzie duchem**, э́то бýдетъ сію минýту, дýхомъ. **Poddać duchu**, поддáть пáру (*въ бáнѣ*). **Duchu zabrakło**, захвати́ло духъ. **Dać komu duchu**, задáть комý гóнку. **Duch**, *род.* **Ducha**, духъ, душá. **Wyzionąć, Wypuścić ducha**, испусти́ть духъ, умерéть. **Bóg duch jest**, Богъ есть духъ. **W duchu, duchem**, мы́сленно, въ мы́сляхъ. **Duchem był z nami**, мы́сленно онъ былъ съ нáми. **Duch praw**, духъ, смы́слъ, рáзумъ законовъ. **W duchu**, втáйнѣ, внýтренно. **Zazdrości mu w duchu**, втáйнѣ онъ зави́дуетъ емý. **Śmiać się w duchu**, внýтренно смѣ́яться.

Ducha, -y, *ж.* ночно́й пухо́вый колпа́къ.
Duchna, -y, *ж.* пухо́вая поду́шка.
Duchowidz, -a, *м.* духови́децъ.
Duchowidztwo, -a, *ср.* виде́ніе духо́въ.
Duchowieństwo, -a, *ср.* духове́нство.
Duchownie, духо́вно.
Duchowność, -ści, *ж.* духо́вность.
Duchowny, духо́вный.
Duchowo, разу́мно, у́мственно; || духо́вно.
Duchowość, -ści, *ж.* духо́вность.
Duchowy, духо́вный, у́мственный.
Duda, -y, *ж.* о́лухъ, болва́нъ, простофи́ля.
Dudać, дуда́ть, игра́ть на волы́нкѣ. * **Ani dudać o tem**, не́чего и ду́мать объ э́томъ.
Dudarz, -a, *м.* волы́нощикъ, волы́нщикъ.
Dudek, -dka, *м. Орнит.* удо́дъ, пусто́шка, потажу́йка; || * о́лухъ, глупе́цъ, дура́къ. *Посл.* **Nie dudek jakóbek**, онъ себѣ́ на умѣ́. *Посл.* **Każdy dudek ma swój czubek**, вся́кій молоде́цъ на свой образе́цъ. **Na dudka kogo wystrychnąć**, одура́чить кого́, оста́вить кого́ въ дурака́хъ. **Myśli, że na dudka trafił**, онъ ду́маетъ, что напа́лъ на дурака́. **Pokazać komu dudka na kościele**, обману́ть, надуть, провести́ кого́.
Dudka, -i, *ж.* ду́дка *у.м.* **Dudeczka**, ду́дочка; || трубкоро́тая ры́ба (**Aulostoma**). || **Dudki**, -dek, *мн.* щипцы́, клещи́ (*у коновала*); || * **Dudki stroić**, пищать, выть, канючать. **Dudki wyprawiać**, точи́ть баля́сы.
Dudkować, рабо́лѣпствовать, прислу́живаться.
Dudlić, ду́дить, ду́рно игра́ть (*на инструме́нтѣ*).
Dudu, употребля́ется въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Ani dudu!** ни сло́ва! ни гугу́!
Dudy, -ów, *мн.* волы́нка (*музыка́льный инструме́нтъ*).
Dudzić, глупе́ть.
Dudzista, -y, *м.* волы́нщикъ.
Duet, -u, *м.* ду́эт, пѣ́ніе въ два го́лоса, игра́ въ два инструме́нта.
Dufać, Dufność, Dufny, *см.* **Ufać, Ufność, Ufny**.
Dukać, Dubnąć, трубить, затруби́ть въ рогъ.
Dukt, -a, *м.* прямая ли́нія, путь пря́мо проло́женный че́резъ лѣсъ; || черта́ (*на письмѣ*); || обво́дъ (*границы*).
Dukwieć, корпѣть (*надъ чѣмъ*), *напр.* надъ кни́гами.
Dul, -u, *м. Горн.* кри́ца.
Dulczyć, жа́ловаться, се́товать, канючить.
Dulki, -lek, *мн.* колки́ по края́мъ ло́дки, ме́жду кото́рыми кладу́тъ вёсла.
Duma, -y, *ж.* го́рдость; || ду́ма, размышле́ніе; || городска́я ду́ма, магистра́тъ.
Dumać, ду́мать, мечта́ть.
Dumanie, -a, *ср.* размышле́ніе.
Dumka, -i, *ж.* пѣсенка.
Dumnie, Dumno, го́рдо.
Dumność, -ści, *ж.* го́рдость, наду́тость.
Dumny, го́рдый, надме́нный.
Dunąć, ду́нуть.
Dunst, -u, *м.* ме́лкая дробь (*для птицъ*).
Duny, *род.* **Dun**, *мн.* дю́на, песча́ный холмъ (*по бе́регу мо́ря*).
Duplika, -i, *ж. Юрид.* отвѣ́тъ на возраже́ніе, опроверже́ніе.
Duplikat, -u, *м.* дупли́катъ.
Duplikat en brevet, по́длинникъ а́кта.
Duplikować, подава́ть отвѣ́тъ на возраже́ніе.
Dureń, -rnia, *м.* ду́рень, дура́къ.
Durzeć, дурѣ́ть, глупѣ́ть.
Durzenie, -a, *ср.* дура́ченье.
Durszlak, -a, *м.* цѣдилка, си́то, воро́нка; || тиски́ (*виногра́дные*); || *Техн.* бородо́къ, пробо́йникъ.
Durzyć, дура́чить.
Durzyć się, обольща́ться.
Durzyciel, -a, *м.* обольсти́тель, обма́нщикъ.
Durzycielka, -i, *ж.* обольсти́тельница, обма́нщица.
Duser, -u, *м.* ха́сковое сло́во.
Dusić, души́ть.
Dusić się, задыха́ться.
Dusiciel, -a, *м.* истреби́тель, душегу́бецъ; || *Зоол.* уда́въ.
Dusza, -y, *ж.* душа́. **Bogu duszę winien**, ни въ чёмъ не грѣшенъ. **Nie mieć grosza przy duszy**, не имѣ́ть ни гроша́ за душо́ю. **Dusza w skrzypcach**, ду́шка въ скри́пкѣ;—**w piórze**, душа́, ду́шка въ перѣ́; — **w drzewie**, сердцевина въ де́ревѣ; — **w żelazku**, плита́ въ утюгѣ́.
Duszący, уду́шливый.
Duszenie, -a, *ср.* сжа́тіе, уду́шливость.
Duszka, -i, *ж.* ду́шечка, ду́шенька.
Duszkiem, ду́хомъ. **Wypić duszkiem**, вы́пить ду́хомъ.
Dusznica, y, *ж. Ветер.* жа́ба.
Dusznie, душе́вно. **Dusznie się z tego radował**, душе́вно ра́довался э́тому.
Duszno, ду́шно.
Duszność, -ści, *ж.* духота́.
Duszny, Duszewny, душе́вный, духо́вный.
Duszobójca, -y, *м.* душегу́бецъ.
Duszobójstwo, -a, *ср.* душегу́бство.
Duszodawca, -y, *м.* живнеда́тель.
Duszony, душёный, па́реный.
Duszyca, -y, *ж.* душа́ у́мершаго.
Duszyczka, i, *ж.* ду́шечка.
Dużać się, боро́ться.
Dużanie się, борьба́.
Dużeć, дюжѣ́ть, приходи́ть въ си́лы.
Dużo, мно́го, о́чень. **Dużo się odmienił**, онъ о́чень измѣни́лся. **Mieć dużo pieniędzy**, имѣ́ть мно́го де́негъ.
Dużość, -ści, *ж.* дю́жесть, тѣле́сная си́ла.

Duży, большо́й, дю́жій, си́льный. **Człowiek duży**, си́льный, кре́пкій человѣкъ. **Duży dom**, большо́й домъ. **Duży chłop**, дю́жій мужи́къ.

Dwa, Dwaj, Dwóch, два, **dwie**, двѣ.

Dwadzieścia, *род.* **dwudziestu**, два́дцать.

Dwadzieściokrotnie, въ двадца́тый разъ.

Dwadzieścioraki, состоя́щій изъ двадцати́ сортóвъ.

Dwadzieścioro, *род.* **-erga**, два́дцать.

Dwaj, два, *см.* **Dwa**.

Dwakroć, два́жды, два ра́за.

Dwanaście, *род.* **Dwunastu**, двѣна́дцать.

Dwanaściekroć, двѣна́дцать разъ.

Dwanaściekrotnie, въ двѣна́дцать разъ.

Dwanaściekrotny, повторённый двѣна́дцать разъ.

Dwanaściepalcowa kiszka, *Анат.* двѣнадцатиперстная кишка́.

Dwanaścioro, **-rga**, двѣна́дцать, дю́жина.

Dwieście, двѣсти.

Dwóch, *род.* **dwóch**, два,—употребля́ется съ существи́тельными му́жеск. ро́да: **Szło dwóch żołnierzy**, шли два солда́та.

Dwóchsetnie, въ двухсо́тый, въ двусо́тый разъ.

Dwóchsetny, двухсо́тый, двусо́тый.

Dwojaczki, *см.* **Dwojak**.

Dwojak, **-a**, *м.* близне́цъ, *см.* **Bliźniak**. **Dwojaczki**, двойча́тка, два сро́сшіеся плода́ (*орѣхи и т. д.*). *Вообще:* дво́йникъ.

Dwojaki, двоя́кій.

Dwojako, двоя́ко.

Dwojakość, **-ści**, *ж.* двоя́кость.

Dwójbarwisty, *см.* **Dwubarwisty**.

Dwoić, двои́ть, удвои́ть; || раздѣля́ть, дѣля́ть попола́мъ, на двѣ ча́сти.

Dwoić się, двои́ться, раздѣля́ться.

Dwoje, *род.* **dwojga**, дво́е и дво́ихъ. **Było nas dwoje**, насъ бы́ло дво́е. **Jedno z dwojga**, одно́ изъ двухъ.

Dwójgród, **-u**, *м.* го́родъ съ двумя́ за́мками.

Dwójka, **-i**, *ж.* дво́йка.

Dwójko, Dwojgo, *см.* **Dwoje**.

Dwójlist, **-u**, *м.* двули́стникъ.

Dwólmienny, *см.* **Dwuimienny**.

Dwójnasob (съ предлогомъ **W**). **W dwójnasób**, вдвойнѣ́.

Dwójny, двойно́й.

Dwójsieczna, **-éj**, *ж.* (**linja**), прямая́ ли́нія, раздѣля́ющая у́голъ на́ двѣ ра́вныя ча́сти.

Dwoisto, двоя́ко.

Dwoistość, **-ści**, *ж.* дво́йственность.

Dwoisty, двойно́й, двоя́кій, дво́йственный.

Dwór, **-oru**, *м.* дворъ.

Dworacki, царедво́рческій; || льсти́вый, зайскивающій.

Dworactwo, **-a**, *ср.* придво́рное обхожде́ніе; || * ласка́тельство.

Dworak, **-a**, *м.* царедво́рецъ, придво́рный; || * льстецъ, ласка́тель, ло́вкій человѣкъ.

Dworakierja, **-ji**, *ж.* въ уничижи́тельномъ смы́слѣ: ва́жничанье.

Dworek, **-rku**, *м.* до́микъ.

Dworka, **-i**, *ж.* придво́рная да́ма.

Dwornie, Dworno, пы́шно, шу́мно.

Dworność, **-ści**, *ж.* пы́шность, придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе; || любопы́тство. **Dworność ludziom przykra**, любопы́тство лю́дямъ непрія́тно. **Dworny**, придво́рный.

Dworować, жить при дворѣ, вести́ придво́рную жизнь; || **Dworować z czego, z kogo**, насмѣха́ться, издѣва́ться надъ чѣмъ, надъ кѣмъ.

Dworowanie, **-a**, *ср.* придво́рная жизнь, придво́рная слу́жба; || *шу́тка, насмѣшка.

Dworski, придво́рный; || госпо́дскій, дворо́вый. **Grunta dworskie**, госпо́дскія зе́мли. **Dom dworski**, госпо́дскій домъ. **Dworski**, дворо́вый служи́тель. **Dama dworska**, придво́рная да́ма.

Dworsko, по-придво́рному, обходи́тельно.

Dworskość, **-ści**, *ж.* придво́рное обхожде́ніе, вѣжливость.

Dworstwo, **-a**, *ср. см.* **Dworactwo, Dworowanie, Dworskość**.

Dwerszczyzna, **-y**, *ж.* придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе; || ба́рщина, зади́лье, *см.* **Pańszczyzna**.

Dworzanek, -nka, *м.* дворя́нчикъ.

Dworzanin, **-a**, *м.* дворя́нинъ; || царедво́рецъ, придво́рный. **Dworzanin pokojowy**, ка́меръ-ю́нкеръ.

Dworzański, дворя́нскій; || придво́рный.

Dworzaństwo, **-a**, *ср.* придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе.

Dworzec, **-rca**, *м.* се́льскій домъ, дворъ. **Dworzec kolei żelaznej**, путево́й дворъ желѣзной доро́ги.

Dworzyć (komu), уха́живать (*за кѣмъ*), льстить (*кому́*).

Dwouchy, двуушко́вый.

Dwubarwy, двуцвѣтный.

Dwuboczny, двухсторо́нній.

Dwuchbrzmiący, двузна́чный, двусмы́сленный.

Dwucalówka, **-i**, *ж.* доска́ два дю́йма толщино́ю.

Dwucalowy, состоя́щій изъ двухъ дю́ймовъ.

Dwuciały, Dwucielisty, Dwucielny, *Ест. Ист.* димо́рфный, двуобра́зный.

Dwucienny, *Геогр.* амфи́скіи, двутѣнные (*наро́ды жа́ркаго по́яса*).

Dwudłonny, имѣющій двѣ па́дени въ длину́.

Dwudniowy, *см.* **Dwudzienny**.

Dwudziestka, **-i**, *ж.* число́ два́дцать.

Dwudziestkowanie, **-a**, *ср.* наказа́ніе одного́ изъ двадцати́.

Dwudziesty, двадца́тый.

Dwudziestokąt, **-a**, *м. Мат.* двадцатигра́нникъ, икоса́едръ.

Dwudziestokątny, двадцатигра́нный.

Dwudziestoletni, двадцатилѣ́тній.

Dwudziestościan, -u, *м. см.* **dwudziestokąt.**

Dwudziestu, *род.* **Dwudziestu** (употребля́ется съ существи́тельными одушевле́нными муж. р.), два́дцать. **Dwudziestu ludzi**, два́дцать челове́къ. **Było nas dwudziestu**, насъ бы́ло два́дцать.

Dwudziesty, двадца́тый.

Dwudziestoboy, имѣющій два зубца́; || раздвое́нный.

Dwufuntowy, двухфу́нтовый.

Dwugarncówka, -i, *ж. см.* **Garniec.**

Dwugęby, *см.* **Dwuliczny.**

Dwugłoska, -i, *ж.* двугла́сная бу́ква.

Dwugłosny, двугла́сный, двоегла́сный.

Dwugłowy, двухголо́вый.

Dwuimienny, двуиме́нный.

Dwujęzyczny, двоязы́чный.

Dwukłykty, имѣющій два суста́ва.

Dwukolny, двухколёсный.

Dwukonny, парокóнный.

Dwukopytny, двухкопы́тный.

Dwukropek, -pka, *м.* двоето́чіе.

Dwukrotnie, двоекра́тно, два́жды, два раза́.

Dwukrotny, двоекра́тный.

Dwuksztaltny, двоеобра́зный.

Dwulatek, -tka, *м.* двухлѣ́тній.

Dwulecie, -a, *ср.* двухлѣ́тіе.

Dwuletni, двухлѣ́тній.

Dwulicny, **Dwulicznу**, **Dwulicy**, **Dwulicowy**, двули́чный, двули́чневый. **Materja dwuliczna**, двули́чневая матéрія.

Dwulicość, **Dwulicowość**, -ści, *ж.* двули́чность.

Dwulist, *см.* **Dwójlist.**

Dwumasztowy, двухмачто́вый.

Dwumężna kobieta, двумужница.

Dwumożny stosunek, *Мат.* двойно́е содержа́ніе или квадра́тная пропо́рція.

Dwunastek, -stka, *м.* дю́жина.

Dwunastka, -i, *ж.* число́ двѣна́дцать, двѣна́дцатый ну́меръ.

Dwunastnica, -y, *ж. Анат.* двѣнадцатипе́рстная кишка́.

Dwunastnik, -a, *м. Бот.* гли́бникъ.

Dwunastny, состоя́щій изъ двѣна́дцати чи́селъ.

Dwunastokąt, -a, *м. Геом.* двѣнадцатисторо́нникъ, двѣнадцатиуго́льникъ.

Dwunastopalcowa kiszka, *см.* **Dwunastnica.**

Dwunastościan, -u, *м. Геом. и кристал.* додека́эдръ, двѣнадцатигра́нникъ.

Dwunastu, *род.* **dwunastu** (*употребля́ется только съ имена́ми существи́тельными личными*), двѣна́дцать. **Dwunastu apostołów**, двѣна́дцать апо́столовъ. **Było ich dwunastu**, ихъ бы́ло двѣна́дцать (*человѣкъ*).

Dwunasty, двѣна́дцатый.

Dwunogi, двуно́гій.

Dwuokienny, двухоко́нный.

Dwupalczasty, *Бот.* двупа́льчатый.

Dwupiętry, двухэта́жный.

Dwupiętrze, -a, *ср.* домъ о двухъ эта́жахъ.

Dwupłciowy, двупо́лый.

Dwuramienny, двуру́чный, двуплéчный.

Dwuramnik, -a, *м. Фортиф.* реда́нтъ.

Dwurazny, двойно́й, втора́чный, двукра́тный; || двули́чный. **Dwurazny człowiek**, двули́чный челове́къ.

Dwuręki, двуру́кій.

Dwurocznik, -a, *м.* двугодова́лая ло́шадь, быкъ и т. д.

Dwuroczny, двухлѣ́тній.

Dwurogi, **dwurożny**, двуро́гій.

Dwururka, -i, *ж.* двуство́льное ружьё.

Dwururny, двуство́льный.

Dwurzędny, двубо́ртный, двубо́чный, двусторо́нній. **Dwurzędny jęczmień**, восто́чный ячме́нь.

Dwusetny, двухсо́тый.

Dwusieczny, обоюдоо́стрый.

Dwustopny, двухсто́пный.

Dwustronny, двоеду́шный, двули́чный; || двухсторо́нній, обою́дный, взаи́мно обя́зывающій.

Dwustrzyżka, -i, *ж.* овца́, кото́рую стригу́тъ два раза́ въ годъ; шерсть тако́й овцы́.

Dwutuiny (basza), двухбунчу́жный паша́.

Dwuuchy, *см.* **Dwójuchy.**

Dwuwargowy, двугу́бый.

Dwuwiosłowy, двувесе́льный.

Dwużęb, -ęba, *м. Бот.* конопля́нка, чередá (*трава́*).

Dwużęby, *Бот.* двузу́бый, двузубча́тый.

Dwużeniec, -ńca, *м.* двоже́нецъ, двубра́чный, второбра́чный.

Dwużeństwo, -a, *ср.* двоже́нство, двубра́чіе, второбра́чіе.

Dwuzgłoskowy, двусло́жный.

Dwuznacznie, двусмы́сленно.

Dwuznaczność, -ści, *ж.* двусмы́сленность.

Dwuznaczny, двусмы́сленный.

Dya... (см. подъ бу́квами **Dja...**).

Dyba, -y, *ж.* ды́ба; || позо́рный столбъ, къ кото́рому привя́зываютъ престу́пника; колóда. **Dyby**, *мн.* пу́ты; || око́вы. **Wziąć kogo w dyby**, свя́зать кого́ по рука́мъ и ногáмъ. **Dyby na ręce**, ручны́я цѣпи.

Dybać, кра́сться, подкра́дываться, ходи́ть тихóнько.

Dybkiem, на цы́почкахъ; || ды́бомъ.

Dychać, **Dyszeć**, дыша́ть.

Dychanie, -a, *ср.* дыха́ніе.

Dychawica, -y, *ж.* оды́шка, уду́шье; || *Ветер.* запáлъ (*бользнь у лошадей*).

Dychawka, -i, *ж.* (обыкновéнно употребля́ется во мн. ч.): **Dychawki**, -wek, жáбры (*у рыбъ*).

Dycht, -u, *м.* конопáченье, конопáточная рабóта.

Dychtować, конопáтить, затыкáть.

Dychtowanie, -a, *ср.* конопáченье.

Dychtowność, -ści, *ж.* плóтность.

Dychtowny, плóтный.

Dydek, -dka, *м.* (съ нѣмéцкаго), нѣмéцкая монéта: 3 крéйцера. (Въ пóльскомъ простонарóдьи до сúхъ поръ ведётся счётъ на *дыдки*).

Dydelf, -a, *м. Зоол.* двуутрóбный, сýмчатый, чревоосýмчатый; || двуутрóбка, сумчáтка.

Dyecezja, -ji, *ж.* епáрхія, епúскопство.

Dyecezjalny, епархіáльный.

Dyecezanin, -a, *м.* епархіáльный прихожáнинъ.

Dyeta, -y, *ж.* діéта, воздержáніе въ пúщѣ; || **Dyety**, *мн.* сýточныя дéньги.

Dyetarjusz, -a, *м.* сверхштáтный чинóвникъ, служáщій по наймý, получáющій сýточныя дéньги.

Dyetyczny, діéтный.

Dyffamacja, *см.* **Diffamacja.**

Dyferencja, -ji, *ж. см.* **Różnica.**

Dyferencjalny rachunek, *см.* **Różniczkowy.**

Dyftong, -u, *м. см.* **Dwugłoska.**

Dyg, -u, *м.* поклóнъ съ присѣдáньемъ.

Dygać, клáняться съ присѣдáньемъ.

Dygamja, -ji, *ж.* вторúчный бракъ.

Dygesta, -ów, *мн.* дигéсты, сбóрникъ рѣшéній рúмскихъ юристóвъ.

Dygestja, -ji, *ж.* пищеварéніе.

Dygnitarski, санóвническій.

Dygnitarstwo, -a, *ср.* санъ, вáжная дóлжность, вúсшій чинъ.

Dygnitarz, -a, *м.* санóвникъ.

Dygotać, дрожáть, трястúсь.

Dygotanie, -a, *ср.* дрожь, трисýчка.

Dykasterja, -ji, *ж.* дикастéрія, судéбное вѣдомство; || консистóрія.

Dykcja, -ji, *ж.* дúкція, произношéніе.

Dykcjonarz, -a, *м.* словáрь, лексикóнъ, словотолковáтель.

Dykcjonarski, словáрный.

Dykteryjka, -i, *ж.* забáвный разскáзъ, анекдóтъ.

Dyktować, диктовáть; || внушáть; || предпúсывать. **Będę wam dyktował**, я бýду вамъ диктовáть. **Sam rozsądek nam te dyktuje**, сáмый рáзумъ намъ внушáетъ э́то. **Dyktować prawa**, предпúсывать закóны.

Dyktowanie, -a, *ср.* диктóвка. **Pisać za dyktowaniem**, писáть подъ диктóвку.

Dyktum (Dictum), *ср. Нескл.* опредѣлéніе, приговóръ, приказáніе.

Dyl, -a, *м.* тóлстая дубóвая доскá, половúца; || пластúна.

Dylata, -y, **Dylacja, -ji**, *ж.* отсрóчка, отлагáтельство, промедлéніе; || *Юрид.* срокъ.

Dylateryjny, отсрóчный.

Dylong, -a, *м.*; *см.* **Dryblas.**

Dylować, настилáть (*полъ*).

Dylowanie, -a, *ср.* настúлка (*полóвъ*).

Dym, -u, *м.* дымъ.

Dyma, -y, *ж.*; канифáсъ (*ткань*).

Dymać, дуть, раздувáть, *см.* **Dąć, Dmuchać.**

Dymaczka, -i, *ж.* **Dymaczek, -czka**, *м.* раздувáльный (*кузнéчный*) мѣхъ.

Dymalny, духовóй, раздувáльный.

Dymarka, -i, *ж.* плавúльня, плавúленная печь; горнъ, дóмна, вагрáнка.

Dymarz, -a, *м.* плавúльщикъ желѣза.

Dymek, -mku, *м.* дымóкъ, кóпоть; || паръ, испарéніе; || хмѣль, вúнные шишки. **Dymek z pieczeni**, паръ отъ жаркóго. **To wino ma przedni dymek**, у э́того винá превосхóдный вáпахъ. *См.* **Myszka.**

Dymić, дымúть.

Dymię, -lenia, *ср. Мед.* пахъ (*у дѣтéй*).

Dymienica, -y, *ж. Мед.* паховúкъ, желвáкъ; || **Dymienica powietrzna**, чýмный паховúкъ; || *Бот.* дымúница, дымúнка.

Dymieniczne ziele, девясúлъ (*растéніе*).

Dymienie, -a, *ср.* дымлéніе.

Dymionko, -a, *ср.* Уменьш. отъ **Dymię**, *см.* э́то слóво.

Dymienny, паховóй, желвáстый.

Dymionowe ziele, *см.* **Dymieniczne.**

Dymissja, -ji, *ж.* отстáвка.

Dymissjonowany, отставнóй.

Dymka, -i, *ж. Бот.* шарлóтъ, мéлкій чеснóкъ.

Dymnica, -y, *ж.* коптúльня; || *Бот. см.* **Dymienica.**

Dymnik, -a, *м.* коптúльня; || трубá (*печнáя*); || слуховóе окнó (*подъ крышею*).

Dymnisty, дымúстый.

Dymny, дымный. *Минер.* **Kamień dymny**, дымчатый кáмень.

Dymówka, -i, *ж.* городскáя лáсточка, краснобóбка.

Dymowe, *см.* **Podymne.**

Dymowy, дымный; || канифáсный. **Suknia dymowa**, канифáсное плáтье.

Dynarek, *см.* **Denarek.**

Dynasta, -y, *м.* небольшóй владѣлецъ, царёкъ, князёкъ.

Dynastja, -ji, динáстія.

Dynastyjny, династúческій.

Dynda, -y, *ж.* висýлька, побрякýшка.

Dyndać, качáться, мотáться.

Dynia, -ni, *ж. Бот.* ты́ква, ды́ня, *см.* **Bania.**

Dyniak, -a, *м. Бот.* ды́нный, ты́квенный сѣменникъ.

Dyniowy, ты́ковный, ты́квенный.

Dyoptra, -y, *ж.* діóптра, крýглое отвéрстіе; || *Хир.* расширúтель.

Dyoptryczny, діоптрúческій.

Dyoptryka, -i, *ж.* діóптрика, наýка о преломлéніи лучéй.

Dyplom, Dyplomat, -atu, *м.* дипломъ, грáмота.

Dyplomacki, дипломатúческій.

Dyplomacko, дипломатúчески; || лóвко, искýсно.

Dyplomacja, -ji, *ж.* дипломáтія.

Dyplomacyjnie, дипломатúчески.

Dyplomacyjny, дипломатúческій.

Dyplomat, *см.* **Dyplom.**

Dyplomata, -y, *м.* дипломáтъ.

Dyplomatycznie, дипломати́чески.
Dyplomatyczny, дипломати́ческій.
Dyplomatyk, -a, *м.* дипломáтикъ, изучáющій наýку о дрéвнихъ грáмотахъ.
Dyplomatyka, -i, *ж.* дипломáтика, наýка о дрéвнихъ грáмотахъ и диплóмахъ.
Dyptan, -u, *м. Бот.* я́сенецъ, ди́кій бадья́нъ. **Dyptan biały**, волкáна. **Dyptan kreteński**, кри́тскій я́сенецъ.
Dyptychy, -ów, *мн.* рóспись для запи́сыванія имéнъ кóнсуловъ, судéй и пр. (*у дрéвнихъ*); || рóспись номинáльная (*въ дрéвнихъ церквáхъ*).
Dyrda, -y, *ж.* шелыгáнъ *и́ли* шалыгáнъ (духóвное лицó съ испóрченной нрáвственностію).
Dyrdać, сѣмени́ть ногáми, бѣжáть скóрымъ шáгомъ.
Dyrdem, ши́бко, скóрымъ шáгомъ.
Dyrekcja, -ji, *ж*, дирéкція, правлéніе, управлéніе, вѣдомство.
Dyrektor, -a, *м.* дирéкторъ, прави́тель, начáльникъ.
Dyrektorjalny, директоріáльный, дирéкторскій.
Dyrektorjat, -u, *м.* директóрія (*совѣтъ*).
Dyrektorka, -i, *ж.* директри́са.
Dyrektorowa, -éj, *ж.* дирéкторша, женá дирéктора.
Dyrektorstwo, -a, *ср.* дирéкція, управлéніе.
Dyrwan, -u, *м.* пусты́рь, *см.* **Odłog**.
Dyrygować, управля́ть, прáвить; || руковóдствовать; || направля́ть.
Dyrygujący, управля́ющій, прáвящій, завѣдывающій.
Dyscyplina, -y, *ж.* дисципли́на, повиновéніе, поря́докъ; || бичь, плеть. **Dostać pięć dyscyplin**, получи́ть пять удáровъ плéтью; || благочи́ніе (*церкóвное*).
Dyscyplinaryjny, дисциплинáрный, исправи́тельный.
Dyscyplinowanie, -a, *ср.* бичевáнье.
Dyscyplinowany, *см.* **Karny**.
Dysenterja, -ji, *ж.* кровáвый понóсъ.
Dysenteryjny, кровавопонóсный.
Dyskonto, -a, *ср.* дискóнтъ, учётъ, ски́дка, устýпка. **Na dyskonto weksli**, подъ учётъ векселéй.
Dyskontować, учитáть, дисконти́ровать.
Dyskrecja, -ji, *ж.* скрóмность, благоразýміе, сдéржанность. **Przez dyskrecję zamilczałem**, я замолчáлъ изъ благоразýмія. **Zdać się w czem na czyją dyskrecją**, отдаться совершéнно въ чьё распоряжéніе, въ чью власть.
Dyskrecjat, -u, *м.* упáдокъ, потéря креди́та.
Dyskretnie, скрóмно, осторóжно, благоразýмно.
Dyskretność, -ści, *ж.* скрóмность, осторóжность.
Dyskretny, скрóмный, осторóжный.
Dyskurs, -u, *м.* разговóръ.
Dyskusja, -ji, *ж.* споръ, прéніе.
Dyskutować, разбирáть, разсмáтривать; || спóрить.
Dyslokacja, -ji, *ж.* размѣщéніе (*войскъ*).
Dyspensa, -y, *ж.* изъя́тіе (*изъ чего́*), увольнéніе, освобождéніе (*отъ чего́*); || разрѣшéніе, позволéніе, сня́тіе запрещéнія.
Dyspensować, разрѣшáть, увольня́ть.
Dysponent, -a, *м. Ком.* управи́тель, распоряди́тель.
Dysponować, приспособля́ть, приготовля́ть; || устрóивать.
Dysponowanie, -a, *ср.* (**kim**, (**czém**), распоряжéніе; || управлéніе; || диспози́ція, распоря́докъ.
Dyspozycja, -ji, *ж.* расположéніе, размѣщéніе (*войскъ*); || наклóнность, склóнность; || распоряжéніе; || вóля, власть; || *Воен.* распоря́докъ, планъ, диспози́ція. **Uczynić ostatnią dyspozycyę**, сдѣлать послѣднее распоряжéніе пéредъ смéртію, изъяви́ть послѣдною вóлю. **Dyspozycja ciała do jakiej choroby**, расположéніе тѣла къ какóй ли́бо болѣзни. **Oddać co do czyjej dyspozycji**, продостáвить чтó въ чьё ли́бо распоряжéніе. **Wydałem dyspozycję**, я сдѣлалъ распоряжéніе. **Z jego dyspozycji**, по егó распоряжéнію.
Dyspozytor, -a, *м.* управи́тель, управля́ющій, прикáщикъ; || распоряди́тель.
Dysputa, -y, *ж.* споръ, прéніе; || ди́спутъ (*учёный*).
Dysputant, -a, *м.* спóрящій, диспутáнтъ.
Dysputować, спóрить, препирáться, диспути́ровать.
Dyssekcja, -ji, *ж. Мед.* трупоразъя́тіе, трупоразсѣчéніе, разсѣчéніе, вскры́тіе мёртваго тѣла.
Dyssenterja, -ji, *ж. см.* **Dysenterja**.
Dyssonans, -u, *м.* разноглáсіе, разнозвýчіе, разноголóсица.
Dystancja, -ji, *ж.* разстоя́ніе, отдалéніе; || промежýтокъ; || *Воен.* дистáнція.
Dystrakcja, -ji, *ж.* разсѣянность.
Dystrybucja, -ji, *ж.* раздáча, распредѣлéніе; || мелочная, рóзничная продáжа.
Dystrybucyjnie, отдѣльно, пóрознь.
Dystrybucyjny, отдѣльный, рóзничный.
Dystrybutor, -a *м.* раздавáтель.
Dystylacja, -ji, *ж. см.* **Destylacja**.
Dystylarnia, -ni, *ж.* вóдочный завóдъ.
Dystyngwowany, знáтный, почтéнный, знамени́тый.
Dystynkcja, -ji, *ж.* разли́чіе, разбóръ; || предпочтéніе.
Dysunita, *см.* **Dyzunita**.
Dysymulacja, -ji, *ж.* притвóрство, скры́тность.
Dysza, -y, *ж.* душни́къ, отдýшина; || желѣзный стволъ въ кузнéчномъ мѣхý; || *Горн.* сóпло, ýзкій конéцъ фýрмы.
Dyszeć, *см.* **Dychać**.
Dyszel, -szla, *м.* ды́шло (*у карéты*). **Dyszel wrotowy**, запóръ. * **Życie na dyszlu prowadzić**, вести́ бродя́чую жизнь.

Dyszkancista, -y, *м.* дишкáнтъ, дискáнтъ, поющій дискантóмъ.

Dyszkant, -u, *м.* дишкантóвый, дискантóвый гóлосъ, **Dyszkantowy głos.**

Dyszlowy, коренной. **Koń dyszlowy**, коренная лóшадь,

Dytto, Ditto, *Нескл. Ком.* того же, тóже.

Dyurna, -y, *ж.* дневная плáта, *см.* **Dycta.**

Dywagować, отступáть, удаля́ться отъ предмéта (*рѣчи*), разглагóльствовать, завирáться.

Dywan, -u, *м.* диванъ (совѣтъ въ Тýрціи); || сосá, диванъ.

Dywdyk -u, *м.* попóна, вальтрáпъ, *см.* **Tyftyk.**

Dywersja, -ji, *ж. Воен.* дивéрсія; || отвлечéніе, отклонéніе, отвóдъ.

Dywidenda, -y, *ж. Арие.* дѣлúмое числó; || *Ком.* дивидéндъ, часть прúбыли.

Dywizja, -ji, *ж.* **Dywizjon**, -u, *м. Воен.* дивúзія (*2 бригáды*); дивизіóнъ (2 эскадрóна). *Морс.* дивúзія, отрáдъ флóта (*изъ 9 судóвъ*).

Dywizjon, *см.* **Dywizja.**

Dywizorjum, Diwizorjum, *Нескл. Тип.* штéмпелька.

Dywizyjny, дивизіóнный.

Dyzunita, -y, *м.* диссидéнтъ, иновéрецъ, отщепéнецъ.

Dyżur, -u, *м.* дежýрство.

Dyżurować, дежýрить, быть дежýрнымъ.

Dzban, -a, *м.* кувши́нъ. *Посл.* **Dopóty dzban wodę nosi, dopóki się ucho nie urwie,** *или:* **do czasu dzban wodę nosi,** повáдился кувши́нъ пó воду ходúть, тамъ емý и гóлову положúть.

Dzbaneczek, *см.* **Dzbanuszek.**

Dzbanek, -nka, *м.* кувши́нъ.

Dzbanowy, кувши́нный.

Dzbanuszek, -szka, **Dzbaneczek**, -czka, *м.* кувши́нчикъ.

Dżdżawy, *см.* **Dżdżysty.**

Dżdżowny, дождевóй.

Dżdżownik, -a, *м.* вýёкъ, ржáнка (*пти́ца*); || *Зоол.* **Dżdżownik ziemny**, земляно́й червь.

Dżdżowy, *см.* **Dżdżewny.**

Dżdżyć, дождúть; || сы́пать какъ дождь; || **Dżdży**, дождь идётъ.

Dżdży się, собирáется дождь, кáжется дождь бýдетъ, *см.* **Mieć się na....**

Dżdżysty, дождли́вый.

Dżgać, Dźgnąć, *см.* **Żgać, Żgnąć.**

Dziać, дѣлать; || творúть; || производúть; || совершáть; || причинáть; || дѣвáть, дѣть; || дѣйствовать, *см.* **Podziewać, Podziać**, ткать (*полотнó, сукнó*); вязáть (*чулки́*); плесть (*кружево*); || **Dziać się**, дѣлаться, совершáться, исполня́ться, происходúть. **Jak się dziać zwykło,** какъ обыкновéнно дѣлается. **Nie zdołam opowiedzieć, co się działo we mnie,** не могý разсказáть, что́ происходúло во мнѣ. **Niech się co chce dzieje,** чтóбы ни случи́лось, пусть бýдетъ что́ угóдно. **Niech się dzieje wola Boża,** да бýдетъ вóля Бóжія. **Działo się w S-Petersburgu roku Pańskiego 1874,** учинено́ въ С-Петербýргѣ лѣта отъ Р. Хр. 1874. **Rzecz dzieje się w Rzymie,** дѣйствіе происхóдитъ въ Рúмѣ. **Dobrze mu się dzieje,** его́ дѣлá идýтъ хорошó, успѣшно. **Tem się to dzieje, że....,** э́то оттогó происхóдитъ, что.... **Co się tu dzieje?** что́ здѣсь дѣлается, происхóдитъ? **Dzieje się o czem,** касáется чего́, *см.* **Traktować. Dziać, się w co,** *см.* **Obrócić się w co. Dziać się gdzie,** *см.* **Podziać się.**

Dziad, -a, *м.* дѣдъ; || нúщій, убóгій. **Dziad kościelny,** стáрецъ, церкóвный прислýжникъ. **Wyjść, pójść w dziady,** пойтú въ нúщіе, сдѣлаться нúщимъ. **Dziad z ojca,** дѣдъ по отцý. **Dziad z matki,** дѣдъ по мáтери.

Dziadek, -dka, *м.* дѣдушка. **Dziadek do orzechów,** орѣшные щúпчики. **Dziadek w grze kartowej,** болвáнъ.

Dziadoske, Dziadowisko, Dziadziske, -a, *ср.* старичúшко.

Dziadów, Dziadowski, дѣдовскій; || нúщенскій.

Dziadowina, -y, *м.* старичёкъ, дѣдушка.

Dziadowizna, -y, *ж.* дѣдовщина.

Dziadunio, -a, *м.* дѣдушка.

Dziaduś, -sia, *м.* старичёкъ, дѣдушка.

Dziadyga, -i, *м.* **Dziadzisko**, -a, *ср. см.* **Dziadosko.**

Dziadzina, -y, *м. см.* **Dziadowina.**

Dziak, -a, *м.* дьякъ, дьячёкъ; || причётникъ.

Dział, -u, *м.* раздѣлъ, вы́дѣлъ, дѣлёжъ; || дóля, часть, учáстокъ. **Dział robić,** приступúть къ раздѣлу имѣнія. **Swój dział sprzedać,** продáть свою́ дóлю. **Dostać co działem,** получúть что́ при раздѣлѣ имѣнія. **Dział pierwszy,** часть пéрвая (*книги*). **Wchodzący do działu,** дóльщикъ, прúнятый въ дóлю.

Działać, дѣйствовать, поступáть, совершáть, учинáть. **Działać przeciw powinności,** дѣйствовать, поступáть вопреки́ обя́занности. **Czas już działać,** ужé врéмя приступúть къ дѣйствію, дѣйствовать. **Bóg to zdziałał te cuda,** Богъ совершúлъ э́ти чудесá. **Działać sądownie przeciw komu,** проси́ть на кого́ въ судѣ, преслѣдовать кого́ судóмъ. **Działać zaczepnie przeciw nieprzyjacielowi,** наступáтельно дѣйствовать прóтивъ непріáтеля. **Działać odpornie,** дѣйствова[illegible] оборонúтельно.

Działalność, -ści, *ж.* дѣятельность; || дѣйствіе, дѣйствованіе. **Działalność ognia,** дѣйствіе огня́. **Działalność duszy,** дѣятельность души́. **Obręb działalności,** кругъ дѣйствія. **Wprawić w działalność,** приводúть въ дѣйствіе.

Działalny, дѣйствующій.

Działanie, -a, *ср.* дѣ́йствіе, дѣ́ло, дѣ́ланіе; || постýпокъ. **Człowiek do myślenia i do działania stworzony**, человѣ́къ со́данъ мы́слить и дѣ́йствовать. **Masz obszerne pole do działania**, пе́редъ тобо́й свобо́дное по́прище дѣ́йствія. **Działanie lekarstwa**, дѣ́йствіе лѣка́рства, *Арие.* **cztery działania**, четы́ре дѣ́йствія, ариѳмети́ческія вы́кладки, исчисле́нія.

Działka, -i, *ж. см.* **Podziałka.**

Działko, -a, *м.* пу́шечка.

Działny, *см.* **Działowy.**

Działo, -a, *см.* пу́шка.

Działobitnia, -ni, *ж.* батаре́я. **Działobitnia nadszańcowa**, откры́тая батаре́я, —**strzelnicowa**, бойни́ца.

Działoléj, -a, *м. см.* **Ludwisarz.**

Działolejnia, -ni, *ж. см.* **Ludwisarnia.**

Działomiar, -u, *м.* кали́бръ, вну́тренній діа́метръ ору́дія *или* руже́йнаго ство́ла.

Działowy, каса́ющійся разде́ла имѣ́нія ме́жду насле́дниками, раздѣ́льный; || пу́шечный. **Strzał działowy**, пу́шечный вы́стрѣлъ.

Dzianek, -a, *м.* **Dzianka**, -i, *ж.* сотъ у́лейный.

Dzianet, -a, *м.* испа́нскій жереба́ецъ.

Dzianie, -nia, *ср.* тканьё; || вяза́нье; || ткань; || плева́, оболо́чка, кле́тчатая свя́зка, кле́тча́тка.

Dzianka, -i, *ж.* ткань; || сотъ мёду.

Dzianowiel, *м. см.* **Lisiogon.**

Dziarń, -ni, *ж.* дресва́, хрящъ, гра́вій.

Dziarnisty, хря́щатый, дресва́ный; || смѣ́шанный съ песко́мъ.

Dziarski, бо́дрый, сме́лый, ре́звый, живо́й, молодцова́тый; || горя́чій, рети́вый, рья́ный; || ре́зкій. **Dziarski koń**, рети́вая ло́шадь. **Dziarska mina**, сме́лая нару́жность.

Dziarsko, бо́дро, хра́бро.

Dziarskość, -ści, *ж.* жи́вость, горя́чность, пылъ.

Dziarstwisty, хря́щатый, дресва́ный.

Dziarstwo, -a, *ср.* дресва́, хрящъ.

Dziąsło, -a, *ср.* десна́ (*мн.* дёсны).

Dziąsłowy, десни́чный.

Dziateczki, -czek, **Dziatki**, -tek, *мн.* дѣ́тки, дѣ́тушки.

Dziatwa, -y, *ж.* дѣ́ти *Собир.*

Dzicz, -y, *ж.* ди́кость, свире́пость, лю́тость, звѣ́рство; || дикари́, ва́рвары, *мн.* || ди́кое мя́со (*на ра́нахъ*), *см.* **Dzikość.**

Dziczak, -a, *м.* ди́кій звѣрь.

Dziczeć, дича́ть, одича́ть.

Dziczek, -czka, *м.* ди́кое деревцо́.

Dziczyć, ди́кимъ дѣ́лать, приводи́ть въ ди́кое состоя́ніе.

Dziczyna, *см.* **Dzikowina.**

Dziczyzna, -y, *ж.* ди́кость; || ди́кія пти́цы, ди́кіе звѣ́ри, ди́кія расте́нія, ди́кая приро́да; || дичь, дичина́ (*ди́кія пти́цы и т. п.*)

Dzida, -y, *ж.* копьё, пи́ка.

Dzieciak, -a, **Dzieciuch**, -a, *м.* ребёнокъ, дитя́.

Dzieciątko, -a, *ср.* младе́нецъ.

Dziecię, -ęcia, *ср.* дитя́, ребёнокъ. **Dziecię naturalne**, дитя́ рождённое внѣ бра́ка.

Dziecięcy, дѣ́тскій.

Dzięcielina, -y, *ж. Бот.* тимья́нъ, повили́ка, повили́ца, Богоро́дская трава́, сла́дкая дя́тлина.

Dziecina, -y, *ж.* дитя́, дя́тятко.

Dziecinić się, реба́читься.

Dziecinnie, реба́чески, подѣ́тски.

Dziecinnieć, впада́ть въ дѣ́тство, въ ребя́чество.

Dziecinność, -ści, *ж.* реба́чество.

Dziecinny, дѣ́тскій, реба́ческій.

Dziecińśtwo, -a, *ср.* дѣ́тство.

Dzieciobójca, -y, *м.* **Dzieciobójczyni**, -ni, *ж.* дѣтоубійца.

Dzieciobójczy, винóвный въ убійствѣ своего́ дитя́ти.

Dzieciobójstwo, -a, *ср.* дѣтоубійство.

Dzięcioł, -a, *м.* дя́тель (*пти́ца*).

Dzięciołek, -łka, *м.* сорокопу́тъ (*пти́ца*).

Dzieciorodny, дѣторо́дный;

Dzieciuch, *см.* **Dzieciak.**

Dziecko, -a, *ср.* дитя́. **Dziecko z prawego łoża**, законнорождённое дитя́.

Dziedzic, -a, *м.* насле́дникъ; || **Dziedzic prawy**, зако́нный насле́дникъ; || помѣ́щикъ, землевладѣлецъ; || **Dziedzic z dobrodziejstwem inwentarza**, насле́дникъ на пра́вѣ инвента́рномъ; || **Dziedzic zapisowy**, *см.* **Legatarjusz.**

Dziedziczenie, -a, *ср.* насле́дственное пра́во, насле́дственность; || владѣ́ніе, помѣ́стье.

Dziedziczka, -i, *ж.* насле́дница; || помѣ́щица, владѣлица, владѣ́тельница.

Dziedzicznie, *Нар.* по насле́дству, по пра́ву насле́дства, насле́дственно.

Dziedziczność, -ści, *ж.* насле́дственность.

Dziedziczny, насле́дственный, потóмственный.

Dziedziczyć, насле́довать, получа́ть въ насле́дство.

Dzięd̨zierzawa, -y, *ж. см.* **Bieluń.**

Dzięd̨zierzysty, корена́стый.

Dziedzina, -y, *ж.* о́тчина, во́тчина, родово́е имѣ́ніе; || пепели́ще, ро́дина; || со́бственная земля́, со́бственный уголо́къ.

Dziedziniec, -ńca, *м.* дворъ, *см.* **Podwórze.**

Dziegciarnia, -ni, *ж.* смо́льня, смолова́рня, смо́льный заво́дъ.

Dziegciarz, -a, *м.* смоля́ръ, смоли́льщикъ, дегтя́рникъ.

Dziegciowaty, смоляно́й, смолево́й.

Dziegciowy, смоли́стый, дегтя́рный.

Dziegieć, -gciu, *м.* смола́, варъ; || дёготь.

Dzięgiel, -gla, *м.* **Dzięgielnica**, -y, *ж. Бот.* дя́гиль, коро́вникъ. **Dzięgiel cu-**

dzoziemski, ла́донникъ, красностёбельникъ.

Dzięgielnica, -y, *ж. см.* **Dzięgiel.**

Dzięgna, -gien, *мн. Мед.* нарывъ на дёснахъ.

Dzieje, -jów, *мн.* дѣ́нія, исто́рія.

Dziejopis, -a, *м.* исто́рикъ, бытописа́тель.

Dziejopisarski, историографи́ческій.

Dziejopisarstwo, -a, *ср.* историогра́фія.

Dziejopisarz, -a, *м.* исто́рикъ.

Dziejopisca, -y, *м.* исто́рикъ.

Dziejopismo, -a, *ср.* истори́ческое сочине́ніе.

Dziejopisny, истори́ческій.

Dziejowy, истори́ческій.

Dzięki, -ów, *мн.* благода́рность, благодаре́ніе. **Złożyć komu dzięki**, принести́ кому́ благода́рность. **Dzięki Bogu**, благодаре́ніе Бо́гу. **Dzięki twojéj pieczołowitości, już wyszedł z niebezpieczeństwa**, благодаря́ твоéй забо́тливости, онъ уже внѣ опа́сности.

Dziekan, -a, *м.* дека́нъ.

Dziekanja, -ji, *ж.* дека́нство; || домъ дека́на.

Dziekanowy, Dziekański, дека́нскій.

Dziekaństwo, -a, *ср.* дека́нство, дека́нское зва́ніе.

Dziękczynienie, -a, *ср.* благодаре́ніе.

Dziękczynny, благода́рственный, благодари́тельный.

Dziękować, благодари́ть.

Dziękowanie, -a, *ср.* благодаре́ніе, изъявле́ніе благода́рности.

Dzielca, -y, *м.* **Dzielczy**, -ego, *м.* распредѣли́тель, распоряди́тель.

Dzielczy, каса́ющійся разде́ла имѣ́нія. **Tranzakcja dzielcza**, контра́ктъ, догово́ръ о разде́лѣ имѣ́нія.

Dzielenie, -a, *ср.* раздѣле́ніе, разде́лъ; || дроблёніе.

Dzielić, дѣли́ть, раздѣля́ть.

Dzielić się, дѣли́ться, раздѣля́ться.

Dziełko, -a, *ср.* небольшо́е сочине́ніе.

Dzielna, -éj, *ж. Арив.* дѣли́мое число́.

Dzielnica, -y, *ж.* часть, до́ля;—**rodu**, о́трасль, ли́нія; — **miasta**, часть, кварта́лъ; —**herbu**, гербо́вый щитъ, по́ле въ ге́рбѣ; —**książki, rękopismu**, столбе́цъ.

Dzielniczy, дѣли́мый.

Dzielnie, му́жественно, си́льно, отва́жно, хра́бро, до́блестно.

Dzielnik, -a, *м. Арив.* дѣли́тель.

Dzielność, -ści, *ж.* дѣли́мость, *см.* **Podzielność**; || си́ла, кре́пость, сто́йкость, твёрдость, отва́га, му́жество. **Dzielność charakteru**, твёрдость хара́ктера. **Dzielność lekarstwa**, дѣйстви́тельность лѣка́рства.

Dzielny, дѣли́мый, *см.* **Podzielny**; || си́льный, кре́пкій, сто́йкій, твёрдый, отва́жный, му́жественный.

Dzieło, -a, *ср.* дѣло, произведе́ніе, творе́ніе, дѣйствіе; **Wielkie dzieło**, вели́кое дѣло; || сочине́ніе, литерату́рное произведе́ніе, рабо́та, трудъ. **Dzieła wojenne**, вое́нныя дѣйствія. **Dzieło forteczne**, *Фортиф.* крѣпостно́й веркъ. **Człowiek jest dziełem rąk bożych**, челове́къ есть твореніе рукъ бо́жіихъ. **Ogłosić, wydać dzieło**, обнаро́довать, изда́ть сочине́ніе. **Dzieła prozą i wierszem**, сочине́нія въ про́зѣ и стиха́хъ.

Dzielsimin, Dzielzamin, Dzielżamin, -u, *м. Бот.* ясми́нъ, жасми́нъ. **Dzielsimin gruntowy**, души́стый чубу́чникъ (*дерево*). **Dzielsimin cudzoziemski**, аравійскій жасми́нъ.

Dzielsiminowy, ясми́нный, жасми́нный.

Dzień, *под.* **dnia**, *м.* день. **Dzień się robi**, разсвѣта́етъ. **Za dnia i w nocy**, днёмъ и но́чью. **Na schyłku dnia**, въ концѣ дня, по́дъ вечеръ, въ су́мерки. **Co dzień**, каждый день, ежедне́вно. **Co drugi dzień**, че́резъ день. **Suknia na codzień**, пла́тье на ка́ждый день, на бу́дничный день. **Czekam go od dnia na dzień**, ожида́ю его́ со дня на́ день. **Dzień po dzień**, день за́ день. **Może przyjechać lada dzień**, онъ мо́жетъ пріѣха́ть не сего́дня такъ за́втра. **Do dziś dnia, po dziś dzień**, до нынѣшняго дня, до сего́ дня. **Od dziś dnia**, съ сего́дняшняго, съ нынѣшняго дня. **Co do jednego dnia**, день въ день. **Za dzień robić (komu)**, отбывать ба́рщину. **Dzień pieszy**, подёнщина, тяжёлая рабо́та. **Dzień sprzężajny**, упряжна́я рабо́та. **Dzień zgajny**, день собира́нія хво́росту и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́. **Dzień przestępny**, високо́сный, вста́вочный день. **Dzień galowy**, высокоторже́ственный, та́бельный день.

Dzień i Noc, *Бот.* Ива́нъ-да-Ма́рья.

Dzienia, -ni, *ж.* сотъ мёду. **Dzienie**, -ni, *мн.* соты.

Dziennie, ежедне́вно.

Dziennik, -a, *м.* журна́лъ, подённая кни́га; || подённая запи́ска, дневни́къ; || повре́менное изда́ніе, журна́лъ, вѣдомости, газе́та. **Dziennik podróży**, доро́жникъ, путеводи́тель, путево́й журна́лъ;—**czynności**, журна́лъ заня́тій; — **podawczy**, ре́естръ входя́щихъ бума́гъ; — **ekspedycyjny (wychodzących ekspedycji)**, ре́естръ исходя́щихъ бума́гъ; — **kassowy**, казначе́йская кни́га; — **gubernjalny**, губе́рнскія вѣдомости; — **praw**, дневни́къ зако́новъ;—**robocizny**, журна́лъ рабо́тъ.

Dziennikarski, журна́льный.

Dziennikarstwo, -a, *ср.* журнали́стика.

Dziennikarz, -a, *м.* журнали́стъ.

Dziennonocny, днёмъ и но́чью продолжа́ющійся.

Dzienny, дневно́й, подённый. **Dzienne światło**, дневно́й свѣтъ. **Dzienny robotnik**, подёнщикъ.

Dzierg, -a, *м. см.* **Zadzierg.**

Dziergać, плесть (*кружево*); || чеса́ть (*ленъ*).

Dzierganie, -a, *ср.* плете́ніе (*кружева*); || чеса́ніе (*льна*).

Dziergacz, -a, *м. Орнит.* дергачъ, коросте́ль.

Dziergaczka, -i, *ж.* чеса́лка (*для льна*).

Dzierkacz, *см.* **Dziergacz.**

Dzierlatka, -i, *ж.* хохла́тый жа́воронокъ.

Dzierżak, -a, *м.* рукоя́тка.

Dzierżawa, -y, *ж.* владѣ́ніе, по́льзованіе, со́бственность; || имѣ́ніе, помѣ́стье, во́тчина; || аре́нда, о́ткупъ; || аре́ндная пла́та, аре́ндное содержа́ніе. || **Dzierżawa wieczysta**, безсро́чное аре́ндное содержа́ніе. **Dzierżawa podatków**, обро́чное содержа́ніе. **Puszczający co w dzierżawę**, наймода́вецъ.

Dzierżawca, -y, *м.* владѣ́лецъ, владѣ́тель; || аренда́торъ, фермéръ, съёмщикъ; || откупщикъ.

Dzierżawczy, аре́ндный, владѣ́льческій, отку́пщичій; || **Dzierżawca wieczysty**, безсро́чный аренда́торъ; **Dzierżawca czasowy**, сро́чный аренда́торъ; || *Грам.* притяжа́тельный.

Dzierżawczyni, -ni, *ж.* владѣ́лица, владѣ́тельница; || аренда́торша, фермéрша.

Dzierżawić, арендова́ть, отдава́ть, и́ли брать на о́ткупъ, въ аре́нду.

Dzierżawka, -i, *ж.* небольша́я мы́за, фе́рма.

Dzierżawny, аренда́торскій, аре́ндный. **Umowa dzierżawna**, договóръ о наймѣ.

Dzierżba, -y, *ж. Орнит.* балабáнъ (*са́мка*).

Dzierżeć, держа́ть; || владѣ́ть.

Dzierżęga, -i, *ж. Бот.* чечеви́ца.

Dzierżek, -rżka, *м.* кулакъ, скря́га.

Dzierżenie, -a, *ср.* владѣ́ніе, арендова́ніе.

Dzierżyciel, -a, *м.* владѣ́лецъ.

Dzierżycielka, -i, *ж.* владѣ́тельница.

Dziesiątek, -tka, *м.* деся́токъ, де́сять.

Dziesiątka, -i, *ж.* деся́тка.

Dziesiątkować, нака́зывать че́резъ деся́таго (*изъ винóвныхъ*).

Dziesiątkowanie, -a, *ср.* нака́заніе че́резъ деся́таго.

Dziesiątkowy, *см.* **Dziesiętny.**

Dziesiątnik, -a, *м. см.* **Dziesiętnik.**

Dziesiąteczny, десятилѣ́тній.

Dziesiąty, деся́тый.

Dziesięć, -ciu, де́сять.

Dziesięcina, -y, *ж.* десяти́на, деся́тая часть.

Dziesięcinny, подлежа́щій десяти́нному сбóру, десяти́нный.

Dziesięciobok, -u, **Dziesięciokąt**, -a, *м.* десятиугóльникъ, *см.* **Dziesięciokąt.**

Dziesięciokrotny, десятикра́тный.

Dziesięciolecie, -a, *ср.* десятилѣ́тіе.

Dziesięcioletni, десятилѣ́тній.

Dziesięciomiesięczny, десятимѣ́сячный.

Dziesięcioraki, десятери́чный, удесятерённый, десятерно́й.

Dziesięciorako, на де́сять спо́собовъ, десятью спо́собами, въ де́сятеро.

Dziesięciorakość, -ści, *ж.* десятери́ца.

Dziesięciornasób, W dziesięciornasób, въ де́сять разъ.

Dziesięciorazowy, удесятерённый.

Dziesięcioro, -orga, *ср.* де́сятеро, деся́токъ. **Dziesięcioro Bożego przykazania**, десятисло́віе, де́сять запове́дей бо́жіихъ.

Dziesięciu, де́сять (*употребля́ется при именáхъ существительныхъ, одушевлённыхъ*): **Dziesięciu ludzi**, де́сять челове́къ.

Dziesięćkroć, де́сять разъ.

Dziesięćkrotny, *см.* **Dziesięciokrotny.**

Dziesiętnica, -y, *ж.* пра́зднованіе десятиле́тія.

Dziesiętnictwo, -a, *ср.* до́лжность деся́тника, деся́цкаго.

Dziesiętnik, -a, *м.* деся́тникъ, деся́тской.

Dziesiętny, *Ариѳ.* десяти́чный.

Dziewanna, -y, *ж. Бот.* коровья́къ, ца́рскій скипетръ (*растéніе*).

Dziewczarz, -a, *м.* дѣвопникъ.

Dziewczątko, -a, *ср.* дѣвочка.

Dziewczę, -ęcia, *ср.* дѣвушка, дѣви́ца.

Dziewczęcy, Dziewczy, дѣви́чій, дѣви́чій.

Dziewczyna, -y, *ж.* дѣвчи́на, дѣви́ца.

Dziewczynina, -y, *ж.* бѣдная дѣвушка.

Dziewczynka, -i, *ж.* дѣвочка.

Dziewczynisko, Dziewczysko, -a, *ср.* дѣвка, дѣвчища, дѣвчóнка.

Dziewczeczka, -i, *ж.* дѣвушка, дѣвочка.

Dziewiątka, -i, *ж.* девя́тка.

Dziewiąty, девя́тый.

Dziewica, -y, *ж.* дѣви́ца, дѣва. **Dziewica Marja**, Св. Дѣва Марія.

Dziewictwo, -a, *ср.* дѣвство, дѣвственность, дѣви́чество.

Dziewiczo, дѣвственно, неви́нно.

Dziewiczość, -ści, *ж.* дѣвственность, неви́нность.

Dziewiczy, дѣвственный, неви́нный.

Dziewięć, -ciu, дéвять. *Посл.* **Gada ni w pięć ni w dziewięć**, мéлетъ всякій вздóръ, нѣтъ ни склáду, ни лáду.

Dziewięć mocy, *Бот.* Вероника.

Dziewięćgłosy, *Муз.* девятиголóсный.

Dziewięciny, -cin, *мн.* девятúны (*пажúда на девя́тый день по умéршемъ*).

Dziewięciokąt, -a, *м. Геом.* девятиугóльникъ.

Dziewięcioraki, девятú родóвъ.

Dziewięciornik, -a, *м. Бот.* парна́ссія, бѣлозóръ (*растéніе*).

Dziewięciorny, девятерно́й.

Dziewięcioro, -rga, *ср.* дéвять.

Dziewięciu, -ciu, *м.* дéвять. **Dziewięciu ludzi**, дéвять челове́къ.

Dziewięciuset, девятсóтъ. **Dziewięciuset ludzi**, девятсóтъ челове́къ.

Dziewięćsetny, девятисóтый.

Dziewięćsił, Dziewięciosił, -a, **Dziewięćsił**, *м. Бот.* колю́чникъ.

Dziewięćdziesiąt, -sięciu, дéвяносто.

Dziewięćdziesiąty, дéвяностый.

Dziewiętnaście, -stu, девятна́дцать.
Dziewiętnastka, -i, *ж.* число́ девятна́дцать.
Dziewiętnasty, девятна́дцатый.
Dziewiętny, девятерно́й.
Dziéwka, -i, *ж.* де́вка.
Dziewkarz, *см.* **Dziewczarz.**
Dziewoja, -woi, *ж.* де́вица.
Dziewosłąb, -słęba, *м.* сватъ.
Dziewosłębić, сва́тать.
Dziewosłębstwo, -a, *ср.* сватовство́, сва́танье.
Dziewucha, -y, *ж.* де́ва, де́вица, де́вка.
Dzieża, -y. *ж.* квашня́.
Dzik, -a, *м. Зоол.* каба́нъ, вепрь.
Dzikawy, желѣзнаго цвѣта.
Dziki, дикій.
Dzikość, -ści, *ж.* ди́кость, ди́кій нравъ; || свире́пость, звѣрство.
Dzikowina, -y, *ж.* каба́нье мя́со; || ди́кіе звѣри вообще́.
Dzikowy, каба́ній.
Dziób, Dziub, -oba, *м.* клювъ, носъ пти́чій.
Dziobać, клева́ть.
Dziobanie, -a, *ср.* клева́ніе.
Dziobas, -a, *м. Плотн.* и *Боч.* тесло́, тесли́ца (*инструме́нтъ*).
Dziobatość, -ści, *ж.* рябова́тость.
Dziobasty, съ больши́мъ кло́вомъ.
Dziobaty, рябо́й.
Dziobek, -bka, *м.* пти́чій носо́къ.
Dzicnek, -nka, *м.* денёкъ.
Dziryd, Dziryt, -u, *м.* дро́тикъ.
Dziś, Dzisia, Dzisiaj, сего́-дня, ны́нѣ, ны́ньче.
Dzisiejszy, сего́днишній, ны́нѣшній.
Dziura, -y, *ж.* дыра́, дира́; || сква́жина, отвёрстіе.
Dziurawić, продыра́вливать, просвёрливать, пробура́вливать, провёртывать.
Dziurawiec, -wca, *м. Бот.* звѣробо́й, звѣробо́йникъ.
Dziurawość, -ści, *ж.* ноздрева́тость; || сква́житость.
Dziurawy, дыра́вый.
Dziureczka, -i, *ж.* ды́рка. **Dziurki w nosie**, но́здри; || сква́жины. **Dziurka od klucza**, замо́чная сква́жина. **Mieć czego po dziurki**, имѣть что въ изобы́лiи, по́ уши. **Dziurka do guzika**, пе́тля, петли́ца. **Dziurka do sznurowania**, пе́телька. **Dziurki**, *мн.* по́ры, потовы́я сква́жины.
Dziurkować, *см.* **Dziurawić.**
Dziurkowatość, -ści, *ж.* ноздрева́тость.
Dziurkowaty, ноздрева́тый, со сква́жинами.
Dziurzysty, дыра́вый.
Dziw, -u, *м.* чу́до, ди́во; || чу́дная вещь, стра́нность.
Dziwacki, Dziwaczny, стра́нный, чу́дный.
Dziwacko, Dziwacznie, стра́нно, чу́дно.
Dziwactwo, -a, *ср.* стра́нность, своенра́віе, причу́дливость.
Dziwaczeć, быть стра́нным, причу́дливым, своенра́вным; || прихотни́чать.
Dziwaczek, -czka, *м. Бот.* чудоцвѣтъ.
Dziwaczenie, -a, *ср.* причу́дливость, капри́зъ.
Dziwaczka, -i, *ж.* чуда́чка.
Dziwacznie, стра́нно.
Dziwaczność, -ści, *ж.* стра́нность.
Dziwaczny, стра́нный.
Dziwaczyć, *см.* **Dziwaczéć.**
Dziwadło, -a, *ср.* чудо́вище, чу́дище.
Dziwak, -a, *м.* чуда́къ.
Dziwer, Dźwier, Dźwier, -u, *м.* золота́я и́ли серебряная насѣчка, насѣка́льное иску́сство.
Dziwerować, насѣка́ть зо́лотомъ и́ли серебро́мъ, вороня́ть.
Dziwerowany, воронёный, *см.* **Dziwerować.**
Dziwerówka, -i, *ж.* ружьё съ насѣчкою на стволѣ.
Dziwić, удивля́ть. Dziwić się, удивля́ться, дива́ться.
Dziwiciel, -a, *м.* покло́нникъ, почита́тель.
Dziwnie, стра́нно, удиви́тельно.
Dziwno, удиви́тельно.
Dziwność, -ści, *ж.* стра́нность.
Dziwny, стра́нный, удиви́тельный.
Dziwo, -a, *ср.* ди́во, чу́до.
Dziwoląg, -a, *м.* чудо́вище, уро́дъ; безобра́зное живо́тное.
Dziwolężny, чудо́вищный, уро́дливый, безобра́зный.
Dziwopłód, Dziworód, -odu, *м.* чудо́вище, уро́дъ.
Dziworodny, чудо́вищный, уро́дливый, безобра́зный.
Dziwosprawca, -y, *м.* чудотво́рецъ, чудодѣй.
Dziwosy, -ów, *мн.* чуда́чество, стра́нности.
Dziwota, -y, *ж.* удиви́тельное дѣло. **Niema dziwoty, nie dziwota**, нѣтъ ничего́ удиви́тельнаго, неудиви́тельно.
Dziwotwór, -ora, *м.* чудо́вище.
Dziwotwórca, -y, *м.* чудотво́рецъ.
Dziwować się, *см.* **Dziwić się.**
Dziwowanie się, -nia się, *ср.* (**czemu**), удивле́ніе.
Dziwowidz, -a, *м.* духови́децъ.
Dziwowisko, -a, *ср.* чудёсное зрѣлище.
Dziwy, ди́кій.
Dźuma, -y, *ж.* чума́.
Dźwięczeć, *см.* **Dźwięczyć.**
Dźwięcznie, зву́чно, зво́нко; || благозву́чно.
Dźwięczność, -ści, *ж.* зву́чность, зво́нкость; || благозву́чіе.
Dźwięczny, зву́чный, зво́нкій; || благозву́чный.
Dźwięczyć, звуча́ть.
Dźwięk, -u, *м.* звукъ, тонъ, звонъ.
Dźwierze, -ów, *мн.* две́ри.
Dźwigać, таща́ть, нести́.
Dźwigalny, дви́гательный.
Dźwiganie, -a, *ср.* подня́тіе, несе́ніе, таска́ніе.

Dźwignąć, Dźwigać, поднáть, поднимáть; || возвести́, возводи́ть, постро́ить, сооруди́ть, сооружáть. **Nie dźwigniesz tego ciężaru**, не поднимешь э́той тя́жести. **Dźwignąć mury**, постро́ить, возвести́ стѣны. **Dźwignąć kogo**, вы́вести кого́ изъ затрудне́нія. || **Dźwignąć się, Dźwigać się**, поднима́ться, выдвига́ться, возвыша́ться, поправля́ться.

Dźwignia, -ni, ж. рычáгъ.

Dźwignienie, -a, ср. поднáтіе, возвышéніе, возстановлéніе.

Dźwigoń, -onia, м. см. **Drążnik**.

Dzwon, -u, м. кóлоколъ. **Dzwon na trwogę**, набáтъ. **Dzwon zegarowy**, бой часóвъ; **—nurkowy**, водолáзный кóлоколъ; **—szklany**, стеклáный колпáкъ. *Горн.* **Dzwon (blacha na gichcie do wybijania ilości nabojów)**, звонáло.

Dzwonarz, -a, м. колокóльщикъ.

Dzwonek, -nka, м. колокóльчикъ, звонóкъ.

Dzwonić, звонáть. **Dzwonić zębami**, стучáть зубъ óбъ зубъ. **Dzwonić nogami**, быть повѣшеннымъ.

Dzwonica, -y, ж. колокóльня.

Dzwoniec, -ńca, м. *Орн.* дубонóска (*птица*); || *Бот.* пѣту́шій грéбень (*растéніе*).

Dzwonienie, -a, ср. звонъ. **Dzwonienie na gwałt**, набáтъ.

Dzwonka, -i, ж. бýбны (*масть въ кáртахъ*).

Dzwonko, см. **Dzwono**.

Dzwonkowaty, *Бот.* колокóльчатый.

Dzwonne, -ego, ср. плáта звонáрямъ.

Dzwonnica, -y, ж. колокóльня.

Dzwonnik, -a, м. звонáрь.

Dzwono, -a, ср. косáкъ (*колéснаго óбода*); || **Dzwono (ryby)**, звенó, отрѣзанная часть большóй рыбы.

Dzwonowy, колокóльный.

Dzyndzyk, -a, м. побрякýшка.

E.

E, произноси́тся трои́кимъ óбразомъ: 1) *открыто* какъ русскія бýквы Е, Э, напр. **berło, dobrze**; 2) немнóго сжáто, въ полгóлоса, напр. **zrozumiéj, najmniéj**, (почтú какъ: **zrozumij, najmnij**), и 3) съ знáкомъ внизý **Ę**, какъ *ен*. Въ концѣ словъ э́тотъ звукъ утрáчивается.

E! Ech! э! эхъ! *междом.* **E! co mi tam!** эхъ, какóе мнѣ до э́того дѣло! **Eche!** ахъ! а! охъ! **Echej!** гей! ей! послýшай-ко!

Echo, -a, ср. э́хо.

Edukacja, -ji, ж. воспитáніе, образовáніе.

Edukacyjny, эдукаціóнный, учéбный, относя́щійся къ воспитáнію, образовáнію.

Edukować, воспи́тывать, образóвывать.

Edukowany, воспи́танный, образóванный.

Edukt, -u, м. вы́писка изъ дѣла, изъ докумéнта и т. п.

Edycja, -ji, ж. изданіе (*кни́ги*).

Edykt, -u, м. укáзъ, повелѣніе, постановлéніе.

Edyktalcytacja, -ji, ж. вы́зовъ чéрезъ газéты.

Efekt, Effekt, -u, м. дѣйствіе, слѣдствіе; || впечатлѣніе; || эффéктъ (*въ искусствахъ*); || имýщество, движимость, пожáтки, вéщи (**Effekta**).

Egoista, -y, м. эгоúстъ.

Egoistowski, эгоисти́ческій, себялюби́вый.

Egoistycznie, эгоисти́чески.

Egoistyczny, см. **Egoistowski**.

Egoizm, -u, м. эгоúзмъ.

Egz.... см. **Ex**.

Eh! ахъ! эхъ!

Ehe, Ehę! конéчно, конéчно! Такъ-то!

Ej! Ejże! Въ значéніи угрóзы и предостереженія: **Ej oberwiesz!** смотри́, оборвёшь! Эй, подождú! || Въ значéніи сомнѣнія: **Ejże! czy to prawda?** пóлно, такъ ли э́то? Да прáвда ли э́то?

Eklektycznie, эклекти́чески.

Eklektyczny, эклекти́ческій.

Eklipsa, -y, ж. *Астрон.* затмѣніе.

Eklíptyka, -i, ж. *Астрон.* эклúптика.

Ekonom, -a, м. экономъ; || управи́тель, управля́ющій.

Ekonomja, -ji, ж. экономія, хозя́йство, домово́дство, сбереженіе; || **Ekonomje**, мн. въ старúнной Пóльшѣ: казённыя, королéвскія имѣнія; || домъ, гдѣ живётъ управля́ющій имѣніемъ; || вóлость.

Ekonomicznie, экономи́чески, хозя́йственно, бережли́во.

Ekonomiczny, экономи́ческій, хозя́йственный; || распорядúтельный. **Posiedzenie ekonomiczne**, распорядúтельное засѣда́ніе.

Ekonomik, -a, Ekonomista, -y, м. экономúстъ, политико-экономъ, писáтель о государственномъ хозя́йствѣ.

Ekonomka, -i, ж. экономка, домоуправи́тельница.

Ekonomista, см. **Ekonomik**.

Ekumenicki, вселéнскій.

Ekwator, -a, м. экватóръ, равноде́нственникъ.

Ekwilfbrjum, равновѣсіе.

Ekwilfbrycznie, эквилибри́чески.

Ekwinokcja, -ji, ж. равноде́нствіе.

Ekwinokcjalny, равноде́нственный.

Ekwipaż, u, м. экипáжъ, карéта съ лошадьмú; || *Морс.* экипáжъ, судовáя кома́нда, именнóй спúсокъ судовóй кома́нды; || военный обóзъ.

Ekwipować, снаряжáть, снабжáть всѣмъ нýжнымъ, экипúровать; || *Морс.* оснащивать и вооружáть (*сýдно*).

Ekwipowanie, Wyekwipowanie, -a, ср. экипúровка, снаряженіе, вооруженіе,

снабже́ніе всѣмъ ну́жнымъ; || оснащéніе и вооруже́ніе су́дна.

Eks.... **Ekz....** *см.* **Ex.**

Elada, -y, *ж. Зоол.* синкъ, Лева́нтская я́щерица.

Elastycznie, эласти́чески.

Elastyczność, -ści, *ж. Физ.* упру́гость (*тѣлъ*); || * ги́бкость.

Elastyczny, упру́гій; || * ги́бкій.

Elegancki, изя́щный, краси́вый, щегольско́й.

Elegancja, -ji, *ж.* изя́щество, изя́щность, краси́вость, щегольство́.

Elegancko, изя́щно, краси́во, щегольски.

Elegant, -a, *м.* щёголь.

Elegantka, -i, *ж.* щеголи́ха.

Elegantować się, ряди́ться, наряжа́ться, щеголя́ть.

Elejson (съ гре́ческаго), *Церк.* поми́луй. **Kirje elejson,** Го́споди поми́луй.

Elekcja, -ji, *ж.* избра́ніе, вы́боръ.

Elekcyjny, избира́тельный.

Elekt, -a, *м.* новоизбранный.

Elektor, -a, *м. Ист.* ку́рфюрстъ, эле́кторъ; || избира́тель.

Elektoralny, избира́тельный; || ку́рфюршескій.

Elektorat, -u, *м.* ку́рфюршеское досто́инство; || избира́тельное пра́во.

Elektorka, -i, *ж.* **Elektorowa, -ój,** *ж.* жена́ ку́рфюрста, электо́рка.

Elektorstwo, -a, *ср.* ку́рфюршество; || ку́рфюрстъ съ жено́ю.

Elektrofor, -a, *м. Физ.* электрофо́ръ.

Elektrometr, -u, *м.* электроме́тръ, электроизмѣри́тель.

Elektroskop, -a, *м.* электроско́пъ.

Elektrycznie, электри́чески, съ по́мощію электри́чества.

Elektryczność, -ści, *ж.* электри́чество, электри́ческая си́ла;—**dodatnia,** положи́тельное электри́чество;—**odjemna,** отрица́тельное.

Elektryczny, электри́ческій.

Elektryzować, электризова́ть.

Elektryzowanie, -a, *ср.* электриза́ція, электризова́ніе.

Elektwarz, -a, *м. Ant.* лѣка́рственная ка́шка, электуа́рій.

Element, -u, *м.* стихія, элеме́нтъ; || просто́е те́ло; || **Elementa,** *мн.* пе́рвыя нача́ла, нача́льныя основа́нія; нача́ла, основа́нія.

Elementarny, просто́й, стихійный; || первонача́льный, элемента́рный.

Elementarz, -a, *м.* а́збука, буква́рь.

Elementarzysta, -y, *м.* начина́ющій учи́ться.

Elew, -a, *м.* учени́къ, воспи́танникъ.

Elewa, -y, *ж.* учени́ца, воспи́танница.

Elewacja, -ji, *ж.* возвыше́ніе, приподня́тіе, возвышенность; || **Elewacja Najśw. Sakramentu,** вознозше́ніе Св. Да́ровъ (*за обѣднею*).

Eliminacja, -ji, *ж.* исключе́ніе, вычёркиваніе; || уничтоже́ніе.

Eliminować, исключа́ть, вычёркивать; || уничтожа́ть.

Elipsa, -y, *ж. Грам.* э́ллипсъ, опущéніе одного́ и́ли нѣсколькихъ словъ; || *Геом.* э́ллипсисъ, замкну́тая крива́я ли́нія, происходя́щая отъ косо́го сѣче́нія ко́нуса.

Eliptycznie, эллипти́чески.

Eliptyczny, *Геом.* и *Грам.* эллипти́ческій.

Eliptyczność, -ści, *ж. Геом.* эллипти́чность, эллипти́ческій видъ; || *Грам.* эллипти́ческое состоя́ніе.

Elipsa, *см.* **Elipsa.**

Emalja, -ji, *ж.* эмаи́ль, эма́ль; || поли́ва, мурава́, глазу́рь (*у фарфо́ра, фаянса*); || эма́ль, глазу́рь (*на зуба́хъ*); || **Emalja na glinie, polewa,** мурава́, поли́ва.

Emaljować, эмаи́тить, наводи́ть эмаи́ль; || глазу́рить, мура́вить, поли́вать (*фарфо́ръ, фаянсъ*).

Emaljowanie, -a, *ср.* эмаи́тное изде́ліе; || эмали́рованіе.

Emaljowany, Emaljowy, эма́левый, глазу́ревый.

Emanacja, -ji, *ж.* исхожде́ніе, истече́ніе.

Emancypacja, -ji, *ж. Юрид.* освобожде́ніе изъ-подъ вла́сти, объявле́ніе совершенноле́тнимъ, увольне́ніе изъ-подъ опе́ки; || отпускъ на во́лю (*рабовъ*), освобожде́ніе отъ крѣпостно́й зави́симости; || эманципа́ція.

Emancypować, *Юрид.* освобожда́ть изъ-подъ вла́сти (*отца́, опекуна́*); объявля́ть совершенноле́тнимъ; || отпуска́ть на во́лю, освобожда́ть отъ крѣпостно́й зави́симости.

Embargo, *см.* **Embargo.**

Embarkader, -u, *м.* дебаркаде́ръ, ста́нція (*на желѣзной доро́гѣ*).

Embolizm, u, *м.* прибавле́ніе, присчи́тываніе.

Emeryt, -a, *м.* эмери́тъ, пенсіоне́ръ; || заслужённый.

Emerytalny, эмерита́льный, пенсио́нный.

Emerytka, -i, *ж.* эмери́тка, пенсіоне́рка; || заслужённая.

Emerytura, эмеритýра, пе́нсія.

Emfiteuta, -y, *м.* аренда́торъ на до́лгій срокъ, долгосро́чный аренда́торъ.

Emfiteutyczny, долгосро́чный.

Emfiteuzys, *ж. Нескл. Юрид.* отда́ча въ аре́нду на до́лгій срокъ.

Emigracja, -ji, *ж.* эмигра́ція, вы́ходъ, переселе́ніе (*на чужби́ну*); || эмигра́ція, вы́ходцы, эмигра́нты; || перелётъ (*птицъ*).

Emigracyjny, эмиграціо́нный.

Emigrant, -a, *м.* эмигра́нтъ, вы́ходецъ, переселе́нецъ (*на чужби́ну*).

Emigrantka, -i, *ж.* эмигра́нтка, переселе́нка (*на чужби́ну*).

Emigrować, выселя́ться, переселя́ться, выходи́ть (*на чужби́ну*).

Emigrowanie, -a, *ср.* вы́ходъ, переселе́ніе (*на чужбйну*); || перелётъ (*птицъ*).
Emisarjusz, -a, *м.* лазу́тчикъ, развѣ́дчикъ.
Emissja, -ji, *ж.* вы́пускъ биле́товъ (*де́нежныхъ знаковъ*).
Emolumenta, -ów, *мн.* случа́йные, побо́чные дохо́ды.
Emulacja, -ji, *ж.* соревнова́ніе.
Encyklika, -i, *ж.* окру́жное посла́ніе па́пы.
Encyklopedja, -ji, *ж.* энциклопе́дія.
Encyklopedysta, -y, *м.* энциклопеди́стъ, сочини́тель энциклопе́діи.
Endymiczny, эндеми́ческій, ме́стный.
Endywja, -ji, *ж. см.* **Cykorja ogrodowa.**
Enema, -y, *ж.* промыва́тельное, клисти́ръ.
Energja, -ji, *ж.* си́ла; || сто́йкость, твёрдость, эне́ргія; || вырази́тельность.
Energicznie, си́льно, энерги́чно, энерти́чески, вырази́тельно.
Energiczność, -ści, *ж.* си́ла, вырази́тельность, эне́ргія.
Energiczny, си́льный; || сто́йкій, твёрдый, энерги́чный, энерги́ческій; || вырази́тельный.
Enerwacja, -ji, *ж. Мед.* разслабле́ніе, сла́бость.
Entomologja, -ji, *ж.* энтомоло́гія, нау́ка о насѣко́мыхъ.
Entreprener, -a, *м. см.* **Przedsiębierca, Entreprener fabryk**, содержа́тель фа́брикъ.
Entrepryza, -y, *ж.* предпрія́тіе; || подря́дъ, поста́вка.
Entuzjasta, -y, *м.* востóрженный человѣ́къ, мечта́тель, энтузіа́стъ.
Entuzjastka, -i, *ж.* востóрженная же́нщина, мечта́тельница, энтузіа́стка.
Entuzjazm, -u, *м.* востóргъ, восхище́ніе; || изступле́ніе.
Enumeracja, -ji, *ж.* исчисле́ніе, сочте́ніе.
Epakta, -ów, *мн. Хрон.* эпа́кта (*11 дней, кои́ми со́лнечный годъ длиннѣе лу́ннаго*).
Epiczny, эпи́ческій, повѣствова́тельный.
Epidemja, -ji, *ж.* эпиде́мія, пова́льная боле́знь, повѣ́тріе.
Epidemiczny, пова́льный, эпидеми́ческій.
Epigramma, -y, *ж.* эпигра́мма; || насмѣ́шка, ко́лкость.
Epigrammatycznie, эпиграммати́чески.
Epigrammatyczny, эпиграммати́ческій.
Epilepsja, -ji, *ж. Мед.* паду́чая боле́знь, *см.* **Kaduk, Wielka choroba.**
Epileptyczny, *Мед.* эпилепти́ческій; || одержи́мый зло́ю не́мочью.
Epileptyk, -a, *м.* эпиле́птикъ, подвѣ́рженный паду́чей боле́зни.
Epilog, -u, *м.* эпило́гъ, заключе́ніе.
Epistoła, -y, *ж.* посла́ніе, письмо́.
Epitet, -u, *м.* эпите́тъ, прилага́тельное.
Epizod, -u, *м.* эпизо́дъ, вво́дный разска́зъ.
Epoka, -i, *ж.* эпо́ха.
Epolet, -u, *м.* эполе́тъ, пого́нъ.
Epopeja, -ei, *ж.* э́посъ, эпопе́я; || эпи́ческая поэ́ма.
Erekcja, -ji, *ж.* сооруже́ніе, возведе́ніе (*зда́нія*). || *Физіол.* эре́кція, напряже́ніе, подня́тіе.
Ergocista, -y, *м.* привя́зчивый, вздо́рный, спо́рщикъ.
Ergotyzm, -u, *м. Мед.* эрготи́змъ, боле́знь отъ употребле́нія въ пи́щу споры́ньистой ржи.
Errata, -y, *ж.* опеча́тки, спи́сокъ опеча́ткамъ, погрѣ́шностямъ.
Erudycja, -ji, *ж.* учёность.
Erudyt, -a, *м.* учёный.
Eruktacja, -ji, *ж. Мед.* отры́жка.
Erygować, воздвига́ть, сооружа́ть; || * учрежда́ть.
Es, -a, *м.* тузъ (*въ ка́ртахъ*); || одно́ очко́ (*на игра́льныхъ костя́хъ*).
Esencja, -ji, *ж. Филос.* существо́, су́щность; || *Аптек.* эссе́нція, благово́нное ма́сло; || вы́писка, извлече́ніе (*изъ кни́ги*).
Esencjonalny, пита́тельный, сы́тный, со́чный; || * существенный.
Eskadra, -y, *ж. Морс.* эска́дра, отря́дъ вое́нныхъ суде́въ.
Eskarpa, -y, *ж. Фортиф.* эска́рпъ, скатъ, отко́съ, *см.* **Skarpa.**
Eskonto, *Нескл.* учётъ, ски́дка, сба́вка, усту́пка, диско́нтъ.
Eskontować, *Ком.* учи́тывать, дисконти́ровать.
Eskontowanie, -a, *ср.* учётъ, ски́дка, сба́вка, диско́нтъ.
Eskontujący, -ego, *м.* дисконте́ръ.
Eskorta, -y, *ж.* конво́й, прикры́тіе.
Eskortować, конвои́ровать, прикрыва́ть, провожа́ть.
Eskortysta, -y, **Eskortujący**, -ego, *м.* конво́йный.
Esowatość, -ści, *ж.* кривизна́, изги́бина въ ви́дѣ бу́квы **S**; зигза́гъ.
Esowaty, въ ви́дѣ бу́квы **S**, змѣ́йкою; || извили́стый.
Esownik, -a, *м.* карни́зъ, гзы́мсъ; рѣзна́я рабо́та.
Estetyka, -i, *ж.* эсте́тика, нау́ка объ изя́щномъ.
Estyma, -y, *ж.* почте́ніе, уваже́ніе.
Estymacja, -ji, *ж.* оцѣ́нка.
Estymator, -a, *м.* оцѣ́нщикъ, цѣновщи́къ.
Etap, -u, *м.* эта́пъ, прива́лъ, ро́здыхъ.
Etat, -u, *м.* состоя́ніе, положе́ніе; || штатъ, ро́спись, росписа́ніе. **Etat materjalny lesny**, годова́я при́быль съ лѣса, положенная по хозя́йственной ро́списи; || штатное жа́лованье. **Być na etacie**, получа́ть штатное жа́лованье.
Etatowy, штатный.
Eter, -u, *м.* эѳи́ръ, лету́чій спиртъ.

Eteryczny, ээи́рный.

Eteryzacja, -ji, *ж.* ээирова́ніе, этериза́ція, усыпле́ніе по́мощью вдыха́нія паро́въ ээи́ра.

Etnograf, -a, *м.* этногра́фъ.

Etnografja, -ji, *ж.* этногра́фія, народовѣ́деніе.

Etnograficzny, этнографи́ческій.

Etyka, -i, *ж.* нравоуче́ніе, э́тика.

Etykiet, -u, *м.* **Etykietka**, -i, *ж.* ярлы́чёкъ, на́дпись (*на корешкѣ книги, на бутылкѣ, пузыркѣ и т. д.*).

Etykieta, -y, *ж.* этике́тъ, церемо́нность, форма́льность.

Etymolog, -a, *м.* этимоло́гъ, корнесло́въ.

Etymologja, -ji, *ж.* словопроизво́дство, корнесло́віе, этимоло́гія.

Etymologiczny, словопроизво́дный, корнесло́вный, этимологи́ческій.

Eucharystja, -ji, *ж.* евхари́стія, Свято́е Прича́стіе, Святы́я Та́йны.

Eufonja, -ji, *ж. Грам.* благозву́чіе.

Eufoniczny, благозву́чный, сладкозву́чный.

Euforbja, -ji, *ж. Бот.* молоча́й, молоча́йникъ.

Eunuch, -a, *м.* евну́хъ, ка́женикъ, скопе́цъ, кастра́тъ.

Ewakuacja, -ji, *ж. Воен.* очище́ніе (*отъ войскъ*).

Ewakuować, выводи́ть (*войска*).

Ewaluacja, -ji, *ж.* оце́нка, разце́нка, смѣ́та, исчисле́ніе.

Ewangelja, -ji, *ж.* Ева́нгеліе.

Ewangelicki, евангели́ческій, реформа́тскій, протеста́нтскій.

Ewangeliczka, -i, *ж.* протеста́нтка.

Ewangeliczny, ева́нгельскій. **Nauka ewangeliczna**, ева́нгельское уче́ніе.

Ewangelik, -a, *м.* евангели́къ, протеста́нтъ.

Ewangelista, -y, *м.* евангели́стъ.

Ewangelizować, проповѣ́дывать Ева́нгеліе.

Ewazja, -ji, *ж.* заочное рѣше́ніе суда́ за нея́вкою истца́; || оправда́ніе себя́ пе́редъ судо́мъ.

Ewekcja, -ji, *ж. Астрон.* отклоне́ніе (*луны*).

Ewekt, -u, *м.* вы́возная по́шлина.

Ewektowy, вы́возный.

Ewentualność, -ści, *ж.* предположе́ніе, предвѣ́дѣніе, ожида́ніе, случа́йность.

Ewentualny, предполага́емый, могу́щій случи́ться *или* не случи́ться, случа́йный. **Ewentualnie**, въ проти́вномъ слу́чаѣ.

Ewikcja, -ji, *ж.* обезпе́ченіе, руча́тельство, пору́ка, поручи́тельство. **Ewikcją daję**, даю́ поручи́тельство, отдаю́ что́ въ обезпе́ченіе. **Ewikcją biorę**, беру́ въ обезпе́ченіе; || *Юрид.* лише́ніе имѣ́нія по суду́; || искъ о руча́тельствѣ.

Ewikcjonować, руча́ться.

Ewiktor, -a, *ж.* руча́тель, пору́ка.

Ewekacja, -ji, *ж. Юрид.* перено́съ, переда́ча дѣла (*изъ одного́ суда́ въ другой*).

Ewolucja, -ji, *ж. Воен. и Морс.* эволю́ція, движе́ніе, передвиже́ніе, постро́еніе.

Ex, съ лати́нскаго: *изъ*; ста́вится пе́редъ не́которыми именами́ вмѣсто: *бывшій*. **Ex jezuita**, бы́вшій езуи́тъ, **ex kanclerz**, бы́вшій ка́нцлеръ.

Exageracja, -ji, *ж.* преувели́ченіе, увели́ченіе.

Exagerator, -a, *м.* увели́читель; || * прилыга́ло.

Exagerować, преувели́чивать, увели́чивать.

Exakcja, -ji, *ж.* лихои́мство, вымога́тельство, незако́нные побо́ры.

Exaktor, -a, *м.* лихои́мецъ, граби́тель, вымога́тель; || сбо́рщикъ подате́й.

Exaltacja, -ji, *ж.* восто́рженность, изступле́ніе.

Exaltowany, восто́рженный, пы́лкій.

Examen, **Examin**, -u, *м.* испыта́ніе, экза́менъ.

Examinacyjny, экземинаціо́нный.

Examinator, -a, *м.* испыта́тель, экзамина́торъ.

Examinatorka, -i, *ж.* испыта́тельница, экзамина́торша.

Examinować, испы́тывать, экзаминова́ть.

Excelencja, -ji, *ж.* ти́тулъ превосходи́тельства.

Excentryczność, -ści, *ж.* эксцентри́чность, стра́нность.

Excentryczny, *Геом. и Астрон.* эксцентри́ческій, разноце́нтренный; || эксцентри́ческій, стра́нный, чу́дный.

Excepcja, -ji, *ж.* исключе́ніе, изъя́тіе; || *Юрид.* возраже́ніе, отво́дъ, устране́ніе. **Exceptio fori**, отво́дъ подсу́дности. **Excepcja niewłaściwości**, отво́дъ незаслу́живающій уваже́нія. **Excepcja litispendencji**, отво́дъ неоко́нченнаго иска. **Excepcja odkładająca**, отлага́тельный отво́дъ.

Excerpt, -u, *м.* вы́писка, извлече́ніе (*изъ книгъ*).

Excess, -u, *м.* изли́шекъ, изли́шество; || злоупотребле́ніе, наси́лie. **Robić excesa**, злоупотребля́ть, дѣ́лать изли́шества.

Excypować, предоставля́ть себѣ́ пра́во, выговаривать себѣ́. **Sprzedał ogród, ale excypował sobie tyle a tyle drzew**, про́далъ садъ, но вы́говорилъ себѣ́ сто́лько-то дере́вьевъ. **Excypować sędziów**, отводи́ть суде́й. **Sędzia sam się excypował**, судья́ самъ удали́лся.

Excytacja, -ji, *ж. Мед.* возбужде́ніе, вызыва́ніе, понужде́ніе.

Excytarz, -a, *м.* буди́льникъ, часы́ съ буди́льникомъ.

Excytatorjum, *ср.* понужде́ніе, втори́чное приказа́ніе.

Excytować, *Мед.* возбужда́ть, вызыва́ть, понужда́ть.

Exdywizja, -ji, *ж.* разде́лъ имѣ́нія.

Exegetyczny, истолковáтельный, объяснительный.

Exegeza, -y, *ж.* толковáніе, изъяснéніе, экзегéтика.

Exekucja, -ji, *ж.* исполнéніе, совершéніе; || *Юрид.* óпись имýщества; || казнь престýпника; || взыскáніе, экзекýція, понудительныя мѣры; || **Exekucja administracyjna**, взыскáніе порядкомъ исполнительнымъ. **Exekucja tymczasowa**, предварительное исполнéніе. **Exekucja wyroku**, исполнéніе приговóра; || *Воен.* воéнная экзекýція.

Exekucyjny, исполнительный, принудительный. **Palet exekucyjny**, исполнительный листъ. **Spór exekucyjny**, споръ возникшій при исполнéніи рѣшéнія дѣла.

Exekutne, -go, *ср.* взыскáніе, штрафъ; || экзекуціóнныя дéньги, платимыя присланному съ повѣсткою о понуждéніи къ уплáтѣ податéй или другихъ сбóровъ.

Exekutor, -a, *м.* исполнитель; || —**testamentu**, душеприкáщикъ, || судéбный приставъ; || экзекýторъ.

Exekutorka, -i, *ж.*—**testamentu**, душеприкáщица.

Exekwje, -ji, *мн.* пóхороны, панихида.

Exekwować, исполнять, приводить въ исполнéніе, совершáть, дѣлать; || *Муз.* разыгрывать, исполнять; || *Юрид.* описывать (*имýщество*); || взыскивать (*недоимки*).

Ekzekwujący, -ego, *м.* взыскáтель.

Exempcja, -ji, *ж.* освобождéніе, увольнéніе (*отъ налóговъ, податéй и т. д.*).

Exemplarz, -a, *м.* экземпляръ, óттискъ, отпечáтокъ.

Exenteracja, -ji, *ж.* вскрытіе трýпа.

Exenterować, вскрывáть трупъ, мёртвое тѣло.

Exercerować, учить солдáтъ.

Exercytacja, -ji, *ж.* учéніе, упражнéніе.

Exercytować się, учиться, упражняться.

Exhibit, -u, *м.* предъявлéніе въ судъ, явка.

Exhipotekować, исключить изъ ипотéчныхъ книгъ.

Exhumacja, -ji, *ж.* вырытіе, отрытіе мёртваго тѣла.

Exklamacja, -ij, *ж.* восклицáніе, вóзгласъ.

Exkludować, исключáть, изъять, устранять, *см.* **Wyłączać**.

Exkluzja, -ji, *ж.* исключéніе, изъятіе, устранéніе.

Exkomunika, -i, *ж.* отлучéніе отъ цéркви.

Exkomunikować, отлучáть отъ цéркви.

Exkrement, -u, *м.* испражнéніе, извержéніе, калъ, помётъ.

Exkuza, -y, *ж.* извинéніе; || отговóрка, предлóгъ.

Exmiesja, -ji, *ж.* удалéніе когó принудительными мѣрами изъ квартиры, имѣнія и т. п.

Exmittować, удалять когó принудительными мѣрами изъ квартиры, имѣнія и т. п.

Exorcysta, -y, *м.* заклинáтель бѣсóвъ.

Exorcyzm, -u, *м.* заклинáніе бѣсóвъ.

Exorcyzmować, заклинáть, изгонять бѣса.

Exorta, -y, *ж.* увѣщáніе, поучéніе.

Expedycja, -ji, *ж.* посылка, отпрáвка; || *Воен.* экспедиція, похóдъ; || выпись, списокъ; исходящая бумáга; || депéша, письмó; пакéтъ. **Expedycja gazet**, газéтная экспедиція.

Expedyent, **Expedytor**, -a, *м.* *Ком.* вóльный экспедиторъ товáровъ; || отправляющій товары, отправляющій пакéты (*экспедиторъ*); || писéцъ, копіистъ, переписчикъ, *см.* **Wysyłający**.

Expedjować, отправлять, изготовлять (*бумаги, пакéты*).

Expedjowanie, -a, *ср.* отправлéніе, отпрáвка, посылка.

Expedyte (*съ латинскаго*), бѣгло, совершéнно.

Expedytor, -a, *м.* *Ком.* прикáщикъ.

Expedytura, -y, *ж.* экспедиція, канцелярія экспедиціи.

Expektant, -a, *м.* ожидáющій мѣста, имѣющій въ видý мѣсто.

Expektatywa, y, *ж.* ожидáніе, надéжда; || прáво преéмничества; || обѣщáніе мѣста по освобождéніи егó. **Mieć expektatywę na urząd**, имѣть надéжду получить мѣсто.

Expens, -u, *м.* издéржка, расхóдъ.

Expensować, издéрживать, расхóдовать.

Expensownie, разорительно, убыточно, наклáдно.

Expensowny, разорительный, убыточный, наклáдный.

Experyment, -u, *м.* óпытъ, экспериментъ.

Experymentalny, óпытный, экспериментáльный.

Expiracja, -ji, *ж.* окончáніе, истечéніе срóка.

Explikacja, -ji, *ж.* объяснéніе, толковáніе, изложéніе.

Exploatacja, -ji, *ж.* добывáніе, эксплуатáція; || пóльзованіе, присвоéніе; || *Горн.* разрабóтка рудъ.

Explozja, -ji, *ж.* взрывъ.

Exponować, выставлять; || излагáть, объявлять; || подвергáть.

Exportacja, -ji, *ж.* вывозъ, óтпускъ (*товáровъ за границу*); || ссылка (*престýпниковъ*), изгнáніе на всю жизнь; || выносъ тѣла умéршаго.

Exportować, вывозить, отпускáть (*товáры за границу*); || хоронить (*тѣло умéршаго*).

Expozycja, -ji, *ж.* выставка (*промышленности и т. д.*), *см.* **Wystawa**.

Expressja, -ji, *ж.* сила выражéнія.

Expromisor, -a, *м.* порука, поручитель, *см.* **Nowacja.**

Expropriacja, -ji, *ж. Юрид.* лишéніе, отнятіе собственности, *см.* **Wywłaszczenie.**

Expulsja, -ji, *ж.* изгнаніе; || исключéніе.

Extabulacja, -ji, *ж.* исключéніе изъ ипотéчной книги уплáченнаго дóлга.

Extra, *Нескл.* лишекъ, лишнее, прибáвокъ.

Extradycja, -ji, *ж.* вы́дача (*престýпника*).

Extrakt, -u, *м. Хим.* экстрáктъ, вы́тяжка; || вы́писка, вы́пись, извлечéніе.

Extraordynaryjny, чрезвычáйный, экстраординáрный.

Extrapoczta, -y, *ж.* э́кстра-пóчта.

Exystencja, -ji, *ж.* существовáніе.

Exystować, существовáть; || находи́ться.

F.

F, произнóсится какъ русская бýква **ф**.

Faber, -bra, *м. Зоол.* дори́да (*брюхонóгій слизня́къ*).

Fabryczny, фабри́чный, завóдскій.

Fabryka, -i, *ж.* произвóдство, вы́дѣлка; || фáбрика, завóдъ.

Fabrykacja, -ji, *ж.* **Fabrykowanie**, -a, *ср.* произвóдство, вы́дѣлка; || составлéніе; || поддѣ́лка (**podrobienie**).

Fabrykant, -a, *м.* фабрикáнтъ; || завóдчикъ.

Fabrykantka, -i, *ж.* фабрикáнтша.

Fabrykat, -u, *м.* фабри́чное произведéніе, фабрикáтъ.

Fabrykować, выдѣ́лывать, производи́ть; || поддѣ́лывать, составля́ть (**podrabiać, fałszować**).

Fabrykowanie, -a, *ср.* произвóдство, вы́дѣлка; || поддѣ́лка (**podrobienie**).

Facecja, -ji, *ж.* шýтка, балагýрство.

Facecjonat, -a, **Facejonista**, -y, *м.* шутни́къ, балагýръ.

Fach, u, *м.* отдѣлéніе (*въ я́щикѣ*), перегорóдка; || кругъ дѣ́йствія, óбразъ, родъ заня́тій, óтрасль, часть (*наýки, ремеслá*).

Fachowy, спеціáльный, чáстный, осóбенный.

Facjata, -y, *ж.* лицевáя, перéдняя сторонá, фасáдъ (*здáнія*).

Facjenda, -y, *ж.* мѣ́на, обмѣ́нъ, промѣ́нъ; || мѣновóй торгъ; || продáжа подéржанныхъ вещéй.

Facjendarka, -i, *ж.* ветóшница, тряпи́чница, лоскýтница; || * обмáнщица, плутóвка.

Facjendarz, -a, *м.* ветóшникъ, тряпи́чникъ, лоскýтникъ; || * обмáнщикъ, плутъ.

Facjendować, торговáть подéржанными вещáми, вéтошью, лоскýтьями, тряпьёмъ; || * надувáть, обмáнывать.

Fafalki, Fafołki, -łków, *мн.* блёстки; || лáкомство, слáсти.

Fagot, -u, *м. Муз.* фагóтъ.

Fagocista, -y, *м.* фаготи́стъ.

Faja, -ji, *ж.* большáя кури́тельная трýбка, *см.* **Fajka.**

Fajans, -u, *м.* фая́нсъ, цени́на.

Fajansowy, фая́нсовый.

Fajczarnia, -i, *ж.* табáчня, кури́тельная кóмната.

Fajczarz, -a, *м.* кури́льщикъ, кури́тель табакý.

Fajczysko, -a, *ср.* кури́тельная трýбка (*въ презри́тельномъ тóнѣ*), трýбище.

Fajdać, пáкостить.

Fajeczka, -i, *ж.* кури́тельная трýбочка, *см.* **Fajka.**

Fajerka, -i, *ж.* жарóвня; || конфóрка.

Fajerwerk, -u, *м.* фéйерверкъ.

Fajerwerkarz, Fajerwernik, -a, *м.* фейервéркеръ; || лаборатористъ.

Fajka, -i, *ж.* трýбка (*кури́тельная*).

Fajkarz, -a, *м.* кури́льщикъ, кури́тель табакý.

Fajt, выражéніе означáющее внезáпность, скóрость, *см.* Вдругъ, шасть, шмыгъ! **Fajt i w nogi, Fajt i uciekł**, шмыгъ и убѣжáлъ!

Fajtać, размáхивать, виля́ть.

Fajtuś, -sia, *м.* хлыщъ, фатъ, фанфарóнишка, нахáлъ.

Fakcja, -ji, *ж.* пáртія.

Fakcjonista, -y, *м.* привéрженецъ какóй-либо пáртіи; || мятéжникъ, крамóльникъ, *см.* **Burzyciel, Buntownik.**

Fakt, -u, *м.* фактъ; || дѣя́ніе, постýпокъ; || собы́тіе, слýчай. **Fakta**, *мн.* дáнныя.

Faktor, -a, *м. Ком.* фáкторъ, коммиссіонéръ; || *Мат.* фáкторъ, мнóжитель; || мáклеръ; || свóдникъ.

Faktorja, -ji, *ж. Ком.* фактóрія.

Fakterka, -i, *ж.* фáкторша, коммиссіонéрша; || свóдня.

Faktorne, -ego, *ср.* плáта за мáклерскій трудъ, за посрéдничество.

Faktorować, занимáться коммиссіонéрствомъ. **Faktorować komu**, быть у когó коммиссіонéромъ.

Faktorski, фáкторскій, мáклерскій.

Faktorstwo, -a, *ср.* мáклерство, куртáжъ; || коммиссіонéрство; || посрéдничество.

Faktura, -y, *ж. Ком.* фактýра, накладнáя; || *Муз.* стиль, разрабóтка.

Fakturować, *Ком.* написáть накладнýю.

Fakultet, -u, *м.* факультéтъ.

Fałd, -u, *м.* **Fałda**, -y, *ж.* склáдка, сбóрка, сгибъ, морщи́на; || **Fałdy**, -ów, *мн.* пóлы плáтья; || *въ иронич. смы́слѣ*: стáтскій, штáтскій, штафи́рка, ря́бчикъ.

Fałdować, сбирáть, склáдывать (*склáдки*), плои́ть.

Fałdowany, сóбранный въ склáдки.

Fałdowanie, -a, *ср.* склáдываніе склáдокъ, плоéніе, плóйка; || склáдки, *мн.*
Fałdowny, Fałdzisty, сбóристый, склáдистый.
Fałdzić, склáдывать, сбирáть (*склáдки*), плоúть; || рябúть. **Wiatr fałdził powierzchnię morza**, вéтеръ рябúлъ повéрхность мóря.
Fałdzik, -a, *м.* склáдочка, сбóрочка.
Fałdzistość, -ści, *ж.* мнóжество склáдокъ.
Fałdzisty, *см.* **Fałdowny.**
Falendysz, -u, *м.* тóнкое голлáндское или англíйское сукнó.
Fałesznie, Fałesznik, Fałeszność, Fałeszny, *см.* **Fałszywie, Fałszerz, Fałszywość, Fałszywy.**
Falisty, волнúстый.
Falować, погрѣшáть, проступáться; || ошибáться; || **Falować się**, волновáться. **Dziś morze silnie coś faluje**, мóре сегóдня что-то óчень волнýется.
Falowanie (kursu), -nia, *ср.* колебáніе (*кýрса*).
Fałsecista, -y, *м.* поющій фúстулою.
Falset, -u, *м. Муз.* фальсéтъ, фúстула, головнóй гóлосъ.
Fałsz, -u, *м.* ложь; || поддѣлка (*см.* **Fałszowanie**), подлóгъ. *Юрид.* **Zadać fałsz**, предъявúть искъ о подлóгѣ. **O fałsz zaskarżony**, заподóзрѣнный въ подлóгѣ. **Fałsz główny**, уголóвное обвинéніе въ подлóгѣ.
Fałszerka, -i, обмáнщица, поддѣльщица.
Fałszerski, поддѣльный, фальшúвый.
Fałszerstwo, -a, *ср.* поддѣлка, подлóгъ, фальшь.
Fałszerz, -a, *м.* поддѣльщикъ. **Fałszerz monety**, дѣлатель фальшúвой монéты.
Fałszomówca, -y, *м.* лгунъ, врaль.
Fałszować, Zfałszować, поддѣлывать, поддѣлать.
Fałszowanie, -a, *ср.* поддѣлка, подлóгъ.
Fałszowany, Zfałszowany, поддѣланный, подлóжный.
Fałszownik, -a, *м.* поддѣльщикъ, поддѣлыватель.
Fałszywie, лóжно, фальшúво, поддѣльно. **Świadczyć fałszywie**, лжесвидѣтельствовать.
Fałszywość, -ści, *ж.* лжúвость, лóжность, фальшúвость; || лукáвство, двоедýшіе.
Fałszywy, подлóжный, поддѣланный, фальшúвый; || лукáвый, двоедýшный, лóжный.
Familja, -ji, *ж.* семéйство, семья, родня, фамúлія; || родъ, домъ; || *Ест. Ист.* семéйство (*животныхъ, растéній*).
Familjant, -a, *м.* происходúщій изъ знáтнаго рóда, изъ хорóшей фамúліи.
Familjantka, i, *ж.* происходúщая изъ знатнáго рóда, изъ хорóшей фамúліи.
Familjarnie, *см.* **Poufale, Poufały.**
Familijny, семéйный.
Famuła, -y, *ж.* компóть.
Famulus, -a, *м.* слугá, служúтель.
Fanaberja, -ji, *ж.* претéнзія, надмéнность.
Fanatyczność, -ści, *ж.* фанатúзмъ, изувéрство.
Fanatyczny, фанатúческій.
Fanatyk, -a, *м.* фанáтикъ, изувéръ.
Fanatyzm, -u, *м.* изувéрство, фанатúзмъ.
Fanfaron, -a, *м.* хвастýнъ, самохвáлъ, фанфарóнъ.
Fanfaronada, -y, *ж.* хвастовствó, самохвáльство.
Fanfarenka, -i, *ж.* хвастýнья, самохвáлка.
Fanfarenować, вáжничать, ходúть гóголемъ; || хвáстать, похвалúться, величáться.
Fant, -u, *м.* закладъ, залóгъ; || фантъ (*въ игрú*). **Fanty**, *мн.* дорогія вéщи, рéдкости.
Fantastycki, Fantastyczny, фантастúческій, мечтáтельный, несбыточный, прúзрачный.
Fantastyczność, -ści, *ж.* мечтáтельность, несбыточность, воображáемость.
Fantastyczny, *см.* **Fantastycki.**
Fantastyk, -a, *м.* мечтáтель, чудáкъ.
Fantastykować, фантазúровать, заноси́ться воображéніемъ, предавáться мечтáніямъ.
Fantazja, -ji, *ж.* воображéніе; || прúхоть, причýда, фантáзія.
Fantazyjny, воображáемый, прúзрачный, фантастúческій.
Fantować (kogo), давáть взаймы, брать въ залóгъ.
Fantować się, закладывать, давáть залóгъ.
Fantownia, -i, *ж.* ломбáрдъ, сýдная казнá.
Fantownik, -a, *м.* заимодáвецъ, сýдчикъ; || сочувствующій, заимодáвецъ по закладу.
Fara, -y, *ж.* прихóдъ, прихóдская цéрковь.
Faraon, -a, *м.* фáро, банкъ (*азáртная кáрточная игрá*).
Farba, -y, *ж.* цвѣтъ, крáска, масть.
Farbierczyk, -a, *м.* подмастéрье у красúльщика.
Farbiernia, -i, *ж.* красúльня, красúльная мастерскáя.
Farbierski, красúльничій, красúльный.
Farbierstwo, -a, *ср.* красúльное ремéсло.
Farbierz, -a, *м.* красúльщикъ.
Farbisto, цвѣтúсто, я́рко.
Farbisty, цвѣтúстый, раскрáшенный, я́ркій.
Farbka, -i, *ж.* синька (*для бѣлья*).
Farbnik, -u, *м.* красúльное вещество.
Farbny, цвѣтúстый, я́ркій.

Farbować, кра́сить, окра́шивать, подкра́шивать; || мара́ть, па́чкать.
Farbowanie, -a, *ср.* кра́шеніе, кра́ска.
Farbowany, кра́шеный.
Farbownik, -a, *м. Бот.* ва́йда, крути́къ, сини́льникъ; || пасте́ль, суха́я кра́ска (*растительная*).
Farbowy, кра́сочный; || цвѣтно́й.
Farfury, *род.* **Farfur**, *мн.* ка́менная посу́да; || фая́нсовая посу́да.
Farfurka, -i, *ж.* фая́нсовая таре́лка.
Farfurowy, фая́нсовый.
Farmaceuta, -y, *м.* апте́карь, фармаце́втъ.
Farmaceutyczny, апте́карскій, фармацевти́ческій.
Farmaceutyka, -i, *ж.* фармаце́втика, апте́карская нау́ка.
Farmacja, -ji, *ж.* апте́карское искусство; || апте́ка.
Farmuszka, Faramuszka, -i, *ж.* похлёбка изъ пи́ва, са́хару, хлѣба и ма́сла; || густа́я похлёбка изъ муки́.
Farny, приходскій.
Farsa, -y, *ж.* фарсъ, шу́тка.
Fartuch, -a, *м.* фа́ртухъ, пере́дникъ.
Fartuszek, -szka, *м.* фа́ртучекъ, пере́дничекъ.
Faryna, -y, *ж.* мука́, саха́рный песо́къ, кассона́дъ; || родъ, сортъ. || *Послов.* **Ludzie jednéj że faryny, z jednéj że faryny**, лю́ди одного́ покро́я, на одну и ту же стать; || родъ лотере́йной игры; || харче́вня, корчма́.
Faryniarka, -i, *ж.* харче́вница; || дурна́я кухарка.
Faryniarz, -a, *м.* харче́вникъ; || поваре́нокъ, дурно́й по́варъ.
Faryzeusz, -a, *м.* фарисе́й; || лицеме́ръ, ханжа́.
Faryzeuszostwo, -a, *ср.* фарисе́йство; || лицеме́ріе, ханжество́.
Faryzeuszowski, фарисе́йскій; || лицеме́рный.
Fasa, -y, *ж.* бо́чка.
Fasen, -u, *м.* обдѣ́лка, отдѣ́лка; || покро́й, фасо́нъ.
Fascykuł, -u, *м.* свя́зка, кни́па бума́гъ; || тетра́дка, кни́жка, свя́зка, вы́пускъ (*сочине́нія*).
Faseczka, -i, *ж.* ка́дочка.
Faska, -i, *ж.* ка́дка.
Fasola, -i, *ж.* фасо́ль, туре́цкій бобъ.
Fassja, -ji, *ж.* прихо́до-расхо́дная опись имѣнія (*итогъ прихо́да и расхо́да по имѣнію, для показа́нія чи́стаго дохо́да, съ кото́раго опредѣля́ется по́дать казнѣ*).
Fasować, укла́дывать въ бо́чку, въ бочёнокъ; || *Воен.* брать изъ магази́на хлѣбъ, фура́жъ; || **Fasować konia**, затя́гивать узду́ ло́шади.
Fastryga, -i, *ж.* смётка на живу́ю ни́тку, ни́тка, употреблённая на смётку.
Fastrygować, примётывать, смётывать, пришива́ть на живу́ю ни́тку.
Faszyna, -y, *ж.* фаши́на, фаши́нникъ.
Faszyna podwójna z odziemkami w obu końcach, двухкоме́льная фаши́на,—**jednopękowa**, однокоме́льная фаши́на.
Fatalista, -y, *м.* фатали́стъ.
Fatalizm, -u, *м.* фатали́змъ.
Fatalnie, рокови́мъ о́бразомъ, по рокову́ несча́стію.
Fatalność, -ści, *ж.* судьба́, рокъ, предопредѣле́ніе; || злополу́чіе, несча́стіе, зла́я у́часть.
Fatalny, рокова́й, неизбѣ́жный; || ги́бельный, па́губный; || злополу́чный, несча́стный.
Fatum, *ср. Нескл.* судьба́, рокъ, предопредѣле́ніе.
Fatyga, -i, *ж.* трудъ, утомле́ніе, уста́лость.
Fatygować, утружда́ть, безпоко́ить, докуча́ть, утомля́ть.
Fatygujący, утоми́тельный, тя́гостный.
Fawor, -u, *м.* ми́лость, благоскло́нность, ла́ска; || покрови́тельство, проте́кція.
Faworki, -ów, *мн.* хво́росты, сушь (*кули́нарное*).
Faworyt, -a, *м.* люби́мецъ, ба́ловень, фавори́тъ; || временщи́къ.
Faworyta, -y, *ж.* люби́мица, фавори́тка.
Faworytalny, Faworytny, люби́мый.
Faworytek, -tka, *м.* ба́ловень, люби́мчикъ.
Faworytka, *см.* **Faworyta**.
Faworytny, *см.* **Faworytalny**.
Faworyty, -ów, *мн.* бакенба́рды, ба́кены.
Faworyzować, благопріи́тствовать, спосо́бствовать, помога́ть.
Faza, -y, *ж. Астрон.* фазъ; || * видоизмѣне́ніе, перемѣна.
Fe! *межд.* тфу! фуй!
Febra, -y, *ж.* лихора́дка; горя́чка.
Febrowy, лихора́дочный.
Februjący, -ego, *м. Мед.* стра́ждущій лихора́дкою.
Febryczny, лихора́дочный.
Fechtarski, фехтова́льный.
Fechtmistrz, фехтме́йстеръ.
Fechtować, фехтова́ть.
Fechtowanie, -a, *ср.* фехтова́ніе.
Felce, -ów, *мн. Стол.* фа́льцы рамъ и́ли переплёты.
Felcech, -u, *м.* темля́къ (*на са́бль*).
Felczer, -a, *м.* фе́льдшеръ, фе́ршелъ, цырю́льникъ.
Felcowanie, -a, *ср.* (**desek**), *Стол.* вы́нутіе четвертёй въ доска́хъ.
Felczerski, фе́льдшерскій, фе́ршальскій, цырю́льничій.
Feldfebel, -bla, *м.* фельдфе́бель.
Feldjeger, -gra, *м.* фельдъе́герь, курье́ръ.
Feldmarszałek, -łka, *м.* фельдма́ршалъ.
Feldmarszałkowa, -éj, *ж.* фельдма́ршальша, супру́га и́ли жена фельдма́ршала.

Feldmarszałkowski, фельдмáршальскій.
Feldmarszałkowstwo, -a, *ср.* фельдмáршальство, достóинство фельдмáршала; || *Собир.* фельдмáршалъ и его супрýга вмѣстѣ.
Fele, Okładziny, *мн. Горн.* горбúны дóски.
Felec, -lca, *м. Плотн.* чéтверть. **Wyrobienie w belkach felców**, *см.* **Felcowanie, Felce**, *мн.* фáльцы рамъ *или* переплёты.
Feler, -u, *м.* недостáтокъ, изъянъ.
Felpa, -y, *ж.* фéльбель, полушúсъ (*матéрія*).
Fengrek, -u, *м. см.* **Boża trawa** (*подъ словóмъ* **Boży**), **Kozierożec**.
Fenig, Fenik, -a, пфéннигъ (*мéлкая монéта*).
Feniks, -a, *м.* фéниксъ (*баснослóвная птúца*); || * рéдкій, единственный человѣкъ.
Fenomen, -u, *м.* явлéніе, феноменъ; || * чýдо, рéдкость.
Feralny dzień, несчáстный, тяжёлый день.
Ferezja, -ji, *ж.* казакúнъ (*вéрхнее плáтье*).
Ferje, -lj, *мн.* вакáціи, вакáнтное врéмя, каникулы; || неприсýтственные дни; || судéбный вакáнтъ.
Ferjarz, -a, *м.* книга для запúсыванія судéбныхъ рѣшéній.
Ferklejdunk, -a, *м. Плотн.* налúчникъ.
Ferma, -y, *ж.* фéрма, мы́за, хýторъ.
Fermata, -y, *Муз.* фермáта, тóчка останóвки.
Ferment, -u, *м.* заквáска, дрóжжи, фермéнтъ.
Fermentacja, -ji, *ж.* броженіе.
Fermentować, бродúть, заквасúть, кúснуть.
Fernambek, -u, *м.* Бразúльское дéрево.
Ferować, постановúть, опредѣлúть. **Ferować wyrok**, постановúть рѣшéніе, приговóръ.
Fertać (czém), вилять, махáть.
Fertać się, вертѣться.
Fertalska, -jéj, *ж.* вертýшка.
Fertalski, -ego, *м.* вертопráхъ.
Fertyczność, -ści, *ж.* провóрство, лóвкость, лёгкость.
Fertyczny, провóрный, лóвкій, рéзвый, живóй, весёлый.
Fest, -u, *м.* прáздникъ, прáздненство, торжество.
Feston, -u, *м.* фестóны, городкú.
Festyn, -u, *м.* **Festyna**, -y, *ж.* пúръ, пúршество.
Fetor, -u, *м.* смрáдъ, вонь.
Fetować, угощáть, пóдчивать.
Feudalizm, -u, *м.* феодáльная, удѣльная систéма.
Feudalnie, феодáльно, въ сúлу лéннаго прáва.
Feudalność, -ści, *ж.* феодáльность.
Feudalny, помѣстный, удѣльный, феодáльный.
Fi, *см.* **Fe**.
Fjakr, -kra, *м.* фiáкръ, извóщичья колúска, наёмная каретá.
Fjałek, *см.* **Fjołek**.
Fjałkowy, фiáлковый.
Fibr, -a, *м.* **Fibra**, -y, *ж. Анат.* волокнó, фúбра.
Fideikomis, -a, *м. Юрид.* пóлная довѣренность.
Fidejussoryczny, поручúтельный.
Figa, -i, *ж. Бот.* смокóвница, фúговое дéрево; фúга, винная ягода; || * кýкишъ, шишъ. **Pokazać komu figę**, показáть кому кýкишъ.
Figarnia, -i, *ж.* фúговый садъ.
Figiel, -gla, *м.* шáлость, прокáзы.
Figielek, -lka, *м.* шáлость.
Figlarka, -i, *ж.* шалýнья, прокáзница.
Figlarnie, шýточно, забáвно.
Figlarność, -ści, *ж.* весёлый нравъ, весёлость, шаловлúвость.
Figlarny, шаловлúвый, рéзвый, прокáзливый.
Figlarstwo, -a, *ср.* рéзвость, шáлость, прокáзы.
Figlarz, -a, *м.* шалýнъ, прокáзникъ, штукáрь.
Figlarzyk, -a, *м.* шалунúшка
Figlować, шалúть, рéзвиться, прокáзничать.
Figlowanie, -a, *ср.* шáлость, прокáзы.
Figojadka, -i, *ж.* винноягодникъ (*птúца*).
Figomorwa, -y, *ж.* дúкая смокóвница.
Figowaty, фигообрáзный.
Figownica, -y, *ж.* фúговый садъ.
Figowy, фúговый.
Figura, -y, *ж.* óбразъ, видъ; || фигýра; || тáлія (*см.* **Kibić**); || крестъ, постáвленный при дорóгѣ.
Figurał, -u, *м. Муз.* симфóнія, концéртъ.
Figuralnie, *см.* **Figurycznie**.
Figuralność, -ści, *ж.* фигурáльность, иносказáтельный, перенóсный, фигурáльный смыслъ.
Figuralny, óбразный, преобразовáтельный; || перенóсный, иносказáтельный, фигурáльный.
Figurant, -a, *м. Театр.* фигурáнтъ; || статúстъ.
Figurantka, -i, *ж. Театр.* фигурáнтка; || статúстка.
Figurarz, -a, *м.* лѣпщúкъ, литéйщикъ.
Figurować, блистáть, игрáть роль, отличáться, совáться впередъ. **Figurował niegdyś na dworze**, нѣкогда онъ игрáлъ большýю роль при дворѣ.
Figurowanie, -a, *ср.* представúтельство, желáніе блистáть, отличáться, выкáзывать себя́.
Figuryczne, óбразно, преобразовáтельно; || перенóсно, иносказáтельно.
Figurzysta, -y, *м.* симфонúстъ, сочиня́ющій *или* игрáющій симфóніи.
Fik, -u, *м. Хир.* мúсной нарóстъ, чижъ; || *Ветер.* нарóстъ (*на ногáхъ лошадéй*).

Fik, mik, проны́рство, ко́зни. **Teraz wszystko fik mik**, тепе́рь везде́ то́лько проны́рство.

Fikać, Fiknąć, *см.* **Wierzgać.**

Fikcja, -ji, *ж.* вы́мыселъ; || притво́рство; || *Юрид.* фи́кція, предположе́ніе.

Fiknąć, поскользну́ться, перевёрнуться.

Fiksacja, -ji, *ж.* помѣша́тельство на одно́мъ предме́тѣ; || * упря́мство.

Fiksować, сходи́ть съ ума́.

Filadelfja, -ji, *ж.* бра́тство, бра́тская любо́вь.

Filantrop, -a, *м.* филантро́пъ, человѣколюбецъ.

Filantropja, -ji, *ж.* филантро́пія, человѣколю́біе.

Filantropijnie, филантропи́чески, человѣколюби́во.

Filantropijny, филантропи́ческій, человѣколюби́вый.

Filar, -u, *м.* столбъ; || *Архит.* пиля́стра. **Filar muru między oknami lub drzwiami**, простѣнокъ.

Filarowanie, -a, *ср.* перисти́ль, галере́я со столба́ми, колонна́да, рядъ коло́нъ.

Filarowany, укра́шенный колонна́дою.

Filarowy, коло́нный.

Filc, -u, *м.* во́йлокъ; || пои́рковая шля́па.

Filcowy, во́йлочный; || пои́рковый.

Filet, -u, *м.* полоска, черта́ (*на переплётѣ книги*).

Filigranowy, Filigranowy, филигра́нный; || * хру́пкій, то́нкій, утончённый, лёгкій, сла́бый. **Filigranowa robota**, филигра́нъ, плетёная серебряная и́ли золота́я рабо́та. * **Filigranowe zdrowie**, непро́чное, сла́бое здоро́вье. **Filigranowy most**, непро́чный мостъ.

Filja, -ji, *ж.* отдѣле́ніе.

Filjalny, особы́й, отдѣльный. **Kościół filjalny**, приписна́я це́рковь, безъ прихо́да.

Filiżaneczka, -i, *ж.* ча́шечка.

Filiżanka, -i, *ж.* ча́йная ча́шка.

Filolog, -a, *м.* филоло́гъ, языковѣдецъ.

Filologja, -ji, *ж.* филоло́гія, языковѣде́ніе, языкозна́ніе.

Filologicznie, филологи́чески.

Filologiczny, филологи́ческій.

Filować (kartę), подмѣня́ть, спусти́ть ка́рту.

Filozof, -a, *м.* филосо́фъ.

Filozofja, -ji, *ж.* филосо́фія, любому́дріе.

Filozoficznie, философи́чески.

Filozoficzność, -ści, *ж.* философи́ческій духъ.

Filozoficzny, философи́ческій, филосо́фскій.

Filozofka, -ki, *ж.* филосо́фка.

Filozofować, философствовать.

Filozofowanie, -a, *ср.* философствованіе, мудрствованіе.

Filozofski, филосо́фскій.

Filtr, -a, *м.* цѣди́лка.

Filtrować, процѣживать.

Filunek, -nka, Filung, *м.* *Плотн.* наконе́чникъ, филёнка.

Filut, -a, *м.* плутъ.

Filuterja, -ji, *ж.* хи́трость, лука́вство, плутовство.

Filuternie, плутовски́; || то́нко, ло́вко, хитро́.

Filuterność, -ści, *ж.* хи́трость, то́нкость.

Filutowny, хи́трый, то́нкій, ло́вкій.

Filutka, -i, *ж.* плутовка.

Filutowaty, плутова́тый.

Fimfa, Finfa, -y, *ж.* дымъ изъ зажжённой бума́жной тру́бочки, пуска́емый кому́ въ носъ; || щелчо́къ по́ носу.

Finał, -u, *м.* *Муз.* фина́лъ.

Finalnie, въ концѣ́ концо́въ, наконе́цъ.

Finalny, оконча́тельный, коне́чный.

Finanse, -ów, *мн.* нали́чныя де́ньги; || государственные дохо́ды, фина́нсы.

Finansista, -y, *м.* свѣдущій въ фина́нсахъ; || управля́ющій фина́нсами; || капитали́стъ.

Finansowość, -ści, *ж.* фина́нсы, фина́нсовая нау́ка.

Finansowy, фина́нсовый.

Fiok, -u, *м.* ки́сть, ки́сточка (*украше́ніе на лошадяхъ*); || **Fioki**, *мн.* ме́лкіе же́нскіе нара́ды (*нако́лки и пр.*).

Fiokować się, разряди́ться, разоде́ться.

Fjołek, -łka, *м.* фіа́лка.

Fjolet, -u, *м.* фіоле́товый цвѣтъ.

Fjoletowy, фіоле́товый.

Fjołkowy, *см.* **Fjałkowy.**

Firanka, -i, *ж.* за́навѣсъ, за́навѣсь, занавѣска, гарди́на.

Fircyk, -a, *м.* щёголь, фра́нтъ, вѣтрого́нъ.

Fircykowaty, щеголева́тый, франтовско́й, вѣтренный.

Firleje, -ów, *мн.* употребля́ется то́лько въ слѣдующемъ выраже́ніи: **Stroić firleje**, дѣлать глу́пости, сумасбро́дничать.

Firma, -y, *ж.* *Ком.* фи́рма.

Firmament, -u, *м.* небе́сная твердь, не́бо.

Firman, Ferman, -u, *м.* фирма́нъ, султа́нскій ука́зъ.

Fisk, -u, *м.* государственная казна́, фи́скъ.

Fiskał, -a, *м.* уполномо́ченный отъ государственнаго казначе́йства, прокуро́ръ.

Fiskalnie, казённымъ о́бразомъ.

Fiskalność, -ści, *ж.* фискальные зако́ны; || стара́ніе къ обогащенію государственной казны́.

Fiskalny, казённый; || фискальный. **Kara fiskalna**, фискальное взысканіе.

Fistuła, -y, *ж.* *Хир.* фи́стула. **Śpiewać fistułą**, фальши́во пѣть, фальсе́томъ, фи́стулою.

Fistułować, пѣть фальсе́томъ, фи́стулою.

Fistułowaty, *Хир.* свищева́тый, фи́стульный; || *Бот.* ду́дчатый.

Fiszbin, -u, *м.* кито́вый усъ.
Fiu, fiu, Fiufiu (w głowie), вѣтеръ въ головѣ, пуста́я голова́.
Fiuta, -y, **Fiuty**, -ego, *см.* **Flutyniec.**
Fiutyniec, -ńca, *м.* вѣтренный, легкомы́сленный.
Fiźka, -i, *ж.* ма́ленькая фи́га; || поду́шечка для була́вокъ.
Fizjolog, -a, *м.* физіо́логъ.
Fizjologiczny, физіологи́ческій.
Fizjonomja, -ji, *ж.* физіоно́мія, черты́ лица́, выраже́ніе въ лицѣ.
Fizjonomista, -y, *м.* физіономи́ст
Fizognomja, *см.* **Fizjonomja.**
Fizyk, -a, *м.* фи́зикъ. **Fizyk miejski**, штадтъ-фи́зикъ.
Fizykat, -u, *м.* физика́тъ.
Fizys, *ж. Нескл.* нару́жность, о́бразъ, видъ; || лицо́, о́бликъ.
Flacha, -y, *ж.* буты́ль.
Flaczarka, -i, **Flaczarnia**, -i, *ж.* **Flaczarz**, -a, *м. см.* **Flakarka.**
Flaczek, -czka, *м. см.* **Flak.**
Flader, -dru, *м.* жи́ла, вена́; || прожи́лки, свиль (*на дереѣ*); || **Fladry**, -ów, *мн. Охот.* пу́гало изъ пе́рьевъ и разноцвѣтныхъ бума́жекъ, прикрѣпле́нныхъ на шнуркѣ для удержа́нія звѣря въ засѣкѣ.
Flądra, -y, *ж. ум.* **Flądерka**, -i, *ж.* ка́мбала, па́лтусъ (*рыба*), *см.* **Kulbaka**; || нера́ха, замара́шка (**Kobieta niechlujna**).
Fladrować, кра́сками проводи́ть жи́лки на де́ревѣ и́ли на мра́морѣ.
Fladrowanie, -a, *ср.* крапъ, прыскъ (*на бумагѣ*).
Flądrowato, гря́зно, неопря́тно, нера́шливо.
Flądrowaty, гря́зный, неопря́тный, нера́шливый.
Fladrowy, слоева́тый, жи́листый, съ прожи́лками.
Flaga, -i, *ж.* бу́ря, ли́вень, проливно́й дождь, гроза́; || *Морс.* флагъ.
Flak, -a, *м.* кишка́, требуха́; || * **Flak**, человѣкъ сла́бый, тря́пка; || **Flaki**, -ów, *мн.* рубцы́. **Jeść flaki**, ѣсть рубцы́. **Flaki ma w głowie**, у него́ пустота́ въ головѣ.
Flakarka, Flaczarka, -i, *ж.* прода́вщица рубцо́въ.
Flakarnia, -i, *ж.* ла́вка, гдѣ продаю́тся рубцы́.
Flakarz, -a, *м.* продаве́цъ рубцо́въ.
Flakowacieć, обрю́вгнуть, опусти́ться.
Flamski, фламандскій. **Płótno flamskie**, фламандское полотно́.
Flanca, -y, *ж. см.* **Roślina, Szczep.**
Flancować, *см.* **Sadzić, Szczepić.**
Flancowanie, -a, *ср. см.* **Sadzenie, Szczepienie.**
Flancla, -i, *ж.* флане́ль.
Flank, -u, **Flanka**, -i, *ж. Воен.* фланг.
Flankier, -a, *м.* фланкёръ; || застре́льщикъ.
Flankierować, *Воен.* перестре́ливаться.
Flankować, фланкирова́ть, прикрыва́ть съ бо́ку.
Flasza, *см.* **Flacha.**
Flaszka, -i, *ж.* буты́лка. **Flaszeczka**, -i, *ж.* буты́лочка, пузырёкъ, скля́нка.
Flaterka, -i, *ж.* блёстка; || золота́я песчи́нка.
Flecik, -a, *м.* фле́йточка.
Flegma, -y, *ж. Мед.* мокрота́, фле́гма; || харкоти́на; || равноду́шіе, хладнокро́віе, фле́гма. **Człowiek z flegmą**, равноду́шный, хладнокро́вный человѣкъ. **Zachować flegmę**, быть хладнокро́внымъ.
Flegmatycznie, флегмати́чески, хладнокро́вно.
Flegmatyczność, -ści, *ж.* хладнокро́віе.
Flegmatyczny, хладнокро́вный, флегмати́ческій.
Flegmatyk, -a, *м.* флегма́тикъ.
Flegmisko, -a, *ср.* га́дкая мокро́та.
Flegmistość, -ści, *ж.* мокроти́стость.
Flegmisty, мокроти́стый.
Flejtuch, -a, *м. Хир.* свёртокъ и́ли комо́къ ко́рпіи, ко́рпія; || *Воен.* пыжъ; || * нера́ха, замара́шка, *см.* **Niechluj.**
Flejtuchowaty, нера́шливый, неопря́тный.
Flet, -u, *м.* фле́йта.
Fletnia, -i, *ж.* фле́йта, флейтраве́рсъ.
Fletnista, -y, *м.* флейти́стъ.
Fletrowers, Flotrowers, -u, *м.* флейтрове́рсъ.
Flinta, -y, *ж.* охо́тничье ружьё.
Flis, -a, *м.* **Flisak**, -a, *м.* судовщи́къ; || ло́дочникъ, матро́съ, спла́вщикъ, бурла́къ, судорабо́тникъ, рабо́чій на рѣчны́хъ суда́хъ. **Pójść na flis**, пойти́ въ судовщики́, *см.* **Flisowstwo.**
Flisować, спла́вливать лѣсъ, гнать лѣсъ, плоты́ по водѣ.
Flisowanie, -a, *ср.* го́нка, спла́вка лѣса.
Flisówka, -i, *ж.* спла́вленный, пригна́нный водо́ю лѣсъ; || го́нка, спла́вка лѣса.
Flisowski, свойственный судовщика́мъ. * **Flisowskie nabożeństwo**, божба́ прокля́тія судовщико́въ.
Flisowstwo, -a, *ср.* заня́тіе судовщика́-спла́вщика.
Fliza, y, *ж. Каменщ.* лещадна́я плита́.
Flogiston, -u, *м. Хим.* флогисто́нъ, горю́чее вещество́.
Flondra, *см.* **Flądra.**
Flora, -y, *ж.* крепъ, флёръ.
Flora, -y, *ж. Миѳ.* Фло́ра, богиня цвѣто́въ; || *Бот.* Фло́ра, описа́ніе расте́ній како́й-либо страны́.
Florans, -u, *м. Ком.* флорентинская тафта́.
Flores, -a, **Floresy**, -ów, *мн.* прикра́сы, украше́нія; || вы́чуры, уво́ры.
Floret, -u, *м.* рапи́ра.
Flota, -y, *ж. Морс.* флотъ.
Flotrowers, -u, *м.* флейтрове́рсъ.
Flotylla, -i, *ж.* флоти́лія, небольшо́й флотъ.

Fluksja, -ji, *ж. Мед.* флюсъ, простýдная опухоль.

Fluktuacja, -ji, *ж. Мед.* переливáніе, движéніе (*жúдкости*).

Fochy, -ów, *мн.* досáдованіе, сердúтый видъ. **Fochy stroić**, дýться, сердúться (*на кого́*), надувáть, дуть гýбы. **Ustawicznie w fochach**, безпрестáнно сéрдится, дýется. **Porzuć te fochy**, перестáнь сердúться, дýться.

Foka, -i, *ж. Зоол.* тюлéнь.

Foksal, -a, *м.* воксáлъ.

Fokus, -a, *м. Физ.* фóкусъ, зажигáтельная тóчка.

Folarski, валя́льный. **Ziemia folarska**, суконáльная глúна.

Folarz, *см.* **Folusznik.**

Folga, -i, *ж.* фóльга, фóльговая блúшка; || облегчéніе, послабléніе *см.* **Ulga, Ulżenie, Wytchnienie.**

Folgować, облегчáть, послабля́ть; || щадúть.

Folgowanie, -a, *ср.* облегчéніе, послабléніе.

Folgownie, вя́ло, слáбо.

Folgowny, снисходúтельный.

Foljał, -u, *м.* фоліáнтъ, книга въ листъ.

Foljo, *Ком.* чúсленная цúфра страни́цъ; || листъ. **Folja rachunków**, скрéпа по листáмъ.

Folować, валя́ть (*сýкна*).

Folowanie, -a, *ср.* валя́ніе (*сукна́*).

Folusz, -a, *м.* валя́льня, суконáльня.

Folusznik, -a, *м.* валя́льщикъ, суконáлъ.

Foluszować, *см.* **Folować.**

Folwarczany, Folwarczny, Folwarkowy, мы́зный, фольвáрочный.

Folwark, -u, *м.* фольвéркъ, фольвéрокъ, фóрига, мы́за, усáдьба, хýторъ; || арéнда: **Folżeć**, утихáть, смягчúться, укрощáться.

Fomentacja, -ji, *ж. Мед.* припáриваніе, примáчиваніе; || припáрка, примóчка.

Fomentować, припáривать, примáчивать; || разжигáть, возбуждáть.

Fomfry, Fonfry, -ów, *мн.* капри́зы, причýды.

Fond, -u, *м.* основнóй, оборóтный капитáлъ, фондъ.

Fontana, -y, *ж.* фонтáнъ, водомётъ.

Fontanela, -i, *ж. Хир.* фонтанéль, *см.* **Apertura.**

Fontaż, -zia, Fontazik, -a, *м.* бантъ изъ ленть (*на чепцѣ*); || ýзелъ.

Fora, воскпицáніе *см.* **bis**, въ другóй разъ; || Прочь! — **Fora z mego dwora!** прочь съ моегó двора́.

Foralja, -ij, *мн.* торгóвыя цéны рúночнымъ товáрамъ.

Forbot, -u, *м. см.* **Koronka.**

Forbotni, кружевнóй.

Forbotnie, съ кружевáми.

Forciany, приворóтный; || привратникъ.

Fordyment, -u, *м.* чáшка (*у шпáги и т. п.*)

Foremka, -i, *ж.* фóрмочка.

Foremnie, прáвильно.

Foremniuchny, совершéнно прáвильный.

Foremność, -ści, *ж.* прáвильность.

Foremny, прáвильный.

Foresterja, -ji, *ж.* кóмната для пріéзжихъ въ монастырѣ.

Forma, -y, *ж.* óбразъ, видъ, фóрма.

Farmacja, -cji, *ж.* образováніе, составлéніе; || *Геол.* формáція, напластováніе, наслоéніе.

Formak, -a, *м.* жернóвый кáмень.

Formalista, -y, *м.* формали́стъ.

Formalizować, излагáть по фóрмѣ, формули́ровать.

Formalnie, и́менно, формáльно.

Formalność, -ści, *ж.* обрáдъ, порáдокъ, формáльность.

Formalny, тóчный, пóдлинный, формáльный.

Format -u, *м.* формáтъ, размéръ, обрéзъ (*кни́ги*).

Formaty, -ów, *мн.* епúскопская грáмота, передающая власть другóму епúскопу.

Formiany, вы́литый въ фóрму.

Formierka, -i, формóвщица, жена́ формовщикá, литéйщика, лепщикá.

Formierski, вы́пуклый, лепнóй. **Formierska robota**, обрóнная работа (*на посýдъ*).

Formierstwo, -a, *ср.* искýство выливáть въ фóрму, снимáть фóрму.

Formierz, -a, *м.* формовщúкъ, лепщúкъ.

Formisty, шарообрáзный, крýглый.

Formować, образóвывать, совершéнствовать; || составля́ть; || исправля́ть; || *Воен.* формировать, ровня́ть (*строй*); || *Юрид.* вчинáть, начинáть, заводúть, затéвать; || пріучáть; || обдéлывать; || упражня́ть, изощря́ть. **Formował sobie rękę (charakter)**, онъ исправля́лъ свой почеркъ. **Formować komu proces**, заводúть, затéвать съ кéмъ процéсъ. **Formować pretensje**, имéть большія претéнзіи, притязáнія на что́.— **Formować się**, образóвываться; || составля́ться; развиваться; || *Воен.* строúться, пострóиться; || приводúть въ порáдокъ, устанáвливать; || Выравниваться, равня́ться. **Sformować się w szyk bojowy**, пострóиться въ боевóй строй. *Воен.* **Formuj się**, стройся! равня́йся! (*кома́нда*).— **Z tego formuje się wielka summa**, изъ этого образýется, составля́ется большáя сýмма.

Formowanie, -a, *ср.* образованіе, составлéніе; || *Геол.* формáція, напластováніе, наслоéніе.

Formuła, -y, *ж.* образéцъ, фóрмула; || *Мед.* рецéптъ.

Formularz, -a, *м*; формуля́ръ, формули́рный спúсокъ, йослужнóй спúсокъ; ||

образе́цъ для составле́нія дѣловы́хъ бума́гъ, сдѣлокъ *или* а́ктовъ, фо́рма.

Formyzel, -zla, *м. Горн.* зафурме́нникъ, чи́щалка.

Fornal, -a, *м.* ко́нюхъ.

Fornalka, -i, *ж.* четвёрка упряжны́хъ лошаде́й.

Fornalski, упряжно́й; || фу́рманскій.

Fornir, -u, *м.* накле́йка; || наклейна́я рабо́та (*столя́рная*).

Fornirować, накла́дывать; || накле́ивать, дѣла́ть наклейну́ю рабо́ту; || плакирова́ть (*посу́ду*).

Fornirowanie, -a, *ср. см.* **Fornir.**

Fornirowany, накле́енный, сдѣланный съ накле́йкою; || плакиро́ванный.

Forować, вытѣсня́ть, выгоня́ть.

Forpoczta, -y, *ж. Воен.* передово́й постъ, аванпо́стъ.

Forsa, -y, *ж.* уси́ліе, напряже́ніе, стара́ніе.

Forsować, употребля́ть всѣ уси́лія, стара́нія, || брать съ бо́ю; || вынужда́ть; || наси́ловать, заставля́ть; || напряга́ть (*го́лосъ*); || *Охотн.* затравя́ть (*звѣря*). — **Forsować się**, си́литься, напряга́ться, нату́живаться; || принужда́ть себя́.

Forsowanie, -a, *ср. см* **Forsa. Forsowanie zwierza**, тра́вля звѣре́й.

Forst, Forszt, -u, *м.* го́рбыль, горби́на (*доска́*); || доска́ препя́тствующая осыпа́нію земли́ въ ша́хтѣ; || то́лстая доска́ (*для насти́лки помо́ста на лъса́хъ*).

Forstować, Forsztować, настила́ть доска́ми (*полъ ко́мнаты*), дѣлать досча́тый полъ; || забира́ть потоло́къ доска́ми.

Forstowanie, Forsztowanie, -a, *ср. Архит.* вы́кладка; || перегоро́дка; || помо́стъ; || насти́лка (*поло́въ*).

Forszlag, -u, *м. Муз.* предударе́ніе, діатони́ческая но́та, переходя́щая изъ то́на въ тонъ.

Forszman, Forszpan, -a, *м.* подво́ды, подставны́я, перемѣнныя ло́шади.

Forsztat, -u, *м.* предмѣ́стіе, при́городъ, поса́дъ.

Forszus, -u, *м.* ссу́да впередъ да́нныя де́ньги, вы́дача впередъ де́негъ; || зада́токъ.

Forszusować, впередъ выдава́ть де́ньги; || дава́ть зада́токъ.

Fort, *Межд.* прочь отсю́да! вонъ!

Fórta, Fórtka, -i, *ж.* кали́тка (*въ воро́тахъ*); || фо́ртка, фо́рточка (*въ окнѣ*); || *Фортиф.* потёрна, подзе́мный вы́ходъ изъ кре́пости.

Forteca, -y, *ж.* кре́пость.

Fórteczka, -i, *ж.* небольшо́е укрѣпле́ніе.

Forteczny, кре́постно́й, принадлежа́щій къ кре́пости.

Fortel, -u, *м.* хи́трость, лука́вство, кова́рство.

Fortelnie, кова́рно, лука́во, хитро́.

Fortelnik, -a, *м.* хитре́цъ, лука́вецъ.

Fortelność, -ści, *ж.* кова́рство, лука́вство, хи́трость.

Fortelny, кова́рный, лука́вый, хи́трый.

Fortepian, -u, -a, *м.* фортепіа́но.

Fórtjan, -a, *м.* приврáтникъ.

Fórtjanka, -i, *ж.* приврáтница.

Fórtka, *см.* **Fórta.**

Fortuna, -y, *ж.* сча́стіе, уда́ча; || *Мие.* Форту́на; || состоя́ніе, бога́тство; **Fortuna mu sprzyja**, сча́стіе благопрія́тствуетъ ему́. **Wielka, ogromna fortuna**, большо́е, огро́мное состоя́ніе, бога́тство.

Fortunat, -a, *м.* бога́чъ, бога́тый челове́къ.

Fortunatka, -i, *ж.* богачи́ха, бога́тая же́нщина.

Fortunka, -i, *ж.* небольшо́е состоя́ніе, имѣ́ньице.

Fortunnie, сча́стливо, уда́чно, благопрія́тно.

Fortunny, счастли́вый, благополу́чный, || бога́тый, зажи́точный.

Fortyfikacja, -i, *ж.* укрѣпле́ніе (*го́рода*); || фортифика́ція (*нау́ка*).

Fortyfikować, укрѣпля́ть.

Fortyfikowanie, -a, *ср.* укрѣпле́ніе.

Forum, *ср. Неол.* суди́лище; || судъ, подсу́дность, пала́та, суде́бное мѣсто; || распра́ва; || **Forum do ekzekucji**, исполне́ніе рѣше́ній; || фо́румъ, вѣчева́я пло́щадь (*въ дре́внемъ Ри́мѣ*)—*см.* **Excepcja, Exceptio fori.**

Foryś, -sia, *м.* форе́йторъ.

Forytarski, форе́йторскій; || вспомога́тельный.

Forytarz, -a, *м. устар.* форе́йторъ; || сторо́нникъ, посо́бникъ; || *Юрид.* подстрека́тель,-ница, подусти́тель,-ница.

Forytować, быть форе́йторомъ; || **Forytować kogo**, побуждать, понуждать, понука́ть. **Forytować na kogo**, затѣва́ть съ кѣмъ проце́съ, обвиня́ть;

Forytowanie, -a, *ср*, побужде́ніе, понужде́ніе; || заступле́ніе; || защи́та, подпо́ра.

Fosa, -y, *ж.* ровъ.

Fosfor, -u, *м. Хим.* фосфо́ръ, свѣтоно́съ.

Fosforan, -u, *м. Хим.* фосфорноки́слая соль,

Fosforek, -rku, *м. Хим*, фосфо́ристое соедине́ніе.

Fosforescencja, -ji, *ж. Хим.* фосфори́ческій свѣтъ.

Fosforowy, *Хим.* фосфо́рный, офосфо́ренный.

Fosforyczny, *Хим.* фосфо́рный, фосфори́ческій.

Fosforyt, -u, *м. Хим.* апати́тъ, фосфорноки́слая известь.

Foszki, -ów, *мн.* ма́ленькая доса́да, напри́зъ, ум. отъ сло́ва **Fochy**, (*см. это сло́во*).

Fotografja, -ji, *ж.* фотогра́фія, свѣтопись; || фотографи́ческій сни́мокъ. **Fotograf, -a**, фотографъ, **fotografować**, фотографи́ровать.

Frachciarz, -a, перево́зчикъ, нагру́зчикъ.

Fracht, -u, *м.* фрахтъ, провозъ, транспортъ; || кладь, клáта, поклáжа, грузъ.
Frachtowy, перевóзный, транспортный. **Poczta frachtowa**, тяжёлая пóчта. **List frachtowy**, накладнáя. **Okręt frachtowy**, транспортное *или* перевóзное сýдно. **Makler frachtowy**, мáклеръ, занимáющійся дѣлáми по перевóзкѣ тяжестей.
Fracta pagina, страни́ца въ два столбцá, перегнýтая пополáмъ.
Fraczek, -czka, *м.* фрáчикъ, *см.* **Frak**.
Fraczkowy, фрáчный.
Frajbiter, *см.* **Frejbiter**.
Frak, -a, *м.* фракъ.
Frakcja, -ji, *ж.* преломлéніе, ломáніе, || часть, дóля.
Frakta pagina, *см.* **Fracta pagina**.
Fraktarz, *см.* **Frachtarz**.
Frambuga, **Framuga**, -i, *ж.* сводъ, дугá; || нúша (*въ стѣнѣ*); || алькóвъ.
Frandzla, **Franzla**, *см.* **Frężla**.
Franek, -nka, *м. Умен.* **Franciszek**, Франци́скъ.
Franko, **Franco**, безплáтно, безъ платежá, издéржекъ. **Kartka franko**, франкóвый ярлы́къ.
Frankować, франкировáть письмó, заплатúть за негó впередъ портовы́я дéньги.
Frankowanie, -a, *ср.* франкировáніе (*письмá*).
Frant, -a, *м.* * франтъ, плутъ, проидóха.
Frantostwo, -a, *ср.* франтовствó, щегольствó.
Frantować, вилáть, финтúть.
Frantowski, франтовскóй; || изворóтливый, хúтрый.
Fras, -u, *м. см.* **Frasunek**.
Frasobliwie, **Frasowliwie**, заботливо, хлопотли́во.
Frasobliwość, -ści, *ж.* заботливость, хлопотли́вость.
Frasobliwy, хлопотли́вый, тревóжный, безпокóйный.
Frasować, безпокóить, озабóчивать;—**się**, безпокóиться, озабóчиваться.
Frasowanie, -a, *ср.* безпокóйство, тревóга.
Frasunek, -nku, *м.* безпокóйство, тревóга, огорчéніе.
Fraszka, -i, *ж.* бездéлица, бездéлка, мéлочь; || пустякú, вздоръ.
Frater, -tra, *м.* братъ (*монáхъ*).
Fraucymmer, -u, дéвичья, гóрничная (*кóмната*); || гóрничная (*служáнка*).
Frazeologja, -ji, *ж.* фразеологія.
Frazes, -u, *м.* фрáза, изрéченіе.
Fregata, -y, *ж.* фрегатъ.
Frejbiter, -a, *м.* морскóй разбóйникъ, пирáтъ; || кáперъ, крéйсеръ.
Frejbiterka, -i, *ж.* погúбшая, разврáтная жéнщина.
Frejbiterski, кáперный, пирáтскій.
Frężla, -i, *ж.* бахромá.
Frężlować, обшúвать бахромóю.
Frężlowanie, -a *ср.* обшúвка изъ бахромы́.
Frężlowany, обшúтый бахромóю.
Frocht, **Frochtowy**, **Froktarz**, *см.* **Fracht**, **Frachtowy**. **Frachciarz**.
Front, -u, *м.* фасáдъ (*здáнія*), лицевáя, передняя сторонá; || *Воен.* фронтъ (*вóйска*).
Fronton, -u, *м. Архит.* фронтóнъ, щипéцъ.
Froter, -a, *м.* полотёръ.
Fru, **fru**! порхъ, порхъ! (*выражаетъ шумъ распускающихся крыльевъ птицы*). *Посл.* **Fru na fru**, **bru na bru**, хорóшее нападéніе, хорóшая защúта.
Fruczeć, жужжáть, бучáть.
Fruczek, -czka, *м. Орн.* медосóсъ.
Fruczenie, -a, *ср.* жужжáніе, шумъ.
Frucżka, -i, *ж.* юлá; || волчóкъ, кубáрь.
Frukt, -u, *м.* плодъ, фруктъ.
Fruktowy, фруктóвый, плодóвый.
Fryc, -a, *м.* новичóкъ, неóпытный.
Frycować (kogo), издѣвáться, насмѣхáться (*надъ кѣмъ*).
Frycowanie, -nia, *ср.* насмѣшка, зубоскáльство.
Frycówka, -i, *ж.* колотýшка, дёрка, встрёпка. **Dostał frycówkę**, емý зáдали встрёпку, дёрку.
Fryerka, -i, *ж.* распýтная жéнщина, любóзница.
Fryerstwo, -a, *ср.* ухáживаніе, волокúтство.
Fryerz, -a, *м.* любóзникъ, волокúта; || пролáзъ, проны́ра.
Fryga, -i, *ж.* юлá; || кубáрь, волчóкъ.
Fryj, -a, *м. см.* **Fryjerz**, **Fryjerstwo**.
Fryje, -ów, *мн.* любóзности. **Fryje stroić**, любóзничать.
Fryjerka, **Fryjerski**, **Fryjerstwo**, **Fryjerz**, *см.* **Fryerka**, **Fryerski**, **Fryerstwo**, **Fryerz**.
Fryjować, **Fryować**, любóзничать, быть въ частыхъ сношéніяхъ другъ съ другóмъ, *см.* **Gamratować**.
Fryjowny, любóзный, обходúтельный.
Frykas, -u, *м.* фрикассé.
Frykcja, -ji, *ж. Хир.* втирáніе, растирáніе.
Frymarcznik, -a, *м.* мѣновщúкъ, мѣня́льщикъ.
Frymarczyć, мѣня́ть, торговáть стáрыми вещáми. **Frymarczyć honorem**, торговáть совѣстью.
Frymark, -u, *м.* мѣна, размѣнъ, промѣнъ.
Fryszerka, -i, *ж.* **Fryszerski piec**, плавúльня, обжигáльня.
Fryszerz, -a, *м.* обжигáльщикъ, очистúтель (*металловъ*).
Fryszować, очищáть (*металлы*); || фришевáть (*желѣзо*).
Fryszowanie, -a, *ср.* очúстка, очищéніе; || фришевáніе (*желѣза*).
Fryz, -u, *м. Архит.* фризъ.
Fryza, -y, *ж. Плотн.* брусóкъ.
Fryzjer, -a, *м.* парикмáхеръ.
Fryzjerka, -i, головнáя убóрщица.
Fryzle, -i, *мн. Мед.* красýха, краснýшки.

Fryzować, убира́ть го́лову, причёсывать, завива́ть во́лосы.

Fryzowanie, -a, *ср.* убо́рка головы́, причёсыванье, завива́нье.

Fryzownik, *см.* **Fryzjer**.

Fryzura, -y, *ж.* зави́вка, причёска.

Fuga, -i, *ж.* *Плотн.* и *Столь.* смы́чка; || дверна́я ра́ма. **Wyjść z fugi**, распада́ться, разделя́ться, разсыха́ться, трескаться. || *Муз.* фу́га.

Fugas, употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ шутли́вомъ выраже́ніи: **Fugas chrustas zrobić**, убѣжа́ть, улепетну́ть, улизну́ть.

Fugasa, -y, *ж.* *Воен.* фугасъ, небольша́я ми́на.

Fugować, смыка́ть, вставля́ть, вкла́дывать (*одно́ въ другое́*); || соединя́ть наза́ми (*бре́вна, до́ски*); запуска́ть въ пазъ.

Fugowanie, -a, *ср.* *Плотн.* смы́чка. **Fugowanie desek**, продоро́женіе досо́къ.

Fuj! *межд.* тфу! тьфу! фу!

Fujara, **Fujarka**, -i, *ж.* ду́дка, ду́дочка; свистѣлка.

Fuk, -u, *м.* брань, перебра́нка, руга́нье, брюзжа́нье.

Fukać, брани́ть, руга́ть; || бушева́ть; || огрыва́ться; || груби́ть.

Fukanie, -a, *ср.* брань, ворча́нье.

Fukarewa, -éj, *ж.* зла́я же́нщина.

Fukiel, -kla, *м.* фу́хтель, уда́ръ са́блею плашмя́.

Fukliwy, ворчли́вый, бренчи́вый.

Fuklować, *см.* **Płazować**.

Fularz, -a, *м.* *см.* **Folarz**.

Fulminować, серди́ться, грози́ться, гнѣ́ваться.

Fumel, -mla, *м.* *Техн.* тесло́, тесла́, тесли́ца. *Сапож.* гладилка, хощи́ло.

Fumigacja, -ji, *ж.* *Хим.* *Мед.* куре́ніе, оку́риваніе.

Fumy, -ów, *мн.* тщётныя, пусты́я наде́жды; вѣ́тренность. **Ma fumy w głowie**, у него́ вѣ́теръ въ головѣ́.

Funcik, -a, *м.* фу́нтикъ, *см.* **Funt**.

Funda, -y, *ж.* студе́ническая пиру́шка.

Fundacja, -ji, *ж.* учрежде́ніе, заведе́ніе; || вкладъ, фу́ндушъ.

Fundacyjny, основно́й, закладно́й.

Fundament, -u, *м.* *Архит.* фунда́ментъ; || основа́ніе, осно́ва.

Fundamentalnie, основа́тельно, про́чно; фундаментально.

Fundamentalność, -ści, *ж.* основа́тельность, про́чность, фундаментальность.

Fundamentalny, основа́тельный, про́чный, фундаментальный; || фунда́ментный.

Fundator, -a. *м.* основа́тель, учреди́тель.

Fundatorka, -i, *ж.* основа́тельница, учреди́тельница.

Fundatorski, принадлежа́щій основа́телю, учреди́телю.

Fundować, осно́вывать, учрежда́ть; || брать издержки на свой счётъ. **Fundować szkołę**, учрежда́ть, содержа́ть шко́лу. **Fundować na czémś nadzieje**, осно́вывать на чёмъ наде́жды. **Fundować się**, осно́вываться, опира́ться.

Fundusik, -a, *м.* *Уменьш.* капита́лецъ, су́мка, *см.* **Fundusz**.

Fundusz, -u, *м.* вкладъ, де́ньги, су́мма, капита́лъ; — **publiczny**, су́ммы государственнаго казначе́йства; — **zapomogi**, вспомога́тельная су́мма; — **budowlany**, строи́тельный капита́лъ;—**suppressyjny**, капита́лъ упраздненнаго духове́нства;—**amortyzacyjny**, капита́лъ погаше́нія долго́въ.

Funkcja, -ji, *ж.* до́лжность, обя́занность; || *Физіол.* отправле́ніе; || *Мат.* фу́нкція.

Funkcjonować, дѣ́йствовать.

Funt, -a, *м.* фунтъ.

Funtowizna, -y, *ж.* морска́я по́шлина.

Funtowy, фунтово́й.

Fura, -y, *ж.* возъ, теле́га, повозка.

Furaż, -u, *м.* *Воен.* фура́жъ.

Furażować, фуражи́ровать.

Furażowanie, -a, *ср.* фуражиро́вка.

Furda, -y, *ж.* вздоръ, дребеде́нь. **Furdy burdy**, шумъ, возня́.

Furfancki, фанфаро́нскій, хвастли́вый.

Furfant, -a, *м.* хвасту́нъ, враль, фанфаро́нъ.

Furfanterja, -ji, *ж.* хвастовство́, бахва́льство.

Furgon, -u, *м.* повозка, фургонъ.

Furja, -ji, *ж.* *Мив.* фу́рія; || зла́я же́нщина, ве́дьма; || свире́пость, бѣ́шенство.

Furjat, -a, *м.* неи́стовый, бѣ́шеный, лю́тый.

Furka, -i, *ж.* небольшо́й возъ.

Furman, -a, *м.* во́зчикъ, извозщикъ, ямщи́къ; || ку́черъ.

Furmańczyk, -a, *м.* извозщичій, ямщи́цкій ма́льчикъ.

Furmanić, извозничать, занима́ться извозомъ.

Furmanka, -i, *ж.* по́дать съ извозщиковъ; || жена́ извозщика; || извозничанье; || возъ; || цугъ, у́пряжь въ четы́ре ло́шади.

Furmański, извозщичій.

Furmaństwo, -a, *ср.* извозничанье; извозъ.

Furta, **Furtka**, **Furtjan**, *см.* **Fórta**, **Fórtka**, **Fórtjan**.

Furtać (**czém**), производи́ть шумъ верче́ньемъ чего́-нибу́дь.

Fusy, -ów, *мн.* подо́нки, отстой, гу́ща; || вы́жимки.

Fuszer, -a, *м.* пачку́нъ, вахля́й; || плохо́й игро́къ (*на чёмъ либо*); худо́й мастеровой, рабо́тникъ.

Fuszerka, -i, *ж.* пачку́нья; || плоха́я мастери́ца, рабо́тница; || пачкотня́, дурна́я рабо́та.

Fuszerski, ду́рно, ху́до сдѣ́ланный, сраб́отанный. **Robić po fuszersku**, кропа́ть, па́чкать, вахля́ть.

Fuszerstwo, -a, *ср.* пачкотня́, дурна́я рабо́та.

Futerał, -u, *м.* футля́ръ, чахо́лъ. **Futerał na kapelusz**, шля́пный футля́ръ. **Futerał drewniany**, деревя́нный футля́ръ; —**tekturowy**, карто́нка; — **skórzany**, ко́жанный чахо́лъ.

Futerko, -a, *ср. см.* **Futro.**

Futro, -a, *ср. уменьш.* **Futerko**, мѣхъ, шку́ра; || шу́ба.

Futrować, подбива́ть, подкла́дывать (*подкла́дку*); || подбива́ть мѣ́хомъ; || одѣва́ть, обкла́дывать; || обшива́ть, обива́ть; || покрыва́ть. **Futrować gipsem, wapnem**, нама́зывать ги́псомъ, штукату́рить. **Futrować marmurem**, обкла́дывать мра́моромъ.

Futrowanie, -a, *ср.* обши́вка, убо́рка, обдѣ́лка; || обши́вка пане́лями; || ги́псовая обма́зка; || столя́рная рабо́та, пане́ль.

Futrowany, оби́тый, обши́тый пане́лями, доска́ми.

Futrowizna, -y, *ж.* скорня́чество; || торгъ мѣха́ми; || пушно́й това́ръ, мѣха́.

Futryna, -y, *ж.* (ча́ще употребля́ется во мн. *ч.*), косяки́ (*въ дверя́хъ и о́кнахъ*), сто́йки. **Futryna do wmurowania**, закладна́я ра́ма;—**do przytwierdzenia**, присло́нная ра́ма.

Futrzany, подби́тый мѣ́хомъ.

Fuzja, -ji, *ж.* ружьё.

Fuzyjka, -i, *ж.* ружьецо́.

G.

G, произно́сится какъ лати́нская **g**. По́слѣ э́той бу́квы никогда́ не пи́шется **e**; поэ́тому, ме́жду **g** и **e**, и́ли вставля́ется гла́сная **i**, напр. **giermek, giełda** (*пажъ, би́ржа*), и́ли согла́сная **g** смягча́ется бу́квами **dz, ż**, въ грамматическихъ видоизмѣне́ніяхъ, напр. **noga**, въ дат. и предло́жн. пад. **nodze**; уменьш. **nóżka**; **mógł, módz** (*мочь*), **może** (*мо́жетъ*); **ubogi** (*убо́гій*), **ubodzy** (*убо́гіе*), **uboższy** (*бо́лѣе убо́гіе, бѣднѣ́йшіе*). Въ слова́хъ заимствованныхъ изъ лати́нскаго языка́, поля́ки обыкнове́нно употребля́ютъ **j** и́ли **i** вмѣ́сто **g**, напр. **rejestr** (*реє́стръ*), **anioł** (*а́нгелъ*), хотя́ и при́нято употребля́ть: **giest** (*жестъ*), **generał** (*генера́лъ*), вм. **jest, jenerał**. **G** пре́жде употребля́лось, да и тепе́рь иногда́ употребля́ется вмѣ́сто **k** (сокраще́ніе мѣстоиме́нія **ku**, *ко*, *къ*); напр. **gmyśli, gwoli, grzeczy**, вмѣ́сто: **ku myśli** (*по мы́сли, по жела́нію*), **ku woli** (*для тебя́, для васъ, для чего́, въ уго́ду*), **ku rzeczy** (*кста́ти*).

Gabać, досажда́ть, дразни́ть, задира́ть, задѣва́ть; || вымога́ть, вынужда́ть, притѣсня́ть.

Gabacz, -a, *м.* задо́рный, задо́рливый, зачи́нщикъ, зади́рщикъ.

Gabanie, -a, *ср.* дразне́ніе, зади́рка, прицѣ́пка; || притѣсне́ніе, прижи́мка.

Gąbczastość, -ści, *ж.* ноздрева́тость.

Gąbczasty, ноздрева́тый.

Gabela, -i, *ж.* по́шлина на со́ль.

Gabina, -y, *ж.* вязъ (*де́рево*).

Gabinet, -u, *м.* кабине́тъ.

Gabinetowy, кабине́тный.

Gąbka, -i, *ж. уменьш. см.* **Gęba**, ро́тикъ, гу́бки; || *Зоол.* гу́бка (*животнорасте́ніе*).

Gąbkarz, -a, *м.* продаве́цъ гу́бокъ.

Gąbkowatość, -ści, *ж.* ноздрева́тость, губча́тость.

Gąbkowaty, ноздрева́тый, гу́бчатый.

Gać, -ci, *ж.* фаши́на; || *Воен.* дѣ́ланіе фаши́нъ; || фаши́нная оде́жда, рабо́та.

Gacek, -cka, *м. Зоол.* лету́чая мышь, нетопы́рь.

Gach, -a, *м.* молокосо́съ, франтъ, любе́зникъ, да́мскій уго́дникъ, подлипа́ла.

Gachostwo, -a, *ср.* уха́живанье, любе́зничанье, волоки́тство.

Gachować, любе́зничать, волочи́ться, уха́живать за же́нщинами;—**się**, проводи́ть вре́мя въ волоки́тствѣ, въ уха́живаньи за же́нщинами.

Gacić, дѣ́лать фаши́ны, производи́ть фаши́нную рабо́ту.

Gacie, *род.* **gaci**, *мн.* подшта́нники.

Gad, -u, *м.* пресмыка́ющееся живо́тное; гадъ, га́дина.

Gadać, говори́ть, разгова́ривать, разсужда́ть, разглаго́льствовать, болта́ть. **Gadać na kogo**, нагова́ривать на кого́, огова́ривать кого́, говори́ть о ко́мъ ху́до.

Gadanie, -a, *ср.* **Gadanina, -y**, *ж.* пустосло́віе, многосло́віе, болтовня́.

Gadatliwość, -ści, *ж.* говорли́вость, болтли́вость

Gadatliwy, говорли́вый, болтли́вый.

Gadka, -i, *ж.* разгово́ръ, рѣчь; || пустосло́віе, болтовня́; || погово́рка, присло́вье; || ска́зка; || споръ, пререка́ніе, препира́тельство; || зага́дка. **Próżne, czcze gadki**, пуста́я болтовня́. **Stara to gadka**, э́то ста́рая погово́рка. **Być gadką całego świata**, быть предме́томъ разгово́ровъ всего́ свѣ́та **Zgadnijcie mi taką gadkę**, отгада́йте мнѣ таку́ю зага́дку. **Po rozmowie wszczęła się między niemi gadka**, по́слѣ разгово́ра ме́жду ни́ми завяза́лся споръ, произошла́ ссо́ра.

Gadownik, -a, *м. см* **Wężownik.**

Gadowy, гадю́чій. **Gadowe ziele**, *см.* **Wężownik, Gadownik.**

Gadu-gadu, *Звук.* выража́етъ многосло́віе, безпреста́нную болтовню́. **Gadu-gadu, aniśmy się spostrzegli jak dziesiąta uderzyła**, сло́во за́ словомъ, мы и не замѣ́тили какъ проби́ло де́сять часо́въ.

Gaducha, -y, *ж.* гадю́ка, га́дина, *с.м.* **Gad.**
Gaduła, -y, *м.* и *ж.* болту́нъ, болту́нья.
Gadulja, -ji, *ж.* болтли́вость.
Gądziel, -i, *ж. Бот.* са́льный ко́рень.
Gadzina, -y, *ж.* пресмыка́ющееся живо́тное, змѣй, змѣя; || ехи́дна; || *злорѣчи́вый, ехи́дный человѣкъ, га́дина.
Gadzinny, змѣи́ный; ехи́дный
Gagat, -u, **Gagatek**, -tka, *м. Минер.* гага́тъ, чёрный янта́рь; || *нѣжо́на, ба́ловень. **Jaki mi gagatek**, что за ба́ловень! что за нѣжо́на!
Gagatkowy, гага́товый, *с м.* **Gagat.**
Gaj, -u, *м.* ро́ща, лѣсъ, дубра́ва; || зе́лень, зелёные ли́стья, древе́сныя вѣтви. **Gajem młodocianym z różnych drzewek chłodnik opleść**, молоды́ми древе́сными вѣтва́ми опле́сть бесѣдку.
Gaić, откры́ть лѣсъ для ру́бки; || **gaić sąd**, производи́ть судъ; || покрыва́ть что либо зелёными ли́стьями
Gaiczek, -czka, *м.* ро́щица, лѣсо́къ.
Gajda, -y, *ж. Муз.* волы́ночникъ волынщикъ, игра́ющій на волы́нкѣ; || ***Gajdy**, *мн.* шу́тки, насмѣшки, *с.м* **Dudy, Dudarz.**
Gajdaki, -ów, *мн. Област.* карто́фель.
Gajewnik, -a, *м.* лѣсни́чій, лѣсни́къ, *с.м.* **Gajowy.**
Gaik, -a, *м.* ро́щица, лѣсо́къ.
Gajony, откры́тый, на́чатый. **Gajone sądy**, суды́ оффиціа́льно откры́тые.
Gajowina, Gajowizna, -y, *ж.* **Gajowisko**, -a, *ср.* земля́ зараста́ющая куста́рниками, лѣсомъ.
Gajówka, -i, *ж.* родъ трясогу́зки (*пти́ца*).
Gajowy, лѣсно́й, лѣсово́й; || лѣсни́чій, лѣсни́къ.
Gaisty, лѣси́стый; || вѣтви́стый, густо́й; || тѣни́стый.
Gala, -i, *ж.* торжество́, торже́ственный день; || пи́ршество.
Gała, -y, *Неупот.* въ ед. ч. **Gały**, *мн.* два большіе гла́за, бѣльмы. **Wytrzyszczył gały**, вытаращи́лъ глаза́, бѣльмы.
Galant, -a, *м.* любе́зный, вѣжливый, учти́вый; || щёголь, франтъ.
Galanterja, -ji, *ж.* вѣжливость, любе́зность; || **Galanterje**, *мн.* драгоцѣнныя ве́щи, галантере́йныя ве́щи.
Galanterniczka, -i, *ж.* торгу́ющая галантере́йными вещами.
Galanternik, -a, *м.* торговецъ галантере́йными вещами.
Galar, -u, *м.* рѣчно́е су́дно, ба́рка, галіо́тъ.
Galarda, -y, *ж.* стари́нный та́нецъ.
Galarepa, *с.м.* **Kalarepa.**
Galareta, -y, *ж.* желе́. **Galareta z nóżek cielęcych**, сту́день. **Galareta postna**, заливна́я рыба. **Galareta z jabłek**, я́блочное желе́.
Galas, -u, *м. Бот.* черни́льный оре́шекъ, *с.м.* **Dębianka**; || *Област.* взваръ изъ фру́ктовъ, особенно изъ сушёныхъ грушъ.
Galasówka, -i, *ж.* **Galasownik**, -a, *м.* оре́хотво́рка (*наскло́мое*).

Galasowy, черни́льный, изъ черни́льнаго оре́ха.
Galatea, -ei, *ж.* Галате́я (*наскло́мое*).
Gałąź, -ęzi, *ж.* вѣтвь, сучо́къ; || * о́трасль; || *Генеал.* ли́нія. **Robić altany z gałęzi**, дѣлать бесѣдки изъ вѣтвей. **Skończy na gałęzi**, онъ попадётъ на ви́селицу. **Nowa gałąź przemysłu**, но́вая о́трасль промы́шленности.
Gałązka, -i, *ж.* вѣтвь, вѣ́точка, вѣ́тка; || отро́стокъ
Gałązkowaty, вѣтви́стый.
Galban, -u, *м.* галба́нъ, каме́дистая смола́.
Galbanowy sok, **Galbanum**, *с.м.* **Olejek**, каме́дь, расти́тельный клей, гу́ммиі.
Galbanum, *с.м.* **Galbanowy sok.**
Gałda, *с.м.* **Giełda.**
Gałeczka, -i, *ж.* ша́рикъ.
Galemon, -u, *м. с.м.* **Galmaj.**
Galer, -u, *м. Устар.* родъ голла́ндскаго полотна́.
Galera, -y, *ж.* гале́ра (*гребно́е су́дно*). **Posłać na galery**, посла́ть въ ка́торжную рабо́ту.
Galerja, -ji, *ж.* перехо́дъ, корриду́ръ; || галере́я.
Galernik, -a, *м.* гале́рный невольникъ, ка́торжникъ.
Galerowy, гале́рный.
Galeryjka, -i, *ж.* корриду́рчикъ, галере́йка.
Gałęzie, -a, *ср. Собир.* сру́бленные су́чья съ ли́стьями, вѣтвіе.
Gałęziorodny, вѣтви́стый.
Gałęziowy, вѣтвяный.
Gałęzisto, вѣтви́сто.
Gałęzistość, -ści, *ж.* вѣтви́стость.
Gałęzisty, вѣтви́стый, *с.м* **Rosochaty.**
Gałęźnik, -a, *м.* молода́я хи́щная птица; || кре́четъ.
Gałgan, -a, *м.* калга́нъ (*расте́ніе*).
Gałgan, -a, *м.* тря́пка, лоскуто́къ; || *бездѣльникъ, негода́й.
Gałganiarka, -i, *ж.* тряпи́чница, ветошница; || бездѣльница, негода́йка.
Gałganiarz, -a, *м.* тряпи́чникъ, ветошникъ.
Gałganica, -y, *ж.* бездѣльница, негода́йка.
Gałganowaty, обо́рванный, въ лохмо́тьяхъ.
Gałganowy, калга́нный, *с.м.* **Gałgan** (*расте́ніе*); || тряпи́чный.
Gałgański, ни́щенскій, бедѣльный, худо́й, дрянно́й.
Gałgańsko, ни́щенски, ду́рно, скве́рно.
Gałgaństwo, -a, *ср.* дрянь, ме́рзость; || *Собир.* сво́лочь, ско́пище ни́щихъ, сброд.
Galić, *Устар.*, подава́ть мя́чъ (*въ игрѣ*); —**komu**, содѣйствовать, придержива́ться, принима́тьчью сто́рону, служи́тьдля себя́. **Prawdzie powinienem zawsze galić**, я до́женъ всегда́ придержива́ться пра́вды. *Посл.* **Sobie gali, gdy się zły chwali**, когда́

дурно́й челове́къ хва́лится, то онъ дѣ́йствуетъ въ свою по́льзу, *см.* **Służyć, Sprzyjać;** || **Galić co komu, galić co na kogo (Stręczyć),** сули́ть, предлага́ть; || **galić na co, na kogo, (= mierzyć na co, ważyć na co, zachodzić na co)** цѣ́лить, мѣ́тить во что́, стреми́ться, домога́ться чего́; **galić na kogo, na czyję stronę,** держа́ть чью сто́рону.

Galimacja, -ji, *ж.* галиматья́, чепуха́, ахине́я, чушь.

Galjon, -u, *м. Морс.* галіо́нъ (*испа́нское су́дно*).

Galjota, -y, *ж. Морс.* галіо́тъ (*бомбарди́рское су́дно*).

Gałka, -i, *ж.* шаръ, ша́рикъ; || ши́шка; набалда́шникъ(*у трости*). **Gałka na wierzchu wieży,** я́блоко, шаръ на шпи́цѣ ба́шни **Gałka do wotowania,** балъ, шаръ. **Gałka u szpady,** шпа́жная голо́вка. **Gałka biljardowa,** биль, билья́рдный шаръ. **Gałka (do tuczenia),** *мн.* ка́тышекъ, клёцка. **Gałka muszkatołowa,** мушка́тный оре́хъ. **Gałka cyprysowa,** кипари́сная ши́шка.

Gallicyzm, -u, *м.* галлици́змъ, францу́зскій оборо́тъ рѣчи.

Gallikanin, -a, *м.* галлика́нинъ, исповѣ́дующій галлика́нскую це́рковь.

Gallikański, галлика́нскій.

Gallizant, -a, *м.* приве́рженецъ францу́зской па́ртіи.

Gallon, -u, *м.* галло́нъ, га́лепокъ (*мѣра жи́дкостей*)

Galmaj -u, *м.* **Galmaja, -ai,** *ж.* **Galman, Galmon, Galemon, -u,** *м. Минер.* гальме́йный ка́мень.

Galon, -u, *м.* галу́нъ, позуме́нтъ.

Galonować, обшива́ть галуно́мъ.

Galop, -u, *м.* гало́пъ, скачь. **Puścić się galopem,** пусти́ться вскачь, галопомъ.

Galopada, -y, *ж.* гало́пъ, галопа́дъ (*та́нецъ*).

Galopować, скака́ть, галопи́ровать.

Galosz, kalosz, -a, *м.* галоша, калоша (*обувь*).

Galowy, пара́дный, торже́ственный. **Ubiór galowy,** пара́дное пла́тье.

Galsztyn, -u, *м.* бѣлый и́ли ци́нковый купоросъ

Gałucha, -y, *ж. Бот.* земляно́й оре́хъ.

Gałuszka, -i, *ж. Бот.* сѣмянна́я коро́бочка, ма́ковка; || по́чка (*на де́ревѣ*); || галу́шка, клёцка, (*кушанье*).

Gałuszyć, оглуша́ть, поража́ть, ошеломля́ть.

Gamoń, -nia, *м.* **Gamuła, -y,** *м.* глупе́цъ, дурале́й, остоло́пъ

Gamracić się, любе́зничать, волочи́ться, ухаживать за же́нщинами.

Gamracki, во́льный, скоро́мный (*о пѣснѣ*), весёлый, удало́й.

Gamractwo, -a, *ср.* **Gamracja, -ji,** *ж.* любе́зничанье, водоки́тство, ухаживанье за же́нщинами.

Gamrat, -a, *м* волоки́та, потаску́нъ, же́нскій уго́дникъ

Gamratka, -i, *ж.* кокетка, вѣ́тренница, потаску́ха

Gamratliwy, сладостра́стный, сластолюби́вый.

Gamratny, *см* **Gamracki.**

Gamratować(komu), ухаживать за кѣ́мъ, имѣ́ть любо́вную связь.

Gamuła, *см.* **Gamoń.**

Gan, -u, *м.* высо́кій бе́регъ овра́га покры́тый лѣ́сомъ

Gancarz, *см.* **Garncarz.**

Gandziara, -y, *ж.* плеть.

Ganeczek, -czku, *м.* крыле́чко, галере́йка

Ganek, -nku, *м.* крыльцо́, подъѣ́здъ, галере́я, балко́нъ; || *Морс.* па́луба (*у корабля́*).

Gang, -u, *м.* ходъ часо́въ, кача́ніе ма́ятника.

Gangrena, -y, *ж.* гангре́на, анто́новъ ого́нь.

Ganić, хули́ть, порица́ть, осужда́ть, охужда́ть; || критикова́ть, выгова́ривать, жури́ть.

Ganiciel, -a, *м.* порица́тель, пересу́дчикъ.

Ganicielka, -i, *ж.* порица́тельница, пересу́дница.

Ganienie, -a, *ср.* порица́ніе, осужде́ніе.

Gap', -pia, *м.* ротозѣ́й, разѣ́ня, зѣва́ка.

Gapić się, ротозѣ́йничать, зѣва́ть.

Gapieć, глупѣ́ть, дѣ́латься дурако́мъ.

Gapiowatość, -ści, *ж.* глу́пый видъ, глу́пая нару́жность.

Gapiowaty, глупова́тый.

Gąpnik, -a, *м.* родъ мокри́цы (*наскло́мое*).

Gar, -a, *м. Област.* большо́й горшо́къ.

Gara, -y, *ж. Техн.* вы́рѣзъ (*въ де́ревѣ*). вы́долбъ, долбёжъ, гнѣздо́; || гре́лка (*для ногъ*), жарови́я.

Garb, -u, *м.* горбъ, горби́на (*на спинѣ*); || *Мед.* желва́къ, ши́шка; || бугоръ. **Garby gór,** холмы́, холми́стыя верши́ны горъ; **garby dróg,** бугры́; || **garby w bieliźnie, w sukniach,** скла́дки, сги́бы, морщи́ны.

Garbacić, дѣ́лать бугри́стымъ, коро́бить.

Garbacieć, дѣ́латься горба́тымъ.

Garbacizna, -y, *ж. Мед.* горбъ, горби́на (*на спинѣ*)

Garbarczyk, -a, *м.* подмастье́рье у кожевника.

Garbarka, -i, *ж.* жена́ кожевника.

Garbarnia, -i, *ж.* кожевня, кожевенный заво́дъ; || сыромя́тничество, сыромя́тное ремесло́.

Garbarski, кожевенный, дубильный; || *Бот.* **Garbarskie ziele,** кожевенное деревцо́, желтя́нникъ. **Garbarska kora,** дубильная кора́, дубовая кора́.

Garbarstwo, -a, *ср.* сыромя́тничество, сыромя́тное ремесло́.

Garbarz, -a, *м.* кожевникъ, дубильщикъ.

Garbata, **-éj**, *ж.* горбу́нья.

Garbato, горба́то, бугри́сто; || нерóвно. **Garbato się trzymać**, сгорбúться.

Garbatość, **-ści**, *ж.* сутýловатость, горба́тость; || вы́пуклость, бугри́стость; || нерóвность.

Garbaty, сутýловатый, сго́рбленный, горба́тый, горбýнъ.

Garbek, **-bku**, *м.* го́рбикъ; || бугорóкъ. **Garbek łokietkowy**, щúколотка, горбылёкъ на концáхъ мáлой и большóй локотнóй кóсти.

Garbić, го́рбить.

Garbnik, **-a**, *м.* толчёная дубóвая корá.

Garbować, дубúть кóжи; || * докучáть (*komú*), вздуть (*koió*), отколотúть.

Garbowanie, **-a**, *ср.* дублéніе, дýбка (*kóży*).

Garbowiny, **-win**, *мн. Кожев.* сóдранное съ кóжи мáсо и сáло.

Garbus, **-a**, *м. уменьш.* **Garbusek**, **-ska**, горбýнъ, горбýнья, горбýнчикъ.

Garbuz, **-a**, *м. см.* **Arbuz**, **Harbuz**.

Garcówka, **Garcowy**, *см.* **Garncówka**, **Garncowy**.

Garczek, *см.* **Garnczek**.

Gardełeczko, *см.* **Gardełko**.

Gardełko, **Gardełeczko**, **-a**, *ср.* го́рлышко; || * голосóкъ (*напр. у птицъ*).

Garderoba, **-y**, *ж.* гардерóбная кóмната для плáтья, гардерóбъ; || платянóй шкапъ.

Garderobiana, **-y**, **Garderobianka**, **-i**, *ж.* гóрничная, служáнка.

Garderobny, *см.* **Szatny**.

Garłacz, **-a**, *м.* зобянóй, зобáстый, *см.* **Garłacz**.

Gardlica, **-y**, **Gardliczka**, **-i**, *ж.* сáмка зобáстаго гóлубя; || *Бот.* жидóвская вúшня, мяхýнка, можжýха.

Gardlina, **-y**, *ж.* пукъ солóмы и тростникá.

Gardło, **-a**, *ср.* гóрло; || глóтка; || гортáнь; || горловúна, жерловúна, жерлó. **Chwycić kogo za gardło**, схватúть кого за гóрло. **Gardło rozpuścić**, распустúть гóрло, крúчать во всё гóрло. **Uciekać**, **ujść z gardłem**, искáть спасéнія въ бéгствѣ. **O gardło idzie**, дѣло идётъ о жúзни. **Gardłem kogo udarować**, дарováть кому́ жúзнь. **Gardło brać**, лишáть жúзни. **Na gardło kogo wskazać**, осудúть кого́ на смéрть. **Na gardle karać**, накáзывать смéртной кáзнью. **Gardłem przypłacić**, поплатúться жúзнью. **Do gardła**, до послѣдней кáпли крóви, до послѣдняго издыхáнія; || зобъ, шéйная óпухоль, *см.* **Wole**, **Podgardle**.

Gardłować, *Устар.* подвергáть свою́ жúзнь опáсности; || **Gardłować za kogo**, **za co**, заступáться за кого́, отстáивать что́.

Gardłowaty, зобянóй, зобáстый.

Gardłowy, горловóй, гортáнный. **Gardłowe suchoty**, гортáнная чахóтка. **Gardłowa sprawa**, **gardłowy sąd**, уголóвное дѣло, уголóвное судопроизвóдство. **Gardłowa kara**, смéртная казнь. **Gardłowy wrzód**, нарывъ въ гóрлѣ. **Gardłowy głos**, горловóй гóлосъ.

Gardzenie, **-a**, *ср.* презрѣ́ніе, пренебреженіе.

Gardzić, презирáть, пренебрегáть.

Gardziciel, **-a**, *м.* презирáющій, пренебрегáющій.

Gardzicielka, **-i**, *ж.* презирáющая, пренебрегáющая.

Gardziel, **-i**, *ж. Анат.* ýстье пищепровóднаго гóрла; || дыхáтельное гóрло, пищепровóдное гóрло, пищепровóдникъ; || глóтка; || гортáнь; || зобъ (*у птицъ*); || ýстье (*печи*); || пучúна (*въ морѣ*); || ýзкій проходъ, ущéлье (*въ горáхъ*). **Majętność swoję przez gardziel przelać**, пропúть, промотáть своё имѣ́ніе. **Po gardziel w siebie nalać**, влить въ себя́ по гóрло.

Gardzielowy, гортáнный, горловóй.

Gardziołko, **-a**, *ср.* гóрлышко.

Gargaryzm, **-u**, *м.* полоскáтельное, полоскáнье.

Gargaryzować, полоскáть себѣ́ гóрло.

Garkowiec, **-wca**, *м.* горшéчный кáмень.

Garkowy, горшéчный.

Garkuchenny, харчéвенный.

Garkuchmistrz, **Garkuchnik**, **-a**, *м.* харчéвникъ; || поварúшка, дурнóй пóваръ.

Garkuchmistrzyni, **-ni**, *ж.* харчéвница.

Garkuchnia, **-i**, *ж.* харчéвня.

Garkuchnik, *см.* **Garkuchmistrz**.

Garłacz, **-a**, *м.* зобáстый гóлубь.

Garlica, **Garliczka**, **Garło**, *см.* **Gardlica**, **Gardliczka**, **Gardło**, **Gardłować**.

Garnąć do kupy, копúть, собúрать. **Garnąć do siebie**, притáгивать, загребáть, привлекáть. **Garnąć pod siebie**, покорáть, подчúнять.

Garnąć się (do czego), стремúться (*къ чему́*), искáть, желáть (*чего́*). **Garnąć się do doskonałości**, стремúться къ совершéнству. **Garnie się do niéj**, старáется ей понрáвиться, ухáживаетъ за нéй. **Garnie się jak może**, онъ хóчетъ возвы́ситься во что́ бы ни стáло.

Garncówka, **Garcówka**, **-i**, *ж.* гáрнцовая мѣ́ра, *см.* **Garniec**.

Garncowy, **Garcowy**, гáрнцовый, *см.* **Garniec**.

Garnczarczyk, **Gancarczyk**, **-a**, *м.* подмастéрье горшéчника, гончарá.

Garnczarka, **Ganczarka**, **-i**, *ж.* женá горшéчника; || горшéчница, продающая горшкú.

Garnczarski, **Ganczarski**, горшéчный, гончáрный.

Garnczarstwo, **Gancarstwo**, **-a**, *ср.* гончáрство.

Garnczarz, **Garncarz**, **Gancarz**, **-a**, *м.* гончáръ, горшéчникъ.

Garnczarzowa, **Garncarzowa**, **-éj**, *ж.* женá гончарá, горшéчника.

Garnczek, -czka, Garczek, Garnek, -nka, -rka, горшо́къ. **Garnczek od mleka**, моло́чникъ. **Garnczek od masła**, ма́сленица. *Посл.* **W cudze garki rad zagląda**, мѣша́ется въ чужія дѣла́. **Kocioł garkowi przygania, a obydwa smołą**, котёлъ горшку́ смѣётся, а о́ба чёрны.

Garnek, *см.* **Garnczek.**

Garniec, -nca, garca, *м.* га́рнецъ, 8-я часть четверика́; || большо́й горшо́къ, котёлъ. *Послов.* **Garnca natłuczonego dłużéj**, бі́тая посу́да два вѣка живётъ, скрипу́чее де́рево до́лго стои́тъ.

Garnirować, убира́ть, отдѣ́лывать; || обшива́ть, обкла́дывать. *Повар.* гарнирова́ть (*кушанье*).

Garnirowanie, -a, *ср.* **Garnirunek, -nku, Garnitur, -u**, *м.* убо́ръ, гарниту́ръ, опра́ва; || *Повар.* гарни́ръ (*къ кушаньямъ*).

Garnirunek, -nku, *см.* **Garnirowanie.**

Garnitur, -u, *м. см.* **Garnirowanie.**

Garniturowy, у́бранный, отдѣ́ланный; || гарниро́ванный.

Garnizon, -u, *м.* гарнизо́нъ (*города*).

Garnuszek, -szka, *м.* горшо́чекъ.

Garować *Техн.* дѣлать гнѣ́зда для шипо́въ (*въ дереви*); || = (*о вѣтрѣ*). **Garuje wiatr**, вѣтеръ ду́етъ съ бо́ку въ паруса́, ду́етъ косо́й, боково́й вѣтеръ.

Garść, -ści, *ж.* горсть; || приго́ршня, приго́рсть; || * рука́; || ру́чня, вя́зка. **Wziąć co do garści**, взять что́ въ ру́ку. **Rozrzucać pieniądze garściami**, броса́ть де́ньги горстя́ми. **Z garści mu wypadło**, выскользну́ло у него́ изъ рукъ. **Wydrzeć co komu z garści**, вы́рвать что́ у кого́ изъ рукъ. **W garści mieć kogo**, держа́ть кого́ въ рука́хъ, въ ежовы́хъ рукави́цахъ. **Wpaść komu w garść**, попа́сться кому́ въ ру́ки, быть въ чьей вла́сти. **Zboże leży na garściach**, хлѣбъ лежи́тъ ручня́ми (*т. е. вя́зками, насколько жнецъ можетъ схватить въ одинъ разъ*). **Żąć na garści**, жать ручня́ми. **Zbierać garściami**, собира́ть ручня́. **Wziąć garść ziółka**, взя́ть горсть травы́.

Garson, -a, *м.* прислу́жникъ, ма́лый (*въ трактирахъ, кофейныхъ*).

Garstka, -i, *ж.* горсть. горсто́чка.

Garuga, -i, *ж. Морс.* вѣтеръ, бакшта́гъ, бу́линь. **Iść na garugę**, лежа́ть бейдевинду́, идти́ на бу́линяхъ, тянуть бу́линя у па́руса.

Gary, -ów, *мн. Морс.* га́товъ, го́рдень.

Gąsiątko, -a, *ср.* гусёнокъ.

Gasić, гаси́ть, погаша́ть; || затмѣва́ть, помрача́ть. **Pięknością wszystkie inne gasi**, она затмѣваетъ красото́ю всѣхъ про́чихъ.

Gasiciel, -a, *м.* гаси́льщикъ.

Gasidło, -a, *ср.* гаси́ло, гаси́льникъ.

Gąsię, -ęcia, Gąsiątko, -a, гусёнокъ.

Gąsienica, -y, *ж.* гу́сеница (*насѣкомое*).

Gąsienicznik, -a, *Зоол.* ихневмо́нъ, фараво́нова мышь.

Gąsieniczny, гу́сеничный.

Gąsionka, *см.* **Gąsienica.**

Gąsior, Gęsior, -a, *м.* гусь, гуса́къ; || аресто́нтская (*на гауптвахть и т. д.*); || коло́дки (*у преступника на ногахъ*). **Do gąsiora wsadzić kogo**, заковáть кого́ въ цѣпи, надѣть коло́дки; || конько́вая черепи́ца (*на крышахъ домовъ*); || *Судост.* рычáгъ, зубча́тое, съ трёхъ сторо́нъ обтёсанное бревно́ для спи́хиванія су́дна съ ме́ли; || буты́ль; || **Iść gąsiorem**, идти́ гусько́мъ, оди́нъ за други́мъ.

Gąsiorek, -rka, *м.* буты́ль, фля́га.

Gąska, -i, гусёнокъ; || простофи́ля, глупа́я дѣ́вушка; || родъ игры́ *въ гуськи*; || *Бот.* жёлтая ли́сочка, опёнокъ (*родъ гриба́*); || **Gąska kruszcowa**, *Горн.* металли́ческая плитка, — **surowiznowa**, чугу́нная сви́нка.

Gasnąć, га́снуть, угаса́ть, ту́хнуть; || ослабѣва́ть, конча́ться, умира́ть, темне́ть, мёркнуть.

Gaśnienie, -a, *ср.* погаше́ніе, туше́ніе, прекраще́ніе.

Gaśnik, -a, *м. Хим.* азо́тъ, селитротво́ръ, селитроро́дъ.

Gastryca, -y, *ж.* гу́зка (*птичья*).

Gastrzyczny, *см.* **Kracisty.**

Gąszcz, -u, *м.* гу́ща, оса́дка, отсто́й, подо́нки.

Gaszek, -szka, *м. уменьш.* отъ **Gach**, волоки́та, подлипа́ло, молокосо́съ.

Gaszkować, волочи́ться, ухажи́вать за же́нщинами, любе́зничать, увива́ться о́коло же́нщинъ, *см.* **Gachować.**

Gaszy, свóйственный волоки́тѣ, молокосо́су.

Gąt, -u, *м.* го́нтъ.

Gątal, -a, *м.* го́нтовый гвоздь.

Gatka, -i, *ж.* шля́пка (*у гриба́*).

Gatki, *род.* **Gatek**, *мн.* подшта́нники, порткй.

Gatunek, -nku, *м.* сортъ, разбо́ръ, родъ, поро́да, видъ, ка́чество. **W układzie Lineusza gromady dzielą się na rzędy, rzędy na rodzaje, a rodzaje na gatunki**, по систе́мѣ Линне́я кла́ссы раздѣля́ются на разря́ды, разря́ды на ро́ды, а ро́ды на ви́ды. **Mieć towary różnego gatunku**, имѣть това́ры ра́знаго со́рта. **Gatunek szacunkowy**, сто́имость. **Zły gatunek wina**, худо́й сортъ вина́, вино́ худа́го со́рта. **Jednego gatunku ludzie**, одного́ со́рта лю́ди, одного́ по́ля я́годки.

Gatunkować, разбира́ть, сортирова́ть, распредѣля́ть по сорта́мъ.

Gatunkowanie, -a, *ср.* сортиро́вка, сортирова́ніе.

Gatunkowy, осо́бенный, специфи́ческій. *Грам.* **Wyraz gatunkowy**, нарица́тельное и́мя. **Ciężkość gatunkowa**, *Физ.* удѣльный и́ли относи́тельный вѣсъ.

Gawęda, -y, *ж.* и *м.* болту́нъ, говору́нъ; *м.* болту́нья, говору́нья, *ж.*; || болтовня́, разгово́ръ, бесѣда; || разска́зъ, ска́зка.

Gawędka, -i, *ж.* болтовня́, бесѣдованіе.
Gawędziarka, -i, *ж.* болту́нья, говору́нья.
Gawędzić, болта́ть, моло́ть пустяки́; || разгова́ривать, бесѣдовать.
Gaweł, -wła, *м.* имя собств. Галлъ. *Posł.* **Ja o Pawle, ty o Gawle**, я говорю́ про Кузьму́, а ты про Ерёму, мы говори́мъ соверше́нно о двухъ ра́зныхъ предме́тахъ.
Gawiedź, -dzi, *ж.* толпа́, чернь, сво́лочь, сбродъ.
Gawron, -a, *м.* грачъ, чёрная га́лка.
Gawroni, грачёвый, гра́чій, грача́чій.
Gawronić, **Gawronić się**, ротозѣйничать, зѣва́ть.
Gawronieć, глупѣ́ть.
Gawronię, -ięcia, *ср.* грачёнокъ.
Gawryło, -a, *м.* балага́нный шутъ, пая́цъ, дурако́й.
Gaz, -u, *м.* *Хим.* гасъ и́ли газъ. **Gaz kwasorodny**, кислоро́дный газъ, свѣти́льный газъ.
Gaza, -y, *ж.* газъ, флёръ (*ткань*).
Gaża, -y, *ж.* жа́лованье.
Gazeciarka, -i, *ж.* (*о же́нщинѣ*), вѣстовщи́ца, ходя́чая газе́та.
Gazeciarski, газе́тный, журна́льный.
Gazeciarstwo, -a, *ср.* журнали́стика.
Gazeciarz, -a, *м.* газе́тчикъ.
Gazela, -i, *ж.* *Зоол.* газе́ль, сайга́, се́рна.
Gazeta, -y, *ж.* газе́та.
Gazetny, газе́тный.
Gazowy, га́зовый.
Gązwy, *род.* **gązew**, *мн.* реме́нь у цѣпа́, у молоти́ла.
Gbur, -a, *м.* мужи́къ, бурла́къ, грубія́нъ.
Gburowacieć, грубѣ́ть, дѣ́латься мужикова́тымъ.
Gburowato, мужикова́то, гру́бо.
Gburowatość, -ści, *ж.* мужикова́тость, грубова́тость, неотёсанность.
Gburowaty, мужикова́тый, грубова́тый, неотёсанный.
Gburowic, -a, *м.* проста́къ, мужичи́на.
Gburski, мужи́цкій, гру́бый.
Gburstwo, -a, *ср.* мужичьё; || гру́бость, мужи́цкіе посту́пки, ухва́тки. **Gburstwa zarywać**, дѣ́латься мужикова́тымъ.
Gburzanka, -i, *ж.* мужи́чка.
Gburzyska, -a, *м.* мужичи́на, мужичи́ще.
Gdakać, кудахтать, клохта́ть.
Gdak, -u, *м.* **Gdakanie**, -a, *ср.* кудахта́нье; клохта́нье.
Gdak, -a, *м.* болту́нъ, пустоме́ля.
Gdéra, **Gdyra**, -y, *м.* брюзга́, ворчу́нъ, бранчи́вый.
Gdérać, **Gdyrać**, брюзжа́ть, ворча́ть, придира́ться (*къ чему́*).
Gdéracz, **Gdyracz**, -a, *м.* брюзга́, ворчу́нъ, бранчи́вый.
Gdéraczka, **Gdyraczka**, -i, *ж.* ворчу́нья, жропоту́нья.
Gdéranie, **Gdyranie**, -a, *ср.* руга́нье, брюзжанье, ворча́нье.
Gdérliwość, **Gdyrliwość**, -ści, *ж.* ворча́ливость, брюзгли́вость, придирчивость.
Gdérliwy, **Gdyrliwy**, ворча́ливый, брюзгли́вый, придирчивый.
Gdula, -i, *ж.* бонкретьёнъ, родъ большихъ грушъ. *Бот.* **Gdula ziemna**, дра́ква, свиной хлѣбъ.
Gdy, когда́, какъ, такъ какъ, е́сли, е́жели. **Podczas gdy**, въ то вре́мя, когда...., въ то вре́мя, какъ.... **Gdy go w domu nie zastał, odniósł mi list nazad**, такъ какъ онъ не засталъ его́ до́ма, то отнёсъ мнѣ письмо́ наза́дъ. **Co gdy tak jest**, потому́-что, такъ какъ. **Gdy tam nie mogłem dotrzeć**, потому́-что я не могъ попа́сть туда́. **Gdy zaś nie jest pewna, że przyjedziesz**, потому́ что она не увѣрена, что ты прие́дешь. **Gdyby**, е́сли бы, когда́ бы, ра́звѣ бы.— **Lepiejby było, gdyby był tak zrobił**, было́ бы лу́чше, е́сли бы онъ такъ сдѣлалъ. **Gdyby tylko, gdybyż tylko nie zaszło nic przeciwnego**, е́сли бы то́лько не произошло́ ничего́ проти́внаго, *см.* **Jeżeli, Żeby, Oby, Bogdajby, Byle.**
Gdyra, **Gdyrać**, и т. д. *см.* **Gdéra, Gdérać.**
Gdyż, такъ какъ, тогда́ какъ, *см.* **Ponieważ, Albowiem.**
Gdzie, гдѣ, куда́. **Powiedz mi, gdzie on jest?** скажи́ мнѣ, гдѣ онъ? **Nie mogę iść tam, gdzie ty chcesz, muszę pójść gdzie indziej**, я не могу́ итти́ туда́, куда́ ты хо́чешь, я до́лженъ итти́ въ другое́ мѣсто. **Gdzie niegdzie**, кое-гдѣ. **Gdzie tylko**, куда́ то́лько. **Gdzie tylko pójdzie, wszędy się z niego śmieją**, куда́ то́лько онъ ни пойдётъ, вездѣ́ смѣю́тся надъ ни́мъ. **Gdzie tam, gdzie zaś!** быть не мо́жетъ! какъ бы не такъ!
Gdziekolwiek, гдѣ-нибу́дь, куда́-нибу́дь, куда́ то́лько. **Musi gdziekolwiek być**, гдѣ-нибу́дь онъ до́лженъ быть. **Połóż gdziekolwiek**, положи́ куда́-нибу́дь. **Gdziekolwiek pójdziesz, zastosuj się do zwyczajów miejscowych**, куда́ то́лько ты ни пойдёшь, примѣ́нись къ мѣ́стнымъ обы́чаямъ.
Gdzieś, гдѣ́-то, куда́-то. **Czytałem to gdzieś**, гдѣ-то я читалъ э́то. **Poszedł gdzieś**, онъ куда́-то пошёлъ. **Gdzieś indziej**, гдѣ-то въ другомъ мѣ́стѣ.
Gęba, -y, *ж.* ротъ, уста́, глотка; || гу́бы, *мн.* **Otworzyć gębę**, откры́ть ротъ, разя́нуть ротъ. **Pocałować w gębę**, поцѣлова́ть въ уста́, въ гу́бы. **Gadać co ślina do gęby przyniesie**, болта́ть, что взбредётъ на у́мъ. **Gębę komu zawiązać, zaszyć, zamknąć**, заста́вить кого́ замолча́ть. **Wszyscy słuchali go z rozdziawionemi gębami**, всѣ слу́шали его́ съ разя́нутыми ртами. **Sznurować gębę**, сжима́ть гу́бы, жима́ниться. **Ledwo mu na gębę wystarcza**, ему́ едва́ достаётъ на пропита́ніе, на

хлѣбъ, онъ едва можетъ прокормиться. **Nie mieć co do gęby włożyć**, не имѣть куска хлѣба. **Zatkać, zalać komu gębę**, заткать, залить кому ротъ (горло). **Dać komu co od gęby odpadnie**, на тебѣ небоже, что мнѣ негоже. *Посл.* **Daleko gęba od potrawy**, не хвались, прежде Богу помолись. **Uderzyć kogo w gębę, dać komu w gębę**, ударить кого по щекѣ, дать пощечину. **Gęba wojuje, szermuje**, онъ берётъ горломъ, глоткою, крикомъ. **Gęby otworzyć nie umié**, не умѣетъ рта разинуть. **Wyjąłeś, wziąłeś mi to z gęby**, я самъ только что хотѣлъ это сказать, у меня это было на языкѣ. **Gębę sobie kim wycierać**, говорить о комъ худо, злословить. **Wrzeszczeć całą gębą**, кричать во всё горло, драть глотку. **Człowiek całą gębą uczony**, человѣкъ вполнѣ учёный. **Głupiec całą gębą**, совершенный дуракъ. **Bogacz całą gębą**, богачъ въ полномъ смыслѣ. **Całą gębą chwalić**, хвалить изо всѣхъ силъ, превозносить до небесъ. **Dać komu gęby**, дать кому пощёчину. **Gęba rzeki**, устье рѣки, истокъ. **Gęba naczynia**, отверстіе, край.

Gębacz, -a, *м.* хвастунъ, самохвалъ; || горланъ, крикунъ.

Gębaczka, -i, *ж.* хвастунья самохвалка; || горланья, крикунья.

Gębal, -a, *м.* губанъ, толстогубый; || говорунъ.

Gębaty, Gębiaty, Gębiasty, одутловатый, полнощёкій.

Gębczatość, **-ści**, *ж. см.* **Gąbczatość, Gąbczasty.**

Gębka, Gębkarz, Gębkowatość, *см.* **Gąbka, Gąbkarz, Gąbkowatość.**

Gębny, губной, устный.

Gębować, кричать, шумѣть на кого, горланить, орать, драть глотку.

Gębula, -i, **Gębunia**, -ni, **Gębusia**, -si, *ж.* ротикъ. **To gębula! To gębunia!** Ну, ужъ язычёкъ! вотъ такъ язычёкъ!

Gędźba, -y, *ж. Устар.* музыка; || гудокъ; || погудка.

Gędzenie, -a, *ср.* гуденіе.

Gędzić, Gądać, гудить; || играть на какомъ либо инструментѣ.

Gędziebny, музыкальный; || гудочный

Gędziec, -dźca, *м.* гудочникъ, музыкантъ.

Gefrajter, Gefrejter, -a, *м.* капралъ, ефрейторъ.

Gefrejterski, капральскій, ефрейторскій.

Gęg, -u, *м.* гоготанье, крикъ гусей, гусиный крикъ.

Gęgać, гоготать; || гнусить, въ носъ говорить.

Gęganie, -nia, *ср.* гоготанье; || гнусѣніе.

Gęgliwy, гнусливый.

Gęgogłosy, Gęgnogłosy, громко гогочущій, пронзительный, рѣзкій (*голосъ или звукъ*).

Gęgot, -u, *м.* гоготанье; || гнусарь, въ носъ говорящій.

Gęgotać, гоготать; || гнусить.

Gelejtcettel, -tlu, *м.* пропускной видъ для заграничныхъ евреевъ.

Genealog, -a, *м.* родословъ, генеалогъ.

Genealogja, -ji, *ж.* родословіе, генеалогія; || родословная.

Genealogiczny, родословный, генеалогическій.

Genealogizować, заниматься родословіемъ, генеалогіею.

Generacja, -cji, *ж.* родъ, колѣно, поколѣніе; || потомство, происхожденіе.

Generał, -a, *м.* генералъ. **Generał dywizji**, дивизіонный генералъ, — **brygady**, бригадный генералъ; — **porucznik**, генералъ-лейтенантъ;—**jazdy**, генералъ отъ инфантеріи, отъ кавалеріи, отъ артиллеріи; — **adjutant**, генералъ-адъютантъ;— **generał Jezuitów, Dominikanów**, генералъ, начальникъ ордена езуитовъ, генералъ ордена доминикановъ. *Устар.* **Generał Wielkopolski**, старостa великопольскій.

Generalja (ad), общіе предметы.

Generalicja, -ji, Generalność, -ści, *ж.* генералитетъ, генеральные чины.

Generalissimus, -a, *м.* генералиссимусъ.

Generalizować, обобщать.

Generalizowanie, -a, *ср.* обобщеніе.

Generalnie, вообще, обще.

Generalność, -ści, *ж. см.* **Generalicja.**

Generalny, всеобщій, главный, генеральный.

Generałowa, -éj, *ж.* генеральша.

Generalski, генеральскій.

Generalstwo, -a, *ср.* генеральство, генеральскій чинъ; || начальство (монашескаго ордена).

Geod, -u, *м.* **(czerep)**, *Минер.* сводообразная пустота въ горной породѣ, рудной мѣшокъ.

Geodezja, -ji, *ж.* геодезія, землемѣріе, землемѣрная математика.

Geognozja, -ji, *ж.* геогнозія, землезнаніе.

Geograf, -a, *м.* географъ, землеописатель, землевѣдъ.

Geografja, -ji, *ж.* географія, землеописаніе, землевѣдѣніе.

Geograficznie, географически.

Geograficzny, географическій, землеописательный.

Geolog, -a, *м.* геологъ.

Geologja, -ji, *ж.* геологія.

Geologiczny, геологическій.

Geometra,-y, *м.* землемѣръ; || **Geometra górniczy**, маркшейдеръ; || геометръ.

Geometrja, -ji, *ж.* геометрія.

Geometrycznie, геометрически.

Geometryczność, -ści, *ж.* геометрическая точность.

Geometryczny, геометрическій. **Stosunek geometryczny**, геометрическая про-

nóрція. **Postęp geometryczny**, геометри́ческая погре́ссія.

Gęś -si, *ж.* гусь, *м.* гусы́ня. *Горн.* **Gęś surowizny**, чугу́нная плита́.

Gęścić, сгущáть, дѣлать густы́мъ.

Gęścieć, *см.* **Gęsnąć**.

Gęściéj, гу́ще.

Gęściejszy, бóлѣе густóй.

Gęściuchny, сáмый густóй, густе́некъ.

Gęsi, гусúный. **Gęsi pastuch**, гусáтникъ. **Gęsia pastuszka**, гусáтница. **Gęsie mięso**, гусáтина. **Iść gęsiego**, идтú гуськóмъ. *Бот.* **Gęsi groch**, **Gęsia noga**, **Gęsia stopa**, лебедá, гусúная лáпка. **Gęsie ziele**, лапчáтникъ, гусúная трава́, *См.* **Srebrnik**.

Gęsica, -y, *ж.* кóлпакъ, кóлпица (*птúца*).

Gęsior, -a, *м. см.* **Gąsior**.

Gęśl, -i, *ж.* гу́сли.

Gęsnąć, густéть, дѣлаться, становúться густы́мъ, сгущáться; || сжимáться, сѣдáться; || дѣлаться чáстымъ.

Gęsto, гу́сто, чáсто, плóтно; || тѣсно, сжáто; || тýго, твёрдо. **Nasienia tego nie należy siać tak gęsto**, эти сѣмена́ не слѣ́дуетъ такъ чáсто сѣять. **Zboże posiane bardzo gęsto**, чúстые, густы́е хлѣ́ба. **Kule gęsto leciały**, пу́ли сы́пались грáдомъ. **Sadzić krzewy gęsto**, сажáть кустáрники одúнъ вóзлѣ другóго. **Często gęsto**, óчень чáсто, многократно.

Gęstomierz, -a, *м.* ареомéтръ, жидкомѣ́ръ.

Gęstooki, многоглáзый. **Sieć gęstooka**, чáстая сѣть.

Gęstość, -ści, *ж.* густотá, плóтность.

Gęstowłosy, густоволóсый.

Gęstwa, -y, *ж.* густотá, чáща.

Gęstwić, густúть, сгущáть, дѣлать густы́мъ.

Gęstwina, -y, *ж.* чáща, глушь, густотá лѣса.

Gęsty, чáстый, густóй; *физ.* плóтный, сжáтый; *Тип.* компáктный. **Ciało gęste**, плóтное тѣло. **Sos gęsty**, густóй сóусъ. **Gęsty las**, густóй, дремýчій лѣсъ. **Gęsty lud tam osiadł**, тамъ поселúлось мнóжество нарóда. **Gęste odwiedziny**, чáстыя посѣщéнія. **Mina gęsta, fantazja gęsta**, смѣ́лый, рѣ́шительный видъ. **Gęsto pisać**, убóристо писáть.

Giąć, гнуть, сгибáть, нагибáть, загибáть, склонúть: **Giąć kolana**, преклонúть, сгибáть колѣна. || **Giąć się**, гнуться, сгибáться, нагибáться, загибáться, склоня́ться. **Gnie się jak trzcina za lada wiatrem**, гнётся какъ тростúнка при малѣ́йшемъ вѣтрѣ.

Gibać, качáть, колыхáть. || **Gibać się**, качáться, колебáться.

Gibki, гúбкій, уклóнчивый, лóвкій, поворóтливый.

Gibkość, -ści, *ж.* гúбкость, уклóнчивость, поворóтливость.

Gichciarz, -a, *м. Горн.* засы́щникъ, нагрýзчикъ.

Gichta, -y, *ж.* **(Nabój)**, *Горн.* колóша, засы́пъ. **Gichta na wylot**, колóшникъ.

Giczał, Gidzał, -a, *м. Анат.* бéрце, бéрцевая кость, гóлень.

Gięcie, -a, *ср.* сгибáніе, сгибъ.

Giełda, -y, *ж. Ком.* бúржа.

Giełdować, занимáться ажіотáжемъ, торговáть дéнежными бумáгами.

Giełdownictwo, -a, *ср.* ажіотáжъ, торго́вля дéнежными бумáгами.

Giełdownik, -a, *м.* ажіотёръ, торгýющій дéнежными бумáгами.

Giełdziany, биржевóй.

Giełt, Giełk, *см.* **Zgiełk**.

Gienjalność, -ści, *ж.* геніáльность.

Gienjalny, геніáльный.

Gienjusz, -u, *м.* гéній; || духъ. **Gienjusz wojenny**, воéнный гéній. **Gienjusz języka**, духъ языка́.

Gienjuszowski, геніáльный.

Gierada, -y, *ж. Стар. Юрид.* парафернáльное имѣ́ніе, жéннино имѣ́ніе непринадлежáщее къ ея придáному; || домáшняя рýхлядь.

Gierebować, отчáливать, отплывáть отъ бéрега.

Giergiedanowy, сдѣланный изъ носорóжковаго рóга.

Gierka, -i, *ж.* кокéтка, любóзница.

Giermak, -u, *м.* зипýнъ, балахóнъ.

Giermek, -mka, *м.* оруженóсецъ, щитонóсецъ; || пажъ.

Giermkowstwo, -a, *ср.* дóлжность оруженóсца, щитонóсца.

Giermkowy, принадлежáщій оруженóсцу, щитонóсцу.

Gierny, игóрный, игрáльный. **Dom gierny**, игóрный домъ.

Giersz, Gier, Gir, Girz, -u, *м. Бот.* снить, дáтлица.

Gierydon, -u, *м.* однонóжный стóликъ.

Gies, *см.* **Giez**.

Giesłko, Giesłeczka, *см.* **Giezłko, Giezłeczko**.

Giest, -u, *м.* тѣлодвижéніе, ухвáтка, жестъ. **Giest nieprzymuszony**, непринуждённый жестъ. **Wyrazić giestami**, выразить тѣлодвижéніями, показáть тѣлодвижéніями. **Odznacza się dziwacznemi giestami**, онъ отличáется стрáнными ухвáтками.

Giestykulacja, -ji, *ж. см.* **Giestykulowanie**.

Giestykulator, -a, *м.* имѣ́ющій привы́чку размáхивать рукáми.

Giestykulować, дѣлать тѣлодвижéнія, размáхивать рукáми.

Giestykulowanie, -a, *ср.* размáхиваніе рукáми.

Giętki, гúбкій; || кóвкій, тягýчій; || лóвкій; || * сговóрчивый, снисходúтельный, уклóнчивый, подáтливый, мя́гкій. **Metale są giętkie**, метáллы тягýчи. **To żelazo jest giętkie**, э́то желѣ́зо кóвкое. **Charakter giętki**, мя́гкій, подáтливый хáрактеръ.

Giętkość, -ści, *ж.* ги́бкость; || ко́вкость, тягу́честь; || ло́вкость; || * сгово́рчивость, снисходи́тельность, укло́нчивость, подда́тливость, мя́гкость. **Giętkość metali,** ко́вкость мета́лловъ. **Giętkość charakteru,** мя́гкость, ги́бкость хара́ктера.

Giez, Gies, -a, *м. Зоол.* о́водъ (*насько́мое*). **Gzik,** *род.* **gzu,** бѣшенство живо́тнаго отъ укуше́нія о́вода; || * бѣшенство, неисто́вство, я́рость, умоизступле́ніе; || си́льная страсть (*къ чему́*); || **Gzy, -ów,** *мн.* ша́лости, глу́пости, дура́чества, сумасбро́дство. **Gzy stroić,** дѣ́лать глу́пости, дура́чества.

Giezłeczko, -a, *ср. с.м.* **Giezłko.**

Giezłko, -a, *ср.* (уменьш. отъ **Gzło**) дѣ́тское пла́тьице; || же́нская руба́шка, соро́чка.

Gigant, -a, *м.* испо́линъ, велика́нъ, гига́нтъ.

Gil, -a, *м.* сниги́рь (*пти́ца*); || **Gil na nosie,** кра́сный носъ отъ хо́лода.

Gilbas, Gibas, Gilbus, -a, *м.* верзи́ла, ды́лда, жерда́й.

Gildja, -ji, *ж.* ги́льдія, торго́вый разря́дъ.

Gildyjny, гильде́йскій.

Gilotyna, -y, *ж.* гильоти́на (*орудіе смѣ́ртной ка́зни*).

Gilotynować, казни́ть на гильоти́нѣ, гильотини́ровать.

Gimnastyczny, гимнасти́ческій.

Gimnastyk, -a, *м.* учи́тель гимна́стики, гимна́стъ.

Gimnastyka, -i, *ж.* гимна́стика.

Gimnazjalny гимнази́ческій.

Gimnazista, -y, *м.* гимнази́стъ, учени́къ гимна́зіи.

Gimnazistka, -i, *ж.* гимнази́стка, учени́ца гимна́зіи.

Gimnazjum, *ср. Нескл.* гимна́зія.

Ginąć, ги́нуть, погиба́ть; || исчеза́ть, пропада́ть, теря́ться. **Wszyscy co byli na tym okręcie zginęli,** всѣ бы́вшіе на э́томъ кора́блѣ погибли. **Posadziłem kilka jabłoni, ale zginęły,** я посади́лъ не́сколько я́блонь, но они́ пропа́ли. **Zginął w tłumie,** исчезъ, пропа́лъ въ толпѣ. **Rzeka ta ginie w piaskach,** э́та рѣка́ исчеза́етъ въ пескахъ. **Zginął mi z oczu,** я потеря́лъ его́ изъ ви́ду, онъ исчезъ изъ мои́хъ глазъ. **Zginęła mi chustka,** у меня́ пропа́лъ плато́къ. **Ginąć za kim,** ча́хнуть отъ любви́ къ кому́. **Ginąć za czém,** стра́стно жела́ть чего́. *См.* **Przepadać (za kim, za czém).**

Gips, -u, *м.* гипсъ; || ги́псовый сло́покъ. **Kopalnia gipsu,** ги́псовая я́ма; || ги́псовая обжига́льня.

Gipsować, намазывать ги́псомъ, штукату́рить.

Gipsowanie, -a, *ср.* штукату́рная рабо́та.

Gipsowany, намазанный ги́псомъ, штукату́ренный.

Gipsowaty, гипсови́дный.

Gipsowy, ги́псовый.

Girafa, -y, *ж. Зоол.* жира́фъ, камелеопа́рдъ.

Girlanda, -y, *ж.* гирля́нда, цвѣто́чная вязь, цвѣто́чный вѣно́къ; || *Архит.* рѣзьба́ въ ви́дѣ цвѣто́въ и ли́стьевъ.

Giser, -a, *м.* плави́льщикъ, лите́йщикъ; || *Тип.* словоли́тчикъ.

Gisernia, -ni, *ж.* плави́льня; || лите́йня, лите́йный дворъ; || *Тип.* словоли́тня.

Giserski, плави́льный, лите́йный.

Gitara, -y, *ж. Муз.* гита́ра.

Gitarzysta, -y, *м.* гитари́стъ.

Giża, -y, Giżela, -i, *ж. Анат.* коне́цъ бедра́, бе́дряной ко́сти.

Głąb, -a, *Уменьш.* **Głąbek, Głąbik, -bka,** *м.* сте́бель, капу́стная кочеры́га; || *Архит.* завито́къ (*у колонны*).

Głąb', -ębi, *ж.* глубина́, глубь; || про́пасть, бе́здна, пучи́на; || ва́дняя часть, ва́дній планъ; || * осно́ва, основа́ніе, су́щность; *Юрид.* существо́ (*дѣла*). **W głębi morza,** въ морско́й глубинѣ, на днѣ мо́ря, въ морско́й пучи́нѣ. **W głąb' wpaść, wskoczyć,** упа́сть въ про́пасть. **W głębi sceny,** во глубинѣ сце́ны.

Głąbiasty, Głąbisty, стебелькова́тый, стебли́стый.

Glądać, смотрѣ́ть, глядѣ́ть.

Gładki, гла́дкій, ро́вный, пла́вный, теку́чій; || хощёный, полиро́ванный. **Atłas gładki,** гла́дкій атла́съ. **Powierzchnia gładka,** гла́дкая, ро́вная пове́рхность. **Płótno gładkie,** ро́вное, гла́дкое полотно́. **Papier gładki,** гла́дкая бума́га. **Płeć gładka,** нѣ́жное тѣ́ло, нѣ́жная ко́жа. **Wino gładkie,** лёгкое вино́. **Wymowa gładka,** непринуждённое краснорѣ́чіе. **Pendzel gładki,** лёгкая, свобо́дная кисть. **Gładki styl,** прія́тный, изя́щный слогъ. **Gładka twarz,** прія́тное лицо́.

Gładko, гла́дко, ро́вно; || ло́вко, легко́, пла́вно, прія́тно. **Suknia gładko leży na nim,** пла́тье гла́дко сиди́тъ на нёмъ. **Gładko pisać,** учти́во, вѣ́жливо, краси́во писа́ть. **Gładko się wywinął,** онъ ло́вко вы́вернулся (*изъ затрудне́нія*). **Umié gładko skłamać,** ло́вко умѣ́етъ солга́ть. **Gładko mu to idzie,** э́то ему́ хорошо́ удаётся, онъ легко́ это дѣ́лаетъ. **To wino gładko się pije,** э́то вино́ пьётся съ прія́тностію.

Gładkobrzmiący, сладкогла́сный, благозву́чный, краснорѣ́чивый.

Gładkomówność, -ści, *ж.* краснорѣ́чіе, сладкорѣ́чіе, витійство.

Gładkomówny, рѣчи́стый, говорли́вый, краснорѣ́чивый.

Gładkość, -ści, *ж.* гла́дкость, лоскъ, ро́вность, нѣ́жность, мя́гкость; || прія́тность. **Gładkość szkła,** гла́дкость стекла́. **Gładkość mowy,** прія́тность языка́. **Gładkość twarzy,** прія́тность лица́.

Gładnąć, дѣ́латься, станови́ться гла́дкимъ.

Gładycz, -a, *м.* сквозня́нка, стеклу́шка (*крылоно́гій моллю́скъ*); || *Област.* горшо́къ для сливáнія молокá.

Gładysz, -a, *м.* глáдышъ, доро́дный и стáтный мужчи́на.

Gładyszka, -i, *ж.* красо́тка, милáшка.

Gładzenie, -a, *ср.* глáженіе, полировáніе, лощéніе.

Gładzić, глáдить, заглáживать, разглáживать, выглáживать; || полировáть, лощи́ть. **Gładzić się**, полировáться, лощи́ться; || * наряжáться, украшáться.

Gładziciel, -a, *м.* полиро́вщикъ, гладильщикъ.

Gładzieć, *см.* **Gładnąć**.

Gładziucho, **Gładziutko**, **Gładziuteńko**, **Gładziusieńko**, **Gładziuchny** и т. д., *см.* **Gładki**, **Gładko**.

Gładzony, лощёный.

Glan, *см.* **Glon**.

Glanc, **Glans**, -u, *м.* гля́нецъ, лоскъ, блескъ.

Glancować, **Glansować**, лощи́ть, полировáть; || *Живоп.* гласировáть; || *Фабр.* глянцовáть, наводи́ть гля́нецъ (*на ткáни*).

Glancowanie, **Glansowanie**, -a, *ср.* лощéніе, полировáніе.

Glancowany, **Glansowany**, лощёный, глянцови́тый.

Glancownik, **Glansownik**, -a, *м.* лощи́льщикъ.

Glancowność, **Glansowność**, -ści, *ср.* глянцови́тость.

Glancowny, свѣтя́щійся, блестя́щій, глянцови́тый.

Głaskać, ласкáть, глáдить; || льстить, ласкáтельствовать; || потво́рствовать. **Głaskać pod włos**, ласкáть про́тивъ шéрсти.

Głaskacz, -a, *м.* ласкáтель, льстецъ.

Głaskanie, -a, *ср.* ласкáніе, поглáживаніе рукóю.

Głaskliwy, лáсковый, лю́бящій лáски.

Glaskopf (Błyszcz żelaza), *Горн.* желѣ́зный блескъ.

Glaz, **Glazur**, -u, *м.* фини́фть, эмáль (*на метáллахъ*); || поли́ва, муравá, глазу́рь (*на фарфо́рѣ, фая́нсѣ*); || глазу́рь (*на зубахъ*).

Glaż, -a, *м. Горн.* балу́нъ.

Głaz, -u, *м.* кáмень, песчáникъ, песчáный кáмень; || точи́льный кáмень.

Głazik, -a, *м.* кремéнь, голы́шъ, булы́жникъ. **Głazik probierski**, проби́рный осёлокъ.

Głazołomny, каменоло́мный.

Głazować, мости́ть, выстилáть кáмнемъ.

Głazowaty, камени́стый.

Glazurować, глазу́рить, мурáвить (*посу́ду*).

Gleba, -y, *ж.* землá; || по́ле, ни́ва.

Głębia, -bi, *ж.* глубинá, глубь; || пучи́на; || * среди́на.

Głębić углубля́ть.

Głębieć, пускáть стéбли, идти́ въ ко́чни; || завивáться.

Głębiej, глу́бже.

Głębielisko, -a, *ср.* болóто, то́пкое мѣ́сто.

Głębik, -a, *м.* пискáрь, пескáрь, колбá (*ры́ба*).

Głębina, **Głębizna**, -y, *ж.* глубинá.

Głęboki, глубо́кій; || глубокомы́сленный.

Głęboko, глубо́ко; || глубокомы́сленно.

Głębokomyślność, -ści, *ж.* глубокомы́сліе.

Głębokomyślny, глубокомы́сленный.

Głębokość, -ści, *ж.* глубинá, глубь; || глубо́кость (*мы́сли, знáнія*).

Glegot, **Glegotać**, **Glegotanie**, **Glegotka**, *см.* **Klekot**, **Klekotać**, **Klekotanie**, **Klekotka**.

Glej, -u, *м.* жи́рная гли́на.

Glejt, -u, *м.* про́пускъ, пропускно́й *и́ли* охрáнный листъ, опáсная грáмота, *См.* **Glid**.

Gleń, *см.* **Glon**.

Glif, -u, *м. Стол.* коро́бка; отко́сы въ стѣнѣ́ для дверéй *и́ли* о́конъ.

Glin, -u, *м. Хим.* гли́ній, глинозёмъ.

Glina, -y, *ж.* гли́на.

Gliniany, гли́няный.

Gliniarnia, -i, *ж.* гли́нница.

Gliniasty, гли́нистый.

Glinka, -i, *ж.* бо́люсъ, жи́рная гли́на, печáтная гли́на;—**ciesielska**, вапъ, крáсная землá, крáсный мѣлъ *и́ли* карандáшъ.

Glinki, -nek, *мн.* глинокóпня, гли́нница, гли́нище.

Glinny, **Glijowaty**, *см.* **Gliniasty**.

Glista, -y, *ж.* глистá. **Glista tasiemkowa**, **serdeczna**, плóская, лéнточная глистá; — **ziemna**, дождевóй червь, землянóй червь.

Glistnik, -a, *м. Апт.* цытвáрное сѣ́мя. *См.* **Cytwar**.

Glistomorny, *Мед.* глистогóнный.

Glit, *см.* **Glut**.

Glob, -u, *м.* шаръ, земнóй шаръ, глóбусъ.

Głobić, сжать, сжимáть, дави́ть, тѣсни́ть.

Głód, -odu, *м.* гóлодъ.

Głodek, -dka, *м. Бот.* сухорéбрица.

Głodnie, **Głodno**, гóлодно.

Głodnieć, голодáть.

Głodny, голóдный.

Głodzić (kogo), мори́ть гóлодомъ, заставля́ть голодáть.

Głóg, -ogu, *м. Бот.* боя́рышникъ (*деревцо́*), шипóвникъ, я́года шипóвника. *См.* **Cierń**.

Głogotać, клокотáть.

Głogowiec, -wca, *м.* дневнáя бáбочка, мотылёкъ.

Głogowy, шипкóвый.

Glon, **Glan**, -u, **Gleń**, -nia, *м.* (*уменьш.* **Glonek**, -nka), гли́нистая землá, сугли́нокъ.

Głonówka, -i, *ж. Зоол.* водянóй паучóкъ

Głos, -u, *м.* го́лосъ, гласъ; || го́лосъ, со́вѣтъ; || * го́лосъ, мнѣніе. **Prosić o głos**, тре́бовать сло́ва, тре́бовать быть вы́слушаннымъ. **Podnieść, spuścić głos**, подня́ть, поня́зить тонъ. **Puścić głos**, распусти́ть слухъ, молву́.

Głosek, -sku, *м.* голосо́къ.

Głosić, разглаша́ть, провозглаша́ть.

Głosiciel, -a, *м.* глаша́тый, возглаша́тель, провозвѣ́стникъ, вѣстовщи́къ, вѣ́стникъ.

Głosicielka, -i, *ж.* возвѣсти́тельница, провозвѣ́стница, вѣстовщи́ца, вѣ́стница.

Głosisty, голоси́стый; || зву́чный, гро́мкій.

Głoska, -i, *ж.* бу́ква, ли́тера.

Głośliwy, зво́нкій, гро́мкій; || шу́мный.

Głośnia, -i, *ж. Анат.* горта́нное отвѐрстіе.

Głośno, гро́мко, зву́чно, зво́нко; || вня́тно, я́вственно, вслухъ; || я́вно, громогла́сно. **Głośno czytać**, чита́ть вслухъ, гро́мко. **Głośno się śmiać**, гро́мко смѣ́яться. **Głośno co wyznawać**, я́вно, откры́то въ чѣмъ сознава́ться. **Oświadczyć się głośno za kim**, выска́зываться за кого́, принима́ть чью сто́рону, объявля́ть себя́ на чьей сторонѣ.

Głośność, -ści, *ж.* гро́мкость, зву́чность; || изве́стность, гла́сность, знамени́тость; || я́вность. **Zyskać głośność**, пріобрѣсти́ знамени́тость, сдѣ́латься знамени́тымъ. **Głośność zdarzenia**, общеизвѣ́стность происше́ствія.

Głośny, гро́мкій, зво́нкій, зву́чный, зы́чный; || вня́тный, я́вственный; || я́вный; || громогла́сный; || знамени́тый, общеизвѣ́стный. **Głośna licytacja**, изу́стные торги́.

Głosować, подава́ть го́лосъ, подава́ть мнѣ́ніе, голосова́ть, вотирова́ть, постановля́ть, опредѣля́ть, рѣша́ть. **Głosować za kim, przeciw komu**, подава́ть го́лосъ за кого́, про́тивъ кого́.

Głosowanie, -a, *ср.* подава́ніе, пода́ча го́лоса, балотирова́ніе, балотиро́вка. **Wezwać do głosowania (nad czém)**, **dać co pod głosowanie**, предложи́ть балотиро́вку.

Głosowy, голосово́й.

Głosujący, подающій го́лосъ (*при выборахъ*).

Głot, *см.* **Głut**.

Głowa, -y, *ж.* голова́; || глава́, нача́льникъ; || верши́на, верху́шка. **Spaść głową na dół**, упа́сть головою́ внизъ. **Trupia głowa**, че́реп мертвеца́. **O to mię głowa nie boli**, объ э́томъ я не забо́чусь. * **Mieć dobrze w głowie**, быть у́мнымъ. * **Ma dobrze w głowie**, у него́ хорошо́ голова́ устро́ена, онъ умёнъ. **Sąd o głowie**, уголо́вный проце́съ. **Na głowę nieprzyjaciela pobić**, разби́ть непрія́теля на́ голову. **Przegrali na głowę**, они разби́ты на́ голову. **Skoczył do głowy po rozum**, схвати́лся за у́мъ. **Moja w tém głowa**, э́то уже́ моя́ забо́та, э́то уже́ моё де́ло. **Nic nie może powiedzieć z głowy**, онъ ничего́ не мо́жетъ сказа́ть самъ отъ себя́. *Послов.* **Mądréj głowie dość na słowie**, у́мному свѣ́сни, а у́мный смы́слитъ. **Podatek od głowy**, погло́вная по́дать. **Głowa za głowę**, мѣ́на безъ прида́чи, у́хо на́ ухо. *Архит.* **Głowa u słupa, kapitél**. **Głowa makowa**, ма́ковая голо́вка, ма́ковка. **Głowa od szpilki**, була́вочная голо́вка. *Горн.* **Głowa, przód młota**, затылокъ, передъ молотови́ща. **Głowa kościoła**, глава́ це́ркви. **Cesarz jest głową państwa**, импера́торъ глава́ государ́ства. **Był głową tego przedsięwzięcia**, онъ былъ распоряди́телемъ э́того предпрія́тія. **Długo Wenecja była głową handlu i bogactw**, Вене́ція до́лго была́ це́нтромъ торго́вли и бога́тствъ. **Położyć co w głowy**, положи́ть что́ по́дъ головы. **Usiadłem w głowach jego**, я сѣ́лъ у его́ изголо́вья. **Podług ilości głów**, погло́вно.

Głowacieć, кочани́ться (*о капустѣ*).

Głowacz, -a, *м. Зоол.* голова́чъ, бычёкъ (*рыба*); || водяна́я я́щерица; || больша́я щу́ка, *см.* **Cwik**. *Бот.* **Głowacze, Głowaczki**, *мн.* мате́рка, ма́тка.

Głowaczasty, голо́вчатый, кочанный.

Głowczyna, Głowczyzna, -y, *ж.* пе́ня, де́нежный штра́фъ, кото́рый въ дре́вности плати́ла по́льская шля́хта за убі́йство крестья́нина; || уголо́вщина.

Głoweczka, -i, *ж.* голо́вка, голо́вушка.

Głowi, головно́й.

Głowiasty, голо́вчатый, кача́нный.

Głowienka, -i, *ж.* ма́ленькій клино́къ шпа́ги; || ружейный ство́ликъ; || голове́шка; || *Бот.* **Głowienki**, *мн.* горля́нка, черёмха.

Głowina, -y, *ж.* бѣ́дная, несча́стная голова́.

Głowisty, голова́стый, голо́вчатый.

Głowizna, -y, *ж.* голова́, башка́. **Pusta głowizna**, пуста́я башка́; || свиная голова́; || головизна (*рыбы*); || *Анат.* ло́дыга.

Główka, -i, *ж.* голо́вка. **Ładna główka**, хоро́шенькая голо́вка; || **Główka kapusty**, голо́вка капу́сты; || *Анат.* пле́шка, голо́вка; || *Бот.* коро́бочка; || **Główka świętego Jana**, бѣльцы (*растеніе*); || **Główki kokosze**, *мн.* сла́дкая дя́тлина.

Główkorodny, *Бот.* луковицено́сный.

Główkowaty, *Бот.* луковицевидный.

Głowkowy, *Бот.* лу́ковичный, голо́вчатый.

Głownia, -i, *ж.* головня́, головеш́ка. **Głownią a mieczem kraj pustoszyć**, огнёмъ и мечёмъ опустоша́ть край; || стержень (*у стола́*); клино́къ (*шпаги*), лезвіе (*ножа́*); || ду́ло, стволъ (*у ружья́*).

Głównie, гла́внымъ о́бразомъ, главне́йше, особли́во, пре́жде-всего́. **Głównie dowodzący**, главнокома́ндующій.

Głównozarządzający, **-ego**, *м.* главноуправля́ющій.

Główny, гла́вный, основно́й. **Główne miasto**, гла́вный го́родъ, столи́ца. *Муз.* **Ton główny**, основно́й тонъ. *Устар.* **Główna miara**, ука́зная ме́ра.

Gloza, **-y**, *ж.* толкова́ніе, изъясне́ніе. **Gloza marginesowa**, вы́носка *или* заме́тка на поля́хъ (*книги, рукописи*).

Glozna, **-y**, *ж. Анат.* ходы́га.

Glucyn, **Beryl**, **-u**, *м. Хим.* гли́цій (*металлъ*).

Głuchnąć, глохнуть.

Głucho, глу́хо, неявственно.

Głuchoniemy, глухонѣмо́й.

Głuchość, **-ści**, **Głuchota**, **-y**, *ж.* глухота́.

Głuchowaty, глухова́тый.

Głuchy, глухо́й.

Głukać, ворча́ть, бурча́ть. **Głuka mu w brzuchu**, у него́ бурчи́тъ въ животѣ.

Głukanie, **-a**, *ср.* бурча́ніе, ворча́ніе.

Głupawo, **Głupowato**, глупова́то.

Głupawość, **Głupowatość**, **-ści**, *ж.* глупова́тость, дура́чество.

Głupawy, **Głupowaty**, глупова́тый, дура́цкій.

Głupek, **-pka**, *м.* дурачёкъ.

Głupi, глу́пый. **Głupi jak bót**, глупъ какъ про́бка. **Nie głupim!** не такой я дура́къ!

Głupiec, **-pca**, *м.* глупе́цъ.

Głupieć, глупѣть, становиться глу́пымъ

Głupio, глу́по.

Głupiuchno, **Głupiutko**, **Głupiusieńko**, **Głupiuteńko**, соверше́нно глу́по, чрезвыча́йно глу́по.

Głupiuchny, **Głupiutki**, **Głupiusieńki**, **Głupiuteńki**, глупёхонькій, соверше́нно глу́пый.

Głupka, **-i**, *ж.* ду́рочка.

Głupość, **-ści**, *ж. см.* **Głupstwo**.

Głupowaciеć, глупѣть, дурѣть.

Głupowatość, **-ści**, *ж.* **Głupowaty**, *см.* **Głupawość**, **Głupawy**.

Głupstwo, **-a**, *ср.* глу́пость, дура́чество.

Głuptak, **-a**, *м.* родъ пеликана́ (*птица*).

Głuptas, **-a**, *м.* о́лухъ, болва́нъ.

Głuptawość, **-ści**, *ж.* **Głupawość**.

Głuptawy, *см.* **Głupawy**.

Głuszec, **-szca**, *м.* глухарь, глухо́й те́теревъ (*птица*).

Głuszeć, *см.* **Głuchnąć**.

Głuszyć, заглушать.

Głut, **-a**, *м.* ружёйный зара́дъ; || возгря́, сопля́; || сашъ (*у лошади*).

Gluzować, *Устар.* изгля́живать, изгля́дить, *см.* **Wygluzować**.

Gmach, **-u**, *м.* зда́ніе, строе́ніе; || громада.

Gmaszysty, огро́мный, грома́дный.

Gmatwać, запу́тывать; || смуща́ть, приводи́ть въ замѣша́тельство, сбива́ть съ то́лку (*кого*), *см.* **Plątać**.

Gmatwanina, **-y**, *ж.* пу́таница, запу́танность, замѣша́тельство.

Gmérać, **Gmyrać**, ры́ться, копа́ться, ша́рить; || разъи́скивать, лома́ть надъ чѣмъ го́лову, находи́ть въ чёмъ либо то́нкости. **Gmérać w książkach**, ры́ться, копа́ться въ кни́гахъ. **Gmérać w języku**, разбира́ть то́нкости языка́. **Gmérać w tajemnicach bożych**, вника́ть въ божественныя та́йны.

Gméracz, **-a**, *м.* изыска́тель, изсле́дователь.

Gméranie, **-a**, *ср.* изыска́ніе, изсле́дованіе.

Gméranina, **-y**, *ж.* копотли́вость, ме́лочность.

Gmin, **-u**, *м.* наро́дъ; || просто́й наро́дъ, чернь; || * толпа́, мно́жество.

Gmina, **-y**, *ж.* о́бщина, о́бщество, міръ; * гми́на; || се́льское о́бщество, се́льскій міръ; || во́лость. **Wójt gminy**, гми́нный войтъ.

Gminnie, простонаро́дно; || по́шло, плоско.

Gminność, **-ści**, *ж.* простота́, по́шлость, ни́зость, плоскость. **Gminność wysłowienia**, по́шлое, площадно́е выраже́ніе.

Gminny, **-ego**, *м.* (*въ древней Польшѣ*), представи́тель горожа́нъ.

Gminny, наро́дный, простонаро́дный; || о́бщинный, обще́ственный, се́льскій; || гми́нный, волостно́й. **Sąd gminny**, гми́нный, волостно́й судъ.

Gminowładnie, демократи́чески.

Gminowładny, демократи́ческій.

Gminowładzca, **-y**, *м.* демаго́гъ, возмути́тель; || предводи́тель наро́дной па́ртіи.

Gminowładztwo, **-a**, *ср.* демокра́тія, наро́дное правле́ніе.

Gnać, гнать, выгоня́ть.

Gnat, **-a**, *м.* (*Уменьш.* **Gnacik**, **Gnatek**), го́лая, изсо́хшая кость. **Sterczą mu kości**, онъ такъ исхуда́лъ, что у него́ торча́ть ко́сти.

Gnębić, угнета́ть, пресле́довать, притѣсня́ть.

Gnera, **-y**, *м.* скря́га.

Gniadosz, **-a**, *м.* гнѣдко́, гнѣда́я ло́шадь.

Gniady, гнѣдо́й.

Gniazdeczko, **-a**, *ср.* гнѣздышко.

Gniazdo, **-a**, *ср.* гнѣздо́; || вы́сѣдъ; || родъ, поро́да, отро́дье, семья́, семе́йство; || скопище, расса́дникъ; || ло́говище, ло́гово, берло́га; || гнѣзди́лище. **Gniazdo sobie słać**, вить гнѣздо́. **Gniazdo orła**, орли́ное гнѣздо́. **Pies dobrego gniazda**, соба́ка хоро́шей поро́ды. **Wziął żonę z dobrego gniazda**, взялъ жену́ изъ хоро́шаго семе́йства. **Z królewskiego jest gniazda**; онъ изъ королевскаго до́ма, ро́да. *Посл.* **dobrego gniazda dobre plemię**, я́блочко отъ я́блони *или* отъ де́рева не далёко откати́тся. **Całe gniazdo licha wartę**, цѣлое племя никуда́ не годи́тся, ни къ чо́рту не годи́тся. **Całego tego gniazda nienawidzę**, ненави́жу всѣ э́то отро́дье.

Ateny były gniazdem nauk i sztuk, Аѳины бы́ли равса́дникомъ нау́къ и искусствъ. **Gniazdo niedźwiedzi,** медвѣжья берло́га. **Gniazdo wężów,** гнѣзди́лище змѣй. *Бот.* **Gniazdo koralowe,** *см.* **Glistnik morski.**

Gniazdosz -a, Gniazdowiec, -wca, *м.* гнѣзда́рь (*въ соколи́номъ ги́здѣ*); || * домосѣдъ.

Gniazdowy, гнѣздово́й; || родно́й, роди́мый.

Gnić, гнить.

Gnicie, -a, *ср.* гніе́ніе.

Gnida, -y, *ж.* гни́да.

Gnidosz, -a, *м. Бот.* вши́вая трава́, вшивѣ́ца, шелуди́вникъ.

Gnidowy, Gnidzisty, гни́дный.

Gniecenie, -a, *ср.* щемле́ніе, давле́ніе; || *Горн.* прессова́ніе.

Gnieść, гнести́, выжима́ть, жать, дави́ть, тѣсни́ть, мѣси́ть. **Gnieść cytrynę,** выжима́ть лимо́нъ. **Trzewik mię gniecie,** башма́къ жметъ мнѣ но́гу. **Gnieść ciasto,** мѣси́ть тѣсто. **Ciężki go smutek gniecie,** его гнетётъ ти́жкое го́ре. **Gnieść karki nieprzyjaciół,** тѣсни́ть непрія́телей, преслѣ́довать непріятелей по пята́мъ. || **Gnieść się,** жа́ться, прижима́ться, тѣсни́ться. **Gnieść się z czém,** до́лго вози́ться съ чѣмъ. **Już rok jak się gniecie z tém dziełem,** ужъ годъ какъ онъ во́зится съ э́тимъ дѣ́ломъ.

Gniew, -u, *м.* гнѣвъ, се́рдце, я́рость. **Powiédział to, zrobił to w gniewie,** онъ э́то сказа́лъ, сдѣ́лалъ въ гнѣвѣ, въ серда́хъ. **Mieć gniew do kogo, na kogo,** серди́ться на кого́, гнѣваться. **Gniew w sercu warzyć,** пита́ть зло́бу на кого́.

Gniewać, гнѣви́ть, серди́ть, раздража́ть. || **Gniewać się,** гнѣваться, серди́ться. **Gniewać się o co,** серди́ться за что́. **Gniewać się na kogo,** серди́ться на кого́. **Gniewać się z kim,** быть съ кѣмъ въ ссо́рѣ, ссо́риться.

Gniewanie, -a, *ср.* возбужде́ніе гнѣва. **Gniewanie się,** гнѣвъ, ссо́ра.

Gniewliwie, *Нар.* гнѣвли́во, въ сердца́хъ.

Gniewliwość, -ści, *ж.* скло́нность къ гнѣву, запа́льчивость, раздражи́тельность.

Gniewliwy, серди́тый, гнѣвли́вый, запа́льчивый, вспы́льчивый, раздражи́тельный.

Gniewno, гнѣ́вно, серди́то. **Gniewno mi (jest),** мнѣ доса́дно. **Gniewno mi było porzucić go,** мнѣ бы́ло доса́дно оста́вить его́.

Gniewność, -ści, *ж.* гнѣвли́вость, вспы́льчивость.

Gniewny, гнѣ́вный, серди́тый.

Gniewosz, -a, *м.* раздражи́тельный, вспы́льчивый человѣ́къ.

Gnieżdżenie się, -nia się, *ср.* высиживаніе птенцо́въ, сиде́ніе на я́йцахъ.

Gnieździć, питáть, таи́ть. Gnieździć nienawiść w sercu, пита́ть не́нависть въ се́рдцѣ. || **Gnieździć się,** гнѣзди́ться, вить гнѣздо́; || вселя́ться (*во что́*), забра́ться (*куда́*).

Gnieździsty, напо́лненный гнѣ́здами.

Gnilec, -lca, *м. Мед.* цынга́, цынго́тная болѣзнь, скорбу́тъ, *см.* **Szkorbut.**

Gnilizna, -y, *ж. см.* **Zgnilizna.**

Gniłka, -i, *ж.* гнилу́шка, гнилу́ха.

Gniłny, гнилова́тый.

Gniłość, -ści, *ж.* гніе́ніе, гни́лость.

Gniły, *см.* **Zgniły.**

Gniotek, -tka, *м.* **Gniotka, -i,** *ж.* лепёшка съ ма́комъ и мёдомъ; || медли́тель, *м.*, -ница, *ж.* копоту́нъ, копу́нъ, *м.* -у́нья; *ж.* ||**Gniotka,** нату́га (**Silenie się**).

Gnoić, гноить; || унавóживать.

Gnoisty, гнои́стый, навóзный.

Gnój, -oju, *м.* гной; || навóзъ, назёмъ, удобре́ніе; || ку́ча навóзу, соръ, дрянь, грязь; || **Gnój uszny,** сѣра въ ушáхъ. **Gnój oczny,** главно́й гной, *см.* **Ropa.**

Gnojkostwo, -a, *ср.* нера́шество, неопря́тность.

Gnojnica, -y, *ж.* помóйная я́ма, помóйникъ, помóйница; || *Бот.* земляно́е ма́сло, возгри́ца, дрожа́лка.

Gnojnik, -a, *м.* прокаже́нный; || навóзная ку́ча; || пога́нка, навóзный грибъ.

Gnojny, гнóйный, гнои́стый, навóзный. **Gnojne nosidło,** навóзныя носи́лки. **Gnojny wóz,** навóзная телѣга. **Gnojne widły,** навóзныя ви́лы. **Gnojna woda,** навóзная жи́жа, тукъ, назёмъ, *см.* **Gnojówka.**

Gnojowisko, -a, *ср.* навóзная ку́ча, навóзная я́ма.

Gnojówka, -i, *ж. см.* **Gnojny;** || **Gnojówki, -wek,** *мн.* бóковыя до́ски у навóзной телѣги.

Gnojownik, -a, *м.* вóзчикъ навóза, навóзникъ.

Gnojowy, навóзный.

Gnojstwo, -a, *ср. см.* **Gnojkostwo.**

Gnuś, -a, *м.* лѣни́вецъ, трусъ, туней́децъ.

Gnuśliwie, *см.* **Gnuśnie.**

Gnuśliwość, -ści, *ж.* лѣность, тунея́дство.

Gnuśliwy, лѣни́вый, неповоро́тливый, ва́лый.

Gnuśnie, ва́ло, лѣни́во; || трусли́во, по́дло, ни́зко.

Gnuśnieć, лѣни́ться, безде́льничать, опуска́ться.

Gnuśnik, -a, *м.* лѣнта́й, безде́льникъ.

Gnuśno, Gnuśnie, лѣни́во, пра́здно. **Żyć gnuśnie,** вести́ пра́здную, лѣни́вую жизнь.

Gnuśność, -ści, *ж.* лѣность, лѣнь, пра́здность, шалбе́рство.

Gnuśny, лѣни́вый, пра́здный; || ни́зкій, по́длый.

Gnyp, -a, *м. Сапож.* рѣза́къ, крива́й ножъ.

Gocki, готи́ческій; || стари́нный. **Pismo gockie,** готи́ческій шри́фтъ; || *Архит.* готи́ческій родъ.

Godło, -a, *ср.* знакъ, сигна́лъ; || зна́меніе; || предзнаменова́ніе; || эмбле́ма, си́мволъ; || атрибу́тъ, при́знакъ; || деви́зъ, кра́ткое изрече́ніе; || люби́мая погово́рка.

Godnie, Godno, досто́йно, достодо́лжно.

Godność, -ści, *ж.* досто́инство, вели́чіе; || ва́жность; || санъ, вы́сшая до́лжность; || фами́лія, про́звище. **Mówić z godnością**, говори́ть съ досто́инствомъ, **Wysokie godności piastować**, исполня́ть, занима́ть вы́сшія до́лжности. **Jak godność Pańska?** съ кѣмъ имѣ́ю честь говори́ть? **Jak się Pan nazywasz?** какъ ва́ша фами́лія, какъ вы называ́етесь?

Godnostka, -i, *ж.* малова́жная заслу́га, малова́жное досто́инство; || посре́дственность.

Godny, досто́йный; || че́стный, благоро́дный; || досто́йный уваже́нія.

Godowanie, -a, *ср.* пирова́ніе, пи́ршество; || по́дчиваніе, угоще́ніе.

Godować, пирова́ть, бра́жничать; || по́дчивать, угоща́ть.

Godownik, -a, *м.* хлѣбосо́лъ; || задаю́щій пиръ; || гость, собесѣ́дникъ, собуты́льникъ.

Godowny, Godowy, пи́ршественный, бра́чный, сва́дебный.

Gody, -ów, *мн.* пиръ, сва́дебный пиръ, пра́зднество, Рожде́ственскій пра́здникъ. **Gody wyprawiać**, справля́ть сва́дьбу. *Посл.* **Dziś gody, jutro głody**, сего́-дня пиру́шка, за́втра голоду́шка

Godzenie, -nia, *ср.* снаро́вка, прицѣ́ливаніе; || нанима́ніе (*слу́ги*); || угово́ръ.

Godzić, соглаша́ть, примиря́ть; **godzić kogo z kim**, нанима́ть (*слу́гу*); догова́риваться, усло́вливаться съ кѣмъ. **Godzić strony**, мири́ть, соглаша́ть сто́роны. **Godzić kogo czém**, уда́рить кого́ чѣмъ. **Godzić na kogo**, зама́хиваться. **Godzić na co**, мѣ́тить во что́, стреми́ться къ чему́, замышля́ть. **Godzić się z kim**, догова́риваться, усло́вливаться; || соглаша́ться, мири́ться. **Dzieci kłócą się i godzą dziesięć razy na dzień**, дѣ́ти ссо́рятся и де́сять разъ въ день мири́тся. **Godzić się czemu, do czego**, годи́ться, быть го́днымъ. **Nie godzi się do wojny**, онъ не годи́тся на войну́.

Godziciel, -a, *м*, примири́тель.

Godzicielka, -i, *ж.* примири́тельница.

Gofry, -ów, *мн.* ва́фли, *см.* **Andrót**.

Gogołka, -i, *ж.* за́вязь плода́, заро́дышъ, голо́вка.

Goić, заживля́ть (*ра́ну*), излѐчивать. **Goić się**, заживáть, затя́гиваться. **Rana się goi**, ра́на заживáетъ, затя́гивается.

Gojenie, -a, **Gojenie się**, *ср.* лече́ніе, излече́ніе.

Goisty, заживля́емый.

Gołąb', -ębia, *м.* го́лубь;—**czubaty**, хохла́тый го́лубь, козы́рный го́лубь,—**garłacz**, зоба́стый го́лубь.

Gołąbek, -bka, *м.* голубо́къ; || *Бот.* волну́ха, волжа́нка (*грибъ*).

Gołąbię, -cia, **Gołąbiątko**, -tka, *ср.* голубёнокъ, голубо́чекъ.

Gołąbka, -i, **Gołębica**, -y, *ж.* голу́бка, голуби́ца.

Golanka, -i, *ж. см.* **Gogołka, Gałuszka**.

Golarnia, -ni, *ж.* цыру́льня.

Golarski, цыру́льничій.

Golarz, -a, *м.* цыру́льникъ, брадобрѣ́й.

Gołębi, голуби́ный.

Gołębiarz, -a, *м*, голубя́тникъ, люби́тель голубе́й.

Gołębiarka, -i, *ж.* голубя́тница, занима́ющаяся разведе́ніемъ голубе́й.

Gołębica, *см.* **Gołąbka**.

Gołębiczka, -i, *ж.* молода́я голу́бка, са́мка го́лубя.

Gołębiczy, голуби́ный.

Gołębię, -ęcia, *ср.* голубо́къ.

Gołębieniec, Gołębiniec, -ńca, **Gołębnik**, -a, *м.* голубя́тня.

Golec, -lca, *м.* голы́шъ, бѣдня́къ.

Goleć, плѣши́вѣть, голѣ́ть, оголѣ́ть.

Gołek, -łka, *м. см.* **Golec**.

Goleń, -ni, *ж.* го́лень; || **Goleń złota, srebra**, слито́къ зо́лота, серебра́.

Golenie, -a, *ср.* бритьё.

Goleniec, -ńca, *м.* молокосо́съ.

Goleniowy, колѣ́нный. *Анат.* **Czaszka goleniowa**, колѣ́нная ча́шка.

Golf, -u, *м.* зали́въ, лима́нъ.

Gołgotać, кулдыка́ть (*объ индюкѣ*).

Goliacki, гига́нтскій, исполи́нскій.

Goliasz, Goliat, -a, *м.* велика́нъ, гига́нтъ, исполи́нъ.

Golibroda, -y, *м.* брадобрѣ́й, цыру́льникъ.

Golić, брить бо́роду; || стричь (*ове́цъ*); || * тяну́ть, попива́ть (*вино́*). — **Golić się**, бри́ться.

Golizna, -y, *ж.* пусто́е, незасѣ́янное мѣ́сто; || голь, нищета́, убо́жество.

Gołka, Gółka, -i, *ж.* го́лое тѣ́ло, за́дняя часть го́лаго тѣ́ла; || пшени́ца, имѣ́ющая коло́сья безъ осте́й; || **gołka, gułka muzyczna**, цѣ́лая но́та; || (*въ карт. игрѣ*) бубно́вая осмёрка.

Golnąć, уда́рить, хвати́ть, тре́снуть кого́; || вы́пить одни́мъ ра́зомъ, хвати́ть.

Goło, го́ло, нагишо́мъ. **Goło być**, быть го́лымъ. **Goło koło niego**, у него́ нѣтъ ни гроша́.

Gołobrody, безборо́дный, обри́тый.

Gołocić, обнажа́ть, отнима́ть, лиша́ть.

Gołogłów, -owa, *м*, плѣши́вый, лы́сый, плѣша́къ, плѣши́вецъ; || *Зоол.* вахня́ (*ры́ба*).

Gołogon, голохво́стый.

Gołolednia, ni, **Gołoledź**, -i, *ж.* гололе́дица.

Gołość, -ści, *ж.* голь, нагота́, нищета́.

Gołosłowny, голосло́вный, бездоказа́тельный.

Gołota, -y, *ж.* голь, нищета́; || голя́къ, голы́шъ.

Gołowąs, -a, **Gołowąsy**, *м.* неимѣ́ющій усо́въ; || молокосо́съ.

Goluchny, Golutki, Golusieńki, Goluteńki, голёхонькій.

Goły, го́лый; || босо́й; || откры́тый, обнажённый. **Z gołą głową,** съ непокры́той, обнаже́нной голово́ю. **Pójść z kim na gołe łby,** схвати́ться съ кѣмъ въ рукопа́шный бой. **Gołe nogi,** босы́я но́ги. **Z gołemi rękami,** съ пусты́ми рука́ми. **Gołe pole,** чи́стое, незаро́сшее по́ле. **Goły papier,** чи́стая, неиспи́санная бума́га. *Посл.* **Goły jak święty turecki,** голъ какъ соко́лъ.

Gołysz, -a, *м.* голы́шъ, голя́къ.

Gomółka, -i, *ж.* (*Уменьш.* **Gomółeczka, -i,** *ж.*), каты́шъ, катышёкъ изъ творо́жнаго сы́ра.

Gomoły, обо́рванный, обло́манный; || тупо́й. **Drzewo gomołe,** безли́ственное де́рево. **Kłos gomoły,** го́лый ко́лосъ, неости́стый.

Gomon, -u, *м.* гамъ, шумъ споръ.

Gomonić się, шумѣ́ть, брани́ться, ссо́риться.

Gomonny, неугомо́нный, блажно́й, вздо́рливый.

Gon, -u, *м.* го́нка, тра́вля, охо́та; || **Bobrowy gon,** бобро́вая нора́.

Gońba, -y, *ж. см.* **Gonitwa.**

Gońca, -y, *м.* гоне́цъ; || охо́тникъ; || гони́тель; || го́нчая соба́ка.

Gonciany, го́нтовый. **Dach gonciany,** кры́ша покры́тая го́нтомъ.

Gonciarz, -a, *м.* гонтовщи́къ.

Gończy, го́нчій, бѣгово́й; || карусе́льный. **Zbroja gończa,** карусе́льное *или* тупо́е ору́жіе. **Gończy pies,** го́нчая соба́ка, *см.* **Ogar.**

Gonić, гнать, гоня́ть, догоня́ть; || добива́ться, домога́ться, гна́ться, гоня́ться; || бѣжа́ть, бѣ́гать, торопи́ться, спѣши́ть; || преслѣ́довать. **Gonić kogo, za kim,** преслѣ́довать кого́, гоня́ться за кѣ́мъ. **Odjechał, goń go,** онъ уѣ́халъ, догони́ его́. **Gonić nieprzyjaciela,** преслѣ́довать, гнать непрія́теля. **Gonić zająca,** гна́ться за за́йцемъ. **Gonić za sławą,** гоня́ться за сла́вою, иска́ть сла́вы. **Wiatr gonić,** бить баклу́ши, грани́ть ка́мни. **Gonić kogo do czego,** понука́ть кого́ къ чему́. **Gonić na ostre,** спо́рить, состяза́ться. **Gonić na co,** стреми́ться къ чему́. **Gonić na swoję zgubę,** стреми́ться къ свое́й поги́бели, иска́ть свое́й поги́бели. **Resztą gonić, ostatkiem gonić,** употребля́ть послѣ́днія сре́дства, добива́ть до оста́тка. **Gonić się z kim,** бѣ́гать съ кѣмъ вза́пуски, наперерывъ. **Gonić się za czém,** гоня́тся за чѣ́мъ, стреми́ться къ чему́.

Goniciel, -a, *м.* гони́тель, преслѣ́дователь.

Goniec, -ńca, *м.* гоне́цъ, ѣздово́й, верхово́й; || вѣ́стникъ, предвѣ́стникъ, предте́ча. **Gońce wiosny,** предвѣ́стники весны́.

Gonienie, -a, *ср.* преслѣ́дованіе, пого́ня.

Goniony, преслѣ́дуемый, гоня́емый. **Grać w gonionego,** бѣ́гать вза́пуски.

Gonitwa, -y, *ж.* ска́чка, бѣгъ; || риста́лище, по́прище. **Gonitwa na ostre,** бой на копья́хъ.

Gont, -a, *м.* гонтъ, гонти́на, драни́ца.

Gontal, -a, *м.* го́нтовый гвоздь.

Gontarz, -a, *м. см.* **Gonciarz.**

Gontowy, го́нтовый.

Góra, -y, *ж.* гора́; || верхъ; || черда́къ (*подъ кро́влею до́ма*). **Złote góry komu obiecywać,** сули́ть кому́ золоты́я го́ры. **Łańcuch gór, pasmo gór,** го́рный хребе́тъ. * **Spoglądać z góry na kogo,** смотрѣ́ть на кого́ свысока́. **Akcje bardzo poszły w górę,** а́кціи подняли́сь о́чень высо́ко. **Patrzeć w górę,** смотрѣ́ть вверхъ. **Napisz to u góry,** напиши́ э́то све́рху. **Odebrać rozkaz z góry,** получи́ть повелѣ́ніе свы́ше. **Iść w górę,** поднима́ться, возвыша́ться, итти́ вперёдъ. **Z góry na kogo wsiąść, powstać,** напа́сть, напусти́ться на кого́ свысока́, стро́го, суро́во. **Z górą mierzyć,** мѣ́рять съ изли́шкомъ, съ ве́рхомъ. **Trzysta rubli z górą,** три́ста рубле́й сли́шкомъ. **Ma lat pięćdziesiąt z górą,** ему́ сли́шкомъ пятьдеся́тъ лѣтъ, свы́ше, бо́лѣе пятидесяти́ лѣтъ. **Górę brać, wziąć, mieć (nad kim, nad czém),** превыша́ть, превозмога́ть кого́, бра́ть, одержа́ть верхъ надъ кѣ́мъ, надъ чѣ́мъ. **Górą nasi!** на́ши взя́ли верхъ! на́ши побѣди́ли! побѣ́да за на́ми! **Zacząć rzecz z góry,** нача́ть разска́зъ свысока́. **Czytaj z góry,** чита́й снача́ла. **Z góry zaliczyć,** заплати́ть вперёдъ. **Płacić z góry za rok,** плати́ть за́ годъ вперёдъ.

Gorąco, жа́рко; || горячо́, пы́лко, пла́менно, ре́вностно, усе́рдно. **Gorąco mi,** мнѣ жа́рко. **Gorąco mi w głowę,** у меня́ жаръ въ головѣ́, у меня́ гори́тъ голова́. **Gorąco kąpany,** пы́лкій, горя́чій, живо́й какъ ого́нь. **Gorąco chodzić za czém,** усе́рдно хлопота́ть о чёмъ. **Gorąco wziąć się do czego,** горячо́ взя́ться за что́. **Gorąco kochać,** пла́менно люби́ть. **Gorąco prosić kogo,** усе́рдно проси́ть кого́.

Gorąco, -a, *ср.* жаръ, зной.

Gorącokrwisty, имѣ́ющій горя́чую кровь.

Gorącość, -ści, *ж.* жа́ръ, пы́лъ, зно́й; || горя́чность, пы́лкость. **Gorącość słońca,** со́лнечный жаръ. **Gorącość serca,** серде́чная теплота́. **Gorącość młodzieńcza,** ю́ношескій жаръ, ю́ношеская горя́чность, пы́лкость.

Gorący, горя́чій; || жа́ркій, зно́йный; || пы́лкій, пла́менный; || * настоя́тельный, кра́йній, безотлага́тельный. **Dzień był bardzo gorący,** день бы́лъ о́чень жа́ркій. о́чень зно́йный. **Gorący piec,** горя́чая пе́чка. **Pić gorące, jeść gorące,** пи́ть горя́чее, ѣ́сть горя́чее. **Gorący koń,** горя́чая ло́шадь. **Charakter gorący,** пы́лкій хара́-

ктеръ. **Gorące życzenie,** пла́менное жела́ніе. **Gorąca miłość,** пла́менная любо́вь. **Gorące napoje,** горя́чіе напи́тки. **Gorący interes,** безотлага́тельное де́ло. **Pas gorący,** жа́ркій по́ясъ (*земл.*). **Złapać, zastać kogo na gorącym uczynku,** захвати́ть кого́ на са́момъ преступле́ніи, на ме́стѣ преступле́нія.

Gorączka, -i, *ж.* лихора́дка, горя́чка; || жа́ръ. **Gorączka ciągła,** продолжи́тельная лихора́дка. **Żółciowa gorączka,** жёлчная, воспали́тельная лихора́дка. **Zgniła gorączka,** гнилая горя́чка. **Gorączka trawiąca,** изнури́тельная лихора́дка. **Gorączka trzydniowa,** перемежа́ющая лихора́дка; || * **Gorączka, człowiek gorący,** горя́чка, горя́чій, вспы́льчивый челове́къ; || горя́чность, жаръ, вспы́льчивость.

Gorączkowy, горя́чешный, лихора́дочный.

Góral, -a, *м.* го́рецъ, го́рный, нагорный жи́тель.

Góralka, -i, *ж.* го́рная, нагорная жи́тельница.

Góralski, го́рный, нагорный. **Po góralsku,** по обычаю го́рныхъ жи́телей.

Gorczyca, -y, *ж. Бот.* горчи́чное се́мя; || горчи́ца.

Gorczycznik, -a, *м. Бот.* полева́я горчи́ца, ди́кая горчи́ца, сурепица.

Gorczyczny, горчи́чный.

Goreć, *см.* **Gorzeć.**

Gorejący, горю́чій, пы́лкій, пыла́ющій, пла́менный, пламенѣющій. **Wyobraźnia gorejąca,** пы́лкое, пла́менное воображе́ніе. **Głownia gorejąca,** пыла́ющая голове́шня. **Spojrzenia gorejące,** пла́менные взгля́ды. **Serce gorejące miłosierdziem,** се́рдце пламенѣющее милосе́рдіемъ.

Gorgolić się, Gorlić się, сѣтовать, ропта́ть, негодова́ть, брани́ть, жури́ть.

Górka, -i, *ж.* го́рка, приго́рокъ, бугоро́къ, хо́лмикъ.

Górkowatość, -ści, *ж.* гори́стость, холми́стость.

Gorlić, напѣва́ть, пѣть въ полго́лоса; || дѣлать тре́ли, пѣть съ тре́лями.

Gorliwie, усе́рдно, ре́вностно, неутоми́мо, неусы́пно.

Gorliwiec, -wca, *м.* побо́рникъ, ревни́тель.

Gorliwość, -ści, *ж.* усе́рдіе, ре́вность, рвéніе, стараніе, забо́тливость. **Gorliwość o dobro publiczne,** забо́тливость о всеобщемъ бла́гѣ. **Gorliwość o wiarę,** усе́рдіе къ вѣрѣ.

Gorliwy, усе́рдный, ре́вностный, стара́тельный, забо́тливый.

Górnica, -y, *ж.* за́дняя часть, (*телёнка, ди́кой козы*).

Górnictwo, -a, *ср.* го́рное де́ло, го́рное иску́сство, го́рное произво́дство; || рудоко́пня.

Górniczy, го́рный, горнозаво́дскій, рудоко́пный. **Prawo górnicze,** го́рный устáвъ, го́рное пра́во. **Urzędnik górniczy,** горнослужа́щій.

Górnik, -a, *м.* рудоко́пъ, горнораво́чій.

Górno, Górnie, высо́ко, возвы́шенно, надýто, напы́щенно. **Górno o sobie trzymać,** высоко́ о себѣ ду́мать. **Górnie mówić, pisać,** напы́щенно говори́ть, писа́ть. **To dla mnie za górno,** бто для меня́ слúшкомъ высóко, возвы́шенно.

Górnolotny, Górolotny, вы́спренній, вели́чественный, высокопа́рный, высоколета́ющій, пара́щій, возвы́шенный; || **Orzeł górolotny,** высóко пара́щій орёлъ. **Umysł górnolotny,** возвы́шенный духъ.

Górność, -ści, *ж.* возвы́шенность, вы́спренность, вели́чественность; || надме́нность, го́рдость, высокоме́ріе.

Górny, го́рный; || ге́рхній; || высо́кій, возвы́шенный; || высокопа́рный, надýтый. **Mieszkańcy górni,** го́рные жи́тели. **Górne piętro,** ве́рхній этáжъ. **Górny Szlązk,** Ве́рхняя Силе́зія. **Górny sąd,** вы́сшій судъ. **Górne myśli,** возвы́шенныя мы́сли. **Styl górny,** высокопа́рный, надýтый слогъ. **Górne wyrażenie,** надýтое выраже́ніе. **Lot górny,** возвышенный полётъ. **Pieczeń górna,** *см.* **Górnica.**

Górotwor, -u, *м.* го́рная поро́да.

Górować, возноси́ться, возвыша́ться, поднима́ться. *Банк.* повыша́ть (*фóнды*); || одéрживать верхъ, превосходи́ть, госпóдствовать; || *Астрон.* проходи́ть че́резъ меридіáнъ; || **Punkt górujący,** вы́сшая то́чка. **Od północy dwie wyniosłości górują nad miastem,** двѣ возвы́шенности съ сѣвера господствуютъ надъ го́родомъ.

Górowanie, -a, *ср.* возвыше́ніе, приподня́тіе; || повыше́ніе (*фондóвъ*); || возвы́шенность, высотá; || *Астрон.* прохожде́ніе свѣтúла че́резъ меридіáнъ, высотá (*экватора, по́люса*); || *Фортиф.* господствующая возвы́шенность.

Gors, -u, *м.* ту́ловище, станъ; || корсáжъ, та́лія; || грудь, ше́я (*у жéнщинъ*); || брыжéйка, сдоръ (*у быкóвъ, барáновъ*), *см.* **Kryza.**

Gorset, -u, *м.* корсéтъ.

Gorsować się, обнажáть, открывáть грудь и плéчи.

Gorszący, соблазни́тельный, неприли́чный.

Gorszeć, по́ртиться, повреждáться, ухудшáться.

Gorszenie, -a, *ср.* по́рча, поврежде́ніе, развращéніе, ухудше́ніе, *см.* **Zgorszenie.**

Gorszy (*Сравн. ст.* отъ **Zły**), ху́дшій. **To wino gorsze jeszcze od tamtego,** бто винó ещё хýже того́. **Gorszy strach, niż sama bieda,** страхъ въ ожида́ніи бѣды́ пу́ще са́мой бѣды́. **Kto przebiera, gorsze dostaje,** кто мно́го разбира́етъ, тому́ ху́дшее достаётся. **Brzydka jest, a co gorsza zła,** она́ безобра́зна, но что́ всего́ хýже —зла. **Co najgorszego może wypaść, zdarzyć się,** са́мое худóе что́ мóжетъ слу-

чи́ться.... **W najgorszym razie**, на са́мый худо́й коне́цъ, по ме́ньшей мѣ́рѣ, въ кра́йнемъ слу́чаѣ.

Gorszyć, по́ртить, искажа́ть; || развраща́ть; || соблазня́ть, обольща́ть, приводи́ть въ собла́знъ; || оскорбля́ть, приводи́ть въ негодова́ніе. **Gorszy mię taka mowa**, така́я рѣ́чь приво́дитъ меня́ въ негодова́ніе. **Gorszyć się**, оскорбля́ться, приходи́ть въ негодова́ніе; || соблазня́ться.

Gorszyciel, -a, *м.* соблазни́тель, обольсти́тель, разврати́тель.

Gorycz, -y, *ж.* го́речь, го́рькій вкусъ; || огорче́ніе, го́речь, прискорбіе; || язви́тельность. **Mówię ci o tém z goryczą serca**, я говорю́ тебѣ́ объ э́томъ съ серде́чной го́рестію. **Goryczą zaprawiać czyje życie**, причиня́ть кому́ огорче́ніе въ жи́зни.

Goryczka, -i, *ж. Бот.* горчи́нка. **Goryczka czerwona**, золототы́сячникъ. **Goryczka krzyżowa**, сокóлій переплётъ.

Gorycznik, -a, *м. Бот.* горчи́чникъ, свино́й хлѣ́бъ.

Gorzała, -y, *ж.* сиву́ха, вини́ще, проста́я во́дка. **Gorzała z niego bucha**, отъ него́ несётъ сиву́хою, такъ и рази́тъ сиву́хою, вини́щемъ.

Gorzałczany, во́дочный; || винокуре́нный. **Gorzałczany pijak**, го́рькій пья́ница.

Gorzałczysko, -a, *ср.* сиву́ха, водчо́нка, *см.* **Gorzała**.

Gorzałeczka, -i, *ж.* во́дочка.

Gorzałka, -i, *ж.* хлѣ́бное вино́, во́дка, *см.* **Palanka, Wódka**.

Gorzałkoś, -sia, *м.* пья́нчу́га.

Gorzalnia, *см.* **Gorzelnia**.

Gorzczéj, сравнит. ст. отъ **Gorzko**, *см.* э́то сло́во.

Gorzczyć, сдѣ́лать го́рькимъ.

Gorzeć, Goreć, горѣ́ть; || пыла́ть; || тепли́ться. **Budynek zgorzał**, строе́ніе сгоре́ло. **Widziano zdaleka gorejące okręty**, и́здали ви́дны бы́ли пыла́ющіе корабли́. **Przed tym obrazem ustawicznie lampa gore**, пе́редъ э́тимъ о́бразомъ постоя́нно тепли́тся лампа́да. **Goreć do kogo**, пламенѣ́ть любо́вью къ кому́. **Goreje żądzą chwały**, онъ пла́менно стреми́тся къ сла́вѣ.

Gorzéj, ху́же. **Gorzéj są z sobą niż kiedykolwiek**, они́ въ бо́лѣе ху́дшихъ отношеніяхъ ме́жду собо́ю не́жели когда́-хо́бо. **Tém gorzéj**, тѣ́мъ ху́же. **Robić jak można najgorzéj**, дѣ́лать какъ мо́жно ху́же. **I tak nie najgorzéj**, и такъ ещё не ху́до.

Gorzelina, -y, *ж.* **Gorzelisko**, -a, *ср.* пепели́ще, пожа́рище, погоре́лое мѣ́сто; || костёръ (**stos drewny**).

Gorzelnia, -ni, *ж.* винокуре́нный, во́дочный, винокуре́нный заво́дъ; || винокуре́ніе; || **Gorzelnia dystyllowań**, перекуръ.

Gorzelniany, во́дочный, винокуре́нный.

Gorzelnictwo, -a, *ср.* винокуре́ніе.

Gorzelnik, -a, *м.* винокуръ, винокуре́нный заво́дчикъ.

Gorzelny, винокуре́нный.

Gorzelny, -ego, *м.* винокуре́нный заво́дчикъ, распоряди́тель винокурни.

Gorzkawość, -ści, *ж.* горькова́тость.

Gorzkawy, горькова́тый.

Gorzki, го́рькій; || жа́лобный, жа́лостный, плаче́вный, печа́льный, прискорбный, го́рестный. **Gorzkie żale**, жа́лобы, сѣ́тованія. **Gorzkie wspomnienia**, прискорбныя воспомина́нія. **Gorzkie łzy**, го́рькія слёзы.

Gorzkliwość, Gorzkliwy, *см.* **Gorzkawość, Gorzkawy**.

Gorzknąć, Gorznieć, дѣ́латься го́рькимъ, горча́ть, го́рькнуть.

Gorzko, го́рько; || го́рестно, прискорбно; || тя́жко, тяжело́, тя́гостно, тру́дно. **Gorzko co przyprawić**, придать го́рькій вкусъ чему́. **Żalić się gorzko**, го́рько жа́ловаться. **Bardzo mi o nim gorzko wspominał**, онъ упомина́лъ мнѣ о нёмъ съ го́речью, съ прискорбіемъ. **Gorzko mi to przyszło**, тяжело́ мнѣ э́то доста́лось, съ большим трудо́мъ. **Gorzko zapracowany grosz**, съ трудо́мъ на́житыя де́ньги.

Gorzkość, -ści, *ж.* го́речь, го́рькій вкусъ; || го́рость, прискорбіе.

Gorzyknot, *Бот. см.* **Knotnica**.

Gorzykwiat, -u, *м. Бот.* стародубка, желтоцвѣтъ, за́ячій макъ.

Górzysko, -a, *ср.* больша́я гора́.

Górzysto, гори́сто.

Górzystość, -ści, *ж.* гори́стость, гори́стая мѣ́стность, гори́стая пове́рхность земли́; || цѣпь горъ.

Górzyzna, -y, *ж.* гори́стость, гори́стая страна́.

Gość, -ścia, *м.* гость; || посѣти́тель, прія́жій. **Częstować gości**, по́дчивать гостей. **Wiele gości przybyło do naszego miasta**, въ нашъ го́родъ прибы́ло мно́жество посѣти́телей. **Gość kobieta**, го́стья.

Gościć, гости́ть, быть у кого́ въ гостя́хъ; || обита́ть, остана́вливаться, пребыва́ть. **Gościć w czyjém sercu**, обладать чьимъ се́рдцемъ.

Gościna, -y, *ж.* гощеніе, пребыва́ніе въ гостя́хъ, визи́тъ. **Ja tu jestem tylko w gościnie**, я здѣсь то́лько въ гостя́хъ. **Przyjąć kogo w gościnę**, принима́ть, помѣща́ть у себя́ (*кого́*). **Uczęszczać do kogo w gościnę**, ча́сто посѣща́ть кого́. **Stawać (gdzie) gościną**, остана́вливаться (*гдѣ*), помѣща́ться. **W gościnę jechać**, ѣ́хать въ го́сти. **Publiczna gościna**, гости́ница, трактиръ.

Gościniec, -ńca, *м.* больша́я доро́га. **Gościniec bity**, прое́зжая доро́га; || гости́нецъ (**podarunek z podróży**).

Gościnne, -ego, *ср.* пла́та за посто́й въ гости́ницѣ.

Gościnnie, гостепріи́мно, раду́шно.

Gościnność, -ści, *ж.* гостепріи́мство, хлѣбосо́льство.

Gościnny, гостепріи́мный; || гости́нный. **Gościnny pokój**, гости́нная ко́мната, гости́нная. **Stół gościnny**, о́бщій столъ. **Człowiek bardzo gościnny**, человѣ́къ о́чень гостепріи́мный.

Gospoda, -y, *ж.* гости́ница, постоя́лый дворъ, трактиръ; || помѣще́ніе, жили́ще. **Być, stać gospodą u kogo**, занима́ть у кого́ кварти́ру, помѣще́ніе; жить, стоя́ть у кого́.

Gospodarczy, хозя́йственный, экономи́ческій; || бережли́вый, распоряди́тельный.

Gospodarka, *см.* **Gospodarstwo.**

Gospodarnie, хозя́йственнымъ о́бразомъ, экономи́чески; || бережли́во.

Gospodarność, -ści, *ж.* бережли́вость, домови́тость; || экономія.

Gospodarny, бережли́вый, экономный.

Gospodarować, хозя́йничать, занима́ться хозя́йствомъ.

Gospodarowanie, -a, *ср.* по́льзованіе (*землёю*), хозя́йство, домово́дство, завѣ́дываніе хозя́йствомъ.

Gospodarski, хозя́йскій; || хозя́йственный, экономи́ческій. **Gospodarskie zdrowie!** за здоро́вье хозя́ина! **Gospodarska córka**, хозя́йская дочь. **Księgi gospodarskie**, расхо́дныя кни́ги. **Nauka gospodarska**, нау́ка о хозя́йствѣ. **Gospodarskie sprzęty**, дома́шняя у́тварь, посу́да. **Zatrudnienia gospodarskie**, хозя́йственныя заня́тія, заня́тія по хозя́йству. **Po gospodarsku**, хозя́йственно, бережли́во, экономно.

Gospodarstwo, -a, *ср.* хозя́йство, домово́дство; || экономія. **Gospodarstwo domowe**, дома́шнее хозя́йство. **Gospodarstwo wiejskie**, се́льское хозя́йство. **Zdać na kogo gospodarstwo**, поручи́ть кому́ хозя́йство. **Gospodarstwo prowadzić**, вести́ хозя́йство, управля́ть хозя́йствомъ.

Gospodarz, -a, *м.* хозя́инъ; || экономъ.

Gospodarzyć, *см.* **Gospodarować.**

Gospodka, -i, *ж.* небольша́я гости́ница, небольшо́й постоя́лый дворъ.

Gospodny, принадлежа́щій къ гости́ницѣ, къ постоя́лому двору́.

Gospodyni, -ni, *ж.* хозя́йка; || экономка, ключница.

Gosposia, -i, *ж. Умен.* хозя́юшка.

Gotard, Gotart, -a, *м.* собств. и́мя *Готта́рдъ*. *Послов.* **Znalazła Marta swego Gotarta**, рыба́къ рыба́ка ви́дитъ и́здалека́.

Gotczyzna, -y, *ж. Архит.* готи́ческій родъ, готи́ческій стиль; || готи́ческое письмо́.

Gotów, *см.* **Gotowy.**

Gotować, приготовля́ть, гото́вить; || стря́пать (*кушанье*), вари́ть, гото́вить. **Przygotuj wszystko co trzeba do drogi**, пригото́вь всё что ну́жно въ доро́гу. **Ten kucharz dobrze gotuje**, э́тотъ по́варъ хорошо́ гото́витъ, стря́паетъ. **Gotować kogo na śmierć**, пригото́вить кого́ къ сме́рти, напу́тствовать къ сме́рти. || **Gotować się**, приготовля́ться, гото́виться; || кипѣ́ть. **Gotuje się we mnie, kiedy coś podobnego słyszę**, всё кипи́тъ во мнѣ, когда́ я что-нибу́дь подо́бное слы́шу, я не могу́ равноду́шно слы́шать ничего́ подо́бнаго.

Gotowalnia, -ni, *ж.* туале́тъ, убо́рный сто́ликъ.

Gotowalniany, туале́тный, убо́рный.

Gotowanie, -a, *ср.* приготовле́ніе; || стря́панье, стряпня́, варе́ніе; || кипяче́ніе.

Gotowiuchny, Gotowiuteńki, соверше́нно гото́вый.

Gotowizna, -y, *ж.* запа́съ, загото́вка; || нали́чность, нали́чныя де́ньги. **Mieć znaczną gotowiznę**, имѣ́ть значи́тельную су́мму въ нали́чности.

Gotówka, -i, *ж.* нали́чныя, чи́стыя де́ньги, чистага́нъ. **Zebrał znaczną gotówkę**, онъ собралъ значи́тельную сумму нали́чными де́ньгами, чистага́номъ.

Gotowo, гото́во. **W pogotowiu, na pogotowiu**, налицо́, въ гото́вности.

Gotowość, -ści, *ж.* гото́вность.

Gotowy, Gotów, гото́вый, гото́въ. **Obiad już gotowy**, обѣ́дъ уже́ гото́въ. **Sprzedawać suknie gotowe**, продава́ть гото́вое пла́тье. **Gotów lada dzień przyjechać**, того́ и гляди́ онъ прі́ѣдетъ, его́ ну́жно ждать со дня́ на день.

Gotski, *см.* **Gocki.**

Gotycki, готи́ческій.

Gotyzm, *см.* **Gotczyzna.**

Góźdź, *см.* **Gwóźdź.**

Goździec, -dźca, *м. Мед.* колту́нъ, *см.* **Kołtun.**

Goździk, -a, *м. Бот.* гвозди́ка; || гво́здикъ, гвоздо́къ, гвоздо́чекъ.

Goździkowy, гвозди́чный. **Olejek goździkowy**, гвозди́чное ма́сло.

Gra, -y, *ж.* игра́; || игра́ (*актёра или актри́сы*), исполне́ніе ро́ли, игра́ на како́мъ-либо музыка́льномъ инструме́нтѣ. **Pokłócili się przy grze**, они́ поссо́рились во вре́мя игры́. **Dom gry**, игро́рный домъ. **Gra w karty**, ка́рточная игра́. **Gra hazardowa**, аза́ртная игра́; **gra w szachy**, ша́хматная игра́. **Wejść w grę, przyjść do gry**, войти́ въ ру́ку, заручи́ться ходомъ. **Gra tego aktora jest świetna**, игра́ э́того актёра превосхо́дна.

Grab, -u, *м. Бот.* грабъ, граби́на, бѣ́лый букъ.

Grabarka, -i, *ж.* жена́ моги́льщика, гробокопа́теля, копа́льщика, копа́теля, землекопа; || земляна́я рабо́та.

Grabarnia, -ni, *ж.* склепъ (*погребъ или подва́лъ, въ кото́ромъ ста́вятся гробы́ съ тру́пами*).

Grabarski, землекопный, копа́льный. **Robota grabarska**, земляна́я рабо́та.

Grabarstwo, -a, *ср.* раскопка земли́, копа́ніе земли́.

Grabarz, -a, *м.* моги́льщикъ, гробокопа́тель; || копа́тель, копа́льщикъ.

Grabarzowa, -éj, *ж.* жена́ моги́льщика, копа́льщика земли́.

Grabia, *см.* **Hrabia.**

Grabiarka, -i, *ж.* гра́бельщица (загреба́ющая сѣно).

Grabić, грести́, сгреба́ть (*гра́блями*); || захвати́ть, присвои́ть, отня́ть. **Grabić siano**, сгреба́ть сѣно. **Grabić ulice (w ogrodzie)**, разчища́ть алле́и (въ саду́). **Zagrabić czyję własność**, захвати́ть чью со́бственность, *см.* **Wydzierać, Przywłaszczać sobie.**

Grabiciel, -a, *м.* граби́тель, похити́тель, хи́щникъ, *см.* **Wydzierca.**

Grabie, -i, *мн.* гра́бли. **Grabie pełne siana**, по́лная гра́бля. **Robotnik z grabiami**, гра́бельщикъ; **robotnica z grabiami**, гра́бельщица.

Grabieć, костене́ть (*о па́льцахъ отъ хо́лода*).

Grabież -y, *ж.* грабёжъ, граби́тельство, расхище́ніе, захва́тъ (*имѣущества*).

Grabieżnik, -a, *м.* граби́тель.

Grabieżyć, разбо́йничать, занима́ться граби́тельствомъ, грабежо́мъ.

Grabina, *см.* **Hrabina.**

Grabisko, Grabiszcze, -a, *ср.* гра́бельная рукоя́тка.

Grabki, **-bek**, *Умен. мн. ж.* гра́бельки.

Grabolić się, *см.* **Gramolić się.**

Grabołusk, -a, *м. Орнит.* дубоно́съ, щуръ, *см.* **Klesk.**

Grabowy, гра́бовый, грабо́вый, (*изъ гра́боваго дерева*).

Grabski, Grabstwo, *см.* **Hrabski, Hrabstwo.**

Grać, Grywać, игра́ть, и́грывать. **Grać na pewną**, игра́ть навѣрняка́. **Grać na kwitę**, игра́ть на квитъ, игра́ть съ тѣмъ, что́бы поквита́ться. **Grywać o wielkie pieniądze**, игра́ть въ большу́ю игру́, на больши́я де́ньги. **Wody cały dzień grały**, водомёты бы́ли весь день **W to mi grać!** Вотъ э́то хорошо́! Вотъ э́то мнѣ нра́вится! **Grać rolę**, игра́ть роль (*на сце́нѣ*). **Grać rolę pana**, разы́грывать роль большо́го ба́рина.

Graca, -y, *ж.* ки́рка, мотыка, садо́вая лопа́тка; || *Агр.* боровдни́къ, подо́льникъ, подо́льная ки́рка. **Graca wapienna, mularska**, гребо́къ, мѣша́лка (*для и́звести*), весло́ для мѣша́нія и́звести въ творилѣ. **Graca kominiarska**, скребо́къ. **Graca dróciana**, чеса́лка. **Graca (drapaczka)** скребни́ца.

Gracisko, -a, *ср.* ста́рая ру́хлядь.

Gracja, -ji, *ж.* гра́ція, пре́лесть, прія́тность, милови́дность.

Gracjalny, жа́лованный, пожа́лованный.

Gracki, живо́й, весёлый, ре́звый. **Gracki chłopiec**, молодчи́на, молоде́цъ.

Gracko, ло́вко, искусно, прово́рно, хитро́. **Gracko się spisał**, ло́вко, сла́вно отличи́лся. **Gracko się wywinął**, онъ ло́вко вы́вернулся. **Gracko zażyć kogo**, ло́вко поддѣть кого́, воспо́льзоваться кѣмъ.

Gracować, разчища́ть зе́млю, садъ, поло́ть, вска́пывать зе́млю.

Gracowanie, -a, *ср.* подчище́ніе скребко́мъ земли́. **Gracowanie wapna**, творе́ніе и́звести.

Gracownik, -a, *м.* подо́льщикъ, подчища́ющій подо́льною ки́ркою, бороздни́комъ.

Gractwo, -a, *ср.* картёжъ, страсть къ ка́рточной игрѣ.

Gracz, -a, *м.* игро́къ, картёжникъ; || **Gracz na instrumencie**, игра́ющій на како́мъ-либо инструме́нтѣ, музыка́нтъ.

Graczka, -i, *ж.* игрочи́ха, картёжница.

Grad, -u, *м.* градъ.

Gradacja, -ji, *ж.* постепе́нность, после́довательность, града́ція, перехо́дъ; || *Рит.* прираще́ніе.

Grądal, -a, *м.* пе́нтюхъ, остоло́пъ, дереве́нщина, о́лухъ, мужи́къ.

Gradał, -u, *м. см.* **Graduał.**

Gradobić, -ci, *ж.* **Gradobicie**, -a, *ср.* градъ, градобо́й, градобі́тіе.

Gradobitny, па́дающій гра́домъ, гра́дный. **Gradobitna nawałność**, бу́ря съ гра́домъ.

Gradobity, вы́битый, поби́тый гра́домъ.

Gradonośny, гра́дный.

Gradorodny, причиня́ющій градъ.

Gradowaty, градообра́зный, похо́жій на градъ.

Gradowisko, -a, *ср.* по́ле вы́битое гра́домъ.

Gradowizna, -y, *ж.* хлѣбъ *и́ли* плоды́ поби́тые гра́домъ.

Gradówka, -i, *ж.* градиро́ванная соль, *см.* **Warzonka.**

Gradowy, гра́дный. **Gradowa sól**, *см.* **Gradówka.**

Graduał, -u, *м.* окто́ихъ, обихо́дъ церко́внаго пѣнія.

Gradus, -a, *м.* гра́дусъ (*широты, долготы*); || дѣле́ніе *и́ли* гра́дусъ (*баромéтра, термомéтра*); || ступе́нь (*лѣстницы, алтаря́*); || *Мед.* періо́дъ, сте́пень (*болѣзни*); || *Юрид. Устар.* инста́нція (*судебная*).

Gradzisty, напо́лненный гра́домъ.

Grafka, -i, *ж.* ука́зка (*дѣтская*); || гри́фель.

Grajcar, -a, *м.* **Grajcarek**, **-rka**, отвёртка; || што́поръ, про́бочникъ.

Grajek, **-jka**, *м.* скрипа́чъ, гудо́чникъ (*деревенскій*).

Gramatka, -i, *ж.* похлёбка изъ воды́ и тёртаго хлѣба, *и́ли* изъ хлѣба, пи́ва и желтка́.

Grammatycki, грамматическій.

Grammatycznie, грамматически.

Grammatyczka, -i, *ж.* сокращённая, кра́ткая грамма́тика.

Grammatyczność, **-ści**, *ж.* грамматическая пра́вильность.

Grammatyczny, грамматическій.

Grammatyk, -a, *м.* грамма́тикъ.
Grammatyka, -i, *ж.* грамма́тика.
Gramolić, царапа́ть, ковыря́ть. **Gramolić się (dokąd)**, карабкаться, взлѣза́ть, взбира́ться; || ви́ться (*о растеніяхъ*).
Gramota, *см.* **Rameta.**
Gran, -a, *м.* гранъ (*вѣсъ*).
Gran, -u, **Grań**, -ni, *ж.* у́голъ, грань.
Granadjer, -a, *м.* гренаде́ръ.
Granadjerski, гренаде́рскій.
Granat, -u, *м. Артил.* грана́та, ручна́я бо́мба; || *Бот.* грана́тъ, грана́товое, гранатное я́блоко; || си́ній цвѣтъ; || *Минер.* грана́тъ, вениса́.
Granatek, -tka, *м. Бот.* луговой шалфе́й.
Granatnica, -y, *ж.* су́шка для грана́тъ.
Granatnik, -a, *м. Артил.* га́убица или единоро́гъ.
Granatowo, си́няго цвѣта. **Granatowo ufarbować**, вы́красить въ си́ній цвѣтъ, си́нею кра́ской.
Granatowy, грана́товый, грана́тный; || си́ній (си́няго цвѣта).
Grand, -a, *м.* грандъ (*въ Испаніи*), вельмо́жа, сано́вникъ, зна́тный челове́къ.
Grandeca, -y, *ж.* вельмо́жество, зна́тность, знать, досто́инство гра́нда.
Grandesa, Grandessa, -y, *ж.* зна́тная да́ма.
Graniastka, -i, *ж. Зоол.* уса́тый голова́чъ (*рыба*).
Graniastość, -ści, *ж.* угрова́тость; || грань.
Graniastosłup, -a, *м.* при́зма.
Graniastosłupowy, призмати́ческій.
Graniasty, угрова́тый; || грановѝтый, гранёный.
Granica, -y, *ж.* грани́ца, преде́лъ, рубе́жъ.
Graniczenie, -a, *ср.* сопредѣльность (*двухъ странъ*).
Granicznik, -a, *м.* погранѝчный жи́тель, сосѣ́дъ; || присе́жный межевщи́къ; || межево́й столбъ, погранѝчный столбъ; || *Бот.* ле́гочница, медунѝца.
Graniczny, погранѝчный, сопредѣ́льный; || межево́й. **Proces graniczny**, межево́й споръ.
Graniczyć, грани́чить.
Granie, -a, *ср.* игра́, спо́собъ игры́.
Granisty, *см.* **Graniasty.**
Granit, -u, *м.* грани́тъ.
Granitowy, грани́тный.
Grankulka, -i, *ж. Охот.* дробь.
Granowitość, **Granowity**, *см.* **Graniastość, Graniasty.**
Grasować, свире́пствовать; || госпо́дствовать.
Grat, -u, *м.* дома́шняя ру́хлядь, пожи́тки. **Stare graty**, ве́тошь, старьё, ста́рыя, нето́дныя ве́щи.
Gratka, -i. *ж.* пожи́ва, вы́года, при́быль, бары́шъ; || пода́рочекъ; || вы́годное дѣ́льце.
Gratyfikacja, -ji, *ж.* награ́да, вознагражде́ніе.
Gratyfikować, награжда́ть, вознагражда́ть.
Gratys, Gratis, да́ромъ, безде́нежно, безпла́тно, безмѐздно.
Gratysowy, даровой, безпла́тный, безмѐздный.
Grawać, *см.* **Grywać.**
Graz, Grąż, -ężu, *м.* лу́жа, топь, трясѝна, *см.* **Fusy, Grązel.**
Grązel, -zli, *ж.* **Grędzidło**, -a, *ср.* грузи́лы *мн.* (*у не́вода*).
Grążnąć, Grzęznąć, погружа́ться, гря́знуть, гру́знуть.
Grdać, маня́ть перепело́въ.
Grdanie, -a, *ср.* вава́канье перепело́въ.
Grecyzm, *см.* **Hellenizm.**
Greczyzna, -y, *ж.* гре́ческій язы́къ.
Grędzidło, -a, *ср. см.* **Grązel.**
Gregorjanek, -nka, *м.* шко́льникъ; || незна́ющій ни аза́ въ глаза́.
Gregorjański, григоріа́нскій (*о пѣніи, календарѣ*).
Grempla, Grępla, -i, *ж.* чеса́лка, ворси́льня, дра́чка.
Gremplarka, Grępiarka, -i, *ж.* чеса́льница.
Gremplarnia, -ni, *ж.* чеса́льная фа́брика.
Gremplarz, Grępiarz, -a, *м.* чеса́льщикъ.
Grempiować, Grępiować, чеса́ть чеса́лкою (*шерсть, сукно́*).
Grempiowanie, Grępiowanie, -a, *ср.* чеса́ніе ше́рсти (*чеса́лкою*).
Grempiownia, Grępiownia, -ni, *ж.* чеса́льная фа́брика.
Grempiownik, Grępiownik, -a, *м.* чеса́лочникъ, чеса́лочный ма́стеръ.
Grempiowy, Grępiowy, чеса́лочный.
Grenadjer, *см.* **Granadjer.**
Gręży, *см.* **Graz.**
Grężnąć, *см.* **Grążnąć.**
Gréb, -obu, *м.* моги́ла; || гробъ, гробни́ца. **Gróbb Pański**, гробъ Госпо́день. **Odwiedzać groby Pańskie (w piątek wielkiego tygodnia)**, ходи́ть на поклоне́ніе плащани́цѣ. **W Saint-Denis są groby królów francuzkich**, въ Сенденѝ нахо́дятся гробни́цы францу́зскихъ королёй.
Grobarka, *см.* **Grabarka.**
Gróbarz -a, *м.* **Grabarz**; || *Зоол.* моги́лникъ (*насѣкомое*).
Grobelka, -i, *ж.* небольша́я плоти́на, гать, запру́да.
Grobelny, плоти́нный, запру́дный.
Grobla, -li, *ж.* пло́тина, гать, запру́да, гре́бля.
Groblany, *см.* **Grobelny.**
Groblowanie, -a, *ср.* устро́йство плоти́ны, гре́бли.
Grobnik, -a, *м.* погреба́льщикъ, распоряжа́ющійся на похорона́хъ; || гробо́вщикъ.
Grobowcowy, надгро́бный, гробни́чный.
Grobowiec, -wca, *м.* надгро́бный па́мятникъ. || гробни́ца.
Grobowisko, -a, *ср.* кладби́ще, погостъ.
Grobownik, -a, *м.* гробокра́дца.

Grobowy, гробовóй, могúльный.
Groch, **-u**, *м.* горóхъ; || горóшина.
Grochowaty, горóшчатый.
Grochowiny, **-win**, *мн.* горóховая солóма.
Grochowisko, **-a**, *ср.* горóховникъ.
Grochówka, **-i**, *ж.* горóховый супъ.
Grochowy, горóховый. **Grochowa zupa**, горóховый супъ. * **Dać komu grochowy wianek**, сдѣлать кому́ откáзъ; || **Grochowe drzewo**, горóховое дéрево, горóховникъ.
Gród, **-odu**, *м.* большóй гóродъ; || зáмокъ, крѣпостцá; || *Устар.* судéбное мѣсто шляхты; || дрéвній уголóвный судъ пéрвой инстáнціи въ Литвѣ, *см.* **Grodzki sąd**.
Grodek, **-dka**, *м.* небольшóй зáмокъ, небольшóе укрѣплéніе.
Grodowy starosta, управлáющій судéбнымъ вѣдомствомъ въ дрéвней Пóльшѣ.
Grodź, **-dzi**, **Grodza**, **-y**, *ж.* запрýда, плотúна.
Grodzianin, **-a**, *м.* жúтель зáмка.
Grodzianka, **-i**, *ж.* жúтельница зáмка.
Grodzić, загородúть, загражда́ть, обноси́ть забóромъ *или* стѣнóю.
Grodzisko, **-a**, *ср.* городúще; || разрýшенный зáмокъ.
Grodzki, зáмковый, городскóй.
Grom, **-u**, *м.* громъ.
Gromada, **-y**, *ж.* громáда, грýда, кýча, толпá, сбóрище, мнóжество (*людéй и т. п.*); || óбщина, сéльскій мíръ.
Gromadka, **-i**, *ж.* кýчка.
Gromadnie, **Gromadno**, толпáми, кýчами.
Gromadny, многочúсленный. **Wojsko gromadne**, многочúсленное вóйско. **Lud gromadny**, столпúвшійся народъ. **Ptaki gromadne**, птúцы летáющія стáею, стáйныя птúцы.
Gromadzenie, **-a**, *ср.* собирáніе въ кýчу.
Gromadzić, собирáть, копúть; || громоздúть.
Gromadziciel, **-a**, *м.* собирáтель.
Gromadzicielka, **-i**, *ж.* собирáтельница.
Gromadzisto, *см.* **Gromadnie**.
Gromadzisty, многочúсленный; || громóсткій.
Gromadzki, óбщинный, мíрскóй; || сéльскій. **Własności gromadzkie**, имýщество, принадлежáщее óбществу крестьúнъ.
Gromca, **-y**, *м.* громовéржецъ.
Gromić, громúть, разбивáть; || поражáть грóмомъ, разгромля́ть. * **Gromić występki**, порицáть порóки. **Gromić kogo za co**, выговáривать кому́ за что́, брани́ть, ругáть.
Gromiciel, **-a**, *м. см.* **Pogromca**.
Gromienie, **-a**, *ср.* пораженіе; || выговóръ, нагонáй, напрягáй.
Gromki, громкúй.
Gromnica, **-y**, *ж.* свѣчá, освящённая въ прáздникъ Срѣтенія Господня. **Gromnice**, **-mnic**, *мн.* прáздникъ Срѣтенія Господня.
Gromniczny, относя́щійся къ прáздничку Срѣтенія Господня, Срѣтенскій.
Gromnieć, увели́чиваться, умножáться, возрастáть.
Gromny, гремя́щій; || грóмкій.
Gromot, **Gromotny**, *см.* **Łoskot**, **Łoskotny**.
Gromowy, громовóй.
Grondał, *см.* **Grądal**.
Gronisko, **-a**, *ср.* кисть я́годъ.
Gronko, *Умен.* гроздóкъ, *см.* **Grono**.
Grono, **-a**, *ср.* гроздь, кисть я́годъ. **Grono winne**, виногрáдный гроздъ, виногрáдная кисть; || собрáніе, кружóкъ, óбщество, компáнія; || сонмъ, сóнмище. **Małe grono przyjaciół**, небольшóй кружóкъ друзéй. **Ktoś z grona naszego**, кто-то изъ нáшего óбщества; || *Арт.* виногрáдъ.
Grononośny, *см.* **Gronisty**.
Gronostaj, **-a**, *м. Зоол.*, горностáй.
Gronostajowy, горностáевый.
Gronowity, гроздовúдный.
Gronowy, гроздóвый, грóздный.
Grosz, **-a**, *м.* грошъ; * дéньги. **Mieć grosz**, имѣть дéньги. **Gotowy grosz**, налúчныя дéньги. **Żyć z grosza**, платúть за всѣ чúстыми дéньгами. **Zbijać grosze**, копúть дéньги.
Groszak, **-a**, *м.* грошевúкъ.
Groszek, **-szku**, *м.* горóшекъ.
Groszówka, **-i**, *ж.* мѣдный грошъ.
Groszowy, грошóвый.
Groszyk, **-a**, *м.* грóшикъ; || * дéнежка.
Grot, **-u**, *м.* желѣзко (*у копья, стрелы и т. п.*); остреё, óстрый конéцъ; || дрóтикъ, метáтельное копьё.
Grota, **-y**, *ж.* гротъ, пещéра.
Groza, **-y**, *ж.* ýжасъ, страхъ, гроза́; || стрóгость, суровость.
Groźba, **-y**, *ж.* угрóза.
Groźenie, **-a**, *ср.* угрóза.
Grozić, грозúть, угрожáть.
Groźliwie, **Groźnie**, грóзно, ужáсно.
Groźliwość, **Groźność**, **-ści**, *ж.* грóзность.
Groźliwy, грóзный.
Groźnie, **Groźno**, *см.* **Groźliwie**.
Groźny, грóзный.
Gruba, **-y**, *ж.* я́ма, ровъ, отвéрстіе; || печь, горнъ.
Grubarka, *см.* **Grabarka**.
Grubarski, *см.* **Grabarski**.
Grubarz, *см.* **Grabarz**.
Grubawo, грубовáто.
Grubawy, грубовáтый.
Grubić, утолщáть, увели́чивать.
Grubieć, толстéть; || грубéть, дѣлаться невѣжливымъ.
Grubjan, **Grubianin**, **-a**, *м.* грубія́нъ.
Grubjanka, **-i**, *ж.* грубія́нка.
Grubjański, грýбый, невѣжливый, неотёсанный.
Grubjaństwo, **-a**, *ср.* грýбость, дéрзость.

Grubo, то́лсто, кру́пно; || кра́йне; || гру́бо, тя́жко, жестоко́. **Grubo co pokrajać**, нарѣзать то́лстыми кускáми. **Grubo pieprz tłuczony**, кру́пно истóлченный пéрецъ. **Grubo wygrać**, мнóго вы́играть. **Grubo grać**, игрáть въ большу́ю игру́. **Grubo na palec**, въ пáлецъ толщино́ю. **Grubo się mylić**, жестоко́ ошибáться. **Grubo kogo oszukać**, жестоко́ кого́ надýть. **Grubo kogo obrazić**, тя́жко кого́ обúдѣть. **Z gruba**, гру́бо, напрямúкъ.

Grubodziób, **-oba**, *м. Зоол.* толстонóсая (*птица*).

Grubość, **-ści**, *ж.* гру́бость; || толстотá, толщинá.

Grubowarg, **-a**, *м.* нúльскій чебáкъ (*рыба*).

Grubowato, **Grubowaty**, *см.* **Grubawo**, **Grubawy**.

Gruboziarnisty, крупчáтый.

Grubsz, *употребл. въ слѣдующемъ выраженіи:* **W grubsz**, въ толщину́. **Z grubsza**, *см.* **Gruby**.

Grubszość, **-ści**, *ж.* толщинá, толстотá.

Gruby (*сравн. ст.* **Grubszy**), гру́бый, неукли́жій, простóй, невѣжливый; || тýчный, то́лстый, дородный; || кру́пный; || густóй, ча́стый. **Gruby człowiek**, гру́бый, простóй человѣкъ. **Tłusty i gruby**, тýчный и неукли́жій. **Gruby tom in folio**, то́лстый фолúантъ. **Gruby powróz**, то́лстая верёвка. **Z grubego**, **z grubszego**, **z grubsza co ebrobić**, обтёсывать, утонúть. **Grube rysy twarzy**, гру́быя черты́ лицá. **Gruba mgła**, густáя мгла, густóй тумáнъ. **Gruba ciemność**, глубóкій мракъ, глубóкая темнотá. **Gruby głos**, гру́бый гóлосъ. **Gruby żart**, гру́бая, плóская шýтка. **Lud gruby**, гру́бый, простóй народъ.

Gruca, **-y**, *ж.* кáша, кáшица, размазнú.

Gruchać, ворковáть.

Gruchacz, **-a**, *м.* гóлубь-воркýнъ.

Gruchanie, **-a**, *ср.* ворковáнье.

Gruchawka, **-i**, *ж.* гóрлица.

Gruchnąć, раздавáться, гремéть; || рýхнуть, обрýшиться; || удáриться, шлёпнуться; || удáрить, хватáть. **Sława jego gruchnęła po świecie**, слáва его́ загремéла по свéту. **Gruchnęło**, загремéло, рýхнуло, обрýшилось! **Gruchnąć na ziemię**, упáсть, свалúться на зéмлю, шлёпнуться ó земь. **Gruchnąć głową o ścianę**, удáриться, трéснуться головóю ôб стéну.

Gruchot, **-u**, *м.* трескъ, грóхотъ.

Gruchotać, ворковáть, *см.* **Gruchać**, **Turkotać**; || трещáть, хрустéть, *см.* **Trzeszczeć**, **Grzechotać**; || разбивáть, раздроблúть, разшибáть, *см.* **Zgruchotać**, **Pogruchotać**. **Pogruchotał świerciadła**, разбúлъ зеркалá. **Gruchotać się**, разбивáться, раздроблúться. **Okręt zgruchotał się o skały**, корáбль разбúлся о скáлы.

Gruchotanie, **-a**, *ср. см.* **Gruchanie**.

Gruchotka, **-i**, *ж. см.* **Grzechotka**.

Gruczeł, **Gruzeł**, **-a**, *м.* (*Умн.* **Gruczełek**, **Gruzełek**, **-łka**), *Анат.* желёзá; || *Med.* желвáкъ, опухоль; || **Nauka o gruczołach**, адонолóгія, наýка о желёзáхъ; || **Gruczoły**, *мн.* золотýха, свинýха, *см.* **Skrofuły**.

Gruczołkowaty, **Gruczołkowy**, желёзчатый, желёзистый.

Gruda, **-y**, *ж.* глы́ба, комъ, кýча, кóчка. **Gruda śniegu**, комóкъ снéга. **Ostatni mróz grudy narobił**, послéдній морóзъ сдѣлалъ дорóгу неровною, шероховáтою. * **Jak po grudzie pisać**, писáть шероховáтымъ слóгомъ. **Jak po grudzie czytać**, читáть запинáясь.

Grudka, **-i**, *ж.* комóкъ, кусóчекъ.

Grudniowy, декáбрскій.

Grudzień, **-dnia**, *м.* декáбрь мѣсяцъ; *Стар.* Грýдень.

Grudzisty, неро́вный, шероховáтый.

Grundal, *см.* **Grądal**.

Grundrys, **-u**, *м. см.* **Plan**.

Grundwaga, **Gruntwaga**, **-i**, *ж.* ýровень, ватерпáсъ, ýровень съ отвѣсомъ.

Grunt, **-u**, *м.* земля́, пóчва, слой земли́; || основá, основáніе, сýщность; || грунтъ, пóле, фонъ. **Grunt piaszczysty**, песчáная пóчва. **Budować na cudzym gruncie**, строúть на чужóй землѣ. **Uprawiać grunta**, обрабóтывать зéмли. **Zły grunt wybrałeś**, ты вы́бралъ худýю пóчву. **Dom z gruntu odbudować**, перестрóить домъ съ сáмаго основáнія, съ фундáмента. **Oto jest grunt jego nauki**, вотъ основáніе его́ ученія. **Cnota grunt**, вся сýщность въ добродѣтели. **Pieniądz grunt**, глáвное дѣло въ дéньгахъ. **Znać co z gruntu**, знать что́ нибýдь основáтельно. **To człowiek z gruntu poczciwy**, э́то истúнно-чéстный человѣкъ. **Chorobę z gruntu wyleczyć**, совершéнно вылечить болѣзнь. **W gruncie**, въ сýщности, на сáмомъ дѣлѣ. **Grunt serca ma dobry**, на сáмомъ дѣлѣ у него́ доброе сéрдце. **Grunt emfiteutyczny**, земля́ óтданная въ долгосрóчное владѣніе. **Grunta odłogiem leżące**, пустопорóжнія зéмли. **Odbyć badanie na gruncie**, произвéсть допрóсъ на сáмомъ мéстѣ.

Gruntbrif, **-u**, *м.* писцовáя окладная книга.

Gruntować, основывать; || измѣрúть глубúну (*моря*, *рѣки*), бросáть лотъ; || грунтовáть, **pierwszym kolorem nakładać**. **Gruntować się**, основывáться.

Gruntowanie, **-a**, *ср.* основá, основáніе; || грунтовáніе, **nakładanie pierwszym kolorem**.

Gruntownie, основáтельно.

Gruntowność, **-ści**, *ж.* основáтельность, прóчность.

Gruntowny, основáтельный, прóчный.

Gruntowy, поземéльный, помѣстный. **Właściciel gruntowy**, землевладѣлецъ. **Własność gruntowa**, недвúжимое имѣніе, помѣстье, вóтчина.

Gruntwaga, *см.* **Grundwaga**.

Grupa, **-y**, *ж.* грýппа.

Grupować, группи́ровать, составля́ть гру́ппу; || собира́ть.
Grusza, -y, *ж.* гру́ша.
Gruszczanka, -i, *ж.* грушо́вка, сидръ, гру́шевое вино́.
Gruszczany, гру́шевый.
Gruszczasty, **Gruszczysty**, грушеви́дный, грушеобра́зный.
Gruszczyczka, -i, *ж. Бот.* гру́шица, грушо́вка.
Gruszeczka, -i, *ж.* гру́шка.
Gruszec, -**szca**, *м.* карни́зъ, гвы́мсъ, рѣзна́я рабо́та.
Gruszecznik, -a, *м.* грушо́вка, сидръ, гру́шевое вино́.
Gruszka, -i, *ж.* гру́ша. *Послов.* **Nie zaśpi gruszek w popiele**, онъ не дастъ про́маху, не прозѣва́етъ. **To są gruszki na wierzbie**, э́то пусты́я мечты́.
Gruszkowaty, *см.* **Gruszczasty**.
Gruszkowiec, -**wca**, *м.* родъ ба́бочки, мотылька́.
Gruszkowy, гру́шевый.
Gruz, -u, *м.* хламъ, му́соръ, щёбень, соръ. **Gruzy**, -ów, развали́ны.
Gruzła, -y, *ж. Умен.* **Gruzołka**, -i, *ж.* крупи́нка, зёрнышко; || кро́шка. **Gruzła soli**, крупи́нка со́ли. **Mleko ssiada się w gruzły**, молоко́ свёртывается, осѣда́ется, створо́живается.
Gruzłowacieć, свёртываться, осѣда́ться, створо́живаться; || запека́ться.
Gruzłowaty, запёкшійся, запёкшій. **Krew gruzłowata**, запёкшаяся кровь.
Gruzoł, **Gruzołek**, *см.* **Gruczeł**, **Gruczołek**.
Gruzowy, му́сорный. **Piasek gruzowy**, дресва́, хрящъ, гра́вій.
Gryczak, -a, *м.* гре́чневый хлѣбъ, гре́чневикъ; || * мужи́къ, деревёнщина.
Gryczanka, -i, *ж.* гре́чневая солома́.
Gryczany, **Hreczany**, гре́чневый.
Gryf, -a, *м. Орнит.* ягна́тникъ, хи́щная пти́ца; || гриф (*баснослове́ное живо́тное*); || шейка (*у скри́пки*); || лады́ (*у гита́ры*); || *см.* **Orłolew**.
Gryfa, -y, *ж.* защёпъ (*у копыта*); || пере́дняя часть, шипъ (*у подко́вы*), *см.* **Ocele**.
Gryka, -i, *ж.* гре́ча, гречи́ха, *см.* **Tatarka**, **Hreczka**.
Grymas, -u, *м.* бо́лѣе употреби́тельно во множ. числѣ: **Grymasy**, кривля́нья, ужи́мки, грима́сы.
Grymaśnica, -y, *ж.* грима́сница, капри́зница, приведе́нница.
Grymaśnik, -a, *м.* грима́сникъ, капри́зный, приведе́нникъ.
Grymaśny, грима́сный, капри́зный.
Grymasować, **Grymasić**, *см.* **Dziwaczyć**.
Grypsnąć, подтибрить, стянуть, подцѣпить.
Gryszpan, -u, *м. Хим.* мѣдя́нка, ярь мѣдя́нка.
Gryszpanowy, покры́тый мѣдя́нкою.
Grywać, *см.* **Grać**.
Gryz, -u, *м.* крупча́тка, крупи́чатая мука́.
Gryzący, куса́ющій, грызу́щій, ѣдкій, ко́лкій. **Kwas gryzący**, ѣдкая кислота́. **Gryzące sumienie**, угрыза́ніе со́вѣсти.
Gryźć, грызть, разъѣда́ть, куса́ть, щипа́ть. **Gryźć się (czém)**, печа́литься, огорча́ться. **Pieprz gryzie w język**, пе́рецъ куса́етъ, щипетъ за языкъ. **Dym gryzie w oczy**, дымъ куса́етъ глаза́.
Gryzienie, -a, *ср.* угрыза́ніе, грыза́ніе; || щемле́ніе, давле́ніе. **Gryzienie w żołądku**, рѣзь въ желу́дкѣ.
Gryzikołek, -łka, *м.* брюзга́, ворчу́нъ.
Gryzipacierz, -a, *м.* ханжа́, свято́ша.
Gryzliwość, -ści, *ж.* ѣдкость, острота́, ко́лкость. **Gryźliwość serwaseru**, ѣдкость, острота́ крѣпкой во́дки.
Gryźliwy, ѣдкій, о́стрый.
Gryzmoła, -y, *м.* пачку́нъ. **Gryzmoły**, *мн.* мара́нье, кара́кули.
Gryzmolenie, -a, *ср.* пачкотня́, па́чканье, мара́нье; || плохо́е сочине́ніе, писа́ніе.
Gryzmolić, па́чкать, мара́ть.
Gryzowy, **Grysowy**, гре́чневый.
Grzać, грѣть.
Grządka, -i, *ж.* гря́дка.
Grządziel, **Grądziel**, -a, *м.* дышло (*у плуга*).
Grzanie, -a, *ср.* согрѣва́ніе, огрѣва́ніе.
Grzanka, -i, *ж.* грѣно́къ, поджа́ренный хо́мтикъ хлѣба.
Grząski, **Grzęski**, ва́зкій, тинова́тый, илова́тый, то́нкій.
Grząskość, -ści, *ж.* ва́зкость, илова́тость, то́нкость.
Grząskowaty, *см.* **Grząski**.
Grząznąć, *см.* **Grążnąć**.
Grzbiecisty, широкопле́чій.
Grzbiet, -u, *м.* спина́; || хребе́тъ; || задо́къ, корешо́къ кни́ги. **Grzbiet dachu**, конёкъ. **Grzbiet gór**, го́рный хребе́тъ. **Grzbiet rzeki, jeziora**, пове́рхность рѣки, о́зера.
Grzbietowy, хребе́тный, спинно́й. **Grzbietowa kość**, позвоно́чникъ, хребе́тный столбъ.
Grzebać, разгреба́ть, рыть, копа́ть, раскапы́вать, взрыва́ть; || погреба́ть, хорони́ть. **Dzieci grzebią w piasku**, дѣти копа́ются въ пескѣ. **Koń nogą ziemię grzebie**, ло́шадь ро́етъ ногою зе́млю. **Grzebać umarłe**, хорони́ть, погреба́ть умёршихъ. * **Żyda grzebać**, замышля́ть зло́е дѣло, имѣть злы́я намѣренія. **Grzebać się (w wodzie, w błocie)**, барахта́ться (*въ водѣ, въ грязи*). **Grzebać się do czego**, употребля́ть всѣ усилія достигнуть чего́.
Grzebanie, -a, *ср.* разгреба́ніе, копа́ніе; || по́хороны, погребе́ніе.
Grzebielec, -lca, *м. см.* **Zgrzebło**.
Grzebielucha, -y, *ж.* береговая ластовка или стрижъ, *см.* **Brzegówka**.

Grzebień, -nia, *м.* гре́бень, гребёнка. **Grzebień do lnu**, чеса́лка. **Grzebień tkacki**, бёрдо (*ткацкое*). **Grzebień we młynie**, зубча́тое и́ли гребе́нчатое колесо́. **Grzebień u koguta**, пету́ший гребешо́къ.* **Grzebienia podnosić**, возгорди́ться, подня́ть носъ, ва́жничать, пе́тушиться.

Grzebieniarka, -i, *ж.* гребенщи́ца.

Grzebieniarski, гребёночный, гребенно́й.

Grzebieniarstwo, -a, *ср.* гребенно́е мастерство́.

Grzebieniarz, -a, *м.* гребёночникъ, гребенщи́къ.

Grzebieniasty, **Grzebienisty**, гребёнчатый.

Grzebienica, -y, *ж.* **Grzebieniec**, -ńca, *м. Бот.* гре́бникъ, ди́кій ке́рвель.

Grzebieniowy, гребёночный.

Grzebieniowaty, гребёнови́дный.

Grzebienisty, *см.* **Grzebieniasty**.

Grzebło, *см.* **Zgrzebło**.

Grzebyczek, -czka, **Grzebyszek**, -szka, **Grzebyk**, -a, *м.* гребешо́къ, гребёночка.

Grzech, -u, *м.* грѣхъ.

Grzechotka, -i, *ж.* ка́менный стрижъ (*птица*), дома́шняя ла́сточка.

Grzechotać, **Grzegotać**, грохота́ть, греме́ть; || трещать, дребезжа́ть; || ква́кать (о *лягу́шках*).

Grzechotanie, -a, *ср.* гро́хотъ, трескъ; || ква́канье (*лягу́шекъ*), *см.* **Skrzekotanie**.

Grzechotka, -i, *ж.* трещо́тка, трему́шка.

Grzechotnik, -a, *м. Зоол.* трему́чая змѣя́.

Grzechowy, грѣхо́вный.

Grzecznie, учти́во, ве́жливо, благопристо́йно.

Grzecznić, -sia, *м.* разсыпа́ющійся въ комплиме́нтахъ, любе́зникъ.

Grzeczniuchny, чрезвыча́йно учти́вый, ве́жливый, приве́тливый.

Grzeczność, -ści, *ж.* учти́вость, ве́жливость, прили́чіе, приве́тливость.

Grzeczny, учти́вый, ве́жливый, прили́чный, приве́тливый.

Grzęda, -y, *ж.* гряда́, рядъ; || *Стар.* лѣха.

Grzegotać, *см.* **Grzechotać**.

Grzegotka, *см.* **Grzechotka**.

Grzegzołka, -i, *ж.* **Gżegżołka**.

Grzejący, согрѣва́ющій.

Grzęda, -y, *ж.* голы́шъ, булы́жникъ (*камень*).

Grześ, -sia, *м.* Гри́ша, *Умен.* отъ **Grzegorz**, Григо́рій.

Grześć, *см.* **Grzebać**.

Grzesiowa, -ej, *ж.* жена́ Григо́рія.

Grzęski, *см.* **Grząski**.

Grzeszek, -szku, *м.* грѣшо́къ, ма́ленькая погрѣшность.

Grzeszenie, -a, *ср.* прегрѣше́ніе.

Grzesznica, -y, **Grzeszniczka**, -i, *ж.* гре́шница.

Grzeszniczy, грѣшный, грѣхо́вный.

Grzesznie, грѣшно́, грѣхо́вно.

Grzesznik, -a, *м.* гре́шникъ.

Grzeszność, -ści, *ж.* грѣхо́вность.

Grzeszny, грѣшный, грѣхо́вный.

Grzeszyć, грѣши́ть.

Grzęznąć, *см.* **Grążnąć**.

Grzęzy, *см.* **Grąz**.

Grzmiący, греми́щій.

Grzmieć, греме́ть.

Grzmienie, -a, *ср.* громъ, раска́тъ, гулъ гро́ма.

Grzmocić, стуча́ть, ударя́ть.

Grzmot, -u, *м.* громъ.

Grzmotać, *см.* **Grzmieć**.

Grzmotliwy, **Grzmotny**, греми́щій, гро́мкій, оглуши́тельный, громо́вый (*голосъ*).

Grzmotnąć, *см.* **Grzmocić**.

Grzmotny, *см.* **Grzmotliwy**.

Grzmotowy, громово́й.

Grzyb, -a, *м.* гриб; || *Мед.* гри́бъ, наро́стъ, ди́кое мя́со; || *Зоол.* голоту́рія, морска́я куби́шка (*лучи́стое живо́тное*); || **Grzyb drzewny**, гу́бка.

Grzybek, -bka, *м.* драчо́на (*родъ пирожнаго*); || грибо́къ, гри́бчикъ, грибо́чекъ.

Grzybiasty, гу́бчатый, ноздрева́тый.

Grzybieć, дряхле́ть, старе́ть, приходи́ть въ ве́тхость.

Grzybień, -nia, *м.* **Grzybienie**, -a, *ср. Бот.* кувшинчики, кубы́шечки. **Grzybień biały**, бѣлый ненуфа́ръ.

Grzybowaty, грибови́дный, гу́бчатый, гриба́стый, гри́бчатый.

Grzybowy, грибно́й, грибо́вый.

Grzyt, **Grzytać**, **Grzytanie**, *см.* **Zgrzyt**, **Zgrzytać**, **Zgrzytanie**.

Grzywa, -y, *ж.* гри́ва.

Grzywacz, -a, *м.* ди́кій си́зый го́лубь, лѣсно́й го́лубь, ва́хирь, вятю́тинъ (*птица*).

Grzywiasty, гри́вистый, имѣющій гри́ву.

Grzywienny, *см.* **Grzywnowy**.

Grzywna, -y, *ж.* гри́вна.

Gubernator, -a, *м.* губерна́торъ.

Gubernatorka, -i, *ж.* правительница.

Gubernatorowa, -ej, *ж.* губерна́торша, жена́, супру́га губерна́тора.

Gubernatorski, губерна́торскій.

Gubernatorstwo, -a, *ср.* губерна́торство, до́лжность губерна́тора.

Gubernja, -ji, губе́рнія.

Gubernjalny, губе́рнскій.

Gubić, теря́ть, тра́тить, лиша́ться; || истребля́ть, уничтожа́ть; || губи́ть; || ба́виться, отзыва́ться. **Zgubić psa**, потеря́ть соба́ку. **Zgubić febrę**, изба́виться отъ лихора́дки, **Co ludzi wojna gubi**, ско́лько люде́й истребля́етъ война́. **Gubić się**, теря́ться, погиба́ть, пропада́ть; * исчеза́ть. **Gubić się w domysłach**, теря́ться въ дога́дкахъ.

Gubiciel, -a, *м.* губи́тель, истреби́тель.

Gubienie, -a, *ср.* разруше́ніе, истребле́ніе.

Gubka, *см.* **Hubka**.

Gula, -i, *ж.* ши́шка, желва́къ.

Guldynka, -i, *ж.* нарѣзно́е ружьё, *см.* **Gwintówka.**

Guma, -y, *ж.* каме́дь, расти́тельный клей, гу́мми.

Gumalastyczny, рези́нный, каучуко́вый.

Gumalastyka, -i, *ж.* гуммиласти́къ, рези́на.

Gumieńczysko, -a, *ср.* молоти́льный токъ, гуме́нце.

Gumienko, -a *ср. Умен.* отъ **Gumno**, гуме́нце.

Gumiennica, -y, *ж.* токъ, гумно́ (*для молотьбы*).

Gumiennnik, -a, *м. бо́льше употребля́ется* **Gumienny**, -ego, *см.* **Karbownik.**

Gumiguta, -y, *ж.* гуммигу́тъ.

Gumno, -a, *ср.* токъ, гумно́.

Gumować, намазывать *и́ли* разводи́ть каме́дью.

Gumowanie, -a, *ср.* намазываніе каме́дью.

Gumowny, Gumowy, каме́дный, каме́дистый.

Gunia, -ni, *ж.* попо́на (*для лошадей*); || се́рмята. **Gunie**, *мн.* просто́й наро́дъ, чернь, мужичьё.

Gurczeć, плеска́ться, бара́хтаться въ водѣ; || шевели́ться, копоши́ться.

Gurdziel, -a, *м.* нары́въ дѣлающійся на языкѣ лошадей.

Gurt, -u, *м.* по́ясъ изъ ремне́й; || подпру́га (*у лошадей*).

Gurtowy, подтя́нутый ремня́ми. **Łóżko gurtowe**, крова́ть на ремня́хъ.

Guśla, -sel, *мн.* худе́сы, колдовство́, худе́сничество, волшебство́, чародѣ́йство.

Guślarka, -i, *ж.* колду́нья, худе́сница, чародѣ́йка, волше́бница.

Guślarski, чародѣ́йскій, чародѣ́йный, чародѣ́йственный, волше́бный.

Guślarstwo, -a, *ср.* чародѣ́йство, колдовство́.

Guślarz, -a, *м.* худе́сникъ, колду́нъ, чародѣ́й, волше́бникъ.

Guślić, худе́сить.

Gusłowaty, чародѣ́йственный.

Gust, -u, *м.* вкусъ; || * вкусъ, разбо́рчивость; || охо́та, скло́нность.

Gustownie, со вку́сомъ, изя́щно, краси́во.

Gustowność, -ści, *ж.* хоро́шій вкусъ, изя́щество, краси́вость; || щегольство́.

Gustowny, сдѣ́ланный со вку́сомъ, изя́щный, краси́вый; || щегольско́й.

Guwernantka, -i, *ж.* гувернантка, воспита́тельница.

Guwerner, -a, *м.* гувернёръ, воспита́тель.

Guwernerka, -i, *ж.* до́лжность гувернёра, воспита́теля.

Guwernerować, исполня́ть до́лжность гувернёра, воспита́теля.

Guz, -a, *м.* ши́шка, желва́къ, волды́рь.

Guzdrać się, копа́ться, ме́длить, мѣ́шкать.

Guzica, -y, *ж.* гу́зка (*ятичья*); || *Анат.* вихре́цъ, хвосте́цъ.

Guziczek, -czka, *м.* пу́говка.

Guziczny, *Анат.* хвостцо́вый, вихрецо́вый. **Kość guziczna**, вихре́цъ, хвосте́цъ.

Guzik, -a, *м.* пу́говица.

Guzikarka, -i, *ж.* пу́говичница.

Guzikarnia, -ni, *ж.* пу́говичная фа́бика.

Guzikarski, пу́говичный.

Guzikarstwo, -a, *ср.* торгъ пу́говицами.

Guzikarz, -a, *м.* пу́говочникъ.

Guzikowaty, *Анат.* мыщелокообра́зный.

Guzman, -a, *м. Устар. см.* **Guślarz.**

Guzowacieć, отверде́ть, затверде́ть.

Guzowatość, -ści, *ж.* отверде́лость, затверде́лость.

Guzowaty, отверде́лый, затверде́лый.

Gwajak, -u, *м. Бот.* бакау́тъ, желѣзное де́рево.

Gwajakowy, бакау́товый.

Gwałcenie, -a, *ср.* наси́лье, наси́лованіе; || наруше́ніе. **Gwałcenie przykazań boskich**, наруше́ніе запо́вѣдей бо́жіихъ.

Gwałcić, нарушать; || наси́ловать, наси́льничать; || осквернять.

Gwałciciel, -a, *м.* наруши́тель; || растли́тель, осквернитель. **Gwałciciel praw najświętszych**, наруши́тель са́мыхъ свя́щенныхъ правъ. **Gwałciciel kościołów**, святота́тель, святота́тецъ.

Gwałcicielka, -i, *ж.* наруши́тельница; || святота́тица.

Gwałcicielski, наси́льственный.

Gwałt, -u, *м.* наси́лie. **Gwałt komu uczynić**, принужда́ть си́лою, наси́ловать. **Gwałt czyjemu sercu czynić**, проти́виться чьи́мъ либо скло́нностямъ. **Gwałtem**, си́лою наси́льно, непремѣ́нно, всѣ́ми си́лами, всѣ́чески. **Gwałtem chciał przyjść do mnie**, онъ непремѣ́нно, наси́льно хотѣ́лъ притти́ ко мнѣ. **Na gwałt dzwonić**, бить въ набатъ, уда́рить въ набатъ. **Na gwałt bębnić**, бить тревогу. **Na gwałt biedz**, бѣжа́ть изо всѣ́хъ силъ. **Kazać co robić na gwałt**, веле́ть что́ либо дѣлать съ велича́йшей поспѣ́шностію. **Gwałtu wołać, krzyczeć**, звать на по́мощь. **Gwałtu!** помоги́те!

Gwałtem, *см.* **Gwałt.**

Gwałtować, *см.* **Gwałcić.**

Gwałtowanie, *см.* **Gwałcenie.**

Gwałtownictwo, -a, *ср.* наси́лie, ни́гость, бу́йность.

Gwałtowniczy, *см.* **Gwałtownikowy, Gwałcicielski.**

Gwałtownie, си́льно, стреми́тельно, бы́стро; || внеза́пно.

Gwałtowność, -ści, *ж.* стреми́тельность, поры́вистость; || *горя́чность, пы́лкость, запа́льчивость. **Gwałtowność wiatru**, стреми́тельность вѣ́тра. **Gwałtowność namiętności**, пы́лкость страсте́й.

Gwałtowny, си́льный, уси́льный, наси́льственный; || стреми́тельный, неи́стовый, пы́лкій; || свирѣ́пый, жесто́кій, на́глый; || настоя́тельный, кра́йній, безотлага́тельный. **Gwałtowny czyn**, наси́льственный посту́покъ. **Gwałtowna miłość**, си́льная, пы́лкая любо́вь. **Umysł gwałtowny**, пы́лкій духъ. **Gwałtowna gorączka**, си́льная, жесто́кая горя́чка. **Potok gwałtowny**, стреми́тельный пото́къ. **Gwałtowna wymowa**, си́льное краснорѣ́чіе. **Gwałtowna potrzeba**, кра́йняя нужда́. **Gwałtowny interes**, безотлага́тельное дѣ́ло. **Deszcz gwałtowny**, си́льный дождь.

Gwar, -u, *м.* шумъ; || го́воръ; || чири́канье, щебета́нье (*птицъ*).

Gwara, -y, *м.* болту́нъ, пустоме́ля.

Gwarancja, -ji, *ж.* обезпе́ченіе, руча́тельство, поручи́тельство.

Gwarant, -a, *м.* пору́ка, поручи́тель.

Gwarantka, -i, *ж.* поручи́тельница.

Gwarantować, руча́ться, поручи́ться, быть пору́кою.

Gwardja, -ji, *ж.* гва́рдія.

Gwardjak, -a, *м.* гварде́ецъ.

Gwardjan, -a, *м.* настоя́тель (*монастыря́*).

Gwardjański, настоя́тельскій (*въ монастырѣ́*).

Gwardjaństwo, -a, *ср.* настоя́тельство.

Gwardzista, -y, *м.* гварде́ецъ.

Gwarny, шу́мный.

Gwarzyć, шумѣ́ть; || болта́ть, каля́кать; || стрекота́ть (*о соро́кѣ и т. п.*); || чири́кать, щебета́ть (*о пти́цахъ*). **Starość lubi gwarzyć**, ста́рость лю́битъ болта́ть, ста́рость болтли́ва.

Gwazdać, па́чкать, мара́ть.

Gwiazda, -y, *ж.* звѣзда́.

Gwiazdarnia, -ni, *ж.* обсервато́рія.

Gwiazdarski, астрономи́ческій, астрологи́ческій.

Gwiazdarstwo, -a, *ср.* астроно́мія, астроло́гія.

Gwiazdarz, -a, *м.* **Gwiaździarz, Gwiazdopis, Gwiazdownik, -a, Gwiazdozórca, -y**, *м.* астроно́мъ. **Gwiazdmistrz, Gwiazdowidz, Gwiazdowieszczbiarz, Gwiazdowróg, -a**, *м.* астроло́гъ.

Gwiazdeczka, -i, *ж.* звѣ́здочка; || *Бот.* а́стра, звѣ́здочникъ; || *Минер.* звѣ́здчатый кораллъ.

Gwiazdeczny, звѣ́здный.

Gwiazdka, Gwiazdeczka, -i, *ж. Умен.* звѣ́здочка.

Gwiazdosz, -a, *м. Бот.* меду́нка, меду́ница, лёгочница, бѣлосто́йка, *см.* **Granicznik, Płucnik.**

Gwiazdowaty, звѣ́здчатый.

Gwiazdowiec, -wca, *м.* звѣ́здчатый кора́ллъ *и́ли* ка́мень.

Gwiazdownica, Gwiazdnica, -y, *ж. Бот.* звѣ́здчатка.

Gwiazdowy, Gwiazdny, звѣ́здный.

Gwiazdozbiór, -u, *м.* созвѣ́здіе.

Gwiazdozór, -oru, *м.* верхогля́дъ, небозо́ръ (*ры́ба*).

Gwiaździć, усѣ́ять, укра́сить звѣ́здами.

Gwiaździstość, -ści, *ж.* звѣздообра́зность.

Gwiaździsty, звѣзди́стый, звѣ́здчатый, звѣ́здный. **Noc gwiaździsta**, звѣ́здная ночь. || **Gwiaździsta jaszczurka**, стелліо́нъ, пёстрая я́щерица.

Gwicht, -u, *м.* ги́ря (*вѣсова́я*).

Gwint, -u, *м.* винтъ; || винто́вая нарѣ́зка; || нарѣ́зы (*въ ружьѣ́*).

Gwintorzeźnia, -ni, *ж. Мех.* ме́тчикъ; || коловоро́тъ.

Gwintować, *Техн.* дѣ́лать винтовы́е нарѣ́зы ме́тчикомъ (*въ ружьѣ́*).

Gwintowany, нарѣзно́й; || ло́жчатый, жело́бчатый, боро́зчатый.

Gwintówka, -i, *ж.* винто́вка.

Gwintownica, -y, *ж.* винтова́льня, винторѣ́зъ.

Gwizd, -u, *м.* свистъ.

Gwizdać, свиста́ть, свистѣ́ть.

Gwizdacz, -a, *м.* свисту́нъ.

Gwizdaczka, *см.* **Gwizdawka.**

Gwizdanie, Gwizdnienie, -a, *ср.* свиста́ніе, свистъ.

Gwizdawka, Gwizdaczka, -i, *ж.* свисто́къ, свистѣ́лка.

Gwizdnąć, сви́стнуть, *см.* **Gwizdać.**

Gwiźdź, -dzia, *м.* желѣза́ (*у лошаде́й*).

Gwoli (g, woli, *вм.* **k woli**, *и́ли* **ku woli)**, для, ра́ди, въ уго́ду. **Gwoli tobie**, для тебя́ со́бственно. **Gwoli czemu to?** для чего́ э́то? **Czynić komu gwoli**, въ уго́ду кому́ что́ дѣ́лать, угожда́ть. **Wiatrom gwoli**, на произво́лъ, по во́лѣ вѣ́тра. **Swym żądzom gwoli**, для удовлетворе́нія свои́хъ страсте́й.

Gwóźdź -dzia, *м.* гвоздь. **Gwóźdź nacinany**, заершо́нный гвоздь;—**pakowy**, ку́порный гвоздь; — **sztukaturny, sufitowy**, штукату́рный гвоздь;—**krytowy**, кро́вельный гвоздь; — **obiciowy**, шпале́рный гвоздь;—**zawiasowy, czyli z okrągłą główką**, пе́тельный, навѣ́сный *и́ли* круглошля́пный гвоздь.

Gwoździarczyk, -a, *м.* подмасте́рье гвоздо́чника, гвоздаря́.

Gwoździarka, -i, *ж.* жена́ гвоздо́чника; || торгу́ющая гво́здями.

Gwoździarnia, -ni, *ж.* гвоздо́чный заво́дъ, гвозди́льня, гвоздни́къ.

Gwoździarski, гвоздо́чный.

Gwoździarstwo, -a, *ср.* ремесло́ гвоздо́чника.

Gwoździarz, -a, *м.* гвоздо́чникъ, гвозда́рь.

Gwoździaty, гвоздова́тый.

Gwoździec, *см.* **Goździec.**

Gwoździk, -a, *м.* гво́здикъ, гвоздо́къ.

Gwoździsty, напо́лненный гвоздя́ми.

Gżegżelica, -y, *ж.* куку́шка (*пти́ца*).

Gżegżołka, Gżeczołka, Grzeczołak, *см.* **Kukawka, Kukułka.**

Gżegżołczy, *см.* **Kukułczy.**
Gzems, *см.* **Gzyms.**
Gźenie się, Gźenie, -a, *ср.* бѣшенство, я́рость; || тёчка (*у животныхъ*), *см.* **Giez.**
Gzić, кусáть, жáлить. Gzić się (*о животныхъ*), бѣсúться; || **Gzić się z kim**, ныля́ть страстью.
Gzik, -a, *м.* óводъ, слѣпéнь (*паскóмое*); || любострáстіе; || игри́вость, *см.* **Giez.**
Gziwy, игри́вый, ре́звый, шаловли́вый; || любострáстный.
Gzło, Giezło, -a, *ср.* рубáшка, сорóчка, жéнская туни́ка; || оболóчка; || покрывáло, покрóвъ, завѣса.
Gzy, *см.* **Giez.**
Gzygzak, -a, *м.* зигзáгъ, зикзáкъ, лóманная лúнія.
Gzyms, -u, *м.* карни́зъ.
Gzymsik, -a, *м. Умен.* карни́зецъ.
Gzymsówka, -i, *ж.* кирпúчъ для карни́за.
Gzymsowy, карни́зный.

H.

H, произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Г* Въ словáхъ: *госпитáль, господь, государь, госпожá*. Чáсто, вмѣсто бу́квы **h**, непрáвильно пúшутъ и произно́сятъ **ch** (*ру́сское Х*).
Ha, *Межд.* a! ба! охъ!; || **ha, ha, ha, ха, ха, ха!**
Haba, -y, *ж.* тóлстое бѣлое сукнó, *см.* **Gunia, Samodział, Parć.**
Habanina, -y, *ж. см.* **Chabanina.**
Habeas-corpus, закóнъ о лúчной свобóдѣ (*въ Англіи*).
Habelek, *см.* **Abelek.**
Habet, имѣю, дóлженъ мнѣ, должны́ мнѣ, слѣдуетъ къ получéнію, (противополóжное тому: **credit**, долгъ, кредúтъ).
Habiany, сдѣланный изъ тóлстаго бѣлаго сукнá.
Habina, -y, *ж. см.* **Chabina.**
Habit, -u, *м.* рáса, монáшеское плáтье, монáшеская одéжда.
Haczek, -czka, Haczyk, -yka, *м.* крючóкъ, крюкъ. **Haczki**, *мн.* цѣпóчка (*у мундиту́ра*); || **Haczyki**, *мн.* боковы́е лóконы, накладны́я бу́кли.
Haczkowaty, *см.* **Haczykowaty.**
Haczyć, вѣшать;||защѣпля́ть, задѣвáть, *см.* **Zahaczać**; || * стянýть, подцѣпúть, *см.* **Zahaczyć.**
Haczykowaty, Haczysty, крючковáтый; || искривленный.
Haft, -u, *м.* вышúванье, шитьё, стёжка; || шитьё на мундúрѣ; || *Хир. и Бот.* шовъ, зашúвка, спúвка.
Haftarka, -i, *ж.* золотошвéйка.
Haftarski, золотошвéйный.
Haftarstwo, -a, *ср.* вышúванье, шитьё.
Haftarz, -a, *м.* золотошвéй.
Haftka, -i, *ж.* крючóкъ, застёжка.
Haftkarka, -i, *ж.* занимáющаяся вышúваньемъ *или* продающая вышúванье.
Haftować, вышúвать.
Haftowanie, -nia, *ср.* вышúванье, шитьё.
Haftowany, вы́шитый.
Haj! *см.* **Hej, Hajne!**
Haja, -ai, *ж.* акýла (*рыба*); || *Устар.* метёлица, вью́га.
Hajda, *Межд.* смѣлѣй! впередъ!
Hajdamacki, гайдамáчій; || * разбóйничій.
Hajdamactwo, -a, *ср.* гайдамáчество; || * разбóйничество.
Hajdamaczka, -i, *ж.* гайдамáчиха; || разбóйница.
Hajdamaczyć, разбóйничать. **Hajdamaczyć się**, вести́ распýтную, развратную жизнь, сдѣлаться бездѣльникомъ.
Hajdamaczyzna, -y, *ж.* разбóйничество, грабúтельство.
Hajdamak, -a, *м.* гайдамáкъ; || * разбóйникъ.
Hajducki, Hajduczy, гайдýчій; || * разбóйничій.
Hajduczysko, -a, *м.* рóслый, огрóмный гайдýкъ.
Hajduk -a, *м.* гайдýкъ.
Hajno, Haj, (*употребля́ется тóлько въ просторѣчіи*), вотъ тамъ! *См.* **Hajw.**
Hajnał, Hejnał, Ejnał, -u, *м. Устар.* (*съ венгéрскаго*), пѣснь Бóгу для пробужденія вóйска въ лáгерѣ, пéредъ разсвѣтомъ (*утренняя заря*).
Hajstra, -y, *ж.* **Hajster, -stra**, *м. Зоол.* сѣрая цáпля, чапýра.
Hajta, Hajtuś, Hajty, дѣтское выраженіе въ родѣ: *гулѣнушки*. **Pójdziemy hajtuś**, пойдёмъ гулѣнушки, пойдёмъ гулять.
Hajw, Hajwo, Hajne (*употребл. въ просторѣчіи*), сюдá. **Pójdź hajw, hajwo, hajno**, поди́-ко сюдá!
Hajże! *Межд.* ну, ну же! Ну, пріудáримъ! пойдёмъ! впередъ! **Hajże na niego**, впередъ, пріудáримъ же на него! **Hajże ha!** *см.* **Hyż, ha!**
Hak, -u, *м.* крюкъ; || багóръ; || колъ. **Złoczyńcę wrzucić na haki**, посадúть преступника на колъ. **Hak rybacki**, острога, гарпýнъ, багóръ. **Hak kuchenny**, крюкъ для вѣшанья котлá надъ огнёмъ. **Hak u drzwi**, крюкъ, пéтельный крюкъ (*у двéри*). * **Hak orli**, клювъ орлúный. * **Przywieść kogo na hak**, подвéргнуть кого́ опáсности. **Hak ziemi**, двадцáтая часть мóрга.
Hakować, пахáть зéмлю сохóю, *см.* **Odwracać.**
Hakowaty, крючковáтый, закорúченный, кривóй, искривленный.
Hakowiec, -wca, *м. см.* **Sakfak.**
Hakowity, *см.* **Haczysty**

Hakownica, -y, *ж.* ручна́я пищáль, мушкéтъ.
Hakownik, -a, *м.* рабóтникъ съ крюкóмъ, съ багрóмъ.
Halabarda, Halaparta, -y, *ж.* **Halapart**, -u, *м.* алебáрда, протозáнъ, бéрдышъ.
Halabartnik, -a, *м.* алебáрдщикъ.
Halabartny, алебáрдный; || алебáрдщикъ.
Hałaburda, -y, *м.* горлáнъ, крикýнъ, спóрщикъ.
Hałas, -u, *м.* шумъ, крикъ, стукъ, трескъ; || гулъ; || звукъ, отголóсокъ; || сумáтица, тревóга. **Hałas trąb i kotłów**, звýки трубъ и стукъ литáвровъ.
Hałasić, Hałasować, шумéть, кричáть, голосúть.
Hałaśliwy, *см.* **Hałaśny**.
Hałaśnica, -y, *ж.* горлáнья, крикýнья, крикýша.
Hałaśnik, -a, *м.* горлáнъ, крикýнъ.
Hałaśny, шумлúвый, крикли́вый.
Hałasować, *см.* **Hałasić**.
Hałasowanie, -a, *ср.* крикъ, шумъ, брюзжáнье.
Hałasownik, *см.* **Hałaśnik**.
Hałasowny, *см.* **Hałaśny**.
Hałaszenie, *см.* **Hałasowanie**.
Hałaspas, -u, *ж.* (*мало употреб.*) разгýльная, весёлая жизнь, пировáнье.
Hałastra, -y, *ж. см.* **Chałastra**.
Hałda, -y, *ж. Горн.* кýча, отвáлъ.
Halerz, -a, *м.* старúнная мéлкая монéта, полýшка; || ничтóжныя дéньги. **I halerza nie warto**, не стóитъ и полýшки, и грошá.
Halizna, -y, *ж. см.* **Golizna**.
Halsztuch, Halsztuk, -a, *м.* гáлстукъ.
Hałun, *см.* **Ałun**.
Hamernia, -ni, *ж.* крúчный и́ли желѣзодѣлательный завóдъ, молотовáя.
Hamernik, -a, *м.* молотовни́къ.
Hamować, удéрживать, сдéрживать, воздéрживать, обýздывать, укрощáть, умéрять; || препáтствовать, тормозúть; || останáвливать. **Nic go hamować nie zdoła**, егó ничтó не мóжетъ удержáть, обуздáть. **Hamować swe namiętności**, обýздывать свои́ стрáсти. **Hamować kogo**, укрощáть когó. **Hamować nieprzyjaciela**, останáвливать непріятеля. || **Hamować się**, воздéрживаться, сдéрживаться, владéть собóю.
Hamowanie, -a, **Hamowanie się**, *ср.* укрощéніе, обýзданіе, воздержáніе.
Hamowny, укротúмый, воздéржный.
Hamulec, -lca, *м.* тóрмазъ; || * узда́, обýзданіе.
Han, -a, *м. см.* **Chan**.
Hańba, -y, *ж.* позóръ. стыдъ, безслáвіе, поношéніе, безчéстіе.
Hańbiący, позóрный, позóрящій, поноси́тельный, посты́дный.
Hańbić, позóрить, безслáвить, безчéстить, поноси́ть.
Hańbiciel, -a, *м.* обúдчикъ, оскорби́тель, поноси́тель, клеветни́къ.
Hańbicielka, -i, *ж.* обúдчица, оскорби́тельница, поноси́тельница, клеветни́ца.
Hańbienie, Zhańbienie, -a, *ср.* опозóриваніе, поношéніе, клеветá.
Handel, -dlu, *м.* торгóвля, торгъ, продáжа. **Handel przywozowy** и́ли **inwektowy**, привóзная торгóвля; — **wywozowy** и́ли **ewektowy**, отпускна́я торгóвля. **Handel zbożem**, хлѣбная торгóвля. **Handel końmi**, торгóвля лошадьмú, бары́шничество. **Handel kramarski**, мелочна́я торгóвля. **Ta książka wyszła z handlu**, э́та кни́га вы́шла изъ продáжи, вся распрóдана. **W handel poszła nauka**, ученье обрати́лось въ торгóвлю. **Założyć handel**, откры́ть торгóвлю, откры́ть лáвку для продáжи.
Handelek, -lku, *м.* мелочна́я торгóвля; || лáвочка.
Handlarski, торгóвый, купéческій, меркантúльный.
Handlarstwo, -a, *ср.* торгóвля, торгъ, коммéрція; || купéчество, торгóвое сослóвіе.
Handlarz, -a, *м.* торгóвецъ, купéцъ, лáвочникъ. **Handlarz szczegółowy**, рóзничный торгóвецъ.
Handlować, торговáть.
Handlowanie, -a, *ср.* торгóвля, торгъ.
Handlowniczy, торгóвый, коммéрческій.
Handlownik, -a, *м.* торгóвецъ.
Handlowność, -ści, *ж.* процвѣтáніе торгóвли.
Handlowny, торгýющій, торгóвый; || успѣ́шно занимáющійся торгóвлею.
Handlowy, торгóвый, коммéрческій.
Handziar, -a, *м.* широкій кинжáлъ (*у Азіáтцевъ*).
Haniebnie, повóрно, посты́дно, безчéстно; || * безобрáзно, грáзно, неопрáтно; || чрезмéрно, непомéрно, безмéрно. **Haniebnie postąpić**, поступúть безчéстно. * **Haniebnie wyglądać**, имéть грáзный, неопрáтный вúдъ. **Haniebnie wielki**, безобрáзно, до безобрáзія велúкъ.
Haniebnik, -a, *м. см.* **Hańbiciel**.
Haniebność, -ści, *ж.* безсты́дство, срамотá, мéрзость, гнýсность.
Haniebny, посты́дный, позóрный, безчéстный, гнýсный.
Hański, *см.* **Chański**.
Hanyż, *см.* **Anyż**.
Hap, Hapać, *см.* **Chap, Chapać**.
Hapa, -y, *ж. см.* **Japa**.
Haracz, -u, *м.* дань, пóдать.
Haracznik, -a, *м.* дáнникъ.
Haramza, -y, **Harandzia**, -dzi, *ж.* канáлья, негодáй.
Harap, -u, **Harapnik**, -a, *м.* арáпникъ, бичъ.
Haras, -u, *м.* рашь (*шерстяна́я матéрія*).
Harc, -u, *м.* сшúбка, схвáтка, сты́чка.

Harcerski, наёздническій.
Harcerstwo, наёздничество.
Harcerz, -a, *м.* наёздникъ.
Harcić, Harcony, *см.* **Hartować, Hartowany.**
Harcować, заводи́ть сты́чку, сшиба́ку, гарцова́ть, скака́ть верхо́мъ; || * низпровергать, разрушáть.
Harcowanie, -a, *ср.* гарцова́ніе, скака́ніе.
Harcownik, -a, *м.* наёздникъ.
Harcowny, наёздническій.
Harczeć, *см.* **Charczeć.**
Hardo, дерзко, надме́нно, наха́льно.
Hardość, -ści, *ж.* дерзость, надме́нность, наха́льство.
Hardosz, -a, *м.* горде́цъ.
Hardy, го́рдый, надме́нный, де́рзкій.
Hardzić, дѣлать надме́ннымъ.
Hardzie, *см.* **Hardo.**
Hardzieć, дѣлаться го́рдымъ, надме́нымъ, возгорди́ться.
Harenda, *см.* **Arenda.**
Harfa, *см.* **Arfa.**
Harłak, -a, *м. см.* **Charłak.**
Harmata, *см.* **Armata.**
Harmider, -eru, *м.* суматóха, трево́га, шумъ, сóра.
Harmonja, -ji,[1] *ж.* гармо́нія, созву́чіе, благозву́чіе; || *согла́сіе, стро́йность.
Harmonicznie, гармони́чески, благозву́чно; || * согла́сно, стро́йно.
Harmoniczny, гармони́ческій, благозву́чный; || согла́сный, стро́йный.
Harmonijnie, гармони́чески, благозву́чно; || согла́сно, стро́йно.
Harmonijność, -ści, *ж.* гармо́нія, благозву́чность.
Harmonijny, гармони́ческій, благозву́чный; || согла́сный, стро́йный.
Harować, рабо́тать, труди́ться съ бо́льшимъ уси́ліемъ. **Harować z kim, kogo**, утомля́ть, му́чить, изнура́ть.
Harowanie, -a, *ср.* до́лгая, усиленная рабо́та.
Harpa, -y, *ж.* серпови́дный мечъ.
Harpja, -ji, *ж.* га́рпія (*баснослóвное чудóвище*); || *Орнит.* га́рпія (*родъ американскаго орла*).
Hart, -u, *м.* закáлка (*стáли*); || закáлъ; || кре́пость, сúла, твёрдость. * **Hart duszy**, твёрдость души, хара́ктера. **Hart serca**, бóдрость. **Harty**, *мн.* калёныя стрéлы, пúки и т. п.
Hartować, закáливать (*сталь*); || обвáривать, калúть (*писчія пéрья*); || пріучúть къ чему́ тру́дному; || дѣлать твёрдымъ, жёстким; || укрѣпля́ть (*тѣло*). **Umiał zahartować ich prędko do wojny**, онъ умѣлъ скóро пріучúть ихъ къ войнѣ. || **Zahartować się**, пріучúться къ чему́, закали́ться, укрѣпúться.
Hartowanie, -a, *ср.* кале́ніе, закáливаніе; || * укрѣпле́ніе, пріуче́ніе къ труда́мъ, къ перенесе́нію тру́дностей.
Hartowność, -ści, *ж.* закáлъ; || кре́пость, твёрдость.
Hartowny, закалённый; || пріучённый къ тру́дностямъ.
Haru, haru! *или* **Haruj, haruj!** работáй, работáй! **Ustawicznie haru, haru**, постоя́нно рабóтай да рабóтай! *см.* **Harować, Karować.**
Hasać, скака́ть; || галопи́ровать; || гарцова́ть; || плясáть, прыгать. **Hasać na koniu**, скакáть на лóшади. **Całą noc hasał**, онъ проплясáлъ всю́ ночь. **Zhasać konia**, заёздить, утомúть лóшадь.
Hasanie, -a, *ср.* скака́нье; || галопи́рованіе; || гарцова́ніе; || плясáнье, прыганье.
Haska, -i, *ж.* кóжа набúваемая на колóдку.
Hasło, -a, *ср.* знакъ, сигна́лъ; || *Воен.* лóзунгъ, парóль; || гáсло (*звонъ о тушéніи огня*; *приказъ часовóму, запрещéніе выходúть изъ казáрмы*).
Hasłowy, сигна́льный.
Haubica, -y, *ж. Арт.* гáубица *или* единорóгъ, *см.* **Granatnik.**
Haust, -u, *м.* глотóкъ.
Hazard, -u, *м.* слу́чай, случáйность; || удáча; || опáсность; || отвáга.
Hazardować, рисковáть, подвергáть опáсности, отвáживаться. || **Hazardować się**, отвáживаться на предпріятіе, пускáться въ опáсность, подвергáться опáсностямъ.
Hazardowanie, -a, *ср.* рискованіе, отвáга.
Hazardowny, рискóвный, азáртный. **Gra hazardowna**, азáртная игрá.
Hę, Hę, *Межд.* (означáющее вопрóсъ *или* удивлéніе), что! что-ли! какъ! **Czy chcesz, hę?** хочешь ли, что ли? **Hę, czy to być może?** какъ! мóжетъ ли э́то быть.
Heban, -u, *м.* эбéновое *или* чёрное дéрево.
Hebanista, -y, *м.* краснодерéвецъ, искýсный столя́ръ.
Hebanować, крáсить подъ чёрное дéрево.
Hebanowy, эбéновый, изъ чёрнаго дéрева. * **Włos hebanowy**, волосá чёрные какъ смоль, какъ вóроново крыло́.
Hebd, -u, *м. Бот.* дúкая бузúна, бýзникъ, селенúкъ.
Hebdomarz, -a, *м.* недѣльный священúкъ.
Hebel, -bla, *м.* стругъ, скóбель. **Wielki hebel**, рубáнъ, рубáнокъ; || скребóкъ; || **Hebel do laskowania**, пáзникъ, дорóжникъ.
Hebelkowy, *Бот.* сѣкировúдный.
Heblarnia, -ni, *ж.* верстáкъ, столя́рный станóкъ.
Heblować, строгáть, стругáть, стружúть, сглобля́ть, сглáживать. * **Heblować bruki**, обшúвать мостовúя.
Heblowanie, -a, *ср.* струганіе, строганіе.

Heblowiny, -win, *мн.* стру́жки, стружи́ны.
Heblowy, скобе́льный.
Hebrajczyk, -a, *м.* Евре́й. **Hebrajczycy, Hebreowie**, *мн.* Евре́и.
Hebrajski, евре́йскій.
Hebraista, -y, *м.* знато́къ евре́йскаго языка́.
Hebrajszczyzna, -y, евре́йскіе обороты ре́чи, евре́йскій языкъ и его́ литерату́ра, евре́йское уче́ніе. || **Hebrajszczyzny zarywać**, употребля́ть евре́йскіе обороты ре́чи, сле́довать евре́йскому уче́нію.
Hebraizm -u, *м.* евре́йскій оборо́тъ ре́чи, *см.* **Hebrajszczyzna.**
Hebreowie, -ów, *мн. см.* **Hebrajczyk.**
Hebreusz, -a, *м.* Жидъ, Евре́й.
Heca, -y, *ж.* гоньба́, тра́вля; || охо́та съ соба́ками; || цирк (*для ко́нскихъ ристали́щъ*).
Hecia, *Межд.* крикъ погоны́щика волово́въ: *напра́во!*
Heciak, -a, *м.* о́лухъ, мужи́къ, деревёнщина.
Heciepiecie, -ci, *мн.* ма́ленькія лошадёнки.
Hegemonja, -ji, *ж.* пра́здненства въ честь Діаны (*у дре́внихъ Гре́ковъ*).
Hegira, -y, *ж.* эги́ра, ги́жра (*э́ра у мусульма́нъ*).
Hegumenja, -ji, *ж.* игу́менья, настоя́тельница дѣви́чьяго монастыря́, *см.* **Ksieni.**
Hej! *Межд.* гей! ей! эхъ!
Hej hej! Hejach, Hejda, Hej-daż! *Межд.* выража́ющее ра́дость: гей! эй!
Hejnał, Ejnał, *см.* **Hajnał.**
Hejsa! Hejza! *Межд.* Ну, смѣло! не робѣй! ката́й валя́й!
Hektyczny, чахо́точный, сухо́точный; || ча́хлый.
Hektyk, -a, *м.* чахо́точный.
Hektyka, -i, *ж. Мед.* чахо́тка, сухо́тка.
Hellenista, -y, *м.* эллени́стъ, знато́къ гре́ческаго языка́.
Hellenistowski, э́ллинскій.
Hellenizm, -u, *м.* эллени́змъ, грециз́мъ, гре́ческій оборо́тъ ре́чи.
Helleński, э́ллинскій, гре́ческій.
Hełm, -u, *м.* шлемъ, шишако́къ; || **Hełm u alembika**, покры́шка, колпа́къ (*у куба*).
Hełmaty, со шле́момъ на головѣ.
Hełmik, -a, *м. Бот. см.* **Tarczyca.**
Hem, *см.* **Hum.**
Hemoroidalny, *Мед.* геморроида́льный, почечу́йный. **Żyła hemoroidalna**, почечу́йная арте́рія.
Hemoroidarjusz, -a, *м. Мед.* стра́ждущій почечу́емъ, геморо́емъ.
Hemoroidy, Hemorojdy, -roid, *мн.* почечу́й, геморо́й.
Hen, (употребля́ется въ простоpѣчіи), вонъ тамъ! туда! **Patrz, oto hen tam!** смотри́, вонъ тамъ! **Pojechał hen daleko**, поѣхалъ туда́, далёко!
Hopatyk, -a, *м. Мед.* страда́ющій пе́ченью.
Heraldyczny, геральди́ческій.
Heraldyka, -i, *ж.* гера́льдика, гербове́дѣніе.
Herb, -u, *м.* гербъ.
Herbaciany, ча́йный.
Herbarz, -a, *м.* гербо́вникъ; || гербарій, *см.* **Zielnik.**
Herbata, -y, *ж.* чай.
Herbatnica, ча́йница.
Herbatny, ча́йный.
Herbopis, Herbopisarz, -a, *м.* рисова́льщикъ гербо́въ, гербопи́сецъ, гера́льдикъ.
Herboryzować, гербориза́ровать, собира́ть расте́нія.
Herbowniczy, геральди́ческій.
Herbowny, имѣющій гербъ. **Dom herbowny**, дворя́нская фами́лія, дворя́нскій домъ. **Znaki herbowne**, гербъ. **Herbowny, -ego**, *м.* одного́ и того́же герба́. **To mój herbowny**, у меня́ съ нимъ одинъ и тотъ же гербъ, у на́съ одина́ковые гербы́.
Herbowy, гербо́вый. **Nauka herbowa**, гера́льдика. **Pieczęć herbowa**, гербо́вая печа́ть.
Hercować, *см.* **Harcować.**
Heretycki, ерети́ческій, раско́льничій.
Heretyctwo, -a, *ср.* ерети́чность, ерети́чество, отсту́пничество; || *Собир.* еретики́, раско́льники.
Heretyczę, -ęcia, *ср.* ерети́къ, раско́льникъ, отсту́пникъ.
Heretyczeć, сдѣлаться, ерети́комъ, отсту́пникомъ.
Heretyczka, -i, ерети́чка, отсту́пница.
Heretyczność, -ści, *ж. см.* **Heretyctwo.**
Heretyczyć, обраща́ть въ е́ресь.
Heretyk, -a, *м.* ерети́къ, отсту́пникъ, раско́льникъ.
Heretykować, обзыва́ть ерети́комъ, обвиня́ть въ е́реси.
Heretyzować, проповѣ́дывать е́ресь.
Herezja, -ji, *ж.* е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе.
Herezjarcha, -y, *м.* ереси́архъ, ересена́чальникъ.
Herezosiewca, -y, *м.* распространи́тель е́реси.
Hermafrodyt, -a, *м.* гермафроди́тъ, двусна́стный; || *Ест. Истор.* двупо́лый.
Heroicznie, геройчески.
Heroiczny, геройческій.
Heroina, -y, *ж.* геройня.
Heroizm, -u, *м.* геройзмъ.
Herold, -a, *м.* геро́льдъ, глаша́тай, бирю́чъ.
Heroldja, -ji, *ж.* геро́льдія.
Heroldski, геро́льдскій.
Heroldstwo, -a, *ср.* геро́льдство.
Herszt, -a, *м.* коновóдъ, зачи́нщикъ, предводи́тель. **Herszt zbójców**, предводи́тель, ата́манъ разбо́йниковъ.
Hersztować, предводи́тельствовать.
Hesper, -u, *м. см.* **Wieczornica.**
Hester, -a, *м. Jстар.* поро́да шве́дскихъ лошадей, извѣстная у Литовцевъ.

Het! (*употреб. въ просторѣчіи*), смотри́ вотъ! вонъ! ну! **Het idzie**, смотри́ вотъ онъ идётъ. **Het !** ну! эй вы, ну! (*понуканье лошадей*). **Tam het poszedł**, вонъ онъ туда́ пошёлъ.

Heta! ну! *Межд.* (*употребля́емое извозчиками и кучерами для понужде́нія лошаде́й повернуть направо*).

Hetka, **-i**, *ж.* кли́ча, лошадёнка.

Hetman, **-a**, *м.* гетма́нъ; || полково́децъ.

Hetmańczuk, **-a**, *м.* сторо́нникъ, приве́рженецъ гетма́на.

Hetmanić, нача́льствовать, предводи́тельствовать, стоя́ть во главѣ.

Hetmanienie, **-a**, *ср.* нача́льствованіе, предводи́тельство.

Hetmanowa, **-éj**, *ж.* гетма́нша, жена́ гетма́на.

Hetmanować, *см.* **Hetmanić**.

Hetmański, гетма́нскій.

Hetmaństwo, **-a**, *ср.* гетма́нство.

Hetmańszczyzna, **-y**, *ж.* гетма́нщина, запоро́жскіе козаки́; || гетма́нскія по́мѣстья.

Hexametr, **-tru**, *м.* гекза́метръ.

Hi, hi, *Межд.* хи, хи!

Hiberna, **-y**, *ж.* по́дать, кото́рую въ дре́вней По́льшѣ плати́ли въ ка́зну крестья́не королевскихъ и духо́вныхъ имѣній, для пла́ты жа́лованья во́йску, въ зи́мнее вре́мя. || **Hiberny**, *мн.* вое́нныя зи́мнія кварти́ры.

Hidrauliczny, гидравли́ческій; || вододѣйствующій.

Hidraulik, **-a**, *м.* гидра́ликъ.

Hidrograf, **-a**, *м.* гидрогра́фъ, водоописа́тель.

Hidrografja, **-ji**, *ж.* гидрогра́фія, водоописа́ніе.

Hidrograficzny, гидрографи́ческій.

Hidrostatyczny, гидростати́ческій.

Hidrostatyka, **-i**, *ж.* гидростати́ка (*наука о тя́жести жи́дкихъ тѣлъ*).

Hierarcha, **-y**, *м.* іера́рхъ, священнонача́льникъ.

Hierarchalnie, іерархи́чески.

Hierarchalny, іерархи́ческій.

Hierarchja, **-ji**, *ж.* іера́рхія, священнонача́ліе; || чинонача́ліе.

Hieroglif, **-u**, *м.* іерогли́фъ, іерогли́къ, фигу́рный знакъ.

Hieroglificzny, іерогли́ческій.

Hiperbola, **-i**, *ж.* гипе́рбола, преувели́ченіе; || *Мат.* гипе́рбола.

Hiperbolicznie, гиперболи́чески, преувели́ченно.

Hiperboliczny, гиперболи́ческій, преувели́ченный.

Hipochondrja, **-ji**, *ж. Мед.* ипохо́ндрія; || заду́мчивость.

Hipochondryczny, ипохондри́ческій.

Hipochondryk, **-a**, *м.* ипохо́ндрикъ.

Hipokras, **-a**, *м.* пря́ный напи́токъ, глинтве́йнъ.

Hipokryt, **-a**, **Hipokryta**, **-y**, *м.* лицеме́ръ, ханжа́, свято́ша, пустосвя́тъ.

Hipokrytka, **-i**, *ж.* лицеме́рка, пустосвя́тка, ханжа́, притво́рщица.

Hipokryzja, **-ji**, *ж.* лицеме́ріе, притво́рство, ханжество́.

Hipotecznie, *Юрид.* ипоте́чно, по зако́ну.

Hipoteczny, *Юрид.* ипоте́чный, по закладно́й.

Hipoteka, **-i**, *ж. Юрид.* ипоте́ка, закладна́я на недви́жимое име́ніе; || зако́ладъ недви́жимаго име́нія.

Hipotekować, *Юрид.* отдава́ть въ зало́гъ, зако́ладывать недви́жимое име́ніе.

Hipotekowany, обезпе́ченный ипоте́кою.

Hipotetycznie, гипотети́чески, гада́тельно.

Hipotetyczny, гипотети́ческій, гада́тельный, предполага́емый.

Hipoteza, **-y**, *ж.* гипо́теза, предположе́ніе.

Historja, **-ji**, *ж.* исто́рія, бытописа́ніе.

Historycznie, истори́чески.

Historyczność, **-ści**, *ж.* дѣйстви́тельность происше́ствія, фа́кта.

Historyczny, истори́ческій.

Historyjka, **-i**, *ж.* исто́рійка, быль, повѣсту́шка, ска́зочка.

Historyk, **-a**, *м.* исто́рикъ, бытописа́тель.

Hjacynt, **-a**, *м. Бот.* гіаци́нтъ (*расте́ніе*); || *Минер.* гіаци́нтъ, жёлтый я́хонтъ (*камень*).

Hjacyntowiny, **-win**, *мн.* пра́здникъ св. Іакі́нѳа, Акі́ма.

Hjacyntowy, гіаци́нтовый.

Hjena, **-y**, *ж. Зоол.* гіе́на, бырсъ.

Ho, ho! Ho, ho, ho! *Межд.* ого́, ого́! ого́, го!

Hoboj, **Hoboista**, *см.* **Obój**, **Oboista**.

Hodować, вскармливать, выкармливать, воспитывать; || *Агр.* разводи́ть, плоди́ть (*домашній скотъ*); || выра́щивать, разводи́ть (*растенія*); || поддержи́вать; || * пита́ть. **Hodować ogień święty**, поддержи́вать свяще́нный ого́нь.

Hodowanie, **-a**, *ср. Агр.* разведе́ніе дома́шняго скота́, скотово́дство; || воспита́ніе, выкармливаніе. **Hodowanie pszczół**, пчеловодство. **Hodowanie owiec**, овцевод-ство. **Hodowanie jedwabników**, шелководство.

Hojnie, **Hojne**, ще́дро, оби́льно, изоби́льно.

Hojnoroślka, **-i**, *ж. Бот.* спло́тникъ, хѣсна́я ру́та (*растеніе*).

Hojność, **-ści**, *ж.* оби́лie, изоби́лie, ще́дрость.

Hojny, оби́льный, изоби́льный, ще́дрость.

Hola! *Межд.* гей! ей! || по́лно, дово́льно! **Hola! jest tam który?** ей! е́сть-ли тамъ кто-нибу́дь? **Hola, nie róbcie takiego hałasu**, по́лно, не дѣлайте тако́го шу́му.

Hołd, -u, *м.* по́дданническій долгъ; || * благоговѣ́ніе, почтѐніе, уваже́ніе, покóрность. **Oddawać, składać hołd czyim cnotom**, изъявля́ть уваже́ніе къ чьимъ добродѣтелямъ. **Hołd wdzięczności, uszanowania**, долгъ благода́рности, уваже́нія.

Hołdować, быть по́дданнымъ; || быть въ зави́симости, зави́сѣть, повинова́ться, слу́шаться.

Hołdowanie, -a, *ср.* засвидѣ́тельствованіе почтѐнія, пре́данности; || благоговѣ́ніе; || зави́симость, подда́нство. || **Zhołdowanie**, покоре́ніе, овладѣ́ніе.

Hołdownictwo, -a, *ср.* вассáльство, подда́нство.

Hołdowniczy, плата́щій дань.

Hołdownik, -a, *м.* вассáлъ, да́нникъ, по́данный.

Hołdowny, *см.* **Hołdowniczy, Lenny.**

Hołobie, -i, *мн.* оглóбли.

Hołota, -y, *ж.* голь, сволочь.

Holować, притя́гивать; || бечева́ть, тянýть бечевóю (*судно*).

Holowanie, -a, *ср.* (**statków**), бечева́ніе (*судóвъ*), приво́дъ сýдна посрéдствомъ бечевóй. **Pozostawienie drogi do holowania**, оставлéніе доро́ги подъ бечѐвникъ. **Holujący**, бечевщи́къ, рабóтникъ, котóрый та́нетъ сýдно бечевóю.

Hołubek, -bka, *м.* волжа́нка, волнýха (*родъ зрибóвъ*).

Hołysz, -a, *м.* голы́шъ, бѣдня́къ.

Homagjalny, по́дданническій.

Homagjum, *ср. Нескл.* по́дданническій долгъ; || прися́га на подда́нство.

Homerowy, гомéровскій.

Homeryczny, гомери́ческій.

Homileta, -y, **Homiletyk**, -a, *м.* проповѣ́дникъ, сочини́тель поучéній.

Homiletyka, -i, *ж.* гомилéтика, теóрія духóвнаго краснорѣ́чія.

Homilja, -ji, *ж.* бесѣ́да, поучéніе, про́повѣдь.

Homiljarz, -a, *м.* собра́ніе поучéній, проповѣдéй.

Honor, -u, *м.* честь. **Honory**, *мн.* по́чести.

Honorarjum, *ср. Нескл.* вознагражде́ніе, плáта, гонорáрій.

Honorowo, Honorowie, чéстно, съ чéстью, съ достóинствомъ.

Honorowość, -ści, *ж.* чéстность, благоро́дство.

Honorowy, почóтный. **Radca honorowy**, титулáрный совѣ́тникъ. **Dama honorowa**, статсъ-да́ма.

Hop! hop! *Межд.* эй! гей! || ну! (*для поощре́нія ло́шади*); || ухъ! ухъ! (*при дру́жной работѣ*).

Horda, Orda, -y, *ж.* орда́; || * толпá, ша́йка, сбóрище, ватáга.

Hordowid, -a, *м.* **Hordowida**, -y, *ж. Бот.* гордóвикъ, гордовúна, калúна-гордóвикъ.

Hordyniec, Ordyniec, -ńca, *м.* орды́нецъ.

Hordynka, -i, *ж.* кривáя татáрская сáбля.

Hordyński, принадлежáщій къ ордѣ́.

Horno, -a, *ср.* гóрнъ.

Horyzont, -u, *м.* горизóнтъ, небоскло́нъ.

Horyzontalnie, горизонта́льно, по у́ровню земли́.

Horyzontalność, -ści, *ж.* горизонта́льность.

Horyzontalny, горизонта́льный.

Hosanna! (*съ еврейск.*) Бóже, спаси́ насъ! помоги́ намъ!

Hostja, -ji, *ж.* св. обла́тка; || Свя́тые Дары́; || просфорá, просвирá.

Hoży, приго́жій, стáтный, краси́вый.

Hrabia, -iego, *м.* графъ.

Hrabianka, -i, *ж.* гра́фская дочь, гра́финя.

Hrabicz, -a, *м.* гра́фскій сынъ.

Hrabina, -y, *ж.* графúня, жена́ гра́фа.

Hrabiowski, Hrabski, гра́фскій.

Hrabiowstwo, -a, *ср.* гра́фство, гра́фскій ти́тулъ; || графъ и его́ жена́.

Hrabstwo, -a, *ср.* гра́фство, гра́фское владѣ́ніе.

Hreczany, грéчневый.

Hreczka, Hryczka, -i, *ж. см.* **Gryka.**

Hreczkosiej, -a, *м.* * пáхарь.

Hreczuszki, -szek, *мн.* грéчневики.

Hryć, -cia, *м. см.* **Hreczkosiej.**

Hu! hu! *Межд.* гей! эй! аý! y! y!

Huba, -y, *ж. см.* **Włóka.**

Hubka, -i, *ж.* древéсная гýбка, трутъ.

Huciany, плавúльный.

Huczeć, издава́ть гулъ, гудѣ́ть; || шуми́ть, бушева́ть; || ворча́ть, брани́ть, руга́ть; || крича́ть по совúному, какъ сова́. **Wiatr huczy w lesie**, вѣ́теръ шумúтъ въ лѣсу́. **Dzwony huczą**, колоколá гудáть. **Huczy mi w uszach**, у менá шумъ въ ушáхъ, шумúтъ въ ушáхъ. **Huczeć na kogo**, бранúть, руга́ть кого́.

Huczek, -czka, *м. Умен.* отъ **Huk** (*см. э́то слово́*); || * крикýнъ.

Huczenie, -a, *ср.* бушева́ніе, шумъ, гудѣ́ніе, гулъ.

Hucznie, Huczno, шýмно, съ шýмомъ; || звóнко, грóмко; || пы́шно, роскóшно; || вéсело. **Hucznie wjechał do miasta**, онъ шýмно въѣ́халъ въ гóродъ. **Muzyka grała hucznie**, мýзыка игрáла грóмко. **Hucznie kogo przyjąć**, пы́шно, роскóшно кого́ приня́ть. **Hucznie o czém rozprawiać**, грóмко разсуждáть о чёмъ.

Huczny, Hukliwy, шýмный, грóмкій; || пы́шный, роскóшный.

Huf, Uf, -u, **Hufiec**, -fca, *м.* кýча, толпá (*людéй*); || ша́йка, рать, пóлчище. **Hufiec**, рядъ солдáтъ.

Huf, *Межд.* (*подражáніе лáю собáкъ*), гавъ, гавъ!

Hufiec, *см.* **Huf.**

Hufik, -a, кýчка, небольша́я толпá.

Hufnal, Ufnal, -a, *м.* подкóвный гвоздь.

Huk, -u, *м.* шумъ, стукъ, гулъ, громъ; || трескъ, грóхотъ; || * мнóжество, кýча,

гру́да; || огро́мная толпа́. **Huk piorunu**, раска́тъ, гулъ гро́ма. **Huk bębna**, стукъ бараба́на. **Huk dział**, громъ, гро́хотъ пу́шекъ. **Ma huk pieniędzy**, у него́ ку́ча, гру́да де́негъ. **Huk ludzi przyszło na to widowisko**, огро́мная толпа́ люде́й пришла́ на э́то зрѣ́лище.

Hukać, крича́ть, ворча́ть, брани́ть, руга́ть; || грохота́ть, гремѣ́ть; || ау́кать, звать. **Hukać na kogo (w lesie)**, ау́кать кому́ (*въ лѣсу́*). **Hukać na kogo**, крича́ть на кого́, *см.* **Fukać**. || **Hukać się**, дичи́ться, дѣ́латься суро́вымъ, свирѣ́пымъ, нелюди́мымъ.

Hukacz, -a, *м. см.* **Grzywacz**.

Hukanie, -a, *ср.* гудѣ́ніе, бушева́ніе; || ау́канье (*въ лѣсу́*), *см.* **Hukać**.

Hukliwy, *см.* **Huczny**.

Huknąć, кри́кнуть; || ругну́ть.

Hul! hul! Hulala! крикъ на во́лка.

Hulać, гуля́ть, весели́ться, кути́ть. **Hulaj dusza, piekło gore**, гуля́й, чтобъ чертя́мъ то́шно ста́ло! **Hulaj dusza bez kontusza**, гуля́й напропалу́ю, всё чортъ побери́!

Hulaka, -i, *м.* гуля́ка, кути́ло.

Hułan, *см.* **Ułan**.

Hulanie, -a, *ср.* гульба́, бра́жничанье, кулика́ніе.

Hulanka, -i, *ж.* разгу́лъ, кутёжъ, пиру́шка.

Hultaić, развра́тничать, распу́тничать, кути́ть, бездѣ́льничать.

Hultaj, -a, *м.* негодя́й, развра́тникъ, распу́тникъ, бездѣ́льникъ.

Hultajka, -i, *ж.* негодя́йка, развра́тница, распу́тница.

Hultajski, развра́тный, распу́тный, разгу́льный. **Po hultajsku**, развра́тно, распу́тно, разгу́льно. **Żyć po hultajsku**, вести́ распу́тную жизнь.

Hultajsko, *см.* **Hultajski**.

Hultajstwo, -a, *ср.* развра́тъ, распу́тство; || *Собир.* развра́тники, бездѣ́льники, бродя́ги.

Hum, Hem, *Межд.* гмъ! хмъ!

Humen, -a, *м.* игу́менъ.

Humenica, -y, *ж.* игу́менья.

Humor, -u, *м.* вла́га, мокрота́ (*на тѣлѣ*); || нравъ, расположе́ніе ду́ха; || при́хоть; || ю́моръ, сатири́ческая весёлость. **Wesoły humor**, весёлое расположе́ніе ду́ха. **Nie jesteś dziś w swoim humorze**, ты сего́дня не въ ду́хѣ, въ дурно́мъ расположе́ніи ду́ха.

Humorek, -rku, *м.* капри́зъ, при́хоть.

Humorowaty, нра́вный, своенра́вный, причу́дливый, прихотли́вый.

Humorysta, -y, *м.* юмори́стъ, остроу́мный писа́тель; || *Мед.* до́кторъ-приве́рженецъ Гале́новой систе́мы.

Humorystycznie, юмористи́чески.

Humorystyczność, -ści, *ж.* ю́моръ, сатири́ческая весёлость.

Humorystyczny, юмористи́ческій.

Humorystyka, -i, *ж.* юмори́стика.

Huncfot, Huncwot, -a, *м.* бездѣ́льникъ, моше́нникъ, плутъ, подле́цъ.

Huncfocki, моше́нническій, плутовско́й.

Huncfoctwo, -a, *ср.* плутовство́, моше́нничество.

Hup, *см.* **Hop**.

Hurmą, Hurmem, толпо́ю.

Hurt, -u, *м.* плете́нь, за́городка (*для ове́цъ*), вы́гонъ (*для быко́въ*), *см.* **Grodza**. **Na hurt, hurtem**, о́птомъ, гурто́мъ.

Hurtować, ста́вить въ огра́ду (*скоти́ну*).

Hurtowanie, -a, *ср.* заго́нъ ове́цъ.

Hurtownik, -a, *м.* гуртовщи́къ, торго́вецъ торгу́ющій гу́ртомъ, о́бтомъ, обтовщи́къ.

Hurtowny, Hurtowy, гуртово́й, обтово́й.

Husarja, -ji, *ж.* гуса́ры, гуса́рскій полкъ.

Husarski, гуса́рскій.

Husarz, Usarz, -a, *м.* гуса́ръ.

Huśtać, *см.* **Chuśtać**.

Huta, -y, *ж.* плави́льня, плави́льная печь. **Huta żelazna**, кри́чный *или* желѣзодѣ́лательный заво́дъ, молотова́я. **Huta szklana**, стекля́ный заво́дъ. **Huta kruszcowa**, литѣ́йня, литѣ́йный дворъ. **Huta solna**, солова́рня.

Hutarski, плави́льный, литѣ́йный.

Hutarz, *см.* **Hutnik**.

Hutnicki, Hutniczy, Hutny, плави́льный.

Hutniczy, -ego, Hutman, -a, *м.* горнозаво́дскій инспе́кторъ.

Hutnik, Hutarz, -a, *м.* горнозаво́дскій рабо́тникъ, рабо́чій на стекля́номъ *или* желѣ́зномъ заво́дѣ.

Hutny, *см.* **Hutnicki**.

Huź! Huzia! Huź go! Huż-ha! пиль! (*поддра́зниваніе соба́ки*).

Huzar, -a, *м.* гуса́ръ. **Pułkownik od huzarów**, гуса́рскій полко́вникъ.

Huzarka, -i, *ж.* же́нщина служа́щая въ гуса́рахъ; || гуса́рская ку́рточка, родъ венге́рскаго спе́нцера.

Huzarski, гуса́рскій.

Huzia, *см.* **Huź**.

Hyacynt, *см.* **Hjacynt**.

Hybel, *см.* **Hebel**.

Hycel, -cia, *м.* живодёръ, прохво́стъ.

Hyclowski, живодёрный; || * ни́зкій, по́длый, скве́рный, отврати́тельный. **Hyclowski plac, hyclowska buda**, живодёрня.

Hydliwy, Hydry, ме́рзкій, посты́дный, него́дный.

Hydr, *см.* **Hidr**.

Hydra, -y, *ж.* ги́дра, водяна́я змѣя́.

Hydzić, отбива́ть вкусъ, охо́ту (*къ чему́*), внуша́ть отвраще́ніе, омерзѣ́ніе, *см.* **Mierzić**.

Hygrometr, *см.* **Wilgociomierz**.

Hyl, -a, *м. см.* **Chyl**.

Hymn, -u, *м.* гимнъ, пѣснь, пѣснопѣ́ніе.

Hymnista, -y, *м.* пѣснопѣ́вецъ, слага́тель ги́мновъ.

Hymnopis, -a, *м.* писа́тель ги́мновъ.
Hyp... *см.* **Hip...**
Hyroglif, *см.* **Hjeroglif.**
Hys, Hyz, Hyż, -u, *м.* попу́тный вѣ́теръ.
Hysować, Hyzować, Whysować, поднима́ть па́русъ, флагъ.
Hyz, *см.* **Hys.**
Hyza, Chyża, -y, *ж.* хи́жина.
Hyzop, *см.* **Izop.**
Hyzować, *см.* **Hysować.**

I.

I произно́сится какъ ру́сскія бу́квы *u*, *i*. Она́ пи́шется по́слѣ согла́сныхъ мя́гкихъ и твёрдыхъ: *k*, *g*, исключа́я мя́гкія: *c*, *cz*, *sz*, *rz*, *ż*, *dz*, *dż*, по́слѣ кото́рыхъ слѣ́дуетъ *y* (русск. ы). Иногда́ *i* слу́житъ зна́комъ смягче́нія предыду́щей согла́сной бу́квы, напр. *ziemia*, чита́ется какъ *źemia* (*зѣмя*), земля́.

I, *союзъ;* и, а, да. **Gada i gada, a nic nie robi**, болта́етъ да болта́етъ, а ничего́ не дѣ́лаетъ. **I tak i nie**, и да и нѣтъ. **I to i owo**, и то и сё. **I tak daléj**, и та́къ да́лѣе.

Ibertrag, -u, *м. Ком.* перено́съ су́ммы.

Ichmość, *мн.* (*см.* **Jegomość, Jejmość**).— **Ichmość panowie N. N.**, господа́ N. N.— **Nie umiesz sobie postąpić z takimi Ichmościami, z takiemi Ichmościankami**, ты не умѣ́ешь обраща́ться съ таки́ми господа́ми, съ таки́ми госпожа́ми, да́мами.

Ichneumon, -a, *м. Зоол.* Ихневмо́нъ, Фарао́нова мышь.

Idea, -ei, *ж.* идея́, поня́тіе, мысль, *см.* **Pomysł, Wyobrażenie, Pojęcie.**

Idealista, -y, *м.* идеали́стъ.

Idealizm, -u, *м.* идеали́змъ.

Idealizować, идеализи́ровать.

Ideał, -u, *м.* идеа́лъ, образе́цъ соверше́нства.

Idealnie, идеа́льно.

Idealność, -ści, *ж.* идеа́льность.

Idealny, идеа́льный, соверше́нный, мы́сленный, у́мственный.

Identycznie, то́ждественно, одина́ково.

Identyczny, то́ждественный, одина́ковый, *см.* **Tosamy, Jednorodny, Zgodny.**

Ideolog, -a, *м.* идеоло́гъ.

Ideologja, -ji, *ж.* идеоло́гія, нау́ка объ идея́хъ.

Idjota, -y, *м.* идіо́тъ, юро́дивый, крети́нъ; || малоу́мный, слабоу́мный, глу́пый отъ рожде́нія, безу́мный.

Idjotyzm, -u, *м.* слабоу́міе, юро́дливость, юро́дство; || *Грам.* идіоти́змъ, осо́бенность скла́да, оборо́та рѣ́чи, осо́бенность мѣ́стнаго нарѣ́чія.

Idylla, -i, *ж.* иди́ллія, се́льское, пасту́шеское стихотворе́ніе, *см.* **Ekloga, Sielanka.**

Igielczany, иго́льчатый.

Igiełka, -i, *ж.* иго́лка, *см.* **Igła.**

Igielnica, -y, **Igielniczka**, -i, *ж.* **Igielnik**, -a, **Igielniczek**, -czka, *м.* иго́льникъ.

Igielny, Iglany, иго́льный.

Igła, -y, *ж.* игла́, иго́лка. **Koniuszek u igły**, остріё *или* жа́льце иго́лки. **Za igłą szyć, przed igłą szyć**, *см.* **Szyć. Siedzieć jak na igłach**, сидѣ́ть какъ на иго́лкахъ. **Nawlekać igłę**, вдѣва́ть ни́тку въ ушко́, въ иго́лку. **Igła probierska**, проби́рная игла́. **Igła chirurgiczna**, катара́ктная игла́ для сня́тія бѣльма́. **Igła magnesowa**, магни́тная *или* компа́сная стрѣ́лка. || *Бот.* **Wilcze igły**, гера́ній, журавли́нникъ, гера́нь.

Iglany, иго́льный.

Iglarka, -i, *ж.* иго́льщица.

Iglarski, иго́лочный.

Iglarstwo, -a, *ср.* иго́льное мастерство́.

Iglarz, -a, *м.* иго́льщикъ.

Iglasty, иго́льчатый, иглообра́зный.

Iglica, -y, *ж.* больша́я игла́; || шпи́лька; || вяза́льная спи́ца; || челно́къ (*у ткачей*). || *Бот.* Вене́ринъ гре́бень. **Iglica włoska**, остроли́стъ, острокро́въ, вязоже́лдь, пти́чій-клей, па́дубъ; || и́глица, мы́шій тёрнъ.

Igra, -y, *ж. Устар.* игра́, шу́тка.

Igrać, игра́ть, рѣзви́ться, шали́ть.

Igracz, -a, *м. Устар.* шутни́къ,

Igraszka, -i, *ж.* игру́шка, заба́ва; || игра́, игра́лище; || бездѣ́лка, бездѣ́лица. **Największe trudności są dla niego igraszką**, велича́йшія тру́дности для него́ составля́ютъ бездѣ́лицу. **Igraszka słów**, игра́ словъ. **Igraszkę sobie robić z kogo**, насмѣха́ться, шути́ть надъ кѣмъ. **Igraszka losu**, превра́тность судьбы́, сча́стія.

Igrzysko, -a, *ср.* игра́лище, и́грище;— бо́лѣе употребл. во мн. числѣ́: **Igrzyska**, и́гры. **Okręt będący igrzyskiem wiatrów**, кора́бль игра́лище вѣтро́въ.

Igrzyskowy, и́грищный.

Ikra, -y, *ж.* икра́ (*у рыбъ*); || икра́ (*у ноги́*).

Ikrny, икря́ный.

Ikrorodny, икря́ный, ме́чущій икру́ (*о ры́бахъ*).

Ikrzak, -a, *м.* икря́ная ры́ба.

Ikrzny, *см.* **Ikrny.**

Ikrzyć się, искри́ться, тере́ться (*о ры́бѣ*), *см.* **Trzeć się**; || * **Wyikrżyć się**, издержа́ть, прокути́ть всѣ де́ньги.

Ikrzyca, -y, *ж.* (**Ikrzysty kamień**), искряни́къ, оолитъ (*ка́мень*).

Ił, -u, *м.* илъ; || жи́рная гли́на, рухля́къ, ме́ргель, сугли́нокъ.

Iłasty, *см.* **Iłki, Iłowaty.**

Ile, ско́лько, наско́лько. **Dam ci ile będę mógł**, дамъ тебѣ́ ско́лько могу́. **Ile** *или* **o ile możności, ile można**, наско́лько возмо́жно. || Въ смы́слѣ: **Jako** (*какъ*): **Ile ojciec, staram się jak najlepsze dać wychowanie dzieciom**, какъ оте́цъ,

стара́юсь дать са́мое лу́чшее воспита́ніе дѣ́тямъ. || Въ смы́слѣ: **Ile że** (*такъ какъ, тѣмъ бо́лѣе*): **Wierzę mu, ile że jest poczciwy człowiek**, я ему́ вѣ́рю, такъ какъ онъ че́стный человѣ́къ. *См.* **Zwłaszcza że, Tem bardziéj że.** || Въ смы́слѣ: **Ile tyle, Ileż tyleż**, немно́го, нѣ́сколько, ско́лько-нибу́дь. **Mieć ile tyle pieniędzy**, имѣ́ть немно́го де́негъ. **Ile tyle**, ма́ло-ли, мно́го-ли. **Ile tyle żył, dosyć żył, gdy dobre imię po sobie zostawił**, ма́ло-ли, мно́го-ли онъ жилъ, но по́жилъ дово́льно, е́сли оста́вилъ по́слѣ себя́ до́брое и́мя.

Ilekolwiek, Ilekolwiekbądź, ско́лько ни есть, ско́лько-бы ни́ было, ско́лько ни бу́дь, ско́лько уго́дно, нѣ́сколько. **Przyszlij mi ilekolwiek ludzi**, пришли́ мнѣ нѣ́сколько человѣ́къ. **Ilekolwiek ich jest**, ско́лько бы ихъ ни́ было. **Ilekolwiek razy**, ско́лько-бы разъ ни́ было, ка́ждый разъ какъ...

Ilekroć, ско́лько разъ?

Ilekroćkolwiek, ка́ждый разъ какъ...

Ilekrotnie, мно́го разъ, ско́лько ни ...

Ilekrotny, ча́сто повторя́ющійся; || многокра́тный.

Ili, -a, -e, Ilki, -a, -ie, *Устар.* какъ вели́къ? **Ili, ilki**, такъ вели́къ какъ... **Ili tyli**, како́го бы ни́ было объёма, больша́го и́ли ма́лаго, кое-како́й. **Mam ili tyli majątek**, у меня́ есть ко́е-како́е имѣ́ніе.

Ilisty, *см.* **Iłowaty.**

Iłki, гли́нистый, илова́тый.

Ilkość, -ści, *см.* **Ilość.**

Iłkość, -ści, *см.* **Iłowatość.**

Illacja, -ji, *ж.* илля́ція, слове́сная жа́лоба, по́данная въ судъ, односторо́ннее тре́бованіе, проше́ніе. **Strona czyniąca illacją**, односторо́нне-дѣ́йствующее лицо́; || показа́ніе въ судѣ́; || изложе́ніе; || * дохо́дъ, прихо́дъ.

Illacyjny, относя́щійся къ слове́сной жа́лобѣ въ судѣ́, къ односторо́ннему прошенію; || * дохо́дный.

Illegalność, -ści, *ж.* противозако́нность, незако́нность; || противозако́нный посту́покъ.

Ilm, -u, *м.* **Ilma, -y**, *ж.* **Ilmak, -a**, *м.* вязъ, и́лемъ, и́льма (*де́рево*).

Ilmiczka, -i, Ilmowna, -y, *ж.* *Бот.* лаба́зникъ, та́волга и́льмовая.

Ilmina, -y, *ж.* вязо́вое, и́льмовое де́рево.

Ilmowna, *см.* **Ilmiczka.**

Ilmowy, вязо́вый, и́льмовый.

Iloczas, -u, *м.* коли́чество; || *Грам.* размѣ́ръ, просо́дія, словоударе́ніе *и́ли* слогоударе́ніе, *см.* **Prozodja.**

Iloczasowy, просоди́ческій.

Iloraki, разли́чный, разнообра́зный, разноро́дный. **Kto powie ilorakie jest kłamstwo?** кто ска́жетъ какъ разнообра́зна быва́етъ ложь?

Ilorako, на ско́лько спо́собовъ.

Ilorakość, -ści, *ж.* разнообра́зіе, разноро́дность, ра́зность, разли́чіе.

Ilość, -ści, *ж.* коли́чество, величина́.

Iłowacieć, дѣ́латься гли́нистымъ.

Iłowatość, -ści, *ж.* гли́нистая по́чва.

Iłowaty, гли́нистый; || ме́ргельный, рухляко́вый.

Iłowy, гли́нистый, илова́тый.

Iluminacja, -ji, *ж.* иллюмина́ція, освѣще́ніе, *см.* **Oświecenie.**

Iluminować, иллюминова́ть, освѣща́ть; || просвѣща́ть, озаря́ть, *см.* **Oświecić.**

Ilza, Iłza, -y, *ж.* *Артил.* раке́та.

Im, чѣмъ. **Im... tém**, чѣмъ... тѣмъ... **Im więcéj, tém lepiéj**, чѣмъ бо́лѣе, тѣмъ лу́чше.

Imać (*Устар.* **Imować**), хвата́ть, схва́тывать, взять, лови́ть, пойма́ть, *см.* **Jąć, Pojmać.** || **Jąć**, приня́ться, нача́ть. **Jęła płakać**, приняла́сь пла́кать. || **Imać się, Jąć się (kogo, czego)**, пристава́ть, принима́ться, бра́ться, хвата́ться, схвати́ться, взя́ться, прицѣпля́ться, *см.* **Czepić się, Chwycić się. Tak się jęli silnie, że nie można ich było rozłączyć**, они́ такъ крѣ́пко схвати́лись, что ихъ нельзя́ бы́ло разня́ть. **Jęła się go warjacja**, онъ впалъ въ сумасше́ствіе. **Nie wiedzieć czego się jąć**, неизвѣ́стно за что́ взя́ться. **Atrament nie ima się papieru olejnego**, черни́ла не пристаю́тъ къ ма́сляной бума́гѣ. **Jąć się jakiego rzemiosła**, взя́ться за како́е нибу́дь ремесло́.

Imaginacja, -ji, *ж.* воображе́ніе, вы́мыселъ, фанта́зія; || мечта́ніе, мечта́, бре́дня.

Imaginacyjnie, Imaginalnie, вообража́емо, по предположе́нію.

Imaginacyjny, изобрѣта́тельный, плодови́тый на вы́мыслы, замыслова́тый. **Siła, potęga imaginacyjna**, си́ла воображе́нія, изобрѣта́тельности.

Imaginalnie, *см.* **Imaginacyjnie.**

Imaginalny, Imaginacyjny, вообража́емый, мни́тельный, мечта́тельный, *см.* **Urojony.**

Imaginatywa, -y, *ж.* воображе́ніе, си́ла воображе́нія.

Imaginować (sobie co), вообража́ть, представля́ть себѣ́; || ду́мать, мнить.

Imanie, -a, *ср.* пои́мка, арестова́ніе; || захва́ченіе (*това́ровъ*).

Imaniec, -ńca, *м.* плѣ́нникъ; || плѣ́нный, пленённый; || коло́дникъ.

Imbier, -u, *м.* *Бот.* инби́рь.

Imbryk, -a, *м.* ча́йникъ, кофе́йникъ; *Умен.* **Imbryczek**, ча́йничекъ, кофе́йничекъ.

Imię, -ienia, *ср.* (*Стар. фо́рма*: **Imione**), и́мя. **Imię z ojca**, о́тчество. **Imię chrzestne, Imię z ojca i nazwisko**, и́мя, о́тчество и фами́лія.

Imienie, -a, *ср.* имѣ́ніе, иму́щество.

Imieniny, -nin, *мн.* имени́ны.

Imiennica, -y, Imienniczka, -i, *ж.* соиме́нница.

Imienniczy, соиме́нный.

Imiennie, поиме́нно, по и́мени.

Imiennik, -a, *м.* сомéнникъ.
Imienno, *см.* **Imiennie.**
Imienny, именнóй; || нарицáтельный. **Warteść imienna**, нарицáтельная цѣнá. **Lista imienna**, именнóй спúсокъ.
Imiesłów, -owu, *м. Грам.* причáстіе.
Imiesłowowy, *Грам.* употребля́емый въ вúдѣ причáстія.
Imionnik, -a, *м.* альбóмъ; || пáмятная книжка.
Imiono, *см.* **Imię.**
Immatrykuła, -y, *ж.* внесéніе дѣла въ судéбный реéстръ.
Immedjate, непосрéдственно.
Imować, *см.* **Imać.**
Imperator, -a, *м.* императóръ, *см.* **Cesarz.**
Imperatorowa, -éj, *ж.* императрúца, *см.* **Cesarzowa.**
Imperatorski, императóрскій.
Imperjalista, -y, *м.* имперіали́стъ, привéрженецъ имперіи, императóрскаго правлéнія.
Imperjalizm, -u, *м.* имперіали́змъ, систéма имперіали́стовъ.
Imperjalny, имперскій, государственный.
Imperjał, -u, *м.* имперіáлъ (*монéта*).
Imperjum, *Нескл.* имперія.
Impertynencja, -ji, *ж.* дéрзость, грýбость; || нáглость, нахáльство.
Impertynencki, дéрзкій, грýбый, нáглый, нахáльный.
Impertynent, -a, *м.* нахáлъ, наглéцъ, грубія́нъ.
Impertynentka, -i, *ж.* нахáлка, грубія́нка.
Impet, -u, *м.* стреми́тельность, сúла, удáръ изъ всей сúлы, нáтискъ.
Impetycja, -ji, *ж.* притязáніе, трéбованіе, претéнзія; || искъ въ судѣ.
Impetycznie, стреми́тельно; || горячó, пылко.
Impetyczny, стреми́тельный, порывúстый; || горя́чій, пы́лкій, кипýчій.
Impetyk, -a, *м.* запáльчивый, горя́чій человѣкъ.
Implikacja, -ji, *ж.* прикосновéнность (*къ дѣлу*).
Implikowany, прикосновéнный къ дѣлу.
Imponować (**komu**, **przed kim**), горди́ться, кичúться передъ кѣмъ; || **imponować nad kim**, повелѣвáть кѣмъ.
Import, -u, *м.* привóзная пóшлина, пóшлина съ привозúмыхъ товáровъ.
Importacja, -ji, *ж. Ком.* ввозъ; || привóзные товáры; || *Юрид.* представленіе докумéнтовъ въ судъ.
Impugnujący, недопускáющій, недозволя́ющій. **Impugnujący intromissją**, недопускáющій ко вводу во владѣніе имѣніемъ.
Impuls, -u, *м.* **Impulsja**, -ji, *ж.* толчóкъ, побужденіе.
Imputacja, -ji, *ж.* зачтéніе, зачётъ (*сýммы*); || вмѣнéніе, обвинéніе.
Imputować, засчúтывать въ уплáту; || припúсывать.
In actu, дѣйствúтельно.
In merito, *см.* **Merito.**
Inaczéj, úначе, инáче.
Inaczyć, измѣня́ть, перемѣня́ть, переинáчивать.
Inád (употребля́ется тóлько съ слóвами: **Zkąd i Dokąd**), изъ другóго мѣста. **Pójść dokądinąd**, пойтú куда́-нибýдь въ другóе мѣсто.
Inakcja, -ji, *ж.* бездѣйствіе.
Inaki, *см.* **Inakszy.**
Inakość, -ści, *ж.* разли́чіе, отмѣна.
Inakszy, инóй.
Inauguracja, -ji, *ж.* посвящéніе, освящéніе; || откры́тіе.
Inaugurować, посвящáть, освящáть; || открывáть.
Incepta, -y, *ж. Муз.* запѣвъ, интонáція, напѣвъ (*пѣсни*).
Incest, *см.* **Kazirodztwo.**
Inclusive (**Inkluzywe**), включúтельно.
Incognito (**Inkognito**), подъ чужúмъ úменемъ, инкóгнито.
Incydencja, -ji, *ж. Юрид.* посторóннее, встрѣчное прошéніе.
Incydentalny, спóрный; || чáстный, побóчный, *см.* **Wniosek.**
Incyza, -y, *ж. Хир.* надрѣзъ, прорѣзъ, нарýбка, насѣчка.
Indagacja, -ji, *ж.* рóзыскъ, розыска́ніе, изслѣдованіе; || допрóсъ, опрóсъ.
Indagacyjny, слѣдственный.
Indagator, -a, *м.* слѣдователь.
Indagować, допрáшивать.
Indeks, -u, *м.* указáтель, рóспись; || часовáя стрѣлка.
Indemnizacja, -ji, *ж.* удовлетворéніе, вознагражденіе, возмѣщéніе убы́тковъ.
Indossacja, -ji, *ж.* передáточная нáдпись на вéкселѣ.
Indossant, -a, *м.* надписáтель вéкселя, бланконадписáтель, передающій свой вéксель другóму лицý.
Indossat, -a, *м.* предъявúтель вéкселя, тотъ, кому́ пéреданъ вéксель по нáдписи.
Indossować, сдѣлать передáточную надпись на вéкселѣ.
Indukcja, -ji, *ж.* наведéніе, индýкція (вы́водъ отъ чáстностей къ óбщему); || вы́водъ, заключéніе.
Indulgencja, -ji, *ж.* индульгéнція, отпущéніе грѣхóвъ.
Indult, -u, *м.* разрѣшéніе, дозволéніе отъ пáпы.
Industrja, -ji, *ж.* промы́шленность.
Indycht, -u, *м.* úндиго, сúняя úли кýбовая крáска.
Indychtowe ziele, *Бот.* индигонóска, кубъ (*растéніе*).
Indyczę, -ęcia, *ср.* индюшёнокъ, цыплёнокъ индю́шки.
Indyczka, -i, *ж.* индю́шка.

Indyczy, индѣ́йчій.
Indyczyć się, серди́ться, гнѣ́ваться, надува́ться.
Indygenat, -u, *м.* пра́во гражда́нства, принадле́жность къ како́й-либо земл̀ѣ и́ли стран̀ѣ, тузе́мство, отузе́мленіе; || пра́во шляхе́тства (*въ древней По́льшѣ*).
Indyk, -a, *м.* индѣ́йскій пѣту́хъ, инду́къ.
Indywidualnie, ли́чно, отдѣ́льно, ка́ждый осо́бо.
Indywidualność, -ści, *ж.* индивидуа́льность, ли́чность, ча́стность.
Indywidualny, ли́чный, ча́стный, отдѣ́льный.
Indywiduum, *ср.* (**Indywidua**, *мн.*) осо́бь, недѣли́мое; || *Юрид.* челове́къ, лицо́, ли́чность; || ли́чность, осо́ба.
Indzie, **Indziéj**, и́ндѣ, въ другомъ мѣ́стѣ, въ друго́й разъ;—э́тому нарѣ́чію обыкновенно предшествуетъ **gdzie**: **Powiedzieliśmy gdzie indziej**, мы сказа́ли въ другомъ мѣ́стѣ. **Nigdzie indziej**, нигдѣ́ въ другомъ мѣ́стѣ. **Powiem o tem kiedy indziej**, разскажу́ объ э́томъ когда́ нибу́дь въ друго́й разъ, въ другое вре́мя.
Inędy, ины́мъ путе́мъ, ино́ю доро́гою.
Inercja, -ji, *ж.* ко́сность; || * безде́йствіе; || * неподви́жность.
Infamja -ji, *ж.* безче́стіе, позо́ръ.
Infamis, -a, *м.* безче́стный, обезче́щенный, опозо́ренный, ошельмо́ванный человѣ́къ.
Infamistka, -i, *ж.* обезче́щенная, опозо́ренная же́нщина.
Infanterja, -ji, *ж.* пѣхо́та, инфанте́рія, *см.* **Piechota**.
Infeudacja, -ji, *ж.* жа́лованіе помѣ́стьемъ.
Infima, -y, *ж.* ни́зшій классъ въ шко́лѣ.
Infimista, -y, *м.* ученикъ ни́зшаго кла́сса.
Infirmarja, **Infirmerja**, -ji, *ж.* больни́ца, лазаре́тъ, домъ призрѣ́нія (*при монастыря́хъ*).
Infirmarka, -i, *ж.* больни́чная сидѣ́лка.
Infirmarz, -a, *м.* больни́чникъ, больни́чный служи́тель.
Inflamacja, -ji, *ж. Мед.* воспале́ніе.
Influencja, -ji, *ж. Мед.* пова́льная просту́да.
Informacja, -ji, *ж.* спра́вка, указа́ніе, свѣ́дѣніе. **Powziąść informacją**, навести́ спра́вку, получи́ть свѣ́дѣніе. **Dać komu informacją**, доста́вить кому́ свѣ́дѣніе.
Informacyjny, спра́вочный, доставля́ющій свѣ́дѣнія. **Biuro informacyjne**, спра́вочное мѣ́сто, спра́вочная конто́ра.
Informować, извѣща́ть, увѣдомля́ть; || **Informować się**, освѣдомля́ться. справля́ться, собира́ть спра́вки (*о чёмъ*).
Infrakcja, -ji, *ж.* наруше́ніе договора, усло́вія.
Infuła, -y, *ж.* ми́тра (*епи́скопская*).
Infułat, -a, *м.* духо́вное лицо́ нося́щее ми́тру, прела́тъ на права́хъ епи́скопа.
Infułata, -y, *ж.* прево́тство, вѣ́домство прево́та нося́щаго ми́тру.
Infułowany, получи́вшій ми́тру.
Infuzja, -ji, *ж. Хим.* насто́й.
Ingor, -u, *м.* бочарный инструме́нтъ.
Ingrossacja, -ji, *ж.* внесе́ніе, запи́сываніе въ ро́спись, въ протоко́лъ; || регистрату́рная экспеди́ція.
Ingrossator, -a, *м.* регистра́торъ, протоколи́стъ.
Ingrossować, вноси́ть въ ро́спись, въ протоко́лъ; || запи́сывать.
Ingrycht, -u, *м.* перемы́чки въ замкѣ́; внутреннія ча́сти замка́. **Ingrychtowy zamek**, нутряно́й замо́къ.
Inhalacja, -ji, *ж.* вса́сываніе, поглоще́ніе, вдыха́ніе.
Inhibicja, -ji, *ж. Юрид.* запреще́ніе, воспреще́ніе.
Inicjatywa, -y, *ж.* почи́нъ, зачи́нъ, нача́ло; || вчина́ніе.
Injekcja, -ji *ж. Анат.* напру́га кровено́сныхъ жилъ; || впры́скиваніе, впрыскъ.
Inkameracja, -ji, *ж.* присоедине́ніе земли́ *или* дохо́дныхъ статей къ духо́вному владѣ́нію.
Inkarnat, -u, *м.* а́лый, багря́ный, багрецо́вый; || а́лый цвѣтъ; || тѣле́сный цвѣтъ.
Inkassa, -y, *ж* инкасси́рованіе, получе́ніе су́ммы нали́чными де́ньгами за вексе́ля, това́ры и т. п.
Inkassent, -a, *ж.* сбо́рщикъ де́негъ, счётчикъ.
Inkaust, -u, *м.* черни́ла.
Inkaustowy, черни́льный.
Inklinacja, -ji, *ж.* накло́нность, скло́нность (*къ чему́*).
Inkluz, -a, *м.* **Inkluza**, -y, *ж.* ча́ры, колдовство́.
Inkluzowy, маги́ческій, волше́бный.
Inkluzywie, включи́тельно.
Inkognito, *см.* **Incognito**.
Inkompetencja, -ji, *ж. Юрид.* неполномо́чность, некомпете́нтность.
Inkompetentny, *Юрид.* неимѣ́ющій пра́ва суди́ть, неполномо́чный, невла́стный, некомпете́нтный.
Inkonsekwencja, -ji, *ж.* непосле́довательность, несообра́зность.
Inkonsekwentny, непосле́довательный, несообра́зный.
Inkorporacja, -ji, *ж.* присоедине́ніе, включе́ніе.
Inkrustacja, -ji, *ж.* инкруста́ція, прокла́дка; || цвѣтна́я, накладна́я *или* набо́рная рабо́та; || *Минер.* известко́вая на́кипь *или* кора́.
Inkrustować, обкла́дывать, прокла́дывать, покрыва́ть (*что*); || врѣзывать, вкле́ивать (*что́*); || покрыва́ть на́кипью *или* коро́ю (*о нѣкоторыхъ минера́льныхъ исто́чникахъ*).

Inkrustowanie, -a, *ср.* прокла́дка; инкруста́ція; || накладна́я рабо́та.
Inkulpacja, -ji, *ж.* обвине́ніе, обма́лованіе.
Inkulpat, -a, *м.* обвинённый, подсуди́мый.
Inkunabuł, -u, *м.* первопеча́тная кни́га, кни́га напеча́танная ра́ньше 1500 го́да.
Inkwartacja, -ji, *ж. Хим.* квартова́ніе.
Inkwirent, -a, *м.* суде́бный сле́дователь; || допро́счикъ.
Inkwirować, *Юрид.* производи́ть сле́дствіе *или* допро́съ, разы́скивать, допра́шивать, иссле́довать, разбира́ть (*дѣло*).
Inkwirowanie, -a, *ср.* ро́зыскъ, допро́съ, спра́вка; || сле́дствіе.
Inkwizycja, -ji, *ж.* допро́съ, иссле́дованіе, ро́зыскъ; || *Стар.* инквизи́ція (*судилище*).
Inkwizycyjny, допро́сный, иссле́дующій, испыту́ющій; || инквизиціо́нный.
Inkwizyt, -a, *м.* аресто́ватъ состоя́щій подъ сле́дствіемъ.
Inkwizytor, -a, *м.* инквизи́торъ, *см.* **Inkwirent, Indagator.**
Inkwizytorski, инквизи́торскій.
Innobarwy, иноцвѣтный.
Innojęzyczny, иноязы́чный.
Innokształtny, инообра́аный, иновидный.
Innomyślny, иномы́сленный.
Innoplemiennik, -a, *м.* иноплеме́нникъ.
Inność, -ści, *ж.* несхо́дство.
Innotescencja, -ji, *ж.* повѣ́стка, объявле́ніе.
Innowacja, -ji, *ж.* нововведе́ніе.
Innowierca, -y, **Innowiernik**, -a, *м.* инове́рецъ.
Innowierstwo, -a, *ср.* инове́ріе.
Innoziemiec, -mca, *м.* инозе́мецъ, иностра́нецъ.
Inny, *см.* **Inszy.**
Inokulacja, -ji, *ж. Мед.* прививáніе, приви́нка; || оспопрививáніе, *см.* **Szczepienie.**
Inserat, -u, *м.* объявле́ніе въ газе́тахъ.
Inskrypcja, -ji, *ж.* на́дпись; || внесе́ніе въ спи́сокъ; || государственная облига́ція; || за́пись, заёмное письмо́.
Insolidum, *ср. Нескл.* круговáя пору́ка.
Inspekcja, -ji, *ж.* осмо́тръ, обзо́ръ, смотръ; || надзо́ръ; || инспе́кція.
Inspekt, -u, *м. Садов.* парни́къ;—бо́лѣе употребл. во мн. ч. **Inspekta**, -ów, парники́.
Inspektor, -a, *м.* инспе́кторъ, надзира́тель.
Inspektorjat, -u, *м.* инспе́кція.
Inspektorowa, -ój, *ж.* жена́ инспе́ктора, инспе́кторша.
Inspektorski, инспе́кторскій.
Inspektowy, парнико́вый.
Inspiracja, -ji, *ж. см.* **Natchnienie.**
Inspirować, *см.* **Natchnąć.**
Instalacja, -ji, *ж.* введе́ніе въ до́лжность.
Instalacyjny, относя́щійся ко вступле́нію въ до́лжность.
Instalować, вводи́ть въ до́лжность.
Instalowanie, -a, *ср. см.* **Instalacja.**
Instalowany, поступи́вшій на слу́жбу.
Instancja, -ji, *ж. Юрид.* челоби́тная, проше́ніе въ судъ; || инста́нція, сте́пень суда́. **Trybunał pierwszéj instancji**, судъ пе́рвой инста́нціи; || хода́тайство, про́сьба, хожде́ніе. **Wnosić instancją do kogo**, хода́тайствовать пе́редъ кѣ́мъ за кого́, вступа́ться за кого́, *см.* **Wstawiać się, Przyczyniać się.—W ciągu instancji**, въ тече́ніе произво́дства (*дѣла*). **Doniesienie o upadłéj instancji appelacyjnéj**, донесе́ніе объ уничтоже́ніи апелляціо́ннаго произво́дства.
Instancjalny, *см.* **Przyczynny.**
Instancjonować, Instancjować (za kim), *см.* **Przyczyniać się, Instancją wnosić.**
Instruent, -a, *м.* суде́бный сле́дователь.
Instrukcja, -ji, *ж.* образова́ніе, обуче́ніе, просвѣще́ніе, поуче́ніе; || наставле́ніе; || предписа́ніе, нака́зъ, инстру́кція. **Instrukcja sprawy**, разбира́тельство дѣла, сле́дствіе.
Instruktarz, -a, *м.* тамо́женный тари́фъ. **Instruktarz dominalny**, та́кса торго́ваго и я́рмарочнаго сбо́ра.
Instruktor, -a, *м.* обуча́ющій ре́крутъ.
Instrument, -u, *м. Муз.* инструме́нтъ.
Instrumentalny, *Муз.* инструмента́льный.
Instruować, *Юрид.* иссле́довать, разбира́ть (*дѣло*).
Instruowanie, -a, *ср.* иссле́дованіе, разбира́тельство (*дѣла, тяжбы*).
Instygacja, -ji, *ж.* подуще́ніе, подстрека́ніе, подстрека́тельство.
Instygator, -a, *м.* королéвскій проку́ро́ръ въ дре́вней По́льшѣ; || подстрека́тель, подусти́тель.
Instygować, подуща́ть, подстрека́ть, подгова́ривать.
Instygowanie, -a, *ср. см.* **Instygacja.**
Instynkt, -u, *м.* инсти́нктъ, врожде́нное побужде́ніе, влече́ніе.
Instynktownie, инстинкти́вно, по инсти́нкту.
Instynktowy, инстинкти́вный.
Instytucja, -ji, *ж.* учрежде́ніе, установле́ніе, || заведе́ніе; || назначе́ніе, опредѣле́ніе. **Instytucje prawa francuzkiego**, установле́нія францу́зскаго пра́ва. **Instytucja proboszcza na parafją**, назначе́ніе свяще́нника въ прихо́дъ.
Instytuować, учрежда́ть, установля́ть; || назнача́ть, опредѣля́ть; || *Юрид.* вчина́ть, начина́ть, заводи́ть, затѣва́ть (*тяжбу*).
Instytut, -u, *м.* институ́тъ, учрежде́ніе, заведе́ніе; — **położniczy**, повива́льный институ́тъ;—**moralnie zaniedbanych dzieci**,

zaveděnie dla dětéj, ostávlennych bez nadzóra, wobščé dla dětéj nrávstwenno-nespórčennych.

Insygnja, -jów, *mn.* **znáki otlíčia;** || **órdenskie znáki;** || **insygnja (cesarskie, królewskie), klejnódy.**

Insynuacja, -ji, *ż.* **wnušénie, namëk, naušénie.**

Insynuować, namekáć, wnušáć.

Inszość, *zob.* **Inność.**

Inszy, inny, inój, drugój. To co innego, étо dëło drugóe. Inną razą, w drugój raz.

Intabulacja, -ji, *ср.* **wnesénie w spiśok, w reéstr, w knigu.**

Intabulować, zanestí, zapisáć w spiśok, w reéstr, w knigu.

Intencja, -ji, *ż.* **namërenie, úmyseł;** || **želánie, wóla. Zrobiłem to w dobréj intencji, я sdëlał étо s dóbrym namërenieм. Odmawiać modlitwy na czyję intencją, wznosíć mólby za kogó-libo.**

Intendent, -a, *м.* **upravítel, intendántъ.**

Intendentura, -y, *ż.* **intendánstwo;** || **upravlénie.**

Intercyza, -y, *ż.* **brátnyj dogovór.**

Interdykt, -u, *м.* **zapreščénie;** || **vremennoe otrëšénie ílи udalénie otъ dóžnosti;** || **lišénie graždánskich prav;** || **zapreščénie otpravlátъ cerkóvnuju služ́bu.**

Interregnum, *zob.* **Bezkrólewie.**

Interres, -u, *м.* **pólьza, výgoda, príbyl;** || **korýstь;** || **interés;** || **dëlo;** || **zanimátelnostь. Interes jest kamieniem probierczym przyjaźni, výgoda—próbnyj kámenь drúžby. Interes pieniężny, dénežnaja príbyl, dénežnyj interés. Mieć do kogo interes, imëtъ k komú dëlo. Bieg interesów, kolíčestwo, skoplénie dëlъ. Sprawujący interesa, poverennyj w dëlách. W interesie rządowym, po kazënnoj nádobności, po kazënnomu dëlu. Interes publiczny, obščéstwennaja, gosudárstwennaja pólьza.**

Interesant, -a, *м.* **učástnikъ, učástwujący;** || **zainteresóvannoe w dëlë licó;** || **prositel.**

Interesik, -u, *м. Умен.* **dëlьce.**

Interesować, zanimátъ, zavlekátъ, wnušáть učástie. || **Interesować się, prinimátъ učástie, interesovátьsja.**

Interesowanie, Zainteresowanie, -a, *ср.* **wozbuždénie vnimánia.** || **Interesowanie się, sočúvstwie, prinjátie učástia.**

Interesowany, učástwujący, prinimájuščij učástie, imëjuščij dëlo, pričástnyj, prikosnovënnyj k dëlu, zainteresóvannyj.

Interesownie, korýstno, w vidach sóbstwennoj pólьzy.

Interesowność, -ści, *ż.* **zanimátelnostь;** || **korýstь, korystolúbie.**

Interesowny, zanimátelnyj; || **vnušájuščij učástie;** || **interésnyj;** || **korystoljubívyj.**

Interesująco, zanimátelno, interésno.

Interesujący, zanimátelnyj, privlekátelnyj, interésnyj.

Internuncjusz, -a, *м.* **internúnčij (nápskij posládnik).**

Interpelacja, -ji, *ż.* **trébovanie, zaprósъ, voprósъ.**

Interpelować, trébovatь otvëta, délatь zaprósъ.

Interpolacja, -ji, *ż.* **ošíbočnaja vstávka ílи príbávka (*v tékstь*).**

Interpolator, -a, *м.* **vpísčnikъ.**

Interpretacja, -ji, *ż.* **tolkovánie, objasnénie.**

Interpunkcja, -ji, upotreblénie znákovъ prepinánija.

Interrogatorje, *mn.* **doprósnye púnkty, vyslúšivanie svidëtelej.**

Interwencja, -ji, *ż. Юрид.* **vstuplénie trëtьjago licá (*v dílo*), vstupátelstwo, učástie (*v dílь*);** || **posrédničestwo;** || **vmëšátelstwo (*gosudárstv*).**

Interwencyjny, vstupájuščij v dëlo. Podanie interwencyjne, prošénie trëtьjago licá, vstupívšago vъ dëlo.

Interwenjent, -a, *м.* **učástvujuščij vъ dëlë;** || **istéc.**

Interwenjować, vstupátьsja, vmëšivatьsja; || **bytь posrédnikomъ pri výplatë vékselja.**

Interymalnie, *Юрид.* **vremenno.**

Interymalny, *Юрид.* **vremennyj.**

Intestatus, *Юрид.* **umëršij bez zavëščánija.**

Intonacja, -ji, *ż. Муз.* **zapëvъ, intonácija.**

Intonować, Zaintonować, zapëvátь, napëvátь, pëtь.

Intrata, -y, *ż.* **čístyj dochód, částaja príbyl.**

Intratka, -i, *ż. Умен.* **dochódec, nebolьšój dochódъ.**

Intratność, -ści, *ż.* **dochódnostь.**

Intratny, dochódnyj.

Introdukcja, -ji, *ż.* **vvedénie, vvodъ;** || * **vstuplénie, vvedénie;** || **načálo dëla vъ kakómъ líbo sudë,** *см.* **Wprowadzenie, Wstęp.**

Introligator, -a, *м.* **perepljótčikъ.**

Introligatorczyk, -a, *м.* **podmastérьe perepljótčika.**

Introligatorski, perepljótnyj.

Introligatorstwo, -a, *ср.* **perepljótnoe mastérstwo.**

Intromissja, -ji, *ż.* **vvodъ vo vladënie imëniemъ,** *см.* **Wwiązywanie.**

Intruz, intrus, -a, *м.* **vtëršijsja chítrostiю, prochvástъ.**

Intryga, -i, *ż.* **pronýrstwo, kovárstwo, kózni, káverzy, prónski;** || **intríga.**

Intrygancik, -a, *м.* **pronýra, intrigánitъ.**

Intrygant, -a, *м.* проны́рливый, проны́ра, интрига́нтъ.

Intrygantka, -i, *ж.* интрига́нтка.

Intrygować, интриговáть, строи́ть ко́зни, дѣлать прóиски; || подкáпываться (*подъ кого́*).

Intymacja, -ji, *ж. Юрид.* пи́сьменное извѣще́ніе.

Intytulacja, -ji, *ж.* загла́віе, назва́ніе заголо́вка.

Inwalid, -a, *м.* инвали́дъ.

Inwalidny, инвали́дный.

Inwekta, -ów, *мн.* привози́мые изъ-за грани́цы това́ры.

Inwencja, -ji, *ж.* изобрѣта́тельность, спосóбность изобрѣте́нія; || изобрѣте́ніе; || вы́думка.

Inwentarski, внесённый въ о́пись, въ рее́стръ, въ инвента́рь.

Inwentaryzacja, -ji, *ж.* составле́ніе о́писи, инвентаря́.

Inwentarz, -a, *м.* о́пись, ро́спись; || вѣдомость, инвента́рь. **Inwentarz gospodarski, gruntowy,** *или* **Księga gruntowa**, инвента́рь, о́пись име́нію со всѣми хозя́йственными принадле́жностями. **Inwentarz żywy**, экономи́ческій скотъ. **Inwentarz roboczy**, рабо́чій скотъ. || **Inwentarz rebocizny**, вѣдомость о повúнностяхъ крестья́нъ, слѣдуемыхъ поме́щику за наёмъ принадлежа́щей ему земли́. **Inwentarz martwy**, земледѣльческіе снаря́ды и ору́дія.

Inwentować, составля́ть, дѣлать о́пись, ро́спись, пе́репись, инвентáрь (*чему́*).

Inwestytura, -y, *ж.* пожа́лованье поме́стьемъ *или* са́номъ, инвести́тура.

Inwitacja, -ji, *ж.* приглаше́ніе.

Inwitować, приглаша́ть.

Inwokacja, -ji, *ж.* призыва́ніе, воззва́ніе.

Inwolucja, -ji, *ж.* запу́танность, сло́жность дѣла.

Inżynier, Inżenjer, -a, *м.* инжене́ръ. **Inżynier dróg i spławów**, инжене́ръ путéй сообще́нія.

Inżynierski, инжене́рскій.

Inżynierstwo, -a, *ср.* **Inżynierja**, -ji, *ж.* инжене́рная нáука; || инжене́ры, *мн.* инжене́рный ко́рпусъ.

Ir, Jer, -a, *м.* луговóй жáворонокъ.

Irchа, -y, *ж.* и́рха, рáвдуга, *см.* **Zamesz.**

Irchowy, и́рховый, рáвдужный.

Ironicznie, иронúчески, въ насмѣшку.

Ironiczność, -ści, *ж.* насмѣшливость.

Ironiczny, иронúческій, насмѣшливый.

Ironja, -ji, *ж.* иро́нія.

Irrytacja, -ji, *ж.* возбужде́ніе, волне́ніе, раздраже́ніе.

Irrytować, возбужда́ть, волнова́ть, серди́ть, раздража́ть. || **Irrytować się**, серди́ться, раздража́ться; || возбужда́ться, усили́ваться.

Iść, итти́, идти́. **Iść do działu**, развёрстывать (*зе́млю*). **Iść na traf**, итти́ на уда́чу. **Iść czyim śladem**; (*или* **w czyje ślady**), итти́ по чьимъ слѣда́мъ. **Iść piechotą**, итти́ пѣшкóмъ. **Iść na piwo**, итти́ пить пúво. **Iść tuż za kim**, итти́ за кѣмъ по пята́мъ, не отставáть отъ кого́ ни на ша́гъ. **Iść do rzeczy, wprost do rzeczy**, приступúть прáмо къ дѣлу. **Wiosna idzie po zimie**, весна́ наступáетъ по́слѣ зимы́. **Idzie to od osoby, którą bardzo szacuję**, э́то происхóдить отъ осóбы, котóрую я óчень уважáю. **Zboże idzie w górę**, хлѣбъ возвышáется въ цѣнѣ. **Jedno okno idzie na ulicę**, одно́ окно́ выхóдитъ на у́лицу. **Idzie tu o twoje życie**, здѣсь дѣло идётъ о твоéй жúзни. **O co tu idzie**, о чёмъ тутъ дѣло? въ чёмъ тутъ дѣло? **O cieble mi tylko idzie**, я забóчусь тóлько о тебѣ. **Skoro cię przeprosił, o cóż ci jeszcze idzie?** éсли онъ извинúлся передъ тобóю, то что́ ещё нýжно тебѣ? **O co idzie, że nie przyjedzie dzisiaj**, держý пари́, бью́сь объ заклáдъ, что онъ сего́-дня не пріѣдетъ. **Tą drogą dobrze się idzie**, по э́той дорóгѣ óчень хорóшо итти́.

Iścić, исполня́ть, осуществля́ть. || **Iścić się**, исполня́ться осуществля́ться.

Iście, -a, *ср.* ше́ствіе, хожде́ніе.

Iście, *Нар.* дѣйствúтельно, въ сáмомъ дѣлѣ.

Iściec, *род. п.* **Iścia, Istca**, *м.* зако́нный владѣлецъ; || заимодáвецъ, кредúторъ; || должни́къ; || поручúтель, поруóка, отвѣтчикъ; || свидѣтель; || **Iściec testamentu**, душеприка́щикъ (*женск. р.* душеприка́щица).

Iścizna, -y, *ж.* дéньги, глáвная сýмма, капита́лъ; || существó (*дѣла*), глáвная статья́, существенное свóйство, существенность, глáвный предмéтъ, глáвное дѣло; || земля́, пóчва, имѣніе, собственность.

Iścowy, принадлежа́щій владѣльцу, кредúтору, должнúку и т. д., *см.* **Iściec.**

Iskierka, -i, *ж. Умени.* и́скорка. *Бот.* **Iskierki**, *см.* **Gwiazdeczka.**

Iskra, Skra, -y, *ж.* и́скра.

Iskrawo, *см.* **Iskrzysto.**

Iskrawy, *см.* **Iskrzysty.**

Iskrobitny, искромётный.

Iskrochron, -u, *м.* прибóръ для защúты отъ искръ (*на желѣзныхъ дорóгахъ*).

Iskrodmy, извергáющій и́скры.

Iskrzący, Iskrawy, Iskrzysty, и́скристый.

Iskrzenie, -a, *ср.* сверка́ніе, блистáніе; || *Астрон.* мерцáніе (*звѣздъ*).

Iskrzyć, блистáть. * **Iskrzyć dowcipem**, блистáть остроýміемъ; || **Iskrzyć się**, блистáть, сверкáть, мерцáть, и́скриться.

Iskrzyk, -a, *м. Минер.* карбýнкулъ, крáсная вени́са.

Iskrzysto, блистáтельно.

Iskrzysty, *см.* **Iskrzący.**

Istliwy, существенный.

Istnąć, Istnieć, существовáть.

Istniejący, существýющій.

Istnienie, -a, *ср.* существованіе, бытіе.

Istność, -ści, *ж.* существо́, су́щность, бытіе; || естество́. **Najwyższa istność**, Высоча́йшее Существо́.

Istny, существенный, осязаемый, дѣйствительный, и́стинный, и́стый.

Isto, коне́чно, пои́стинѣ, несомнѣнно.

Istoczyć, твори́ть, составля́ть, образо́вывать.

Istota, -y, *ж.* тварь, твореніе, созда́ніе; || существо́,су́щность; || приро́дное сво́йство; || содержа́ніе. **Sięgać istoty rzeczy**, каса́ться су́щности де́ла. **W istocie**, дѣйстви́тельно, на са́момъ дѣлѣ.

Istotnie, дѣйстви́тельно, въ са́момъ дѣлѣ.

Istotność, -ści, *ж.* дѣйстви́тельность, существенность, *см.* **Rzeczywistość**.

Istotny, дѣйстви́тельный, существенный.

Iwa, -y, *ж. Бот.* и́ва, ве́рба (*дерево*), *см.* **Wierzba, Gądziel**.

Iwina, -y, *ж.* и́вовый лѣсъ, ивня́къ.

Iwinka, -i, *ж. Бот.* сотло́вка, дубро́вка трилистная.

Iwowy, и́вовый, и́вяный.

Iż, -a, *см.* **Jeż**.

Iż, Iże, что (*союзъ*), *см.* **Że**.

Iżej, *см.* **Aby, Żeby**.

Iza, Izali, Izaliż, не уже́-ли, *см.* **Czy**.

Izba, -y, *ж.* изба́; || ко́мната, поко́й, го́рница; || пала́та, ка́мера; || за́ла, залъ. **Izba czeladna**, людска́я изба́. **Izba jadalna**, столо́вая. **Izba sądowa**, суде́бная пала́та. **Izba radna**, за́ла совѣща́ній. **Izba audjencjonalna**, за́ла засѣда́ній суда́. **Izba obrachunkowa**, счётная пала́та. **Izba wyższa**, ве́рхняя пала́та (*парламентъ*). **Izba niższa**, ни́жняя пала́та.

Izbica, Izdbica, -y, *ж.* быкъ, ледоре́зъ (*у моста́*).

Izdebka, -i, *ж.* избу́шка; || ко́мнатка, го́ренка.

Izdebny, го́рничный, ко́мнатный. **Izdebna służąca, Izdebna**, го́рничная, служа́нка.

Izop, -u, *м. Бот.* иссо́пъ, си́ній звѣробо́й.

Izopek, -pka, *м.* иссо́повый сокъ.

Izopowy, иссо́повый.

Iżówka, *см.* **Jeżówka**.

J.

J (*іотъ*) въ по́льской а́збукѣ слу́житъ для смягче́нія какъ гла́сныхъ зву́ковъ, присоединя́ясь пе́редъ ни́ми, такъ и согла́сныхъ, сле́дуя за ни́ми.

Ja, *мѣст.* я.

Jabłczany, *см.* **Jabłeczny**.

Jabłczasty, яблокови́дный.

Jabłczysty, оби́льный я́блоками.

Jabłecznik, -a, *м.* сидръ, я́блочное вино́.

Jabłeczny, я́блочный.

Jabłko, -a, *ср.* я́блоко. * **Zbić kogo na kwaśne jabłko**, избя́ть кого́ нещадно. || **Jabłko golenіowe**, *Анат.* колѣнная ча́шка. **Jabłko oka**, глазно́е я́блоко. **Jabłko Adama**, Ада́мово я́блоко, кадыкъ. || **Jabłko cesarskie (kula złota z krzyżem)**, императорская держа́ва.

Jabłkoroduy, оби́льный я́блоками.

Jabłkowity, испещрённый я́блочками. **Koń jabłkowity, siwo-jabłkowity**, ло́шадь се́рая въ я́блокахъ.

Jabłkowy, я́блочный.

Jabłoń, -ni, *ж.* я́блоня.

Jabłonina, -y, *ж.* я́блочный плодъ.

Jabłonka, -i, *ж.* я́блонка.

Jabłonkowy, я́блочный.

Jabłonny, Jabłonowy, Jabłonkowy, я́блонный.

Jabłuszko, -a, *ср. Умен.* я́блочко.

Jabym (*см.* **ja by jestem**), я бы....

Jąć, *см.* **Imać**.

Jacy, *мн.* отъ **Jaki**, како́й.

Jad -u, *м.* ядъ.

Jadać, ѣдать, *см.* **Jeść**.

Jadacz, -a, *м.* ѣдо́къ.

Jadalnia, -ni, *ж.* столо́вая.

Jadalny, съѣстно́й, съѣдо́бный, снѣдный. **Pokój jadalny**, столо́вая. **Grzyby jadalne**, съѣдо́бные грибы́.

Jadanie, -a, *ср.* столъ, обѣдъ, ку́шанье, ѣства.

Jąderko, -a, *Умен.* я́дрышко.

Jadło, -a, *ср.* ѣда́, пи́ща, ку́шанье, съѣстно́е, снѣдь.

Jadowić się, зли́ться, ярі́ться, бѣси́ться.

Jadowicie, ядовѣто.

Jadowicieć, дѣлаться ядовѣтымъ.

Jadowitość, -ści, *ж.* ядовѣтость.

Jadowity, ядовѣтый.

Jądro, -a, *ср.* ядро́, оре́хъ, оре́шекъ; || зёрнышко (*въ плодахъ*). || *Анат.* **Jądra**, *мн.* я́дра. || *Анат.* яи́чникъ, яи́чное гнѣздо́.

Jądrownik, -a, *м.* шуля́тная мошо́нка, мошна́.

Jądrowy, шуля́тный, мошо́ночный.

Jądrzysty, ядри́стый, зерни́стый.

Jadwichna, -y, **Jadwiżka**, -i, *ж.* игольная поду́шка, поду́шечка на була́вки.

Jagła -y, *ж.* про́со. **Jagły,-giel**, *мн.* крупа́ изъ про́са, *см.* **Proso**.

Jaglany, просяно́й.

Jaglasty, *Анат.* просообра́зный.

Jagniak, -a, *м.* ягнёнокъ, я́гня.

Jagniątko, -a, *ср.* ягнёнокъ, ягнёночекъ.

Jagnię, -ęcia, *ср.* я́гня, ягнёнокъ. **Jagnięta**, -gniąt, *мн.* ягня́та.

Jagnięcina, -y, *ж.* ягня́тина, ягня́чее мя́со.

Jagnięcy, ягня́чій.

Jagoda, -y, *ж.* я́года. *Анат.* **Śliwne jagody**, миндали́на, миндалеви́дная желёзка. || **Jagody**, *мн.* щёки, щёчки.

Jagódka, -i, *ж.* я́годка. || *Зоол. см.* **Czerwiec.**

Jagodnik, -a, *м.* я́годникъ.

Jagodny, я́годный; || *Бот.* ягодови́дный.

Jagodorodny, *Бот.* ягодоно́сный.

Jagodowaty, ягодови́дный.

Jagodowy, я́годный.

Jagodzianka, -i, *ж.* я́годный отва́ръ.

Jagodziany, я́годный, преимущественно изъ винограда.

Jagodzisty, ягодоно́сный, имѣющій мно́го я́годъ.

Jaguar, -a, *м. Зоол.* ягуа́ръ, американскій тигръ.

Jaje, Jajo, -a, *ср.* яйцо́.

Jajecznica, -y, *ж.* яи́чница.

Jajecznik, -a, *м.* яи́чникъ, яи́чное гнѣздо́.

Jajko, -a, *ср.* яи́чко.

Jajkowaty, яйцеобра́зный; || ова́льный.

Jajowaty, *см.* **Jajkowaty.**

Jajowy, яйцеви́дный.

Jajuszko, -a, *ср.* яи́чко.

Jak, какъ. *Посл.* **Jak sobie kto pościele, tak się wyśpi**, какъ кто себѣ постелетъ, такъ выспится. **Traktuje mię jakby swego lokaja**, обращается со мной, какъ съ своимъ лакеемъ. **Wszystko jest, lub idzie, jak najlepiéj**, всѣ идётъ какъ нельзя́ лу́чше. **Jedź jak najprędzéj**, поѣзжай какъ можно скорѣе. **Z chorym jak źle, tak źle**, больно́му какъ бы́ло ху́до, такъ и есть. **Jak na dziecko i to dosyć**, для ребёнка и э́того дово́льно. **Jakeś dobry, zrób mi to**, по доброте́ своей сдѣлай мнѣ э́то. **Powiedz mi, jakeś łaskaw**, скажи́ мнѣ, сдѣлай ми́лость. **Jak świat światem, nie widziano nic podobnego**, какъ свѣтъ стои́тъ, не ви́дано ничего́ подо́бнаго. **Jak skoro sobie tego życzysz**, е́сли то́лько ты желаешь э́того.

Jąkać, лепета́ть, запина́ться. || **Jąkać się, zająkáć się.**

Jąkacz, -a, *м.* заи́ка.

Jąkanie, -a, **Jąkanie się**, -a **się**, *ср.* заика́нie.

Jąkawy, заи́кливый; || заи́ка.

Jaki, -a, -ie, како́й, кака́я, како́е. **Jestto człowiek, jakich dziś mało**, э́то челове́къ, каки́хъ тепе́рь ма́ло. **Dom jest jaki taki, ale żadnego sprzętu niema**, домъ и туда́ и сюда́, домъ не ду́ренъ, но въ нёмъ во́всѣ нѣтъ ме́бели. **Jaki taki myśli....**, мно́гіе ду́маютъ.... **Jaki taki kryje się gdzie może**, всякій пря́чется, гдѣ мо́жетъ. **Jest temu jakie sześćdziesiąt lat**, тому́ прошло́ какихъ-нибу́дь шестьдеся́тъ лѣтъ. **Jaki mi pan! jaki mi mędrzec!** что за больша́й господи́нъ! что за мудре́цъ!

Jakibądź, Jakabądź, Jakiebądź; Jakikolwiek, Jakakolwiek, *ит.д.* **Jakimkolwiekbądź, или Jakimkolwiek sposobem**, какимъ-нибу́дь о́бразомъ. **Jakikolwiek on jest**, какой бы онъ ни́ былъ. **Jakiekolwiek są twoje zamiary, twoje widoki**, какіе бы ни́ были твои́ намѣре́нія, твои́ ви́ды.

Jakiś, Jakaś, Jakieś, како́й-то, кака́я-то, како́е-то; || не́который. **Jakiś filozof powiedział, że...**, како́й-то фило́софъ сказа́лъ, что..... **Przez jakiś czas**, че́резъ не́которое вре́мя. **Jestto człowiek mający jakąś wartość**, э́то челове́къ имѣющій не́которое досто́инство. **Przyniósł ci jakąś książkę**, онъ принёсъ тебѣ какую́-то кни́гу. **Czeka tam jakiś na ciebie**, тамъ кто́-то ждётъ тебя́.

Jakkolwiek, Jakożkolwiek, хотя́, какъ бы ни.... **Jakkolwiek był ranny**, хотя́ онъ былъ ра́ненъ. **Jakkolwiek uważać to będziemy**, какъ бы мы ни смотрѣли на э́то....

Jakkolwiekbądź, что́ бы ни́ было, какъ бы ни́ было.

Jąkliwość, -ści, *ж.* заика́нie.

Jąkliwy, заи́кливый; || заи́ка.

Jako, какъ. Употребля́ется при сравненіи съ соотвѣтствующимъ **tak** (такъ), *см.* **równie jak**, ра́вно какъ; **podobnie jak**, подо́бно тому́ какъ. || **Jako, jako to**, какъ-то, *см.* **naprzykład, naprzykład**, напримѣръ. **Rzeczowniki polskie zakończone na a, są rodzaju żeńskiego, jako to: siostra, żona**, имена́ существи́тельныя по́льскія, ока́нчивающіяся на *a*, суть ро́да же́нскаго, какъ то: **siostra**, сестра́; **żona**, жена́. || **Jako tako**, ко́е-какъ, и такъ и сякъ. || *Вмѣсто:* **z powodu**, по по́воду, по причи́нѣ; **ponieważ**, такъ какъ. **Jako niestały jest w swoich zamiarach**, такъ какъ онъ непостоя́ненъ въ свои́хъ намѣреніяхъ. **Mam się jako take**, живу́ ко́е-какъ, и та́къ и та́къ. || *Юрид.* **Jako kontrakt**, какъ бы контра́ктъ, основа́нія подо́бныя договора́мъ. **Jako-występek**, основа́нія, подо́бныя правонаруше́ніямъ.

Jakóbieć, *см.* **Jakubieć, Jakóbiny**, *см.* **Jakubiny.**

Jakokolwiek, *см.* **Jakkolwiek**; || кое-ка́къ, сно́сно, поря́дочно, посре́дственно, изря́дно. **Pisze jakokolwiek**, пи́шетъ кое-ка́къ, сно́сно, поря́дочно. **Chory ma się dziś jakokolwiek**, больно́й сего́-дня чу́вствуетъ себя́ неху́до, изря́дно (въ подо́бныхъ изреченіяхъ мо́жно употребля́ть **jako take**, *см.* **jakokolwiek**).

Jakoś, какъ-то; || немно́го, не́сколько; || такъ какъ. **Jakoś się teraz poprawił**, онъ тепе́рь немно́го испра́вился. **Jakoś człowiek uczciwy, wierzę ci**, такъ какъ ты челове́къ че́стный, то я ве́рю тебѣ.

Jakość, -ści, *ж.* ка́чество, сво́йство.

Jakościowy, Jakościowy, *см.* **Jakokolwiek.**

Jakować, придава́ть чему́-либо осо́бое ка́чество, сво́йство, отлича́ть.

Jakowość, -ści, *ж.* ка́чество, сво́йство.

Jakowy, како́й, каково́й.

Jakoż, въ са́момъ дѣлѣ, и въ са́момъ дѣлѣ, дѣйстви́тельно.

Jakożkolwiek, *см.* **Jakoścowiek, Jakkolwiek.**

Jakubieć, глупѣть.

Jakubiny, -bin, *мн.* день св. Іа́кова; || имени́ны нося́щихъ и́мя св. Іа́кова, Якова.

Jakubówka, -i, *ж.* родъ гру́ши поспѣва́ющей ко дню́ св. Іа́кова.

Jakże, a jakże (*см.* **Jak**), какъ же! не ина́че! разумѣ́ется! само́ собо́ю разумѣ́ется.

Jałmużna, -y, *ж.* ми́лостыня, подая́ніе.

Jałmużnictwo, -a, *ср.* зва́ніе ми́лостынника, милостынераздава́теля.

Jałmużniczy, нищелюби́вый; || ни́щенскій; || ми́лостивый, благотвори́тельный.

Jałmużnik, -a, *м.* ми́лостынникъ, милостынераздава́тель.

Jałoszka, -i, *ж* я́ловица, тёлка, телу́шка, тели́ца, не́тель.

Jałowcowy, можжеве́ловый.

Jałowica, -y, *ж. см.* **Jałoszka**.

Jałowiczy, я́ловичный, я́ловый.

Jałowiec, -wcu, *м.* можжеве́льникъ, я́ловецъ.

Jałowieć, станови́ться безпло́днымъ; || скудѣ́ть, бѣднѣ́ть; || я́ловѣть (*о живо́тныхъ*).

Jałowizna, -y, *ж.* **Jałownik**, -a, *м.* молодо́й скотъ; || безпло́дная мѣ́стность; || безпло́діе; || * сла́бое, плохо́е сочине́ніе.

Jałówka, -i, *ж. см.* **Jałoszka**.

Jałownik, -a, *м.* молодо́й скотъ.

Jałowo, безпло́дно, су́хо, пло́хо.

Jałowość, -ści, *ж.* безпло́дность; || су́хость (*хара́ктера*); пло́хость, сла́бость (*здоро́вья*).

Jałowy, безпло́дный; || сухо́й, плохо́й, сла́бый, пусто́й, убо́гій, ску́дный. **Jałowa mowa**, бѣ́дный, ску́дный язы́къ. **Przedmiot jałowy**, сухо́й предме́тъ. **Śmiech jałowy**, принуждённый смѣхъ.

Jama, -y, *ж.* я́ма; || пеще́ра, пустота́; впа́дина; || берло́га, ло́говище, нора́; || дыра́, отве́рстіе. **Jama niedźwiedzia**, медвѣ́жья берло́га. **Jama lisia**, ли́сья нора́. **Wilcza jama**, западня́ (*для волко́въ*). || * **Jama rozbójnicza**, верте́пъ разбо́йниковъ, разбо́йничій верте́пъ.

Jamisty, я́мистый.

Jamka, -i, *ж.* я́мка, я́мочка.

Jamniczka, -i, *ж.* та́кса, барсу́чья соба́ка (*су́ка э́той поро́ды*).

Jamniczy, принадлежа́щій та́ксѣ, барсу́чьей соба́кѣ.

Jamnik, -a, *м.* та́кса, барсу́чья соба́ка.

Jamułka, -i, *ж. см.* **Jarmułka**.

Jankielnia, -ni, *ж. Техн.* желѣ́зный уполо́вникъ съ дли́нною рукоя́ткою; || лія́ло, въ кото́рое течётъ мета́ллъ изъ плави́льной пе́чи.

Janowiec, -wca, *м. Бот.* дрокъ, ши́льная трава́. **Janowiec farbierski**, краси́льный дрокъ. **Janowiec ciernisty**, утёсникъ, ди́кій тёрнъ.

Janowiny, -win, *мн.* день св. Іо́анна; || именины носящихъ и́мя св. Іо́анна, Ива́на.

Japa, -y, *ж. Прост.* рыло, ро́жа, мо́рда, *см.* **Papa**.

Jar, -u, *м.* яръ, овра́гъ, лощи́на.

Jarka, -i, *ж.* яровóй хлѣбъ, я́рица.

Jarki, весе́нній; || хру́пкій. **Jarkie żelazo**, хру́пкое желѣ́зо.

Jarkisz, -a, *м.* яровóй хлѣбъ, яровóе.

Jarlik, -a, *м.* яры́шъ, молодо́й ягнёнокъ.

Jarmarczny, **Jarmarkowy**, я́рмарочный.

Jarmarczyć, торгова́ть, производи́ть торгъ.

Jarmark, -u, *м.* я́рмарка.

Jarmarkowy, *см.* **Jarmarczny**.

Jarmułka, -i, *ж.* скуфья́, камила́вка; || ермо́лка. **Jarmułka czarna księża**, скуфья́, камила́вка. **Jarmułka czerwona kardynalska**, кардина́льская ша́пка. **Nosić jarmułkę**, носи́ть ермо́лку.

Jarmułuk, -a, *м.* двойно́й барка́нъ (*родъ матéріи*).

Jarmuż, -u, *м.* сѣ́рая капу́ста. **Jarmuż drobno posiekany**, кро́шево.

Jaro, я́рко, си́льно, крѣ́пко. **Lampy te goreją jaro**, э́ти ла́мпы я́рко горя́тъ.

Jaruga, -i, *ж.* лу́жа, топь, тряси́на; || ры́твина, водоро́ина, водомо́ина.

Jary, весе́нній, яровóй, однолѣ́тній, момодо́й; || я́рый, я́ркій; || си́льный, бо́дрый; || чи́стый **Zboże jare**, яровóй хлѣбъ. **Jary miód**, са́мый чи́стый мёдъ. **Jary wosk**, я́рый воскъ (*са́мый чи́стый*). **Stary, ale jary**, старъ, но бодръ и крѣ́покъ. || *Бот.* **Jary mlecz**, молоча́й, молоча́йникъ (*расте́ніе*).

Jarz, **Jarza**, -y, *ж. Устар.* весна́.

Jarząb, -ębu, *м.* ряби́на (*де́рево*).

Jarząbek, -bka, *м.* ря́бчикъ.

Jarzębaty, испещрённый, пёстрый, кра́пчатый, рябо́й.

Jarzębi, ря́бчиковый.

Jarzębić, ряби́ть, пестри́ть.

Jarzębina, -y. *ж.* садо́вая и́ли дома́шняя ряби́на (*де́рево*). **Jarzębina leśna**, боя́рышникъ, глогъ.

Jarzma, -y, *ж. Горн.* продо́льный брусъ, тетива́.

Jarzmianka, -i, *ж. Бот.* звѣздя́нка, ца́рскій ко́ренъ.

Jarzmić, порабоща́ть, покоря́ть; || * брать верхъ (*надъ кѣмъ*).

Jarzmo, -a, *ср.* яре́мъ; || * и́го, ра́бство. **Jarzmo wołów**, па́ра запря́женныхъ воло́въ. || *Плотн.* надса́дка.

Jarzmowaty, имѣ́ющій видъ ярма́.

Jarzmowy, яре́мный.

Jarzyć, *см.* **Żarzyć**, **Jątrzyć**.

Jarzyca, -y, *ж.* я́рица, яровáя рожь.

Jarzyna, -y, *ж.* о́вощи, зе́лень, *см.* **Warzywo**; || яровóе, яровóй хлѣбъ.

Jarzynny, огоро́дный. **Jarzynny ogród**, огоро́дъ.

Jasełka, *мн. см.* **Jasła**.

Jasełny, я́сельный.

Jasieniec, -ńca, *м. Бот.* золототы́сячникъ. **Jasieniec mały,** бѣлоли́стъ, василёкъ **Jasieniec wielki.**

Jasion, *см.* **Jesion.**

Jasionek, -nka, *м. Бот.* бука́шникъ (*растéніе*).

Jaskier, -kru, *м. Бот.* рану́нкулъ, лю́тикъ (*растéніе*).

Jaskierki, -ów, *мн. Бот.* звѣздочникъ.

Jaskinia, -ni, *ж.* пеще́ра; || вертепъ.

Jaskiniaty, пещери́стый.

Jaskółczę, -ęcia, Jaskolę, -ęcia, *ср.* ла́сточка (*птенéцъ*).

Jaskółczy, ла́сточный.

Jaskółeczka, -i, *ж.* ла́сточка.

Jaskółka, *-i, ж.* ла́сточка, коса́тка. **Jaskółka morska,** морска́я ла́сточка, ча́йка. **Jaskółka brzegowa,** земляна́я, береговáя ла́сточка, стрижъ.

Jaskrawie, Jaskrawo, я́рко, рѣ́зко, о́стро, пронзи́тельно, проница́тельно, бы́стро.

Jaskrawość, -ści, *ж.* я́ркость (*кра́сокъ*), рѣ́зкость, пронзи́тельность; || блескъ (*глазъ*).

Jaskrawy, я́ркій, рѣ́зкій, о́стрый, пронзи́тельный, проница́тельный, бы́стрый.

Jasła, -seł, *мн.* я́сли; || носи́лки. *Умен.* **Jasełka, -sełek,** я́сли (*изображающія Рождество́ Христо́во*). **Jasełka,** *см.* **Szopka.**

Jaśmin, -u, *м.* жасми́нъ, ясми́нъ.

Jaśminowy, жасми́нный, ясми́нный.

Jaśnia, -śni, *ж.* дневно́й свѣтъ. **Pokazać, wydać, wydobyć co na jaśnię,** обнару́жить, вы́вести что́-либо нару́жу. **Dzieło na jaśnię wydać,** изда́ть въ свѣтъ сочине́ніе. **Wyjść na jaśnię,** обнару́житься. **Na jaśniach ducha,** въ духо́вномъ просвѣтлѣніи.

Jaśnić, объясня́ть, проясня́ть.

Jaśnie, употребля́ется въ ти́тулахъ: **Jaśnie Wielmożny,** превосходи́тельный. **Jaśnie oświecony,** сіятельный.

Jaśnieć, яснѣть, блистáть.

Jaśniuchny, Jaśniusieńki, Jaśniuteńki, яснѣ́йшій, са́мый я́сный, чрезвыча́йно-я́сный.

Jasno, я́сно.

Jasnobarwy, свѣ́тлый, свѣтлаго цвѣта.

Jasnobiały, сіяющій бѣлизно́ю.

Jasnobrunatny, свѣтлобу́рый, **свѣтло-коричневый.**

Jasnocisawy (*о лошадя́хъ*), **каштáновый.**

Jasnogniady (*о лошадя́хъ*), **свѣтло-гнѣдо́й.**

Jasnokościsty, костля́вый, худо́й, ко́жа да ко́сти.

Jasnokrusz, -u, *м. Мин.* свѣтло-сѣ́рый желѣзня́къ.

Jasnolity, свѣтотка́нный.

Jasnomodry, свѣтло-голубо́й.

Jasnorost, -u, *м. см.* **Jasnotka.**

Jasnorumiany, свѣтло-ро́зовый, я́сно-руми́ный.

Jasnorusy, свѣтло-ру́сый.

Jasność, -ści, *ж.* я́сность, свѣтъ, свѣ́тлость, блескъ; || очеви́дность, я́вность.

Jasnosiwy, свѣтло-сѣ́рый.

Jasnoświetny, блиста́тельный.

Jasnota, -y, *ж.* я́сность, свѣтъ, сія́ніе.

Jasnotka, -i, *ж. Бот.* волше́бная краси́ва, пѣту́шьи голо́вки.

Jasnotkany, блиста́тельный, свѣтозáрный.

Jasnowidz, -a, *м.* ясновиди́ящій; || сомнамбули́стъ, луна́тикъ.

Jasnowidząca, -ej, *ж.* ясновиди́ящая; || сомнамбули́стка, же́нщина-луна́тикъ.

Jasnowidzący, *см.* **Jasnowidz;** || проница́тельный, провóрливый (*и* прозорли́вый), я́сно-ви́дящій.

Jasnowidzenie, -a, *ср.* ясновиде́ніе; || сомнамбули́змъ.

Jasnowłosy, бѣлоку́рый.

Jasnozielony, свѣтлозелёный.

Jasny, я́сный, свѣ́тлый.

Jaspid, Jaspis, -u, *м. Минер.* я́шма, я́списъ.

Jaspidować, Jaspisować, *Техн.* кра́пать по я́шму (*что́*).

Jaspis, *см.* **Jaspid.**

Jaspisowy, я́шмовый.

Jaster, -tru, *м. Бот.* а́стра, звѣздочникъ.

Jastrząb', -ębia, *м.* я́стребъ (*птица*).

Jastrząbek, -bka, *м.*ястребо́къ, ястребо́чекъ, ястребёнокъ.

Jastrzębi, ястреби́ный.

Jastrzębiec, -bca, *м. Бот.* ястреби́нка, соко́льникъ, соко́льная трава́.

Jastrzębieć, Zjastrzębieć, употребля́ется въ слѣдующей послóвицѣ: **Kiedy sowa zjastrzębieje, wyżéj lata niż sokół,** когда́ сова́ обрати́тся въ я́стреба, то она́ лета́етъ вы́ше со́кола; *русск. послóвицы:* посади́ свинью́ за сто́лъ, она́ и но́ги на сто́лъ, дай свинью́ рóги, она́ гото́ва весь свѣтъ забода́ть).

Jastrzębnik, -a, *м.* помы́тчикъ, соко́льникъ.

Jaszcz, *см.* **Jaźdź.**

Jaszcz, -a, *м. Умен.* **Jaszczyk, -ka,** *м.* я́щикъ, коро́бка.

Jaszczur, -a, *м. Зоол.* летýчій драко́нъ (*ящерица*), *см.* **Jaszczurka.**

Jaszczurczę, -ęcia, *ср.* молода́я я́щерица.

Jaszczurczy, я́щеричный. **Jaszczurcze ziele,** *см.* **Wężownik.**

Jaszczurka, -i, *ж.* я́щерица. **Jaszczurka wodna,** салама́ндра, ехи́дна, *см.* **Zmija.**

Jaszczyć się, верте́ться, подпры́гивать, скака́ть.

Jaszczyk, -a, *м.* муниціо́нная повóзка, фу́ра.

Jata, -y, *Умен.* **Jatka, -i,** *ж.* шала́шъ, шатёръ. **Jatki,** *мн.* ла́вки. **Jatki mięsne,** мясны́я ла́вки, мясны́е ряды́. **Jatki rybne,** ры́бный рядъ, ры́бный ры́нокъ. ***Dać, wydać żołnierzy na jatki, na mięsne jatki,** вести́ солда́тъ на уби́й, т. е. на кровáвый бой.

Jatczy, Jatkowy, мясно́й. **Rynek jatkowy,** мясно́й рядъ, мясно́й ры́нокъ.

Jątrzenie, -a, *ср.* растра́вливаніе, раздраже́ніе; || нагное́ніе (*ра́ны*), *см.* **Ropienie.**

Jątrznica, -y, *ж.* колбаса́ съ печёнкою.

Jątrzyć, раздража́ть, растравля́ть; || ожесточа́ть, гнева́ть. || **Jątrzyć się**, раздража́ться; || усиливаться, ожесточа́ться; || ухудша́ться. **Mowa jego bardzo rezjątrzyła umysły**, рѣчь его о́чень раздражи́ла умы́.

Jątrzyciel, -a, *м.* подстрека́тель, подстре́катель.

Jaw, -u, *м.* **Jawa**, -y, *ж.* употребля́ется то́лько въ слѣду́ющихъ выраже́ніяхъ: **Wyjść na jaw**, вы́йти нару́жу. **Na jawie, наяву́. Książka ta wyszła na jaw po śmierci autora**, э́та кни́га вы́шла въ свѣтъ по́слѣ сме́рти а́втора. **Widziałem go w jaw**, я ви́дѣлъ его́ со́бственными глаза́ми.

Jawić, яви́ть, объяви́ть; || **Jawić się**, яви́ться, показа́ться.

Jawisko, -a, *ср.* явле́ніе.

Jawnie, Jawno, явно, очеви́дно.

Jawnogrzeszenie, -a, *ср.* я́вное, публи́чное прегрѣше́ніе.

Jawnogrzesznica, -y, *ж.* отъя́вленная, публи́чная грѣшница, проститу́тка, развра́тница, блудни́ца.

Jawnogrzesznik, -a, *м.* развра́тникъ, блудни́къ, отъя́вленный грѣшникъ.

Jawnogrzeszny, развра́тный, распу́тный, блу́дный.

Jawność, -ści, *ж.* я́вность, публи́чность, гла́сность.

Jawny, Jawien, я́вный, я́венъ, публи́чный, гла́сный.

Jawor, -u, *м.* я́воръ, чинаръ (*дерево*).

Jaworowy, я́воровый, чинаровый.

Jaz, -u, *м.* садо́къ (*для рыбъ*); рыболо́вный зако́лъ, забо́йка, учу́гъ; || плоти́на, перемычка (*для усиленія теченія воды на колёса мельницы*).

Jaź, -ia, *м.* **Jazica**, -y, *ж.* язь, я́зица, подъя́зь (*рыба*).

Jazda, -y, *ж.* ѣзда́, пое́здка; || ко́нница, кавале́рія.

Jaźdź, Jaszcz, Jazgarz, -a, *м. Умен.* **Jaździk**, -a, *м.* ёршъ (*рыба*).

Jaźmin, Jaźminowy, *см.* **Jaśmin, Jaśminowy.**

Jaźwcowy, борсу́чій.

Jaźwica, -y, *ж.* ко́люшка (*рыба*).

Jaźwiec, -źwca, *м.* барсу́къ, я́звякъ (*животное*), *см.* **Borsuk.**

Jechać, ѣхать. **Jedzie się**, ну́жно, слѣ́дуетъ ѣ́хать, лежи́тъ доро́га, путь. **Z Berlina do Warszawy jedzie się na Kalisz**, изъ Берли́на въ Варша́ву слѣ́дуетъ е́хать на Ка́лишъ. **Dobrze się jedzie**, доро́га гладка́ какъ по́лъ. ***Jechać na kogo**, возставать про́тивъ кого́, напира́ть на кого́. **Jechał go sęk, jechał go kat, jaki zręczny, jaki silny**, чортъ его́ побери́, какъ онъ ло́вокъ, какъ онъ силёнъ!

Jechanie, -a, *ср.* ѣзда́.

Jęcie, -a, *ср.* взя́тіе, пойма́. **Jęcie się czego**, предпрія́тіе, при́ступъ къ чему́, *см.* **Imać.**

Jęctwo, -a, *ср. см.* **Jeństwo.**

Jęczeć, Jęknąć, стона́ть, стена́ть, о́хать; || вздыха́ть, пла́каться, жа́ловаться.

Jęczmianka, -i, *ж.* ячме́нная соло́ма.

Jęczmień, -nia, *м.* ячме́нь; || *Мед.* ячме́нь (*на глазу́*).

Jęczmienisko, -a, *ср.* по́ле засѣ́янное ячменёмъ.

Jęczmienny, ячме́нный.

Jęczmyk, -a, *м.* ячме́нь (*на глазу́*).

Jeden, jedna, jedno, оди́нъ, одна́, одно́. **To wszystko jedno**, э́то всё равно́. **Jedne w drugie**, какъ одно́, такъ и друго́е. **Jedno z dwojga**, одно́ изъ двухъ. **To na jedno wychodzi**, э́то выхо́дитъ на одно́ и то же. **Wszystko jedno gada**, онъ одно и то же разска́зываетъ. **Nie masz tego jednego dnia**, нѣтъ ни одного́ дня. **Był tu jeden u ciebie**, у тебя́ кто-то былъ, кто-то къ тебѣ́ приходи́лъ. **Co za jeden?** кто́ э́то? || **Jedna jagoda**, *Бот.* одноя́годникъ (*растеніе*).

Jedenaście, оди́ннадцать.

Jedenaściaki, оди́ннадцати разны́хъ сорто́въ, родо́въ.

Jedenaściorako, на оди́ннадцать спосо́бовъ, въ оди́ннадцати рода́хъ.

Jedenastek, -stka, *м.* оди́ннадцать штукъ.

Jedenastka, -i, *ж.* число́, ци́фра оди́ннадцать.

Jedenastny, бо́льшій въ оди́ннадцать разъ.

Jedenastokąt, -a, *м. Геом.* одиннадцатиуго́льникъ.

Jedenastokątny, одиннадцатиуго́льный.

Jedenastu, оди́ннадцать, (употребля́ется при мужскихъ именахъ): **Jedenastu majtków, żołnierzy**, оди́ннадцать матро́совъ, солда́тъ.

Jedenasty, оди́ннадцатый.

Jedenże, -dnaż, -dnoż, оди́нъ и тотъ же, одна́ и та же, одно́ и то же. **Dwie rośliny jednegoż gatunku**, два расте́нія одного́ и того́ же ви́да.

Jedlina, -y, *ж.* ель, ёлка; || *Собир.* ёльникъ.

Jedlinka, -i, *ж.* ёлочка. || *Бот.* камфа́рная трава́.

Jedlinowy, *см.* **Jedłowy.**

Jednać, соглаша́ть, примиря́ть. **Zjednać sobie kogo**, пріобрѣсти́ чьё расположе́ніе къ себѣ́, привле́чь на свою́ сто́рону. **Jednać sobie co**, снискивать, пріобрѣта́ть что́-либо. || **Jednać się, pojednać się**, примиря́ться, согласи́ться.

Jednaczyć, ура́внивать, прира́внивать, уподобля́ть.

Jednak, Jednakże, одна́ко, одна́ко же, одна́ко жъ.

Jednaki, Jednakowy, одина́ковый, схо́дный.

Jednako, Jednakowo, одина́ково.

Jednakość, -ści, *ж.* одинáковость, схóдство.
Jednakowić, *см.* **Jednaczyć.**
Jednakowo, *см.* **Jednako, Jednak.**
Jednakoweść, Jednakowy, *см.* **Jednakość, Jednaki.**
Jednakże, *см.* **Jednak.**
Jednanie, -a, *ср.* соглашéніе, примирéніе; || *Юрид.* вы́зовъ къ примирéнію.
Jedno, Jeno, тóлько, ли́шь-бы, тóлько-бы, ли́шь-бы тóлько. **Nie może być inaczéj, jedno on to wziął,** и́наче быть не мóжетъ, тóлько онъ э́то взялъ. **By jedno to prawda była,** ли́шь-бы тóлько э́то былá прáвда.
Jednobarwy, одноцвѣ́тный.
Jednoboczny, односторóнній; || **Brat jednoboczny,** сведённый брáтъ.
Jednobrzmiący, схóдный, соглáсный.
Jednobytnie, единосýщно.
Jednobytny, единосýщный, *см.* **Spółistny, Spółistność.**
Jednochoda, Jednochodza, Inochoda, -y, *ж.* инохóдь.
Jednochodnik, Inochodnik, -a, *м.* инохóдецъ, *см.* **Stępak.**
Jednochodza, *см.* **Jednochoda.**
Jednochwilny, одноврéменный.
Jednoczenie, -a, *ср.* соединéніе, присоединéніе, соглашéніе.
Jednocześnie, одноврéменно.
Jednocześnik, -a, *м.* современникъ.
Jednczesność, -ści, *ж.* современность, одноврéменность.
Jednoczesny, современный.
Jednoczyć, соединя́ть, сближáть; || **Jednoczyć się,** соединя́ться.
Jednoczyciel, -a, *м.* примири́тель.
Jednoczycielka, -i, *ж.* примири́тельница.
Jednodniowy, *см.* **Jednodzienny.**
Jednodusznie, Jednoduszność, Jednoduszny, *см.* **Jednomyślnie, Jednomyślność, Jednomyślny.**
Jednodzienny, Jednodniowy, однодне́вный.
Jednodzwięczny, единозвýчный; || *Грам.* одинáково выговáривающійся.
Jednofarby, *см.* **Jednobarwny.**
Jednofuntówka, -i, *ж. Арт.* однофунтóвое орýдіе.
Jednofuntowy, однофунтóвый.
Jednogłośnie, единоглáсно, въ оди́нъ гóлосъ, единодýшно.
Jednogłośność, -ści, *ж.* единоглáсіе, единодýшіе.
Jednogłośny, Jednogłosy, единоглáсный, единодýшный.
Jednoimienny, соимéнный.
Jednoistność, -ści, *ж.* единосýщность.
Jednoistny, Jednoistotny, Jednoisty, единосýщный.
Jednokięczny, *см.* **Jednopręty.**
Jednokłykty, одночлéнный, односустáвочный.
Jednokółka, -i, *ж.* однокóлка.
Jednokolny, однокóлый.
Jednokonny, запря́женный въ однý лóшадь.
Jednokształtnie, однообрáзно, одинáково.
Jednokształtność, -ści, *ж.* однообрáзіе.
Jednokształtny, однообрáзный.
Jednokupiec, *см.* **Jedynokupiec, Samokupiec.**
Jednokwietny, одноцвѣ́тный.
Jednoletni, однолѣ́тній.
Jednolist, -u, *м. Бот.* печёночница, печёнковая травá.
Jednolisty, *Бот.* одноли́стый.
Jednolitnie, въ оди́нъ пріёмъ, срáзу.
Jednolity, отли́тый въ оди́нъ пріёмъ, срáзу; || * нераздѣ́льный, цѣ́льный.
Jednomiesięcznie, помѣ́сячно, на оди́нъ мѣ́сяцъ.
Jednomiesięczny, помѣ́сячный, на оди́нъ мѣ́сяцъ.
Jednomlecznik, -a, *м.* молóчный брáтъ, *см.* **Mlecznik.**
Jednomownie, единодýшно, единоглáсно.
Jednomowność, -ści, *ж.* тождеслóвіе; || единодýшіе, единоглáсіе.
Jednomowny, единодýшный, единоглáсный.
Jednomyślnie, единомы́сленно.
Jednomyślność, -ści, *ж.* единомы́сліе, единодýшіе; || единоглáсіе.
Jednomyślny, единомы́сленный.
Jednonogi, одноно́гій.
Jednook, -a, *м.* циклóпъ (*одноглáзый великáнъ*).
Jednooki, кривóй, одноглáзый, одноóкій; || *Бот.* одноглáзый.
Jednoosobowy, одноли́чный.
Jednopalczasty, *Бот.* пáльчатый; || *Зоол.* пáльчатыя ры́бы, *мн.*
Jednopienny, *Бот.* одностебéльный.
Jednoplemiennik, -a, *м.* соплемéнникъ, единоплемéнникъ.
Jednoplemienny, соплемéнный, единоплемéнный.
Jednopłetw, -a, *м. Зоол.* языкообрáзная кáмбала (*ры́ба*).
Jednopłciowy, *Бот.* однопóлый.
Jednopłodny, *Бот.* одноплóдный.
Jednoprawny, равнопрáвный.
Jednoprętny, *Бот.* одностебéльный.
Jednopułkowy, одногó полкá; || однополчáнинъ.
Jednoraki, неслóжный, простóй.
Jednoramienny, однорýкій; || *Мех.* **Dzwignia jednoramienna,** рычáгъ вторáго рóда, рычáгъ, въ котóромъ си́ла и сопротивлéніе нахóдятся въ тóчкѣ упóра.
Jednorazowie, Jednorazowo, оди́нъ разъ, единоврéменно, одноврéменно.
Jednorazowy, единоврéменный.
Jednoręki, однорýкій.
Jednorocznie, оди́нъ разъ въ годъ.

Jednoroczny, быва́ющій оди́нъ разъ въ годъ.
Jednorodny, одноро́дный.
Jednorodzca, *см.* **Jednopiemiennik.**
Jednorodzony, единоро́дный, еди́нственный (*сынъ*).
Jednoróg, **-oga**, *м. Артил.* га́убица и́ли единоро́гъ.
Jednorogi, однорогій.
Jednorożczę, **-ęcia**, *ср.* единоро́жецъ, *см.* **Jednorożec.**
Jednorożec, **-żca**, *м.* единоро́гъ (*баснословное животное*); || *Астрон.* Единоро́гъ (*созвѣздіе*).
Jednorządca, **-y**, *м.* самодержецъ, *см.* **Jedynowładca.**
Jednorządnie, **Jednorządny**, *см.* **Jednowładnie**, **Jednowładny.**
Jednorządztwo, **-a**, *ср.* самодержа́віе, *см.* **Jedynowładztwo.**
Jednorzędny, **Jednorzędowy**, поста́вленный въ оди́нъ ряд; || принадлежа́щій къ одному́ и тому́ же разря́ду.
Jednorzemieślny, занима́ющійся одина́ковымъ ремесло́мъ.
Jedność, **-ści**, *ж.* еди́нство; || однообра́зіе. **Jedność porządku**, однообра́зіе въ поря́дкѣ.
Jednościenność, **-ści**, *ж.* **Jednościenny**, *см.* **Ościenność**, **Ościenny.**
Jednosforny, сво́рный, на одно́й сво́рѣ (*собакъ*); || попа́рный; || * согла́сный, единоду́шный.
Jednosiersi, одношёрстный.
Jednosłowny, согла́сный, одного́ и того́-же содержа́нія. *Мат.* **Ilość jednosłowna**, одночле́нное количество.
Jednosłupie, **-a**, *ср. Анат.* уро́дъ объ одно́й ногѣ.
Jednosobny, для одного́ челове́ка. **Jednosobne łóżko**, односпа́льная крова́ть.
Jednosprzężny, однопа́рный.
Jednostajnie, однообра́зно, одина́ково.
Jednostajność, **-ści**, *ж.* однообра́зіе.
Jednostajny, однообра́зный.
Jednostka, **-i**, *ж.* едини́ца; || *Юрид.* челове́къ, лицо́, ли́чность; || осо́бь, недви́жимое.
Jednostkowość, **-ści**, *ж.* индивидуа́льность, ча́стность, ли́чность, *см.* **Pojedyńczość.**
Jednostopny, дли́нный, и́ли широ́кій на оди́нъ футъ.
Jednostronnie, односторо́нно.
Jednostronność, **-ści**, *ж.* односторо́нность.
Jednostronny, односторо́нній.
Jednostrzyżka, **-i**, *ж.* овца́, кото́рую стригу́тъ то́лько оди́нъ разъ въ годъ.
Jednosylabny, *см.* **Jednozgłoskowy.**
Jednota, **-y**, *ж.* еди́нство; || сою́зъ, согла́сіе; || соедине́ніе.
Jednotliwy, *Грам.* однокра́тный.
Jednoustnie, единогла́сно.
Jednoustny, единогла́сный.
Jednowieczny, **jednowiekowy**, вѣково́й.
Jednowierca, **-y**, *м.* единовѣре́цъ.
Jednowierstwo, **-a**, *ср.* единовѣ́ріе.
Jednowiosłowy, одновесе́льный.
Jednowładca, **Jednowładztwo**, **Jedynowładca**, **Jedynowładztwo.**
Jednożeniec, **-ńca**, *м.* единобра́чный.
Jednożeństwo, **-a**, *ср. Бот.* и *Юрид.* единобра́чіе.
Jednoznaczny, однозна́чащій.
Jednożonaty, единобра́чный.
Jedny, съѣдо́бный, съѣ́дный.
Jędor, **-a**, *м. см.* **Indyk.**
Jędrnić, **Zjędrnić**, укрѣпля́ть, придава́ть кре́пость, си́лу, бо́дрость, твёрдость.
Jędrnie, си́льно, кре́пко, мо́щно, му́жественно.
Jędrnieć, **Zjędrnieć**, кре́пнуть, окре́пнуть, укрѣпля́ться, уси́ливаться, мужа́ть.
Jędrny, **Jędrzny**, ядрёный; || си́льный, кре́пкій, бо́дрый; || вырази́тельный, энерги́ческій; || свѣжій; || твёрдый, плотный, про́чный. **Mowa jędrna**, энерги́ческій, выразительный языкъ.
Jędrzysty, *см.* **Jądrzysty.**
Jedwab', **-biu**, *м.* шёлкъ. **Jedwab' kręcony**, сучёный шёлкъ, трощёный шёлкъ. **Jedwab' surowy**, шёлкъ сыре́цъ. **Jedwab' darty**, ощи́панный, очи́щенный шёлкъ; || **Jedwabie**, *мн.* шёлковые това́ры, шёлковые ткани, *см.* **Bławat**; || *Бот.* **Jedwab' polny**, повили́ка, повили́ца (*растеніе*).
Jedwabiarnia, **-ni**, *ж.* шёлкопряди́льная фа́брика.
Jedwabić, обвива́ть шёлкомъ. **Jedwabić słowa**, употребля́ть льсти́выя, медоточи́выя слова́, рѣчи.
Jedwabiorodny, производя́щій шёлкъ.
Jedwabisty, шёлкови́стый.
Jedwabnica, **-y**, *ж.* шёлковая ткань, шёлковая матерія; || шёлковое пла́тье; || **Jedwabniczka**, **-i**, *ж. см.* **Jedwabnik.**
Jedwabniczy, шёлкови́чный.
Jedwabnik, **-a**, *м.* шёлкови́чный червь; || ткачъ шёлковыхъ матерій.
Jedwabnikowy, *Хим.* **Jedwabnikowy kwas**, шёлкови́чная кислота́.
Jedwabny, шёлковый, *см.* **Bławatny.**
Jędyczę, **Jędyk**, и т. д. *см.* **Indyczę**, **Indyk.**
Jedynaczek, **-czka**, *м. Умен.* еди́нственный сыно́къ, *см.* **Jedynak.**
Jedynaczka, **-i**, *ж.* еди́нственная дочь.
Jedynak, **-a**, *м.* еди́нственный сынъ.
Jedynasty, *см.* **Jedenasty.**
Jedynie, еди́нственно, то́лько.
Jedynokupiec, **-pca**, *м.* монополи́стъ; || перекупщикъ, *см.* **Samokupiec.**
Jedynokupstwo, **-a**, *ср.* монополія; || перекупъ, *см.* **Samokupstwo.**
Jedynorządca, **-y**, *м.* самодержецъ.
Jedynorządztwo, самодержа́віе.
Jedyność, **-ści**, *ж.* еди́ничность.

Jedynostwo, -a, *ср. Неуп.* еди́нство.
Jedynowładca, Jedynowłajca, -y, *м.* **Jedynowładec**, -dca, самоде́ржецъ.
Jedynowładczynia, -i, *ж.* самоде́ржица.
Jedynowładność, -ści, *ж. см.* **Jedynowładztwo.**
Jedyny, еди́нственный, еди́ный; || еди́нственный въ сво́емъ ро́дѣ. **To jedyny człowiek**, э́то еди́нственный въ своёмъ ро́дѣ человѣ́къ.
Jędza, -y, *ж.* зла́я же́нщина, вѣ́дьма; || яга́-ба́ба.
Jedzący, ѣдя́щій.
Jedzenie, -a, *ср.* ѣда́, ку́шанье, пи́ща.
Jegomość, -ści, *м.* господи́нъ, ба́ринъ; || ми́лостивый госуда́рь, су́дарь, *см.* **Mość.**
Jegomościn, принадлежа́щій господи́ну. **To jegomościn przyjaciel**, э́то другъ господи́на N. N.
Jehowa, -y, *м.* Егова́, Богъ (*на евре́йскомъ языкѣ*).
Jejmość, -ści, *ж.* госпожа́, ба́рыня; || суда́рыня.
Jejmościanka, -i, *ж.* ба́рышня, дѣви́ца, дѣ́вушка.
Jejmościn, принадлежа́щій госпожѣ́.
Jęk, -u, *м.* стонъ, вопль.
Jękliwie, жа́лобно, жа́лостно.
Jękliwy, стеня́щій, сто́нущій; || жа́лобный, жа́лостный.
Jęknąć, *см.* **Jęczeć.**
Jękot, *см.* **Jąkała.**
Jękotanie, -a, *ср.* заика́ніе.
Jękotliwy, заи́кливый; || заи́ка.
Jeł, *см.* **Ił.**
Jelątko, -a, *ср.* молодо́й оле́нь, оле́ній телёнокъ, молода́я косу́ля.
Jelca, -lec, *мн.* рукоя́тка (*шпа́ги, са́бли, кинжа́ла*).
Jelec, -lca, *м. Зоол.* укле́йка (*ры́ба*).
Jeleń, -nia, *м.* оле́нь. **Jeleń zamorski**, сѣ́верный оле́нь, *см.* **Ren, Renifer.**
Jelenek, *см.* **Jelonek.**
Jeleni, оле́ній; || *Бот.* **Jeleni grzyb, jelenia bedłka, jelenia gąbka**, сморчо́къ (*грибъ*). **Jeleni korzeń, jelenie oko**, ди́кая петру́шка. **Jeleni język**, оле́ній язы́къ. **Jeleni ogon**, ди́кая бузина́, бизни́къ, селени́къ (*расте́нія*).
Jelenica, -y, *ж. см.* **Łania**; || *Бот.* оле́ній трю́фель.
Jelenię, -ęcia, **Jeleniątko**, -a, *ср.* молодо́й оле́нь, оле́ній телёнокъ.
Jelenina, -y, *ж.* оле́нина, оле́нье мя́со.
Jelisty, *см.* **Ilisty.**
Jelitny, кишёчный.
Jelito, -a, *ср.* кишка́. **Jelita**, *мн.* вну́тренности, кишки́; || утро́ба.
Jelonek, -nka, *м.* молодо́й оле́нь, оле́ній телёнокъ; || *Бот.* Сморчо́къ (*грибъ*).
Jełowizna, *см.* **Iłowizna.**
Jemioł, -a, **Jemioła**, -y, *ж.* **Jemioło**, -a, *ср. Бот.* оме́ла, пти́чій клей, дубо́выя я́годки, ви́хорево гнѣздо́.
Jemiołowy, оме́ловый, *см.* **Jemiel.**
Jemiołucha, -y, *ж. Орнит.* свиристе́ль.
Jenerał, и т. д. *см.* **Generał.**
Jeniec, -ńca, *м.* военноплѣ́нный, плѣ́нный, плѣ́нникъ.
Jenjusz, и т. д. *см.* **Genjusz.**
Jeno, *см.* **Jedno.**
Jeństwo, -a, *ср.* плѣнъ, по́лонъ.
Jsnylki, *см.* **Jednylki.**
Jeograf, Jeolog, Jeometra, и т. д. *см.* **Geograf, Geolog, Geometra**, и т. д.
Jer, *см.* **Ir.**
Jercha, *см.* **Ircha.**
Jerszany, *см.* **Irszany.**
Jerzyk, -a, *м. Зоол.* коса́тка, стѣнна́я ла́сточка.
Jerzyna, -y, *ж. Бот.* ежеви́ка, терно́вый кустъ; || я́годы ежеви́ки, *см.* **Jeżyna.**
Jeść, ѣ́сть. || **Jeść się**, терза́ть другъ дру́га; || * поноси́ть другъ дру́га.
Jesień, -ni, *ж.* о́сень.
Jesieniec, -ńca, *м.* **Jesionka**, -i, *ж. Бот.* я́сенецъ, волка́на.
Jesienina, -y, *ж.* я́сеневое де́рево.
Jesienny, осе́нній.
Jesion, -u, *м.* я́сень (*де́рево*).
Jesionowy, я́сеневый.
Jesiotr, -a, *м.* осётръ (*ры́ба*).
Jesiotrowina, -y, **Jesiotrzyna**, *ж.* осетри́на.
Jesiotrowy, Jesiotrzy, осетри́нный, осе́трій, осетро́вый.
Jeśli, е́сли.
Jest, *см.* **Giest.**
Jestestwo, -a, *ср.* естество́.
Jestność, *см.* **Istność.**
Jestny, су́щій.
Jestwo, *см.* **Jestestwo.**
Jeszcze, ещё.
Jętka, -i, *ж. Зоол.* подёнка, обыдёнка (*насѣко́мое*). || **Jętki**, *мн.* же́рди надъ гумно́мъ для су́шки ржи.
Jęty, по́йманный, взя́тый, *см.* **Ujęty.**
Jeż, -a, *м.* ёжъ. **Jeż cudzoziemski**, дикобра́зъ. **Jeż morski**, морско́й ёжъ.
Jezdno, верхо́мъ на лошади́, *см.* **Konno.**
Jezdny, -ego, *м.* ѣздо́къ, ко́нный, верхово́й, вса́дникъ.
Jeździć, ѣ́здить. **Jeździć konno (na koniu)**, ѣ́здить верхо́мъ (*на ло́шади*).
Jeżdżenie, -a, *ср.* ѣзда́. **Jeżdżenie konno, na koniu**, верхова́я ѣзда́. **Jeżdżenie do cudzych krajów**, путеше́ствіе въ чужіе края́.
Jeździec, *род.* **jeźdzca**, *м.* ѣздо́къ, вса́дникъ.
Jeżę, -ęcia, *ср.* ёжикъ, молодо́й ёжъ.
Jeżeli, Jeźli, Jeśli, е́жели, е́сли.
Jezierny, *см.* **Jeziorny.**
Jezierzysko, -a, то́пкое, му́тное о́зеро; || озери́ще (*мѣсто гдѣ пре́жде находи́лось о́зеро*).
Jeziorko, -a, *ср. Умен.* озерко́.

Jezierny, Jeziorny, озёрный.
Jeziero, -a, *ср.* о́зеро.
Jezierzyety, Jeziorzyety, озёрный.
Jeżokrab, *см.* **Jeżowiec.**
Jęzor, -a, *м.* языча́ще, *см.* **Język, Ozor.**
Jeżowiec, -wca, *м. Зоол.* морско́й ёжъ; || *Бот.* перестре́нъ, Ада́мова голова́ (*растѣніе*).
Jeżówka, -i, *ж. Зоол.* двузу́бецъ (*рыба*); || *Бот.* ежо́вка, толокня́нка (*деревцо*).
Jeżowy, ежёвый.
Jeżozwierz, -a, *м. Зоол.* дикобра́зъ.
Jezuicki, езуи́тскій.
Jezuita, -y, *ж.* езуи́тъ.
Jezuitka, -i, *ж.* езуи́тка.
Jezuityzm, -u, *м.* езуи́тство.
Jezus Chrystus, -a, *м.* Іису́съ Христо́съ, *см.* **Dzieciątko.**
Jezusek, -ska, *м.* Младе́нецъ Іису́съ Христо́съ. || * Свята́ша, ханжа́.
Jezusowy, езуи́тскій.
Jeżyć, топо́рщить, щети́нить. || **Jeżyć się,** топы́риться, щети́ниться, ёжиться.
Językzasty, *Бот.* языкообра́зный.
Języczek, -czka, *м.* язы́чекъ; || кла́панъ (*въ инструме́нтѣ*); || сторожо́къ, стре́лка (*у вѣсо́въ*); || шпенёкъ, шпи́лька (*у пря́жки*), *см.* **Trzpień.** || *Бот.* **Języczki,** *мн.* попу́тникъ (*растѣніе*).
Języczkowaty, языкообра́зный, име́ющій фо́рму язы́чка.
Języczkowy, *Бот.* язы́чко́вый.
Języcznik, -a, *м. Бот.* змѣ́иный язы́къ (*растѣніе*).
Języczność, -ści, *ж.* болтли́вость, говорли́вость.
Języczny, язы́чный.
Język, -a, *м.* язы́къ. || *Зоол.* ка́мбала (*рыба*); || *Бот.* **Wołowy język,** *см.* **Miodunka. Psi język,** *см.* **Ostrzeń. Jeleni język,** оле́ній языкъ (*растѣніе*).
Językowato, въ ви́дѣ языка́.
Językowaty, *Бот.* языкообра́зный.
Językowy, язы́чный.
Językoznawca, -y, *м.* лингви́стъ.
Językoznawstwo, -a, *ср.* языковѣ́дѣніе, лингви́стика.
Jeżyna, -y, *ж. Бот.* ежеви́ка, терно́вый кустъ. **Drzewna jeżyna,** *см.* **Morwa.**
Jeżynowy, ежеви́ковый.
Jodła, -y, *ж.* ель (*дерево*).
Jodłowy, ело́вый. **Las jodłowy,** е́льникъ.
Jołdasz, -a, *м.* (*съ турецк.*) това́рищъ.
Jonak, *см.* **Junak.**
Jota, -y, *ж.* іо́ть, іо́та, назва́ніе гре́ческой (и по́льской) бу́квы. || * **Nie brak ani joty,** ничего́, ни чёрточки, ни одно́й іо́ты. || **Wypełnić rozkaz co do joty,** буква́льно, въ то́чности вы́полнить приказа́ніе.
Jowisz, -a, *м.* Юпи́теръ.
Jowjalista, -y, *м.* заба́вный, шутли́вый, весельча́къ.
Jowjalnie, ве́село, заба́вно, шутли́во.
Jowjalność, -ści, *ж.* весёлость нра́ва, шутливость.
Jowjalny, весёлый, заба́вный, шутли́вый.
Jubilat, -a, *м.* юбиля́ръ, прослужи́вшій пять десятъ лѣтъ.
Jubiler, -a, *м.* ювели́ръ, бриліа́нтщикъ, бриліа́нтовыхъ дѣлъ ма́стеръ.
Jubilerka, -i, *ж.* бриліа́нтщица; || торгу́ющая галантере́йными вещами.
Jubilerski, ювели́рскій.
Jubilerstwo, -a, *ср.* ювели́рство, ювели́рное иску́сство; || торго́вля ювели́рными изде́лiями, драгоце́нностями.
Jubileusz, .u, *м.* юбиле́й.
Jubileuszowy, юбиле́йный.
Jucha, -y, *ж* жи́жица; || скотска́я кровь, (въ презри́тельномъ смы́слѣ та́кже: челове́ческая); || * **psia jucha** (соба́чья кровь), бездѣ́льникъ, подле́цъ, мерза́вецъ, негода́й.
Jucht, -u, *м.* **Juchta, -y,** *ж.* юхть, юфть.
Juchtować, выдѣ́лывать ко́жу на юфть.
Juchtowy, юфтяный.
Jucznik, -a, *м.* фабрика́нтъ вью́чныхъ сѣ́делъ.
Juczny, вью́чный.
Juczyć, навью́чивать.
Judykat, -u, *м. Юрид.* суде́бное рѣше́ніе.
Jugo, *Нескл. Морс.* я́корный што́къ. || ***Doktor Jugo,** шарлата́нъ.
Jujuba, -y, *ж. Бот.* грудна́я придоро́жная трава́, грудна́я я́года.
Juki, -ów, *мн.* вьюкъ, поклажа, пожи́тки, бага́жъ.
Jukowy, *см.* **Uczny.**
Julep, -u, *м. см.* **Ulep.**
Junacki, молоде́цкій, уда́лый, удало́й, бра́вый.
Junactwo, -a, *ср.* удальство́, молоде́чество; || хвастли́вость, хвастовство́, *см.* **Junakierja.**
Junaczyć, Junaczyć się, храбри́ться, выка́зывать удальство́.
Junak-a, *м.* храбре́цъ, удале́цъ, молоде́цъ.
Junakierja, -ji, *ж.* хвастовство́, самохва́льство; || молоде́чество, удальство́.
Juńczyk, -a, *м.* бычёкъ.
Juniec, -ńca, *м.* молодо́й бы́къ.
Jubczyna, -y, *ж.* юбчёнка.
Jubka, -i, *ж.* ю́бка.
Jur, -a, *м* юристъ, законове́дъ (*употребл. въ просторѣчіи*); || распу́тный челове́къ; || День св. Юрія. *Посл.* **Na św. Jura** (*или* **na Jura**), **jak rak świśnie,** по́слѣ до́ждичка въ четве́ргъ (*т. е. э́то никогда́ не бу́детъ*).
Jura stolae, пла́та за исполне́ніе духо́вныхъ требъ.
Jurament, -u, *м.* божба́, кля́тва; || прися́га (*въ судѣ*).
Juranda, -y, *ж.* сосло́віе цеховы́хъ прися́жныхъ.
Juratoryjny, находя́щійся на пору́кахъ, о́тданный на поруки.
Jure (ipso), *Юрид.* по зако́ну.

Jurgielt, -u, *м.* годовóе жáлованье, годовóе содержáніе.

Jurgieltnik, -a, *м.* получáющій жáлованье (*отъ кого́*), состоя́щій на жáлованьи (*у кого́*).

Jurgieltny, **Jurgieltowy**, состоя́щій на жáлованьи.

Jurliwie, **Jurliwość**, **Jurliwy**, *см.* **Jurnie**, **Jurność**, **Jurny**.

Jurnie, похотли́во, сладострáстно.

Jurność, -ści, *ж.* похотли́вость, любострáстіе.

Jurny, похотли́вый, сладострáстный.

Jurydyczny, судéбный, закóнный, юриди́ческій.

Jurydyka, **Jurysdyka**, -i, *ж.* шляхéтскіе суды́ (*въ дрéвней Пóльшѣ*), и́наче **Roki grodzkie**; || *Област.* вóлость, околóтокъ.

Jurysdykcja, -ji, *ж.* подсýдность; || судéбное вѣдомство **Jurysdykcja sądów zwyczajnych**, вѣдомство граждáнскихъ судóвъ. **Spór o jurysdykcją**, споръ о подвѣдомственности дѣла, о подсýдности дѣла.

Jurysta, -y, *м.* правовѣдъ, юри́стъ.

Jurystowski, свóйственный юри́стамъ, судéбный.

Jurystowstwo, -a, *ср. см.* **Prawnictwo**.

Jurystycjum, *Нескл.* врéменное пріостановлéніе судопроизвóдства въ воéнное врéмя.

Jurzyć się, серди́ться, дýться.

Justernia, -ni, *ж.* юстирóвка, урáвниваніе, вывѣшиваніе (*монéты*).

Justernik, -a, *м.* юстирóвщикъ, свѣряльщикъ, повѣрщикъ (*вѣса монéтъ*).

Justować, юстировáть, вырáвнивать (*монéту*); || прилáживать, принорáвливать; || вывѣря́ть.

Justycjarjusz, -a, *м.* исправля́ющій судéбную дóлжность (*въ сéльскихъ гми́нахъ*).

Juszka, -i, *ж.* чёрная похлёбка изъ крóви живóтныхъ.

Jusznie, **Juszno**, жи́дко, сочи́сто.

Juszyć, окровáвить, обагря́ть крóвью; || запятнáть, оскверни́ть.

Juszyca, *см.* **Juszka**.

Juszysty, окровáвленный, запáчканный крóвью; || осквернённый.

Jutro, -a, *ср.* зáвтра, зáвтрашній день. **Odłożyć co do jutra**, отложи́ть чтó до зáвтра, до утрá, до слѣдующаго дня. **Jutro rano**, **jutro wieczorem**, зáвтра ýтромъ, зáвтра вéчеромъ. **Nie myśl o jutrze**, не дýмай о зáвтрашнемъ днѣ. **Po jutrze**, пóслѣ зáвтра, *см.* **Nazajutrz**.

Jutrzejszy, зáвтрашній.

Jutrzenka, -i, *ж.* ýтренняя звѣздá, денни́ца.

Jutrzenny, ýтренній.

Jutrznia, -i, *ж.* ýтреня, заýтреня.

Już, ужé, ужъ. **Już.... już....** спервá.... потóмъ.... **Więcéj trzydziestu lat był już rotmistrzem, już pułkownikiem, już generałem**, въ продолжéніе бóлѣе тридцати́ лѣтъ, спервá онъ былъ рóтмистромъ, потóмъ полкóвникомъ, потóмъ генерáломъ. || **Już.... Już.... Już tu, już tam**, то тутъ, то тамъ. **Już ztąd, już zowąd**, то отсю́да, то оттýда. **Już, jużem go miał w ręku**, онъ ужé совсѣмъ былъ въ мои́хъ рукáхъ. || **Już to dla tego że.... Już téż że... Już to że.... Nie przyszedłem do ciebie, już to dla tego, żem nie miał czasu, już to żeś mię nie zaprosił**, я не пришёлъ къ тебѣ ужé потомý, что не имѣлъ врéмени, и потомý тáкже, что ты не пригласи́лъ меня́.

Jużci, и вдругъ, тóтъ-часъ же, сейчáсъ-же, и вотъ ужé. **Ledwie zawitał już ci odjeżdża**, едвá при́былъ и вотъ ужé уѣзжáетъ (и тóтъ-часъ же уѣзжáетъ). || Хотя́, прáвда. **Jużci on nałaje, ale nie uderzy**, хотя́ онъ и разругáетъ, но не удáритъ. **Już ci on mówi, ale nie uczyni tego**, прáвда, онъ хоть говори́тъ, но не сдѣлаетъ э́того. || Конéчно, безъ сомнѣнія (*при отвѣтѣ*). **A jużci**, конéчно! **A jużci że nie!** безъ сомнѣнія нѣтъ!

Jużyna, -y, *ж.* *Устар.* пóлдникъ; || ýжинъ, *см.* **Podwieczorek**.

K.

K, произнóсится какъ рýсская бýква **K**.

K, сокращéніе мѣстоимéнія **k** (*къ*), вмѣсто **ku**, передъ словáми начинáющимися съ соглáсной бýквы, обыкновéнно употребля́ется съ апóстрофомъ: **k'**. **K'nam**, **K' tobie**, къ намъ, къ тебѣ. **K' rzeczy**, къ дѣлу.

Kabacik, -a, *м.* кýрточка, камзóльчикъ.

Kabała, -y, *ж.* кабали́стика, каббалá; || злой ýмыселъ, ковáрство; || гадáніе на кáртахъ, ворожбá. **Robić, knować kabały**, злоумышля́ть, дѣлать интри́ги. **Kabałę kłaść, układać, ciągnąć**, класть кáрты, гадáть на кáртахъ.

Kabalarka, -i, *ж.* гадáльщица на кáртахъ, ворожея́.

Kabalicki, *см.* **Kabalistyczny**.

Kabalista, -y, *м.* кабали́стъ, учёный въ кабали́стикѣ.

Kabalistka, -i, *ж.* кабали́стка.

Kabalistowski, кабали́стскій.

Kabalistyczny, **Kabalny**, кабалисти́ческій.

Kabałować, злоумышля́ть, интриговáть, проны́рствовать.

Kabanina, -y, *ж.* свини́на; || дурнóе мя́со, *см.* **Chabanina**.

Kabat, -u, *м.* кафтáнъ, камзóлъ.

Kabłączasty, **Kabłączysty**, вы́гнутый въ дугý, сóгнутый, дугообрáзный, полуци́ркульный, полукрýглый.

Kabłączek, -czka, *м.* лучёкъ, дугá (*у дѣтской колыбéли*).

Kabłąk, Kabłuk, -a, *м.* лукъ, дуга́; || гра́бли (*съ дли́нными зубца́ми для выгреба́нія у́гольевъ*); || клобу́къ (*мона́шескій*); || полумѣ́сяцъ; || криво́й ножъ; || крючо́къ, ру́чка; || ду́жка (*у шпа́ги, са́бли*).

Kabłąkowato, дугообра́зно, въ ви́дѣ дуги́.

Kabłąkowaty, вы́гнутый въ дугу́, со́гнутый, дугообра́зный.

Kabljon, Kablon, -a, *м.* треска́ (*ры́ба*).

Kabłuk, *см.* **Kabłąk**.

Kabrjolet, -u. *м.* кабріоле́тъ, одноко́лка.

Kabza, *см.* **Kapza**.

Kacerka, -i, *ж.* ерети́чка, раско́льница.

Kacermistrz, -a, *м.* ересіа́рхъ, ересенача́льникъ.

Kacerny, Kacerski, ерети́ческій, раско́льничій.

Kacerstwo, -a, *ср.* е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе.

Kacerz, -a, *м.* ерети́къ, раско́льникъ.

Kacerować, *Устар.* **Kacerzować**, совраща́ть въ раско́лъ.

Kachel, Kachlany, Kachlowy, *см.* **Kafel, Kaflany, Kaflowy**.

Kącik, -a, *м.* уголо́къ. **Kącik w oku**, куто́къ, лузгъ гла́за.

Kącisto, углообра́зно, углова́то.

Kącisty, углообра́зный, углова́тый.

Kaczę, -ęcia, *ср.* утёнокъ.

Kaczeczka, -i, *ж.* у́точка, молода́я у́тка.

Kaczka, -i, *ж.* у́тка. **Kaczka płaskonosa**, коксу́нъ, широконо́съ

Kaczkowaty, похо́жій на у́тку, ути́ный; || гнусли́вый (*го́лосъ*).

Kaczkowy, ути́ный, утя́чій.

Kaczmarz, *см.* **Karczmarz**.

Kacznik, -a, *м.* ути́ный хлѣвъ; || уткоро́дка, ути́нка (*ра́ковина*).

Kaczkołowstwo, -a, *ср.* охо́та за ди́кими у́тками.

Kaczor, -a, *м.* се́лезень.

Kaczorek, -rka, *м.* молодо́й се́лезень.

Kaczorowy, селезе́ній. **Kolor kaczorowy**, мѣня́ющійся цвѣтъ.

Kaczy, ути́ный.

Kaczyniec, -ńca, *м.* *Бот.* одува́нчикъ, попо́во гуме́нце (*расте́ніе*).

Kadaster, -stru, *м.* када́стръ, разцѣ́нка имѣ́ній. **Kadaster ogniowy**, страхова́ніе отъ огня́.

Kadecki, каде́тскій.

Kądel, *см.* **Kundel**.

Kadencja, -ji, *ж.* вре́мя откры́тія засѣда́ній суда́, съѣздъ суда́; || риѳма; || *Муз.* када́нсъ; каде́нца.

Kadera, *см.* **Katera**.

Kadet, -a, *м.* каде́тъ.

Kadka, -i, *ж.* *см.* **Kadź**.

Kadłub, -a, *м.* луко́шко, корзи́нка изъ древе́сной коры́; || стволъ, лѣси́на (*у де́рева*); || *Анат.* ту́ловище; || о́стовъ, *см.* **Tułów**.

Kadłubiasta kula, *Артил.* карка́съ, бранску́гель.

Kadr, -u, *м.* *Воен.* кадръ.

Kadryl, -a, *м.* кадри́ль.

Kaducznie, чертовски, дья́вольски, ужа́сно.

Kaduczny, *Мед.* эпилепти́ческій, одержи́мый зло́ю не́мочью, подве́рженный паду́чей болѣ́зни; || * черто́вскій, дья́вольскій, ужа́сный. **Kaduczna sprawa**, черто́вское, ужа́сное дѣ́ло.

Kaduk, -a, *м.* вы́морочное имѣ́ніе; || *Мед.* паду́чая болѣ́знь, зла́я не́мочь, эпиле́псія; || *Ветер.* вертѣ́ніе головы́, о́бморокъ (*у лошаде́й*); || чёртъ, дья́волъ. **Idź do kaduka**, ступа́й къ чёрту!

Kadukowy, вы́морочный (*см.* **Kaduk**); || упада́ющій, недѣйстви́тельный.

Kady, Kadi, -ego, *м.* ка́ди (*туре́цкій судья́*).

Kadź, -dzi, *ж.* чанъ, кадь, ка́дка, *см.* **Ceber**.

Kadzenie, -a, *ср.* кажде́ніе, куре́ніе; || *Хим.* и *Мед.* оку́риваніе.

Kadzić, кади́ть, кури́ть, оку́ривать.

Kadziciel, -a, *м.* льстецъ, ласка́тель, расточи́тель похва́лъ.

Kadzicielka, -i, *ж.* льсти́вая же́нщина, расточи́тельница похва́лъ.

Kadzidlarz, -a, *м.* **Kadziedlnia**, -ni, **Kadziedlnica**, -y, *ж.* **Kadzidlnik**, -a, *м.* *см.* **Kadzielnica**.

Kadzidlnik, -a, *м.* торгу́ющій ла́дономъ и т. п.

Kadzidlny, кади́льный, кури́льный.

Kadzidło, -a, *ср.* ла́донъ, ѳиміа́мъ. **Kadzidło biało**, лу́чшій ла́донъ. || *Бот.* мели́сса, пче́льникъ, ма́точникъ (*расте́ніе*).

Kadzidłonośny, ладононо́сный (*о расте́ніяхъ*).

Kadzidłowy, арома́тный, благово́нный.

Kądziel, -i, *ж.* куде́ль, мы́чка (*на пря́лкѣ*). **Kądziel nawijać**, привяза́ть куде́ль. **Kądziel prząść**, прясть. || **Szlachectwo po kądzieli**, дворя́нство въ же́нскомъ поколѣ́ніи, въ же́нской ли́ніи. || *Бот.* пря́сельникъ (*расте́ніе*).

Kadzielnica, -y, *ж.* кури́льница, кади́льница, кади́ло.

Kądzielniczka, -i, *ж.* *см.* **Prządka**.

Kądzielny, куде́льный.

Kadzilny, *см.* **Kadzidlny**.

Kadzlowy, ка́дочный.

Kafar, -u, *м.* *Мех.* копёръ, сваебо́йная маши́на, ба́ба, копро́вая ба́ба.

Kafarnik, -a, *м.* копёрщикъ, занима́ющійся битьёмъ свай, сва́йною бо́йкою.

Kafarowy, копёрный, *см.* **Kafar**.

Kafel, -fla, *м.* (*Устар.* **Kachel**), **Kafla**, -i, *ж.* (*Устар.* **Kachla**), изразе́цъ, ка́фля.

Kaflany, Kaflowy, ка́фельный, изразцо́вый.

Kafowy, *см.* **Kawowy**.

Kaftan, -a, *м.* кафта́нъ.

Kaftanik, -a, *м.* фуфа́йка; || шнуро́вка, корсе́тъ.

Kagańcowy, свётильный, ла́мповый.

Kaganek, -nka, *м.* ночни́къ; || свётильня *(для ночника́)*.

Kaganiec, -ńca, *м.* намо́рдникъ, нарыльникъ *(для соба́къ)*; || плóшка, шка́ликъ; || бура́къ *(въ фейерверка́хъ)*; || свѣточъ, свѣтильникъ; || * свѣти́ло. **Kagańce nocne, niebieskie**, ночны́я, небе́сныя свѣти́ла *(звѣзды)*.

Kahał, -u, *м.* кага́лъ *(собра́ніе еврейскихъ старши́нъ, управля́ющихъ общественными дѣла́ми евре́евъ)*.

Kahalny, кага́льный, *см.* **Kahał**.

Kahalny, -ego, Kahalnik, -a, *м.* членъ еврейскаго собра́нія.

Kajdaniarka, -i, *ж.* же́нщина осуждённая въ ка́торжную рабо́ту, ка́торжница.

Kajdaniarz, -a, *м.* ка́торжникъ; || гале́рный невóльникъ.

Kajdanki, -ów, *мн.* ручны́я цѣпи.

Kajdany, -dan, *мн.* цѣпи, окóвы, кандалы́.

Kalk, -u, *м.* ка́йка *(су́дно)*; || гале́рный бóтикъ, *см.* **Czajka**.

Kakao, *ср. Нескл.* какáо.кака́овый бобъ.

Kąkol, -u, *м. Бот.* плéвелъ, шпенéцъ *(сóрная трава́)*; || ку́коль *(расте́ніе)*.

Kąkolec, обраща́ться въ плéвелы, въ сóрную траву́, въ ку́коль.

Kąkolik, -a, *м. Бот.* дрема́, смолёвка *(расте́ніе)*.

Kąkolisty, плевúстый.

Kąkolnica, -y, *ж. Бот.* горицвѣтъ, чернýха *(расте́ніе)*.

Kąkolnik, -a, *м.* дурнóй, негóдный человѣкъ.

Kąkolny, *см.* плéвельный.

Kąkolosiewca, -y, *м.* распространи́тель лóжныхъ слýховъ.

Kąkolowaty, плевúстый.

Kąkolowy, *см.* **Kąkolny**.

Kał, -u, *м.* калъ; || лýжа, лýжица, тощ, илъ, тúна, грязь.

Kalać, Skalać, Pokalać, осквернáть, пятнáть, грязнúть.

Kalafjor, Karafjoł, -u, *м. Бот.* цвѣтна́я капýста.

Kalafonja, -ji, *ж. см.* **Kolofonja**.

Kałamajka, -i, *ж.* каламе́нокъ *(ткань)*.

Kałamajkowy, каламе́нковый.

Kałamarka -i, *ж. Зоол. см.* **Czernica**.

Kałamarz, -a, *м.* черни́лица.

Kalander, -dra, *м. см.* **Dzierlatka**,

Kalanie, Skalanie, -a, *м.* маráнье, пáчканье.

Kalarepa, Galarepa, -y, *ж.* кольбáри, полевáя рéпа.

Kalaryfa, -y, *ж. Морс.* топенáнтъ *(канáтъ)*.

Kalcedon, -u, *м. см.* **Chalcedon**.

Kalcjonować, пережигáть, обжигáть, кальцинировáть, прокáливать. || **Kalcjonować się**, обжигáться, пережигáться.

Kalcynacja, -ji, *ж.* пережигáніе, обжигáніе, кальцинáція, превращéніе въ и́звесть.

Kaldeszan, -u, *м. см.* **Kalteszan**.

Kałdón, Kałdun, -una, *м. Анат.* сáльникъ; || **Kałduny**, *мн.* внýтренности, потрохá, требухá; || * брю́хо, пýзо.

Kałduniasty, брюхáстый, пузáстый, пузáтый.

Kałdunowy, сáльничный.

Kalectwo, -a, *ср.* увéчье, урóдованье, изурóдованье, изувѣченіе.

Kaleczéć, Skaleczéć, дѣлаться калѣкою, остáться калѣкою.

Kaleczyć, калѣчить, увѣчить, урóдовать, изувѣчивать; || * искажáть, извращáть. **Kaleczyć słowa**, искажáть словá. || **Kaleczyć się**, ушибáться; || обрéзаться.

Kaleka, -i, *ж.* калѣка.

Kaleki, увѣчный, изувѣченный, изкалѣченный.

Kalendarz, -a, *м.* календáрь, мѣсяцеслóвъ

Kalendarzowy, календáрный.

Kalendarzyk, -a, *м.* мáлый календáрь.

Kalenica, -y, *ж.* смáзка глúною для скрѣплéнія соломенной крúши.

Kalota, -y, *ж.* мѣшóкъ, сýмка *(Стар. Русск.* калитá).

Kaletka, -i, *ж.* кошелёкъ; || кармáшекъ *(для часóвъ)*; || *Анат.* жёлчный пузырёкъ; || *Бот.* **Kaletki**, *мн.* пастýшья сýмка, салáтный бýлдырьянъ, маýница *(расте́ніе)*.

Kaletnik, -a, *м.* кошелéчный мáстеръ.

Kaliber, -bru, *м. Артил.* калúбръ, внýтренній діáметръ орýдія и́ли ружéйнаго ствола́; || *Техн.* лекáло, шаблóнъ; || кáчество, свóйство, объёмъ, размѣръ.

Kalibrować, *Артил.* измѣря́ть и́ли опредѣля́ть калúбръ.

Kalibrowy, калúберный.

Kaliczyć, Kalika, *см.* **Kaleczyć, Kaleka**.

Kaligraf, -a, *м.* калигрáфъ.

Kaligrafja, -ji, *ж.* чистописáніе, калигрáфія.

Kaligraficznie, калиграфúчески.

Kaligraficzny, калиграфúческій.

Kalikanista, -y, *м.* мѣходýй *(у орга́новъ)*.

Kalikować, надувать мѣхи *(у орга́новъ)*.

Kalina, -y, *ж. Бот.* калúна.

Kalinowy, калúновый.

Kalisko, -a, *ср.* грáзная лýжа, тúна.

Kalisty, грáзный, болóтистый.

Kałkuł, -u, *м.* вычисле́ніе, исчисле́ніе, счётъ; || *Мед.* кáмень въ пóчкахъ, желчи и т. д.

Kalkulacja, -ji, *ж.* расчётъ, расчётливость, бережли́вость.

Kalkulant, Kalkulator, -a, *м.* расчётливый.

Kalkulować, вычисля́ть; || расчúтывать, взвѣшивать, обдýмывать, смѣчáть, смекáть; || полагáть. **Ja kalkuluję, że już musiał stanąć na miejscu**, полагáю, что онъ тепéрь ужé на мѣстѣ (прибылъ на мѣсто). || **Kalkulować się**, взвѣшивать, соображáть, обдýмывать, расчúтывать, ограничивать своú расхóды.

Kałkus, -u, *м.* известкóвый щёлокъ.

Kalmus, -u, *м. см.* **Tatarskie ziele.**

Kalnica, -y, *ж. Зоол.* овéрникъ, болóтникъ (*родъ моллюска, слизняка*).

Kalność, -ści, *ж.* грязнотá, нечистотá.

Kalny, грáзный, нечúстый.

Kałuża, -y, *ж.* лýжа, грязь.

Kałużany, Kałuźlny, Kałużny, болóтистый, грáзный, нечúстый.

Kałużowaty, грязновáтый, тúнистый.

Kałużysko, -a, *ср.* лýжища.

Kałużysty, *см.* **Kałużany.**

Kalwin, -a, *м.* кальвúнистъ, реформáтъ.

Kalwinić się, принимáть кальвúнизмъ (*ученіе Кальвúна*).

Kalwinka, -i, *ж.* кальвúнистка.

Kalwiński, кальвúнскій, реформáтскій.

Kalwińskо, -a, *ср.* кальвúнизмъ, ученіе Кальвúна.

Kamasze, -ów, *мн.* штиблéты.

Kambjalny, Kambjerski, *см.* **Wekslarski.**

Kambjerja, -ji, *ж. см.* **Wekslarski dom.**

Kambjerstwo, -a, *ср. см.* **Wekslarstwo.**

Kamcha, -y, *ж.* камкá (*шёлковая ткань*).

Kameduł, -a, **Kameduła**, -y, *м.* камальдулецъ (*монáхъ католúческаго óрдена камальдулúцев*).

Kamedulski, камáльдульскій.

Kamelor, -u, *м.* гáрусъ, верблю́жья шерсть; || бараканъ, баркáнъ (*ткань*).

Kamelorowy, гáрусный.

Kamera, -y, *ж.* кáмера, палáта.

Kameralista, -y, *м.* камерúръ, наблюдáющій за прихóдомъ и расхóдомъ дéнежной казны́; || камералúстъ, занимáющійся камерáльною и́ли финáнсовою нáукою.

Kameralny, финáнсовый, казённый; || камерáльный.

Kamerdyner, -a, *м.* камердúнеръ.

Kamerdynerka, -i, *ж.* гóрничная, служáнка.

Kamerdynerowa, -éj, *ж.* камердúнерша, женá камердúнера,

Kamerdynerować, исправлáть дóлжность камердúнера.

Kamerdynerski, камердúнерскій.

Kamerdynerstwo, -a, *ср.* дóлжность камердúнера.

Kameryzować, осыпáть, унúзывать драгоцéнными каменьями.

Kamfora, -y, *ж.* камфарá, камфорá; || *Бот.* камфáрная трава́.

Kamforować, настáивать на камфорé, напúтывать камфорóю.

Kamforowy, камфáрный.

Kamianka, -i, *ж. Бот.* повилúка, повилúца (*растéніе*).

Kamieć, **Skamieć**, *см.* **Kamienieć.**

Kamień, -nia, *м.* кáмень; || *Мед.* кáмень мочевóй. **Kamień ciosowy**, плитá. **Kamień węgielny**, краеугóльный кáмень, основный кáмень. **Kamień probierczy**, пробúрный камень. **Kamień piekielny**, áдскій кáмень. **Kamień filozoficzny**, философскій кáмень. **Kamień młyński**, жёровъ, жернóвый кáмень. **Kamień grobowy**, надгрóбный кáмень. **Drogie kamienie**, драгоцéнные каменья. **Kamień polny**, булы́жникъ, булы́жный кáмень.

Kamieniarczyk, -a, *м.* подмастéрье у каменотёса, каменолóма, каменолóмщика, гранúльщика.

Kamieniarka, -i, *ж.* жéнщина занимáющаяся обтёсываніемъ кáменей, кáменщица; || жена́ кáменьщика, гранúльщика, каменотёса.

Kamieniarnia, -ni, *ж.* каменолóмня.

Kamieniarski, кáменщичій.

Kamieniarstwo, -a, *ср.* кáменщичья рабóта.

Kamieniarz, -a, *м.* каменолóмъ, каменолóмщикъ, кáменщикъ.

Kamieniasty, каменúстый.

Kamienić, **Skamienić**, превращáть въ кáмень, окаменя́ть.

Kamienica, -y, *ж.* кáменный домъ.

Kamienie, -a, *ср. Собир.* кáменіе, кáменье.

Kamienieć, каменéть, окаменéть.

Kamieniołam, -u, *м.* **Kamieniołomnia**, -i, *ж.* каменолóмня.

Kamienistość, -ści, *ср.* каменúстость.

Kamienisty, каменúстый.

Kamienniczy, каменолóмный; || каменщичій.

Kamiennik, -a, *м.* кáменщикъ; || *Арт.* камнемётная мортúра.

Kamienny, кáменный.

Kamienować, *см.* **Kamionować.**

Kamioneczka, -i, *ж. Бот.* брусни́ка, *см.* **Borówka.**

Kamionka, -i, *ж.* кáменка (*въ бáнѣ*); || *Бот. см.* **Kamioneczka.**

Kamionoczynny, окаменя́ющій.

Kamionować, побивáть кáмнями.

Kamionowanie, Ukamionowanie, -a, *ср.* побіéніе кáмнями.

Kamionownik, -a, *м.* побивáющій кáмнями.

Kamizelka, -i, *ж.* жилéтъ, жилéтка.

Kamlot, -u, *м.* камлóтъ (*матéрія*).

Kamlotowy, камлóтовый.

Kampanja, -ji, *ж. Воен.* похóдъ, кампáнія.

Kamractwo, -a, *ср.* товáрищество.

Kamrat, -a, *м.* товáрищъ.

Kamratka, -i, *ж.* товáрка; || подрýга.

Kamyczkowaty, хрящáтый, дресвúный.

Kamyk, -a, **Kamyczek**, **-ozka**, *м.* кáмешекъ.

Kanafarka, -i, *ж.* ключúница, экономка.

Kanafarz, -a, *м.* келáрь, монастырскій казначéй.

Kanak, -u, *м.* ожерéлье (*жéнское украшéніе*).

Kanał, -u, *м.* каналъ, канáва. **Kanał do odprowadzenia nieczystości**, стóчный каналъ, || **Kanał portowy**, каналъ, ýзкій прилúвъ; || *Морс.* фарвáтеръ; || *Анат.* каналъ,

проходъ; гортань; || дымопроводъ (*въ печкѣ*).

Kanalja, -ji, *Общ.* канáлья, негодáй; || негодáйка, *ж.*

Kanalizacja, -ji, *ж.* канализáція, проведéніе канáловъ.

Kanałowy, относящійся къ канáлу.

Kanapa, -y, *ж.* канапé, софá, диванъ.

Kanaparka, Kanaparz, *см.* **Kanafarka, Kanafarz.**

Kanapka, -i, *ж.* диванчикъ.

Kanapowy, канапéйный.

Kanarek, -rka, *м.* канарéйка.

Kanarkowy, канарéечный.

Kancelarja, -ji, *ж.* канцелáрія.

Kancelaryjny, канцелáрскій.

Kancelarysta, Kancelarzysta, Kancelista, -y, *м.* копíистъ, канцелярíстъ; || канцелáрскій чиновникъ.

Kancer, -u, *м. см.* **Rak.**

Kancerować, *Мед.* покрывáть áзвинами, гноíть, нарывáть, производíть ракъ; || **Kancerować się,** обращáться въ ракъ.

Kancerowaty, *Мед.* раковúдный.

Kanclerski, кáнцлерскій.

Kancjonał, -u, *м.* книга церковныхъ пéсней.

Kanclerstwo, -a, *ср.* кáнцлерство.

Kanclerz, -a, *м.* кáнцлеръ.

Kanclerzanka, -i, *ж.* дочь кáнцлера.

Kanclerzowa, *см.* **Kanclerzyna.**

Kanclerzyc, -a, *м.* сынъ кáнцлера.

Kanclerzyna, -y, *ж.* супрýга кáнцлера.

Kańczug, Kańczuk, -a. *м.* плеть.

Kandały, -ów, *мн.* кандалы, цéпи.

Kandydacja, -cji, *ж.* кандидатýра.

Kandydacki, кандидáтскій.

Kandydat, -a, *м.* кандидáтъ.

Kandydatka, -i, *ж.* кандидáтка.

Kanfora, *см.* **Kamfora.**

Kania, -ni, *м.* кóршунъ, курáтникъ (*птица*).

Kanianka, -i, *ж. Бот. см.* **Kanianka.**

Kanikuła, -y, *ж. Астр.* Сúріусъ, Пéсья звѣздá; || каникулы, *мн.* (**dni kanikularne, psie dni**); || * бéшенство, умопомѣшáтельство. **Cierpieć na kanikułę,** страдáть умопомѣшáтельствомъ.

Kanikularny, каникулáрный.

Kaniuk, -a, *м.* дербúникъ, кóбчикъ (*родъ малаго сóкола*).

Kanka, -i, *ж. см.* **Kamionka;** || трýбочка, кранъ (*у насоса*).

Kanon, -u, *м.* канóнъ, церковный устáвъ, прáвило; || церковныя пѣсни и молúтвы; || *Муз.* канóнъ (*родъ фуги*); || повемéльная пóдать, чúншъ.

Kanonada, -y, *ж.* пýшечная пальбá, канонáда.

Kanonicki, Kanoniczny, принадлежáщій канóнику.

Kanoniczka, -i, *ж.* канонúсса (*монáхиня*).

Kanonicznie, по духóвному устáву.

Kanoniczność, -ści, *ж.* канонúческая прáвильность.

Kanoniczny, канонúческій.

Kanoniczy, *см.* **Kanonicki.**

Kanonik, -a, *м.* канóникъ, духóвная осóба при соборныхъ католúческихъ церквахъ.

Kanonika, -i, *ж.* канóнникъ, книга содержáщая въ себѣ канóны, т. е. пѣсни церкóвныя.

Kanonista, -y, *м.* учёный въ церкóвномъ прáвѣ.

Kanonizacja, -ji, *ж. см.* **Kanonizowanie.**

Kanonizować, причúтать къ святúмъ.

Kanonizowanie, -nia, *ср.* причтéніе къ святúмъ, канонизáція.

Kanonja, -ji, *ж.* канонúчество; || домъ канóника.

Kanonjer, -a, *м.* пушкáрь, канонéръ, артиллерúстъ.

Kanonjerski, канонéрскій, артиллерúйскій.

Kanonjerstwo, -a, *ср.* артиллерúйское искýсство.

Kant, -u, *м.* внéшнійýголъ (*у кáмня, у стóла*); || край, кáйма; || *Плотн.* крóмка. **Dwie deski na kant zbite,** двѣ дóски, сколóченныя рёбрикомъ, *см.* **Róg, Brzeg.**

Kantar, -u, *м.* тáжесть въ 75 фýнтовъ; || óглавь (*у узды*), украшéніе на головѣ каретныхъ лошадéй, недоýздокъ.

Kantaryda, -y, *ж. Мед.* шпáнская мýха.

Kanton, -u, *м.* кантóнъ (*въ Швейцáріи*); || óкругъ; || *Воен.* разставлéніе войскъ по квартúрамъ; || квартúрованіе, квартúра; || набирáніе, набóръ (*рекрутъ*).

Kantonista, -y, *ж.* кантонúстъ; || рекрýтъ, конскрúптъ.

Kantonować, набирáть рекрýтъ.

Kantor, -a, *м.* пѣвчій; || пѣвéцъ.

Kantor, -u, *м.* контóра. **Kantor stręczenia służących,** контóра прúиска́нія слугъ. **Kantor stręczeń,** комиссіонéрская контóра. **Kantor adresów,** áдресъ-контóра.

Kantorat, -u, *м.* жидóвская школа.

Kantorek, -rka, *м.* контóрка, бюрó.

Kantorowa, -ej, *ж.* женá пѣвчаго.

Kantorować, *см.* **Intonować.**

Kantorówna, -y, *ж.* дочь пѣвчаго.

Kantorowy, контóрскій; || **Kanterowy, -ego,** *м.* контóрщикъ.

Kantorski, пѣвческій.

Kantorstwo, -a, *ср.* обýванность пѣвчаго.

Kantorzysta, -y, *м. Ком.* прикáщикъ, сидѣлецъ.

Kantówka, -i, *ж.* ружьё съ угóльчатымъ стволóмъ.

Kantyczka, -i, *ж.* книга церкóвныхъ пѣсней, сбóрникъ церкóвныхъ пѣсней.

Kanwa, -y, *ж.* канвá (*ткань*).

Kapa, -y, *ж.* покрывáло, попóна; || капишóнъ; || кáпоръ (*отъ дождя*); || церкóвная úли священúческая рúза; || кардинáльская шáпка, подбúтая горностáемъ; || покрúшка; || *Каменщ.* сводъ, колпáкъ (*надъ пéчью*); || *Горн.* **Kapy (Wlesy),** *мн.* переклáды.

Kapać, ка́пать.

Kąpać, Wykąpać, купа́ть, вы́купать. || **Kąpać się**, купа́ться. **Kąpać się we łzach**, утопа́ть въ слезáхъ. * **W gorącéj wodzie kąpany**, нетерпѣли́вый, горя́чій, пы́лкій.

Kapak, -a, *м.* стекли́нный колпа́къ.

Kapalin, -a, *м. Устар.* шишáкъ, ка́ска.

Kapalny, капе́льный.

Kapanie, -a, *ср.* ка́панie.

Kąpanie, Wykąpanie, -a, *ср.* купа́нье.

Kapanina, -y, *ж.* со́бранное по мелочáмъ, мáло по мáлу. **Kapaniną płacić**, плати́ть по мелочáмъ.

Kapany, накáпанный, перéгнанный ка́пля по ка́плѣ.

Kąpany, вы́купанный, *см.* **Kąpać**.

Kapar, -a, **Kaparek**, -rka, *м. Бот.* ка́персовый кустъ. **Kapary, Kaparki**, *мн.* ка́персы.

Kaparowy, ка́персовый.

Kapcan, -a, *м.* голя́къ, бѣдня́къ.

Kapcanieć, Skapcanieć, опусти́ться, обѣдне́ть, обнищáть; || упáсть дýхомъ, потерáть си́лы.

Kapcie, -ów, *мн.* бахи́лы, коты́ (*крестья́нская обувь*), *см.* **Łapcie**.

Kapciuch, Kapczuk, -a, *м.* кисéть (*на табáкъ*).

Kapcon, *см.* **Kapcan**.

Kapeczka, -i, *ж.* ка́пелька, *см.* **Kapka**.

Kapela, -i, *ж.* оркéстръ, хоръ мýзыки; || капéлла (*пѣ́ческая*); || *Хим.* капéлина, капéль, пробúрная чáшечка.

Kapelan, -a, *м.* капелáнъ, священникъ.

Kapelanja, -ji, *ж.* капелáнское достóинство; || домъ капелáна, священника.

Kapelański, капелáнскій.

Kapelaństwo, -a, *ср.* капелáнское достóинство, капелáнскій дохóдъ.

Kapelista, -y, *м.* музыкáнтъ.

Kapelmajster, Kapelmistrz, -a, *м.* капельмéйстеръ.

Kapelowanie, -a, *ср. Хим.* купелля́ція (*очищéніе зóлота или серебрá на капéли*).

Kapelusik, -a, *м.* шля́почка.

Kapelusina, -y, *ж.* **Kapelusisko**, -a, *ср.* шля́пёнка.

Kapelusz, -a, *м.* шля́па, шля́пка.

Kapelusznictwo, -a, *ср.* шля́пное мастерствó.

Kapeluszniczek, -ezka, *м.* подмастéрье у шля́почника.

Kapeluszniczka, -i, *ж.* шля́почница.

Kapeluszniczy, шля́почный.

Kapeluszník, -a, *м.* шля́пникъ, шля́почникъ.

Kapeluszowy, шля́пный.

Kaper, -pra, *м. см.* **Rozbojnik morski, Frejbiter**.

Kapica, -y, *ж.* капишóнъ; || ря́са, монáшеская одéжда. **Kapicą rzucić**, остáвить монáшеское звáніе. *Посл.* I w kapicy wełna, грѣхъ да бѣдá на кóмъ не живётъ; || подýшка (**obicie, aby się eś w pojeździe nie starła**).

Kapicznik, -a, *м. Ирон.* монáхъ.

Kąpie, Kumpie, -a, *ср.* óкорокъ, ветчинá.

Kapieć, исчезáть, пропадáть, *см.* **Niszczeć, Marnieć**.

Kąpiel, -i, *ж.* вáнна, купáнье, купáльня. *Ирон.* **Sprawić komu suchą kąpiel**, отхлестáть, высéчь рóзгами.

Kąpiołka, -i, *ж.* вáночка.

Kapitał, -u, *м.* капитáлъ, глáвная сýмма. **Kapitał wkładowy**, основнóй капитáлъ.

Kapitalik, -a, *м.* капитáлецъ, небольшóй капитáлъ.

Kapitalista, -y, *м.* капиталúстъ.

Kapitalnie, глáвнымъ óбразомъ, главнéйше, особли́во, совершéнно.

Kapitalny, глáвный, основнóй, капитáльный; || совершéнный. **Kapitalne głupstwo**, совершéнная глýпость.

Kapitan, -a, *м.* капитáнъ.

Kapitanowa, -éj, *ж.* жена́ капитáна, капитáнша.

Kapitanowicz, -a, *м.* сынъ капитáна.

Kapitanówna, -y, *ж.* дочь капитáна.

Kapitański, капитáнскій.

Kapitaństwo, -a, *ср.* чинъ капитáна; || *Собир.* капитáнъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Kapituła, -y, *ж.* капúтулъ, дýма. *Ирон.* **Wytrzeć komu kapitułę**, сдѣлать кому́ вы́говоръ.

Kapitulacja, -ji, *ж. Воен.* капитуля́ція, договóръ о сдачѣ гóрода; || договóръ, услóвіе.

Kapitularz, -a, *м.* капитуля́рій.

Kapitulny, kapitúlny, kapitúlskі.

Kapitulować, договáриваться о сдачѣ гóрода, сдáться на капитуля́цію.

Kapitulum, *ср. Нескл.* вы́говоръ монáху въ пóлномъ собра́ніи капúтула.

Kapka, Kapla, *Умен.* **Kapeczka, Kapelka**, -i, *ж.* ка́пля, ка́пелька.

Kapłan, -a, *м.* священникъ, іерéй, прéсвитеръ, попъ; || жрецъ (*у язы́чниковъ*).

Kapłanić, священствовать, носúть санъ священника.

Kapłanka, -i, *ж.* жри́ца (*у язы́чниковъ*).

Kapłański, жрéческій (*у язы́чниковъ*); || священническій.

Kapłaństwo, -a, *ср.* священство, священнúческій санъ; || жрéчество (*у язы́чниковъ*).

Kaplica, -y, *ж.* часóвня, мáленькая домóвая цéрковь.

Kapliczka, -i, *ж.* часóвенка.

Kapliczny, часóвенный.

Kapłon, Kapłón, -a, *м.* каплýнъ.

Kapłónek, -nka, *м.* молодóй каплýнъ.

Kapłoni, Kapłóni, каплýній. **Kapłóni kamień**, камéнь ходúть, находúмый въ желýдкѣ и́ли въ пéчени стáраго пѣтухá.

Kapłonić, каплýнить, кластъ (*пятухá*); || кластъ, холóстить, валóшить; || * сокращáть, выбрáсывать, вымáрывать.

Kapnąć, кáпнуть.

Kapota, -y, *ж.* капóтъ.

Kapotka, -i, *ж.* родъ же́нской шля́пки.
Kapral, -a, *м. Воен.* капра́лъ, ефре́йторъ.
Kapralka, -i, *ж.* жена́ капра́ла, ефре́йтора.
Kapralski, капра́льскій, ефре́йторскій.
Kapralstwo, -a, *ср.* до́лжность капра́ла; || капра́льство.
Kaprawy, гнойли́вый, гноегла́зый.
Kaprjol, **Skok**, **Sus**.
Kaprys, -u, *м.* при́хоть, причу́ды, капри́зъ.
Kaprysić, капри́зничать; || **Kaprysić się**, быть въ дурно́мъ расположе́ніи ду́ха, прихотни́чать.
Kapryśnica, -y, *ж.* капри́зница.
Kapryśnie, своенра́вно, прихотли́во.
Kapryśnik, -a, *м.* прихотни́къ, капри́зникъ.
Kapryśność, -ści, *ж.* прихотли́вость, своенра́вность.
Kapryśny, прихотли́вый, своенра́вный, капри́зный.
Kapsa, **Kabza**, -y, *ж.* мѣшо́къ (*де́нежный*).
Kapson, **Kapsoniec**, *см.* **Kapcan**, **Kapcaniec**.
Kapszczyzna, -y, *ж. Устар.* по́шлина съ кру́жечной прода́жи пите́й.
Kaptacja, -ji, *ж.* хи́трое присвое́ніе (*чего́*).
Kaptować, **Skaptować**, сни́скивать, домога́ться хи́тростью.
Kaptur, -a, *м.* капишо́нъ, клобу́къ (*монашескій*). **Kaptur wdziać**, пойти́ въ мона́хи; || ша́почка; || опле́чье (*на ма́нтіи*). **Kaptur błazeński**, дура́цкая ша́пка, шутовска́я щелку́шка; || *Охот.* клобучо́къ (*для со́колов*). **Kaptur wdziać ptakowi**, клобучи́ть (*со́кола*). **Kaptur zdjąć ptakowi**, снять клобучо́къ (*съ со́кола*); || покры́шка (*у ку́ба*), очажный колпа́къ; || чахо́лъ (*на пистоле́ты*); || ремо́нь у цепа́, *см.* **Gązwy**; || вре́менное правительство по́слѣ смерти короля́. **Kaptury**, *мн. см.* **Kapturowe sądy**; || *Бот. см.* **Tłustosz**.
Kapturek, -rka, *м.* ма́ленькій капишо́нъ, клобучо́къ; || ме́дный хвостъ (*у пистоле́та*).
Kapturkowaty, *Бот.* клобучкови́дный.
Kapturnik, -a, *м.* нося́щій мона́шескій клобу́къ, мона́хъ.
Kapturowaty, имѣющій видъ клобука́, капишо́на.
Kapturowe sądy, *мн.* вре́менные суды́ въ дре́вней По́льшѣ, во вре́мя междуца́рствія (*съ лати́нскаго:* a libera captura).
Kapturzyć, **Ukapturzyć**, **Okapturzyć**, **Zakapturzyć**, надѣва́ть капишо́нъ; || *Охот.* каблучи́ть (*со́кола*), *см.* **Kaptur**. || **Kapturzyć się**, **Okapturzyć się**, **Zakapturzyć się**, покрыва́ться, окутывать го́лову капишо́номъ; || вступи́ть въ мона́шество, пойти́ въ мона́хи, наде́ть мона́шескую ря́су.
Kaptywus, -a, *м. см.* **Goniony**, **Łapany**.
Kapucyn, -a, *м.* капуци́нъ (*мона́хъ*). *Послов.* **Albo starosta, albo kapucyn**, *или* панъ *или* пропа́лъ.
Kapucyński, капуци́нскій.
Kapuścianek, -nka, *м. Зоол.* капу́стница, капу́стная ба́бочка, капу́стная бѣли́нка.
Kapuściany, капу́стный.
Kapuścić się, пуска́ть ли́стья (*о капу́стѣ*).
Kapuśniak, -a, *м.* щи (*изъ ки́слой капу́сты*).
Kapusta, -y, *ж.* капу́ста. **Kapusta głowiasta**, кочанная капу́ста. **Kapusta kędzierzawa**, **włoska**, кудря́вая капу́ста. **Czarna kapusta**, *см.* **Jarmuż**.
Kapustniak, *см.* **Kapuśniak**.
Kapustnik, -a, *м. см.* **Kapuścianek**; || капу́стный огоро́дъ.
Kapustny, капу́стный.
Kapza, *см.* **Kapsa**.
Kara, -y, *ж.* ка́ра, наказа́ніе, казнь; || взыска́ніе. *Юрид.* **Pod karą nieważności**, подъ стра́хомъ недѣйствительности. **Kara pieniężna**, де́нежный штра́фъ, пѣня, пѣнныя де́ньги;—**porządkowa**, взыска́ніе по слу́жбѣ, дисциплина́рное взыска́ніе; — **dyscyplinarna**, исправи́тельное наказа́ніе;—**kodeksowa**, взыска́ніе по суду́, наказа́ніе по опредѣле́нію суда́; — **główna**, уголо́вное наказа́ніе; — **cielesna**, тѣле́сное наказа́ніе; **kara śmierci**, сме́ртная казнь; — **poprawcza**, исправи́тельное наказа́ніе.
Karabela, -i, *ж.* крива́я са́бля (*употребля́вшаяся въ стари́нной По́льшѣ*).
Karabin, -a, *м.* штуцеръ, винто́вка, караби́нъ.
Karabinjer, -a, *м.* карабине́ръ; || стрѣло́къ.
Karabinjerski, карабине́рскій.
Karabinowy, караби́нный.
Karać, **Skarać**, **Ukarać**, нака́зывать, наказа́ть, кара́ть. || **Karać się**, **Ukarać się**, нака́зывать себя́, налага́ть на себя́ наказа́ніе.
Karacena, -y, *ж.* кольчу́га.
Karacennik, -a, *м.* оруже́йникъ, оруже́йный ма́стеръ.
Karaczan, -a, *м. Зоол. Прост.* тарака́нъ.
Karaflol, *см.* **Kalafjor**.
Karafka, **Karafinka**, -i, *ж.* граси́нъ, карасі́нъ.
Karaim, -a, *м.* карани́нъ, караи́мъ (*еврейскій раско́льникъ*).
Karaimski, караи́мскій.
Karakter, *см.* **Charakter**.
Karalny, досто́йный наказа́нія.
Karambol, -u, *м.* карамбо́ль (*на билья́рдѣ*).
Karambolować, дѣлать карамбо́ль, карамбо́лить.
Karanie, -nia, *ср.* наказа́ніе.
Karany, нака́занный.
Karaś, -sia, *м.* карась (*ры́ба*).

Karat, -u, *м.* карáтъ (*вѣсъ въ четыре грáна*).
Karatowy, карáтный.
Karawan, -u, *м.* трáурныя дрóги; || большáя карéта.
Karawana, -y, *ж.* каравáнъ.
Karawaniarz, -a, *м.* каравáнщикъ.
Karawanseraj, -u, *м.* каравансарáй, постоя́лый дворъ (*на Востóкѣ*).
Karawara, -y, *ж.* вáза *и́ли* горшóкъ для цвѣтóвъ.
Karazja, -ji, *ж.* простóе тóлстое сукнó; || прáздничный нарядъ у поселя́нъ изъ окрéстностей Крáкова.
Karazjowy, сдѣ́ланный изъ простáго, тóлстаго сукнá.
Karb, -u, *м.* нарѣ́зка, зарýбка, рубéцъ, порѣ́зъ, мѣ́тка. **Karby robić na kiju**, дѣ́лать мѣ́тки на пáлкѣ; || **Karb, karbowa laska**, би́рка, счётная пáлочка, на котóрой дѣ́лаютъ мѣ́тки для означéнія коли́чества чегó-либо; *отсюда:* **karb**, счётъ. **Jeść, pić na czyj karb**, ѣ́сть, пить на чéй-либо счётъ. **Brać na swój karb**, брать на свóй счётъ, на свою́ отвѣ́тственность; || * Сортъ, родъ; || закáлъ; || свóйство, харáктеръ. **Ludzie jednego karbu**, лю́ди одногó сóрта, одногó закáла. || **Karby**, *мн.* морщи́ны, рубцы́. **Karby na czole, na twarzy**, морщи́ны на лбý, на лицѣ́; || Тиски́. **Trzymać kogo w karbach**, держáть когó въ тискáхъ, держáть когó въ рукáхъ, не давáть комý вóли.
Karbacz, *см.* **Korbacz**.
Karbarja, -ji, *ж.* соловáрня.
Karbarz, *см.* **Karbowy**.
Karbieniec, -ńca, *м. Бот.* плаýнъ, шáндра, кóнская мя́та (*растéніе*).
Karbona, -y, *ж.* дéнежная крýжка, крýжка для бѣ́дныхъ.
Karbować, зарубáть, вырубáть, пáзить; || дѣ́лать мѣ́тки, зарýбки, нарѣ́зки (*для счёта*). || **Karbować drzewa**, прививáть, прищепля́ть (*дерéвья*); || сбирáть, склáдывать (*склáдки*), плои́ть.
Karbowanie, -nia, *ср.* вырубáніе, зарубáніе, зарýбка, надрѣ́зываніе, вы́емка; || склáдываніе склáдокъ, плоéніе, плóйка; || прививáніе, приви́вка (*дерéвьевъ*); || гýртикъ (*на ребрѣ монéты*).
Karbowaniec, -ńca, *м.* цѣлкóвый, рубль.
Karbowany, надрýбленный, надрѣ́занный, намѣ́ченный; || морщиновáтый, сбóристый, склáдистый; || зýбчатый; || *Бот.* круглозýбчатый.
Karbownica, -y, *ж.* маши́нка для плóйки.
Karbownik, -a, *м. см.* **Karbowy**.
Karbowy, нарѣ́знóй, мѣ́ченный. **Karbowa laska**, би́рка, счётная пáлочка. || **Karbowy**, -ego, *м.* гумéнщикъ, пристáвленный къ надзóру за гумнóмъ.
Karbunkuł, -u, *м. Минер.* карбýнкулъ, крáсная вени́са, (*см.* **Iskrzyk**); || *Мед.* карбýнкулъ, чýмный нары́въ.
Karciany, кáрточный.
Karciarka, -i, *ж.* картёжница.
Karciarz, -a, *м.* картёжникъ, *см.* **Kartownik**.
Karcić, Skarcić, накáзывать, карáть; || истребля́ть. || **Karcić (słowami)**, жури́ть, хули́ть, порицáть, дѣ́лать, давáть вы́говоръ, выговáривать (*комý*).
Karcz, -u, *м.* пень съ корéньями. **Karcze kopać**, расчищáть подъ пáшню (*лѣсъ*).
Karczek, -czku, *м. Умен.* шéйка.
Karczemka, -i, *ж.* небольшáя корчмá, харчéвня, кабачёкъ.
Karczemne, -ego, *ср.* пóдать за содержáніе корчмы́.
Karczemnie, грýбо, топóрно, непристóйно, неприли́чно.
Karczemnik, -a, *м.* корчéмникъ, кабáчникъ, содержáтель питéйнаго дóма.
Karczemny, корчéмный, кабáчный.
Karczma, -y, *ж.* корчмá, кабáкъ, харчéвня, шинóкъ; || питéйный домъ *и́ли* кабáкъ зáгородомъ. **Siedzieć na karczmie**, содержáть питéйный домъ зáгородомъ, корчéмничать, корчéмствовать.
Karczmarczyk, -a, *м.* мáльчикъ прислýживающій въ корчмѣ́; || сынъ содержáтеля корчмы́.
Karczmarka, -i, *ж.* содержáтельница корчмы́, кабакá, корчéмница, шинкáрка; || женá корчéмника, содержáтеля кабакá, питéйнаго дóма зáгородомъ, *см.* **Szynkarka**.
Karczmarski, карчéмническій, харчéвенный, харчéвническій.
Karczmarstwo, -a, *ср.* корчéмничество, продáжа питéй; || *Собир.* корчéмникъ, содержáтель корчмы́ и егó женá вмѣ́стѣ.
Karczmarz, -a, *м.* корчмáрь, содержáтель корчмы́, питéйнаго дóма, постоя́лаго дворá.
Karczmarzyć, корчéмничать, содержáть питéйный домъ, корчмý, занимáться продáжею питéй.
Karczmina, -y, *ж.* **Karczmisko**, -a, *ср.* бѣ́дный, грязный кабáкъ, кабачёкъ.
Karczoch, -a, *м.* артишóкъ.
Karczochowy, артишóковый. **Dno karczochowe**, артишóковое сердéчко.
Karczować, карчевáть, расчищáть подъ пáшню пни съ корня́ми, расчищáть (*новь*), расчищáть подъ пáшню (*лѣсъ*).
Karczowanie, -a, *ср.* расчи́стка лѣ́са подъ пáшню, расчи́стка земли́; || *см.* **Karczunek**. **Motyka do karczowania**, ки́рка, моты́ка, зáступъ, пешня́, двузýбая моты́ка.
Karczowisko, -a, *ср. Агр.* распáханная *и́ли* расчи́щенная земля́.
Karczowisty, нерасчи́щенный отъ пней съ корня́ми.
Karczownik, -a, *м.* распáхиватель, расчисти́тель (*нóвей*).
Karczunek, -nku, *м.* новь, нови́на, рóсчисть, чи́щенка, кули́га.
Karczystość, -ści, *ж.* крѣ́пость шéи; || упóрство, упря́мство.

Karczysty, имѣющій крѣпкую и мясистую шею.

Karda, -y, *ж. Бот.* кардъ, кардонъ, огородная щётка (*растеніе*).

Kardamoma, -y, *ж.* **Kardamom, Kardamon, -a**, *м. Бот.* кардамонъ.

Kardynał, -a, *м.* кардиналъ.

Kardynalny, главный; || основный, фундаментальный.

Kardynalski, кардинальскій.

Kardynalstwo, -a, *ср.* кардинальское достоинство.

Kareciany, каретный.

Karecisko, -a, *ср. Уничт.* каретишка.

Kares, -u, *м.* ласка, привѣтливость, *см.* **Pieszczota.**

Karesować, ласкать, гладить. || **Karesować się**, ласкаться.

Kareta, -y, *ж.* карета. **Kareta poczwórna**, четверомѣстная карета.

Karetka, -i, *ж.* маленькая карета.

Karjolka, -i, *ж.* одноколка.

Kark, -u, *м.* затылокъ, зашеекъ, загривокъ.

Karkołomny, головоломный.

Karkowy, затылочный, затыльный; **karkowa sztuka**, зарѣзъ, шея баранья, телячья.

Karlę, -ęcia, *ср.* карликъ, малорослый.

Karleć, Skarleć, малѣть, становиться малымъ; || вырождаться.

Karlica, -y, *ж.* **Karliczka, -i**, *ж.* карлица.

Karlik, -a, *м.* карла, карликъ.

Karłowacieć, Skarłowacieć, вырождаться (*о растеніяхъ*).

Karłowaty, приземистый, очень низкій.

Karm', *см.* **Karmia.**

Karmazyn -u, *м.* кармазинный, малиновый (*цвѣтъ*), *см.* **Karmazynowy**; || матерія или платье кармазиннаго цвѣта. **Niepewny karmazyn**, шляхтичъ сомнительнаго происхожденія, не коренной шляхтичъ (*шляхтичи обыкновенно носили платье кармазиннаго цвѣта*).||*Бот. см.* **Ostrokrzew karmazynowy.**

Karmelek, -lka, *м.* леденецъ, конеетка.

Karmelicki, кармелитскій.

Karmelita, -y, *м.* кармелитскій монахъ.

Karmelitanin, -a, *м. см.* **Karmelita.**

Karmelitanka, -i, *ж.* кармелитская монахиня.

Karmelitański, *см.* **Karmelicki.**

Karmelitka, *см.* **Karmelitanka.**

Karmia, karm', -mi, *ж.* кормъ, пища, *см.* **Pasza, Strawa.**

Karmić, кормить, питать.

Karmiciel, -a, *м.* кормилецъ.

Karmicielka, -i, *ж.* кормилица.

Karmienie, -a, *ср.* кормленіе, откармливаніе.

Karmin, -u, *м.* карминъ (*краска*).

Karmiony, кормленный, выкормленный; || воспитанный, выросшій; || ***Szpakami karmiony**, хитрый, пронырливый человѣкъ.

Karmnik, -a, *м.* хлѣвъ, гдѣ содержатся свиньи, птицы и т. д.; || откормленный, кормный боровъ; || *Бот.* мшанка, острица, горица (*растеніе*).

Karmność, -ści, *ж.* питательность.

Karmny, кормный, откормленный; || жирный, тучный, дородный.

Karnat, -u, *м.* **Karnaty**, *мн. Морс.* ванты.

Karnawał, -u, *м.* карнавалъ.

Karneol, -u, *м.* сердоликъ (*камень*).

Karnes, -u, *м.* карнизъ.

Karnie, Karno, смиренно, въ послушаніи.

Karność, -ści, *ж.* наказуемость, карательныя мѣры; || дисциплина, строгій порядокъ.

Karny, карательный, уголовный. **Kodex karny**, уложеніе о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ; || хорошо обученный. **Wojsko karne**, войско хорошо обученное.

Karo, -a, *ср.* бубны (*масть въ картахъ*).

Karolek, -lka, *м. Бот.* полевой тминъ (*растеніе*).

Karosiwy, сѣро-желѣзный (*цвѣтъ*).

Karotida, -y, *ж. Анат.* сонная артерія.

Karotyczny, *Анат.* относящійся къ сонной артеріи.

Karować, перевозить деревья на берегъ; || выгружать товары и т. п., переносить тяжести.

Karowanie, -a, *ср.* **Karówka, -i**, *ж.* перевозка на берегъ, выгрузка; || * тяжёлая работа.

Karownik, Karnik, -a, *м.* возчикъ, перевозчикъ, фурманъ; || выгрузчикъ.

Karowy, бубновый (*а масти въ картахъ*); || телѣжный, перевозный.

Karp', -pia, *м.* карпъ (*рыба*).

Karpa, -y, *ж.* карша, куча деревьевъ вырванныхъ съ корнемъ и плывущихъ по водѣ.

Karpętny, затруднящій плаваніе.

Karpi, карповый.

Karpić, корпѣть (*надъ чѣмъ*), *см.* **Kawęczyć.**

Karpię, -ęcia, *ср. Умен.* карпикъ.

Karpiel, -a, *м.* родъ брюквы.

Karpik, -a, *м.* карпикъ.

Karpiołosoś, -sia, *м.* вырезубъ (*рыба*)

Karpiówka, -i, *ж.* плоская черепица.

Karpiówkowy, черепицевидный, настѣльный; || *Бот.* шелушный.

Karpiowy, карповый.

Karpowaty, *см.* **Karpętny.**

Karta, -y, *ж.* карта; || страница, листокъ (*книги*); || билетъ. **Karta ręczna**, долговая росписка;— **podróżna**, подорожная;— **tytułowa**, заглавный листъ (*книги*); — **legitymacyjna**, легитимаціонный, законный видъ;—**pobytu**, видъ, билетъ на жительство, адресный билетъ. **Przerzucać karty w książce**, перелистовать книгу. **Dać, wydać kartę**, дать росписку. **Karta jeograficzna**, географическая карта. **Karta wizytowa**, визитная карточка. **Grać w karty**,

игра́ть въ ка́рты. Mieć kartę murowaną, имѣ́ть о́чень хоро́шія ка́рты.

Kartacz, -a, *м.* карте́чь.

Kartaczowy, карте́чный.

Kartan, -a, *м.* **Kartana, Kartanna**, -y, *ж.* картау́нъ (*48-ми-фунтовая пу́шка*), *см.* **Murołom.**

Karteczka, -i, *ж.* ка́рточка; || запи́ска, *см.* **Karta, Kartka.**

Kartel, -u, **Kartelusz**, -a, *м.* карте́ль, догово́ръ о размѣ́нѣ пле́нныхъ.

Kartka, -i, *ж.* запи́ска, биле́тъ; || листо́къ бума́ги. **Kartka od spowiedzi**, свиде́тельство объ и́споведи.

Kartofel, -fla, *м.* карто́фель.

Kartoflany, карто́фельный.

Kartoflarka, -i, *ж.* люби́тельница карто́фели, карто́фельница.

Kartoflarz, -a, *м.* люби́тель карто́фели, карто́фельникъ.

Karton, -u, *м.* па́пка, политу́ра, карто́нъ.

Kartonowy, карто́нный.

Kartować, тасова́ть ка́рты; || устро́ить, расположи́ть. || **Kartować się**, стро́иться, постро́иться (*о войска́хъ*); || угова́риваться, усло́вливаться.

Kartowanie, -a, *ср.* тасова́ніе картъ.

Kartownica, -y, *ж.* картёжница.

Kartownik, -a, *м.* картёжникъ.

Kartowy, ка́рточный.

Kartun, -u, *м.* вы́бойка (*ткань*).

Kartunowy, вы́бойчатый.

Kartuz, -a, *м.* картезіа́нецъ, мона́хъ картезіа́нскаго о́рдена.

Kartuzek, -zka, *м. Бот.* картезіа́нская гвозди́ка, пуши́стая гвозди́ка.

Kartuzja, -ji, *ж.* картезіа́нскій монасты́рь.

Kartuzjanin, -a, *м. см.* **Kartuz.**

Kartuzjanka, -i, *ж.* мона́хиня о́рдена св. Брунона.

Kartuzjański, картезіа́нскій.

Karuj, -a, *м. Бот.* полево́й тминъ, *см.* **Karolek.**

Karujowy, тми́нный.

Karuk, -u, *м.* ры́бій клей.

Karw', -u, *м. Стар.* ту́чный, неповоро́тливый быкъ; || * кли́нецъ.

Karwia, -wi, *ж.* ди́кая смоко́вница.

Kary, *мн. род.* **kar**, двухколёсная телѣ́жка, та́чка, медвѣ́дка.

Kary, воронóй. **Koń kary**, воронáя лóшадь.

Karygodny, заслу́живающій наказа́нія.

Karzeł, *род.* **karła**, *м.* ка́рла, ка́рликъ.

Kasa, *см.* **Kassa.**

Kąsać, куса́ть. || **Kąsać się**, куса́ться.

Kasacja, -ji, *ж. Юрид.* уничтоже́ніе приговóра, отмѣ́на.

Kasacyjny, кассаціóнный. **Sąd kasacyjny**, кассаціóнный судъ, -ная пала́та.

Kąsanie, -a, *ср.* укуше́ніе, куса́ніе.

Kąsawy, кусающійся, ѣ́дкій, колкій.

Kąsek, -ska, *м.* кусóкъ.

Kaskada, -y, *ж.* водопáдъ, каскáдъ.

Kaskaryllia, -i, *ж. Ант.* каскари́лъ (*кóрень*).

Kaskatella, -i, *ж.* ма́ленькій каска́къ.

Kassa, -y, *ж.* касна́, ка́сса; || де́нежный я́щикъ, сунду́къ. || **Kassa rządowa**, госуда́рственная касна́, казначе́йство; — **oszczędności**, сохра́нная и сберега́тельная ка́сса; — **generalna**, гла́вная ка́сса; — **ekonomiczna**, городска́я ка́сса; — **wymiany**, разме́нная ка́сса. || **Kassa-księga**, *Ком.* прихóдо-расхóдная кни́га. || **Zarządzać kassą**, завѣ́дывать ка́ссою, вести́ прихóдъ и расхóдъ.

Kassja, -ji, *ж. Бот.* ка́ссія (*дерево*).

Kassjer, -a, *м.* касси́ръ, казначе́й. **Kassjer płatnik**, касси́ръ производя́щій вы́дачу де́негъ.

Kassjerski, касси́рскій, казначе́йскій.

Kassjerstwo, -a, *ср.* до́лжность кассѝра, казначе́я.

Kassować, отмѣ́нять, уничтожа́ть.

Kassowanie, -nia, *ср.* отмѣ́не́ніе, уничтоже́ніе.

Kassowość, -ści, *ж.* счетово́дство; || нали́чность де́нежной ка́ссы.

Kassowy, казначе́йскій. **Urzędnik kassowy**, чино́вникъ казначе́йства. **Bilet kassowy**, ассигна́ція, креди́тный биле́тъ.

Kastel, -u, *м.* за́мокъ.

Kastor, -a, *м. см.* **Bóbr.**

Kastorowy, бобро́вый; || пухо́вый. **Kapelusz kastorowy**, пухо́вая шля́па.

Kastrat, -a, *м.* кастра́тъ, скопе́цъ.

Kastrować, класть, холости́ть, вало́шить; || оскопля́ть.

Kasza, -y, *ж.* крупá; || ка́ша, ка́шица.

Kaszany, крупно́й, крупи́чатый.

Kaszel, -szlu, *м.* ка́шель.

Kaszelek, -lku, *м.* небольшо́й ка́шель.

Kaszka, -i, *ж.* ка́шка, ка́шица.

Kaszkiet, -u, *м.* ки́веръ, ша́пка.

Kaszlać, ка́шлять.

Kaszlacz, -a, *м.* кашлю́нъ, *женск. р.* кашлю́нья.

Kaszlanie, -a, *ср.* ка́шлянье.

Kaszlisko, -a, *ср.* несно́сный ка́шель.

Kaszliwy, подве́ренный ка́шлю.

Kaszlnięcie, -a, *ср.* ка́шлянье.

Kaszlowy, сопровожда́емый ка́шлемъ; || просту́дный, катара́льный. **Febra kaszlowa**, просту́дная лихора́дка.

Kaszta, -y, *ж. Тип.* ка́сса, я́щикъ; || сто́йка, подпóра, подста́вка.

Kasztan, -u, *м.* канта́нъ, канта́новое де́рево.

Kasztanowaty, канта́новый; || ры́жій, бу́рый (*цвѣтъ*). **Koń kasztanowaty**, ры́жая лóшадь, бу́рка.

Kasztanowy, канта́новый.

Kasztelan, -a, *м. Устар.* кастеля́нъ, управи́тель за́мка; || сановникъ засѣда́вшій въ сена́тѣ въ дре́вней По́льшѣ. ||

Gra w kasztelana, игра́ въ дурачки́ (*въ ка́рты*).

Kasztelanic, -a, *м.* сынъ кастеля́на.

Kasztelanicowa, -éj, *ж.* жена́ сы́на кастеля́на.

Kasztelanja, -ji, *ж.* до́лжность, зва́ніе кастеля́на.

Kasztelanka, -i, *ж.* дочь кастеля́на.

Kasztelanowa, -éj, *ж.* жена́ кастеля́на, кастеля́нша.

Kasztelański, кастеля́нскій.

Kasztelaństwo, -a, *ср.* досто́инство кастеля́на.

Kaszysty, *см.* **Kaszany.**

Kaszywo, -a, *ср.* крупа́ всѣхъ сорто́въ.

Kat, -a, *м.* пала́чъ; || * чортъ, дья́волъ. **Co u kata**, что за чортъ! **Co tam u kata robisz?** како́го чо́рта ты тамъ дѣ́лаешь?

Kąt, -a, *м.* у́голъ. **Kąt prosty**, прямо́й у́голъ;—**ostry**, о́стрый у́голъ;—**rozwarty**, тупо́й у́голъ; — **pomierczy**, у́голъ возвы́шенія (*въ топографіи*).

Katafalek, Katafalk, Katalet, -u, *м.* катафа́лкъ.

Kataiekta, -éw, *мн.* собра́ніе отры́вковъ изъ ра́зныхъ сочине́ній.

Katalektyczny, непо́лный, отры́вочный.

Katalektyczny wiersz, непо́лный стихъ.

Katalepsja, -ji, *ж. Мед.* катале́псія, столбня́къ.

Kataleptyczny, *Мед.* каталепти́ческій.

Kataleptyk, -a, *м.* подве́рженный катале́псіи.

Katalog, -u, *м.* катало́гъ, спи́сокъ, ро́спись.

Katalogowy, катало́жный.

Kataika, -i, *ж.* каваки́нъ (*же́нское пла́тье*)); || ку́ртка, камзо́лъ.

Katapiazm, -u, *м.* припа́рка, катапла́зма.

Kataplazmować, прикла́дывать катапла́змы.

Katar, -u, *м.* просту́да, ката́ръ, на́сморкъ.

Katarakta, -y, *ж. Хир.* бѣльмо́, ката́ракта (*на глазу*); || водопа́дъ.

Katarainy, Katarowy, просту́дный, катара́льный.

Katarynka, -i, *ж.* волше́бный фона́рь; || шарма́нка, ручно́й орга́нъ.

Katarzynka, -i, *ж. Бот.* больша́я пирамида́льная гру́ша.

Kataster, *см.* **Kadaster.**

Katastrofa, -y, *ж.* несча́стное собы́тіе, пагубный коне́цъ, ги́бель, ката́строфа.

Katecheta, -y, *м.* преподава́тель катихи́зиса.

Katechetycki, катихизи́ческій.

Katechista, -y, *м.* катихиза́торъ, законоучи́тель.

Katechizm, -u, *м.* катихи́зисъ, наставле́ніе въ вѣ́рѣ.

Katechizmować, Katechizować, учи́ть катихи́зису.

Katechizmowy, *см.* **Katechetycki.**

Katechizowanie, -a, *ср.* преподава́ніе зако́на Бо́жія.

Katechumen, -a, *м.* оглаше́нный, обуча́ющійся христіа́нской вѣ́рѣ.

Katechumena, -y, *ж.* оглаше́нная, обуча́ющаяся христіа́нской вѣ́рѣ.

Katechumeństwo, -a, *ср.* состоя́ніе оглаше́нныго; || оглаше́нные, обуча́ющіеся христіа́нской вѣ́рѣ.

Katedra, -y, *ж.* ка́ѳедра (*профе́ссорская*). **Katedra kaznodziejska**, амво́нъ; || собо́ръ, собо́рная це́рковь.

Katedralny, собо́рный, каѳедра́льный.

Kategorja, -ji, *ж.* катего́рія, сво́йство, разря́дъ, отдѣ́лъ.

Kategorycznie, категори́чески, я́сно, опредѣле́нно, то́чно.

Kategoryczność, -ści, *ж.* опредѣле́нность, то́чность.

Kategoryczny, категори́ческій, я́сный, опредѣле́нный, то́чный.

Kątek, -tka, *м.* уголо́къ.

Katera, -y, *ж.* гуса́рскій пала́шъ.

Kątnica, -y, *ж. Анат.* слѣпа́я кишка́; || *Зоол.* родъ ра́ка.

Kątnik, -a, *м.* безду́мный человѣ́къ, неимѣ́ющій со́бственнаго угла́.

Katolicki, вселе́нскій; || католи́ческій.

Katolictwo, -a, *ср.* католи́чество, *см.* **Katolicyzm.**

Katolicyzm, -u, *м.* католици́змъ, ри́мско-католи́ческая вѣ́ра.

Katoliczeć, перейти́ въ католи́чество, сдѣ́латься като́ликомъ.

Katoliczka, -i, *ж.* католи́чка.

Katolik, -a, *м.* като́ликъ.

Kątomiar, -u, **Kątomierz**, -a, *м.* графоме́тръ, угломѣ́ръ.

Katoptrycznie, посре́дствомъ отраже́нія лучей зе́ркаломъ.

Katoptryczny, катоптри́ческій.

Katoptryka, -i, *ж.* като́птрика, нау́ка объ отраже́ніи свѣ́та.

Katować, му́чить, терза́ть, истяза́ть.

Katowanie, -a, *ср.* мученіе, истяза́ніе.

Kątowaty, угрова́тый.

Katownia, -ni, *ж.* мѣ́сто ка́зни; || му́ка, мученіе, пытка.

Katownik, -a, *м.* пала́чъ, мучи́тель.

Katowski, палачёвскій; || мучи́тельный.

Katowstwo, -a, *ср.* до́лжность палача́.

Kątowy, угольный. *Мат.* **Kątowa linja**, діагона́льная, искóсная ли́нія, *см.* **Przekątnia. Kątowa miara**, наугóльникъ, угломѣ́ръ, ма́лка.

Katrynka, *см.* **Katarynka.**

Katusza, -y, *ж.* мученіе, пы́тка, терза́ніе.

Kaucja, -ji, *ж.* поручи́тельство, зало́гъ, обезпе́ченіе; || поручи́тельная су́мма. **Kaucja wystawiana na ruchomościach**, зало́гъ въ недви́жимомъ иму́ществѣ.

Kaucyjny, залогопріёмный.

Kauterjum, *ср. Нескл. Мед.* фонтане́ль; || прижига́тельное сре́дство.

Kauteryzować, *Мед.* прижига́ть жгу-

чимъ состáвомъ *или* калёнымъ желéзомъ.

Kauteryzowanie, -a, *ср.* прижигáніе.

Kautor, -a, *м. см.* **Rękojmia, Ręczyciel, Poręka.**

Kawa, -y, *ж.* кóфе, кóфей. *Уменьш.* **Kawka**, -i, *ж.* кофéёкъ.

Kawał, -u, *м.* кусóкъ, большóй кусóкъ, штýка, часть, край, конéцъ, остáтокъ.

Kawalątko, -a, *ср.* кусóчекъ, сáмый мáленькій кусóчекъ.

Kawałek, -łka, *м.* кусóкъ, кусóчекъ, штýка, часть, частúца, край, конéцъ, остáтокъ, обрывокъ. || *Муз.* пьéса. **Kawał drogi**, часть дорóги. **Pójdź ze mną jeszcze kawałek**, пройдúте со мнóй ещё немнóго. **Zbiór różnych kawałków prozą i wierszem**, собráніе рáзныхъ отрывковъ въ прóзѣ и стихáхъ. **Zagram wam nowy kawałek**, я сыграю вамъ нóвую пьéсу. **Słyszałem kawałek tylko kazania**, я слышáлъ тóлько часть прóповѣди. * **Kawałek literata, uczonego**, нѣчто въ рóдѣ литерáтора, учёнаго. **To brzydki kawałek**, э́то мéрзкое дѣло. **Nie dobre o nim kawałki powiadają**, не хорóшія дѣлá разскáзываютъ о нёмъ. **On ma swoje kawałki**, кóе-что емý иногдá удаётся, у негó иногдá бывáютъ свои капрúзы, свои вы́ходки.

Kawaler, -a, *м.* кавалéръ, мужчúна; || холостя́къ, холостóй человѣкъ; || женúхъ; || ры́царь; || **Kawaler orderu**, кавалéръ óрдена. **Kto jest ten kawaler**, кто э́тотъ молодóй мужчúна? **Ma trzech kawalerów**, у неё́ три женихá, три искáтеля рукú её́. **Kiedym jeszcze był kawalerem**, когдá ещё я былъ холостúмъ. **Stary kawaler**, стáрый холостя́къ.

Kawalerja, -ji, *ж.* кавалéрія, кóнница.

Kawalerka, -i, *ж.* кавалéрственная дáма.

Kawalerski, кавалéрскій, ры́царскій. **Zakon kawalerski**, ры́царскій óрденъ. **Gospodarstwo kawalerskie**, хозя́йство холостя́ка. **Życie kawalerskie**, холостáя жизнь.

Kawalersko, поры́царски.

Kawalerstwo, -a, *ср.* ры́царство; || * холостáя жизнь.

Kawalerzysta, -y, *ж.* кавалерúстъ; || всáдникъ, ѣздóкъ. **Dobry kawalerzysta**, хорóшій ѣздóкъ, нáѣздникъ.

Kawalerzystka, -i, *ж.* всáдница, нáѣздница.

Kawalkada, -y, *ж.* кавалькáда; || верховóй пóѣздъ.

Kawalkator, -a, *м.* конюшúй; || берéйторъ.

Kawalkatorski, берéйторскій.

Kawalkatura, -y, *ж.* верховóе искýство; || верховáя ѣздá.

Kawalkować, гарцовáть, скакáть верхóмъ; || объѣзжáть (*лóшадь*).

Kawalkowanie, -a, *ср.* верховáя ѣздá.

Kawecan, -u, *м.* кащýкъ, наголóвникъ, надѣвáемый на мóрду дúкихъ лошадéй.

Kawęczeć, мýчиться, неутомúмо трудúться (*надъ чѣмъ*), надсáживаться надъ рабóтою; || изнурáться, изнемогáть, томúться, чáхнуть. **Od trzech lat kawęczy**, ужé три гóда какъ онъ чáхнетъ.

Kawęczenie, -a, *ср.* томлéніе, изнурéніе; || продолжúтельная, утомúтельная рабóта, безпрестáнное сидѣнье (*надъ чѣмъ*).

Kawerna, -y, *ж.* пещéра; || вертéпъ, *см.* **Jama.**

Kawiany, кофéйный.

Kawiar, *см.* **Kawior.**

Kawiarka, -i, *ж.* содержáтельница кофéйни.

Kawiarnia, i, *ж.* кофéйня.

Kawiarz, -a, *м.* кофéйщикъ; || кофешéнкъ.

Kawić, дѣлать глýпости, стрáмиться, валя́ться въ грязú, пáчкаться; || пýтаться, сбúваться; || кáркать, крáкать (*какъ ворóна*); || пáчкать, черни́ть, марáть.

Kawior, -u, *м.* икрá (*рыбья*).

Kawja, -ji, *ж. Зоол.* сурóкъ, байбáкъ.

Kawka, -i, *ж. Зоол.* гáлка; || *см.* **Kawa.**

Kawon, -u, *м.* арбýзъ.

Kawowy, кофéйный.

Kazać, проповѣдывать, говорúть прóповѣдь. **Kazać Słowo Boże**, проповѣдывать Бóжіе Слóво; || приказывать, давáть приказáніе, велѣть. **Kazano mu wyjechać**, ему приказáно выѣхать. **Kazać wojsku do obozu**, приказáть вóйску итти́ въ лáгерь. **Kazać po kogo**, велѣть привести́ когó. **Hardzie przeciw komu kazać**, гóрдо обойтúсь съ кѣмъ, выказать свою гóрдость.

Kazalnica, -y, *ж.* проповѣдническая кáѳедра.

Kazalny, проповѣдничій, проповѣдный, проповѣднóй.

Kazamaty, *см.* **Kazematy.**

Kazanie, -a, *ср.* прóповѣдь. **Dla mnie to niemieckie kazanie**, э́то óчень мудренó для менá, э́то не при мнѣ пúсано.

Kaźca, -y, *м. см.* **Kaziciel.**

Każdodniowy, Każdodzienny, ежеднéвный.

Każdodziennie, ежеднéвно, кáждый день.

Każdomiesięcznie, ежемѣсячно.

Każdomiesięczny, ежемѣсячный.

Każdorocznie, ежегóдно.

Każdoroczny, ежегóдный.

Każdotygodniowy, еженедѣльный.

Każdy, кáждый, всякій.

Każdykolwiek, какóй бы то ни было, кто бы то ни былъ.

Każdziuteńki, Każdziuteczki, всякій, какóй ни попáло.

Kazematy, *мн.* каземáтъ, казематы.

Kaźmiak, -a, *м.* кожéвникъ, дубúльщикъ.

Kazić, искажáть, пóртить. || **Kazić się**, пóртиться, искажáться.

Kaziciel, -a, *м.* развратúтель, соблазнúтель.

Kazicielka, -i, *ж.* развратительница, соблазнительница.

Kaziród, Kazirodnik, -a, **Kazirodziec, -dzca, Kazirodzca**, -y, *м.* кровосмѣситель.

Kazirodnica, -y, *ж.* кровосмѣсительница.

Kazirodnik, *см.* **Kazirod.**

Kazirodny, кровосмѣсительный.

Kazirodzca, *см.* **Kazirod.**

Kazirodzki, *см.* **Kazirodny.**

Kazirodztwo, -a, *ср.* кровосмѣшеніе.

Kazitelność, -ści, *ж.* брѣнность, тлѣнность.

Kazitelny, брѣнный, тлѣнный, подверженный порчѣ.

Kaźń, -źni, *ж.* наказаніе, кара, казнь.

Kaznodzieić, проповѣдывать.

Kaznodzieja, -i, *м.* проповѣдникъ.

Kaznodziejka, -i, *ж.* проповѣдница.

Kaznodziejski, проповѣдничій, проповѣдническій.

Kaznodziejstwo, -a, *ср.* проповѣдываніе.

Kazuar, -a, *м.* казуаръ (*птица*).

Kazub, Kozub, -a, (*Умен.* **Kazubek, Kozubek, -bka**, *м.*) кузовъ, кузовокъ, корзина, коробокъ изъ берёсты.

Kazuista, -y, *м.* казуистъ.

Kazuistyka, -i, *ж.* казуистика.

Kazywać, проповѣдывать.

Keder, Kieder, -dra, родъ лиственницы (*дерево*).

Kędy, гдѣ, куда. **Kędy mieszkasz?** гдѣ ты живёшь? **Kędy poszedł**, куда онъ пошёлъ?

Kędykolwiek, гдѣ-нибудь, куда-нибудь.

Kędzierzawić, Kędzierzyć, закручивать, завивать, завивать въ локоны (*волосы*), дѣлать кудри, кудрявить, курчавить. || **Kędzierzawić się**, завиваться, виться, кудрявиться, виться въ локоны.

Kędzierzawieć, виться, кудрявѣть, курчавѣть, завиваться въ локоны.

Kędzierzawiec, -wca, *м. Бот.* мальва, завивейка (*растеніе*).

Kędzierzawinka, -i, *ж.* волокно растенія.

Kędzierzawiuchny, совершенно курчавый, кудрявый.

Kędzierzawo, кудряво, курчаво.

Kędzierzawość, -ści, *ж.* кудреватость, курчавость.

Kędzierzawy, кудреватый, курчавый.

Kędzierze, -y, *мн. см.* **Kędzior.**

Kędzior, -u, *м.* локонъ, букля. **Kędziory, -ów**, *мн.* локоны, букли, кудри.

Kędziorek, -rka, *м.* локончикъ; || кудрявка (**osoba z włosami kędzierzawemi**).

Kędzierny, кудрявый, завитой.

Kępa, -y, *ж.* пукъ, пучокъ (*перьевъ*), косма (*волосъ*), группа деревъ; || рѣчной островокъ.

Kępiasto, группами, островками.

Kępiasty, заросшій островками, кустарниками.

Kępina, -y, *ж.* островокъ, кочка на болотѣ обросшая кустами.

Kępka, -i, *ж.* пучёкъ; || небольшая группа; || вязанка.

Kermes, -u, *м. см.* **Czerwiec, Kermezyn, Karmazyn.**

Kęs, -a, *м.* кусъ, кусокъ,ломоть; || клочёкъ. **Daj mi kęs chleba**, дай мнѣ кусокъ хлѣба.

Kęso, Kęsy, *см.* **Kuso, Kusy.**

Kętnar, -u, *м.* болѣе употребляется во множ. числѣ: **Kętnary**, кладки, подкладина.

Kętnarować, взваливать на кладки, на подкладины.

Ki, Ka, Kie, *вм.* **Jaki, Jaka, Jakie**, (*употребл. въ просторѣчіи*), кой, кая, кое, (какой, какая, какое). **Ki djabeł, kiego tam djabła zrobiłeś**, чортъ знаетъ, что ты тамъ накуралесилъ, надѣлалъ.

Kibel, -bla, *м.* бадья, ведро.

Kibić, -ci, *ж.* ростъ, станъ, талія; || *Устар.* коромысло (*у весовъ*).

Kibitność, -ści, *ж.* гибкость тѣла, поворотливость; || гибкій станъ, гибкая талія.

Kibitny, гибкій, стройный.

Kić, Kić, Kici, Kici, кисъ-кисъ (*подзываніе кошки*).

Kich, -a, *м.* **Kichnięcie, -a**, *ср.* чихъ, чиханіе, чихота.

Kichać, чихать.

Kichacz, -a, Kichała, -y, *м.* чихальщикъ, часто чихающій.

Kichanie, -a, *ср.* чиханіе.

Kicia, Kycia, Kyzia, -i, *ж.* киса, кисанька.

Kiciasto, пушисто.

Kiciasty, пушистый, густой; || вѣтвистый.

Kicz, -y, Kiczka, -i, *ж.* пукъ, пучёкъ, вязанка, связка; || шишка (*на тростникѣ, на орѣховомъ дереву*).

Kidać, кидать.

Kieby (*см.* **Gdyby**), когда-бы, какъ-бы, если-бы.

Kieca, -y, Kietka, -i, *ж.* казакинъ (*женское платье*), *см.* **Koc.**

Kiecza, -y, *ж. Устар.* военное платье.

Kiedy, когда, когда-нибудь; || если. **Na kiedy rzecz odłożona**, до какого, до котораго времени дѣло отложено? **Przyjdź kiedy chcesz**, приди, когда тебѣ будетъ угодно. **Jeżeli kiedy na to przystanę**, если я когда-нибудь соглашусь на это. **Pójdę kiedy do niego**, когда нибудь пойду къ нему, **Kiedy niekiedy**, кое-когда, *см.* **Niekiedy. Kiedy chce, może odejść**, если хочетъ, то онъ можетъ уйти. **Kiedy robić, to robić**, если дѣлать, такъ дѣлать.

Kiedykolwiek, Kiedyźkolwiek, когда-нибудь, иногда, въ другое время, *см.* **Kiedy.**

Kiedyś, когда-то, однажды, некогда; || со временемъ. **Byłem i ja kiedyś szczęśliwy**, и я некогда былъ счастливъ. **Będziesz kiedyś tego żałował**, со временемъ ты будешь сожалѣть объ этомъ. **Był kie-**

dyś u mnie, когда́-то (одна́жды) онъ былъ у меня́. **Przecie kiedyś**, *см.* **Niegdyś.**

Kiedyż, когда́ же?

Kieł, kła, *м.* клыкъ, зубъ. **Kły**, *мн.* клыки́, зу́бы; || главно́й зубъ (*у человѣка*); || клыкъ (*у волко́въ, соба́къ, кабано́въ, слоно́въ*). **Wziąć na kieł**, закусить удила́ (*о ло́шади*). ***Już dawno na niego kły ostrzy**, онъ давно́ уже́ остри́тъ на него́ зу́бы, пита́етъ злобу про́тивъ него́.

Kieł', **-ia**, *м.* (*Умен.* **Kiełbik**), *Зоол.* писка́рь, пескарь, песково́бъ (*ры́ба*). *Посл.* **Ma kiełbie we łbie**, онъ себѣ́ на умѣ́.

Kiełbasa, **-y**, *ж.* колбаса́. *Посл.* **Nie dla psa kiełbasa**, э́тотъ ананасъ не для насъ, не по ры́лу ѣда́.

Kiełbaska, **-i**, *ж.* колба́ска.

Kiełbaśnica, **-y**, *ж.* кишка́; || колба́сница; || *Анат.* подвздо́шная кишка́; || **Kiszka faszynowa**, фаши́нный канатъ.

Kiełbaśnik, **-a**, *м.* колба́сникъ; || колба́сная воро́нка для дѣланія колба́съ.

Kiełbaśny, колба́сный.

Kiełbełki, **-ów**, *мн. Плотн.* свая́.

Kiełbik, **-a**, *м. см.* **Kieł'**.

Kiełczak, **-a**, *м.* вепрёнокъ, у кото́раго уже́ прорѣ́зываются клыки́.

Kiełczę, **-ęcia**, *ср.* клычёкъ, клычёчекъ.

Kielec, **-lca**, *м.* клыкъ (*у ло́шади*).

Kiełek, **-łka**, *м.* клычёкъ; || *Бот.* коре́шо́къ (*у де́рева, у травы*).

Kielich, **-a**, *м. Церк.* св. Ча́ша; || ку́бокъ, ча́ра, бока́лъ, ча́ша. **Wychylić, Spełnić kielich goryczy**, испи́ть чашу золъ, страда́ній *или* го́рестей. **Wypróżniać kielichy**, высуша́ть, вышива́ть, опора́жнивать ку́бки, ча́ши, ча́ры. || *Бот.* цвето́чная ча́шечка.

Kielichowaty, *Бот.* чашкови́дный.

Kielichowicz, **-a**, *м.* пья́ница.

Kielichowy, ча́рочный, ча́шечный; || *Бот.* чашкови́дный.

Kielimka, **-i**, *ж.* сковоро́дка.

Kieliszeczek, -czka, *м.* рю́мочка, ча́рочка.

Kieliszek, **-szka**, *м.* рю́мка; || *Бот.* подча́шечка, прива́точная ча́шечка.

Kieliszkowaty, *Бот.* чашкови́дный.

Kieliszkowy, ча́шечный.

Kielisznik, **-a**, *м.* утра́квистъ, принима́ющій причастіе подъ двумя́ ви́дами; || *см.* **Kielichowicz.**

Kielnia, **-ni**, *ж.* лопа́тка; || *Повар.* чумичка; || уполо́вникъ, *см.* **Czerpaczka**; || ку́зовъ (*каре́тный*)

Kiełzać się, Skiełzać się, спотыка́ться, проступа́ться, оступа́ться; || * ошиба́ться, сплоховать.

Kiełznać, Okiełznać, взну́здывать; || *сдерживать, обу́здывать (*кого́).

Kiełznąć się, спотыкну́ться, оступи́ться; || * ошиби́ться, промахну́ться, сплоховать, *см.* **Kiełzać się.**

Kiełzno, **-a**, *ср.* узда́; || обузда́ніе. ***Wziąść w kiełzno swoje namiętności**, обуздать свои́ стра́сти.

Kieł, **-nia**, *м.* отру́бокъ, чурба́нъ.

Kiep, *род.* **kpa**, *м.* глупе́цъ, дура́къ, дурале́й, дурачи́на, болва́нъ, остоло́пъ, о́лухъ.

Kiepek, **-pka**, *м.* дурачёкъ.

Kiepkować, дура́читься.

Kiepski, ме́рзкій, га́дкій; || плохо́й, худо́й, дурно́й.

Kiepsko, ме́рзко, га́дко; || пло́хо, ху́до, ду́рно.

Kiepstwo, **-a**, *ср.* глу́пость; || ме́рзость.

Kierat, **-u**, *м. Мех.* кранъ, глаго́ль, журавль, жураве́цъ, шестерня́. * **Chodzić jak w kieracie**, быть ошеломлённымъ, одурённымъ. **Żyć jak w kieracie**, жить въ безпрестанной трево́гѣ. **Hałas, rozruch, jak w kieracie**, а́дскій, невыноси́мый шумъ, крикъ.

Kierbiel, **-a**, *м. Бот.* ке́рвель (*расте́ніе*).

Kierda, **-y**, *ж.* бо́ровъ, свинья́ саме́цъ.

Kiereja, **-ei**, *ж.* бека́ша на мѣху́.

Kiereszować, Pokiereszować изрубить, нарѣзать, дѣлать шра́мы на лицѣ, раскроить лицо́.

Kierkót, Kierkut, **-u**, *м.* жидо́вское кладби́ще.

Kiermasz, **-u**, *м.* храмово́й пра́здникъ; || я́рмарка.

Kiermaszowy, пра́здничный.

Kiermes, **-u**, *м.* черве́цъ (*наскоме*), *см.* **Czerwiec.**

Kiernos, Kiernoz, **-a**, *м.* бо́ровъ.

Kiernozi, боро́вій.

Kiernozić, бѣ́гаться (*о свиньяхъ*).

Kierować, направля́ть, управля́ть, пра́вить. **Dać sobą kierować**, дать кому́ во́лю надъ собо́й. **Kierować czyjemi krokami**, управля́ть кѣмъ. **Dobrze pokierował swoje interesa**, онъ хорошо́ устро́илъ свои́ дѣла́. **Kierować się czem**, руководствоваться чѣмъ. **Dobrze się wykierował**, онъ хорошо́ вы́шелъ, хорошо́ устро́илъ свои́ дѣла́.

Kierowanie, **-a**, *ср.* управле́ніе, завѣ́дываніе; || нацѣ́ливаніе, наведе́ніе (*пу́шки*).

Kierownica, **-y**, *ж.* прямая ли́нія.

Kierownictwo, **-a**, *ср.* управле́ніе, завѣ́дываніе.

Kierownik, **-a**, *м.* распоряди́тель, прави́тель.

Kierowność, **-ści**, *ж.* направле́ніе; || ло́вкость, ги́бкость.

Kierowny, ги́бкій, ло́вкій; || говорчивый, снисходи́тельный.

Kiersztak, **-u**, *м.* я́корный кана́тъ.

Kierunek, **-nku**, *м.* направле́ніе.

Kierz, *род.* **krza**, *м.* кустъ.

Kierzanka, **-i**, **Kierznia**, **-ni**, *ж.* па́хтальница, маслобо́йная ка́дка, *см.* **Maślnica.**

Kierzowato, въ ви́дѣ куста́рника.

Kierzowaty, куста́рничный.

Kiesa, **-y**, *ж.* кошелёкъ, мошна́.

Kieścień, Kiećień, **-nia**, *м.* кисте́нь.

Kieska, **-i**, *ж.* кошелёкъ.

Kieszeń, **-i**, *ж.* карма́нъ.

Kieszenny, карма́нный.
Kieszonka, -i, *ж.* карма́шекъ.
Kieszonkowy, карма́нный.
Kietka, *см.* Kiecka.
Kij, -a, *м.* па́лка, трость, по́сохъ; || кій (*бильярдный*).
Kijanja, *Горн.* ки́рка, желѣ́зный клинъ.
Kijas, -a, *м.* гру́бый, неска́дный.
Kijaszek, *см.* Kijek.
Kijec, *род.* kijca, *м.* па́лица.
Kijek, *род.* kijka, *м.* па́лочка, тро́сточка.
Kijowanie, -a, *ср.* битьё па́лками, па́лочные уда́ры.
Kijowy, па́лочный.
Kikut, -a, *м.* культя́, культы́га, оста́токъ (*руки́ и́ли ноги́*).
Kikutać, хромать.
Kiła, -y, *ж.* гры́жа, кила́.
Kiławy, *см.* Kiłowaty.
Kilczyber- -u, *м. Бот. см.* Kulczyba.
Kilim, -a, **Kilimek**, -mka, *м.* ковёръ.
Kilimka, *см.* Kielimka.
Kilka, **kilku**, не́сколькій, не́сколько, не́который. **Od kilku dni**, по прошествіи не́сколькихъ дней. **W obecności kilku przyjaciół**, въ прису́тствіи не́сколькихъ друзе́й. **W kilka dni potém**, че́резъ не́сколько дней пото́мъ. **Było ich kilku**, ихъ бы́ло не́сколько челове́къ. **Przed kilką, и́ли kilkoma, и́ли kilku dniami**, наза́дъ тому́ не́сколько дней. **Uważałem już to w kilku ludziach**, я уже́ замѣча́лъ э́то въ не́которыхъ лю́дяхъ.
Kilkadziesiąt, **Kilkudziesiąt**, не́сколько деся́тковъ (*число́ неопредѣлённое отъ двадцати́ до девяно́ста*).
Kilkadziesiątkroć, три́дцать, со́рокъ, пятьдеся́тъ разъ и т. д.
Kilkakroć, **Kilkakrotnie**, мно́го разъ, многокра́тно.
Kilkakrotny, многокра́тный.
Kilkanaście, *род.* **Kilkunastu**, сли́шкомъ де́сять, за́ десять (*число́ неопредѣлённое отъ десяти́ до двадцати́*). **Kilkanaście razy**, мно́го разъ, бо́лѣе десяти́ разъ, въ де́сятеро бо́лѣе.
Kilkanaściekroć, бо́лѣе десяти́ разъ. **Kilkanaściekroć większy**, сли́шкомъ въ де́сять разъ бо́льшій.
Kilkanaściekrotny, многокра́тный.
Kilkanaścioraki, состоя́щій изъ бо́лѣе десяти́ родо́въ.
Kilkasążniowy, состоя́щій изъ не́сколькихъ са́жень.
Kilkodniowy, не́сколькодне́вный.
Kilkoletni, не́скольколе́тній.
Kilkonastoletni, не́скольколе́тній, отъ десяти́ до двадцати́ лѣтъ.
Kilkoraki, многоразли́чный, ра́зный, разнообра́зный. **Ten wyraz ma kilkorakie znaczenie**, э́то слово и́мѣетъ мно́го ра́зныхъ значе́ній.
Kilkorako, разнообра́зно, разли́чно, ра́зными спо́собами.
Kilkoro, *род.* -rga, не́сколько. **Kilkoro ludzi**, не́сколько челове́къ. **W kilkoro pójść gdzie**, пойти́ вмѣстѣ съ други́ми. **Złożyć chustkę w kilkoro**, сложи́ть плато́къ въ не́сколько разъ.
Kilkoroletni, *см.* Kilkoletni.
Kilkotygodniowy, не́скольконеде́льный, многонеде́льный.
Kilkowyrazowy, многосло́вный, соста́вленный изъ не́сколькихъ словъ. *Мат.* **Ilość, kilkowyrazowa**, многочле́нная величина́.
Kilku, *см.* Kilka.
Kiloby, (*мало употреб.*) ли́шьбы, то́лько бы, лишь бы то́лько.
Kilof, -a, (**Spiczak**), *м. Горн.* ка́йла; || то́нкій коне́цъ молотка́.
Kiłowaty, **Kiławy**, киловатый, кила́стый.
Kiłowy, *Хир.* гры́жный, ки́льный, гры́жевый.
Kinąć, **Skinąć**, ки́нуть, бро́сить, пода́ть знакъ, махну́ть, кивну́ть. **Kinąć głową**, пода́ть знакъ кива́ньемъ головы́. **Kinąć ręką**, пода́ть знакъ руко́ю, махну́ть руко́ю, помаха́ть руко́ю. **Skinąć na kogo**, пода́ть кому́ знакъ, чтобы подошёлъ, позва́ть.
Kinal, -a, *м.* черво́нный вале́тъ (*въ реверси́*); || * дурале́й, глупе́цъ.
Kindybał, -a, *м.* о́лухъ, мужи́къ.
Kinienie, -a, *ср см.* Skinienie.
Kipieć, кипѣть, вскипа́ть, бить ключёмъ. **Źródło kipiące**, исто́чникъ, роднико́къ бью́щій ключёмъ.
Kipienie, -a, *ср.* кипѣніе.
Kir, -u, *м.* тра́урный, чёрный крепъ и́ли флёръ; || * завѣса, покрыва́ло, темнота́. **Ponury kir nocy**, мра́чная завѣса но́чи.
Kirasjer, **Kirasjerski**, *см.* Kiryśnik, Kiryśniczy.
Kirść, -ści, *ж. Анат.* сѣда́лищная кость.
Kirys, -a, *м.* броня́, ла́ты; || кира́съ, кира́са, *см.* Pancerz.
Kiryśniczy, **Kirysjerski**, **Kirasjerski**, кираси́рскій.
Kiryśnik, **Kirysjer**, **Kirasjer**, -a, *м.* кираси́ръ; || ла́тникъ.
Kisać, *см.* Kisieć.
Kiść, -ści, *ж.* кисть, ки́сточка; || моча́льная кисть (*для чи́стки посу́ды*); || маза́лка (*для подма́зки колёсъ*); || *Бот.* **Kistka**, -i, *ж.* метёлка, вѣничекъ (*у зла́ковъ*); || коро́вій хвостъ; || *Плотн.* шва́бра.
Kiściasty, *Бот.* метелкообра́зный, мете́льчатый.
Kiścień, *см.* Kleścień.
Kisić, **Ukisić**, ква́сить, заква́шивать, прокваши́вать, окисля́ть. || **Kisić się**, **kisać**, скисáться, прокисáть; || * коснѣть, ухудша́ться (*о людя́хъ*).
Kisieć, **Kiśnieć**, ки́снуть.
Kisły, ки́слый.
Kisnąć, **Kiśnieć**, *см.* Kisieć.
Kistka, *см.* Kiść.
Kistra, -y, *ж.* костеря́, костри́ка.

Kiszka, -i, *ж.* кишка́; || рука́въ *(у заливны́хъ трубъ)*. *Анат.* **Kiszka próżna, wietrzna, czcza**, голо́дная кишка́, часть то́нкой кишки́. **Kiszka ślepa**, слѣпа́я кишка́. **Kiszka tłusta, dolna, odchodowa**, заднепрохо́дная кишка́. **Kiszka kręta**, подвздо́шная кишка́. **Kiszka morzyskowa**, ободо́чная кишка́; || колба́са; || **Kiszka faszynowa**, фаши́нный кана́тъ; || *Воен.* сосиса́, пороховая кишка́. *Фортиф.* сосисо́нъ; || у́зкій прохо́дъ;|| * Отказъ свата́ющемуся на дѣвушкѣ. **Dostał kiszkę czarną**, получи́лъ отка́зъ, оста́лся съ но́сомъ.

Kiszkowy, кише́чный. **Kiszkowa żyła**, двѣнадцатипе́рстная кишка́. **Kiszkowa kość**, подвздо́шная кость.

Kit, -u, *м.* замазка.

Kita, -y, *ж.* (*Уменьш.* **Kitka**), пе́рья на шле́мѣ, султа́нъ; || *Бот.* хохоло́къ, кету́чка,кисть на цвѣта́хъ; || пукъ, вяза́нка.

Kitaj, -u, *м.* кита́йка (*матерія*).

Kitajczany, Kitajkowy, кита́йчатый.

Kiteczka, -i, *ж. Бот.* хохоло́къ, пучёкъ; || ки́сточка (*для украше́нія*).

Kitel, -tla, *м.* (*Уменьш.* **Kitlik**), ки́тель; || балахо́нъ, зипу́нъ.

Kitka, -i, *ж. см.* **Kita**.

Kitować, замазывать, скле́ивать замазкою.

Kitowanie, -a, *ср.* замазываніе.

Kiwać, кива́ть; || шевели́ть, тро́гать.

Kiwanie, -a, *ср.* кива́ніе. **Kiwanie się**, каче́ніе, колеба́ніе.

Kiwior, -u, *м.* ки́веръ, колпа́къ; || чалма́, тюрба́нъ. || *Бот.* копьеобра́зный па́поротникъ (*расте́ніе*).

Kiwnięcie, Kiwnienie, -a, *ср.* качáніе, шата́ніе; || лёгкое наклоне́ніе (*головы*), знакъ да́нный головою.

Kiz, -a, -u, **Kizeł**, -zła, голы́шъ, булы́жникъ, креме́нь.

Kiż, *см.* **Ki, Jaki**.

Kizeł, *см.* **Kiz**.

Kizowaty, *Минер.* колчеда́нный, содержа́щій въ себѣ колчеда́нъ.

Kłąb, -ębu, *м.* клубъ, клубо́къ; || стибъ, склáдка, кольцо́, изги́бъ (*тáбовъ*). **Zwinąć bieliznę w kłąb**, ско́мкать, свёртывать въ комо́къ (*бельё*). **Zwinąć się w kłąb**, свернýться въ клубо́къ. **Wąż ścisnął (skrępował) go swojemi kłębami**, змѣя́ сжáла его́ своими изги́бами. **Kłęby dymu**, клу́бы ды́ма, клу́бы пы́ли, пыль столбо́мъ. * **Szumne kłęby**, шу́мныя во́лны; || загри́вокъ, зашéекъ, хóлка (*у ло́шади*).

Kłębowy, клубо́чный.

Kląć, Klnąć, клясть, проклина́ть; || кля́сться; || руга́ться, брани́ться. || **Kląć się**, заклина́ться, божи́ться.

Klacz, -y, *ж.* кобы́ла, кобыли́ца, *см.* **Kobyła**.

Kłaczasty, Kłaczysty, косма́тый, мохна́тый, волоса́тый.

Kłaczę, -ęcia, *ср.* молода́я кобыли́ца.

Kłącze, -a, *ср.* сте́бель, *см.* **Łodyga**.

Kłączysty, стебелькова́тый, сте́бельный, стебли́стый.

Kładka, -i, *ж.* перекла́дина, мосто́къ, мости́ки (*перекинутые че́резъ ручёй для пѣшехо́довъ*).

Kładzenie, -a, *ср.* положе́ніе; || холоще́ніе, оскопле́ніе (*живо́тныхъ*), *см.* **Pokładanie**.

Klajster, -stra, *м.* кле́йстеръ.

Klajstrować, клеи́ть, оклéивать; || * вы́пачкать.

Klajstrowanie, -a, *ср.* кле́йка, накле́ваніе.

Klajstrowato, клейкова́то, ва́зко; || ва́ло, жи́дко. * **Wyglądać, wydawać się klajstrowato**, каза́ться ва́лымъ. **Klajstrowato pisać**, писа́ть безцвѣтнымъ сло́гомъ.

Klajstrowatość, -ści, *ж.* клейкова́тость.

Klajstrowaty, клейкова́тый, ва́зкій. **Chleb klajstrowaty**, недопечёный, сыро́ва́тый хлѣбъ. **Droga klajstrowata**, ва́зкая, гли́нистая доро́га.

Klajstrówka, -i, *ж.* кле́йстерный червячёкъ.

Kłak, -a, *м.* па́кля, очёски, охло́пье, вы́чески, конопа́ть, *см.* **Pakuły**. **Zatykać dziury kłakami**, законопáчивать дыры. **Utykać okręt kłakami**, конопáтить кора́бль; || * **Kłaki**, -ów, *мн.* клоки́ (*воло́съ*).

Kłamać, лгать.

Kłamanie, -a, *ср.* лганьё.

Kłamany, лжи́вый, обма́нчивый.

Kłamca, -y, *м.* лгунъ, обма́нщикъ.

Kłameczka, -i, *ж.* задви́жечка, *см.* **Kłamka**.

Kłamerka, -i, *ж.* ско́бочка, крючо́къ; || *Тип.* ско́бка.

Kłamerkowy, ско́бочный.

Kłamka, -i, *ж.* задви́жка, защёлка, щеко́лда. * **Już kłamka zapadła**, ко́нчено, уже́ по́вдно. **Trzymać się pańskiej kłamki**, жить съ зна́тными господа́ми.

Kłamliwie, обма́нчиво, лжи́во.

Kłamliwość, -ści, *ж.* лганьё; || лжи́вость.

Kłamliwy, ло́жный, обма́нчивый.

Kłamra, -y, *ж.* скоба́, крюкъ. *Архит.* связно́й брусо́къ, скрепа, проёмная ла́па, желѣзный засо́въ (*въ стѣнѣ*), желѣзная связь (*въ печа́хъ*); || крючо́къ, застёжка.

Kłamrować, прицѣпля́ть, скобо́ю прикрѣпля́ть.

Kłamrowanie, -a, *ср.* скрѣпле́ніе желѣзными свя́зями.

Kłamrowy, ско́бочный, связно́й.

Kłamstwo, -a, *ср.* ложь, вы́думка.

Kłaniać, привѣтствовать (*употребля́ется то́лько въ слѣдующихъ выраже́ніяхъ*: **Kłaniam, Kłaniam uniżenie**, *моё почтéніе, моё вамъ почтéніе*). || **Kłaniać się**, кла́няться, поклоня́ться, унижáться. **Kłaniaj mu się ode mnie**, поклони́сь ему́ отъ меня́. **Kłaniać się Bogu**, поклоня́ться Бо́гу. **Nie będę się o to kłaniał**, я не бу́ду унижáться изъ-за э́того.

Kłaniacz, -a, *м.* поклóнникъ, низкопоклóнникъ.

Kłanianie się, *ср.* поклоненіе, поклóнъ.

Kłap, Kłapa! *Звукоподр.* бухъ! шлёпъ!

Kłapa, -y, *ж.* затычка, захлóпка; || клáпанъ (*въ инструмéнтѣ*); || отворóть (*у фрáка, у сапогóвъ*), лáпканъ (*у мундúра*), обшлáгъ, отворóтъ (*у рукавá*); || откидна́я половúнка у стола́.

Kłapać, шлёпать, ходúть по́ грязи. || **Kłapać się**, грязни́ться, пáчкаться.

Kłapać, щёлкать (*зубáми*); || болтáть, врать.

Kłapacz, -a, *м.* пустомéля, болту́нъ.

Kłapaczka, -i, *ж.* трещётка, болту́нья.

Kłapanie, -a, *ср.* щёлканье зубáми; || болтáнье.

Kłapanie, Kłapanie się, -a, *ср.* шлёпанье по́ грязи, пáчканье.

Kłapiernia, -ni, *ж.* кролúчья норá.

Kłapka, -i, *ж.* мóчка (*нúжняя, внúшняя часть ýха*); || дóля, хóпасть (*лёгкихъ, пéчени*).

Kłapkowaty, *Бот.* хóпастный, раздѣлённый на дóли, на хóпасти.

Kłapkowy, *Бот.* дóльный, съ дóлями.

Kłapnąć, щёлкнуть, хлóпнуть, удáрить (*кого́*).

Kłaponogi, неповоротли́вый, съ трудóмъ передвигáющій нóги.

Kłapouch, -a, *м.* долгоýхій.

Kłapouchy, долгоýхій, вислоýхій.

Kłaps, -a, *м.* удáръ ладóнью; || тумáкъ, тычóкъ, толчóкъ, колотýшка.

Kłapsnąć, *см.* **Kłapnąć**.

Kłapsydra, -y, *ж.* извѣщéніе о смéрти и погребéніи, *см.* **Klepsydra**.

Kłapsydrowy, трáурный.

Kłapzdra, -y, *ж.* безобрáзная рóжа, хáря; || нерúха, распýтная жéнщина.

Klaret, -u, *м.* кларéтъ, блѣдно-крáсное винó.

Klarnecista, -y, *м.* кларнети́стъ.

Klarnet, Klarynet, -u, *м. Муз.* кларнéтъ.

Klarować, очищáть, клеровáть. || **Klarować się**, очищáться.

Klarowny, свѣтлый, я́сный, чúстый.

Kłaść, класть, положúть наложúть; || надѣвáть; || стáвить. **Kłaść co na ziemię**, положúть что на зéмлю, на́ полъ. **Kłaść adres na liście**, выставить áдресъ на письмѣ́. **Kłaść kogo wyżej drugiego**, стáвить кого́ вы́ше другóго. **Kłaść areszt**, налагáть арéстъ, запрещéніе (*на имýщество*). **Kłaść, włożyć koszulę, trzewiki, frak i t. d.**, надѣвáть рубáшку, башмакú, фракъ и т. д. || **Kłaść się**, ложúться, итти́ спать, лечь въ постéль; || *Грам.* **kładzie się (z czém)**, употребля́ется, стáвится.

Klask, -u, *м. Звукоподр.* шлёпъ! щёлкъ! хлопъ! хлёстъ! || хлóпанье (*бичóмъ, рукáми*).

Klaskać, хлóпать, шлёпать, щёлкать; || аплодúровать, рукоплескáть (*кому́*).

Kląskać, чáвкать, чмóкать.

Klaśnienie, -a, *ср.* хлóпанье, шлёпанье, щёлканье; || аплодисмéнтъ, рукоплескáнье.

Klassa, -y, *ж.* классъ, разря́дъ; || стéпень; || **Klassa towarzystwa**, сослóвіе.

Klassować, классифици́ровать, раздѣля́ть, распредѣля́ть.

Klassowy, клáссный, учéбный.

Klassycyzm, -u, *м. см.* **Klassyczność**.

Klassycznie, класси́чески.

Klassyczność, классици́змъ, класси́ческая словéсность.

Klassyczny, класси́ческій.

Klassyfikacja, -ji, *ж.* раздѣле́ніе на клáссы, классифика́ція.

Klassyk, -a, *м.* клáссикъ, класси́ческій писáтель, дрéвній писáтель.

Klasztor, -oru, *м.* монасты́рь, обúтель.

Klasztornica, -y, *ж.* монасты́рка.

Klasztornik, -a, *м.* монáхъ, и́нокъ, черне́цъ.

Klasztorny, монасты́рскій, монáшескій.

Klatczany, клѣ́точный.

Klateczka, -i, *ж.* клѣ́точка, *см.* **Klatka**.

Klątewnik, -a, *м.* изрекáющій церко́вное проклáтіе, проклинáющій, отлучáющій отъ цéркви.

Klątewny, анáѳемскій.

Klątka, -i, *ж.* клѣ́тка.

Klątwa, -y, *ж.* клáтва; || проклáтіе, анáѳема, отлученіе отъ цéркви; || божбá; || присúга. **Klątwą się związać**, связáть себя́ клáтвою. **Być pod klątwą**, подвéргнуться проклáтію, отлученію отъ цéркви. **Zdjąć klątwę**, снять проклáтіе.

Klaustralny, монасты́рскій.

Klauzula, -i, *ж.* особая статья́, оговóрка, прибавлéніе къ какóму нибýдь докумéнту. **Klauzula egzekucyjna**, исполни́тельная нáдпись судá, исполни́тельный листъ. **Klauzula ekspedycyjna**, исполни́тельная нáдпись.

Klauzura, -y, *ж.* заключéніе въ монастырѣ; || огрáда; || застёжка (*у книги*).

Klawa, -y, *ж.* пáлица, жезлъ, булавá, *см.* **Maczuga**.

Klawicembał, Klawicymbał, -u, *м. Муз.* клавицимбáлъ.

Klawikord, Klawikort, -u, *м. Муз.* клавикóрды.

Klawikordzista, -y, *м. см.* **Fortepjanista, Pjanista**.

Klawisz, -a, *м.* клáвишъ.

Klawjatura, -y, *ж. Муз.* клавіатýра.

Kłębek, -bka, *м.* клубóкъ, мотóкъ (*нúтокъ*).

Kłębić się, клубúться.

Kłębowaty, шаровúдный, сферúческій.

Kłębuszek, -szka, *м.* клубóчекъ, мотóчекъ.

Kleć, -ci, *ж.* хúжина, шалáшъ; || клѣть.

Klech, -a, **Klecha**, -y, *м.* деревéнскій учúтель; || *Ирон.* кутéйникъ, человѣкъ изъ духóвнаго звáнія; || церковный слу-

жи́тель; || * пачку́нъ, мазила; || * педа́нтъ.

Klechda, -y, *ж.* наро́дное преда́ніе, наро́дный разска́зъ, ска́зка.

Klechowski, принадлежа́щій дереве́нскому учи́телю.

Klecibaja, -ai, **Klecibajka**, -i, *ж.* пустоме́ля.

Klecić, кропа́ть, па́чкать, вахля́ть. **Niezłe kleci wiersze**, недурно кропа́етъ стихи́. **Sny klecić**, грези́ть, бреди́ть во снѣ.

Klęczalnik, -a, *м.* нало́й для моле́нія.

Klęczeć, стать, пасть на колѣни, стоя́ть на колѣняхъ.

Klęczenie, -a, *ср.* колѣнопреклоне́ніе. **Prosić o co na klęczkach**, проси́ть о чёмъ на колѣняхъ, стоя на колѣняхъ.

Kleić, клеи́ть, скле́ивать; || свя́зывать; || гото́вить. **Dwóch myśli sklei**ć **z sobą nie może**, онъ не мо́жетъ связа́ть двухъ мы́слей. **Kto wie, co nam fortuna klei**, кто зна́етъ, что́ гото́вить намъ судьба́. || **Klei**ć **się**, клеи́ться, скле́иваться, свя́зываться. **Jedno drugiego się nie klei**, одно́ съ други́мъ не вя́жется. **Wszystko mu się klei**, всё удаётся ему́, идётъ какъ по ма́слу.

Kleiciel, -a, *м.* накле́йщикъ.

Kleicielka, -i, *ж.* накле́йщица.

Kléj, -ju, *м.* **Kléj ziemny**, асфа́льтъ, го́рная и́ли жидо́вская смола́. **Kléj ognisty**, нефть, го́рное ма́сло. **Kléj złotniczy**, слизь (*въ растеніяхъ*). **Kléj rybi**, рыбій клей, карýкъ.

Klejek, **Kleik**, **Kliek**, **Kliik**, *род.* **Kleiku**, *м.* ка́шица, размазня́ ячме́нная и́ли овся́ная, овся́нка.

Klejki, кле́йкій ли́пкій.

Klejkość, -ści, *ж.* кле́йкость.

Klejkowatość, -ści, *ж.* слизь, сли́зистая жи́дкость.

Klejkowaty, сли́зистый.

Klejnocić się, употребля́ть како́й-либо гербъ въ печа́ти.

Klejnocik, -a, *м.* драгоцѣ́нная вещи́ца; || * ра́дость, сокро́вище.

Klejnot, -u, *м.* драгоцѣ́нность, драгоцѣ́нная вещь, драгоцѣ́нный ка́мень.

Klejnotny, *см.* **Herbowny**.

Klejony, клеёный.

Klejowatość, -ści, *ж.* кле́йстерное вещество́, клейкова́тость; || *Хим.* клейкови́на.

Klejowaty, кле́йкій, ли́пкій, ва́зкій; || клеёный.

Klęk, -u, *м.* коза́чка, ру́чка (*у плуга*).

Klękać, стоя́ть на колѣняхъ, преклоня́ть колѣна.

Klekot, -u, *м.* дурно́й, разби́тый инструме́нтъ; || болту́нъ, пустоме́ля; || шумъ, гамъ, содо́мъ, сумя́тица, клокотъ.

Klekotać, **Klektać**, стучáть, хлопать, бряца́ть, бренча́ть; || курлы́кать (*объ аистѣ и журавлѣ*); || кудахтать, хлохта́ть (*о ку́рицѣ*); || болта́ть, сплётничать. **Klekotać na fortepjanie**, бренча́ть на форте-пья́нѣ.

Klekotanie, -a, *ср.* бряца́нье, бренча́нье; || курлы́канье (*аиста и журавля*); || кудахтанье (*ку́рицы*); || болтовня́.

Klekotka, -i, *ж.* трещу́шка, трещётка; || болту́нья; || плоха́я музыка́нтша.

Klekotliwy, стуча́щій, бряца́ющій, бренча́щій; || кудахтающій и т. д. *см.* **Klekotać**.

Klektać, *см.* **Klekotać**.

Kleń, -nia, **Kleniec**, -ńca, *м.* укле́йка, кали́нка (*мелкая рыба*).

Klenina, -y, *ж.* *см.* **Kleniна**.

Klępa, -y, *ж.* нера́ха, замара́ха, замара́шка.

Klepać, бить мо́лотомъ, кова́ть; || трепа́ть (*по плечу́, по лицу́*), ласка́ть; || съ трудо́мъ сочиня́ть, корпѣть надъ сочине́ніемъ; || **Klepać biedę**, маячить, перебива́ться ко́е-какъ, мы́кать го́ре.

Klepacz, -a, *м.* пустоме́ля, сплётникъ.

Klepadło, -a, *ср.* колоту́шка, би́ло, сту́кальце (*у две́ри*); || глухо́й, разби́тый ко́локолъ.

Klepień, -pnia, *м.* сёмга, ло́сось (*рыба*).

Klepisko, -a, *ср.* токъ, гумно́ (*для молотьбы*).

Klepka, -i, *ж.* кле́пка, дубо́вая бочáрная дощéчка.

Klepsydra, -y, *ж.* водяны́е и песо́чные часы́, *см.* **Klapsydra**.

Kler, -u, *м.* духове́нство.

Klerycki, клерика́льный, духо́вный.

Klerycтwo, -a, *ср.* духо́вное сосло́вie, состоя́ніе.

Kleryczek, -ozka, *м.* молодо́й кле́рикъ; || церко́вникъ, причéтникъ.

Kleryk, -a, *м.* церко́вникъ, причéтникъ, кле́рикъ.

Klerykat, -u, *м.* духо́вное сосло́вie.

Kleścić, *см.* **Kleśnić**.

Klesk, -a, *м.* *Зоол.* дубоно́съ, щуръ (*птица*).

Klęska, -i, *ж.* бѣдствie, пораже́ніе, опустоше́ніе.

Klęsnąć, **Wklęsać**, осѣда́ть, опуска́ться, опада́ть.

Kleśnić, **Kleścić**, класть, холостя́ть, вало́шить; || * очи́стить, обобра́ть (*чей-либо карма́нъ, кошелёкъ*).

Kleśniec, -ńca, *м.* *Бот.* кле́щникъ, клещи́нецъ (*расте́ніе*).

Kleszcz, -a, *м.* *см.* **Leszcz**, клещъ, кле́щикъ (*наскомое*).

Kleszczak, -a, *м.* разиня́ка, клещо́вка (*птица*).

Kleszcze, -ów, *мн.* клещи́, щипцы́.

Kleszczeniec, -ńca, *м.* евну́хъ, ка́женикъ, скопе́цъ, кастра́тъ.

Kleszczojad, -a, *м.* клещеядецъ (*птица*).

Kleszczowina, -y, *ж.* клещевúна (*расте́ніе*).

Kleszczowinowy, клещевúновый, касто́ровый. **Olejek kleszczowinowy**, касто́ровое, клещевúновое ма́сло.

Kleszczyk, -a, *м. см.* **Kleszcz.**

Kleszczyki, -ów, *мн.* клёщики, щипчики.

Kleszek, -szka, *м.* бѣдный деревенскій учитель.

Kleta, Klita, -y, *ж.* (*Умен.* **Klitka**) комóрка, кóматка, гóренка; || шалáшъ, лачýга; || порá; || * болтýнъ, пустомéля.

Kletka, Klitka, *см.* **Kleta.**

Klęty, прóклятый, отлучённый отъ цéркви.

Klęzarz, -a, *м.* горнорабóчій отдѣляющій зéмлю отъ метáлла.

Klient, -a, *м.* клiéнтъ; || покровúтельствуемый; || просúтель.

Klientela, -i, *ж.* покровúтельство.

Klientka, -i, *ж.* покровúтельствуемая.

Kliić, *см.* **Kleić. Klilk**, *см.* **Klejek. Klijewaty**, *см.* **Klejowaty.**

Klika, -i, *ж.* шáйка, свóлочь, клúка.

Klima, -tu, *ср.* **Klimat**, -u, *м.* клúматъ.

Klimakteryczny, климатéрический, относúщійся къ послѣднему гóду кáждаго семилѣтія.

Klimakteryk, -a, *м.* климатéрическій годъ, послѣдній годъ кáждаго семилѣтія.

Klimat, -u, *м. см.* **Klima.**

Klin, -a, *м.* клúнъ (*мн.* клúнья). *Посл.* **Klin klinem wybić**, клúнъ клúномъ вышибáть. **Klin u suknі**, клúнъ у плáтья. **Klin u koszuli**, наплéчникъ, оплечникъ (*на рубáхѣ*). **Klin u pończochy**, стрѣлка чулóчная. **Klin ziemi**, косá земли, úзкая полосá *земли*.

Kliniasto, клинообрáзно, въ вúдѣ клúна.

Kliniastość, -ści, *ж.* клинообрáзность.

Kliniasty, Klinowaty, клúнчатый, клиновáтый, клиновúдный.

Klinić, *см.* **Zaklinić.**

Kliniczny, клúническій, *см.* **Klinika.**

Kliniec, -ńca, *м. Морс.* небольшóй деревúнный нáгель.

Klinik, -a, *м.* клúнокъ, клúночекъ.

Klinika, -i, *ж.* клúника (*больница, въ которой преподаётся врачебная наука*).

Klinowate, Klinowatość, Klinowaty, *см.* **Kliniasto, Kliniastość, Kliniasty.**

Klistera, -y, *ж.* промывáтельное, клистúръ.

Klisterować, стáвить клистúръ.

Klita, Klitka, *см.* **Kleta.**

Klizać, ѣсть безъ апетúта, безъ вкýсу.

Kloaka, -i, *ж.* помóйная úма, стокъ нечистóтъ, *см.* **Ściek.**

Kłębucznik, -a, *м. Бот.* бѣлокопúтникъ, чýмный подбѣлъ (*растéніе*).

Kłębuk, -a, *м.* клубýкъ (*монáшескій*).

Kloc, -a, *м.* (*Умен.* **Klocek**), пень, чурбáнъ, обрýбокъ, отрýбокъ, колóда; || стволъ (*у дéрева*); || * чурбáнъ, глупéцъ, болвáнъ.

Kłeć, ci, *ж.* солóма (*отъ рáзнаю хлѣба*), свúзка солóмы, *см.* **Równianka.**

Kłéć, Kłuć, колóть, уколóть, заколóть. *Посл.* **Prawda w oczy kole**, прáвда глазá кóлетъ.

Klocek, -cka, *м.* колóдка; || конлю́шка, пѣвка (*для плетéнія кружева*), *см.* **Wałeczek.**

Kłócić, Kłucić, Skłucić, Zakłócić, болтáть, взбáлтывать, бить, взбúвать; || * возмущáть. **Kłócić napój**, взбáлтывать напúтокъ. **Kłócić śmietanę**, взбúвать слúвки. * **Zakłócić spokój**, возмущáть, нарушáть спокóйствіе. || **Kłócić się**, сóриться, бранúться, спóрить. *Посл.* **Kto się kocha, ten się kłóci**, мúлые бранятся тóлько тѣшатся.

Kłócie, Kłucie, -a, *ср.* колóтье, кóлика.

Klocowy, состоúщій изъ деревúннаго отрýбка, колóды.

Kłoda, -y, *ж.* пень, колóда; || корыто, колóда (*изъ котóрой поятъ лошадéй*), *см.* **Koryto**; || бóчка, тóнна; || оковы, колóдки (*у преступникóвъ на ногáхъ*); || úлей, (*выдолбленная колóда для пчёлъ*); || * тюрьмá, кутýзка; || катóкъ.

Kłódeczka, -i, *ж.* мáленькій висячій замóкъ, висячій замóчекъ.

Kłódka, -i, *ж.* висячій замóкъ. * **Gębę komu na kłódkę zamknąć**, зажáть, замáзать кому́ ротъ. **Kłódka Salomonowa**, секрéтный замóкъ; || барабáнъ, коробка (*у часóвъ*).

Kłódkarz, -a, *м.* слéсарь.

Kłodny, колóдническій, колóдничій, тюрéмный. **Stróż kłodny**, тюрéмный стóрожъ.

Kłodzina, -y, *ж.* пень съ корéньями, пенёкъ, колóда.

Kłokocina, -y, **Kłokoczka**, -ki, *ж. Бот.* лѣснáя свистáшка (*деревцó*). **Kłokocina wieska, kłokotka**, свистáшковое дéрево.

Kłokotka, *см.* **Kłokocina.**

Kłokotkowy, свистáшковый.

Kłomja, -mi, **Kłomla**, -li, *ж. Рыб.* замётный нéводъ, тралъ, мерёжа.

Kłon, -u, *м.* клёнъ (*дéрево*).

Kłonić, Skłonić, склонáть, наклонáть, преклонáть. || **Kłonić się**, склоняться, наклоняться, преклоняться, клáняться.

Kłonica, Kłonnica, -y, *ж.* подпóрка, шквóрень (*у повóзки*).

Klonina, -y, *ж.* клёнина (*срýбленный клёнъ*).

Klonowy, клёновый.

Kłopot, -u, *м.* забóты, хлóпоты, *мн.* затрудненіе. *Посл.* **Nie miała baba kłopotu, kupiła sobie prosię**, нé было печáли, чёрти накачáли.

Kłopotać, безпокóить, озабóчивать, тревóжить. || **Kłopotać się**, безпокóиться, озабóчиваться, тревóжиться, суетúться.

Kłopotarstwo, -a, *ср.* безпокóйство, сумятóха, возня́.

Kłopotliwie, хлопотлúво,

Kłopotliwy, Kłopotny, хлопотлúвый, безпокóйный, бýрный.

Kłopotnie, *см.* **Kłopotliwie, Kłopotno**, *см.* **Kłopotliwy.**

Kłos, -a, *м.* ко́лосъ.
Kłosarz, -a, *м.* подбира́тель коло́сьевъ.
Kłosek, -ska, *м*, колосо́къ, колосо́чекъ.
Kłosiany, колосяно́й.
Kłosić się, колоси́ться.
Kłosie, -a, *ср. Собир.* коло́сья (*подбира́емые по́слѣ жа́твы*).
Kłosieniczka, **Kłośniczka**, -i, *ж. Бот.* змѣевни́къ (*расте́ніе*).
Kłosiennica, -y, *ж. Бот.* лужа́йникъ, грязни́ца (*расте́ніе*).
Kłosisty, колоси́стый.
Kłosorodny, колося́щійся.
Kłosować, колосова́ть, обмола́чивать коло́сья. || **Kłosować się**, колоси́ться.
Kłosowato, въ ви́дѣ ко́лоса, наподо́біе ко́лоса.
Kłosowaty, колоси́стый, колосово́й.
Kłosówka, -i, *ж. Бот.* просяни́къ, буха́рникъ (*злакъ*).
Kłosowy, колосово́й.
Klosz, -a, *м.* стекля́ный колпа́къ.
Kłótka, *см.* **Kłódka**.
Kłótliwie, бранчи́во.
Kłótliwość, -ści, *ж.* бранчи́вость, сварли́вость.
Kłótliwy, бранчи́вый, сварли́вый.
Kłótnia, -ni, *ж.* споръ, ссо́ра, брань.
Kłótniarka, -i, **Kłótnica**, -y, *ж.* спо́рщица, сварли́вая же́нщина.
Kłótniarstwo, -a, *ср.* сварли́вость.
Kłótniarz, **Kłótnik**, -a, *м.* вздо́рливый, бранчи́вый, спо́рщикъ.
Kłóty, проко́лотый.
Kloza, -y, *ж.* тюре́мное заключе́ніе.
Klub, -u, *м.* клубъ.
Kluba, -y, *ж.* блокъ, подъёмная бокова́я маши́на, составно́й блокъ; || стрѣ́лка у вѣсо́въ; || межа́, грань, рубе́жъ, предѣ́лъ, мѣ́рка, поря́докъ, строй. **Wystąpić**, **wypaść z kluby**, вы́йдти изъ поря́дка, нару́шить поря́докъ. * **Wziąść kogo w kluby**, держа́ть кого́ въ поря́дкѣ, пристру́нить, держа́ть въ ежо́выхъ рукави́цахъ.
Klubista, -y, *м.* членъ клу́ба, клуби́стъ.
Klubny, бло́ковый, бло́чный.
Klubowy, клу́бный.
Kluć, **Kiwać**, клева́ть. || **Kluć się**, клева́ться; || вылупля́ться изъ я́йца (*о пти́цахъ*); || всходи́ть (*о тра́вахъ*); || прорѣ́зываться (*о зуба́хъ*); || * замышля́ть, умышля́ть, затѣва́ть. **Co się kluje**, что-то замышля́ется, затѣва́ется.
Kłuć, *см.* **Kłóć**.
Kluch, -a, *м.* **Klucha**, -y, *ж.* больша́я клёцка.
Kluchta, -y, *ж.* разсѣ́лина скалы́.
Kłucić, *см.* **Kłócić**.
Klucz, -a, *м.* ключъ. **Klucz główny**, приго́дникъ, о́бщій ключъ, отмы́чка. *Посл.* **Klucze do rąk, drabkę na szubienicę**, неклади́ пло́хо, не вводи́ во́ра въ грѣ́хъ; пло́хо лежи́тъ, брю́хо боли́тъ; пусти́ть козла́ въ огоро́дъ. || *Архит.* **Klucz w sklepieniu**, замо́къ, замо́чный ка́мень сво́да; || *Мех.* юсти́рные станки́ (**zatrzymanie w machinach parowych**), || *Анат.* ключи́ца. **Klucz od powozu**, ключъ для приви́нчиванія колпако́въ у колёсъ; || помѣ́стье, во́тчина (*изъ нѣсколькихъ дереве́нь*). || **Klucze**, *мн.* * сѣ́ти, ко́зни.
Kluczem, гу́семъ, гуськомъ, верени́цею, оди́нъ за други́мъ.
Kluczka, -i, *ж.* зубе́цъ, крючо́къ (*у дверно́й защёлки*), *см.* **Skobel**; || сѣть, сило́къ, лову́шка, западня́. * **Kluczki na kogo zakładać**, разста́вить кому́ сѣ́ти, западню́, стро́ить ко́зни; || *Анат.* ключи́ца.
Kluczkować, вывёртываться, увёртываться, выкру́чиваться.
Klucznica, -y, *ж.* клю́чница.
Klucznik, -a, **Kluczny**, -ego, *м.* клю́чникъ; || управля́ющій имѣ́ніемъ.
Kluczowy, принадлежа́щій къ ключу́, замо́чный. **Dziurka kluczowa**, замо́чная сква́жина. **Kość kluczowa**, ключи́ца.
Kluczyć, *см.* **Kluczkować**.
Kluczyk, -a, *м.* клю́чикъ; || *Бот.* **Kluczyki**, *мн.* бѣ́лая бу́квица (*расте́ніе*), *см.* **Pierwiosnek**.
Klnka, -i, *ж.* крюкъ.
Klukać, ворча́ть, бурли́ть.
Kłus, -a, *м*, рысь (*лошади́ная*). **Kłusem jechać**, ѣ́хать ры́сью.
Kłuś, -sia, *м. Умен.* **Kłusię**, -ięcia, *ср.* плохо́й рыса́къ.
Kłusać, *см.* **Kłusować**.
Kłusak, -a, *м.* рыса́къ, рыси́стая ло́шадь.
Kluseczek, -czka, *м. см.* **Klusek**.
Klusek, -ska, *м.* **Kluska**, -i, *ж.* **Kluseczek**, -czka, *м.* клёцка, каты́шъ, катыше́къ.
Kłusować, **Kłusać**, бѣжа́ть ры́сью.
Kluza, *см.* **Kloza**.
Kiwać, *см.* **Kluć**.
Kłykciasty, *Бот.* суста́вчатый, колѣ́нчатый.
Kłykciowy, относя́щійся къ суста́вамъ у па́льцевъ.
Kłykieć, -kcia, *м.* суста́въ, сочлене́ніе, *Бот.* колѣ́но; || * щелчо́къ по́ носу.
Kmentowy, виссо́нный, сдѣ́ланный изъ виссо́на (*изъ бога́той матéріи, у древнихъ*).
Kmieć, -cia, *м.* крестья́нинъ, поселяни́нъ, мужи́къ, хлѣбопа́шецъ.
Kmiectwo, -a, *ср.* хлѣбопа́шество, землепа́шество; || крестья́нская земля́.
Kmiecy, крестья́нскій, мужи́цкій; || се́льскій, дереве́нскій. **Po kmiecku**, **po kmiecemu**, помужи́цки, подереве́нски.
Kmin, -u, **Kminek**, -nku, *м. Бот.* тминъ. **Kmin polny**, полево́й тминъ (*расте́ніе*).
Kminkówka, -i, *ж.* тми́нная насто́йка.
Kminkowy, тми́нный.
Kmiotek, -tka, *м.* мужичо́къ, *см.* **Kmieć**.
Kmiotka, -i, *ж.* крестья́нка, поселя́нка, мужи́чка.
Kmiotkować, вести́ дереве́нскую жизнь, принадлежа́ть къ крестья́нскому сосло́вію.

Kmiotowic, -a, *м.* крестья́нскій сынъ.
Kmiotówka, -i, *ж.* жена́ крестья́нина, поселяни́на.
Kmocha, Kmochna, Kmotra, -y, *ж. Умен.* **Kmosia, Kmoszka**, кума́, ку́мушка.
Kmoś, -sia, *м.* (*Умен. см.* **Kmotr**), кумане́къ.
Kmosia, -si, **Kmoszka**, -i, *ж.* ку́мушка, *см.* **Kmocha.**
Kmoterski, *см.* **Kmotrowski.**
Kmoterstwo, *см.* **Kmotrowstwo.**
Kmotr, -a, *м.* кумъ (*мн.* кумовья́); || помо́щникъ фигля́ра, фо́кусника.
Kmotra, *см.* **Kmocha.**
Kmotrowstwo, -a, *ср.* кумовство́; || *Собир.* кумъ и кума́ вме́стѣ.
Kmotrowski, принадлежа́щій ку́му.
Kmyśli, Kmyślnie, (*см.* **Ku myśli**), по жела́нію, *см.* **Gmyśli, Pomyślnie.**
Kmyślny, жела́нный, угодный, *см.* **Gmyślny, Pomyślny.**
Knąbrny, *см.* **Krnąbrny.**
Knafliczka, -i, *ж. Бот.* багу́льникъ (*растéніе*).
Knap, -a, *м.* суко́нщикъ, суко́нникъ, || ткачъ.
Knapski, тка́цкій; || суконде́льный.
Knapstwo, -a, *ср.* суко́нная фа́брика; || суко́нный това́ръ, *см.* **Sukiennictwo.**
Knebel, Knybel, -bla, *м.* клинъ, закру́та, за́крутень; || кляпъ, кля́пикъ (*кото́рый кладу́тъ во́ротъ, чтобъ уня́ть крикъ*).
Kneblować, затыка́ть ротъ кля́помъ; || свя́зывать (*жи́лу*), сжима́ть.
Kneblowanie, -a, *ср.* затыка́ніе рта кля́помъ; || свя́зываніе, перевя́зываніе (*жи́лы*), сжима́ніе.
Knecht, -a, *м. Устар.* пѣхоти́нецъ, пѣхо́тный нѣме́цкій солда́тъ; || батра́къ, слуга́.
Kniat, -u, *м. см.* **Kniać.**
Kniać, -ci, *ж. Бот.* боло́тные ноготки́ (*растéніе*).
Knieja, -iei, *ж.* засѣка, лѣсна́я да́ча.
Kned, -u, *м.* (*Умен.* **Knedyszek**), *Бот. см.* **Kolanko.**
Knedowaty, *см.* **Kolankowaty.**
Knet, -a, *м.* (*Умен.* **Knetek**), свѣти́льня (*въ ла́мпѣ, въ свѣчѣ*) || *Артил.* фити́ль, па́льникъ; || *Хир.* ко́рпія.
Knotnica, -y, *ж. Бот.* коровья́къ, ца́рскій скі́петръ (*растéніе*).
Knotnik, -a, *м. Бот.* дубо́вый мо́хъ.
Knować, замышля́ть, злоумышля́ть.
Knowacz, -a, *м.* злоумы́шленникъ.
Knowanie, -a, *ср.* злоумышле́ніе, интри́га, ко́зни.
Knowie, -a, *ср.* соло́минка.
Knur, -a, *м. Зоол.* бо́ровъ, свинья́ саме́цъ, *см.* **Kierda.**
Knybel, *см.* **Knebel.**
Knysz, -a, *м.* родъ галу́шки.
Koadjutor, -a, *м.* коадью́торъ, помо́щникъ (*епископа*).
Koadjutorka, -i, *ж.* коадьютри́са, помо́щница игу́меньи.
Koadjutorski, коадью́торскій.
Koadjutorstwo, -a, *ср.* коадью́торство.
Kobalt, -u, *м.* кобальтъ (*мета́лл*).
Kobaltowy, кобальтовый.
Kobaltokrusz, *см.* **Koboltokrusz.**
Kobeźnik, -a, *м.* лютня́стъ, кобза́рь, игра́ющій на ко́бзѣ.
Kobiałka, -i, *ж.* кора́йка, кузово́къ
Kobiec, -bca, *м.* ко́бчикъ (*родъ ма́лаго со́кола*).
Kobiecarstwo, Kobieciarstwo, -a, *ср.* женолю́біе.
Kobieciarz, -a, *м.* женолюби́вый.
Kobiecina, -y, *ж.* бѣдная до́брая же́нщина.
Kobiecisko, -a, *ср.* бабёнка.
Kobiecy, же́нскій.
Kobiel, -i, *ж.* ко́робъ, ку́зовъ.
Kobielica, *см.* **Kobylica.**
Kobielić się, топы́риться (*о тка́няхъ, о матеріяхъ*).
Kobielistość, Kobielitość, -ści, *ж.* вы́пуклость.
Kobielisty, вы́пуклый; || отто́пыривающійся.
Kobielitość, *см.* **Kobielistość.**
Kobielne, -ego, *ср. Архит.* карни́зъ, не́рки́ная часть стѣны́; || антаблеме́нтъ.
Kobiercowy, ковро́вый
Kobierczyk, -a, *м.* ковёрчикъ.
Kobiernicki, Kobierniczy, ковро́вый.
Kobiernik, -a, *м.* ковро́вый ма́стеръ.
Kobierzec, -rca, *м.* ковёръ.
Kobieta, -y, *ж.* же́нщина.
Kobietka, -i, *ж.* молода́я, краси́вая же́нщина.
Kobion, *см.* **Kabljon.**
Kobłuk, -a, *м.* кло́букъ (*жона́тское покрыва́ло*), *см.* **Kabłuk.**
Kobolt, *см.* **Kobalt.**
Koboltokrusz, -u, *м.* кобальтъ се́рый (*мета́лл*).
Kobra, -y, *ж.* серпенти́нъ, змѣеви́къ (*ка́мень*), *см.* **Wężownik.**
Kobus, Kobuz, -a, *м.* ко́бецъ, чо́глокъ (*небольшо́й со́колъ*).
Kobuzi, относя́щійся къ ко́бцу, чо́глоку.
Kobuzieć, Skobuzieć, обрати́ться въ ко́бца. **Kiedy sowa skobuzieje, wyżéj lata niż jastrząb**, *см.* **Jastrzębieć**; || **хмуриться.
Kobyła, -y, *ж.* кобы́ла.
Kobylenie, -a, *ср.* опло́тъ, прегра́да, препо́на.
Kobyli, кобы́лій.
Kobylica, Kobylina, -y, *ж.* опло́тъ; || родъ рога́тки на доро́жкахъ и мо́стикахъ, сто́лбикъ съ верта́щимся кресто́мъ; || ко́злы, подпо́рки, подмо́стки.
Kobylina, -y, *ж.* кобыля́тина.
Kobyłka, -i, *ж.* кобы́лка; || *Энт.* кузне́чикъ, кобы́лка, *см.* **Szarańcza**; || петли́ца, петли́чный снуро́къ; || у́зелъ; || подста́вка, кобы́лка (*у скри́пки*).
Kobza, -y, *ж. Муз. Прост.* ко́бза.
Kobziarz, -a, *м. см. Прост.* кобза́рь.

Koc, -a, *м.* косма́тое, то́лстое сукно́ съ обо́ихъ сторо́нъ, покрыва́ло. || *Стар.* де́нежная пе́ня, штрафъ; || прото́ри, наде́ржки; || *см. Стар.* **Błam.**

Kocanki, Kocenki, -nek, *мн. Бот. см.* **Szarota.**

Kocankowaty, узлова́тый.

Kochać, люби́ть. || **Kochać się**, быть влюблённымъ, люби́ть другъ дру́га; || пита́ть страсть къ чему́. **Kochają się jak bracia**, они́ лю́бятъ другъ друга́ какъ бра́тья. **Kochać się w nauce**, люби́ть нау́ку. **Kochać się w poezji**, страстно люби́ть поэ́зію, пита́ть страсть къ поэ́зіи; || * води́ться. **Oliwki kochają się na miejscach piaszczystych**, оли́вковыя дере́вья во́дятся на песча́ныхъ ме́ста́хъ.

Kochaneczek, Kochaneczka, *см.* **Kochanek, Kochanka.**

Kochanek, -nka, *м.* люби́мецъ, фавори́тъ; || любо́вникъ, возлю́бленный, ми́лый; || люби́тель. *Уменьш.* **Kochaneczek**, люби́мчикъ; || любезный дружо́чекъ. **To kochanek matki**, э́то люби́мецъ ма́тери. **Kochanek muz**, люби́мецъ музъ. **Miłośny kochanek**, возлю́бленный, стра́стный любо́вникъ.

Kochanica, -y, *ж.* любо́вница.

Kochanie, -a, *ср.* любо́вь, любо́вная связь, страсть; || люби́мый предме́тъ. **Książki, obrazy, posągi, to jego kochanie**, кни́ги, карти́ны, ста́туи, вотъ его́ люби́мые предме́ты, его́ страсть.

Kochanka, -i, *ж.* любо́вница, возлю́бленная. *Уменьш.* **Kochaneczka, -i**, *ж.* ду́шечка, ду́шка, люби́мица.

Kochany, любе́зный; || люби́мый, *см.* **Kochać.**

Koci, кошачій. *Минер.* **Kocie złoto**, жо́лтая слю́да. **Kocie srebro**, бѣлая слю́да. **Kocie oko**, кошачій глазъ (*драгоцѣнный ка́мень*); || *Бот.* **Koci ogon**, котови́къ, ша́нта, степна́я ма́та. **Koci pysk**, пику́льникъ, жабре́й, жа́брикъ (*расте́нія*).

Kocianki, -nek, *мн. Бот.* серёжка.

Kocić się, Okocić się, окоти́ться.

Kocię, -ęcia, Kociątko, -a, *ср.* котёнокъ, котёночекъ.

Kociec, *см.* **Kojec.**

Kocięcy, кошачій, ко́шечій.

Kocieł, *род.* **Kotła**, *м.* котёлъ.

Kociełek, -łka, *м.* котело́къ.

Kocielnik, Kotlarz, -a, *м.* котёльникъ.

Kocina, -y, *ж.* худа́я ко́шка.

Kociska, -a, *ср.* худо́й котъ.

Kociuba, -y, *ж. Стек. з.* кочерга́, гребо́къ.

Kociur, -a, *м.* коти́ще.

Kocowe, -ego, *ср. Устар. Юрид.* де́ньги внесённыя апеллиру́ющимъ въ вы́сшій судъ.

Kocyk, -a, *м.* покрыва́льце.

Kocz, -a, *м.* коля́ска.

Koczarga, -i, *ж.* кочергá, *см.* **Pogrzebacz.**

Koczkodan, -a, *м. Зоол.* генóнъ (*обезья́на*); || ли́гва (*рыба*); || * ро́жа, образи́на, ха́ря.

Koczować, кочева́ть.

Koczować, Koczołować (*kogo*), совраща́ть, развраща́ть; || сма́нивать, перема́нивать, подстрека́ть.

Koczowanie, -a, *ср.* кочева́нье.

Koczowanie, Koczołowanie, -a, *ср.* совраще́ніе; || перема́нываніе, подстрека́ніе.

Koczowisko, -a, *ср.* кочевьё.

Koczur, *см.* **Kociur.**

Koczyk, -a, *м.* коля́сочка.

Kodeks, -u, *м.* уложе́ніе, суде́бникъ, сводъ зако́новъ. **Kodeks karny**, уложе́ніе о наказа́ніяхъ.

Kodłuch, -a, *м.* стволъ пера́.

Kodycyl, -u, *м.* при́пись къ духо́вному завѣща́нію.

Koflik, -a, Kofliczek, -czka, *м. см.* **Kuflik, Kufelek.**

Koftar, Koftyr, -a, *м.* шёлковая турёцкая матерія.

Kofyra, -y, *м. Охот.* за́яцъ.

Koguci, пѣту́ній, пѣтуши́ный.

Kogut, -a, *м.* пѣту́хъ.

Kogutek, -tka, *м.* пѣтушо́къ.

Koić, умира́ть, успока́ивать, утиша́ть, облегча́ть, утоля́ть, унима́ть. **Koić pragnienie**, утоля́ть жа́жду.

Kojarzyć, вязáть, свáзывать; || соединя́ть, совокупля́ть, сочета́ть. **Skojarzyć dwa domy, dwie rodziny**, породни́ть два до́ма, два семе́йства, посре́дствомъ бра́ка. **Skojarzyć małżeństwo**, сочета́ть бра́комъ. **Dobrze skojarzony związek**, супру́ги составля́ющіе прекра́сную па́ру. || **Kojarzyć się**, соединя́ться; сочета́ться.

Kojec, -jca, *м.* кура́тникъ.

Kokcynela, -i, *ж.* червецъ (*наскомое*); || кошениль (*краска*).

Kokiet, -a, *м.* волоки́та, любе́зникъ.

Kokieta, -y, *ж.* кокéтка, *см.* **Zalotnica.**

Kokieterja, -ji, *ж.* кокéтство, кокéтничанье.

Kokietka, *см.* **Kokieta.**

Kokietować, кокéтничать.

Kokietowanie, -a, *ср.* кокéтство, кокéтничанье.

Kokluez, -u, *м. Мед.* коклю́шъ.

Kokornak, -u, *м. Бот.* кирказо́нъ, ихнево́никъ (*расте́ніе*).

Kokos, -u, *м.* кокóсъ, кокóсовое дéрево.

Kokosowy, кокóсовый.

Kokosz, -y, *ж.* (*Уменьш.* **Kokoszka**, ку́рочка), ку́рица, насѣдка; || *Церк. Слав.* ко́кошъ.

Kokosznik, -a, *м.* кура́тникъ, охо́тникъ до куръ; || продавéцъ куръ.

Kokoszowy, Kokoszy, кури́ный. || *Ирон.* **Kokosza wojna**, воéнная прогýлка, войнá безъ сраженія. || **Kokoszowy kamień**, кáмень ходели́ть, находи́мый въ желýдкѣ или въ пéчени стáраго пѣтухá.

Kokoszyć się, ходи́ть гóголемъ, пѣтуши́ться, ва́жничать.

Kokotliwy, задóрный.

Kokowy, *см.* **Kokosowy.**

Koktan, -a, *м.* ди́кій квитъ, айвá, *см.* **Pigwa.**

Koktura, -y, *ж. см.* **Warzelnia.**

Koł, **Kół**, **-ołu**, *м.* колъ.

Kołacy, колю́чій.

Kołacja, -ji, *ж.* ужи́нъ.

Kołacja, **Kollacja**, -ji, *ж. Юрид.* патроната́, пра́во представля́ть вы́шей вла́сти ли́ца на получе́ніе духо́внаго ме́ста; || сличе́ніе, свѣ́рка съ по́длинникомъ.

Kołacjonować, слича́ть, свѣра́ть съ по́длинникомъ.

Kołacjonowanie, **Skołacjonowanie**, -a, *ср. см.* **Kołacja.**

Kołacz, -a, *м.* лепёшка изъ пшени́чной муки́; || колачъ, кала́чъ. **Dobry chléb, gdy kołacza nie masz**, нужда́ нау́читъ колачи́ ѣсть. **Bez prace nie będą kołace**, *Послов.* не посѣешь, не пожнёшь.

Kołanko, -a, *ср.* коле́нцо; || *Бот.* коле́но, сукъ, нарость.

Kołankowacieć, пуска́ть коле́нья, су́чья, нароста́ (*о растеніяхъ*).

Kołankowatość, -ści, *ж.* коле́нчатость.

Kołankowaty, *Бот.* коле́нчатый; || *Анат.* колѣновидный.

Kołano, -a, *ср.* коле́но.

Kołanowy, колѣнный. *Анат.* **Kość kolanowa**, колѣнная ча́шка.

Kołasa, -y, *ж.* повозка; || плохонькая каре́та.

Kołaska, -i, *ж.* коля́ска.

Kołat, -u, *м.* стукъ, стукотня́.

Kołatać, стуча́ть; || добива́ться (*въ дверь*); || колоти́ть; || па́хтать, сбива́ть (*масло*). **Kołatać (kogo)**, му́чить, надоѣда́ть. **W głowie mi kołacze**, голова́ у меня́ кру́жится. || **Kołatać się**, стуча́ться (*въ дверь*); || бѣ́дствовать, таска́ться изъ угла́ въ уголъ.

Kołatacz, -a, *м.* тотъ кто стучи́тся, добива́ющійся чего-ли́бо.

Kołatanie, -a, *ср.* стукъ, стукотня́, стуча́нье (*въ дверь*), *см.* **Kołatać.**

Kołatanina, -y, *ж.* мыта́рство; || колеба́нье.

Kołatek, -tka, *м. Зоол.* стѣнотóчецъ, точи́льщикъ-часовщи́къ (*жучёкъ*).

Kołateralny, побо́чный, боково́й. **Linja kołateralna**, бокова́я ли́нія родства́. **Stępel kołateralny**, гербо́вая по́шлина при получе́ніи насла́дства въ боково́й ли́ніи родства́.

Kołatka, -i, *ж.* колоту́шка.

Kołator, -a, *м.* патро́нъ, кти́торъ, по́льзующійся пра́вомъ представля́ть ли́ца на духо́вныя ме́ста, *см.* **Kolacja.**

Kołatorka, -i, патро́нка, по́льзующаяся пра́вомъ представля́ть ли́ца на духо́вныя ме́ста, *см.* **Kolacja.** || жена́ патро́на (*см.* **Kołator**).

Kołatorstwo, -a, *ср.* патронатъ, *см.* **Kolacja**; || *Собир.* патро́нъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Kołatura, -y, *ж. см.* **Kołatorstwo.**

Kołba, -y, *ж.* прикла́дъ (*ружёйный*); || **Kołba u siodła**, сѣдёльная ши́шка; || **Kołba na alembiku**, покры́шка, колпа́къ (*у куба*); || *Бот.* почато́къ, вѣ́нчикъ.

Kołbiasty, *Бот.* узлова́тый, колѣнчатый.

Kołca, -y, *ж.* кольцо́, коле́чко; || * узда́, узде́чка.

Kołcobrzuch, -a, *м.* мохна́тая гу́сеница.

Kołcoskrzel, -a, *м. Зоол.* колю́чій, игли́стый, покры́тый и́глами.

Kołcowany, *см.* **Kołczy.**

Kołcowój, -oja, *Бот.* тинъ (*растéніе*).

Kołcza, -y, *ж.* карусе́ль.

Kołczak, -a, *м. Бот.* ежо́вникъ, кольча́къ (*гриб*ъ).

Kołczan, -a, *м.* колча́нъ, калча́нъ, тулъ.

Kołczanik, -a, *м.* небольшо́й колча́нъ.

Kołczasty, колю́чій, игли́стый.

Kołczatka, -i, *ж. Зоол.* ехи́дна, трубконо́съ, ежа́къ (*птицезвѣ́рь*).

Kołczeć, коченѣть отъ сту́жи.

Kołczuga, -i, *ж.* кольчу́га.

Kołczużny, кольчу́жный.

Kołczy, **Kołcowaty**, состоя́щій изъ ко́лецъ, кольцево́й.

Kołczyk, -a, *м.* серьга́, серёжка, *см.* **Zausznica.** *Послов.* **Kołczyk w uchu, pustki w brzuchu**, на бро́хѣ щёлкъ, а въ бро́хѣ щёлкъ.

Kołczysty, колю́чій, игли́стый, щети́нистый.

Kołderka, -i, *ж. Умен.* одѣ́яльце.

Kołdra, -y, *ж.* одѣ́яло.

Kole, -a, *ср.* честоко́лъ, и́згородь.

Koleander, -dru, *м.* кишне́цъ, *см.* **Kolender.**

Kolebać, **Kolibać**, кача́ть, колыха́ть; || колеба́ть. || **Kolebać się**, кача́ться, колыха́ться; || колеба́ться.

Kolebczany, колыбе́льный; || коля́сочный.

Kolebeczka, -i, *ж.* колыбе́лька.

Kolebka, -i, *ж.* колыбе́ль.

Kolebkowy, колыбе́льный.

Kolec, -lca, *м. Бот.* колю́чка, шипъ, ость, игла́ (*у растéній*); || *Зоол.* жа́ло (*у щелкомы́хъ*), игла́, спи́ца (*у ежа́, дикобра́за*); || **Kolec u sprzączki**, шпенёкъ, шпи́лька; || желѣзное кольцо, за кото́рое привя́зывается ло́шадь.

Kołeczek, -czka, *м.* колóкъ, *см.* **Kołek.**

Kółeczko, -a, *ср.* коле́чко, колесцо́, кружóчекъ.

Kolęda, -y, *ж.* коля́да, новогóдній пода́рокъ, пода́рокъ на но́вый годъ. **Dawać kolędę**, дари́ть на но́вый годъ. **Chodzić po kolędzie**, колядова́ть, ходи́ть изъ до́ма въ домъ для поздравле́нія съ но́вымъ го́домъ. **Śpiewać kolędy**, пѣть рождественскія пѣсни. * **Nosić co po kolędzie, biegać z czém po kolędzie**, разглаша́ть, протруби́ть. **Nosić kogo po kolędzie, biegać z kim po kolędzie**, поноси́ть, безсла́вить, позо́рить, злосло́вить.

Kolędny, коля́дный, *см.* **Kolęda.**

Kolędować, колядовать.

Kolędra, -y, *ж. см.* **Kolender.**

Kolega, **Kollega**, -i, *м.* това́рищъ, сотова́рищъ, собра́тъ,; || сослужи́вецъ.

Kolegjacki, Kollegjacki, коллегіа́льный, || колле́жскій. **Assesor kollegjalny,** колле́жскій ассе́соръ. *См.* **Kolegjum.**

Kolegjalnie, коллегіа́льнымъ поря́дкомъ, въ о́бщемъ прису́тствіи.

Kolegjalny, коллегіа́льный, собо́рный. **Kapituła kolegjalna,** коллегіа́льная, собо́рная це́рковь, *см.* **Kolegjata.**

Kolegjata, Kollegjata, -y, *ж.* коллегіа́льная собо́рная це́рковь.

Kolegjum, Kollegjum, *Нѣскл. ср.* колле́гія, собо́ръ кардина́ловъ, священна́я колле́гія; || колле́гіумъ, гимна́зія; || **Kolegje, -ów,** *мн.* ку́рсы нау́къ.

Kolegować, Kollegować (z kim), быть чьимъ това́рищемъ.

Koleisty, колея́стый, съ вы́боинами. **Drogi poprzeczne bywają koleiste,** просёлочныя доро́ги быва́ютъ съ вы́боинами.

Kolej, -ei, *ж.* колея́, вы́боина, * превра́тность. **Wystąpić z kolei,** вы́биться изъ колеи́; || поря́докъ, о́чередь. **Kolej liter,** алфави́тный поря́докъ. **Z kolei tak wypadło,** такъ вы́шло по о́череди. **Taka jest kolej rzeczy ludzkich,** таково́ тече́ніе челове́ческихъ дѣлъ. **Iść koleją,** итти́ поряд́ку, верени́цею, одинъ за други́мъ. **Kielich szedł koleją,** бока́лъ обходи́лъ изъ рукъ въ руки́, по о́череди, въ круго́вую. **Przez różne przechodzić koleje,** проходи́ть че́резъ ра́зныя превра́тности. || **Kolej żelazna,** желѣ́зная доро́га.

Kolejna, -y, *ж.* круго́вая (*ча́рка*), тостъ за здоро́вье, здра́вица.

Kolejno, попоря́дку, по о́череди.

Kolejność, -ści, *ж.* после́довательность; || непреры́вный ря́дъ, непреры́вность.

Kolejny, очередно́й, чередово́й; || после́довательный, попереме́нный, непреры́вный. **Kolejny porządek dni i nocy,** после́довательный рядъ дней и ночей. **Kolejne odkrycia,** непреры́вныя откры́тія. **Kolejne picie,** круго́вая, чередова́я ча́рка, *см.* **Kolejna.**

Kołek, -łka, *м.* колъ, коло́къ; || зати́чка; || деревя́нный гвоздь (*для вѣшанья плятья*); || **Kołki od namiotu,** сто́лбики для пала́тки. **Kołek do przybijania darniny,** спи́ца для прибива́нія дёрна.

Kolekta, -y, *ж.* сборъ (*подате́й, жертвоприноше́ній и т. д.*).

Kolektor, -a, *м.* сбо́рщикъ, колле́кторъ.

Kolenda, Kolendować, *см.* **Kolęda, Kolędować.**

Kolender, -dru, *м.* **Kolendra, -y,** *ж. Бот.* кишне́цъ (*расте́ніе*).

Kolenie, -a, *ср. см.* **Kłócie, Kołowanie.**

Kolesnia, -ni, *ж.* колёсная мастерска́я.

Kolesniczy, колёсный.

Kolesnik, -a, *м.* колёсникъ.

Kolet, -u, *м.* коле́тъ, ку́ртка.

Koleżanka, -i, *ж.* подру́га, това́рка.

Koleżeński, това́рищескій.

Koleżeństwo, -a, *ср.* това́рищество.

Koleżka, -i, *м.* това́рищъ, соучастникъ.

Kolibać, *см.* **Kolébać.**

Koliber, -bra, Kolibry, -bra, *м. Зоол.* колі́бри, медосо́съ (*пти́чка*).

Kolić, *см.* **Kołować.**

Koliczny, *Анат.* каса́ющійся ободо́чной кишки́. **Koliczna choroba,** ко́лика, рѣзь.

Koligacić się, Skoligacić się, соединя́ться, породни́ться.

Koligacja, -ji, *ж.* свойство́, родство́; || сотова́рищество, бра́тство.

Koligacki, ро́дственный, состоя́щій въ родствѣ́.

Koligat, -a, *м.* свойственникъ.

Kolika, *см.* **Kolka.**

Kolikowy, Kolkowy. *Анат.* каса́ющійся ободо́чной кишки́. **Lekarstwo kolkowe,** лека́рство про́тивъ ко́лики. **Kiszka kolkowa,** ободо́чная кишка́.

Kolimaga, -i, *ж.* колыма́га.

Kolisto, кругообра́зно, шарообра́зно.

Kolistość, -ści, *ж.* шарообра́зность, шарова́дность.

Kolisty, кругово́й, кругообра́зный, шарова́дный.

Kolka, Kolika, -i, *ж. Мед.* ко́лика, рѣзь; || ры́бья кость; || *Бот.* ость.

Kółkiem, въ кружо́къ, круго́мъ, вокру́гъ.

Kółko, *Умен.* **Kółeczko, -a,** *ср.* кружо́къ, кружо́чекъ, колесцо́, колёчко.

Kołkowaty, кругловатый, кругообра́зный, кругови́дный.

Kolkowy, *см.* **Kolikowy.**

Kółkowy, кру́глый, кругообра́зный.

Koll....., *см.* **Kol.....**

Kollis, *Ком.* това́рное ме́сто, помѣще́ніе.

Kollizja, -ji, *ж.* столкновеніе; || сты́чка, схва́тка.

Kolnąć, kolnąć, *см.* **Kłóć.**

Kołnierz, -a, *м.* воротни́къ; || во́ротъ. **Wziąść kogo za kołnierz,** схвати́ть кого́ за воротъ.

Kołnierzowy, принадлежа́щій къ воротнику́, воротнико́вый.

Kołnierzyk, -a, *м. Умен.* воротничёкъ.

Kolnik, -a, *м.* (**ogrodowy**), *Бот.* нѣме́цкая рѣпа, брю́ква. **Kolnik płonny,** рѣпчатый колоко́льчикъ (*расте́ніе*).

Koło, -a, *ср.* колесо́; || кругъ, кружо́къ; || собра́ніе, кружо́къ (*друзе́й, знако́мыхъ*); || среда́; || *Астрон.* сфе́ра, плане́тный кругъ. || **Koła machiny,** колёса маши́ны. **Koło gierdowe,** отгоро́дка на би́ржѣ. **Koła machiny,** колёса маши́ны. **Koło młyńskie,** наливно́е колесо́ (*у водяно́й ме́льницы*). *Послов.* **Każdy na swe koło wodę ciągnie,** ка́ждый тя́нетъ свою́ по́льзу; своя́ руба́шка къ тѣлу бли́же. **Koło loteryjne, losowe,** лотере́йное, тира́жное колесо́. **Koło fortuny,** колесо́ форту́ны, превра́тность сча́стія. **Kołem bić, tłuć, łamać kogo,** колесова́ть. **Koło gończarskie,** гончарный кругъ. **Koło słoneczne, miesięczne,** кругъ

cо́лнца, луны́. Koło zwierzęce, зодіа́къ, **со́лнечный путь. Koło rycerskie, senatorskie,** собра́ніе ры́царей, сена́торовъ. **Koło przyjacielskie,** дру́жескій кружо́къ.

Koło, *Нар.* вокру́гъ, по́длѣ, во́лѣ, о́коло, близъ. **Ziemia obraca się koło słońca,** земля́ обраща́ется вокру́гъ со́лнца. **Mieszka koło pałacu,** онъ живётъ по́длѣ дворца́, близъ дворца́. **Koło południa,** о́коло двѣна́дцати часо́въ дня. **Koło wieczora,** по́дъ вечеръ. **Koło północy,** о́коло двѣна́дцати часо́въ но́чи. **Ma koło dziesięciu tysięcy rubli dochodu,** у него́ о́коло десяти́ ты́сячъ рубле́й дохо́да. **Źle koło niego,** ху́до съ нимъ, пло́хо ему́.

Kołeczne, -ego, *ср.* де́ньги на во́дку, дава́емыя горнораба́чимъ.

Kołedziej, -ja, *м.* колёсникъ.

Kołodziejka, -i, *ж.* жена́ колёсника.

Kołodziejski, колёсный, колесово́й.

Kołodziejstwo, -a, *ср.* колёсное мастерство́.

Kolefenja, -ji, *ж.* каннеоль.

Kolekacja, Kollekacja, -ji, *ж. Юрид.* роспи́сáніе кредито́ровъ для запла́ты долго́въ.

Kolekwintyda, -y, *ж. Бот.* колоквинтъ, го́рькая ты́ква.

Kolemaź, -zi, *ж.* каре́тная мазь, *см.* **Smarowidło, Maź.**

Kolenista, -y, *ж.* колони́стъ, поселе́нецъ.

Kolenizacja, -ji, *ж.* населе́ніе, колониза́ція.

Kolenjalny, колоніа́льный.

Kolenja, -ji, *ж.* колóнія, поселе́ніе.

Kolenjalny, колоніа́льный.

Kolor, -u, *м.* цвѣтъ; || кра́ска; || масть; || * хара́ктеръ, направле́ніе, оригина́льность; || **Kolory, -ów,** *мн.* хоро́шій цвѣтъ лица́; || **Kolor (w kartach),** масть. **Wystawić co w najżywszych kolorach,** представи́ть что́ въ са́мыхъ живы́хъ, я́ркихъ кра́скахъ. **Charakter gazety,** хара́ктеръ, направле́ніе газе́ты. **Dać kolor czemu,** придáть оригина́льность чему́, придáть осóбый видъ, цвѣтъ.

Kolorować, кра́сить, окра́шивать, раскра́шивать.

Kolorowanie, -a, *ср.* окра́ска, окра́шиванie. **Kolorowanie tynku,** окра́ска штукату́рки.

Kolorowo, въ кра́скахъ, цвѣти́сто.

Kolorowy, цвѣтно́й.

Kolorysta, -y, *м.* раскра́шиватель, *колори́стъ.*

Koloryt, -u, *м.* колори́тъ, раскра́ска. **Świeżość, moc kolorytu,** жи́вость, я́ркость колори́та.

Koloryzater, -a, *м. см.* **Kolorysta.**

Koloryzować, кра́сить, окра́шивать, раскра́шивать.

Kolos, -u, *м.* колóсъ.

Kolosalnie, колоса́льно, грома́дно.

Kolosalny, колоса́льный, грома́дный.

Kolosseum, Kollizeum, колизе́й (*амфитеа́тръ*).

Kołować, кружи́ться, враща́ться, колеса́ть; || вертѣться.

Kołowacieć, Skołowacieć, расти́ въ стволъ, *см.* **Głąbieć;** || цѣпенѣть, коченѣть.

Kołowanie, -a, *ср.* крюкъ, объѣздъ; || изворо́ты, увёртки.

Kołowatość, -ści, *ж. Мед.* столбня́къ. **Kołowatość umysłu,** стѣсне́ніе, ограни́ченность ума́.

Kołowaty, деревяни́стый, одеревене́лый; || * упря́мый, крутóй, глу́пый; || окоченѣлый, оцѣпенѣлый; || *Бот.* расту́щій въ сѣмя, а не въ ко́рень; || кру́глый, кругообра́зный, кругови́дный.

Kołowódz, -a, *м.* распоряди́тель та́нцевъ.

Kołowrót, -a, *м. Мех.* валъ, ось; || **Kołowrót kuchenny,** вёртелъ. || **Kołowrót szalny,** коромы́сло (*въ вѣсáхъ*). **Kołowrót do przędzenia,** колесó у пря́лки. || *Горн.* во́ротъ, ра́спель. **Kołowrót pionowy,** ко́нный во́ротъ; || переворо́тъ, перемѣна; || обраще́ніе (*планéты*); || * перемѣнчивость, коловра́тность; || *Бот.* молочáй, молочáйникъ (*расте́ніе*).

Kołowrotek, -tka, *м.* пря́лка, пря́слица; || **Kołowrotek (do nici)** шпу́лька, ката́шка.

Kołowrotnie, кругообра́зно, коловра́тно.

Kołowrotność, -ści, *ж.* круговóе движе́ніе; || * непостоя́нство, превра́тность. **Kołowrotność mowy,** оборо́тливость, ги́бкость языка́, бѣглость въ рѣчáхъ.

Kołowrotny, круговóй, кругообра́зный; || непостоя́нный, превра́тный, коловра́тный; || ги́бкій, бѣглый. **Ruch kołowrotny,** круговóе движе́ніе, коловращéніе, коловра́тное обращéніе.

Kołowy, *см.* **Kołowrotny;** || обнесённый частоко́ломъ.

Kołpaczek, -czka, *м.* колпачёкъ, дѣ́тская ша́почка.

Kołpacznik, -a, *м.* колпа́чникъ.

Kołpak, -a, *м.* колпа́къ, ша́пка.

Kolperz, -a, *м. см.* **Jaszcz.**

Kołtun, -a, *м. Мед.* колту́нъ (*болѣзнь*).

Kołtuniasty, Kołtunowaty, Kołtunowy, колтуновáтый.

Koluchne (w), Kolutełko (w), вокру́гъ, кру́гомъ.

Kolumna, -y, *ж. Архит.* и *Воен.* колóнна, столбъ, * столпъ, подпóра; || граф, столбе́цъ; || рядъ. **Książka ta drukowana w trzech kolumnach,** э́та кни́га напеча́тана въ три столбца́. **Kolumna liczb,** рядъ чи́селъ.

Kolumnada, -y, *ж.* колонна́да, рядъ колóнъ.

Kolwiek, *Нескл.* — нибу́дь, ли́бо (кто-нибу́дь, кто́-либо), *см.* **Aczkolwiek, Cokolwiek, Dokądkolwiek, Gdziekolwiek, Jakikolwiek, Każdykolwiek, Kędykolwiek, Kiedykolwiek, Ktokolwiek, Którykolwiek, Zkądkolwiek.** Частúца **Kolwiek,** присоединя́ет-

ся къ прилага́тельному и́ли къ мѣстоиме́нію, придава́я имъ значе́ніе неопредѣлённое. Иногда́ она́ употребля́ется отдѣльно. Kto mi kolwiek powie...., кто-ли́бо мнѣ ска́жетъ....

Kołysać, колыха́ть, кача́ть; || **Kołysać się**, колыха́ться, кача́ться.

Kołysacz, -a, *м.* кача́льщикъ.

Kołysanie, -a, *ср.* кача́ніе, колеба́ніе.

Kołyseczka, -i, *ж.* колыбе́лька.

Kołyska, -i, *ж.* колыбе́ль, лю́лька.

Koma, -y, *ж.* запята́я, *см.* **Przecinek.**

Komanderja, Komandorja, Komendorja, Komenderja, -ji, *ж.* **Komandorstwo**, -a, *ср.* командо́рство.

Komander, Komendor, Komtur, -a, *м.* командо́ръ.

Komandytowy, команди́тный. Wspólka, komandytowa, firmowa, командитство, това́рищество на вѣ́рѣ.

Komar, -a, *м. см.* **Komor.**

Kombinacja, -ji, *ж.* соедине́ніе; || соображе́ніе, расчётъ.

Kombinować, Skombinować, Pokombinować, сообража́ть, сообрази́ть, расчи́тывать, расчита́ть.

Komedja, -ji, *ж.* коме́дія.

Komedjancki, комедіа́нтскій.

Komedjanctwo, -a, *ср.* комедіа́нтство.

Komedjant, -a, *м.* комедіа́нтъ.

Komedjantka, -i, *ж.* комедіа́нтка.

Komedyjny, коми́ческій.

Komenda, -y, *ж.* приказа́ніе, повеле́ніе; || нача́льство, кома́нда, кома́ндованіе; || комме́нда, духо́вное мѣ́сто.

Komendant, -a, *м.* комендáнтъ.

Komendarz, Komendatarjusz, -a, *м.* по́льзующійся комме́ндою.

Komenderja, Komenderstwo, *см.* **Komenderja.**

Komenderować, нача́льствовать, кома́ндовать; || прика́зывать, повеле́вать; || командирова́ть, наряжа́ть.

Komentarjusz, Komentarz, -a, *м.* коментарій, толкова́ніе, изъясне́ніе.

Komentator, -a, *м.* коментáторъ, истолкова́тель.

Komentować, истолко́вывать, изъясня́ть.

Komeraż, -u, *м.* бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. **Komeraże**, -éw, сплётни, пересу́ды.

Komesz, *см.* **Komysz.**

Kometa, -y, *ж.* коме́та. **Grzywa komety**, лучи́ коме́ты. **Ogon komety**, хвостъ коме́ты.

Komeżka, -i, *ж. см.* **Komża.**

Komicznie, коми́чески, смѣшно́.

Komiczność, -ści, *ж.* коми́змъ.

Komiczny, коми́ческій, смѣшно́й.

Komięga, Komięga, Komaga, -i, *ж.* паро́мъ, перево́зный плотъ.

Komięgarski, паро́мный.

Komin, -a, *м.* труба́ (*печна́я*); || ками́нъ, *см.* **Kominek.**

Kominek, -nka, *м.* ками́нъ.

Kominiarczyk, -a, *м.* ма́льчикъ-трубочи́стъ.

Kominiarka, -i, *ж.* трубочи́стиха, жена́ трубочи́ста.

Kominiarski, трубочи́стный.

Kominiarstwo, -a, *ср.* чи́стка трубъ (*печны́хъ*).

Kominiarz, Kominnik, -a, *м.* трубочи́стъ.

Kominny, печно́й, находя́щійся въ печно́й трубѣ́.

Kominowe, -ego, *ср.* подымная, тепловáя по́дать.

Kominowy, ками́нный.

Komitet, -u, *м.* комите́тъ.

Komitywa, -y, *ж. Стар.* свя́та, корте́жъ; || *Прост.* согла́сіе, дру́жескія отноше́нія.

Komiz, Kumys, -u, *м.* кумы́съ.

Komma, *см.* **Koma.**

Kommandatarjusz, -a, *м. см.* **Komendarz.**

Kommendataryjny, *см.* **Komandytowy.**

Kommis, -u, *м.* поруче́ніе, коммиссія.

Kommisant, Kommisjonarz, -a, *м. Ком.* коммиссионе́ръ; || разсы́льщикъ.

Kommisarski, коммиссáрскій; || коммиссионе́рскій.

Kommisarz, -a, *м.* коммиссáръ, при́ставъ. **Kommisarz policji**, ча́стный при́ставъ. *Юрид.* **Kommisarz upadłości**, судья́ командиро́ванный по по́воду чьей-либо несостоя́тельности.

Kommisja, -ji, *ж.* комúссія.

Kommisjonarz, -a, *м. см.* **Kommisant.**

Kommisorjat, -u, *м.* коммиссаріа́тъ.

Kommisorjum, *ер. Нескл.* поруче́ніе, командиро́вка.

Kommisowe, -ego, *ср.* проце́нтъ за комúссію.

Kommisowy, коммиссионе́рскій. **Handel kommisowy**, торго́вля подъ чужо́ю фи́рмою.

Kommisyjny, о́тданный на комúссію.

Kommitent, -a, *м. Ком.* уполномо́ченный, повѣ́ренный.

Kommodatarjusz, -a, *м. Юрид.* тотъ кто занима́етъ безъ проце́нтовъ.

Komnata, -y, *ж.* (*Стар.* **kownata**), ко́мната.

Komnatny, (*Стар.* **Kownatny**), ко́мнатный.

Komoda, -y, *ж.* комо́дъ.

Komonica, -y, *ж. Бот.* до́нникъ (*расте́ніе*); || неплодная кобы́ла.

Komoniczny, Komoniczy, изъ ро́да до́нничныхъ расте́ній, *см.* **Komonica.**

Komonnik, Komunik, -a, *м. Стар.* всáдникъ, ко́нный ѣздо́къ.

Komora, -y, *ж.* свѣтёлка, камóрка. **Komorą siedzieć, mieszkać u kogo**, нанима́ть кварти́ру, жить у кого́; || чула́нъ для провíзіи. || **Komora celna**, тамóжня. **Komora składowa, wchodowa**, впускна́я тамóжня; || ка́мора (*пу́шечная, ми́нная, мю́зная*).

Komorczany, Komórczasty, принадлежа́щій къ камо́ркѣ, къ свѣтёлкѣ; || ка́морный.

Komóreczka, -i, *ж.* камо́рочка, свѣтёлка, комнатёнка.

Komórka, -i, *ж.* чула́нъ для прови́зіи; || ячея́ сото́вая (**w plastrze miodu**); || *Анат.* клѣ́тка, ячейка; || по́лость (*брюшна́я*); || *Бот.* клѣ́точка.

Komórkowaty, клѣ́тчатый.

Komorne, -ego, *ср.* наёмная пла́та, пла́та за наёмъ кварти́ры, постоя́лое, пла́та за посто́й. пожило́е.

Komornica, -y, Komorniczka, -i, *ж.* жили́ца, наёмщица, постоя́лица; || крестья́нка живу́щая въ наёмной избѣ́.

Komorniczy, кварти́рный, наёмный.

Komornik, -a, *м.* жиле́цъ, наёмщикъ, постоя́лецъ; || крестья́нинъ живу́щій въ наёмной избѣ́; || *Юрид.* суде́бный при́ставъ.

Komorny, кварти́рный.

Komorowe działo, *Арт.* ка́морное ору́діе.

Komorowy, Komarowy, кома́рій.

Komosić, Skomosić, раздража́ть, серди́ть. || **Komosić się**, серди́ться, ду́ться.

Komośliwy, раздражи́тельный, запа́льчивый, горя́чій, пы́лкій.

Kompan, -a, *м.* това́рищъ, сотова́рищъ; || спу́тникъ.

Kompanić się (z kim), принадлежа́ть къ компа́ніи, къ това́риществу.

Kompanista, -y, *м.* па́йщикъ, соуча́стникъ.

Kompanja, -ji, *ж.* о́бщество; || *Ком.* компа́нія, това́рищество.

Kompanka, -i, *ж.* подру́га.

Komparacja, -ji, *ж.* сравне́ніе, сличе́ніе.

Komparować, сра́внивать, слича́ть.

Komparycja, -ji, *ж.* *Юрид.* я́вка въ судъ.

Kompas, -u, *м.* компа́съ; || со́лнечные часы́.

Kompasować, слича́ть одно́ съ други́мъ.

Kompasowy, компа́сный.

Kompatura, -y, *ж.* обёртка (*кни́ги*).

Kompazel, -a, *м.* вы́пушка, кантъ.

Kompendjum, *Нескл.* сокраще́ніе, руково́дство, подру́чная кни́га.

Kompensacja, -ji, *ж.* зачётъ; || замѣ́на; || вознагражде́ніе.

Kompensator, -a, *м.* вознагражда́ющій за убы́тки; || *Часовщ.* компенса́торъ, уравни́тель.

Kompensować, вознагражда́ть, засчи́тывать, заче́сть, слага́ть, сложи́ть со счётовъ.

Kompetencja, -ji, *ж.* *Юрид.* пра́во суди́ть, разбира́ть; || подсу́дность; || компете́нція.

Kompetytor, -a, *м.* сопе́рникъ, соиска́тель.

Kompilacja, -ji, *ж.* компиля́ція, вы́боръ изъ чужи́хъ сочине́ній.

Kompilator, -a, *м.* компиля́торъ, вы́борщикъ изъ чужи́хъ сочине́ній.

Kompilować, компили́ровать, собира́ть.

Komplanacja, -ji, *ж.* мирова́я, полюбо́вная сдѣ́лка.

Kompleksja, -ji, *ж.* тѣлосложе́ніе, компле́ксія, сложе́ніе.

Komplemencista, -y, *м.* лю́бящій говори́ть компли́менты.

Komplement, -u, *м.* привѣ́тствіе, || компли́ментъ.

Komplementować, привѣ́тствовать; || дѣ́лать компли́менты.

Komplet, -u, *м.* компле́ктъ, по́лное число́; || соста́въ прису́тствія.

Kompleta, -y, *ж.* *Церк.* повече́ріе, па́вечерня.

Kompletnie, соверше́нно, вполнѣ́.

Kompletny, по́лный, соверше́нный, компле́ктный.

Kompletować, пополня́ть, дополня́ть; || *Воен.* комплектова́ть.

Kompletowanie, -a, *ср.* пополне́ніе, укомплектова́ніе.

Komplikacja, -ji, *ж.* усложне́ніе, запу́танность.

Komponista, -y, *м. см.* **Kompozytor.**

Komponować, составля́ть, сочиня́ть. || *Муз.* компони́ровать, сочиня́ть му́зыку.

Komponowanie, -a, *ср. см.* **Kompozycja.**

Komportacja, -ji, *ж.* представле́ніе, предъявле́ніе (*докуме́нтовъ въ судѣ́*); || *см.* **Powrót.**

Komportować, возвраща́ть въ о́бщую ма́ссу.

Kompozycja, -ji, *ж.* составле́ніе, соста́въ; || сочине́ніе, творе́ніе; || *Муз.* компози́ція; || *Метал.* компози́ція (*соста́въ, смѣсь мета́лловъ*); || *Юрид.* сдѣ́лка мирова́я.

Kompozyta, -y, *ж.* мирова́я *или* полюбо́вная сдѣ́лка; || де́ньги вноси́мыя вмѣсто́ десяти́ны.

Kompozytor, -a, *м.* *Муз.* компози́торъ, сочини́тель му́зыки.

Kompozytorka, -i, *ж.* компози́торша, сочини́тельница му́зыки.

Kompozytorski, компози́торскій.

Kompromis, -u, *м.* догово́ръ на мирову́ю, компроми́съ; || рѣше́ніе третейскаго суда́. **Zdać się na kompromis**, согласи́ться на третейскій судъ. **Przez kompromis**, третейскимъ судо́мъ.

Kompromisarski, третейскій, полюбо́вный.

Kompromisarz, -a, *м.* третейскій судья́, посре́дникъ.

Kompromitować, поста́вить въ непрія́тное, нело́вкое положе́ніе, компромети́ровать. || **Kompromitować się**, поступа́ть предосуди́тельно, поста́вить себя́ въ непрія́тное положе́ніе, компромети́ровать себя́.

Komput, -u, *м.* компо́тъ.

Komuna, -y, *ж.* о́бщина, міръ.

Komunalny, о́бщинный, мірско́й.

Komunikacja, -i, *ж.* сообще́ніе; || сношеніе. **Komunikacja lądowa**, путй сообще́нія.

Komunikacyjny, коммуникаціо́нный.

Komunikant, -a, *м.* причáстникъ.

Komunikantka, -i, *ж.* причáстница.

Komunikat, -u, *м. Юрид.* предложе́ніе, представле́ніе, докуме́нтъ, сообще́нный противной сторонѣ для разсмотрѣнія.

Komunikować, пріобща́ться Святы́хъ Та́инъ, причаща́ться; || **Komunikować (kogo)**, причащáть, пріобщáть; || **Zakomunikować**, сообщáть. || **Komunikować się**, сообща́ться, сноси́ться.

Komunikowanie, -a, *ср.* сообще́ніе, заявле́ніе. **Komunikowanie się władz**, сношеніе власте́й, управле́ній.

Komunista, -y, *м.* комуни́стъ.

Komunja, -ji, *ж.* причáстіе, причаще́ніе Св. Та́инъ.

Komysz, -u, *м.* куста́рникъ, ча́ща; || тростни́къ, камы́шъ.

Komża, -y, *ж.* стихáрь.

Komżostrojny, облаче́нный въ стихáрь.

Koń, -nia, *м.* конь, лóшадь. || *Зоол.* **Koń morski**, моржъ. **Koń rzeczny**, гиппопотáмъ, бегемóтъ, рѣчна́я лóшадь.

Konać, кончáть, окáнчивать, довершáть; || кончáться, испускáть духъ, умирáть, угасáть.

Konający, умира́ющій, угаса́ющій, кончáющійся. **Głos konający**, умира́ющій гóлосъ. **Spojrzenie konające**, угаса́ющій взоръ.

Konanie, -a, *ср.* кончи́на, издыха́ніе. **Być na skonaniu**, быть при послѣднемъ издыха́ніи.

Konar, -u, *м.* тóлстый сукъ, тóлстая вѣтвь, сучóкъ.

Konarzysty, вѣтви́стый, суковáтый.

Koncepcik, -a, *см.* **Koncept.**

Koncepcista, -y, *м.* остря́къ, забáвникъ.

Koncept, -u, *м.* остроу́мная мысль, остроу́мное изрече́ніе; || изобрѣта́тельность, нахóдчивость; || начерта́ніе, черновáя бумáга, черновóй прое́ктъ.

Konceptować, остри́ть.

Koncercista, -y, *м.* концертúстъ.

Koncert, -u, *м.* концéртъ.

Koncertowy, концéртный.

Konserz, Koncyrz, -a, *м.* кончáръ, родъ турéцкаго копья.

Koncessja, -ji, *ж.* концéссія, устýпка, передáча, довволе́ніе; || пожáлованіе.

Koncha, -y, *ж.* рáковина.

Koncholda, -y, *ж. Мат.* конхóйда (*кривáя лúнія*).

Konchowy, рáковинный, раковúдный.

Kończówka, -i, *ж.* окончáніе; || рúема.

Końcowy, окончáтельный, конéчный.

Koncyljum, *ср. Нескл.* соборъ.

Koncypować, Wykoncypować, изобрѣтáть, изобрѣсть, придýмать; || выдýмывать, вымышлáть.

Kończaścieć, становúться óстрымъ.

Kończasto, остроконéчно.

Kończastość, Kończastość, -ści, *ж.* остроконéчность.

Kończasty, остроконéчный.

Kończenie, -a, *ср.* окончáніе.

Kończyć, Skończyć, кóнчить, окóнчить; || совершáть, совершúть.

Kończyna, -y, *ж.* край, конéцъ, кóнчикъ, оконéчность; || предѣлъ, рубéжъ. **Na kończynach państwa**, на рубéжáхъ государ́ства.

Kończysto, Kończystość Kończysty, *см.* **Kończasto, Kończastość, Kończasty.**

Kondak, -u, *м. Церк.* кондáкъ, *см.* **Hymn.**

Kondek, -dka, *м. Прост.* кусóкъ, глотóкъ.

Kondel, *см.* **Kundel.**

Kondemnata, -y, *ж.* неймна въ судъ; || штрафъ за неймку въ судъ; || заóчный приговóръ судá за неймку въ судъ.

Kedescensja, -ji, *ж.* съѣздъ, прибы́тіе судá на спóрную зéмлю.

Kondolencja, -ji, *ж.* сожалѣ́ніе, соболѣзнованіе.

Konduita, -y, *ж.* поведéніе. **Konduit-lista**, кондуúтный спúсокъ, вѣдомость о поведéніи. **Książka konduity**, кондуúтная книга.

Kondukt, -u, *м.* погребáльное шéствіе.

Konduktor, -a, *м.* кондýкторъ (*при дилижáнсѣ, при желѣзной дорóгѣ*); || *Физ.* проводникъ (*электрúчества*); || громовóй отвóдъ.

Kondycja, -ji, *ж.* услóвіе, кондúція; || свóйство; || состоáніе, звáніе; || мѣсто, слýжба. **Człowiek wysokiéj kondycji**, человѣкъ съ высóкимъ достóинствомъ. **Każdy powinien żyć wedle swojéj kondycji**, кáждый дóлженъ жить по своемý состоáнію. **Dostać kondycji**, получúть мѣсто, пойтú въ услужéніе.

Kondygnacja, -ji, *ж. Архит.* стропáло, || устýпы, площáдки на горáхъ; || *см.* **Piętro.**

Kondykt, -u, *м. Юрид.* соумышлéніе, тáйный сговóръ; || соглашéніе тáжущихся во врéдъ противной стороны.

Kondyktowy, соумышленный.

Kondyment, -u, *м.* припрáва (*кушанья*).

Kondys, *см.* **Kundys.**

Konesement, -u, *м. Ком.* коносаме́нтъ, накладна́я.

Konesser, Konessor, -a, *м. см.* **Znawca.**

Konew', -nwi, Konewka, -ki, *ж.* ведрó; || лéйка (*садóвая*); || кувши́нъ. * **W konew' trąbić**, много пить, дуть вóдку.

Konfederacja, -ji, *ж.* конфедерáція, *см.* **Związek.**

Konfederacki, конфедератскій.

Konfederacyjny, союзный.

Konfederak, -a, *м.* конфедератъ.

Konfederat, *см.* **Konfederak.**

Konfederatka, -i, *ж.* шáпка, котóрую носúли конфедераты; || конфедератка, сторóнница конфедератовъ.

Konfederować się, Skonfederować się, составля́ть, соста́вить сою́з, конфедера́цію.

Konfederowanie się, составле́ніе сою́за, конфедера́ціи.

Konfekcja, -ji, *ж.* заготовле́ніе, составле́ніе.

Konfekt, -u, *м.* конфе́тка.

Konferencja, -ji, *ж.* перегово́ры, конфере́нція, совѣща́ніе.

Konferować, вести́ перегово́ры, перегова́риваться, угова́риваться; || предлага́ть, предоставля́ть. **Konferowano mu posadę,** ему́ предложи́ли ме́сто.

Konfesaty, -sat, *ж. мн. Юрид.* допро́съ.

Konfesja, -ji, *ж.* исповѣда́ніе, и́споведь, *см.* **Wyznanie.**

Konfesjonał, -u, *м.* исповѣ́дная.

Konfesjonista, -y, *м.* единовѣ́рецъ.

Konfidencja, -ji, *ж.* дове́ренность, дру́жеское расположе́ніе.

Konfidencjonalnie, секре́тно, по секре́ту, подъ секре́томъ, конфиденціа́льно.

Konfidencjonalny, дове́рительный, секре́тный, конфиденціа́льный.

Konfident, -a, *м.* дове́ренное лицо́; || коротко́ знако́мый, бли́зкій челове́къ.

Konfidentka, -i, *ж.* дове́ренная осо́ба; || коротко́ знако́мая.

Konfirmacja, -ji, *ж.* конфирма́ція, утвержде́ніе. ||*Церк.* мѵропома́заніе (*у католи́ковъ*); конфирма́ція (*у лютера́нъ*).

Konfiskacja, -ji, Konfiskata, -y, *ж.* опи́сь, конфиска́ція.

Konfiskować, опи́сывать, конфискова́ть; || отобра́ть ча́стное иму́щество въ по́льзу ка́зны.

Konfiskowanie, Skonfiskowanie, -a, *ср.* опи́сь иму́щества, конфиска́ція,

Konfitura, -y, *ж.* варе́нье.

Konflagrata, -y, *ж.* посо́біе погоре́льцамъ, вспомога́тельная ка́сса для погоре́льцевъ.

Konflagraty, *мн.* погоре́лыя имѣ́нія.

Konfortatywa, -y, *ж. Мед.* крѣпи́тельное ле́карство.

Konfrater, -tra, *м.* собра́тъ, сотова́рищъ.

Konfraterja, -nji, *ж.* бра́тство, сотова́рищество.

Konfraterski, бра́тскій, сотова́рищескій.

Konfrontacja, -ji, *ж.* сли́ченіе, повѣ́рка, сопоста́вленіе; || *Юрид.* о́чная ста́вка.

Konfrontować, слича́ть, повѣ́рять; || ста́вить на о́чную ста́вку.

Konfrontowanie, -a, *ср.* слича́ніе; || поставле́ніе на о́чную ста́вку. **Konfrontowanie świadków,** сопоставле́ніе свидѣ́телей.

Konfundować, Skonfundować, пристыди́ть, пристыжа́ть, смуща́ть, смути́ть, ста́вить, поста́вить въ тупи́къ.

Konfutacja, -ji, *ж.* опроверже́ніе.

Konfuzja, -ji, *ж.* замѣша́тельство, смяте́ніе, смуще́ніе.

Kongregacja, -ji, *ж.* духо́вное о́бщество, конгрега́ція.

Kongregacista, -y, *м* членъ духо́внаго о́бщества.

Kongres, -u, *м.* конгре́съ.

Koniakówka, -i, *ж. Бот.* конья́ковка, ва́язель (*расте́ніе*).

Koniarz, -a, *м.* охо́тникъ до лошаде́й, лошади́ный охо́тникъ; || конова́дъ; || лошади́ный бары́шникъ.

Koniątko, -a, *ср.* лоша́дочка.

Konicz, -y, *ж.* **Koniczewie, -a,** *ср.* **Koniczyna, -y,** *ж,* трили́стникъ, да́тлина, кле́веръ, трефо́ль, ка́шка (*расте́ніе*). **Koniczyna polna,** жёлтый *или* чёрный кле́веръ.

Koniczek, -czka, *м.* конёкъ, лоша́дка.

Koniczewie, *см.* **Konicz.**

Koniczowy, да́тляный, кле́верный, *см.* **Konicz.**

Koniec, -ńca, *м.* коне́цъ. **Końcem,** для, съ цѣлью, въ ви́дахъ, съ тѣмъ, что́бы.

Koniecznić, Ukoniecznić, принужда́ть, принуди́ть, ста́вить, поста́вить въ необходи́мость.

Koniecznie, непремѣ́нно, необходи́мо, неизбѣ́жно, немину́емо. **Nie koniecznie,** не совсѣ́мъ-то. **On to musi wiedzieć najlepiéj. „Nie koniecznie,"** онъ всего́ лу́чше до́лженъ знать э́то. „Не совсѣмъ-то," *см.* **Nieochybnie, Nieuchronnie, Nieodbicie, Nieodzownie.**

Konieczność, -ści, *ж.* необходи́мость, неизбѣ́жность. **Byłem w konieczności zrobienia tego,** я былъ въ необходи́мости сдѣ́лать это, мнѣ необходи́мо бы́ло сдѣ́лать э́то, я принужде́нъ былъ сдѣ́лать э́то.

Konieczny, коне́чный, оконча́тельный; || неизбѣ́жный, необходи́мый, *см.* **Nieuchronny, Nieodbity, Nieodzowny, Nieochybny.**

Konienka, -i, *ж. Бот.* новили́ка, повили́ца.

Konik, -a, *м.* конёкъ, лоша́дка; || *Энтом.* травяна́я кобы́лка, кузне́чикъ. **Konik polny,** стрекоза́; || *Зоол.* морско́й конёкъ (*рыба*).

Konina, -y, *ж.* кони́на.

Koniobieg, -u, *м.* гипподро́мъ, бѣгъ, риста́лище.

Koniogon, -a, *м. Бот.* хвощъ, ко́нскій хвостъ (*расте́ніе*).

Koniomanja, -ji, *ж.* страсть къ лошаде́мъ.

Konisko, -a, *ср.* кля́ча, лошаде́нка.

Konitrud, -u, *м. Бот.* конёвій трудъ.

Koniuch, -a, *м.* ко́нюхъ.

Koniuszczek, -czka, Koniuszek, -szka, *м. Умен.* ко́нчикъ.

Koniuszostwo, -a, *ср.* до́лжность коню́шаго, шталме́йстера; || коню́шій и его́ жена́ вмѣстѣ.

Koniuszowski, принадлежа́щій коню́шему.

Koniuszy, -ego, *м.* конюшій, шталмéйстеръ.

Koniuszyc, -a, *м.* сынъ конюшаго.

Koniuszyna, -y, *ж.* жена конюшаго.

Konjektować, догáдываться, предполагáть.

Konjektura, -y, *ж.* догáдка, предположéніе.

Konjekturalny, гадáтельный, предполагáемый, *см.* **Komniemany, Komyślny.**

Konjugacja, -ji, *ж. Грам.* спряжéніе (*глагóла*), *см.* **Forma, Czasowanie, Odmiana.**

Konjunkcja, -ji, *ж. Грам.* союзъ, *см.* **Spójnik.**

Konklawe, *ср. Нескл.* конклáвъ (*для избранія папы*).

Konkludować, заключáть, выводúть заключéніе; || присуждáть; || представлúть вкратцѣ свой желáнія въ подаваемой прóсьбѣ.

Konkluzja, -ji, *ж.* вúводъ, заключéніе, окончáніе; || *Юрид.* трéбовательные пýнкты; || мнѣніе, заключéніе (*прокурóра*), сýщность заключéнія.

Konkluzum, *ср. Нескл.* постановлéніе имперскаго сéйма.

Konkordancja, -ji, *ж.* согласіе, схóдство.

Konkordat, -u, *м.* конкордáтъ (*договóръ мéжду папóю и какúмъ нибýдь католúческимъ правúтельствомъ*).

Konkordować, соглашáть, сводúть.

Konkordowanie, -a, *ср.* соглашéніе.

Konkurencja, -ji, *ж.* совмéстничество, соперничество; || *Ком.* конкурéнція; || свáтанье, искáніе рукú (*невúсты*).

Konkurent, -a, *м.* соискáтель, соперникъ, конкурéнтъ; || свáтающійся.

Konkurować, быть соискáтелемъ, искáть мѣста, конкурúровать; || свáтаться (*къ невѣсть*).

Konkurowanie, -a, *ср. см.* **Ubieganie się, Staranie się (o co).**

Konkurs, -u, *м.* кóнкурсъ, соискáтельство. **Ogłosić konkurs na katedrę prawa**, назнáчить кóнкурсъ на занятіе кáеедры прáва; || конкýрсъ (*кредитóровъ*), конкýрсное управлéніе.

Konkursowy, конкýрсный, *см.* **Massa.**

Konkury, -ów, *мн.* свáтанье, ухáживаніе, волокúтство.

Konneser, -a, *м.* знатóкъ.

Konnica, -y, *ж.* кóнница, кавалéрія, *см.* **Jazda, Kawalerja.**

Konno, верхóмъ. **Jechać konno**, ѣхать верхóмъ.

Konny, кóнный.

Konny, -ego, *м.* всáдникъ, ѣздóкъ; || верховóй.

Konop' -pi, *ж.* употребúтельнѣе во мн. числѣ: **Konopie**, -i, конóпля, конопéль. **Pole zasiane konopiami**, конóпляникъ, конопéльное пóле; || **Straszydło w konopiach**, огородное пýгало, чýчело; || пенькá; || **Konopie wodne**, конопéльникъ. **Konop' włoska**, *см.* **Kleszczowina.**

Konopaczyć, конопáтить, законопáчивать.

Konopiany, *см.* **Konopny.**

Konopiasty, Konopiaty, имѣющій схóдство съ конóплей; || краснобýрый (*цвѣтъ*).

Konopiatka, -i, *ж.* родъ грýши.

Konopiaty, *см.* **Konopiasty.**

Konopka, -i, *ж. Зоол.* конóплянка (*пти́ца*); || *Бот.* перлóвникъ, индѣйское прóсо.

Konopnica, -y, *ж. Бот.* водянóй конопéль, кóнская грúва.

Konopniczek, -czka, *м. см.* **Konopka**; || конóпляная верёвка.

Konopny, Konopiany, конóпляный, конопéльный.

Konotatka, -i, *ж. см.* **Notatka, Konotować, Zakonotować**, *см.* **Notować, Zanotować.**

Konował, -a, *м.* коновáлъ, ветеринáръ.

Konowalić, быть коновáломъ, ветеринáромъ, занимáться коновáльствомъ, ветеринáріею.

Konowalski, коновáльскій, ветеринáрный.

Konowalstwo, -a, *ср.* коновáльство, ветеринáрія.

Konrad, *Бот. см.* **Brzestan.**

Konsekracja, -ji, *ж.* освящéніе, *см.* **Poświęcenie.**

Konsekrować, *см.* **Poświęcać, Błogosławić.**

Konsekwencja, -ji, *ж.* вúводъ, заключéніе, слѣдствіе, послѣдствіе. **Cóż za konsekwencja?** какóе же изъ этого заключéніе? что же изъ этого выхóдитъ? къ чему этo ведётъ? || послѣдовательность, связь, основáтельность, толкóвость. **Działać z konsekwencją**, дѣйствовать съ тóлкомъ, послѣдовательно, быть послѣдовательнымъ. **Działa bez konsekwencji**, онъ поступáетъ безтолкóво, неосновáтельно.

Konsekwentnie, послѣдовательно, свáзно, основáтельно, толкóво.

Konsekwentny, основáтельный, послѣдовательный, толкóвый.

Konsens, -u, *м.* соизволéніе, разрѣшéніе; || дозволúтельное свидѣтельство, *см.* **Zezwolenie, Pozwolenie**; || *Юрид.* **Konsens (dominus directus)**, согласіе собственника.

Konserwa, -y, *ж.* сухóе варéнье; || *Морс.* конвóирующее сýдно; || консéрвы (*очкú*).

Konserwacja, -ji, *ж.* хранéніе, сохранéніе, сбережéніе, *см.* **Zachowanie. Konserwacja dróg**, содержáніе, ремонтúрованіе дорóгъ. **Konserwacja budowli**, ремóнтъ строéній.

Konserwacyjny, охранúтельный, консервативный, *см.* **Konserwatorski, Zachowawczy.**

Konserwator, -a, *м.* хранúтель, блюстúтель; || консервáторъ.

Konserwatorjum, *Несклон.* консерваторія (*музыкальное учи́лище*); || храни́лище (*иску́сств и ремёсл*).

Konserwatorski, консерва́торскій.

Konserwatysta, -y, *м. см.* **Konserwator.**

Konserwować, **Zakonserwować**, сохраня́ть, храни́ть, сберега́ть, бере́чь, *см.* **Zachować.**

Koński, конскій, лошади́ный. **Handel koński**, барышничество. **Koński kupiec**, барышникъ, *см.* **Koniarz, Roztrucharz, Końskie gospodarstwo**, ко́нскій заво́дъ; || *Бот.* **Koński kopr**, болотистый укро́пъ. **Koński ogon**, *см.* **Koniogon.**

Konskrypcja, -ji, *ж.* рекру́тскій набо́ръ, конскри́пція.

Konskrypcjonista, -y, *м.* ре́крутъ, конскри́птъ; || подлежа́щій рекру́тскому набо́ру.

Konskrypcyjny, конскрипціо́нный.

Konsolacja, -ji, *ж.* утѣше́ніе, утѣха.

Konsolidacja, -ji, *ж. Ком.* отвержде́ніе (*фо́нда*); || *Юрид.* совпаде́ніе, соедине́ніе въ одномъ и томъ же лицѣ двухъ ка́чествъ: по́льзующагося и со́бственника; || *Мед.* заживле́ніе (*ра́ны*); || консолида́ція, утвержде́ніе, скрѣпле́ніе.

Konsolidowany, *Ком.* отверждённый (*фондъ*).

Konspiracja, -ji, *ж.* заговоръ, злоумышле́ніе. *см.* **Spisek, Sprzysiężenie.**

Konspirować, сговариваться, замышля́ть, составля́ть заговоръ.

Konstelacja, -ji, *ж. Астрон.* созвѣ́здіе.

Konstrukcja, -ji, *ж.* состáвъ, строе́ніе, постро́йка; || расположе́ніе; || *Грам.* поря́докъ словъ, конструкція.

Konstrukcyjny, строи́тельный, *см.* **Plan.**

Konstytucja, -ji, *ж.* тѣлосложе́ніе. **Człowiek mocnéj konstytucji**, человѣкъ крѣпкаго тѣлосложе́нія, *см.* **Budowa, Skład ciała**; || государственное устро́йство, конститу́ція, уложе́ніе.

Konstytucjonista, -y, *м.* сторо́нникъ конститу́ціи.

Konstytucyjnie, по конститу́ціи, согла́сно съ конститу́ціею.

Konstytucyjność, -ści, *ж.* конституціо́нное положе́ніе, состоя́ніе, конституціо́нный характеръ.

Konstytucyjny, конституціо́нный.

Konstytuować, составля́ть; || назнача́ть. **Konstytuować się**, учрежда́ть поря́докъ, установля́ть правительство.

Konsul, -a, *м.* ко́нсулъ.

Konsularny, ко́нсульскій.

Konsulat, -u, *м.* **Konsulstwo**, -a, *ср.* ко́нсульское зва́ніе; || ко́нсульство.

Konsulowa, -éj, *ж.* супру́га, жена́ ко́нсула.

Konsulowski, ко́нсульскій.

Konsultacja, -ji, *ж.* совѣща́ніе, консульта́ція.

Konsultor, -a, *м.* консульта́нтъ.

Konsumator, -a, *м.* потреби́тель.

Konsument, -a, *м.* потреби́тель.

Konsumować, съѣда́ть, потребля́ть, истребля́ть; || употребля́ть, тра́тить, расточа́ть.

Konsumpcja, -ji, *ж.* потребле́ніе. **Produkcja rośnie w stosunku konsumpcji**, произво́дство увели́чивается сообра́зно съ потребле́ніемъ; || *Мед.* сухо́тка.

Konsumpcyjny, потреби́тельный; || каса́ющійся нало́га на пите́йное и съѣ́стное.

Konsyderacja, -ji, *ж.* соображе́ніе; || уваже́ніе; || разсмотрѣ́ніе, *см.* **Baczenie, Wzgląd, Uważanie. Jestem dla niego z wielką konsyderacją**, я питаю къ нему́ большо́е уваже́ніе, я отношу́сь къ нему́ съ больши́мъ уваже́ніемъ.

Konsygnacja, -ji, *ж.* вѣ́домость, указа́тель; || *Ком.* назначе́ніе това́ровъ.

Konsyljarski, совѣ́тничій; || до́кторскій, *см.* **Konsyljarz.**

Konsyljarstwo, -a, *ср.* зва́ніе совѣ́тника; || *Собир.* совѣтникъ и его жена́ вмѣстѣ; || *Простон.* лѣкарь, до́кторъ и его жена́ вмѣстѣ.

Konsyljarz, -a, *м.* совѣ́тникъ; || *Прост.* ме́дикъ, до́кторъ, врачъ, *см.* **Radca.**

Konsyljarzowa, -éj, *ж.* жена́ совѣ́тника, совѣ́тница; || жена́ до́ктора, врача.

Konsyljarzówna, -y, *ж.* дочь совѣ́тника; || дочь до́ктора, врача́.

Konsystencja, -ji, *ж.* густота́; || плотность, твёрдость; || про́чность, постоя́нство; || посто́й (*войска*), разставле́ніе войскъ по кварти́рамъ. *Воен.* **Bycna konsystencji**, стоя́ть по кварти́рамъ, кантони́ровать.

Konsystorjalny, консисторіа́льный, духо́вный, относя́щійся къ духо́внымъ дѣла́мъ.

Konsystorski, консисто́рскій.

Konsystorz, консисто́рія.

Konszachty, Konszafty, -ów, *мн.* та́йное соглаше́ніе.

Konszachtować, имѣ́ть та́йныя сноше́нія, угова́риваться.

Kontekst, -u, *м.* содержа́ніе (*письма́, рѣчи и т. д.*), текстъ.

Kontekstacja, -ji, *ж. Юрид.* посвидѣ́тельствованіе (*разсы́льнаго въ концѣ́ вы́зова въ томъ, что тако́й вы́зовъ вручёнъ кому́ слѣ́дуетъ*).

Kontemplacja, -ji, *ж.* созерца́ніе, размышле́ніе, *см.* **Rozważanie.**

Kontent, дово́льный, дово́ленъ. **Kontent ze wszystkiego**, онъ всѣ́мъ дово́ленъ, *см.* **Rad, Zadowolony.**

Kontentować, **Ukontentować**, дѣ́лать дово́льнымъ, удовлетворя́ть, *см.* **Zadowalać.** || **Kontentować się**, дово́льствоваться, *см.* **Przestawać.**

Kontestacja, -ji, *ж.* споръ, пре́ніе.

Kontestować, спо́рить, опровергать.

Konto, *Несжл. ср.* счётъ. **Na swoje konto**, на свой счётъ.

Kontrabanda, -y, *ж.* контраба́нда, запрещённые това́ры.

Kontrabandzista, -y, *м.* контрабанди́стъ.

Kontrabas, -u, *м.* контра-ба́съ.

Kontradmirał, -a, *м.* контръ-адмира́лъ.

Kontradykcja, -ji, *ж.* противорѣ́чіе, *см.* **Sprzeczność.**

Kontradyktoryjny, *см.* **Porządek.**

Kontrahent, -a, *м.* поставщи́къ.

Kontrakcja, -ji, *ж.* сжима́ніе; || *Грам.* сокраще́ніе.

Kontrakt, -u, *м.* контра́ктъ, договоръ, усло́віе, взаимное обяза́тельство. **Kontrakt ślubny, małżeński**, сва́дебный контра́ктъ, предбра́чный договоръ;—**słowny**, слове́сный контра́ктъ; — **pisany**, усло́віе на бума́гѣ;— **na przeżycie**, контра́ктъ на слу́чай, если одна́ сторона́ умрётъ ра́нѣе другой;—**dzierżawny**, контра́ктъ найма́;—**kupna**, ку́пчая, ку́пчая кре́пость;—**zastawny**, закладна́я, закладна́я кре́пость; — **lokalowy**, контра́ктъ по найму́ кварти́ры;—**losowy**, контра́ктъ, зави́сящій отъ слу́чая;— **zabezpieczenia**, договоръ застрахова́нія; — **synalagmatyczny**, взаи́мно-обяза́тельный контра́ктъ. || **Kontrakty**, -ów, *мн.* контра́кты (*съѣздъ въ назна́ченное вре́мя и назна́ченное мѣсто для заключе́нія всѣ́каго ро́да усло́вій или контра́ктовъ*).

Kontraktnik, -a, *м. см.* **Kontraktujący.**

Kontraktować, договарива́ться, усло́вливаться.

Kontraktowanie, -a, *ср.* вступле́ніе въ договоръ, перегово́ры.

Kontraktowe, -ego, *ср.* де́ньги вноси́мыя за приготовле́ніе контра́кта.

Kontraktowy, контра́ктный.

Kontraktujący, договарива́ющійся.

Kontramarka, -i, *ж.* контрама́рка.

Kontramarsz, -u, *м. Воен.* контръ-ма́ршъ.

Kontrassygnacja, -ji, *ж.* скрѣпа.

Kontrassygnować, скрѣпля́ть.

Kontrast, -u, *м.* противополо́жность, ра́зность, контра́стъ, *см.* **Przeciwieństwo.**

Kontrastować, производи́ть контра́стъ, находи́ться въ противополо́жности; || **противopołagać**, *см.* **Odbijać, Przeciwstawić, Przeciwpołożyć.**

Kontrawencja, -ji, *ж.* наруше́ніе, упуще́ніе *см.* **Przekroczenie, Kontrawencja stemplowa**, наруше́ніе пра́вилъ объ употребле́ніи гербо́вой бума́ги.

Kontrefakcja, -ji, *ж.* перепеча́тка, контрафа́кція; || подде́лка (*моне́ты, маши́ны и проч.*).

Kontrola, -i, *ж.* двойна́я запи́ска для пове́рки; || контро́ль, пове́рка. || **Kontrola wojskowa**, спи́сокъ (*служа́щихъ*). **Kontrola spraw karności**, реёстръ дѣлъ дисциплина́рныхъ.

Kontroler, -a, *м.* контролёръ. **Kontroler w służbie ogólnej**, контроле́ръ для ра́зныхъ поруче́ній.

Kontrolować, Skontrolować, вноси́ть въ ро́спись; || пове́ря́ть, контроли́ровать. || * **Kontrolować kogo, postępki czyje**, поро́чить, хули́ть кого́, охужда́ть чьи посту́пки.

Kontrolowanie, -nia, *ср.* пове́рка, слич'е́ніе.

Kontrować (komu), противорѣ́чить, прекосло́вить (*кому́*).

Kontrowersja, -ji, *ж.* состяза́ніе, споръ, пре́ніе, словопре́ніе.

Kontrowersista, -y, *м.* толкова́тель спо́рныхъ пу́нктовъ вѣ́ры.

Kontrpróba, -y, *ж.* контръ-про́ба.

Kontrybucja, -ji, *ж. Воен.* контрибу́ція; || по́дать.

Kontrybuent, -a, *м.* плате́льщикъ (*подате́й*).

Kontryfał, -u, *м. Устар. Метал.* цинкъ, шпіа́утеръ.

Kontumacja, -ji, *ж. Юрид.* нея́вка въ судъ; || карантинъ.

Kontumacyjny, *Юрид.* относя́щійся къ нея́вкѣ въ судъ, винно́вный по нея́вкѣ къ суду́. **Wyrok kontumacyjny**, заочный приговоръ, приговоръ по нея́вкѣ къ суду́.

Kontusik, -a, *м.* же́нская епанёчка, манти́лья.

Kontusz, -a, *м.* конту́шъ (*по́льское національное пла́тье*).

Kontuz, -a, *м.* **Kontuza**, -y, *ж.* родъ колбасы́; || *Воен.* сосиска, пороховая кишка́; || *Фортиф.* сосисо́нъ.

Kontuzja, -ji, *ж.* ушиб'ъ, контузія.

Kontyngens, -u, *м.* уча́стокъ, до́ля, часть, континге́нтъ.

Kontyngensowy, континге́нтный.

Kontynuacja, -ji, *ж.* продолже́ніе, *см.* **Ciąg dalszy.**

Kontynuować, продолжа́ть, *см.* **Ciągnąć dalej, Prowadzić dalej.**

Konwalescencja, Rekonwalescencja, -ji, *ж.* выздоровле́ніе.

Konwalescent, Rekonwalescent, -a, *м.* выздора́вливающій.

Konwalja, -ji, *ж.* ла́ндышъ, *см.* **Liljka, Lanka, Padolna lilja.**

Konwencja, -ji, *ж.* договоръ, усло́віе, конве́нція, *см.* **Ugoda, Umowa. Konwencja kartelowa**, договоръ о размѣ́нѣ плѣ́нныхъ.

Konwencjonalnie, усло́вно, съ усло́віемъ.

Konwencjonalny, усло́вный, договорный.

Konwencjonista, -y, *м.* членъ наро́днаго конве́нта.

Konwencyjny, усло́вный, договорный.

Konwent, -u, *м.* конве́нтъ (*наро́дное собра́ніе*); || монасты́рь, монашеская оби́тель.

Konwentowy, монасты́рскій; || конвенціо́нный.

Konwersacja, -ji, *ж.* разгово́ръ, бесѣда. **Należeć do konwersacji**, принима́ть уча́стіе въ разгово́рѣ, въ бесѣдѣ.

Konwersja, -ji, *ж.* превращéніе, размѣнъ, переложéніе; || обращéніе. **Konwersja złotéj monety na srebrną**, размѣнъ золотóй монéты на серéбряную. **Konwersja rubli na franki**, переложéніе рублéй на фрáнки. || *См.* **Odwrót.**

Konwerska, -i, *ж.* послýшница (*въ монастырѣ*); || обращённая (*въ вѣру*).

Konwersować, разговáривать, бесѣдовать.

Konwikcja, -ji, *ж.* убѣждéніе, *см.* **Przekonanie.**

Konwikt, -u, *м.* коллéгія; || учéбное заведéніе, институ́тъ, пансіóнъ.

Konwisarczyk, -a, *м.* ученúкъ оловáничника *или* литéйщика.

Konwisarka, -i, *ж.* женá оловáничника *или* литéйщика.

Konwisarnia, -ni, *ж.* мастерскáя оловáничника; || литéйный завóдъ, литéйная.

Konwisarski, литéйный.

Konwisarstwo, -a, *ср.* литéйное ремéсло.

Konwój, -oju, *м.* конвóй, прикрытіе.

Konwojować, конвои́ровать, провожáть, сопровождáть.

Konwokacja, -ji, *ж.* созвáніе, созывáніе, призывъ, вызовъ.

Konwokacyjny, призывный. **Sejm konwokacyjny**, сеймъ по вызову (*котóрый созывáлся примúсомъ въ дрéвней Пóльшѣ, немéдленно пóсль смéрти короля*).

Konwulsja, -ji, *ж.* бóлѣе употребля́ется въ ч. мн. **Konwulsje**, -syj, сýдороги, конвýльсіи.

Konwulsyjnie, сýдорожно.

Konwulsyjność, -ści, *ж.* сýдорожное состоя́ніе.

Konwulsyjny, сýдорожный.

Kooperacja, -ji, *ж.* содѣйствіе, споспѣшествованіе, *см.* **Współdziałanie.**

Kopa, -y, *ж.* шестьдесáтъ штукъ. (*Сравн. русск.* копá (60-тъ снопóвъ хлѣба). **Kopa jabłek, jaj**, шестьдесятъ я́блокъ, я́ицъ. || **Kopa groszy (prazkich)**, шестьдесáтъ прáжскихъ грошéй (*въ дрéвней Пóльшѣ*), *см.* **Grzywna.** || *Юрид. Устар.* собрáніе шестúдесяти человѣкъ, *или* повáльный óбыскъ; || *Юрид. Устар.* дéнежный штрафъ опредѣлённый судóмъ. || Копнá сѣна, стогъ.

Kopać, копáть. **Dołki pod kim kopać**, копáть я́му кому́. **Kopnąć nogą**, удáрить ногóю. **Kopać nogami**, стучáть, удáрить ногáми. || **Kopać się**, копáться, окáпываться. **Kopnąć się dokąd**, влетѣть, вбѣжáть, ворвáться кудá.

Kopacz, -a, *м.* копáльщикъ, землекóпъ, лопáтникъ; || рудокóпъ, горосвѣщъ.

Kopaczka, -i, *ж.* копáлка, зáступъ, лопáта.

Kopal, -u, *м.* копáловая камéдь.

Kopalnia, -ni, *ж.* копь, рудни́къ, рудокóпня; || каменолóмня. **Kopalnia węgla ziemnego**, каменоугóльная копь. **Kopalnia srebra**, серéбряная рудá. **Kopalnia marmuru**, мрáморная лóмка. **Pracować w kopalniach**, рабóтать въ рудникáхъ.

Kopalniany, рудокóпный.

Kopalnictwo, *см.* **Górnictwo.**

Kopalny, ископáемый.

Kopanica, Kopanina, -y, *ж.* копáніе, рытьё; || вскóпанная, изрытая земля́.

Kopanie, -a, *ср.* вскáпываніе, рытьё.

Kopcenie, -a, *ср.* копчéніе.

Kopciany, закопчённый, копчёный.

Kopciarz, -a, *м.* коптúльщикъ; || поселя́вшійся на землѣ разчúщенной отъ лѣсныхъ пней.

Kopcić, Okopcić, коптúть, закоптúть.

Kopcieć, коптúться, коптѣть, чернѣть отъ ды́ма, дымúть.

Kopciuch, -a, *м.* нерáха, пачкýнъ, замарáшка.

Kopcowaty, Kopczysty, холмúстый.

Kopczarz, *см.* **Kopciarz.**

Kopczyzna, -y, *ж.* шестидесáтая часть урожáя въ награ́ду за обработку земли́.

Kopeć, -pcia, *м.* кóпоть, сáжа.

Koper, -pru, *м. Бот.* укрóпъ, копёръ.

Koperczak, -a, *м.* бóлѣе употребúтельно во мн. ч. **Koperczaki**, -ów, комплимéнты, любéзности; || ухáживанье, волокúтство. **Cały w koperczakach**, онъ весь разсыпáется въ комплимéнтахъ. **Koperczaki stroić**, ухáживать, волочúться, любéзничать.

Kopersztych, -u, *м.* грaвю́ра, эстáмпъ.

Koperta, -y, *ж.* конвéртъ, обёртка (*письмá*).

Kopertowy, конвéртный.

Kopertura, -y, *ж.* обёртка, переплётъ (*книги*), *см.* **Kompatura.**

Koperwas, -u, *м.* купорóсъ, *см.* **Siarczan.**

Koperwasowy, купорóсный.

Kopiarz, -a, *м.* копённый поселéнецъ получáющій вознагражденіе за работу хлѣбъ копнáми.

Kopiasty, слóженный въ кýчу. * **Talerz kopiasty**, перепóлненная тарéлка.

Kopić, Skopić, валúть, свáливать, класть въ кýчу, навáливать, склáдывать; || копúть, собирáть во мнóжествѣ. **Kopić zboże, siano**, свáливать въ копнý хлѣбъ, сѣно.

Kopica, -y, *ж.* небольша́я копнá.

Kopiec, -pca, *м.* гóрка, бугорóкъ, холмъ, || курга́нъ, могúльная нáсыпь.

Kopiejka, -i, *ж.* копéйка.

Kopieniak, -a, *м.* плащъ, епанчá.

Kopienniczy, копьенóсецъ, копéйникъ, копéйщикъ.

Kopienniczyć (o kogo, o co), заступáться (*за кого́, за что́*), защищáть (*кого́, что́*).

Kopijnik, -a, *м.* копьенóсецъ, копéйщикъ.

Kopijny, копьенóсный.

Kopista, -y, *м.* копúстъ; || копúсть, перепúсчикъ.

Kopja, -ji, *ж.* кóпія, вы́писка; || спúсокъ, снúмокъ, óтпускъ, прóтивень.

Kopja, **-ji**, *ж.* копьё, пи́ка **Kopje kruszyć**, ломáть кóпья, состязáться съ кѣмъ. **Kopjować**, **Skopjować**, **Przekopjować**, переписывать, списывать, копировáть, *см.* **Przepisywać**. **Kopjować obraz**, списывать кóпію съ картúны, копировáть картúну.

Kopnąć, *см.* **Kopać**.

Kopniczy, копáльный.

Kopnik, **-a**, *м.* копáльщикъ.

Kopny, копённый; || обúльный; || завáленный снѣгомъ (*о дорóгѣ*). **Kopne na drogach**, дорóги завáлены снѣгомъ.

Kopować, обращáться въ снопы́, въ солóму. **Zboże to więcéj kopuje, niż korcuje**, э́тотъ хлѣ́бъ даётъ бóльше солóмы, нéжели зернá.

Kopowe, **-ego**, *ср.* пúта съ шестúдесяти штукъ (*съ каждой копны, снопóв, и т. д.*).

Kopowiec, **-wca**, *м.* крѣпкій, стáрый мѣдъ.

Kopowy, содержáщій въ себѣ́ шестьдеся́тъ штукъ. || **Kopowy miód**, крѣпкій, стáрый мёдъ.

Kopr, *см.* **Koper**.

Koprowina, **-y**, *ж.* билóнъ, билóновая монéта, мѣдныя дéньги; || худы́я дéньги.

Koprownik, **-a**, *м. см.* **Zebrzyca**.

Koprowy, укрóпный.

Kopuła, **-y**, *ж.* кýполъ, главá (*церкви*).

Kopyciarz, **-a**, *м.* формовщúкъ, колóдочникъ (*у сапóжниковъ*).

Kopyciasty, однокопы́тный. **Zwierzęta kopyciaste**, однокопы́тныя живóтныя.

Kopyść, **-ści**, **Kopystka**, **-i**, *ж.* лопáточка; || шпáтель (*у живописцевъ*); || кóлпикъ, кóлпица (*птица*).

Kopyściowy, лопáточный; || шпáтельный, *см.* **Kopyść**.

Kopystka, *см.* **Kopyść**.

Kopytko, **-a**, *ср.* копы́тце.

Kopytkowe, **-ego**, *ср.* пóшлина со скотá; || за прóпускъ чéрезъ застáву, за проѣздъ по дорóгѣ, по мостáмъ.

Kopytnik, **-a**, *м. Бот.* копы́тень, копы́тникъ (*растéніе*); || *см.* **Kopyciarz**.

Kopytny, копы́тный. **Kopytny pies**, ищéйка (*соба́ка*).

Kopyto, **-a**, *ср.* копы́то; || ладъ, образéцъ. **Końskie kopyta**, лошади́ныя копы́та. || **Kopyto u szewca**, колóдка. **Z kopyta**, *Нар.* сей-чáсъ, вдругъ, съ одного́ рáза, во всю́ прыть, во вéсь опóръ. **To się nie da zrobić tak z kopyta**, э́того нельзя сдѣлать съ одного́ рáза. **Na jedno kopyto wszyscy**, всѣ на одúнъ образéцъ, всúкій молодóецъ на свóй образéцъ. **Wszystko robi na jedno kopyto**, онъ всѣ дѣлаетъ на одúнъ ладъ. *Послов.* **Szewcze, patrz kopyta**, знай сверчóкъ свой шестóкъ.

Kopytowaty, копы́тчатый.

Kora, **-y**, *ж.* корá, лы́ко, берёста.

Korab', **-bia**, *м.* **Korabi**, **-i**, *ж.* корáбль. **Korab' Noego**, Нóевъ ковчéгъ.

Korabiówka, **-i**, *ж.* ковчéжецъ (*родъ рáковины*).

Korabiowy, **Korabny**, корабéльный.

Korali, **-ów**, *м.* корáллъ. **Zbierający korale**, кораллолóвъ; || **Korale**, *мн.* корáлловое ожерéлье; || корáллы (*красная, мясистая кóжа на головѣ индѣйскаго пѣтуха*).

Koralić, дѣлать крáснымъ какъ корáллъ.

Koralin, **-u**, *м.* морскóй и́ли корáлловый мохъ.

Koralowy, корáлловый. **Koralowy mech**, *см.* **Koralin**. || *Бот.* **Koralowy korzeń**, áтрышникъ, кукýшкины слёзы (*растéніе*).

Koran, **-u**, *м.* корáнъ.

Korb, **Korbs**, **Korbas**, **Kurbas**, **-a**, *м.* ты́ква; || ты́квенная фля́жка, ты́квенникъ, *см.* **Bania**, **Dynia**.

Korba, **-y**, *ж.* рýчка, рукоя́тка; || *Горн.* кривощúпъ.

Korbacz, **-a**, *м.* плеть, карбáчъ.

Korbas, *см.* **Korb**.

Korbasowy, ты́ковный, ты́квенный.

Korblik, **-a**, *м. см.* **Kłobuszek**.

Korbowy, **Korbsowy**, *см.* **Korbasowy**.

Korbuzka, **-i**, *ж.* рýчка, рукоя́тка.

Korcić, мýчить, безпокóить, трево́жить, огорчáть. **Korciła go ta myśl**, его́ безпокóила э́та мысль. **Korci go coś**, его́ что́-то трево́житъ, огорчáетъ.

Korcowy, кóрцевый, *см.* **Korzec**.

Korczak, **-a**, *м.* деревя́нная чáша, ковшъ.

Korczować, *см.* **Karczować**.

Korczyk, **-a**, *м.* половúна корцá, *см.* **Korzec**.

Kord, **-a**, *м.* сáбля, палáшъ, шпáга.

Kordasz, **-a**, *м.* шумúло, бурлúло, буя́нъ.

Kordat, **-a**, *м.* пы́лкій человѣ́къ.

Kordegarda, **-y**, *ж.* карау́льня, гауптвáхта.

Kordek, **-dka**, *м. ум.* сáбелька, палáшикъ.

Kordelas, **-a**, *м.* кóртикъ; || охóтничій ножъ.

Kordelaśnik, **-a**, *м.* фабрикáнтъ охóтничьихъ ножéй.

Kordjaczny, страждущій желу́дочною бóлью, бiéніемъ сéрдца; || дéрзкій, задóрный.

Kordjak, **-a**, *м.* забiя́ка.

Kordjaka, **-i**, *ж. Мед.* желу́дочная боль, кардiáлгія.

Kordjał, **-u**, *м.* укрѣпля́ющее срéдство, крѣпи́тельное.

Kordjała, **-y**, *ж. см.* **Kordjak**.

Kordjalny, *Мед.* крѣпи́тельный; || сердéчный, задушéвный, радýшный. **Lekarstwo kordjalne**, крѣпи́тельное лекáрство. **Przyjęcie kordjalne**, радýшный пріёмъ, *см.* **Serdeczny**.

Kordon, **-u**, *м.* кордóнъ.

Korduan, **Kordwan**, **-a**, *м. см.* **Kordyban**.

Kordyban, **-u**, *м.* кордуáнъ, испáнская кóжа.

Kordybanik, -a, *м.* кордуа́нскій кожёвникъ.

Kordygarda, *см.* **Kordegarda.**

Koreczek, **-czka**, *м.* про́бочка, *см.* **Korek.**

Korek, **-rka**, *м. Бот.* про́бковое де́рево; || про́бка, затыч́ка; || каблу́къ (*у сапога́*); || **Korek górny albo ziemny**, асбе́стъ, го́рный лёнъ.

Korekcyjny, исправи́тельный; || смягчи́тельный; || корректу́рный.

Korekta, **-y**, *ж. см.* **Korektura.**

Korektor, **-a**, *м.* корре́кторъ, спра́вщикъ; || исправи́тель, *см.* **Poprawiacz.**

Korektura, **-y**, *ж.* корректу́ра, вы́правка, исправле́ніе; || исправле́нія въ ко́дексѣ зако́новъ. **Korektura pruska**, т. е. пру́сскіе зако́ны въ дре́вней По́льшѣ.

Korespondencja, **-ji**, *ж.* перепи́ска, корреспонде́нція, письмово́дство. **Być z kim w korespondencji**, вести́ съ кѣмъ перепи́ску. **Utrzymywać czyję korespondencją**, занима́ться у кого́ письмово́дствомъ.

Korespondencyjny, каса́ющійся корреспонде́нція, перепи́ски.

Korespondent, **-a**, *м.* корреспонде́нтъ.

Korespondentka, **-i**, *ж.* корреспонде́нтка.

Korespondować, перепи́сываться, сноси́ться, и́мѣть сноше́нія, вести́ перепи́ску, корреспонде́нцію.

Korjander, **-dru**, *м. см.* **Kolender.**

Korka, **-i**, *ж.* ко́рка, ко́рочка, *см.* **Kora.**

Korkociąg, **-a**, *м.* про́бочникъ, што́поръ.

Korkodąb, **-ębu**, *м. Бот.* про́бковое де́рево, *см.* **Korek.**

Korkowy, про́бковый, про́бочный.

Korman, **-u**, *м.* зипу́нъ, балахо́нъ, сѣрмя́га, *см.* **Siermięga.**

Korneciarka, **-i**, *ж.* вяза́льщица; || чепе́чница.

Kornecik, **-a**, *м.* же́нскій че́пчикъ, *см.* **Kornet.**

Kornecista, *см.* **Kornetysta.**

Kornes, **Karnes**, **-u**, *м.* карни́зъ.

Kornet, **-a**, *м. Воен.* корне́тъ (*въ кавале́ріи*).

Kornet, **-u**, *м.* чепе́цъ; || *Муз.* рожо́къ, труба́ съ кла́панами.

Kornetysta, **Kornecista**, **-y**, *м.* игра́ющій на рожкѣ.

Kornie, смире́нно, поко́рно, благоговѣ́йно.

Korny, смире́нный, поко́рный.

Koroboracja, **-ji**, *ж.* скрѣпле́ніе, укрѣпле́ніе.

Koroborować, укрѣпля́ть, скрѣпля́ть; || укрѣпля́ть актъ официа́льнымъ поря́дкомъ.

Korona, **-y**, *ж.* корона́, вѣне́цъ; || держа́ва, государство. **Przywdziać koronę**, надѣ́ть коро́ну. **Korona francuzka**, францу́зское государство. **Korona cierniowa**, терно́вый вѣне́цъ. **Korona męczeńska**, му́ченическій вѣне́цъ; || гуме́нце (*у свяще́нниковъ католи́ческихъ*); || *Бот.* вѣнчикъ (*у цвѣтка́*); || *Бот.* ца́рскій вѣне́цъ (*расте́ніе*); || *Бот.* кудря́вка-ря́бчикъ (*расте́ніе*). *Астрон.* вѣне́цъ (*созвѣ́здіе*), кольцо́ около со́лнца *или* луны́; || *Анат.* вѣне́цъ, ве́рхняя часть зубо́въ; || *Фортиф.* кро́нверкъ; || лю́стра, паникади́ло (*въ церкви́хъ*), *см.* **Pająk**; || кро́на (*моне́та*). || **Korona kolei żelaznej**, полотно́ желѣзной доро́ги.

Koronacja, **-ji**, *ж.* вѣнча́ніе, корона́ція.

Koronacyjny, относя́щійся къ корона́ціи.

Koronalny, *Анат.* вѣне́чный. **Spojenie koronalne**, вѣне́чная, лобо́вая кость.

Koronat, **-a**, *м.* корона́тный, вѣнча́нный на ца́рство, вѣнценосный, вѣнценосецъ (*монархъ*); || кро́на (*моне́та*), *см.* **Korona.**

Koronator, **-a**, *м.* корону́ющій, вѣнча́ющій на ца́рство.

Koroniarz, **-a**, *м.* уроже́нецъ коро́ны, т. е. дре́вняго по́льскаго королѐвства, состоя́вшаго изъ Ма́лой и Вели́кой По́льши.

Koroniasty, вѣнцеобра́зный, въ ви́дѣ коро́ны.

Koronka, **-i**, *ж.* чѣтки; || моли́тва Богоро́дицѣ; || кру́жево. **Z koronkami**, съ кружевны́ми убо́рами.

Koronkarka, **-i**, *ж.* кру́жевница.

Koronkarstwo, **-a**, *ср.* торго́вля кружева́ми; || кружевна́я рабо́та.

Koronkowy, кружевно́й.

Koronny, коро́нный, государственный, *см.* **Korona.** **Dobra koronne**, казённыя имѣ́нія. **Metryka koronna**, государственный архи́въ. **Złoto koronne**, зо́лото ни́зкой про́бы (*имѣющее шесть частей серебра́ и́ли мѣди*); || * отъя́вленный, записно́й, знамени́тый. **Koronny złodziej**, отъя́вленный воръ. **Koronny oszust**, архи́плутъ, знамени́тый обма́нщикъ.

Koronować, **Ukoronować**, вѣнча́ть, короновать, увѣнчивать. || **Koronować się**, вѣнча́ться, короноваться.

Koronowanie, **-a**, *ср.* вѣнча́ніе, короно́ваніе. || *Архит.* довершéніе, вѣнча́ніе (*зда́нія*).

Koronowany, вѣнча́нный, корона́нный.

Korowaj, **-ju**, *м.* корова́й, карава́й.

Korowaty, ко́рочный, сдѣланный изъ ко́рки.

Korowody, **-ów**, *мн.* мане́ры, пріёмы, обращéніе, церемо́нiи; || придирки, ужи́мки; || затрудне́ніе, препя́тствіе, помѣ́ха. **Robić**, **Stroić korowody**, дѣлать церемо́нии, употребля́ть ра́зные пріёмы. **Po wielu korowodach**, по́слѣ мно́гихъ церемо́ній, по́слѣ ра́зныхъ затрудне́ній.

Korozywa, **-y**, *ж.* ѣдкое сре́дство.

Korporacja, **-ji**, *ж.* сообщество, цехъ, ги́льдія.

Korporał, **-u**, *м. Церк.* антими́нсъ.

Korporalnik, **-a**, *м. Церк.* футля́ръ для антими́нса.

Korpus, -u, *м. Воен.* кóрпусъ, отря́дъ. **Korpus kadetów**, кадéтскій кóрпусъ.

Korpuśny, Korpusowy, кóрпусный.

Korr..., *см.* **Kor.....**

Korsak, -a, *м. Зоол.* корсáкъ (*родъ лисицы*).

Korsarski, корсáрскій.

Korsarstwo, -a, *ср.* мóрское разбóйничество.

Korsarz, -a, *м.* корсáръ, морскóй разбóйникъ, *см.* **Frejbiter, Rozbojnik morski.**

Korset, *см.* **Gorset.**

Kortezja, -ji, *ж.* излишняя учти́вость, галантерéйное обхождéніе.

Kortezjować, угóдничать (*комý*), ухáживать (*за кѣмъ*).

Kortyna, -y, *ж.* зáнавѣсъ (*въ теáтрѣ*). || *Фортиф., см.* **Ściana.**

Korumpować, *Прост.* подкупáть.

Korupcja, -ji, *ж.* пóдкупъ.

Korwet, -u, *м.* курбéтъ (*о лошадяхъ*). **Korwety wyprawiać, stroić**, дѣлать курбéты; || * поклóнъ. **Korwety stroić**, пóдличать, раболѣпствовать, низкопоклóнничать.

Korweta, -y, *ж.* корвéтъ (*воéнное сýдно*).

Korwetować, дѣлать курбéты (*о лóшади*), *см.* **Korwet.**

Koryciasty, имѣющій глубóкое русло́.

Korygować, держáть, прáвить корректýру, поправля́ть оши́бки; || исправля́ть; || настрóивать (*музык. инструмéнтъ*).

Korytarz, -a, *м.* коридóръ, перехóдъ.

Korytko, -a, *ср.* кормýшка (*въ птичьей клѣткѣ*). || *Артил.* деревя́нная трýбочка, въ котóрую провóдятъ кишкý для взры́ва подкóпа.

Korytnik, -a, *м.* коры́тникъ, дѣлающій коры́та.

Korytny, Korytowy, коры́тный.

Koryto, -a, *ср.* коры́то; || *Гидр.* жóлобъ (*для протóка воды и на водяныхъ мéльницахъ*); || колóда (*изъ котóрой поя́тъ лошадéй*); || русло́ (*рѣки́*). **Koryto téj rzeki jest głębokie**, русло́ э́той рѣки́ глубокó.

Korzec, -rca, *м.* кóрецъ (*равня́ется четырёмъ четверикáмъ и 7,028 гáрнцамъ*. || * **Korcami mierzyć pieniądze**, загребáть дéньги лопáтами. **W korcu maku takiego szukać**, трýдно найдти́ емý подóбнаго. **Chłopa w korzec nie mierzą**, нарýжность обмáнчива.

Korzecznik, Korczak, -a, *м.* водянáя мéльница съ чéрпáльнымъ нарýжнымъ колесóмъ.

Korzeń, -nia, *м.* кóрень. **Korzeń główkowaty**, клубневи́дный кóрень. **Wyrwać drzewo z korzeniem**, вы́рвать дерево съ корня́ми; || кóрень зýба; || *Бот.* **Korzeń fjałkowy**, фіáлковый кóрень. **Korzeń liljowy**, и́рисъ, касáтикъ, пѣтушóкъ (*растéніе*). **Czarny korzeń**, *см.* **Rżysko, Ściernisko. Surowy korzeń**, *см.* **Karczowisko.** || **Korzenie**, -ni, *мн.* корéнья, *см.* **Korzenie.**

Korzenić, приправля́ть пря́ностями. || **Korzenić się, Wkorzenić się, Zakorzeniać się, Wkorzenić się, Zakorzenić się**, корени́ться, пускáть кóрни, вкорени́ться.

Korzenie, -a, *ср. Собир.* корéнья; || пря́ные и бакалéйные товáры; || торгъ пря́ностями и бакалéею.

Korzenienie, -a, *ср.* вкоренéніе, укоренéніе. **Korzenienie się**, пускáніе корнéй.

Korzenioczepny, *Бот.* окореня́ющійся.

Korzeniowy, кореневóй, корневóй; || коренно́й, первоначáльный. *Бот.* **Liście korzeniowe**, коренны́е ли́стья.

Korzenistość, -ści, *ж.* корневáтость.

Korzenisty, корневáтый, корени́стый.

Korzenniczka, -i, *ж.* женá бакалéйнаго торговцá, бакалéйщика; || корóбка съ бакалéйными товáрами.

Korzennie, Korzenno, съ припрáвами, съ пря́ностями.

Korzennik, -a, *м.* бакалéйный торговéцъ, бакалéйщикъ, бакалéйный и москоти́льный торговéцъ.

Korzenno, *см.* **Korzennie.**

Korzenność, -ści, *ж.* пря́ность.

Korzenny, пря́ный, бакалéйный. **Sklep korzenny**, бакалéйная лáвка. **Kupiec korzenny**, *см.* **Korzennik. Wino korzenne**, пря́ный напи́токъ, глинтвéйнъ. **Potrawa korzenna**, кýшанье припрáвленное пря́ностями.

Korzonek, -nka, *м.* корешóкъ.

Korzyć, Ukarzać, Ukorzyć, унижáть, уничижáть, смиря́ть. **Ukorzyć czyję hardość**, смири́ть чью гóрдость, *см.* **Upokarzać.** || **Korzyć się, Ukarzać się**, уничижáться, смиря́ться. **Korzyć się przed Bogiem**, смиря́ться предъ Бóгомъ, *см.* **Upokarzać się.**

Korzyść, ści, *ж.* пóльза, вы́года, при́быль, коры́сть. **Na moję korzyść**, въ мою́ пóльзу. || **Łupowa korzyść**, добы́ча, *см.* **Łup, Plon, Zdobycz, Użytek, Pożytek, Zysk.**

Korzystać, Skorzystać (z czego), пóльзоваться, воспóльзоваться (*чѣмъ*), извлекáть пóльзу (*изъ чегó*). **Korzystać z błędów cudzych**, пóльзоваться чужи́ми оши́бками. **Cóżeś skorzystał z lekcji?** какýю же пóльзу извлёкъ ты изъ лéкціи? || **Korzystać od kogo w czém**, дѣлать въ чёмъ успѣхи. **Dużo skorzystał w łacinie od tego nauczyciela**, онъ сдѣлалъ большíе успѣхи въ лати́нскомъ языкѣ у э́того учи́теля.

Korzystacz, -a, *м.* пóльзующійся.

Korzystanie, -a, *ср.* пóльзованіе (*чѣмъ*).

Korzystnie, полéзно, съ пóльзою, успѣшно.

Korzystność, -ści, *ж.* полéзность, вы́годность.

Korzystny, полéзный, вы́годный.

Korzystolubny, корыстолюби́вый.

Korzysty, кори́стый.

Kos, -a, *м.* чёрный дроздъ, *см.* **Szpak;** || хитрéцъ. *Послов.* **Kiedy trafi kos na kosa, tedy jeden z nich umyka nosa**, рыбáкъ

рыбакá далекó въ плёсѣ ви́дить, *и́ли* рыбáкъ рыбакá ви́дитъ издалекá.

Koś, koś, (*слова́, употребля́емыя для подзыва́нія ло́шади*).

Kosa, -y, *ж. Агр.* косá. **Osadzać kosę,** насáживать косý на рукоя́тку. *Посл.* **Trafiła kosa na kamień,** нашлá косá на кáмень; || *Астрон.* Орióнъ (*созвѣздіе*); || **Kosa włosów,** коси́ца, коси́чка.

Kosaćcowy, косáтиковый. **Sok kosaćcowy,** косáтиковый сокъ, *см.* **Kosaciec.**

Kosaciec, -ćca, *м. Бот.* и́рисъ, косáтикъ, пѣтушóкъ. **Kosaciec niemiecki, błękitny,** болóтный косáтикъ (*растéніе*).

Kosarz, -a, *м.* косáрь, косéцъ, сѣнокóсецъ; || *Зоол.* серповúдный щетинозýбъ (*рыба*); || коси-сѣно, сѣнокóсъ (*паукъ*).

Kosarzeń, -a, *м. Зоол.* морскóй паýкъ.

Kosatki, -tek, *ж. мн. Бот. см.* **Pajęcznica.**

Kosaty, косáтый.

Kośba, -y, *ж.* косьбá, сѣнокошéніе, сѣнокóсъ, порá покóса.

Kość, -ści, *ж.* кость.

Kościan, *см.* **Koścień.**

Kościany, костянóй.

Kościć, Pokościć, покрывáть лáкомъ.

Kościsć, Kośnieć, Kostnieć, Skostnieć, костенѣть, окостенѣть.

Kościelnik, -a, *м.* церкóвный служúтель.

Kościelny, церкóвный. **Kościelne święto,** церкóвный прáздникъ. **Chorągiew kościelna,** церкóвная хорýгвь. **Sługa kościelny,** церкóвный стóрожъ, пéдель.

Kościelny, -ego, *м.* церкóвный стáроста; || рáзничій, ключáрь, *см.* **Zakrystjan.**

Koścień, -nia, Kościan, -a, *м.* трость изъ слонóвой кóсти.

Koścień, -nia, Kościeniec, -ńca, *м. Бот.* копіевúдный попýтникъ (*растéніе*).

Kościół, -oła, *м.* цéрковь, храмъ Бóжій. **Kościół katedralny,** соборная цéрковь, соборъ. *Посл.* **Nauczę ja go po kościele gwizdać,** научý я егó умý-рáзуму, я отучý егó дѣлать дéрзости. **Pokazać dudka na kościele,** сыгрáть съ кѣмъ шýтку, одурáчить когó. **Kościół odarłszy, dzwonicę pobiją,** т. е. брать у бѣднаго, давáть богáтому, носúть дровá въ лѣсъ, вливáть вóду въ мóре.

Kościołek, -łka, *м.* небольшáя цéрковь.

Kościołem, -u, *м. Мед.* костолóмъ, ломъ въ костя́хъ.

Kościołowy, *см.* **Kościelny.**

Kościoskład, -u, *м.* состáвъ костéй; || *Анат.* óставъ, костя́къ, скелéтъ.

Kościoskór, -a, *м. Мед.* надкóстная плевá, надкóстіе.

Kościotrup, -a, *м.* скелéтъ, óставъ.

Kościowaty, костлúвый, костеобрáзный.

Kościsko, -a, *ср. Увел.* костúща, *см.* кость.

Kościsty, костлúвый, костúстый.

Koseczka, -i, *ж.* мáленькая косá.

Kosiarz, -a, *м.* косéцъ, косáрь, сѣнокóсецъ.

Kosić, Skosić, косúть, скосúть.

Kosić, косúть, дѣлать косúмъ. **Kosić oko,** косúть глазами; косúться, быть косúмъ. || **Kosić się, Skosić się,** кривúться, искривля́ться, *см.* **Paczyć się, Krzywieć.**

Kosidło, -a, *ср.* косови́ще (*пáлка у косы́*).

Kosier, -a, *м.* кочергá, гребóкъ. *см.* **Koczarga.**

Kosisko, -a, *ср.* **Kosina, -y,** *ж. Агр.* худáя косá; || косови́ще, *см.* **Kosidło.**

Kosisto, *Агр,* въ ви́дѣ косы́.

Kosisty, *Агр.* вы́гнутый въ косý; || оправленный въ косý.

Koskać, болтáть, сплéтничать.

Koski, -ów, *мн.* мѣховáя шáночка употребля́емая духóвными.

Kośławić Skośławić, Wykośławić, кóсо, крúво стáвить, кривúть, искривúть, стáптывать, стоптáть (*обувь*), помáть (*шля́пу*). **Wykośławić trzewik,** стоптáть башмáкъ. **Kośławić nogi,** искривля́ть нóги.

Kośławieć, быть косолáпымъ.

Kośławiec, -wca, Kośławy, -ego, *м.* кривонóгій, косолáпый.

Kośławo, кóсо, крúво. **Kośławo sądzić,** судúть и вкось и вкривь.

Kośławy, кривóй, искрúвленный, косолáпый. **Kośławy człowiek,** косолáпый человѣкъ. **Stół kośławy,** кривóй, искрúвленный столъ.

Kośle, -ów, *мн.* конькú, *см.* **Łyżwy.**

Kosmacić, Ukosmacić, Pokosmacić, космáтить, вскосмáтить; || ворсúть (*сукно́*).

Kosmacieć, Skosmacieć, Okosmacieć, космáтѣть; || пушúться, мшúться.

Kosmacina, Kosmacizna, -y, *ж* космáтость; || ворса (*на сукнѣ*); || волосы на тѣлѣ. || *Бот.* **Kosmacizna korzenia,** мóчки, тóнкія нúточки на кóрнѣ, *см.* **Włochacizna, Włochatość;** || *Собир.* пушнóй товáръ, мѣхá.

Kosmacz, -a, *м.* космáчъ, космáтый человѣкъ, космáтый звѣрь; || *Зоол.* родъ сóма (*рыба*).

Kosmaczek, *см.* **Kosmyczek;** || *Бот. см.* **Jastrzębiec.**

Kosmatawy, космáтый, волосúстый; || мохнáтый; || махрóвый.

Kosmatka, -i, *ж.* остúстая пшенúца; || **Kosmatki, -tek,** *мн.* махрóвый крыжóвникъ.

Kosmato, космáто, мохнáто; || * **Kosmato witać kogo,** поздравля́ть новобрáчныхъ.

Kosmatość, -ści, *ж.* мохнáтость, космáтость.

Kosmaty, космáтый, мохнáтый, шершáвый, *см.* **Włochaty;** || *Бот.* мохнáтый, волосáтый, пушúстый, махрóвый, мочковáтый.

Kosmek, -smka, *м. см.* **Kosmyk.**

Kosmobrody, имѣющій космáтую бóроду.

Kosmogonja, -ji, *ж.* космого́нія, нау́ка о сотворе́ніи ми́ра.

Kosmogonicznie, съ космогони́ческой то́чки зрѣ́нія.

Kosmogoniczny, космогони́ческій.

Kosmogonista, -y, *м.* занима́ющійся космого́ніею.

Kosmograf, -a, *м.* космогра́фъ, міроописа́тель.

Kosmografja, -ji, *ж.* космогра́фія, міроописа́ніе.

Kosmograficznie, космографи́ческимъ спо́собомъ.

Kosmograficzny, космографи́ческій, *см.* **Światopisny, Miropisny, Światopisarski.**

Kosmologja, -ji, *ж.* космоло́гія, мірослове́.

Kosmologicznie, съ космологи́ческой то́чки зрѣ́нія.

Kosmologiczny, космологи́ческій, *см.* **Światoumniczy Miroumniczy.**

Kosmologista, -y, *м.* космоло́гъ, міросло́въ, *см.* **Światoumnik, Miroumnik.**

Kosmopolicki, космополи́тскій, всемі́рный.

Kosmopolictwo, -a, *ср.* космополити́ческая систе́ма.

Kosmopolita, -y, *м.* космополи́тъ, граждани́нъ свѣ́та, *см.* **Obywatel świata.**

Kosmopolitka, -i, *ж.* космополи́тка.

Kosmopolityzm, -u, *м. см.* **Kosmopolictwo.**

Kosmowy, *см.* **Kosmaty.**

Kosmyk, -a, *м.* косма́, клочо́къ. *Умен.* **Kosmyczek, -czka**, *м.* клочо́чекъ.

Kosmykowaty, *Бот.* клочкова́тый, хлопкова́тый.

Kosnąć, Kośnieć, Skośnieć, *см.* **Kościeć.**

Kośnica, Kostnica, -y, *ж.* ко́стникъ (*гдѣ хранятся со́бранныя ко́сти мертвыхъ*); || ***Kośnica mu z oczu patrzy**, онъ поко́жъ на мертвеца́.

Kośniczy, коса́рный, сѣнока́сный.

Kośnieć, *см.* **Kościeć.**

Kośnik, -a, *см.* **Kosiarz, Kosarz.**

Kosodrzew', **Kozodrzew, -wiu**, *м.* **Kosodrzewina, Kozodrzewina**, -y, *ж. см.* **Koszodrzewina.**

Kosonogi, косола́пый.

Kosooki, коси́й, косогла́зый.

Kosowaty, *Бот.* серпови́дный, серпообра́зный.

Kosowisko, -a, *ср.* косови́ще, *см.* **Kosidło, Kosisko.**

Kost, -u, *м. Бот.* кость, мочекра́съ, костю́сный ко́рень.

Kosteczka, -i, *ж.* ко́сточка, *см.* **Kostka.**

Kosteczny, относя́щійся къ игрѣ́ въ ко́сти, къ зерни́.

Kostera, -y, *м.* **Kosternik**, -a, *м.* игро́къ въ ко́сти; || вообще́ всѣ́кій игро́къ.

Kosternica, -y, *ж.* игрочи́ха въ ко́сти; || картёжница.

Kosternik, *см.* **Kostera.**

Kosterować, безпреста́нно игра́ть въ ко́сти, въ зернь, вообще́ въ каку́ю ли́бо игру́.

Kosterowanie, -a, *ср.* игра́ въ ко́сти, въ зернь, вообще́ всѣ́кая игра́.

Kosterski, игро́рный, игре́цкій, шу́лерскій.

Kosterstwo, -a, *ср.* шу́лерство, картёжъ.

Kostka, -i, *ж.* ко́сточка; || *Анат.* лоды́га, лодыжка. *Анат.* **Martwa kostka**, узело́къ, га́нглій; || *Хир.* ши́шка; || кле́точка на тка́ни, пли́точка, кусо́чекъ. **Pokrajać co w kostki**, разрѣ́зать что ме́лкими кусо́чками, изрубить на́искось; || **Kostki do grania**, игра́льныя ко́сти; || **Kostka, pestka owocowa**, ко́сточка; || *Плотн.* брусо́къ. **Obrablać w kostki**, обтёсывать въ брусо́къ.

Kostkowany, Kostkowaty, кле́тчатый, рѣшо́тчатый.

Kostkowy, *Анат.* лодыжечный, лодыжный; || относя́щійся къ игра́льнымъ костя́мъ, || кле́тчатый, рѣшо́тчатый; || разби́тый на кусо́чки.

Kostnica, -y, *ж. см.* **Kośnica.**

Kostnieć, *см.* **Kośnieć.**

Kostnienie, -a, *ср.* окостене́ніе, окостене́лость.

Kostrouszek, -szka, *м.* родъ го́нчей соба́ки съ коро́ткими ушами.

Kostrubaty, коса́тый, моха́тый, волоса́стый; || шероховатый, шершавый.

Kostruch, Kostruchan, -a, *м. см.* **Kostreuszek.**

Kostrzewa, -y, *ж. Бот.* овся́ница, зано́за луго́вая (*родъ зла́ковъ*).

Kostur, Kosztur, -a, *м.* костыль, клюка́, по́сохъ; || *см.* **Kosior**; || *Зоол.* желѣзница, бѣ́шеная ры́ба.

Kostyra, Kostyrować, *см.* **Kostera, Kosterować.**

Kosy, косо́й.

Kosynierski,—**pułki kosynierskie**, полки́ вооружённые косо́ю.

Kosynjer, -a, *м.* вооружённый косо́ю, косоно́сецъ.

Kosz, -a, *м.* корзи́на, корзи́нка, плетёнка. **Kosz rybny**, продолгова́тая корзи́на для ло́вли рыбъ. **Kosz na pszczoły**, у́лей; || **Kosz we młynie**, на́сыпъ (*мѣ́льничный*); || *Морс.* **Kosz masztowy**, марсъ; || *Фортиф.* туръ, габіо́нъ. * **Zostawić, osadzić kogo na koszu**, оста́вить ни съ чѣ́мъ, посади́ть на́ мель; || *Арготт.* лопа́тка(*подъ плато́ю свода*).

Koszałka, -i, *ж.* корзи́нка, плетёнка, ку́зовъ. * **Pleść koszałki-opałki**, плести́ вся́кій вздоръ, моло́ть пустяки́.

Koszar, -u, *м.* **Koszara**, -y, *ж.* плете́нь, загоро́да (*для овецъ*); || *Воен.* **Koszary, -szar**, *мн.* каза́рмы.

Koszatka, -i, *ж. Зоол.* со́ня, сонли́вая бѣ́лка.

Koszenie, -a, *ср. Агр.* косьба́, сѣнокосъ.

Koszenila, -i, *ж. см.* **Kokcynela, Czerwiec.**

Koszer, -u, м. кошéрное мáсо отъ скотúны бúтой по жидóвскому обрáду.

Koszerne, -ego, ср. óткупъ на кошéрное мáсо у жидóвъ, см. **Koszer**.

Koszerny, чúстый, кошéрный (*у жидóвъ*).

Koszlawiec, Koszlawo, Koszlawy, см. **Koślawiec, Koślawo, Koślawy**.

Koszodrzewina, -y, ж. сосна́ расту́щая въ Карпáтскихъ горáхъ, съ опуска́ющимися къ землѣ вѣтвя́ми.

Koszokop, -u, м. *Фортиф.* сапúровка; || сáпа, подкóпъ, см. **Stoła**.

Koszokopowy, фашúнный.

Koszowniczy, koszownik, корзúнщичій.

Koszownik, корзúнщикъ, коробóчникъ.

Koszowy, корзúнный. **Ucho koszowe**, дýжка, рýчка у корзúны.

Koszt, -u, м. иждивéніе, издéржка, расхóдъ. *Юрид.* **Koszta procesu**, судéбныя издéржки, прóтори **Koszta podróży**, путевы́я издéржки. **Koszta stempla**, гербóвая пóшлина. **Koszta administracji**, издéржки по управлéнію. **Koszta wpisu sądowego**, судéбная пóшлина, судéбный взносъ. **Koszta sądowe**, судéбныя издéржки. **Kosztem rządu**, на казённый счётъ, на казённомъ иждивéніи. **Własnym kosztem, na swój koszt**, на собственный счётъ, на свой счётъ. **Kosztów komu narobić**, ввести́ кого́ въ издéржки, въ расхóдъ. **Koszt łożyć na co**, расхóдовать на что́. **Żyć czyim kosztem, cudzym kosztem**, жить на чужóй счётъ. * **Kosztem cudzéj sławy**, въ ущéрбъ чужóй слáвѣ, цѣною чужóй слáвы. *См.* **Nakład, Wydatek**.

Kosztorys, -u, м. смѣ́та.

Kosztować, стóить. **Drogo mię to kosztowało**, óто мнѣ дóрого стóило. **Co cię kosztuje ten dom**, что́ стóитъ тебѣ́ óтотъ домъ? *См.* **Przypłacić, Opłacić**. **Wiele mię to pracy kosztowało**, óто мнѣ стóило мнóго трудá.

Kosztować, Skosztować, Zakosztować, Pokosztować, пробовáть, попробовáть, вкушáть, вкуси́ть, отвѣдывать, отвѣдать. **Skosztuj naszego wina**, попрóбуй, отвѣдай нáшего винá; || испытáть, извѣдать. **Skosztowałem i ja tego szczęścia**, и я испытáлъ óто счáстіе. **Chce wszystkiego kosztować**, онъ всѣ́ хóчетъ испытáть.

Kosztowanie, Skosztowanie, -a, ср. пробá; || óпытъ.

Kosztowniczek, -czka, м. сластёна, лáкомка.

Kosztownie, богáто, великолѣ́пно, съ большúми издéржками.

Kosztowność, -ści, ж. драгоцѣ́нность. **Kosztowności**, мн. драгоцѣ́нныя вéщи, галантерéйныя вéщи.

Kosztowny, драгоцѣ́нный, дóрого стóющій.

Kosztur, см. **Kostur**.

Kosztywać, -u, м. *Бот.* см. **Żywokost**.

Koszula, -i, ж. рубáха, рубáшка, сорóчка. **Koszula śmiertelna**, сáванъ. **Koszula żelazna**, кольчýга. *Послов.* **Bliższa koszula ciała niżeli kaftan**, *или* **niż ciotka, swoją** рубáшка къ тѣлу блúже.

Koszulka, -i, ж. рубáшечка; || *Анат.* внѣ́шняя плевá зарóдыша; || *Бот.* цвѣто́чное влагáлище.

Koszulniczy, относя́щійся къ шитью́ рубáшекъ.

Koszulny, рубáшечный.

Koszyk, -a, **Koszyczek**, -ozka, м. корзúнка, корзúночка.

Koszykarstwo, -a, ср. корзúнщичье ремéсло; || торгъ корзúнами.

Koszykarz, -a, м. корзúнщикъ.

Koszykowy, корзúнный; || *Бот.* **Koszykowe ziele**, см. **Ostrzyż**.

Koszyna, -y, ж. **Koszysko**, -a, ср. дрянна́я корзúна.

Koszysko, -a, ср. см. **Koszyna**.

Koszyszczko, -a, ср. *Бот.* см. **Żeleźnik**.

Kot, -a, м. котъ. **Kot dziki**, дúкая кóшка, мамýль, см. **Żbik**. * **Targować, kupować kota w worku**, торговáть, купúть что́ заглазá, ничегó не видáвши. **Koty z kim drzeć**, быть съ кѣмъ на ножú, въ ссóрѣ. *Послов.* **W nocy wszystkie koty bure**, нóчью всѣ́ кóшки сѣ́ры, *или* ночь мáтка, всѣ́ глáдко. || **Kot morski**, марты́шка, морскáя кóшка; || *Охот.* зáяцъ.

Kotara, Kotarcha, Kotarha, -y, ж. юрта, шалáшъ, жильё кочевы́хъ народовъ; || пóлогъ, занавѣ́ска вокру́гъ постéли.

Koteczka, -i, ж. кóшечка; || *Бот.* **Koteczki**, мн. трилúстникъ, дáтлина, клéверъ, трефóль, кáшка (*растéніе*).

Kotek, -tka, м. котёнокъ.

Kotew' -twi, см. **Kotwia, Kotwica**.

Kotewka, -i, ж. мáленькій я́корь; || четыреугóльное óстрое желѣ́зо, бросáемое для поврежде́нія ногъ у непріятеля, подмѣтныя карáкули, кляпцы. || *Анат.* отрóстокъ на кости́. || *Бот.* чилúмъ, водянóй, болóтный орѣхъ, см. **Orzech wodny**.

Kotka, -i, ж. кóшка; || *Бот.* серёжка, кóтки, см **Koteczki**.

Kotlarczyk, -a, м. подмастéрье у котéльника, мѣдника.

Kotlarka, -i, ж. котéльница, жена́ котéльника; || *Простон.* котéльное мастерствó, торгъ мѣ́дною посýдою, см. **Kotlarstwo**.

Kotlarz, -a, м. котéльникъ, мѣ́дникъ.

Kotlecik, -a, м. котлéтка.

Kotlet, -a, м. котлéта. **Kotlety wołowe**, говя́жьи котлéты; **baranie**, бараньи; **cielęce**, телячьи.

Kotlik, -a, м. котелóкъ.

Kotlina, -y, ж. котловúна, кру́глая, глубóкая я́ма; || вагранка, горнъ (**duża fajerka, ognisko**); || *Артил.* котёлъ, часть канáла въ мортúрѣ; || котлúна (*сúлое глубóкое мѣсто въ прудѣ*); || *Охот.* лóгово,

ло́говище, берло́га, нора́, *см.* **Legowisko. Zając w kotlinie, за́яцъ въ норѣ́**; || *Минер.* за́лежь; || мѣ́дныя де́ньги, худы́я де́ньги.

Kotlinka, -i, *ж. Умен.* котло́вина, *см.* **Kotlina.**

Kotlisko, -a, *ср. Горн.* обва́лъ ша́хты, *см.* **Spadlisko.**

Kotłowe, -ego, *ср.* по́шлина съ винокуре́ннаго и́ли пивова́реннаго котла́.

Kotłowy, коте́льный.

Kotłowy, -ego, *м.* присма́тривающій за котло́мъ въ винокурнѣ́.

Kotna, -ój, *ж.* суко́тная (*о ко́шкахъ*), суя́гная (*объ овцахъ*), бере́менная, *см.* **Cielna, Szczenna.**

Kotomaĭp, -a, *м. Зоол.* са́ки, лисьехво́стая обезья́на.

Kotownia, -ni, *ж.* конура́ для запира́нія ко́шекъ.

Kotowny, я́корный, *см.* **Kotwiczny.**

Kotowy, кошачій, ко́шечій, *см.* **Keci.**

Kotuś, -sia, *м.* ки́са, ки́ска (*ко́шка*).

Kotwia, Kotew', -twi, Kotwica, -y, *ж.* я́корь; || *Архит.* проёмная связь, ла́па, желѣ́зный засо́въ (*въ стѣнѣ*); || желѣ́зная связь въ печа́хъ.

Kotwiczka, -i, *ж.* якорёкъ.

Kotwiczne, -ego, *ср.* я́корное (*пла́та за стоя́ніе на я́корѣ въ по́ртѣ*).

Kotwiczny, я́корный. **Drąg kotwiczny,** веретено́ у я́коря. **Lina kotwiczna, powróz kotwiczny,** я́корный кана́тъ.

Kować, *см.* **Kuć.**

Kowadło, -a, *ср.* нарова́льня. **Być między młotem i kowadłem,** быть ме́жду мо́лотомъ и нарова́льнею, т. е. находи́ться ме́жду двухъ опа́сностей, попа́сть ме́жду двухъ огне́й. || *Анат.* **Kowadełko w uchu,** нарова́ленка, ко́сточка находя́щаяся за бараба́нною перепо́нкою.

Kowadłowy, нарова́ленный.

Kowal, -a, *м.* кузне́цъ, кова́чъ; || *Зоол.* летучая рыба.

Kowalczyk, -a, *м.* подмастерье у кузнеца́.

Kowalik, -a, *м. Зоол.* по́ползень (*пти́чка*).

Kowalka, -i, *ж.* кузне́чиха, жена́ кузнеца́; || *Прост.* кузне́чество.. **Kowalką się trudnić,** занима́ться кузне́чествомъ, *см.* **Kowalstwo.**

Kowalnia, -ni, *ж.* ку́зня, ку́зница.

Kowalski, кузне́чный, кузне́ческій, кузне́цкій.

Kowalstwo, -a, *ср.* кузне́чество.

Kowanie, *с.м.* **Kucie; Kowano, Kuto; Kowany, Kuty.**

Kownata, Kownatny, *см.* **Komnata, Komnatny.**

Koza, -y, *ж.* коза́. **Koza dzika,** *Зоол.* се́рна. *Послов.* **Na pochyłe drzewo i kozy skaczą,** на бѣ́днаго Мака́ра всѣ ши́шки валя́тся. **Pół psa, pół kozy,** ни ры́ба ни мя́со. **Przyjdzie koza do woza,** и на на́шей у́лицѣ бу́детъ пра́здникъ, придётъ и на́ша о́чередь, пригожу́сь и я вамъ когда́-нибу́дь. **Nie wie gdzie kozy gnano,** онъ ничего́ не слы́шитъ, ничего́ не зна́етъ. || *Астрон.* Амальте́я (*созвѣ́здіе*), Капе́лла (*созвѣ́здіе*); || *Зоол.* желѣ́зница (*ры́ба*); || *Муз.* волы́нка, коза́ (*инструме́нтъ*); || тюрьма́, аресто́нтская. **Osadzić kogo w kozie,** посади́ть кого́ въ тюрьму́, *см.* **Areszt, Kryminał, Więzienie;** || плотъ, паро́мъ, перево́зный плотъ.

Kozacki, коза́цкій, каза́цкій, каза́чій. Po kozacku, z kozacka, по-коза́цки.

Kozactwo, -a, *ср.* коза́чество.

Kozaczek, -czka, *м.* козачёкъ.

Kozaczka, -i, *ж.* коза́чка.

Kozaczy, *см.* **Kozacki.**

Kozaczyć się, Skozaczyć się, пойдти́ въ козаки́, сдѣ́латься козако́мъ.

Kozaczyzna, -y, *ж.* коза́чество.

Kozak, -a, *м.* коза́къ, каза́къ; || *Бот.* козля́къ (*гриб*).

Kozakierja, -ji, *ж.* коза́цкое удульство́, молоде́чество

Kozba, *см.* **Kośba.**

Kozera, -y, *ж.* ко́зырь, козы́рная игра́, вскры́ша. **Grać kozerę,** ходи́ть съ ко́зыря, козыря́ть, *см.* **Świętna, Kozernik.**

Kozerka, Kozernica, -y, *ж.* играчи́ха, картёжница.

Kozernik, -a, *м.* игро́къ, картёжникъ.

Kozerny, козырно́й. **Kozerny król,** козырно́й коро́ль, коро́ль козыре́й. **Kozerna dama,** козырна́я да́ма, да́ма козыре́й.

Kozerować, козыря́ть.

Kozerzysty, козы́ристый.

Kozi, ко́зій, козли́ный, ко́злій. * **Sprzeczać się, spierać się o kozią wełnę,** спо́рить о пустяка́хъ, о томъ что́ никому́ не доста́нется. **Wsadzić kogo w kozi róg,** согну́ть кого́ въ бара́ній рогъ. || *Бот.* **Kozia broda,** та́волга со́рная. **Kozia rutka,** сла́дкая дя́тлина. **Kozia stopka,** павили́чные колоко́льчики. **Kozi korzeń,** сайга́чій ко́рень, сайга́нъ. **Kozi łep,** ла́донникъ, ла́донное де́рево. **Kozie jajka,** золото́къ, златоцвѣ́тникъ, *см.* **Złotogłów;** || **Kozia stopa,** щипцы́ для вырыва́нія зубо́въ, рычажёкъ.

Koziarka, -i, *ж.* пасту́шка козъ, жёнщина пасу́щая козъ; || жена́ козопа́са.

Koziarnia, -ni, *ж.* ко́зій хлѣ́въ.

Koziarz, Kozlarz, -a, *м.* ко́зій пасту́хъ, козопа́съ.

Kozibród, -oda, *м. Бот.* козеле́цъ (*расте́ніе*).

Kozica, -y, *ж. Агр.* чисти́лка у сохи́; || отва́лъ, полица, у́хо (*у плу́га*); || коза́чка, ру́чка (*у плу́га*).

Kozidar, -u, *м.* пода́рокъ, кото́рымъ пото́мъ попрека́ютъ.

Kozieł, Koziełł, -zła, *м.* козёлъ. **Kozieł ofiarny,** козёлъ отпуще́нія. **Uparty jak kozieł,** упря́мъ какъ козёлъ, *см.* **Rogacz;** || Ко́злы, *Собир.* **Powozić z kozła,** пра́вить лошадьми́, сидя на ко́злахъ. **Kozła przewrócić,** перекувырну́ться, *см.* **Koziołek;** ||

|| Искрáвленная, нахмýренная мúна. **Kozła postawić**, хмýриться, угрюмúться. || * Упрáмство, упóрство, сердúтый видъ, капрúзъ. **Wybić komu kozła**, образýмить кого, застáвить кого исполнúть свой долгъ, укротúть кого, вывести изъ упрáмства; || козлы (*на которыхъ пилятъ*); подмóстки; || станóкъ, мольбéртъ (*у живописцевъ*). **Postawić obraz na kozłach**, поставить картúну на станóкъ, на мольбéртъ. || *Плотн.* подкóсокъ, подпóрка, подставка; || *Воен.* **Kozły rosochate**, рогáтки, пирамúда *или* кóзлы изъ рýжей; || *Арлит.* **Kozły**, *мн.* свáя, *род. п.* свáй; || волúнка, кобá, *см.* **Koza**.

Koziełek, Koziołek, -łka, *м.* козлёнокъ; || *Зоол.* молодóй звýбръ, дётёнышъ косýли; || кувúркъ. **Wywrócić koziołka**, перекувúркнуться, упáсть, полетéть кубарéмъ; || *Зоол.* барáшекъ, бекасúнъ (*птúца*); || *Бот. см.* **Wielosił**; || коза (*для ношéнія кирпичéй*).

Koziełkować, кувыркáться.

Kozik, -a, *м.* мясúческій, мясúчій ножъ; || простóй, худóй нóжикъ.

Kozilek, -łka, *м. Бот.* áсенецъ, волкáна.

Kozina, -y, *ж.* козлúтина, кóзье мáсо.

Kozioglów, -owa, *м.* козлоголóвый кулúкъ (*птúца*).

Kozioł, *см.* **Kozieł**; **Koziołek**, *см.* **Koziełek**; **Koziołkować**, *см.* **Koziełkować**.

Kozionogi, имéющій козлúныя нóги, козлонóгій.

Kozioróg, -a, *м.* дровосéкъ, усáчъ (*насѣкóмое*).

Kozieroga, имéющій козлúные рогá.

Koziorożec, -żca, *м. Астрон.* Козерóгъ; || *Агр.* медýнка, люцéрна (*растéніе*).

Koziostopy, *см.* **Kozionogi**.

Koziułka, -i, *ж. Зоол.* большóй комáръ, долгонóжка.

Kózka, -i, *ж.* кóзочка, *см.* **Kozioróg, Koziułka**; || *Зоол.* голéцъ, гóльчикъ (*рыба*).

Kóźlak, -a, *м.* козлúкъ (*зрибь*); || лúственничная гýбка.

Kóźlarka, Kóźlarz, *см.* **Koziarka, Koziarz**.

Kóźlątko, -a, Kóźlę, -ęcia, *ср.* козлёнокъ.

Kóźleć, козлúться, походúть на козлá. **Wełna na jagnięciu kóźleje**, овéчья шерсть дéлается похóжею на кóзью; || дéлаться упрáмымъ какъ козёлъ.

Kóźlęcina, -y, *ж.* козлúтина.

Kóźlęcy, козлóвый.

Kozłek, -łka, *м.* **Kozłki**, *мн. Бот.* валерúана, булдырьянъ, маýнъ (*растéніе*), *см.* **Baldrjan, Dryanek**.

Kóźli, козлúный, кóзлій.

Kóźlić czoło, Nakóźlić czoło, Kóźlić się, хмýрить лицó, хмýриться.

Kóźlik, -a, *м. Бот.* лебедá садóвая (*растéніе*).

Kóźlina, -y, *см.* **Mlekocina**; || козлóвая кóжа, козлúна.

Kozłki, *мн. см.* **Kozłek**.

Kozłonogi, *см.* **Kozionogi**.

Kozłować, Pokozłować, скакáть, прыгать, рéзвиться.

Kozłowaty, козлúный, кóзлій.

Kozłowiec, -wca, *ж.* кóзій пастýхъ, козопáсъ.

Kozłowy, козлóвый.

Kozły, *см.* **Kozieł**.

Kozodój, -ja, *м.* кóзій пастýхъ, козопáсъ; || *Зоол.* козодóй, лилóкъ (*ночнáя птúца*), *см.* **Lelek**.

Kozodrzew, Kosodrzew, -u, *м. см.* **Koszodrzewina**.

Kozodziczyna, -y, *ж.* **Kozodzik, -a**, *м. см.* **Kozilek**.

Kozopas, -a, *м.* козопáсъ *см.* **Koziarz**.

Kozorożec, *см.* **Kozioróżec**.

Kożub, Kożubek, *см.* **Każub Każubek**.

Kożubalce, -ica, *м.* выкупнúя дéньги, выкупъ; || взáтка. **Wyciągać z kogo kożubalec**, содрáть съ кого взáтку.

Kozubato, выпукло, вúгнуто, *см.* **Kozubaty**.

Kozubieć, Skozubieć, выгибáться, -вúгнуться, быть вúпуклымъ; || выдавáться впередъ, клонúться.

Kożuch, -a, *м.* кожýхъ, тулýпъ; || **Kożuch na mleku, od śmietanki**, пéнка.

Kożuchować, *Садов.* прививáть щиткóмъ *или* глазкóмъ (*дерéвья*).

Kożuchowanie, -a, *ср.* привúвка, *см.* **Kożuchować**.

Kożuchowiec, -wca, *м. Зоол.* шýбная моль.

Kozula, Kozulka, -i, *ж.*ýдка,ýдочка, съ двумя *или* тремя лéсами.

Kożuszek, -szka, *м.* шýбка, тулýпчикъ; || **Kożuszek od śmietanki**, пéнка на молóчныхъ олúвкахъ.

Kozyra, Kozyrnik, Kozyrny, Kozyrować, *см.* **Kozera**, и д. т.

Krać, Zekrać, Wykrać, бранúть ругáть, вúбранить, вúругать. **Krać się, Pokrać się**, ругáться, перебранúваться, поноснть другъ друга, *см.* **Łajać, Łajać się**.

Kpanie, -a, *ср.* брань, ругань.

Kpiarz, -a, *м.* насмéшникъ, зубоскáлъ, *см.* **Żartowniś, Szyderca, Drwiarz**.

Kpić, смéяться, издéваться, глумúться (*надъ кéмъ, надъ чемъ*), перецыганивать (*кого*).

Kpica, -y, *ж.* дýрочка, болвáниха, *см.* **Błaźnica**.

Kpienie, -a, *ср.* (**z kogo**), высмéиваніе, перецыганиваньe (*кого*).

Kpina, -y, *м.* болвáнъ, óлухъ.

Kpina, -y, Kpinka, -i, *ж.* употребляется бóлéе во мн. ч. **Kpiny**, *род. п.* **Kpin, Kpinki**, *род. п.* **-nek**, насмéшка, осмéяніе, шýтка. **Kpiny sobie z kogo robić**, издéваться надъ кéмъ. **Siebie wystawić, narazić na kpiny**, подвергáть себя насмéшкамъ. **Zrobić co na kpiny**, сдéлать что въ насмéшку, для шýтки. *См.* **Drwina Szyderstwo, Żart**.

Kpisko, -a, *ср.* пе́нтюхъ, о́лухъ.

Kra, -y, *ж.* льди́нка, са́ло (*льдина́я пле́нка, плава́ющая на пове́рхности воды́ при ея́ замерза́нiи*); || *Мед.* скиръ, отверде́ніе, затверде́лость; || **kra, gruba, chmura**, густо́е о́блако, ту́ча.

Krab, -a, *м.* *Зоол.* крабъ, морско́й ракъ.

Kraciasto, въ ви́дѣ рѣшётки, на подо́біе рѣшётки, въ кле́точку, кле́точками.

Kraciasty, Kracisty, рѣшётчатый, кле́тчатый; || сквозно́й.

Kracić, Zakracić, заде́лывать и́ли обноси́ть рѣшёткою.

Kraczać się, *см.* **Rozkraczać się.**

Kraczoch, -a, *м.* праздношата́ющійся, шату́нъ.

Kradać, *см.* **Kraść.**

Kradkiem, укра́дкою, *см.* **Ukradkiem.**

Kradnienie, -a, *ср.* воровство́, *см.* **Kradzież.**

Kradomie, укра́дкою, скры́тно, тайко́мъ, изподтишка́; || воровски́.

Kradomy, потае́нный, скры́тный.

Kradywać, *см.* **Kraść.**

Kradzieski, Kradzieżniczy, воровско́й.

Kradzieztwo, -a, *ср.* *см.* **Kradzież.**

Kradzież, -y, *ж* кра́жа, покра́жа, воровство́; расхище́ніе. **Kradzież grosza publicznego**, расхище́ніе казны́. **Kradzież przy nim znaleziono**, покра́жу нашли́ у него́.

Kradzieżca, -y, Kradzieżnik, -a, *м.* воръ, похити́тель (*ж. р.* воро́вка, похити́тельница), *см.* **Złodziej.**

Kradzieżność, -ści, *ж.* скло́нность къ воровству́.

Kradzieżny, скло́нный къ воровству́.

Kradziony, укра́денный, воровско́й.

Krąg, -ęgu, *м.* кругъ, кружо́къ. **W krąg**, въ кружо́къ, вокру́гъ, кругообра́зно; || *Астрон.* орби́та, пу́ть (*плане́ты*); обраще́ніе (*со́лнца*); || дискъ, кругъ (*со́лнца, луны́*); || **Krąg garncarski**, гончарный кругъ; || **Kręgi**, *мн.* заты́локъ, зашее́къ, загри́вокъ. **Połamać kręgi**, слома́ть шею, *см.* **Kark**; || слой (*де́рева*); || о́бодъ, окру́жность колеса́; || **Krąg węża**, изги́бъ, *см.* **Kłąb**; || * **Ująć żądze w kręgi**, умери́ть, обузда́ть свои́ страсти.

Krąglak, -a, *м.* кругля́къ, кругля́шъ, кру́глое поле́но.

Krąglić, округля́ть.

Krąglić, закругля́ть, округля́ть, *см.* **Zakrąglać**; || **Krąglić się**, округля́ться.

Krąglica, Kruglica, -y, *ж.* куба́рь, *см.* **Bąk, Cyga, Wartołka.**

Krągło, кру́гло.

Krągły, кру́глый, *см.* **Okrągły.**

Kraina, -y, *ж.* край, страна́, о́бласть; || *Геогр.* по́ясъ (*земли́*); || сфе́ра. **W wyższych krainach filozofji**, въ вы́сшихъ сфе́рахъ философіи. **Gubi się w krainach przymuszeń**, онъ теря́ется въ о́бласти предположе́ній.

Kraj, -u, *м.* край, сторона́, страна́, о́бласть. **Pójść na kraj świata**, пойти́ на край све́та. **Kraj szaty**, край оде́жды. **Wszystkie kraje ziemi**, всѣ страны́ земли́. **Kraje umiarkowane**, умѣренныя страны́. **Obce kraje**, чужіе край, иностра́нныя зе́мли. **Kraj ludny**, населённая страна́. **Kraj rodzinny**, родно́й край, ро́дина. **Kraj**, оте́чество, отчи́зна, ро́дина. (**W kraju i za granicą**, въ стране́, внутри́ страны́, на ро́динѣ и за грани́цею). *Послов.* **Co kraj to obyczaj**, что́ го́родъ, то но́ровъ, что́ дере́вня, то обы́чай.

Krajać, Pokrajać, рѣзать, отрѣзывать, отрѣзать, нарѣзывать, нарѣзать. **Krajać kawałkami**, рѣзать кусо́чками, ло́мтиками. **Krajać suknię**, крои́ть пла́тье, *см.* **Kroić. Krajać chleb**, нарѣзывать хлѣбъ. **Nóż dobrze kraje**, ножъ хорошо́ рѣжетъ; || * **Pługiem krajać ziemię**, плу́гомъ борозди́ть зе́млю; || * **Serce mi to kraje**, э́то мнѣ раздира́етъ се́рдце; || **Krajać się, Pokrajać się**, нарѣзаться, порѣзаться, быть нарѣзаннымъ. **Zanim to pokraje się**, пре́жде не́жели э́то бу́детъ нарѣзано, пре́жде не́жели э́то нарѣжется. * **Serce mi się krajało z żalu**, се́рдце у меня́ надрыва́лось отъ го́рести, *см.* **Pękać.**

Krajanie, -a, *ср.* разрѣзываніе; || кро́шка (*табаку́*).

Krajanka, -i, *ж.* (**sera**), кусо́къ, ло́мтикъ (сы́ра).

Krajczanka, -i, *ж.* дочь кра́вчаго.

Krajczany, *см.* **Krajkowy.**

Krajczostwo, -a, *ср.* до́лжность кра́вчаго; || *Собир.* кра́вчій и его́ жена́ вмѣстѣ.

Krajczy, -ego, *м.* кра́вчій.

Krajczyc, -a, *м.* сынъ кра́вчаго.

Krajczyna, -y, *ж.* жена́ кра́вчаго.

Krajka, -i, *ж.* кро́мка, кайма́, каёмка.

Krajkowy, кро́мчатый, каёмочный.

Krajny, *см.* **Skrajny.**

Krajomiernictwo, -a, *ср.* межева́ніе, землемѣріе.

Krajomierniczy, землемѣрный.

Krajopis, -a, Krajopisarz, -a, *м.* описа́тель страны́, хорогра́ф; || **Krajopis**, -u, *м.* описа́ніе страны́, хорогра́фія.

Krajopisarski, хорографи́ческій.

Krajopisarstwo, Krajopistwo, -a, *ср.* хорогра́фія, *см.* **Krajopis.**

Krajopisarz, -a, *м.* *см.* **Krajopis.**

Krajopisny, хорографи́ческій.

Krajopistwo, --a, *ср.* *см.* **Krajopisarstwo.**

Krajowiec, -wca, *м.* туземе́цъ, коренно́й жи́тель страны́.

Krajowładca, -y, *м.* госуда́рь, мона́рхъ.

Krajowładczyni, -ni, *ж.* госуда́рыня, мона́рхиня.

Krajowładztwo, -a, *ср.* верхо́вная власть, самодержа́віе.

Krajowość, -ści, *ж.* ме́стный хара́ктеръ, *см.* **Miejscowość.**

Krajowy, туземный, коренно́й, ме́стный. **Wino krajowe**, туземное вино́. **Napoje krajowe**, напи́тки ме́стнаго приготовле́нія. **Rośliny krajowe**, ме́стныя рас-

тéнія. **Krajowy obyczaj**, мѣстный обы́чай, обы́чай страны́. **Pisarze krajowi**, отéчественные писáтели. **Piśmiennictwo krajowe**, отéчественная литератýра, словéсность, *см.* **Narodowy.**

Krakać, Kraknąć, кáркать, кáркнуть (*о воро́нахъ*). *Послов.* **Kiedy wlieziesz między wrony, musisz krakać jak i ony**, съ волкáми жить, по вóлчьи выть.

Krakacica, -y, *ж. Мед.* полúпъ (*въ носу́*).

Kraika, -i, *ж.* десáтка (*въ ка́рточной игрѣ*), *см.* **Dziesiątka.**

Kram, -u, *м.* мелочнáя лáвка; || товáры въ лáвкѣ. **Kram założyć**, откры́ть лáвку, начáть торговáть. *Послов.* **Jaki pan, taki kram**, какóвъ панъ, такóвъ и приходъ.

Kramarczyk, -a, *м.* равнóщикъ (*товáровъ*), ходéбщикъ; || сидѣлецъ (*въ лáвкѣ*).

Kramarka, i, *ж.* торгóвка, лáвочница.

Kramarski, мелочнóй; || торгóвый, купéческій, меркантúльный. **Kramarskie towary**, мелочны́е товáры. **Duch kramarski**, духъ торгóвли, коммéрческое направлéніе, меркантúльный духъ.

Kramarstwo, -a, *ср.* мелочнóй торгъ, мелочнóй товáръ.

Kramarszczyzna, -y, *ж.* мелочнáя торгóвля, продáжа.

Kramarz, -a, *м.* лáвочникъ, мелочнóй торговéцъ.

Kramarzyć, вести́ мелочну́ю торгóвлю; || * **Kramarzyć się (z kim)**, спóрить, препирáться.

Kramik, -u, *м.* мелочнáя лáвочка.

Kramnica, -y, *ж. см.* **Kram.**

Kramnik, -a, *м. см.* **Kramarz.**

Kramny, Kramowy, лáвочный, торгóвый. **Kramny artykuł, towar**, предмéтъ торгóвли, товáръ.

Kramować, *см.* **Kramarzyć.**

Kraniec, -ńca, *м.* край, конéцъ; || предѣлъ, рубéжъ, окрáина, сторона́, бортъ (*у су́дна*). **Na krańcach państwa**, на граница́хъ, на окрáинахъ госудáрства, *см.* **Kraj, Brzeg, Krawędź. Na obu, po obu krańcach ziemi**, по обóимъ концáмъ земли́; || * прегрáда, препóна; || кругъ, цикль, *см.* **Koło**; || дискъ, кругъ, *см.* **Krąg.**

Krasa, -y, *ж.* румя́нецъ, рóзовый цвѣтъ; || крáса, красотá.

Kraść, Kradać, Kradywać, Skraść, Ukraść, красть, укрáсть, похищáть, похитить.

Krasić, Okrasić, Ukrasić, крáсить въ крáсную крáску; || украшáть, прикрáшивать, *см.* **Okrasić.**

Kraska, -i, *ж. см.* **Krasawica**; || *Зоол.* сиворóнка (*пти́ца*).

Kraśnieć, Wykraśnieć, хорошéть, становúться пригóжее.

Krasność, -ści, *ж.* красотá, *см.* **Krasa, Piękność.**

Krasny, крáсный, рóзовый; || прекрáсный, пригóжій.

Krasomowa, -y, *ж.* краснорѣчіе.

Krasomówca, -y, *м.* краснорѣчúвый орáторъ.

Krasomownie, Krasomowno, краснорѣчúво, *см.* **Wymownie.**

Krasomowność, -ści, *ж.* краснорѣчúвость.

Krasomowny, краснорѣчúвый, цвѣти́стый, *см.* **Kwiecisty.**

Krasomowski, орáторской, рáторскій.

Krasomowstwo, -a, *ср.* ретóрика.

Krasowronka, -i, *ж. см.* **Kraska.**

Krata, -y, *ж.* рѣшётка; || клѣтка; || *Фортиф.* опускна́я рѣшётка; || клѣтка (*на ткани́*). **Materja w kraty, w krateczki**, клѣтчатая матéрія.

Krateczka, i-, *ж.* рѣшёточка, клѣточка, *см.* **Krata, Kratka.**

Kratka, -i, *ж.* рѣшёточка; || перúла, *мн.* (*въ судúлищѣ*); || *судéбное мѣсто.* **Stanąć przed kratką**, яви́ться въ судъ. **Stawać u kratek, za kratkami**, вести́ тя́жбу, защищáть въ судѣ; || проси́ть въ судѣ (*на кого́*).

Kratkować, рѣшети́ть.

Kratkowany, рѣшётчатый.

Krawacz, -a, *м. Сапож.* рѣзáкъ, кривóй ножъ.

Krawalnica, -y, *ж.* станóкъ, верстáкъ, рабóчій столъ.

Krawalnik, -a, *м. см.* **Krawacz.**

Krawat, -u, *м. см.* **Halsztuch.**

Krawcowa, -éj, *ж.* женá портнáго; || портни́ха.

Krawcowy, портня́жескій, портня́жный.

Krawczyk, -a, *м.* подмастéрье портнáго.

Krawczyna, -y, *ж.* портнáга.

Krawędź, -dzi, *ж.* бокъ, сторона́, крáй; || кóйма, крóмка (*у ткани́*); || тесьмá; || бортъ, галсъ (*у су́дна*); || закрáина, обши́вка, рубéцъ; || *Архит.* ребрó, край (*см.* **Róg**); || опýшка (*лѣса*); окрáина; || карни́зъ (*до́ма*); || край (*стола́*). **Na krawędziach przepaści**, на краю́ прóпасти. || *Фортиф.* грéбень брýствера.

Krawędziasty, находя́щійся на са́момъ краю́.

Krawiec, -wca, *м.* портнóй.

Krawiecki, портня́жный. **Stół krawiecki**, катóкъ, портня́жный столъ.

Krawiectwo, -a, *ср.* портня́жничество.

Krawieczyzna, -y, *ж. см.* **Krawiectwo.**

Krąż, -ęża, *м. Зоол.* родъ щетúнистаго червя́.

Krążek, -żka, *м.* кружóкъ, лóмтикъ; || рядъ обручéй, *см.* **Krąg.**

Krążenie, -a, *ср.* обращéніе, оборóтъ; || движéніе. **Krążenie krwi**, обращéніе крóви; || **Krążenie po morzu**, крéйсерство, крейсерóвка.

Krążny, круговóй.

Krążyć, Okrążać, броди́ть, шата́ться, шля́ться; || вертéться, кружúться, обращáться вокрýгъ; || парúть, носúться

Wilcy krążą około stada, волки́ бро́дятъ вокру́гъ ста́да. **Orzeł krąży w powietrzu**, орёлъ пари́тъ, но́сится въ во́здухѣ. **Ziemia krąży około słońca**, земля́ обраща́ется вокру́гъ со́лнца. **Tysiące czółen krążyło po rzece**, ты́сяча ло́докъ пересѣка́ли рѣку; || *Морс.* крейсерова́ть.

Krążydło, -a, *ср.* ци́ркуль, *см.* **Cyrkiel.**

Krcica, -y, *ж.* сѣрая капу́ста, *см.* **Jarmuż.**

Kreacja, -ji, *ж.* твореніе, созда́ніе; || изобрѣте́ніе; || произведе́ніе; || опредѣле́ніе, назначе́ніе, установле́ніе, *см.* **Mianowanie.**

Kreatura, -y, *ж.* тварь; || * люби́мецъ, креату́ра, *см.* **Stworzenie.**

Kręcenie, -a, *ср.* суче́ніе, круче́ніе; || свива́ніе, скру́чиваніе; || * вили́ніе, увёртка, улóвка.

Kreci, кротóвый, *см.* **Kret.**

Kreciany, Kreciasty, *см.* **Kredziany, Kredziasty.**

Kręcić, крути́ть, вить, суча́ть; || поворáчивать, перекру́чивать, верте́ть; || трясти́, кача́ть; || * увёртываться, вили́ть, прибѣга́ть къ улóвкамъ; || **Kręcić kark**, верте́ть ше́ю, *см.* **Skręcić.** || **Kręcić jedwab'**, суча́ть шёлкъ. **Jedwab kręcony**, суче́ный шёлкъ. **Kręcić powrozy**, вить верёвки. **Kręcić głową na co**, кача́ть, трясти́ головóю (*при чёмъ*). || * **Kręcić wici**, вили́ть, верте́ться, вывёртываться; || **Kręcić się**, верте́ться, кружи́ться, извива́ться, изгиба́ться (*см.* **Wić się, Wężyk**). **Pijanemu zdaje się, że wszystko się kręci**, пья́ному ка́жется, что вокру́гъ него́ всё верти́тся. **Kręcić się koło czego, za czém**, увива́ться óколо чего́, ухáживать за чѣмъ. **Głowa mu się kręci**, голова́ у него́ кру́жится; || **Łza mu się kręci w oczach**, у него́ слеза́ навёртывается на глазáхъ; || ви́ться, завива́ться (*о волосáхъ*).

Kręciciel, -a, *м.* суча́льщикъ (*верёвокъ*); || * *см.* **Kręciel, Krętacz.**

Kręcicielka, -i, *ж.* суча́льщица (*верёвокъ*); *см.* **Kręcielka.**

Kręcidło, -a, *ср.* прядúльное колесó.

Kręcielnia, -ni, *ж.* кана́тный завóдъ; || кана́тная рабóта.

Kręcielstwo, -a, *ср.* витьё, круче́ніе, суче́ніе; || * привáзка, придúрка, крючóкъ, *см.* **Matactwo.**

Kręcisto, *см.* **Kręto.**

Kręcisty, *см.* **Kredzisty.**

Kręcisty, *см.* **Kręty.**

Kręciszek, -szka, *м. Бот. см.* **Kmin polny.**

Kręciwąs, -a, *м.* вѣтренникъ, вѣтрогóнъ.

Kręcony, суче́ный, витóй, *см.* **Kręcić. Schody kręcone**, витáя лѣстница.

Kręcz, -u, *м.* сýдорога.

Kręczynka, -i, *ж. Бот. см.* **Janowiec.**

Kreda, -y, *ж.* мѣлъ, *см.* **Krédka.**

Kredenc, *см.* **Kredens.**

Kredencerka, -i, *ж.* жена́ буфе́тчика, мундшéнка, *см.* **Kredencerz.**

Kredencerz, -a, *м.* буфе́тчикъ; || мýндшенкъ.

Kredencja, -ji, *ж.* шкапъ для посýды, буфе́тъ, *см.* **Kredens.**

Kredencjalny, *см.* **Wierzytelny.**

Kredencować, Kredensować, *Стар.* отвѣдывать, подноси́ть напúтокъ *или* кýшанье, пóдчивать другóго; || быть на чёмъ, предводи́тельствовать, указывать дорóгу. **Kredencować wojsku**, предводи́тельствовать вóйскомъ.

Kredens, -u, *м.* шкапъ для посýды, буфе́тъ; || кредити́вное, вѣрующее письмó.

Kredensować, Kredencować, *Стар.* испрóбовавъ сперва́ напúтокъ *или* кýшанье, подава́ть имъ кому́; || идти́ впереди́ кого́, быть на челѣ́ (*напр. вóйска*); || *Юрид.* назнача́ть на какýю-либо дóлжность.

Krédka, i, *ж.* мѣлóкъ. **Wziąść pod kredkę**, счита́ть, вычисля́ть. **Z kredką żyć**, жи́ть съ разсчóтомъ, жи́ть разсчóтливо.

Kredo, *Нескл.* симвóлъ вѣры. *Посл.* **Potrzebny jak Piłat w kredo, Wiązł jak Piłat w kredo**, нýженъ, какъ пятое колесó въ телѣгѣ, *см.* **Koło, Dziura w moście.**

Kredować, Pokredować, отмѣча́ть, отмѣтить мѣломъ.

Kredyt, -u, *м.* креди́тъ, долгъ, вѣра; || сúла, вѣсъ, уваже́ніе; || довѣріе; || креди́тъ (**rubryka w rejestrach: należy się**). **Dawać na kredyt**, дава́ть на креди́тъ, взаймы́, въ долгъ. **Borg umarł, a kredyt nie żyje**, въ долгъ не даю́тъ, *см.* **Borg**; || * довѣріе. **Nabyć kredytu**, пріобрѣсти́ довѣріе. **Kredyt stracić**, извѣриться, потеря́ть довѣріе.

Kredytor, -a, *м.* заимода́вецъ, кредитóръ, *см.* **Wierzyciel.**

Kredytorka, -i, *ж.* заимода́вица, кредитóрка, *см.* **Wierzycielka.**

Kredytować (komu), дава́ть взаймы́, въ долгъ, *см.* **Borgować**; || *Ком.* **Kredytować (kogo)**, поставля́ть въ креди́тъ, кредитова́ть.

Kredytowanie, -a, *ср.* отдáча взаймы́, въ креди́тъ.

Kredytowy, креди́тный, кредити́вный, вѣрющій. **Listy kredytowe**, вѣрющія пúсьма.

Kredziany, мѣловóй.

Kredziasty, мѣлова́тый.

Kredzić, Pokredzić, пáчкать, запáчкать мѣломъ; || мѣли́ть, замѣли́ть, замáзать мѣломъ.

Kręgi, *мн. см.* **Krąg.**

Kręgiel, -gla, *м.* кéгля. **Gra w kręgle**, кéгельная игра́.

Kręgielkowaty, кеглеобрáзный, конúческій.

Kręgielnia, -ni, *ж.* кéгельная площáдка.

Kręgielny, кéгельный. **Kręgielna kula**, кéгельный шаръ.

Kręglak, *см.* **Krąglak.**

Kręglarnia, **-i**, *ж. см.* **Kręgielnia.**

Kręglowato, въ вúдѣ кóнуса, въ конúческой фóрмѣ; || въ вúдѣ шúшки (*елóвой*).

Kręglowaty, кеглеобрáзный, конúческій, кóнусный.

Krekorać, **Krokorać**, кудáхтать, клохтáть (*о кýрицѣ*); || * болтáть, сплéтничать.

Krekoranie, **-a**, *ср.* болтовнú, болтáнье.

Kremor, **-u**, *м.* протёртая áчная кáша.

Kreol, **-a**, *м.* креóлъ (*рождённый отъ европéйскихъ родúтелей въ Амéрикѣ*).

Kreolka, **-i**, *ж.* креóлка, *см* **Kreol.**

Kreować, создавáть; || учреждáть (*дóлжность*); || назначáть, опредѣлúть (*пéнсію*).

Krepa, **-y**, *ж.* крепъ, флёръ. **Żałobna krepa**, трáурный крепъ.

Krępa, **-y**, *ж.* желéзная скобá, крюкъ; || * **Krępy**, *мн.* тúскú. **Wziąść kogo w krępy**, взять кого въ тúскú, въ ежóвыя рукавúцы, скрутúть кого; || полú (*у шлúпы*); || назвáніе старúнной игрú.

Krępak, **-a**, *м.* кряжъ, цѣпь горъ; || однá изъ отрослéй Карпатскúхъ горъ; || *Зоол. см.* **Dzięcioł.**

Krepel, **-pla**, *м.* олáдья, алáдья.

Krepki, **Krepko**, **Krepość**, *см.* **Krzepki**, **Krzepko**, **Krzepkość.**

Krepon, **-u**, *м.* крепóнъ, родъ шерстянáго крéпа.

Krępość, **-ści**, *ж.* плóтность, коренáстость.

Krępować, **Skrępować**, свúзывать, связáть; || спýтывать; || сковúвать. **Skrępować komu ręce i nogi**, связáть кого по рукáмъ и по ногáмъ (*мѣшать дѣйствовать*). **Być krępowanym przez co**, стѣснúться чѣмъ. **Jestem skrępowany przysięgą**, меня свúзываетъ присúга.

Krepowy, крéповый.

Krępulec, **-ica**, *м.* клящъ, закрýта, закрýтень; || чурбáнъ, отрýбокъ.

Krępy, коренáстый, плóтный, дóжій.

Krękać, **Kryrać**, курлúкать, кричáть погусúному и пожуравлúному.

Krękanie, **-a**, *ср.* курлúканье, *см.* **Krękać.**

Kres, **-u**, *м.* конéцъ, предѣлъ, граница; || срокъ. **Dochodzić**, **dojść kresu**, приближáться, приближúться къ концý. **Wszystko ma swój kres naznaczony**, всё имѣетъ свóй конéцъ, всемý назначéнъ конéцъ **Kres życia**, конéцъ, предѣлъ жúзни. **Kres zamierzony**, назначéнная цѣль,

Kresa, **-y**, *ж.* полосá; || царáпина, рубцъ на лицѣ, шрамъ. **Koń z czarną kresą na grzbiecie**, лóшадь съ чёрною полосóю на спúнѣ. **Ma dwie kresy na twarzy**, у негó два рубцá, двѣ царáпины на лицѣ.

Krescencja, **-ji**, *ж.* урожáй (*хлѣба, плодóвъ*). **Krescencja roczna**, годовóй сборъ хлѣба.

Kresić, *см.* **Kreślić.**

Kreska, **Kréska**, **Kryska**, **-i**, *ж.* чертá, чёрточка, штрихъ, лúнія; || ударéніе, знакъ ударéнія; || запятáя, *см.* **Przecinek**; || избирáтельный гóлосъ, балъ. **Być wybranym większością kresek**, быть úзбраннымъ по большúнству гóлосóвъ, *см.* **Głos**; || óчередь. **Teraz na ciebie kreska**, тепéрь твоя́ óчередь; || **Kreski między flakami**, брыжéйка, сдоръ (*у быкóвъ, барáновъ*), *см.* **Kreza.**

Kreskować, балотúровать, подавáть гóлосъ (*при выборахъ*); || ставúть, дѣлать ударéніе (*надъ слóвомъ*).

Kreskowanie, **-a**, *ср.* балотúровка, подáча голосóвъ (*при выборахъ*).

Kreślenie, **Skreślenie**, **-a**, *ср.* начертáніе, черчéніе, рисовáніе, *см.* **Narys**; || óчеркъ. **Skreślenie charakterów**, óчеркъ характéровъ.

Kreślić, **Skreślić**, чертúть, начертúть, рисовáть, нарисовáть. **Kreślić litery**, чертúть бýквы. **Skreślić obraz czego**, изобразúть что-либо, сдѣлать óчеркъ чего; || Перечёркивать, перемáрывать, похѣровать. **Kreśli dużo**, онъ много перечёркиваетъ, перемáрываетъ.

Kresować, **Pokresować**, **Przekresować (kogo)**, дѣлать шрáмы на лицѣ, раскроúть лицó.

Kret, **a**, *м.* кротъ.

Kręt, **-u**, *м. см.* **Skręt.**

Krętacz, **-a**, *м. см.* **Matacz.**

Krętanina, **-y**, *ж.* движéніе; || занáтіе, трудъ рабóта; || увёртка, отговóрка, улóвка. **Będzie miał z tém dużo krętaniny**, óто бýдетъ стóить емý большáго трудá. **Łgarz ten krętaniną swoją nas bawi**, óтотъ лгунъ забавлúетъ насъ своúми улóвками, увёртками.

Krętek, **Krętak**, **-tka**, *м. Зоол.* головáстикъ (*изъ рóда жукóвъ*).

Krętem, въ кружóкъ, кругóмъ.

Kretes, *Нескл.* употребля́ется тóлько въ слѣдующемъ выраженúи: **Z kretesem**, совершéнно, до концá, до остáтка, *см.* **Szczęt.**

Kretka, *см.* **Kredka.**

Krętny, извúлистый, извúлистый, искривленный *см.* **Kręty.**

Kręto, извúлисто; || крýто, плóхо, хýдо. **Kręto koło niego**, плóхо емý, онъ въ трýдномъ положéніи.

Krętodziób, **-oba**, *м. Зоол.* водорéзъ (*птúца*).

Krętogłów, **-a**, *м.* вертиголóвка, крутиголóвка, вертошéйка (*птúца*).

Krętogłowy, крутоголóвый, опрометчúвый.

Krętogon, **-a**, *м. Зоол.* сапажý (*обезьянá*).

Krętojeź, **-a**, *м. Зоол.* тенрéкъ, Мадагаскáрскій ёжъ.

Krętolotny, вертя́щійся, кружа́щійся, вьющійся. **Dym krętolotny**, дымъ вьющійся струйкою.

Kretomysz, **-y**, *ж. Зоол.* обыкновéнная землерóйка.

Krętopłoty, вьющійся около забóровъ. **Krętopłoty błuszcz**, плющъ вьющійся около забóровъ, цѣпляющійся за забóры.

Krętoprawny, кривотóлкъ, превратно толкýющій закóны.

Krętoróg, -oga, *м.* живóтное съ вѣтвúстыми рогáми.

Krętorogi, имѣющій вѣтвúстые рогá.

Krętość, -ści, *ж.* излýчина, извúлина, кривизнá.

Krętoskoczny, вертлúвый, вертящійся.

Krętosz, -a, *м. см.* **Krętacz.**

Kretować, Kretowaty, *см.* **Kredować Kredowaty.**

Kretowaty, *см.* **Wykrętny.**

Kretowina, -y, *ж.* **Kretowisko, -a**, *ср.* кротовúна, взрытая кротóмъ земля́.

Krętowiny, -win, *мн. см.* **Krętanina.**

Kretowy, кротóвый, *см.* **Kreci.**

Krętowzniosły, спирáльный.

Krętu wętu, (*погово́рка*), пустúя увёртки, улóвки; || бéготня́ и суетá.

Kręty, излýчистый, извúлистый, кривóй, искривленный; || **Kręty bieg rzeki**, извúлистое течéніе рѣки; || **Kręte drogi**, извúлистыя дорóги; || **Drzewo kręte**, кривóе дéрево; || *Анат.* **Kręta kiszka**, подвздóшная кишкá.

Krew, *род. п.* **krwi**, *ж.* кровь. **Krew puszczać**, пускáть кровь. **Krwi puszczenie**, кровопускáніе. **Upływ krwi**, потéря крóви. **Pragnienie krwi**, кровожáдность. **Zimna krew**, хладнокрóвіе. **Krwi krążenie**, кругообращéніе крóви. **Krwi rozlanie**, кровопролúтіе. **Człowiek zimnéj krwi**, человѣкъ хладнокрóвный. **Związki krwi**, ýзы родствá. **Ze szlacheckiéj krwi pochodzić**, быть благорóднаго рóда, происхождéнія, происходúть отъ благорóдной крóви. **Wstąpić na państwo po krwi**, вступúть на тронъ по прáву рождéнія; || *Бот.* **Krew smocza**, крáсный щавéль (*растéніе*).

Krewa, -y, *ж.* лабéтъ (*въ ка́рточной игрѣ*), *см.* **Krewić.**

Krewczejszy, *см.* **Krewki.**

Krewić, (*въ ка́рточной игрѣ*) имѣть бóлѣе очкóвъ, чѣмъ трéбуетъ игрá; || не сдержáть слóва, уклоня́ться отъ чегó; || ***Skrewić**, провúниться въ чёмъ, сдѣлать погрѣшность.

Krewieństwo, -a, *ср. см.* **Pokrewieństwo.**

Krewki, хрýпкій, хúлый, брéнный, тлѣнный; || нéмощный, слáбый, дрáхлый. (**Krewczejszy**, чрезвычáйно хрýпкій, чрезвычáйно брéнный и т. д.) **Przyrodzenie ludzkie krewkie**, человѣческая натýра нéмощна, слабá, человѣкъ отъ природы нéмощенъ, слабъ, *см.* **Ułomny.**

Krewkość, -ści, *ж.* хрýпкость, брéнность; || нéмощь, хвóрость, хúлость, недýгъ; || слáбость, дрáхлость. **Wszyscy mamy nasze krewkości**, всѣ мы имѣемъ свои слáбости, недостáтки.

Krewna, -éj, *ж.* рóдственница, *см.* **Krewny.**

Krewniak, -a, *м.* рóдственникъ, родня́, *см.* **Krewny.**

Krewnić się, Pokrewnić się, Spokrewnić się, находúться, быть въ родствѣ, породниться. **Spokrewniony ze znacznemi domami**, онъ въ родствѣ съ знáтными домáми.

Krewnik, -a, *м.* сангвúникъ, полнокрóвный; || *Бот.* бедренéцъ (*растéніе*).

Krewność, -ści, *ж.* крóвное родство, блúзкая родня́.

Krewny, -ego, *м.* рóдственникъ. **Krewny w linji prostéj, wstępnéj i zstępnéj**, рóдственникъ по прямóй, восходя́щей и нисходя́щей лúніи. **Krewny przyrodny**, единоутрóбный, *или* единокрóвный рóдственникъ.

Kreza, -y, *ж. см.* **Kryza.**

Krężel, -żla, Krężelek, -lka, *м.* кудéль, мýчка (*на прáлкѣ*).

Krnąbrnie, упрáмо, упóрно.

Krnąbrnieć, упóрствовать, упрáмиться.

Krnąbrność, -ści, *ж.* упрáмство, непослýшаніе, упóрство.

Krnąbrny, упрáмый, непослýшный, упóрный.

Krobeczka, Krubeczka, -i, *ж.* коробóчка, *см.* **Króbka.**

Krobecznik, Krobnik, Króbkarz, -a, *м.* коробóчникъ.

Króbka, Krobia, Krubka, -i, *ж.* коробóка.

Krobnik, *см.* **Krobecznik.**

Kroć, *Нескл.* разъ, (употребля́ется тóлько съ именáми числúтельными количественными). **Dwakroć**, дважды, два рáза; **trzykroć**, трúжды, три рáза; **dziesięćkroć**, дéсять разъ; **kilkakroć, po kilkakroć**, нéсколько разъ, по нéскольку разъ (до десятú); **kilkanaściekroć**, дéсять нéсколько разъ до десятú; **kilkadziesiąt kroć**, бóлѣе двадцатú, дóста разъ; **stokroć**, стократъ, стократно, сто разъ; **tysiąc kroć**, тúсяча разъ; **dwa kroć sto tysięcy** (два раза сто тúсячъ), дéвсти тысячъ; **trzy kroć sto tysięcy** (три раза сто тúсячъ), трúста тúсячъ; **kilka kroć sto tysięcy**, нéсколько сотъ тúсячъ. **Krocie, мн. Krocie set tysięcy**, многія сóтни тúсячъ; **zostawił trzy kroć sto tysięcy**, онъ оставúлъ трúста тúсячъ. **Krocie** вообщé означáетъ числó неопредѣлéнное: **Krocie go te kosztowało**, (*см.* **kilka kroć sto tysięcy**), éто стóило ему сóтни тúсячъ. **Krocie mieszkańców** (*см.* **tysiące**), тúсячи жúтелей.

Krochmal, -u, *м.* крахмáлъ, *см.* **Skrob', Mączka.**

Krochmalenie, -a, *ср.* крахмáленье (*бѣлья́*).

Krochmalić, крахмáлить (*бѣлье́*).

Krochmalik, -a, *м.* синькá.

Krochmalnia, -i, *ж.* крахмáльная фáбрика.

Krochmalnica, -y, *ж.* крахмáльщица.

Krochmalnik, -a, *м.* крахмáльщикъ.

Krochmalny, Krochmalowy, крахма́льный.

Krócéj, коро́че, *см.* **Krótko.**

Krocić, стори́чно умножа́ть, увели́чивать во́ сто разъ, усотери́ть.

Króció, сокраща́ть, укора́чивать, убавля́ть, *см.* **Skracać. Króció, Ukróció,** усмиря́ть, усмири́ть, обу́здывать, обузда́ть. **Króció swe namiętności,** обу́здывать, преодолѣва́ть свои́ стра́сти, *см.* **Hamować, Powściągać.**

Krócica, *см* **Krucica.**

Króciciel, -a, *м.* укроти́тель, усмири́тель.

Króciej, *см.* **Krócéj.**

Krocień, -tnia, *м. Бот.* спо́рышъ (*расте́ніе*).

Króciuchno, Króciutko, Króciusieńko, Króciuteńko, коротёхонько, кратча́йшимъ о́бразомъ, *см.* **Krótko.**

Króciuchny, Króciutki, Króciusieńki, Króciuteńki, коротёхонекъ, *см.* **Krótki.**

Krocz, -a, *м.* и **Krocz,** -y, *ж.* сби́вчивая ходи́ (*у ло́шади*), груна́, грунь лошади́ная (*родъ ма́лой ры́си*).

Kroczak, -a, *м.* капка́нъ, ло́шадь иду́щая гру́нью, ма́лой ры́сью; || шажёкъ, ма́лый шагъ.

Kroczenie, -a, *ср.* шага́ніе; || ше́ствіе.

Kroczyć, шага́ть; || ше́ствовать.

Kroczysty, шага́стый; || хо́дкій.

Kregulczy, ястреби́ный.

Kregulec, -lca, *м.* я́стребъ (*пти́ца*), *см.* **Jastrząb'.**

Kroić, Skroić, Wykroić, крои́ть (*пла́тье*), скрои́ть, вы́кроить.

Krok, -u, *м.* шагъ. **Przyspieszyć kroku,** ускори́ть шагъ. **Zwolnić kroku,** умѣ́рить шагъ. * **Dotrzymać komu kroku, dostać kroku,** не отступа́ть отъ кого́, не попя́титься, не отставать. **Krok w krok,** шагъ за ша́гомъ, вслѣдъ, по пята́мъ. **Krok przyspieszony,** ско́рый шагъ. **O sto kroków,** на разстоя́ніи ста шаго́въ. || Стара́ніе, хожде́ніе, сре́дство (*по како́му дѣлу*). **Żadnego w tym interesie nie przedsięwezmę kroku,** я ничего́ не предприму́ по э́тому дѣ́лу, я не прибѣ́гну ни къ какимъ сре́дствамъ, я не приложу́ никаки́хъ стара́ній.

Krokiew, -kwi, *ж. Плотн.* стропи́ло. || * **Krokiewki mu nie dostaje,** ему́ не достаётъ деся́той клёпки во лбу́.

Krokodyl, -a, *м. Зоол.* крокоди́лъ.

Krokodyli, Krokodylowy, крокоди́ловъ. || * **Łzy krokodyle,** притво́рныя слёзы.

Krokorać, *см.* **Krekorać.**

Krokos, -u, *м. Бот.* са́флоръ краси́льный, желтяни́ца, дикій шафра́нъ (*расте́ніе*).

Krokosowy, желтяни́стый, шафра́нный.

Krokowy, промежу́точный, въ шагу́ находя́щійся. || *Анат.* **Kość krokowa,** лобко́вая кость.

Krokształyny, -ów, *мн. Архит.* консо́ль, кра́гштейнъ; || желѣзная скоба́.

Krokwa, *см.* **Krokiew.**

Król, -a, *м.* коро́ль, царь. **Król królów,** царь царе́й. * **Król malowany,** сла́бый, съ ограни́ченною вла́стью коро́ль. **Święto trzech królów,** Креще́ніе, день Богоявле́нія (6-го января́). **Wilja trzech królów,** соче́льникъ. **Lew król zwierząt,** левъ царь звѣре́й. || Въ ка́рточной игрѣ: **Król karowy, dzwonkowy,** бубно́вый коро́ль, и т. д. || коро́ль (*въ ша́хматной игрѣ*).

Królestwo, -a, *ср.* королевство, ца́рство. **Królestwo niebieskie,** небе́сное ца́рство; || **Królestwo Ichmość,** ихъ вели́чества коро́ль и королева́; || Въ есте́ственной исто́ріи: **Królestwo zwierzęce, roślinne, rzeczy kopalnych,** ца́рство живо́тныхъ, расте́ній, ископа́емыхъ.

Królewicz, -a, *м.* насле́дный принцъ, королевичъ.

Królewiczostwo, -a, *ср.* досто́инство насле́днаго при́нца; || *Собир.* насле́дный принцъ вмѣстѣ съ своей супру́гою.

Królewiczówna, -y, *ж.* дочь королевича.

Królewiczowski, Królewiczowy, королевскій, относя́щійся къ королевскому при́нцу. **Jego królewiczowska mość,** его́ королевское высо́чество.

Królewna, -y, *ж.* королевна, царевна.

Królewnin, королевинъ.

Królewski, королевскій, ца́рскій, ца́рственный. **Stronnik królewski,** приверже́нецъ короля́, роялистъ.

Królewskość, -ści, *ж.* королевское *и́ли* ца́рское досто́инство.

Królewszczyzna, -y, *ж.* королевское владѣ́ніе, помѣстье.

Króliczę, -ęcia, *ср.* молодо́й кро́ликъ.

Króliczy, кро́личій.

Króliczyniec, -ńca, *м. см.* **Królikarnia.**

Królik, -a, *м,* королёкъ, царёкъ; || *Зоол.* кро́ликъ; || королёкъ (*пти́ца*); || *Бот.* **Króliki,** *мн.* маргари́тка (*расте́ніе*).

Królikarnia, -ni, *ж.* кро́личій садо́къ, садо́къ для кро́ликовъ.

Królobójca, -y, *м.* цареубійца.

Królobójski, цареубійственный.

Królobójstwo, -a, *ср.* цареубійство.

Królosęp, -a, *м. Зоол.* царь ко́ршуновъ (*хи́щная пти́ца южной Аме́рики*).

Królowa, -ój, *ж.* супру́га короля́, королева, цари́ца. **Królowa Niebieska,** Цари́ца Небе́сная; || **królowa, dama,** королева, да́ма (*въ ша́хматной игрѣ*); || **Królowa, Matka pszczół,** ма́тка, цари́ца (*у пчёлъ*); || **Królowa balu,** цари́ца ба́ла; || **Królowa kwiatów,** цари́ца цвѣто́въ.

Królować, ца́рствовать, вла́ствовать, * царя́ть; || преобладать.

Królowanie, -a, *ср.* ца́рствованіе, правле́ніе; || преобладаніе.

Królowin, королевинъ.

Królujący, ца́рствующій, госпо́дствующій, *см.* **Panujący.**

Krom, Kromia, *Стар.* кро́мѣ, безъ, по-

mímo. Krom wiary nikt zbawion nie będzie, безъ вѣры никто́ не бу́детъ спасёнъ, безъ вѣры нѣтъ спасе́нія. **Kromia woli ich**, помимо ихъ во́ли. **Krom oczu**, заглаза́, *см.* **Oprócz, Prócz.**

Kromka, -i, *ж.* кромá, ломо́ть, обрѣзъ, срѣзокъ; || край, ребро́ (*у моне́ты*); || кусо́къ.

Kronika, -i, *ж.* хро́ника, временни́къ, лѣтопись.

Kronikarski, лѣтопи́сный.

Kronikarstwo, -a, *ср.* веде́ніе лѣтописи; || *мн.* лѣтописи.

Kronikarz, -a, *м.* лѣтопи́сецъ.

Kropecznik, -a, *м.* милленóръ, тысяческва́жникъ (*корáлл*).

Kropelka, -i, *ж.* ка́пелька, *см.* **Kropla.**

Kropić, кропи́ть, накра́пывать. **Deszczyk kropi**, до́ждикъ накра́пываетъ. **Skropić, Pokropić**, окропи́ть, оросúть. **Pokropić święconą wodą**, окропи́ть святóй водóю. **Skropić łzami**, оросúть слезáми. **Wykropić kogo**, высѣчь кого́ рóзгами.

Kropiciel, -a, *м.* окропля́ющій, орошáющій.

Kropidlny, кропи́льный.

Kropidło, -a, *ср.* кропи́ло.

Kropielnica, -y, *ж.* кропи́льница.

Kropienie, -a, *ср.* кропле́ніе, окропле́ніе.

Kropisty, *см.* **Kroplisty.**

Kropka, -i, *ж.* то́чка; || кра́пинка, пя́тнышко. **Dwie kropki**, двоето́чіе. * **Nie brak ani kropki**, ничего́, ни чёрточки, ни одно́й іóты.

Kropkować, пунктирова́ть, дѣлать то́чки, рисова́ть то́чками; || ста́вить зна́ки препина́нія; || набива́ть му́шки (*на ткáни*).

Kropkowanie, -a, *ср.* пунктиро́вка, употребле́ніе зна́ковъ препина́нія.

Kropla, -i, *ж.* ка́пля.

Kroplisty, накра́пывающій, кру́пный.

Kropnąć, *см.* **Kropić.**

Krosienka, -sienek, *мн.* па́льцы.

Krośna, *род. п.* **Krosien**, кро́сна, кро́сны, тка́цкій стано́къ; || я́щикъ, въ кото́ромъ но́сятъ стёкла.

Krośniarski, принадлежа́щій торго́вцу стекло́мъ, *см.* **Krośniarz.**

Krośniarz, -a, *м.* деревéнскій стекóльщикъ, разнóщикъ.

Krosta, -y, прыщъ (*на лицѝ*). **Krosteczka**, прыщикъ, у́горь. || **Czerwone krosty**, о́спа.

Krostawieć, покрыва́ться прыща́ми, угра́ми.

Krostawy, *Мед.* имѣющій свóйство гноевы́хъ пры́щиковъ; || покра́тый прыща́ми.

Krótki, коро́ткій. **W krótkim czasie**, въ коро́ткое вре́мя. **Krótka pamięć**, сла́бая па́мять. **On ma krótki wzrok**, онъ близору́къ.

Krótko, кра́тко, коротко́, вкра́тцѣ; || стро́го, рѣзко (сравн. сте́пень: **Krócéj**, коро́че). **Pokrótce co wyłożyć**, вкра́тцѣ изложи́ть, предста́вить что. **Krótko wprzód**, немно́го впередъ. **Wkrótce potém**, вскорѣ пото́мъ. **Krótko mówiąc, nie chcę tego**, сло́вомъ, одни́мъ сло́вомъ, коро́че сказа́ть, я не хочу́ э́того. **Krótko się z kim odbyć**, поскорѣе отъ кого́ отдѣлаться. **Krótko z nim, krótko koło niego**, онъ въ тѣсныхъ обстоя́тельствахъ. **Krótko kogo trzymać**, не дава́ть кому́ мно́го во́ли. **Człowiek krótko widzący**, близору́кій человѣкъ.

Krótkochwilny, мгновéнный, скоропроходя́щій.

Krótkodzioby, имѣющій коро́ткій клювъ.

Krótkogrzywy, короткогри́вый.

Krótkomownie, въ коро́ткихъ слова́хъ, лакони́чески.

Krótkomowny, лакони́ческій.

Krótkonogi, *Зоол.* коротконóгій, короткола́пый.

Krótkonosy, коротконóсый.

Krótkość, -ści, *ж.* кра́ткость.

Krótkoskrzydlaty, *Зоол.* короткокры́лый.

Krótkosłowny, *см.* **Krótkomowny.**

Krótkoterminowy, краткосро́чный, о́тданный на коро́ткій срокъ.

Krótkotrwale, непродолжи́тельно, коро́ткое вре́мя.

Krótkotrwałość, -ści, *ж.* непродолжи́тельность.

Krótkotrwały, непродолжи́тельный, проходя́щій, бре́нный.

Krótkowato, коротковáто.

Krótkowaty, коротковáтый.

Krótkowidność, -ści, *ж.* близору́кость.

Krótkowidny, близору́кій.

Krótkowidz, -a, *м.* близору́кій.

Krótkowieczność, недолговѣчность, *см.* **Krótkotrwałość.**

Krótkowieki, недолговѣчный.

Krótnąć, Krótnieć, Ukrótnąć, Skrótnąć, укора́чиваться, сдѣлаться коро́че, укороти́ться; || убывáть, уменьша́ться.

Krotny, употребля́ется при именахъ числи́тельныхъ: **Dwukrotny**, двукра́тный, двоекра́тный; **Czterokrotny**, четырекра́тный, и т. д.

Krotochwila, Krotofila, -i, *ж.* забáва, увеселéніе, шýтка, шáлость, балагýрство.

Krotochwilenie, -a, *ср.* препровожде́ніе вре́мени, забáва, увеселéніе.

Krotochwilić, Krotofilić, забавля́ться, шути́ть, ве́село проводи́ть вре́мя.

Krotochwilnik, Krotofilnik, -a, забáвникъ, шутни́къ, балагýръ.

Krotochwilność, Krotofilność, -ści, *ж.* шутли́вость, балагýрство.

Krotochwilny, Krotofilny, шутли́вый, забáвный, весёлый.

Krotochwilować, *см.* **Krotochwilić.**

Krotof... *см.* **Krotoch.**

Krótszeć, укора́чиваться, сокраща́ться; || убывáть.

Krowa, -y, *ж.* коро́ва. **Krowa jałowa**, я́ловая коро́ва. **Krowa dojna**, до́йная коро́ва; || **Krowa dzika**, са́мка ло́ся.

Krowi, коро́вій. **Krowia ospa**, коро́вья о́спа; || **Krowi chlew**, коро́вникъ; || *Бот.* **Krowia reż**, **Krowie żyto**, коро́вій кормъ, Ива́нъ да Ма́рья, *см.* **Pszenic**, **Miecz.**

Krowiarka, -i, *ж.* коро́вница, ско́тница.

Krowiarnia, -ni, *ж.* коро́вникъ, ско́тный дворъ.

Krowiarz, -a, *м.* пасту́хъ коро́въ, ско́тникъ.

Krowieniec, -ńca, *м.* коро́вій кнутъ, ко́ро́вій навóзъ.

Krowisko, **Krówsko**, -a, *ср.* коровища.

Krówka, -i, *ж.* коро́вка; || *Зоол.* навóзный жукъ. **Krówka zielona**, *см.* **Kantaryda**; || *Бот. см.* **Kokoryczka**; || **Krówki**, *мн.* подкла́дины, кла́дки изъ де́рева, подъ что-либо подло́женныя, *см.* **Kętnar**, **Legar.**

Krowne, -ego, *ср. Стар.* по́шлина съ рога́таго скота́.

Krowodój, -oja, *м. Зоол.* бóа, уда́въ.

Krowopas, -a, *м. см.* **Krowiarz.**

Krszyć, мять, кроши́ть. || **Krzyć się**, осыпа́ться, сы́паться (*о хлѣбѣ*).

Krszyna, **Kszyna**, **Krsztyna**, **Krszta**, **Krta**, -y, *ж.* кро́шка хлѣбная, кро́шечка, кроха́; || зёрнышко, крупи́нка. **Ani krzty nie widać**, ни зги не вида́ть.

Krta, -y, *ж. см.* **Krszyna.**

Krtań, -ni, *ж. Анат.* горта́нь, дыха́тельное го́рло; || * *Прост.* го́рло, гло́тка.

Krtaniowy, горта́нный.

Krtycze, -ów, *мн. см.* **Krtań.**

Krubka, **Krubeczka**, **Krubnik**, *см.* **Krób-ka.** и т. д.

Kruchczeć, *см.* **Kruszeć.**

Krucho, употребля́ется въ сле́дующемъ выраже́нiи: **Krucho z nim**, онъ въ тѣсныхъ обстоя́тельствахъ, пло́хо ему́.

Kruchość, -ści, *ж.* мя́гкость (*говя́дины, и проч.*), хру́пкость (*де́рева*), разсы́пчатость, ло́мкость, хру́пкость, (*стекла́, мета́ллов*), ры́хлость (*земли́, со́ли*).

Kruchta, -y, *ж.* па́перть (*пе́редъ це́рковью*), *см.* **Babiniec.**

Kruchuchny, **Kruchutki**, **Kruchuteńki**, мя́конькій, чрезвыча́йно хру́пкій, ло́мкій, разсы́пчатый.

Kruchy, мя́гкій, хру́пкій, разсы́пчатый, ло́мкій, ры́хлый, *см.* **Kruchość.** || *Зоол.* **Kruchy wąż**, мѣдя́ница (*змѣя́*).

Krucjata, -y, *ж.* крестóвый похóдъ.

Krucyfer, -a, *м.* несу́щій крестъ (*въ церко́вныхъ хода́хъ, проце́сiяхъ*).

Krucyfiks, -u, *м.* распя́тie (*крестъ*).

Krucza, -y, *ж. Горн.* крюкъ.

Kruczę, -ęcia, *ср.* воронёнокъ, молодóй вóронъ.

Kruczeć, ворча́ть.

Kruczek, -czka, *м.* воронёнокъ; || крючóкъ.

Kruczenie, -a, *ср.* ворча́нье въ брю́хѣ.

Kruczodzioby, схóдный съ вóроновымъ клювомъ.

Kruczy, вóроновъ. **Włosy krucze**, вóлосы чёрные какъ вóроново крыло́.

Krudunek, *см.* **Karczunek.**

Kruk, -a, *м.* вóронъ. *Послов.* **Nie pomoże krukowi mydło**, чёрнаго кобеля́ не вы́мыешь до бѣла́, дурака́ учи́ть, что мёртваго лѣчи́ть. **Kruk krukowi oka nie wykole**, вóронъ вóрону глазъ не выклюнетъ. || *Зоол.* **Kruk morski**, нырóкъ (*пти́ца*); || крюкъ, *см.* **Hak.**

Krukać, *см.* **Krakać.**

Krukowaty, воронообра́зный.

Krupa, -y, *ж.* бóлѣе употребля́ется во множ. ч. **Krupy** *род.* **Krup'** крупа́. **Krupy jęczmienne**, я́чная крупа́. **Krupy perłowe**, перло́вая крупа́. **Krupy gryczane**, **tatarczane**, гре́чневая крупа́. || **Krupy**, *мн.* ме́лкій градъ. **Krupy padają**, ме́лкій градъ идётъ.

Krupiarka, -i, *ж.* торго́вка крупóю, сѣмена́ми.

Krupiarski, относя́щійся къ торго́влѣ крупóю, сѣмена́ми.

Krupiarz, -a, *м.* торгове́цъ крупóю, сѣмена́ми, сѣмя́нникъ; || лабазникъ, мучни́къ.

Krupiasty, крупяно́й, крупи́чатый, *см.* **Ziarnisty. Sól krupiasta**, *см.* **Gradówka.** || *Мед.* просообра́зный.

Krupić, **Skrupić**, толо́чь, истолочь въ сту́пкѣ, моло́ть, смоло́ть, превраща́ть, преврати́ть въ крупу́. || **Krupić się**, обраща́ться въ крупу́. *Посл.* **Na kim się skrupi, na mnie się zmiele**, ко́шку бьютъ, а невѣ́стк̀ѣ навѣ́тки даю́ть. || **Grad krupi się**, идётъ ме́лкій градъ.

Krupki, -pek, *мн.* ме́лкая крупа́.

Krupniczka, -i, *ж. см.* **Krupiarka.**

Krupnik, -a, *м. см.* **Krupiarz**; || супъ съ ме́лкими крупа́ми, ка́шица.

Krupny, крупяно́й.

Krusz, -u, *м.* руда́.

Kruszcorodny, **Kruszeczny**, изобилующій мета́ллами, рудника́ми.

Kruszcośledzący, прiи́скивающій мета́ллы.

Kruszcowy, металли́ческій, рудно́й, минера́льный, металлоно́сный.

Kruszczeć, *Хим.* металлова́ть, превраща́ть въ мета́ллъ.

Kruszczyna, -y, *ж.* саморо́дный мета́ллъ, саморо́докъ.

Kruszec, -szcu, *м.* руда́, штуфъ; || минера́лъ.

Kruszeć, **Skruszeć**, мя́кнуть, сдѣлаться мя́гкимъ, ры́хлымъ; || тро́нуться, смягча́ться, соболѣзновать.

Kruszenie, -nia, *ср. Горн.* толче́нie.

Kruszki, *см.* **Kruźki**, **Kryzki.**

Kruszliwy, разсы́пчивый, разсы́пчатый, ры́хлый.

Kruszonka, -i, *ж. см.* **Zacierka**, **Drobianka.**

Kruszyć, Skruszyć, мя́ть, измя́ть, кроши́ть, искроши́ть, растира́ть, растере́ть, сокруша́ть, сокруши́ть, толо́чь въ сту́пкѣ. * **Skruszyć kogo**, разори́ть кого́; || растро́гать, тро́нуть до глубины́ се́рдца. || **Kruszyć się, Skruszyć się**, разбива́ться, разби́ться, лома́ться, переломи́ться; * растро́гаться, сокруша́ться, тро́нуться до глубины́ се́рдца.

Kruszykamień, *см.* **Łomikamień.**

Kruszyna, -y, *ж. см.* **Krszyna, Okruszyna.** || *Бот.* круши́на (*деревцо́*); || * *см.* **Odrobina.**

Kruszynowy, *Бот.* круши́новый, *см.* **Kruszyna.**

Kruż, -u, м. кувши́нъ.

Krużganek, -nka, *м.* галере́я, *см.* **Korytarz**; || крыльцо́, *см.* **Ganek, Przysionek.**

Krużki, -żek, *см.* **Kryzki.**

Krużlik, Krużyk, -a, *м.* кувши́нчикъ.

Krużowato, Krużowaty, *см.* **Kędzierzawo, Kędzierzawy.**

Krużowy, кувши́нный.

Krwawić, Skrwawić, окрововля́ть, окрова́вить, окровени́ть, пролива́ть, проли́ть кровь, обагря́ть кро́вью. || **Krwawić się, Skrwawić się**, окрововля́ться, окрова́виться, обагри́ться кро́вью.

Krwawne, -ego. *ср.* пра́во, кото́рое пре́жде предоста́влено бы́ло суде́бнымъ пристава́мъ, присво́ивать себѣ́ пла́тье уби́таго человѣ́ка.

Krwawnica, -y, *ж. Бот.* вербо́вникъ, плову́нъ (*расте́ніе*); || *Анат.* крововозвра́тная жи́ла, ве́на; || *Мед.* **Krwawnice**, *мн.* почечу́й, геморо́й.

Krwawnik, -a, *м. Минер.* кровави́къ, гемати́тъ, кра́сный желѣзня́къ; || кровави́къ (*руда́*); || геліотро́пъ (*ка́мень*), сердоли́къ (*ка́мень*); || *Бот.* тысячели́стникъ (*расте́ніе*).

Krwawny, кровяно́й, относя́щійся къ кро́ви. **Krwawne lekarstwo**, кровочисти́тельное лека́рство.

Krwawo, крова́во. **Krwawo mi to przyszło**, э́то мнѣ́ доста́лось съ тя́жкимъ трудо́мъ.

Krwawosok, -u, *м. Бот.* кра́сный щаве́ль (*расте́ніе*).

Krwawotok, *см.* **Krwotok.**

Krwawożerca, *см.* **Krwiożerca.**

Krwawożerność, *см.* **Krwiożerność, Krwiożerczość; Krwawożerny**, *см.* **Krwiożerny.**

Krwawy, крова́вый, окрова́вленный.

Krwiobarwny, кровяна́го цвѣ́та.

Krwionośny, *Анат.* кровоно́сный, кровено́сный.

Krwiożerca, -y, *м.* кровожа́дный.

Krwiożerczość, -ci, *ж.* кровожа́дность.

Krwiożerczy, Krwiożerny, кровожа́дный.

Krwiściąg, -u, *м. Бот.* зелёный черноголо́вникъ, черноголо́вка, свиня́я тра́вка.

Krwistość, -ści, *ж.* полнокро́віе.

Krwisty, полнокро́вный.

Krwotoczny, кровото́чный *Анат.* **Krwotoczna żyła**, крововозвра́тная жи́ла, ве́на; || почечу́йная арте́рія.

Krwotok, -u, *м.* кровотече́ніе; || мѣ́сячное очище́ніе.

Kryć, Ukrywać, Skryć, Ukryć, крыть, укрыва́ть, скрыть, пря́тать, спря́тать, *см.* **Taić.** || **Kryć się, Ukrywać się, Skryć się, Ukryć się**, кры́ться, укрыва́ться, скры́ться, спря́таться.

Kryca, -y, *ж.* ко́ваное желѣ́зо.

Krycie, -a, *ср.* кро́вля, прикры́тіе, покры́шка. || **Krycie się**, укрыва́ніе, прикрыва́ніе.

Kryg, -u, *м.* **Kryga, -i**, *ж.* у́дило (мн. ч. *удила́*), мундшту́къ, мушту́къ, цѣпо́чка (*у мундштука́*), *см.* **Wędzidło.**

Krygować, щегольски́ наряжа́ть. || **Krygować się**, щегольски́ наряжа́ться, пя́литься, выпя́ливаться, охора́шиваться.

Kryjomie, Kryjomko, Kryjomo, укра́дкою, та́йно, секре́тно, тихо́нько, тишко́мъ.

Kryjomokupstwo, -a, *ср.* контраба́нда, торго́вля запрещёнными това́рами.

Kryjówka, скры́тое мѣ́сто, тайни́къ; || прито́нъ, верте́пъ. **Kryjówka rozbojników**, прито́нъ, верте́пъ разбо́йниковъ. **Kryjówki serca ludzkiego**, та́йные изги́бы человѣ́ческаго се́рдца.

Kryka, -i, *ж. Горн.* косты́ль.

Kryminał, -u, *м.* уголо́вное преступле́ніе, уголо́вное дѣ́ло; || тюрьма́, темни́ца.

Kryminalista, -y, *м.* учёный, писа́тель по уголо́вной ча́сти; || уголо́вный престу́пникъ.

Kryminalistka, -i, *ж.* уголо́вная престу́пница.

Kryminalnie, престу́пно; || уголо́внымъ судо́мъ.

Kryminalność, -ści, *ж.* уголо́вщина, кримина́льность.

Kryminalny, престу́пный, уголо́вный. **Sąd kryminalny**, уголо́вный судъ. **Sędzia kryminalny**, уголо́вный судья́. **Sprawa kryminalna**, уголо́вное дѣ́ло.

Krymka, -i, *ж.* жидо́вская ермо́лка, *см.* **Mycka.**

Krynica, -y, *ж.* исто́чникъ, родни́къ, ключъ, *см.* **Zdrój, Potok.**

Kryniczny, ключево́й. **Kryniczna woda**, ключева́я вода́.

Krypa, -y, *ж.* ба́рка, ло́дка.

Krypcie, -ów, *мн.* ла́пти, *см.* **Łapcie.**

Krypt, -u, *м.* **Krypta, -y**, *ж.* склепъ, подзе́мная пеще́ра, *см.* **Pieczara, Podziemie.**

Kryska, *см.* **Kréska; Kryski**, *см.* **Kryzki.**

Krystalizacja, -ji, *ж.* кристаллиза́ція.

Krystalizować, Skrystalizować, кристаллизова́ть, хруста́лить. || **Krystalizować się, Skrystalizować się**, кристаллизова́ться, хруста́литься.

Kryształ, -u, *м.* криста́ллъ, хруста́ль. **Kryształy**, *мн.* хруста́льныя издѣ́лія.

Kryształek -łka, *м.* зорочёкъ, зрачёкъ, зѣни́ца (*въ глазу́*).

Krysztalny, кристаллическій, кристальный.

Kryształokrusz, -a, *м. Минер.* оловянная вениса.

Kryształować, *см.* **Krystalizować.**

Kryształowanie, -a, *ср.* кристаллизація.

Kryształowy, кристальный, хрустальный.

Krytopłciowy, *Бот.* тайнобрачный.

Krytowy, *см.* **Gwóźdź.**

Kryty, крытый, покрытый.

Krytyczka, -i, *ж* женщина-критикъ.

Krytycznie, критически.

Krytyczność, -ści, *ж.* критичность, затруднительное положеніе.

Krytyczny, критическій.

Krytyk, -a, *м.* критикъ.

Krytyka, -i, *ж.* критика.

Krytykować, критиковать.

Krytykowanie, -a, *ср.* критикованіе, критическій разборъ.

Kryza, -y, *ж.* брыжи, *мн.* (*женскій воротничокъ*).

Kryzki, Kruszki, Krużki, ów, *мн.* брыжейка, сборъ (*у быковъ, барановъ*).

Kryzolit, *см.* **Chryzolit.**

Kryzy, *мн. см.* **Kryza.**

Krzaczek, -czka, кустарничекъ, *см.* **Krzak.**

Krzaczkowato, въ видѣ кустарника.

Krzaczkowaty, кустарный, кустистый, ростущій кустами.

Krzaczysty, кустистый.

Krzak, -a, *м.* кустъ, кустарникъ, *см.* **Krzew.**

Krząkać Krząknąć, хрюкать (*о свиньѣ*), харкать (*о человѣкѣ*).

Krząkacz, -a, **Krząkadło**, -y, **Krząkała**, -y, *м.* кашлюнъ (*ж. р.* кашлюнья), плевака, харкунъ (*ж. р.* харкунья).

Krząkanie, Krząknienie, -a, *ср.* харканье (*человѣка*), хрюканье (*свиньи*).

Krzakowaty, кустистый.

Krzątać, się, хлопотать, стараться, заботиться; || суетиться, торопиться, спѣшить.

Krzątanina, -y, *ж* поспѣшность, торопливость, суетливость; || старательность.

Krzcić, Krzciel, Krzciny, *см.* **Chrzcić**, и т. д.

Krzciuczek, -czka, *м. Зоол.* троглодитъ.

Krzczyca, -y, *ж.* затылокъ, зашеекъ, загривокъ; || колтунъ (*болѣзнь*); || чёрная капуста; || *Ветер.* короста (*у лошадей*).

Krzecina, -y, *ж. Бот.* кошечья трава.

Krzęcinka, -i, *ж. см.* **Janowiec.**

Krzeczeć, *см.* **Skrzeczeć.**

Krzeczek, -czka, *м. Зоол.* тарантула, мизгирь (*большой ядовитый паукъ*); || *см.* **Skrzeczek.**

Krzeczkowy, тарантуловый, *см.* **Krzeczek.**

Krzeczny, *см.* **Grzeczny.**

Krzeczot, -a, *м. Орн.* кречетъ, *см.* **Białozor.**

Krzeczy, Dorzeczy, *см.* **Grzeczy.**

Krzek, -u, *м.* лягушачій клёкъ.

Krzekać, хрюкать (*о свиньѣ*).

Krzekliwy, *см.* **Skrzekliwy.**

Krzekotać, Krzeketanie, *см.* **Krzechotać, Grzechotanie.**

Krzektać, кричать посорочьему.

Krzemień, -nia, *м.* кремень.

Krzemienić, дѣлать твёрдымъ, жёстким.

Krzemienica, -y, *ж.* кремнистая почва.

Krzemieniec, -ńca, *м.* кремнистая дорога.

Krzemienieć, Skrzemienieć, каменѣть, твердѣть, окаменѣть, отвердѣть.

Krzemienisty, кремнистый.

Krzemienny, кремнёвый.

Krzemionka, -i, *ж.* кремнезёмъ, кремнистая земля.

Krzemyk, -a, *м.* ружейный кремень.

Krzepczeć, Skrzepczeć, крѣпнуть, укрѣпляться, укрѣпиться.

Krzepczéj, *сравн. ст.* крѣпче *см.* **Krzepko.**

Krzepczyć, Skrzepczyć, Skrzepić, Pokrzepić, Ukrzepić, крѣпить, укрѣплять, подкрѣплять, укрѣпить; || питать; || поправлять (*здоровье, желудокъ*); || возстановлять (*силы*), возобновлять. **Krzepić nadzieje**, питать надежды. **Krzepić umysł**, укрѣплять духъ; || **Krzepić się, Pokrzepić się**, крѣпнуть, крѣпиться, укрѣплятся, поправляться.

Krzepić *см.* **Krzepczyć.**

Krzepienie, -a, *ср.* укрѣпленіе, поправленіе.

Krzepki, krzepkii, бодрый, сильный, мощный. **Krzepki staruszek**, бодрый старичёкъ, *см.* **Rzeźki, Rzeźwy.**

Krzepko, крѣпко, сильно, мощно.

Krzepkość, -ści, *ж.* крѣпость, сила, бодрость, твёрдость.

Krzepnąć, Skrzepnąć, сгущаться, густѣть, сѣдаться, свёртываться (*о молокѣ*); || застывать, стынуть. **Masło roztopione krzepnie**, растопленное масло стынетъ. **Rosół skrzepł.** супъ застылъ. **Krew we mnie skrzepła**, кровь во мнѣ застыла.

Krzepnienie, Skrzepnienie, -a, *ср.* застываніе, сгущеніе.

Krzesać, Skrzesać (ogień), высѣкать (*огонь*), высѣчь (*огня*). ***Bruki krzesać, po bruku krzesać**, грань камни. *Садов.* **Krzesać drzewa**, очищать и подрѣзывать деревья, обрѣзывать лишнія вѣтви у деревьевъ, *см.* **Okrzesywać**; || * **Krzesać się**, драться, сориться.

Krzesanie, Skrzesanie, -a, *ср.* (**ognia**), высѣканіе огня; || **Krzesanie (drzew)**, очищеніе, обрѣзываніе деревьевъ.

Krześcianin, *см.* **Chrześcianin.**

Krzesełko, -a, *ср.* стулъ, *см.* **Krzesło, Stołek.**

Krzesić, воскрешать (*умершихъ*), *см.* **Wskrzeszać.**

Krzesidło, Krzesiwo, -a, *ср.* огни́во, *Умен.* **Krzesidełko, Krzesiwko**, -a, *ср.* огни́вце; || *см.* **Zamek.**

Krzesło, -a, *ср.* кре́сло. **Krzesło kuruiskie, курýльныя** кре́сла.

Krzesłowaty, имѣющій видъ кре́сла; || горба́тый; || *Бот.* узлова́тый, колѣнчатый.

Krzesłowy, кре́сельный.

Krzesnak, *см.* **Chrześniak.**

Krzest, Krzestny, *см.* **Chrzest, Chrzestny.**

Krzętnie, Krzętność, Krzętny, *см.* **Skrzętnie, Skrzętność, Skrzętny.**

Krzew, -u, *м.* **Krzewie**, -ia, *ср.* кустъ, куста́рникъ.

Krzewić, *Агр.* разводи́ть (*растéнія*); || умножа́ть, распространя́ть; || **Krzewić się**, разветвля́ться, размножа́ться, разраста́ться, разводи́ться, распложа́ться. *Посл.* **Złe ziele najlepiéj się krzewi**, худóе спóро, не сживёшь скóро; худóе зéлье не скóро пойдётъ въ зéмлю; || * Размножа́ться, распространя́ться.

Krzewie, -ia, *ср. см.* **Krzew.**

Krzewienie, -ia, *ср.* распложéніе, размноженіе, разведéніе (*растéній*); || * распространéніе, *см.* **Rozkrzewianie**; || **Krzewienie się**, приращéніе, распространéніе, пріумноженіе, ростъ, рощéніе.

Krzewina, -y, *ж.* ку́стикъ, полукустáрникъ.

Krzewisty, зарóсшій кустáми; || вѣтви́стый.

Krzewniczek, -a, *м. Зоол.* трясогýзка (*птица*).

Krzewny, куста́рный.

Krztoń, -ni, *ж. см.* **Krtań.**

Krztoniowy *см.* **Krtaniowy.**

Krztusiec, -śca, *м.* коклю́шъ.

Krzyć się *см.* **Krszyć się.**

Krzyczący, крикли́вый, шумли́вый, рѣзкій (*тóлосъ, звукъ*). **Długi krzyczące**, мéлкіе долги́. **Kolory krzyczące**, я́ркіе цвѣта́.

Krzyczeć, кричáть; || брани́ть, || звать; || ропта́ть. **Krzyczeć na kogo**, брани́ть кого́. **Krzyczeć na co**, жáловаться, ропта́ть на что́.

Krzyczenie, -a, *ср.* вопль, крикъ, крича́ніе, рóпотъ.

Krzyk, -u, *м.* крикъ, кликъ, *см.* **Okrzyk.**

Krzykać, грóмко кричáть, вскрúкивать.

Krzykacz, -a, *м.* **Krzykajło**, -a, *ср.* горла́нъ, крикýнъ, хайло́.

Krzykliwie, крикли́во, *см.* **Wrzaskliwie.**

Krzykliwość, -ści, *ж.* крикли́вость.

Krzykliwy, крикли́вый.

Krzyknąć, крúкнуть. **Krzyknąć na kogo**, грóмко позвáть кого́; || разбрани́ть, разругáть.

Krzyknienie, -a, *ср.* крича́ніе.

Krzyp, Krzypieć, *см.* **Skrzyp, Skrzypieć.**

Krzywda, -y, *ж.* оскорбле́ніе, оби́да.

Krzywdny, *см.* **Krzywdzący.**

Krzywdzący, оби́дный, оскорби́тельный; || безчéстящій, повóрящій.

Krzywdzenie, Skrzywdzenie, -a, *ср.* оскорбле́ніе, оби́да; || опозо́риваніе.

Krzywdzić, Skrzywdzić, Ukrzywdzić, оскорбля́ть, оскорби́ть, обижáть, оби́дѣть, унижáть, уни́зить, позóрить, опозóрить. **Ubéstwo nikogo nie krzywdzi**, бéдность никогó не позóритъ, бéдность не порóкъ.

Krzywdziciel, Ukrzywdziciel, -a, *м.* оскорби́тель, оби́дчикъ, поноси́тель.

Krzywdzicielka, -i, *ж.* оскорби́тельница, оби́дчица, поноси́тельница.

Krzywić, Skrzywić, крививáть, покривúть; || сгибáть, согнýть. **Krzywić nos**, хмýриться. **Krzywić się na kogo**, дýться, коси́ться на кого́. **Krzywić się na co**, кóсо, съ неудовóльствіемъ смотрѣть на что́.

Krzywigłówek, -wka, Krzywiszyjek, -yjka, *м. см.* **Krzywogłówek.**

Krzywizna, -y, *ж.* кривизна́, изги́бина, изги́бъ, извúлина; || кóсость.

Krzywka, -i, *ж.* **Krzywulec, -lca**, *м.* кривýля, кривýлина, изóгнутая, кривáя часть дéрева.

Krzywo, крúво, кóсо.

Krzywoboki, кривобóкій.

Krzywocina, -y, *ж.* кривизна́, излýчина, извúлина.

Krzywodrożny, извúлистый, излýчистый; || криволинéйный, *см.* **Krzywokreśiny.**

Krzywodziób, *см.* **Krzywonos.**

Krzywodzioby, *Зоол.* кривоно́сый. (*о птицах*).

Krzywogęby, криворо́тый, кривоу́стый.

Krzywogłówek, -wka, *м.* кривошéя; || * ханжá, лицемéръ.

Krzywogłowy, кривошéйный, искривúвшій гóлову на бокъ.

Krzywogoleżny, Krzywogoleni, *см.* **Krzywonogi.**

Krzywokreśiny, криволинéйный.

Krzywołomca, -y, Krzywołomstwo, -a, *ср. см.* **Krzywoprzysiężca, Krzywoprzysięztwo.**

Krzywomyślnie, неискрéнно, лукáво.

Krzywomyślny, неискренній, лукáвый.

Krzywonogi, кривонóжный, кривонóгій, косолáпый.

Krzywonos, -a, *м.* кривоно́сый; || *Зоол.* клёстъ, клестóвка (*птица*).

Krzywonosy, кривоно́сый.

Krzywooki, косоглáзый, косóй.

Krzywoprzysięgać, Krzywoprzysiądz, приноси́ть, принести́ лóжную присúгу, лóжную клáтву; || преступáть клáтву, нарушáть присúгу.

Krzywoprzysięstwo, -a, *ср.* клятвопреступлéніе, лóжная присúга; || * вѣролóмство.

Krzywoprzysiężca, -y, *м.* клятвопрестýпникъ, лóжно присягáющій.

Krzywoprzysięzki, Krzywoprzysiężny, клятвопрестýпный, лóжно присягáющій; || вѣролóмный.

Krzyworogi, криворо́гій.

Krzywos, Krzywosz, -a, *м.* крив у́ля, крив у́лина.

Krzywość, -ści, *ж.* кри́вость, кривизна́.

Krzywoszczok, -a, *м.* чеба́къ (*рыба*).

Krzywoszyi, кривошёйный; || *Зоол.* имѣющій кривую шею.

Krzywoszyjek, *см.* **Krzywiszejek.**

Krzywotłomacz, -a, *м.* ло́жный истолкова́тель.

Krzywotoki, закру́ченный; || винтообра́зный.

Krzywousty, кривоу́стый, криворо́тый.

Krzywowatość, -ści, *ж.* вы́гибъ, кривизна́, искри́вленность.

Krzywowaty, искри́вленный.

Krzywowiara, -y, *ж. см.* **Krzywowierstwo.**

Krzywowierca, -y, *м.* ерети́къ, раско́льникъ.

Krzywowiernie, ерети́чески.

Krzywowierny, ерети́ческій, раско́льничій.

Krzywowierstwo, -a, *ср.* е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе.

Krzywozęby, кривозу́бый.

Krzywulec, -lca, *м.* крив у́лина, крив у́ля, *см.* **Krzywka.**

Krzywy, крив о́й, искри́вленный; || изви́листый, изу́чистый. **Linja krzywa**, крива́я ли́нія. **Krzywemi drogami chodzić**, ходи́ть извилистыми пути́ми. **Rozum krzywy**, извращённый умъ. **Krzywa przysięga**, ло́жная кля́тва.

Krzyż, -a, *м.* крестъ. **Przybić na krzyżu**, распя́ть на кресте́. || **Krzyże**, *мн.* кресте́цъ, поясни́ца. || **Znak krzyża świętego**, кре́стное зна́меніе. **Na krzyż co położyć**, положи́ть что́ на́крестъ, скрещя́ть. **Nogi, ręce założyć na krzyż**, сложи́ть на́крестъ но́ги, ру́ки.

Krzyżacki, тевто́нскій, *см.* **Krzyżowy.**

Krzyżak, -a, *м.* тевто́нскій ры́царь, крестоно́сецъ; || *Зоол.* **Lis krzyżak**, крестовка (*лисица*); || **Pająk krzyżak**, крестови́къ, крестча́тый пау́къ.

Krzyżasty, бедри́стый.

Krzyżmo, *см.* **Chryzmo.**

Krzyżonosny, крестоно́сный.

Krzyżować, Ukrzyżować, распина́ть, распя́ть на кресте́; || **Skrzyżować (ręce)**, сложи́ть на́-крестъ (*ру́ки*). **Skrzyżować nogi**, положи́ть одну́ но́гу на другу́ю; || * **Krzyżować, Skrzyżować, Pokrzyżować czyje zamiary**, мѣша́ть, препя́тствовать кому́ въ исполне́ніи его́ намѣре́ній. || **Krzyżować się**, скре́щиваться, пересѣ́каться, расходи́ться. **Tu się drogi krzyżują**, доро́ги здѣсь пересѣка́ются, расхо́дятся. **Krzyżuje się z myślami**, мы́сли верта́тся въ его́ голове́; || **Skrzyżować się, Pokrzyżować się w odpowiedziach**, спу́таться въ отвѣ́тахъ.

Krzyżowanie, Ukrzyżowanie, -a, *ср.* кре́стное распя́тіе, распина́ніе на кресте́; || **Krzyżowanie się dróg**, пересѣче́ніе доро́гъ, перекрёстныя доро́ги.

Krzyżowato, крестообра́зно.

Krzyżowaty, крестообра́зный, крестови́дный.

Krzyżówka, -i, *ж. Повар.* филе́й, филе́йная часть (*говя́дины*).

Krzyżownica, -y, *ж. Бот.* исто́дъ, многомле́чникъ (*расте́ніе*), *см.* **Miesznica**; || *Плотн.* попере́чный брусо́къ, перекла́дина, перево́дина; || переплётъ (*две́ри, око́нной ра́мы*), попере́чина (*у око́нчины*).

Krzyżowniczki, -czek, *мн. Бот.* соля́нка (*расте́ніе*).

Krzyżowniczy, крестовый, крестоно́сный.

Krzyżownik, -a, *м.* крестоно́сецъ, ры́царь крестовыхъ похо́довъ; || *Бот. см.* **Tyrlicz.**

Krzyżowo, на́крестъ, крестообра́зно.

Krzyżowy, крестовый, кре́стный. **Krzyżowa śmierć**, кре́стная смерть. **Krzyżowe wojny, wyprawy**, крестовые похо́ды, *см.* **Krucjata. Krzyżowe dni**, *Церк.* недѣля, седми́ца о слѣпо́мъ, дни кре́стныхъ ходо́въ. **Krzyżowa droga**, перекрёстокъ, распу́тіе. **Krzyżowa robota**, шитьё по канвѣ.

Krzyżulec, -lca, *м. Плотн.* брусо́къ.

Krzyżyk, -a, *м.* кре́стикъ. *Муз.* діе́зъ, полуто́нъ. **Krzyżyk na drogę**, съ Бо́гомъ, счастли́ваго пути́! || * Десятокъ. **Już mu nie daleko do piątego krzyżyka**, ему́ уже́ ско́ро пойдётъ пя́тый деся́токъ; || * **Krzyżyki**, *мн.* огорче́нія, ско́рби, печа́ли.

Ks, сокращ. *см.* X.

Ksiądz, *род. п.* **Księdza**, (ксёндзъ), священникъ, іере́й, пресви́теръ, попъ, па́теръ (*у като́ликовъ*). **Wyświęcić się na księdza**, быть посвященý въ священники, поступи́ть въ священники, приня́ть священническій санъ. || Ти́тулъ придава́емый вообще́ всѣмъ духо́внымъ: **Ksiądz Piotr, Ksiądz Jan**, оте́цъ Пётръ, оте́цъ Іоа́ннъ. **Ksiądz proboszcz**, его преподо́біе, прихо́дскій священникъ. **Ksiądz kanonik**, оте́цъ канони́къ. **Ksiądz biskup**, преосвященный, епи́скопъ. || *Стар.* фигу́ра *слонъ, офицéръ*, (*въ ша́хматной игрѣ*), *см.* **Laufer.**

Książątko, -a, *ср. Умен.* князёкъ.

Książczyna, -y, *ж.* книжо́нка.

Książe, -ęcia, *м.* князь.

Książęcy, кня́жескій. **Jego książęca mość**, его́ ся́тельство, его́ свѣтлость. **Po książęcemu**, по-кня́жески.

Książeczka, -i, *ж.* кни́жечка, кни́жка.

Książka, -i, *ж.* кни́га. **Książka służbowa**, кни́жка для слугъ (*вмѣсто паспо́рта*). **Książka ekspedycyjna**, расси́льная кни́га. **Książka legitymacyjna**, кни́жка служа́щая какъ зако́нный видъ. **Książka meldunkowa**, кни́га для запи́сыванія паспо́ртовъ. **Pilnować książki**, прилѣ́жно занима́ться кни́гою. **Książka rachunkowa**,

счётная кни́га, *см.* **Księga.** || *Анат.* **Książki wołowe, kniżka,** листови́къ, литóнья (*3-й желýдокъ жвачныхъ*), *см.* **Ksieniec.**

Książkowy, кни́жный, учёный. **Człowiek książkowy,** человѣ́къ учёный.

Książnica, -y, *ж.* книгохрани́лище, библіоте́ка.

Książnik, -a, *м.* библіоте́карь.

Księdzostwo, -a, *ср.* свящéнническій санъ.

Księdzowy, свящéнническій.

Księga, -i, *ж.* кни́га, *см.* **Książka. Księga wieczysta,** крѣпостна́я, ипотéчная кни́га;—**zaregistrowań,** я́вочная;—**ludności,** спи́сокъ народонаселéнія;—**kwitów,** росписочная кни́га; — **colna,** тамóженная; — **rozpisów,** — для запи́сыванія особы́хъ мнѣ́ній (*судéйскихъ*); — **ekspedycji,** расси́льная кни́га; — **intromissji,** отказна́я кни́га;—**wpisowa,** входя́щій журна́лъ;—**kaucji,** залогова́я кни́га;—**rachunków gospodarskich,** хозя́йственно-счетово́дственная кни́га;— **przychodu i wydatku na karm bydła,** фура́жная и кормова́я кни́га; — **stanu cywilnego, księga metryk,** метри́ческая книга; — **kar pieniężnych,** штра́фная кни́га; — **rewersowa,** разно́сная кни́га;—**umów wieczystych,** договóрная, ипотéчная кни́га;—**przychodu i rozchodu,** прихóдо-расхóдная кни́га; || *Ком.* **Księga główna,** гла́вная кни́га, га́уптбухъ.

Księgarczyk, a-, *м.* прика́щикъ въ кни́жной ла́вкѣ.

Księgarka, -i, *ж., см.* **Księgarzowa.**

Księgarnia, -ni, *ж.* кни́жная ла́вка, кни́жный магази́нъ.

Księgarski, книгопрода́вческій.

Księgarstwo, -a, *ср.* кни́жная торго́вля.

Księgarz, -a, *м.* книгопрода́вецъ.

Księgarzowa, -wéj, Księgarka, -i, *ж.* жена́ книгопрода́вца; || продающая кни́ги.

Księgarzowy, книгопрода́вческій.

Księgokradztwo, -a, *ср.* литерату́рное воровство́, похище́ніе.

Księgonośny, разноси́щій кни́ги.

Księgopis, -a, *м.* сочини́тель, писа́тель.

Księgopisarstwo, Księgopistwo, -a, *ср.* а́вторство.

Księgosusz, -a, *ж.* **Księgosusza, -y,** *ж.* ско́тскій падёжъ, чума́ рога́таго скота́.

Księgowy, кни́жный. **Księgowy żołądek,** *см.* **Książka.**

Ksieni, -ni, *ж.* игу́менья, аббати́сса, настоя́тельница (*же́нскаго монастыря́*).

Ksieniec, -ńca, *м.* желу́докъ (*у живо́тныхъ*); || *Анат.* по́лость (*брюшна́я*).

Księstwo, -a, *ср.* кня́жество, ге́рцогство.

Księżki, свящéнническій, духóвный.

Księżna, -y, *ж.* княги́ня, герцогиня.

Księżniczka, -i, *ж.* княжна́.

Księżnin, княги́нинъ.

Księżulek, -lka, Księżulo, -a, *м. Умен.* слова **Ksiądz,** до́брый, любе́зный оте́цъ-свящéнникъ.

Księży, духóвный, церко́вный, церковнослужительскій, свящéнническій.

Księżyc, -a, *м.* луна́, ме́сяцъ. **Nów księżyca,** новолу́ніе. **Pełnia księżyca,** полнолу́ніе. **Pierwsza, ostatnia kwadra księżyca,** пéрвая, послѣ́дняя чéтверть луны́. **Zmniejszanie się księżyca,** ущéрбъ луны́. **Księżyc dwurożny,** полуме́сяцъ, *см.* **Półksiężyc.**

Księżycosłoneczny, *Астрон.* луно-со́лнечный.

Księżycowato, лунообра́зно.

Księżycowaty, лунообра́зный.

Księżyczek, -czka, *м. Умен.* небольша́я луна́; небольшóй ме́сяцъ.

Księżyczny, лу́нный, ме́сячный, *см.* **Księżycowy.**

Ksiuk, -a, *м.* большóй па́лецъ (*на ногѣ́*); || за́дній, отдѣ́льный па́лецъ на пти́чьихъ ногáхъ.

Ksobie, сокращ. **Ku sobie,** къ себѣ́; || употребля́ется извóзчиками и кучера́ми для понужде́нія лошадéй поверну́ть нале́во.

Ksyk, -u, *м.* шипѣ́ніе (*змѣи́, гýся, желѣ́за*), *см.* **Syk, Gwizd, Świst.**

Ksykać, шипѣ́ть, *см.* **Ksyk.**

Ksykanie, *см.* **Ksyk.**

Kszeniec, *см.* **Ksieniec.**

Kształcenie, Ukształcenie, Wykształcenie, -a, *ср.* образова́ніе, воспита́ніе. **Starać się o wykształcenie umysłu,** забóтиться о образова́ніи ума́.

Kształcić, Kształtować, Ukształcić, Ukształtować, образóвывать, образова́ть. **Kształcić sobie styl,** совершéнствоваться въ слóгѣ. **Kształcić sobie gust,** образóвывать свой вкусъ. **Kształcić kogo naukowo,** преподава́ть кому́ нау́ки. || **Kształcić się, Ukształcić się, Wykształcić się,** образóвываться, образова́ться.

Kształciciel, -a, *м.* настáвникъ, воспита́тель.

Kształcicielka, i, *ж.* настáвница, воспита́тельница.

Kształcik, -a, *ж. Умен.* фóрмочка, обра́зчикъ.

Kształt, -u, *м.* óбразъ, видъ, фóрма. **Materja i kształt,** матéрія и фóрма. **Kształt ziemi,** видъ земли́, *см.* **Postać. Na kształt,** *см.* **Nakształt. Bez kształtu,** безобра́зно. **Przybrać kształt,** приня́ть видъ, фóрму. **Nie dla kształtu głowę nosi,** не да́ромъ у него́ голова́ на плечáхъ, т. е. э́то у́мный человѣ́къ.

Kształtnie, благообра́зно, искýсно, изя́щно.

Kształtność, -ści, *ж.* благообра́зность, изя́щество, краси́вость, прія́тность.

Kształtny, благообра́зный, изя́щный, краси́вый, прія́тный, приго́жій.

Kształtować, Kształtowanie, Kształtownie, *см.* **Kształcić, Kształcenie, Kształtnie.**

Kształtownik, -a, *м. см.* **Kształciciel.**

Kształtowność, Kształtowny, *см.* **Kształtność, Kształtny.**

Kszyk, *см.* **Ksyk.** || *Зоол.* бекасси́нъ (*птица*).

Kszykać, Kszykanie, *см.* **Ksykać, Ksykanie.**

Ktemu, сокращ. *вм.* **Ku temu,** 1) къ тому́; 2) кро́мѣ того́, сверхъ того́. **Rozumny, ktemu i uczony,** умѣ́нъ и кромѣ того́ (*къ тому́ же*) учёнъ; 3) въ сравне́ніи съ э́тимъ. **Co są wszystkie skarby świata ktemu, co tu ewangelja obiecuje?** что зна́чатъ сокро́вища свѣта въ сравне́ніи съ тѣмъ, что́ обѣща́етъ ева́нгеліе?

Kto, *род. п.* **kogo,** кто. **Kto kogo ma szukać,** кто кого́ до́лженъ иска́ть? **Kto wziął, to wziął, dosyć że zginęło,** кто бы ни взялъ, дѣ́ло въ томъ, что пропа́ло. **Rzucili się do broni, kto chwycił za szpadę, kto za pikę, kto za karabin,** бро́сились къ ору́жію, кто схвати́лъ шпа́гу, кто пи́ку, кто ружьё. **Kto bądź,** *род.* **kogo bądź, Ktokolwiek,** *род. п.* **kogokolwiek,** кто-нибу́дь. **Przyjdzie ktokolwiek,** придётъ кто-нибу́дь.

Ktobie, сокращ. *вм.* **Ku tobie,** къ тебѣ́.

Ktokolwiek, *см.* **Kto, Ktobądź.**

Którędy, по како́й доро́гѣ, каки́ми пути́ми, черёзъ каки́я мѣста́. **Którędybądź, którędykolwiek,** куда́-нибу́дь. **Którędy mam iść? którędybądź, którędykolwiek,** по како́й доро́гѣ идти́ мнѣ? По како́й угодно, по како́й бы то ни́ было. **Którędyś,** по како́й-то доро́гѣ, въ каку́ю-то сто́рону. **Którędyż,** куда́ же?

Który, кото́рый, кой. **Człowiek, którego widziałeś,** челове́къ, кото́раго ты ви́дѣлъ. **Któryż ci się lepiéj podobał?** кото́рый же тебѣ́ бо́лѣе понра́вился? || Кото́рый нибу́дь изъ нихъ. **Spodziewamy się mężczyzn, kobiet, zapewne przyjdzie który, która,** мы ожида́емъ мужчи́нъ, же́нщинъ, вѣроя́тно, кото́рый нибу́дь изъ ни́хъ (кото́рая-нибу́дь изъ нихъ) придётъ. **Gdyby tak było, byłby który historyk o tém wspomniał,** е́сли бы э́то такъ бы́ло, то кото́рый нибу́дь изъ исто́риковъ упомяну́лъ бы объ э́томъ.

Którybądź, którykolwiek, кто нибу́дь, кото́рый нибу́дь, *см.* **Kto bądź.**

Któryś, кто́-то, кото́рый-то, *см.* **Jakiś. Któryś z nich,** кото́рый-то изъ нихъ. **Któregoś dnia,** въ одинъ день, въ кото́рый-то день.

Ktoś, ktości, ktosi, кто́-то, ко́е-кто. **Ktoś mi powiedział,** кто́-то мнѣ сказа́лъ. **Czekam tu na kogoś,** я здѣсь ко́е-кого ожида́ю.

Ktości, ktosi, *см.* **Ktoś.**

Ku, къ. **Ku wschodowi, ku północy,** къ восто́ку, къ сѣверу (на восто́къ, на сѣ́веръ). **Podnieść oczy ku niebu,** подня́ть глаза́ къ не́бу. **Miłość ku ludziom,** любо́вь къ лю́дямъ.

Kub, -u, *м.* свино́й хлѣвъ.

Kuba, -y, *м. прост.* *и́мя* **Jakób,** Яковъ. *Послов.* **Jak Kuba Bogu, tak Bóg Kubie,** какова́ а́укнется, такова́ и откли́кнется; какъ посте́лешь, такъ и вы́спишься.

Kuban, -a, Kubanek, -nka, *м.* взя́тка.

Kubeba, -y, *ж. Бот.* кубе́ба (*родъ пе́рца*).

Kubek, -bka, *м.* ча́ра, ку́бокъ, бока́лъ. *Умен.* **Kubeczek, -czka,** *м.* стака́нчикъ, ча́рочка. **Podobni do siebie, kubek w kubek,** они́ похо́жи другъ на дру́га какъ двѣ ка́пли воды́. **Kubek w kubek ojciec,** ни дать, ни взять отецъ, э́то живо́й портре́тъ отца́, *см.* **Wykapany. Kubek w kubek tak i ze mną czynił,** онъ точь въ точь и со мно́ю такъ поступа́лъ.

Kubeł, -bła, *м.* ведро́, *см.* **Wiadro. Kubełek, -łka,** *м.* ведёрко. || **Kubeł skórzany,** ко́жій мѣхъ (*для жи́дкостей*), бурду́къ.

Kubiczny, кубический, *см.* **Sześcienny. Kubilisciów,** *см.* **Szczaw' angielski.**

Kubrak, -a, *м.* оде́жда пре́жнихъ Поля́ковъ, конту́шъ изъ просто́го сукна́.

Kubus, -a, *м. см.* **Sześcian.**

Kuc, -a, *м.* малоро́слая ло́шадь; || *Ирон.* карапу́зикъ, ка́рликъ.

Kuć, Kować, кова́ть; || бить, чека́нить моне́ту. **Kuć konia,** кова́ть ло́шадь. * **Kuty na cztery nogi,** э́то хи́трая, то́нкая шту́ка, онъ прошёлъ сквозь ого́нь и во́ду; || **Kować, Wykuć,** вырубать, высѣка́ть, вы́рубить, вы́сѣчь. **Wykuć grotę w skale,** вы́сѣчь пещеру въ скалѣ. || **Kuć zdradę,** замышля́ть измѣну, *см.* **Knować.**

Kucbaj, *см.* **Kuczbaja.**

Kuch, *см.* **Makuch.**

Kucharczyk, -a, *м.* поварёнокъ.

Kucharka, -i, *ж.* куха́рка, повари́ха, стряпу́ха.

Kucharski, поварско́й, пова́ренный. **Sztuka kucharska,** пова́ренное иску́сство.

Kucharstwo, -a, *ср.* пова́ренное иску́сство; || стряпня́.

Kucharz, -a, *м.* по́варъ.

Kucharzowa, -éj, *ж.* жена́ по́вара.

Kucharzówna, -y, *ж.* дочь по́вара.

Kucharzowy, принадлежа́щій по́вару.

Kucharzyć, куха́рничать, куха́рить.

Kucharzysko, -a, *ср.* пова́рищко, дурно́й по́варъ.

Kuchcik, -a, *м.* поварёнокъ.

Kuchenka, -i, *ж.* ку́хонка.

Kuchenna, судомо́йка, прислу́жница въ ку́хнѣ.

Kuchenny, кухо́нный. **Sól kuchenna,** кухо́нная, пова́ренная соль. **Kuchenny ogród,** огоро́дъ. **Roślina kuchenna,** *см.* **Ogrodowina. Kuchenna łacina,** кухо́нная латы́нь, испо́рченная латы́нь. || **Kuchenny, -ego,** *м.* служи́тель при ку́хнѣ.

Kuchmistrz, -a, *м.* кухми́стеръ.

Kuchmistrzowa -éj, *ж.* кухми́стерша; || *Собир.* кухми́стеръ вмѣстѣ съ женою.

Kuchmistrzówna, -y, *ж.* дочь кухми́стера.

Kuchmistrzowski, кухми́стерскій.

Kuchmistrzowstwo, -a, *ср.* кухми́стерство.

Kuchnia, -ni, *ж.* ку́хня, пова́рня.

Kuchta, -y, *м.* помо́щникъ по́вара.

Kucnąć, *см.* **Kucznąć**.

Kucyk, *см.* **Kuc**.

Kucza, -y, *ж. Уменьш.* **Kuczka**, шала́шъ, хи́жина; || ку́ща, шатёръ, сѣнь. || **Kuczki**, -ek, *мн.* (*еврейскій праздникъ*), устроéніе ку́щей; *древн.* скинопи́гія; || тюрьма́. **Wsadzić do kuczy**, посади́ть въ тюрьму́. || **W kuczki**, на ко́рточки, на ко́рточкахъ. **W kuczki usiąść**, усѣсться на ко́рточкахъ.

Kuczbaja, -ai, *ж.* фризъ (*матéрія*).

Kuczma, -y, *ж.* татáрская ша́пка; || *Прост.* растрепáнные вóлосы на головѣ.

Kuczmański szlak, *см.* **Szlak**.

Kuczmerka, -i, *ж. Бот.* сáхарный индѣйскій кóрень. **Kuczmerka wilcza, skalna**, *см.* **Tojad mordownik**.

Kucznąć, присѣдáть на кóрточки, на зáднія нóги, скóрчиться.

Kuczyć, 1) **kogo**, докучáть, досаждáть; 2)—**co komu**, повергáть, набрáсывать, насыпáть. **Djabli mu biedę kuczyli**, чéрти повéргли егó въ несчáстіе. *Послов.* нé было печáли, чéрти накачáли, **nie miała baba kłopotu, kupiła sobie parszywe prosię**; 3) скóрчиться. **We dnie w nocy, przy ziemi pod niebem kuczała**, днёмъ и нóчью, подъ откры́тымъ нéбомъ сидѣла скóрчившись, *см.* **Kucznąć**.

Kuczyszcze, -a, *ср.* ли́стье, ли́ствіе, листвá; || бесѣдка изъ сплетённыхъ вѣтвéй.

Kudła, -y, **Kudłacz**, -a, *м.* космáчъ имѣющій всклокóченные вóлосы; || кудлáшка, космáтая собáка. **Mały kudła**, болóнка (*собáка*); || **Kudłacz**, ковёлъ.

Kudłać, Kudlić, Skudłać, Skudlić włosy, ерóшить, взъерóшить (*волосы*).

Kudłatość, -ści, *ж.* космáтость, мохнáтость.

Kudłaty, космáтый, мохнáтый.

Kufa, -y, *ж.* фýдеръ (*огрóмная бóчка*).

Kufel, -fla, **Kufelek**, -lka, *м.* крýжка, крýжечка (*мѣра для напúтковъ*).

Kufer, -fra, *м.* сундýкъ, ларéцъ.

Kuferek, -rka, *м.* сундучóкъ, я́щичекъ.

Kuflarz, -a, *м.* пья́ница.

Kuflowy, крýжечный, *см.* **Kufel**.

Kufrowy, Kuferkowy, сундýчный.

Kugla, -i, *ж. см.* **Kuglarstwo**.

Kuglarka, -i, *ж.* фигля́рка, фóкусница.

Kuglarstwo, -a, *ср.* фигля́рство, фóкусничество; || плутовствó.

Kuglarz, -a, *м.* фигля́ръ, фóкусникъ; || лóвкій воръ, мошéнникъ, плутъ.

Kuglować, фóкусничать, фигля́рничать; || * выки́дывать штýки, дура́читься; || плутовáть.

Kuglowanie, -a, *ср. см.* **Kuglarstwo**.

Kuguar, -a, *м. Зоол.* кугуáръ, родъ тúгра южной Амéрики.

Kujan, *см.* **Kojan**.

Kukać, Kuknąć, Zakukać, куковáть, закуковáть, прокуковáть.

Kukanie, -a, *ср.* куковáнье.

Kukawka, Kukułka, -i, *ж.* кукýшка.

Kukiełka, -i, *ж.* продолговáтая бýлка; || кýколка, дѣтская игрýшка.

Kuklik, -a, *м. Бот.* гравилáть, грéбникъ (*растéніе*).

Kuknąć, *см.* **Kukać**.

Kuks, -a, *м.* **Kuksa**, -y, *ж.*. толчóкъ локтёмъ *или* кулакóмъ въ бокъ; || одна́ изъ частéй, на котóрыя раздѣля́ются рудники (*сто двáдцать восьмая часть добывáемой изъ рудника руды*).

Kuksać, Skuksać (kogo), толкáть, толкнýть кого въ бокъ локтёмъ *или* кулакóмъ, толкáться.

Kuku! *Звук.* кукý! (*зóлосъ кукýшки*).

Kukuba, -y, *ж. Бот. см.* **Wyżpin**.

Kukułczę, -ęcia, *ср.* птенéцъ кукýшки.

Kukułka, -i, кукýшка. *Уменьш.* **Kukułeczka**, -i, *ж.* кукýшечка, *см.* **Kukawka**.

Kukurbita, -y, *ж.* горля́нка, кубъ (*химúческій сосýдъ*).

Kukurudza, Kukurydza, -y, *ж.* кукурýза.

Kukuryku! *Звук.* кукарéку! кукарéканье, пѣтýшій крикъ.

Kul, -u, *м.* свя́зка солóмы, снопъ солóмы; || куль (*мýки*).

Kula, -i, *ж.* шаръ; || пýля; || ядрó. **Kula ziemska**, земнóй шаръ. **Kula kręgielna**, кéгельный шаръ. **Kula bilardowa**, билья́рдный шаръ, бильярдъ. **Kula śniegowa**, снѣжный комóкъ, *см.* **Gałka**. **Kula karabinowa**, ружéйная пýля. **Forma do lania kul**, фóрма для литья́ пуль. **Dostać kulą w łeb**, быть убúтымъ пýлею въ лобъ. *Послов.* **Trafił jak kulą w płot**, промахнýться, не попасть въ цѣль, далекó быть отъúстины. **Chłop strzela, Pan Bóg kule nosi**, человѣкъ предполагáетъ, а Богъ располагáетъ. || **Kula armatnia**, пýшечное ядрó. **Kula ognista**, зажигáтельное ядрó, брандкýгель. || Костыль. **Chodzić o kulach**, ходúть на костыля́хъ. || **Kula u siodła**, сѣдéльная шúшка.

Kulać, *см.* **Kulsć**.

Kułacznik, -a, *м.* кулáчный боéцъ, боксёръ.

Kułak, -a, *м.* кулáкъ (*Уменьш.* кулачёкъ). **Bić się na kułaki**, биться на кулáчкахъ.

Kulanie, -a, *ср.* хромáніе, прихрáмованіе.

Kulas, -a, *м.* карáкуля, карáкулька (*на письмѣ*), бýква дýрно написанная; || крюкъ, острогá, багóръ, *см.* **Bosak, Hak**; || * хромóй, хромонóгій, колченóгій.

Kulasto, Kulasty, *см.* **Kulisto, Kulisty**.

Kulawić, Okulawić, сдѣлать хромы́мъ, охроми́ть.

Kulawieć, Okulawieć, хромáть, охромѣть.

Kulawka, -i, *ж.* хромáніе, прихрáмываніе, хромотá.

Kulawo, *Нар.* прихра́мывая.
Kulawość, -ści, *ж.* хромота́.
Kulawy, хромо́й.
Kulbaczyć, Okulbaczyć (konia), сёдлать, осёдлать (*ло́шадь*).
Kulbaka, -i, *ж.* сёдло; || па́лтусъ (*ры́ба, видъ ка́мбалы*).
Kulczyba, -y, *ж. Бот.* цёлибу́ха, кучеля́ва (*расте́ніе*).
Kulczyć, *Стар.* сади́ть, сёять.
Kuleć, хромать. **Kuleć na prawą nogę**, хрома́ть на пра́вую но́гу.
Kuleczka, *см.* **Kulka.**
Kulfon, -a, *м.* истёртый и обрёзанный дука́тъ, черво́нецъ; || * о́лухъ, пе́нтюхъ.
Kulić, Skulić (człowiek), Kulić się, Skulić się, съёживаться, свёртываться, сжима́ться; || * ограни́чивать свои́ расхо́ды, *см.* **Kurczyć się.**
Kulig, Kulik, -a, *м. Зоол.* карава́йка (*пти́ца*); || увеселительный по́ёздъ на сана́хъ къ кому́-нибу́дь въ го́сти во вре́мя карнава́ла, ма́сляницы.
Kuligowy, карнава́льный, *см.* **Kulig.**
Kulisto, шарови́дно, сферически.
Kulistość, -ści, *ж.* шарови́дность.
Kulisty, шарови́дный, сферическій.
Kulka, -i, *ж.* пу́лька (*ружейная, пистоле́тная*); || ша́рикъ, ка́тышъ.
Kulny, *см.* **Kulisty, Kulowy.**
Kulolej, -ja, *м.* литейщикъ пуль.
Kulsza, -y, *ж. Анат.* сёдалищная, бе́дренная кость.
Kulszowy, *Анат.* бе́дренный. **Ból kulszowy**, сёдалищная ломо́та, ломъ въ бёдрахъ.
Kum, -a, *м.* кумъ (*мн. кумовья́*). **Zaprosić kogo w kumy**, пригласи́ть кого́ въ кумовья́. **Stać w kumy**, быть ку́момъ, быть воспріемникомъ при крещеніи ребёнка. || *Зоол.* **Ropucha kum**, водяна́я лягу́шка.
Kuma, -y, *ж.* кума́.
Kumać się, Pokumać się (z kim, między sobą), кумиться, покуми́ться, породни́ться.
Kumoszka, -i, *ж.* ку́мушка.
Kumowstwo, -a, *ср.* кумовство́; || *Собир.* кумъ съ кумо́ю.
Kumowy, принадлежа́щій ку́му.
Kumulacja, -ji, *ж.* присовокупле́ніе, приложе́ніе.
Kuna, -y, *ж. Зоол.* куни́ца. **Kuna białoszyja**, бѣлодушка, ка́менная куни́ца. **Kuny**, *род.* **Kun**, ку́ній мѣхъ. || **Kuna żelazna**, желѣзный ошейникъ, цѣпь; || тюрьма́, заключе́ніе. || *Кузнец.* и *Слес.* хому́тъ.
Kundel, -dla, **Kundys**, -a, *м.* дворна́я соба́ка, дворня́шка, пасту́шья соба́ка.
Kundlieć, Skundlieć, вырожда́ться (*о соба́ках*).
Kundman, -a, *м.* покупа́тель; || зака́зчикъ (*у ремесленника*).
Kundys, *см.* **Kundel.**
Kuni, ку́ній, *см.* **Kuna.**
Kunica, -y, *ж.* выкупны́я де́ньги, которыя въ старину́ вноси́лъ жени́хъ помѣ́щику за невѣ́сту изъ чужа́го села́.
Kunicz, *см.* **Koniczyna.**
Kunszt, -u, *м.* иску́сство, мастерство́.
Kunsztmistrz, -a, *м.* худо́жникъ, арти́стъ (*женск. р.* худо́жница, арти́стка).
Kunsztmistrzowski, худо́жественный.
Kunsztować, иску́сно что́ обдѣ́лывать, совершéнствовать. || * **Kunsztować z kim**, шути́ть надъ кѣ́мъ.
Kunsztowanie, -a, *ср.* утончённость; || шу́тка, заба́вная шу́тка.
Kunsztownie, иску́сно, худо́жественно.
Kunsztownik, -a, *м.* заба́вникъ, шутни́къ, фигля́ръ.
Kunsztowny, иску́сный, худо́жественный, артисти́ческій, иску́сственный; || заба́вный, шутли́вый, затѣ́йливый.
Kup, -u, *м.* заку́пка, поку́пка (*пріобрѣте́ніе ве́щи и са́мая ку́пленная вещь*); || прода́жа. **Na kup wystawić**, вы́ставить на прода́жу.
Kupa, -y, *ж.* ку́ча, гру́да; || толпа́, сбо́рище, скопле́ніе. **Składać na kupę**, громозди́ть, копи́ть, склáдывать въ ку́чу, вали́ть, класть въ ку́чу. **Do kupy**, вмѣстѣ, ра́зомъ, въ ку́чу. **Do kupy zebrać, zgromadzić**, собра́ть всѣхъ вмѣстѣ, въ ку́чу.
Kupalnik, -a, *м. Бот.* бара́нья трава́, бара́нникъ.
Kupcowa, -éj, *ж.* купчи́ха, торго́вка.
Kupcówna, -y, *ж.* купе́ческая дочь.
Kupczenie, -a, *ср.* (**czém**), торгъ, торго́вля; || про́мыселъ, *см.* **Handel.**
Kupczyć, торгова́ть; || промышля́ть. **Kupczyć swoim honorem**, торгова́ть свое́ю че́стью.
Kupczyk, -a, *м.* купе́ческій прика́щикъ; || ку́пчикъ.
Kupczykowaty, сма́хивающій на купца́, похо́жій на купца́; || скупо́й, кула́къ, жи́ла, скря́га.
Kupczyna, -y, *м.* купчи́на; || бѣ́дный купе́цъ.
Kuper, -pra, Kuperek, -rka, *м.* гу́зка (*пти́чья*); || хвосте́цъ, кресте́цъ, небольшо́е продолже́ніе хребто́вой ко́сти.
Kupersztych, *см.* **Kopersztych.**
Kupia, -pi, *ж. см.* **Kupla.**
Kupić, Skupiać, Skupić, скупля́ть, скопи́ть въ ку́чу, собира́ть, собра́ть. **Kupić myśli**, собра́ться съ мы́слями. || **Kupić się, Skupić się**, скупля́ться, скопи́ться, собира́ться, собра́ться въ ку́чу. || **Kupić, Kupować**, купи́ть, покупа́ть, торгова́ть. *Послов.* **Kupować sobie biedę**, нажи́ть себѣ́ бѣ́ду. **Kto cię nie zna ten cię kupi**, зна́ютъ, чего́ ты сто́ишь. **Jakem kupił, tak sprzedaję**, за что́ купи́лъ, за то́ и продаю́, что слы́шалъ то и разска́зываю. **Nie kupić u niego gniewu**, онъ о́чень серди́тъ, онъ всегда́ сéрдится. **Kupowałem konia, ale że za drogi, nie kupiłem go**, я торгова́лъ ло́шадь, но она́ о́чень дорога́, и потому́ я её не купи́лъ. *См.* **Targować.**

Kupido, -a, **Kupidyn**, -a, **Kupidynek**, -nka, *м.* купидо́нъ, аму́ръ, купидо́нчикъ, аму́рчикъ.

Kupiec, -pca, *м.* купе́цъ, торгове́цъ, негоціа́нтъ; || покупа́тель, *см.* **Handlarz. Znaleźć kupca**, найти́ покупа́теля.

Kupiecki, купе́ческій, купе́цкій, комме́рческій, торго́вый, *см.* **Handlowy. Stan kupiecki**, купе́ческое сосло́віе.

Kupiectwo, -a, *ср.* купе́чество, торго́вое, купе́ческое сосло́віе; || торго́вля, торгъ, комме́рція. **Kupiectwem się bawić**, занима́ться торго́влею.

Kupienie. Skupianie, Skupienie, -a, *ср.* скопле́ніе, нагроможде́ніе, ку́ча, гру́да; || **Kupienie się**, сбо́рище, ско́пище.

Kupienie, Kupowanie, -a, *ср.* заку́пка, поку́пка, ку́пля.

Kupiony, ку́пленный, *см.* **Zapłacony.**

Kupka, -i, *ж.* ку́чка.

Kuplarka, -i, *ж.* сво́дница.

Kupler, -a, *м.* сво́дникъ.

Kuplerować, сво́дничать.

Kuplerski, сво́дничій, сво́дническій.

Kuplerstwo, -a, *ср.* сво́дничество.

Kupno, -a, *ср.* ку́пля, поку́пка, заку́пка. **Kupnem, przez kupno**, при поку́пкѣ. **Kontrakt kupna**, догово́ръ ку́пли.

Kupny, покупно́й, прода́жный.

Kupon, -u, *м.* купо́нъ, отрѣзокъ (*у облигáцій*). **Kupony od papierów publicznych nieubiegłe**, купо́ны, ко́нмъ срокъ платежа́ еще не наступи́лъ.

Kupować, Kupowanie, *см.* **Kupić, Kupienie.**

Kuprzasta kość, *Анат.* вихрецо́вая кость, кресте́цъ.

Kupula, *см.* **Kopuła.**

Kur, -a, *м.* пѣту́хъ. **O kurach wstawać**, встава́ть съ пѣтуха́ми, на разсвѣтѣ; || *Зоол.* хими́ра съ хо́ботомъ; || *Мед.* корь (*болѣзнь*).

Kura, -y, *ж.* ку́рица.

Kuracja, -ji, *ж.* врачева́ніе, лѣче́ніе.

Kurant, -a, *м. Муз.* пассáжъ; || кура́нты. **Zegar z kurantem**, часы́ съ кура́нтами; || кура́нтъ, бѣгу́нъ (*у краскотёра*); || ходя́чая моне́та.

Kuratela, -i, *ж.* попеча́тельство.

Kurator, -a, попеча́тель; || опеку́нъ; || **Kurator spadku bezdziedzicznego**, попеча́тель вака́нтнаго насл'ѣдства

Kuratorka, -i, *ж.* попеча́тельница, опеку́нша.

Kuraż, -u, *м.* бо́дрость, сме́лость, отва́га, *см.* **Śmiałość, Odwaga.**

Kurchan, Kurhan, -u, *м.* курга́нъ, моги́льная на́сыпь.

Kurciążki, -żek, *мн.* хирурги́ческіе коро́ткіе клещи́, *см.* **Obciążki.**

Kurcz, -a, *м. см.* **Pokurcz.**

Kurcz, -u, *м.* су́дорога, ко́рчка.

Kurczak, -a, *м.* пѣтушо́къ, молодо́й пѣтушо́къ, цыплёнокъ.

Kurczątko, -a, *ср.* цыплёночекъ.

Kurczę, -ęcia, *ср.* цыплёнокъ.

Kurczęcina, -y, *ж.* куря́тина.

Kurczęcy, kuряный.

Kurczenie, Kurczenie się, -a, *ср. Мед.* ко́рченіе, ко́рча, су́дорога.

Kurczowaty, *Мед.* су́дорожный, спазмоди́ческій.

Kurczowy, *Мед.* су́дорожный.

Kurczyć, Skurczyć, съ́уживать, съ́узить, сти́гивать, стяну́ть, сжима́ть, сжать, ко́рчить. || **Kurczyć się, Skurczyć się**, съ́уживаться, съ́узиться, сти́гиваться, стяну́ться, ко́рчиться, скорчиться, сѣда́ться, сѣсться. **Płótno kurczy się w praniu**, полотно́ сѣда́ется въ мытьѣ.

Kurdwan, *см.* **Kordyban.**

Kurdygarda, *см.* **Kordegarda.**

Kurek, -rka, *м.* молодо́й пѣтушо́къ; || деревя́нная пти́ца (*для стрѣльбы*); || флю́геръ, флюга́рка, вѣтрельникъ, вѣтренка; || куро́къ (*у ружья*); || кранъ. **Kurek odkręcić**, отверну́ть кранъ.

Kurenda, -y, *ж.* циркуля́ръ, окру́жное письмо́; || повѣстка, оповѣще́ніе.

Kurfirst, -a, *м.* **Kurfirstowy, Kurfirstwo**, -a, *ср. см.* **Elektor, Elektorski, Elektorstwo.**

Kurhan, *см.* **Kurchan.**

Kurjer, -a, *м.* курье́ръ; || гоне́цъ.

Kurka, -i, *ж.* ку́рочка. **Kurka tuczona**, пуля́рда, пуля́рдка, пуля́рка, откормленная ку́рица. **Kurka wodna**, боло́тный дерга́чъ.

Kurkowy, относя́щійся къ стрѣльбѣ въ деревя́нную пти́цу. **Król kurkowy**, стрѣлко́вый коро́ль, *см.* **Kurek.**

Kurkuma, -y, *ж. Бот.* желта́къ (*расте́ніе*).

Kurniczka, -i, *ж.* куря́тница, торго́вка ку́рами.

Kurnik, -a, *м.* куря́тня, куря́тникъ; || куря́тникъ, продаве́цъ куръ.

Kuropatwa, -y, *ж. Орнит.* куропа́тка.

Kuropatwi, куропа́чій.

Kuropiew, -u, *м.* пѣнье пѣтуха́.

Kuropłoch, Kuropłosz, -a, хвасту́нъ, самохва́лъ.

Kuropój, -u, *м. см.* **Kuropiew.**

Kurować, лѣчи́ть, по́льзовать. **Wykurować**, вы́лѣчить, *см.* **Leczyć.** || **Kurować się**, лѣчи́ться. **Wykurować się**, вы́лѣчиться, *см.* **Leczyć się.**

Kurowy, пѣтуши́ный. **Kurowa szklenica**, большо́й стака́нъ для питья́.

Kurp', -pia, *м.* бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. **Kurpie**, -iów, коты́, бахи́лы, ла́пти (*крестья́нская обувь*).

Kurs, -u, *м.* курсъ, ве́ксельный курсъ, *см.* **Obieg. Kurs giełdy**, биржево́й курсъ; || **Kurs wymiany**, промѣнный курсъ; || спра́вочная цѣна́; || курсъ нау́къ, чте́ній, ле́кцій, *см.* **Wykład;** || коне́цъ, пое́здка. **Zapłacić dorożkarzowi za jeden kurs**, заплати́ть извóщику за одну́ пое́здку и́ли за оди́нъ коне́цъ; || **Kursa**, мн. ска́чка (*ко́нская*), *см.* **Wyścigi.**

Kurscettel, -tla, *м.* биржева́я запи́ска опублико́ванная на би́ржѣ.

Kursor, -a, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || бѣгу́нъ, рыса́къ (*о ло́шади*).

Kursorja, -ji, *ж. см.* **List okólny, Okólnik.**

Kursować, имѣ́ть курсъ, ходи́ть, обраща́ться (*о моне́тѣ*); || проходи́ть, разъѣзжа́ть, ѣ́здить. **Kareta pocztowa kursuje do...** почтова́я каре́та ѣ́здитъ до.... **Pogłoska kursuje,** хо́дитъ, но́сится слухъ.

Kursowanie, -nia, *ср.* обраще́ніе, движе́ніе; || пла́ваніе (*судо́въ*).

Kursowy, курсово́й, ходя́чій. **Kursowa karta,** листо́къ съ обозначе́ніемъ биржева́го ку́рса, ве́ксельнаго ку́рса.

Kursywa, -y, *ж.* курси́вныя буквы, курси́вный шрифтъ, курси́въ; || скоропи́сный по́черкъ.

Kurta, -y, *ж.* ку́ртка. ***Kurtę komu skroić,** отколоти́ть, вздуть кого́, вздуть кого́ какъ Си́дорову ко́зу; || кургу́зая соба́ка; || *Ирон.* короты́шъ (*о человѣ́кѣ*). * **Ruszyłeś rozumem jak kurta ogonem,** не твоего́ ума́ э́то дѣ́ло.

Kurtaża, -y, *ж.* **Kurtaż, -u,** *м,* пла́та за ма́клерскій трудъ.

Kurtka, -i, *ж.* ку́рточка.

Kurtyna, *см.* **Kortyna.**

Kurytarz, -a, *м.* коридо́ръ, перехо́дъ.

Kurz, -u, *м.* пыль, прахъ. **Z kurzu otrzepać, otrzeć,** смахну́ть, стере́ть пыль.

Kurzawa, -y, *ж.* пыль; || паръ, испаре́ніе, мгла (*съ мо́ря, рѣки́*); || мете́лица, вью́га, ме́лкій дождь.

Kurzawka, -i, *ж.* дождеви́къ (*родъ гриба́*).

Kurzawnia, -ni, *ж. Стар.* парова́я ба́ня.

Kurzenie, -nia, *ср.* куре́ніе.

Kurzonogi, на ку́рьихъ но́жкахъ.

Kurzować, покрыва́ть у́гольную я́му песко́мъ *и́ли* пы́лью.

Kurzowanie, -ia, *ср.* покрыва́ніе у́гольной я́мы песко́мъ.

Kurzy, кури́ный. *Бот.* **Kurza noga,** *см.* **Portulaka. Kurza stopa,** завя́зный ко́рень, у́зикъ.

Kurzyć, Skurzyć, Zakurzyć, пыли́ть; || кури́ть, дыми́ть; || выку́ривать (*изъ чего́*). **Kurzyć (palić) tytuń,** кури́ть таба́къ. **Zakurzyć pszczoły,** выку́ривать пчёлъ, *см,* **Wykurzyć, Palić.** || **Kurzyć się, Zakurzyć się,** пыли́ться; || дыми́ться, кури́ться; || испуска́ть пары́; || копти́ться. **Kurzy się z konia,** съ ло́шади пы́шетъ паръ. **Kurzy się z bagien,** боло́та испуска́ютъ пары́. **Zakurzyć się,** запыли́ться.

Kurzyca, -y, *ж.* молода́я ку́рица.

Kurzyciel, -a, *м.* кури́льщикъ.

Kurzymor, Kurzyślad, Kurzyślep, -u, *м. Бот.* курослѣ́пникъ, мокри́ца (*расте́нія*), *см.* **Mokrzyca.**

Kusić, Skusić, искуша́ть, испы́тывать, испыта́ть; || соблазня́ть, соблазни́ть, прельща́ть, прельсти́ть, мани́ть, смани́ть. **Djabeł go skusił,** чортъ соблазни́лъ его́. || **Kusić się,** покуша́ться, предпринима́ть.

Kusiciel, -a, *м.* искуси́тель, соблазни́тель.

Kusicielka, -i, *ж.* искуси́тельница, соблазни́тельница.

Kuśnierczyk, -a, *м.* рабо́тникъ у скорняка́, у мѣховщика́.

Kuśnierka, -i, *ж.* мѣховщи́ца.

Kuśnierski, скорня́чій, мѣховщи́чій.

Kuśnierstwo, -a, *ср.* скорня́чество.

Kuśnierz, -a, *м.* скорня́къ, мѣховщи́къ.

Kuso, коротко́ * **Kuso z nim,** пло́хо ему́.

Kuśpik, *см.* **Kozik.**

Kustosz, -a, *м.* храни́тель, бьюсти́тель; || смотри́тель; || консерва́торъ; || казнохрани́тель (*въ дре́вней По́льшѣ*). **Kustosz bibljoteki,** храни́тель библіоте́ки; библіоте́карь. || *Тип.* пе́рвое сло́во *и́ли* слогъ, находя́щіеся въ нача́лѣ слѣ́дующей страни́цы (*въ новѣ́йшей печа́ти не употребля́ется*).

Kustrzebka, -i, *ж.* родъ грибо́въ.

Kustrzyca, -y, *ж. см.* **Kuper.**

Kusy, коро́ткій, ку́цый, кургу́зый, короты́шъ.

Kusza, -y, *ж.* арбале́тка, лукъ съ прикла́домъ, самострѣ́лъ; || **Kusza murowa,** бали́ста, мета́льная ма́шина. || *Зоол.* родъ аку́лы (*ры́ба*).

Kuszarz, -a, *м. см* **Kusznik.**

Kusznierczyk, Kusznierka, Kusznierski, и т. д. *см.* **Kuśnierczyk.**

Kusznik, -a, *м.* стрѣле́цъ изъ самострѣ́ла, *см.* **Kusza.**

Kuszny, самострѣ́льный.

Kuszowy, искушённый, испы́танный.

Kut, -u, *м. Анат.* лоды́га, лоды́жка; || *Ветер.* мосло́къ, часть стопы́ лошади́ной. || **Kuty,** *мн.* игра́льныя ко́сти.

Kutas, -a, *м.* кисть (*для украше́нія*); || темля́къ (*на са́блѣ*).

Kutasik, -a, *м,* ки́сточка (*для украше́нія*).

Kuternoga, -i, *м.* хромо́й, хромоно́гій.

Kutner, -u, *м.* во́рса (*на сукнѣ́*); || *Бот.* пушо́къ, мошо́къ (*на ли́стьяхъ*).

Kutnerować, ворси́ть, ворсова́ть (*сукно́*).

Kutnerowanie, ворсова́ніе, во́ршеніе.

Kutnerowany, ворси́стый.

Kutnerowy, ворси́льный, ворсова́льный.

Kutowy, лоды́жечный, лоды́жный.

Kutwa, -y, *м,* скря́га, скупе́цъ.

Kutwiarka, -i, *ж.* ска́реда, скупа́я.

Kutwiarstwo, -a, *ср.* скря́жничество, ску́пость.

Kutwić, скря́жничать.

Kuty, -ów, *мн. см.* **Kut.**

Kuty, ко́ванный, подко́ванный; || * лука́вый, хи́трый, проны́рливый, продувно́й.

Kuźnia, -źni, *ж.* ку́зня, ку́зница.

Kuźnica, -y, *ж.* кузне́чный горнъ, *см.* **Kuźnia.**

Kuźnik, -a, *м.* кузне́цъ, кова́чъ.

Kuzyn, -a, *м.* двоюро́дный бра́тъ, *см.* **Krewny.**

Kuzyna, -y, *ж.* двоюро́дная сестра́.

Kuzynek, -nka, *м. Умен.* двоюро́дный бра́тецъ.

Kuzynka, -i, *ж.* двоюро́дная сестри́ца.

Kuzynostwo, -a, *ср.* родство́, свойство́.

Kwaoz, -a, *м.* маза́лка.

Kwadra, -y, *ж.* че́тверть луны́; || *Стар.* соразме́рность, пропо́рція, гармо́нія, поря́докъ.

Kwadracik, -u, *м. Умн.* квадра́тикъ, небольшо́й четыреуго́льникъ, *см.* **Kwadrat.**

Kwadragezyma, -y, *ж.* сорокоднёвный постъ; || собо́рное воскресе́нье, неде́ля правосла́вія

Kwadrans, -a, *м.* че́тверть (*часо́*). **Kwadrans na dwunastą**, че́тверть двена́дцатаго. **Kwadransik**, *Умен.* че́тверть ча́сика. || *Мат.* квадра́нтъ (*инструментъ*).

Kwadrat, -u, *м.* четыреуго́льникъ, квадра́тъ, *см.* **Czworobok**; || плита́ (*каменная*).

Kwadratowo, четыреуго́льно, подъ прямы́мъ угло́мъ.

Kwadratowy, четыреуго́льный, квадра́тный. **Stopa kwadratowa**, крадра́тный футъ.

Kwadratura, -y, *ж. Мат.* квадрату́ра (*кру́га*); || *Астрон.* четвёртый аспе́ктъ.

Kwadrować, **Skwadrować**, *Мат.* превраща́ть въ квадра́тъ, находи́ть квадра́тъ (*пло́щади*). || **Kwadrować się**, соотвѣ́тствовать, соразмѣ́ряться. **Jedno z drugiém (jedno do drugiego) się nie kwadruje**, одно́ другому́ не соотвѣ́тствуетъ.

Kwadrowanie, -a, **Skwadrowanie**, -a, *ср.* квадрату́ра (*кру́га*).

Kwadrowatość, -ści, *ж. Плотн.* отёска.

Kwadrupla, -i, *ж.* вчетверо взя́тое коли́чество; || квадру́пль (*моне́та въ Испа́ніи, 21 рубль*).

Kwadruplować, учетверя́ть, вчетверо умно́жить, увели́чить.

Kwak, -u, *м.* кри́къ у́тки и́ли лягу́шки.

Kwakać, ква́кать какъ у́тки какъ лягу́шки.

Kwakanie, -a, *ср.* ква́каньe (*у́тки, лягу́шки*).

Kwakier, -kra, *м.* (*мн.* **kwakry**), ква́керъ.

Kwakierka, -i, *ж.* ква́керша.

Kwakierski, ква́керскій.

Kwakierstwo, -a, *ср.* се́кта ква́керовъ.

Kwalifikacja, -ji, *ж.* ка́чество, спосо́бность, го́дность, квалифика́ція. **Udowodnić kwalifikacją**, предста́вить доказа́тельства о своёй спосо́бности. **Posiadać kwalifikacją**, быть спосо́бнымъ, го́днымъ, годи́ться.

Kwalifikacyjny, спосо́бный, го́дный. *Юрид.* **Decyzja kwalifikacyjna**, рѣше́ніе о подсу́дности, о преда́ніи суду́.

Kwalifikować, признава́ть спосо́бнымъ, досто́йнымъ. || **Kwalifikować się**, быть спосо́бнымъ (*къ чему́*); || подлежа́ть (*чему́-либо*).

Kwalifikowanie, -nia, *ср.* призна́ніе спосо́бности. **Kwalifikowanie się**, *см.* **Kwalifikacja.**

Kwalifikujący się, при́знанный го́днымъ, спосо́бнымъ.

Kwap, -piu, *м.* пухъ, пушо́къ, мошо́къ, *см.* **Puch.**

Kwapić się (kwapić), **Pokwapić się**, спѣши́ть, торопи́ться, поспѣши́ть, поторопи́ться, стреми́ться, *см.* **Spieszyć.**

Kwapienie się, **Pokwapienie się**, *ср.* торопли́вость, поспѣшность, стреми́тельность, *см.* **Pośpiech.**

Kwapliwie, **Kwapliwość**, **Kwapliwy**, *см.* **Skwapliwie**, **Skwapliwość**, **Skwapliwy.**

Kwarantanna, -y, *ж.* каранти́нъ.

Kwarc, -u, *м. Минер.* кварцъ

Kwarciany, кварта́ный, отъ сло́ва *ква́рта*, ка́къ называ́лась въ дре́вней По́льшѣ четвёртая часть дохо́довъ съ королёвскихъ име́ній, изъ кото́рыхъ отпуска́лось жа́лованье во́йску, служи́вшему для охране́нія грани́цъ, отсю́да выраже́нія: **Żołnierz kwarciany, Wojsko kwarciane**, кварта́ный солда́тъ, кварта́ное во́йско.

Kwarcowaty, ква́рцовый.

Kwarek, -rka, *м. см.* **Wręga.**

Kwarta, -y, *ж.* че́тверть, четвёртая часть, *см.* **Kwarciany**, ква́рта (*ме́ра въ дву кружки*); || *Муз.* ква́рта (*интерва́лъ въ 2½ то́на*); || кварта́ (*въ игрѣ въ пике́ть*).

Kwartał, -u, *м.* три мѣсяца, тримѣ́сячіе, че́тверть го́да; || часть, кварта́лъ (*го́рода*).

Kwartalne, -ego, пла́та за три мѣ́сяца.

Kwartalnie, по четверти́мъ го́да, че́резъ ка́ждые три мѣ́сяца. **Składać rachunki kwartalnie**, представля́ть счётъ по четверти́мъ го́да, че́резъ ка́ждые три мѣ́сяца.

Kwartalnik, -a, *м.* періоди́ческое изда́ніе, выходя́щее по четверти́мъ го́да.

Kwartalny, трехмѣ́сячный. **Kwartalne wypowiedzenie**, объявле́ніе трехмѣ́сячнаго сро́ка (*о наймѣ кварти́ры*).

Kwartałowe, **Kwartałowy**, *см.* **Kwartalne**, **Kwartalny.**

Kwartarz, -a, *м. Ирон.* каба́чникъ, *см.* **Szynkarz.**

Kwartet, -u, *м.* кварте́тъ.

Kwartnik, -a, *м.* по́льская, стари́нная ме́лкая моне́та, въ ро́дѣ полу́шки.

Kwartówka, -i, *ж.* мѣ́ра напи́тковъ, содержа́щая въ себѣ́ четвёртую часть га́рница.

Kwartowy, четвертно́й.

Kwarzec, -rcu, *см.* **Kwarc.**

Kwas, -u, *м.* кислота́, ки́слый вкусъ, ки́слость, *см.* **Kwaśność. Kwas solny**, ки́слая соль. **Kwas saletrzany**, сели́тряная кислота́; || закваска, квасъ (*напи́токъ*); || ***Kwasy**, *мн.* неудово́льствія, непрія́тности.

Kwasek, -sku, *м.* кислова́тый вкусъ.

Kwasian, -u, *м. Хим.* о́кись.

Kwasić, **Skwasić**, **Ukwasić**, ква́сить, заква́сить, заква́шивать; || *Хим.* окисля́ть; || * раздража́ть, ожёсточать, растро́-

ить. * **Skwasić umysły**, раздражи́ть умы́. || **Kwasić się, Skwasić się, Ukwasić się**, ки́снуть, прокисáть, окисáть; || *Хим.* окисля́ться; || * раздражáться, ожесточáться, ухудшáться. растрóиваться.

Kwasiciel, **-a**, *м.* квасни́къ; || *Ирон.* возмути́тель, вздóрливый, сварли́вый.

Kwasiec, **-scu**, *м.* квасóкъ, кислова́тость.

Kwasigroch, **-a**, *м. Прост.* болту́нъ, пустоме́ля.

Kwaskowato, кислова́то.

Kwaskowatość, кислова́тость.

Kwaskowaty, кислова́тый.

Kwaśnia, **-ni**, *ж.* квасна́.

Kwaśnica, **-y**, *ж. Бот. см.* **Berberys.**

Kwaśnice, **-nic**, *мн.* ки́слыя минера́льныя во́ды.

Kwaśnieć, Skwaśnieć, ки́снуть, ски́снуть.

Kwaśnik, **-a**, *м.* ки́слый хлѣбъ.

Kwaśnina, **-y**, *ж.* кисля́тина.

Kwaśno, ки́сло.

Kwaśnogniewliwość, **-ści**, *ж.* угрю́мость.

Kwaśnogniewliwy, угрю́мый.

Kwaśność, **-ści**, *ж.* кислота́.

Kwaśny, ки́слый.

Kwasoczyn, **-u**, **Kwasoród**, **-odu**, *м. Хим.* кислоро́дъ, кислотво́ръ.

Kwasomlocz, **-u**, *м. Хим.* млекоки́слая соль.

Kwasorodny, кислоро́дный.

Kwasowy, кисло́тный.

Kwaszenie, **-a**, *ср.* ква́шеніе; || броженіе. || * **Kwaszenie się**, доса́дованіе, серди́тый видъ.

Kwaszenina, **-y**, *ж.* сту́день.

Kwatera, **-y**, *ж.* кварти́ра; || *Воен.* стоя́нка, кварти́ра; || садóвая грядá; || половúнка окнá; || зáдникъ у башмакá.

Kwaterka, **-i**, *ж.* шестнáдцатая часть гарнца, мѣра напúтковъ.

Kwatermistrz, **-a**, *м.* квартирмéйстеръ.

Kwatermistrzowstwo, **-a**, *ср.* дóлжность квартирмéйстера; || *Собир.* квартирмéйстеръ вмѣстѣ съ женóю.

Kwatern, **-u**, *м. Тип.* четы́ре листá вмѣстѣ.

Kwaterniczy, кварти́рный.

Kwaterno, **-a**, *ср.* кватéрна (*въ лотерéѣ*).

Kwaterować, Rozkwaterować (żołnierzy), разводúть солдáтъ по кварти́рамъ, на постóй, назначáть кварти́ры.

Kwaterunek, **-nku**, *м.* воéнный постóй.

Kwaterunkowe, **-ego**, *ср.* кварти́рныя дéньги.

Kwaterunkowy, кварти́рный.

Kwef, **-u**, *м.* покрывáло, вуáль, фатá.

Kwefić, Zakwefić, закрывáть, закры́ть. **Zakwefić twarz, Zakwefić się**, закры́ть лицó, закры́ться.

Kwefowy, покрывáльный.

Kwękać, канючить, стонáть, стенáть, óхать, вздыхáть; || * горевáть.

Kwękała, **-y**, *м.* плáкса.

Kwerenda, **-y**, *ж.* рóзыскъ, изслѣдованіе, собирáніе справóкъ.

Kwesta, **-y**, *ж.* собирáніе подаáній для бѣдныхъ. **Kwesta po kościołach**, тарéлочный церкóвный сборъ для бѣдныхъ.

Kwestarka, **-i**, *ж* собирáтельница подаáній для бѣдныхъ.

Kwestarski, относя́щійся къ собирáнію подаáній для бѣдныхъ.

Kwestarz, **-a**, *м.* собирáтель подаáній для бѣдныхъ.

Kwestja, **-ji**, *ж.* вопрóсъ; || недоразумѣніе, *см.* **Pytanie, Zadanie.**

Kwestjonowany, оспóриваемый, подлежáщій спóру.

Kwestować, собирáть подаáнія для бѣдныхъ.

Kwiaciarka, **-i**, *ж.* цвѣтóчница.

Kwiaciarz, **-a**, *м.* любúтель цвѣтóвъ, цвѣтовóдъ, цвѣтóчникъ; || дѣлающій искýсственные цвѣты́.

Kwiat, **-u**, *м.* цвѣтъ, цвѣтóкъ. **Pęk kwiatów**, букéтъ, пучóкъ цвѣтóвъ. **Puszczać kwiaty**, распускáть цвѣты́, **Materja w kwiaty**, матéрія съ развóдами. * **Być w kwiecie wieku**, быть въ цвѣтýщемъ, юношескомъ вóзрастѣ, находúться въ цвѣтѣ лѣтъ; || украшéнія; || **Kwiat panieński**, дѣвство, дѣвственность; || **Kwiat biały**, *см.* **Upławy.**

Kwiateczek, **-czka**, *м.* цвѣтóчекъ.

Kwiatek, **-tka**, *м.* цвѣтóкъ, *см.* **Kwiat.**

Kwiatobierny, собирáющій цвѣты́.

Kwiaton, **-u**, *м.* виньéтка, украшéніе изъ цвѣтóвъ.

Kwiatonośny, *Бот.* цвѣтонóсный.

Kwiatopaszy, питáющійся цвѣтáми, сóкомъ изъ цвѣтóвъ.

Kwiatorodny, цвѣторóдный.

Kwiatostan, **-u**, *м. Бот.* цвѣторасположéніе.

Kwiatotrwał, **-u**, *м. Бот.* суховцвѣтъ (*растéніе*).

Kwiatowy, цвѣтóчный.

Kwiatozbierca, **-y**, *м.* антологúстъ, собирáтель цвѣтóвъ.

Kwiatozbiór, **-oru**, *м.* антолóгія, собрáніе стихотворéній; || собрáніе цвѣтóвъ.

Kwiatuszek, **-szka**, *м.* цвѣтóчная пóчка.

Kwiczeć, Kwiknąć, Kwikać, визжáть, взвúзгнуть (*о поросёнкѣ*), хрю́кать (*о свиньѣ*).

Kwiczenie, **-a**, *ср.* визгъ; || хрю́канье.

Kwiczoł, **-a**, *м. Зоол.* обыкновéнный дроздъ, сѣроголóвый дроздъ (*птица*).

Kwieciany, цвѣтóчный. **Wieniec kwieciany**, вѣнóкъ изъ цвѣтóвъ.

Kwiecić, Ukwiecić, украшáть, укрáсить цвѣтáми, усыпáть, устилáть цвѣтáми.

Kwiecie, **-a**, *ср. Собир.* цвѣты́.

Kwiecień, **-tnia**, *м.* Апрѣль мѣсяцъ, *Стар.* Трáвень, Дýбень.

Kwiecin, **-a**, *м. Зоол.* родъ полúпа.

Kwiecisto, цвѣтúсто.

Kwiecistość, **-ści**, *ж.* цвѣтúстость.

Kwiecisty, цвѣтúстый.

Kwietni, Kwietny, процвѣтáющій, цвѣтýщій, цвѣтúстый. **Kwietna niedziela**, вéрбное воскресéнье.
Kwietniowy, апрѣ́льскій.
Kwietny, *см.* **Kwietni.**
Kwik, -u, *м.* визгъ (*поросёнка*).
Kwikać, *см.* **Kwiczeć.**
Kwikliwie, визгли́во.
Kwikliwy, визгли́вый, *см.* **Piskliwy.**
Kwiknąć, *см.* **Kwiczeć.**
Kwilący, жáлобный, жáлостный.
Kwilenie, -a, *ср.* стонъ, стенáнье; || воркова́нье (*голýбки, гóрлицы*).
Kwilić, óхать, стонáть, вздыхáть; || воркова́ть (*о голýбкѣ, о гóрлицѣ*). || **Kwilić się**, горевáть, излива́ть свои́ жáлобы.
Kwilny, жáлобный, жáлостный.
Kwindecz, -a, *м.* квúнтичъ (*кáрточная игрá*).
Kwindeczowy, относя́щійся къ квúнтичу (*къ кáрточной игрѣ́*).
Kwinduplować, помнóжить нá пять, упятери́ть.
Kwinta, -y, *ж. Муз.* квúнта (*скрипи́чная струнá*). * **Spuścić nos na kwintę**, повѣ́сить носъ (*отъ уны́нія, отъ неудáчи*).
Kwintet, -u, *м. Муз.* квинтéтъ.
Kwit, -u, *м.* роспи́ска, распи́ска, квитáнція. **Kwit odbiorczy**, роспи́ска въ получéніи. *Ком.* **Kwit szypra**, коносамéнтъ (*накладнáя, давáемая на товáры, отправля́емые мóремъ*). **Kwit notarjalny**, квитáнція, совершённая нотаріáльнымъ поря́дкомъ. **Kwit pakunkowy**, багáжная квитáнція, *см.* **Zakwitowanie, Pokwitowanie.**
Kwita, *Нескл.* **Kwita z nami**, мы съ вáми квúты, мы расквитáлись, мы ничегó не должны́ другъ дрýгу. **I kwita!** конéцъ! довóльно! и бáста!
Kwitacja, -ji, *ж.* **Kwitowanie, -a**, *ср.* вы́дача роспи́ски, квитáнціи.
Kwitacyjny, распи́сочный.
Kwitarjusz, -a, *м.* кни́га для квитáнцій.
Kwitek, -tka, *м.* роспи́ска (*въ получéніи небольшóй сýммы*). * **Odprawić kogo z kwitkiem**, остáвить когó съ нóсомъ, отпрáвить когó ни съ чѣ́мъ.
Kwitnąć, Zakwitnąć, цвѣсти́, процвѣтáть, разцвѣтáть, разцвѣсти́.
Kwitnący, цвѣтýщій, процвѣтáющій.
Kwitnieć, цвѣсти́, *см.* **Kwitnąć.**
Kwitnienie, -a, *ср. Бот.* цвѣтéніе; || * цвѣтýщее состоя́ніе.
Kwitować, Skwitować, Zakwitować, Pokwitować (kogo), давáть, дать роспи́ску, квитáнцію. **Pokwitować z summy odebranéj**, дать роспи́ску въ получéніи сýммы (*дéнегъ*). || * **Kwitować z czego**, откáзываться, отрекáться отъ чегó, умывáть себѣ́ рýки. **Skwitować się z kim**, поквитáться съ кѣмъ, раздѣ́латься.
Kwitowanie, -a, *ср. см.* **Kwitacja.**
Kwitowy, роспи́сочный.
Kwocjent, *см.* **Iloraz.**
Kwodlibet, -u, *м.* попури́, вся́кая вся́чина.
Kwoka, Kwoczka, -i, *ж.* насѣ́дка (*кýрица*). || *Астрон.* Плея́ды, седмизвѣ́здіе, насѣ́дка.
Kwokać, клохтáть, кудáхтать (*о кýрицѣ*).
Kwoli, *см.* **Gwoli.**
Kwota, -y, *ж.* сýмма, итóгъ; || дóля, часть.

L. Ł.

L, произнóсится мя́гко какъ рýсская Л. (**Lato**=ля́то, *русск.* лѣ́то). Та же буква, обознáченная чёрточкою, **Ł**, произнóсится твёрдо (**Łatwo**=лáтво, *русск.* легкó). Буква **L** употребля́ется въ сокращéніяхъ *вм.* **Litewski** (Литóвскій): **WXL**, *вм.* **Wielki Książe Litewski**, Вели́кій Князь Литóвскій, *или* **Wielkie Księstwo Litewskie**, Вели́кое Кня́жество Литóвское.
Labarum, *Нескл.* древнери́мская императóрская хорýгвь. || Ци́фра на дрéвнихъ пáпскихъ бýллахъ (**P**), означáвшая Іисýса Христá. *
Łabędź, -dzia, *м.* лéбедь.
Łabędzi, лебя́жій, лебеди́ный. **Śpiew łabędzi**, лебеди́ное пѣ́ніе. **Puch łabędzi**, лебя́жій пухъ.
Łabędziowy, лебеди́ный.
Laber, -bru, *м.* украшéніе на переплётѣ кни́ги; || бортъ, край, пóле (*въ кни́гѣ*).
Labirynt, -u, *м.* лáбиринтъ; || пýтаница, затруднéніе, запýтанное положéніе. **Nie mogę się wydostać z tego labiryntu**, не могý вы́путаться изъ э́тихъ затруднéній, не могý выдти́ изъ э́того затрудни́тельнаго положéнія, изъ э́той пýтаницы.
Laboratorjum, *Нескл. см.* **Pracownia.**
Labować, вести́ роскóшную, весёлую жи́знь, роскошествовáть, роскóшничать.
Labrowy, обведённый рáмкою.
Labruszki, -szek, *мн. Бот.* ди́кій виногрáдъ.
Labrzysty, *Бот.* круглозýбчатый, надрѣ́зный, надрѣ́знолопастнóй, съ надрѣ́зомъ.
Łabudać, Ułabudać, копи́ть, собирáть съ трудóмъ, *см.* **Ciułać.**
Lać, лить, наливáть, выливáть, проливáть. **Deszcz lał**, лилъ дождь. **Lać łzy**, проливáть слёзы; || лить, отливáть, плáвить, расплавля́ть, топи́ть, растáпливать. **Lać działa**, лить, отливáть пýшки. **Lać dzwony, kule, posągi**, лить, отливáть колоколá, пýли, стáтуи. **Lać świece**, лить свѣ́чи. || **Lać się**, ли́ться, течь.
Łacenie, -nia, *ср. Плотн.* рѣшéтинка, рейка, *см* **Łata.**

Łacić, рѣшетя́ть, прибива́ть ре́йки, драни́цы.

Lach, Lech, -a, *м.* Ляхъ (*Поля́къ*). *Посл.* **Strachy na Lachy,** э́то напра́сный, пусто́й страхъ.

Łach, -u, *м. см.* **Łachman.**

Łacha, -y, *ж.* рѣчно́й рука́въ.

Łachman, -a, *м.* отрепье, лоскутье, лохмо́тье; || * обо́рвышъ.

Łachmana, Łachmanina, -y, Łachmanka, -i, *ж.* ру́бище, отрепье, ве́тошь, ветошка, тря́пка; || **Łachmanka,** лохмо́тница.

Łacina, -y, *ж.* латы́нь, лати́нскій язы́къ. * **Siedzieć, Jeździć na koniu po łacinie,** быть плохи́мъ ѣздоко́мъ. **Dać komu łacinę,** дать кому́ нагоня́й.

Łacinniczka, -i, *ж.* латы́нщица, же́нщина зна́ющая лати́нскій язы́къ; || же́нщина принадлежа́щая къ лати́нской це́ркви, като́личка.

Łacinnik, -a, *м.* латы́нщикъ, латини́стъ; || принадлежа́щій къ латинской це́ркви, като́ликъ; || * плохо́й ѣздо́къ.

Łaciński, латинскій.

Łacińszczyzna, -y, *ж.* латинскій язы́къ, латы́нь; || латини́змъ; латинскій оборо́тъ рѣчи.

Łacki, ляшскій (*по́льскій*), *см.* **Lach.**

Łacnić, облегча́ть (*что́*), спосо́бствовать, помога́ть (*чему́*), *см.* **Ułatwić.**

Łacnie, Łacno, легко́, удо́бно, *см.* **Łatwo.**

Łacnoczuły, впечатли́тельный.

Łacnodościgły, легкодостижи́мый.

Łacnojętny, легко́ дающійся въ ру́ки, легко́ могу́щій быть схва́ченнымъ.

Łacnopalny, удобосгора́емый, воспламени́тельный.

Łacnoprzechodny, скоропреходя́щій.

Łacnoprzystępny, легко́ досту́пный.

Łacnoruchy, подвижно́й.

Łacność, -ści, *ж.* лёгкость, удо́бство, ло́вкость.

Łacnostrawny, удобосвари́мый.

Łacnowierny, *см.* **Łatwowierny.**

Łacnowymienny, удобоизмѣня́емый, перемѣня́емый.

Łacny, лёгкій, нетру́дный; || удо́бный, досту́пный, скло́нный. **Łacny ku dobremu, ku złemu,** скло́нный къ добру́, ко злу́. **Łacny do pojęcia,** удобопоня́тный. **Łacny do wyliczenia,** легко́ могу́щій быть сосчи́танным. **Łacny do czego,** спосо́бный, скло́нный къ чему́. || *Прост.* небы́вший на па́стбищѣ, некормленный (*о скоті́*).

Łącz, -a, *м. см.* **Łączeń.**

Łączący, *Грам.* соедини́тельный; || сою́зный. **Tryb łączący,** сослага́тельное наклоне́ніе.

Łączek, *см.* **Łęk,** и т. д.

Łączeń, -cznia, *м. Бот.* суса́къ, во́лья трава́.

Łączenie, -nia, *ср.* соедине́ніе. **Łączenie płytów,** сча́лка плото́въ.

Łączka, -i, *ж. Умен.* лужо́къ, *см.* **Łąka.**

Łącznia, -ni, *ж. см.* **Spójnia.**

Łącznie, вмѣстѣ, совоку́пно, ра́зомъ, одновре́менно.

Łącznik, -a, *м. Грам.* едини́тная, тире́; || соедини́тельная черта́; || *Физ.* проводни́къ.

Łączność, -ści, *ж.* совоку́пность; || * согла́сіе. **Łączność zdań,** согла́сіе мнѣ́ній, единомы́сліе.

Łączny (od łąki), луговой; || соединённый, совоку́пный, нераздѣльный, совмѣстный.

Łączyć, Złączyć, Połączyć, соединя́ть, соедини́ть, совокупля́ть, совокупи́ть; || сочетава́ть, сочета́ть (*бра́комъ*). **Łączyć w sobie roztropność z walecznością,** соединя́ть въ себѣ́ благоразу́міе съ хра́бростію. **Złączyć małżeństwem,** сочета́ть бра́комъ. || **Łączyć się, Złączyć się, Połączyć się,** соединя́ться, соедини́ться; || сочетава́ться, сочета́ться (*бра́комъ*).

Ład, -u, *м.* ладъ, поря́докъ, строй. **Bez ładu,** безпоря́дочно, *см.* **Bezładnie. Ani ładu, ani składu,** нѣтъ ни скла́ду, ни ла́ду. **Nie mógł przyjść z nim do ładu,** не могъ съ нимъ согласи́ться, дѣло не могло́ пойдти́ съ нимъ на ладъ.

Ląd, -u, *м.* земля́, твердь, твёрдая земля́; || матери́къ (*старый и но́вый свѣтъ*). **Lądem,** сухи́мъ путёмъ. **Odbijać od lądu,** отча́ливать отъ бе́рега. **Przybić do lądu,** причаливать, приста́ть къ бе́регу. **Wysiąść na ląd,** высадиться на́ берегъ, сойдти́ на зе́млю, на бе́регъ.

Lada, -y, *ж.* я́щикъ, сундукъ, ларь. **Lada u organów,** духово́й я́щикъ (*въ органѣ*). **Lada we młynie,** на́сыпъ (*мѣльничный*). **Lada wozowa,** подъёмъ, домкра́тъ; || кулига, новина, необрабо́танная па́шня.

Lada, *Нескл.* вся́кій кто бы ни́ былъ, малѣ́йшій; || са́мая ма́лость, вся́кая бездѣлица. **Lada rzemieślnik to może zrobić,** вся́кій ремесленникъ э́то мо́жетъ сдѣлать. **Lada fraszka przyprowadza go do gniewu,** малѣ́йшая бездѣлица се́рдитъ его́. **Ja lada komu nie ufam,** вся́кому, кто бы онъ ни́ былъ, я не довѣря́ю. **Za lada szelestem budzi się,** при малѣ́йшемъ шо́рохѣ онъ пробужда́ется. **Lada co plecie,** плетётъ вся́кій вздоръ. **To człowiek nie lada,** э́то человѣ́къ замѣча́тельный. **To pytanie nie lada,** э́то вопро́съ не пусто́й. **Lada jako,** какъ нибу́дь, какъ ни попа́ло.

Ladace, небре́жно, ху́до, ду́рно, негодно, ме́рзко. **Wszystko ladace robi,** онъ всё ду́рно дѣлаетъ. **Wszystko to ladace,** всё э́то никуда́ не годи́тся; || негодя́й *м.* лида́щій; негодя́йка, *ж.* **To wielkie ladaco,** э́то большо́й негодя́й, э́то большая негодя́йка, *см.* **Nic potém, Nic dobrego.**

Ladacość, -ści, *ж.* ничто́жность, пу́стошь, пустяки́.

Ladajaki, всякій, какóй нибудь, какóй бы то ни было. **Ladajaką nowinę mają za pewną**, всякую новость они считáют вéрною. || Негóдный, лядáщій, плохóй, дурнóй. **Ladajakie żelazo**, плохóе желéзо, никудá негóдное.

Ladajako, какъ-нибудь, какъ ни попáло, кое-какъ, небрéжно, и такъ и сякъ.

Ladajakość, -ści, *ж. см.* **Ladacość.**

Ladaszczyca, Ladacznica, -y, *ж.* негодáйка, лядáщая, *см.* **Łajdak.**

Ładnie, красúво, мúло, прекрáсно.

Ładnieć, Wyładnieć, хорошéть, похорошéть, дéлаться красúвымъ, *см.* **Pięknieć.**

Ładniuchno, Ładniutko, чрезвычáйно красúво, мúло, премúло.

Ładniutki, Ładniuchny, чрезвычайно красúвый, красúвéйшій, милéйшій.

Ładność, -ści, *ж.* пріятность, миловúдность, благообрáзность, красúвость, пригóжество.

Ładnostka, -i, *ж.* красúвая бездéлка.

Ładny, красúвый, пріятный, пригóжій.

Lądochodny, земнорóдный.

Lądować, Wylądować, выгружáть выгрузить (*товáры*); || высáживать, высадить (*людéй*); выходúть, сходúть, выйдти, сойдтú на бéрегъ.

Ładować, Naładować, грузúть, нагрузúть, накладывать, наложúть, взвáливать, взвалúть. * **Ładować żołądek**, обременúть желýдокъ. **Przyładować, Wyładować**, приготóвить, размéстить, разложúть, *см.* **Gotować.**

Lądowanie, Wylądowanie, -nia, *ср.* выгрузка (*товáров*), || высадка людéй на бéрегъ; || сходъ съ сýдна.

Ładowanie, -nia, *ср.* нагрýзка.

Lądowiec, wca, *м. Зоол.* луёкъ, ржáнка (*птúца*).

Ładownica, -y, *ж.* ладýнка, лядýнка, патрóнница, пороховнúца, сýмка.

Ładowniczka, -i, *ж.* небольшáя ладýнка, патрóнница, сýмочка.

Ładowniczy, ладýночный, лядýночный.

Ładownie, грýзно; съ большúмъ грýзомъ, съ тяжéлою поклáжею.

Ładownik, -a, *м, Горн.* забóйникъ.

Ładowny, нагружённый товáромъ, навьючéнный; || обременённый, напóлненный, набúтый, грýзный. **Wór ładowny złotem**, мéшокъ набúтый зóлотомъ.

Lądowy, сухопýтный, континентáльный; || земнорóдный. **Wojsko lądowe**, сухопýтное вóйско. **Podróż lądowa**, путешéствіе сухúмъ путёмъ. **Zwierz lądowy**, земнорóдное живóтное.

Ładrowanie, -nia, *ср.* пáнцырь, кольчýга, броня́.

Ładrowany, одéтый въ лáты, лáтникъ.

Ładujący, -ego, *м.* навáльщикъ.

Ładunek, -nku, *м.* грузъ, кладь, клáжа, поклáжа; || *Артил.* картýзъ, зарядъ, *см.* **Nabój**; || зарядъ, патрóнъ (*для ружья*). || * **Ładunek dukatów**, свёртокъ червóнцевъ, || *Горн.* **Ładunek czyli nabój prochu**, зарядъ, патрóнъ. **Właściciel ładunku**, грузовщúкъ.

Ładunkowe, -ego, *ср.* фрахтóвыя дéньги.

Lądz, *см.* **Lęgnąć.**

Łafa, -y, *ж.* жáлованье, окладъ, плáта.

Łafowy, *см.* **Jurgieltowy, Płatny.**

Łąg, *род. п.* **-lęgu**, *м.* сидéніе на яйцахъ, насúживанье.

Łąg, *см.* **Łęg.**

Łagier, -gru, *м.* дрóжжи, подóнки, *см.* **Fus, Osad, Męty.**

Łagiew, -gwi, *м.* баклáга; || кóзій мéхъ, бурдúкъ. *см* **Bakłak.**

Łągiew', -gwi, *ж.* закрýтень, желéзная полосá, идýщая отъ вáги до концá óси.

Łagiewka, -i, *ж.* баклáжка, *см.* **Łagiew.**

Łagiewnik, -a, *м.* дéлающій баклáги, *см.* **Łagiew.**

Łagodliwie, Łagodliwy, *см.* **Łagodnie, Łagodny.**

Łagodnie, мя́гко, лáсково, нéжно, привéтливо, *см.* **Łaskawie.**

Łagodnieć, Złagodnieć, смягчáться, смягчúться, утихáть, утúхнуть, укрощáться, укротúться.

Łagodniuchno, сáмымъ крóткимъ, лáсковымъ óбразомъ; || тихóнько, смирнёхонько.

Łagodniuchny, сáмый крóткій, лáсковый, привéтливый; || тихóнькій, смирнёхонькій.

Łagodno, *см.* **Łagodnie.**

Łagodnomowność, -ści, *ж.* сладкорéчіе.

Łagodnomowny, сладкорéчúвый.

Łagodność, -ści, *ж.* крóтость, доброта́, смирéніе, снисходúтельность (*см.* **Pobłażanie**); || пріятность, слáдость, мя́гкость, нéжность. **Łagodność głosu**, нéжность, мя́гкость гóлоса. **Łagodność charakteru**, крóтость характера. **Łagodność obyczajów**, мя́гкость нрáвовъ, *см.* **Słodycz**; || **Łagodność pendzla**, нéжность, мягкость кúсти (*живописца*). **Łagodność melodji**, слáдость, пріятность мелóдіи.

Łagodny, мя́гкій, крóткій, тúхій, нéжный, лáсковый, мúлый, привéтливый, умéренный. **Łagodne światło**, мя́гкій, пріятный свéтъ. **Koloryt łagodny**, нéжный, мя́гкій колорúтъ. **Łagodny powiew wiatru**, тёплое вéяніе вéтра. **Łagodna śmierć**, тúхая смерть. **Człowiek łagodny**, крóткій, смúрный человéкъ. **Kara łagodna**, лёгкое наказáніе. **Łagodny uśmiech**, мúлая улúбка. **Łagodne spojrzenie**, крóткій взглядъ.

Łagodzący, *Мед.* смягчúтельный, утоля́ющій.

Łagodzenie, -nia, *ср.* смягчéніе, облегчéніе, уменьшéніе. **Złagodzenie kary**, смягчéніе наказáнія.

Łagodzić, Złagodzić, смягчáть, смягчи́ть, умѣря́ть, умѣ́рить, уменьшáть, уменьши́ть, укрощáть, укроти́ть, облегчáть, облегчи́ть, послабля́ть, поослáбить. **Złagodzić cierpienie**, облегчи́ть страдáніе. **Wiatr łagodzi upały**, вѣ́теръ умѣря́етъ жары́. **Złagodzić prawo, wyrok**, смягчи́ть закóнъ, приговóръ. **Ułagodzić swój gniew**, умѣ́рить свой гнѣвъ. **Ułagodzić kogo**, успокóить чей гнѣвъ. **Dał się ułagodzić**, онъ успокóился, пришёлъ въ себя́, *см.* **Uspokoić**.

Łagodziciel, -a, *м.* укроти́тель.

Łagodzicielka, -i, *ж.* укроти́тельница.

Lagrowy, состоя́щій изъ гу́щи, гущанóй, дрожжёвый, подóночный, подóнный.

Laguna, -y, *ж.* мáленькое óзеро, лагу́на.

Lagunica, -y, *ж. Умен.* **Laguniczka, -i**, *см.* **Łagiew, Łagiewka**.

Laik, -a, *м.* свѣ́тскій, мірскóй; || міряни́нъ; || * человѣ́къ простóй, необразóванный, новичóкъ.

Łaja, -ai, *ж.* стáя собáкъ.

Łajać, Połajać, Wyłajać, Złajać (kogo), брани́ть, разбрани́ть, ругáть, разругáть, распуши́ть.

Łajacz, -a, *м.* бранчи́вый; || брюзгá.

Łajanie, nia, *ср.* брань, ругáнье.

Łajda, -y, *м.* негодя́й, бездѣ́льникъ, плутъ, прощелы́га.

Łajdacki, лядáщій, распу́тный, развратный, безпу́тный.

Łajdactwo, -a, *ср.* бездѣ́льничество, распу́тство, распу́щенность; || сбродъ бездѣ́льниковъ, распу́тныхъ, гнѣздó разврáта.

Łajdaczeć, разврáтничать, распу́тничать.

Łajdaczek, -czka, *м.* мáленькій разврáтникъ, бездѣ́льникъ, плути́шка.

Łajdaczenie, -nia, *ср.* распу́тство, распу́щенность.

Łajdaczka, -i, *ж.* распу́тница, разврáтница, бездѣ́льница, мерзáвка.

Łajdaczyć się, вести́ разврáтную жизнь, разврáтничать.

Łajdak, -a, *м.* разврáтникъ, бездѣ́льникъ, мерзáвецъ.

Łajnisty, кáловый, завáленный нечистóтами; || навóзный.

Łajno, -a, *ср.* калъ, помётъ, навóзъ.

Lak, -u, *м.* разсóлъ, *см.* **Rosół**; || сургу́чъ (*для печáтанія*). || *Бот. см.* **Fjołek żółty**.

Laka, -i, *ж.* крáсная камéдь.

Łąka, i, *ж.* лугъ, поля́на.

Lakier, -u, *м.* лакъ.

Lakiernik, -a, *м.* лакирóвщикъ.

Lakierować, лакировáть, покрывáть лáкомъ.

Lakierowanie, -a, *ср.* лакирóвка.

Lakierowany, лакирóванный.

Lakmus, -u, *м. Бот.* солнцеоборóтъ (*растéніе*); || *Хим.* лáкмусъ (*красильное вещество*); || голубáя крáска.

Łaknąć, алкáть, жáждать; || стрáстно желáть чегó. **Łaknący sławy**, жáждущій слáвы.

Łaknienie, -nia, *ср.* жáжда; || стрáстное желáніе.

Łakoć, -ci, *ж.* лáкомство, сласть.

Łakocenie, -nia, *ср.* примáнка.

Łakocić, разлáкомить, пріучáть къ лáкомству, *см.* **Rozłakocić**.

Łakomić, *см.* **Rozłakomić**. || **Łakomić się, Złakomić się, Ułakomić się**, лáкомиться, разлáкомиться, *см.* **Rozłakomić się**.

Łakomie, жáдно, áлчно.

Łakomiec, -mca, Łakomca, -y, *м.* лáкомка, сластёна; || корыстолю́бецъ.

Łakomieć, Złakomieć, сдѣ́латься áлчнымъ, жáднымъ, корыстолюби́вымъ.

Łakomo, *см.* **Łakomie**.

Łakomość, -ści, *ж.* áлчность, жáдность, *см.* **Łakomstwo**.

Łakomstwo, -a, *ср.* лáкóмство, чревоугóдіе; || áлчность, жáдность.

Łakomy, лáкомый, соблазни́тельный, замáнчивый, искуси́тельный; || áлчный, жáдный, *см.* **Żarłoczny, Chciwy**. **Jest to rzecz łakoma**, э́то óчень замáнчиво.

Lakonicznie, лакони́чески.

Lakoniczność, -ści, *ж.* лакони́змъ, лакони́ческая крáткость.

Lakoniczny, лакони́ческій, *см.* **Krótkosłowny**.

Lakonizm, -u, *м. см.* **Lakoniczność**.

Łakota, -y, *ж.* лáкомство, сластолю́біе, *см.* **Łakoć**.

Łakotka, -i, *ж.* примáнка, лáкомый кусóчекъ, лáкомство; || лáкомка. **Żona strojna i łakotka—zguba gospodarstwa**, жена франти́ха и лáкомка — убы́токъ хозя́йству.

Łakotliwie, Łakotnie, лáкомо, вку́сно.

Łakotliwość, -ści, *ж.* сластолю́біе; || тóнкій, разбóрчивый вкусъ.

Łakotliwy, Łakotny, лáкомый, сластолюби́вый.

Łakotne ziele, *Бот. см.* **Lubczyk**.

Łakotnie, *см.* **Łakotliwie**.

Łakotnik, -a, Łakotniś, -sia, *м.* лáкомка, сластёна.

Łakotny, *см.* **Łakotliwy**.

Lakowy, сургу́чный. **Pieczęć lakowa**, сургу́чная печáть; || гумилáкъ.

Łąkowy, *см.* **Łączny**.

Laksa, -y, *ж.* понóсъ.

Laksans, -u, *м.* **Laksowanie, -nia**, *ср.* приня́тіе слаби́тельнаго; || слаби́тельное, пронóсное лѣкáрство.

Laksować, чи́стить, прочищáть (*желу́докъ*); || имѣ́ть понóсъ. || **Laksować się**, очищáться, прочищáться.

Laksujący, *Мед.* слаби́тельный, пронóсный.

Laktuka, -i, *ж. см.* **Sałata**.

Lala, -i, *ж. Ирон.* баловня́ца, нѣжо́нка, *см.* **Lalka.**

Lalka, -i, *ж.* ку́кла, ку́колка.

Lalkarz, -a, *м.* торгу́ющій игру́шками; || игру́шечный ма́стеръ.

Łałok, -a, *м.* подгру́докъ (*у быка́*).

Łam, -u, *м.* каменоло́мня, *см.* **Odłam, Kamieniołam.**

Lama, -y, *м. Зоол.* льяма (*животное*); || бить (*золотая, серебряная*).

Łamać, Złamać, ломать, ломи́ть, перела́мывать, переломи́ть, слома́ть, нарушать, наруши́ть. **Złamać rękę, nogę**, слома́ть ру́ку, но́гу. **Głowę sobie nad czém łamać**, ломать себѣ го́лову надъ чѣмъ-либо. **Złamać przysięgę**, наруши́ть прися́гу. **Złamać słowo**, не сдержа́ть да́нного сло́ва. **Złamać przymierze**, наруши́ть миръ, *см.* **Gwałcić. Łamać kamienie**, добывать ка́мни посре́дствомъ ло́мки, ломать плитý. **Łamać ręce**, ломать себѣ ру́ки, *см.* **Załamywać. Po kościach mnie łamie**, у меня́ ло́митъ въ костя́хъ, у меня́ ломъ въ костя́хъ. **Łamać ciało**, ломаться, дѣлать гимнасти́ческія упражне́нія. **Łamać język**, ломать языкъ, съ трудо́мъ произноси́ть слова́. || **Łamać się, Złamać się**, ломаться, переломи́ться, прола́мываться, переломля́ться; || разбива́ться. **Fale łamią się o brzeg**, во́лны разбива́ются о бе́регъ; || * **Łamać się z kim**, боро́ться съ кѣмъ; || свёртываться, свива́ться (*о змѣя́хъ, червя́хъ*); || изгиба́ться, извива́ться (*о рыбѣ*); || * изворáчиваться; || * собра́ться съ мы́слями, войдти́ въ самого́ себя́.

Łamanie, Złamanie, -nia, *ср.* ломъ, разло́мъ, перело́мъ, переломле́ніе, лома́ніе, разла́мываніе, перерывъ; || наруше́ніе, несоблюде́ніе. **Idź na złamanie karku**, ступа́й къ чо́рту, чтобъ тебѣ ше́ю слома́ть. **Łamanie chleba**, разла́мываніе, преломле́ніе хлѣба. **Łamanie przysięgi**, наруше́ніе прися́ги, кля́твы. **Łamanie głowy**, тя́гость въ головѣ. **Łamanie w nogach**, пода́гра, *см.* **Podagra. Łamanie w ręku**, хира́гра (*пода́гра въ рукахъ*). **Łamanie głosu**, рула́ды, перели́вы (*голоса*). || **Łamanie się fal**, разбива́ніе волнъ. **Łamanie się światła**, преломле́ніе лучей.

Łamanina, -y, ж. лома́ніе, ло́мка.

Łamany, ло́манный, перело́мленный. **Kamień łamany**, песча́ный ка́мень, песча́никъ. **Liczba łamana**, дро́бное число́, дробь, *см.* **Ułamek. Sztuki łamane**, гимнасти́ческія упражне́нія; || проны́рства, хи́трости.

Lambitywum, *Нескл. Мед.* и *Anm.* грудна́я лепёшка; || грудно́е питьё.

Lament, -u, *м.* плачъ, вопль, рыда́ніе; || жа́лоба.

Lamentliwie, жа́лобно, плаче́вно.

Lamentliwy, жа́лобный, плаче́вный.

Lamentować, опла́кивать (*кого́, что́*), пла́кать (*о комъ, о чёмъ*); || горева́ть, вопи́ть (*о чёмъ*).

Lamowąć, обшива́ть галуно́мъ; || кайми́ть, окайми́ть, обши́ть, оторо́чить.

Lamowanie, -nia, *ср.* обши́вка, оторо́чка, *см.* **Lamówka.**

Lamówka, -i, *ж.* кайма́, опу́шка; || бортъ.

Lamowy, обши́тый галуно́мъ, позумéнтомъ; || оторо́ченный, обши́тый, окайми́ленный.

Lampa, -y, *ж.* ла́мпа, лампа́да. **Lampa illuminacyjna**, шка́ликъ, пло́шка, *см.* **Lampka.**

Lamparci, леопа́рдовый.

Lamparcica, -y, *ж.* са́мка леопа́рда.

Lampart, -a, *м. Зоол.* леопа́рдъ (*животное*); || леопа́рдова ко́жа; || * *Ирон.* негода́й, плутъ, развра́тникъ.

Lampartować się, развра́тничать, безде́льничать.

Lamparz, *см.* **Lampiarz.**

Lampeczka, -i, *ж.* ча́рка, ча́рочка (*вина́*).

Lamperja, -ji, *ж.* пане́ль; || обши́вка доска́ми, обложе́ніе ка́мнемъ.

Lampka, -i, *ж.* лампа́дка, ла́мпочка.

Lampkowaty, *Бот.* чашкови́дный.

Lampowy, ла́мповый, ла́мпочный.

Lampreda, -y, *ж.* мино́га (*рыба*), *см.* **Minóg.**

Łamulec, -lca, *м. Горн.* ломъ.

Łamus, -a, *или* -u, *м.* ка́менная кладова́я для хране́нія отъ огня́ ра́зной ру́хляди, подва́лъ.

Łamusowy, кладово́й, сохра́нный.

Łan, -u, *м.* ланъ (*по́льскій*), часть па́хатной земли́, име́ющая въ длину́ 3,024, а въ ширину́ 120 локте́й; || по́ле, ни́ва; || задви́жка у двере́й.

Łań, -ni, *ж. см.* **Łania.**

Lanca, -y, *ж.* копьё, пи́ка.

Lancet, -u, *м. Хир.* шпи́неръ, ланце́тъ.

Lancetowaty, *Бот.* копьеви́дный.

Lancknecht, -a, *м.* копьено́сецъ, копе́йщикъ, дѣлающій ко́нья; || родъ игры́ въ ка́рты.

Łańcuch, -a, *м.* цѣпь. **Łańcuch gór**, цѣпь горъ, го́рный хребе́тъ. **Most na łańcuchach**, цѣпно́й мостъ. **Łańcuchy**, *мн. см.* **Kajdany, Więzy.**

Łańcuchowy, цѣпно́й.

Łańcuszek, -szka, *м.* цѣпо́чка, ма́ленькая цѣпь.

Łańcuszkowy, цѣпо́чный, кольчу́жный. **Łańcuszkowy pancerz**, кольчу́га.

Łańcuszny, нося́щій цѣпо́чку, украше́нный цѣпо́чкою.

Lanczany, ла́ндышевый, ла́ндышный.

Landara, -y, *ж.* колыма́га.

Landgraf, -a, *м.* ландгра́фъ.

Landgrafowa, -ój, *ж.* ландгра́финя.

Landgrafowstwo, -a, *ср.* ландгра́фство (*титулъ ландгра́фа*); || *Собир.* ландгра́фъ вмѣстѣ съ жено́ю.

Landgrafski, ландгра́фскій.

Landgrafstwo, -a, *ср.* ландгра́фство (*владѣнія ландгра́фа*).

Łani, ла́ній, *с.м.* Łań, Łania.

Łania, -ni, *ж.* лань, оле́нья са́мка.

Łaniczka, Łanieczka, -i, *ж.* молода́я лань, оле́ний телёнокъ, молода́я косу́ля. || *Бот.* ирь, коса́тикъ (*растéніе*).

Łanie, -nia, *ср.* литьё, отли́вка; || пла́вка, распла́вка.

Łaniż, -y, *ж. Бот. с.м.* **Sromotnik.**

Łanka, -i, *ж. Бот.* ла́ндышъ, *с.м.* **Konwalja. Łanka łniana, Łnianka**, очёски, вы́чески, па́кля.

Łannik, -a, *м.* солда́тъ обрабо́тывающій пожа́лованный ему́ поземе́льный уча́стокъ.

Łanowe, -ego, *ср.* по́дать съ па́хатной земли́.

Łanowy, поземе́льный, *см.* **Łan.**

Łanszaft, -u, *м.* ландша́фтъ, видъ ме́стности, *см.* **Krajobraz.**

Łantawa, -y, *ж. Бот. с.м.* **Chlastawa.**

Łanuszka, -i, *ж. с.м.* **Łanka.**

Łany, литóй, вы́литый. **Żelazo łane**, чугу́нъ. **Świece łane**, литы́я свѣчи.

Łap, cap, *Звук.* тяпъ да ляпъ.

Łapa, -y, *ж.* ла́па.

Łapać, Złapać, хвата́ть, захвати́ть, схвати́ть, ловить, поймáть. **Łapać kogo**, ловúть, хвата́ть кого́. **Kot łapie myszy**, котъ ло́витъ мышéй. **Złapać kogo na uczynku**, поймáть, захвати́ть на са́момъ преступле́ніи, на мѣстѣ преступле́нія. **Złapać kogo na słowo**, взять съ кого́ сло́во. **Łapać kogo za słówka**, поймáть кого́ на слова́хъ, улича́ть кого́ въ противорѣчіи самому́ себѣ, *с.м.* **Podchwytywać.**

Łapactwo, -a, *ср.* хвата́ніе, подхва́тываніе.

Łapacz, -a, *м.* поймщикъ; || сы́щикъ (*преступниковъ*).

Łapaczka, -i, *ж.* западня́, лову́шка, *с.м.* **Łapka**; || софи́змъ, лжеумствованіе, ло́жное умозаключе́ніе.

Łapanie, -nia, *ср.* ло́вля. **Łapanie ptaków**, птицело́вство, *с.м.* **Ptasznictwo.**

Łapanina, -y, *ж.* грабёжъ, граби́тельство, добы́ча, похище́ніе.

Łapcap, *см.* **Łap cap.**

Łapcie, -ciów, *мн.* ла́пти.

Łapciowy, ла́потный.

Łapczasty, ла́пчатый; || мохнонóгій (*о птицахъ*).

Łapczywie, Łapczywo, жа́дно, а́лчно, корыстолюби́во.

Łapczywość, -ści, *ж.* жа́дность, а́лчность, корыстолю́біе.

Łapczywy, жа́дный, а́лчный, корыстолюби́вый.

Łapeczka, -i, *ж. Уменьш.* ла́почка, *см.* **Łapka.**

Łapeć, -pcia, *м.* ла́поть.

Łapes, Łapes capes, *Звук.* тяпъ да ляпъ, *см.* **Łap Cap.**

Łapiasty, *Зоол.* лапчатонóгій.

Łapica, -y, *ж.* лову́шка, капка́нъ.

Łapidarny, надгро́бный *или* лапида́рный. **Styl łapidarny**, надгро́бный *или* лапида́рный слогъ, *см.* **Nagrobny, Nagrobkowy, Nakamienny.**

Łapigrosz, -a, *м.* обиро́ха, обира́ло, оплета́ло, плутъ, мошéнникъ.

Łapikufel, -fla, *м.* пьянчу́га.

Łapiniec, -ńca, *м. с.м.* **Barszcz włoski.**

Łapka, -i, *ж.* ла́пка, ма́ленькая ла́па; || западня́, мышело́вка; || капка́нъ, *с.м.* **Żelaza.** || **Łapki u sukni**, ла́цканы, отворóты у пла́тья; || лову́шка, сѣти, ко́зни. **Łapka na słupców**, лову́шка на дурако́въ, гру́бая хи́трость. **Łapkę komu (na kogo) zastawić**, поста́вить западню́, лову́шку, разста́вить сѣти кому́-либо.

Łapkowaty, ла́пчатый.

Łaps, -u, *м. с.м.* **Przepadek.**

Łapsko, -a, *ср.* ла́пища.

Laran -u, *м.* **-żelazny**, чугу́нная ба́ба.

Larmo, *Нескл.* трево́га.

Larwa, -y, *ж.* при́зракъ, страши́лище; || ма́ска, *см.* **Maska, Maszkara.**

Larwisko, -a, *ср.* ха́ря, личи́на, ма́ска.

Las, -u, *или* **-a**, *м.* лѣсъ, ро́ща. **Las nizkopienny**, лѣсосѣкъ, на́ростникъ го́дный къ рубкѣ. **Las wysokopienny**, высокоство́льный лѣсъ. **Las nieprzebyty**, непроходи́мый, дремучій лѣсъ. *Послов.* **Natura ciągnie wilka do lasu**, какъ во́лка ни корми́, онъ всѣ въ лѣсъ гляди́тъ.

Laseczek, -czka, *м. с.м.* **Lasek.**

Laseczka, -i, *ж.* па́лочка; || чёрточка (*въ писáніи*).

Lasek, -sku, *м.* ро́щица, лѣсо́къ.

Laserować, *Живоп.* глясировáть.

Łasić się, ласка́ться.

Łasica, -y, Łaska, -i, *ж. Зоол.* куни́ца. **Łasica pospolita**, ла́сточка, ла́сочка, ла́сица (*звѣро́къ*). **Łasica białeszyja**, бѣлодýшка, ка́менная куни́ца. **Łasica afrykańska**, африка́нскій хорёкъ.

Łasiczny, ку́ній, *см.* **Łasica.**

Laska, -i, *ж.* па́лка, па́лочка, трость, тро́сточка; || по́сохъ. **Laska marszałkowska**, ма́ршальскій жезлъ. **Podać projekt do laski**, предложи́ть прое́ктъ зако́на (*ма́ршалу сéйма*). **Sejm pod laską...**, сеймъ подъ предсѣда́тельствомъ... **Laska laku**, па́лочка сургучá. **Laska miernicza**, пéрша (*мѣра, 20 футовъ*). **Laska Merkurego**, кадуцéй, Мерку́ріевъ жезлъ.

Łaska, -i, *ж.* ми́лость, благоскло́нность, благоволéніе; || покрови́тельство, протéкція; || снисхожде́ніе; || одолже́ніе. **Prosić o łaskę**, проси́ть ми́лости. **Zrobić co z łaski**, сдѣлать ми́лость. **Ma to z twojéj łaski**, за э́то онъ обя́занъ тебѣ. **Wyświadczyć komu łaskę**, оказа́ть кому́ ми́лость, снисхожде́ніе. **Żyć z czyjéj łaski**, по́льзоваться чьи́мъ-либо благодѣ́яніемъ, жить подъ чьи́мъ-либо покрови́тельствомъ. **Z łaski Pana Boga**, по ми́лости Бóжіей. **Z Bożéj łaski**, Бóжіею ми́лостію. **Uciekać się do czyjéj łaski**, прибѣга́ть къ чьему́-либо покрови́тельству. **Wy-**

paść z łaski, попа́сть въ неми́лость. **Zdać się na łaskę**, отда́ться въ чьё распоряже́ніе, въ чью власть, на во́лю кого́, сда́ться на во́лю побѣди́теля. **Droga łaski**, обраще́ніе къ милосе́рдію госуда́ря, *см.* **Droga**. **Uczyń mi tę łaskę**, сдѣлай мнѣ одолже́ніе, ми́лость. *Послов.* **Łaska pańska na pstrym koniu jeździ**, ба́рская ми́лость на во́здухѣ гори́тъ, ба́рская ми́лость до поро́га.

Łaskaw, *см.* **Łaskawy**.

Łaskawca, -y, *м.* ми́лостивецъ, благодѣ́тель.

Łaskawczy, благодѣ́тельный, благоскло́нный, ми́лостивый, *см.* **Dobroczynny**.

Łaskawczyni, -ni, *ж.* благодѣ́тельница, благотвори́тельница.

Łaskawić, Obłaskawić, дѣ́лать, сдѣ́лать ручны́мъ, пріуча́ть, пріучи́ть. * **Ułaskawić (twarz)**, смягчи́ть, разъясни́ть (*лицо́*), смягчи́ть выраже́ніе лица́, *см.* **Łagodzić, Pogodzić**. || **Łaskawić się, Ułaskawić się, Obłaskawić się**, дѣ́латься, сдѣ́латься ручны́мъ, пріуча́ться, пріучи́ться, освои́ваться, освои́ться, *см.* **Oswoić się**.

Łaskawie, ми́лостиво, благоскло́нно, привѣ́тливо, снисходи́тельно.

Łaskawieć, дѣ́латься бо́лѣе ла́сковымъ, бо́лѣе привѣ́тливымъ.

Łaskawość, -ści, *ж.* ми́лость, благоскло́нность, радуше, доброхо́тство, снисхожде́ніе.

Łaskawy, Łaskaw, ми́лостивый, ми́лостивъ, благоскло́нный, снисходи́тельный; || кро́ткій, сми́рный, до́брый. **Bądź łaskaw**, *или* **jakeś łaskaw**, сдѣлайте ми́лость, сдѣлайте одолже́ніе. **Jeszcze Bóg łaskaw, że się tak skończyło**, ещё Богъ ми́лостивъ что э́то такъ ко́нчилось. || **Zwierzęta łaskawe**, сми́рныя живо́тныя. **Koń łaskawy**, сми́рная ло́шадь, *см.* **Swojski**.

Łaskodawca, *см.* **Łaskawca**.

Łaskonogi, тонконо́гій.

Łaskonośca, -y, *ж.* жезлоно́сецъ, по́сошникъ.

Łaskonośny, нося́щій по́сохъ.

Łaskotać, щекота́ть.

Łaskotanie, -nia, *ср.* щекота́ніе, щеко́тка.

Łaskotka, -i, *ж.* бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. **Łaskotki, -tek**, щеко́тка.

Łaskotliwy, щекотли́вый.

Łaskować, желобя́ть, выбира́ть вы́емки, доро́жить.

Łaskowanie, -nia, *ср.* вы́емка, ложби́нка, боро́здка, желобо́къ; || *Архит.* ложки́, доро́жки (*у колонны*).

Łaskowany, ло́жчатый, желобчатый, боро́здчатый.

Łaskowaty, *Бот.* полоса́тый, стру́йчатый.

Łaskowy, лещи́нный. **Orzech łaskowy**, лещи́нный оре́хъ.

Łaśliwy, льстивый, ласка́тельный, увива́ющійся.

Łasoń, -nia, Łasuś, -sia, *м.* ласка́тель, льстецъ, подлипа́ло.

Łasota, -y, *м. и ж. собств. уменьш.* Сильве́стръ.

Łasować (wapno), гаси́ть, твори́ть и́звесть.

Łasować (co *или* **czego)**, про́бовать, отвѣ́дывать что-нибу́дь вку́сное, лиза́ть.

Łasowanie, -nia, *ср.* (**wapna**), твореніе и́звести.

Łasowy, *см.* **Leśny**.

Łasuś, *см.* **Łasoń**.

Łasy, ла́комый. Być łasym na co, быть ла́комымъ, охо́тникомъ до чего́. **Łasy kawałek**, ла́комый кусо́чекъ.

Łaszenie się, -nia się, *ср.* ласка́тельство, угодливость, лесть.

Łaszkowanie, -a, *ср. см.* **Łaszenie się**.

Łaszt, -u, *м.* ласть, ме́ра (*12 четвериковъ*), вѣсъ, двѣ то́нны (*120 пудовъ*). **Łasztami**, гуртомъ, о́птомъ.

Łąt, *см.* **Lont**.

Łata, -y, *ж.* рѣше́тина, пла́нка, ре́йка, драни́ца, тёсъ. **Łatami pobijać**, рѣшети́ть, прибива́ть ре́йки, драни́цы; || запла́тка, вста́вка. **Łata na łacie**, запла́тка на запла́ткѣ. * **Przyszyć** *или* **przypiąć komu łatę**, *см.* **Łatka**. **Łaty**, *мн.* отрёпье, лахмо́тье, вѣ́тошь; || каблу́къ (*у башмака́*).

Łatać, Lecieć, лета́ть, лете́ть; || * стреми́ться, мча́ться, спѣши́ть. **Lecieć komu na pomoc**, спѣши́ть къ кому́ на по́мощь. **Lecieć pocztą**, мча́ться на почто́выхъ (*лошадя́хъ*). **Lecieć na zgubę**, стреми́ться къ поги́бели. **On leci nie idzie**, онъ бѣжи́тъ стремгла́въ, а не идётъ. **Czytaj powoli, nie leć**, чита́й тихо́нько, не спѣши́. **Latać po mieście, po ulicach, po polach**, бѣ́гать по́ городу, по у́лицамъ, по поля́мъ.

Łatać, Załatać, чини́ть, почини́ть, положи́ть запла́тку, поправля́ть, попра́вить; || што́пать (*бельё*). **Załatać suknię, trzewik**, почини́ть пла́тье, башма́къ. * **Łatać zdrowie**, подде́рживать своё здоро́вье. **Skórę komu łatać**, *см.* **Wyłatać**.

Łatacz, -a, *м.* почи́нивальщикъ, запла́точникъ.

Łataczka, -i, *ж.* запла́точница.

Latalec, *см.* **Latawiec**.

Latanie, -nia, *ср.* лета́ніе; || * бѣ́ганье, бѣготня́.

Łatanie, -nia, *ср.* запла́чиваніе, почи́нка.

Łatanina, -y, *ж.* кропа́нье, што́панье, вста́вка; || выборъ изъ чужи́хъ сочине́ній.

Latarka, -i, *ж. Уменьш.* фона́рчикъ.

Latarnia, -ni, *ж.* фона́рь. **Latarnia morska**, мая́къ.

Latarniarz, Latarnik, -a, *м.* фона́рщикъ; || фона́рный ма́стеръ.

Latarniowe, -ego, *ср.* фона́рная по́дать.

Latawiec, -wca, *м.* бѣгу́нъ; || скороходъ, гоне́цъ; || * гуля́ка, вѣтренникъ; || старинное названіе злаго духа; || бума́жный змѣй; || *Зоол.* долгопёръ (*рыба*).

Łątczka, -i, *ж. Уменьш.* ку́колка, *см.* **Łątka.**

Łątczany, ку́кольный.

Laternia, *см.* **Latarnia.**

Łatka, -i, *ж.* запла́тка. **Przypiąć komu łatkę**, сыгра́ть шу́тку съ кѣмъ, сдѣлать кому́ непріятность.

Łątka, -i, *ж.* на́долба (*въ стѣнѣ*); || ку́кла (*дѣтская*).

Łątkarz, -a, *м.* торгу́ющій игру́шками, ку́кольникъ.

Łatko, -a, *ср. Умен.* годо́къ. **Łatka**, -tek, *мн.* **Ma już łatka**, онъ уже́ старъ, э́то уже́ пожило́й человѣкъ, ему́ уже́ мно́го лѣтъ.

Łątkowy, *см.* **Łątczany.**

Łatny, тесо́вый, рѣшета́нный, *см.* **Łata. Gwóźdź łatny**, тесо́вый гвоздь.

Lato, -a, *ср.* лѣто, годъ. **W lecie, latem**, лѣтомъ. **Przeszłego lata**, про́шлаго лѣта. **Lata**, *род. п.* **lat**, лѣта́, года́. **Przed trzema laty**, три го́да наза́дъ. **Z laty**, съ лѣта́ми, съ года́ми. **Na moje stare lata**, на мои́ ста́рые года́. **Póki służą lata**, пока́ не пришла́ ста́рость, пока́ не ушли́ го́ды. **Mieć lata**, быть въ лѣта́хъ. **Lata wolności**, льго́тные го́ды.

Latobłąd, -ędu, *м.* оши́бка въ лѣточисле́ніи.

Latoperz, -a, *м. см.* **Nietoperz.**

Latopis, -u, *м.* лѣтопись; || **Latopis**, -a, *м.* лѣтопи́сецъ, лѣтописа́тель.

Latopisarski, *см.* **Latopiski.**

Latopisarstwo, -a, *ср.* лѣтописа́ніе.

Latopiszec, *см.* **Latopisiec.**

Latorośl, -śli, **Latorość**, -ści, *ж.* отро́стокъ, отво́докъ, побѣгъ; || **Latorośl do sadzenia**, вы́садокъ, отво́докъ. **Latorośl do szczepienia**, черено́къ, приви́вокъ въ кору́. **Latorośl winna**, виногра́дная вѣтвь (*съ листьями*); || * о́трасль (*въ смыслѣ потомства*).

Latorośliny, принадлежа́щій къ отро́стку и т. д., *см.* **Latorośl.**

Latorostka, -i, *ж.* небольшо́й отро́стокъ, отво́докъ, побѣгъ, *см.* **Latorośl.**

Latos, -a, **Latosek**, -ska, *м.* одного́докъ, новогодокъ (*о животныхъ*).

Latoś, *Стар.* въ ны́нѣшнемъ году́, въ теку́щемъ году́, ны́нѣшняго, теку́щаго го́да.

Latosi, годова́лый.

Latować, проводи́ть лѣто гдѣ, лѣтова́ть.

Latowanie, -nia, *ср.* лѣтняя стоя́нка.

Latowy, *см.* **Letni.**

Łatr, -a, *м.* мѣра содержа́щая въ себѣ́ 4 локтя́.

Latra, -y, *ж. см.* **Letra.**

Latus, -u, *м.* сторона́; || перено́съ су́ммы съ одно́й стороны́ счёта на другу́ю. **Ad latus**, къ перено́су.

Łatwie, Łatwo, легко́, *сравн. ст.* **Łatwiéj**, ле́гче, **Łatwiejszy**, легча́йшій.

Łatwo, *см.* **Łatwie.**

Łatwość, -ści, *ж.* лёгкость, *см.* **Łacność.**

Łatwowiernie, легковѣ́рно.

Łatwowierność, -ści, *ж.* легковѣ́ріе.

Łatwowierny, легковѣ́рный.

Łatwy, лёгкій, нетру́дный.

Laudemium, *ср. Нескл.* вкупны́я де́ньги (*при продажѣ имѣнія, слѣдуемыя казнѣ или частному владѣльцу*); || платёжъ при перемѣнѣ аренда́тора, составля́ющій два проце́нта съ су́ммы.

Laufer, -fra, *м.* скороходъ, гоне́цъ, *см.* **Biegun, Szybkobiegacz**; || слонъ (*въ шахматной игрѣ*).

Laufrowy, скороходный, *см.* **Laufer.**

Laur, -u, *м. Бот.* лавръ, лавро́вое де́рево, *см.* **Wawrzyn, Spoczywać na laurach**, отдыха́ть на ла́врахъ, *см.* **Wawrzyny.**

Laurować, вѣнча́ть ла́врами.

Lawa, -y, *ж.* ла́ва, волкани́ческое вещество́.

Ława, -y, *ж.* ла́вка, скамья́, *см.* **Ławka.** || * **Ława urzędnicza ławników**, судъ старши́нъ, чле́новъ судо́. || *Фортиф.* банке́тъ. || **Ławy targowe**, ры́ночныя ла́вки, ряды́. || **Ława przez wodę**, *см.* **Kładka**; || ряд, ли́нія. **Iść ławą**, идти́ ряда́ми. **Ławą wprzód**, маршъ впередъ!

Ławanda, *см.* **Lawenda.**

Ławaterz, -a, *м. см.* **Miednica.**

Ławeczka, -i, *ж.* ла́вочка, скаме́ечка.

Lawenda, -y, *ж. Бот.* лаве́нда (*растѣніе*).

Lawendowy, лаве́ндовый.

Lawet, -u, *м.* горше́чный ка́мень.

Laweta, -y, *ж.* лафе́тъ, пу́шечный стано́къ.

Ławiać, ла́вливать, *см.* **Łowić.**

Ławica, -y, *ж.* ла́вка, скамья́; || *Горн.* слой. || **Ławica senatorska**, сена́тъ, собра́ніе сена́та.

Lawina, -y, *ж.* лави́на, гли́ба сне́га.

Lawir, -u, *м.* **Lawirowanie**, -nia, *ср. Морс.* лавирова́ніе.

Lawirować, лавирова́ть.

Lawirowanie, *см.* **Lawir.**

Ławka, -i, *ж.* ла́вка, скамья́, скаме́йка; || *См.* **Kładka**; || дю́ймъ, *см.* **Cal.**

Ławnictwo, *см.* **Ławnikowstwo.**

Ławniczy, принадлежа́щій ла́внику, *см.* **Ławnik.**

Ławnik, -a, *м.* ла́вникъ, засѣда́тель; || гла́сный.

Ławnikowstwo, -a, *ср.* до́лжность ла́вника.

Łaża, -y, *ж. Област.* лажъ, промѣнь, а́жіо.

Łazanki, -nek, *мн.* родъ кру́пной лапши́.

Lazaret, -u, *м.* лазаре́тъ.

Lazaretowy, лазаре́тный.

Lazaron, -a, *м.* лаззаро́нь, ни́щій, чернь (*въ Неаполѣ*).

Łaźbić (pszczoły), *Прост.* ла́зить пчёлъ, вынима́ть мёдъ, подрѣзывать соты изъ у́лья.

Łaźbień, -nia, *м.* ла́вочка на кото́рую сада́тся для поднима́нія сото́въ изъ у́лья.

Łaźbienie, -nia, *ср.* ла́зка пчёлъ, подрѣзываніе сото́въ изъ у́лья.

Łazęga, Łazęka, -i, *м.* броди́га, праздношата́ющійся; || * лазу́тчикъ.

Łazęgowy, Łazękowy, праздношата́ющійся, броди́жный.

Łazękanie, -nia, *ср.* броди́жничество.

Łazić, Łozić, ла́зить, ла́зать, лѣзть; || кара́бкаться, взбира́ться, валѣза́ть. **Łazić po drzewach**, ла́зить по дере́вьямъ. **Ledwo łażę**, едва́ передвига́ю но́ги, едва́ тащу́сь. **Łazić za kim**, таска́ться за кѣмъ.

Łaziciel, -a, *м.* лазу́нъ, ползу́нъ, потаску́нъ.

Łaziebne, -ego, *ср.* ба́нное, пла́та за ба́ню.

Łaziebnica, -y, *ж.* ба́нщица, содержа́тельница ба́ни, купа́ленъ, купа́льщица.

Łaziebnictwo, -a, *ср.* содержа́ніе бань, купа́ленъ.

Łaziebniczy, принадлежа́щій содержа́телю *или* содержа́тельницѣ ба́ни, купа́ленъ.

Łaziebnik, Łaziennik, -a, *м.* ба́нщикъ, купа́льщикъ, содержа́тель ба́ни, купа́ленъ.

Łaziebny, Łazienny, ба́нный, купа́льный.

Łazienka, -i, *ж.* ва́нна, купа́льня. **Łazienki**, *мн.* публи́чныя купа́льни.

Łaziennik, Łazienny, *см.* **Łaziebnik, Łaziebny.**

Łaźnia, -ni, *ж.* ба́ня. **Sucha łaźnia**, *см.* **Suchy.** *Посл.* **Sprawić komu łaźnię**, задать кому́ ба́ню.

Lazur, -u, *м.* лазу́ревый ка́мень, лазу́рикъ; || лазу́рь, лазу́ревый цвѣтъ.

Łazurek, -rka, *м. Бот.* гла́дышъ (*растѣніе*).

Lazurokrusz, -u, *м. Минер.* мѣдная лазу́рь.

Lazurować, синя́ть бѣлье; || кра́сить въ голубу́ю кра́ску.

Lazurowy, лазо́ревый, лазу́ревый.

Łazy, -ów, *мн.* куста́рники, пни, коре́нья, хво́рость.

Łbica, -y, *ж.* бо́льше употреби́тельно **Łbisko**, -a, *ср.* лби́ще, башка́.

Łbiniec, -ńca, *м.* ехи́дна (*пресмыка́ющееся*), *см.* **Zmija.**

Łbisty, лоба́стый.

Łeb, *род. п.* łba, *м. Стар.* лобъ, *см.* **Czaszka**; || голова́ (*кабанья, лошади́ная*), голови́зна (*рыбы*); || *Ирон.* пуста́я башка́. **Dostać po łbie**, получи́ть тумака́, получи́ть уда́ръ по́ лбу. **Mieć we łbie**, быть подъ хмѣлько́мъ. * **Łbem kręcić**, добива́ться чего́ усиленно. **Na łeb zepchnąć, ztrącić**, сбро́сить голово́ю внизъ. **Spaść na łeb**, упа́сть голово́ю внизъ. **Złapać kogo za łeb**, схвати́ть кого́ за хохо́лъ, за́ волосы, *см.* **Za łebek. Na łeb na szyję lecieć**, бѣжа́ть очерта́ голову, стремгла́въ.

Lebioda, *см.* **Łobeda.**

Lebiodczany, маера́новый.

Lebiodka, Lebiotka, -i, *ж. Бот.* души́ца, маера́нъ (*растѣніе*).

Łebski, хва́тскій, ло́вкій, удало́й, молоде́цкій.

Lecenie, -nia, *ср.* лета́ніе.

Lecha, -y, *Уменьш.* **Leszka**, -i, *ж. Садов.* гряда́, гря́дка; || *Стар.* рядъ, поря́докъ. *Сравни Церк. Слав.* Лѣха, Лѣха.

Łechciwość, Łechciwy и т. д. *см.* **Łechczywość** и т. д.

Łechczywość, Łechotliwość, -ści, *ж.* щекотли́вость.

Łechczywy, Łechtliwy, щекотли́вый.

Łechotliwość, *см.* **Łechczywość.**

Łecht, -u, *м.* щекотка.

Łechtać, щекота́ть.

Łechtaczka, -i, *ж. Анат.* кли́торъ.

Łechtanie, -a, *ср.* щекота́ніе.

Łechtliwy, *см.* **Łechczywy.**

Lecić, Zlecić, *см.* **Letnić.**

Lecieć, *см.* **Latać.**

Leciuchno, Leciuteńko, Leciutko, тихо́хонько, легохонько, легонечко, потихо́нечку, полегоне́чку.

Leciuchny, Leciuteńki, Leciutki, тихо́хонькій, легохонькій, лёгонькій.

Leciwy, пожило́й, ста́рый.

Lecować, *см.* **Lejcować.**

Lecz, но, *см.* **Ale.**

Leczenie, -nia, *ср.* врачева́ніе, лѣче́ніе, *см.* **Wyleczenie.**

Łęczenie, -nia, *ср.* крикъ фи́лина.

Lecznica, -y, *ж.* лѣчебница, больни́ца.

Leczniczy, лѣчебный.

Leczony, вы́лѣченный.

Leczyć, лѣчи́ть, по́льзовать. || **Leczyć się**, лѣчи́ться, по́льзоваться.

Łęczyć, кричать какъ фи́линъ.

Łęczysko, -a, *ср.* дрянно́й лукъ, *см.* **Łęk.**

Leczywrzód, -odu, *м. Бот.* *см.* **Stosił, Wrzodowiec.**

Ledwie, Ledwo, едва́, наси́лу, съ трудо́мъ, чуть, чуть. **Ledwie że umie czytać**, онъ едва́ умѣетъ чита́ть. **Ledwie co nie... Ledwie że nie...**, едва́ то́лько не, чуть чуть не... **Ledwie że go nie zabiło**, чуть чуть его́ не уби́ло, *см.* **Omal, Bezmała, Tylko co nie.**

Ledwomewny, немногорѣчи́вый.

Ledworuszny, тяжёлый на подъёмъ, неповоро́тливый. || *Анат.* малодви́жный суста́въ.

Ledz, Legnąć, Poledz, лечь, ложа́ть; || пасть, па́дать, упа́сть; || ги́бнуть, погиба́ть, поги́бнуть, умере́ть. **Legł z twojej ręki**, онъ поги́бъ отъ твое́й руки. **Legł**

na polu bitwy, онъ палъ на полѣ сраженія. **Legnąć w grobie**, лечь въ гробъ, умереть.

Lędźwiany, Lędźwiowy, Lędźwny, ядвейный, поясничный.

Lędźwie, -dźwi, *мн. Анат.* поясница, крестецъ, хребетъ.

Lędźwiec, -dźwca, *м. Бот.* ядвенецъ, ледвенецъ (*растеніе*).

Łąg, Łąg, -u, *м.* топь, трясина, мокредина, болотина; || болотистый лугъ *или* лѣсъ на болотѣ.

Legać, Légać, лежать, ложиться; || разлеживаться, лѣниться.

Legacja, -ji, *ж.* легатство, легація; || посольство, миссія (*дипломатическая*).

Legacki, легатскій, *см.* **Legat.**

Legacyjny, посольскій. **Radca legacyjny**, совѣтникъ посольства.

Legalizacja, -ji, *ж.* судебное скрѣпленіе, засвидѣтельствованіе.

Legalizować, удостовѣрять, скрѣплять, засвидѣтельствовать (*въ судѣ*).

Legalnie, законно, законнымъ, установленнымъ порядкомъ, *см.* **Prawnie.**

Legalność, -ści, *ж.* законность, *см.* **Prawność.**

Legalny, законный, указный, закономъ предписанный, установленный, правильный, *см.* **Prawny.**

Legar, -u, *м. болѣе употребительно во мн. ч.* **Legary**, подкладина, кладки, лежки, *см.* **Legowisko.**

Legarstwo, -a, *ср.* лѣнь, лѣность.

Legart, -a, *м.* лѣнивецъ, лежебокъ.

Legartować, лѣниться, лежнемъ лежать.

Legat, -a, *м.* легатъ, папскій посолъ; || **Legat, -u**, *м.* отказъ, завѣщанное имѣніе, *см.* **Zapis.**

Legatarjusz, -a, *м. Юрид.* легатарій, наслѣдникъ назначенный по завѣщанію, по духовной. **Legatarjusz ogólny**, общій легатарій. **Legatarjusz pod tytułem ogólnym**, долевой легатарій. **Legatarjusz szczególny**, частный легатарій.

Legatura, -y, *ж.* легатура, смѣшеніе, сплавъ.

Legawiec, -wca, *м.* лѣнивецъ, лежебокъ; || лягавая собака.

Legawisko, *см.* **Legowisko.**

Legawka, -i, *ж.* пастушій рожокъ.

Legawy, лѣнивый. Legawy pies, лягавая собака. *Посл.* **Nie podejmuj się szaszku legawego pola**, не лѣзь изъ кожи вонъ.

Legenda, -y, *ж.* легенда, житія святыхъ.

Legista, -y, *м.* законовѣдецъ, юрисконсультъ.

Legityma, -y, *ж. Юрид.* законная часть наслѣдства.

Legitymacja, -ji, *ж.* законное удостовѣреніе, подтвержденіе; || опредѣленіе правъ состоянія. || **Legitymacja do spadku**, утвержденіе въ правахъ наслѣдства.

Legitymacyjny. узаконённый; || удостовѣрительный; || *Юрид.* имѣющій право на законную часть (*имѣнія*); || касающійся законной части (*имѣнія*). || **Książka legitymacyjna**, удостовѣрительная книжка.

Legitymista, -y, *м.* легитимистъ, приверженецъ законной наслѣдственности; || приверженный къ законной власти.

Legitymować, признать, удостовѣрять || утвердить законнымъ порядкомъ; || доказывать чьи права на дворянство, на наслѣдство; || усыновлять (*дитя*). **Legitymować się, Wylegitymować się**, доказывать свои права; || представлять документы о дворянствѣ.

Legitymowanie się, -a się, *ср.* представленіе документовъ о дворянствѣ, *см* **Legitymacja.**

Legły, *см.* **Poległy.**

Legnąć, *см.* **Ledz.**

Legomina, *см.* **Legumina.**

Legować, завѣщать, отказывать кому своё имѣніе.

Legowany, завѣщанный.

Legowisko, -a, *ср.* берлога, логовище; || притонъ, гнѣздилище; || *Охотн.* нора (*звѣря*); || *Воен.* квартира, стоянка, *см.* **Leża.**

Leguchno, Leguczko, *см.* **Leciuchno.**

Leguchny, Leguczki, *см.* **Leciuchny.**

Legumina, -y, *ж.* зелень, овощи, *см.* **Jarzyna**; || блюдо зелени, овощей; || *Бот.* бобъ.

Leguminny, бобовый; || мучной, *см.* **Mączny.**

Lej, -u, *м. Горн.* воронка; || *пьянчужка.

Lejba, -y, *м.* (еврейское имя *Левитъ*); || * неряха, нерадивый, оплошный.

Lejbgwardja, -ji, *ж.* лейбгвардія.

Lejbowaty, вялый, неуклюжій; || * нескладный, несвязный.

Lejc, Lic, -a, *м.* возжа (*мн. вожжи*), *см.* **Wodze.**

Lejcować, Licować, Ulejcować, запрягать, запречь (*лошадей*).

Lejcowy, пристяжной. **Koń lejcowy**, пристяжная лошадь.

Lejek, Lijek, *род. п.* **Lejka, Lijka**, *м.* воронка; || лейка.

Lejkowaty, воронкообразный.

Lejkowy, вороночный.

Lejtnant, -a, *м. см.* **Porucznik.**

Lek, -u, *м. болѣе употребительно во мн. ч.* **Leki, -ów**, лекарство, лекарства; || лѣченіе, пользованіе (*больнаго*).

Łęk, -u, *м. Архит.* дуга, кривизна свода, малая арка; || сѣдельная лука.

Lękać, Ulęc, Ulęknąć, пугать, испугать, стращать, устрашать, устрашить, *см.* **Przestraszyć, Przerazić.** || **Lękać się**, пугаться, испугаться, бояться, опасаться, страшиться. **Lękać się o kogo o co**, бояться за кого, за что. **Lękać się kogo, czego**, бояться кого, чего. **Niczego się**

po tobie nie lękam, bo wiem żeś cnotliwy, я за тебя́ нискóлько не страшу́сь, и́бо зна́ю, что ты добродѣ́теленъ, *см.* Przestraszyć się, Przerazić się.

Lękanie się, -a się, *ср.* боя́знь, опасе́ніе.

Lekarka, -i, *ж.* лека́рка.

Lekarnia, -ni, *ж.* больни́ца, лазаре́тъ; || помѣще́ніе апте́ки.

Lekarski, лѣ́карскій, медици́нскій, враче́бный; || цѣли́тельный, лѣка́рственный.

Lekarstwo, -a, *ср.* лѣка́рство. **Lekarstwo skutkowało,** лѣка́рство подѣ́йствовало.

Lekarz, -a, *м.* лѣ́карь, ме́дикъ, врачъ.

Lekarzyć, занима́ться лѣче́ніемъ, медици́нскою пра́ктикой.

Łękato, *Нар.* дуго́ю.

Łękaty, вы́гнутый въ дугу́, со́гнутый; дугообра́зный.

Lekce, легко́, налегкѣ́; || легкомы́сленно, необду́манно. **Lekce sobie ważyć (co, kogo),** пренебрега́ть, (*чѣмъ, кѣмъ*), презира́ть (*кого́, что́*).

Lekceważenie, -nia, *ср.* пренебреже́ніе презрѣ́ніе.

Lekceważyć, пренебрега́ть (*чѣмъ, кѣмъ*), презира́ть (*кого́, что́*).

Lekciejszy, легча́йшій, са́мый ле́гкій, *см.* **Lekki.**

Lekcja, -cji, *ж.* уро́къ, ле́кція. **Uczęszczać na lekcje,** ходи́ть на ле́кцію, слу́шать ле́кціи. * **Dać komu lekcją,** сдѣ́лать кому́ вы́говоръ, проучи́ть кого́, отбри́ть кого́. **Odmawiać lekcją,** ска́зывать на изу́сть уро́къ.

Leki, -ów, *мн. см.* **Lek.**

Lekie, Lekkie, Letkie, -iego, *ср.* лёгкое (*мн.* лёгкія).

Lekki, Letki, лёгкій.

Lekko, Letko, легко́.

Lekkochodny, скорохо́дный, лёгкій на ходу́.

Lekkomowność, -ści, *ж.* болтли́вость, говорли́вость.

Lekkomowny, болтли́вый, говорли́вый.

Lekkomyślec, -ślca, *м.* легкомы́сленный.

Lekkomyślnie, легкомы́сленно, *см.* **Nierozmyślnie, Nierozważnie.**

Lekkomyślnik, -a, *м. см.* **Lekkomyślec.**

Lekkomyślność, -ści, *ж.* легкомы́сліе.

Lekkomyślny, легкомы́сленный, опроме́тчивый.

Lekkonogi, быстроно́гій, легконо́гій, прово́рный.

Lekkoręki, имѣ́ющій лёгкую ру́ку.

Lekkość, -ści, *ж.* лёгкость.

Lekkoskrzydły, легкокры́лый.

Lekkoważnie, легкомы́сленно, опроме́тчиво, необду́манно.

Lekkoważność, -ści, *ж.* легкомы́сленность, опроме́тчивость, необду́манность.

Lekkoważny, легкомы́сленный, опроме́тчивый, необду́манный.

Lekkowierność, -ści, *ж.* легковѣ́ріе. *см.* **Łatwowierność.**

Lekkowierny, легковѣ́рный, *см.* **Łatwowierny.**

Lekkowietrzny, вѣ́тренный.

Lekkowiewny, Lekkowiewy, развѣва́ющійся при малѣ́йшемъ вѣ́трѣ.

Lekkozbrojny, легковооружённый.

Lekkuchno, Lekuchno. *см.* **Leciuchno.**

Lekkuchny, Lekuchny, *см.* **Leciuchny.**

Lękliwie, боязли́во, трусли́во.

Lękliwość, -ści, *ж.* боя́знь, ро́бость, опасе́ніе, тру́сость.

Lękliwy, боязли́вый, трусли́вый, ро́бкій.

Lękły, *см.* **Zlękły.**

Lekować, лѣчи́ть, по́льзовать (*больны́хъ*); || врачева́ть, изцѣля́ть.

Łękowato, *см.* **Łękato**

Łękowaty, *см.* **Łękaty.**

Lekszy, легча́йшій, *см.* **Lekki.**

Lekta, -y, *ж.* скрѣпле́ніе, прочте́ніе (*ко́піи*); || *Церк.* обѣ́дня безъ пѣ́нія.

Łektać, *см.* **Łechtać.**

Lektor, -a, *м.* чтецъ; || ле́кторъ.

Lektorka, -i, *ж,* чти́ца.

Lektyka, -i, *ж.* носи́лки.

Lekuchno, *см.* **Leciuchno.**

Lekuchny, *см.* **Leciuchny.**

Lele, *ср. Нескл.* изнѣ́женный, оба́бившійся человѣ́къ.

Lelek, -lka, *м. Орнит.* козодо́й, лило́къ, чури́лка (*пти́ца*).

Lem, -u, *м. Мат.* ле́мма, предложе́ніе.

Leman, -a, *м.* да́нникъ, обро́чникъ, платя́щій обро́къ за зе́млю.

Lemański, обро́чный; || ле́нный, обя́занный плати́ть ле́нную по́дать, *см.* **Lenny, Mański.**

Lemaństwo, -a, *ср.* ле́нная обя́занность, подда́нство; *см.* **Leństwo, Maństwo.**

Lemiesz, -a, *м. Агр.* ле́мехъ, ле́мешъ, сошни́къ (*у плу́га*).

Lemieszka, -i, *ж.* размазня́, жи́дкая ка́шица.

Lemieszowy, леме́ховый, **lemieszowa kość,** *Анат.* безпа́рная кость (*въ ноздря́хъ*).

Leming, -a, *м. Зоол.* пестру́шка, сиби́рская мышь.

Lemoniada, *см.* **Limonada.**

Len, *род. п.* **lnu,** *Бот.* лёнъ. **Len dziki,** ди́кій лёнъ, *см.* **Leniec. Len Matki Bożéj,** *см.* **Lnianka.**

Leń, -nia, *м.* лѣнь, лѣ́ность; || лѣнтя́й, лѣни́вый человѣ́къ;—*ж.* лѣнтя́йка. **Leń go się chwycił,** лѣнь одолѣ́ла его́.

Lenić się, лѣни́ться. **Lenić się do czego,** лѣни́ться сдѣ́лать что́.

Leniec, -ńca, *м. Бот. см.* **Len.**

Lenieć, Zlenieć, лѣни́ться, разлѣни́ться, опусти́ться, *см.* **Linieć.**

Leniek, -ńka, *м.* ба́ловень, лѣни́вецъ.

Lenistwo, -a, *ср.* лѣ́ность.

Leniuch, -a, *м.* лентя́й.

Leniwie, Leniwo, лѣни́во.

Leniwiec, -wca, *м.* лѣни́вецъ; || *Зоол.* тихохо́дъ, лѣни́вецъ (*звѣрь*).
Leniwieć, Zleniwieć, облѣня́ться, разлѣня́ться, опусти́ться.
Leniwo, *см.* **Leniwie.**
Leniwomowny, ма́ло говоря́щій.
Leniwość, -ści, *ж.* лѣность.
Leniwy, лѣни́вый.
Lenniczy, помѣ́стный, феода́льный, удѣльный; || обя́занный плати́ть ле́нную по́дать, ле́нный, обро́чный. **Przysięga lennicza**, присяга на вѣрность (*вассала*).
Lennik, -a, *м.* вассалъ, голдо́вникъ, по́данный.
Lenno, -a, *ср.* ленъ, ле́нное помѣ́стье. **Dać co w lenno**, пожа́ловать помѣ́стьемъ, ле́номъ.
Lennodawca, -y, *м.* ле́нный владѣ́тель.
Lenność, -ści, *ж.* феода́льная, помѣ́стная, удѣльная систе́ма, пра́во владѣ́ть помѣ́стьемъ на извѣ́стныхъ усло́віяхъ; || удѣлъ, голдъ, помѣ́стье.
Lenny, помѣ́стный, удѣльный; || ле́нный, обро́чный. **Lenny pan**, ле́нный владѣлецъ.
Leński, *см.* **Lenniczy, Lenny.**
Leństwo, -a, *ср. см.* **Lenność.**
Lentować, *Живоп.* ровня́ть краску сухо́ю ки́стью.
Lentryk, -a, *м.* кра́ска растёртая на водѣ съ клеемъ.
Lentrykować, планирова́ть, намачивать печа́тную бума́гу водою смѣшанною съ клеемъ; || грунтова́ть холстъ клеемъ.
Lentwal, -u, *м.* ко́жаный фа́ртукъ.
Lentyszek, -szka, *м. Бот.* мастико́вое де́рево.
Lep, -u, *м.* клей, пти́чій клей. **Rózga lepem namazana**, вѣтка намазанная клеемъ (*для ловли птичекъ*); || прико́рмъ, прима́нка.
Łepak, *м.* * у́мная голова́.
Łepczyca, -y, *ж. Бот.* о́страя трава́.
Łepek, -pka, *м.* ло́бикъ. **Łepek, łebek, od szpilki**, була́вочная голо́вка.
Lepianka, -i, *ж.* обма́зка изъ соло́мы и гли́ны; || хи́жина, изба́, шала́шъ, ма́занка.
Lepiarz, -a, *м.* лѣпщи́къ.
Lepić, Zlepiać, Zlepić, лѣпи́ть, слѣ́пливать, слѣпля́ть, слѣпи́ть; || формова́ть, выливать въ фо́рму; || мѣси́ть, составля́ть. **Ulepić co z wosku**, вылѣпить что изъ во́ску. **Wszyscyśmy z jednéj gliny ulepieni**, мы всѣ созданы изъ одно́й и той же гли́ны (*землй*). **Lepić, przylepić (na co, na czem, do czego)**, налѣпи́ть (*на что́, на чёмъ*), прилѣпи́ть (*къ чему́*). || **Lepić się, przylepić się**, ли́пнуть, прилипа́ть, приста́ть, цѣпля́ться, прицѣпля́ться, прикле́иваться.
Lepiech, -u, *м. см.* **Tatarak.**
Lepiéj, лу́чше. **Lepiéj pisze niż mówi**, онъ лу́чше пи́шетъ, не́жели говори́тъ. **Tém lepiéj**, тѣмъ лу́чше. **Coraz lepiéj**, ка́ждый разъ лу́чше и лу́чше, всё лу́чше и лу́чше.
Lepienie, -a, *ср.* лѣпле́ніе, лѣпка, клее́ніе, кле́йка; || смазка.
Lepiennik, -a, *м. Бот. см.* **Granatek.**
Lepiężnik, -a, *м. Бот.* бѣлокопытникъ, чу́мный подбѣлъ (*растéніе*).
Lepiony, слѣпленный, клеённый.
Lepistość, -ści, *ж. см.* **Lipkość.**
Lepisty, *см.* **Lipki.**
Lepnąć, *см.* **Lipnąć.**
Lepnica, -y, *ж. Бот.* смолёвка, смоли́нка.
Lepny, лѣпно́й, ли́пкій.
Lepowy, клеево́й
Lepsze, -a, *ср. Стар.* бла́го, добро́. **Dla twojego lepsza**, для твоего́ бла́га.
Lepszeć, улучша́ться.
Lepszość, -ści, *ж.* превосхо́дство, преиму́щество.
Lepszy, лу́чшій. **Nic lepszego**, нѣтъ ничего́ лу́чше. *Посл.* **Kto pierwszy ten lepszy**, кто па́лку взялъ, тотъ и капра́лъ, всякому свой черёдъ.
Lepszyć, улучша́ть, исправля́ть, *см.* **Poprawiać, Ulepszać, Polepszać**; || **Lepszyć się**, улучша́ться, исправля́ться, *см.* **Polepszać się, Poprawiać się.**
Łeptać, лока́ть (*о собака́хъ, ко́шкахъ*), *см.* **Chłeptać.**
Łeptanie, -a, *ср.* лока́ніе, *см.* **Chłeptanie.**
Lera, -y, *ж. см.* **Przepustnica.**
Leść, *см.* **Leźć.**
Lesda, Lezda, -y, *ж. Стар.* акци́зъ, нало́гъ на пите́йное и съѣстно́е.
Lesica, -y, *ж.* клѣтка, плетёнка, корзи́нка (*для птицъ*). **Lesica do chowania ryb**, садо́къ. **Lesica na suszenie serów**, *см.* **Sernik.**
Lesisty, лѣси́стый.
Leska, -i, *ж.* орѣшина, лещи́на.
Leślik, *м. Бот. см.* **Kropidło.**
Leśniak, -a, *м.* обита́тель лѣсовъ; || дикарь; || деревёнщина.
Leśniany, лѣсно́й, расту́щій въ лѣсу́.
Leśnictwo, -a, *ср.* завѣ́дываніе лѣса́ми, лѣсово́дство; || нау́ка о лѣсово́дствѣ; || *см.* **Leśniczowstwo.**
Leśniczek, -czka, *м. см.* **Ziemba.**
Leśniczka, -i, *ж.* ночна́я сова́ (*пти́ца*).
Leśniczowski, принадлежа́щій лѣсни́чему.
Leśniczowstwo, -a, *ср.* лѣсно́й о́кругъ; || вѣ́домство лѣсни́чаго, лѣсни́чество, лѣсно́е хозя́йство; || *Собир.* лѣсни́чій и его жена́ вмѣстѣ.
Leśniczy, leśnóй. **Urząd leśniczy**, лѣсно́е вѣ́домство.
Leśniczy, -ego, *м.* лѣсни́чій; || лѣсни́къ, полѣсо́вщикъ.
Leśniczyna, -y, *ж.* жена́ лѣсни́чаго.
Leśnieć, зарасти́ть лѣсомъ, *см.* **Dziczeć.**
Leśnik, -a, *м.* лѣсни́къ, лѣсно́й сто́рожъ.
Leśniówka, -i, *ж.* кислу́шка, ди́кія ки́слыя я́блоки.

Leśnisty, *см.* **Lesisty.**
Leśny, лѣсно́й. **Prawo leśne**, пра́во по́льзованія лѣсомъ и лѣсны́ми вы́гонами.
Leśny, -ego, *м.* лѣсни́къ, *см.* **Gajowy.**
Lesz, -u, *м. см.* **Zamesz.**
Leszcz, -a, *м.* лещъ.
Leszczotka, -i, *ж.* деревя́нныя клещи́ для холоще́нія лошаде́й; || **Leszczotki**, *мн.* родъ дѣтской игры́.
Leszczowy, лещёвый.
Leszczyna, -y, *ж.* орѣшина, лещи́на; || орѣшникъ.
Leszczynowy, лещи́нный.
Leszka, -i, *ж. Уменьш., см.* **Lecha**, гря́дка (*въ саду́*).
Leszować, *Живоп.* ровня́ть клеёвый грунтъ.
Leszowy, *см.* **Zamszowy.**
Letarg, -u, *м.* со́нная не́мощь, летаргія; || * безчу́вственность.
Letargiczny, летарги́ческій.
Letargik, -a, *м.* одержи́мый летаргіею.
Leterka, *см.* **Letra.**
Letki, Letko, Letkość, *см.* **Lekki, Lekko, Lekkość.**
Letni, лѣтній; || теплова́тый; || годова́лый, однолѣтній, *см.* **Roczny, Roczniak**; || соверше́нно-лѣтній, *см.* **Pełnoletni**; || пожило́й, ста́рый, въ лѣта́хъ. **Letnie mieszkanie**, да́ча, загородны́й домъ.
Letnić, Zletnić, простужа́ть, простуди́ть, дать осты́нуть, *см.* **Ostudzić.**
Letniczek, *см.* **Letnik.**
Letnie, *см.* **Letnio.**
Letnieć, Zletnieć, Oletnieć, сты́нуть, просты́нуть, осты́нуть.
Letnik, -a, *м.* лѣтнее пла́тье.
Letnio, по лѣт нему. **Letnio ubrać się**, одѣться по лѣтнему; || **Letnio pić**, пить осты́вшую во́ду, осты́вшее пи́во, вино́. **Wyglądać letnio**, имѣть ста́рческій видъ, быть въ лѣта́хъ.
Letniość, -ści, *ж.* теплова́тость (*питья́, напи́тка*), *см.* **Letność.**
Letniuchny, тёпленькій, теплёхонькій.
Letność, -ści, *ж. см.* **Pełnoletność**; || ста́рчество, ста́рость.
Letra, -y, *ж.* телѣга, телѣжка съ боково́й рѣшёткою; || *Тип.* шрифтъ, *см.* **Czcionka.**
Leuda, Lezda, *см.* **Lesda.**
Lew, *род. п.* **Lwa**, *м.* левъ. **Lew morski**, сиву́чъ; || *Астрон.* Левъ (*созвѣздіе*).
Lewa, -y, *ж.* леве́, взя́тка (*въ ка́ртахъ*).
Lewar, -u, *м.* домкра́тъ, подъёмъ, *см.* **Winda, Drąg**; || *Физ.* ли́веръ.
Lewarek, -rka, *м. Физ.* небольшо́й ли́веръ; || зубори́вный ключъ, щипцы́.
Lewek, -wka, *м.* львёнокъ, лёвикъ.
Lewiątko, *см.* **Lwiątko.**
Lewjatan, -a, *м.* левіаѳа́нъ (*живо́тное, въ Би́бліи*).
Lewica, -y, *ж.* лѣвая рука́; || лѣвая сторона́.
Lewita, -y, *м.* леви́тъ (*у дре́внихъ Евре́евъ священнослужи́тель и́ли Евре́й изъ колѣна Леви́товъ*).
Lewityk, -u, *м.* Леви́тъ (*тре́тья кни́га Моисе́я*).
Lewkonja, -ji, *ж. Бот.* левко́й (*расте́ніе и цвѣто́къ*).
Lewkowy, относя́щійся къ львёнку. **Lewkowy talar**, та́леръ съ изображе́ніемъ льва.
Lewny, лите́йный. **Lewna forma**, лите́йная фо́рма.
Lewo (w), na lewo, налѣво.
Leworęki, лѣвша́.
Lewość, -ści, *ж.* нело́вкость, принужде́нность, натя́нутость.
Lewuś, -sia, *м.* лёвикъ.
Lewy, лѣвый.
Leża, -y, *ж. Воен.* кварти́ра, стоя́нка. **Pójść na leże zimowe**, пойдти́ на зи́мнія кварти́ры.
Leżączki(w), лёжа, въ лежа́чку, *см.* **Stojączki.**
Leżak, -a, *м.* лежа́чій у́лей; || повали́вшееся де́рево въ лѣсу́.
Leżanina, -y, *ж.* вале́жникъ, вале́жныя дере́вья.
Leźć, Wleźć, Wyleźć, лѣзть, взлѣза́ть; || всполза́ть (*о вью́щихся расте́ніяхъ*); || кара́бкаться, взбира́ться; || вы́лѣзть. **Wleźć na górę, na drzewo**, взлѣза́ть на́ гору, на де́рево, взбира́ться на́ гору, на де́рево. **Leźć komu w drogę**, мѣша́ть, препя́тствовать кому́, пере́чить. **Leźć komu w oczy**, докуча́ть, надоѣда́ть кому́.
Lezda, *см.* **Lesda.**
Leżeć, лежа́ть. **Leżeć odłogiem**, остава́ться въ необрабо́танномъ ви́дѣ (*о земли́, объ иску́сствахъ, о нау́кахъ, о языкѣ и т. д.*). **Ziemia leży odłogiem**, земля́ оста́влена въ пару́, въ за́лежи. **Mieć leżące pieniądze**, имѣть де́ньги не въ оборо́тѣ. || **Leży się**, *Безличн.* **Dobrze się tu leży**, здѣсь хорошо́ лежа́ть.
Leżeń, -żnia, *м.* ле́жень, лѣнтя́й, лежебо́къ.
Leżenie, -nia, *ср.* лежа́ніе.
Leżenie, -nia, *ср.* сидѣ́ніе на я́йцахъ, наси́живаніе (*цыпля́ть*); || паде́ніе, смерть.
Leziwo, -a, *ср.* лѣстница изъ лы́ка, ла́зня (*у бо́ртниковъ*).
Łezka, -i, *ж.* слези́нка.
Łężny, боло́тный, лѣсно́й. **Sowa łężna**, фи́линъ, сычъ, *см.* **Puhacz. Gołąb' łężny**, лѣсно́й го́лубь.
Leżuch, -a, *м.* ле́жень, лежебо́къ.
Leżuchowski, лѣни́вый.
Leżuchowstwo, -a, *ср.* лѣнь, лѣность.
Lezy, -ów, *мн. см.* **Leziwo.**
Leżysko, -a, *ср. Воен.* кварти́ра, стоя́нка, *см.* **Leża**; || *см.* **Legowisko.**
Łgać, Zełgać, лгать, солга́ть, *см.* **Kłamać, Zmyślać.**
Łganie, -nia, *ср.* лганьё, ложь.
Łgarka, -i, *ж.* лгу́нья.
Łgarski, лжи́вый.
Łgarstwo, ложь, лганьё, лжи́вость, ло́жность.

Łgarz, -a, *м.* лгунъ.
Łgarzyk, -a, *м.* лгуни́шка.
Lgnąć, Ulgnąć, льнуть, прильну́ть, прилипа́ть, прили́пнуть, пристава́ть, приста́ть, вя́знуть, завя́знуть. **Lgnąć w błocie**, вя́знуть въ грязи́. **Przylgnąć**, привяза́ться. **Przylgnąć do kogo**, привяза́ться, имѣ́ть привя́занность къ кому́. || *Безлично:* **Lgnie tu**, здѣсь вя́зко, гря́зно.
Li, еди́нственно, то́лько. **Li do tegom go wziął**, я то́лько для э́того взялъ его́; || ли, если, *см.* **Czy. Masz li dać, to daj zaraz**, если хо́чешь дать, то дай сей-ча́съ.
Libella, -i, *ж.* у́ровень воды́.
Liberalista, -y, *м.* либера́лъ.
Liberalizm, -u, *м.* либерали́змъ.
Liberalny, свободномы́слящій, либера́льный.
Liberja, -ji, *ж.* ливре́я, лаке́йское пла́тье; || дво́рня, ливре́йныя слу́ги.
Libertacja, -ji, *ж. Юрид.* освобожде́ніе, увольне́ніе.
Libertyn, -a, *м.* распу́тникъ; || вольноду́мецъ.
Libertyński, своево́льный, распу́тный, необу́зданный.
Libertyństwo, -a, *ср.* распу́тство, распу́щенность; || безбо́жность, вольноду́мство, нече́стіе.
Libra, -y, *ж.* (papieru), десть (*бума́ги*).
Librowy, дестево́й.
Lic, -a, *м. см.* **Lejc.**
Lice, щека́, *см.* **Policzek. Lica**, -ów, *мн.* лицо́, ликъ. **Wstyd jéj lica zrumienił**, отъ стыда́ у нея́ лицо́ покраснѣ́ло, щёки покраснѣ́ли; || лицо́ (*тка́ни, мате́ріи*), *см.* **Nice**; || клеймо́, тавро́; || *Юрид.* доказа́тельство преступле́нія, ули́ка, поли́чное.
Licemiernica, -y, *ж.* лицемѣ́рка.
Licemiernictwo, -a, *ср.* лицемѣ́ріе.
Licemierniczy, лицемѣ́рный.
Licemiernik, -a, *м.* лицемѣ́ръ.
Licemierność, -ści, *ж. см.* **Licemiernictwo.**
Licemierny, *см.* **Licemierniczy.**
Licemierzyć, лицемѣ́рить.
Licencja, -ji, *ж.* лиценціа́тство (*уче́ная сте́пень*); || *Юрид.* отступле́ніе отъ о́бщаго пра́ва; || **Licencja poetycka**, поэти́ческая во́льность; || позволе́ніе на про́пускъ изъ-за грани́цы това́ровъ.
Licencjat, -a, *м.* лиценціа́тъ, *см.* **Licencja.**
Licho, -a, *ср.* не́четъ, *см.* **Cetno**; || зло, ху́до, бѣда́. **Będzie jemu kiedyś licho**, когда-нибу́дь пло́хо, ху́до ему́ бу́детъ. **Nie budź licha**, не вызыва́й бѣды́. **Idź do licha**, ступа́й къ чо́рту. **Tam do licha, cóż tu u licha**, что за чо́ртъ, кой чо́ртъ! **Bierz cię licho**, чортъ тебя́ возьми́! чортъ побери́! *см.* **Diabeł, Kat.**
Licho, *Нар.* ду́рно, скверно́, бѣ́дно.
Lichocić (kogo), разоря́ть, доводи́ть кого́ до нищеты́.
Lichość, -ści, *ж.* нищета́, бѣ́дность, ску́дность.
Lichota, -y, *ж.* убо́жество, ску́дность, кра́йняя бѣ́дность, нищета́, ни́щенство; || ничто́жество, нелѣ́пость. **Czytałem jego poezje, lichota to**, я чита́лъ его́ стихотворе́нія, э́то нелѣ́пость; || бѣдня́къ, горемы́ка.
Lichotnie, *Нар.* бѣ́дно, ни́щенски; || ду́рно, скве́рно.
Lichtarz, -a, *м.* подсвѣ́чникъ, шанда́лъ, *см.* **Świecznik.**
Lichtarzowy, подсвѣ́чный.
Lichtarzyk, -a, *м.* подсвѣ́чничекъ.
Lichton, -a, *м. Морс.* ла́стовое перево́зное су́дно, ли́хтеръ, плашко́тъ.
Lichtować, *Морс.* сгружа́ть (*часть гру́за съ су́дна для облегче́нія его́*).
Lichtuga, -i, *ж. см.* **Lichton.**
Lichwa, -y, *ж.* ли́хва, ли́хвенный проце́нтъ, ростъ. **Dawać na lichwę**, отдава́ть на проце́нты. **Wracać co komu z lichwą**, возвраща́ть что́ кому́ съ ли́хвою, вдвойнѣ́. **Lichwą**, съ ли́хвою.
Lichweczka, -i, *ж. Умен.* проце́нтикъ *см.* **Lichwa.**
Lichwiarka, -i, *ж.* лихои́мщица, ростовщи́ца.
Lichwiarski, ли́хвенный, лихои́мный, ростовщи́чій. **Lichwiarski procent**, ли́хвенный проце́нтъ.
Lichwiarstwo, -a, *ср.* лихои́мство, ростовщи́чество.
Lichwiarz, -a, *м.* лихои́мецъ, ростовщи́къ.
Lichwić, лихои́мствовать, брать ли́хвенные проце́нты.
Lichwienie, -nia, *ср.* лихои́мство.
Lichwodawca, -y, *м.* лихои́мецъ, ростовщи́къ, даю́щій взаймы́ де́ньги на проце́нты съ ли́хвою.
Lichy, плохо́й, дурно́й, худо́й; || бѣ́дный, жа́лкій. **Lichy to człowiek**, э́то жа́лкій человѣ́къ. **Zdrowie liche**, плохо́е здоро́вье. **Lichsze srebro od złota, od cnót lichsze złote**, серебро́ ху́же зо́лота, а зо́лото ху́же добродѣ́тели.
Licować, *см.* **Lejcować.** || **Licować co, licować rzecz kradzioną u kogo**, находи́ть кра́деную вещь у кого́, улича́ть въ воровствѣ́, призыва́ть къ суду́ за воровство́.
Licowanie, -nia, *ср.* по́зывъ въ судъ за воровство́, уличе́ніе въ воровствѣ́, ули́ка.
Licowany, уличённый.
Licownie, я́вно, очеви́дно, *см.* **Oczywiście.**
Licowy, лицево́й. **Licowe linje**, черты́ лица́; || лицева́я сторона́. **Sukno licowe**, сукно́ съ лицево́й стороны́; || поли́чный (**od lica, jako poszlaku kradzieży**). **Licowy, gwałtowny pozew**, по́зывъ въ судъ съ поли́чнымъ.
Licytacja, -ji, *ж.* прода́жа съ молотка́, съ аукціо́на, съ публи́чнаго то́рга, аукціо́нъ, торги́. **Przez licytacją sprzedać**, прода́ть съ публи́чнаго то́рга, съ аук-

ціо́на. **Puścić na licytacją**, отда́ть на аукціо́нъ. **Licytacja powtórna**, перето́ржка. **Licytacja na niebezpieczeństwo**, прода́жа съ торго́въ на рискъ и страхъ несостоя́тельнаго пріобрѣта́теля.

Licytacyjny, аукціо́нный.

Licytant, **-a**, *м.* наддатчикъ (*на аукціо́нѣ*), желающій торгова́ться.

Licytator, **-a**, *м.* аукціони́стъ.

Licytatorka, **-i**, *ж.* аукціони́стка.

Licytować, **Zalicytować**, продава́ть съ молотка́, съ публи́чнаго то́рга.

Licytowanie, **-nia**, *ср.* прода́жа съ молотка́, съ публи́чнаго то́рга, съ аукціо́на.

Liczalny, счита́ющійся; || плати́щійся (*о моне́тѣ*).

Liczba, **-y**, *ж.* число́, ци́фра, чи́сленный знакъ; || счётъ. **Liczba parzysta, nieparzysta**, число́ чётное, нечётное, чётъ и нечетъ. **Oddać co komu pod liczbą**, отда́ть что́ кому́ подъ счётомъ. **Zdawać komu liczbę z czego**, отдава́ть кому́ отчётъ въ чёмъ. *Грам.* **Liczba pojedyńcza, podwójna, mnoga**, число́ еди́нственное, дво́йственное, мно́жественное.

Liczban, *см.* **Liczbon.**

Liczbon, **-a**, *м.* ма́рка, жето́нъ.

Liczbować, *Грам.* склоня́ть, *см.* **Odmieniać**; || цифрова́ть, счита́ть ци́фрами, нумерова́ть.

Liczbowanie, **-nia**, *ср.* нумера́ція, счисле́ніе.

Liczbowany, перенумерованный; || чи́сленный.

Liczbowy, чи́сленный, числи́тельный, нумерно́й. **Znak liczbowy**, чи́сленный знакъ. **Imie liczbowe**, и́мя числи́тельное. **Loterja liczbowa**, *см.* **Loterja.**

Liczenie, **-nia**, *ср.* счисле́ніе.

Liczmannica, **-y**, *ж.* табли́ца умноже́нія.

Liczmanowy, ма́рочный, жето́нный.

Licznie, *Нар.* многочи́сленно.

Licznik, **-a**, *м. Ариѳ.* числи́тель; || *Бот.* заманиха, тѣнна (*расте́ніе*).

Licznikowy, числи́тельный, *см.* **Licznik.**

Liczno, *см.* **Licznie.**

Licznopiątrzysty, многоэта́жный.

Liczność, **-ści**, *ж.* многочи́сленность, *см.* **Mnogość.**

Liczny, многочи́сленный, *см.* **Mnogi.**

Liczony, сосчи́танный, отсчи́танный. **Liczone pieniądze**, отсчи́танныя, гото́выя де́ньги, *см.* **Gotowy.** *Послов.* **Bierze wilk i liczone**, на всякую бѣду́ не напасёшься, на грѣхъ ма́стера нѣтъ.

Liczyć, счита́ть, счисля́ть. **Liczyć co komu**, *см.* **Odliczyć, Wyliczyć.**

Liczyciel, **-a**, *м.* счётчикъ.

Liczycielka, **-i**, *ж.* счётчица.

Liczydło, **-a**, *ср. Бот.* многоцвѣтный ла́ндышъ.

Liczygrosz, **-a**, **Liczykrupa**, **-y**, *м.* скря́га, кащей.

Lidkup, *см.* **Litkup.**

Liga, **-i**, *ж.* сою́зъ, заговоръ; || ли́га (*па́ртія*); || про́ба (*моне́ты*); || *Муз.* лига́тура нотъ.

Ligawica, **-y**, *ж.* трисйна, топь.

Ligawiczny, боло́тистый, боло́тный, то́пкій, ва́лкій.

Ligować, *Муз.* лигова́ть (*но́ту*).

Ligustr, **-u**, *м. Бот.* бирю́чина (*деревцо́*).

Ligustrowy, бирю́чный, *см.* **Ligustr.**

Lik, **-u**, *м.* число́, счётъ; || мно́го, мно́жество, большо́е коли́чество. **Mieć czego liklem**, имѣть что́ въ большо́мъ коли́чествѣ. **Bez liku**, безчи́сленно, несмѣтно.

Likier, **-u**, *м.* ликёръ, *см.* **Likwor.**

Liktor, **-a**, *м.* ли́кторъ, па́личникъ (*у дре́вних Ри́млянъ*).

Liktorski, ли́кторскій.

Likwidacja, **-ji**, *ж.* разсчётъ, очи́стка счётовъ, ликвида́ція.

Likwidacyjny, разсчётный, счётный, ликвидаціо́нный, *см.* **Obrachunkowy.**

Likwidalny, при́нятый въ разсчётъ.

Likwidator, **-a**, *м.* счётчикъ, сво́дчикъ счётовъ.

Likwidować, разсчи́тывать, плати́ть, упла́чивать.

Likwidowanie, **-nia**, *ср. см.* **Likwidacja.**

Likwidowany, внесённый въ счётъ, сосчи́танный, исчи́сленный.

Likwidum, *Нескл. Юрид.* нали́чный, чи́стый долгъ, подлежа́щій упла́тѣ (**Liquidum debitum**).

Likwor, **-u**, *м.* ликёръ.

Likworowy, ликёрный.

Lila, *Нескл.* лило́вый. **Kolor lila**, лило́вый цвѣтъ.

Lilak, **-a**, *м. Бот.* души́стый чубу́чникъ (*деревцо́*).

Lilek, **-u**, *м. Бот.* сѣмя ми́рры.

Lilijka, **-i**, *ж. см.* **Konwalja.**

Lilja, **-ji**, *ж.* ли́лія (*расте́ніе и цвѣто́къ*). **Lilja wodna**, *см.* **Grzybienie. Lilja padolna**, ла́ндышъ, *см.* **Konwalja, Lilijka, Lanka, Lilja turecka**, *см.* **Tulipan.**

Liljowy, лиле́йный.

Lima, **-y**, *ж. см.* **Pilnik.**

Limita, **-y**, *ж.* **Limitacja**, **-ji**, *ж.* отсро́чка, отклады́ваніе до вре́мени.

Limitować, **Zalimitować**, отсро́чивать, отсро́чить, отклады́вать, отложи́ть до вре́мени.

Limitum, *Нескл. Ком.* цѣна́ това́рамъ, назнача́емая комиссіоне́рамъ при распрода́жѣ.

Limonada, **-y**, *ж.* лимона́дъ.

Limonja, **-ji**, *ж.* лимо́нъ.

Lin, **-a**, *м. Зоол.* линь (*ры́ба*).

Lina, **-y**, *ж.* кана́тъ, верёвка; || **Liny okrętowe**, сна́сти, оснастка, такела́жъ (*корабля́*). **Okręt w liny opatrywać**, оснащивать, переснащивать корабль. **Zbierać liny z okrętu**, разснащивать корабль. **Lina konopna**, пе́ньковый кана́тъ. **Statek na linie ciągnąć**, бечева́ть, тяну́ть бечево́ю.

Linba, -y, *ж.* пи́хта (*де́рево*).
Linbowy, пи́хтовый.
Linić się, бо́лѣе употреби́тельно: **Linieć, Zlinieć, Wylinieć**, линя́ть, полиня́ть.
Linienie, -a, *ср.* вре́мя линя́нія (*у живо́тныхъ*).
Linijka, -i, *ж.* небольша́я ли́нія, черта́, чёрточка.
Linja, -ji, *ж.* черта́, ли́нія, строка́. **Dwie linje przecinające się**, двѣ ли́ніи взаи́мно пересѣка́ющіяся. **Linja prosta, krzywa**, прямая, крива́я ли́нія. **Linja przez środek koła idąca**, діа́метръ, попере́чникъ. **Linja prostopadła**, перпендикуля́рная ли́нія. **Linja dzieląca ziemię na dwie połowy**, *см.* **Równik**; || ли́нія (*мѣра, 10-я часть дю́йма, ли́нія воды*, $^1/_{144}$ *часть дю́йма*) || *Воен.* ли́нія, рядъ, шере́нга; || *Фортиф.* око́пы вокру́гъ кре́пости, цирконваллаці́онная ли́нія; || **Linja rodu, familji**, ли́нія родства́; || **Linje separacyjne**, погранѝчная черта́; || **Okręt uszykowany w linją**, линѣ́йный кора́бль; || **Linja ojcowska, macierzyńska**, отцо́вская, ма́теринская ли́нія родства́ (*бокова́я ли́нія*); || лине́йка, *см.* **Linjał**.
Linjał, -u, *м.* лине́йка; || *Плотн. Столяр. Каменщ.*
Linjować, Polinjować, линева́ть, налинева́ть (*бума́гу*).
Linjowanie, -nia, *ср.* графле́ніе, линева́ніе.
Linjownik, -a, *м.* лине́йщикъ, графи́льщикъ.
Linjowy, лине́йный. **Okręt linjowy**, лине́йный кора́бль.
Linka, -i, *ж. Морс.* линёкъ, верёвка. || **Linka do tresowania konia**, ко́рда.
Linkur, -u, *м.* громова́я стрѣла́, чо́ртовъ па́лецъ (*родъ окаменѣ́лой раковины*).
Lipa, -y, *ж.* ли́па (*де́рево*).
Lipcowy, ію́льскій. **Miód lipcowy**, ли́пецъ.
Lipczak, -a, *м. Зоол.* индійская морщинова́тая змѣя́.
Lipczyk, -a, *м. Зоол.* ію́льскій жукъ.
Lipek, -pka, *м.* **Lipkowie, Lipki**, *мн.* тата́рскіе вы́ходцы.
Lipiec, -pca, *м.* ію́ль мѣ́сяцъ, *Стар.* ли́пецъ; || ли́пецъ (*мёдъ*).
Lipień, -nia, *м. Зоол.* ха́ріусъ, ленóкъ (*рыба*).
Lipina, -y, *ж.* ли́повое де́рево.
Lipka, -i, *ж.* ли́пка, ли́почка (*де́рево*).
Lipkawy, ли́пкій, липу́чій, вя́зкій, клѣ́йкій, клейкова́тый.
Lipki, ли́пкій, вя́зкій, клѣ́йкій, це́пкій, **Smoła jest lipozejszą niżeli wosk**, смола́ гора́здо ли́пче воска.
Lipko, *Нар.* ли́пко, клѣ́йко.
Lipkość, -ści, *ж.* ли́пкость, вя́зкость, клѣ́йкость, це́пкость; || *Хим.* клейкови́на.
Lipkowodne naczynia, *мн. Анат.* па́сочные, лимфати́ческіе сосу́ды.
Lipnąć, ли́пнуть, прилипа́ть (*къ чему́*); || приставáть (*къ кому́*).
Liporzeszki, -ów, *мн.* вёрна италіи́нской ли́пы.
Liposok, -u, *м.* ли́повица, ли́повый сокъ; || ли́повая смола́.
Lipowiąz, -ięzu, *м.* широколи́стная, ка́менная ли́па.
Lipowy, ли́повый. **Kwiat lipowy**, ли́повый цвѣтъ.
Lira, -y, *ж. Муз.* ли́ра; || ли́ра (*итальянская моне́та, 25 коп. сер.*); || *Астрон.* Ли́ра (*созвѣ́здіе*).
Lirny, ли́рный.
Lirycznie, лири́чески.
Liryczność, -ści, *ж.* лириз́мъ.
Liryczny, лири́ческій.
Liryk, -a, *м.* ли́рикъ, лири́ческій поэ́тъ.
Liryka, -i, *ж.* лири́ческая поэ́зія. **Liryki**, *мн.* лири́ческія стихотворе́нія.
Liryzm, -u, *м. см.* **Liryczność**.
Lirzysta, -y, *м.* игра́ющій на ли́рѣ.
Lis, -a, *м.* лисѝца. **Lis czarny**, *см.* **Marmurek**. **Lisy**, *мн.* ли́сій мѣхъ. *Послов.* **Farbowane to lisy**, тутъ что́-то нела́дно, что́-то кро́ется, тутъ есть кака́я нибу́дь закорю́чка. **Lisa tam zażyć, gdzie kto iwem nie podoła**, имѣ́ть во́лчій ротъ и ли́сій хвостъ, соединѝть хи́трость съ си́лою; || рыжáкъ, рыжеволо́сый челове́къ, *см.* **Ryż**.
Lisawy, *см.* **Lisowaty**.
Liść, -cia, *м.* листъ, *см.* **Listek**.
Liściany, листо́чный.
Liściasty, густоли́ственный, многоли́ственный.
Liścić się, пуска́ть ли́стья, покрыва́ться ли́стьями.
Liście, -a, (*см.* **Liść**), листва́, ли́стье, ли́стья. **Liście korzeniowe**, коре́нные ли́стья;—**łodygowe**, сте́бельные;—**gałęziowe**, сучко́вые;—**jajowate**, яйцеобра́зные; — **elliptyczne**, ова́льные; — **lancetowate**, копьевидные; — **rząsowate**, волоси́стые и т. д.
Liścik, -u, *м.* письмецо́, запи́ска, запи́сочка; || листо́къ, листо́чекъ, ли́стикъ, *см.* **Liść, Listek**.
Liściowaty, ли́ственный, листова́тый.
Liściowy, листо́чный, ли́ственный; широколи́ственный. **Liściowe, czarne drzewo**, широколи́ственное, чёрное де́рево (*дубъ, яворъ, ясень, ли́па и т. д.*).
Liścisko, -a, *ср.* огро́мное письмо́; || листи́ще, огро́мный, большо́й листъ, *см.* **Listowie**.
Liściste, *Нар.* густоли́ственно.
Liściasty, *см.* **Liściasty**; || слоёный. **Liściste ciasto**, слоёное тѣсто, слóйка.
Lisek, -ska, *м.* лисёнокъ, щенóкъ ли́сій.
Lisi, ли́сій. **Lisia jama**, ли́сья нора́; || * **W lisią skórę się przyodziać**, поднима́ться на хи́трости, хитри́ть. * **Lisi ogon, lisa skóra**, ли́сій хвостъ, во́лчій ротъ, лиса́,

хитре́цъ, лука́вецъ; || *Бот.* **Lisie jajka**, а́трыпникъ, куку́шкины слёзы, коку́шникъ (*расте́ніе*).

Lisiarz, -a, *м.* ли́сій охо́тникъ; || соба́ка для ли́сьей охо́ты; || броди́га (**włóczęga**).

Lisiątko, лисёнокъ.

Lisica, -y, *ж.* лиса́, лиси́ца; || ручны́я око́вы, на́ручни; || кузне́чный стано́къ для подко́вки лошаде́й.

Lisię, -ęcia, *ср.* лисёнокъ.

Lisieć, **Lisowacieć**, **Zlisieć**, **Zlisowacieć**, рыжѣть, станови́ться ры́жимъ.

Lisik, -a, *м. см.* **Lisek**.

Lisiura, -y, *ж. Уменьш.* **Lisiurek**, -rka, *м.* лиси́ца, ли́сій мѣхъ, ли́сья шу́ба, шу́бка.

Lisowacieć, *см.* **Lisieć**.

Lisowatość, -ści, *ж.* рыжева́тость, *см.* **Ryżość**, **Rudość**.

Lisowaty, **Lisawy**, рыжева́тый.

List, -u, *м. см.* **Liść**, листо́къ (*кни́ги*), *см.* **Karta**; || письмо́, посла́ніе. **List zapraszający**, пригласи́тельное письмо́. **List zalecający**, рекоменда́тельное письмо́. **List rekomendowany**, заказно́е письмо́. *Юрид.* **List kategoryczny**, статѣ́йный спи́сокъ. **List nadawczy**, устáвная гра́мота. **List kredytowy**, вѣ́рющее письмо́, кредити́въ. **List zastawny**, закладно́й, застáвный листъ. **List okólny**, циркуля́ръ, окружно́е письмо́. **List żelazny**, **glejtowy**, про́пускъ, пропускно́й *или* охра́нный листъ, опа́сная гра́мота. **List wyzwolenia**, отпускно́е свидѣ́тельство. **List wierzytelny**, довѣ́ренность, вѣ́рющее письмо́, кредити́въ. **List zastawny**, закладно́й листъ. **List przyznania wynalazku**, привиле́гія на изобрѣте́ніе. **List awizowy**, повѣ́стка. **List przewozowy**, накладна́я. **List uwiązczy**, вво́дный листъ. **List nadawczy**, устáвная гра́мота. **List spisowy**, спи́сокъ по рекру́тскому набо́ру. **List gończy**, публика́ція о ро́зыскѣ. **Listy konwojowe na towary**, ярлы́кй на прово́зные това́ры.

Lista, -y, *ж.* ро́спись, спи́сокъ, реѣстръ, та́бель. **Lista stanu służby**, послужно́й спи́сокъ. **Lista płacy**, именно́й спи́сокъ получа́ющихъ жа́лованье. *Юрид.* **Lista zapytań**, вопро́сный листъ. **Lista licytacyjna**, реѣстръ продажнымъ вещáмъ.

Listek, -tka, *м.* листо́къ; || *Бот.* лепесто́къ.

Listewka, *см.* **Listwa**.

Listnik, -a, *м. см.* **Rodzieniec**.

Listny, ли́ственный, многоли́ственный, *см.* **Liściasty**, **Listna jagoda**, яйцеви́дная я́года.

Listopad, -a, *м.* ноя́брь мѣ́сяцъ, *Стар.* листопа́дъ.

Listopadowy, ноя́брскій.

Listorodny, пуска́ющій ли́стья.

Listowie, -a, *ср. Собир.* листва́; || бесѣ́дка.

Listownie, пи́сьменно, въ письмѣ́, при письмѣ́.

Listowny, пи́сьменный. **Listowny dowód**, пи́сьменный докуме́нтъ.

Listowy, пи́сьменный, письмо́вный. **Papier listowy**, почтова́я бума́га; || *см.* **Liściany**, **Liściowy**.

Listwa, -y, *ж. Архит.* ли́стель, ва́ликъ, пла́нка, пла́ночка, перехва́тъ, отбо́рка; || кро́мка, тесьма́, кайма́, обши́вка, оторо́чка (*плáтья*). **Listwa u drzwi**, **okien**, нали́чникъ, обши́вка. **Listwa ociekowa**, отли́въ (*надъ фундáментомъ*). **Listwa obrazu**, ра́ма. **Listwa u sukni**, оторо́чка, окóлышъ, опу́шка, обши́вка; || *Артил.* фра́зы, украше́нія на пу́шкахъ; || *Морс.* рыбина, барко́утъ, вельсъ.

Listwować, обшива́ть, облага́ть, опуша́ть, кайми́ть.

Listwowanie, -nia, *ср.* обши́вка, опу́шка, оторо́чка.

Listwowany, обши́тый, обло́женный пла́нками, оторо́ченный.

Liszaj, -u, *м.* лишáй (*накóжная болѣ́знь*).

Liszajec, -jca, *м. Бот.* ка́менный мохъ, лишáйникъ.

Liszajowaty, лиша́вый, лишаева́тый.

Liszeć, по́ртиться, приходи́ть въ упáдокъ, изветша́ть.

Liszka, -i, *ж.* лиса́, лиси́ца. *Послов.* **Każda liszka swój ogon chwali**, вса́кой кули́кѣ своё болóто хва́лить; || гу́сеница (*наскóмое*), *см.* **Gąsienica**.

Liszow, -a, *м.* са́жалка, бóчка, въ кото́рой де́ржатъ ры́бу для прода́жи.

Liszyca, *Област.* **Lisica**, -y, *ж.* лиси́ца (*са́мка*).

Lit, -u, *м. см.* **Lut**.

Litanja, -ji, *ж.* лита́нія, моле́бствіе; || * ску́чный и дли́нный разска́зъ, ску́чное и дли́нное перечисле́ніе.

Litera, -y, *ж.* шри́фтъ, бу́ква, ли́тера; || бу́ква, буква́льный смыслъ, *см.* **Czcionka**, **Głoska**. || * **Cztery litery**, наби́тый дура́къ, кругóмъ дура́къ. *см.* **Kiep**. **Litera prawa**, бу́ква зако́на, буква́льный, то́чный смыслъ зако́на. **Litera niedzielna**, *см.* **Niedzielny**. **Co do litery**, въ буква́льномъ смы́слѣ, буква́льно, въ то́чности, про́писью, *см.* **Wypisywać**.

Literacki, литерату́рный. **Pod względem literackim**, въ литерату́рномъ отношéніи. **Świat literacki**, литерату́рный міръ, учёные, литера́торы. **Po literacku**, какъ свóйственно литера́тору, писа́телю, литерату́рнымъ спóсобомъ.

Literak, -a, *м.* грамотѣ́й; || педа́нтъ, книгоѣ́дъ, буквоѣ́дъ.

Literalnie, буква́льно, слóво въ слóво, отъ слóва до слóва, *см.* **Dosłownie**.

Literalność, -ści, *ж.* буква́льность (*перевóда*), *см.* **Dosłowność**.

Literalny, буква́льный, словéсный, то́чный. **Rachunek literalny**, то́чный, буква́льный счётъ.

Literat, -a, *м.* литера́торъ, писа́тель.

Literatka, -i, *ж.* писа́тельница.

Literatura, -y, *ж.* словéсность, литерату́ра, *см.* **Piśmiennictwo.** **Oddawać się literaturze**, посвятúть себя́ литерату́рѣ, занимáться литерату́рою.

Literka, -i, *ж.* мáленькая бу́ква, *см.* **Litera.**

Litkup, -u, *м.* мáклерство, куртáжъ; || могоры́чъ, прибáвка къ услóвленной цѣнѣ. **Pić litkup**, распивáть могоры́чъ; || задáтокъ, *см.* **Zadatek.**

Litkupnicze, -ego, *ср.* плáта за мáклерскій трудъ, мáклерскія дéньги.

Litkupniczy, мáклерскій.

Litkupnik, -a, *м.* мáклеръ.

Liton, -u, *м.* покры́шка изъ тóнкаго полотнá.

Lito, Luto, *Стар.* жаль, жáлость.

Litość, -ści, *ж.* сожалѣ́ніе, сострадáніе, сострадáтельность, жáлость, соболѣзнованіе, *см.* **Miłosierdzie.** **Mieć litość nad kim**, имѣ́ть жáлость къ кому́, жалѣ́ть кого́, сжáлиться надъ кѣ́мъ, питáть къ кому́ сожалѣ́ніе. **Błagać, żebrać o litość**, проси́ть пощáды, умоля́ть о пощáдѣ, *см.* **Zmiłowanie.**

Litościwie, мúлостиво, сострадáтельно, милосéрдо.

Litościwy, мúлостивый, сострадáтельный, милосéрдый.

Litośnie, жáлко, жáлостно; || *см.* **Litościwie.**

Litośny, *см.* **Litościwy**; || жáлкій, жáлостный, жáлостливый, жáлобливый.

Litować, Zlitować, Ulitować (kogo, czego), жалѣ́ть, сожалѣ́ть (*кого́, о чёмъ*), скорбѣ́ть (*о комъ, о чёмъ*). || **Litować się, Zlitować się, Ulitować się**, сжáлиться (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*).

Litowanie się, -a **się**, *ср.* **(nad kim, nad czém)**, сожалѣ́ніе (*о комъ, о чёмъ*), сострадáніе (*къ кому́, къ чему́*).

Litowny, жáлостливый.

Litra, -y, *ж.* фунтъ.

Liturgiczny, литургíйный.

Liturgista, -y, *м.* литургúстъ.

Liturgja, -ji, *ж.* литургія, обѣ́дня.

Lity, литóй, *см.* **Lany**; || цѣльный, массúвный, плóтный, цѣльный; || * чúстый. **Czysta francuszczyzna**, чúстый французскій языкъ. **Pas lity**, пóясъ вышитый зóлотомъ.

Litygacja, -ji, *ж.* тáжба, споръ.

Litygant, -a, *м.* тáжущійся.

Lityspendencja, -ji, *ж.* *Юрид.* продолжéніе тáжбы.

Liwar, Liwarek, *см.* **Lewar**, и т. д.

Liwerant, -a, *м.* поставщúкъ, подрáдчикъ, *см.* **Dostawca.**

Liwerantski, подрáдческій, подрáдный.

Liwerować, снабжáть, поставля́ть, доставля́ть. **Liwerować zboże dla wojska**, поставля́ть хлѣ́бъ на áрмію, *см.* **Dostawiać.**

Liwerowanie, -nia, *ср.* постáвка, подрáдъ; || запáсъ.

Liwerunek, -nku, *м.* постáвка, подрáдъ.

Liwret, -u, *м.* свидѣ́тельство о работѣ́, выдаваемое подмастéрьямъ.

Lizać, Liznąć, лизáть, лизнýть; || **Lizać się**, лизáться. * **Lizać się komu**, подлúзываться къ кому́, поддѣ́лываться, льстить, угождáть.

Lizacz, -a, *м.* лизýнъ.

Lizanie, -nia, *ср.* лизáніе, подлúзываніе. * **Lizanie się**, лесть, ласкáтельство, угóдливость.

Lizawica, -y, *ж.* соль для лизáнья (*домáшнему скоту́*).

Lizawka, -i, *ж.* *см.* **Kuczki.**

Liziobrazek, -zka, *м.* ханжá, святóша, лицемѣ́ръ, пустосвáтъ.

Lizun, -a, **Lizuś**, -sia, *м.* лизýнъ, льстецъ.

Łkać, рыдáть, всхлúпывать, плáкать навзрыдъ.

Łkanie, -nia, *ср.* рыдáніе, всхлúпываніе.

Lnianka, -i, *ж.* льнáная *или* холстúнная ткань; || холстúнный балахóнъ, халáтъ; || *Бот.* ры́жикъ, рѣзýха, кунжýтъ (*растéніе*); || **Lnianki, -nek**, *мн.* пáкля, очёски, охлóпье, вычески.

Lniany, льнянóй.

Lnica, -y, *ж.* **Lnicznik**, -a, *м.* *Бот.* дúкій лёнъ.

Łoboda, -y, *ж.* *Бот.* лебедá садóвая (*растéніе*).

Łobodny, лебедóвый, *см.* **Łoboda.**

Łobuż, -zi, *ж.* **Łobozie**, -a, *Стар.* стéбель (*растéнія*), стволъ (*дéрева*), *см.* **Łodyga.**

Łobozg, -u, *м.* *см.* **Zielsko.**

Łobozia, *см.* **Łobuż.**

Łobozisty, стебельковáтый.

Łobuz, -a, *м.* негодáй, шалопáй.

Loch, -u, *м.* я́ма, ровъ; || могúла; || пещéра, *см.* **Jama, Jaskinia**; || пóгребъ, подвáлъ, *см.* **Piwnica**; || подземéлье.

Lochinja, -ji, *ж.* *Бот.* гонобóбель, голубéль, голубúна, голубúца, (*растéніе*).

Lochowy, пещéрный, подвáльный, погребнóй, подземéльный.

Łoczyć, Łokać, *см.* **Chlać, Żłopać.**

Łoczydło, -a, *ср.* *Бот.* Таccія.

Łoczyga, -i, *ж.* *Бот.* зáячья капýста (*растéніе*). **Łoczyga (lapsana)**, бородáвница, бородáвникъ.

Łód, *род. п.* **Łodu**, лёдъ. **Bryła łodu**, льдúна. **Osadzić kogo na łodzie**, (*см.* **Kosz**), посадúть кого́ на мель. **Zamki na łodzie stawić**, строúть воздýшные зáмки; || **Łody, -ów**, *мн.* мороженое. **Jeść łody**, ѣсть мороженое.

Łódczasty, *Анат.* ладьеобрáзный.

Łódka, -i, *ж.* лóдка, челнóкъ. * **Łódka Świętego Piotra**, рúмско-католúческая цéрковь; || лáданница (**puszka do kadzenia**).

Łódkarz, -a, *м.* лóдочникъ, *см.* **Łodnik.**

Łódkowy, лóдочный.

Łódnik, -a, *м.* лодóчникъ, перевóщикъ.

Łodny, ледянóй.

Lodołom, -u, *м.* ма́йна, ледоко́льня.
Lodołomca, -y, *м.* ледоко́льщикъ, ледовщи́къ, ледоко́лъ.
Lodołomny, ледоко́льный.
Lodomrożny, леденя́щій.
Lodowacić, **Zlodowacić**, леденѝть, замора́живать, оледенѝть, замороз̀ить.
Lodowacieć, **Zlodowacieć**, леденѣ́ть, мёрзнуть, замерза́ть, сты́нуть, застыва́ть.
Lodowatość, -ści, *ж.* холо́дность, студёность.
Lodowaty, холо́дный, леденя́щій, ледови́тый, ледяно́й. **Morze lodowate**, ледови́тое мо́ре. **Cukier lodowaty**, леденѐцъ. **Sól lodowata**, кристаллизо́ванная соль.
Lodowiec, -wca, *м. см.* **Lodozwał** (*на горах и въ поля́рныхъ моря́хъ*); || *Минер.* слои́стые кварцы́, слю́да, селенѝтъ, листова́тый гипсъ.
Lodownia, -wni, *ж.* ледни́къ, по́гребъ со льдомъ.
Lodownik, -a, *м.* ледовщи́къ.
Lodowy, ледяно́й.
Lodozwał -a, *м.* ледни́къ, ледня́къ, гле́тчеръ (*на вершинахъ горъ*).
Łodyga, -i, **Łodyżka**, -i, *ж.* сте́бель, стебёлекъ, стволъ.
Łodygowaty, стебли́стый, стволова́тый, стволи́стый.
Łódź, -odzi, *ж.* ладья́, су́дно, *см.* **Korab'**, || **Łódź muszla**, морска́я ули́тка.
Łodziany, ладе́йный.
Łodziasty, ладьевѝдный, ладьеобра́зный. **Koło młyńskie łodziaste**, наливно́е колесо́ (*у вод. мѐльницы*).
Łodzieć, **Zlodzieć**, *см.* **Lodowacieć**.
Łodźnik, -a, *м.* судовщи́къ, перево́щикъ.
Łodźny, ладе́йный' ло́дочный.
Loga, -i, *ж. см.* **Baryła**.
Logarytm, -u, *м. Матем.* логари́емъ.
Logarytmiczny, **Logarytmowy**, *Матем.* логариемѝческій.
Logicznie, логѝчески.
Logiczność, -ści, *ж.* логѝчность.
Logiczny, логѝческій.
Logik, -a, *м.* ло́гикъ.
Logika, -i, *ж.* ло́гика.
Logogryf, -u, *м.* логогри́фъ (*родъ загадки, въ которой данное сло́во разлага́ется по бу́квамъ для состав̀ленія друго́го сло́ва*).
Łogowa, -y, *ж. Бот.* кунжу́тъ (*расте́ніе*).
Łogowy, *Бот.* кунжу́тный, *см.* **Łogowa**.
Łoić, **Złoić**, **Ułoić**, **Wyłoić**, смазывать са́ломъ, смазать са́ломъ. * **Złoić kogo**, вздуть, отколоти́ть кого́
Loicznie, **Loiczność**, *см.* **Logicznie**, **Logiczność** и т. д.
Łoisty, *см.* **Łojny**.
Łój, *род. п.* -łoju, *м.* (*са́ло рогата́го скота́*).
Lojalny, че́стный, ве́рный; || ве́рнопо́данный.
Łojan, -a, *м. Хим.* жирноки́слый пота́шъ.
Łojny, **Łoisty**, са́льный.
Łojowaty, салови́дный. **Kamień łojowaty**, тальк̀ъ (*родъ ка́мня*).
Łojowy, са́льный. **Świeca łojowa**, са́льная свѣ́ча; || *Анат.* желва́къ, жи́рная о́пухоль.
Lok, -u, *м.* бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. **Loki**, -ów, ло́коны, бу́кли, пу́кли (*воло́съ*).
Lokacja, -ji, *ж.* отда́ча въ наёмъ, наёмъ, помѣще́ніе; || отда́ча капита́ла на проце́нты, подъ зало́гъ, обезпече́ніе заклада́ной на недви́жимомъ иму́ществѣ; || *Юрид.* Опредѣлённая часть имѣ́нія по конку́рсному дѣ́лу, размѣще́ніе заимода́вцевъ для ихъ удостовѣре́нія, поря́докъ въ о́череди заимода́вцевъ. || Помѣще́ніе, размѣще́ніе капита́ла; || мѣ́стопребыва́ніе, жи́тельство.
Lokacyjny, относящійся къ найму́, къ помѣще́нію капита́ла, *см.* **Lokacja**.
Lokaj, -a, *м.* лаке́й, ливре́йный слуга́.
Lokajka, -i, *ж.* жена́ лаке́я.
Lokajować, служѝть въ лаке́ях̀ъ; || * холо́пствовать, лаке́йничать; || прислу́живаться, подслу́живаться.
Lokajowy, **Lokajski**, лаке́йскій.
Lokajstwo, -a, *ср.* лаке́йство, лаке́йская слу́жба; || *Собир.* прислу́га.
Lokal, -u, *м.* кварти́ра, помѣще́ніе.
Lokalność, -ści, *ж. см.* **Miejscowość**.
Lokalny, мѣ́стный, *см.* **Miejscowy**. **Pamięć lokalna**, па́мять на мѣ́ста.
Lokator, -a, *м.* жиле́цъ, нанима́тель, наёмщикъ кварти́ры, квартира́нтъ, постоя́лецъ.
Lokatorka, -i, *ж.* жили́ца, жили́чка, наёмщица кварти́ры, квартира́нтка.
Łokciowy, *Анат.* локотно́й, локтево́й. **Towary łokciowe**, това́ры, продающіеся локтями (*см.* **Łokieć**), арши́нами.
Łokieć, -kcia, *м.* ло́коть; || ло́коть мѣ́ра, соотвѣ́тствующая длинѣ́ руки́ отъ локтя́ до конца́ сре́дняго па́льца, равня́ющаяся почти́ 14 вершка́мъ. **Łokciem kogo szturchnąć**, толкнѹ́ть кого́ локтёмъ. **Na łokcie mierzyć**, мѣ́рять локтя́ми. ***Ludzie od łokcia**, арши́нники, мѣ́лкіе торговцы́.
Łokietek, -tka, *м.* локото́къ, пигме́й, ка́рликъ. **Łokietki**, *мн.* локотки́, коро́ткія ру́ки.
Łokietnica, -y, *ж.* ка́менная плита́ длино́ю въ ло́коть, въ арши́нъ.
Łokietny, *см.* **Łokciowy**.
Lokomobila, -i, *ж.* локомоби́ль, подвижна́я парова́я маши́на.
Lokomocja, -ji, *ж.* переме́на мѣ́ста, передвиже́ніе, перемѣще́ніе.
Lokomotywa, -y, *ж.* парово́зъ.
Lokować, **Ulokować**, помѣща́ть, *см.* **Umieścić**, помѣсти́ть, отдава́ть капита́лъ на проце́нты.
Łoktusza, -y, *ж.* дерю́га.
Lokutarz, -a, *м.* разгово́рная, гости́нная (*въ монастырѣ*).
Łom, -u, *м.* ломъ; || трескъ, гро́хотъ, *см.* **Łamanie**. **Łom w stawach**, ломъ въ суста́-

вахъ; || **Łom drzewa**, валёжникъ; || **Łom kamienia**, каменолóмня; || впáдина, пробóина (**wydrążenie**); || *Охот.* лóговище (*звѣрй*).

Łomać, *см.* **Łamać.**

Lombard, **-u**, *м.* ломбáрдъ, ссýдная казнá.

Lomber, **-bra**, *м.* лóмберъ (*карточная игрá*). **Grać w lombra**, игрáть въ лóмберъ.

Łomiciel, **-a**, *м.* нарушúтель (*законов, договóров*).

Łomignat, **-a**, *м.* костолóмъ, морскóй орёлъ-карагýшъ; || *Бот.* крестóвникъ (*растéніе*).

Łomikamień, **-nia**, *м. Бот.* каменолóмка, каменолóмная трава, бадáнъ.

Łomikost, **-u**, *м.* извéстная нáкипь.

Łomilas, **-a**, *м.* ураганъ, бýря.

Łomistość, **-ści**, *ж.* извúлина, кривизнá.

Łomisty, извúлистый, искривленный.

Łomność, **-ści**, *ж.* лóмкость, хрýпкость.

Łomny, лóмкій, хрýпкій.

Łomot, **-u**, *м.* трескъ, грóхотъ, трескотнй.

Łomotać, разбивáть, раздроблáть, громúть.

Łon, **-u**, *м.* чекá (*у óси*).

Łona, *см.* **Łuna.**

Łoni, прóшлаго гóда, въ прóшломъ году.

Łoniste, выпукло, изгúбисто.

Łonistość, **-ści**, *ж.* выпуклóсть, выгúбъ; || излýчина, извúлина.

Łonisty, выпуклый, изгúбистый, излýчистый, извúлистый.

Łono, **-a**, *ср.* лóно, колѣни; || грудь; || пéрси; || чрéво, утрóба; || сéрдце, умъ. || *нѣдра (церкви). **Spać na łonie matki**, онъ спалъ на грудú мáтери, *см.* **Pierś.** * **Karmić zemstę w swém łonie**, питáть мщéніе въ своёмъ сéрдцѣ. **Porwać dziecko z łona matki**, вырвать ребёнка изъ объáтій мáтери. **Tulić do łona**, прижимáть къ груди. **Odpocząć na łonie przyjaciół**, отдохнýть въ объáтіяхъ друзéй, въ кругý друзéй. **Wydobywać co z łona ziemi**, достáвать что изъ нѣдръ землú.

Łoński, прошлогóдній.

Łońszczak, **Łońszczyk**, **-a**, *м.* годовáлый жеребёнокъ, ягнёнокъ и т. д., годовúкъ.

Lont, **-u**, *м. Арт.* фитúль, пáльникъ.

Lontownik, **-a**, *м* фитúльный пáльникъ.

Łopaciasto, въ видѣ лопáты.

Łopaciasty, лопáточный.

Łopacisko, **-a**, *ср.* большáя лопáта.

Łopata, **-y**, *ж.* лопáта; || лóпасть (*у весла*). **Wyłożyć co jak na łopacie**, ясно показáть что какъ на ладóни. **Kłaść co komu jak łopatą do głowy**, вбивáть, вдолбúть, втемúшить что кому въ гóлову, увѣрить кого въ чёмъ.

Łopatczany, *см.* **Łopatkowy.**

Łopatka, **-i**, *ж.* лопáтка, совóкъ; || лопáточка, шпáтель, *см.* **Kopystka, Łopystka**; || *Анат.* лопáтка, плечевáя кость; || лопáтка (*у животныхъ*); || лáпа, лопáтка, перó (*въ мéльничномъ колесѣ*); || передняя часть (*баранины, телятины и т. д.*)

Łopatkowy, **Łopatczany**, лопáтный, лопáточный; || *Анат.* плечнóй, плечевóй.

Łopatnik, **-a**, *м.* гребéцъ, весéльникъ, *см.* **Wioślarz.**

Łopatonogi, *Бот.* длановúдный, лáпчатый, лапчатонóгій. *Орнит.* снабжённый перепóнкою (*о птúчьихъ ногáхъ*).

Łopian, **Łopien**, **Łopuch**, **-u**, *м. Бот.* репéйникъ, лапýшникъ.

Łopianowy, репéйный.

Łopuch, *см.* **Łopian.**

Łopucha, **-y**, *ж. Бот.* дúкая рéдька.

Łopystka, **-i**, *ж. см.* **Kopystka.**

Lornetka, **-i**, *ж.* лорнéтъ, лорнéтка, зрительная трýбочка, *см.* **Szkiełko.**

Lornetować, смотрéть въ лорнéтъ (*на кого*), лорнúровать.

Los, **-u**, *м.* судьбá, судьбúна, рокъ, удáлъ, дóля,ýчасть; жрéбій, слýчай, счáстіе, удáча; || выигрышъ (*въ лотерéи*), билéтъ (*на лотерéю*). **Tak losy kazały**, такъ угóдно былó судьбѣ. **Powierzyć komu swoje losy**, отдáться въ чьё распоряжéніе, положúться на чью вóлю. **Losy państwa**, судьбы государства. **Zrobić komu los, zapewnić komu los**, упрóчить чью-либоýчасть, состáвить чьё-либо счáстіе, устрóить чью-либо судьбý. **Czas myśleć o swoim losie**, порá подýмать о своéйýчасти. **Zrobić los**, пріобрѣсть состоáніе, обогатúться. **Na los szczęścia**, наудáчу, наугáдъ, наавóсь, наобýмъ; || на всякій слýчай, *См.* **Fortuna, Szczęście, Przeznaczenie, Traf.**

Łoś, **-sia**, *м.* лось, сохáтый, *см.* **Łoszyca**; || *см.* **Łosoś.**

Łosek, **-ska**, *м.* мáленькій лóсось, молодáя сёмга.

Łosi, лóсій.

Łosica, **-y**, *ж.* лосúна (*кóжа*).

Łosket, **-u**, *м.* громъ, грóхотъ, трескъ.

Łoskotać, гремѣть, грохотáть, трещáть.

Łoskotliwie, **Łoskotnie**, съ грóмомъ, съ грóхотомъ, съ трéскомъ.

Łoskotliwy, **Łoskotny**, грóмкій, шýмный, трескýчій

Łosoś, **-sia**, *м. Зоол.* сёмга, лóсось.

Łososiarnia, **-ni**, *ж.* лóвля, улóвъ лососúны.

Łososina, **-y**, *ж.* лососúна.

Łososiopstrąg, **-a**, *м.* лаксофорéль, пестрýшка (*рыба*).

Łososiowy, лососúнный.

Łosować, кидáть, бросáть, метáть жрéбій *или* жéребій; || разыгрывать лотерéю; || избирáть, балотировáть.

Łosowanie, **-nia**, *ср.* тирáжъ, рóзыгрышъ, разыгрываніе (*лотереи*); || балотúрова-

мье, балотирóвка; || кидáніе, бросáніе, метáніе жéребья, вынутіе жéребья.

Lesownik, -a, *м.* кидáющій жéребей.

Lesowy, случáйный, зависящій отъ случая. **Gra lesowa**, азáртная играá. **Kontrakt lesowy**, рисковóй договóръ.

Lestować, *см.* **Łusztykować.**

Łeszak, -a, *м.* лошáкъ.

Łeszyca, -y, *ж.* сáмка лóся.

Let, -u, *м.* полётъ, летáніе, парéніе. **Let ptaków**, птичій полётъ. * **Letem błyskawicy**, съ быстротóю мóлніи. **Let myśli, wyobraźni**, парéніе, выспренность мысли, воображéнія, *см.* **Polot. W let**, въ мигъ, въ минýту, въ одно мгновéніе óка.

Łót, -a, *м.* лотъ, половúна унціи.

Łotek, -tka, *м. Зоол.* американская летýчая мышь.

Loterja, -ji, *ж.* лотерéя. **Stawić, postawić na loterją**, взять билéтъ въ лотерéю.

Loterski, *см.* **Łotrowski.**

Loteryjka, -i, *ж.* лото, играá въ лото.

Łotka, -i, *ж.* правúльное перó (*у хúщныхъ птицъ*).

Łotna jagoda, *см.* **Obrostnica.**

Łotnie, Łotno, быстро, быстродёто; || * возвúшенно, выспренно.

Łotność, -ści, *ж.* быстротá, скóрость, *см.* **Bystrość, Szybkość**; || * выспренность, живость, живость умá, воображéнія; || летýчесть, способность улетýчиваться.

Łotny, летýчій, бúстрый, скóрый, шúбкій, поспéшный, скоропреходящій; || * остроýмный, замысловáтый. **Pęd łotny**, бúстрое теченіе. **Pióra łotne**, *см.* **Łotka**; || *Хим.* летýчій.

Łotowy, летýчій. **Łotowa sieć**, сéть для лóвли мáленькихъ птúчекъ.

Łotowy, лóтовый, содержáщій въ себé одúнъ лотъ вéсу.

Łotr, Łotras, -a, *м.* воръ, разбóйникъ, грабúтель, плутъ, бездéльникъ, негодáй, мошéнникъ.

Łotras, -a, *м. см.* **Łotr.**

Łotrować, разбóйничать, грáбить, занимáться разбóемъ; || распýтничать, вестú распýтную жизнь, развратничать.

Łotrowski, разбóйничій; || распýтный, развратный. **Łotrowskie życie**, распýтная жизнь, *см.* **Hultajski, Łajdacki.**

Łotrowstwo, -a, *ср.* разбóй, разбóйничество; || *Собир.* разбóйники, грабúтели.

Łotrynia, -ni, *ж.* разбóйница; || развратница; || плутóвка.

Łotrzyk, -a, *м.* плутúшко, мазýрикъ.

Łotusowe drzewo, каркáсъ.

Łów, -u, *м. см.* **Połów, Łowienie. Łowy**, **-ów**, *мн.* охóта, звéрúная лóвля, *см.* **Polowanie.**

Łowca, -y, *м. см.* **Myśliwiec, Myśliwy.**

Łowczanka, -i, *ж.* дочь охóтника, лóвчаго, егермéйстера.

Łowczy, охóтничій.

Łowczy, -ego, *м.* лóвчій; || егермéйстеръ. **Łowczy wielki koronny**, óберъ-егермéйстеръ.

Łowczyc, -a, *м.* сынъ егермéйстера.

Łowczyna, -y, *ж.* охóтница; || женá егермéйстера.

Łowić, Złowić, Ułowić, Wyłowić, ловúть, словúть, поймáть. **Łowić zwierzynę**, стрелúть дичь, охóтиться за дúчью; || охóтиться съ ружьёмъ. **Łowić ryby**, ловúть рыбу. **Łowić ptaki**, ловúть птицъ. || * **Wyłowił mu wszystko z kieszeni**, онъ дóчиста обобрáлъ егó, опустошúлъ егó кармáнъ.

Łowiec, -wca, *м.* ловéцъ, лóвчій, охóтникъ, звéролóвъ; || пикéръ, доéзжачій.

Łowiecki, охóтничій.

Łowiectwo, -a, *ср.* звéрúная лóвля, псóвая охóта.

Łowienie, -nia, *ср.* лóвля. **Łowienie ptaków**, птицелóвство. **Łowienie ryb**, рыбалóвство.

Łowisko, -a, *ср.* засéка для охóты; || пýстошь, пустырь.

Łówka, -i, *ж.* добúча, захвáтъ; || пóймка.

Łowność, -ści, *ж.* способность хорошó ловúть.

Łowny, способный хорошó ловáть. **Kot łowny**, котъ хорошó лóвящій мышéй.

Łowy, *мн. см.* **Łów.**

Łóz, *см.* **Luz.**

Łoza, -y, *ж.* úва, ловá; || прутъ, хлыстъ, рóзга, *см.* **Łozina.**

Łoża, -y, *ж.* лóжа.

Łoże, -a, *ср.* лóже; || одръ: || русло́. **Łoże małżeńskie**, брáчное ложе. **Na łożu śmiertelném**, на смéртномъ одрé. **Łoże rzeki**, русло́ рѣки́, *см.* **Łożysko, Koryto. Łoże działowe**, лафéтъ, пýшечный станóкъ. **Łoże u strzelby**, лóжа (*ружéйная*); || *Плотн.* вырéзъ, выдолбъ, гнездó, долбёжъ, дúрка въ шипé и гнездé (*для забúтія гвоздя*).

Łóżeczko, -a, *ср.* постéлька, кровáтка.

Łożenie, -nia, *ср.* (**na co**), нажúвéніе, издéрживаніе, издéржки, трáта, *см.* **Łożyć.**

Łozina, -y, *ж.* ловá, úва; || виногрáдная ловá; || ветлá.

Łóżko, -a, *ср.* постéль, постéли, кровáть.

Łóżkowy, постéльный, кровáтный.

Łożnica, -y, спáльня; || лóже; || *Мед.* эпидемúческая, повáльная болéзнь.

Łożniczny, Łożniczy, спáльный.

Łożniczy, -ego, *м.* спáльникъ.

Łożnik, -a, *м. см.* **Łożnica.**

Łożny, постéльный; || повáльный. **Łożna choroba**, повáльная, эпидемúческая болéзнь.

Łóżny, *см.* **Łużny.**

Łózować, *см.* **Luzować.**

Łożowanie, -nia, *ср.* наложéніе пýшки на лафéтъ.

Łozowy, úвовый, úвяный.

Łożowy, постéльный; || ложевóй (*относúтельно ружья*).

Łożyć, издéрживать, трáтить, расходовать; || расточáть, растрáчивать; ||

употребля́ть. **Wiele łoży na nią**, онъ мно́го тра́титъ на неё. **Łożyć koszt na co**, дава́ть на издержки. **Łożyć wielkie summy na co**, тра́тить большія су́ммы на что́-либо. **Łożyć cały czas na co**, употребля́ть всё вре́мя на что́-либо, посвяща́ть всё вре́мя, *см.* **Poświęcać**. || **Życiebym łożył za niego**, я пожертвовалъ бы за него́ жи́знью, *см.* **Oddać**.

Łożysko, -a, *ср. см.* **Legowisko**; || **Łożysko rzeki**, русло́ ре́ки; || *Мед.* ме́сто, послѣ́дъ, плона́ (*у роди́льницы*).

Lsknąć się, Lsnąć się, Lsknić się, Lśnić się; || **Lśnić**, блесте́ть, блиста́ть, блесну́ть, сверка́ть, сія́ть. **Drogie kamienie lśnią się, lśnią**, драгоце́нные ка́менья блестя́тъ. **Ogień lsknął w lesie**, ого́нь блесну́лъ въ лѣсу́.

Lsknąco, Lsniąco, блиста́тельно, ослѣпи́тельно, лучеза́рно.

Lskniący, Lsniący, блестя́щій, сія́ющій, лучеза́рный.

Lśknienie, Lśnienie, -nia, *ср.* блескъ, сверка́ніе, сія́ніе.

Lsknisto, Lśnisto, блиста́тельно, ослѣпи́тельно, лучеза́рно.

Lsknisty, Lśnisty, блиста́тельный, ослѣпи́тельный.

Lśnąć, Olśnąć, слѣпнуть, ослѣпнуть, ослѣпля́ться, помрача́ться; || * обольща́ться.

Lśniąco, Lśniący, *см.* **Lśknąć** и т. д.

Lśniak, -a, *м.* сумеречная ба́бочка.

Lśnienie, Lśnisto, Lśnisty, *см.* **Lśknąć** и т. д.

Lub (*см.* **Albo**) и́ли.

Łub, -u, *м.* кора́, лы́ко, берёста, *см.* **Kora**; || *Хир.* лубо́къ (*при перело́махъ косте́й*); || о́бручъ, лучёкъ; || парусинный чахо́лъ (*на повозкѣ*).

Lubaszka, -i, *ж.* краснова́тая сли́ва.

Lubcia, -i, *ж.* мила́шка, ми́лочка.

Lubczyk, Lubszczyk, -a, *м. Бот.* зоря́, любистокъ (*расте́ніе*).

Łubek, -bka, *м.* **Łubka**, -i, *ж.* лубо́къ, лубо́чекъ, *см.* **Łub**.

Lubezna, -y, *ж. Бот.* стальни́къ, воло́вья трава́, денисникъ.

Lubiany, лубяно́й, лубо́чный.

Lubić, люби́ть, быть охо́тникомъ (*до чего́*), пита́ть страсть (*къ чему́*), находи́ть удово́льствіе, прія́тность (*въ чёмъ*). **Lubić (kogo)**, люби́ть (*кого́*), находи́ть прія́тность въ обраще́ніи съ кѣмъ. **Lubić wieś**, ему́ нра́вится дере́вня. **Rośliny te lubią miejsca piaszczyste**, э́ти расте́нія во́дятся въ песча́ныхъ мѣста́хъ; || **Lubić się**, люби́ть другъ дру́га, нра́виться другъ дру́гу.

Łubie, -a, *ср.* колча́нъ, тулъ, *см.* **Sajdak**.

Lubieszczyk, *см.* **Lubczyk**.

Lubież, -y, *ж.* сластолю́біе, любостра́стіе, сладостра́стіе; || наслажде́ніе, удово́льствіе.

Lubieźnie, въ нѣ́гѣ, въ ро́скоши, *см.* **Rozkosznie**; || похотли́во, сладостра́стно, любо́вно.

Lubieźnik, -a, *м.* сладостра́стный, сластолю́бецъ, плотоуго́дникъ.

Lubieżność, -ści, *ж.* похотли́вость, любостра́стіе, сладостра́стіе, сластолю́біе, чу́вственность.

Lubieżny, похотли́вый, любостра́стный, сластолюби́вый, чу́вственный.

Łubin, -u, *м. Бот.* лупи́нъ, во́лчій бобъ (*расте́ніе*).

Lubistek, *см.* **Lubczyk**.

Łubka, -i, *ж. см.* **Łubek**.

Lubmyślnie, *см.* **Pomyślnie**.

Lubmyślny, *см.* **Pomyślny**.

Lubo, *см.* **Lub**; || хотя́, хоть, *см.* **Chociaż, Jakkolwiek**; || *Стар.* и́ли; || лю́бо, прія́тно, ми́ло.

Lubomirny, миролюби́вый.

Luboń, -nia, *м.* возлю́бленный.

Lubotycz, -a, *м. Бот.* повили́ка, повили́ца (*расте́ніе*).

Lubość, -ści, *ж.* пре́лесть, очарова́тельность; || наслажде́ніе.

Lubować (co), находи́ть прія́тность, удово́льствіе (*въ чёмъ*); || **Lubować się (w czém)**, наслажда́ться, утѣша́ться, любова́ться (*чѣмъ*); || **Lubować sobie gdzie**, люби́ть находи́ться, жить гдѣ-либо. **Lubować sobie w samotności**, находи́ть удово́льствіе въ уедине́ніи.

Lubowanie, -nia, *ср.* удово́льствіе, утѣ́ха, услада́, наслажде́ніе.

Lubownica, -y, **Lubowniczka**, -i, *ж.* любо́вница, *см.* **Kochanka**; || люби́тельница (*му́зыки и т. п.*).

Lubownik, -a, *м.* люби́тель (*му́зыки и т. п.*), амате́ръ, *см.* **Miłośnik**.

Lubryka, -i, *ж.* ванъ (*краска*).

Lubszcza, -y, *ж. Бот.* дя́тель, коро́вникъ (*расте́ніе*).

Lubszczyk, -a, *м. см.* **Lubczyk**.

Luby, любе́зный, ми́лый, прія́тный; || возлю́бленный, *см.* **Kochanek**.

Lucerna, -y, *ж. см.* **Kaganiec**; || *Бот.* меду́нка, люцерна.

Lucienny, лю́тневый, *см.* **Lutnia**.

Lucyfer, Lucyper, -a; *м.* дья́волъ; || *Астр.* у́тренняя звѣзда́, денни́ца.

Lucyperowy, дья́вольскій.

Łuczasto, полукру́гло, дугою, а́ркою.

Łuczasty, со́гнутый въ дугу́, вы́веденный дугою, полуцы́ркульный.

Łuczek, -czku, *м.* лучёкъ (*для стрѣля́нія*; || *Бот.* лу́чекъ (*расте́ніе*); || *Зоол.* щебе́тъ (*живо́тное*).

Łucznik, -a, *м.* дѣлающій лу́ки съ прикла́домъ, самостре́лы; || стрѣло́къ изъ лу́ка, стрѣле́цъ; || *Бот.* жёлтая ва́хта, стрѣльная трава́.

Łuczny, лучно́й. **Łuczny strzelec**, стрѣло́къ изъ лу́ка; || со́гнутый въ дугу́; || вѣрно попада́ющій въ цѣль.

Łuczyć (na co, do czego, w co), цѣлить, прицѣливаться, мѣтить; || **Ułuczyć**, попасть въ цѣль.

Łuczyna, -y, *ж.* дурной лукъ (*для стрѣлянія*).

Łuczywisty, смолистый, камедистый, *см.* **Żywiczny, Smolny.**

Łuczywko, -a, *ср.* лучинка.

Łuczywny, лучинный.

Łuczywo, -a, *ср.* лучина.

Lud, -u, *м.* народъ, нація; || простой народъ, чернь. **Lud wiejski**, сельское населеніе. **Lud miejski**, городское населеніе, гражданство, мѣщанство. **Książka dla ludu**, народная книга, книга для народнаго чтенія. **Poezja ludu**, народная поэзія, *см.* **Naród.**

Ludarka, -i, *ж.* реполовъ, плистовка (*ptiica*).

Ludarstwo, -a, *ср.* обольщеніе, соблазнъ, *см.* **Ułuda.**

Ludczeć, Zludczeć, дѣлаться обходительнымъ, облагораживаться.

Ludek, -dka, *м.* бѣдный, простой человѣкъ, бѣднякъ; || **Ludek, -dku**, *м. Умен.* (*см.* **Lud**), народецъ, простой, бѣдный народъ.

Ludliwie, *см.* **Łudzące.**

Ludliwy, *см.* **Łudzący.**

Ludnić, населять, заселять, *см.* **Zaludniać.**

Ludnie, *см.* **Łudząco.**

Ludno, многолюдно. Ludno było, было много народа. **Ludniéj było wczora**, вчера было больше народа.

Ludność, -ści, *ж.* населеніе, народонаселеніе; || многолюдство, многолюдіе. **Spis ludności**, народная перепись.

Ludny, людный, многолюдный, населённый.

Ludny, *см.* **Łudzący.**

Ludobójca, человѣкоубійца, *см.* **Mężobójca.**

Ludobójczy, истребительный, опустошительный, убивающій людей.

Ludobójstwo, -a, *ср.* человѣкоубійство.

Ludobyk, -a, *м. Астрон.* Минотавръ (*созвѣздіе*).

Ludojad, -a, *м.* людоѣдъ, *см.* **Ludożerca**; || акула (*рыба*).

Ludojedź, -dzi, *ж.* страна людоѣдовъ, *см.* **Samojedź.**

Ludokradca, Ludokradzca, -y, *м.* похититель невольниковъ.

Ludokradztwo, -a, *ср.* похищеніе, увезеніе, увозъ невольниковъ.

Ludokupiec, -pca, *м.* торгующій невольниками, торговецъ невольниками.

Ludokupny, торгующій невольниковъ.

Ludokupstwo, -a, *ср.* торгъ невольниками.

Ludorządca, -y, *м.* народоправитель, народоначальникъ.

Ludorządztwo, -a, *ср.* народоправленіе, управленіе народомъ.

Ludowładny, власть имѣющій надъ народомъ.

Ludożerca, -y, *м.* людоѣдъ.

Ludożerczość, -ści, *ж. см.* **Ludożerstwo.**

Ludożerczy, свойственный людоѣдамъ.

Ludożerstwo, -a, *ср.* людоѣдство.

Ludwisarczyk, -a, *м.* подмастерье литейщика, плавильщика.

Ludwisarka, -i, *ж.* жена литейщика, плавильщика.

Ludwisarnia, -ni, *ж.* плавильня; || литейня, литейный дворъ; || плавильное дѣло, литьё.

Ludwisarski, плавильный, литейный. **Piec ludwisarski**, плавильная печь.

Ludwisarstwo, -a, *ср.* плавильное дѣло.

Ludwisarz, -a, *м.* плавильщикъ, литейщикъ.

Łudząco, обольстительно, привлекательно, плѣнительно, обманчиво.

Łudzący, обольстительный, привлекательный, плѣнительный, обманчивый.

Łudzenie, -nia, *ср.* обольщеніе, обманъ, привлекательность, плѣнительность. || **Łudzenie się**, самообольщеніе.

Łudzić, Złudzić, Ułudzić, Przyłudzić, обольщать, обольстить, обманывать, обмануть. **Pozory łudzą**, наружность обманчива. || **Łudzić się**, обольщаться, обманываться, ласкать себя (*надеждой*).

Łudzie, -dzi, *мн. см.* **Człowiek.**

Łudzki, людской, человѣческій; || человѣколюбивый, милосердый, *см.* **Gościnny.**

Łudzko, po łudzku, человѣчески, почеловѣчески; || человѣколюбиво, милосердо.

Łudzkość, -ści, *ж.* человѣчество, человѣческій родъ; || человѣческая природа, *см.* **Człowieczeństwo. Dla dobra łudzkości**, для блага человѣчества; || человѣчность, человѣколюбіе, милосердіе, *см.* **Gościnność.**

Lufcik, -a, *м.* форточка (*въ окнѣ*).

Luft, -u, *м.* **Luftowa dziura**, отдушина, душникъ; || продушина; || вольный воздухъ.

Ług, -u, *м. Хим.* букъ, щелокъ, *см.* **Łęg, Bagno.**

Ługować, щелочить, выщелачивать, бучить.

Ługowanie, -nia, *ср.* выщелачиваніе, бученье.

Ługowaty, щелочный; || мутный; || болотистый, болотный, топкій.

Ługowisko, -a, *ср.* болото; || луга.

Ługownik, -a, *м.* бучильня.

Ługowy, щелочный. **Woda ługowa**, щелочная вода. **Popiół ługowy**, щелочная зола, назолки, *мн.* || болотный, болотистый.

Łuk, -u, *м. Бот.* порей; || лукъ (*для стрѣлянія*); || *Мат.* дуга; || *Архит.* сводъ, арка; || **Łuk tryumfalny**, триумфальныя ворота; || **Łuk na obłokach**, радуга, *см.* **Tęcza.**

Luka, -i, *ж.* проло́мъ, брешъ, отвёрстіе, пусто́е ме́сто; || про́пускъ; || *Тип.* про́бѣлъ.

Łukowładzca, -y, *м.* стрѣло́къ изъ лу́ка.

Łukowy, лучно́й, ду́жный; || *Бот.* поре́йный, *см.* **Łuk**.

Łukrecja, -ji, *ж.* соло́дковый ко́рень; || лакри́ца.

Łulać, люлю́кать, баю́кать.

Łuleczka, тру́бочка (*для куре́нья таба́ку*), *см.* **Łulka**.

Łulek, -ika, *м. Бот.* бѣлена́, блекота́, *см.* **Bielun**.

Łulka, -i, *ж.* тру́бка (*кури́тельная*), *см.* **Fajka**.

Łulkowy, тру́бочный, *см.* **Łulka**.

Łuna, -y, *ж.* за́рево; || отраже́ніе (*свѣта, лучей*).

Lunąć, *Стар.* **Linąć**, лить, проливать, бры́нгать. **Lunąć na kogo wodą**, облить кого́ водо́ю; || струи́ться, лить ли́внемъ. **Deszcz lunący, nawalny**, проливно́й дождь, ли́вень.

Lunacja, -ji, *ж.* лу́нный ме́сяцъ; || переме́на луны́, ме́сяца.

Lunatyctwo, -a, *ср.* сомнамбули́змъ; || ясновиде́ніе.

Lunatyczka, -i, *ж.* же́нщина-луна́тикъ, сомнамбули́стка; || ясновидящая.

Lunatyczny, луната́ческій; || ясновидящій.

Lunatyk, -a, *м.* луна́тикъ.

Lunatyzm, -u, *м. см.* **Lunatyctwo**.

Lundysz, -u, *м.* родъ сукна́. *см.* **Falendysz**.

Luneta, -y, *ж.* дуга́, часть окру́жности; || зри́тельное стекло́, зри́тельная тру́бка.

Luńskie sukno, *см.* **Falendysz**.

Łup cup, Cupu łupu, *Звук.* хвать! цапъ! **Łup cup po sobie**, подрали́сь ме́жду собо́ю. **Ni z tego, ni z owego, aż tu łupu cupu jeden drugiego**, ни съ того, ни съ сего́, вдругъ оди́нъ друго́го хвать въ мо́рду.

Łup, -u, *м.* **Łupy**, *мн.* добы́ча, *см.* **Zdobycz, Pastwa**. * **Stać się łupem śmierci**, сдѣлаться добы́чею и́ли же́ртвою сме́рти.

Łupa, -y, *м.* косогла́зый; || полѣно, щепа́, *см.* **Polano**; || плита́ плава́льныхъ пе́чей; || *Горн.* кри́чный кусо́къ.

Łupać, Rozłupać, Połupać, колоть, раска́лывать, разколо́ть, разщепля́ть, разщепи́ть, разруба́ть, разруби́ть. || **Łupać się**, раска́лываться, разщепля́ться. || **Łupać**, колоть, ломать, дёргать. **Łupie w głowie, po kościach**, у меня́ ломъ въ голове́, въ костя́хъ. || **Łupać, Łypać (oczyma)**, тара́щить, пя́лить (*глаза*), *см.* **Łypnąć**.

Łupacz, -a, *м.* распи́льщикъ; ко́льщикъ, дровоко́лъ; || *Зоол.* родъ трески́ (*рыба*).

Łupanie, -nia, *ср.* колотье; || ру́бка (*дровъ*).

Łupek, -pka, *м. Минер.* аспидный ка́мень, ши́феръ, сла́нецъ.

Łupić, Obłupić, обдира́ть, сдира́ть (*ко́жу*); || драть, обира́ть, обобра́ть, гра́бить; || обнажа́ть; || лущи́ть, сдира́ть кору́, обрыва́ть ли́стья (*съ де́рева*). **Obłupić konia, wołu ze skóry**, содра́ть шку́ру съ ло́шади, вола́. **Złupić kraj, miasto**, разгра́бить страну́, го́родъ. **Złupić kogo do koszuli**, обобра́ть кого́ до руба́хи. **Łupić oczy**, *см.* **Wyłupiać**. || **Łupić się**, сбра́сывать кору́ (*о де́ревѣ*).

Łupienie, -nia, *ср.* сдира́ніе, сними́ніе; || грабёжъ, разграбле́ніе.

Łupiestwo, *см.* **Łupieztwo**.

Łupież, -y, *ж.* грабёжъ, граби́тельство, хище́ніе, *см.* **Łupieztwo**; || **Łupież**, -u, *м.* ко́жа, шку́ра (*живо́тныхъ*); || кора́, лы́ко, берёста; || *Мед.* **Łupieże**, *мн.* струпы.

Łupieżca, -y, *м.* граби́тель, хи́щникъ.

Łupieżenie, -nia, *ср.* грабёжъ, граби́тельство, разграбле́ніе.

Łupieztwo, -a, *ср.* граби́тельство, разбо́йничество, разбо́й, хи́щничество.

Łupieżyć, разбо́йничать, гра́бить, хи́щничать.

Łupina, -y, *ж.* скорлупа́ (*я́ичная*), шелуха́ (*орѣховая*), плева́ (*съменна́я*), ко́жица (*на я́блокѣ, грушѣ и т. д.*); || *Горн.* салба́нда. *См.* **Skórka, Łuska**.

Łupiniasty, лупя́щійся; || чешу́йчатый, чешу́истый, шелухова́тый.

Łupinka, -i, *ж.* скорлу́пка, плёнка, *см.* **Łupina**.

Łupinowy, скорлу́пный, шелу́шный, стручко́вый.

Łupiskóra, -y, *м.* живодёръ.

Łupisty, шелухова́тый, лупя́щійся.

Łupka, -i, *ж.* полѣнце, щепочка; || *Мед.* стру́пикъ (*на головѣ*); || кри́ца (*желѣза*).

Łupki, Łupny, *Минер.* раскольчивый, слои́стый.

Łupkość, Łupność, -ści, *ж.* слоева́тость.

Łupowy, граби́тельскій.

Łura, -y, *ж.* плохо́е вино́.

Łuska, -i, *ж. Бот.* чешуя́, чешу́йка, плёнка, плёночка, ко́жица, шелуха́; || **Pancerz w łuskę**, чешу́йчатый па́нцырь; || шелуха́, стручо́къ; || лузга́, *см.* **Łuszczka**; || луска́ (*орѣховая и т. д.* || *Мед.* стру́пья, *мн.*

Łuskać, Wyłuskać, шелуша́ть, лущи́ть (*бобы, горо́хъ*). **Łuskać rybę**, чи́стить чешую́ съ ры́бы.

Łuskanie, -nia, *ср.* шелуше́ніе, луще́ніе.

Łuskaty, Łuskawy, лупя́щійся; || чешу́йчатый, чешу́истый.

Łuskiewnik, -a, *м. Бот.* зараза́ха, со́лнечный ко́рень (*расте́ніе*).

Łuskinowy, чешу́йчатый, чешу́йный.

Łuskna pszenica, *см.* **Orkisz**.

Łuskowaty, чешуеобра́зный, чешуевидный, чешу́йчатый.

Łuskowiec, -wca, *м. Зоол.* панголи́нъ, чешу́йчатый муравьѣдъ (*живо́тное*).

Łuśnia, -ni, *ж. см.* **Łon**.

Lustr, -u, *м.* лоскъ, гля́нецъ; || * блескъ, *см.* **Połysk, Blask, Glanc**.

Lustracja, -ji, *ж.* люстра́ція, пересмо́тръ, смотръ, осмо́тръ, обозрѣніе; || ревизія, повѣрка, о́пись, освидѣтельствованіе.

Lustracyjny, люстраціо́нный, ревизскій.

Lustrator, -a, *м.* люстра́торъ, ревизо́ръ.

Lustratorski, ревизо́рскій.

Lustro, -a, *ср.* лю́стра; || паникади́ло (*въ цѣркви*), *см.* **Pająk**; || зе́ркало.

Lustrować, осма́тривать, пересма́тривать, дѣлать смотръ, ревизовать, повѣря́ть, свидѣтельствовать.

Lustrowanie, -nia, *ср.* осмо́тръ; || инспе́кція; || освидѣтельствованіе.

Lustrowny, блестя́щій, свѣтя́щійся, гля́нцевый, глянцова́тый.

Lustrowy, зерка́льный, *см.* **Zwierciadlany**; || паникади́льный, *см.* **Pająkowy**.

Łuszczak, -a, *м.* лещи́нный оре́хъ.

Łuszczasty, чешуйчастый; || шелуни́стый.

Łuszczka, -i, *ж.* (na oku), бѣльмо́ (*на глазу́*).

Łuszczyć, *см.* **Łuskać**. || **Łuszczyć się**, лущи́ться, лупи́ться.

Łuszczyna, -y, *ж. см.* **Łupina**.

Łuszczysty, *см.* **Łuszczasty**.

Lusztykować, пирова́ть, весели́ться.

Lut, -u, *м.* припо́й, па́йка, спа́йка, спай.

Łut, *см.* **Łót**.

Lutenica, Luteniczka, *см.* **Lutnistka**.

Lutenka, -i, *ж.* ма́ленькая лю́тня, *см.* **Lutnia**.

Lutenny, лю́тневый, лю́тенный, *см.* **Lutnia**.

Luter, -tra, *м.* (мн. **Lutry, Lutrzy**), **Luteran, Luteranin**, -a, *м.* (мн. **Luteranie**), лютера́нинъ.

Luteranizm, -u, *м.* лютера́нское исповѣданіе.

Luterańskwo, -a, *ср. см.* **Luterstwo**.

Luterka, -i, *ж.* лютера́нка.

Luterski, лютера́нскій.

Luterstwo, -a, *ср.* лютера́нское исповѣданіе.

Luterszczyzna, -y, *ж. Ирон.* лютерани́змъ.

Lutnia, -ni, *ж.* лю́тня.

Lutniowy, *см.* **Lutenny, Lucienny**.

Lutnista, -y, *м.* лютни́стъ.

Lutnistka, -i, *ж.* лютни́стка.

Luto, лю́то, жесто́ко, *см.* **Luty**.

Lutować, Zlutować, спа́ивать, па́ять, спая́ть.

Lutowanie, -nia, *ср. см.* **Lut**.

Łutowy, *см.* **Łótowy**.

Lutrować, очища́ть, чи́стить; || процѣживать.

Lutrówka, -i, *ж.* сиву́шное вино́.

Lutrowy, лютера́нскій.

Lutrzeć, Zlutrzeć, Lutrzyć się, Zlutrzyć się, Polutrzyć się, сдѣлаться лютера́нином, принять лютера́нское исповѣданіе.

Lutrzyć, Zlutrzyć, Polutrzyć (kogo), обрати́ть кого́ въ лютера́нское исповѣданіе.

Luty, лю́тый, жесто́кій, суро́вый. || **Luty**, -ego, *м.* Февра́ль мѣсяцъ; (*Стар.* Лю́тый).

Luz, *м.* употребля́ется то́лько въ твори́тельн. над. **Luzem**, свобо́дно, безъ у́пряжи. **Luzem prowadzić konia**, проводи́ть безъ у́пряжи ло́шадь, *см.* **Luźny**.

Luzak, -a, *м. Воен.* обо́зный служи́тель, деньщи́къ; || незапря́женная ло́шадь.

Łuzina, -y, *ж. см.* **Ługowisko**.

Łuźnik, -a, *м.* цѣди́лка, чрезъ кото́рую процѣживается щёлокъ; || процѣживающій щёлокъ.

Luźny, сла́бый: || свобо́дный, во́льный; || броди́чій, неимѣющій мѣста, заня́тій, праздношата́ющійся; || разну́зданный (*о лошади*). **Luźni ludzie**, броди́ги, праздношата́ющіеся. **Koń luźny**, разну́зданная ло́шадь, ло́шадь на поводу́.

Łuźny, щёлочный, *см.* **Ługowy**.

Luzować, Zluzować, смѣня́ть, смѣни́ть. **Zluzować wartę**, смѣни́ть карау́лъ, часово́го, смѣни́ть съ карау́ла, съ часо́въ. || **Luzować się**, смѣня́ться; || выйдти́ изъ колей (*о повозкѣ, колёсах*).

Luzowanie, -nia, *ср.* смѣна.

Łużyć, *см.* **Ługować**.

Łużyna, -y, *ж.* щёлочная зола́, па́волки, мн.; || *см.* **Łuzina, Ługowisko**.

Lwi, льви́ный. **Lwia farba**, желтова́тая кра́ска.

Lwiątko, -a, *ср.* **Lwiczek, -czka**, *м.* львёнокъ.

Lwica, -y, *ж.* львица.

Lwiczek, -czka, *м. см.* **Lwiątko**.

Lwię, -ęcia, Lwiczę, *ср.* львёнокъ, *см.* **Lwiątko**.

Lwik, -a, *м.* ле́викъ.

Lwi ogon, -a, *м. Бот.* пустырникъ (*расте́ніе*).

Lwisko, -a, *ср.* львище.

Lwitrut, -a, *м.* леонтофо́нъ.

Lwiząb, *м. Бот.* льви́ный зубъ (*расте́ніе*).

Lwopard, -a, **Lweryś, -sia**, *м. см.* **Lampard**.

Lwowy, льви́ный.

Łyczak, -a. *м.* моча́лка; || лы́ковая, моча́льная верёвка.

Łyczany, лы́ковый, моча́льный.

Łyczko, -a, *ср.* лы́чко, *см.* **Łyko**.

Łyda, -y, *ж.* икра́ (*у ноги*), *см.* **Łytka**.

Łyk, -u, *или* -a, *м.* глото́къ, хлебо́къ; || *Ирон.* мѣщани́нъ.

Łykać, Łyknąć, глота́ть, глону́ть; || вы́пить однимъ ра́зомъ (*стака́нъ, рю́мку вина́ и т. п.*).

Łykacz, -a, *м.* обжо́ра; || пья́ница.

Łykajło, -a, *ср.* пьянчу́жка.

Łykanie, -nia, *ср.* пья́нство.

Łykawy, жёсткій, твёрдый и т. д., *см.* **Łykowaty**; || **Koń łykawy**, ло́шадь съ но́ровомъ, грызу́щая я́сли.

Łyko, -a, *ср.* лы́ко. **Drzeć łyka kiedy się dadzą**, *Посл.* кова́ть желѣ́зо пока́ горячо́; || *Бот. см.* **Wilczy.**

Łykowatość, -ści, *ж.* волокни́стость, жилкова́тость.

Łykowaty, моча́листый; || волокни́стый, жи́листый.

Łykut, -a, *м. см.* **Łykacz, Łykajło.**

Łyła, -y, *м.* глупе́цъ, дура́къ, болва́нъ.

Łypać (oczami), *см.* **Łupać.**

Łypnąć, *см.* **Łupnąć, Łupać.**

Łys, -a, **Łysek**, -ska, **Łysiec**, -śca, *м.* плѣша́къ, плѣши́вецъ, плѣши́вый, лы́сый человѣ́къ, плѣши́вое живо́тное.

Łysak, -a, *м.* руда́ несодержа́щая въ себѣ́ мета́лла.

Łysak, *см.* **Łys.**

Łysić, Ołysić, дѣ́лать, сдѣ́лать лы́сымъ, плѣши́вымъ.

Łysiec, *см.* **Łys.**

Łysieć, Ołysieć, Wyłysieć, лысѣ́ть, облысѣ́ть, плѣши́вѣть, оплѣши́вѣть.

Łysina, -y, *Уменьш.* **Łysinka**, -i, *ж.* лы́сина, лы́синка; || бѣ́лая лы́сина (*на лбу ло́шади*), *см.* **Gwiazdka.**

Łysk, -u, *м. см.* **Błysk.**

Łyska, -i, *ж. Орнит.* лысу́ха, лы́ска, (*родъ водяно́й ку́рицы*).

Łyskać, *см.* **Błyskać.**

Łyskać się, сверка́ть, блиста́ть. **Całą noc się łyskało**, всю ночь сверка́ла мо́лнія.

Łyskanie, -nia, *ср.* сверка́ніе, блескъ, мо́лнія.

Łyskawica, -y, *ж. см.* **Błyskawica.**

Łyskawiczny, сверка́ющій.

Łyskotny, блестя́щій.

Łysnąć, *см.* **Błysnąć.**

Łysoń, -nia, *м.* плѣша́къ, плѣши́вецъ.

Łysość, -ści, *ж.* плѣши́вость.

Łysowaty, лыса́стый.

Łyst, -u, *м. см.* **Łyta.**

Łystcian, -u, *м.* (*мн.* **Łystciany**), голени́ще (*у сапога́*), па́голенокъ (*у чулка́*).

Łysy, лы́сый, плѣши́вый. *Посл.* **Co się łyse urodzi, łyse zginie**, како́въ въ колыбе́лку, тако́въ и въ моги́лку; горба́таго моги́ла испра́витъ.

Łyszczak, -a, *м. Бот.* медвѣ́жье ушко́ (*расте́ніе*); || *Зоол.* ко́лпикъ, ко́лпица (*пти́ца*); || *Минер.* слю́да, гли́ммеръ.

Łyszczec, -szcza, *м. Бот.* мы́шьи гла́зки (*расте́ніе*).

Łyta, -y, *ж.* бо́лѣе употребля́ется: **Łytka**, -i, *ж.* икра́ (*у ноги́*), и́кры, *мн.*

Łyża, -y, *ж.* больша́я ло́жка; || **Łyże**, *мн.* коньки́. **Ślizgać się na łyżach po lodzie**, ката́ться на конька́хъ по́ льду, *см.* **Łyżwa.**

Łyżczyca, -y, *ж. Бот.* ло́жечникъ, ло́жечная трава́.

Łyżeczka, -i, *ж.* ло́жечка. **Łyżeczka od herbaty, do herbaty, od kawy, do kawy**, ло́жечка ча́йная, кофе́йная.

Łyżka, -i, *ж.* ло́жка. **Łyżka wazowa**, разлива́льная *или* супова́я ло́жка; || полови́на у́нціи (*апте́карская мѣ́ра*).

Łyżować, *см.* **Łyżwować.**

Łyżwa, -y, *ж.* плоскодо́нная ба́рка, плоскодо́нное су́дно. **Most na łyżwach**, мостъ судо́вый, на суда́хъ; || конёкъ, ле́жень. **Biegać, ślizgać się na łyżwach**, ката́ться на конька́хъ.

Łyżwiarz, -a, *м.* ката́ющійся на конька́хъ.

Łyżwować, ката́ться на конька́хъ.

Łza, -y, *ж.* слеза́; **Łzy**, *мн.* слёзы.

Łzawnica, -y, *ж.* слезни́къ.

Łzawie, Łzawo, слёзно.

Łzawny, *Анат.* слёзный, *см.* **Łzawica.**

Łzawy, слёзный, обли́тый слеза́ми, плаче́вный.

Lżéj, (*см.* **Lekko**), ле́гче.

Lżejszy, (*см.* **Lekki**), легча́йшій.

Lżenie, -nia, *ср.* оскорбле́ніе, оби́да.

Lżowy, слёзный.

Lżyć, Zelżyć (kogo), поноси́ть, оскорбля́ть, оскорби́ть, обижа́ть, оби́дѣть. **Lżące słowa**, оскорби́тельныя слова́.

Lżyciel, -a, *м.* оскорби́тель, оби́дчикъ, поноси́тель.

Lżycielka, -i, *ж.* оскорби́тельница, оби́дчица, поноси́тельница.

Lżywie, оскорби́тельно, оби́дно, *см.* **Zelżywie, Zelżywo.**

Lżywość, *см.* **Zelżywość.**

Lżywość, -ści, *ж.* лжи́вость.

Lżywy, *см.* **Zelżywy.**

Lżywy, *см.* **Kłamliwy.**

M.

M произно́сится какъ ру́сская бу́ква *М*. **M** употребля́ется въ сокраще́ніи *вм.* **Mość** и **Miłościwy** (*см. э́ти слова́*).

Ma, сокращ. мѣст. **Moja** (*моя́*), *см.* **Mój, Moja, Moje.**

Mać, -ci, *ж.* мать, ма́терь, роди́тельница.

Maca, -y, *ж.* ми́на (*дре́вняя мѣ́ра и моне́та*), хлѣ́бная мѣ́ра, четы́ре четверика́; || безква́сная, прѣ́сная лепёшка (*у жидо́въ*).

Macać, Macnąć, Pomacać, Wymacać, щу́пать, пощу́пать, вы́щупать.

Macalny, осяза́тельный, ощути́тельный.

Macanie, -nia, *ср.* ощу́пыванье, осяза́ніе.

Macanina, -y, *ж.* щу́панье.

Macanka, -i, *ж.* употребля́ется въ выраже́ніи: **Macanką** *или* **na macankę**, о́щупью.

Macarz, -a, *м.* нерѣши́тельный человѣ́къ, человѣ́къ иду́щій о́щупью.

Maceracja, -ji, *ж.* мо́чка, разма́чиванье; || растира́ніе, разведе́ніе.

Macerować, Zmacerować, Przemacerować, размáчивать, вымáчивать; || растирáть, разводúть, размѣшáть.

Macerowanie, *см.* **Maceracja.**

Mach -u, *м.* махъ, взмахъ, *см.* **Machnienie.**

Machabejczyk, a, *м. Библ.* **Маккавéй.**

Machabejski, *Библ.* **Маккавéйскій.**

Machać, Machnąć, махáть, размáхивать; || вúлять; || качáть, колыхáть; || болтáть, мотáть (*ногáми*). **Machać rękami,** размáхивать рукáми. **Machać pałaszem,** размáхивать сáблею. **Pies macha ogonem,** собáка вилáетъ хвостóмъ, *см.* **Merdać;** || * торопúться, спѣшúть, поспѣшúть, махнýть, отмахáть. **Mam machać dziś dziesięć mil drogi,** мнѣ нýжно сегó-дня отмахáть (*одолѣть*) десáть миль (*дорóги*).

Machanie, -nia, *ср.* колыхáніе, качáніе.

Macharzyna, -y, *ж. Стар.* мочевóй пузы́рь, *см.* **Pęcherz.**

Machina, -y, *ж.* машúна и мáшина, мáхина; || * громáда, громáдное здáніе.

Machinacja, -ji, *ж.* злоумышлéніе, интрúга, кóзни.

Machinalnie, машинáльно, невóльно.

Machinalny, машинáльный, невóльный.

Machinka, -i, *ж.* машúнка.

Machlanina, -y, *ж.* плýтня, плутовствó, мошéнничество, обмáнъ.

Machlarka, -i, *ж.* плутóвка, мошéнница, обмáнщица.

Machlarski, плутовскóй, мошéническій.

Machlarstwo, -a, *ср.* плутовствó, мошéничество.

Machlarz, Machlerz, -a, *м.* плутъ, мошéнникъ.

Machlować, обмáнывать, плутовáть, мошéничать.

Machlowanie, *см.* **Machlarstwo.**

Machluga, -i, *ж.* родъ поташá (*золá изъ úзы*).

Machnąć, *см.* **Machać.**

Machnienie, -nia, *ср.* (**ręką**), движéніе (*рукóю*), жестъ.

Machoń, *см.* **Mahoń.**

Machram, -u, *м.* родъ турéцкой матéріи.

Mącenie, -nia, *ср.* взбáлтываньe, мѣшáнье (*жúдкости*); || * смѣсь. **Mącenie wyobrażeń,** смѣсь понáтій, сбúвчивость понáтій.

Mącić, Zmącić, Zamącić, мутúть, возмущáть, возмутúть, помутúть, возбуждáть, возбудúть, волновáть, взволновáть, болтáть, взболтáть, мѣшáть, смѣшивать, смѣшáть. **Deszcze zmąciły rzekę,** отъ дождéй рѣка сдѣлалась мýтною. **Zmącić wino,** взболтáть винó. * **Mącić pokój,** возмущáть, нарушáть спокóйствіе. **To piwo bardzo mąci głowę,** э́то пúво бьётъ въ гóлову, отъ э́того пúва крýжится головá. **Mąci tylko,** онъ тóлько пýтаетъ, мѣшáетъ. **Mącić światem,** возмущáть, нарушáть общéственный порáдокъ, общéственное спокóйствіе. || **Mącić się,** мутúться, дѣлаться мýтнымъ, помутúться; || * смущáться, смѣшáться; || помрачáться (*о разсýдкѣ*). **Mąci mi się w głowie,** головá у менá помутúлась.

Macica, -y, *ж.* кóрень; || *Анат.* мáтка; || *Минер.* жúльная порóда, мáтка; || *Тип.* матрúца, пунсóнъ; || **Macica perłowa,** перломýтъ, перломýтръ; || *Бот.* веретенообрáзный кóрень; || **Macica winna,** виногрáдная лозá; || гáйка (**szrubna**).

Mąciciel, -a, *м.* возмутúтель, *см.* **Mąciwoda.**

Macicielny, производя́щій виногрáдную лóзу, *см.* **Macica.**

Macicowy, Maciczny, *Анат.* мáточный; || лóзный. **Nóż macicowy,** ножъ для обрѣзыванія виногрáдной лозы.

Maciek, -cka, *м.* Матю́ха; *Прост.* уменьшит. имéни **Maciej, Matwéй.** *Посл.* **Maciek zaorał, Maciek zjadł,** что заработáлъ, то и прóжилъ; || * олухъ, мужúкъ; || *Поварск.* чýть (*свинóй начúненный желýдокъ*); || *Прост.* котъ; || колбасá (*свúная*).

Macierz, -y, *ж.* мáтерь, мать; || мáтка (*у живóтныхъ*), *см.* **Maciora.**

Macierzanka, -i, *ж. Бот.* богорóдская трава́.

Macierzankowy, свóйственный богорóдской травѣ, *см.* **Macierzanka.**

Macierzyński, мáтеринскій, мáтерній.

Macierzyństwo, -a, *ср.* берéменность, состоя́ніе берéменной жéнщины; || долгъ мáтери, какъ воспитáтельницы свои́хъ дѣтéй.

Macierzysty, *см.* **Macierzyński.**

Macierzyzna, -y, *ж.* наслѣдство пóслѣ мáтери.

Maciniec, -ńca, *м. Анат.* яи́чникъ, яи́чное гнѣздо́.

Macinnik, -a, *м.* сýдорога, спáзма, сжимáніе (*мáтки*).

Maciora, -y, *ж. Стар.* мáтерь, мать; || мáтка, племáнная сáмка (*живóтныхъ*); супорóсная (*о свúньяхъ*); || мáтка, царúца (*у пчёлъ*); || пóсконь, *см.* **Konopie.**

Maciorka, -i, *ж.* племáнная овцá.

Maciupci, Maciupki, Maciutki, *см.* **Malutki, Maluczki.**

Maciupcie, Maciupko, Maciutko, *см.* **Malutko, Maluczko.**

Maciuś, -sia, *м.* (*Уменьш. см.* **Maciek**), о́лухъ, мужúчина; || котъ.

Mąciwoda, -y, *м.* возмутúтель, зачúнщикъ.

Macka, -i, *ж.* у́сикъ, рожёкъ, щýпальце (*у насѣкóмыхъ*).

Macku, *см.* **Omacku.**

Macocha, -y, *ж.* мáчиха.

Macochować, Macoszyć, быть мáчихою, обходúться какъ мáчиха.

Maceszy, Maceszyn, Maceszyński, мáчихинъ, свóйственный мáчихѣ. **Po maceszemu, po macoszynemu,** какъ мáчиха.

Macużny, дубѝнный, пáличный, *см.* **Maczuga.**

Maczać, Zmaczać, Umaczać, мочѝть, намáчивать, намочѝть, смáчивать, смочѝть, вымочить, промáчивать, промочѝть, обмáкивать, обмокнýть, *см.* **Moczyc. Maczać bieliznę w wodzie**, намочѝть бѣлье въ водѣ. **Maczać, umaczać pióro w atramencie**, мокáть, обмокнýть перó въ чернúлы.

Maczanie, -nia, *ср.* мочéніе; || мóчка, умóчка.

Maczanka, -i, *ж.* тóненькій лóмтикъ хлѣба.

Mączasty, Mączysty, мучнúстый.

Mączéć, Mącznieć, мучнúться; || запáчкаться мукóю; || запылúться; || обратúться въ пыль.

Maczek, -czku, *м. Бот.* макъ самосѣйка (*растéніе*), *см.* **Mak polny. Maczek zajęczy**, прострѣлъ, вѣтреница; || мáковый цвѣтъ; мáковое зёрнышко; || *Охот.* сáмая мéлкая дробь; || **Maczek cukrowy**, сáхарныя крупúнки; || мéлкій порошóкъ; || мéлкое письмó, мéлкій почéркъ, мéлкая печáть.

Mączka, -i, *ж.* крупúчатая мукá; || крахмáлъ, крахмáлистое вещество (*растéній*); || **Mączka cukrowa**, сáхарный песóкъ; || бѣлúла (*для лица*), *см.* **Bielidło.**

Mączkować, крахмáлить, *см.* **Krochmalić.**

Mączkowanie, -nia, *ср.* **Mączkowany**, *см.* **Krochmalenie, Krochmalny.**

Maczkowy, мáковый.

Mącznica, -y, *ж.* мучнóй лярь, мучнякъ, мучнúца; || мукосѣйня; || желобóкъ (*въ мéльницѣ*); || *Агр.* спорынья, рожкú (*болéзнь ржи*), *см.* **Sporysz**; || Аверóловая грýша; || *Бот.* толокнáнка (*растéніе*).

Mącznicka, -i, *ж.* торгóвка сѣмянáми, мукóю.

Mącznik, -a, мучнúкъ, лабáзникъ, мучнóй торговéцъ; || хрущъ (*наскóмое*).

Mączność, -ści, *ж.* мучнúстость.

Mączny, мучнóй.

Maczuga, -i, *ж.* пáлица, дубúна, булавá.

Maczużny, вооружённый пáлицею, дубúною, булавóю.

Mączyć, Umączyć, Pomączyć, замучнúть, запáчкать, оскúпать мукóю. || **Umączyć się**, запáчкаться, вымучкать себя мукóю.

Mączyniec, -ńca, *м. Бот.* гусúная лáпка, лебедá (*растéніе*).

Mączystość, *см.* **Mączność.**

Mączysty, *см.* **Mączasty.**

Mądral, -a, *м.* лукáвецъ, хитрéцъ, человѣкъ себѣ на умѣ, *см.* **Mędrek.**

Mądrocha, -y, Mądroszka, -i, *ж. см.* **Mędrocha.**

Mądrość, -ści, *ж.* мýдрость, премýдрость, благоразýміе. **Zęby mądrości**, зýбы мýдрости (*послѣдніе четыре коренные зýба*); || * **Figle mądrości**, хúтрыя и лóвкія штýки, продѣлки.

Mądrostka, -i, *ж.* мудровáнье, хúтрость, изворóтливость.

Mądroszka, -i, *ж.* плутóвочка.

Mądrować, *см.* **Mędrować, Mędrkować.**

Mądry, мýдрый, умный, разýмный, благоразýмный; || хúтрый, пронырливый, лóвкій, себѣ на умѣ. **Mądra rada**, умный, благоразýмный совѣтъ. **Mądra polityka**, мýдрая политúка. *Посл.* **Mądry Polak po szkodzie**, умѣнъ Полякъ, когдá бѣдá прошлá (*Сравни русск. посл.* Русáкъ зáднимъ умóмъ крѣпокъ). || *Ирон.* **Jaki mądry!** вишь ты какóй лóвкій!

Mądryni, -ni, *ж. Неуп.* умница; || хúтрая, лóвкая жéнщина, *см.* **Mądrocha, Mądroszka.**

Mądrze, мýдро, благоразýмно, умнó.

Mądrzeć, *см.* **Mędrzeć.**

Mądrzeniec, -ńca, *м. Бот.* окóшникъ, сáльный кóрень, живокость (*растéніе*).

Madzisty, глúнистый, вáзкій, лúпкій.

Mag, -a, *м.* магъ, волхвъ.

Magaźny, -ego, *м.* анбáрный прúставъ; || смотрúтель магазúна.

Magazyn, -u, *м.* магазúнъ, лáвка; || анбáръ *или* амбáръ, кладовáя; || **Magazyn komunjalny**, общéственный, хлѣбный магазúнъ.

Magazynier, -a, *м.* магазúнщикъ, *см.* **Magaźny.**

Magazynierka, -i, *ж.* магазúнщица.

Magazynowe, -ego, *ср.* плáта за наёмъ, за содержáніе магазúна.

Magazynowy, магазúнный.

Magda, *Прост.* **Magdalena**, Магдалúна. *Уменьш.* того-же úмени: **Magdusia, Magdalenka, Magdeczka.** || **Magdalenki**, *мн.* смирúтельный домъ (*для распýтныхъ жéнщинъ*).

Magdalon, -u, *м. Ант.* пáлочка (*мази, плáстыря*).

Magdeczka, *см.* **Magda.**

Magdusia, *см.* **Magda.**

Magicznie, магúчески, волшéбнымъ óбразомъ, *см.* **Czarnoksięzko, Czarodziejsko.**

Magiczny, магúческій, волшéбный; || * очарователь̀ный, *см.* **Czarnoksięzki, Czarodziejski, Czarowny, Czarujący, Uroczy.**

Magiel, -glu, *м.* катóкъ.

Magierka, -i, *ж.* венгéрская шáпка.

Magierszczyzna, Мадьярщина.

Magister, -stra, *м.* магúстръ. **Magister filozofji**, магúстръ философúи. **Magister kapeli**, рéгентъ (*надъ пѣвчими*), *см.* **Kapelmajster, Mistrz.**

Magistralnie, поучúтельно, тóномъ учúтеля, вáжно.

Magistralny, магúстерскій; || учúтельскій, вáжный; || *Ант.* предписанный (*мéдикомъ*).

Magistrant, -a, *м* магистрáнтъ.

Magistrat, -u, *м.* магистрáтъ, городскáя дýма, рáтуша.

Magistratowy, магистрáтскій.

Magistratura, -y, *ж.* градоначáльство, управлéніе гóрода, городскúя влáсти, *см.*

Magistrat; || *Юрид.* прису́тствіе, прису́тственное мѣсто; || **magistratura hypoteczna**, ипоте́чное учрежде́ніе.

Magistrowski, маги́стерскій.

Magja, -ji, *ж.* ма́гія, чародѣ́йство; * волше́бство, *см.* **Czarodziejstwo, Czarnoksięztwo.**

Maglować, Wymaglować, ката́ть, вы́катать (*бѣльё*).

Maglowanie, -nia, *ср.* ката́нье (*бѣлья́*).

Maglownia, -ni, *ж.* като́къ, мѣсто гдѣ стои́тъ като́къ.

Maglownica, -y, *ж.* като́къ; || **Maglowniczka**, валёкъ, ска́лка.

Maglownik, -a, *м.* зака́тникъ.

Maglowny, ка́танный.

Maglowy, като́чный.

Magnat, -a, *м.* магна́тъ, вельмо́жа.

Magnaterja, -ji, *ж.* вы́сшее сосло́віе, бога́тое дворя́нство; || вельмо́жи.

Magnatyzm, -u, *м.* вельмо́жество; || аристократи́змъ.

Magnes, -u, *м.* магни́тъ.

Magnesować, Namagnesować, магни́тить, намагни́тить.

Magnesowanie, -nia, *ср.* магни́ченіе.

Magnesowy, магни́тный. **Igła magnesowa**, магни́тная стрѣ́лка.

Magnet, Magnetować, Magnetowy, *см.* **Magnes, Magnesować**, и т. д.

Magnetycznie, магнети́ческимъ спо́собомъ, посре́дствомъ магни́та.

Magnetyczność, -ści, *ж.* магни́тная си́ла, магнети́змъ.

Magnetyczny, магни́тный, магнети́ческій.

Magnetyzm, -u, *м.* магнети́змъ, магни́тная си́ла. **Magnetyzm zwierzęcy**, живо́тный магнети́змъ.

Magnetyzor, -a, *м.* магнетиза́торъ, магнетизёръ.

Magnetyzorka, -i, *ж.* магнетизёрка.

Magnetyzować, магнетизирова́ть.

Mahogoniowe drzewo, *см.* **Mahoń.**

Mahomecki, Магоме́товъ.

Mahometan, Mahometanin, -a, *м.* Магомета́нинъ, Мухаммеда́нинъ.

Mahometanka, -i, *ж.* Магомета́нка, Мухаммеда́нка.

Mahometański, Магомета́нскій, Мухаммеда́нскій.

Mahometaństwo, -a, *ср.* Магомета́нскій зако́нъ; || *Собир.* Магомета́не.

Mahometczyk, -a, *м. см.* **Mahometan.**

Mahometyzm, -u, *м.* Магомета́нскій зако́нъ, рели́гія, *см.* **Mahometaństwo.**

Mahoń, -niu, *м.* **Mahoniowe drzewo**, *Бот.* кра́сное де́рево; || **Mahonie**, *мн.* **Sprzęty mahoniowe**, мёбель кра́снаго де́рева.

Mahoniowy, изъ кра́снаго де́рева.

Maić, Omaić, Umaić, убира́ть, украша́ть зе́ленью, цвѣта́ми.

Maik, -a, *м.* ма́йскій жукъ, хрущъ; || *Ветер.* очище́ніе желу́дка у лошаде́й, когда́ онѣ пасу́тся на травѣ.

Maisty, зеленѣ́ющій, покры́тый зе́ленью.

Maiż, Mais, -u, *м.* ма́исъ, кукуру́за; || *Охот.* слётокъ, молода́я пти́ца; || **Maj, -ja**, *м.* Май мѣ́сяцъ; || зе́лень, зелёность.

Majaczeć, мелька́ть, мига́ть, мерца́ть. **Coś tam w oddali majaczeje**, вдали́ что́-то мелька́етъ. **Na niebie gwiazdy majaczeją**, на́ небѣ звѣ́зды мерца́ютъ.

Majaczenie, -nia, *ср.* мелька́ніе, мерца́ніе; || * бредъ, бре́дни; || проволо́чка (*вре́мени*).

Majaczyć, мая́чить, перебива́ться ко́е-какъ; || вертѣ́ться, кружи́ться, извива́ться; || извора́чиваться; || затя́гиваться (*о дѣлѣ*), ме́длить, мѣ́шкать; || бре́дить. **Majaczyć sprawę**, затя́гивать, откла́дывать дѣ́ло. **Chory całą noc majaczył**, больно́й всю ночь бре́дилъ. **Majaczyć w prawach**, толкова́ть посво́ему зако́ны.

Majak, -a, *м.* просёлочная доро́га, крюкъ, объѣ́здъ; || * увёртка, уло́вка.

Mająteczek, -czku, *м. Умен.* имѣ́ньице.

Majątek, -tku, *м.* имѣ́ніе, иму́щество, достоя́ніе; || состоя́ніе, бога́тство. **Dorobić się majątku**, пріобрѣ́сть, нажи́ть состоя́ніе, бога́тство. **Majątek testamentem odziedziczony**, отказно́е имѣ́ніе. **Majątek gminny**, обще́ственное иму́щество.

Majątkowy, иму́щественный, относя́щійся къ имѣ́нію.

Majdan, -u, *м.* майда́нъ, база́ръ, торго́вая пло́щадь (*на Восто́кѣ*) || *Воен.* сбо́рное мѣ́сто, пара́дное мѣ́сто, плацъ-пара́дъ; || **Majdan potażowy**, пота́шный заво́дъ; || изги́бъ, лу́ка (*для стрѣля́нія*).

Majdanik, -u, *м. см.* **Majdan.**

Majdannik, -a, *м.* Смотри́тель майда́на.

Majeran, -u, *м.* **Majeranek, -nku**, *м. Бот.* маіора́нъ, маера́нъ (*расте́ніе*).

Majeranowy, маера́новый.

Majestat, -u, *м.* вели́чіе, вели́чественность; || вели́чество (*ти́тулъ*).

Majestatowy, сво́йственный ца́рскому, импера́торскому, короле́вскому вели́чію, || тро́нный.

Majestatycznie, вели́чественно, велича́во.

Majestatyczność, -ści, *ж.* вели́чественность, велича́вость.

Majestatyczny, вели́чественный, велича́вый.

Majętnić, Umajętnić, *см.* **Bogacić, Posażyć.**

Majętnie, бога́то, зажи́точно.

Majętność, -ści, *ж.* имѣ́ніе, недви́жимое имѣ́ніе, иму́щество, помѣ́стье; || земля́, по́ле; || владѣ́ніе, со́бственность; || зажи́точность. **Majętność ziemska**, зе́мская со́бственность. **Majętność szlachecka**, помѣ́стье. **Majętność chłopska**, крестья́нская со́бственность, земля́. **Kilka gałganów i rupieci, cała jego majętność**, нѣ́сколько лахмо́тьевъ и ру́хляди—вотъ всё его́ иму́щество. **Majętność ich była obfitą**, они́ бы́ли о́чень зажи́точны.

Majętnostka, -i, *ж.* небольшóе имѣ́ніе.

Majętny, богáтый, зажи́точный, *см.* **Dostatni, Zasobny.**

Major, -a, *м.* маіóръ.

Majorat, -u, *м.* маіорáтъ, маіорáтное имѣ́ніе, заповѣ́дное имýщество, *см.* **Ordynacja, Ordynat.**

Majoratka, -i, *ж.* наслѣ́дница маіорáта.

Majorowa, -éj, *ж.* маіóрша, женá маіóра.

Majorówna, -y, *ж.* дочь маіóра.

Majorowski, Majorski, маіóрскій.

Majorowstwo, Majorstwo, -a, *ср.* маіóрство, чинъ маіóра; || *Собир.* маіóръ съ женóю.

Majorowy, принадлежáщій маіóру.

Majorstwo, *см.* **Majorowstwo.**

Majówka, -i, *ж.* мáйская прогýлка вá городомъ, мáйское гуля́нье; || мáйскій жукъ, *см.* **Majk**; || *Бот.* ноготки, желтоголóвникъ, калýжница (*растéніе*).

Majowy, мáйскій; || **Majowy kolor**, ясно-зелёный цвѣтъ.

Majster, -stra, *м.* мáстеръ, ремéсленникъ, мастеровóй; || хозя́инъ; || стáршій, глáвный. **Majster szewc**, сапóжный мáстеръ, хозя́инъ сапóжнаго заведéнія. **Majster krawiec**, портнóй мáстеръ. **Majster mularz**, кáменщичій мáстеръ, кáменщикъ; || * обмáнщикъ, плутъ, пройдóха. **O, to majster! uszył mi buty**, о, э́то пройдóха! онъ провёлъ, обмануλъ менá. **To majster baba**, э́то бóй-бáба, молодéцъ-бáба, э́то штýка, штýчка; || мáстеръ своегó дѣла, искýсникъ, *см.* **Mistrz.**

Majsterja, -ji, *ж. см.* **Majstrowstwo.**

Majsterski, мастерскóй, искýсный. **Po majstersku**, мастерски́, искýсно, *см.* **Majstrowski.**

Majsterstwo, -a, *ср. см.* **Majsterstwo.**

Majtek, -tka, (*мн.* **Majtkowie**), *м.* матрóсъ.

Majtki, -tek, *мн.* нижнее испóднее плáтье, штаны.

Majtkowski, матрóсскій.

Majtkowstwo, -a. *ср.* матрóсская дóлжность.

Mak, -u, *м.* макъ. **Główka maku**, мáковка. **Mak polny**, макъ самосéйка, дúкій макъ.

Mąka, -i, *ж.* мукá. **Mąka pszenna, żytnia, jęczmienna** и т. д. пшенúчная, ржáная, оржáная, ячмéнная мукá и т. д. **Mąka poślednia**, подрукáвная *или* трéтья мукá. *Посл.* **Nie będzie z téj mąki chleba**, изъ э́той ржи хлѣбу не бывáть.

Makao, *Нескл.* родъ кáрточной игры; || брази́льскій попугáй съ дли́ннымъ хвостóмъ; || *Бот.* вéрникъ (*родъ пáльмы*).

Makaron, -u, *м.* макарóны, вермишéль, италья́нская лапшá.

Makaroniczny, макарони́ческій, шýточный, смѣшнóй.

Makaronizm, -u, *м.* макарони́змъ, макарони́ческій родъ.

Makaronowy, макарóнный.

Mąkarz, -a, *м.* мучникъ, лобáзникъ, мучнóй торговéцъ.

Makat, -u, *м.* **Makata**, -y, *ж.* дорогíе обóи, вы́шитые шёлкомъ и зóлотомъ.

Makolągwa, -y, *ж.* конопля́нка (*пти́ца*), *см.* **Konopniczek.**

Makowica, -y, *ж.* мáковка, мáковая голóвка; || *Архит.* капитéль.

Makowiczny, мáковичный.

Makowina, -y, *ж.* мáковичный стéбель и листъ.

Makówka, -i, *ж.* мáковка, мáковая голóвка.

Makowy, мáковый.

Makrela, -i, *ж.* макрéль (*рыба*).

Maksyma, -y, *ж.* прáвило, положéніе.

Maksymalny, имѣющій вы́сшую мѣ́ру, наибóльшую цѣ́ну.

Maksymum, (Maximum), *Нескл.* вы́сшій предѣ́лъ, вы́сшая мѣ́ра, наибóльшая стéпень *или* цѣна́.

Makuch, -a, *м.* мáковая *или* льняна́я шелухá.

Makuła, -y, *ж.* пятнó; || * поношéніе, *см.* **Zelżenie.**

Makulator, -a, *м.* пропускна́я бумáга.

Makulatura, -y, *ж. Тип.* макулатýра (*дýрно отпечáтанные листы, идýщіе на обёртку*).

Makuleusz, -a, *м.* замарáха.

Makutra, -y, *ж.* стýпка для растира́нія мáку; || макотёрка.

Malachit, -u, *м. Минер.* малахúтъ.

Malacja, -ji, *ж.* безвѣ́трie, штиль.

Malarczyk, -a, *м.* подмастéрье малярá кóмнатнаго; || ученúкъ живописца.

Malarka, -i, *ж.* маляри́ха; || женá живописца, женá малярá, *см.* **Malarzowa.**

Malarnia, -i, *ж.* рабóчая, мастерскáя живописца; || **Malarnia obrazów SS.**, иконописная.

Malarski, живопúсный; || маля́рный, маля́рскій, малева́льный. **Akademja malarska**, акадéмія живописи. **Złoto malarskie**, сусáльное зóлото. **Pendzel malarski**, кисть живописца, *см.* **Malowniczy, Malowny.**

Malarstwo, -a, *ср.* живопись.

Malarz, -a, *м.* живописецъ. **Malarz portretowy**, портрéтный живопúсецъ, портретúстъ; || маля́ръ (*кóмнатный*) || мазúлка.

Malarzowa, -éj, *ж.* женá живописца; || женá малярá, *см.* **Malarka.**

Małdr, -a, *м.* мюйдъ (*мѣ́ра для жúдкихъ или сыпýчихъ тѣлъ*); || родъ хлѣбной мѣ́ры.

Małdrat, -u, *м.* десятúна, платúмая духóвным въ зёрнахъ.

Małdrzyk, -a, *м. Повар.* сúрникъ.

Malec, -lca, *м.* мáльчикъ, мальчуганъ.

Maléć, уменьшáться.

Maleńki, мáленькій. **Maleńki**, **Maleńka**, малúтка, крóшка. **Od maleńka**, **z maleńka**, **od maleńkiego**, **z maleńkiego**, съ малолéтства, съ мáлыхъ лéтъ, съúзмала, съ дéтства. **Po maleńku**, помалéньку, потихóньку.

Maleńko, малéнько.

Maleńkość, -ści, *ж.* сáмая мáлость, мéлкость, маловáтость.

Maleństwo, -a, *ср.* малолéтство, малолéтность, дéтство, младéнчество. **Od maleństwa**, **z maleństwa**, съ мáлыхъ лéтъ, съúзмала, съ дéтства; || малúтка, крóшка (*дитя*); || мáлость, недостатóчность; || мéлочь, бездéлица, пустáкъ, *см.* **Drobnostka**.

Małgorzatka, -i, *ж.* (**gruszka**), грýшаскороспéлка.

Malić, умалáть, уменьшáть, убавлáть, *см.* **Mniejszyć**.

Maligna, -y, *ж.* горáчка.

Malina, -y, *ж.* малúна. **Maliny**, *мн.* малúнникъ.

Malinnik, -a, *м.* малúновый мёдъ, малúновый квасъ, малúновый напúтокъ.

Malinowy, малúновый.

Małmazja, **Małwazja**, -ji, *ж.* мальвáзія; || мушкáтное винó.

Małmazjowy, **Małwazjowy**, **Małwazki**, мальвазúйный, *см.* **Małmazja**.

Mało, мало, немнóго. **Zamało**, слúшкомъ мáло. **Mało nie**, **mało co nie**, **mało że nie**, тóлько что не....., чýть-чýть не...., едвá не..... **Mało nie upadłem**, **małom nie upadł**, **mało żem nie upadł**, чýть-было я не упáлъ. **Mało że nie został zabity**, его чýть-было не убúли. **Mało nie wszyscy**, чуть-ли не всѣ, едвá-ли не всѣ, почтú всѣ. **Mało kto wiedział o jego przybyciu**, мáло кто знáлъ о его пріéздѣ. **Mało dziesięć razy to czytałem**, по крáйней мéрѣ я читáлъ óто дéсять разъ. **Mało ma na tém**, **mało mu na tém**, **że chce być pierwszy**, **chciałby być jedynym**, мáло того, что онъ хóчетъ быть первúмъ, но и единственнымъ. **Bez mała**, безмáла. **O mało co**, чýть-было. **Pomału**, понемнóгу; || **Mało**, мáлое, мáлость. **Przestawać na małém**, довóльствоваться мáлымъ, мáлостью.

Małobaczny, невнимáтельный, неосмотрúтельный, опромéтчивый.

Małocenny, малоцéнный.

Małochętny, равнодýшный, неохóтный.

Małodawca, -y, *м.* мáло дающій.

Małoduszność, -ści, *ж.* малодýшие.

Małoduszny, малодýшный.

Małogranat, **Malogranat**, -u, *м. Бот.* гранáтъ, гранáтовое áблоко; || гранáтовая áблоня, *см.* **Granat**.

Małoletni, несовершеннолéтній, малолéтній, *см.* **Nieletni**.

Małoletność, -ści, *ж.* несовершеннолéтие, малолéтство.

Małoletny, *см.* **Małoletni**.

Małolistny, малолúственный.

Małoludny, малолюдный.

Małomocny, малосúльный.

Małomowność, -ści, *ж.* неразговóрчивость; || лаконúзмъ, лаконúческая крáткость.

Małomowny, неразговóрчивый; || лаконúческій.

Małopłodny, мáло дающій плодóвъ, неплодорóдный.

Małorosły, малорóслый.

Małość, -ści, *ж.* мáлость, мéлкость; || мéлочность. **Małość duszy**, малодýшие. **Małość umysłu**, мéлочность умá; || малолéтность. **Od małości**, съúзмала, съ мáлыхъ лéтъ.

Małosilny, *см.* **Małomocny**.

Małostka, -i, *ж.* маловáжность, бездéлица.

Malować, **Omalować**, **Wymalować**, **Pomalować**, **Odmalować**, писáть (*крáсками*), живописáть; || крáсить, малевáть, распúсывать; || * изображáть. **Kazał się odmalować**, онъ велéлъ снять съ себя портрéтъ. **Malować obraz świętego**, изображáть лúкъ святáго; — **portrety**, писáть портрéты;—**pokój**, раскрáшивать кóмнату;—**sufit**, распúсывать потолóкъ;—**z natury**, писáть съ натýры;—**mury**, крáсить, малевáть стѣны;—**na płótnie**, **na drzewie**, **na porcelanie**, писáть на полотнѣ, на дéревѣ, на фарфóрѣ. **Malować olejno**, писáть мáсляными крáсками. **Pomalować mur biało**, выбѣлить стѣну. **Dzicy malują sobie ciało różnokolorowo**, дúкіе раскрáшиваютъ себѣ тѣло рáзными цвѣтáми. **Łąki pomalowane kwieciem**, лугá испещрéны цвѣтáми. **Odmalowano go nam w najczarniejszych kolorach**, намъ изобразúли его сáмыми чёрными крáсками, *см.* **Kreślić**, **Obraz**, **Wizerunek**; || **Malować się**, изображáться; || * выражáться, обнарýживаться. **Radość maluje się w jego oczach**, рáдость изображáется въ его глазáхъ. **Sam się odmalował**, онъ изобразúлъ самого себя.

Malowanie, -nia, *ср.* живóпись; || * картúна; || * изображéние, описáние; || окрáска. **Malowanie klejowe**, окрáска на клею. **Celuje w malowaniu charakterów**, онъ отличáется изображéніемъ характеровъ, *см.* **Malowidło**.

Malowany, раскрáшенный, разукрáшенный, расписанный; || * **Siedzi jak malowany**, онъ сидúтъ какъ истукáнъ; || испещрённый (*цвѣтáми*); || **Król malowany**, корóль тóлько по úменн.

Małoważenie, -nia, *ср.* (**czego**), невнимáние (*къ чему*), *см.* **Lekceważenie**.

Małoważnie, маловáжно.

Małoważność, -ści, *ж.* маловáжность.
Małoważny, маловáжный.
Małoważyć (sobie) kogo, co, мáло обращáть вниманія на кого, на что, *см.* **Lekceważyć**.
Małowiarek, -rka, Małowiernik, -a, *м.* маловéрный.
Małowidło, -a, *ср.* живопись; || картúна; || изображéніе.
Małowierność, -ści, *ж.* маловéріе, маловéрство.
Małowierny, маловéрный.
Małowniczo, живопúсно, картúнно.
Małowniczość, живопúсный видъ, картúнность.
Małowniczy, живопúсный, картúнный; || украшенный рисýнками (*о книгахъ*).
Małownie, *см.* **Małowniczo**.
Małownik, -a, *м. см.* **Miłek**.
Małowny, живопúсный; || изобразúтельный, живóй. **Styl małowny**, живóй слогъ.
Małowodny, маловóдный.
Małozbożny, ненáбожный.
Małpa, -y, *ж.* обезьúна, *см.* **Koczkodan**.
Małpeczka, -i, *ж. Умен.* обезьúнка.
Małpi, обезьúнный.
Małpiarski, обезьúнскій.
Małpiarstwo, -a, *ср.* обезьúничанье, обезьúнство; || кривлúнье.
Małpiarz, -a, *м.* покáзывающій обезьúнъ; || * передрáзниватель, обезьúна, кривлúка.
Małpica, -y, *ж. Умен.* обезьúнка; || * безобрáзная жéнщина.
Małpować, обезьúничать, подражáть, перенимáть.
Małpowanie, -nia, *ср.* обезьúнство, обезьúничанье.
Małpownik, -a, *м. см.* **Małpiarz**.
Małpozwierz, -a, *м. Зоол.* лемýръ (*животное*).
Małuchno, *см.* **Maluczko**.
Małuchność, *см.* **Maluczkość**.
Małuchny, Maluczki, Maluśki, мáленькій, малéхонькій, крóхотный, крóшечный. **Pomaluśku, Pomalutku**, помалéньку, помалéнечку.
Maluczko, Małuchno, Maluśko, Malutko, малéнько, малéхонько, малéшенько.
Maluczkość, -ści, *ж.* сáмая мáлость.
Maluśki, Malutki, *см.* **Małuchny**; **Maluśko, Malutko**, *см.* **Maluczko**.
Małwazja, *см.* **Małmazja**.
Malwersacja, -ji, *ж.* притѣснéніе, взáточничество.
Mały, мáлый. **Mały palec u ręki, u nogi**, мáлый пáлецъ, мизúнецъ. **To mała rzecz**, óто бездéлица. **O mały włos**, на волосóкъ, *см.* **Włos**. || **Mały, -ego**, *м.* малúтка. || **Pomału, pomału**, потихóньку.
Małż, -u, *м.* рáковина (*мóллюскъ* и *чéрепъ*); || черепокóжное живóтное.
Małżeński, супрýжескій, брáчный. **Związek małżeński**, брáчный союзъ. **Węzeł małżeński**, брáчныяýзы. **Po małżeńsku**, супрýжески.
Małżeństwo, -a, *ср.* бракъ, супрýжество, брáчный союзъ; || женúтьба; || пáра, четá, мужъ и женá. **Zawrzeć małżeństwo**, вступúть въ бракъ, сочетáться брáкомъ, обвѣнчáться. **Zawierający małżeństwo**, брáчущійся. **Akt małżeństwa**, актъ о бракосочетáніи. **Małżeństwo dobrane**, супрýги составлúющіе прекрáсную пáру.
Małżenek, -nka, *ж.* супрýгъ, мужъ, *см.* **Mąż**. **Małżonkowie**, *мн.* супрýги, мужъ и женá.
Małżonka, -i, *ж.* супрýга, женá, *см.* **Żona**.
Małżonkowy, супрýжній.
Małżowina, -y, *ж.* рáковина (*чéрепъ*).
Małżyk, -a, *м. см.* **Małż**.
Mama, -y, *ж.* мáма, мáменька.
Mamać, звать мáму.
Mamcia, -ci, *ж.* мáмушка, *см.* **Mamka**.
Mamczy, Mamczyn, мáмушкинъ, кормúлицынъ.
Mamczyć, быть кормúлицею, кормúть ребёнка.
Mamić, Zmamić, Omamić, манúть, смáнивать, смани́ть, обольщáть, обольстúть, прельщáть, прельстúть, ослѣпля́ть, ослѣпúть, привлекáть, привлéчь.
Mamiciel, -a, *м.* обольстúтель, прельстúтель, обмáнщикъ.
Mamicielka, -i, *ж.* обольстúтельница, обмáнщица, прелéстница.
Mamidło, -a, *ср.* обаáніе; || обмáнъ, мечтá, прúзракъ.
Mamienie, -nia, *ср.* прельщéніе, обворожéніе, смáниваніе, ослѣплéніе, помрачéніе.
Mamin, мáменькинъ, принадлежáщій мáтери.
Mamka, -i, *ж.* мáмка, кормúлица; || *Судох.*ýтренній туманъ надъ водóю.
Mamiłwy, обаáтельный, завлекáтельный, обмáнчивый.
Mamon, -u, *м.* желýдокъ, брюхо, *см.* **Mamona**.
Mamona, -y, *ж.* мамóна, богáтство; || пресыщéніе.
Mamot, Mamotać и т. д. *см.* **Momot, Momotać**.
Mamranie, -nia, *ср.* бормотáнье, ворчáнье.
Mamrotać, Mamrużeć, Mamrzeć, бормотáть, брюзжáть, ворчáть.
Mamunia, -ni, *ж.* мамáша, мáменька.
Mamunin, мáменькинъ.
Man, -a, *м.* вассáлъ, лéнный владéтель, голдóвникъ; || пóдданный.
Manatki, -tek, *мн. ж.* скарбъ, пожúтки; || тряпьё.
Mańczasty, лѣвшáкъ, лѣвшá.
Mandant, -u, *м.* вѣрúтель, довѣрúтель; || уполномóченный.
Mandat, -u, *м.* поручéніе, полномóчіе; || приказъ, повелѣніе; || довѣренность (*данная на письмѣ*).

Mandatarjusz, -a, *м.* повѣренный, уполномоченный.

Mandla, -i, *ж. Анат.* миндалина (*желѣзá*).

Manela, **Manelka**, -i, *ж.* нарукáвникъ.

Manewr, -u, *м. Воен.* движéніе, манёвръ, *см.* **Obrót**.

Maniak, -u, *м. Охот.* чýчело тéтерева (*для привлечéнія тетеревóвъ*).

Manichejczyk, -a, *м.* Манихéецъ, Манихéянинъ.

Manichejka, -i, *ж.* Манихéянка.

Manichejski, Манихéйскій.

Manicheizm, -u, *м.* Манихéйское учéніе.

Manifest, -u, *м.* манифéстъ; || письменное объявлéніе; || *Юрид. Стар.* протестовáніе (*на письмѣ*).

Manifestacja, -ji, *ж.* обнарóдованіе, обнарýживаніе; || манифестáція, публи́чное заявлéніе свои́хъ правъ, *см.* **Objawianie**, **Objaw**.

Manifestować, обнарýживать, обнарóдовать, явля́ть, заявля́ть, изъявля́ть; || публи́чно заявля́ть свои́ правá. || **Manifestować się**, обнарýживаться, открывáться, покáзываться; || **Manifestować się (przeciw komu)**, протестовáть (*прóтивъ когó*), подáть, объяви́ть неудовóльствіе (*на рѣшéніе*).

Manipulacja, -ji, *ж. Хим.* обрабóтываніе, приготовлéніе; || спóсобъ, распоря́докъ, поря́докъ, течéніе дѣлъ, дѣлопроизвóдство, произвóдство, веденіе дѣлъ, изготовлéніе должностны́хъ бумáгъ; || отправлéніе правосýдія, судъ и распрáва (**porządek odbywania spraw sądowych**); || правлéніе, управлéніе, распоря́жéніе, администрáція.

Manipulant, -a, *м.* приготови́тель, исполни́тель; || лаборáнтъ.

Manipularz, -a, *м.* орáрь (*носи́мый дья́кономъ*).

Manipulować, *Хим.* обрабóтывать, изготовля́ть; || **Manipulować (co, czém)**, управля́ть, завѣ́дывать, направля́ть, распоряжáться, приводи́ть въ лýчшій поря́докъ.

Manista, -y, *м.* менони́тъ, *см.* **Menonita**.

Manja, -ji, *ж.* мáнія, си́льная страсть (*къ чемý*); || помѣшáтельство, сумасшéствіе.

Manjacki, относя́щійся къ сумасшéствію.

Manjak, -a, *м.* помѣ́шанный, сумасшéдшій.

Manjera, -y, *ж.* óбразъ, спóсобъ, манéра, манéръ; || жемáнство; || **Maniery**, *мн.* манéры, обращéніе, ухвáтки, пріёмы.

Manjerny, манéрный, изы́сканный, *см.* **Układny**.

Mańka, -i, *ж.* лѣ́вая рукá. * **Z mańki kogo zażyć**, сыгрáть съ кѣмъ штýку, измѣ́ннически напáсть на когó.

Mańkaty, -ego, *м.* **Mańkata**, -éj, *ж.* лѣвшáкъ, лѣвшá.

Mankiet, -u, *м.* манжéта; *Умен.* **Mankietek**, -tka, *м.* манжéтка.

Mankietnica, -y, *ж.* манжéтница.

Mańkut, -a, *м.* лѣвшáкъ, лѣвшá.

Manna, -y *ж. Бот.* воробéйникъ, воробьи́ное сѣмя, деребя́нка; || *Св. Пис.* мáнна.

Manniasty, мáнный.

Manowie, -wia, **Manowisko**, -a, *ср.* отдалённое мѣ́сто, трущóба, закоýлокъ.

Manowiec, -wca, *м.* крюкъ, объѣ́здъ, обхóдъ, просёлочная дорóга.

Manowy, вассáльный, пóдданный.

Mański, феодáльный, лéнный; || помѣ́стный, удѣ́льный.

Maństwo, -a, *ср.* ленъ, удѣ́лъ, голдъ, помѣ́стье.

Manta, -y, *ж.* дли́нная жéнская мáнтія.

Mantelzak, *см.* **Matelzak**.

Mantolet, -u, *м.* корóткій плащъ.

Mantyczyć, ворчáть, брюзжáть, дѣ́латься несно́снымъ, приди́рчивымъ.

Mantyk, -a, **Mantyka**, -i, *м.* брюзгá, ворчýнъ.

Mantyka, -i, *ж.* сумá, котóмка.

Mantyla, **Mantylka**, -i, *ж.* манти́лья.

Mantyna, -y, *ж.* родъ шёлковой матéріи.

Manuał, -u, *м.* ручнáя, подрýчная, записнáя, спрáвочная кни́га, настóльный реéстръ, *см.* **Podręcznik**; || руковóдство.

Manualik, -a, *м.* записнáя кни́жка.

Manualista, -y, *м.* содержáщій спрáвочную кни́гу *или* настóльный реéстръ.

Manualny, подрýчный, спрáвочный.

Manufaktura, -y, *ж.* мануфактýра, завóдъ, фáбрика, *см.* **Rękodzielnia**.

Manufakturny, мануфактýрный, фабри́чный.

Manufakturzysta, -y, *м.* мануфактури́стъ, фабрикáнтъ, завóдчикъ, *см.* **Rękodzielnik**.

Manuskrypt, -u, *м.* рýкопись, манускри́птъ.

Manutencja, -ji, *ж.* управлéніе (*чѣмъ*), сохранéніе, содержáніе (*магази́новъ*).

Manutencyjny, относя́щійся къ управлéнію магази́нами, къ содержáнію магази́новъ.

Mapa, -y, *ж.* географи́ческая кáрта, ландкáрта.

Mara, -y, *ж.* сновидѣ́ніе, сонъ, грёза; || при́зракъ воображéнія, химéра, *см.* **Cień**, **Duch**. || **Mary**, *мн. см.* **Mary**.

Marcepan, -u, *м.* марципáнъ (*родъ пирóжнаго*).

Marcepannik, -a, *м.* канди́теръ; || пирóжникъ.

Marcepanowy, марципáнный, *см.* **Marcepan**.

Marcha, -y, *ж.* стáрая кля́ча.

Marchew', -chwi, *ж.* моркóвь (*растéніе*).

Marchja, -ji, *ж.* мáрхія, грани́ца.

Marchwiany, моркóвный. * **Marchwianemi pieniędzmi zapłacić komu**, отдѣ́лываться отъ заимодáвца шýточками.

Marchwisko, -a, *ср.* по́ле засѣ́янное морко́вью.

Marcie, -a, *ср. см.* **Marzenie**.

Marcin, -a, *м.* Марти́нъ, Марты́нъ. **Uczył Marcin Marcina**, дура́къ дурака́ учи́лъ. *Посл.* **Starszy Pan Bóg niż Święty Marcin**, вся́кому почётъ по заслу́гамъ, по мѣ́сту и почётъ. **Święty Marcin na białym koniu jedzie**, т. е. въ день св. Марты́на выпада́етъ пе́рвый снѣгъ.

Marcjalista, -y, *м.* вои́нственный человѣ́къ, храбре́цъ, удале́цъ.

Marcjalny, вои́нственный, хра́брый; || *Хим.* желѣ́зистый, марціа́льный, *см.* **Żelazny**.

Marcówka, -i, *ж.* ку́рица роди́вшаяся въ ма́ртѣ; || ма́ртовская вода́.

Marcowy, марто́вскій. * **Kawaler marcowy**, ста́рый холостя́къ. **Piwo marcowe**, ма́ртовское пи́во.

Marcypan и т. д., *см.* **Marcepan**.

Mardać, *см.* **Merdać**.

Marek, -rka, *м.* Маркъ. * **Tłucze się jak Marek po piekle**, во́зится какъ домово́й, че́рти его́ ду́шатъ.

Marena, -y, *ж.* муре́на (*родъ угря́*).

Margiel, -glu, *м.* ме́ргель, рухля́къ.

Margines, **Marginał**, **Maryginał**, -u, *м.* по́ле (*въ кни́гѣ, на бума́гѣ*).

Marginować, писа́ть, черти́ть на поля́хъ кни́ги.

Marglowy, ме́ргельный, рухляко́вый.

Margrabczyk, -a, *м.* жи́тель маркгра́фства.

Margrabia, -bi, *м.* маркгра́фъ, *см.* **Markiz**.

Margrabianka, -i, *ж.* дочь маркгра́фа.

Margrabina, -y, *ж.* маркграфи́ня.

Margrabski, маркгра́фскій.

Margrabstwo, -a, *ср.* маркгра́фство, *см.* **Markizat**; || *Собир.* маркгра́фъ съ маркграфи́нею, *см.* **Markizowstwo**.

Marja, -ji, *ж.* Марія. *Прост.* Ма́рья. **Obraz Panny Marji**, о́бразъ Пресв. Дѣ́вы Маріи. || *Бот.* **Len Panny Marji**, ди́кій лёнъ. **Dzwonki Panny Marji**, звѣробо́й (*расте́ніе*). **Różyczka Panny Marji**, бѣльцы́ (*расте́ніе*). **Mięta Panny Marji**, шалфе́й.

Marjasz, -a, *м. Умен.* **Marjasik**, марья́жъ (*родъ ка́рточной игры́*).

Marjaszowy, марья́жный, *см.* **Marjasz**.

Marjaż, -u, *м.* бракъ, супру́жество; || жени́тьба, сва́дьба.

Marka, -i, *ж.* знакъ, мѣ́тка; || ма́рка, фи́ша.

Markier, -a, *м.* марке́ръ (*на билліа́рдѣ*).

Markietan, -a, *м.* маркита́нтъ.

Markietanić, занима́ться маркита́нтствомъ.

Markietanka, -i, *ж.* маркита́нтка.

Markietański, маркита́нскій.

Markietaństwo, -a, *ср.* маркита́нтство.

Markiz, -a, *м.* марки́зъ; || *Стар.* маркгра́фъ.

Markiza, -y, *ж.* марки́за; || *Стар.* маркграфи́ня.

Markizat, -u, *м.* марки́зство; || *Стар.* маркгра́фство.

Markizianka, -i, *ж.* дочь марки́за, маркгра́фа.

Markizowa, -éj, *ж.* марки́за; || маркграфи́ня.

Markizowstwo, -a, *ср.* марки́зское, маркгра́фское досто́инство; || *Собир.* марки́зъ съ жено́ю.

Markotać, бормота́ть, ворча́ть, брюзжа́ть, *см.* **Szemrać**.

Markotanie, -nia, *ср.* бормота́нье, брюзжа́нье, ворча́нье, *см.* **Szemranie**.

Markotliwy, брюзгли́вый, ворчли́вый.

Markotnie, **Markotno**, доса́дно, непріа́тно, гру́стно, тяжело́.

Markotność, -ści, *ж.* дурно́е расположе́ніе ду́ха, огорче́ніе.

Markotny, недово́льный, раздоса́дованный, огорчённый, ску́чный.

Marmolada, -y, *ж.* я́годникъ, мармела́дъ, варе́нье изъ плодо́въ.

Marmotać, бормота́ть, ворча́ть сквозь зу́бы.

Marmotek, -tka, *м.* брюзга́, ворчу́нъ.

Marmur, -u, *м.* мра́моръ.

Marmurek, -rka, *м.* чёрная лиси́ца; || мѣхъ чёрной лиси́цы; || плита́ для растира́нія кра́сокъ; || осёлокъ, брусо́къ; || крапъ, прыскъ (*на бума́гѣ*); || кра́пчатая, съ кра́пинами бума́га.

Marmurkować, выкла́дывать мра́моромъ; || распи́сывать подъ мра́моръ, накра́пывать.

Marmurowanie, -nia, *ср.* прокла́дка мра́моромъ; || распи́сываніе, поддѣ́лка подъ мра́моръ.

Marmurowany, вы́ложенный мра́моромъ.

Marmurowaty, сдѣ́ланный подъ мра́моръ, распи́санный подъ мра́моръ.

Marmurowy, мра́морный.

Marmurzasty, *см.* **Marmurowaty**.

Marnić, **Zmarnić**, уничтожа́ть, уничто́жить, *см.* **Marnować**.

Marnica, -y, *ж.* при́зракъ, тѣнь, химе́ра.

Marniciel, -a, *м. см.* **Marnotrawca**.

Marnie, напра́сно, тще́тно, вотще́.

Marnieć, **Zmarnieć**, тра́титься, ча́хнуть, зача́хнуть, вя́нуть, завя́нуть; || погиба́ть, пропада́ть, угаса́ть, приходи́ть въ упа́докъ; || проходи́ть безъ по́льзы, безслѣ́дно. **Młode lata marnieją**, молоды́я лѣта́ напра́сно прохо́дятъ. **Przez niedozór marnieje cały dobytek**, по нерадѣ́нію погиба́етъ всё нажито́е (*имущество, добро́*).

Marnik, -a, *м. см.* **Marnotrawca**.

Marnochlubny, напы́щенный, хвастли́вый.

Marnomowność, -ści, *ж.* болта́нье, пустосло́віе.

Marnomowny, болтли́вый, пустосло́вный.

Marność, -ści, *ж.* суета́, тщета́, тще́т-

ность, суетность; || ничтожность, пустота.

Marnotractwo, -a, *ср. см.* **Marnotrawstwo.**

Marnotrata, -y, *ж.* расточительность, мотовство.

Marnotratliwy, расточительный.

Marnotratnie, *см.* **Marnotrawnie.**

Marnotratnik, *см.* **Marnotrawca.**

Marnotratny, *см.* **Marnotrawny.**

Marnotrawca, -y, *м.* мотъ, расточитель, мотыга, *см.* **Rozrzutnik.**

Marnotrawczyna, -y, *ж.* мотовка, расточительница.

Marnotrawić, **Zmarnotrawić**, мотать, промотывать, промотать, расточать, расточить, проживать, прожить, *см.* **Rozrzucać, Marnować, Trwonić.**

Marnotrawienie, -nia, *ср.* промотываніе, расточеніе.

Marnotrawnie, мотовски, расточительно.

Marnotrawnik, -a, *м. см.* **Marnotrawca.**

Marnotrawny, мотовской, расточительный; || **Syn marnotrawny**, блудный сынъ.

Marnotrawstwo, -a, *ср*, мотовство, расточительность, *см.* **Rozrzutność.**

Marnować, **Zmarnować**, расточать, расточить, мотать, промотывать, промотать, напрасно тратить.

Marnowanie, -nia, *ср.* расточеніе, промотываніе, напрасная трата, потеря.

Marny, напрасный, тщетный, пустой, ничтожный, *см.* **Czczy, Daremny, Próżny.**

Maroder, *см.* **Maruder.**

Mars, -a, *м. Астрон.* Марсъ (*планета*). || * Военная служба, военные труды, война. **W Marsa uderzyć, Marsem ruszyć**, напасть, атаковать на кого. **Sposobny do Marsa**, способный къ военной службѣ. **Nie wytrzymać Marsa**, не перенести военныхъ трудовъ. **Być świadomym Marsa**, знать военную службу. || Грозный, воинственный видъ: **Zrobić Marsa na czole**, нахмуриться, нахмурить брови, принять сердитый видъ. **Marsa postawić, nastroić**, принять воинственный видъ. **Marsem patrzeć**, грозно смотрѣть, имѣть угрожающій видъ.

Marsowato, грозно, воинственно.

Marsowaty, грозный, воинственный, храбрый.

Marsowy, воинскій, военный, воинственный. **Marsowe dzieło**, военное дѣло.

Marsz, -u, *м. Воен.* маршъ, походъ, переходъ. **Udać się w marsz**, отправиться въ походъ, *см.* **Pochód.**

Marsza, -y, *ж. Горн.* подземный ходъ.

Marszałek, -łka, *м.* маршалъ; — **sejmowy**, маршалъ сейма; — **szlachty**, дворянскій предводитель, предводитель дворянства; — **powiatowy**, уѣздный предводитель; — **nadworny**, гофмейстеръ; — **wielki koronny**, великій коронный маршалъ, *см.* **Feldmarszałek**; || * дворецкій, управляющій.

Marszałkowa, -éj, *ж.* супруга или жена маршала.

Marszałkować, занимать должность маршала; || предсѣдательствовать (*въ сеймѣ*), руководить засѣданіями (*сеймa*); || завѣдывать управленіемъ дома; || предшествовать, первенствовать, идти впереди, быть во главѣ. **Marszałkować w przychodzie do Senatu przed królem**, идти впереди короля передъ вступленіемъ его въ сенатъ.

Marszałkowicz, -a, *м.* сынъ маршала.

Marszałkówna, -y, *ж.* дочь маршала.

Marszałkowski, маршальскій.

Marszałkowstwo, -a, *ср.* маршальство, фельдмаршальство; || *Собир.* маршалъ съ женою.

Marszczenie, -a, **Marszczenie się**, *ср.* хмуренье, нахмуриванье, сморщеніе.

Marszczka, -i, *ж. см.* **Zmarszczka.**

Marszczyć, плоить, сбирать, складывать (*складки*); || морщить, намарщивать. **Wiek pomarszczył mu twarz**, старость сморщила ему лицо, *см.* **Orać.** || **Marszczyć, Zmarszczyć czoło**, хмурить, нахмурить брови. || **Marszczyć się, Pomarszczyć się**, хмуриться, нахмуриться, морщиться, сморщиться.

Marszowy, походный.

Marszruta, -y, *ж.* маршрутъ.

Martwak, -a, *м. Анат.* узелокъ, ганглій; || *Хим.* шишка.

Martwić, **Zmartwić**, умерщвлять, изнурять. **Martwić swe ciało**, умерщвлять свою плоть; || огорчать, огорчить, опечаливать, опечалить. **To mnie mocno martwi**, это меня сильно огорчаетъ. || **Martwić się**, огорчаться, печалиться, терзаться, убиваться.

Martwica, -y, *ж.* верхняя кора на деревѣ; || тѣнь, призракъ умершаго, мертвецъ, привидѣніе; || **Martwica wapienna**, тофъ, туфъ, *см.* **Tuf**; || *Имел. см.* **Zaprzał.**

Martwieć, **Zmartwieć**, мертвѣть, омертвѣть, костенѣть, окостенѣть, коченѣть, окоченѣть, цѣпенѣть, оцѣпенѣть. **Zmartwiał od zimna**, окоченѣлъ отъ холода. **Zmartwiał od strachu**, оцѣпенѣлъ отъ ужаса, *см.* **Drętwieć, Kościeć, Truchleć.**

Martwienie, -nia, *ср.* умерщвленіе (*плоти*); || изможденіе; || *Мед.* мертвость; || * огорченіе, угрызеніе, *см.* **Zmartwienie, Umartwienie.** || **Martwienie się**, огорченіе, горевaнье, горе; || онѣмѣніе, оцѣпенѣлость, окоченѣніе.

Martwo, *Нар.* мертво.

Martwobarwy, блѣдный, бѣлый какъ полотно, мертвенный (*цвѣтъ*).

Martwość, -ści, *ж.* мертвенность, мертвость; || безчувственность, оцѣпенѣніе, безжизненность.

Martwota, -y, *ж.* мертвость, *см.* **Martwość.**

Martwy, мёртвый. **Martwe zwłoki**, остáнки, брéнные остáнки. **Z martwych powstać**, воскрéснуть изъ мёртвыхъ. **Płód martwy**, мертворождённый ребёнокъ. **Martwy obraz**, безжúзненная картúна; || *фортиф.* **Kąty martwe**, мёртвые углы; || *Мед.* **Martwa kość**, костнóй нáростъ, костянáя óпухоль.

Martyrolog, -a, *м.* сочинúтель Четьи Минéи.

Martyrologjum, *Нескл.* житій 443 святыхъ мýченниковъ, Четьй Минéя.

Marucha, -y, *ж. Област. умен.* **Maruszka**, -i, *ж.* медвѣжóнокъ.

Maruda, -y, *м.* коцýнъ, копотýнъ, скýчный человѣкъ, *см.* **Nudziarz.**

Maruder, -a, *м.* мародёръ, грабúтель.

Maruderka, -i, *ж.* мародёрство, грабёжъ.

Maruderować, мародёрствовать, грáбить.

Marudnie, копотлúво, неповоротлúво, мéдленно, мёшкотно.

Marudność, -ści, *ж.* копотлúвость, неповоротлúвость, мéдленность, мёшкотность.

Marudny, копотлúвый, скýчный, несносный, мёшкотный.

Marudzić, копáться, возúться, валя́ндаться, мёшкотно дѣлать, мúмлить.

Maruna, -y, *ж, Бот.* мáточная травá.

Mary, *род. п.* **Mar**, *мн. ж.* носúлки (*для выноса умéршихъ на погребéніе*). **Pójść na mary**, умерéть.

Marychna, -y, *ж.* Мáша, *Умен.* úмени **Marja**, Марúя, Мáрья.

Maryna, -y, *ж. Прост.* назвáніе бáса (*музыкáльнаго инструмéнта*).

Marynarka, -i, *ж.* мореплáваніе, морехóдство, морскáя слýжба, флотъ; || морскія сúлы; || **Oficer z marynarki**, морскóй, флóтскій офицéръ. **Marynarka wojenna**, воéнный флотъ. **Służyć w marynarce**, служúть во флóтѣ.

Marynarski, морскóй, флóтскій. **Sztuka marynarska**, морскóе искýсство úли наýка мореплáванія. **Wyraz marynarski**, морскóй терминъ.

Marynarstwo, -a, *ср.* наýка мореплáванія; || морехóдство.

Marynarz, -a, *м.* морáкъ, морехóдецъ, мореплáватель.

Marynata, -y, *ж.* маринáда.

Marynatka, -i, *ж.* одéжда морякóвъ.

Marynka, -i, **Marysia**, -si, *ж. Умен.* (Марúя), Мáша, Мáшенька.

Marynować, заготовлúть въ прокъ, приправлúть ýксусомъ, мариновáть.

Marynowanie, -nia, *ср.* заготовлéніе въ прокъ, маринováніе.

Marynowany, маринóванный.

Marzana, **Marzanna**, -y, *ж. Прост.* моровóе повѣтрie, чумá (*представлéмая въ видѣ жéнщины*).

Marzana, -y, **Marzanka**, -i, *ж. Бот.* марéна, крапъ (*растéніе*).

Marzec, -rca, *м.* мартъ мѣсяцъ.

Marzenie, -nia, *ср.* мечтáніе, грёзы; || задýмчивость, *см.* **Dumanie, Urojenie.**

Marznąć, **Zmarznąć**, **Zamarznąć**, мёрзнуть, смёрзнуть, замёрзнуть, *см.* **Zamarzać.**

Marznienie, -nia, *ср.* замерзáніе застывáніе.

Marzyć, **Wymarzyć**, грéзить, мечтáть; || брéдить (*чьмъ*); || дýмать, раздýмывать, размышлúть; || вúдѣть во снѣ. **Marzyłem bitwy, rozbicia**, я вúдѣлъ во снѣ (мнѣ снúлись бúтвы, крушéнія || Выдýмывать, придýмывать, вымышлúть, изобрѣтáть. **Cóżeś wymarzył?** что же ты придýмалъ? || Представлúть себѣ, мечтáть. **Marzyć nad brzegiem morza**, мечтáть на берегý мóря. || **Marzyć się, Zmarzyć się**, мечтáться, сниться, представлúться. **Całą noc mi się marzyło**, всю ночь снúлось мнѣ, всю ночь я вúдѣлъ сны. **Marzy ci się po głowie**, тебѣ снúтся, ты брéдишь. **Marzyła mi się piękna przyszłość**, я мечтáлъ о прекрáсной бýдущности, *см.* **Roić się.**

Marzyca, -y, *ж. Бот.* сыть, родъ камышá.

Marzyciel, -a, *м.* метчáтель.

Marzycielka, -i, *ж.* метчáтельница.

Marzymiętka, -i, *ж. Бот.* родъ садóвой мúты.

Masa, **Massa**, -y, *ж.* грýда, кýча, мáсса, громáда, мнóжество; || сýмма, капитáлъ, цѣлое имýщество; || веществó, состáвъ, смѣсь; || глúба, комъ. **Massa ołowiu, miedzi**, грýда свинцá, мѣди и т. д. **Massa wiadomości ludzkich**, мнóжество человѣческихъ свѣдѣній, *см.* **Ogół.** || **Massa czynna**, актúвъ. **Massa bierna**, пассúвъ. **Masa upadłości**, имýщество несостоя́тельнаго должникá. || **Massa spadkowa**, наслѣдство. **Zarząd massy**, конкýрсное управлéніе. || **Massa do froterowania posadzki**, состáвъ для натирáнія полóвъ. || **Masami**, во мнóжествѣ, гуртóмъ, óптомъ.

Masarz, -a, *м.* лепщúкъ.

Maść, -ści, *ж.* мазь, *Ант.* **Maść królewska**, гноéчая мазь. **Szara maść**, ртýтная мазь; || шерсть, цвѣтъ, масть (*у лóшади*); || масть (*въ кáртахъ*) **Maść pikowa**, пúковая масть.

Maścić, **Pomaścić**, **Zmaścić**, намáзывать, намáсливать; || умащáть, *см.* **Namaszczać**; || утучнúть, удобрúть, унавóживать (*зéмлю*), *см.* **Omaścić.**

Maściciel, -a, *м.* помáзывающій, намáзывающій.

Maścisty, маслянúстый, жúрный; || одношёрстный (*о лошадúхъ*), однóй мáсти (*о кáртахъ*).

Maselko, -a, *ср. Умен.* мáслице.

Maselniczka, -i, *ж.* мáсленица (*для мáсла*); кáдка съ мáсломъ.

Maska, -i, *ж.* мáска, личúна; || ***хáря. Pod maską pobożności**, подъ личúною нáбожности.

Maskarada, -y, *ж.* маскара́дъ.

Maskować, Zamaskować, надѣва́ть, надѣть ма́ску (*на кого́*); || маскирова́ть, замаскирова́ть; || * прикрыва́ть. **Zamaskować baterją**, замаскирова́ть, прикры́ть батере́ю. || **Maskować się**, надѣва́ть ма́ску, маскирова́ться, наряжа́ться, * скрыва́ться.

Maskowanie, Zamaskowanie, -nia, *ср.* **się**, маскирова́ніе; || прикры́тіе.

Maskowy, маскара́дный. **Bal maskowy**, маскара́дъ.

Maślacz, -u, *м.* сла́дкое густо́е вино́ (*преимущественно венге́рское*).

Maślak, -a, *м.* ма́сленикъ, оси́новикъ (*гриб*ъ).

Maślanica, -y, *ж.* ма́сляница, ма́сляная недѣля передъ вели́кимъ посто́мъ.

Maślanka, -i, *ж.* па́хтанье, юра́га.

Maślany, ма́сляный.

Maślarka, -i, *ж.* па́хтальница и торгу́ющая ма́сломъ.

Maślarz, -a, *м.* маслобо́йщикъ, па́хтальщикъ и торгу́ющій ма́сломъ.

Masłek, -słka, *м.* нѣжо́нка, ба́ловень.

Maśleska, -i, *ж. Бот.* сарана́, ца́рскіе ку́дри, кра́сная ли́лія (*расте́ніе*).

Maślić, Pomaślić, ма́слить, пома́слить, нама́слить; || ***Maślić się**, ня́ньчиться, подража́ть дѣтскому ле́пету, го́вору.

Maślnica, -y, *ж.* па́хтальница, маслобо́йная ка́дка.

Maślniczka, -i, *ж. см.* **Masielniczka**.

Maślny, ма́сляный. **Maślny tydzień, maślna niedziela**, *см.* **Maślanica**.

Masło, -a, *ср.* ма́сло, коро́вье ма́сло. **Masło robić**, па́хтать, сбива́ть ма́сло. **Wronie masło**, *см.* **Wroni**.

Masłocznik, -a, *м.* одуре́лый отъ вина́, *см.* **Maślacz**.

Masłok, -u, *м.* густо́й сокъ изъ ра́зныхъ одура́ющихъ расте́ній.

Masłowaty, бла́нжевый, тѣлесный (*цвѣтъ*). **Koń masłowaty**, ло́шадь соловы́й ма́сти, солова́я ло́шадь.

Maśność, Mastkość, -ści, *ж.* ма́сляность, жи́рность.

Maśny, *см.* **Mastki**.

Masować, Zmasować, располага́ть, расположи́ть гру́ппы, группирова́ть, сгруппирова́ть; || сосредото́чивать, сосредото́чить.

Masowny, масси́вный, пло́тный, цѣльный, слитко́вый, *см.* **Masa**.

Mass.... *см.* **Mas....**

Mastki, жи́рный, ту́чный, густо́й, ва́зкій.

Mastny, *см.* **Omastny**; || *Анат.* са́льный, жи́рный, *см.* **Mastki**.

Mastykacja, -ji, *ж. Мед.* жева́ніе.

Mastykatorjum, *Нескл. Мед.* жева́тельное вещество́.

Mastykowiec, -wca, *м.* (**Mastykowe, Mastykowe drzewo**), масти́ковое де́рево.

Mastykowy, масти́ковый, масти́чный.

Mastyks, -u, *м.* смола́ изъ масти́коваго де́рева.

Mastyksowy, *см.* **Mastykowy**.

Masyw, *Нескл.* пло́тно, масси́вно. то́лсто.

Masywny, цѣльный, масси́вный, пло́тный, то́лстый, густо́й.

Maszerować, Pomaszerować, Wymaszerować, *Воен.* дви́гаться, дви́нуться, марширова́ть; || отпра́виться въ похо́дъ.

Maszerowanie, -nia, *ср.* маршрова́ніе, маршро́вка.

Maszka, *см.* **Maska**.

Maszkara, -y, *ж. см.* **Maska**; || ха́ря, уро́дина, сквѣрная ро́жа, * безобра́зная же́нщина, *см.* **Larwa**.

Maszkarada, *см.* **Maskarada**.

Maszkarnica, -y, *ж.* же́нская ма́ска, замаскиро́ванная же́нщина, *см.* **Licemiernica**.

Maszkarnik, -a, *м.* замаскиро́ванный, *см.* **Licemiernik**.

Maszkarny, маскара́дный; || *безобра́зный, уро́дливый, *см.* **Licemierny**.

Maszt, -u, *м.* ма́чта.

Masztalerski, конюшескій.

Masztalerz, -a, *м.* ко́нюхъ; || стремянно́й.

Masztalnia, Masztarnia, -ni, *ж.* конюшня.

Masztownik, -a, *м. Зоол.* родъ кита́, кашало́тъ (*млекопита́ющее*).

Masztowy, мачто́вый, мачтово́й. **Masztowy odziemek**, основа́ніе ма́чты. **Masztowy drąg**, рей, ре́я, ра́йна. **Drzewo masztowe, mачто́вникъ, мачто́вое де́рево. Las masztowy**, мачто́вый лѣсъ.

Maszyna, -y, *ж.* маши́на и ма́шина, ма́хина, *см.* **Machina**. *Умен.* **Maszynka**, -i, *ж.* маши́нка.

Maszynerja, -ji, *ж.* устро́йство, употребле́ніе маши́нъ.

Mat, -a, *м.* матъ (*въ ша́хматной игре́*). **Dać komu mata**, сдѣлать шахъ и матъ, *см.* **Zamatować**. || Матъ, ма́товая рабо́та, *см.* **Matowany, Matowy**.

Mata, -y, *ж.* цыно́вка, рого́жа; || плетёнка.

Matać, мота́ть (*ни́тки на клубо́къ*). смо́тывать, скру́чивать, навива́ть; || * употребля́ть увёртки, верте́ться; || *придира́ться, досажда́ть, огорча́ть; || *лгать (*пе́редъ кѣ́мъ*), надѣва́ться (*надъ кѣ́мъ*). **Matać komu w oczy bezczelnie**, безстыдно лгать пе́редъ кѣ́мъ пря́мо въ глаза́; || препребрега́ть, презира́ть. **Człowiek, prawy nie mata nikim**, справедли́вый челове́къ никѣ́мъ не пренебрега́етъ.

Matacki, сутя́жливый, придирчивый; || лука́вый, хи́трый, плутова́тый.

Matactwo, -a, *ср.* придирка, ка́верзы, крючки́; || увёртки; || проны́рство, хи́трость, лука́вство.

Matacz, -a, *м.* сута́га, крючкотво́рецъ, крючёкъ; || лука́вецъ, хитре́цъ, плутъ.

Mataczka, -i, *ж.* лукáвица, плутóвка, прóйдóха, притвóрщица.

Mataczyć, сутя́жничать, лукáвить, хитри́ть, плутовáть, вывёртываться.

Mataczyna, -y, *ж. см.* **Piątanina.**

Matador, -a, *м.* матадóръ (*убивающій животное въ бою быковъ въ Испаніи*).

Matanina, -y, *ж.* проны́рство, кóзни, прóиски; || безпорáдокъ, пýтаница, сумятóха, *см.* **Gmatwanina.**

Matczyn, мáтеринъ, мáтеринскій.

Mateczka, -i, *ж. Умен.* мáменька.

Matecznik, -a, *м.* мáточникъ (*гнѣздó пчелúной мáтки*); || *Анат.* я́йчникъ, я́йчное гнѣздó; || *Бот.* мелúсса, пчёльникъ, мáточникъ (*трава*), *Област.* назва́ніе обыкновéнной ромáшки.

Matedora, -y, *ж.* стáршая кáрта (*въ игрѣ*); || * знáтный человѣкъ, тузъ.

Matedorstwo, -a, *ср.* старшинствó нѣкоторыхъ картъ (*въ игрѣ*); || звáніе матадóра, *см.* **Matador.**

Matelzak, Mantelzak, -a, *м.* чемоданъ, сýмка, котóмка.

Matematycki, математúческій, *см.* **Matematyczny.**

Matematycznie, математúчески.

Matematyczność, -ści, *ж.* математúческая тóчность.

Matematyczny, математúческій.

Matematyk, -a, *м.* математúкъ.

Matematyka, -i, *ж.* математúка.

Mateńka, -i, *ж.* мáтушка, мáменька.

Mateoleg, -a, *м.* суеслóвъ, вольнодýмецъ, превратно разсуждáющій о религіи.

Materac, -a, *м.* тюфя́къ, матрáцъ.

Materacyk, -a, *м. Умен.* тюфячóкъ; || подýшечка.

Materja, -ji, *ж.* веществó, матéрія; || матеріáлъ; || предмéтъ, матéрія, содержáніе; || причúна, пóводъ; || существó, сýщность. **Robota kosztuje więcéj niż materja**, рабóта стóитъ дорóже матéріи. **Istota materji**, сýщность матéріи. **Materja elektryczna**, электрúческая матéрія. **Materja żywotna, roślinna**, веществó животное, растúтельное. **Duch i materja**, духъ и матéрія. *Юрид.* **Materja karna**, уголóвное дѣло. **Przystąpić do materji**, приступúть къ сáмому предмéту, къ содержáнію. **Zbadać jaką materją**, изслѣдовать какóй предмéтъ. **Wiele można powiedzieć w téj materji**, многое мóжно сказáть по этому предмéту, по этому пóводу. **Wziął to za materją dzieła**, онъ избрáлъ это предмéтомъ сочинéнія. **Ugrzęznąć w materji**, погрязнуть въ матеріялúзмѣ. **To insza materja**, это другóе дѣло. **To gruba materja**, это трýдное, нелёгкое дѣло, *см.* **Materjał, Ciało, Rzecz, Przedmiot.**

Materjał, -u, *м.* матеріáлъ, запáсъ. **Materjał do budowli**, строúтельный матеріáлъ. * **Materjały do historji**, историческіе матеріáлы, истóчники.

Materjalista, -y, *м.* матеріалúстъ; || москотúльщикъ (**kupiec handlujący korzeniami, aptecznemi produktami**), продавéцъ лекáрственныхъ веществъ.

Materjalistka, -i, *ж.* матеріалúстка; || москотúльщица, торгýющая лекáрственными веществáми.

Materjalistowski, матеріалúстúческій.

Materjalizm, -u, *м.* матеріалúзмъ; || вещéственность.

Materjalizować, Zmaterjalizować, дѣлать, сдѣлать вещéственнымъ, матеріáльнымъ.

Materjalja, *мн.* канцеля́рскіе расхóды.

Materjalnie, матеріáльно, вещéственно; || грýбо, чýвственно.

Materjalność, -ści, *ж.* вещéственность.

Materjalny, матеріáльный, вещéственный; || грýбый, чýвственный.

Materyjka, -i, *ж.* матерúйца, тóнкая, легкáя матéрія (*ткань*); || небольшóй предмéтъ для разговóра, письмá и т. п.

Mątew', -twi, *ж.* мутóвка, колотóвка (*для вспѣниванія шоколáта*)

Matka, -i, *ж.* мать. мáтерь, родúтельница. **Matka Boska**, Мáтерь Бóжія, Богорóдица, Богомáтерь. **Dzieci jednéj matki**, дѣти однóй и той-же мáтери. **Matka żony**, тёща; **matka męża**, свекрóвь, *см.* **Teścia, Świekra. Matka chrzestna**, крёстная мать, *см.* **Kmotra, Kuma. Matka przybrana**, посажёная мать. **Matka przełożona**, мать игýменья, *см.* **Ksieni. Matka, staruszka (kobieta poważna)**, кумá, кýмушка. **Hej matko, dajcie nam wódki**, эй кумá, дáйте намъ вóдки! || **Matka**, сáмка, *см.* **Maciora, Macierz; matka** (*у пчёлъ*). || *Анат.* мáтка; *См.* **Macica**, оболóчка, сорóчка. || *Бот.* **Matki Bożej włoski**, волосáтикъ. **Matka zielna**, *см.* **Bylica.** || *Посл.* **Gdzie u dzieci matka, tam i główka gładka**, т. е. мать всегдá хóлитъ своúхъ дѣтéй. **Za panią matką pacierz mówić**, всегдá ходúть на помочáхъ, нуждáться въ поддéржкѣ, не быть самостоя́тельнымъ. **Jak drzewo tak kora, jak matka tak cora (córka)**, *или:* **Jakie drzewo taka kora, jaka matka taka cora**, *или:* **Niedaleko jabłko od jabłoni pada**, я́блоко отъ я́блони недалéко откáтится, какóвъ попъ такóвъ и прихóдъ.

Matkobójca, -y, *м.* **Matkobójczyni**, -ni, *ж.* матереубúйца.

Matkobójczy, совершúвшій убúйство мáтери.

Matkobójstwo, -a, *ср.* матереубúйство.

Matlać, Pomatlać, мѣшáть, перемѣшивать, смѣшáть, пýтать, перепýтывать, перепýтать, спýтать.

Matnia, -ni, *ж. Рыб.* матня́ (*у нéвода*); || западня́, ловýшка, силóкъ, пéтля; || затрудни́тельное, запýтанное положéніе. **Trzymać kogo w matni**, держáть кого въ рукáхъ. **Mamy go w matni**, онъ попáлся въ ловýшку, не вырвется отъ нáсъ.

Matołka, -i, *общ.* карапу́зикъ, ка́рликъ, *м.*; || ка́рлица, *ж.*

Matonóg, -ogu, *м.* ку́коль, пле́велы, худа́я, него́дная трава́.

Matowany, Matowy, ма́товый; || неполиро́ванный, ту́склый.

Matrona, y, *ж.* зна́тная да́ма.

Matrykuła, -y, *ж.* спи́сокъ, ро́спись, матри́кулъ.

Matrymonjalny, бра́чный, супру́жественный.

Matula, -i, **Matunia**, -ni, **Matusia, Matuś**, -si, *ж.* ма́тушка, ма́менька.

Matusin, ма́менькинъ.

Matwać, *см.* **Gmatwać**.

Matwanina, -y, *ж. см.* **Gmatwanina**.

Mawiać, гова́ривать, *см.* **Mówić**.

Mawrot, -u, *м. Бот. см.* **Szczodrzeniec**.

Maź, -zi, *ж.* смола́, варъ, *см.* **Dziegieć**; || каре́тная мазь, колёсная мазь.

Mąż, *род. п.* **męża**, мужъ. **Mąż uczony**, учёный мужъ, учёный человѣ́къ. **Iść, pójść za mąż**, идти́, пойдти́ за́мужъ. **Chce jéj się za mąż**, ей хо́чется вы́йдти за́мужъ. **Wydać za mąż**, вы́дать за́мужъ. **Być za mężem**, быть за́мужемъ.

Mazać, Namazać, Pomazać, ма́зать, нама́зать, пома́зать; || па́чкать, напа́чкать, испа́чкать; || мара́ть, намара́ть, замара́ть; || покрыва́ть, штукату́рить. **Pomazać maścią**, нама́зать ма́зью. **Pomazać mur gipsem**, штукату́рить стѣ́ну. **Namazać stronicę**, напа́чкать, намара́ть страни́цу. **Mazać swój honor**, мара́ть свою́ честь. || **Mazać się**, ма́заться, па́чкаться, мара́ться. **Zmazać się złym czynem**, замара́ть себя́ дурны́мъ посту́пкомъ.

Mazacz, -a, *м.* пачку́нъ, мара́тель.

Mazanie, -nia, *ср.* ма́занье, мара́нье, па́чканье, пачкотня́, *см.* **Mazanina**.

Mazanina, -y, *ж.* мара́нье, па́чканье; || плоха́я жи́вопись, плохо́е сочине́ніе, *см.* **Bazgranina**.

Mazepa, -y, *м.* пла́кса, писку́нъ; || простофи́ля, глупе́цъ, *см.* **Mazgaj**.

Mazga, -i, *ж.* неря́ха, растрёпа.

Mazgać, па́чкать, мара́ть; || ху́до писа́ть.

Mazgaić, па́чкать, вахля́ть, ко́е-какъ дѣ́лать; || кропа́ть (*стихи*). **Zmazgaił mi parę butów**, ко́е-какъ сдѣ́лалъ, свахля́лъ мнѣ́ па́ру сапо́гъ, *см.* **Partolić**; || безпрестанно пла́кать, хны́кать (*о дѣтяхъ*). || **Mazgaić się**, копа́ться, до́лго вози́ться, мѣ́шкотно дѣ́лать.

Mazgaj, Mazgal, -a, *м.* пла́кса, плакси́вое дитя́, мозгля́къ, сопля́къ, дрянно́й мальчи́шка, писку́нъ (*о дѣтяхъ*); || простофи́ля, проста́къ, глупе́цъ, вахла́къ, пе́нтюхъ, тюле́нь.

Mazgajowato, небре́жно, неповоро́тливо, неря́шливо, неопря́тно.

Mazgajowatość, -ści, *ж.* неповоро́тливость, необтёсанность, неря́шество, нерасторо́пность, мужикова́тость.

Mazgajowaty, неповоро́тливый, неотёсанный, неря́шливый, нерасторо́пный, мужикова́тый, глу́пый.

Mazgajski, плакси́вый, пискли́вый; || глупова́тый. *см.* **Mazgaj**.

Mazgajstwo, -a, *ср.* плакси́вость, безпреста́нное хны́канье (*о дѣтяхъ*); || глупота́, простофи́льство; || *Собир.* мно́жество плакси́выхъ дѣте́й, пискуно́въ и т. д., ме́лочь, дрянь, *см.* **Mazgaj**. **Co tego mazgajstwa naszło!** ско́лько набрало́сь э́той ме́лочи, э́той дря́ни, э́той мелюзги́!

Maziarnia, -ni, *ж.* заво́дъ для приготовле́нія ко́ломази, дегтя́рня.

Maziarz, -a, *м.* дегтя́рникъ; || торгу́ющій ко́ломазью, дёгтемъ.

Mazidło, -a, *ср.* мазь, каре́тная мазь, ко́ломазь.

Mazistość, -ści, *ж.* жи́рность, ма́сляность, са́льность.

Mazisty, жи́рный, ма́сляный.

Maźnica, -y, *ж.* лагу́нъ, лагу́нка (*для держа́нія дёгтя и́ли са́ла*).

Mazurek, -rka, *м.* мазу́рка (*та́нецъ*); || *Зоол.* лѣсно́й воробе́й; || родъ минда́льнаго то́рта, минда́льнаго пиро́жнаго.

Mchowaty, мохова́тый, мши́стый.

Mchowy, мхо́вый, мохово́й.

Mdławość, -ści, *ж.* сла́бость, безси́ліе, изнеможе́ніе силъ.

Mdławy, сла́бый, слабова́тый, безси́льный, изнеможённый, *см.* **Mdły**. **Mdławy blask księżyca**, сла́бый свѣтъ мѣ́сяца.

Mdleć, Omdleć, Zemdleć, слабѣ́ть, ослабѣва́ть, ослабѣ́ть, осла́бнуть, лиша́ться, лиши́ться чувствъ па́дать, упа́сть въ о́бморокъ. **Padła i zemdlała**, о́на упа́ла и лиши́лась чувствъ, упа́ла въ о́бморокъ.

Mdlenie, -a, *ср.* ослабле́ніе, обезси́леніе; || о́бморокъ, дурнота́, *см.* **Mdłość**.

Mdlić, Zemdlić, ослабля́ть, разслабля́ть, осла́бить, обезси́ливать, обезси́лить; || одуря́ть. **Zapach ten mdli mi się**, э́тотъ за́пахъ одуря́етъ меня́. **Mdli mnie, zemdliło mnie**, мнѣ ду́рно, мнѣ сдѣ́лалось ду́рно.

Mdło, сла́бо, ду́рно. **Mdło mi**, мнѣ ду́рно, я чу́вствую сла́бость.

Mdłość, -ści, *ж.* сла́бость, ослабѣ́ніе, обомлѣ́ніе, о́бморокъ, о́мрокъ, безпа́мятство; || вя́лость. **Mdłości go zdjęły, napadły, porwały**, его́ схвати́лъ о́бморокъ, онъ упа́лъ въ о́бморокъ. **W mdłościach leżeć**, лежа́ть въ о́бморокѣ, въ безпа́мятствѣ, въ безчу́вственномъ состоя́ніи. **Mdłość rozumu**, слабоу́міе. **Mdłość stylu**, вя́лость сло́га.

Mdluchny, слабѣ́йшій, чрезвыча́йно сла́бый, безси́льный, соверше́нно разсла́бленный, тщеду́шный.

Mdły, сла́бый, безси́льный, вя́лый, тщеду́шный; || при́торный. **Wyrażenie mdłe**, сла́бое выраже́ніе. **Styl mdły**, вя́лый слогъ. **Smak mdły**, при́торный вкусъ. **Potrawa mdła**, при́торное ку́шанье.

Me, *ср.* сокращ. мѣстоим. **Moje**, *см.* **Mój, Moja, Moje.**

Mebel, Mebl, -bla, *м.* мебель; || домашніе убóры, утварь, *см.* **Sprzęty.**

Mebelek, Meblik, -blika, *м.* небольшая домашняя утварь.

Meblować, Umeblować, меблировать, умеблировать, убирать, убрать. || **Meblować się**, меблировать свой комнаты.

Meblowanie, Umeblowanie, -nia, *ср.* меблировка, убранство комнатъ.

Mecenas, -a, *м.* адвокатъ, странчій, присяжный повѣренный; || защитникъ; || меценатъ, покровитель наукъ и искусствъ.

Mecenat, -a, *м.* (*покровитель наукъ*), *см.* **Mecenas.**

Mech, *род. п.* **mchu**, *м.* мохъ. **Mech wodny**, водяная чечевица. **Mech morski**, морской или коралловый мохъ, *см.* **Mszysty**; || пухъ, пушокъ, мошокъ.

Mechanicznie, механически.

Mechaniczność, -ści, *ж.* механичность.

Mechaniczny, механическій.

Mechanik, -a, *м.* механикъ.

Mechanika, -i, *ж.* механика.

Mechanizm, -u, *м.* механизмъ, составъ.

Mechanizować, Mechanizmować, Zmechanizować, употреблять вмѣсто машины, подъ машину.

Męcherz, Męcherzyk, -a, *м. см.* **Pęcherz.**

Męcherzowy, *см.* **Pęcherzowy.**

Męches, -a, *м. см.* **Wychrzta.**

Męciny, -cin, *мн.* мутная жидкость, гуща, отстой, подонки, *см.* **Męt.**

Męczadło, -a, *ср.* орудіе пытки.

Męczarnia, -ni, *ж.* мука, мученіе, страданіе; || пытка, мученичество.

Męczarski, мучительный.

Męczenie, -nia, *ср.* мучительство, мученіе, *см.* **Umęczenie.**

Męczeniec, -ńca, *м. см.* **Męczennik.**

Męczennica, -y, Męczenniczka, -i, *ж.* мученица. **Zakonnica męczenniczka**, преподобная мученица, священномученица; || мѣсто пытки; || *Бот.* страстоцвѣтъ, кавалеръ.

Męczennicki, Męczenniczy, мученическій.

Męczennik, -a, *м.* мученикъ, страдалецъ.

Męczeński, мученическій, страдальческій.

Męczeństwo, -a, *ср.* мученичество, мука, страданіе.

Męczet, -u, *м.* мечетъ.

Męczetny, мечетный.

Męczyć, Umęczyć, мучить, замучить, терзать, *см.* **Umęczyć, Zamęczyć**; || утомлять, утомить, изнурять, изнурить, *см.* **Mordować.** || **Męczyć się, Zmęczyć się**, мучиться, терзаться, томиться, безпокоиться, *см.* **Zamęczyć się**; || утомляться, утомиться, изнуряться, изнурить, уставать, устать, *см.* **Mordować się.**

Męczyciel, -a, *м.* мучитель.

Medal, -u, *м.* медаль.

Medalik, -a, *м.* медалька.

Medaljon, медальонъ.

Medalnik, -a, *м.* медальеръ, медальщикъ.

Mędel, *см.* **Mendel.**

Medjacja, -ji, *ж. см.* **Pośrednictwo.**

Medjator, -a, *м. см.* **Pośrednik.**

Medjatorka, -i, *ж. см.* **Pośredniczka.**

Mędiny, Mendiny, заимочный, запасливый, имѣющій въ запасѣ много копенъ хлѣба (*mający wiele zboża w mendlach*), *см.* **Mendel. To chłop mendiny, gospodarz mendiny**, это заимочный крестьянинъ, запасливый хозяинъ.

Mędlować, Zmędlować, собирать въ копны (*пшеницу, ячмень и т. д.*).

Mędral, -a, Mędrek, -drka, *м.* лжеумствователь, софистъ.

Mędrkować, мудрить, мудровать, умничать, хитрить.

Mędrkowski, софистическій, суемудрый.

Mędrkowstwo, -a, *ср.* мудрованье, лжеумствованіе, суемудріе.

Mędrocha, Mędrochna, -y, *ж. Ирон.* разумница, хитрая женщина.

Mędrować, *см.* **Mędrkować.**

Mędrszy, *сравн. ст.* мудрѣе, мудрѣйшій, *см.* **Mądry.**

Mędrzec, -drca, *м.* мудрецъ.

Mędrzeć, Zmędrzeć, умнѣть, поумнѣть.

Medycyna, -y, *ж.* медицина, врачебная наука, *см.* **Lekarska sztuka.**

Medycznie, медицински, съ медицинской или врачебной точки зрѣнія, по правиламъ медицины, врачебной науки.

Medyczny, медицинскій, врачебный.

Medyk, -a, *м.* медикъ, врачъ, *см.* **Lekarz.**

Medykament, -u, *м.* лекарство, *см.* **Lekarstwo.**

Męka, -i, *ж.* мука, мученіе, наказаніе; || пытка. **Być jak na mękach**, сидѣть какъ на горячихъ угольяхъ. **Pleść jak na mękach**, молоть вздоръ, нести околесную, завираться, бредить.

Mekler, Makler, -a, *м.* маклеръ.

Melancholiczeć, Zmelancholiczeć, впадать, впасть въ меланхолію.

Melancholicznie, меланхолически, грустно, задумчиво.

Melancholiczność, -ści, *ж.* задумчивость, тоскливость.

Melancholiczny, меланхолическій, задумчивый, грустный, тоскливый.

Melancholik, -a, *м.* меланхоликъ, *см.* **Melancholiczny.**

Melancholizować, погружаться въ задумчивость; || выказывать задумчивый видъ, притворяться задумчивымъ.

Melancholizowanie, -nia, *ср.* печальное, грустное настроеніе.

Melancholja, -ji, *ж. Мед.* чёрная жёлчь, меланхолія; || печаль, грусть, меланхолія.

Mełcie, -a, *ср.* молóтье, помóлъ.

Meldować, Zameldować (kogo), докла́дывать (*о комъ*). **Kazać się zameldować**, приказа́ть доложи́ть о себѣ; || *Воен.* доноси́ть, представля́ть, докла́дывать; || заявля́ть, доводи́ть до свѣдѣнія, увѣдомля́ть. **Meldować się, Zameldować się (u kogo)**, приказа́ть о себѣ доложи́ть, явля́ться, заявля́ть о себѣ, представля́ться; || предъявля́ть, предъяви́ть свой видъ (*паспóртъ*) и т. п., дава́ть о себѣ знать.

Meldowanie, -nia, *ср.* я́вка, заявле́ніе, прописка паспóрта, ви́да, внесéніе въ я́вочную кни́гу.

Meldunek, -nka, *м.* я́вка, заявле́ніе, отмѣтка, *см.* **Meldowanie.**

Meldunkowy, я́вочный, записно́й. **Książka meldunkowa**, я́вочная кни́га.

Melis, -u, *м.* ме́люсъ (*низшій сортъ са́хара*).

Melisa, y, *ж. Бот.* мели́сса, пчёльникъ, ма́точникъ (*расте́ніе*).

Melisowy, мели́ссный, *см.* **Melisa.**

Meljoracja, -ji, *ж.* улучше́ніе, благоустро́йство, поддержа́ніе (*имѣнія*).

Melnica, -y, *ж.* родъ лóсося (*морска́я рыба*).

Melodja, -ji, *ж.* мело́дія, благозву́чіе.

Melodrama, -y, *ж.* мелодра́ма.

Melodyjnie, благозву́чно, мелоди́чески.

Melodyjność, -ści, *ж.* благозву́чность, мелоди́чность.

Melodyjny, благозву́чный, мелоди́ческій.

Melon, -a, *м.* ды́ня.

Melonowy, ды́нный.

Mełty, мóлотый, *см.* **Mleć.**

Memorandum, *Нескл.* запи́ска, па́мятная запи́ска.

Memorjał, -u, *м.* запи́ска, мемóрія; || счётъ, рее́стръ. **Memorjał wydatków tygodniowych**, счётъ недѣльнымъ расхóдамъ.

Mendel, -dla, *м.* пятна́дцать (*или де́сять*) штукъ; || кошна́ изъ десяти́ снопóвъ, *и́ли* изъ десяти́ вязáнокъ.

Menestra, -y, *ж.* италія́нскій супъ.

Menestrel, -a, *м.* менестре́ль, стра́нствующій поэ́тъ.

Mennica, -y, *ж.* моне́тный дворъ.

Mennictwo, -a, *ср.* моне́тное дѣло, битьё моне́ты.

Menniczy, моне́тный. **Stopa mennicza**, прóба моне́ты.

Mental, -u, **Mentalik**, -a, *м. см.* **Medal, Medalik.**

Menuet, -a, *м.* менуэ́тъ (*пѣсня и та́нецъ*).

Mercha, -y, *ж. см.* **Wszetecznica.**

Merdać, виля́ть, маха́ть хвостóмъ (*о соба́кѣ*).

Mergel, *см.* **Margiel.**

Meritum (sprawy), существó дѣла.

Merkurjalny, ртýтный, меркуріа́льный.

Merkury, -ego, **Merkurjusz**, -a, *м. Астр.* Меркýрій (*плане́та*); || **Merkurjusz**, -u, *Минер.* ртуть, меркýрій, *см.* **Żywe srebro.**

Merydjan, -a, *м. см.* **Południk.**

Męski, Męzki, мужскóй, мýжескій; || мýжественный, си́льный, бóдрый. **Męzka suknia**, мужскóе плáтье. **Męzki krawiec**, мужскóй портнóй; || *Грам.* **Rodzaj męzki**, мýжескій родъ. **Rym męzki**, мýжеская рѣ́ма; || **Twarz męzka**, мýжественное лицó. **Głos męzki**, мýжественный, си́льный гóлосъ. **Styl męzki**, си́льный слогъ. **Płeć męzka**, мýжескій полъ. || **Po męzku**, въ мужскóмъ плáтьѣ. **Przebrana po męzku**, переодѣ́та въ мужскóе плáтье; || свóйственно мужчи́нѣ. **Po męzku się obchodzi**, обхóдится какъ свóйственно мужчи́нѣ, мýжескому вóзрасту.

Męsko, Męzko, мýжественно, бóдро; **Po męzku**, *см.* **Męski.**

Męskość, Męzkość, -ści, *ж.* возмужáлость, зрѣлость, мýжескій вóзрастъ; || мýжественность, *см.* **Mężność.**

Messjasz, -a, *м.* Мессія. **Przyjście Messjasza**, пришéствіе Мессіи.

Męstwo, Męztwo, -a, *ср.* мýжество, дóблесть, си́ла, бóдрость, *см.* **Męskość.**

Męszczyzna, *см.* **Mężczyzna.**

Meszka, -i, *ж. Зоол.* óвощная бóжья коро́вка, кусáка (*насѣкóмое*).

Meszne, -ego, *ср Церк.* дохóдъ за отправле́ніе заказно́й литýргіи; || десятúна съ вёренъ (*получа́емая духóвными*).

Meszty, -ów, мн. *ж.* турéцкія тýфли.

Meszysty, *см.* **Mszysty.**

Met, *см.* **Mat** (*въ ша́хматной игрѣ*).

Męt, -u, *м.* **Męty**, -ów, *мн.* гýща, отстóй, дрóжжи, подóнки.

Meta, -y, *ж.* мéта, цѣль, мишéнь; || предѣлъ, грани́ца, конéцъ, рубéжъ. **Dobiedz do mety**, пробѣжáть назна́ченное разстоя́ніе. **Stanął u mety**, онъ достúгъ цѣли.

Metafizycznie, метафизúчески.

Metafizyczność, -ści, *ж.* метафизúческій смыслъ, отвлечéнность.

Metafizyczny, метафизúческій, отвлечённый.

Metafizyk, -a, *м.* метафúзикъ.

Metafizyka, -i, *ж.* метафúзика.

Metafizykować, отвлечéнно разсуждáть о чёмъ.

Metafora, -y, *ж.* метáфора, перенóсъ, *см.* **Przenośnia.**

Metaforycznie, метафори́чески, *см.* **Przenośnie.**

Metaforyczność, -ści, *ж.* метафори́ческій смыслъ, *см.* **Przenośny.**

Metal, -u, *м.* метáллъ, *см.* **Kruszec, Spiż.**

Metaliki, *мн.* государственныя облига́ціи платúмыя звóнкою моне́тою.

Metalny, Metalowy, металли́ческій, *см.* **Kruszcowy.**

Metalurg, -a, *м.* металлýргъ.

Metalurgiczny, металлурги́ческій, рудосло́вный.

Metalurgja, -ji, *ж.* металлу́ргія, рудосло́віе.

Metamorfoza, -y, *ж.* превраще́ніе; || перемѣна, *см.* **Przemiana.**

Metempsychoza, -y, *ж.* переселе́ніе душъ, *см.* **Przechodzenie dusz.**

Meteor, -u, *м.* метеоръ, воздушное явле́ніе.

Meteorologiczny, метеорологи́ческій.

Meteorologja, -ji, *ж.* метеороло́гія, нау́ка о метеорахъ.

Meteoryczny, метеори́ческій.

Mętlić, Mętlować, Pomętlić, Pomętlować, мути́ть, взмути́ть, взбудора́жить, возбужда́ть, возбуди́ть. || **Mętlić się**, мути́ться, смуща́ться, мѣша́ться, пу́таться. **Mętli mi się to słowo**, э́то сло́во на языкѣ у меня́ верти́тся, то́лько что не сорвётся съ языка́.

Mętlik, -a, *м. Неуп.* пла́щикъ.

Mętnie, Mętno, му́тно.

Mętność, -ści, *ж.* му́тность, мутнова́тость.

Mętny, му́тный *Посл.* **W mętnéj wodzie piskorze łowić**, въ му́тной водѣ ры́бу лови́ть.

Metod, -u, *м.* бо́лѣе употреб. **Metoda, -y**, *ж.* мето́да, мето́дъ, поря́докъ; || систе́ма; || руковóдства, нача́ла, *мн*; || привы́чка, обы́чай. **Bez żadnéj metody**, безъ вса́кой мето́ды, безпоря́дочно. **To jego metoda**, э́то его́ обы́чай.

Metodycznie, методи́чески, по мето́дѣ, послѣдовательно.

Metodyczność, -ści, *ж.* послѣдовательность, поря́докъ изложе́нія, стро́йность.

Metodyczny, методи́ческій, послѣдовательный, стро́йный, системати́ческій; || акура́тный, то́чный въ исполне́ніи чего́-ли́бо. **Wykład metodyczny**, систематическое изложе́ніе. **Człowiek metodyczny**, человѣкъ акура́тный.

Metodysta, -y, *м.* методи́стъ.

Metodystka, -i, *ж.* методи́стка.

Metonymja, -ji, *ж. Ритор.* метони́мія, *см.* **Zamienna.**

Metr, -a, *м.* учи́тель, *см.* **Nauczyciel**; || **Metr, -u**, *м.* метръ (*франц. мѣра 22½ вершка*).

Metresa, -y, *ж.* любо́вница.

Metropolita, -y, *м.* митропо́литъ.

Metropolitalny, Metropolitański, Metropolicki, митропо́литскій, митропо́личій.

Metropolja, -ji, *ж.* метропо́лія; || *Церк.* митропо́лія.

Metrycznie, метри́чески.

Metryczność, -ści, *ж.* метри́ческая систе́ма; || метри́ческій разме́ръ.

Metryczny, метри́ческій, *см.* **Miarowy.**

Metryka, -i, *ж.* ме́трика, метри́ческое свиде́тельство, свиде́тельство о рожде́ніи, крещéніи, бракосочета́ніи и сме́рти; || метри́ческая книга; || вѣдомость, спи́сокъ при ка́ждой прихо́дской це́ркви роди́вшимся, бракосочета́вшимся и умéршимъ; || государственный архи́въ, собра́ніе государственныхъ и ча́стныхъ гра́мотъ и другихъ пи́сьменныхъ докуме́нтовъ, *см.* **Koronny, (Metryka koronna).**

Metrykalny, метри́ческій.

Metrykant, -a, *м.* архива́ріусъ.

Mężata, -éj, употреби́тельнѣе **Mężatka, -i**, *ж.* заму́жняя (*же́нщина*).

Mężczyzna, -y, *м.* мужчина.

Męzki, Męzko, Męzkość, *см* **Męski, Męsko, Męskość.**

Mężnie, му́жественно.

Mężnieć, Zmężnieć, мужа́ть, сдѣлаться му́жественнымъ, возмужа́ть.

Mężnienie, -nia, *ср.* возмужа́ніе.

Mężność, -ści, *ж.* возмужа́лость, *см.* **Męzkość, Męztwo.**

Mężny, му́жественный, си́льный, бо́дрый, *см.* **Męski, Odważny, Dzielny, Waleczny.**

Mężobójca, -y, *м.* смертоубíйца, человѣкоубíйца, душегу́бецъ, убíйца.

Mężobójczyni, -ni, *ж.* убíйца, душегу́бка.

Mężobójski, убíйственный, смертоно́сный. **Po mężobójsku**, согла́сно съ хара́ктеромъ убíйцы.

Mężobójstwo, -a, *ср.* смертоубíйство, душегу́бство.

Mężokształty, мужеобра́зный.

Mężolubnik, человѣколю́бецъ.

Męzowski, Męzowy, му́жній и му́жниnъ.

Męztwo, *см.* **Męstwo.**

Mężulek, Mężulko, -ka, *м.* **Mężulo, -a**, *ср.* муженёкъ.

Mężyk, -a, *м. Умен.* человѣчекъ.

Mężysko, -a, *ср.* глу́пый мужъ, мужъ-простофи́ля.

Mgiełka, -i, *ж. см.* **Mgła.**

Mgła, -y, *ж.* мгла, тума́нъ, *см.* **Tuman.**

Mgławy, мглúстый, *см.* **Mdławy.**

Mglić, покрыва́ться тума́номъ, тума́ниться; || заслоня́ться, затмѣва́ться, *см.* **Mdleć.**

Mglić, Zamglić, покрыва́ть тума́номъ; || заслоня́ть, затмѣва́ть. || **Mglić się**, тума́ниться, покрыва́ться ту́чами; || заслоня́ться, затмѣва́ться, помрача́ться.

Mglisto, тума́нно; || па́смурно, нея́сно, ту́скло. **Mglisto dziś**, сего́-дня тума́нъ, па́смурная пого́да.

Mglistość, -ści, *ж.* тума́нность, па́смурность, нея́сность.

Mglisty, мглúстый, тума́нный; || па́смурный, нея́сный; || ту́склый.

Mgły, слáбый, безсúльный; || прáторный, *см.* **Ckliwy, Mdły.**

Mgnąć (czém), мигну́ть, *см.* **Mignąć, Mgnąć okiem**, мигну́ть гла́зомъ, *см.* **Mknąć, Pomknąć.**

Mgnienie, -nia, *ср.* мгновéніе, мигъ. **Mgnienie oka, Okamgnienie**, мгновéніе о́ка.

Miąć, Zmiąć, Pomiąć, мять, смять, помя́ть.

Miądlić, *см.* **Międlić.**

Miądlica, *см.* **Międlica.**

Miał rudy, *Горн.* подру́докъ, ме́лочь, бусъ. **Miał węgla do zatykania, prochy węglowe**, у́гольный му́соръ.

Miałcza, -y, *ж.* мель.

Miałczeć, мельча́ть.

Miałczenie, -a, *ср.* мельча́ніе, измельча́ніе.

Miałczéj, ме́льче, *Сравн. ст. см.* **Miałko.**

Miałki, ме́лкій.

Miałko, ме́лко.

Miałkomyślność, -ści, *ж.* пове́рхностный умъ.

Miałkość, -ści, *ж.* ме́лкость.

Miałszy, мельча́йшій *см.* **Miałki.**

Miana, -y, *ж.* мѣна, *см.* **Zmiana, Zamiana.**

Miano, -a, *ср.* и́мя, *см.* **Imię**; || и́мѣніе, имущество, *см.* **Imienie.**

Mianować, *Стар.* именова́ть, называ́ть. **Mianowano go po imieniu**, его́ называ́ли по и́мени; || **Mianować (kogo czém)**, назнача́ть, опредѣля́ть. **Mianować kogo na urząd**, назна́чить, опредѣли́ть кого́ въ до́лжность, на слу́жбу, въ слу́жбу, на мѣсто. **Mianować kogo prezydentem**, назна́чить кого́ президе́нтомъ.

Mianowanie, -a, *м.* опредѣле́ніе, назначе́ніе. **Mianowanie urzędników na miejsca wakujące**, назначе́ніе, опредѣле́ніе чино́вниковъ на вака́нтныя мѣста́.

Mianowany, назна́ченный, опредѣлённый (*въ до́лжность, на мѣсто* и т. д.), *см.* **Nominat**; || упомя́нутый, *см.* **Wspomniany**; || *Арив.* **Liczba mianowana**, именова́нное число́.

Mianowicie, и́менно.

Mianowisko, -a, *ср.* про́звище, назва́ніе.

Mianowity, то́чный, я́сный, положи́тельный, *см.* **Wyraźny**; || *Стар.* имени́тый, *см.* **Znamienity.**

Mianowniczy, -ego, *м.* составѝтель терминоло́гіи *или* номенклату́ры; || номенкла́торъ (*у Римлянъ*); || назнача́ющій, опредѣля́ющій на мѣсто.

Mianownik, -a, *м. Арив.* знамена́тель; || *Грам.* именѝтельный паде́жъ.

Mianujący, нарица́тельный.

Miara, -y, *ж.* мѣ́ра; || мѣ́рка; || размѣ́ръ (*стиховъ*). **Miary długości, objętości** и т. д. мѣ́ры линѣ́йныя, вмѣстимости, кубѝческія. **Miara główna**, ука́зная *или* образцо́вая мѣ́ра. **Miara (krawiecka)**, мѣ́рка (*у портныхъ*). **Miara wiersza**, размѣ́ръ стиха́, *см.* **Stopa. W miarę jak.....**, по мѣ́рѣ того́ какъ.... **Wynagrodzić kogo w miarę jego zasług**, вознагради́ть кого́ по мѣ́рѣ его́ заслу́гъ. **Pracuje w miarę sił**, тру́дится по мѣ́рѣ силъ. **Nad miarę**, сверхъ силъ. **Żadną miarą**, никаки́мъ о́бразомъ, отню́дь не, ника́къ, ниско́лько. **Z każdéj miary** *или* **Ze wszelkich miar**, во мно́гихъ, во всѣхъ отноше́ніяхъ. **Z inszych miar**, въ други́хъ отноше́ніяхъ.

Miarka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Miara**), мѣ́ра, мѣ́рка. **Dopełnić miarki grzechów**, преисполнить мѣ́ру беззако́ній; || четверѝкъ, мѣ́рка (*мѣра хлѣба*).

Miarkować, Umiarkować, умѣря́ть, умѣ́рить, обу́здывать, обузда́ть. **Trzeba swe żądze miarkować**, на́добно обу́здывать свои́ стра́сти. || **Zmiarkować, Pomiarkować**, увида́ть, усмотрѣть, замѣча́ть, замѣ́тить, сообража́ть, сообрази́ть, разсчи́тывать, разсчита́ть, соразмѣря́ть, соразмѣ́рить. **Miarkowałem, że mnie chce oszukać**, я замѣча́лъ, что онъ хо́четъ меня́ обману́ть. **Trzeba tak miarkować, aby każdy równą część dostał**, на́добно такъ разсчита́ть, что́бы ка́ждому доста́лось по ро́вной ча́сти. **Wedle zasług miarkuj nagrodę**, по заслу́гамъ соразмѣря́й награ́ду. **Miarkować po swéj sile**, сообража́ться съ свое́й си́лою. || **Miarkować się**, воздѐрживаться удѐрживать себя́; || сле́довать чему́, брать съ кого́ приме́ръ, соображаться съ чѣмъ, примѣня́ться къ чему́; || оду́маться, разду́мать. **Będziemy się miarkować, jak można**, бу́демъ по возмо́жности вести́ пра́вильную жизнь, сдѣлаемся бо́лѣе умѣ́ренными. **Miarkować się w gniewie**, воздѐрживаться отъ гнѣва. **Dobrze się miarkuje, czy będzie w stanie dokazać to**, онъ хорошо́ обду́мываетъ (*соображаетъ*), въ состоя́ніи ли бу́детъ сдѣлать э́то? **Miarkujmy się, kto z nas co wziął**, разсчита́емъ, кто изъ насъ что́ взялъ? *Мат. Нов.* **Pierwsza wielkość miarkuje się do trzeciéj, jak druga do czwartéj**, пе́рвая величина́ отно́сится къ тре́тьей, какъ втора́я къ четвёртой.

Miarkowanie, -nia, *ср.* соображе́ніе, примѣне́ніе. || **Żadne miarkowanie nic tu nie pomoże**, никако́е соображе́ніе здѣсь не поведётъ ни къ чему́; || воздержа́ніе, укроще́ніе, обузда́ніе, уменьше́ніе, смягче́ніе, послабле́ніе, облегче́ніе. || **Miarkowanie namiętności**, обузда́ніе страсте́й. || **Miarkowanie się**, умѣренность, воздѐржность, *см.* **Umiarkowanie. Miarkowanie się w zapędzie**, воздержа́ніе себя́ отъ поры́ва, отъ увлече́нія.

Miarkowany, умѣренный, воздѐржный.

Miarowy, мѣ́рный; || метри́ческій. **Wiersze miarowe**, метри́ческие стихи́. **Miarowy takt**, мѣ́рный тактъ.

Miarz, -u, *м. Бот.* ца́рскій ко́рень.

Miąsko, *см.* **Mięsko.**

Miasteczko, -a, *ср.* мѣсте́чко, приго́родъ; || ма́ленькій городо́къ.

Miasto, -a, *ср.* го́родъ; || *см.* **Zamiast**, вмѣстѣ.

Miastorządca, -y, *м.* градоправи́тель, нача́льникъ го́рода.

Miastorządztwo, -a, *ср.* городско́е нача́льство, городскія власти.

Miauczeć, мяу́кать (*о ко́шкахъ*).

Miauczenie, -nia, *ср.* мяу́канье.

Miąż, употребля́ется то́лько съ пред-

лóгомъ w (*въ*). **W miąż**, въ толщинý, *см.* **Miąższość**.

Miazdra, -y, *ж.* кóжица, плевá, перепóнка, *см.* **Błonka**.

Miaźdżysty, слúзистый.

Miazga, -i, *ж. Бот.* зáболонь, мезгá, мязгá; || *Мед.* млéчный сокъ, хúлусъ, слизь, слúзистая жúдкость. **Utłuc na miazgę**, истолóчь, растерéть, размозжúть. **Zbić kogo na miazgę**, совершéнно исколотúть когó. **Strzaskał mu głowę na miazgę**, онъ размозжúлъ емý гóлову.

Miazgowanie, -a, *ср. Мед.* образовáніе млéчнаго сóка.

Miazgowaty, *см.* **Miaźdżysty**.

Miąższeć, **Zmiąższeć** толстѣ́ть; || густѣ́ть, сгущáться.

Miąższość, -ści, *ж.* толщинá, толстотá, тóлща; || густотá, плóтность.

Miąższy, тóлстый; || густóй, плóтный.

Michałówka, -i, *ж.* осéнняя грýша.

Michaś, -sia, *м. Умен.* Мúша, Мúшенька, (Михаúлъ).

Mieć, имѣ́ть (*см.* **Posiadać**). *Этотъ глагóлъ по-рýски перевóдится разлúчно, какъ вúдно изъ слѣ́дующихъ примѣ́ровъ:* **Mieć z czego żyć**, имѣ́ть срéдства къ прокормлéнію себя́. **Mieć nadzieję**, имѣ́ть надéжду. **Mieć co do siebie**, признавáть за собóю какóе-нибýдь осóбенное свóйство. **On ma to do siebie, że się nigdy nie gniewa**, онъ отличáется тѣмъ, что никогдá не сéрдится. **Mieć za sobą najwięcéj głosów**, имѣ́ть на своéй сторонѣ́ большинствó голосóвъ. **Ma ci dużo do opowiedzenia**, онъ дóлженъ тебѣ́ мнóгое разсказáть. **Mieć mowę**, держáть, произносúть рѣчь. **Mam się za szczęśliwego**, считáю себя́ счастлúвымъ. **Mam to za żart**, я э́то принимáю за шýтку. **Mieć za zbrodnię, za pomyłkę**, вмѣня́ть въ преступлéніе, въ ошúбку. **Ma lat dwadzieścia**, емý двáдцать лѣ́тъ; **ma dwudziesty rok**, емý двадцáтый тодъ. **Mam jutro pójść do niego**, мнѣ нáдобно зáвтра пойдтú къ немý. **Mam to natychmiast zrobić**, мнѣ нáдобно сей-чáсъ э́то сдѣ́лать. **Mam ci podziękować**, я дóлженъ поблагодарúть васъ, мнѣ слѣ́дуетъ поблагодарúть васъ. **Miałem się położyć spać, gdy w tém on przyszedł**, я ужé собирáлся лечь спать, какъ вдругъ онъ пришёлъ. **Nie wierzę aby on to miał zrobić**, не вѣ́рю, чтобы онъ могъ э́то сдѣ́лать. **Ja miałem to powiedzieć?** И я бýдто бы э́то сказáлъ? **Nie masz się czego obawiać**, тебѣ́ нéчего опасáться. **Nie ma mi kto usłużyć**, мнѣ нéкому услужúть. **Nie mam skąd wziąść**, мнѣ нéоткуда взять. **Nie miałem się od kogo dowiedzieć**, мнѣ нé у кого бы́ло узнáть. **Nie mam się gdzie schronić**, мнѣ нéгдѣ спря́таться, **Ma on za swoje**, достáлось емý, нúшто емý, подѣлóмъ. **Mieć mało na czém**, довóльствоваться мáлымъ || **Mieć się do kogo**, быть расположённыъ къ комý, относúться къ комý. **Dowiaduje się, jak się masz**, онъ спрáшиваетъ, какъ вы поживáете? **Mieć się dobrze**, жить въ довóльствѣ. **Tak się ma 6 do 12, jak 3 do 6**, шесть отнóсится къ двѣнáдцати, какъ три къ шестú. **Mieć się do pokoju**, склоня́ться къ мúру. **Dzień ma się ku wieczorowi**, день склоня́ется къ вéчеру. **Mieć się na pieczy**, быть на сторóжѣ, остерегáться. **Tak się rzecz ma**, таковó положéніе дѣ́ла. **Ma się na dészcz**, собирáется дождь. **Ma się na wojnę**, нýжно ожидáть войны́. **Mają**, имѣ́ютъ, у нихъ есть. **Miano**, имѣ́ли, имѣ́лось. **Otóż masz!** вотъ тебѣ́ нá! **Otóż macie!** не говорилъ ли я вамъ? Вотъ чтó вы сдѣ́лали! **Masz! na, masz!** на, возьмú! вотъ тебѣ́!

Miech, -u, *м.* мѣшóкъ, куль, *см.* **Worek**; || раздувáльный мѣхъ (**do dmuchania**); || оргáнный мѣхъ; || кузнéчный мѣ́хъ.

Miechasto, мѣшковáто, *см.* **Worowato**.

Miechasty, мѣшковáтый, *см.* **Worowaty**.

Miechowita, -y, *м.* канóникъ *или* ры́царь Грóба Госпóдня.

Miechownictwo, -a, *ср.* приготовлéніе мѣшкóвъ *или* мѣхóвъ, *см.* **Miech**.

Miechowniczy, мѣшóчный.

Miechownik, -a, *м.* мáстеръ мѣшкóвъ *или* мѣхóвъ, *см.* **Miech**; || носúльщикъ мѣшкóвъ, дря́гиль.

Miechowy, раздувáльный, *см.* **Miech**.

Miechunki, -ów, *или* -ek, *мн. Бот.* можжýха.

Miecić, *см.* **Miotać**.

Miecielica, -y, *ж.* метéлица.

Miecz, -a, *м.* мечъ; || **Krewni po mieczu**, срóдники по мýжскому колѣ́ну, *см.* **Kądziel**. **Miecz-słupek**, *Плотн.* регúль.

Miecznik, -a, *м.* мáстеръ обдѣ́лывающій холóдное орýжіе; || меченóсецъ (санóвникъ нося́щій королéвскій мечъ).

Miecznikowa, -éj, *ж.* женá меченóсца.

Miecznikowicz, -a, *м.* сынъ меченóсца.

Miecznikówna, -y, *ж.* дочь меченóсца.

Miecznikowstwo, -a, *ср.* звáніе меченóсца; || *Собир.* меченóсецъ и егó женá.

Mieczobój, -oja, *м. см.* **Szermierz**.

Mieczowy, меченóсный. **Kawaler mieczowy**, меченóсецъ, ры́царь мечá. **Linja mieczowa**, мужскáя лúнія, мужскóе поколѣ́ніе.

Mieczyk, -a, *м. Умен.* мéчикъ, *см.* **Miecz**; || *Бот.* шпáжникъ, шпáжная травá.

Międlenie, -nia, *ср.* мя́тіе (*льна, пеньки́*).

Międlić, **Zmiędlić**, мять, смять (*лёнъ, пеньку́*).

Międlica, -y, *ж.* мя́лица, мя́ло, мя́лка, трепáло.

Miednica, -y, *ж.* тазъ, умывáльница, лохáнка; || *Анат.* тазъ, подчрéвное лóно.

Miedniczka, -i, *ж.* тáзикъ, *см.* **Miednica**.

Miednik, -a, *м. Минер.* медóвый кáмень.

Miedź, -i, *ж.* мѣдь.

Miedza, -y, *ж.* межá, рубéжъ; || *Фортиф.* мерлóнъ.
Miedziak, -a, *м.* мéдная монéта; || мéдный котёлъ.
Miedzianka, -i, *ж.* булáвка, шпúлька; || мéдная рудá.
Miedzianobrody, рыжеборóдый.
Miedziany, мéдный.
Miedzienica, -y, *ж*, мéдноплавúльный завóдъ.
Miedziokrusz, -u, *м. Минер.* нúкель.
Miedziolity, брóнзовый, вылитый изъ мéди.
Miedziopławny, мéдноплавúльный.
Miedzioryt, -u, *м.* гравюра, эстáмпъ.
Miedziorzeźba, -y, *ж.* гравúрованіе.
Miedziozielony, мéдянковаго цвéта, цвéта мéдной ярú.
Miedzisty, мéдянúстый.
Miedzka, -i, *ж.* опýшка (*лúса*).
Miedzny, **Miedzowy**, межевóй, рубéжный, погранúчный.
Miedźny, мéдянúстый. **Kamień miedźny**, *см.* **Miodowy.**
Między, мéжду и межъ. **Między innemi**, мéжду прóчимъ. **Rozdał pieniędzy między ubogich**, раздáлъ дéньги убóгимъ. **Policzono go między bogi**, его причúслили къ сóнму боговъ. **Wejść między ludźi**, явúться въ свéтъ, *см.* **Pomiędzy.**
Międzybalcze, -a, *ср. Архит.* пролётъ мéжду перекладúнами.
Międzybrwie, -a, *ср.* междубрóвье.
Międzyczasie, -sia, *ср.* междувремéнье, промежýтокъ врéмени.
Międzydroże, -a, *ср.* перепýтье.
Międzygórze, -a, *ср.* междугóрье.
Międzykostny, междукóстный.
Międzykrok, -u, *м.* промежýтокъ.
Międzymorski, *Геогр.* перешéечный.
Międzymorze, -a, *ср. Геогр.* перешéекъ.
Międzymurze, -a, *ср.* простéнокъ.
Międzypłucny, *Анат.* средогрýдный.
Międzyrzecze, -a, *ср.* междурéчье, межирéчье.
Międzyrzeczny, междурéчный.
Międzyrzędzie, **Międzysłupie**, -a, *ср. Архит.* междустóлбіе.
Międzywale, -a, *ср.* промежýтокъ мéжду двумá валáми, окóпами.
Międzywiersz, -a, *м.* междустрóчіе, междустрóчная припúска.
Międzyżeberny, *Анат.* междурёберный.
Międzyziemny, *см.* **Śródziemny.**
Międzyżyle, -a, *ср.* промежýтокъ мéжду двумя жúлами.
Miegość, -i, *ж.* влáжность, сырость.
Miejsce, -a, *ср.* мéсто; || *Мед.* блонá, мéсто, послéдъ.
Miejscopis, -a, *м.* топографія, описáніе мéстности.
Miejscopiski, топографúческій.
Miejscownik, -a, *м. Грам.* предлóжный падéжъ.
Miejscowość, -ści, *ж.* мéстность.
Miejscowy, мéстный.
Miejski, городскóй.
Miękczący, *Мед.* мягчúтельный, смягчúтельный.
Miękczeć, **Mięknąć**, **Zmiękczeć**, **Zmiękknąć**, **Rozmiękknąć**, смягчáться, смягчúться, размягчáться, размягчúться.
Miękczenie, -nia, *ср.* смягчéніе.
Miękczyć, **Zmiękczyć**, смягчáть, размягчúть, дéлать мáгкимъ; || * трóгать, смягчáть, склонúть, умилостивлúть. || **Miękczyć się**, *см.* **Miękczeć**; || смягчáться, умилосéрдиться, трóгаться.
Miękawo, мягковáто.
Miękawość, -ści, *ж.* мягковáтость.
Miękawy, мягковáтый.
Miękiny, -kin, *мн.* мякúна, плевá.
Miękisz, -a, *м.* мáкишъ (*хлúба*), мáкоть (*мúса*); || *Анат.* мóчка (*ýха*); || *Бот.* дóля (*сúмени*).
Miękki, мáгкій.
Miękko, мáгко. **Jaja na miękko**, áйцы всмáтку.
Miękkość, -ści, *ж.* мáгкость; || * вáлость, слáбость, изнéженность. **Żyć w miękkości**, вестú изнéженную жизнь.
Miękkosercy, мягкосéрдый.
Mięknąć, *см.* **Miękczeć.**
Mięknienie, -nia, *ср.* смягчéніе.
Miękuchno, **Miękutko**, мáконько.
Miękuchny, **Miękutki**, мáконькій.
Miel, -i, *ж.* мéль, отмéль, мелковóдье.
Mielciarka, -i, *ж.* солодóвница.
Mielciarz, -a, *м.* солодóвникъ.
Mielcuch, -a, *м.* солодóвня, *см.* **Słodownia.**
Mielec, -lca, *м. Бот.* мáтликъ (*трава*).
Mielenie, -nia, *ср.* молóтье.
Mielerz, -a, *м.* кýча дровъ, изъ котóрой выжигáютсяýголья.
Mielizna, -y, *ж.* мелкотá, *см.* **Miel.**
Mielnik, -a, *м. см.* **Młynarz.**
Mielony, мóлотый.
Mielszy, *ср. от.* мéльче, *см.* **Miałki.**
Mieluchno, мéлко, нáмелко.
Mieluchny, мельчáйшій.
Miencarski, мéняльный.
Miencarstwo, -a, *ср.* промéнъ úли размéнъ дéнегъ.
Miencarz, -a, *м.* мéняло, мéновщúкъ.
Mieniać, **Zamieniać**, **Zamienić**, мéнять, промéнять, замéнять. || **Mieniać się**, **Pomieniać się**, мéняться, помéняться; || измéняться.
Mienianie, -nia, *ср.* мéна, промéнъ, размéнъ.
Mienić, мéнять, измéнять; || называть. **Mienić kogo swym przyjacielem**, называть кого своимъ дрýгомъ, *см.* **Mazywać**; || считáть, почитáть, дýмать, донскáть. **Wszystko swoim być mieni**, онъ дýметъ, что всё принадлежúтъ емý, *см.* **Sądzić, Utrzymywać.** || **Mienić się**, выдавáть себя́ за кого́, разглашáть. **Mieni się być dobrym**, онъ выдаётъ себя́ за дóбраго человéка.

Mienie, -nia, *ср.* имѣ́ніе, владѣ́ніе; || довóльство, достáтокъ; || и́мя. **Uczciwe mienie**, чéстное и́мя.

Mieniony, разноцвѣ́тный, пёстрый, двули́чневый, отли́вистый, съ отли́вомъ.

Mienność, -ści, *ж.* измѣня́емость.

Mienny, мѣня́ющійся.

Mientuz, -a, *м.* нали́мъ, мень (*рыба*).

Miernictwo, -a, *ср.* землемѣ́ріе, межева́ніе.

Mierniczne, -ego, *ср.* пла́та землемѣ́ру.

Mierniczo-górniczy, маркшейдерскій, *см.* **Jeometra.**

Mierniczowa, -éj, *ж.* жена́ землемѣ́ра.

Mierniczy, землемѣ́рный, межевóй. **Mierniczy stolik**, астроля́бія; || **Mierniczy**, -ego, **Miernik**, -a, *м.* землемѣ́ръ, мѣ́рщикъ; || клейми́льщикъ мѣръ и вѣсóвъ.

Miernie, умѣ́ренно, посре́дственно.

Mierniuchny, са́мый умѣ́ренный.

Mierność, -ści, *ж.* умѣ́ренность; || посре́дственность. **Mierność w jedzeniu**, умѣ́ренность въ пи́щѣ. **Wznieść się nad mierność**, стать вы́ше посре́дственности.

Miernota, -y, *ж.* посре́дственность; || посре́дственное состоя́ніе.

Mierny, сре́дній, посре́дственный. **Wzrost mierny**, сре́дній ростъ. **Dochody mierne**, посре́дственные дохóды; || мѣ́ткій, попада́ющій въ цѣль; || умѣ́ренный. **Mierny w słowach**, умѣ́ренный въ слова́хъ.

Mierzch, -u, *м. см.* **Zmierzch.**

Mierzchać się, *см.* **Zmierzchać się.**

Mierzchliwy. сумеречный, смеркáющійся.

Mierzchnąć, **Zamierzchnąć**, **Zmierzchnąć**, мéркнуть, темнѣ́ть, смеркáться.

Mierzenie, -nia, *ср.* измѣ́реніе, межева́ніе.

Mierzić, **Omierzić**, **Zmierzić**, **Obmierzić (co komu)**, мерзѣ́ть, омерзѣ́ть; || возбужда́ть отвращéніе, омерзѣ́ніе. **Mierzić, zmierzić sobie co**, получи́ть отвращéніе къ чему́. **Mierzi mię to**, э́то мнѣ проти́вно, омерзи́тельно.

Mierzieniec, -ńca, *м.* мéрзкій, отврати́тельный человѣ́къ, мерза́вецъ.

Mierziony, **Mierzliwy**, омерзи́тельный.

Mierznąć, **Obmierznąć**, **Omierznąć**, омерзѣ́ть, опротиве́ть, сдѣ́латься противны́мъ. **Już mi życie obmierzło**, мнѣ уже́ опротиве́ла жизнь.

Mierzwa, -y, *ж.* смя́тая, мя́тая соло́ма, соло́менная подсти́лка *или* подсти́лка (*для скота*); || мéлкій навóзъ.

Mierzwiasty, смя́тый, помя́тый; || навóзный.

Mierzwić, **Zmierzwić**, **Pomierzwić**, кóмкать, мять; || **Mierzwić pole**, унавóживать, удóбривать (*пóле*).

Mierzwienie, -nia, *ср.* унавóженіе, удобре́ніе.

Mierzyć, **Zmierzyć**, **Przemierzyć**, **Odmierzyć**, мѣ́рять, вымѣ́рять, измѣ́рять, смѣ́рить, измѣ́рить; || * соразмѣ́рять. **Mierzyć przestrzeń**, измѣ́рять простра́нство. **Mierzyć grunta**, межева́ть. **Odmierzyć pod strych**, мѣ́рять подъ гребло́. **Odmierzyć z ozubem**, мѣ́рять вéрхомъ. **Mierzyć, Zmierzyć, Wymierzyć (do kogo, do czego)**, цѣ́лить, прицѣ́ливаться, мѣ́тить (*во что́, на что́*); * добива́ться (*чего́*), стреми́ться (*къ чему́*). **Mierzyć się z kim**, помѣ́ряться, боро́ться, равня́ться съ кѣ́мъ. **Sobą drugich mierzyć**, мѣ́рять на свой арши́нъ, по себѣ́ суди́ть о други́хъ.

Mierzyciel, -a, *м. см.* **Mierniczy.**

Mierzyk, -a, *м. Бот.* ди́кая петру́шка *или* сельдере́й (*расте́ніе*).

Mierzyn, -a, *м.* **Mierzyna**, -y, *ж.* **Mierzyniec**, -ńca, *м.* ло́шадь сре́дняго ро́ста.

Mieść, *см.* **Miotać.**

Mieścić, **Umieścić**, **Zmieścić**, **Pomieścić**, помѣща́ть, помѣсти́ть; || вмѣща́ть, заключа́ть, заключи́ть (*въ себѣ́*). **Miłosierdzie mieści w sobie wszystkie cnoty**, милосе́рдіе заключа́етъ въ себѣ́ всѣ́ добродѣ́тели. || **Mieścić się (w czém)**, заключа́ться (*въ чёмъ*). **Mieścić się (gdzie)**, помѣща́ться (*идѣ*). **To się w jego głowie nie mieści**, э́то свы́ше его́ поня́тій. **Mieśćcie się jak możecie**, помѣсти́тесь какъ вамъ бу́детъ удóбнѣе.

Mieścina, -y, *ж.* городи́шко, городóкъ.

Miesiąc, -a, *м.* мѣ́сяцъ. **Przez miesiąc**, въ продолже́ніе мѣ́сяца. **Za miesiąc**, че́резъ мѣ́сяцъ. **Na miesiące**, по мѣ́сяцамъ, помѣ́сячно (*считáть, нанимáть*). || *См.* **Księżyc.**

Miesiącowy, *см.* **Miesięczny**, **Księżycowy.**

Miesiączek, -czka, *м.* мáлый мѣ́сяцъ; || сія́ніе, вѣне́цъ (*около главъ святыхъ на иконáхъ*); || *Бот.* ноготки́ (*расте́ніе*).

Miesiączkowato, въ ви́дѣ мѣ́сяца, луны́.

Miesiączkowaty, имѣ́ющій видъ мѣ́сяца, луны́.

Mięsiarz, -a, *м.* плотоя́дный, пожира́ющій мя́со.

Miesić, **Zamiesić**, мѣси́ть, замѣси́ть.

Miesięczne, -ego, *ср.* мѣ́сячная пла́та, мѣ́сячное жа́лованье.

Miesięcznie, помѣ́сячно.

Miesięcznik, -a, *м.* луна́тикъ; || ежемѣ́сячное періоди́ческое изда́ніе, журна́лъ, выходя́щій одинъ разъ въ мѣ́сяцъ.

Miesięczny, мѣ́сячный; || лу́нный, *см.* **Księżycowy.**

Mięsisko, -a, *ср.* мяси́шко.

Mięsistość, -ści, *ж.* мяси́стость.

Mięsisty, мяси́стый, тѣ́листый.

Mięsiwo, -a, *ср.* говя́дина, мясна́я пи́ща.

Mięsiwość, *см.* **Mięsistość.**

Mięsko, -a, *ср. Умен.* мясцо́, *см.* **Mięso.**

Mięśniczek, -czka, *м. Зоол.* плевóкъ, мясна́я му́ха.

Mięsny, мясно́й.

Mięso, -a, *ср.* мя́со, говя́дина.

Mięsojad, -a, *м. см.* **Mięsiarz.**

Mięsopust, -u, *м.* сыропу́стъ, послѣ́дніе

дни мáсляницы, карнавáлъ, мясопýстъ, зáговенье, *см.* **Zapusty.**

Mięsopustnik, -a, *м.* замаскирóванный, гуля́ка во врéмя мáсляницы.

Mięsopustny, мясопýстный, мáсляничный, сыропýстный.

Mięsopustować, гуля́ть на мáслянице.

Mięsożerca, -y, *м. см.* **Mięsiarz.**

Mięsożerność, -ści, *ж.* плотоя́дность.

Mięsożerny, плотоя́дный.

Mieszać, Zmieszać, Pomieszać, мéшать, смéшать, перемéшать, помéшать; || пýтать, впýтывать, запýтывать, разстрóивать. **Pomieszać szyki nieprzyjacielskie**, разстрóить ряды́ непрія́телей. **Pomieszać komu szyki**, привести́ кого́ въ замѣша́тельство, разстрóить чьи зáмыслы. || **Mieszać się, Zmieszać się**, мéшаться, смéшаться, вмéшиваться, смущáться, пýтаться. **Mieszać się, wmieszać się do czego, w co**, вмéшиваться, вваáзываться во что́, *см.* **Wdawać się, Wtrącać się.**

Mieszała, -y, *м.* вздóрливый, сварли́вый, сплéтникъ.

Mieszanie, -nia, *ср.* смѣше́ніе, смѣсь, примѣсь; || замѣша́тельство, запýтанность, *см.* **Zamieszanie, Pomieszanie.** || **Mieszanie się (w co)**, вмѣша́тельство; || смущéніе, трево́га, *см.* **Trwożenie się.**

Mieszaniec, -ńca, *м.* убли́докъ (*о живóтныхъ*), метúсъ (*о лю́дяхъ*); || вы́родокъ.

Mieszanina, -y, *ж.* смѣсь; || галимáтья, чепухá, *см.* **Gmatwanina**; || смятéніе, смущéніе, *см.* **Zamieszanie, Zamęt, Odmęt.**

Mieszanka, -i, *ж.* метúсъ, жéнщина смѣша́нной поро́ды, *см.* **Mieszaniec**; || *Агр.* мѣша́ный кормъ (*для скота́*).

Mieszany, смѣша́нный.

Mieszczak, -a, *м. см.* **Mieszczuch.**

Mieszczanek, -nka, *м. см.* **Mieszczuch.**

Mieszczanin, -a, *м.* мѣщани́нъ, горожани́нъ.

Mieszczanka, -i, *ж.* мѣща́нка, горожáнка.

Mieszczański, мѣща́нскій.

Mieszczaństwo, -a, *ср.* мѣща́нство, гражда́нство; || мѣща́не, мѣща́нское сосло́вie.

Mieszczka, -i, *ж. см.* **Mieszczanka.**

Mieszczuch, Mieszczak, -a, Mieszczanek, -nka, *м.* бѣдный мѣщани́нъ, горожáнинъ.

Mieszek, -szka, *м.* кошелёкъ, мошнá; || раздувáльный мѣхъ; || *Бот.* мѣшéчекъ.

Mieszewnik, -a, *м.* кошелéчный мáстеръ; *также:* мáстеръ раздувáльныхъ мѣхóвъ.

Mieszkać, жить, жи́тельствовать, занимáть квартúру.

Mieszkalny, обитáемый, жилóй, удóбный для жилья́.

Mieszkanie, -nia, *ср.* квартúра, жильё, жи́тельство, помѣще́ніе; || *Юрид.* мѣстопребыва́ніе.

Mieszkaniec, -ńca, *м.* жи́тель, жилéцъ.

W domu tym wiele jest mieszkańców, въ э́томъ дóмѣ мно́го жильцóвъ.

Mieszkanie wsi, жи́тель дерéвни.

Mieszkanka, -i, *ж.* жи́тельница (*дерéвни*), жили́ца (*до́ма*).

Mieszkiwać, Mieszkać, жи́тельствовать, жить, занимáть квартúру, стоя́ть на квартúрѣ, *см.* **Zamieszkiwać, Przemieszkiwać.**

Mieszkowaty, мѣшкова́тый.

Mieszysko, -a, *м.* большóй, раздувáльный мѣхъ.

Mięta, -y, *ж.* мя́та.

Miętczany, мя́тный.

Mietelnica, -y, *ж. Бот.* полевúца (*растéніе*); || танцóрка на канáтѣ.

Mietelnictwo, -a, *ср.* искýство плясáть на канáтѣ.

Mietelnik, -a, *м.* вольтижёръ.

Miętka, -i, *ж. см.* **Mięta.**

Miętki, *см.* **Miękki.**

Miętła, *см.* **Miotła.**

Mietlica, -y, *ж. Бот.* спорынья́, головня́, ржáвчина (*въ хлѣбѣ*).

Miętosić, Zmiętosić, кóмкать, мять, смять, измя́ть, *см.* **Miąć.**

Miętowy, miętny.

Miętuz, *см.* **Mientuz.**

Miewać, Mieć, имѣть. || **Miewać się, Mieć się**, поживáть. **Jak się miewasz?** какъ ты поживáешь?

Mieździć się, пѣниться, пускáть пѣну, мýлиться.

Miezdrzyć, сдирáть мя́со и сáло съ кóжи.

Mig, -u, *м.* мигъ, мгновéніе óка, *см.* **Mgnienie. Migi, -ów**, *мн.* знáки. **Gadać, rozmawiać na migi**, объясня́ться знáками.

Migać, Mignąć, мигáть, мигнýть, мелькáть, мелькнуть, блеснýть. **Światełko miga**, огонёкъ мелькáетъ. **Oni coś knują, bo ciągle na siebie migają**, онú что́-то замышля́ютъ, потомý что безпрестáнно мигáютъ другъ другу (*подаю́тъ знáки глазáми*). || **Migać się**, мерцáть, сверкáть. **Gwiazdy się migają**, звёзды мерцáютъ. **Błyskawica mignęła**, мóлнія сверкнýла.

Miganie, -nia, Miganie się, мигáніе; || сверкáніе, блистáніе. **Miganie na kogo**, объясне́ніе знáками.

Migdał, -u, *м.* миндáль. * **Myśleć o niebieskich migdałach**, мечтáть, грéзить. || *Анат.* миндáлина (*желёза*).

Migdałek, -łka, *м.* миндáлина, миндáлинка; || * франтъ, волокúта, подлипáло.

Migdałowaty, въ вúдѣ миндаля́.

Migdałowy, миндáльный.

Migi, *см.* **Mig.**

Migoć, *см.* **Miegoć.**

Migot, -u, *м.* **Migotanie, -nia**, *ср.* сверкáніе, блистáніе, мерцáніе; || мелькáніе.

Migotać, Migotać się, мелькáть, мерцáть, сверкáть; || развѣвáться, мотáться, болтáться. **Gwiazdy migocą**, звёзды мер-

ца́ютъ. **Kita nad szyszakiem migoce**, перо́ на шлемѣ развѣва́ется, *см.* **Migać.**

Migotliwy, дрожа́щій, сверка́ющій, мерца́ющій; || мелька́ющій.

Migotny, *см.* **Migotliwy.**

Migrena, -y, *ж.* мигре́нь, головна́я боль.

Mijać, Minąć, Wyminąć, миновать, мину́ть, проходи́ть ми́мо: || обгоня́ть, объѣзжа́ть, опереже́ать; || *Морс.* огиба́ть. **Minąć przylądek**, обогну́ть мысъ. || * **Kolej mnie minęła**, очередь моя́ прошла́. || **Pomijać kogo**, проходи́ть ми́мо кого́, оставля́ть безъ внима́нія. **Pomijać co**, пропу́скать, упуска́ть изъ ви́ду. **Omijać kogo**, обходи́ть кого́, избѣга́ть. || **Mijać, przemijać**, проходи́ть, миновать. **Czas szybko mija**, вре́мя бы́стро проходи́тъ. || **Mijać się**, разходи́ться, проходи́ть ми́мо. **Omijać się**, обходи́ть, избѣга́ть одинъ друго́го. **Zminąć się z kim**, разойдти́сь съ кѣмъ, не встрѣтиться на одно́й доро́гѣ. || * **Mijać, minąć się z prawdą**, удаля́ться, уклоня́ться отъ и́стины.

Mijanie, -nia, *ср.* минова́ніе, избѣжа́ніе, уклоне́ніе, удале́ніе. **Mijanie się z prawdą**, удале́ніе отъ и́стины.

Mik, *см.* **Fik.**

Mikołajek, -ajka, *м.* (*Умен.* **Mikołaj**, Никола́й). Никола́ша, Никола́шка, Ко́ля; || *Бот.* синеголо́вникъ, перекати́-по́ле (*растéніе*).

Mikroskop, -u, *м.* микроско́пъ, увели́чительное стекло́.

Mikroskopiczny, Mikroskopijny, микроскопи́ческій.

Mikstura, -y, *ж.* микстýра.

Mila, -i, *ж.* ми́ля.

Milczący, молча́ливый.

Milczeć, молча́ть, *см.* **Milknąć, Zamilczeć, Przemilczeć.**

Milczenie, -nia, *ср.* молча́ніе.

Milczkiem, мо́лча, молчко́мъ, исподтишка́. **Milczkiem kąsać**, куса́ть исподтишка́.

Mile, любе́зно, привѣтливо, прія́тно. **Mile przyjąć kogo**, любе́зно приня́ть кого́. **Mile na kogo patrzeć**, привѣтливо смотрѣть на кого́. **Mile wspominać kogo**, съ прія́тностію вспомина́ть о ко́мъ.

Miléj, сравн. ст. **mile**, прія́тнѣе, любе́знѣе, привѣтливѣе, *см.* **Mile** и **Miło.**

Miłek, -łka, *м. Бот.* кудря́вецъ, чернобы́льникъ (*растéніе*).

Milić, *см.* **Umilać.** || **Milić się**, *см.* **Przymilać się.**

Milicja, -ji, *ж.* мили́ція, зе́мское ополче́ніе.

Milicjant, -a, *м.* милицейскій ра́тникъ, милиціоне́ръ, ополче́нецъ.

Miljon, -a, *м.* милліо́нъ.

Miljonowy, милліо́нный. **Miljonowy pan**, милліо́нщикъ.

Milka, -i, *ж. Умен.* ми́лька, *см.* **Mila.**

Milkliwość, -ści, *ж.* молчали́вость, безмо́лвіе.

Milkliwy, Milkły, молчали́вый, безмо́лвный.

Milknąć, Umilknąć, Zamilknąć, молча́ть, замо́лкнуть, замолча́ть; || утиха́ть **Umilkły wiatry**, утихли вѣтры.

Miłko, -a, *ср. Бот. см.* **Miłek.**

Miło, ми́ло, прія́тно, отра́дно. **Miło mi**..... прія́тно мнѣ..... **Aż miło go słuchać**, слу́шать его́ составля́етъ удово́льствіе, прія́тно слу́шать его́.

Miłość, -ści, *ж.* любо́вь. **Miłość bliźniego**, любо́вь къ бли́жнему. **Miłość własna**, самолю́біе. **Miłość ludzkości**, человѣколю́біе. **Na miłość boską nie czyń tego**, ра́ди Бога не дѣлай э́того. || **Miłość**, ми́лость, (прежде употребля́лось въ ти́тулѣ, потомъ сократилось въ **Mość**). **Wasza Miłość**, *см.* **Waszmość; Ich Miłość**, *см.* **Ichmość. Jego Cesarska Miłość**, его импера́торское величество, *см.* **Mość.**

Miłościwie, ми́лостиво, ла́сково, снисходи́тельно, *см.* **Łaskawie.**

Miłościwość, -ści, *ж.* ми́лость, милосе́рдіе, бла́гость.

Miłościwy, ми́лостивый, милосе́рдый, великоду́шный.

Miłosierdzie, -dzia, *ср.* милосе́рдіе; || любо́вь къ бли́жнему; || ми́лостыня, благотворе́ніе. **Siostry miłosierdzia**, сёстры милосе́рдія, сердобо́льныя вдо́вы. **Czynić miłosierdzie**, подава́ть ми́лостыню. * **Łgać bez miłosierdzia**, лгать безъ милосе́рдія, напропалу́ю.

Miłosiernie, милосе́рдо, ми́лостиво, сострада́тельно.

Miłosierność, -ści, *ж.* милосе́рдіе, сострада́тельность, благотвори́тельность.

Miłosierny, милосе́рдый, ми́лостивый, сострада́тельный, благотвори́тельный. **Uczynek miłosierny**, благотвори́тельный посту́покъ, до́брое дѣло; || * жа́лостный, умоля́ющій. **Spojrzenie miłosierne**, умоля́ющій взглядъ.

Miłośna, -y, *ж. Бот.* кака́лія, са́харный ко́рень (*трава́*).

Miłośnica, -y, *ж.* любо́вница.

Miłośniczka, -i, *ж.* люби́тельница (*му́зыки, живописи* и т. д.).

Miłośniczy, любо́вный, стра́стный. **Nauka miłośnicza**, иску́сство люби́ть.

Miłośnie, любо́вно стра́стно.

Miłośnik, -a, *м.* любо́вникъ, *см.* **Kochanek**; || люби́тель (*изящныхъ искýствъ*), *см.* **Lubownik.** || *Бот.* ба́рхатникъ, пёстрый гребешо́къ, амара́нтъ (*растéніе*).

Miłośnikowy, люби́тельскій; || свóйственный любо́внику.

Miłośny, любо́вный.

Miłostka, -i, *ж.* бо́лѣе употреби́тельно: **Miłostki, -stek**, *мн.* любо́вишка, страсти́шка.

Miłować, люби́ть, милова́ть, имѣть стра́сть къ чему́, находи́ть въ чёмъ удово́льствіе (*за исключéніемъ любви одного́ пóла къ другóму, употребля́ется тóлько*

въ смыслъ любви къ Богу, къ ближнему, къ изящнымъ искусствамъ, наукамъ и т. д.). || **Miłować się**, *см.* **Kochać się.**

Miłowanie, -nia, *ср.* любовь, страсть къ чему.

Miłownik, -a, *м.* любитель.

Miłszy, *сравн.* милѣйшій, *см.* **Miły.**

Miluśki, Milutki, маленькій.

Miły, милый, пріятный, любезный, *см.* **Luby.**

Mimicznie, мимически.

Mimiczny, мимическій.

Mimik, -a, *м.* мимикъ.

Mimo, мимо, помимо, не взирая, несмотря. **Iść mimo kogo**, идти мимо кого. **Mimo siebie co puszczać**, пропускать мимо ушей, не обращать вниманія. **Mimo mojéj wiedzy**, безъ моего вѣдома. **Mimo mego zakazu**, не смотря на моё запрещеніе.

Mimochodem, мимоходомъ.

Mimojazdem, мимоѣздомъ.

Mimonaturalny, противоестественный.

Mimośród, -odu, *м. Мат.* разноцентренность; || * эксцентричность.

Mimośrodkowo, эксцентрически.

Mimośrodkowy, разноцентренный, эксцентрическій.

Mimowolnie, невольно.

Mimowolny, невольный.

Mina, -y, *ж.* мина, видъ, взглядъ. наружность. **Znać mu z miny**, это замѣтно по его наружности. * **Mina gesta**, воинственный видъ. **Mina kwaśna**, нахмуренный видъ, кислая мина. **Miną nadrabiać**, искусно скрывать своё неудовольствіе, свою досаду. **Miny stroić**, давать кому знаки, перемигиваться съ кѣмъ.

Mina, -y, *ж.* рудникъ, копь, рудокопня; || руда, *см.* **Kopalnia**; || *Воен.* мина, подкопъ, *см.* **Podkop.**

Minąć, *см.* **Mijać.**

Minaret, -u, *м.* минаретъ (*башня при мечети*).

Minearski, монетный. **Mincarska forma**, монетный штемпель. **Mincarska waga**, монетные вѣски, *см.* **Menniczy.**

Mincarstwo, -a, *ср.* монетное дѣло, битьё монеты.

Mincarz, -a, *м.* монетчикъ, монетный мастеръ.

Mincować, чеканить, бить монету; || передѣлывать въ монету.

Mincowanie, -nia, *ср.* чеканка, битьё монеты.

Miner, -a, *м.* рудокопъ; || *Воен.* подкопщикъ.

Minerał, -u, *м.* минералъ, *см.* **Kruszec.**

Mineralny, минеральный, ископаемый, *см.* **Kopalny.**

Mineralog, -a, *м.* минералогъ.

Mineralogiczny, минералогическій.

Mineralogja, -ji, *ж.* минералогія.

Minimum, *Нескл.* минимумъ, самая меньшая степень.

Miniony, минувшій, прошедшій.

Minister, -stra, *м.* министръ. **Minister spraw wewnętrznych**, министръ внутреннихъ дѣлъ; — **skarbu**, — финансовъ; — **dworu**, — двора; — **spraw zagranicznych**, — иностранныхъ дѣлъ; — **marynarki**, — морской; — **wojny**, — военный; — **sprawiedliwości**, — юстиціи; — **oświecenia**, — народнаго просвѣщенія; — **dóbr państwa**, — государственныхъ имуществъ; — **komunikacji**, — путей сообщенія; — **dóbr koronnych**, — удѣловъ. || **Minister pełnomocny**, полномочный посланникъ. || **Minister protestancki**, пасторъ.

Ministerjalnie, по министерски.

Ministerjalny, министерскій.

Ministerjum, *ср. см.* **Ministerstwo.**

Ministerstwo, -a, *ср.* **Ministerjum**, *ср. Нескл.* министерство, должность, званіе министра.

Ministrant, -a, *м.* священнодѣйствующій.

Ministrowa, -éj, *ж.* жена или супруга министра.

Ministrowski, министерскій. **Po ministrowsku**, по министерски.

Ministrowstwo, -a, *ср.* должность, званіе министра.

Minja, -ji, *ж. Хим.* сурикъ, киноварь.

Minjatura, -y, *ж.* миніатюра, миніатюрная живопись.

Minjaturzysta, -y, *м.* миніатюрный живописецъ, миніатюристъ.

Minjer, -a, *м.* рудокопъ; || *Воен.* минёръ, подкопщикъ, *см.* **Miner, Podkopnik.**

Minjować, красить, покрывать киноварью, сурикомъ.

Minjowy, киноварный, суриковый.

Minka, -i, *ж. Умен.* мина, видъ, наружность. **Ładną ma minkę**, у нея хорошенькое личико.

Minkować, жеманиться, чениться.

Minóg, -oga, *м.* минога (*рыба*).

Minotaur, -a, *м. Астрон.* Минотавръ (*созвѣздіе*).

Minować, рисоваться, принимать на себя какой-нибудь ложный видъ.

Minstrel, *см.* **Menestrel.**

Minuciarz, -a, *м.* мелочной человѣкъ.

Minuta, -y, *ж.* минута; || подлинная запись, подлинникъ; || черновое сочиненіе, черновая бумага.

Minutka, -i, *ж.* минутка.

Minutnik, -a, *м.* минутная стрѣлка (*на часахъ*).

Minutny, Minutowy, минутный.

Miód, -odu, *м.* медъ. **Miód niewarzony**, сырецъ. **Miód w plastrach**, сотовый медъ.

Miodek, -dku, *м.* медокъ.

Miodnik, -a, *м. Бот.* медовникъ (*у растенія*).

Miodoliz, -a, *м. Зоол.* родъ ночной бабочки (*вредной для пчёлъ*).

Miodorodny, медоносный.

Miodosek, -u, *м. Бот.* медоцвѣтъ (*растеніе*).

Miodowar, -a, *м.* медовáръ.

Miodowarnia, Miodownia, -ni, *ж.* медовáрня.

Miodowica, -y, *ж.* медвя́ная росá.

Miodowiec, -wca, *м. см.* **Kolibry.**

Miodowina, -y, *ж.* сытá.

Miodówka, -i, *ж.* родъ слáдкихъ грушъ.

Miodownik, -a, *м.* медовúкъ (*пря́никъ*), *см.* **Piernik**; || пря́ничникъ, *см.* **Piernikarz**; || *Бот.* мелúсса (*растéніе*).

Miodowy, медóвый, медовóй. **Ocet miodowy**, уксусомёдъ, мёдъ съ у́ксусомъ; || **Miodowa rosa**, медвя́ная росá, *см.* **Miodowica.**

Mioduńczany, Miodunkowy, медýнковый, *см.* **Miodunka.**

Miodunka, -i, *ж. Бот.* медýнка, медýница, лёгочница, бéлостóйка, *см.* **Płucnik.** || *Бот.* воловúй язы́къ (*растéніе*).

Miot, -u, *м.* махъ, метáніе, бросáніе, швырáніе.

Miotać, Miecić, метáть, кидáть, бросáть, швырáть. **Miotać na kogo potwarz**, оскорбля́ть кого́ клеветóю || **Miotać czém**, волновáть, обуревáть, возмущáть, качáть, колебáть. **Gniew nim miota**, гнéвъ обуревáетъ егó. **Okręt miotany burzą**, корáбль разбивáемый бýрею, *см.* **Kołatać.** || **Miotać się**, волновáться, колебáться; || бросáться, кидáться; || метáться (*о больно́мъ на посте́ли*). **Miotać się na kogo**, бросáться, нападáть на когó.

Miotacz, -a, *м.* метáтель.

Miotanie, -nia, *ср.* метáніе, бросáніе.

Miotełka, -i, *ж.* метёлка.

Miotła, -ły, *ж.* метлá, помелó, вéникъ, голúкъ; || *Бот.* метлúка, метлúца; || **Miotła niebieska**, хвостъ кометы.

Miotlarka, -i, *ж.* метéльщица.

Miotlarz, -a, *м.* метéльщикъ.

Miotlasty, метлообрáзный. **Miotlasta gwiazda**, комéта съ хвостóмъ.

Miotlisko, -a, *ср.* метлúшка (**niezgrabna miotła**); || метловúще (**trzon miotły**).

Miotło, -a, *ср.* игрýшка; || * игрáлище.

Miotłować, сёчь рóзгами.

Miotłowy, метёльный.

Miotny, *см.* **Rzutny.**

Mir, -u, *м. Стар. Неут.* миръ, *см.* **Pokój**; || міръ, вселéнная, *см.* **Świat**; || довéріе, вéсъ, уважéніе. **Mieć mir u kogo**, имéть вéсъ у когó, пóльзоваться чьимъ довéріемъ.

Mira, -y, *ж.* смúрна, мúрра.

Mirnica, -y, *ж. см.* **Chryzmat.**

Mirnik, -a, *м. Бот.* дымя́нка (*растéніе*).

Mirny, *Стар.* мúрный, споко́йный, *см.* **Spokojny.**

Miro, -a, *ср. см.* **Chryzmo.**

Mirowy, мúрровый.

Mirra, *см.* **Mira.**

Mirt, -u, *м. Бот.* мúртъ.

Mirtowany, припрáвленный мúртовыми я́годами.

Mirtowy, мúртовый.

Mirtynek, -nka, *м.* винó припрáвленное мúртомъ.

Mirzyć się, Zmirzyć się, *Стар.* мирúться, помирúться.

Miś, *или* **Misio**, -sia, *м.* Мúшенька (*Ирон. назва́ніе медве́дя*).

Misa, -y, *ж.* чáша, мúса, *см.* **Półmisek**; водоёмъ, бассéйнъ (**misa u fontanny**), *см.* **Czasza, Panew'. Misa szalna**, вéсовая чáша, *см.* **Szala.**

Miseczka, -czki, *ж.* мúска, мúсочка. **Miseczka do krwi puszczania**, тáзикъ при пусканíи крóви. **Miseczka (od filiżanki)**, блю́дечко.

Misiarz, -a, *м.* холостя́льщикъ (*живо́тныхъ*).

Misić, Wymisić, кластъ, холостúть, вало́шить, *см.* **Mniszyć.**

Misiek, -śka, *м. см.* **Miś.**

Misiorka, Misiurka, Misurka, -i, *ж.* забрáло, личúнкъ (*у шле́ма*).

Miska, -i, *ж.* мúска. **Miska do mycia się**, умывáльница, *см.* **Misa**; || блю́до (*съ кото́рымъ хо́дятъ во вре́мя обѣ́дни*).

Miśnik, -a, *м.* поддóнникъ, поддóнокъ (*для блюдъ и тарелокъ*).

Misny, мúсочный; || бассéйный.

Missja, -ji, *ж.* поручéніе, полномóчіе; || призвáніе; || мúссія (*для обращéнія въ христіáнство*), *см.* **Posłannictwo.**

Missjonarski, миссіонéрскій.

Missjonarz, -a, *м.* миссіонéръ.

Misterja, -ji, *ж. см.* **Tajemnica.**

Misterkini, -ni, *ж. см.* **Mistrzyni.**

Misternie, искýсно, худóжественно, мастерскú.

Misterność, -ści, *ж.* тóнкость, худóжественность, изя́щество, чистотá (*отдѣ́лки*), *см.* **Kunsztowność, Sztuczność.**

Misterny, тóнкій, изя́щный, худóжественный, краси́вый, *см.* **Kunsztowny.**

Misterstwo, -a, *ср. см.* **Kunszt, Sztuka.**

Mistrz, -a, *м.* мáстеръ; || стáршій, глáвный; || учúтель, настáвникъ, *см.* **Magister**; || * худóжникъ. **To jest dzieło mistrza**, э́то произведéніе худóжника, э́то худóжественное произведéніе; || **Mistrz kapelli**, рéгентъ (*надъ пѣ́вчими*); || **Mistrz obrzędów**, церемоніймéйстеръ; || **Mistrz dworu**, гофмéйстеръ; || **Wielki mistrz krzyżacki**, великúй магúстръ тевтóнскаго óрдена; || палáчъ, *см.* **Kat.**

Mistrzowstwo, -a, *ср.* учúтельство, настáвничество, *см.* **Nauczycielstwo**; || магúстерство; || искýсство, мастерство; || гроссмéйстерство (**godność wielkiego mistrza**); || дóлжность палачá.

Mistrzowa, -éj, *ж.* женá учúтеля, магúстра и т. д., *см.* **Mistrz.**

Mistrzować, Zmistrzować (co), искýсно что́-либо сдѣ́лать; || **Mistrzować około czego**, лóвко за что́ взя́ться, лóвко распоряжáться чѣ́мъ; || **Mistrzować w czém**, отличáться въ чёмъ, быть искýснымъ въ чёмъ.

Mistrzownik, -a, *м. Бот.* потого́нъ, ца́рскій ко́рень.

Mistrzowny, *см.* **Mistrzowski.**

Mistrzowski, маги́стерскій, учи́тельскій, наста́вническій, мастерско́й, иску́сный, худо́жественный, и т. д., *см.* **Mistrz, Nauczycielski, Magistrowski.** || **Po mistrzowsku**, иску́сно, худо́жественно; || мастерски́.

Mistrzyk, -a, *м.* пачку́нъ, выдающій себя́ за ма́стера.

Mistrzyni, -ni, *ж.* учи́тельница, наста́вница, воспита́тельница, преподава́тельница, содержа́тельница пансіо́на, учёбнаго заведе́нія; || иску́сница, мастери́ца; || худо́жница; || ста́ршая мона́шенка въ монастыря́хъ.

Mistycyzm, -u, *м.* мистици́змъ.

Mistycznie, мисти́чески.

Mistyczność, -ści, *ж.* та́инственность, *см.* **Mistycyzm.**

Mistyczny, та́инственный, мисти́ческій.

Mistyfikacja, -ji, *ж.* мистифика́ція, одура́ченіе.

Mistyk, -a, *м.* ми́стикъ, испыта́тель та́инствъ.

Mistykować, вдава́ться въ мистици́змъ.

Mit, -u, *м.* миѳъ, баснослóвное преда́ніе, ба́сня.

Mitiuk, -a, *м.* коро́ткій чапра́къ на ло́шадь.

Mitolog, -a, *м.* миѳолóгъ, баснослóвъ.

Mitologicznie, миѳологи́чески.

Mitologiczny, миѳологи́ческій, баснослóвный.

Mitologja, -ji, *ж.* миѳоло́гія, баснослóвіе.

Mitra, -y, *ж.* ми́тра (*епи́скопская и архіепи́скопская шапка*), *см.* **Infuła**; || **Mitra książęca**, кня́жеская коро́на.

Mitręga, -i, *ж.* поме́ха, ме́дленность, поте́ря вре́мени, ме́шкотность; || копу́нъ, копоту́нъ, *см.* **Maruda**; || ме́дленная, плоха́я рабóта.

Mitrężnie, ме́шкотно, копотли́во.

Mitrężny, ме́шкотный, копотли́вый.

Mitrężyć, Zmitrężyć (czas), напра́сно тера́ть вре́мя, ме́шкать, копа́ться.

Mitrydat, -a, *м. Бот. см.* **Dryakiew.**

Mituk, -a, *см.* **Mitiuk.**

Mix..... *см.* **Miks**....

Mizantrop, -a, *м.* мизантро́пъ, нелюди́мъ, *см.* **Odludek.**

Mizantropiczny, Mizantropijny, мизантропи́ческій, нелюди́мый.

Mizantropja, -ji, *ж.* не́нависть къ лю́дямъ, нелюди́мство.

Mizantropka, -i, *ж.* мизантро́пка, нелюди́мка.

Mizeractwo, -a, *ср.* кра́йняя нищета́, бѣ́дность, ни́щенство; || *Собир.* ни́щіе, бѣдняки́, обóрванцы, ни́щая сво́лочь.

Mizeraczek, -czka, *ж. см.* **Mizerak.**

Mizeraczka, -i, *ж.* бѣ́дная, жа́лкая, несча́стная же́нщина.

Mizerak, -a, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́га, бѣ́дный челове́къ, горемы́ка.

Mizerere, *Нескл. Церк.* Поми́луй мя Бóже (*50-ый псало́мъ*).

Mizerja, -ji, *ж.* кра́йняя бѣ́дность, нищета́; || сала́тъ изъ свѣ́жихъ огурцóвъ.

Mizernie, плóхо, ху́до; || бѣ́дно, ни́щенски, *см.* **Nędznie.**

Mizernieć, Zmizernieć, худѣ́ть, похудѣ́ть, становíться худощáвымъ, измѣ́ниться въ лицѣ́.

Mizerny, бле́дный, худóй, тóщій, сухопáрый, тщедýшный, исхудáлый; || бѣ́дный, не́мощный, ничтóжный, жáлкій, плохóй. **Twarz mizerna**, бле́дное, исхудáлое лицó. **Postać mizerna**, изнеможённый видъ, изнеможённая нарýжность. **Mizerne utrzymanie**, бѣ́дное содержáніе. **Mizerne jedzenie**, плохáя ѣдá. **Mizerna robota**, плохáя, ничтóжная рабóта. **Odzież mizerna**, бѣ́дная одéжда. **Mizerne zbiory**, плохóй урожáй, плохáя убóрка (*хлѣба*); || * сухóй. **Mizerne dzieło**, сухóе, непріáтное сочинéніе. **Mizerny styl**, сухóй, непріáтный слогъ.

Mizerota, -y, *ж.* нищетá, бѣ́дность, *см.* **Lichota, Nędzota.**

Mizerować, Zmizerować, истощáть, истощúть сúлы, здорóвье. **Zmizerować się**, истощúть сúлы, разстрóить здорóвье.

Mizg, -u, *м. см.* **Umizg.**

Mizgus, -sia, *м.* щёголь, фрáнтикъ.

Mkły, бѣ́глый, бѣгýщій; || скоротéчный, преходя́щій. **Mkła fala**, бѣгýщая волнá, *см.* **Nikły.**

Mknąć, толкáть, пихáть; || побуждáть, понуждáть, *см.* **Pomykać.** || **Mknąć się**, стремúться; || подвигáться впередъ; || выступáть, выдавáться, вдавáться; *см.* **Pomykać się, Umykać.**

Mlacać, *см.* **Mlócić.**

Mlanka, -i, *ж. Зоол.* плотвá, плотúца (*рыба*).

Mlask, -u, *м. см.* **Mlaskanie.**

Mlaskać, Mlasnąć, чмóкать, чмóкнуть, чáвкать, чáвкнуть.

Mlaskanie, -nia, *ср.* чмóканье, чáванье.

Mleć, Zemleć, Umleć, молóть, смолóть (рожь) || * **Mleć językiem**, молóть вздоръ, болтáть, молóть языкóмъ.

Mlecz, -u, *м.* молóки (*у рыбъ*); || **Mlecz pacierzowy** *или* **grzbietowy**, спинно́й, хребётный мозгъ; || *Бот.* сердцевúна; || зáячья капýста (*растеніе*); || пухъ, пушóкъ, мошóкъ (*на нѣкоторыхъ плодáхъ и растéніяхъ*)

Mleczaj, -ja, *м. Бот.* сыроéжка, груздь (*гриб*).

Mleczak, -a, *м.* рыбá самéцъ, рыба съ молокáми; || молодóе живóтное, сосунóкъ; || * молокососъ, юноша.

Mleczarka, -i, *ж.* молóчница.

Mleczarnia, -ni, *ж.* молóчня, сырня.

Mleczasty, молóчный.

Mleczek, -czku, *м. Бот.* молочáй, молочáйникъ (*растéніе*).

Mleczko, -a, *ср.* молочкó. **Mleczko cieleçe**, слáдкое мáсо, телячьи молóки. **Mleczko kamienne**, лýнное молокó, бéлый, рыхлый мѣлъ.

Mleczkowy sok, *Мед.* млéчный сокъ, хилусъ.

Mlecznica, -y, *ж. Бот.* истóдъ (*растéніе*).

Mlecznieć, превратúться въ молокó.

Mlecznik, -a, *м.* молóчникъ, продавéцъ молокá; || молóчня, сырня, *см.* **Mleczarnia**; || **Mlecznik kamień**, галактúтъ; || *Бот.* млéчникъ.

Mleczno, -a, *ср. см.* **Mleczywo.**

Mleczny, молóчный; || *Астрон.* **Droga mleczna**, млéчный путь; || **Mleczne zęby**, пéрвые, молóчные зýбы.

Mleczysty, *Бот.* молóчнистый.

Mleczywo, -a, *ср.* молóчное, молóчное кýшанье, *см.* **Nabiał.**

Mléko, -a, *ср.* молокó. **Słodkie mléko**, свѣжее молокó. **Kwaśne, zsiadłe mléko**, кúслое, сствшееся молокó, простоквáша; || * **Mleko panieńskie**, косметúческая водá. || *Посл.* **Mléko jeszcze ma pod nosem**, у негó ещё мáтерино молокó на губáхъ не обсохло.

Mlékodajny, *Анат.* млеконосный.

Mlékorodny, млекотвóрный, производящій молокó.

Mlékowy, молóчный.

Mlewo, Mliwo, -a, *ср.* помóлъ, молóтье. **Zapłata od mliwa**, плáта за помóлъ.

Młócba, -y, Młocka, -i, *ж.* молочéніе, молотьбá (*хлѣба*). **Czas, początek młócby**, зáмолоть.

Młocek, -cka, *м.* молотúльщикъ.

Młócenie, -nia, *ср. см.* **Młócba.**

Młócić, молотúть (*хлѣбъ*). *Посл.* **Próżno słomę młócić**, *или* **Darmo wodę młócić**, въ стýпкѣ вóду толóчь. || * **Wymłócić kogo**, отколотúть, отвалúть кого.

Młocisko, -a, *ср.* молотовúще; || огрóмный мóлотъ.

Młocka, -i, *ж. см.* **Młócba**; || молотúльщица.

Młockarnia, -ni, *ж.* молотúлка.

Młockowy, молотúльный.

Młode, -ego, *ср.* молодóе живóтное.

Młodec, -dca, *м.* молодóе живóтное, молодáя птúца.

Młódka, -i, *ж.* молóдка, молодúца, молодáя дѣвушка, жéнщина; || молодáя сáмка (*ещё неимѣвшая дѣтёнышей*); || простáя кáрта, не фигýра.

Młodnieć, Odmłodnieć, молодѣть, помолодѣть.

Młodnik, -sia, *м. см.* **Młokos.**

Młodo, мóлодо.

Młodociany, юный, молодóй, юношескій.

Młodolatek, -tka, *м.* безборóдый юноша, молокососъ.

Młodolatka, -i, *ж.* молóдка, молодúца, молодáя дѣвушка.

Młodoletni, юный, молодóй, юношескій, óтроческій.

Młodość, -ści, *ж.* мóлодость, юность; || молодёжь, юношество. *Послов.* **Młodość płochość**, мóлодо зéлено.

Młodoszczep, -u, *м. см.* **Płonka.**

Młodożeniec, -ńca, *м.* молодóй, новобрáчный, *см.* **Nowożeniec.**

Młodożeństwo, -a, *ср.* молодáя четá, молодúе супрýги; || рáнняя женúтьба.

Młodsza, -éj, *ж.* гóрничная, служáнка.

Młodszy, młádszy, *см.* **Młody.**

Młody, молодóй, юный, юношескій. **Panna młoda**, молодáя, новобрáчная. **Pan młody**, молодóй, новобрáчный. **Państwo młodzi**, молодúе, новобрáчные. *Послов.* **Młode piwo szumi**, юношеству трýдно удержáться отъ увлечéній, мóлодость должнá перебéситься. **Młodą mieć twarz**, имѣть моложáвое лицó. **Zamłodu**, съизмáлу, смóлоду, смáлу, съизмáльства, съ малолѣтства.

Młodysz, -a, *м.* моложáвый.

Młodź, -dzi, *ж.* молодёжь, *см.* **Młodzież.**

Młodźba, *см.* **Młoćba.**

Młodzian, -a, *м.* юноша, мóлодецъ, *см.* **Młodzieniec.**

Młodzianki, -ów, *мн.* младéнцы избіéнные Ирóдомъ. **Święto Młodzianków**, избіéніе младéнцевъ Ирóдомъ.

Młodziankowy dzień, день избіéнія младéнцевъ Ирóдомъ, *см.* **Młodzianki.**

Młodzić, молодúть, *см.* **Odmładniać, Odmładzać.** || **Młodzić się**, молодúться.

Młodzic, -a, *м.* мóлодь, молодúзна, пивнúя дрóжжи.

Młodzieńczy, юношескій, óтроческій.

Młodzieńczyk, -a, *м.* юноша.

Młodzieniaszek, -szka, *м.* óтрокъ; || мальчúшка, молокососъ.

Młodzieniec, -ńca, *м.* молодóй человѣкъ, юноша.

Młodzienny, Młedzieński, *см.* **Młodzieńczy.**

Młodzieństwo, -a, *ср.* юношество, юность, юношескій вóзрастъ, мóлодость.

Młodzież, -y, *ж.* молодёжь.

Młodzik, -a, *м.* молокососъ, вертопрáхъ, *см.* **Młokos.**

Młodziuchno, очень мóлодо, моложáво.

Młodziuchny, Młodziutki, Młodziusieńki, Młodziuteńki, молóденькій, молодёхонекъ.

Młodziwo, -a, *ср.* молóзиво.

Młodzizna, -y, *ж.* помётъ (*число дѣтёнышей за одинъ разъ рождённыхъ*); || высéдъ, выводъ (*о птицахъ*); || молузгá, мéлкая рыба (*пускаемая на развóдъ*); || молодúя растéнія.

Młokicina, -y, *ж.* родъ ивоваго дéрева, *см.* **Witwina.**

Młokos, -a, *м.* молокососъ.

Młon, -u, *м.* мéлень (*въ мéльницъ*).

Młot, Młót, -a, *м.* мо́лотъ. *Горн.* **Młot fryszerski,** кри́чный мо́лотъ;—**przyciskowy,** хвостово́й мо́лотъ; — **leśny (cechówka),** штемпель, пунсо́нъ. || *Зоол.* родъ аку́лы (*рыба*).

Młotarnia, -ni, *ж.* кова́льня, молотова́я.

Młoteczek, -czka, *м. Умен.* молото́чекъ; || *Анат.* молото́чекъ (*въ ушахъ*).

Młotek, -tka, *м.* молото́къ. **Młotek mularski,** ки́рочка, ки́рка, молото́къ.

Młotnik, -a, *м.* молотобо́ецъ.

Młotny, Młotowy, молотово́й, молотко́вый.

Młóto, Młuto, -a, *ср.* дроба́, драби́на, пивна́я гу́ща.

Młotowiny, *Горн.* молотобо́йня.

Młyn, -a, *м.* ме́льница. **Młyn wietrzny,** вѣтряная ме́льница. **Młyn wodny,** водяна́я ме́льница. **Młyn parowy,** парова́я ме́льница. **Młyn ręczny,** ручна́я ме́льница. **Młyn prochowy,** пороховая ме́льница. *Посл.* **Język mu latajak we młynie,** язы́къ у него́ сло́вно трещо́тка.

Młynarczanka, -i, *ж.* дочь ме́льника.

Młynarczyk, -a, *м.* рабо́тникъ въ ме́льницѣ.

Młynarka, -i, *ж.* ме́льничиха.

Młynarski, ме́льничный, ме́льничій.

Młynarstwo, -a, *ср.* ме́льничное произво́дство, ме́льничный про́мыселъ.

Młynarz, -a, *м.* ме́льникъ.

Młynarzów, ме́льничій, принадлежа́щій ме́льнику.

Młynarzowa -éj, *ж.*, ме́льничиха, жена́ ме́льника, *см.* **Młynarka.**

Młynek, -nka, *м.* ма́ленькая ме́льница. **Młynek do kawy,** кофе́йная ме́льница; || ме́льница (*дѣтская игра́*); || верче́нье, маха́нье вокру́гъ себя́ шпа́гою *или* па́лкою (*для защиты*). **Młynkiem się bronić,** защища́ться (*тѣмъ же спо́собомъ*); || кувы́ркнье. **Młynka robić, zrobić,** кувы́ркаться; * вилять, вывёртываться, *см.* **Kominek;** || (*крестъ, фигу́ра въ та́нцѣ*); || *см.* **Młyniec.**

Młyniec, -ńca, *м.* употребля́ется то́лько въ творит. падежѣ: **Młyńcem,** въ кружо́къ, кружко́мъ. **Obracać się młyńcem,** верте́ться, кружи́ться. **Toczyć się młyńcem,** кати́ться кружко́мъ.

Młynkować, Przemłynkować (zboże), просѣва́ть (*хлѣбъ*); || * вывёртываться, вилять, лука́вить.

Młynkowanie (zboża), -nia, *ср:* просѣва́ніе хлѣба.

Młynowe, -ego, *ср.* ме́льничный сборъ.

Młyński, ме́льничный.

Mnażać, *см.* **Mnożyć.**

Mnich, -a, *м.* мона́шествующій, мона́хъ, и́ноко; || слонъ, фигу́ра (*въ шахматахъ*); || *Хим.* капе́лина, капе́ль, пробирная ча́шечка; || подъёмная дверь, шлюзъ (*въ прудѣ*); || *Плотн.* коро́ль; || *Бот. см.* **Mniszek.**

Mnichostwo, -a, *ср.* мона́шество, и́ночество.

Mnichowski, мона́шескій, и́ноческій, *см.* **Mniszy. Po mnichowsku,** помона́шески.

Mnichowstwo, -a, *ср. см.* **Mnichostwo.**

Mniéj, сравн. ст. менѣе, ме́ньше, *см.* **Mało. Mniéj więcéj,** бо́лѣе *или* ме́нѣе. || *Матем.* **Znak mniéj,** ми́нусъ.

Mniejszeć, Zmniejszeć, уменьша́ться, уменьши́ться, убавля́ться, уба́виться, *см.* **Maleć.**

Mniejszenie, Zmniejszenie, -nia, *ср.* уменьше́ніе, у́быль; || сба́вка (*въ цѣнѣ*).

Mniejszoroczny, ме́нѣе одного́ го́да.

Mniejszość, -ści, *ж.* меньшинство́; || ме́ньшее число́, количество, ни́зшая сте́пень.

Mniejszy, *сравн. ст.* ме́ньшій, *см.* **Mały. Mniejsza o to,** э́то ничего́ не зна́читъ, э́то пустя́ки, не вели́кое, не ва́жное де́ло.

Mniejszyć, *см.* **Zmniejszać.**

Mniejszyciel, -a, *м.* уменьши́тель.

Mniemać, ду́мать, полага́ть, мнить, суди́ть; || представля́ть себѣ́, вообража́ть.

Mniemacz, -a, *м.* ду́мающій, вообража́ющій.

Mniemanie, -nia, *ср.* мнѣ́ніе, сужде́ніе, усмотрѣ́ніе. **Wielkie było o nim mniemanie,** отъ него́ мно́гаго ожида́ли; || предположе́ніе, дога́дка. **Na mniemaniu oparty,** осно́ванный на дога́дкѣ, *см.* **Domniemanie, Domniemalny.**

Mniska, -i, *ж.* кла́деная свинья́.

Mniszarz, -a, *м.* холости́льщикъ.

Mniszek, -szka, *м.* мона́шекъ; || *Зоол.* черноспи́нная синица (*птица*); || *Бот.* одува́нчикъ, попо́во гумённо, хасимъ.

Mniszka, -i, *ж.* и́нокиня, мона́шенка, мона́хиня, *см.* **Zakonnica.**

Mniszy, Mniski, мона́шескій.

Mniszyć, Omniszyć (kogo), постриг а́ть, постри́чь кого́ въ мона́хи; || **Omniszyć się,** постри́чься въ мона́хи. || **Wymniszyć,** класть, холости́ть, воло́шить.

Mnogi, многочи́сленный, мно́жественный, *см.* **Liczny.** *Грам.* **Liczba mnoga,** мно́жественное число́.

Mnogo, мно́го.

Mnogobarwny, многоцвѣ́тный, *см.* **Wielofarbny.**

Mnogodzietny, имѣ́ющій мно́го дѣте́й.

Mnogodźwięczny, многозву́чный.

Mnogogrzeszny, многогрѣ́шный.

Mnogojęzyczny, многоязы́чный.

Mnogokrotny, *см.* **Wielokrotny.**

Mnogokształty, *см.* **Wielokształtny.**

Mnogoletni, *см.* **Wieloletni.**

Mnogoludność, -ści, *ж.* многолю́дство, многолю́діе.

Mnogooczny, *см.* **Wielooki.**

Mnogopamiętny, имѣ́ющій обши́рную па́мять.

Mnogoplemienny, многоплеме́нный, *см.* **Wieloplemienny, Różnoplemienny.**

Mnogopłodny, **Mnogorodny**, обильный плодами, плодородный.

Mnogość, **-ści**, *ж.* множество, многочисленность, накопленіе, скопленіе.

Mnogowodny, многоводный.

Mnóstwo, **-a**, *ср.* множество.

Mnożca, **-y**, *м.* умножающій, размножающій, распространитель.

Mnożenie, **-nia**, *ср.* размноженіе; || *Ариѳ.* умноженіе.

Mnożna, **-éj**, *ж. Ариѳ.* множимое число.

Mnożnik, **-a**, *м. Ариѳ.* множитель.

Mnożny, *Ариѳ.* множимый, могущій помножиться.

Mnożyć, умножать, размножать; || *Ариѳ.* помножать, *см.* **Pomnożyć**. || **Mnożyć się**, размножаться, увеличиваться, помнажаться, *см.* **Rozmnażać się**.

Mnożyciel, **-a**, *м. см.* **Mnożca**.

Mobilja, *мн.* движимость, движимое имѣніе, движимое.

Mobilizacja, **-ji**, *ж. Юрид.* превращеніе недвижимаго имѣнія въ движимое; || *Воен.* мобилизація.

Mobilizować, превращать въ движимое (*недвижимое имѣніе*); || *Воен.* мобилизировать.

Moc, **-y**, *ж.* мощь, мочь, сила; || крѣпость, прочность; || власть, могущество; || бодрость, твёрдость. **Z całéj siły, z całą mocą**, всѣми силами, всячески. **Nie może chodzić o swojéj mocy**, у него нѣтъ силъ ходить. **Moc sukna, płótna**, прочность сукна, полотна. **Moc ciała**, крѣпость тѣла, тѣлесная сила. **Moc umysłu**, твёрдость души, душевная сила. **Moc obowiązująca**, пространство дѣйствія, обязующая сила. **Moc wykonalna**, законная, исполнительная сила. **Moc egzekucyjna**, исполнительная сила. **Moc artykułu (np. organizacji sądowéj)**, дѣйствіе статьи (*судебныхъ уставовъ*). **Moc obowiązująca**, дѣйствіе закона, обязательная сила. **Moc wstecz obowiązująca**, обратное дѣйствіе закона. **Żadne prawo nie ma mocy wstecz obowiązującéj**, законъ не имѣетъ обратнаго дѣйствія. **Mocą swego genjuszu**, силою своего генія. **To nie jest w mojéj mocy**, это не въ моей власти. **Mieć kogo** *или* **co w swéj mocy**, имѣть кого *или* что въ своей власти. **Mieć moc na śmierć i życie**, имѣть право располагать чьей смертью и жизнью. || **Moc**, множество. **Mieć moc przyjaciół**, имѣть множество друзей; || **Mocy**, *мн.* державы, государства. || **W moc, Na mocy, Z mocy**, въ силу, по силѣ, по праву (*чего*). **W moc, na mocy takiego prawa, takiego rozporządzenia**, въ силу такого-то закона, такого-то постановленія. **Z mocy donacji**, по пожалованію. **Na mocy wyroków sądu**, по приговорамъ суда; || **Mocą**, волею, неволею, силою, насильно, *см.* **Siła, Dzielność, Tęgość, Własność, Możność, Prawo, Potęga**.

Mocarka, **-i**, *ж.* властительница, владычица; || могущественная монархиня, государыня.

Mocarski, верховный, высочайшій, самодержавный, царскій, могущественный.

Mocarstwo, **-a**, *ср.* держава, государство, монархія.

Mocarz, **-a**, *м.* монархъ, государь.

Mocen (mocny), употребляется только съ вспомогательнымъ глаголомъ **być** (*быть*), въ значеніи: имѣть возможность, быть въ состояніи, имѣть право на что. **Jestem mocen to zrobić**, я могу это сдѣлать. **Mocen jest**, предоставляется ему.

Mocja, **-ji**, *ж.* движеніе, моціонъ; || предложеніе, *см.* **Wniosek**.

Mocnić, уквѣплять, усиливать, *см.* **Wzmacniać**. || **Mocnić się, Mocnieć**, укрѣпляться, усиловаться, *см.* **Wzmacniać się**.

Mocniéj, **Mocniejszy**, *сравн. ст.*, сильнѣе, сильнѣйшій, *см.* **Mocno, Mocny**.

Mocno, сильно, мощно, крѣпко, выразительно, настойчиво; || весьма, очень. **Mocno siedzieć na koniu**, крѣпко сидѣть на лошади. **Mocno się temu dziwił**, онъ очень удивлялся этому. **Mocno nastawać na co**, настаивать на чёмъ, упирать на что.

Mocność, **-ści**, *ж.* сила, мощь, мочь; || крѣпость, твёрдость, прочность.

Mocny, сильный, крѣпкій; || твёрдый, плотный, прочный, *см.* **Silny**. **Mocny w czém**, знающій, искусный, силенъ въ чёмъ. **Mocny w historji**, хорошо знающій исторію, силенъ въ исторіи. || **Mocen**, въ силахъ, въ состояніи; употребляется только въ слѣдующемъ выраженіи: **Jestem mocen to uczynić**, я въ состояніи это сдѣлать.

Mocodawca, **-y**, *м.* довѣритель.

Mocować укрѣплять, усиливать, напрягать, *см.* **Silić, Natężać**; || **Mocować się (z kim, z czém)**, бороться (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*); противоборствовать (*кому, чему*), *см.* **Pasować się, Walczyć**.

Mocowanie, **-nia**, **Mocowanie się**, *ср.* борьба.

Mocownik, **-a**, *м.* борецъ; || силачъ.

Mocz, **-u**, *м.* моча.

Moczadło, **-a**, *ср.* **Moczara**, **-y**, *ж.* топь, трясина, болотина.

Moczenie, **-nia**, *ср.* моченіе; || мочка, умочка; || моченіе (*льна, пеньки*); || *Хим.* вымочка.

Moczociąg, **-u**, *м. Хим.* катетеръ, выпускникъ, спустникъ (*инструментъ*).

Moczowy, мочевой.

Moczyć, **Zmoczyć**, мочить, смочить, намочить, измочить. || **Moczyć się**, мочиться, измочиться, *см.* **Maczać**.

Moczydło, **-a**, *ср.* мочильня (*для льна*).

Moczymorda, **-y**, **Moczywąs**, **-a**, *м.* пьяница, пьяньчуга.

Moda, **-y**, *ж.* мода, обычай, обыкновеніе.

Model, -u, Modelusz, -u, *м.* моде́ль, сле́пок; || образе́цъ, *см.* **Wzór.**

Modelować, лѣпи́ть, вылѣпля́ть.

Modelowanie, -nia, *ср.* лѣпле́ніе, лѣпка, лѣпна́я рабо́та.

Modelownik, -a, *м.* лѣпщи́къ, лѣпа́льщикъ.

Modelowy, образцо́вый, *см.* **Wzorowy.**

Moderacja, -ji, *ж. см.* **Umiarkowanie.**

Moderant, -a, *м.* умѣ́ренный; || партиза́нъ умѣ́ренной политической па́ртіи.

Moderat, -a, *м.* умѣ́ренный, скро́мный челове́къ.

Moderować, Moderować się, *см.* **Miarkować, Miarkować się.**

Moderowny, *см.* **Umiarkowany.**

Modestja, -ji, *ж. см.* **Skromność.**

Modła, -y, *ж.* о́бразъ, видъ, фо́рма; || образе́цъ, *см.* **Prawidło;** || *Стар.* и́долъ, кумі́ръ, истука́нъ (*языческій*); || *Плотн.* у́ровень съ отвѣсомъ, ватерпасъ; || **Modły, -ów,** *мн.* моле́ніе, мольбы, моли́твы.

Modłek, dłka, *м.* ласка́тель, льстецъ.

Modlenie się. *ср.* моле́ніе, моле́бствіе.

Modlić, моли́ть, умоли́ть, упра́шивать; || заклина́ть, *см.* **Zaklinać.** || **Modlić się,** моли́ться. **Modlić się o co do Boga,** моли́ться о чёмъ Бо́гу. **Modlić się komu или do kogo,** умоли́ть кого, *см.* **Błagać.**

Modliciel, -a, *м.* моле́льщикъ, богомо́лецъ

Modlicielka, -i, *ж.* моле́льщица, богомо́лка.

Modlitewka, -i, *ж.* кра́ткая моли́тва.

Modlitewnia, -ni, Modlitewnica, -y, *ж.* моле́льня, моле́нная, часо́вня, *см.* **Modlnica.**

Modlitewny, моли́твенный, моле́льный.

Modlitwa, -y, *ж.* моли́тва, мольба́. **Modlitwa Pańska,** моли́тва Госпо́дня. **Polecać się czyim modlitwom,** поручи́ть себя́ чьи́мъ моли́твамъ. **Dom modlitwy,** домъ моли́твы, *см.* **Modlnica.** || **Modlitwy,** *мн.* моли́твенникъ.

Modłoczyńca, -y, *м. см.* **Modliciel.**

Modniarka, -i, *ж.* торгу́ющая мо́дными това́рами.

Modnie, Modno, мо́дно, помо́дному, по мо́дѣ.

Modnieć, Zmodnieć, быть въ мо́дѣ.

Modnis, -sia, *м.* мо́дникъ.

Modnisia, -si, *ж.* мо́дница.

Modno, *см.* **Modnie.**

Modnochodny, слѣ́дующій мо́дѣ.

Modny, мо́дный.

Modrak, -a, *м. Бот.* василёкъ (*растéніе*), *см.* **Chabrek, Bławat.**

Modrawo, голубова́то, синева́то.

Modrawy, голубова́тый, синева́тый.

Modro, голубо́го цвѣта.

Modrobiały, свѣтлоголубо́й.

Modrooki, голубоо́кій, голубогла́зный.

Modrość, -ści, *ж.* голубизна́, синева́, лазу́рь.

Modry, лазу́ревый, голубо́й.

Modrzeć, Zmodrzeć, сине́ть, принима́ть, приня́ть голубо́й цвѣтъ.

Modrzeń, -nia, *м. см.* **Modrzew.**

Modrzeniec, -ńca, *м. Бот.* **Modrak;** || кавале́рскія шпо́ры, живоко́сть (*растéніе*). *см.* **Ostrożki.** || *Зоол.* родъ макре́ля (*рыба*).

Modrzeniowy, *см.* **Modrzewiowy.**

Modrzew, -wia, *м.* ли́ственница (*дéрево*).

Modrzewnica, -y, *ж. Бот.* болотни́къ, вéрескъ (*растéніе*).

Modrzewiowy, ли́ственничный.

Modrzyć, Pomodrzyć, Zmodrzyć, сини́ть, ворони́ть (*сталь*); || окра́сить въ си́ній цвѣтъ.

Modyfikacja, -ji, *ж.* измѣне́ніе, видоизмѣне́ніе.

Modyfikować, измѣня́ть.

Modystka, -i, *ж.* моди́стка, *см.* **Modniarka.**

Módz, мочь, имѣ́ть возмо́жность. **Nie mogę pojąć tego,** не могу́ поня́ть э́того. **Nie módz się ruszyć,** не имѣ́ть возмо́жности дви́нуться, тро́нуться. **Może być że....** мо́жетъ быть, что... **Może wiele u naczelnika,** онъ мно́го мо́жетъ сдѣ́лать у нача́льника, онъ въ си́лѣ у нача́льника. **Póki mogąc,** по мѣ́рѣ возмо́жности. **Jak mogąc,** какъ мо́жно, наско́лько мо́жно.

Modziasty, *см.* **Modny.**

Mogiła, -y, *ж.* моги́ла; || моги́льная на́сыпь, курга́нъ.

Mogiłka, -i, *ж.* моги́лка; || **Mogiłki,** *мн.* кладби́ще.

Mogilniczy, -ego, *м.* моги́льщикъ, *см.* **Grabarz.**

Mogilnik, -a, *м.* кладби́ще, *см.* **Cmentarz.**

Mogilny, моги́льный.

Mój, moja, moje, мой, моя́, моё.

Mojże, Mojżo, -a, *ср. Неут.* помѣ́стье; || мы́за, ху́торъ, фе́рма, *см.* **Folwark.**

Moknąć, Zmoknąć, мо́кнуть, смо́кнуть, промо́кнуть. **Zmokłem do koszuli,** я промо́къ до руба́шки. **Moknąć na deszczu,** мо́кнуть подъ дождёмъ.

Mokro, мо́кро, вла́жно, сы́ро.

Mokrość, -ści, *ж.* мокрота́, вла́жность, сы́рость.

Mokrota, y, *ж. см.* **Mokrość.**

Mokry, мо́крый, вла́жный, сырой.

Mokrza, -y, *ж.* течь, те́ча, мокрота́.

Mokrzawy, мокрова́тый, сырова́тый.

Mokrzyć, *см.* **Moczyć.**

Mokrzyca, -y, *ж. Ветер.* разсѣ́дины, подсѣ́дъ, колѣ́нный мокре́цъ (*у лошади*).

Mokrzydło, -a, *ср.* мо́крое, вла́жное мѣ́сто, мо́края, вла́жная по́чва.

Mokrzyna, -krzyny, Mokrzysko, -krzyska, Mokrzyzna, -krzyzny, мо́крыя, вла́жныя мѣ́ста.

Mokrzyna, -y, *ж.* вла́жность, сы́рость, мокрота́.

Mokwa, -y, *ж.* сля́коть, мокрота́.

Mól, *род. п.* **mola**, *м.* моль, платя́ная моль (*насѣко́мое*). *Послов.* **Każdy ma swego mola co go gryzie**, всѣ́кому свой бо́лячка больна́, у всѣ́каго свой зано́за.

Molestja, -ji, *ж. см.* **Przykrość.**

Molestować (kogo), безпоко́ить, досажда́ть, му́чить.

Molik, -a, *м. Зоол.* зако́жный червь, клещъ (*насѣко́мое*).

Molisty, испо́рченный мо́лью.

Moletoczyna, -y, *ж.* молето́чина.

Molowaty, *см.* **Molisty.**

Molownik, -a, *м. Бот.* почечу́йная трава́, кудря́вецъ.

Momencik, -a, *м. Умен.* мину́тка.

Moment, -u, *м.* мигъ, мгнове́ніе, мину́та, моме́нтъ. **Co moment**, ка́ждую мину́ту, ежемину́тно. **W momencie**, че́резъ мину́ту, *см.* **Chwila.**

Momentalnie, на коро́ткое вре́мя, на мину́ту, на мгнове́ніе, кратковре́менно.

Momentalny, мгнове́нный, мину́тный, кратковре́менный.

Momot, -a, *м.* за́йка; || бормоту́нъ, лепету́нъ.

Momotać, бормота́ть, лепета́ть.

Momotanie, -nia, *ср.* зайка́ніе; бормота́нье, лепета́нье.

Momotliwy, за́йкливый.

Momotowy, зайкова́тый.

Monada, -y, *ж.* мона́да, едини́ца; || невиди́мка (*насѣко́мое*).

Monarcha, -y, *м.* мона́рхъ, единодержа́вный госуда́рь.

Monarchalny, *см.* **Monarchiczny.**

Monarchicznie, монархи́чески.

Monarchiczny, монархи́ческій.

Monarchini, -ni, *ж.* мона́рхиня, госуда́рыня.

Monarchista, -y, *м.* монархи́стъ, приве́рженецъ единодержа́вія.

Monarchja, -ji, *ж.* мона́рхія, госуда́рство; || единодержа́віе, *см.* **Jedynowładztwo.**

Monarszy, мона́ршій.

Monderunek, Mendur, *см.* **Munderunek.**

Monecisko, -a, *м.* плоха́я моне́та, ду́рно отчека́ненная.

Moneta, -y, *ж.* моне́та, де́ньги. **Moneta brzęcząca**, звѣ́нкая, ходя́чая моне́та. *Посл.* **Odpłacić komu równą monetą**, отплати́ть кому́ то́ю же моне́тою; || ме́лкія де́ньги, ме́лочь, *см.* **Drobne.**

Monetarski, мѣня́льный, промѣ́нный, ве́ксельный

Monetarz, Monetnik, -a, *м.* мѣня́ло, мѣновщи́къ.

Monetny, Monetowy, моне́тный.

Moniment, -u, *м.* зако́нный докуме́нтъ, зако́нное доказа́тельство.

Monita, -y, *ж. Нескл.* продостереже́ніе, увѣща́ніе, *см.* **Remenita.**

Monitor, -a, *м.* указа́тель, увѣща́тель; || монито́ръ, оффиціа́льная газе́та.

Monitorjum, *Нескл.* пи́сьменное увѣща́ніе.

Monitować, дѣ́лать увѣща́нія

Monografijny, монографи́ческій,

Monografja, -ji, *ж.* монографі́я.

Monolit, -u, *м.* столбъ изъ цѣ́льнаго ка́мня.

Monolog, -u, *м.* моноло́гъ.

Monomachja, -ji, *ж.* единобо́рство, *см.* **Pojedynek.**

Monoman, -a, *м.* помѣ́шанный на одно́мъ предме́тѣ.

Monomanja, -ji, *ж.* помѣша́тельство на одно́мъ пу́нктѣ.

Monopol, -u, *м.* **Monopolјum** (*мн.* **Monopolja**), *ср. Нескл.* монополі́я, о́ткупъ; || перекупъ.

Monopolista, -y, *м.* монополи́стъ; || перекупщикъ, *см.* **Samokupiec.**

Monotonja, -ji, *ж.* однозву́чіе. || однообра́зіе, моното́нность, *см.* **Jednotonność, Jednostajność.**

Monotonny, однозву́чный; || однообра́зный, моното́нный, *см.* **Jednotonny, Jednostajny.**

Monstrancja, -ji, *ж. Церк.* потиръ, дарона́сица.

Monstrum, *ср. Нескл.* чудо́вище; || уро́дъ, уро́дина, *см.* **Dziwoląg.**

Monsztuk, *см.* **Munsztuk.**

Monsztukowy, *см.* **Munsztukowy.**

Montowy, *см.* **Muntowy.**

Montwa, -y, *ж. Бот.* бересклѐтъ, верескле́дъ, бружме́ль (*кустарникъ*).

Mopka, -i, *ж.* мо́ська (*изъ породы соба́къ*).

Mops, -a, *м.* мопсъ (*изъ породы соба́къ*).

Mopsi, мо́сечій.

Mopsik, -a, *м. Умен.* мо́ська, мо́сечка (*изъ породы соба́къ*).

Mor, -u, *м.* чума́, моръ; || я́зва, зара́за, *см.* **Zaraza, Pomór. Mory**, *мн.* употребля́ется то́лько въ слѣдующемъ выраже́ніи: **Mory mię przechodzą**, меня́ пронима́етъ дрожь, озно́бъ.

Mora, -y, *ж. см.* **Zmora.** || объя́рь, мо́ръ (*ткань*).

Mora (in), *Лат. Юрид.* безъ просро́чки.

Morąg, -a, *м.* пёстрое, разношёрстное живо́тное; || пёстрый по́нось.

Morągowaty, кра́пчатый, пёстрый, полоса́тый.

Morał, -u, *м.* нравоуче́ніе, нравоучи́тельный смыслъ.

Moralista, -y, *м.* нравоучи́тель, морали́стъ.

Moralizować, разсужда́ть нравоучи́тельно, учи́ть благонра́вію, дѣ́лать нравоучи́тельныя наставле́нія.

Moralnie, нра́вственно.

Moralność, -ści, *ж.* нра́вственность; || нравоуче́ніе, мора́ль, нравоучи́тельное наставле́ніе. **Moralność chrześcijańska**, хриетіа́нская нра́вственность. **Człowiek**

moralności nieposziakowanéj, человѣкъ безвукоризненной нравственности.

Moralny, нравственный.

Moratorjum, *Нескл.* отсрочка взысканія долговъ (*въ чрезвычайныхъ государственныхъ случаяхъ*).

Mord, **-u**, *м.* убійство, смертоубійство.

Morda, **-y**, *ж.* морда, рыло.

Morderca, **-y**, *м.* убійца, смертоубійца, душегубецъ, *см.* **Zabójca.**

Morderczy, убійственный, смертоносный, смертоубійственный.

Morderczyni, **-ni**, *ж.* женщина-убійца, душегубница.

Morderowy, темнокрасный.

Morderski, смертоубійственный, смертоносный.

Morderstwo, **-a**, *ср.* убійство, смертоубійство.

Mordka, **-i**, *ж. Умен.* мордочка, *см.* **Morda.**

Mordować, Zamordować, убивать, убить, умерщвлять, умертвить; || **Zmordować**, утомить, досадить. **Mordować się**, мучиться, терзаться, безпокоиться, томиться. **Zmordować się**, устать, утомиться. **Mordujący**, утомительный, тягостный. **Zmordowany**, утомлённый, обевсиленный.

Mordowanie, **-nia**, *ср.* убіеніе, умерщвленіе; || утомленіе, изнуреніе, мученіе.

Mordownik, **-a**, *м.* убійца, смертоубійца, душегубецъ. || *Бот. см.* **Tojad.**

Morela, **-i**, *ж.* абрикосъ, курега.

Morelowy, абрикосовый.

Mores (съ латинскаго). *Нескл.* порядокъ, повиновеніе, благонравіе. **Znać mores**, привыкать къ порядку, къ дисциплинѣ. **Nauczyć kogo mores**, научить кого уму-разуму, образумить кого.

Morg, **-u**, *м.* моргъ, родъ десятины (*земельная мѣра*); || **Morg próbierczy, próbny**, пробирный моргъ въ раздѣленіи лѣсовъ.

Morka, **-i**, *ж.* морана, морской вѣтеръ съ дождемъ; || мелкій дождь продолжающійся нѣсколько дней.

Mormotać, *см.* **Marmotać.**

Moroszka, *см.* **Mroszka.**

Morówka, **-i**, *ж.* чумный нарывъ.

Morowy, чумный, моровой; заразительный. **Morowe powietrze, morowa zaraza**, моровое повѣтріе, моровая язва; || моровый. сшитый изъ ткани мора, *см.* **Mora.**

Morski, морской.

Morszczyzna, **-y**, *ж.* всѣ что производитъ море; || *см.* **Merka**; || *Heyn.* **Morszczyzna księżyca**, морской приливъ и отливъ.

Mortyfikacja, **-ji**, *ж. см.* **Martwienie, Umartwienie.**

Mortyfikować, *см.* **Martwić.**

Morus, **-a**, *м.* неряха, замарахa, замарашка.

Morusać, Umorusać, Pomorusać, марать, вымарать, замарать, пачкать, выпачкать, запачкать, грязнить, вытряхнить, загрязнить. || **Umorusać się**, замараться, запачкаться. **Umorusany**, засаленный, запачканный.

Morwa, **-y**, *ж. Бот.* шелковица, тутовое дерево.

Morwiolisty, шелковичный, *см.* **Morwa.**

Morwiorodny, Morwiorody, родившійся на шелковицѣ. **Pająk morwiorodny**, шелковичный червь, *см.* **Jedwabnik.**

Morwowy, шелковичный, *см.* **Morwa.**

Morzozyzna, *см.* **Morszczyzna.**

Morze, **-a**, *ср.* море. *Посл.* **Morzu wody przylewać**, въ лѣсъ дровъ возить, въ колодецъ воду лить.

Morzenie, **-nia**, *ср.* умерщвленіе.

Morzyć, Umorzyć, морить, уморить (*голодомъ*), *см.* **Zamorzyć. Sen mnie morzy**, сонъ морить меня. **Snem zmorzony**, одолѣваемый сномъ. || **Morzyć się**, мучиться, терзаться. **Morzyć się głodem**, морить себя голодомъ. **Morzy mnie**, меня морить голодъ.

Morzyciel, **-a**, *м.* мучитель.

Morzymord, **-u**, *м. Бот.* волчій корень, волчьи ягоды, воронье око.

Morzysko, **-a**, *ср.* огромное море; || *Мед.* рѣзь въ животѣ. **Morzyskowa kiszka**, *Анат.* ободочная кишка.

Mość, сокращ. **Miłość** (*см. это слово*). Употребляется въ титулахъ: **Jego Cesarska Mość**, его императорское величество. **Jego Mość, Jéj Mość, Wasza Mość**, *см.* **Jegomość, Jejmość, Waszmość.** || **Mości**, сокращ. **Miłościwy, Mościwy**, употребляется вм. **Panie** (*господинъ, сударь*). *Зват. падежъ*: **Mości Panie, Mości dobrodzieju**, государь мой, милостивый государь, **Mości Pani Dobrodziejko**, милостивая государыня, **Mości książe**, сіятельный князь, ваше сіятельство, **Mości książno**, сіятельная княгиня, ваше сіятельство. **Mospanie, Mościpanie**, милостивый государь, **Jaśnie Wielmożny mości dobrodzieju**, ваше превосходительство и т. д.

Mościna, **-y**, *ж.* толстая дубовая доска, *см.* **Pomost**; || мостишко, плохой мостикъ.

Mościsko, **-a**, *ср.* мостище.

Mościwać (komu), титуловать кого милостивымъ государемъ.

Mościwy, *см.* **Miłościwy.**

Mosiądz, **-u**, *м.* желтая медь, латунь.

Mosiądzowy, *см.* **Mosiężny.**

Mosiężnictwo, **-a**, *ср.* медничество.

Mosiężniczka, **-i**, *ж.* медничиха.

Mosiężniczy. медническій.

Mosiężnik, **-a**, *м.* медникъ.

Mosiężny, мѣдный.

Mosiężysty, мѣдянистый.

Mospan, обыкновенно употребляется въ зват. падежѣ: **Mospanie!** милостивый государь! *см.* **Mość.**

Most, **-u**, *м.* мостъ. **Most zwodzony**, подъемный мостъ. **Most na łyżwach**, понтонный мостъ. **Most zwisisty**, висячій или цѣпной мостъ. **Most palowy,**

мость на свáяхъ. || *Посл.* **Uciekającemu złoty most trzeba słać,** не доводúть до отчаáнія отступáющаго непріáтеля, облегчúть емý отступлéніе. **Mostem kłaść, słać nieprzyjaciela,** разбúть непріáтеля **na повáлъ. Padać, kłaść się, słać się mostem przed kim,** унижéнно клáняться, бúть челóмъ, повергáться въ прахъ пéредъ кéмъ. *Посл.* **Mostem się kładzie, kto z kim na zdradzie,** спéреди лúжетъ, а сзáди царáпаетъ (*какъ кóшка*). **Polski most, niemiecki post, włoskie nabożeństwo, wszystko to błazeństwo,** пóльскій мостъ, нéмéцкій постъ, италiáнское богослужéніе, всё э́то никудá не годúтся. **Potrzebny jak dziura w moście,** нýженъ какъ пáтое колесó въ телéгѣ. **Prosto z mostu,** грýбо, помужúцки.

Mostek, -tku, *м.* мóстикъ, мостóкъ; || грудúнка. || *Анат.* грудна́я кость. **Mostek cielęcy,** телячья грудúнка.

Mostkowy, принадлежáщій къ грудúнкѣ, грудно́й. **Pieczeń mostkowa,** жáреная грудúнка.

Mostowe, -ego, *ср.* мостовóе, мостовщúна, перевóзное, пóшлина за провóздъ чéрезъ мостъ.

Mostowniczy, -ego, *м.* смотрúтель мостá.

Mostowy, мостовóй; || **Mostowy, -ego,** *м.* собирáющій пóшлину за провóздъ чéрезъ мостъ.

Moszcz, -u, *м.* мустъ, виногрáдный сокъ.

Moszczowy, мýстовый, *см.* **oszczu.**

Moszk, -u, *м. см.* **Piżmo.**

Moszkowy, *см.* **Piżmowy.**

Moszna, -y, *ж.* мошнá, кошелёкъ. *Умен.* **Moszenka,** мошóнка. || **Moszny, Moszenki.** *мн. Анат.* шуля́тныя мошóнки.

Mosznowy, мошóночный.

Mot, -u, *м. см.* **Motek.**

Motać, смáтывать намáтывать, развáтывать (*нúтки*); || **Zmotać, Pomotać,** спýтывать, перепýтывать, перемёшивать, *см.* **Piątać.**

Motacz, -a, *м.* мотáльщикъ.

Motaczka, -i, *ж.* мотáльщица.

Motanie, -nia, *ср.* мотáніе, намáтываніе.

Motek, -tka, *м.* мотóкъ, тáлька (*нúтокъ*).

Motja, -ji, *ж.* полови́на, дóля (*въ игрѣ*). **Grać z kim do motji,** игрáть съ кéмъ пополáмъ, въ дóлю.

Motłoch, -u, *м.* толпá, сволочь, сбродъ, чернь.

Moter, -a, *м.* зачúнщикъ, винóвникъ.

Motewidlny, мотáльный.

Motewidło, -a, *ср.* мотовúло, мотáльница.

Motyczka, -i, *ж.* небольшáя моты́ка, гребóкъ.

Motyka, -i, *ж.* моты́ка, кúрка, двузýбая моты́ка, зáступъ. * **Targnąć się, porwać się, miotać się z motyką na słońce,** желáть сдѣлать невозмóжное, взя́ться за что́ не по сúламъ. **Figi figami, motykę motyką zwać,** называть вéщи по и́хъ именáмъ.

Motyl, -a, *м.* бáбочка, мотылёкъ.

Motylek, -lka, *м.* мотылёчекъ.

Motylli, мотылькóвый.

Motylica, -y, *ж. Зоол.* травянáя вошь; || *Ветер.* верчéнье, головокружéніе (*у скотú*).

Motyliczka, -i, *ж.* бáбочка, мотылёкъ, *см.* **Wietrznik.**

Motylkować, вéтреничать,

Motylny, *см.* **Motyli.**

Motywa, -y, *ж.* **Motywum,** побудúтельная причúна, побуждéніе (*къ чему́*). **Motywa wyroku,** соображéнія судá, основáнія рéшéнія. || *Муз.* мотúвъ, тéма.

Motywować, приводúть причúны (*чему́*), излагáть пóводы, мотивúровать.

Mowa, -y, *ж.* рéчь, слóво, язы́къ; || молвá. **Mowa ojczysta,** отéчественный язы́къ. **Mowa potoczna,** разговóрный язы́къ. **Nie dbam o ludzkie mowy,** я пренебрегáю людскóй молвóю. **Do czego ta mowa zmierza?** къ чемý клóнится э́тотъ разговóръ? **Mowę mieć,** произноси́ть рéчь. **Mowę mieć do kogo,** привéтствовать кого́ рéчью, *см.* **Przemówić. Mowa pogrzebowa,** надгробная рéчь, надгробное слóво. **Mowa pochwalna,** похвáльное слóво, похвáльная рéчь, *см.* **Pochwała.**

Mówca, -y, *м.* витія, ораторъ.

Mówić, говорúть, *см.* **Rozmawiać, Przemawiać, Powiadać. Mówić za kim,** говорúть въ чью пóльзу. **Mówić w imieniu czyjém,** говорúть отъ чьего́ и́мени. **Mówić do siebie,** говорúть про себя́. **Wszystko za nim mówi,** всё говорúтъ въ его́ пóльзу.

Mówienie, -nia, *ср.* рéченіе, выражéніе; || слóво, рéчь, разговóръ. **Sztuka mówienia,** искýсство говорúть, краснорéчіе. **Sposób mówienia,** óбразъ, спóсобъ выражéнія.

Mownica, -y, *ж.* кáѳедра, трибýна.

Mownie, рéчúсто, краснорéчúво, *см.* **Wymownie.**

Mowność, -ści, *ж.* говорли́вость, разговóрчивость, многорéчіе, болтли́вость.

Mowny, рéчúстый, говорли́вый, разговóрчивый, многорéчúвый, болтли́вый, *см.* **Gadatliwy, Szczebiotliwy, Świegotliwy.**

Mozaika, -i, *ж.* мозáика, мозáическая рабóта.

Mozaikować, дéлать мозáическія украшéнія, занимáться мозáическою рабóтою.

Mozaikowy, мозáический.

Móżdżek, -żdżka, *м. Анат.* мозжечёкъ, мáлый мозгъ; || *Повар.* **Móżdżki,** *мн.* мозги́ (*телячьи*).

Moździerz, -a, *м.* и́готь, стýпка; || *Артил.* мортúра.

Moździerzowany, истолчённый въ стýпкѣ.

Moździerzyk, -a, *м.* ступочка.

Może, быть можетъ, можетъ быть, статься можетъ.

Mózg, -u, *м.* мозгъ. **Mózg sobie suszyć nad czém**, ломать себѣ голову надъ чѣмъ нибудь.

Mózgowcowy, сумасбродный, *см.* **Mózgowiec.**

Mózgowiec, -wca, *м.* сумасбродная голова.

Mózgownia, -ni, **Mózgownica**, -y, *ж.* вмѣстилище мозга, *Ирон.* башка; || голова. **Tęga, głupia mózgownica**, умная, глупая голова, башка.

Mózgowy. мозговой.

Możebnie, повозможности.

Możebność, -ści, *ж.* возможность.

Możebny, возможный.

Można, можно. **Czy można...?** возможно ли....? неужели? *Прост.* Неужли, неужто?

Możnić, дѣлать возможнымъ.

Możnie, могущественно, сильно, *см.* **Silnie, Potężnie.**

Możnieć, дѣлаться могущественнымъ, сильнымъ.

Możnierządca, -y, *м. см.* **Możnowładca.**

Możnierządztwo, -a, *ср. см.* **Możnowładztwo.**

Możność, -ści, *ж.* могущество, власть, сила; || возможность; || средства, способъ; || состоятельность, богатство, довольство, достатокъ.

Możnowładny, аристократическій; || олигархическій.

Możnowładzca, -y, *м.* аристократъ; || олигархъ, приверженецъ олигархіи.

Możnowładztwe, -a, *ср.* аристократія, вельможедержавіе; || олигархія, малодержавіе (*образъ правленія, гдѣ высшая власть въ рукахъ немногихъ вельможъ*).

Możny, могущественный, сильный, могучій. **Możny znaczeniem**, nauką, сильный по своему значенію, сильный въ наукѣ. || **Możny w co**, богатый, обильный. **Możny w skarby**, богатый сокровищами. || **Możny, -ego**, *м.* вельможа, сильный міра, властитель. || **Można**, можно. **Czy można podjąć ten kamień?** Можно ли поднять этотъ камень? **Można nosić takie suknie**, можно носить такія платья. **Nie można do niego wchodzić**, къ нему нельзя входить, *см.* **Możebny.**

Mozół, -ołu, *м. Област.* мозоль (*на рукѣ и на ногѣ*); || безпокойство, забота, трудъ, напряженіе, утомленіе, *см.* **Trud, Natężenie. Kosztowało mię to wiele mozołu**, это стоило мнѣ много труда, большаго труда.

Mozolenie, -nia, *ср.* трудная, тяжелая работа. **Mozolenie się**, отягощеніе себя трудною работою, чрезмѣрное усиліе.

Mozolić, утомлять, утруждать, отягощать, обременять. **Mozolić sobie głowę nad czém**, ломать себѣ голову надъ чѣмъ. || **Mozolić się**, слишкомъ трудиться надъ отдѣлкою работы, утомляться, изнурять-ся, мучиться.

Mozolnie, съ трудомъ.

Mozolny, трудный, многотрудный, утомительный, **Mozolna praca**, утомительный трудъ.

Mozołowatość, -ści, *ж.* затвердѣлость.

Mozołowaty, затвердѣлый.

Mroczek, -czku, *м.* только-что начинающіеся сумерки, *см.* **Mrok.**

Mrocznica, -y, *ж.* вечерняя звѣзда, *см.* **Wieczornica.**

Mroczność, -ści, *ж.* мрачность, сумракъ, темнота, *см.* **Ciemność.**

Mroczny, мрачный, тёмный, сумрачный.

Mroczyć, Zamroczyć, помрачать, помрачить, затемнять, затмѣвать, затмить. || **Mroczyć się, Zamroczyć się**, затмѣваться, затмиться, темнѣть, меркнуть, помрачаться. **Mroczy się**, смеркается. **Zmroczyło się**, смерклось. || * **Zamroczyć się na kogo**, сдѣлать кому кислую мину, кокавать сердитый видъ.

Mrok, -u, *м.* сумерки. **Mrokiem, Zmrokiem**, въ сумерки.

Mroszka, -i, *ж. Бот.* морошка, жёлтый малинникъ.

Mrówczany, Mrówczy, муравьиный, муравейный.

Mrowie, -a, *ср. см.* **Mrowisko**, муравейникъ, муравьище; || *Мед.* зудъ, мурашки по тѣлу, онобъ, дрожь. **Aż mrowie mię przeszło**, меня бросило въ онобъ, морозъ по кожѣ подираетъ.

Mrowik, -a, **Mrowiak**, -nka, *м. Минер.* мирмецитъ, мурашникъ.

Mrowiniec, -ńca, *м. см.* **Lebiodka.**

Mrowisko, -a, *ср.* муравейникъ, *см.* **Mrowie.**

Mrowisty, муравьистый.

Mrówka, -i, *ж.* муравей.

Mrówkojad, -a, *м. Зоол.* муравьеѣдъ.

Mrówkolew, -lwa, **Mrówkołów**, -łowa, *м. Зоол.* мраволевъ, муравьиный левъ.

Mrówkowiec, -wca, *м.* карапузикъ, * пигмей, крошка.

Mróz, -ezu, *м.* морозъ. **Mróz bierze**, морозитъ.

Mrożenie, -nia, *ср.* замерзаніе, застываніе.

Mrozić, морозить, застужать, холодить, студить. || **Mrozić się**, морозиться, мерзнуть, замораживаться, зябнуть.

Mroźno, *Безл.* морозно, морозитъ

Mroźność, -ści, *ж* стужа, холодъ, морозъ.

Mroźny, морозный.

Mrozobicie, -cia, *ср.* морозобой, завяблина.

Mrozonośny, причиняющій холодъ, морозъ.

Mru-mru, *Звук.* ворчанье медвѣдя, мурлыканье кошки и т. д. * **Ani mru-mru!** ни слова! ни гугу!

Mruczeć, ворчать (*о медвѣдѣ*), мурлыкать (*о кошкѣ*); || * ворчать, брюзжать; || бормотать. **Mruczeć na co, na kogo**, ворчать противъ чего, на кого. **Ani mi mru-**

knij! не смѣй мнѣ пи́кнуть! Не смѣ́ть рта разѝнуть.

Mruczek, -czka, *м. Зоол.* ка́рча, ке́рца (*рыба*); || гулю́чки, жму́рки, *мн.* (*дѣтская игра́*).

Mruczenie, -nia, *ср.* журча́ніе; || ворча́ніе.

Mruczliwy, журча́щій; || ворчли́вый.

Mruczydło, -a, *ср.* ворчу́нъ, брюзга́.

Mrug, -u, *м.* мгновéніе о́ка; || морга́ніе, *см.* **Mruganie.**

Mrugać, Mrugnąć, морга́ть, моргну́ть глаза́ми, щу́рить глаза́. **Mrugać na kogo (oczyma),** мига́ть кому́, подава́ть знакъ глаза́ми.

Mrugała, -y, *м.* моргу́нъ.

Mruganie, -nia, *ср.* мига́ніе, морга́ніе щу́реніе.

Mrugnąć, *см.* **Mrugać.**

Mrugnienie, -nia, *ср.* мига́ніе, морга́ніе.

Mrok, -u, *м.* ро́потъ; || журча́ніе; || **Mruk, -a,** брюзга́, ворчу́нъ; || угрю́мый мужчина, угрю́мая же́нщина.

Mrukliwość, -ści, *ж.* брюзжа́ніе, ворча́ніе.

Mrukliwy, брюзгли́вый, ворчли́вый.

Mruknąć, *см.* **Mruczeć.**

Mrużek, -żka, *м.* моргу́нъ, прищу́ра; || жму́рки, *см.* **Mruczek.**

Mrużenie, -a, *ср.* прищу́риваніе, жму́реніе (*глазъ*), мига́ніе, морга́ніе (*глаза́ми*).

Mrużny, морга́ющій (*глаза́ми*), прищу́ривающій (*глаза́*); || мига́тельный. *Анат.* **Zasłona mrużna,** морга́ющая глазна́я плева́.

Mrużyć (oczy), мига́ть, морга́ть (*глаза́ми*), жму́рить, щу́рить глаза́. **Zmrużyć, Zamrużyć oczy,** закры́ть, сомкну́ть глаза́. **Nie mógł oka zamrużyć przez całą noc,** онъ не мо́гъ сомкну́ть глазъ во всю́ ночь.

Mrzana, -y, *ж. Зоол.* пискáрь и́ли пескáрь, пескозо́бъ (*рыбка*).

Mrzeć, мере́ть, умира́ть. **W tym roku ludzie mrą bardzo,** въ э́томъ году́ лю́ди, о́чень мрутъ. **Mrzeć z głodu,** умира́ть съ го́лода, отъ го́лода. || *Неупотр.* **Mrzeć głód** и́ли **głody,** мори́ть себя́ го́лодомъ.

Mrzenie, -nia, *ср.* смéртность.

Mrzewka, -i, *ж. Зоол.* ко́рюха, ко́рюшка (*рыба*).

Mrzeźna, -y, *ж. см.* **Drugubica.**

Mrzyć, *Неуп.* мори́ть.

Mrżygłód, -odu, *м.* скря́га, мори́щій себя́ го́лодомъ.

Mścić, Zemścić (ozego, kogo), мстить, (*за что́, кому́*). || **Mścić się,** отомща́ть, отомсти́ть, вымеща́ть, вы́местить. **Mścić się nad kim za zniewagę,** вымеща́ть на ко́мъ обиду. **Mścić się za kogo,** мстить за кого́. **Mścić się za co,** мстить за что́. **Mścić się na kim** и́ли **nad kim,** вымеща́ть на ко́мъ.

Mściciel, -a, *м.* мсти́тель.

Mścicielka, -i, *ж.* мсти́тельница.

Mścicielny, Mścicielski, мсти́тельный, злопа́мятный.

Mściwie, съ местію.

Mściwy, мсти́тельный, злопа́мятный.

Msta, *см.* **Zemsta, Pomsta.**

Msza, -y, *ж.* обе́дня, литургія. **Wielka msza,** обе́дня съ пѣніемъ. **Msza czytana** и́ли **cicha,** обе́дня безъ пѣнія. **Mszę odprawić,** служи́ть обе́дню. **Na mszę iść,** идти́ къ обе́днѣ. **Mszy słuchać,** слу́шать обе́дню. **Na mszę dzwonić,** звони́ть, бла́говѣстить къ обе́днѣ. **Msza za umarłych,** обе́дня за упоко́й, панихи́да. * **Już po mszy i po kazaniu,** вы опоздали́, вы пришли́ уже́ къ ша́почному разбо́ру.

Mszał, -u, *м.* служе́бникъ, тре́бникъ.

Mszalny, обе́денный, литургійный.

Mszalny, Mszałowy, относя́щійся къ служе́бнику, къ тре́бнику.

Mszczenie, -nia, *ср.* **Mszczenie się,** месть, мще́ніе, отмще́ніе, *см.* **Pomsta, Zemsta.**

Mszcić, Omszcić, мсти́ться, замсти́ться.

Mszenie, -nia, Mszenie się, *ср.* мсти́стость.

Mszyć, Pomszyć, мстить. **Mszyć się, Zemszyć się, Pomszyć się,** пуща́ться, мсти́ться (*о тканяхъ*).

Mszyca, -y, *ж. Зоол.* мо́шка, травяна́я вошь, тля (*насѣко́мое*); || *Бот.* степно́й звѣробо́й.

Mszyna, -y, *ж.* мши́на; || ко́чка, гли́ба земли́, обро́сшая мхомъ; || завóрсившееся ме́сто на тка́ни.

Mszysty, мши́стый, пуши́стый.

Muc, -a, *м. Умен.* **Mucyk, -a,** *м.* шишъ, ша́вка (*собачка*).

Mucet, -u, *м.* ша́почка у духо́вныхъ лицъ.

Mucha, -y, *ж.* му́ха. **Z muchy wołu zrobić,** изъ мухи слона́ сдѣлать. * **Mieć muchy w nosie, w głowie,** быть причу́дливымъ, своенра́вным. *Мед.* **Mucha hiszpańska,** шпа́нская му́шка.

Muchojadka, Muchołówka, -i, *ж. Зоол.* мухоло́вка (*пти́ца*).

Muchomor, -a, *м.* мухомо́ръ (*гриб*).

Muchorówka, -i, *ж. см.* **Muchomor.**

Muchotrzew, -wiu, *м. Бот.* куросле́пникъ (*расте́ніе*).

Muchowadź, -dzi, *ж. см.* **Muchomor.**

Mucyk, *см.* **Muc.**

Mudo, -a, *ср. Анат.* ядро́ (*мн.* я́дра).

Mudzić, Zmudzić, тера́ть, убива́ть вре́мя, *см.* **Mitrężyć.**

Muł, -a, *м.* лоша́къ, ишáкъ, мулъ, мескъ (*животное*). * **Na niego wszystko składają jak na muła,** на него́ всѣ взва́ливаютъ какъ на осла́. || **Muł, -u,** *м.* ти́на, илъ.

Mularczyk, -a, *м.* носи́льщикъ у ка́менщика, помо́щникъ его́, ноша́къ, извести́нкъ.

Mularka, -i, *ж.* жена́ ка́менщика; || жена́ погоны́щика му́ловъ; || ка́менная рабо́та.

Mularski, ка́менщичій.

Mularstwo, -a, *ср.* ремесло́ ка́менщика.

Mularz, -a, *м.* ка́менщикъ.

Mułarz, -a, *м. см.* **Mulnik.**
Mularzów, ка́менщичій.
Mularzowa, -éj, *ж.* жена́ ка́менщика.
Mulater, *см.* **Mulnik.**
Mulę, -ęcia, *ср.* **Mułek**, -łka, *м.* молодо́й мухъ, лошако́къ, мухёнокъ; || **Mułek**, -łku, ме́лкій по́рохъ.
Muleta, -y, **Muletka**, -i, *ж.* да́мскія ту́фли, ту́фельки.
Muli, лошако́вый, лошачій.
Mulić, *см.* **Zamulić.**
Mulica, -y, *ж.* лошачи́ха, са́мка лошака́.
Mulisko, -a, *ср.* дрянно́й мухъ; || тя́на, илъ.
Mulistość, -ści, *ж.* боло́тистое, вя́зкое ме́сто.
Mulisty, иловатый, та́нистый.
Mułkowaty, *см.* **Mulisty.**
Mulnik, -a, *м.* погоны́щикъ мулово́въ.
Mułosieł, -sła, *м. см.* **Muł.**
Mułowy, *см.* **Muli.**
Multan, -u, *м.* мульто́нъ (*ткань*); || **Multan**, -a. *м.* родъ са́бли.
Multiplikacja, -ji, *ж.* **Multiplikowanie**, *см.* **Mnożenie.**
Multiplikować, *см.* **Mnożyć.**
Muły, *мн. см.* **Muleta.**
Mumja, -ji, *ж.* му́мія.
Munderunek, -nku, *м.* обмундиро́вка, экипиро́вка, *см.* **Umundurowanie.**
Munderunkowy, относя́щійся къ обмундированію.
Mundować, перепи́сывать набѣло́.
Mundum, *Нескл.* набѣло́ перепи́санная бума́га (*должностная*).
Mundur, -u, *м.* мунди́ръ.
Mundurować, **Umundurować**, мундирова́ть, обмундирова́ть.
Mundurowanie, **Umundurowanie**, -nia, *ср. см.* **Munderunek.**
Mundurowy, мунди́рный.
Mundurzyna, -y, *ж.* **Mundurzysko**, -a, *ср. Унич.* мунди́ришко.
Munia, -ni, **Muńka**, -i, *м.* и *ж.* ду́рень, глупе́цъ, остоло́пъ, *см.* **Niuń.**
Municja, -ji, *ж. см.* **Fortyfikacja, Twierdza.**
Municypalność, -ści, *ж.* муниципалите́тъ; || городска́я ду́ма, ра́туша, городско́е управле́ніе.
Municypalny, городско́й, муниципа́льный, обще́ственный, *см.* **Miejski.**
Munsztuczek, **Musztuczek**, -czka, *м.* мундштучёкъ; || ду́льце, насадка (*у духовыхъ инструме́нтовъ*).
Munsztuk, **Musztuk**, -a, *м.* удо́ило, мундшту́къ, мушту́къ (*у лошаде́й*); || узда́; || ду́льце, насадка, амбушу́ръ (*у духовыхъ инструме́нтовъ*).
Munsztukować, мундшту́чить.
Munsztukowy, **Musztukowy**, мундшту́чный, мушту́чный.
Muntowy, крупи́чатый. **Muntowa mąka**, крупи́чатая мука́.
Mur, -u, *м.* стѣна́, ка́менная. кирпи́чная стѣна. **Mur środkowy**, брандъ-ма́уеръ; || *Юрид.* о́бщая стѣна́.
Murawa, -y, *ж.* дёрнъ, мурава́.
Murawny, дерно́вый, зелёный.
Murek, -rka, *м.* ва́ликъ (*у ками́на*); || ни́ша (*въ стѣнѣ*), *см.* **Framuga.**
Margrabia, -bi, *или* -biego, управи́тель, интенда́нтъ (*замка, двора*), *см.* **Burgrabia.**
Murja, -ji, *ж.* соляна́я вода́.
Murłat, -u, *м. Плотн.* ле́жень, подстропи́льная вя́зка.
Murołom, -u, *м.* оса́дное ору́діе; || тара́нъ, стѣнобо́итная маши́на.
Murołomny, стѣнобо́итный.
Murować, **Wymurować**, возводи́ть стѣну, класть кирпичи́; || стро́ить, выстроить, постро́ить, созда́ть, воздви́гать, *см.* **Obmurować, Zamurować.**
Murowanie, -nia, *ср.* ка́менная постро́йка, ка́менщичья рабо́та, ка́менная рабо́та. **Murowanie ściany ćwierciowéj**, кла́дка въ полкирпича́. **Murowanie ścienne**, *Горн.* стѣнна́я крѣпь. **Murowanie skleplone**, крѣпь сво́домъ.
Murowany, кирпи́чный, ка́менный. **Dom murowany**, ка́менный домъ. **Ściana murowana**, ка́менная, кирпи́чная стѣна́. || * **Karta murowana**, вѣрная, выи́грывающая ка́рта (*въ игрѣ*).
Murówka, -i, *ж.* кирпи́чъ, *см.* **Cegła;** || городска́я ха́сточка, *см.* **Jaskółka.**
Murowny, обнесённый стѣно́ю.
Murowy, стѣнно́й.
Murzać, **Omurzać**, **Umurzać**, черни́ть, зачерни́ть, очерни́ть, мара́ть, замара́ть, вы́марать, па́чкать, запа́чкать, вы́пачкать.
Murzyn, -a, *м.* негръ, ара́пъ. **Murzynek**, -nka, *м.* арапчёнокъ, ма́ленькій негръ; || ло́шадь съ чёрными нога́ми и чёрною головою; || *Зоол.* черноголо́вка, трясогу́зка (*птица*).
Murzynka, -i, *ж.* негрита́нка, ара́пка.
Murzyński, **Murzynów**, негрита́нскій.
Murzysko, -a, *ср.* вѣтхая стѣна́.
Mus, -u, *м.* принужде́ніе; || необходи́мость, нужда́, неволя. **Zrobić co z musu**, сдѣлать что́ по необходи́мости. **Musem, z musem**, по необходи́мости, по невоѣ, понужде́, *см.* **Przymus, Konieczność;** || пѣна, *см.* **Piana.**
Musat, -u, *м.* муса́тъ; || огни́во ружёйное; || *Стар.* мечъ, була́тъ.
Musieć, надлежа́ть, долженствова́ть, быть обя́заннымъ, быть принужде́нным. *Посл.* **Wiele ten czyni co musi**, нужда́ пля́шетъ, нужда́ ска́четъ, нужда́ пѣсенки поётъ. **Muszę to zrobić**, я до́лженъ э́то сдѣлать, на́до э́то сдѣлать. **Muszę z nim rozmówić się**, мнѣ ну́жно, необходи́мо переговори́ть съ нимъ. **Musi to być niegodziwy człowiek**, э́то должно́ быть негодный человѣкъ. **Musiała wygadać się**, она́ должно́ быть проговори́лась. **Musisz wiedzieć o tém, co ludzie mówią na niego**, тебѣ

должно́ быть извѣ́стно, что́ лю́ди говоря́ть о нёмъ. **Musiał być z niego dobry doktor, kiedy go chorzy żałują**, коне́чно, онъ былъ хоро́шимъ до́кторомъ, е́сли больны́е сожалѣ́ютъ о нёмъ. **Musiałem słyszeć o tém, ale zapomniałem**, вѣроя́тно, я слы́шалъ э́то, но позабы́лъ. **Musi**, до́лжно, слѣ́дуетъ, ну́жно, необходи́мо. || **Musić, Zmusić (do czego)**, принужда́ть, прину́дить *(къ чему́)*, *см.* **Przymuszać.**

Muskać, Musnąć, гла́дить *(руко́ю)*, ласка́ть, *см.* **Głaskać.** || * **Muskać, Musnąć (kogo)**, бить, удара́ть, уда́рить; || * **Muskać styl**, выправля́ть *(слогъ)*. || **Muskać się, Wymuskać się**, щегольски́ наряжа́ться, разряди́ться въ пухъ и прахъ.

Muskanie, -nia, *ср.* гла́женье, ласка́нье.

Muskularny, му́скульный, му́скулистый, мы́шцевый.

Muślemin, *см.* **Muzułman.**

Muślin, -u, *м.* кисе́й.

Muślinowy, кисе́йный.

Musnąć, *см.* **Muskać.**

Muśnienie, -nia, *ср.* лёгкое прикоснове́ніе, задѣва́ніе, ше́лесть.

Musować, пѣ́ниться, *см.* **Pienić się, Szumować.**

Mustra, Musztra, -y, *ж. Воен.* учёнье. **Mac mustry**, плацъ-парадъ, учёбный плацъ.

Mustrować, Musztrować, *Воен.* учи́ть, производи́ть учёнье, муштрова́ть *(солда́тъ)*; || **Musztrować się**, учи́ться, упражня́ться.

Mustrowanie, -nia, *ср. Воен.* учёнье.

Mustrowny, вы́муштрованный.

Mustrowy, *Воен.* учёбный.

Musułbas, -u, *м.* кума́чъ *(ткань)*.

Muszczek, *см.* **Moździek.**

Muszczenie, *см.* **Muskanie.**

Muszę, -ęcia, *ср.* му́шка, *см.* **Muszka.**

Muszelka, -i, *ж. Умен.* ра́ковинка.

Muszelkowe złoto, srebro, *ср.* золото́е и́ли серебря́ное зёрнышко, разведённое въ ра́ковинѣ.

Muszenie, -nia, *ср.* принужде́ніе, *см.* **Mrzymus.**

Muszester, Muszestrz, -u, *м. Бот.* стари́нное назва́ніе расте́нія: куросле́пникъ.

Muszka, -i, *ж.* му́шка, мо́шка; || му́шка *(изъ англійскаю пла́стыря на лицѣ)*.

Muszkat, -u, *м.* мушка́тное де́рево; || мушка́тный орѣхъ.

Muszkatel, -u, *м.* мушка́тное вино́; || *Бот.* Пеларго́нія *(расте́ніе)*.

Muszkatelowy, мушка́тный.

Muszkatelka, -i, *ж.* назва́ніе осо́баго ро́да гру́ши.

Muszkatołowy, Muszkatowy, мушка́тный.

Muszkiet, -u, *м.* мушке́тъ, пищаль, ружьё.

Muszkułowy, *Анат.* му́скульный, мы́шцевый.

Muszla, -i, *ж.* ра́ковина.

Muszlowy, ра́ковинный. *Мат.* **Linja muszlowa**, конхои́да *(кривая́ ли́нія)*.

Muszny, напо́лненный му́хами.

Muszotrzew, *см.* **Muszester.**

Musztarda, -y, *ж.* горчи́ца. *Послов.* **Musztarda po obiedzie**, по́слѣ у́жина горчи́ца.

Musztardnica, Musztardniczka, -i, *ж.* горчи́чница.

Musztardnik, -a, *м.* дѣлающій и продающій горчи́цу.

Musztardowy, горчи́чный.

Musztra, *см.* **Mustra.**

Musztrować, *см.* **Mustrować** и т. д.

Musztuczek, *см.* **Munsztuczek.**

Musztuk, *см.* **Munsztuk.**

Musztukować, *см.* **Munsztukować.**

Muszy, муши́ный, му́шій.

Muszyca, -y, *ж.* больша́я му́ха.

Muszyna, -y, *ж.* му́шка.

Muszysko, -a, *ср.* скве́рная му́ха.

Mutacja, -ji, *ж.* переме́на, измѣне́ніе.

Mutant, -a, *м.* ма́льчикъ, кото́раго го́лосъ спада́етъ, начина́етъ станови́ться му́жественнымъ.

Muterka, -i, *ж.* га́йка.

Muteta, -y, *ж.* моте́тъ *(церко́вное пѣ́ніе)*.

Mutować, спада́ть съ го́лоса. **Mutuje**, онъ спада́етъ съ го́лоса.

Mutylacja, -ji, *ж.* искаже́ніе, изуро́дованіе, изувѣ́ченіе.

Muza, -y, *ж.* Муза; || *Бот.* бана́нъ, ра́йская смоко́вница *(де́рево)*.

Muzeum, *ср. Нескл. въ ед. числѣ*, *(во мн.* **Muzea, -ów)**, музе́умъ, музе́й.

Muzułman, -a, *м.* мусульма́нинъ.

Muzułmanka, -i, *ж.* мусульма́нка.

Muzułmański, мусульма́нскій.

Muzyczka, -i, *ж.* музыка́нтша; || небольшо́е, лёгкое музыка́льное произведе́ніе.

Muzycznie, музыка́льно.

Muzyczność, -ści, *ж.* музыка́льность.

Muzyczny, музыка́льный.

Muzyk, -a, *м.* музыка́нтъ; || знато́къ му́зыки.

Muzyka, -i, *ж.* му́зыка.

Muzykalnie, музыка́льно.

Muzykalny, музыка́льный.

Muzykancik, -a, *м. Умен.* музыка́нтикъ.

Muzykant, -a, *м.* музыка́нтъ.

Muzykantka, -i, *ж.* музыка́нтша.

Muzykus, -a, *м.* музыка́нтъ.

Myć, мыть, *см.* **Umywać, Pomywać, Zmyć, Wymyć. Ręka rękę myje**, рука́ ру́ку мо́етъ. **Rzeka myje brzegi**, рѣка́ омыва́етъ берега́, *см.* **Podmywać.** || **Myć się**, мы́ться, *см.* **Umywać się.** || *Облаcт.* **Myć**, бѣжа́ть, течь.

Mycić, *Стар.* плати́ть по́шлину.

Mycie, -a, *ср.* мытьё, *см.* **Umywanie, Omywanie.**

Myciny, -cin, *мн.* полоска́тельная вода́, *см.* **Pomyje.**
Mycka, -i, *ж.* ермо́лка.
Mydełko, -a, *ср. Умен.* мы́льце; || кру́глое мы́ло.
Mydelnik, -a, *м. см.* **Mydlnica.**
Mydłak, -u, *м.* ме́ргель, рухля́къ.
Mydlany, мы́льный, мылова́тый.
Mydlarczyk, -a, *м.* прислу́жникъ у мылова́ра.
Mydlarka, -i, *ж.* жена́ мылова́ра; || содержа́тельница мылова́рни.
Mydlarnia, -ni, *ж.* мылова́рня, мы́льный заво́дъ.
Mydlarski, мылова́рскій, мылова́рный.
Mydlarstwo, -a, *ср.* мылова́рство, мыловаре́ніе.
Mydlarz, -a, *м.* мылова́ръ.
Mydlastość, -ści, *ж.* мы́лкость.
Mydlasty, мылова́тый, мы́льный.
Mydłek, -dłka, *м.* щёголь, фра́нтикъ.
Mydlenie, -nia, *ср.* мы́леніе.
Mydleniec, -ńca, *м. Минер.* мы́ловка, жировикъ (*ка́мень*).
Mydlić, Pomydlić, Namydlić, мы́лить, намы́лить. * **Mydlić komu brodę,** брани́ть, жури́ть кого́, намы́лить кому́ го́лову. **Mydlić, Zamydlić oczy,** пуска́ть пыль въ глаза́, обма́нывать, отума́нивать. || **Mydlić,** извора́чиваться, прибѣга́ть къ увёрткамъ, къ отгово́ркамъ.
Mydliny, -dlin, *мн.* обмы́лки, мы́льная вода́.
Mydlnica, -y, *ж. Бот.* мы́льная трава́, мыля́нка.
Mydło, -a, *ср.* мы́ло. **Mydło w czy puszczać,** пуска́ть пыль въ глаза́, дура́чить. **Zarobić** *или* **Wyjść jak Zabłocki na mydle,** сдѣ́лать плоху́ю спекуля́цію, потерпѣ́ть убы́токъ. **Jak po mydle,** гла́дко, безъ препя́тствій, какъ по ма́слу; || пуста́я кость въ игрѣ́ въ до́мино, *см.* **Pudło.**
Myk, *см.* **Smyk.**
Mykać, дви́гать, *см.* **Pomykać, Umykać, Zmykać.**
Mylić, Zmylić (kogo), проводи́ть, привести́ кого́ въ заблужде́ніе, мѣша́ть, прерыва́ть, препя́тствовать. **Mylić komu szyki,** помѣша́ть чьимъ намѣ́реніямъ. **Zmylić sobie drogę** *или* **zmylić drogi,** сби́ться съ доро́ги, съ пути́. **Zmylić sobie,** запу́таться (*въ дѣлѣ*), сби́ться (*въ рѣча́хъ*). **Zmylić komu,** прерва́ть, переби́ть кого́ (*въ разгово́рѣ*). || **Omylić,** обману́ть. **Nadzieja go omyliła,** наде́жда обману́ла его́. || **Mylić się, Zmylić się, Omylić się, Pomylić się,** обма́нываться, обману́ться. **Omylić się na kim, na czém,** обману́ться, оши́биться въ комъ, въ чёмъ, *см.* **Zawieść się.**
Myłka, -i, *ж.* оши́бка, погрѣ́шность, *см.* **Omyłka, Pomyłka.**
Mylnie, ло́жно, оши́бочно.
Mylność, -ści, *ж. см.* **Omylność,** ло́жность, оши́бочность.
Mylny, ло́жный, оши́бочный, *см.* **Omylny.**
Mysi, *см.* **Myszy.**
Myśl, -i, *ж.* мысль, иде́я, *см.* **Myślenie, Pomysł. Nigdy mi to w myśli nie postało** *или* **Ani mi to przez myśl nie przeszło,** э́то мнѣ́ никогда́ не приходи́ло въ го́лову. *Посл.* **Co z oczu to i z myśli,** отсу́тствующихъ легко́ забыва́ютъ. **Zrobić co bez myśli,** сдѣ́лать что́ безъ внима́нія, необду́манно. **Wszystko mu idzie podług** *или* **po myśli,** ему́ всё удаётся, что́ онъ вздумаетъ, *см.* **Pomyślny. Bądź dobréj myśli,** не теря́й бо́дрости ду́ха. **W myśl artykułu,** на основа́ніи статьи́, согла́сно съ статьёю (*зако́на*).
Myślący, мы́слящій. **Dobrze myślący,** благомы́слящій. **Źle myślący,** зломы́слящій.
Myśleć, мы́слить, ду́мать, полага́ть, *см.* **Pomyśleć. Myślę się żenić,** я намѣ́ренъ жени́ться. **Myślał by kto, że.....,** кто нибу́дь поду́малъ бы, что..... **Nigdy nie powie co myśli,** никогда́ не ска́жетъ, что́ онъ ду́маетъ.
Myślenie, -nia, *ср.* мы́шленіе.
Myśliwcowy, охо́тническій.
Myśliwczy, *см.* **Myśliwski.**
Myśliwczyk, -a, *м.* молодо́й охо́тникъ.
Myśliwiec, -wca, *м.* охо́тникъ, ло́вчій.
Myśliwski, охо́тничій.
Myśliwstwo, -a, *ср.* псо́вая охо́та, *см.* **Polowanie.**
Myśliwy, охо́тничій, лю́бящій занима́ться охо́тою; || **Myśliwy, -ego,** *м.* охо́тникъ, ло́вчій.
Myślnie, мы́сленно.
Myślny, мы́сленный.
Mysz, -y, *ж.* мышь. || *Ветер.* рожо́къ въ носу́ у ло́шади.
Myszątko, -a, *ср.* мышёнокъ.
Myszaty (kolor), мыша́стый (*цвѣтъ*).
Myszczasty, му́скульный, мы́шцевый.
Myszę, -ęcia, *ср.* мышёнокъ, мы́шка.
Myszka, -i, *ж.* мы́шка; || *Анат.* мы́шца, му́скулъ, *см.* **Muszkuł.** *Ветер.* **Myszki końskie,** околоу́шныя желѣза́; || зау́шница; || роди́мое пя́тнышко, ро́динка.
Myszkować, чутьёмъ иска́ть добы́чу, проню́хивать.
Myszołów, -owa, *м.* мышело́въ.
Myszołówka, -i, *ж.* мышело́вка; || западня́, лову́шка.
Myszołowny, мышело́вный.
Myszur, -a, *м.* мы́шій саме́цъ.
Myszy, мыши́ный, мыша́чій, мы́шій; || **Mysze łajno,** мыши́ный калъ; || *Бот.* **Myszy jęczmień,** ди́кій ячме́нь. **Mysza wiecha,** мы́шій тёрнъ. **Myszy ber,** канаре́ечное сѣ́мя. **Mysze uszko,** соко́лья трава́.
Myszyniec, -ńca, *м.* мыши́ный калъ.
Mytnica, -y, *ж.* мы́тный дворъ, мы́тница, мы́тня.
Mytnictwo, -a, *ср.* до́лжность тамо́женника, мы́тника, *см.* **Celnictwo.**
Mytnik, -a, *м.* мы́тникъ, мы́тчикъ, сбо́рщикъ по́шлины, тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный досмо́трщикъ, *см.* **Celnik.**

Mytny, тамо́женный, мы́тный.

Myto, -a, *ср.* по́шлина, *см.* **Cło. Myto drogowe**, по́шлина за прое́здъ. **Myto mostowe**, *см.* **Mostowe.**

Myt, Mytologja, и т. д., *см.* **Mit, Mitologja**, и т. д.

Mżeć, *Неут.* смыка́ть глаза́, дремать.

Mżenie, -a, *ср.* дремо́та.

Mżyć, ви́дѣть сонъ, грёзить; || засыпа́ть, жму́рить глаза́, погружа́ться въ сонъ. **Sen mię mży**, сонъ одолѣва́етъ меня́, сонъ мори́тъ меня́; || моросить. **Zaczyna mżyć**, начина́етъ моросить, *см.* **Mrzyć.**

Mżyk, -a, *м.* жму́рки (*дѣтская игра́*).

N.

N произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Н*.

Na *или* **Nać**, сокращ. **Na ci**, на тебѣ! **Naści**, сокращ. **Na waszmości**, на́те вамъ, вотъ вамъ! **Nać jałmużnę**, вотъ тебѣ ми́лостыня. **Naści bracie na piwo**, на тебѣ бра́тецъ на пи́во. || *Стар.* **Nę-ć, Nę-ż.**

Na, на, *предл.* **Na morzu i na lądzie**, на́ морѣ и на землѣ. **Mieć widok na ogród**, имѣть видъ въ садъ. **Dmuchnąć na co**, ду́нуть на что́. **Wystawić weksel na kogo**, трассирова́ть ве́ксель, переводи́ть ве́ксель на кого́-либо. **Na dziesięciu nie było jednego dobrego**, изъ десяти́ не́ было ни одного́ хоро́шаго. **Na honor**, кля́нусь че́стью. **Odłożyć rzecz na jutro**, отложи́ть де́ло до за́втра, *см.* **Do.** || **Skazać na karę**, приговори́ть къ наказа́нію. **Na początku lata, na końcu miesiąca**, въ нача́лѣ лѣта, въ концѣ ме́сяца, и т. д. **Panna na wydaniu**, неве́ста, де́вушка неве́ста. **Drzewo na opał**, дрова́ для то́плива. **Dom na sprzedaż**, домъ для продажи. **Układać na kupy**, склада́ывать въ ку́чки, ку́чками. **Pokrajać na kawałki**, разрѣзать на кусо́чки. **Na Boga!** ра́ди Бо́га! *См.* **Dla.** || **Iść na nieprzyjaciela**, идти́ на непрія́теля. **Powstawać na kogo, na co**, возстава́ть про́тивъ кого́, про́тивъ чего́, *см.* **Przeciw.** || **Być na morzu**, находи́ться на́ морѣ. **Oddać dziecko na pensją**, отда́ть дитя́ въ пансіо́нъ. **Być na pokucie**, приноси́ть покая́ніе. **Rozdzielić wojsko na dwa korpusy**, раздѣли́ть а́рмію на́ два ко́рпуса. || **Jechać na Szląsk**, ѣхать въ Силе́зію. **Mieszkać na Szląsku**, жить въ Силе́зіи. || **Umrzeć na febrę**, умере́ть отъ лихора́дки. || **Na przyszły rok**, на бу́дущій годъ. **Na ten raz**, на э́тотъ разъ; || **Iść na ryby**, идти́ лови́ть ры́бу. **Iść na grzyby**, идти́ по грибы́. **Cóż mówisz na to?** что́-же ты ска́жешь на э́то? **Grać na instrumencie**, игра́ть на инструме́нтѣ, *см.* **Grać.**

Nababrać, напачка́ть, намара́ть; || ху́до писа́ть.

Nabajać, насказа́ть, наговори́ть вся́каго вздо́ра, наболта́ть; || наплётничать.

Nabarłożyć, насори́ть.

Nabawiać, Nabawić (kogo, czego), наводи́ть, навести́, наве́чь (*что на кого́*), причини́ть (*что кому́*). **Nabawić kogo wielkiego strachu**, навести́ на кого́ большо́й страхъ. || **Nabawić się czego**, захвати́ть, зарази́ться (*болѣзнею*), перенести́. **Nabawić się strachu**, испыта́ть страхъ, проникнуться у́жасомъ. || **Nabawić się**, вдо́воль, до́сыта повеселиться.

Nabawiciel, -a, *м.* винове́никъ, зачи́нщикъ.

Nabazgrać, напа́чкать, намара́ть, написа́ть кара́кульки.

Nabechtać (kogo), Nabechtywać, повліять, оказа́ть влія́ніе, подѣйствовать (*на кого́, на что́*), склони́ть (*кого́ къ чему́*), возбуди́ть (*кого́ противъ чего́*). **Daje się nabechtać**, на него́ мо́жно подѣйствовать, повліять. **Nabechtać kogo przeciw komu**, возстанови́ть, вооружи́ть кого́ про́тивъ кого́.

Nabechtywacz, -a, *м.* подусти́тель, *см.* **Poduszczyciel.**

Nabełkotać, наболта́ть. || **Nabełkotać się**, наболта́ться.

Nabiadać się, огорча́ться, сокруша́ться, бѣдствовать.

Nabiał, -u, *м.* молочное, молочное ку́шанье.

Nabić, наби́ть, вы́бить. **Kościół nabity był ludem**, *или* **w kościele było jak nabił**, це́рковь битко́мъ была́ наби́та наро́домъ. **Nabijać pistolet, strzelbę**, дѣло, заряжа́ть пистоле́тъ, ружьё, пу́шку. || *Хир.* вправля́ть. **Nabijać członek wybity**, вправля́ть вы́вихнутый членъ. || **Nabić się kogo**, зада́ть кому́ потасо́вку. **Nabić się czego**, переби́ть что́-нибудь, переколоти́ть.

Nabicie, -cia, *ср.* набива́ніе; || заря́дъ, *см.* **Nabój.**

Nabiedować się, Nabiedzić się, набѣдствоваться, мно́го вы́терпѣть.

Nabiedz, *см.* **Nabiegać.**

Nabiedzić się, *см.* **Nabiedować się.**

Nabieg, -u, *м.* набѣгъ, нашествіе, вторже́ніе, *см.* **Zagon, Nadbieżenie.**

Nabiegać, Nabiegnąć, Nabiedz, набѣга́ть, набѣжа́ть, наскочи́ть, наткну́ться. **Nabiedz samemu na szpadę**, самому́ наткну́ться на шпа́гу. **Nabiegać kogo**, нечая́нно приходи́ть, вдругъ наступа́ть; || случа́ться, встрѣча́ться. **Nabiegł go interes niespodziany**, ему́ вдругъ случи́лось, подверну́лось неожи́данное дѣло, *см.* **Zaskoczyć**; || нализа́ться, раздува́ться, пу́хнуть, распу́хнуть. **Od uderzenia żyły krwią nabiegły**, отъ уда́ра жи́лы налили́сь кро́вью, напу́хли. || **Nabiegać się**, набѣга́ться, *см.* **Zbiegać się**

Nabieganie, -nia, *ср.* набѣгъ, нашествіе;

|| **Nabiegnienie, Nabieżenie, -nia,** *ср.* **(żył),** вздýтіе, раздýтость (*жилъ*).

Nabiegły, распýхлый, распýхшій; || вздýтый, раздýтый.

Nabielić, набѣли́ть, вы́бѣлить, *см.* **Bielić.**

Nabielne, -ego, *ср.* дохóдъ съ молóчныхъ продýктовъ.

Nabierać, Nabrać, набирáть, набрáть, забирáть, забрáть; || принимáть, приня́ть; || чéрпать, почерпнýть; || получáть, заи́мствовать; || доставáть, добывáть. **Nabrać wody ze studni,** зачерпнýть воды́ изъ колóдца, *см.* **Naczerpać. Nabrał drzewa na furę,** навали́лъ дровъ на вóзъ. * **Nabrać ciała,** потолстѣ́ть, укрѣпи́ть тѣлéсныя си́лы. **Nabrać cery,** имѣ́ть свѣ́жій цвѣтъ лицá. **Nabrać odwagi,** осмѣ́литься, дѣ́латься смѣ́лѣе, отвáжиться. || Раздувáться, надувáться (*о жи́лахъ*), прибывáть (*о водѣ́*), || **Nabierać się, Nabrać się,** набирáться. накопля́ться.

Nabieranie, -nia, *ср.* собирáніе, скоплéніе.

Nabijać, *см.* **Nabić.**

Nabijacz, -a, *м.* заряжáющій (*орýдіе*); || ручнáя бáба, долбня́, колотýшка.

Nabijanie, -nia, *ср.* набúвка, набивáніе. **Nabijanie obręczy na beczkę,** набúвка обручéй на бóчку; || грузъ, нагрýзка, кладь, наклáдываніе. **Nabijanie worków wełną,** наклáдываніе мѣшкóвъ шéрстью; || заря́дъ, заряжáніе (*ружья́ и т. д.*).

Nabiodrki, -drek, *мн.* набéдренникъ; || шлея́ (*часть лошади́ной ýпряжи*).

Nabiór, -oru, *м.* **(wód),** прибывáніе (*воды́*), половóдье, *см.* **Wezbranie.**

Nabity, нагружённый, навáленный; || заряжённый; || наби́тый, насáженый. **Strzelba nabita,** заря́женное ружьё. **Płótno nabite,** густóе, плóтное полотнó. **Wóz nabity,** нагружённый, навáленный возъ.

Nabłąkać się, натаскáться.

Nablazgonić, наврáть вся́каго вздóру, насплётничать.

Nabłaznować się, перебѣси́ться, надѣ́лать довóльно глýпостей.

Nabłocić, нагрязни́ть, загрязни́ть.

Naboczyć się, подбочéниться.

Nabój, -oju, *м. Арт.* заря́дъ, картýзъ, патрóнъ (*для ружья́*). **Wykręcić nabój,** разряди́ть (*ружьё*). || *Горн.* засы́пъ. **Nabój mrowizny,** садóкъ, *см.* **Szarzą.**

Nabór, -oru, *м.* **(rekrutów),** набирáніе, набóръ (*рекрýтъ*), *см.* **Pobór.**

Nabość (kogo na rogi), подня́ть на рогá (*о быкѣ́*).

Nabożeństwo, -a, *ср.* божéственная слýжба, богослужéніе, обѣ́дня, литургія. || **Nabożeństwo odprawiać,** служи́ть обѣ́дню, совершáть литургію, богослужéніе. **Nabożeństwo za dusze zmarłych, nabożeństwo żałobne,** заупокóйная обѣ́дня, панихи́да. **Książka do nabożeństwa,** моли́твенникъ. **Nabożeństwo poranne,** рáнняя обѣ́дня; — **wieczorne,** вечéрня, всенóщная; || рели́гія, исповѣ́даніе. *Посл.* **Niebezpieczeństwa uczą nabożeństwa,** гром не гря́нетъ, мужи́къ не перекрéстится.

Nabożnica, -y, *ж.* богомóлка.

Nabożnictwo, -a, *ср.* лицемѣ́ріе, ханжествó.

Nabożniczek, -czka, *м. см.* **Nabożniś.**

Nabożniczka, -i, *ж.* святóша, ханжá.

Nabożnie, нáбожно, благочести́во.

Nabożnieć, Znabożnieć, дѣ́латься нáбожнымъ, богомóльнымъ.

Nabożnik, -a, *м.* богомóлъ. святóша.

Nabożniś, -sia, *м.* ханжá, лицемѣ́ръ.

Nabożniuchny, сáмый нáбожный.

Nabożność, -ści, *ж.* нáбожность, благочéстіе; || благоговѣ́ніе, *см.* **Pobożność.**

Nabożny, нáбожный, благочести́вый. **Być nabożnym ku Najświętszéj Pannie,** моли́ться Пресвятóй Дѣ́вѣ, *см.* **Pobożny.**

Nabrać, *см.* **Nabierać.**

Nabranie, *см.* **Nabieranie.**

Nabredzić, наговори́ть вся́кихъ глýпостей.

Nabrodzić, Nabrodzić się, броди́ть, брести́ по водѣ́, ходи́ть, шлёпать пó грязи. **Nabrodzić się w krwi ludzkiéj,** проли́ть мнóго крóви.

Nabroić, накуралéсить, надѣ́лать глýпостей.

Nabrudzić, напáчкать, загрязни́ть.

Nabrzękłość, -ści, *ж.* **Nabrzęknienie, -nia,** *ср.* **Nabrzmiałość, -ści,** *ж.* óпухоль, пýхлина.

Nabrzękły, Nabrzmiały, распýхлый, распýхшій.

Nabrzęknąć, спýхнуть, распýхнуть, *см.* **Nabrzmieć.**

Nabrzęknienie, *см.* **Nabrzękłość.**

Nabrzmieć, Nabrzmiewać, раздувáться, наполня́ться; || прибывáть (*о рѣкѣ́*).

Nabrzmiałość, *см.* **Nabrzękłość.**

Nabrzmiały, *см.* **Nabrzękły.**

Nabrzmienie, -nia, *ср.* óпухоль; || вздýтіе.

Nabrzmiewać, *см.* **Nabrzmieć.**

Nabuchać się, нажрáться, напихáть брю́хо, напи́чкаться, налóпаться.

Nabudować, настрóить; || **Nabudować się,** настрóиться.

Nabutwiały, *см.* **Nadbutwiały.**

Nabuzować (kogo *или* **komu),** сдѣ́лать стрóгій вы́говоръ, намы́лить комý гóлову, распéчь когó; || *Прост.* сли́шкомъ натопи́ть печь.

Nabyć, Nabywać, пріобрѣ́сть, пріобрѣтáть, нажи́ть, наживáть, стяжáть. **Nabyć dom,** пріобрѣ́сть домъ. **Nabyć sławy,** пріобрѣ́сть слáву. || **Nabyć się,** побывáть, перебывáть (*у когó*), нѣ́сколько разъ ходи́ть (*къ комý*).

Nabycie, -a, *ср.* пріобрѣтéніе, стяжáніе, нажи́ва. **Nabycie majątku,** пріобрѣтéніе имѣ́нія. **Nabycie tytułem darmym,** даровóе, безмéздное пріобрѣтéніе. **Nabycie pod tytułem obciążającym,** возмéздное

пріобрѣтéніе. **Nabycie sławy**, стяжáніе слáвы, *см.* **Nabytek.**

Nabytek, -tku, *м.* пріобрѣтéніе, покýпка; || прúбыль, нажúва. *Посл.* **Zły nabytek nie idzie w pożytek**, чужóе добрó въ прóкъ нейдётъ.

Nabytny, нажúточный, прúбыльный.

Nabyty, пріобрѣтённый, нáжитый, нажитóй, добы́тый, зарабóтанный, кýпленный, *см.* **Nabytny, Nabywalny.**

Nabywać, *см.* **Nabyć.**

Nabywacz, *см.* **Nabywca.**

Nabywalny, пріобрѣтáемый, добывáемый, зарабáтываемый.

Nabywanie, -nia, *ср.* пріобрѣтáніе, стяжáніе, *см.* **Nabycie.**

Nabywca, -y, *м.* пріобрѣтáтель, стяжáтель, покупáтель, покупщúкъ; || *Юрид.* **Nabywca tytułu wykonalnego**, пріобрѣтáтель áкта подлежáщаго исполнéнію.

Nabywczy, *см.* **Nabywalny.**

Nabzdurzyć, Nabzdurzyć się, *см.* **Nabajać.**

Na-ć, на тебѣ́, возьмú, *см.* **Na.**

Nać, -ci, *ж.* лúстья огорóдной зéлени и овощéй. *Посл.* **Jaka nać, taka mać**, я́блочко отъ я́блоньки недалекó откáтится.

Nacackać się, наня́ньчиться.

Nacałować się, нацаловáться, *см.* **Odcałować się.**

Nacechować, намѣ́тить, отмѣ́тить; || запечатлѣ́ть, обознáчить, *см.* **Cechować, Napiętnować.**

Nacedzić, нацѣдúть, *см.* **Nalać.**

Nacewić, Nacewiać, намотáть, намáтывать на катýшку (*нúтки*).

Nachopać, нахватáть, *см.* **Nachapać.**

Nacharkać, нахáркать.

Nachełpić się, нахвалúться, нахвáстаться.

Nachlipać się, *см.* **Naszlochać się**; || **Nachlipać się czego**, нахлебáться, нахлестáться, *см.* **Ochlipać się.**

Nachłodzić się, намёрзнуть, промёрзнуть, продрóгнуть отъ хóлода.

Nachłostać, Nachłostać się (kogo), отхлестáть рóзгами; отпóдчивать, отдѣ́лать (*когó*).

Nachmurzać, Nachmurzyć, помрачúть, нахмýрить, насýпить.

Nachód, -odu, *м.* нашéствіе, вторжéніе, набѣ́гъ, нападéніе.

Nachodny, нападáтельный, хúщническій.

Nachodzić, Najść, нападáть, напáсть, застигáть, застúчь, вторгáться, втóргнуться, *см.* **Najechać, Zejść, Naleźć, Znaleźć.** || **Nachodzić się**, находúться, утомúться отъ ходьбы́; || *Неуп.* **Nachodzić się gdzie**, находúться гдѣ, *см.* **Znachodzić się.**

Nachuchać, надýть, надувáть, *см.* **Chuchać.**

Nachwytać, нахватáть.

Nachychotać się, нахохотáться.

Nachylać, Nachylić, наклоня́тъ, наклонúть, склоня́ть, склонúть, нагибáть, нагнýть, сгибáть, согнýть, пригибáть, пригнýть, корóбить, скорóбить. **Już go starość ku ziemi nachyliła**, стáрость ужé пригнýла егó къ землѣ́, онъ ужé сгóрбился отъ стáрости, *см.* **Przechylać, Pochylać**; || **Nachylać się, Nachylić się**, наклоня́ться, наклонúться, нагибáться, нагнýться, *см.* **Pochylać się, Chylić się, Przechylać się, Przychylać się, Nakłaniać się.**

Nachylanie, -nia, *ср.* наклонéніе. нагибáніе, сгибáніе; || склонъ, наклóнъ, покáтость, *см.* **Nakłonienie.**

Nachyłek, -łku, *м.* наклонéніе, нагибáніе. **Pić u strumienia nachyłkiem**, пить изъ ручья́, наклонúвшись.

Nachylność, -ści, *ж.* наклóнность, покáтость, скатъ; || *склóнность, *см.* **Skłonność.**

Nachylny, наклóнный, наклоня́ющійся, покáтый; || *см.* **Skłonny**; || подáтливый, сговóрчивый.

Nachylony, наклонённый, навúслый, покáтый.

Nachyły, *см.* **Nachylony, Pochyły.**

Naci, *см.* **Nać, Na.**

Naciąć, Nacinać, Ponacinać, нарубúть, нарѣ́зывать, нарѣ́зать.

Naciągać, Naciągnąć, натя́гивать, натянýть (*лукъ*), навя́зывать, навязáть, (*стрýны*), заводúть, завестú (*часы́*), навестú (*разговóръ на чтó*), накачáть (*воды́ изъ колóдца*), нацѣдúть (*винá изъ бóчки*). || **Naciągać się**, натаскáться, находúться до устáлости, *см.* **Ściągnąć się.**

Naciągadło, -a, *ср.* пя́ло, распóрка.

Naciąganie, Naciągnienie, -nia, *ср.* натáскиваніе, обтя́гиваніе, натя́гиваніе, вытя́гиваніе; || заведéніе (*часóвъ*); || нацѣ́живаніе (*винá*); || возбуждéніе, раздражéніе (*отъ нары́внаго плáстыря*); || натя́жка, превратное толковáніе (*словъ*); || навя́зываніе (*струнъ*); || *см.* **Naciągać.**

Naciągany, принуждённый, натя́нутый. **Rym naciągany**, натя́нутый, плохóй стихъ.

Naciągnąć, *см.* **Naciągać.**

Naciągnienie, *см.* **Naciąganie.**

Naciągnięty, Naciągniony, напряжённый, натя́нутый, *см.* **Napięty, Natężony.**

Naciast, -u, *м.* **Naciasta, -y**, *ж.* заквáска; кúслое тѣ́сто.

Naciec, Naciekać, натéчь, натекáть, накáпать.

Nacięcie, -a, *ср.* разрѣ́зъ, нарѣ́зка, порѣ́зъ, зарýбка, насѣ́чка.

Naciek, -u, *м.* прилúвъ, наплы́въ, притóкъ; || * стечéніе (*водъ*).

Nacierać, Natrzeć, натирáть, натерéть, намáзывать, намáзать; || * вздуть, нагрѣ́ть бокá; || надрáть (*ýши*); || атаковáть (*непріятеля*), нападáть (*на непріятеля*), *см.* **Napaść, Uderzyć.** || **Nacierać na kogo**, тѣснúть (*когó*), наступáть, натирáть (*на*

кого). || **Nacierać się**, натира́ться, нама́зываться.

Nacierający, натира́ющій; || напада́ющій, осажда́ющій.

Nacieranie, Natarcie, -a, *ср.* (**czém**), тре́ніе, втира́ніе, растира́ніе, натира́ніе; || **Nacieranie na kogo, na co**, уси́ленное домога́тельство, наста́иваніе. **Natarcie -a**, *ср.* нападе́ніе, наступле́ніе, ата́ка, при́ступъ; || *см.* **Nacierać**.

Nacierpieć się, натерпѣ́ться, вы́терпѣть, вы́страдать, наму́читься.

Naciesać, *см.* **Naciosać**.

Nacieszyć się, натѣ́шиться, нара́доваться. **Nie mogę się nim nacieszyć**, не могу́ вдо́воль нара́доваться, ви́дя его́.

Nacież! на́те же! возьми́те же!

Nacinać, Nadcinać, *см.* **Naciąć**.

Nacinany, зазу́бренный, зубча́тый; || насѣ́ченный, изсѣ́ченный.

Nacios, -u, *м*, нарѣ́зка, надрѣ́зъ, зару́бка, насѣ́чка.

Naciosać, натеса́ть, наруби́ть, нарѣ́зать.

Nacisk, -u, *м.* на́тискъ, давле́ніе, гнётъ, напо́ръ; || да́вка, толпа́, тѣснота́, *см.* **Ścisk, Natłok**.

Naciskać, нажима́ть, прижима́ть, налега́ть. **Nazbyt naciskasz piórem**, ты сли́шкомъ налега́ешь на перо́ *или* прижима́ешь перо́, *см.* **Przyciskać**; || **Naciskać, nacisnąć kogo**, прижима́ть, тѣсни́ть, наступа́ть, *см.* **Przycisnąć**; || **Naciskać czego**, наброса́ть чего́. **Kto tu naciskał kamieni?** кто здѣсь наброса́лъ ка́мней? || **Naciskać się**, *см.* **Narzucać się**. **Nacisnęło się ludu**, столпи́лось мно́го наро́ду.

Nacja, -ji, *ж.* наро́дъ, на́ція, *см.* **Naród**.

Nacjonalny, *см.* **Narodowy**,

Naczarować, наворожи́ть, наколдова́ть.

Naczczy, неѣ́вшій, то́щій, натоща́къ, съ то́щимъ желу́дкомъ.

Naczekać się, до́лго ждать, дожида́ться, выжида́ть.

Naczekiwać, поджида́ть, выжида́ть, *см.* **Naczekać się**.

Naczelnictwo, -a, *ср.* нача́льство; || предводи́тельство; || кома́ндованіе, *см.* **Przywództwo**.

Naczelniczy, нача́льническій.

Naczelnik, -a, *м.* нача́льникъ, глава́, шефъ, предводи́тель; || *см.* **Naczołek**.

Naczelnikowski, принадлежа́щій нача́льнику.

Naczelny, гла́вный, перве́нствующій, нача́льствующій; || *Анат.* ло́бный, нало́бный. || **Naczelny wódz**, главнокома́ндующій. || **Naczelne dzieło**, образцо́вое сочине́ніе.

Naczepiać, нацѣпи́ть.

Naczernić, начерни́ть, вы́чернить.

Naczerpać, начерпа́ть.

Naczesać, Naczosać, начеса́ть, вы́чесать, расчеса́ть.

Naczesny, своевре́менный.

Naczochrać, взьеро́шить, всклоко́чить (*во́лосы*); ворси́ть, ворсова́ть (*сукно́*).

Naczołek, -łka, *м. Хир.* ло́бная повя́зка; || нало́бникъ (*у лошаде́й*); || убру́съ, нагла́віе (*у евре́евъ*), *см.* **Czółko**.

Naczynić, *см.* **Narobić**.

Naczynie, -nia, *ср.* сосу́дъ, посу́дина, посу́да; || ча́ша, ва́за; || *Анат.* сосу́дъ. **Naczynia kościelne**, церко́вные сосу́ды. **Naczynia kuchenne**, кухо́нная посу́да. *см.* **Sprzęt, Statek, Narzędzie**; || инструме́нтъ, ору́діе. **Naczynia stolarskie**, столя́рскіе инструме́нты. **Naczynia rolnicze**, земледѣ́льческія ору́дія.

Naczyńko, -a, *ср.* небольшо́й сосу́дъ, небольша́я посу́дина.

Naczytać, начита́ть, вы́читать. || **Naczytać się**, начита́ться.

Nad, Nade, надъ *и* на́до. **Nad kolanem, nad oczami**, вы́ше колѣ́на, вы́ше глазъ. **Kochać Boga nad wszystko stworzenie**, люби́ть Бо́га бо́лѣе всего́. **Wyrastać nad las**, выроста́ть вы́ше лѣ́са. **Nad mego ojca nie widzę lepszego**, лу́чше моего́ отца я не зна́ю никого́, *см.* **Nadewszystko**. **Siedzieć nad książkami**, сидѣ́ть надъ кни́гами. **Dać komu dowództwo nad konnicą**, поручи́ть кому́ кома́нду надъ кавале́ріею. **Być nagrodzonym nad zasługę**, быть награждённымъ сверхъ заслу́гъ, *см.* **Nadto**. **Miasta leżące nad Renem**, города́ лежа́щіе надъ Ре́йномъ. **Krzyż nad drogą**, крестъ при доро́гѣ. **Nad wieczorem**, по́дъ вечеръ. **Nadedniem**, наразсвѣ́тѣ, *см*, **Pod**. **Mieć co nad kogo**, имѣ́ть что́ бо́лѣе друга́го. **Rozmyślać nad marnościami świata**, размышля́ть о суетѣ́ мірско́й. **Litować się nad nieszczęśliwemi**, сожалѣ́ть о несча́стныхъ. **Boże, zlituj się nade mną**, Боже, сжа́лься надо мно́ю.

Nadąć, *см.* **Nadymać**.

Nadać, Nadawać, прида́ть, придава́ть; || надѣля́ть; || же́ртвовать, назнача́ть вкладъ (*на це́рковь*); || жа́ловать, пожа́ловать, дарова́ть. **Nadać miasto przywilejami**, дарова́ть го́роду привиле́гіи. **Nadać kościół, klasztor** и т. д. поже́ртвовать, назна́чить вкладъ на це́рковь, на монасты́рь и т. д. **Nadać czemu stosowny kierunek**, дать чему́ надлежа́щее направле́ніе. **Nadać czemu skutek**, привести́ что́ въ исполне́ніе, въ дѣ́йствіе. **Nadać majątek wiecznemi czasy na dziedzictwo**, пожа́ловать имѣ́ніе въ вѣ́чное и пото́мственное владѣ́ніе. **Nadać czemu piętno oryginalne**, прида́ть чему́ оригина́льный отпеча́токъ. **Szybkość, którą jedno ciało nadaje drugiemu**, быстрота́, кото́рую одно́ тѣ́ло сообща́етъ друго́му. **Nadawać farbę**, набива́ть, нама́зывать кра́скою. **Cóż ci to nada, że się gniewasz?** кака́я тебѣ́ по́льза въ томъ, что ты се́рдишься? **Imię nic nie nada**, и́мя ничего́ не принесётъ. **Djabli go tu na mój kark**

nadali, чёртъ принесли его сюда на мою шею. Jakieś nieszczęście nadało mi spotkać się z nim, какое-то несчастіе привело меня встрѣтиться съ нимъ. Nadawał mi mnóstwo gruszek, онъ надавалъ мнѣ множество грушъ. || Nadawać się, случаться, удаваться; || сходиться; || приходиться. Nie nadawało się zręczności, не было удобнаго случая. Nadało mi się pomyślnie dopiąć swego, мнѣ удалось благополучно достигнуть своей цѣли. Nadaje mi się okoliczność pojechania, мнѣ предстоитъ случай къ отъѣзду. To mu się dobrze nadało kupić, это удалось ему хорошо купить. Klucz mi nadaje się do zamku, ключъ приходится къ замку. * Nadają się do siebie, они похожи другъ на друга, сходятся характерами. Dobrze mu się nadało, ему удалось, посчастливилось. Nadawać się ku północy, ku wschodowi, w prawo, w lewo, простираться, распространяться, склоняться къ сѣверу, къ востоку, направо, налѣво.

Nadanie, -nia, *ср.* пожалованіе, даръ, даровáніе; || вкладъ, пожертвованіе (*въ цѣрковь, на богоугóдное дѣло*); || привилегія, *см.* Fundacja.

Nadanszlagowy, сверхсмѣтный.

Nadany, пожалованный, дарованный; || пожертвованный (*вкладъ, капиталъ*); || Nadany przywilejem, привилегированный, *см.* Uprzywilejowany; || *см.* Udatny, Nadobny.

Nadaremnie, Nadaremno, напрасно, тщетно, попустому, *см.* Daremnie.

Nadaremny, напрасный, тщетный, *см.* Daremny, Próżny.

Nadarzać, Nadarzyć, *см.* Zdarzać, Obdarzać, Udarzać, предлагать; || подносить, приносить; || представлять. || Nadarzać się, представляться; || вызываться, вызваться. Nigdy nie nadarzy się przyjaźniejsza sposobność, никогда не представится болѣе благопріятный случай, *см.* Zdarzać się, Nastręczać się. Nadarzać się samemu na co, самому вызваться на что, *см.* Ofiarować się, Nastręczać się.

Nadarzyciel, -a, *м. см.* Dawca, Nastręczyciel.

Nadąsać się, надуться, насупиться.

Nadąsany, надутый, насупившійся, сердитый.

Nadatek, -tku, *м.* вкладъ, пожертвованіе, *см.* Nadanie.

Nadawać, *см.* Nadać.

Nadawanie, -nia, *ср.* пожалованіе, даровáніе.

Nadawca, -y, *м.* основатель, учредитель. датель, даритель.

Nadawczy, жалованный; || учредительный; || основной (*капитáлъ*).

Nadawczyni, -ni, *ж.* основательница, учредительница; || дарительница.

Nadążać, Nadążyć (komu *или* za kim), не отставать отъ кого, поспѣшать за кѣмъ, настигать.

Nadbaba, Nadbabka, -i, *ж.* прабáбка, прабáбушка.

Nadbiegać, Nadbieżeć, Nadbiedz, прибѣгáть, прибѣжáть; || застигáть, застичь. Nadbiedz kogo, застигнуть кого, догнать. Burza nas nadbieżała, насъ застигла гроза, *см.* Zaskoczyć.

Nadbieżenie, -nia, *ср.* прибѣжáніе, застижéніе.

Nadbladnąć, Nabladnąć, немнóго поблѣднѣть.

Nadblakować, немнóго полинять, поблѣкнуть.

Nadbótwieć, Nadbótwiały, *см.* Nadbutwieć и т. д.

Nadbrzeżanin, -a, *м.* прибрéжный жúтель.

Nadbrzeże, -a, *ср.* бéрегъ (*рѣки, óзера*).

Nadbrzeżny, прибрéжный.

Nadbrzuchowy, Nadbrzuszny, *Анат.* надбрюшный.

Nadbudować, надстроить, пристроить.

Nadbutwiały, повреждённый, попóрченный.

Nadbutwieć, попóртиться.

Nadchodzić, Nadejść, подходúть, подойтú, приходúть, придтú. Nadeszli goście, пришлú гóсти. Niezadługo nadejdzie, онъ скóро подойдётъ; || приближáться, *см.* Zbliżać się. || Nadejść kogo, застáть, захватúть, застúгнуть; || встрѣтить, найдтú кого, что, *см.* Należć.

Nadciągnąć, придтú, прибыть.

Naddać, Naddawać, дать, давáть лúшнее, прибавлúть; || * Naddać się z czém, хвáстаться чѣмъ, выставлúться съ чѣмъ впередъ, *см.* Nadstawiać się.

Naddarty, надóрванный, надóдранный.

Naddatek, -tku, *м.* придáча, лúшекъ, малúшекъ; || *Ком.* áжіо, лажъ, промѣнъ.

Naddatkowy, малúшній, придáточный.

Naddawek, -wka, *см.* Naddatek.

Naddziad, -a, *м.* прáдѣдъ, *см.* Pradziad.

Naddzienny, предразсвѣтный.

Naddzierać, наддирáть, надодрáть.

Nade, *см.* Nad (*см. это слóво*).

Nadęcie, -cia, *ср.* вздýтіе, вспýчиваніе, раздýтость. || Nadęcie się, надýтость, надмéнность, гóрдость, *см.* Nadymanie się, Nadętość.

Nadęcie, Nadęto, надýто, напы́щенно.

Nadedrzwie, -ia, *ср.* прúтолка (*у двéрей*).

Nadejść, *см.* Nadchodzić.

Nadejście, -a, *ср.* приходъ, пріѣздъ, прибы́тіе, пришéствіе; || привóзъ (*товáровъ*).

Nadeń, сокращ. Nad niego, *см.* On.

Nadeptać, Nadepnąć, натоптáть, оттоптáть.

Nader, óчень, весьмá, пре, *см.* Bardzo. Nader miły człowiek, óчень мúлый человѣкъ, премúлый человѣкъ.

Naderwać się, надорвáться.

Naderznąć, Nadrzynać, надрѣ́зать, надрѣ́зывать.

Nadeście, *см.* **Nadejście.**

Nadesłać, Nadsyłać, присла́ть, присыла́ть, подосла́ть, подсыла́ть.

Nadesłać, Nadścielać, постла́ть, постила́ть.

Nadetatowy, сверхшта́тный.

Nadęto, *см.* **Nadęcie.**

Nadętość, -ści, *ж.* наду́тость, напы́щенность.

Nadęty, наду́тый, го́рдый, напы́щенный. ✦ **Styl nadęty,** напы́щенный слогъ, *см.* **Napuszony.**

Nadewszystko, бо́лѣе всего́, преиму́щественно.

Nadgiąć, Nadginać, пригну́ть, пригиба́ть.

Nadgłówek, *см.* **Nagłówek.**

Nadgłównik, -a, *м. Астрон.* зени́тъ, надгла́вная то́чка.

Nadgłówny, вертика́льный, отве́сный.

Nadgnić, нагни́ть, попо́ртиться.

Nadgnieść, смя́ть, нами́ть, натопта́ть.

Nadgniły, нагни́вшій.

Nadgniotek, *см.* **Nagniotek.**

Nadgnoić, нагнои́ть.

Nadgoić, заживи́ть, вы́лечить. || **Nadgoić się,** излечи́ться, вы́лечиться.

Nadgonić, нагна́ть, догна́ть.

Nadgorzały, захопте́лый, почерне́вшій; || загоре́лый.

Nadgradzać, *см.* **Nagradzać.**

Nadgraniczny, пограни́чный.

Nadgrobek, *см.* **Nagrobek.**

Nadgroda, *см.* **Nagroda.**

Nadgryźć, разгры́зть, раскуси́ть.

Nadinspektor, -a, *м.* гла́вный инспе́кторъ.

Nadintendent, -a, *м.* главноуправля́ющій.

Nadintratny, сверхсме́тный, превыша́ющій доходы.

Nadjazd, -u, *м.* прие́здъ.

Nadjechać, Nadjeżdżać, прие́хать, подъе́хать.

Nadkład -u, *м. Горн.* висячій бокъ.

Nadkładać, Nadłożyć, прикла́дывать, приложи́ть, прибавля́ть, приба́вить, придава́ть, прида́ть; || **Nadłożyć czém,** *см.* **Nadstawić, Nadsztukować.**

Nadkładka, -i, *ж.* приба́вка, надда́ча.

Nadkolanek, -nka, *м. см.* **Nakolanek.**

Nadkołatać, потрясти́, колеба́ть, растра́ть.

Nadkompletny, сверхкомпле́тный.

Nadkonduktor, -a, *м.* о́беръ-конду́кторъ, ста́ршій конду́кторъ.

Nadkopycie, -cia, *ср. Ветер.* во́лосень, ни́жняя часть лошади́ной ноги.

Nadkracać, *см.* **Przykracać.**

Nadkrzywić, покоси́ть, покриви́ть.

Nadkwaśnieć, скиснуть.

Nadlać, приля́ть, подля́ть, *см.* **Przelać.**

Nadłamać, надлома́ть.

Nadlecieć, прилете́ть (*о птицах*); || приба́жать (*о человѣкѣ*).

Nadleśniczy, Nadleśny, -ego, *м.* ста́ршій лѣсни́чій.

Nadlewek, -wku, *м.* излишекъ мета́лла въ фо́рмѣ при отли́вкѣ огнестре́льныхъ оруді́й.

Nadliczbowy, Nadliczebny, сверхкомпле́ктный, сверхшта́тный.

Nadliczyć, переплати́ть, переда́ть ли́шнее, прибавить сверхъ слѣдуемой пла́ты.

Nadlinjowy, надстро́чный.

Nadłom, -u, *м.* надло́мъ, разло́мъ, тре́щина.

Nadłotka, -i, *ж.* надкры́лие; || правильное перо́ (*у хищныхъ птицъ*);—бо́лѣе употребл. во множ. ч. **Nadłotki,** пе́рья, покрыва́ющія правильное перо́.

Nadłożyć, *см.* **Nadkładać.**

Nadłubać, наковыря́ть. || **Nadłubać się (czego),** до́лго проработа́ть надъ чѣмъ, наковыря́ться.

Nadludzki, сверхчелове́ческій, нечелове́ческій.

Nadmarszczyć, смо́рщить, насу́пить, нахму́рить (*лобъ*). || **Nadmarszczyć się,** намо́рщиться, нахму́риться.

Nadmiar, -u, *м.* изли́шество, изли́шекъ, чрезме́рность; || невозде́ржность, *см.* **Zbytek.**

Nadmieniać, упомина́ть, каса́ться, косну́ться, присовокупля́ть, присовокупи́ть, *см.* **Wzmiankować, Wspomnić, Dotknąć, Napomknąć, Natrącić.**

Nadmierny, чрезме́рный, чрезвыча́йный.

Nadmierzyć, проме́риться, ошиби́ться въ ме́рѣ, промахну́ться.

Nadmieście, -ścia, *ср.* кре́пость, *см.* **Zamek, Twierdza;** || возвы́шенность господствующая надъ го́родомъ.

Nadmorski, примо́рскій.

Nadmorze, *см.* **Pomorze.**

Nadmuchać (czego), наду́ть, разду́ть, надыша́ть, навѣ́ять. **Nadmuchać komu w uszy,** надуть кому́ въ у́ши, нашепта́ть, нашёптывать. || **Nadmuchać się,** разду́ваться до усталости.

Nadmurować, надстро́ить, пристро́ить

Nadmurowanie, -nia, *ср.* пристро́йка.

Nadnaturalność, *см.* **Nadprzyrodzoność.**

Nadnaturalny, *см.* **Nadprzyrodzony.**

Nadnieść, принести́.

Nadobfitować, преизоби́ловать, изли́шествовать.

Nadobniczek, -czka, *м. см.* **Nadobnie.**

Nadobnie, прекра́сно, краси́во, прелѣ́стно.

Nadobnie, -sia, *м.* щёголь, фра́нтикъ.

Nadobniuchny, прелѣстнѣ́йшій, са́мый привлека́тельный.

Nadobność, -ści, *ж.* красота́, пре́лесть, привлека́тельность.

Nadobny, краси́вый, преле́стный, привлека́тельный.

Nadoić, надои́ть (*молока́*).

Nadokuczać, Nadokuczać się, наскуча́ть, наску́чить, надоѣда́ть, надоѣ́сть.

Nadołek, -łku, *м. см.* **Podołek.**

Nadolny, ни́жній, ни́зменный, *см.* **Padół, Padolny.**

Nadostrożność, -ści, *ж.* изли́шняя осторо́жность.

Nadpadać się, Nadpaść się, тре́скаться, тре́снуть, разщепля́ться, разщепи́ться, по́ртиться, испортиться; || покачну́ться.

Nadpadany, тре́снувшій, разще́пленный; || покачну́вшійся.

Nadpalony, подозжённый, *см.* **Opalony, Ogorzały.**

Nadpić, испи́ть, *см.* **Upić.**

Nadpiecek, -cka, *м.* припе́чекъ.

Nadpierszek, -szka, *м.* ше́я у пѣтуха́.

Nadpiętny, пя́точный. *Анат.* **Żyła nadpiętna**, Ахилле́сова суха́я жи́ла.

Nadpiłować, спили́ть.

Nadpis, -u, *м.* на́дпись; || загла́віе, *см.* **Napis, Tytuł**; || **Nadpis przelewny**, переда́точная на́дпись (*на ве́ксель*).

Nadpisać, надписа́ть; || сдѣ́лать а́дресъ на письмѣ́, *см.* **Podpisać.**

Nadpłacenie, -nia, *ср.* переда́ча сверхъ слѣ́дуемой пла́ты, ли́шняя пла́та.

Nadpłacić, заплати́ть ли́шнее, переплати́ть, *см.* **Przepłacić.**

Nadpłat, -u, *м. см.* **Nadpłacenie.**

Nadplenić, немно́го искорени́ть, истреби́ть, поистреби́ть.

Nadplewić, повыпа́лывать.

Nadpłodek, -dka, *м.* втори́чное обере́менѣніе, но́вое зача́тіе.

Nadpłynąć, Nadpływać, приплы́ть, приплыва́ть.

Nadpodeszwie, -wia, *ср.* сте́лька.

Nadpospolity, необыкнове́нный, необыча́йный, *см.* **Niepospolity.**

Nadpotrzebny, изли́шній, безполе́зный, *см.* **Zbywający, Zbyteczny.**

Nadpowietrzny, возду́шный, поднебе́сный, *см.* **Napowietrzny.**

Nadpradziad, -a, *м.* прапра́дѣдъ, *см.* **Prapradziad.**

Nadprożek, -żka, Nadprożnik, -a, *м. см.* **Naproże, Naprożnik.**

Nadpruć, отпоро́ть.

Nadprzyrodzoność, -ści, *ж.* сверхъесте́ственность.

Nadprzyrodzony, сверхъесте́ственный.

Nadpsować, Nadpsuwać, Nadpsuć, по́ртить, попо́ртить, поврежда́ть, повреди́ть. || **Nadpsować się, Nadpsuć się**, по́ртиться, попо́ртиться, поврежда́ться, повреди́ться.

Nadpsucie, -cia, *ср.* поврежде́ніе, по́рча.

Nadpsuty, повреждённый, испо́рченный.

Nadrąbać, надруби́ть, подруби́ть.

Nadrabiać, Nadrobić, придѣ́лывать, придѣ́лать, додѣ́лывать, додѣ́лать; || добавля́ть, иску́сно скрыва́ть что-ли́бо, притворя́ться, и т. п. **Nadrabiać miną**, иску́сно скрыва́ть что́ притво́рнымъ ви́домъ, притворя́ться. **Nadrabiać rozumem**, дѣ́йствовать умо́мъ, голово́ю. **Nadrabiać śmiałością, zuchwalstwem**, брать верхъ смѣ́лостію, де́рзостію. **Nadrabiać gestami**, добавля́ть тѣлодвиже́ніями. || **Nadrobić z kim**, обрабо́тать, ула́дить съ кѣмъ дѣ́ло.

Nadrapać, нацара́пать.

Nadrastać, Nadrastywać, подрости́, подроста́ть, *см.* **Przyrastać, Podrastać, Wzrastać.**

Nadrazić, повреди́ть, нанести́ вредъ, попо́ртить.

Nadraźnić (kogo), *см.* **Podraźnić, Rozdraźnić.** || **Nadraźnić się (kogo** *или* **z kim)**, надосади́ть кому́.

Nadręczyć (kogo), утоми́ть, изму́чить. || **Nadręczyć się**, утоми́ться, изму́читься, наму́читься.

Nadreptać się, *см.* **Nabiegać się.**

Nadro, -a, *ср. см.* **Łono**; || грудь, пе́рси; || нѣ́дра, *мн.* ло́но, *см.* **Pazucha, Zanadrze.**

Nadrobić, накроши́ть, *см.* **Wdrobić.**

Nadrobić, *см.* **Nadrabiać.**

Nadrośl, -i, *ж.* на́росль.

Nadrosnąć, *см.* **Nadrastać.**

Nadrost, -u, *м.* наро́стъ, ши́шка.

Nadrożne, -ego, *ср.* доро́жныя де́ньги, *см.* **Strawne.**

Nadroźny, доро́жный, *см.* **Podróżny**; || придоро́жный, находя́щійся при доро́гѣ.

Nadrukować, напеча́тать; || **Nadrukować się**, мно́го напеча́тать

Nadrwić się (z kogo), насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*).

Nadrzeć, *см.* **Naddzierać.** || * **Nadrzeć się**, накрича́ться, надра́ть го́рло.

Nadrzeczanin, -a, *м.* прибре́жный жи́тель.

Nadrzecze, -a, *ср.* порѣ́чье.

Nadrzeczny, прибре́жный, берегово́й.

Nadrzucić, подбро́сить, приба́вить.

Nadsadzać (czém), *см.* **Nadrabiać, Nadstawiać.**

Nadściełać, настила́ть, *см.* **Nadesłać.**

Nadściguąć, *см.* **Nadążyć, Zdążyć.**

Nadsełać, *см.* **Nadesłać.**

Nadsiec, надрѣ́зать.

Nadskakiwać (komu), вертѣ́ться о́коло кого́, прислу́живаться, угожда́ть (*кому́*), уха́живать (*за кѣмъ*), усе́рдствовать.

Nadskakiwanie, -a, (komu), *ср.* уха́живаніе, угожде́ніе, усе́рдіе.

Nadskoczyć, прибѣжа́ть на по́мощь.

Nadsługiwać (komu), прислу́живаться.

Nadsłupie, -pia, *ср. Архит.* архитра́въ, надсто́лбіе, при́толока.

Nadspodzianie, Nadspodziewanie, нео-

жи́данно, нежда́нно, нечая́нно, *см.* Niespodzianie.

Nadspodziany, Nadspodziewany, неожи́данный, нежда́нный, нечая́нный, *см.* Niespodziany.

Nadstarczać, Nadstarczyć, *см.* Nadstawiać. * **Nadstarczać czego,** помога́ть (*чему́*). **Metoda ta nadstarcza pamięci,** э́та мето́да помога́етъ па́мяти. **Nadstarczyć czém miasto czego,** замѣни́ть одно́ друго́мъ, употреби́ть одно́ вмѣсто другу́го. **Nadstarczać czego czém,** выручать, замѣща́ть, *см.* Wyręczać, Sztukować, Nastarczać.

Nadstarzały, *см.* Przestarzały, Podstarzały.

Nadstawa, -y, *ж.* надста́вка, наста́вка, приста́вка. **Nadstawa zwierzchnia,** украше́ніе, прикра́са.

Nadstawek, -wka, *м. Артил.* му́шка, мишёнь.

Nadstawiać, Nadstawić (co komu), подставля́ть, подста́вить, прикла́дывать, приложи́ть; || **Nadstawiać (czego, czém),** приставля́ть, придѣ́лывать, прибавля́ть, замѣня́ть одно́ друго́мъ, *см.* Nadsztukować. || **Nadstawiać się,** сова́ться, высо́вываться впередъ; || па́литься, вытя́гиваться, приподнима́ться; || чва́ниться, надмева́ться.

Nadstygnąć, осты́нуть.

Nadsyłać, *см.* Nadesłać.

Nadszańcowy, *Фортиф.* находя́щійся на земляно́й на́сыпи. **Baterja nadszańcowa,** откры́тая батаре́я, барбе́тъ.

Nadszaniec, -ńca, *м. Фортиф.* кавалье́ръ.

Nadszargać, Nadszarzać (czego), замара́ть, загрязни́ть, запа́чкать; || истаска́ть, *см.* Poszargać, Zaszargać. || **Nadszargać się, Nadszarzać się,** запа́чкаться, замара́ться, загрязни́ться, истаска́ться.

Nadszczepać, надколо́ть, отщепля́ть, отщепи́ть.

Nadsztukować, надста́вить, приба́вить, сдѣлать приста́вку, удлинни́ть.

Nadsztukowanie, -nia, *ср.* удлинне́ніе, приста́вка.

Nadtarty, сте́ртый, *см.* Nadetrzeć.

Nadterać, *см.* Nadtyrać.

Nadto, сверхъ того́; || сли́шкомъ, сли́шкомъ мно́го, черезчу́ръ. **Aż nadto tego,** э́того ужъ сли́шкомъ мно́го. **Dosyć, aż nadto dosyć,** дово́льно, уже́ бо́лѣе чѣмъ ну́жно. *Посл.* **Co nadto, to niezdrowo,** изли́шество вре́дно. **To już nadto!** Ужъ тего nadto. э́то ужъ сли́шкомъ!

Nadtyrać, потера́ть, растра́тить; || растро́ить (*здоро́вье*).

Nadumać się, наду́маться.

Nadużyć, *см.* Nadużywać.

Nadużycie, -cia, *ср.* злоупотребле́ніе; || изли́шество, чрезмѣрность.

Nadużytny, злоупотребля́емый.

Nadużyty, злоупотреби́тельный; || непра́вый, противозако́нный.

Nadużywać, Nadużyć, во зло́ употребля́ть; || * обма́нывать.

Nadużywanie, -nia, *ср.* злоупотребле́ніе; || изли́шество, неумѣренность.

Nadwątlać, Nadwątlić, ослабля́ть, осла́бить.

Nadwątlenie, -nia, *ср.* ослабле́ніе, разслабле́ніе.

Nadwątlić, *см.* Nadwątlać.

Nadważyć, перевѣсить, *см* Przeważyć.

Nadwerężać, Nadwerężyć, повреждать, повреди́ть, разстро́ивать, разстро́ить, потряса́ть, потрясти́.

Nadwerężenie, -nia, *ср.* поврежде́ніе, разстро́йство.

Nadwiązać, надвязать.

Nadwichnąć (sobie), свихну́ть, вы́вихнуть.

Nadwiędły, уви́дшій.

Nadwiędnąć, сви́нуть.

Nadwiędnienie, -nia, *ср.* ви́лость, бѣ́клость.

Nadwieźć, *см.* Nadwozić.

Nadwietrzny, нося́щійся по вѣтру.

Nadwodny, прибре́жный.

Nadworny, придво́рный; || надво́рный. **Urzędnicy nadworni,** придво́рные чины́. **Radca nadworny,** надво́рный сове́тникъ. **Sądy nadworne,** *см.* Zadworny.

Nadworować (kogo), насмѣха́ться, надѣва́ться (*надъ кѣмъ*).

Nadworze, -a, *ср.* надво́рье. **Z nadworza,** снару́жи до́ма.

Nadwozić, Nadwieźć, подвози́ть, подвезти́.

Nadwzwyż, *см.* Nadzwyż.

Nadybać, засте́ть, захвати́ть, пойма́ть, засти́гнуть, накры́ть.

Nadymać, Nadąć, надува́ть, наду́ть, раздува́ть, разду́ть; |напыща́ть (*гордостью*). || **Nadymać się,** раздува́ться. надува́ться; || напыща́ться, горди́ться, кичи́ться.

Nadymacz, -a, *м. Анат.* ланитная мы́шца.

Nadymanie, -nia, *ср.* вздутіе, вспу́чиваніе, раздутость. || **Nadymanie się,** надме́нность, го́рдость, кичли́вость.

Nadymić, надымить.

Nadziać, *см.* Nadziewać.

Nadziak, -a, *м. Муз.* чека́нъ; || ору́жіе наподо́біе топо́рика. *См.* Czekan.

Nadziałać, наде́лать.

Nadziany, начи́ненный, фарширо́ванный, *см.* Nadziewany; || * напо́ненный, наби́тый, напи́чканный.

Nadziczyć się, ожесточи́ться, одичать.

Nadzieja, -ei, *ж.* наде́жда, упова́ніе. **Cała moja nadzieja w tobie,** вся моя́ наде́жда на тебя́. **Pokładać nadzieję w Bogu,** возлага́ть упова́ніе на Бо́га, уповать на Бо́га. **Być chorym bez nadziei,** быть больны́мъ безнаде́жно. **Być przy nadziei,** быть бере́менною (*о женщинахъ*).

Nadziejny, наде́жный.

Nadziemny, надзе́мный.

Nadzienie, -nia, *ср.* начи́нка, фаршъ.

Nadzierać, nadrzeć, надра́ть, надира́ть.

Nadzierać (Nad-zierać) czego, надзира́ть, присма́тривать, надсма́тривать, наблюда́ть, *см.* **Doglądać, Dozorować.**

Nadzieranie, -nia, *ср.* надзира́ніе, надзо́ръ, прі́смотръ, наблюде́ніе.

Nadziewać, начиня́ть, фаршировать; || * **Nadziewać się**, набива́ть себѣ бре́хо пи́щею, напи́чкаться.

Nadziewacz, -a, *м.* начиня́ющій.

Nadziewanie, -nia, *ср.* **Nadziewanka, -i**, *ж.* начи́нка, фаршъ, фаршированіе.

Nadziewany, начи́ненный, фаршированный.

Nadziwić się, Nadziwować się, надива́ться.

Nadżołądkowy, *Анат.* надбрю́шный.

Nadzór, -oru, *м.* прі́смотръ, наблюде́ніе.

Nadzorca, -y, *м.* надзира́тель, смотри́тель, надсмо́трщикъ, наблюда́тель. **Nadzorca składu**, смотри́тель магази́на. **Nadzorca aresztu**, смотри́тель надъ аресто́нтами.

Nadzorczy, наблюда́тельный, бди́тельный.

Nadzorczyni, -ni, *ж.* смотри́тельница, надсмо́трщица, наблюда́тельница.

Nadzwyczajnie, чрезвычайно, необыкнове́нно.

Nadzwyczajność, -ści, *ж.* чрезвычайность.

Nadzwyczajny, чрезвычайный, необыкнове́нный. **Nadzwyczajny profesor**, экстраординарный профе́ссоръ, *см.* **Niezwykły.**

Nadzwyż, сли́шкомъ, чересчу́ръ, *см.* **Nadto.**

Naelektryzować, наэлектризовать, *см.* **Elektryzować.**

Nafabrykować, наде́лать, подде́лать, *см.* **Fabrykować.**

Nafarbować, накра́сить.

Nafasować czém, напихать, напи́чкать.

Nafrasować, утомя́ть, обезпоко́ить, надоѣсть. || **Nafrasować się**, устать, утоми́ться, намучиться, наклопота́ться.

Nafta, -y, *ж.* нефть, го́рное ма́сло.

Naftowy, нефтяно́й.

Nagabać, Nagabywać, Nagabnąć, преслѣдовать, тормоши́ть, трево́жить, безпоко́ить. **Nagabać do czego**, побужда́ть къ чему́, понужда́ть, нота́лкивать, подта́лкивать, подбива́ть, понука́ть.

Nagabacz, -a, *м.* искуси́тель; || подусти́тель.

Nagabanie, -nia, *ср.* возбужде́ніе; || наущёніе, подстрека́ніе, поощре́ніе; || искуше́ніе.

Nagabany, возбужде́нный, искушённый, наущённый, подстрека́емый.

Nagacić (dregę), гати́ть, набросать хво́росту на боло́тистое мѣсто подъ доро́гу.

Nagadać, наговори́ть, оговори́ть, наклеветать, насплётничать. || **Nagadać się**, наговори́ться.

Nagadzać się, случа́ться.

Nagana, -y, *ж.* вы́говоръ; || порица́ніе, хула́; || осужде́ніе.

Naganiać, Nagonić, Nagnać, *см.* **Napędzać, Napędzić. Naganiać, Naganić**, хули́ть, порица́ть, охужда́ть, осужда́ть, осуди́ть; || дѣлать, сдѣлать вы́говоръ.

Naganiacz, -a, *м.* порица́тель, хули́тель, *см.* **Ganiciel.**

Naganianie, Naganienie, -nia, *ср.* порица́ніе, осужде́ніе.

Nagannie, непохва́льно, досто́йно порица́нія, хули́, предосудительно.

Naganność, -ści, *ж.* предосуди́тельность, неблагови́дный поступо́къ.

Naganny, предосуди́тельный, неблагови́дный.

Nagarbiony, сго́рбленный

Nagarnąć, накопи́ть, насобира́ть; || *см.* **Ogarnąć.** || **Nagarnąć się**, собра́ться, накопи́ться.

Nagdakać się, накудахтаться; || * наболта́ться.

Nagębek, -bka, *м.* нагу́бникъ; || намо́рдникъ, *см.* **Kaganiec.**

Nagębny, губно́й.

Nagęścić, *см.* **Zgęścić, Nagęścić się**, *см.* **Zagęścić się.**

Nagi, нагой, го́лый.

Nagiąć, Naginać, нагну́ть, согну́ть, нагиба́ть; || * склони́ть, склоня́ть. **Nagiąć młodzieńca do porządku**, пріучи́ть молода́го челове́ка къ поря́дку. || **Nagiąć się, Naginać się**, нагну́ться, согну́ться, нагиба́ться, сгиба́ться, *см.* **Ugiąć się.** ***Naginać się do okoliczności**, сообража́ться съ обстоя́тельствами.

Nagięcie, -a, *ср. см.* **Naginanie**; || *Анат.* сгиба́ніе; || согнутость, сгибъ, изги́бъ, изги́бина, *см.* **Wygięcie.**

Naginalny, ги́бкій, податливый.

Naginanie, -nia, *ср.* сгиба́ніе, наклоне́ніе; || осѣда́ніе.

Nagięcy, настоя́тельный, кра́йній, безотлага́тельный.

Nagiądać, Nazierać, Najrzeć (gdzie, w co), смотре́ть, гляде́ть, взгляну́ть, взира́ть (*на что́*). **Nagiądać w co zazdrośnemi oczyma**, смотре́ть на что́ завѣстливыми глаза́ми. **Nagiądać, nazierać do kogo**, ча́сто загля́дывать къ кому́, посѣща́ть, навѣща́ть кого́, ча́сто ходи́ть къ кому́, быва́ть у кого́.

Nagle, вдругъ, внеза́пно, ско́ро, быстро. **Nie tak nagle!** не такъ ско́ро, не спѣши́те! *Посл.* **Co nagle to po djable**, кто спѣши́тъ, тотъ люде́й смѣши́тъ; ти́ше ѣдешь да́льше бу́дешь. **Z nagła**, внеза́пно. **Z nienagła**, ма́ло-по-ма́лу.

Naglić, Znaglić (kogo do czego), торопи́ть, понужда́ть, принужда́ть. **Naglić**

kogo do wyjazdu, торопи́ть кого́ къ отъѣ́зду. Naglić na kogo o co, *см.* Nalegać. Potrzeba nas do tego znagliła, нужда́ заста́вила насъ э́то сдѣ́лать. Nic nas nie nagli, насъ ничто́ не торо́питъ.

Nagło, *см.* Nagle.

Nagłość, -ści, *ж.* внеза́пность, нечая́нность, кра́йность, необходи́мость, безотлага́тельность.

Nagłówek, -wka, *м.* дѣ́тскій чѣ́пчикъ; || о́главь (*у узды́*); || *Тип.* заголо́вка, брусо́чки попере́гъ фо́рмы лежа́щіе; || *Архит.* капите́ль.

Nagłowie, -wia, *ср.* изголо́вье.

Nagły, внеза́пный, ско́рый, бы́стрый, поспѣ́шный, торопли́вый. Nagła burza, внеза́пная бу́ря. Umrzeć nagłą śmiercią, скоропости́жно умере́ть. Bieg nagły, торопли́вый бѣ́гъ. Nagłym pochodem, усиленнымъ ма́ршемъ; *см.* Nagiący.

Nagmatwać, напу́тать, перемѣ́шать, смѣша́ть.

Nagnać, *см.* Naganiać.

Nagnajanie, -nia, *ср.* унавóживание (*земли́*).

Nagniatać, Nagnieść, мять, наня́ть, топта́ть, натопта́ть, жа́ть, нажа́ть. || Nagniatać się, нама́ться, натопта́ться.

Nagnić, *см.* Nadgnić.

Nagniewać się (o co), гнѣ́ваться, разсерди́ться за что́ либо. Nagniewać się, до́лго серди́ться, гнѣ́ваться. Nagniewać się na kogo, до́лго серди́ться на кого́.

Nagniły, *см.* Nadgniły.

Nagniotek, -tka, *м.* мозо́ль.

Nagnoić, Nagnajać, унавóзить, унавóживать, *см.* Gnoić.

Nagnojenie, -nia, *ср. см.* Nagnajanie.

Nagnojony, унавóженный.

Nago, нагишо́мъ; || наголо́, *см.* Nagi. Do naga, до́нага. Rozebrać się do naga, раздѣ́ться до́нага.

Nagoda, -y, *ж.* слу́чай, *см.* Przygoda.

Nagodnie, надлежа́щимъ, прили́чнымъ о́бразомъ; || благопрія́тно.

Nagodny, прили́чный, надлежа́щій, свóйственный, *см.* Stosowny; || благопрія́тный. Czas nagodny, благопрія́тное вре́мя, *см.* Pomyślny.

Nagolenica, -y, *ж.* набе́дренникъ (*у латъ*).

Nagonić, *см.* Napędzać. || Nagonić się kogo, до́лго гоня́ться за кѣ́мъ.

Nagórny, нагóрный.

Nagórze, -a, *ср.* плоскогóрье, плóская возвы́шенность.

Nagorzeć, сгоре́ть, нагоре́ть.

Nagość, -ści, *ж.* нагота́.

Nagościć się (u kogo), нагости́ться, до́лго гости́ть у кого́.

Nagotować, наготóвить, *см.* Przygotować.

Nagrabiać, Nagrabić, гра́бить, награ́бить; || загребáть, загрéсть (*сѣно*).

Nagrać się, награ́ться.

Nagradzać, Nagrodzić, награжда́ть, вознагражда́ть, награди́ть, вознагради́ть, воздава́ть; || удовлетворя́ть (*за убы́тки*); || загла́живать (*проступо́къ, вину́*); || вознаграждáть за потéри, *см.* Naprawić, Powetować. || Nanagradzać się, Nanagrodzić się, вознаграждáться, награждáться; || вознаграждáть себя́.

Nagradzanie, Wynagradzanie, -nia, *ср.* награжде́ніе, вознагражде́ніе; || удовлетворе́ніе, возмéздіе, воздаяніе.

Nagrawać, Nagrawać się, Nagrawanie, *см.* Naigrawać.

Nagrawacz, -a, Nagrawca, -y, *м.* насмѣ́шникъ, пересмѣ́шникъ, зубоска́лъ.

Nagrobek, -bka, Nagrobiec, -bca, *м.* надгро́бный ка́мень, па́мятникъ, *см.* Grobowiec, Pomnik; || эпита́фія, надгро́біе, надгро́бная на́дпись.

Nagrobkowy, Nagrobny, надгро́бный.

Nagroda, -y, *ж.* награ́да, вознагражде́ніе, *см.* Wynagrodzenie.

Nagrodny, награ́дный, служа́щій награ́дою; || поправи́мый, могу́щій быть поправленъ *или* загла́женъ.

Nagrodźca, -y, *м. см.* Nagrodziciel.

Nagrodzenie, *см.* Wynagrodzenie.

Nagrodzić, *см.* Nagradzać.

Nagrodziciel, -a, *м.* возмéздникъ.

Nagrodzicielka, -i, *ж.* возмéздница.

Nagromadzać, Nagromadzić, нагромождáть, нагромоздáть, накопля́ть, накопи́ть, собира́ть, насобира́ть.

Nagromadzenie, -nia, *ср.* накопле́ніе.

Nagryzać, Nagryźć, отку́сывать, отгрызáть, отку́сать, отгры́зть. * Nagryźć kogo, надоѣ́сть, наску́чить кому́. || Nagryźć się, огорчáться, огорчи́ться.

Nagryzmolić, настáвить карáкулей, намарáть, напáчкать, ху́до написáть, *см.* Gryzmolić.

Nagrzać (czego), нагре́ть, *см.* Nagrzewać.

Nagrząznąć, Nagrzęznąć, дѣ́латься вя́зкимъ.

Nagrzeszyć, нагрѣши́ть.

Nagrzewać, нагрѣва́ть; || тѣсни́ть кого́, си́льно наступáть, нападáть на кого́, нагре́ть бокá. || Nagrzewać się, нагрѣ́ваться.

Nagrzewalnik, -a, *м.* грѣ́лка, нагрѣва́льникъ.

Nagrzęzły, *см.* Zagrzęzły, Zapadły.

Nagrzonąć (czego, gdzie), *Стар.* набросáть всякой всячины.

Naguchny, Naguśieńki, Naguteńki, (*см.* Nagi), голёхонькій. Naguchno, Naguteńko, голёхонько.

Nagwazdać, намарáть, напáчкать, ху́до написáть.

Nahałasować, нашумéть, накричáть. || Nahałasować się, нашумéться, накричáться.

Nahapać, Nachapać, нахватáть.

Naharować się, намýчиться, натерпéться.

Naheblować, настрогáть.
Nahodować(kogo),упóдчивать; || вскормúть, воспитáть; || **Nahodować się**, упóдчиваться, угостúться.
Nahuła, -y, *м. и ж. Стар.* ротозéй, простофúля.
Nahulać się, нагулáться.
Naigrać się, наигрáться.
Naigrawać się (z kogo), издéваться,насмéхаться.
Naigrawanie, -nia, *ср.* злáя насмéшка, шýтка.
Naiskać się, *см.* **Naszukać się**.
Naiwnie, наúвно, чистосердéчно, простодýшно.
Naiwność, -ści, *ж.* наúвность, чистосердéчие, простодýшие; || простотá.
Naiwny, наúвный, чистосердéчный, простодýшный.
Naj..., нак. Приставка къ прилагáтельнымъ и нарéчіямъ для означéнія превосхóдной стéпени. **Najlepszy**, наилýчшій; **Największy**, величáйшій.
Nająć, **Najmować**, **Wynająć**, **Wynajmować**, нанимáть, брать въ наймы, брать на прокáть; || отдавáть въ наéмъ *или* на прокáть. **Nająć służącego**, нанáть слугý. **Wynająć komu dom**,отдáть комý домъ въ наймы. **Nająć okręt**, зафрахтовáть, нанáть корáбль. **Nająć powóz**, взять на прокáть колúску. **Pojechać powozem najętym**, пріéхать въ колúскѣ взáтой на прокáть. **Łże jak najęty**, лжéтъ напропалýю, какъ по закáзу. || **Nająć się**, **Najmować się**, нанáться, нанимáться.
Najadać się, *см.* **Najeść się**.
Najątrzyć (kogo), подзадóрить (*кого*).
Najazd, -u, *м.* наéздъ, набéгъ, нападéніе, вторжéніе; *см.* **Wtargnienie**, **Napad**, **Nabieg**, **Zajazd**.
Najechać, **Najeżdżać**, наéхать, наéзжать; || напáсть, нападáть. **Najechać kogo**, **czyj dom**, напáсть на кого, на чей домъ.
Najechany, подвéргшійся нападéнію.
Najęcie, -cia,*ср.* наéмъ,взáтіе въ наéмъ; || отдáча въ наéмъ *или* въ наймы. **Dom do najęcia**, домъ отдающійся въ наймы. **Najęcie okrętu**, зафрахтовáніе, наéмъ корабля; || наéмъ сýдна, фрахтъ; *см.* **Wynajęcie**.
Najęczeć się,настонáться,намýчиться.
Najednać, снискáть (*друзéй*).
Najędrnieć, окрéпнуть.
Najem, *род.* в. **najmu**, *м.* наéмъ, *см.* **Najęcie**. **W najem dać co**, отдáть что въ наймы, на прокáть. **Najem okrętu**, наéмъ корабля, фрахтъ, фрáхтовая плáта. **Iść za najem**, нанимáться (*въ работу, подённо*). **Jak za najem**, какъ бы по наймý. **Kontrakt najmu**, договóръ о наймѣ, объ отдачѣ въ наéмъ *или* на арéнду. **Najem na egół**, наéмъ рабóтъ по смѣтнымъ и оптовымъ цѣнáмъ. **Najem w pakt**, наéмъ скотá.
Najemnica, -y, *ж.* наéмница, подёнщица.
Najemniczo, продáжно, корыстно.
Najemniczość, -ści, *ж.* продáжность.
Najemniczy, наéмный, подкýпленный; || корыстный. **Najemnicze pochwały**,подкýпленныя восхвалéнія.
Najemnie, по наймý.
Najemnik, -a, *м.* наéмникъ, подёнщикъ.
Najemność, -ści, *ж.* продáжность.
Najemny, наéмный, продáжный.
Najemstwo, -a, *ср.* наéмничество.
Najeść, **Najadać**, наéсть, наéдать. **Najadł tyle, iż nie może zapłacić**, наéлъ на стóлько, что не мóжетъ заплатúть. || **Najeść się ozém**, наéсться(*чего*). **Najeść się czego**, наéсться чего дóсыта; *см.* **Objeść się**.
Najęty, нáнятый, *см.* **Nająć**.
Najeżać, *см.* **Najeżyć**.
Najezdca, *см.* **Najezdnik**.
Najezdniczy, наéздническій; || грабúтельскій.
Najezdnik, -a, **Najezdca**, **Najeźdźca** -y, *м.* наéздникъ; || грабúтель, хúщникъ.
Najezdny, *см.* **Najezdniczy**.
Najeździć, *см.* **Najechać**.
Najeźdźanie, -a, *ср. см.* **Najazd**.
Najeżony, колю́чій,щетúнистый; || становúщійся дыбомъ (*о волосáхъ*).
Najeżyć, поднимáть, щетúнить, топóрщить, *см.* **Jeżyć**.
Najgorszy (*см.* **Zły**), хýдшій, хýже всѣхъ, *см.* **Gorszy**.
Najgorzéj, хýже всего, *см.* **Gorzéj**.
Najjaśniejszy (*см.* **Jasny**), преимýщественно употребля́ется въ Императóрскомъ титýлѣ: **Najjaśniejszy Pan**, Всепресвѣтлѣйшій Государь. **Najjaśniejsza Pani**, Всепресвѣтлѣйшая Государыня.
Najlepszy, самый лýчшій (*см.* **Dobry**).
Najmiłościwszy manifest, Всемúлостивѣйшій манифéстъ.
Najmit, -a, *м.* наéмникъ, подёнщикъ.
Najmitowy, наéмниковъ, принадлежáщій наéмнику.
Najmniéj, всего-мéнѣе, какъ мóжно мéнѣе, *см.* **Mało**, **Mniéj**.
Najmniejszy, малéйшій, *см.* **Mały**, **Mniejszy**.
Najmować, *см.* **Nająć**.
Najpierw,**Najpierwéj**,вопéрвыхъ, прéжде-всего.
Najpierwszy, первéйшій, *см.* **Pierwszy**.
Najpoddańszy, всеподданнéйшій.
Najprzód, сперва́, *см.* **Naprzód**.
Najrzeć, *см.* **Nagiądać**.
Najść, *см.* **Nachodzić**, **Nadchodzić**.
Najście, -ścia, *ср.* нашéствіе.
Najświętszy, **Najświątobliwszy**, святéйшій. **Najświętszy Synod**, Святéйшій Сúнодъ.
Najuczać, **Najuczyć**, выýчить, навыýчить.

Największość, Najwyższość, *см.* **Większość, Wyższość.**

Najwyższy, верхо́вный; || высоча́йшій. **Ukaz Najwyższy**, высоча́йшій ука́зъ. **Najwyższy sąd**, верхо́вный судъ.

Nakadzać, Nakadzić, оку́ривать, оку́рить; || кади́ть, накади́ть, кури́ть, накури́ть; || **Nakadzać się**, оку́риваться.

Nakadzanie, Nakadzenie, -nia, *ср.* куре́ніе, оку́риваніе.

Nakadzić, *см.* **Nakadzać.**

Nakalać, нака́лывать (*бума́гу*).

Nakapać, нака́пать.

Nakarać, нака́зывать, *см.* **Upamiętać.** || **Nakarać się**, исправля́ться, улучша́ться, пока́яться, *см.* **Upamiętać się, Ukajać się.**

Nakarbować, *см.* **Karbować.**

Nakarcić (kogo), жури́ть, брани́ть (*кого́*), дать нагоня́й (*кому́*), дѣлать вы́говоръ (*кому́*).

Nakaresować się (z kim), *см.* **Napieścić się.**

Nakarmić, *см.* **Karmić**, накорми́ть, насы́тить; || напо́ить, пресыпо́ить. **Nakarmić kogo wstydem**, привести́ кого́ въ большо́й стыдъ. **Nakarmić goryczą**, причини́ть кому́ большо́е огорче́ніе. **Nakarmić się zwycięztwy**, упива́ться побѣдами.

Nakarmienie, -nia, *ср.* корме́ніе.

Nakąsać, искуса́ть. **Nakąsić (czego)**, откуси́ть.

Nakaszlać się, нака́шляться.

Nakaz, -u, *м.* прика́зъ, приказа́ніе, повелѣ́ніе, постановле́ніе, распоряже́ніе, ука́зъ, *см.* **Rozkaz, Przykaz, Ukaz, Rozporządzenie.** || **Nakaz egzekucyjny**, исполни́тельный листъ.

Nakaza, *см.* **Skaza.**

Nakazać, Nakazywać, наказа́ть, нака́зывать (*кому́*), приказа́ть, прика́зывать, предписа́ть, предпи́сывать; || созва́ть, созывать. **Nakazać milczenie**, заста́вить молча́ть. **Nakazać zjazd**, созва́ть съѣздъ. **Proszę mu nakazać, aby był ostróżniejszym**, накажи́те ему́, что́бы былъ осторо́жнѣе.

Nakazanie, -nia, *ср.* нака́зъ, прика́зъ, приказа́ніе.

Nakazany, прика́занный.

Nakażenie, nia, *ср. см.* **Skażenie.**

Nakazić, испо́ртить, искази́ть. || **Nakazić się**, испо́ртиться, искази́ться, *см.* **Skazić, Skazić się.**

Nakidać, накида́ть, *см.* **Naciskać, Narzucać.**

Nakierować, напра́вить, навести́, *см.* **Kierować.**

Nakisnąć, скиснуть.

Nakląć (komu), разруга́ть, разбрани́ть (*кого́*).

Nakład, -u, *м.* изде́ржка, расхо́дъ; || * тра́та; || су́мма, капита́лъ; || изжи́вніе; || грузъ, нагру́зка, кладь, *см.* **Ciężar, Ładunek**; || прибавка, приложе́ніе, увели́ченіе, *см.* **Dodatek, Przydatek**; || *Тип.* завóдъ.

Nakładać, Nałożyć, накла́дывать, наложи́ть, *см.* **Ładować. Nałożyć łuk**, накла́дывать, наставля́ть на тетиву́ (*стрѣлу́*). **Nałożyć kurek (u strzelby, u pistoletu)**, взвести́ куро́къ (*у ружья́, у пистоле́та*). *см.* **Odwieść**; || начини́ть, *см.* **Nadziewać.** * **Nakładać co komu w uszy, do głowy**, натвержи́вать, вби́вать, вдалбли́вать въ го́лову. **Nałożyć zdrowiem, życiem (za co)**, пожертвовать здоро́вьемъ, жи́знію.

Nakładanie, -nia, *ср.* нагру́зка, кладь.

Nakładany, *см.* **Nadziewany.**

Nakładca, -y, *м.* предпринима́тель; || изда́тель (*кни́ги*).

Nakładnie, накла́дно, убы́точно.

Nakładnik, -a, *м.* поставщи́къ; || предпринима́тель чего́ на свой счётъ; || изда́тель (*кни́ги*); || даю́щій де́ньги на предпрія́тіе.

Nakładny, до́рого сто́ющій, накла́дный, *см.* **Ładowny.**

Nakłamać, nalgać. || **Nakłamać się, nalgać się.**

Nakłaniać, Nakłonić, склоня́ть, склони́ть. || **Nakłonić się**, склони́ться, *см.* **Skłaniać się.**

Nakłanianie, -nia, *ср.* (**kogo do czego**), убѣжде́ніе, увѣре́ніе.

Nakiecić, нагородить; || напа́чкать, навахля́ть.

Nakleić, наклеить.

Nakłektać (komu), *см.* **Nabajać. Nakłektać (kogo)**, подби́ть, уговори́ть, умасли́ть.

Naklepać (czego), прибить мо́лотомъ, наковать, *см.* **Klepać.** || * **Naklepać się**, намучиться, до́лго корпѣть надъ чѣмъ.

Nakląć, *см.* **Nakląć.**

Nakłóć, nakolóть, проколо́ть. || **Nakłóć się, наколо́ться.**

Nakłócić się, поссо́риться, побрани́ться.

Nakłonić, *см.* **Nakłaniać.**

Nakłonienie (kogo do czego), *см.* **Nakłanianie.**

Nakłonny, скло́нный.

Nakłopotać się, нахлопота́ться, *см.* **Kłopotać się.**

Nakochać się, до́лго люби́ть, быть влюблённымъ.

Nakolanek, Nadkolanek, -nka, *м. Анат.* колѣ́нная ча́шка.

Nakolanki, -nek, *ж. мн.* растру́бы (*у сапо́гъ*); || наколѣ́нники.

Nakolanny, nadkolѣ́нный.

Nakołatać się, настуча́ться.

Nakolebać się, Nakołysać się, накача́ться.

Nakoniec, наконе́цъ.

Nakopać, накопа́ть.

Nakopcić, *см.* **Nadymić.**

Nakować, Nakuć, наковать.

Nakowadlnia, Nakowalnia, -ni, *ж.* **Nakowadło, -a**, *ср. см.* **Kowadło.**

Nakpić się (z kogo), *Стар.* поднять на смѣхъ (*кого*).

Nakrajać, нарѣзать.

Nakrapiać, испещрять (*красками*). **Nakropić** (wodą), окропить (*водою*), *см.* **Pokropić.**

Nakrapianie, -nia, *ср.* крапины, мушки (*на матеріи*); || окропленіе (*водою*).

Nakrapiany, накрапленный, испещрённый.

Nakraść, накрасть.

Nakrasić, *см.* **Krasić.**

Nakrążać, Nakrążyć (czego), нарѣзать въ кружки. || * **Nakrążyć się**, напиться, наклониться.

Nakręcać, Nakręcić, навёртывать, навертѣть; || насучивать, насучить; || натягивать, натянуть; || * направлять. **Nakręcać zegar**, заводить часы. * **Nakręcić rozmowę do czego** *или* **na co**, наводить разговоръ на какой либо предметъ, *или* коснуться въ разговорѣ какого либо предмета. **Nakręcać prawo**, превратно толковать законъ.

Nakręcanie, Nakręcenie, -nia, *ср.* навёртываніе; || натягиваніе; * натяжка; || направленіе; || завёдка (*часовъ*); || превратное толкованіе (*закона*), *см.* **Nakręcać.**

Nakredzić, намелить, *см.* **Kredzić.**

Nakreślać, Nakreślić, чертить, начертить (*планъ*).

Nakreślenie, -nia, *ср.* начертаніе.

Nakrochmalić, накрохмалить, *см.* **Krochmalić.**

Nakrótce, *см.* **Pokrótce.**

Nakruszyć, накрошить (*хлѣба*); || раздробить, разбить, * сокрушить.

Nakryć, Nakrywać, накрыть, накрывать, покрыть, покрывать. **Nakryć stół** *или* **do stołu**, накрыть столъ. || **Nakryć się, Nakrywać się**, накрыться, накрываться, прикрыться, прикрываться.

Nakrycie, -cia, *ср.* приборъ (*столовый*), кувертъ. **Po nakryciu do stołu**, когда накрытъ былъ столъ. **Brak jeszcze jednego nakrycia**, не достаётъ ещё одного прибора. || Покрышка, крышка, *см.* **Pokrycie.**

Nakrywa, -y, *ж. см* **Nakrywka.**

Nakrywać, *см.* **Nakryć.**

Nakrywacz, -a, *м.* накрывающій (*столъ*).

Nakrywalny, служащій для накрыванія.

Nakrywanie, -nia, *ср.* накрываніе (*стола*).

Nakrywka, -i, *ж.* крышка, покрышка.

Nakrzesać, Nakrzesić (ognia), высѣкать, высѣчь огня изъ кремня, *см.* **Krzesać.**

Nakrzyczeć, Nakrzyczeć się (na kogo), накричать (*на кого*), разкричаться.

Nakrzywiać, Nakrzywić, покривить; || попортить; || извращать, извратить; || нагибать, нагнуть. * **Nakrzywiać miejsce z autora**, извращать какое нибудь мѣсто изъ писателя, превратно толковать, *см.* **Naciągać, Nakręcać.** || **Nakrzywiać się**, покривиться, покоситься

Nakrzywiaczka, -i, *ж.* клещи.

Nakrzywienie, -nia, *ср.* изгибъ, изгибина.

Nakrzywiony, искривленный, согнутый, *см.* **Skrzywiony, Zakrzywiony.**

Nakształt, наподобіе; || какъ бы, какъ будто, словно, точно. **Zbudował coś nakształt wieży**, построилъ что-то наподобіе башни. **Ułożył coś nakształt dramatu**, сочинилъ что-то въ родѣ драмы. **On coś ma nakształt pomieszania**, онъ какъ будто помѣшанъ.

Nakuć, *см.* **Nakować.**

Nakupiać, Nakupić, копить, накопить, собирать, собрать; || наваливать, навалить, нагромоздить.

Nakupić, Nakupować, накупить.

Nakupienie, -nia, *ср.* скупка, покупка.

Nakurzać, Nakurzyć, курить, накурить, кадить, накадить, *см.* **Nakadzać**; || пылить, напылить, поднять пыль; || надымить, *см.* **Nadymić.** || **Nakurzyć gdzie**, навонять, *см.* **Nasmrodzić.**

Nakwasić, заквашивать, проквашивать.

Nakwaśnieć, прокисать.

Nalać, Nalewać, налить, наливать. * **Za skórę komu nalać**, *см.* **Zalać. Nalać w czub**, напиться пьянымъ, налить за галстухъ.

Nałacznąć się, *см.* **Nałaknąć się.**

Naładować, *см.* **Ładować.**

Naładowanie, -nia, *ср.* нагрузка.

Naładowany, нагружённый, навалённый, накладенный.

Nałajać (komu), обругать (*кого*).

Nałaknąć się, изморить себя голодомъ; || * долго ожидать, жаждать чего.

Nałamać, Nadłamać, Nałamywać, Nadłamywać, наломать, надломать, наламывать, надламывать.

Nalanie, Nalewanie, -a, *ср.* наливе, наливаніе

Nalany, налитый.

Nałapać, нахватать; || наловить (*рыбы*), *см.* **Nałowić.**

Nałatać się, налетаться; || * набѣгаться. **Jeszcze się nałatasz**, ещё набѣгаешься, наскачешься.

Nałatać, Nadłatać (czego), починивать, починить, класть заплатки, поправлять, поправить, заштопать. **Nałatać sukień**, починить много платья.

Nałazić się, находиться, натаскаться, нашляться.

Nalecieć, налетѣть.

Nałęcz, -u, *м.* полотёнце, ручникъ, утиральникъ; || *Архит.* гладкій наличникъ около дверей; || повязка.

Naledz (na co), свалиться, налечь. **Naleźć kogo**, жать, давить, тѣснить (*кого*).

Nalegać (kogo), налегать, наваливаться, напирать (*на кого*). **Nalegać na kogo o co**, упирать на что, настаивать на чёмъ. || **Nalegać się**, *см.* **Należeć się.**

Naleganie, -nia, *ср.* настоя́ніе, настоя́тельность, насто́йчивость.

Naległość, -ści, *ж.* (czyja), сво́йственность, *см.* **Właściwość.**

Naległy, сво́йственный, сро́дный; || прили́чный, *см.* **Właściwy.**

Nalepa, -y, *ж.* лежа́нка (*при пе́чкѣ*).

Nalepić, налепи́ть.

Naleśnik, -a, *м.* моло́чный блинъ.

Nalewać, *см.* **Nalać.**

Nalewacz, Nalewajko, -a, *м.* разлива́тель; || ковшъ, *см.* **Czerpaczka.**

Nalewaczka, -i, *ж.* разлива́тельница; || ковшъ; || *см.* **Ampułka.**

Nalewajko, *см.* **Nalewacz.**

Nalewalny, разлива́льный.

Nalewanie, -nia, *ср.* налива́ніе, разлива́ніе.

Nalewka, -i, *ж.* кру́жка, кувши́нчикъ; || нали́вка, насто́йка, насто́й.

Należący, принадлежа́щій. **Mój należący,** оди́нъ изъ мои́хъ дома́шнихъ, изъ мои́хъ слугъ.

Należć, *см.* **Znaleźć.**

Należca, -y, *м.* *Стар.* нахо́дчикъ, *см.* **Wynalazca.**

Należeć, надлежа́ть, принадлежа́ть; || каса́ться; || слѣ́довать. **To do mnie należy,** э́то меня́ каса́ется, э́то моё дѣ́ло. **Do kogo ta wioska należy?** кому́ принадлежи́тъ э́та дере́вня? **Nie należy oskarzać nikogo bez dowodów,** не слѣ́дуетъ, не до́лжно никого́ обвиня́ть безъ доказа́тельствъ, *см.* **Trzeba.** || **Jak się należy,** какъ слѣ́дуетъ, какъ до́лжно, какъ прили́чно. **Należy mi się od niego tysiąc rubli,** мнѣ слѣ́дуетъ получи́ть отъ него́ ты́сячу рубле́й, онъ до́лженъ мнѣ ты́сячу рубле́й, *см.* **Dłużen, Winien. Należy mu się ode mnie wdzięczność,** я обя́занъ ему́ благода́рностью, я до́лженъ благодари́ть его́.

Należeć się (*см.* **Leżeć**), належа́ться.

Należenie, -nia, *ср.* уча́стіе, соуча́стіе, *см.* **Udział.**

Naleziciel, -a, *м. см.* **Należca, Znaleźca, Wynalazca.**

Nalezicielka, -i, *ж.* нахо́дчица.

Nalezienie, *см.* **Znalezienie.**

Nalezionek, -nka, *см.* **Podrzutek.**

Nalezisty, *см.* **Należny.**

Należne, -ego, *ср.* вознагражде́ніе за нахо́дку.

Należnik, -a, *м.* нахо́дчикъ.

Należność, -ści, *ж.* принадле́жность; || до́лжная су́мма, долгъ, до́лжное, слѣ́дуемая су́мма, причита́ющіяся де́ньги, платёжъ, *см.* **Należytość;** || **Należność do czego,** притяза́ніе, тре́бованіе. **Należność poszukiwana,** взыска́ніе.

Należny (do kogo), принадлежа́щій, причита́ющійся, слѣ́дуемый. || **Należny (komu),** до́лжный, слѣ́дуемый, потре́бный; || надлежа́щій, прили́чный, сво́йственный. **Należną cześć komu oddawać,** воздава́ть кому́ до́лжное почте́ніе. **Sąd należny,** судъ полнопра́вный, имѣ́ющій пра́во суди́ть, надлежа́щій судъ.

Należny, легко́ находи́мый.

Należyć, *см.* **Należeć.**

Należycie, достодо́лжно, надлежа́щимъ о́бразомъ, сообра́зно, прили́чно.

Należytość, -ści, *ж.* долгъ, до́лжное, причита́ющаяся су́мма.

Należyty, надлежа́щій, потре́бный, сво́йственный; || соверше́нный; || по́лный. **W należytéj formie,** въ надлежа́щей фо́рмѣ.

Nałgać, налга́ть, навра́ть.

Nalichwić (pieniędzy), нажи́ться лихои́мствомъ.

Naliczek, -czka, *м.* лични́къ, забра́ло, *см.* **Misiórka.**

Naliczyć, насчита́ть.

Nalizać się, нализа́ться.

Nałóg, -ogu, *м.* на́выкъ, привы́чка, обы́чай, обыкнове́ніе; || привя́занность, пова́дка, страсть. **Nałóg do gry,** страсть къ игрѣ́.

Nałogowy, привы́чный, обы́чный; || неисправи́мый. **Pijak nałogowy,** неисправи́мый пья́ница.

Nałoić (co), наса́лить, * *см.* **Łoić, Wyłoić.** * **Nałoić komu skórę,** вы́драть, отодра́ть кого́ ро́згами.

Nałom, -u, *м.* пе́рвый слой ка́мня; || надло́мъ, разло́мъ, перело́мъ, переры́въ.

Nałomny, ги́бкій; || пода́тливый.

Nałoń, -ni, *ж.* **Nałonie, -nia,** *ср.* дровяно́й дворъ, лѣсно́й дворъ, *см.* **Natoń, Natonie, Nałęcz.**

Nałowić, налови́ть.

Nałożenie, -nia, *ср.* накла́дка, накла́дываніе. **Nałożenie strzały,** наложе́ніе стрѣлы́ на тетиву́, *см.* **Nakładać.**

Nałożnica, -y, *ж.* нало́жница.

Nałożnictwo, Nałożeństwo, -a, *ср.* нало́жничество.

Nałożniczy, нало́жничій.

Nałożnik, -a, *м.* содержа́щій нало́жницу.

Nałożny, привы́чный, пова́дливый.

Nałożony, нало́женный, нагружённый. **Łuk nałożony,** лукъ съ нало́женною стрѣло́ю на тетиву́, *см.* **Napięty.**

Nałożyć, *см.* **Nakładać.**

Nałupać, наколо́ть (*дровъ*), нащелка́ть (*орѣ́ховъ*).

Nałupić, награ́бить, разгра́бить.

Nalutować, спая́ть, *см.* **Lutować.**

Namacać, нащу́пать, ощу́пать. * **Kula go namacała,** пу́ля попа́ла въ него́. **Namacać kogo kijem,** отколоти́ть, отваля́ть па́лкою.

Namacalnie, очеви́дно, я́вно, ощути́тельно, осяза́тельно, *см.* **Dotykalnie.**

Namacalność, -ści, *ж.* очеви́дность, я́вность, ощути́тельность, осяза́тельность.

Namacalny, очеви́дный, я́вный, ощути́тельный, осяза́тельный.

Namącić, намути́ть, смути́ть.

Namaczać, Namoczyć, сма́чивать, намо́чивать, смочи́ть, намочи́ть, *см.* **Moczyć.**

Namaczanie, -nia, *ср. Мед.* примо́чка, припа́рка; || прима́чиваніе; || *Тип.* мо́чка (*бума́ги*).

Namączyć, замучи́ть, осы́пать муко́ю.

Namakać, Namoknąć, намока́ть, намо́кнуть, *см.* **Moknąć.**

Namakanie, -nia, *ср.* сма́чиваніе.

Namalować, написа́ть (*кра́сками*), намалева́ть, расписа́ть, изобрази́ть, *см.* **Malować.**

Namarszczyć (czego), скла́дывать (*скла́дки*), плои́ть; || **Namarszczyć twarzy**, нахму́рить лицо́. **Namarszczyć brwi**, нахму́рить бро́ви, *см.* **Marszczyć, Marszczyć się.**

Namartwić, причини́ть огорче́ніе, огорчи́ть, опеча́лить; || **Namartwić się**, огорчи́ться, опеча́литься.

Namarznąć, намёрзнуть.

Namaścić, *см.* **Namaszczać.**

Namaślić, намасли́ть.

Namaszczać, Namaścić, Namaszczyć, пома́зывать, пома́зать, умаща́ть; || пома́зать ми́ромъ (*ми́ромъ*). **Namaścić chorego olejem świętym**, соборовать.

Namaszczanie, Namaszczenie, -nia, *ср.* пома́заніе, миропома́заніе.

Namaszczeniec -ńca, *м.* пома́занникъ, *см.* **Pomazaniec.**

Namawiać, Namówić, угова́ривать, уговори́ть, убѣжда́ть, убѣди́ть, склоня́ть, склони́ть. **Dać się namówić na co**, согласи́ться на что́.

Namawiacz, -a, *м.* подстрека́тель, подусти́тель, наусти́тель.

Namawiaczka, -i, *ж.* подстрека́тельница, подусти́тельница, наусти́тельница.

Namawianie, -nia, *ср.* подгова́риванье, подстрека́тельство, наущеніе, *см.* **Namowa, Namówienie.**

Namazać, Namazywać, нама́зать, нама́зывать, *см.* **Mazać.**

Namazanie, -nia, Namazywanie, *ср.* нама́зываніе, ма́заніе.

Namazaniec, *см.* **Pomazaniec.**

Namdlały, ослабе́вшій, обезси́ленный, изнурённый.

Namdleć, Nadmiewać, ослабе́ть, обезси́леть.

Namdlić, изнури́ть, утоми́ть.

Namęczyć, (kogo), изму́чить, истерза́ть, утоми́ть кого́. || **Namęczyć się**, намучиться.

Namiąć, нама́ть; || смывать крахма́лъ (*со бѣлья́*).

Namialszy, Najmialszy, мельча́йшій, *см.* **Miałki.**

Namiast, *см.* **Zamiast, Miasto.**

Namiastek, -stka, *м. см.* **Namiestnik.**

Namiastka, -i, *ж. Стар.* заступа́ющая чьё ме́сто.

Namiękać, Namięknąć, смягча́ться, смягчи́ться.

Namiękanie, Namięknienie, *ср.* смягче́ніе, размягче́ніе.

Namieniać, Nazmieniać, (*см.* **Mienić**) **czego**, нам'ня́ть (*де́негъ*).

Namieniony, *см.* **Pomieniony.**

Namierznąć, омерзѣть.

Namierzwić, насыпа́ть ма́тою соло́мою, *см.* **Mierzwa.**

Namierzyć, смѣрить; || **Namierzyć do czego**, мѣтить, прицѣли́ться, *см.* **Mierzyć.**

Namieść, *см.* **Namiotać.**

Namieścić, размѣсти́ть.

Namiesięczny, находя́щійся на лунѣ; || *Мед.* имѣющій вліяніе на мѣсячное очищеніе.

Namiestnictwo, -a, *ср.* намѣ́стничество; || вика́рство (*по духове́нству*).

Namiestniczka, -i, *ж.* заступа́ющая мѣсто, *см.* **Zastępczyni.**

Namiestniczy, намѣ́стническій; || вика́рный (*по духове́нству*).

Namiestnik, -a, *м.* намѣ́стникъ, нача́льникъ о́бласти; || вика́рій (*по духове́нству*); || заступа́ющій мѣсто друго́го, помо́щникъ, това́рищъ, *см.* **Zastępca**; || *Облаcт.* заступа́ющій мѣсто эконо́ма, *см.* **Karbowy, Włódarz.**

Namiestników, принадлежа́щій намѣ́стнику.

Namiestnikowa, -ej, *ж.* жена́ и́ли супру́га намѣ́стника.

Namiestnikować, быть намѣ́стникомъ, гла́внымъ прави́телемъ о́бласти.

Namiestnikowski, намѣ́стническій.

Namiestnikowstwo, -a, *ср. см.* **Namiestnictwo**; || *Собир.* намѣ́стникъ и его́ жена́ и́ли супру́га вмѣстѣ.

Namiestny, заступа́ющій, занима́ющій чьё-либо мѣсто.

Namieszać, вмѣша́ть, примѣша́ть.

Namiętnie, стра́стно.

Namiętność, -ści, *ж.* страсть.

Namiętny, стра́стный.

Namiłować się, до́лго люби́ть.

Namiocik, *см.* **Namiotek.**

Namiot, -u, *м.* ста́вка, шатёръ, пала́тка; || по́логъ, занаве́ска (*у посте́ли*).

Namiotać, Namieść, Namiatać, набра́сывать, наброса́ть, намётывать, намета́ть, наметну́ть, *см.* **Narzucać**; || **Namiotać się**, броса́ться, мета́ться.

Namiotek, -tka, Namiocik, -a, *м.* небольшо́й шатёръ.

Namiotniczy, шатёрничій.

Namiotnik, -a, *м.* шатёрникъ.

Namiotny, Namiotowy, шатёрный, *см.* **Obożny.**

Namknąć, Namykać, *см.* **Napomknąć, Napomykać.** || **Namknąć się**, подверну́ться, нечаянно натолкну́ться на кого́, попа́сться кому́ въ ру́ки.

Namleć, намоло́ть (*муки́*).

Namłócić, намолоти́ть.

Namnożyć, умножи́ть, размножи́ть, увели́чить; || Namnożyć się, размно́житься.

Namoczenie, -nia, ср. настáиваніе, настóй; || смáчиванье, мóчка.

Namoczyć, см. **Namaczać**.

Namodlić się, намоли́ться, до́лго моли́ться.

Namoknąć, см. **Namakać**.

Namokrzyć, увлáжить, оросúть, смочúть.

Namordować (czego), набива́ть, наби́ть, перебúть; || **Namordować kogo**, см. **Namęczyć**. || **Namordować się**, намýчиться, измýчиться.

Namotać, намотáть (*нúтки*).

Namowa, -y, ж. внушéніе, наущéніе, подстрекáніе, подстрекáтельство, убѣждéніе, возбуждéніе, см. **Przekonanie, Poduszczenie. Działać z namowy drugiego**, дѣйствовать по наущéнію другóго. || **Namowa na co**, см. **Zmowa**. || **Namowy**, мн. переговóры, разсуждéнія, совѣщáнія.

Namówca -y, м. подстрекáтель, подусти́тель.

Namówić, см. **Namawiać**.

Namówienie, см. **Namawianie**.

Namównie, по наущéнію, по внушéнію.

Namównik, см. **Namowca**.

Namówność, -ści, ж. сговóрчивость, податливость.

Namówny, убѣди́тельный; || сговóрчивый, легкó убѣждáющійся.

Namozolić (kogo), утомля́ть, утруждáть, изнури́ть, утоми́ть, измýчить. || **Namozolić się (z czém или nad czém)**, измýчиться, утоми́ться, устáть, работáя что-либо.

Namrzeć się (z głodu), наголодáться.

Namścić się, вымещáть, вы́местить.

Namszeć, замши́ться, покры́ться мóхомъ.

Namuł, -u, м. тúна, илъ, см. **Muł**.

Namulać, Namulić, заноси́ть тúною, и́ломъ, см. **Zamulać**. || ссади́ть, оцарáпать, натерéть, стерéть, см. **Odsednić, Odparzyć**.

Namulny, иловáтый, тúнистый.

Namurować, настрóить, см. **Murować**.

Namydlić, намы́лить, см. **Mydlić**.

Namykać, см. **Napomknąć**.

Namysł, -u, м. размышлéніе, обсуждéніе, разсмотрѣніе, соображéніе. **Zrobić co z namysłu**, сдѣлать что-либо обдýманно. **Dać komu czas do namysłu**, дать врéмя для размышлéнія, дать кому врéмя обдýмать, обсудúть что-либо. **Możesz to zrobić bez namysłu**, ты мóжешь óто сдѣлать, дóлго не дýмая, см. **Zastanowienie, Rozmysł**.

Namyślać się, Namyślić się (nad czém), размышля́ть, вдýмываться, вдýматься, подýмать, поразмы́слить, обсуждáть, обсудúть. || **Namyślać się na co**, склоня́ться, быть склóннымъ (*на что́, къ чему́*), рѣша́ться (*на что́*).

Namyślanie się, Namyślenie się, ср. соображéніе, обдýмываніе, обсуждéніе, см. **Namysł**.

Namyślić się, см. **Namyślać się**.

Namyślnie по врéмомъ размышлéнія.

Namyślny, разсудúтельный; || обдýманный; || умышленный, намѣренный. Zbrodnia namyślna, умы́шленное злодѣ́яніе, см. **Rozmyślny, Umyślny**.

Nań, сокращ. **Na niego**, на него́, см. **On**.

Nana, Nańka, см. **Niania, Niańka**.

Nanęcić, привлечь, сманúть, см. **Nęcić**.

Naniebie, -bia, ср. поднебéсье.

Nanieść, см. **Nanosić**.

Namiszczeć, испóртиться, уничтóжиться, пропáсть.

Naniszczyć, поуничтожáть, напóртить.

Nankin, -u, м. нáнка, китáйка (*ткань*).

Nankinowy, нáнковый, китáйчатый.

Nanosić, Nanieść (czego, gdzie), наноси́ть, нанестú; || **Nanosić (co czém), korzenie drzewa ziemią**, прикрывáть кóрни дéрева землéю. || **Nanosić co**, ссылáться (*на писáтелей*), приводúть (*писáтелей*), см. **Przytaczać, Przywodzić**. || **Nanosić się**, наноси́ться.

Nanotować, надѣлать мнóго замѣтокъ.

Nanudzić, навестú на кого́ скýку. || **Nanudzić się**, соскýчиться.

Naobcinać, пообрѣзать, нарѣзать, срѣзать.

Naobiecywać, наобѣщáть.

Naocznie, вúдимо, очевúдно, я́вно, см. **Widocznie**; || своúми глазáми. **Przekonać się o czém naocznie**, убѣдúться въ чёмъ своúми глазáми.

Naoczny, очевúдный, я́вный. **Naoczny świadek**, очевúдный свидѣтель, очевúдецъ. **Naoczne świadectwo**, свидѣтельское показáніе.

Naoltarzny, напрестóльный.

Naopak, см. **Opak**.

Naopowiadać, насказáть, наговорúть.

Naostatek, см. **Ostatek**.

Naostrzać, Naostrzyć, см. **Ostrzyć**.

Napad, -u, м. нападéніе, аттáка, вторжéніе; см. **Atak, Natarcie, Najazd, Uderzenie**.

Napadać, Napaść, случáйно встрѣчáть, встрéтить кого́, попáсться кому́ на встрѣчу, см. **Natrafić**. || **Napadać na kogo**, нападáть, напáсть, бро́ситься, см. **Rzucić się, Wpaść na, Uderzyć na, Napastować**. || Овладѣ́ть (*чьмъ*), захватúть (*что́*), приставáть. **Febra go napadła**, на него́ напáла лихорáдка, къ нему́ приста́ла лихорáдка. **Napadła go bojaźń**, на него́ напáлъ страхъ, боя́знь обуя́ла его́. **Cóż cię téż za dzieciństwo napadło?** что за ребя́чество пришло́ тебѣ́ въ гóлову? || прихрáмывать. **Napadać na nogę**, прихрáмывать на одну́ нóгу; см. **Utykać**.

Napadanie, -nia, *ср.* нападе́ніе; || **Napadanie na nogę,** прихра́мываніе, хрома́ніе.

Napadły, зава́ленный, занесённый.

Napadnięcie, Napadnienie, -nia, *ср.* нападе́ніе, сши́бка, схва́тка; || **Napadnienie na co, na kogo,** случа́йная нахо́дка (*чего́*), случа́йная встрѣ́ча (*съ кѣмъ*).

Napajać, *см.* **Napoić.**

Napakować, Napakowywać, наложи́ть, накла́дыввть, наби́ть, набива́ть, напи́хивать, напиха́ть, наполня́ть, напо́лнить. **Napakować kufer bielizną,** напо́лнить сунду́къ бѣльёмъ. || * **Napakować się,** напи́чкаться, наѣ́сться, наби́ть себѣ́ брю́хо.

Napakowany, нало́женный, наби́тый, напи́ханный, напо́лненный.

Napaplać, намоло́ть вся́каго вздо́ра. || **Napaplać się,** наболта́ться, накаля́каться.

Naparczywie, *устар.* доку́чливо, назо́йливо, *см.* **Natarczywie.**

Naparczywość, -ści, *ж.* доку́чливость. надоѣ́дливость, назо́йливость, *см.* **Natarczywość.**

Naparczywy, доку́чливый, надоѣ́дливый, назо́йливый, *см.* **Natarczywy.**

Naparstek, -stka, напёрстокъ. *Умен.* **Naparsteczek, -czka,** *м.* напёрсточокъ.

Naparstkowy, напёрсточный.

Naparstnica, -y, *ж. Бот.* напе́рстянка, напёрсточная трава́.

Napartaczyć, навахля́ть, напа́чкать.

Napartość, *см.* **Naparczywość.**

Naparty, *см.* **Napierać.**

Naparzać, Naparzyć, припа́ривать, припа́рить (*ра́ну*); || обва́ривать, обдава́ть кипятко́мъ; || бу́чить (*бѣлье́*).

Naparzanie, -a, *ср.* припа́рка; || бу́ченье, выщела́чиваніе (*бѣлья́*).

Naparzchnąć (na co), сдѣ́лать ту́склымъ (*напр. стекло́ отъ дыха́нія на него́*); || зарази́ть дыха́ніемъ.

Napaść, *см.* **Napadać.**

Napaść, -ści, *ж.* напа́сть, приди́рка; || наступле́ніе, зачи́нъ (*ссо́ры*).

Napaść (*см.* **Paść**), накорми́ть (*лошаде́й*); || насы́тить, пресы́тить. * **Nie mógł oczu napaść tym widokiem,** онъ не могъ насмотрѣ́ться на э́то зрѣ́лище. || **Napaść się,** *см.* **Najeść się, Nakarmić się.**

Napaściwy, Napastliwy, Napastny, вздо́рный, задо́рный, приди́рчивый.

Napaśdź, *см.* **Napaść, Napadać.**

Napaskudzić, нага́дить.

Napastliwy, *см.* **Napaściwy.**

Napastniczo, наступа́тельно, задо́рно.

Napastniczy, задо́рный, приди́рчивый, наступа́тельный.

Napastnik, -a, *м.* зачи́нщикъ (*спо́ра, дра́ки*), зади́рщикъ; || *см.* **Najezdnik.**

Napastny, *см.* **Napaściwy.**

Napastować, напада́ть, задѣва́ть, зацѣпля́ть, заводи́ть ссо́ру.

Napastowanie, -nia, *ср.* нападе́ніе, задѣва́ніе, прицѣ́пка, приди́рка.

Napastwić się (nad kim), насы́тить свою́ злость надъ кѣ́мъ, насы́титься мще́ніемъ.

Napatrzyć się, насмотрѣ́ться, наглядѣ́ться.

Napawać, пои́ть, напои́ть, *см.* **Poić, Napoić. Napoić czyje serce goryczą,** причини́ть кому́ огорче́ніе. || **Napawać się,** упива́ться вино́мъ; || напи́тываться, промока́ть (*о землѣ*),

Napawalny, водопо́йный. **Miejsce napawalne,** водопо́й, водопо́йня, водопо́йло.

Napawanie, -nia, *ср.* впива́ніе, вса́сываніе, напи́тываніе.

Napchać, Napychać, напиха́ть, насова́ть, напи́чкать, *см.* **Napakować.**

Napchlić, развести́ блохъ.

Napęcznieć, *см.* **Pęcznieć.**

Napęczyć, Napuczyć, раздува́ть, вспу́чить, напу́чить.

Napęd, -u, *м.* при́ступъ, напо́ръ, пого́ня, преслѣ́дованіе, *см.* **Napad, Natarcie, Pogoń.**

Napędzać, Napędzić, загоня́ть. сгоня́ть, загна́ть, нагоня́ть, нагна́ть; || побужда́ть; || торопи́ть, понужда́ть, понука́ть. **Napędzać kogo do roboty,** побужда́ть кого́ къ рабо́тѣ. || **Napędzać kogo do czego,** торопи́ть, кого́. || **Napędzać czego,** взва́ливать, взвали́ть, навали́ть. || *Посл.* **Napędzić komu Piotra,** надѣ́лать кому́ хлопо́тъ.

Napędzanie, Napędzenie, -nia, *ср.* сго́нка; || понука́ніе, понужде́ніе, ната́лкиваніе.

Napędzić, *см.* **Napędzać.**

Napęknąć, растре́скаться, разсѣда́ться.

Napęknięty, тре́снувшій.

Napełnia, -ni, *ж.* сбо́рное мѣ́сто; || *Фабр.* коли́чество на́литыхъ са́харомъ формъ.

Napełniać, Napełnić, наполня́ть, напо́лнить; || * исполня́ть. || **Napełnić się,** наполня́ться; || * исполня́ться.

Napełnianie, Napełnienie, -nia, *ср.* наполне́ніе; || долива́ніе.

Napełniony, напо́лненный, по́лный, *см.* **Pełen, Pełny.**

Naperzać się, Naperzyć się, хорохо́риться, надува́ться, ходи́ть го́големъ, ва́жничать, *см.* **Zaperzyć się.**

Napiąć, Napinać, натяну́ть, натя́гивать; || напря́гать, напря́чь. **Napinać struny arfy,** натя́гивать стру́ны а́рфы. **Napinać swoje siły,** напряга́ть свои́ си́лы.

Napiątnować, Napiętnować, запечатлѣва́ть, ознамено́вывать; || клейми́ть, *см.* **Nacechować, Piętnować.**

Napić (na borg), напи́ть въ долгъ (*въ кабакѣ*); || **Napić się,** напи́ться (*пья́нымъ*), испи́ть (*воды́*); *см.* **Upić się.**

Napiec, напе́чь, нажа́рить. || **Napiec się,** напе́чься, нажа́риться, *см.* **Upiec się.**

Napięcie, -cia, *ср.* напряже́ніе; || натя́жка. **Napięcie umysłu**, напряже́ніе ума́, *см.* **Natężenie.**

Napieczętować, позапеча́тать (*письма́*).

Napienić, напе́нить, вспе́нить.

Napieprzyć, посы́пать пе́рцомъ.

Napierać, Naprzeć (co), напира́ть, нажима́ть, нажа́ть, тёсни́ть, дави́ть; || **Napierać kogo na kogo**, ната́лкивать. || **Napierać się, Naprzeć się** (czego), нава́ливаться. **Napiera się jechać z nami**, онъ нава́ливается ѣхать вмѣстѣ съ на́ми.

Napiersień, -śnia, Napierśnik, -a, *м.* нагру́дникъ, попе́рсіе; || нагру́дный реме́нь (*у ло́шади*); || нагру́дное украше́ніе (*у дре́внихъ Евре́евъ*).

Napiersny, напе́рсный, нагру́дный.

Napierwiéj, *см.* **Pierwiéj.**

Napierwszy, *см.* **Pierwszy.**

Napierzać, Napierzyć, опера́ть, опери́ть.

Napieścić się, нани́ньчиться, наласка́ться.

Napiętek, -tka, *м.* за́дникъ у башмака́, закаблу́чье, запя́токъ. *Посл.* **Zajrzeć komu pod napiętki, wiać komu waru za napiętki**, гна́ться за кѣмъ по пята́мъ, зада́ть кому́ стра́ху.

Napiętnować, *см.* **Napiątnować.**

Napiętny, *см.* **Nadpiętny.**

Napiętrzyć, нагромозди́ть; || пристро́ить эта́жъ (*надъ до́момъ*).

Napięty, натя́нутый, принуждённый, вы́нужденный, *см.* **Napiąć.**

Napiewać, напѣва́ть, * воспѣва́ть, *см.* **Opiewać, zapiewać**, *см.* **Zaśpiewać.**

Napijać się, напива́ться.

Napiłować, напили́ть, *см.* **Piłować.**

Napiły, пья́ный, хмельно́й, *см.* **Podpiły.**

Napinać, *см.* **Napiąć.**

Napis, -u, *м.* на́дпись, а́дресъ; || загла́віе (*кни́ги*). **Napis blankietu**, бла́нковая на́дпись.

Napisać, написа́ть. || **Napisać się**, написа́ться, *см.* **Pisać.**

Napisany, напи́санный, *см.* **Pisany.**

Napiszczeć się, напища́ться.

Napitek, -tku, *м.* напи́токъ.

Napłacać, *Ком.* учи́тывать, дисконти́ровать.

Napłakać się, напла́каться.

Napląsać się, напля́сать, натанцова́ться.

Napłatać, *см.* **Napleść.**

Napłatać, накроши́ть, искроши́ть; || изруба́ть; || * напрока́зить, напрока́зничать, нашали́ть. **Napłatać figlów**, наде́лать ша́лостей.

Napłątać, напу́тать.

Napłatnik, -a, *м. Ком.* учётникъ.

Napławić, *см.* **Pławić,**

Napleć, наполо́ть.

Napiecznik, -a, *м.* широ́кій реме́нь (*че́резъ плечо́*).

Napleść, Naplatać, напле́сть, наплета́ть; || * наспле́тничать.

Napleśnieć, спле́сневеть.

Napletek, -tka, *м. Анат.* кра́йняя плоть.

Napletowaty, *см.* **Nieobrzezany.**

Napłodzić, наплоди́ть, разплоди́ть; || * порожда́ть.

Napłoszyć, напуга́ть, спуга́ть.

Napluć, Napiwać, наплева́ть, *см.* **Pluнąć, Pluć.**

Naplugawić, напа́костить, напа́чкать, нага́дить, намара́ть, *см.* **Plugawić.**

Napiwać, *см.* **Napluć.**

Napływ, -u, *м.* прили́въ, прито́къ; || стеченіе (*воды, народа*).

Napływać, Napłynąć, наплы́вать, наплы́ть; || стека́ться, изоби́ловать. **Cudzoziemców napłynęło dużo do Paryża**, въ Пари́жъ стеклось мно́жество иностра́нцевъ, *см.* **Spływać, Nadpłynąć.**

Napocząć, надрѣзывать, начина́ть, *см.* **Rozpocząć, Zacząć.**

Napoczęcie, -cia, *ср.* нача́тіе, нача́ло.

Napoczęty, начатой́; || надрѣзанный.

Napod.... *см.* **Pod....**

Napodziw, *см.* **Podziw.**

Napogotowiu, *см.* **Pogotowie.**

Napolć, напои́ть, *см.* **Polć.**

Napój, -oju, *м.* напи́токъ, питьё; || *Мед.* лѣка́рственное питьё, жи́дкое лѣка́рство.

Napojenie, -nia, *ср.* напое́ніе, упое́ніе.

Napojony, напоённый, упоённый.

Napół, Napoły, въ полови́ну, на полови́ну. **Na pół zgniły**, на полови́ну гнилой́, полугнилой́. *См.* **Pół.**

Napolny, напо́льный.

Napominać, Napomnieć, дѣлать, сдѣлать кому́ выговоръ, уговаривать, увѣща́ть, наставля́ть.

Napominacz, -a. *м.* увѣща́тель.

Napominalny, увѣща́тельный, наставля́тельный.

Napominanie, Napomnienie, -nia, *ср.* увѣща́ніе, наставле́ніе, вы́говоръ.

Napomknąć, Napomykać, упомяну́ть, упомина́ть, намекну́ть, намека́ть, *см.* **Natrącać.**

Napomknienie, -a, *ср.* упомина́ніе, намёкъ.

Napomocny, благопрія́тный, способствующій, помога́ющій.

Napór, -oru, *м.* напо́ръ, на́тискъ.

Naporczywie, Napornie, *см.* **Natarczywie.**

Naporczywy, Naporny, *см.* **Natarczywy.**

Naporuczać, надава́ть поруче́ній.

Naposledniejszy, Najposledniejszy, са́мый после́дній, *см.* **Posledni.**

Naposyłać, разосла́ть.

Napotém, впре́дь, на бу́дущее вре́мя, *см.* **Potém.**

Napotkać, Napotykać, встре́тить, встрѣча́ть, *см.* **Spotkać.**

Napowiadać, Napowiedzieć, наскава́ть.

Napowietrzny, воздушный.

Napowtarzać, Napowtarzać się, твердѝть, ча́сто повторя́ть.

Napożyczać, раздáть взаймы́ (*де́ньги*), *см.* **Porozpożyczać, Rozpożyczyć.**

Naprać, настира́ть.

Napracować się, нарабо́таться, натрудѝться, *см.* **Spracować się.**

Naprasować, *см.* **Prasować.** || **Naprasować się,** устáть отъ гла́женія (*бѣлья*).

Napraszczać, *см.* **Naprościć.**

Naprawa, -u, *м. или* **Naprawa, -y,** *ж.* внушéніе, подстрекáтельство; || почи́нъ. **Robić co za czyim naprawem,** дѣлать что́ по чьему́-либо внушéнію. **To się stało z jego naprawy,** э́то сдѣлалось по его́ почи́ну. **Robić z naprawą,** дѣлать нарóчно; **bez naprawy,** ненарóчно.

Naprawa, -y, *ж.* попрáвка, почи́нка; || исправлéніе. **Bielizna moja w naprawie,** моё бѣлье́ въ почи́нкѣ. **Naprawa obyczajów,** исправлéніе нравовъ, *см.* **Poprawa. Naprawa komornicza,** почи́нка лежáщая на обязанности наёмщика. **Naprawy utrzymania,** ремóнтныя исправлéнія.

Naprawca, -y, Naprawiacz, Naprawiciel, -a, *м.* возстановúтель, возобновúтель, исправúтель.

Naprawiać, Naprawić, исправля́ть, испрáвить, почини́ть, почи́нить, *см.* **Poprawić;** || направля́ть, наводúть, подсылáть, *см.* **Narządzać, Nastawiać. Naprawiać się,** исправля́ться, улучша́ться, *см.* **Poprawiać się.**

Naprawiacz, *см.* **Naprawca.**

Naprawianie, Naprawienie, -a, *ср.* исправлéніе, поправлéніе.

Naprawiciel, -a, *см.* **Naprawca.**

Naprawicielka, -i, *ж.* возстановúтельница, возобновúтельница.

Naprawka, -i, *ж.* попрáвка, почи́нка.

Naprawnie, исправи́мо.

Naprawność, -ści, *ж.* исправи́мость.

Naprawny, исправи́мый.

Naprażyć (czego), пря́жить, жáрить.

Naprężać, Naprężyć, напряга́ть, напря́чь, натя́гивать, натяну́ть, вытя́гивать, вытянуть, *см.* **Wyprężać.** || **Naprężać się,** *см.* **Wyprężać się.**

Naprościć, Napraszczać, вы́прямить, выпрямля́ть, вы́править, выправля́ть, распрáвить, расправля́ть; || исправля́ть, образу́мить, настáвить на и́стинный путь. **Naprościć wyobrażenia czyje,** дать кому́ бóлѣе вѣрныя понáтія. **Naprościć sąd,** вразуми́ть. **Naprościć umysł,** настáвить на путь и́стины, вы́вести изъ заблужде́нія, *см.* **Prostować.**

Naprosić, Napraszać, пригласúть, приглашáть, *см.* **Naspraszać.** || **Naprosić się (kogo o co),** дóлго проси́ть кого́ о чёмъ.

Naprost, прáмо.

Naprószyć, присыпáть, оси́пать, посы́пать; || напу́дрить (*го́лову*).

Naprowadzać, Naprowadzić, наводúть, навестú, выводúть, вы́вести, водúть, вестú. **Naprowadzić kogo na drogę,** вы́вести кого́ на доро́гу. **Naprowadzić rzecz na dobrą drogę,** опя́ть поправúть, нала́дить дѣло. **Naprowadzić kogo na dobrą myśl,** подáть кому́ мысль, надоу́мить, *см.* **Prowadzić, Doprowadzić, Zaprowadzić, Wprowadzić.** || **Naprowadzić rozmowę na co,** навестú разговóръ на какóй-либо предмéтъ, *или* коснýться въ разговóрѣ какóго-либо предмéта. || **Naprowadzić co czém,** навестú (*лакъ, краску*), покры́ть (*лáкомъ, вóскомъ*), *см.* **Powlec, Pociągnąć.** || **Naprowadzić komu czego,** навестú кому́ гостéй.

Naproże, -a, *ср.* **Naproźnik, -a.** *м.* прúтолока (*у дверéй*).

Naprózno, напрáсно, тщéтно.

Naprożny, напрáсный, тщéтный.

Napryskać, набры́згать, напры́скать; || впры́скивать, *см.* **Natryskać, Nastrzykać.**

Naprząść, напря́сть.

Naprzeć, *см.* **Napierać.**

Naprzeciw, Naprzeciwko, прóтивъ, напрóтивъ; || навстрéчу. **Naprzeciw siebie,** напрóтивъ другъ дру́га. **Wyjść, wyjechać naprzeciw komu,** вы́йти, вы́ѣхать навстрéчу къ кому́. **Wysłać konnicę naprzeciw nieprzyjacielowi,** вы́слать кавалéрію прóтивъ непрія́теля. *См.* **Przeciw, Przeciwko.**

Naprzeciwko, *см.* **Naprzeciw.**

Naprzeciwległy, противоположóжный, противный, *см.* **Przeciwległy.**

Naprzeciwny, противоположóжный.

Naprzek, *см.* **Poprzek.**

Naprzekarzać się (komu), *см.* **Przekarzać się.**

Naprzemian, Naprzemiany, попереме́нно, по óчереди, поочерёдно, посме́нно.

Naprzemianległy, *Мат.* противолежáщій, противоположóжный (*у́голъ*); || *Бот.* попереме́нно сидя́щій, попереме́нный.

Naprzemiannie, *см.* **Naprzemian.**

Naprzemianność, -ści, *ж.* переме́нность, переме́на, чередова́ніе, чередова́я сме́на.

Naprzemianny, попереме́нный, чередовóй, очередно́й.

Naprzód, впередъ. **Nie mogę ani naprzód iść, ani się cofnąć,** не могу́ идти́ ни впередъ, ни назáдъ. **Zapłacić naprzód,** заплати́ть впередъ, *см.* **Z góry** (подъ слóвомъ **Góra**). || **Najprzód,** сперва́. **Najprzód szła kawalerja, potém działa,** сперва́ шла кавалéрія, потóмъ артиллéрія. **Najprzód napisz do niego, potém ja będę z nim mówił,** сперва́ напиши́ къ нему́, потóмъ я бу́ду говори́ть съ нимъ.

Naprztykać (komu w oczy), разругáть кого́ въ глаза́.

Naprzykrzać się, Naprzykrzyć się, докучáть, надоѣдáть, надоѣсть (*кому́*), *см.* **Uprzykrzyć się.**

Naprzykrzanie się, a—*ср.* докýчливость, надоѣдливость.

Naprzykrzenie, -nia, *ср.* докýка; || отвращéніе, омерзѣніе. **Powtarzać co aż do naprzykrzenia**, повторя́ть одно́ и то́же до отвращéнія. || **Naprzykrzenie**, *Нар.* докýчливо, назóйливо, надоѣдливо.

Naprzykrzoność, -ści, *ж.* докýчливость, назóйливость, надоѣдливость.

Naprzykrzony, докýчливый, надоѣдливый, *см.* **Uprzykrzony.**

Naprzymawiać (komu), наговори́ть кóлкостей.

Naprzyrzekać, наобѣща́ть.

Naprzywozić, навози́ть, навезти́.

Napsotać, Napsocić, надѣлать кому́ непрія́тностей, пáкостей.

Napsować, Napsuć, напóртить, испóртить, попóртить, *см.* **Psuć.**

Napuchać, Napuchnąć, пýхнуть, вспýхнуть, раздувáться, раздýться.

Napuchłość, ści, *ж.* óпухоль, опýхлость.

Napuchły, распýхлый, распýхшій.

Napuchnąć, *см.* **Napuchać.**

Napuchnienie, -nia, *ср. см.* **Napuchłość.**

Napudrować, напýдрить (*вóлосы*).

Napukać się, настучáться (*въ дверь*).

Napuścić, *см.* **Napuszczać.**

Napuszczać, Napuścić (czém), напúтывать, пропúтывать, напитáть, пропитáть (*чтó, чѣмъ*). **Napuszczać strzały jadem**, напúтывать стрѣлы ядомъ, *см.* **Nawpuszczać, Nawypuszczać.**

Napuszczanie, Napuszczenie, -nia, *ср.* напúтываніе, пропúтываніе, *см.* **Napuszczać.**

Napuszenie, -nia, *ср.* (stylu), напы́щенность, надýдость (*слóга*).

Napuszony, напы́щенный, надýтый.

Napuszyć, Napuszać, надýть, надувáть; раздýть, раздувáть; || пýчить, *см.* **Nadąć.**

Napuszysto, надýто, напы́щенно.

Napuszystość, -ści, *ж.* надýтость, напы́щенность, *см.* **Nadętość.**

Napuszysty, надýтый, напы́щенный, *см.* **Nadęty.**

Napychać, *см.* **Napchać.**

Napylić, напылúть.

Narąbać, нарубáть, наколóть (*дровъ*). || **Narąbać się**, нарубúться.

Narąbanie, -nia, *ср.* рýбка.

Narachować, насчитáть.

Narada, -y, *ж.* совѣщáніе, разсужденіе.

Naradzać się, Naradzić się, совѣщáться, разсуждáть, совѣтоваться, *см.* **Radzić się.**

Naradzanie się, Naradzenie się, *ср.* совѣщáніе, *см.* **Narada.**

Naradzić się, *см.* **Naradzać się.**

Narajać, *см.* **Raić.**

Narajanie, *см.* **Rajenie.**

Naramiennik, Naramnik, -a, **Naramionek**, -nka, *м.* запúстье, брасслéтъ; || нарукáвникъ (*у золотильщиковъ*); || наплéчникъ, оплéчникъ (*на одéжду, на рубáхъ, въ латахъ*); || погóнъ, эполéтъ.

Naramienny, наплéчный.

Narastać, Narosnąć, нарастáть, нарости́.

Narastanie, -nia, *ср.* нарастáніе, нарощéніе.

Naraszczać, Narościć, наращáть, нарастúть, возращáть, возрастúть.

Naraz, *см.* **Raz.**

Narażać, подвергáть, подвергáть опáсности; || выставля́ть. || **Narażać się**, подвергáться (*чемý*); подвергáться опáсности. **Narazić się komu**, вооружúть кого́ прóтивъ себя́, навлéчь на себя́ чьё-лúбо неудовóльствіе.

Narażacz, -a, *м. Горн.* нагрéбщикъ, *см.* **Zakładacz.**

Narażanie, Narażenie, -nia, **Narażanie się, Narażenie się**, *ср.* подвергáніе себя́ чему́ лúбо. **Bez narażania się na niebezpieczeństwo**, не подвергáя себя́ опáсности.

Naraźnie, своевремéнно, въ надлежáщее врéмя.

Naraźność, -ści, *ж.* своевремéнность; || удóбный слýчай.

Naraźny, своевремéнный, удóбный; || надлежáщій.

Narcys, Narcyz, -a, *м.* нарцúссъ (*растéніе*); || **Narcyzek**, нарцúссúтъ (*кáмень*).

Narcyzowy, Narcyzowy, нарцúссовый. **Lilja narcyzowa**, свѣтлáна, амарúлль (*растéніе*).

Narda, -y, *ж. Бот.* нардъ (*растéніе*). **Narda indyjska**, *см.* **Spikanard.**

Nardowy, нáрдовый.

Narduszek, -szka, *м. Бот.* красúльный дрокъ.

Nardzawieć, заржáвѣть.

Narębnie, *см.* **Opacznie, Wspak.**

Narębny, *см.* **Opaczny.**

Naręcze, -a, *ср.* охáбка, берéмя (*чего́ нибýдь*).

Naręcznie, сподрýчно, кстáти.

Naręczny, сподрýчный, находя́щійся подъ рукóю.

Narobić, надѣлать, наготóвить, *см.* **Robić. Narobić się nad czém**, поработáть надъ чѣмъ.

Naród, -odu, *м.* нарóдъ, нáція.

Narodek, -dku, *м.* нарóдецъ.

Narodny, *см.* **Narodowy.**

Narodowiec, -wca, *м.* соотéчественникъ, земля́къ, соотчúчъ, *см.* **Rodak, Ziomek, Spółrodak, Spółziomek.**

Narodowo, нарóдно, національно.

Narodowość, -ści, *ж.* нарóдность, національность.

Narodowy, нарóдный, національный.

Narodzenie, -nia, *ср.* рожденіе, рождествó, *см.* **Urodzenie. Boże Narodzenie**, Рождествó Христóво. **Narodzenie Najświętszéj Panny**, Рождествó Богорóдицы.

Narodzić, народúть, *см.* **Rodzić.** || **Narodzić się**, народúться; || умножúться, наплодúться, *см.* **Rodzić się.**

Narodzieńczy, напи́санный на рожде́ние, сочинённый по слу́чаю рожде́нія.

Narodziny, **-dzin**, *мн.* день рожде́нія, *см.* **Urodziny.**

Naroścíć, *см.* **Naraszczać**, || **Narościć sobie pretensji**, вы́сказать большу́ю тре́бовательность, *см.* **Rościć.**

Narośl, **-i**, *ж.* **Narost**, **-u**, *м.* наро́стъ, ши́шка.

Narosnąć, **Narość**, *см.* **Narastać.**

Narost, *см.* **Narośl.**

Narostowy, наро́слый.

Narów, **-owu**, *м.* но́ровъ, привы́чка, на́выкъ, нравъ, обы́чай; || при́хоть, причу́ды, своенра́віе. **Koń z narowem**, ло́шадь съ но́ровомъ. **Miewać narowy**, имѣть причу́ды, недостатки, поро́ки.

Narowić, **Znarowić**, наровя́ть, норовя́ть, сноровя́ть. **Koń znarowiony**, ло́шадь съ но́ровомъ; || * по́ртить, повреждать, ба́ловать. || **Narowić się**, **Znarowić się**, сноравливаться, сноровиться; || избаловаться.

Narowisty, съ недостатко́мъ, съ поро́комъ, съ но́ровомъ; || поро́чный; || *своенра́вный, прихотли́вый.

Narównać, **Narównywać**, штукату́рить, перештукату́рить, перештукату́ривать. * **Narównać komu szkodę**, вознагради́ть, удовлетвори́ть (*за уби́тки*).

Narównanie, **-nia**, *ср.* штукату́рка; || вознагражде́ніе, удовлетворе́ніе (*за уби́тки*), *см.* **Narównać**; || договоръ, усло́віе; || примире́ніе, соглаше́ніе.

Narówni, ро́вный, гла́дкій, одинако́вый, *см.* **Równy.**

Narożaica, **-y**, *ж.* у́голъ; || клинъ, *см.* **Róg.**

Narożnie, углообра́зно, угловато.

Narożnik, **-a**, *м.* наугольникъ; || *Фортиф.* бастіо́нъ.

Narożnikowy, бастіо́нный.

Narożny, угольный, угловой, *см.* **Węgielny. Dom narożny**, угловой домъ.

Nart, **-u**, *м. см.* **Narty.**

Nartnik, **-a**, *м.* дѣлающій коньки; || ката́ющійся на конька́хъ, на лы́жахъ, на на́ртахъ, лы́жникъ.

Narty, *род. п.* **nart**, *мн.* на́рты (*у камчада́ловъ*), коньки, лы́жи.

Narumienić, нарумя́нить. || **Narumienić się** (**za kogo**), накраснѣться (*за кого*) отъ стыда́.

Naruszać, **Naruszyć**, наруша́ть, нару́шить; || повреждать, повредить, *см.* **Nadwerężyć**; || преступа́ть, преступи́ть; || поража́ть, порази́ть. **Mózg został naruszony**, мозгъ поврежденъ. **Naruszyć spokojność**, нару́шить споко́йствіе. **Naruszyć wiarę**, измѣни́ть своей вѣрѣ. **Paraliż go naruszył**, онъ пораженъ парали́чемъ, съ нимъ былъ уда́ръ.

Naruszalność, **-ści**, *ж.* непро́чность, измѣня́емость, ненадёжность.

Naruszalny, непро́чный, ненадёжный.

Naruszanie, **Naruszenie**, **-nia**, *ср.* наруше́ніе, поврежде́ніе, по́рча, ущербъ. **Naruszenie prawa**, правонаруше́ніе.

Naruszyć, *см.* **Naruszać.**

Naruszyciel, **-a**, *м.* наруши́тель.

Narwać, нарва́ть.

Narybek, **-bku**, *м.* мелю́зга, мелкая ры́ба.

Narybiać, **Narybić**, разводи́ть, сажа́ть ры́бу, напуска́ть ры́бу въ прудъ.

Narybienie, **-nia**, *ср.* разведе́ніе, сажа́ніе ры́бы въ прудъ.

Narychtować, напра́вить, нацѣли́ть, навести́ (*пу́шку*); || *см.* **Narządzić.**

Narychtowanie, **-nia**, *ср.* нацѣливаніе, наведе́ніе (*пу́шки*).

Narys, **-u**, *м.* планъ, начерта́ніе; || рису́нокъ, чертёжъ; || о́черкъ.

Narysować, нарисова́ть, начерти́ть.

Narząd, **-ędu**, *м.* снаря́дъ, *см.* **Rzęd, Przyrząd.**

Narządzać, **Narządzić**, приводи́ть въ поря́докъ, устана́вливать, установи́ть, устро́ивать, гото́вить, приготовля́ть. **Narządzać ucztę**, приготовля́ть пиръ, *см.* **Przygotować, Urządzać.** || **Narządzać się. Narządzić się** (**do czego** *или* **na co**), приготовиться (*къ чему́*), устро́иться, *см.* **Urządzić się.**

Narządzanie, **Narządzenie**, **-nia**, *ср.* приготовле́ніе, устро́йство, распоряже́ніе, *см.* **Przygotowanie.**

Narządzić, *см.* **Narządzać.**

Narządziciel, **-a**, *м.* распоряди́тель, приготови́тель.

Narządzony, приготовленный, устро́енный, || припра́вленный, сла́женный, *см.* **Przygotowany, Gotowy.**

Narzanek, **-nka**, **Narzaniec**, **-ńca**, *м. Бот.* лапу́шникъ.

Narzecze -a, *ср.* нарѣчіе.

Narzeczona, **-ej**, *ж.* невѣста.

Narzeczony, **-ego**, *м.* жени́хъ.

Narzędny, припра́вленный, приготовленный.

Narzędzie, **-dzia**, *ср.* инструме́нтъ, ору́діе, снаря́дъ; || о́рганъ. **Narzędzia muzyczne**, музыка́льные инструме́нты. **Narzędzia rolnicze**, земледѣльческія ору́дія. **Narzędzia zmysłowe**, органы чувствъ. * **Użyć kogo za narzędzie do czego**, употребить кого́ ору́діемъ чего́-либо.

Narzędziowy, служа́щій ору́діемъ; || *Муз.* инструмента́льный.

Narzekać, горева́ть, се́товать; || **Narzekać na kogo, na co**, жа́ловаться, роптать ка кого́, на что́.

Narzekacz, **-a**, *м.* се́тующій, жа́лующійся, пла́кса; || жа́лобщикъ.

Narzekalnica, **-y**, *ж.* жа́лобщица; || пла́кальщица (*у дре́внихъ наро́довъ*).

Narzekanie, **-nia**, *ср.* ро́потъ, жа́лоба, плачъ.

Narzezać, на́рѣзать, нарѣзать.

Narznąć, **Narzynać**, насѣка́ть, надрѣзывать. || зарубать, вырубать. *см.* **Na-**

ciąć; || **Narznąć czego**, нарубúть, наколóть, нащепáть (*дров*).

Narznięcie, -cia, *ср.* надрéзъ, нарýбка, надрéзка, порéзъ.

Narzucać, Narzucić, набрáсывать, набросáть; || штукатýрить, обмáзывать (*стѣны*), *см.* **Obrzucać, Narównać**; || ***Narzucać komu co**, налагáть, предписывать; || навúзывать. **Narzucać warunki uciążliwe**, налагáть тяжёлыя услóвія. || **Narzucać się komu**, навúзываться кому (*со своúми услýгами*).

Narzucanie, Narzucenie, -nia, *ср.* обмáзка, штукатýреніе (*стѣнъ*); || **Narzucanie, Narzucenie komu czego, kogo**, наложéніе, обложéніе; || налóгъ, *см.* **Nałożenie.**

Narzut, -u, *м. см.* **Narzucanie**; || посторóннее лицó, *см.* **Wiaz.**

Narzutnie, насúльно, нахáльно.

Narzutny, насúльственный, нахáльный.

Narzynać, *см.* **Narznąć.**

Narżynanie, -nia, *ср.* надрéзываніе, надрýбливаніе.

Narzynany, надрéзанный, надрýбленный.

Nasad, -u, *м.* рýчка, рукоúтка, древкó; || топорúще; || метловúще (*пáлка у метлы*); черенóкъ (*у ножá*), *см.* **Rękojeść, Trzonek, Osada**; || **Nasad pługowy**, ковáчка, рукоúтка у сохú; || **Nasad wozowy**, ходъ у повóзки; || **Nasad ryby**, *см.* **Narybek.**

Nasada, -y, *ж.* оснóва, основáніе, *см.* **Posada**; || ложá (*у ружья*); || *Архит.* стéржень (*у столпá*), *см.* **Osada**; || **Nasada wozowa**, *см.* **Nasad.**

Nasadka, -i, *ж.* западня́, ловýшка.

Nasadzać, Nasadzić, сажáть, насáживать, насадúть; || **Nasadzać kurę na jajach**, сажáть кýрицу на я́йцахъ; || **Nasadzać staw**, сажáть, разводúть рыбу (*въ прудѣ*), *см.* **Narybiać**; || **Nasadzać siekierę, nóż**, и т. д. насáживать на рукоúтку, придѣлывать рукоúтку и́ли черенóкъ, *см.* **Osadzać.** || **Nasadzać kogo na kogo**, подсылáть. *Послов.* **Gdzie djabeł nie może, tam babę nasadzi**, гдѣ чортъ не совладáетъ, тудá бáбу подсылáетъ; || **Nasadzać czém**, отдѣлывать, украшáть, осыпáть. **Nasadzić tabakierkę brylantami**, осúпать табакéрку брильянтами, *см.* **Wysadzić, Nastroić, Narychtować**; || **Nasadzić się (na co)**, *см.* **Zasadzić się, Usadzić się (na co).**

Nasadzanie, Nasadzenie, -nia, *ср.* сажáніе, насáживаніе, придѣлываніе; || отдѣлка, украшéніе, *см.* **Nasadzać.**

Nasadzić, *см.* **Nasadzać.**

Nasadziciel, -a, *м.* подстрекáтель, подустúтель.

Nasalać, *см.* **Nasolić.**

Nasalacz, -a, *м.* солúльщикъ.

Nasalanie, -nia, *ср.* солéніе, *см.* **Nasolenie.**

Nasalany, *см.* **Solony.**

Naschnąć, Nasychać, подсóхнуть, подсыхáть, насóхнуть, насыхáть.

Naści, *см.* **Na! Nać!**

Naście, -a, *ср. см.* **Najście.**

Naściebać, нанизáть (*жéмчугъ*), *см.* **Nawlec.**

Naścielać, *см.* **Nasłać.**

Naścielisko, -a, *ср.* подстúлка.

Naścielnik, -a, *м.* покрúшка.

Naścignąć, настúгнуть, догнáть, нагнáть, *см.* **Nadbiedz, Nadążyć.—Naścignął mię przy wrotach**, онъ нагнáлъ менú у воротъ.

Naścignienie, -nia, *ср.* прибúтіе, пришéствіе, приходъ; || настигáніе, достигáніе.

Naścinać, отсѣчь.

Naściołka, *см.* **Nastołka.**

Nasełać, *см.* **Nasłać.**

Nasep, -spu, *м.* нáсыпь, кýча.

Nasępiać, Nasępić, нахмýрить, насýпить.

Naseście, *см.* **Nas**, съ окончáніемъ 2-го лица́ мн. числá вспомогáтельнаго глагóла **być** (*быть*): **ście**, напр. **Naseście widzieli**, т. е. **Widzieliście nas**, вы насъ вúдѣли.

Nasiać, Nasiewać, насѣять, насѣвáть, сѣять, *см.* **Siać.—Jakby nasiał, jak nasiano**, несмѣтное мнóжество.

Nasiadać, насѣдáть, садúться на что́. **Nasiadać na jajach, Nasiadać jaja**, посадúть на я́йца (*о кýрицѣ*), и́ли сидѣть на я́йцахъ, *см.* **Siedzieć, Nasiąść**; || **Nasiadać się**, нападáть, добивáться, замышля́ть злóе, напускáться. **Nasiadać się na czyję zgubę**, добивáться, искáть чьей погúбели.—**Wszyscy nasiedli się na niego**, всѣ напустúлись на негó. **Choroba na mnie nasiadła się**, болѣзнь одолѣла менá. **Nieszczęście nasiadło się na moję głowę**, бѣдá стряслáсь надо мнóю.

Nasiadka, -i, *ж.* насѣдка.

Nasiadłość, -ści, *ж.* большóе населéніе, многолю́діе.

Nasiadły, населённый, многолю́дный, лю́дный, *см.* **Zamieszkały, Ludny**; || покрúтый, зарóсшій, *см.* **Okryty, Zarosły**; || осѣдлый, жúтельствующій, *см.* **Osiadły.**

Nasiarczyć, Nasiarkować, сéрить, насéривать, *см.* **Siarkować.**

Nasiąść, Nasieść, сѣсть, насѣсть; || ***покорúть, обуздáть, преодолѣть**, *см.* **Dosiąść (czego), Zasiąść (na czém), Wsiąść (na co)**; || ***Nasiąść kogo**, напасть, набрóситься (*на кого́*), *см.* **Wsiąść, Wjechać, Wpaść (na kogo).**

Nasiec (czego), накосúть (*травы*).

Nasiedlanie, Nasiedlenie, -nia, *ср.* заселéніе, заведéніе поселéній, колонизáція.

Nasiedlić, заселúть. *см.* **Zaludnić.**

Nasiedliciel, -a, *м.* колонизáторъ.

Nasiedzieć się, насидéться.

Nasiek. -a, *м., см.* **Nasiekaniec, Topór.**

Nasiekać, нарубúть, накрошúть; || насѣкáть, надрéзывать.

Nasiekaniec, -ńca, *м.* суковáтая пáлка, дубúна обúтая гвоздáми.

Nasienie, -nia, *ср.* сéмя.

Nasienionу, *Анат.* сéменонóсный; || *Бот.* сéмянной. **Nasieniowa pochewka**, вернóвикъ, околоплóдіе, корóбочка; || сéменовмéстилище.

Nasienko, *см.* **Nasionko.**

Nasiennik, -a, *м.* древéсный питóмникъ; || *расса́дникъ; || *Бот. см.* **Nasieniowy**; || *Анат.* сýмка.

Nasienny, сéменнóй, сéменúстый.

Nasierszały, Nasierszony, колю́чій, щетúнистый, *см.* **Najeżony.**

Nasiężrza, -y, *ж. Бот.* любúстокъ, *см.* **Lubczyk.**

Nasiężrzał, -u, *м. Бот.* змéиный язы́къ (*растéніе*).

Nasilić się (nad czém), понатýжиться.

Nasinić, насини́ть.

Nasionko, -a, *ср.* сéмячко.

Nasiwieć, *см.* **Posiwieć.**

Naskakać się, наскака́ться, напляса́ться, напры́гаться.

Naskakiwać, *см.* **Nadskakiwać, Naskoczyć.**

Naskakiwanie, *см.* **Nadskakiwanie.**

Naskarbić (sobie co, czego), накопи́ть, насобира́ть; || * пріобрѣсти́, снискáть. **Naskarbić sobie czyję łaskę**, пріобрѣсти́ себѣ чью-либо благоскло́нность.

Naskarżyć (na kogo, przed kim), нажáловаться (*на кого́ кому́*).

Naskocznie, наско́комъ.

Naskoczyć, наскочи́ть, *см.* **Zaskoczyć.**

Naskok, -u, *м.* наско́къ.

Naskrobać (czego), наскобли́ть, наскребáть, надарáпать, расчесáть ногтя́ми; || **Naskrobać skór**, наскобли́ть ко́жи. **Naskrobać sobie głowy**, расчесáть ногтя́ми го́лову.

Naskrzętnie, нáскоро, жи́во.

Naskupiać, насобира́ть.

Naskupować, накупи́ть,

Naskwierać (komu), прижима́ть, тѣсни́ть, наступáть; || торопи́ть, усиленно трéбовать; || докучáть, досаждáть. **Naskwierać nieprzyjaciołom**, тѣсни́ть непріáтелей.

Nasłać, Naścielać, настлáть, настилáть. || **Naséłać, Nasyłać (na kogo)**, насылáть.

Naśladnik, -a, *м.* ищéйка, ищéйная собáка.

Naśladować (kogo), подражáть (*кому́, чемý*); || поддéлываться (*подо что́*); || передразнивать (*кого́*); || перенимáть (*что́*). || **Naśladować jakiego autora**, подражáть какóму-либо áвтору. —**Naśladować głos czyj**, поддéлываться подъ чей гóлосъ, *см.* **Udawać.** || **Perły naśladowane**, поддѣльный жéмчугъ.

Naśladowanie, -nia, *ср.* подражáніе; || поддéлка, *см.* **Naśladować.**—**To jest nie do naśladowania**, éто не подражáемо.

Naśladowca, -y, *м.* подражáтель; || послѣдователь.—**Wszyscy chrześcjanie powinni być naśladowcami Chrystusa**, всѣ христіáне должны́ быть послѣдователями Христá (*должны́ слѣдовать Христу́*).

Naśladowczy, подражáтельный, *см.* **Naśladowniczy.**

Naśladowczyna, -y, Naśladowczyni, -ni, *ж. см.* **Naśladownica.**

Naśladownica, -y, *ж.* подражáтельница, послѣдовательница.

Naśladownictwo, -a, *ср.* подражáтельность.

Naśladowniczka, -i, *ж. см.* **Naśladownica.**

Naśladowniczo, *Нар.* рáбски подражáя.

Naśladowniczy, подражáющій, переймчúвый.

Naśladownik, *см.* **Naśladowca.**

Naśladowny, достóйный подражáнія, подражáемый, *см.* **Nienaśladowny.**

Naśladowstwo, *см.* **Naśladownictwo.**

Nasłanie, -a, *ср.* насылáніе, подсылáніе; || *Прост.* наказáніе.—**Nasłanie Boże dotknęło go**, наказáніе Бóжіе постúгло егó.

Nasłaniec, -ńca, *м.* лазýтчикъ, соглядáтай.

Naśledni, наслѣдный, наслѣдственный.

Naślednictwo, -a, *ср.* прáво на наслѣдованіе; || наслѣдство, наслѣдіе, *см.* **Następstwo.**

Naśledniczy, наслѣдственный.

Naślednik, -a, *м. см.* **Następca.**

Naślednio, наслѣдственно; || непрерывно.

Naśledny, послѣдующій.

Naślinić, наслю́нить.

Nasłodzić, насласти́ть.

Nasłoneczny, выставленный на сóлнце.

Nasłonić, заслони́ть.

Nasłonieć, солони́ть, посолони́ть.

Nasłuchać się, наслы́шаться, наслу́шаться.

Nasłuchywać, прислу́шиваться.

Nasługiwać, Nasługować, прислу́живать, услу́живать (*кому́*).

Nasłużyć się, наслужúться.

Nasłychnąć, Nasłyszéć (co), услы́шать, наслы́шаться.

Nasmalać, Nasmalić, опали́ть, опали́ть, обжúгать, обжéчь; || = **Nasmolić**, насмáливать, насмоли́ть.

Nasmalenie, *см.* **Nasmolenie.**

Nasmarować, намáзать, *см.* **Smarować.**

Nasmażyć, нажáрить.

Naśmiać się, посмѣя́ться, нахохота́ться. — **Naśmiać się z czego**, посмѣя́ться надъ чѣмъ.— **Naśmiać się do rozpuku**, надрывáться отъ смѣху, помирáть со смѣху, лóпнуть отъ смѣху, *см.* **Pękać.**

Naśmieszyć, насмѣши́ть.

Naśmiewać się (z kogo, z czego), насмѣхáться, издѣвáться (*надъ кѣмъ*), *см.* **Wyśmiewać się, Prześmiewać, Pośmiewisko.**

Naśmiewacz, -a, *м.* насмѣшникъ, зубоскалъ.

Naśmiewanie się (z kogo, z czego), насмѣшка (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*).

Naśmiewca, -y, *м. см.* **Naśmiewacz.**

Naśmiewisko, -a, *ср. см.* **Pośmiewisko.**

Naśmiewnie, насмѣшливо.

Naśmiewny, насмѣшливый.

Nasmolenie, Nasmalanie, -nia, *ср.* смоленіе, *см.* **Nasmolić.**

Nasmolić, *см.* **Nasmalać.**

Nasmrodzić, навонять, насмердѣть.

Naśnić się, присниться.

Nasnować, Nasnuć, намáтывать, намотáть (*нитки*).

Nasolenie, -nia, *ср.* солéніе, *см.* **Solenie.**

Nasolić, Nasalać, солить, насолить.

Naspa, -y, *ж.* нáволочка для насыпáнія пýху въ подýшку; || землянáя нáсыпь.

Naspać się, наспáться.

Naspacerować się, нагуляться, находиться.

Naśpiżować (czém), *Стар.* снабдить, напóлнить, снабдить провіáнтомъ. || **Naspiżować zbrojownię**, снабдить пýшками арсенáлъ.

Naspół, *см.* **Pospołu.**

Nasporzyć (czego), размнóжить, увеличить.

Nasporzyciel, -a, *м.* умножáющій, увеличивающій.

Naspraszać, Napraszać, Naprosić, напрáшивать, напросить.

Nasprawiać, надѣлать, обдѣлать, улáдить.

Nasprowadzać, выписать мнóго (*книгъ*). **Nasprowadzać gości**, навести, назвáть (*гостéй*).

Nasprycować, впрыскивать, *см.* **Sprycować.**

Nasromocić (komu), осрамить, оскорбить, жестóко обидѣть.

Nasrożyć, Nasrożać (co), придáть стрóгій видъ (*чемý*). **Nasrożyć kogo**, *см.* **Rozsrożyć. Nasrożyć się**, принять на себя стрóгій, угрюмый видъ. **Nasrożyć co czém**, вооружить, укрѣпить. **Nasrożyć wały działami**, вооружить валы пýшками.

Nassać się, насосáться.

Nastać, *см.* **Nastawać.**

Nastalać, Nastalić (żelazo), закáливать, закалить (*желѣзо, сталь*).

Nastalanie, Nastalenie, -nia, *ср.* закáлка (*стáли*).

Nastały, настоящій, нынѣшній; || дѣйствительный.

Nastanie, -nia, *ср.* настáніе, наступлéніе; || начáтіе, начáло; || пришéствіе, прихóдъ; || появлéніе. **Nastanie zimy**, настáніе, наступлéніе зимы. **Nastanie nowego panowania**, наступлéніе нóваго цáрствованія, *см.* **Nastawać.**

Nastąpić (na co), наступить. **Następować**, наступáть (*на непріятеля*). **Nastąpić po kim**, наслѣдовать комý. **Nastąpić na tron**, вступить на престóлъ; || слѣдовать, наставáть. **Następującym sposobem**, слѣдующимъ óбразомъ. **Mówił jak następuje**, говорилъ слѣдующимъ óбразомъ. **Po burzy następuje pogoda**, пóслѣ бýри настаётъ хорóшая погóда.

Nastarczać, Nastarczyć (komu), доставлять, достáвить, снабжáть, снабдить; || *Прост.* наготóвиться. **Nie mogę mu nastarczyć pieniędzy**, не могý наготóвиться для негó дéнегъ. **Skąd nastarczyć tyle żywności**, откýда достáть *или* взять стóлько продовóльствія? || замѣнять, выручáть, пособлять, помогáть, вознаграждáть. **Mechanika nastarcza słabości rąk ludzkich**, механика помогáетъ слáбымъ человѣческимъ силамъ. **Słabe siły nie nastarczą takiéj pracy**, слáбыя силы недостáточны для такóго трудá.

Nastawać, Nastać, наставáть, настáть. **Po zimie nastaje wiosna**, пóслѣ зимы настаётъ веснá, *см.* **Zbliżać się. Nastać po kim**, слѣдовать; || наслѣдовать; || заступáть чьё-либо мѣсто, замѣщáть, *см.* **Nastąpić.** || **Nastać do kogo**, опредѣлиться къ комý на слýжбу; || **Nastawać na co**, настáивать на чёмъ, упирáть на чтó; || **Nastawać na czyje życie, na czyję zgubę**, угрожáть чьей жизни, искáть чьей погибели. **Nastawać na kogo**, преслѣдовать когó. **Nastawać na kogo o co**, преслѣдовать когó за чтó-нибудь.

Nastawanie, nia, *ср.* настоянiе, настóйчивость, настоятельность.

Nastawiać, Nastawić, наставлять, настáвить, разставлять, разстáвить, размѣщáть, размѣстить (*мéбель*); || воздвигáть, воздвигнуть, настрóить (*здáнія*); || устрóивать, устрóить, *см.* **Narządzić, Nastroić, Ułożyć.**

Nastawienie, -nia, *ср.* пострóйка; || устрóйство, приведéніе въ порядокъ; || приготовлéніе, приспособлéніе; || устанóвка (*на мѣстѣ*), расположéніе, размѣщéніе; || наставлéніе.

Nastawny, выставленный, разстáвленный, подготóвленный.

Następ, -u, *м.* приступъ; || ступня (*ноги*); || послѣдовательность, непрерывный рядъ. **Następ wieków**, рядъ вѣкóвъ, *см.* **Następstwo.**

Następca, -y, *м.* преéмникъ, наслѣдникъ. **Następca tronu**, наслѣдникъ престóла.

Następczyna, -y, **Następczyni**, -ni, *ж.* преéмница, наслѣдница.

Następnica, -y, **Następniczka**, -i, *ж. см.* **Następczyna.**

Następnie, пóслѣ, потóмъ, затѣмъ; || сряду, однó *или* одинъ за другимъ, послѣдовательно, *см.* **Kolejno, Sobie.**

Następnik, -a, *м. Лог.* вторáя посылка, *см.* **Poprzednik**; || *Матем.* послѣдующій членъ; || *см.* **Następca.**

Następność, -ści, *ж.* послѣдователь-

ность, непрерывный рядъ; || наслѣдованіе, *см.* **Następstwo**; || слѣдствіе, послѣдствіе.

Następny, слѣдующій, послѣдующій, *см.* **Późniejszy, Dalszy**; || попеременный, непрерывный, *см.* **Powtarzany, Ponawiany**; || наслѣдственный. **Prawem następném**, по наслѣдственному праву, по праву на наслѣдство.

Następować, *см.* **Następić**.

Następowanie, -nia, *ср.* (**na kogo**), наступленіе, нападеніе, нападки; || **Następowanie za kim**, слѣдованіе, послѣдованіе (*за кѣмъ*); || **Następowanie po kim, po czém**, преемничество.

Następstwo, -a, *ср.* слѣдствіе, послѣдствіе; || безпрерывный рядъ; || наслѣдіе, наслѣдованіе. **Następstwa z tego mogą być niebezpieczne**, послѣдствія этого могутъ быть опасны.* **Z następstwem kolei**, въ очередь. **W następstwie**, въ послѣдствіи.

Następujący, слѣдующій, *см.* **Następić**.

Nastorka, Naściołka, -i, *ж.* покрышка; || попона, вальтрапъ.

Nastoperczyć, Nastorczyć, Nastorzyć, Nastrożyć, Nastoperczać, Nasterczać, Nastorzać, Nastrożać, растопырить, натопырить, натопыривать, топорщить, топырить, поднимать. **Nastoperczyć, nastrożyć uszy**, насторожить, навострить уши. **Nastorczyć, Nastrożyć pióra**, растопырить, оттопырить перья. **Nastrożyć grzywę**, нащетинить гриву. || **Nastoperczać się**, подниматься надыбы, выпрямливаться. **Nastrożyć się**, оттопыриться, ощетиниться, наежиться, становиться дыбомъ.

Nastrącać, набросать, поразбросать.

Nastraszyć, напугать, испугать, *см.* **Przestraszyć**. || **Nastraszyć się**, испугаться, *см.* **Przestraszyć**.

Nastręczać, Nastręczyć, доставлять, доставить; || поручать, рекомендовать, *см.* **Stręczyć**. **Nastręczyć sposób, sposobność**, дать способъ, подать случай.

Nastręczyciel, *см.* **Stręczyciel**.

Nastręczycielka, *см.* **Stręczycielka**.

Nastroga, -i, *ж.* прикормъ, приманка; || наживка.

Nastroić, Nastrajać, настраивать, настроить (*музыкальный инструментъ*), *см.* **Stroić**; || вооружать, вооружить (*судно*); || снарядить, снаряжать (*флотъ*), снабдить, снабжать всѣмъ нужнымъ; || приготовить, приготавливать въ дорогу (*экипажъ, повозку*); приводить въ порядокъ; || **Nastroić kogo do czego** *или* **na co**, убѣдить, уговорить, расположить, склонить, приготовить (*къ чему*); || **Nastroić głos**, наладить голосъ; || **Nastroić minę**, показывать видъ, притворяться, прикидываться, корчить (*мину*).

Nastroiciel, *см.* **Stroiciel**.

Nastrój, -oju, *м.* видъ, форма; || порядокъ; || органъ; || настроеніе духа; || строй, *см.* **Forma, Kształt**.

Nastrojenie, -nia, *ср.* настроеніе (*духа*); || настройка (*муз. инстр.*), *см.* **Strojenie, Strój**; || снаряженіе, снабженіе всѣмъ нужнымъ; || приглаживаніе, подготовка; || соглашеніе, примиреніе.

Nastrojny, согласуемый; || *Муз.* служащій для настроенія.

Nastrugać, *см.* **Strugać**.

Nastrzelać, настрѣлять.

Nastrzępiać, *см.* **Strzępić**.

Nastrzępienie, -nia, *ср.* напыщенность, надутость (*слога*).

Nastrzępiony, напыщенный, надутый; || *Бот.* колючій, щетинистый.

Nastrzydz (czego), nastrzyć, настричь.

Nastrzykać, Nastrzyknąć, набрызгать, напрыскать.

Nastudzić, выстудить.

Nasturcja, -ji, *ж. Бот.* настурція, капуцинъ, индѣйскій кресъ.

Nastygnąć, остынуть.

Nasuć, *см.* **Nasypać**.

Nasunąć, Nasuwać, насунуть, насовывать, надвинуть, надвигать; || наклобучить, наклобучивать (*шляпу на брови*). * **Nasunąć, nasuwać co komu**, внушить, внушать, вперить, вперять, обратить на что чьё вниманіе, *см.* **Poddać**. || **Nasuwać się**, представляться, встрѣчаться.

Nasunienie, Nasuwanie, -nia, *ср.* придвиганіе; || наклобучиваніе; || * внушеніе, обращеніе вниманія, *см.* **Nasunąć**.

Nasuszyć, насушить, *см.* **Suszyć**.

Nasuwny, легко надѣваемый, надвигаемый.

Nasycać, Nasycić (se czém), пропитать, напитать, пропитывать, напитывать (*что чьмъ*); || **Nasycić (kogo)**, насытить, насыщать (*кого*), пресыщать. || **Nasycać się**, насыщаться, пресыщаться.

Nasycenie, -nia, *ср.* насыщеніе, пресыщеніе, *см.* **Sytość, Dosyt, Przesyt, Przesycenie**.

Nasycić, *см.* **Nasycać**.

Nasyłać, *см.* **Nasłać**.

Nasyp, -u, *м.* наносъ; || *см.* **Odsep**.

Nasypać, Nasuć, Nasypywać, насыпать, насыпать, *см.* **Rozsypać, Posypać**.

Nasypanie, -nia, *ср.* насыпаніе. **Nasypanie w kibel**, *Горн.* нагрузка.

Nasypka, *см.* **Naspa**.

Nasyt, -u, Nasytek, -tku, *м.* пресыщеніе. **Do nasytu**, досыта, до отвалу.

Nasytnie, сытно, сыто.

Nasytność, -ści, *ж.* сытость.

Nasytny, сытный, *см.* **Nienasytny**.

Nasz, нашъ.

Naszać, нашивать, *см.* **Nosić**.

Naszaleć się, перебѣситься.

Naszargać, затаскать, запачкать, загрязнить.

Naszarpać, натеребить, натормошить; || надёргать.

Naszastać się, нашмы́гаться, нашата́ться.
Naszatkować, накроши́ть (*капу́сту*), *см.* **Szatkować**.
Naszczędzić, накопи́ть, насобира́ть.
Naszczepać, наколо́ть, наруби́ть (*дров*), разщепля́ть.
Naszczepić, naszczepiać (*płonek*), *Садов.* приви́ть, прививать много дерёвьевъ.
Naszczerbić (**czego**), зазубрить, вы́щербить. ***Naszczerbić majątku**, разстро́ить име́ние. — **Naszczerbić praw właścicieli**, нару́шить права́ владе́льцевъ. — **Naszczerbić swój sławy**, повреди́ть свое́й сла́вѣ, *см.* **Uszczerbek**.
Naszczknąć, Naszczykać, нарва́ть, насобира́ть (*цвѣто́въ*).
Naszczuwacz, *см.* **Podszczuwacz**.
Naszelnik, нашильникъ (*въ дышловой упряжи*).
Naszeptać, нашепта́ть.
Naszlochać się, нарыда́ться, напла́каться.
Naszpikować, нашпиковáть, нашпиговáть, *см.* **Szpikować**.
Naszpilkować, наколо́ть, исколо́ть була́вками; || натыкать була́вокъ.
Naszpuntować, наби́ть, заткну́ть.
Naszturchać się (**kogo**), надава́ть толчко́въ.
Nasztychować, награвировáть.
Naszukać się, наиска́ться.
Naszyć, нашить. || **Naszyćsię**, нашиться.
Naszychtować (**drzewa**), наложи́ть ку́чами *или* полѣ́ницами (*дровá*). || ***Naszychtować co**, расположи́ть, привести́ въ поря́докъ, пригото́вить.
Naszyjnik, -a, *м.* ожере́лье, *см.* **Kanak**; || оше́йникъ, *см.* **Naszelnik**.
Naszyjny, Naszyjny, ше́йный.
Naszyniec, -ńca, *м.* оди́нъ изъ на́шихъ, свой человѣкъ.
Nataczać, *см.* **Natoczyć**.
Natańcować się, Natańczyć się, натанцова́ться, наплясáться.
Natarcie, приступъ, на́тискъ, нападе́ніе.
Natarczliwie, *см.* **Natarczywie**.
Natarczliwy, *см.* **Natarczywy**.
Natarczywie, *Нар.* стреми́тельно; || неотступно, усильно, неотвязно.
Natarczywość, -ści, *ж.* стреми́тельность; || неотступность, неотвязчивость.
Natarczywy, стреми́тельный; || неотсту́пный, неотвя́зный.
Natargać, *см.* **Naczochrać**; || **Natargać się** (**kogo**), надава́ть кому́ толчко́въ, отколоти́ть, оттаскáть (*кого́*).
Natargnąć, надорва́ть, поврели́ть (*здоро́вье*).
Natarty, натёртый, *см.* **Nacierać**.
Natchnąć, вдохну́ть; || вдохнови́ть.
Natchnienie, -nia, *ср.* вдохнове́ніе.— **Wpaść w natchnienie**, вдохнови́ться.—**Dający natchnienie**, вдохновля́ющій, вдохнови́тель. **Z natchnienia**, по вдохнове́нію.
Natchniony, вдохнове́нный.
Natępić, иступи́ть.
Nateraz, въ настоя́щее вре́мя.
Natężony, напря́жённый, натя́нутый.
Natężać, напряга́ть, натя́гивать. **Natężać łuk**, натя́гивать лукъ. **Natężać siły**, напряга́ть си́лы. **Natężać wzrok**, напряга́ть зре́ніе. **Natężać rozum**, напряга́ть умъ.
Natężałość, ści, *ж.* стóйкость, твёрдость.
Natężanie, Natężenie, nia, *ср.* напряже́ніе.
Natężenie, Natężnie, усиленно, съ напряже́ніемъ.
Natężyć, *см.* **Natężać**.
Natkać, *см.* **Natykać**.
Natkany, натыканный; || со́тканный; || наби́тый; || напо́лненный.
Natknąć (**o czém**), *см.* **Detknąć, Napomknąć, Natrącić**.
Natłaczać, Natłoczyć, набива́ть, наби́ть; || наполня́ть, напо́лнить, натúскивать, натúснуть, нажимáть, нажáть. **Natłoczony**, наби́тый, напо́лненный. **Łodzie natłoczone**, ло́дки наби́тыя наро́домъ.
Natłocznie, толпо́ю, гурьбо́ю, ку́чею, во мно́жествѣ.
Natłoczny, укла́дистый, убóристый, *см.* **Pakowny**; || столпи́вшійся.
Natłoczyć, *см.* **Natłaczać**. || **Natłoczyć się**, столпи́ться.
Natłoczyciel, -a, *м.* набóйщикъ; || нагру́звчикъ.
Natłok, -u, *м.* толпá; || тѣснотá, *см.* **Tłok, Tłum, Nawał**.
Natłuc, Nadtłuc, натолóчь; || наби́ть, наколоти́ть.
Natoczyć, вы́точить (*разныя вещи изъ дéрева, изъ слóновой кóсти*), *см.* **Toczyć**. || **Nataczać**, точи́ть, оттáчивать. || **Natoczyć wina**, нали́ть винá, *см.* **Utoczyć**.
Natomiast, вмѣсто-того.
Natoń, Natonia, -ni, *ж.* **Natonie, -nia**, *ср.* сплавъ лѣсу.
Natrącać, Natrącić (**kogo na co**), выставля́ть; подвергáть (*опáсности*), *см.* **Narażać**. || **Natrącić** (**czego**), повреди́ть, попóртить (*что́*). || **Natrącić** (**o czém**), упомяну́ть (*объ́мъ*), намекну́ть (*на что́*), коснýться (*чего́*).
Natrafić (**na kogo**), встрѣтиться, столкну́ться (*съ кѣмъ*); || найти́, застáть; || попáсть, очути́ться.—**Natrafił na ludzi nieznajomych**, очути́лся мéжду незнакóмыми людьмú.—**Natrafić na co**, нечáянно найти́, встрѣтить что-либо.
Natrawić, переварúть (*пищу*); || потеря́ть, потрáтить, мнóго употребúть. **Natrawiłem czasu nad tą robotą**, я употребúлъ мнóго врéмени на э́ту рабóту.
Natręcik, -a, *м. см.* **Natręt**.
Natręctwo, *см.* **Natrętstwo**.
Natręt, -a, *м.* нахáлъ, наглéцъ, докýчливый человѣкъ.
Natrętka, -i, Natrętnica, -y, *ж.* докýчница, нахáлка, назóйливая жéнщина.
Natrętnie, Natrętno, назóйливо, докýчливо.

Natrętnik, -a, *м. см.* **Natrętny.**

Natrętność, -ści, *ж.* докучливость, надоѣдливость.

Natrętny, докучливый, надоѣдливый, назойливый, тягостный, несносный. **Wspomnienie natrętne,** тягосное воспоминаніе.

Natrętstwo, -a, *ср.* докучливость, надоѣдливость, назойливость.

Natrudzić, утомить, умучить. || **Natrudzić się,** утомиться, намучиться.

Natryskać, перебодать рогами.

Natrząsać, Natrząsnąć, Natrząść, трясти (*яблоню*), натрясти (*яблокъ*); || насыпать, насыпать, *см.* **Potrząsać, Utrząść;** || **Natrząsać co,** вытряхивать (*мѣшокъ*); || ***Natrząsać (komu, czemu),** дразнить (*кого*), презирать, неуважать (*кого*), *см.* **Urągać.** || **Natrząsać się (z kogo, z czego),** насмѣхаться, издѣваться, глумиться, трунить (*надъ кѣмъ*), *см.* **Urągać się.**

Natrzeć, *см.* **Nacierać.**

Natuczniеć, потолстѣть; || ***разжиться,** разбогатѣть.

Natulać, Natulić, надвигать, надвинуть, нахлобучить (*шляпу на голову*).

Natułać się, постранствовать, настранствоваться.

Natura, -y, *ж.* природа, натура, естество; || свойство, родъ; || сущность, существо, *см.* **Przyroda, Przyrodzenie. Natura Boska,** Божіе естество. **Natura ludzka,** человѣческая природа. **Natura rzeczy,** свойство дѣла. **Natura przedmiotu,** свойство, сущность предмета. *Юрид.* **Natura i tytuły prawne najmów,** свойства и законныя основанія наймовъ. **Mieć mocną naturę,** имѣть крѣпкое тѣлосложеніе, крѣпкую натуру. **Prawo natury,** законъ природы, естественный законъ, *см.* **Prawo.** ***Wypłacić dług naturze,** отдать долгъ природѣ. **Płacić, dawać czynsz w naturze,** платить подать произведеніями почвы. **Odbierać czynsz w naturze,** получать подать натурою, въ натурѣ. || *Посл.* **Natura wilka ciągnie do lasa,** какъ волка ни корми, а онъ всё въ лѣсъ глядитъ.

Naturalista, -y, *м.* естествоиспытатель, натуралистъ.

Naturalistka, -i, *ж.* естествоиспытательница.

Naturalizacja, -ji, *ж.* пользованіе правами коренныхъ жителей, принятіе въ число гражданъ, подданныхъ, натурализація, *см.* **Indygenat.**

Naturalizm, -u, *м.* естественность; || натурализмъ.

Naturalizować, принимать въ число гражданъ, въ подданство. || **Naturalizować się,** поступать въ число гражданъ, принимать подданство.

Naturalnie, натурально, естественно; || просто. || Отвѣчая на вопросъ: **A naturalnie,** конечно, несомнѣнно, вѣрно, подлинно, само собою, разумѣется. **Naturalnie że odmówiłem,** разумѣется, я отказалъ.

Naturalność, -ści, *ж.* естественность, простота; || наивность, простодушіе, чистосердечіе, *см.* **Prostoszczerość, Szczerota.**

Naturalny, естественный, натуральный, природный, врождённый; || непринуждённый, *см.* **Przyrodzony. Gabinet naturalny,** кабинетъ, музей естественной исторіи. **Śmierć naturalna,** естественная смерть. **Syn naturalny,** побочный, незаконорожденный сынъ. **Wody naturalne i sztuczne,** натуральныя и искусственныя воды (*минеральныя*).

Naturbować się, *см.* **Natroszczyć się.**

Natwardnieć, Natwardzieć, отвердѣть, окрѣннуть.

Natworzyć, натворить, надѣлать; || создать; || завести; || изобрѣсти, выдумать. **Natworzyć urzędów,** создать множество должностей. || **Natworzyć się,** *см.* **Namnożyć się.**

Natychmiast, тотчасъ, сейчасъ, немедленно.

Natykać, Natkać, Natknąć (co czém, czego gdzie), набить, напихать. **Natkać kieszenie złotem,** набить карманы золотомъ. **Natkała mu dużych kawałów do gęby,** она напихала ему большихъ кусковъ въ ротъ; || **Natykać co,** удовлетворять, наполнять, насыщать. **Łakomego niczém nie natkasz,** лакомку ничѣмъ не насытишь, ничѣмъ не удовлетворишь; || **Natykać czego na co, co czém, czego do czego, w co,** натыкать, втыкать; || насадить, обсадить; || усѣять; || наколоть, приколоть, *см.* **Wtykać, Zatykać. Natykać drogę drzewami,** насадить деревьевъ по дорогѣ. **Natykać kwiatów do włosów,** приколоть цвѣты къ волосамъ. **Natkać włosy perłami,** убрать голову жемчугомъ; || надавать, насовать. **Natyka mi w ręce towaru,** суётъ мнѣ въ руки товаръ. || **Natykać kogo na co,** наводить, наталкивать, заставлять, подвергать. **Natyka mię na słuchanie nieprzyjemności,** заставляетъ меня слушать непріятности; || **Natykać co na co, o co,** наткнуться (*на что*), спотыкнуться, удариться (*обо что*). **Natknąłem nogę na kamień** *или* **o kamień,** я ударился ногою о камень. **Natykać czego, Natkać,** наткать, соткать (*полотно*), *см.* **Tkać.** || *Стар.* **Natykać o czém,** намекать на что. || **Natykać się, Natkać się,** толпиться, тѣсниться. **Lud się natyka do sali,** народъ тѣснится въ залу. || Наѣдаться, объѣдаться, нажираться, напичкаться, напихиваться. **Natkał się mięsa,** объѣлся мясомъ; || вмѣшиваться. || Поспѣвать въ пору, придти въ пору. **Nie natykaj się, niech kończą zmowę,** не вмѣшивайся, пусть они окончатъ переговоры. **Natknąłem się na sam czas wzniesienia toastu,** я подоспѣлъ въ самую пору, когда пили здоровье, *или* когда провозгласили здравицу. || Наткнуться. **Natknąłem się na kłodę i o mało nie upadłem,** я наткнулся на колоду и чуть-было не упалъ.

Natykanie, -nia, *ср.* набива́ніе, набі́вка; || напи́хиваніе; || наса́живаніе; || тка́ніе; || нака́лываніе, *см.* **Natykać**.

Natykany, нако́лотый; || на́тканный; || наби́тый; || напи́ханный; || наса́женный, *см.* **Natykać**.

Natynkować, наштукату́рить, *см.* **Tynkować**.

Natyrać, износи́ть, истаска́ть (*пла́тье*); || повреждать, испо́ртить.

Nauczać, поуча́ть, научи́ть, наставля́ть, *см.* **Uczyć**; || проповѣдывать, говори́ть про́поведь, *см.* **Kazać**. || **Nauczać się**, научи́ться, пріуча́ться, *см.* **Uczyć się**.

Nauczalny, поучи́тельный, наставительный, *см.* **Nauczny**.

Nauczanie, -nia, *ср.* обученіе, наставле́ніе; || проповѣдничество, про́поведь, *см.* **Kazanie**.

Nauczenie, *ср.* поученому, учёно, учёнымъ о́бразомъ, *см.* **Uczenie**.

Nauczenie się (czego), выу́чиваніе, изуче́ніе.

Nauczka, -i, *ж.* ма́ленькій уро́къ.

Nauczliwość, -ści, *ж.* поня́тливость.

Nauczliwy, поня́тливый.

Naucznie, поучи́тельно, наставительно.

Nauczny, нау́чный,

Nauczyciel, -a, *м.* учи́тель, преподава́тель, настáвникъ, *см.* **Mistrz**.

Nauczycielka, -i, *ж.* учи́тельница, преподава́тельница, настáвница.

Nauczycielowy, **Nauczycielski**, учи́тельскій.

Nauczycielstwo, -a, *ср.* учи́тельское зва́ніе, учи́тельская обязанность, учи́тельство.

Nauka, -i, *ж.* нау́ка; || зна́ніе, свѣдѣніе; || учёность; || уче́ніе, обуче́ніе; || уро́къ; || наставле́ніе, поуче́ніе, про́поведь. **Nauka prawa**, законовѣдѣніе. **Nauka wymowy**, ора́торское иску́ство. **Nauki ścisłe**, то́чныя, математи́ческія нау́ки. **Nauki piękne, wyzwolone**, изя́щная словéсность, беллетри́стика, словéсныя нау́ки. **Mieć naukę**, быть учёнымъ. **Nauka Chrystusa**, уче́ніе Христа́. **Odbyć nauki, skończyć nauki**, окóнчить курсъ нау́къ. **Oddać kogo na naukę**, отда́ть кого́ въ уче́ніе. **Dawać dobre nauki**, дѣлать нравоуче́нія. **Było to dla mnie dobrą nauką**, э́то былъ для меня́ хоро́шій уро́къ.

Naukowo, учёно, съ учёной то́чки зрѣ́нія, учёнымъ о́бразомъ.

Naukowość, -ści, *ж.* учёность, учёныя свѣдѣнія.

Naukowy, нау́чный, учёный. **Przedmioty naukowe**, нау́чные предме́ты. **Wyrazy naukowe**, учёныя выраже́нія, те́рмины. **Zawód naukowy**, учёное по́прище. **Towarzystwo naukowe**, учёное о́бщество.

Naumizgać się, наволочи́ться.

Naumyślnie, наро́чно, умы́шленно, *см.* **Umyślnie**.

Naumyślny, *см.* **Umyślny**.

Naurągać się (komu, z kogo), издѣва́ться, глумúться (*надъ кѣмъ*).

Nausznica, -y, *ж.* се́рьги, *см.* **Zausznica**.

Nausznik, -a, *м.* подýшечка; || наýшникъ (*для прикры́тія ушéй*); || *Стар.* наýшникъ, *см.* **Pochlebca**.

Nauszny, надъ ýхомъ находя́щійся.

Nawa, -y, *ж.* кора́бль, су́дно; || сре́днее простра́нство въ це́ркви, *см.* **Okręt, Statek**.

Nawabić, приманúть, приклéчь.

Nawąchać się, нанюхаться.

Nawadzić się (z kim), перессóриться.

Nawał, -u, *м.* **Nawała**, -y, *ж.* да́вка, толпá, тѣснотá; || ку́ча, мно́жество, накопле́ніе. **Mam nawał zatrudnień**, у меня́ мно́жество заня́тій.

Nawalać, нагрязни́ть, напáчкать.

Nawalić, навали́ть.

Nawalnica, **Nawałnica**, -y, *ж.* ли́вень, проливно́й дождь; || бу́ря, *см.* **Burza**.

Nawalnie, си́льно, неи́стово, стреми́тельно, бу́йно, *см.* **Gwałtownie, Natarczywie**.

Nawalnisty, бу́рный, бурли́вый.

Nawalność, -ści, *ж.* бурли́вость, || бу́ря, *см.* **Nawalnica**.

Nawalny, стреми́тельный, поры́вистый, бу́йный. **Wiatr nawalny**, поры́вистый ве́теръ. **Deszcz nawalny**, проливно́й дождь.

Nawara, -y, *ж.* ва́рево, ва́риво, варе́ніе, нава́ръ. **Nawara dla psów**, *см.* **Parza**.

Nawarzyć, наварúть. *Посл.* **Jakeś nawarzył piwa, tak je wypij**, кто завари́лъ кашу, тотъ пускáй самъ и расхлёбываетъ. **Czego panowie nawarzą, tém się poddani poparzą**, паны́ деру́тся, а у хохло́въ чубы́ боля́тъ.

Naważać, **Naważyć**, взвѣшивать, перевѣшивать; || отвáживаться, рѣшáться, *см.* **Ważyć**.

Nawecować, наточúть, навостри́ть, *см.* **Natoczyć**.

Nawędrować się, мно́го стра́нствовать, путешéствовать, настра́нствоваться.

Nawęgielny, *см.* **Narożny**.

Nawęgielnik, *см.* **Narożnik**.

Naweselić się, навеселúться.

Nawet, да́же, *см.* **Koniec, Ostatek**.

Nawetować (czego), загла́дить, вознагради́ть, отплати́ть; || удовлетвори́ть, *см.* **Powetować**.

Nawiać, **Nawiewać**, навѣять, навѣвáть, надýть, надувáть. **Nawiało mi na ramię**, мнѣ надýло въ плечó. **Nawiało śniegu do sieni**, вéтеръ навѣялъ снѣгу въ сѣни.

Nawias, -u, *м.* *Грам.* вво́дное предложéніе; || вмѣсти́тельная, скóбки, ( ). **Położyć wyrazy w nawiasie**, помѣсти́ть словá въ скóбкахъ. **Zamknąć nawias**, заключúть

ekóbki; || * kónčnyć otstuplénie, vozvratíťsja k svoemú predméty. **Nawiasem**, *Nar.* mimoxódom.

Nawiasowo, mimoxódom, slučájno.

Nawiasowy, slučájnyj, || *sm.* **Przygodny, Przypadkowy, Trafunkowy**; || *Gram.* vvódnyj, vnósnyj, *sm.* **Nawias.**

Nawiązać, Nawiązywać, privjazáť, privjázyvať, navjazáť, navjázyvať. || **Nawiązać się**, navjazáťsja, privjazáťsja. || *Star. Jurid.* **Nawiązać (płacić nawiązkę)**, platíť štrafy za pobój, za uvjéčje.

Nawiązanie, Nawiązywanie, -nia, *sr.* navjázyvanie; || svjázka, svjaz, *sm.* **Zawiązka.**

Nawiązany, navjázannyj. **Nawiązane łóżko**, krovát na tesmákh.

Nawiązka, -i, *ž.* perevjázka, povjázka; || puk, svjázka; || *Star.* štrafy za uvjéčje; || **nališkov.** **Oddać co komu z nawiązką**, otdáť čto komú s nališkom.

Nawiązywać, *sm.* **Nawiązać.**

Nawić, *sm.* **Nawijać.**

Nawichnąć, *sm.* **Nadwichnąć.**

Nawichrzyć, nadélať smuty, pričiníť volnénija.

Nawicie, *sm.* **Nawijanie.**

Nawidzieć (kogo), *Star.* ochótno vidéťsja s kém, posvjščáť, navjščáť kogó, bivát u kogó; || žálovať; || ljubíť. || **Dobrego gospodarza każdy nawidzi, chwali**, xoróšego xozjáina káždyj ljubít, xvalíť. Teperь étot glagól upotrebljáetsja tólько s otricánijem: **Nienawidzieć** (*sm.* éto slóvo).

Nawiedzać, Nawiedzić, posvjščáť, posvjtíť, navjščáť, navjéstiť, osvjédomiťsja (*o kóm*). || * *Cerk. Slav.* posvjščáť, vnisposylátь nakazánie. **Bóg nawiedził nas głodem**, Bog posvjtíl nas góloduom, ili Bog vnisposlál nam vъ nakazánie gólod. || *Beznač.* **Nawiedziło go**, našló na nevó (bésovskoe navoždénie).

Nawiedzanie, -nia, *sr.* posvjščénie. || **Nawiedzenie. Nawiedzenie Panny Marji**, posvjščénie Bogoródicею sv. Elisavéty. || **Nawiedzenie od Boga, nawiedzenie ręki Bożéj**, nakazánie vnispósланное Bógom.

Nawiedziciel, -a, *m.* posvjtítel.

Nawiedzicielka, -i, *ž.* posvjtíteľnica.

Nawiedziny, -dzin, *mn. ž.* posvjščénie, vivjáť.

Nawiedzony, bésnovatyj, oderžímyj bésom, *sm.* **Opętany.**

Nawiercić, navertéť, provertéť, *sm.* **Wiercić.**

Nawieść, Nawodzić, navesti, navodíť, privesti, privodíť, *sm.* **Ściągnąć, Naprowadzić.**

Nawieszać, navéšať.

Nawietrzenie, -nia, *sr.* prostúda otъ vétra.

Nawietrzny, vystavlennyj na vózdux.

Nawiewać, *sm.* **Nawiać.**

Nawieźć, Nawozić, navesti, navozíť.

Nawijać, Nawinąć, Nawić, smátyvať, namátyvať; || svjórtyvať. **Nawijać nici na kłębek**, namátyvať nítki na klubók. **Nawinąć len na kądziel**, privjazáť kudél. || **Nawinąć się komu** ili **komu przed oczy** ili **komu pod rękę**, podvernúťsja komú pódъ ruku, popástьsja komú vъ rúki, popástьsja komú na glazá.

Nawijanie, -nia, *sr.* namátyvanie, navjórtyvanie, svjórtyvanie.

Nawiec, Nawiekać, Nawłóczyć, prodétь, prodjóvať; || nanizáť, nanízyvať. **Nawiec igłę**, prodétь nítku skvozь igólnoe ušnó. **Nawiekać korale**, nanízyvať korály, búsy.

Nawiekacz, -a, *m.* prodjóvajuščij, nanízyvajuščij.

Nawłóczenie, Nawleczenie, -nia, *sr.* prodjóvanie, nanízovanie.

Nawłóczka, -i, *ž.* prodjóvatelьnaja ígla.

Nawłóczyć, *sm.* **Nawiec**; || **kogo**, taskáť, zataskáť. **Nawłóczył mię po wszystkich kątach miasta**, zataskál menjá po vsjém zakoúlkam górода. || **Nawłóczyć się**, nataskáťsja, nastránstvovať.

Nawłok, -u, *m.* návoločka; || čaxól, pokryválo.

Nawłoka, -i, *ž. Ryb.* volosínaja verjóvka u rybolóvnoj séti; || vzdéržka, prodjóvatelьnyj šnurók, prodjóvatelьnaja tesёmka.

Nawód, -odu, *m. sm.* **Namowa, Nawrót.**

Nawodny, vódnyj, vodjnój.

Nawodzić, *sm.* **Naprowadzić.**

Nawodziciel, -a, *m.* provodník, vožák.

Nawój, -oju, *m.* navój (*u stanká*); || prjálka, prjálica.

Nawojować się, navoevátьsja.

Nawojowy, navójnyj, *sm.* **Nawój.**

Nawołać, nazvát, zovát. **Nawoływać**, zovývať.

Nawoskować, Nawoszczyć, navoščáť, *sm.* **Woskować.**

Nawóz, -ozu, *m.* privóz (*továrov*), *sm.* **Napływ**; || musór, ščébenь, násypь, nasýpnaja zemljá; || navóz, nazём.

Nawożenie, -nia, *sr.* privózka, podvózka.

Nawozić, *sm.* **Nawieźć.**

Nawożny, unavóžennyj.

Nawozowiec, -wca, *m. Zool.* navóznaja múxa.

Nawpuszczać, Nawypuszczać, pozapuskáť.

Nawracać, Nawrócić, voroťíťsja, vernúťsja nazád ili sъ dorógi, *sm.* **Zawracać. Nawrócić konia, wóz**, vernúťь nazád lóšadь, voz. * **Nawracać kogo**, ubeždáť, naučáť, obraščáť. **Nawracać pogan na wiarę chrześcijańską**, obraščáť jazýčnikov vъ xristiánskuju véru. **Nawrócić innych do swego zdania**, zastavíť drugíx prinjáť svoё mnénie. || **Nawrócić się**, vozvratíťsja, obratíťsja.

Nawracacz, Nawróciciel, -a, *m.* obraščátel vъ véru, rasprostranítel véry.

Nawracanie, Nawrócenie, -nia, *ср.* обращéніе въ вѣру, пропагáнда. **Instytut do nawrócenia,** пропагáнда, коллéгія миссіонéровъ.

Nawrażać, натыкáть, наколáчивать.

Nawrócenie, *см.* **Nawracanie.**

Nawrócić, *см.* **Nawracać.**

Nawrócicielka, -i, *ж.* обращáтельница, пропагандúстка.

Nawrót, -otu, *м.* поворóтъ, *см.* **Zakręt;** || возвращéніе, *см.* **Powrót;** || пріёмъ. **Robić co kilku nawrotami,** дѣлать что-либо въ нéсколько пріёмовъ, не въ одúнъ разъ. **Drugim nawrotem,** во второ́й разъ; || **Nawrót słońca,** *Астрон.* солнцестоя́ніе.

Nawrotnie, вторúчно, въ два пріёма.

Nawrotny, поворóтный. **Nawrotne koło,** *Геогр.* тро́пикъ, поворóтный кругъ, *см.* **Zwrotnik;** || возврáтный, *см.* **Niepowrotny.**

Nawróżyć, напророчить, предсказáть.

Nawrzały (czém), напúтанный, увлáженный (*чѣмъ*).

Nawrzeć (czego или czém), напитáться, навлáжиться, увлáжиться; || проникнуться (*чѣмъ*).

Nawstecz, вспять, назáдъ, *см.* **Wstecz.**

Nawtykać, понатыкáть, *см.* **Nawrażać.**

Nawykać, Nawyknąć, привыкáть, привúкнуть (*къ чему*).

Nawykanie, -nia, *ср.* привыкáніе.

Nawykłość, -ści, *ж. см.* **Nawyknienie.**

Nawyknąć, *см.* **Nawykać.**

Nawyknienie, -nia, *ср.* нáвыкъ, привúчка.

Nawyliczać, перечúслять.

Nawymyślać, разбранúть, разругáть (*кого*), *см.* **Wymyślać;** || **Nawymyślać czego,** придýмывать, выдýмывать.

Nawzajem, *см.* **Wzajem, Wzajemnie.**

Nazad, назáдъ, *см.* **Tył.**

Nazajutrz, на другóй день.

Nazajutrze, -a, *ср.* зáвтрешній день, слéдующій день.

Nazajutrzny, зáвтрешній.

Nażalić się, нажáловаться.

Nazbierać, насобирáть, набрáть.

Nazbyt, слúшкомъ.

Nazdryk, -a, *м. Бот. см.* **Łomikamień.**

Nazewnątrz, *см.* **Zewnątrz.**

Naziębić, простудúть; || охладúть, *см.* **Zaziębić.** || **Naziębić się,** простудúться; || охладúться, простúнуть.

Naziębienie, -nia, *ср.* простýда.

Naziębnąć, прозя́бнуть. **Naziębłem cały,** я весь прозя́бъ.

Naziemny, земнóй.

Nazierać, взглúдывать, посмáтривать, *см.* **Naglądać.**

Nazierek, -rka, *м.* бéглый взглядъ на что-либо.

Nazimiec, -mca, Nazimek, -mka, *м.* зимовáлый телёнокъ, поросёнокъ и т. д.

Nażłopać się, налóпаться, нажráться; || пресытúться (*удовóльствіями*).

Nazłorzeczyć, *см.* **Złorzeczyć.**

Naznaczać, Naznaczyć, назначáть, назнáчить, отмѣчáть, отмѣтить. **Naznaczyć dzień,** назнáчить день. **Naznaczyć w książce jakie miejsce,** отмѣтить въ книгѣ какóе-нибо мѣсто. **Naznaczyć prawdziwą przyczynę wypadków,** опредѣлúть (указáть) истúнную причúну событій.

Naznaczanie, Naznaczenie, -nia, *ср.* назначéніе, означéніе, указáніе.

Naznaczony, назнáченный, означенный, укáзанный.

Naznamionować, *см.* **Naoczkować.**

Nażobać się, назобáться, наклевáться (*о птúцахъ*).

Nażółknąć, пожелтéть.

Nażonąć, *Стар.* нагнáть, согнáть.

Nażrzeć, *см.* **Najrzeć, Naglądać.**

Nażrzeć, Nażrzeć się, нажрáться.

Nażuć (czego), сжевáть.

Nazwa, -y, *ж.* наименовáніе, назвáніе.

Nazwać, Nazywać, назвáть, называть.

Nazwanie, -nia, *ср.* назвáніе.

Nazwisko, -a, *ср.* назвáніе; || прóзвище, úмя, фамúлія. **Po nazwisku,** поименно, по úмени. **Nazwiskiem,** по фамúліи. **Był tu jakiś pan nazwiskiem M.,** былъ тутъ какóй-то господúнъ по фамúліи М.

Nażyć, *см.* **Obnażać.**

Nażyć się, дóлго жить, пожúть.

Nażyczać, Nażyczyć (czego komu), *см.* **Użyczać.**

Nazywać, Nazywać się, *см.* **Nazwać.**

Nęcenie, -nia, *ср.* приманка, прельщéніе.

Nęcić, Znęcić, манúть, приманúть, смаúть, прельщáть, прельстúть, привлекáть, привлéчь, *см.* **Znęcić się.**

Nęcisko, -a, *ср.* птицелóвня, западня́ для лóвли птицъ.

Nędza, -y, *ж.* нищетá, крáйняя бéдность.

Nędzarka, -i, *ж.* бéдная жéнщина, нúщая.

Nędzarz, -a, *м.* бéдня́къ, несчáстный, жáлкій человѣкъ; || негодя́й.

Nędzić, Nędznić, доводúть до бéдности; || изнурáть, изнурúть, истощáть, истощúть.

Nędzka, -i, *ж. см.* **Nędzarz.**

Nędznić, *см.* **Nędzić.**

Nędznica, -y, *ж.* бéдная, жáлкая жéнщина; || негодя́йка.

Nędzniczek, -czka, *м. см.* **Nędznik.**

Nędzniczka, -i, *ж. см.* **Nędznica.**

Nędznie, бéдно, нúщенски; || худо, скýдно; || дýрно, плóхо. **Nędznie pisać,** дýрно писáть. **Nędznie mieszkać,** бéдно жить. **Nędznie wyglądać,** имѣть нездорóвый видъ.

Nędznieć, Znędznieć, Wynędznieć, бѣднѣть; || худѣть, похудѣть, истощáться, истощúться.

Nędznik, -a, *м. см.* **Nędzarz.**

Nędznikowy, *Стар.* несчáстный, жáлкій.

Nędzny, бéдный, жáлкій; || плохóй, худóй, дурнóй; || нúзкій, пóдлый. **Nędzna robota,** плохáя рабóта. **Nędzne zdrowie,** плохóе, слáбое здорóвье. **Twarz nędzna,**

изхудáлое лицó. **Nędzno usiłowania intrygi**, пóдлыя усíлія интрíги.

Nędzota, -y, *ж.* нищетá, бéдность.

Nędzować, бéдствовать.

Nęga, pan Nęga, -i, *м.* большóй спóрщикъ.

Negacja, -ji, *ж.* отрицáніе, *см.* **Przeczenie, Zaprzeczenie.**

Negatywa, -y, *ж.* чёрный шаръ (*при подáчѣ голосóвъ*), отрицáтельный знакъ, отрицáтельный гóлосъ.

Negliż, -u, *м.* неглижé, утреннее плáтье.

Negocjacja, -ji, *ж.* переговóры, негоціáція, *см.* **Układy, Rokowanie.** || Продáжа векселéй (**kupczenie wekslami**).

Negocjant, -a, *м.* купéцъ, негоціáнтъ, *см.* **Handlarz, Kupiec.**

Negocjator, -a, *м.* переговóрщикъ; || посрéдникъ.

Negocjować, *Ком.* договáриваться, вестú переговóры (*о продáжѣ вéкселя*).

Negować, *см.* **Przeczyć.**

Negr, -a, *м.* негръ, арáпъ (*мн.* **Negrowie**, нéгры, арáпы), *см.* **Murzyn.**

Negus, *см.* **Nygus.**

Nękać, Znękać, изнурáть, изнурúть, истощáть, истощúть; || притѣснáть, угнетáть. **Choroba go nęka**, болѣзнь изнурáетъ егó. **Twarz znękana**, истощённое лицó. **Ubóstwo go nęka**, бéдность угнетáетъ егó.

Nekroman, -a, *м.* некромáнтъ, вызывáтель умéршихъ; || волшéбникъ, колдýнъ, *см.* **Czarnoksiężnik.**

Nekromancja, -ji, *ж.* некромáнтія, вызывáніе умéршихъ; || волшéбство, колдовствó, чародѣйство.

Nektar, -u, *м.* нéктаръ.

Nemejskie igrzyska, немéйскія úгры (*у Древнихъ*).

Nenufar, -u, *м. Бот.* кувшúнчики, кубúшечки (*растéніе*).

Neochrześcijanin, -a, *м.* новохристiáнинъ.

Neochrześcijański, новохристiáнскій.

Neofita, -y, *м.* новообращённый, новокрещéнецъ.

Neofitka, -i, *ж.* новообращённая, новокрещéнка.

Neptun, -a, *м.* * *Астрон.* Нептýнъ (*планéта*); || морскáя пучúна, мóре; || *см.* **Słownik Mitologiczny.**

Nerczany, *Мед.* пóчечный; || стрáждущій пóчечною болѣзнію.

Nerest, *Област.* **Nierost**, -u, *м.* врéмя когдá рыбы мéчутъ икрý.

Nerka, -i, *ж. Анат.* пóчка; || бубрéгъ (*пóчка у живóтныхъ*).

Nerkowaty, почкообрáзный.

Nerkowy, пóчечный. **Kamień nerkowy**, пóчечный кáмень, нефрúтъ.

Nerw, -u, *м.* нервъ, чýвственная жúла. **Słabość nerwów**, нéрвная болѣзнь.

Nerwisty, Nerwowy, нéрвный, нервúческій; || раздражúтельный.

Nęt, -u, *м.* **Nęta**, -y, **Nętka**, -i, *ж.* привлекáтельность, прелесть, приманка, *см.* **Ponęta.**

Nętka, -i, *ж. см.* **Nęt, Nęta.**

Nętny, привлекáтельный, увлекáтельный, замáнчивый.

Netto, *Нескл.* за отчúсткою.

Neutrał, -a, **Neutralista**, -y, *м.* равнодýшный, безучáстный; || нейтрáльный, неутрáльный; || безпристрáстный.

Neutralizować, Zneutralizować, приводúть въ нейтрáльное состоáніе, не держáться ничьéй стороны; || *Хим.* нейтрализовáть; || уничтожáть, *см.* **Niweczyć.**

Neutralnie, безпристрáстно, безучáстно; || неутрáльно.

Neutralność, -ści, *ж.* неутрáльность; || безпристрáстіе; || неутралитéтъ.

Neutralny, нейтрáльный, неутрáльный; || безпристрáстный.

Ni, ani. Nie mam ni grosza, у менá нéтъ ни грошá, *см.* **Ani. Ni to ni owo**, ни тó ни сё. **Ni ztąd ni zowąd**, ни съ того ни съ сегó. || *См.* **Niby.**

Niańczyć, нáньчить (*дитя́*).

Niania, Niańka -i, *ж.* нáня, нáнька.

Niby, бýдто, бýдто бы, какъ бýдто, какъ бы, *см.* **Jak, Jakby, Niby to**, бýдто бы, слóвно.

Nic, ничтó, ничегó. **Z niczego nic**, изъ ничегó ничегó и не вы́йдетъ. **Tyle co nic**, всё равнó что ничегó. **To nic** *или* **niczego nie dowodzi**, óто ничегó не доказывáетъ. **Nic a nic**, совершéнно ничегó. **Nic mi po tém**, мнѣ óто не годúтся (*см.* **Nicpotém**). **Nic mi do tego**, óто до менá не касáется, óто не моё дѣло. **Cała robota za nic**, вся рабóта никудá не годúтся. **Gra za nic**, проúгранная пáртія. **Za nic wszystko, jeżeli nie....**, всё пропадётъ, если не.... **Człowiek do niczego**, человѣкъ ни къ чемý непригóдный. **Nic innego, jak....**, не úное что, какъ.... **Odejść z niczém**, пойтú съ пустúми рукáми, ничегó не добúться. **Nie robię sobie nic z tego**, я не приписываю óтому никакóй вáжности, я не обращáю на óто ни малéйшаго внимáнія. **To nic do rzeczy**, óто не имѣетъ никакóго смúсла. **Prawić nic do rzeczy**, говорúть глýпости, болтáть всякій вздоръ; || **Nic dobrego**, негодáй, бездѣльникъ; || **Nice**, *мн. Повар.* нúшка, пряженéцъ.

Nić, -ci, *ж.* нить; || **Nici tkacze**, *или* **krosienne**, основá (*ткани*), *см.* **Nitka.**

Nica, -y, *ж.* нинáнка (*матéріи*). **Na nice wywracać**, выворáчивать наизнáнку.

Niedobrego, *см.* **Nic.**

Nice, *см.* **Nic.**

Nicennica, -y, *ж. Бот.* жáбникъ, горлúнка, пятипáлочникъ.

Nicestwo, -a, *ор.* ничтóжество.

Niciany, нúтяный.

Niciennica, -y, *ж.* нúченицы, нúченки, нúтяницы; || основá (*ткани*).

Nicość, -ści, *ж.* ничтóжество.

Nicować, Przenicować (suknię), выворáчивать, выворотить на изнáнку (*платье*); || * **Nicować, Wynicować** (kogo, co), перешáривать, перетолкóвывать, разбирáть по ни́точкѣ, стрóго изслѣдовать.

Nicowanie, nia, *ср.* выворáчиваніе наизнáнку; || перетолкóваніе, стрóгій разбóръ.

Nicpoń, -nia, *м.* негодя́й.

Nicpotem, худóй, дурнóй, плохóй, скверный.

Nicwart, ничегó нестóющій, негóдный.

Niczego, недýрно, нехýдо. **Niczego kobieta**, ѳта жéнщина недурнáя собóй. **Mam się niczego**, живý недýрно, *см.* **Nic.**

Niczemnieć, *см.* **Nikczemnieć.**

Niczemny, *см.* **Nikczemny.**

Niczość, *см.* **Nicość.**

Niczyj, -ja, -je, ничéй, -чья́, -чьё.

Nie, не, нѣтъ. **Tu nie ma nikogo**, здѣсь нѣтъ никогó. **Nie mam pieniędzy**, у менá нѣтъ дéнегъ. **Nie do rzeczy**, некстáти. **Nie mogę nie zrobić tego**, не могý не сдѣлать ѳтого.

Niebaczenie, -nia, *ср. см.* **Niebaczność.**

Niebaeznica, -y, *ж.* вѣтренница.

Niebacznie, необдýманно, легкомы́сленно, опромéтчиво.

Niebacznik, -a, *м.* вѣтренникъ.

Niebaczność, -ści, *ж.* опромéтчивость, легкомы́сленность, вѣтреность.

Niebawem, Niebawnie, немéдленно, тóтчасъ же.

Niebezpieczen, *см.* **Niebezpieczny.**

Niebezpieczeństwo, -a, *ср.* опáсность; || рискъ, страхъ.

Niebezpiecznie, Niebezpiecznо, опáсно.

Niebezpieczność, -ści, *ж.* опáсность.

Niebezpieczny, опáсный, подвергáющійся опáсности. **Niebezpieczne przedsięwzięcie**, опáсное предпріятіе. **Niebezpieczny życia swego**, подвергáющій опáсности своéй жизнь.

Niebianin, -a, *м.* небожи́тель, богъ.

Niebianka, -i, *ж.* небожи́тельница, богúня.

Niebiański, небéсный, бóжескій.

Niebiańsko, божéственно; || * превосхóдно.

Niebiańskość, -ści, *ж.* **Niebiaństwo, -a**, *ср.* божéственность; || божество.

Niebiegle, неискýсно, нелóвко, *см.* **Niezręcznie.**

Niebiegłość, -ści, *ж.* неискýсство, нелóвкость.

Niebiegły, неискýсный, нелóвкій, *см.* **Nieudolny, Niezdolny.**

Niebieskawo, голубовáто, синевáто.

Niebieskawy, голубовáтый, синевáтый.

Niebieski, небéсный; || сúній, голубóй (*цвѣтъ*), *см.* **Błękitny, Jasnoniebieski.**

Niebiosa, -bios, *мн.* небесá, *см.* **Niebo.**

Niebitny, невоúнственный, неотвáжный.

Niebłędnie, навѣ́рно, безошúбочно, непогрѣши́тельно, непогрѣши́мо.

Niebłędność, -ści, *ж.* непогрѣши́тельность, непогрѣши́мость, безошúбочность; || непрелóжность, вѣ́рность.

Niebłędny, непогрѣши́тельный, непогрѣши́мый, безошúбочный; || непрелóжный, вѣ́рный.

Niebłogosławieństwo, -a, *ср.* проклáтіе; || гнѣвъ Бóжій, *см.* **Przekleństwo.**

Niebny, небéсный.

Niebo, -a, *ср.* небо, **Nieba, Niebiosa**, *мн.* небесá. **Pod niebiosa kogo wynosić**, превозноси́ть кого́ до небéсъ. **Pod gołém niebem**, подъ откры́тымъ нéбомъ. **Błękit nieba, лазýрь** небéсъ. **Niech mu Bóg da niebo**, цáрство емý небéсное.

Nieboga, -i, *ж.* бѣдня́жка.

Niebogromca, -y, *м.* громовéрженъ.

Nieboraczek, -ezka, *м.* бѣдня́жка, бѣ́денькій.

Nieboraczka, -i, *ж.* бѣдня́жка, бѣ́денькая.

Nieborak, -a, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́га.

Niebosiężny, *см.* **Niebotyczny.**

Nieboszczka, -i, *ж.* покóйница; || покóйная, умéршая, усóпшая.

Nieboszczyk, -a, *м.* покóйникъ; || покóйный, умéршій, усóпшій.

Nieboszczykowski, Nieboszczykowy, принадлежáщій покóйному, умéршему.

Niebotwórca, -y, *м.* Творéцъ нéба, небéсный Творéцъ.

Niebotyczny, досягáющій до облакóвъ, высóкій.

Niebowid, -a, *м. Зоол.* верхоглáдъ, небозóръ (*рыба*); || *см.* **Teleskop.**

Niebożątko, -a, Niebożę, -ęcia, *ср.* бѣдня́жка, бѣдня́жечка, сиротúнушка.

Nieboznawca, -y, *м.* астронóмъ, звѣздослóвъ.

Niebylica, -y, *ж.* небылúца.

Niebyły, несостоáвшійся.

Niebyt, -u, *м.* небытіе́, несуществованіе.

Niebytność, -ści, *ж.* несуществованіе, ничтóжество; || небы́тность, отсýтствіе, отлýчка. **Przyjechał w czasie mojéj niebytności**, пріéхалъ во врéмя моегó отсýтствія.

Niebywalec, -lca, *м.* новичóкъ.

Niebywałość, -ści, *ж.* небы́тность, незнáніе свѣта и людéй.

Niebywały, небывáлый; || малоопы́тный, незнáющій свѣта и людéй.

Niecały, непóлный.

Niech, Niechaj, пусть, пускáй. **Niech będzie tak**, пусть такъ бýдетъ. **Niech będzie**, да бýдетъ! **Niech co chce będzie**, что́ бы ни случúлось. **Niech cię djabli wezmą**, пусть чортъ тебя́ возьмётъ, или чтобы чортъ тебя́ взялъ! **Niech tylko przyjdzie**, пусть только онъ придётъ! **Przybliż się, niech cię uściskam**, подойди́, дай мнѣ обня́ть тебя́. **Niech robi co chce**, пускáй дá-

хаетъ что хóчетъ. || **Niechże**, пусть же, пускáй же.

Niechać (czego), оставлять, покидáть.

Niechaj, *см.* **Niech.**

Niechby, Niechajby, пусть бы, пускáй бы; || допýстимъ, положимъ. **Niechbym ja był jego ojcem**, положимъ, что я отéцъ емý. **Niechbym ja był na jego miejscu**, допýстимъ, что я нахожýсь на егó мéстѣ.

Niechcąc, Niechcący, *Нар.* нéхотя, ненарóчно, по ошúбкѣ, безъ умысла. **Zrobił to niechcący**, онъ óто сдѣлалъ нéхотя, безъ умысла. **Chcąc niechcąc**, вóлею невóлею, *см.* **Chcieć.**

Niechcenie, -nia, *ср.* нежелáніе, неохóта, *см.* **Niechęć.**

Niechęć, -ci, *ж.* отвращéніе, нерасположéніе. **Mieć niechęć do kogo, do czego**, имѣть отвращéніе къ комý, къ чемý, *см.* **Odraza, Wstręt. Okazywać niechęć do pracy**, выкáзывать нерасположéніе къ трудý. **Z niechęcią przystał na to**, онъ неохóтно согласúлся на óто, *см.* **Niechętnie. Poznałem jego niechęć ku mnie**, я узнáлъ егó нерасположéніе ко мнѣ. **Wzajemne niechęci**, рáспри, усóбица, смýта, *см.* **Niesnaski.**

Niechcieć, *см.* **Zniechcieć.**

Niechętnie, неохóтно.

Niechętny (do czego), неохóтный, нерасположéнный (*къ чемý*); || нерéвностный, нерадúвый. **Niechętny robotnik**, нерадúвый рабóтникъ. **Niechętny komu**, нерасположéнный къ комý; || злонамѣренный. **Niechętni**, *мн.* недовóльные.

Niechluj, -a, Niechluja, -ui, *ж.* нерáха, замарáшка.

Niechluja, -ui, Niechlujka, -i, *ж.* нерáха, замарáшка, грязнýха.

Niechlujnie, неопрáтно, нерáшливо.

Niechlujny, неопрáтный, нерáшливый.

Niechlujstwo, -a, *ср.* неопрáтность, нерáшество, нечистотá.

Niechmurny, безóблачный.

Niechno, Niechnoby, пусть тóлько, *см.* **Niech, Niechby.**

Niechrzczeniec, -ńca, *м.* нéкрещь.

Niechrześcijański, нехристіáнскій.

Niechwaląc się, не хвáстая, безъ хвастовствá.

Niechwalny, непохвáльный.

Niechybnie, неминýемо, неизбѣжно, непремѣнно, навѣрно.

Niechybny, неминýемый, неизбѣжный, непремѣнный, вѣрный. **Niechybny środek**, вѣрное срéдство, *см.* **Niemylny, Niezawodny.**

Niechże, *см.* **Niech.**

Niecić, Rozniecić (ogień), разводúть, развéсть огóнь; || * возбуждáть, возбудúть, воспламенúть, воспламенять, *см.* **Podniecać, Wzniecać.**

Niecierpek, -pka, *м. Бот.* бальзамúнъ.

Niecierpiętliwość, -ści, *ж.* безстрáстіе, безучáстность, безчýвствіе; || нетерпѣливость, *см.* **Niecierpliwość.**

Niecierpiętliwy, безстрáстный, безучáстный, безчýвственный; || нетерпѣливый, *см.* **Niecierpliwy.**

Niecierpliwić, Zniecierpliwić, выводúть, вывести изъ терпѣнія, раздражáть, раздражúть, досаждáть, досадúть. || **Niecierpliwić się, Zniecierpliwić się**, выходúть, выдти изъ терпѣнія, сердúться, разсердúться. **Zniecierpliwiony**, вывéденный изъ терпѣнія.

Niecierpliwie, нетерпѣливо, съ нетерпѣніемъ.

Niecierpliwość, -ści, *ж.* нетерпѣніе, нетерпѣливость.

Niecierpliwy, нетерпѣливый; || чувствúтельный (*къ хóлоду, къ жáру*), *см.* **Czuły.**

Niecka, -i, *ж.* нóчвы, ночóвки; || *Горн.* отлóгій лотóкъ.

Niecnie, безчéстно нечéстно.

Niecność, -ści, *ж.* гнýсность, постúдность, мéрзость, безчéстность.

Niecnota, -y, *ж.* злость, недобросóвѣстность; || бездѣльничество; || продѣлка, *см.* **Psota**; || криводýшіе, несправедлúвость, крúвда, преступлéніе, *см.* **Nieprawość, Zbrodnia**; || **Niecnota**, *м. и ж. рóда*, негодáй, негодáйка, бездѣльникъ, бездѣльница, плутъ, плутóвка.

Niecnotnica, -y, *ж.* вѣтренница, кокéтка, прелéстница.

Niecnotnie, безчéстно, нечéстно.

Niecnotnik, *см.* **Niecnota.**

Niecnotny, Niecny, безчéстный, гнýсный, пóдлый. **Niecny postępek**, гнýсный постýпокъ, *см.* **Niegodny, Niegodziwy.**

Niecny, *см.* **Niecnotny.**

Nieco, немнóго, нéсколько. **Niece daleki**, нéсколько отдалённый. **Niece pieniędzy**, нéсколько дéнегъ.

Niecofniony, Niecofny, неотмѣнный, непреложный.

Niecułka, -i, *ж. Умен.* ночóвочка, *см.* **Niecka.**

Niećwiczony, неóпытный, непривúчный.

Niecześć, -ści, *ж. см.* **Pohańbienie, Zelżywość, Sromota.**

Niecześciwie, непочтúтельно, неуважúтельно.

Niecześciwy, непочтúтельный, неуважúтельный.

Nieczosaniec, -ńca, *м.* растрёпа; || óлухъ, мужúкъ.

Nieczosany, *см.* **Nieokrzesany.**

Nieczule, безчýвственно, нечувствúтельно.

Nieczułka, *см.* **Niecka.**

Nieczułość, -ści, *ж.* безчýвственность, нечувствúтельность.

Nieczuły, безчýвственный, нечувствúтельный.

Nieczyj, *см.* **Niczyj.**

Nieczynnie, бездѣятельно, прáздно.

Nieczynność, -ści, *ж.* бездѣйствіе, бездѣятельность, прáздность.

Nieczynny, бездѣятельный, прáздный, *см.* **Bezczynny. Nieczynna służba**, недѣйствительная слýжба.

Nieczyścić, замáрывать, запáчкивать, *см.* **Kalać.**

Nieczysto, нечи́сто.

Nieczystość, -ści, *ж.* нечистотá.

Nieczysty, нечи́стый; || грязный.

Nieczyszczony, неоскоплённый, неклáденый.

Nieczytany, нечи́танный.

Nieczytelnie, нечётко, неразбóрчиво.

Nieczytelność, -ści, *ж.* неразбóрчивость.

Nieczytelny, нечёткій, неразбóрчивый.

Niedarowany, непрости́тельный.

Niedatny, скáредный, скупóй.

Niedawno, недáвно.

Niedawność, -ści, *ж.* недáвность.

Niedawny, недáвній, свѣжій.

Niedbać, *см.* **Dbać, Zaniedbać.**

Niedbale, нерадúво, небрéжно.

Niedbalec, -lca, *м.* нерадúвецъ, лѣни́вецъ.

Niedbałość, -ści, *ж.* безпéчность, небрéжность, нерадúвость, лѣ́ность.

Niedbalstwo, -a, *ср. см.* **Niedbałość.**

Niedbałuch, Niedbaluch, -a, *м. см.* **Niedbalec.**

Niedbały, безпéчный, небрéжный, нерадúвый, нерадѣ́тельный, лѣни́вый.

Niedbanie, -nia, *ср.* беззабóтность, безпéчность, нерадѣ́ніе.

Niedoba, -y, *ж.* ю́ный вóзрастъ; || неудóбное, неблагопріятное врéмя.

Niedobiór, *см.* **Niedobór.**

Niedobitki, -ów, *мн.* остáтки (*áрміи пóслѣ сражéнія*).

Niedobór, -oru, *м.* недостáтокъ, недочётъ; || *Тип.* дéфектъ, разрóзненные листы́ кни́ги.

Niedobre, -a, *ср.* зло, вредъ.

Niedobry, нехорóшій, худóй; || злой.

Niedobrze, нехорошó, хýдо.

Niedochód, -odu, *м.* недои́мка, недои́мочныя дéньги.

Niedochodek, -dka, *м.* вы́кидышъ, недонóсокъ, вы́родокъ.

Niedocieczenie, непроницáемо, непостижи́мо.

Niedocieczoność, -ści, *ж.* непроницáемость, непостижи́мость.

Niedocieczony, непроницáемый, непостижи́мый.

Niedogoda, *см.* **Niedogodność.**

Niedogodliwy, своенрáвный, прихотли́вый; || стрáнный, *см.* **Dziwaczny.**

Niedogodnie, неудóбно, затрудни́тельно.

Niedogodność, -ści, Niedogoda, -y, *ж.* неудóбство, затруднéніе.

Niedogodny, неудóбный, затрудни́тельный, *см.* **Niewygodny, Niedogodliwy.**

Niedogryzki, Niedojadki, -ów, *мн.* объѣ́дки, остáтки кýшанья, крóхи.

Niedojrzałość, *см.* **Niedoźrzałość.**

Niedojrzały, *см.* **Niedoźrzały.**

Niedojrzany, незамѣ́ткый, непримѣ́тный.

Niedokiszony, недоквáшенный, неоки́сшій.

Niedokładnie, нетóчно, невѣ́рно.

Niedokładność, -ści, *ж.* неисправность, нетóчность.

Niedokładny, неисправный, нетóчный, невѣ́рный.

Niedokonany, несовершéнный, недокóнченный, неокóнченный; || неисполненный; || *Грам.* **Czas niedokonany**, прошéдшее несовершéнное врéмя.

Niedokończony, недокóнченный, неокóнченный.

Niedokunka, -i, *ж.* родъ недóшлой куни́цы, недости́гшей надлежáщей добрóты въ шéрсти.

Niedokwas, -u, *м. Хим.* óкись. **Zamienić w niedokwas**, окисля́ть.

Niedokwaszać, окисля́ть. || **Niedokwaszać się**, окисля́ться, окисáть.

Niedokwaszenie, -nia, *ср. Хим.* окислéніе, окисáніе.

Niedokwaszony, *Хим.* окислённый.

Niedola, -i, *ж.* злополýчіе, бѣдá, невзгóда, напáсть.

Niedołęga, -i, *ж.* калѣ́ка; || безси́льный, нéмощный; || *Мед.* одержи́мый мужски́мъ безси́ліемъ, слабоýмный человѣ́къ, глупéцъ, остолóпъ.

Niedoletni, несовершеннолѣ́тній.

Niedołęztwo, -a, *ср.* увѣ́чье, безси́ліе; || *Мед.* мýжское безси́ліе; || слабоýміе, тупоýміе.

Niedołężnie, безси́льно, слáбо; || тýпо, глýпо, дурáцки.

Niedołężność, -ści, *ж. см.* **Niedołęztwo.**

Niedołężny, увѣ́чный, безси́льный, слáбый, нéмощный, тщедýшный, щедýшный; | неспосóбный, тупоýмный. **Usiłowania niedołężne**, слáбыя, напрáсныя уси́лія. || *Юрид.* **Osoba niedołężnego umysłu**, слабоýмный.

Niedolisek, -ska, *м.* нéдолись, недóшлая лиси́ца, котóрая несовсѣ́мъ окунѣ́ла.

Niedołożnie, недостáточно, непóлно, несовершéнно, *см.* **Niedostatecznie.**

Niedołożność, -ści, *ж.* недостáтокъ, несовершéнство, неудовлетвори́тельность, *см.* **Niedostateczność.**

Niedołożny, недостáточный, непóлный, несовершéнный, неудовлетвори́тельный, *см.* **Niedostateczny.**

Niedomagać, не домогáть, чýвствовать себя́ нездорóвымъ.

Niedomawianie, -nia, *ср.* недоскáзываніе, недоговáриваніе (*словъ*).

Niedomiar, -u, *м.* недомѣ́ръ, недомѣ́рка.

Niedomniemany, неподозрѣвáемый, непредви́дѣнный, *см.* **Nieprzewidziany, Niespodziany.**

Niedomówienie, -nia, *ср. см.* **Niedomawianie.**

Niedomówiony, недоскáзанный, недоговорённый.

Niedonosek, -ska, *м.* недоно́сокъ, *см.* **Niedochodek.**
Niedonoszony, недоно́шенный.
Niedopałek, -łka, *м.* головёшка.
Niedopalony, недогорѣлый.
Niedopanek, -nka, *м.* разы́грывающій зна́тнаго ба́рина.
Niedopędny, недостижи́мый.
Niedoperz, *см.* **Nietoperz.**
Niedopieczony, недопечёный, недожа́реный.
Niedopijki, -ów, *мн.* опи́вки.
Niedopłajca, -y, *м.* должни́къ, недопла́тчикъ.
Niedopłata, -y, *ж.* недои́мка.
Niedopuszczalność, -ści, *ж.* недопуще́ніе.
Niedopuszczalny, недопуска́емый.
Niedorobiony, недодѣ́ланный.
Niedorosły, недоро́сшій.
Niedorostek, -stka, *м.* недоро́стокъ.
Niedorzecznie, безразсу́дно, неразу́мно, нелѣ́по, *см.* **Głupio.**
Niedorzeczność, -ści, *ж.* нелѣ́пость, вздоръ, глу́пость; || безу́міе, дура́чество.
Niedorzeczny, безразсу́дный, неразу́мный, нелѣ́пый, вздо́рный.
Niedościgły, *см.* **Niedoźrzały;** || **Niedościgniony,** недостижи́мый, непостижи́мый, неисповѣди́мый; || недосту́пный, неощути́мый, *см.* **Niedojrzany. Wyroki Boga są niedościgłe,** судьбы́ Бо́жіи неисповѣди́мы.
Niedosięgły, Niedosiężny, недостижи́мый, недосту́пный.
Niedoskonale, несоверше́нно.
Niedoskonalny, неусоверша́емый.
Niedoskonałość, -ści, *ж.* несоверше́нство, недоста́токъ.
Niedoskonały, несоверше́нный, недоста́точный.
Niedosłuch, -u, *м.* при́глухъ, глухова́тый.
Niedosłyszeć, *см.* **Dosłyszeć.**
Niedosłyszenie, -nia, *ср.* глухота́.
Niedospać, *см.* **Dospać.**
Niedospanie, Niedosypianie, -nia, *ср.* безсо́нница.
Niedospany, безсо́нный.
Niedośpiałek, -łka, *м.* *Бот.* соко́лья трава́, мы́шьи ушки́.
Niedośpiech, -u, *м.* замедле́ніе, промедле́ніе, остано́вка.
Niedostały, *см.* **Niedojrzały.**
Niedostatecznie, несоверше́нно, недоста́точно, неудовлетвори́тельно.
Niedostateczność, -ści, *ж.* несоверше́нство, недоста́точность, неудовлетвори́тельность, неполнота́.
Niedostateczny, несоверше́нный, недоста́точный, неудовлетвори́тельный.
Niedostatek, -tku, *м.* недоста́токъ, неимѣ́ніе; || отсу́тствіе. **Niedostatek żywności,** недоста́токъ продово́льствія; || нужда́, нищета́, ску́дость. **Być w niedostatku,** быть въ нуждѣ́, нужда́ться; || погрѣ́шность, оши́бка, про́махъ, недоста́токъ. **Znać swe własne niedostatki,** знать свои́ со́бственные недоста́тки, погрѣ́шности, оши́бки.
Niedostawać, не достава́ть.
Niedostępność, -ści, *ж.* недосту́пность.
Niedostępny, недосту́пный, непристу́пный.
Niedostrzegalnie, непримѣ́тно, незамѣ́тно, ма́ло по ма́лу.
Niedostrzegalny, непримѣ́тный, незамѣ́тный.
Niedoświadczenie, -nia, *ср.* нео́пытность.
Niedoświadczony, нео́пытный, неискушённый.
Niedoszły, *см.* **Niedoźrzały;** || **Niedoszły płód,** недоно́сокъ. **Niedoszły do skutku,** несостоя́вшійся.
Niedotrzymanie, -nia (słowa), *ср.* неусто́йка.
Niedotykalny, неосяза́емый.
Niedouczeniec, -ńca, *м.* недоу́чь, полуучёный, недоучи́вшійся.
Niedouczoność, -ści. *ж.* полузна́ніе, пове́рхностное зна́ніе.
Niedouczony, полуучёный, недоучи́вшійся.
Niedouk, -a, *м.* *см.* **Niedouczeniec.**
Niedowarzony, недоварёный; || * пустоголо́вый.
Niedowcipnie, неостроу́мно.
Niedowiarek, -rka, *м.* невѣ́рующій, отсту́пникъ отъ вѣ́ры.
Niedowiarski, невѣ́рный.
Niedowiarstwo, -a, *ср.* невѣ́ріе, безвѣ́ріе, || недовѣ́рчивость.
Niedowid, Niedowidz, -a, *м.* близору́кій, *см.* **Ślepak.**
Niedowidzieć, *см.* **Dowidzieć.**
Niedowierny, недовѣ́рчивый.
Niedowierzać, *см.* **Dowierzać.**
Niedowierzanie, -nia, *ср.* недовѣ́рчивость, недовѣ́ріе.
Niedowodny, бездоказа́тельный.
Niedozierka, -i, *ж.* *см.* **Niedozór.**
Niedozór, -oru, *м.* несмотрѣ́ніе, невнима́ніе, нерадѣ́ніе, оплóшность.
Niedoźrzałka, -i, *ж.* незрѣ́лый плодъ.
Niedoźrzałość, -ści, *ж.* незрѣ́лость.
Niedoźrzały, незрѣ́лый.
Niedozwolony, непозво́ленный, непозволи́тельный, запрещённый, *см.* **Niegodziwy, Nieprawy.**
Niedrożony, цѣ́льный, пло́тный; || нечека́ненный.
Niedrzewny, нелѣси́стый, безлѣ́сный.
Niedufnie, *см.* **Nieufnie.**
Niedufność, *см.* **Nieufność.**
Niedufny, *см.* **Nieufny.**
Niedużo, немно́го, *см.* **Dużo.**
Niedużość, -ści, *ж.* ма́лость, ску́дность, недоста́точность.
Nieduży, небольшо́й.

Niedziela, -i, *ж.* воскресе́нье. **Święcić niedzielę**, пра́здновать воскресе́нье. **Niedziela Kwietna, Przewodnia** и т. д., *см.* **Kwietni, Przewodni**; || *Стар.* неде́ля (*семь дней*). **Za dwie, za trzy niedziele**, че́резъ дв'ѣ, че́резъ три неде́ли.

Niedzielny, воскре́сный, *см.* **Niedziela**; || **Litera niedzielna**, воскре́сная бу́ква, вруцѣ́лто (*въ церко́вныхъ мѣсяцесло́вахъ*); || пра́здничный, *см.* **Świąteczny, Odświętny.**

Niedzielny, нераздѣ́льный, *см.* **Niepodzielny.**

Niedźwiadek, -dka, *м. Умен.* медвѣжо́нокъ, *см.* **Niedzwiedź**; || *Астрон.* скорпіо́нъ (*созвѣздіе*); || медвѣ́докъ, медвѣ́дка (*насѣко́мое*).

Niedźwiadkowiec, -wca, *м. Зоол.* клещенос́ный, имѣющій клещни́.

Niedźwiednia, -i, *ж.* медвѣ́жья берло́га; || медвѣ́жья шу́ба, *см.* **Niedźwiedzie.**

Niedźwiedniczy, -ego, *м.* медвѣ́жій.

Niedźwiednik, медвѣ́жатникъ, вожа́къ медвѣ́дя.

Niedźwiedź, -dzia, *м.* медвѣ́дь. *Посл.* **Na niedźwiedzia skórę pije, a niedźwiedź jeszcze w lesie**, не уби́въ медвѣ́дя, ко́жи не продаю́тъ. **Niedźwiedź morski**, бѣ́лый медвѣ́дь, *см.* **Niedźwiedzie.**

Niedźwiedzi, медвѣ́жій; || *Бот.* **Niedźwiedzie grono**, ежо́вка; || толокня́нка (*деревцо́*). **Niedźwiedzia łapa**, медвѣ́жья ла́па (*растѣніе*).

Niedźwiedziarz, -a, *м. см.* **Niedźwiednik.**

Niedźwiedzica, -y, *ж.* медвѣ́дица.

Niedźwiedzie, -iów, *мн.* медвѣ́жья шу́ба, медвѣ́жій мѣхъ.

Niedźwiedzię, -ęcia, *ср.* медвѣжо́нокъ, молодо́й медвѣ́дь.

Niedźwiedzina, -y, *ж.* медвѣ́жина.

Niefarbowany, некра́шеный, натура́льнаго цвѣта.

Nieforemnie, непра́вильно, гру́бо, *см.* **Niekształtnie.**

Nieforemność, -i, *ж.* непра́вильность.

Nieforemny, непра́вильный, *см.* **Niekształtny, Nieregularny.**

Niefrasobliwie, беззабо́тно, безпе́чно.

Niefrasobliwość, -ści, *ж.* беззабо́тность, безпе́чность.

Niefrasobliwy, беззабо́тный, безпе́чный.

Niegaszony, нега́шеный. **Niegaszone wapno**, нега́шеная и́звесть.

Niegdy, иногда́, вре́менемъ, поро́ю, *см.* **Niekiedy**; || **Niegdyś**, не́когда, когда́-то, пре́жде, *см.* **Kiedyś.**

Niegęsto, ре́дко, нечасто.

Niegęsty, ре́дкій, нечасты́й; || жи́дкій, *см.* **Rzadki.**

Niegładki, негладкій, шероховаты́й, *см.* **Chropowaty.**

Niegładko, негла́дко, гру́бо, твёрдо. **Niegładko mu idzie**, не легко́ ему́ э́то достаётся.

Niegładkość, -ści, *ж.* неро́вность.

Niegładzno, Niegładzno, неуклю́же, тяжело́, гру́бо; несклад́но, нело́вко. **Żartować niegładzno**, гру́бо шути́ть.

Niegładzność, Niegładzność, -ści, *ж.* неуклю́жесть, нело́вкость, принужде́нность, натя́нутость.

Niegładzny, Niegładzny, неуклю́жій, тяжёлый, гру́бый, несклад́ный, нело́вкій, натя́нутый.

Niegłęboki, неглубо́кій.

Niegnojony, неудо́бренный, неунавóженный.

Niegodnica, -y, *ж.* него́дница.

Niegodnie, недостóйно; || гнýсно, посты́дно.

Niegodnik, -a, *м.* него́дникъ, мерза́вецъ, негодя́й, *см.* **Niegodziwiec.**

Niegodność, -ści, *ж.* недостóйность, него́дность; || мéрзость.

Niegodny, недостóйный, недостóинъ (*кого́, чего́*); || него́дный, гнýсный, мéрзкій. **To rzecz niegodna twojéj uwagi**, э́то не достóйно твоего́ внима́нія. **To jest niegodne ciebie**, э́то недостóйно тебя́. **Postępek niegodny**, гнýсный посту́покъ *см.* **Niegodziwy.**

Niegodziejasz, -a, *м. см.* **Niegodnik.**

Niegodziwie, недостóйно, гнýсно, ни́зко, по́дло.

Niegodziwiec, -wca, *м.* негодя́й.

Niegodziwość, -ści, *ж.* гнýсность, мéрзость, по́дость, ни́зость.

Niegodziwy, непозволи́тельный, гнýсный, мéрзкій, по́длый, ни́зкій, него́дный; || отврати́тельный, скверный; || нестерпи́мый. **Nabyć co sposobami niegodziwemi**, пріобрѣ́сть что́ непозволи́тельными, ни́зкими сре́дствами. **Niegodziwe zamiary**, гнýсныя намѣ́ренія. **Niegodziwe pismo**, мéрзкій по́черкъ. **Niegodziwe zimno**, нестéрпимый, стра́шный хо́лодъ.

Niegojny, неизлѣ́чимый, неизцѣлимый.

Niegolony, небри́тый.

Niegościnnie, негостепрі́имно.

Niegościnność, -ści, *ж.* негостепрі́имность, негостепрі́имство.

Niegościnny, негостепрі́имный.

Niegospodarnie, неэконо́мно.

Niegospodarność, -ści, *ж.* плохóе хозя́йство, небереж́ливость; || безпоря́дочность.

Niegospodarny, неэконо́мный, небереж́ливый; || безпоря́дочный.

Niegotowość, -ści, *ж.* неприготóвленность.

Niegotowy, Niegotów, неготóвый, неготóвъ, неприготóвленный, неприготóвленъ.

Niegruntownie, повéрхностно, неосновáтельно, *см.* **Powierzchownie.**

Niegruntowność, -ści, *ж.* повéрхностность, неосновáтельность; || легкомы́сленность, суетность.

Niegruntowny, повéрхностный, неосновáтельный; || легкомы́сленный, сýетный.

Niegrzecznie, неучтúво, невéжливо, грýбо, *см.* **Grubjańsko.**

Niegrzeczność, -ści, *ж.* неучтúвость, невéжливость, грýбость, *см.* **Grubjaństwo.**

Niegrzeczny, неучтúвый, невéжливый, грýбый, *см.* **Grubjański.**

Nieharmonja, -ji, *ж.* разногла́сие, разла́дъ, неблагозву́чие, нестро́йность; || * разномы́слие, раздóръ.

Nieharmonijnie, неблагозвýчно, нестро́йно.

Nieharmonijność, -ści, *ж.* *см.* **Nieharmonja.**

Nieharmonijny, неблагозвýчный, нестро́йный.

Niehonorowo, нечéстно, безчéстно.

Niehonorowy, нечéстный, безчéстный.

Nieinaczéj, не úначе, не ины́мъ каки́мъ óбразомъ.

Nieinakszy, не иной.

Nieistnienie, -nia, *ср.* небытié.

Niejaki, -a, -ie, Niejakiś, -aś, -ieś, нéкоторый, нéкій, какóй-то, неизвéстно кто. **Niejakiś Piotr**, какóй-то Пётръ.

Niejako, нéкоторымъ óбразомъ.

Niejaśnie, Niejasno, неúсно, неúвственно.

Niejasność, -ści, *ж.* неúсность, неúвственность.

Niejasny, неúсный, неúвственный, неглáсный.

Niejawnie, неúвно, скры́тно, тáйно, неглáсно.

Niejawność, -ści, *ж.* неглáсность, скры́тность.

Niejawny, неúвный, скры́тный, тáйный, неглáсный.

Niejeden, не одúнъ, мнóгіе, *см.* **Jeden.**

Niejednaki, неодинáкій, неодинáковый, разли́чный, рáзный, *см.* **Różny, Rozmaity.**

Niejednako, неодинáково, разли́чно, рáзно.

Niejednakość, -ści, *ж.* неодинáкость, неодинáковость, разли́чие, рáзность.

Niejedzenie, -nia, *ср.* воздержáніе отъ пúщи.

Niekarnie, безнакáзанно, *см.* **Bezkarnie.**

Niekarność, -ści, *ж.* безнакáзанность, *см.* **Bezkarność.**

Niekarny, безнакáзанный; || непослýшный, непокóрный.

Niekiedy, иногдá, врéменемъ, порóю. **Kiedy niekiedy**, кóе-когдá, врéмя отъ врéмени, по временáмъ.

Niekisiałość, -ści, *ж.* *см.* **Zakalec.**

Niekorzystnie, безполéзно, невы́годно.

Niekorzystność, -ści, *ж.* безполéзность, невы́года.

Niekorzystny, безполéзный, невы́годный.

Niekształtnie, безобрáзно.

Niekształtność, -ści, *ж.* безобрáзіе.

Niekształtny, безобрáзный.

Niektóry, нéкоторый, *см.* **Kilku, Wielu.**

Niekunsztownie, неискýсно.

Niekunsztowność, безъискýственность.

Niekunsztowny, неискýсный, безъискýственный.

Niekupny, неподкýпный, непокупнóй.

Niekwaszony, безквáсный, прéсный, *см* **Przaśny.**

Niełacno, нелегкó, трýдно.

Niełacny, нелёгкій, трýдный.

Nieład, -u, *м.* безпоря́докъ; || разстрóйство, замѣша́тельство; || неуря́дица, смяте́ніе. **Powstał nieład w szeregach**, въ рядáхъ (*войска*) произошлó смя́теніе. **Nieład myśli**, сбúвчивость, неúсность поня́тій.

Niełada, не бездѣ́льный, не пустóй, не безъ значéнія, не какóй-нибýдь. **To kłopot nie łada**, э́то вáжное, не пустóе затрудне́ніе. **To człowiek nie łada**, э́то не какóй-нибýдь простóй человѣ́къ.

Nieładajaki, не какóй нибýдь.

Nieładnie, нехорошó, непохвáльно; || мéрзко, неблаговúдно; || некраси́во.

Nieładny, мéрзкій, неблаговúдный; || некраси́вый, *см.* **Brzydki.**

Niełagodność, -ści, *ж.* суровость; || жестóкость, *см.* **Ostrość.**

Niełagodny, суро́вый, óстрый; || жестóкій. **Pod niełagodném niebem**, подъ суро́вымъ нéбомъ, *см.* **Ostry, Mroźny.**

Niełaska, -i, *ж.* немúлость.

Niełaskawie, неприве́тливо; || немúлостиво.

Niełaskawość, -ści, *ж.* неприве́тливость, суровость; || жестóкость.

Niełaskawy, Niełaskaw, неприве́тливый, неприве́тливъ, суро́вый, суро́въ, стрóгій, строгъ. **Niełaskawym być dla kogo**, стрóго съ кѣмъ поступáть. **Nie łaskaw pan na nas** *или* **na dom nasz jesteś**, вы насъ позабы́ли, вы не удостóиваете посѣщáть нашъ домъ.

Nieląkliwie, безбоя́зненно.

Nieląkliwość, -ści, *ж.* *см.* **Nieulękłość.**

Nieląkliwy, *см.* **Nieulękły.**

Nieletni, несовершенноле́тній, малоле́тній.

Nieletność, -ści, *ж.* несовершеннолéтіе.

Nielitość, -ści, *ж.* жестóкость, жестокосéрдіе.

Nielitościwie, Nieliteśnie, немилосéрдо, жестокосéрдо, безжáлостно.

Nielitościwy, Nielitośny, немилосéрдый, жестокосéрдый, безжáлостный.

Nielotność, -ści, *ж.* тя́жесть; || * тýпость (*ума́*), непоня́тливость.

Nielotny, тяжёлый, вéскій; || * тупоýмный, непоня́тливый.

Nielubo, непрія́тно, нелюбо.

Nieludny, немноголю́дный, малонаселённый, *см.* **Bezludny.**

Nieludzki, безчеловѣ́чный, жесто́кій; || необходи́тельный, *см.* **Niegościnny.**

Nieludzko, безчеловѣ́чно, жесто́ко.

Nieludzkość, -ści, *ж.* безчеловѣ́чіе, безчеловѣ́чность, жесто́кость, *см.* **Niegościnność.**

Niema, Niemasz, нѣ́тъ, *см.* **Mieć. Niema niebezpieczeństwa**, нѣ́тъ опа́сности. **Niema co mówić**, не́чего говори́ть. **Niema czemu się dziwić**, не́чему удивля́ться.

Niemądry, глу́пый, безтолко́вый.

Niemądrze, глу́по, безтолко́во.

Niemal, почти́, чуть не...

Niemało, нема́ло.

Niemały, нема́лый.

Niemarszczony, несмо́рщенный.

Niemczeć, Zniemczeć, онѣме́читься.

Niemczura, -y, *м. Ирон.* Нѣмчура́.

Niemczyć, Zniemczyć, нѣме́чить, онѣме́чить.

Niemczyk, -a, *м. Ирон.* Нѣ́мчикъ.

Niemczyske, -a, *ср. см.* **Niemczura.**

Niemczyzna, -y, *ж.* нѣме́чина, всѣ́ нѣме́цкое.

Niemeczka, -i, *ж. Умен.* Нѣ́мочка.

Niemiara, -y, *ж.* избы́токъ, чрезмѣ́рность, изли́шество, невоздержность. **Było ich co niemiara**, ихъ бы́ло безчи́сленное мно́жество. **Jeść, pić co niemiara**, ѣсть, пить безъ мѣ́ры, невоздѣ́ржно.

Niemiaszek, -szka, *м. см.* **Niemczyk.**

Niemieć, Zniemieć, Oniemieć, онѣме́ть. **Zaniemieć**, остава́ться нѣ́мымъ.

Niemienie, Oniemienie, Zaniemienie, -nia, *ср.* онѣме́ніе.

Niemierność, -ści, *ж. см.* **Niepomiarkowanie.**

Niemierny, *см.* **Niepomiarkowany.**

Niemierza, -y, *м.* стари́нное, по́льское со́бственное и́мя: Эра́змъ.

Niemieszkalny, неудо́бный, неугодный для жи́тельства.

Niemile, неприве́тливо, ко́со, неблагоскло́нно, нелюбе́зно, неучти́во. **Niemile widzieć co**, ко́со смотрѣ́ть на что́. **Przyjąć kogo niemile**, неблагоскло́нно приня́ть кого́.

Niemiło, непрія́тно.

Niemiłosierdzie, -dzia, *ср.* несострада́тельность, безжа́лостность, жесто́кость.

Niemiłosiernie, немилосе́рдо, несострада́тельно, безжа́лостно, жесто́ко; || *нестерпи́мо, невыноси́мо. **Wrzeszczeć niemiłosiernie**, невыноси́мо, гро́мко крича́ть. **Niemiłosiernie głupi**, нестерпи́мо глупъ.

Niemiłosierny, немилосердый, несострада́тельный, безжа́лостный, жесто́кій; || *нестерпи́мый, невыноси́мый.

Niemiły, непрія́тный.

Niemoc, -y, *ж.* не́мощь, боле́знь, сла́бость. **Niemoc umysłu**, безу́міе, умопомѣша́тельство. *Юрид.* **Niemoc nieuleczona**, неизлечи́мая неспосо́бность (*cynpyга*).

Niemocen, не́мощенъ, безси́ленъ, немо́гущій си́лы; || бо́ленъ, нездоро́въ, *см.* **Chory, Słaby.**

Niemocnieć, Zniemocnieć, боле́ть, забо. лѣ́ть, занемо́чь.

Niemódz, не имѣ́ть возмо́жности, быть не въ состоя́ніи; || быть больны́мъ, нездоро́вымъ, хвора́ть.

Niemoralnie, безнра́вственно.

Niemoralność, -ści, *ж.* безнра́вственность.

Niemoralny, безнра́вственный.

Niemość, -ści, Niemota, -y, *ж.* нѣмота́.

Niemowa, -y, *м. и ж.* нѣмо́й и́ли нѣма́я.

Niemowlątko, *см.* **Niemowlę.**

Niemowlę, -ęcia, *ср.* младе́нецъ, грудно́е дитя́, грудно́й младе́нецъ.

Niemowlęctwo, -a, *ср.* младе́нчество, дѣ́тство; || младе́нческое состоя́ніе; || *Собир.* грудны́е младе́нцы.

Niemowlęcy, Niemowli, младе́нческій. **Wiek niemowlęcy**, младе́нческій во́зрастъ.

Niemowność, -ści, *ж.* неговорли́вость, неразгово́рчивость, молчали́вость.

Niemowny, неговорли́вый, неразгово́рчивый, молчали́вый.

Niemożebność, -ści, *ж.* невозмо́жность.

Niemożebny, невозмо́жный.

Niemożność, -ści, *ж.* не́мощность, безси́лие, невозмо́жность. **Jestem w niemożności usłużenia panu**, я не въ состоя́ніи услужи́ть вамъ.

Niemożny, не́мощный, безси́льный, *см.* **Bezsilny.**

Niemy, нѣмо́й.

Niemylnie, безоши́бочно.

Niemylność, *см.* **Nieomylność.**

Niemylny, *см.* **Nieomylny.**

Nienabożnie, нена́божно, неблагочести́во, *см.* **Niepobożnie, Niezbożnie.**

Nienabożność, -ści, *ж.* нена́божность. неблагоче́стіе, *см.* **Niepobożność, Niezbożność.**

Nienabożny, нена́божный, *см.* **Niepobożny, Niezbożny.**

Nienaciągniony, ненатя́нутый.

Nienacko, употребля́ется то́лько въ соедине́ніи съ предло́гомъ **Z**: **Znienacka**, нечя́янно, нежда́нно, внеза́пно.

Nienagannie, безупрёчно, безукори́зненно, безпоро́чно.

Nienaganny, Nienaganiony, безупрёчный, безукори́зненный, безпоро́чный.

Nienajrzeć, *см.* **Nienazrzeć.**

Nienakręcony, незаведённый. **Nienakręcony zegar**, незаведённые часы́.

Nienaprawny, неисправи́мый.

Nienaruszalność, -ści, *ж.* неприкоснове́нность, ненаруши́мость, *см.* **Nietykalność.**

Nienaruszalny, неприкоснове́нный, ненаруши́мый.

Nienaruszenie, *Нар.* неприкоснове́нно, ненаруши́мо.

Nienaruszony, нетро́нутый, цѣ́льный.

Nienasiadły, незаселённый.
Nienaśladownie, неподражáемо.
Nienaśladowny, неподражáемый.
Nienasycenie, ненасы́тно.
Nienasyconość, **-ści**, *ж.* ненасы́тность.
Nienasycony, **Nienasytny**, ненасы́тный.
Nienaturalnie, неесте́ственно, ненатура́льно.
Nienawidzić, ненави́деть. || **Nienawidzić się**, ненави́деть другъ дру́га, *см.* **Znienawidzić**.
Nienawiść, **-ści**, *ж.* не́нависть. **Mieć nienawiść do kogo** *или* **ku komu**, **mieć kogo w nienawiści**, пита́ть не́нависть къ кому́.
Nienawiśnie, **Nienawistnie**, ненави́стно, гну́сно.
Nienawiśnik, **Nienawistnik**, **-a**, *м.* ненави́стникъ.
Nienawiśny, **Nienawistny**, ненави́стный, гну́сный. **Jesteśmy nienawistnymi u wszystkich ludzi**, насъ ненави́дятъ всѣ лю́ди.
Nienawykłość, **-ści**, *ж.* неопытность.
Nienaźrzeć, презира́ть, ненави́деть.
Nieobacznie, неосмотри́тельно, опроме́тчиво, *см.* **Niebacznie**, **Nieopatrznie**, **Nieprzezornie**.
Nieobaczność, **-ści**, *ж.* неосмотри́тельность, опроме́тчивость, *см.* **Nieprzezorność**.
Nieobaczny, неосмотри́тельный, опроме́тчивый, *см.* **Niebaczny**, **Nieopatrzny**, **Nieprzezorny**.
Nieobecnie, ваóчно, *см.* **Zaocznie**.
Nieobecność, **-ści**, *ж.* отсу́тствие, отлу́чка, || *Юрид.* безвѣстная отлу́чка. **W mojéj nieobecności**, **pod moję nieobecność**, въ моё отсу́тствіе, во вре́мя моего́ отсу́тствія.
Nieobecny, отсу́тствующій. || *Юрид.* **Nieobecny bez wieści**, безвѣстно-отсу́тствующій. **Być nieobecnym**, отсу́тствовать, быть въ отлу́чкѣ.
Nieobjęty, **Nieobjętny**, необъя́тный, *см.* **Niepojęty**.
Nieobjeżdżony, невы́ѣзженный, *см.* **Nieujeżdżony**.
Nieobłędny, *см.* **Nieomylny**.
Nieobliczony, несмѣтный, несчётный, неисчисли́мый, безча́сленный, *см.* **Niepoliczony**.
Nieobłudnie, нелицеме́рно, чистосерде́чно.
Nieobłudny, нелицеме́рный, чистосерде́чный.
Nieobłupiony, необлу́пленный, необо́бранный.
Nieobraźliwy, **Nieobrażny**, необи́дчивый, безоби́дный.
Nieobrzezaniec, **-ńca**, *м.* необрѣзанникъ, необрѣзанный по зако́ну Іуде́йскому.
Nieobrzezany, необрѣзанный.
Nieobyczajnie, неучти́во, невѣжливо; || неблагонра́вно, безнравственно; || неблагопристо́йно.
Nieobyczajność, **-ści**, *ж.* неучти́вость, невѣжливость; || неблагопристо́йность; || безнра́вственность.
Nieobyczajny, неучти́вый, невѣжливый; || неблагопристо́йный; || безнра́вственный, безсты́дный, *см.* **Niemoralny**, **Niewstydny**.
Nieobżałowany, досто́йный ве́чнаго сожалѣнія, *см.* **Nieodżałowany**.
Nieochędostwo, неопря́тность.
Nieochędożnie, неопря́тно.
Nieochędożny, неопря́тный.
Nieochotnie, неохо́тно, равноду́шно.
Nieochotność, **-ści**, *ж.* равноду́шіе, холо́дность.
Nieochotny, равноду́шный. хохо́дный.
Nieochybnie, *см.* **Niechybnie**.
Nieochybny, *см.* **Niechybny**.
Nieociosaniec, **-ńca**, *м. см.* **Nieokrzesaniec**.
Nieoczekiwany, неожи́даемый, *см.* **Niespodziewany**.
Nieodbicie, непреме́нно; || безусло́вно; || необходи́мо, неизбе́жно, неминуемо. **Nieodbicie potrzebnie**, необходи́мо ну́жно.
Nieodbity, непреме́нный, непрело́жный; || безусло́вный; || необходи́мый, неизбе́жный, неминуемый. **Nieodbita konieczność**, кра́йняя необходи́мость; || *см.* **Niezbity**.
Nieodbyt, **-u**, *м.* плохо́й сбытъ, плоха́я прода́жа (*товаровъ*).
Nieodbyty, нескончáемый; || неотврати́мый.
Nieoderwanie, неразры́вно, неразлу́чно.
Nieodgadniony, неразга́данный, непони́тный.
Nieodłącznie, неразлу́чно, нераздѣльно.
Nieodłączność, **-ści**, *ж.* неразлу́чность, нераздѣльность, *см.* **Nierozłączność**, **Nierozdzielność**.
Nieodłączny, неразлу́чный, нераздѣльный, *см.* **Nierozłączny**, **Nierozdzielny**.
Nieodmiennie, неизме́нно, *см.* **Niezmiennie**.
Nieodmienność, **-ści**, *ж.* непрело́жность, неизме́нность.
Nieodmienny, непрело́жный, неизме́нный, *см.* **Niezmienny**.
Nieodparty, безпрекосло́вный, неоспори́мый; || необходи́мый, *см.* **Konieczny**, **Nieuchronny**.
Nieodpłacony, невознагражде́нный, неоцѣнённый, *см.* **Niepłacony**.
Nieodpornie, безпрекосло́вно, неоспори́мо.
Nieodporny, безпрекосло́вный, неоспори́мый.
Nieodpowiedni, *см.* **Nieodpowiedny**.
Nieodpowiednio, несоотвѣтственно, несообра́зно.
Nieodpowiedność, **-ści**, *ж.* несоотвѣтственность, несообра́зность, несхо́дство, нера́венство, несоразме́рность. **Nieodpowiedność wieku**, нера́венство лѣтъ, *см.* **Nierówność**, **Niezgodność**.

Nieodpowiedny, несоотвѣтственный, несообразный, несходный, неравный, несоразмѣрный, *см.* **Niestosowny.**

Nieodpowiedzialnie, безотвѣтственно.

Nieodpowiedzialność, -ści, *ж.* безотвѣтственность.

Nieodpowiedzialny, неотвѣтственный, безотвѣтственный.

Nieodrodny (od przodków), родившійся похожимъ на своихъ предковъ.

Nieodstępnie, неотступно, неразлучно.

Nieodstępny, неотступный, || неразлучный. **Dwaj nieodstępni przyjaciele**, двое неразлучныхъ друзей, *см.* **Nierozdzielny.**

Nieodwetowany, *см.* **Niepowetowany.**

Nieodwłocznie, немедленно, тотчасъ же.

Nieodwłoczny, немедленный, спѣшный, безотлагательный, нетерпящій отлагательства.

Nieodwołalnie, неотмѣнно, непреложно.

Nieodwołalność, -ści, *ж.* неотмѣнность, непреложность; || безсмѣнность, несмѣняемость, безповоротность.

Nieodwołalny, неотмѣняемый, непреложный, безсмѣнный, несмѣняемый, неотъемлемый.

Nieodwrotny, неотвратимый, неизбѣжный.

Nieodżałowany, достойный вѣчнаго сожалѣнія.

Nieodzowny, непремѣнный, неизбѣжный, необходимый.

Nieogarniony, непостижимый, неисповѣдимый.

Nieogłaskany, *см.* **Nieugłaskany.**

Nieograniczenie, безгранично, неограниченно; || безпредѣльно.

Nieograniczoność, ści, *ж.* безграничность неограниченность; || безпредѣльность.

Nieograniczony, безграничный, неограниченный; || безпредѣльный; || безсрочный. **Władza nieograniczona**, неограниченная власть. **Miłość nieograniczona**, безпредѣльная любовь. **Na czas nieograniczony**, на неопредѣленное время, безсрочно.

Nieokreślony, неопредѣлённый, неограниченный. **Przestrzeń nieokreślona**, неопредѣлённое пространство. *Грам.* **Zaimek nieokreślony**, неопредѣлённое мѣстоименіе. **Władza nieokreślona**, неограниченная власть.

Nieokrzesanie, -nia, *ср.* необразованность; || грубость, невѣжество.

Nieokrzesanie, грубо, невѣжливо.

Nieokrzesaniec, -ńca, *м.* невѣжа, деревенщина,

Nieokrzesany, грубый, невѣжливый, неотёсаный.

Nieomylnie, непогрѣшимо, безошибочно.

Nieomylny, непогрѣшимый, безошибочный.

Nieopatrznie, необдуманно, опрометчиво, неосторожно.

Nieopatrzność, -ści, *ж.* необдуманность, неосмотрительность, опрометчивость, неосторожность.

Nieopatrzny, необдуманный, неосмотрительный, опрометчивый, неосторожный.

Nieopatrzony, заброшенный, запущенный, оставленный безъ попеченія, въ небреженіи.

Nieopłacony, неоцѣнённый, безцѣнный. **Robotnik nieopłacony**, неоцѣнённый, превосходный работникъ.

Nieopłakany, неоплаканный.

Nieopodal, недалеко, подлѣ, въ недальнемъ разстояніи.

Nieosadzony, незамѣщённый; || необитаемый, нежилой.

Nieosiadły, необитаемый, оставленный; || незаселённый, || неосѣдлый.

Nieosobiście, *Грам.* безлично.

Nieosobisty, *Грам.* безличный.

Nieostrożnie, неосторожно.

Nieostrożność, -ści, *ж.* неосторожность. **Przez nieostrożność**, по неосторожности.

Nieostrożny, неосторожный.

Nieoświecenie, -a, *ср.* невѣжество, недостатокъ просвѣщенія.

Nieoświecony, непресвѣщённый, необразованный, невѣжественный.

Nieoszacowany, неоцѣнённый, безцѣнный.

Nieoszczędnie, расточительно, щедро, *см.* **Hojnie, Obficie.**

Nieozdobny, некрасивый.

Nieożeniony, неженатый.

Niepalność, ści, *ж.* несгараемость.

Niepalny, несгараемый.

Niepamięć, -ci, *ж.* забвеніе. **Pójść w niepamięć**, быть забытымъ. **Puścić w niepamięć**, предать забвенію, *см.* **Zapomnienie.**

Niepamiętliwy, безпамятный.

Niepamiętny, незапамятный, стародавній. **Od niepamiętnych czasów**, съ незапамятныхъ временъ.

Nieparcjalnie, *см.* **Bezstronnie.**

Nieparcjalność, -ści, *ж. см.* **Bezstronność.**

Nieparcjalny, *см.* **Bezstronny.**

Nieparzystość, -ści, *ж.* нечётность, непарность.

Nieparzysty, нечётный, непарный.

Niepewnie, Niepewno, невѣрно, неточно.

Niepewność, -ści, *ж.* неизвѣстность, сомнѣніе, колебаніе; || нерѣшимость, непостоянство; || перемѣнчивость; || неувѣренность. **Jestem w niepewności co mam robić**, я нахожусь въ нерѣшимости, что мнѣ дѣлать.

Niepewny, неизвѣстный, сомнительный; || непостоянный, перемѣнчивый; || невѣрный, неувѣренный. **Niepewna jest godzina śmierci**, неизвѣстенъ смертный часъ. **Na niepewną**, наудачу, наугадъ, наавось, наобумъ.

Niepieniężny, безденежный, небогатый.

Niepilnie, нерадиво, небрежно.

Niepilność, ści, *ж.* нерадивость, небрежность.

Niepilny, нерадивый, небрежный.

Niepiśmiennik, -a, *м.* безгра́мотный; || неучёный, необразо́ванный.

Niepiśmienność, -ści, *ж.* безгра́мотность; || необразо́ванность.

Niepiśmienny, безгра́мотный; || неучёный, необразо́ванный.

Niepitny, нето́дный для пить я́.

Niepłatność, -ści, *ж.* несостоя́тельность, неопла́тность.

Niepłatny, несостоя́тельный, неопла́тный; || безпла́тный.

Niepławność, -ści, *ж.* несудохо́дность.

Niepławny, несудохо́дный.

Niepłenny, то́щий, безпло́дный.

Niepłodnie, безпло́дно,

Niepłodny, безпло́дный.

Niepłonny, плодоно́сный, изоби́льный; || основа́тельный, твёрдый. **Mam niepłonną nadzieję**, я и́мѣю основа́тельную наде́жду.

Niepobożnie, нечести́во, беззако́нно.

Niepobożność, -ści, *ж.* нечести́вость, беззако́ніе.

Niepobożny, нечести́вый, беззако́нный.

Niepochlebnie, нелёстно.

Niepochlebny, нелёстный.

Niepochopność, -ści, *ж.* нело́вкость, непонятли́вость, неспосо́бность, неумѣнье взя́ться за что́.

Niepochopny (do czego), неспосо́бный, нело́вкій, непонятли́вый.

Niepochybnie, неминуе́мо, неотврати́мо, неизбѣ́жно; || непремѣ́нно, навѣ́рно, несомнѣ́нно.

Niepochybność, -ści, *ж.* неизбѣ́жность; || достовѣ́рность, непрело́жность, несомнѣ́нность.

Niepochybny, неминуе́мый, неминучій, неотврати́мый, неизбѣ́жный; || непремѣ́нный, непрело́жный, навѣ́рный, несомнѣ́нный, *см.* **Nieuchronny**.

Niepocieszenie, неутѣ́шно.

Niepocieszony, неутѣ́шный.

Niepoczciwie, нечёстно, безчёстно.

Niepoczciwiec, -wca, *м.* негода́й, безде́льникъ.

Niepoczciwość, -ści, *ж.* безчёстность, по́длость, ни́вость.

Niepoczciwy, безчёстный, по́длый, ни́зкій.

Niepocześnie, плохо, бѣ́дно, жа́лко, ничто́жно. **Niepocześnie wyglądać**, имѣть жа́лкій видъ, плохо́ю нару́жность.

Niepoczesność, -ści, *ж.* непривлека́тельность, непріятная нару́жность; || отврати́тельность. **Niepoczesność tego obrazu zniechęciła mię do niego**, непривлека́тельность э́той карти́ны оттолкну́ла меня́ отъ ней.

Niepoczesny, непривлека́тельный, отврати́тельный; || ничто́жный.

Niepoczęty, безнача́льный, незача́тый; || непочатóй.

Niepodejrzanie, безъ подозрѣ́нія.

Niepodejrzany, неподозри́тельный, невозбужда́ющій подозрѣ́нія.

Niepodległe, незави́симо; || самостоя́тельно, *см.* **Niezależnie**.

Niepodległość, -ści, *ж.* незави́симость || самостоя́тельность.

Niepodległy, незави́симый; || самостоя́тельный.

Niepodobieństwo, -a, *ср.* невозмо́жность. **Niepodobieństwo ku uwierzeniu**, невѣроя́тность, неимовѣ́рность. **Niepodobieństwo do prawdy**, неправдоподо́бность, *см.* **Niepodobność**.

Niepodobnie, несхо́дно, *см.* **Różnie**; || невозмо́жно. **Niepodobnie ku wierzeniu**, э́то невѣроя́тно. **Niepodobnie do prawdy**, э́то неправдоподо́бно.

Niepodobność, -ści, *ж.* несхо́дство.

Niepodobny, несхо́дный, непохо́жій, несхо́жій. **Człowiek niepodobny sam do siebie, niepodobny do tego co był**, человѣ́къ непохо́жій на самого́ себя́, непохо́жъ на то́, чѣмъ былъ. || Невозмо́жный. **Niepodobny ku wierzeniu** *или* **do wiary**, невѣроя́тный. **Niepodobny do prawdy**, неправдоподо́бный.

Niepodzielność, -ści, *ж.* недѣли́мость, нераздѣли́мость; || *Юрид.* **Niepodzielność majątku**, нераздѣльное владѣ́ніе. **Syn w niepodzielności zostający**, неотдѣлённый сынъ.

Niepodzielny, недѣли́мый, нераздѣли́мый.

Niepogoda, -y, *ж.* непого́да, нена́стье, дурна́я погода, *см.* **Słota**.

Niepogodność, -ści, *ж.* суро́вость погоды.

Niepogodny, неблагопрія́тный; || непого́дливый, нена́стный.

Niepohamowanie, невоздержно, необу́зданно, неукроти́мо.

Niepohamowany, невоздержный, неумѣ́ренный, необу́данный, неукроти́мый; || горя́чій, запа́льчивый. **Niepohamowan w gniewie**, запа́льчивый въ гнѣвѣ, *см.* **Nieumiarkowany**.

Niepojętność, -ści, *ж.* ту́пость, безтолко́вость, непонятливость.

Niepojętny, тупо́й, безтолко́вый, непоня́тливый.

Niepojęty, непоня́тный, невообрази́мый, непостижи́мый. **Niepojęty zmysłem**, неощути́мый, нечувстви́тельный. **To rzecz niepojęta**, э́то непоня́тное *или* непостижи́мое дѣло.

Niepokalany, непоро́чный, безгрѣ́шный; || незапя́тнанный. **Niepokalane poczęcie N. M. P.**, непоро́чное зача́тіе Богоро́дицы (*8 Декабря*).

Niepokoić, безпоко́ить, смуща́ть, трево́жить. **Niepokoi mię te**, э́то меня́ безпоко́ить. **Nieprzyjaciel często nas niepokoił**, непрія́тель ча́сто трево́жилъ насъ.

Niepokój, -oju, *м.* безпоко́йство, смуще́ніе, трево́га, *см.* **Niespokojność**.

Niepokojenie, -nia, *ср.* трево́га, смуще́ніе; || устраше́ніе.

Niepokupność, -ści, *ж.* плохо́й сбытъ (*товаровъ*).

Niepokupny, нераскупáемый.
Niepoliczony, несосчúтанный.
Niepomału, немáло.
Niepomiarkowanie, **-nia**, *ср.* неумéренность, невоздéржность, *см.* **Niewstrzemięźliwość.**
Niepomiarkowanie, неумéренно, невоздéржно.
Niepomiarkowany, неумéренный, невоздéржный.
Niepomierność, **-ści**, *ж.* несоразмéрность, несоизмéримость.
Niepomierny, несоразмéрный, несоизмéримый.
Niepomny, безпáмятный; || незапáмятный, весьмá дáвній, *см.* **Niepamiętny.**
Niepomyślnie, несчáстно, неблагополýчно; || неудáчно, неуспéшно. **Niepomyślnie mi poszedł interes**, дéло моё пошлó неудáчно, неуспéшно.
Niepomyślność, **-ści**, *ж.* неудáча, неуспéхъ; || несчáстіе, невзгóда, злополýчіе, *см.* **Klęska**; || помéха, препáтствіе.
Niepomyślny, несчáстный, неблагопріáтный, противный; || неудáчный, неуспéшный. **Bitwa niepomyślna**, неудáчная бúтва. **Los niepomyślny**, неблагопріáтная судьбá. **Wiatr niepomyślny**, противный вéтеръ.
Niepopłatny, неокупáющійся; || * непринимáемый. **Niepopłatna to wymówka**, э́та отговóрка не мóжетъ быть прúнята въ уваженіе.
Niepoprawnie, неисправно, неправильно, ошúбочно; || неисправúмо (**bez chęci poprawienia się**).
Niepoprawność, **-ści**, *ж.* неправúльность, неисправность, ошúбочность, погрéшность. **Niepoprawność stylu**, неправúльность слóга; || неисправúмость. **Jego niepoprawność przywiodła go do tego**, неисправúмость привелá его́ къ э́тому.
Niepoprawny, неправúльный, ошúбочный, неисправный; || неисправúмый. **Wydanie niepoprawne**, неисправное изда́ніе.
Niepoprzestanie, **-nia**, *ср. Юрид.* неудовлетворúтельность; || неудовóльствіе. **Objawić niepoprzestanie na wyroku**, изъявúть неудовóльствіе на приговóръ úли рéшеніе (*суда*).
Nieporadny, неумéющій дать совéта.
Nieporównanie, несравнéнно.
Nieporównany, несравнéнный, *см.* **Niezrównany.**
Nieporuszenie, неподвúжно; || непоколебúмо, ненарушúмо, *см.* **Niewzruszenie.**
Nieporuszoność, **-ści**, *ж.* неподвúжность; || непоколебúмость, *см.* **Niewzruszoność.**
Nieporuszony, неподвúжный, недвúжимый; || непоколебúмый, *см.* **Niewzruszony.**
Nieporywcze, нетороплúво, нестремúтельно, сдéржанно.
Nieporywczość, **-ści**, *ж.* нетороплúвость, сдéржанность.
Nieporywczy, нетороплúвый, сдéржанный.
Nieporządek, **-dku**, *м.* безпоря́докъ, неуря́дица, *см.* **Nierząd.**
Nieporządnie, безпоря́дочно.
Nieporządny, безпоря́дочный; || распýтный. **Wieść życie nieporządne**, вестú распýтную жизнь.
Nieposilny, непитáтельный.
Nieposkromiony, неукротúмый, необýзданный.
Niepośledni, замéчáтельный, достопримéчáтельный.
Niepoślednio, замéчáтельно, достопримéчáтельно.
Nieposłuszeństwo, **-a**, *ср.* непослушáніе, неповиновéніе, непокóрность.
Nieposłusznie, непослýшно, непокóрно.
Nieposłuszny, непослýшный, непокóрный.
Nieposobnie, непослéдовательно, несообрáзно.
Nieposobność, **-ści**, *ж.* непослéдовательность, несообрáзность.
Nieposobny, непослéдовательный, несообразúтельный.
Niepospolicie, необыкновéнно, чрезвычáйно.
Niepospolitość, **-ści**, *ж.* необыкновéнность, чрезвычáйность.
Niepospolity, необыкновéнный, чрезвычáйный, замéчáтельный, достóпримéчáтельный.
Niepostrzegły, непримéтный.
Niepostrzeżenie, незамéтно, нечувствúтельно.
Niepostrzeżony, незамéченный; || незамéтный. **Wyszedł niepostrzeżony**, вышелъ не бýдучи замéченъ, вышелъ незамéтно.
Niepostrzyżony, непострúженный.
Nieposzanowanie, **-nia**, *ср.* неуважéніе.
Nieposzlakowanie, чéстно, безупрёчно, безукоризненно; || невúнно, безвúнно.
Nieposzlakowany, чéстный, безупрёчный, безукоризненный; || невúнный, безвúнный.
Niepotemu, *см.* **Ten.**
Niepotkliwy, неспотыкáющійся.
Niepotrzebnie, ненýжно, ненáдобно.
Niepotrzebny, ненýжный, излúшній.
Niepowetowany, невозвратúмый, невознагради́мый; || незагладúмый.
Niepowolny, непослýшный, непокóрный, упрáмый.
Niepowrócony, *см.* **Niepowrotny.**
Niepowrotnie, невозврáтно, невознагради́мо.
Niepowrotny, невозвратúмый, невознагради́мый, невозврáтный.
Niepowściągliwie, невоздéржно, *см.* **Niewstrzemięźliwie.**

Niepowściągliwość, -ści, *ж.* невоздéржность, *см.* **Niewstrzemięźliwość.**

Niepowściągliwy, невоздéржный, *см.* **Niewstrzemięźliwy.**

Niepowściągniony, необýзданный, неумéренный; || неудéржимый, *см.* **Wyuzdany, Niepohamowany.**

Niepozbyty, неотвязчивый.

Niepoznaka, -i, *ж.* уничтожéніе слéдóвъ. **Dla niepoznaki**, для уничтожéнія слéдóвъ.

Niepoznanie, подъ чужúмъ úменемъ, инкóгнито.

Niepoznanie, -nia, *ср.* неузнавáемость. **Do niepoznania**, такъ что нельзя́ узнáть (*кого́*).

Niepoznany, неýзнанный.

Niepozwolony, непозвóленный, непозволúтельный, запрещённый.

Niepożytecznie, безполéзно, безплóдно.

Niepożyteczność, -ści, *ж.* безполéзность, безплóдность.

Niepożyteczny, безполéзный, безплóдный.

Niepożytość, -ści, *ж.* неразрýшúмость, неуничтожáемость, прóчность; || продолжúтельность, долговрéменность.

Niepożyty, неразрýшúмый, неуничтожáемый, прóчный; || продолжúтельный, долговрéменный.

Niepracowicie, нáскоро, наскóрую рýку.

Niepracowitość, -ści, *ж.* нерадéніе, нерачúтельность, недостáтокъ трудолюбія.

Niepracowity, нерадúвый, нерачúтельный, нетрудолюбúвый.

Nieprany, немы́тый, невы́мытый.

Nieprawda, -y, *ж.* непрáвда, ложь.

Nieprawdziwie, неправдúво, лóжно, лжúво, *см.* **Fałszywie, Kłamliwie, Zmyślnie.**

Nieprawdziwość, -ści, *ж.* лóжность, лжúвость; || непрáвда, *см.* **Fałszywość, Kłamliwość.**

Nieprawdziwy, лóжный, лжúвый; || поддéльный, подлóжный; || притвóрный, *см.* **Fałszywy, Kłamliwy, Zmyślony.**

Nieprawnie, незакóнно, противозакóнно, въ противность закóну úли прáву, вопреки́ закóну.

Nieprawność, -ści, *ж.* незакóнность, беззакóнность, *см.* **Nieprawowitość.**

Nieprawny, незакóнный, беззакóнный; || несправедлúвый, неосновáтельный; || непрáвильный.

Nieprawość, -ści, *ж.* непрáведность, несправедлúвость, неправосýдіе, беззакóніе; || крúвда.

Nieprawowitość, -ści, *ж.* незакóнность.

Nieprawowity, незакóнный.

Nieprawy, незакóнный; || неправосýд, ный, несправедлúвый, лóжный. **Dziecko z nieprawego łoża**, úли **Dziecko nieprawe** незаконнорождённое дитя́. **Nieprawy szlachcic**, неродовóй дворянúнъ. **W sposób nieprawy**, несправедлúво, неправосýдно, несправедлúвымъ óбразомъ.

Nieprzebłagany, неумоли́мый.

Nieprzebrany, неистощúмый, неисчерпáемый, *см.* **Niewyczerpany.**

Nieprzebrniony, непереходúмый въ бродъ; || * неизслéдúмый.

Nieprzebudzony, безпробýдный.

Nieprzebyty, неисполни́мый; || непроходúмый; || непреодолúмый; || непроницáемый, недостýпный, *см.* **Nieprzezwyciężony.**

Nieprzedajny, непродáжный, неподкýпный.

Nieprzedarowany, неисправúмый.

Nieprzegrodzony, неразгорóженный.

Nieprzejednany, непримиря́мый.

Nieprzejrzany, непроницáемый; || необозри́мый; || непостижúмый, *см.* **Niezgłębiony.**

Nieprzejrzystość, -ści, *ж.* непрозрáчность.

Nieprzełamany, непреодолúмый.

Nieprzeliczony, несмéтный, безчúсленный.

Nieprzemyślny, неискýсный; || непромы́шленный.

Nieprzepłacony, неоцéнённый, безцéнный.

Nieprzeprawny, непроходúмый, непрóездный.

Nieprzerachowany, *см.* **Nieprzeliczony.**

Nieprzerwanie, непреры́вно.

Nieprzerwaność, -ści, *ж.* непреры́вность, безпреры́вность.

Nieprzerwany, непреры́вный, безпреры́вный.

Nieprzestannie, безпрестáнно.

Nieprzestanność, -ści, *ж.* безпреры́вность.

Nieprzestanny, безпреры́вный, безпрестáнный. **Bieg nieprzestanny**, вéчное движéніе.

Nieprzestępny, непреступáющій, непревышáющій.

Nieprzestrzeganie, -nia, *ср.* несоблюдéніе, неисполнéніе.

Nieprzeszkadzający, непрепáтствующій; || *Юрид.* попустúтель.

Nieprzeto, не для того́ чтобы.. ., не для того́ что....

Nieprzetrwany, несконча́емый, безконéчный.

Nieprzewidziany, непредви́дённый.

Nieprzewrotny, неопрокúнутый, невревёрнутый; || невозвращённый; || * откры́тый, откровéнный, *см.* **Szczery.**

Nieprzezornie, *нар.* непредусмотрúтельно.

Nieprzezorny, необозри́мый.

Nieprzezroczystość, *см.* **Nieprzejrzystość.**

Nieprzezroczysty, *см.* **Nieprzejrzysty.**

Nieprzezwyciężony, непобéдúмый, непреодолúмый.

Nieprzeżyty, вéчный; || постоúнный.

Nieprzychylnie, неблагопрія́тно, неблагоскло́нно, недоброжела́тельно.

Nieprzychylność, -ści, *ж.* неблагоскло́нность, недоброжела́тельство, злора́дство.

Nieprzychylny, неблагоприя́тный, неблагоскло́нный, недоброжела́тельный, злора́дный.

Nieprzydatny, негода́щійся (*ни къ чему́*).

Nieprzygodnie, некста́ти.

Nieprzygodny, непригóдный.

Nieprzyjaciel, -a, *м.* непрія́тель, врагъ, не́другъ. **Nieprzyjaciel społeczeństwa**, врагъ о́бщества.

Nieprzyjacielski, непрія́тельскій, враждéбный, вра́жескій. **Wojsko nieprzyjacielskie**, непрія́тельское во́йско. **Kroki nieprzyjacielskie**, враждéбные за́мыслы, враждéбность, непрія́зненность.

Nieprzyjacielsko. **Po nieprzyjacielsku**, враждéбно.

Nieprzyjaciółka, -i, *ж.* непрія́тельница, противница.

Nieprzyjaźń, -źni, *ж.* непрія́знь, вражда́.

Nieprzyjaźnie, Nieprzyjazno, враждéбно, непрія́зненно.

Nieprzyjazny, враждéбный, непрія́зненный.

Nieprzyjemnie, непрія́тно.

Nieprzyjemność, -ści, *ж.* непрія́тность.

Nieprzyjemny, непрія́тный.

Nieprzyjęty, непри́нятый.

Nieprzymuszony, непринуждéнный.

Nieprzyprawny, неприправленный.

Nieprzystępność, -ści, *ж.* недосту́пность, непристу́пность.

Nieprzystępny, недосту́пный, непристу́пный, отта́лкивающій.

Nieprzystojnie, непристóйно, неблагопристóйно, неприли́чно.

Nieprzystojność, -ści, *ж.* непристóйность, неблагопристóйность, неприли́чіе.

Nieprzystojny, непристóйный, неблагопристóйный, неприли́чный.

Nieprzytomnie, въ отсу́тствіи; || внѣ себя́.

Nieprzytomność, -ści, *ж.* отсу́тствіе, отлу́чка, небы́тность; || * разсѣя́нность, недоста́токъ прису́тствія ду́ха, потéря созна́нія.

Nieprzytomny, безъ́вестно отсу́тствующій, находя́щійся въ отлу́чкѣ; || разсѣя́нный, неимѣ́ющій прису́тствія ду́ха, потеря́вшій созна́ніе.

Nieprzywrotny, невозвра́тимый, неисправимый.

Nieprzywykły (do czego), непривы́кшій (*къ чему́*).

Nieprzyznanie, -nia, *ср. Юрид.* непризна́ніе, непризнава́ніе; || отрица́ніе, отрече́ніе, отпира́тельство, запира́тельство; || неодобре́ніе.

Nieprzyzwoicie, неблагопристóйно, неприли́чно.

Nieprzyzwoitość, -ści, *ж.* неблагопристóйность, неприли́чіе.

Nieprzyzwoity, неблагопристóйный, неприли́чный.

Nieprzyzwyczajony, непріу́чённый, непривы́кшій.

Niepyszny, присты́жённый, сконфу́женный (*употребля́ется то́лько при сравне́ніяхъ*). **Odszedł jak niepyszny**, ушёлъ сконфу́женный, присты́жённый.

Niepytany, непро́шеный; || непро́шенный.

Niepytlowany, непросѣ́янный. **Niepytlowana mąka**, непросѣ́янная мука́.

Nieraczo, неповоро́тливо, нело́вко; || ме́дленно, нескóро.

Nieraczość, -ści, *ж.* неповоро́тливость, нело́вкость; || ме́дленность.

Nieraczy, неповоро́тливый, нело́вкій, ме́дленный.

Nierad, не ра́дъ (*употребля́ется то́лько въ имен. пад. ед. и мн. ч. въ значе́ніи: неохо́тно*). **Nierad to czynię**, я неохо́тно э́то дѣ́лаю. **Nieradzi te słyszymy**, мы не ра́дуемся, слы́ша э́то, *см.* **Rad**.

Nieraźno, неповоро́тливо, ме́дленно, мѣ́шкотно.

Nieraźność, -ści, *ж.* неповоро́тливость, ме́дленность, мѣ́шкотность.

Nieraźny, неповоро́тливый, ме́дленный, мѣ́шкотный.

Nieregularność, -ści, *ж.* неспра́вность, безпоря́дочность.

Nieregularny, неспра́вный, безпоря́дочный.

Nierogacizna, -y, *ж.* нерога́тый скотъ.

Nieros..., *см.* **Nieroz...**

Nierówna, -ni, *ж.* нерóвное мѣ́сто.

Nierównie, Nierówno, нерóвно, нера́вно, непóровну, неодина́ково; || несравне́нно, гора́здо. **Podzielić nierówne**, раздѣ́лить непóровну. **Jest nierównie piękniejsza od siostry**, она́ несравне́нно и́ли гора́здо краса́вѣе сестры́.

Nierówność, -ści, *ж.* неравномѣ́рность, нера́венство; || нерóвность, негла́дкость; || * непра́вильность, непостоя́нство.

Nierówny, нера́вный, неодина́кій, неравномѣ́рный; || нерóвный, негла́дкій, непра́вильный; || * непостоя́нный, измѣ́нчивый. **Siły nierówne**, нера́вныя си́лы. **Droga nierówna**, нерóвная дорóга. **Nierównym iść krokiem**, идти́ нерóвнымъ ша́гомъ.

Nierozdzielnie, нераздѣ́льно, нераздѣ́льно, неразлу́чно.

Nierozdzielność, -ści, *ж.* нераздѣ́льность, неразлу́чность; || недѣли́мость, нераздѣли́мость, *см.* **Niepodzielność**; || *Хим.* нераствори́мость; || * неразрывность, нерасторжи́мость, *см.* **Nierozłączność, Nierozerwaność**.

Nierozdzielny, нераздѣ́льный, неразлу́чный; || недѣли́мый, нераздѣли́мый, *см.* **Niepodzielny**; || *см.* **Nierozerwany**.

Nierozdzielony, нераздѣ́лённый.

Nierozerwanie, неразрывно.

Nierozerwaność, -ści, *ж.* неразрывность, ненарушимость, нерасторжимость.

Nierozerwany, неразрывный, ненарушимый, нерасторжимый.

Nierozeznanie, -a, *ср.* невнятность, неразборчивость, неясность, сбивчивость.

Nierozeznany, невнятный, неразборчивый, неясный, неизвестный, сбивчивый.

Nierozgarnienie, -nia, *ср.* тупость, непонятливость.

Nierozgarniony, тупой, непонятливый.

Nierozjętnie, неразрывно.

Nierozjętny, неразрывный.

Nierozłącznie, неразлучно.

Nierozłączność, -ści, *ж.* неразлучность, неразрывность.

Nierozłączny, неразлучный, неразрывный.

Nierozłożnie, *см.* **Nierozdzielnie.**

Nierozłożny, *см.* **Nierozdzielny.**

Nierozmowność, -ści, *ж.* неразговорчивость.

Nierozmowny, неразговорчивый.

Nierozmyślnie, необдуманно, неразсудительно.

Nierozmyślność, -ści, *ж.* необдумчивость, неразсудительность.

Nierozmyślny, необдуманный, неразсудительный.

Nierozsądek, -dku, *м.* безразсудство, неблагоразумие.

Nierozsądnie, безразсудно, неблагоразумно.

Nierozsądny, безразсудный, неблагоразумный.

Nierozstajny, неразлучный, нераздельный.

Nierozstrzygniony, неразрешимый, сомнительный.

Nierozumie, неблагоразумно, безразсудно.

Nierozumność, -ści, *ж.* безразсудство, неблагоразумие.

Nierozumny, безразсудный, неблагоразумный.

Nierozumnie, неразумно, неразсудительно.

Nierozumny, неразумный, неразсудительный, *см.* **Bezrozumny.**

Nierozwaga, -i, *ж.* легкомыслие, необдуманность, опрометчивость.

Nierozważnie, легкомысленно, необдуманно, опрометчиво.

Nierozważność, -ści, *ж. см.* **Nierozwaga.**

Nierozważny, легкомысленный, необдуманный, опрометчивый.

Nierozwiązany, неразрешимый.

Nierozwikłany, безвыходный, неисходный.

Nierozwinięty, Nierozwinięty, неразвитый; || нераспустившійся (*о цвѣткѣ*), *см.* **Nierozwity.**

Nierozwity, неразвитый.

Nieruchawo, неподвижно, неповоротливо.

Nieruchawość, -ści, *ж.* неповоротливость, медленность, неподвижность.

Nieruchawy, непроворный, неповоротливый, медленный, неподвижный.

Nieruchomie, неподвижно,

Nieruchomość, -ści, *ж.* неподвижность; || бездѣйствіе; || **Nieruchomości**, *мн.* недвижимость, недвижимое имущество, недвижимое.

Nieruchomy, недвижимый; || бездѣйственный. **Dobra nieruchome**, недвижимое имущество, **Wojska nieruchome**, мѣстныя войска.

Nieruszony, нетронутый; || неприкосновенный, *см.* **Nietykalny.**

Nierychło, нескоро, поздно.

Nierychłość, -ści, *ж.* запоздалость.

Nierychły, поздній, запоздалый. **Nierychły żal**, позднее раскаяние. **Nierychłe owoce**, поздние плоды. **Nierychły w namyśleniu**, нерѣшительный.

Nierymownie, *см.* **Nieskładnie, Nieszykownie.**

Nierymowność, -ści, *ж. см.* **Nieskładność, Nieszykowność.**

Nierymowny, *см.* **Nieskładny, Nieszykowny.**

Nierymowy, Nierymowny, нерифмованный. **Wiersze nierymowe**, стихи безъ риѳмъ, бѣлые стихи.

Nierząd, -u, *м. см.* **Nieporządek, Nieład;** || анархія, безначаліе; || безпорядокъ, разстройство; || распутство, непотребство, развратъ. **Nierządem się bawić, nierządu patrzyć**, вести развратную жизнь. **Na nierząd się udać, nierządowi się oddać**, распутствовать, развратничать.

Nierządnica, -y, *ж.* прелюбодѣйка, распутная женщина, проститутка, *см.* **Wszetecznica.**

Nierządniczy, распутный, развратный.

Nierządnie, безпорядочно, распутно.

Nierządnik, -a, *м.* развратникъ, гулька, распутникъ, *см.* **Wszetecznik.**

Nierządność, -ści, *ж.* нераспорядительность, безпорядочность; || распутство, развратъ.

Nierządny, нераспорядительный, безпорядочный; || развратный, распутный, *см.* **Wszeteczny.**

Nierzetelnie, недобросовѣстно, вѣроломно, криводушно.

Nierzetelność, -ści, *ж.* криводушіе недобросовѣстность, вѣроломство, лживость, обманъ.

Nierzetelny, нечестный, криводушный, недобросовѣстный, вѣроломный.

Niesądownie, безъ соблюденія судебныхъ формальностей.

Niesądowny (dzień), неприсутственный день.

Nieść, носить, нести, приносить. **Jaką mi niesiesz wiadomość?** какое же из-

вѣсти ты приносишь мнѣ? *см.* **Przynieść.** **Strzelba niesie daleko**, ружьё мѣтко, ружьё хорошо бьётъ. **Nieść życie w ofierze**, жертвовать жизнію, *см.* **Ponieść.** **Nieść szkodę**, наносить вредъ. **Nieść pożytek**, приносить пользу. **Nieść jaja**, нести яйца. **Wieść niesie**, слухъ *или* молва расходится. || **Nieść się (ku złemu, ku dobremu)**, имѣть склонность къ дурному *или* къ хорошему, *см.* **Skłaniać się, Pochop mieć.** **Nieść się nad innych**, *см.* **Wynosić się.**

Nieschludnie, неопрятно, неряшливо, грязно.

Nieschludność, -ści, *ж.* неопрятность, грязнота, нечистота.

Nieschludny, неопрятный, неряшливый, грязный, нечистый, нечистоплотный.

Nieścierpliwić, *вм.* **Zniecierpliwić**, *см.* **Niecierpliwić.**

Nieścigły, Nieścigniony, непостижимый.

Niesfornie, упорно, упрямо.

Niesforność, -ści, *ж.* упорство, упрямство, ослушность, своенравие

Niesforny, упорный, упрямый, непослушный, ослушный, своенравный.

Niesienie, -nia, *ср.* ношеніе, приношеніе.

Nieskażenie, безпорочно; || неиспорченно, невредимо.

Nieskazitelność, -ści, *ж.* безупрёчность, безукоризненность; || безпорочность, неиспорченность.

Nieskazitelny, безупрёчный, безукоризненный; || безпорочный; || неиспорченный, неповреждённый.

Nieskażoność, -ści, *ж.* неиспорченность; || безпорочность, *см.* **Nieskazitelność.**

Nieskażony, неиспорченный; || безпорочный, *см.* **Nieskazitelny.**

Niesktadnie, нескладно, бестолково; || неискусно, неловко, *см.* **Niezręcznie.**

Niesktadność. -ści, *ж.* неправильность; || *несообразность, нелѣпость, вздоръ.

Niesktadny, неправильный, нескладный, || несообразный, нелѣпый, вздорный.

Nieskończenie, безконечно.

Nieskończoność, -ści, *ж.* безконечность; || несмѣтность.

Nieskończony, безконечный; || неоконченный, *см.* **Niedokończony.**

Nieskromnie, нескромно, безстыдно.

Nieskromny, нескромный безстыдный.

Nieskupność, -ści, *ж. см.* **Niepokupność.**

Nieskupny, *см.* **Niepokupny.**

Nieskutecznie, недѣйствительно.

Nieskuteczność, -ści, *ж.* недѣйствительность.

Nieskuteczny, недѣйствительный.

Nieskwapliwie, тихо, спокойно, неторопливо, безмятежно, смирно, хладнокровно.

Nieskwapliwość, **-ści**, *ж.* неторопливость, спокойность, хладнокровіе.

Nieskwapliwy, тихій, спокойный, неторопливый, хладнокровный.

Niesława, -y, *ж.* безслáвіе.

Niesławetnie, *см.* **Niesławnie.**

Niesławetny, *см.* **Niesławny.**

Niesławnie, безслáвно.

Niesławny, безслáвный.

Niesłono, нéсолоно.

Niesłoność, -ści, *ж.* недостáтокъ сóли, недосóлъ.

Niesłony, несолёный.

Niesłownie, несдéрживая дáннаго слóва.

Niesłowność, -ści, *ж.* несдержáніе дáннаго слóва, неустóйка въ слóвѣ, неустóйчивость.

Niesłowny, несдéрживающій дáннаго слóва, неустóйчивый въ слóвѣ.

Nieślubny, безбрáчный; || незакóнный, незаконнорождённый, побóчный.

Niesłusznie, несправедлúво.

Niesłuszność, -ści, *ж.* несправедлúвость, *см.* **Niesprawiedliwość.**

Niesłuszny, несправедлúвый, непрáвый.

Niesłychanie, неслúханно, чрезвычáйно, непомéрно, безмéрно, чрезмéрно, крáйне.

Niesłychany, неслúханный, небывáлый.

Niesmacznie, Niesmaczno, безвкýсно, невкýсно; || *нескладно, глýпо, пóшло, вáло. **Kucharz ten niesmaczno gotuje**, этотъ пóваръ готóвитъ безвкýсно. **Niesmaczno pisze**, нескладно, глýпо пúшетъ. **Niesmaczno mu**, это емý не по вкýсу.

Niesmaczność, -ści, *ж.* безвкýсность; || * нескладность, пóшлость, нелéпость.

Niesmaczny, безвкýсный; || * нескладный, пóшлый, глýпый, нелéпый; || непріятный, отвратúтельный. **Niesmaczne to**, это невкусно, въ этомъ нѣтъ вкýса.

Niesmak, -u, *м.* потéря вкýса, безвкýсіе; || отвращéніе, омерзéніе; || тéрпкость, непріятный вкусъ; || * неудовóльствіе, непріятность, скýка, пресыщéніе. **Wino, które zostawia po sobie niesmak**, винó, котóрое пóслѣ себя́ оставля́етъ противный, дурнóй вкусъ. **Zbyteczne roskosze zostawiają niesmak po sobie**, излúшество въ удовóльствіяхъ оставля́етъ пóслѣ себя́ скýку.

Niesmakowitość, -ści, *ж. см.* **Niesmaczność.**

Niesmakowity, *см.* **Niesmaczny.**

Nieśmiało, несмéло, рóбко, застéнчиво, боязлúво.

Nieśmiałość, -ści, *ж.* несмéлость, рóбость, застéнчивость, боязлúвость.

Nieśmiały, несмéлый, рóбкій, застéнчивый, боязлúвый.

Nieśmiele, *см.* **Nieśmiało.**

Nieśmiertelnić, *см.* **Unieśmiertelnić.**

Nieśmiertelnie, безсмéртно, *см.* **Wiecznie.**

Nieśmiertelnik, -a, *м. Бот.* сухоцвѣтъ.
Nieśmiertelny, безсмѣ́ртный.
Nieśna (kokosz, kura), несу́шка, но́сная ку́рица.
Niesnadno, нелегко́, тру́дно.
Niesnadny, нелёгкій, тру́дный.
Niesnaska, -i, *ж.* (ча́ще употребля́ется во мн. ч. **Niesnaski**), ра́спря, несогла́сіе, разду́ръ, сму́та. **Niesnaski wzniecać**, сѣ́ять, подде́рживать раздо́ръ, возбужда́ть несогла́сіе.
Niesocżysty, несо́чный, непита́тельный.
Niespełna, о́коло, почти́, несполна́, безъ ма́лаго. **Kosztuje mi to niespełna ste rubli**, э́то сто́итъ мнѣ о́коло ста рубле́й, *или* безъ ма́лаго сто рубле́й. **Niespełna ma rozumu**, онъ не въ своёмъ умѣ́, онъ не въ по́лномъ ра́зумѣ.
Niespławny, несудохо́дный.
Niesplik, -u, *м.* ирга́, кизи́льникъ (*плодъ*); || ча́шковое де́рево.
Niespodzianie, Niespodziewanie, неожи́данно, нечая́нно.
Niespodziany, Niespodziewany, неожи́данный, нечая́нный.
Niespodziewanie, *см.* **Niespodzianie.**
Niespodziewany, *см.* **Niespodziany.**
Niespokoić, *см.* **Niepokoić.**
Niespokojnica, -y, *ж*, сплётница, безпоко́йная, сварли́вая же́нщина.
Niespokojnie, безпоко́йно.
Niespokojnik, -a, *м.* сплётникъ, сму́тникъ, сварли́вый, безпоко́йный.
Niespokojność, -ści, *ж.* безпоко́йство, трево́га, смяте́ніе, волне́ніе, смуще́ніе.
Niespokojny, безпоко́йный, трево́жный, взволно́ванный, смущённый.
Niespornie, безспо́рно, безпрекосло́вно.
Niesporny, безспо́рный, безпрекосло́вный.
Niespore, неспо́ро, неуспѣ́шно, невы́годно, неско́ро, ме́дленно. **Niespore takiém piórem pisać**, таки́мъ перо́мъ неско́ро напи́шешь. **Robota niespore idzie**, рабо́та не спори́тся.
Niespory, неспо́рый, неуспѣ́шный, невы́годный; || медли́тельный.
Niesposób (вм. **Nie sposób**, т. е. **Nie ma sposobu**), невозмо́жно, нѣтъ возмо́жности, нѣтъ сре́дства.
Niesposobność, -ści, *ж.* неспосо́бность, него́дность, непонятли́вость.
Niesposobny, неспосо́бный, него́дный, непонятли́вый.
Niespracowanie, неутоми́мо.
Niespracowany, неутоми́мый.
Niesprawiedliwie, несправедли́во.
Niesprawiedliwość, -ści, *ж.* несправедли́вость. **Popełnić niesprawiedliwość**, сдѣ́лать несправедли́вость.
Niesprawiedliwy, несправедли́вый, непра́ведный, непра́вый.
Niesprawność, -ści, *ж.* нело́вкость, неискýсство, нерасторо́пность.
Niesprawny, нело́вкій, неискусный, нерасторо́пный,
Niestale, непостоя́нно.
Niestałość, -ści, *ж.* непостоя́нство, превра́тность, изме́нчивость.
Niestały, непостоя́нный, изме́нчивый.
Niestanie, -nia, *ср.* (u prawa), нея́вка по вы́зову въ судъ.
Niestaranny, нестара́тельный, неради́вый.
Niestatecznie, непостоя́нно, изме́нчиво, переме́нчиво, необду́манно.
Niestateczność, -ści, *ж.* непостоя́нство, переме́нчивость, изме́нчивость.
Niestateczny, непостоя́нный, переме́нчивый, изме́нчивый.
Niestatek, -tku, *м.* безпоря́докъ, разстро́йство; || развра́тъ, распу́щенность нра́вовъ; || *распу́тникъ, развра́тникъ, гуля́ка.
Niestawiennictwo, -a, *ср. см.* **Niestanie.**
Niestety, Niestetyż, *Межд.* увы! ахъ!
Niestosownie, неприли́чно, непристо́йно, несвойственно, несообра́зно, *см.* **Niewłaściwie.**
Niestosowność, -ści, *ж.* неприли́чіе, непристо́йность, несообра́зность, *см.* **Nieprzyzwoitość, Niewłaściwość.**
Niestosowny, неприли́чный, непристо́йный, несвойственный, несообра́зный, *см.* **Niewłaściwy.**
Niestrawiony, непереварённый, несваре́нный.
Niestrawność, -ści, *ж.* несваре́ніе желу́дка; || неудобоварймость.
Niestrawny, несвари́мый, неудобоварймый.
Niestrojny, разстро́енный, разла́женный, *см.* **Rozstrojony.**
Niestwora, -y, *ж. см.* **Niestworność.**
Niestwornie, доку́чливо, назо́йливо, *см.* **Natrętnie**; || неумѣ́ренно.
Niestworność, -ści, *ж. см.* **Niesforność, Niezgoda**; || неумѣ́ренность; || назо́йливость, доку́чливость, *см.* **Natrętność.**
Niestworny, *см.* **Niesforny**; || неумѣ́ренный, необу́зданный, ненасы́тный; || назо́йливый, доку́чливый.
Niestworzony, несуществу́ющій, небыва́лый. **Pleść rzeczy niestworzone**, разска́зывать небыли́цы, плести́ вся́кій вздоръ.
Niesumiennie, безсо́вѣстно, недобросо́вѣстно.
Niesumienność, -ści, *ж.* безсо́вѣстность, недобросо́вѣстность.
Niesumienny, безсо́вѣстный, недобросо́вѣстный.
Nieświadom, Nieświadomy (czego), незна́ющій, несвѣ́дущъ, несвѣ́дущій, невѣ́жественъ, невѣ́жественный, неопытенъ, неопытный. **Nieświadom rzeczy światowych**, онъ не зна́етъ свѣ́тской жи́зни, онъ неопытенъ въ свѣ́тѣ.
Nieświadomie, невѣ́жественно.

Nieświadomość, **-ści**, *ж.* невѣ́жество, невѣ́дѣніе, незна́ніе.

Nieswój, самъ не свóй. **Jakiś dziś jestem nie swój**, сего́-дня я самъ не свóй, не въ обыкновéнномъ расположéніи дýха.

Nieswornie, *см.* **Niesfornie**.

Niesworność, *см.* **Niesforność**.

Niesworny, *см.* **Niesforny**.

Nieszczerość, **-ści**, *ж.* неискренность, неоткровéнность, притвóрство, скры́тность.

Nieszczery, неискренній, неоткровéнный, притвóрный, скры́тный.

Nieszczerze, неискренно, неоткровéнно, притвóрно, скры́тно.

Nieszczęście, **-ścia**, *ср.* несча́стіе, злополу́чіе, бѣ́дствіе. **Nieszczęścia kogo nabawić**, повéргнуть кого́ въ несча́стіе, причини́ть кому́ несча́стіе. **Na nieszczęście**, къ несча́стію. **Dzielić z kim nieszczęście**, дѣли́ть съ кѣмъ несча́стіе. **Trzebaż takiego nieszczęścia**, не везётъ, нѣтъ сча́стія, нѣтъ удáчи, ну́жно же бы́ло такъ случи́ться. **Nieszczęściem**, *Нар.* по несча́стію, къ несча́стію.

Nieszczęśliwie, **Nieszczęśnie**, несча́стливо, несча́стно, неудáчно.

Nieszczęśliwość, **Nieszczęsność**, **-ści**, *ж.* несча́стливость, го́ре.

Nieszczęśliwy, **Nieszczęsny**, несча́стливый, несча́стный, бѣ́дственный.

Nieszczęśnica, **-y**, *ж.* несчастли́вица.

Nieszczęśnie, *см.* **Nieszczęśliwie**.

Nieszczęśnik, **-a**, *м.* несча́стный.

Nieszczęsność, *см.* **Nieszczęśliwość**.

Nieszczęsny, *см.* **Nieszczęśliwy**.

Nieszlachetnie, неблагоро́дно.

Nieszlachetność, **-ści**, *ж.* неблагоро́дство.

Nieszlachetny, неблагоро́дный.

Nieszpetnie, неду́рно, нехýдо.

Nieszpetność, **-ści**, *ж.* благообрáзіе.

Nieszpetny, благообрáзный.

Nieszpór, **-oru**, *м.* **Nieszpory**, **-ów**, *мн.* вечéрня (*церковная слýжба*).

Nieszporny, вечéрній, *см.* **Nieszpór**.

Niesztucznie, неискýсно, грýбо, топóрно.

Niesztuczność, **-ści**, *ж.* простотá; || простовáтость.

Niesztuczny, неискýственный, простóй, грýбый, топóрный.

Niesztukowany, цѣ́льный, ненадста́вленный.

Nieszykownie, *Нар.* нестрóйно, безпоря́дочно.

Nieszykowność, **-ści**, *ж.* нестрóйность, безпоря́дочность.

Nieszykowny, нестрóйный, безпоря́дочный.

Nietajno, извѣ́стно, я́вно, очеви́дно.

Nietajny, извѣ́стный, я́вный, очеви́дный.

Nietęgi, сла́бый, бессúльный, неплóтный; || вя́лый, плохóй, незави́дный, ма́лый; || посре́дственный, недоста́точный.

Nietęgo, не́ очень, ма́ло; || бѣ́дно, скýдно, плóхо; || незави́дно, посре́дственно, недоста́точно.

Nietęgość, **-ści**, *ж.* сла́бость, вя́лость, бессúліе; || посре́дственность; || недоста́токъ, несовершéнство.

Nietknięty, нетро́нутый, неповрежднный, цѣ́льный; || * неприкоснове́нный.

Nietoperz, **-a**, *м. Зоол.* лету́чая мышь, нетопы́рь.

Nietopnistość, **Nietopność**, **-ści**, *ж.* неплáвкость.

Nietopnisty, **Nietopny**, неплáвкій, огнестóйкій.

Nietorowany, непроло́женный, непротóренный.

Nietota, **-y**, *ж. Бот.* дрокъ ши́льная трава́.

Nietowarzyski, необщи́тельный, необходи́тельный; || неужи́вчивый, нелюди́мый.

Nietowarzyskość, **-ści**, *ж.* необщи́тельность, необходи́тельность; || неужи́вчивость.

Nietrafnie, неудáчно, невпопáдъ, некстáти, несхóдно.

Nietrafność, **-ści**, *ж.* невѣ́рность, непрáвильность, несхóдство.

Nietrafny, неудáчный, невѣ́рный, непрáвильный, несхóдный.

Nietrwale, непрóчно, хру́пко, лóмко; || непостоя́нно.

Nietrwałość, **-ści**, *ж.* непрóчность, хру́пкость, лóмкость; || непостоя́нство.

Nietrwały, непрóчный, хру́пкій, лóмкій; || непостоя́нный.

Nietrwożliwy, безбоя́зненный; || непугли́вый, нетрусли́вый.

Nietrybowy, чрезвычáйный, необыкновéнный, *см.* **Nadzwyczajny**.

Nietykałek, **-łka**, *м. Бот.* не тро́нь меня́, недотыка (*растéніе*).

Nietykalność, **-ści**, *ж.* неосязáемость; || неприкоснове́нность; || ненаруши́мость.

Nietykalny, неосязáемый, неощути́мый; || неприкоснове́нный, ненаруши́мый.

Nietykany, нетро́нутый, цѣ́льный, неповрежднный.

Nieubiegły, неиста́вшій.

Nieubłaganie, неумоли́мо.

Nieubłaganość, **-ści**, *ж.* неумоли́мость, непримири́мость.

Nieubłagany, неумоли́мый, непримири́мый.

Nieuchronnie, неизбѣ́жно, немину́емо.

Nieuchronność, **-ści**, *ж.* неизбѣ́жность, немину́емость.

Nieuchronny, неизбѣ́жный, немину́емый.

Nieucieszny, неутѣши́тельный, непрія́тный, ску́чный.

Nieucieszony, неутѣ́шный.

Nieuctwo, *см.* **Nieukowstwo**.

Nieuczciwie, безче́стно, нече́стно.

Nieuczciwość, **-ści**, *ж.* безче́стность, криводу́шіе; || вѣролóмство, безсóвѣстность; || безче́стный посту́покъ.

Nieuczciwy, безче́стный, криводу́шный; || вѣролóмный, безсóвѣстный, недобросóвѣстный.

Nieuczynnie, необязáтельно, несносходúтельно, неуслýжливо.

Nieuczynność, -ści, *ж.* необязáтельность, несносходúтельность, неуслýжливость.

Nieuczynny, необязáтельный, несносходúтельный, неуслýжливый.

Nieudany, непритвóрный, неподдéльный.

Nieudatnie, неуклюже, недóвко, неудáчно, урóдливо.

Nieudatność, -ści, *ж.* урóдливость, безобрáзие, несклáдность.

Nieudatny, неуклюжий, недóвкий, неудáчный, урóдливый, безобрáзный, несклáдный.

Nieudolnie, недостáточно, неудовлетворúтельно, безсúльно, нéмощно.

Nieudolność, -ści, *ж.* недостáточность, неудовлетворúтельность; || безсúлие, нéмощь, неспособность.

Nieudolny, недостáточный, неудовлетворúтельный; || безсúльный, нéмощный, неспособный.

Nieudzielnie, зависимо, въ подчинéніи.

Nieudzielność, -ści, *ж.* несообщúтельность, несообщáемость; || зависимость.

Nieudzielny, несообщúтельный; || зависúмый, подчинéнный.

Nieufanie, -nia, *ср.* недовéріе, *см.* **Nieufność**.

Nieufnie, недовéрчиво.

Nieufność, -ści, *ж.* недовéрчивость, мнúтельность, недовéріе, сомнéніе, подозрúтельность, *см.* **Podejrzliwość**.

Nieufny, недовéрчивый, мнúтельный, сомнéвáющійся.

Nieugaszony, неугасúмый; || неутолúмый. **Pragnienie nieugaszone**, неутолúмая жáжда.

Nieugiętość, -ści, *ж.* непреклóнность; || негúбкость. **Nieugiętość charakteru**, непреклóнность, твéрдость характéра.

Nieugięty, непреклóнный; || негúбкій.

Nieugłaskany, дúкій, суровый.

Nieuhamowanie, *см.* **Niepohamowanie**.

Nieuhamowany, *см.* **Niepohamowany**.

Nieujęty, Nieujętny, неприкосновéнный, неуловúмый; || невоздéржный, запáльчивый, пылкій, неумéренный, неудержúмый.

Nieujeżdżony, невы́ѣзженный, необъѣзженный.

Nieuk, -a, *м.* нéучъ, безгрáмотный; || невéжда.

Nieuka, -i, *ж.* невéжество, невéдѣніе, незнáніе.

Nieukładnie, неучтúво, невéжливо.

Nieukładność, -ści, *ж.* недóвкость, неуклюжесть; || неучтúвость, невéжливость.

Nieukładny, недóвкій, неуклюжій; || неучтúвый, невéжливый.

Nieukojony, неуспокóенный, неусмирённый, необлегчённый; || необýзданный, неукрощённый.

Nieukowstwo, -a, *ср.* невéжество.

Nieukrócony, неукрощённый, дúкій; || * необýзданный.

Nieuleczony, неизлѣчúмый.

Nieulękłość, -ści, *ж.* безбоя́зненность, неустрашúмость.

Nieulękły, безбоя́зненный, неустрашúмый.

Nieułomny, здорóвый, неувéчный; || безпорóчный, безошúбочный.

Nieumiarkowany, неумéренный.

Nieumiejący czytać i pisać, безгрáмотный.

Nieumiejętnie, неискýсно, недóвко.

Nieumiejętność, -ści, *ж.* неумéніе, неумéлость, недóвкость; || неспособность, неóпытность.

Nieumiejętny, неискýсный, незнáющій (*чего́*); || неспособный, неóпытный.

Nieumienie czytać i pisać, безгрáмотность.

Nieuniacki, Nieunicki, *см.* **Dyzunicki**.

Nieunita, *см.* **Dyzunita**.

Nieupamiętale, необдýманно, легкомы́сленно, опромéтчиво, неосмотрúтельно.

Nieupamiętałość, -ści, *ж.* необдýманность, легкомы́сленность, опромéтчивость, неосмотрúтельность.

Nieupamiętały, необдýманный, легкомы́сленный, опромéтчивый, неосмотрúтельный.

Nieuproszony, неумолúмый, неупросúмый, непреклóнный, *см.* **Nieubłagany**.

Nieurodzaj, -ju, *м.* неурожáй.

Nieurodzajność, -ści, *ж.* безплóдность, неплóдіе, безплóдіе.

Nieurodzajny, неурожáйный, безплóдный. **Rok nieurodzajny**, неурожáйный годъ.

Nieusidlony, неуловúмый.

Nieuskromiony, неукротúмый, необýзданный.

Nieuśmierzony, *см.* **Nieuskromiony, Nieutulony, Nieukojony**.

Nieustający, Nieustanny, непрерывный, безпрерывный, безпрестáнный, продолжúтельный.

Nieustannie, непрерывно, безпрерывно, безпрестáнно.

Nieustanność, -ści, *ж.* безпрерывность, продолжúтельность.

Nieustanny, *см.* **Nieustający**.

Nieustąpienie, -nia, *ср.* неустýпка. **Pod nieustąpieniem od kontraktu**, подъ условіемъ не отступáть отъ контрáкта.

Nieustawnie, по временáмъ, съ перемéжками.

Nieustawny, перемежáющійся, перемéжный.

Nieustraszenie, неустрашúмо.

Nieustraszoność, -ści, *ж.* неустрашúмость.

Nieustraszony, неустрашúмый.

Nieustrzeżony, неуберёжённый.

Nieuszanowanie, -nia, *ср.* неуважéніе, непочтéніе.

Nieuszkodzony, невредúмый.

Nieuszykowany, неприготóвленный, нерастáвленный.

Nieutorowany, непролóженный, непротóренный.

Nieutratny, нерасточи́тельный.
Nieutulenie, Nieutulone, неутѣшно.
Nieutulony, неутѣшный.
Nieuwaga, -i, *ж.* невниманіе, невнимáтельность. **Przez nieuwagę**, ненарóчно, по ошúбкѣ, безъ ýмысла; || опромéтчивость, неосторóжность. **Z nieuwagi**, по неосторóжности.
Nieuważanie (na kogo, na co), -a, *ср.* невнимáтельность, небрéжность, неосторóжность.
Nieuważnie, невнимáтельно, безъ вниманія, необдýманно, легкомы́сленно, опромéтчиво, неосторóжно.
Nieuważny, невнимáтельный, необдýманный, легкомы́сленный, опромéтчивый, неосторóжный.
Nieuzasadniony, неосновáтельный.
Nieużytecznie, безполéзно, безплóдно, тщéтно.
Nieużyteczność, -ści, *ж.* безполéзность, безплóдность, тщéтность.
Nieużyteczny, безполéзный, безплóдный, тщéтный.
Nieużytek, -tku, *м.* пýстошь, земля́ впýстѣ лежáщая.
Nieużytość, -ści, *ж.* жёсткость (*характера*), суровость, неподáтливость, непристýпность, необходúтельность.
Nieużyty, жёсткій (*характеръ*), суро́вый, неподáтливый, непристýпный, необходúтельный.
Niewałaszony (koń), неклáденый конь, жеребéцъ.
Niewarowny, неукрѣплённый, незащищённый.
Niewątpliwie, несомнѣ́нно.
Niewątpliwość, -ści, *ж.* несомнѣ́нность.
Niewątpliwy, несомнѣ́нный.
Niewaźnie, недѣйствúтельно; || невáжно.
Nieważność, -ści, *ж. Юрид.* недѣйствúтельность, призна́ніе обязáтельства недѣйствúтельнымъ и́ли подлежáщимъ уничтоже́нію; || ничтожность, недостáтокъ надлежáщаго вѣса. **Nieważność kontraktu**, недѣйствúтельность контрáкта. **Nieważność małżeństwa**, недѣйствúтельность, уничтоже́ніе брáка.
Nieważny, недѣйствúтельный; || ничто́жный; || неполновѣ́сный; || нецѣ́нный. **Nieważny dokument**, ничто́жный, недѣйствúтельный докумéнтъ. **Za nieważne uznać**, уничтожáть, дѣлать недѣйствúтельнымъ, призна́ть недѣйствúтельнымъ. **Nieważny dukat**, неполновѣ́сный червóнецъ.
Niewczas, -u, *м.* безсóница, пóздніе трудú, лишéніе óтдыха пóслѣ трудóвъ. **Niewczasy zniszczyły mi zdrowie**, безсóница разстрóила моё здорóвье. || **Niewczas**, *Нар.* невпопáдъ. невóвремя, некстáти. **Po niewczasie**, слúшкомъ пóздно.
Niewczasować, тревóжить, безпокóить, докучáть.
Niewczesny, преждевре́менный; || пóздній, запоздáлый. **Niewczesne żarty**, неумѣ́стныя шýтки, невóвремя, некстáти. **Niewczesne żale**, пóздніе сожалѣ́нія. **Niewczesna śmierć**, преждевре́менная смерть, *см.* **Przedwczesny, Zawczesny. Niewczesny płód**, вы́кидышъ, недоно́сокъ; || *Бот.* незрѣ́лый плодъ.
Niewdzięczen, неблагодáренъ, *см.* **Niewdzięczny.**
Niewdzięcznica, -y, *ж.* неблагодáрная (*же́нщина*).
Niewdzięcznie, неблагодáрно.
Niewdzięcznik, -a, *м.* неблагодáрный (*человѣкъ*).
Niewdzięczność, -ści, *ж.* неблагодáрность, непризна́тельность.
Niewdzięczny, неблагодáрный, непризна́тельный; || непрія́тный, некраси́вый, *см.* **Nieprzyjemny.**
Niewdzięka, -i, *ж. см.* **Niewdzięczność.**
Niewiadomie, безъ вѣдома.
Niewiadomo, неизвѣ́стно.
Niewiadomość, -ści, *ж.* невѣ́жество, невѣ́дѣніе, незна́ніе, *см.* **Nieznajomość.**
Niewiadomy, *Стар.* невѣ́жественный, неучёный, *см.* **Nieświadomy**; || неизвѣ́стный, *см.* **Nieznany. Niewiadomy z pobytu**, безвѣ́стно-отсýтствующій. || *Мат.* **Niewiadoma**, неизвѣ́стная величúна, искóмое.
Niewiara, -y, *ж.* невѣ́ріе, безвѣ́ріе; || недовѣ́рчивость, *см.* **Niedowiarstwo**; || *Прост.* невѣ́рный, нéхристь, бусурмáнъ.
Niewiasta, -y, *ж.* же́нщина, бáба.
Niewid, -u, *м.* нéвидаль, невидáльщина, небылúца, небывáльщина. **Troje niewidów prawić**, разскáзывать небылúцы.
Niewidoczny, неúвный.
Niewidomie, невúдимо.
Niewidomy, невúдимый, *см.* **Niewidzialny**; || слѣпóй, *см.* **Ślepy.**
Niewidzialnie, невúдимо.
Niewidzialność, -ści, *ж.* невúдимость.
Niewidzialny, невúдимый.
Niewidziany, невúданный.
Niewiedzenie, -nia, *ср.* невѣ́дѣніе.
Niewiele, немнóго. **Z niewielu ludźmi**, съ немнóгими людьмú, съ небольшúмъ числóмъ людéй. **Niewiele mu trzeba**, емý немнóго нýжно, онъ довóльствуется мáлымъ.
Niewierca, *см.* **Niewiernik.**
Niewierczy, иновéрческій.
Niewiernica, -y, *ж.* измѣ́нница, *см.* **Zdrajczyna.**
Niewiernie, невéрно, измѣ́нически.
Niewiernik, -a, **Niewierca**, -y, *м.* невéрный; || измѣ́нникъ, *см.* **Zmiennik, Zdrajca.**
Niewierność, -ści, *ж.* невéрность.
Niewierny, невéрный.
Niewierz, -a, *м. см.* **Niewiernik.**
Niewieści, жéнскій, *см.* **Kobiecy**; || нѣ́жный, изнѣ́женный, жéнственный, слáбый. **Niewieście serce**, нѣ́жное сéрдце.
Niewieścić, Zniewieścić, изнѣ́живать, изнѣ́жить.

Niewieścieć, Zniewieścieć, изнѣжиться; || обабиться.

Niewieściniec, *см.* **Macica.**

Niewieścisko, *см.* **Babsko.**

Niewieściuch, -a, *м.* нѣженка, слабодушный человѣкъ, *см.* **Kobieciarz.**

Niewieściuchowski, женственный; || бабскій. (ность.

Niewieściuchowstwo, -a, *ср.* женствен-

Niewiniątko, -a, *ср.*, невинный младенецъ, невинность. **Święto Niewiniątek,** праздникъ младенцевъ избіенныхъ Иродомъ, *см.* **Młodzianki.**

Niewinnić, *см.* **Uniewinniać.**

Niewinnie, невинно.

Niewinniuchny, Niewinniutki, совершенно невинный, безгрѣшный.

Niewinność, -ści, *ж.* невинность.

Niewinny, невинный.

Niewładny, безсильный, немощный.

Niewłaściwie, несвойственно, неточно; || *Юрид.* незаконно, неправильно, не по праву. **Niewłaściwie zwany,** такъ называемый, или не въ собственномъ смыслѣ.

Niewłaściwość, -ści, *ж.* несвойственность, несообразность, несоотвѣтственность; || *Юрид.* неполнонравность, некомпетентность. **Niewłaściwość sądu,** неподсудность.

Niewłaściwy, несвойственный, ненадлежащій. **Użyć niewłaściwego wyrazu,** употребить несвойственное языку слово; || непристойный, неприличный; || *Юрид.* неимѣющій права судить, неполноправный, невластный, некомпетентный.

Niewłaśnie, несвойственно, неточно.

Niewłasny, несвойственный, неточный, *см.* **Niewłaściwy;** || чужой, чуждый, несобственный.

Niewód, -odu, *м.* неводъ, мрежа.

Niewola, -i, *ж.* рабство, неволя, невольничество; || плѣнъ; || зависимость; || нужда, необходимость; || принужденіе. **Żyć w niewoli,** жить въ рабствѣ. **Dostać się do niewoli,** попасть въ плѣнъ. **Wziąść kogo w niewolę,** взять кого въ плѣнъ. **Ryb nie jada, chyba kiedy z niewoli musi jeść,** онъ рыбы не ѣстъ, развѣ только по нуждѣ. *Посл.* **Ochota gorsza od niewoli,** охота пуще неволи. **Co mi tego za niewola?** какая мнѣ въ этомъ нужда? какое мнѣ дѣло до этого? что мнѣ въ этомъ?

Niewolenie, -nia, *ср.* принужденіе, приневоливаніе.

Niewolić, Zniewolić, неволить, приневоливать, приневолить, принуждать, принудить; || покорять, покорить, подчинять, подчинить. **Jego dobroć zniewoliła mu serca wszystkich,** его добротá покорила емý сердцá всѣхъ. **Zniewolić kogo do czego,** принудить кого къ чему, *см.* **Przyniewalać, Zniewalać.**

Niewolnica, -y, *ж.* невольница, рабá.

Niewolnictwo, -a, *ср.* невольничество, рабство.

Niewolniczo, рабски, раболѣпно.

Niewolniczość, -ści, *ж.* раболѣпство, подобострастіе.

Niewolniczy, рабскій; || * раболѣпный, подобострастный.

Niewolnik, -a, *м.* невольникъ, рабъ; || плѣнный, плѣнникъ. **Być niewolnikiem swoich chuci,** быть рабомъ своихъ страстей.

Niewolno, недозволено *или* недозволяется. **Niewolno mi,** мнѣ нельзя, мнѣ непозволено.

Niewolny, невольный, несвободный.

Niewolstwo, -a, *ср. см.* **Niewolnictwo.**

Nieprawnie, неискусно, неловко, *см.* **Niezręcznie.**

Niewprawność, -ści, *ж.* неловкость, неумѣніе взяться за что либо, неопытность.

Niewprawny, неискусный, неловкій, неопытный.

Niewściągliwy, Niewściężny, Niewstrzymany, невоздержный, горячій, пылкій.

Niewstrzemięźliwie, *Нар.* невоздержно, неумѣренно.

Niewstrzemięźliwość, -ści, *ж.* невоздержность, неумѣренность.

Niewstrzemięźliwy, невоздержный, неумѣренный.

Niewstyd, -u, *м.* безстыдство, наглость, *см.* **Bezwstyd.**

Niewstydliwie, безстыдно, нагло.

Niewstydliwość, -ści, *ж.* безстыдство, наглость; || непристойность.

Niewstydliwy, безстыдный, наглый; || непристойный.

Niewstydnie, *см.* **Niewstydliwie, Bezwstydnie.**

Niewstydność, -ści, *ж.* безстыдство, наглость, *см.* **Niewstydliwość, Bezwstydność.**

Niewstydny, безстыдный, наглый.

Niewyćwiczony, неиспытанный, неизощрённый, невышколенный.

Niewyczerpanie, неистощимо.

Niewyczerpany, неистощимый.

Niewyczesaniec, Niewyczosaniec, -ńca, *м.* простоволосый, непричёсаный; || невѣжа, растрёпа.

Niewygoda, -y, *ж.* неудобство; || безпокойство, тревога; || стѣсненіе; || разстройство. **Wielką mam niewygodę z tym człowiekiem,** этотъ человѣкъ меня очень стѣсняетъ. **Wielka mi niewygoda bez téj książki,** мнѣ очень неудобно безъ этой книги. **Niewygody podróży,** неудобства путешествія.

Niewygodnie, неудобно.

Niewygodny, неудобный.

Niewygojony, неизлѣчимый, неизцѣлимый.

Niewykorzenlony, неискоренённый.

Niewykształcony, необразованный.

Niewykurowany, Niewyleczony, неизлѣчимый, неизцѣлимый.

Niewyleżały, *см.* **Niewystały.**

Niewymownie, невыразимо, нескázанно, неизречённо.

Niewymowny, невырази́мый, неска́занный, неизрѣче́нный.

Niewymuszoność, -ści, *ж.* непринужде́нность.

Niewymuszony, непринужде́нный.

Niewymyślny, неразбо́рчивый, неприхотли́вый. **To człowiek niewymyślny w jedzeniu**, э́тотъ человѣ́къ неприхотли́въ въ пи́щѣ; || изы́сканный. **Potrawa niewymyślna**, неизы́сканное ку́шанье; || незатѣ́йливый. **Robota wcale niewymyślna**, рабо́та соверше́нно незатѣ́йливая, проста́я.

Niewyparzony, необва́ренный. ***Niewyparzona gęba**, де́рзкій, гру́бый на язы́къ.

Niewypłatność, -ści, *ж.* несостоя́тельность.

Niewypłatny, несостоя́тельный.

Niewypowiedzianie, невырази́мо, неска́занно.

Niewypowiedziany, невырази́мый, неска́занный.

Niewyprawny, невы́дѣланный; || недублёный (*о ко́жѣ*).

Niewyrazisty, невырази́тельный, нечёткій, нея́вственный.

Niewyraźnie, нея́сно, нея́вственно, невня́тно, невырази́тельно.

Niewyraźność, -ści, *ж.* нея́сность, темнота́, невырази́тельость, невня́тность, нечёткость.

Niewyraźny, нея́сный, тёмный, невня́тный, нечёткій.

Niewyrozumiale, стро́го, суро́во, безъ снисхожде́нія, безпоща́дно.

Niewyrozumiałość, -ści, *ж.* стро́гость, суро́вость; || упо́рство, безпоща́дность.

Niewyrozumienie, -nia, *ср.* недоразумѣ́ніе.

Niewysłowiony, невырази́мый, неска́занный, неизрече́нный.

Niewystały, му́тный, неотсто́енный, неустоя́вшійся.

Niewystawnie, непы́шно, неблиста́тельно, нероско́шно, про́сто.

Niewystawność, -ści, *ж.* простота́.

Niewystawny, просто́й, нероско́шный, непы́шный, невы́чурный.

Niewytrawność, -ści, *ж.* нео́пытность, незна́ніе жи́зни, незрѣ́лость.

Niewytrawny, молодо́й, неустоя́вшійся (*о винѣ́*); || незрѣ́лый, нео́пытный, неискушённый.

Niewytrwale, непостоя́нно; || нетерпѣли́во; || неусто́йчиво.

Niewytrwałość, -ści, *ж.* непостоя́нство; || нетерпѣ́ніе; || неусто́йчивость.

Niewytrwały, непостоя́нный; || нетерпѣли́вый; || неусто́йчивый.

Niewytrwanie, нестерпи́мо, несно́сно.

Niewytrwanie, -nia, *ср. см.* **Niewytrwałość**.

Niewytrwany, несно́сный, нестерпи́мый, *см.* **Nieznośny**.

Niewytrzymałość, -ści, *ж.* чувстви́тельность, воспріи́мчивость; || несно́сливость, несде́ржанность, пода́тливость.

Niewytrzymały, чу́вствительный, воспріи́мчивый; || несно́сливый, несде́ржанный, пода́тливый. **Niewytrzymały na zimno**, чувстви́тельный къ хо́лоду.

Niewytwornie, неизы́сканно, невы́чурно, незатѣ́йливо, про́сто.

Niewytworny, неизы́сканный, невы́чурный, незатѣ́йливый, просто́й.

Niewywczas, -u, *м*, безсо́нница, *см.* **Niewczas**.

Niewywikłany, безвы́ходный, неисхо́дный.

Niewywrotny, неопровержи́мый.

Niewzruszalność, -ści, *ж.* ненаруши́мость.

Niewzruszenie, непоколеби́мо, непрекло́нно.

Niewzruszoność, -ści, *ж.* непоколеби́мость, непрекло́нность.

Niewzruszony, непоколеби́мый, непрекло́нный.

Niezabawem, *см.* **Niebawem**.

Niezabawnie, Niebawnie, незаба́вно.

Niezabawny, пра́здный, незанято́й; || незаба́вный.

Niezachowanie, -nia, *ср.* несоблюде́ніе.

Niezachwiany, непрекло́нный, непоколеби́мый.

Niezadługo, ско́ро, вско́рѣ.

Niezadłużony, незадолжа́вшій.

Niezagubiony, непогиба́ющій, нетлѣ́нный.

Niezależnie, незави́симо; || не смотря́ на (*что́*).

Niezależność, -ści, *ж.* незави́симость; || самостоя́тельность.

Niezależny, незави́симый; || самостоя́тельный. **Niezależny od okoliczności**, незави́симый отъ обстоя́тельствъ.

Niezamierzony, непредполо́женный, незаду́манный, незатѣ́янный.

Niezamieszkały, необита́емый, нежило́й.

Niezamożny, небога́тый, незажи́точный.

Niezapominajka, -i, *ж. Бот.* незабу́дка.

Niezapomny, незабве́нный, достопамя́тный.

Niezaprawny, неприпра́вленный.

Niezaproszony, неприглашённый.

Niezaprzątniony, неза́нятый, поро́жній, ненапо́лненный.

Niezaprzeczenie, неоспори́мо, неопровержи́мо, несомнѣ́нно.

Niezaprzeczoność, -ści, *ж.* неоспори́мость, неопровержи́мость, несомнѣ́нность.

Niezaprzeczony, неоспори́мый, безспо́рный, неопровержи́мый, несомнѣ́нный.

Niezapytany, неспро́шенный.

Niezasłużenie, незаслу́женно.

Niezasłużony, незаслу́женный.

Niezaszły, нетлѣ́нный; || безсме́ртный.

Niezawisłość, -ści, *ж. см.* **Niezależność.**

Niezawisły, *см.* **Niezależny.**

Niezawistny, незави́стный, незави́стливый.

Niezawodnie, неминуе́мо, непремѣ́нно, навѣ́рно, неизбѣ́жно.

Niezawodność, -ści, *ж.* непрело́жность, вѣ́рность, неизбѣ́жность.

Niezawodny, неминуе́мый, непремѣ́нный, непрело́жный, вѣ́рный, неизбѣ́жный.

Niezazdrościwy, **Niezazdrośny**, неревни́вый; || незави́стный, незави́стливый.

Niezbadany, непостижи́мый, неиспове́ди́мый.

Niezbędnie, неизбѣ́жно, неминуе́мо, необходи́мо, *см.* **Koniecznie, Nieuchronnie.**

Niezbędność, -ści, *ж.* неизбѣ́жность, необходи́мость, неминуе́мость, *см.* **Konieczność, Nieuchronność.**

Niezbędny, *см.* **Sprośny, Brzydki, Plugawy.**

Niezbędny, неизбѣ́жный, необходи́мый, неминуе́мый, *см.* **Konieczny, Nieuchronny.**

Niezbity, неопровержи́мый.

Niezbożnica, -y, *ж.* безбо́жница, нечести́вица.

Niezbożnie, безбо́жно, нечести́во, беззако́нно.

Niezbożnieć, **Zniezbożnieć**, безбо́жничать, поступа́ть беззако́нно, нечести́во.

Niezbożnik, -a, *м.* безбо́жникъ, нечести́вецъ.

Niezbożność, -ści, *ж.* безбо́жность, нече́стіе, беззако́ніе.

Niezbożny, безбо́жный, нечести́вый, беззако́нный.

Niezbrodzony, **Niezbrodny**, непереходи́мый въ бродъ.

Niezbrojnie, безору́жно.

Niezbrojny, безору́жный, невооружённый.

Niezbytni, нели́шній, неизли́шній, небезполе́зный.

Niezbytość, -ści, *ж.* доку́ка, доку́чливость, надое́дливость, назо́йливость.

Niezbyty, доку́чливый, несно́сный, назо́йливый.

Niezbywalność, -ści, *ж.* неотчужда́емость.

Niezdara, -y, *м.* о́лухъ, пе́ньтюхъ, болва́нъ, остоло́пъ.

Niezdarzony, неуда́чный, неуда́вшійся, несча́стливый.

Niezdatność, -ści, *ж.* неспосо́бность, безда́рность; || непригодность, неудовлетвори́тельность.

Niezdatny, неспосо́бный, безда́рный; || непригодный.

Niezdeterminowany, неопредѣлённый, безсро́чный.

Niezdobność, -ści, *ж.* недоста́токъ украше́нія, прикра́съ, убра́нства.

Niezdobny, неубранный, неукра́шенный.

Niezdobyty, непреодоли́мый, неодоли́мый, недосту́пный.

Niezdolność, -ści, *ж. см.* **Niezdatność.**

Niezdolny, *см.* **Niezdatny.**

Niezdrów, *см.* **Niezdrowy.**

Niezdrowie, -wia, *ср.* нездоро́вье.

Niezdrowo, нездорово, вре́дно для здоро́вья.

Niezdrowy, **Niezdrów**, нездоро́вый, нездоро́въ, вре́дный, вре́денъ здоро́вью.

Niezdrożny, безупрёчный, безукори́зненный.

Niezemszczony, неотомщённый.

Niezepsuty, неиспо́рченный; || неразвращённый.

Niezespolony, нестро́йный, несогла́сный, несхо́дный, несоразме́рный, несоотвѣ́тственный.

Niezeszły, нетле́нный, непогиба́ющій; || вѣ́чный.

Niezganny, *см.* **Nienaganny.**

Niezgasły, неугаса́емый.

Niezgiętość, -ści, *ж. см.* **Nieugiętość.**

Niezgięty, *см.* **Nieugięty.**

Niezgładzisty, неизгладимый.

Niezgłębiony, **Niezgłębny**, неизмери́мый; || неисповѣди́мый.

Niezgłoszenie się, -nia, *ср.* неявка.

Niezgoda, -y, *ж.* несогла́сіе, разда́ръ, ра́спря, разла́дъ. **Podniecać niezgodę**, возбужда́ть несогла́сіе. **Jabłko niezgody**, я́блоко разда́ра.

Niezgodliwie, *см.* **Niezgodnie.**

Niezgodliwy, вздо́рливый, сварли́вый, бранчи́вый; || несогла́сный, *см.* **Swarliwy.**

Niezgodnie, несогла́сно.

Niezgodność, -ści, *ж.* несовмѣ́стность; || несогла́сіе, разла́дъ; || нестро́йность, несоразме́рность, несоотвѣ́тствіе, несхо́дство.

Niezgodny, несовмѣсти́мый; || несогла́сный, нестро́йный, несо́разме́рный, несоотвѣ́тственный, несхо́дный. **Głosy niezgodne**, несогла́сные голоса́. **Niezgodne charaktery**, несхо́дные хара́ктеры.

Niezgodzenie się, -nia, *ср.* несогла́сіе.

Niezgojony, неизлечи́мый.

Niezgoniony, недостижи́мый.

Niezgorzéj, сно́сно, посре́дственно, поря́дочно, изря́дно, и туда́ и сюда́, и такъ и сякъ.

Niezgrabjasz, -a, *м.* нело́вкій, непрово́рный, неуклю́жій; || о́лухъ, пе́нтюхъ, мѣшо́къ.

Niezgrabnie, нело́вко, неладно.

Niezgrabność, -ści, *ж.* нело́вкость, неповоро́тливость, неладность.

Niezgrabny, нело́вкій, неуклю́жій, неповоро́тливый, неладный, мѣшкова́тый.

Niezłamany, несокруши́мый, неодоли́мый.

Niezliczenie, *Нар.* несмѣ́тно.

Niezliczoność, -ści, *ж* безконе́чность; || несмѣтность, мно́жество.
Niezliczony, несмѣтный, безчисленный.
Niezłomnie, непрекло́нно.
Niezłomność, -ści, *ж.* непрекло́нность; || непреломля́емость.
Niezłomny, непрекло́нный; || непреломля́емый, нело́мкій.
Niezmącony, невозмути́мый.
Niezmiennie, неизме́нно, непрело́жно.
Niezmienność, -ści, *ж.* неизме́нность, непрело́жность.
Niezmienny, неизмѣня́емый, неизмѣнный, непрело́жный.
Niezmiernie, чрезме́рно, непоме́рно, кра́йне; || безконе́чно, *с.м.* **Nieskończenie.**
Niezmierność, -ści, *ж.* чрезме́рность, безме́рность, безконе́чность, *с.м.* **Nieskończoność.**
Niezmierny, чрезме́рный, безме́рный, безконе́чный, *с.м.* **Nieskończony.**
Niezmierzoność, -ści, *ж.* грома́дность, несмѣтность, необъя́тность.
Niezmierzony, грома́дный, несмѣтный, необъя́тный
Niezmieszalność, -ści, *ж.* несмѣси́мость.
Niezmieszalny, несмѣси́мый.
Niezmieszany, несмѣша́нный.
Niezmordowanie, неутоми́мо.
Niezmordowany, неутоми́мый.
Niezmożony, непобѣди́мый, неодоли́мый.
Niezmrużony, несомкну́тый (*о глазя́хъ*).
Niezmyślenie, и́стинно, по́длинно, дѣйстви́тельно.
Niezmyślny, и́стинный, по́длинный, дѣйстви́тельный.
Niezmyślony, невы́думанный, и́стинный, дѣйстви́тельный; || и́скренній, чистосерде́чный, *с.м.* **Szczery.**
Niezmiernie, непримѣ́тно, незамѣ́тно, ма́ло-по-ма́лу.
Niezmierny, непримѣ́тный, незамѣ́тный.
Nieznajomo, подъ чужи́мъ и́менемъ, нико́гнито.
Nieznajomość, -ści, *ж.* незнако́мство; || незна́ніе. **Nieznajomość świata,** незна́ніе свѣта.
Nieznajomy, неизвѣ́стный, незнако́мый, *с.м.* **Nieznany.**
Nieznależny, ненаходи́мый.
Nieznanie, -nia, *ср.* незна́ніе, невѣ́дѣніе.
Nieznany, неизвѣ́стный.
Nieznikomość, -ści, *ж.* нетлѣ́нность.
Nieznikomy, нетлѣ́нный, непогиба́ющій.
Nieznośnie, несно́сно, невыноси́мо. нестерпи́мо.
Nieznośny, несно́сный, невыноси́мый, нестерпи́мый.
Niezręcznie, нело́вко, неискусно, нерасчётливо.
Niezręczność, -ści, *ж* нело́вкость, неискусство, неумѣнье взя́ться за дѣло.
Niezręczny, нело́вкій, неискусный.
Niezrównany, несравне́нный.
Niezrozumiale, непоня́тно, невразуми́тельно, нея́сно.
Niezrozumiałość, -ści, *ж.* непоня́тливость, невразуми́тельность, нея́сность.
Niezrozumiały, непоня́тный, невразуми́тельный, нея́сный.
Niezrzałość, *с.м.* **Niedojrzałość.**
Niezrzały, *с.м.* **Niedojrzały.**
Niezsiadły, несверну́вшійся, несса́вшійся (*о молокѣ*).
Niezupełnie, несовершенно, несовсѣмъ, невполнѣ.
Niezupełność, -ści, *ж.* несовершенство, недоста́токъ; || неполнота́.
Niezupełny, несовершенный, недоста́точный; || непо́лный.
Niezużyty, неизно́шенный, неистска́нный, непотёртый.
Niezwiędły, неува́дшій.
Niezwornie, *с.м.* **Niesfornie.**
Niezworność, *с.м.* **Niesforność.**
Niezworny, *с.м.* **Niesforny.**
Niezwrotnie, неповоро́тливо, непрово́рно, тяжело́, нело́вко.
Niezwrotność, -ści, *ж.* неповоро́тливость, тяжелова́тость, нело́вкость.
Niezwrotny, неповоро́тливый, нело́вкій, тяжёлый.
Niezwyciężony, непобѣди́мый, непреодоли́мый, *с.м.* **Nieprzezwyciężony.**
Niezwyczajnie, необыкновенно.
Niezwyczajność, -ści, *ж.* необыкнове́нность, необыча́йность, *с.м.* **Niezwykłość;** || непривы́чка, *с.м.* **Nienawykłość.**
Niezwyczajny, необыкнове́нный, необыча́йный, *с.м.* **Niezwykły;** || **Niezwyczajny czego,** непривы́кшій къ чему́.
Niezwykle, *с.м.* **Niezwyczajnie.**
Niezwykłość, -ści, *ж.* необыкнове́нность, необыча́йность.
Niezwykły, необыкнове́нный, необыча́йный.
Nieżyczliwość, -ści, *ж.* недоброжела́тельство, злора́дство.
Nieżyczliwy, недоброжела́тельный, злонаме́ренный,
Nieżywiątko, -a, *ер. Anat.* и *Бот.* зарóдышъ
Nieżywny, неплодоро́дный, непроизводи́тельный (*о землѣ*).
Nieżywotny, неоживлённый, неорга́ническій.
Nieżyzność, -ści, *ж.* неплóдіе, безплóдіе, безплóдность.
Nieżyzny, безплóдный.
Nigdy, никогда́.
Nigdzie, нигдѣ; || никуда́. **Nigdzie tego nie zobaczysz,** ты нигдѣ э́того не уви́дишь. **Dokąd idziesz? nigdzie,** куда́ ты идёшь? никуда́.
Nigryt, -a, *м.* Негръ.
Nijak, Nijako, ника́къ, нисколько, нико́имъ о́бразомъ, отнюдь, совсѣмъ не вовсе не.

Nijaki, никако́й; || неопредѣле́нный; сре́дній. **Nijaki kolor**, неопредѣле́нный цвѣтъ. **Jestem dziś nijaki**, серо́-дня я самъ не по себѣ. || *Грам.* **Rodzaj nijaki**, сре́дній родъ.

Nijako, *см.* **Nijak.**

Nijakość, -ści, *ж.* неопредѣле́нность, безразли́чность.

Nikąd, *см.* **Znikąd.**

Nikczemnić, Znikczemnić, уничижа́ть, унижа́ть. || **Nikczemnić się, Znikczemnić się**, унижа́ться, уничижа́ться, унижа́ть себя́.

Nikczemnie, по́дло, ни́зко.

Nikczemnieć, Znikczemnieć, худѣ́ть; || скудѣ́ть, бѣдне́ть; || по́ртиться, вырожда́ться; || унижа́ться, уничижа́ться, унижа́ть себя́. **Znikczemniała ta rasa**, э́то поколѣ́ніе вы́родилось.

Nikczemnik, -a, *м.* безде́льникъ, подле́цъ, негода́й.

Nikczemność, -ści, *ж.* по́длость, ни́зость; || ничто́жность.

Nikczemny, по́длый, ни́зкій, него́дный; || ничто́жный.

Nikędy, *см.* **Nigdzie**

Nikły, скоропреходя́щій, *см.* **Znikomy.**

Niknąć, Znikać, Zniknąć, исчеза́ть, исче́знуть, пропада́ть, пропа́сть; || ме́ркнуть. **Zniknął mi z oczu**, онъ исче́зъ изъ мои́хъ глазъ. **Ten kolor prędko nikaie**, э́тотъ цвѣтъ ско́ро пропада́етъ.

Niknienie, Zniknienie, -nia, *ср.* исчеза́ніе, исчезнове́ніе.

Niktóredy, нигдѣ́, никуда́, ни въ како́мъ мѣ́стѣ.

Nim, пре́жде не́жели, пре́жде чѣмъ. **Nim rok upłynie**, пре́жде не́жели пройдѣ́тъ годъ.

Niniejszy, ны́нѣшній, тепе́решній, настоя́щій. **Donoszę ci w niniejszym liście**, увѣдомля́ю тебя́ въ настоя́щемъ письмѣ́. **Niniejsze dzieło**, издава́емое ны́нѣ сочине́ніе. **Podług przepisów w 2-éj księdze niniejszéj ustawy postanowionych**, по пра́вилахъ, установленнымъ во 2-о́й кни́гѣ сего́ уста́ва. **Wiadomo czynię niniejszém**, симъ объявля́ю *или* извѣща́ю.

Niskąd, *см.* **Nizkąd.**

Niski (Nizki), ни́зкій.

Nisko (Nizko), ни́зко.

Niskoplenny, низкоствóльный, низкорасту́щій, го́дный къ ру́бкѣ (*лѣсъ*).

Niskość (Nizkość), ма́лость, *см.* **Małość**; ни́зость; || по́длость. **Niskość uczuć**, ни́зкія чувства. **Niskość ceny**, ни́зкая цѣна́, дешевизна́, *см.* **Niższość.**

Nisli, *см.* **Niżli, Niżeli.**

Niszczeć, Zniszczeć, по́ртиться, испо́ртиться, ухудша́ться, приходи́ть въ упа́докъ; || разруша́ться, уничтожа́ться, ветша́ть; || погиба́ть, поги́бнуть. **To drzewo niszczeje**, э́то де́рево разрушается. **Armja zniszczała**, а́рмія поги́бла.

Niszczejący, ветша́ющій, приходя́щій въ упа́докъ, по́ртящійся, ухудша́ющійся; || тлѣ́нный, бре́нный, преходя́щій.

Niszczenie, -nia, *ср.* истоще́ніе, упа́докъ, уничтоже́ніе, *см.* **Zniszczenie, Upadek.**

Niszczyć, Zniszczyć, истребля́ть, истреби́ть, уничтожа́ть, уничто́жить; || изнуря́ть, изнури́ть.

Niszczyciel, -a, *м.* разруши́тель, истреби́тель.

Niszczycielka, -i, *ж.* разруши́тельница, истреби́тельница.

Nit, -u, *м.* заклёпка, закре́па; || спа́йка. **Nabzynie bez nitu**, посю́да кованная изъ одного́ куска́. || * **Nit puścić** (*о человѣкѣ*), не вы́держать, не перенести́ чего́ либо. **Puścić nity**, (*о вещáхъ*), испо́ртиться, распаяться.

Nitabia, -i, *ж.* болтъ, сте́ржень, шкво́рень, затычка.

Niteczka, -i, *ж.* ни́точка, *см.* **Nitka.** || *Бот.* нить (*у тычи́нки*), жи́лка, мо́чка.

Nitka, -i, *ж.* ни́тка. * **Na nitce wisieć**, висѣ́ть на ни́точкѣ, на волоскѣ́. **Nitka perel**, ни́тка же́мчугу.

Nitkarka, -i, *ж.* ни́точница.

Nitkarz, -a, *м.* ни́точникъ.

Nitkowy, ни́тяный.

Nitować, Zanitować (gwóźdź), заклёпывать, заклепа́ть гвоздь; || паять, спаять.

Nitowanie, -nia, *ср.* заклёпка; || паяніе, спа́йка.

Nitowany, заклёпанный; || спа́янный.

Nitownik, -a, *м.* паяльщикъ.

Niuch, -a, *м.* (**tabaki**), щепо́тка, по́нюшка табаку́, *см.* **Szczypta.**

Niuchać (tabakę), ню́хать таба́къ, *см.* **Zażywać.**

Niuń, -nia, *м.* **Niunia, -ni, Niuńka, -i**, *м.* и *ж.* проста́къ, новичёкъ, дурачёкъ.

Niwa, -y, *ж.* ни́ва, па́шня, *см.* **Nowina, Nowizna**; || по́ле, по́прище. **Pracować na niwie historycznéj, uprawiać niwę historji**, разраба́тывать исто́рію, занима́ться исто́ріею.

Niwecz (*см.* **w nic, w nicestwo**), употребля́ется то́лько при глаго́лахъ: **Obracać, Obrócić, Iść, Pójść. W niwecz obrócić**, уничто́жить, истреби́ть. **W niwecz iść**, уничтожа́ться, истребля́ться. **Wszystko to w niwecz poszło**, всё э́то пропа́ло, уничто́жилось, *см.* **Niweczyć.**

Niweczenie, Zniweczenie, -nia, *ср.* уничтоже́ніе, истребле́ніе.

Niweczyć, Zniweczyć, уничтожа́ть, уничто́жить, истребля́ть, истреби́ть.

Niwelacja, -ji, *ж.* нивелиро́вка; || * уравне́ніе.

Niwelator, -a, *м.* нивелиро́вщикъ.

Niwelować, nivelirować; || выра́внивать по ватерпа́су; || * равня́ть, ура́внивать

Niż, употребля́ется то́лько съ предло́гами: **w** (*въ*), **na** (*на*). **W niż, Na niż**, внизъ. **Na niż płynąć**, плыть внизъ по рѣкѣ, по теченію рѣки́; || *Стар.* низовьё (*рѣки*).

Niż, Niżli, Nisli, Niżeli, Aniżeli, не́жели, чѣмъ. **Lepiéj milczéć, niż źle mówić,**

лу́чше молча́ть, не́жели ху́до говори́ть (*о комъ*). **Lepiéj zapóźno, aniżeli nigdy,** лу́чше по́здно, чѣмъ никогда́.

Niża, -y, *ж. см.* **Nizina.**

Nizacz, ни за что, *см.* **Ni.**

Niżby, скорѣе, лу́чше. **Niżby się na to zgodził, da się zabić,** онъ скорѣе позво́литъ себя́ уби́ть, не́жели согласи́тся на э́то.

Niżéj, ни́же. **Mieszka dwoma piętrami niżéj, o trzy piętra niżéj,** онъ живетъ двумя́ э́тажами ни́же; || ме́нѣе. **Dzieci niżéj dziesięciu lat,** дѣти ме́нѣе десяти́ лѣтъ.

Niżeli, *см.* **Niż.**

Nizina, -y, *ж.* низина́, ни́зменное мѣ́сто, логъ, подо́лъ.

Nizinny, ни́зменный.

Niziołek, -łka, *м.* пигме́й, ка́рликъ, карапу́зикъ.

Niziuchno, Niziutko, Niziuteńko, низе́нько, низёхонько.

Niziuchny, Niziutki, Niziuteńki, ни́зенькій.

Nizkąd, *см.* **Znikąd.**

Nizki, *см.* **Niski.**

Nizko, *см.* **Nisko.**

Nizkość, *см.* **Niskość.**

Niźli, *см.* **Niż.**

Niźnik, -a, *м.* вале́тъ, хлапъ (*въ ка́ртахъ*).

Niższość, -ści, *ж.* ни́зость, подчине́нность; || ни́зшая сте́пень, ни́зшая цѣна́, и т. п.

Niższy, ни́зшій, ни́жній, *см.* **Dolny.**

Niżyć, *см.* **Zniżać, Poniżać.**

No, No-no, ну, ну же! **No zobaczymy,** ну, посмо́тримъ! **No no, uspokój się,** ну же, успоко́йся! || **No** употребля́ется, какъ приста́вка къ повели́тельному наклоне́нію, для усиленія дѣйствія, и соотвѣтствуетъ русскому *же*. **Pisz no,** пиши́ же! **Biegaj no co najprędzéj po doktora,** бѣги́ же скорѣ́й за до́кторомъ.

Nobilitacja, -ji, *ж.* возведе́ніе въ дворя́нство.

Nobilitować, пожа́ловать дворя́нствомъ, возвести́ въ дворя́нство.

Noblesa, -y, *ж.* дворя́нство, шляхе́тство; || *Собир.* дворя́не.

Noc, -y, *ж.* ночь. **W nocy,** но́чью. **Przez całą noc,** во всю ночь. **Późno w noc,** по́здно но́чью. **Noc zapada,** ночь настаётъ. **Po całych nocach siedzieć,** сидѣть по ночам́ъ. **Po nocy,** но́чью, во вре́мя но́чи. **Na noc,** на́ ночь. **Noc jechać,** ѣхать но́чью.

Nócenie, Nucenie, -nia, *ср.* напѣва́ніе, напѣ́въ, припѣ́въ.

Nócić, Nucić, Zanócić, напѣва́ть.

Nocja, -ji, *ж.* поня́тіе, свѣ́дѣніе.

Nocleg, -u, *м.* ночле́гъ, ночева́ніе, ночёвка, ночевьё.

Noclegować, ночева́ть, остана́вливаться на́ ночь.

Nocnica, -y, *ж.* привиде́ніе, при́зракъ; || *Зоол.* ночна́я ба́бочка, свиноголо́вка; || *Медиц.* **Nocnice,** *мн.* давле́ніе во снѣ.

Nocnie, но́чью, ночно́ю поро́ю.

Nocnik, -a, *м.* полуно́чникъ, ночно́й гуля́ка; || ночно́й горшо́къ.

Nocny, ночно́й.

Nocorówna, -ni, *ж.* равноде́нствіе, *см.* **Porównanie (dnia z nocą).**

Nocorówny, равноде́нственный.

Nocoświec, -a, *м. Зоол.* свѣтоно́ска суринамская (*насѣкомое*).

Nocować, Zanocować, Przenocować, ночева́ть, заночева́ть, переночева́ть; || **Przenocować kogo,** пусти́ть кого́ на ночле́гъ, принима́ть, помѣща́ть у себя́ кого́.

Nocowanie, -nia, *ср.* ночева́ніе, ночёвка. **Nocowanie na modlitwach,** проведе́ніе но́чи въ моли́твахъ, ночно́е бдѣніе.

Nóg, -a, *м. см.* **Gryf, Orłolew.**

Noga, -i, *ж.* нога́.

Nogal, -a, *м.* долгоно́гій, длинноно́гій, долгова́зый.

Nogawica, -y, Nogawka, -i, *ж.* часть испо́дняго пла́тья отъ колѣнъ до конца́ ноги́; || *Воен. Стар.* бутурлы́къ, доспѣхъ, кото́рый надѣва́лся на́ ноги.

Nogieć, -gcia, Nokieć, -kcia, *м.* негода́й, безде́льникъ, *см.* **Napaść, Paskudnik.**

Nogietek, -tka, *м. Бот.* ноготки́.

Nokieć, *см.* **Nogieć.**

Nokturn, -u, *м.* полуно́щница, часть заутрени состоя́щая изъ трёхъ или бо́лѣе псалмо́въ; || *Муз.* нокту́рно.

Nomenklatura, -y, *ж.* номенклату́ра, именова́ніе; || именно́й спи́сокъ; || высе́локъ, уро́чище (*осо́бое селе́ніе*).

Nominacja, -ji, *ж.* назначе́ніе, опредѣле́ніе; || жа́лованная гра́мота, пате́нтъ.

Nominacyjny, относя́щійся къ опредѣле́нію на слу́жбу, *см.* **Opłata, Stępel.**

Nominalny, нарица́тельный (*о цѣнѣ*); || именно́й (*спи́сокъ*).

Nominat, -a, *м.* назна́ченный на како́е-либо мѣ́сто. **Biskup nominat,** назна́ченный въ епи́скопы.

Nominować, назнача́ть, опредѣля́ть (*въ слу́жбѣ*), *см.* **Mianować.**

Nominowanie, -nia, *ср.* назначе́ніе, опредѣле́ніе. **Prawo nominowania,** пра́во назнача́ть, опредѣля́ть на мѣста́, *см.* **Mianowanie.**

Nona, -y, *ж. Церк.* девя́тый часъ (*моли́тва*).

Noncjusz, *см.* **Nuncjusz.**

Nór, *см.* **Nurek.**

Nora, -y, *ж.* нора́, *см.* **Jama.**

Norbertan, Norbertanin, -a, *м.* Премонстра́нскій мона́хъ.

Norbertanka, -i, *ж.* Премонстра́нская мона́хиня.

Norbertański, Премонстра́нскій. **Zakon norbertański,** Премонстра́нскій мона́шескій о́рденъ.

Norma, -y, *ж.* но́рма, образе́цъ. **Norma wynagrodzenia,** разме́ръ вознагражде́нія.

Normalny, норма́льный, образцо́вый, пра́вильный.

Norymberszczyzna, -y, *ж.* ме́лочные, желѣзные и ме́дные това́ры.

Nos, -a, *м.* носъ. **Nos orli, zadarty, spłaszczony, kończaty, wklęsły**, носъ орли́ный, вздёрнутый, приплюснутый, заострённый, плоскій *или* покля́пый. **Mówić, śpiewać przez nos**, говори́ть, пѣть въ носъ, гнуси́ть. **Wszędzie nos wściubiać**, сова́ться не въ своё дѣло, вмѣши́ваться во всё. **Za nos wodzić kogo**, води́ть кого́ за́ носъ, дура́чить. **Utrzeć komu nosa, dać komu po nosie**, утере́ть кому́ носъ. **Nos krzywić na co**, хмо́риться, ду́ться на кого́. **Dostać, wziąść po nosie**, оста́ться съ но́сомъ. **Zadzierać nosa**, носъ задира́ть къ вёрху. **Spotkać się nos w nos**, встрѣ́титься носъ къ но́су. **Mieć dobry nos**, имѣ́ть хоро́шее чутьё (*о соба́кѣ*). **Patrz swego nosa**, смотри́, что́ дѣ́лается у тебя́ по́дъ носо́мъ, знай своё дѣ́ло. **Jak pięść do nosa (podobne)**, нѣтъ никако́го схо́дства. **Spuścić nos na kwintę**, повѣ́сить носъ, упа́сть ду́хомъ, опе́ча́литься. **Mruczeć pod nosem**, ворча́ть себѣ́ по́дъ носъ, бормота́ть сквозь зу́бы. **Nos świecy palącéj się**, нага́ръ свѣти́льни на свѣчѣ́.

Nosacizna, -y, **Nosatość**, -ści, *ж. Ветер.* сапъ (*у ло́шади*).

Nosal, -a, *м.* носа́чъ, носа́тый, носа́стый.

Nosarz, -a, *м.* носи́льщикъ, разно́щикъ.

Nosatość, *см.* **Nosacizna**.

Nosaty, носа́тый, носа́стый; || **Koń nosaty**, сапа́тая ло́шадь, съ са́помъ.

Nosek, -ska, *м.* но́сикъ, носо́къ; || хобото́къ (*у наскомы́хъ*); || ко́нчикъ (*у пера́*); || *Бот.* **Noski**, *мн.* гера́ній.

Nosić (*см.* **Nieść**), носи́ть. **Ciężko nosić**, имѣ́ть тяжёлую побѣ́жку, ходъ (*о ло́шади*). **Lekko nosić**, имѣ́ть лёгкую побѣ́жку, ходъ. || **Nosić się**, носи́ть пла́тье, одѣва́ться, наряжа́ться; || *Прост.* бѣ́гать. **Nosi się, jakby licho go pędziło**, бѣ́гаетъ какъ угоре́лый.

Nosiciel, -a, *м.* носи́льщикъ.

Nosicielka, -i, *ж.* носи́льщица.

Nosidło, -a, *ср.* бо́лѣе употребля́ется во мн. числѣ: **Nosidła**, носи́лки (*ручныя*), *см.* **Nosze**.

Nosisko, -a, *ср. Увел.* носи́ще.

Nositelny, удобоноси́мый.

Nosiwać, на́шивать, *см.* **Nosić**.

Nośny, носи́мый, употребля́емый. **Nośna kura**, несу́щаяся ку́рица.

Nosoróg, -oga, *м. см.* **Nosorożec**.

Nosorożcowy, носоро́говый.

Nosorożec, -żca, *м. Зоол.* носоро́гъ (*животное*).

Nosowy, носово́й.

Nostrzyk, -a, *м. Бот.* до́нникъ.

Noszarz, -a, *м.* носи́льщикъ.

Nosze, -ów, *мн.* носи́лки.

Noszenie, -nia, *ср.* ноше́ніе.

Nota, -y, *ж.* отмѣ́тка, знакъ; || примѣча́ніе, замѣча́ніе, вы́писка; || запи́ска, счётъ; || но́та (*дипломати́ческая*), *см.* **Przypisek, Znak**; || **Nota opozycyjna**, *Юрид.* о́тзывъ про́тивъ заочнаго рѣше́нія; || пятно́, безче́стіе, *см.* **Skaza**.

Nóta, Nuta, -y, *ж. Муз.* но́та. **Grać z nót**, игра́ть по но́тамъ. **Dorobić nótę do piosenki**, подобра́ть, сочини́ть му́зыку къ пѣснѣ, положи́ть пѣ́сню на му́зыку. **Nóta dobrze do słów przypada**, му́зыка хорошо́ подхо́дитъ къ слова́мъ.

Notarjalnie, нотаріа́льнымъ поря́дкомъ.

Notarjalny, нотаріа́льный.

Notarjat, -u, *м.* до́лжность нота́ріуса.

Notarjusz, -a, *м.* нота́ріусъ, нота́рій.

Notarjuszowa, -éj, *ж.* жена́ нота́ріуса.

Notarjuszówna, -y, *ж.* дочь нота́ріуса.

Notarjuszowski, принадлежа́щій нота́ріусу. **Urząd notarjuszowski**, до́лжность нота́ріуса.

Notarjuszowstwo, -a, *ср. см.* **Notarjat**; || *Собир.* нота́ріусъ съ жено́ю.

Notaryczny, общеизвѣ́стный.

Notatka, -i, *ж.* замѣ́тка, отмѣ́тка, запи́ска.

Notnia, -ni, *ж. Неуп.* просо́дія, словоуда́реніе *или* слогоуда́реніе.

Notować, Nanotować, Zanotować, замѣча́ть, замѣ́тить, отмѣча́ть, отмѣ́тить, намѣ́тить, запи́сывать, записа́ть.

Notowanie, -nia, *ср.* замѣча́ніе, отмѣ́тка, запи́сываніе.

Notowany, замѣ́ченный, отмѣ́ченный, запи́санный.

Notowy, *Муз.* но́тный. **Papier notowy**, но́тная бума́га.

Notyska, -i, *ж.* замѣ́тка, запи́сочка.

Nów, -owiu, *м.* новолу́ніе, но́вый мѣ́сяцъ. **Na nowiu**, во вре́мя новолу́нія.

Nowacja, -ji, *ж.* (*Юрид.*) замѣ́на пре́жняго усло́вія но́вымъ. Если усло́віе остаётся пре́жнимъ и замѣня́ется то́лько должни́къ, то э́то называ́ется: **Ekspromissja** (*принятіе на себя́ чужо́го до́лга*); если же замѣ́на каса́ется то́лько заимода́вца, то она́ называ́ется: **Delegacja** (*переводъ платежа́ *или* до́лга*). || Вы́мѣнъ докуме́нта.

Nowak, -a, *м.* послу́шникъ, *см.* **Nowicjusz, Nowotny**; || новичёкъ, новя́къ; || нововводи́тель, *см.* **Nowator, Nowotnik**.

Nowalja, -ji, *ж.* новина́, новя́нка.

Nowalijka, -i, *ж. см.* **Nowalja**.

Nowator, -a, *м.* нововводи́тель; || пристра́стный къ нововведе́ніямъ *или* къ новизна́мъ.

Nowenna, -y, *ж. Церк.* девяти́ны, моли́твы че́резъ де́вять дней.

Nowić, *см.* **Odnawiać, Wznawiać**.

Nowicjacki, подлежа́щій искусу, *см.* **Nowicjat**.

Nowicjat, -u, *м.* искусъ, вре́мя искуса (*въ монастыря́хъ*); || домъ для послу́шниковъ; || * ученичество, уче́нье, вре́мя уче́нья (*ремесла́*).

Nowicjusz, -a, *м.* послу́шникъ; || нови-

чёкъ; || неопытный, неискýсный (*въ ремеслѣ*).

Nowicjuszka, **-i**, *ж.* послýшница; || неóпытная, неискýсная (*въ ремеслѣ*).

Nowieć. *Неуп.* возобновля́ться, *см.* **Odnowieć**.

Nowina, **-y**, *ж.* нóвость, новизнá, новúнка, *см.* **Wieść**, **Wiadomość**; || новинá (*землѣ въ пéрвый рáзъ вспáханная*).

Nowiniarka, **-i**, *ж.* вѣстовщúца, охóтница разскáзывать нóвости.

Nowiniarski, сообщáющій нóвости, газéтный.

Nowiniarstwo, **-a**, *ср.* распространéніе новостéй; || ремеслó газéтчика.

Nowiniarz, **-a**, *м.* вѣстовщúкъ, охóтникъ разскáзывать нóвости; || газéтчикъ.

Nowinka, *см.* **Nowina**.

Nowinkarz, *см.* **Nowiniarz**.

Nowinny, новúнный. **Dziesięciny nowinne**, десятúна (*пóшлина*) съ новúнъ.

Nowiuchny, **Nowiusieńki**, **Nowiuteńki**, **Nowiutki**, нóвенькій, новёхонькій.

Nowizna, *см.* **Nowina** (*во 2-мъ значéніи*).

Nowo, нóво, недáвно. **Nanowo**, снóва, вновь.

Nowochrzczeniec, **-ńca**, *м.* анабаптúстъ, перекрещéнецъ; || новообращённый, новокрещéнецъ, *ем.* **Nowonawrócony**.

Nowochrzczeński, анабаптúстскій, перекрещённый.

Nowochrzczeństwo, **-a**, *ср.* анабаптúзмъ, учéніе перекрещéнцовъ.

Nowochrzczony, новообращённый, новокрещéнецъ, *см.* **Nowonawrócony**.

Nowocień, *см.* **Nowotny**.

Nowocina, **-y**, *ж.* нóвость, новúнка, новизнá.

Nowoczesność, **-ści**, *ж. см.* **Nowożytność**.

Nowoczesny, *см.* **Nowożytny**.

Nowoksiężyny, *мн.* обéдня, котóрую въ пéрвый рáзъ отправля́етъ новорукоположенный священникъ; || угощéніе послѣ отправлéнія пéрвой обéдни новорукоположéннымъ священникомъ.

Nowomianowany, вновь опредѣлённый, вновь назнáченный.

Nowomodnie, новомóдно.

Nowomodny, новомóдный.

Nowonabywca, **-y**, *м.* вновь пріобрѣтшій, вновь купúвшій что-либо.

Nowonarodzony, новорождённый.

Nowonawróceniec, **-ńca**, *м.* новообращённый, новокрещéнецъ.

Nowonawrócony, новообращённый, новокрещéнный. **Nowonawrócona**, новокрещéнка.

Nowopowity, *см.* **Nowonarodzony**.

Nowoprzybyły, новоприѣзжій, новоприбúвшій.

Nowoprzychodzień, **-dnia**, *м. см.* **Przybysz**, **Przybyłec**.

Noworocznik, **-a**, *м.* альмана́хъ.

Noworoczny, новогóдній.

Nowość, **-ści**, *ж.* нóвость.

Nowosiedlec, **-dlca**, *м.* новопоселéнецъ.

Nowosiedliny, **-dlin**, *мн.* нóвая колóнія, нóвое поселéніе; || новосéлье, нóвая квартúра; || пиръ по слýчаю новосéлья.

Nowoświecki, *см.* **Nowomodny**.

Nowota, **-y**, *ж.* нóвость; || нововведéніе.

Nowotnica, **-y**, *ж.* нововводúтельница; || вѣстовщúца, охóтница до нóвостей.

Nowotnie, вновѣ.

Nowotnik, **-a**, *м.* нововводúтель; || охóтникъ до новостéй.

Nowotnina, *см.* **Nowocina**.

Nowotność, **-ści**, *ж.* новизнá, нововведéніе.

Nowotny, нóвый, современный; || новичёкъ.

Nowotwornie, *см.* **Nowomodnie**.

Nowotworny, *см.* **Nowomodny**.

Nowouk, **-a**, *м.* новоýкъ, вновь обучáемый.

Nowowiarek, *см.* **Nowowierca**.

Nowowierca, **-y**, *м.* послѣдователь нóваго вѣроученія.

Nowowiernictwo, **-a**, *ср.* нóвое вѣроученіе.

Nowowiernik, **-a**, *м. см.* **Nowowierca**.

Nowowierny, принадлежáщій къ нóвому вѣроученію; || *см.* **Nowonawrócony**.

Nowowierstwo, **-a**, *ср. см.* **Nowowiernictwo**.

Nowozaciężny, вновь завербóванный рéкрутъ, вновь записанный, вновь поступúвшій въ солдáты, новобрáнецъ.

Nowozakonny, новозавѣтный.

Nowozamężna, **-ej**, *ж.* молодáя, новобрáчная.

Nowożeniec, **-ńca**, *м.* молодóй, новобрáчный.

Nowożeński, новобрáчный.

Nowożytność, **-ści**, *ж.* нóвое врéмя, нóвая эпóха.

Nowożytny, современный, новéйшій.

Nowszość, **-ści**, *ж.* нóвость, современность.

Nowszy, новéйшій, *см.* **Nowy**.

Nowy, нóвый.

Nóż, *род. п.* **Noża**, *м.* ножъ.

Nozdrze, **-a**, *ср.* ноздрá, бóлѣе употребля́ется во мн. **Nozdrza**, **-y**, нóздри.

Nóżeczka, **-i**, *ж.* во мн. ч. **Nożęta**, *см.* **Nóżka**.

Nożeńki, **-neк**, *мн.* ножны́; || футля́ръ.

Nóżka, **Nóżeczka**, **-i**, *ж.* нóжка, нóжечка, нóженька.

Nożna, *род. п.* **nożen**, *мн.* ножны́; || влагáлище, *см.* **Pochwa**.

Nożny, нóжный.

Nożowato, въ вúдѣ ножá, на подóбіе ножá.

Nożowaty, имѣющій фóрму ножá.

Nożyce, **-yc**, *мн.* нóжницы. **Nożyce blacharskie**, рéзцы, большія нóжницы. **Nożyce postrzygackie**, стригáльныя нóжницы. **Nożyce rakowe**, клешнú (*у рáка*).

Посл. **Uderz w stół, nożyce się odezwą**, на вóрѣ шáпка горúть, *или* знáетъ кóшка чьё мáсо съ̀ла.

Nożyczki, -czek, *мн.* нóженки, *см.* **Nożyce.**

Nożyk, -a, *м.* нóжикъ, нóжичекъ, *см.* **Kozik, Scyzoryk.**

Nożyna, -y, *ж.* дрянно́й нóжикъ, *ob.* **Nóż**; || ножёнка, *Умен. см.* **Noga.**

Nożyska, -a, *ср. Увел.* ножúще, *см.* **Nóż**; || ножúща, *см.* **Noga.**

Nu, Nuże, Anuże, ну, нýже, да нýже! ну, ну! нýко! нýтко!

Nucić, *см.* **Nócić**; || *Стар.* **Nucić**, *см.* **Nęcić.**

Nuda, -y, *ж.* **Nudy, -ów**, *мн.* скýка. **Myślałem, że umrę z nudów**, я дýмалъ, что умрý со скýки. **Śpiewać z nudów**, пѣть отъ скýки.

Nudnie, скýчно, *см.* **Nudno.**

Nudnieć, скучáть.

Nudnik, -a, *м.* скýчный человѣкъ.

Nudno, скýчно.

Nudność, -ści, *ж.* отвращéніе, непріáтность; || **Nudności**, *мн.* тошнотá, дурнотá; || *см.* **Ckliwość.**

Nudny, скýчный; || протúвный, прúторный, *см.* **Ckliwy.**

Nudota, -y, *ж.* скýка; || отвращéніе, омерзѣніе, потéря вкýса.

Nudzenie, -nia, *ср.* наскýчиваніе, *см.* **Znudzenie.**

Nudziarski, скýчный, надоѣдливый.

Nudziarstwo, -a, *ср.* надоѣдливость; || мéдленность, неповоро́тливость.

Nudziarz, -a, *м.* скýчный человѣкъ.

Nudzić, Znudzić, Unudzić, наводúть, навестú, нагонáть, нагнáть скýку; || надоѣдáть, наскучáть, надоéсть, наскýчить. || **Nudzić, Znudzić**, возбуждáть отвращéніе. **Nudzi mię**, мнѣ тóшно, менá тошнúть. || **Nudzić się**, скучáть, соскýчиться. **Nudzi się**, онъ скучáетъ. **Nudzi mi się**, мнѣ скýчно.

Nukać (koge, na kogo), понукáть.

Nukacz, -a, *м.* понукáльщикъ.

Nukanie, -nia, *ср.* понукáніе.

Nullo jure, *Юрид.* безъ всякаго прáва.

Numer, -u, *м.* нýмеръ. **Numer ciągły**, текýщій нýмеръ. **Numer księgi wpisowéj**, нýмеръ по óбщей книгѣ.

Numerator, -a, *м.* досмóтрщикъ (*таможенный*).

Numerować, Ponumerować, нумеровáть, перенумеровáть.

Numerowanie, -nia, *ср.* нумерóваніе, нумерáція.

Numeryczny, нумернóй.

Nuncjatura, -y, *ж.* нунціатýра, дóлжность нýнція.

Nuncjusz, -a, *м.* нýнцій, пáпскій посóлъ.

Nur, -a, *м. см.* **Nurek.**

Nura, *см.* **Nora.**

Nurcik, *см.* **Nurt.**

Nurek, -rka, *м.* водолáзъ; || *Зоол.* нырóкъ, нырáющая, веслонóгая птúца. **Dać nurka**, нырнýть. **Nurkiem płynąć**, *см.* **Nurkować.**

Nurka, -i, *ж.* дúкаяýтка.

Nurkować, нырáть, погружáться (*въ водý*).

Nurkowaty, *Стар.* угрю́мый, пáсмурный.

Nurkowy, водолáзный. **Dzwon nurkowy**, водолáзный кóлоколъ.

Nuregęś, -si, *ж.* крохáль, примóрская птúца.

Nurokaczka, -i, *ж.* нырóкъ (*родъýтки*).

Nurowaty, *см.* **Nurkowaty.**

Nurt, -u, *м.* теченіе, токъ, *см.* **Prąd**; || водоворóтъ; || **Nurty**, *мн.* вóлны; || русло́ (*рѣки*); || *Хир.* фúстула, свищъ.

Nurta, -y, *ж. Неуп.* пучúна, бéздна.

Nurtować, распространáться, углубля́ться. **Rany nurtujące ciało**, рáны углубля́ющіяся въ тѣло; || * проникáть, вникáть, дойскиваться.

Nurtowaty, *Хир.* свищевáтый, фúстульный; || *Бот.* дýдчатый.

Nury, *см.* **Nurowaty, Ponury.**

Nurzać, Nurzyć, погружáть, окýнывать, окунýть, *см.* **Zanurzać, Ponurzać.** || **Nurzać się**, погружáться, окýниваться, окунýться; || утопáть. **Nurzać się w roskoszach**, утопáть въ удовóльствіяхъ. **Nurzać się we łzach**, утопáть въ слезáхъ.

Nurzanie, -nia, *ср.* нырáніе; || **Nurzanie się**, погруженіе (*въ водý*).

Nuś, Anuż, ну. **Nuż w płacz**, ну плáкать. **Nuż w śmiech**, ну смѣ́ться. **A nuż nie da?** ну какъ онъ не дáстъ? **A nuż nie przyjdzie?** ну какъ онъ не придётъ?

Nużący, утоми́тельный, тáгостный; || скýчный.

Nuże, *см.* **Nu.**

Nużenie, -nia, *ср.* утомлéніе, устáлость, *см.* **Znużenie.**

Nużnieć, *Стар.* чáхнуть, изнемогáть, томúться.

Nużny, *Стар. см.* **Nużący.**

Nużyć, утомля́ть; || наскучáть.

Nygus, -a, *м.* лѣнúвецъ, лентáй, лежебóкъ.

Nygusować, лѣни́ться, бездѣльничать.

Nynać, люлю́кать, баю́кать, усыпля́ть дитя́.

Nyrka, *см.* **Nérka.**

O.

O произно́сится какъ рýсское *О*. Та же бýква съ знáкомъ надъ нéю *Ó*, произно́сится какъ рýсское *У*: **Bóg** (*Бугъ*), Богъ; **mój** (*муй*), мой.

O! *Межд.* о! **O czasy, o obyczaje!** о времена́, о нрáвы!

O, *предл.* о, объ, обо, трéбующій въ пóльскомъ языкѣ падежéй винúтельнаго

и предлóжнаго. 1) Винúтельнаго: **O połowę większy**, вполовúну бóльшій. **O połowę więcéj**, вполовúну, наполовúну бóльше. **O włos**, чуть-чуть, на одúнъ волосóкъ. **O włos go nie zabili**, чуть-чýть бы́ло не убúли его́. **Nie dbać o co**, не заботúться (*о чёмъ*). **Idzie tu o twoje życie, o twój honor**, дѣ́ло идётъ о твоéй жúзни, о твоéй чéсти. **Upomnieć się o krzywdę**, трéбовать удовлетворéнія за обúду. **Posądzić kogo o co**, подозрѣвáть кого́ въ чёмъ **Obawiać się o kogo, o co**, боя́ться, страшúться за кого́, за что́. **Walczyć o co**, добивáться (*чего́*), оспáривать (*что́*), бороться за что́. **Gniewa się o najmniejszą rzecz**, сéрдится за пустякú. *См.* **Za**. || Для означéнія разстоя́нія одного́ мѣ́ста отъ другóго: **O dwie wiersty od Warszawy**, въ двухъ верстáхъ отъ Варшáвы. **Stał o dziesięć kroków od nas**, онъ стоя́лъ въ десятú шагáхъ отъ нáсъ. || Въ значéніи русск. предлóговъ: **o**, объ: **Okręt rozbił się o skały**, корáбль разбúлся о скáлы. **Uderzyć się głową o mur**, удáриться головóю объ стѣ́ну. Въ слѣ́дующихъ особенныхъ оборóтахъ пóльскаго языкá: **iść w zakład o co**, бúться объ закла́дъ, стáвить въ закла́дъ, держáть пари́. **O co idzie?** О чёмъ идётъ закла́дъ? **Przyprawić kogo o szkodę**, причúнить, нанести́ кому́ вредъ. **Trudno teraz o pieniądze**, дéньги тепéрь рѣ́дки, трýдно тепéрь достáть дéнегъ. **U niego nie trudno o gniew**, онъ сей-чáсъ готóвъ разсердúться, емý ничегó не стóитъ разсердúться. **U niéj o płacz nie trudno**, онá сей-чáсъ готóва расплáкаться, ей ничегó не стóитъ расплáкаться. || 2) Трéбующій предлóжнаго падежá: **Mówić, pisać o czém**, говорúть, писáть о чёмъ. **Stanowić o czyim losie**, рѣ́шить чью́ судьбý, ýчасть. **Dzieło o gospodarstwie wiejskiém**, сочинéніе о сéльскомъ хозя́йствѣ. || Для означéнія врéмени: **O południu**, въ пóлдень. **O świcie**, на разсвѣ́тѣ. **Wstać o godzinie szóstéj**, встать въ шестóмъ часý. **To się zdarzyło na Wielkanoc**, э́то случúлось о Пáсхѣ. || Для означéнія фóрмы, частéй *или* принадлéжности предмéта: **Dom o trzech piętrach**, домъ о трёхъ этáжахъ. Въ слѣ́дующихъ особенныхъ оборóтахъ пóльской рѣ́чи: **O chlebie i wodzie**, на хлѣ́бѣ и на водѣ́. **O głodzie**, натощáкъ, не ѣ́вши. **O cudzéj strawie, o cudzym koszcie**, на чужóмъ хлѣ́бѣ, на чужóй счётъ. **O kiju chodzić**, ходúть, опирáясь на пáлку. **O swojéj (własnéj) mocy stać**, держáться твёрдо, собственными сúлами.

Oba, Obydwa, Obadwa, óба, **Obie, Obydwie, Obiedwie**, óбѣ. *Род. п.* для двухъ родóвъ: **Obu, Obydwu, Obudwu** (обúхъ, обúхъ). При лúцахъ муж. пола употребля́ется: **Obaj, Obadwaj, Obydwaj**. Относúтельно двухъ лúцъ рáзныхъ родóвъ употребля́ется **Oboje** (*род. п.* **Obojga**). **Z obu stron**, съ обѣ́ихъ сторóнъ. **Obiema rękami**, обѣ́ими рукáми. **Oba domy niewygodne**, óба дóма невы́годны. **Obadwaj razem chodzą**, óба вмѣ́стѣ хóдятъ. **Rzeczowniki obu rodzajów**, существúтельныя обóихъ родóвъ (т. е. мýжскаго и жéнскаго). **Otworzyć oboje drzwi**, отворúть обѣ́ двéри. **Przewrócić oboje sań**, опрокúнуть обóи сáни. **Słyszałem to od obojga**, я слы́шалъ э́то отъ обóихъ. **Oboje młodzi**, óба молоды́е лю́ди, óба мóлоды.

Obaczać, Obaczywać, *Стар.* разсмáтривать, *см.* **Oglądać**.

Obaczenie, -nia, *ср.* свидáніе, *см.* **Zobaczenie, Do obaczenia**, до свидáнія; || разсмотрѣ́ніе, соображéніе. **Bez obaczenia nie stanowić o tém nie mogę**, не разсмотрѣ́вши, я ничегó не могý рѣ́шить. || *Стар.* осмотрúтельность.

Obacznie, осторóжно, осмотрúтельно, внимáтельно, *см.* **Przezornie, Opatrznie, Bacznie**.

Obaczność, -ści, *ж.* осторóжность, осмотрúтельность, внимáтельность, *см.* **Przezorność, Opatrzność**.

Obaczny, осторóжный, осмотрúтельный, внимáтельный. **Obaczny w mowie**, осторóжный въ словáхъ. **Obaczny na co**, внимáтельный къ чему́, осмотрúтельный въ чёмъ.

Obaczyć, Obaczywać, ви́дѣть, видáть, смотрѣ́ть, разсмотрѣ́ть, усмотрѣ́ть, увúдать, увúдѣть; || замѣ́чать, примѣ́чать, *см.* **Postrzegać, Zobaczyć**. **Muszę go obaczyć**, я дóлженъ его́ увúдѣть. **Obaczyć po kim**, замѣ́тить по чьéй-лúбо нарýжности. || **Obaczyć się**, ви́дѣться, увúдѣться; || замѣ́тить, спохватúться, оглянýться, осмотрѣ́ться; || опóмниться, придтú въ себя́. **Dziś muszę z nim się obaczyć**, сего́-дня я дóлженъ съ нúмъ увúдѣться. **Ani się obaczył jak go porwali**, онъ дáже не замѣ́тилъ какъ его́ схватúли. **Upamiętaj się, a obacz się**, опомнúсь и придú въ себя́. *См.* **Postrzedz się, Upilnować się, Pomiarkować się, Upamiętać się, Zohaczyć się**.

Obaczysko, -a, *ср. Прост.* употребля́ется тóлько въ слѣ́дующемъ выраженíи: **Do obaczyska**, до свидáнія, *см.* **Zobaczysko, Zobaczenie**.

Obadać, изслѣ́довать, разсмотрѣ́ть, *см.* **Badać**; || найтú, отыскáть, открыть, *см.* **Upatrywać**.

Obadanie, -nia, *ср.* изслѣ́дованіе, разсмотрѣ́ніе, изысканíе.

Obadwa, *см.* **Oba**.

Obalać, Obalić, опрокúдывать, опрокúнуть, повалúть, ниспровéргать, опровергать, разрушáть, *см.* **Powalić**. || **Obalić się**, опрокúдываться, опрокúнуться, повалúться, ниспровéргнуться, разрýшиться. **Obalić stary budynek**, разрýшить стáрое здáніе. **Wiatr drzewo obalił**, вѣ́теръ опрокúнулъ дéрево. **Obalić państwo**,

ниспровéргнуть госудáрство. **Obalić system**, опровéргнуть систéму. **Obalić nadzieję**, разрýшить надéжду. || **Obalać się, Obalić się**, опрокúдываться, опрокúнуться, валúться, развáливаться, повалúться, разрушáться, разрýшиться, обрушáться, обрушúться. **Zaczepił nogą i obalił się**, споткнýлся и повалúлся. **Dom ze starości się obala**, домъ развáливается отъ вéтхости. **Na ciebie to się obali**, э́то на тебя́ обрýшится (ты отвéтишь за э́то), *см.* **Zwalić się.**

Obalacz, -a, *м.* разрушúтель, истребúтель.

Obalanie, -nia, *ср.* слóмка, разлóмка, разрушéніе.

Obalenie, -nia, *ср.* опрокúдываніе, ниспровержéніе, истреблéніе; || нарушéніе.

Obalić, Obalić się, *см.* **Obalać.**

Obaliny, -lin, *мн.* облóмки, щéбень, мýсоръ, *см.* **Gruz**; развáлины, *см.* **Rozwaliny, Zwaliska.**

Obalisko, -a, *ср.* обвáлъ, обрушéніе, осыпáніе.

Obalisty, шатáющійся; || зы́бкій, нетвёрдый.

Obałuszyć, поразúть, оглушúть, ошеломúть, одурúть.

Obanderolowany, обандерóленный, оклéенный бандерóлью.

Obarczać, Obarczyć, обременúть, обременúть, отягощáть, отягчáть, отягчúть, завáливать, завалúть, удручáть. **Obarczony pracą**, обременённый, завáленный рабóтою. **Obarczony wiekiem**, удручённый стáростію, лéтами. || **Obarczyć się**, обременúть себя́ (*рабóтою, дѣлáми*), завáливать на себя́ (*рабóту, дѣла́*).

Obarczanie, Obarczenie, -nia, *ср.* обременéніе, отягощéніе; || притёсненіе.

Obarczony, обременённый, отягощённый, удручённый.

Obarczyć, Obarczyć się, *см.* **Obarczać.**

Obarczyciel, -a, *м.* притёснúтель, гонúтель.

Obarłożyć się, излёниться, опустúться, избáловаться, пріучúть себя́ къ бездѣлью, закúснуть. **Obarłożył się w domu**, излёнился сúдя дóма, закúсъ дóма. **Obarłożył się kobietą**, привязáлся къ жéнщинѣ, остáвя всё свои́ дѣлá.

Obartel, -tla, *м.* задвúжка, засóвъ, защёлка (*у двéрей, у окóнницы*); || подпóрка, подстáвка (*у подъёмной окóнницы*).

Obarwić, *см.* **Ubarwić.**

Obarzanek, Obwarzanek, -nka, *м.* крéндель, барáнка.

Obatożyć, отдýть, отхлестáть батогáми, *см.* **Batogować.**

Obawa, -y, *ж.* страхъ, опасéніе, боя́знь, *см.* **Bojaźń. Być w obawie**, быть въ опасéніи. **Być w obawie o kogo**, боя́ться за кого́. **Jestem w obawie o nasze przedsięwzięcie**, я бою́сь за нáше предпрія́тіе. **Być bez żadnej obawy**, вóвсе не имéть боя́зни, опасéнія.

Obawiać się, опасáться, страшúться, боя́ться (*чего́*), *см.* **Bać się, Lękać się. Obawiać się śmierci**, боя́ться, страшúться смéрти. **Obawiać się czyjego wpływu**, опасáться чьего́-либо влія́нія. || **Obawiać się o kogo, o co**, боя́ться за кого́, за что́. **Obawiać się o życie**, опасáться за свою́ жизнь. **Obawiać się należy, aby nie odmówił**, нáдо опасáться чтóбы онъ не отказáлъ, нýжно опасáться его́ отказа.

Obawianie się, -a, *ср.* опасéніе, боя́знь.

Obawny, боязли́вый, пугли́вый.

Obbić, *см.* **Obić.**

Obbiedz, *см.* **Obiedz.**

Obbieg, *см.* **Obieg.**

Obcas, -a, *м.* каблýкъ (*у сапогá*), *см.* **Napiętek.**

Obcęgi, -ów, *мн.* клещú, щипцы́. *Умен.* **Obcężki**, щи́пчики.

Obceje, -jów, *мн. Морс.* ва́нты.

Obces, Obses, -a, *м. Стар.* одержúмый злымъ дýхомъ, бёснýющійся; || съ род. п. на *u*: бёшенство, неи́стовство. || **Obcesem, Obcesowie, Obcesowo**, бёшено, неи́стово.

Obcesowy, бёшеный, неи́стовый.

Obcężki, *см.* **Obcęgi.**

Obchędożyć, *см.* **Ochędożyć.**

Obchełznać, *см.* **Ochełznać, Okiełznać.**

Obchód, -odu, *м.* обращéніе, течéніе, движéніе (*вокру́гъ*). **Obchód planet**, обращéніе планéтъ, *см.* **Bieg, Obieg**; || **Obchód krwi**, кровообращéніе, *см.* **Obieg krwi.** || *Воен.* патрýль, дозóръ, объѣздъ, *см.* **Objażdżka, Patrol**; || прáздноване, церкóвное торжество, обрядъ, церемóнія. **Obchód weselny**, свáдебный обрáдъ. **Obchód pogrzebowy**, пóхороны, погребéніе. **Obchód imienin**, прáздноване именúнъ. **Obchód doroczny**, годовщúна. **Obchód rocznicy śmierci**, помúнки въ годовщúну чьей-либо смéрти.

Obchodzenie, -nia, Obejście, -ścia, *ср.* обхóдъ; || посѣщéніе, хожденіе. **Obchodzenie miejsc świętych**, посѣщéніе святы́хъ мѣстъ, хожденіе по святы́мъ мѣстáмъ. **Obchodzenie szpitali**, посѣщéніе больни́цъ; || прáздноване, прáздникъ, торжество́. **Uroczyste obchodzenie święta**, торжéственный прáздникъ. || **Obchodzenie się, Obejście się (z kim, z czém)**, обхождéніе, обращéніе. **Łagodném obchodzeniem się (obejściem się) ze sługami, można ich przywiązać do siebie**, крóткимъ обхождéніемъ со слýгами мóжно ихъ привязáть къ себѣ, *или* крóткимъ обхождéніемъ мóжно привязáть къ себѣ слугъ; || **Obchodzenie się bez czego**, отказывáніе себѣ въ чёмъ-либо.

Obchodzić, Obejść, обходúть, обойтú. **W przeciągu godziny obszedł miasto**, въ продолженіе одного́ часá, *или* въ одúнъ часъ, онъ обошёлъ гóродъ. || Обхáжи-

вать, посѣща́ть, навѣща́ть; || осма́тривать, обозрѣва́ть, ходи́ть дозо́ромъ. **Obchodzić chorych**, навѣща́ть больны́хъ. || *Охотн.* **Obchodzić zająca, kuropatwy**, обходи́ть за́йца, куропа́токъ. || ***Obchodzić kogo, co**, обходи́ть, избѣга́ть, проводи́ть, вводи́ть въ обма́нъ, обма́нывать, *см.* **Podejść. Obchodzić prawo**, обходи́ть, наруша́ть зако́нъ; || **Obchodzić processją**, слѣдовать за процессіею, за кре́стнымъ хо́домъ; || **Obchodzić uroczyście święto jakie, obchodzić uroczystość**, пра́здновать, соблюда́ть пра́здникъ; || интересова́ть, возбужда́ть уча́стіе, каса́ться. **Nic to mię nie obchodzi**, э́то до меня́ во́все не каса́ется; || тро́гать, встревожи́ть. **Bardzo to go obeszło**, э́то его́ о́чень тро́нуло или встрево́жило. || **Obchodzić się, Obejść się**, обходи́ться, обойти́сь, довольствоваться, удовлетвориться. **Małém się obchodzi**, онъ довольствуется ма́лымъ, *или* ему́ ну́жно о́чень ма́ло, *см.* **Obyć się, Obywać się**, || **Obchodzić się (z kim)**, обходи́ться (*съ кѣмъ*). **Obchodzić się z kim grzecznie**, учти́во съ кѣмъ обходи́ться. **Umieć się z czém obchedzić**, умѣть взя́ться за что́, умѣть обходи́ться. **Obejdzie się tu bez niego**, дѣло обойдётся здѣсь безъ него́, *см.* **Obyć się, Obywać się, Odbyć się.**||*Стар.* по́ртиться отъ употребле́нія, стира́ться.

Obciąć, *см.* **Obcinać.**

Obciągać, Obciągnąć, обтя́гивать, обтяну́ть; || покрыва́ть, покры́ть, прикрыва́ть, прикры́ть, *см.* **Okryć, Pokryć.** || **Obciągnąć się**, слабѣть, опуска́ться.

Obciąganie, Obciągnienie, -nia, *ср.* обтя́гиваніе, обтя́жка, покры́тіе.|| *Арготт.* **Obciąganie gzemsów**, вытя́гиваніе карни́зовъ.

Obciągle, въ обтя́жку, *см.* **Obcisłe.**

Obciągły, обтя́жной, обтя́нутый.

Obciągnąć, *см.* **Obciągać.**

Obciągnienie, -nia, *см.* **Obciąganie.**

Obciążać, Obciążyć, обремени́ть, обременя́ть, отягоща́ть, отяготи́ть; || взва́ливать, навью́чивать, *см.* **Przeciążać. Obciążać konia**, навью́чивать ло́шадь. **Obciążać rachunek**, *Ком.* вписа́ть въ кни́гу су́мму за вы́данные това́ры. **Obciążać podatkami**, обремени́ть подати́ми. **Obciążony wiekiem**, дря́хлый, престаре́лый. **Sumienie obciążone zbrodniami**, совѣсть обремене́нная преступле́ніями. **Sen obciąża mu powieki**, сонъ смыка́етъ ему́ глаза́. || **Obciążyć się**, обремени́ть себя́, вава́лить на себя́ что́-либо.

Obciążanie, Obciążenie, -nia, *ср.* бре́мя, грузъ, тя́жесть; || обу́за, отягоще́ніе, обремене́ніе, тя́гость; || ***притѣсне́ніе, прижи́мка, *см.* **Ucisk.**

Obciążeć, отяжелѣть, *см.* **Ociążeć.**

Obciążki, *см.* **Obcążki.**

Obciążliwie, Obciążliwo, *см.* **Uciążliwie.**

Obciążliwość, Obciężliwość, *см.* **Uciążliwość.**

Obciążliwy, Obciężliwy, обремени́тельный, тягостный, тя́жкій. *Юрид.* **Kontrakt pod tytułem obciążliwym**, возмѣ́здный договоръ.

Obciążyć, Obciążyć się, *см.* **Obciążać.**

Obciążyciel, -a, *м.* притѣсни́тель, гони́тель, *см.* **Ciemiężca, Uciemiężyciel.**

Obciec, *см.* **Ociec.**

Obcięcie, -a, *ср. см.* **Obcinanie.**

Obcierać, *см.* **Obetrzeć, Ocierać.**

Obciesać, *см.* **Ociesać.**

Obciesanie, -nia, *ср.* обтёска.

Obcieśnić, съу́зить, объу́зить; || стѣсни́ть, стяну́ть, *см.* **Ścieśnić.**

Obcięty, обрѣзанный, укороченный, *см.* **Ścięty, Obcinać.**

Obciężno, *см.* **Uciążliwie.**

Obciężność, -ści, *ж. см.* **Uciążliwość, Ciężkość, Ociężałość.**

Obciężny, *см.* **Uciążliwy.**

Obcinać, Obciąć, обрѣзывать, обрѣзать, обрубать, обрубить; || стричь, остри́чь (*во́лосы*), *см.* **Ostrzydz**; || отсѣка́ть, отсѣчь; || обтёсывать, обтесать; || укора́чивать, укороти́ть. **Obciąć uszy**, обрѣзать у́ши. **Obciąć górę**, проры́ть го́ру. **Obciąć mur**, снести́ часть стѣны́. **Obciąć drzewa**, обруби́ть дере́вья. **Obciąć niepotrzebne szczegóły**, сократи́ть, вы́кинуть ли́шнее. **Obciąć kawał marmuru**, обтесать кусо́къ мра́мора, *см.* **Ociesać.**

Obcinacz, -a, *м.* обрѣзывальщикъ, обрѣзчикъ; || тесарь, обтёсывающій ка́мни, каменотёсъ, каменосѣчецъ.

Obcinanie, Obcięcie, -a, *ср.* обрѣзываніе, отсѣче́ніе; || обтёсываніе.

Obcinek, -nka, *м.* обрѣзокъ.

Obcios, -u, *м.* разрѣзъ, надрѣзъ; || вы́рѣзка.

Obcisk, *см.* **Odcisk.**

Obciskać, Obcisnąć, сжима́ть, сжать, стя́гивать, стяну́ть, затя́гивать, затяну́ть *см.* **Ścisnąć.**

Obcisło, сжа́то, у́зко: || пло́тно.

Obcisły, сжа́тый, у́зкій; || пло́тный.

Obcisnąć, *см.* **Obciskać.**

Obcować, водиться, води́ть знако́мство, имѣть свя́зи, зна́ться съ кѣмъ, часто бывать у кого́, ча́сто посѣща́ть кого́, *см.* **Żyć, Przestawać, Wdawać się, Zadawać się.**

Obcowanie, -nia, *ср.* обхожде́ніе, обраще́ніе, знако́мство, связь, сообще́ство, сноше́ніе, *см.* **Stosunek, Przestawanie. Obcowanie z dobrymi**, обраще́ніе съ до́брыми людьми́. **Być miłym w obcowaniu**, быть прія́тнымъ въ обраще́ніи. || *Богосл.* общѐніе со святы́ми.

Obcowny, общежи́тельный, обходи́тельный.

Obcy, чужо́й, чу́ждый, чужестра́нный, чужезе́мный, иностра́нный, инозе́мный, посторо́нній, незнако́мый, неизвѣстный, *см.* **Cudzy, Cudzoziemski, Postronny, Zagraniczny. Mocarstwa obce**, иностра́нныя государства. **Mieszkać w obcych krajach,**

жить въ чужи́хъ краяхъ, за грани́цею, на чужби́нѣ. **Nie wpuszczaj nikogo obcego**, не впуска́й никого́ изъ посторо́нникъ. **Był tu jakiś obcy człowiek i pytał się o pana**, здѣсь былъ како́й-то неизвѣстный человѣкъ и спра́шивалъ объ васъ. **Być obcym we własnym kraju**, быть чу́жднымъ въ своей странѣ. *Med.* **Ciało obce**, посторо́ннее тѣло.

Obczytać się, *см.* **Oczytać się.**

Obczytanie, *см.* **Oczytanie.**

Obczytany, *см.* **Oczytany.**

Obczyzna, -y, *ж.* чужезе́мщина, чужби́на, всѣ иностра́нное, чужо́е. **Nienawidzić obczyzny**, ненави́дѣть всѣ иностра́нное, чужо́е.

Obdach, -u, *м.* вы́пускъ кро́вли, навѣсъ, кро́велька.

Obdachowy, кро́вельный, навѣсный.

Obdal, *см.* **Opodal.**

Obdalny, отдалённый, *см.* **Odległy, Daleki, Późny, Nierychły.**

Obdarcie, -cia, *ср. см.* **Odarcie.**

Obdarnić, устила́ть, обкла́дывать дёрномъ.

Obdarować, награди́ть, пожа́ловать. **Obdarować kogo majątkiem**, пожа́ловать кого́ имѣніемъ, *или* пожа́ловать кому́ имѣніе, *см.* **Podarować, Udarować, Obdarzyć.**

Obdarowanie, -nia, *ср.* даръ, пода́рокъ; || пожа́лованіе, *см* **Dar.**

Obdarowany, пожа́лованный (*владѣлецъ*).

Obdarte, растрёпанно, въ лахмо́тьяхъ, въ отрёпьѣ. **Obdarte chodzić**, ходи́ть въ лахмо́тьяхъ.

Obdartus, -a, *м.* оборва́нецъ, голя́къ.

Obdartusy, *мн.* сво́лочь, чернь.

Obdarty, обо́дранный, обо́рванный, *см.* **Odarty.**

Obdarzać, Obdarzyć, дари́ть, одари́ть; || *осыпать, облагодѣтельствовать. **Obdarzyć łaskami**, осы́пать ла́сками, ми́лостями. **Nie raczył obdarzyć mię spojrzeniem**, не удосто́илъ подари́ть меня́ взгля́домъ. **Obdarzony wielkiemi zdolnościami**, одарённый больши́ми спосо́бностями.

Obdarzanie, Obdarzenie, -nia, *ср.* облагодѣтельствованіе, одаре́ніе.

Obdarzyciel, -a, *м.* благодѣтель, благотвори́тель; || дари́тель.

Obdaszek, -szka, *м. см.* **Obdach.**

Obdaszkowy, *см.* **Obdachowy.**

Obdłubać, Obdłubywać, обобра́ть, обдира́ть, содра́ть, сдира́ть, облупи́ть, облу́пливать.

Obdłużać, Obdłużyć (kogo), вводи́ть въ долги́, обремени́ть долга́ми. **Obdłużyć majątek**, обремени́ть долга́ми имѣніе. **Obdłużonym być**, быть въ долга́хъ. || **Obdłużyć się**, войти́ въ долги́, задолжа́ть.

Obducent, -a, *м.* ле́карь, врачъ назна́ченный для осмо́тра мёртваго тѣла, нара́женное къ изслѣдованію лицо́.

Obdukcja, -ji, *ж.* ле́карскій осмо́тръ мёртваго тѣла, вскры́тіе мёртваго тѣла; || суде́бное освидѣтельствованіе.

Obdukcyjny, относя́щійся къ суде́бному освидѣтельствованію.

Obdukować, дѣлать осмо́тръ мёртваго тѣла, *см.* **Obdukcja.**

Obdział, -u, *м.* раздѣлъ, дѣлёжъ, *см.* **Podział**; || часть, доля, *см.* **Dział.**

Obdzielać, Obdzielić, дѣли́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть; || надѣля́ть, надѣли́ть. **Obdzielcie się tém**, раздѣли́те э́то ме́жду собо́ю, *см.* **Dzielić.**

Obdzielanie, Obdzielenie, -nia, *ср.* раздѣлъ, дѣлёжъ.

Obdzielić, *см.* **Obdzielać.**

Obdzierać, Odzierać, Obedrzeć, Odrzeć, обдира́ть, ободра́ть, сдира́ть, содра́ть, отрыва́ть, срыва́ть, облупля́ть, облупи́ть. **Obedrzeć obicia ze ściany**, содра́ть обои со стѣны. **Obedrzeć korę z drzewa**, содра́ть кору́ съ де́рева, облупи́ть де́рево. **Obedrzeć ze skóry**, обдира́ть, одира́ть ко́жу. || * Ободра́ть, огра́бить, расхи́тить, *см.* **Zdzierać.** ***Odrzeć kogo z majątku**, разори́ть чьё имѣніе, лиши́ть кого́ иму́щества. || **Obedrzeć się**, относи́ться (*о платьѣ*).

Obec, *Нескл. м.* употребля́ется то́лько съ предл. **w** (въ) и означа́етъ: *Стар.* вообще́; || **Wobec**, въ прису́тствіи, въ виду́. **Przyznał się do winy wobec sędziów**, сознался въ винѣ въ прису́тствіи суде́й. **Wobec mnie to się zdarzyło**, э́то случи́лось при мнѣ, на мои́хъ глаза́хъ, въ моёмъ прису́тствіи.

Obecnie, тепе́рь, нынѣ, въ настоя́щее вре́мя.

Obecność, -ści, *ж.* настоя́щее. **Obecność i przyszłość**, настоя́щее и бу́дущее; || бы́тность, прису́тствіе. **W mojéj obecności**, въ моёмъ прису́тствіи.

Obecny, прису́тствующій, прису́щій; || настоя́щій, нынѣшній, тепе́решній. **Obecny stan rzeczy**, настоя́щее положе́ніе дѣлъ. **Bóg jest wszędzie obecny**, Богъ вездѣсу́щъ. **Czy byłeś tam obecny**, былъ ли ты тамъ, находи́лся ли ты тамъ, прису́тствовалъ ли ты тамъ? **Wszyscy obecni tu**, всѣ здѣсь, всѣ здѣсь находя́тся, всѣ здѣсь прису́тствуютъ. || *Стар.* **Ludzie obecni niechaj będą posłuszni przykazaniu bożemu**, всѣ лю́ди должны́ повинова́ться за́повѣди бо́жіей.

Obedjencja, -ji, *ж.* повинове́ніе, послуша́ніе; || о́тпускъ дава́емый мона́ху *или* позволе́ніе перейти́ въ другой монасты́рь.

Obedrzeć, *см.* **Obdzierać.**

Obegnać, окружи́ть, обводи́ть, обноси́ть, *см.* **Otoczyć, Obstąpić**; || обступи́ть, обложи́ть, *см.* **Opasać, Osaczyć, Obledz**; || **Obegnać się**, *см.* **Oganiać się.**

Obegnańczy, оса́дный.

Obegnaniec, -ńca, *м.* осаждённый, *см.* **Oblężeniec, Oblężony.**

Obejm, -u, *м. см.* **Objąt, Objętość.**
Obejmować, *см.* **Objąć.**
Obejmowanie, *см.* **Objęcie.**
Obejmujący, содержáщій въ себѣ, заключающій въ себѣ; || всеобъемлющій.
Obejrzale, осмотрѝтельно, предусмотрѝтельно, осторóжно, *см.* **Bacznie, Przezornie.**
Obejrzałość, -ści, *ж.* осмотрѝтельность, предусмотрѝтельность, осторóжность, *см.* **Baczność, Przezorność.**
Obejrzały, осмотрѝтельный, предусмотрѝтельный, осторóжный, *см.* **Obejrzliwy.**
Obejrzeć, *см.* **Obzierać, Oglądać.** || **Obejrzeć się**, *см.* **Obzierać się, Oglądać się.**
Obejrzenie, -nia, *ср.* осмóтръ. *Юрид.* **Obejrzenie miejsca**, осмóтръ на мѣстѣ, *см.* **Oglądanie.**
Obejrzliwie, *см.* **Obejrzale.**
Obejrzliwość, -ści, *ж. см.* **Obejrzałość.**
Obejrzliwy, осторóжный, осмотрѝтельный.
Obejść, Obejść się, *см.* **Obchodzić, Obchodzić się.**
Obejście, *см.* **Obchodzenie się.**
Obelga, -i, *ж.* оскорблéніе, обúда; || брань, руга́тельство, *см.* **Znlewaga.** **Miotać obelgi na kogo**, произноси́ть руга́тельства, поноси́ть, оскорбля́ть слова́ми.
Obelgać, Obelżyć, Obelżywać, оскорбля́ть, обижáть, поноси́ть, безчéстить, позóрить, *см.* **Znieważać.**
Obelgnąć, прилúпнуть, прильнýть, приста́ть.
Obelisk, -u, *м.* обелúскъ.
Obeliskowy, въ ви́дѣ обелúска.
Obelża, -y, *ж. см.* **Obelga, Obelżenie.**
Obelżenie, -nia, *ср.* безчéстіе, позóръ, поношéніе, посрамлéніе, *см.* **Pohańbienie.**
Obelżyć, *см.* **Obelgać.**
Obelżyciel, -a, *м.* оскорби́тель, поноси́тель, *см.* **Pohańbiciel.**
Obelżycielka, -i, *ж.* оскорби́тельница, поноси́тельница, *см.* **Pohańbicielka.**
Obelżywie, безчéстно, позóрно, оскорби́тельно.
Obelżywość, -ści, *ж.* оскорблéніе, обúда; || руга́тельство, брань.
Obelżywy, оскорби́тельный, обúдный, руга́тельный, позóрный, посты́дный, безчéстный. **Obelżywe pismo**, оскорби́тельное, руга́тельное сочинéніе, пáскиль, *см.* **Zelżywy.** **Obelżywa śmierć**, позóрная смерть.
Obemgleć, отума́ниться.
Oberek, -rka, *м. см.* **Obertas.**
Obermus, -u, *м.* родъ миндáльнаго пирóжнаго.
Obersztyn, -a, **Obersztynek**, -nka, *м.* оторóчка (*у сапóгъ, башмакóвъ*).
Obertas, -a, *Умен.* **Oberek**, -rka, *м.* народный пóльскій тáнецъ, родъ вáльса, начинáющагося лѣвымъ оборóтомъ; || * **Obertasy**, *мн.* забóты, хлóпоты, затрудне́нія, *см.* **Obroty, Tarapaty.**
Oberwać, *см.* **Obrywać.**
Oberwanie, *см.* **Obrywanie.**
Oberwaniec, -ńca, *м.* оборва́нецъ.
Oberwipołeć, *см.* **Urwipołeć, Rzezimieszek.**
Oberża, -y, *ж.* трактúръ, гостúница.
Oberznąć, *см.* **Obrzynać.**
Oberznięcie, -cia, *ср. см.* **Obrzynanie.**
Oberżysta, -y, *м.* трактúрщикъ, содержáтель гостúницы.
Oberżystka, -i, *ж.* трактúрщица, содержáтельница гостúницы.
Obeschły, Obeschnąć, *см.* **Osychać.**
Obesłać, *см.* **Obsyłać;** || *см.* **Obścielać.**
Obetkać, *см.* **Obtykać.**
Obetrzeć, Obcierać, обтерéть, обтирáть, вытереть, вытирáть, утерéть, утирáть, стерéть, стирáть; || содрáть. сдирáть (*кóжу*), ссадúть, оцарáпать. **Obetrzeć ręce**, обтерéть рýки. **Obetrzeć kurz**, стерéть пыль. **Obetrzeć sobie nogę**, ссадúть себѣ нóгу. || **Obetrzeć się, Ocierać się**, вытирáть, утирáть себѣ что́, *см.* **Ocierać.**
Obewrzały, запéкшійся кровью, матéріею, и т. п.
Obezecnić, Obezecznić, обезчéстить, обезслáвить, опозóрить, *см.* **Szkaradzić.**
Obeznać, Obeznawać, ознакóмить, ознакóмливать, настáвить, наставля́ть, учúть, обучáть. **Obeznać kogo z nauką jaką**, ознакóмить кого́ съ какóй-либо нáукою. || **Obeznać się, Obeznawać się**, ознакóмиться, ознакóмливаться.
Obeznanie, -nia, *ср.* познáніе, знáніе, свѣдѣніе.
Obeźreć się, Ożreć się, *Прост.* обожрáться.
Obezwać się, *см.* **Odzywać się.**
Obficie, обúльно, изобúльно; || обширно; || плодовúто.
Obfit, -u, *м. см.* **Obfitość.**
Obfito, *см.* **Obficie.**
Obfitość, -ści, *ж.* обúліе, изобúліе; || богáтство.
Obfitować (w co), изобúловать (*чѣмъ*), быть богáтымъ, *см.* **Opływać.** **Kraj ten obfituje w zboże**, э́та странá изобúлуетъ хлѣбомъ.
Obfitowanie, -nia, *ср.* (**w dostatki**), изобúтокъ, достáтокъ.
Obfity, обúльный, изобúльный; || плодовúтый, богáтый. **Obfite żniwo**, обúльная жáтва. **Obfity język**, богáтый языкъ. **Obfity łup**, богáтая добы́ча. **Obfity pisarz**, плодовúтый писáтель, *см.* **Bogaty, Płodny.**
Obgadać, Obgadywać, *см.* **Ogadać.**
Obgłąb, *Стар.* глубокó, *см.* **Głęboko.**
Obgotować, Obgotowywać, обвари́ть; || вскипяти́ть, *см.* **Zagotować.**
Obgroda, *см.* **Ogroda.**
Obgrubszy, *см.* **Przygrubszy.**
Obgryzać, Obgryźć, *см.* **Ogryzać.**
Obheblować, обстрогáть.
Obiad, -u, *м.* обѣдъ; || обѣденный столъ. **Jeść obiad**, обѣдать. **Zjeść dobry obiad**, хорошó пообѣдать. **Prosić kogo na obiad,**

пригласи́ть на обѣ́дъ. **Zostań z nami na obiad, na obiedzie,** останься съ на́ми обѣдать. **Gotować obiad,** гото́вить обѣдъ. **Czekać kogo na obiad, z obiadem,** ожида́ть кого́ къ обѣду. **Być u kogo na obiedzie,** быть у кого́ на обѣдѣ.

Obiadać, *см.* **Obiadować.**

Obiadalnia, -ni, *ж. см.* **Jadalnia.**

Obiadek, -dku, *Умен. м.* обѣдецъ, скро́мный обѣдъ.

Obiadować, Obiadać, обѣдать.

Obiadowanie, -nia, *ср.* обѣдъ, обѣ́денный столъ.

Obiadownik, -a, *м.* обѣдальщикъ, засто́льникъ.

Obiadowy, Obiedny, обѣ́денный.

Obiata, -y, *ж.* обѣтъ, обѣща́ніе, *см.* **Ślub;** || приноше́ніе, же́ртвованіе, даръ; || жертвоприноше́ніе, же́ртва; *см.* **Oblata, Objata.**

Obiatować, *Стар.* приноси́ть въ же́ртву, же́ртвовать; || посвящать.

Obić, отколоти́ть, приби́ть, *см.* **Obijać.**

Obiciany, обо́йный. **Papier obiciany,** бума́жные обои.

Obiciarz, -a, *м.* обо́йщикъ.

Obicie, -cia, *ср.* оби́вка, набива́ка, набива́ніе; || обои. **Obicie papierowe,** бума́жные обои.

Obiciowy, обо́йщичій, обо́йный.

Obiecać, Obiecywać, обѣща́ть, сули́ть; || * предска́зывать. **Młodzieniec ten wiele po sobie obiecuje,** э́тотъ ю́ноша мно́го обѣща́етъ, *или* подаётъ больши́я надо́жды. **Kalendarz obiecuje deszcz,** календа́рь предска́зываетъ дождь. **Obiecywać sobie co po kim,** льстить *или* ласка́ть себя́ надо́ждою получи́ть что-либо отъ кого; разсчи́тывать, надѣя́ться на что́. **Obiecana ziemia,** обѣтова́нная земля́. || **Obiecać się,** обѣща́ться, дать сло́во. **Obiecać się komu** *или* **do kogo,** обѣща́ться притти́ къ кому́. **Obiecać się do czego,** обѣща́ться что-нибу́дь сдѣлать. **Obiecać się dokąd,** обѣща́ться *или* дать сло́во придти́ куда́-либо, *см.* **Przyrzec, Ślubować.**

Obiecanie, Obiecywanie, -nia, *ср.* обѣща́ніе.

Obiecanka, -i, *ж.* посу́лъ, обѣща́ніе. *Посл.* **Obiecanka cacanka, a głupiemu radość,** дураку́ сто́ить лишь пообѣща́ть— онъ и радъ, *или* сули́ть золоты́я го́ры.

Obiecywać, *см.* **Obiecać.**

Obiecywacz, Obiecownik, -a, *м.* обѣща́тель.

Obiecywanie, *см.* **Obiecanie.**

Obiecz, Obieczny, *см.* **Obec, Obecny.**

Obiedni, *см.* **Obiadowy.**

Obiedz, *см.* **Obiegać.**

Obieg, -u, *м.* обраще́ніе (*плане́ты*). **Obieg ziemi około słońca,** обраще́ніе земли́ вокру́гъ со́лнца; || тече́ніе. **Obieg wieków,** тече́ніе вѣко́въ; || обраще́ніе, оборо́тъ. **Puścić pieniądze w obieg,** пусти́ть де́ньги въ обраще́ніе, въ оборо́тъ. **W obiegu będący,** ходя́чій (*о монетѣ*). * **Puścić w obieg pogłoskę,** распространи́ть слухъ.

Obiegać, Obiedz, обѣгать, обѣжа́ть, вы́бѣгать, изъѣздить, перебыва́ть въ ра́зныхъ мѣста́хъ. **Obiegłem całe miasto i nie znalazłem go,** я вы́бѣгалъ весь го́родъ и не нашёлъ его́. **Obiedz świat cały,** изъѣздить весь свѣтъ. **Obiegłem wszystkich znajomych,** я обѣгалъ всѣхъ знако́мыхъ, я перебывалъ у всѣхъ знако́мыхъ.

Obiegnik, -a, *м.* циркуля́ръ.

Obiegowy, оборо́тный. **Obiegowy kapitał,** оборо́тный капита́лъ, *см.* **Obrotowy.**

Obielić, *см.* **Bielić, Pobielić;** || **Obielić zająca,** сдира́ть, *или* обдира́ть шку́ру съ за́йца.

Obierać, Obrać, ощи́пывать, ощипа́ть, очища́ть, очи́стить, шелуша́ть, лущи́ть, лупи́ть, облупля́ть, *см.* **Obłupiać;** || сдира́ть, обдира́ть, обира́ть, снима́ть, собира́ть, лиша́ть, обнажа́ть, *см.* **Ogołacać, Pozbawiać.** || Избира́ть, избра́ть, выбира́ть, вы́брать, *см.* **Wybierać.** || **Obierać się, Obrać się (w czém, koło czego),** *Стар.* занима́ться, рабо́тать; || =(**z czego**), лиша́ться, растра́чивать, тера́ть, *см.* **Ogołacać się, Pozbawiać się;** || *Стар.* гнои́ться, нагна́иваться. **Obierać jabłko,** очища́ть я́блоко. **Obierać orzechy,** лущи́ть оре́хи. **Obierać jaja,** облу́пливать я́йцы. **Obierać kapustę,** ощи́пывать, чи́стить капу́сту. **Obierać owoc z drzewa,** собира́ть плоды́ съ де́рева. **Obierać drzewo z gąsienic,** очища́ть де́рево отъ гу́сеницъ. **Obrać kogo z majątku,** лиши́ть кого́ иму́щества, отня́ть у кого́ иму́щество. **Być obranym z rozumu,** лиши́ться разсу́дка. **Obrać miejsce na budynek,** вы́брать мѣсто для строе́нія. **Obrać kogo na czyje miejsce,** избра́ть *или* назна́чить кого́ на чьё мѣсто.

Obieracz, -a, *м.* избира́тель.

Obieralnie, по вы́бору, по избра́нію.

Obieralność, -ści, *ж.* избира́тельность, избира́ніе, *см.* **Wybieralność.**

Obieralny, избира́тельный, *см.* **Wybieralny.**

Obieranie, -nia, *ср.* обира́ніе, собира́ніе, очище́ніе, луще́ніе, облу́пливаніе, *см.* **Obierać;** || избра́ніе, вы́боръ. **Obieranie królów,** избра́ніе королёй. || **Obieranie się (w czém),** заня́тіе, дѣло.

Obierczy, избира́тельный, *см.* **Obieralny.**

Obierki, -ów, *мн.* обо́рыши, оста́тки, соръ, *см.* **Wybierki, Brak.**

Obierz, -y, *ж.* добы́ча; || ловитва; || **Obierze,** *мн.* пожи́тки, дома́шняя у́тварь; || снаря́ды, снасти, прибо́ры. **Myśliwskie obierze,** охо́тничьи снаря́ды и т. п.

Obierzwia, -i, *ж. Рыб.* гла́вная, са́мая то́лстая верёвка въ сѣти.

Obierzyciel, -a, *м.* избира́тель.

Obierzycielka, -i, *ж.* избира́тельница.

Obieś, *см.* **Obwieś.**
Obiesić, *см.* **Obwiesić.**
Obieszenie, *см.* **Obwieszenie.**
Obietnica, -y, *ж.* обѣща́ніе, *см.* **Przyrzeczenie.**
Obieżny, Obbieżny, круговóй, кругóмъ обраща́ющійся; || періоди́ческій.
Obijać, Obić, обива́ть, оби́ть, окола́чивать, околоти́ть; || подбива́ть, подби́ть, подшива́ть, подши́ть; || вбива́ть, вбить, набива́ть, наби́ть, вкола́чивать, вколоти́ть, втыка́ть, воткну́ть; || покрыва́ть, покры́ть; || набива́ть, наби́ть (*óбручи на бóчку*); || раздава́ться, отдава́ться, отража́ться, отзыва́ться. **Obijać co palami**, вбива́ть кóлья вокру́гъ чегó либо. **Obić krzesło aksamitem**, оби́ть крéсло бáрхатомъ. **Obić futrem**, покры́ть, подши́ть мѣ́хомъ, *см.* **Podbić. Obijać gontami**, крыть гóнтомъ *или* драни́цею. **Obić ściany**, оклеи́ть стѣ́ны обóями, оби́ть стѣ́ны. **Obijać beczkę**, набива́ть на бóчку óбручи. **Obijać owoce**, сбива́ть шестóмъ плоды́ (*въ дéрева*). **Obijać len**, броснова́ть, брóснуть, *или* очища́ть лёнъ **Obić kogo**, отколоти́ть, отхлеста́ть когó. **Dzwięki obijają się o ucho**, звýки поража́ютъ слухъ. **Głos jego obijał się o skiepienia kościoła**, гóлосъ егó раздава́лся подъ свóдами цéркви.
Obijak, -a, *м.* колоту́шка.
Obijanie, -nia, *ср. см.* **Obijać**, обива́ніе, отбива́ніе, сбива́ніе, || вколóчиваніе; || набива́ніе (*обручéй на бочку*); || оби́вка (*крéсель*); || очищéніе (*льна, ячменя́ и т. д*).
Obiór, -oru, *м.* избра́ніе, вы́боры.
Obiorczy, *см.* **Obierczy.**
Objąć, Obejmować, Obejmywać, обня́ть, обнима́ть, обхвати́ть, обхва́тывать; || пости́чь, постига́ть; || понима́ть, разумѣ́ть; || окружа́ть, обнима́ть; || содержа́ть, вмѣща́ть, заключа́ть въ себѣ́; || схва́тывать, понима́ть, уга́дывать; || **Objąć czém**, снабжа́ть, обкла́дывать чѣмъ; || **Objąć co**, приня́ть во владѣ́ніе, вступи́ть во владѣ́ніе. **Objąć urząd**, поступи́ть на слу́жбу. **Objąć dowództwo**, приня́ть кома́нду. **Objąć co w possesją**, вступи́ть во владѣ́ніе. **Objąć kogo za szyję obiema rękoma**, обня́ть когó за шéю обѣ́ими рука́ми. **Drzewo tak grube, że dwóch ludzi nie potrafi go objąć**, дéрево такъ тóлсто, что два человѣ́ка не въ состоя́ніи обхвати́ть егó. **Morze obejmuje ziemię**, мóре окружа́етъ су́шу. || *Посл.* **Kto wiele obejmuje, mało ściska**, за двумя́ за́йцами погóнишься, ни одногó не пойма́ешь, *или* мнóго жела́ть, добра́ не вида́ть. **To prawidło obejmuje wszystkie inne**, э́то пра́вило заключа́етъ въ себѣ́ всѣ прóчія. **Łatwo obejmuje**, онъ легкó понима́етъ, у негó бы́строе поня́тіе. **Obejmować pamięcią**, удéрживать, сохраня́ть въ па́мяти, *см.* **Uściskać, Mieścić, Zawierać, Pojmować, Ogarnąć, Zdjąć, Spiąć.**

Objadać, *см.* **Objeść.**
Objadacz, -a, *м.* объѣда́ла, объѣда́ло, блюдоли́зъ, прихлеба́тель.
Objadki, -ów, *мн. см.* **Niedojadki.**
Objaśniać, Objaśnić, объясня́ть, объясни́ть, исъясня́ть, изъясни́ть, разъясня́ть, разъясни́ть; || * **Objaśnić kogo w czém**, открыва́ть глаза́ (*комý на счётъ чегó*); || истолкóвывать, истолкова́ть. **Objaśnić rzecz**, объясни́ть дѣ́ло. **Objaśnić autora, dzieło**, истолкова́ть писа́теля, сочинéніе. || **Objaśniać swiecę**, снима́ть со свѣчи́.
Objaśniacz, Objaśniciel, -a, *м.* толкова́тель, коммента́торъ.
Objaśnianie, *см.* **Objaśnienie.**
Objaśnicielka, -i, *ж.* истолкова́тельница.
Objaśnienie, -nia, *ср.* объяснéніе, изъяснéніе, разъяснéніе, поясненіе, истолкова́ніе; || отмѣ́тка, примѣча́ніе, вы́писка, *см.* **Przypis, Przypisek**; || **Objaśnienie świecy**, снима́ніе со свѣчи́.
Objąt, -u, *м.* объёмъ.
Objątrzyć, *см.* **Rozjątrzyć.**
Objaw, -u, *м.* **Objawa, -y**, *ж.* заявлéніе, изъявлéніе; || откровéніе.
Objawca, -y, *м.* объяви́тель, предъяви́тель.
Objawiać, Objawić, явля́ть, изъявля́ть, объявля́ть, заявля́ть; || публикова́ть, открыва́ть: || обнару́живать, выка́зывать, выдава́ть, передава́ть, оглаша́ть, огласи́ть, разглаша́ть, разгласи́ть. **Objawiać cudze tajemnice**, выдава́ть *или* разглаша́ть чужія та́йны. **Objawić swą wolę**, изъяви́ть свою́ вóлю. **Objawić komu swe chęci**, изъяви́ть комý свои́ жела́нія. **Objawiać swą myśl**, передава́ть свою́ мысль. **Prawdy, które Pan Bóg objawił kościołowi swemu**, и́стины, котóрыя Госпóдь Богъ яви́лъ своéй цéркви. **Trzeba to przez pisma publiczne objawić**, объ э́томъ нýжно объяви́ть *или* публикова́ть въ газéтахъ. **Objawiać drukiem odkrycie**, посрéдствомъ печа́ти объяви́ть объ откры́тіи. **Objawiać wyrok sądowy**, объявля́ть приговóръ суда́ *или* судéбное рѣшéніе. || **Objawiać się, Objawić się**, явля́ться, яви́ться, предста́ть, каза́ться, пока́зываться, показа́ться; || быть ви́днымъ; || обнару́житься, откры́ться. **Jezus Chrystus objawił się apostołom**, Іисýсъ Христóсъ яви́лся апóстоламъ. **Genjusz jego objawił się nagle**, гéній егó обнару́жился вдругъ.
Objawianie, -nia, *ср.* обнару́живаніе; || выражéніе. **Mowa służy do objawiania myśli naszych**, язы́къ слу́жить для выражéнія на́шихъ мы́слей.
Objawiciel, -a, *м. см.* **Objawca.**
Objawicielka, -i, *ж.* предъяви́тельница.
Objawienie, -nia, *ср.* объявлéніе, заявлéніе; || откры́тіе; || откровéніе; || обнарóдованіе, опубликова́ніе, объявлéніе (*въ газéтахъ*). **Objawienie Św. Jana**, откровéніе Св. Іоа́нна. **Wierzyć w objawie-**

nie, вѣрить въ откровéніе. **Podać objawienie przez gazety**, сдѣлать объявлéніе въ газéтахъ. **Objawienie wyroku**, объявлéніе приговóра, рѣшéнія.

Objawiony, объявленный; || откровéнный. **Religja objawiona**, откровéнная религія.

Objazd, **-u**, *м.* **Objażdżka**, **-i**, *ж.* объѣздъ; || кругъ; || *Воен.* патрýль, дозóръ; || *Воен.* рундъ. **W objazd**, кругóмъ, въ окрýжности. **To miasto ma milę w objazd**, этотъ гóродъ имѣетъ мúлю въ окрýжности. **Objażdżkę odprawić**, ходúть дозóромъ.

Objechać, **Objeżdżać**, объѣхать, объѣзжáть. **Objechać świat**, объѣхать свѣтъ, объѣхать кругóмъ свѣта. **Objechać Europę**, объѣхать, изъѣздить Еврóпу. **Objeżdżać las**, объѣзжáть лѣсъ. || * **Objechać kogo**, обмануть, ввести кого въ обмáнъ, провести. **Objechać prawo**, обойтú законъ.

Objęcie, **-a**, *ср. см.* **Objętość**; || объятіе; || понятливость, мúслящая способность; || принятіе, вступлéніе. **Rzucić się w czyje objęcia**, бросúться въ чьи объятія. **Mieć bystre objęcie**, быть понятливымъ *см.* **Pojęcie**; || **Objęcie urzędu**, вступлéніе въ дóлжность.

Objednać, **Objednywać**, *см.* **Zjednać**, **Zjednywać**.

Objedzony, объѣвшійся.

Objekt, **-u**, *м. см.* **Przedmiot**, **Obmiot**.

Objemca, **-y**, *м.* пріёмщикъ, принимáтель; || преéмникъ; || *Стар.* подрáдчикъ, антрепренёръ. **Objemca majątku**, вступáющій во владѣніе имѣніемъ

Objeść, **Objadać**, объѣсть, объѣдáть; || глождáть, обглáдывать, грызть, обгрызáть. **Gąsienice objadają owoce**, гýсеницы объѣдáютъ плоды. * **Objadać kogo**, объѣдáть кого, проѣдáть (*чье состóяніе*). || **Objadać się**, **Objeść się**, обжирáться, обожрáться, объѣдáться, объѣсться.

Objeśny, обжóрливый, прожóрливый, жáдный.

Objętka, **-i**, *ж.* тенетó, сѣть; || * *Прост.* озáмая шпеница.

Objętność, **-ści**, *ж. Неуп.* понятливость, пониманіе, разумѣніе, смѣтливость, смышлёность, *см.* **Pojętność**.

Objętny, понятливый, смѣтливый, смышлёный, *см.* **Pojętny**; || вразумúтельный.

Objętość, **-ści**, *ж.* объёмъ. **Dwa ciała jednéjże objętości**, два тѣла одинáковаго объёма; || вмѣстúмость. **Objętość naczynia**, вмѣстúмость посýды.

Objęty, отъ глагóла **Objąć** (*см.* этó слóво). **Rzecz obejmująca i rzecz objęta**, содержáщее и содержúмое, вмѣщáющее въ себѣ и вмѣстúмое.

Objeżdżać, *см.* **Objechać**. **Objeździć konia**, выѣздить, объѣздить лóшадь.

Objeżdżacz, **-a**, *м.* кóнюшій, берéйторъ; || нáѣздникъ.

Objeżdżanie, **-nia**, *ср.* объѣздъ; || * осмóтръ, дозóръ. || **Objeżdżanie konia**, *см.* **Ujeżdżanie**.

Objeżdżony, *см.* **Ujeżdżony**, **Wyjeżdżony**.

Objeznik, **-a**, *м. см.* **Objeżdżacz**.

Objuczać, **Objuczyć**, вьючить, навьючить.

Obkładać, *см.* **Okładać**.

Obkleić, *см.* **Okleić**.

Obkrajać, **Obkroić**, **Obkrawać**, обрéзывать, обрѣзать, *см.* **Okroić**.

Oblać, **Oblewać**, облúть, облúвать; || омывáть; || омочúть, оросúть (*слезáми*). **Oblać smołą**, облúть, залúть смолóю. **Oblać krwią**, окровáвить, облúть крóвью. **Rzeka co oblewa te mury**, рѣка омывáющая эти стѣны. **Oblać się**, **Oblewać się**, облúться, облúваться; || орошáться. **Oblewać się rumieńcem**, **oblać się wstydem**, краснѣть отъ стыдá. **Oblewać się krwią**, плáвать въ крови. **Oblał się żółcią zazdrości**, въ нёмъ разлúлась жёлчь. * **Oblać się tłustością**, разжирѣть, заплúть жúромъ.

Obłączek, *см.* **Obłąk**.

Obłączysto, дугóю, свóдомъ; || полукрýгло, изúчисто, выпукло.

Obłączystość, **-ści**, *ж.* вúпуклость; || впáдина, углублéніе; || кривизнá, изгúбина, изглúбъ.

Obłączysty, вúпуклый; || углублённый; || искривленный, согнутый.

Obłąd, **-du**, *м.* плутáніе, блужданіе; || заблуждéніе; || ошúбка, погрѣшность, обмáнъ, *см.* **Błąd**. **Być w obłędzie**, быть въ заблуждéніи, заблуждáться. **Postępować, iść obłędami**, итти лóжными путáми. || *Мед.* помѣшáтельство (*умá*).

Obłader, **-dra**, *м.* горбúль.

Obłądliwy, *см.* **Obłędliwy**.

Obładować, обременúть, нагружáть; || отягощáть. **Obładować sobie żołądek**, обременúть *или* отяготúть желýдокъ, *см.* **Przeładować**.

Obładra, **-y**, *ж.* ремéнь (*на постромкáхъ у лошадéй*).

Obłądzać, **Obłądzić**, вводúть, ввести въ заблуждéніе, въ искушéніе, *см.* **Obłąkać**. || **Obłądzać się**, впасть въ заблуждéніе *или* въ искушéніе.

Obłądzenie, **-nia**, *ср.* заблуждéніе; || ошúбка погрѣшность.

Obłądzić, *см.* **Obłądzać**.

Obłagać, *см.* **Ubłagać**.

Obłaganie, *см.* **Ubłaganie**.

Obłajać, *см.* **Połajać**.

Obłajanie, *см.* **Połajanie**.

Obłąk, **Obłęk**, **-u**, *м.* лучёкъ, дугá; || *Архит.* áрка; || дугá, кривизнá свóда; || лѣпнóе украшéніе. **W obłąk**, дугóю, въ видѣ дугú. || *Садов.* отводóкъ, побѣгъ. **Obłąkami sadzać**, садúть отводки.

Obłąkać, **Obłąkiwać**, приводúть въ заблуждéніе, совращáть съ путú, сбивáть съ дорóги; || помутúть, разстрóить. **Obłąkać umysł**, помутúть *или* разстрóить рáзумъ, *см.* **Pomieszać**. || **Obłąkać się**,

сбиться съ дороги, заблудиться, блуждать, помѣшаться (*въ умѣ*), *см.* **Zabłąkać się, Zbłąkać się.**

Obłąkanie, -nia, *ср.* заблужденіе; || помѣшательство (*ума*), умопомѣшательство.

Obłąkaniec, -ńca, *м.* помѣшанный, помутившійся.

Obłąkany, заблудшій, заблудившійся; || помѣшанный, сумасшедшій, умалишенный. **Szpital dla obłąkanych**, домъ умалишенныхъ.

Obłąkiwać, *см.* **Obłąkać.**

Obłąkowato, дугою, въ видѣ дугй.

Obłąkowaty, согнутый, искривленный, *см.* **Obłączysty.**

Obłam, -u, *м.* обломокъ, отломокъ, осколокъ, *см.* **Odłam, Odłamek, Obłomek.**

Obłamać, Obłamować, Obłamywać, обломать, обламывать.

Obłamanie, -nia, *ср.* обламываніе.

Obłamować, обшивать, опушать, окаймлять.

Obłamować, Obłamywać, *см.* **Obłamać.**

Obłamowanie, *см.* **Łamowanie.**

Obłamowanie, Obłamywanie, nia, *ср. см.* **Obłamanie.**

Obłany, облитый, *см.* **Oblać**; || жирный, разжирѣвшій, расплывшійся отъ жиру. **Bekas obłany**, жирный куликъ или бекасъ.

Obłapa wonna, *Бот. см.* **Kopytnik.**

Obłask, -u, *м.* блескъ, сіяніе.

Obłaskawiać, Obłaskawić, дѣлать ручнымъ, приручать; || пріучать.

Obłaskliwy, ослѣпительный, блистательный, *см.* **Lśniący.**

Obłasknąć, ослѣпить, поражать блескомъ, *см.* **Olśnić.**

Obłasknienie, -nia, *ср.* ослѣпленіе.

Obłata, -y, *ж. Стар.* явка, внесеніе, записываніе въ роспись, въ протоколъ; || регистратурная экспедиція. *Стар.* **Obłata, Objata**, обѣщаніе, обѣтъ.

Obłatać, Obłatywać, Oblecieć, летать, облетать, облететь, порхать (*о птицахъ*); || пробѣгать, обѣгать, *см.* **Obiedz**; || садать, валиться (*о листьяхъ съ дерева*), *см.* **Opadać.**

Obłatać, положить заплатки, починить (*платье*); || **Obłatać komu skórę** или **Obłatać kogo**, отколотить кого; || **Obłatać się**, починить (*платье*); || обшиться, нашить себѣ платьевъ; || * нажиться. **Będąc ekonomem, obłatał się**, бывши экономомъ, онъ нажился.

Obłatować, вносить въ роспись, въ протоколъ; || * записывать.

Obłatowany, явочный, явный.

Obłatywać, *см.* **Obłatać.**

Obława, -y, *ж. Охот.* облава.

Obławiać, *см.* **Obłowić.**

Obławny, облавный.

Obłaz, -u, *м.* крюкъ, объѣздъ, обходъ, закоулокъ; || * увёртка, уловка. **Bez obłazu**, безъ обиняковъ, безъ дальнѣйшихъ околичностей, откровенно.

Obłazgiem, сплошь, безостановочно, безпрерывно.

Obłazgowy, Obłazny, сплошной, безостановочный, безпрерывный.

Obłazić, Obleźć, ползать, пресмыкаться; || спадать, лѣзть, облѣзать (*о волосахъ*); || линять, блекнуть. **Perkal ten obłazi**, этотъ каленкоръ линяетъ. **Ten kolor od słońca obłazi**, этотъ цвѣтъ на солнцѣ блекнетъ.

Obłazłość, -ści, *ж.* плѣшивость.

Obłazły, плѣшивый, лысый.

Obłaźnić (kogo), одурачить, надуть, обмануть.

Obłaźny, *см.* **Obłazgowy.**

Oblec, Oblekać, облечь, облекать, надѣвать, покрывать. (*Стар.* **Obłeczyć**, облачать). **Oblec się, Oblekać się**, одѣваться; || покрываться; || облачаться. **Oblec się w zakonny ubiór**, постричься въ монахи.

Obłechtać, защекотать; || * освоить, пріучить.

Oblecieć, *см.* **Oblatać.**

Obłęd, *см.* **Obłąd.**

Obleczenie, Obłóczenie, -nia, *ср.* надѣваніе; || облаченіе.

Obleczyny, *см.* **Obłóczyny.**

Obłędliwie, Obłędnie, ложно, обманчиво, ошибочно, *см.* **Błędnie.**

Obłędliwość, Obłędność, -ści, *ж.* заблужденіе, погрѣшность, ошибочность, обманчивость.

Obłędliwy, Obłędny, ошибочный, обманчивый, призрачный, ложный, *см.* **Błędny.**

Obłednąć, Oblednieć, побѣднѣть, *см.* **Blednieć, Zbladnąć.**

Obłędnie, *см.* **Obłędliwie.**

Obłędnieć, заблудиться; || спутаться, сбиться съ пути.

Obłędnienie, -nia, *ср.* блужданіе; || заблужденіе.

Obłędnik, -a, *м.* заблудшійся; || еретикъ.

Obłędność, *см.* **Obłędliwość.**

Obłędny, *см.* **Obłędliwy.**

Obledz, *см.* **Oblegać.**

Oblegać, Obledz, осаждать, осадить (*городъ, крѣпость*).

Oblegacz, *см.* **Oblegający.**

Oblegający, осаждающій, *см.* **Oblegać.**

Obleganie, -nia, *ср. см.* **Oblężenie.**

Oblekać, *см.* **Oblec.**

Oblepa, -y, *ж.* глина смѣшанная съ соломою, *см.* **Polepa.**

Oblepiać, Oblepić, оклеивать, оклеить, облеплывать, облепить; || обмазывать глиною.

Obleśnie, *см.* **Pochlebnie, Obłudnie.**

Obleśność, -ści, *ж. см.* **Pochlebstwo, Obłudność.**

Obleśny, *см.* **Pochlebny, Obłudny.**

Oblew, -u, *м.* наводне́ніе, разли́въ; || наплы́въ, *см.* **Zalew.**

Oblewać, *см.* **Oblać.**

Obleżały, излѣни́вшійся, изба́лованный.

Obleźć, *см.* **Obłazić.**

Oblężca, -y, *м.* осажда́ющій.

Oblężenie, -nia, *ср.* оса́да. **Odstąpić od oblężenia,** снять оса́ду.

Oblężeński, оса́дный.

Oblężony, осаждённый.

Oblężyciel, -a, *м. см.* **Oblężca, Oblegający.**

Oblicz, -a, *м.* бо́лѣе употреби́тельно: **Oblicze, -a,** *ср.* лицо́, ликъ; || видъ; || пове́рхность. **Przed Pańskiém obliczem,** пере́дъ лицо́мъ Го́спода. **Oblicze ziemi,** пове́рхность, лицо́ земли́. **Oblicze morza,** пове́рхность мо́ря. **W obliczu prawa,** въ виду́ зако́на, пе́редъ зако́номъ. **W czyjém obliczu,** въ чьёмъ либо прису́тствіи, *см.* **Twarz, Powierzchnia.**

Obliczać, Obliczyć, исчисля́ть, счита́ть, счесть, *см.* **Liczyć;** || разсчи́тывать, взвѣ́шивать, *см.* **Obrachować.**

Obliczanie, Obliczenie, -nia, *ср.* исчисле́ніе, вычисле́ніе, разсчётъ, вы́кладка. **Nie do obliczenia,** несмѣ́тно, неисчисли́мо. **Obliczenie ludności,** наро́дная пе́репись.

Oblicze, *см.* **Oblicz.**

Oblicznie, ли́чно, самоли́чно, *см.* **Osobiście;** || лицо́мъ къ лицу́.

Obliczność, -ści, *ж.* прису́тствіе, *см.* **Obecność;** || лицо́, видъ. **Działo się to w obliczności** *или* **przed obliczności wszystkich,** э́то происходи́ло въ прису́тствіи всѣхъ лицъ, *см.* **Oblicze.**

Obliczny, прису́тствующій, находя́щійся на лицо́, *см.* **Obecny, Przytomny;** || находя́щійся на лицѣ́, лично́й. **Obliczna rana,** ра́на на лицѣ́, лична́я ра́на.

Obliczyć, *см.* **Obliczać.**

Oblig, -u, *м.* долгъ (*на ко́мъ*); || биле́тъ (*ба́нковый*), ве́ксель, заёмное письмо́, долгова́я за́пись, долгово́е обяза́тельство, распи́ска. **Oblig skarbu,** облига́ція госуда́рственнаго казначе́йства. **Dać** *или* **Wydać** *или* **Wystawić komu oblig na co,** дать расписку въ получе́ніи чего́ либо, подписа́ть ве́ксель. **Obligi państwa,** госуда́рственный до́лгъ, госуда́рственныя облига́ціи, *см.* **Obligacja.**

Obligacja, -ji, *ж. Устар.* обяза́тельство, *см.* **Zobowiązanie;** || *Ком.* долгово́е обяза́тельство, облига́ція; || **Mieć dla kogo wiele obligacji,** быть кому́ о́чень обя́заннымъ, быть о́чень благода́рнымъ; *см.* **Oblig obowiązany.**

Obligacyjny, обяза́тельный. **Zapis obligacyjny,** обяза́тельство.

Obligować (kogo o co), *см.* **Prosić, Upraszać;** || **Obligować kogo do czego,** *см.* **Obowiązywać, Zobowiązywać. Być komu obligowanym za co,** быть кому́ обя́заннымъ за что́ ли́бо.

Oblikwidacja, -ji, *ж. см.* **Obrachunek.**

Oblikwidować, *см.* **Obrachować.**

Oblinieć, *см.* **Wylinieć, Linieć.**

Oblizać, Obliznąć, Oblizywać, обли́зать, обли́зывать; || **Oblizywać się,** облиза́ться, обли́зываться.

Obłocić, загрязни́ть, запа́чкать гря́зью.

Obłoczek, -czka, *м.* о́блачко.

Obłoczno, о́блачно, па́смурно, *см.* **Pochmurno.**

Obłoczny, о́блачный, *см.* **Pochmurny.**

Obłóczyć, *см.* **Oblec.**

Obłóczyciel, -a, *м.* облача́ющій.

Obłoczycielka, -i, *ж.* облача́ющая.

Obłoczyny, -czyn, *мн.* постриже́ніе въ мона́хи; || облаче́ніе. **Być na obłoczynach,** прису́тствовать при постриже́ніи.

Obłoczysto, *см.* **Obłoczno.**

Obłoczystość, -ści, *ж.* па́смурное состоя́ніе не́ба.

Obłoczysty, о́блачный; || па́смурный.

Obłóg, -ogu, *м.* **Obłoga, -i,** *ж.* огра́да, огоро́женное простра́нство; || окруже́ніе; || *Минер.* за́леть; || **Obłogi, -ów,** *мн.* покла́жа, бага́жъ; || *Воен.* обо́зъ.

Obłok, -u, *м.* о́блако.

Obłokać się, *Прост.* нало́паться, наѣ́сться до́сыта.

Obłokowy, *см.* **Obłoczny.**

Obłomek, -mka, *м.* обло́мокъ.

Obłów, -owu, *м.* охо́та, звѣри́ная ло́вля, *см.* **Łowy, Połów;** || добы́ча.

Obłowić, Obławiać, лови́ть, пойма́ть, схвати́ть, схва́тывать, добы́ть, добыва́ть, сниска́ть, сни́скивать. || * **Obłowić się,** нажи́ться, зарабо́тать, пріобрѣ́сть.

Obłowny, жи́рный (*о дичинѣ*).

Obłożenie, -nia, *ср.* наложе́ніе.

Obłożnie chorować, слечь въ посте́ль (*отъ болѣзни*).

Obłożny, слёгшій въ посте́ль (*отъ болѣзни*).

Obłożyć, *см.* **Okładać. Obłożyć podatkiem,** наложи́ть по́дать.

Obłożysko, -a, *ср.* за́города, загоро́женное мѣ́сто.

Obłożysty, загоро́женный, за́пертый, замкну́тый.

Oblubieńców, Oblubieńcowy, Oblubieńczy, жениховъ, принадлежа́щій *или* сво́йственный жениху́.

Oblubienica, -y, *ж.* невѣ́ста, *см.* **Narzeczona.**

Oblubieniczy, невѣ́стинъ, принадлежа́щій *или* сво́йственный невѣ́стѣ.

Oblubieniec, -ńca, *м.* жени́хъ *см.* **Narzeczony.**

Obluć, облева́ть, *см.* **Orzygać.**

Obłuda, -y, *ж.* лицемѣ́ріе, притво́рство, *см.* **Licemiernictwo;** || прима́нка, *см.* **Powab, Wab';** || при́зракъ, тѣнь, *см.* **Mara, Widziadło;** || *Хир.* бѣльмо́ (*на глазу́*).

Obłudnica, -y, *ж.* лицемѣ́рка, притво́рщица.

Obłudnie, лицемѣ́рно, притво́рно.

Obłudnik, -a, *м.* лицемѣ́ръ, притво́рщикъ.

Obłudność, -ści, *ж.* лицемѣ́рie, притво́рство, скрытность.

Obłudny, лицемѣ́рный, притво́рный, *см.* **Zmyślony, Udany, Pozorny.**

Obłupanie, Obłupywanie, Obłupienie, -a, *ср.* шелу́шенie, лущенie, облу́пливание, сдира́ние коры, *см.* **Obłupiać.**

Obłupiać, Obłupywać, Obłupić, шелуши́ть, лущи́ть (*орѣхи*), облу́пливать (*яйцо́*), снима́ть, сдира́ть кору́ (*съ дерева*). || **Obłupywać się**, лущи́ться, *см.* **Obdzierać.**

Obłuszczyć, *см.* **Łuskać, Wyłuskać.**

Obły, *см.* **Okrągławy, Walcowaty**; || тупо́й. **Dziób obły**, тупо́й клювъ; || *Стар.* высо́кій.

Obłysieć, олысѣ́ть, оплеши́вѣть.

Obłyśniony, озарённый, освѣщённый.

Obmacać, ощу́пать.

Obmaczać, Obmoczyć, смачивать, мочи́ть, орошать, оросить, *см.* **Maczać, Moczyć.**

Obmalować, вы́красить.

Obmartwieć, обмере́ть.

Obmarzły, замёрший.

Obmarznąć, замёрзнуть.

Obmawiać, Obmówić, наговáривать, наговори́ть, *см.* **Ogadać, Ogadywać.**

Obmawiacz, -a, *м. см.* **Obmówca.**

Obmawianie, -nia, *ср.* злосло́вie, злорѣ́чie.

Obmazać, Omazać, Obmazywać, Omazywać, обмáзать, обмáзывать, вымазать, вымáзывать.

Obmazanie, *см.* **Pomazanie.**

Obmiatać, *см.* **Omiatać.**

Obmierzić, *см.* **Mierzić.**

Obmierziciel, *см.* **Mierzioiel.**

Obmierzliwy, омерзи́тельный, отврати́тельный, *см.* **Obrzydliwy.**

Obmierzłość, -ści, *ж.* отвращéние, омерзѣ́ние.

Obmierzły, омерзи́тельный, ненави́стный.

Obmierznąć, *см.* **Mierznąć.**

Obmieść, *см.* **Omiatać.**

Obmieszkać się, Obmieszkiwać się (gdzie), посели́ться, основáться, водвори́ться, устро́иться, *см.* **Osiadać, Osiąść.**

Obmiot, -u, *м.* предмéт, *см.* **Przedmiot.**

Obmocnić, *см.* **Wzmocnić, Obwarować.**

Obmoczyć, *см.* **Obmaczać.**

Obmowa, -y, *ж.* злосло́вie, клеветá.

Obmowca, -y, *м.* поноси́тель, клеветни́къ, *см.* **Uwłoczyciel, Czerniciel, Potwarca.**

Obmówić, *см.* **Obmawiać.**

Obmowisko, -a, *ср.* злосло́вie, злорѣ́чie.

Obmownica, -y, *ж.* клеветни́ца, сплéтница.

Obmowniczy, Obmowny, злорѣ́чи́вый, злосло́вный.

Obmowny, *см.* **Obmowniczy.**

Obmowstwo, -a, *ср. см.* **Obmowisko.**

Obmurować, обноси́ть стѣно́ю, закла́дывать ка́мнемъ.

Obmurowanie, -nia, *ср.* обнесéние стѣно́ю, ка́менная огра́да.

Obmyć, Obmywać, обмы́ть, обмывáть. || **Obmyć się, Obmywać się**, обмы́ться, обмывáться.

Obmycie, Obmywanie, -a, *ср.* обмывáние, умывáние.

Obmysł, -u, *м.* сре́дство, спо́собъ.

Obmyślać, Obmyślić, Obmyśliwać, помышля́ть, пещись, обду́мывать, принимáть, изыскивать мѣры; || находи́ть, найти́, отыскáть, приискивать. **Obmyślać bezpieczeństwo publiczne**, пещись о наро́дной безопáсности. **Obmyślić komu miejsce**, найти́, приискáть мѣсто кому́. **Obmyślić środki potrzebne**, приня́ть необходи́мыя мѣры.

Obmyślanie, Obmyślenie, -nia (czego), *ср.* заботливость, приня́тie мѣръ.

Obmyślenie, -nia, *ср.* обду́мываниe; || изыскáниe.

Obmyślnie, *см.* **Opatrznie, Przezornie.**

Obmyślność, -ści, *ж. см.* **Opatrzność, Przezorność.**

Obmyślny, *см.* **Opatrzny, Przezorny.**

Obmywać, *см.* **Obmyć.**

Obmywanie, *см.* **Obmycie.**

Obnaszać, *см.* **Obnosić.**

Obnawiać, *см.* **Odnawiać.**

Obnażać, Obnażyć, обнажáть, обнажи́ть. || **Obnażać się, Obnażyć się**, обнажáться, обнажи́ться.

Obnażanie, -nia, *ср.* (=się), обнажéние; || **Obnażenie**, -nia, *ср.* нагота́, *см.* **Nagość**; || *Хир.* обнажéние (*кости и т. п.*).

Obnażony, обнажённый.

Obnażyć, *см.* **Obnażać.**

Obnażyciel, -a, *м.* обнажáющий.

Obnieść, *см.* **Obnosić.**

Obniżyć, понизить.

Obnocować, переночевáть, *см.* **Przenocować.**

Obnosić, Obnaszać, Obnieść, обноси́ть, обнести́, разноси́ть, разнести́; || * **Obnosić kogo czém**, поноси́ть, ху́до отзывáться о хомъ. || **Obnosić kogo, do kogo**, оговáривать, доноси́ть на кого́. || **Obnosić się z czém**, разглашáть, распространя́ть, носи́ться съ чѣмъ-либо.

Obnoszenie, -nia, *ср.* разно́ска.

Obnowić, *см.* **Odnowić.**

Obnowiciel, -a, *м. см.* **Odnowiciel.**

Obnowicielka, -i, *ж. см.* **Odnowicielka.**

Obnowienie, -nia, *ср. см.* **Odnowienie.**

Obocznie, о́бокъ, во́лѣ, по́длѣ.

Oboczny, смéжный, сопредéльный, погранúчный.

Oboczyć, обойти́ (*непріятеля*).

Obod, -u, *м.* о́бодъ.

Oboista, -y, *м. Муз.* гобои́стъ.

Obój, -oju, *м. Муз.* гобо́й

Obojako, двоя́ко.

Obojczyk, -a, *м. Стар.* во́ротъ, воротни́къ; || *Анат.* ключи́ца.

Obojczykowy, *Зоол.* съ ключи́цами.

Obojętek, -tka, *м.* равноду́шный, хладнокро́вный.

Obojętka, -i, *ж.* равноду́шная, хладнокро́вная. || Родъ пшени́цы, кото́рую мо́жно се́ять и весно́ю и о́сенью.

Obojętnie, равноду́шно, хладнокро́вно.

Obojętnieć, Zobojętnieć, дѣ́латься равноду́шнымъ, охлажда́ть, охлади́ть, *см.* **Oziębnąć.**

Obojętność, -ści, *ж.* равноду́шіе, холо́дность, безуча́стіе.

Obojętny, равноду́шный, холо́дный, безуча́стный, *см.* **Zimny.**

Obok, во́злѣ, по́длѣ.

Obolały, болѣ́зненный.

Oboostrzyk, -a, *м. Хир.* шни́перъ, ланце́тъ.

Obopólciowy, двупо́лый.

Obopólnie, *см.* **Zobopólnie.**

Obopólność, -ści, *ж. см.* **Zobopólność.**

Obopólny, *см.* **Zobopólny.**

Oboprawiec, -wca, *м.* обору́чный, владѣ́ющій ле́вою руко́ю столь же ло́вко какъ и пра́вою.

Obór, -oru, *м. см.* **Obiór.**

Obora, -y, *ж.* хлѣвъ.

Oborać, Oborywać, вспаха́ть, паха́ть; || взрыть, взрыва́ть.

Oboranie, -nia, *ср.* паха́ніе.

Oboręczny, *см.* **Oboprawiec.**

Obornik, -a, *м. см.* **Obora.**

Oborny, хлѣ́вный.

Oborywać, *см.* **Oborać.**

Obosieczny, обоюдуо́стрый.

Obostronnie, съ обѣ́ихъ сторо́нъ, обою́дно; || *двусмы́сленно.

Obostronność, -ści, *ж.* двусторо́нность, обою́дность; || двусмы́сленность.

Obostronny, двусторо́нній, обою́дный; || двусмы́сленный.

Obostrzać, Obostrzyć, отта́чивать, точи́ть, завостри́вать, завостри́ть; || увели́чивать, увели́чить (*наказа́ніе*), усили́вать, уси́лить.

Obostrzenie, -nia, *ср.* усугубле́ніе, уси́леніе. **Obostrzenie kary**, увеличе́ніе наказа́нія;—**prawa**, уси́леніе стро́гости зако́на.

Obowiązać, Zobowiązać, Obowiązywać, Zobowiązywać, обяза́ть, обя́зывать, связа́ть, свя́зывать. **To do niczego nie obowiązuje**, э́то ни къ чему́ не обя́зываетъ, э́то вовсѣ необяза́тельно. **Umowy obowiązują ludzi**, договоры свя́зываютъ, обя́зываютъ людей. || **Zobowiązać się, Obowiązywać się, Zobowiązywać się**, обяза́ться, обя́зываться. **Obowiązać się przysięgą**, связа́ть себя́ прися́гою. **Obowiązać się umową**, связа́ть ссбя́, обяза́ться контра́ктомъ.

Obowiązanie, *см.* **Zobowiązanie.**

Obowiązany, обя́занный, обя́занъ. **Obowiązany jesteś odpowiedzieć mu**, ты обя́занъ отвѣ́тить ему́.

Obowiązek, -zku, *м.* обя́занность; || *Юрид.* **Obowiązki titulo oneroso**, обязательства возме́здныя. || **Obowiązek duchowny**, тре́ба, до́лжность, *см.* **Służba**; || пови́нность. **Obowiązek wojskowy**, во́инская пови́нность.

Obowiązkowy, должностно́й, служе́бный; || *Юрид.* зако́нный.

Obowiązujący, обяза́тельный, обя́зывающій. **Prawo obowiązujące**, де́йствующій зако́нъ.

Obowiązywać, *см.* **Obowiązać.**

Obóz, -ozu, *м.* ла́герь, станъ, та́боръ, становище.

Obozieństwo, *см.* **Obożnictwo.**

Obożna, -éj, *ж.* жена́ квартирме́йстера.

Obożnic, -a, *м.* сынъ квартирме́йстера.

Obożnictwo, -a, *ср.* до́лжность квартирме́йстера, обо́зничаго.

Obożniczy, квартирме́йстерскій.

Obożny, *см.* **Obozowy**; || *Стар.* **Obożny**, -ego, *м.* обо́зный, обо́зничій. **Obożny Koronny i Litewski**, обо́зный коро́нный и литовскій.

Obozować, стоя́ть, расположи́ться ла́геремъ.

Obozowanie, -nia, *ср.* расположе́ніе во́йска ла́геремъ; || ла́герь. **Nauka obozowania**, кастраметація, станорасположе́ніе, иску́ство располага́ть ста́номъ войска.

Obozowisko, -a, *ср.* ме́стность ла́геря, становище.

Obozowy, ла́герный.

Obożyć, Obóstwić, обоготвори́ть.

Obrąb, -ębu, *м. см.* **Obrąbek**; || засе́ка, *см.* **Zasiek**; || *см.* **Obręb.**

Obrąbać, Obrąbywać, обруба́ть, обруби́ть.

Obrąbanie, -nia, *ср.* обрубле́ніе.

Obrąbek, -bka, *м.* руба́ецъ, обши́вка, обши́тый край (*матеріи, полотна и т. д.*).

Obrabiać, Obrobić, обдѣ́лывать, обдѣ́лать.

Obrąbiać, Obrąbić, обру́бливать, обруби́ть.

Obrać, *см.* **Obierać.**

Obracać, Obrócić, обраща́ть, обрати́ть. || **Obracać się, Obrócić się**, обраща́ться, обрати́ться, *см.* **Kierować, Zwracać, Zamieniać.**

Obracacz, Obraczacz, -a, *м.* враща́тель; || *Анат.* колообраща́тель, коловоро́тъ на бедрѣ.

Obracanie, -nia, *ср.* обраще́ніе, превраще́ніе; || **Obracanie się**, коловраще́ніе, коловра́тное обраще́ніе; || *Анат.* коловраще́ніе.

Obrachować, Obrachowywać, расчита́ть, расчи́тывать, сосчита́ть, сосчи́тывать, вычисли́ть, исчисли́ть, исчи́слять; || взве́шивать, обду́мывать. || **Obrachować się, Obrachowywać się**, разсчита́ться, разсчи́тываться.

Obrachowanie, -nia, *ср.* вычисле́ніе; ис-

числéніе, разсчётъ, счётъ, выкладка, смѣта; || соображéніе.

Obrachowywać, *см.* **Obrachować.**

Obrachowywanie, -nia, *ср. см.* **Obrachowanie.**

Obrachunek, -nku, *м.* счётъ, разсчётъ.

Obrachunkowy, счётный. **Izba obrachunkowa**, счётная палáта.

Obrącz, *см.* **Obręcz.**

Obrączka, -i, *ж.* кольцó, колéчко; || **Obrączka ślubna**, вѣнчáльное *или* обручáльное кольцó; || гýртикъ, ребрó (*у монéты*).

Obrączkować, насѣкáть гýртикъ (*у монéты*).

Obrączkowy, зýбчатый; || кольцеобрáзный. *Астрон.* **Zaćmienie obrączkowe**, кольцеобрáзное затмѣніе.

Obrada, -y, *ж. Стар. неупотр.* рáдость, удовóльствіе; || **Obrady**, *мн.* прéнія, разсуждéнія, совѣщáнія.

Obradować, совѣщáться; || разсуждáть, обсуждáть.

Obradowanie, -a, *ср.* совѣщáніе, разсуждéніе, прéніе.

Obradzać, Obrodzić, рождáть, производúть въ изобúліи. || **Obrodzić się**, уродúться.

Obradzić, *см.* **Obmyślić.**

Obramować, *см.* **Bramować.**

Obranie, *см.* **Obieranie.**

Obraniec, -ńca, *м.* вúборный; || избрáнникъ.

Obrany, избранный, *см.* **Obrać.**

Obrastać, Obrosnąć, Obrość, обростáть, обрости́.

Obraszać, Obrosić, орошáть, оросúть, окропля́ть, скропля́ть, окропúть, скропúть.

Obraz, -u, *м.* изображéніе; || óбразъ, икóна (**obraz św.**); || картúна (**malowidło, rysunek**); || óбразъ, подóбіе (**podobieństwo**); || портрéтъ.

Obraza, -y, *ж.* обúда, оскорблéніе, *см.* **Uraza. Obraza prawa**, нарушéніе закóна. **Obraza świątyni**, оскорблéніе хрáма. **Obraza religji**, преступлéніе прóтивъ вѣры. **Obraza majestatu**, оскорблéніе величества (монáрха).

Obrażać, Obrazić, обижáть, обúдѣть, оскорбля́ть, оскорбúть; || поражáть, поразúть, *ст.* **Razić**; || повреждáть, повредúть. **Zbytnie światło obraża oczy**, излúшній свѣтъ поражáетъ зрѣніе. **Obrazić honor**, оскорбúть честь. **Obrazić skórę**, порѣзать кóжу. || **Obrażać się, Obrazić się**, обижáться, обúдѣться, оскорбля́ться, оскорбúться; || сердúться, гнѣваться, досáдовать, *см.* **Urażać się.**

Obrażająco, оскорбúтельно, обúдно.

Obrażający, оскорбúтельный, обúдный.

Obrażanie, -nia, *ср.* оскорблéніе.

Obrażca, -y, *м.* оскорбúтель, обúдчикъ.

Obrazek, -zka, *м.* картúнка; || *Бот.* Аро́нникъ, Аарóнова-борода́, теля́чьянóга.

Obrazić, *см.* **Obrażać.**

Obraziciel, *см.* **Obrażca.**

Obraźliwie, оскорбúтельно, обúдчиво.

Obraźliwość, -ści, *ж.* обúдчивость, щекотúвость.

Obraźliwy, оскорбúтельный.

Obraźnik, -a, *м.* ваятель, скульпто́ръ, *см.* **Snycerz, Rzeźbiarz, Dłutnik.**

Obraźny, обúдный, *см.* **Obraźliwy.**

Obrazobójca, Obrazoborca, Obrazoburzca, Obrazokaźca, -y, *м.* иконоборецъ.

Obrazobórstwo, -a, *ср.* иконоборство.

Obrazoburzca, -y, *м. см.* **Obrazobójca.**

Obrazochwalca, -y, *м.* иконопоклóнникъ.

Obrazochwalczy, Obrazochwalski, иконопоклóнный.

Obrazochwalstwo, -a, *ср.* иконопоклонéніе.

Obrazokaźca, *см.* **Obrazobójca.**

Obrażony, оскорблённый, обúженный.

Obrazotwórca, -y, *м.* живописецъ, *с.н.* **Malarz.**

Obrazować, представля́ть, изобрѣтáть въ картúнахъ; || дѣлать картúннымъ (*слогъ*).

Obrazowanie, -nia, *ср.* представлéніе, изображéніе въ картúнѣ.

Obrazowie, *см.* **Obrazowo.**

Obrazowo, живописно, картúнно.

Obrazowość, -ści, *ж.* живописность, картúнность.

Obrazowy, живописный, картúнный.

Obręb, -u, *м.* óкругъ, кругъ; || сферá; || учáстокъ; || предѣлъ, граница. **Obręb działalności**, кругъ дѣятельности, кругъ дѣйствія. **Obręb władzy**, вѣдѣніе, предѣлы влáсти. **Wykroczyć z obrębów swéj władzy**, превúсить свою власть, преступúть предѣлы влáсти, выступить изъ предѣловъ влáсти. **Zamknąć się w obrębie swych powinności**, ограни́читься кругомъ своúхъ обя́занностей, *см.* **Zakres, Koło, Sfera.**

Obręcz, -y, *ж.* **Obręcza, -y**, *ж.* óбручъ, óбодъ. **Obręcz u koła**, óбодъ; || полосá желѣзная, скобá. **Obręcz u piasty**, обóйма, насáдка (*на ступúцу*). **Obręcz do spinania**, застёжка, *см.* **Klamra.**

Obręczać się, *см.* **Obręczyć się.**

Obręczny, Obręczowy, кру́глый, обру́чный.

Obręczyć (beczkę), набúть óбручи на бóчку. **Obręczyć co**, поручúться за что́, *см.* **Zaręczać.** || **Obręczyć się na co, za co**, поручúться.

Obrobić, *см.* **Obrabiać.**

Obrobienie, -nia, *ср.* отдѣлка, обрабóтка, *см.* **Wykonanie, Wykończenie.**

Obróbka, i, *ж. Плотн.* тёска.

Obrócenie, Obracanie, -nia, *ср.* обращéніе, превращéніе.

Obrócić, *см.* **Obracać.**

Obrocistość, *см.* **Obrotność.**
Obrocisty, *см.* **Obrotny.**
Obrocznik, -a, *м.* состоя́щій на жа́лованьи; || обро́чникъ, *см.* **Jurgieltnik.**
Obroczny, Obrokowy, кормово́й; ||съѣстно́й, харчево́й; || получа́ющій жа́лованье и́ли содержа́ніе за слу́жбу.
Obrodzić, *см.* **Obradzać.**
Obrodziły, урожа́йный, плодоро́дный.
Obrok, -u, *м.* кормъ (*лошади́ный*).
Obrokowy, *см.* **Obroczny.**
Obrona, -y, *м.* защи́та, оборо́на; ||*Юрид.* защи́та, защити́тельная рѣчь (*адвоката*). || Отвѣты (*обвиня́емаго*). || **Obrona w sprawach**, хожде́ніе по дѣла́мъ. || *Воен.* **Obrony**, *мн.* укрѣпле́нія.
Obrońca, -y, *м.* засту́пникъ, покрови́тель; || *Юрид.* защи́тникъ, адвока́тъ, прися́жный повѣренный.
Obrończy, защити́тельный, охрани́тельный. || *Юрид.* состяза́тельный; || *см.* **Opiekuńczy. Rada obrończa**, сове́тъ прися́жныхъ повѣренныхъ.
Obronić, защити́ть.
Obroniciel, -a, *м.* защи́тникъ, засту́пникъ, охрани́тель, покрови́тель.
Obrońcielka, -i, *ж.* защи́тница, засту́пница, покрови́тельница.
Obronnie, Obronno, оборони́тельно.
Obronność, -ści, *ж.* отпо́ръ, оборо́на.
Obronny, оборони́тельный; || укрѣпле́нный. *Воен.* **Linja obronna**, оборони́тельная ли́нія. **Miasto obronne**, укрѣпле́нный го́родъ.
Obrość, *см.* **Obrastać.**
Obrosłe, *см.* **Obraszać.**
Obrosnąć, *см.* **Obrastać.**
Obrostnica, -y, *ж. Бот.* каркасъ (*дерево*).
Obrót, -u, *м.* оборо́тъ, поворо́тъ, обраще́ніе. **Obrót ziemi około słońca**, обраще́ніе земли́ вокру́гъ со́лнца. **Rzecz bierze szczęśliwy obrót**, дѣло принима́етъ уда́чный оборо́тъ, дѣло идётъ на ла́дъ. ||**Obroty**, -ów, *мн. Воен.* движе́ніе, передвиже́ніе, манёвры; || *стѣсненное положе́ніе, стѣсне́ніе, затрудне́ніе. **Wziąść kogo w obroty**, надѣлать кому́ мно́го хлопо́тъ, поста́вить въ затрудни́тельное положе́ніе. **Być w obrotach**, находи́ться въ затрудни́тельномъ положе́ніи. || Ло́вкость, прово́рство, изворо́тливость, *см.* **Obrotność.**
Obrotnie, ло́вко, прово́рно, иску́сно; || хитро́.
Obrotność, -ści, *ж.* ка́ткость, ходкость (*колеса́*); || прово́рство, ло́вкость, искусство (*въ дѣла́хъ*); || оборо́тливость, расторопность, смышлёность.
Obrotny, ходкій, лёгкій на ходу́; || прово́рный, ло́вкій, иску́сный; || оборо́тливый, расторо́пный, смышлёный, *см.* **Zręczny, Zmyślny, Przemyślny.**
Obrotowy, *см.* **Obiegowy.**
Obrównać, Obrównywać, уравня́ть, ура́вни́вать; || выравнять, выра́вни́вать, угла́живать (*зе́млю*).
Obróż, Obroża, -y, *ж.* ошёйникъ.
Obruchać, Obruszać, Obruszyć, потрясти́, потрясти́, колеба́ть, поколеба́ть, разша́тать. || **Obruszać się**, обруша́ться; || **Obruszać się na kogo**, возста́вать, возмуща́ться про́тивъ кого́, разража́ться гнѣ́вомъ.
Obrudzić, Obrukać, запа́чкать, загрязни́ть.
Obrus, -a, *м.* ска́терть.
Obrusnik, -a, *м.* ска́тертникъ.
Obrusowy, ска́тертный.
Obruszny, подвижно́й; ||*вспы́льчивый, придра́чивый.
Obryć (przekopem), окопа́ть.
Obryknąć się (na kogo, na co), вспыли́ть, разгорячи́ться, разсердиться.
Obrysować, обрисова́ть, очерти́ть.
Obrywać, Oberwać, обрыва́ть, оборва́ть, срыва́ть, сорва́ть отрыва́ть, оторва́ть. || **Obrywać się, Oberwać się**, обрыва́ться, оборва́ться, надрыва́ться, надорва́ться.
Obrywacz, -a, *м.* собира́тель плодо́въ, фру́ктовъ.
Obrywaczka, -i, *ж.* собира́тельница плодо́въ, фру́ктовъ.
Obrywanie, -nia, *ср.* убо́рка, собира́ніе, срыва́ніе (*плодо́въ, я́годъ и т. д.*).
Obrywka, -i, *ж.* пожи́ва, вя́тка, незако́нный побо́ръ; || случа́йный, посторо́нній дохо́дъ.
Obryzgać, обры́згать.
Obrząd, Obrzęd, -edu, *м.* обря́дъ, церемо́нія. **Obrząd egzekucyjny**, соверше́ніе ка́зни.
Obrządek, -dku, *м.* исповѣ́данie, вѣроисповѣ́данie; || обря́дъ (*церко́вный*).
Obrządkowo, по обря́ду, съ соблюде́ніемъ обря́да.
Obrządkowy, вѣроисповѣ́дный; ||обря́дный.
Obrządnie, *см.* **Obrządkowo.**
Obrządny, обря́дный.
Obrządzać, Obrządzić, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устра́ивать, устро́ить, ула́живать, ула́дить.
Obrzask, -u, *м.* разсвѣтъ; || *см.* **Obrzazg.**
Obrzazg, Obrzyzg, -u, *м.* непріа́тный, ки́слый вкусъ; || *кислость, злость.
Obrzazgać, Obrzyzgać, броди́ть, начина́ть ки́снуть. **Piwo już obrzyzga**, пи́во уже́ бро́дитъ.
Obrzazgły, Obrzyzgły, начина́ющій броди́ть, ки́снуть.
Obrzęd, -edu, *м. см.* **Obrząd.**
Obrzędni, негусто́й, жи́дкій; || ре́дкій, нечастый.
Obrzędnie, Obrzędnie, негу́сто, жи́дко; || ре́дко, нечасто.
Obrzędnie, *см.* **Obrządnie.**
Obrzędność, -ści, *ж.* обря́дность.
Obrzędny, *см.* **Obrządny.**
Obrzękłość, -ści, *ж.* о́пухоль, опу́хлость, *см.* **Nabrzmiałość, Puchlina.**

Obrzękły, *см.* **Opuchły.**
Obrzęknąć, *см.* **Opuchnąć.**
Obrzezać, Obrzezywać, обрѣзать, обрѣзывать.
Obrzezacz, -a, обрѣзывальщикъ (*монѣтъ*); || ножъ для обрѣзыванія
Obrzezanie, -nia, *ср.* обрѣзаніе, обрѣзъ обрѣзанія.
Obrzezaniec, -ńca, *м.* обрѣзанецъ.
Obrzezany, обрѣзанный.
Obrzezek, -zka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ. || *Анат.* крайняя плоть.
Obrzezkowy, состоящій изъ обрѣзковъ, обрѣзной.
Obrzmieć, опухнуть, спухнуть.
Obrzucać, Obrzucić, обкладывать, обложить, покрывать, покрыть, забрасывать (*камнями*), набрасывать, набросить; || штукатурить, оштукатурить (*стѣну*). || **Obrzucać się**, обкладываться.
Obrzut, -u, *м.* прикрытіе. || *Стар.* вспышка, порывъ, увлеченіе. || *Стар.* предметъ.
Obrzyd, -u, *м.* **Obrzyda, -y**, *ж.*, *см.* **Obrzydzenie.**
Obrzydliwie, скверно, мерзко, гнусно.
Obrzydliwiec, -wca, *м.* скверный, мерзкій человѣкъ, мерзавецъ.
Obrzydliwość, -ści, *ж.* отвращеніе, омерзѣніе; || гнусность, мерзость.
Obrzydliwy, Obrzydły, Obrzydny, отвратительный, омерзительный, гнусный, мерзкій.
Obrzydłość, *см.* **Obrzydliwość.**
Obrzydły, *см.* **Obrzydliwy.**
Obrzydnąć (komu), опротивѣть (*кому*), имѣть отвращеніе (къ *кому*).
Obrzydzać, Obrzydzić (co komu), возбуждать отвращеніе.
Obrzydzanie, Obrzydzenie, -nia, *ср.* отвращеніе, омерзѣніе.
Obrzynać, Oberznąć, обрѣзывать, обрѣзать.
Obrzynacz, -a, *м.* обрѣзывальщикъ (*монѣтъ*).
Obrzynaczka, -i, *ж.* обрѣзывальщица.
Obrzynanie, -nia, Oberznięcie, -cia, *ср.* обрѣзываніе, обрѣзаніе.
Obrzynek, -nka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ.
Obsaczenie, -nia, *ср.* обложеніе, обступленіе, осажденіе (*города*); || блокада, обложеніе.
Obsaczyć, обложить, обступить, осадить (*городъ*).
Obsadka, -i, *ж.* ручка для стальнаго пера.
Obsadzać, Obsadzić, насаждать, насадить, разсаживать, разсадить; || замѣщать.
Obsadzanie, Obsadzenie, -nia, *ср.* замѣщеніе, *см.* **Osadzenie.**
Obścielać, Obścielać, Obesłać, выстилать, выстлать, разстилать, разостлать; | обёртывать, обернуть.
Obserwacja, -ji, *ж.* наблюденіе; || надзоръ.
Obserwacyjny, наблюдательный, обсерваціонный.
Obserwant, -a, *м.* наблюдатель, блюститель.
Obserwantka, -i, *ж.* наблюдательница, блюстительница.
Obserwator, -a, *м.* наблюдатель.
Obserwatorjum, *ср. Нескл.* обсерваторія.
Obserwatorka, -i, *ж.* наблюдательница.
Obserwatorski, наблюдательный, блюстительный.
Obserwować, наблюдать, блюсти, соблюдать.
Obserwowanie, -nia, *ср.* присмотръ, наблюденіе; || соблюденіе, исполненіе, *см.* **Uważanie, Przestrzeganie, Zachowanie.**
Obsiać, Obsiewać, засѣять, засѣвать, усѣять, усѣвать.
Obsiadać, Obsiąść, Obsieść, садиться, сѣсть, засѣдать, засѣсть, усѣсться.
Obsiadły, *см.* **Osiadły.**
Obsianie, -nia, *ср.* засѣваніе, обсѣменіе.
Obsiąść, *см.* **Obsiadać.**
Obsieć, отсѣчь, обрѣзать.
Obsieść, *см.* **Obsiadać.**
Obsiew, -u, Obsiewek, -wku, *м.* **Obsiewka, -i**, *ж.* сѣвъ, посѣвъ; || время посѣва.
Obsiewać, *см.* **Obsiać.**
Obsiewacz, -a, *м.* сѣятель, сѣяльщикъ, *см.* **Siewca.**
Obsiewanie, -nia, *ср. см.* **Obsianie.**
Obsiewek, Obsiewka, *см.* **Obsiew.**
Obsiewny, удобный для посѣва, пахатный.
Obskoczyć, *см.* **Oskoczyć.**
Obskrobać, *см.* **Oskrobać.**
Obskubać, *см.* **Oskubać.**
Obsłonić, прикрыть.
Obsłonienie, -nia, *ср.* прикрытіе.
Obsługa, -i, *ж.* прислуга. **Obsługa czółen**, судорабочіе.
Obsługiwać, употреблять для услугъ.
Obsmarować, *см.* **Osmarować.**
Obsmażyć, *см.* **Osmażyć.**
Obsmolić, *см.* **Osmolić.**
Obstać, *см.* **Obstawać.**
Obstalować, Obstalić, заказывать, заказать; || нанимать, нанять.
Obstalowanie, -nia, *ср.* заказъ.
Obstalujący, заказчикъ.
Obstalunek, -nku, *м.* заказъ.
Obstanie, -nia, *ср.* (**przy swojém**), твердость, постоянство, *см.* **Stałość, Wytrwałość, Wierność.**
Obstąpić, Obstępować, обступить, обступать, окружить, окружать.
Obstary, *см.* **Przystary, Podstarzały.**
Obstawać, Obstać, упорствовать; || защищать, охранять, стоять (*за что*), отстаивать (*что*). **Obstawać przy prawdzie**, стоять за правду. **Obstawać przy kim ży-**

ciem, защищáть кого́ съ опáсностію жи́зни. **Tak wielkie mam wydatki, że obstać nie mogę**, у меня́ такъ мно́го расхо́довъ, что я не могу́ справи́ться. **Przy takim urzędzie obstać nie mogę**, при такóй до́лжности я не могу́ удержáться. **To probostwo obstoi za biskupstwo**, э́тотъ прихóдъ сто́итъ епáрхіи. **Ten sznurek nie obstanie**, э́того шнурка́ не достáточно, э́того шнурка́ не хвáтитъ, э́тотъ шнурóкъ слúшкомъ корóтокъ.

Obstawanie, -nia, *ср.* сто́йкость, твёрдость, усто́йчивость; || охранéніе, отстáиваніе.

Obstawiać, Obstawić, обставля́ть, обстáвить, уставля́ть, устáвить.

Obstępować, *см.* **Obstąpić**.

Obstrukcja, -ji, *ж. см.* **Zatwardzenie**.

Obstrzydz, Obstrzygać, обрéзать, обрéзывать, обрубáть, обрубúть, обстригáть, обстри́чь.

Obsychać, *см.* **Osychać**.

Obsygillacja, -ji, *ж. см.* **Opieczętowanie**.

Obsyłać, Obesłać, разсылáть, разосла́ть.

Obsypać, Obsypywać, *см.* **Osypać**.

Obszar, -u, *м.* простра́нство.

Obszarpać, ободра́ть, оборва́ть.

Obszarpaniec, -ńca, *м.* оборва́нецъ, голя́къ.

Obszarpany, обо́дранный, обо́рванный.

Obszczekać, обла́ять, *см.* **Oszczekać**.

Obszczypać, ощипáть.

Obszernie, обши́рно, простра́нно.

Obszerność, -ści, *ж.* обши́рность.

Obszerny, обши́рный, широ́кій.

Obszerz, W obszerz, *см.* **Szerz**.

Obszlegi, -ów, *мн.* обшлага́, ла́цканы, отворóты.

Obsznurować, зашнурова́ть.

Obsztafirować, *см.* **Sztafirować**.

Obszyć, Obszywać, обши́ть, обши́вать.

Obszycie, -a, Obszywanie, -nia, *ер.* обши́вка, обши́ваніе, *см.* **Obszywka**.

Obszywać, *см.* **Obszyć**.

Obszywanie, *см.* **Obszycie**.

Obszywka, -i, *ж.* обши́вка, опу́шка, *см.* **Obrąbek**.

Obtaczać, *см.* **Otaczać**.

Obtargać, *см.* **Obszarpać**.

Obtarganiec, *см.* **Obszarpaniec**.

Obtargany, *см.* **Obszarpany**.

Obtarty, Otarty, стёртый.

Obtulić, *см.* **Otulić**.

Obtykać, Otykać, Obetkać, втыка́ть, вотну́ть, вбива́ть, вбить; || конопáтить, законопáтить, затыка́ть, затну́ть.

Obuć, Obuwać, обу́ть, обува́ть.

Obuch, -a, *м.* обу́хъ.

Obucie, -cia, *ср.* о́бувь. **Obucie się**, обува́ніе, *см.* **Obuwie**.

Obuczać, Obuczyć, обуча́ть, обучи́ть.

Obudować, obetrónić, застро́ить, окружи́ть строéніями.

Obudowanie, -nia, *ср.* строéніе. *Горн.* **Obudowanie podszybowe**, рудни́чный дворъ.

Obudzać, Obudzić, пробужда́ть, пробуди́ть. || **Obudzać się, Obudzić się**, пробужда́ться, пробуди́ться, просыпа́ться, проснýться.

Obudzenie, -nia, *ср.* пробужде́ніе.

Obudziciel, -a, *м.* буди́льщикъ.

Obumarcie, -cia, *ср.* летáргія, сóнная нéмощь; || * безчýвственность, обмира́ніе.

Obumarły, обмéрший, онéмéвшій, окоченéвшій, оцéненéвшій.

Obumierać, Obumrzeć, обмира́ть, обмере́ть.

Obumieranie, -nia, *ср.* обмира́ніе.

Obumrzeć, *см.* **Obumierać**.

Obumrzenie, -nia, *ср. см.* **Obumieranie, Obumarcie**.

Oburącz, обéими рукáми.

Oburęczny, *см.* **Oberęczny**.

Oburstwo, -a, *ср. см.* **Oburzliwość**.

Oburzać, Oburzyć, возмуща́ть, возмути́ть, возбужда́ть негодова́ніе, раздража́ть, раздражи́ть. || **Oburzać się, Oburzyć się**, возмуща́ться, приходи́ть въ негодова́ніе.

Oburzenie, -nia, *ср.* негодова́ніе, раздраже́ніе.

Oburzliwość, -ści, *ж.* раздражи́тельность.

Oburzliwy, раздражи́тельный.

Oburzyć, Oburzyć się, *см.* **Oburzać**.

Obustronnie, *см.* **Obostronnie**.

Obustronny, *см.* **Obostronny**.

Obuszek, -szka, *ж. Умен.* обу́шекъ, *см.* **Obuch**.

Obuty, обу́тый.

Obuw', -wi, *ж.* **Obuw', -wia**, *ж. см.* **Obuwie**.

Obuwać, *см.* **Obuć**.

Obuwie, -wia, *ср.* о́бувь.

Obuwik, -a, *м. Бот.* до́нникъ (*растéніе*).

Obuwiny, -win, *мн.* о́бувь.

Obuzdać, *см.* **Uzdać**.

Obwąchać, обню́хать.

Obwadzać, Obwodzić, *Стар.* оклевета́ть, *см.* **Potwarzać, Obmawiać**.

Obwadźca, Obwajca, -y, *м.* клеветни́къ, *см.* **Potwarca, Obmówca**.

Obwalać, Obwalić, обвали́ть, *см.* **Walać**.

Obwapnić, покры́ть и́звестью.

Obwarować, укрéпи́ть (*го́род*); || **Obwarować sobie co**, услóвиться о чёмъ.

Obwarowanie, -nia, *ср.* укрéпле́ніе (*го́рода*).

Obwarzać, Obwarzyć, обва́ривать, обвари́ть, обда́ть кипяткóмъ.

Obwarzanek, -nka, *м. см.* **Obarzanek**.

Obwarzyć, *см.* **Obwarzać**.

Obwędrować, объéздить, изъéздить.

Obwenoja, -ji, *ж.* церкóвный сборъ, дохóдъ.

Obweselać, Obweselić, *см.* **Rozweselać**.

Obwiać, *см.* **Owiać**.

Obwiązać, Obwiązywać, Obwięzywać, обвязáть, обвязывать.

Obwiązanie, -nia, *ср.* обвáзка, увáзка, повáзка.

Obwiązka, -i, *ж.* повáзка, *см.* **Przepaska, Opaska.**

Obwiązło, -a, *ср.* обвáзка, перевáзка; || перевáсло, солóменная перевáзка (*для снопóвъ*), *см.* **Powiąsło, Powrósło.**

Obwicie, *см.* **Obwijanie.**

Obwiędnąć, свáнуть.

Obwiedzenie, -nia, *ср.* обведéніе, окружéніе, обнесéніе (*стѣнáми*).

Obwiedziony, *см.* **Obwieść.**

Obwieńczyć, увѣнчáть.

Obwieś, -sia, *м.* вúсѣльникъ, сорванéцъ.

Obwieść, Obwodzić, обвестú, обводúть, окружúть, окружáть; || покрúть, покрывáть.

Obwieścić, Obwieszczać, извѣстúть, извѣщáть, объявúть, объявлáть.

Obwiesić, *см.* **Powiesić; || Obwiesić się,** *см.* **Powiesić się.**

Obwieszać, развѣшивать.

Obwieszanie, Obwieszenie, -nia, *ср.* **(czego czém),** завѣшиваніе, вѣшаніе.

Obwieszczać, *см.* **Obwieścić.**

Obwieszczalny, obwieszczający, извѣстúтельный, увѣдомúтельный.

Obwieszczanie, -nia, *ср.* оповѣщéніе, повѣстка.

Obwieszczenie, -nia, *ср.* объявлéніе, публикáція, *см.* **Ogłoszenie.**

Obwieszczyciel, -a, *м,* объявúтель.

Obwieszenie, *см.* **Powieszenie, Obwieszanie.**

Obwiewać, *см.* **Owiać.**

Obwieźć Obwozić, возúть, обвозúть, развозúть.

Obwięzywać, *см.* **Obwiązać.**

Obwijać, Owijać, Obwinąć, Owinąć, обвивáть, обвúть, обёртывать, обвернýть, завёртывать, завернýть.

Obwijacz, -a, *м.* перевáзка, бинтъ.

Obwijanie, -nia, Obwicie, -cia, *ср.* завёртываніе, обвёртываніе; || * **Obwijanie w bawełnę,** увёртки, улóвки.

Obwijka, -i, *ж. см.* **Obwijacz; ||** *Бот.* цвѣтóчная чáшечка, *см.* **Kielich.**

Obwilgać, *см.* **Obwilgnąć.**

Obwilżać, Obwilżyć, *см.* **Zwilżać.**

Obwinąć, *см.* **Obwijać.**

Obwiniać, Obwinić, обвинáть, обвинúть.

Obwinianie, Obwinienie, -nia, *ср.* обвинéніе.

Obwinięcie, -cia, *ср.* обвёртка, завёртываніе, обвёртываніе.

Obwinienie, *см.* **Obwinianie.**

Obwiniony, обвинённый, *см.* **Oskarżony.**

Obwicnąć, *см.* **Owiewać.**

Obwisłość, -ści, *ж.* обвúслость.

Obwisły, обвúслый, висячій.

Obwisnąć, обвúснуть, повúснуть.

Obwód, -odu, *м.* окрýжность, объёмъ; || *Мат.* окрýжность крýга; || *Геогр.* óкругъ, *см.* **Okrąg.**

Obwódka, -i, *ж.* кáймá, *род. п.* кóймы, рáмка, бордю́ръ; || окрáва.

Obwodnia, -ni, Obwodnica, -y, *ж.* окружность, объёмъ, *см.* **Obwód.**

Obwodny, огрáдный, окрýжный.

Obwodowy, окружнóй.

Obwodzenie, -nia, *ср.* обведéніе, обнесéніе (*зóрода стѣною*).

Obwodzić, *см.* **Obwieść.**

Obwoina, -y, *ж. Бот.* собáчья смерть, кутрá, жáбья-кóстка, тáйна-трава́.

Obwołać, Obwoływać, провозглáсить, провозглашáть; || опубликовáть, обнарóдовать, *см.* **Ogłaszać, Otrąbić.**

Obwołanie, -nia, *ср.* провозглашéніе, обнарóдованіе, *см.* **Ogłoszenie.**

Obwołany, провозглашённый, обнарóдованный, *см.* **Głośny.**

Obwolut, -u, *м.* обёртка, обвёртка, обвáзка.

Obwoływać, *см.* **Obwołać.**

Obwoływacz, -a, *м.* возглашáтель.

Obwyż, W obwyż, вúше.

Oby, дай Богъ, чтóбы..... **Obyście dopięli swych zamiarów,** дай Богъ, чтóбы вы успѣли въ своúхъ намѣреніяхъ, дай Богъ успѣть вамъ въ своúхъ намѣреніяхъ.

Obyć się, (Obydź się), Obywać się (bez czego), обойтúсь, обходúться; || **Obyć się, Obywać się (czém),** довóльствоваться, быть довóльнымъ; || **Obyć się gdzie,** проживáть, пребывáть.

Obyczaić, Zobyczaić, Uobyczaić, образóвывать, смягчáть нрáвы.

Obyczaj, -u, *м.* обычáй, обыкновéніе, привы́чка; || нрáвъ, нóровъ; || свóйство, склóнность. **Co kraj, to obyczaj** (*Посл.*), что гóродъ то нóровъ, что дерéвня то обы́чай. || **Obyczaje,** *мн.* нрáвы. **Dobre obyczaje,** благонрáвіе. **Człowiek dobrych obyczajów,** человѣкъ благонрáвный.

Obyczajenie, Zobyczajenie, Uobyczajenie, -nia, *ср.* образóванность, смягчéніе нрáвовъ.

Obyczajnie, благонрáвно, благопристóйно, прилúчно.

Obyczajność, -ści, *ж.* благонрáвіе, прили́чіе, вѣжливость, учтúвость.

Obyczajny, благонрáвный, прили́чный, вѣжливый, учтúвый.

Obyczajowy, нрáвственный, нравоучúтельный; || нравоописáтельный. **Nauka obyczajowa,** нравоучéніе, э́тика. **Romans obyczajowy,** нравоописáтельный рома́нъ.

Obydwa, *см.* **Oba.**

Obydź się, *см.* **Obyć się.**

Obywać gdzie, пребывáть, проживáть, жúтельствовать; || **Obywać z kim,** вестú съ кѣмъ знакóмство, быть въ связúхъ, въ сношéніяхъ. || **Obywać się,** *см.* **Obyć się.**

Obywatel, -a, *м.* обита́тель, жи́тель, *см.* **Mieszkaniec**; || граждани́нъ, мѣщани́нъ, горожа́нинъ, *см.* **Mieszczanin**; || помѣ́щикъ; || обыва́тель (**właściciel domu albo miejsca**).

Obywatelka, -i, *ж.* обита́тельница, жи́тельница; || гражда́нка, мѣща́нка, горожа́нка, *см.* **Mieszczanka**; || помѣ́щица; || обыва́тельница (**właścicielka domu albo miejsca**).

Obywatelski, гражда́нскій, обыва́тельскій; || помѣщичій, владѣ́льческій; || общественный. **Po obywatelsku**, какъ прили́чно до́брому гражданину.

Obywatelskość, -ści, *ж.* усе́рдіе къ о́бщему бла́гу, гражда́нскія добродѣ́тели; || гражда́нственность.

Obywatelstwo, -a, *ср.* мѣща́нство, гражда́нство; || пра́во гражда́нства; || *Собир.* мѣща́не, гра́ждане.

Obżąć, **Obżynać**, сжать, жать (*хлѣбъ*).

Obżałować (**kogo**), *Стар.* пожале́ть (*кого́*), *см.* **Opłakać**; || обжа́ловать, пода́ть жа́лобу въ судъ.

Obżałowanie, -nia, *ср.* обжа́лованіе, жа́лоба по́данная въ судъ.

Obżarcie, прожо́рливо, жа́дно.

Obżarcie, -cia, *ср.* **Obżarcie się**, обжо́рливость, пресыще́ніе.

Obżarły, *см.* **Obżarty**.

Obżarstwo, -a, *ср.* **Obżarteść**, -ści, *ж.* обжо́рство, прожо́рливость.

Obżartuch, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра.

Obżarty, обжо́рливый, прожо́рливый.

Obżeglować. объѣ́хать (*мо́ремъ*).

Obżerać się, обжира́ться, *см.* **Obeżreć się**.

Obżeranie się, -a, *ср.* обжо́рство, прожо́рство.

Obżerca, -y, *м.* обжо́ра.

Obżernie, *см.* **Obżarcie**.

Obżerny, *см.* **Obżarty**.

Obżerstwo, *см.* **Obżarstwo**.

Obzierać się, озира́ться, огля́дываться, *см.* **Oglądać się**.

Obżynki, *см.* **Okrężne**.

Ocalać, **Ocalić**, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, *см.* **Wybawić**.

Ocaleć, уцѣле́ть, изба́виться (*отъ опа́сности*), избѣжа́ть (*опа́сности*).

Ocalenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, избавле́ніе.

Ocalić, *см.* **Ocalać**.

Ocapieć, оглупѣ́ть.

Ocean, -u, *м. Хим.* уксусноки́слая соль.

Ocoiany, уксусноки́слый.

Ocoiarz, -a, *м.* у́ксусникъ, продаве́цъ у́ксуса.

Ocoić, припра́вить у́ксусомъ.

Ocean, -u, *м.* океа́нъ.

Oceański, океа́нскій.

Ocechować, обозна́чить; || отмѣ́тить; || заклейми́ть, наложи́ть клеймо́; *см.* **Oznaczyć**.

Ocechowanie, -nia, *ср.* клейме́ніе.

Ocedzić, сцѣди́ть, *см.* **Odcedzić**.

Ocel, -a, *м.* пере́дняя часть, шипъ (*у подко́вы*).

Ocembrować, обши́ть доска́ми, *см.* **Cembrować**.

Ocembrowanie, -nia, *ср.* обши́вка доска́ми, *см.* **Cembrowanie**.

Oceniać, **Ocenić**, оцѣни́ть, оцѣни́ть.

Ocenianie, **Ocenienie**, -nia, *ср.* оце́нка.

Ocenić, *см.* **Oceniać**.

Ocenienie, *см.* **Ocenianie**.

Ocet, -ctu, *м.* у́ксусъ.

Octnica, -y, **Octniczka**, -i, *ж.* у́ксусница.

Ochędażać, *см.* **Ochędożyć**.

Ochędóstwo, -a, *ср.* опра́тность, чистота́.

Ochędożenie, -nia, *ср. см.* **Oczyszczenie**.

Ochędożnie, опра́тно, чи́сто.

Ochędożność, -ści, *ж.* опра́тность, чистота́, чистоплотность.

Ochędożny, опра́тный, чи́стый, чистоплотный.

Ochędożyć, **Ochędażać**, очи́стить, очищать, вы́чистить, вычищать. || **Ochędożyć się**, **Ochędażać się**, очи́ститься, очищаться, вычиститься, вычищаться.

Ochełznać, *см.* **Kiełznać**.

Ochlać się, напи́ться, упи́ться, налива́ться.

Ochładzać, *см.* **Ochłodzić**.

Ochłaniać, *см.* **Ochłonąć**.

Ochłanisty, вулканический.

Ochlastać, *см.* **Chlastać**, **Wychlastać**; || **Ochlastać się**, *см.* **Zachlastać się**.

Ochlica, -y, *ж.* чеса́лка, мы́канница, (*для льна и́ли пеньки́*).

Ochlicz, -a, и́ли **Ochliczy**, -ego, *м.* чеса́льщикъ льна; || дѣлатель чеса́локъ.

Ochlipać się, нахлебаться.

Ochlnąć, **Olchnąć**, огло́хнуть.

Ochłoda, -y, *ж.* прохла́да.

Ochłodnąć, **Ochłodnieć**, охолоде́ть, прохлади́ться, осты́нуть, простыну́ть.

Ochłodny, прохлади́тельный.

Ochłodzenie, -nia, *ср.* охлажде́ніе, прохлажде́ніе, прохла́да.

Ochłodzić, **Ochładzać**, охлади́ть, охлажда́ть, прохлади́ть, прохлажда́ть. || **Ochłodzić się**, **Ochładzać się**, охлади́ться, охлажда́ться, прохлади́ться, прохлажда́ться.

Ochłodziciel, -a, *м. Стар.* утѣши́тель.

Ochłonąć, **Ochłaniać**, поглоти́ть, поглощать, обхвати́ть, обхва́чивать, *см.* **Ogarnąć**, **Schłonąć**, **Pochłonąć**; || * овладѣ́ть, обуя́ть. **Bojaźń go ochłonęła**, страхъ овладѣ́лъ имъ.

Ochłostać, *см.* **Chłostać**.

Ochludnie, *см.* **Schludnie**.

Ochludny, *см.* **Schludny**.

Ochmielić, *см.* **Chmielić**.

Ochmistrz, -a, *м.* настáвникъ, учи́тель, воспита́тель.

Ochmistrzować, (*komu или nad kim*), быть настáвникомъ, учúтелемъ.

Ochmistrzowanie, **-nia**, *ср. см.* **Ochmistrzowstwo**.

Ochmistrzowski, учúтельскій, настáвничій.

Ochmistrzowstwo, **-a**, *ср.* настáвничество, учúтельство.

Ochmistrzyni, **-ni**, *ж.* воспитáтельница, настáвница, учúтельница; || *Прост.* управúтельница, ключúница, экономка.

Ochmurzyć, **Ochmarzać**, нахмýрить, нахмýривать; || **Ochmurzyć się**, **Ochmurzać się**, нахмýриться, хмýриться; || сдéлаться пáсмурнымъ.

Ochocić, пріохóчивать, поощрáть, ободрáть, побуждáть. || * **Ochocić się**, пировáть, угощáть другъ дрýга, брáжничать, *см.* **Podochocić**.

Ochoczo, охóтно, съ готóвностію, съ удовóльствіемъ.

Ochoczość, **-ści**, *ж.* охóта, желáніе, расположéніе, усéрдіе, готóвность.

Ochoczy, охóтный, усéрдный, рéвностный; || весёлый. **Myśl ochocza**, весёлость, весёлое расположéніе дýха.

Ochorzały, *см.* **Schorzały**.

Ochota, **-y**, *ж.* охóта, хотéніе; || *Област.* свáдебный пиръ.

Ochotnie, *см.* **Ochoczo**.

Ochotnik, **-a**, *м.* волонтёръ, охóтникъ, добровóлецъ; || вольноопредѣля́ющійся.

Ochotno, *см.* **Ochoczo**.

Ochotność, **-ści**, *ж. см.* **Ochoczość**.

Ochotny, живóй, быстрый, скóрый, провóрный; || весёлый.

Ochrá, **-y**, *ж. Минер.* вóхра.

Ochramiać, **Ochromiać**, калéчить, увéчить, урóдовать, *см.* **Okulawić**.

Ochramieć, **Ochromieć**, калéчиваться, изувéчиваться, охромéть, *см.* **Okulawieć**.

Ochraniać, **Ochronić**, охранáть, охранúть, предостерегáть, предостерéчь, оберегáть, сберéчь. || **Ochraniać się**, **Ochronić się**, предохранáться, предостерегáться (*отъ чего*).

Ochranianie, **Ochronienie**, **-nia**, *ср.* охранéніе, продостережéніе, сбережéніе.

Ochrapieć, *см.* **Ochrzypieć**.

Ochrapienie, **-nia**, *ср. см.* **Ochrzypielina**.

Ochrapło, *см.* **Ochrzypło**.

Ochrapły, *см.* **Ochrzypły**.

Ochromieć, сдѣлаться хромы́мъ.

Ochromienie, **-nia**, *ср.* увéчье, изувéчиваніе, изурóдованіе, хромáніе.

Ochrona, **-y**, *ж.* охранéніе, предохранéніе, защúта, покровúтельство; || бережли́вость, осторóжность; || пошáда. **Ochrona dzieci**, дѣтскій пріютъ. **Dla ochrony butów chodzi boso**, хóдитъ босикóмъ, чтóбы сберéчь сапогú. **Dla ochrony od deszczu**, для защúты отъ дождя́. **Być komu ochroną**, быть чьимъ покровúтелемъ, защúтникомъ. **Bez ochrony**, безпощáдно. **Z ochroną**, крóмѣ, исключáя, не нарушáя. **Z ochroną prawszlacheckich**, не нарушáя дворáнскихъ правъ, *см.* **Zastrzeżenie**.

Ochronić, *см.* **Ochraniać**.

Ochroniciel, **-a**, *м.* застýпникъ, защúтникъ, покровúтель; || хранúтель, блюстúтель; || консервáторъ.

Ochronicielka, **-i**, *ж.* застýпница, защúтница, покровúтельница; || хранúтельница, блюстúтельница.

Ochronienie, *см.* **Ochranianie**.

Ochronnie, спокóйно, безопáсно, *см.* **Bezpiecznie**; || *Стар.* бéрежно. бережлúво.

Ochronny, предохранúтельный *см.* **Zaradczy**; || безопáсный, надёжный (*о мѣстѣ*), *см.* **Bezpieczny**.

Ochropawieć, охрúпнуть, *см.* **Chropawieć**.

Ochrostać się, освóиться, свы́кнуться (*съ чѣмъ*); || навострúться, наловчúться, пообтерéться, *см.* **Oswoić się**.

Ochrzcić, окрестúть, *см.* **Chrzcić**.

Ochrzypieć, **Ochrzypnąć**, охрúпнуть.

Ochrzypielina, **-y**, *ж.* хрипотá.

Ochrzypło, хрúпло, хрúплымъ гóлосомъ, сúпло.

Ochrzypłość, **-ści**, *ж.* хрипотá, сúпость.

Ochrzypły, охрúплый, сúплый.

Ochuchać, обдýть, сдуть.

Ochudły, похудéвшій.

Ochudnąć, **Ochudzić**, похудéть.

Ochwacać, **Ochwacić**, **Schwacić**, *Ветер.* причúнить слáбость въ ногáхъ, воспалéніе копы́та (*у лóшади*); || **Ochwacić się**, **Schwacić się**, получúть слáбость въ ногáхъ, воспалéніе копы́та, *см.* **Ochwat**.

Ochwacony, *см.* **Ochwatny**.

Ochwat, **-u**, *м. Ветер.* слáбость въ ногáхъ, воспалéніе копы́та (*у лóшади*)

Ochwatny, разбúтый ногáми (*о лóшади*).

Ochwiać, **Ochwiewać**, потрясти́, потрясáть, помахáть, помáхивать, пошатнýть, шатáть. || **Ochwiać się**, пошатнýться, затрястúсь, покачнýться, *см.* **Chwiać się**.

Ochwostać, *см.* **Chwostać**.

Ochybiać, **Ochybić**, обмáнывать, обмануть; || не удавáться, обмануться въ надéждѣ.

Ochybnie, сомнúтельно, ненадёжно, невéрно.

Ochybność, **-ści**, *ж.* неизвѣстность, невéрность, ненадёжность, сомнúтельность.

Ochybny, неизвѣстный, невéрный, ненадёжный, сомнúтельный.

Ochyda, *см.* **Chyda**.

Ochydnie, *см.* **Ohydnie**.

Ochydzać, *см.* **Ohydzać**.

Ochylać, **Ochylić**, прикрывáть, прикрúть, заслонúть, заслонúть. || **Ochylać się**, **Ochylić się**, прикрывáться, прикрúться, заслонúться, заслонúться.

Ochynąć, погрузи́ть, окуну́ть. || **Ochynąć się (gdzie)**, погрузи́ться, окуну́ться; || **Ochynąć się (zkąd)**, вы́йти, вы́скочить, вы́браться, освободи́ться, показа́ться. **Ochynąć się z niebezpieczeństwa**, вы́йти изъ опа́сности. **Ochynąć się z długów**, освободи́ться отъ долго́въ, *см.* **Wybrnąć, Wynurzyć się.**

Ociąć, Ocinać, Obcinać, отсѣ́чь, отсѣка́ть, обсѣ́чь, обсѣка́ть, обруби́ть, обруба́ть; || *вы́сѣчь, сѣчь, отхлеста́ть, хлеста́ть (*розгами*).

Ociągać, *см.* **Obciągać**; || **Ociągać się**, ме́длить, мѣшкать, откла́дывать, отта́гивать, затя́гивать. **Ociągać się z czém**, колеба́ться, затя́гивать де́ло.

Ociąganie się, -nia, *ср.* колеба́ніе, нерѣши́тельность, медли́тельность, отлага́тельство.

Ociążać, *см.* **Obciążać.**

Ociec, *Стар. см.* **Ojciec.**

Ociec, Ocieknąć, Ociekać, ка́пать, точи́ться, стека́ть, истека́ть; || *Хир.* распу́хнуть, распухать. **Ociekły**, распу́хлый, распу́хший.

Ociek, *см.* **Okap.**

Ociekanie, -nia, *ср.* истече́ніе, ка́паніе.

Ociekilna, -y, **Ociekłość**, -ści, *ж.* о́пухоль, опу́хлость.

Ociekły, *см.* **Ociec.**

Ocieknąć, *см.* **Ociec.**

Ocielić się, отели́ться.

Ociemniały, слѣпо́й, *см.* **Ślepy.**

Ociemnić, ослѣпи́ть.

Ociemnieć, ослѣпнуть.

Ocieniać, Ocienić, отѣня́ть, отѣни́ть, осѣня́ть, осѣни́ть.

Ocieniały, тѣни́стый, покры́тый тѣнью, *см.* **Cieniasty.**

Ocienić, *см.* **Ocieniać.**

Ocienienie, -nia, *ср.* тѣнь, сѣнь.

Ocieniony, *см.* **Ocieniały.**

Ocieplać, Ocieplić, огрѣва́ть, согрѣва́ть, согрѣ́ть; || **Ocieplać się**, потепля́ть, согрѣ́ться.

Ocieplały, потепля́вшій, согрѣ́вшійся.

Ocieplić, *см.* **Ocieplać.**

Ocierać, Otrzeć, утира́ть, утере́ть. || **Ocierać się, Otrzeć się o kogo**, ста́лкиваться, столкну́ться съ кѣмъ; *тере́ться о́коло кого́, води́ться съ кѣмъ; || **Otrzeć się**, наловчи́ться, навостри́ться, пообтере́ться. **Ocierać się o co**, ната́лкиваться на что́, уда́риться обо что́, зацѣпи́ться; *см.* **Zetrzeć się.**

Ocieranie, Ocieranie się, -nia, *ср.* утира́ніе, обтира́ніе; || ста́лкиваніе.

Ocierki, -ów, *мн. см.* **Opyłki.**

Ocierniać, Ociernić, огора́живать терно́вымъ плетнёмъ.

Ociesać, Ociesywać, *см.* **Ociosać, Ociosywać.**

Ociężnie, упра́мо, упо́рно, *см.* **Upornie.**

Ociężność, -ści, *ж.* упра́мство, упо́рство, *см.* **Upor, Krnąbrność.**

Ociężny, упра́мый, упо́рный, своенра́вный, *см.* **Uparty, Krnąbrny.**

Ocięty, Obcięty, обсѣ́ченный, обре́занный, обру́бленный; || *одура́ченный, обма́нутый; || *ку́цый, коро́ткій.

Ociężać, *см* **Obciążać.**

Ociężale, тяжело́, неповоро́тливо, ме́дленно.

Ociężały, отяжелѣ́вшій, неповоро́тливый, ме́дленный.

Ociężeć, отяжелѣ́ть.

Ocinać, *см.* **Ociąć.**

Ocinek, -nku, *м.* отру́бокъ (*де́рева*).

Ocio, -a, *ср.* ласка́тельное дѣтское выраже́ніе: глазо́къ, глазо́чекъ.

Ociosać, Ociosywać, отеса́ть, отёсывать.

Ocisk, -u, *м.* ссади́на, сса́дно (*на тѣлѣ*), *см.* **Sedno.**

Ociskać, Ocisnąć, ссади́ть, ссадни́ть, стира́ть, стере́ть (*ко́жу*). || **Ocisnąć, Ocisnąć się**, *см.* **Obcisnąć.**

Ociszać, заслоня́ть отъ дурно́й пого́ды, защища́ть, обса́живать домъ дере́вьями.

Ociszanie, Ociszenie, -nia, *ср.* прикры́тіе, защище́ніе (*дома*), *см.* **Ociszać.**

Ocknąć się, Ocykać się, очну́ться, проснуться, просыпаться, пробуди́ться, пробужда́ться внеза́пно.

Ocknienie, -nia, *ср.* пробужде́ніе.

Oclenie, -nia, *ср.* о́чистка по́шлиною.

Oclić, очи́стить по́шлиною.

Ocma, -y, *ж,* потёмки, темнота́.

Ocmić, *см.* **Ćmić.**

Ocokiwać, Ocokiwać, Ocokać, Oczokać, осво́ивать, осво́ить, укроща́ть, укроти́ть.

Octarnia, -ni, *ж.* у́ксусный заво́дъ.

Octarz, -a, *м.* у́ксусный заво́дчикъ, у́ксусникъ.

Octowany, припра́вленный у́ксусомъ. **Miód octowany**, уксусомёдъ, мёдъ съ у́ксусомъ.

Octówka, -i, *ж.* трису́чка, чернь въ у́ксусѣ.

Octownia, -ni, *ж.* у́ксусный заво́дъ.

Octownik, -a, *м.* у́ксусникъ, *см.* **Octarz.**

Octowy, у́ксусный. *Хим.* **Kwas octowy**, у́ксусная кислота́.

Ocucać, Ocucić, буди́ть, пробужда́ть, пробуди́ть, разбуди́ть; || приводи́ть въ чу́вство (*отъ обморока*). || **Ocucać się, Ocucić się**, пробужда́ться, пробуди́ться, очну́ться; || придти́ въ чу́вство, придти въ себя́.

Ocucenie się, -nia, *ср.* пробужде́ніе.

Ocucić, Ocucić się, *см.* **Ocucać.**

Ocukrować, Ocukrzyć, *см.* **Cukrować, Cukrzyć.**

Ocwiczyć, вы́сѣчь, вы́пороть, вы́драть (*розгами, плетьми*).

Ocyganić, обману́ть, наду́ть.

Ocykać, *см.* **Ocknąć.**

Ocyrklować, *см.* **Cyrklować.**

Oczarować, очаровáть, *см.* **Czarować.**
Oczarowany, очарóванный, *см.* **Zaczarowany.**
Oczasty, глазáстый.
Oczczony, *см.* **Octowany.**
Oczekiwać, ожидáть.
Oczekiwanie, -nia, *ср.* ожидáніе.
Oczembrowanie, *см.* **Ocembrowanie, Cembrowanie.**
Oczepić, нацѣпи́ть, навѣ́сить. || *Прост.* убирáть гóлову; || надѣ́ть чéпчикъ на молодýю (*свáдебный обы́чай*). || **Oczepić się**, нацѣпи́ть, навѣ́сить на себя́, *см.* **Czepić.**
Oczepiny, -pin, *мн.* свáдебный обы́чай надѣвáть чéпчикъ на молодýю.
Oczerniać, Oczernić, очерня́ть, очерни́ть.
Oczernianie, Oczernienie, -nia, *ср.* очернéніе.
Oczernić, очерни́ть.
Oczerniciel, *см.* **Czerniciel.**
Oczerstwiać, Oczerstwić, освѣжáть, освѣжи́ть, ободря́ть, ободри́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, *см.* **Krzepić, Ożywiać, Wzmacniać.**
Oczerstwić, освѣжи́ться, ободри́ться, подкрѣпи́ться, *см.* **Pokrzepiać się.**
Oczerstwienie, -nia, *ср.* освѣжéніе, подкрѣплéніе.
Oczerwieć, *см.* **Czerwieć.**
Oczerwienić, *см.* **Czerwienić.**
Oczesać, вы́чесать, разчесáть.
Oczko, -a, *ср.* глазóкъ, *см.* **Oko.** || *Бот.* пóчка, глазóкъ; || пéтля (*у чулкá*); || *Стар.* гранъ (*вѣсъ*); || скважина.
Oczkować, *Садов.* прививáть щиткóмъ *и́ли* глазкóмъ, || *стрѣля́ть глазáми.
Oczkowanie, -nia, *ср.* *Садов.* приви́вка щиткóмъ.
Oczkowaty, капельниковáтый, верни́стый. **Sól oczkowata**, бѣ́лая, кáменная соль.
Oczkowe, -ego, *ср.* пóдать отъ улья́.
Oczłowieczać, * очеловѣ́чивать, (**człowieczą naturą obdarzać**).
Oczłowieczenie, -nia, *ср.* воплощеніе; || *очеловѣ́ченіе, *см.* **Wcielenie.**
Oczłowieczony, воплощéнный; || *очеловѣ́ченный.
Oczłowieczyć się, воплоти́ться; || *очеловѣ́читься, (**człowieczą naturą być obdarzonym**), *см.* **Wcielić się.**
Ocznie, *Юрид.* въ присýтствіи обѣ́ихъ сторóнъ, *см.* **Naocznie.**
Oczny, глазнóй, очнóй. **Dołek oczny**, глазнáя впáдина. **Lekarz oczny**, глазнóй врачъ, окули́стъ, *см.* **Okulista. Oczny świadek**, очеви́дный свидѣ́тель, очеви́децъ.
Oczochrać, *см.* **Czochrać.**
Oczodół, -u, *м.* глазнáя впáдина.
Oczokać, *см.* **Ocokiwać.**
Oczynszować, обложи́ть поземéльнымъ обрóкомъ, сбóромъ.
Oczynszowanie, -nia, *ср.* наложéніе обрóка, сбóра.
Oczyściać, *см.* **Oczyścić.**
Oczyścialnia, -ni, *ж.* мѣ́сто очищéнія.
Oczyścialny, очисти́тельный.
Oczyścić, Oczyszczać, очи́стить, очищáть. || **Oczyścić się, Oczyszczać się**, очи́ститься, очищáться.
Oczyściciel, -a, *м.* очищáющій чтó-либо, чи́стильщикъ.
Oczyścicielka, -i, *ж.* очищáющая чтó-либо, чи́стильщица.
Oczysko, -a, *ср.* бóлѣе употреби́тельно во мн. ч. **Oczyska**, глази́ща.
Oczysty, *см.* **Oczasty.**
Oczyszczać, *см.* **Oczyścić.**
Oczyszczalnia, *см.* **Oczyścialnia.**
Oczyszczalny, *см.* **Oczyścialny.**
Oczyszczanie, Oczyszczenie, -nia, *ср.* очищéніе. || **Oczyszczenie Panny Marji**, Срѣ́теніе Госпóдне (*2-го февраля*). || **Oczyszczenie się**, оправдáніе, доказáніе, доказáтельство.
Oczytać się, начитáться.
Oczytanie, -nia, *ср.* начи́танность.
Oczytany, начи́танный, начитáвшійся. **Oczytany w pisarzach dramatycznych**, начитáвшійся дрéвнихъ писáтелей, мнóго читáвшій дрéвнихъ писáтелей.
Oczywiście, я́вно, очеви́дно, я́сно.
Oczywistość, -ści, *ж.* очеви́дность, я́вность, я́сность.
Oczywisty, очеви́дный я́вный, я́сный, *см.* **Naoczny.**
Od, отъ (пéредъ словáми: **mnie**, меня́, **drzwi**, двéри, употребля́ется **Ode**, ото). Этотъ предлóгъ трéбуетъ роди́тельнаго падежá, какъ и въ рýсскомъ языкѣ́. **Od dziś za tydzień**, съ ны́нѣшняго дня чéрезъ недѣ́лю. **Od rana do wieczora**, съ утрá до вéчера. **Wezmę się do tego od jutra**, я возьмýсь за э́то съ зáвтрашняго дня. **Nie słyszałem o nim od owego czasu**, съ тогó врéмени я не слыхáлъ о нёмъ. **Szanowany jest od wszystkich**, онъ уважáемъ всѣ́ми. **Chwalony od ciebie**, восхваля́емый тобóю. **Człowiek od pióra**, дѣловóй человѣ́къ, писáка. **Łyżeczka od herbaty**, чáйная лóжечка. **Szmatka od wycierania**, тря́пка для вытирáнья. **Oficer od ułanów**, улáнскій офицéръ. **Posag od dwudziestu tysięcy rubli**, придáное въ двáдцать ты́сячъ рублéй. **Nie dam mu tego konia od tysiąca rubli**, мéнѣе ты́сячи рублéй я не отдáмъ емý э́той лóшади. **Zabity od rozbójników**, уби́тъ равбóйниками. **Bielszy od śniegu**, бѣлѣ́е снѣ́га. **Przyjaciel od serca**, и́скренній, сердéчный другъ.
Oda, -y, *ж.* óда (*родъ лири́ческаго стихотворéнія*).
Odąć, *см.* **Odymać.**
Odal, *см.* **Opodal.**
Odalny, *см.* **Daleki.**
Odarcie, -cia, *ср.* обдирáніе, обнажéніе; || огрáбленіе, расхищéніе.
Odarnić, устилáть, обклáдывать дёрномъ.

Odartus, *см.* **Obdartus.**

Odarty, *см.* **Obdarty. Obdarty z majątku**, лишѝвшійся имýщества.

Odbać się, пересѝлить страхъ.

Odbadać, *см.* **Zbadać, Badać.**

Odbawić, *см.* **Zbawić, Wybawić.**

Odbeczeć, напла́каться; || * **Odbeczeć czego** *и́ли* **za co**, поплати́ться, *см.* **Odpokutować.**

Odbić, Odbijać, отби́ть, отбива́ть; || отбива́ть; || отража́ть (*звукъ, свѣтъ*); || отпеча́тывать (*листы́ бума́ги, карти́ны*); || отча́ливать (*отъ бе́рега*). **Odbić zamek**, отби́ть замо́къ. **Echo odbija dźwięki**, э́хо отража́етъ зву́ки. || **Odbić się, Odbijać się**, отби́ться, отбива́ться; || отража́ться; || отставáть. **Odbić się od stada**, отста́ть отъ ста́да. **Odbija mi się, у** меня́ отры́жка. **Odbija mi się czesnek**, мнѣ отры́гается чесно́комъ, чесно́къ произво́дитъ отры́жку.

Odbicie, -cia, *ср.* отби́ваніе; || отпо́ръ; || разла́мываніе (*дверéй*); || вышиба́ніе (*дна у бо́чки*); || отпеча́тываніе (*листо́въ бума́ги*). || **Odbicie się**, отраже́ніе (*звýка, свѣта*); || отбра́сываніе, отска́киваніе; || отры́жка, *см.* **Odbić, Odbijać.**

Odbiedz, Odbieżeć, Odbiegać, убѣжáть, убѣгáть, отбѣгáть, избѣгáть. **Odbiedz od kogo, od czego**, покидáть кого, что́. ***Odbiedz od materji**, удали́ться отъ предмéта.

Odbieganie, -nia, *ср.* **czego** *и́ли* **od czego**, избѣжáніе; || удале́ніе; || отступле́ніе (*отъ предмéта*), *см.* **Odbieżenie.**

Odbieglec, -glca, *м. см.* **Zbieg.**

Odbiegły, убѣжáвшій, оставúвшій что́-либо. || **Odbieżany, Odbieżały**, оставленный, поки́нутый.

Odbierać, Odebrać, брать, взять; || отнимáть, лишáть;||получáть, получúть. **Odebrać komu co**, взять у кого́ что́-либо обра́тно. **Odebrać komu życie**, лишúть кого́ жúзни. **Odebrać komu chleb**, отнúть у кого́ хлѣбъ. **Odebrało mu przytomność**, онъ потеря́лъ присýтствіе дýха. **Odebrać rzeczy zastawione**, получúть залóженныя вéщи. **Odebrać zapłatę za co**, получúть плáту за что́-либо. **Odbierać dziecko**, повивáть, принимáть младéнца, помогáть въ родáхъ. **Odbierać rosół**, снимáть пѣну (*съ сýпа*). || **Odbierający**, получáющій, получáтель.

Odbieracz, Odbieralnik, -a, *м. Хим.* пріéмникъ.

Odbieralny, *Неут.* возвратúмый.

Odbieranie, Odebranie, -nia, *ср.* получéніе (*письмá, извѣстій*), пріёмъ; || лишéніе, потéря (*зрѣнія, слýха*); || принúманіе младéнца (*при родáхъ*).

Odbieżały, Odbieżany, *см.* **Odbiegły.**

Odbieżenie, -nia, *ср.* оставлéніе, побѣгъ, бѣгство; || *Юрид.* отдáча, устýпка (*своúхъ прáвъ*), *см.* **Opuszczenie, Zaniedbanie, Zapomnienie**; || отступлéніе отъ предмéта.

Odbijać, *см.* **Odbić.**

Odbijacz, -a, *м.* отбúвающій, отражáющій.

Odbijak, -a, *м.* **Odbijka, -i**, *ж.* чугýнная доскá въ камúнѣ.

Odbiór, -u, *м.* пріёмъ, получéніе.

Odbiorczy, пріёмный. **Kwit odbiorczy**, роспúска, распúска въ получéніи; *см.* **Protokół.**

Odbitka, -i, *ж. Артил.* рикошéтъ. **Strzelać na odbitkę**, стрѣлúть рикошéтомъ. **Na odbitkę**, въ воздаúніе того́, за то́.

Odbitny, отбúвной.

Odbity, отбúтый; || отражённый; || обрáтно вы́тый, *см.* **Odbić.**

Odbłąkać się (**od kogo**), удали́ться, устрани́ться (*отъ кого́*), избѣгáть (*кого́, чего́*); сбúться съ дорóги. || **Odbłąkać się od prawdy**, заблуждáться, удали́ться отъ и́стины.

Odbliżać, Odbliżyć (**od czego**), удали́ть, устрани́ть, *см.* **Oddalać.**

Odbolały, наболѣвшій, затвердѣлый отъ бóли.

Odboleć, наболѣть, затвердѣть отъ бóли.

Odborny, Odborny, отбóрный, *см.* **Doborny, Wyborowy.**

Odbość, отразúть (*рогáми*); || * **Odbość kogo**, отта́лкивать, опровéргать.

Odbronić (**kogo, czego**), выручáть, отбúвать, *см.* **Obronić.**

Odbronować, отборонúть; || * сдѣлать своё дѣло, окóнчить своюо рабóту.

Odbrzękać, Odbrzęknąć, издавáть звукъ, звенѣть.

Odbrzmieć, Odbrzmiewać, раздавáться, отзывáться, отдавáться, оглашáть, гремѣть.

Odbrzmienie, Odbrzmiewanie, -nia, *ср.* звучáніе, отзывáніе, отголóсокъ, *см.* **Oddźwięk.**

Odbudowa, -y, *ж.* передѣлка, перестрóйка; *Горн. Плотн.* — **podziemna, przedstanowcza**, гóрная вы́работка; **wschodowa odwrotna, wznosząca się, stropowa**, потолкоустýпная рабóта;—**przecznikowa**, поперечная; — **skła dów piętrowych**, разработка штоквéрковъ;—**filarowa**, столбовáя вы́работка; — **wschodowa prosta, spuszczająca się**, почвоустýпная; — **chodnikowa, przedosobnia**, сплошнáя вы́работка; — **zupełna okładzinowa**, кóльевая крѣпь.

Odbudować, вновь соорудúть, перестрóить.

Odbudowanie, -nia, *ср.* передѣлка, перестрóйка (*здáнія*).

Odbyć, Odbywać (**czego**), сбыть, сбывáть (*что́*); || **Odbyć** (**co**), испóлнить, окóнчить, совершúть. **Odbyć interes**, покóнчить дѣло. **Odbyć pojedynek**, драться на поединкѣ. **Odbyć lekcją**, окóнчить урóкъ, взять урóкъ. **Odbyć wartę**, откарáулить. **Odbyć kogo**, отпрáвить, вы́проводить, покóнчить съ кѣмъ дѣло, отвя-

zа́ться, *см.* Zbyć. *Послов.* Jednym razem dwa odbyć, ко́нчить удачно два дѣла разомъ, извле́чь двойну́ю по́льзу. || Odbyć się, Odbywać się (z kim), поко́нчить съ кѣмъ дѣло. Odbyć się z czém, око́нчить дѣло, отдѣлаться, сбыть съ рукъ; || проходи́ть, происходи́ть, соверша́ться, ока́нчиваться. Wszystko odbyło się przyzwoicie, всѣ око́нчилось прили́чно. Ślub się odbędzie w Warszawie, свадьба бу́детъ происходи́ть въ Варша́вѣ.

Odbycie, -cia, Odbywanie, -nia, *ср.* испо́лне́ніе, оконча́ніе, соверше́ніе, сбыва́ніе (*съ рукъ*), отправле́ніе (*должности*).

Odbyt, -u, *м.* сбытъ, прода́жа (*това́ровъ*); || стокъ, спускъ (*воды*); || *Мед.* за́дній проходъ, испражне́ніе.

Odbytność, -ści, *ж.* большо́й сбытъ (*това́ровъ*).

Odbyiny, раскупа́емый, распродава́емый, *см.* Pokupny.

Odbytowy, отпускно́й (*о товарѣ*); || *см.* Odchodowy.

Odbyty, испо́лненный.

Odbywać, *см.* Odbyć.

Odbywanie, *см.* Odbycie.

Odcafować się, вдо́воль нацѣлова́ться.

Odcedzać, Odcedzić, процѣди́ть, сцѣди́ть.

Odcedzanie, Odcedzenie, -nia, *ср.* процѣживание.

Odcedzić, *см.* Odcedzać.

Odcerkiewać, *см.* Odcyrkiewać.

Odcharchanie, -nia, *ср.* отха́ркиваніе, отка́шливаніе.

Odcharkiwać, *см.* Odcharknąć.

Odcharknąć, Odcharkiwać, отха́ркивать.

Odcharknienie, -nia, *ср.* отха́ркиваніе.

Odchciewać się, *см.* Odechcieć się.

Odchęcać, Odchęcić (kogo od czego), отбива́ть, отби́ть охо́ту (*въ комъ къ чему́*), внуша́ть отвращѐніе, (*къ пищи*), отвраща́ть (*отъ пищи*).

Odchęcanie, -nia, *ср.* отвращѐніе, отвлече́ніе, отбива́ніе охо́ты (*къ чему́*).

Odchędożyć, вы́чистить.

Odchełznać, Odchełznąć się, *см.* Odkiełznać, Odkiełznąć się.

Odchłań, *см.* Otchłań.

Odchód, -odu, *м.* у́быль, ущёрбъ; || сбытъ (*товаро́въ*); || стокъ, истече́ніе (*воды*); || испражне́ніе; || Odchód płodu, *см.* Poronienie; || Odchód bydła, *см.* Pomorek, Pomor; || потребле́ніе, расхо́дъ, обихо́дъ. Wielki odchód na drzewo, большо́е потребле́ніе дровъ, большо́й расхо́дъ на дрова́.

Odchodowy, прохо́дный, отхо́жій. Odchodowa kiszka, *Анат.* заднепрохо́дная кишка́.

Odchodzenie, -nia, *ср. см.* Odejście.

Odchodzić, *см.* Odejść.

Odchorować, проболѣть, прохворать.

Odchować, Odchowywać, воспита́ть, воспи́тывать, вскорми́ть, вска́рмливать, *см.* Wychować; || Odchować od piersi, *см.* Odsadzić.

Odchowały, воспи́танный, вскорми́ленный.

Odchrząk, -u, *м. Мед.* отха́ркиванье.

Odchrząkać, отха́ркивать.

Odchrzcić, перекрести́ть (*въ другую вѣру*); || * перемѣни́ть и́мя. || Odchrzcić się, перекрести́ться, перейти́ въ другу́ю вѣру.

Odchwalać, восхваля́ть, воздава́ть похвалу́ за похвалу́. || Odchwalić się, нахвали́ться.

Odchwycić, обра́тно отня́ть (*что*), вновь завлада́ть (*чѣмъ*).

Odchylać, Odchylić, отклоня́ть, отклони́ть, отгиба́ть, отогну́ть, отводи́ть, отвести́, отстраня́ть, отстрани́ть, отвраща́ть, отврати́ть. Odchylać gałęzia, раздвига́ть, отстраня́ть ве́тви. Odchylać kogo od prawdy, совраща́ть кого́ съ и́стиннаго пути́. || Odchylać się, Odchylić się, выпра́мливаться, выпрями́ться; || расходи́ться, раздвига́ться; || уклоня́ться, сбива́ться (*съ дороги*); || отклоня́ться. Odchylać się od celu, удаля́ться отъ це́ли.

Odciąć, Odcinać, отре́зать, отре́зывать, отру́бить, отру́бливать; || * убавля́ть, уменьша́ть, отнима́ть; || *Хир.* отнима́ть, отрѣзывать; || отдѣля́ть, раздѣля́ть. Odcięto mu coś od pensji, ему́ убави́ли жа́лованье. Odciąć kogo od społeczności wiernych, отлучи́ть кого́ отъ це́ркви. || Odciąć się, Odcinać się, возража́ть, огрыза́ться; || отража́ть отъ себя́, отбива́ть (*удáръ*).

Odciągać, Odciągnąć, взять обра́тно, наза́дъ; || отвраща́ть; || вытаскивать, вытащить; || *Арие.* Odciągać co od czego, вычита́ть, *см.* Odejmować; || *Хим., см.* Odłączać; || отвлека́ть, отвле́чь, отговарѝвать, отговори́ть, отсове́товать, отклоня́ть, отклони́ть. Nie mogę go od tego odciągnąć, я не могу́ его́ отклони́ть отъ э́того, я не могу́ ему́ отсове́тывать э́того; || Odciągnąć z wojskiem, вы́вести во́йско (*изъ страны*), *см.* Cofnąć się.

Odciąganie, -nia, *ср. Арие.* вычита́ніе, *см.* Odejmowanie.

Odciążny, *Мат., см.* Odjemny.

Odciec, Odciekać, вытека́ть, стека́ть, истека́ть, *см.* Sciekać.

Odcięcie, -cia, *ср.* отрѣзаніе; || *Хир.* ампута́ція, отня́тіе; || уба́вка, сокраще́ніе (*жалованья и т. п.*).

Odciek, -u, *м.* стокъ, истече́ніе, спускъ воды, *см.* Ściek.

Odciekać, *см.* Odciec.

Odcień, -nia, *м.* отте́нокъ, *м.* отте́нка, *ж.*

Odcierać, Odetrzeć, стира́ть, стере́ть.

Odcierpieć, вы́держать, вы́терпѣть, вы́страдать. Odcierpieć karę, вы́держать наказа́ніе.

Odcierpienie, -nia, *ср.* перенесе́ніе страда́ній, мучѐній; || искупле́ніе, очище́ніе грѣха́; || Odcierpienie kary, понесе́ніе наказа́нія.

Odcieszyć się, *см.* **Nacieszyć się.**
Odcięty, отрѣзанный, отсѣченный.
Odcinać, *см.* **Odciąć.**
Odcinanie, *см.* **Odcięcie.**
Odcinek, **-nka**, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ; || *Мат.* сегмéнтъ, отрѣзокъ круга; || *Грам.* апóстрофъ (’), знакъ, что глáсная бýква въ слóвѣ выпущена; || фельетóнъ, листóкъ; || *Охот.* двугодовáлый кабáнъ.
Odcisk, **-u**, *м.* óттискъ, тиснéніе, отпечáтаніе; || мозóль, *см.* **Nagniotek.**
Odciskać, **Odcisnąć**, отбрáсывать, отбросúть; || отдавúть, надавúть, нажáть (*ногу*); || оттúскивать, отпечáтывать, *см.* **Odbić.**
Odciskanie, **-nia**, *ср.* óттискъ, тиснéніе, печáтаніе.
Odcisnąć, *см.* **Odciskać.**
Odciśnienie, *см.* **Odciskanie.**
Odcumować, отчáливать, отвáливать отъ бéрега, сняться съ я́коря.
Odcyrkulować, вымѣрять цúркулемъ.
Odczarować, **Odczarowywać**, разрýшить очарованíе, разочарóвывать, разочаровáть.
Odczarowanie, **-nia**, *ср.* разочарованíе.
Odczepiać, **Odczepić**, отцѣплять, отцѣпúть, отвя́зывать, отвязáть. || **Odczepiać się**, **Odczepić się**, отцѣпля́ться, отцѣпúться, отвя́зываться, отвязáться, развя́зываться, развязáться; || откáлываться, откóлоться, отстéгиваться, отстегнýться. **Wstążka się odczepiła**, лéнта развязáлась. **Szpilka się odczepiła**, булáвка откóлась, *см.* **Odpinać.** * **Przecież odczepił się odemnie**, наконéцъ онъ отвязáлся отъ менá.
Odczesać, чесáть (*лёнъ, шерсть*).
Odczęstować, отпóтчивать.
Odczopować, внести питéйный сборъ.
Odczyniać, **Odczynić**, благодарúть, отблагодарúть, отплатúть; || разрушáть, разрýшить, уничтожáть, уничтóжить, отмѣнáть, отмѣнúть. **Nie można już odczynić tego, coś uczynił**, уже нельзя отмѣнúть, уничтóжить того, что ты сдѣлалъ.
Odczynnik, **-a**, *м. Хим.* реагéнтія.
Odczynszować, заплатúть оброкъ.
Odczytać, **Odczytywać**, прочитáть, прочúтывать. **Odczytano mu wyrok**, емý прочитáли приговóръ. **Potrzeba czytać i odczytywać pisarzy starożytnych**, нýжно читáть и перечúтывать дрéвнихъ писáтелей.
Odczytanie, **-nia**, *ср.* прочтéніе.
Odczytywać, *см.* **Odczytać.**
Odczytywanie, **-nia**, *ср.* прочúтываніе, перечúтываніе.
Oddać, **Oddawać**, отдáть, отдавáть, передáть, передавáть; || представúть, представля́ть, изобразúть, изображáть, выразить, выражáть, воспроизвестú, воспроизводúть, поручáть, поручúть. **Oddać komu pieniądze**, отдáть кому́ дéньги. **Oddać komu za swoje, wet za wet**, отплатúть тѣмъ же, воздáть (*кому́*). **Oddać w tłómaczeniu piękności oryginału**, передáть въ переводѣ красóты пóдлинника. **Oddać komu córkę**, выдать дочь за кого́. **Resztę dni swoich oddał Bogu**, остáтокъ дней свои́хъ онъ посвятúлъ Бóгу. **Oddać pod sąd**, предáть судý. **Oddać kogo na zgubę**, пожéртвовать кéмъ. || **Oddać się**, **Oddawać się komu (Bogu)**, посвятúть, посвящáть себя́ (*Бóгу*), посвящáться, *см.* **Polecać się**; || **Oddawać się szczęściu**, вверя́ться счáстію.
Oddajać, *см.* **Oddoić.**
Oddal, **-l**, *ж.* отдалéніе, даль.
Oddalać, **Oddalić**, удаля́ть, удалúть, устраня́ть, устранúть. || **Oddalać się**, **Oddalić się**, удаля́ться, удалúться, устраня́ться, устранúться. **Oddalać się z drogi**, уклоня́ться, сбива́ться съ доро́ги. **Oddalać się zesłużby**, остáвить слýжбу, выйти въ отстáвку.
Oddalanie, **-nia**, *ср.* удалéніе, устранéніе; || —**się**, отсýтствіе, отлýчка.
Oddalenie, **-nia**, *ср.*—**się**, отдалéніе, даль. **Żyć w oddaleniu od świata**, жить вдали́ отъ свѣта, *см.* **Oddalanie**, **Oddal.**
Oddalić, *см.* **Oddalać.**
Oddalony, удалённый, увóленный, исключённый (*изъ слýжбы*); || отдалённый, *см.* **Daleki**, **Odległy.**
Oddanie, **-nia**, *ср.* отдáча, вручéніе, возвращéніе; || **Oddanie się**, прéданность, самоотвержéніе. **Oddanie się ozemu**, посвящéніе себя́ чему́ либо́. **Oddanie pod sąd**, предáніе судý, *см.* **Oddać.**
Oddany (ozemu), прéданный, посвятúвшій себя́ чему́-либо, *см.* **Wylany.**
Oddaroie, *см.* **Oddzieranie.**
Oddarować (co komu), отдарúть, отплатúть кому́ чѣмъ, отблагодарúть, *см.* **Odpłacić.**
Oddarowny, отдáриваемый, вознагражда́емый.
Oddarunek, **-nku**, *м.* отдáрокъ, взаймный подáрокъ.
Oddatny, замѣнúмый, вознагражда́емый.
Oddawać, *см.* **Oddać.**
Oddawacz, **-a**, *м. см.* **Oddawca.**
Oddawanie, **-nia**, *ср.* отдáча, вручéніе.
Oddawca, **-y**, *м.* подáтель, вручúтель (*прóсьбы, письма*); || отдáтчикъ, сдáтчикъ (*отдающій, сдающій въ рéкруты*).
Oddawczyni, **-ni**, *ж.* подáтельница, вручúтельница.
Oddech, **-u**, *м.* духъ, дыха́ніе, дыша́ніе; || дунове́ніе, вѣяніе (*вѣтра*); || *Анат.* дыха́тельное гóрло; || отдýшина, душникъ.
Oddechowy, дыха́тельный. **Narzynia oddechowe**, дыха́тельные óрганы. **Kanał oddechowy**, дыха́тельное гóрло.
Oddelegować, командировáть.
Oddelegowanie, **-nia**, *ср.* командирóвка.
Oddelegowany, командúрованный.
Oddłubać, отколупáть, отломáть.
Oddłużać, **Oddłużyć**, *Стар.* уплатúть, заплатúть, очищáть отъ долгóвъ, выку-

nа́ть. * **Oddłużyć przyrzeczenie**, сдержа́ть обѣща́ніе. **Oddłużyć się komu**, расквита́ться съ кѣмъ.

Oddmuchać, выдува́ть, сдува́ть, надува́ть.

Oddoić, надои́ть.

Oddrapać, соскобли́ть, выска́бливать ногтя́ми *или* ногтя́ми.

Oddrętwieć, отходи́ть, вы́йти изъ оцѣпене́нія.

Oddrętwienie, -nia, *ср.* возвраще́ніе къ чувстви́тельности (*опьмѣвшаго чле́на*).

Oddroże, -a, *ср.* поворо́тъ съ доро́ги.

Oddrożyć, сбить съ пути́; || * ввести́ въ заблужде́ніе.

Oddrukować, отпеча́тать.

Oddrzwia, -wi, *ж.* **Oddrzwi**, коса́къ (*у две́рей*).

Oddychać, Odetchnąć, дыша́ть.

Oddychalny, вдыха́емый.

Oddychanie, -nia, *ср.* дыха́ніе, дыша́ніе.

Oddyszeć, *см.* **Odetchnąć**.

Oddział, **-u**, *м.* разра́дъ, отдѣле́ніе, отдѣлъ; || отря́дъ (*войска*); || глава́ (*книги*).

Oddziałać, Oddziaływać, возда́ть, воздава́ть, быть благода́рнымъ, отблагодари́ть; || противоде́йствовать, *см.* **Odczyniać**.

Oddziałanie, Oddziaływanie, -nia, *ср.* возда́ніе, признательность, благода́рность (*за благодѣя́ніе*); || * **Oddziałanie ureku**, разочарова́ніе; || противоде́йствіе, реа́кція.

Oddziałowy, отря́дный.

Oddziaływanie, -nia, *ср.* возде́йствіе.

Oddziedziczenie, *см.* **Wydziedziczenie**.

Oddziedziczyć, *см.* **Wydziedziczyć**.

Oddzielać, Oddzielić, отдѣля́ть, отдѣли́ть. || **Oddzielać się, Oddzielić się**, отдѣля́ться, отдѣли́ться.

Oddzielacz, -a, *м.* дѣли́тель (*раздѣля́ющій что-нибудь ме́жду други́ми*).

Oddzielanie, Oddzielenie, -nia, *ср.* отдѣле́ніе, отлуче́ніе, раздѣле́ніе, раздѣлъ, *см.* **Rozdzielenie**.

Oddzielić, Oddzielić się, *см.* **Oddzielać, Oddzielać się**.

Oddzielnie, отдѣльно, осо́бенно, по́ровнь.

Oddzielność, -ści, *ж.* отдѣльность, осо́бенность.

Oddzielny, отдѣльный, осо́бенный.

Oddzierać, Odedrzeć, выдира́ть, вы́драть, отдира́ть, отодра́ть, отрыва́ть, оторва́ть.

Oddzieranie, -nia, Oddarcie, -cia, *ср.* вырыва́ніе, отрыва́ніе.

Oddzierzgnąć, развяза́ть, распу́тать (*узелъ*). || **Oddzierzgnąć się**, развяза́ться, распу́таться.

Oddziwować, się, *см.* **Nadziwić się, Wydziwić się**.

Oddzwięczeć, Oddzwięczyć, звене́ть, быть звонкимъ, раздава́ться, отзыва́ться, оглаша́ть.

Oddźwięk, -u, *м.* отголо́сокъ, звуча́ніе.

Oddzwonić, отзвони́ть.

Odebrać, *см.* **Odbierać**.

Odebranie, -nia, *ср. см.* **Odbieranie**.

Odechcieć się, Odechciewać się, теря́ть охо́ту. **Odechciało mi się**, я потеря́лъ охо́ту, у меня́ отпа́ла охо́та.

Odęcie, -cia, *ср.* вздутіе, вспу́чиваніе, раздутость.

Odedrwić, Odedrwiwać (komu), жи́во возража́ть кому́, за шу́тку плати́ть шу́тко́ю, шу́тками отдѣ́ливаться, отшу́чиваться.

Odedrzeć, *см.* **Oddzierać**.

Odegnać, *см.* **Odganiać**.

Odegnanie, -nia, *ср. см.* **Odganianie**.

Odegrać, Odegrywać, игра́ть; || отыгра́ть. || **Odegrać się, Odegrywać się**, отыгра́ться, отыгрываться.

Odegrana, -ej, *ж.* о́тыгрышная па́ртія, рева́нжъ.

Odegrzmieć, прогреме́ть.

Odejmować, Odjąć, отнима́ть, отня́ть, отрыва́ть, оторва́ть, лиша́ть, лиши́ть; || *Ариѳ.* вычита́ть, дѣлать вычита́ніе. || **Odejmować się, Odjąć się**, воздержи́ваться, воздержа́ться; || остерега́ться; || отрека́ться; || устраня́ться.

Odejmowanie, -nia, *ср. Ариѳ.* вычита́ніе; || **Odejmowanie sobie**, лише́ніе себя́ чего́-либо.

Odejść, Odchodzić, отойти́, отходи́ть, удали́ться, удаля́ться.

Odejście, -ścia, *ср.* отхо́дъ, вы́ходъ, отбы́тіе, вы́бытіе; || отпра́вленіе, отступле́ніе, удале́ніе.

Odelga, -i, *ж.* облегче́ніе; || *Област.* **Odliga**, о́ттепель, *см.* **Uliga**.

Odelgać, Odlegać, Odelgnąć, Odelżeć, ослабѣ́ть, смягчи́ться, уменьши́ться, сдѣ́латься ле́гче. **Mróz odelga** *или* **odlega**, моро́зъ уменьша́ется, дѣлается о́ттепель. **Odległo mi**, мнѣ сдѣлалось ле́гче.

Odelżenie, -nia, *ср.* облегче́ніе, *см.* **Ulżenie**; || **Odelżenie mrozu**, о́ттепель.

Odelżyć (czemu), облегчи́ть, уменьши́ть, *см.* **Ulżyć**; || **Odelżyć kogo, komu**, на брань отвѣча́ть бра́нью.

Odelżyciel, -a, *м.* облегчи́тель.

Odemknąć, *см.* **Odmykać**.

Odepchnąć, *см.* **Odpychać**.

Odeprzeć, *см.* **Odpierać**.

Odeptać, утопта́ть.

Oderwa, -y, *ж.* обры́вокъ, лохмо́тье.

Oderwać, *см.* **Odrywać**.

Oderwanie, обры́вочно; || отвлече́нно.

Oderwanie, -nia, *ср.* отрыва́ніе, выры́ва́ніе. **Oderwanie gruntu**, захва́тъ, уре́зка земли́.

Oderwaniec, -ńca, *м. см.* **Odszczepieniec**.

Oderwany, отóрванный; || отвлечённый.

Oderwisko, -a, *ср.* обва́лъ, обры́въ, о́сыпь, ку́ча осы́павшейся земли́.

Oderznąć, *см.* **Odrzynać.**
Oderznięcie, -cia, *ср. см.* **Odrzynanie.**
Odeschnąć, *см.* **Odsychać.**
Odesłać, *см.* **Odsyłać.**
Odesłanie, *см.* **Odsyłanie.**
Odespać, Odspać, выспаться.
Odessać, отсосáть.
Odetchnąć, Oddychać, дышáть, вздохнýть; || отдохнýть, отдыхáть.
Odetchnienie, -nia, *ср.* дыхáние, дышáние; || отдыхъ, *см.* **Wytchnienie.**
Odętość, -ści, *ж.* вздýтіе, вспýчиваніе, раздýтость.
Odęty, раздýтый, вспýченный.
Odewrzeć, *Стар.* отварáть.
Odezwa, -y, *ж.* óтзывъ, сообщéніе; || провозглашéніе; || призывъ; || *Стар.* **Odezwa do sądu**, апелляція; || рѣчь, *см.* **Przemowa.**
Odezwać się, *см.* **Odzywać się.**
Odfarbować, выводúть цвѣтъ, сводúть крáску; || линять, выцвѣтáть, *см.* **Puszczać.**
Odformować, формовáть, выливáть въ фóрму; || снимáть фóрму.
Odformowanie, -nia, *ср.* формóвка, выливáніе въ фóрму.
Odfuknąć, ругáть, поноси́ть, изливать (брань.
Odgadać, Odgadywać, противорѣчить, прекослóвить.
Odgadnąć, Odgadywać, отгадáть, отгáдывать.
Odgadnienie, Odgadywanie, -nia, *ср.* разгáдка, отгáдываніе.
Odgadywać, *см.* **Odgadnąć.**
Odgadzać się, *см.* **Odgodzić się.**
Odgajać, Odgaić, *Стар.* изгнáть.
Odganiać, Odgonić, Odegnać, отгонáть, отогнáть.
Odganianie, -nia, *ср.* изгнáніе.
Odgarnąć, Odgarniać, отсýнуть, отсóвывать, раздвигáть, отстранáть; || отклонáть, отводúть.
Odgartywać, отгребáть.
Odgartywanie, -nia, *ср.* отгребáніе.
Odginać, Odgiąć, отгибáть, отогнýть, выпрямлáть, выпрямить; || подбирáть, подобрáть, поднимáть, приподнáть (*платье*), *см.* **Uginać.**
Odgłaszać, *см.* **Odgłosić.**
Odgłos, -u, *м.* отголóсокъ, éхо; || стукъ. **Odgłos bębnów**, стукъ барабáновъ, барабáнная дробь; || слухъ, молвá. **Odgłos się szerzy**, слухъ распространяется.
Odgłosić, Odgłaszać, оглашáть, гремѣть, отзывáться, раздавáться; || отвѣчáть, откликáться. **Lasy i góry odgłaszały mu echem**, éхо лѣсóвъ и горъ откликáлось емý. **Odgłaszać się z kim**, перекликáться съ кѣмъ.
Odgłośny, звóнкій, звýчный, грóмкій.
Odgniatać, *см.* **Odgnieść.**
Odgnić, сгнить, истлѣть.
Odgnicie, -cia, *ср.* гнúлость, гниль.
Odgnieść, Odgniatać, отдавúть, отдáвливать.
Odgniewać się, укротúть свой гнѣвъ, угомонúться, успокóиться, перестáть сердúться, гнѣваться, *см.* **Udobruchać się.**
Odgnietek, -tka, *м. см.* **Nagnietek, Odcisk.**
Odgnoić, сгноúть.
Odgodzić się, Odgadzać się, удалúться, удаля́ться, отлучúться, отлучáться.
Odgórny, вéрхній, гóрный.
Odgorzeć, сгорéть.
Odgościć się (od domu), *Стар.* находúться въ дорóгѣ, уѣхать изъ дому.
Odgotować, Odgotowywać, изготóвить, изготовлúть, отготóвить, сварúть, варúть.
Odgrabić, Odgrabiać, отгрестú, отгребáть.
Odgradzać, Odgrodzić, отгорáживать, отгородúть, отдѣлúть, отдѣля́ть.
Odgramiać, *см.* **Odgromić.**
Odgrana, *см.* **Odegrana.**
Odgraniczać, Odgraniczyć, разграничивать, отдѣля́ть, отдѣлúть. **Pireneje odgraniczają Francją od Hiszpanji**, Пиренéи отдѣля́ютъ Фрáнцію отъ Испáніи.
Odgraniczenie, -nia, *ср.* разграничéніе, отдѣлéніе; || межá, грань, рубéжъ; || грани́ца, предѣлъ.
Odgrażać, Odgrozić, грозúть, угрожáть. || **Odgrażać się, Odgrozić się**, грозúться, угрожáть другъ дрýгу.
Odgrażanie się, -nia się, *ср.* угрóза.
Odgrodzenie, -nia, *ср.* отдѣлéніе; || перегорóдка; || изгородь, плетéнь.
Odgrodzić, *см.* **Odgradzać.**
Odgrom, -u, *м.* потéря, урóнъ.
Odgromić, Odgramiać, отразúть, отражáть, отбúть, отбивáть.
Odgrożenie się, -nia się, *ср.* угрóза, *см.* **Groźba, Pogróżka.**
Odgrozić się, *см.* **Odgrażać.**
Odgryzać, Odgryźć, отгрызáть, отгрызть, откýсывать, откусúть. || **Odgryzać się, Odgryźć się**, отгрызáться, отгрызться; || * огрызáться, ворчáть, отвѣчáть съ грýбостію.
Odgryzek, *см.* **Ugryzek.**
Odgrzać, Odgrzewać, отогрéть, отогрѣвáть, разогрéть, разогрѣвáть.
Odgrzanie, Odgrzewanie, -nia, *ср.* разогрѣвáніе.
Odgrzebać, Odgrześć, Odgrzebywać, выкáпывать, вырывáть, отрывáть (*изъ земли*).
Odgrzewać, *см.* **Odgrzać.**
Odgurtować, Odgurtowywać, *Стар.* отстегнýть, отстёгивать, отпрáчь, отпрягáть (*лошадь*).
Odgważdżać, Odgwoździć, расклёпывать (*пушку*).
Odhaczyć, снять съ крюкá, отцѣпúть.
Odjąć, *см.* **Odejmować.**
Odjarzmić, снять ярéмъ; || освободúть отъ и́га, отъ рáбства.
Odjarzmienie, -nia, *ср.* снáтіе ярмá; || освобождéніе отъ и́га, отъ рáбства.

Odjazd, -u, *м.* отъѣ́здъ, вы́ѣздъ, отбы́тіе.
Odjazdowy, отъѣ́здный, вы́ѣздный.
Odjechać, *см.* **Odjeżdżać.**
Odjechanie, -nia, *ср.* отъѣ́здъ.
Odjęcie, -cia, *ср.* лише́ніе, поте́ря (*до́лжности*), отста́вка, отрѣше́ніе (*отъ до́лжности*), *см.* **Złożenie. Odjęcie wzroku,** лише́ніе, поте́ря зрѣ́нія, *см.* **Pozbawienie,** уменьше́ніе, сокраще́ніе, уба́вка (*жа́лованья*); || **Odjęcie pieczęci,** сня́тіе печа́ти.
Odjęk, -u, *м.* стена́нье, о́ханье.
Odjemek, -mku, *м.* отло́мокъ, отры́вокъ, обры́вокъ; || крупи́ца, оста́токъ, *см.* **Okruchy, Okrucha.**
Odjemny, отрица́тельный.
Odjeść, Odjadać, отъѣ́сть, отъѣда́ть, съѣсть, наѣ́сться, наѣда́ться. || **Odjeść się, Odjadać się,** отъѣ́сться, отъѣда́ться, *см.* **Odkarmiać się.**
Odjęty, о́тнятый, ото́рванный; || *Ариѳ.* вы́чтенный.
Odjezdne, -ego, *ср.* вре́мя отъѣ́зда. **Napić się na odjezdne,** вы́пить проща́льную рю́мку вина́ при отъѣ́здѣ. **Być na odjezdném,** быть гото́вымъ къ отъѣ́зду, *см.* **Wyjezdne, Wsiadane.**
Odjezdny, отъѣ́здный. **Godzina odjezdna,** часъ отъѣ́зда.
Odjeżdżać, Odjechać (*Стар.* **Odjachać**), уѣзжа́ть, уѣ́хать.
Odkąd, отку́да, *см.* **Zkąd;** || съ тѣхъ поръ какъ. **Odkąd cię widziałem,** съ тѣхъ поръ какъ я тебя́ ви́дѣлъ. || *Вопрос.* **Odkąd?** съ кото́рыхъ поръ, съ кото́раго вре́мени, какъ давно́, давно́ ли?
Odkadzić, кади́ть, льстить.
Odkajdanić, снять. разорва́ть цѣ́пи.
Odkapać, отка́пать.
Odkapturzyć, разстрига́ть мона́ха, лиша́ть мона́шескаго зва́нія; || *Охот.* снять клобучёкъ съ со́кола. || **Odkapturzyć się,** оста́вить мона́шество.
Odkarmić, Odkarmiać, откорми́ть, отка́рмливать, вы́кормить, выка́рмливать. || **Odkarmić się, Odkarmiać się,** откорми́ться, отка́рмливаться.
Odkasać, засучи́ть, подбира́ть, закру́чивать.
Odkąsać, Odkąsić, откуси́ть. || **Odkąsać się, Odkąsić się,** огрыза́ться.
Odkaszlnąć, отка́шлять, отка́шлянуть.
Odkaz, -u, *м. Стар.* отвѣ́тъ, *см.* **Odpowiedź;** || завѣ́щанное имѣ́ніе, отка́зъ, *см.* **Zapis;** || ассигно́вка, пи́сьменный видъ; || прика́зъ; || поруче́ніе, полномо́чіе; || **Odkazka, -i,** *ж.* угро́за, застра́щиванье, запу́гиванье.
Odkazać, Odkazywać, *Стар.* отвѣча́ть; || **Odkazać kogo zkąd, od kogo,** отказа́ть кому́, удали́ть кого́; || **Odkazać komu co,** завѣща́ть, отка́зывать, *см.* **Przekazać;** || **Odkazać komu przysięgę,** отдава́ть кому́ на́ душу; || **Odkazać kogo do kogo,** отсыла́ть, отка́зывать. || **Odkazać się, Odkazywać się,** грози́ться.
Odkazanie, -nia, *ср. см.* **Odkaz;** || *см.* **Odprawa, Odprawienie.** || **Odkazanie się,** угро́за.
Odkaziciel, -a, *м.* завѣща́тель.
Odkazicielka, -i, *ж.* завѣща́тельница.
Odkazka, *см.* **Odkaz.**
Odkazywać, *см.* **Odkazać.**
Odkazywanie, -nia, *ср. см.* **Odkaz.** || **Odkazywanie się,** угро́за, застра́щиванье, запу́гиванье.
Odkichnąć, чихну́ть, *см.* **Kichnąć.**
Odkiełznać, разнузда́ть.
Odkinąć, *Прост.* отки́нуть. || **Odkinąć się od kogo,** отрека́ться, отка́зываться.
Odkipieć, вскипѣ́ть.
Odkisać, Odkisnąć, скиса́ть, ски́снуть.
Odkiwnąć, кивну́ть.
Odkład, -u, *м.* отсро́чка, остано́вка, отлага́тельство, промедле́ніе.
Odkładać, Odłożyć, откла́дывать, отложи́ть; || отва́ливать, отча́ливать (*отъ бе́рега*). **Odłożył znaczną sumę,** онъ отложи́лъ (*для сбереже́нія*) значи́тельную су́мму. **Odłożyć na czas późniejszy,** отложи́ть *или* отсро́чить на бу́дущее вре́мя. **Odkładać od dnia do dnia,** откла́дывать со дня́ на́ день. || *Стар.* **Odkładać się,** отлага́ться, отдѣля́ться.
Odkładacz, -a, *м.* медли́тель.
Odkładanie, Odłożenie, -nia, *ср.* ме́дленіе; || отсро́чка, отлага́тельство, *см.* **Odroczenie;** || отплы́тіе корабля́; || **Odłożenie się (od czego),** отвы́чка.
Odkładnica, -y, *ж.* отва́лъ, поли́ца, у́хо (*у плу́га*).
Odkłaniać, Odkłonić, отклоня́ть, отклони́ть. || **Odkłonić się komu,** откла́няться, поклони́ться.
Odklarować, сцѣ́живать, слива́ть съ оса́дка.
Odklarowanie, -nia, *ср.* сцѣ́живаніе, слива́ніе.
Odklęcie, -cia, *ср. см.* **Odklinanie.**
Odklejać, Odkleić, откле́ивать, отклеи́ть, отлѣпля́ть, отлѣпи́ть. * **Odklejać oczy,** протира́ть сли́пшіеся глаза́ || **Odklejać się, Odkleić się,** отклеи́ваться, ототклеи́ться, отлѣпля́ться, отлѣпи́ться.
Odklejanie, Odklejenie, Odklejenie się, -nia, *ср.* раскле́йка, раскле́иваніе.
Odklepać, отколоти́ть, отваля́ть; || * **Odklepać pacierz,** пробормота́ть моли́тву.
Odklinać, Odkląć, Odkinąć, на руга́тельства отвѣча́ть руга́тельствами, перебра́ниваться; || снима́ть, снять прокля́тіе; || *Прост.* отворожи́ть, отколдова́ть.
Odklinanie, Odklęcie, -a, *ср. см.* **Odczarowanie.**
Odkłonić się, *см.* **Odkłaniać.**
Odkomenderować, командирова́ть, отряди́ть.
Odkopać, Odkopywać, откопа́ть, откапывать, отры́ть, отрыва́ть.
Odkosić, откоси́ть.

Odkować, выковать; || чеканить, отчеканить, высѣкать. вырѣзать.
Odkraczać, *см.* **Odkroczyć**.
Odkrapiać, **Odkropić**, окроплять, окропить.
Odkrawać, **Odkrajać**, **Odkroić**, отрѣзывать, отрѣзать, открáивать, откроить.
Odkręcać, **Odkręcić**, расучивать, развивать, разкручивать; || отвинчивать, отвёртывать. || **Odkręcać się**, **Odkręcić się**, отвинчиваться, отвёртываться. || **Odkręcać klucz**, *см.* **Przekręcić**.
Odkręcanie, **Odkręcenie**, **-nia**, *ср.* расучивание, разкручивание; || отвинчивание, отвёртываніе.
Odkręcić, **Odkręcić się**, *см.* **Odkręcać**.
Odkręcony, расучённый, раскручённый.
Odkreślać, **Odkreślić**, чертить, начертить, намѣчать, намѣтить; || разграничивать, размежёвывать.
Odkreślenie, **-nia**, *ср.* начертáніе; || óчеркъ.
Odkreślić, *см.* **Odkreślać**.
Odkroczyć, **Odkraczać**, отступить, отступать, **Odkroczyć się**, **Odkraczać się**, отступáться, отдаляться, пятиться, отклоняться.
Odkroić, *см.* **Odkrawać**.
Odkropić, *см.* **Odkrapiać**.
Odkryć, **Odkrywać**, открыть, открывáть. || **Odkryć się**, **Odkrywać się**, открыться, открывáться.
Odkrycie, **Odkryto**, открыто, явно.
Odkrycie, **Odkrywanie**, **-a**, *ср.* открытіе, открывáніе.
Odkryto, *см.* **Odkrycie**.
Odkrytość, **-ści**, *ж.* откровéнность.
Odkryty, открытый; || откровéнный.
Odkrywacz, **-a**, *м.* открывáтель.
Odkrzykać, **Odkrzyknąć**, откликáться, откликнуться.
Odkrzywdzać, **Odkrzywdzić**, отомщáть, отомстить.
Odkrzywiać, **Odkrzywić**, выпрямлять, выпрямить, расправлять, расправить.
Odkuć, снимáть окóвку (*съ колесъ*); || раскóвывать (*лошадь*). || **Odkuć się**, расковаться.
Odkulbaczać, **Odkulbaczyć**, разсѣдлывать, разсѣдлать (*лошадь*).
Odkup, **-u**, *м.* выкупъ; || *Стар. Юрид.* сдѣлка. мировáя; || óткупъ; || *Юрид.* **Możność odkupu**, прáво выкупа.
Odkupczy, выкупнóй, откупнóй.
Odkupić, **Odkupywać**, выкупить, выкупáть; || искупить, искупáть. **Odkupił ród ludzki krwią swoją**, искупилъ родъ человѣческій крóвью своéю (*объ Іисусѣ Христѣ*). || **Odkupić się**, **Odkupywać się**, откупиться, откупáться, выкупиться, выкупáться.
Odkupiciel, **-a**, *м.* искупитель, избавитель.
Odkupicielka, **-i**, *ж.* избавительница.
Odkupienie, **-nia**, *ср.* выкупъ, *см.* **Odkup**; || искуплéніе (*отъ грѣхóвъ*).
Odkupiny, *см.* **Okupiny**.
Odkupny, рыкупнóй.
Odkupować, выкупáть.
Odkupywanie, **-nia**, *ср.* выкупъ.
Odkurzyć, стерéть пыль.
Odkwasić, *Хим.* обезкúслить, раскúслить, уничтóжить кислóтность.
Odkwaszenie, **-nia**, *ср. Хим.* раскислéніе.
Odkwitać, **Otkwitnąć**, снóва разцвѣтáть, разцвѣсти; || *Прост.* отцвѣтáть.
Odkwitanie, **Odkwitnienie**, **-nia**, *ср.* нóвое разцвѣтáніе.
Odkwitować, разквитáться, расплатúться.
Odlać, *см.* **Odlewać**.
Odłączać, **Odłączyć**, отдѣлять, отдѣлúть; || отлучáть. отлучúть (*отъ церкви*). || **Odłączać się**, **Odłączyć się**, отдѣлúться, отдѣлúться, отставáть, отстáть, откáзываться, отказáться, отрекáться, отрéчься.
Odłączalny, отдѣлúтельный.
Odłączanie, **Odłączenie**, **-nia**, *ср.* отдѣлéніе, разлучéніе; || **Odłączenie się**, разставáніе, разлýка.
Odłącznie, отдѣльно. особенно.
Odłączność, **-ści**, *ж.* отдѣльность.
Odłączny, отдѣлúмый; || отвлечённый.
Odłam, **-u**, *м.* отлóмокъ; || развáлина, остáтокъ.
Odłamać, **Odłamywać**, отломáть, отлáмывать.
Odłamanie, **-nia**, *ср.* облáмываніе.
Odłamek, **Odłomek**, **-mka**, *м.* облóмокъ, отлóмокъ. **Chłopiec nie odłamek**, **dziewka nie odłamek**, высóкій и стрóйный пáрень, высóкая и стрóйная дѣвúца; *см.* **Ułomek**.
Odlatać, **Odlecieć**, **Odlatywać**, отлетáть, отлетѣть, улетáть, улетѣть.
Odłazić, **Odleźć**, **Odłaźć**, тащúться, тянýться, вылезáть.
Odlecieć, *см.* **Odlatać**.
Odledz, *см.* **Odleżeć**.
Odległe, **Odległo**, далекó, далéко, отдалéнно.
Odległość, **-ści**, *ж.* разстоя́ніе; || отдалённость, дальность. **Odległość jednego miasta od drugiego**, разстоя́ніе одного гóрода отъ другóго. **Odległość czasów**, отдалённость врéменъ.
Odległy, отдалённый, далёкій.
Odlepiać, **Odlepić**, отлѣплять, отлѣпить. || **Odlepiać się**, **Odlepić się**, отлѣпляться, отлѣпúться.
Odlew, **-u**, *м.* отлúвъ (*мóря*), *см.* **Odpływ**; || литьё, отлúвка (*стáтуи*). **Z jednego odlewu**, въ одúнъ пріёмъ, срáзу. **Uderzyć ręką na odlew**, удáрить рукóю наóтмашь.
Odlewać, **dlać**, лить, отлúвать, отлúть, выливáть, вылúть, плáвить, расплав-

лять. **Odlewać działa**, лить, отливать пушки. **Odlewać świece**, лить свѣчи.

Odlewacz, **-a**, *м.* плавильщикъ, литейщикъ.

Odlewanie, **-nia**, *ср.* плавка, плавленіе, расплавка; || литьё, отливка.

Odlewany, литой, вылитый; || цѣльный, массивный.

Odlewisko, **-a**, *ср.* маленькое озеро.

Odlewnia, **-ni**, *ж.* литейная.

Odleżałka, *см.* **Uleżałka.**

Odleżały, отлежалый.

Odleżć, *см.* **Odłazić.**

Odleżeć, **Odleżeć się**, отлежаться, вылежаться.

Odliczać, **Odliczyć**, отсчитывать, высчитывать, высчитать, вычитать, вычесть, выключать, выключить (*изъ суммы*).

Odliczenie, **-nia**, *ср.* вычетъ (*изъ суммы*), сбавка, скидка, *см.* **Potrącenie.**

Odliczyć, *см.* **Odliczać.**

Odliga, **-i**, *ж.* оттепель.

Odlipać, **Odlipnąć**, отлѣпляться, отклеиваться.

Odlizać, слизать.

Odłóg, **-ogu**, *м. Агр.* залежь, паръ, новина, паренина, паровое поле, перелогъ, *см.* **Ugór. Odłogiem leżeć**, лежать въ парý (*о полѣ*), оставаться необработаннымъ, быть въ пренебреженіи, въ забвеніи, въ запустѣніи. || *Ком.* перенось суммы.

Odłogować, оставлять пашню подъ паръ, въ залежь, *см.* **Ugorować.**

Odłogowanie, **-nia**, *ср.* оставленіе пашни подъ паръ, въ залежь.

Odłogowy, паровой. **Pole odłogowe**, паровое поле, *см.* **Odłóg, Ugorowy, Ugorny.**

Odłom, *см.* **Odłam.**

Odłomać, *см.* **Odłamać.**

Odłomek, *см.* **Odłamek.**

Odlosować, бросить жеребей, *см.* **Losować.**

Odlosowanie, **-nia**, *ср.* бросаніе, киданіе, метаніе жеребья; || балотированіе, балотировка, *см.* **Losowanie.**

Odlot, **-u**, *м.* отлётъ (*птицъ*).

Odłożenie, *см.* **Odkładanie.**

Odłożyć, *см.* **Odkładać.**

Odłożysko, *см.* **Odłóg.**

Odłubać, отколупать.

Odludek, **-dka**, *м.* нелюдимъ; || мизантропъ.

Odludka, **-i**, *ж.* нелюдимка.

Odludkowstwo, **-a**, *ср.* ненависть къ людямъ, нелюдимство.

Odludnia, **-dni**, *ж.* безлюдіе, пустыня, уединеніе.

Odludnie, уединенно, пустынно.

Odludność, **-ści**, *ж.* безлюдье, пустынность, уединеніе.

Odludny, безлюдный, уединенный, пустынный.

Odłudzać, **Odłudzić**, отвращать, совращать, отводить; || прельщать, соблазнять. **Odłudzać od prawéj drogi**, совращать съ пути истины. **Odłudzić kogo**, обануть.

Odłupać, **Odłupywać**, раскалоть, раскалывать, разщепать, расщеплять.

Odłupek, **-pka**, *м.* щепá, лучина.

Odłuszczać, **Odłuszczyć**, шелушить, вышелушить, лущить, вылущить, *см.* **Łuskać**; || **Odłuszczać ryby**, чистить шелухý (*съ рыбы*).

Odlutować, распаять, распаивать; || **Odlutować się**, распаяться, распаиваться.

Odłużać, *см.* **Obdłużać.**

Odmach, **-u**, *м. см.* **Zamach.**

Odmachnąć, отмахнуть отъ себя.

Odmaglować, выкатать (*бельё*), *см.* **Maglować.**

Odmalować, *см.* **Malować.**

Odmalowanie, **-nia**, *ср.* живопись; || картина, изображеніе, описаніе, *см.* **Malowanie, Obraz.**

Odmamiać, **Odmamić**, *см.* **Odłudzać.**

Odmamiciel, **-a**, *м.* обольститель, прельститель, соблазнитель, искуситель.

Odmarszczać, **Odmarszczyć**, расправлять, расправить, сглаживать, разгладить морщины.

Odmarzać, **Odmarznąć**, таять, распускаться (*о льдѣ, снѣгѣ*), *см.* **Odtajać.**

Odmawiać, **Odmówić**, сказывать наизусть, произносить, разсказывать; || **Odmawiać za kim**, пересказывать, повторять вслѣдъ за кѣмъ; || **Odmawiać co komu**, отказывать кому въ чёмъ; || **Odmawiać kogo**, отговаривать, отсовѣтовать.

Odmawianie, Odmówienie, **-nia**, *ср.* сказываніе рѣчи наизусть; || произнесеніе (*молитвы*); || отказъ, *см.* **Odmowa. Odmówienie sprawiedliwości**, отказъ въ судебномъ разбирательствѣ.

Odmazać, **Odmazywać**, вымазать, вымазывать, вымарать, вымарывать.

Odmęt, **-u**, *м.* омутъ, мутная вода; || путаница, лабиринтъ: || хаосъ. ***W odmęcie ryby łowić**, въ мутной водѣ рыбу ловить.

Odmiał, **-u**, *м.* отмель, мель.

Odmiana, **-y**, *ж.* перемѣна, измѣненіе; || знакъ, мѣтка, пятно (*на лошади, на собакѣ*); || крапинка. **Marmur z odmianami**, крапчатый мраморъ; || *Ест. Ист.* разновидность, разность.

Odmianiec, *см.* **Odmieniec.**

Odmiar, **-u**, *м.* возмездіе, воздаяніе; || вознагражденіе.

Odmiara, **-y**, *ж.* мѣряніе, измѣреніе.

Odmiatać, **Odmieść**, заметать, замести; || * отбрасывать, отметать, *см.* **Odrzucać.**

Odmiecenie, **-nia**, *ср.* подметаніе, заметаніе; || * отверженіе, отбрасываніе, *см.* **Odrzucenie.**

Odmiękać, **Odmięknąć**, дѣлаться мягкимъ, размякнуть; || *Безлич.* **Odmiękło na**

dworze, на дворѣ тáетъ, потеплѣло, *см.* Puścić.

Odmiękanie, Odmięknienie, -nia, *ср.* смягчéніе, размягчéніе.

Odmiękczać, Odmiękczyć, смягчáть, смягчúть.

Odmiękczanie, Odmiękczenie, -nia, *ср.* размягчéніе, смягчéніе.

Odmiękczyć, *см.* **Odmiękczać.**

Odmięknąć, *см.* **Odmiękać.**

Odmięknienie, *см.* **Odmiękanie.**

Odmieniać, Odmienić, перемѣня́ть, перемѣня́ть, измѣня́ть, измѣни́ть; || промѣнивать, промѣня́ть; || склоня́ть; || спрягáть. **Odmienić sposób życia,** перемѣня́ть óбразъ жúзни. **Odmienić pieniądze,** промѣня́ть дéньги. *Грм.* **Odmieniać imię,** склоня́ть (*имя*). **Odmieniać słowo,** спрягáть (*глаóл*ъ). || **Odmieniać się, Odmienić się,** перемѣня́ться, перемѣни́ться, измѣня́тся, измѣни́ться; || *Грам.* склоня́ться, (*объ именáхъ*), спрягáться (*о глаóлах*ъ).

Odmienialny, измѣня́емый.

Odmienianie, Odmienienie, -nia, *ср.* измѣнéніе.

Odmieniec, -ńca, *м.* отступúникъ, измѣнникъ, перемѣнчивый, непостоя́нный; || *Прост.* чортъ, дья́волъ, злóй дух.

Odmiennie, перемѣнчиво, измѣнчиво, непостоя́нно, *см.* **Zmiennie**; || разли́чно, рáзно, и́наче, *см.* **Inaczéj.**

Odmiennik, -a, Odmienikwiat, -u, *м. Бот.* кáменный перелóмъ (*растéніе*).

Odmienność, -ści, *ж.* перемѣнчивость, преврáтность, непостоя́нство, *см.* **Zmienność**; || рáзность, разли́чіе, рáзница, *см.* **Różność.**

Odmienny, измѣнчивый, перемѣнчивый, преврáтный, непостоя́нный, *см.* **Zmienny**; || рáзный, разли́чный, *см.* **Inszy, Różny.**

Odmierzać, Odmierzyć, отмѣря́ть, отмѣрить; || **Odmierzyć komu,** воздавáть кому́ что́, отплáчивать.

Odmierzenie, -nia, *ср.* измѣрéніе.

Odmierzony, отмѣренный, смѣрянный.

Odmieść, *см.* **dmiatać.**

Odmieszkać, отжи́ть (*срок*), зажи́ть.

Odmiot, -u, *м.* откáзъ, непринáтіе, отвержéніе; || обóрышъ, вы́родокъ. **Odmiot natury,** вы́родокъ прúроды; || нечистотá, дрянь; || окáлина, вы́горки, шлакъ (*въ металлѣ*).

Odmładniać, обновля́ть. *см.* **Odmładzać.**

Odmładzać, Odmłodzić, моложáвить, молодúть, обновля́ть. || **Odmładzać się,** моложáвѣть, молодúться, казáться молóже; || обновля́ться. **Na wiosnę wszystko się odmładza,** на весну́ всё обновля́ется.

Odmładzanie, Odmłodzenie, -nia, *ср.* помолодѣніе; || обновлéніе.

Odmleć, смолóть.

Odmłócić, смолотúть (*рожь*).

Odmłodek, -dka, *м.* **Odmłódź, -dzi,** *ж.* молодóй отпрысокъ, отрóсток, отвóдокъ, побѣгъ; || *отрáсль; || лóзочка, прутúкъ (*у дéрева, у кустá*).

Odmłodniały, помолодѣвшій.

Odmłodnieć, помолодѣть, помоложáвѣть.

Odmłodnienie, -nia, *ср.* помолодѣніе.

Odmłodzenie, *см.* **Odmładzanie.**

Odmłodzić, *см.* **Odmładzać.**

Odmłodziciel, -a, *м.* обновúтель, *см.* **Odnowiciel.**

Odmoczyć, смочúть, перемочúть.

Odmodlić się, отмолúться.

Odmorze, -u, *ср.* материкъ, внýтренность страны́ вдали́ отъ мóря.

Odmotać, размотáть.

Odmowa, -y, *ж.* откáзъ; || *Стар.* отвѣтъ; || *Стар. Юрид.* отзывъ, опровержéніе, возражéніе, отвѣтъ на отвѣтъ.

Odmówić, отказáть, *см.* **Odmawiać.**

Odmówienie, *см.* **Odmawianie.**

Odmownie, отрицáтельно, возразúтельно, неутвердúтельно.

Odmowny, отрицáтельный, возразúтельный, неутвердúтельный. **Odpowiedź odmowna,** откáзъ.

Odmrażać, Odmrozić, отморáживать, отморóзить.

Odmrożenie, -nia, *ср.* отморóженіе, óзноблéніе.

Odmrożony, отморóженный.

Odmrugać, Odmrugnąć (komu), моргáть, подморгнýть.

Odmrukać, Odmruknąć, отвѣчáть ворчáньемъ, ворчáть, брюзжáть.

Odmuchnąć, сдýнуть, сдуть. Odmuchnąć co z kurzu, сдуть пыль съ чего́-либо.

Odmurować, перестрóить; || проклáмывать заклáденное кирпичóмъ (*окно́, дверь*).

Odmyć, Odmywać, смыть, смывáть, отмы́ть, отмывáть.

Odmycić, Odmycić się, вы́платить, внести́ пóшлину.

Odmycie, -cia, *ср.* смывáніе.

Odmykać, Odemknąć, отмыкáть, отомкнýть, отворя́ть, отворúть, открывáть, откры́ть, отпирáть, отпере́ть; || отодвигáть, отодвúнуть, отсóвывать, отсýнуть. || **Odmykać się,** отворя́ться, открывáться, отпирáться, отодвигáться, отсóвываться.

Odmykanie, Odemknienie, Odemknięcie, -a, *ср.* отмыкáніе, отпирáніе, открывáніе.

Odmywać, *см.* **Odmyć.**

Odnajęcie, -cia, *ср.* передáча (*квартúры*).

Odnaszać, *см.* **Odnosić.**

Odnaszanie, *см.* **Odnoszenie.**

Odnawiać, Odnowić, обновля́ть, обновúть, возобновля́ть, возобновúть.

Odnawiacz, -a, *м. см.* **Odnowiciel.**

Odnawianie, Odnowienie, -nia, *ср.* обновлéніе, возобновлéніе; || возстановлéніе, возрождéніе. *см.* **Odrodzenie.**

Odnęcać, Odnęcić, сма́нивать, сманúть, отвлекáть, отвлéчь.

Odnieć, Odniewać, разсвѣта́ть, *см.* **Dnieć.**

Odnieką́d, съ нѣкоторыхъ поръ, съ нѣкотораго вре́мени.

Odnieść, *см.* **Odnosić.**

Odniesienie, *см.* **Odnoszenie.**

Odniosłość, -ści, *ж.* отноше́ніе; || связь.

Odniosły, *см.* **Odnośny.**

Odnitować (gwóźdź), отбива́ть заклёпку (*у гвоздя́*).

Odnoga, -i, *ж. Бот.* о́тпрыскъ, отро́стокъ, отво́докъ, побѣгъ, вѣтка, о́трасль; || *Минер.* вѣтвь (*жи́лы*); || рѣчно́й рука́въ, *см.* **Łacha;** || морско́й зали́въ, лима́нъ, *см.* **Ciaśnina, Zatoka.**

Odnosić, Odnaszać, Odnieść, относи́ть, отнести́; || докла́дывать; || относи́ть, припи́сывать; || *содержи́вать, получа́ть. **Odnieść sprawę do sądu,** перенести́ де́ло въ судъ. **Lubi odnosić co słyszy,** лю́бить передава́ть всё что́ услы́шитъ. **Jaki pożytek odniesiesz z tego?** каку́ю по́льзу извлечёшь ты изъ э́того? **Odnieść zwycięstwo,** одержа́ть побѣ́ду. **Odnieść karę,** получи́ть наказа́ніе. || **Odnosić się, Odnaszać się, Odnieść się,** относи́ться, отнести́сь; || **Odnosić się do czego, do kogo,** *см.* **Odwoływać się, Zdać się;** || **Odnosić się od czego,** отдаля́ться.

Odnośnie (do czego), относи́тельно (*чего́*).

Odnośny, относи́тельный.

Odnoszenie, Odnaszanie, Odniesienie, -nia, *ср.* отно́ска, отнесе́ніе, перенесе́ніе; || **Z odniesieniem do...** ссыла́ясь на.. **W odniesieniu do....,** относи́тельно (*чего́*), *см.* **Stosunek, Wzgląd.** || **Odnoszenie się, Odniesienie się (do czego),** указа́ніе (*на что́*), ссы́лка (*на что́*), обраще́ніе (*къ чему́*), сноше́ніе (*съ кѣ́мъ*), отноше́ніе (*къ чему́, къ кому́*), сообще́ніе (*одного́ присутственнаго мѣ́ста къ другому́ равному*), о́тзывъ.

Odnotowywać, отмѣча́ть.

Odnowa, -y, *ж.* возобновле́ніе, обновле́ніе, *см.* **Odnowienie;** || попра́вка, почи́нка.

Odnowić, *см.* **Odnawiać.**

Odnowiciel, -a, *м.* возобнови́тель, восстанови́тель.

Odnowicielka, -i, *ж.* возобнови́тельница, восстанови́тельница.

Odnowienie, Odnawianie, -nia, *ср.* возобновле́ніе, обновле́ніе.

Odnóżka, -i, *ж. Агр.* о́тпрыскъ, отро́стокъ, о́трасль.

Odnożysty, имѣющій мно́го рукавовъ (*о рѣкѣ*).

Odonąd, *см.* **Onąd.**

Odor, -oru, *м. см.* **Zapach, Fetor, Smród.**

Odorać, Odorywać, вспаха́ть, вспа́хивать, отпаха́ть.

Odosobniać, Odosobnić, отдѣля́ть, уединя́ть; || *Физ.* разобща́ть, изоли́ровать. || **Odosobniać się, Odosobnić się,** уединя́ться, уединя́ться, удаля́ться, удали́ться (*отъ общества*).

Odosobnienie, -nia, *ср. Физ.* разобще́ніе, разобщённость, изоли́рованіе, изоли́рованность; || уедине́ніе, одино́чество.

Odosobniony, *Физ.* разобщённый, изоли́рованный; || уединённый, отдѣлённый, отдѣльный, одино́кій.

Odpad, -u, Odpadek, -dku, *м.* отпа́дышъ (*плодъ упа́вшій съ де́рева*); || уча́стокъ, отрѣзокъ (*маіора́тнаго имѣ́нія*); || **Odpadek leśny,** лѣсно́й уча́стокъ, лѣсна́я да́ча; || **Odpad,** отторже́ніе, отпаде́ніе, *см.* **Odpadnienie.**

Odpadać, Odpaść, отпада́ть, отпа́сть, отва́ливаться, отвали́ться; || отдѣля́ться, отдѣли́ться, отставать, отста́ть, отступа́ть, отступи́ть, отложи́ться. **Odpaść od posłuszeństwa,** вы́йти изъ повинове́нія. **Odpaść od wiary,** отступи́ть отъ вѣры. **Odpaść od prawa,** потеря́ть пра́во, лиши́ться пра́ва. **Odpaść od pamięci,** потеря́ть па́мять. **Odpadła mu chęć do tego,** у него́ отпа́ла охо́та къ э́тому. **Odpaść w dawny błąd,** сно́ва впасть въ прёжнюю погрѣшность. **Odpaść w chorobę,** вновь занемо́чь то́ю же боле́знью.

Odpadanie, Odpadnienie, -nia, *ср.* отпаде́ніе, отрече́ніе, отложе́ніе; || отступле́ніе, неповинове́ніе; || утра́та, поте́ря; || **Odpadnienie w chorobę,** возвра́ть (*боле́зни*); || **Odpadnienie w grzech,** но́вое поползновéніе (*къ грѣху́*).

Odpadek, *см.* **Odpad.**

Odpadły, отпа́вшій, отвали́вшійся; || отдѣли́вшійся, отста́вшій; || отступи́вшій, отложи́вшійся; || перешёдшій; || упа́лый, упало́й (*объ имѣніи*).

Odpajać, Odpoić, спои́ть кого́ до безчу́вственности.

Odpakować, распаковать, развяза́ть, развернуть, вскрыть.

Odpakowanie, -nia, *ср.* распако́вка, развя́зываніе, раскры́тіе кипъ (*съ това́рами*), вскрытіе.

Odpalać, Odpalić, обжига́ть, обже́чь; || *Прост.* * **Odpalać kogo od czego,** отсыла́ть наза́дъ и́ли обра́тно, *см.* **Odprawiać.** || **Odpalać się, Odpalić się,** обжига́ться, обже́чься; || вы́горѣть; || * **Nie może się fajki odpalić,** не мо́жетъ вдо́воль накури́ться тру́бки.

Odparać, Odprać, отпа́рывать, отпоро́ть, спа́рывать, споро́ть.

Odparcie -a, *ср.* отпо́ръ. **Odparcie zarzutów,** опроверже́ніе, возраже́ніе.

Odparty, отвéрженный, опровéрженный; || отражённый; || отто́лкнутый, отбро́шенный.

Odparzać, Odparzyć, обва́ривать, обвари́ть, обдава́ть, обда́ть кипятко́мъ; || **Odparzać sobie co,** *см.* **Odciągać, Odsadnić, Obetrzeć.**

Odparzelina, -y, *ж,* сса́дина, сса́дно (*на тёлѣ*).

Odpasać, Odpasywać, распоясать, распоя́сывать, отстегну́ть, отстёгивать. **Odpasać pałasz,** отстегну́ть пала́шъ.

Odpasać, odpaść, откáрмливать, откормúть (*скоть*). || **Odpasać się, Odpaść się**, растолстéть, разжирéть.

Odpaść, Odpaśdź, *см.* **Odpadać.**

Odpędzać Odpędzić, отгонáть, отогнáть, прогонáть, прогнáть; || отталкивать, оттолкнýть, || отбивáть, отбúть.

Odpędzanie, Odpędzenie, -nia, *ср.* отгонáние; || отталкиваніе.

Odpętać, снимáть пýты (*съ ногъ лóшади*); || снимáть окóвы (*съ кого*). || **Odpętać się**, разбúть, сбрóсить окóвы.

Odpętlać, Odpętlić, развязывать, развязáть, распýтывать, распýтать; || развáтывать (*нитки*), *см.* **Odmotać.**

Odpiać, пропéть.

Odpić, Odpijać, отпúть, отпивáть. **Odpijać, Odpić do kogo**, взаймно пить за здорóвье другъ другá.

Odpięcie, -cia, *ср. см.* **Odpinanie.**

Odpieczętować, распечáтать.

Odpieczętowanie, -nia, *ср.* распечáтываніе.

Odpieniać, оттáгивать сутáжничествомъ; || **Odpienić**, снять пéну, *см.* **Odszumować.**

Odpierać, Odeprzeć, отталкивать; || отражáть, отразúть; отвергáть, отвéргнуть, опровергáть, опровéргнуть. **Gwałt gwałtem odeprzeć**, отразúть сúлу сúлою. **Odeprzeć cios**, отразúть, отбúть удáръ. **Odpierać komu**, сопротивлáться, протúвиться, *см.* **Opierać się. Odeprzeć komu**, возразúть кому. *Юрид.* **Odpierać zarzuty**, пререкáться.

Odpiłki, *см.* **Opiłki.**

Odpiłować, отпилúть.

Odpinać, Odpiąć, отстéгивать, отстегнýть, отцéпливать, отцепúть; || откáлывать, отколóть (*булáвку*); || отвáзывать, отвязáть. **Odpiąć się**, растегнýться.

Odpinanie, Odpięcie, -a, *ср.* растéгиваніе.

Odpis, -u, *м.* пúсьменный отвéтъ; || спúсокъ, снúмокъ, кóпія.

Odpisać, Odpisywać, отвéчать (*на письмó*); || переписáть, переписывать, списáть, описывать, снять, снимáть кóпію, копировáть; || *Стар.* завéщать, записывать. || **dpisać się z czego** *или* **czego**, отказываться, отступáться, отрекáться (*отъ чего*) **на письмé. Odpisać się od kogo**, не согласúться съ чúмъ мнéніемъ.

Odpisanie, -nia, *ср.* переписываніе, перепúска; || пúсьменный отвéтъ, *см.* **Odpis.** || *Стар.* **Odpisanie się**, пúсьменное отречéніе отъ чего.

Odpłacać, Odpłacić, отплáчивать, отплатúть..

Odpłaćca, Odpłacica, -y, Odpłaciciel, -a, *м.* возмéздникъ, мздовоздáтель.

Odpłacicielka, -i, *ж.* возмéздница, мздовоздáтельница.

Odpłacica, *см.* **Odpłaćca.**

Odpłakać, Odpłakiwać, оплáкать, оплáкивать.

Odpłaszać, Odpłoszyć, спýгивать, спугнýть, пугáть, пугнýть, устрашáть, устрашúть.

Odpłat, -u, *м.* **Odpłata, -y**, *ж.* заплáта, наградá, возмéздіе, воздáніе. **W odpłat**, въ замéнъ, въ наградý.

Odpłatać, Odpleść, расплетáть, расплéсть; || разсýчивать, развивáть (*веревку*).

Odpłatać, Odpłatnąć, отрубáть, отрубúть, отсéкать, отсéчь.

Odpłatny, вознаграждáемый; || вознаграждáющій.

Odpleść, *см.* **Odpłatać.**

Odpłoszyć, *см.* **Odpłaszać.**

Odpłynąć, Odpływać, вытекáть, стекáть, истекáть (*о жúдкости*); || отплы́ть, отплывáть.

Odpłynienie, -nia, *ср.* отплы́тіе.

Odpływ, -u, *м.* отлúвъ, спускъ воды́, стокъ.

Odpływowy, водоотвóдный, водостóчный.

Odpocząć, Odpoczywać, отдохнýть, отдыхáть.

Odpoczęty, успокóившійся, отдохнýвшій.

Odpocznienie, -nia, *ср.* **Odpoczynek, -nku**, *м.* покóй, отдыхъ, отдохновéніе, успокоéніе. **Wieczny mu odpoczynek!** упокóй Гóсподи его дýшу!

Odpoczynek, *см.* **Odpocznienie.**

Odpoczywać, *см.* **Odpocząć.**

Odpoczywanie, -nia, *ср. см.* **Odpocznienie.**

Odpoić, *см.* **Odpajać.**

Odpokutować, очúстить, искупúть, загладúть (*грéхи*)..

Odpokutowanie, -nia, *ср.* искуплéніе, очищéніе грéховъ.

Odpolerować, отполировáть, отшлифовáть, вылощить, *см.* **Polerować.**

Odpolny, *фортиф.* внéшній, нарýжный.

Odpór, -oru, *м.* отпóръ, отраженіе; || сопротивлéніе; || опровержéніе.

Odporca, -y, Odpornik, -a, *м.* противникъ, *см.* **Przeciwnik.**

Odpornie, оборонúтельно, *см.* **Opornie.**

Odpornik, *см.* **Odporca.**

Odporność, -ści, *ж.* сопротивлéніе, упóрность.

Odporny, оборонúтельный, защитúтельный.

Odpośćić, отпостáться, отговéть.

Odpowiadać, Odpowiedzieć, отвéчать, отвéтить.

Odpowiadacz, -a, *м.* отвéтчикъ; || отвéтственное лицó.

Odpowiadanie, -nia, *ср.* отвéтъ.

Odpowiedni, *см.* **Odpowiedny.**

Odpowiednia, -ni, Odpowiednica, -y, *ж. см.* **Wyrocznica.**

Odpowiednio, сообра́зно, соотвѣ́тственно, соразмѣ́рно.

Odpowiedniość, Odpowiedność, -ści, *ж.* соотвѣ́тственность, сообра́зность; || схо́дство, подо́біе, *см.* **Zgodność, Podobieństwo.**

Odpowiedny, Odpowiedni, соотвѣ́тственный, сообра́зный; || схо́дный, свойственный, прили́чный; || отвѣ́тственный. **Strona odpowiedna**, отвѣ́тственная, протива́ная сторона́.

Odpowiedź, -dzi, *ж.* отвѣ́тъ.

Odpowiedzenie, *см.* **Odpowiadanie.**

Odpowiedzialnie, съ приня́тіемъ на себя́ отвѣ́тственности.

Odpowiedzialność, -ści, *ж.* отвѣ́тственность; || отчётность. **Odpowiedzialność solidarna**, круго́вая пору́ка. *Юрид.* **Odpowiedzialność cywilna**, отвѣ́тственность по гражда́нскому суду́. **Pod własną odpowiedzialnością**, подъ ли́чной отвѣ́тственностію. **Poszukiwanie odpowiedzialności na kim**, ходата́йство о привлеченіи къ отвѣ́тственности кого́-либо.

Odpowiedzialny, отвѣ́тственный.

Odpowiedzicielka, -i, *ж.* прорица́тельница.

Odpowiedzieć, *см.* **Odpowiadać.**

Odpozew, -zwu, *м.* **Odpozwanie, -nia**, *ср. Юрид.* встрѣ́чная жа́лоба на истца́.

Odpozwać, *Юрид.* пода́ть встрѣ́чную жа́лобу на истца́.

Odpozwanie, *см.* **Odpozew.**

Odprasować, вы́гладить.

Odpraszać, Odprosić, взаи́мно проси́ть, приглаша́ть; || отмѣня́ть приглашеніе; || **Odpraszać się**, извиня́ться. **Przepraszać.**

Odpraszanie, Odproszenie, -nia, *ср.* отмѣ́на приглаше́нія; || извине́ніе.

Odprawa, -y, *ж.* отправле́ніе, отпра́вка, отсы́лка; || отпускъ, увольне́ніе; || **Odprawa wyroku**, *Стар. Юрид.* о́пись иму́щества, исполне́ніе суде́бнаго приговора; || **Odprawa syna**, отдѣле́ніе сы́на (*по иму́ществу*). **Odprawa córki**, обзаведе́ніе, снаряже́ніе до́чери прида́нымъ; || **Odprawa psów**, корме́ніе соба́къ.

Odprawiać, Odprawować, Odprawywać, Odprawić, отправля́ть, отпра́вить; || устро́ивать, обдѣ́лывать, улаживать, *см.* **Ułatwić**; || исполня́ть, исправля́ть, *см.* **Odbyć, Pełnić, Sprawować**; || совершать, торжествова́ть, пра́здновать, справля́ть (*день именины и т. п.*); || **Odprawiać kogo**, отсыла́ть, увольня́ть; || **Odprawiać (syna lub córkę)**, выдѣля́ть, объявля́ть совершеннолѣ́тними (*сына или дочь*), выдать за́мужъ свою́ дочь, дава́ть прида́ное за до́черью. || **Odprawiać się**, отправля́ться, удаля́ться, оставля́ть (*слу́жбу*); || совершаться, пра́здноваться, отправля́ться съ торжество́мъ; || **Odprawić się z czém**, ула́дить, устро́ить что́-либо. **Odprawić się z kim**, поко́нчить съ кѣ́мъ дѣ́ло.

Odprawianie, Odprawienie, -nia, *ср.* увольне́ніе, отправле́ніе, отпра́вка, отсы́лка; || выполне́ніе, исполне́ніе; || совершеніе, пра́зднованіе.

Odprawić, *см.* **Odprawiać.**

Odprawiciel, -a, *м.* отправи́тель; || отправля́ющій това́ры.

Odprawiny, -win, *мн. Юрид.* освобожде́ніе изъ-подъ вла́сти роди́тельской, объявле́ніе совершеннолѣ́тія (*сына и́ли до́чери*), выдѣле́ніе по иму́ществу.

Odprawny, отпускно́й, увольни́тельный. **Posłuchanie odprawne**, отпускна́я ауді́енція. **List odprawny żonie**, разво́дная.

Odprosić, *см.* **Odpraszać.**

Odprowadzać, Odprowadzić, отводи́ть, отвести́, провожа́ть, провести́, сопровожда́ть; || **Odprowadzać kogo od czego**, отговаривать, отсовѣ́товать.

Odprowadzanie, -nia, *ср.* проведе́ніе. *Горн.* **Odprowadzanie wód (ściąganie, pokonywanie)**, освобожде́ніе го́рныхъ вы́работокъ отъ воды́.

Odprowadziciel, -a, *м.* проводни́къ, провожа́тый.

Odpruć, *см.* **dporać.**

Odprysnąć, бры́знуть, пры́снуть.

Odprządz, *см.* **Odprzędać.**

Odprząść, напря́сть.

Odprzątać, Odprzątnąć, прибира́ть, прибра́ть, отложи́ть въ сто́рону.

Odprzątanie, Odprzątnienie, -nia, *ср.* убо́рка, унось, увозъ.

Odprzedać, Odprzedawać, перепродать, перепродава́ть.

Odprzedanie, Odprzedawanie, -nia, *ср.* **Odprzedaż, -y**, *ж.* перепрода́жа.

Odprzedawać, *см.* **Odprzedać.**

Odprzedawanie, -nia, *ср.* перепрода́жа.

Odprzedawca, -y, *м.* перепрода́вецъ, барышникъ.

Odprzędać, Odprządz, выпря́гать, вы́прячь, отпря́гать, отпря́чь, откла́дывать, отложи́ть (*лошаде́й*).

Odprzysięgać, Odprzysiądz, присяга́ть, присягну́ть, отрека́ться, отступа́ться, отка́зываться, отпира́ться (*подъ кля́твою, подъ присла́ою*); || кля́сться, божи́ться.

Odprzysięganie, Odprzysiężenie, -nia, *ср.* отреченіе подъ присѣ́гою, кля́твенное отреченіе, очистительная присѣга.

Odprzysiężnik, -a, *м.* учинивши присѣ́гу.

Odpuścić, Odpuszczać, пусти́ть, пуска́ть, отпусти́ть, отпуска́ть; || отпуска́ть (*грѣхи́*), проща́ть.

Odpuściciel, -a, *м.* отпуска́ющій (*грѣхи́*).

Odpust, -u, *м.* проще́ніе, отпуще́ніе (*грѣхо́въ, проступко́въ*); || отпускъ, увольне́ніе; || церко́вная церемо́нія отпуще́нія грѣхо́въ, про́ща (*у като́ликовъ*); || спускъ, стокъ (*воды*), шлюзъ.

Odpustny, отпусти́тельный, прости́тельный.

Odpustowy, относящійся къ церковному отпущенію грѣховъ, *см.* **Odpust.**

Odpuszczenie, -nia, *ср.* отпущеніе грѣховъ; || прощеніе, помилованіе.

Odpychać, Odepchnąć, отталкивать, отолкнуть, отвергать, отвергнуть; || не принимать, не принять.

Odpychający, отталкивающій.

Odpychanie, Odepchnięcie, -a, *ср.* отталкиваніе.

Odpytać, Odpytywać, распросить, распрашивать.

Odra, -y, *ж.* корь (*болѣзнь*).

Odrąbać, отрубить.

Odrabiać, Odrobić, отрабатывать, отработать, заживать, зажить (*плату*); || отдѣлать, отдѣлывать.

Odrabianie, -nia, *ср.* отработываніе, заживаніе (*платы*); || выполненіе.

Odrachować, Odrachowywać, отсчитать, отсчитывать.

Odraczać, Odroczyć, отсрочивать, отсрочить; || откладывать, отложить (*до другаго раза*).

Odraczanie, -nia, *ср.* откладываніе, отсрочка.

Odradować się, нарадоваться.

Odradzać, Odradzić, отсовѣтывать.

Odradzać, Odrodzić, возрождать, возродить. || **Odradzać się, Odrodzić się**, возрождаться, возродиться, перерождаться, переродиться.

Odradzanie, -nia, *ср.* отсовѣтованіе, разубѣжденіе.

Odradzanie, Odrodzenie, -nia, *ср.* **Odrodzenie się**, возрожденіе.

Odrapać, Odrapywać, оцарапать, оцарапнуть, едирать, содрать.

Odrapaniec, -ńca, *м. см.* **Obszarpaniec.**

Odrapaniny, -nin, *мн.* отрепье, лохмотье, ветошь.

Odrastać, Odrosnąć, Odrość, выростать, вырости.

Odrastanie, Odrośnienie, -nia, *ср.* выростаніе, возрастаніе.

Odratować, спасти, избавить.

Odraz, -u, *м.* противный ударъ, отраженіе; || возмездіе, *см.* **Odwet.**

Odraza, -y, *ж.* отвращеніе, омерзѣніе.

Odrażać, Odrazić, отвращать, отвратить, возбуждать отвращеніе, отталкивать.

Odrażający, отвратительный, противный, отталкивающій, непріятный.

Odrażanie, Odrażenie, -nia, *ср.* отвращеніе, омерзѣніе.

Odrazić, *см.* **Odrażać.**

Odrażny, *см.* **Odrażający.**

Odrębnie, отдѣльно, особенно, порознь.

Odrębność, -ści, *ж.* отдѣльность, особенность.

Odrębny, отдѣльный, особенный.

Odręczny, наскоро сдѣланный, поспѣшный.

Odrestaurowanie, -nia, *ср.* передѣлка, перестройка.

Odrętwiać, Odrętwić, дѣлать онѣмѣлымъ, безчувственнымъ; || * притуплять. **Nieczynność odrętwia umysł**, бездѣйствіе притупляетъ умъ.

Odrętwiałość, -ści, *ж.* оцѣпенѣлость, оцѣпененіе, онѣмѣніе, остолбененіе; || затвердѣлость, окоченѣлость.

Odrętwiały, оцѣпенѣлый, остолбенѣлый, окоченѣвшій; || затвердѣлый.

Odrętwieć, цѣпенѣть, коченѣть, нѣмѣть; || притупляться.

Odrętwienie, *см.* **Odrętwiałość.**

Odrobek, -bku, *м.* отработываніе, заживаніе платы, зажитъ.

Odrobić, *см.* **Odrabiać.**

Odrobienie, *см.* **Odrabianie.**

Odrobina, -y, Odrobinka, -i, *ж.* крохá, крошка; || частичка. **Ani odrobiny**, нѣтъ ни крошки, ни капельки. **Zaczekaj odrobinę**, подождй крошечку, минуту.

Odroczenie, -nia, *ср.* отсрочка, *см.* **Odraczanie.**

Odroczony, отсроченный.

Odroczyć, отсрочить, отложить, продлить срокъ, *см.* **Odraczać.**

Odroda, -y, *ж.* возрожденіе.

Odrodek, -dka, *м.* выродокъ, *см.* **Wyrodek.**

Odrodnie, *см.* **Wyrodnie.**

Odrodny, выродившійся, *см.* **Wyrodny.**

Odrodzenie, *см.* **Odradzanie, Odradzanie się.**

Odrodzić się, выродиться, отстать (*отъ предковъ*), *см.* **Wyrodzić się.**

Odroić, намечтаться, *см.* **Roić**; || **Odroić się**, *см.* **Roić się.**

Odrojenie, *см.* **Rojenie.**

Odrokować, *см.* **Rokować.**

Odrość, *см.* **Odrastać.**

Odrośl, -l, *ж.* отростокъ, отрасль. *Умен.* **Odrośla, -l**, *ж.* отросточекъ.

Odrosły, выросшій.

Odrost, -u, *м.* отростокъ, побѣгъ, молодая отрасль (*деревьевъ*); || приращеніе.

Odrostek, -stka, *м. см.* **Odrośl.**

Odróżniać, Odróżnić, отличать, отличить, различать, различить. || **Odróżniać się**, отличаться, различаться.

Odróżnianie, Odróżnienie, -nia, *ср.* отличіе, различіе, различеніе, *см.* **Różnica.**

Odrwić, Odrwiwać, одурачить, обмануть, провести, надуть.

Odrwiciel, -a, *м.* обманщикъ, плутъ, *см.* **Oszust.**

Odrwienie, -nia, *ср.* обманъ, плутовство, *см.* **Oszukanie, Oszustwo.**

Odrwisz, -a, *м. см.* **Odrwiciel**; || *Стар.* обманъ, плутня.

Odryć, отрыть, откопать.

Odryczeć, перестать реветь, мычать; || перестать голосить, горланить, орать; || **Odryknąć, Odrykiwać**, отвѣчать мычаньемъ, ревѣньемъ.

Odryna, -y, *ж.* навѣсъ, сарай (*для сѣна*).

Odrysować, срисовать.

Odrysowanie, -nia, *ср.* начерта́ніе, рисо́вка, о́черкъ.

Odrywać, Oderwać, отрыва́ть, оторва́ть; || отвлека́ть, отвле́чь; || отвраща́ть, отврата́ть. || **Odrywać się, Oderwac się**, отрыва́ться, оторва́ться, отвлека́ться, отвле́чься.

Odrywek, -wka, *м.* отры́вокъ.

Odrzec, Odrzeknąć, отве́тить, отвѣча́ть, возрази́ть, возража́ть, *см.* **Odrzekać**. || **Odrzec się**, *см.* **Odrzekać się**.

Odrzeć, *см.* **Odzierać**.

Odrzecznie, безсмы́сленно, нелѣпо.

Odrzeczny, безсмы́сленный, нелѣпый.

Odrzekać, Odrzec, отвѣча́ть, отве́тить; || *Прост.* отворожи́ть, заговаривать; || заклина́ть, изгоня́ть (*бѣса*). || **Odrzekać się, Odrzec się**, отрека́ться, отре́чься, отка́зываться, отказа́ться.

Odrzucać, Odrzucić, отбра́сывать, отбро́сить; || отсыла́ть наза́дъ *или* обра́тно; || отража́ть (*тьму, лучи*); || отверга́ть, отводи́ть (*свидѣтелей*); || не принима́ть, отверга́ть (*предложе́ніе*); || отка́зываться (*отъ вы́годы*); || отря́нуть, не одобра́ть, *см.* **Naganić, Potępić**.

Odrzucanie, Odrzucenie, -nia, *ср.* непріня́тіе, отверже́ніе, непризна́ніе; || *Юрид.* отво́дъ (*свидѣтелей*).

Odrzuciciel, -a, *м.* непринима́ющій, отверга́ющій.

Odrzut, -u, *м.* отверже́ніе, отбра́сываніе, *см.* **Odrzucanie**.

Odrzutek, -tka, *м.* обо́рышъ, бракъ, дрянь. ***Odrzutek świata tego**, презрѣ́ннѣйшій изъ люде́й.

Odrzwi, *род. п.* **Odrzwi**, *мн.* **Odrzwie**, -a, *ср.* нали́чникъ (*у двере́й*). || *Горн.* дверно́й окла́дъ.

Odrzychłopski, *Ирон.* обира́ющій, притѣсня́ющій мужико́въ, обдира́ло.

Odrzygać, Odrzygnąć, отрыга́ть, отрыгну́ть, *см.* **Rzygać**.

Odrzyganie, -nia, *ср.* отры́жка.

Odrzynać, Oderznąć, отрѣзывать, отрѣзать.

Odrzynanie, Oderznięcie, -a, *ср.* отрѣ́зываніе.

Odrzynek, -nka, *м.* отрѣзокъ.

Odrzyskóra, -y, *м.* живодёръ.

Odsadnić, *см.* **Odsednić**.

Odsadzać, Odsadzić, вытѣсня́ть, вы́тѣснить; || отстраня́ть, отстрани́ть; || отклоня́ть, отклони́ть, отгоня́ть, отогна́ть; || отбива́ть, отби́ть; || пересади́ть (*растѣ́ніе*); || отнима́ть отъ гру́ди (*младе́ца*).

Odsądzać, Odsądzić, присуждать, присуди́ть, приговаривать, приговори́ть; || **Odsądzić kogo od własności**, лиши́ть влад*ѣ*нія по суде́бному приговору. * **Odsądzić kogo od czci**, объяви́ть кого́ безче́стнымъ по суду́. **Odsądzić kogo od rozumu**, призна́ть кого́ безу́мнымъ.

Odsadzanie, Odsadzenie, -nia, *ср.* вытѣсне́ніе, отстране́ніе, удале́ніе; || пересажи́ваніе (*расте́нія*); || отня́тіе отъ гру́ди (*младе́нца*).

Odsądzanie, Odsądzenie, -nia, *ср.* осужде́ніе, присужде́ніе, приговоръ; || лише́ніе (*че́сти, правъ состоя́нія*); || разжа́лованіе (*офице́ра*).

Odsadzić, *см.* **Odsadzać**.

Odsądzić, *см.* **Odsądzać**.

Odsadzka, -i, *ж. см.* **Podsława**.

Odsednić, Odsedniać, натира́ть, сса́дить сѣдло́мъ (*спи́ну ло́шади*).

Odsednienie, -nia, *ср.* сса́дина.

Odsegregowanie, -nia, *ср. Юрид.* отдѣле́ніе составны́хъ часте́й и́мущества.

Odsełać, *см.* **Odsyłać**.

Odsep, -u, *м.* **Odsepisko**, -a, *ср.* нано́съ, нано́сная земля́; || *см.* **Odsyp**.

Odseparować, отдѣли́ть, разграни́чить.

Odseparowanie, -nia, *ср.* отдѣле́ніе, разграниче́ніе.

Odsforować, разсво́рить, спусти́ть, спуска́ть со сво́ры (*соба́къ*).

Odsforowanie, -nia, *ср.* разсво́рка соба́къ, спуска́ніе со сво́ры.

Odsiać, Odsiewać, пересѣя́ть, пересѣва́ть, сно́ва засѣва́ть; || просѣять (*муку́*), *см.* **Przesiać**.

Odsiadać, Odsieść, Odsiąść, Odsiadać się, Odsieść się, Odsiąść się, отсѣда́ть, сади́ться да́лѣе отъ кого́-либо, уса́живаться; || высидѣть (*въ тюрьмѣ за долги*).

Odsiadły, сѣвшій, осѣвшій.

Odsiąść, *см.* **Odsiadać**.

Odsiec, Odsiec, отсѣчь, отрубить,

Odsiecz, -y; *ж.* по́мощь, вспомога́тельное во́йско.

Odsieczenie, -nia, *ср.* отсѣче́ніе.

Odsieczник, -a, *м.* приходя́щій въ по́мощь осажде́ннымъ,

Odsieczny, вспомога́тельный; || осадный (*о коро́нѣ, моне́тѣ*).

Odsiedzieć, Odsiedzieć, отсидѣ́ть, *см.* **Odsiadać**.

Odsiekać, Odsiekać, отсѣка́ть, отрубать. || **Odsiekać się**, отбива́ться.

Odsieść, *см.* **Odsiadać**.

Odsiedłać, Odsiedlać, разсѣдлать.

Odskakać, Odskakiwać, Odskoczyć, отска́кивать, отскочи́ть, подска́кивать, подскочи́ть, отпры́гивать, отпры́гну́ть.

Odskakiwanie, -nia, *ср.* отска́киваніе, подска́киваніе, подпры́гиваніе.

Odskoczenie, -nia, *ср. см.* **Odskok**.

Odskoczyć, *см.* **Odskakać**.

Odskok, -u, *м.* скачо́къ, прыжо́къ; || отдава́ніе наза́дъ, отка́тъ (*пу́шки*); || отраже́ніе, *см.* **Odbicie się**.

Odskrobać, Odskrobywać, оскреба́ть, оскрёбывать.

Odskrobiny, -bin, *мн.* оскрёбки, отскрёбки.

Odskubać, ощипа́ть. Odskubnąć, ущипну́ть, *см.* **Uskubnąć**.

Odsładzać, Odsłodzić, услажда́ть, услаждать.

Odsłaniać, Odsłonić, открыва́ть, откры́ть; || снима́ть (*ма́ску, покрыва́ло*); =

подня́ть (*занавѣску*); || разоблачи́ть (*та́йну*).

Odsłanianie, Odsłonienie, -nia, *ср.* открыва́ніе; || снима́ніе (*ма́ски, покрыва́ла*); || подня́тіе (*занавѣски*); || разоблаче́ніе (*та́йны*).

Odsławić się, наславя́ться.

Odsłona, -y, *ж. Театр.* дѣ́йствіе, актъ.

Odsłonecznik, -a, *м. Астрон.* афе́лій (*са́мое большо́е разстоя́ніе планеты отъ со́лнца*).

Odsłoneczny, въ своёмъ афе́ліи, *см.* **Odsłonecznik.**

Odsłonić, *см.* **Odsłaniać.**

Odsłonienie, *см.* **Odsłanianie.**

Odsłuchać, вы́слушать, просло́шать. || **Odsłuchać się,** наслу́шаться.

Odsługa, -i, *ж.* взаи́мная услу́га; || возме́здіе, воздая́ніе.

Odsługiwać, Odsłużyć, отслу́живать, отслужи́ть, выслу́живать, вы́служить; || воздава́ть, воздать, благодари́ть, отблагодари́ть.

Odsługiwanie, Odsłużenie, -a, *ср. см.* **Odsługa.**

Odsłużyć, *см.* **Odsługiwać,**

Odsmarować, вы́мазать.

Odsnować, разбира́ть, распуска́ть осно́ву (*тка́ни*).

Odśpiewać, пропѣ́ть.

Odspód, Odespód, *Стар.* сни́зу.

Odspodek, -dka, *м.* низъ.

Odspodni, ни́жній.

Odspowiadać się, вы́исповѣдаться.

Odśrodni, центробѣ́жный.

Odśrodkowy, эксцентри́ческій, равноце́нтренный.

Odśrubować, отвѝнчивать, развѝнчивать, отверну́ть.

Odssać, Odessać, отсоса́ть.

Odstać się, измѣни́ться; || отстоя́ться (*о жи́дкостяхъ*), *см.* **Ustać się.**

Odstanie, -nia, *ср.* удале́ніе, оставле́ніе, *см.* **Odstąpienie.**

Odstanowić, случа́ть.

Odstanowienie, -nia, *ср.* слу́чка.

Odstąpić, *см.* **Odstępować.**

Odstąpienie, -nia, *ср.* оставле́ніе, усту́пка (*имѣ́нія и т. п.*), переда́ча (*своихъ правъ*); || измѣ́на (*своему́ зна́мени*); || отступле́ніе отъ вѣ́ры, вѣроотступничество, отступничество, отрече́ніе, отпаде́ніе, *см.* **Odstępstwo.** || *Юрид.* отрече́ніе, предложе́ніе о прекращеніи дѣ́ла; || отступле́ніе отъ предме́та; || **Odstąpienie własności na użyteczność publiczną,** усту́пка ча́стной со́бственности на общественную по́льзу.

Odstawa, -y, *ж.* доста́вка, поста́вка; || перевоз́ка, провоз́ъ, транспо́ртъ, *см.* **Destawa.**

Odstawać, Odstać, отставать, отста́ть; || отступа́ть, отступи́ть (*отъ вѣ́ры*).

Odstawanie, -nia, *ср.* отставáніе.

Odstawiać, Odstawić, отставля́ть, отста́вить; || доставля́ть, доста́вить; || *Юрид.* отводи́ть (*свидѣтелей*); || отнима́ть отъ гру́ди (*младе́нца*).

Odstawka, -i, *ж.* отста́вка.

Odstęp, -u, *м.* разстоя́ніе, отдале́ніе; || *Архит.* промежу́токъ, проле́тъ; || **Odstęp wiersza od wiersza,** кра́сная строка́; || про́бѣлъ. *Тип.* разря́дка.

Odstępca, -y, Odstępień, -pnia, Odstępnik, -a, *м.* отступникъ.

Odstępiować, наложи́ть штемпель.

Odstępne, -ego, *ср.* отступно́е, отсталóе (*де́ньги за усту́пку*), откупно́е.

Odstępny, отступно́й; || отпа́дшій.

Odstępować, Odstąpić, отступа́ть, отступи́ть; || отставáть, отста́ть; || отдаля́ться, отдали́ться; || уступа́ть, уступи́ть (*что кому́*).

Odstępowanie -nia, *ср.* **(od materji),** отступле́ніе отъ предме́та.

Odstępstwo, -a, *ср.* отступничество.

Odstradać, рисковáть, подвергáть опáсности.

Odstraszać, Odstraszyć, устраня́ть, устраши́ть, пуга́ть, испуга́ть. || **Odstraszać się, Odstraszyć się,** тера́ть бо́дрость, упада́ть ду́хомъ.

Odstraszanie, -a, *ср.* устраше́ніе, отпра́стка.

Odstręczać, Odstręczyć, отговáривать, отговори́ть, отсовѣ́товать, отклоня́ть, отклони́ть, отбива́ть охо́ту (*къ чему́*), отвраща́ть.

Odstręczenie, -nia, *ср.* отклоне́ніе, отвраще́ніе; || отсовѣ́тованіе; || отвлече́ніе (*отъ чего́ либо*).

Odstreić, Odstrajać, разстро́ить, разстра́ивать. || **Odstreić się, Odstrajać się,** разстро́иться, разстра́иваться.

Odstrojenie, -nia, *ср.* разноглáсіе, разнозву́чіе.

Odstronić, устраня́ть.

Odstronie, -nia, *ср.* закоу́локъ, захолу́стье.

Odstrugać, состругать, соскобли́ть, соскребáть.

Odstrużki, -ków, *мн. см.* **Strużyny.**

Odstrzydz, Odstrzygać, остри́чь. **Odstrzygnąć (kogo od czego),** отклони́ть, отврати́ть, оттолкну́ть.

Odstrzyżki, -ów, *мн.* обре́зки, остáтки.

Odstyrewać, отва́ливать, отча́ливать (*отъ бе́рега*).

Odsunąć, *см.* **Odsuwać.**

Odsunięcie, Odsunienie, -a, *ср.* увольне́ніе; || удале́ніе, устране́ніе, отста́вка.

Odsuszyć, высушить.

Odsuwać, Odsunąć, отодвигáть, отдви́нуть, отсо́вывать, отсу́нуть; || удаля́ть, удали́ть, устраня́ть, устрани́ть.

Odsuwalny, выдвижно́й; || отдаля́емый, устраня́емый, *см.* **Odwołalny.**

Odsuwanie, Odsunięcie, -a, *ср.* отодвиганіе, отсо́вываніе; || удале́ніе, устране́ніе.

Odświęcać, Odświęcić, отпра́здновать. **Odświęcać księdza**, разстрига́ть свяще́нника.

Odświęcenie, -nia, *ср.* разстриже́ніе свяще́нника.

Odświegotać, прощебета́ть.

Odświętnie, попра́здничному.

Odświętny, пра́здничный.

Odświeżać, Odświeżyć, освѣжа́ть, освѣ́жить, охлажда́ть, охлади́ть; || подновля́ть, подправля́ть (*картину*).

Odswoić, Odswajać, оту́чить, отуча́ть. || **Odswoić się, Odswajać się**, отвыка́ть.

Odsychać, Odeschnąć, отсыха́ть, отсо́хнуть.

Odsyłać, Odesłać, Odesłać, отсыла́ть, отосла́ть, отправля́ть, отпра́вить.

Odsyłacz, -a, *м.* вы́носка (*въ кни́гѣ*), примѣча́ніе.

Odsyłanie, Odesłanie, -nia, *ср.* отсы́лка, пересы́лка, отпра́вка.

Odsyp, -u, *м.* отсы́пка, отсыпно́й хлѣ́бъ.

Odsypać, Odsypywać, отсы́пать, отсыпа́ть.

Odszańcować się, срыть укрѣпле́нія.

Odszarowywać, Odszorować, ча́стить, вычи́стить, перетира́ть, перетере́ть.

Odszczekać, Odszczekiwać, отвѣча́ть ла́емъ, бреха́ньемъ (*о соба́кахъ*); || *Прост.* огрыва́ться; || *Стар.* отрека́ться, отпира́ться (*отъ кле́веты, отъ свои́хъ слово*), *см.* **Odwołać**.

Odszczep, -u, Odszczepek, -pka, *м.* оско́локъ, щепа́, лучи́на; || зано́за, *см.* **Odszczepienie**.

Odszczepieniec, -ńca, *м.* еретикъ, раско́льникъ, *см.* **Kacerz**.

Odszczepieniica, -y, *ж.* ерети́чка, ереті́ца, раско́льница, *см.* **Kacerka**.

Odszczepieński, раско́льничій, ерети́ческій.

Odszczepieństwo, -a, *ср.* отсту́пничество, е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе, *см.* **Kacerstwo**.

Odszczyknąć, Odszczykiwać, оторва́ть, отрыва́ть, сорва́ть, срыва́ть, рвать (*цвѣты, ли́стья и т. п.*).

Odszemrać, пробормота́ть.

Odszlachcić, лиши́ть шляхе́тства.

Odszlamować, вычища́ть отъ гря́зи.

Odszlifować, отшлифова́ть, отполирова́ть.

Odsznurować, разшнурова́ть.

Odsznurowanie, -nia, *ср.* разшнурова́ніе..

Odszorować, вы́чистить, вытереть, натере́ть.

Odszpuntować, оттыка́ть (*бо́чку*), вынима́ть вту́лку (*у бо́чки*).

Odszpuntowanie, -nia, *ср.* вынима́ніе вту́лки (*у бо́чки*).

Odszrubować, *см.* **Odśrubować**.

Odszturchnąć, Odszturknąć, отолкну́ть, отпихну́ть.

Odszukać, Odszukiwać, отыска́ть, отыски́вать.

Odszukanie, -nia, *ср.* отыска́ніе; || откры́тіе, изобрѣте́ніе.

Odszumować, снять пѣ́ну.

Odszumowanie, -nia, *ср.* снима́ніе пѣ́ны.

Odszurować, *см.* **Odszarowywać**.

Odszybować, улете́ть, взви́ться.

Odszyć, сшить.

Odszydzać, Odszydzić (komu), отшу́чиваться, шу́тками отдѣ́лываться.

Odtąd, съ тѣ́хъ поръ, съ того́ вре́мени; || *Стар.* отсю́да, *см.* **Ztąd**.

Odtajać, Odtajeć, отта́ять.

Odtapiać, *см.* **Odtopić**.

Odtargnąć, отвле́чь, отврата́ть.

Odtargować, вы́торговать.

Odtaśmować, развяза́ть снуро́къ.

Odtłuc, отби́ть, отколоти́ть.

Odtoczyć, отточи́ть, вы́точить.

Odtopić, Odtapiać, растопи́ть, раста́пливать, распла́вить, распла́вливать.

Odtopnąć, отта́ять, раста́ять.

Odtrącać, Odtrącić, отверга́ть, отве́ргнуть, отта́лкивать, оттолкну́ть; || вычита́ть, вы́честь, ски́дывать, ски́нуть, сбавля́ть, сба́вить; || отража́ть, отрази́ть (*уда́ръ*). || **Odtrącać się**, отставать (*отъ кого́*), оставля́ть, покида́ть (*кого́*).

Odtrącenie, -nia, *ср.* уба́вка, сба́вка, уменьше́ніе, сокраще́ніе, вы́четъ; || вычита́ніе.

Odtrząść, натрясти́.

Odtychmiast, *Стар.* съ э́тихъ поръ, съ э́того вре́мени.

Oduczać, Oduczyć, отуча́ть, отучи́ть. || **Oduczać się, Oduczyć się**, отуча́ться, отучи́ться, отвыка́ть, отвы́кнуть.

Oduczanie, Oduczenie, -nia, *ср.* отвы́чка.

Oduczyć, *см.* **Oduczać**.

Odumarek, -rka, *м.* оста́вшій по́слѣ свое́й сме́рти иму́щество, оста́вшій завѣща́ніе.

Odumarły, оставшійся по́слѣ чьей-либо сме́рти. **Dziecko odumarłe**, лишившійся отца́ и ма́тери, сирота́. **Odumarłe dobra**, вы́морочное иму́щество.

Odumarszczyzna, -y, *ж.* вы́морочное иму́щество.

Odumierać, Odumrzeć, умира́я, оставля́ть что́-либо. **Odumrzeć znacznych długów**, оста́вить по́слѣ своей сме́рти значи́тельные долги́. **Odumrzeć czego**, со смертію лиши́ться чего́-либо.

Odumorek, -rka, *м.* сирота́; || оста́вшаяся по́слѣ умёршаго дви́жимость.

Odurzać, Odurzyć, оглуша́ть, оглуши́ть, ошеломля́ть, ошеломи́ть, одура́ть, одури́ть, вскружи́ть го́лову; опьяня́ть, упои́ть. **Huk działa odurza**, громъ пу́шекъ оглуша́етъ. **Dym tytuniowy odurza**, таба́чный дымъ одура́етъ. **Wino odurza**, вино́ опьяня́етъ. **Odurzony szczęściem**, упоённый сча́стіемъ. || **Odurzać się**, упива́ться; обольща́ться, напуска́ть на себя́ дурь.

Odurzający, одуря́ющій, охмеля́ющій, упои́тельный.

Odurzały, одурѣ́вшій, поражённый, оглушённый.

Odurzeć, одурѣ́ть.

Odurzenie, -nia, *ср.* оглуше́ніе, ошеломле́ніе; * смуще́ніе; || упое́ніе.

Odurzony, *см.* **Odurzać**.

Odurzyć, *см.* **Odurzać**.

Oduzdne, -ego, *ср.* де́ньги на во́дку ко́нюху хозя́ина про́данной ло́шади.

Odwabiać, Odwabić, отвлека́ть, отвле́чь, сма́нивать, сманя́ть; || отбива́ть, отби́ть (*покупа́телей*).

Odwabianie, Odwabienie, -nia, *ср.* отвлече́ніе, совраще́ніе; || отсовѣ́тываніе, отгова́риваніе.

Odwabiciel, -a, *м.* обольсти́тель, совраги́тель, развраги́тель.

Odwabicielka, -i, *ж.* обольсти́тельница, совраги́тельница, развраги́тельница.

Odwach, -u, *м.* карау́льня, гауптва́хта.

Odwadzać, Odwadzić, устраня́ть препя́тствіе.

Odwaga, -i, *ж.* отва́га, му́жество, сме́лость; || опа́сность. **Z odwagą życia**, съ опа́сностію жи́зни.

Odwalać, Odwalić, отва́ливать, отвали́ть (*ка́мень*); || выла́мывать, вы́ломать (*дверь*). || **Odwalić komu głowę**, снять кому́ го́лову съ плечъ. **Odwalić rękę**, отруби́ть ру́ку.

Odwalina, -y, *ж. см.* **Odłam**.

Odwarzać, Odwarzyć, отвара́ть, вскипяти́ть.

Odważać, Odważyć, взвѣ́шивать, вѣ́сить, взвѣсить, отвѣсить; || рискова́ть, подверга́ть опа́сности. **Odważyć życie**, подверга́ть опа́стности свою́ жизнь. || **Odważyć się na co**, отва́житься, рѣши́ться напа́сть на кого́. || **Odważać się komu czém**, откупа́ться.

Odważanie, Odważenie, -nia, *ср*, вѣ́шаніе, взвѣ́шиваніе; || рискова́ніе, подверга́ніе себя́ опа́сности.

Odważnie, отва́жно, сме́ло.

Odważnik, -sia, *м.* смѣльча́къ.

Odważny, отва́жный, сме́лый.

Odważyć, *см.* **Odważać**.

Odwdzięczać, Odwdzięczyć, благодари́ть, отблагодари́ть.

Odwdzięczanie, Odwdzięczenie, -nia, *ср.* **Odwdzięk**, -u, *м.* **Odwdzięka**, -i, *ж.* благодаре́ніе, благода́рность, призна́тельность.

Odwdzięczyć, *см.* **Odwdzięczać**.

Odwdzięk, Odwdzięka, *см.* **Odwdzięczanie**.

Odweccować, отточи́ть, вы́вострить.

Odwet, -u *м.* вознагражде́ніе убы́тковъ, отпла́та, возме́здіе, воздая́ніе. **Na odwet**, въ воздая́ніе того́, за то́.

Odwetować (komu za co), отплати́ть, возда́ть, вознагради́ть убы́тки.

Odwetowanie, -nia, *ср.* отпла́та, возда́ніе, *см.* **Powetowanie**.

Odwiązanie, -nia, *ср.* развя́зываніе.

Odwiązywać, Odwiązać, отвя́зывать, отвязать.

Odwiązywanie, *см.* **Odwiązanie**.

Odwieczerz, *Неск.* **Odwieczerze**, -a, *ср.* пополу́денное вре́мя.

Odwiecznie, съ древнѣ́йшихъ времёнъ, съ незапа́мятныхъ временъ.

Odwieczność, -ści, *ж.* превѣ́чность.

Odwieczny, превѣ́чный.

Odwiedzać, Odwiedzić, посѣща́ть, посѣ́тить, навѣща́ть, навѣ́стить.

Odwiedzanie, Odwiedzenie, -nia, *ср.* посѣще́ніе.

Odwiedziny, -dzin, *мн.* посѣще́ніе, визи́тъ.

Odwierać, Odewrzeć, *см.* **Otwierać, Otworzyć**.

Odwiercenie, -nia, *ср.* пробура́вленіе, просвѣ́рливаніе.

Odwiercić, Odwiertywać, пробура́вливать, просвѣ́рливать.

Odwierzgać, Odwierzgiwać, Odwierzgnąć, брыка́ть, лягать.

Odwierzganie, Odwierzgiwanie, -nia; *ср.* брыка́ніе, ляга́ніе.

Odwieść, отвести́, отклони́ть.

Odwiew, -u, *м.* дунове́ніе, вѣяніе.

Odwiewać, Odwiać, отвѣва́ть, отвѣ́ять; || вѣ́ять хлѣбъ; || отдува́ть, сдува́ть.

Odwieźć, *см.* **Odwozić**.

Odwiezienie, -nia, *ср.* перевезе́ніе, перевозка, провозъ.

Odwijać, Odwinąć, Odwić, развива́ть, разви́ть, развёртывать, развернуть. **Odwinąć papier**, развернуть бума́гу. **Odwijać dziecko (z pieluchów)**, распелёнывать ребёнка. *Морс.* **Odwinąć od brzegu, Odwinąć z portu**, развартовывать, открѣпля́ть кора́бль, выходи́ть изъ га́вани.

Odwijanie, -nia, **Odwinięcie, Odwicie**, -a, *ср.* развива́ніе, развёртываніе; || распелена́ніе (*ребёнка*); || *Морс.* развартовле́ніе, открѣпле́ніе корабля́, вы́ходъ изъ га́вани.

Odwikłać, распу́тать, разобра́ть, разъясни́ть.

Odwikłanie, -nia, *ср.* распу́тываніе, разбира́ніе, раскры́тіе.

Odwilgłość, -ści, *ж.* мокрота́, сы́рость, вла́жность.

Odwilgły, мо́крый, сырой, вла́жный.

Odwilgnąć, Odwilżeć, Odwilgotnieć, отсыре́ть, сдѣлаться вла́жнымъ. *Безлич.* **Odwilgło**, потепле́ло, ста́ло тепле́е.

Odwilż, -y, *ж.* о́ттепель.

Odwilżać, Odwilżyć, увла́живать, увла́жить, орошать, оросить, смачивать, смочи́ть. || **Odwilżać się, Odwilżyć się**, увла́живаться; || мо́кнуть, напита́ться вла́гою; || прохлажда́ться.

Odwilżający, увлажа́ющій, прохлади́тельный.

Odwilżanie, Odwilżenie, -nia, *ср.* смáчиванiе, увлáживанiе, увлáженiе.

Odwilżeć, *см.* **Odwilgnąć.**

Odwilżenie, *см.* **Odwilżanie.**

Odwilżyć, *см.* **Odwilżać.**

Odwinąć, *см.* **Odwijać.**

Odwinięcie, *см.* **Odwijanie.**

Odwinszować (komu), взаймно поздрáвить кого́.

Odwisłość, *см.* **Obwisłość.**

Odwisły, *см.* **Obwisły.**

Odwisnąć, *см.* **Obwisnąć.**

Odwitać, взаймно привѣтствовать кого́.

Odwłaczanie, -nia, *ср.* проволóчка, *см.* **Odwleczenie, Odwłoczenie, Odwłoka.**

Odwlec, *см.* **Odwłóczyć, Odwlec się,** *см.* **Odwłóczyć się.**

Odwlęczenie, -nia, *ср.* отсрóчка, задéржка, останóвка.

Odwlekać, *см.* **Odwłóczyć.**

Odwlekanie, -nia, *ср. см.* **Odwłóczenie.**

Odwłóczenie, Odwlekanie, -nia, *ср.* откладываньe, отлагáтельство, отсрóчиванiе, задержáнiе, промедлéнiе.

Odwłocznie, мéдленно, мéшкотно; || *Юрид.* отлагáтельно, съ промедлéнiями, съ отсрóчками.

Odwłoczność, -ści, *ж.* мéдленность, мéшкотность, отлагáтельство.

Odwłoczny, мéдленный, мéшкотный.

Odwłóczyć, Odwlekać, Odwłaczać, Odwlec, оттащúть, оттáскивать, отвлекáть, отвлéчь; || * отложúть, отлагáть, откладывать, отсрóчить, отсрóчивать, замéдлить, замедлять, мéдлить, задержáть, задéрживать, || **Odwłóczyć (pole),** отборонúть (*пóле*), окóнчить боронéнiе, *см.* **Włóczyć.** || **Odwłóczyć się, Odwlekać się, Odwlec się,** замéдлиться, замедля́ться, тянýться, проволáкиваться. *Посл.* **Co się odwlecze, to nie uciecze,** чемý быть того́ не миновáть.

Odwłoczyciel, -a, *м.* медли́тель, коснúтель; || копýнъ, копотýнъ, мéшкотный.

Odwłoka, -i, *ж.* проволóчка, отсрóчка, промедлéнiе.

Odwód, -odu, *м.* спусковáя собáчка (*у ружья́*), *см.* **Spust**; || отступлéнiе, *см.* **Odwrót. Potykać się w odwodzie,** отступáть, ретировáться; || зáднее вóйско, арріергáрдъ, *см.* **Straż tylna**; || резéрвный кóрпусъ; || **Mieć pewną sumę w odwodzie,** имѣть въ запáсѣ нѣкоторую сýмму. || (*Стар. Юрид.*) отвóдъ, оправдáнiе, очищéнiе, *см.* **Kompromis.**

Odwodny, отвóдный; || служáщiй къ отведéнiю, къ отстранéнiю; || находя́щiйся со стороны́ воды́.

Odwodowy, резéрвный.

Odwodźca, -y, *м.* совратúтель.

Odwodzenie, Odwiedzenie, -nia, *ср.* отсовѣтованiе, разубѣждéнiе; || совращéнiе.

Odwodzić, Odwieść, отводúть, отвести́, отдалúть, отдали́ть; || отвращáть, отвлекáть (*отъ чего́*); || извести́ куро́къ (*у ружья́*); || **Odwieść rękę,** занéсть рýку (*на кого́*), замахнýться рукóю. || **Odwodzić się, Odwieść się,** удалúться, удали́ться, отстраня́ться, отстрани́ться; || обращáться, относúться, подáть апелля́цiю; || *Стар. Юрид.* очищáться отъ обвинéнiя.

Odwodziciel, -a, *м. см.* **Odwodźca.**

Odwodzicielka, -i, *ж.* совратúтельница.

Odwojować, вновь завоевáть, завладѣть, отбúть.

Odwojowanie, -nia, *ср.* отбúтie, завладѣнiе.

Odwołalność, -ści, *ж.* отмѣни́мость, отрѣши́мость, смѣня́емость, отмѣня́емость, отрѣша́емость.

Odwołalny, смѣня́емый, отмѣни́мый, отрѣши́мый.

Odwołanie, -nia, *ср.* отмѣнéнiе, отмѣна, уничтожéнiе; || отрицáнiе, отверженiе; || отозвáнiе (*посла́нника*). **Odwołanie się,** *см.* **Odwoływanie się.**

Odwołujący, отмѣни́тельный, отмѣня́ющiй, уничтожáющiй, устраня́ющiй.

Odwoływać, Odwołać, отзывáть, отозвáть (*посла́нника*), отставля́ть, отстáвить, отрѣшáть, отрѣши́ть, увольня́ть, увóлить отъ слýжбы (*чино́вника*); || отсрочивáть, отсрóчить, откладывáть, отложúть; || отмѣня́ть, отмѣни́ть, *см.* **Cofnąć**; || отпира́ться, отрекáться (*отъ свои́хъ словъ*). **Odwołać potwarz,** отрéчься, отпереться отъ клеветы́. || **Odwoływać się, Odwołać się,** обращáться, обрати́ться, ссылáться, сослáться (*на чей судъ, на чьё свидѣтельство*); || *Юрид.* приноси́ть отзывы. **Odwoływać się do wyższego sądu,** апелли́ровать, взять, подáть апелля́цiю.

Odwoływanie, *см.* **Odwołanie, -nia,** *ср.* отозвáнiе; || отрѣшéнiе, увольнéнiе; || отмѣна, уничтожéнiе; || **Odwoływanie się, Odwołanie się,** обращéнiе (*къ чьему́ суду́, къ чьему́ свидѣтельству*), апелля́цiя, отзывъ, перенóсъ дѣла въ высшую инстáнцiю судá. **Odwołanie się do wyroków sądu,** обжáлованiе судéбныхъ рѣшéнiй. **Droga odwołania się,** апелляцióнный порáдокъ.

Odwóz, -ozu, *м.* отсы́лка, пересы́лка, отпрáвка, перевóзка, провóзъ, транспóртъ, *см.* **Odstawa.**

Odwożenie, -nia, *ср.* перевóзка.

Odwozić, Odwieźć, отвозúть, отвезти́, перевозúть, перевезти́.

Odwózka, -i, *ж. см.* **Odwóz.**

Odwozowy, транспóртный, перевóзный.

Odwracać, Odwrócić, отвращáть, отвратúть, отворáчивать, отворотúть; || * отсовѣтывáть, отговáривать; || *Агрон.* **Odwracać rolę,** двоúть, вторúчно перепáхивать пóле. || **Odwracać się, Odwrócić się,** отвращáться, отвратúться, отворáчиваться, отворотúться.

Odwracanie, Odwrócenie, -nia, *ср.* отвращéнiе, отклонéнiе, устранéнiе, уда-

лéніе; || **Odwracanie roli**, *Агрон. см.* **Odwracanka, Odwracać.**

Odwracanka, -i, *ж. Агрон.* второе паханье, двоéніе.

Odwrócenie, *см.* **Odwracanie.**

Odwrócić, *см.* **Odwracać.**

Odwróciciel, -a, *м.* отвратитель, отвращáющій, устраняющій кого *или* что-либо.

Odwrócicielka, -i, *ж.* отвратительница, отвращáющая, устраняющая кого *или* что-либо.

Odwróciki, -ów, *мн.* крючки (*у позумéнтщиковъ*).

Odwrót, -otu, *м.* поворóтъ плуга, *см.* **Uwróć**; || вторично вспáханное пóле; || отступлéніе, ретирáда; || **Na odwrót**, наоборóтъ, навыворотъ. **Są osoby, których powierzchowność przyciąga, a charakter odpycha ludzi, i naodwrót**, есть личности, нарýжность котóрыхъ привлекáтельна, а харáктеръ оттáлкиваетъ отъ нихъ людéй, и наоборóтъ. **Czytać na odwrót**, читáть навыворотъ.

Odwrotnie, обрáтно, обоюдно, взаимно; || навыворотъ, наоборóтъ.

Odwrotny, отмѣнимый, поправимый; || обрáтный, протúвный; || (*Астрон.*) возврáтный, поворóтный; || (*Мат.*). **Stosunek odwrotny**, возврáтное *или* обрáтное отношéніе. **Reguła trzech odwrotna**, тройнóе обрáтное прáвило; || **Koło (niebieskie) odwrotne**, трóпикъ, поворóтный кругъ, *см.* **Zwrotnik.**

Opwrótowy, относящійся къ отступлéнію, къ ретирáдѣ.

Odwstawać, *см.* **Odstać.**

Odwstecz, — употребляется тóлько въ вúдѣ нарѣчія: **Z odwsteczy**, назáдъ, зáдомъ, обрáтно; || при оборóтѣ.

Opwykać, Odwyknąć, отвыкáть, отвыкнуть.

Odwykłość, -ści, *ж.* **Odwyknienie, -nia**, *ср.* отвычка, непривычка.

Odwykły, отвыкшій, отвыклый.

Odwyknąć, *см.* **Odwykać.**

Odwyknienie, -nia, *ср. см.* **Odwykłość.**

Odwzajemniać, Odwzajemnić, отплáчивать, отплатить взаимностію; || **Odwzajemniać się**, *см.* **Wywzajemniać się.**

Odymać, Odąć, надувáть, надýть, раздувáть, раздýть, нýчить, вспýчить; || **Odymać się, Odąć się**, надувáться, надýться, вздувáться, вздýться, разбухáть, разбýхнуть, пýхнуть, вспýхнуть.

Odymiać, Odymić, задымить, закоптить.

Odyniec, -ńca, *м.* кабáнъ, вепрь.

Odżąć, сжать (*рожь*).

Odżalić, Odżałować, перестáть жалѣть, скорбѣть, сокрушáться, печáлиться; || посвящáть, жéртвовать, не жалѣть, не щадить.

Odże, *см.* **Ot, Otże.**

Odżeglować, отплыть, уйти въ мóре.

Odżegnać się, Odżegnywać się, открéщиваться; || отступáться, отрекáться.

Odżegnanie, -nia, *ср.* осѣнéніе себя крéстнымъ знáменіемъ.

Odżeńca, -y, *м.* изгоняющій, удаляющій.

Odżeniać, отгонять.

Odżenić się, развестись (*съ женою*).

Odzew, *р. п.* **odezwu**, *м.* óтзывъ, зовъ; || апелляція, перенóсъ дѣла въ высшій судъ.

Odziać, одѣть.

Odziczały, одичáлый.

Odziczeć, одичáть.

Odziębiać, Odziębić, отморóживать, отморóзить; || растáпливать, распускáть, *см.* **Topić.**

Odzięblina, -y, *ж.* ознобленіе, отморóженіе.

Odziębnąć, смёрзнуть.

Odziedziczać, Odziedziczyć, наслѣдовать, получить въ наслѣдство.

Odziedziczenie, -nia, *ср.* наслѣдованіе.

Odzielenieć, зазеленѣть.

Odziemek, *см.* **Odziomek.**

Odziemnica, -y, *ж. см.* **Ciasnocha.**

Odziemny, удалённый отъ земли (*Астр.*). **Punkt odziemny**, апогéй (*тóчка планéтнаго пути наибóлѣе удалéнная отъ земли*).

Odzienie, -nia, *ср.* одéжда, одѣяніе.

Odzierać, Odrzeć, *см.* **Obdzierać, Obedrzeć.**

Odzierżać, Odzierżeć, Odzierżywać, одéрживать, одержáть, пріобрѣтáть, пріобрѣсть, получáть, получить. || **Odzierżeć się**, удержáться, остáться.

Odziewać, Odziać, одѣвáть, одѣть. || **Odziewać się, Odziać się**, одѣвáться, одѣться.

Odziewalny, служáщій длѣ одѣвáнія.

Odziewanie, Odzianie, -nia, *ср.* одѣвáніе, одéжда.

Odziewek, -wku, *м.* плáтье.

Odzież (*Стар.* **Odzieża**), **-y**, *ж.* одéжда.

Odzimny, *см.* **Zimowy.**

Odziomek, -mka, *м.* нижняя часть древéснаго корня, кóмель.

Odznaczać, Odznaczyć, обозначáть, отмѣчáть, начертáть; || различáть, распознавáть; || отличáть. || **Odznaczać się, Odznaczyć się**, различáться, отличáться.

Odznaczenie, -nia, *ср.* начертáніе, обозначéніе; || **Odznaczenie się**, отличіе, *см.* **Odznaka.**

Odznaczyć, *см.* **Odznaczać.**

Odznaka, -i, *ж.* отличіе, различіе, отличительный знакъ, мѣтка.

Odzowny, звóнкій, грóмкій; || отзывный.

Odżuwać, Odżuć, пережёвывать, *см.* **Przeżuwać.**

Odźwierna, -éj, Odźwierniczka, -i, *ж.* привратница.

Odźwierne, -ego, *ср.* дéньги на вóдку давáемыя привратнику.

Odźwiernia, -i, *ж.* жили́ще приврáтника *и́ли* швейца́ра, швейца́рская.

Odźwiernictwo, -a, *ср.* до́лжность приврáтника *и́ли* швейца́ра.

Odźwierny, -ego, *м.* приврáтникъ, швейца́ръ.

Odzwyczajać, Odzwyczaić, отучáть, отучи́ть. || **Odzwyczajać się, Odzwyczaić się**, отучáться, отучи́ться, отвыкáть, отвы́кнуть, *см.* **Odwyknąć**.

Odzwyczajanie, -nia, *ср.* отýчиваніе; || **Odzwyczajanie się**, отвы́чка.

Odżyć, оживáть; || приходи́ть въ себя́.

Odżycie, -cia, *ср.* возрожде́ніе.

Odzysk, -u, *м. Ком.* возвратъ де́негъ съ должника́.

Odzyskać, Odzyskiwać, опя́ть найти́, отыскивать, отыскáть; || возвращáть, воротúть, опя́ть пріобрѣтáть, пріобрѣсть; || *Ком.* класть въ кáссу получáемыя де́ньги.

Odzyskany, возврати́мый.

Odzyskanie, -nia, *ср.* отыска́ніе, возвраще́ніе, вторúчное пріобрѣте́ніе, взыска́ніе.

Odzywać się, Odezwać się, отзывáться, отозвáться, откликáться, откли́кнуться; || **Odezwać się o co**, трéбовать вы́дачи, трéбовать обрáтно (*чего́*). **Odezwać się o dług**, трéбовать вы́платы дóлга; || прибѣгáть, обращáться, относúться (*къ посрéдничеству*). **Odezwać się do wyższego sądu**, прибѣгнуть къ вы́сшему судý, обрати́ться въ вы́сшій судъ; || возобновля́ться, возвращáться, вновь явля́ться, показывáться, обнаружúваться. **Febra mu się odezwała**, лихорáдка снóва у негó обнаружúлась.

Odżywiać, Odżywić, оживля́ть, оживи́ть; || подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, освѣжáть, освѣжúть, ободря́ть, ободри́ть, *см.* **Ożywiać**. || **Odżywiać się, Odżywić się**, оживáть, укрѣпля́ться, подкрѣпля́ться, *см.* **Ożywiać się**.

Odżywianie, Odżywienie, -nia, *ср.* оживлéніе; || **Odżywianie się, Odżywienie się**, возстановлéніе (*здоро́вья, сúлъ*), выздоровлéніе.

Odżywić, *см.* **Odżywiać**.

Odżywiciel, -a, *м.* оживи́тель.

Odżywienie, *см.* **Odżywianie**.

Odżywność, -ści, *ж.* животворя́щая, живúтельная сúла, *см.* **Ożywność**.

Odżywny, Odżywczy, животворя́щій, живúтельный, *см.* **Ożywczy, Ożywny**.

Ofajdać, запáчкать, замарáть, запáкостить.

Ofert, -u, *м.* **Oferta**, -y, *ж. Стар.* лесть, льстúвость.

Oferta, -y, *ж.* **Oferterjum**, *ср. Церк.* дароприношéніе, проскомúдія.

Ofiara, -y, *ж.* жéртва, жертвоприношéніе; || обѣтъ, обѣщáніе; || жéртвованіе, пожéртвованіе, даръ; || цѣнá предложéнная на торгáхъ; || *добровóльная пóдать.

Ofiarka, -i, *ж.* приношéніе, даръ, обѣтное приношéніе.

Ofiarniczy, жрéческій.

Ofiarnik, -a, *м.* жрецъ. **Wielki ofiarnik**, первосвящéнникъ.

Ofiarnikowy, жрéческій.

Ofiarny, Ofiarowny, жéртвенный.

Ofiarodawca, -y, жéртвователь.

Ofiarować, жéртвовать; || посвящáть; || предлагáть. || **Ofiarować się**, жéртвовать собóю; || предавáться, посвящáть, обрекáть себя́; || **Ofiarować się do miejsca świętego**, дать обѣтъ посѣти́ть святы́я мѣстá.

Ofiarowanie, -nia, *ср.* жертвоприношéніе, жéртвованіе, заклáніе жéртвы; || *Церк. см.* **Oferta**; || **Ofiarowanie Najświętszej Panny**, Введéніе во храмъ Богорóдицы (*21-го ноября*).

Ofiarownica, -y, *ж.* жрáца, *см.* **Kapłanka**.

Ofiarownicki, жрéческій.

Ofiarownictwo, -a, *ср.* жрéчество; || первосвящéнство.

Ofiarownik, -a, *м. см.* **Ofiarnik**; || жéртвенникъ.

Oficer, -a, *м.* офицéръ. **Oficer od piechoty**, пѣхóтный офицéръ. **Oficer od artylerji**, артиллерíйскій офицéръ, и т. д.

Oficerek, -rka, *м. Умен.* офицéрикъ.

Oficerka, -i, *ж.* офицéрша, женá офицéра.

Oficerski, офицéрскій.

Oficerstwo, -a, *ср.* офицéрство, чинъ офицéра.

Oficjał, -a, *м.* предсѣдáтель духóвнаго судá, консисторíи, викáрій, заступáющій мѣсто епúскопа; || благочúнный.

Oficjalista, -y, *м.* находя́щійся съ услужéніи; || должностнóе лицó, состоя́щій на слýжбѣ; || *Ком.* прикáщикъ, сидѣлецъ.

Oficjalnie, офиціáльно, по слýжбѣ.

Oficjalny, офиціáльный, слýжебный, должностнóй.

Oficjum, *Нескл.* церкóвная слýжба, литургíя, *см.* **Nabożeństwo, Pacierze**.

Oficjusz, -a, *м. см.* **Trebnik**.

Oficyna, -y, *ж.* флúгель, боковáя пристрóйка къ глáвному дóму, надвóрныя слýжбы.

Ofierniczy, дáрственный.

Oflina, -y, *ж. Морс.* бýлинь.

Oflis, -u, *м. Плотн.* заболóнь.

Ofnal, *см.* **Hufnal**.

Ofuk, -u, *м.* брань, брюзжáнье.

Ofuknąć, Ofuknąć się, разбранúть (*кого́*), раскричáться (*на кого́*).

Ogadać, *см.* **Ogadywać**.

Ogadanie, *см.* **Ogadywanie**.

Ogadywać, Ogadać, злослóвить, поноси́ть, клеветáть, оклеветáть.

Ogadywacz, -a, *м.* поноси́тель, клеветникъ.

Ogadywanie, Ogadanie, -nia, *ср.* злослóвіе, клеветá.

Ogańczysty, раскúдистый, распýщенный.

Oganiać, Ognać, Ogonić, отгонáть, отогнáть, обмáхивать, обмахнýть; || защищáть, охранáть. || **Oganiać się,** обмáхиваться; || защищáться, оборонáться.

Oganiaczka, -i, *ж.* опахáло (*отъ мухъ*).

Oganianie, -nia, *ср.* обмáхиваніе.

Oganisty, *см.* **Ogańczysty.**

Ogar, -a, *м.* ищéйка, гóнчая собáка.

Ogarczę, Ogarzę, -ęcia, *ср.* щенóкъ ищéйки, гóнчей собáки.

Ogarek, -rka, *м.* огáрокъ; || головéшка, *см.* **Niedopałek.**

Ogarniać, Ogarnąć, Ogarnywać, обнимáть, обнять, захвáтывать, захватúть, обхватúть, обхвáтывать; || окружáть, окружúть; || покрывáть, покрыть, облекáть, облéчь, *см.* **Otaczać**; || *постигáть, постúчь, обнимáть, обнять, *см.* **Obejmować**; || овладéть (*чѣмъ*), захвáтывать (*что*). **Ogień ogarnął całe miasto,** огóнь обхватúлъ весь гóродъ. **Ogarnąć co jednem spojrzeniem,** обнять что однúмъ взглáдомъ. **Ogarnąć co rozumem,** постигáть рáзумомъ, уразумéть. **Śmiech go ogarnął,** смéхъ овладéлъ имъ, онъ не могъ удержáться отъ смéха. **Powódź ogarnęła pola i łąki,** наводнéніе охватúло поля и лугá. **Ogarnąć ubogiego,** одéть убóгаго, нищаго. || **Ogarniać się,** прикрывáться, одéваться.

Ogarnianie, Ogarnienie, -nia, *ср.* обхвáтываніе, схвáтываніе, обнимáніе; || пониманіе, *см.* **Objęcie.**

Ogarnywać, *см.* **Ogarnąć.**

Ogarzyca, -y, *ж.* ищéйка, борзáя сýка. **Ogarzysko, Ogarzisko, -a,** *ср.* гóнчая худáя собáка.

Ogasić, погасúть, потушúть.

Ogdakać, оклеветáть, обесслáвить, оговорúть (*кого*).

Ogień, *род. п.* **Ognia,** *м.* огóнь; || пожáръ. **Krzesać ogień,** высѣкáть огóнь. **Dawać ognia (na kogo, do kogo),** стрѣлáть, производúть пальбý. *Воен.* **Ognia!** пали! пли! || **Krzyczą: ogień!** кричáть: пожáръ! **Ognie sztuczne,** потѣшные огни, фéйерверкъ. *Посл.* **Przy jednym ogniu dwie pieczenie upiec,** однúмъ мáхомъ два дѣла сдѣлать.

Ogienek, Ogieniek, -nka, *м.* огонёкъ.

Ogienny, óгненный, *см.* **Ogniowy.**

Ogier, -a, *м.* завóдскій (*или* припускнóй жеребéцъ, неклáденый конь.

Ogierek, -rka, *м.* жеребчúкъ.

Ogierowy, жеребáчій.

Oglądać, Obejrzeć, осмáтривать, осмотрéть, обозрѣвáть, обозрéть; || вúдѣть, зрѣть, смотрéть, осмáтривать. || **Oglądać się, Obejrzeć się,** оглáдываться, оглянýться, осмáтриваться, осмотрéться. **Uciekł, ani się obejrzał,** убѣжáлъ безъ оглáдки, далъ тáягу. **Oglądać się na kogo, na co,** разсчúтывать, полагáться на кого́, на что́; || ***Obejrzeć się,** осмотрéться, сообразúться, одýматься, спохватúться. **Pozwól mi obejrzeć się,** позвóль мнѣ сообразúться, осмотрéться. *Ирон.* **Rychło w czas się obejrzał,** пóздно взялся за умъ, пóздно спохватúлся.

Oglądanie, Obejrzenie, -nia, *ср.* осмóтръ, обзóръ, смотръ, взглядъ. || **Oglądanie się,** осмотрúтельность, осторóжность; || **Oglądanie się na kogo, na co,** разсчúтываніе на кого́, на что́. || **Oglądanie się na osoby,** лицепріúтіе. **Oglądanie się na ludzi,** боя́знь передъ людскúмъ мнѣніемъ, внимáтельность къ сужденію людéй.

Ogładzać, Ogładzić, полúровать, шлифовáть, лощúть. || **Ogładzać, Ogłodzić,** морúть, изморúть гóлодомъ. || **Ogładzać się, Ogłodzić się,** голодáть, проголодáться.

Ogładzanie, Ogładzenie, -nia, *ср.* полúровка, шлифóвка, лощéніе. || **Ogładzenie się,** вы́правка, выработка; || смягчéніе нрáвовъ, благовоспúтанность.

Ogładzić, *см.* **Ogładzać.**

Ogłaskać, Ogłaskiwać, дѣлать ручны́мъ, приручáть, освóить; || пріучáть. || **Ogłaskać się,** дѣлаться ручны́мъ, приручáться; || пріучáться, привыкáть.

Ogłaskanie, -nia, *ср.* дѣланіе ручны́мъ, освóеніе, укрощéніе, *см.* **Ogłaskanie.**

Ogłaskiwacz, -a, *м.* укротúтель (*дикихъ звѣрéй*)

Ogłaszać, Ogłosić, объявлáть, объявúть, возвѣщáть, возвѣстúть, публиковáть, опубликовáть (*въ газéтахъ*), обнарóдывать, провозглашáть, провозгласúть; || издавáть (*книгу*). **Ogłosić amnestją,** обнарóдовать амнúстію. **Ogłosić kogo królem,** провозгласúть кого́ королёмъ. **Ogłaszać kogo niedobrze,** обесслáвить кого́, ронáть во мнѣніи свѣта. || **Ogłaszać się, Ogłosić się (czém),** объявлáть себя́ (*чѣмъ*); || *оглашáться. **Lasy i doliny ogłaszają się okrzykami wesela,** лѣсá и долúны оглашáются клúками рáдости.

Ogłaszanie, -nia, *ср.* оглашéніе, провозглашéніе; || заявлéніе, обнарóдываніе, *см.* **Ogłaszać, Ogłosić.**

Ogląd, -u, *м.* разсмотрéніе, обсуждéніе; || вниманіе, уважéніе, *см.* **Wzgląd.**

Oględne, -ego, *ср.* плáта за освидéтельствованіе, за осмóтръ.

Oględnie, *см.* **Obacznie, Opatrznie, Przezornie.**

Oględność, -ści, *ж.* предусмотрúтельность, осмотрúтельность, осторóжность; || **Oględność na kogo, na co,** вниманіе, уважéніе къ кому́, къ чему́, *см.* **Względność, Wzgląd.**

Oględny, предусмотрúтельный, осмотрúтельный, осторóжный; || **Oględny na co,** имѣющій что либо въ видý, обращáющій на что́ либо вниманіе.

Oględy, -ów, *мн.* осмóтръ, освидéтельствованіе, óбыскъ; || посвящéніе.

Oględziny, -dzin, *мн.* осмóтръ, освидéтельствованіе.

Ogłodać, обглодáть.

Ogłodnieć, проголодáться.
Ogłodzić, *см.* **Ogładzać**.
Ogłos, -u, *м.* возвѣщéніе, оглашéніе; || вóзгласъ.
Ogłosić, *см.* **Ogłaszać**.
Ogłosiciel, -a, *м.* объявúтель, предъявúтель, провозвѣстúтель.
Ogłosicielka, -i, *ж.* объявúтельница, предъявúтельница, провозвѣстúтельница.
Ogłoszenie, -nia, *ср.* объявлéніе, публикáція (*въ газéтахъ*), обнарóдованіе, провозглашéніе, *см.* **Ogłaszać**.
Ogłuchnąć, оглóхнуть.
Ogłuchnienie, -nia, *ср.* потéря слýха.
Ogłuszać, Ogłuszyć, оглушáть, оглушúть.
Ogłuszeć, *Неуп.* оглóхнуть, *см.* **Ogłuchnąć**.
Ogłuszenie, -nia, *ср.* оглушéніе.
Ognić, огнить, перегнúть.
Ogniczek, -czka, *м. Зоол.* рогáчъ (*насѣкóмое*); || родъ лягýшки.
Ognik, -a, *м.* блудя́щій, болóтный, огонёкъ; || огóнь Св. Эльма (*виднѣющійся иногдá на верхýмачтъ*); || *Мед.* рóжа; || *Бот. см.* **Świetliczka**.
Ogniobronny, *Хим.* трудноплáвкій, огнеупóрный.
Ogniodajny, огневóй, горя́щій, воспламеня́ющійся.
Ogniodrzewny, *Хим.* **Kwas ogniodrzewny**, пригорѣ́ло-древéсная кислотá.
Ogniofarbny, огнецвѣ́тный.
Ogniokrusz, -u, *м.* краснолóмкое, хрýпкое желѣ́зо.
Ogniokształtny, пламенѣ́ющій.
Ogniomierz, -a, *м.* огнемѣ́ръ, пиротмéръ.
Ogniomietny, огнеды́шущій.
Ogniomistrz, -a, *м.* лабораторúстъ, фéйерверкеръ.
Ognionośny, Ognionoszy, огненóсный.
Ogniopalenie, -nia, *ср. Хим.* горѣ́ніе, раскалённое состоя́ніе.
Ogniorodny, огнерóдный.
Ogniowy, óгненный; || пожáрный. **Sprzęty ogniowe**, пожáрные инструмéнты, снаря́ды. **Straż ogniowa**, пожáрная комáнда. **Towarzystwo ogniowe**, страховóе отъ огня́ общéство. **Gorączka ogniowa**, огневúца, горя́чка. **Lis ogniowéj sierści**, огнёвка, лисúца *или* лúсья шкýра чúстаго óгненнаго цвѣ́та.
Ogniście, Ognisto, съ жáромъ, пы́лко, плáменно; || жúво, сúльно; || * чертóвски, дья́вольски, ужáсно. **Ogniście zimno**, ужáсно хóлодно. **Ogniście prosić o co**, съ жáромъ, усéрдно просúть о чёмъ.
Ognisko, -a, *ср.* очáгъ (*печнóй*), тóпка, шестóкъ, горнъ, горнúло; || *Физ.* фóкусъ, зажигáтельная тóчка; || **Ognisko obozowe**, бивáчные огни́; || **Ognisko elipsy, paraboli**, фóкусъ эллúпсиса; || **Ognisko pieca chemicznego**, жарóвникъ; || центръ, средотóчіе (*просвѣщéнія, земли и т. п.*).
Ogniskowy, фóкусный; || очáжный, *см.* **Ognisko**.
Ognistość, -ści, *ж.* жаръ, пылъ, горя́чность.
Ognisty, огнúстый, óгненный; || плáменный; || огнеды́шущій. **Ogniste góry**, огнеды́шущія гóры; || *Артил.* брандскýгель, зажигáтельное ядрó; || *Артил.* **Ognisty garniec**, горшóкъ съ горю́чими веществáми; || **Broń ognista**, огнестрѣ́льное орýжіе; || **Ogniste spojrzenia**, плáменные взóры. **Dusza ognista**, плáменная душá.
Ogniwko, -a, *ср.* огнúво, огнúвцо, *Умен. см.* **Ogniwo**, трутнúца, *см.* **Krzesiwko**; || цѣпнóе колéчко; || петля́, глазóкъ (*у рубáшки*).
Ogniwo, -a, *ср.* звенó, цѣпнóе кольцó; || ободóкъ; || связь, сою́зъ, *мн.* ýзы. **Ogniwa małżeńskie**, брáчныя ýзы, брáчный сою́зъ. **Wszystkie umiejętności mają spólne ogniwa**, всѣ наýки имѣ́ютъ óбщую связь.
Ognoić, нагноúть.
Ogół, Oguł, -u, *м.* цѣ́лость, всё, óбщая сýмма, вся сýмма, итóгъ; || мáсса, цѣ́лое; || óбщность, большинствó. **Ogół wiadomości ludzkich**, óбщность человѣ́ческихъ знáній. **Ogół obywateli**, большинствó грáжданъ. **Ogół czytelników**, большинствó читáтелей. **W ogóle**, вообщé, въ глáвныхъ чертáхъ. **Ogółem**, всегó нá-все, и тогó, сполнá; || óптомъ, гуртóмъ. **Zakupić ogółem**, закупúть гуртóмъ. || **Pracować dla dobra ogółu**, трудúться для óбщаго блáга.
Ogołacać, Ogołocić, обдирáть, обирáть, разоря́ть, грáбить; || обрывáть лúстья (*съ дéрева*); || снимáть (*украшéнія*); || лишáть необходúмаго; || обнажáть. **Ogołocić kogo z majątku**, лишúть когó имýщества. **Ogołocić kogo z zaszczytów**, лишúть когó пóчестей. **Ogołocić twierdzę z murów**, разрýшить стѣ́ны крѣ́пости. || **Ogołacać się, Ogołocić się**, лишáться; || обнажáться; || разоря́ться. **Ogołacać się z pieniędzy**, лишáться дéнегъ.
Ogoleć, облысѣ́ть; || * износúться.
Ogolenie, -nia, *ср.* бритьё, сбривáніе.
Ogolić, обрúть.
Ogólnie, вообщé, глáвнымъ óбразомъ, въ глáвныхъ чертáхъ.
Ogólnieć, обобщáться.
Ogólnik, -a, *м.* óбщее мѣ́сто, ходя́чее мнѣ́ніе; || *Лог.* пéрвая посы́лка.
Ogólność, -ści, *ж.* цѣ́лость, цѣ́лое, всеóбщность, мáсса; || *Лог.* óбщее. **Szczególność i ogólność**, чáстное и óбщее. **W ogólności**, вообщé, обыкновéнно.
Ogólny, óбщій, всеóбщій; || весь. **Ogólny rachunek**, крýглый счётъ. **Ogólna suma**, вся сýмма, итóгъ.
Ogołocenie, -nia, *ср.* лишéніе, недостáтокъ, обѣднѣ́ніе.
Ogolony, обрúтый, вы́бритый.
Ogółowo, вообщé, въ óбщихъ чертáхъ.

Ogółowość, *см.* **Ogólność.**

Ogółowy, общій, *см.* **Ogólny**; || коро́ткій, сжа́тый.

Ogon, -a, *м.* хвостъ. **Ogon komety**, хвостъ кометы. **Ogon łoża armatniego**, хо́боть.

Ogonak, -a, *м.* овчи́нный подуше́бокъ.

Ogonatka, -i, *ж. Муз.* бѣлая но́та.

Ogonek, -nka, *м.* хво́стикъ; || *Бот.* но́жка, черешо́къ (*у листа́*); || *Грам.* знакъ подъ бу́квою (напр. ę).

Ogoniasty, съ хвосто́мъ, имѣющій хвостъ, хвоста́тый.

Ogonica, -y, *ж. Бот.* пастерна́къ (*растѣніе*), *см.* **Pasternak.**

Ogoniczek, -czka, *м. Зоол.* зи́нька, синица (*птица*).

Ogonkowaty, *Бот.* сидя́щій на но́жкѣ.

Ogonowy, отъ хвоста́. **gonowa Osztuka**, *см.* **Oguzie.**

Ogorać, *см.* **Ogorzeć.**

Ogórczany, огурёчный.

Ogórczasty, *Бот.* огурцеобра́зный.

Ogóreczek, -czka, *м. Умен.* огу́рчикъ.

Ogóreczník, -a, *м. Бот.* бура́чникъ, огурчная трава.

Ogórek, -rka, *м.* огурёцъ; || * **Ogórki**, *мн.* плетёные узлы у моната́шескаго по́яса.

Ogórkowy, огурёчный.

Ogorzałość, -ści, *ж.* ога́ръ, зага́ръ, сму́глость (*отъ со́лнечнаго жа́ра*), *см.* **Śniadość.**

Ogorzały, сму́тлый (*о цвѣтѣ лица́*), *см.* **Śniady**; || *Геогр.* **Strefa ogorzała**, жа́ркій по́ясъ, *см.* **Gorący.**

Ogorzeć, Ogorać, загорѣть (*отъ со́лнца*).

Ogorzelina, -y, *ж. см.* **Ogorzałość.**

Ogorzenie, -nia, *ср.* зага́ръ.

Ogorznąć, прогорькнуть.

Ograć, Ogrywać, обыгра́ть, обы́грывать.

Ogradzać, Ogrodzić, загора́живать, загороди́ть, обводи́ть, обвести́, окружа́ть, окружи́ть.

Ograniczać, Ograniczyć, ограни́чивать, ограни́чить. || **Ograniczać się, Ograniczyć się**, ограни́чиваться, ограни́читься.

Ograniczający, ограни́чительный.

Ograniczanie, Ograniczenie, -nia, *ср.* ограниче́ніе, видоизмѣне́ніе; || сокраще́ніе, уменьше́ніе, убы́вка. **Ograniczenie wydatków**, сокраще́ніе расхо́довъ.

Ograniczenie, сме́жно, по сосѣдству, *см.* **Granica.**

Graniczny, пограни́чный, сме́жный, сосѣдній, сопредѣльный, *см.* **Pograniczny.**

Ograniczoność, -ści, *ж.* ограни́ченность.

Ograniczony, ограни́ченный.

Ograniczyć, *см.* **Ograniczać.**

Ograszka, Ograżka, *см.* **Ograżka.**

Ograżać, пронима́ть дрожью, знобить. **Ograża mię** *или* **Ogrąża mię**, меня́ пронима́етъ дрожь, меня́ знобитъ.

Ograżanie, Ogrążanie, -nia, *ср.* лихора́дочный припа́докъ.

Ograżka, Ogrążka, -i, *ж.* дрожь, озно́бъ.

Ogrążny, возбуждающій, лихора́дочный озно́бъ, дрожь.

Ogroblić, обвести́ плоти́ною, га́тью.

Ogród, -u, *м.* садъ. **Ogród owocowy**, фрукто́вый садъ, *см.* **Sad. Ogród warzywny**, огоро́дъ.

Ogroda, -y, огра́да, забо́ръ.

Ogródek, -dka, Ogródeczek, -czka, *м.* са́дикъ.

Ogródka, -i, *ж.* небольша́я огра́да, огоро́дка; || * увёртка, улóвка, *во мн.* изворо́ты, околи́чности. **Mówić bez ogródki**, говори́ть безъ обиняко́въ, откровéнно. **Powiedzieć co pod ogródką**, высказать что-либо съ по́мощью увёртокъ, улóвокъ.

Ogródkowy, садо́вый.

Ogrodnictwo, -a, *ср.* садово́дство.

Ogrodniczek, -ozka, *м.* ученикъ садо́вника, рабо́тникъ у садо́вника.

Ogrodniczka, -i, *ж.* садо́вница.

Ogrodniczy, садо́вничій.

Ogrodnik, -a, *м.* садо́вникъ. **Ogrodnik (warzywny)**, огоро́дникъ. **Ogrodnik drzewny**, садо́вникъ воспи́тывающій дерéвья въ пито́мникахъ. || *Посл.* **Kozła ogrodnikiem posadzić**, пусти́ть козла́ въ огоро́дъ.

Ogrodnikowa, -éj, *ж.* жена́ садо́вника.

Ogrodnikowy, садо́вничій.

Ogrodnina, *см.* **Ogrodowina.**

Ogrodny, садо́вый, разведённый въ саду́; || огоро́дный.

Ogrodowina, -y, *ж.* огоро́дная зéлень, о́вощи.

Ogrodowy, садо́вый; || огоро́дный.

Ogrodza, -y, *ж. см.* **Ogrodzenie.**

Ogrodzenie, -nia, *ср.* огра́да, огоро́женное мѣсто.

Ogrodzić, *см.* **Ogradzać.**

Ogrodziec, -dzca, *м. см.* **Ogrojec.**

Ogrodzina, -y, *ж. Унич.* огоро́дишко.

Ogrodzony, огоро́женный.

Ogrojec, -jca, *м.* садъ. *Библ.* ма́сличный вертогра́дъ.

Ogrom, -u, *м.* грома́да, ма́сса, огро́мное мно́жество, несмѣтность; || обши́рность, вели́кость; || огро́мная глы́ба, ку́ча. **Ogrom prac**, мно́жество трудо́въ. **Ogrom zatrudnień**, ку́ча, тьма заня́тій. **Ogrom granitowy**, огро́мная грани́тная глы́ба. **Mieć ogrom wiadomości**, имѣть обши́рныя свѣ́дѣнія.

Ogromnie, грома́дно, огро́мно; || непомѣ́рно, чрезмѣ́рно, чрезвыча́йно; || стра́шно, ужа́сно. **Ogromnie ryczeć**, ужа́сно рыча́ть, реве́ть. **Ogromnie gruby**, непомѣ́рно то́лстый.

Ogromność, -ści, *ж.* грома́дность, огро́мность; || безмѣ́рность, вели́кость.

Ogromny, грома́дный, огро́мный; || непомѣ́рный, чрезмѣ́рный, чрезвыча́йный; || стра́шный, ужа́сный.

Ogrudzać się, Ogrudzić się, *см.* **Podbijać się, Podbić się.**

Ogryzać, Ogryźć, обгрыва́ть, обгры́ть, огла́дывать, огложда́ть; || ощи́пывать, ощипа́ть (*траву́, ли́стья*).

Ogryzanie, -nia, *ср.* огла́дываніе, огрыва́ніе.

Ogryzek, -zka, *м.* огры́зокъ.

Ogrzewać, Ogrzać, нагрѣва́ть, нагре́ть, согрѣва́ть, согре́ть. || **Ogrzewać się, Ogrzać się**, нагрѣва́ться, нагре́ться, согрѣва́ться, согре́ться.

Ogrzewanie, Ogrzanie -nia, *ср.* нагрѣва́ніе, согрѣва́ніе.

Ogrzewny, нагрѣва́ющій, согрѣва́ющій.

Oguzie, -ia, *ср.* (**wołowe**), огу́зокъ (*быча́чій*).

Oh! *Межд.* о! охъ!

Oheblować,острога́ть.

Oheblowanie, -nia, *ср.* вы́стружка, оструга́ніе.

Oheretyczeć, присоедини́ться къ раско́лу, къ е́реси.

Oheretyczenie, -nia, *ср.* совраще́ніе въ раско́лъ, въ е́ресь (*см.* **Oheretyczyć**); || присоедине́ніе къ раско́лу, къ е́реси (*см.* **Oheretyczeć**.

Oheretyczyć, соврати́ть въ раско́лъ, въ е́ресь.

Ohukać, оглуши́ть, ошеломи́ть, поста́вить въ тупи́къ. || **Ohukać się, Ohuknąć się**, придти́ въ себя́, очну́ться, опо́мниться.

Ohyda, -y, *ж.* повóръ, безче́стіе, безсла́віе, поноше́ніе, посрамле́ніе.

Ohydliwie, *см.* **Obrzydliwie, Ohydnie**.

Ohydliwość, -ści, *ж.* мéрзость, гну́сность, *см.* **Obrzydliwość**; || *см.* **Ohydność**.

Ohydliwy, мéрзкій, гну́сный, сквéрный, *см.* **Obrzydliwy, Ohydny**.

Ohydnie, мéрзко, омерзи́тельно, отврати́тельно, гну́сно, сквéрно; || безче́стно, повóрно, *см.* **Haniebnie**.

Ohydność, -ści, *ж.* гну́сность, мéрзость; || повóръ, посрамле́ніе, безче́стіе.

Ohydny, гну́сный, мéрзкій, омерзи́тельный, отврати́тельный, || повóрный, безче́стный.

Ohydzać, Ohydzić (komu co), внуша́ть, отвраще́ніе, омерзѣ́ніе, || отвраща́ть, удаля́ть (*отъ чего*). **Ohydzać kogo**, очерни́ть, клевета́ть на кого. **Ohydzić sobie co**, получи́ть отвраще́ніе къ чему́, бре́згать чѣмъ. **Ohydzić się komu**, опротиве́ть, надоѣ́сть кому́, возбуди́ть къ себѣ́ отвраще́ніе.

Ohydzanie, -nia, *ср.* **komu czego**, возбужде́ніе отвраще́нія къ чему́.

Ohydzenie, -nia, *ср.* омерзѣ́ніе, отвраще́ніе.

Ohydzić, *см.* **Ohydzać**.

Ohydzony, опозо́ренный, осрамлённый, обезчещенный.

Ojciec, (*Прост.* **Ociec**), *р. над.* **Ojca**, отецъ.

Ojcobójca, -y, *м.* отцеубíйца (*о мужчи́нѣ*).

Ojcobójczy, отцеубíйственный.

Ojcobójczyni, -ni, *ж.* отцеубíйца (*о же́нщинѣ*).

Ojcobójski, *см.* **Ojcobójczy**.

Ojcobójstwo, -a, *ср.* отцеубíйство.

Ojcostwo, Ojcowstwo, -a, *ср.* отцóвское родáтельское звáніе, *см.* **Wywód rodu**; || *Юрид.* **Skarga o ojcowstwo**, искъ незаконнорождённаго къ его́ отцу́ о призна́ніи своймъ сы́номъ.

Ojców, отцóвскій.

Ojcowizna, -y, *ж.* отцóвщина (*Прост.*), отцóвское наслѣ́дственное имýщество; || óтчина, вóтчина.

Ojcowski, отцóвскій, отéческій. **Władza ojcowska**, отéческая власть. **Majątek ojcowski**, отцóвское имѣ́ніе. **Po ojcowsku, Ojcowsko**, отéчески, поотéчески.

Ojcowstwo, *см.* **Ojcostwo**.

Ojcowy, отцóвскій, *см.* **Ojców**.

Ojczym, -a, *м.* óтчимъ, вóтчимъ.

Ojczymowy, принадлежáщій óтчиму.

Ojczymski, Ojczymowski, *см.* **Ojczymowy**.

Ojczymstwo, Ojczymowstwo, -a, *ср.* опéка. власть óтчима.

Ojczystość, -ści, *ж.* отéчественность.

Ojczysty, отéчественный, роднóй.

Ojczyzna, -y, *ж.* отéчество, отчи́зна, рóдина.

Ojuczać, Ojuczyć, навыючивать, навыючить.

Okadzać, Okadzić, кади́ть, куре́ть ла́дономъ; || окýривать.

Okadzanie, -nia, *ср.* куре́ніе, окýриваніе.

Okagańczyć, надѣ́ть намóрдникъ (*на живóтное*).

Okal, -a, *м.* глазáстый, глазýнъ.

Okaleczenie, -nia, *ср.* изувѣ́ченіе.

Okamgnienie, -nia, *ср.* мигъ, мгновéніе óка, *см.* **Mgnienie**.

Okamiałość, Okamieniałość, -ści, *ж.* окаменѣ́лость, отвердѣ́ніе, *см.* **Zatwardziałość**.

Okamieć, Okamienieć, окамене́ть; || окрéпнуть, отвердѣ́ть; || закосне́ть, ожесточи́ться.

Okap, -u, *м.* капéль (*паде́ніе ка́пель*); || *Архит.* крышка съ двумя́ скáтами на стѣнѣ. || (*Минер.*) капéльникъ (*натёкъ, изве́стковая на́кипь*).

Okapać, *см.* **Pokapać**.

Okara, -y, *ж.* двухколёсная телѣ́жка, тáчка.

Okarmić, окорми́ть.

Okazać, *см.* **Okązywać**.

Okaz, -u, *м.* показáніе, предъявле́ніе, *см.* **Okazanie**; || (*Воен.*) развёртываніе, деплоя́да (*фро́нта*); || предмéтъ, образéцъ, обрáзчикъ, вы́ставка; || доказáтельство, дóводъ, *см.* **Dowód**; || знáки, изъявле́нія, свидѣ́тельства, *мн. см.* **Oznaka**; || нарýжность, нарýжный видъ. **Na okaz**, для ви́ду, *см.* **Pozór**; || **Okazka**, образéцъ, обрáзчикъ, прóба, покáзъ, вы́ставка; || парáдъ, покáзъ, смотръ, *см.* **Przegląd**.

Okazać, *см.* **Okazywać**.

Okazale, пы́шно, великоле́пно.

Okazałość, -ści, *ж.* пы́шность, великоле́пие; || нару́жность, нару́жный видъ, *см.* **Powierzchowność, Pozór.**

Okazały, пы́шный, великоле́пный; || ви́дный, ста́тный.

Okazanie, *см.* **Okazywanie.**

Okaziciel, -a, *м.* предъяви́тель (*ве́кселя*).

Okazja, -ji, *ж.* слу́чай, ока́зія; || причи́на, по́водъ; || приключе́ніе; || *Стар.* сты́чка, би́тва. **Przy okazji**, при слу́чаѣ. **Z okazji**, по слу́чаю. *Посл.* **Chwytaj okazją z ozoła, bo z tyłu łysa, куй желѣзо пока́ горячо́, по́льзуйся удо́бнымъ слу́чаемъ. Dać okazją do czego**, пода́ть къ чему́ по́водъ. **Z okazji wojny**, по слу́чаю войны́. **Przyszlij mi to przez okazją**, прислай мнѣ э́то при слу́чаѣ, съ ока́зіею.

Okazka, *см.* **Okaz.**

Okazować, *см.* **Okazywać.**

Okazowanie, *см.* **Okazywanie.**

Okazyjka, -i, *ж.* (*Умен. см.* **Okazja**), мале́йшій слу́чай; || небольша́я пиру́шка. **Umie korzystać z każdej okazyjki**, умѣетъ по́льзоваться ка́ждымъ мале́йшимъ слу́чаемъ. **Z powodu imienin mieliśmy okazyjkę**, по по́воду именинъ у насъ была́ небольша́я пиру́шка; || *Стар.* небольша́я сты́чка, схва́тка.

Okazywać, Okazować, Okazać, ока́зывать, оказа́ть, пока́зывать, показа́ть, выка́зывать, вы́казать; || обнаружи́вать, обнару́жить; || изъявля́ть, изъяви́ть; || дока́зывать, доказа́ть. **Okażę mu, że ma niesłuszność**, я покажу́ *или* докажу́, что онъ не пра́въ. **Okazać na oko**, показа́ть нагля́дно. **Okazywać komu przyjaźń**, ока́зывать, изъявля́ть кому́ дру́жбу. **Okazuje, że się gniewa**, онъ пока́зываетъ видъ, что се́рдится. || **Okazywać się, Okazać się**, ока́зываться, оказа́ться, я́вствовать, обнару́живаться, обнару́житься, пока́зываться, показа́ться, выка́зываться, вы́казаться, *см.* **Uchodzić za.....** || Отлича́ться, выка́зываться, выстава́ть себя́, *см.* **Popisywać się, Występować.**

Okazywanie, Okazowanie, Okazanie, -nia, *ср.* ока́зываніе, выка́зываніе, дока́зываніе; || предъявле́ніе, я́вка, *см.* **Okazywać.**

Okęsywać, Okąsać, обку́сывать, обкуси́ть, обгрыза́ть, обгры́зть.

Okficie, Okfito, Okfitość, Okfity, *см.* **Okwit**, и т. д.

Okiełznać, Okiełznąć, взну́здывать, взнуздать, *см.* **Kiełznać.**

Okiełznanie, -nia, *ср.* взну́здываніе (*ло́шади*).

Okienieczko, -a, *ср. Умен. см.* **Okienko.**

Okienica, Okiennica, -y, *ж.* ста́вень.

Okieniczka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Okienica**), ставенёкъ.

Okienko, -a, *ср. Умен. см.* **Okno**, око́шко, окошечко. **Okienko w dachu**, слуховое окно́; || проба́лъ (*на письмѣ*)

Okienny, око́нный.

Okipieć, откипѣть.

Okisć, -ści, *ж.* ледяна́я сосу́лька.

Okład, *м.* употребля́ется то́лько съ предло́гомъ **Z** (*съ*). **Z okładem**, сли́шкомъ. **Ma pięćdziesiąt lat z okładem**, ему́ пятьдеся́тъ лѣтъ сли́шкомъ.

Okładać, Obkładać, Obłożyć, обкла́дывать, облага́ть, обложи́ть, обкла́сть, выкла́дывать, вы́ложить; || *Повар.* гарнирова́ть (*ку́шанье*). **Obkładać podatkami**, обременя́ть, отягоща́ть податя́ми. || *Мед.* дѣлать припа́рки, примо́чки.

Okładanie, Obłożenie, -nia, *ср.* обкла́дываніе, обложе́ніе, *см.* **Okładać;** || *Мед.* припа́рка, примо́чка.

Okładka, -i, *ж.* покры́шка; || обёртка, обло́жка, переплётъ (*кни́ги*), *см.* **Oprawa;** || влага́лище, футля́ръ; || ножны́; || кро́мка (*у плато́ья*); || ло́жа, ло́же (*у ружья́*); || гарниро́вка (*ку́шанья*); || черено́къ (*у ножа́*).

Okładnik, -a, *м.* ма́стеръ придѣлывающій рукоя́тки и черенки́, насаживатель, наколо́тчикъ (*орудій на рукоя́тки, на черенки́*).

Okładzina, -y, *ж. см.* **Okładka.**

Okłamać, Okłamywać, обману́ть, обма́нывать.

Okłamanie, -nia, *ср.* обма́нъ.

Okłamywać, *см.* **Okłamać.**

Oklask, -u, *м.* рукоплеска́ніе, аплоди́рованіе.

Oklejć, оклеи́ть.

Oklej, -ja, *м. Зоол.* укле́йка, калинка (*мя́гкая рыба*).

Oklejenie, -nia, *ср.* кле́йка (*обо́евъ*).

Oklektać (uszy komu), прожужжа́ть кому́ у́ши.

Oklep, Na oklep, безъ сѣдла́. **Oklep jechać**, ѣхать верхомъ безъ сѣдла́.

Oklepać, Oklepywać, оби́ть, обива́ть, околоти́ть, окола́чивать.

Oknąć, *см.* **Zaknąć.**

Oknisty, имѣющій много о́конъ.

Okno, -a, *ср.* окно́, око́шко; || око́нчина. **Okno ślepe**, глухо́е окно́. **Okno (w piwnicy)**, отду́шина. **Okno (do strzelania)**, стѣно́й зубе́цъ, амбразу́ра, бойни́ца. *Горн.* што́льна.

Oko, -a, *ср.* глазъ, о́ко (*мн. о́чи*); || взглядъ, взоръ. **Otworzyć komu oczy**, откры́ть кому́ глаза́, откры́ть пра́вду. **Wytrzeszczyć oczy**, вы́таращить глаза́. **Nie patrzy mu to z oczu**, э́того не видать по нёмъ, э́того не видно́ по его́ нару́жности. **Na pierwszy rzut oka**, при пе́рвомъ взгля́дѣ. **Mieć** *или* **dawać oko na co**, присма́тривать за чѣмъ, не своди́ть, не спуска́ть съ чего́ глазъ. **Być komu solą w oku**, коло́ть кому́ глаза́. **Szczęście drugiego jest mu solą w oku**, сча́стіе друга́го коле́тъ ему́ глаза́. **Oczy zamydlić**, пусти́ть пыль въ глаза́. **Spuścić oczy**, потупить глаза́. **Strzelać oczyma**, дѣлать кому́ гла́зки, броса́ть на кого́ умы́льные

взгля́ды. **Mieć oczy ciągle wlepione w kogo,** глазъ съ кого́ не своди́ть. (*Посл.*). **Pańskie oko konia tuczy,** хозя́йскій глазъ смотро́къ, *или* свой глазъ всего́ вёрнёе. **Oczy psu przedać,** потеря́ть всякій стыдъ. **Spojrzeć sobie oko w oko,** смёрить кого́ глаза́ми. **Idź mi z oczu! Precz z moich oczu!** прочь съ глазъ мои́хъ! **Okulary te przypadają mi do oczu,** э́ти очки́ мнѣ по глаза́мъ. **Jakby ojcu z oka wypadł,** какъ двѣ ка́пли воды́ похо́жъ на отца́. **Na oko,** по-ви́димому, съ ви́ду, для ви́ду, по нару́жности. **Za oczy, za oczami, poza oczy (źle o kim mówić),** за глаза́, зао́чно (*худо говори́ть о ко́мъ*)). **W oczy kłamać,** лгать въ глаза́, на́гло лгать. **W oczach wszystkich,** пере́дъ всѣми, въ ви́ду всѣхъ. **Poznać z oczu,** по глаза́мъ ви́дно. || (*При исчисле́ніи*) Оди́нъ разъ. **Dwadzieścia i oko,** два́дцать оди́нъ. **Sto i oko,** сто оди́нъ. **Dwieście ok,** двѣсти; || пя́тая, глазо́къ. **Oko spuścić,** спусти́ть пе́тлю (*у чулка́*). **Oko podnieść,** подня́ть пе́тлю. **Ok ubierać,** убавля́ть пе́тлю. **Ok przybierać,** прибавля́ть пе́тлю. || *Минер.* **Oko świata,** о́ко ми́ра, ископа́емое изъ поро́ды опа́ловъ, Гидрофа́нъ. **Kocie oko,** кошачій глазъ (*драгоцѣнный ка́мень*). || **Kurze oko,** мозо́ль, *см.* **Nagniotek, Odcisk.** || **Oko ula,** очко́.

Okocić się, окоти́ться.

Okoł, -u, *м.* кругъ, колесо́, *см.* **Koło;** || огоро́женное простра́нство, огра́да, *см.* **Obwód, Okrąg;** || **Na okoł, W okoł,** вокру́гъ, кругомъ, о́коло, о́крестъ; || свита, *см.* **Orono.**

Okolcować, обива́ть колючками, о́стрыми зубца́ми.

Okołek, -łka, *м.* о́бодъ колеса́; || *Бот.* цвѣто́чный щито́къ; || зо́нтикъ, *см.* **Baldaszek.**

Okolić, окружи́ть.

Okolica, -y, *ж.* око́лица, околото́къ; || окре́стность. **Rozeszła się wieść po okolicy,** разнёсся слухъ по всему́ околотку. **Okolice Warszawy,** варша́вскія окре́стности.

Okolicze, -a, *ср. Стар.* о́кругъ, грани́цы, предѣлы страны́.

Okolicznie, со всѣхъ сторо́нъ, вокру́гъ; || подро́бно, со всѣми подро́бностями; || случа́йно, *см.* **Przypadkowie.**

Okoliczność, -ści, *ж. Стар.* принадле́жности, уго́дья, слу́жбы (*имѣнія, усадьбы, до́ма*); || обстоя́тельство. **Znajdować się w trudnych okolicznościach,** находи́ться въ тру́дныхъ обстоя́тельствахъ; || подро́бность. **Wszystkie okoliczności sprawy,** всѣ подро́бности, обстоя́тельства дѣла. *Юрид.* **Obciążające okoliczności,** уси́ливающія вину́ обстоя́тельства; || слу́чай. **Z okoliczności odjazdu,** по слу́чаю отъѣзда, *см.* **Sposobność.**

Okolicznościowy, *Грам.* обстоя́тельственный, *см.* **Przygodny.**

Okoliczny, окре́стный, сме́жный, сосѣдній; || око́льный. *Юрид.* **Mieszkańcy okoliczni,** око́льные лю́ди; || подро́бный, *см.* **Szczegółowy;** || случа́йный, *см.* **Przygodny.** || *Грам.* **Tryb okoliczny,** изъяви́тельное наклоне́ніе.

Okolisto, *см.* **Kolisto.**

Okolistość, *см.* **Kolistość.**

Okolisty, *см.* **Kolisty.**

Okołki, Okołkiem, *см.* **Okołek.**

Okołkorodny, *Бот.* зо́нтичный, зонтикообра́зный, *см.* **Baldaszkowaty.**

Okolnie, кругомъ, въ окру́жности.

Okolnik, -a, *м.* циркуля́ръ, окружно́е письмо́.

Okolny, кругово́й. **Bieg okolny,** круговраща́тельное движе́ніе. **Okolny bieg krwi,** обраще́ніе кро́ви. **List okolny,** окружно́е письмо́; || окре́стный, сме́жный, *см.* **Okoliczny.**

Około, Naokoło, Wokoło, вокру́гъ, вкругъ, о́коло. **Chodzić około czego,** занима́ться чѣмъ, труди́ться надъ чѣмъ. **Umieć chodzić około czego,** умѣть обраща́ться съ чѣмъ, умѣть взя́ться за что́. **Pracować około pokoju,** стара́ться заключи́ть миръ, *см.* **Koło.**

Okołokop, -u, *м. Воен.* циркумваллаціо́нная ли́нія.

Okołomurowy, находя́щійся внѣ стѣнъ.

Okolony, обнесённый, окружённый.

Okołosłupie, -pia, *ср. Архит.* перисти́ль, галере́я со столба́ми.

Okomiar, -u, *м.* глазоме́ръ.

Okoń, Okóń, *род. п.* **Okonia,** *м.* о́кунь (*рыба*).

Okoniowy, окунёвый.

Okop, -u, *м.* валъ, око́пъ, ретранша́ме́нтъ, *см.* **Wał, Szaniec.**

Okopać, *см.* **Okopywać.**

Okopciałość, -ści, *ж.* ко́поть.

Okopciały, закопте́лый.

Okopcić, задыми́ть, закопти́ть. || **Okopcić się,** закопти́ться, задыми́ться.

Okopcieć, закопти́ться, продыми́ться.

Okopisko, -a, *ср.* ме́сто обведённое рвомъ; || жидо́вское кладби́ще.

Okopnik, -a, *м.* землеко́пъ; || *Воен.* піоне́ръ.

Okopywać, Okopać, ока́пывать, окопа́ть; || укрѣпля́ть, обноси́ть око́пами. || **Okopywać się, Okopać się,** ока́пываться, окопа́ться.

Okopywanie, Okopanie, -nia, *ср.* ока́пываніе.

Okorzenić, припра́вить пря́ностями.

Okosić, скосить (*траву́*).

Okosmacieć, окосма́тѣть, омохна́тѣть.

Okotwór, -oru, *м. Анат.* глазна́я впа́дина.

Oków, -owu, *м.* око́вка; || **Okowy,** *мн.* око́вы, цѣпи, желѣза, кандалы.

Okowaniec, -ńca, *м.* колодникъ, зако́ванный въ цѣпи, кандалы.

Okowek, -wka, *м. см.* **Oków, Skówka.**

Okowita, -y, *ж.* хлѣбно́е вино́, во́дка.

Okówka, *см.* **Skówka.**

O kpić, Okpiwać, надýть, одурáчить, провести́ зá носъ.

Okpienie, Okpiwanie, -nia, *ср.* обмáнъ, плýтня, мошéнничество.

Okpisz, употребля́ется въ слѣ́дующемъ выражéніи: **Na okpisz**, плутовски́мъ, мошéнническимъ óбразомъ.

Okpiwacz, -a, *м.* обмáнщикъ, плутъ, мошéнникъ.

Okra, -y, *ж.* óхра, вóхра (*крáска*). **Okra czerwona**, чéрлядь.

Okraczać, Okraczyć, шагáть вокрýгъ чегó, обходи́ть, обойти́ кругóмъ. || **Okraczać, Okraczyć**, перешагнýть. **Okraczyć koléj**, ѣ́хать мéжду колея́ми.

Okradać, Okraść, обкрáдывать, обокрáсть.

Okradanie, Okradzenie, -nia, *ср.* крáжа, воровствó.

Okradziony, обкрáденный, окрáденный.

Okrąg, -ęgu, *м.* шаръ, земнóй шаръ; || небосклóнъ, кругозóръ, горизóнтъ, *см.* **Widnokrąg**; || кругъ, окрýжность. **Okrąg koła**, окрýжность крýга. || **Okrąg księżyca**, кругъ луны́ (*содержáщій въ себѣ́ 19 лѣтъ, по прошéствіи котóрыхъ новолýнія возвращáются на прéжніе дни гóда*), *см.* **Obieg**; || кругъ, кружóкъ, окрýглость. **W okrąg**, кругóмъ, въ кружóкъ, кругообрáзно; || сфéра, планéтный кругъ. || **Okrąg naukowy**, учéбный óкругъ; || *Геогр.* óкругъ, уѣ́здъ.

Okrąglak, -a, *м.* *Плотн.* накáтникъ.

Okrągławo, кругловáто, овáльно.

Okrągławość, -ści, *ж.* круглотá, окрýглость, овáльность.

Okrągławy, овáльный, продолговáто-крýглый.

Okrąglieć, круглѣ́ть, округля́ться.

Okrąglenie, -nia, *ср.* округлéніе.

Okrągło, крýгло. ***Okrągłe powiedzieć**, говори́ть сжáто, въ корóткихъ словáхъ. **Okrągło żyć**, жить скрóмно, бережли́во.

Okrągłodługi, продолговáто-крýглый, *см.* **Obły, Walcowaty**.

Okrągłokończaty, остроконéчный.

Okrągłolicy, круглоли́цый.

Okrągłopochodzisty, кони́ческій, кеглеобрáзный; || кóнусный.

Okrągłość, -ści, *ж.* окрýглость, круглотá. || **Okrągłość ziemi**, шарови́дность. || **Okrągłość wypukła**, вы́пуклость. **Okrągłość wydrążona**, вóгнутость.

Okrągłotwarzy, *см.* **Okrągłolicy**.

Okrągłowzory, кругообрáзный, въ ви́дѣ ротóнды.

Okrągluchny, Okrąglutki, *Умен.* круглёхонькій, круглёхонекъ, круглёшенькій, круглёшенекъ, *см.* **Okrągły**.

Okrągły, крýглый.

Okrajać, *см.* **Okrawać**.

Okrajek, *см.* **Okrawek**.

Okrakiem, на коря́чкахъ. **Okrakiem chodzić**, ходи́ть раскоря́чивши нóги, раздвигáть нóги.

Okrasa, -y, *ж.* припрáва (*кýшанья*); || ***украшéніе**, прикрáса, *см.* **Ozdoba**.

Okraść, *см.* **Okradać**.

Okrasić, Okraszać, приправля́ть (*кýтанье*); || ***укрáсить**, украшáть, убрáть, убирáть.

Okraszenie, *см.* **Okrasa**.

Okrawać, Okrajać, Okroić, открáивать, откройть, обрѣ́зывать, обрѣзáть.

Okrawacz, -a, обрѣ́зывальщикъ.

Okrawanie, -nia, *ср.* открáиваніе, обрѣ́зываніе.

Okrawek, -wka, Okrajek, -jka, *м.* обрѣ́зокъ; || **Okrajek ziemi**, *см.* **Cypel**; || крóмка, каймá (*у плáтья*); || опýшка (*лѣса*); || грани́ца, рубéжъ, *см.* **Kranice**; || *см.* **Obrzezek** (*Анат.*).

Okrążać, Okrążyć, окружáть, окружи́ть, обводить, обвести́. **Okrążyć nieprzyjaciela**, окружи́ть, обступи́ть непрія́теля. || Обойти́, исходи́ть, изъѣ́здить, стрáнствовать, *см.* **Obiedz, Objechać, Opłynąć**. || ***Okrążać co słowy**, говори́ть перифрáзами; || говори́ть обиняка́ми, изворáчиваться.

Okrążanie, Okrążenie, -nia, *ср.* окружéніе; || поворóтъ, изви́лина; || объѣ́здъ, обхóдъ; || *увёртка, улóвка.

Okrążyć, *см.* **Okrążać**.

Okręcać, Okręcić, обвивáть, обви́ть; || обвёртывать, обвертѣ́ть, обвернýть.

Okręcenie, -nia, *ср.* обвивáніе, обвёртываніе.

Okręcik, -a, *м.* *Умен.* корáбликъ.

Okręgowy, окружнóй.

Okres, -u, *м.* объёмъ, прострáнство; || кругъ, óкругъ; || грани́ца, предѣ́лъ, рубéжъ; || промежýтокъ, продолжéніе, течéніе. **W szczupłym lat okresie**, въ продолжéніе корóткаго врéмени, въ течéніи немнóгихъ лѣтъ. || *Хронол.* кругъ. **Okres lat**, течéніе врéмени, періóдъ, *см.* **Przeciąg**; || *Грам.* періóдъ. **Okres pełny, Okrągły**, плáвный, четырехчлéнный періóдъ.

Określać, Określić, Okryślić, *Стар.* **Okresić**, очéрчивать, очерти́ть, очéрчивать óколо крýга, обводи́ть чертóю вокрýгъ, обмежёвывать, обмежевáть; || ограни́чивать, заключáть въ предѣ́лы, полагáть предѣ́лъ; || опредѣля́ть, опредѣли́ть. **Określić znaczenie wyrazu**, опредѣли́ть значéніе слóва.

Określający, опредѣли́тельный.

Określanie, Określenie, -nia, *ср.* ограничéніе, *см.* **Określać**; || опредѣлéніе.

Określić, *см.* **Określać**.

Określnie, Określnie, опредѣлéнно, тóчно.

Określnik, -a, *м.* *Грам.* членъ опредѣлéнный.

Określność, -ści, *ж.* опредѣлéнность, тóчность.

Określny, опредѣлённый.

Określony, ограни́ченный; || опредѣлённый.

Okręt, -u, *м.* корабль.

Okrętowy, Okrętny, корабе́льный. **Lina okrętowa**, швартовъ, ка́бельтовъ (кана́тъ). **Dno okrętowe**, трюмъ. **Strój okrętowy**, снасти, такела́жъ. **Wieniec okrętowy**, корабе́льная коро́на.

Okrężne, -ego, *ср.* жа́твенный пра́здникъ.

Okrężnica, -y, *ж. Бот.* ту́рча, плаву́шникъ, готто́нія.

Okrężny, окружно́й; || винтово́й, спира́льный; || *Бот.* кругообра́зный.

Okróciciel, -a, *м.* укроти́тель, усмири́тель.

Okrócicielka, -i, *ж.* укроти́тельница, усмири́тельница.

Okrócić, укроти́ть, усмири́ть; || сде́латься ручны́мъ.

Okroić, Okrajać, открои́ть, откра́ивать.

Okrom, кро́мѣ, сверхъ, исключа́я, за исключе́ніемъ, *см.* **Krom**; || безъ, *см.* **Bez**; || вдали́ отъ... *см.* **Opodal od...**

Okrop, -u, *м.* оропле́ніе, окропле́ніе.

Okropić, окропи́ть, скропи́ть, ороси́ть.

Okropiec, -pca, *м. см.* **Ukrop.**

Okropnie, ужа́сно, стра́шно, отврати́тельно.

Okropność, -ści, *ж.* у́жасъ; || гну́сность, ме́рзость; || отвраще́ніе, омерзе́ніе.

Okropny, ужа́сный, стра́шный; || гну́сный, ме́рзкій; || отврати́тельный, омерзи́тельный.

Okrostawiałość, -ści, *ж. Мед.* сыпь, нако́жная болѣзнь, короста.

Okrostawiały, коростли́вый, покры́тый сы́пью.

Okrostawieć, окороста́ть.

Okrostawienie, -nia, *ср. см.* **Okrostawiałość.**

Okrótnik, -a, *м. см.* **Okrutnik.**

Okrótność, -ści, *ж. см.* **Okrutność.**

Okrótny, *см.* **Okrutny.**

Okruch, -a, *м.* **Okrucha**, -y, *ж.* обло́мокъ, оско́локъ; || кроха́, *см.* **Okruszyna.**

Okrucieński, мучи́тельный, тира́нскій, жесто́кій, безчелове́чный, зве́рскій, лю́тый.

Okrucieństwo, -a, *ср.* жесто́кость, тира́нство, жестокосе́рдіе, зве́рство, безчелове́чіе, лю́тость.

Okruszek, -szka, *м.* **Okruszyna**, -y, *ж.* кро́шка, крупи́нка, части́ца.

Okrutnica, -y, *ж.* тира́нка, мучи́тельница.

Okrutnie, жесто́ко, безчелове́чно, ужа́сно.

Okrutnieć, жесто́ко поступа́ть (*съ кѣмъ*).

Okrutnik, -a, *м.* тира́нъ, мучи́тель; || ва́рваръ.

Okrutność, -ści, *ж. см.* **Okrucieństwo.**

Okrutny, жесто́кій, жестокосе́рдый, безчелове́чный, свире́пый, лю́тый, ужа́сный; || *стра́шный, огро́мный.

Okrwawić, окрова́вить, обагри́ть кро́вью.

Okryć, *см.* **Okrywać.**

Okrycie, -cia, *ср.* покрыва́ло, оде́яло; || чахо́лъ; || оде́жда, пла́тье, *см.* **Odzienie.**

Okryślenie, *см.* **Określanie.**

Okryślić, *см.* **Określić.**

Okryty, *см.* **Okrywać.**

Okrywać, Okryć, покрыва́ть, покры́ть; || *оде́ва́ть, оде́ть, *см.* **Odziać.** || **Okrywać się, Okryć się**, покрыва́ться, покры́ться.

Okrywanie, Okrycie, -a, *ср.* покрыва́ніе, покры́тіе.

Okrywca, -y, *м.* покрови́тель, засту́пникъ.

Okrywka, -i, *ж.* кры́шка. || *Бот.* покрыва́ло, покро́въ.

Okrzepczyć, Okrzepić, укрѣпи́ть; || сгусти́ть.

Okrzepłość, -ści, *ж.* застыва́ніе, сгуще́ніе; || затвердѣлость, окрѣплость.

Okrzepły, окрѣпшій, отвердѣлый; || засты́вшій; || сгущённый.

Okrzepnąć, окрѣпнуть; || засты́ть.

Okrzepnienie, -nia, *ср.* застыва́ніе, сгуще́ніе.

Okrzesać, Okrzesywać, обре́зать, обре́зывать (*вѣтви у дерева*), обтёсывать, обтеса́ть (*дерево*), обдѣлывать, обдѣлать (*ка́мни*); || *образо́вывать, выводи́ть изъ невѣжества, придать ло́ску.

Okrzesanie, -nia, *ср.* обре́зываніе (*вѣтвей*), обтёсываніе (*дерева*), обдѣлываніе (*ка́мня*); || *прили́чные пріёмы, прили́чное обраще́ніе, ве́жливость.

Okrzesany, ве́жливый, образо́ванный, отёсанный.

Okrzesywać, *см.* **Okrzesać.**

Okrzętnie, *см.* **Skrzętnie.**

Okrzętność, *см.* **Skrzętność.**

Okrzętny, *см.* **Skrzętny.**

Okrzos, -u, *м.* обре́занныя, ли́шнія ве́тви. || *Прост.* молокосо́съ.

Okrzyczany, расхва́ленный, превознесённый похвала́ми; || осла́вленный, упа́вшій во мнѣніи (*свѣта*).

Okrzyczeć, превознести́, восхвали́ть; || осла́вить, поро́ть во мнѣніи свѣта.

Okrzyk, -u, *м.* крикъ, кликъ; || восклица́ніе, ра́достный крикъ.

Okrzykać, Okrzyknąć, Okrzyknąć, Okrzykiwać, вскрича́ть, вскри́кивать, закрича́ть изо всей си́лы; || восклица́ть, взыва́ть; || провозглаша́ть. **Okrzyknąć kogo królem**, провозгласи́ть кого королёмъ. || **Okrzykać się, Okrzyknąć się**, раскрича́ться (*на что*).

Okrzykliwy, шу́мный, шумли́вый, гро́мкій.

Okrzyknąć, Okrzyknąć się, *см.* **Okrzykać.**

Okrzyknięcie, Okrzyknienie, -nia, *ср.* провозглаше́ніе.

Oksoft, -u, *м.* о́ксофтъ (*сороковая бо́чка*).

Oksymel, -u, *м.* уксусомёдъ, мёдъ съ у́ксусомъ.

Oktawa, -y, *ж.* осьмидне́вникъ, осьмидне́вный пра́здникъ. || *Муз.* окта́ва.

Oktawka, -i, *ж.* дѣтская скрипка.
Oktern, -u, *м.* восьмушка, восьмая доля листа, *см.* **Ośmiórka.**
Oktoich, -u, *м.* октоихъ, осьмигласникъ (*церковная книга*).
Okuć, **Okować**, оковать, оковывать, сковать, сковывать, заковать, заковывать.
Okucie, -a, *ср.* оковка, подковываніе, заковываніе. **Okucie do okna**, прибор. **Okucie w rydlu**, пробой.
Okudłany, взъерошенный, растрёпанный, косматый.
Okulary, -ów, *мн.* очки.
Okulawić, искалѣчить, изувѣчить.
Okulawieć, **Okuleć**, охромѣть, захромать.
Okulawienie, -nia, *ср.* охромѣніе, увѣчье.
Okulbaczenie, -nia, *ср.* осѣдланіе (*лошади*).
Okulbaczyć, осѣдлать, *см.* **Kulbaczyć.**
Okulista, -y, *м.* глазной врачъ, окулистъ.
Okulizacja, *см.* **Oczkowanie.**
Okulizować, *см.* **Oczkować.**
Okuń, *см.* **Okoń.**
Okup, -u, *м.* выкупъ, выкупныя деньги.
Okupacja, -ji, *ж.* занятіе, *см.* **Zajęcie**; || урокъ, задача, упражненіе (*школьныя*).
Okupić, *см.* **Okupywać.**
Okupienie, -nia, *ср.* выкупъ; || искупленіе, избавленіе, *см.* **Odkupienie.**
Okupiny, -pin, *мн.* подарокъ или угощеніе именинника для своихъ друзей.
Okupnik, -a, *м.* оброчникъ, платящій оброкъ; || долгосрочный арендаторъ.
Okupność, -ści, *ж.* выкупное право, выкупъ; || долгосрочная аренда.
Okupny, выкупной.
Okupywać, **Okupić**, выкупать, выкупить, покупать, купить; || оплачивать, заплатить. || **Okupić się**, откупиться, выкупиться.
Okurencja, -ji, *ж. см.* **Okoliczność**, **Zbieg.**
Okurzać, **Okurzyć**, окуривать, окурить, дымить, задымить, окоптить; || пылить, запылить.
Okurzenie, -nia, *ср.* окуриваніе, придымленіе; || запыленіе.
Okwasić, Хим. окислить.
Okwaśny, Хим. способный къ окисленію.
Okwefić, **Okwefiać**, накрыть, накрывать покрывало́мъ, фатою, *см.* **Kwefić.**
Okwit, -u, *м.* **Okwitanie**, **Okwitnienie**, -nia, *ср. Бот.* цвѣтеніе.
Okwitać, **Okwitnąć**, отцвѣтать, переставать цвѣсти.
Ołatać, *см.* **Połatać**, **Wyłatać.**
Oława, -y, *ж.* желѣзо взятое изъ средины желѣзной крицы, напускное желѣзо.
Ołbora, -y, *ж.* назёмный доходъ съ рудниковъ; || завѣдываніе рудниками.
Ołbornik, -a, *м.* надзиратель надъ рудниками.
Ołbrot, u, *м.* спермацетъ.
Ołbrotowy, спермацетовый.
Ołbrzym, -a, *м.* исполинъ, великанъ, гигантъ.
Ołbrzymi, исполинскій, гигантскій.
Ołbrzymisko, -a, *ср.* безобразный великанъ, верзило.
Ołbrzymka, -i, *ж.* великанша.
Ołbrzymowaty, исполинскій, гигантскій.
Ołbrzymowy, **Ołbrzymski**, *см.* **Ołbrzymi**, **Ołbrzymowaty.**
Ołbrzymstwo, -a, *ср.* собраніе великановъ; || *Мед.* чрезмѣрная величина тѣла.
Ołcha, -y, *ж. см.* **Olsza.**
Ołchnąć, *Стар.* оглохнуть.
Ołchowy, *см.* **Olszewy.**
Ołeisty, маслистый.
Ołéj, -ju, масло (*растительное*). **Ołéj konopny**, конопляное, постное масло. **Ołéj skalny**, горное, каменное масло, нефть, петроль. **Ołéj Święty**, мyро, святый елей. *Посл.* **Mieć ołéj w głowie**, не быть глупымъ, *см.* **Olejek**, **Oliwa.**
Ołejarka, -i, *ж.* продающая масло (*растительное и т. п.*).
Ołejarnia, -ni, *ж.* маслобойня; || складъ для масла.
Ołejarz, -a, *м. см.* **Olejnik.**
Ołejek, -jku, *м.* летучее благовонное масло.
Ołejkarstwo, -a, *ср.* производство благовоннаго масла.
Ołejkarz, -a, *м.* продавецъ благовоннаго масла.
Ołejkować, смазывать масломъ; || умащать.
Ołejkowanie, -nia, *ср.* смазываніе масломъ.
Ołejkowy, масленый, изъ летучаго, благовоннаго масла, *см.* **Olejek.**
Ołejnik, -a, *м.* продающій масло (*растительное и т. п.*).
Ołejno, масленo. **Ołejno malować**, писать масленными красками, *см.* **Olejny.**
Ołejny, масленый. **Ołejne malowidło**, картина, писанная масленными красками. **Ołejne malowanie**, живопись. **Malarz do robót olejnych**, живописецъ.
Ołejować, намасливать, смазывать масломъ (*растительнымъ*).
Ołejowanie, -nia, *ср.* смазываніе масломъ (*растительнымъ*).
Ołejowany, смазанный масломъ (*растительнымъ*).
Ołejowaty, маслянистый, маслеистый.
Ołejowy, масленый.
Ołeśnik, -a, *м. Бот.* крыложилистникъ (*зонтичное растеніе*).
Oligarcha, -y, *м.* олигархъ, приверженецъ олигархіи.
Oligarchicznie, олигархически.
Oligarchiczny, олигархическій.
Oligarchja, -ji, *ж.* олигархія, высшая власть въ рукахъ немногихъ вельможъ.

Olimp, -u, *ж.* Олúмпъ.
Olimpicki, олимпíйскій (*объ úграхъ*).
Olimpijski, олимпíйскій, небéсный (*о богáхъ*).
Olimpjada, -y, *ж.* олимпíада, четырехлѣ́тіе.
Oliwa, -y, *ж.* мáслина, масли́чное, олúвковое дéрево. **Oliwa polna**, лохъ, дúкая мáслина; || олúвковое, деревя́нное *или* провáнское мáсло. || (*Посл.*) **Zawsze oliwa na wierzch wyjdzie**, шúла въ мѣшкѣ́ не утáйшь.
Oliwczany, *см.* **Oliwkowy.**
Oliwiany, *см.* **Oliwny.**
Oliwisko, -a, *ср.* дúкая мáслина.
Oliwka, -i, *ж.* мáслина, маслёнка, олúва.
Oliwkowaty, олúвковый, желтовáтый, смýглый (*цвѣтъ лица*).
Oliwkowy, олúвковый.
Oliwnica, -y, *ж.* **Oliwnik**, -a, *м.* олúвковая рóща; || мáсличный вертогрáдъ.
Oliwnik, -a, *м.* выжимáющій олúвковое мáсло.
Oliwny, олúвный; || олúвковый.
Oliwobranie, -nia, *ср.* убóрка олúвокъ.
Oliworodny, изобúлующій олúвами.
Oliwowy, *см.* **Oliwny.**
Olknąć, *см.* **Olchnąć.**
Olkol, Olkel, Olkelek, -a, *м. Арготт.* сúмусъ, гусёкъ, вéрхняя часть карнúза.
Ołolć, насáлить.
Ołów, -owiu, *м.* свинéцъ. **Ołów walcowany**, рóльный свинéцъ. **Ołowiem spajać, oblewać**, покрывáть свинцóмъ; || пломбировáть (*товáры или зубъ*).
Ołówek, -wka, *м.* чёрный карандáшъ, чёрная мылóвка, карандáшъ; || **ołówek u szmuklerza do kręcenia frezli i kutasów**, коклю́шка, коклю́ха.
Ołowiak, -a, *м.* свинцóвая рудá, свинчáкъ.
Ołowianka, -i, *ж.* свинцóвая пýля; || *Морск.* лотъ, грузúло, отвѣ́съ; || *Бот.* свинцóвка (*растéніе*).
Ołowiany, свинцóвый.
Ołowiasty, свинчáтый.
Ołowiec, -wca, *м.* сѣрúстый свинéцъ, блестúкъ.
Ołówkowy, карандáшный.
Ołównia, -i, *ж.* свинцóвое производ́ство; || свинцóвая плавúльня.
Ołownica, -y, *ж. Бот.* вусти́ца, свинцóвка.
Ołównik, -a, *м.* свинцóвыхъ дѣлъ мáстеръ.
Ołówny, свинцóвый. Biel ołowna, бѣлúла.
Olśnąć, Olśnić, ослѣпúть, поразúть блéскомъ; || оварúть.
Olśnienie, -nia, *ср.* ослѣплéніе (*блéсковъ*).
Olstro, -a, *ср.* óльстра, шубýра, чýшки (*чахóлъ на ручкѣ зóнтика*). *Посл.* **I olstro puści, gdy Bóg dopuści**, на всё бóжья вóля, всё во влáсти бóжьей.
Olsza, -y, *ж.* óльха (*дéрево*).
Olszanka, -i, *ж.* чебáкъ (*рыба*).
Olszeniec, -ńca, Olszenik, -a, *м.* (*Бот.*) гúрча, горúчникъ (*растéніе*).
Olszowka, Olszówka, -i, *ж.* родъ древéсной гýбки.
Olszowy, ольхóвый.
Olszyna, -y, **Olszynka**, -i, *ж.* олéшникъ, олешнúкъ, молодóй ольхóвый лѣсъ.
Ołtarz, -a, *м.* престóлъ, алтáрь; || жéртвенникъ. **Wielki ołtarz**, глáвный алтáрь.
Ołtarzny, Ołtarzowy, алтáрный.
Ołtarzyk, -a, *м.* мáлый алтáрь, боковóй алтáрь, придѣ́лъ.
Ołutewać, спаять.
Ołysieć, облысѣ́ть.
Omacki, -ów, *мн.* ощýпываніе, щýпанье.
Omackiem, Omacmie, Omacnie, Po omacku, Omacką, óщупью; || * слѣ́по, во тмѣ.
Omacnie, *см.* **Omackiem**; || * ощутúтельно, осязáтельно.
Omacny, ощутúтельный, осязáтельный, *см.* **Namacalny, Dotykalny.**
Omacywać, ощýпывать.
Omaczać, Omoczyć, намáчивать, намочúть, смáчивать, смочúть.
Omaczalny, макáльный. **Omaczalne naczynie**, макáльная чáшечка.
Omaczanie, -nia, *ср.* обмáкиваніе, мочéніе; || мóчка, умóчка.
Omączyć, замучúть, запáчкать, оскýпать мукóю. || **Omączyć się**, запáчкаться, вымучáться мукóю.
Omaić, покрыть зелёными лúстьями, *см.* **Maić.**
Omal nie, Omal że nie..... чуть-чуть почтú, едвá, чýть бúло не....., *см.* **Bez mała, Mało.**
Omam, -u, *м.* ослѣплéніе, помрачéніе; || обáяніе, очарованіе, обворожéніе.
Omamić, ослѣпúть, помрачúть; || очаровáть, обворожúть, *см.* **Mamić.**
Omamiciel, -a, *м.* обольстúтель, очаровáтель, обворожúтель.
Omamienie, -nia, *ср.* обольщéніе, очарованіе, обворожéніе; || заблужденіе, обмáнъ.
Oman, -u, *м. Бот.* омáнъ, девясúлъ (*растéніе*).
Omanek, -nku, *м.* настóйка изъ омáна.
Omarmurować, покрыть мрáморомъ.
Omartwić, Omartwiać, заморúть, умертвúть, умерщвлúть; || вытравить, вытрáвливать.
Omartwieć, помертвéть; || оцѣпенéть.
Omarznąć, намёрзнуть.
Omaścić, Omaszczać, припрáвить, приправлúть мáсломъ, жúромъ; || улучшáть, удобрáть зéмлю, *см.* **Ognoić.**
Omasta, -y, *ж.* жúрная припрáва (*изъ кýшанья*).
Omastne, жúрно, мáсляно.
Omastny, жúрный, мáсляный.
Omaszczać, *см.* **Omaścić.**

Omatać, опу́тать, обольсти́ть.

Omawiać, Omówić, говори́ть обинняка́ми, неи́сно, намёками; || *с.м.* **Obmawiać.**

Omazać, *см.* **Obmazać.**

Omdlało, сла́бо, безси́льно.

Omdłałość, -ści, *ж.* сла́бость, безси́лие; || о́бморокъ, обмира́ніе, ослабѣ́ніе, лишѐніе чувствъ, изнеможе́ніе.

Omdłały, ослабѣ́вшій, безси́льный; || упа́вшій въ о́бморокъ, лишѝвшійся чувствъ.

Omdleć, Omdlewać, ослабѣ́ть, ослабѣва́ть, изнемо́чь, изнемога́ть; || па́дать въ о́бморокъ, обмира́ть.

Omdlenie, -nia, *ср.* ослабѣ́ніе, безпа́мятство, о́бморокъ; || тѣле́сная сла́бость.

Omdlewać, *см.* **Omdleć.**

Omdlewanie, -nia, *ср.* изнеможе́ніе, ослабле́ніе, истоще́ніе, упа́докъ силъ.

Omełty, очи́щенный, шелушѐнный, *см.* **Omleć.**

Omen, -u, *м.* предсказа́ніе, зна́меніе.

Omgleć, Omglewać, *см.* **Omdleć, Omdlewać**; || *с.м.* **Mgleć.**

Omglić, отума́нить.

Omiatać, Omieść, обмета́ть, обме́сть, смета́ть, смести́.

Omiatanie, Omiecenie, -nia, *ср.* смета́ніе, подмета́ніе.

Omieciny, -cin, *мн.* соръ, сметьё; || мучна́я пыль.

Omieg, -u, *м. Бот.* боре́цъ, во́лчій ко́рень, акони́тъ, прикры́тъ, волкозу́бъ, царь -зе́лье.

Omiękanie, Omięknienie, -nia, *ср.* размягче́ніе.

Omiękczyć, размягчи́ть.

Omiękнąć, размягча́ться.

Omielać, *см.* **Omleć.**

Omielenie, -nia, *ср.* очище́ніе, шелуше́ніе.

Omieniałość, -ści, *ж.* хрипота́, охри́плость, си́плость.

Omieniały, хри́плый, си́плый.

Omienieć, охри́нуть, оси́пнуть.

Omienienie, -nia, *ср. с.м.* **Omieniałość.**

Omierzchnąć, вы́ѣхать къ но́чи, отпра́виться въ путь въ су́мерки.

Omierzić, Omierzliciel, Omierzliwy, Omierzłość, Omierzły, Omierznąć, *с.м.* **Mierzić, Mierzliciel, Mierzliwy, Obmierzłość, Obmierzły, Mierznąć.**

Omierzyć, изме́рить, вы́мѣрять.

Omieść, *см.* **Omiatać, Omiotać.**

Omieszka, -i, Omieszkanina, -y, *ж.* **Omieszkanie, -nia**, *ср.* остано́вка, заде́ржка, замедле́ніе, прожде́ніе.

Omieszkać, Omieszkiwać, пропусти́ть (*вре́мя, удо́бный слу́чай*), упусти́ть, прозѣва́ть, потера́ть. **Omieszkałeś targu, nic kupić nie dostaniesz**, ты пропусти́лъ торгъ и ничего́ купи́ть не мо́жешь; || опозда́ть, заме́длить, промѣшкать. **Nie omieszkam uczynić, co pan żądasz**, не заме́длю испо́лнить то, что́ вы жела́ете; || **Omieszkać dom**, заня́ть домъ, посели́ться въ до́мѣ, жить въ до́мѣ, *см.* **Zamieszkać.**

Omieszkałość, -ści, *ж.* мѣшкотность, ме́дленность, неповоро́тливость.

Omieszkały, ме́дленный, неско́рый, неповоро́тливый; || сдѣлавшійся ручны́мъ, осво́ившійся.

Omieszkanie, Omieszkanina, *см.* **Omieszka.**

Omieszkiwać, *см.* **Omieszkać.**

Omijać, Ominąć, избѣга́ть, обходи́ть, обойти́, минова́ть, мину́ть, *см.* **Mijać.**

Omilknąć, *см.* **Umilknąć.**

Ominąć, *см.* **Omijać.**

Ominować, предска́зывать, предвѣща́ть.

Omiodzić, припра́вить мёдомъ, подмѣша́ть мёду.

Omiotać, Omieść, *см.* **Obrzucać.**

Omisić, *см.* **Wymisić, Misić.**

Omissja, -ji, *ж.* оши́бка, недосмо́тръ, про́пускъ. Бу́квы: **S. E. et O**, въ концѣ купе́ческаго письма́ *или* счёта, означа́ютъ: **Salvo errore et omissione**, т. е. оговарива́ю оши́бки и про́пуски.

Omknąć, *см.* **Omykać.**

Omłacać, Omłócić, молоти́ть, смолоти́ть.

Omleć, Omielać, очи́стить, очища́ть, шелуши́ть, снять шелуху́, лущи́ть.

Omlet, -u, *м.* я́ичница.

Omłócenie, -nia, *ср.* молоче́ніе, молотьба́ (*хлѣба*).

Omłócić, *см.* **Omłacać.**

Omłodzenie, -nia, *ср.* моложа́вость, помолодѣ́ніе; || * возобновле́ніе.

Omłodzić, Omładzać, молоди́ть, придава́ть ви́дъ мо́лодости, *см.* **Odmłodzić.**

Omłot, -u, *м.* умоло́тъ (*количество вымолоченныхъ зёренъ*).

Omłótny, зерновой.

Omniszenie, -nia, *ср.* постриже́ніе въ мона́хи.

Omniszyć, постри́чь въ мона́хи.

Omoczyć, *см.* **Omaczać.**

Omoknąć, смо́кнуть.

Omokrzyć, смочи́ть, увла́жить.

Omościć (rzekę), поста́вить мостъ (*че́резъ рѣку́*).

Omotać (kogo), * впу́тать, ввяза́ть (*въ скве́рное дѣло*), *см.* **Wplątać.**

Omówić, *см.* **Omawiać.**

Omówienie, -nia, *ср.* перифра́за; || обинякій, неи́сность ре́чи, намёкъ.

Omowny, перифрази́ческій, околи́чный.

Omraczać, Omroczyć, омрача́ть, омрачи́ть.

Omrozić, замори́зить.

Omszeć, *см.* **Mszeć**; || запле́снѣвѣть, *см.* **Pleśnieć.**

Omszenie, -nia, *ср. см.* **Mszenie**; || пле́сень, плѣснь, *см.* **Pleśń.**

Omszony, цвѣлый, запле́снѣвѣлый, *см.* **Spleśniały.**

Omulać, Omulić, *см.* **Zamulić.**

Omurować, *см.* **Obmurować.**
Omurowanie, *см.* **Obmurowanie.**
Omurzyć, *см.* **Murzyć.**
Omyć, *см.* **Omywać, Obmywać.**
Omycie, *см.* **Obmycie.**
Omydlić, намы́лить.
Omykać, Omknąć, обдира́ть, ободра́ть, сдира́ть, содра́ть; || лиша́ть, обнажа́ть. **Omknąć z liścia**, оборва́ть ли́стья, обезли́ствить.
Omylać, Omylić, обма́нывать, обману́ть, вводи́ть, ввести́ въ оши́бку, въ заблужде́ніе; || **Omylać się, Omylić się**, ошиба́ться, ошиби́ться, обма́нываться, обману́ться.
Omyłek, -łku, *м.*, *см.* **Szaléj.**
Omyllć, *см.* **Omylać.**
Omyłka, I, *ж.* оши́бка, про́махъ, погре́шность. **Przez omyłkę**, по оши́бкѣ. **Omyłka drukarska**, опеча́тка.
Omylnie, оши́бочно, обма́нчиво.
Omylność, -ści, *ж.* оши́бочность, обма́нчивость, прпзрачность; || непостоя́нство, перемѣ́нчивость, неизвѣ́стность, *см.* **Niepewność**; || погре́шительность.
Omylny, оши́бочный, обма́нчивый, прпзрачный; || непостоя́нный, перемѣ́нчивый, неизвѣ́стный, *см.* **Niepewny.**
Omywać, *см.* **Obmywać.**
Omywanie, -nia, *ср.* обмыва́ніе.
On, Ona, Ono, онъ, она́, оно́.
Onąd, — употребля́ется съ предло́гами **Z, Do, Od. Z onąd**, отсю́да, съ э́того мѣ́ста. **Do onąd**, тудá, дотýда. **Od onąd**, оттýда, *см.* **Owąd.**
Onak, Onako, ина́че, и́наче, *см.* **Owak.**
Onaki, ино́й.
Onako, *см.* **Onak.**
Ondzie, тамъ. **Tu i ondzie**, и здѣсь и тамъ.
Onędy, тамъ, че́резъ то мѣ́сто, по то́й доро́гѣ, *см.* **Owędy, Tamtędy.**
Onegdaj, тре́тьяго дня.
Onegdajszy, бы́вшій тре́тьяго дня.
Onegdy, Ongi (*Стар.*), намѣ́дни, недáвно, не такъ давно́.
Onerowany, обремене́нный.
Ongi, *Стар.* намѣ́дни.
Onich, *см.* **Oniks.**
Onichowy, *см.* **Onikowy.**
Oniemiały, онѣмѣ́вшій.
Oniemieć, зажáть ротъ, застáвить молчáть.
Oniemieć, онѣмѣ́ть; || * смóлкнуть.
Oniemocnić się, занемóчь, захворáть.
Onierządzić się, осквернúться, замарáться.
Onikowy, óниксовый.
Oniks, -u, *м.* óникъ (*камень*).
Ono, Oności, Onoż, вонъ; || вотъ. **Onoż go mamy! Onoście idzie!** вотъ онъ! вотъ онъ идётъ!
Onomatopeja, -ji, *ж.* *Грам.*, образова́ніе сло́ва по звукоподража́нію; || звукоподража́тельное сло́во.
Opacki, игýменскій, аббáтскій.
Opactwo, -a, *ср.* монастырь, игýменство, аббáтство.
Opacznie, навы́воротъ, превра́тно, наоборо́тъ.
Opaczność, -ści, *ж.* превра́тность, непостоя́нство, перемѣ́нчивость, *см.* **Przewrotność.**
Opaczny, превра́тный, непостоя́нный, перемѣ́нчивый.
Opaczyć, извращáть, превра́тно толковáть, перетолкóвывать, перемнáчивать.
Opad, -u, *м.* паде́ніе, спускъ. **Opad ziemi**, обвáлъ, осыпáніе (*земли*). **Opad morski**, отли́въ морскóй, *см.* **Odpływ.**
Opadać, Opaść, пáдать, опадáть, убывáть (*о рѣкѣ, о водѣ*), уменьшáться, (*о днѣ*), понижáться, опускáться. **Rzeka opadła**, водá въ рѣкѣ понизи́лась, упáла. **Rzeka opada**, водá въ рѣкѣ убывáетъ. **Opadać z czego**, лишáться чегó. **Opadać z ciała**, худѣ́ть, становúться худощáвымъ. **Opadać z sił**, слабѣ́ть, дряхлѣ́ть. **Opadać, Opaść kogo**, нападáть, напáсть, бросáться, бро́ситься, кидáться, кúнуться, рúнуться (*на кого*).
Opadanie, Opadnienie, -nia, Opadnięcie, -cia, *ср.* опадáніе, опаде́ніе, *см.* **Opad.**
Opadliny, -lin, *мн.* развáлины.
Opadnięcie, *см.* **Opadanie.**
Opadzisty, ниспадáющій, низвергáющійся; || бы́стро убывáющій.
Opajać, Opoić, напóить дó пьянá, упóить.
Opajanie, -nia, *ср.* *см.* **Pojenie.**
Opak, навáдъ; || навы́воротъ, наоборóтъ.
Opakować, нагрузúть, навьючúть; || обременúть, *см.* **Ładować.** || **Opakować się**, взвалúть на себя́ нóшу; || * набúть себѣ́ брю́хо, наѣ́сться дó сыта.
Opakowanie, -nia, *ср.* укýпорка.
Opal, -u, *м.* *Минер.* опáлъ.
Opał, -u, *м.* тóпливо, тóпка, отоплéніе, дровá.
Opalać, Opalić, обжигáть, обжéчь (*кирпúчь*), опалúть, опалúть; || отáпливать, отопúть (*топúть печь*); || **Opalać się, Opalić się**, обжигáться, обжéчься; || огрѣ́ваться, нагрéться; || загорѣ́ть (*отъ сóлнца*).
Opałać, вѣ́ять (*хлѣбъ*).
Opalacz, -a, *м.* (**pieców**), истопни́къ; || кочегáръ (*паровóй мáшины*).
Opalanie, Opalenie, -nia, *ср.* отопле́ніе (*печéй*); || обжиганіе (*кирпичá*).
Opałanie, -nia, *ср.* вѣ́яніе (*ржи, пшенúцы и т. д.*).
Opałek, -łka, *м.* головня́, головёшка.
Opalenie, *см.* **Opalanie.**
Opaleniec, -ńca, *м.* погорѣ́вшій, погорѣ́лецъ, *см.* **Pogorzelec.**
Opalić, *см.* **Opalać.**

Opalisadować, обнести́ палиса́дникомъ, забо́ромъ изъ ко́льевъ.

Opalisadowanie, -nia, *ср.* палиса́дникъ, палиса́да, забо́ръ изъ ко́льевъ.

Opalisko, -a, *ср.* пепели́ще, погорѣ́лое мѣ́сто.

Opałka, -i, *ж.* кормова́я вѣ́яльница. * **Pleść koszałki opałki**, моло́ть вся́кій вздоръ, **ob. Koszałka.**

Opalny, го́дный на то́пливо.

Opalony, обозжённый.

Opalować, *см.* **Opalisadować.**

Opalowanie, -nia, *ср. см.* **Opalisadowanie.**

Opalowy, опа́ловый, *см.* **Opal.**

Opałowy, *см.* **Opalny.**

Opamiętać się, притти́ въ себя́, опо́мниться, собра́ться съ ду́хомъ.

Opanować, овладѣ́ть (*чѣмъ*), захва́тывать (*что́*).

Opanowały, *см.* **Opanowany.**

Opanowanie, -nia, *ср.* покоре́ніе, овладѣ́ніе, завладѣ́ніе, захва́тъ.

Opanowany, покорённый, подпа́вшій подъ власть; || бѣснова́тый, одержи́мый бѣ́сомъ, бѣсну́ющійся, *см.* **Opętany.**

Opar, -u, *м.* ожо́га, обжо́га; || горѣ́ніе, сожже́ніе.

Oparafować, скрѣ́пить по листа́мъ.

Oparafowanie, -nia, *ср.* скрѣ́па по листа́мъ.

Oparcie, -cia, *ср.* опо́ра, подпо́ра, подде́ржка.

Oparkanić, огороди́ть, обнести́ и́згородью, забо́ромъ; || **Oparkanić (bydło)**, ста́вить въ огра́ду скоти́ну.

Oparkanienie, -nia, *ср.* огра́да, забо́ръ, *см.* **Parkan.**

Oparkocić się, *см.* **Parkocić się.**

Oparszeć, Oparszywieć, *см.* **Parszywieć.**

Opartolić się, *Прост.*, жени́ться несча́стливо.

Oparty, по́дпертый, опира́ющійся.

Oparzać, Oparzyć, обва́ривать, обвари́ть, обдава́ть, обда́ть кипятко́мъ.

Oparzanie, Oparzenie, -nia, *ср.* обва́риваніе, обдава́ніе кипятко́мъ, обжо́гъ.

Oparzelina, Oparzelizna, -y, *ж.* ожо́га, обжо́га.

Oparzelisko, Oparzysko, -a, *ср.* мокреди́на, зы́бкое *или* боло́тистое мѣ́сто.

Oparzelisty, горя́чій, жа́ркій.

Oparzelizna, *см.* **Oparzelina.**

Oparzenie, -nia, *ср.* сожже́ніе; || обжо́гъ.

Oparzyć, Oparzać, обже́чь, обжига́ть, обвари́ть, обва́ривать; || **Oparzyć się**, обже́чься, обвари́ться.

Oparzysko, *см.* **Oparzelisko.**

Opas, -u, *м.* кормъ (*для дома́шняго скота́ и пти́цы*); || па́жить, *см.* **Pastwa**; || блока́да, обложе́ніе, оса́да; || окруже́ніе.

Opasać, Opaść, раскорми́ть, откорми́ть. || **Opasać się, Opaść się**, наѣ́сться, объѣ́сться, пресы́титься.

Opasać, *см.* **Opasywać.**

Opasanie, -nia, *ср.* окруже́ніе (*во́йскомъ, стѣно́ю*); обнесе́ніе (*забо́ромъ*); || опоя́ска, *см.* **Pas**; || обложе́ніе, обступле́ніе, осажде́ніе (*крѣ́пости*).

Opasanie, Opasienie, -nia, *ср.* пресыще́ніе, обжо́рство.

Opaść, *см.* **Opasać.**

Opaść, Opasdź, *см.* **Opadać.**

Opasienie, *см.* **Opasanie.**

Opaska, -i, *ж.* поясо́къ; || повя́зка, вѣне́цъ; || **Opaski**, *мн.* фри́зы (*украше́нія на ору́діяхъ*); || раздѣ́лка (*при вхо́дѣ дыма въ пе́чкѣ*).

Opaskudzić, замара́ть, запа́чкать; || * оскверни́ть. || **Opaskudzić się**, замара́ться, запа́чкаться; || * оскверни́ться.

Opasło, доро́дно, по́лно, ту́чно.

Opasłość, -ści, *ж.* доро́дство, доро́дность, полнота́, ту́чность.

Opasły, разтолстѣ́вшій, доро́дный, по́лный, ту́чный.

Opaśny, Opaszny, подпоя́санный.

Opasywać, Opasać, опоя́сывать, опоя́сать; || окружа́ть, окружи́ть, обноси́ть, обнести́ (*го́родъ стѣно́ю*); || облага́ть, обложи́ть, обступа́ть, обступи́ть, осажда́ть, осади́ть (*го́родъ, во́йско*); || **Opasywać się, Opasać się**, опоя́сываться, подвя́зывать себя́.

Opasywanie, -nia, *ср.* опоя́сываніе, *см.* **Opasanie.**

Opat, -a, *м.* настоя́тель, игу́менъ; || абба́тъ (*у като́ликовъ*); || *Бот.* молоча́й, молоча́йникъ (*расте́ніе*).

Opatek, -tka, *м.* **(mniejszy)**, *Бот.* ме́лкій молоча́й, осли́ное молоко́ (*расте́ніе*).

Opatka, -i, *ж.* игу́менья, аббати́сса.

Opatrować, *см.* **Opatrywać.**

Opatrowanie, *см.* **Opatrywanie.**

Opatrywać, Opatrzyć, *Стар.* избира́ть, избра́ть, иска́ть, прі́искивать, *см.* **Opatrywać**; || пещи́сь, забо́титься. **Opatrywać zdrowie swoje**, забо́титься о своёмъ здоро́вьи; || смотрѣ́ть, ходи́ть, уха́живать (*за кѣмъ*), имѣ́ть попече́ніе (*о комъ*); || перевя́зывать (*ра́ну у кого́*); || помога́ть, пособля́ть. **Niech Pan Bóg opatrzy, Panie Boże opatrz**, Богъ въ по́мощь! || Снабжа́ть, снабди́ть, доставля́ть. **Opatrzyć miasto w żywność**, снабди́ть го́родъ продово́льствіемъ; || обнести́, окружи́ть (*го́родъ стѣно́ю*); || предохраня́ть, предостерега́ть (*отъ кого́, отъ чего́*). || **Opatrywać się, Opatrzyć się**, запаса́ться, запасти́сь, (*провіа́нтомъ*); || **Opatrzyć się od czego, przeciw czemu**, предохрани́ть себя́, предостерега́ться (*отъ чего́*).

Opatrywanie, Opatrzenie, -nia, *ср. Стар.* прі́искиваніе, оты́скиваніе; || попече́ніе, забо́та; || смотрѣ́ніе, хожде́ніе, уха́живаніе; || перевя́зываніе (*ра́ны*); || снабже́ніе, доста́вка, продово́льствованіе; || обнесе́ніе окруже́ніе, огражде́ніе; || предохране́ніе, предостереже́ніе, *см.* **Opatry-**

wać. || **Opatrzenie**, содержа́ніе, сохране́ніе, подде́рживаніе.

Opatrzenie, -nia, *ср.* снабже́ніе, доставле́ніе всего́ ну́жнаго.

Opatrznie, тща́тельно, рачи́тельно, стара́тельно; || предусмотри́тельно, осмотри́тельно, осторо́жно.

Opatrznik, *см.* **Opatrzyciel.**

Opatrzność, -ści, *ж.* предусмотри́тельность, осмотри́тельность, осторо́жность, благоразу́міе; || Провидѣ́ніе, Про́мыслъ Бо́жій.

Opatrzny, предусмотри́тельный, осмотри́тельный, осторо́жный, благоразу́мный.

Opatrzyć. *см.* **Opatrywać.**

Opatrzyciel, -a, *м.* поставщи́къ; || попечи́тель, храни́тель.

Opatrzycielka, -i, *ж.* поставщи́ца; || попечи́тельница, храни́телъница.

Opatski, *см.* **Opacki.**

Opatstwo, *см.* **Opactwo.**

Opchać, *см.* **Opychać.**

Opęciny, -cin, *мн.* у́зы, око́вы, цѣ́пи.

Opędzać, Opędzić, обѣга́ть круго́мъ (*чего́*), бы́стро соверша́ть путь (*вокру́гъ чего́*); || отгоня́ть, отогна́ть (*мухъ, комаро́въ*); || дово́льствоваться, достава́ть, става́ть, хвата́ть. **Tém drzewem muszę opędzić całą zimę**, э́тихъ дровъ хва́титъ (доста́нетъ) мнѣ на всю зи́му. **Całą usługę opędzam jednym chłopakiem**, для услу́ги доста́точно мнѣ одного́ ма́льчика. || **Opędzać się (komu)**, защища́ться, обороня́ться (*отъ кого́, отъ чего́*); отбива́ться (*отъ соба́къ*); || развяза́ться, раздѣ́латься, отдѣ́латься, изба́виться. **Nie módz się opędzić dłużnikom**, не имѣ́ть возмо́жности раздѣ́латься съ должника́ми, изба́виться, отдѣ́латься отъ должнико́въ.

Opędzanie, Opędzenie, -nia, *ср.* отогна́ніе; || **Opędzenie potrzeb**, удовлетворе́ніе нуждъ. **Opędzenie kosztów**, покры́тіе изде́ржекъ. **Opędzenie potrzeb**, удовлетворе́ніе нуждъ.

Opękacieć, *см.* **Pękacieć.**

Opełki, -ów, *мн.* вы́сѣвки, о́труби.

Opełznąć, выцвѣта́ть, полиня́ть (*о цвѣта́хъ, о матеріяхъ*), ту́скнуть, помрача́ться (*о со́лнцѣ*).

Opełznienie, -nia, *ср.* ту́склость, тускъ; || линя́ніе, выцвѣта́ніе.

Opera, -y, *ж. Муз.* о́пера.

Operacja, -ji, *ж.* дѣ́йствіе, дѣ́ло, сдѣ́лка, предпріятіе; || *Хир.* опера́ція; || **Operacje wojenne**, вое́нныя дѣ́йствія. *см.* **Działanie, Sprawa, Skutek.**

Operat, -u, *м.* цѣ́лое дѣ́ло.

Operator, -a, *м.* опера́торъ, хиру́ргъ.

Operetka, -i, *ж. Муз.* небольша́я о́пера.

Operować, дѣ́лать опера́цію.

Operzysta, -y, *м.* о́перный пѣве́цъ.

Operzystka, -i, *ж.* о́перная пѣви́ца.

Opętać, опу́тать, завле́чь, замани́ть; || овладѣ́ть, обуя́ть. **Djabeł go opętał**, онъ одержи́мъ бѣ́сомъ. || **Opętać się**, запу́таться.

Opętanie, неи́стово, я́ростно; || *ужа́сно, чрезвыча́йно.

Opętanie, -nia, *ср.* бѣснова́ніе; || помѣша́тельство, умоизступле́ніе.

Opętaniec, -ńca, *м.* одержи́мый бѣ́сомъ, бѣсну́ющійся, бѣснова́тый; || *бѣ́шеный, вспы́льчивый, изступле́нный.

Opętany, бѣсну́ющійся, бѣснова́тый, одержи́мый бѣ́сомъ.

Opiać, *см.* **Opiewać.**

Opiąć, *см.* **Opinać.**

Opiata, Opjata, -y, *ж. Мед.* опіа́тъ (*соста́въ изъ о́пія и другихъ сна́добьевъ*).

Opić się, *см.* **Opijać się.**

Opich, -u, *м. Бот.* ди́кая петру́шка *и́ли* сельдере́я (*расте́ніе*).

Opiec, *см.* **Opiekać.**

Opięcie, -cia, *ср.* отдѣ́лка, убо́рка, (*че́пчика*) пришпи́ливаніе, прика́лываніе; || обши́вка, оби́вка.

Opieczętowanie, -nia, *ср.* опеча́таніе, приложе́ніе печа́ти.

Opieka, -i, *ж.* опе́ка, опеку́нство; || **Opiekę nad kim objąć**, взять кого́ въ опе́ку. **Wyjść z pod opieki**, вы́йти изъ-подъ опе́ки. **Znajdujący się pod opieką**, опека́емый; || попече́ніе, попечи́тельство; || покрови́тельство, заступле́ніе, засту́пничество. **Mieć kogo w opiece**, покрови́тельствовать (*кому́*), протежи́ровать (*кого́*). **Oddaję ci go w opiekę**, поруча́ю его́ твоему́ покрови́тельству. **Opieki**, *мн.* всѣ́ покрови́тельствуемые, кліе́нты.

Opiekać, Opiec, обжа́ривать, обжа́рить.

Opiekać się, *см.* **Opiekować się.**

Opiekalny, опеку́нскій.

Opiekanie, -nia, *ср.* обжа́риваніе.

Opiekany, обжа́ренный.

Opiekować się, Opiekać się, опеку́нствовать, быть опекуно́мъ; || забо́титься, призрѣва́ть. **Nie opiekuj się mną**, не забо́ться обо мнѣ; || покрови́тельствовать (*кому́*), протежи́ровать (*кого*).

Opiekowy, *см.* **Opiekalny.**

Opiekun, -a, *м.* опеку́нъ; || попечи́тель, покрови́тель, засту́пникъ (*бѣ́дныхъ, сиро́тъ и т. п.*); || блюсти́тель (*у духове́нства*); || **Opiekun przydany**, опеку́нъ, блюсти́тель.

Opiekuńczy, охрани́тельный, покрови́тельственный. **Anioł opiekuńczy**, а́нгелъ-храни́тель. **Ton opiekuńczy**, покрови́тельственный тонъ; || *см.* **Opiekuński.**

Opiekunka, -i, *ж.* опеку́нша; || покрови́тельница, засту́пница, попечи́тельница.

Opiekuński, опеку́нскій.

Opiekuństwo, -a, *ср.* опеку́нство; || покрови́тельство, попечи́тельство.

Opielać, *см.* **Pleć.**

Opieniać, Opienić, вспѣ́нить.

Opieniek, -ńka, *м.* пенёкъ (*оста́токъ перело́мленнаго зу́ба*), *см.* **Pieniek.**

Opieńka, -i, *ж.* опёнокъ (*родъ гриба́*).

Opieprzony, припра́вленный пе́рцомъ, *см.* **Pieprzny.**

Opieprzyć, припра́вить пе́рцомъ, посы́пать пе́рцомъ.

Opierać, Oprać, обмыва́ть, обмы́ть, обстаривать, обстира́ть.

Opierać, *см.* **Oprzeć.**

Opieranie, *см.* **Pranie, Opranie.**

Opieranie, -nia, *ср.* опо́ра, подпо́ра; || **Opieranie się**, сопротивле́ніе, *см.* **Opór.**

Opierzać, Opierzyć, опери́ть, насаживать пёрушки; || **Opierzyć się**, опери́ться, покры́ться пе́рьями.

Opierzały, опери́вшійся (*о птенца́хъ*).

Opierzchliwie, *см.* **Uraźliwie.**

Opierzchliwość, *см.* **Uraźliwość.**

Opierzchliwy, *см.* **Uraźliwy.**

Opierzchły, Opierzgły, потре́скавшійся, поло́павшійся.

Opierzchnąć, Opierzgnąć, потре́скаться, поло́паться.

Opierzchnienie, Opierzgnienie, -nia, *ср.* тре́сканіе, ло́паніе (*ко́жи отъ сту́жи*).

Opierzeć, опери́ться, покры́ться пе́рьями (*о птенца́хъ*).

Opierzony, *см.* **Opierzały.**

Opierzyć, *см.* **Opierzać,**

Opieszale, ме́дленно, неповоро́тливо, нерадиво, небре́жно.

Opieszałość, -ści, *ж.* ме́дленность, неповоро́тливость, нерадивость, небре́жность.

Opieszały, ме́дленный, неповоро́тливый, нерадивый, небре́жный.

Opięte, обтя́нуто, у́зко, въ обтя́жку.

Opięty, обтя́нутый, у́зкій.

Opiew, u, *м.* воспѣва́ніе; || содержа́ніе (*сочиненія и т. п.*), *см.* **Brzmienie, Treść.**

Opiewać, Opiać, воспѣва́ть, воспѣ́ть; || гласи́ть, предпи́сывать, содержа́ть въ себѣ́. **Pierwszy paragraf opiewa, jak następuje**, пе́рвый параграфъ гласи́тъ слѣ́дующее *или* содержа́ніе пе́рваго пара́графа слѣ́дующее.

Opiewanie, -nia, *ср. см.* **Opiew.**

Opijać się, Opić się, напива́ться, напи́ться пья́нымъ, напи́ться до́пьяна, упива́ться.

Opilca, -y, Opilec, -ica, *м. см.* **Opój, Pijak.**

Opilczy, пья́нствующій, пья́ный.

Opilec, *см.* **Opilca.**

Opiłki, łek, *мн.* опи́лки.

Opiłować, *см.* **Piłować.**

Opiłowanie, *см.* **Piłowanie.**

Opilstwo, -a, *ср.* пья́нство.

Opiły, пья́ный; || *упоённый.

Opinać, Opiąć, натя́гивать, натяну́ть, напя́ливать, напя́лить, обива́ть, оби́ть. **Opinać pokoje aksamitem**, обива́ть ко́мнаты ба́рхатомъ; || приколо́ть, обколо́ть (*була́вками*); || **Opinać się, Opiąć się**, опоя́саться, окружи́ть себя́.

Opinja, -ji, *ж.* мнѣ́ніе.

Opiołki, -ów, *мн.* вы́полотыя тра́вы.

Opis, u, *м.* описа́ніе.

Opisać, *см.* **Opisywać.**

Opisanie, -nia, *ср. см.* **Opis. Opisanie osoby**, примѣ́ты (*въ па́спортахъ*).

Opisny, го́дный для описа́нія.

Opisowo, описа́тельнымъ о́бразомъ.

Opisowość, -ści, *ж.* описа́тельный, живопи́сный родъ изображе́нія, сочине́нія.

Opisowy, описа́тельный.

Opisujący, опи́сывающій. **Geometrja opisująca**, начерта́тельная геоме́трія.

Opisywać, pisać, опи́сывать, описа́ть, изобража́ть, изобрази́ть; || *Мат.* начерта́ть, начерти́ть; || **Opisać się**, обяза́ться контра́ктомъ (*пе́редъ нота́ріусомъ*).

Opisywacz, -a, *м.* описа́тель.

Opisywanie, -nia, *ср. см.* **Opis.**

Opjum, *ср. Нескл.* о́піумъ, о́пій.

Opłacać, Opłacić, выпла́чивать, вы́платить, плати́ть, заплати́ть; || **Opłacać się, Opłacić się**, откупа́ться, выкупа́ться; || окупа́ться. **To się nie opłaci**, э́то не оку́пится, не принесётъ вы́годы.

Opłacanie, Opłacenie, -nia, *ср.* упла́та, платёжъ, распла́та.

Opłacić *см.* **Opłacać.**

Opłakać, *см.* **Opłakiwać.**

Opłakanie, плаче́вно, жа́лостко.

Opłakanie, -nia, *ср.* опла́киваніе, сожалѣ́ніе. **Opłakania godny**, досто́йный сожалѣ́нія.

Opłakaniec, -ńca, *м.* опла́киваемый.

Opłakany, плаче́вный, жа́лостный, досто́йный сожалѣ́нія.

Opłakiwać, Opłakać, опла́кивать, опла́кать.

Oplamić, запятна́ть, замара́ть.

Opłaszczyć, сплю́щить, сдѣ́лать пло́скимъ.

Opłata, y, *ж.* пла́та, упла́та, платёжъ; || по́дать, по́шлина, нало́гъ, сборъ; || возме́здіе, вознагражде́ніе || *Юрид.* **Opłata wpisów**, внесе́ніе исковы́хъ по́шлинъ; || **Opłata od statku**, грузово́е; — **patentowa**, по́шлина за пате́нтъ; — **pocztowa od koni**, прого́ны, прого́нныя де́ньги; — **nominacyjna**, гербо́вая по́шлина при опредѣле́ніи на слу́жбу; — **wieczysta**, платёжъ по безсро́чному содержа́нію; — **stemplowa**, взносъ гербо́выхъ по́шлинъ; — **assekuracyjna**, страховы́я де́ньги; — **kanonowa**, кано́нъ, пла́та съ долгосро́чнаго владѣ́нія. **Opłata wchodowa**, ввозная по́шлина; — **drogowa**, шоссе́йный сборъ; заста́вная по́шлина; — **portoryjna**, портовы́я де́ньги; — **rekomendacyjna**, страхова́я пла́та; — **wyderkafowa**, вку́пный платёжъ.

Oplatać, Opleść, запу́тывать, запу́тать, оплета́ть, опле́сть, обвива́ть, обви́ть; || **Oplatać się, Opleść się**, обвива́ться, запу́тываться.

Oplątać, опу́тать, спу́тать.

Oplatanie, -nia, *ср.* обвива́ніе, заплета́ніе.

Oplatanka, -i, *ж.* оплетёная буты́лка.
Opłatczany, обла́точный, *см.* **Opłatek.**
Opłatek, -tka, *м.* обла́тка.
Opłatny, по́шлинный, пода́тный; || платёжный; || опла́чивающійся, вы́годный, при́быльный.
Opław, *см.* **Upław.**
Opława, -y, *ж.* пла́вательное перо́ (*у ры́бы*).
Opławiać, Opławić, оплыва́ть, оплы́ть; || омыва́ть. **Rzeka opławia brzegi,** рѣка́ омыва́етъ берега́.
Opławny, *см.* **Upławny.**
Opłazować, *см.* **Płazować.**
Opleć, *см.* **Opielać, Pleć.**
Oplecek, -cka, *м.* шнуро́вка.
Oplecienie, -nia, *ср.* тканьё; || сплете́ніе.
Opleciony, оплетёный.
Opleść, *см.* **Oplatać.**
Opleśnieć, заплѣснѣвѣть.
Opłókać, Opłukać, вы́полоскать, сполоска́ть, *см.* **Płókać.**
Oplombować, опломбирова́ть, запломбирова́ть.
Oglombowanie, -nia, *ср.* пломбиро́вка.
Opłonąć, сгорѣ́ть, вспы́хнуть; || успоко́иться (*отъ гнѣва*), утиха́ть, усмири́ться, *см.* **Ochłonąć.**
Opłot, -u, *м.* и́згородь, плете́нь, городьба́.
Opłotek, -tka, *м. Умен.* небольша́я и́згородь. ***Opłotki,** *мн.* грани́цы, предѣ́лы.
Opłotny, огра́дный, расту́щій, находя́щійся подъ забо́ромъ; || пограни́чный, сопредѣ́льный, сме́жный.
Opłowić, *см.* **Płowić.**
Opłowieć, *см.* **Płowieć.**
Opluć, Oplunąć, Opluwać, оплева́ть, оплёвывать.
Oplucie, Opluwanie, Oplunienie, -nia, *ср.* оплева́ніе, оплёвываніе.
Oplugawieć, *см.* **Plugawieć.**
Oplunąć, *см.* **Opluć.**
Oplunienie, *см.* **Oplucie.**
Oplusnąć, забры́згать.
Opluśnienie, -nia, *ср.* забры́згиваніе.
Opluwać, *см.* **Opluć.**
Opluwacz, -a, *м.* плева́ка.
Oplwać, *см.* **Opluć.**
Oplwanie, *см.* **Oplucie.**
Opłynąć, *см.* **Opływać.**
Opływ, -u, *м,* пла́ваніе. **Długie wód opławy,** продолжи́тельное пла́ваніе по вода́мъ.
Opływać (w co, w czém, czém), разлива́ться; || изоби́ловать (*чѣмъ*), утопа́ть (*въ ро́скоши*), роскошествова́ть; || **Opływać powodzią,** быть зато́пленнымъ, за́литымъ водо́ю. **Opływać potem,** пролива́ть потъ. **Dolina opłynęła ludem,** наро́дъ наводни́лъ, покры́лъ равни́ну; || оплыва́ть, оплы́ть, обтека́ть, огиба́ть. **Opłynąć ziemię,** объѣ́хать круго́мъ земли́.
Opływanie, -nia, *ср.* изоби́ліе, избы́токъ, дово́льство; || **Opłynięcie, Opłynienie (czego),** пла́ваніе. **Wysłany na opłynienie ziemi,** по́сланный въ кругосвѣ́тное путеше́ствіе.
Opoczny, Opoczysty, скали́тый, утёсистый, камени́стый. **Opoczna rozpadlina,** разсѣ́лина въ скалѣ́. **Droga opoczysta,** камени́стая доро́га.
Opodal, и́здали, вдали́.
Opodalny, нѣ́сколько отдалённый.
Opodatkować, обложи́ть по́датью, назна́чить нало́гъ.
Opodatkowanie, -nia, *ср.* наложе́ніе подате́й, назначе́ніе нало́га.
Opoić, *см.* **Opajać.**
Opój, -oja, *м.* пья́ница.
Opojenie, -nia, *ср.* опьяне́ніе; || *упое́ніе.
Opojony, напи́вшійся пья́нымъ, *см.* **Upojony.**
Opoka, -i, *ж.* скала́, утёсъ.
Opona, -y, *ж.* попо́на, паруси́нный чахо́лъ; || покрыва́ло, за́навѣсъ; || оби́вка обо́ями, *см.* **Powłoka, Zasłona.**
Opończa, -y, *ж.* епанча́, плащъ.
Oponka, -i, *ж. Умен. см.* **Opona.**
Oponować (komu), возража́ть, спо́рить (*съ кѣмъ*), не соглаша́ться. || **Oponować się,** сопротивля́ться.
Oponujący, -ego, *м.* опоне́нтъ, проти́вникъ; || *Юрид.* предъяви́вшій о́тзывъ.
Opór, -u, *м.* отпо́ръ, сопротивле́ніе; || противорѣ́чіе, прекосло́віе, возраже́ніе. **Stawić dzielny opór,** му́жественно сопротивля́ться. **Zdanie to przyjęte bez oporu,** э́то мнѣ́ніе при́нято безъ возраже́нія. **Wszystko mu oporem idzie,** всё ему́ прихо́дится съ трудо́мъ, ему́ ничто́ не удаётся, ему́ ни въ чёмъ нѣтъ уда́чи; || подпо́ра, подде́ржка, опо́ра, *см.* **Podpora;** || *Архит.* контрефо́рсъ, отво́дъ, быкъ, подпо́ра.
Opora, -y, *ж.* подста́вка, опо́ра; || *Артил.* при́толока (*то́лстый брусъ у бру́ствера*).
Oporca, -y, *м.* проти́вникъ.
Opornie, упря́мо, про́тивъ во́ли, не́хотя, неохо́тно. **Opornie stawić się,** не поддава́ться, проти́виться.
Oporny, упря́мый, упо́рный.
Oporządzać, Oporządzić (kogo), снаряжа́ть, снаряди́ть, снабжа́ть, снабди́ть всѣмъ ну́жнымъ; || * **Oporządzić kogo,** обобра́ть, общипа́ть, обрабо́тать, отдѣ́лать, обыгра́ть; || **Oporządzać co,** приготовля́ть, приправля́ть, прибира́ть, установля́ть въ поря́дкѣ, приводи́ть въ поря́докъ, *см.* **Urządzać;** || *Повар.* чи́стить, обряжа́ть, потроши́ть, свѣжева́ть (*живо́тныхъ*), распла́стывать (*ры́бу пе́редъ соле́ніемъ*), *см.* **Oprawiać, Sprawić.** || **Oporządzać się,** экипирова́ться, сдѣ́лать себѣ́ всё ну́жное, снаряди́ться.
Oporządzenie, -nia, *ср.* экипиро́вка, снаряже́ніе, снабже́ніе всѣмъ ну́жнымъ.
Oporządzić, *см.* **Oporządzać.**

Opowiadać, **Opowiedzieć**, возвѣща́ть, провозвѣща́ть, проповѣ́дывать. **Opowiadać słowo Boże**, проповѣ́дывать сло́во Бо́жие; || предувѣдомля́ть, предувѣдомить; || **Opowiadać towary na komorze**, объявля́ть това́ры на тамо́жнѣ, *см.* **Zapowiadać**; || **Opowiadać komu**, разска́зывать, повѣствова́ть. **Opowiadać bajki**, разска́зывать ска́зки. || **Opowiedzieć się komu**, испроси́ть позволе́нія у кого́, упреди́ть кого́ о чёмъ, дать о себѣ́ зна́ть.

Opowiadacielka, **Opowiadaczka**, **Opowiedzicielka**, **-i**, *ж.* возвѣсти́тельница, проповѣ́дница; || разска́щица. повѣствова́тельница.

Opowiadacz, **-a**, *м.* возвѣсти́тель, проповѣ́дникъ. **Opowiadacze Ewangelji**, проповѣ́дники Евáнгелія; || разска́щикъ, повѣствова́тель.

Opowiadaczka, *см.* **Opowiadacielka.**

Opowiadanie, **Opowiedzenie**, **-nia**, *ср.* проповѣ́дываніе; || объявле́ніе, заявле́ніе; || повѣствова́ніе, разска́зъ, по́вѣсть, сказа́ніе, *см.* **Opowiedź.**

Opowiednie, предвари́тельно заяви́вши о себѣ́. **Wejść nieopowiednie**, войти́ безъ докла́да.

Opowiedny, **Opowiedni**, впередъ назна́ченный, опредѣлённый, *см.* **Zapowiedziany.**

Opowiedź, **-dzi**, *ж.* **Opowiedzenie**, **-nia**, **Opowiedzenie się**, предувѣдомле́ніе, заявле́ніе, докла́дъ. **Wejść bez opowiedzi**, **bez opowiedzenia się**, войти́ безъ докла́да, *см.* **Opowiednie.**

Opowiedziany, объя́вленный, заявленный; || разска́занный.

Opowiedzieć, *см.* **Opowiadać.**

Opowieść, **-ści**, *ж.* разска́зъ, повѣствова́ніе.

Opóźniać, **Opóźnić**, замедля́ть, заме́длить, заде́рживать, задержа́ть, откла́дывать, отложи́ть. || **Opóźniać się**, **Opóźnić się**, опа́здывать, опоздáть, замѣ́шкиваться, замѣ́шкаться.

Opóźniale, *см.* **Opieszale.**

Opóźniałość, *см.* **Opieszałość.**

Opóźniały, *см.* **Opieszały.**

Opóźnienie, **-nia**, *ср.* замедле́ніе, промедле́ніе; останóвка, заде́ржка.

Opozycja, **-ji**, *ж.* оппози́ція, проти́вная па́ртія; || противорѣ́чіе, несогла́сіе, возраже́ніе; || сопротивле́ніе; || о́тзывъ, протéстъ. *Юрид.* **Opozycja trzeciego**, о́тзывъ тре́тьяго лица́ неучáствовавшаго въ дѣлѣ. **Założyć opozycją**, протестова́ть, принести́ о́тзывъ.

Opozycyjny, оппозиціо́нный.

Oprać, *см.* **Opierać.**

Opracowanie, **-nia**, *ср.* разрабо́тка.

Opranie, **-nia**, *ср.* мытьё бѣлья́, сти́рка.

Oprawa, **-y**, *ж.* оправа, обдѣ́лка; || ко́жа (*у ружей и пистоле́тов*), *см.* **Osada**; || переплётъ (*кни́ги*). **Oprawa w półskórek**, переплётъ въ корешкѣ́. **Oprawa portretu**, ра́мка. **Oprawa okna**, **drzwi**, нали́чникъ; || *Горн.* крѣпь, крѣпле́ніе; || **Oprawa (św. obrazu)**, окла́дъ (*ико́ны*); || *см.* **Wyprawa**; || обезпе́ченіе прида́наго жены́ имѣніемъ ея́ му́жа; || *Юрид.* поручи́тельство, зало́гъ, обезпеченіе, *см.* **Kaucja.**

Oprawca, **-y**, *м.* полице́йскій сы́щикъ; || пала́чъ, *см.* **Kat**; || наёмный убíйца, *см.* **Siepacz.**

Oprawiać, **Oprawić**, оправля́ть, опра́вить, обдѣ́лывать, обдѣ́лать, вставля́ть, вста́вить; || **Oprawić obraz w ramy**, вста́вить карти́ну въ ра́му. **Oprawić rycinę**, вста́вить эста́мпъ въ ра́мку; || **Oprawić co w perły**, обдѣ́лать что́ же́мчугомъ; || **Oprawić strzelbę**, сдѣ́лать ло́жу къ ружью́; || **Oprawić nóż**, наса́живать, придѣ́лывать черено́къ (*къ ножу́*), рукоя́тку (*къ косѣ́*); || переплета́ть, переплесть (*кни́гу*); || *Юрид.* **Oprawić sobie**, записа́ть, обезпе́чить. **Mąż oprawia żonie posag**, мужъ обезпе́чиваетъ на своёмъ имѣ́ніи прида́ное жены́; || **Szkodę oprawić**, вознагради́ть убы́тки; || *Повар.* чи́стить, обря́жать, потроши́ть, свѣжева́ть (*живо́тныя*), распла́стывать (*рыбу*); || холости́ть, вало́шить, класть, *см.* **Kapłonić, Misić.**

Oprawiacz, **Oprawiciel**, **-a**, *м.* оправщикъ (*дѣлающій опра́ву*); || переплётчикъ, *см.* **Introligator.**

Oprawianie, **Oprawienie**, **-nia**, *ср.* опра́вка, обдѣ́лка; || прибо́ръ, устано́вка; || переплета́ніе, переплётъ (*кни́ги*); || *Горн.* **Oprawianie drzewem**, **cembrowanie szybów**, ша́хтное крѣпле́ніе.

Oprawiciel, *см.* **Oprawiacz.**

Oprawiony, опра́вленный, обдѣ́ланный, вста́вленный; || *см.* **Oprawny**; || очи́щенный, пригото́вленный, *см.* **Sprawiony.**

Oprawka, **-i**, *ж.* гнѣздо́ (*у пе́рстня*).

Oprawny, переплетённый (*о кни́гѣ*).

Oproć, спороть.

Oprochnieć, сгнить, истлѣ́ть, испо́ртиться.

Oprócz, кро́мѣ, сверхъ, исключа́я.

Oprosić się, опоросúться (*о свиньѣ*).

Oprószyć, запыли́ть, запороши́ть, засори́ть.

Oprowadzać, **Oprowadzić**, води́ть, проводи́ть, провести́; || обвести́, окружи́ть (*кре́пость стѣно́ю*), *см.* **Obwieść, Otoczyć, Opasać.**

Oprowadzenie, **-nia**, *ср.* провожáніе, сопровожде́ніе.

Oprowadzić, *см.* **Oprowadzać.**

Oprysk, **-u**, *ж.* бры́зги (*гря́зи*); || оско́локъ.

Opryskać, **Oprysnąć**, забры́згать.

Oprysklwie, вспы́льчиво, запа́льчиво, серди́то.

Oprysklwość, **-ści**, *ж.* вспы́льчивость, горя́чность; || вспы́шка, поры́въ.

Oprysklwy, вспы́льчивый, горя́чій, вздо́рный.

Oprysnąć, *см.* **Opryskać**

Opryśnienie, -nia, *ср.* обрызгиваніе, *см.* **Obryzganie.**

Opryszek, -szka, *м.* разбо́йникъ, граби́тель.

Oprząść, Oprząsdź, Oprzędać, опу́тать, опу́тывать. **Pająk oprzęda muchę**, па́укъ опу́тываетъ му́ху; || **Oprzędać się**, обвива́ться ни́тями, прясть (*о шелковичныхъ червя́хъ*).

Oprzeć, сопре́ть.

Oprzeć, Opierać, опере́ть, опира́ть, основа́ть, осно́вывать, прислони́ть, приста́вить, приставля́ть. **Oprzeć drabinę o mur**, приста́вить ле́стницу къ стѣнѣ. **Oprzeć dom o skałę**, прислони́ть стѣну къ скалѣ. **Na czém opierasz to co mówisz?** на чёмъ ты осно́вываешь то, о чёмъ говори́шь? на чёмъ ты осно́вываешь свои́ слова́? || **Oprzeć się, Opierać się**, опира́ться, осно́вываться; || упере́ться (*во что́*), останови́ться (*идя*). **Nie oparł się aż w Warszawie**, онъ останови́лся то́лько въ Варша́вѣ; || перейти́, перенести́сь. **Ta sprawa oprze się o senat**, э́то де́ло перейдётъ, перенесётся въ сена́тъ; || **Opierać się na kiju**, опира́ться о па́лку, подпира́ться па́лкою. **Opierać się na słowach Pisma Św.**, осно́вываться на слова́хъ Св. Писа́нія; || **Opierać się komu**, сопротивля́ться, не поддава́ться кому́, проти́виться чьимъ намѣреніямъ. **Oprzeć się zamęściu**, проти́виться заму́жеству, не соглаша́ться на заму́жество, *см.* **Przeciwić się.**

Oprzętny, *см.* **Skrzętny.**

Oprzykrzenie, -nia, *ср.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.

Oprzykrzyć, Oprzykrzyć się, *см.* **Sprzykrzyć, Sprzykrzyć się, Naprzykrzyć się.**

Optycznie, опти́чески.

Optyczny, опти́ческій; || (*Анат.*) зри́тельный.

Optyk, -a, *м.* о́птикъ.

Optyka, -i, *ж.* о́птика.

Optymiczny, оптими́ческій.

Optymista, -y, *м.* оптими́стъ, послѣдователь оптими́зма; || дово́льный всѣ́мъ.

Optymistka, -i, *ж.* оптими́стка, послѣдовательница оптими́зма.

Optymizm, -u, *м.* оптими́змъ, мнѣ́ніе, что всё къ лу́чшему.

Opucha, -y, *ж.* опу́шка, обши́вка, кайма́, обши́гъ, отворо́тъ (*у рукава́*).

Opuchlina, -y, *ж.* (*Мед.*) вода́нка, водяна́я болѣ́знь, *см.* **Puchlina.**

Opuchłość, -ści, *ж.* о́пухоль.

Opuchły, распу́хлый, распу́хшій; || стра́ждущій водяно́й болѣ́знію.

Opuchnąć, пу́хнуть, раздува́ться.

Opuchnięcie, -a, *ср.* о́пухоль.

Opugnant, -a, *м.* *Юрид.* защи́тникъ до́водовъ про́тивъ отвѣ́тчика, оппоне́нтъ; || проти́вникъ.

Opugnować, приводи́ть до́воды, дока́зывать, опровергать, оспа́ривать.

Opugnowanie, -nia, *ср.* противопо́ставленіе, прекосло́віе; || опроверже́ніе, оспо́риваніе.

Opuknąć się, разсѣда́ться, растре́скаться.

Opuściałość, -ści, *ж.* необита́емое мѣ́сто, уедине́ніе, пусты́ня, запусты́ніе.

Opuściały, *см.* **Opustoszały**; || уединённый, пустынный, оста́вленный всѣ́ми.

Opuścić, *см.* **Opuszczać.**

Opusta, -y, *ж.* *Агр.* пропу́щенный кусо́къ земли при паха́ніи.

Opustoszałość, -ści, *ж.* опустоше́ніе.

Opustoszały, опустошённый.

Opustoszyć, опустоши́ть.

Opuszać, Opuszyć, опу́чить, разду́ть, вздуть.

Opuszczać, Opuścić, опуска́ть, опусти́ть, спуска́ть, спусти́ть; || уступа́ть, уступи́ть; || пропуска́ть, пропусти́ть; || оставля́ть, оста́вить. **Opuścić ręce**, опусти́ть ру́ки. **Opuścić uszy**, повѣ́сить у́ши. **Opuścić oczy**, потупить глаза́. **Nie opuści ani grosza**, ни гроша́ не усту́питъ. **Opuścić sposobność**, пропусти́ть слу́чай. **Opuścić kogo**, оставля́ть, покида́ть кого́. **Opuścić dom**, оста́вить домъ. **Mróz opuszcza**, моро́зъ уменьша́ется. || **Opuszczać się, Opuścić się**, опусти́ться, не радѣ́ть о себѣ́.

Opuszczałość, *см.* **Opuściałość.**

Opuszczały, *см.* **Opuściały.**

Opuszczenie, -nia, *ср.* упуще́ніе; || про́пускъ; || оставле́ніе (*до́ма, дере́вни*); || одино́чество, запуще́ніе. **Zostawać w zupełném opuszczeniu**, остава́ться въ соверше́нномъ одино́чествѣ; || нерадѣ́ніе, опу́щенность.

Opuszczenie, невнима́тельно, нерадѝво, небре́жно.

Opuszczka, -i, *ж.* рого́вая подкла́дка, употребля́емая сапо́жниками при обрѣ́зываніи подо́швы.

Opuszczony, опу́щенный, *см.* **Spuszczony**; || нави́сшій, повисшій; || оста́вленный, бро́шенный, покинутый. **Opuszczony od Boga**, оста́вленный Бо́гомъ.

Opuszenie, -nia, *ср.* **Opuszka**, -i, *ж.* опуше́ніе, опу́шка, *см.* **Opucha.**

Opuszyć, *см.* **Opuszać.**

Opychać, Opchać, набива́ть бры́хо (*кому́*), пи́чкать (*козо́*).

Opychanie, -nia, *ср.* набива́ніе бры́ха, пи́чканіе.

Opytywać się, распра́шивать, допы́тываться.

Orać, пахать; || боронди́ть. **Orać pierwszy raz, orać na ugorze**, *Агр.*, поднима́ть паръ, за́лежь, паровóе по́ле, па́рить паръ, паровóе по́ле, сдѣ́лать пе́рвую вспа́шку паровáго по́ля, па́ра. * **Orać morze**, пла́вать по́ морю.

Oracja, -ji, *ж.* рѣ́чь, привѣ́тствіе.

Oracki, земледѣльческій, землепа́шенный.

Oractwo, -a, *ср.* хлѣбопáшество; || пахáніе.

Oracz, -a, *м.* пáхарь, земледѣлецъ, хлѣбопáшецъ.

Oraczka, -i, *ж.* пахáніе, хлѣбопáшество.

Oraczowy, принадлежáщій земледѣльцу.

Oraczy, *см.* **Oracki.**

Oralny, *см.* **Orny.**

Oranie, -nia, *ср.* пахáніе.

Oranina, *см.* **Oraczka.**

Orany, вспáханный.

Oranżerja, -ji, *ж.* оранжерéя, теплúца.

Oranżowy, *см.* **Pomarańczowy.**

Orator, *м.* орáторъ, витія; || * краснобáй, говорýнъ.

Oratorka, -i, *ж.* говорýнья, болтýнья.

Oratorski, орáторскій.

Oraz, притóмъ, сверхъ-того; || вмѣстѣ съэтимъ, въ тó же врéмя, одноврéменно. **Ubogi i oraz chory**, бѣдный и притóмъ больнóй. **Pamiętaj oraz, że.....** пóмни вмѣстѣ съ ýтимъ, что....., *см.* **Także, Zarazem.**

Orcel, -cla, **Orkiel**, -kla, *м.* песчáный кáмень, песчáникъ.

Orczyk, -a, *м.* валёкъ (*у вáги каретной*).

Order, -u, *м. Стар.* прикáзъ, повелѣніе; || óрденъ. **Kawaler orderu św. Anny**, кавалéръ óрдена св. Анны.

Orderowy, орденскій. **Pan orderowy**, óрденскій кавалéръ.

Ordowy, *см.* **Hordowidowy.**

Ordynacja, -ji, *ж.* ординáція, маіорáтъ, маіорáтное имѣніе, заповѣдное имѣніе; || посвящéніе въ духóвный санъ, *см.* **Święcenie**; || *Стар.* постановлéніе, учрежденіе; || **Ordynacje sądowe**, судéбные устáвы.

Ordynacki, маіорáтный, ординáтскій.

Ordynactwo, -a, *ср.* ординáція, маіорáтное имѣніе; || *Собир.* ординáтъ и его женá вмѣстѣ.

Ordynand, -a, *м.* ýзбранный въ духóвный санъ.

Ordynans, -u, *м. Стар.* óрдеръ, прикáзъ; || ординáрецъ, вѣстовóй, ѣздовóй. **Być na ordynansie**, быть на ординáрцахъ, на вѣстáхъ.

Ordynant, -a, *м.* посвящáющій въ духóвный санъ.

Ordynarja, -ji, *ж.* мѣсячина, опредѣлённое содержáніе пúщею, выдавáемое помѣсячно.

Ordynarjusz, -a, *м.* епархiáльный священникъ; || проповѣдникъ.

Ordynaryjny, обыкновéнный, простóй; || нúзкій, пóшлый, *см.* **Pospolity.**

Ordynaryjnie, пóшло, плóско, грýбо.

Ordynat, -a, *м.* ординáтъ, владѣлецъ маіорáтнаго имѣнія.

Ordynatka, владѣлица маіорáтнаго имѣнія.

Ordynatowa, -éj, *ж.* женá ординáта.

Ordynatówna, -éj, *ж.* дочь ординáта.

Ordynek, -nku, *м. Стар.*, порядóкъ, строй, *см.* **Porządek**; || рядъ, строй, лúнія, отдѣлъ, *см.* **Szyk.**

Ordynować, командúровать, наряжáть; || рукополагáть, поставлáть въ священнóный чинъ, хиротонúсать, *см.* **Święcić.**

Ordzawiałość, -ści, *ж.* ржáвчина.

Ordzawić, Ordzawieć, *см.* **Rdzawić, Rdzawieć.**

Ordzawieć, *см.* **Rdzewieć.**

Ordzawienie, -nia, *ср.* ржáвость.

Orędować, предстáтельствовать, ходáтайствовать, вступáться (*за кого́*), посрéдничать; || *Прост.* жéртвовать, предлагáть.

Orędowanie, -nia, *ср.* предстáтельство, ходáтайство, застýпничество.

Orędowca, -y, *м. см.* **Orędownik.**

Orędownica, -y, **Orędowniczka**, -i, *ж.* покровúтельница, защúтница, застýпница.

Orędownictwo, -a, *ср. см.* **Orędowanie.**

Orędowniczka, *см.* **Orędownica.**

Orędownik, -a, *м.* глáвный попечúтель (*въ монастырáхъ*); || предстáтель, застýпникъ, ходáтай.

Orędowny, *см.* **Przyczynny.**

Orędzie, Orendzie, -ia, *ср. Стар.* извѣщéніе; || благовѣствованіе.

Orel, -a, *м. см.* **Oryl.**

Oręż, -a, *м.* орýжіе. **Złożyć oręż**, положúть орýжіе, сдáться. **Wziąść się do oręża**, поднáть орýжіе, начáть войнý.

Orężnie, вооружённо, съ орýжіемъ въ рукáхъ.

Orężnik, -a, *м.* оружéйный мáстеръ, оружéйникъ; || оруженóсецъ; || вооружённый.

Orężny, вооружённый.

Organ, -u, (*мн.* **Organa**), óрганъ, орýдіе. **Organ wzroku**, óрганъ врéнія и т. д.; || гóлосъ, óрганъ гóлоса. **Mieć dobry organ**, имѣть хорóшій гóлосъ; || **Być organem czyim**, быть чьимъ орýдіемъ. **Być organem zemsty**, быть орýдіемъ мщéнія; || *см.* **Organy.**

Organek, -nka, *м*, свирѣль, варгáнъ; || *Воен.* **Organki**, *мн.* органка, родъ батарéйки изъ пищáлей; || *Бот.* крáсный кóрень.

Organicznie, органúчески.

Organiczność, -ści, *ж.* устрóйство óргановъ, органúзмъ.

Organiczny, органúческій.

Organiścina, -y, *ж.* женá органúста.

Organiścianka, -i, *ж.* дочь органúста.

Organista, -y, *м.* органúстъ.

Organistka, -i, *ж.* органúстка.

Organistowski, принадлежáщій органúсту.

Organistwo, -a, *ср.* орáнное искýсство; || дóлжность органúста.

Organizacja, -ji, *ж.* организáція; || образовáніе, устрóйство, устроéніе. **Organizacja sądowa**, судоустрóйство. **Organizacja notarjatu**, устрóйство нотарiáльной чáсти.

Organizacyjny, организу́ющій, образова́тельный, устро́ивающій.

Organizator, **-a**, *м.* организа́торъ, учреди́тель, устроитель.

Organizm, **-u**, *м.* организ́мъ, устройство о́ргановъ.

Organizować, организова́ть, организ́ировать, устро́ивать, образова́ть, учрежда́ть, учреди́ть.

Organizowanie, **Uorganizowanie**, **-nia**, *ср. см.* **Organizacja.**

Organki, *см.* **Organek.**

Organowy, орга́нный.

Organy, **-ów**, *мн. Муз.* орга́нъ, орга́ны.

Organmistrz, **Organmistrz**, **-a**, *м.* орга́нный ма́стеръ.

Organmistrzowstwo, **Organmistrzowstwo**, **-a**, *ср.* орга́нное мастерство́.

Organmistrzowski, **Organmistrzowski**, принадлежа́щій орга́нному ма́стеру.

Orjent, **-u**, *м. см.* **Wschód.**

Orjentalista, **-y**, *м.* ориенталисть, знато́къ восто́чныхъ языко́въ.

Orka, **-i**, *ж.* паха́ніе, *см.* **Oraczka.**

Orkiel, *см.* **Orcel.**

Orkiestra, **-y**, *ж.* орке́стръ.

Orkisz, **-u**, *м.* по́лба (*родъ пшени́цы*).

Orkiszowy, по́лбенный, *см.* **Orkisz.**

Orklowy kamień, *м.* песча́ный ка́мень, песча́никъ.

Orlątko, **-a**, **Orlę**, **-cia**, *ср.* орлёнокъ, орли́ный птенецъ.

Orlec, **-a**, *м.* молодо́й орёлъ.

Orli, о́рлій, орли́ный. || (*Минер.*) **Orli kamień**, почкова́тый глини́стый желѣзня́къ, орли́ный и́ли гремучій ка́мень, желѣзная по́чка. || *Бот.* **Orle pióro**, тысячелистникъ. **Orle drzewo**, алоэ́, алоѣ́, сабу́ръ (*де́рево*).

Orlica, **-y**, *ж.* орли́ца; || *Герал.* орлёнокъ безъ ногъ и клю́ва; || *Бот.* па́поротникъ; || *Зоол.* чёрная каса́тка и́ли ка́менный стрижъ (*пти́ца*).

Orlicz, **-a**, *м.* орлёнокъ; || пти́ца орли́ной поро́ды, *см.* **Sokoł.**

Orlikowaty, орли́ный. * **Nos orlikowaty**, орли́ный носъ.

Orłolew, **-lwa**, *м. Архит.* гриѳъ.

Orłowy, о́рлій, орли́ный.

Ormusz, **-u**, *м. Бот.* амо́мъ, родъ инбиря́.

Ornat, **-u**, *м.* ри́за, церко́вное облаче́ніе.

Ornatowy, ри́зный.

Orny, **Oromy**, па́хатный, удобный для паха́нія.

Oroniać, **Oronić**, выки́дывать, вы́кинуть, не доноси́ть, роди́ть пре́жде вре́мени (*о нѣкоторыхъ живо́тныхъ*), *см.* **Poroniać.**

Oronienie, **-nia**, *ср.* выки́дываніе, недоно́съ.

Orosić, оросѝть.

Orosieć, покры́ться росо́ю.

Orzada, **Orżada**, **-y**, *ж.* оржа́дъ, минда́льное молоко́.

Orszak, **-u**, *м.* толпа́; || по́ѣздъ, конво́й; || сви́та, корте́жъ.

Orszlam, **-u**, *м.* доска́, на кото́рой лежи́тъ кузне́чный мѣхъ.

Ort, **-a**, *м.* о́рта, четвёртая часть та́лера; || *см.* **Przodek.**

Ortel, *см.* **Wyrok.**

Ortograf, **-a**, *м.* ореографи́стъ.

Ortograficznie, пра́вильно, испра́вно, безошибочно.

Ortograficzny, ореографи́ческій.

Ortografja, **-ji**, *ж.* правописа́ніе, ореогра́фія.

Oryginał, **-u**, *м.* по́длинникъ, оригина́лъ; || по́длинная за́пись.

Oryginalnie, оригина́льно, своеобра́зно; || стра́нно.

Oryginalność, **-ści**, *ж.* по́длинность, оригина́льность, своеобра́зность, своеобра́зіе, стра́нность.

Oryginalny, по́длинный, оригина́льный, своеобра́зный; || стра́нный.

Oryl, **Orel**, **Horyl**, **-a**, *м.* сплáвщикъ, плотовщи́къ.

Orylka, **Horylka**, **-i**, *ж.* сплáвка, сплавъ (*проѣздъ по водѣ чего́ либо сплáвкою*).

Orywać, *см.* **Orać.**

Orzech, **-a**, *м.* оре́хъ. **Orzech włoski**, волóшскій и́ли грéцкій оре́хъ. **Orzech laskowy**, лещи́нный оре́хъ. **Orzech wodny**, чилúмъ, водяно́й оре́хъ (*расте́ніе*). **Orzech ziemny**, *Бот.* чемери́ца, моро́зникъ, гелеббръ. **Orzech jedwabny**, ку́колка шёлковаго черви́, кокóнъ. **Orzech próżny**, свистýнъ, пусто́й оре́хъ съ дыро́ю *Посл.* **Trudny orzech do zgryzienia**, глазъ ви́дитъ да зубъ неймётъ.

Orzechowiec, **-wca**, *м.* долгоно́сикъ, оре́ховый червь.

Orzechówka, **-i**, *ж.* кедро́вка (*пти́ца*).

Orzechowy, оре́ховый. **Orzewo orzechowe**, оре́шина.

Orzeczenie, **-nia**, *ср.* опредѣле́ніе, рѣше́ніе, постановле́ніе; || обсужде́ніе.

Orzekać, опредѣля́ть, постановля́ть, рѣша́ть, приговáривать.

Orzeł, *род. п.* **Orła**, орёлъ. **Orzeł łomignat**, *см.* **Łomignat. Orzeł morski**, *см.* **Ostrzyż**; || бумáжный змѣй (*дѣтская игра́*), *см.* **Szaszor.**

Orzeszek, **-szka**, *м.* оре́шекъ.

Orzeszyna, **-y**, *ж.* оре́шникъ, лещи́нникъ, *см.* **Leszczyna**; || негóдный оре́хъ; || **Orzeszyny**, *мн.* оре́ховая шелуха́.

Orzeźwiać, *см.* **Rzeźwić.**

Orzeźwieć, *см.* **Rzeźwieć.**

Orzeźwienie, *см.* **Rzeźwienie.**

Orznąć, отколоти́ть, отклестáть; || * обыгра́ть, обду́ть въ ка́рты; || надýть, обману́ть.

Oś, *род. п.* **Osi**, *ж.* **Na osi co prowadzić**, вози́ть, перевози́ть (*сухи́мъ пу́темъ, на повóзкахъ*); || *Мат.* ось, прямáя чертá, проходя́щая чрезъ средото́чіе ша́ра и́ли како́го либо тѣла. **Oś ziemska**, земна́я

ось. Oś obrotu, kręcenia się, ось вращéнія, вращáтельная ось. || *Анат.* шéйный позвонóкъ.

Osa,-y, *ж.* осá. **Gniazdo os,** осúное гнѣздó.

Osączać, Osączyć, сцѣживать, сцѣдúть, дать скáпать, слить.

Osączanie, Osączenie, -nia, *ср.* сцѣживáніе, слúваніе.

Osaczenie, -nia, *ср. см.* **Obsaczenie**; || *Охот.* загóнъ звѣрéй, осáчиваніе тенетáми, облáва.

Osaczyć, *см.* **Obsaczyć**; || *Охот.* осáчивать, обходúть (*лѣсъ или звѣря*).

Osączyć, *см.* **Osączać.**

Osad, -u, *м.* осáдокъ, отстóй, подóнки.

Osąd, -u, *м.* приговóръ, присуждéніе.

Osada, -y, *ж.* лóжа (*у ружья*). **Osada armaty,** лафéтъ, пýшечный станóкъ; || *Архит.* стéржень (*у столба*); || оправа, обдѣлка, *см.* **Oprawa**; || рýчка, черенóкъ, рукоáтка, *см.* **Rączka, Rękojeść, Trzonsk**; || основáніе, основа, фундáментъ, *см.* **Podstawa, Pokład**; || поселéніе, посёлокъ, усáдьба, посáдъ; || колóнія; || **Osada chłopska,** дворъ, дымъ; || гарнизóнъ; || расположéніе войскъ по квартúрамъ; || *Морск.* экипáжъ, судовáя комáнда.

Osadnić, Osednić, Osednić się, *см.* **Odsednić.**

Osadniczka, -i, *ж.* поселéнка, колонúстка.

Osadniczy, колонúстскій, посёльный.

Osadnik, -a, *м.* усáдебникъ, поселéнецъ, переселéнецъ, колонúстъ; || **Osadnicy,** *мн.* двóрня, дворóвые лю́ди (*при дóмѣ помѣщика*). **Osadnik, oddający dziedzicowi część zbiorów,** полóвникъ.

Osadny, удóбный для поселéнія; || населённый, *см.* **Ludny.**

Osadowić, водворáть, поселáть. || **Osadowić się,** водвориться, поселúться.

Osadzać, Osadzić, сажáть, садúть, насаждáть; || снабжáть, устанáвливать; || заселáть; || занáть, замѣщáть; || насáживать, придѣлывать; || основывать; || оправлúть, вдѣлывать, вставлúть. **Osadzić szańce działami,** устáвить валы пýшками. **Osadzić kraj,** населúть странý. **Osadzić urzędy wakujące,** замѣстúть вакáнтныя дóлжности. **Osadzić rubin w pierścieniu,** встáвить рубúнъ въ пéрстень. **Osadzić strzelbę,** сдѣлать лóжу къ ружью. **Osadzić kogo w domu,** поручúть кому смотрѣніе за дóмомъ; || **Osadzić twierdzę,** занáть крѣпость (*гарнизóномъ*). **Osadzać się na czém,** основываться на чёмъ, опирáться на что. **Osadzić się gdzie,** поселúться.

Osądzać, *см.* **Sądzić.**

Osadzanie, Osadzenie, -nia, *ср.* насажденіе, сажáніе; || снабжéніе; || заселéніе; || замѣщéніе; || вставлéніе; || насáживаніе, придѣлываніе; || основáніе, *см.* **Osadzać.**

Osadzca, -y, *м.* колонизáторъ, основáтель колóніи.

Osadzenie, -a, *ср. см.* **Osadzanie**; || оправа, обдѣлка; || прибóръ, установка, *см.* **Osada.**

Osadzić, *см.* **Osadzać.**

Osądzić, присудúть.

Osadziciel, -a, *м. см.* **Osadzca.**

Osadzicielka, -i, *ж.* основáтельница колóніи.

Osamiać, Osamić, уединúть.

Osamieć, уединúться.

Osamienie, -nia, *ср.* уединéніе.

Osamotnić, *см.* **Osamiać.**

Osamotnienie, -nia, *ср. см.* **Osamienie.**

Ość, *род. п.* **ości,** *ж.* колю́чка, терн, игла́, ость, шипъ, у́сикъ (*на колóсьях*), *см.* **Wąs**; || мякúна, плевá (*солóменная*); || багóръ, острогá (*для лóвли рыбы*).

Oschłe, сýхо.

Oschłość, -ści, *ж.* сýхость.

Oschły, сухóй.

Oschnąć, *см.* **Osychać.**

Ościelać, *см.* **Obściełać.**

Oścień, -nia, *м.* рогáтина, стрекáло, бодéцъ, остроконéчная нáлка (*чтобы погонять волóвъ*); || **Oścień cielesny, Oścień pożądliwości,** плотскія вожделѣнія, пóхоть; || (*Рыб.*) трезýбая острогá, *см.* **Ość.**

Ościennie, по сосéдству.

Ościennik, -a, *м.* сосéдъ.

Ościenność, -ści, *ж.* сосéдство; || смéжность, блúзость, сопредéльность.

Ościenny, сопредéльный, погранúчный, порубéжный, смéжный, сосéдній.

Oścież, употребляется тóлько съ предлóгомъ **Na** (на): **Na oścież,** нáстежь.

Ościsty, остúстый; || колю́чій, игли́стый, *см.* **Kolczasty.**

Oszczędnie, *см.* **Oszczędnie.**

Oszczędność, *см.* **Oszczędność,** и т. д.

Osednić, *см.* **Odsednić.**

Osednienie, *см.* **Odsednienie.**

Osęk, -u, *м.* **Osęka, -i,** *ж.* кривýля, кривýлина (*изогнутая часть дерева*); || крюкъ, острогá, гарпýнъ, багóръ, *см.* **Bosak, Hak.**

Osękowaty, крючковáтый, искривленный.

Osełka, -i, Osła, -y, *ж.* брусóкъ, осёлокъ (*кáмень для точéнія*); || **Osła złotnicza,** пробúрный кáмень; || * **Osła masła,** кусóкъ мáсла.

Oselnik, -a, *м.* точúльщикъ, улúчный точúльщикъ.

Oselny, осёлочный, *см.* **Osełka.**

Osemka, Ósemka, -i, *ж.* осмёрка (*въ кáртахъ*); || осьмýшка, восьмáя часть; || цúфра восемь.

Osep, Osyp, -u, *м.* сборъ зернóмъ, отсыпнóй хлѣбъ въ зернѣ, платúмый крестьянáми въ вúдѣ пóдати, вещéственная повúнность.

Osępiałe, печáльно, унúло, мрáчно.

Osępiałość, -ści, *ж.* мрáчность, унúніе, задýмчивость.

Osępiały, мрáчный, унúлый, задýмчивый.

Osępić się, сдѣлаться мра́чнымъ, уны́лымъ, заду́мчивымъ, нахму́риться.

Osępieć, впасть въ уны́ніе, въ заду́мчивость.

Osępienie, *см.* **Osępiałość.**

Osepny, Osepowy, относя́щійся къ по́датямъ платимой въ зерновóмъ хлѣбѣ, *см.* **Osep.**

Oserce, *см.* **Osierdzie.**

Ososek, Osysek, -ska, *м.* сосу́нъ, сосу́нчикъ, сосуно́къ, сосуно́чекъ; || осо́сокъ, осо́сочекъ, поросёнокъ, кото́рый ещё сосётъ ма́тку.

Oset, *род. п.* **Ostu** *Бот.*, осе́тъ, осо́тъ, волче́цъ, чертополо́хъ. **Oset kulowy**, перестре́лъ, Ада́мова голова́. **Oset niski, zajęcza rzepka, ко́лючка. Oset pospolity, тата́рникъ. Oset szkapi, oset czartowy**, водоли́стъ, остроли́стъ. **Oset miękki Matki Bożéj**, остропе́стръ.

Osetek, -tka, *м.* осо́товая ба́бочка, мотылёкъ.

Osetowy, осо́товый, чертополо́ховый, репе́йный.

Osiać, *см.* **Obsiać.**

Osiadać, Osiąść, Osieść, основа́ться, обзавести́сь (*хозя́йствомъ и т. п.*), || осѣда́ть, опуска́ться (*о строе́ніяхъ, о почвѣ земли и т. д.*); || ссѣда́ться, осѣда́ть (*о жи́дкостяхъ*); || стать, сѣсть на мель (*о кора́блѣ*) || **Osiąść na koszu**, *см.* **Kosz**; || **W gniewie osieść**, успоко́иваться, укроща́ться; || **Osiadać konia**, выѣзживать, объѣзжа́ть ло́шадь.

Osiadanie, -nia, *ср.* (**gdzie**), осѣдлость, избра́ніе ме́стопребыва́нія, водворе́ніе; || осѣда́ніе (*строе́нія*), *см.* **Osiadać.**

Osiadłość, -ści, *ж.* осѣдлость, жи́тельство, ме́стопребыва́ніе; || поме́стье; || населённая земля́, селе́ніе, поселе́ніе.

Osiadły, осѣдлый, избра́вшій постоя́нное ме́стопребыва́ніе, име́ющій со́бственный домъ; || поме́стный, име́ющій поме́стье; || *неповоро́тливый, тяжёлый; *см.* **Ociężały**, || окружённый. **Król młody samemi pochlebcy osiadły**, молодо́й коро́ль, окружённый то́лько льстеца́ми.

Osiągać, Osięgać, Osiągnąć, Osięgnąć, Osiądz, достига́ть, достига́ть, достигнуть, достичь, снискáть, пріобрѣсть, одержáть, получи́ть, *см.* **Nabyć.**

Osiągnienie, Osiężenie, -nia, *ср.* достиже́ніе, снисканіе, получе́ніе.

Osiąkać, Osiąknąć, са́кнуть, со́хнуть, высыха́ть; || наткну́ться, наѣхать (*на мель, на подво́дный ка́мень*).

Osiąść, *см.* **Osiadać.**

Osiężenie, *см.* **Osiągnienie.**

Osiczyna, -y, *ж.* осина.

Osidlić, осѣта́ть, опу́тать сѣта́ми, завле́чь въ сѣти.

Osiec, вы́сѣчь, вы́пороть (*ро́гами*), *см.* **Siec.**

Osieć, -ci, *ж.* суши́льня.

Osiecić, *см.* **Osidlić.**

Osiedlać, Osiedlić, поселя́ть, поселя́ть; || **Osiedlać się**, поселя́ться.

Osiedlenie, -nia, *ср.* водворе́ніе, поселе́ніе.

Osiedliny, -in, *мн.* но́вое ме́сто жи́тельства, ме́сто пребыва́нія; || вступле́ніе въ но́вое владѣ́ніе иму́ществомъ.

Osiedlisko, -a, *ср.* осѣдлость, поселе́ніе, постоя́нное ме́стопребыва́ніе.

Osiedzieć się, засидѣ́ться, до́лго остава́ться на одномъ и томъ же мѣстѣ.

Osięgać, Osięgnąć, *см.* **Osiągać, Osiągnąć.**

Osięgnienie, *см.* **Osiągnienie.**

Osieł, Osioł, -sła, *м.* осёлъ.

Osiełek, Osiołek, -łka, *м.* ослёнокъ.

Osielski, осли́ный.

Osielstwo, -a, *ср.* невѣ́жество, глупота́, тупоу́міе, *см.* **Osłostwo.**

Osiem, *см.* **Ośm.**

Osieracać, *см.* **Osierocić**, осироти́ть, сдѣлать сиротáми.

Osierdzie, -dzia, *ср. Анат.* грубобры́шная прегра́да, бло́на утро́бная *или* гусако́вая перепо́нка, задо́шье, гусачи́ха; || серде́чная оболо́чка, околосе́рдіе; || *Повар.* вну́тренности, потроха́.

Osierocenie, -nia, *ср.* сиротство́, осироте́ніе.

Osierociały, осироте́вшій, осироте́лый.

Osierocić, *см.* **Osieracać.**

Osierocieć, осироте́ть.

Osieść, *см.* **Osiadać.**

Osiew, -u, Osiewek, -wku, *м.* **Osiewka, -i**, *ж.* сѣвъ, посѣвъ, посѣянныя сѣмена́, *см.* **Zasiew.**

Osiewać, *см.* **Obsiać.**

Osiewacz, -a, *м.* сѣятель, сѣя́льщикъ.

Osiewek, Osiewka, *см.* **Osiew.**

Osiewny, удо́бный для посѣва.

Osika, -i, *ж.* оси́на.

Osikowy, оси́новый.

Osiodłać, осѣдла́ть.

Osiodłanie, -nia, *ср.* осѣдла́ніе,

Osioł, Osiołek, *см.* **Osieł, Osiełek.**

Osiwiałość, -ści, *ж.* сѣдина́, посѣдѣ́лость,

Osiwiały, посѣдѣ́лый.

Osiwieć, посѣдѣть.

Oskakiwać, *см.* **Oskoczyć.**

Oskąpieć, сдѣлаться скупы́мъ.

Oskard, -u, *м.* моты́ка, ки́рка.

Oskarżać, Oskarżyć, обвиня́ть, обвини́ть, доноси́ть, донести́.

Oskarżacz, -a, *м. см.* **Oskarżyciel.**

Oskarżający, обвиня́ющій, обвини́тель,

Oskarżanie, Oskarżenie, -nia, *ср.* обвине́ніе, обжа́лованіе. **Akt oskarżenia**, обвини́тельный актъ.

Oskarżenie, *см.* **Oskarżanie.**

Oskarżony, обвинённый; || отвѣтчикъ.

Oskarżyć, *см.* **Oskarżać.**

Oskarżyciel, -a, *м.* обвини́тель, *см.* **Donosiciel.**

Oskarżycielka, -i, *ж.* обвини́тельница.

Oskarżycielski, обвини́тельный, обвиня́ющій.

Osklepiać, Osklepić, обводи́ть. обвести́ сво́домъ; || облепи́ть круго́мъ. **Ptak gniazdo swoje wkoło osklepia,** пти́ца облепля́етъ круго́мъ своё гнѣздо́.

Ośklić, Oszklić, глазу́рить, мура́вить (*посу́ду*); || лакирова́ть; || вставля́ть стёкла въ ра́махъ.

Oskoczenie, -nia, *ср.* окруже́ніе, обступле́ніе; || наше́ствіе; || обведе́ніе, обнесе́ніе.

Oskoczony, окружённый, обведённый, обнесённый, *см.* **Oskoczyć.**

Oskoczyć, Oskakiwać, окружи́ть, окружа́ть, обвести́, обводи́ть, обнести́, обноси́ть, обступи́ть, обступа́ть, обложи́ть, облага́ть. **Oskoczyć nieprzyjaciela,** окружи́ть непрія́теля.

Oskoła, y, *ж.* берёзовый сокъ; || **Oskoły,** *мн.* весе́ннее вре́мя, когда́ вытска́етъ берёзовый сокъ.

Oskoma, Oskomina, -y, *ж.* оско́ма, оско́мина.

Oskomy, жа́дный, а́лчный; || зави́стливый.

Oskrobać, Oskrobywać, оскре́сть, оскреба́ть, оска́бливать, оскобли́ть; || очи́стить, очища́ть (*ры́бу*).

Oskrobanie, *см.* **Skrobanie.**

Oskrzele, *см.* **Skrzele.**

Oskrzydlać, Oskrzydlić, вытя́гивать фронтъ одного́ во́йска бо́лѣе друга́го, обойти́, зайти́ во флангъ непрія́телю.

Oskubać, ощипа́ть, вы́щипать.

Oskubanie, -nia, *ср.* ощи́пываніе.

Oskubany, ощи́панный.

Osła, -y, *ж. см.* **Brus, Osełka.**

Osłabiać, Osłabić, ослабля́ть, осла́бить.

Osłabiający, ослабля́ющій.

Osłabiale, не́мощно, сла́бо.

Osłabiałość, -ści, *ж. см.* **Osłabienie.**

Osłabiały, Osłabły, Osłabiony, ослабѣ́вшій, ослабѣ́лый. **Osłabiony na umyśle,** слабоу́мный.

Osłabianie, Osłabienie, -a, *ср.* ослабле́ніе.

Osłabły, *см.* **Osłabiały.**

Osłabnąć, ослабѣ́ть.

Osłabnienie, -nia, *ср. см.* **Osłabienie.**

Oślachcić, *см.* **Oszlachcić.**

Oślada, Oszlada, -y, *ж.* слѣдъ.

Ośladować, преслѣ́довать.

Osładzać, Osłodzić, услажда́ть, услади́ть, подслаща́ть, подсласти́ть.

Osładzanie, Osłodzenie, -nia, *ср.* услажде́ніе; || *Хим.* подсла́щиваніе.

Oślak, -a, *м.* ослёнокъ.

Osłaniać, Osłonić, заслоня́ть, заслони́ть, закрыва́ть, закры́ть, прикрыва́ть, прикры́ть.

Oślarka, -i, *ж.* пого́нщица осло́въ.

Oślarnia, -ni, *ж.* сара́й для осло́въ.

Oślarski, осли́ный, принадлежа́щій ослу́.

Oślarz, -a, *м.* пого́нщикъ осло́въ.

Oślątko, -a, *ср.* ослёнокъ, молодо́й осёлъ.

Osława, -y, *ж. Стар.* сла́ва, извѣ́стность; || хула́, худа́я сла́ва, безче́стіе, безсла́віе.

Osławca, -y, *м.* хули́тель, поноси́тель, руга́тель.

Osławiać, Osławić, обезсла́вливать, позо́рить, хули́ть, поноси́ть; || **Osławiać się,** безсла́виться, позо́риться.

Osławianie, -nia, *ср.* поноше́ніе, опозо́риваніе, хуле́ніе.

Osławienie, -nia, *ср.* безсла́віе, позо́ръ.

Osławny, позо́рный, безче́стный.

Oślę, -ęcia. *ср.* ослёнокъ, о́сликъ.

Oślednik, -a, *м.* оты́скивающій по слѣда́мъ звѣ́ря.

Oślep, Na oślep, слѣ́по, наобу́мъ, очерти́ го́лову.

Oślepiać, Oślepić, ослѣпля́ть, ослѣпи́ть.

Oślepiciel, -a, *м.* ослѣпи́тель; || обольсти́тель.

Oślepicielka, -i, *ж.* ослѣпи́тельница; || обольсти́тельница.

Oślepienie, -nia, *ср.* поте́ря зрѣ́нія, слѣпота́, *см.* **Zaślepienie.**

Oślepnąć, ослѣ́пнуть.

Ośli, о́слій, осли́ный.

Oślica, -y, Ośliczka, -i, *ж.* осли́ца.

Ośliczy, осли́цынъ, принадлежа́щій осли́цѣ.

Ośliniać, Oślinić, наслю́нить.

Oślisko, -a, *ср.* большо́й осёлъ.

Oślizać, Oślizнić, сдѣ́лать сли́зкимъ, ско́льзкимъ.

Oślizły, ско́льзкій, сли́зкій.

Oślizнąć, сдѣ́латься ско́льзкимъ, сли́зкимъ. || **Oślizнąć się,** поскользну́ться, оступи́ться, промахну́ться.

Oślizнić, *см.* **Oślizać.**

Oślnąć, *см.* **Olśnąć, Oślepnąć.**

Osłoda, -y, *ж.* усла́да, услажде́ніе; || утѣ́шеніе, облегче́ніе.

Osłodnąć, Osłodnieć, смягчи́ться, утиха́ть, сдѣ́латься нѣ́жнымъ, кро́ткимъ.

Osłodnienie, -nia, *ср.* смягче́ніе, облегче́ніе, услажде́ніе.

Osłodzenie, -nia, *ср. см.* **Osładzanie.**

Osłodzić, *см.* **Osładzać.**

Osłona, -y, *ж.* покрыва́ло, завѣ́са; || прикры́тіе, защище́ніе, защи́та.

Osłonić, *см.* **Osłaniać.**

Osłopas, -a, *м. см.* **Oślarz,**

Osłowstwo, -a, *ср.* глупота́, тупоу́міе.

Osłowy, осли́ный.

Osłuch, *см.* **Posłuch.**

Osłuchać się, Osłuchować się, наслу́шаться, прислу́шаться.

Osłupiałość, -ści, *ж.* остолбенѣ́ніе, оцѣпенѣ́ніе; || изумле́ніе.

Osłupiały, остолбенѣ́лый, оцѣненѣ́лый.

Osłupieć, остолбенѣ́ть, оцѣпенѣ́ть.

Osłupienie, -nia, *ср. см.* **Osłupiałość.**

Osłyszeć się, услы́шать, узна́ть о чёмъ; || ослы́шаться, ошиби́ться, не дослы́шавъ ска́заннаго.

Osłyszenie się, Osłyszenie, -nia, *ср. см.* **Przesłyszenie.**

Ośm, Osiem, *Род. п.* **Ośmiu,** во́семь.

Osmagać, отхлеста́ть, отдубасить, отодра́ть.

Osmaganiec, -ńca, *м.* безде́льникъ, моше́нникъ, пройдо́ха.

Osmak, -u, *м.* вкусъ на языкѣ́.

Ośmak, -a, *м.* моне́та въ во́семь грошей́.

Osmakować, припра́вить, сдѣлать вку́снымъ, подсласти́ть, *см.* **Zaprawiać.**

Osmalać, Osmolić, смоли́ть, осмоли́ть; || па́чкать, вы́пачкать, мара́ть, вы́марать.

Osmalić, опали́ть, обжига́ть (*свинью; живность*); подже́чь, прижечь (*мя́со*).

Osmarować, насали́ть, сма́зать, нама́зать.

Osmażać, Osmażyć, *Повар.* жа́рить (*съ ма́слѣ*); || обса́харить, оглазу́рить.

Ośmdziesiąt, -sięciu, *или* **Ośmiudziesiąt,** во́семьдесятъ.

Ośmdziesiątka, -i, *ж.* восьмидеся́тый ну́меръ, число́ во́семьдесятъ.

Ośmdziesiątletni, восьмидесятилѣ́тній.

Ośmdziesiąty, Ośmdziesiątny, восьмидеся́тый.

Ośmdziesięcioro, -orga, (*о лю́дяхъ и живо́тныхъ*), во́семьдесятъ. **Było nas ośmdziesięcioro,** насъ бы́ло во́семьдесятъ челове́къ.

Ośmdziesięciu, -ciu, *или* **Ośmdziesiąt,** (*о лицахъ мужескаго ро́да*), во́семьдесятъ.

Ośme, Po ośme, въ осьмы́хъ.

Ośmiać, *см.* **Ośmiewać.**

Ośmianie, -nia, *ср. см.* **Ośmiewanie.**

Ośmieci, -ci, Ośmieciny, -cin, *мн.* соръ, смѣтьё.

Ośmielać, Ośmielić, ободря́ть, ободри́ть, поощря́ть, поощри́ть, побужда́ть, побуди́ть, придава́ть сме́лости. || **Ośmielać się, Ośmielić się,** осме́литься, отва́житься, дѣлаться сме́лѣе.

Ośmiewanie, -nia, *ср.* осме́я́ние.

Ośmina, -y, *ж.* осми́на, осьма́я часть ка́ди, окова́, *или* друго́й како́й либо ме́ры.

Ośmioboczny, восьмисторо́нній, осьмисторо́нній.

Ośmiobok, -u, *м. см.* **Ośmiokąt.**

Ośmiodzienny, восьмидне́вный.

Ośmiokąt, -a, *м.* осьмиуго́льникъ.

Ośmiokątny, осьмиуго́льный.

Ośmioletni, восьмилѣ́тній.

Ośmioraki, восьми́ различны́хъ родо́въ.

Ośmiorka, -i, *ж.* осьму́шка, осьма́я до́ля (*листа*).

Ośmiornasób, въ во́семь разъ.

Ośmiornasobnie, *см.* **Ośmiornasób.**

Ośmiornasobny, осмерно́й, осмери́чный.

Ośmiorogi, *Зоол.* осмирожко́вый.

Ośmiościan, -u, *м. Мат.* осмигра́нникъ, окта́эдръ.

Ośmiościenny, осмигра́нный, октаэдри́ческій.

Ośmiosłupny, *Архит.* осмистолбный.

Ośmiu, -miu, (*о лицахъ мужескаго ро́да*), во́семь, во́семеро.

Ośmiudziesiąt, *см.* **Ośmidziesięciu.**

Ośmiuset, *см.* **Ośmset.**

Osmknąć *см.* **Osmykać.**

Ośmkroć, въ во́семь разъ, въ во́семь кратъ, осмери́цею.

Ośmkrotnie, *см.* **Ośmkroć.**

Ośmkrotny, осмерно́й, осмери́чный.

Ośmnaście, -stu, восемна́дцать.

Ośmnościoro, -rga, *см.* **Ośmnaście.**

Ośmnasobnie, *см.* **Ośmiornasobnie.**

Ośmnasobny, *см.* **Ośmiornasobny.**

Ośmnaste, Po ośmnaste, въ восемна́дцать разъ, по-восемна́дцати.

Ośmnastka, -i, *ж.* цы́фра, число́ восемна́дцать.

Ośmnastny, Ośmnasty, восемна́дцатый.

Ośmnastu, -stu, (*о лицахъ мужескаго ро́да*).

Ośmnasty, *см.* **Ośmnastny.**

Osmolić, *см.* **Osmalać.**

Osmołowanie, -nia, *ср.* осмоле́ніе.

Osmorgać, ощипа́ть, оборва́ть.

Ośmpalcowy, *Ест. Ист.* осьмипе́рстный.

Osmradzać, Osmrodzić, *см.* **Zasmradzać.**

Ośmset, Ośmiuset, восемсо́тъ.

Ośmsetny, осьмисо́тый, восьмисо́тый; || восьмисо́тенный.

Ośmstopny, осьминогій.

Osmukać, Osmuknąć, *см.* **Osmykać.**

Osmy, Osmy, осьмо́й, восьмо́й.

Osmyk, -a, *м.* о́пашь, о́шабъ (*хвостъ у живо́тныхъ*).

Osmykać, Osmykrąć, Osmuknąć, Osmknąć, обрыва́ть ли́стья (*съ де́рева*), обезли́ствить, снима́ть, срыва́ть (*плоды*); сдира́ть (*кору́*), ощи́пывать.

Ośnieżyć, покры́ть сне́гомъ.

Ośnik, -a, *м.* ско́бель, стругъ.

Osnowa, -y, *ж.* осно́ва (*тка́ни*); || существо́, содержа́ніе, су́щность (*письма*); || **Osnowa prawa,** смыслъ зако́на; || планъ, расположе́ніе (*сочине́нія, поэмы*); || нить, прядь, тече́ніе (*жи́зни*); || связь, сцѣпле́ніе идей́, собы́тій.

Osnować, Osnuć, основа́ть, набира́ть осно́ву (*тка́ни*); || обве́сть, обводи́ть, окружи́ть, окружа́ть; || украси́ть, укра́шать, опушить; || обшива́ть, обива́ть доска́ми (*стѣны*); || расположи́ть (*сочине́ніе*). *см.* **Snuć.**

Osnowanie, -nia, *ср.* снова́ніе (*тка́ни*); || рядъ, сцѣпле́ніе, связь (*идей́*); || расположе́ніе, планъ (*сочине́нія*).

Ośny, осевой́.

Osoba, -y, *ж.* осо́ба, лицо́. **Znaczna osoba,** зна́тная осо́ба. **Osoby obojéj płci,** ли́ца обо́его по́ла. **Osoba trzecia,** тре́тье, посторо́ннее лицо́. **Zapowiedzenie funduszów znajdujących się u osób trzecich,** наложе́ніе аре́ста на де́нежныя су́ммы у тре́тьихъ лицъ. **Znać kogo z osoby,** знать

кого́ ли́чно. **Osoba królewska**, осо́ба королѝ. || **Osoby Trójcy Świętéj**, Тріипостáсное Божество́, Еди́ный Богъ су́щій въ трёхъ ли́цахъ. || **Osobą, W osobie, Z osobą**, ли́чно, самоли́чно; || *Ест. Ист.* осо́бь, недѣли́мое; || *Театр.* дѣйствующее лицо́; || роль; || *Грам.* лицо́; || о́бразъ, видъ, лицо́, о́бликъ. **Pokazał mu się anioł w osobie dziecięcia**, яви́лся ему́ а́нгелъ въ о́бразѣ дитя́ти; || нару́жность, видъ, *см.* **Postać**.

Osobca, -y, *м.* осо́бникъ, особня́къ, *см.* **Sametnik**.

Osobiście, ли́чно, самоли́чно.

Osobistość, -ści, *ж.* самоли́чность, ли́чность; || ко́лкость, язви́тельное сло́во; || индивидуа́льность, ли́чность, ча́стность; || *Юрид.* ли́чная я́вка въ судъ; || *Стар.* нару́жный видъ, осо́ба, лицо́, ли́чность.

Osobisty, ли́чный, самоли́чный; || *Грам.* ли́чный. **Zaimek osobisty**, ли́чное ме́стоиме́ние; || *Юрид.* **Areszt osobisty**, взя́тіе подъ стра́жу.

Osóbka, -i, *ж.* ма́ленькая осо́ба, фигу́рка.

Osóbki, -bek, *мн.* ла́комства, сла́сти (*съѣдо́мыя потихо́ньку ото всѣхъ*).

Osobliwie, особли́во, особенно, въ осо́бенности; || стра́нно, чу́дно; || **Osobliwie zaś**, гла́внымъ о́бразомъ, особли́во, *см.* **Zwłaszcza**.

Osobliwość, -ści, *ж.* осо́бенность; || подро́бность, *см.* **Szczegół**; || причу́дливость, стра́нность, *см.* **Dziwactwo**; || ре́дкость, достопримѣча́тельность. **Gabinet osobliwości**, кабине́тъ ре́дкостей. || **W osobliwości**, особенно, въ осо́бенности, отдѣльно; || *см.* **Osobność**.

Osobliwy, осо́бенный, особли́вый. **Ta roślina ma moc osobliwą**, э́то расте́ніе и́мѣетъ осо́бенную си́лу; || **Osobliwszy**, стра́нный, чу́дный, ре́дкій, необыкнове́нный, чрезвыча́йный. **Osobliwszy człowiek**, стра́нный челове́къ! **A to osobliwsza (rzecz)**, стра́нное де́ло! э́то стра́нно! что за стра́нность! **Nic osobliwszego**, нѣтъ ничего́ осо́беннаго, необыкнове́ннаго, || спеціа́льный, ча́стный; || *см.* **Osobny**.

Osobnie, *см.* **Osobno**.

Osobnik, -a, *м.* осо́бь, недѣли́мое; || осо́бникъ, непринадлежа́щій ни къ какой па́ртіи, *см.* **Samotnik**; || *Богосл.* принима́ющій прича́стіе подъ двумя́ ви́дами.

Osobno, Z osobna, отдѣльно, осо́бенно. по́рознь.

Osobność, -ści, *ж.* уедине́ніе, одино́чество; || прита́нище, убѣжище. **Żyć w osobności** *или* **na osobności**, жить въ уедине́ніи. **Udać się na osobność**, удали́ться на поко́й, отъ све́та, уединиться.

Osobny, осо́бенный, отдѣльный.

Osobowy, ли́чный, одноли́чный, для одно́й осо́бы. **Poczta osobowa**, пассажи́рская по́чта.

Osoczak, -a, *м. Охот.* загоны́шникъ, обла́вщикъ, охо́тникъ, оча́чивающій лѣсъ; || *хули́тель, клеветни́къ.

Osoczny, оча́чивающій, *см.* **Osoczak**.

Osoczyć, *Охот.* оча́чивать, обходи́ть (*лѣсъ или звѣря*); || *клевета́ть (*на кого́*).

Osolić, насоли́ть.

Osowiałość, -ści, *ж.* изнеможе́ніе; || уны́лость.

Osowiały, изнеможе́нный; || уны́лый, ску́чный, невесёлый.

Osowieć, впасть въ уны́ніе, упасть ду́хомъ; *повѣсить носъ.

Ospa, -y, *ж.* о́спа. **Ospę szczepić**, прививать о́спу. **Szczepienie ospy**, прививаніе коро́вьей о́спы, оспопрививаніе.

Ospale, со́нно, лѣни́во, ва́ло.

Ospalec, -lca, *м.* со́ня, сонли́вецъ, || *лѣнта́й, у́валень.

Ospałość, -ści, *ж.* **Ospalstwo, -a**, *ср.* сонли́вость; || лѣность, безпе́чность, неради́вость.

Ospały, сонли́вый; || лѣни́вый, безпе́чный, нерадивый, ва́лый.

Ospanie, -nia, *ср. см.* **Ospałość**.

Ospiany, о́спенный.

Ospica, -y, *ж.* **Ospice, -spic, Ospiczki, -czek**, *мн.* корь (*болѣзнь*), *см.* **Kur, Odra, Pożarnice**.

Ospieszale, *см.* **Opieszale**.

Ospieszałość, *см.* **Opieszałość**.

Ospieszały, *см.* **Opieszały**.

Ospowacieć, сдѣлаться рябы́мъ (*отъ о́спы*).

Ospowatość, -ści, *ж.* рябова́тость.

Ospowaty, рябова́тый.

Ospowy, о́спенный.

Osprawiedliwić, *см.* **Usprawiedliwić**.

Osprośnić, осквернѝть; || замара́ть, запа́чкать.

Osrebrzyć, посеребри́ть.

Osromiciel, -a, *м.* поноси́тель, злосло́вящій, поноси́щій, позо́рящій други́хъ.

Osromocenie, -nia, *ср.* позо́ръ, посрамле́ніе, поношеніе.

Osromocić, опозо́рить, осрами́ть.

Osrożać, Osrożyć, раздража́ть, раздражи́ть, разъяря́ть, разъяри́ть, ожесточа́ть, ожесточи́ть. || **Osrożyć się**, раздражи́ться, разъяри́ться, ожесточи́ться, разсвирѣпѣть.

Ośród, *см.* **Śród, Pośród**.

Ośrodek, -dka, *м.* среди́на, середи́на, серёдка. **Ośrodek chleba**, *см.* **Ośrodka**.

Ośrodka, -i, *ж.* ма́кишъ (*слѣпый*).

Ośrzeniały, зайндивѣлый, покры́тый и́неемъ.

Ośrzonić, покры́ть и́неемъ.

Ośrzonieć, зайндивѣть, покры́ться и́неемъ.

Ossać, *см.* **Osysać**; || **Ossać się**, насоса́ться.

Ossocznik, *см.* **Osocznik**.

Ossoczyć, *см.* **Osoczyć**.

Ostać, *см.* **Zostać**; || **Ostawać się**, существовáть, поддéрживаться, удéрживаться, сохранáться, устоáть; || **Ostawać się gdzie**, оставáться, пребывáть; || **Ostawać się razem**, согласовáться, сходствовать; || останáвливаться, *см.* **Zatrzymać się**.

Ostanawiać, **Ostanowić**, *см.* **Obstanowić**.

Ostaneczny, *см.* **Ostateczny**.

Ostanek, **-nka**, *м.* остáтокъ. **Ostanki minionéj wielkości**, брéнные остáнки минýвшаго велúчія.

Ostąpić, *см.* **Obstąpić**.

Ostarzeć, **Ostarzeć się**, состáрéться.

Ostatecznie, окончáтельно, рéшúтельно.

Ostateczność, **-ści**, *ж.* крáйность; || излúшество.

Ostateczny, послéдний. **Sąd ostateczny**, стрáшный судъ, *см.* **Ostatni**; || крáйний, чрезмéрный; || окончáтельный, рéшúтельный. **Ostateczny wyrok**, рéшúтельный приговóръ. **Ostateczny termin**, крáйний срокъ.

Ostatek, **-tka**, *м.* остáтокъ, послéдки, остальнóе; || конéцъ. **Ostatkiem gonić**, добивáть до концá. **Na ostatek**, напослéдокъ, наконéцъ, къ концý. **Do ostatka**, до послéдняго. **Do ostatka kogo zniszczyć**, разорúть кого въ конéцъ, совершéнно. **Rozpaczać do ostatka**, потерáть всю надéжду; || **Ostatki**, *мн.* остáтки, остáнки, *см.* **Szczątki**; || **Ostatki**, *мн.* заговéнье, послéдніе дни мáсляницы.

Ostatni, послéдній; || прóшлый, прошéдшій; || крáйній, вúсшій. **Ostatnią razą**, въ послéдній разъ. **Czynić** *или* **oddawać komu ostatnią posługę**, отдáть кому послéдній долгъ. **Czy byłeś na ostatniém posiedzeniu?** былъ-ли ты на прóшломъ засéданіи? **Ostatnia potrzeba**, крáйняя нуждá. **Ostatnich środków się chwytać**, прибéгать къ крáйнимъ, отчáяннымъ срéдствамъ. **Ostatni głupiec**, величáйшій глупéцъ. **Ostatnim będę jeżeli...** бýду презрéннéйшимъ человéкомъ, если.. ; || **Ostatnia to (rzecz)**, óто послéднее, прискóрбное дéло. **Ostatnia chwila**, послéдняя минýта. **Ostatnie namazanie, pomazanie**, соборованіе мáсломъ. **Ostatnia wola**, духóвная.

Ostatnie, *Стар.* окончáтельно, *см.* **Ostatecznie**.

Ostawać, *см.* **Zostawać**.

Ostawać się, *см.* **Zostawać**, **Ostać się**.

Ostawiać, **Ostawić**, *см.* **Zostawiać**.

Ostentacja, **-ji**, *ж.* тщеслáвіе, чвáнство, *см.* **Chełpa**, **Okazałość**.

Ostęp, **-u**, *м.* наступлéніе, обступлéніе, окружéніе. **Ostępem pójść na kogo**, двúнуться, брóситься на кого со всéхъ сторóнъ; || *Охот.* осóка, тенетá. || **Mieć nieprzyjaciela jak w ostępie, trzymać nieprzyjaciela jak w ostępie**, окружúть, обложúть, запереть непрúятеля со всéхъ сторóнъ.

Ostęplować, наложúть клеймó, штéмпель.

Ostęplowanie, **-nia**, *ср.* наложéніе клеймá, штéмпеля.

Ostępować, *см.* **Obstępować**.

Ostka, **-i**, *ж.* остúстая, бородчатая пшенúца.

Ostokrzew, **-u**, *м. Бот.* я́глица, мы́шій тёрнъ.

Ostostręczyna, **-y**, *ж. Бот.* бéлая акáція.

Ostowaty, остúстый, колючúй.

Ostowy, репéйный, осóтовый.

Ostrachać, **Ostrachać się**, *см.* **Ostraszyć**, **Ostraszyć się**.

Ostracyzm, **Ostrakizm**, **-u**, *м.* остракúзмъ, десятилéтняя ссы́лка (*у Древнихъ*).

Ostradać (czego), потерáть, лишúться.

Ostradanie, **-nia**, *ср.* потéря, лишéніе.

Ostraszyć, отучúть отъ боя́зни, освóить съ опáсностію. || **Ostraszyć się**, освóиться съ опáсностію, сдéлаться смéлée.

Ostrażyć, помéстить гарнизóнъ (*въ крѣпости*).

Ostręgi, **-stręg**, **Ostrężnice**, **-nic**, *мн.* **Ostrężyna**, **-y**, *ж.* **Ostrężyny**, **-żyn**, *мн. Бот.* ежевúка, куманúка, куманúка.

Ostro, óстро; || крéпко, сúльно; || строго; || скóро; || рéзко; || живо; || прúстально. **Ostro kogo trzymać**, строго обходúться съ кéмъ. **Ostro docierać komu**, сúльно нападáть на кого, надоéдать кому. **Ostro komu w oczy patrzeć**, прúстально смотрéть кому въ глазá. **Ostro iść, jechać**, шúбко, живо итти, éхать. **Ostro pracować**, усéрдно работáть. **Ostro rzecz popierać**, энергúчески поддéрживать дéло. **Ostro do kogo napisać**, строго, кóлко написáть къ кому. **Ostro nabić**, пýлею зарядúть (*ружьё*). **Ostro kuć**, подковáть лóшадь на шúпы.

Ostroczyć, *см.* **Ohydzić**, **Omierzić**.

Ostrog, **-ogu**, *м.* замóкъ, крéпостцá, укрéпленіе, *см.* **Zamek**; || острóгъ; || *Фортиф.* фортъ. **Ostrogi**, *мн.* штурмóвúть, *см.* **Ostrożenie**.

Ostroga, **-i**, *ж.* шпóра, бодéцъ. **Bość konia ostrogami**, пришпóривать лóшадь; || шпóры, клы, бóдни (*у вепря*); || колю́чка, ость, шúпъ, *см.* **Bodziec**, **Oścień**; || *Фортиф.* контрфóрсъ.

Ostrogarz, **-a**, *м.* шпóрникъ.

Ostrogięty, крючковáтый, съ зáгнутымъ концóмъ.

Ostrogowy, шпóрный.

Ostrokąt, **-a**, *м. Мат.* óстрый úголъ, ромбъ.

Ostrokątny, остроугóльный.

Ostrokół, **-a**, *м.* частоколъ; || *Воен.* рогáтка.

Ostrokończaty, остроконéчный.

Ostrokrąg, **-ęgu**, *м. Мат.* конусъ.

Ostrokręgowy, конúческій. *Мат.* **Przecięcie ostrokręgowe**, конúческое сѣчéніе.

Ostrokrężny, ко́нусный.

Ostrokrzew, -u, *м. Бот.* остроли́стъ, острокро́въ, вязо́желдь, пти́чій-клей, па́дубъ.

Ostrokwaśny, ѣ́дкій, о́стрый.

Ostromleczny korzeń, *м. Бот.* кругло-ли́стникъ (*расте́ніе*).

Ostropest, -u, *м. Бот.* остро́-пестро́, родъ волчеца́.

Ostropław, -a, *м. см.* **Ostryga.**

Ostropysk, -a, *м.* (*Зоол.*) землеро́йка, песча́ная мышь; || мечъ-ры́ба, мечено́съ.

Osrość, -ści, *ж.* острота́ (*кро́ви*); || о́стрость (*ножа́*); || ѣ́дкость, * язви́тельность (*шу́тки*); || то́нкость (*слу́ха*); || суро́вость (*кли́мата*); || стро́гость (*нра́вовъ*); || быстрота́ (*зрѣ́нія*); || крутизна́ (*скалы́*).

Ostrosieczny, рѣ́жущій, о́стрый.

Ostrosłup, -a, *м.* (*Мат.*) пирами́да, *см.* **Piramida.**

Ostrów, -owu, *м.* (*преиму́щественно на рѣкѣ́, на о́зерѣ*), о́стровъ.

Ostrowidność, -ści, *ж.* быстрота́ зрѣ́нія; || прозо́рливость.

Ostrowidny, прозо́рливый, проница́тельный.

Ostrowidz, -a, *м. Зоол.* рысь (*живо́тное*).

Ostrowidzowy, ры́сій; || * быстрогла́зый.

Ostroża, -y, *ж.* огоро́женное мѣ́сто, огра́да.

Ostrozęby, острозу́бый.

Ostrożen, *см.* **Ostrożny.**

Ostrożeń, -nia, *м. Бот.* вахла́чка, полева́я серпуха́ (*расте́ніе*).

Ostrożenie, -nia, *ср.* обнесе́ніе палиса́дникомъ *или* острокóломъ.

Ostrożka, -i, *ж.* ма́ленькая шпо́ра; || *Бот.* **Ostróżki**, *мн.* кавале́рскія шпо́ры, живоко́сть (*расте́ніе*).

Ostrożnie, осторо́жно, осмотри́тельно.

Ostrożnieć, дѣ́латься осторо́жнымъ.

Ostrożniuchno, съ велича́йшей осторо́жностію, са́мымъ осторо́жнымъ о́бразомъ.

Ostrożniuchny, чрезвыча́йно осторо́жный.

Ostrożność, -ści, *ж.* осторо́жность, осмотри́тельность. **Mieć się na ostrożności**, быть осторо́жнымъ.

Ostrożny, осторо́жный, осмотри́тельный.

Ostrożować, **Ostrożyć** *Фортиф.* укрѣпля́ть, обноси́ть штурмфа́лами, обноси́ть палиса́дникомъ.

Ostrugać, **Ostrożyć**, *см.* **Strugać.**

Ostrużyny, -żyn, *мн.* стру́жки, щёпки.

Ostrwie, *см.* **Ostrzew.**

Ostry, о́стрый; || ѣ́дкій, язви́тельный; || то́нкій; || суро́вый; || стро́гій; || бы́стрый; || круто́й, *см.* **Ostrość.**

Ostryga, **Ostrzyga**, -i, *ж.* у́стрица.

Ostrygojad, -a, *м.* (*Орнит.*) устрецея́дъ, у́стричникъ, криво́къ, морска́я соро́ка.

Ostryż, -a, *м. Бот.* морско́й си́тникъ (*расте́ніе*).

Ostrz, -a, *м.* бо́лѣе употреби́тельно: **Ostrze**, -a, *ср.* остреё, ле́звіе. **Na ostre** *или* **na ostrze gonić**, состяза́ться, би́ться съ кѣмъ на ко́пьяхъ. **Miecz o dwu ostrzach**, обоюдуо́стрый мечъ; || ножно́вка (*ры́ба*).

Ostrze, *см.* **Ostro.**

Ostrzeć, точи́ться, востри́ться; || * изощря́ться.

Ostrzedz, **Ostrzegać**, остере́чь, остерега́ть, предостере́чь, предостерега́ть. || **Ostrzedz się**, **Ostrzegać się**, остере́чься, остерега́ться, бере́чься, оберега́ться.

Ostrzegacz, -a, *м.* указа́тель, увѣща́тель, предостерега́тель.

Ostrzeganie, **Ostrzeżenie**, -nia, *ср.* предостереже́ніе.

Ostrzeja, -ei, *ж. см.* **Ostryga.**

Ostrzelać, обстрѣ́ливать (*крѣ́пость*). **Ostrzelać konia**, пріуча́ть ло́шадь къ стрѣльбѣ́. **Żołnierz ostrzelany**, о́пытный, хра́брый солда́тъ.

Ostrzenie, -nia, *ср.* остре́ніе, точе́ніе, ната́чиваніе.

Ostrzew, -strzewia, **Ostrzew**, -strwa, *м.* стремя́нка, ла́зня, схо́дня (*родъ лѣ́стницы*); || **Ostrzwie**, *мн. Воен.* рога́тка.

Ostrzeżenie, -nia, *ср.* увѣдомле́ніе, предувѣдомле́ніе, объявле́ніе, предъявле́ніе, предостереже́ніе, предваре́ніе. *Юрид.* **Ostrzeżenie na majątku nieruchomym**, наложе́ніе запреще́нія на недви́жимомъ имѣ́ніи. *Юрид.* **Ostrzeżenie z protestacją**, охрани́тельная отмѣ́тка, *см.* **Protestacja.**

Ostrzężnica, -y, *ж. см.* **Ostrężyna.**

Ostrzyć, **Wyostrzyć**, **Naostrzyć**, точи́ть, отта́чивать, остри́ть, зава́стривать. * **Ostrzyć zęby**, точи́ть *или* грызть зу́бы на кого́; || изощря́ть (*па́мять. умъ*). || **Ostrzyć się na kogo**, зли́ться (*на кого́*); ожесточа́ться (*про́тивъ кого́*).

Ostrzyca, -y, *Бот.* дереза́, смо́лка, ли́пкая трава́, подмаре́нникъ цѣ́пкій; || смо́лка, шеро́шница, ясме́нникъ.

Ostrzyciel, -a, *м.* точи́льщикъ, *см.* **Oselnik.**

Ostrzycielka, -i, *ж.* точи́льщица.

Ostrzydz, остри́чь (*во́лосы*).

Ostrzyga, **Ostrzygojad**, *см.* **Ostryga**, **Ostrygojad.**

Ostrzyż, -a, *м. см.* **Ostryż**; || *Зоол.* ры́бный орёлъ, орла́нъ, буря́къ.

Ostrzyżenie, -nia, *ср.* стри́жка (*воло́съ*), стриже́ніе (*ове́цъ*).

Ostrzyżki, -ów, *мн.* обрѣ́зки.

Ostrzyżyny, -żyn, *мн.* стриже́ніе, *см.* **Postrzyżyny.**

Ostuda, -y, *ж.* осту́да, охлаждѣ́ніе; || *Прост.* весну́шки, весни́ны.

Ostudzać, остужа́ть, прохлажда́ть, охлажда́ть.

Ostudzenie, -nia, *ср.* прохлажде́ніе, охлажде́ніе.

Ostygać, простыва́ть, охлажда́ться.
Ostyganie, -nia, *ср.* простыва́ніе, охлажде́ніе.
Ostygło, хо́лодно, равноду́шно.
Ostygłość, -ści, *ж.* холо́дность, равноду́шіе.
Ostygły, холо́дный, равноду́шный.
Ostygnąć, просты́нуть, охлади́ться, *см.* **Stygnąć.**
Osuć, *см.* **Osypać.**
Osuch, -a, *м.* суха́рь.
Osucizna, -y, *ж.* *Мед.* сыпь, нако́жная болѣ́знь, *см.* **Wysypka.**
Osumować, сложи́ть, подвести́ ито́гъ, *см.* **Zsumować, Sumować.**
Osunąć się, Osuwać się, осыпа́ться, опусти́ться, осѣда́ть.
Osunienie, -nia, *ср.* обва́лъ, обры́въ, осыпа́ніе.
Osurowiałość, -ści, *ж.* неудобовари́мость (*пи́щи*); || * огрубѣ́лость, невѣ́жество.
Osurowienie, -nia, *ср. см.* **Osurowiałość.**
Osuszać, Osuszyć, осуша́ть, осуши́ть.
Osuszanie, Osuszenie, -nia, *ср.* осу́шиваніе, осуше́ніе.
Osuszek *Умен.* суха́рикъ, *см.* **Osuch.**
Osuszyć, *см.* **Osuszać.**
Osutka, *см.* **Osucizna.**
Osutkowy *Мед*, сы́пный, нако́жный.
Osuwać się, *см.* **Osunąć się.**
Oswajać, Oswoić, осво́ивать, осво́ить, пріуча́ть, пріучи́ть. || **Oswajać się, Oswoić się**, осво́иваться, осво́иться, пріуча́ться, пріучи́ться.
Oswajanie, Oswojenie, -nia, *ср.* пріуче́ніе; || привыка́ніе.
Oswędzać, Oswędzić, обже́чь, сжечь, опали́ть, *см.* **Opalić, Osmalić.**
Oświadczać, Oświadczyć, изъявля́ть, изъяви́ть, объявля́ть, объяви́ть, выража́ть, вы́разить. **Oświadczyć komu swoję wolę**, изъяви́ть кому свою́ во́лю. **Oświadczyć komu swoje chęci**, вы́разить кому́ свои́ жела́нія. || **Oświadczać się, Oświadczyć się**, объявля́ть себя́; || выска́зываться, принима́ть чью сто́рону; || открыва́ться; || объясня́ться, изъясня́ться; || **Oświadczyć się (rodzicom)**, предлага́ть ру́ку невѣ́стѣ, проси́ть руки́ невѣ́сты, сва́таться.
Oświadczanie, Oświadczenie, -nia, *ср.* изъявле́ніе, объявле́ніе, выраже́ніе; || предложе́ніе руки́, сватовство́; || **Oświadczenie się z miłością**, призна́ніе въ любви́. **Oświadczenie się z przyjaźnią**, изъявле́ніе дру́жбы. **Oświadczenie się z usługą**, предложе́ніе услу́гъ.
Oświadczyć, *см.* **Oświadczać.**
Oświadczyciel, -a, *м.* объяви́тель, предъяви́тель.
Oświata, -y, *ж.* просвѣще́ніе.
Oświecać, Oświecić, освѣща́ть, освѣти́ть; || просвѣща́ть, просвѣти́ть, науча́ть, научи́ть, наставля́ть, наста́вить **Słońce oświeca ziemię**, со́лнце освѣща́етъ зе́млю. **Oświecać umysły**, просвѣща́ть умы́. **Oświecać kogo w czem**, обуча́ть (*че́му*), наставля́ть (*въ чёмъ*). || **Oświecać się, Oświecić się**, просвѣща́ться, науча́ться. **Być oświeconym**, ознако́миться, узна́ть.
Oświęcać, Oświęcić, освяща́ть, освяти́ть, *см.* **Poświęcać, Wyświęcać.**
Oświecanie, Oświecenie, -nia, *ср.* освѣще́ніе; || просвѣще́ніе, обуче́ніе, наставле́ніе.
Oświęcenie, -nia, *ср.* освяще́ніе, *см.* **Poświęcenie, Wyświęcenie.**
Oświecić, *см.* **Oświecać.**
Oświęcić, *см.* **Oświęcać.**
Oświeciciel, -a, *м.* просвѣти́тель.
Oświęciciel, -a, *м. см.* **Poświęciciel.**
Oświecicielka, -i, *ж.* просвѣти́тельница.
Oświeconość, -ści, *ж.* свѣ́тлость, (*ти́тло, придава́емое нѣкоторымъ владѣ́тельнымъ осо́бамъ и князья́мъ*); сія́тельство (*ти́тулъ, придава́емый князья́мъ и гра́фамъ, ихъ супру́гамъ и дѣ́тямъ*).
Oświecony, просвѣщённый, *см.* **Światły, Wiek oświecony**, просвѣщённый вѣкъ; || сія́тельный (*придаётся къ ти́тлу кня́зя, княги́ни, княжны́, гра́фа, графи́ни*); свѣтлѣ́йшій (*придаётся къ ти́тлу нѣкоторыхъ владѣ́тельныхъ осо́бъ и князе́й*).
Oświetność, Oświtność, -ści, *ж.* сія́ніе, блескъ.
Oświeżać, освѣжа́ть.
Oświeżeć, освѣжи́ться.
Oświt, -u, *м.* разсвѣ́тъ, *см.* **Świt.**
Oświtać, разсвѣта́ть.
Oświtność, *см.* **Oświetność.**
Oswobadzać, Oswobodzić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, изба́вить, увольня́ть, уво́лить.
Oswobodzenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, избавле́ніе, увольне́ніе.
Oswobodzić, *см.* **Oswobadzać.** || **Oswobodzić się**, освободи́ться.
Oswobodziciel, -a, *м.* освободи́тель, *см.* **Wybawca, Zbawca.**
Oswoić, *см.* **Oswajać.**
Oswojenie, *см.* **Oswajanie.**
Osychać, Oschnąć, обсыха́ть, обсо́хнуть.
Osypać, Osypywać, осыпа́ть, высыпа́ть, посыпа́ть.
Osypanie, -nia, *ср.* высыпа́ніе, сыпь.
Osypka, -i, *ж.* мѣ́сиво, кормъ, намѣ́шанный для дома́шнихъ птицъ и скота́.
Osypywać, *см.* **Osypać.**
Osysać, Ossać, обса́сывать, обсоса́ть, выса́сывать, вы́сосать.
Oszacować, оцѣни́ть.
Oszacowanie, -nia, *ср.* разцѣ́нка, оцѣ́нка; || смѣ́та, исчисле́ніе.
Oszacownik, -a, *м. см.* **Szacownik.**
Oszacunek, -nku, *м. см.* **Oszacowanie.**
Oszadziały, Oszedziały, заиндивѣ́лый, покры́тый и́неемъ; || * посѣдѣ́вшій, посѣдѣ́лый.

Oszadzieć, Oszedzieć, заиндиве́ть, покры́ться и́неем; || * посе́дѣть.

Oszafranić, кра́сить и́ли приправля́ть шафра́номъ.

Oszalały, поме́шанный, сумасше́дшій; || шально́й, безу́мный.

Oszaleć, ошале́ть, сойти́ съ ума́.

Oszalenie, -nia, *ср.* сумасше́ствіе, умопомѣша́тельство, безу́міе.

Oszalić, свести́ съ ума́.

Oszalowanie, -nia, *ср.* (**deskami**), *Плотн.* опалу́бленіе. **Oszalowanie ścian deskami**, обши́вка стѣнъ доска́ми.

Oszametać, разшата́ть, опроки́нуть. || **Oszańcować się**, ока́пываться, засѣсть.

Oszańcować, укрѣпи́ть, обнести́ окопами.

Oszańcowanie, -nia, *ср. Воен.* окоп, ретраншаме́нтъ, *см.* **Szańce.**

Oszargać, замара́ть, запа́чкать, загрязни́ть.

Oszarganiec, -ńca, *м.* замара́шка, неопря́тный.

Oszarpać, *см.* **Obszarpać.**

Oszarpaniec, *см.* **Obszarpaniec.**

Oszarzeć, *см.* **Szarzeć.**

Oszczędek, -dka, *м.* оста́токъ, остально́е.

Oszczędliwie, *см.* **Oszczędnie.**

Oszczędliwość, *см.* **Oszczędność.**

Oszczędliwy, *см.* **Oszczędny.**

Oszczędnie, бережли́во, расчётливо, эконо́мно.

Oszczędność, -ści, *ж.* бережли́вость, расчётливость; || сбереже́ніе, эконо́мія.

Oszczędny, бережли́вый, расчётливый, эконо́мный.

Oszczędzać, Oszczędzić, бере́чь, сберега́ть, эконо́мничать, выга́дывать; || щади́ть, жале́ть. **Oszczędzać na przyszłość**, отка́дывать на бу́дущее вре́мя. * **Oszczędzać czasu**, сберега́ть вре́мя. **Nikogo nie oszczędzać**, никого́ не щади́ть.

Oszczekać, броса́ться на кого́ съ ла́емъ.

Oszczekanie, -nia, *ср. Прост.* оклевета́ніе.

Oszczekiwacz, -a, *м. Охот.* го́нчая соба́ка; || * крикуно́ъ, *см.* **Szczekacz.**

Oszczenić się, ощени́ться.

Oszczep, -u, *м.* копьё, дро́тикъ, пи́ка; || рога́тина, охо́тничье копьё.

Oszczepek, -pka, *м.* дро́тикъ, швыркова́ое копьецо́.

Oszczepisko, -a, *ср.* ра́товище, древко́ (*копе́йное*).

Oszczepnik, -a, *м.* копьено́сецъ; || копе́йщикъ, дѣлающій ко́пья.

Oszczepowy, копе́йный.

Oszczerca, -y, *ж.* хули́тель, клевётникъ, руга́тель, поноси́тель.

Oszczerczy, поноси́тельный, безсла́вящій, клеветни́чій.

Oszczerstwo, -a, *ср.* поноше́ніе, опозо́реніе, клевета́.

Oszczerzać (zęby), оска́ливать (*зу́бы*), *см.* **Wyszczerzać.**

Oszedziały, *см.* **Oszadziały.**

Oszedzieć, *см.* **Oszadzieć.**

Oszemłać, обгры́зть, обглода́ть; || распуска́ть, раздёргивать (*ткань*), растрепа́ть.

Oszemłany, обгры́зенный, обгло́данный; || растрёпанный, всклокоченный; || * ошеломлённый, изумлённый.

Oszewka, -i, *ж.* обши́вка.

Oszkalować, опозо́рить, обесслави́ть, оклеветать.

Oszkalowanie, -nia, *ср.* поноше́ніе, опозо́реніе.

Oszkar, *см.* **Oskard.**

Oszkaradzić, обезобра́зить, изуро́довать; || **Oszkaradzić się**, обезобра́зиться, изуро́доваться.

Oszklić, *см.* **Ośklić.**

Oszlachcać, Oszlachcić, *см.* **Uszlachcić, Uszlachetnić.**

Oszlachcenie, -nia, *ср. см.* **Uszlachcenie.**

Oszlachcony, *см.* **Uszlachcony.**

Oszlachetnić, *см.* **Uszlachetnić.**

Oszlada, *см.* **Oślada.**

Oszloch, -u, *м.* (*Бот.*), *см.* **Śniadek.**

Osznurować, *см.* **Obsznurować.**

Osznurowanie, -nia, *ср.* шнурова́ніе. **Osznurowanie transportu**, увя́зка транспо́рта.

Oszołomić, ошеломи́ть, озада́чить, одури́ть.

Oszow, -u, *м.* обжига́тельная печь (*на стекля́номъ заво́дѣ*).

Oszpecać, Oszpecić, обезобра́живать, обезобра́зить. || **Oszpecać się, Oszpecić się**, сдѣлаться безобра́знымъ. подурне́ть.

Oszpecenie, -nia, *ср.* обезобра́женіе, подурне́ніе.

Oszpecić, *см.* **Oszpecać.**

Oszpetnieć, сдѣлаться безобра́знымъ, подурне́ть.

Oszpilać, пришпи́ливать.

Oszródka, *см.* **Ośródka.**

Oszrótować, очища́ть, мелуши́ть.

Osztachetować, огородить, обнести́ палиса́дникомъ, рѣшо́ткою.

Osztachetowanie, -nia, *ср.* обведе́ніе рѣшо́ткою.

Osztorcowanie, -nia, *ср. Плотн.* обтёска. **Osztorcowanie kraju desek**, обтёска кро́мокъ у досо́къ.

Oszukać, Oszukiwać, обману́ть, обма́нывать. || **Oszukać się (na czém)**, обману́ться (*въ чёмъ*).

Oszukanie, Oszukiwanie, -nia, *ср.* обма́нъ, плутня.

Oszukaniec, -ńca, *м.* обма́нщикъ, плутъ.

Oszukaństwo, -a, *ср.* обма́нъ, плутовство́, подло́гъ, *см.* **Oszustwo.**

Oszukiwać, *см.* **Oszukać.**

Oszukiwacz, -a, *м. см.* **Oszust.**

Oszukiwanie, -nia, *ср. см.* **Oszukanie.**

Oszust, -a, *м.* обма́нщикъ, плутъ.

Oszustka, -i, *ж.* обма́нщица, плутóвка.
Oszustny, мошéнническій, плутовскóй.
Oszustowski, плутовáтый, мошéннический **Po oszustowsku**, мошéннически.
Oszustowstwo, Oszustwo, -a, *ср.* плутовствó, мошéнничество; || плýтня, обмáнъ.
Oszwabiacz, -a, *м.* плутъ, обмáнщикъ, пройдóха.
Oszwabić, обману́ть, надýть.
Oszwabienie, -nia, *ср.* плутовствó, мошéнничество, надувáтельство.
Oszwarcować, начернúть, запáчкать, замарáть.
Oszydzać, Oszydzić, *см.* **Wyszydzać.**
Oszydzanie, Oszydzenie, -nia, *ср. см.* **Wyszydzenie.**
Ot, *см.* **Oto.**
Otaborować, Otaborzyć, раскúнуть тáборъ, станъ. || **Otaborować się**, отабóриться, расположúться тáборомъ, стáномъ.
Otaczać, Otoczyć, окружáть, окружúть, обводúть, обвестú. || **Otaczać się**, окружáть себя́.
Otaczanie, Otoczenie, -nia, *ср.* окружéніе, обведéніе.
Otaflować, обúть столя́рною рабóтою, обивáть, обшивáть панéлями.
Otajać, Otajeć, растáять, распустúться.
Otajenie, -nia, *ср.* тáяніе; || оттепель.
Otaksować, оцéнить, сдéлать, оцéнку, *см.* **Oszacować.**
Otaksowanie, -nia, *ср.* оцéнка.
Otarasować, огора́живать, обноси́ть и́згородью, стѣно́ю; || запира́ть.
Otarcie, -a, *ср.* сса́дина, сса́дно (*на тѣлѣ*); || обтира́ніе, вытира́ніе.
Otargać, *см.* **Obszarpać**; || усмира́ть, укрощáть (*животныхъ*).
Otarganiec, *см.* **Obszarpaniec.**
Otaśmować, обúть тесьмóю.
Otawa, -y, *ж. Област.* отáва, подрóсть, трава́ вновь вы́росшая по екошéніи.
Otchłań, Odchłań, -ni, *ж.* бéздна, пучúна, прóпасть, ómутъ; || **Otchłań piekielna**, преиспóдняя, адъ; || *Боюсл.* преддвéрie рáя.
Otchnąć, заравúть дыхáніемъ; || подýть (*на кого*).
Otężać, Otężyć, *см.* **Stężać.**
Otężałość, -ści, *ж. см.* **Stężałość.**
Otkać, *см.* **Obetkać.**
Otłaczać, Otłoczyć, нажúмать, придáвливать, притáптывать.
Otłuc, Otłukać, трепáть, мять (*коноплю, лёнъ*), шелушúть, лущúть, очищáть (*ячмéнь, горóхъ, бобы*); || отбивáть, отколáчивать, вы́щербить; || ударя́ть (*обо что́*).
Otłuścić, откормúть (*скотъ*); || утучнúть, удобрúть, унавóзить (*зéмлю*).
Otłuścieć, удобря́ться (*о землѣ*).
Oto, Ot, Otoż, Otże, вотъ. **Otóż on**, вотъ и онъ! **Otóż masz**, вотъ тебѣ́ и на! || **Ot, bajesz!** вотъ какóй вздоръ горóдишь ты!
Otoczyć, *см.* **Otaczać.**
Otok, -u, *м. Хир.* сукровúца, и́хорь, гнóй, матéрія.
Otrąbić, Otrębować, Otrębywać, объявля́ть *или* возвѣща́ть съ трýбнымъ звýкомъ.
Otrącać, Otrącić, сбивáть, отмáмывать.
Otrącać się (o co), ударя́ться, стýкаться, задѣвáть, защѣпля́ть, столкнýться.
Otrębiany, отрýбистый.
Otrębować, Otrębywać, *см.* **Otrąbić.**
Otręby, *мн. род. п.* **Otrąb**, отрýби.
Otrętwiałość, *см.* **Odrętwiałość.**
Otrętwieć, *см.* **Odrętwieć.**
Otrętwienie, *см.* **Odrętwienie.**
Otrociny, -cin, *ж. мн.* опúлки (*металлúческія*).
Otrocząłko, -a, **Otroczę**, -ęcia, *ср. Стар.* óтрокъ, дитя́.
Otrok, -a, *м. Стар.* мужчúна.
Otruć, отравúть. || **Otruć się**, отравúться.
Otruchleć, опѣпенѣ́ть, онѣмѣ́ть.
Otrucie, -cia, *ср.* отравлéніе.
Otrząsać, Otrząść, Otrząsnąć, стря́хивать, отряха́ть, трясти́. || **Otrząsnąć się z biedy**, вы́путаться, вы́вернуться изъ бѣ́ды; || противúться, сопротивля́ться, борóться, не поддава́ться.
Otrzaskać (**kogo z czém**), освóить (*кого съ чѣмъ*), пріучúть (*къ чему́*), *см.* **Ostrzelać.**
Otrzeć, *см.* **Ocierać.**
Otrzepać, обмета́ть, смета́ть пы́ль; || * прибúть, отколотúть, вздуть (*кого́*).
Otrzeźwiać, Otrzeźwić, отрезвúть.
Otrzeźwieć, отрезви́ться, протрезвúться.
Otrzymać, Otrzymywać, получúть, получáть; || одержáть, одéрживать. **Otrzymać nagrodę**, получúть награ́ду. **Otrzymać górę nad kim**, взять надъ кѣмъ верхъ. **Otrzymać zwycięztwo**, одержáть побѣ́ду.
Otrzymanie -nia, *ср.* получéніе
Otucha, -y, *ж.* мýжество, бóдрость, смѣ́лость, унова́ніе; || самонадѣ́янность.
Otuczać, Otuczyć, откáрмливать, откормúть (*скотъ*); || утучнúть, удобря́ть, унавóживать (*зéмлю*).
Otulać, Otulić, прикрывáть, прикры́ть; || обнимáть, обня́ть, прижимáть, прижáть
Otwarcie, откровéнно, чистосердéчно, и́скренно.
Otwarcie, -cia, *ср.* откры́тіе (*засѣда́нія*), отпира́ніе (*дверéй*), вскры́тіе, распечáтаніе (*письма́*).
Otwardnąć, Otwardnieć, Otwardzieć, отвердѣ́ть, окрѣпнуть; || привы́кнуть (*къ чему́*); || закоснѣ́ть (*въ порокáхъ*); || * ожесточáться.
Otwardniały, Otwardziały, отвердѣ́лый, окрѣпшій; || закоснѣ́лый; || * ожесточённый.

Otwardzać, Otwardzić, укрѣпля́ть, закаля́ть, *см.* **Hartować.**

Otwartość, -ści, *ж.* откровéнность, чистосердéчіе; || **Otwartość obrad**, публи́чность, гла́сность совѣща́ній.

Otwarty, откры́тый, о́тпертый; || я́вный; || откровéнный, чистосердéчный, *см.* **Szczery, Jawny.**

Otwierać, Otworzyć, открыва́ть, откры́ть, отпира́ть, отперéть, отмыка́ть; || **Otwierać się**, открыва́ться, отмыка́ться.

Otwieracz, -a, *м.* привра́тникъ, отворя́ющій, открыва́ющій; || *Бот.* вя́зель (*растéніе*).

Otwór, -oru, *м.* отвéрзтіе; || щель, трéщина, разсѣ́лина; || *Анат.* **Otwór słuchowy**, слуховóй прохóдъ; || **Otwór działa**, калиберъ пу́шки; || ячея́, ячéйка (*небольшóе кру́глое отвéрзтіе въ чёмъ-либо.* || *Архит.* **Otwór okienny**, просвѣ́тъ въ окнѣ́. || *Горн.* **Otwór świdrowy**, буровáя скважина. **Otworem**, на́стежъ. **Drzwi stoją otworem**, двéри стоя́тъ на́стежъ.

Otworzenie, -nia, *ср.* вскры́тіе, откры́тіе; || обнару́женіе. **Otworzenie spadku po znikłym, po nieobecnym**, обнару́женіе наслѣ́дства пóслѣ пропа́вшаго безъ вѣ́сти, пóслѣ безвѣ́стно-отсу́тствующаго.

Otworzyście, Otworzysto, откры́то.

Otworzystość, -ści, *ж.* откры́тіе, отпира́ніе (*óконъ, двéрей*); || откровéнность, чистосердéчіе, *см.* **Otwartość.**

Otyć, *см.* **Roztyć się, Utyć.**

Otyczać, Otyczyć, подпира́ть, подперéть тычи́нками.

Otykać, *см.* **Obtykać.**

Otyłość, -ści, *ж.* дорóдность, ту́чность.

Otyły, дорóдный, ту́чный.

Otynkować, *см.* **Tynkować.**

Ow, Ów, Owa, Owo, тотъ, та, то, сей, сія́, сіé, óный, óная, óное, инóй, ина́я, инóе. **I to i owo tam znajdziesz**, и то и другóе тамъ найдёшь. **Gadać o tém i o owém**, говори́ть о томъ и о сёмъ. **Pleść ni to, ni owo**, болта́ть ни то, ни сё. **Ten tak, ów inaczéj**, оди́нъ такъ, другóй и́наче.

Owad, -u, *м.* насѣкóмое. **Owady**, *Собир.* чéрви, га́ды.

Owąd, употребля́ется съ предлóгами: **Do** (до) и **Z** (съ): **Do owąd**, до тѣхъ поръ, дотóлѣ. **Z owąd**, отту́да. *Посл.* **Ni ztąd ni zowąd**, ни съ тогó, ни съ сегó.

Owak, и́наче, други́мъ, ины́мъ óбразомъ.

Owaki, инóй, другóй.

Owal, -u, *м.* ова́лъ, ова́льная фигу́ра.

Owalnie, ова́льно.

Owalność, -ści, *ж. см.* **Owal.**

Owalny, ова́льный, продолгова́то-кру́глый. || *Анат.* яйцеобра́зный.

Owca, -y, *ж.* овца́.

Owczany, *см.* **Owczy.**

Owczarczyk, -a, Owczarek, -rka, *м.* овча́ръ, ма́льчикъ пасу́щій овéцъ.

Owczarka, -i, *ж.* овéчья пасту́шка; || жена́ овчара́.

Owczarnia, -ni, *ж.* овча́рня, овéчій хлѣвъ, загóнъ.

Owczarny, овча́рный.

Owczarski, принадлежа́щій овчару́. **Owczarski pies**, овча́рка.

Owczarstwo, -a, *ср.* овцевóдство.

Owczarz, -a, *м.* овча́ръ, овéчій пасту́хъ; || овцевóдъ.

Owczątko, -a, *ср. см.* **Jagniątko.**

Owcześnie, въ то врéмя.

Owczesny, тогда́шній.

Owczy, овéчій. **Owcza skóra**, овчи́на.

Owczyna, -y, *ж.* худа́я овéчка.

Owczyniec, -ńca, *м.* загóнъ.

Owdowiałość, -ści, *ж.* вдовствó.

Owdowiały, вдóвый, вдóвствующій, овдовѣ́лый. **Człowiek owdowiały**, вдóвый человѣ́къ. **Kobieta owdowiała**, вдóвая жéнщина. **Powtórnie owdowiały**, овдовѣ́лый во вторóй разъ. **Kościół owdowiały po swym pasterzu**, цéрковь лиши́вшаяся своегó пастыря́; || осиротѣ́лый, лиши́вшійся дѣтéй.

Owdowić, оста́вить во вдовствѣ́.

Owdowieć, овдовѣ́ть.

Owdowienie, -nia, *ср.* вдовствó.

Owdzie, тамъ, туда́. **Tu i ówdzie**, туда́ и сюда́, та́мъ и сямъ, здѣсь и тамъ. **To tu, to ówdzie**, то тутъ, то тамъ.

Owędy, здѣсь, по э́той дорóгѣ, *см.* **Tamtędy. Tędy i owędy**, сюда́ и туда́.

Owiać, *см.* **Owiewać.**

Owieczka, -i, *ж.* овéчка; || тысяченóгъ, кався́къ (*насѣкóмое*); || *Бот.* за́ячьи ла́пки, за́ячья дя́тлина (*растéніе*).

Owiędnąć, свя́нуть, *см.* **Więdnąć.**

Owieńczyć, увѣнча́ть, *см.* **Wieńczyć.**

Owies, -wsa, *м.* овёсъ.

Owiesek, -ska, *м. см.* **Owsik**; || овёсецъ, *Умен. см.* **Owies**; || *Зоол.* кóрюха, кóрюшка (*ры́ба*).

Owiesny, *см.* **Owsiany.**

Owiewać, Owionąć, вѣ́ять, обвѣва́ть, провѣва́ть, сдува́ть, обдува́ть; || обвѣва́ть, очища́ть зёрна вѣ́яніемъ.

Owijać, Owinąć, *см.* **Obwijać.**

Owilgnąć, увла́житься, смочи́ться, промóкнуть; || отсырѣ́ть.

Owilżać, Owilżyć, *см.* **Odwilżać, Zwilżać.**

Owinić, *см.* **Obwiniać.**

Owionąć, *см.* **Owiewać.**

Owisnąć, *см.* **Obwisnąć.**

Owiec, *см.* **Obiec.**

Owłoka, -j, *ж.* покрыва́ло, обвёртка.

Owo, *см.* **Ów**; || **Owoż**, здѣсь, вотъ. **Owoż jest, owoż go mamy**, вотъ онъ, вотъ онъ здѣсь съ на́ми! || **Owo zgoła**, слóвомъ, одни́мъ слóвомъ, корóче сказа́ть.

Owoc, -u, *м.* плодъ, фру́ктъ.

Owocarnia, -ni, *ж. см.* **Owocnica.**

Owocnica, -y, *ж.* подва́лъ для хранéнія плодóвъ, фру́ктовъ, овóщная; || **Owocnica,**

Owocarka, Owocniczka, овóщная и фрукто́вая торго́вка.

Owocnictwo, -a, *ср.* фрукто́вая торго́вля.

Owocnik, -a, *м.* овóщный и фрукто́вый торговéцъ.

Owocny, *см.* **Owocowy.**

Owoconośny, Owocorodny, плодоно́сный, плодо́вый.

Owocowanie, -nia, *ср. Бот.* оплодотворéніе, образованіе плодá.

Owocowy, Owocny, овóщный, фрукто́вый, плодо́вый.

Owocześnie, *см.* **Ówcześnie.**

Owoczesny, *см.* **Owczesny.**

Owoszczyć, навощи́ть.

Owrzodzenie, -nia, *ср. Мед.* нагноéніе, нарывáніе, нарывъ.

Owrzodziałość, -ści, *ж.* я́звина, нарывъ.

Owrzodziały, покры́тый я́звами, вередáми, изъязвлённый.

Owrzodzieć, покры́ться я́звами, нагнои́ться.

Owsianka, -i, *ж.* овся́нка.

Owsiany, овся́ный. **Chleb owsiany,** овся́никъ.

Owsik, -a, *м. Бот.* дúкій *или* живóй овсъ.

Owsisko, -a, *ср.* пóле засѣянное овсóмъ.

Owszem, i owszem, конéчно, разумѣется, безъ сомнѣнія, поистинѣ; || охóтно, съ охóтою; || напрóтивъ того.—„Pozwalasz?"—**I owszem!** ты позволя́ешь?—съ охóтою! **Jam go nie oszukał, i owszem on mię oszukał,** я не обману́лъ его, напрóтивъ онъ меня́ обману́лъ.

Owtędy, *см.* **Owędy.**

Oxeft, *см.* **Okseft.**

Oy... *см.* **Oj...**

Ożalać (po czém, po kim), Ożalić, Ożałować (czego, kogo), опла́кивать, опла́кать, сожалѣ́ть, пожалѣ́ть (*кого*).

Ożanka, -i, *ж. Бот.* дубро́вникъ, пяклу́нъ, чебрéцъ, очáнка.

Ozdabiać, украша́ть.

Ozdabiacz, *см.* **Ozdobiciel.**

Ozdabianie, -nia, *ср. см.* **Zdobienie, Przyozdobienie.**

Ozdoba, -y, *ж.* украшéніе, прикрáса; || *Архит.* орнамéнтъ.

Ozdobiciel, -a, *м.* украси́тель, украша́ющій, убира́ющій что-либо.

Ozdobicielka, -i, *ж.* украша́ющая, убира́ющая что-либо.

Ozdobienie, -nia, *ср.* украшéніе.

Ozdobnie, краси́во, изя́щно.

Ozdobność, -ści, *ж.* краси́вость, изя́щество, изя́щность.

Ozdobny, краси́вый, изя́щный.

Ozdownia, Kozdownia, -ni, *ж.* солодóвня, *см.* **Mielouch, Słodownia.**

Ozdownik, -a, *м.* солодóвникъ.

Ozdrowiały, выздоровѣвшій.

Ozdrowić, возврати́ть здоро́вье, *см.* **Uzdrowić.**

Ozdrowiciel, -a, *м.* возстанови́тель здоро́вья, изцѣли́тель.

Ozdrowieć, вы́здоровѣть.

Ozdrowienie, -nia, *ср.* выздоровлéніе.

Oździenie, -nia, *ср.* (**słodu**), осушéніе со́лода.

Oździyć, высушить со́лодъ.

Ożędki *мн. Бот.* пасту́шья су́мка (*растéніе*).

Ożegać, Ożegnąć, Ożgnąć, обжига́ть, обжéчь, зажига́ть, зажéчь, сожига́ть, сжечь.

Ożeniać, Ożenić, Ożenić się, *см.* **Żenić, Żenić się.**

Ożenienie, -nia, *ср.* женúтьба, свáдьба.

Oziębiać, Oziębić, прохлажда́ть, охлажда́ть, прохлади́ть, простужа́ть, простуди́ть. || **Oziębiać się, Oziębić się,** простыва́ть, простыну́ть, охлажда́ться, охлади́ться, охлади́ть.

Oziębienie, Oziębianie, -nia, *ср.* охлажде́ніе, простыва́ніе.

Oziębie, хóлодно, равнодýшно.

Oziębiec, -bica, *м.* хладнокрóвный, равнодýшный человѣкъ.

Oziębło, *см.* **Oziębie.**

Oziębłość, -ści, *ж.* холóдность, равнодýшіе, хладнокрóвіе.

Oziębły, холóдный, равнодýшный, хладнокрóвный.

Oziębnąć, охолоде́ть, простыть.

Ozielenić, *см.* **Zielenić.**

Ziemnik, -a, *м.* земляно́й многоно́гъ (*насѣкóмое*).

Ozierać się, осма́триваться, огля́дываться, *см.* **Obzierać się.**

Ozimi, *см.* **Ozimy.**

Ozimina, -y, *ж.* о́зимь.

Ozimy, о́зимый.

Ozionąć, дохну́ть, пахну́ть.

Ozłocić, позолоти́ть.

Oznać się (z czém), *см.* **Obeznać się.**

Oznaczać, Oznaczyć, означа́ть, озна́чить; || опредѣля́ть, опредѣли́ть; || пока́зывать, показа́ть; || отмѣча́ть, отмѣ́тить, обозначáть, обозна́чить. **Oznaczyć znaczenie wyrazu,** опредѣли́ть значéніе сло́ва. **Oznaczyć dzień,** назна́чить день. **To oznacza złe serce,** это пока́зываетъ злóе сéрдце. **Oznaczyć ilość alimentów,** опредѣли́ть содержáніе.

Oznaczanie, Oznaczenie, -nia, *ср.* означéніе; || опредѣлéніе, объáсненіе, заявлéніе.

Oznajmiać, заявля́ть, объявля́ть, извѣща́ть, увѣдомля́ть, докла́дывать, доноси́ть.

Oznajmiciel, -a, *м.* извѣсти́тель, объяви́тель.

Oznajmicielka, -i, *ж.* извѣсти́тельница, объяви́тельница.

Oznajmienie, -nia, *ср* извѣщéніе, увѣдомлéніе, донесéніе, объявлéніе.

Oznajmujący, указа́тельный. *Грам.* **Tryb oznajmujący,** изъяви́тельное наклоне́ніе.

Oznaka, -i, *ж.* знакъ, при́знакъ; || доказа́тельство, дóводъ. **Oznaka przestępne-**

go zamierzenia, przyznak prestępnago umysła.

Ozobać, oklevać.

Ożóg, -oga, *m.* kocherga, greboḱ.

Ożółcić *см.* **Żółcić.**

Ożonąć się, otbivać się, obroniać się.

Ozór, -ora, *m.* bycháčij, govjažij jazyḱ.

Ożota, -y, *ж. Бот.* dikij lěnъ.

Ożrebić się, *см.* **Źrebić się.**

Ozuchwalić, priučit' kъ nahalьstvu, kъ naglosti, kъ zanoščivosti. || **Ozuchwalić się**, sdělatьsja naglym, derzkim, zanoščivym.

Ozwać się, *см.* **Odezwać się.**

Ożyć, ožit'.

Ożycie, -a, *ср.* vozvraščenie kъ žizni.

Ożyły, oživšij.

Ożywczy, životvorny, životvorjaščij.

Ożywiać, Ożywić, oživljat', oživit', voodušev-ljat', voodušev-it'; || **Ożywiać się**, oživljat'sja, voodušev-ljat'sja.

Ożywiciel, -a, *м.* oživitel', životvoritel'.

Ożywienie, -nia, *ср.* oživlenie, odušev-lenie; || *žizn'.

Ożywny, oživlěnnyj, odušev-lěnnyj.

P.

P proiznosit'sja kak russkaja buḱva **П**. Kogda eta buḱva vъ konc'ě slovъ smjagčaetsja, to nadъ nej stavitsja znakъ ' , napr. **łap'** (*хватай*), **pokrop'** (*покропи*).

Pac! *Звук.* bacь! hlopъ!

Paca, -y, *ж.* greboḱ dla měšanija izvesti; || gladilo (*kamenьščikъ*).

Pach, -u, *м.* zapaxъ, duxъ; || *Охот.* sobačje čutьjo.

Pacha, -y, *ж* podmyška; || paxovina, krajnjaja čast' brjuxa; || *Стар.* zaliv, *см.* **Zatoka**; || paz (*въ колесѣ*); || flygel', prystrojka kъ glavnomu stroeniju, *см.* **Skrzydło**; || vyrězъ, vydolbъ, dolbežъ; || styčka, soedinenie, *см.* **Fuga.**

Pachać, njuxat', obonjat', *см.* **Wąchać, Wietrzyć.**

Pachciarka, -i, *ж.* paxtaljščica, moločnica.

Pachciarnia -ni, *ж.* moločnaja.

Pachciarski, paxtaljnyj, *см.* **Pachciarz.**

Pachciarz, Pakciarz, -a, *м.* paxtorъ, sъjomščikъ moločnyxъ skopovъ.

Pachnąć, paxnut'.

Pachnący, paxučij.

Pachoł, Pacholarz, -a, *м.* malьčikъ, malyj, molodecъ, parenь. **Chudy pachołek**, bědnjakъ, bědnjažka; || sluga, lakej.

Pacholik, *см.* **Pachołek.**

Pachołkować, rabolěpstvovat'sja, prislužit'sja, podslužit'sja. **Pachołkować komu**, služit', prislužit'.

Pachołkowanie, -nia, *ср.* lakejskaja služba.

Pacholstwo, -a, *ср.* čeljadь, sługi, prislуga.

Pacht, -u, *м.* paxtanie, arendovanie dojnyxъ korovъ na prodažu moloka.

Pachtować, paxtat', arendovat' dojnyxъ korovъ.

Pachwina, -y, *ж.* paxъ.

Pachwinowy, paxovoj.

Pacierz, -a, *м.* molitva; || molitva Gospodnja „Otče naš"; || **Pacierze**, *мн. см.* **Koronki, Paciorki**; || *Анат.* stanovaja kostь, pozvonočnikъ, xrebětnyj stolbъ.

Pacierzowy, molitvennyj; || pozvonočnyj, xrebtovyj, spinnoj. **Kość pacierzowa**, pozvonočnaja kostь.

Pacierzyczka, -i, *ж. Бот.* skorpiónnikъ, gusenica (*растѣніе*).

Paciorek, -rka, *м.* kratkaja molitva; || **Paciorki**, *мн.* čětki; || busy, poddělьnyja perly, bisers.

Paciorkowaty, uzlovatyj, kolěnčatyj.

Paciorkowy, bisernyj.

Paciornik, -a, *м.* dělajuščij čětki, busy, bisernikъ.

Paciuk, -a, *м.* vepręnokъ, vepričiщъ.

Pacjent, -a, *м.* pacijentъ, bolnoj.

Pacjentka, -i, *ж.* pacijentka, bolnaja.

Pacnąć, xlopnut', ščolknut', udarit' (*кого*).

Pacyfikacja, ji, *ж.* umirotvorenie, primirenie.

Pacyfikacyjny, primiritelnyj.

Pacyfikat, -u, *м.* raspjatie (*крестъ*).

Pącz, -u, *м.* punšъ.

Pącze, -a, *ср. см.* **Pąkowie.**

Pączok, -czka, *м.* počka, (*на цвѣтахъ, на деревѣ*), glazokъ, očko (*у дерева*); || pyška (*родъ пирожнаго*).

Paczenie się, Spaczenie się, izvraščenie, uklonenie, *см.* **Spaczenie.**

Pacześ, -si, *ж.* pačesi, vyčesky, pakla, *см.* **Pakuły, Zgrzebie.**

Paczesny, pačesnyj, paklяnyj, *см.* **Zgrzebny.**

Paczka, -i, *ж.* pačka, svjazka.

Paczyć się, korobitьsja, krivitьsja.

Paczyna, -y, *ж. см.* **Peczyna, Wiosło.**

Pad, -u, *м. Охот.* tropa, zvěrinyj slědъ, *см.* **Ślad.**

Pąd, -u, *м. Охот.* zvěrinyj slědъ; || *см.* **Pęd.**

Padać, Paść, ęPaśdź, *Neut.*) пáдать, пасть, упадáть, упáсть, опадáть, опáсть. || **Padać się**, трéскаться, разсѣдáться, лóпаться.

Padalcowy, Padalczy, свóйственный змѣ́ю мѣдяни́цъ.

Padalec, -lca, *м. Зоол.* мѣдяни́ца (*змѣя́*).

Padanie, Padnienie, -nia, *ср.* паде́ніе, спаде́ніе; || **Padanie się**, трéскание, лóпаніе.

Padlina, -y, *ж.* **Padło, -a**, *ср.* пáдаль, мертвечи́на, стéрво.

Padół, -u, *м.* долúна, долъ, лощúна, буеáкъ, овráгъ. **Padół płaczu**, юдóль плáча.

Padolisty, буерáчистый, овráжистый.

Padolny, долúнный, нúзменный, находя́щійся, растýщій въ долúнѣ.

Padołowy, буерáчный, овráжный.

Paduch, -a, *м.* падýчая болѣ́знь, злáя нéмочь, эпилéпсія. *см.* **Kaduk**; || *злодѣ́й, úзвергъ, нечестúвецъ.

Padwan, -a, *м. Стар.* (*Умен.* **Padwanek**) любóвная пѣ́сня, пѣ́сенка.

Padź, -dzi, *ж.* медóвая слáдость; || медвúная росá.

Paf! *Звук.* бацъ! (*означáющее удáръ*).

Paga, Pęga, -i, *ж. Стар.* пятно́, *см.* **Pręga**; || *Анат. Стар.* мяси́стая оболóчка.

Pagina, -y, *ж.* страни́ца. **Fraota pagina**, страни́ца перегнýтая пополáмъ.

Paginować, нумеровáть страни́цы.

Pagóreczek, -czka, *м.* хóлмикъ, пригóрокъ, бугорóкъ.

Pagórek, -rka, *м.* холмъ, бугóръ, гóрка.

Pagórkowaty, холми́стый, холмовáтый, бугри́стый, гори́стый.

Pagórkowy, бугрóвый.

Pągwica, -y, Pągawica, -y, *ж. Неут.* кóжаная пýговица у тулýба, *см.* **Guz, Pętlica**; || *см.* **Wole**.

Paiź, -a, *м.* **Paiża, -y**, *ж.* щитъ, кирáса.

Pajączek, -czka, *м.* паучóкъ.

Pająk, -a, *м.* паýкъ. **Pająk morski, Pajęczna mysz**, каракáтица, гнюсъ. **Pająk krzyżak**, крестовúкъ; || лю́стра, паникади́ло.

Pająkorak, -a, *м. Зоол.* коси-сѣно, сѣнокóсъ (*родъ паукá*).

Pająkowy, паникади́льный, принадлежáщій къ паникадúлу, къ лю́стрѣ.

Pajęcznik, -a, *м. Бот.* сайгáчій кóрень, сайгáнъ.

Pajęczy, паукóвый, паýчій.

Pajęczyna, -y, *ж.* паутúна.

Pajęczynny, Pajęczyniasty, Pajęczynowy, Pajęczysty, паутúнный.

Pak, -u, *м.* родъ смолы́; || *см.* **Paka**.

Pąk, -a, *м.* древéсная пóчка.

Paka, -i, *ж.* кúпа. тюкъ (*товáровъ*).

Pakhof, -u, *м.* тамóжня.

Pakiecik, -a, *м.* пакéтецъ, узелóкъ, небольшáя пáчка.

Pakiecikowy, пакéтный, посы́лочный.

Pakiet, -u, *м.* ýзелъ, пáчка, свя́зка, пакéтъ.

Pakkamera, -y, *ж.* кладовáя, товáрный магазúнъ.

Pakłak, -u, *м.* тóлстое сукнó.

Pakłakowy, сдѣ́ланный изъ тóлстаго сукнá.

Paklepie, Paklepy, *мн.* пáкля, очёски, охлóпье, вычески; || костерá, костри́ка.

Paklepny, *см.* **Zgrzebny**.

Pakość, -ści, *ж.* пáкость, непрія́тность.

Pakośnik, -a, *м. Мед.* подáгра, костолóмъ, суставолóмъ.

Pakować, упакóвывать, укла́дывать, увя́зывать, завёртывать, укýпоривать, тюкова́ть.

Pakowanie, -nia, *ср.* укýпорка, укла́дка, увя́зка, упакóвка.

Pąkowie, -a, *ср.* древéсныя пóчки.

Pakówka, -i, *ж.* смолá, варъ, тиръ.

Pakowny, укла́дистый, помѣсти́тельный.

Pakt, -u, *м.* договóръ, услóвіе.

Pakuł, -u, *м.* пáкля, очёски; || *Воен.* пыжъ (*для прибúванія зарядá*).

Pal, -a, *м.* колъ, свáя. **Pale wbijać**, вбивáть свáи. **Wbić na pal**, сажáть нá колъ (*преступника*).

Pal, -u, *м. Агр.* головнú, ржа (*въ хлѣбѣ*); || *см.* **Opał**.

Pala, -i, *ж. Церк.* вóздухъ, покрóвъ, потúра.

Paľa, -y, *ж.* пáлица, дубúна.

Pałac, -u, *м.* дворéцъ; || палáты, господскій домъ, отёль. *Посл.* **Mieszka w pałacu, a je w garkuchni**, на брю́хѣ шёлкъ, а въ брю́хѣ щёлкъ.

Pałać, пылáть, пламенѣ́ть.

Pałacowy, дворцóвый; || принадлежáщій къ господскому дóму, къ отёлю.

Pałacyk, -a, *м.* небольшóй дворéцъ, господскій домъ.

Pałacz, -a, *м.* зажигáтель, поджигáтель; || истопни́къ; || кочегáръ (*при паровы́хъ машúнахъ*); || **Pałacz wódki**, перегóнщикъ, выкурщикъ, винокýръ; || курúльщикъ, курúтель табакý.

Pałąg, Pałąk, -u, *м. см.* **Obłąk, Kabłąk**.

Pałający, пылáющій, пламенѣ́ющій.

Pałanie, -nia, *ср.* пылъ, жаръ, горúчность.

Pałanka, -i, *ж. Фортиф.* палисáдъ, острóгъ.

Pałankin, -u, *м.* палáнкинъ, носúлки.

Pałant, -a, *м.* лопáточка (*для игры въ волáнъ*); || игрá въ мячъ.

Pałantować, бить пáлкою, дубáсить.

Pałarusz, *см.* **Paraliż**.

Pałasik, -a, *м.* сáбелька.

Pałasz, -a, *м.* палáшъ, сáбля, **Dobyć pałasza**, обнажúть сáблю.

Pałaszować, рубúть сáблею, рубúться, бúться.

Pałaszowy, сáбельный.

Pałatyna, -y, *ж.* палатúнъ, сóболи (*жéнское убрáнство*).

Pałcat, -a, *м.* пáлочка, жезлъ, прýтикъ

Palcowy, *Анат.* пáльцевый, перстнóй. **Palcowa kość**, сустáвъ у пáльцевъ; || *Бот.* **Palcowe ziele**, пятилúстникъ.

Palczasty, Palczysty, Paleczny, пáлечный, *Мех.* **Koło palczaste**, пáлечное колесó; || *Бот.* дланевúдный, лáпчатый, пальцеобрáзный.

Palec, -lca, *м.* пáлецъ, перстъ. **Palec wskazujący, wtóry**, указáтельный пáлецъ. **Palec średni, trzeci**, срéдній пáлецъ. **Palec serdeczny**, безъимя́нный *úли* перстневóй пáлецъ. **Mały palec**, мáлый пáлецъ *úли* мизúнецъ. ***Z palca co wyssać**, вы́думать что нибýть. **Stanąć na palcach**, стать на цы́почкахъ. **Palec u rękawiczki**, напáлокъ; || дюймъ (*мѣра*); || *Библ.* **Palec Boży**, перстъ Бóжій.

Pałeczka, -i, *ж.* пáлочка; || коклю́шка, цѣ́вка (*для плетéнія крýжева*); || барабáнная пáлочка, *см.* **Pałka**; || *Бот.* колѣ́но, сукъ, нáростъ, *см.* **Kolanko**.

Pałecznik, -a, *м.* *Бот.* колю́чій макъ (*растéніе*).

Paleczny, *см.* **Palczasty**.

Palenie, -nia, *ср.* сожигáніе, сожжéніе. **Palenie w piecu**, топлéніе пéчи. **Palenie cegły, wapna**, обжигáніе кирпичá, и́звести. **Palenie wódki**, винокурéніе. **Palenie wnętrzności**, *úли* **we wnętrznościach**, воспалéніе внýтренностей. **Palenie tytuniu**, курéніе табакý.

Palestra, -y, *ж.* судéбное сослóвіе; || адвокáтское звáніе. **Palestra okręgu sądowego**, прися́жные повѣ́ренные óкруга судéбной палáты.

Palestrancik, -a, *м.* адвокáтскій пи́сарь, писéцъ.

Palestrancki, адвокáтскій; || прикáзный.

Palestrant, -a, *м.* новопринимáемый адвокáтъ; || вступáющій въ сослóвіе адвокáтовъ, прися́жныхъ повѣ́ренныхъ, защи́тниковъ.

Palestrantski, *см.* **Palestrancki**.

Palet, -u, *м.* билéтъ; || **Palet egzekucyjny**, исполни́тельный листъ, *см.* **Egzekucja**. **Palet kary**, штрафный билéтъ.

Paleta, -y, *ж.* пали́тра (*у живопи́сца*).

Palić, жечь, сожигáть; || пали́ть (*стрѣля́ть*); || топи́ть (*въ пéчкѣ*). || **Palić się**, горѣ́ть, воспламеня́ться, воспаля́ться.

Palica, -y, *ж.* пáлица, трость, пáлка.

Palicowy, пáлочный.

Paliczka, -i, *ж.* пáлочка. трóсточка, *см.* **Laska**; || *Астрон.* градштóкъ, математи́ческій инструмéнтъ.

Palikopa, -y, *ж.* *Прост.* прáздникъ св. Петра въ окóвахъ.

Palipiecek, -cka, *м.* истопни́къ.

Palisada, -y, *ж.* палисáда, забóръ изъ кóльевъ.

Paliwo, -a, *ср.* тóпливо.

Paliwoda, -y, *м.* буянъ, забія́ка.

Palja, -ji, *ж.* дли́нная и ширóкая мáнтія.

Paljur, -a, *м.* *Бот.* чи́жникъ, терченóгъ (*растéніе*).

Paljusz, -a, *м.* пáлліумъ, омофóръ.

Pałka, -i, *ж.* пáлка. *Посл.* **Nie kijem go, ale pałką**, э́то всё однó и то же. **Pałki od bębna**, барабáнныя пáлки. * **Szalona pałka**, бѣ́шеная головá; || *Бот.* **Pałki**, *мн.* пáлочникъ, колоси́стая травá.

Pałki, *см.* **Palny**; || удобосгарáемый, горю́чій.

Pałkierz, -a, *м.* литáврщикъ.

Pałkować, бить пáлкою; || грести́ шестáми.

Palma, -y, *ж.* пáльма, пáльмовое дéрево.

Palmeczka, -i, *ж.* пáльмовая вѣ́тка.

Palmiczka, -i, *ж.* малорóслая пáльма.

Palmisty, Palmopłody, Palmopłodny, Palmorodny, оби́лующій пáльмами.

Palmowy, пáльмовый.

Palnąć, вы́стрѣлить; || внезáпно удáрить, хвати́ть, тя́пнуть, ля́пнуть. **Palnąć komu w łeb**, застрѣли́ть когó, *см.* **Palić**.

Palnięcie, -cia, Palnienie, -nia, *ср.* удáръ; || вы́стрѣлъ.

Palnik, -a, *м.* *Бот.* альпі́йскій раки́тникъ; || *Хим.* углерóдъ, чи́стый ýголь, *см.* **Węglik**.

Palność, -ści, *ж.* сгарáемость, горю́честь.

Palny, удобосгарáемый, сгарáемый, горю́чій. **Broń palna**, огнестрѣ́льное орýжіе. **Materje palne**, горю́чія веществá, *см.* **Ognisty**.

Pałogłowiec, Paligłowiec, -wca, *м.* вертопрáхъ, вѣ́тренникъ, сумасбрóдъ, сорви́-головá, сорванéцъ.

Palony, жжёный, горѣ́лый. **Kawa palona**, жжёный кóфей. **Bóty palone**, ю́фтяные сапоги́.

Palować, бить, вбивáть свáи.

Palowanie, -nia, *ср.* битьё свай; || свáйная бóйка.

Palowy, свáйный. **Most palowy**, мостъ на свáяхъ.

Pałub, -a, *м.* пень, колóда.

Pałuba, -y, *ж.* повóзочная кры́ша. ***Szalona pałuba**, глýпая, сумасбрóдная головá.

Paluch, -a, *м.* большóй пáлецъ руки́; || напáлокъ, напёрстокъ (*для большáго пáльца*); || *Бот.* безврéменный цвѣтъ (*растéніе*).

Paluszek, -szka, *м.* пáльчикъ.

Paluszkować, перебирáть пáльцами; || *подтасóвывать, передёргивать въ кáртахъ, обмáнывать.

Pamfil, -a, *м.* родъ кáрточной игры́, похóжей на мýшку; || трéфовый валéтъ, стáршая кáрта въ э́той игрѣ́.

Pamiątka, -i, *ж.* пáмять, напоминáніе, воспоминáніе; || пáмятникъ, монумéнтъ; || подáрокъ на пáмять. **Na pamiątkę tego dnia**, въ пáмять, въ воспоминáніе э́того дня. **Na wieczną pamiątkę**, въ вѣ́чное воспоминáніе. **Obchodzić, święcić pamią-**

tkę czego, праздновать годовщину (*события, дня рожденія и т. п.*). Dała mi ładną pamiątkę, она сдѣлала мнѣ прекрасный подарокъ на память. Wystawić komu pamiątkę, поставить кому памятникъ. Piękną w ludzkiéj pamięci zostawił pamiątkę, онъ оставилъ послѣ себя прекрасную память между людьми. Do tych pamiątek przywiązuję największą wartość, эти воспоминанія я цѣню болѣе всего.

Pamięć, -ci, *ж.* память, воспоминаніе. Uczyć się czego na pamięć, учиться чему на память. Odpowiadać na pamięć, отвѣчать наудачу. Odświeżyć pamięć czego, возобновить воспоминаніе о чёмъ. Za mojéj pamięci, въ моё время, на моёмъ вѣку. Szkalować, czernić czyję pamięć, бесславить, чернить чью память. Świętéj pamięci mój ojciec, блаженной памяти отецъ мой, покойный отецъ мой, *см.* Nieboszczka, Nieboszczyk.

Pamiętać, помнить, содержать въ памяти, припоминать, вспоминать. Pamiętać dobrodziejstwa, помнить благодѣянія. Niech ci Pan Bóg nie pamięta, да простить тебя Богъ. Pamiętać na co, na kogo, помнить о чёмъ, о комъ. || Pamiętać się, владѣть собою, имѣть присутствіе духа, *см.* Upamiętać się.

Pamiętliwy, *см.* Pamiętny.]

Pamiętne, -ego, *ср.* подарокъ на память.

Pamiętnie, достопамятно, памятно; || * расторопно.

Pamiętnik, -a, *м.* памятникъ; || альбомъ; || дневникъ, журналъ, записка. Pamiętniki, *мн.* записки, мемуары.

Pamiętno, памятно, *см.* Pamiętnie.

Pamiętność, -ści, *ж.* памятливость; || достопримѣчательность.

Pamiętny, Pamiętliwy, памятливый; || памятный, достопамятный; || злопамятный, злопамятливый. Pamiętne zdarzenie, достопамятное событіе. Pamiętny na urazy, злопамятный; || расторопный, *см.* Upamiętały, Stateczny.

Pampuch, -a, *м.* лепёшка, блинъ; || толстякъ, увалень.

Pan, -a, *м.* господинъ, баринъ, хозяинъ; || государь, властитель, владѣтель, владѣлецъ, помѣщикъ; || Господь (*Богъ*). Najjaśniejszy Pan, *см.* Najjaśniejszy, Jaśnie, Wielmożny. Sobie pan, самъ себѣ господинъ. Pan młody, новобрачный. Pan wioski, помѣщикъ, владѣлецъ деревни. Pan domu, домовладѣлецъ, хозяинъ дома. Pan z panów, человѣкъ знатнаго рода, знатной фамиліи. Pan (*титло*), милостивый государь. Panowie, милостивые государи! Panie bracie, панибратъ, короткій знакомый, задушевный пріятель. Za pan brat, *см.* Brat. Pozwól pan, daruj pan, позвольте, извините. Być panem siebie, *или* nad sobą, владѣть собою. Udawać pana, разыгривать барина, барствовать, жить побарски. || Господь. Pan Bóg, Господь Богъ. Chrystus Pan, Господь Іисусъ Христосъ. Panie, zmiłuj się, Господи, помилуй! Z Panem Bogiem, съ Богомъ! Da-li Pan, Da-li Bóg, ей Богу.

Panak, -u, *м.* *Бот.* гладышъ, цѣлительный корень.

Panakowy (sok), *Анат.* дягильный сокъ.

Pancernik, -a, *м.* латникъ, кольчужникъ, броненосецъ. || *Зоол.* боненосецъ.

Pancerny, панцырный. Pancerny towarzysz, латникъ; || кирасиръ.

Pancerola, -i, *ж.* *Стар.* пиковая шестёрка въ картахъ.

Pancerz, -a, *м.* панцырь, кольчуга, броня, латы; || кирасъ.

Pancerzowy, латный. Koszula pancerzowa, кольчуга.

Pancerzyk, -a, *м.* малый панцырь, кольчуга.

Pandrow', -wia, *м.* (Pandrowie, Pandry), *мн.*), червь; || глиста.

Paneczek, -czka, *м.* (*Умен. см.* Pan) господчикъ, барчинокъ, *см.* Panicz.

Panegiryczny, панегирическій.

Panegiryk, -a, *м.* похвальное слово, панегирикъ.

Panegirysta, -y, *ж.* панегиристъ.

Panek, -nka, *м.* господчикъ, князёкъ.

Panieńko, -a, *м.* *Прост.* употребляется только въ звательномъ падежѣ: Panieńku! добрый баринъ!

Panew, -nwi, *ж.* сковорода, противень; || водоёмъ; || *Артил.* лодыга; || *Морс.* барель (*у шпиля*).

Panewka, -i, *ж.* полка (*у ружейнаго замка*).

Panewny, сковородный.

Pani, -ni, *ж.* госпожа, барыня, помѣщица, дама; || хозяйка; || Najjaśniejsza Pani, *см.* Najjaśniejszy. Pani! сударыня! Panie! милостивыя государыни! Pani Dobrodziejka, *см.* Dobrodziejka. Pani młoda, новобрачная.

Paniątko, Paniąteczko, -a, *ср.* барчонокъ, малолѣтній господскій сынъ.

Panicz, Paniczyk, -a, *м. см.* Paniątko.

Paniczkować, барствовать, жить побарски.

Paniczyna, -y, *м.* дворянчикъ, господчикъ.

Panię, -cia, *ср.* барченокъ.

Panięcy, барскій, господскій.

Panienka, Panieneczka, -i, *ж.* (*Умен. см.* Panna), барышня, дѣвица, дѣвушка.

Panieński, дѣвственный, дѣвическій, дѣвичій. Stan panieński, дѣвичество.

Panieństwo, -a, *ср.* дѣвство, дѣвичество.

Panin, барынинъ, принадлежащій барынѣ.

Panisko, Panosko, -a, *ср.* (*см.* Pan) добрый баринъ, добрый господинъ.

Panna, -y, *ж.* дѣва, дѣвица; || барышня. Najświętsza Panna, Пресвятая Дѣва, Бого-

ро́дица, Богома́терь; || **Panna na wydaniu**, неве́ста. **Panna młoda**, новобра́чная. **Panna służebna**, го́рничная, служа́нка. **Panna dworska**, дворо́вая де́вушка; || родъ гру́ши; || *Астр.* Де́ва (*созвѣздіе*).

Panniny, свойственный де́вицѣ.

Panosza, -y, *ж.* спѣсивость, го́рдость; || го́рдый, спѣсивый бога́чъ.

Panoszenie, Spanoszenie, -nia, *ср.* (*употребляется въ уничижительномъ смыслѣ*), возвышеніе изъ ничто́жества, обогащеніе.

Panoszyć, Spanoszyć, выводи́ть изъ ничто́жества, обогати́ть. || **Panoszyć się, Spanoszyć się**, вы́йти изъ ничто́жества, ва́ниться, обогати́ться.

Panów, ба́риновъ, принадлежа́щій ба́рину.

Panować, властвова́ть, владѣ́ть; || господствовать; || преобладать; || царить. **Panować szczęśliwie**, благополу́чно ца́рствовать, *см.* **Królować**. **Aleksander panował nad Azją**, Алекса́ндръ власт вовалъ надъ Азіею. **Dać nad sobą panować**, подчини́ться чьему́ либо господству надъ собо́ю. **Milczenie panowało dokoła**, молча́ніе ца́рствовало вокру́гъ. **Panowała moda**, господствовала мо́да.

Panowanie, -nia, *ср.* влады́чество, господство; || ца́рствованіе. **Żądza panowania**, властолю́біе. **Za panowania, Pod panowaniem**, въ ца́рствованіе.

Panowny, власти́тельный, господствующій; || ца́рственный.

Pański, господскій, ба́рскій, помѣщичій; || хозя́йскій; || господень, господній. **Grunta pańskie**, помѣщичьи зе́мли. **Dzień Pański**, день стра́шнаго суда́. **Wieczerza Pańska**, та́йная ве́черя. **Modlitwa Pańska**, моли́тва Го́спо́дня.

Pańskie, -ego, *ср.* ба́рщина, заде́лье, *см.* **Pańszczyzna**.

Pańsko, Po pańsku, Z pańska, поба́рски.

Pańskość, -ści, *ж.* ба́рство.

Państwo, -a, *ср.* госуда́рство, ца́рство; || владѣльческая земля́, владѣ́ніе, помѣстье, во́тчина; || ба́рство; || **Państwo** *Собир.*, господа́ (*мужъ и жена*). **Państwo Zabłoccy**, господа́ Забло́цкіе, т. е. Забло́цкій съ женою. **Państwo młodzi**, новобра́чные, молоды́е.

Państwowy, государственный.

Pańszczyzna, -y, *ж.* ба́рщина, заде́лье. **Regiestr pańszczyzny**, позе́мельная кни́га.

Pańszczyźniany, тя́гловый, ба́рщинный. **Dzień pańszczyźniany**, рабо́чій день; || подлежа́щій ба́рщинѣ, ба́рщинный.

Pantaleon, -a, *м.* панталео́нъ (*муз. инструме́нтъ, родъ клавеси́на*).

Pantalony, -ów, *мн.* панталоны, штаны.

Pantera, -y, *ж. Зоол.* барсъ (*живо́тное*).

Pantofel, -fla, *м.* ту́фель, ту́фля.

Pantofelek, -fka, *м.* ту́фелька.

Pantoflarz, -a, *м.* ту́фельщикъ, ту́фельный ма́стеръ.

Panujący, ца́рствующій, ца́рствующій государь; || господствующій, преобладающій.

Panwie, *мн. Плотн.* до́ски съ пла́нками.

Papa, -y, *м.* па́пенька, ба́тюшка, *см.* **Tata**; || пасть, ротъ, гло́тка. **Trzasnąć kogo w papę**, вкати́ть кому́ оплеу́ху, затре́щину.

Papać, ѣсть, жева́ть (*о дѣтяхъ*).

Papawa, -y, *ж. Бот.* одува́нчикъ, попо́во гуме́нце (*расте́ніе*).

Papcie, *см.* **Papuć**.

Papie, *ср. Собир.* древе́сныя по́чки, *см.* **Pąpowie**; || пухъ (*на нѣкоторыхъ расте́ніяхъ*).

Papier, -u, *м.* бума́га, докуме́нтъ. **Papier klejowy, pisarski**, пи́счая бума́га. **Papier do uwijania**, обёрточная бума́га. **Papier drukarski**, печа́тная, кни́жная бума́га. **Papier stęplowy**, ге́рбовая бума́га. **Papier skarbowy**, государственная облига́ція. **Papier stępla do opłat spadkowych**, по́шлинная ге́рбовая бума́га по насле́дствамъ. **Papier stępla szacunkowego**, оце́ночная ге́рбовая бума́га. **Papier stępla karnego**, штра́фная ге́рбовая бума́га. **Papiery likwidacyjne, procentowe**, выкупны́я проце́нтныя бума́ги. **Papiery indemnizacyjne procentowe**, выкупны́я по-помѣщичьимъ имѣніямъ проце́нтныя бума́ги. **Papiery publiczne**, государственныя проце́нтныя бума́ги, облига́ціи. **Papier listowy**, почто́вая бума́га. **Papiery handlowe**, векселя́, заёмныя пи́сьма.

Papierek, -rka, *м.* бума́жка, бума́жечка.

Papierne, -ego, *ср. см.* **Stęplowe**.

Papiernia, -ni, *ж.* бума́жная фа́брика.

Papiernictwo, -a, *ср.* дѣланіе бума́ги.

Papiernik, -a, *м.* бума́жный фабрика́нтъ.

Papierny, *Бот.* производя́щій бума́гу, бумагоно́сный.

Papierówka, -i, *ж.* родъ гру́ши.

Papierowy, бума́жный. **Papierowe pieniądze**, бума́жная моне́та, ассигна́ція. **Papierowe drzewko**, папи́русъ.

Papierzysko, -a, *ср.* него́дныя бума́ги, хламъ.

Papieski, *см.* **Papiezki**.

Papiestwo, *см.* **Papieztwo**.

Papież, -a, *м.* па́па.

Papiezki, па́пскій.

Papieżnica, -y, Papieżniczka, -i, *ж.* папи́стка.

Papieżnictwo, -a, *ср.* папи́змъ, ри́мское исповѣданіе.

Papieżniczy, па́пскій.

Papieżnik, -a, *м.* папи́стъ.

Papieztwo, -a, *ср.* па́пство, па́пское досто́инство.

Papilot, -a, *м.* папильётка.

Papinkarz, -a, *м.* ла́комка, не́женка, ба́ловень.

Papinki, -ów, *мн.* ла́комства, сла́сти.

Papinkowato, не́жно, изне́женно.

Papinkowatość, -ści, *ж.* изнѣженность.
Papinkowaty, изнѣженный.
Papirus, -u, *м.* папи́ръ (*растéніе*); || папи́ровая бума́га.
Papirusowy, папи́ровый.
Papista, *см.* **Papieżnik.**
Papistka, *см.* **Papieżnica.**
Papistowski, *см.* **Papieżniczy.**
Papizm, *см.* **Papieżnictwo.**
Papka, -i, *ж.* дѣтская ка́шка; || * хлѣбъ. *Посл.* **Czapką, papką i solą ludzie ludzi sobie niewolą**, поклона́ми, хлѣбомъ да со́лью, лю́ди привлека́ютъ къ себѣ́ люде́й.
Papkowaty, имѣющій схо́дство съ дѣтскою ка́шкой.
Papla, -i, *м.* болту́нъ, пустоме́ля, враль.
Paplać, Paplotać, Plaplać, болта́ть, пустоме́лить, врать.
Paplacz, -a, *м. см.* **Papla.**
Paplanie, Paplotanie, Plaplanie, -nia, *ср.* болтовня́, враньё.
Paplarka, -i, *ж.* болту́нья.
Paplarstwo, -a, *ср.* болтли́вость.
Paplarz, -a, *м. см.* **Papla.**
Paplotać, *см.* **Paplać.**
Pąpowie, *Собир.* древе́сныя по́чки; || пухъ на растéніяхъ.
Paproć, -ci, *ж. Бот.* па́пороть, па́поротникъ. **Paproć wodna**, цвѣтна́я па́пороть.
Paprociany, поро́сшій па́поротникомъ.
Paprocina, -y, *ж.* мѣсто поро́сшее па́поротникомъ.
Paprotczany, зе́рликовый, изъ поро́ды па́поротниковъ, *см.* **Paprotka.**
Paprotka, -i, *ж. Бот.* небольшо́й па́поротникъ, зе́рликъ.
Paprotnica, -y, *ж. Бот.* копьеобра́зный па́поротникъ.
Paprotnik, -a, *м. Бот.* селезёночникъ, многоголо́вникъ (*растéніе*).
Paprzać, Paprzać się (w ziemi), ры́ться, копа́ться (*въ землѣ*).
Paprzyca, -y, *ж.* сте́ржень въ ме́льничномъ жерновомъ ка́мнѣ.
Paprzysko, -a, *ср.* мѣсто, гдѣ куропа́тки и́ли ку́рицы гребу́тъ, ро́ются для снесе́нія я́ицъ; || *Мед.* **Paprzyska na głowie**, коро́ста, парши́, шелуди.
Papuć, -cia, *м.* папу́ша, ту́фель (*у жéнщинъ на Востóкѣ*).
Papuga, -i, *м.* попуга́й.
Papużasty (kolor), желтозелёный цвѣтъ.
Papużeć, * говори́ть какъ попуга́й.
Papuzi, Papuży, попуга́ичій.
Par, -u, *м.* зной, со́лнечный жаръ.
Par, -a, *м.* перъ (*птицъ*).
Para, -y, *ж.* паръ; || тума́нъ. **Para wodna**, водяно́й паръ. **Para powstająca nad rzeką**, тума́нъ надъ рѣко́ю.
Para, -y, *ж.* па́ра, четá. **Para koni**, па́ра лошаде́й. **Dobrać do pary**, подобра́ть подъ па́ру. **Parami, w paroch**, попа́рно. **Na parę miesięcy**, мѣсяца на́ два. **Do pary, nie do pary**, чётъ, нечетъ.
Paraboła, -i, *ж.* прито́ча; || *Мат.* пара́бола.
Parać się (czém), мѣша́ться во что́, занима́ться чѣмъ; || **Parać się z kim**, бра́ться, дружи́ться.
Parada, -y, *ж.* пока́зъ, пара́дъ; || пы́шность, великолѣпіе. **Mieć co od parady**, выставля́ть что на пока́зъ. **Iść z wielką paradą**, выступа́ть съ большо́й пы́шностію.
Paradnie, пара́дно, пы́шно, великолѣ́пно, щегольски́.
Paradny, пара́дный, щегольско́й, пы́шный, великолѣ́пный; || отмѣ́нный, превосхо́дный.
Paradować, щеголя́ть, чва́ниться, тщесла́виться.
Paradys, -u, *м.* раёкъ, парада́зъ (*въ теа́трѣ*).
Paraf, -u, *м.* скрѣпа, по́дпись съ нача́льными бу́квами и́мени и фами́ліи.
Paraf'ernalny, *Стар.* дава́емый сверхъ прида́наго.
Parafja, -ji, *ж.* прихо́дъ, прихо́дская це́рковь.
Parafjalny, прихо́дскій.
Parafjan, Parafjanin, -a, *м.* прихожа́нинъ; || * провинціа́лъ, дереве́нщина.
Parafjanka, -i, *ж.* прихожа́нка; || * провинціа́лка.
Parafjański, провинціа́льный, дереве́нскій, простóй, гру́бый.
Parafjaństwo, -a, *ср.* дереве́нщина, невѣжество, гру́бость, провинціа́льный тонъ.
Parafjańszczyzna, -y, *ж. см.* **Parafjaństwo.**
Parafować, скрѣпля́ть листы́, помѣча́ть сокращённой по́дписью, нача́льными бу́квами и́мени и фами́ліи.
Parafowanie, -nia, *ср.* скрѣпа, поме́та, *см.* **Paraf.**
Parafrazować, толкова́ть, изъясня́ть мно́гими слова́ми.
Parafrazowanie, -nia, *ср.* перифра́зисъ, истолкова́ніе; || превра́тное толкова́ніе.
Paragon, -u, *м.* сопе́рничество, соревнова́ніе.
Paragraf, -u, *м.* парагра́фъ (*статьи́, знакъ* §).
Paralela, -i, *ж. Мат.* параллéльная ли́нія, *см.* **Równoległa.**
Paralityk, -a, *м.* парали́чный; || парали́тикъ, разслабленный.
Paraliż, -u, *м. Мед.* парали́чъ, онѣмѣ́ніе.
Paraliżować, *см.* **Sparaliżować**; || * уничтожа́ть дѣйствіе, ослабля́ть.
Paraliżowanie, Sparaliżowanie, -nia, *ср.* (*czyich usiłowań*), уничтоже́ніе чьихъ дѣйствій, ослабле́ніе.
Paraliżowaty, парали́чный, *см.* **Sparaliżowany.**

Paraliżowy, паралúчный. **Paraliżowa choroba**, паралúчъ. **Paraliżowe ziele**, *см.* **Pierwiosnek.**

Parangon, -u, *м.* алмáзъ (*безъ всякаго пятнá*); || *Тип.* парангóнъ (*шрифтъ 21 и 18 пýнктовъ*).

Parantelat, -a, *м.* происходя́щій изъ знáтной фамúліи.

Parapet, u, *м. см.* **Przedpiersień.**

Parasol, -a, *м.* зóнтикъ.

Parasolik, -a, *м.* парасóль, дáмскій зóнтикъ.

Parawan, -a, *м.* шúрмы.

Parawanik, -a, *м. Умен.* шúрмочки.

Parch, -u, *м.* (**Parchy, -ów**, *мн.*) корóста, шёлуди, паршú, часóтка; || * паршúвый жидъ; || *см* **Parkot.**

Parchaty, Parchowaty, паршúвый, шелудúвый, *см.* **Parszywy.**

Parchowacina, -y, *ж.* шелудúвое мѣ́сто.

Parchowaty, *см.* **Parchaty.**

Parcianka, -i, *ж.* парусúнникъ.

Parciany, портянóй.

Parcie, -a, *ср.* давлéніе, гнетéніе, гнётъ; || *Мед.* **Parcie w brzuchu**, рѣзь въ животѣ́.

Parcieć, Sparcieć. *Област.* дря́бнуть.

Parcjalnie, пристрáстно, *см.* **Stronnie.**

Parcjalność, -ści, *ж.* пристрáстіе, *см.* **Stronność.**

Parcjalny, пристрáстный, *см.* **Stronny.**

Pardwa, -y, *ж.* бѣ́лая куропáтка; || кулúкъ, авдóтка.

Parentela, -i, *ж.* родствó, родня́; || рóдственники.

Parenteza, -y, *м.* ввóдное предложéніе; || вмѣстúтельныя скóбки ( ), *см.* **Nawias.**

Parentis, *Юрид.* опредѣ́леніе объ исполнéніи рѣшéнія, сдѣ́ланнаго заграни́чнымъ судéбнымъ мѣ́стомъ, до разбирáтельства дѣ́ла.

Pargamin, -u, *м.* пергáментъ.

Pargaminnik, -a, *м.* пергáментщикъ.

Pargaminowy, пергáментный.

Park, -u, *м. см.* **Parkot**; || паркъ, звѣрúнецъ, *см.* **Zwierzyniec, Ogród**; || *Воен.* паркъ (*артúллерійскій*).

Parka, -i, *ж.* (*Умен. см.* **Para**), лёгкій паръ.

Parkacz, -a, *м.* стáрый козёлъ.

Parkan, -u, *м.* забóръ, огрáда.

Parkanić, *см.* **Oparkanić.**

Parkiet, *см.* **Posadzka.**

Parkocić się, козлúться.

Parkot, -u, *м.* козлúный зáпахъ.

Parkotny, вонючій какъ козёлъ.

Parlament, -u, *м.* парлáментъ.

Parlamentarny, Parlamentarski, *см.* **Parlamentowy.**

Parlamentarz, -a, *м.* парламентёръ, переговóрщикъ.

Parlamentować, договáриваться о сдáчѣ гóрода; || вступáть въ переговóры, договáриваться (*о чёмъ*).

Parlamentowanie, -nia, *ср.* переговóры

Parlamentowy, парлáментскій. **Stronnictwo parlamentowych**, пáртія защúтниковъ парлáмента.

Parlist, -u, *м. Бот. см.* **Podkolan.**

Parno (jest), жáрко, дýшно.

Parność, -ści, *ж.* зной, жаръ, духотá.

Parny, знóйный, жáркій, дýшный.

Parobczak, -a, *м.* батрáкъ, рабóтникъ, крестья́нинъ, рабóтающій изъ плáты.

Parobczy, батрáчій.

Parobek, -bka, Parobeczek, -czka, *м. см.* **Parobczak.**

Paroch, -a, *м.* (*прихóдскій свящéнникъ*), *см.* **Proboszcz.**

Parochja, -ji, *ж. см.* **Probostwo.**

Parokonny, запря́женный пáрою, въ двѣ лóшади.

Parokrąg, -ęgu, *м.* атмосфéра, *см.* **Powietrzokrąg.**

Paroksyzm, -u, *м.* пароксúзмъ, припáдокъ.

Parol, -u, *м. Воен.* парóль, *см.* **Hasło**; || парóли, двойнáя стáвка (*въ игрѣ*).

Parolik, -a, *м.* подáрокъ на пáмять въ знакъ тогó, что дáнное обѣщáніе бýдетъ испóлнено; || *Стар.* заклáдъ.

Paronomazja, -ji, *ж.* соединéніе созвýчныхъ словъ; || схóдство словъ (*въ рáзныхъ языкáхъ*).

Parów, -owu, *м.* оврáгъ, ры́твина, промóина.

Parować, Wyparować, испускáть испáрину, испаря́ться, превращáться въ пары́; || **Wyparować**, вы́тѣснить, прогнáть; || **Parować, Sparować (komu)**, отражáть, отбивáть (*когó*).

Parowanie, -nia, *ср.* испарéніе; || *Хим.* выпáрованіе.

Parowisty, оврáжистый.

Parowóz, -u, *м.* паровóзъ, паровáя машúна, паровúкъ.

Parsk, -a, *м.* фы́рканіе (*лóшади*); || неудержúмый хóхотъ, *см.* **Parskanie**; || удýшливый зной, жаръ; || *Бот.* **Parsk kozi**, *см.* **Kozi parsk.**

Parskać, Parsknąć, фы́ркать, фы́ркнуть (*о лóшади*); || надрывáться отъ смѣ́ху, помирáть сó смѣху (*о лю́дяхъ*).

Parskanie, -nia, *ср.* фы́рканіе; || неудержúмый хóхотъ.

Parsknąć, *см.* **Parskać.**

Parsknienie, *см.* **Parskanie.**

Parszywiec, -wca, *м.* паршúвецъ.

Parszywieć, Oparszywieć, паршúвѣть, опаршúвѣть, шелудúвѣть, ошелудúвѣть.

Parszywość, -ści, *ж.* корóста, чесóтка; || паршúвость.

Parszywy, паршúвый, шелудúвый, корóстливый.

Part, -u, *м.* портянúна, тóлстая холстúна.

Partacki, неуклю́жій, аля́поватый, дýрно сдѣ́ланный, неискýсный.

Partacko, Po partacku, аля́повато, грýбо, неискýсно.

Partactwo, -a, *ср.* пачкотня́, дурна́я рабо́та.

Partacz, -a, *м.* пачку́нъ, вахля́й, плохо́й реме́сленникъ; || штопа́льщикъ.

Partaczyć, вахля́ть, па́чкать, кропа́ть, рабо́тать ко́е какъ; || што́пать, класть запла́ты, *см.* **Partolić**.

Partanina, -y, *ж.* што́панье, почи́нка. **Partaniną się bawić**, занима́ться пустяка́ми; || пачкотня́, дурна́я рабо́та.

Partes, -u, *м.* парте́съ (*пѣніе разными голоса́ми съ согла́сіями и измѣненіями по пра́вилам гармоніи*). || * **Mówić jak z partesu**, говори́ть какъ кни́га. **Stąpać z partesu**, ва́жно выступа́ть.

Partja, -ji, *ж.* сторона́, па́ртія; || транспо́ртъ; || отря́дъ (*ре́крутъ, солда́тъ*); || па́ртія (*жени́хъ и неѣста*). **Kupić znaczną partją wina**, купи́ть значи́тельный транспо́ртъ вина́. **Trafia mu się dobra partja**, онъ мо́жетъ сдѣлать прекра́сную па́ртію (*мо́жетъ выгодно жени́ться*). **Zagrać partją szachów**, сыгра́ть па́ртію ша́хматовъ.

Partolenie, -nia, *ср. см.* **Partactwo**.

Partolić, Spartolić, па́чкать, испа́чкать, вахля́ть, свахля́ть, работать на́скоро.

Partykuła, -y, *ж. Грам.* части́ца ре́чи.

Partykularny, ча́стный.

Partykularz, -a, *м.* ча́стная жизнь, жизнь въ глуши́, въ дере́внѣ, въ провинціи.

Partytura, -y, *ж. Муз.* партиту́ра.

Partyzana, -y, *ж.* парта́занъ, бе́рдышъ.

Partyzancki, партиза́нскій, наѣзднический.

Partyzant, a, *м.* приве́рженецъ, после́дователь, *см.* **Stronnik**; || *Воен.* наѣздникъ, партиза́нъ.

Partyzantka, -i, *ж.* партиза́нтка, после́дательница, *см.* **Stronniczka**; || * схва́тка, сты́чка, наѣздъ.

Parza, -y, *ж.* мѣсиво (*кормъ для соба́къ*).

Parzchać, Parzchnąć, *см.* **Parskać, Parsknąć**.

Parzenie, -nia, *ср.* слу́чка, при́пускъ; || подбира́ніе подъ па́ру; || опа́риваніе, обдава́ніе па́ромъ.

Parznia, -ni, *ж.* корыто для ко́рма соба́къ.

Parzyć, жечь, обжига́ть, пали́ть; || па́рить, обдава́ть кипятко́мъ, обва́ривать. || **Parzyć się**, жечься, обжига́ться, па́риться, обва́риваться.

Parzyć, *Неут.* подбира́ть подъ па́ру; || своди́ть (*о пти́цахъ*); || случа́ть, спуска́ть (*живо́тныхъ*); || совокупля́ть, соединя́ть, свя́зывать попа́рно. || **Parzyć się**, совокупля́ться, случа́ться (*о живо́тныхъ*), понима́ться, гнѣзди́ться (*о пти́цахъ*).

Parzydło, -a, *ср. Бот.* та́волга, спире́й (*расте́ніе*).

Parzydłowy, та́волжный.

Parzykasza, -y, *ж. см.* **Kopoldym**.

Parzysty, па́рный, чётный. **Liczba parzysta**, чётное число́.

Pas, -a, *м.* по́ясъ, кушакъ; || портупе́я (*у са́бли*); || пе́ревязь; || полоса́. * **Zima za pasem**, зима́ на дворѣ, зима́ приближа́ется. **Woda mu była po pas**, вода́ была́ ему́ по́-поясъ. **Pas tragarski**, ли́мка, пе́ревязь. **Pas od ruptury**, *Хир.* грыжева́я подва́зка, банда́жъ. **Pasy z kogo drzeć**, сдира́ть съ кого́ ко́жу полоса́ми. **Iść z kim za pasy, w zapasy**, *см.* **Zapasy**. || *Астрон. и Геогр.* по́ясъ, зо́на, *см.* **Strefa**. **Pas niebieski**, зодіа́къ, со́лнечный путь, *см.* **Zodjak, Zwierzyniec**. **Wązki pas ziemi**, коса́ земли́, у́зкая полоса́ земли́. **Pas graniczny**, погранича́ная черта́. **Materja w pasy**, полоса́тая мате́рія.

Pasać, *Стар.* опоясывать.

Pasaman, Pasamon, -u, *м.* позуме́нтъ, галу́нъ.

Pasamonik, Pasamonnik, -a, *м.* позуме́нтщикъ, *см.* **Szmuklerz**.

Pasaż, -u, *м.* паса́жъ (*крытый прохо́дъ*), перехо́дъ; || *Муз.* паса́жъ, перехо́дъ.

Pasażer, -a, *м.* пассажи́ръ, проѣзжій.

Pasażerski, пассажи́рскій.

Paść, Pasać, пасти́ (*стадо*); || **Paść się, pasти́сь. * Paść się nadzieją**, жить, пита́ться наде́ждою.

Paść, *см.* **Padać**.

Paść, -ści, *ж.* мышело́вка, западня́, лову́шка, пасть.

Pascha, -y, *ж.* Па́сха; || Свѣ́тлое Воскресе́нье.

Paschalja, -ji, *ж.* пасха́лія.

Paschalny, *см.* **Wielkanocny**.

Pasek, -ska, *м.* поясо́къ. **Paski** (*na których dzieci wodzą*), по́мочи. **Paski u szabli**, портупе́я. **Pasek do brzytwy**, бри́твенный ремёнь. **Tkanina w paski**, полоса́тая ткань.

Pasibrzuch, -a, *м.* тунея́децъ, дармое́дъ.

Pasiecznik, -a, *м.* па́сѣчникъ, пчелово́дъ.

Pasieczny, па́сѣчный.

Pasieka, -i, *ж.* па́сѣка; || засѣка, *см.* **Zasiek**.

Pasienie, -nia, *ср.* пастьба́, пасѣніе.

Pasierb, -a, *м.* па́сынокъ; || *Стар. Русск.* па́серобъ. **Pasierby**, *мн.* дѣти отъ пе́рваго бра́ка.

Pasierbica, -y, *ж.* па́дчерица; || *Стар. Русск.* па́серби́ца.

Pasierbiczy, Pasierbowy, па́сынковъ, принадлежа́щій, свойственный па́сынку.

Pasigęba, *см.* **Pasibrzuch**.

Pasisty, па́житный, обы́льный па́житями.

Pasja, Passja, -ji, *ж.* страсть, *см.* **Namiętność**. **Pasjami co lubić**, стра́стно люби́ть что-либо; || *мн.* **Pasje**, неистовство, изступле́ніе, бѣшенство; || стра́сти, страда́нія Христо́вы, *см.* **Męka Pańska**.

Pasjonat, -a, *м.* вспы́льчивый, горя́чій человѣ́къ, горя́чка.

Paskować, полосова́ть, дѣ́лать полоса́тымъ.

Paskowany, Paskowaty, полоса́тый.

Paskowy, поясно́й, реме́нный.

Paskuda, -y, *ж.* ме́рзость, дрянь, па́кость, нечистота́, *см.* **Szkarada.**

Paskudnica, -y, *ж.* скверна́вка, мерза́вка, па́костница; || замара́шка, неря́ха, шлю́ха.

Paskudnie, скве́рно, ме́рзко, га́дко, па́костно; || неря́шливо.

Paskudnik, -a, *м.* скверна́вецъ, мерза́вецъ, па́костникъ; || замара́шка, неря́ха, *см.* **Paskuda.** || *Ветер.* зано́гтица (*болѣ́знь у лошаде́й*); || мѣдя́нка, короткоше́я (*насѣко́мое*).

Paskudność, -ści, *ж.* ме́рзость, га́дость, па́кость, гну́сность, срамота́.

Paskudny, ме́рзкій, га́дкій, гну́сный, па́костный, скве́рный; || неря́шливый, неопря́тный; || отврати́тельный.

Paskudstwo, -a, *ср. см.* **Paskudność.**

Paskudzenie, -nia, *ср.* га́женіе, па́кощеніе, оскверне́ніе.

Paskudziarz, -a, *м. см.* **Paskuda.**

Paskudzić, Spaskudzić, Opaskudzić, па́костить, запа́костить, па́чкать, запа́чкать, мара́ть, замара́ть, скверни́ть, оскверни́ть, га́дить, зага́дить. || **Paskudzić się**, па́чкаться, мара́ться, оскверня́ться.

Paskwil, -u, *м. см.* **Paszkwil.**

Pasmo, -a, *ср.* па́смо, мото́къ, та́лька (*ни́токъ*), осно́ва (*тка́ни*), нить (*жи́зни*), сплете́ніе (*обстоя́тельствъ*), рядъ (*происше́ствій*), цѣпь (*горъ*). **Nieprzerwaném pasmem**, безпреры́вно, верени́цею, вы́тянутою ли́ніею.

Paśne, -ego, *ср.* вы́гонное пра́во; || пла́та за пастьбу́.

Paśnia, Pasznia, -ni, *ж.* па́жить, па́стбище, па́ства, вы́гонъ.

Paśnik, -a, *м.* портупе́йный ма́стеръ и продаве́цъ.

Pasorzyt, *см.* **Pasożyt.**

Pasować, примѣ́ривать, прила́живаться, быть въ по́ру, пристава́ть. **Trzewiki pasują**, башмаки́ пришли́сь въ по́ру. **Odzienie to pasuje mu dobrze**, э́то пла́тье сиди́тъ на нёмъ хорошо́. || Соотвѣ́тствовать, схо́дствовать, примѣня́ться, согласова́ться, *см.* **Przypadać, Przystawać.** || Пасова́ть (*въ игрѣ́*). || **Pasować na rycerza**, посвяти́ть кого́ въ ры́цари. || **Pasować się**, боро́ться.

Pasowanie, -nia, *ср.* (**na rycerza**), посвяще́ніе въ ры́цари; || **Pasowanie się**, борьба́; || пасова́ніе (*въ игрѣ́*).

Pasówka, -i, *ж.* родъ гру́ши.

Pasownictwo, -a, *ср.* боре́ніе, подви́жничество, состяза́ніе.

Pasowniczy, относя́щійся къ состяза́нію.

Pasownik, -a, *м.* боре́цъ, бое́цъ, атлётъ, *см.* **Zapaśnik.**

Pasowy, поясно́й, реме́нный.

Pasożyt, -a, *м.* чужея́дный (*о расте́ніяхъ*); || *блюдоли́зъ, прихлеба́тель, объѣда́ло.

Pasożytny, чужея́дный.

Pasport, *см.* **Paszport.**

Pasportowy, *см.* **Paszportowy.**

Passive (*съ лат.*), страда́тельно.

Passivum, *Ком.* пасси́въ.

Pasta, -y, *ж.* ли́тикъ (*стекло́ поддѣ́ланное подъ драгоцѣ́нный ка́мень, фа́льшивый, поддѣ́льный драгоцѣ́нный ка́мень*).

Pastela, -i, *ж.* пасте́ль, суха́я кра́ска.

Pastereczka, -i, *ж.* пасту́шка.

Pasterek, -rka, *м.* пастушо́къ.

Pasterka, -i, *ж.* пасту́шка; || эклóга, пасту́шеское стихотворе́ніе, иди́ллія, *см.* **Sielanka;** || церко́вная слу́жба въ пра́здникъ Рождества́ Христо́ва.

Pasternak, -u, *м.* пастерна́къ (*расте́ніе*).

Pasternik, -a, *м.* гряда́, засѣ́янная пастерна́комъ.

Pasterski, пасту́шескій, пасту́шій; || па́стырскій, сво́йственный архіере́ю *и́ли* свяще́ннику. **Kij pasterski**, по́сохъ (*пасту́шій*). **Ludy pasterskie**, скотово́дныя племена́. **List pasterski**, па́стырское посла́ніе. **Po pastersku**, па́стырски.

Pasterstwo, -a, *ср.* пасту́шеская жизнь; || па́стырство, па́стырскій санъ.

Pasterz, -a, *м.* пасту́хъ; || *па́стырь.

Pasterzyk, -a, *м.* пастушо́къ.

Pastewnik, -a, *м.* па́жить, вы́гонъ, па́стбище.

Pastewny, па́ственный, назна́ченный для пастьбы́.

Pastka, -i, *ж.* капка́нъ, западня́; || кла́панъ, заты́чка, захло́пка. || *Анат.* серде́чная засло́ночка.

Pastor, -a, *м.* пасто́ръ (*протеста́нтскій*).

Pastorał, -u, *м.* архіере́йскій по́сохъ.

Pastorowa, -éj, *ж.* пасто́рша, жена́ пасто́ра.

Pastorstwo, -a, *ср.* пасто́рство, зва́ніе *и́ли* до́лжность пасто́ра.

Pastuch, -a, *м.* пасту́хъ. **Pastuch wołów**, пасту́хъ быко́въ, волопа́съ. **Pastuch krów**, пасту́хъ коро́въ, ско́тникъ. **Pastuch kóz**, ко́зій пасту́хъ, козопа́съ. **Pastuch gęsi**, гуся́тникъ. **Pastuch świń**, свинопа́съ.

Pastucha, -y, *ж.* употреби́тельнѣе: **Pastuszka**, пасту́шка, ско́тница.

Pastuszek, -szka, *м.* пастушо́къ.

Pastuszy, пасту́шій.

Pastwa, -y, *ж. Стар. см.* **Pasza, Strawa;** || *добы́ча, же́ртва. **Stać się pastwą płomieni**, сдѣ́латься же́ртвою пла́мени.

Pastwić się, жесто́ко обходи́ться, му́чить, тира́нить, остервени́ться, ожесточи́ться.

Pastwienie się, -nia się, *ср.* жесто́кое обхожде́ніе, остервене́ніе, ожесточе́ніе.

Pastwisko, -a, *ср.* па́жить, па́стбище.

Pasza, -y, *ж.* па́жить, па́стбище, корм. **Piąta pasza koniowi**, пя́тый годъ ло́шади. **Duchowna pasza**, духо́вная пи́ща. **Pędzić na paszę**, гнать на па́стбище.

Pasza, -y, *м.* (**turecki**), *см.* **Basza.**

Paszcz, Paszcza, -y, *ж.* пасть, зѣвъ.

Paszczęka, -i, *ж. см.* **Paszcz.**

Paszkwil, -u, *м.* па́сквиль, руга́тельное письмо́.

Paszkwilarz, Paskwilant, -a, *м.* сочини́тель па́сквилей.

Paszować, Spaszować, уступа́ть, уступи́ть; || пасова́ть, спуска́ть (*въ ка́рточной игрѣ*).

Paszport. -u, *м.* па́спортъ.

Paszportowy, паспо́ртный.

Pasztecik, -a, *м.* пирожо́къ.

Pasztet, -u, *м.* паште́тъ, пиро́гъ.

Pasztetniczka, -i, *ж.* пирожница.

Pasztetnik, -a, *м.* пирожникъ.

Pasztetowy, пирожный, тѣстяный.

Patelnia, -ni, *ж.* сковорода́.

Patent, -u, *м.* дипло́мъ. пате́нтъ, гра́мота; || привиле́гія, свиде́тельство. **Patent na doktora**, до́кторскій дипло́мъ. **Patent na handel**, торго́вое свиде́тельство. **Patent swobody wynalazcy**, пате́нтъ для изобрѣта́теля, привиле́гія на изобрѣте́ніе.

Patentować, выдава́ть пате́нтъ, свиде́тельство.

Patentowanie, -nia, *ср.* вы́дача пате́нта, аттеста́та.

Patentowany, патенто́ванный.

Patentowe, -ego, *ср.* пла́та за пате́нтъ.

Patentowy, пате́нтный.

Pątnica, -y, *ж.* богомо́лица, стра́нница.

Pątnicki, стра́нническій.

Pątnictwo, -a, *ср.* путеше́ствіе для богомо́лья ко святы́мъ мѣста́мъ, хожде́ніе по святы́мъ мѣста́мъ, стра́нничество, *см.* **Pielgrzymstwo, Pielgrzymka.**

Pątnik, -a, *м.* богомо́лецъ, пилигри́мъ, стра́нникъ, *см.* **Pielgrzym.**

Patoka, -i, *ж.* па́тока.

Patrjarcha, -y, *м.* патріа́рхъ.

Patrjarchalnie, патріарха́льно.

Patrjarchalny, патріарха́льный.

Patrjota. -y, *м.* патріо́тъ.

Patrjotka, -i, *ж.* патріо́тка.

Patrjotyczny, патріоти́ческій.

Patrjotyzm, -u, *м.* патріоти́змъ, любо́вь къ отечеству.

Patroch, -u, *м.* по́трохъ, употреби́тельнѣе во мн. ч. **Patrochy**, -ów, потроха́, по́трохи.

Patrol, -u, *м. Воен.* патру́ль, дозо́ръ.

Patrolować, ходи́ть дозо́ромъ, дѣлать объѣздъ.

Patron, -a, *м.* покрови́тель, защи́тникъ, засту́пникъ; || патро́нъ; || **Patron okrętu**, хозя́инъ купе́ческаго су́дна, корабе́льщикъ; || **Patron prawny**, защи́тникъ (*при мировы́хъ суда́хъ, при гражда́нскихъ трибуна́лахъ и при Варша́вскихъ Департа́ментахъ Правительствующаго Сената*), *см.* **Adwokat, Obrońca.**

Patronizacja, -ji, *ж.* зва́ніе адвоката; || веде́ніе тя́жбы; || ходата́йство по дѣла́мъ, засту́пничество.

Patronka, -i, *ж.* покрови́тельница, засту́пница.

Patronostwo, -a, *ср.* зва́ніе адвоката.

Patroński, адвока́тскій.

Patroństwo, -a, *ср.* защище́ніе, защи́та, покрови́тельство, заступле́ніе, *см.* **Opieka, Orędownictwo.**

Patroszyć, Wypatroszyć, потроши́ть, выпотрошить.

Patry, -ów, *мн. Охот.* за́йчьи глаза́, *см.* **Ślepie, Trzeszcze.**

Patrycjusz, -a, *м.* патри́цій, дворяни́нъ.

Patrymonjalny, о́тчинный, родово́й.

Patrzyć, Patrzeć, Patrzać, ви́дѣть, ви́дать, зрѣть, смотрѣть, разма́тривать. **Mile na kogo patrzeć**, благоскло́нно смотрѣть на кого́. **Przez szpary na co patrzeć**, смотрѣть на что́ сквозь па́льцы. **Niema na co patrzeć**, не́начто смотрѣть. *Посл.* **Patrz siebie, swego nosa**, не су́йся тамъ, гдѣ тебя́ не спра́шивают. **Ja tego patrzę co do mnie należy**, я смотрю́ за тѣмъ что́ до меня́ каса́ется. **Z oczu mu to patrzy**, я́то ви́дно по его́ глаза́мъ, по его́ лицу́.

Patyk, -a, *Стар.* **Potyk**, -a, *м.* **Patyka**, -i, *ж.* **Patyczek, -czka**, *м.* **Patyczka**, -i, *ж.* пру́тикъ, па́лочка, спи́чка, *см.* **Zapałka.**

Patyna, -y, *ж. Церк.* ди́скосъ (*сосу́дъ*).

Patynka, -i, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Patynki, -nek**, же́нскія ту́фли.

Pauza, -y, *ж.* переме́жка, о́тдыхъ; || *Муз.* па́уза; || *Грам.* едини́тная, тире́, знакъ —.

Paw, -wia, *м.* павли́нъ.

Pawęż, -a, *м.* употреби́тельнѣе **Pawęża**, -y, *ж.* продолгова́тый щитъ.

Pawężnik, -a, *м.* ма́стеръ дѣлающій щиты́; || щитоно́сецъ; || дли́нный шестъ, кото́рымъ прижима́ютъ сѣно или снопы́ при перево́зкѣ.

Pawężny, щитоно́сный.

Pawi, павли́ній, павли́ный, павли́новый.

Pawian, -a, *м.* павіа́нъ (*изъ ро́да обезья́нъ*).

Pawica, -y; *ж.* па́ва, павли́ная са́мка.

Pawiówka, -i, *ж.* трубча́тый го́лубь.

Paź, -zia, *м.* пажъ; || *Зоол.* **Paź królowéj**, махао́нъ (*родъ ба́бочки*).

Październik, -a, *м.* октя́брь.

Październikowy, октя́брьскій.

Październierz, -y, *ж. Прост.* **Październier**, -u, *м.* костеря́, костря́ка. Употребительнѣе во мн. ч. **Październierze**, -y, **Październiory**, -ów. Сравни Церк.-Слав. *Пазьдерь.*

Paździerzysty, кострикова́тый.

Październik, -rka, *м.* **Październko, -a,** *ср.* кожурúна, кострúка, костерá льнянáя úли конопля́ная; || солóменка, былúнка.

Październy, *см.* **Październerzysty.**

Paznogieć, -gcia, *м.* употребúтельнѣе: **Paznokieć, -kcia,** *м.* нóготь, *см.* **Pazur, Szpon.**

Paznokcisty, ноготнóй, ногтёвой.

Pazucha, -y, *ж.* пáзуха, *см.* **Pacha, Zanadrze.**

Pazur, -a, *м.* кóготь (*у звѣрéй*).

Pazurowaty, Pazurzysty, когтúстый.

Pchać, Pchnąć, пихáть, пихнýть; || совáть, сýнуть; || толкáть, толкнýть; || пырáть, пырнýть, пронзáть, пронзúть (*кинжáлом, шпагою*).

Pchła, -y, *ж.* блоха́. *Посл.* **Kto ze psy lega, ze pchły wstaje,** кто съ собáками ложúтся, тотъ съ блохáми встаётъ, т. е. съ кѣмъ пожúвёшь, тѣмъ и прослывёшь. || **Pchła ziemna, kusáka. Pchła wodna,** водянáя блоха́.

Pchlić, Zapchlić, блошúть, заблошúть.

Pchlisty, блошúстый, блошúвый.

Pchnięcie, -cia, *ср.* удáръ (*óстрымъ орýжіемъ*), толчёкъ.

Pęca, Pęcza, Pętca, -y, *ж.* путлó (*на котóромъ дéржатъ лóвчихъ птицъ*).

Pęcak, -u, *м.* очúщенный ячмéнь, áчная крупá.

Pęcherz, -a, *м.* пузы́рь.

Pęcherzowy, пузы́рный. *Мед.* **Choroba pęcherzowa,** болéзнь мочевáго пузырá.

Pęcherzyk, -a, *м.* пузырёкъ, волды́рь.

Pęcina, -y, *ж. Анат.* ходы́га; || пýтовая кость, бáбка (*у лóшади*); || **Pęciny,** *мн. см.* **Pęca.**

Pęczek, -czka, *м.* пучóкъ.

Pęcznieć, Napęcznieć, разбухáть, разбýхнуть, пýчиться, вспýчиться.

Pęczyna, -y, *ж. Бот.* кропúло (*растéніе*).

Pęd, -u, *м.* стремлéніе, порывъ, скóрость, прытность, быстротá; || теченіе, токъ (*воды*).

Pedagog, -a, *м.* педагóгъ, настáвникъ, учúтель.

Pedagogika, -i, *ж.* наýка о воспитáніи.

Pedagogja, -ji, *ж.* педагóгія, воспитáніе дѣтéй.

Pedanctwo, -a, *ср.* педантúзмъ.

Pedant, -a, *м.* педáнтъ.

Pedanterja, -ji, *ж. см.* **Pedanctwo.**

Pedantka, -i, *ж.* педáнтка.

Pedestał, -u, *м.* подножíе, пьедестáлъ.

Pędrak, -a, *м.* дождевóй червь; || *карапýзникъ, кáрликъ.

Pędzel, *см.* **Pęzel.**

Pędzenie, -nia, *ср.* преслѣдованіе, погóня. || **Pędzenie wódki,** винокурéніе.

Pędzić, гнать, гонúть, выгонúть; || гнáться (*за чѣмъ, за кѣмъ*), стремúться (*къ чему́, къ кому́*), мчáться (*за кѣмъ*); || проводúть (*жизнь, врéмя*). **Pędzić bydło do wody,** гнать скотúну на водопóй. **Pędzić kogo na licytacji,** надбавлúть цѣну на публúчныхъ торгáхъ. **Wódkę pędzić,** гнать вóдку. **Z tobę resztę dni pędzić będę,** съ тобóю я проведу́ остáтокъ дней. **Okręt pędzony wiatrami,** корáбль гонúмый вѣтрами. || **Pędzić się,** гнáться за кѣмъ, догонúть кого́.

Pędziwiatr, -a, Pędziwicher, -chra, *м.* скороходъ, гонéцъ; || *вѣтрогóнъ, вѣтренникъ.

Pejs, -a, *м.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Pejsy, -ów,** пéйсы, завúтки на вискáхъ у жидóвъ.

Pęk, *Звук. см.* **Puk.**

Pęk, -u, *м.* пукъ, пучёкъ, свúзка.

Pękać, Pęknąć, лóпать, лóпнуть, лóпаться, трéскаться, трéснуть, ломáться, разрывáться. **Bomba pękła w powietrzu,** бóмбу разорвáло въ вóздухѣ, бóмба лóпнула. **Struna pękła,** струна́ лóпнула **Pękła oś,** ось переломúлась. **Szklanka pękła,** стакáнъ лóпнулъ. **Pękać ze śmiechu, od śmiechu,** надрывáться отъ смѣху, помирáть сó смѣху.

Pękacieć, выпýчиваться, дѣлаться вы́пуклымъ.

Pękatość, -ści, *ж.* вы́пуклость, вы́пуклина; || *толстотá (*о человѣкѣ*).

Peklować, приготовлúть солонúну, солúть мáсо.

Peklowina, -y, *ж.* солонúна.

Pektorał, -u, *м.* нагрýдникъ, *см.* **Napiersnik.**

Pektoralny, *Стар.* грудно́й. **Pektoralne ziółka,** грудна́я травá.

Pel, *см.* **Pył.**

Pelcie, Pelenie, -nia, *ср. см.* **Pielenie.**

Pelikan, -a, *м. Зоол.* бáба, пеликáнъ (*птúца*); || *Хир.* зуборы́вный ключъ.

Pełnia, -ni, *ж.* полнотá; || **Pełnia księżyca,** полнолýніе, пóлный мѣсяцъ, пóлная луна́.

Pełniący, исполня́ющій, исправля́ющій. **Pełniący obowiązki,** исправля́ющій дóлжность.

Pełnić, исполня́ть, приводúть въ исполне́ніе *или* дѣйствіе, совершáть.

Pełnienie, -nia, *ср.* исполне́ніе, совершéніе, окончáніе.

Pełnik, -a, *м. Бот.* рануúкулъ (*растéніе*).

Pełniusieńki, Pełniuteńki, (*Умен. см.* **Pełny**), полнёхонькій, полнёхонекъ.

Pełno, пóлно, мнóго, мнóжество.

Pełnoletni, совершéннолѣтній.

Pełnoletność, -ści, *ж.* совершеннолѣтіе, совершéнный вóзрастъ.

Pełnomoc, -y, *ж. см.* **Pełnomocność.**

Pełnomocdawca, -y, *м.* довѣрúтель.

Pełnomocnictwo, -a, *ср.* полномóчіе, довѣренность.

Pełnomocnik, -a, *м.* уполномóченный, повѣренный.

Pełnomocność, -ści, *ж.* полномóчіе, уполномóченіе.

Pełnomocny, полномо́чный, уполномо́ченный.

Pełność, -ści, *ж.* полнота́, це́лость. **W pełności sił umysłowych**, въ по́лномъ ра́звумѣ, въ здра́вомъ умѣ; || пло́тность, масси́вность, *см.* **Bryłowatość.**

Pełny, Pełen, по́лный, по́лонъ; || испо́лненный, испо́ленъ. **Pełna butelka**, по́лная буты́лка. *Арие.* **Pełna liczba**, куби́ческое число́, кубъ. Въ моли́твѣ: **Zdrowaś Marja łaskiś pełna**, Богоро́дице Дѣво, ра́дуйся благода́тная Маріе.

Pełzać, Pełznąć, по́лзать, ползти́, пресмыка́ться; || **Pełznąć**, лина́ть, блѣкнуть.

Penduł, -u, *м.* ма́ятникъ.

Penitent, -a, *м.* заблу́дшійся, подверга́ющійся духо́вному покая́нію.

Pensja, -ji, *ж.* пенсіо́нъ, пе́нсія, жа́лованіе. || **Pensja retretowa**, пе́нсія дава́емая отставно́му вое́нному. **Pensja alimentarna**, столо́выя де́ньги; || пансіо́нъ, уче́бное заведе́ніе.

Pensjonarka, -i, *ж.* пансіоне́рка, получа́ющая пе́нсію, живу́щая на пе́нсіи; || пансіоне́рка (*въ учебномъ заведе́ніи*).

Pensjonarz, -a, *м.* пенсіоне́ръ, получа́ющій пе́нсію, живу́щій на пе́нсіи; || пансіоне́ръ (*въ учебномъ заведе́ніи*).

Pensjonować, отпуска́ть кому́ пе́нсію, содержа́ть на жа́лованіи.

Pępawa, -y, *ж. Бот.* завя́зный ко́рень, у́зникъ.

Pępek, -pka, *м.* пупъ, пупо́къ; || зобъ, зобо́къ (*у птицъ*); || родъ грибо́въ.

Pępkowaty, пупова́тый, пупкови́дный.

Pępkowy, пупо́чный, пу́пчатый.

Pępowina, -y, *ж.* пуповина.

Pępownik, -a, *м. Бот.* же́нская пупо́чная трава́.

Pęruszek, -szka, *м.* зобъ, пупо́къ (*у птицъ*).

Percepcja, -ji, *ж.* получе́ніе, взима́ніе; || понима́ніе, *см* **Pojmowanie.**

Percepta, -y, *ж.* прихо́дъ, дохо́дъ, *см.* **Dochód, Wpływ.**

Perceptować, запи́сывать, записа́ть прихо́дъ въ кни́гу.

Perełka, -i, *ж.* жемчу́жинка. **Perełki**, *мн.* ме́лкій же́мчугъ; || би́серъ.

Perelnik, -a, *м.* купе́цъ, торгу́ющій же́мчугомъ; || водола́зъ добывающій же́мчугъ.

Perempcja, -ji, *ж.* (**umorzenie postępowania**), прекраще́ніе де́ла по причи́нѣ нахожде́нія по о́ному въ продолже́ніи трёхъ лѣтъ.

Peremptoryczny, оконча́тельный, рѣши́тельный.

Perepeta, -y, *ж. Областн.* подоко́нникъ.

Perewiaska, -i, Perewizka, -i, *ж. Зоол.* пёстрый хорёкъ.

Perfuma, -y, *ж.* духи́, благовоні́я.

Perfumować, Uperfumować, пры́скать духа́ми, надуши́ть.

Perfumownik, -a, *м.* парфюме́ръ, торгу́ющій духа́ми.

Pergamotka, Bergamotka, -i, *ж.* бергамо́тъ.

Periculum in mora, *Юрид.* опа́сность отсро́чки.

Perjod, -u, *м.* періо́дъ; || те́рминъ, срокъ.

Perjodycznie, по временамъ, періоди́чески.

Perjodyczny, періоди́ческій, повре́менный.

Perła, -y, *ж.* жемчу́жина, пе́рла. **Sznur pereł**, ни́тка же́мчугу, жемчу́жное ожере́лье. **Perły szklane**, бу́сы.

Perlik, -a, *м. Горн.* молото́къ.

Perlisty, уни́занный же́мчугомъ.

Perłowiec, -wca, *м. Зоол.* жемчу́жная ба́бочка.

Perłowy, пе́рловый, жемчу́жный. **Perłowa macica**, перлому́тъ, перлому́тръ, *см.* **Macica.**

Per, (*съ Латинск.*) за, по. **Per majora**, большинство́мъ голосо́въ. **Per missa superiorum**, съ дозволе́нія нача́льства. **Per procura**, по поручёнію, по уполномо́чію. **Per saldo**, *Ком.* по счёту.

Perora, -y, *ж.* гро́мкая рѣчь; привѣ́тствіе.

Perpendykuł, -u, *м. см.* **Wahadło.**

Perpendykularnie, *см.* **Pionowo.**

Perpendykularność, -ści, *ж.* отвѣсность, перпендикуля́рность.

Perpendykularny, отвѣсный, перпендикуля́рный, *см.* **Pionowy.**

Persona, -y, *ж.* осо́ба, лицо́; || персо́на.

Personalny, ли́чный, самоли́чный.

Personaż, -u, *м.* персона́ль, соста́въ лицъ.

Perspektywa, -y, *ж.* перспекти́ва; || видъ; || зри́тельная тру́бка.

Perswadować, убѣжда́ть, угова́ривать, *см.* **Namawiać, Wyperswadować.**

Perswazja, -ji, *ж.* убѣжде́ніе, увѣре́ніе.

Persyko, *Неол.* пе́рсиковая во́дка, пе́рсиковый ликёръ.

Pertraktacje, -ji, *ж.* **Pertraktowanie, -nia**, *ср.* разсмотрѣ́ніе, обсужде́ніе.

Pertraktować, обсужда́ть, разсма́тривать де́ло.

Pertynencja, -ji, *ж.* уго́дья, принадле́жности, доходныя статьи́. **Cum pertinentiis**, съ принадле́жностями,

Peruczka, -i, *ж. Умен.* парича́къ.

Peruka, -i, *ж.* пари́къ.

Perukarski, парикма́херскій.

Perukarz, -a, *м.* парикма́херъ.

Perukarzowa, -ój, *ж.* жена́ парикма́хера, парикма́херша.

Perukarzowy, парикма́херовъ.

Perz, -u, *м. Бот.* ёжа, па́лочная трава́; || **Perz, -a**, *м.* **Perzenie, -nia**, *ср.* пухъ, пушо́къ (*на нѣкоторыхъ плода́хъ и расте́ніяхъ*).

Perzasty, изъ растéнія ёжи, *см.* **Perz.**

Perzyć się, тлѣть, горѣть.

Perzynэ, -y, *ж.* пéпелъ, зола́.

Pestka, -i, *ж.* кóсточка (*внутрú нѣкоторыхъ плодóвъ*).

Pestkowy, имѣющій кóсточки, *см.* **Pestka.**

Pętać, Spętać, пу́тать, спу́тать, вязáть, связáть, сковáть, скрути́ть. **Pętać konia**, спу́тать, связáть пу́тами нóги у лóшади. || **Pętać się**, свáзывать себя́ (*чѣмъ*). **Spętać się przysięgą**, связáть себя́ присáгою.

Petarda, -y, *ж.* петáрда.

Petardowy, петáрдный. **Petardowa deska**, станúна (*главная часть пýшечнаго лафéта и́ли мортúрнаго станкá*).

Petecie, *см.* **Petocie.**

Peteciowy, *см.* **Petociowy.**

Pętelka, -i, *ж*, пéтелька.

Petercyment, -u, *м.* испáнское винó.

Petitorium, *Нескл.* искъ о прáвѣ сóбственности.

Pętla, -i, *ж.* пéтля; || силóкъ (*для лóвли птицъ*).

Pętlica, -y, *ж.* петлúца.

Pęto, -a, *ср.* употребúтельнѣе въ мн. ч. **Pęta, Pęt**, пýты; || окóвы.

Petocie, -i, *ж. Мед.* кровáвыя пя́тна (*на тѣлѣ*).

Petociowy, *Мед.* съ кровáвыми пя́тнами.

Petytoryjny proces, Petytorjum, тя́жебное дѣло о прáвѣ сóбственности.

Pewnie, вѣроя́тно, вѣрно, конéчно.

Pewnik, -a, *м.* аксióма, очевúдная и́стина.

Pewno, навѣрно, пóлнно, конéчно.

Pewność, -ści, *ж*, вѣрность, увѣренность; || твёрдость; || безопáсность; || обезпéченіе (*чего́*); || удостовѣрéніе. **Na pewność długu**, въ обезпéченіе дóлга. **Mówić z pewnością**, говорúть съ увѣренностію. **Pewność chodu**, твёрдость пóступи. **Pewność oka**, вѣрность глáза, взглядá.

Pewny, Pewien, увѣренный; || достовѣрный, вѣрный; || извѣстный, нѣкоторый. **Z pewnych przyczyn**, по нѣкоторымъ причúнамъ. **Pewna wiadomość**, вѣрное извѣстіе. **Na pewno**, навѣрнякá. **Robić co na pewno**, дѣлать что навѣрнякá. **Pewny jestem**, я увѣренъ.

Pęzel, -zla, *м.* кисть, кúсточка. **Pęzel malarski**, малáлка, щетúнная кисть.

Pęzelek, -lka, Pęzlik, -a, *м.* кúсточка.

Pęzlować, пáчкать, мáзать, наводúть кúстью.

Pęzlowanie, -nia, *ср.* пáчканіе, марáніе, мáзаніе.

Pfe, Pfy, *Межд*, тэу! тьэу! эу!

Piać, пѣть (*преимýщественно о пѣтухѣ*).

Pięć, пáлить, стя́гивать. **Pięć się**, взлѣзáть, взбирáться, карáбкаться; || вúться, всползáть (*о вьющихся растéніяхъ*).

Pięciokąt, *см.* **Pięciokąt.**

Piądź, *см.* **Piędź.**

Piana, -y, *ж.* пéна; || **Piana srebrna**, шлакъ, окáлина, нáкипь (*на металлáхъ*); || **Piana morska**, *см.* **Pianka.**

Pianka, -i, *ж.* пéнка.

Piankowy, пéнковый.

Piaseczek, -czka, *м.* песóчекъ.

Piaseczniczka, -i, *ж.* песóчница.

Piaseczny, песчáный, песóчный. **Zegar piaseczny**, песóчные часы́.

Piasek, -sku, *м.* песóкъ.

Piaskowaty, песковáтый, песчáный.

Piaskowiec, -wca, *м.* песчáникъ (*кáмень*); || *Зоол.* рыболóвъ, чáйка, морскáя лáсточка; || скакýнъ (*наскóмое*).

Piaskownia, -ni, *ж.* песóчная я́ма.

Piaskowy, песчáный, песóчный.

Piasta, -y, *ж.* стýпица (*внýтренняя, срéдняя часть колеса́*).

Piastować, ня́ньчить (*дитя́*); || исполня́ть, отправля́ть (*дóлжность*); || *Стар.* пёстовать.

Piastowanie, -nia, *ср.* ня́ньченіе; (*дитя́ти*) || исполнéніе, отправлéніе (*дóлжности*).

Piastowy, стýпичный *см.* **Piasta.**

Piastujący, исполня́ющій, занима́ющій. **Piastujący urząd**, состоя́щій въ дóлжности.

Piastun, -a, *м.* воспита́тель, дя́дька; || *Стар.* пёступъ; || *покровúтель, благодѣтель.

Piastunka, -i, *ж.* ня́ня, ня́нька, ня́нюшка.

Piaszczysty, песчáный.

Piaszczyzna, -y, *ж.* пескú, песчáныя мѣстá.

Piąte, Po piąte, въ пя́тыхъ.

Piątek, -tku, *м.* пя́тница.

Piątka, -i, *ж.* пя́тая дóля, пя́тое числó, пятерня́; || пятёрка (*игральная кáрта о пяти́ очкáхъ*).

Piątkowy, пя́тничный, быва́ющій по пя́тницамъ.

Piątno, *см.* **Piętno.**

Piątnować, *см.* **Piętnować.**

Piątnowanie, *см.* **Piętnowanie.**

Piątodniowy, пятидне́вный.

Piąty, пя́тый. **Piąty miesiąca**, пя́тое числó мѣсяца. **Piąta (godzina)**, пя́тый часъ. **Jedna piąta**, одна пя́тая, пя́тая дóля, часть.

Pić, pить, *см.* **Pijać.**

Pica, -y, *ж. Стар.* воéнные запáсы, провiа́нтъ.

Picie, -a, *ср.* питьё, *см.* **Napój.**

Piec, Upiec, печь, испечь; || жáрить, изжáрить; || жечь. **Piec chleby**, печь хлѣбы. **Piec pieczeń na rożnie**, жáрить жаркóе на вертелѣ, *см.* **Smażyć.** **Słońce pieczе**, сóлнце сúльно печётъ. **Raki piec**, краснѣть, стыдúться. **Pokrzywa piecze**, кропúва жжётъ.

Piec, -a, *м.* печь, пéчка. **Palić w piecu**, топúть печь. *Фортиф.* **Piece w podkopach**, подкóпныя кáморы. **Piec wapienny**, печь

для обжига́нія и́звести. **Piec smołowy**, печь для си́дки смолы́. **Piec kaflowy, -any**, изразцо́вая печь. *Горн.* **Piec ciągowy**, вѣтря́ная, *или* плашенёвая печь. **Piec podlinkowy**, пу́длинговая печь. **Piec szwejcowy**, кали́йная печь. **Piec płomienny**, возду́шная печь. **Piec kupolowy, Kupolak**, вагра́нка. **Piec szybowy**, шахтовая печь. **Piec wielki**, доме́нная печь, *или* до́мна. **Piec węglarski**, углеобжига́тельная печь. *Посл.* **Poprawić się z pieca na łeb**, попа́сть изъ огня́ да въ по́лома. **Nie z jednego pieca chleb jadał**, это человѣ́къ быва́лый, хи́трый и о́пытный, пройдо́ха.

Pięć, -ciu, пять; || пя́теро; || пятёрка; || пя́тое число́.

Piecak, -a, *м. см.* **Zelaźniak.**

Pięćdziesiąt, пятьдеся́тъ.

Pięćdziesiątek, -tka, *м.* пятьдеся́тъ.

Pięćdziesiątka, -i, *ж.* пятидесятиле́тіе, пятьдеся́тъ лѣтъ, пя́тый деся́токъ, **Pięćdziesiątki dochodzić, dosięgać**, имѣть о́коло пятидесяти́ лѣтъ.

Pięćdziesiąty, Pięćdziesiątny; пятидеся́тый.

Pięćgraniasty, пятигра́нный.

Piechota, -y, *ж.* пѣхо́та. **Iść piechotą**, *или* **na piechotę**, итти́ пѣшко́мъ. **Oficer od piechoty**, пѣхо́тный офице́ръ.

Piechotnik, -a, Piechotny, -ego, *м.* пѣхоти́нецъ.

Piechur, -a, *м. Прост.* пѣхтура́.

Pięciodniowy, Pięciodzienny, пятидне́вный.

Pięciofuntowy, пятифунто́вый.

Pięciokąt, -a, *м.* пятиуго́льникъ.

Pięciokątny, пятиуго́льный.

Pięcioletni, пятиле́тній.

Pięcioraki, Pięciorny, пятири́чный, пяти́ ра́зныхъ сорто́въ.

Pięciorako, въ пять разъ, впя́теро.

Pięciorka, Pięciórka, -i, *ж.* пятери́къ.

Pięciornasobny, пятерно́й, пятири́чный.

Pięciornik, -a, *м. Бот.* пятили́стникъ (*растѣніе*).

Pięcioro, -rga, *ср*, пя́теро (*въ отношеніи къ лицамъ*), пять. **W pięcioro złożyć**, сложи́ть въ пять разъ.

Pięcioreczny, *см.* **Pięcioletni.**

Pięciorzysty, раздѣлённый на́ пять часте́й.

Pięciosiek, -u, *м.* пятигра́нный - бо́чечный бура́въ.

Pięciostronny, пятисторо́нный; || пя́тистру́нный.

Pięćkroć, пять разъ, пятью. **Pięćkroć sto tysięcy ludzi**, пятьсо́тъ ты́сячъ челове́къ.

Pięćkrotny, пятикра́тный.

Piecowy, печно́й. **Piecowy majster**, печни́къ.

Pięćperst, -u, *м. Бот.* пятили́стникъ, пятипа́лочникъ.

Pięćset, *род. п.* **Pięciuset**, пятьсо́тъ.

Pięćsetny, пятисо́тый.

Pięćstopny, пятифутово́й.

Piecuch, -a, *м.* лежебо́къ, домосѣ́дъ.

Piecyk, -a, *м.* ма́ленькая пе́чка, ва́рранка, горнъ; || жарови́я (*для ко́фе*).

Piecza, -y, *ж.* попече́ніе, стара́ніе, радѣ́ніе.

Pieczar, -u, *м.* употреби́тельнѣе **Pieczara, -y**, *ж.* пещера.

Pieczarka, -i, *ж.* печери́ца (*гриб*).

Pieczarny, пещёрный.

Pieczątka, -i, *ж.* печа́тка.

Pieczątkarz, -a, *м.* рѣщи́къ печа́тей.

Pieczątkowy, печа́точный, принадлежа́щій къ печа́ти.

Pieczęć, -ci, *ж.* печа́ть.

Pieczęciowy, *см.* **Pieczątkowy.**

Pieczeń, Pieczenia, -ni, *ж.* жарко́е, жа́реное.

Pieczeniarz, -a, *м.* жа́рильщикъ, продаю́щій мя́со; || блюдоли́зъ, прихлеба́тель, объѣ́дало.

Pieczeniasty, мяси́стый, тѣли́стый, *см.* **Mięsisty.**

Pieczenie, Upieczenie, -nia, *ср.* печёніе.

Pieczętarz, -a, *м.* ка́нцеляръ, храни́тель печа́ти; || прикла́дывающій печа́ть (*для свидѣтельствованія какого либо докумёнта*); || рѣщи́къ печа́тей.

Pieczętny, *см.* **Pieczątkowy.**

Pieczętować, печа́тать (*пи́сьма*); опеча́тывать, прилага́ть печа́ть къ чему́. || **Pieczętować się**, имѣть гербъ въ сво́ей печа́ти.

Pieczołowitość, -ści, *ж.* забо́тливость, забо́та, попече́ніе, стара́тельность.

Pieczołowity, заботливый, попечи́тельный, стара́тельный.

Pieczonka, -i, *ж.* жа́реное, кусо́къ жа́реная мя́са.

Pieczony, жа́реный, испечённый.

Pieczyste, -ego, *ср.* жарко́е, жа́реное.

Pieczywo, -a, *ср.* печь, количество чего́ либо, помѣща́емое въ одно́й печи́ для изготовле́нія. **Pieczywo chleba**, печь хлѣбо́въ; || печёніе, пёчиво.

Piędź, -dzi, *ж.* пядь, пя́день. **Swoją piędzią kogo mierzyć**, мѣрять други́хъ на свой арши́нъ, по себѣ́ суди́ть о други́хъ.

Piędzisty, пяде́нный, составля́ющій пя́день.

Piega, -i, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Piegi, ów**, весну́шки.

Piegowatość, -ści, *ж.* весновато́сть.

Piegowaty, весновато́й.

Piegża, -y, *ж.* травни́къ (*пти́ца*).

Piekarczyk, -a, *м.* ма́льчикъ въ услуже́ніи у пе́каря, у бу́лочника, хлѣ́бника.

Piekarka, -i, *ж.* бу́лочница, пека́рка; || жена́ бу́лочника, пе́каря.

Piekarnia, -ni, *ж.* пека́рня, бу́лочная, хлѣ́бня.

Piekarniany, Piekarny, пека́рный.

Piekarski, пека́рскій.

Piekarstwo, -a, *ср.* пе́карство.

Piekarz, a, *м.* пе́карь, хлѣбникъ, бу́лочникъ.

Piekarzyć, мѣси́ть тѣсто для хлѣбо́въ, вы́пекать хлѣбъ.

Piekielnica, -y, *ж.* а́дская фу́рія, черто́вка, зло́бная же́нщина, вѣдьма.

Piekielnik, -a, *м.* исча́діе а́да, окая́нный, про́клятый, осуждённый на вѣчныя му́ки; || злой человѣкъ, и́звергъ, злоде́й, искуси́тель.

Piekielny, а́дскій.

Piekło, -a, *ср.* адъ, геѣнна, преиспо́дняя, тьма кромѣшная.

Piękne, -ego, *ср.* изя́щное, прекра́сное, **Uczucie piękne go**, чувство изя́щнаго.

Pięknić, украша́ть, придава́ть краси́вый видъ, прикра́шивать.

Pięknie, прекра́сно, изя́щно, краси́во, приго́же, хорошо́. **Piękni**e **wyglądać**, имѣть краси́вый видъ. **Piękni**e **na dworze**, прекра́сная пого́да.

Pięknieć, **Wypięknie**ć, хорошѣть, похорошѣть, становиться приго́жее.

Piękno, -a, *ср.* изя́щество, красота́.

Piękność, -ści, *ж.* красота́, краса́, пре́лесть; || краса́вица.

Piękny, прекра́сный, изя́щный, краси́вый, приго́жій, хоро́шій, сла́вный. **Płeć piękna**, прекра́сный полъ. **Piękny charakter**, прекра́сный хара́ктеръ. **Piękny mężczyzna**, приго́жій, краси́вый мужчи́на. **Piękna śmierć**, сла́вная смерть.

Piękrzyć, украша́ть, убира́ть, наряжа́ть.

Piękrzyciel, -a, *м.* убо́рщикъ, украша́тель.

Piękrzycielka, -i, *ж.* убо́рщица, мо́дная торго́вка.

Piękrzycielski, убо́рный, нара́дный.

Piękrzydło, -a, *ср.* прикра́са, украше́ніе. **Piękrzydła**, *мн.* пустыя прикра́сы.

Pielęgnować, имѣть попече́ніе, пе́чься (*о ко́мъ*), смотрѣть, ходи́ть, ухаживать (*за ко́мъ*), забо́титься.

Pielęgnowanie, -nia, *ср.* попече́ніе, стара́ніе, хожде́ніе, смотрѣніе.

Pielenie, -nia, *ср.* поло́тье, выпа́лываніе.

Pielgrzym, -a, *м.* богомо́лецъ, пилигри́мъ, стра́нникъ.

Pielgrzymi, стра́нническій.

Pielgrzymka, -i, *ж.* богомо́лица, стра́нница; || хожде́ніе по святы́мъ мѣста́мъ, поклоне́ніе святы́мъ мѣста́мъ, стра́нничество.

Pielgrzymować, стра́нствовать, посѣща́ть святы́я мѣста́, ходи́ть на поклоне́ніе святы́мъ мѣста́мъ.

Pielgrzymstwo, -a, *ср.* стра́нничество; || *Собир.* стра́нники, богомо́льцы; || переселе́ніе, выходъ (*на чужбину*).

Pielucha, -y, *ж.* пелёнка.

Pieluszczany, пелёночный.

Pień, *род.* n. pnia, *м.* стволъ, дре́ви́на (*дерева*); || пень съ коре́ньями; || колода, отру́бокъ; || * о́лухъ, болва́нъ. **Drzewo na pniu**, несру́бленное де́рево. **Zboże na pniu sprzedać**, продать хлѣбъ на корню. **Zboże na pniu**, рожь ещё колоси́тся. **W pień wyciąć**, руби́ть безъ поща́ды, изруби́ть до тла́.

Pienia, -ni, *ж.* я́бедничество, суття́жничество, крючкотво́рство; || ка́верзы, крючки́.

Pieniać, ябедничать, суття́жничать; || досажда́ть. || **Pieniać się**, тяга́ться, вести́ тя́жбу, суди́ться.

Pieniactwo, -a, *ср. см.* **Pienia**.

Pieniacz, -a, *м.* я́бедникъ, суття́га, тя́жущійся.

Pieniaczka, -i, *ж.* я́бедница, лю́бящая тяга́ться, суття́жничать.

Pieniądz, -a, *м.* де́ньга. **Pieniądze**, *мн.* де́ньги. **Pieniądze do żywienia żołnierzy**, прива́рочныя де́ньги. **Pieniądze na najem koni**, прогонныя де́ньги. **Pieniądze na mieszkanie**, кварти́рныя де́ньги. || *Послов.* **Bez pieniędzy do miasta, bez soli do domu**, безъ де́негъ въ го́родъ, самъ себѣ во́рогъ.

Pieniążek, -żka, *м.* ме́лкая моне́та; || полу́шка; || * *Ирон.* **Pieniążki**, *мн.* де́нежки.

Pienić, **Spieni**ć, пѣнить, производи́ть пѣну, вспѣнить. || **Pieni**ć **się**, пѣниться, пуска́ть пѣну. * **Pieni**ć **się ze złości**, бѣси́ться.

Pieniek, -nka, *м.* пенёкъ; || стволъ пера́; || ко́рень зу́ба.

Pienienie się, -nia **się**, *ср.* пуска́ніе пѣны.

Pieniężnik, -a, *м.* де́нежный человѣкъ, имѣющій мно́го де́негъ; || мѣня́ло, промышля́ющій промѣно́мъ де́негъ; || *Бот.* полу́шечная трава́, болотный чай.

Pieniężny, де́нежный.

Pienisty, пѣнистый.

Pieńka, -i, *ж.* пенька́.

Pieńkowy, пенько́вый, поско́нный.

Pieprz, -u, *м.* пе́рецъ.

Pieprzniczka, -i, *ж.* пе́речница.

Pieprznik, -a, *м.* опёнокъ (*родъ гриба́*).

Pieprzno, съ большимъ количествомъ пе́рца, съ пе́рцомъ.

Pieprzny, сли́шкомъ припра́вленный пе́рцомъ, осы́панный пе́рцомъ.

Pieprzojad, -a, *м. Зоол.* перцее́дъ (*птица*).

Pieprzowy, пе́речный.

Pieprzyć, припра́вить пе́рцомъ.

Pieprzyca, -y, *ж. Бот.* жеру́ха, рѣжу́ха (*растеніе*).

Pieprzyk, -u, *м.* о́стрый вкусъ (*соуса*), кре́пость (*вина́*), о́стрый за́пахъ; || * ѣдкость, острота́.

Pieprzykowaty, ѣдкій, о́стрый, щи́плющій, ко́лкій.

Piernacik, -a, *м. Умен.* пуховичёкъ, пери́нка.

Piernat, -a, *м.* пухови́къ, пери́на,

Pierniczek, -ozka, *м. Умен.* пря́ничекъ.
Piernik, -a, *м.* пря́никъ.
Piernikarczyk, -a, *м.* ма́льчикъ, обуча́ющійся у пря́ничника.
Piernikarka, -i, *ж.* пря́ничница, пекущая *или* продающая пря́ники; || жена́ пря́ничника.
Piernikarstwo, -a, *ср.* пря́ничное производство.
Piernikarz, a, *м.* пря́ничникъ.
Piernikowy, пря́ничный.
Pieróg, *см.* **Piróg.**
Pierś, -si, *ж.* **Piersi, -si,** *мн.* грудь; * пе́рси. **Przycisnął go do piersi,** онъ прижа́лъ его́ къ груди́. **Piersi go bolą,** у него́ боли́тъ грудь. **Dziecko przy piersi,** грудно́й младе́нецъ.
Pierścień, -nia, *м.* пе́рстень. **Pierścień ślubny,** вѣнча́льное кольцо́; || кольцо́ въ каруселя́.
Pierścieniowy, перстнево́й. **Palec pierścieniowy,** перстнево́й па́лецъ.
Pierścienisty, кольцево́й, кольча́тый, состоя́щій изъ ко́лецъ.
Piersciennik, -a, *м.* золоты́хъ дѣлъ ма́стеръ; || *Зоол.* амфисбе́на, кольча́тая я́щерица.
Pierścionek, -nka, *м.* кольцо́, коле́чко.
Piersiowy, грудно́й. **Kość piersiowa,** грудна́я ко́сть.
Piersisty, широкогру́дый, груди́стый.
Pierszeń, -nia, *м. Бот.* чихо́тная трава́, чихо́тный тысячели́стникъ.
Pierszeństwo, *см.* **Pierwszeństwo.**
Pierw, Pierwiéj, Najpierw, Najpierwiéj, сперва́, пре́жде, пре́жде-всего́. **Pierwiéj nim.....** пре́жде не́жели....
Pierwiastek, -stku, *м. Физ. и Хим.* элеме́нтъ, нача́ло, стихія, просто́е вещество́, тѣло; || * нача́ло, пра́вило, принци́пъ, основа́ніе. **Pierwiastki mowy,** нача́льныя основа́нія языка́. *Грам.* ко́рень, коренно́е сло́во. *Ариѳ.* **Wyciągnąć pierwiastek kwadratowy,** извле́чь квадра́тный ко́рень.
Pierwiastka, -i, *ж.* перворо́дная; || первина́ (*земныхъ плодо́въ*); || первенцы (*скота́*); || пе́рвые плоды́.
Pierwiastkowo, первонача́льно, сначала́.
Pierwiastkowość, -ści, *ж.* первобы́тность, самообра́зность, первообра́зность, первонача́льный видъ, о́бразъ; || по́длинность, оригина́льность.
Pierwiastkowy, первонача́льный, первобы́тный; || простой, стихійный; || коренно́й, радика́льный.
Pierwiosnek, -snka, *м.* **Pierwiosnka, -i,** *ж. Бот.* бѣлая бу́квица (*растеніе*).
Pierwoć, -ci, *ж.* **Pierwocie, -cia,** *ср.* нача́ло, первонача́ло, *см.* **Początek.**
Pierwociany, первонача́льный.
Pierwociny, -cin, *мн.* пе́рвые плоды́.
Pierwokupno, -a, *ср.* перекупка, усло́віе къ вы́купу иму́щества предпочти́тельно пе́редъ други́ми.
Pierwopis, -u, *м.* по́длинникъ, оригина́лъ.
Pierworód, -odu, *м.* первене́цъ.
Pierworodnie, первонача́льно, первобы́тно.
Pierworodność, -ści, *ж.* перворо́дство, *см.* **Starszeństwo**; || своеобра́зность, первобы́тность.
Pierworodny, перворо́дный, первене́цъ. **Grzech pierworodny,** перворо́дный грѣхъ; || первобы́тный, первонача́льный, *см.* **Pierwiastkowy, Pierwotny, Pierworodny kościół,** первобы́тная це́рковь; || своеобра́зный, оригина́льный.
Pierworodztwo, -a, *ср. см.* **Pierworodność.**
Pierworys, -u, *м.* начерта́ніе, прое́ктъ.
Pierwotnie, первонача́льно.
Pierwotny, первонача́льный, первобы́тный.
Pierwożęć, -ci, *ж.* пе́рвая жа́тва.
Pierwszeństwo, -a, *ср.* первѣнство, преиму́щество; || старшинство́.
Pierwszorzędny, первокла́сный.
Pierwszość, -ści, *ж.* старши́нство, первѣнство; || предпочтѣніе.
Pierwszy, пе́рвый. **Piewsze, Popierwsze,** вопе́рвыхъ, сперва́. **Z piewszego obrobić,** обдѣлать вчернѣ, обтеса́ть.
Pierzasty, перна́тый, пери́стый, опери́нный, покры́тый пе́рьями. **Strzała pierzasta,** опери́нная стрѣла́. || *Бот.* **Liście pierzaste,** кры́латые ли́стья.
Pierzchać, Pierzchnąć, убѣжа́ть, обрати́ться въ бѣгство, дать та́гу; || бры́згать, бры́знуть (*о жидкостяхъ*).
Pierzchliwość, -ści, *ж.* пугли́вость, боязли́вость, трусли́вость, ро́бость.
Pierzchliwy, пугли́вый, боязли́вый, трусли́вый, ро́бкій.
Pierzchnica, -nic, *мн. Мед.* вѣтряная о́спа.
Pierze, -a, *ср. Собир.* пе́рья (*у пти́цы*); || *см.* **Puch**; || **Pierze (u strzały),** перно́й ко́мель (*для опере́нія стрѣлъ*).
Pierzeja, -ei, *ж.* рядъ домо́въ; || воро́та съ двумя́ створами.
Pierzenie się, -nia się, *ср.* линя́ніе (*у пти́цъ*).
Pierzga, -i, *ж.* уса́, пчели́ная сма́зка; || *Бот.* нарци́съ (*растеніе*), *см.* **Narcyz.**
Pierzgnąć, шерохова́тѣть отъ во́здуха, тре́скаться отъ сту́жи.
Pierzgnięta, -niąt, *мн.* родъ я́блокъ.
Pierznik, -a, *м. Стар.* перина́.
Pierzyna, -y, *ж.* перина́, пухови́къ.
Pierzynka, -i, *ж.* перина́, пухови́чекъ.
Pierzysko, -a, *ср. Бот.* метёлка, вѣничекъ (*у зла́ковъ*).
Pierzysty, *см.* **Pierzasty.**
Pierzywo, -a, *ср.* чёрное бѣлье́ для сти́рки.
Pies, psa, *м.* соба́ка, пёсъ. **Pies owczarski,** овча́рка. **Pies domowy,** дворо́вая соба́ка. **Pies gończy,** ищейная соба́ка. **Pies**

legawy, лягáвая собáка. *Посл.* **Jaki pies do kościoła, taki z kościoła**, скóлько съ быкóмъ не бúться, а молокá отъ негó не добúться. **Psu oczy przedał**, потерáлъ весь стыдъ. || *Астрон.* Сúріусъ, Пéсья звѣздá. || *Зоол.* **Pies morski**, тюлéнь, нéрпа.

Pieś, -sia, *м.* Пéтя, *уменьш. úмени* **Piotr**, Петръ; || ***баловень, нѣженка.

Pięść, -ści, *ж.* кулáкъ. **Jak pięść do nosa**, пристáло какъ корóвѣ сѣдлó.

Pięściarz, -a, *м.* кулáчный боéцъ.

Pieścić, бáловать, нѣжить, приголýбливать, хóлить, ласкáть, нáньчить, лелѣять, берéчь; || льстить. || **Pieścić się**, бáловаться, нѣжиться, хóлиться, ласкáться, нáньчиться.

Pieścidełko, Pieścidło, -a, *ср.* любúмецъ, любúмчикъ, красúвый ребёнокъ, красáвчикъ, цáца; || **Pieścidło**, конёкъ, страсть (*къ чемý-либо*).

Pieściek, Pieściooh, Pieściocha, Pieścioszka, *см.* **Pieszczek** и т. д.

Pięściowy, кулáчный.

Pieściwie, нѣжно, мя́гко, слáдко.

Pieściwość, -ści, *ж.* нѣжность, изнѣженность, мя́гкость, слáдость.

Pieściwy, нѣжный, мя́гкій, слáдкій.

Pieśćliwie, Pieśćliwiec, Pieśćliwość, Pieśćliwy, *см.* **Pieskliwie** и т. д.

Piesek, -ska, *м.* собáчка; || *Зоол.* **Piesek ziemny**, родъ горнóй мы́ши *úли* сурка́.

Pieskliwie, нѣжно, мя́гко.

Pieskliwiec, -wca, *м.* нѣженка, бáловень.

Pieskliwość, -ści, *ж.* нѣжность, лáска; || баловствó.

Pieskliwy, нѣжный, лáсковый; || избáлованный, изнѣженный.

Pieśń, -ni, *ж.* пѣснь, пѣсня, *см.* **Śpiew.**

Piestrec, -rca, *м.* пестря́къ, пестрéцъ, древéсная гýбка.

Piestrzyca, Pięstrzyca, -y, *ж.* сморчóкъ (*гриб*).

Pieszczek, -szczka, *м.* нѣженка, бáловень.

Pieszczenie się, -nia się, *ср.* баловствó, разнѣженность.

Pieszczoch, -a, Pieszczoszek, -szka, *м.* нѣженка, бáловень, баловнúкъ, балóванное дитя́.

Pieszczocha, -y, Pieszczoszka, -szki, *ж.* балóвница, нѣженка.

Pieszczoność, -ści, *ж. см.* **Pieściwość.**

Pieszczony, изнѣженный, избáлованный.

Pieszczota, -y, *ж.* лáска, привѣтливость, нѣжность.

Pieszczotliwość, -ści, *ж.* нѣжность, лáска.

Pieszek, -szka, *м.* пѣшка, шáшка (*въ шáхматной игрѣ*).

Pieszo, *Нар.* пѣшкóмъ.

Pieszy, пѣшій, пѣшехóдный; || пѣхóтный.

Wojsko piesze, пѣхóта; || пѣхотúнецъ. || **Pieszy (chodzący pieszo)**, пѣшехóдъ.

Pięta, -y, *ж.* пятá, пя́тка. || *Плотн.* пя́тникъ. *Посл.* **Poszło mu to w pięty**, у негó душá въ пя́тки ушлá, óто задѣло егó за живóе. **Piętami się bić w tył**, прáздно шатáться. **Po piętach komu deptać**, гнáться за кѣмъ по пятáмъ, преслѣдовать когó. **Huczno, buczno, a w pięty zimno**, на брю́хѣ шёлкъ; а въ брю́хѣ щёлкъ.

Pięterko, *Умен. см.* **Piętro.**

Piętnaście, пятнáдцать (*употребля́ется со всѣми существи́тельными, кро́мѣ лицъ муж. р. и одушевлённыхъ сре́дняго*). **Piętnaście koni**, пятнáдцать лошадéй. **Piętnaście tysięcy ludzi**, пятнáдцать ты́сячъ человѣкъ.

Piętnaścioro, -orga, пятнáдцать (*употребля́ется съ существи́тельными одушевлёнными сре́дняго ро́да, та́кже для выраже́нія числа́ лицъ, и́ли живо́тныхъ обо́ихъ родо́въ*). **Było nas piętnaścioro**, насъ бы́ло пятнáдцать человѣкъ. **Piętnaścioro bydła**, пятнáдцать головъ скотá.

Piętnastka, -i, *ж.* числó пятнáдцать, пятнáдцатый нýмеръ.

Piętnasty, пятнáдцатый. **Piętnaste, po piętnaste**, въ пятнáдцатыхъ.

Piętno, -a, *ср.* штéмпель, чекáнъ; || клеймó, таврó (*на лóшади*); || клеймó (*на прести́пникѣ*); || знакъ, пятнó; || отпечáтокъ, печáть, при́знакъ, чертá, хáрактеръ, *см.* **Znamię. Dzieło to nosi na sobie piętno epoki, w której było napisane**, óто сочинéніе запечатлѣнó хáрактеромъ той эпóхи, въ котóрую бы́ло написано.

Piętnować, клеймúть, тавря́ть (*о лошадя́хъ*), клеймúть (*прести́пника*); || ***запечатлѣвáть.

Piętnowanie, -nia, *ср.* наложéніе клеймá.

Pietrasznik, -a, *м. Бот.* полевóй лапýшникъ.

Piętro, -a, *ср.* жильё, я́русъ, этáжъ; || рядъ; || *Горн.* потолóкъ.

Piętrzyć, строúть, возводúть этáжъ надъ этáжемъ, я́русъ надъ я́русомъ; возвдвигáть, возвышáть, вздымáть, громоздúть. || **Piętrzyć się**, вздымáться, возвышáться, громоздúться. **Piętrzą się fale do samych obłoków**, вóлны вздымáются до сáмыхъ облакóвъ.

Piętrzysty, расположéнный я́русами; || нагромождённый; || вздымáющійся, волнýющійся. **Morze piętrzyste**, волнýющееся мóре.

Pigmejczyk, Pigméj, -a, *м.* пигмéй, кáрликъ, кáрла.

Pigułka, -i, *ж.* пилю́ля.

Pigwa, -y, *ж. Бот.* дúкое квúтовое дéрево; || квúтъ, айвá, пúгва (*плодъ*).

Pigwiany, Pigwowy, квúтовый, *см.* **Pigwa.**

Pijać, Pić, пивáть, пить.

Pijacki, пьáный.

Pijaczek, -ozka, *м.* пьянчýжка.

Pijaczka, -i, *ж.* женщина пьяница.
Pijaczyska, -a, *м.* пьянчуга, забул.
Pijak, -a, *м.* пьяница, питухъ, запивоха. **Cechowy pijak**, горькій пьяница.
Pijalny, питейный, употребляемый для питья. **Naczynia pijalne**, питейная посуда.
Pijaloa, -y, *м.* пьяница, пьянчуга.
Pijano, пьяно. **Po pijacku**, **Po pijanemu**, въ пьяномъ видѣ.
Pijaństwo, -a, *ср.* пьянство.
Pijany, пьяный, хмельной. **Pijany jak szatok**, **jak bela**, мертвецки пьянъ, нарѣзался какъ стелька.
Pijar, -a, *м.* піаристъ (*монахъ*).
Pijatyka, -i, *ж.* попойка.
Pijawczany, піявочный.
Pijawka, -i, *ж.* піявка.
Pijus, -a, *м.* пьяница, питухъ.
Pika, -i, *ж.* пика.
Pikier, -a, *м.* пикёръ, охотникъ до лошадей; || лошадиный барышникъ.
Pikieta, -y, *ж. Воен.* пикетъ, притинъ; || пикетъ (*карточная игра*), пикетная игра.
Pikiner, **Pikownik**, -a, *м.* копейщикъ, пикенеръ.
Piknąć, **Pikać**, поразить, поражать, пронзить, пронзать.
Piknik, -u, *м.* пикникъ, загородная пирушка складчиною.
Pikować, стегать, прошивать (*ткань*).
Piła, -y, *ж.* мячъ, *см.* **Piłka**; || пила. **Piłą co rznąć**, пилить; || *Фортиф.* редантъ; || пильная мельница, *см.* **Tartak**; || *Зоол.* пила (*рыба*).
Pilarnia, -ni, *ж.* игра въ мячи; || жедепомъ; || *Областн. см.* **Tartak**.
Pilarnik, -a, *м.* содержатель дома, гдѣ играютъ въ жедепомъ.
Piłarz, -a, *м.* пильщикъ, *см.* **Tracz**.
Piłatyk, -a, *м.* колотушка, которою подбиваютъ мячъ; || дубина, палица.
Pilch, -a, *м. Зоол.* сусликъ (*звѣрокъ*).
Piłeczka, -i, *ж.* пилка, пилочка; || напилокъ, подпилокъ.
Piłka, -i, *ж.* мячикъ. **Gra w piłkę**, игра въ мячикъ; || *Хир.* пилка; || *Тип.* **Piłka drukarska do nadawania farby**, мапа, подушка употребляемая для набиванія буквъ чернилами.
Piłkarz, -a, *м.* играющій въ мячъ.
Piłkowy, мячевой.
Pilnie, прилежно, старательно, внимательно, рачительно.
Pilnik, -a, *м.* терпугъ, напилокъ, подпилокъ; || палка для подбрасыванія мячика.
Pilnikarz, -a, *м.* мастеръ дѣлающій подпилки, терпуги.
Pilno, *см.* **Pilnie**. **Pilno mi**, я спѣшу, мнѣ некогда.
Pilność, -ści, *ж.* прилежаніе, стараніе, рачительность, усердіе.
Pilnować, присматривать, смотрѣть за кѣмъ или за чѣмъ; стеречь кого или что; || заниматься, наблюдать, сохранять, хранить. **Pilnować nauki**, прилежать къ наукамъ.
Pilnowanie, -nia, *ср.* надзоръ, присмотръ, храненіе.
Pilny, прилежный, усердный, рачительный, тщательный, старательный; || безотлагательный, нужный, спѣшный. **Pilny interes**, нужное дѣло, нетерпящее отлагательства.
Pilny, пильный, *см.* **Piłowy**.
Piłować, пилить.
Piłowanie, -nia, *ср.* пиленіе, пилка.
Piłowy, пильный.
Piliść, -ści, **Piliń**, -ni, *ж.* войлокъ, кошма, полсть.
Pilśnianka, -i, *ж.* валенокъ; || поярковая войлочная шляпа.
Pilśniany, войлочный.
Pilśniarz, -a, *м.* войлочникъ, кошемщикъ, валяльщикъ шерсти.
Pilśnić, **Spilśnić**, полстить, валять, кошмить (*шерсть*).
Pinawja, **Pinowja**, -ji, *ж. Бот.* пижма, рябинка, калуферъ (*растеніе*).
Pinga, -i, *ж. Горн.* обвалъ шахты.
Piołun, -u, *м.* полынь (*растеніе*).
Piołunek, -nka, *м.* полынное вино.
Piołunować, настаивать на полыни.
Piołunówka, -i, *ж.* полыновка, полынная настойка.
Piołunowy, полынный.
Pion, -u, *м.* отвѣсъ (*инструментъ у каменьщиковъ и плотниковъ*); || *Хир.* зондъ.
Pionować, подчаливать, спускать на веревкѣ отвѣсъ для повѣрки прямизны чего-либо. || *Хир.* щупать зондомъ.
Pionowanie, -nia, *ср.* подчаливаніе, повѣрка прямизны чего-либо посредствомъ отвѣса. || *Хир.* щупанье зондомъ.
Pionowo, перпендикулярно, отвѣсно, вертикально.
Pionowy, перпендикулярный, отвѣсный, вертикальный.
Piórko, -a, *ср.* пёрышко. **Piórko do zębów**, зубочистка.
Piórnik, -a, *м.* перовникъ, футляръ для перьевъ; || *Зоол.* родъ ночной бабочки.
Pióro, -a, *ср.* перо. **Trzymać pióro**, писать, вести дѣло. **Pióro trzymający**, секретарь, письмоводитель. **Temperować pióro**, чинить перо; || *Бот.* отростокъ, перистый стебелёкъ у растенія. **Pióro wodne**, водное перо, рѣзакъ (*растеніе*); || *Зоол.* пернатка (*морское животное изъ рода полиповъ*). || **Pióro u wiosła**, перо у весла, лопасть, широкій конецъ; || **Pióro u kluczа**, бородка ключа; || *Мех.* зубчатое или гребенчатое колесо; || звѣзда на лбу у лошади, бѣлое пятно.
Piórokrusz, -a, *м. Минер.* сурьма, антимонія (*полуметаллъ*).
Piórolotny, легкокрылый, крылатый, летучій.

Pióronogi, мохноно́гій (*о пти́цахъ*).
Pióropusz, -a, *м.* плюма́жъ; || пе́рья на шле́мѣ, султа́нъ.
Piórowy, перяно́й, пери́стый.
Piorun, -a, -u, *м.* громъ, мо́лнія, уда́ръ гро́ма, громова́я стрѣла́; || перу́нъ. **Jak piorun, pierunem**, съ быстрото́ю мо́лніи, поспѣ́шно, ми́гомъ. **Niech mię jasny piorun trzaśnie**, убе́й меня́ громъ. **Niech cię pierun trzaśnie**, пострѣ́лъ тебя́ возми́.
Piorunek, -nka, *м.* громова́я стрѣла́, чёртовъ па́лецъ (*окаменѣ́лая ра́ковина*); || мѣ́дная моне́та, полугро́шъ.
Piorunować, громи́ть, поража́ть; || серди́ться, грози́ться, гнѣ́ваться, разража́ться гнѣ́вомъ, гремѣ́ть прокля́тіями.
Piorunowy, громо́вый. **Kamień piorunowy**, *см.* **Piorunek**.
Pioseneczka, Piosneczka, -i, *ж.* пѣ́сенка.
Piosenka, Piosnka, -i, *ж.* пѣ́сенка, пѣ́сня.
Pipa, -y, *ж.* пи́па, бо́чка.
Pipić się, выроста́ть изъ-подъ ко́жи (*о пе́рьяхъ, волоса́хъ, ше́рсти*).
Pipka, -i, *ж.* стволъ пера́; || тру́бка. **Pipkę kurzyć**, кури́ть тру́бку, *см.* **Fajka**.
Piple, -pla, Pipełki, -łek, *мн.* лады́, боча́рные до́ски.
Piramida, -y, *ж.* пирами́да.
Piróg, -oga, *м.* пиро́гъ.
Pirog, -oga, *м.* пиро́га, байда́ра (*ладья́ у дикаре́й*).
Pirożek, -żka, *м.* пирожёкъ.
Pisać, писа́ть. || **Pisać się**, называ́ться, именова́ться, подпи́сываться. **Pisać się za kim**, объявля́ть себя́ на чьей сторонѣ́, принима́ть чью сто́рону, согласова́ться съ кѣмъ, съ чѣмъ. **Pisać się do czego**, годи́ться къ чему́.
Pisalny, пи́счій, го́дный для письма́, писа́льный.
Pisanie, -nia, *ср.* писа́ніе, *см.* **Pismo**.
Pisanina, -y, *ж.* па́чканье, мара́нье.
Pisanka, -i, *ж.* кра́шенное, распи́санное яйцо́.
Pisany, пи́санный, пи́саный; || испещрённый, *см.* **Pstry**.
Pisarczyk, -a, Pisarek, -rka, *м.* пи́сарь, писе́цъ.
Pisarka, -i, *ж.* писа́тельница, сочини́тельница, а́вторша.
Pisarnia, -ni, *ж.* пи́сарская ко́мната, гдѣ писцы́ пи́шутъ.
Pisarski, пи́сарскій; || писцо́вый; || употребля́емый на письмѣ́. **Znaki pisarskie**, зна́ки препина́нія; || а́вторскій.
Pisarstwo, -a, *ср.* писцо́вая, пи́сарская до́лжность.
Pisarz, -a, *м.* пи́сарь, писе́цъ; || писа́тель, сочини́тель, а́вторъ. **Pisarz sądowy**, секрета́рь суда́, регистра́торъ, актуа́ріусъ. **Pisarz prowentowy**, экономи́ческій пи́сарь (*въ дре́вней По́льшѣ*). **Pisarz wielki koronny**, вели́кій коро́нный пи́сарь (*нота́ріусъ*).
Pisarzowa, -wéj, *ж.* жена́ пи́саря.
Pisemko, -a, *ср.* небольшо́е сочине́ніе; || небольшо́й журна́лъ, журна́лецъ, лету́чій листо́къ.
Pisk, -u, *м.* пискъ, пискотня́.
Pisklątko, -a, Pisklę, -ęcia, *ср.* цыплёнокъ, птене́цъ.
Piskliwie, пискли́во.
Piskliwy, пискли́вый.
Piskorz, -a, *м.* рѣчно́й вьюнъ, писка́рь, песка́рь, голе́цъ, го́льчикъ (*ры́ба*).
Pismak, -a, *м.* писа́ка, бумагомара́тель, плохо́й писа́тель.
Piśmiennictwo, -a, *ср.* слове́сность, литерату́ра.
Piśmiennie, пи́сьменно, на письмѣ́.
Piśmiennik, -a, *м.* слове́сникъ, литера́торъ; || грамотѣ́й, учёный, просвѣщённый.
Piśmienność, -ści, *ж.* пи́сьменность, слове́сность; || гра́мотность, умѣ́ніе чита́ть и писа́ть.
Piśmienny, письменный, литерату́рный, кни́жный; || гра́мотный. **Pomniki piśmienne**, письменные па́мятники. **Spór piśmienny**, литературный споръ. **Człowiek piśmienny**, человѣ́къ учёный, литера́торъ.
Pismo, -a, *ср.* писа́ніе, напи́санная бума́га, ру́копись, письмо́; || **Pismo czytelne**, чо́ткое, я́вственное письмо́. **Pismo drukarskie**, литы́я ли́теры, бу́квы. **Pismo perjodyczne, czasowe**, періода́ческое *и́ли* повре́менное изда́ніе, журна́лъ. **Pismo gotowe**, образцо́вое письмо́. *Юрид.* **Pismo obrończe**, состяза́тельная бума́га, защи́та по дѣ́лу, адвока́тское мнѣ́ніе; || статья́, сочине́ніе; || по́черкъ руки́, *см.* **Charakter**; || **Pisma**, пи́сьменныя дѣла́, дѣловы́я бума́ги, докуме́нты. || **Pisma rozmaite**, литерату́рная смѣсь. || **Pismo Święte**, Свяще́нное Писа́ніе. || **Na piśmie**, пи́сьменно, на бума́гѣ.
Pismowy, графи́ческій, чертёжный; || пи́сьменный.
Pisnąć, пи́скнуть; || пи́кнуть. **Ani pisnął, ani nie pisnął**, даже не пи́кнулъ, рта не откры́лъ, не сказа́лъ ни сло́ва.
Pisownia, -ni, *ж.* правописа́ніе, орѳогра́фія.
Pistolet, -u, *м.* пистоле́тъ.
Pistuga, -i, *ж.* севрю́га (*ры́ба*).
Pisywać, попи́сывать; || писа́ть иногда́, время отъ вре́мени *и́ли* ча́сто. **Pisuje do mnie**, онъ ча́сто пи́шетъ ко мнѣ́.
Piszczałka, -i, *ж.* ду́дка, ду́дочка, свирѣ́ль, свисто́къ, *см.* **Fujarka**; || орга́нная труба́; || прима́нная ду́дка (*для пти́цъ*); || *Прост.* го́рло, гло́тка, *см.* **Krtań**; || *Бот.* Боли́голо́въ, оме́гъ; || цику́та, вёхъ (*расте́ніе и отра́ва*). || *Зоол.* трубкоро́тъ *и́ли* дулоро́тка (*ры́ба*).
Piszczałkować, *Садов.* прививать, прищепля́ть (*дере́вья*).

Piszczałkowaty, *Бот.* дýдчатый, трýбчатый.

Piszczałkowy, дýдочный, свирѣльный.

Piszczeć, пищáть.

Piszczek, -szczka, *м.* флéйщикъ, дýдочникъ, свирѣльщикъ.

Piszczel, -i, *ж.* свирѣль; || *Анат.* бéрце, бéрцевая кость, гóлень, лучевáя кость.

Pitny, питéйный. **Miód pitny**, мёдъ (*напúтокъ*), *см.* **Prasny.**

Piuska, -i, *ж.* скуфья́, камилáвка (*у монáховъ и священнúковъ*).

Piusowy, пюсовый (*о цвѣтѣ*).

Piwko, -a, *ср. Умен.* пивцó, *см.* **Piwo.**

Piwnica, -y, *ж.* пóгребъ, подвáлъ.

Piwniczka, -i, *ж.* погребóкъ, небольшóй погребóкъ.

Piwniczny, погребнóй, погребóвый.

Piwniczy, Piwniczny, -ego, *м.* погребщúкъ, ключникъ; || кéларь (*въ монастырáхъ*).

Piwnik, -u, *м. Бот.* барбарúсъ, кúслица (*кустáрникъ*).

Piwny, пивнóй; || кáрій (*о глазáхъ*).

Piwo, -a, *ср.* пúво.

Piwonja, -ji, *ж. Бот.* піóнъ, Мáрьинъ кóрень (*растéніе*).

Piwowar, -a, *м.* пивовáръ.

Piwowarka, -i, *ж.* пивовáрка, женá пивовáра *или* содержáтельница пивовáрни.

Piwowarnia, -ni, *ж.* пивовáрня, пивовáренный завóдъ.

Piwowarski, пивовáрный, пивовáренный.

Piwowarstwo, -a, *ср.* пивоваréніе, вáрка пúва.

Piwsko, -a, *ср. Унич.* пивúшко.

Piźmo, -a, *ср.* мýскусъ.

Piźmować, Upiźmować, окýривать мýскусомъ, надушúть мýскусомъ.

Piźmowiec, -wca, *м. Зоол.* кабаргá, вúхоль (*животное*).

Piźmowy, мýскусный.

Plac, -u, *м.* плóщадь, плацъ; || пустопорóжнее мѣсто, пустúрь; || пóле (*бúтвы*); || **Plac broni**, плацъ-парáдъ. **Kupić plac**, купúть мѣсто, грунтъ, зéмлю. **Zostać na placu**, быть убúтымъ на мѣстѣ. **Ustąpić z placu**, уступúть пóле бúтвы. **Dostać komu placu**, не уступáть, крѣпко стоя́ть на чёмъ. **Plac otrzymać**, одержáть побѣду, удержáть за собóю пóле бúтвы. **Na plac z czém wyjeżdżać**, хвáстаться, хвалúться, совáться съ чѣмъ впередъ. **To u niego zawsze na placu**, э́то его всегдáшній конёкъ, онъ тóлько объ э́томъ и говорúть. **Komendant placu**, плацъ-комендáнтъ.

Płaca, -y, *ж.* плáта, платёжъ; || жáлованіе, окладъ; || вознагражденіе. **Płaca dzienna**, подённая плáта. **Płaca robotnicza**, задѣльная плáта, задѣлье.

Placek, -cka, *м.* лепёшка; || пирóжное плóско раскáтанное. **Placek z makiem**, мáковникъ. || *Анат.* мѣсто, блонá, послѣдъ.

Płacenie, -nia, *ср.* плáта, платёжъ, уплáта, расплáта.

Płachciec, -chca, *м.* нúщій, голúшъ, голúкъ, бѣднúкъ; || тряпúчникъ.

Płachta, -y, *ж.* кусóкъ тóлстой холстúны; || парусúна; || пáрусъ; || *Охот.* тенетá.

Płacić, Zapłacić, платúть, заплатúть.

Placówka, -i, *ж.* форпóстъ, полевóй, отвóдный передовóй караýлъ, пикéтъ.

Placowy, находя́щійся на плóщади, мѣстный. **Straż placowa**, *см.* **Placówka.**

Placuszek, -szka, *м.* лепёшечка, *см.* **Placek.**

Placyk, -u, *м.* площáдка.

Płacz, -u, *м.* плачъ. **Padół płaczu**, юдóль плáча.

Płaczek, -czka, *м.* плáкса, плаксúвый человѣкъ.

Płaczka, -i, *ж.* плáкса; || плáкальщица (*у дрéвнихъ*).

Płaczliwy, плаксúвый, плачéвный. **Głos płaczliwy**, плачéвный, жáлобный гóлосъ.

Płaczowy, *Анат.* слёзный.

Pląd rować, Spląd rować, расхищáть, расхúтить, грáбить, разграбúть, опустошáть, опустошúть.

Pląd rowanie, -nia, *ср.* расхищéніе, грабёжъ, опустошéніе.

Pląd rownik, -a, *м.* грабúтель, хúщникъ.

Plaga, -i, *ж.* удáръ; || рáна, бѣдствіе, гúбель; || я́звина (*отъ раны*); || я́зва (*еги́петская*); || бичъ, казнь, кáра, наказáніе (*бóжеское*).

Płakać, płakać; оплáкивать. **Płakać ze złości, płakać** отъ злóсти. **Płakać czego, płakać** отъ чего́. **Płakać za czém, płakać** о чёмъ. **Płakać nad czém**, оплáкивать что́.

Płakanie, -nia, *ср.* плачъ, оплáкиваніе.

Plakowanie, -nia, *ср.* плакирóвка.

Plakownik, -a, *м.* плакирóвщикъ.

Płaksa, -y, *Общ. р.* плáкса.

Plama, -y, *ж.* пятнó.

Plamić, Splamić, пятнáть, запятнáть, пáчкать, запáчкать, марáть, замарáть.

Plamisty, мáркій, марáющій.

Plamka, -i, *ж* пáтнышко.

Plamowaty, испещрённый, крáпчатый, весь въ пáтнахъ.

Plamowiec, -wca, *м. Зоол.* родъ саранчú.

Plan, -u, *м.* планъ, чертёжъ, начертáніе. **Plan sytuacyjny**, планъ мѣстности. **Plan konstrukcyjny**, планъ пострóйки. **Plan odręczny**, чертёжъ.

Planeta, -y, *ж.* планéта.

Planetnik, -a, *м.* астролóгъ, звѣздочётъ.

Planetny, Planetowy, планéтный

Planować, смыва́ть, планирова́ть (*бума́гу*).

Planowanie, -nia, *ср.* планиро́вка (*бума́ги*).

Plant ziemny, (*въ земляны́хъ рабо́тахъ*), земляно́е полотно́.

Planta, -y, *ж. Стар.* рису́нокъ; || *см.* **Roślina.**

Plantacja, -oji, *ж.* планта́ція, коло́нія.

Plantować, планирова́ть, выра́внивать; || разводи́ть. **Plantować tytuń**, разводи́ть таба́къ.

Pląs, -u, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Pląsy, -ów**, *мн.* пля́ска, пляса́ніе; || скачки́, прыжки́.

Pląsać, пляса́ть; || скака́ть, пры́гать.

Pląsacz, -a, *м.* пляса́ть; || скаку́нъ, прыгу́нъ.

Pląsanie, -nia, *ср.* пляса́ніе.

Plask, -u, *м.* плескъ, хло́паніе, шлёпаніе.

Płask, -u, *м.* плоскость, плоская часть. **Na płask**, плашмя́.

Plaskać, Plasnąć, плеска́ть, плесну́ть, хло́пать (*рука́ми*), хло́пнуть.

Płaskaty, Płaskawy, сплю́щенный.

Płaski, плоскій; || * по́шлый.

Płasko, пло́ско; || * по́шло.

Płaskomierzictwo, -a, *ср.* планиме́трія.

Płaskonos, -a, *м. Зоол.* коксу́нъ, широконосъ (*пти́ца*).

Płaskonosy, плосконо́сый, курно́сый, покля́лый.

Płaskorzeźba, -y, *ж.* барельефъ, вы́пуклая рѣзьба́.

Płaskość, -ści, *ж.* пло́скость; || * по́шлость, нелѣпость, глу́пость.

Płaskosz, -a, *м. Зоол.* пузы́ристый четырезу́бецъ (*ры́ба*).

Płaskur, -a, *м.* комо́ть, пло́скій кусо́къ чего́ нибу́дь, *см.* **Proskur**; || *Горн.* металли́ческая жи́ла; || родъ ячменя́.

Plasnąć, *см.* **Plaskać**; || шлёпнуть, шлёпнуться, повали́ться на зе́млю, хло́пнуться.

Plaster, Plastr, -stru, *м.* пла́стырь; || **Plastr miodu**, сотъ мёду.

Plastrować, прикла́дывать пла́стырь; || прививать де́рево, *см.* **Oczkować.**

Plastrowanie, -nia, *ср.* прикла́дываніе пла́стыря; || прива́вка де́рева, *см.* **Oczkowanie.**

Pląsy, *см.* **Pląs.**

Płaszcz, -a, *м.* плащъ; || епанча́, ма́нтія. **Płaszcz arcybiskupi**, па́лліумъ, омофо́ръ, *см.* **Pallusz**; || вью́шка, мотови́ло (*морс. ры́ба*).

Płaszcza, -y, *ж.* па́лтусъ, то́рбетъ (*ры́ба*), вся́кая пло́ская ры́ба, ка́мбала.

Płaszczyć, Spłaszczyć, сплю́щивать, дѣлать пло́скимъ, плющи́ть, сплющи́ть; || * унижа́ть; || **Płaszczyć się**, сплю́щиваться; || унижа́ться, рабо́лѣпствовать.

Płaszczyk, -a, *м.* пла́щикъ, епане́чка; || ма́нтія; || коро́ткая ма́нтія (*у епи́скоповъ*).

Płaszczyske, -a, *ср.* плохо́й, него́дный плащъ.

Płaszczyzna, -y, *ж.* пло́скость, пло́ская пове́рхность; || ни́зменное, ро́вное мѣсто, откры́тое мѣсто; || **Płaszczyzna wyniesiona**, пло́ская возвы́шенность, плоскогорье.

Płat, -u, -a, *м.* ло́скутъ, отрѣзье, лохмо́тье, тря́пка. **Płat skórzany**, нахлёстка.

Płata, -y, *ж. см.* **Płaca, Zapłata.**

Płatać, *см.* **Płeść**

Płatać, пу́тать, запу́тывать, перепу́тывать, спу́тывать; || мѣша́ть, впу́тывать. || **Płatać się**, впу́тываться, вва́зываться, вмѣшиваться; || пу́таться, сбива́ться (*въ рѣчи́хъ*).

Płatać, Spłatać, пласта́ть, разпласта́ть, разруба́ть, разрѣза́ть на́двое. **Płatać rybę**, пласта́ть, чи́стить ры́бу; || * **Płatać komu co**, причиня́ть, дѣлать кому́ зло. **Spłatać figla**, подшути́ть надъ кѣмъ, съигра́ть съ кѣмъ шу́тку.

Płątanina, -y, *ж.* пу́таница.

Płatek, -tka, *м.* лоскуто́къ, клокъ, клочёкъ. **Płatki śniegu**, хло́пья сне́гу. *Посл.* **Wszystko mu idzie jak z płatka**, всѣ у него́ идётъ какъ по ма́слу, ему́ всё удаётся

Płatewka, -i, *ж.* пласти́нка.

Płatkowy, листово́й. **Płatkowe złoto**, листово́е зо́лото.

Płatnąć (kogo), нанести́ кому́ уда́ръ (*са́блею*).

Płatniczy, кассирскій, казначе́йскій.

Płatnik, -a, *м.* плате́льщикъ, казначе́й, кассиръ.

Płatność, -ści, *ж.* состоя́тельность; || вы́плата, платёжъ. **Chwila płatności**, срокъ платежу́.

Płatny, состоя́тельтый; || платёжный, распла́тный; || состоя́щій на жа́лованьи, получа́ющій пла́ту, жа́лованье; || плати́вшійся (*о биле́тѣ*).

Płatwa, -y, *ж.* плотъ, *см.* **Tratwa**; || *Плотн.* ле́жень, ни́жняя обвя́зка, стропи́ло.

Pław, -u, *м.* водяно́е, черепоко́жное живо́тное; || сплавъ, го́нка ле́са, *см.* **Płatwa**; || пузырь, кото́рые подва́зываютъ, что́бы держа́ться на водѣ; || пла́ваніе; || потокъ, тече́ніе. **W pław**, вплавь. **W pław przebyć rzekę**, вплавь переправиться че́резъ рѣку́, переплы́ть рѣку́.

Pławiarnia, -ni, *ж. Горн.* промыва́льное мѣсто (*для руды́*).

Pławiarz, -a, *м.* промыва́льщикъ (*руды́*).

Pławić, пусти́ть вплавь, купа́ть (*лошадей*), сплавля́ть по рѣкѣ (*лѣсъ*), пла́вить, расплавля́ть, растопля́ть (*мета́ллы*); || * омочи́ть, оросить. **Źrenice pławiła we łzach**, ея глаза́ были омочены, орошены слезами, она́ залива́лась слеза́ми.

Pławiciel, -a, *м.* сплáвщикъ (*лѣса по рѣкѣ*); || плавúльщикъ, литéйщикъ (*металловъ*).

Pławidło, Pławnisko, -a, *ср.* промывáльня (*для промывáнія металловъ*).

Pławnica, -y, *ж.* корытo, гдѣ промывáютъ рудý; || мѣсто для купáнья лошадéй.

Pławny, судохóдный.

Płaz, -a, *м.* (мало употреб. **Płaza**, *Стар.* **Piasza**) пресмыкáющееся живóтное, гадъ, гáдина; || клинóкъ шпáги, тесакá *или* палашá; || плитá (*кáмня*), хещáдь; || **Płaza**, орбúта. путь (*планéты*) || **Uderzył go płazem**, удáрилъ его плашмá, обнажённою шпáгою, тесакóмъ *или* палашóмъ. **Dał mu kilka płazów**, далъ емý нѣсколько фухтелей, удáрилъ плашмá. * **Płazem puścić**, остáвить безъ наказáнія. **Uszło mu to płazem**, онъ дёшево отдѣлался отъ этого, это прошлó емý дáромъ.

Płazać, Płazać się, Płazić się, Płozić się, пóлзать, пресмыкáться, *см.* **Pełzać**.

Płazować, Opłazować, Wypłazować, бить фухтелемъ, бить обнажённою шпáгою, тесакóмъ *или* палашóмъ, плашмá, вмѣсто пáлки.

Pleban, -a, *м.* приходскій священникъ, *см.* **Proboszcz**; || настоятель цéркви.

Plebanja, -ji, *ж.* приходъ; || священническій домъ, *см.* **Probostwo**.

Plebanowy, Plebański, священническій, принадлежáщій священнику; || приходскій.

Plebejusz, -a, *м.* простолюдúнъ, разночúнецъ; || плебéй.

Plec, -u, *м.* плечó,—употребúтельнѣе во мн. **Plecy**, -ów, плéчи. **Obrócić się plecami do kogo**, поворотúться къ кому задомъ, *см.* **Tył**. **Nie po moich to plecach**, это не по моúмъ сúламъ.

Pleć, полóть, выдёргивать негóдную травý.

Płeć, *род. п.* **płci**, *ж.* полъ. **Płeć męzka**, мýжескій полъ, мущúны. **Płeć żeńska**, жéнскій полъ, жéнщины; || цвѣтъ лицá. **Płeć biała**, бѣлый цвѣтъ лицá.

Plecianka, Plecionka, -i, *ж.* плетёнка, плетýшка.

Plecienie, -nia, *ср.* сплетéніе, снованіе.

Pleciuch, -a, **Pleciuga**, -i, *м.* сплётникъ, пустомéля.

Plecy, *см.* **Plec**.

Pleczny, плечнóй, плечевóй.

Pleczysty, плечúстый.

Plegotać, кудáхтать, клохтáть (*о кýрицѣ*); || * болтáть, сплётничать.

Plemię, -ienia, *ср.* плéмя, порóда; || колѣно, поколѣніе, родъ; || отрасль; || потóмокъ. рóдственникъ по нисходящему колѣну.

Plemiennik, -a, *м.* потóмокъ, рóдственникъ въ нисходящей лúніи.

Plenić, удабривать, утучнúть, оплодотворúть. || **Plenić się**, размножáть, расположáться.

Plenipotencja, -ji, *ж.* полномóчіе, довѣренность, *см.* **Pełnomocnictwo**.

Plenipotent, -a, *м.* повѣренный, довѣренное лицó, уполномóченный.

Płenność, -ści, *ж.* плодорóдіе, плодорóдность, плодонóсность; || * плодовúтость, *см.* **Płodność**.

Plenny, плодорóдный, плодонóсный (*о землѣ*); || урожáйный (*годъ*); || * плодовúтый, *см.* **Płodny, Obfity**.

Plenum, *ср. Нескл.* комплéктъ, пóлное числó.

Pięsacz, *см.* **Piąsacz**.

Pleść, Piatać, плесть, заплетáть. * **Pleść lada co, pleść koszałki opałki, pleść jak na mękach**, брéдить, завирáться, говорúть вздоръ, нести, городúть чепухý, околéсную, молóть пустякú.

Plesek, *см.* **Pleszek**.

Pleśń, -śni, *ж.* плѣсень, плѣснь; || *Мед.* молóчница (*болѣзнь*).

Pleśnieć, Spleśnieć, плѣснѣть, плѣснúть. заплѣснѣть, цвѣсти.

Pleśniwy, цвѣлый, заплѣснѣвлый; || сúрый (*о лошади*).

Pięsy, *см.* **Piąsy, Piąs**.

Pleszczeć, Pleszczeć się, *см.* **Pluskać, Pluskać się**.

Pleszek, -szka, Plesek, -ska, *м.* нагрýдникъ (*у хатъ*). **Pleszki, pleski na nogi**, лáты, покрúвающія бедрú.

Plesznik, -a, *м. Бот.* комáрникъ, блошúникъ, богáтинка (*растéніе*).

Pleszowatość, -ści, *ж.* плѣшúвость.

Pleszowaty, плѣшúвый, *см.* **Łysy**.

Piet, -u. *м.* плотъ, парóмъ, перевóзный плотъ.

Pletliwość, -ści, *ж.* болтлúвость, пустомéльство.

Pletliwy, болтлúвый, долгоязы́чный, двуязы́чный, многорѣчúвый; || фальшúвый, лóжный.

Pletnia, -ni, *ж.* плеть.

Pletnica, -y, *ж.* плетёнка; || плетéнь.

Pletwa, Płetwa, -y, *ж.* плáвательное перó (*у рыбъ*).

Pletwisty, имѣющій плáвательное перó, *см.* **Pletwa**.

Plewa, -y, *ж. Бот.* плевá; || **Plewy**, вы́сѣвки, мякúна, пушúца, пелá.

Plewiacz, Plewiarz, -a, *м.* полóльщикъ.

Plewiaczka, Plewiarka, -i, *ж.* полóльщица.

Plewiasty, плéвельный; || *Бот.* чешýйчатый.

Plewić, полóть, выпáлывать.

Plewidło, -a, *ср.* полóтіе, выпáлываніе; || вы́полотыя трáвы.

Plewienie, -nia, *ср.* полóтіе, выпáлываніе.

Plewisty, Plewny, плевúстый.

Plewnia, -ni, *ж.* **Plewnik**, -a, *м.* плевнúца, мякúнникъ.

Plik, -u, *м.* **Plika, -i,** *ж.* пáчка, свёртокъ, свáвка (*бумáги*), *см.* **Pęk, Stos.**

Plinie, -nia, *ср.* родъ дѣтской игры (*въ чýрки*).

Plinta, -y, *ж. Архит.* плúнтусъ.

Pliszka, -i, *ж. Зоол,* трясогýзка, гýзица.

Pliwa, -y, *Умен.* **Pliwka, -i,** *ж.* кóжица, плевá, черепóнка.

Płocha, -y, *ж.* бердó (*ткáцкое*).

Płocho, легкомы́сленно, неосмотри́тельно, рóбко.

Płochość, -ści, *ж.* легкомы́слiе, вѣ́тренность, непостоя́нство, неоснова́тельность, опроме́тчивость; || рóбость, трýсость.

Płochowiec, -wca, *м. Бот.* пуховни́къ, олеáндръ (*деревцó*).

Płochowierny, легковѣ́рный.

Płochy, легкомы́сленный, неоснова́тельный, вѣ́тренный, опроме́тчивый; || рóбкій, пугли́вый.

Płócienko, -a, *ср.* холстúнка.

Płócienn|ica, -y, *ж.* холсти́нная, полотня́ная фáбрика.

Płócienniełwo, -a, *ср.* торгóвля полóтнами.

Płócienniczka, -i, *ж.* холщéвница, торгýющая полóтнами.

Płóciennik, -a, *м.* холщёвникъ.

Płócienny, полотня́ный, холщёвый, холстя́ной, холсти́нный

Płóczek, -czka, *м.* промывáльщикъ руды́.

Płócznica, -y, *ж.* лопáтка, скребóкъ, употребля́емый при промыва́нiи рудъ.

Płód, -odu, *м.* плодъ, фруктъ; || *Анат.* зарóдышъ, утрóбный плодъ; || произведéнiе, творéнiе. **Płody ziemi,** произведéнiя земли́. **Wydać płód,** принести́ плоды, принести́ пóльзу; || потомокъ, *см.* **Plemiennik.**

Płodność, -ści, *ж.* плодоро́дiе, плодоро́дность; || плодови́тость, *см.* **Żyzność.**

Płodny, плодоро́дный, плодоно́сный, урожáйный; || плодови́тый; || обúльный, изобúльный, *см.* **Żyżny, Plenny, Urodzajny.**

Płodozmian, -u, *м. Агр.* многопóльная систéма.

Płodzić, Spłodzić, рождáть, родúть; || производúть; || приживáть, раждáть. **Spłodził z nią troje dzieci,** прижúлъ съ нею троúхъ дѣтéй. **Wszystko co ziemia płodzi,** всё что производúтъ земля́, *см.* **Rodzić.**

Płodziciel, -a, *м.* творúтель, производúтель; || родúтель, *см.* **Rodzic.**

Płodzień, -nia, *м. Бот.* синеголóвникъ (*растéнiе*).

Płodzieniec, -ńca, Płodziez, -a, *Бот.* ломонóсъ, болóтный ранýнкулъ.

Płókać, Opłókać, Wypłókać, полоскáть, вы́полоскать.

Płókanie, -nia, *ср.* полоска́нiе, промыва́нiе; || *Горн.* **Płókanie w wiszących sitach,** сúтная промы́вка рудъ.

Płomba, -y, *ж.* плóмба.

Płombiarz, -a, *м.* пломбирóвщикъ.

Płombować, пломбúровать, прикла́дывать клеймó; || пломбúровать (*зýбы*).

Płomień, -nia, *м.* плáмя, плáмень.

Płomieńczyk, -a, *м. Бот.* боя́рская спѣсь (*растéнiе*).

Płomieniowy, пламени́стый.

Płomienisty, Płomienny, плáменный, пламенéющій, блистáющій, сверкáющій.

Płomyk, -a, *м.* небольшóй, слáбый плáмень; || *Бот.* плáменникъ (*травá*).

Płon, -u, *м.* добы́ча, корысть; || *Бот.* цвѣтéнiе. **Płony,** *мн.* жáтва, жнитвó, убóрка, сборъ (*хлѣба, плодóвъ*), урожáй.

Płoń, Płonia, -ni, *ж.* прóрубь, отвéрстiе во льдý, сквáжина; || продýшина въ садкѣ (*чтóбы рыба не задóхлась*).

Płonąć, Spłonąć, пылáть, горѣть, воспламеня́ться, распалáться. **Płonąć ze złości,** воспламеня́ться гнѣвомъ. || **Zapłonąć się od wstydu,** сгорѣть, покраснѣть отъ стыдá.

Płondrować, *см.* **Płądrować.**

Płondrowanie, *см.* **Płądrowanie.**

Płondrownik, *см.* **Płądrownik.**

Płonia, *см.* **Płoń.**

Płonica, -y, *ж. Мед.* скарлатúна (*болѣзнь*).

Płonić, Spłonić, изсушáть, истощáть; || выпáхивать (*зéмлю*); || **Płonić lód,** прорубáть на льдý прóруби. || **Płonić się,** истощáться, изсыхáть; || *см.* **Płonąć.**

Płonieć, изсыхáть, истощáться.

Płonienie, -nia, *ср.* (**gruntu**), истощéнiе (*пóчвы*); || =(**lodu**), прорубáнiе (*льда на рѣкѣ и т. д.*); || **Płonienie się,** румя́нецъ въ лицѣ.

Płonina, -y, *ж.* истощённое, безплóдное пóле.

Płonka, -i, *ж.* привúвокъ, черенóкъ, прищéпокъ; || прививно́е деревцó; || дúкое деревцó. **Szczepić płonkę,** прививáть.

Płonnik, -a, *м.* древéсный питóмникъ; || *разсáдникъ; || *Бот.* спóрышъ, однолѣтняя травá.

Płonność, -ści, *ж.* безплóдность, безплóдiе, неплодоро́дiе; || безполéзность, тщéтность, сýетность, тщета́, суета́.

Płonny, безплодный, неплодоро́дный; || тóщій, скýдный. **Zboże płonne,** несмолóтный хлѣбъ, необúльный зернóмъ; || тщéтный, напрáсный, сýетный. **Płonna nadzieja,** тщéтная надéжда. || *Рудок.* **Płonna ziemia,** безрýдная, пустáя жúла.

Płoskoń, -ni, Płoskońka, Płoskunka, -i, *ж.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Płoskunki, Płoskunne konopie,** *Бот.* матéрка, мáтка; || конопля́ныя волóкна, очúщенныя отъ костри́ки.

Płoskur, -u, *м.* **Płoskurnica, -y,** *ж.* пóлба (*родъ пшени́цы*).

Płoszczyk, -a, *м.* желѣзко, копытце у стрѣлы.

Płoszyć, Spłoszyć, пугáть, испугáть, спугнýть, стращáть, прогонáть. прогнáть, отогнáть, всполошúть.

Płoszydło, -a, *ср.* пýгало. страшúлище, *см.* **Straszydło.**

Płot, -u, -a, *м.* úзгородь, плетéнь, забóръ, городьбá. **Żywy, samorodny płot**, живáя úзгородь. **Płot kołowy**, частоколъ, тычúнникъ. **Część płotu między palem a palem**, прáсло, звéно úзгороди. *Ирон.* **Trafił jak kulą w płot**, попáлъ въ просáкъ, попáлъ изъ кулькá въ рогóжку. **Koło płota chodzić**, говорúть обинякáми, вилúть. **Tegoż to płotu kół**, люди одного разбóра, покрóя, сóрта.

Płotek, -tka, *м.* забóрикъ, небольшóй плетéнь, úзгородь.

Płotka, -i, *ж.* сплéтня. **Płotki**, *мн.* сплéтни; || болтовнú, вздоръ, чепухá, *см.* **Bzdurstwo.**

Płotka, -i, *ж. Зоол.* плотвá, плотúца (*рыба*).

Płotkarka, -i, *ж.* сплéтница.

Płotkarz, -a, *м.* сплéтникъ.

Płótno, -a, *ср.* полотнó, холстъ, холстúна. **Płótno zgrzebne**, дерю́га. **Płótno grube, parć**, вотóла. **Płótno woskowane**, вощáнка, клеёнка. **Płótno pstre w pasy**, пéстредь, пестредúна. **Płótno drukowane**, набóйка, выбóйка. **Płótno żaglowe**, парусúна.

Płotowy, плетнёвый, забóрный.

Płoty, *см.* **Spłoty.**

Płowa, -y, *ж.* пустúе колóсья.

Płowić, желтúть, крáсить въ жёлтый цвéтъ.

Płowieć, Spłowieć, желтéть, высохнуть отъ сóлнца, отъ вáсухи, блёкнуть, поблёкнуть,

Płowy, полóвый, úзжелта бéлый, плáвый, булáный, соловóй.

Płoza, -y, *ж.* брусóкъ, полосá, пóлозъ, полóзья (*у санéй*).

Płta, -y, *ж. Стар.* *см.* **Tratwa.**

Pluć, *см.* **Plwać.**

Plucha, -y, *Общ.* нерáха, неопрáтный человéкъ, *или* жéнщина.

Plucie, *см.* **Plwanie.**

Płucka, *мн. Повар.* внýтренности, потрохá.

Płucnik, -a, *м. Бот.* медунúца, медýнка, лёгочница, бéлостóйка.

Płucny, Płucowy, *Анат.* лёгковый, лёгочный.

Płuco, -a, *ср. Анат.* лёгкое. Употребúтельнѣе во мн. ч. **Płuca**, лёгкія.

Pludry, -ów, *мн.* шаравáры, *см.* **Pantalony, Szarawary.**

Pług, -a, *м.* плугъ; || сохá. **Pługiem robić**, пахáть, обрабóтывать вéмлю.

Pługawić, Spługawić, марáть, замарáть, пáчкать, выпачкать, запáчкать, грязнúть, загрязнúть. || **Pługawić się**, марáться, пáчкаться, грязнúться.

Pługawica, -y, *ж.* нерáха, грязнýха, замарáшка, неопрáтная жéнщина.

Pługawiec, -wca, *м.* нерáшливый, грáзный человéкъ, замарáха.

Pługawość, -ści, *ж.* нерáшливость, непристóйность, грязнотá, гáдость, мéрзость, скверность, пáкость.

Pługawstwo, -a, *ср.* мéрзость, дрянь, гáдость, грязь, нечистотá.

Pługawy, плюгáвый, нерáшливый, неопрáтный, грáзный, пáкостный.

Pługowy, плуговóй.

Plus, бóлѣе, бóльше. **Plus licytant**, дающій бóльшую цѣну; || *Мат.* плюсъ (*знакъ сложéнія*).

Plusk! *Звук.* плéпъ!

Plusk, -u, *м.* плескáніе, плёпаніе; || слáкоть, *см.* **Pluta.**

Pluskać, Plusnąć, плескáть, плеснýть.

Pluskanie, -nia, *ср.* плескáніе.

Pluskiewka, -i, *ж. Умен.* клóпикъ.

Pluskiewnik, -a, *м. Бот.* клоповúдъ (*растéніе*).

Pluskota, -y, *ж.* слáкоть, ненáстье, дождлúвое врéмя.

Pluskotny, ненáстный, дождлúвый.

Pluskowiec, -wca, *м. Зоол.* водянóй скорпióнъ (*растéніе*).

Pluskwa, -y, *ж.* клопъ; || *Бот.* клопóвное сéмя.

Pluszczeć, струáться, лить ручьёмъ. **Deszcz pluszcze**, дождь льётъ ручьёмъ, льётъ какъ изъ ведрá.

Pluta, -y, *ж.* ненáстье, слáкоть.

Pluton, -u, *м. Воен.* взводъ.

Pluwjał, -u, *м.* священническая рúза.

Płużny, плуговóй.

Płużyć, успéвать, удаваться.

Płużyca, -y, *ж.* родъ плýга съ рукоáтками.

Płużysko, -a, *ср.* сидéлка (*у плуга*).

Plwać, Pluć, Plunąć, плевáть, плюнуть.

Plwacz, -a, *м.* плевáка, харкýнъ.

Plwaczka, -i, *ж.* харкýнья; || плевáльникъ, плевáльница, *см.* **Spluwaczka.**

Plwanie, Plucie, -a, *ср.* плевáніе, хáрканіе.

Plwocina, -y, *ж.* харкóтина.

Płyn, -u, *м.* жúдкость; || токъ.

Płynąć, плыть, плáвать, течь, протекáть, **Płynąć na rzece**, плáвать по рѣкѣ. **Rzeka płynie około murów**, рѣка протекáетъ óколо стѣнъ, *см.* **Pływać**; || проистекáть, исходúть.

Płynienie, -nia, *ср.* плáваніе. течéніе. **Płynienie krwi**, кровотечéніе. || *Мед.* перелóй, гонорéя.

Płynnie, плáвно, глáдко.

Płynność, -ści, *ж.* жúдкость; || плáвность. **Płynność wody**, жúдкость воды. **Płynność mowy**, плáвность рѣчи.

Płynny, жúдкій, текýчій; || плáвный.

Płyt, -u, *м.* плотъ, плоты, гóнка (*лѣсу*); || *Стар.* остреё, лезвеё; || плитá, лéщадь (*кáмня*).

Płyta, -y, *ж.* внутренняя пустота́ пе́чи (*здѣ расплавляется мѣдь*); || плита́. **Płita okopowa**, спусковая́ плита́. **Płita gzemsowa**, карни́зная плита́. **Płita flizowa**, лещадна́я плита́. *Горн.* **Płita surowiznowa**, чугу́нная доска́.

Płytki, плоскій, ро́вный, гла́дкій; || ме́лкій, неглубо́кій; || *повéрхностный. **Miejsca płytkie**, ме́ли. **Głowa płytka**, повéрхностный умъ.

Płytkość, -ści, *ж.* ма́лая глубина́, мелково́діе (*рѣки*).

Płytownik, -a, *м.* плитоло́мъ.

Pływać, Płynąć, пла́вать, плыть.

Pływacz, -a, *м.* пла́ватель, пловéцъ; || *Зоол.* ко́лпакъ, ко́лпица (*пти́ца*); || водяно́й жукъ; || *Бот.* болóтный лѣнъ, воронково́дъ.

Pływaczka, -i, *ж.* пла́вательница, пла́вальщица; || пла́вательный пузы́рь *или* снаря́дъ, || *см.* **Pływanie**; || ме́лкое мѣсто въ рѣкѣ, гдѣ купаются лошадéй, бродъ.

Pływanie, -nia, *ср.* пла́ваніе.

Pływny, пла́вательный.

Pniaczek, -czka, *м.* пенёкъ.

Pniak, -a, *м.* пень съ корéньями; || чурба́нъ, отру́бокъ.

Pniakowy, Pniowy, пенéчный, относя́щійся къ пню *или* къ пеньку́.

Po, по, послѣ;—предлóгъ трéбующій падежéй: винúтельнаго, да́тельнаго и предлóжнаго. Бóльшею ча́стію употребле́ніе его́ сходно съ рýсскимъ. Слѣдующіе примѣ́ры пока́зываютъ отступле́нія: **Chodzić po polach**, ходúть по полямъ. **Podróżować po Włoszech**, путешéствовать по Итáліи. **Bić kogo po plecach**, бить кого́ по плечáмъ. **Po gwiazdach płynąć**, плыть по теченію звѣздъ. **Po nocy chodzić**, ходúть нóчью. **Po potopie**, послѣ потóпа. **Po Chrystusie**, послѣ Рождествá Христóва. **Po deszczu pogoda**, послѣ дождя́ хорóшая погóда. **Dostać co po kim, mieć co po kim**, получúть что́ въ наслѣдство отъ кого́. **Być po czém**, быть готóвымъ, окóнчить что́-либо. **Jużem po śniadaniu**, я уже́ позáвтракалъ. **Jużem po obiedzie**, я уже́ пообѣдалъ. **Już po wojnie**, войнá уже́ окóнчилась. **Już po nim**, всѣ кóнчилось, онъ погúбъ. **Już po wszystkiém**, конéцъ всемý, всѣ потéряно. **Po czasie, po harapie**, не во́ время, уже́ пóздно. **Nic po nim**, онъ никудá не годúтся. **Co mnie potém?** что́ мнѣ въ э́томъ? какáя мнѣ отъ э́того пóльза? **Mówić po szczerości**, говорúть открóвенно. **Po jednemu ich wypuścił**, выпустúлъ ихъ по одинóчкѣ. **Długa aż po pas broda**, длúнная до пóяса борода́. **Po wszystkie dni moje**, во всю мою́ жизнь. **Po dziś dzień**, до сихъ поръ, донынѣ. **Aż po ten czas**, до сего́ врéмени. **Iść po co**, итú за чѣмъ. **Po co o tém tyle pisać?** къ чему́ объ э́томъ стóлько писáть? **Po rozum jechać do Francji**, ѣхать во Фрáнцію для образова́нія себя́. **Dał im po dwa ruble**, далъ имъ по два рубля́. **Po drugi, trzeci, ostatni raz**, во второ́й, тре́тій, послѣ́дній разъ. **Po pierwsze, po drugie i t. d.**, вопéрвыхъ, вовторы́хъ и т. д. **Cztery pokoje jeden po drugim**, четы́ре ко́мнаты ря́домъ, одна́ по́слѣ другóй. **Krewni po ojcu, po matce**, родны́е со стороны́ отца́, ма́тери. **Spodziewać się czego po kim**, ожидáть чего́ нибýдь отъ кого́. **Po żonie wziął tę wieś**, онъ взялъ э́ту дерéвню за женóю. **Po nad, Po za**, *см.* **Ponad, Poza**.

Pobajać, наврáть, наболтáть, наговорúть всякúхъ пустякóвъ.

Pobaraszkować, побесѣ́довать, поболтáть, провести́ врéмя въ разговóрахъ.

Pobawić (gdzie), останови́ться, пробы́ть гдѣ нѣкоторое врéмя.

Pobić, разби́ть, порази́ть.

Pobicie, -cia, *ср.* разби́тіе, пораже́ніе; || покры́шка (*до́ма*), *см.* **Pobijanie**.

Pobiedz, Pobiegnąć, Pobieżeć, побѣжáть. **Pobiegać**, побѣгать.

Pobielać, Pobielić, бѣли́ть, побѣли́ть (*стѣны, домъ*); || лудúть, вылýживать (*мѣдную посýду*); || глазýрить, мурáвить (*глúняную посýду*), *см.* **Polewać**.

Pobielacz, -a, *м.* краси́льщикъ, бѣли́льщикъ; || лудúльщикъ (*мѣдной посýды*); || мурáвщикъ (*глúняной посýды*).

Pobielanie, Pobielenie, -nia, *ср.* бѣлéніе; || лужéніе (*мѣдной посýды*); || мурáвленіе (*глúняной посýды*).

Pobielany, вы́бѣленный; || лужёный; || мурáвленный, *см.* **Pobielać**.

Pobierać, взимáть, собирáть; || получáть.

Pobieranie, -nia, *ср.* взимáніе, собирáніе; || получéніе.

Pobierki, -ów, *мн.* остáтки, обóрыши; || сборъ остáвшихся послѣ жáтвы колóсьевъ.

Pobieżny, лёгкій на ходý; || *повéрхностный.

Pobijać, Pobić, слегкá колáчивать, вколотúть, вбивáть, вбить; || покрывáть (*крышу*); || набивáть обручáми (*бóчку*).

Pobijanie, -nia, *ср.* вколáчиваніе; || покры́шка (*кровли*); || набúваніе обручáми (*бóчки*).

Pobitka, -i, *ж.* навѣсъ отъ дождя́ на сýднѣ; || колóда дéрева разрýбленная попола́мъ; || *Стар.* схвáтка, стúчка, разбúтіе (*вóйска*).

Pobłądzić, *см.* **Zbłądzić**.

Pobłażać, поблажáть, потвóрствовать, потакáть, бáловать.

Pobłażanie, -nia, *ср.* потвóрство, потакáніе, баловствó; || послабле́ніе, попустúтельство.

Poblizki, ближáйшій, находя́щійся побли́зости, смéжный.

Poblizko, побли́зости, не въ дáльнемъ разстоáніи.

Poblizkość, -ści, *ж.* бли́зость, смéжность.

Pobliżu, w pobliżu, вблизи́, бли́зко, недалёко.

Pobocz, -u, и -y, *м.* и *ж.* сосе́дство, бли́зость, сме́жность; || по́водъ, поводо́къ (*для лошадей*).

Pobocze, -a, *ср. Стар.* разгоро́дка въ лошади́ныхъ сто́йлахъ, *см.* **Przewora.**

Pobocznica, -y, *ж. Стар.* бокъ, сторона́; || *Воен.* фла́нгъ; || *побо́чная цѣль; || нало́жница.

Pobocznik, -a, *м.* по́длѣ, ря́домъ стоя́щій; || рожо́къ у канделя́бра.

Poboczny, боково́й; || сторо́нній, посторо́нній; || побо́чный, незако́нный, до бра́ка рожде́нный. **Linja poboczna pokrewieństwa**, побо́чная, бокова́я ли́нія родства́. **Dzieci poboczne**, незаконнорожде́нныя де́ти. **Pokoje poboczne**, сме́жныя ко́мнаты, *см.* **Oboczny.**

Pobój, -ju, *м.* бой, би́тва.

Pobojowisko, -a, *ср.* побо́ище.

Pobok, *Стар. см.* **Obok. Usiąść komu na poboku**, сѣсть съ кѣмъ ря́домъ.

Pobok, -u, *м. Горн.* сте́нка.

Pobór, -oru, *м.* нало́гъ, по́дать. по́шлина, сборъ, *см.* **Podatek**; || взима́ніе, сборъ податёй; || рекру́тскій набо́ръ; || **Pobór summy**, взыска́ніе су́ммы.

Poborca, -y, *м.* пріёмщикъ, сбо́рщикъ податёй, по́шлинъ и т. д.; || квёсторъ (*у древнихъ Римлянъ*).

Poborny, подлежа́щій по́дати, плати́щій по́дати.

Poborowy, *см.* **Podatkowy.**

Pobożność, -ści, *ж.* благочёстіе, набо́жность, благоговѣ́ніе.

Pobożny, благочести́вый, на́божный, религіо́зный.

Pobrać, взять, забра́ть. || **Pobrać się**, сочета́ться бра́комъ, обвѣнча́ться.

Pobrat, -u, *м.* **Pobrata, -y**, *ж. Стар.* коро́ткость, дру́жескоеи коро́ткое обхожде́ніе, тѣ́сная связь, бра́тскій сою́зъ.

Pobratać się, побрата́ться. жить побра́тски, въ тѣ́сной дру́жбѣ, дружелю́бно.

Pobraterstwo, -a, *ср.* бра́тство, бра́тское согла́сіе, дру́жество.

Pobratym, -a, *м.* и́скренній другъ. прія́тель; || сора́тникъ, това́рищъ по оружію, однополча́нинъ.

Pobratymczy, Pobratymski, сро́дный, ро́дственный; || дру́жескій, соединённый тѣ́снымъ сою́зомъ дру́жества.

Pobratymstwo, -a, *ср.* бра́тство; || родство, сродство, свойство, *см.* **Powinowactwo.**

Pobredzić, спу́таться, сби́ться, оши́биться.

Pobroczyć, обагри́ть кро́вью, окрова́вить.

Pobrzeże, -a, *ср.* побере́жье, прибере́жье.

Pobrzeżny, прибре́жный, берегово́й.

Pobrzeżne, -ego, *ср.* побере́жное (*по́шлина за привалъ судо́въ*).

Pobudka, -i, *ж.* побужде́ніе, по́водъ, слу́чай, побуди́тельная причи́на; || *Воен.* побу́дка (*бараба́нный бой на у́тренней заря́*).

Pobudzać, Pobudzić, побужда́ть, побуди́ть, понужда́ть, пону́дить; || поощря́ть, поощри́ть; || внуша́ть, внуши́ть.

Pobudzanie, Pobudzenie, -nia, *ср.* побужде́ніе, возбужде́ніе. внуше́ніе.

Pobudzić, разбуди́ть. *с.м.* **Pobudzać.**

Pobudziciel, -a, *м.* побуди́тель, зачи́нщикъ, поощри́тель; || дви́гатель, *см.* **Poruszyciel.**

Poburzać (kogo, na kogo), Poburzyć, возбужда́ть, вооружа́ть, подстрека́ть, поджига́ть (*про́тивъ кого́*); || разгроми́ть, разруша́ть, разру́шить, разори́ть, разоря́ть.

Pobyć, поби́ть, побыва́ть.

Pobyt, -u, *м.* пребыва́ніе, жи́тельство; || жили́ще, обита́лище; || существова́ніе.

Pocałować, поцѣлова́ть.

Pocałowanie, -nia, *ср.* цѣлова́ніе.

Pocałunek, -nku, *м.* поцѣлу́й.

Pocenie się, -nia się, *ср.* поте́ніе.

Pochewka, -i, *ж. см.* **Pochwa.**

Pochłaniać, Pochłonąć, поглоща́ть, поглоти́ть, пожира́ть, пожра́ть.

Pochlebca, -y, *м.* льстецъ. ласка́тель.

Pochlebiać, Pochlebić, льстить; || потво́рствовать, угожда́ть.

Pochlebianie, -nia, *ср.* льсти́вость, ласка́тельство; || потво́рство, уго́дливость.

Pochlebnica, -y, Pochlebniczka, -i, Pochlebnisia, -si, *ж.* ласка́тельница, льсти́вица, лисá.

Pochlebniczek, -czka, Pochlebnik, -sia, *м.* ласка́тель, льстецъ.

Pochlebnie, ле́стно.

Pochlebnik, *см.* **Pochlebca.**

Pochlebny, ле́стный; || льсти́вый. **Pochlebna nadzieja**, ле́стная наде́жда. **Pochlebna mowa**, льсти́вая рѣчь.

Pochlebstwo, -a, *ср.* лесть, ласка́тельство.

Pochłonąć, *см.* **Pochłaniać.**

Pochmurno, па́смурно. су́мрачно, мра́чно; || угрю́мо.

Pochmurność, -ści, *ж.* па́смурность, мра́чность, су́мрачность; || угрю́мость, угрю́мый, па́смурный видъ.

Pochmurny, па́смурный, нахму́ренный, мра́чный, су́мрачный; || угрю́мый.

Pochód, -odu, *м.* похо́дка. ходъ, по́ступь; || *Воен.* похо́дъ, перехо́дъ, маршъ; || происхожде́ніе, нача́ло, исто́чникъ (*чего́ нибудь*).

Pochodnia, -ni, *ж.* фа́келъ; || свѣ́точъ.

Pochodniarz, -a, *м.* фа́кельщикъ, дѣлающій фа́келы.

Pochodnik, -a, *м.* фа́кельщикъ.

Pochodniowy, фа́кельный.

Pochodność, -ści, *ж.* происхожде́ніе; || произво́дство.

Pochodny, произво́дный.

Pochodzenie, -nia, *ср.* происхожде́ніе, родъ.

Pochodzić, походи́ть, погуля́ть; || происходи́ть. **To pochodzi z dobrego serca**, э́то происхо́дитъ отъ до́браго се́рдца.

Pochodzisto, отло́го, пока́то, накло́нно, || бы́стро, ши́бко.

Pochodzistość, -ści, *ж.* отло́гость, пока́тость, накло́нность; || быстрота́.

Pochodzisty, отло́гій, пока́тый, накло́нный; || бы́стрый, ши́бкій.

Pochop, -u, *м.* рве́ніе, напряже́ніе, уси́ліе, поры́въ, нату́га; || горя́чность, стреми́тельность.

Pochopność, -ści, *ж.* поня́тливость, прово́рство, ло́вкость; || ско́рость, быстрота́ (*соображе́нія*), пры́ткость.

Pochopny, поня́тливый, прово́рный, ло́вкій; || ско́рый, бы́стрый, охо́тный, пры́ткій.

Pochować, схорони́ть; || спря́тать. **Pochować umarłego**, схорони́ть умёршаго.

Pochowanie, -nia, *ср.* погребе́ніе (*умёршаго*).

Pochrzepcizna, -y, *ж.* **Pochrzept, -u**, *м.* становая́ кость, позвоно́чникъ.

Pochwa, -y, *ж.* ножны́, влага́лище; || *Анат.* рукавъ ма́тки; || пахви́, *мн.* (*въ упряжи лошадей*).

Pochwała, -y, *ж.* похвала́. хвала́.

Pochwalać, Pochwalić, восхваля́ть, выхваля́ть, хвали́ть.

Pochwalca, -y, *м.* хвали́тель.

Pochwałka, *см.* **Przechwałka.**

Pochwalny, похва́льный, одобри́тельный.

Pochwila, -i, *ж.* **Pochwilek, -lku**, *м.* коро́ткое вре́мя.

Pochwycić, схвати́ть.

Pochyba, -y, *ж.* про́махъ, погре́шность; || сомнѣніе. **Bez pochyby**, несомнѣнно, безъ сомнѣнія.

Pochybić, Pochybiać, не попа́сть, не попада́ть, сдѣлать про́махъ, промахну́ться.

Pochybnie, оши́бочно, сомни́тельно, невѣрно.

Pochybność, -ści, *ж.* оши́бочность, погрѣши́тельность, сомни́тельность.

Pochybny, оши́бочный, погрѣши́тельный, сомни́тельный.

Pochylać, Pochylić, наклоня́ть, наклони́ть, склоня́ть, склони́ть, сгиба́ть, согну́ть, нагиба́ть, нагну́ть. || **Pochylać się, Pochylić się**, наклоня́ться, наклони́ться, склоня́тся, склони́ться, нагиба́ться, нагну́ться.

Pochylanie, Pochylenie, -nia, *ср.* наклоне́ніе, нагиба́ніе, накло́нъ.

Pochylisty, ги́бкій; || пода́тливый.

Pochyło, отло́го, накло́нно.

Pochyleny, отло́гій, накло́нный; || согну́вшійся.

Pochyłość, -ści, *ж.* отло́гость, полого́сть, пока́тость, накло́нность; || отко́съ, укло́нъ, скат.

Pochyły, отло́гій, полого́й, пока́тый, накло́нный, наклонённый.

Pochynąć się, спотыкну́ться, пошатну́ться.

Pociąg, -u, *м.* влеченіе, побужде́ніе, скло́нность, стремле́ніе (*къ чему́*); || по́черкъ (*пера́*), штрихъ, черта́ проведённая ки́стью; || связь въ идея́хъ; || у́пряжь (*лошаде́й*). **Koń od pociągu**, упряжна́я ло́шадь; || по́ѣздъ (*желѣзной доро́ги*); || **Pociąg artyleryjski**, артиллери́йскій обо́зъ.

Pociągać, привлека́ть, увлека́ть, притя́гивать. **Pociągać kogo do prawa**, призыва́ть въ судъ, привлека́ть къ суду́.

Pociągający, привлека́тельный, увлека́тельный.

Pociąganie, Pociągnienie, -nia, *ср.* дёрганіе, притя́гиваніе, привлеченіе. **Za pociągnięciem sznurka**, дёрнувши за шнуро́къ, потяну́вши шнуро́къ. || **Pociągnienie**, тре́бованіе ко взыска́нію.

Pociągłość, -ści, *ж.* продолгова́тость, ова́льность.

Pociągły, продолгова́тый, ова́льный.

Pociągnąć, Pociągać, привлека́ть, привле́чь, тяну́ть, потяну́ть, тащи́ть, потащи́ть. || **Pociągnąć co czém**, покры́ть чѣмъ, намазать, натере́ть; || **Pociągnąć za sobą**, увле́чь за собо́ю; || **Pociągnąć worka**, разкоше́литься, не жале́ть де́негъ; || **Pociągnąć do siebie**, привле́чь къ себѣ́, приманить, прельсти́ть; || **Pociągnąć kogo do prawa, do sądu**, привле́чь къ суду́. || **Pociągnąć nóż ogniwkiem**, наточи́ть ножъ объ сталь. || **Pociągać się**, тащи́ться, тяну́ться, тя́гаться; || относи́ться (*къ кому́*), сыла́ться (*на кого́ или на что́*).

Pociągnięcie, -cia, *ср.* привлеченіе **Pociągnięcie do odpowiedzialności**, привлеченіе къ отвѣтственности.

Pociągowy, пу́щенный въ ходъ, относя́щійся къ по́ѣзду желѣ́зной доро́ги; || упряжно́й. **Koń pociągowy**, упряжна́я ло́шадь.

Pociask, -u, Pociaszczek, -szczka, *м.* кочерга́, гребо́къ.

Pocić się, потѣть.

Pocichu, *см.* **Cicho.**

Pociecha, -y, *ж.* утѣше́ніе, отра́да, утѣ́ха, услажде́ніе.

Pociągiel, -gla, *м.* по́тягъ (*ремень съ ши́тыми концами́, кото́рыми сапо́жники придерживаютъ на колѣнѣ ко́жу и́ли о́бувь, во вре́мя шитья́*).

Pociemku, *Нар.* впотьмахъ.

Pocierać, Potrzeć, потира́ть, потере́ть. || **Pocierać kim**, презира́ть кого́, пренебрега́ть кѣмъ. **Cudze kąty pocierać**, скита́ться по чужи́мъ угла́мъ. || **Pocierać się z kim**, состяза́ться, боро́ться съ кѣмъ.

Pocieranie, Potarcie, -a, *ср.* потира́ніе, тре́ніе.

Pociesać, обтесáть.
Pocieszać, Pocieszyć, утѣшáть, утѣ́шить.
Pocieszający, утѣши́тельный, успокои́тельный.
Pocieszalny, выражáющій сожалѣ́ніе.
Pocieszanie, Pocieszenie, -nia, *ср.* утѣшéніе, успокоéніе.
Pociesznie, забáвно.
Pocieszny, забáвный, потѣ́шный.
Pocieszyć, *см.* **Pocieszać, Cieszyć.**
Pocieszyciel, -a, *м.* утѣши́тель.
Pocieszycielka, -i, *ж.* утѣши́тельница.
Pocięty, порýбленный, изсѣ́ченный.
Pocilnica, -y, *ж.* бáня, паровáя бáня, полóкъ (*въ бáнѣ*).
Pociosać, *см.* **Pociesać.**
Pocisk, -u, *м.* удáръ; || стрѣлá, дрóтикъ, метáльное копьё.
Począć, *см.* **Poczynać.**
Początek, -tku, *м.* начáло. **Od początku do końca**, отъ начáла до концá. **Z początku**, сначáла. || **Początki**, *мн.* начáльныя основáнія (*наýки*).
Początkowo, первоначáльно.
Początkowy, начáльный, первоначáльный.
Poczciwie, чéстно, добросóвѣстно, прямодýшно.
Poczciwiec, -wca, *м.* чéстный, добросóвѣстный, прямодýшный человѣ́къ, чéстная душá.
Poczciwość, -ści, *ж.* чéстность, добросóвѣстность, прямотá души́, прямодýшіе.
Poczciwy, чéстный, добросóвѣстный, прямодýшный.
Poczęcie, -cia, *ср.* начáтіе, зачáтіе. **Niepokalane poczęcie**, безгрѣ́шное зачáтіе, *см.* **Niepokalany.**
Poczekać, подождáть.
Poczekanie, -nia, *ср.* ожидáніе. **Zrobić co na poczekaniu**, сдѣ́лать чтó-либо безъ отлагáтетьства.
Poczesne, -ego, *ср.* почти́тельное приношéніе, подáрокъ въ знакъ уважéнія.
Pocześnie, съ чéстію, съ достóинствомъ; || прили́чно, благопристóйно.
Poczesność, -ści, *ж.* честь, достóинство; || прили́чіе, благопристóйность.
Poczesny, чéстный, благопристóйный, пристóйный, прили́чный, поря́дочный; || почётный. **Poczesny obywatel**, почётный граждани́нъ.
Poczęstować, попóдчивать.
Poczet, -cztu, *м.* числó; || сви́та, пóѣздъ, кортéжъ; || спи́сокъ, реéстръ.
Poczęty, начáтый, зачáтый, *см.* **Począć, Poczynać.**
Poczta, -y, *ж.* пóчта. **Poczta wozowa**, тяжёлая пóчта. **Poczta listowa, konna**, лёгкая пóчта. **Jechać pocztą**, ѣ́хать по пóчтѣ; || *см.* **Posterunek**; || *Стар.* честь, почётъ.
Pocztamt, -u, *м.* почтáмтъ.
Pocztarski, почтáрскій.
Pocztarz, -a, *м.* почтáрь.
Poczthalter, -a, *м.* почтсодержáтель, содержáтель почтъ.
Poczthalterja, -ji, *ж.* почтовóй дворъ; || содержáніе пóчты.
Poczimistrz, -a, *м.* почтмéйстеръ.
Pocztowy, почтовóй, **Pocztowa zapłata**, прогóны, плáта за провóзъ почтовы́ми лошадьми́.
Poczucie, -cia, *ср.* чýвство, ощущéніе.
Poczuwać, Poczuć, чýвствовать, почýвствовать, ощущáть, ощути́ть. || **Poczuwać się (w czém, do czego)**, сóвѣститься, чýвствовать себя́ винóвнымъ въ чёмъ нибýдь, сознавáть свою́ оши́бку.
Poczuwanie się, Poczucie się, -a się, *ср.* сóвѣстливость, внýтренное сознáніе сóбственной вины́, оши́бки, погрѣ́шности.
Poczwara, -y, *ж.* чудóвище, урóдъ.
Poczwarka, -i, *ж.* кýколка, златни́ца (*у насѣкóмыхъ*).
Poczwarte, вчетвёртыхъ.
Poczwórka, -i, *ж.* четверня́, четвёрка (*лошадéй*), *см.* **Czwórka.**
Poczwórny, четвернóй, вчéтверо слóженный. **Powóz poczwórny**, четырехмѣ́стный экипáжъ.
Poczynać, Począć, начинáть, начáть.
Poczynanie, -nia, Poczęcie, -cia, *ср.* начинáніе.
Poczytać, почитáть (*кни́гу*). **Poczytywać**, считáть, почитáть, полагáть; || признавáть; || вмѣня́ть. || **Poczytać się**, счи́таться, считáть себя. **Poczytał się za zgubionego**, онъ считáлся поги́бшимъ, его считáли поги́бшимъ.
Poczytalność, -ści, *ж.* вмѣня́емость.
Poczytalny, вмѣня́емый.
Poczytanie, Poczytywanie, -nia, *ср.* припи́сываніе, вмѣнéніе, отнесéніе. || **Poczytanie się**, выдавáніе себя́ за когó, за чтó, припи́сываніе себѣ́ чегó либо.
Pod, подъ. **Obozować pod miastem**, стоя́ть лáгеремъ подъ гóродомъ, въ видý гóрода. **Pod panowaniem Piotra Wielkiego**, въ цáрствованіе Петрá Вели́каго. **Pod pokrywką pobożności**, подъ ви́домъ благочéстія. **Ma stu ludzi pod sobą**, у негó сто человѣ́къ въ комáндѣ. **Wyznać pod przysięgą**, сознáть подъ прися́гою. **Pod czas sejmu**, во врéмя сéйма. **Pod wieczér**, пóдъ вечеръ, къ вéчеру. **Trzymać co pod kluczem**, держáть чтó подъ замкóмъ. **Pod karą**, подъ опасéніемъ наказáнія. || Предлóгу **Pod** иногдá предшéствуетъ **Z** (*изъ*). **Dostać z pod stołu**, достáть изъ подъ столá. || *Нар.* **Pod spodem**, сни́зу, съи́споди.
Podać, Podawać, подáть, подавáть. **Podać do wiadomości**, огласи́ть, объяви́ть, предъяви́ть, сообщи́ть свѣ́дѣніе; || передавáть, перескáзывать, разскáзывать. **Pisarze starożytni podają....**, дрéвніе писáтели разскáзываютъ.....

Podagra, -y, *ж. Мед.* пода́гра.

Podagrycznik, -a, *м. Бот.* снить (*расте́ніе*).

Podagryczny, подагри́ческій.

Podagryk, -a, *м.* пода́грикъ.

Podanie, -nia; *ср.* проше́ніе, про́сьба. || **Podanie incydentalne**, ча́стная про́сьба. **Podanie interwencyjne**, прошéніе трéтьяго лица́ о приня́тіи учáстія въ дѣлѣ совокýпно съ истцóмъ *или* отвѣ́тчикомъ; || преда́ніе, тради́ція. || **Podawanie**, переда́ча, отда́ча, *см.* **Podać**.

Podarek, -rka, *м.* пода́рокъ, даръ.

Podarkowy, пода́рочный.

Podarować, подари́ть; || прости́ть. **Podarować winę**, прости́ть вину́, *см.* **Darować**.

Podarowanie, -nia, *ср.* даре́ніе.

Podarunek, -nku, *м.* пода́рокъ.

Podatek, -tku, *т.* по́дать, по́шлина, нало́гъ; || обро́къ. **Podatek gruntowy**, позе́мельный-нало́гъ. **Podatek stały**, окладна́я по́дать. **Podatek gorzelny**, питéйный сборъ. **Podatek dworski**, подво́рное. **Podatek stały**, прямáя по́дать. **Podatek niestały**, кóсвенная. **Nałożyć podatek**, обложи́ть по́датью. **Uległy podatkowi**, пода́тный, обро́чный. **Wolny od podatku**, освобождённый отъ подате́й.

Podatkować, плати́ть, вноси́ть по́дати.

Podatkowanie, -nia, *ср.* раскла́дка пода́тей, пода́тный сборъ.

Podatkowy, пода́тный, относя́щійся къ по́дати, по́шлинный.

Podawać, *см.* **Podać**.

Podawacz, -a, **Podawca**, -y, *м.* пода́тель, вручи́тель; || имéющій прáво разда-ва́ть духóвныя мѣста́, *см.* **Kolator**.

Podawanie, -nia, *ср.* пода́ча, подава́ніе.

Podawca, -y, *м.* пода́тель.

Podawczyni, -ni, *ж.* пода́тельница.

Podawczy, вво́дный. **List podawczy**, вво́дный листъ, свидѣ́тельство о вво́дѣ во владѣ́ніе имѣ́ніемъ. **Akt podawczy**, сда́точная о́пись.

Podbechtać, **Podbechtywać**, подстрекну́ть, подстрека́ть, побужда́ть кого́ къ чему́, подзадо́ривать, подгова́ривать.

Podbiał, -u, *м. Бот.* бѣлокопы́тникъ, мать и мáчиха.

Podbić, **Podbijać**, подба́ть, подбива́ть, сбить, сбива́ть, отба́ть, отбива́ть, подкотúть, подкола́чивать. || **Podbijać (licytującego)**, набива́ть цѣ́ну, надбавля́ть, надда́вать (*на публи́чныхъ торга́хъ*); || **Podbić kogo pod siebie**, покори́ть, завоева́ть, поработи́ть. || **Podbijać się**, **Podbić się**, пора́ниться, ушиба́ться; || взвива́ться, возноси́ться, поднима́ться вверхъ.

Podbicie, -cia, *ср.* завоева́ніе, покоре́ніе, завладѣ́ніе. || **Podbicie oczu**, синякú подъ глазáми; || подбóй, подкла́дка (*въ плáтьи*); || передóкъ, верхъ (*башмака́*).

Podbiciel, -a, *м.* завоева́тель.

Podbiedz, **Podbiegać**, подбѣжа́ть, подбѣга́ть; || * застига́ть, нападáть врасплóхъ. || **Podbiegać krwią**, налива́ться кро́вью. **Krwią mu oczy podbiegły**, у него́ глазá налúлись кро́вью.

Podbielać, побѣля́ть.

Podbierać, **Podebrać**, подбира́ть, подобра́ть; || поднять, поднимáть; || подмывáть. **Rzeka podbiera brzegi**, рѣка́ подмывáетъ берегá. **Podbierać pod siebie**, прибира́ть къ своúмъ рукáмъ, присво́ивать, захва́тывать, овладѣ́вать.

Podbieranie, **Podebranie**, -nia, *ср.* собра́ніе, подня́тіе; || захва́тываніе; || подмыва́ніе, омыва́ніе. || **Podbieranie miodu**, вынима́ніе мёду изъ у́льевъ.

Podbijacz, -a, *м.* завоева́тель, покори́тель. || *Ком.* спекуля́торъ, игро́къ на возвышéніе фóндовъ.

Podbijanie, -nia, *ср* завоева́ніе, покоре́ніе.

Podbój, -oju, *м. см.* **Podbijanie**.

Podbójca, -y, *м.* завоева́тель.

Podbójczy, завоева́тельный, побѣдоно́сный.

Podbródek, -dka, *м.* подборо́докъ; || цѣпóчка у мундштука́ (*у лошадéй*).

Podbrzusze, -sza, *ср.* подбрю́шина, ни́жняя часть бро́ха, живота́.

Podbrzuszny, подбрю́шный.

Podbudzać, **Podbudzić**, побужда́ть, побуди́ть, возбужда́ть, возбуди́ть, подстрека́ть, подстрекну́ть.

Podburzać, **Podburzyć**, возмущáть, возмути́ть, бунтова́ть, взбунтова́ть, волнова́ть, взволнова́ть.

Podburzyciel, -a, *м.* возмути́тель, мяте́жникъ, бунтовщи́къ; || агита́торъ.

Podchlebca, *см.* **Pochlebca**.

Podchlebiać, *см.* **Pochlebiać**.

Podchlebnie, *см.* **Pochlebnie**.

Podchlebny, *см.* **Pochlebny**.

Podchmiel, -u, *м.* **Podchmielenie**, -nia, *ср.* хмель, опьяне́ніе.

Podchmielić, подба́вить хме́лю; || **podchmielić**, **Podchmielić się**, опьяне́ть, подпи́ть, подгуля́ть.

Podchód, *см.* **Przykop**.

Podchodzić, **Podejść**, подходи́ть, подойти́, приступа́ть, приступи́ть, подступа́ть, подступи́ть, приближáться, приблúзиться. **Podchodzić pod co**, подкра́дываться, приближáться украдкою. || **Podejść**, напасть нечáянно, накры́ть, захвати́ть, поймáть. **Podchodzić kogo**, обмáнывать, надувáть, употребля́ть хи́трости.

Podchorąży, -ego, *м.* подпра́порщикъ.

Podchwycenie, -nia, *ср.* нечáянное нападéніе, застига́ніе; || хи́трость, обмáнъ, *см.* **Podejście**.

Podchwycić, **Podchwytywać**, подхвати́ть, подхва́тывать, перехвати́ть, перена́ть, перехва́тывать. **Podchwycić kogo**, нечáянно напáсть на кого́, подста́вить кому́

западнюю. **Podchwycić kogo w słowie**, поймáть кого́ на словáхъ, обличúть.

Podchwytacz, -a, *м.* перенóсчикъ, сплётникъ; || лазýтчикъ.

Podchwytka, -i, *ж.* западня́, ловýшка; || хúтрость, лукáвство.

Podchwytliwie, хитрó, лукáво.

Podchwytliwość, -ści, *ж.* ковáрство, лукáвство.

Podchwytliwy, ковáрный, лукáвый.

Podchwytywanie, -nia, *ср.* вывéдываніе, прóиски, пронырство.

Podciąg, -u, *м. Архит.* перекладúна, архитрáвъ.

Podcięcie, -cia, *ср.* подрубáніе, подрéзаніе, подсёканіе.

Podciągacz, -a, *м.* подпрýга, *см.* **Poprąg.**

Podcienie, -nia, *ср.* тёнистое мéсто.

Podcięty, подрýбленный, подрéзанный, подсёченный.

Podczas, *Стар.* иногдá, порóю, по временáмъ, въ нéкоторое врéмя; || во врéмя. **Podczas zimy**, во врéмя зимы́, въ зúмнее врéмя.

Podczastwo, -a, *ср.* звáніе виночéрпія, чáшника, мундшёнка, *см.* **Cześnikestwo.**

Podczaszanka, -i, *ж.* дочь виночéрпія, чáшника, мундшёнка.

Podczaszy, -ego, *м.* виночéрпій, чáшникъ, мундшёнкъ.

Podczaszyc, -a, *м.* сынъ виночéрпія, чáшника, мундшёнка.

Podczaszyna, -y, *ж.* жена́ виночéрпія, чáшника, мундшёнка.

Podczerewie -wia, *ср.* брюшна́я шкýра бобрá, лисúцы, бéлки и т. д.

Podczos, -u, *м.* капýстный стéбель, отрóстокъ.

Poddać, Poddawać, подтолкнýть, подтáлкивать; || подсýнуть, подсóвывать; || предостáвить чьей влáсти, на чью вóлю, сдать, передáть. **Poddać komu myśl jaką**, подáть кому́ мысль, *или* надоýмить кого́. || **Poddać się**, сдáться, покорúться; || предáться (*чему́*), ввéрáться (*кому́*), ввéрáть себя́.

Poddachowy, чердáчный.

Poddanie, -nia, *ср.* сдáча (*зóрода, крѣпости*). || **Poddanie się**, покóрность, повинновéніе, изъявлéніе покóрности.

Poddaniec, -ńca, *м.* платúщій дань; || дáнникъ; || пóдданный, *см.* **Poddany.**

Poddanka, -i, *ж.* пóдданная || крѣпостнáя.

Poddaństwo, -a, *ср.* пóдданство; || подчинённость; || рáбство, крѣпостнáя зависúмость.

Poddany, пóдданный, подвлáстный, крѣпостнóй.

Poddasze, -a, *ср.* чердáкъ.

Poddaszek, -szka, *м.* навéсъ, крóвелька.

Poddymacz, -a, *м.* раздувáльщикъ; || поджигáтель, зажигáтель; || подстрекáтель, подустúтель, зачúнщикъ.

Poddymka, -i, *ж.* раздувáльный мéхъ.

Poddział, -u, **Poddziałek**, -łku, *м.* подраздѣлéніе.

Poddzierżawa, -y, *ж.* подъарéнда, арéнда устýпленная глáвнымъ арендáторомъ другóму лицý.

Poddzierżawca, -y, *м.* подъарендáторъ.

Poddzierżawiać, отдавáть въ субарéнду.

Podebrać, Podbierać, подобрáть, подбирáть; || захватúть, захвáтывать; || поднять, поднимáть; || **Podbierać śmietanę**, снимáть слúвки; || **Podebrać pieniędzy**, почáть сýмму дéнегъ.

Podejmować, Podjąć, поднимáть, поднять, предпринимáть, предпринять. || **Podejmować się**, брáться за что́, брать на себя́ что́ либо; || поднимáться.

Podejrzanie, подозрúтельно.

Podejrzany, подозрúтельный.

Podejrzeć, Podzierać, Podglądać, подсмотрéть, подсмáтривать; || подозрéвáть (*кого́ въ чёмъ*).

Podejrzenie, -nia, *ср.* подозрéніе.

Podejrzliwość, -ści, *ж.* подозрúтельность.

Podejrzliwy, подозрúтельный, склóнный къ подозрéнію, недовéрчивый.

Podejść, Podejśdź, Podchodzić, подойтú, подходúть, подступúть, подступáть, приближúться, приближáться; || **Podchodzić pod co**, подкрáдываться, приближáться украдкою, тайкóмъ; || напáсть, нападáть (*на непріятеля*); || **Podchodzić kogo**, обмáнывать, провестú, проводúть, вводúть въ обмáнъ, оплетáть.

Podejście, -ścia, *ср.* подлóгъ, мошéнничество; || обмáнъ, хúтрость.

Podemknąć, Podmykać, подвúнуть, подвигáть; || всýнуть, всéвывать. || **Podemknąć się, Podmykać się**, подвернýться, подвёртываться, прокрáсться, прокрáдываться, вкрáсться, вкрáдываться.

Podeprzeć, Podpierać, подпереть, подпирáть. **Podeprzeć głowę łokciem**, облокáчиваться.

Podeptać, растоптáть, затоптáть.

Podesłaniec, -ńca, *м.* подъёсланецъ, лазýтчикъ.

Podesta, -y, *ж. Плотн.* площáдка.

Podeszłość, -ści, *ж.* (**wieku**), стáрость, преклóнныя лéтá.

Podeszły, *Причастіе, см.* **Podejść**; || **Podeszły w lat ch**, стáрый, пожилóй. **Rana podeszła krwią**, рáна затёкшая крóвью.

Podeszwa, -y, *ж.* подóшва. **Podeszwa wewnętrzna w obuwiu**, настúлка, подстúлка. **Podeszwa nowo podzelowana**, подмётка.

Podeszwiany, Podeszwowy, подóшвенный.

Podgardle, Podgarle, -a, *ср.* **Podgardłek**, -łka, *м.* передняя сторонá шéи; || *Анат*

вы́лочка, углубле́ніе на ве́рхней ча́сти грудно́й ко́сти; || подборо́док (*у живо́тныхъ*); || зобъ (*у ло́вчихъ пти́цъ*); || подше́йникъ (*ремень у ло́шади*).

Podgardło, -a, *ср.* зобъ, ше́йная о́пухоль.

Podgarnąć, Podgarnywać, подобра́ть, подбира́ть; || подсу́нуть, подсо́вывать.

Podgiąć, Podginać, подогну́ть, подгиба́ть.

Podglądać, подсма́тривать, подгля́дывать.

Podgłówny, подъ головою находя́щійся; || второстепе́нный, посре́дственный, пе́рвый по́слѣ гла́внаго.

Podgórczyk, -a, *м. см.* **Podgórzanin.**

Podgórny, подго́рный, лежа́щій у горы́ *или* подъ горо́ю.

Podgórzanin, -a, *м.* подго́рный жи́тель.

Podgórzanka, -i, *ж.* подго́рная жи́тельница.

Podgórze, -a, *ср.* подго́рье.

Podgrodzie, -a, *ср. Стар.* предме́стіе, при́городъ.

Podhetmani, -ego, *м.* намѣ́стникъ военача́льника; || **Podhetmani kozaków,** есау́лъ.

Podimiennik, -a, *м.* приня́вшій на себя́ чужо́е и́мя.

Podjąć, подня́ть, *см.* **Podejmować.** || **Podjąć się czego,** взя́ться за что́, предприня́ть что́ либо.

Podjadanie, -nia, *ср.* насыще́ніе.

Podjadek, -dka, *м.* червь, пита́ющійся древе́сными коре́ньями.

Podjarzemny, Podjarzmi, Podjarzmowy, подъярёмный, ярёмный, рабо́чій (*скотъ*).

Podjazd, -u, *м. Воен.* разъѣ́здъ, подви́жной, ко́нный отря́дъ; || па́ртія, небольшо́й отря́дъ во́йска.

Podjechać, Podjeżdżać, подъѣ́хать, подъѣзжа́ть.

Podjęcie, -cia, *ср.* подня́тіе. **Podjęcie się czego,** приня́тіе на себя́ чего́-либо.

Podjeść, Podjadać, подъѣда́ть; || наѣ́сться, наѣда́ться, насы́титься, насыща́ться.

Podjęty, предприня́тый, *см.* **Podjąć.**

Podjezdek, -dka, *м.* лошадка, лошадёнка.

Podjeżdżać, *см.* **Podjechać.**

Podjeździć (konia), вы́ѣздить ло́шадь.

Podjęzyczny, подъязы́чный.

Podjum, *Нескл.* полъ сце́ны.

Podkanclerski, вице-ка́нцлерскій.

Podkanclerstwo, -a, *ср.* вице-ка́нцлерское досто́инство. || *Собир.* Вице-ка́нцлеръ и его́ жена́, супру́га.

Podkanclerzanka, -i, *ж.* дочь вице-ка́нцлера.

Podkanclerzy, -ego, *м.* вице-ка́нцлеръ.

Podkanclerzyc, -a, *м.* сынъ вице-ка́нцлера.

Podkanclerzyna, -y, *ж.* жена́, супру́га вице-ка́нцлера.

Podkarm, -u, *м.* ко́рмка, кормле́ніе лошадей во вре́мя доро́ги.

Podkarmić, Podkarmiać, подкорми́ть, подка́рмливать. || **Podkarmić się,** откорми́ться (*о живо́тныхъ*).

Podkasać, Podkasywać, подобра́ть, подбира́ть, приподня́ть, приподнима́ть; || подвяза́ть, подвя́зывать. || **Podkasać się,** засучи́ть себѣ́ (*рукавы́*), подобра́ть, приподня́ть (*пла́тье*).

Podkąsać, Podkęsywać, подкуси́ть, подку́сывать.

Podkasany, подо́бранный, подвя́занный, припо́днятый; || *поджа́рый, сухопа́рый.

Podkaska, -i, *ж.* заста́вка, подпо́йска, кушачёкъ.

Podkład, -u, *м.* основа́ніе, осно́ва; || подкла́дка, подкла́дина. **Podkład pod siodło,** во́йлокъ, потни́къ. **Podkład pod dno naczynia,** подо́нникъ; || *Горн.* **Podkład, Spąg,** подо́шва.

Podkładać, *см.* **Podłożyć.**

Podkładanie, -nia, *ср.* подкла́дываніе.

Podkładka, -i, *ж.* по́дкладень, яйцо́ подкла́дываемое въ гнѣ́здо подъ насѣ́дку. || *Горн.* **Podkładka, Próg,** лежня́.

Podkolan, -u, *м. Бот.* двули́стникъ (*трава́*), *см.* **Parlist, Dwójlist.**

Podkolanek, -nka, *м.* подколѣ́нокъ, поджи́лки; || поду́шка, подкла́дываемая подъ колѣ́на.

Podkomenda, -y, *ж.* подчине́нность, подначáльность; || зави́симость.

Podkomendny, подчинённый, подкома́ндный.

Podkomorne, -ego, *ср.* пла́та за сня́тіе ча́сти кварти́ры у гла́внаго жильца́.

Podkomornik, -a, *м.* нанима́ющій кварти́ру у гла́внаго жильца́.

Podkomorski, принадлежа́щій подкомо́рію, *см.* **Podkomorzy.**

Podkomorstwo, -a, *ср.* до́лжность подкомо́рія, *см.* **Podkomorzy.**

Podkomorzanka, -i, *ж.* дочь подкомо́рія.

Podkomorzy, -ego, *м.* подкомо́рій, придво́рный сано́вникъ (*въ старинной По́льшѣ*); || камергéръ.

Podkomorzyc, -a, *м.* сынъ подкомо́рія.

Podkomorzyna, -y, *ж.* жена́, супру́га подкомо́рія.

Podkoniuszy, -ego, *м.* подконю́шій; || у́нтеръ-шталме́йстеръ.

Podkop, -u, *м. Воен.* подко́пъ, ми́на; || *сѣти, ко́зни.

Podkopać, Podkopywać, подкопа́ть, подка́пывать, рыть, подры́ть, подрыва́ть.

Podkopnik, -a, *м. Воен.* минёръ, подко́пщикъ.

Podkopny, подзе́мный, подземе́льный; || *потае́нный.

Podkorzenny, подкоре́нный, находя́щійся подъ корнёмъ.

Podkościelny, находя́щійся подъ це́рковью, *или* по́длѣ це́ркви.

Podkostny, подко́стный, находя́щійся подъ ко́стью.

Podkoszony, скóшенный. **Łąka podkoszona**, лугъ повреждённый косьбóю.

Podkowa, -y, *ж.* подкóва.

Podkować, *см.* **Podkuć**.

Podkowanie, -nia, *ср.* окóвка; || подкóвываніе (*лошадей*).

Podkóweczka, -i, *ж. Умен.* подкóвочка.

Podkówka, -i, *ж. Умен.* подкóвка.

Podkownik, -u, *м. Бот.* вúзель (*растéніе*). || **Podkownik**, -a, *м.* кузнéцъ, мастеръ дéлающій подкóвы.

Podkowowy, подкóвный.

Podkreślać, **Podkreślić**, подчёркивать, подчеркнýть.

Podkreślanie, **Podkreślenie**, -nia, *ср.* подчёркиваніе.

Podkreślony, подчёркнутый.

Podkrokiew, -kwi, *ж.* крóвельное стропúло.

Podksiężycowy, подлýнный.

Podkuć, **Podkować**, подковáть, подкóвывать.

Podkucie, -cia, *ср.* подкóвка, подковáніе.

Podkup, -u, *м.* наддáча, надбáвка (*цѣны*); || пóдкупъ.

Podkupić, **Podkupywać**, наддавáть, надбавлять цѣну, давáть бóлѣе другóго; || подкупúть, подкупáть.

Podkupne, -ego, *ср.* надбáвка, наддáча.

Podkupnik, -a, *м.* наддáтчикъ, дающій бóльшую цѣну (*на аукціóнѣ*); || ходáтель, подкупáющій другóго.

Podkupny, подкýпный.

Podkupstwo, -a, *ср. см.* **Przekupstwo**.

Podkurek, -rka, *м.* пѣніе пѣтухóвъ; || ночнóе врéмя, когдá поютъ пѣтухи; || закýска, ýжинъ óколо этого врéмени (*для ночныхъ работниковъ*).

Podkurzyć, **Podkurzać**, подкурúть, подкýривать, окурúть, окýривать.

Podkuty, подкóванный.

Podkwas, -u, *м. Хим.* кислотá.

Podkwasić, **Podkwaszać**, дéлать кисловáтымъ, квáсить.

Podlać, **Podlewać**, подлúть, подливáть.

Podłamać, **Podłamywać**, подломáть, подлáмывать, надломúть, надлáмливать.

Podlasie, -sia, *ср.* подлéсье, мéсто прилегáющее къ лéсу.

Podlaszczka, -i, *ж. Бот.* родъ ѳіялки (*растéніе*).

Podławie, -wia, *ср.* поднáрье, мéсто подъ нáрами, подъ лáвками, скамéйками.

Podle, *Пред.* пóдлѣ, вóзлѣ, у, близь.

Podle, *Нар.* пóдло, нúзко, *см.* **Podło**.

Podleć, унижáться; || пóртиться, повреждáться, вырождáться.

Podledz, **Podlegać**, покорúться, покорáться, подчинúться, подчинáться, подвéргнуться, подвергáться, повиновáться.

Podległość, -ści, *ж.* повиновéніе, подчинéніе, зависимость. || **Podległości**, *мн.* угóдья, слýжбы (*имѣнія, усáдьбы, дóма*); принадлéжности (*дѣла*).

Podległy, подвéрженный; || зависимый, подчинённый. **Życie podległe chorobom**, жизнь подвéрженная болѣзнямъ.

Podlepić, **Podlepiać**, подлѣпúть, подклеúть.

Podleśniczy, -ego, *м.* лѣсовщúкъ, лѣснóй стóрожъ.

Podleśny, подлѣсный, находящійся, растýщій подъ лѣсомъ; || помóщникъ лѣснúчаго.

Podlewa, -y, *ж.* сóусъ, подлúвка.

Podlewać, **Podlać**, подливáть, подлúть.

Podlewanie, -nia, *ср.* подливáніе.

Podlić, унижáть, срамúть, *см.* **Spodlić**. || **Podlić się**, унижáться, уничижáться, срамúть себя, поступáть безчéстно.

Podło, пóдло, нúзко, безчéстно.

Podłoga, -i, *ж.* полъ, помóстъ. **Ślepa podłoga**, подпóлье, чёрный полъ.

Podłomyślność, -ści, *ж.* пóдлость, нúзость, пóдлый óбразъ мы́слей, гнýсность.

Podłomyślny, пóдлый, нúзкій, презрѣнный, гнýсный.

Podłość, -ści, *ж.* пóдлость, нúзость, гнýспость.

Podłotek, -tka, *м.* птенéцъ; || подрóстокъ.

Podłowaty, подловáтый, пóдленкій, *см.* **Podły**.

Podłożyć, **Podkładać**, подложúть, подклáдывать.

Podług, по, смотрá по тому́ какъ, согласно съ...., по мѣрѣ, *см.* **Wedle**, **Według**.

Podługowato, продолговáто.

Podługowatość, -ści, *ж.* продолговáтость.

Podłuż, вдоль, вдлину́.

Podłużka, -i, *ж.* поперéчина; || рѣшéтина, плáнка, рéйка, дранúца. || **Podłużka w dachu**, ребрó, край крышú, крóвли.

Podłużnica, -y, *ж. Архит.* прогóнъ.

Podłużny, продóльный, продолговáтый.

Podłużony, продолжённый.

Podły, пóдлый, нúзкій, ничтóжный, презрѣнный, гнýсный.

Podmajstrzy, -ego, *м.* подмастéрье.

Podmarszałł, -ego, *м. Стар.* заступáющій мéсто капитáна сýдна.

Podmawiać, *см.* **Podmówić**.

Podmawiacz, -a, *м.* подстрекáтель, подстýтель.

Podmieście, -cia, *ср. Стар.* прúгородъ.

Podmiot, -u, *м.* подлóгъ, обмáнъ, подмётъ; || солóменная подстúлка (*для живóтныхъ*) || подкúдышъ, *см.* **Podrzutek**; || предмéтъ, содержáніе, *см.* **Przedmiot**; || *Грам.* подлежáщее.

Podmiotek, tka, *м. см.* **Podrzutek**.

Podmiotka, -i, *ж. см.* **Podsiebitka**; || *Кам.* штукатýрка потолкóвъ.

Podmiotny, Podmiotowy, предмéтный, объектúвный; || подлóжный, вымышленный.

Podmłoda, -y, *ж.* мóлодь, молодúзна, пивнúя дрóжжи.

Podmoczyć, подмочúть.

Podmorski, подвóдный.

Podmoście, -ścia, *ср.* подмóстье.

Podmostny, Podmostowy, находящійся подъ мостóмъ.

Podmowa, -y, *ж.* внушéніе, подстрекáніе, подстрекáтельство, подущéніе, наущéніе.

Podmówca, -y, подстрекáтель, подустúтель, наýшникъ.

Podmówić, Podmawiać, подговорúть, подговáривать, подстрекнýть, подстрекáть, внушúть, внушáть, подустúть, подущáть.

Podmuch, -u, *м.* дуновéніе, дыхáніе, вéяніе; || подущéніе, подстрекáніе, возбуждéніе.

Podmurny, Podmurowy, находящійся подъ стѣнóю.

Podmurować, подвестú кáменную стѣну.

Podmurze, -a, *ср. Фортиф.* нúжній валъ, фоссебрéя.

Podmyć, Podmywać, подмы́ть, подмывáть.

Podnajmowanie, -nia, *ср.* отдáча внáймы́ чáсти нáнятаго, наёмъ чáсти квартúры у другóго жильцá.

Podnajmujący, нанимáющій квартúру у другóго лицá.

Podniebie, -ia, *ср.* откры́тое нéбо, чúстый вóздухъ.

Podniebienie, -nia, *ср.* сводъ; || сводъ нéба, нéбо, небесá, поднебéсье, небéсная высотá; || нёбо (*вéрхняя часть рта*).

Podniebieniowy, Podniebienny, *Анат.* поднёбный.

Podniebieski, Podniebny, поднебéсный.

Podniecać, Podniecić, поджигáть, поджéчь; || поощрúть, поощрúть, подстрекáть, подстрекнýть; || возбуждáть, возбудúть, вызывáть, вы́звать.

Podnieść, Podnosić, поднúть, поднимáть, подымáть, приподнúть, приподымáть; || надбáвить, надбавлúть, поднúть, поднимáть, возвы́сить, возвышáть (*цѣну*); || возвысить (*голосъ*); || повы́сить кого (*въ должности*). || **Podnieść się, Podnosić się**, поднимáться, возвышáться, повышáться; || гордúться.

Podniesienie, -nia, *ср.* поднúтіе, поднимáніе; || надбáвка (*цѣны*); || возвышéніе, повышéніе.

Podniesiony, пóднятый; || надбáвленный; || возвышенный.

Podnieta, -y, *ж.* подтóпка (*пéчи*); || горúчесть; || * примáнка, склóнность, побудúтельная причúна.

Podnietca, -y, *м.* поджигáтель, подстрекáтель, подустúтель.

Podnoże, -a, *ср.* подножіе.

Podnóżek, -żka, *м.* подножіе трóна; || *Фортиф.* банкéтъ, пристýпокъ; || *Мат.* основáніе, основá, бáза, бáзисъ; || скамéйка, скамéечка, пристýпокъ, подножка у экипáжа.

Podnóżek, -żka, Podnóżnik, -a, *м.* антипóдъ.

Podnóżkowy, Podnóżny, находящійся подъ ногáми, подножный.

Podobać się, нрáвиться. **Podobać sobie co**, находúть удовóльствіе въ чёмъ, любúть что, любовáться чёмъ.

Podobanie, -nia, *ср.* прiáтность. **Podobanie się**, старáніе нрáвиться.

Podobeńki, Podobnieńki, Podobniuchny, Podobniuteńki, Podobniusieńki, совершéнно похóжій, похóжій какъ двѣ кáпли водú, *см.* **Podobny**.

Podobieństwo, -a, *ср.* схóдство, подóбіе. **Podobieństwo do prawdy**, правдоподóбіе; || прúтча. **Podobieństwo Salomonowe**, притчи Салóмоновы.

Podobłoczny, подóблачный.

Podobnie, подóбнымъ óбразомъ, рáвно, равномéрно. **Podobnież**, тáкже, тóчно.

Podobno, кáжется, повúдимому.

Podobny, подóбный, схóдный, схóжій. || **Podobny ku wierzeniu**, вéроятный. **Podobny ku wykonaniu**, возмóжный, сбы́точный, удобоисполни́мый. **Podobny podobnego szuka**, подóбный подóбнымъ любýется.

Podoccian, -u, *м. Хим.* уксусокúслая соль.

Podochocić sobie, подгулúть, подпúть.

Podoficer, -a, *м.* ýнтеръ-офицéръ.

Podogonie, -nia, *ср.* пахви (*подхвóстная часть конскаго прибора*).

Podołać, Podoływać, одолéть, одолéвать, осúлить, осúливать, превозмóчь, превозмогáть.

Podołek, -łka, *м.* подóлъ (*плáтья*); || подбрю́шина, нúжняя часть брю́ха, *см.* **Łono**.

Poderka, -i, *ж.* вспáшка.

Podesek, -ska, *м.* подóска, подóсина, окóвка óси.

Podestatkiem, довóльно, достáточно, обúльно, изобúльно.

Podezorze, -a, *ср.* нúжняя часть волóвьяго úли свúнаго языкá; || подшéйная часть говя́дины.

Podpadać, *см.* **Podpaść**.

Podpał, -u, *м.* подтóпка, поджóгъ, зажигáтельство; || тóпка (*печéй*).

Podpalanie, -nia, *ср.* поджóгъ, поджигáніе, зажигáтельство.

Podpalca, -y, Podpalacz, -a, *м.* поджигáтель, зажигáтель; || * подстрекáтель, подустúтель.

Podpałek, -łka, *м. см.* **Podpłomyk**.

Podpalenie, -nia, поджига́ніе, поджо́гъ; || растопка (*печи*).

Podpałka, -i, *ж.* растопка; || сожже́ніе, зажига́ніе.

Podpalony, подожжённый.

Podparafja, -ji, *ж.* второстепе́нный прихо́дъ.

Podparcie, -cia, *ср.* подпо́ра, подпо́рка, опо́ра, подде́ржка.

Podparty, подпёртый, подде́ржанный.

Podpas, -u, *м.* по́ясъ.

Podpaść (Podpaśdź), **Podpadać**, подпа́сть, подпада́ть, подлежа́ть; || навлека́ть, навле́чь на себя́, подверга́ться, подве́ргнуться (*чему́*); || попада́ть, попа́сть. **Podpada to pod zmysły**, э́то осяза́тельно, очеви́дно, я́сно какъ день.

Podpasze, -a, *ср. Анат.* мы́шка, по́дмышка.

Podpaszny, подмы́шковый.

Podpęcze, -a, *ср. Анат.* подбрю́шина, подбрю́шье.

Podpępny, подбрю́шный.

Podpiąć, **Podpinać**, подстегну́ть, подстёгивать, подтяну́ть, подтя́гивать.

Podpić, **Podpijać**, подпи́ть, подпива́ть, подгуля́ть.

Podpieczętować, подпеча́тать.

Podpierać, *см.* **Podeprzeć**.

Podpiersień, **Popiersień**, -śnia, **Podpiersnik**, -a, *м.* попе́рсіе, нагру́дный ремень (*часть конской упряжи*).

Podpięty, подстёгнутый, подтя́нутый.

Podpity, пьяный, хмельной.

Podpis, -u, *м.* по́дпись, рукоприкла́дство.

Podpisać, **Podpisywać**, подписа́ть, подпи́сывать. || **Podpisać się**, подписа́ться, приложи́ть ру́ку.

Podpisarz, -a, *м.* помо́щникъ секретаря́ суда́.

Podpisek, -ska, *м. Стар.* ре́гентъ зе́мской канцеля́ріи; || припи́ска.

Podpłatnik, -a, *м.* помо́щникъ касси́ра, казначе́я.

Podpłomyk, -a, *м.* хлѣбъ у са́маго пла́мени испечённый, ва́ленецъ.

Podpomaganie, **Podpomożenie**, -nia, *ср.* подмо́га, посо́біе, вспоможе́ніе, по́мощь, содѣ́йствіе.

Podpomożyciel, -a, *м.* покрови́тель, защи́тникъ.

Podpopielny chleb, *Стар.* хлѣбъ испечённый въ золѣ́.

Podpora, -y, *ж.* подпо́рка, подста́вка; || подде́ржка, подмо́га, подпо́ра, опо́ра; || *Архит.* контрфо́рсъ; || *Горн.* подхва́тъ, костыль

Podpórka, -i, *ж.* подпо́рка, подста́вка, тычи́нка; || *Архит.* сто́йка.

Podporucznik, -a, *м.* подпору́чикъ.

Podprawić, **Podprawiać**, испра́вить, исправля́ть, попра́вить, поправля́ть; || разводи́ть (*растенія*); || подложи́ть, подкла́дывать, подби́ть, подбива́ть; || настро́ить кого́ къ чему́, наусти́ть, подстрекну́ть.

Podprawka, -i, *ж. Камен.* подщебёнка.

Podprefekt, -a, *м.* подпрефе́ктъ, помо́щникъ префе́кта.

Podproboszcz, -a, *м.* свяще́нникъ, состоя́щій въ вѣ́дѣніи прихо́дскаго свяще́нника.

Podprofos, -a, *м. Стар.* помо́щникъ судьи́, старшины.

Podprokurator, -a, *м.* помо́щникъ прокуро́ра.

Podproże, -a, *ср.* ни́жняя часть поро́га.

Podprzeor, -a, *м.* помо́щникъ настоя́теля монастыря́.

Podprzysięgać, дава́ть вѣролóмную прися́гу.

Podprzysięganie, -nia, *ср.* ло́жная, вѣролóмная прися́га.

Podpułkownik, -a, *м.* подполко́вникъ.

Podpuścić, **Podpuszczać**, подпусти́ть, подпуска́ть; || **Podpuszczać mléko**, ква́сить, прокваши́вать молоко́.

Podraczyć, напои́ть до́пьяна (*кого́*). **Podraczyć sobie**, напи́ться, нализа́ться, накулика́ться.

Podrastać, подраста́ть.

Podraźnić, подразни́ть.

Podręcze, -a, *ср.* ру́чка у кре́сель и т. п.

Podręcznik, -a, *м.* руково́дство.

Podręczny, подру́чный. **Dziełko podręczne**, руково́дство.

Podrób, -u, *м.* **Podroba**, -y, *ж.* **Podróbki**, -bek, *мн.* потроха́, вну́тренности живо́тнаго.

Podrobić, искроши́ть, изрѣзать на ме́лкіе кусо́чки, раздроби́ть.

Podrobić, **Podrabiać**, подде́лать, подде́лывать, придѣ́лать, придѣ́лывать, доде́лать, доде́лывать; || надвяза́ть, надва́зывать (*чулóкъ*); || надста́вить, надставля́ть.

Podrobiony, подде́ланный; || надста́вленный, придѣ́ланный; || надва́занный.

Podrostek, -stka, *м. см.* **Podrostek**.

Podrosły, подро́сшій.

Podrostek, -stka, *м.* подро́стокъ, *см.* **Podlotek**.

Podróż, -y, *ж.* путеше́ствіе, пое́здка, стра́нствованіе.

Podrożeć, вздорожа́ть.

Podróżnik, -a, *м.* пу́тникъ, путеше́ственникъ; || пассажи́ръ; || проѣзжій; || стра́нникъ.

Podróżny, подоро́жный, путево́й. **Karta podróżna**, подоро́жная.

Podróżny, -ego, *м. см.* **Podróżnik**.

Podróżować, путеше́ствовать, стра́нствовать, ѣздить.

Podróżowanie, -nia, *ср.* путеше́ствіе, стра́нствованіе.

Podrożyć, возвы́сить цѣ́ну.

Podrusztować, приста́вить подмо́стки лѣса́ (*къ строенію*).

Podruzgotać, разби́ть въ дре́безги, расколоти́ть на ме́лкіе куски́, раздроби́ть; || сокруши́ть.

Podrybek, -bka, *м.* лаксофоре́ль (*рыба*).

Podrygnąć, Podrygać, Podrygiwać, подпрыгну́ть, подпры́гивать, подскочи́ть, подска́кивать.

Podrywka, -i, *ж.* родъ рыболо́вной се́ти; || западня́, лову́шка.

Podrzeć, разодра́ть.

Podrzędny, подчинённый; || второстепе́нный. **Planety podrzędne**, второстепе́нныя плане́ты, спу́тники.

Podrzeźniać, Podrzyźniać (komu), передра́знивать (*кого́*), перецыга́нивать, пересмѣ́ивать.

Podrzeźniacz, -a, *м.* пересмѣ́шникъ, передра́знитель.

Podrzeźnianie, -nia, *ср.* передра́знивание, пересмѣ́ивание.

Podrzucalny, броса́льный, служа́щій къ бро́са́нію.

Podrzucić, Podrzucać, подки́нуть, подки́дывать, подбро́сить, подбра́сывать.

Podrzucony, подбро́шенный, подки́нутый.

Podrzut, -a, Podrzutek, -tka, *м.* подки́дышъ, подки́нутый ребёнокъ. **Dom podrzutków**, воспита́тельный домъ.

Podrzutnie, подло́жно, съ обма́номъ.

Podrzutny, подло́жный, подставно́й, подда́льный.

Podsada, -y, *ж. Фортиф.* са́па, подко́пъ; || * заса́да, западня́; || обма́нъ; || фунда́ментъ, основа́ніе, осно́ва, заклад́ка, подста́вка.

Podsadka, -i, *ж.* ковъ, ко́зни, заса́да, западня́; || родъ гриба́.

Podsądny, подсу́дный; || подсуди́мый.

Podsadzić, Podsadzać, подложи́ть, подкла́дывать, подста́вить, подставля́ть; || подводи́ть подко́пъ (*подо что́*). || **Podsadzić się pod kogo**, укра́дкою помѣ́шать кому́ въ како́мъ-либо дѣлѣ, воспо́льзоваться чьею оплошностію, напасть врасплох.

Podsaletran, Podsaletrzan, -u, *м. Хим.* селитроки́слая соль.

Podścielać, Podesłać, подстила́ть, подосла́ть.

Podścielanie, -nia, *ср.* подста́лка.

Podsędek, -dka, *м. Стар.* подсу́докъ, мла́дшій судья́ зе́мскаго суда́.

Podsędkowa, -éj, *ж.* жена́ подсу́дка.

Podsędkówna, дочь подсу́дка.

Podsędkowstwo, -a, *ср.* до́лжность подсу́дка.

Podselować, *см.* **Podzelować**.

Podsiać, Podsiewać, подсѣ́ять, подсѣ́вать.

Podsiarczan, -u, *м. Хим.* сѣрноки́слая соль.

Podsiębicie, -cia, *ср.* **Podsiębitka, -i**, *ж. Стар.* штукату́рка потолка́.

Podsiebitka, -i, *ж.* **Podsiebicie, -cia**, *ср. Плотн.* подши́вка.

Podsienie, -nia, *ср. Архит.* по́ртикъ, галере́я; || крыльцо́ подъ навѣ́сомъ.

Podsiewacz, -a, *м.* сѣ́ятель, просѣ́ва́льщикъ.

Podsiewiny, -win, *мн.* вы́сѣвки.

Podsiodłowy, подсѣ́дѣльный.

Podskarbi, -iego, *м. Стар.* завѣ́дывающій госу́дарственной казно́ю, казнохрани́тель.

Podskarbina, -y, *ж. Стар.* жена́ казнохрани́теля.

Podskarbstwo, -a, *ср.* до́лжность казнохрани́теля; || *Собир.* казнохрани́тель и его́ жена́ вмѣ́стѣ.

Podskoczyć, Podskakiwać, подскочи́ть, подска́кивать, подпрыгну́ть, подпры́гивать.

Podskok, -u, *м.* скачо́къ, прыжо́къ.

Podskórny, подко́жный.

Podskórze, -a. *ср.* ни́жняя ко́жа.

Podskrobać, подчи́стить, подскобли́ть.

Podskrobanie, -nia, *ср.* подчи́стка.

Podskrobany, подчи́щенный, подскобленный.

Podskrobek, -bka, *м.* лепёшка изъ оста́вшагося тѣ́ста, оскрёбокъ.

Podskubać, Podskubywać, вырыва́ть, выдёргивать, вы́щипать, выщи́пывать, общипа́ть, общи́пывать (*пе́рья*).

Podsłodzić, Podsładzać, подсласти́ть, подсла́щивать.

Podsłoneczny, подсо́лнечный.

Podsłuch, -u, *м.* подслу́шиваніе. **Podsłuch odprawiać, stać na podsłuchu**, подслу́шивать, быть на сторо́жѣ, сторожи́ть. **Podsłuchy wojenne**, рекогносцирóвка, развѣ́дка.

Podsłuchać, подслу́шать.

Podsłuchacz, -a, Podsłuchywacz, -a, *м.* подслу́шивальщикъ, лазу́тчикъ, соглядата́й.

Podsłupie, -pia, *ср. Стар.* подно́жіе, пьедеста́лъ; || *Архит.* по́ртикъ; || навѣ́съ на столба́хъ.

Podśnieżny, подснѣ́жный.

Podsobny, *Стар.* подъ кѣ́мъ-либо находя́щійся; || **Podsobny koń**, верхова́я, подсѣ́дѣльная ло́шадь.

Podsokoły, *Стар.* употребля́емый въ соколи́ной охо́тѣ.

Podsolan, -u, *м. Хим.* солеки́слая соль.

Podspodni, исподній.

Podstać się, вы́стояться, устоя́ться.

Podstanie się, -nia się, *ср.* отсто́й, отста́иваніе.

Podstąpić, Podstępować, подступи́ть подступа́ть, приступи́ть, приступа́ть, приближи́ться, приближа́ться.

Podstarosta, -y, *м. Стар.* подстаро́ста, помо́щникъ старо́сты, управи́теля владѣ́нія *или* по́мѣстья, принадлежа́щаго коро́нѣ; || **Podstarosta w kopalniach**, берга́уптманъ, го́рный чино́вникъ.

Podstarości, -iego, *м.* помо́щникъ управи́теля помѣ́стьемъ, надсма́тривающій надъ се́льскими рабо́тами и т. д., эконо́мъ.

Podstarzały, устаре́лый.

Podstarzeć, устаре́ть, одряхле́ть.

Podstawa, -y, *ж.* основа́ніе, осно́ва.

Podstawek, -wka, *м.* подпо́рка, подде́ржка; || **Podstawek (w potrzasku)**, сторожёкъ, стре́лка, западня́ двѣ́рцы (*въ западнѣ*); || **Podstawek moździerzowy**, пѣ́стикъ (*въ ступкѣ*); || **Podstawek u skrzypców**, подста́вка, кобы́лка (*въ скри́пкѣ*); || **Podstawek (pod talerz, pod naczynie)**, подо́нникъ, поддо́нокъ.

Podstawialny, Podstawny, подставно́й.

Podstawić, Podstawiać, подста́вить, подставля́ть. **Podstawić co zamiast czego**, подсу́нуть, подмѣ́нить, замѣ́нить.

Podstawienie, -nia, *ср.* подставле́ніе, замѣ́на; || замѣ́неніе, замѣще́ніе.

Podstawiony, подставно́й. **Osoba podstawiona**, подставно́е лицо́.

Podstęp, -u, *м.* подло́гъ, обма́нъ, хи́трость, проны́рство. **Czynić podstępy**, разставля́ть сѣ́ти, кова́ть ко́зни.

Podstępca, -y, *м.* хитре́цъ, проны́ра, лука́вецъ.

Podstępiować, Podstemplować, *Каменщ.* подпере́ть, поддержа́ть подста́вками (*стѣны*).

Podstępność, -ści, *ж.* хи́трость, лука́вство, кова́рство, проны́рство.

Podstępny, хи́трый, лука́вый, кова́рный, злостный, злонамѣ́ренный. **Podstępny bankrut**, зло́стный банкру́тъ.

Podstolanka, -i, *ж. Стар.* дочь помо́щника сто́льника.

Podstole, -a, *ср.* подсто́лье.

Podstoli, -ego, *м. Стар.* сто́льникъ (*придво́рный чино́вникъ, имѣ́вшій смотрѣ́ніе за королѣ́вскимъ столо́мъ*).

Podstolic, -a, *м. Стар.* сынъ сто́льника.

Podstolina, -y, *ж. Стар.* жена́ сто́льника.

Podstolstwo, -a, *ср. Стар.* до́лжность сто́льника.

Podstrzedz, Podstrzegać, подстере́чь, подстерега́ть, подмѣ́тить, подмѣ́чать, подгляде́ть, подгля́дывать, подсмотре́ть, подсма́тривать.

Podstrzegacz, -a, *м.* соглядатай, лазу́тчикъ.

Podstrzegaczka, -i, *ж.* подсмо́трщица, лазу́тчица.

Podstrzeganie, -nia, *ср.* подсма́триваніе, высма́триваніе, выѣ́дываніе, шпіо́нство.

Podstrzelczy, ходя́щій подъ ружьёмъ (*объ охо́тничьей соба́кѣ*).

Podstrzelić, *см.* **Postrzelić**.

Podstrzesze, -a, *ср.* мѣ́сто подъ навѣ́сомъ; || чердакъ.

Podstyczna, -éj, *ж. Мат.* субта́нгенсъ.

Podsufitka, -i, *ж. Архит.* потоло́чина.

Podsummować, подвести́, свести́ ито́гъ.

Podsunąć, Podsuwać, подсу́нуть, подсо́вывать, задви́нуть, задвига́ть, пододви́нуть, пододвига́ть.

Podsuw, -u, *м.* взя́тка, пода́рокъ за незако́нное произво́дство дѣ́ла.

Podsuwacz, -a, *м.* подмѣ́нщикъ.

Podsuwaczka, -i, *ж.* подмѣ́нщица.

Podsycenie, -nia, *ср.* ко́рмъ, пи́ща, подкрѣпле́ніе, насыще́ніе.

Podsycić, Podsycać, насы́тить, насыща́ть, подкорми́ть, подка́рмливать, подкрѣпи́ть, подкрѣпля́ть. **Podsycić czém jaki trunek**, подмѣша́ть, подба́вить чего́ въ како́й ли́бо напи́токъ. || **Podsycić się**, насы́титься, подкрѣпи́ться, перекуси́ть чего́ ли́бо, закуси́ть.

Podsypać, Podsypywać, подсы́пать, подсыпа́ть.

Podsypka, -i, *ж.* затра́вочный по́рохъ, мя́коть.

Podsyta, -y, *ж.* подкрѣпле́ніе, насыще́ніе; || * одобре́ніе, поощре́ніе.

Podszczuwać, подстека́ть, поджига́ть, подзадо́ривать; || натра́вливать, поддра́знивать.

Podszczuwacz, -a, *м.* подстека́тель, подусти́тель, поджига́тель, зажи́га, зачи́нщикъ.

Podszczuwaczka, -i, *ж.* подстека́тельница, поджига́тельница, зачи́нщица, на́ушница.

Podszczuwanie, -nia, *ср.* подстека́тельство, натра́вливаніе, поддра́зниваніе.

Podszeptać, Podszeptywać, шепну́ть, нашёптывать.

Podszepnik, -a, *м.* на́ушникъ, подстека́тель, подусти́тель.

Podszept, -u, *м.* на́ушничаніе, нашёптываніе.

Podszewka, -i, *ж.* подкла́дка, подбо́й.

Podszewnica, -y, *ж. Бот.* древоко́рникъ (*расте́ніе*).

Podszybie, -ia, *ср. Горн.* мѣ́сто при ша́хтѣ для скла́дыванія руды́.

Podszyć, Podszywać, подши́ть, подши́вать, подложи́ть, подкла́дывать, подба́ть, подбива́ть.

Podszycie, -cia, *ср.* подкла́дка, подбо́й; || придѣ́лка но́выхъ голо́вокъ, но́выя го́ловы, голо́вки (*у сапого́въ*).

Podtop, -u, *м.* наводне́ніе, разли́тіе водъ.

Podtopić, Podtapiać, наводни́ть, наводня́ть, затопи́ть, затопля́ть.

Podtrącić, Podtrącać, подтолкну́ть, подта́лкивать.

Podtykać, Podetknąć, подтыка́ть, подоткну́ть.

Poduchowny, бы́вшій духо́вный, принадлежа́вшій духове́нству.

Poduczyć, подучи́ть, научи́ть.

Podufale, *см.* **Poufale**.

Podufały, *см.* **Poufały**.

Podupadły, пришéдшій въ упáдокъ, обѣднѣвшій, обнищáвшій, разорúвшійся.

Podupaść, Podupadać, приттú въ упáдокъ, обѣднѣ́ть, обнищáть, разорúться.

Podusić, передушúть.

Podustny, *Стар.* толстогýбый, губáстый; || находя́щійся подъ губáми.

Poduszczanie, Poduszczenie, -nia, *ср.* наущéніе, подстрекáніе, возбужде́ніе.

Poduszczacz, *см.* **Poduszczyciel**.

Poduszczyć, Poduszczać, подстрекнýть. подстрекáть, подзадóрить, подзадóривать.

Poduszczyciel, **-a**, *м.* подстрекáтель, подустúтель.

Poduszczka, -i, *ж.* подýшечка. **Poduszczka u szorów końskich**, сѣдёлка.

Poduszka, -i, *ж.* подýшка.

Poduszny, Poduszowy, подýшечный.

Podwajać, *см.* **Podwoić**.

Podwał, -łu, *м. Воен. см.* **Podmurze**.

Podwałek, -łka, *м. Архит.* астрагáлъ, вáликъ, ободóкъ.

Podwalić, Podwalać, подвалúть, подвáливать, подкатúть, подкáтывать.

Podwalina, -y, *ж.* перевóдина, бáлка, бревнó, брусъ; || основáніе, фундáментъ.

Podwałka, *см.* **Opusta**.

Podwalny, находя́щійся подъ вáломъ, подъ окóпомъ.

Podważka, -i, *ж. Хир.* подъёмникъ, подъёмецъ (*инструмéнтъ*).

Podważyć, Podważać, приподнúть, приподнимáть.

Podwęgielny, краеугóльный.

Podwiązać, Podwiązywać, подвязáть, подвя́зывать, завязáть, завя́зывать; || *Архит.* сводúть, замыкáть сводъ. || **Podwiązać się**, подвязáться.

Podwiązka, -i, *ж.* подвя́зка, обвя́зка; || *Архит.* кладень, лéжень подъ стропúлами.

Pod wieczór, пóдъ вечеръ, вечеркóмъ, въ вечéрнее врéмя.

Podwieczorek, -rka, *м.* пóлдникъ.

Podwieczorkować, пóлдничать.

Podwieść, Podwodzić, подвестú, подводúть.

Podwiew, -u, *м.* дуновéніе, вéяніе.

Podwinian, -u, *Хим.* винокúслая соль. **Podwinian potaszu**, винокúслый потáшъ, вúнный кáмень.

Podwładność, -ści, *ж.* подчинéнность, подвéдомственность.

Podwładny, подчинéнный, подвéдомственный.

Podwłoka, i, *ж.* внýтренняя úли вéрхняя нáволочка.

Podwłośnik, -a, *м.* пудромáнтель.

Podwoda, -y, *ж.* подвóда, вóзка, извóзъ.

Podwódca, -y, Podwodziciel, -a, *м.* подстрекáтель, подустúтель, поджигáтель.

Podwodnik, -a, *м.* подвóдчикъ, прáвящій подвóдою.

Podwodny, подвóдный, относя́щійся къ подвóдѣ. **Koń podwodny**, возовáя лóшадь.

Podwodny, водянóй, подвóдный. **Podwodna farba**, водянáя крáска, соковáя úли клеевáя крáска.

Podwoić, Podwajać, удвóить, удвóивать; || увели́чить, увели́чивать.

Podwój, -oju, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Podwoje, -ojów**, створы, двéри о двухъ половúнкахъ, створчатыя двéри.

Podwojewodzy, -ego, *м. Стар.* заступáющій мѣсто воевóды.

Podwójnie, вдвóйнѣ, вдвóе, въ два рáза.

Podwójność, -ści, *ж.* двóйственность, двоя́кость; || *двоеду́шіе, лукáвство.

Podwójny, dwojnóй, dwojáki, dwójstwenny; || *двоеду́шный, лукáвый. **Podwójna pensja**, двойнóе жáлованье. **Płód podwójny**, двойчáтый плодъ. **Kwiat podwójny**, махрóвый цвѣтóкъ.

Podwojski, -ego, *м. Стар.* разсы́льный, разсы́льщикъ.

Podwórek, -rka, *м.* задвóрокъ, зáдній дворъ, двóрикъ.

Podwórko, -a, *ср.* птúчій дворъ, зáдній дворъ.

Podwórze, -a, *ср.* дворъ. *см.* **Dziedziniec**. **Na podwórzu**, на дворé. **Z podwórza**, съ надвóрья.

Podwórzec, -rca, *м.* дворъ, большóй дворъ.

Podwóz, -u, *м.* подвóзъ, достáвка.

Podwoźnik, -a, *м.* поставщúкъ, достáвщикъ, подвóдчикъ.

Podwrócić, Podwracać, ниспровéргнуть, ниспровергáть, потрясти́, потрясáть; || подстáвить кому́ нóгу, подшибúть кого́.

Podwrót, -otu, *м.* ниспровержéніе; || спшибáніе кого́ съ ногъ.

Podwyżka, -i, *ж.* прибáвка.

Podwyższać, Podwyższyć, подвышáть, подвы́сить, приподнимáть, приподнáть, прибавля́ть, прибáвить.

Podwyższenie, -nia, *ср.* возвышéніе, повышéніе, приподнáтіе, надбáвка. **Podwyższenie Krzyża Ś-go**, воздви́женіе Св. Крестá. **Podwyższenie rangi**, повышéніе въ чúнѣ.

Podyma (Podejma), -y, *ж. Плотн.* подстрѣлина, распóрка, раскóсина, поперечный брусъ.

Podymie, -mia, *ср.* дворъ, домъ, дымъ, крестьáнское тягló.

Podymne, -ego, *ср.* подúмное, подворное, сборъ съ дымóвъ, сборъ съ кáждаго двора́.

Podzamcze, -a, *ср.* мѣсто пéредъ зáмкомъ.

Podżary, смýглый, загорѣлый отъ сóлнца; || поджáрый.

Podżarzyć, Podżarzać, поджéчь, поджигáть; || *подзадóрить, подзадóривать.

Podżeberny, Podżebrowy, подрёберный. *Анат.* **Błona podżeberna,** подрёберная и́ли грудна́я плева́.

Podżeg, -u, *м.* **Podżega, -i,** *ж. см.* **Podżoga.**

Podżegać, Podżegnąć. поджига́ть, подже́чь.

Podżegacz, -a, *м.* поджига́тель; || * подстрека́тель, подусти́тель, зачи́нщикъ.

Podżegaczka, -i, *ж.* зажига́тельница; || подстрека́тельница, подусти́тельница, зачи́нщица.

Podzelować, подки́нуть и́ли подши́ть но́выя подмётки подъ сапоги́.

Podzelowanie, -nia, *ср.* подшива́ніе, подки́дываніе подмётокъ подъ сапоги́.

Podziać, *см.,* **Podzieć.**

Podział, -u, *м.* раздѣ́лъ, дѣлёжъ, раздѣле́ніе, надѣ́лъ. **Wznowienie podziału,** передѣ́лъ.

Podziałka, -i, *ж. Мат.* масшта́бъ; || *Физ.* масшта́бъ, ска́ла (*термоме́тра*[1]).

Podzieć, Podziewać, дѣть, дѣва́ть, запря́тать, запря́тывать, обыва́ть съ рукъ, отдава́ть, прибра́ть, прибира́ть. || **Podzieć się,** затеря́ться, спря́таться, дѣва́ться.

Podzięka, -i, *ж.* благода́рность, призна́тельность.

Podziękować, поблагодари́ть.

Podziękowanie, -nia, *ср. см.* **Podzięka.**

Podzielenie, -nia, *ср.* раздѣле́ніе, дѣлёжъ. **Podzielenie na raty,** разсро́чка.

Podzielność, -ści, *ж.* дѣли́мость.

Podzielny, дѣли́мый.

Podziemek, -mka, *м. Бот.* чешу́йникъ, Петро́въ крестъ (*растѐніе*).

Podziemie, -a, *ср.* **Podziemnica, -y,** *ж.* подземе́лье.

Podziemność, -ści, *ж.* нѣдра земли́.

Podziemny, подземе́льный.

Podziesiątny, состоя́щій изъ десяти́, десятерно́й, десятери́чный.

Podziewać, *см.* **Podziać.**

Podziewiątny, девятерно́й.

Podziś, Podziśdzień, доны́нѣ, до сего́ вре́мени, до сего́дня, до сего́днишняго дня.

Podziw, -u, *м.* удивле́ніе.

Podziwiać(kogo,co), удивля́ться, дивя́ться (*кому́, чему́*), любова́ться (*кѣмъ, чѣмъ*).

Podziwienie, -nia, *ср.* удивле́ніе, изумле́ніе.

Podżoga, -i, *ж.* поджо́гъ, подто́пка; || возбужде́ніе, подстрека́ніе; || подстрека́тель, возмути́тель, поджига́тель.

Podżołądkowy, подбрю́шный.

Podzor, -u, *м.* подозрѣ́ніе.

Podźwignąć, возстанови́ть, привести́ въ пре́жнее состоя́ніе, подня́ть, приподня́ть.

Poema, *ср. Нескл.* **Poemat, -u,** *м.* поэ́ма.

Poeta, -y, *м.* поэ́тъ, стихотво́рецъ.

Poetka, -i, *ж.* поэте́сса.

Poetycki, Poetyczny, поэти́ческій.

Poetyka, -i, *ж.* пии́тика, стихотво́рная нау́ка.

Poezja, -ji, *ж.* поэ́зія. **Poezje,** *мн.* стихотворе́нія, поэти́ческія произведе́нія.

Pofałszować, подде́лать.

Pofatygować się, потруди́ться, побезпоко́иться.

Pogadać, поговори́ть, поболта́ть.

Pogadanie, -nia, *ср.* **Pogadanka, Pogadawka, Pogadka, -i,** *ж.* бесѣда, разгово́ръ, болтовня́. **Pogadka,** поговóрка, молва́.

Poganiać, погоня́ть.

Poganiacz, -a, *м.* погóнщикъ; || рога́тина, стрека́ло, бодецъ, остроконе́чная па́лка (*чтобы погоня́ть волóвъ*).

Poganin, -a, *м.* язы́чникъ, идолопоклóнникъ.

Pogamizm, -u, *м.* язы́чество, идолопоклóнство.

Poganka, -i, *ж.* язы́чница, идолопоклóнница.

Pogański, язы́ческій, идолопоклóнническій.

Pogaństwo, -a, *ср.* язы́ческіе наро́ды; || язы́чество.

Pogarda, -y, *ж.* презрѣ́ніе, пренебреже́ніе.

Pogardliwie, *Нар.* презри́тельно, съ пренебреже́ніемъ.

Pogardliwość, -ści, *ж.* презри́тельность, неуважи́тельность.

Pogardliwy, презри́тельный, неуважи́тельный.

Pogardzać, Pogardzić, презира́ть, презре́ть (*кого́*), пренебрега́ть, пренебре́чь (*чѣмъ*).

Pogardzanie, -nia, *ср.* презира́ніе.

Pogarszać, *см.* **Pogorszyć.**

Pogasić, погаси́ть.

Poginąć, поги́бнуть, пропа́сть.

Pogląd, -u, *м.* взглядъ.

Pogłada, -y, *ж.* полиро́вка, шлифо́вка, полирова́ніе; || политу́ра; || лоскъ, гля́нецъ, гладь; || *украше́ніе, убра́ство.

Poglądać, смотрѣ́ть, взгля́дывать.

Poglądanie, -nia, *ср.* взгля́дываніе, разсма́триваніе.

Pogłaskać, погла́дить, поласка́ть.

Pogłos, -u, *м.* употреби́тельнѣе **Pogłoska, -i,** *ж.* молва́, слухъ.

Pogłówek, -wka, *м.* уда́ръ по головѣ́, затре́щина.

Pogłówne, -ego, *ср.* **Pogłówszczyzna, Pogłowszczyzna, -y,** *ж.* поголо́вная по́дать, подýшное.

Pogłówny, поголо́вный.

Pognój, -oju, *м.* унавóживаніе, удобре́ніе (*земли́*).

Pogoda, -y, *ж.* пого́да, вёдро.

Pogodnie, я́сно, свѣтло́; || споко́йно, ти́хо. **Pogodnie jest,** прекра́сная пого́да, прекра́сное вре́мя.

Pogodny, я́сный, чи́стый; || благорастворе́нный, благопрія́тный.

Pogodzenie, -nia, *ср.* примире́ніе, согла́шеніе.

Pogodzić, примири́ть, согласи́ть. || **Pogodzić się**, примири́ться.

Pogodziciel, -a, *м.* примири́тель.

Pogoń, Pogonia, -ni, *ж.* погоня́, гоня́, го́нка, догоня́, преслѣдованіе. || **Pogoń**, гербъ бы́вшаго Литовскаго кня́жества: всадникъ съ мечёмъ на конѣ.

Pogończy, Pogonny, по́сланный въ погоню, преслѣдующій.

Pogorszenie, -nia, *ср.* ухудше́ніе, испо́рченность; || соблазнъ.

Pogorszyć, Pogorszać, Pogarszać, ухудши́ть, ухудша́ть, испо́ртить, по́ртить; || соблазни́ть, соблазня́ть.

Pogorzały, погоре́лый, *см.* **Pogorzelec.**

Pogórze, -a, *ср.* плоская возвышенность, плоскогорье.

Pogorzeć, погоре́ть, вы́горѣть.

Pogorzel, Pogorzela, Pogorzelnia, -i, *ж.* пожа́рище, погоре́лое мѣсто.

Pogorzelec, -lca, *м.* погоре́вшій.

Pogorzelisko, -a, *ср.* пожа́рище, погоре́лое мѣсто.

Pogorzenie, -nia, *ср.* сгоре́ніе, истребле́ніе пожа́ромъ.

Pogotowiu,—употребительнѣе **Na pogotowiu**, въ гото́вности, подъ руко́ю, бли́зко.

Pograbić, сгрести́ гра́блями (*сѣно*); || расхити́ть, разгра́бить.

Pogranicze, -a, *ср.* предѣлъ, грани́ца, порубе́жье.

Pogranicznie, сме́жно, сопредѣльно, на границахъ, на рубежѣ.

Pogranicznik, -a, *м.* пограни́чный жи́тель.

Pograniczny, пограни́чный, сопредѣльный, сме́жный.

Pograwanie, -nia (z kogo), *ср.* насмѣшка, глумле́ніе (*надъ кѣмъ*).

Pogrążać, Pogrążyć, погружа́ть, погрузи́ть, оку́нывать, окунуть; || повергать, пове́ргнуть. || **Pogrążać się**, погружа́ться, повергаться, оку́ниваться.

Pogrążanie, Pogrążenie, -nia, *ср.* погруже́ніе.

Pogrążnąć, погря́знуть, ввѣргнуться.

Pogrobek, -bka, **Pogrobowiec**, -wca, *м.* ребёнокъ, родившійся по смерти отца.

Pogrobny, Pogrobowy, посме́ртный.

Pogródka, -i, *ж.* огоро́дка, и́згородь; || гряда́; || рѣшо́тка.

Pogrom, -u, *м.* погро́мъ, разгро́мъ, пораже́ніе, разби́тіе, разоре́ніе.

Pogromca, -y, *м.* побѣди́тель, покори́тель; || укроти́тель, усмири́тель.

Pogromić, порази́ть, разби́ть, опустоши́ть; || побѣди́ть, покори́ть.

Pogromienie, -nia, *ср.* опустоше́ніе, пораже́ніе, разби́тіе; || усмире́ніе.

Pogromny, разруши́тельный, опустоши́тельный.

Pogróżka, -i, *ж.* угро́за.

Pogroźny, гро́зный, угрожа́ющій.

Pogruchotać, разби́ть, переломать, раздроби́ть на ме́лкіе куски́, развали́ть.

Pogruchotanie, -nia, *ср.* разби́тіе, перело́мъ, разло́мъ, раздробле́ніе.

Pogrzeb, -u, *м.* погребе́ніе, по́хороны.

Pogrzebać, Pogrześć, Pogrzebować, Pogrzebywać, похорони́ть, погреба́ть, зака́пывать, зарыва́ть тѣло умёршаго въ зе́млю.

Pogrzebacz, -a, *м.* **Pogrzebaczka**, -i, *ж.* кочерга́.

Pogrzebanie, -nia, *ср.* погребе́ніе.

Pogrzebnik, -a, *м.* погреба́льщикъ, моги́льщикъ.

Pogrzebny, Pogrzebowy, погреба́льный, похоро́нный.

Pogubić, потеря́ть, растеря́ть.

Pogwałcenie, -nia, *ср.* наруше́ніе; || наси́ліе. **Pogwałcenie grobów**, наси́льственное разрытіе моги́лъ.

Pogwałcać, нару́шить; || изнаси́ловать.

Pohamować, укроти́ть, усмири́ть, обузда́ть, уня́ть, воздержа́ть.

Pohamowanie, -nia, *ср.* укроще́ніе, усмире́ніе, обузда́ніе, уня́тіе, воздержа́ніе.

Pohańbić, опозо́рить, обезче́стить, опоро́чить, осрами́ть.

Pohańbiciel, -a, *м.* оскорби́тель.

Pohańbicielka, -i, *ж* оскорби́тельница.

Pohańbienie, -nia, *ср.* безче́стіе, позо́ръ, посрамле́ніе.

Pohaniec, -ńca, *м. см.* **Poganin.**

Pohulanka, -i, *ж.* пиру́шка, кутёжъ; || гуля́нка.

Poić, Napoić, пои́ть, напои́ть; || **Poić się**, упива́ться.

Poinformować, увѣдомить, объясни́ть; || **Poinformować się**, спра́виться, извести́ спра́вку, освѣдомиться.

Poinformowanie, -nia, *ср.* спра́вка, наведе́ніе спра́вки.

Pojąć, *см.* **Pojmować.**

Pojadacz, -a, *м.* объѣда́ла, объѣда́ло.

Pojaw, -u, *м.* явле́ніе, проявле́ніе, появле́ніе; || зна́меніе. *см.* **Zjawisko.**

Pojawiać, Pojawić, явля́ть, яви́ть, проявля́ть, прояви́ть, обнару́живать, обнару́жить. || **Pojawiać się**, появля́ться, проявля́ться, обнару́живаться, пока́зываться.

Pojawienie, -nia, *ср* явле́ніе, появле́ніе.

Pojazd, -u, *м.* экипа́жъ, коля́ска, *см.* **Kocz, Powóz**; || весло́.

Pojazdowy, повозочный, коля́сочный, каре́тный.

Pojaździka, -i, *ж.* пое́здка.

Pojęcie, -cia, *ср.* поня́тіе, поня́тливость, смыслъ; || предста́вленіе, мысль, идѣя.

Pojednać, Pojednywać, помири́ть, примири́ть, примиря́ть. || **Pojednać się, Pojednywać się**, помиря́ться, мири́ться, примиря́ться, примиря́ться.

Pojednanie, -nia, *ср.* примире́ніе; || согла́шеніе; || мирова́я сдѣлка.

Pojednawca, -y, *м.* примири́тель.

Pojednawczy, мирово́й, полюбо́вный; || примири́тельный, миротво́рный. **Układ**

pojednawczy, ми́рный договóръ, мировáя. **Sąd pojednawczy**, третéйскій судъ.

Pojednawczyni, **-ni**, *ж.* примири́тельница.

Pojednoczenie, **-nia**, *ср.* соглашéніе, соединéніе, единéніе.

Pojednoczyć, согласи́ть, соедини́ть.

Pojedyńczo, поодинóчкѣ, пóрознь, отдѣльно, особенно.

Pojedyńczość, **-ści**, *ж.* еди́нство, отдѣльность, несложность, обособлéніе; || одинóчество.

Pojedyńczy, простóй, несложный, отдѣльно взя́тый, отдѣльный; || еди́нственный, особенный. *Грам.* **Liczba pojedyńcza**, еди́нственное числó.

Pojedynek, **-nku**, *м.* поеди́нокъ, дуэль.

Pojedynka, **-i**, *ж.* одноствóльное ружьё.

Pojedynkować, **Pojedynkować się**, би́ться, дра́ться на поеди́нкѣ.

Pojedynkowanie, **-nia**, **Pojedynkowanie się**, **-nia się**, *ср.* поеди́нокъ, дуэль.

Pojedynkowy, *см.* **Pojedyńczy**; || поеди́ночный, относя́щійся къ поеди́нку.

Pojemszczyzna, **-y**, *ж. Стар.* пла́та, котóрую крестья́нинъ вноси́лъ помѣщику за позволéніе жени́ться.

Pojenie, **Spojenie**, **-nia**, *ср.* спа́иваніе, доведéніе до пья́наго состоя́нія.

Pojętność, **-ści**, *ж.* поня́тливость, поня́тность, смышлёность.

Pojętny, **Pojętliwy**, поня́тливый, смышлёный; || поня́тный.

Pojęty, пóнятый, постижи́мый, *см.* **Pojmować**.

Pojezdny, повóзочный, коля́сочный, каре́тный.

Pojezuicki, бы́вшій іезуи́тскій, принадлежа́вшій óрдену іезуи́товъ.

Pojmać, *Стар.* поймáть, схватúть.

Pojmanie, **-nia**, *ср.* пои́мка.

Pojmaniec, **-ńca**, *м. Стар.* плѣ́нникъ.

Pojmaństwo, **-a**, *ср. Стар.* плѣнъ; || невóля.

Pojmować, **Pojąć**, понимáть, поня́ть; || **Pojmować żonę**, жени́ться. **Pojmować męża**, вы́йти за́мужъ.

Pojmowanie, **-nia**, *ср.* поня́тливость.

Pojrzenie, **-nia**, *ср.* взглядъ.

Pójść, **ść**, пойти́, идти́. **Pójść o zakład**, би́ться объ закла́дъ. **Pójść z dymem**, разсѣ́яться какъ дымъ, исчéзнуть. **Nie poszło mu to na pożytek**, óто не послужúло емý въ пóльзу. **Widzę, że poszła dobrze moja prośba**, вúдно, что моя́ прóсьба подѣйствовала. **Nie pójdzie ci to bezkarnie**, óто не пройдётъ тебѣ да́ромъ. * **Pójść na grzyby**, получи́ть отка́зъ, отста́вку.

Pojutrze, послѣ за́втра. **Do pojutrza**, до пóслѣ за́втра. **Po pojutrze**, черезъ три дня.

Pojutrzejszy, послѣза́втрешній.

Pokąd, поку́да, пока́, до тѣхъ поръ пока́.

Pokapać, зака́пать.

Pokarm, **-u**, *м.* пи́ща, кормъ.

Pokarmić, покорúть.

Pokarmowy, кормовóй, пищевóй; || *Анатом.* пищепрiéмный, пищепровóдный.

Pokątnie, пота́енно, скры́тно, скры́тнымъ óбразомъ.

Pokątnik, **-a**, *м.* отще́льникъ; || заговóрникъ, нелюдúмъ. || *Ком.* торгýющій а́кціями внѣ би́ржи.

Pokątność, **-ści**, *ж.* пота́енность, скры́тность.

Pokątny, пота́енный, скры́тный.

Pokatować, изýвѣчить, измýчить.

Pokaz, **-u**, *м.* пока́зъ, показа́ніе, обра́зчикъ; || знакъ, доказа́тельство; || нару́жность, нару́жный видъ.

Pokazać, **Pokazywać**, показа́ть, пока́зывать. || **Pokazać się**, **Pokazywać się**, показа́ться, пока́зываться.

Pokazale, пы́шно, великолѣ́пно

Pokazalny, вы́ставленный на пока́зъ.

Pokazałość, **-ści**, *ж.* пы́шность, нару́жность, нару́жный видъ.

Pokazały, пы́шный; || ви́дный, значúтельный, зна́тный.

Pokazanie, **Pokazywanie**, **-nia**, *ср.* вы́ставка, показъ, показываніе; || предъявлéніе, представлéніе (*документовъ*). **Pokazanie na jaw**, оказа́тельство. **Na pokazanie**, на пока́зъ.

Pokaźny, ви́дный, значúтельный.

Póki, пока́, поку́да, до тѣхъ поръ. **Póty póki**, до тѣхъ поръ пока́. **Od póki**, съ тѣхъ поръ какъ.

Pokład, **-u**, *м.* покла́жа. **Żąć na pokłady**, класть ручúнами, ручéньками (*сжа́тый хлѣбъ*), раскла́дывать хлѣбъ ручúнами (*для просу́шки его*); || помóстъ, мостови́на, нака́тникъ, чёрный полъ, пóмостъ подъ вы́стилку пóла; || **Pokład okrętowy**, вéрхняя па́луба на корабля́; || *Геол.* слой, пластъ; || *Минер.* мѣсторожде́ніе; || *Плотн.* **Pokład dyłowy**, пласти́нная стѣ́лка; || *Горн.* **Pokłady ciał kopalnych**, мѣсторожде́ніе минера́ловъ.

Pokładać, полага́ть; || обкла́дывать, покрыва́ть; || **Pokładać rolę**, въ пéрвый разъ вспáхивать зéмлю, переворáчивать; || **Pokładać konia, byka**, холости́ть лóшадь, быка́; || опроки́дывать, повали́ть; || * утверждáть, увѣря́ть; || **Pokładać w kim nadzieję**, возлага́ть на кого́ надéжду; || *Плотн.* **Łatami pokładać**, рѣшети́ть, прибáвить рѣшети́ны къ стропи́ламъ.

Pokładanie, **-nia**, *ср.* обкла́дываніе; || **Pokładanie konia**, холощéніе, оскоплéніе лóшади; || *Агр.* пéрвая запáшка земли́.

Pokładany, вы́ложенный, обло́женный; || **Koń pokładany**, кла́деный конь; || **Rola pokładana**, въ пéрвый разъ вспáханная земля́.

Pokładne, -ego, *ср.* плáта священнику за пóхороны.

Pokładowy, слóйстый.

Pokładziny, -dzin, *мн. Стар.* свáдебный обрáдъ.

Poklask, -u, *м.* **Poklaskiwanie, -nia,** *ср.* рукоплескáніе.

Pokłócenie -nia, *ср.* **Pokłócenie się,** ссóра.

Pokłon, -u, *м. Стар.* **Pokłona, -y,** *ж.* поклóнъ, поклонéніе. **Pokłon Bogu,** поклонéніе Бóгу. **Pokłony komu czynić,** изгибáться (*передъ кѣмъ*); бросáться къ ногáмъ, бить челóмъ (*передъ кѣмъ*); || подáрокъ, приношéніе.

Pokłonić, Pokłonić się, поклони́ться.

Pokłonienie, -nia, *ср.* поклонéніе, почти́тельный поклóнъ.

Pokłonny, поклóнный; || почти́тельный.

Pokłosie, -sia, *ср.* собирáніе колóсьевъ пóслѣ жáтвы.

Pokoik, -u, *м. Умен.* кóмнатка.

Pokój, -oju, *м.* покóй, кóмната. **Pokój sypialny,** спáльня. **Pokoje,** *мн.* покóи; || пріёмъ при дворѣ. **Wczoraj były pokoje u króla,** вчерá былъ пріёмъ у королá. || Миръ, покóй, спокóйствіе, тишинá. **Pokój zerwać,** нарýшить миръ. **Pokój publiczny,** общéственное спокóйствіе. **Dać czemu pokój,** остáвить, брóсить, перестáть. **Daj mu Panie pokój wieczny,** упокóй Гóсподи егó дýшу, дай Богъ емý цáрство небéсное. **Pędzia pokoju,** мировóй судья́.

Pokojowa, -wéj, Pokojówka, -i, *ж.* гóрничная, служáнка.

Pokojowy, -ego, *м.* камердúнеръ, кóмнатный служúтель.

Pokojowy, кóмнатный; || мúрный, относя́щійся къ заключéнію мúра.

Pokolanek, -nka, *м. Фортиф.* нúжняя часть брýствера.

Pokolenie, -nia, *ср.* поколѣ́ніе, колѣ́но, родъ; || плéмя, порóда.

Pokonać, Pokonywać, преодолѣ́ть, преодолѣ́вать, осúлить, осúливать, превозмóчь, превозмогáть, побѣдúть, побѣждáть, покорúть. покоря́ть.

Pokonanie, Pokonywanie, -nia, *ср.* одолѣ́ніе, одолѣ́ваніе, превозмогáніе, побѣ́да, покорéніе. *Юрид.* **Pokonanie prawem,** отсуждéніе, очúстка.

Pokonany, побѣждённый, покорённый.

Pokora, -y, *ж.* смирéніе, крóтость, покóрность; || почтéніе.

Pokornie, покóрно, смирéнно, почти́тельно.

Pokornić, -sia, *м.* смирéнникъ.

Pokorniuchno, *Нар.* всепокóрнѣйше.

Pokorniuchny, всепокóрнѣйшій.

Pokorność, -ści, *ж.* покóрность, крóтость.

Pokorny, покóрный, крóткій.

Pokorzyć, унижáть, смиря́ть; || укрощáть. || **Pokorzyć się,** смиря́ться.

Pokos, -u, *м.* покóсъ, кошéніе травы́. **Leżeć pokosem,** *см.* **Pokotem.**

Pokośny, покóсный, относя́щійся къ покóсу.

Pokost, -u, *м.* лакъ.

Pokostnik, -a, *м.* лакирóвщикъ; || лáковщикъ.

Pokostować, лакировáть, покрывáть лáкомъ.

Pokostowanie, -nia, *ср.* лакирóвка.

Pokostowy, лáковый.

Pokotem, вповáлку. **Leżeć, spać pokotem,** лежáть, спать вповáлку.

Pokpić, пошутúть, посмѣ́яться.

Pokrapiać, Pokrapywać, Pokropić, накрáпывать, окроплáть, окропúть, орошáть, оросúть, *см.* **Kropić.**

Pokrapianie, Pokropienie, -nia, *ср.* окроплéніе, орошéніе.

Pokrętny, закрýченный.

Pokrewieństwo, -a, *ср.* родство́, свойство́, родня́. *Собир.* рóдственники.

Pokrewna, -éj, *ж.* рóдственница, *см.* **Krewna.**

Pokrewnić, Pokrewnić się, *см.* **Spokrewniać, Spokrewniać się.**

Pokrewność, -ści, *ж.* родство́, сродство́, крóвное родство́.

Pokrewny, роднóй, срóдственный; || рóдственникъ, срóдникъ.

Pokropić, *см.* **Pokrapiać.**

Pokropywać, *см.* **Pokrapiać.**

Pokrótce, вкрáткѣ, въ коро́ткихъ словáхъ.

Pokrowiec, -wca, *м.* чахóлъ, покрóвъ.

Pokrówne, -ego, *ср. Стар.* пóдать за содержáніе коро́въ.

Pokrwawienie, -nia, *ср.* окровавлéніе.

Pokryć, покры́ть, *см.* **Pokrywać.**

Pokrycie, -cia, *ср.* покры́тіе, пополнéніе; || *Ком.* ручáтельство, обезпéченіе; || покрóвъ, покрывáло, покры́шка, кры́шка. **Pokrycie długu,** пополнéніе дóлга.

Pokrycie, *см.* **Skrycie.**

Pokryjomu, укрáдкою, скры́тно, тайкóмъ.

Pokrytość, -ści, *ж.* скры́тность, притвóрство, *см.* **Płudność, Skrytność.**

Pokryty, покры́тый; || скры́тный, притвóрный, *см.* **Płudny.**

Pokrywa, -y, *Умен.* **Pokrywka, -i,** *ж.* кры́шка, кры́шечка; || прикры́тіе, личúна, видъ. **Pod pokrywą przyjaźni,** подъ ви́домъ дружбы; || *см.* **Pgródka.**

Pokrywać, Pokryć, покрывáть, покры́ть, прикрывáть, прикры́ть. || **Pokrywać się,** покрывáться, прикрывáться.

Pokrywacz, -a, *м.* притвóрщикъ скры́тный человѣкъ.

Pokrywanie, -nia, *ср.* покрывáніе, прикры́тіе.

Pokryweczki, -czek, *мн. Бот. см.* **Rzęsa wietrzna.**

Pokrywka, *см.* **Pokrywa.**

Pokrzep, -u, *м.* подкрѣплéніе силъ.

Pokrzepiać, укрѣпля́ть.
Pokrzepiający, *Мед.* крѣпи́тельный, укрѣпля́ющій.
Pokrzepianie, -nia, *ср. см.* **Krzepienie.**
Pokrzepić, Pokrzepić się, *см.* **Krzepczyć.**
Pokrzyk, -u, *м.* крикъ; || *Бот.* **Pokrzyk, Pokrzykowe ziele**, Ада́мова голова́, бѣшеныя ви́шни, со́нная о́дурь, краса́вица, *см.* **Wilcze jagody.**
Pokrzywa, -y, *ж. Бот.* крапи́ва, жгу́чая крапи́ва. **Pokrzywa głucha**, глуха́я, нежгу́чая крапи́ва.
Pokrzywdzenie, -nia, *ср.* оби́да, оскорбле́ніе, нанесе́ніе безче́стія; || *Юрид.* убы́точность.
Pokrzywdzić, оби́дѣть, нанести́ оби́ду, оскорби́ть.
Pokrzywdzony, *Юрид.* потерпѣ́вшій отъ престу́пнаго дѣ́янія; || оби́женный, обезчещённый.
Pokrzywiany, Pokrzywny, крапи́вный.
Pokrzywka, -i, *ж.* крапи́вка, молода́я крапи́вка; || *Зоол.* королёкъ (*пти́ца*).
Pokrzywnik, -a, *м. Зоол.* крапи́вная ба́бочка, мя́тликъ.
Pokudłać, взъеро́шить, растрепа́ть (*во́лосы*).
Pokup, -u, *м.* сбытъ, прода́жа (*това́ровъ*).
Pokupnik, -a, *м.* покупщи́къ, покупа́тель.
Pokupność, -ści, *ж.* хоро́шій сбытъ (*това́ровъ*).
Pokupny, ско́ро-раскупа́емый, сбыва́емый.
Pokurcz, -a, *м.* родъ соба́ки, происходя́щей отъ борзо́й.
Pokusa, -y, *ж.* искуше́ніе, собла́знъ; || =*м.* искуси́тель, соблазни́тель.
Pokusić, Pokusić się, *см.* **Pokuszać, Pokuszać się.**
Pokusiciel, -a, *м.* искуси́тель, соблазни́тель.
Pokusicielka, -i, *ж.* искуси́тельница, соблазни́тельница.
Pokuska, -i, *ж.* ма́ленькое искуше́ніе.
Pokuszać, Pokusić, искуша́ть, искуси́ть, соблазня́ть, соблазни́ть; || испы́тывать, испыта́ть. || **Pokuszać się, Pokusić się**, покуша́ться, покуси́ться, попыта́ться, отва́житься, испро́бовать.
Pokuszenie, -nia, *ср.* искуше́ніе.
Pokuta, -y, *ж.* пока́яніе, раска́яніе. **Za pokutę**, въ наказа́ніе. **Pokuta kościelna**, эпитимія, духо́вное наказа́ніе, запреще́ніе.
Pokutnica, -y, *ж.* ка́ющаяся; || пока́янница.
Pokutnik, -a, *м.* ка́ющійся; || пока́янникъ.
Pokutność, -ści, *ж.* сокруше́ніе се́рдца, раска́яніе.
Pokutny, пока́янный. **Psalm pokutny**, пока́янный псало́мъ.
Pokutować, ка́яться, приноси́ть пока́яніе; || **Pokutować za grzechy**, ка́яться въ грѣха́хъ; || поплати́ться. **Pokutować za życie rozwięzłe w młodości**, поплати́ться за распу́тную жизнь въ мо́лодости.
Pokutowanie, -nia, *ср.* пока́яніе, раска́яніе; || эпитимія; || наказа́ніе.
Pokwap, -u, *м.* поспѣхъ, поспѣшность, торопли́вость.
Pokwapić się, поторопи́ться, поспѣши́ть, *см.* **Kwapić się.**
Pokwapienie się, *см.* **Kwapienie się.**
Pokwapliwie, *см.* **Skwapliwie.**
Pokwapliwość, *см.* **Skwapliwość.**
Pokwapliwy, *см.* **Skwapliwy.**
Pokwasić, проква́сить, сква́сить. **Pokwasić się z kim**, разойти́сь, размо́лвиться съ кѣ́мъ.
Pokwefić, набро́сить покрыва́ло.
Pokwitnąć, зацвѣсти́.
Pokwitować, дать распи́ску, квита́нцію, расписа́ться въ получе́ніи; раскви́тать ся; || возмѣсти́ть, возда́ть.
Pokwitowanie, -nia, *ср.* расписка въ получе́ніи, квита́нція.
Pół, *м.* полъ, полови́на. **Na poły**, на́полы (*Стар.*), пополамъ, на двѣ ра́вныя до́ли. **Pół godziny**, полчаса́. **Pół dnia**, полови́на дня. **Półpięta funta**, четы́ре фу́нта съ полови́ною. **Pół do dziesiątéj** полови́на деся́таго (*часа́*). **Na pół umarły**, полумёртвый. **Uchwycić kogo w pół**, схвати́ть кого́ поперёгъ.
Poła, -y, *ж.* пола́, фа́лда (*плато́я*); || **Poły**, сѣть для ло́вли птицъ и звѣре́й.
Połać -ci, *ж.* рядъ домо́въ, одна́ сторона́ у́лицы; || о́бласть, страна́, край; || водосто́къ (*съ крыши*).
Połączać, Połączyć, соединя́ть, соедини́ть. || **Połączyć się**, соедини́ться, сочета́ться (*бракомъ*).
Połączenie, -nia, *ср.* соедине́ніе, сою́зъ, связь. *Архит.* **Połączenie dylów**, сты́ки пласти́нъ.
Połączyć, Połączyć się, *см.* **Połączać.**
Połajać, поруга́ть, побрани́ть.
Połajanie, -nia, *ср.* вы́говоръ, журьба́.
Połakomić się, пола́комиться, польсти́ться.
Połamać, Połamywać, ла́ломи́ть, ла́ла́мливать, разломи́ть, разла́мливать, разру́шить, разрушать; || растóргнуть, расторга́ть, нару́шить, нарушать.
Połamanie, -nia, *ср.* перело́мъ, лома́ніе, разла́мываніе; || расторже́ніе, наруше́ніе.
Połamany, разло́мленный, перело́мленный. **Połamany przez burzę las**, буреломный лѣсъ.
Polanie, -a, *ср.* полива́ніе, поли́вка.
Polano, -a, *ср.* поле́но.
Połap, *см.* **Pułap.**
Połapka, *см.* **Pułapka.**
Połapkowy, *см.* **Pułapkowy.**
Półarkusz, -a, *м.* по́лъ листа́.
Półarkuszowy, полулистово́й.

Polarny, поля́рный, по́люсный, *см.* **Biegunowy.**

Połatać, почини́ть, положи́ть запла́ты.

Połatanie, -nia, *ср.* запла́чиваніе, почи́ниваніе.

Połatka, -i, *ж.* блёстка; || блестя́щая пы́линка.

Połatucha, -y, *ж. Зоол.* бе́лка, ве́кша.

Poławiać, ловить (*рыбу*); || добыва́ть. || **Poławiać się**, лови́ться. **Ryby poławiają się w rzekach**, ры́бы ло́вятся въ рѣка́хъ.

Półbóg, -oga, Półbożek, -żka, *м.* полубо́гъ.

Półbogini, -ni, *ж.* полубогиня.

Półboku, Półboków, употребля́ется съ предло́гомъ **do** (*до*). **Do półboku**, по по́ясъ, до́ пояса.

Półbótki, Półbóty, -ów, *мн.* полусапо́жки, боти́нки, полусапоги́.

Półbrat, -a, *м.* сведённый братъ, единоутро́бный братъ, *см.* **Przyrodny.**

Półbretnel, -a, *м.* однотёсный гвоздь.

Półćwiartek, -tka, *м.* получетвёртка, осьмая до́ля (*листа́*).

Półćwiartkowy, получертвето́й.

Półćwierci, *ср. Нескл.* осьма́я часть.

Półczwarta, три съ полови́ною (передъ существи́тельными же́нскаго ро́да: **Półczwartéj**).

Półdarmo. **Na pół darmo**, за безцѣ́нокъ.

Półdziało, -a, *ср. Артил.* ору́діе ма́лаго кали́бра.

Półdziesiąta, дѣвять съ полови́ною.

Pole, -a, *ср.* по́ле, па́шня, ни́ва; || * по́прище; || *Герал.* по́ле щита́; || по́ле би́твы; || охо́та, тра́вля; || отъѣ́зжее по́ле (*земля́, отдалённая отъ селе́нія и назна́ченная для охо́ты, и́ли па́шни*); || пло́щадь, повѣ́рхность, простра́нство, *см.* **Powierzchnia**; || кле́тка, па́хматъ (*на ша́хматной доскѣ*) || *Посл.* **Wywieść, wyprowadzić kogo w pole**, води́ть кого́ за́ носъ, провести́, наду́ть.

Połeć, -tcia, *м.* по́лоть, полови́на и́ли часть свино́й ту́ши. *Посл.* **Tłusty połeć smarować**, дрова́ въ лѣ́съ носи́ть, вли́вать во́ду въ мо́ре, подли́вать ма́сло въ огонь.

Polecać, Polecić, поруча́ть, поручи́ть; || прика́зывать, приказа́ть; || ободря́ть; || рекомендова́ть. || **Polecać się**, поручи́ть себя́ кому́, проси́ть о покрови́тельствѣ, рекомендова́ться.

Polecający, рекомендательный; || одобри́тельный.

Polecanie, -nia, *ср.* препоручѐніе, поруче́ніе, рекомендація.

Polecenie, -nia, *ср.* предписа́ніе, приказа́ніе, прика́зъ, повелѣ́ніе; || рекомендація, одобре́ніе; || поруче́ніе. **Zrobił mi to na twoje polecenie**, онъ э́то сдѣлалъ мнѣ по твоему́ поручѐнію. **Polecenia godzien**, достои́нъ одобре́нія.

Polecie, -cia, *ср.* ба́бье ле́то.

Polecieć, полете́ть; || * побѣжа́ть, поспѣши́ть, поторопи́ться.

Polędwica, -y, *ж.* филе́й, филе́йная часть (*говя́дины*), сёкъ.

Poledz, Polegnąć, пасть, упа́сть; || * быть уби́тымъ.

Polegać (na czém), опира́ться, осно́вываться, зави́сѣть. || **Polegać (na kim, na czém)**, полага́ться, наде́яться (*на кого́, на что́*).

Poléj, -u, *ж. Бот.* поле́й (*расте́ніе*).

Polepa, -y, *ж.* обма́зка, подма́зка; || штукату́рка.

Polepianie, Polepienie, -nia, *ср.* обма́зываніе, штукату́реніе (*нару́жныхъ стѣнъ*).

Polepszać, Polepszyć, улучша́ть, улу́чшить; || поправля́ть, попра́вить. || **Polepszać się, Polepszyć się**, улучша́ться, улу́чшиться, исправля́ться, испра́виться, поправля́ться, попра́виться.

Polepszanie, Polepszenie, -nia, *ср.* улучше́ніе, поправле́ніе, исправле́ніе.

Polerować, Wypolerować, полирова́ть, шлифова́ть, лощи́ть, наводи́ть гля́нецъ.

Polerowanie, -nia, *ср.* полиро́вка, шлифо́вка; || политу́ра.

Polerowany, полиро́ванный, шлифо́ванный, гла́дкій, лощёный.

Polerownik, -a, *м.* полиро́вщикъ, гладильщикъ,

Polerowny, *см.* **Polerowany.**

Polerunek, -nku, *м. см.* **Polerowanie, Poler.**

Polesie, -sia, *ср.* подлѣ́сье, лѣ́систая страна́.

Poletek, -tku, *м.* вспа́ханная часть по́ля.

Połetek, -tka, *м. Умен.* полото́къ, *см.* **Połeć.**

Polewa, Poléwa, -y, *ж.* лакъ; || глазу́рь, стекловидный лакъ (*на посу́дѣ*), полива, мурава́; || фини́ть, э́маль (*на металлахъ*).

Polewać, Polać, полива́ть, поли́ть; || мура́вить (*горшки*).

Polewacz, -a, *м.* мура́вщикъ; || худи́льщикъ.

Polewaczka, -i, *ж. Садов.* ле́йка.

Polewanie, -nia, *ср.* полива́ніе, поли́вка; || глазу́реніе; || лужѐніе посу́ды; || посу́да.

Polewany, мура́вленый; || лужёный, вылуженый.

Polewczany, Polewczasty, похлёбочный, подли́вочный.

Polewka, -i, *ж.* похлёбка; || подли́вка, подли́ва, поли́вка.

Półfasek, -ska, *м.* полови́на ка́дочки.

Półfuncie, -cia, *ср.* полфу́нта.

Półgarnca, *ср.* **Półgarncówka, -i**, *ж.* полови́на га́рнца.

Półgarncowy, составля́ющій полови́ну га́рнца.

Półgębek, -bka, *м.* полови́на рта. **Półgębkiem mówić**, пѣ́дить, говори́ть сквозь зу́бы, не дого́варивать словъ.

Półgęsek, -ska, *м.* полото́къ.

Półgłos, -u, *м. Муз.* полуто́нъ. **Półgłosem**, полуто́номъ,въ полго́лоса, сквозь зу́бы, невня́тно.

Półgłośny, произнесённый въ полго́лоса.

Półgłówek, -wka, *м.* недоу́мокъ, полоу́мный, безтолко́вый, сумасбро́дъ.

Półgodzinny, получасово́й.

Półgroszek, -szka, *м.* **Półgroszówka**, -i, *ж.* полугро́шъ, полугрошевикъ.

Półhak, -u, *м. Стар.* мушке́тъ со штыко́мъ.

Polica, -y, *ж.* по́лка; || набе́дренникъ (*у священниковъ*).

Policja, -ji, *ж.* поли́ція.

Policjant, -a, *м.* полице́йскій служи́тель; || сы́щикъ.

Policyjnie, полице́йски, полице́йскимъ поря́дкомъ.

Policyjny, полице́йскій.

Policzek, -czka, *м.* щека́; || пощёчина, оплеу́ха.

Policzenie, -nia, *ср.* зачисле́ніе, причисле́ніе.

Policzkować, **Spoliczkować**, **Wypoliczkować**, бить по щека́мъ, дать пощёчину, оплеу́ху, зауши́ть.

Policzkowanie, -nia, *ср.* битьё по щека́мъ, зауше́ніе.

Policzkowany, получи́вшій пощёчину, оплеу́ху, вы́битый по щека́мъ.

Policzkowy, щёчный, принадлежа́щій къ щекѣ́.

Policzkujący, даю́щій пощёчины, оплеу́хи.

Polip, -a, *м. Зоол.* поли́пъ, *см.* **Wielonóg**.

Polis, -u, *м. Ком.* страховóй поли́съ.

Polisty, пло́скій, ро́вный. **Praj polisty**, ро́вное мѣсто,равни́на,ни́зменное мѣсто.

Politowanie. -nia, *ср.* сожале́ніе, сострада́ніе, соболѣзнованіе.

Politura, -y, *ж.* политу́ра, шлифо́вка, лоскъ, гля́нецъ.

Politycznie, *Нар.* полити́чески; || осторо́жно, иску́сно; || * учти́во, вѣжливо.

Polityczny, полити́ческій, государ́ственный; || осторо́жный, искусный, изворо́тливый; || * учти́вый, вѣжливый.

Polityk, -a, *м.* полити́къ.

Polityka, -i, *ж.* полити́ка, нау́ка государ́ственнаго управле́нія; || политическія дѣла́, правительственные ви́ды; || искусство обходи́ться съ людьми́.

Politykować, разсужда́ть о политическихъ дѣла́хъ,о полити́кѣ; || искусно обходи́ться съ людьми́, дѣйствовать осторо́жно, хитро́.

Półjedwab, -biu, *м.* шёлкъ пополамъ съ шерстью *или* бума́гою.

Półjedwabny, полушёлковый.

Półk, *см.* **Pułk**.

Półka, **Pułka**, -i, *ж.* по́лка.

Połknąć, *см.* **Połykać**.

Połknięcie, -cia, **Połknienie**, -nia, *ср. см.* **Połykanie**.

Połknięty, проглоченный, *см.* **Połykać**.

Półko, -a, *ср.* поли́на, поли́нка. || **Półko ptasznicze**, птицелóвня, пти́чій токъ.

Półkole, -a, *ср.* полукру́гъ; || полушáріе (*земли*); || *Рудок.* **Półkole zawieszalne**, виса́чій у́ровень.

Półkolny, полукру́глый.

Półkopy, три́дцать штукъ чего́ либо.

Półkorca, полчетверика́.

Półkoszek, -szka, *м.* продолгова́тая корзи́на, ку́зовъ прикрѣпля́емый къ телѣгѣ для во́зки у́голья и т. п.

Półkoszulek,-lka,*м.*шемизе́тка,мани́шка.

Półkować, *см.* **Pułkować**.

Półkowniczy, *см.* **Pułkowniczy**.

Półkownik, *см.* **Pułkownik**.

Półkrąże, -a, *ср.* полукру́жіе.

Półkrężny, полукру́глый.

Półkruszec, -szcu, *м.* полуметáллъ.

Półksiężyc, -a, *м.* полумѣсяцъ, прираще́ніе луны, нараста́ющій мѣсяцъ.

Półksiężycowy, полумѣсячный; имѣющій видъ полумѣсяца.

Półkula, -i, *ж.* полуша́ріе.

Półkwiat, -u, *м. Бот.* сухолю́бъ (*линне́ево растеніе*).

Półłócie, -a, *ср.* полъ-хóта.

Półłokcia, полъ-локтя́.

Półłokciowy, (*Стар.* **Półłokietny**), полулоктевóй.

Półmiarek, -rka, *м.* осьмáя часть бóчки.

Półmiesiąc, -a, *м. см.* **Półksiężyc**.

Półmiesięczny, полумѣсячный, двухнедѣльный.

Półmisek, -ska, *м.* блю́до.

Półnagi, полунагóй.

Półniebie, -bia, *ср.* полови́на нéба,полънéба; || средúна нéба, зенúтъ, надглáвная тóчка.

Północ, -y, *ж.* по́лночь; || сѣверъ.

Północnik, -a, *м.* жúтель сѣверныхъ странъ, сѣверя́нинъ.

Północnowschodni, сѣверовостóчный.

Północnozachodni, сѣверозáпадный.

Północny, полнóчный; || сѣверный.

Polny, полевóй.

Półodwieczerz, -a, *м.* употребля́ется съ предло́гомъ **w** (*въ*). **W półodwieczerz**, о́коло трёхъ *и́ли* четырёхъ часóвъ пополу́дни, мéжду трéтьимъ и четвёртымъ ча́сомъ вéчера.

Półodwieczerze, -a, *ср.* пополу́денное врéмя, пéредъ вéчеромъ.

Połóg, -ogu, *м.* роды́, разрѣше́ніе отъ бремени.

Połogowy, роди́льный, повива́льный, *см.* **Położniczy**.

Półokrąg, -ęgu, *м.* полукру́гъ.

Polonez, -a, *м.* по́льскій (*та́нецъ*).

Polor, -u, *м.* лоскъ, гля́нецъ; || вѣжливое обхожде́ніе.

Polot, -u, *м.* полётъ.

Połów, -owu, *м.* ло́вля. **Połów ryb**, рыболо́вство, ры́бная ло́вля, ры́бный про́мыслъ; || то́ня, уло́въ. || **Połów pereł**, ло́вля же́мчуга и проч.; || * добы́ча, нажи́ва.

Połowa, -y, *ж.* полови́на. **Przez połowę. Na połowę**, попола́мъ, въ полови́ну, и́сполу. **W połowie**, въ полови́нѣ.

Polować, охо́титься съ ружьёмъ; || стрѣля́ть дичь, охо́титься за ди́чью.

Polowanie, -nia, *ср.* охо́та, звѣри́ная ло́вля.

Połowica, -y, *ж.* полови́на.

Połowiczny, полови́нный, полови́нчатый; || испо́льный.

Połowniak, -u, *м.* хлѣ́бъ смѣ́шанный попола́мъ съ овсо́мъ и ячменёмъ; || *Бот. см.* **Półkwiat.**

Połownik, -a, *м.* поло́вникъ (*обрабо́тывающій чью либо зе́млю изъ полови́нной при́были, ино́гда вообще́ землепа́щецъ по́льзующійся на усло́віяхъ чужо́ю землёю*).

Połowny, рыболо́вный, ры́бный. **Rzeka połowna**, ры́бная рѣка́.

Polowy, полево́й. || **Polowy**, -ego, *м.* сто́рожъ полевы́хъ рабо́тъ.

Połoz, -a, **Połoś**, -sia, *м.* боа́, уда́въ (*исполи́нская змѣя́*).

Położenie, -nia, *ср.* положе́ніе. **Położenie miejsca**, мѣстоположе́ніе. **Położenie miasta**, положе́ніе го́рода.

Położnica, -y, *ж.* роди́льница, рожени́ца.

Położniczy, повива́льный, родовспомога́тельный.

Położyć, положи́ть, сложи́ть, *см.* **Kłaść**; || **Położyć się**, лечь, разле́чься.

Położysto, отло́го, пока́тисто, пока́то.

Położysty, отло́гій, поло́гій, пока́тистый, пока́тый.

Półpanek, -nka, *м.* разы́грывающій роль ба́рина, госпо́дчикъ.

Półpięta, четы́ре съ полови́ною. *Стар.* полпята́.

Półpiętrze, -a, *ср. Архит.* антресо́ль, полуя́русъ.

Półpoprzeczna, -éj, *ж.* **Półpoprzecznik**, -a, *м.* полупопере́чникъ, полови́на діа́метра.

Półpoście, -ścia, *ср.* полови́на поста́, средопо́стіе.

Półrękawek, -wka, *м.* полурука́въ, пришивно́й рука́въ, манже́тъ.

Półrocze, -a, *ср.* полуго́діе.

Półroczny, полугодово́й.

Półsotsk, -tka, *м.* полсо́тни, пятьдеся́тъ.

Półsiodma, *Нескл.* шесть съ полови́ною. Пе́редъ имена́ми же́нскаго рода: **Półsiódméj.**

Półsukienko, **Półsukno**, -a, *ср.* казими́ръ (*полусукно́*).

Półszósta, пять съ полови́ною. Пе́редъ имена́ми же́нскаго ро́да: **Półszóstéj.**

Półszostak, -a, *м.* три гроша́, полторы́ копе́йки.

Półtora, полтора́. Пе́редъ имена́ми же́нскаго ро́да: **Półtoréj.**

Półtoracznie, въ полтора́ ра́за.

Półtoraczny, полу́торный.

Półtorak, -a, *м.* полтора́ гроша́.

Półtowy, вепряно́й, свино́й.

Półtrzecia, *Нескл. муж.* полтретья́, два съ полови́ною. Пе́редъ имена́ми же́нскаго ро́да: **Półtrzeciéj** (*Стар.* полтретья́).

Półtuzin, -a, *м.* полдю́жина.

Polubić, полюби́ть.

Polubienie, -nia, *ср.* привя́занность, пристра́стіе.

Polubownie, полюбо́вно; || трете́йскимъ судо́мъ.

Polubowny, полюбо́вный, трете́йскій.

Południe, -nia, *ср.* по́лдень; || югъ.

Południk, -a, *м.* меридіа́нъ, полу́денникъ.

Południkowy, меридіона́льный.

Południować, отдыха́ть въ по́лдень, обѣ́дать; || корми́ть лошаде́й.

Południowiec, -wca, *м.* ю́жный жи́тель, южа́нинъ.

Południowowschodni, юговосто́чный.

Południowozachodni, югоза́падный.

Południowy, полу́денный; || ю́жный.

Połumarły, полумёртвый.

Półwozie, -a, *ср.* **Półwozie przednie**, пере́дній ходъ у пово́зки. **Półwozie tylne**, за́дній ходъ у пово́зки.

Półwysep, -spu, *м.* полуо́стровъ.

Poły, *см.* **Pół**, **Poła.**

Połykać, **Połknąć**, глота́ть, проглоти́ть; || ***Oczyma co połykać**, пожира́ть что́-либо глаза́ми, *см.* **Pożerać.**

Połykacz, -a, *м.* ѣдо́къ, обжо́ра.

Połykanie, **Połknienie**, -nia, *ср.* глота́ніе, прогла́тываніе.

Połysk, -u, *м.* блескъ; || гля́нецъ, лоскъ.

Połyskać, **Połyskiwać**, **Połyskiwać się**, блиста́ть, сверка́ть, сія́ть.

Połyskanie, **Połyskiwanie**, -nia, *ср.* блиста́ніе, сверка́ніе, сія́ніе.

Półżałoba, -y, *ж.* полутра́уръ.

Półzłotek, -tka, *м.* **Półzłotówka**, -i, *ж.* полови́на по́льскаго зло́таго ($7\frac{1}{2}$ коп.).

Półżywy, полуживо́й.

Pomada, -y, *ж.* пома́да.

Pomagać, **Pomódz**, помога́ть, помо́чь.

Pomagacz, -a, *м.* помо́щникъ. **Pomagacz mularski**, носи́льщикъ, ноша́къ, известни́къ.

Pomaganie, **Pomnożenie**, -nia, *ср.* вспоможе́ніе, посо́біе, по́мощь.

Pomaleńku, **Pomalusieńku**, **Pomaluteńku**, **Pomaluśku**, **Pomalutku**, помале́ньку, помалёхоньку.

Pomału, ма́ло-по-ма́лу, понемно́гу.

Pomarańcza, -y, *ж.* апельси́нъ; || помёра́нецъ.

Pomarańczarnia, -ni, *ж.* оранжере́я, тепли́ца; || ме́сто въ саду́ для помера́нцевыхъ дере́вьевъ.

Pomarańczówka, -i, *ж.* помера́нцевая ратафія; || помера́нцевая насто́йка.

Pomarańczowy, помера́нцевый, апельси́нный.

Pomawiać, огова́ривать, поноси́ть, порица́ть, хули́ть.

Pomazać, помаза́ть, *см.* **Mazać**.

Pomazanie, -nia, *ср.* помаза́ніе; || намаще́ніе, *см.* **Mazanie**, **Namaszczenie**.

Pomazaniec, -ńca, *м.* помаза́нникъ.

Pomazanka, -i, *ж.* кусо́къ хлѣба съ ма́сломъ.

Pomdlenie, -nia, *ср.* утомле́ніе, изнуре́ніе; || о́бморокъ, безпа́мятство.

Pomek, -mka, **Pomyk**, -a, *м.* сило́къ для ло́вли птицъ *Посл.* **Łapaj Tomku póki na pomku, kuj żelazo poki gorące.**

Pomeks, -u, *м.* не́мза.

Pomeksowanie, -nia, *ср.* немзо́вка.

Pomiar, -u, *м.* мѣ́реніе, измѣ́реніе, межева́ніе; || землемѣ́ріе; || **Pomiar gruntów**, размежева́ніе земе́ль; || *Мат.* содержа́ніе, пропо́рція; || соразмѣ́рность; || отноше́ніе.

Pomiarkować, сообрази́ть, соразмѣ́рить; || умѣ́рить, смягчи́ть; || **Pomiarkować się**, совлада́ть съ собо́ю, удержа́ться, воздержа́ться, спохвати́ться, оду́маться, образу́миться.

Pomiarowy, межево́й.

Pomiatać co, броса́ть, кида́ть, швыря́ть, мета́ть; || **Pomiatać czém**, пренебрега́ть чѣмъ, не уважа́ть, ни во что́ ста́вить, поноси́ть, опоро́чивать; || *Стар.* **Pomiatać płód**, выки́дывать, роди́ть пре́жде вре́мени, *см.* **Poronić**.

Pomiędzy, *см.* **Między**.

Pomieniać, **Pomienić**, именова́ть, именова́ть, называ́ть по и́мени, назва́ть. || **Pomieniać się**, мѣня́ться, помѣня́ться (*чьмъ, на что́*). *Посл.* **Pomieniał się stryjek, za siekierkę kijek**, промѣня́лъ кукушку на я́стреба.

Pomieniony, поимено́ванный, упомя́нутый, вышеназванный.

Pomiernie, соразмѣ́рно, соотвѣ́тственно; || посре́дственно, умѣ́ренно.

Pomiernik, -a, *м.* землемѣ́ръ, межевщи́къ.

Pomierność, -ści, *ж.* соразмѣ́рность, соотвѣ́тственность, сообра́зность, || *Мат.* сонзмѣра́емость; || посре́дственность.

Pomierny, соразмѣ́рный, соотвѣ́тственный, сообра́зный; || *Мат.* сонзмѣра́емый, однома́рный; || посре́дственный.

Pomierzenie, -nia, *ср.* сонзмѣре́ніе, измѣре́ніе.

Pomieścić, помѣсти́ть, уложи́ть. || **Pomieścić się**, помѣсти́ться, уложи́ться.

Pomieszać, смѣша́ть, перемѣша́ть. || **Pomieszać się**, смути́ться, придти́ въ замѣша́тельство, смѣша́ться; || помрачи́ться (*о разсу́дкѣ*).

Pomięszanie, **Pomieszanie**, -nia, *ср.* смѣше́ніе, спу́танность; || *Юрид.* совпаде́ніе; || замѣша́тельство, смяте́ніе, смуще́ніе, безпоря́докъ. **Pomieszanie spraw**, запу́танность дѣлъ. **Pomieszanie zmysłów**, умопомѣша́тельство. **Pomieszanie wyobrażeń**, замѣша́тельство мы́слей, сби́вчивость, неясность поня́тій. **Pomieszanie zmysłów, rozumu**, помѣша́тельство ума́, умопомѣша́тельство, сумасше́ствіе.

Pomieszaniec, -ńca, *м. см.* **Mieszaniec**.

Pomieszany, смущённый, смѣша́вшійся; || помѣша́нный, умали́шённый, сумасше́дшій.

Pomieszkalny, жило́й.

Pomieszkanie, nia, *ср.* жи́тельство, пребыва́ніе, мѣстопребыва́ніе, обита́ніе, || жили́ще, домъ, кварти́ра. **Pomieszkanie królewskie**, столи́ца, резиде́нція.

Pomietlisko, -a, *ср.* му́сорная я́ма; || помело́.

Pomijać, **Pominąć**, минова́ть, мину́ть, не соблюда́ть, не соблюсти́, пропуска́ть, пропусти́ть, обходи́ть, обойти́; || умолча́ть о чѣмъ, не упомина́ть о чѣмъ.

Pomilczeć, умолча́ть, промолча́ть. **Pomilknąć**, умо́лкнуть.

Pomilne, -ego, *ср.* пла́та за прое́здъ одно́й ми́ли *или* семи́ вёрстъ.

Pomimo, не смотря́ на, не взира́я на; || вопреки́, про́тивъ во́ли, *см.* **Mimo**.

Pomimowolność, -ści, *ж.* принужде́нность, вы́нужденность.

Pomimowolny, невольный, непроизво́льный, *см.* **Mimowolny**.

Pominąć, *см.* **Pomijać**.

Pominięcie, -cia, *ср.* несоблюде́ніе.

Pomiot, -u, *м.* соръ, сметьё, нечистота́, дрянь; || *презрѣ́ніе. **Być w pomiocie u ludzi**, быть въ презрѣніи у люде́й; || калъ, помёты; || помёты (*число́ дѣтёнышей за одинъ разъ рождённыхъ*); || сво́лочь, сброд (*лю́ди ни́зкаго состоя́нія*).

Pomiotek, -tka, *м.* вы́кидышъ, недоно́сокъ, вы́родокъ.

Pomiotło, -a, *ср.* помело́. **Pomiotło komety**, хвостъ коме́ты, *см.* **Miotła**.

Pomknąć, *см.* **Pomykać**.

Pomknienie, *см.* **Pomykanie**.

Pomłótny, умолоти́ный.

Pomnażać, **Pomnożyć**, умножа́ть, помножа́ть, умно́жить, помно́жить. **Pomnożyć przez trzy**, помно́жить на три.

Pomnażanie, **Pomnożenie**, -nia, *ср.* умноже́ніе.

Pomnieć, по́мнить.

Pomniejszać, **Pomniejszyć**, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, убави́ть.

Pomniejszy, ме́нѣе значи́тельный, ме́нѣе объёмистый.

Pomnik, -a, *м.* па́мятникъ.

Pomniszyć, постри́чь въ мона́хи.

Pomnożony, умно́женный.

Pomnożyć, *см.* **Pomnażać**.

Pomnożyciel, -a, *м.* умно́житель.

Pomnożycielka, -i, *ж.* умно́жительница.
Pomny, па́мятный, па́мятливый; || достопа́мятный, достопримѣча́тельный.
Pomoc, -y, *ж.* по́мощь, вспомоществова́ніе, пособіе, содѣйствіе. **Za pomocą**, при по́мощи, по́мощію.
Pomocnica, -y, **Pomocniczka**, -i, *ж.* помо́щница.
Pomocniczy, вспомога́тельный. **Pomocniczo**, вспомога́тельнымъ о́бразомъ.
Pomocnik, -a, *м.* помо́щникъ.
Pomocny, помога́ющій, споспѣшествующій. **Boże, bądź mi pomocnym**, Бо́же, помоги́ мнѣ! || Го́дный, приго́дный, поле́зный, облегча́тельный.
Pomór, -oru, *м.* мо́ръ; || **я́зва*, повѣ́тріе, зара́за; || **Pomór na bydło**, *см.* **Pomorek**; || сме́ртность, число́ уме́рших.
Pomorczyk, -a, *м.* примо́рскій жи́тель.
Pomordować, утоми́ть, изнури́ть, измучить; || перебить, передуши́ть, замучить.
Pomorek, -rka, *м.* ско́тскій паде́жъ.
Pomorski, примо́рскій.
Pomorszczyzna, -y, *ж.* примо́рская страна́.
Pomorzanin, -a, *м.* помо́рянинъ, помо́рецъ, примо́рскій жи́тель.
Pomorzanka, -i, *ж.* помо́рянка, примо́рская жи́тельница.
Pomorze, -a, *ср.* помо́рье, примо́рская страна́.
Pomościć, вы́мостить.
Pomost, -u, *м.* помо́стъ, полъ; || *Морс.* па́луба (*корабля́*).
Pomotać, запу́тать, спу́тать, перепу́тать, перемѣша́ть.
Pomówić, поговори́ть, переговори́ть.
Pompa, -y, *ж.* насо́съ, по́мпа; || **пы́шность, великоле́піе, см.* **Wystawność, Okazałość.**
Pompować, Wypompować, выка́чивать, поднима́ть насо́сомъ (*во́ду, во́здухъ*), ка́чать во́ду насо́сомъ.
Pomroczny, па́смурный, су́мерочный; || мра́чный, тёмный.
Pomroczyć, помрачи́ть, затми́ть.
Pomrok, -u, *м.* **Pomroka**, -i, *ж.* су́мерки; || мракъ, темнота́, потемнѣніе.
Pomrowie, -wia, *ср. Собир.* червячки́, превращающіеся весно́ю въ жуко́въ; || сли́зень (*улитка*).
Pomróz, -ozu, **Przymrózek**, -zku, *м.* небольшо́й моро́зъ; || *Мед.* озно́бъ, дрожь.
Pomrugliwy, мига́ющій, морга́ющій.
Pomruk, -u, *м.* ворча́ніе, бормота́ніе.
Pomrukliwy, ворчли́вый.
Pomścić, Pomścić się, отомсти́ть.
Pomściciel, -a, *м.* мсти́тель.
Pomsta, -y, *ж.* мще́ніе, месть.
Pomszczenie, -nia, **Pomszczenie się**, -nia *ср.* мще́ніе.
Pomszczony, отомщённый.
Pomucha, -y, *ж.* сме́ртность, моръ; || ско́тскій паде́жъ.
Pomuchla, -i, *ж. Прост.* родъ трески́ (*рыба*).
Pomurny, *Бот.* расту́щій на стѣна́хъ.
Pomuskać, Pomuskiwać, Pomusnąć, погла́живать, погла́дить.
Pomyjak, -a, *м.* помо́йница, хохань.
Pomyje, -jów, *мн.* помо́и.
Pomyjowy, помо́йный.
Pomyk, *см.* **Pomek.**
Pomykać, Pomknąć, подвига́ть, подви́нуть, раздвига́ть, раздви́нуть. || **Pomykać się, Pomknąć się**, подвига́ться впередъ, приближа́ться; || выдава́ться, выступа́ть.
Pomykalny, подвижно́й.
Pomykanie, Pomknienie, -nia, *ср.* передвиже́ніе, движе́ніе впередъ; || подта́лкиваніе.
Pomylić, разстро́ить. смѣша́ть, ввести́ въ оши́бку. || **Pomylić się**, ошиби́ться, промахну́ться.
Pomyłka, -i, *ж.* оши́бка, про́махъ, погрѣшность.
Pomysł, -u, *м.* иде́я, поня́тіе, умопредстав.ле́ніе; || мысль; || вы́мыселъ; || пе́рвое начерта́ніе.
Pomyśleć, Pomyślić, поду́мать.
Pomyślenie, -nia, *ср.* помышле́ніе, размышле́ніе.
Pomyślnie, благополу́чно, уда́чно.
Pomyślność, -ści, *ж.* благополу́чіе, благосостоя́ніе.
Pomyślny, благополу́чный, счастли́вый, уда́чный, благопрія́тный.
Pomywacz, -a, *м.* судомо́йщикъ.
Pomywaczka, -i, *ж.* судомо́йка.
Pomywalnik, -a, *м.* лоха́нка.
Poń, *см.* **Po niego, Po nią, Po nie**, за ни́мъ, за не́й, *см.* **On.**
Ponabywać, пріобрѣсть, нажи́ть, стяжа́ть,
Ponad, надъ (*предло́гъ употребля́ющійся слѝтно съ слѣдующимъ по́слѣ него́ сло́вомъ*).
Ponaprawiać, почини́ть, испра́вить.
Ponawiać, Ponowić, возобновля́ть возобнови́ть.
Ponawiany, возобновля́емый.
Poncz, -u, *м.* пуншъ.
Pończocha, -y, *ж.* чулокъ.
Pończochowy, Pończoszny, чулочный.
Pończoszka, -i, *ж.* чулочекъ.
Pończosznictwo, -a, *ср.* чулочная фа́брика.
Pończoszniczy, *см.* **Pończochowy.**
Pończosznik, Pończośnik, -a, *м.* чулочникъ.
Ponczowy, пуншевой.
Ponęcić, приманить, заманить. || **Ponęcić się**, увлечься.
Ponękać, *Неуп.* понука́ть, понужда́ть; || разори́ть, одолѣть.
Ponęta, -y, *ж.* приманка, прелесть, привлека́тельность, влеченіе. **Ponęta z zysku**, нажи́ва.

Ponętny, привлека́тельный, зама́нчивый.

Poniedziałek, -łku, *м.* понеде́льникъ. **Wielki poniedziałek**, понеде́льникъ на страстно́й неде́лѣ.

Poniedziałkować, гуля́ть, не рабо́тать въ понеде́льникъ.

Poniedziałkowy, понеде́льничный.

Poniekąd, въ не́которомъ ро́дѣ, не́которымъ о́бразомъ, отча́сти.

Ponieść, понести́, внести́.

Poniewalać, Poniewolić, невóлить, приневóливать, приневóлить, принужда́ть, прину́дить,

Ponieważ, потому́ что́, за тѣ́мъ что, такъ какъ.

Ponieważać, Ponieważyć, пренебрега́ть, пренебре́чь, презира́ть, презре́ть.

Ponieważenie, -nia, *ср.* пренебреже́ніе, неуваже́ніе.

Poniewierać, не забо́титься (*о чёмъ*), не бере́чь (*чего́*), пренебрега́ть (*чѣмъ*). || **Poniewierać się**, вала́ться, остава́ться въ небреже́ніи, таска́ться.

Poniewierca, -y, *м.* презира́ющій.

Poniewierek, -rka, *м.* броди́га, праздношата́ющійся.

Poniewierka, -i, *ж.* скита́ніе, странствованіе, броди́жничество; || неуваже́ніе, презре́ніе **Poniewierka stopy menniczéj**, подде́лка моне́ты. **Pójść w poniewierkę**, быть презира́емымъ,

Poniewolnie, Poniewoli, по невóлѣ, по принужде́нію, наси́льно, про́тивъ во́ли.

Poniewolny, принужде́нный, нати́нутый.

Ponik, -a, *м.* ключъ, родни́къ (*вытека́ющій изъ земли́*); || струя́ воды́; || подземе́льный ходъ

Poniż, ни́же.

Poniżać, Poniżyć, понижа́ть, пони́зить, унижа́ть, уни́зить.

Poniżanie, Poniżenie, -nia, *ср.* униже́ніе, пониже́ніе.

Poniżéj, ни́же, *см.* **Niżéj**.

Poniżony, унижённый, уни́женный.

Poniższy, ниже слѣ́дующій.

Pono, *вм.* **Podobno**, ка́жется, какъ ка́жется, быть мо́жетъ.

Ponocnik, -a, *м.* таска́ющійся по ночáмъ; || луна́тикъ; || ночно́й сто́рожъ.

Ponocny, ночно́й.

Ponosić, Ponieść, нести́, понести́; || носи́ть, снести́, испы́тывать, испыта́ть, претерпѣва́ть, претерпѣ́ть. **Ponieść szkodę**, потерпѣ́ть убы́токъ. **Ponosić koszta**, брать на себя́ изде́ржки.

Ponow, -owu, *м.* **Ponowa, -y**, *ж*, **Ponowek, -wka**, *м.* возобновле́ніе, пововле́ніе; || весна́, но́вое вре́мя го́да. || **Ponowa**, *Охот.* свѣ́жій слѣ́дъ звѣ́ря.

Ponowienie, -nia, *ср.* возобновле́ніе.

Ponownie, вновь.

Ponowny, повтори́тельный, возобнови́тельный.

Ponsowy, пунцо́вый, темнокра́сный.

Ponton, -u, *м.* понто́нный мостъ, понто́нъ.

Pontyfikał, -u, *м.* архіере́йскій обря́днякъ.

Pontyfikalny, архіере́йскій; || па́пскій. *см.* **Papiezki, Biskupi, Karpański.**

Ponumerować, занумерова́ть, перенумерова́ть.

Ponuro, мра́чно, угрю́мо, па́смурно.

Ponurość, -ści, *ж.* угрю́мость, мра́чность.

Ponurowaty, нахму́ренный.

Ponury, угрю́мый, мра́чный, пасму́рный, печа́льный.

Ponurzać, Ponurzyć, погружа́ть, погрузи́ть, оку́нывать, окуну́ть.

Ponurzenie, -nia, *ср.* погруже́ніе.

Poobiedni, Poobiedny, послѣобѣ́денный.

Poobiedzie, -ia, *ср.* послѣобѣ́денное вре́мя.

Poósme, въ-осьмы́хъ.

Poósmy, наступа́ющій въ осьмо́й разъ.

Popadać, Popaść, па́дать, пасть, попада́ть, попа́сть, напада́ть, напа́сть, свали́ться, выпада́ть, впада́ть. **Popaść w chorobę**, впасть въ боле́знь. **Popaść w podejrzenie**, впасть въ подозрѣ́ніе. || **Popadać się**, разва́ливаться, расколо́ться, растре́скаться, разсѣда́ться.

Popadanie, -nia, *ср.* паде́ніе; || разсѣ́лина, тре́щина, разще́лина.

Popar, -u, *м.* удобре́ніе по́ля навóзомъ; || унавóженная па́шня.

Poparcie, -cia, *ср.* подкрѣпле́ніе, подтвержде́ніе, удостовѣре́ніе.

Poparzyć, обже́чь; || обвари́ть, обда́ть кипятко́мъ. || **Poparzyć się**, обже́чься, обвари́ться.

Popas, -u, *м.* ро́здыхъ, прива́лъ, стоя́нка; || кормле́ніе лошаде́й во вре́мя доро́ги, ко́рмля.

Popasać, Popaść, корми́ть лошаде́й въ доро́гѣ.

Popęd, -u, *м.* стремле́ніе, побужде́ніе, скло́нность, поры́въ, влеченіе. **Z własnego popędu**, по со́бственному побужде́нію, добровóльно.

Popędliwość, -ści, *ж.* жи́вость, горя́чность, рѣ́зкость; || пылъ, жаръ, запа́льчивость, горя́чность; || торопли́вость, поспѣ́шность.

Popędliwy, живо́й, горя́чій, пы́лкій, рѣ́зкій, запа́льчивый, торопли́вый, ско́рый, поспѣ́шный.

Popędzać, Popędzić, погоня́ть, погна́ть, понужда́ть, понуди́ть, понука́ть.

Popek, -pka, *м.* снигирь (*птица*).

Popełniać, Popełnić, совершáть; || учини́ть, сдѣлать, произвѣ́сть. **Popełnić zbrodnię**, совершить, учини́ть злодѣ́йство.

Popełnienie, -nia, *ср.* соверше́ніе, учине́ніе. **Popełnienie czynu**, учине́ніе дѣ́йствія.

Popełznąć, полинять.

Popielarz, -a, *м.* зо́льникъ, по́пельникъ; || торгу́ющій золо́ю.

Popielasty, Popielaty, пе́пельный, пе́пельнаго цвѣта.

Popielec, -lca, *м.* середа́ на пе́рвой недѣ́лѣ вели́каго поста́ (*у като́ликовъ*). || *Бот.* зо́льникъ, выпадочная трава́.

Popieleć, испепели́ться, обрати́ться въ пе́пелъ.

Popielić, обрати́ть въ пе́пелъ, испепели́ть.

Popielica, -y, *ж. Зоол.* су́слякъ (*звѣро́къ*).

Popielisty, пепели́стый; || покры́тый пе́пломъ.

Popielnica, -y, *ж.* пе́пельница, у́рна съ пе́пломъ умѣ́ршихъ.

Popielnik, -a, *м.* пе́пельникъ, горну́шка, печу́рка, куда́ загреба́ется пе́пелъ; || *см.* **Popielarz.**

Popierać, Poprzeć, напира́ть, тѣсни́ть, взы́скивать; || * подде́рживать, подтвержда́ть, подкрѣпля́ть; || содѣ́йствовать; || ходи́ть за дѣ́ломъ.

Popieracz, -a, Popierający, -ego, *м.* ходата́й, защи́тникъ. || **Popierający egzekucją**, взыска́тель.

Popieranie, Poparcie, -ia, *ср.* подде́ржка, подкрѣпле́ніе, подтвержде́ніе. || **Popieranie sprawy**, хожде́ніе по дѣ́лу, веде́ніе дѣ́ла.

Popiersie, -sia, *ср.* бю́стъ; || грудно́й портре́тъ; || ту́ловище.

Popierzyć, покры́ть, засы́пать пе́рьями.

Popiętny, пятири́чный, пятерно́й, *см.* **Pięcioraki.**

Popiętrzyć, настила́ть, воздвига́ть, стро́ить я́русами; || возвыша́ть, воздыма́ть, громозди́ть. **Wały piętrzyły się pod samo niebo**, во́лны воздыма́лись до са́мыхъ облако́въ.

Popijać, попива́ть, испива́ть.

Popiół, -ołu, *м.* пе́пелъ, зола́; || прахъ (*мертвыхъ*).

Popiołek, -łka, *м.* зо́лка, (*Умен.* сло́ва **Popiół**). || *Хим.* **Popiołek mosiężny**, ту́ція, цинковая о́кись.

Popiołowy, пе́пельный.

Popis, -u, *м.* пе́репись (*народонаселе́нія*), *см.* **Spis**; || рекру́тскій набо́ръ, конскри́пція; || кампа́ментъ, смотръ во́йска во всѣхъ его́ часта́хъ; || пока́зъ, пара́дъ; || описа́ніе, о́пись, счисле́ніе, смѣ́та; || публи́чный экза́менъ, публи́чное испыта́ніе, публи́чный актъ.

Popisać, написа́ть, переписа́ть. || **Popisać się, Popisywać się**, отличи́ться, отлича́ться, отлича́ть себя́, выставля́ть себя́ на пока́зъ, хвали́ться.

Popisanie, -nia, *ср.* запи́сываніе, перепи́сываніе; || **Popisanie się**, выка́зываніе себя́ съ хоро́шей стороны, жела́ніе отличи́ться чѣмъ нибу́дь.

Popisowy, подлежа́щій пе́реписи, перечисле́нію; || конскри́птъ, подлежа́щій во́инской повинности, конскрипціо́нный. || **Sala popisowa**, за́ла для публи́чныхъ экза́меновъ.

Popłacać, сто́ить, имѣ́ть цѣ́ну; || приноси́ть по́льзу, доставля́ть вы́году, при́быль.

Popłat, -u, *м.* ходъ, хоро́шій сбытъ, цѣнность, сто́имость. **Mieć popłat**, сто́ить, быть въ ходу́, въ употребле́ніи.

Popłatność, -ści, *ж.* цѣ́нность, сто́имость.

Popłatny, цѣ́нный, при́быльный, раскупа́емый, сбыва́емый съ рукъ, похо́дный (*товаръ*).

Popiecznik, -a, *ж.* засту́пникъ, защи́тникъ, покрови́тель.

Popłoch, -u, *м.* трево́га, перепло́хъ, испу́гъ; || внеза́пный, пани́ческій страхъ.

Popłota, -y, *ж.* плетёнка || плетёнь.

Popłynąć, поплы́ть, отплы́ть.

Popołudnie, -nia, *ср.* пополу́дни.

Popołudniowy, послѣполу́денный.

Popona, -y, *ж.* паруси́нный чахо́лъ (*на повозку*), *см.* **Opona, Pokłat.**

Popręg, Popręg, -a, *м.* подпру́га, подбру́шный реме́нь (*въ шо́рахъ*). **Ściągnąć konia popręgami**, подтяну́ть подпру́гою, подпру́жить (*лошадь*).

Poprawa, -y, *ж.* исправле́ніе, поправле́ніе, попра́вка.

Poprawca, -y, *м.* исправи́тель; || *Тип.* корре́кторъ, спра́вщикъ; || *Охот.* ищея́йка, и́щая соба́ка.

Poprawczy, исправи́тельный; || смири́тельный.

Poprawdzie, попра́вдѣ, говоря́ попра́вдѣ, пра́вду сказа́ть.

Poprawiać, Poprawić, поправля́ть, попра́вить, исправля́ть. испра́вить. || **Poprawiać się, Poprawić się**, поправля́ться, попра́виться, исправля́ться, испра́виться.

Poprawiacz, Poprawiciel, -a, *м.* исправи́тель; || *Тип.* корре́кторъ, спра́вщикъ.

Poprawiny, -win, *мн.* пиръ на другóй день по́слѣ сва́дьбы.

Poprawka, -i, *ж.* исправле́ніе, попра́вка; || *Тип.* корректу́ра, вы́правка.

Poprawność, -ści, *ж.* испра́вность, вѣ́рность, то́чность, пра́вильность; || исправле́ніе. **Poprawność języka**, пра́вильность языка́.

Poprawny, исправи́мый; || испра́вный, вѣ́рный, то́чный, пра́вильный. **Styl poprawny**, пра́вильный слогъ.

Popręg, *см.* **Popręg.**

Popręga, -i, *ж.* подпру́га.

Popręgowy, подпру́жный.

Poprostu, про́сто, безъ прикра́съ; || чистосерде́чно, безъ притво́рства.

Poprowadzenie, -nia, *ср.* про́воды, || проведе́ніе; || направле́ніе.

Poprowadzić, проводи́ть, провести́, отвести́; || дать направле́ніе (*чему́*), протяну́ть.

Poprzeć, *см.* **Popierać.**

Poprzecz, Poprzek, поперёгъ.

Poprzeczc, **-a**, *ср.* поперечникъ.

Poprzeczka, **-i**, *ж.* поперечина, перекладина.

Poprzecznica, **-y**, *ж.* перекрёстокъ, поперечная дорога.

Poprzecznik, **-a**, *м.* поперечное положеніе.

Poprzeczność, **-ści**, *ж.* поперечка, поперечиваніе.

Poprzeczny, поперечный.

Poprzedni, предъидущій, предшествующій; || предварительный.

Poprzedniczka, Poprzedzicielka, **-i**, *ж.* предшественница, предмѣстница.

Poprzednik, **-a**, *м.* предшественникъ, предмѣстникъ; || *Мат.* первый и третій членъ (*въ геометр. пропор.*).

Poprzednio, прежде, передъ этимъ, передъ тѣмъ, *см.* **Przód**; || предварительно, наперёдъ.

Poprzedzać, Poprzedzić, предшествовать, упреждать, упредить, предупреждать, предупредить; || первенствовать, идти впереди. **Jutrzenka poprzedza słońce**, заря предшествуетъ солнцу.

Poprzedzający, предъидущій, предшествующій; || предварительный.

Poprzedziciel, **-a**, *м.* предшественникъ.

Poprzedzicielka, **-i**, *ж.* *см.* **Poprzedniczka.**

Poprzek, *см.* **Poprzecz.**

Poprzestanie, **-nia**, *ср.* оставленіе, прекращеніе. **Poprzestanie na wyroku**, объявленіе о согласіи принять рѣшеніе(*суда*).

Poprzestawać, Poprzestać, оставлять, оставить, прекращать, прекратить; || довольствоваться, удовольствоваться.

Poprzygotowywać, приготавливать.

Poprzysięgać, Poprzysiądz, присягать, присягнуть, клясться, дать клятвенное обѣщаніе, подтвердить подъ присягою; || заклинать, умолять. **Poprzysięgam cię na Boga**, заклинаю, умоляю тебя именемъ Бога.

Poprzysięgły, связанный присягою.

Poprzysiężenie, **-nia**, *ср.* присяганіе.

Poprzysiężony, подтвержденный присягою.

Popsnąć się, поскользнуться, спотыкнуться, запнуться.

Popsować, Popsuć, портить, испортить, повредить, изгадить.

Popsucie, **-cia**, *ср.* *см.* **Psucie**; || порча, испорченность, гнилость, поврежденіе, развращеніе, растлѣніе (*нравовъ*), *см.* **Zepsucie.**

Popsuty, испорченный, поврежденный, развратный.

Popularność, **-ści**, *ж.* популярность, народная любовь.

Popularny, популярный, народный, общенародный.

Popuszczać, Popuścić, опускать, опустить, отпускать, отпустить, выпускать, выпустить, ослаблять, ослабить. **Popuszczać komu wodze**, давать кому большую свободу, распустить кого.

Popuszczanie, Popuszczenie, **-nia**, *ср.* ослабленіе, распущеніе; || испусканіе.

Popychać, Popchnąć, толкать, толкнуть, пихать, пихнуть.

Popychacz, **-a**, *м.* двигатель.

Popychanie, Popchnienie, **-nia**, *ср.* толчёкъ; || понуканіе, побужденіе.

Popyskać, *см.* **Pyskać.**

Por, **-u**, *м.* потовая скважина, пора.

Por, **-u**, *м.* *Бот.* порей.

Pora, **-y**, *ж.* пора, время; || удобный случай, удобное время. **Pory czekać**, выжидать удобнаго времени, повременить. **W porę przychodzić**, приходить вовремя. **Żart nie w porę**, шутка некстати. **Pod tę porę**, въ эту пору, въ это время. **Cztery pory roku**, четыре времени года. **Cztery pory życia ludzkiego**, четыре поры человѣческой жизни. **Przyjść do pory**, достигнуть зрѣлаго возраста. **Panna w swéj porze**, дѣвушка въ порѣ, въ зрѣломъ возрастѣ. **Nie zasypiaj pory**, не прозѣвай удобнаго случая.

Porąb, **-ębu**, *м.* порубка; || дровосѣкъ, лѣсосѣкъ, мѣсто въ лѣсу для порубки; || **Porąby**, *мн.* валежникъ, повалленныя деревья и сучья, вырубленный лѣсъ.

Porachować, сосчитать, подвести счётъ.

Porachowanie, **-nia**, *ср.* исчисленіе, вычисленіе, расчисленіе, счётъ, расчётъ, выкладка.

Porachunek, **-nku**, *м.* расчётъ, сведеніе счётовъ.

Porada, **-y**, *ж.* совѣщаніе, совѣтованіе; || совѣтъ. **Mieć kogo od porady**, совѣтоваться съ кѣмъ, *см.* **Rada.**

Poradlne, -ego, *ср.* *Стар.* полужное, денежный *или* хлѣбный окладъ съ слуга.

Poradnica, **-y**, *ж.* совѣтчица, совѣтница, совѣтовальщица, *см.* **Doradczyni.**

Poradniczy, совѣтовательный, совѣщательный.

Poradnik, **-a**, *м.* руководитель, совѣтникъ, совѣтчикъ, совѣтователь; || руководство.

Poradność, **-ści**, *ж.* разсудительность, обдуманность, способность подать добрый совѣтъ.

Poradny, разсудительный, обдуманный, благоразумный.

Poradzić, Radzić, присовѣтовать, подать совѣтъ; || предпринять; || помочь, пособить, сладить, справиться. **Co tu poradzić?** какъ этому помочь, пособить? что тутъ дѣлать? *см.* **Poczęć. Na to nikt nie poradzi**, этому никто не можетъ. **Nie może z nim poradzić**, онъ не можетъ съ нимъ сладить, справиться. **Poradzimy temu**, мы найдемъ для этого средство, мы вывернемся изъ этого. || **Poradzić się**, посовѣтоваться.

Poranek, -nku, *м.* ýтро, ýтреннее врéмя. **Porankowy**, ýтренній.

Poranny, ýтренній; || páно встáвшій.

Porastać, **Porość**, **Porosnąć**, поростáть, порости́, обростáть, обрости́.

Poratunek, -nku, *м.* пóмощь, посóбіе.

Porażka, -i, *ж.* пораженіе.

Porcelana, -y, *ж.* фарфóръ, **Porcelany**, *мн.* фарфóровая посýда.

Porcelanowy, фарфóровый.

Porcja, -ji, *ж.* часть, дóля; || паёкъ, раціóнъ; || пóрція.

Poręb, -u, *м.* вы́рубка (*лѣса*).

Porębnicze, -ego, *ср.* плáта за рýбку лѣса.

Porębniczy, дровосѣчный.

Porębnik, -a, *м.* дровосѣкъ, древосѣкъ.

Poręcz, -y, *ж.* употребительнѣе во мн. ч. **Poręcze**, ручки (*у кресель*), перúла (*у лѣстницы*), балюстрáда, балúсникъ.

Poręczenie, -nia, *ср.* поручúтельство, порýка. **Akt poręczenia**, порýчная зáпись.

Poręcznie, сподручно, удóбно, по желáнію.

Poręcznik, -a, *м.* поручúтель, порýка, *см.* **Rękojmia**.

Poręczny, сподручный, удóбный; || имѣющій перúла, балюстрáду, рýчки. **Krzesło poręczne**, крéсла съ рýчками.

Poręczyć, поручúться.

Poręczyciel, -a, *м.* поручúтель; || залогодáтель.

Poręczycielka, -i, *ж.* поручúтельница.

Poregestrować, внести́ въ рее́стръ.

Poręka, -i, *ж.* порýка, ручáтельство, *см.* **Rękojmia**; || *Ком.* поручúтельство въ платежѣ по вéкселю.

Porękawiczne, -ego, *ср.* подáрки женѣ при сдѣлкѣ съ мýжемъ.

Poróbka, -i, *ж. см.* **Wątek**.

Poróbnik, *см.* **Porubnik**.

Poróbski, *см.* **Porubski**.

Poróbstwo, *см.* **Porubstwo**.

Poroczki, -ów, *мн. см.* **Roki ziemskie**; || прошлогóдній запáсъ.

Poród, -odu, *м.* **Porodzenie**, -nia, *ср.* роды́, рожденіе, разрѣшéніе отъ брéмени.

Porodzenie, *см.* **Poród**.

Porodzić, родúть, разрѣшúться отъ брéмени. *см.* **Powić**.

Porodziciel, -a, *м.* родúтель.

Porodzicielka, -i, *ж.* родúтельница.

Porodziny, -in, *мн.* родúны, рождéніе.

Porończę, -ęcia, *ср.* вы́кидышъ, недоно́сокъ.

Porończy, неудáвшійся, неудáчный; || недозрѣлый; || прéжде врéмени родúвшійся.

Poroniątko, -a, *ср. см.* **Porończę**.

Poronić, выкинуть, не доноси́ть, родúть прéжде врéмени.

Poronienie, -nia, *ср.* выки́дываніе, недоно́съ, преждевремéнное разрѣшéніе отъ брéмени.

Porość, **Porośl**, -i, **Porośl**ina, -y, *ж.* пóросль, поросня́къ, зарóслина.

Porosły, порóсшій, зарóсшій (*травóю и т. д.*).

Porosnąć, *см.* **Porastać**.

Porost, -u, *м.* нáростъ, ши́шка, *см.* **Narost**; || ростъ, выростáніе; || ¡*Бот.* водоро́сль, порóстъ; || *Бот.* лучúца, родъ порóста (*растéніе*).

Porostnica, -y, *ж. Бот.* многообрáзная перепóнка.

Porównać, *см.* **Porównywać**.

Porównanie, сравнéніе. **Porównanie dnia z nocą**, равноде́нствіе.

Porównywać, **Porównać**, срáвнивать, сравни́ть, слича́ть, слича́ть, примѣня́ть, примѣня́ть. || **Porównywać się**, **Porównać się**, срáвниваться, сравня́ться, равня́ться, срáвнивать себя́, *см.* **Równać się**.

Porównywanie, *см.* **Porównanie**.

Porozbiegać, **się**, разбѣжáться.

Poróżnić, разстрóить, разсóрить, поссóрить.

Porozpożyczać, раздáть взáймы́.

Porozumieć, *см.* **Porozumiewać się**.

Porozumienie, -nia, *ср.* согла́сіе, единомы́сліе, взаймная дружба. **Żyć w najlepszém porozumieniu**, жить въ совершéномъ согла́сіи; || подозрѣніе. **Porozumienie na niego pada**, на негó пáдаетъ подозрѣніе; || **Porozumienie się**, соглашéніе, сдѣлка.

Porozumiewać, **Porozumieć**, понимáть, поня́ть, смы́слить, знать, внимáть, вня́ть. **Porozumiewać się**, **Porozumieć się**, услóвливаться, услóвиться, говáриваться, сговори́ться, сноси́ться, снести́сь, находи́ться въ сношéніи, дѣйствовать заодно́; || понимáть другъ дру́га.

Port, -u, *м.* портъ, прúстань, гáвань; || * пристáнище, убѣжище.

Porta, -y, *ж.* пóрта (*оттоманская*).

Portatyl, -a, *м.* перено́сный престóлъ, алтáрь; || посвящённый кáмень подъ престóломъ, подъ алтарёмъ.

Portjera, -y, *ж.* дверна́я занавѣска, портьéра.

Portki, *род. п.* **Portek**, портки́, штаны́. *Умен.* **Porteczki**, портóчки, штаны́шки.

Porto, *ср. Нескл.* портовы́я и́ли вѣсовы́я дéньги за письмó.

Portowe, -ego, *ср.* отвáльное, пóшлина съ водохóдныхъ судóвъ, собира́емая при ихъ отвáлѣ.

Portowny, портовóй, имѣющій портъ, гáвань. **Portowe**, **portowne miasto**, портовóй гóродъ.

Portowy, судохóдный. **Portowe rzeki**, судохóдныя рѣки; || *см.* **Portowny**.

Portowy, -ego, *м.* управля́ющій пóртомъ.

Portret, -u, *м.* портрéтъ.

Portretowy, портрéтный.

Portulaka, -i, *ж. Бот.* портулáкъ (*растéніе*).

Portyk, -u, *м. Архит.* портикъ; || галерея.

Porubnik, -a, **Porubca**, -y, *м.* развратникъ, развратитель, совлазнитель, любодѣй.

Porubski, любодѣйный, сладострастный.

Porubstwo, -a, *ср.* прелюбодѣяніе; || любодѣяніе, неваконное сожительство.

Poruch, -u, *ж. Неуп.* движеніе, сотрясеніе, потрясеніе.

Poruczać, **Poruczyć**, поручать, поручить, давать, дать поручение, ввѣрять кому что.

Poruczanie, **Poruczenie**, -nia, *ср.* поручение, ввѣреніе кому чего либо; || присмотръ, надзоръ, надзираніе.

Poruczniczy, порученчій.

Porucznik, -a, *м.* уполномоченный, повѣренный, представитель; || *Воен.* порученикъ, порутчикъ.

Poruczrikowa, -éj, *ж.* порутчица, жена порутчика.

Porucznikować, служить порутчикомъ.

Porucznikówna, -y, *ж.* дочь порутчика.

Porucznikowski, порутческій, порутчій.

Porucznikowstwo, -a, *ср.* чинъ порутчика; || *Собир.* порутчикъ съ женою.

Poruczyć, *см.* **Poruczać**.

Poruczyciel, -a, *м.* поручитель.

Poruszać, **Poruszyć**, трогать, тронуть, шевелить, пошевелить, пошатывать, пошатнуть, двигать, подвинуть. || **Poruszać się**, трогаться, шевелиться, шататься, двигаться, трогаться. **Poruszyć aż do łez**, тронуть до слёзъ.

Poruszanie, **Poruszenie**, -nia, *ср.* движеніе, колебаніе, качаніе передвиженіе; || волненіе, потрясеніе.

Poruszony, тронутый, подвинутый; || взволнованный, потрясённый.

Poruszyciel, -a, *м.* возбудитель, двигатель; || зачинщикъ.

Poruszycielka, -i, *ж.* возбудительница; || зачинщица.

Porwać, схватить, похитить, сорвать, вырвать, выдернуть.

Porwan, *см.* **Zerwan**.

Porwanie, -nia, *ср.* похищеніе, увезеніе, увозъ (*женщины*); || схватываніе.

Poryk, -u, *м.* рёвъ, *см.* **Ryk**.

Porywać, **Porwać**, срывать, вырывать, выдёргивать; || похищать, увозить (*женщину*), *см.* **Porwać**. || **Porywać się**, **Porwać się**, порываться, рваться, бросаться, кидаться, стремиться, силиться.

Porywacz, -a, *м.* похититель.

Porywanie, -nia, *ср. см.* **Porwanie**.

Porywczo, стремительно, торопливо, поспѣшно, опрометчиво.

Porywczość, -ści, *ж.* стремительность, торопливость, поспѣшность, опрометчивость.

Porywczy, стремительный, торопливый, поспѣшный, опрометчивый.

Porządek, -dku, *м.* порядокъ, исправность, благочиніе, устройство, благоустройство; || строй, очередь; || *Архит.* орденъ. || *Юрид.* **Porządek postępowania w sprawach osobistych**, исковой порядокъ. **Porządek decydowania**, порядокъ сужденій. **Porządek kontradyktoryjny**, состязательный порядокъ. **Porządek między wierzycieli**, старшинство между кредиторами. || **Porządki ogniowe**, огнеспасительные снаряды.

Porządkować, приводить въ порядокъ, распредѣлять по родамъ.

Porządkowanie, -nia, *ср.* приведеніе въ порядокъ, распредѣленіе.

Porządkowy, слѣдующій по порядку; || *Грам.* **Liczebniki porządkowe**, числительныя порядочныя; || дисциплинарный.

Porządkujący, приводящій въ порядокъ; || распорядительный.

Porządnie, порядочно, прилично, пристойно; || крайне, чрезмѣрно.

Porządność, -ści, *ж.* порядочность, приличіе.

Porządny, порядочный, приличный, пристойный; || крайній, чрезмѣрный. **Dom porządny**, порядочный домъ. **Porządny deszcz pada**, порядочный, сильный дождь идётъ.

Porzecze, -a, *ср.* порѣчье.

Porzeczka, -i, *ж. Бот.* смородина.

Porzeczkowy, смородинный.

Porzeczny, набережный, на берегу рѣки находящійся.

Porżenie, -nia, *ср.* ржаніе.

Porzucać, **Porzucić**, бросать, бросить, покидать, покинуть, оставлять, оставить.

Porzucenie, -nia, *ср.* оставленіе; || изверженіе.

Porzut, -u, *м.* преждевременные роды, недонось.

Porzutek, -tka, *м. см.* **Podrzutek**.

Posad, -u, *м.* посадъ, количество сноповъ, назначенное для молотьбы; || *см.* **Posada**.

Posada, -y, *ж.* основаніе, основа; || мѣсто положеніе, мѣстность; || *Стар.* **Posada** или **Posad**, посадъ, дома передъ крѣпостью; || селеніе, поселеніе; || * постъ, мѣсто, должность.

Posądzać, **Posądzić**, подозрѣвать, заподозрить; || почитать, считать, думать, судить.

Posądzanie, **Posądzenie**, -nia, *ср.* подозрѣніе.

Posadzić, посадить.

Posadzka, -i, *ж.* плита, лещадь; || штучный полъ, паркетъ.

Posadzkowy, паркетный.

Posag, -u, *м.* приданое.

Posąg, -u, *м.* статуя, истуканъ, изваяніе.

Posagowy, принадлежащій къ приданому.

Posągowy, стату́йный.

Posażek, -żku, *м. Умен.* небольшо́е прида́ное.

Posążek, -żku, *м.* статуэ́тка, стату́йка.

Posażny, съ бога́тымъ прида́нымъ. **Posażna panna**, де́вушка съ бога́тымъ прида́нымъ, прида́нница.

Posażyć, дава́ть прида́ное (*за дочерью*).

Pościałka, -i, *ж. Умен.* посте́лька.

Pościć, поста́ть.

Pościel, -i, *ж.* посте́ль.

Pościelny, посте́льный. **Pościenny**. *См.* **Ścienny**.

Pościg, -u, *м.* погоня, догоня́ка, преслѣдованіе.

Poseł, -sła, *м.* посо́лъ. посла́нникъ; || *Стар.* **Poseł (ziemski)**, зе́мскій депута́тъ.

Posełać, Posyłać, Posłać, посыла́ть, посла́ть (*за кѣмъ, за чѣмъ*).

Posełanie, Posyłanie, Posłanie, -nia, *ср.* отсыла́ніе, отпра́вка; || посла́ніе (*стихотво́рное*).

Posełka, Posyłka, -i, *ж.* посы́лка (*вещей*), разсы́лка, отсы́лка. **Trzymać chłopca do posyłek**, держа́ть ма́льчика на посы́лки. || *Воен.* **Być na posyłce**, быть на вѣста́хъ.

Posełkini, -ni, *ж.* посла́нница; || вѣ́стница, предвѣ́стница.

Poselski, посо́льскій.

Poselstwo, -a, *ср.* посо́льство, ми́ссія (*дипломати́ческая*); || лега́тство, лега́ція; || депута́тство.

Posęp, -u, *м.* па́смурная пого́да; || * мра́чное расположе́ніе ду́ха.

Posępiać, Posępić, хму́рить, нахму́рить, насу́пливать, насу́пить.

Posępnie, па́смурно, мра́чно, угрю́мо.

Posępnik, -a, *м.* брюзга́, челове́къ наводя́щій уны́ніе.

Posępność, -ści, *ж.* па́смурность, мра́чность, угрю́мость, уны́лость.

Posępny, па́смурный, мра́чный, угрю́мый, уны́лый, нахму́ренный.

Posessja, -ji, *ж.* владѣ́ніе, со́бственность, помѣ́стье; || фе́рма, мы́за, ху́торъ.

Posessjonowany, имѣ́ющій со́бственность.

Posessor, Posesor, -a, *м.* владѣ́лецъ, владѣ́тель; || фе́рмеръ, мы́зникъ, аренда́торъ, съѣ́мщикъ. **Posesor dóbr zastawnych**, владѣ́лецъ по закладно́му пра́ву.

Posessoryjum, искъ о пра́вѣ владѣ́нія.

Posessoryjny, владѣ́льческій. **Proces posessoryjny**, де́ло о владѣ́ніи.

Posiać, Posiewać, посѣ́ять, посѣва́ть.

Posiadać, Posiąść, имѣ́ть, владѣ́ть, обладать; || разсѣ́ться, усѣ́сться. || **Posiadać się** (*употребля́ется то́лько съ отрица́ніемъ*). **Nie posiadam się z radości**, не могу́ приттй въ себя́ отъ ра́дости, я внѣ себя́ отъ ра́дости. **Nie posiada się ze złości**, онъ выхо́дитъ изъ себя́ отъ зло́сти.

Posiadacz, -a, *м.* владѣ́лецъ, владѣ́тель. **Posiadacz zastawy**, залогодержатель. **Posiadacz wieczysty**, владѣ́ющій имѣ́ніемъ на безсро́чномъ пра́вѣ. **Posiadacz złéj wiary**, недобросо́вѣстный владѣ́лецъ.

Posiadaczka, -i, *ж.* владѣ́лица.

Posiadanie, -nia, *ср.* владѣ́ніе; || облада́ніе, по́льзованіе. **Posiadanie w dobréj wierze**, добросо́вѣстное владѣ́ніе. **Posiadanie zupełne i bezwarunkowe (dominium plenum)**, по́лное и безусло́вное владѣ́ніе.

Posiadłość, -ści, *ж.* со́бственность, принадле́жность, владѣ́ніе, имѣ́ніе, помѣ́стье. **Posiadłości francuzkie w Afryce**, францу́зскія владѣ́нія въ Афри́кѣ.

Posianie, -nia, *ср.* посѣ́въ.

Posiec, Posiekać, изрубя́ть, накроши́ть, насѣка́ть.

Posiecz, -y, *ж.* рѣзня́, сѣ́ча.

Posiedlić się, *см.* **Osiedlić się**.

Posiedzenie, -nia, *ср.* засѣда́ніе, собра́ніе; || прису́тствіе.

Posiekać, *см.* **Posiec**.

Posiew, -u, *м.* сѣ́въ, посѣ́въ; || сѣ́яніе.

Posiewać, сѣ́ять.

Posiewny, удо́бный для посѣ́ва.

Posilać, Posilić, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, поправля́ть, поправи́ть (*си́лы, здоро́вье, желу́докъ*); || пита́ть, подде́рживать. || **Posilać się, Posilić się**, подкрѣпля́ться, укрѣпля́ться, поправля́ться, подкрѣпля́ть себя́, подкрѣпля́ться о́тдыхомъ и хоро́шею пи́щею. **Posil się**, закуси́, съешь немно́го, подкрѣпи́ себя́.

Posilanie, Posilenie, -nia, *ср.* подкрѣпле́ніе, возстановле́ніе силъ; || **Posilenie**, пи́ща, кормъ, пита́ніе.

Posiłek, -łku, *м.* подкрѣпле́ніе, пи́ща; || подмо́га, по́мощь; || вспомога́тельное во́йско, секу́рсъ.

Posiłić, Posiłić się, *см.* **Posilać**.

Posiłkować, подкрѣпля́ть, помога́ть, подава́ть, по́мощь, уси́ливать. || **Posiłkować się**, руководствоваться.

Posiłkowanie, -nia, *ср.* подмо́га, по́мощь.

Posiłkowy, вспомога́тельный; || *Грам.* **Słowo posiłkowe**, вспомога́тельный гла́голъ.

Posilny, пита́тельный, сы́тный.

Posiwieć, посѣ́дѣть.

Poskoczyć, поскака́ть, бро́ситься, устреми́ться.

Poskok, -u, *м.* скачо́къ, прыжо́къ.

Poskorupieć, покры́ться скорлупо́ю.

Poskramiać, Poskromić, усмиря́ть, усмири́ть, воздержи́вать, воздержа́ть, обу́здывать, обуздать, умѣря́ть, умѣрить, унима́ть, уня́ть. **Poskramiać swe żądze**, обу́здывать, умѣря́ть свои́ стра́сти. || **Poskramiać się**, обу́здывать самого́ себя́.

Posłać, Pościełać, постла́ть, постила́ть.

Poślad, -u, *м.* вы́сѣвки, о́труби; || после́дній сортъ (*зерна́, крупы́*).

Pośladek, -dka, *u* **-dku,** *м.* тылъ, задъ; ||**Pośladek cielęciny,** за́дняя часть (*телёнка, дикой козы*).

Posłanie,-nia,*ср.см.* **Posełanie;** || постил́ка, подстил́ка.

Posłaniec, -ńca, *м.* разсы́льный, посы́льный, комиссіоне́ръ.

Posłanka, -i, *ж.* ве́стница, посла́нница.

Posłannictwo, -a, *ср.* призва́ніе, назначе́ніе.

Posłannik, -a, *к.* посла́нникъ (*бо́гов*).

Pośledni, послѣдній, за́дній; || **Pośledniе koła,** за́днія колёса, *см.* **Tylny, Zadni;** || ни́зшій, ху́дшій; || плохо́й, простой, гру́бый. **Pośledniа mąka,** послѣдняго со́рта мука́.

Pośledzić, опоздать, придти́ по́здно.

Pośliznąć się, поскользну́ться.

Pośliznienie się,-nia się, Pośliznięcie się, -cia się,*ср.* о́ступь, нелóвкое паде́ніе по чему́ нибу́дь ско́льзкому; || *гру́бая оши́бка, гру́бый про́махъ.

Posłowa, -ej, *ж.* жена́, супру́га посла́, посо́льша.

Posłować, быть депута́томъ (*насе́йм*); || быть послóмъ, посла́нникомъ.

Posłowy, принадлежа́щій послу́, посла́ннику, *см.* **Poselski.**

Pośłubiać, Pośłubić, обѣща́ть, обѣща́ться, дать обѣтъ, *см.* **Ślubować;** || посвяща́ть, обрека́ть; || *Стар.* сговори́ть, помóлвить свою́ дочь за кого́; || жени́ться (*на ко́мъ*).||**Pośłubiać się, Pośłubić się,** посвяща́ть себя́ (*на что́*), посвяща́ться.

Pośłubienie, -nia, *ср.* обѣща́ніе, обѣтъ; || обруче́ніе, *см.* **Ślub;** || посвяще́ніе, обреченіе себя́ (*на что́*).

Pośłubiny, -bin, *мн.* помóлвка, сговóръ; обруче́ніе.

Posłuch, -u, *м.* слу́шаніе, слухъ. **Baczny posłuch dawać czemu,** внима́тельно прислу́шиваться къ чему́. **Miły na posłuch,** прія́тный для слу́ха; || слухъ, молва́. **Wiedzieć co po słuchu,** знать о чёмъ по слу́ху.

Posłuchać, послу́шать.

Posłuchanie, -nia, *ср.* ауді́нція.

Posługa, -i, *ж.* слу́жба, услуженіе, служе́ніе, услу́га. ***Ostatnią komu posługę czynić, świadczyć,** отдать кому́ послѣдній долгъ. **Posługa religijna,** духóвная тре́ба.

Posługacz, -a, *м.* служи́тель, слугá; || прислу́жникъ. **Posługacz mularski,** рабóтникъ, помóщникъ ка́менщика.

Posługaczka,-i,*ж.* служа́нка, рабóтница.

Posługiwać, Posłużyć, служи́ть, прислу́живать.

Posługiwanie, Posługowanie, -nia, *ср,* служе́ніе, услуженіе.

Posłuszeństwo, -a, *ср.* послуша́ніе, повиновéніе, покóрность.

Posłuszność, -ści, *ж.* послу́шность, *см.* **Posłuszeństwo.**

Posłuszny, послу́шный, покóрный.

Pośmianie, -nia, *ср.* **Pośmiech, -u,** *м.* **Pośmiechowisko, Pośmiewisko, -a,** *ср.* посмѣя́ніе, осмѣя́ніе; || посмѣ́шище.

Pośmiertny, посмéртный.

Pośmiewisko, *см.* **Pośmianie.**

Posmycz, -y, *ж.* махъ, взмахъ, бы́строе движе́ніе; || поползновéніе.

Posmyczny, бы́стрый; || благопрія́тный, попу́тный (*вѣтеръ*).

Posobnie, послѣдовательно, одно́ и́ли оди́нъ за други́мъ, сря́ду.

Posobny, послѣдовательный; || попереме́нный, непрерывный.

Posoczyć, Sposoczyć, обагря́ть, обагри́ть кро́вью, окровавля́ть, окрова́вить.

Posoczysty, гнои́стый, покры́тый су́кровицею.

Posoka, -i, *ж.* су́кровица, гной; || па́сока.

Posowa, -y, *ж.* полъ изъ нака́тника; || нака́тный потолóкъ.

Pośpiech, -u, *м.* поспѣшность, ско́рость, быстрота́, прово́рство.

Pośpieszać, Pośpieszyć, поспѣша́ть, поспѣши́ть.

Pośpieszanie, -nia, *ср. см.* **Pośpiech.**

Pośpieszenie, -nia, *ср.* стара́ніе, ско́рое исполне́ніе.

Pośpiesznie, поспѣшно, ско́ро, бы́стро, прово́рно.

Pośpieszny, *см.* **Śpieszny, Skory.**

Pospolicie, обыкновéнно, по обыкновéнію; || вообще́, почти́, всегда́.

Pospolicieć, Spospolicieć, сдѣлаться обыкновéннымъ, войти́ во всеобщее употребле́ніе, сдѣлаться простонаро́дными.

Pospolitość, -ści, *ж.* о́бщность, всеобщность, повсемѣ́стность. **W pospolitości,** вообще́; || о́бщество, общéственное дѣ́ло.

Pospolitować, Spospolitować, профани́ровать, унижа́ть, уничижа́ть, уни́зить; || оскверня́ть, оскверни́ть; || пріучáть (*къ чему́*), освóивать (*съ чѣмъ*). || **Pospolitować się,** обращáться запросто, фамилья́ричать, брата́ться; || дѣлаться просты́мъ, обыкновéннымъ.

Pospolity, о́бщій, общéственный; || обыкновéнный, обы́чный, общепри́нятый; || просто́й, простонаро́дный, по́шлый, ни́зкій.||*Грам.* **Imie pospolite,** и́мя нарица́тельное. **Pospolite mniemanie,** общéственное мнѣ́ніе. **Pospolite ruszenie,** всеóбщее ополче́ніе. **Rzecz pospolita,** респу́блика. *Стар.* Рѣчь Посполи́тая, *см.* **Rzeczpospolita.**

Pospólstwo, -a, *ср.* простонаро́діе, просто́й наро́дъ, чернь.

Pospołu, вмѣстѣ, ра́зомъ.

Posrebrzać, Posrebrzyć, посеребря́ть, посеребри́ть.

Posrebrzyciel, -a, *м.* серебря́льщикъ, серéбренникъ.

Pośredni, сре́дній. **Stan pośredni między szlachtą a ludem,** сре́дній классъ ме́жду дворя́нствомъ и наро́домъ; || посре́дственный, посре́дствующій, промежу́точный, перехóдный; ||кóсвенный. **Pośrednia przyczyna,** кóсвенная, непрямáя причи́на.

Pośrednictwo, -a, *ср.* посре́дничество. **Za pośrednictwem**, посре́дствомъ, при по́мощи.

Pośredniczka, -i, *ж.* посре́дница.

Pośredniczo, въ ка́чествѣ посре́дника.

Pośredniczy, посре́дническій.

Pośrednik, -a, *м.* посре́дникъ; || ходя́тай. || **Pośrednik zmiany**, биржево́й ма́клеръ. || *Мат.* центръ, средото́чіе.

Pośrednikowy, *см.* **Pośredniczy.**

Pośrednio, ко́свенно, посре́дственно, со стороны́, стороно́ю.

Pośredniość, -ści, *ж.* ко́свенность, посре́дственность; || среда́, среди́на.

Pośród, среди, посреди́.

Pośrodek, -dka, *м.* среди́на, середи́на, серёдка.

Pośrodkowy, среди́нный, въ среди́нѣ находя́щійся, промежу́точный.

Pośrzonić, **Poszronić**, покры́ть и́неемъ.

Post, -u, *м.* постъ, говѣ́ніе, воздержа́ніе отъ пи́щи. **Jeść z postem**, ѣсть по́стное, по́стничать, пости́ть.

Postać, -ci, *ж.* о́бразъ, видъ; || лицо́, о́бликъ; || положе́ніе; || фигу́ра, оса́нка. **Postać zewnętrzna**, нару́жный видъ. **Zmieniła się postać rzeczy**, положе́ніе дѣлъ измѣни́лось.

Postanawiać, **Postanowić**, постановля́ть, постанови́ть, установля́ть, установи́ть, учрежда́ть, учреди́ть; || назнача́ть, назначи́ть, опредѣля́ть, опредѣли́ть, распредѣля́ть, распредѣли́ть; || прика́зывать, приказа́ть, повелѣва́ть, повелѣ́ть; || полага́ть; || *упро́чивать, упро́нить; || пристра́ивать, пристро́ить; || рѣша́ться, рѣши́ться, предпринима́ть, предприня́ть, вознамѣ́риваться, вознамѣ́риться. **Postanowić prawo**, установи́ть зако́нъ. **Postanowić cenę**, назна́чить цѣ́ну. **Postanowić podatki**, распредѣли́ть по́дати. **Postanowił wyjechać za granicę**, онъ вознамѣ́рился уѣ́хать за грани́цу.

Postanowiciel, -a, *м.* учреди́тель, основа́тель.

Postanowicielka, -i, *ж.* учреди́тельница, основа́тельница.

Postanowienie, -nia, *ср.* постановле́ніе, установле́ніе, уста́въ, положе́ніе, узаконе́ніе, опредѣле́ніе; || распоряже́ніе, повеле́ніе, приказа́ніе, прика́зъ; || учрежде́ніе, устро́йство, поря́докъ, строй; || упроче́ніе; || рѣше́ніе; || сложе́ніе; || намѣ́реніе, предпріятіе. **Postanowienie ciała**, тѣлосложе́ніе. **Zmienić postanowienie**, перемѣни́ть намѣ́реніе. **Roztropna matka myśli o dobrém postanowieniu swéj córki**, благоразу́мная мать забо́тится о томъ, что́бы пристро́ить, вы́дать за́ мужъ свою́ дочь.

Postąpić, *см.* **Postępować.**

Postąpienie, -nia, *ср.* надда́ча, надба́вка (*въ цѣнѣ*); || уступле́ніе; || произво́дство, повы́шеніе (*въ чинахъ*); || поведе́ніе, *см.* **Postępowanie.**

Postaremu, поста́рому, постарі́нному.

Postaw, -u, *м.* поста́въ, шту́ка, кусо́къ сукна́.

Postawa, -y, *ж.* нару́жность, оса́нка, видъ, по́ступь; || по́за, положе́ніе тѣ́ла; || осно́ва (*ткани*), станъ для тка́нія.

Postawić, поста́вить.

Postawienie, -nia, *ср.* положе́ніе; || расположе́ніе.

Postawny, ста́тный, ви́дный, стро́йный, скла́дный.

Postęp, -u, *м.* тече́ніе, движе́ніе впередъ, непрерывный ходъ, шествіе; || произво́дство, повышеніе; || преуспѣ́яніе, успѣхъ, прогре́съ; || ступе́нь. **W postępie czasu**, съ тече́ніемъ вре́мени. **Postęp czynności**, ходъ рабо́тъ. **Postępy w naukach**, успѣхи въ нау́кахъ. || *Мат.* прогре́ссія.

Postępek, -pku, *м.* посту́покъ; || ходъ. **Postępek chwalebny**, похва́льный посту́покъ. **Postępek sprawy**, ходъ дѣла.

Postępować, **Postąpić**, поступа́ть, поступи́ть; || слѣ́довать, итти́ впередъ, да́лѣе; || уступа́ть, уступи́ть; || успѣва́ть, успѣ́ть. **Postąpić na wyższy urząd**, поступи́ть на вы́сшую до́лжность. **W krótkim czasie dużo postąpił**, въ коро́ткое вре́мя онъ мно́го успѣ́лъ. **Postępować od rzeczy łatwych do trudniejszych**, перехо́дить отъ лёгкаго къ бо́лѣе тру́дному. **Dobrze, źle postępować**, хорошо́ *или* ху́до поступа́ть. **Postąpiono mu wyżéj płacy**, ему́ назна́чили бо́льшую пла́ту. **Postępować prawem**, суди́ться, вести́ тя́жбу. **Postępować uczciwie**, поступа́ть че́стно. **Postąpić jak z prawa wypada**, сдѣлать зако́нное распоряже́ніе.

Postępowanie, -nia, *ср.* движе́ніе впередъ; || преуспѣ́яніе, успѣхъ; || обхожде́ніе, поведе́ніе. **Ganić czyje postępowanie**, порица́ть чьё поведе́ніе. || *Юрид.* судопроизво́дство, судоговоре́ніе. || **Postępowanie skrócone sądowe**, поря́докъ сокращённаго судопроизво́дства, сокращённый поря́докъ. **Postępowanie po starszeństwie**, повышеніе по старшинству́, произво́дство, повышеніе въ чина́хъ. || *Юрид.* **Postępowanie spadkowe**, сле́дствіе по дѣлу о насле́дствѣ. **Postępowanie w sprawach**, поря́докъ дѣлъ, ходъ дѣлъ. **Postępowanie na urząd**, вступле́ніе въ до́лжность.

Postępowy, иду́щій впередъ, успѣ́шный, прогресси́вный. **Postępujący najwyższą cenę**, предложи́вшій вы́сшую пла́ту (*на торга́хъ*).

Posteriori (a), апостерія́ри, доказа́тельно, о́пытомъ, разсу́дочнымъ путёмъ, путёмъ вы́водовъ, *см.* **Priori (a).**

Posterunek, -nku, *м.* вое́нная стра́жа, вое́нный постъ.

Postny, по́стный.

Postój, *см.* **Kwaterunek.**

Postrach, -u, *м.* страхъ, у́жасъ; || угро́за.

Postradać, потеря́ть, утра́тить, лиши́ться.

Postradanie, -nia, *ср.* потéря, лишéніе.

Postronek, -a, *м.* верёвка, бичёвка; || постромка (*принадлежность для лошадей*).

Postronie, -nia, *ср.* уединéнное мéсто; || чужбúна, чужáя земля́, странá.

Postronkować, бичевáть, бить верёвками.

Postronkowy, верёвочный.

Postronnie, сторонóю, со стороны́, кóсвенно.

Postronność, -ści, *ж.* отклонéніе въ стóрону, отстранéніе; || окóльность.

Postronny, непрямóй, кóсвенный, окóльный; || посторóнній, сосéдній, смéжный.

Postrzał, -u, *м.* выстрéлъ; || рáна отъ выстрéла.

Postrzałowy, происходя́щій отъ выстрéла. **Rana postrzałowa**, рáна отъ выстрéла.

Postrzedz, Postrzec, Postrzegać, замéтить, замéчать. **Postrzedz się**, спохватúться, опóмниться.

Postrzeganie, -nia, *ср.* наблюдáтельность; || соблюдéніе. **Postrzeganie praw**, соблюдéніе закóновъ.

Postrzelenie, -nia, *ср см.* **Postrzał.**

Postrzelić, подстрéлить.

Postrzemienny (pies), *Охот.* борзáя собáка.

Postrzeżenie, -nia, *ср.* наблюдéніе, замéчáніе.

Postrzeżny, примéтный, замéтный, вúдимый.

Postrzygacz, -a, *м.* стригýщій (*шерсть*), стригýнъ.

Postrzygaczka, -i, *ж.* стригýщая, стригýнья.

Postrzygalnia, -ni, *ж.* сукностри́жная машúна.

Postrzygalny, относя́щійся къ стрижéнію, къ стри́жкѣ.

Postrzyżeniec, -ńca, *м.* постри́женикъ (*принявшій монашеское постриженіе*).

Postrzyżony, постри́женный, *см.* **Postrzyżeniec.**

Postrzyżyny, -yn, *мн.* постригáніе, пострижéніе.

Postulant, -a, *м.* искáтель, просúтель.

Postulat, -u, *м. Филос.* предложéніе нетрéбующее дóвода; || настоúтельная прóсьба, ходáтайство; || *Юрид.* хождéніе по дѣлáмъ.

Postument, -u, *м.* подножíе, пьедестáлъ.

Posucha, Posusza, -y, *ж.* зáсуха.

Posuł, -a, *м.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Posuły**, посýлы, взя́тки.

Posunięcie, -cia, *ср.* передвижéніе, давлéніе, толчóкъ; || произвóдство движéніе дѣла.

Posuwać, Posunąć, подвигáть, подви́нуть, пихáть, пихнýть, толкáть, толкнýть.

Posuwanie, -nia, *ср. см.* **Posunięcie.**

Posuwisty, подвижнóй, размáшистый, || скользя́щій. **Krok posuwisty**, глиссáдъ, глиссé (*танцовальный шагъ*).

Poswar, -u, *м.* споръ. рáспря.

Poswarek, -rku, *м. Умен.* мáленькій, пустóй споръ, размóлвка.

Poswarzyć, поссóрить; || **Poswarzyć się**, поссóриться.

Poswat, -a, *м. см.* **Swat, Dziewosłąb.**

Poswatać, *см.* **Swatać.**

Poświadczać, Poświadczyć, свидéтельствовать, засвидéтельствовать, *см.* **Świadczyć.**

Poświadczanie, Poświadczenie, -nia, *ср.* свидéтельствованіе, засвидéтельствованіе.

Poświadczyciel, -a, *м.* свидéтель по порýкѣ.

Poświadczycielka, -i, *ж.* свидéтельница по порýкѣ.

Poświata, -y, *ж.* свѣтъ, сіáніе.

Poświęcać, Poświęcić, посвящáть, посвятúть, обрекáть, обрéчь; || **Poświęcać się, Poświęcić się**, посвящáть, посвятúть себя́, обрекáть себя́ (*на что́*), жéртвовать собóю.

Poświęcanie, Poświęcenie, -nia, *ср.* посвящéніе, освящéніе. **Poświęcenie na króla**, коронováніе. **Poświęcenie na biskupa**, посвящéніе въ епúскопы. **Poświęcenie kościoła**, освящéніе цéркви; || жéртва, жéртвованіе, самопожéртвованіе, самоотверженіе; || прéданность, привéрженность. **Poświęcenie siebie**, жéртвованіе собóю. **Poświęcenie się**, самопожéртвованіе, самоотверженіе.

Poświęcany, посвящённый, освящённый; || неприкосновéнный.

Poświęciciel, -a, *м.* посвящáющій въ духóвный санъ; || священнодѣйствующій.

Poświęciny, -in, *мн.* освящéніе.

Poświęcony, посвящённый, освящённый.

Poświerka, -i, *ж.* подорóжникъ, овсáнка (*птица*).

Poświętne, -ego, *ср.* церкóвный доходъ, церкóвное имýщество.

Poświst, -u, *м.* свистáніе, свистъ (*вѣтра*).

Poświstak, -a, *м. см.* **Świstak.**

Posypać, посы́пать.

Posypek, -pka, *м. Бот.* амброзія, козы́ль, бсзсмéртная трава́ (*растéніе*).

Poszanowanie, -nia, *ср.* уваженіе, почтéніе.

Poszargać, загрязнúть; || истаскáть.

Poszczekiwać, тáвкать, лáять, брехáть отрывисто.

Poszczenie, -nia, *ср.* соблюдéніе постá, говéніе.

Poszept, -u, *м.* шептáніе, нашёптываніе, шёпотъ.

Poszew, -szwy, *ж. см.* **Poszwa.**

Poszewka, -i, *ж.* нáволочка.

Poszewnik, -a, *м.* дѣлающій нáволочки.

Poszewy, *см.* **Pochyły.**

Poszkapić się, спотыкну́ться; || ошиби́ться; || сплохова́ть, опростоволо́ситься.

Poszkodowany, потерпе́вший, понёсшій убы́токъ; || оби́женный.

Poszkodzić, попо́ртить, повреди́ть.

Poszlaka, **-i**, *ж.* ули́ка.

Poszlakować, улича́ть.

Poszlakowany, уличённый, прикосновённый къ де́лу.

Poszóstno, *Стар.* шестерно́й (*въ шесть лошадей*).

Poszóstny, шестерно́й.

Poszpecić, изга́дить, испо́ртить.

Poszpecieć, **Poszpetnieć**, подурне́ть.

Poszukanie, **-.ia**, *ср.* иска́ніе, отыски́ваніе.

Poszukiwać, иска́ть суди́мъ, розыски́вать, доиски́ваться; || иска́ть, домога́ться; || взыски́вать. **Poszukiwać skradzionych rzeczy**, доиски́ваться укра́денныхъ вещёй. **Poszukiwać swego prawa**, домога́ться, тре́бовать своего́ пра́ва.

Poszukiwanie, **-nia**, *ср.* ро́зыскъ, сыскъ, по́искъ, искъ, изсле́дованіе, изыска́ніе; || *Юрид.* **Poszukiwanie strat**, пра́во иска́ть вознагражде́нія убы́тковъ; || взыска́ніе; || сле́дствіе, дозна́ніе, вы́емка, пова́льный о́быскъ; || спра́вка, разузнава́ніе, разбира́тельство. || *Горн.* **Poszukiwanie w głąb'** турфова́ніе. **Poszukiwanie górnicze**, го́рная развѣ́дка. || **Poszukiwanie w drodze sądowéj**, вчина́ніе и́ска.

Poszukujący szkody, *Юрид.* взыска́тель.

Poszwa, **-y**, *ж.* чахо́лъ, покрыва́ло.

Poszyć, сшить.

Poszycie, **-cia**, *ср.* соло́менная кры́ша; || * **Wziąść kogo za boże poszycie**, схвати́ть кого́ за́ волосы, за хохо́лъ.

Poszyt, **-u**, *м.* тетра́дь; || *Тип.* вы́пускъ, кни́жка.

Pot, **-u**, *м.* потъ. **Lekarstwo na poty**, потого́нное сре́дство и́ли ле́карство.

Potąd, доны́нѣ, до тѣхъ поръ, до сихъ поръ. **Potąd dokąd**, до тѣхъ поръ пока́; || дотоѣ, дотуда.

Potajemnie, та́йно, вта́йнѣ, потае́нно, таи́нственно, скры́тно, нея́вно.

Potajemność, **-ści**, *ж.* таи́нственность, скры́тность.

Potajemny, таи́нственный, та́йный, скры́тный.

Potakiwać, потака́ть, потво́рствовать, поблажа́ть, поддака́ивать.

Potakiwacz, **-a**, *м.* потака́льщикъ, баловня́къ.

Potakiwanie, **-nia**, *ср.* пота́чка, побла́жка, потво́рство, баловство́.

Potarcie, **-cia**, *ср.* тре́ніе; || *Мед.* втира́ніе, растира́ніе.

Potarczka, **-i**, *ж.* сты́чка, спи́бка, схва́тка.

Potargać, изодра́ть, разодра́ть, оборва́ть, растеребить.

Potarty, потёртый, истёртый.

Potasz, **Potaź**, **-u**, *м.* *Хим.* пота́шъ.

Potażarnia, **Potaźnia**, **-ni**, *ж.* пота́шный завод́ъ.

Potęga, **-i**, *ж.* могу́щество, кре́пость, си́ла, власть, влады́чество. **Potęga lądowa i morska**, сухопу́тныя и морскія вое́нныя си́лы; || держа́ва, госуда́рство; || *Мат.* сте́пень.

Potém, пото́мъ, по́слѣ, по, зате́мъ. **Piezadługo potém**, вско́рѣ зате́мъ. **A potém**, впро́чемъ.

Potemu (po temu), смотря́ по, соотвѣ́тственно, по мѣ́рѣ, согла́сно съ.... *См.* **Po.**

Potentat, **-a**, *м.* держа́вный госуда́рь, властели́нъ, власта́тель.

Potępiać, **Potępić**, осужда́ть, осуди́ть, приговаривать, приговори́ть; || охужда́ть, хули́ть, порица́ть.

Potępiciel, **-a**, *м.* осужда́ющій, отверга́ющій; || охужда́ющій, порица́ющій.

Potępienie, **-nia**, *ср.* осужде́ніе, ве́чное осужде́ніе; || прокля́тіе, ве́чное прокля́тіе; || му́ка грѣ́шниковъ, а́дская му́ка.

Potępieniec, **-ńca**, *м.* осужде́нный, окая́нный, про́клятый, осужде́нникъ, окая́нникъ.

Potęsknić, тосковать.

Potężnić, **Spotężnić**, дѣ́лать могу́щественнымъ, уси́ливать, укрѣпля́ть.

Potężnie, могу́щественно.

Potężnieć, станови́ться могу́щественнымъ, уси́ливаться, укрѣпля́ться.

Potężność, **-ści**, *ж.* могу́щество, си́ла, кре́пость.

Potężny, могу́щественный, могу́чій, си́льный, кре́пкій.

Potężyć, стяну́ть, скрѣпи́ть.

Potkać, *см.* **Spotkać.**

Potkanie, *см.* **Spotkanie.**

Potkliwy, спотыкли́вый, спотыка́ющійся.

Potknąć, **Potknąć się**, *см.* **Potykać**, **Potykać się.**

Potknięcie się, **Potknienie**, **-nia**, *ср.* спотыка́ніе.

Potłoczyć, потопта́ть, помя́ть, попира́ть; || угнета́ть; || натиснуть.

Potłoczyciel, **-a**, *м.* притѣсни́тель, гони́тель.

Potłuc, побить, разби́ть, расколоти́ть.

Potłumiać, **Potłumić**, заглуша́ть. заглуши́ть, умира́ть, умири́ть, утуша́ть, утуши́ть; || обу́здывать, обузда́ть.

Potłumiciel, **-a**, *м.* умири́тель, укроти́тель.

Potłumienie, **-nia**, *ср.* умире́ніе, укроще́ніе; || обузда́ніе.

Potnieć, **Spotnieć**, потѣ́ть, вспотѣ́ть.

Potnik, **-a**, *м.* потня́къ, во́йлокъ подъ сѣдло́мъ.

Potny, по́тный.

Potoczek, **-czka**, *м.* ручеёкъ; || прото́чина.

Potocznie, за́просто, про́сто, обыкнове́нно, безъискусственно.

Potocznik, -a, *м. Бот.* водяна́я Вероні́ка.

Potoczność, -ści, *ж.* лёгкость, гі́бкость, бы́стрость, пла́вность; || простота́, безыскýственность.

Potoczny, простóй, обыкновéнный; || коро́ткій, бли́зкій; || разговóрный, обихóдный; || привы́чный, извéстный.

Potoczyć, покати́ть, дви́нуть. || **Potoczyć się**, покати́ться.

Potoczysto, пла́вно.

Potoczystość, -ści, *ж.* пла́вность.

Potoczysty, пла́вный.

Potok, -a, *и* -u, *м.* пото́къ, ручéй. **Krew lała się potokiem**, кровь лила́сь ручьёмъ.

Potokowy, прото́чный.

Potomek, -mka, *м.* пото́мокъ.

Potomność, -ści, *ж.* пото́мство.

Potomny, бу́дущій, послѣ́дующій, относя́щійся къ пото́мству, принадлежа́щій пото́мству.

Potomstwo, -a, *ср. см.* **Potomność**.

Potop, -u, *м.* пото́пъ.

Potopień, -pnia, *м.* потону́вшій, утóпленникъ; || претерпѣ́вшій корабле-крушéніе.

Potopny, Potopowy, пото́пный, относя́щійся къ пото́пу.

Potowy, потовóй.

Potrącać, Potrącić, толка́ть, толкну́ть; || *Ариѳ.* вычита́ть, вы́честь.

Potrącanie, Potrącenie, -nia, *ср.* подта́лкиваніе, толчóкъ, уда́ръ, прикоснове́ніе; || **Potrącenie**, вычита́ніе, вы́четъ, ски́дка; || *Юрид.* зачётъ взаимныхъ долго́въ, *см.* **Kompensacja**.

Potrafić, успѣ́ть, быть въ состоя́ніи сдѣ́лать что́, съумѣ́ть, попа́сть, сла́дить. **Nie potrafisz tego**, ты не въ состоя́ніи э́того сдѣ́лать. **Potrafiłeś nas pokłócić**, ты успѣ́лъ насъ поссóрить. **Potrafić w co**, найти́ способъ, сре́дство къ чему́. || *Живоп.* **Malarz dobrze go potrafił**, живопи́сецъ уда́чно изобража́лъ его́, сдѣ́лалъ похóжимъ.

Potraw, -u, *м. Агр.* ота́ва. подро́стъ.

Potrawa, -y, *ж.* ку́шанье, блю́до.

Potrawka, -i, *ж.* мя́со, домашнія пти́цы и́ли дичь, припра́вленныя со́усомъ; || рагу́ (*кушанье*).

Potrojenie, -nia, *ср.* утроéніе, тройнóе умноженіе.

Potrójnie, втройнѣ́, втрóе.

Potrójność, -ści, *ж.* тройнóе количество, тройственность.

Potrójny, тройнóй.

Potrosze, понемнóгу.

Potruchleć, оцѣпенѣ́ть, остолбенѣ́ть отъ стра́ха, струхну́ть, струсить.

Potrząsać, Potrząsnąć, Potrząść, стря́хивать, стряхну́ть, отря́хивать, отряхну́ть, потряса́ть, потрясти́, покача́ть, покачну́ть; || *посыпа́ть, посы́пать. **Potrząsać głową**, кача́ть головóю. **Potrząsać solą**, посыпа́ть со́лью.

Potrząsanie, -nia, *ср.* стря́хиваніе, отря́хиваніе; || *посыпа́ніе.

Potrzask, -u, *м.* западня́, лову́шка.

Potrząsnąć, Potrząść, *см.* **Potrząsać**.

Potrzeba, -y, *ж.* необходи́мость, на́добность, нужда́. **Zrobić co z potrzeby**, сдѣ́лать что по нуждѣ́, по необходи́мости; || потре́бность, запа́съ. **Potrzeby dé życia**, житéйскія потре́бности. **Wino, drzewo na potrzebę**, винó, дровá про запа́съ; || нужда́, кра́йность. **Być w potrzebie**, быть въ нуждѣ́. **Potrzebę mieć do kogo**, имѣ́ть въ комъ ну́жду, нуждáться въ комъ; || **Potrzeby**, *мн.* дома́шніе прибóры, принадлéжности, у́тварь, ру́хлядь, снаря́ды; || **Potrzeby u sukni**, прикла́дъ, прибóръ, убóръ; || бúтва, стычка, дѣ́ло.

Potrzeba, ну́жно, на́добно, потре́бно, до́лжно. **Mówić więcej niż potrzeba**, говори́ть бóлѣе чѣ́мъ ну́жно. **Nie masz potrzeby mówić mi o tém**, не ну́жно мнѣ говори́ть объ э́томъ. **Nie potrzeba**, не ну́жно, не на́добно.

Potrzebnie, кстáти. **Gada bez końca, czy potrzebnie, czy niepotrzebnie**, болта́етъ безъ конца́, кстáти ли, не кстáти ли, *см.* **Potrzeba**.

Potrzebność, -ści, *ж.* потрéбность, необходи́мость, кра́йность.

Potrzebny, ну́жный, потре́бный, необходи́мый, кра́йній; || нуждающійся, недостáточный, бéдный, убóгій. **Potrzebny czego**, нуждáющійся въ чёмъ.

Potrzebować (czego, kogo), нуждáться (*въ чёмъ, въ комъ*). **Czego potrzebujesz?** что́ тебѣ́ ну́жно?

Potrzecie, въ-трéтьихъ.

Potrzos, -a, *м.* родъ сорокопу́та (*птица*).

Potucha, -y, *ж.* упова́ніе, надéжда.

Potulnie, смирéнно, крóтко; || скрóмно; || мя́гко, нѣ́жно.

Potulny, смирéнный, сми́рный, крóткій, дóбрый; || мя́гкій, нѣ́жный, ти́хій, скрóмный.

Poturczéć, отурéчиться.

Potuszać, Potuszyć (komu), обнадéживать, обнадéжить, ободря́ть, ободри́ть, поощря́ть, поощри́ть (*кого*).

Potwarca, -y, *м.* клеветни́къ.

Potwarczo, лóжно.

Potwarczy, лóжный, клеветни́чій.

Potwarczyna, -y, **Potwarczyni**, -ni, *ж.* клеветни́ца

Potwarz, -y, *ж.* клевета́, злосло́віе, ложь.

Potwarzać, Potwarzyć, Spotwarzyć, клевета́ть, оклевета́ть, огова́ривать, оговори́ть, поноси́ть, злосло́вить.

Potwierdzać, Potwierdzić, подтверждáть, подтвердúть, утверждáть, утвердúть, удостовѣря́ть, удостовѣ́рить; || одобря́ть, одóбрить, соизволя́ть соизво́лить; || конфирмова́ть; || ратификова́ть. **Potwierdzać co przysięgą**, утверждáть подъ присúгою. **Potwierdzać podpisem**,

подтверждáть, скрѣплáть пóдписью. || **Potwierdzać się, Potwierdzić się,** подтверждáться, подтвердúться.

Potwierdzenie, -nia, *ср.* подтверждéніе, утверждéніе; || соизволéніе, согла́сіе; || ратификáція; || *Богосл.* мѵропомáзаніе; || конфирмáція (*у Лютеранъ*), *см.* **Bierzmowanie.**

Potwór, -u, *м.* **Potwora, -y,** *ж.* чудóвище, урóдъ.

Potwornie, чудóвищно, урóдливо, безобрáзно.

Potworność, -ści, *ж.* чудóвищность, урóдливость, безобрáзіе.

Potworny, чудóвищный, урóдливый, безобрáзный.

Póty, до тѣхъ поръ, до сихъ поръ, дотóлѣ, дотýда. **Póty, póki,** до тѣхъ поръ пока..., **Póty aż...,** до тѣхъ поръ, пока накóнецъ..., **Póty... póki nie...,** до тѣхъ поръ пока не..., *см.* **Dopóty.**

Potyczka, -i, *ж.* сты́чка, схвáтка, сраженіе.

Potykać się, Potknąć się, сражáться, сразúться; || спотыкáться; || ошибáться. **Mężnie się potykać,** хрáбро сражáться. *Посл.* **Koń ma cztery nogi, a potknie się,** конь и о четырёхъ ногáхъ, да спотыкáется.

Potykanie się, -nia się, *ср.* (**z kim**), сты́чка, сраженіе; || = **o co,** спотыкáніе, претковеніе.

Potykiwanie, -nia, *ср.* ты́каніе, употребле́ніе сло́ва *ты*.

Potym, *см.* **Potém.**

Poufale, *Стар.* **Podufale,** конфиденціонáльно, *см.* **Poufnie;** || дружно, дружески, зáпросто, коротко́, свобóдно, вóльно. **Być z kim zanadto poufale,** слúшкомъ фамилúрно съ кѣмъ обращáться, быть съ кѣмъ на коро́ткой ногѣ.

Poufalec, Podufalec, -lca, *м.* коротко́ знако́мый, бли́зкій, приближённый человѣ́къ, прія́тель.

Poufalić się, Podufalić się, Spoufalić się, Spodufalić się, подружúться съ кѣмъ, коротко́ сойти́сь; || обходúться, обращáться съ кѣмъ зáпросто, фамильúрничать.

Poufałość, Podufałość, -ści, *ж.* коро́ткость, коро́ткое, дружеское обращéніе; || фамильúрное, вóльное обхожде́ніе, фамильúрность.

Poufały, Podufały, коротко́ знако́мый, коро́ткій, бли́зкій, дружескій; || фамильúрный.

Poufnie, по довѣренности; || конфиденціáльно.

Poufny, довѣри́тельный, конфиденціáльный.

Poukładać, уложúть.

Pouliczny, у́личный.

Powab, -u, *м.* прéлесть, красотá, пригóжество; || примáнка, привлекáтельность.

Powabianie, Powabienie, -nia, *ср.* привлечéніе, замáниваніе.

Powabnie, привлекáтельно, обольсти́тельно, прелéсгно; || изя́щно; || замáнчиво.

Powabność, -ści, *ж.* привлекáтельность, прéлесть; || замáнчивость.

Powabny, привлекáтельный, прелéстный, краси́вый, пригóжій; || замáнчивый.

Powąchać, понюхать.

Powaga, -i, *ж.* власть, си́ла; || вáжность, значéніе; || авторитéтъ; || **Powaga osobista,** ли́чное вліяніе. **Powaga urzędowości,** оффиціáльное удостовѣрéніе. **Powaga prawa,** дѣйствіе, си́ла закóна. **Powaga słów jego,** вáжность, си́ла его́ словъ. **Powaga Kartezjusza,** авторитéтъ Декáрта. **Powagę stroić,** принимáть на себя́ вáжный видъ, казáться вáжнымъ. **Powaga ojcowska,** родúтельская власть. **Powaga mężowska,** власть мýжа.

Pował, -u, *м.* повáлъ, повáлка. **Na pował,** въ повáлку, въ кýчу.

Powała, -y, *ж.* накáть, потолóкъ изъ брёвенъ.

Powalać, запáчкать, замарáть, загрязни́ть, *см.* **Walać.**

Powalić, повалúть, опроки́нуть.

Poważnić, поссóрить. || **Poważnić się,** поссóриться, повздóрить.

Powątpiewać (o czém), сомнѣвáться (*въ чёмъ*).

Powątpiewacz -a, *м.* скéптикъ, сомнѣвáющійся.

Powąz, -ązu, *м.* зáворотень, тóлстый шестъ; || рычáгъ.

Poważać, уважáть, *см.* **Szacować.**

Poważanie, -nia, *ср.* уваженіе, почтéніе, *см.* **Szacunek.**

Poważać się, Poważyć się (czego), отвáживаться, отвáжиться, осмѣливаться, осмѣлиться.

Powązka, -i, *ж.* *Стар.* трáпка для процѣживанія молокá.

Poważnie, вáжно, степéнно, серьёзно.

Poważność, -ści, *ж.* вáжность, авторитéтъ; || вáжность, вáжный, серьёзный видъ.

Poważny, вáжный, степéнный; || серьёзный.

Powerek, -rka, *м.* коромы́сло (*для ношéнія ушáтовъ или вёдеръ*).

Powetować (czego), вознагражда́ть, вознагради́ть, навёртывать, наверста́ть; || возстановля́ть, возстанови́ть; || взыскивать, возвращáть, воротúть (*убытки, издéржки, прóигрышъ*). **Powetować straty,** возмѣщáть убытки. **Powetować czasu straconego,** вознагради́ть, наверста́ть потéрянное врéмя.

Powetowanie, -nia, *ср.* вознагражденіе, удовлетворéніе (*за убытки*); || * возмéздіе.

Powiać, повѣять, подýть.

Powiadać, Powiedzieć, говори́ть, сказывать, сказáть, разсказывать, разсказáть.

Powiadomy, *см.* **Świadomy.**

Powiąsło, **-a**. *ср.* соло́менная верёвка, *см.* **Powrósło.**

Powiastka, **-i**, *ж.* небольша́я по́вѣсть, небольшо́й расска́зъ.

Powiat, **-u**, *м.* у́ѣздъ, пове́тъ.

Powiatowy, у́ѣздный, пове́то́вый.

Bowiatr, **-u**, *м.* попу́тный ве́теръ.

Powiązać, перевяза́ть, связа́ть.

Powić, **Powijać**, спелена́ть, пелена́ть; || роди́ть (*ребёнка*).

Powicie, **-cia**, *ср. см.* **Powijanie**; || пелена́, пелёнка; || ро́ды, разрѣше́ніе отъ бре́мени.

Powidło, **-a**, *ср.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Powidła**, **-deł**, морсъ, густо́й сокъ изъ плодо́въ, я́годникъ.

Powidłowy, мо́рсовый, сдѣланный изъ мо́рса, *см.* **Powidło.**

Powiedzieć, *см.* **Powiadać.**

Powieka, **-i**, *ж.* ве́ко, ве́жда (*употреби́тельнье во мн.* ве́жди, ей).

Powiekowy, принадлежа́щій къ ве́ждамъ.

Powiększać, **Powiększyć**, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть, расширя́ть, расши́рить, умножа́ть, умно́жить, прибавля́ть, приба́вить. || **Powiększać się**, **Powiększyć się**, увели́чиваться, увели́читься.

Powiększający, увели́чительный. **Szkło powiększające**, увели́чительное стекло́; || увели́чивающій. **Okoliczność powiększająca przestępstwo**, обстоя́тельство увели́чивающее преступле́ніе.

Powiększanie, **Powiększenie**, **-nia**, *ср.* увели́ченіе, распростране́ніе, расшире́ніе, умноже́ніе, прираще́ніе.

Powiększyciel, **-a**, *м.* умножи́тель, увели́читель.

Powiększycielka, **-i**, *ж.* умножи́тельница, увели́чительница.

Powierca, **-y**, *м.* ве́ритель, пове́ренный.

Powiernica, **-y**, *ж.* люби́мица; || напе́рсница.

Powiernik, **-a**, *м.* пове́ренный, препору́читель, комми́тентъ; || люби́мецъ, напе́рсникъ.

Powierzać, **Powierzyć**, ввѣря́ть, ввѣ́рить, довѣря́ть, дове́рить, повѣря́ть, пове́рить, поручи́ть, поручи́ть. || **Powierzać się**, **Powierzyć się**, ввѣря́ться, ввѣ́риться, довѣря́ться, дове́риться, полага́ться (*на что́*).

Powierzchnia, **-ni**, *ж.* пове́рхность; || нару́жность, вне́шность.

Powierzchny, нару́жный, вне́шній; || ве́рхній; || пове́рхностный.

Powierzchownie, пове́рхностно.

Powierzchowność, **-ści**, *ж.* нару́жность, вне́шность, пове́рхность.

Powierzchowny, пове́рхностный; || нару́жный, вне́шній.

Powierzenie, **-nia**, *ср.* ввѣре́ніе, поруче́ніе, сообще́ніе, переда́ча. || **Powierzanie się**, дове́ренность, дове́рie.

Powierzyciel, **-a**, *м.* ве́ритель, довѣри́тель.

Powierzycielka, **-i**, *ж.* ве́ри́тельница, довѣри́тельница.

Powieść, **-ści**, *ж.* по́вѣсть, расска́зъ; || сказа́ніе; || вѣсть, молва́, слухъ; || преда́ніе. || *Юрид.* показа́ніе свидѣтеля.

Powiesić повѣсить. || **Powiesić się**, повѣситься.

Powieszenie, **-nia**, *ср.* повѣшеніе.

Powietrze, **-a**, *ср.* во́здухъ; || повѣтріе, зараза́тельный во́здухъ.

Powietrznia, **-ni**, *ж.* атмосфе́ра, во́здухъ окружа́ющій зе́млю.

Powietrznik, **-a**, *м.* флюгеръ. *см.* **Chorągiewka.**

Powietrzny, воздушный; || чу́мный, зарази́тельный. || *Бот.* бѣлокопы́тникъ, чу́мный подбѣлъ (*расте́ніе*).

Powietrzociąg, **-u**, *м.* воздушный насо́съ.

Powietrzokrąg, **-ęgu**, *м.* атмосфе́ра.

Powietrzomiar, **-u**, *м.* **Powietrzomierz**, **-a**, *м.* баро́метръ.

Powiew, **-u**, *м.* дунове́ніе; || ве́тро́къ.

Powiewać, ве́ять, дуть. || **Powiewać się**, опа́хиваться, обма́хиваться.

Powiewanie, **-nia**, *ср.* ве́яніе, дунове́ніе.

Powiewnie, развѣва́ясь по во́здуху.

Powiewny, попу́тный, благопрія́тный (*вѣтеръ*); || колыха́ющійся; || развѣва́ющійся.

Powieźć, *см.* **Powozić.**

Powijać, **Powić**, пелена́ть, спелена́ть. || **Powić (dziecko)**, роди́ть (*ребёнка*). || **Powinąć**, маха́ть, пома́хивать. **Pies powijał ogonem**, соба́ка маха́ла хвосто́мъ. || **Powinąć**, свихну́ть, вы́вихнуть. **Powinąć nogę**, вы́вихнуть но́гу.

Powijacz, **-a**, *м.* свива́льникъ; || перева́зка.

Powijak, **-a**, *м.* употреби́тельнѣе во мн. **Powijaki**, **-ów**, пелёнки, *см.* **Pieluchy.**

Powijanie, **-nia**, *ср.* пелена́ніе (*ребёнка*).

Powikłanie, **-nia**, *ср.* запу́танность, пу́танница, замѣша́тельство, сплете́ніе, переплете́ніе.

Powinąć, *см.* **Powijać.**

Powinien, обя́занъ, до́лженъ. **Uczciwy człowiek powinien dotrzymać słowa**, че́стный человѣкъ до́лженъ сдержа́ть сло́во.

Powinienie, **-nia**, *ср.* **nogi**, вы́вихъ. || **Powinienie się**, о́ступь, оступка, вы́вихнутіе; || * про́махъ, оши́бка.

Powinność, **-ści**, *ж.* обя́занность, долгъ, до́лжность; || повинность. **Zadość uczynić powinności**, испо́лнить свой долгъ. **Powinność zaciągowa**, во́инская повинность. **Powinność małżeńska**, супру́жеская обя́занность. || **Powinności**, *мн.* нало́ги, повинности.

Powinny, до́лжный, налага́емый до́лгомъ; || родно́й, бли́зкій, *см.* **Powinowaty**; || **Powinny komu**, по́дданный, подвла́стный; || обя́занный, призна́тельный.

Powinowactwo, -a, *ср.* родство́, свойство́; || *Хим.* сродство́. || **Powinowactwo myśli**, схо́дство, сближе́ніе мы́слей; || *Собир.* родня́, ро́дственники.

Powinowatość, -ści. *ж.* *см.* **Powinowactwo**.

Powinowaty, сво́йственникъ, состоя́щій въ свойствѣ́ (*по жени́тьбѣ*); || родно́й, ро́дственный, бли́зкій. **Jest to mój powinowaty**, э́то мой ро́дственникъ, онъ родня́ мнѣ.

Powinszować, поздра́вить.

Powinszowanie, -nia, *ср.* поздравле́ніе; || привѣ́тствіе.

Powionąć, повѣ́ять, поду́ть.

Powitać, привѣ́тствовать, кла́няться, поклони́ться. || **Powitać się**, раскла́няться другъ дру́гу, поздоро́ваться.

Powitanie, -nia, *ср.* привѣ́тствіе, покло́нъ; || пріёмъ, встрѣ́ча.

Powlec, *см.* **Powlekać, Powłóczyć**.

Powleczenie, *см.* **owlekanie**.

Powlekać, Powlec, заволáкивать, закрыва́ть, закры́ть, покрыва́ть, покры́ть; || обма́зывать. || **Powlekać się, Powlec się**, заволáкиваться, закрыва́ться, прикрыва́ться.

Powlekanie Powleczenie, -nia, *ср.* закрыва́ніе, прикрыва́ніе, покрыва́ніе: || обма́зываніе, нама́зываніе.

Powłóczek, -czka, *м.* сѣть для ло́вли ма́ленькихъ пти́чекъ, на́волочная сѣть.

Powłóczka, -i, *ж.* на́волочка.

Powłóczyć, Powlec, накрыва́ть, накры́ть, убира́ть, убра́ть, стлать, постла́ть (*постéль*). || **Powłóczyć się**, нашата́ться, наслоня́ться, натаска́ться, *см.* **Włóczyć się**.

Powłoka, -i, *ж.* таска́ніе, передвига́ніе; || на́волока, покрыва́ло, чахо́лъ; || *Анат. и Бот.* оболо́чка, покро́въ; || ве́рхній слой (*земли́*); || оболо́чка (*зерна́*); || *Анат.* зра́чковая оболо́чка; || *Бот.* хряща́нъ, жёлтый ди́кій цико́рій.

Pownętrznie, *см.* **Wewnętrznie**.

Pownętrzność, *см.* **Wewnętrzność**.

Pownętrzny, *см.* **Wewnętrzny**.

Powód, -odu, *м.* по́водъ. **Prowadzić konia na powodzie**, вести́ ло́шадь за по́водъ, въ поводу́; || управле́ніе, руково́дство. **Za twoim powodem**, подъ твои́мъ руково́дствомъ; || по́водъ, причи́на. **Być powodem do czego**, причиня́ть, пода́ть по́водъ къ чему́; || *Юрид.* проси́тель, исте́цъ; || челоби́тчикъ.

Powódca, -y, *м.* *см.* **Powodnik**.

Powódka, -i, *ж*, проси́тельница, исти́ца; || челоби́тчица.

Powodnik, -a, *м.* вожа́къ, вожа́тый, проводни́къ.

Powodny, подаю́щій по́водъ къ чему́; || пра́вящій, управля́ющій; || благопрія́тный. **Powodne szczęście**, благопрія́тное сча́стіе. || **Powodowy koń**, заво́дная ло́шадь, запа́сная верхова́я ло́шадь. || **Powodna strona**, исте́цъ.

Powodować, Spowodować, причиня́ть. пода́ть по́водъ къ чему́, быть причи́ною чего, служи́ть причи́ною; || подводи́ть, доводи́ть. || **Powodować kim**, управля́ть распоряжа́ться кѣмъ. || **Powodować się**, подчиня́ться кому́, находи́ться подъ чужи́мъ влія́ніемъ, зави́сѣть отъ чьей во́ли, слѣ́по слѣ́довать кому́, позво́лить управля́ть собо́ю.

Powodyr, -a, *м.* вожа́къ, проводни́къ.

Powódź, -odzi, *ж.* наводне́ніе, разли́тіе (*рѣки́*), во́дополь, водопо́лье.

Powódzca, -y, *м.* вожа́къ, проводни́къ.

Powodzenie, -nia, *ср.* успѣ́хъ, уда́ча, благополу́чный исхо́дъ.

Powodzić się, благоде́нствовать; || успѣва́ть, удава́ться, имѣ́ть успѣ́хъ, уда́чу. **Powodzi mi się dobrze**, дѣла́ мои́ и́дутъ успѣ́шно. **Bóg czasem pozwala, aby się złym powodziło**, Богъ иногда́ допуска́етъ, что́бы злы́е благоде́нствовали.

Powództwo, -a, *ср.* *Юрид.* искъ въ судѣ́. **Z powództwa**, по и́ску.

Powój, -oju, *м.* *Бот.* повили́ка, вью́щееся расте́ніе, вьюно́къ.

Powojnik, -a, *м.* свива́льникъ, *см.* **Pieluchy**.

Powołać, *см.* **Powoływać**.

Powołanie, -nia, *ср.* зва́ніе, призва́ніе, состоя́ніе; || скло́нность; || призы́въ, вы́зовъ, зовъ, *см.* **Pozwanie, Pozew**.

Powoli, ти́хо, ме́дленно; || осторо́жно, полего́ньку, потихо́ньку: || слегка́; || ма́ло по ма́лу. **Powoli pracować**, ме́дленно рабо́тать. **Powoli!** поти́ше! полего́ньку!

Powolnie, ме́дленно, *см.* **Powoli**; || послу́шно, поко́рно; || доброво́льно.

Powolność, -ści, *ж.* ме́дленность, медли́тельность, мѣ́шкотность; || послу́шность, поко́рность; || снисхожде́ніе, снисходи́тельность, укло́нчивость, усту́пчивость.

Powolny, ме́дленный, мѣ́шкотный; || послу́шный, поко́рный; || снисходи́тельный, укло́нчивый, усту́пчивый; || доброво́льный.

Powoływać, Powołać, призыва́ть, призва́ть, позва́ть, вызыва́ть, вы́звать, приглаша́ть, пригласи́ть; || привлека́ть привле́чь. **Powołać do sądu**, позва́ть въ судъ, привле́чь къ суду́. || **Powoływać się**, относи́ться (*къ чему́*); ссыла́ться (*на кого́ и́ли на что́*), ука́зывать (*на что́*), *см.* **Odwoływać się**.

Powoływanie, -nia, *ср.* призыва́ніе, **Powoływanie się, -nia się**, *ср.* ссы́лка (*на кого́ и́ли на что́*), обраще́ніе (*къ кому́ и́ли чему́*).

Powonny, благоуха́нный, благово́нный, души́стый.

Powoskować, навощи́ть, натере́ть во́ском.

Powóz, -ozu, *м.* экипа́жъ, коля́ска; || повóзка.

Powoźca, -y, Powożący, -ego, *ж.* возни́ца, ку́черъ, извóщикъ, *см.* **Woźnica.**

Powożenie, -nia, *ср.* управле́ніе лошадьми́, *см.* **Powozić.**

Powozić, пра́вить лошадьми́; || **Powozić wiosłem**, грести́ весло́мъ; || **Powozić pole gnojem**, унавóживать по́ле.

Powożny, повóзочный, экипа́жный; || попу́тный (*вѣтеръ*).

Powracać, Powrócić (komu co), возвраща́ть, возврати́ть (*кому́ что́*), *см.* **Wracać.** || возвраща́ться, возврати́ться.

Powrócenie, -nia, *ср.* возвраще́ніе, возвра́тъ, обра́тная отда́ча.

Powrosło, -a, *ср.* соло́менная верёвка (*для связыванія снопóвъ*).

Powrót, -otu, *м.* возвра́тъ, обра́тная отда́ча, вруче́ніе; || возвраще́ніе. **Za powrotem ze wsi**, по возвраще́нiи изъ дере́вни.

Powrotny, возвра́тный.

Powróz, -oza, *м.* верёвка, кана́тъ.

Powrózek, Powrozek, -zka, *м.* верёвочка, шнуръ, шнуро́къ, бичёвка; || *Анат.* **Powrózek pępkowy**, пупови́на.

Powroziany, Powrozi, верёвочный.

Powróźka, -i, *ж. см.* **Wieszczka, Wróżka.**

Powróźnictwo, -a, *ср.* кана́тный завóдъ; || кана́тная рабóта.

Powroźniczka, -i, *ж.* торгу́ющая кана́тами и верёвками.

Powroźniczy, кана́тный, верёвочный. **Warsztat powroźniczy**, кана́тная мастерска́я.

Powroźnik, -a, *м.* кана́тный ма́стеръ, кана́тчикъ.

Powrozowy, кана́тный, верёвочный.

Powściąg, -u, *м.* воздержа́ніе, удержа́ніе; || * узда́, обузда́ніе. **Być powściągiem dla kogo**, обу́здывать, сде́рживать кого́ отъ чего́.

Powściągać, Powściągnąć, удéрживать, удержа́ть, сде́рживать, сдержа́ть, обу́здывать, обуздáть; || сти́гивать, стянýть; || укрощáть, укроти́ть, усмиря́ть, усмири́ть. **Powściągnąć konia**, затянýть узду́ ло́шади. || **Powściągać się, Powściągnąć się**, воздéрживаться, воздержáться, удéрживать, удержáть себя́.

Powściągacz, -a, *м.* укроти́тель.

Powściąganie, Powściągnienie, -nia, *ср.* воздержáніе, удержáніе; || укроще́ніе, обуздáніе.

Powściągliwość, -ści, *ж.* воздéржность, воздержáніе, умéренность; || сдéржанность.

Powściągliwy, воздéржный, умéренный, трéзвый: || сдéржанный.

Powstać, *см.* **Powstawać.**

Powstały, возни́кшій, наступи́вшій; || поднáвшійся; || возста́вшій, возмути́вшійся.

Powstańczy, мятéжный, бунтовщи́чій.

Powstanie, -nia, *ср.* встава́ніе съ мéста; || возста́ніе, мятéжъ, бунтъ.

Powstaniec, -ńca, *м.* возста́нецъ; || мятéжникъ, бунтовщи́къ.

Powstański, бунтовщи́чій.

Powstawać, Powstać, происходи́ть, произойти́, возника́ть, возни́кнуть; || поднима́ться; || встава́ть, встать; || возстава́ть, возмуща́ться, бунтова́ться. **Wiele chorób powstaje z niewstrzemięźliwości**, многія болéзни происхóдятъ отъ неумéренности. **Powstała burza**, поднялáсь бýря. **Powstać z krzesła**, встать съ крéсла. **Powstać z martwych**, возста́ть изъ мёртвыхъ, воскрéснуть. **Powstać przeciw komu**, взбунтова́ться, возста́ть прóтивъ кого́.

Powszechnie, вообще́, óбще; || повсемéстно, всéми, повсю́ду, вездé. **Jest to powszechnie przyjęte**, это всéми прíнято, это повсемéстно прúнято. **Rzecz powszechnie wiadoma**, дéло общеизвéстное.

Powszechnieć, Spowszechnieć, сдéлаться óбщимъ, общеизвéстнымъ, публúчнымъ, обыкновéннымъ, всéмъ досту́пнымъ, *см.* **Powszednieć.**

Powszechność, -ści, *ж.* óбщность, всеóбщность. **W powszechności**, говоря́ вообще́; || публúчность, всенарóдность; || óбщина, óбщество, *см.* **Gmina, Społeczność.**

Powszechny, óбщій, всеóбщій; || ежедне́вный, насу́щный; || вселе́нскій, всемúрный, всесвéтный; || публúчный; || обыкновéнный, посре́дственный. **Interes powszechny**, óбщее дéло, óбщая по́льза. **Sobór powszechny**, вселе́нскій собóръ. **Historja powszechna**, всеóбщая исто́рія. **Dobro powszechne**, óбщее бла́го. **Powszechne mniemanie**, óбщее мнéніе. **Powszechnym się czynić z kim**, сближáться, коротко́ сходúться съ кéмъ, свыкáться.

Powszedni, вседне́вный, повседне́вный, ежедне́вный, насу́щный; || обыкновéнный, общепри́нятый, общеупотребúтельный. **Chleb powszedni**, насу́щный хлéбъ. **Grzech powszedni**, отпусти́тельный, простúтельный грéхъ. **Dzień powszedni**, бу́дничный день, бу́дни. **Zwyczaj powszedni**, общепри́нятый обы́чай.

Powszednieć, Spowszednieć, дéлаться, сдéлаться обыкновéннымъ, общеупотребúтельнымъ, повседне́внымъ, потеря́ть свою́ цéну; || * пóртиться, изна́шиваться.

Powtarzać, Powtórzyć, повторя́ть, повтори́ть; || твердúть. || **Powtarzać się**, повторя́ться, твердúть одно́ и то́ же.

Powtarzalny, ча́сто повторя́емый; || * *Грам.* учащáтельный.

Powtarzanie, Powtórzenie, -nia, *ср.* повторéніе.

Powtarzanka, -i, *ж.* пересказъ, повтореніе.

Powtarzany, Powtórzony, повторённый, повторительный.

Powtóre, вовторыхъ.

Powtórny, вторичный.

Powyżéj, выше. Powyżéj wzmiankowany, Powyższy, выше упомянутый.

Powziąść, возыметь, почувствовать; || получить, принять, составить; || **Powziąść przyjaźń ku komu**, почувствовать дружбу къ кому. **Powziąść o czém wyobrażenie**, получить понятіе о чёмъ. **Powziąść zamiar**, принять намѣреніе, вознамѣриться. **Powziąść wiadomość**, получить извѣстіе. **Usprawiedliwił powzięte o sobie mniemanie**, онъ оправдалъ составленное о себѣ мнѣніе.

Powzięcie, -cia, *ср.* предпринятіе; || почерпаніе; || полученіе.

Poza, внѣ; || за. **Poza oczy obmawiać**, за глаза (заочно, не прямо въ глаза) осуждать.

Pozad, позади, сзади.

Pożądać, страстно желать, алкать, жаждать; || добиваться (*чего*); || требовать.

Pożądanie, -nia, *ср.* страстное желаніе, вожделѣніе; || *Физіол.* врождённая охота.

Pożądany, желанный, желательный, вожделѣнный.

Pożądliwość, -ści, *ж.* вожделѣніе, хотѣніе, похотливость, похоть, сильное желаніе; || *Физіол.* врождённая охота.

Pożądliwy, вожделѣнный; || жаждущій, желающій, жадный; || похотливый, сладострастный.

Pożądny, *см.* **Pożądliwy.**

Pozajutro, послѣзавтра.

Pozajutrze, -a, *ср.* послѣзавтрешній день.

Pożalenie, -nia, *ср.* сожалѣніе.

Pożalić się, сжалиться.

Pożałować, пожалѣть.

Pożałowanie, -nia, *ср.* сожалѣніе, соболѣзнованіе.

Pozamorski, *см.* **Zamorski.**

Pozaoczy, заглазá, въ отсутствіи.

Pożar, -u, *м.* пожаръ.

Pożarcie, -cia, *ср.* пожираніе.

Pozarączyciel, -a, *м.* свидѣтель по порукѣ.

Pożarnice, -nic, *ж. мн.* корь (*болѣзнь*).

Pożarzysty, быстро распространяющійся, сильный (*о пламени*).

Pozasądowy, внѣсудебный.

Pozbawiać, Pozbawić, лишать, лишить, отнимать, отнять. **Pozbawiać własnéj woli**, отдать кого въ опеку.

Pozbawienie, -nia, *ср.* лишеніе, отнятіе. **Pozbawienie własnéj woli**, *Юрид.*, законное прещеніе, отдача подъ опеку, признаніе кого-либо неспособнымъ совершать гражданскія дѣйствія.

Pozbawiony własnéj woli, *Юрид.* состоящій подъ законнымъ прещеніемъ.

Pozbędny, сбываемый съ рукъ, лишній, ненужный.

Pozbyć, Pozbywać, сбыть, сбывать, сдать, сдавать, отдать, отдавать, спустить, спускать. || **Pozbyć się, Pozbywać się**, освободиться, освобождаться, избавиться, избавляться (*отъ чего*), развязаться, раздѣлаться, раздѣлываться (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*), сбывать съ рукъ.

Pozbywający się, сбытчикъ (*напр. фальшивой монеты*).

Pozdrawiać, Pozdrowić, кланяться, поклониться, привѣтствовать.

Pozdrawiacz, Pozdrowiciel, -a, *м.* кланяющійся, свидѣтельствующій своё почтеніе кому, привѣтствующій.

Pozdrowienie, -nia, *ср.* поклонъ, привѣтствіе, почтеніе. || **Pozdrowienie anielskie**, ангельское цѣлованіе.

Pożęcie, -cia, *ср.* окончаніе жатвы, уборка хлѣба.

Pożegnać, *Стар.* благословить; || откланяться, проститься (*съ кѣмъ*), оставить (*кого*).

Pożegnać się, разстаться, разлучиться, распроститься.

Pożegnalny, *см.* **Pożegnawczy.**

Pożegnanie, -nia, *ср.* прощаніе, разставаніе, разлука.

Pożegnawczy, прощальный.

Pożerać, Pożrzeć, пожирать, пожрать.

Pożeranie, -nia, **Pożarcie**, -cia, *ср.* пожираніе, пожраніе.

Pożerca, -y, *м.* прожора, обжора.

Pożerczy, Pożerny, прожорливый, обжорливый, ненасытный.

Pożęty, сжатый, снятый съ корня (*хлѣбъ*).

Pozew, -zwu, *м. Юрид.* повѣстка, вызовъ въ судъ, срочная. **Na pozew stanąć**, явиться въ судъ, предстать передъ судъ. **Pozew aresztowy**, требованіе въ судъ подъ арестомъ. **Pozew edyktalny**, публикація о розыскѣ (**list gończy**).

Pozewne, -ego, *ср. Юрид.* плата, пошлина за повѣстку изъ судá.

Pozewny, позывный, касающійся вызова въ судъ.

Poziemnie, привемное; || горизонтально, по уровню земли, *см.* **Poziomo.**

Poziemny, привемистый, низко растущій по землѣ; || горизонтальный, уровенный; || земскій, къ земству относящійся.

Pozierać, Pojrzeć, взирать, взглядывать, взглянуть, смотрѣть, глядѣть, *см.* **Patrzeć, Pogiądać, Spojrzeć.**

Pozieranie, -nia, *ср.* взираніе, воззрѣніе, разсмотрѣніе; || взглядъ, взоръ.

Poziew, -u, *м.* зѣвота, зѣваніе.

Poziewacz, -a, *м.* зѣвака, ротозѣй.

Poziewanie, -nia, *ср. см.* **Poziew.**

Pozimek, -mku, *м.* начало весны.

Poziom, -u, *м.* у́ровень (*плоскость*); || у́ровень, ватерпа́съ. **Ułożyć do poziomu,** нивели́ровать, выра́внивать по ватерпа́су; || горизо́нтъ, небоскло́нъ. **Prostopadle do poziomu,** вертика́льно, отве́сно, перпендикуля́рно (*см.* **Pionowy, Pionowo**). **Równoległe od poziomu,** горизонта́льно, по у́ровню земли́ (*см.* **Poziomy, Poziomo**).

Poziomka, -i, *ж. Бот.* земляни́ка.

Poziomo, горизонта́льно; || ни́зко, по́дло. **Poziomo myśleć,** ни́зко ду́мать.

Poziomy, горизонта́льный, у́ровенный; || пресмыка́ющійся; || сте́лющійся (*о растеніяхъ*); || по́лзающій, по́длый, ни́зкій; || *Архит.* отло́гій, пока́тый.

Pozłacać, Pozłocić, позлащать, золоти́ть, позолоти́ть, оволоти́ть.

Pozłacanie, Pozłocenie, -nia, *ср.* золоче́ніе; позо́лота.

Pozłocisto, золоти́сто.

Pozłocisty, золоти́стый, позоло́ченный.

Pozłota, -y, *ж.* позоло́та; || прикра́са; || жи́рныя пя́тна (*на бульо́нѣ*).

Pozłotnik, -a, *м.* золоти́льщикъ, позоло́тчикъ.

Pozłotny, золоти́льный.

Poznać, *см.* **Poznawać.**

Poznaczenie, -nia, *ср,* обозначе́ніе поме́та.

Poznaka, -i, *ж.* при́знакъ, приме́та.

Poznanie, -nia, *ср.* узнава́ніе, призна́ніе, признава́ніе; || созна́ніе. || **Poznanie kogo** *или* **Poznanie się z kim,** знако́мство (*съ кѣмъ*). **Poznanie rzeczy ukradzionéj,** призна́ніе укра́денной ве́щи.

Poznawać, Poznać, познава́ть, позна́ть, узнава́ть, узна́ть, изве́дывать, изве́дать; || постига́ть, пости́гнуть, понима́ть, поня́ть. || **Poznawać się, Poznać się,** знако́миться, познако́миться, свести́ знако́мство.

Poznawacz, -a, *м.* испыта́тель; || знато́къ (*въ чёмъ*).

Poznawca, -y, *м.* знато́къ (*въ чёмъ*).

Późnić się, опа́здывать, отставать. **Zegarek późni się,** часы́ отстаю́тъ.

Późno, по́здно, по́здо. **Za późno,** сли́шкомъ по́здно. **Później,** по́зже, по́слѣ, пото́мъ. **Najpóźniéj,** по́зже всего́.

Późność, -ści, *ж.* запозда́лость.

Późny, późniéj. Późniejszy, późniéjszy, позднѣ́йшій.

Pożoga, -i, *ж.* поджо́га, зажига́тельство, поджига́тельство; || пожа́ръ, *см.* **Pożar.**

Pożogowy, поджига́тельный, зажига́тельный.

Pozór, -oru, *м.* нару́жность, нару́жный видъ; || вѣроя́тность, правдоподо́біе; || предло́гъ, видъ, по́водъ, благови́дная причи́на; || подо́біе, знакъ, тѣнь. **Pozory mylą,** нару́жность обма́нчива. **Niema w tém nawet pozoru prawdy,** въ э́томъ да́же нѣтъ и тѣни пра́вды. **Na pozór spać,** притворя́ться спя́щимъ, **Wynajdywać pozory,** иска́ть предло́га, по́вода къ чему́ либо.

Pozorność, -ści, *ж.* нару́жность; || внѣ́шность; || благови́дность.

Pozorny, ви́дный, благови́дный, значи́тельный; || мни́мый, ка́жущійся. **Miejsce pozorne,** ви́дное ме́сто. **Śmierć pozorna,** мни́мая смерть. **Pozorna postawa,** ви́дная, прія́тная нару́жность. **Pozorny bieg słońca,** ка́жущееся движе́ніе со́лнца.

Pozostalec, -lca, *м.* оста́вшійся въ живы́хъ; || *Юрид.* пережи́вшій кого́.

Pozostałość, -ści, *ж.* оста́токъ, остально́е, ли́шнее, *см.* **Reszta;** || насле́дство, насле́діе, насле́дственное иму́щество, достоя́ніе. **Pozostałość osób przy życiu,** *Юрид.* нахожде́ніе лицъ въ живы́хъ.

Pozostały, оста́вшійся, остально́й, оста́точный. **Pozostały przy życiu,** *см.* **Pozostalec.**

Pozostawać, Pozostać, остава́ться, оста́ться, пребыва́ть, пробы́ть; || останавливаться, останови́ться; || жительствовать, проживать, *см.* **Mieszkać, Siedzieć.**

Pożreć, *см.* **Pożerać.**

Pozwać, *см.* **Pozywać.**

Pozwalać, Pozwolić, позволя́ть, позво́лить, дозволя́ть, дозво́лить, разрѣша́ть, разрѣши́ть, допуска́ть, допусти́ть. **Pozwalać na co,** соглаша́ться на что́, дать, изъяви́ть согла́сіе.

Pozwalanie, -nia, *ср.* соизволе́ніе, допуще́ніе.

Pozwanie, *см.* **Pozywanie.**

Pozwaniec, -ńca, *м.* по́званный въ судъ, отве́тчикъ.

Pozwany, по́званный; || отве́тчикъ. **Strona pozwana,** отве́тчикъ, по́званный въ судъ.

Pozwolenie, -nia, *ср.* позволе́ніе, дозволе́ніе. **Prosić o pozwolenie,** проси́ть позволе́нія. **Z pozwoleniem,** съ позволе́нія. **Za pozwoleniem,** позво́льте.

Pozwowy, позы́вный, относя́щійся къ по́зыву въ судъ.

Pożyć, пожи́ть, проволочи́ть, протяну́ть (*нѣсколько дней жизни*). **Pożyje jeszcze,** онъ ещё проживётъ, протя́нетъ нѣсколько вре́мени.

Pożyć, *см.* **Pożywać.**

Pożycie, -cia, *ср.* потребле́ніе, по́льзованіе; || сожи́тіе, о́бразъ, родъ жи́зни; || обхожде́ніе, обраще́ніе (*съ кѣмъ*), знако́мство, связь, сноше́нія. **Pożycie z ludźmi,** обраще́ніе съ людьми́, све́тское знако́мство.

Pozycja, -ji, *ж.* положе́ніе, ме́сто, ме́стоположе́ніе; || состоя́ніе, зва́ніе. || *Воен. и Муз.* пози́ція; || статья́, пунктъ. **Pozycja wydatków,** статья́ расхо́довъ.

Pożyczać, Pożyczyć, ссужа́ть, ссуди́ть, дава́ть взаймы́, заимообра́зно, одолжа́ть; || занима́ть, заня́ть, брать взаймы́; || займствовать что-либо у кого́.

Pożyczający, ссу́дчикъ, ссудода́тель.

Pożyczalny, заёмный.

Pożyczanie, -nia, *ср.* займствованіе, занимáніе, заёмъ.

Pożyczany, Pożyczony, займствованный, заёмный, зáнятый.

Pożyczenie, *см.* **Pożyczanie.**

Pożyczka, -i, *ж.* ссýда, заёмъ. **Pożyczka na otwarty kredyt**, открытый кредúтъ. **Pożyczka premjowa**, ссýда съ прéміями. || **Pożyczka na zużycie**, заёмъ. || **Pożyczka leśowa morska**, ссýда подъ морскія предпріятія. || **Pożyczka rzeczy, używania, wygodzenia**, ссýда вещéй, ссýда на содержáніе. **Pożyczka do strawienia**, ссýда на потреблéніе, заёмъ. **Biorący na pożyczkę**, ссудопринимáтель.

Pożyczkowy, заёмный, заимообрáзный, ссýдный.

Pożydzieć, Spożydzieć, сдѣлаться Жидóмъ; || * сдѣлаться скрягою.

Pożynki, -nek, *мн. см.* **Obżynki, Okrężne, Wyżynki.**

Pozyskać, Pozyskiwać, снискáть, снúскивать, извлéчь, извлекáть, пріобрѣсть, пріобрѣтáть, получáть, получáть. **Pozyskać zaufanie**, снискáть, пріобрѣстú довѣренность.

Pozyskanie, -nia, *ср.* снискáніе, извлечéніе, пріобрѣтéніе, получéніе.

Pożytecznie, полéзно, выгодно, прúбыльно. **Używać czasu pożytecznie**, употреблáть врéмя съ пóльзою.

Pożyteczność, -ści, *ж.* пóльза, выгода; || прúбыльность.

Pożyteczny, полéзный, выгодный, прúбыльный.

Pożytek, -tku, *м.* пóльза, выгода, прúбыль.

Pożytkować, пóльзоваться, извлекáть пóльзу.

Pożytkowanie, -nia, *ср.* пóльзованіе.

Pożytkowy, утилитáрный; || полéзный, прúбыльный.

Pozytura, -y, *ж.* положéніе, состоáніе; || положéніе тѣла, позитýра.

Pozytywek, -wka, *м.* **Pozytywka, -i**, *ж. Муз.* позитúвъ (*въ органахъ*); || серинéтъ, птúчьи органы.

Pozywać, Pozwać (kogo do sądu), позвáть, привлечь къ судý.

Pożywać, Pożyć, Spożyć, ѣсть, питáться.

Pozywacz, -a, *м. см.* **Oskarżyciel.**

Pozywający, -ego, *м.* úстецъ, просúщій въ судѣ на другóго.

Pozywanie, Pozwanie, -nia, *ср.* привлечéніе къ судý.

Pożywić, дать пропитáніе, прокормúть. || **Pożywić się**, найтú пропитáніе, прокормúться, *см.* **Żywić się.**

Pożywienie, -nia, *ср.* пропитáніе, срéдства къ жúзни, пúща, прокормлéніе.

Pożywność, -ści, *ж.* питáтельность.

Pożywny, питáтельный, сытный.

Prababka, -i, *ж.* прабáбка, прабáбушка.

Prać, Pierać, Uprać, Wyprać, стирáть, выстирать, мыть, вымыть.

Praca, -y, *ж.* трудъ, рабóта.

Prączany, прутянóй.

Prącie, Pręcie, -cia, *ср. Собир.* прутнúкъ, прýтья.

Pracować, трудúться, рабóтать.

Pracowanie, -nia, *ср.* трудъ, рабóта, занáтіе,

Pracowicie, трудолюбúво, рачúтельно, старáтельно.

Pracowitość, -ści, *ж.* трудолюбіе, рачúтельность, старáтельность, старáніе.

Pracowity, трудолюбúвый, рачúтельный, старáтельный, работáщій.

Pracownia, -ni, *ж.* рабóчая, мастерскáя; || *Хим.* лабораторія.

Pracownica, -y, Pracowniczka, -i, *ж.* рабóтница, прилéжная къ рабóтѣ.

Pracownik, -a, *м.* рабóтникъ, рабóчій; || трýженикъ.

Pracowność. -ści, *ж.* трудолюбіе.

Pracowny, трудолюбúвый.

Pracz, -a, *м.* портомóй.

Praczka, -i, *ж.* прáчка.

Praczy, портомóйный, прáчешный.

Prąd, -u, *м.* стремлéніе, быстринá, бúстрое теченіе, токъ.

Prądowina, -y, *ж.* каршá, дéрево, снесённое водóю и завалúвшее проходъ по рѣкѣ.

Pradziad, -a, *м.* прáдѣдъ.

Pradziadowe, -ego, *ср.* прáдѣдовское наслѣдіе.

Pradziadowy, Pradziadów, Pradziadowski, прáдѣдовскій, прáдѣдовъ.

Praetium fisci, казённая цѣнá, объявлúемая при начáлѣ публúчныхъ торгóвъ.

Praglec, -glca, *м. Бот.* мéлкій лѣнъ.

Pragnąć, жáждать, чýвствовать жáжду, томúться жáждою; || * горячó желáть чего, *см.* **Żądać.**

Pragnący, жáждущій.

Pragnienie, -nia, *ср* жáжда; || страстное желáніе. **Pragnienie chwały**, жáжда слáвы.

Praktycznie, *Нар.* практúчески, практúчно.

Praktyczny, практúческій, практúчный; || опытный.

Praktyk, -u, *м.* прáктикъ, дѣлéцъ, дѣловóй человѣкъ; || искýсный адвокáтъ, законовѣдъ.

Praktyka, -i, *ж.* прáктика, исполнéніе; || опытность, нáвыкъ; || обычай, обыкновéніе, употребленіе; || исполнéніе, примѣнéніе; || метóда, манéра. **Łączyć praktykę do teorji**, соединúть практику съ теóріею. **Wprowadzić w praktykę**, привестú въ дѣйствіе, исполнúть, приложúть къ дѣлу. **Mam tego praktykę**, я знáю óто по опыту, *см.* **Używanie, Do-**

świadczenie. Stracić praktykę, потеря́ть пра́ктику. **Praktyka sądowa**, о́пытность въ суде́бныхъ дѣла́хъ. **Praktyka wieszczbiarska**, иску́ство гада́льщицы. **Praktyki religijne**, упражне́нія въ на́божности. *Стар.* **Czynić z kim praktyki**, вдава́ться въ про́иски, интри́ги.

Praktykant, -a, *м.* пра́ктикъ, дѣле́цъ, иску́сный законовѣ́дъ; || практику́ющій врачъ.

Praktykantka, -i, *ж.* практи́ческая же́нщина.

Praktykarka, -i, *ж.* ворожея́, гада́льщица.

Praktykować, исполня́ть, прикла́дывать къ дѣ́лу; || води́ть знако́мство, зна́ться; || занима́ться лѣче́ніемъ, медици́нскою пра́ктикою.

Prałat, -a, *м.* прела́тъ, духо́вный сано́вникъ.

Prałatura, -y, *ж.* прела́тство.

Pralnia, -ni, *ж.* пра́чешная, портомо́йня.

Pralnik, -a, *м.* валёкъ, *см.* **Kijanka.**

Pralny, пра́чешный, портомо́йный.

Pram, *см.* **Prom.**

Pranie, -nia, *ср.* сти́рка бѣлья́.

Prany, сти́ранный, мы́тый.

Praprababa, -y, **Praprababka**, -i, *ж.* прапраба́бка.

Prapradziad, -a, *м.* прапра́дѣдъ.

Praprawnuczka, -i, *ж.* прапра́внучка.

Praprawnuk, -a, *м.* прапра́внукъ.

Prasa, -y, *ж.* тисне́ніе, книгопечата́ніе, печа́ть; || печа́тный стано́къ; || тисково́й, прессъ.

Prask! *Звук.* бацъ! пуфъ! хлопъ!

Prask, употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́піи: **Na sam prask przyjść, trafić**, придти́, попа́сть какъ разъ во́ время.

Praskać, **Prasknąć**, трещать, тре́снуть.

Praśnica, *см.* **Przaśnica.**

Praśnik, *см.* **Przaśnik.**

Praśny, *см.* **Przaśny.**

Prasny, **Prasowy**, относя́щійся къ печа́ти, печа́тный; || относя́щійся къ тискамъ, къ пре́ссу. **Przepisy prasowe**, постановле́ніе о печа́ти.

Prasować, **Wyprasować**, жать, выжима́ть, вы́жать, дави́ть; || гла́дить, вы́гладить (*утюго́мъ*).

Prasowanie, -nia, *ср.* давле́ніе, тисне́ніе; || гла́женіе, утюженіе. **Żelazko od prasowania**, утю́гъ; || *Стар.* тисне́ніе, печа́таніе.

Prasowany, вы́жатый; || вы́глаженный. **Kawior prasowany**, па́юсная икра́.

Prasowidełko, -a, *ср.* родъ ка́мбалы (*рыба*).

Prasownia, -ni, *ж.* дави́льня.

Prasownik, -a, *м.* прессовщи́къ; || *Стар. Тип.* печа́тникъ.

Prasowy, *см.* **Prasny.**

Praszczę, -ęcia, *ср.* (*мн.* **Praszczęta**), пру́тикъ, хлы́стикъ, ро́зга, *см.* **Pręt, Rózga.**

Praszczur, -a, *м.* пра́щуръ, оте́цъ прапра́дѣда и́ли прапраба́бки.

Prątek, -tka, *м.* **Prątka**, -i, *ж.* пру́тикъ; || *Рыб.* удили́ще; || *Бот.* стебелёкъ.

Prawda, -y, *ж.* пра́вда, и́стина. **Zaprawdę**, по и́стинѣ, въ са́момъ дѣлѣ. **Wprawdzie**, пра́вда, и́стинно, дѣйстви́тельно, по́длинно **Naprawdę**, серьёзно, не на шу́тку, кро́мѣ шу́токъ, безъ шу́токъ. *Нар. подтвердительное:* **Doprawdy**, и́стинно, по́длинно, въ са́момъ дѣлѣ, пра́во.

Prawdolubca, -y, **Prawdolubnik**, -a, *м.* правдолю́бецъ, люби́тель пра́вды.

Prawdolubność, -ści, *ж.* правди́вость, правдолю́біе.

Prawdomówca, -y, *м.* челове́къ всегда́ говоря́щій пра́вду.

Prawdomówność, -ści, *ж.* **Prawdomówstwo**, -a, *ср.* правди́вость въ слова́хъ.

Prawdomówny, правди́вый, правдолюби́вый.

Prawdopodobieństwo, -a, *ср*, **Prawdopodobność**, -ści, *ж.* правдоподо́біе, вѣроя́тность.

Prawdopodobny, **Prawdopozorny**, правдоподо́бный, вѣроя́тный.

Prawdziwie, *Нар.* и́стинно, дѣйстви́тельно, въ са́момъ дѣлѣ.

Prawdziwość, -ści, *ж.* правди́вость, справедли́вость; || по́длинность, достовѣ́рность.

Prawdziwy, настоя́щій, су́щій; || и́стинный, по́длинный, достовѣ́рный.

Prawić, говори́ть, разска́зывать.

Prawica, -y, *ж.* пра́вая рука́.

Prawidło, -a, *ср.* пра́вило; || линёйка, прави́ло (*у плотника, столяра*); || колодка (*сапо́жная*).

Prawie, почти́.

Prawnictwo, -a, *ср.* правовѣ́дѣніе, законовѣ́дѣніе.

Prawniczy, юриди́ческій; || суде́йскій.

Prawnik, -a, *м.* юри́стъ, законовѣ́дъ, правовѣ́дъ; || зако́никъ.

Prawność, -ści, *ж.* зако́нность, зако́нное основа́ніе.

Prawnuczka, -i, *ж.* пра́внучка.

Prawnuk, -a, *м.* пра́внукъ.

Prawny, зако́нный, зако́номъ предпи́санный; || суде́бный; || право́вый.

Prawo, -a, *ср.* зако́нъ, пра́во; || узаконе́ніе, положе́ніе; || полнопра́вность, пра́во суди́ть, разбира́ть; || тя́жба, процёсъ, дѣло въ судѣ; || нау́ка пра́ва, законовѣ́дѣніе, юриди́ческія нау́ки. **Postanowić prawo**, постанови́ть зако́нъ. **Rzecz o prawach i obowiązkach**, разсужде́ніе о права́хъ и обя́занностяхъ. **Prawo przybycia**, *Юрид.* право приращенія. **Prawo wybieralności**, пра́во быть и́збраннымъ. **Prawo realne**, ве́щное пра́во. **Przeciwny prawu**, противозако́нный. *Рим. пр.* **Prawo**

gruntowe, поземе́льный зако́нъ. **Prawo graniczne**, межево́й зако́нъ. **Prawo przeciw zbytkowi**, зако́нъ про́тивъ ро́скоши. **Prawo zakładać apelacją**, пра́во о́тзыва. **Prawo polowania**, пра́во со́бственности на охо́ту. **Prawo wyjątkowe**, пра́во возраже́нія. **Prawo odwetu**, пра́во возме́здія. **Prawo „dominii directi,"** пра́во гла́внаго влад'нія. **Uczyć się prawa**, изуча́ть зако́ны, законов'дѣніе. **Podnieść prawo przeciw komu**, зат'ять тя́жбу про́тивъ кого́, призва́ть къ суду́. **Prawo wieczysto-czynszowe**, пра́во безсро́чно-чинше́вое, насл'дственная, безсро́чная аре́нда.

Prawo, W prawo, na prawo, напра́во, впра́во, по пра́вую сто́рону.

Prawobierca, -y, *м.* по́дданный, вассалъ.

Prawodawca, -y, *м.* законода́тель,

Prawodawczy, законода́тельный.

Prawodawstwo, -a, *ср.* законода́тельство.

Prawokaźca, Prawołomca, -y, *м.* наруша́тель зако́новъ.

Prawołomny, нарушающій зако́ны, законопрестýпный.

Prawołomstwo, -a, *ср.* наруше́ніе зако́новъ, противозако́нное д'йствіе, дѣ́ніе.

Prawomocc, -y, *ж.* зако́нная сѝла.

Prawomocność, -ści, *ж.* зако́нное основа́ніе, вступле́ніе въ зако́нную сѝлу.

Prawomocny, имѣющій зако́нную сѝлу, вошедшій въ зако́нную сѝлу.

Prawonabywca, -y, *м.* договáривающійся.

Prawonadawca, -y, *м. Юрид.* лицо, отъ котóраго насл'дники произвóдятъ свои́ права́.

Prawość, -ści, *ж.* правота́, правдѝвость, справедли́вость, прямота́, прямоду́шіе, че́стность; || **Prawość rodu**, зако́нность рожде́нія.

Prawosławny, Ortodoksa, Ortodoksyjny, православный.

Prawostawca, -y, *м. см.* **Prawodawca.**

Prawestrzeźca, -y, *м.* блюсти́тель зако́новъ.

Prawować się, суди́ться съ кѣмъ, вѣ́даться суда́мъ, тяга́ться.

Prawowanie się, -nia się, *ср.* тя́жба, дѣ́ло. тя́жебное дѣ́ло.

Prawoważny, имѣющій зако́нную сѝлу.

Prawowity, зако́нный; || справедли́вый.

Prawoznawca, -y, *м.* законов'дъ.

Prawy (*Стар.* **Praw**), пра́вый. **Prawa ręka**, пра́вая рука́; || ло́вкій, пра́вый, справедли́вый, правосу́дный, че́стный; || зако́нный; || и́стинный, вѣ́рный, настоя́щій. **Prawa wiara**, и́стинная вѣ́ра. **Prawa władza**, зако́нная власть.

Prążczasty, полоса́тый.

Prażenie, Uprażenie, -nia, *ср.* пря́женіе, обжига́ніе, жже́ніе; || жа́реніе.

Prążka, -i, *ж.* черта́ (*перóмъ и пр.*), || полоса́; || мѣжа́, борозда́; || прожи́лка; || **W prążki**, полóсками, съ полóсками.

Prążkowany, Prążkowaty, полоса́тый, нарѣзно́й.

Prażne, -a, *ср.* пря́женые, незре́лые ко́лосья; || *Стар.* жаръ, зной.

Prażony, пря́женый, жа́реный. **Kawa prażona**, жа́реный ко́фе.

Prażuchy, -ów, *мн.* пряженцы́ (*родъ пирóговъ*).

Prażyć, Uprażyć, пря́жить, спря́жить, жа́рить, изжа́рить; || обжига́ть, обже́чь. **Prażyć się, Uprażyć się**, пря́житься, жа́риться, изжа́риться.

Prebenda, -y, *ж.* духо́вный дохо́дъ, пребе́нда.

Prebendarski, принадлежа́щій къ духо́вному дохо́ду, *см.* **Prebenda.**

Prebendarz, -a, *м.* пребендáрій, получа́ющій пребе́нду.

Precedencja, -ji, *ж.* первéнство, преиму́щество; || предше́ствованіе, *см.* **Pierwszeństwo.**

Precel, Pracel, -cla, *м.* кре́ндель.

Precepta, -y, *ж.* пра́вило, наставле́ніе.

Pręcik, -a, *м.* пру́тикъ, хлы́стикъ; || *Бот.* тычи́нка.

Precz, прочь.

Prędki, ско́рый, бы́стрый, пры́ткій, прово́рный, поспѣшный; || живо́й, пы́лкій, вспы́льчивый, горя́чій, нетерпѣли́вый.

Prędko, ско́ро, бы́стро, прово́рно, поспѣшно, жи́во. **Na prędce**, на́скоро. **W prędce**, вскóрости, вскóрѣ. **Prędzéj**, скорѣе. **Co prędzéj, Co najprędzéj**, какъ мóжно скорѣе.

Prędkomówność, -ści, *ж.* говорли́вость; || бѣ́глость въ рѣчáхъ, ги́бкость языка́.

Prędkomówny, говорли́вый; || бѣ́глый въ рѣчáхъ.

Prędkonikły, скоропреходя́щій.

Prędkonogi, быстроно́гій.

Prędkooki, быстроглáзый.

Prędkopłynny, быстроте́чный.

Prędkość, -ści, *ж.* ско́рость, быстрота́, поспѣшность, торопли́вость; || пы́лкость, вспы́льчивость, опроме́тчивость.

Prędkowierność, *см.* **Łatwowierność.**

Prędkowierny, *см.* **Łatwowierny.**

Preeminencja, Preminencja, -ji, *ж.* старшинство́, первéнство.

Prefekt, -a, *м.* префе́ктъ.

Prefektowa, -éj, *ж.* жена́ префе́кта.

Prefektowski, префекту́рный, префе́ктскій.

Prefektowstwo, Prefektostwo, -a, *ср.* до́лжность префе́кта.

Prefektura, -y, *ж.* префекту́ра; || градоначáльство.

Preferencja, -ji, *ж.* преиму́щество, предпочте́ніе.

Pręga, -i, *ж.* полоса́, черта́.

Pręgierz, -a, *м.* позо́рный столбъ.

Pręgierzowy, принадлежа́щій позо́рному столбу́.

Pręgować, черти́ть, проводи́ть по́лосы, ли́нія; || дѣлать цара́пины; || пестри́ть.

Pręgowany, Pręgowaty, полоса́тый; || исче́рченный.

Prejudycjalny, предвари́тельный, предсуди́мый.

Prejudycjum, *ср. Нескл. Юрид.* заявле́ніе о предвари́тельномъ рѣше́ніи.

Prejudykat, -a, *м. Юрид.* рѣше́ніе по бы́вшему приме́ру, пре́жнее рѣше́ніе воспослѣдовавшее по подо́бному дѣлу.

Prekarjum, *ср. Нескл.* пра́во вре́меннаго влад'ѣнія, зави́сящее отъ во́ли сторо́ннаго лица́.

Prekaryjny, добровольный, усту́пленный по взаи́мному согла́сію.

Prekludowany, подве́ргшійся после́дствіямъ пропуще́нія рѣши́тельнаго сро́ка, *см.* **Prekluzyjny.**

Prekluzja, -ji, *ж. Юрид.* рѣши́тельный срокъ; || пропуще́ніе сро́ка, просро́чка; || отка́зъ за просро́чкою вре́мени. **Pod prekluzją**, подъ опасе́ніемъ пропусти́ть срокъ.

Prekluzyjny, *Юрид.* просро́ченный.

Prekonizacja, -ji, *ж. Церк.* хиротоніа, рукоположе́ніе.

Prelatura, *см.* **Pralatura.**

Prelegent, -a, *м.* ле́кторъ.

Prelekcja, -ji, *ж.* чте́ніе, ле́кція.

Preliminacja, -ji, *ж. Юрид.* предвари́тельное усло́віе, предвари́тельная статья́.

Preliminacyjny, *Юрид.* предвари́тельный, прелиминарный.

Preliminowanie, -nia, *ср.* **(dochodów)**, назначе́ніе дохо́довъ.

Preludjum, *ср. Нескл. Муз.* прелю́дія.

Premja, -ji, *ж.* **Premjum**, *ср. Нескл.* пре́мія.

Prenotacja, -ji, *ж.* **(stępla)**, отсро́чка упла́ты гербо́выхъ по́шлинъ до рѣше́нія дѣла: || замѣ́тка, замѣ́чаніе; || взыска́ніе штра́фа.

Prenotant, -a, *м.* освобожде́нный отъ платежа́ гербо́выхъ по́шлинъ.

Prenotować, отмѣча́ть, замѣча́ть; || взы́скивать штра́фныя де́ньги.

Prenumerata, -y, *ж.* подпи́ска (*на газе́ту*); || подписна́я цѣна́.

Prenumerator, -a, *м.* подпи́счикъ (*на газе́ту*).

Prenumeratorka, -i, *ж.* подпи́счица (*на газе́ту*).

Prenumerować, подпи́сываться (*на газе́ту*); || абонирова́ть.

Preokupacja, -ji, *ж.* преждевре́менное овладѣ́ніе.

Preopinant, -a, *м.* пе́рвый кто подаётъ го́лосъ *или* свое́ мнѣ́ніе.

Preparować, приготовля́ть, гото́вить; || *Облает.* очища́ть, процѣ́живать.

Preparowanie, -nia, *ср.* приготовле́ніе.

Prepozytura, -y, *ж. см.* **Przełożeństwo.**

Prerogatywa, -y, *ж.* преиму́щество, пра́во, *см.* **Przywiléj.**

Preskrypcja, -ji, *ж. Юрид.* да́вность, просро́чка, *см.* **Przedawnienie, Usu capio.**

Pręt, -a, *м.* прутъ, хозя́.

Pretekst, -u, *м.* предло́гъ, отгово́рка, по́водъ, видъ. **Zmyślić pretekst**, выдумать предло́гъ **Pod pretekstem cnoty ludzi oszukują**, подъ ви́домъ добродѣтели обма́нываютъ люде́й. **Pod pretekstem**, подъ предло́гомъ.

Pretendent, -a, *м.* соиска́тель, предъявля́ющій пра́во, претенде́нтъ.

Pretendentka, -i, *ж.* претенде́нтка.

Pretendować, тре́бовать, и́мѣть притяза́ніе; || домогаться, иска́ть.

Pretensja, -ji, *ж.* претє́нзія, тре́бованіе, тре́бовательность, притяза́ніе, домога́тельство; || **Pretensja procesowa**, пра́во по тя́жбамъ; || *см.* **Uroszczenie, Wymaganie, Żądanie.**

Pretensjonalny, тре́бовательный, притяза́тельный.

Prętki, *см.* **Prędki.**

Prętko, *см.* **Prędko.**

Prewalencja, -ji, *ж.* перевѣ́съ, *см.* **Przewaga.**

Prewarykacja, -ji, *ж.* упуще́ніе по слу́жбѣ, по до́лжности.

Prewet, Prywet, -u, *м.* отхо́жее мѣ́сто, ну́жное мѣ́сто, ну́жникъ.

Prezbyt, -a, *м.* зо́ркій, дальнови́дный челове́къ.

Prezbyterium, *ср. Нескл.* священи́ческій домъ; || часть католи́ческой це́ркви, гдѣ нахо́дится гла́вный алта́рь, отдѣ́ленная перила́ми отъ среди́ны хра́ма.

Prezencja, -ji, *ж.* прису́тствіе; || *см.* **Prezenta.**

Prezent, -u, *м.* пода́рокъ, даръ.

Prezenta, -y, *ж.* представле́ніе, внесе́ніе дѣла; || *см.* **Prezentacja.**

Prezentacja, -ji, *ж.* представле́ніе; || предъявле́ніе, я́вка; || *Ком.* предъявле́ніе, я́вка вексе́ля.

Prezentant, -a, *м.* предъяви́тель ве́кселя, *см.* **Remittent.**

Prezentata, -y, *ж.* поме́та числа́, мѣся́ца и го́да (*на входя́щей бума́гѣ*).

Prężec, *см.* **Praglec.**

Prezentować, Zaprezentować, подноси́ть, подава́ть; || представля́ть (*кого́, кому́*), *см.* **Przedstawiać, Wprowadzać, Poznać, Zapoznać**; || предъявля́ть ве́кселъ; || *Воен.* **Prezentować broń**, отда́ть честь (*ружьёмъ*), сдѣлать на карау́лъ.

Prezes, -a, *м.* предсѣда́тель; || президе́нтъ; || пре́зусъ (*вое́ннаго суда́*).

Prezesowa, -ej, *ж.* президе́нтша, жена́ президе́нта *или* предсѣда́теля; || предсѣда́тельница (*общества и т. п.*).

Prezesowski, предсѣда́тельскій, президе́нтскій.

Prezesowstwo, -a, *ср.* предсѣда́тель-

ство; || президе́нство; || предсѣда́тель и́ли президе́нтъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Prężyć, напряга́ть, ната́гивать.

Prezydencja, -ji, *ж.* предсѣда́тельство.

Prezydent, -a, *м.* предсѣда́тель, президе́нтъ. **Prezydent miasta**, городско́й голова́.

Prezydjum, *ср.Нескл.* предсѣда́тельство.

Prezydować, предсѣда́тельствовать.

Prezydujący, предсѣда́тельствующій.

Priori (A), апріо́ри, по заключе́нію впередъ, по наведе́нію, умозри́тельно, *см.* **Posteriori (A)**.

Próba, -y, *ж. Архив.* пове́рка, *см.* **Sprawdzenie**; || о́пытъ, испыта́ніе, про́ба, попы́тка; || *Ком.* обра́зчикъ (*сукна́ и т. п.*); || *Тип* пра́вочный, корректу́рный листъ, пра́вка; || *Театр.* репети́ція; || доказа́тельство, до́водъ, *см.* **Dowód**; || **Próba kiaszterna**, искусъ, вре́мя искуса (*въ монастыря́хъ*); || **Próba na srebrze, złocie**, клеймо́, про́ба (*серебра́, зо́лота*); || **Próbki, igły probierskie**, проби́рныя и́глы; || проби́рный ка́мень, осёлокъ; || *Артил.* про́бная морти́рка; || **Próba, Próbka u gorzelnika**, волчо́къ (*орудіе для опредѣле́нія сравни́тельной густоты́ и́ли удѣльнаго вѣса*); || **Próba ognia**, испыта́ніе отнёмъ, пы́тка.

Probacja, -ji, *ж* искусъ, вре́мя искуса (*въ монастыря́хъ*).

Probalnia, -ni, *ж.* проби́рная печь, ва́ранка, горнъ.

Probant, -a, *м.* послу́шникъ (*въ монастыря́хъ*); || * пройдоха, человѣкъ хи́трый и о́пытный.

Probata, -y, *ж. Юрид. Стар.* доказа́тельство, до́водъ, подтвержде́ніе.

Probatyczny, испыта́тельный; || искуси́тельный.

Probierczy, Probierny, про́бный.

Probiernia, -ni, *ж.* проби́рная пала́тка.

Probierny, Probierski, *см.* **Probierczy**.

Próbierz, -a, *м.* проби́рщикъ, проби́реръ, минцъ-проби́реръ.

Próbka, -i, *ж.* обра́зчикъ, про́ба.

Problema, -y, *ж.* пробле́ма, зада́ча; || зага́дка.

Próbny, *см.* **Probierczy**.

Probostwo, -a, *ср.* прево́тство, ве́домство прево́та; || про́бство; || духо́вный дохо́дъ, пребе́нда; || священни́ческій домъ.

Proboszcz, -a, *м.* пробстъ, приходскій священникъ, *см.* **Pleban**.

Próbować, Spróbować (czego), про́бовать, попро́бовать, испы́тывать, испыта́ть; || примѣ́ривать, примѣ́рять (*что́*); || пыта́ться, стара́ться, покуша́ться. **Próbować pióra**, пробовать перо́. **Próbować szczęścia**, попро́бовать, отвѣдать сча́стія. **Spróbować wina**, попро́бовать вино́, отвѣдать вина́, *см.* **Kosztować**.

Próbowanie, -nia, *ср.* про́ба, о́пытъ, испыта́ніе; || искуше́ніе.

Próbowany, испы́танный, искушённый; || про́бованный, извѣданный.

Próbowny, про́бный; || испыта́тельный.

Próć, *см.* **Prać**.

Proca, -y, *ж.* пра́ща (*ручно́е ору́діе для броса́нія ка́мней*).

Procarz, Procnik, Procownik, -a, *м.* пра́щникъ, вооружённый пра́щею, *см.* **Proca**.

Procedencja, -ji, *ж.* происхожде́ніе, *см.* **Rodowód**.

Proceder, -u, *м. Стар.* посту́покъ, *см.* **Postępek, Postępowanie**; || * дѣло, проце́съ, искъ, тя́жба, *см.* **Proces**; || заня́тіе, промы́селъ, ремесло́.

Procederent, -a, Procede ysta, -y, *м.* промы́шленникъ.

Procedura, -y, *ж.* дѣлопроизво́дство, ходъ дѣла, процеду́ра; || судопроизво́дство; || судоговоре́ніе.

Procent, -u, *м.* проце́нтъ, ростъ, ли́хва. **Procent komisowy**, проце́нтъ за коми́сію.

Procentowanie, -nia, *ср.* прираще́ніе проце́нтовъ.

Procentowy, проце́нтный.

Proces, -u, *м.* проце́съ, тя́жба, искъ, дѣло, тя́жебное дѣло. **Proces possessoryjny**, тя́жба о пра́вѣ владѣнія. **Proces graniczny**, межево́й споръ. **Mieć z kim proces**, быть въ тя́жбѣ, тяга́ться съ кѣмъ; || *Хим.* **Proces chemiczny**, хими́ческій проце́съ.

Procesować się, *см.* **Prawować się**.

Procesja, -ji, *ж.* торже́ственное ше́ствіе, процессія; || кре́стный ходъ.

Procesowy, тя́жебный, исково́й.

Proch, -u, *м.* пыль, прахъ, *см.* **Kurz, Pył**; || по́рохъ (*огнестре́льный*). **Na proch utrzeć, utłuc**, растира́ть, измельча́ть, превраща́ть въ порошо́къ, истоло́чь въ порошо́къ.

Próchnica, Prusnica, -y, *ж.* гнилая́ земля́; || тлѣнъ.

Próchnieć, Spróchnieć, гнить, сгнить, тлѣть, истлѣть.

Próchnienie, Spróchnienie, -nia, *ср.* гніе́ніе, гни́лость, гниль, тлѣніе.

Próchno, -a, *ср.* тлѣнъ, гниль; || *Стар. русск.* порохно́: || трутъ, *см.* **Hubka**; || свѣти́льня. **Spalić co na próchno**, сжечь въ пе́пелъ.

Prochówka, -i, *ж.* родъ древе́сной гу́бки, родъ гриба́.

Prochownia, -ni, *ж.* пороховой заво́дъ, пороховой погребъ; || *см.* **Prochownica**; || *Областн.* * тюрьма́.

Prochownica, -y, Prochowniczka, -i, *ж. Охот.* пороховница, пороховой рогъ; || пороховой заво́дъ; || песо́чница.

Prochownik, -a, *м.* пороховой ма́стеръ.

Prochowy, пороховой.

Prócie, *см.* **Prucie**.

Proonik, *см.* **Procarz**.

Procny, пра́щный, *см.* **Proca**.

Prócz, кро́мѣ, исключа́я, *см.* **Oprócz, Wyjąwszy**.

Producent, -a, *м.* производи́тель.

Produkcja, -ji, *ж.* изде́лие, произведе́ние; || *Юрид.* предъявле́ние, представле́ние докуме́нтовъ.

Produkcyjny, производи́тельный, принося́щій плоды́, дохо́дный.

Produkować, производи́ть, выраба́тывать. **Produkować dokument**, предъявля́ть докуме́нтъ.

Produkowanie, -nia, *ср. Юрид.* предъявле́ние вызововъ; || предъявле́ние, представле́ние докуме́нтовъ, я́вка.

Produkt, -u, *м.* произведе́ние, проду́ктъ.

Profanować, **Sprofanować**, осквернѝть (*святы́ню*); || профани́ровать, унижа́ть.

Profes, -a, *м.* постри́женный мона́хъ.

Profesja, -ji, *ж.* мастерство́, заня́тіе, профе́ссія; || ремесло́, про́мыселъ; || исповѣ́дание вѣ́ры, мона́шескій обѣ́тъ при постриже́ніи.

Profesjonalista, **Profesjonista**, -y, *м.* реме́сленникъ, мастеровóй; || промы́шленникъ.

Profeska, -i, *ж.* постри́женная мона́хиня.

Profesor, -a, *м.* профе́ссоръ.

Profesorski, профе́ссорскій.

Profesorstwo, -a, *ср.* профе́ссорство.

Profit, -u, *м.* при́быль, вы́года, бары́шъ, по́льза.

Profitka, -i, *ж.* надста́вка, подста́вка для свѣчно́го огарка.

Profitować, **Sprofitować**, по́льзоваться, воспо́льзоваться, *см.* **Korzystać**.

Profos, -a, *м. Воен.* профо́съ.

Próg, -ogu, -oga, *м.* поро́гъ.

Prognostyk, u-, *м.* предсказа́ніе; || предзнаменова́ніе, предвѣ́стіе, при́знакъ, *см.* **Oznaka**, **Znak**.

Prognostyka, -i, *ж.* предуга́дываніе.

Prognostykować, предска́зывать, предвѣща́ть, *см.* **Przepowiadać**, **Wróżyć**.

Progowy, поро́жный, принадлежа́щій поро́гу.

Program, -u, *м.* програ́мма.

Prohibit, употреби́тельнѣе **Prohibita**, -y, *м.* запрещённый для ввоза изъ-за грани́цы предме́тъ.

Prohibitacja, -ji, *ж.* запреще́ніе, возбране́ніе.

Prohibować, запреща́ть, возбраня́ть.

Projekcista, -y, *м.* прожекте́ръ.

Projekt, -u, *м.* прое́ктъ, планъ, начерта́ніе, конце́птъ; || намѣ́реніе, предположе́ніе, *см.* **Zamiar**, **Zamysł**; || **Projekt do prawa**, законопрое́ктъ, *см.* **Wniosek**.

Projektować, проектѝровать; || замышля́ть, намѣрева́ться, предполага́ть, полага́ть.

Projektowanie, -nia, *ср.* намѣ́реніе, предположе́ніе; || начерта́ніе, планъ.

Projektowany, проекти́рованный, предполо́женный, начѐртанный.

Prokura, -y, *ж. Ком.* вѣ́рющее письмо́, довѣ́ренность.

Prokuracja, -ji, *ж.* полномо́чіе.

Prokurat, **Prokurator**, -a, *м.* прокуро́ръ.

Prokurator naczelny, оберъ-прокуро́ръ, **—jeneralny**, генера́лъ-прокуро́ръ.

Prokurator, -a, *м.* прокуро́ръ.

Prokuratorja, -ji, *ж.* прокуро́рство, до́лжность прокуро́ра; || прокуро́рская (*ко́мната*).

Prokuratorski, прокуро́рскій.

Prokuratorstwo, -a, *ср.* прокуро́рство.

Prokurować, **Sprokurować**, доставля́ть себѣ́, доста́ть, *см.* **Dostać**.

Prolongacja, -ji, *ж.* отсро́чка.

Prolongować, отсро́чить, дать отсро́чку.

Prolongowany, отсро́ченный.

Prom, **Pram**, **Prum**, -u, *м.* паро́мъ.

Promemorja, -ji, *ж.* па́мятная запи́ска.

Promenada, -y, *ж.* гуля́ніе, прогу́лка; || гу́льбище, *см.* **Spacer**.

Promień, -nia, *м.* лучъ, про́блескъ; || струя́ (*воды*, *кро́ви*); || *Бот.* нить (*у тычи́нки*), жи́лка; || пе́стикъ (*цвѣто́въ*); || *Мат.* ра́діусъ, полупоперѐчникъ.

Promieniać, **Promieniać się**, испуска́ть лучи́, сія́ть, блиста́ть.

Promienistość, -ści, *ж.* лучѐза́рность, сія́ніе лучѐй.

Promienisty, **Promienny**, лучи́стый, лучеза́рный; || лучевóй, лучеобра́зный.

Promocja, -ji, *ж.* повыше́ніе, произво́дство; || перево́дъ въ вы́сшій классъ (*учѐбнаго заведе́нія*).

Promot, -a, *м.* получи́вшій повыше́ніе.

Promotor, -a, *м. Стар.* попечи́тель; || стара́тель (*бра́тства*).

Promotorka, -i, *ж.* попечи́тельница, покрови́тельница.

Promowować, повыша́ть, подвига́ть; || производи́ть въ чинъ, выводи́ть въ чины́, *см.* **Posunąć**, **Wynieść**, **Wywyższyć**.

Promulgacja, -ji, *ж.* обнаро́дованіе.

Promyk, -a, **Promyczek**, -czka, *м. Умен.* сла́бый лучъ.

Propinacja, -ji, *ж.* прода́жа вина́, питѐйная прода́жа, ви́нный о́ткупъ, пра́во на торго́влю вино́мъ по патѐнту.

Propinator, -a, *м.* ви́нный откупщи́къ.

Propinowanie, -nia, *ср. см.* **Propinacja**.

Proponent, -a, *м.* докла́дчикъ.

Proponować, **Zaproponować**, предлага́ть, предложѝть, представля́ть, предста́вить, докла́дывать, доложѝть, *см.* **Podać**, **Przedstawiać**.

Proporcja, -ji, *ж.* соразмѐрность, отношѐніе. || *Мат.* пропо́рція. **W proporcji do...** соразмѐрно (*чему́*), по мѐрѣ (*чего́*), *см.* **Stosowność**, **Stosunek**.

Proporcjonalnie, пропорціона́льно, соразмѐрно чему́.

Proporcjonalny, *Мат.* пропорціона́льный; || соразмѐрный, *см.* **Stosowny**.

Proporcowy, пра́порный.

Proporcznik, -a, *м. см.* **Chorąży**.

Proporczyk, -a, *м. Воен.* ро́тный значёкъ; || флюга́рка.

Proporzec, -rca, *м.* пра́поръ, зна́мя.

Propozycja, -ji, *ж.* предложе́ніе, представле́ніе; || те́ма, зада́ча, *см.* **Zdanie, Wniosek.**

Propozyta, -ów, *мн. Юрид.* замѣча́нія, напомина́нія, *см.* **Monita.**

Prorocki, проро́ческій. **Po prorocku**, проро́чески.

Proroctwo, -a, *ср.* проро́чество, *см.* **Przepowiednia.**

Prorogacja, -ji, *ж.* отсро́чка; || откла́дываніе.

Prorogować, отсро́чивать, откла́дывать до вре́мени.

Prorok, -a, *м.* проро́къ; || предсказа́тель, уга́дчикъ.

Prorokini, -ni, *ж.* проро́чица.

Prorokować, проро́чить, предска́зывать бу́дущее; || прорица́ть; || уга́дывать, *см.* **Przepowiadać, Wróżyć.**

Prorokowanie, -nia, *ср.* прорица́ніе, гада́ніе, ворожба́.

Prorokowany, предска́занный, предвозвѣщённый.

Prośba, *см.* **Prożba.**

Prościć, Uprościć, упроща́ть, упрости́ть; || выпря́мливать, вы́прямить, *см.* **Prostować.**

Prościeć, Sprościeć, дѣлаться простымъ, мужикова́тымъ.

Prosiak, -a, *м.* поросёнокъ, *см.* **Prosię.**

Prosiany, просяно́й; || *Бот.* золоту́шникъ, золоте́нь (*расте́ніе*).

Prosiątko, -a, *ср.* поросёнокъ, осо́сокъ.

Prosić, проси́ть. || **Prosić się**, проси́ться.

Prosić się (o świniach), проси́ться.

Prosiciel, -a, *м.* проси́тель.

Prosicielka, -i, *ж.* проси́тельница.

Prosię, -ęcia, *ср.* поросёнокъ. *Посл.* **Nie miała baba kłopotu, kupiła sobie prosię**, нѣ было печа́ли, чёрти накача́ли.

Prosięcina, -y, *ж.* порося́тина.

Prosięcy, поросячій.

Prosionnik, -a, *м Бот.* па́зникъ, я́стребка.

Proskrypcja, -ji, *ж.* изгна́ніе, опа́ла, *см.* **Wywołanie.**

Proskura, Prosfora, -y, *ж.* просфора́, просви́рка (**w kościele prawosławnym**).

Prośna (świnia), супоро́сая свинья́.

Prośniak, *см.* **Prosiak.**

Prośnianka, -i, *ж.* просяни́ца, просяна́я соло́ма.

Proso, -a, *ср. Бот.* про́со, пшено́.

Prosownica, -y, *ж. Бот.* бѣлое про́со и́ли борово́е пшено́.

Prosowy, просяно́й. || *Мед.* **Wysypka prosowa**, просяни́ца, мелкая сыпь на тѣлѣ.

Prospekt, -u, *м.* проспе́ктъ; видъ; || объявле́ніе (*объ изданіи книги*), проспе́ктъ.

Prostacki, Prostaczy, простова́тый, просто́й, мужикова́тый.

Prostactwo, -a, *ср.* простова́тость, простота́, мужикова́тость.

Prostaczka, -i, *ж.* проста́я же́нщина, мужи́чка; || просту́шка.

Prostak, -a, *м.* проста́къ, мужи́къ.

Proste, прямо. Prosto stać, стоя́ть пря́мо; || **Prosto, Poprostu**, про́сто, по́просту. **Poprostu się ubierać**, про́сто одѣва́ться.

Prostodzióbek, -bka, *м. Зоол.* вьюро́къ (*пти́ца*).

Prostodzióby, *Зоол.* прямоклю́вый.

Prostokąt, -a, *м. Мат.* прямоуго́льникъ.

Prostokątny, прямоуго́льный.

Prostokreślny, пря́молине́йный.

Prostopadła, -éj, *ж.* (**linja**) перпендикуля́рная ли́нія, перпендикуля́ръ.

Prostopadle, *Нар.* перпендикуля́рно, отвѣсно.

Prostopadły, перпендикуля́рный, отвѣсный.

Prostość, -ści, *ж.* прямизна́, прямь.

Prostoszczerość, -ści, *ж.* простоду́шность.

Prostota, -y, *ж.* простота́, простосерде́чіе, простоду́шіе, и́скренность; || простова́тость, глуповатость, неотёсанность.

Prostować, Wyprostować, Sprostować. выпрямля́ть, выпрямить, распрамля́ть, расправля́ть; || вовстанови́ть, вовстанови́ть; || ***Sprostować**, попра́вить, испра́вить; || наста́вить на и́стинный путь. **Sprostować komu drogę do czego**, положи́ть ному́ доро́гу къ чему́, доста́вить кому́ сре́дства, спо́собы. || **Prostować się, Wyprostować się**, вы́прямиться, держа́ться пря́мо.

Prostowanie, Wyprostowanie, -nia, *ср.* выпрямле́ніе, вы́правка; || **Prostowanie**, попра́вка, выправле́ніе, исправле́ніе, пове́рка. **Prostowanie pomyłek druku**, попра́вки опечатокъ, замѣченныя опеча́тки.

Prosty, прямо́й. **Oto jest prosta droga**, вотъ прямая дорога; || просто́й, несло́жный, обыкнове́нный.

Prostytucja, -ji, *ж.* распу́тство, распу́тная жизнь.

Proszący, проса́щій.

Proszek, -szku, *м.* порошо́къ; || пылинка, порушинка.

Proszenie, -nia, *ср.* проше́ніе.

Proszkować, истере́ть въ порошо́къ.

Proszony, приглашённый, *см.* **Zaproszony.**

Prószyć, Naprószyć, пороша́ть; || пыли́ть. **Śnieg prószy**, снѣгъ порошитъ, мелкій снѣгъ идётъ.

Protegować, покрови́тельствовать; || защища́ть.

Protekcja, -ji, *ж.* покрови́тельство, заступничество, протекція; || защище́ніе.

Protektor, -a, *м.* покрови́тель, протекторъ; || защи́тникъ.

Protest, -u, *м.* проте́стъ.

Protestacja, -ji, *ж.* протеста́ція; ||*Юрид.*

охрани́тельная отмѣ́тка; || опротестова́ніе ве́кселя.

Protestancki, протестáнтскій.

Protestant, -a, *м.* протестáнтъ.

Protestować, протестовáть (*прóтивъ чего́*), объявля́ть неудовóльствіе (*на что́*).

Protokół, -u, *м.* протоко́лъ, журна́лъ. **Protokół odbiorczy**, сда́точный протоко́лъ. **Protokół obdukcyjny**, протоко́лъ объ осмо́трѣ мёртваго тѣ́ла, ранъ и т. д. **Protokół audjencjonalny**, журна́лъ засѣда́ній. **Protokół licytacyjny**, торго́вый листъ. **Protokół instalacji**, вво́дный протоко́лъ.

Protokólarnie, со внесе́ніемъ въ протоко́лъ.

Protokólarny, внесённый въ протоко́лъ. **Deklaracja protokólarna**, пи́сьменное объявле́ніе.

Protokolista, -y, *м.* протоколи́стъ.

Prowadzenie, -nia, *ср.* веде́ніе, произво́дство; || управле́ніе; || **Prowadzenie czynności**, дѣлопроизво́дство. **Prowadzenie sprawy**, веде́ніе дѣ́ла, *см.* **Przewodnictwo, Zarząd**; || **Prowadzenie się**, поведе́ніе, *см.* **Postępowanie.**

Prowadzić, вести́, води́ть, проводи́ть, доводи́ть. **Prowadzić za sobą**, влечь за со́бою, имѣ́ть сле́дствіемъ. **Prowadzić życie świątobliwe**, вести́ благочести́вую жизнь. **Prowadzić sprawę**, вести́, производи́ть дѣ́ло, тя́жбу. **Prowadzić rozmowę**, вести́ разгово́ръ. **Prowadzić wojnę**, вести́ войну́, воева́ть. || **Prowadzić się (z kim pod ręce)**, держа́ться за́ руки, держа́ть другъ дру́га по́дъ руку.

Prowadziciel, -a, *м.* проводни́къ, предводи́тель, *см.* **Przewodnik, Wódz.**

Prowadzony, ведённый, *см.* **Wiedziony.**

Prowent, -u, *м. Прост.* дохо́дъ получа́емый съ земли́, *см.* **Dochód, Przychód.**

Prowentowy, дохо́дный. **Pisarz prowentowy**, се́льскій экономъ веду́щій счётъ дохо́довъ съ земли́, съ винокурни и т. д.

Prowincja, -ji, *ж.* о́бласть, провинція; || дерéвня, *см.* **Parafja, Powiat, Wieś.**

Prowincjał, -a, *м.* провинціа́лъ (*священноначальникъ*), настоя́тель монастыря́; || *провинціа́лъ (*жи́тель провинціи*).

Prowincjonalny, **Prowincjalny**, областно́й, провинціальный.

Prowizja, -ji, *ж.* провизія, съѣ́стные припа́сы; || проце́нтъ, вознагражде́ніе за комми́ссію, за посре́дничество.

Prowizor, -a, *м.* смотри́тель больни́цы, госпита́ля; || провизо́ръ, помо́щникъ содержа́теля апте́ки, апте́карскій помо́щникъ.

Prowizorjalny, **Prowizoryjny**, вре́менный; || предвари́тельный.

Prowizorjum, *ср. Нескл.* вре́менное владѣ́ніе чужо́ю со́бственностію.

Prowjant, -u, *м.* провіа́нтъ, продово́льствіе, *см.* **Żywność.**

Prowjantować, снабжа́ть провіа́нтомъ, съѣ́стными припа́сами, продово́льствовать.

Prowjantowy, провіа́нтскій.

Prowokacja, -ji, *ж. см.* **Wyzwanie.**

Proza, -y, *ж.* про́за.

Prożba, -y, *ж.* про́сьба. прошéніе. **Prożba o pojednanie**, мировóе прошéніе.

Prożek, -żka, *м.* поро́жекъ; || ше́йка (*у скри́пки*).

Próżen, *см.* **Próżny.**

Próżnia, -ni, *ж.* пустота́, пусто́е простра́нство.

Próżniacki, пра́здный, праздноло́бивый, лѣни́вый.

Próżniactwo, -a, *ср.* пра́здность, лѣ́ность, *см.* **Lenistwo, Próżnowanie.**

Próżniaczka, -i, *ж.* лѣни́вица, лѣнти́йка.

Próżniaczy, *см.* **Próżniacki.**

Próżniak, -a, *м.* лѣни́вецъ, лентя́й, лежебо́къ.

Próżno, напра́сно, тщéтно; || пу́сто.

Próżnogłówka, -i, *м. и ж.* пустя́, безмо́зглая голова́.

Próżnomowność, -ści, *ж.* пустосло́вie.

Próżnomowny, пустосло́вный.

Próżność, -ści, *ж.* суета́, су́етность, тщета́, тщéтность; || легкомы́сленность; || пустота́, поро́жнее мѣ́сто; *см.* **Czczość, Marność.**

Próżnostka, -i, *ж.* ничто́жная мéлочь, || мéлкое самолю́бие.

Próżnota, -y, *ж.* пустота́, *см.* **Próżność, Czczość**; || пра́здность, безлѣ́йствіе.

Próżnować, пра́здно проводи́ть вре́мя, ничего́ не дѣ́лать, лѣни́ться; || быть не за́нятымъ, незамѣщённымъ, *см.* **Wakować.**

Próżnowanie, -nia, *ср.* пра́здность, безлѣ́йствіе.

Próżny, пусто́й, поро́жній, неза́нятый ни кѣ́мъ. **Próżne miejsce**, пустопоро́жное мѣ́сто. **Próżny dom**, пусто́й, неза́нятый домъ. **Wóz próżny**, порожня́къ; || напра́сный, тщéтный, су́етный. **Próżna nadzieja**, напра́сная наде́жда. **Próżna chwała**, тщесла́вie, *см.* **Czczy, Daremny, Marny.**

Prué, поро́ть, распа́рывать. || **Prué się**, поро́ться.

Pruchnieć, *см.* **Próchnieć.**

Pruchno, *см.* **Próchno.**

Pruoie, -cia, *ср.* распа́рываніе.

Prum, *см.* **Prom.**

Prychać, фы́ркать (*о ло́шади*).

Pryciać, **Pruciać**, *Охот.* иска́ть звѣ́ря, идти́ по слѣ́ду, *см.* **Śladować, Tropić.**

Prycza, -y, *ж.* **Prycz**, -u, *м.* на́ры (*досча́тый вы́ше по́ла помо́ст для спанья*).

Pryka, -i, *ж.* подпо́ра, подста́вка, сто́йка.

Prym, -u, *м. Муз.* пе́рвый тонъ га́ммы; || * превосхо́дство, преиму́щество, верхъ. **Iść z kim o prym**, стара́ться опереди́ть кого́.

Pryma, -y, *ж. Церк.* пе́рвый часъ (*моли́твы*); || *Муз.* пе́рвая пѣви́ца и т. д. *см.* **Prym.**

Prymacja, -ji, *ж.* зва́ніе прима́са.

Prymarja, -ji, *ж.* ра́нняя обѣ́дня.

Prymas, -a, *м.* прима́съ.

Prymasowstwo, -a, *ср. см.* **Prymacja.**

Pryma-weksel, -ksla, *м.* пе́рвый ве́ксель.

Prymicje, -ji, *мн.* пе́рвое отправле́ніе литургі́и новопосвящённымъ свяще́нникомъ.

Pryncypał, -a, *м.* хозя́инъ, ма́стеръ, ста́ршій; || *Муз.* пе́рвый го́лосъ въ орга́нахъ.

Pryncypalny, *см.* **Główny, Naczelny.**

Prysk, -u, *м.* жаръ, раскалённые у́голья.

Pryskać, Prysnąć, бры́згать, бры́знуть: || ло́паться, тре́скаться; || * разруша́ться, исчеза́ть, пропада́ть. **Krew prysnęła z żyły,** кровь бры́знула изъ жи́лы. **Nadzieje me prysły,** мои́ наде́жды исче́зли, пропа́ли. **Bańka prysła,** пузы́рь ло́пнулъ. **Prysła mu jedna struna u skrzypców,** у него́ ло́пнула одна́ струна́ на скры́пкѣ, *см.* **Trzeszczeć, Pękać.**

Pryskanie, -nia, *ср.* трескъ, треща́ніе, ло́паніе.

Prysnąć, *см.* **Pryskać.**

Pryśnięcie, -cia, Pryśnienie, -nia, *ср.* бры́зганье, треща́ніе, ло́паніе.

Pryszcz, Pryszczel, -a, *м.* прыщъ, пры́щикъ, пупы́рь, пупы́рышекъ.

Pryszczenica, -y, *ж. Бот.* молоди́ло, ни́щая трава́, прыщене́цъ.

Pryszczowaty, прыщева́тый.

Pryszczowy, относя́щійся къ прыщу́.

Prytnąć, подпрыгну́ть, подскочи́ть.

Prywata, -y, *ж.* ли́чная вы́года; || ча́стная жизнь. || **Prywata zakonnicza,** со́бственность мона́ха, отдѣ́льная отъ о́бщей монасты́рской.

Prywatnie, прива́тно, ча́стно, ча́стнымъ о́бразомъ.

Prywatny, прива́тный, ча́стный.

Pryzm, -u, *м.* **Pryzma,** *ср. Нар.* **Pryzmat, -u,** *м. Мат.* при́зма; || *Опт.* раёкъ.

Prządca, -y, Prządek, -dka, *м.* пряди́льщикъ.

Prządka, -i, *ж.* пря́ха, пряди́льщица; || *Ест. Ист.* шелкопря́дъ (*гу́сеница*).

Prządnia, -ni, *ж.* пряди́льня.

Prządny, пряди́льный.

Przałka, -i, *ж.* родъ гру́ши.

Prząść, прясть.

Prząślić konopie, чеса́ть лёнъ.

Prząsłka, -i, *ж. см.* **Przęsłka.**

Prząśnica, -y, *ж.* пря́лка, пря́слица.

Prząśnica, -y, *ж.* опрѣсно́къ.

Przaśnik, -a, *м.* опрѣсно́къ.

Przaśny, прѣ́сный, безква́сный. **Miód przaśny,** мёдъ сыре́цъ.

Przebaczać, Przebaczyć, проща́ть, прости́ть, извиня́ть, извини́ть, отпуска́ть, отпусти́ть (*грѣхи́, вину́*); || поми́ловать.

Przebaczanie, Przebaczenie, -nia, *ср.* проще́ніе, извине́ніе, отпуще́ніе; || поми́лованіе.

Przebaczliwość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, долготерпѣ́ніе, кро́тость.

Przebąkać, Przebąkiwać, Przebąknąć, бормота́ть, пробормота́ть.

Przebalować zimę, прогуля́ть, пропляса́ть (*напр. всю зи́му*).

Przebankietować, промота́ться, задава́я пиру́шки, прокути́ть.

Przebawić się (gdzie), провести́ вре́мя.

Przebiedz, *см.* **Przebiegać.**

Przebieg, -u, *м.* перебѣ́гъ, перебѣ́жка; || прохо́дъ, доро́га, путь; || перелётъ. || **Przebieg, Przebiegacz, -a,** *м.* перебѣ́жчикъ, переме́тчикъ, прола́зъ, *см.* **Przebieglec;** || **Przebiegi, -ów,** *мн.* про́иски, уло́вки, ухищре́нія, хи́трости.

Przebiegać, Przebiedz, перебѣга́ть, пробѣга́ть, пробѣжа́ть. || **Przebiegać się, Przebiedz się,** пробѣ́гаться.

Przebieglec, -glca, *м.* перебѣ́жчикъ, переме́тчикъ, прола́зъ, пройдо́ха, проны́ра, хитре́цъ.

Przebiegłość, -ści, *ж.* проны́рство, лука́вство, хи́трость.

Przebiegły, хи́трый, лука́вый, проны́рливый, изворо́тливый; || за́гнанный (*о ло́шади*).

Przebierać, Przebrać, перебира́ть, перебра́ть, разбира́ть, разобра́ть, выбира́ть, вы́брать, избира́ть, избра́ть. **Przebierać palcami,** перебира́ть па́льцами. || **Przebierać kogo,** переодѣва́ть, переряжа́ть. **Przebrali ją po męzku,** её одѣ́ли въ мужско́е пла́тье. || **Przebrać miarę,** не соблюда́ть мѣ́ры (*въ пи́щѣ*), хвати́ть не въ мѣ́ру, че́резъ край (ли́шнее вы́пить), преда́ться изли́шеству, бытъ невозде́ржнымъ, вы́йти изъ предѣ́ловъ, изъ грани́цъ (*благоразу́мія*), || **Przebierać się, Przebrać się,** изче́рпываться, изчерпа́ться, истоща́ться, истощи́ться, не достава́ть; || переодѣва́ться, переодѣ́ться, переряжа́ться, переряди́ться; || пробира́ться, пробра́ться (*куда́*).

Przebieracz, -a, *м.* прихотни́къ, разбо́рчивый, тре́бовательный человѣ́къ.

Przebieranie, Przebranie, -nia, *ср.* выбира́ніе, разбира́ніе; || перебо́рчивость, разбо́рчивость. || **Przebieranie miary,** изли́шество, невозде́ржность, чрезмѣ́рность; || переодѣва́ніе. || *Горн.* **Przebieranie ręczne,** сортирова́ніе.

Przebierca, -y, *м. Ком.* биржево́й ма́клеръ (**spekulujący na kursa wymiany**).

Przebierka, -i, *ж. Горн.* разбо́ръ (*руды́*).

Przebierny, разбо́рчивый, перебо́рчивый, прихотли́вый, тре́бовательный. **Przebierny w jedzeniu,** ла́комка, сластёна.

Przebierstwo, -a, *ср, Ком.* сравне́ніе

рáзныхъ вéксельныхъ кýрсовъ, арбитрáжъ.

Przebijać, Przebić, пробивáть, пробúть, прошибáть, прошибúть, проходúть, протекáть; || пробивáть, промáчивать насквóзь; || проламывать, проломáть; || просвéчивать. **Przebić kogo szpadą**, проколóть, пронзúть кого шпáгою, **Tu należy przebić ścianę**, здѣсь слѣдуетъ проломáть стѣну. **Te słowa wskróś me serce przebiły**, эти слова́ пронзи́ли моё сéрдце. **Kolor przebija**, крáска пробивáетъ. **Papier przebija**, бумáга протекáетъ. || **Przebijać się, Przebić się**, пробивáться, пробúться, продирáться, продрáться, протѣснúться. **Słońce przebija się przez chmury**, сóлнце просвéчиваетъ сквозь тýчи.

Przebijanie, Przebicie, -a, *ср.* пробивáніе, проницáніе, проломъ.

Przebitny, проницáемый.

Przebłagać, умúлостивить, умилосéрдить, упросúть, умолúть.

Przebłyskiwać, просвéчивать, проблёскивать, просвéркивать.

Przebóg! Бóга рáди! рáди Бóга! Бóже мой! Великій Бóже!

Przebój, -oju, *м.* проломъ. **Iść na przebój**, итти́ на проломъ, пробúваться сквозь непріáтельское вóйско.

Przebrać, *см.* **Przebierać.**

Przebranie, *см.* **Przebieranie.**

Przebrnąć, переправúться чéрезъ бродъ, перейтú переѣхать чéрезъ бродъ; || * превозмóчь, преодолѣть.

Przebród, -odu, *м.* **Przebrodzenie, -nia**, *ср.* переправа чéрезъ бродъ.

Przebrukować, перемостúть.

Przebrzydły, пресквéрный, гнýсный, мéрзкій.

Przebuć, Przebuwać, *см.* **Przezuwać.**

Przebudować, перестрóить.

Przebyć, *см.* **Przebywać.**

Przebycie, *см.* **Przebywanie.**

Przebyt, -u, *м. Стар.* пребывáніе; || переходъ, переправа.

Przebytny, проходúмый.

Przebyty, прóйденный, совершённый.

Przebywać, пребывáть, проживáться, жúтельствовать; || **Przebyć**, переправúться, перейтú. **Przebyć rzekę wpław**, переправúться чéрезъ рѣку́ вплавь.

Przebywanie, -nia, *ср.* пребывáніе, жúтельство, *см.* **Pobyt**; || переправа (*чéрезъ рѣку́*).

Przeć, перéть, напирáть, тѣснúть, оттѣснúть; || налегáть, *см.* **Nalegać, Napierać. Przeć nieprzyjaciela na bagna**, оттѣснúть непріáтеля къ болóтамъ; || давúть, гнестú. **Prze mnie w piersiach**, у менá дáвитъ въ грудú, я чýвствую давлéніе въ грудú. || * **Przeć kogo**, протѣснúть, угнетáть кого, *см.* **Cisnąć, Przyciskać, Przypierać**; || **Przeć się**, противúться, упирáться.

Przeć, прѣть; || печь. **Słońce pre**, сóлнце печётъ.

Przecedzać, Przecodzić, процѣживать, процѣдúть.

Przecedzanie, Przecedzenie, -nia, *ср.* процѣживаніе.

Przecedzony, процѣженный.

Przeceniać, Przecenić, запрáшивать, запросúть, дорожúться.

Przechadzać, Przechodzić, изнáшивать, износúть (*плáтье, обувь*); || *Стар.* перехáживать, переходúть. || **Przechadzać się**, прогýливаться, прохáживаться.

Przechadzanie się, -nia się, *ср.* прохáживаніе; || прогýлка.

Przechadzka, -i, *ж.* прогýлка.

Przecharsły, заморённый, замýченный, запалённый (*о лóшади*).

Przechera, Przechyra, -y, *м.* хитрéцъ, лукáвецъ, пронúра, пройдóха.

Przecherny, Przechyrny, хúтрый, лукáвый, пронúрливый, ковáрный.

Przechód, -u, *м.* переходъ, проходъ, перехождéніе. **Czekać kogo na przechodzie**, ожидáть кого на дорогѣ. **Przechód wojsk**, переходъ войскъ; || отходъ, отхóжее нýжное мѣсто.

Przechodni, переходúй, проходнóй. || **Dom przechodni**, проходнóй домъ; || переходный, врéменный; || *Грам.* переходящій, дѣйствúтельный.

Przechodnia, -ni, *ж.* алéя, прóсадь.

Przechodny, переходúй, проходúй.

Przechodowy, транзúтный, провóзный. **Handel przechodowy**, транзúтная торгóвля, транзúтъ, провóзъ. **Cło przechodowe**, транзúтная пóшлина.

Przechodzący, преходящій, скоропроходящій, скоротéчный.

Przechodzenie, -nia, *ср.* переходъ.

Przechodzić, *см.* **Przechadzać.**

Przechodzić, Przejść, переходúть, перейтú, проходúть, пройтú, переступáть, переступúть. **Przejść kurs nauk**, пройтú, окóнчить курсъ наýкъ. **Przejść most**, перейтú чéрезъ мостъ; || превышáть, превосходúть, опережáть. **To przechodzi granice podobieństwa do prawdy**, это неправдоподóбно. **To przechodzi wiarę**, это невѣроя́тно. **Przechodzić kogo nauką**, опережáть кого въ наýкѣ. **Przechodzić kogo męztwem**, превосходúть кого мýжествомъ; || проницáть, понимáть. **Dreszcz mię przechodzi**, дрожь менá понимáетъ. || **Przejść się**, пройтúсь, прогулúться, *см.* **Przechadzać się.**

Przechodzień, -dnia, *м.* прохóжій.

Przechodzisty, *см.* **Przechodni, Przechodny.**

Przechów, -owu, *м.* хранéніе, сохранéніе, сбережéніе; || укрывáтельство, укрытіе.

Przechować, *см.* **Przechowywać.**

Przechowanie, *см.* **Przechowywanie.**

Przechówek, -wka, *м.* зимовáлый скотъ.

Przechowywać, Przechować, сохранúть,

сохрани́ть, сберега́ть, сбере́чь; || **укрыва́ть, укры́ть, ута́ивать, ута́ить.**

Przechowywacz, -a, *м.* **ута́йщикъ, укрыва́тель.**

Przechowywaczka, -i, *ж.* **ута́йщица, укрыва́тельница.**

Przechowywanie, Przechowanie, -nia, *ср.* **укрыва́тельство, скрыва́ніе.**

Przechrzcianka, -i, *ж.* **перекреще́нка, жидо́вка, приня́вшая креще́ніе.**

Przechrzcić, Przechrzciwać, перекрести́ть, перекре́щивать.

Przechrzczenie, -nia, *ср.* перекреще́ніе.

Przechrzta, -y, *м.* **вы́крестъ, жидъ обрати́вшійся въ христіа́нскую ве́ру.**

Przechwalać, Przechwalić, выхваля́ть, восхваля́ть, превозноси́ть похвала́ми. || **Przechwalać się,** выхваля́ть себя́, превозноси́ть себя́ похвала́ми, хва́статься, велича́ться, превоноси́ться.

Przechwalca, -y, *м.* **хвасту́нъ, бахва́лъ, самохва́лъ.**

Przechwałka, -i, *ж.* **угро́за,** *см.* **Pogróżka**; || **самохва́льство, бахва́льство, похва́льба.**

Przechwycony, перехва́ченный, пере́нятый.

Przechylać, Przechylić, накло́нять, накло́нить, перегиба́ть, перегну́ть.

Przechylanie, Przechylenie, -nia, *ср.* накло́не́ніе, нагиба́ніе; || **склонъ, накло́нъ**; || **скатъ, спускъ,** *см.* **Pochyłość.**

Przechylisko, -a, *ср.* **пока́тость, скатъ, косого́ръ.**

Przechytrzyć, перехитри́ть.

Przeciąg, -u, *м.* **перехо́дъ** (*войска*), *см.* **Przechód, Przeciąganie**; || **продолже́ніе, тече́ніе** (*вре́мени*); || **простра́нство, протяже́ніе,** *см.* **Przestrzeń**; || **проволо́чка, замедле́ніе,** *см.* **Przedłużenie**; || **Przeciąg powietrza,** сквозно́й ве́теръ.

Przeciągać, Przeciągnąć, перета́гивать, перетяну́ть, прота́гивать, протяну́ть, провола́кивать, проволо́чь; || **продолжа́ть, продолжи́ть, продли́ть**; || **переходи́ть, перейти́, проходи́ть, пройти́. Przeciągnąć kogo na swoję stronę,** перетяну́ть, привле́чь кого́ на свою́ сто́рону. **Przeciągać sprawę,** откла́дывать, провола́кивать де́ло, де́лать провохо́чку. **Wojsko przez miasto przeciągnęło,** во́йско прошло́ че́резъ го́родъ. **Przeciągnąć wojnę,** продолжи́ть, продли́ть войну́. || **Przeciągać się, Przeciągnąć się,** продолжа́ться, продли́ться; || **вытя́гиваться, вы́тянуться,** прота́гиваться, протяну́ться; || *Стар.* **Przeciągać się z kim,** боро́ться съ кѣмъ.

Przeciąganie, -nia, Przeciągnięcie, -cia, Przeciągnienie, -nia, *ср.* продолже́ніе, удлине́ніе; || **проволо́чка, промедле́ніе**; || **перехо́дъ, перехожде́ніе**; || **потяго́та.**

Przeciągły, продолжи́тельный, протя́жный, удлинённый, вы́тянутый. **Głos przeciągły,** протя́жный го́лосъ. **Twarz przeciągła,** вы́тянутое лицо́. **Choroba przeciągła,** продолжи́тельная боле́знь.

Przeciążać, Przeciążyć, обремени́ть, обремени́ть, сли́шкомъ нагружа́ть, нагрузи́ть.

Przeciążenie, -nia, *ср.* обремене́ніе, отяще́ніе.

Przecie, Przecię, Przecież, одна́ко, одна́ко-жъ, со всѣмъ тѣмъ, не смотря́ на то́, по кра́йней мѣрѣ, наконе́цъ; || *жс.* **Chwała Bogu, że przecie skończyło się,** сла́ва Бо́гу, что наконе́цъ э́то око́нчилось. **Miej przecież rozum,** будь же поумне́е, благоразу́мнѣе.

Przecięcie, -cia, *ср.* разрѣ́зъ, перерѣ́зъ, надрѣ́зъ; || *Mat.* разрѣ́зъ, сѣче́ніе; || *Профиль.* **W przecięciu,** сре́днимъ число́мъ, въ сло́жности. **Przecięciowo,** по сре́днему количеству.

Przeciekać, Przeciec, протека́ть, проника́ть.

Przecierać, Przetrzeć, протира́ть, проте́реть, перетира́ть, перетере́ть. **Przecierać sobie oczy,** протира́ть себѣ́ глаза́. || **Przecierać się,** перетира́ться; || разъясня́ться, разчища́ться. **Niebo przeciera się,** не́бо разъясня́ется, прочища́ется.

Przecieranie, -nia, Przetarcie, -cia, *ср.* перетира́ніе, протира́ніе, тре́ніе.

Przecierpieć, вы́страдать, вы́терпѣть, перенести́, вы́держать.

Przecięty, пересѣчённый, разсѣченный, перерѣзанный, разрѣзанный, раскро́енный, разру́бленный, переру́бленный. **Twarz przecięta,** лицо́ въ рубца́хъ, со шра́мами.

Przeciężyć, *см.* **Przeciążać.**

Przecinać, Przeciąć, пересѣка́ть, пересѣ́чь, разсѣка́ть, разсѣ́чь, переру́бливать, переруби́ть, раскалывать, расколо́ть, разрѣзывать, разрѣзать. **Przeciąć głowę pałaszem,** разрубить го́лову пала́шомъ. **Przeciąć co na pół,** разрѣзать что́ пополамъ.

Przecinalnia, -ni, *ж. Горн.* рѣзноплющи́льный валъ, желѣзорѣзно́й валъ.

Przecinanie, -nia, Przecięcie, -cia, *ср.* пересѣче́ніе, разсѣка́ніе, раскалываніе, разрѣзываніе, разруба́ніе.

Przecinek, -nka, u -nku, *м. Грам.* **запята́я.**

Przecisk, -u, *м.* **напо́ръ, нажима́ніе. Na przecisk,** напроло́мъ, напроры́въ.

Przeciskać, Przecisnąć, переки́дывать, переки́нуть, перебра́сывать, перебро́сить. || **Przeciskać się, Przecisnąć się,** протѣсни́ться, продира́ться, продра́ться, пробира́ться, пробра́ться (*сквозь толпу́*).

Przeciw, Przeciwko, про́тивъ, противу, напро́тивъ, насу́противъ. **Walczyć przeciw komu,** сража́ться про́тивъ кого́. **Mieszkać przeciw zamku,** жить напро́тивъ за́мка. **Przeciw wodzie płynąć,** плыть про́тивъ тече́нія воды́; || **къ, въ отноше́нія къ, въ сравне́нія съ. Niewdzięczność**

przeciw swemu dobroczyńcy, неблагодáрность къ своемý блáгодѣтелю, *см.* **Dla, Względem. Niczemeś ty przeciw niemu**, ты ничтó въ сравнéніи съ нимъ. **Przeciw komu wychodzić**, выходúть къ комý на встрѣчу, встрѣчáть. **Idź do tego domu, który jest przeciwko**, ступáй въ óтотъ домъ, котóрый стоúтъ напрóтивъ, ступáй въ противоположúый домъ. **Lekarstwo przeciw chorobie**, лѣкáрство отъ болѣзни. *см.* **Na.**

Przeciwdziałanie, -nia, *ср.* противодѣйствіе, обрáтное дѣйствіе, реáкція, *см.* **Oddziaływanie.**

Przeciwić się, Sprzeciwiać się, Sprzeciwić się, противúться, воспротúвиться, сопротивлúться; || мѣшáть, перечúть; || противорѣчúть, прекослóвить.

Przeciwienie się, Sprzeciwienie się, -nia się, *ср.* сопротивлéніе, противодѣйствіе; || противорѣчіе, прекослóвіе.

Przeciwieństwo, -a, *ср.* противоположúость, несовмѣстность, протúвность, рáзность, несогláсіе, контрáстъ; || столкновéніе, -споръ; || преврáтность. **Doznałem wielu przeciwieństw w mém życiu**, я испытáлъ мнóго преврáтностей въ моéй жúзни.

Przeciwko, *см.* **Przeciw.**

Przeciwległość, -ści, *ж.* противоположúость.

Przeciwległy, противоположúый, протúвный, *см.* **Sprzeczny.**

Przeciwmowność, -ści, *ж.* противорѣчіе, *см.* **Sprzeczność.**

Przeciwnaturalnie, противоестéственно, неестéственно.

Przeciwnaturalny, противоестéственный, неестéственный.

Przeciwnica, Przeciwniczka, -i, *ж.* протúвница; || сопéрница.

Przeciwnie, напрóтивъ. **Nie ja tobie, ale przeciwnie ty mnie winieneś**, не я тебѣ, напрóтивъ ты мнѣ дóлженъ. **On przeciwnie utrzymuje**, онъ утверждáетъ протúвное, онъ протúвнаго мнѣнія. || Обрáтно. **Lekarstwo przeciwnie działa**, лѣкáрство дѣйствуетъ обрáтно, не такъ какъ слѣдуетъ. || Навúворотъ, преврáтно. **Wszystko przeciwnie robi**, онъ всѣ дѣлаетъ навúворотъ, напрóтивъ. **Przeciwnie ce zrozumieć**, преврáтно понáть что́. || Вопреки́. **Przeciw woli czyjéj**, вопреки́, прóтивъ чьéй вóли.

Przeciwnik, -a, *м.* протúвникъ; || сопéрникъ.

Przeciwnikowy, протúвничій, протúвническій.

Przeciwność, -ści, *ж.* протúвность, противорѣчіе, *см.* **Przeciwieństwo, Sprzeczność**; || непріáтность; || преврáтность, злополýчіе, несчáстіе, бѣдствіе. **Wychowany w szkole przeciwności**, воспúтанный въ шкóлѣ несчáстій; || *Астрон.* противостóяніе.

Przeciwny, протúвный, противоположúый. **Rozkaz przeciwny**, отказъ, отмѣна приказáнія. **Przeciwny prawu**, противозакóнный. *Въ видѣ нарѣчія:* **Przeciwném jest**, несогláсно (*съ чѣмъ*).

Przeciwo-pismo, -a, *ср.* тáйная запúска, тáйный актъ (*идя заявляется намѣреніе не исполнúть принятаго на себя обязáтельства*).

Przeciwpołożenie, -nia, *ср. Астрон.* противостóяніе.

Przeciwprostokątna, -éj, *ж. Мат.* гипотенýза. ипотенýза.

Przeciwskarpa, -y, *ж. Фортиф.* контрскáрпъ.

Przecknąć się, проснýться, очнýться.

Przecuchnąć, потерáть непріáтный зáпахъ; || **Przecuchnąć czém**, провонáть.

Przecucić, пробудúть. || **Przecucić się**, пробудúться, очнýться.

Przecudnie, Przecudownie, чудéсно, дúвно, превосхóдно.

Przecudny, Przecudowny, чудéсный, дúвный, превосхóдный.

Przećwiczenie, -nia, *ср.* упражнéніе, занáтіе, обучéніе.

Przećwiczyć (kogo w czém), обучúть, вышколúть, наставúть; || **Przećwiczyć kogo**, отколотúть, отдубáсить, вздуть (*кого́*). || **Przećwiczyć się (w czém)**, выучúться, обучúться (*чему́*).

Przecz, зачѣмъ, для чего́. *Стар.* **Przecz myślicie złe rzeczy w sercach waszych**, зачѣмъ вы злоумышлúете въ сердцáхъ вáшихъ? **Nie przecz inszego**, не для чего́ мнóго. **Ni przecz, ni zacz**, ни прó что, ни зá что. || Поперёгъ. *см.* **Poprzek.**

Przeczący, отрицáтельный. *Мат.* **Znak przeczący**, мúнусъ.

Przeczekać, переждáть.

Przeczenie, -nia, *ср.* отрицáніе. запирáтельство, отпирáтельство.

Przeczerpać, изчéрпать, истощúть.

Przeczerpanie, -nia, *ср.* изчерпáніе, истощéніе.

Przeczerpany, исчéрпанный, истощённый.

Przeczesać, разчесáть.

Przeczęstować, промотáться, разорúться на пиры, на угощéніе.

Przecznica, -y, *ж.* просёлочная дорóга, поперéчная úлица.

Przecznik, -a, *м. Горн.* квéршлагъ; || противоположное мнѣніе.

Przeczność, *см.* **Sprzeczność.**

Przeczny, *см.* **Poprzeczny**; || *см.* **Sprzeczny.**

Przeczuć, *см.* **Przeczuwać.**

Przeczucie, -cia, *ср.* предчýвствіе.

Przeczuwać, Przeczuć, предчýствовать.

Przeczuwanie, -nia, *ср.* предчýвствіе, *см.* **Przeczucie.**

Przeczyć, противорéчить, прекослóвить.

Przeczyszczać, Przeczyścić, очищáть, очúстить, прочищáть, прочúстить, перечищáть, перечúстить.

Przeczyszczanie, Przeczyszczenie, -nia, *ср.* очищéніе. **Dać na przeczyszczenie**, дать слабúтельное, проно́сное.

Przeczyszczony, очúщенный, вы́чищенный.

Przeczytać, прочитáть.

Przeczytanie, -nia, *ср.* чтéніе, прочтéніе.

Przed (пéредъ согла́сными бу́квами **Przede**), предъ, пéредъ, прéжде, до. **Przed kościołem**, пéредъ цéрковью. **Przed potopem**, до потóпа. **Przed końcem roku**, прéжде окончáнія гóда. **Iść przed się**, итти́ впередъ, прáмо. **Przyjść przed czasem**, притти́ заблаговрéменно, прежде-врéменно. **Przedtém tak bywało**, такъ бывáло прéжде, въ старину́. **Stać przede drzwiami**, стоя́ть у двере́й. **Mieć przed kim pierwszeństwo**, имéть прeимýщество пéредъ кéмъ.

Przedać, *см.* **Przedawać**.

Przedąć, *см.* **Przedymać**.

Przedaj, *см.* **Przedaż**.

Przedajność, -ści, *ж.* продáжность, *см.* **Przedażność**; || мздоимство.

Przedajny, продáжный.

Przedanie, *см.* **Przedawanie**.

Przedawać, Przedać, продавáть, продáть.

Przedawacz, -a, *м.* продавéцъ.

Przedawaczka, -i, *ж.* продавщúца, торго́вка.

Przedawanie, Przedanie, -nia, *ср.* продáжа. **Na przedanie**, на продáжу.

Przedawca, -y, *м.* продавéцъ, продавщúкъ, торговéцъ.

Przedawnić, *Юрид.* воспóльзоваться дáвностію.

Przedawnienie, -nia, *ср.* неупотребле́ніе. **Pójść w przedawnienie**, вы́йти изъ употребле́нія. || *Юрид.* дáвность, просро́чка.

Przedaż, -y, *ж.* продáжа, сбытъ. **Przedaż publiczna**, публúчные торги́, *см.* **Licytacja**.

Przedażność, -ści, *ж.* продáжность; || **Przedażność urzędów**, взя́точничество.

Przedażny, продáжный.

Przedbramny, приворо́тный.

Przędca, -y, *м.* прядúльщикъ.

Przeddasze, -sza, *ср.* **Przeddaszek, -szku**, *м.* навéсъ, кровéнька.

Przeddzień, -dnia, *м.* канýнъ, предыдýщій день.

Przeddzienny, бы́вшій на канýнѣ.

Przede, *см.* **Przed**.

Przedech, -u, *м.* выдыха́ніе.

Przededniem, пéредъ разсвéтомъ, пéредъ наступле́ніемъ дня.

Przededniowy, *см.* **Przeddzienny**; || ýтренній, бывáющій пéредъ разсвéтомъ.

Przedemną (вм. **Przede mną**), передо мнóю.

Przedeń (сокращено́ изъ **Przed nim, Przed nią**), пéредъ нимъ, пéредъ нéю.

Przedewszystkiém, прéжде всего́, предвари́тельно.

Przedgórze, -a, *ср. Геогр.* мысъ, носъ, *см.* **Przylądek**; || предгóрье.

Przedgraniczny, погранúчный.

Przedimię, -ienia, *ср.* употреби́тельное **Przedimek, -mka**, *м. Грам.* членъ.

Przedjesień, -ni, *ж.* конéцъ лéта.

Przędka, *см.* **Prządka**.

Przedłużać, Przedłużyć, продолжáть, продолжúть, продлúть; || протя́гивать, протянýть; || удлиня́ть, удлиннúть, прибавля́ть въ длину́, дéлать длиннéе. **Przedłużyć termin wypłaty**, продлúть срокъ вы́платы, отсро́чить вы́плату. **Przedłużyć stół**, сдéлать длиннéе столъ. **Przedłużać samogłoskę**, протя́гивать гла́сную бу́кву, произноси́ть её до́лго.

Przedłużanie, Przedłużénie, -nia, *ср.* продолженіе, промедлéніе; || протя́гиваніе; || удлиненіе. **Przedłużenie terminu**, отсро́чка, разсро́чка.

Przedłużnica, -y, *ж. Горн.* колéно.

Przedmiejski, подгоро́дный; || находя́щійся въ предмéстіи.

Przedmieścianin, -a, *м.* жúтель предмéстья, слобожáнинъ, посáдскій.

Przedmieścianka, -i, *ж.* жúтельница предмéстья, слобожáнка.

Przedmieście, -ścia, *ср.* предмéстье, слобода́, посáдъ, форштáтъ.

Przedmiot, -u, *м.* предмéтъ; || существо́, содержáніе. **Przedmiot sprawy**, существо́ дéла.

Przedmoście, -ścia, *ср. Фортиф.* тетъде-пóнъ, предмóстное прикры́тіе, мостово́е оборóнное укрéпленіе; || мéсто пéредъ мостóмъ.

Przedmostowy, предмóстный.

Przedmowa, -y, *ж.* предисло́віе, предувѣдомле́ніе.

Przedmówca, -y, Przedmownik, -a, *м.* актёръ произнося́щій прологъ въ театра́льной пьéсѣ.

Przedmowny, вступи́тельный, предувѣдоми́тельный.

Przedmuchać, Przedmuchnąć, продува́ть, продýть.

Przedmur, -u, *м.* **Przedmurze, -a**, *ср. Фортиф.* пере́дній валъ, огра́да; || оплóтъ, защúта, оборóна.

Przedmurny, Przedmurowy, находя́щійся за ва́ломъ, за огра́дою.

Przedni, пере́дній. **Przednie zęby**, пере́дніе зýбы. || Передовóй, гла́вный, знáтный, первостепéнный. **Przedniejsze dwory europejskie**, первостепéнные европéйскіе дворы́. **Przednia straż**, аванга́рдъ, передова́я стра́жа. || Прекра́сный, отли́чный, превосхóдный.

Przednica, **-y**, *ж.* перёдъ, перёдняя часть; || передо́къ (*у воза*).

Przednie, *Стар.* главнѣ́йшимъ о́бразомъ, всего́ бо́лѣе, наибо́лѣе; || необыкновѣ́нно, чрезвыча́йно. **Człowiek przednie bogaty**, человѣ́къ чрезвыча́йно бога́тый.

Przednik, **-a**, *м.* передово́й, вожа́къ.

Przednio, совершѣ́нно, вполнѣ́, превосхо́дно.

Przedniość, **-ści**, *ж.* превосхо́дство.

Przednówek, **-wka**, *м.* **Przednowie**, **-wia**, *ср.* почи́нъ, пѣ́рвые дни жа́твы; || * недостато́къ, ску́дость.

Przedobledni, предобѣ́денный.

Przedostatni, предпослѣ́дній.

Przedpiekło, **-a**, **Przedpiekle**, **-a**, *ср.* преддвѣ́рie а́да.

Przedpiersień, **-śnia**, *м. Фортиф.* бру́ствер̀ъ, парапе́тъ.

Przedpogrzebowy, предпохоро́нный.

Przedpokój, **-ju**, *м.* перёдняя, прихо́жая.

Przedpołudnie, **-nia**, *ср.* у́тро, у́треннее вре́мя.

Przedpołudniowy, у́тренній.

Przedpotopowy, допото́пный.

Przedramię, **-ienia**, *ср. Анат.* предпле́чье, часть руки́ отъ ло́ктя по кисть.

Przedrapać, процара́пать разцара́пать.

Przedrozwodowy, *Юрид.* предразво́дный (бы́вшій до расторже́нія бра́ка).

Przedruk, **-u**, *м.* перепеча́тываніе, перепеча́тка. контрафа́кція.

Przedrukiwacz, **-a**, *м.* перепеча́тыватель.

Przedrukować, **Przedrukowywać**, перепеча́тать, перепеча́тывать.

Przedrukowanie, **Przedrukowywanie**, **-nia**, *ср. см.* **Przedruk.**

Przedrzeć, **Przedrzeć się**, *см.* **Przedzierać**, **Przedzierać się.**

Przedrzeźniać (kogo), передра́знивать, || **Przedrzeźniać się (komu)**, насмѣха́ться, издѣва́ться, подсмѣ́иваться, глуми́ться, труни́ть (*надъ кѣмъ*).

Przedrzeźnianie, **-nia**, *ср.* передра́знываніе, насмѣ́шка, глумле́ніе.

Przedrzymać, продремать, проспа́ть. || **Przedrzymać się**, вздремну́ть, засну́ть немно́го.

Przedścienny, находя́щійся у стѣны́. *Фортиф.* **Przedścienny zaszańc**, равели́нъ, полумѣсяцъ.

Przedsię, *в.м.* **Przed się**, *см.* **Przed. Brać przed się**, *см.* **Przedsiębrać.**

Przedsiębierca, **Przedsiębiorca**, **-y**, *м.* предпринима́тель, содержа́тель; || подря́дчикъ, поставщи́къ; || промы́шленникъ.

Przedsiębierstwo, **Przedsiębiorstwo**, **-a**, *ср.* предпрія́тіе; || подря́дъ, поста́вка.

Przedsiębrać, **Przedsięwziąść**, предпринима́ть, предприня́ть, бра́ться, взя́ться; || принима́ться, приня́ться. **Przedsięwziąść podróż**, предприня́ть путеше́ствіе. **Przedsięwziąść co nad siły**, взя́ться за что́ не по си́лам̀ъ.

Przedsiębranie, **-nia**, *ср.* предпринима́ніе, предпрія́тіе.

Przedsienie, **-nia**, *ср.* **Przedsionek**, **-nka**, *м.* сѣ́ни, прихо́жая, преддвѣ́рie. **Przedsionek kościelny**, па..ерть (*у церкви*).

Przedsięwzięcie, **-cia**, *ср.* предпрія́тіе, рѣше́ніе, намѣ́реніе. **Przedsięwzięcie środków**, мѣропрія́тіе.

Przedsięwzięty, предпри́нятый.

Przedsionek, *см.* **Przedsienie.**

Przedskórek, **-rka**, *м. Анат.* кра́йняя плоть.

Przedsłowie, **-wia**, *ср.* предисло́віе.

Przedślubny, предбра́чный, заключе́нный пе́редъ совершѣ́ніемъ бра́ка. **Kontrakt przedślubny**, бра́чный договор̀ъ, ря́дная, пи́сьменное усло́віе о совершѣ́ніи бра́ка.

Przedśmiertny, предсме́ртный.

Przedsób, **-u**, *м. Горн.* штре́ба.

Przedsobek, **-bka**, *м.* перёдъ у пла́тья.

Przedsobny, перёдній, передово́й; || *Филос.* объекти́вный, предме́тный.

Przedstanowczy, предварѝтельный.

Przedstawiać, **Przedstawić (kogo komu)**, представля́ть, предста́вить. || **Przedstawić (co komu)**, излага́ть, изложи́ть, доноси́ть, донести́.

Przedstawianie, **Przedstawienie**, **-nia**, *ср.* представле́ніе; || докла́дъ, изложе́ніе, донесе́ніе. **Przedstawienie do łaski**, представле́ніе о поми́лованіи. **Na przedstawienie ministra**, по представле́нію мини́стра. || *Театр.* представле́ніе (*драмы и т. д.*). || **Przedstawienie weksla**, предъявле́ніе, я́вка ве́кселя.

Przedświętny, быва́ющій передъ пра́здникомъ, наканѝнѣ пра́здника.

Przedtém, пре́жде, пе́редъ э́тимъ, когда́-то. **Godzina przedtém**, часъ тому́ наза́дъ.

Przedugoda, **-y**, *ж.* предвари́тельное усло́віе, предвари́тельная сде́лка.

Przedugodny, предвари́тельный, прелимина́рный.

Przedwarzać (kogo, z kogo), *Стар.* насмѣха́ться, издѣва́ться, глуми́ться.

Przedwcześnie, преждевре́менно.

Przedwczesny, преждевре́менный, заблаговре́менный.

Przedwczoraj, тре́тьягодня, *см.* **Onegdaj.**

Przedwczorajszy, бы́вшій тре́тьягодня, *см.* **Onegdajszy.**

Przedweselny, предшествующій свадьбѣ. **Dar przedweselny**, сва́дебный пода́рокъ.

Przedwiecznie, предвѣ́чно, пре́жде вѣко́въ.

Przedwieczność, **-ści**, *ж.* предвѣ́чность.

Przedwieczny, предвѣ́чный.

Przedworze, Przeddworze, -a, *ср.* перéдній дворъ,

Przedwstępny, пріуготови́тельный, предвари́тельный, вступи́тельный.

Przedychać, испаря́ться.

Przedymać, Przedąć, продува́ть, проду́ть. || *Муз.* фальши́вить.

Przedysputować, переспóрить, *см.* **Dysputować.**

Przędza, -y, *ж.* пря́жа; || нить; || ткань. **Przędza życia,** нить жи́зни, *см.* **Pasmo. Przędza pajęcza,** паути́на. || *Бот.* **Kania przędza,** вóлчья трава́, кропи́вная мали́на.

Przędzalnia, -i, *ж.* пряди́льная маши́на.

Przędzarnia, Przędziarnia, -ni, *ж.* пряди́льня, пряди́льная фáбрика.

Przędzenie, -nia, *ср.* пряде́ніе; || пря́жа.

Przedział, -u, *м.* раздѣ́лъ, отдѣ́лъ, отдѣле́ніе; || промежу́токъ, разстанóвка, разстоя́ніе; || разли́чіе, рáзность; || пробóръ (*на головѣ*). **Zostawić przedziały między wyrazami,** дѣ́лать разстанóвки мéжду словáми, разставля́ть словá. **Zbyt wielki pomiędzy wami jest przedział,** мéжду вáми сли́шкомъ большóе разли́чіе.

Przedziałać (w co), передѣ́лать, преобразовáть, превратить; || подкупи́ть, *см.* **Przekupować.**

Przedziałowy, раздѣли́тельный, перепóнчатый. *Анат.* **Błona przedziałowa,** грудобрю́шная прегрáда, порепóнка.

Przędziarka, -i, *ж.* пря́ха, пряди́льщица, *см.* **Prządka.**

Przędziarz, -a, *м.* пряди́льщикъ.

Przedzielać, Przedzielić, раздѣля́ть, раздѣли́ть, отдѣля́ть, отдѣли́ть.

Przedzielnica, -y, *ж.* перегорóдка; || *Ткач.* мотóкъ, тáлька.

Przedzielny, дѣли́мый, раздѣли́мый, отдѣли́мый. **Ściana przedzielna,** забóръ; || перегóродка, разгорóдка, *см.* **Przegroda, Przepierzenie;** || могу́чій, всемогу́щій.

Przedzierać, Przedrzeć, продирáть, продрáть, разрывáть, разорвáть. || **Przedzierać się, Przedrzeć się,** продирáться, продрáться, протѣсни́ться, пробивáться, проби́ться.

Przedzieranie, -nia, Przedarcie, -cia, *ср.* раздирáніе, разрывáніе. **Przedzieranie się, Przedarcie się,** *ср.* **(przez co),** вторже́ніе; || проникáніе, проницáніе (*лучéй*).

Przędziono, -a, *ср.* мотóкъ, тáлька (*ни́токъ*); || *Ком.* мотóкъ изъ десяти́ пасмъ. **Przędziono pereł,** ни́тка жéмчугу.

Przedziurawiać, Przedziurawić, продирáвливать, продирáвить.

Przedziwnie, ди́вно, удиви́тельно, изуми́тельно.

Przedziwny, удиви́тельный, необыкновéнный.

Przędziwo, -a, *ср.* прядь, пря́жа; || пря́диво, куде́ля.

Przefarbować, перекрáсить.

Przefarbowany, перекрáшенный.

Przeformować, *см.* **Przekształcić.**

Przeformowanie, *см.* **Przekształcenie.**

Przeformowany, *см.* **Przekształcony.**

Przefrymarczenie, -nia, *ср.* мѣ́на, обмѣ́нъ.

Przefrymarczyć, промѣня́ть, обмѣня́ть.

Przegadać, Przegadywać, переспóрить. **Przegadać czas,** провести́ врéмя въ разговóрахъ. || **Przegadywać się z kim,** спóрить, вести́ кру́пный разговóръ съ кѣмъ. **Przegadać się,** вдóволь наговори́ться, заговори́ться.

Przeganiać, Przegonić, Przegnać, гнать, прогоня́ть, прогнáть, разгоня́ть, разогнáть. **Wiatr przegania chmury,** вѣтеръ разгоня́етъ ту́чи. || **Przeganiać kogo,** обгоня́ть, опережáть.

Przegarnąć, Przegarniać, Przegarnywać, разбросáть, разбрáсывать; || пробрáть, пробирáть рукóю (*вóлосы на головѣ*).

Przegarzać (kogo), оскорбля́ть, кори́ть. || **Przegarzać (komu),** глуми́ться, труни́ть (*надъ кѣмъ*).

Przegarzanie, -nia, *ср.* оскорбле́ніе, ругáтельство, глумле́ніе.

Przegiąć, *см.* **Przeginać.**

Przegibać, перегибáть, нагибáть. || **Przegibać się,** нагибáться, перегибáться.

Przegięcie, -cia, *ср.* **Przegięcina, -y,** *ж.* перегибъ.

Przegięty, перéгнутый.

Przeginać, Przegiąć, сгибáть, согну́ть, наклоня́ть, наклони́ть. || **Przeginać się, Przegiąć się,** сгибáться, согну́ться, наклоня́ться, наклони́ться.

Przeginanie, -nia, Przegięcie, -cia, *ср.* изги́бина, изги́бъ.

Przegląd, -u, *м.* смотръ (*войскáмъ*), осмóтръ; || обозрѣ́ніе, обзóръ.

Przeglądać, Przejrzeć, обозрѣвáть, обозрѣ́ть, осмáтривать, осмотрѣ́ть, просмáтривать, просмотрѣ́ть; || повѣря́ть, свѣря́ть, сличáть. **Przeglądać rachunki,** повѣря́ть счёты. **Przeglądać wojsko,** дѣ́лать смотръ войскáмъ. || **Przeglądać się, Przejrzeć się,** глядѣ́ться, смотрѣ́ться.

Przeglądanie, Przejrzenie, -nia, *ср.* осмáтриваніе, обозрѣ́ніе. **Przeglądanie się,** смотрѣ́ніе на себя́ (*въ зéркало*)

Przeglądność, Przeględność, -ści, *ж.* прозóрливость, проницáтельность, предусмотрительность, *см.* **Przezorność.**

Przeglądny, Przeględny, прозóрливый, проницáтельный, предусмотри́тельный, *см.* **Przezorny, Oględny.**

Przeględność, *см.* **Przeglądność.**

Przeględny, *см.* **Przeglądny.**

Przegłodnieć, проголодáться.

Przegłodzić (kogo), промори́ть гóлодомъ.

Przegłosować, Przegłoskować (kogo), получи́ть бóльшее числó голосóвъ. ||

Przegłosować (na kogo), произвести́ балотиро́вку.

Przegnać, *см.* **Przeganiać.**

Przegnić, сгнить, перегни́ть, испо́ртиться.

Przegniewać, разгнѣ́вать, разсерди́ть.

Przegnoić, сгнои́ть, перегнои́ть; || *Агр.* унаво́зить (*зе́млю*).

Przegon, -u, *м.* прого́нъ, прого́нка, перего́нъ (*скота́*); || прого́нъ, доро́га ме́жду двумя́ и́згородами, веду́щая къ вы́гону; || борозда́ отъ сохи́; || * гоньба́, ска́чка, перего́нка, бѣ́ганіе въ за́пуски, *см.* **Wyścig.**

Przegorzały, перегорѣ́лый.

Przegorzeć, перегорѣ́ть.

Przegorzknąć, прого́рькнуть.

Przegospodarować, разори́ться отъ безпоря́дочнаго хозя́йства.

Przegotować, перевари́ть.

Przegrabić, разгра́бить, разграбля́ть, разбива́ть, растря́хивать гра́блями (*сѣно*).

Przegrać, *см.* **Ppzegrywać.**

Przegradzać, Przegrodzić, перегора́живать, перегороди́ть.

Przegradzanie, -nia, *ср.* перегора́живаніе.

Przegrana, -éj, *ж.* прои́грышъ, про́игранная па́ртія; || пораже́ніе, разби́тіе.

Przegranie, -nia, *ср. см.* **Przegrana.**

Przegrany, про́игранный.

Przegrawać, *Муз.* прелюди́ровать, игра́ть, сыгра́ть прелю́дію.

Przegrawanie, -nia, *ср. Муз.* прелю́дія.

Przegrażać, Przegrażać się (komu, na kogo), угрожа́ть, страща́ть, грози́ться.

Przegroda, -y, *ж.* прегра́да, препя́тствіе; || перегоро́дка, разгоро́дка, перебо́рка; || простѣ́нокъ.

Przegrodzenie, -nia, *ср.* перегоро́дка.

Przegrodzić, *см.* **Przegradzać.**

Przegróżka, -i, *ж.* угро́за.

Przegrywać, Przegrać, прои́грывать, проигра́ть; || *Муз.* разы́грывать, исполня́ть.

Przegrywacz, -a, *м.* прои́грывающій.

Przegryzać, Przegryźć, перегрыза́ть, перегры́зть, прогрыза́ть, прогры́зть, разгрыза́ть, разгры́зть; || разъѣда́ть, переѣда́ть. **Rdza przegryza żelazo**, ржа́вчина разъѣда́етъ желѣ́зо.

Przegryzek, -zka, *м.* ко́лкость, ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Przegrzać, нагрѣ́ть сли́шкомъ.

Przegrzmieć, Przegrzmiewać, прогремѣ́ть.

Przegub, -u, *м.* **Przeguba, -y**, *ж.* переги́бъ, изги́бъ; || суста́въ, сочлене́ніе, смы́чка. **Przegub w łokciu**, сочлене́ніе локтя́.

Przegubny, ги́бкій.

Przegubowy, Przegubowaty, суста́вный; || изги́бистый.

Przegwizdać, Przegwizdywać, подсви́стывать, высви́стывать.

Przehandlować, проторгова́ть, потеря́ть отъ неуда́чной торго́вли; || промѣня́ть.

Przehulać, прогуля́ть, промота́ть, протранжи́рить.

Przeinaczać, Przeinaczyć, переина́чивать, переина́чить, извраща́ть, извраті́ть, измѣня́ть, измѣни́ть.

Przejąć, *см.* **Przejmować.**

Przejadać, Przejeść, проѣда́ть, проѣ́сть, переѣда́ть, переѣ́сть. **Przejeść majątek**, проѣ́сть, промота́ть имѣ́ніе.

Przejazd, -u, *м.* переѣ́здъ, проѣ́здъ.

Przejażdżka, -i, *ж.* прогу́лка, проѣ́здка.

Przejednać, Przejednywać (kogo), помири́ть, примири́ть. **Przejednać sobie kogo**, склони́ть кого́ на свою́ сто́рону, привле́чь къ себѣ́.

Przejednywać, *см.* **Przejednać.**

Przejem, *род. п.* **Przejmu**, *м.* переёмъ, перехва́ченіе, пои́мка.

Przejemca, -y, *м.* пои́мщикъ, переи́мщикъ.

Przejeść, *см.* **Przejadać.**

Przejściowy, перехо́дный.

Przejęty, пе́ренятый, перехва́ченный.

Przejezdny, проѣ́зжій, удо́бный для ѣзды́.

Przejeżdżać, Przejechać, проѣзжа́ть, проѣ́хать, переѣзжа́ть, переѣ́хать. **Przejechał całą Europę**, онъ проѣ́халъ, объѣ́халъ всю Евро́пу. **Koło go przejechało**, колесо́ переѣ́хало его́. || **Przejeżdżać się, Przejechać się**, проѣзжа́ться, проѣ́здиться, проката́ться, прокати́ться.

Przejeżdżający, проѣзжа́ющій; || проѣ́зжій, пассажи́ръ, ѣздо́къ, сѣдо́къ.

Przejma, -y, *ж.* переи́мка, перехва́ченіе; || отрѣ́заніе. **Na przejmy, w przejmy**, поперемѣ́нно, по о́череди, поо́чередно, посмѣ́нно.

Przejmacz, -a, *м.* переи́мщикъ.

Przejmować, Przejąć, перехва́тывать, перехвати́ть (*пи́сьма*); || **Przejąć komu drogę**, отрѣ́зать кому́ доро́гу; || **Przejąć co od kogo**, перенима́ть, переня́ть, принима́ть, приня́ть; || овладѣ́ть; || проника́ть, прони́кнуть, проница́ть, прохва́тывать. **Strach mię przejął**, страхъ овладѣ́лъ мно́ю. **Zimno mnie na wskróś przejmuje**, хо́лодъ насквозь прохва́тываетъ меня́. **Przejąć rzemiosło jakie**, переня́ть како́е ли́бо ремесло́, научи́ться ремеслу́. || **Przejmować się, Przejąć się**, проника́ться, убѣжда́ться.

Przeistaczać, Przeistoczyć, превраща́ть, преврати́ть, претворя́ть, претвори́ть, преобразо́вывать, преобразова́ть, преобража́ть, преобрази́ть; || *Богосл.* пресуществля́ть.

Przeistaczanie, Przeistoczenie, -nia, *ср.* превраще́ніе, претворе́ніе, преобразова́ніе, преображе́ніе. **Przeistaczanie kruszców**, претворе́ніе мета́лловъ; || *Богосл.* пресуществле́ніе.

Przeistoczony, превращённый, претворённый, преобразо́ванный, преображе́нный; || *Богосл.* пресуществле́нный.

Przejrzale, бди́тельно, неусы́пно, *см.* **Czujnie**; || предусмотри́тельно, осмотри́тельно, осторо́жно.

Przejrzałość, -ści, *ж.* бди́тельность, неусы́пность, *см.* **Czujność**; || предусмотри́тельность, прозо́рливость, осмотри́тельность, осторо́жность.

Przejrzały, бди́тельный, неусы́пный, *см.* **Czujny**; || предусмотри́тельный, прозо́рливый, осмотри́тельный, осторо́жный.

Przejrzany, предъи́збранный, преопредѣлённый, предназна́ченный, предвозвѣщённый; || предви́дѣнный, предусмо́трѣнный.

Przejrzeć, *см.* **Przeglądać**, **Przezierać**.

Przejrzenie, -nia, *ср.* просмо́тръ.

Przejrzysty, прозра́чный, *см.* **Przezroczysty**; || ви́димый, очеви́дный, ощути́тельный, *см.* **Widoczny**.

Przejść, *см.* **Przechodzić**.

Przejście, -ścia, *ср.* перехо́дъ, прохо́дъ, перепра́ва. **Stan przejścia**, перехо́дное состоя́ніе.

Przekadzać, обку́ривать, кади́ть.

Przekałać, Przekłuwać, Przekłuć, прока́лывать, проколо́ть.

Przekarzać się, противорѣ́чить (*кому́*), спо́рить (*въ кѣмъ*).

Przekąs, -u, *м.* язви́тельное, ко́лкое сло́во, насмѣ́шка.

Przekąsać, Przekąsywać, Przekąsić, перекусы́вать, перекуси́ть, проку́сывать, прокуси́ть, перегрыза́ть, перегры́зть; || **Przekąsić czego**, перекуси́ть что-нибу́дь, закуси́ть чѣмъ-нибу́дь (*хлѣбомъ, сы́ромъ*).

Przekąska, -i, *ж.* заку́ска.

Przekątna, -éj, Przekątnia, -tni, *ж. Мат.* діагона́ль, иско́сина.

Przekaz, -u, *м.* ассигно́вка; || сда́ча, переда́ча, перево́дъ; || перено́съ; || трансфе́ртъ; || *Стар.* запреще́ніе, препя́тствіе; || отка́зъ по завѣща́нію.

Przekazać, Przekazywać, переда́ть, передава́ть, уступи́ть, уступа́ть; || перенести́, переноси́ть.

Przekazanie, -nia, *ср.* переда́ча кому́ свои́хъ правъ.

Przekaźca, -y, *м.* уступа́ющій (*своё пра́во другому́*); || *см.* **Przeszkodnik**.

Przekinąć, переки́нуть, перебро́сить. || **Przekinąć się (na czyję stronę)**, перейти́ (*на чью сто́рону*).

Przekińczyk, -a, *м.* перебѣ́жчикъ, переме́тчикъ; || * отсту́пникъ.

Przekląć, *см.* **Przeklinać**.

Przekład, -u, *м.* перево́дъ, переложе́ніе.

Przekładać, Przełożyć, перекла́дывать, переложи́ть (*съ одного́ мѣ́ста на другое́*); || прокла́дывать (*бѣ́лою бума́гою кни́гу*); || *Хим.* пересло́ивать, накла́дывать слоя́ми; || переводи́ть (*съ одного́ языка́ на другой*), *см.* **Tłumaczyć**; || предста́вить, изложи́ть (*мнѣ́ніе*), *см.* **Przedstawiać**, **Przekazywać**; || **Przekładać co nad co, kogo nad kogo**, предпочита́ть (*что́ либо чему́*), дава́ть преиму́щество (*чему́, кому́*), *см.* **Przenosić**; || **Przekładać kogo nad czém**, приста́вить кого́ къ чему́, поста́вить кого́ надъ чѣ́мъ, поручи́ть смотрѣ́ніе кому́ надъ чѣ́мъ.

Przekładnia, -dni, *ж. Грам.* перестано́вка (*словъ*); || *Муз.* транспортиро́вка, переложе́ніе.

Przeklęcie, -cia, *ср.* прокля́тіе.

Przeklęstwo, Przekleństwo, -a, *ср.* прокля́тіе.

Przeklętnica, -y, *ж.* прокля́тая, отве́рженная же́нщина, окая́нница, нечести́вица.

Przeklętnik, -a, *м.* прокля́тый, отве́рженный человѣ́къ, окая́нникъ, нечести́вецъ.

Przeklęty, прокля́тый. окая́нный, нечести́вый, *см.* **Niegodziwy**.

Przeklinać, Przekląć (иногда́: **Przeklnąć**), проклина́ть, клясть. прокля́сть; || руга́ть, порица́ть, осыпа́ть прокля́тіями.

Przeklinacz, -a, *м.* проклина́ющій.

Przeklinanie, -nia, *ср.* проклина́ніе.

Przekłóć, Przekłuć, *см.* **Przekałać**.

Przekłóty, Przekłuty, проко́лотый, пронзе́нный.

Przekołatać, проколоти́ть, проби́ть; || * мы́кать го́ре, проводи́ть жизнь въ несча́стіи, бѣ́дствовать. **Przekołatałem swój wiek**, я промы́калъ свой вѣкъ. я бѣ́дствовалъ во всю́ свою́ жизнь. || **Przekołatać się**, протѣсни́ться, продра́ться, проби́ться.

Przekomarzać, досажда́ть, дразни́ть, попере́чить, препя́тствовать, мѣша́ть, преслѣ́довать. || **Przekomarzać się**, трево́житься, безпоко́иться, серди́ться, выходи́ть изъ терпѣ́нія; || противорѣ́чить самому́ себѣ́ *или* другъ дру́гу, попере́чить другъ дру́гу.

Przekonać, *см.* **Przekonywać**.

Przekonanie, -nia, *ср.* убѣжде́ніе, увѣ́ренность; || доказа́тельство.

Przekonany, убѣждённый, увѣ́ренный.

Przekonywać, Przekonać (kogo o czém), убѣжда́ть, убѣди́ть, удостовѣря́ть, удостовѣ́рить, увѣря́ть, увѣ́рить; || улича́ть, уличи́ть, изоблича́ть, изобличи́ть, дока́зывать, доказа́ть. || **Przekonywać się, Przekonać się (o czém)**, убѣжда́ться, убѣди́ться, удостовѣря́ться, удостовѣ́риться, быть увѣ́реннымъ (*въ чёмъ*).

Przekonywanie, -nia, *ср.* удостовѣре́ніе, увѣре́ніе; || изобличе́ніе, ули́ка, *см.* **Przekonanie**.

Przekop, -u, *м.* (иногда́: **Przekopa, -y**,

ж.), прокóпъ, ровъ, канáлъ. || *Горн.* **Przekop, Stok, Roznos,** открытый водопровóдъ.

Przekopać, *см.* **Przekopywać.**

Przekopany, прокóпанный, прорытый.

Przekopisty, изрытый.

Przekopjować, переписывать, переписáть, списывать, списáть, копировáть, скопировáть.

Przekopywać, Przekopać, взрывáть, разрывáть, прокáпывать, прокопáть. || **Przekopywać się,** прокáпываться, докáпываться.

Przekor, -u, *м.* **Przekora, -y,** *ж.* сопротивлéніе, препятствіе; || противорéчіе, прекослóвіе. **Na przekor, Na przekorę,** на злó (*кому́*), наперекóръ, вопреки (*чему́*).

Przekorny, непокóрный, непослýшный, упрáмый, несговóрчивый. **Duch przekorny,** духъ противорéчія, *см.* **Krnąbrny, Przeciwny, Sprzeczny.**

Przekraczać, Przekroczyć, переступáть, переступúть, перешагнýть, переходúть, перейтú; || *нарушáть, нарýшить, преступáть, преступúть, превышáть, превúсить. **Przekroczyć granice przyzwoitości,** выйти изъ границъ приличія.

Przekraczanie, -nia, *ср.* нарушéніе (*закóна*), превышéніе (*влáсти*), злоупотребленіе, *см.* **Przekroczenie.**

Przekradać, Przekraść, провозúть украдкою, тайкóмъ, тáйно ввозúть (запрещённые товáры). || **Przekradać się, Przekraść się,** прокрáдываться, прокрáсться, подкрáдываться, подкрáсться.

Przekradacz, -a, *м.* **(towarów),** контрабандúстъ.

Przekradkiem, украдкою, тайкóмъ.

Przekradźca, -y, *м. см.* **Przekradacz.**

Przekraść, *см.* **Przekradać.**

Przekrawać, Przekroić, перекрáивать, перекроúть, || перерéзывать, перерéзать (*пополáмъ*).

Przekrawanie, -nia, *ср.* перекрáиваніе; || перерéзываніе (*пополáмъ*).

Przekręcać, Przekręcić, перевёртывать, переверну́ть, свёртывать, свернýть. **Przekręcić klucz,** свернýть ключъ; || *перековéркивать, перековéркать, переиначивать, переиначúть, превратно толковáть (*чужія слова́*).

Przekreślać, Przekreślić, зачёркивать, зачеркнýть, похéрить, вычёркивать, вымáрывать, помáрывать.

Przekreślanie, -nia, *ср.* вычёркиваніе, вымáрываніе.

Przekreślenie, -nia, *ср.* помáрка.

Przekroczenie, -nia, *ср.* простýпокъ, нарушéніе, превышéніе.

Przekroczyć, преступúть, нарýшить.

Przekroczyciel, -a, *м.* нарушúтель (*закóна*), *см.* **Przestępca.**

Przekroić, *см.* **Przekrawać.**

Przekryć, Przekrywać, скрыть, скрывáть, утаúвать, утаúть, *см.* **Przechowywać.**

Przekrzcić, *см.* **Przechrzcić.**

Przekrzyczeć, перекричáть (*кого́*).

Przekrzta, *см.* **Przechrzta.**

Przekrzykiwać, покрúкивать.

Przekrzywiać, Przekrzywić, искривлúть, искривúть.

Przekształcać, Przekształcić, преобразóвывать, преобразовáть, преобразúть; превращáть, превратúть, перемéнúть, перемéнять; передéлывать, передéлать.

Przekształcanie, Przekształcenie, Przekształtowanie, -nia, *ср.* преобразовáніе, превращéніе, перемéна.

Przekształcony, преобразóванный, превращённый, измéнённый, передéланный.

Przekup, -u, *м.* перекýпъ, перекýпка, мелочнóй торгъ, мелочнáя, раздробúтельная, рóзничная продáжа; || пóдкупъ. **Sprzedawać na przekup,** продавáть въ рóзницу, по мелочáмъ, враздрóбь.

Przekupień, -pnia, *м.* перекýпщикъ, перепродавéцъ, лáвочникъ, барышникъ, торгáшъ. **Przekupień starych rzeczy,** хоскýтникъ. **Przekupień starych książek,** букинúстъ, торгýющій стáрыми книгáми.

Przekupienie, -nia, *ср.* пóдкупъ, взя́тка.

Przekupka, -i, *ж.* торгóвка, перепродавúца, лáвочница, барышница.

Przekupnie, посрéдствомъ пóдкупа.

Przekupny, подкупнóй, склóнный къ пóдкупу, продáжный.

Przekupować, Przekupiać, Przekupić, перекупáть, перекупúть; || подкупáть, подкупúть. **Przekupić sędziego,** подкупúть судью.

Przekupowanie, Przekupienie, -nia, *ср.* пóдкупъ, лиходе́тельство; || мздоимство.

Przekupstwo, -a, *ср. см.* **Przekup, Przekupowanie.**

Przekurzać, Przekurzyć, прокýривать, прокурúть, накýривать, накурúть.

Przekwas, -u, *м. Хим.* пéрекись.

Przekwasić, Przekwaścić; || *Хим.* довестú до высшей стéпени перекислéнія.

Przekwaśny, перекúсший.

Przekwaszenie, -nia, *ср. Хим.* перекислéніе.

Przekwintować, привередничать, жемáниться; || насмéхаться, издéваться (*надъ кѣмъ*).

Przekwintowanie, -nia, *ср.* привередничáніе, жемáнство, напы́щенность.

Przekwinty, -ów, *мн.* кóлкія насмéшки, шýтки.

Przelać, *см.* **Przelewać.**

Przeładować, Przeładowywać, слúшкомъ нагружáть, слúшкомъ обременúть, отягощáть; || перегружáть, перекладывать грузъ. || **Przeładować się, Przełado-**

wywać się, отягощáть себя́, взвали́ть на себя́ но́шу, отягощáться, нагружáться, обремени́ться.

Przeładowanie, -nia, *ср.* нали́шняя кладь, нагру́зка, нали́шній грузъ; || *Морс.* перегру́зка (*товáровъ*), пересáживаніе (*людéй*); || **Przeładowanie frachtu**, перегру́зка товáровъ.

Przeładowany, сли́шкомъ нагружённый, сли́шкомъ обременённый, отягощённый.

Przełaj, -ju, *м. Стар.* пересѣчéніе пути́, дорóги. Теперь э́то слóво употребля́ется тóлько въ вúдѣ нарѣчія: **Na przełaj**, напролóмъ, сломя́ гóлову, стремгла́въ. || *Стар.* **Z przełaje, Z przełaju**, съ бóку, сторонóю, издалека́.

Przełaja, -ji, *ж. Стар. Охот.* обла́ва.

Przełakocić, пролáкомить.

Przełamać, Przełamywać, переломи́ть, переломáть, перела́мывать; || преодоле́ть, преодолѣ́вать, обузда́ть, обу́здывать. **Przełamać trudności**, преодоле́ть тру́дности. **Przełamać gniew swój**, обузда́ть свой гнѣвъ. || *Разбивáть, прерывáть.

Przełamanie, Przełamywanie, -nia, *ср.* переломле́ніе, перела́мываніе; || преодоле́ніе, обузда́ніе.

Przelanie, *см.* **Przelewanie.**

Przelany, перели́тый; || про́литый, разли́тый; || *переведённый, перенесённый, усту́пленный.

Przelatać, Przelatywać, Przelecieć, перелетáть, перелетѣ́ть, пролетáть, пролетѣ́ть.

Przełaz, -u, *м.* пролáзъ, отвéрстіе, сквозь котóрое мóжно пролѣзáть; || **nieprzełáźanie.**

Przełazić, Przeleźć, перелѣзáть, перелѣ́зть, пролѣзáть, пролѣ́зть.

Przelecieć, *см.* **Przelatać.**

Przeledwie, едвá, съ большúмъ трудóмъ, насúлу. **Ledwie przeledwie wyperswadowałem mu**, насúлу я уговорúлъ егó.

Przeległość, -ści, *ж.* промежýтокъ, разстоя́ніе.

Przeległy, промежýточный.

Przelękły, испýганный.

Przelęknąć, Przeląc, испугáть, настрашáть. || **Przelęknąć się, Przeląc się**, испугáться.

Przelęknienie, -nia, *ср.* испýгъ.

Przelękniony, *см.* **Przelękły.**

Przelew, -u, *м. Умен.* **Przelewek**, *см.* **Przelewanie**; || передáча, перевóдъ, устýпка (*вéкселя*). **Przelew długu**, перевóдъ дóлга, *см.* **Cessja, Indos.** || **Przelew nadania**, передáча прáвъ; || пролúтіе. **Bez przelewu krwi**, безъ пролúтія крóви, || ***Nie przelewki to**, э́то не шýтка.

Przelewać, Przelać, переливáть, перелúть, проливáть, пролúть. || *Передавáть, переводúть, уступáть. **Przelać swoje prawa na kogo**, передáть кому́ свои́ прáва.

Przelewacz, -a, *м. см.* **Przelewca.**

Przelewanie, Przelanie, -nia, *ср.* переливáніе, перелúвка; || пролúтіе; || *передáча, устýпка, перевóдъ (*дéнегъ*).

Przelewca, -y, *м.* перелúвщикъ. **Krwi przelewca**, проливáющій кровь, кровожáдный, кровопúйца; || передавáтель (*вéкселя*), передáтчикъ.

Przelewek, -wku, *м.* перелúвка, *см.* **Przelew.**

Przelewny, передáточный, *см.* **Nadpis.**

Przeleżały, залежáвшійся, перележáлый.

Przeleżeć, Przeleżeć się, отдохнýть, отлежáться; || перележáться, испóртиться.

Przelichwić, промотáться, занимáя у ростовщикóвъ.

Przeliczenie, -nia, *ср.* перечисле́ніе, считáніе, перечётъ; || недочётъ, ошúбка въ счётѣ.

Przeliczny, многочúсленный.

Przeliczony, сосчúтанный, сочтённый, исчúсленный; || сосчúтанный съ нали́шкомъ, съ ошúбкою въ счётѣ.

Przeliczyć, Przeliczać, пересчитáть, перечéсть, пересчúтывать, перечúслить, перечисля́ть, исчúслить, исчисли́ть; || насчитáть, насчúтывать (*лúшнее*). || **Przeliczyć się**, обсчитáться, обчéсться, ошúбиться въ счётѣ.

Przelizać, Przelizywać, вы́лизать, вылúзывать.

Przełknąć, *см.* **Przełykać.**

Przełoga, -i, *ж. Тип.* винтъ для сжимáнія и разжимáнія тискóвъ.

Przełom, -u, *м.* проломъ, брешь.

Przełomić, *см.* **Przełamać.**

Przełomny, лóмкій; || *укротúмый.

Przelot, -u, *м.* пролётъ, перелётъ, перелетáніе.

Przelotny, перелётный.

Przelotrować, прокутáть, прогулáть, промотáть (*имѣ́ніе*).

Przełożenie, -nia, *ср.* переложéніе, перестáвка, перестановка; || представлéніе, предложéніе, заявлéніе.

Przełożeński, начáльническій, настоя́тельскій, игýменскій.

Przełożeństwo, -a, *ср.* власть, начáльство; || первéнство, преимýщество; || настоя́тельство, игýменство (*въ монастырѣ́хъ*).

Przełożona, -éj, *ж.* начáльница; || настоя́тельница, игýменья (*въ монастырѣ́хъ*).

Przełożony, -ego, *м.* начáльникъ, стáршій; || настоя́тель монастыря́, игýменъ.

Przełożyć, *см.* **Przekładać.**

Przeludnić się, сдѣ́латься многолю́днѣе.

Przeludnienie, -nia, *ср.* чрезмѣ́рное увели́ченіе населéнія, многолю́дство, многолю́діе.

Przełykać, Przełknąć, прогла́тывать, проглоти́ть.

Przełysieć, олысѣ́ть.

Przemądry, прему́дрый.

Przemądrzały, Przemędrzały, педа́нт, неумѣ́стно выка́зывающій свою́ учёность, у́мничающій; || утончённый, хи́трый, у́мный.

Przemądrzeć, Przemędrzeć, мудри́ть, хитри́ть, у́мничать.

Przemagać, Przemódz, превозмога́ть, превозмо́чь, пересиливать, пересилить, преодоле́вать, преодоле́ть, одоле́вать, одоле́ть, побѣжда́ть, побѣди́ть. || **Przemagać się**, *Стар.* си́литься, напряга́ть свои́ си́лы, перемога́ться. **Przemódz się**, прину́дить себя́ къ чему́, пересилить себя́.

Przemagający, преобладающій, господствующій, превосходя́щій.

Przemaganie, -nia, *ср.* перевѣ́съ, превозможе́ніе, преиму́щество, превосхо́дство.

Przemakać, Przemoknąć, Przemóc, промока́ть, промо́кнуть.

Przemalować, списа́ть, скопирова́ть карти́ну; || перекра́сить.

Przemarnować, промота́ть, расточи́ть, прогуля́ть.

Przemarzać, Przemorzyć, мори́ть, проморі́ть (*го́лодомъ*).

Przemarzać (przemar-zać), Przemarznąć, промерза́ть, промёрзнуть.

Przemarzlina, -y, *ж.* овно́ба (*отморо́женное мѣсто на тѣлѣ*); || за́болина, зазя́блина (*у дерёвьевъ*).

Przemawiać, Przemówić, говори́ть, сказа́ть, произноси́ть, говори́ть рѣ́чь, обраща́ться съ рѣ́чью. || **Przemawiać się, Przemówić się**, состяза́ться, спо́рить, препира́ться на слова́хъ.

Przemazać, Przemazywać, замазать, замазывать, замара́ть, замарывать.

Przemędrzały, *см.* **Przemądrzały**.

Przemężny, чрезвычайно хра́брый, до́блестный, мужественный.

Przemiana, -y, *ж.* переме́на, заме́на, разме́нъ; || превращеніе; || превратность, изме́нчивость, переме́нчивость. **Przemiana koni**, переме́на лошаде́й. **Przemiana szczęścia**, переме́нчивость сча́стья. **Przemiana losu**, превра́тность судьбы́. **Przemiany Owidjusza**, превращенія Овидія. **Na przemian**, попереме́нно, по о́череди, поочерёдно, посме́нно.

Przemianować, переименова́ть.

Przemiękać, Przemiąknąć, дѣ́латься мя́гкимъ, размя́кнуть.

Przemiękczyć, размягчи́ть, смягчи́ть, сдѣ́лать мя́гкимъ.

Przemieniać, Przemienić, переме́нять, переме́нить, проме́нивать, промѣня́ть; || преобразо́вывать, преобража́ть, преобрази́ть; || превраща́ть, преврати́ть. || **Przemienić się**, преобрази́ться, преврати́ться.

Przemienianie, Przemienienie, -nia, *ср.* преобразова́ніе, превраще́ніе, переме́на. **Przemienienie Pańskie**, Преображе́ніе Госпо́дне (*6 Авг.*).

Przemienność, -ści, *ж.* переме́нчивость, непостоя́нство.

Przemienny, переме́нчивый, непостоя́нный.

Przemierać, Przemrzeć, умира́ть съ го́лоду, терпѣ́ть го́лодъ. || **Przemierać czego**, жа́дно жела́ть чего́.

Przemierzać, Przemierzyć, переме́ря́ть, переме́рить; || * проѣзжа́ть, объѣзжа́ть, объѣ́здить, переплыва́ть, переплы́ть. **Przemierzyć kraj**, объѣ́хать страну́. **Przemierzyć morze**, переплы́ть мо́ре. || **Przemierzyć się**, обме́ряться, ошиби́ться въ ме́рѣ.

Przemierzłość, -ści, *ж.* ме́рзость, омерзи́тельность, га́дость, гну́сность.

Przemierzły, ме́рзкій, омерзи́тельный, га́дкій, гну́сный.

Przemieszać, Przemieszywać, перемѣша́ть, перемѣ́шивать.

Przemieszkać, Przemieszkiwać, пребыва́ть, проживать, жи́тельствовать.

Przemignąć, промелькну́ть, проблесну́ть.

Przemijać, Przeminąć, минова́ть, мину́ть, проходи́ть, пройти́ ми́мо; || проходи́ть, истека́ть, оканчиваться; || переста́вать, прекраща́ться; || пропусти́ть, оста́вить безъ внима́нія.

Przemijający, скоропреходя́щій, вре́менный, непро́чный.

Przemilczeć, промолча́ть, умолча́ть.

Przeminienie, -nia, *ср.* оконча́ніе, истече́ніе, минова́ніе (*сро́ка*).

Przemiotać, Przemiatać, Przemieść, перебра́сывать, перебро́сить, перекидывать, перекинуть; || прометя́ть, замести́ (*дорóгу, у́лицу*).

Przemknąć, Przemykać (co przez co), пронести́, протащи́ть, просу́нуть. || **Przemknąć się, Przemykać się**, промча́ться, мча́ться, прокра́сться, прокра́дываться, проскользну́ть, проникнуть.

Przemoc, -y, *ж.* наси́ліе; || перевѣ́съ.

Przemocny, чрезвычайно си́льный, кре́пкій.

Przemoczyć, перемочи́ть, замочи́ть.

Przemódz, *см.* **Przemagać**.

Przemoga, -i, *ж.* си́ла, перевѣ́съ, преиму́щество, превосхо́дство. || *Мед.* си́льное раздраже́ніе не́рвовъ.

Przemoknąć, *см.* **Przemakać**.

Przemor, -u, *м.* чрезвычайный го́лодъ, * во́лчій апети́тъ. || *Мед.* болѣ́зненная прожо́рливость.

Przemorzenie, -nia, *ср.* голода́ніе; || говѣ́ніе, воздержа́ніе отъ пи́щи.

Przemorzony, голо́дный, проголода́вшійся.

Przemotać, перемота́ть (*ни́тки*).

Przemowa, -y, *ж.* рѣ́чь, привѣ́тствіе,

воззва́ніе; || предисло́віе, предувѣдомле́ніе.

Przemówić, *см.* **Przemawiać.**

Przemówienie, -nia, *ср.* произнесе́ніе рѣчи; || кра́ткая рѣчь, кра́ткое сло́во; || сло́во, сказа́нное въ чью-либо по́льзу. || **Przemówienie się**, споръ, перебра́нка; || погрѣ́шность, про́махъ въ сло́вѣ, обмо́лвка.

Przemożenie, -nia, *ср.* наси́лie; || си́ла, могу́щество.

Przemożność, -ści, *ж.* перевѣ́съ, превосхо́дная си́ла.

Przemożny, могу́щественный; || имѣ́ющій большу́ю си́лу, большо́й вѣ́съ.

Przemrażać, Przemrozić, перемора́живать, перемороз́ить, замора́живать, заморо́зить.

Przemruczeć, пробормота́ть.

Przemrzeć, *см.* **Przemiegać.**

Przemurować, вы́весть ка́менную сте́ну; || перестро́ить ка́менный домъ.

Przemyć, *см.* **Przemywać.**

Przemycać, Przemycić, провози́ть, провезть контраба́нду.

Przemycacz, -a, *м.* контрабанди́стъ. **Przemycacz wódki**, корче́мникъ.

Przemycanie, -nia, *ср.* контраба́нда, та́йный провозъ това́ровъ и т. п.

Przemyczny, контраба́ндный; || корче́мный.

Przemykać, *см.* **Przemknąć.**

Przemysł, -u, *м.* промы́шленность, про́мыселъ; || * изворо́тливость, ло́вкость. **Przemysł złotem**, золотопромы́шленность.

Przemyślać, Przemyśliwać (o czém), обду́мывать.

Przemyślnik, -a, *м.* промы́шленникъ.

Przemyślność, -ści, *ж.* изобрѣта́тельность, спосо́бность изобрѣте́нія; || про́мыселъ, ремесло́; || промы́шленность.

Przemyślny, промы́шленный; || изобрѣта́тельный.

Przemysłowiec, *см.* **Przemyślnik.**

Przemysłowo, промы́шленно.

Przemysłowy, промы́шленный, промы́сло́вый.

Przemyta, -y, *ж.* контраба́нда.

Przemytnik, -a, *м.* контрабанди́стъ.

Przemywać, Przemyć, промыва́ть, промы́ть, перемыва́ть, переме́ть. **Przemywać ranę**, промыва́ть ра́ну.

Przenająć, *см.* **Przenajmować.**

Przenajęcie, -cia, *ср.* подуще́ніе, подкупле́ніе, по́дкупъ.

Przenajętek, -tka, *м.* пода́рокъ, употреблённый на по́дкупъ, лихода́тельство.

Przenajęty, подку́пленный.

Przenajmować, Przenajmać, Przenająć, подкупа́ть, подкупи́ть, преклони́ть пода́рками на свою́ сто́рону.

Przenicować, вы́воротить на изна́нку.

Przenie, -nia, Przenie się, *ср.* (**czego**), отрица́ніе, отрече́ніе, запира́тельство, отпира́тельство; || опроверже́ніе.

Przenieść, *см.* **Przenosić.**

Przeniesienie, -nia, *ср.* перево́дъ; || перенесе́ніе, перено́съ, перемѣще́ніе.

Przeniewierca, -y, *м.* вѣролóмецъ, преда́тель, измѣ́нникъ, клятвопресту́пникъ.

Przeniewierczyna, -y, Przeniewierczyni, -ni, *ж.* вѣролóмка, преда́тельница, измѣ́нница, клятвопресту́пница.

Przeniewierny, вѣролóмный, преда́тельскій, измѣ́нническій.

Przeniewierstwo, -a, *ср.* вѣролóмство, преда́тельство, измѣ́нничество, клятвопреступле́ніе, клятвонаруше́ніе.

Przeniewierzać się, Przeniewierzyć się, нару́шить вѣ́рность, нару́шить кля́тву, не сдержа́ть да́ннаго сло́ва, не устоя́ть въ сло́вѣ, потеря́ть дове́ренность.

Przeniewierzenie się, -nia się, *ср.* наруше́ніе вѣ́рности, кля́твы, несдержа́ніе да́ннаго сло́ва.

Przenigdy, никогда́ бо́лѣе, никогда́ и никогда́.

Przenikać, Przeniknąć, проница́ть, проника́ть, прони́кнуть; || проходи́ть насквозь.

Przenikający, прониха́ющій насквозь, пронзи́тельный, ре́зкій, проница́тельный, прозо́рливый. **Przenikliwy wiatr**, пронзи́тельный, ре́зкій вѣ́теръ. **Przenikliwy człowiek**, проница́тельный челове́къ.

Przenikanie, -nia, *ср.* прониха́ніе, проница́ніе.

Przenikliwie, проница́тельно, пронзи́тельно.

Przenikliwość, -ści, *ж.* проница́емость, прозра́чность; || проница́тельность, прозо́рливость.

Przenikliwy, проница́тельный, прониха́ющій, прозо́рливый; || пронзи́тельный; || проница́емый, прозра́чный.

Przeniknąć, *см.* **Przenikać.**

Przeniknienie, *см.* **Przenikanie.**

Przenocować, переночева́ть. || **Przenocować kogo**, дать кому́ ночле́гъ у себя́.

Przenosić, Przenieść, Przenaszać, переноси́ть, перенести́, перена́шивать; || перемѣсти́ть, перемѣща́ть, перевести́, переводи́ть. **Przenosić co z jednego pokoju do drugiego**, переноси́ть что́ изъ одно́й ко́мнаты въ другу́ю. **Przenieść święto na inny dzień**, отложи́ть пра́здненство до друго́го дня. **Przenieść kogo do innego pułku**, перевести́ кого́ въ другой полкъ. **Przenosić suknię**, носи́ть пла́тье. || **Przenosić się**, переноси́ться (*мысленно*); || переѣзжа́ть, переходи́ть, перебира́ться (*съ одной квартиры на другую*).

Przenosiciel, -a, *м.* перено́щикъ.

Przenosicielka, -i, *ж.* перено́щица.

Przenosiny, -in, *мн.* перенесе́ніе; || переѣздка, переме́на кварти́ры, перено́ска; || переселе́ніе, вы́ходъ, эмигра́ція

(*нарóдовъ*). || **Przenosiny po weselu**, пиръ на другóй день свадьбы.

Przenośnia, -ni, *ж. Рит.* тропъ, употребле́ніе сло́ва въ перено́сномъ значе́ніи, мета́фора, перено́съ, иносказа́ніе.

Przenośnie, метафори́чески.

Przenośnik, -a, *м. Мат.* транспортиръ (*геометри́ческій инструме́нтъ въ ви́дѣ полукру́га и́ли кру́га*). || *Грам.* едини́тная чёрточка, *см.* **Łącznik**.

Przenośny, перено́сный, иносказа́тельный, метафори́ческій.

Przenoszenie, Przeniesienie, -nia, *ср.* перено́съ, перенесе́ніе, пере́носка; || перемѣще́ніе, переведе́ніе; || перево́зъ, перевозка, прово́зъ; || *Ком.* трансфе́ртъ, переда́ча; || перено́съ су́ммы (*на другу́ю страни́цу*); || *Юрид.* перево́дъ, усту́пка.

Przeoblec, переодѣ́ть.

Przeobraza, -y, *ж.* преобразова́ніе, превраще́ніе.

Przeobrażać, Przeobrazić, преобразо́вывать, преобрази́ть, превраща́ть, преврати́ть (*во что*). || **rzeobrażać się, Przeobrazić się**, преобража́ться, преобрази́ться, превраща́ться, преврати́ться, претвори́ться, претвори́ться.

Przeobrażanie, Przeobrażenie, -nia, *ср.* преобразова́ніе, превраще́ніе; || преображе́ніе, *см.* **Przemienienie**.

Przeoczyć, просмотрѣ́ть, не досмотрѣ́ть, проглядѣ́ть, прозѣва́ть.

Przeodziać, Przeodziewać, переодѣ́ть, переодѣва́ть.

Przeor, -a, *м.* настоя́тель, прióръ (*монастыря́*).

Przeorać, Przeorzywać, переора́ть, перепаха́ть, перепа́хивать (*по́ле*).

Przeorski, настоя́тельскій, *см.* **Przeor**.

Przeorstwo, -a, *ср.* прióрство, санъ настоя́теля (*монастыря́*).

Przeorysza, Przeozysza, -y, *ж.* настоя́тельница (*же́нскаго монастыря́*).

Przepachnąć, пропа́хнуть.

Przepad, -u, *м.* поте́ря, лише́ніе, утра́та, пропа́жа. **Pod przepadem**, **na przepad**, подъ опасе́ніемъ (*лиши́ться чего́-либо*). || *Бот.* плѣве́ль, пшене́цъ (*со́рный злакъ*), *см.* **Kąkol**.

Przepadać, Przepaść, пропада́ть, пропа́сть, провáливаться, провали́ться, проло́мываться, проломи́ться, обру́шиваться, обру́шиться; || погиба́ть, поги́бнуть. || **Przepadać za kim, za czém**, ча́хнуть, изны́вать отъ любви́, быть стра́стно влюблённымъ, пристрасти́ться къ чему́ либо.

Przepadlina, -y, *ж.* разще́лина, разсѣ́дина, тре́щина.

Przepadlisty, растре́скавшійся; || перемѣ́нчивый, непостоя́нный, нерóвный (*о погóдѣ*); || перепа́дчивый, ско́ро худѣ́ющій (*о ло́шади*), || перепада́ющій вре́мя отъ вре́мени (*о дождѣ́*).

Przepadły, пропа́щій, поги́бшій.

Przepadzisty, *см.* **Przepadlisty**.

Przepalać, Przepalić, пережига́ть, пережéчь, прижига́ть, прижéчь. || **Przepalać wódkę**, перегоня́ть, кури́ть, двои́ть. дистиллировать. | **Przepalać piec**, протáпливать печь.

Przepalacz, -a, *м.* перегóнщикъ, двои́льщикъ, выкурщикъ, дистилля́торъ, винокýръ.

Przepalanka, -i, *ж.* перегóнная вóдка.

Przepamiętać (co, czego), не припóмнить, позабыть.

Przeparać, Przeprać, распáрывать, распоро́ть.

Przeparty, покорённый, усмирённый, укрощённый; || * изобличенный, уличённый; *см.* **Przeprzeć**.

Przeparzać, Przeparzyć, обвáривать, обварúть, обдавáть, обдáть кипяткóмъ.

Przepas, -u, *м.* пéревязь, пóясъ; || *Хир.* повя́зка, пéревязь.

Przepasać, *см.* **Przepasywać**.

Przepasany, опоя́санный, обвя́занный.

Przepaść, -ści, *ж.* прóпасть, бéздна, пучúна, óмутъ.

Przepaść, *см.* **Przepadać**.

Przepaść, раскорми́ть, откорми́ть (*о ло́шадя́хъ*).

Przepaścistość, -ści, *ж.* стремúна, крутúзна, крутóй склонъ, скатъ, чрезвычáйная глубúна; || мнóжество, прóпасть, бéздна.

Przepaścisty, Przepastny, крутóй, обры́вистый; || бездóнный; пучúнный.

Przepaska, -i, *ж.* пóясъ, кушáкъ, опоя́ска; || перевя́зка, повя́зка.

Przepasywać, Przepasać, опоя́сывать, опоя́сать, подпоя́сывать, подпоя́сать. || **Przepasywać się, Przepasać się**, опоя́сываться, опоя́саться, подпоя́сываться, подпоя́саться.

Przepatrywać, Przepatrzyć, пересмáтривать, пересмотрѣ́ть, просмáтривать, просмотрѣ́ть. **Przepatrywać rachunek**, просмáтривать счётъ. || **Przepatrzyć co** *и́ли* **czego**, не досмотрѣ́ть, просмотрѣ́ть, не замѣ́тить, пропустúть. || **Przepatrywać co (przyszłego)**, предусмáтривать, предугáдывать (*бýдущее*).

Przepchać, Przepchnąć, *см.* **Przepychać**.

Przepędzać, Przepędzić, гнать, прогоня́ть, прогна́ть, выгоня́ть, выгнать; || вести́, проводúть. **Przepędzać bydło w polе**, выгоня́ть скотъ въ по́ле. **Przepędzić konia**, загна́ть, измýчить ло́шадь. **Przepędzać wódkę**, *см.* **Pędzić**. **Przepędzać czas na próżnowaniu**, проводúть врéмя въ прáздности.

Przepękać, Przepęknąć, лóпнуть, трещáть, трéснуть. || **Przepękać się, Przepęknąć się**, лóпаться, трéскаться.

Przepęknienie, -nia, *ср.* нарывъ прорывъ.

Przepełniać, Przepełnić, переполня́ть, перепóлнить.

Przepełnianie, Przepełnienie, -nia, *ср.* переполне́ніе, разли́тіе, разли́въ, водополье. **Przepełnienie żółci,** разли́тіе жо́лчи.

Przepełzać, Przepełznąć, переполза́ть, переползти́.

Przepiąć, *см.* **Przepinać.**

Przepić, *см.* **Przepijać.**

Przepiec, przepiec, перепе́чь, перепека́ть, пережа́рить, пережа́ривать. || **Przepiec się,** пережа́риться; || * вы́йти сухи́мъ изъ воды́, оста́ться безнака́заннымъ.

Przepieniać, просутя́жить, просутя́живаться.

Przepieprzać, Przepieprzyć, сли́шкомъ приправля́ть пе́рцемъ.

Przepierać, *см.* **Przeprzeć**; || *см.* **Przeprać.**

Przepierzenie, -nia, *ср.* перегоро́дка, разгоро́дка.

Przepierzyć, перегородить, разгородить.

Przepijać, Przepić, пропива́ть, пропи́ть.

Przepiłować, перепили́ть.

Przepiłowanie, -nia, *ср.* перепи́лка, распи́лка.

Przepinać, Przepiąć, перека́лывать, переколо́ть, пришпи́ливать, пришпи́лить.

Przepiór, Przepiórnik, -a, *м. Зоол.* пе́репелъ.

Przepiórczę, -ęcia, *ср.* молода́я перепёлка, перепелёнокъ.

Przepiórczy, перепёлочный, перепели́ный.

Przepióreczka, -i, Przepiórzyca, -y, *ж. Умен.* перепёлочка.

Przepiórka, -i, *ж.* перепёлка.

Przepis, -u, *м.* спи́сокъ, ко́пія, *см.* **Odpis**; || обра́зецъ письма́, *см.* **Wzór**; || предписа́ніе, распоряже́ніе, повеле́ніе, постановле́ніе; || рецепть; || * сре́дство. **Przepis na atrament,** сре́дство какъ дѣлать черни́лы. **Przepis prawa,** законоположе́ніе.

Przepisany, перепи́санный; || предпи́санный, постано́вленный.

Przepisywać, Przepisać, перепи́сывать, переписа́ть, припи́сывать, приписа́ть; || прика́зывать, приказа́ть, велѣть, повелѣва́ть, повелѣть; || предпи́сывать, предписа́ть, внуша́ть, внуши́ть. **Przepisywać prawa,** предпи́сывать зако́ны. **Przepisał mu puszczenie krwi,** онъ велѣлъ ему́ пусти́ть кровь.

Przepisywacz, -a, *м.* перепи́счикъ.

Przepłacać, Przepłacić, перепла́чивать, переплати́ть.

Przepłakać, проплака́ть.

Przepłaszać, Przepłoszyć, переполоши́ть, перепуга́ть.

Przeplatać, Przepleść, переплета́ть, переплести́; || перемѣша́ть.

Przeplatany, переплетённый; || перемѣша́нный.

Przepław, -u, *м.* сплавъ; || перево́зъ, перепра́ва (*че́резъ ръку́*).

Przepławiać, Przepławić, переплавля́ть, сплавля́ть; || переплы́вать, переплы́ть, переправля́ться, переправи́ться че́резъ ръ́ку; || полоска́ть (*бѣлье въ ръкѣ*); || очища́ть, выплавля́ть (*металлы*).

Przepleć, *см.* **Przepiewać.**

Przepienić, опустоши́ть, разори́ть, истреби́ть; || обезнаро́дить, обезлю́дить. || **Przepienić się,** уменьши́ться, уба́виться, убыва́ть.

Przepleść, *см.* **Przeplatać.**

Przepiewiać, Przepiewić, выпа́лывать, поло́ть, вы́полоть.

Przepłoch, -u, *м.* перепло́хъ, трево́га, смяте́ніе.

Przepłodny, плодови́тый, плодоно́сный, изоби́льный.

Przepłókać, Przepłókiwać, вы́полоскать, выполаскивать, полоска́ть.

Przepłynąć, *см.* **Przepływać.**

Przepływ, -u, *м.* перепра́ва, перево́зъ че́резъ ръ́ку.

Przepływać, Przepłynąć, переплыва́ть, переплы́ть; || **Przepływać, Przepłynąć podle, mimo,** оплыва́ть, плыть кругомъ како́го либо мѣ́ста, обгиба́ть, плыть ми́мо.

Przepocić się, перепоте́ть, пропоте́ть, вспоте́ть.

Przepolerować, вы́полировать, вы́лощить, вы́шлифовать; || * образова́ть, смягчи́ть; || вы́править (*слогъ*).

Przepolszczyć, ополя́чить; || перевести́ по-по́льски, на по́льскій язы́къ.

Przepominać, Przepomnieć, позабыва́ть, позабы́ть.

Przepomny, позабыва́емый.

Przemódz, *Неум.* превозойдти́, преодоле́ть.

Przepor, -u, *м. см.* **Rozpor.**

Przepościć, пости́ться, по́стничать, соблюда́ть пость, воздержи́ваться отъ пи́щи и пи́тія, гове́ть; || **Przepościć się,** пропости́ться, проголода́ться.

Przepotnieć, пропоте́ть.

Przepowiadać, Przepowiedzieć, предска́зывать, предсказа́ть, предвѣща́ть, возвѣща́ть, возвѣсти́ть, провозвѣща́ть, прорица́ть.

Przepowiadacz, -a, *м.* предсказа́тель, предвѣща́тель, предвѣ́стникъ, прорица́тель; || *Стар.* ора́торъ, произнося́щій рѣ́чь.

Przepowiadaczka, -i, *ж.* предсказа́тельница, предвѣща́тельница.

Przepowiednia, -ni, *ж.* предсказа́ніе, предвѣ́стіе, предвѣща́ніе; || предзнаменова́ніе.

Przepowiedziany, предска́занный.

Przeprać, перестира́ть, простира́ть, перемы́ть.

Przepracować, перерабо́тать, передѣ́лать; || прорабо́тать, порабо́тать, употре-

би́ть до́лгое вре́мя на рабо́ту, потруди́ться.

Przepragnąć, вы́терпѣть жа́жду || **Przepragnąć się**, изнури́ться отъ жа́жды.

Przepraszać, Przeprosić, проси́ть проще́нія, извине́нія. || **Przepraszać się**, извиня́ться, помири́ться, примири́ться, пола́дить.

Przeprawa, -y, *ж.* перехо́дъ, переѣ́здъ; || перепра́ва, перево́зъ (*че́резъ рѣку́*).

Przeprawiać, Przeprawić, переправля́ть, перепра́вить, перевози́ть, перевезти́. **Przeprawić się dokąd**, дости́гнуть, прони́кнуть; || поправля́ть, попра́вить, передѣ́лывать, передѣ́лать.

Przeprawiny, -in, *ж. мн.* перепра́ва, переѣ́здъ.

Przeprawować, просутя́жничать, разори́ться, тяга́ясь по суда́мъ.

Przepróć, *см.* **Przeporać**.

Przeprosić, *см.* **Przepraszać**.

Przeprosiciel, -a, *м.* извиня́ющійся, прося́щій извине́нія.

Przeprosiny, -in, *мн.* испра́шиваніе проще́нія, извине́ніе.

Przeprowadzać, Przeprowadzić, проводи́ть, провести́; || переправля́ть, перепра́вить, пересыла́ть, пересла́ть (*това́ры*). || **Przeprowadzać się, Przeprowadzić się**, перемѣща́ться, переселя́ться; || переходи́ть, переѣзжа́ть на другу́ю кварти́ру.

Przeprowadziciel, -a, *м. см.* **Przewodnik**.

Przeprowadziny, -dzin, *мн.* переѣ́здъ съ кварти́ры, перево́зка (*пожи́тковъ*).

Przepryskać, Przepryskiwać, фы́ркать, храпѣ́ть (*о ло́шади*).

Przeprządz, *см.* **Przeprzęgać**.

Przeprząg, -ągu, -ęgu, *м.* перепря́жка, подста́ва. **Konie do przeprzęgu**, подставны́я *и́ли* перемѣ́нныя ло́шади; || мѣ́сто для перемѣ́ны лошаде́й, ста́нція.

Przeprząść, перепря́сть.

Przeprzeć, Przepierać, преодолѣ́ть, преодолѣва́ть, обузда́ть, обу́здывать; || убѣди́ть, убѣжда́ть, уговори́ть, угова́ривать; || склони́ть, улома́ть кого́, переломи́ть чье упо́рство. **Przeprzeć kogo prawem**, вы́играть тя́жбу въ судѣ́. || **Przepierać się**, препира́ться, состяза́ться.

Przeprzęgać, перепряга́ть, перемѣня́ть лошаде́й (*на ста́нціи*).

Przeprzęgowy, *см.* **Stacja**.

Przepust, -u, *м.* вы́ходъ, про́пускъ.

Przepustnica, -y, *ж. Артил.* кали́беръ на я́дра.

Przepuszczać, Przepuścić, пропуска́ть, пропусти́ть. || **Przepuszczać, Przepuścić co przez co**, процѣ́живать, процѣди́ть, перегоня́ть, дистилли́ровать. || **Przepuszczać co komu**, проща́ть (*что́ кому́*), извиня́ть (*въ чёмъ кого́*), отпуска́ть (*грѣхи́*); || **Przepuszczać (komu)**, щади́ть (*кого́*). **Śmierć nikomu nie przepuszcza**, смерть никого́ не щади́тъ.

Przepuszczanie, Przepuszczenie, -nia, *ср.* пропуска́ніе, про́пускъ; || процѣ́живаніе, дистилли́рованіе; || **Przepuszczenie**, проще́ніе, отпуще́ніе; || снисходи́тельность, снисхожде́ніе.

Przepych, -u, *м.* пы́шность, великолѣ́піе, ро́скошь. **Na przepych**, напока́зъ, наперерывъ, вза́пуски, для вы́ставки.

Przepychać, пропи́хивать, просо́вывать.

Przepyszniać się (czém), тщесла́виться, хва́стать (*чѣмъ*), *см.* **Pysznić się**.

Przepysznie, пы́шно, великолѣ́пно, блиста́тельно, роско́шно.

Przepyszność, -ści, *ж.* пы́шность, великолѣ́піе, ро́скошь.

Przepyszny, пы́шный, великолѣ́пный, блиста́тельный, роско́шный.

Przepytywać, Przepytać, распра́шивать, вывѣ́дывать, оты́скивать, разузнава́ть. || **Przepytywać się, Przepytać się**, справля́ться, освѣдомля́ться, навѣ́дываться (*о чёмъ*).

Przerabiać, Przerobić, передѣ́лывать, передѣ́лать, переправля́ть, перепра́вить; | измѣня́ть, измѣни́ть; | **Przerabiać zboże**, воро́чать хлѣ́бъ, что́бы не слежа́лся.

Przerabiany, Przerobiony, передѣ́ланный, перепра́вленный, измѣнённый.

Przerąbywać, Przerąbać, проруба́ть, прорубить.

Przerachować, пересчита́ть. || **Przerachować się**, обсчита́ться, ошиби́ться въ счётѣ.

Przerastać, Przerosnąć, Przerość (kogo), перероста́ть, перерости́.

Przerastały, перело́женный жи́ромъ. **Mięso przerastałe**, мя́со съ про́росью, съ про́ростью (*съ жи́ромъ лежа́щимъ слоя́ми*).

Przerażać, Przerazić, поража́ть, порази́ть; || изумля́ть, изуми́ть, поража́ть, порази́ть у́жасомъ; || проница́ть, проника́ть, прони́кнуть, прохва́тывать, прохвати́ть. || **Przerażać się**, испуга́ться, устраши́ться.

Przerażenie, -nia, *ср.* содрага́ніе; || внеза́пный страхъ, испу́гъ, у́жасъ; || изумле́ніе.

Przeraźliwość, -ści, *ж.* порази́тельность, рѣ́зкость.

Przeraźliwy, пронзи́тельный, порази́тельный, рази́тельный, тро́гательный; || изуми́тельный.

Przerębia, -bii, *ж.* про́рубь, *см.* **Płoń**.

Przerębywać, *см.* **Przerąbywać**.

Przerób, -obu, *м.* передѣ́лка.

Przerobek, -bku, *м.* разчи́стка лѣ́са.

Przerobić, *см.* **Przerabiać**.

Przeróbka, -i, *ж.* (**zboża**), воро́чаніе хлѣ́ба, чтобъ не слежа́лся.

Przerodni, *Хим.* метамери́ческій.

Przerodny, вы́родившійся.

Przerodzić się, вырожда́ться, вы́родиться, сдѣ́латься безпло́днымъ.

Przerość, Przerosnąć, *см.* **Przerastać.**

Przerównać, Przerównywać, сравня́ть, сра́внивать.

Przerozumieć, поня́ть, пости́гнуть, уразуме́ть.

Przerwa, -y, *ж.* проры́въ, разры́въ, ры́твина; || проло́мъ; || тре́щина; || про́пускъ, про́бѣлъ; || переры́въ. остано́вка, прекраще́ніе; || *фортиф.* траве́рзъ.

Przerwać, *см.* **Przerywać.**

Przerwaność, -ści, *ж.* отры́вистость, разро́зненность, разо́рванность.

Przerwany, пре́рванный, разо́рванный, разро́зненный.

Przerwisty, переры́вчатый.

Przeryć, проры́ть, переры́ть, изры́ть.

Przeryczeć, проревѣ́ть.

Przerys, -u, *м.* сни́мокъ, ко́пія съ рису́нка.

Przerysować, перерисова́ть, сно́ва нарисова́ть; || сдѣ́лать сни́мокъ, ко́пію съ рису́нка.

Przerywać, Przerwać, прерыва́ть, прерва́ть, переры́вать, перерва́ть. || **Przerywać się,** прерыва́ться, переры́ваться, ко́паться.

Przerywacz, -a, *м.* прерыва́тель.

Przerywczy, преры́вистый, равстано́вочный.

Przerządzać, Przerządzić, преобразо́вывать, преобразова́ть, перестро́ивать, перестро́ить.

Przerzec, *см.* **Przerzekać.**

Przerzeczenie, *см.* **Przerzekanie.**

Przerzeczony, предска́занный, предвозвѣщённый, *см.* **Przepowiedziany, Prorokowany;** || вышеупомя́нутый, вышеска́занный, *см.* **Pomieniony.**

Przerzedniały, Przerzedzony, разрѣ́жённый; || прочи́щенный; || разба́вленный, разведённый, разжи́жённый; || растворённый.

Przerzedzać, Przerzedzić, разчища́ть, прочища́ть; || разводи́ть, разжи́жать, разба́вля́ть; || разрѣ́жать, уменьша́ть число́. **Przerzedzić las,** разрѣ́дить, вы́рубить лѣ́съ. **Przerzedzić nieprzyjacielskie szeregi,** уменьша́ть число́ непрія́тельскихъ ряді́въ. **Przerzedzać sos,** разжи́жать, разводи́ть со́усъ, *см.* **Roztwarzać. Przerzedzać gałęzie na drzewie,** очища́ть и подрѣ́зывать дере́вья. **Przerzedzać liście na drzewie,** обрыва́ть ли́стья, обезли́ствить. || **Przerzadzać się, Przerzedzić się,** уменьша́ться, убавля́ться. **Znacznie się ich przerzedziło,** ихъ сдѣ́лалось гора́здо ме́ньше, число́ ихъ значи́тельно уменьши́лось, поубави́лось.

Przerzedzanie, Przerzedzenie, -nia, *ср.* разведе́ніе, разжиже́ніе; || растворе́ніе; || уменьше́ніе, убавле́ніе; || равчи́стка, вы́рубка (*лѣса*).

Przerzekać, Przerzeo, промо́лвить, прерва́ть молча́ніе, произнести́ сло́во, обрати́ться съ рѣ́чью; || прорица́ть, предвѣща́ть, предска́зывать, предсказа́ть, *см.* **Przepowiadać.**

Przerzekanie, -nia, *ср.* прерва́ніе молча́нія, произнесе́ніе сло́ва; || прорица́ніе, предсказа́ніе.

Przerznąć, *см.* **Przerzynać.**

Przerzucać, Przerzucić, перебра́сывать, перебро́сить, переки́дывать, переки́нуть. **Przerzucić kogo przez nogę,** *подста́вить кому́ ногу, подши́бить кого́, сбить съ мѣ́ста. **Przerzucać książkę, dzieło,** просма́тривать, пробѣга́ть кни́гу, сочине́ніе. || **Przerzucać się, Przerzucić się,** переходи́ть на чью сто́рону, переки́дываться, передава́ться (*непрія́телю*).

Przerzut, -u, *м.* перебро́ска, перебро́съ.

Przerzutny, перемѣ́тный, непостоя́нный.

Przerzynać, Przerznąć, разрѣ́зывать, разрѣ́зать, перерѣ́зывать, перерѣ́зать.

Przesączać, Przesączyć, процѣ́живать, процѣди́ть, *см.* **Przesiąkać.**

Przesąd, -u, *м.* предразсу́докъ, предубѣжде́ніе

Przesada, -y, *ж.* преувели́ченіе, увели́ченіе; || напы́щенность, натя́нутость, наду́тость. **Na przesadę,** напереры́въ, взапуски.

Przesadny, преувели́ченный; || напы́щенный, наду́тый, натя́нутый.

Przesądny, предубѣжде́нный.

Przesadzać, Przesadzić, пересажа́ть, пересади́ть; || превыша́ть, превосходи́ть (*кого́ въ чёмъ*); || преувели́чивать, увели́чивать. **We wszystkiém przesadza,** онъ всѣ́ преувели́чиваетъ.

Przesądzać, Przesądzić (o czém), предвари́тельно рѣша́ть; || наперёдъ суди́ть, предви́дѣть по дога́дкѣ; || перерѣша́ть.

Przesadzanie, Przesadzenie, -nia, *ср.* пересажа́ніе, пересажда́ніе; || преувели́чиваніе, *см.* **Przesada.**

Przesadzony, пересаженный; || преувели́ченный, натя́нутый.

Przesądzony, предубѣжде́нный.

Przesalać, Przesolić, пересаливать, пересоли́ть.

Przeschły, просо́хшій.

Przeschnąć, *см.* **Przesychać.**

Prześcielać, Przesłać, разстила́ть, разостла́ть, перестила́ть, перестла́ть.

Prześcieradlany, простыно́вый.

Prześcieradło, -a, *ср.* простыня́ (*Умен.* **Prześcieradełko, простыню́нька**). **Prześcieradło śmiertelne,** са́ванъ. || *Стар.* полотно́нце.

Prześcigać, Prześcignąć, превосходи́ть, превзойти́, опережа́ть, опереди́ть, обгоня́ть, обогна́ть.

Prześcigły, перезрѣ́лый, переспѣ́лый.

Przesejmikować, провести́ вре́мя на се́ймикахъ; || промота́ть что́ во вре́мя се́ймиковъ.

Przesełać, *см.* **Przesyłać.**

Przesiać, *см.* **Przesiewać.**

Przesiąc, *см.* **Przesiąkać.**

Przesiadać, Przesiąść, пересѣдáть, пересѣсть. || **Przesiadać się, Przesiąść się**, пересáживаться, пересѣсть.

Przesiadywać (gdzie, u kogo), просúживать, бесѣдовать, разсúживаться. **Przesiedzieć**, просидѣ́ть. **Przesiedzieć noc całą przy kartach**, просидѣ́ть всю ночь игрáя въ кáрты.

Przesiąkać, Przesiąknąć, Przesiąc (przez co), просáчивать, просáкнуть, проницáть, проникáть, проникнуть насквóзь; || **Przesiąkać, Przesiąknąć, Przesiąc**, промокáть, промóкнуть, пропúтываться, пропитáться. **Od deszczu ziemia przesiąkła**, отъ дождя́ земля́ промóкла.

Przesiec, *см.* **Przesiekać.**

Przesiecz, -y, *ж.* просѣ́ка въ лѣсу́.

Przesiedlać, Przesiedlić (*Стар.* **Przesielić**), переселя́ть, переселúть. || **Przesiedlać się, Przesiedlić się**, переселя́ться, переселúться.

Przesiedlenie, -nia, *ср.* переселéніе (*на чужбúну*), выходъ. || **Przesiedlenie się**, перемѣ́нъ, мѣ́сто жúтельства, осѣ́лость. **Przesiedlanie się do innych miejsc kraju**, перечисля́ніе въ другíя мѣ́ста страны́.

Przesiedzieć, *см.* **Przesiadywać.**

Przesięgać, Przesięgnąć, Przesiądz (dokąd), достигáть, достúчь, добирáться, добрáться, доставáть, достáть; || слúшкомъ далекó хватáть; || *превосходúть, превзойтú, превышáть, превы́сить, опережáть, опередúть.

Przesiekać, Przesiec, пересѣкáть, пересѣ́чь, перерубáть, перерубúть.

Przesiewać, Przesiać, просéвать, просéять.

Przesiewacz, -a, *м.* сéятель, просéвáльщикъ; || мукосéйное сúто; || кулáкъ, толчéйный пестъ (*въ мéльницѣ*).

Przesiewiny, -win, *мн.* высéвки, óтруби.

Przesiewny, просéвáльный, служáщій для просéванія.

Przesilać, Przesilić, насúловать, принуждáть, принýдить, заставля́ть, застáвить; || изнурáть, изнурúть. || **Przesilać się, Przesilić się**, надсáживаться, надсадúться, изнурáться, изнурúться, надрывáть свои́ сúлы, натýживаться.

Przesilenie, -nia, *ср.* излúшнее напряжéніе силъ, изнурéніе, истощéніе. **Przesilenie choroby**, крúзисъ, перелóмъ (*болѣзни*). || *Астрон.* **Przesilenie dnia z nocą**, солнцестоя́ніе.

Przesiodłać, пересѣдлáть.

Przeskakać, проскакáть, пропры́гать, проплясáть.

Przeskakiwać, Przeskoczyć, перескáкивать, перескочúть, перепры́гивать, перепры́гнуть. ***Przeskoczyć dwa wiersze**, пропустúть двѣ строкú. **Przeskoczyć kogo**, опередúть, обогнáть.

Przesklepienie, -nia, *ср.* *Плотн.* перемы́чка (*надъ óкнами и двери́ми*).

Przeskoczenie, -nia, *ср.* перескóкъ, перескочéніе.

Przeskoczny, удóбный для перескáчки, для перескочéнія.

Przeskok, -u, *м.* перескóкъ, скачёкъ. **Przeskoki, -ów**, *мн.* увёртки, крючкú, ухищрéнія.

Przeskostnica, -y, *ж.* *Бот.* ежóвка; || толокнáнка (*деревцó*).

Przeskrobać, проскобли́ть; || *перебрáть мéрку въ чёмъ, не наблюдáть въ чёмъ мéры, накуралéсить.

Przesłać, *см.* **Prześcielać**; || *см.* **Przesyłać.**

Prześladować, prześlédować; || притѣсня́ть, утѣсня́ть.

Prześladowanie, -nia, *ср.* прослѣ́дованіе, гонéніе, притѣсне́ніе; || прижúмка.

Prześladowca, -y, *м.* гонúтель, прослѣ́дователь.

Prześladowczy, притѣсни́тельный, стѣсни́тельный.

Przesładzać, Przesłodzić, насáхаривать, насáхарить, разслáщивать, разслáстить.

Prześlakować, Przeszlakować, разслѣ́довать, развѣдать.

Przesłanianie, -nia, *ср.* перегорáживаніе.

Przesłanie, -nia, *ср.* пересы́лка, посы́лка, пересылáніе, отправлéніе, отпрáвка; || послáніе.

Przesłaniec, -ńca, *м.* предтéча; || предвѣ́стникъ, предвозвѣ́стникъ; || передовóй гонéцъ.

Przesławny, достослáвный.

Prześlepiać, Prześlepić, пропускáть, пропустúть, не досмотрѣ́ть, проглядѣ́ть, прозвѣ́вать, потеря́ть изъ вúду.

Prześlica, -y, *ж.* прáлка, прáслица; || кудéль, *см.* **Kądziel**; || *Бот.* дúкій шафрáнъ.

Prześliczny, прелéстный, прекрáсный.

Prześlizgać się, Prześliznąć się, проскáльзывать, проскользну́ть; || прокрáдываться, прокрáсться, просóвываться, просу́нуться.

Przęstka, -i, *ж.* *Бот.* хвощь (*растéніе*).

Przęsło, -a, *ср.* **Przęsła, -y**, *ж.* прáсло, звѣ́но деревя́нной стѣны́, забóра, я́городи; || рядъ; || *Стар.* я́русъ, *см.* **Piętro.**

Przesłodki, сладчáйшій; || прúторный.

Przesłodzić, *см.* **Przesładzać.**

Przesłonić, Przesłaniać, прикрывáть, заслонúть.

Przesłony, чрезвычáйно солёный.

Przesłuchać, выслушать; || допросúть, передопросúть.

Przesłuchanie, Przesłuchywanie, -nia, *ср.* выслýшиваніе; || *Юрид.* допрóсъ, отобráніе показáній. **Przesłuchywanie sprawy w sądzie**, слýшаніе дѣла въ судѣ.

Przesłyszeć, не вы́слушать, не дослы́-

шать, пропустѣть мимо ушей. || **Przesłyszeć się**, ослышаться.

Przesłyszenie, **-nia**, *ср.* недослышка; || несовершенное выслушаніе сказаннаго.

Prześmierdnąć, провонять, просмердѣть, протухнуть.

Prześmiewać się (z kogo, z czego), насмѣхаться, издѣваться *(надъ кѣмъ, надъ чѣмъ)*.

Przesmrodzić, навонять, напахнить, заразить воздухъ вонью, смрадомъ.

Przesmyk, **-u**, *м.* ущелье, узкій проходъ *(между горами)*, тѣснина, дефилей; || проливъ *(морской)*; || *Охот.* бѣгъ извучинами.

Przesolić, *см.* **Przesalać**.

Przespać, **Przesypiać**, проспать, просыпать; || * проспать, пропустить, упустить случай, нерадѣть, прогулять. **Przespać czas dogodny**, упустить удобное время. **Przespać zmartwienie**, предаваясь сну, позабыть горе. || **Przespać się**, соснуть, вздремнуть, выспаться.

Prześpieg, **Przeszpieg**, **-u**, *м.* употребительнѣе во мн. ч. **Prześpiegi**, **Przeszpiegi**, **-ów**, выѣдываніе, высматриваніе, подсматриваніе, подслушиваніе, тайнымъ образомъ, лазутчество, шпіонство, фискальство. **Wysłać kogo na przeszpiegi**, послать кого лазутчикомъ, сыщикомъ. **Być na przeszpiegach**, быть лазутчикомъ, шпіономъ, сыщикомъ,

Prześpiegować, **Przeszpiegować**, высматривать, развѣдывать тайнымъ образомъ, изподтишка, шпіонничать, быть лазутчикомъ, сыщикомъ.

Prześpiewać, пропѣть, спѣть.

Prześpiewywać, пробовать голосъ, повторять пѣніе. || **Prześpiewywać się**, перепѣваться, отвѣчать на пѣніе пѣніемъ.

Przessać, прососать.

Przestać, простоять; || перестать, *см.* **Przestawać**.

Przestanek, **-nku**, *м.* остановка, отдыхъ, перемежка; || *Муз.* пауза; || перерывъ, остановка, помѣха, прекращеніе. **Bez przestanku**, безъ перерыва, безъ перемежки, безпрерывно, безпрестанно.

Przestanny, перемежающійся, перерывчатый, неровный.

Przestąpić, *см.* **Przestępować**.

Przestąpienie, **-nia**, *ср.* проступокъ. **Przestąpienie władzy**, превышеніе власти. **Przestąpienie rozkazu**, нарушеніе, неисполненіе приказанія.

Przestarzałość, **-ści**, *ж.* престарѣлость, глубокая старость.

Przestarzały, престарѣлый.

Przestarzeć, устарѣть, постарѣть.

Przestawać, **Przestać**, переставать, перестать, прекращаться, прекратиться. **Przestać mówić**, перестать говорить. || **Przestać na czém**, довольствоваться, быть довольнымъ *(чѣмъ)*. **Przestawać na małém**, довольствоваться малымъ; || останавливаться *(на чёмъ)*, оставаться *(при чёмъ)*, придерживаться *(чего)*. **Przestańmy na tém**, будемъ этого придерживаться, остановимся при этомъ, ограничимся этимъ.

Przestawanie, **-nia**, *ср.* перемѣна, прерваніе, перерывъ, прекращеніе. **Przestawanie na swojém**, довольство собою. **Przestawanie na małém**, воздержность, воздержаніе. **Przestawanie z kim**, обхожденіе, обращеніе; || знакомство, связь.

Przestawiać, **Przestawić**, переставлять, переставить; || перестроивать, перестроить *(домъ)*.

Przestękać, простонать.

Przestęp, **-u**, *м. Стар.* Пасха, Свѣтлое Воскресенье, *см.* **Pascha**, **Wielkanoc**; || *Бот.* переступень, паралличная трава.

Przestępca, **-y**, *м.* преступникъ, нарушитель *(закона)*, виновникъ.

Przestępek, **-pku**, *м. с.м.* **Występek**, **Przestępstwo**.

Przestępnica, **-y**, **Przestępniczka**, **-i**, *ж.* преступница, нарушительница *(закона)*, виновница.

Przestępnik, **-a**, *м. с.м.* **Przestępca**.

Przestępny, преступный, виновный. || **Przestępny rok**, високосный годъ. || *Мат.* **Zrównania przestępne**, трансцедентальныя уравненія.

Przestępować, **Przestąpić**, переступать переступить, переходить, перейти, перешагнуть; || нарушить, преступить *(что)*, превышать, выходить изъ предѣловъ, изъ границъ. **Przestąpić prawo**, нарушить, преступить, обойти законъ. **Przestąpić granice przyzwoitości**, выйти изъ границъ приличія.

Przestępstwo, **-a**, *ср.* преступленіе, нарушеніе *(закона)*; || беззаконіе, злодѣяніе. **Przestępstwo stanu**, государственное преступленіе.

Przestrach, **-u**, *м.* ужасъ, испугъ, перепугъ.

Przestrajać, **Przestroić**, перестроивать, перестроить, перелаживать, переладить; || переодѣвать, переодѣть, переряжать, перерядить. || **Przestrajać się**, **Przestroić się**, переодѣваться, переодѣться, переряжаться, перерядиться, переодѣться.

Przestraszać, **Przestraszyć**, ужасать, ужаснуть, приводить въ ужасъ, устрашать, устрашить, пугать, перепугать. || **Przestraszać się**, **Przestraszyć się**, ужасаться, ужаснуться, устрашаться, устрашиться, перепугаться.

Przestraszający, ужасающій, ужасный, страшный.

Przestraszony, испуганный, перепуганный, приведённый въ ужасъ.

Przestraszyć, *см.* **Przestraszać**.

Przestroga, **-i**, *ж.* предостереженіе, предувѣдомленіе, навиданіе. || **Na prze-**

strogę, dla przestrogi, для предостереже́нія, для назида́нія.

Przestrój, -oju, *м.* переодѣ́ваніе; || перестро́й, настро́й, настро́йка (*инструме́нта*)

Przestrojony, перестро́енный, настро́енный (*инструме́нтъ*); || переодѣ́тый, перея́женный; || разря́женный, разодѣ́тый, разу́бранный, разфинчёный.

Przestroń, -ni, *ж. см.* **Przestrzeń.**

Przestronno, Przestronnie, простóрно; || * широ́ко.

Przestronny, простóрный, раздо́льный; || * ши́рокій.

Przestrugać,острогáть, соскобли́ть, соскребáть.

Przestrzał, -u, *м.* вы́стрѣлъ. **Na przestrzał,** наскво́зь, навы́летъ.

Przestrzegać, Przestrzedz(kogo o czém), увѣдомля́ть, увѣдомить, предувѣдомля́ть, предувѣдомить, предостерегáть, предостерéчь, предупрежда́ть, предупредáть. **Przestrzegać czego,** наблюда́ть, соблюда́ть, храни́ть, исполня́ть. **Przestrzegać porządku,** соблюда́ть поря́докъ.

Przestrzegacz, -a, *м.* наблюда́тель, соблюда́тель, предостерегáтель.

Przestrzeganie, -nia, *ср.* предостереже́ніе, предупрежде́ніе, предваре́ніе. **Przestrzeganie całości posiadania,** ненаруши́мость владѣ́нія.

Przestrzelić, прострѣли́ть.

Przestrzelon, -nu, *м. Бот.* ввѣробо́й (*расте́ніе*).

Przestrzeń, -ni, *ж.* простра́нство: || уча́стокъ; || протяже́ніе, объёмъ, обши́рность; || продолжи́тельность, продолже́ніе (*вре́мени*), *см.* **Obszar, Przestwór.**

Przestrzeniacz, -a, *м.* расширя́тель.

Przestrzygać, подстригáть.

Przestudzać, Przestudzić, студи́ть, простуди́ть, остуди́ть.

Przestwór, -oru, *м.* **Przestworze, -a,** *ср.* огро́мное простра́нство, ширь, обши́рность, *см.* **Obszar,** *Нар.* **Naprzestwór,** на́стежь.

Przestygnąć, осты́нуть.

Przesunąć, *см.* **Przesuwać.**

Przesuszać, Przesuszyć, просу́шивать просуши́ть.

Przesuszanie, Przesuszenie, -nia, *ср.* просу́шиваніе, просу́шка.

Przesuwać, Przesunąć, передвигáть, передви́нуть, переста́вливать, переста́вить, перемѣща́ть, перемѣсти́ть, перетáскивать, перетащи́ть. || **Przesuwać się, Przesunąć się,** просо́вываться, просу́нуться, проска́льзывать, проскользну́ть, прокрáдываться, прокрáсться.

Przeswarek, -rku, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Przeswarki, -ów,** перебрáнки, споръ. рáспря.

Przeswarzać się, ссóриться, брани́ться.

Przeswarzyć, перекрича́ть, переспóрить.

Przeświadczać, Przeświadczyć, убѣжда́ть, убѣди́ть; || изобличáть, изобличи́ть, уличáть, уличи́ть. || **Przeświadczać się, Przeświadczyć się,** убѣжда́ться, убѣди́ться, удостовѣря́ться, удостовѣриться.

Przeświadczanie, Przeświadczenie, -nia, *ср.* изобличéніе, обличéніе, улúка. || **Przeświadczenie,** убѣжде́ніе, удостовѣре́ніе; || созна́ніе.

Przeświadczyciel, -a, *м.* изобличи́тель, обличи́тель, уличи́тель, обвини́тель.

Prześwidrować, Prześwidrzyć, просверли́ть, пробурáвить, провертѣ́ть.

Prześwięcać, Prześwięcić, вновь освящáть, освяти́ть.

Przeświecić, просия́ть, просия́ть.

Prześwietność, -ści, *ж.* блескъ, блистáтельность, великолѣ́піе, пы́шность.

Prześwietny, свѣтлѣ́йшій, блистáтельный, великолѣ́пный, пы́шный; || знамени́тый, достосла́вный, достоуважа́емый, прослáвленный, слáвный, именúтый.

Prześwięty, пресвяты́й.

Prześwit, -u, *м.* **Prześwitanie, -nia,** *ср.* разсвѣ́тъ.

Przesycać, Przesycić, насыща́ть, насы́тить. || *Хим.* пропúтывать. || **Przesycać się, Przesycić się,** пресыща́ться, пресы́титься.

Przesycenie, -nia, *ср.* пресыще́ніе.

Przesychać, Przeschnąć, просыха́ть, просóхнуть.

Przesyłać, Przesłać, посыла́ть, посла́ть, пересыла́ть, переслáть.

Przesyłanie, Przesłanie, -nia, *ср.* пересыла́ніе, пересы́лка.

Przesyłka, -i, *ж.* посы́лка; || *Ком.* перево́дъ де́негъ, римéсъ.

Przesypać, Przesypywać, просы́пать, просыпáть, разсы́пать, разсыпáть, пересы́пать, пересыпáть.

Przesyt, -u, *м.* пресыще́ніе; || *Мед.* о́бщее отвращéніе отъ пи́щи.

Przeszachrować, смошéнничать, слутовáть; || сбывáть, спускáть съ рукъ.

Przeszalеć, перебѣси́ться.

Przeszczekać, * переспóрить перекричáть (*кого́*).

Przeszczekiwać, лáять отры́висто (*о соба́кахъ*).

Przeszczepać, разщепáть.

Przeszczepić, прививáть, приви́ть, прищепля́ть, прищепи́ть (*дерéвья*).

Przeszkadzać, Przeszkodzić, препя́тствовать, воспрепя́тствовать, мѣша́ть, помѣша́ть.

Przeszkoda, -y, *ж.* препя́тствіе, помѣ́ха, останóвка, затрудне́ніе; || ночно́е привидѣ́ніе, ночно́й при́зракъ. мертвецъ.

Przeszkodnik, -a, *м.* сопротúвникъ, супостáтъ; || злой духъ, сатана́, нечúстая сúла; || плохóй ремéсленникъ, пачкýнъ.

Przeszkodny, препя́тствующій, мѣша́ющій, стѣсни́тельный, затрудни́тельный.

Przeszkodziciel, -a, *м. см.* **Przeszkodnik.**

Przeszło, слишкомъ, бо́лѣе не́жели. **Czekałem przeszło trzy godziny,** я ждалъ три часа́ слишкомъ.

Przeszłodniowy, Przeszłodzienny, бы́вшій наканунѣ.

Przeszłonocny, бы́вшій про́шлою но́чью.

Przeszłorocze, -a, *ср.* про́шлый годъ.

Przeszłoroczny, прошлогодній.

Przeszłość, -ści, *ж.* прошедшее, минувшее, про́шлость.

Przeszłotygodniowy, бы́вшій на прошедшей недѣлѣ.

Przeszły, проше́дшій, про́шлый, минувшій.

Przeszperać, разыска́ть, изслѣдовать, навести́ спра́вку, спра́виться.

Przeszpieg, *см.* **Prześpieg.**

Przeszpiegować, *см.* **Prześpiegować.**

Przeszłychować, скопирова́ть грави́ру; || *Стар.* распрода́ть.

Przeszukać, проискать, перешарить.

Przeszumieć, прошуме́ть; || промота́ться, прокути́ть, прогуля́ть.

Przeszyć, Przeszywać, проши́ть, прошива́ть; || проколо́ть, прока́лывать, пронзи́ть, проби́ть на скво́зь.

Przeszydzać, насмѣха́ться, издѣва́ться, глуми́ться.

Przeszydzanie, -nia, *ср.* осмѣя́ніе, глумле́ніе.

Przeszyty, проши́тый; || проко́лотый, пронзе́нный, проби́тый наскво́зь.

Przeszywać, *см.* **Przeszyć.**

Przeszywacz, -a, *м.* стега́льщикъ (*ремесленникъ занимающійся стегáніемъ тканей*).

Przeszywaczka, -i, *ж.* стега́льщица (*ремесленница занимающаяся стегáніемъ тканей*).

Przeszywanie, -nia, Przeszycie, -cia, *ср.* стро́чка, стёжка, стега́ніе (*матéріи*); || прока́лываніе.

Przetaczać, Przetoczyć, перека́тывать, перекати́ть (*бо́чку съ одного́ мѣста на другóе*); || переливáть, перели́ть; || перета́чивать, переточи́ть, остри́ть, точи́ть; || передѣлывать на токáрномъ станкѣ.

Przetacznik, -a, *м.* решётникъ (*дѣлающій и продающій решета*); || *Бот.* вероника (*растéніе*).

Przetak, -a, *м.* решето́.

Przetańcować, протанцова́ть.

Przetapiać, Przetopić, растопля́ть, растопи́ть, расцускáть, распусти́ть, переплáвливать, переплáвить, переливáть, перели́ть, *см.* **Topić.**

Przetarcie, -cia, *ср.* перетира́ніе, протира́ніе, натира́ніе, тре́ніе; || отёска, отёсываніе; || прокла́дываніе (*доро́ги*).

Przetargować, прода́ть, сбыть съ рукъ.

Przetarnica, -y, *ж.* **Przetarnik, -a,** *м. Бот.* вероника, *см.* **Przetacznik.**

Przetęchnąć, *см.* **Stęchnąć.**

Przetęsknić, протосковáть.

Przetknąć, *см.* **Przetykać.**

Przetłoczyć, продави́ть, прода́вливать, втúснуть, втúскивать.

Przetłuc, Przetłukiwać, перетолочь, истолочь, толочь.

Przetłumaczenie, -nia, *ср.* перево́дъ.

Przetłumaczyć, перевести́ (*съ одного́ языка́ на другóй*), *см.* **Tłumaczyć.**

Przeto, потому́, поэ́тому, сего́ ра́ди, того́ ра́ди, чего́ ра́ди, итáкъ. **Przetoż, a przeto,** и потому́, слѣдовательно. **Przeto iż,** потому́ что, затѣмъ что....

Przetopić, *см.* **Przetapiać.**

Przetorować, проторúть, проложúть, проби́ть (*доро́гу*).

Przetrącać, Przetrącić, опроки́дывать, опроки́нуть, перела́мывать, переломи́ть, перебивáть, перебúть; || * перекуси́ть, съѣсть на́скоро.

Przetransportowanie, -nia, *ср.* транспортирова́ніе, перево́зка.

Przetrawiać, Przetrawić, перева́ривать, перевари́ть (*пúщу*); || * промота́ть, расточúть; || проводúть, провести́ (*врéмя*).

Przetrawny, удобосвари́мый.

Przetrębywać, трубúть.

Przetropiać, Przetropić, обы́скивать, обыска́ть, исходúть (*весь лѣсъ, всю страну́*).

Przetrwać (co), вы́держать, пережда́ть, снести́, перенести́, вытерпéть, перетерпéть. **Przetrwać burzę,** пережда́ть бу́рю; || просуществова́ть, остава́ться, сохрани́ться. **Piramidy egipskie przetrwały przez wiele wieków,** египетскія пирами́ды просуществовáли мно́го вѣко́въ, сохранúлись въ продолже́ніи мно́гихъ вѣко́въ; || быть въ си́лѣ, имѣть си́лу, дѣйствовать. **To prawo przetrwało dotąd,** это́ пра́во остаётся въ си́лѣ до сихъ поръ, имѣетъ си́лу.

Przetrwanie, -nia, *ср.* вы́держка, перенесéніе, выжида́ніе; || про́чность; || постоя́нство, устóйчивость, сопротивле́ніе; || сохране́ніе пре́жней си́лы.

Przetrwonić, промота́ть, расточúть, растра́тить.

Przetrząsać, Przetrząsnąć, Przetrząść, перетря́хивать, перетряхну́ть, перетряса́ть, перетрясти́. **Przetrząsać siano,** перетряса́ть сѣно. **Febra go przetrzęsła,** лихора́дка изму́чила его́. || **Przetrząsać, Przetrząść co,** ры́ться, перерыть, копáться, перекопáть, ша́рить, обша́рить, объ́скивать, объискáть.

Przetrzebiać, Przetrzebić, искорени́ть, искоренúть, истребля́ть, истребúть; || вырывáть съ корнёмъ, изпровергáть; || разчищáть, разчúстить, прочищáть, прочúстить. **Przetrzebić drogę przez las,** разчищáть доро́гу че́резъ лѣсъ.

Przetrzeć, *см.* **Przecierać.**

Przetrzepać, перетрепáть, вы́бить, вы-

колотить (*хлыстóмъ пыль изъ плáтья*). || * поколотить, отдýть, побить, отвалять.

Przetrzeźwić, отрезвить, протрезвить; || **Przetrzeźwić się**, протрезвиться.

Przetrzymać, Przetrzymywać, продержáть, продéрживать, задержáть, задéрживать; || просрóчить, просрóчивать.

Przetrzymanie, -nia, *ср.* задéржка; || просрóчка. **Przetrzymanie w posiadaniu**, провладѣ́ніе.

Przetułać się, протаскáться, прошляться, проблуждáть, прослоня́ться, проскитáться.

Przetwarzać, Przetwerzyć, преобразóвывать, преобразовáть, превращáть, превратить.

Przetwór, -oru, *м.* преобразовáніе, превращéніе; || передѣ́лка, подпрáвка.

Przetwórca, -y, *м.* преобразовáтель, реформáторъ.

Przetworny, преобразовáтельный.

Przetyć, разтолстѣ́ть, разжирѣ́ть.

Przetyczka, -i, *ж.* провёртка. **Przetyczka do zębów**, зубочи́стка. **Przetyczka do uszu**, уховёртка. **Przetyczka do fajki**, прóволока для прочищéнія трýбки и т. п. || *Артил.* затрáвникъ.

Przetykać, Przetknąć, протыкáть, проткнýть, провёртывать, провертѣ́ть, прокáлывать, проколóть, продѣвáть, продѣ́ть, просóвывать, просýнуть; || наткáть, соткáть (*полóтна*). **Przetknąć nitkę**, продѣ́ть ни́тку. **Przetknąć głowę przez kratę**, просýнуть гóлову чéрезъ рѣшóтку.

Przetyłość, -ści, *ж.* ожирѣ́ніе, изли́шняя тýчность, дорóдность.

Przeuczyć, переучи́ть.

Przewabiać, Przewabić, перемáнивать, переманить, смáнивать, смани́ть.

Przewabiacz, -a, *м.* перемáнщикъ.

Przewąchać, проню́хать, развѣ́дать тáйнымъ óбразомъ.

Przewaga, -i, *ж.* перевѣ́съ, преимýщество, превосхóдство; || влія́ніе (*на когó*), власть (*надъ кѣмъ*).

Przewał, -u, *м.* напóръ, нáтискъ. **Przewał wielkiego wojska**, нáтискъ большóго вóйска; || *Стар.* ли́вень, проливнóй дождь; || пролóмъ (*въ стѣнѣ*), *см.* **Nawalnica**.

Przewalać, Przewalić, перевáливать, перевали́ть, переки́дывать, переки́нуть. || **Przewalać się**, перевáливаться, валя́ться.

Przewalczyć, побѣди́ть, преодолѣ́ть, поборóть.

Przewalny, *см.* **Nawalny**.

Przewartować, перебрáть листы́, перелистовáть, пробѣжáть кни́гу.

Przewarzać, Przewarzyć, перевáривать, переварить.

Przeważać, Przeważyć, перевѣ́шивать, перевѣ́сить; || превосходи́ть, превзойти́, превозмогáть, превозмóчь, превышáть, превы́сить, брать, взять верхъ; || имѣ́ть влія́ніе (*на когó*), имѣ́ть власть (*надъ кѣмъ*). || **Przeważać się**, перевѣ́шиваться, перегибáться, наклоня́ться (*на другýю стóрону*), потеря́ть равновѣ́сіе. **Przeważać się z kim**, мѣ́ряться съ кѣмъ си́лою, состязáться. || *Стар.* **Przeważyć się na co**, отвáжиться на чтó; || ошиби́ться въ вѣ́сѣ.

Przeważny, вáжный, степéнный, значи́тельный, си́льный, могýчій, имѣ́ющій большóй вѣ́съ; || рѣши́тельный, перевѣ́шивающій, неопровержи́мый.

Przewdziewać, Przewdziać, переодѣвáть, переодѣ́ть, перемѣня́ть, перемѣни́ть (*бѣльё, плáтье*).

Przewędrować, переѣзжáть, проѣзжáть, переправля́ться, проходи́ть, переходи́ть.

Przewędzić, просуши́ть, провѣ́трить.

Przewekslować, размѣня́ть, промѣня́ть (*дéньги*).

Przewiać, *см.* **Przewiewać**.

Przewiązać, Przewiązywać, перевязáть, перевя́зывать.

Przewiązka, -i, *ж.* перевя́зка.

Przewidywać, Przewidzieć, предви́дѣть, предусмáтривать, предусмотрѣ́ть.

Przewiędły, завя́дшій.

Przewiedzenie, -nia, *ср.* предвѣ́дѣніе; || предвари́тельное познáніе (*о чёмъ*).

Przewiedzieć, познáть, узнáть, разузнáть, изслѣ́довать, развѣ́дать.

Przewielebność, -ści, *ж.* высокопреподóбіе, высокопреосвящéнство (*ти́тулъ митрополи́товъ* и *архіепи́скоповъ*).

Przewielebny, преосвящéннѣйшій (*имѣ́ющій ти́тулъ высокопреосвящéнства*).

Przewielmożny, всемогýщій.

Przewiercać (*Стар.* **Przewiertywać, Przewiercić**), провёртывать, провéрчивать, провертѣ́ть, просвéрливать, просверли́ть, пробурáвливать, пробурáвить.

Przewiercień, -rtnia, *м. Бот.* кóзья жи́молость (*рáстéніе*).

Przewierutny, отъя́вленный, записнóй, отпѣ́тый. **Przewierutny pijak**, отъя́вленный, гóрькій пья́ница. **Przewierutny głupiec**, наби́тый дурáкъ.

Przewierzgać, Przewierzgnąć, переки́дывать, переки́нуть, передёргивать, передёрнуть, перевёртывать, перевернýть, опроки́дывать, опроки́нуть. **Przewierzgnąć kogo przez nogę**, * подшиби́ть когó, подстáвить комý нóгу, *см.* **Przerzucać**. **Przewierzgnąć kogo do siebie**, переманить когó къ себѣ́, привлéчь, преклони́ть на свою́ стóрону. **Przewierzgnąć (w co)**, преврати́ть, обрати́ть, преобрази́ть.

Przewieść, Przewieśdź, *см.* **Przewodzić**.

Przewieszczać, предвѣщáть, предскáзывать.

Przewieszczyciel, -a, *м.* предвѣщáтель, предсказáтель.

Przewietrzać, Przewietrzyć, провѣ́тривать, провѣ́трить. || **Przewietrzać się**, про-

вѣтриваться. **Przewietrzyć się**, освѣжи́ться во́здухомъ.

Przewiew, -u, *м.* вѣяніе вѣтра, струя́ во́здуха, сквозно́й вѣтеръ.

Przewiewać, Przewiać, Przewionąć, провѣва́ть, провѣ́ять, продува́ть, проду́ть. **Przewiewać zboże**, вѣ́ять хлѣбъ.

Przewiewacz, -a, *м.* вѣятель. вѣяльщикъ.

Przewiewny, находя́щійся на чи́стомъ, на откры́томъ во́здухѣ; || сквозно́й; || скороте́чный, мимолётный.

Przewieźć, *см.* **Przewozić**.

Przewięzistość, -ści, *ж.* сжа́тіе, съ у́женіе, перехва́тъ, ущемле́ніе.

Przewięzisty, у́зкій, сжа́тый, ущемлённый.

Przewięzywać, *см.* **Przewiązać**.

Przewijać, Przewinąć, Przewić, перевива́ть, переви́ть, переплета́ть, переплести́, перевя́зывать, перевяза́ть. **Przewinąć dziecko**, спелена́ть ребёнка. **Przewinąć kogo przez nogę**, *подшиби́ть кого́, подста́вить кому́ но́гу, *см.* **Przerzucać**. || **Przewijać się**, вертѣ́ться, проходи́ть взадъ и вперёдъ, мелька́ть, промелькну́ть, снова́ться. || ***Przewinąć się komu przez nogę**, обману́ться, ошиби́ться.

Przewinić, провини́ться.

Przewinienie, -nia, *ср.* вина́, вино́вность, просту́покъ, преступленіе. **Przewinienie leśne**, наруше́ніе лѣсны́хъ пра́вилъ.

Przewładny, преоблода́ющій, могу́щественный, власти́тельный.

Przewlekać, Przewłoczyć, Przewiec, Przewłaczać, провола́кивать, проволочи́ть, прота́скивать, протащи́ть перета́скивать, перетащи́ть; || продѣва́ть (*ни́тку*), нани́зывать (*бу́сы*); || протя́гивать, протяну́ть; || переодѣ́вать, переодѣ́ть (*въ другое пла́тье*). **Przewlec, Przewłóczyć rolę**, борони́ть, боронова́ть. **Przewlec wojnę**, продолжи́ть войну́, продли́ть. **Przewlekać, Przewłóczyć sprawę**, отлага́ть, отложи́ть, отсро́чивать дѣ́ло. **Przewlekać sznurkiem**, прошнуро́вывать. **Przewlekać wyrazy**, растя́гивать слова́. || **Przewlekać się**, протя́гиваться, протяну́ться, откла́дываться; || персодѣва́ться; || слоня́ться, таска́ться (*съ мѣста на мѣсто*). *Посл.* **Co się przewlecze, to nie uciecze**, ти́ше ѣ́дешь, да́льше бу́дешь.

Przewlekły, продолжи́тельный, медли́тельный, мѣшкотный, непрово́рный, копотли́вый.

Przewłoczny, долготерпѣли́вый; || выжида́тельный, ме́дленный.

Przewłóczyciel, -a, *м.* медли́тель.

Przewłoka, -i, *ж.* проволо́чка, отсро́чка, промедле́ніе, замедле́ніе, отлага́тельство, остано́вка.

Przewód, -odu, *м.* прово́дъ, проведе́жаніе; || направле́ніе пути́; || веде́ніе (*дѣла*), произво́дство, управле́ніе, распоряже́ніе; || *Стар.* предводи́тельство; || **Przewód swego**, настоя́ніе на своёмъ; || *Стар.* **Przewód prawny**, произво́дство и́ска, тя́жба; || *Стар.* подво́да (*телѣга съ лошадьми́ и проводнико́мъ*); || *Анат.* кана́лъ.

Przewodca, Przewódzca, -y, *м.* вожа́къ, вожа́тый, проводни́къ, предводи́тель, путеводи́тель, *см.* **Przewodnik**.

Przewodni, Przewodny, путево́дный, руководи́тельный, сопровожда́ющій. **Przewodna niedziela**, Ѳомино́ воскресе́нье, пе́рвое воскресе́нье по́слѣ пра́здника Па́схи.

Przewodnia, -dni, *ж.* руково́дство, предводи́тельство, указа́ніе, наставле́ніе.

Przewodnica, -y, *употреби́тельнѣе:* **Przewodniczka, -i**, *ж.* предводи́тельница, руководи́тельница, проводни́ца.

Przewodnictwo, -a, *ср.* предводи́тельство, руково́дство; || наставле́ніе.

Przewodniczący, первопрису́тствующій, предсѣда́тельствующій.

Przewodniczenie, -nia, *ср.* руководи́тельство; || предсѣда́тельство.

Przewodniczka, *см.* **Przewodnica**.

Przewodniczy, предводи́тельный, путеводи́тельный, руководи́тельный, путево́дный.

Przewodniczyć, предводи́тельствовать, управля́ть, руководи́ть, руково́дствовать, наставля́ть, провожа́ть, ука́зывать доро́гу.

Przewodnik, -a, *м.* проводни́къ, путеводи́тель; || наста́вникъ, руководи́тель; || руково́дство (*загла́віе нѣкоторыхъ книгъ*); || путеводи́тель, путеуказа́тель, доро́жникъ; || *Физ.* проводни́къ (*электри́чества*).

Przewodny, *см.* **Przewodni**.

Przewodzić, предводи́тельствовать, кома́ндовать; || распоряжа́ться кѣмъ, гру́бо съ кѣмъ обходи́ться; || **Przewieść**, перевести́, провести́, переводи́ть.

Przewora, Przeworzyna, Przywora, -y, *ж.* сто́йло (*въ конюшнѣ*), отгоро́дка, разгоро́дка, *см.* **Przepierzenie**.

Przewóz, -ozu, *м.* перево́зъ, перепра́ва (*че́резъ рѣку́*); || перево́зка, во́зка, транспо́ртъ; || переѣ́здъ.

Przewożący, -ego, *м.* во́зчикъ. **Przewożący ziemią i wodą**, во́зчикъ по сухо́му и во́дному пути́.

Przewozić, Przewieźć, перевози́ть, перевезти́, провози́ть, провезти́. || **Przewozić się, Przewieźć się**, переѣзжа́ть, перевози́ться, переправля́ться,

Przewozisko, -a, *ср.* ста́рый, него́дный паро́мъ.

Przewoźniczy, принадлежа́щій перево́щику.

Przewoźnik, -a, *м.* перево́щикъ, паро́мщикъ.

Przewoźny, приво́зный, заграни́чный; || контраба́ндный.

Przewozowy, перево́зный, прово́зный, транзи́тный. **Handel przewozowy**, транзи́тная торго́вля.

Przewracać, Przewrócić, переворáчивать, переворотúть, перевёртывать, перевернýть, опрокúдывать, опрокúнуть; || перемёшивать, перемёшáть, перепýтывать, перепýтать; || перевёртывать вверхъ днóмъ, вверхъ ногáми. **Przewracać stronice książki**, переворáчивать страни́цы кни́ги. **Przewracać oczy**, *или* **Przewracać oczyma**, ворóчать, поводúть глазáми. **Przewracać kozły, koziołki**, кувыркáться. || **Przewracać się, Przewrócić się**, опрокúдываться, опрокúнуться, пáдать, упáсть, ворóчаться, переворáчиваться, переворотúться, повёртываться, повернýться, **Powóz się przewrócił**, повóзка опрокúнулась. **Przewróciło mu się w głowie**, онъ помёшался, съ умá сошёлъ.

Przewróciciel, -a, *м. см.* **Obalacz, Wywróciciel.**

Przewrót, -otu, *м.* разстрóйство, безпорáдокъ, упáдокъ. **Przewrót w głowie**, разстрóйство умá, помёшательство.

Przewrotnie, злóбно, лукáво; || извращённо.

Przewrotnik, -a, *м.* развráтникъ, нечестúвецъ.

Przewrotność, -ści, *ж.* развращённость, испóрченность; || извращённость (*понúтій*).

Przewrotny, развráтный, развращённый, испóрченный; || извращённый.

Przewrzaskiwać, покрúкивать.

Przewrzeszczeć, перекричáть.

Przewyborność, -ści, *ж.* совершéнство, превосхóдство.

Przewyborny, совершённый, превосхóдный, отбóрный, отмённый.

Przewyżka, -i, *ж.* остáтокъ, остальнóе, излúшекъ; || *Мат.* рáзность (*двухъ чúсель*).

Przewyższać, Przewyższyć, превышáть, превúсить, превосходúть, превзойтú, брать, одéрживать верхъ.

Przez, чрезъ, чéрезъ, сквозь, изъ, въ, по, съ. **Wejść przez wyłom**, войтú чéрезъ проломъ. **Przez zimę, Przez lato i t. d.**, въ течéніе зимы, въ течéніе лéта и т. д. **Iść przez las**, иттú чéрезъ лёсъ. **Zrobić co przez grzeczność**, сдéлать что-либо изъ учтúвости. **Posłać list przez pocztę, przez posłańca**, послáть письмó по пóчтѣ, съ разсúльнымъ, съ комиссіонéромъ. **Wyrzucić przez okno**, вúбросить въ окнó, *или* за окнó. **Patrzeć przez szpary**, смотрéть сквозь пáльцы. **Przez nos mówić**, говорúть въ носъ, гнусúть. **Nie czyń przez drugich, co sam przez siebie uczynić możesz**, не дéлай посрéдствомъ другúхъ того, что мóжешь самъ сдéлать. **Przez nieuwagę**, ненарóчно, безъ умúсла, по ошúбкѣ. **Przez cały rok**, во весь годъ. **Przez wzgląd**, изъ уваженія, во уваженіе. **Przez siebie, Przez się**, самъ собóю, самъ по себѣ, непосрéдственно. **Uważać rzecz przez się**, разсмáтривать предмéтъ самъ по себѣ, непосрéдственно. **To przez się jasne**, это самó собóю я́сно. **Czynić co przez się**, дéлать что-либо непосрéдственно, дéлать самомý. **Rozumie się samo przez się**, самó собóю разумéется. || *Стар.* вм **Bez** (безъ). **Przez przyczyny**, безъ причúны. **Przez gniewu**, безъ гнѣва.

Przeżąć, *с.м.* **Przeżymać.**

Przezacny, достоуважáемый, достóйный; || знаменúтый, слáвный, прослáвленный.

Przezdroże, -a, *ср. Стар.* продолженіе путú, врéмя проведённое въ дорóгѣ.

Przezdrożnie, *Стар.* по дорóгѣ, вдоль дорóги.

Przezdrożny, находя́щійся поперёгъ дорóги, положенный на дорóгѣ.

Przeżeglować, переплы́ть, переплывáть, приплы́ть, приплывáть (*на корабл́*).

Przeżegnać, Przeżegnać się, *см.* **Żegnać, Żegnać się.**

Przeżegnanie, *см.* **Żegnanie.**

Przezeń (сокращ. **Przez niego, Przez nią**), чéрезъ негó, чéрезъ неё, имъ, éю.

Przeżerać, Przeźreć, пожирáть, пожрáть.

Przeziębić się, простудúться.

Przeziębienie, -nia, *ср.* простýда.

Przeziębnąć, прозябнуть, чýвствовать озноб́ъ.

Przezierać, Przejrzeć, провирáть, проврéть; || предусмáтривать, предусмотрéть; || обозрѣвáть, обозрéть, пересмáтривать, пересмотрéть; || проникáть взглядомъ. || **Przezierać się**, глядéться (*въ зéркало*), *см.* **Przeglądać.**

Przezieracz, -a, *м.* обозрѣвáтель.

Przezim, -u, *м.* **Przezima, -y**, *ж.* зúмнее врéмя; || *Воен.* зимóвка, зимовáніе.

Przezimować, провимовáть; || продержáть, прокормúть во врéмя зимы.

Przezmian, -u, *м.* безмéнъ; || *Морс.* контáрь.

Przeznaczać, Przeznaczyć, назначáть, назнáчить, предназначáть, предназнáчить; || означáть, предзнаменовáть, предвѣщáть **Ten przypadek nic dobrego nie przeznacza**, этотъ слýчай ничегó хорóшаго не предвѣщáетъ. **Przeznaczył te pieniądze na kupno domu**, онъ предназнáчилъ эти дéньги на покýпку дóма.

Przeznaczenie, -nia, *ср.* предназначéніе, жрéбій, ýчасть, удѣлъ, судьбá предопредѣлéніе; || назначéніе; || *Богосл.* предопредѣлéніе Бóжіе.

Przeznaczony, назнáченный, предназнáченный, опредѣлённый. **Przeznaczona pensja**, опредѣлённое жáлованіе. **Stawić się na czas przeznaczony**, явúться въ назнáченное врéмя.

Przezneony, продолжа́вшійся, происходи́вшій во всю ночь.

Przezór, -oru, *м. Стар.* недосмо́тръ, потво́рство, послабле́ніе, побла́жка; || *см.* **Przezorność.**

Przezornie, предусмотри́тельно.

Przezorność, -ści, *ж.* прозо́рливость, предусмотри́тельность, проница́тельность; || осмотри́тельность.

Przezorny, прозо́рливый, предусмотри́тельный, проница́тельный; || осмотри́тельный; || прозра́чный. **Przezorna polityka**, предусмотри́тельная поли́тика. **Umysł przezorny**, проница́тельный умъ. **Strumień przezorny**, прозра́чный ручёй, *см.* **Przezroczysty.**

Przezrooze, -a, *ср.* небосклонъ, кругозо́ръ, возду́шное простра́нство.

Przezroczny, двухгоди́чный, двугоди́чный.

Przezroczysto, Przezroczo, прозра́чно.

Przezroczystość, -ści, *ж.* прозра́чность.

Przezroczysty, прозра́чный, сквози́стый.

Przeźrzeć, Przejrzeć, Przeźrzewać, Przejrzewać, перезрѣть, перезрѣвать; || *см.* **Przeżerać**; || *см.* **Przeglądać, Przeziérać.**

Przezuwać, Przezuć, снима́ть о́бувь, разува́ть, разу́ть; || **Przezuwać się, Przezuć się**, разува́ться, разу́ться, вновь обува́ться, обу́ться.

Przeżuwać, Przeżuć, пережёвывать, пережева́ть.

Przeżuwacz, -a, *м.* живо́тное отрыга́ющее жва́чку, жва́чное живо́тное, жва́чникъ; || зеленобрю́шка (*рыба*).

Przeżuwający, отрыга́ющій жва́чку, жва́чно-жующій.

Przeżuwanie, -nia, *ср.* жва́чка.

Przezwisko, -a, *ср.* и́мя, назва́ніе; || фами́лія, *см.* **Nazwisko**, фами́льное прозва́ніе; || прозва́ніе, про́звище. **Wilhelm przezwiskiem Podbiciel**, Вильге́льмъ про́званный Завоева́телемъ.

Przezwyciężać, Przezwyciężyć, превозмога́ть, превозмо́чь, преодолѣва́ть, преодоле́ть, одолѣва́ть, одоле́ть, побѣжда́ть, побѣди́ть.

Przeżyć, Przeżywać, прожи́ть, проживать, пережи́ть, переживать. **Przeżyć wiek długi**, прожи́ть до́лгіе го́ды. **Nie przeżyje trzydziestu lat**, онъ не проживётъ бо́лѣе тридцати́ лѣтъ. **Który drugiego przeżyje**, кто кого́ переживётъ? **Przeżywa dziesięć tysięcy rubli rocznie**, онъ проживаетъ де́сять ты́сячъ рубле́й ежего́дно.

Przeżycie, -cia, *ср.* прожи́тіе, прожи́токъ, содержа́ніе, прокорми́ніе, продово́льствіе, *см.* **Utrzymanie**; || прожи́тіе. **Po przeżyciu siedmiu lat w niewoli**, прожи́вши семь лѣтъ въ плѣну́; || *Юрид.* пережи́тъ. **Domniemane przeżycie**, предположе́ніе о томъ кто кого́ переживётъ.

Przeżymać, Przeżąć, выжима́ть, вы́жать; || * вынужда́ть, вымога́ть де́ньги, притѣсня́ть, выжима́ть сокъ изъ кого́; || удруча́ть. **Ból mię przeżyma**, скорбь удруча́етъ меня́, стѣсня́етъ мнѣ се́рдце.

Przezywać, Przezwać, называ́ть, назва́ть, прозыва́ть, прозва́ть, именова́ть. **Przezywać się**, переименовываться, перемѣня́ть себѣ и́мя; || перебра́ниваться, поноси́ть другъ дру́га.

Przeżywać, *см.* **Przeżyć.**

Przeżywić, прокорми́ть.

Przód, -odu, *м.* пере́дъ, пере́дняя часть. **Przód okrętu**, носъ (*у корабля*). **Przód domu**, лицева́я, пере́дняя сторона́ до́ма, фаса́дъ. **Przód u wozu, u powozu**, передо́къ у во́за, пере́днее ме́сто у экипа́жа; || сни́ца (*куда́ вкладывается дышло*). **Stać przodem do kogo**, стоя́ть лицо́мъ къ кому́. **Iść przodem**, идти́ впереди́, *см.* **Naprzód, Wprzód.**

Przodek, -dka, *м.* пре́докъ (*мн.* **Przodkowie**, пре́дки); || **Przodek, -dku**, *м.* передо́къ, пере́дняя часть, *см.* **Przód**; || * первѣнство, предпочте́ніе, преиму́щество. **O przodek walczyć z kim**, спо́рить съ кѣмъ за первѣнство. **Dać komu przodek**, отда́ть кому́ преиму́щество, предпочте́ніе; || *Стар.* нача́ло. || *Горн.* **Przodek, Ort, забо́й.**

Przodkar, -a, -u, *м.* **Przodkara, -y**, *ж.* передо́къ (*у экипажей и полевыхъ орудій*).

Przodkować (*Стар.* **Przodować**), идти́ впереди́; || первѣнствовать. **Przodkować w tańcu**, распоряжа́ться та́нцами; || **Przodkować komu** *или* **przed innymi, przed wszystkimi**, быть вы́ше, превыша́ть, превосходи́ть (*кого́, другихъ всѣхъ*), отлича́ться (*предъ кѣмъ*), первѣнствовать, опереживать, опереди́ть (*кого́*). **Chciałby wszędzie przodkować**, онъ хотѣлъ бы вездѣ́ быть пе́рвымъ, быть вы́ше всѣхъ.

Przodkowny, *Стар.* гла́вный, передово́й.

Przodkowy, передко́вый.

Przodowy, передній, передово́й.

Prztyk, Pstryk, -u, Prztyczek, Pstryczek, -czka, *м.* **Prztyczka, Pstryczka, -i**, *ж.* щелчо́къ. **Dać prztyczka w nos**, дать щелчо́къ по́ носу, *см.* **Szczutek.** || **Prztyk, Pstryk**, *Межд.* щелкъ (*звукъ отъ ударенія пальцевъ о пальцы*); || вспы́шка (*дѣйствіе по́роха на вспы́шничикъ*); || осе́чка (*ружья*); || **Pstryk, Pstryk!** (*Межд.* отъ глагола **Pstrykać**, бормота́ть, заика́ться, не зна́я что́ сказа́ть).

Prztykać, Pstrykać, Prztyknąć, Pstryknąć, щелкать па́льцами, дава́ть щелчки́; || дава́ть вспы́шку, дѣлать осе́чку, осека́ться (*о ружьѣ*); || **Pstrykać**, бормота́ть, заика́ться, не зна́я что́ сказа́ть. || **Prztykać się, Pstrykać się**, руга́ться, брани́ться, перебра́ниваться.

Przy, *Предл.* при, близъ, вблизи́, по́длѣ, во́злѣ, подъ, у, въ, на, за, съ, со. **Mieszkać przy kościele, tuż przy kościele**, жить

по́длѣ цѐркви, по́длѣ са́мой цѐркви. **Przy stole była mowa.** .. за столо́мъ бы́лъ разгово́ръ, была́ рѣчь.... **Siedzieć przy stole,** сидѣ́ть за столо́мъ. **Siedzieć przy ogniu,** сидѣ́ть у огня́. **Siedzieć przy kominku,** сидѣ́ть пѐредъ камѝномъ. **Siedzieć przy oknie,** сидѣ́ть у окна́. **Usiądź przy mnie,** сядь по́длѣ, во́злѣ меня́. **Zachować kogo przy życiu,** сохрани́ть кому́ жизнь, спасти́ чью жизнь. **Przy końcu,** въ концѣ́, на концѣ́. **Przy końcu zimy,** въ концѣ́ зимы́. **Jużem przy końcu,** я уже́ оканчиваю, сейча́съ око́нчу. **Śpiewać przy robocie,** пѣть за рабо́тою, во вре́мя рабо́ты. **Przy podanéj sposobności,** при удо́бномъ слу́чаѣ. **Przy świadkach,** при свидѣ́теляхъ. **Rzecz stała się przy nas, przy ludziach,** дѣ́ло произошло́ при на́съ, въ нашѐмъ прису́тствіи, при лю́дяхъ. **Być przy żniwie,** находи́ться, прису́тствовать во вре́мя жа́твы. **Poseł przy dworze berlińskim,** посла́нникъ при Берли́нскомъ дворѣ́. **Być przy dworze,** находи́ться при дворѣ́. **Śpiewać przy fortepjanie,** пѣть подъ фортепіа́но, съ акомпанеме́нтомъ на фортепіа́но. **Przy boskiéj pomocy,** при по́мощи Бо́жіей. **Być przy zdrowiu,** быть здоро́вымъ, по́льзоваться здоро́вьемъ. **Jest przy pieniądzach,** онъ при де́ньгахъ, у него́ есть де́ньги. **Być przy rozumie,** быть въ своѐмъ умѣ́. **Być przy zdrowych zmysłach,** сохрани́ть здра́вый умъ, не потера́ть разсу́дка. **Czém są twoje nieszczęścia przy moich?** что́ зна́чатъ твои́ несча́стія въ сравне́ніи съ мои́ми? **Przy wytrwałości wszystkiego dokazać można,** терпѣ́ніемъ всего́ мо́жно дости́гнуть. **Być przy nadziei,** быть бере́менною (*о жѐнщинѣ*). **Stać przy czém, obstawać przy czém,** стоя́ть за что́, защища́ть что́. **Stoję przy prawdzie,** я стою́ за пра́вду. **Niech to zostanie przy tobie,** оста́вь э́то при себѣ́, сохрани́ э́то про себя́, не разглаша́й, не говори́ никому́.

Przyaresztować, задержа́ть, арестова́ть, наложи́ть запреще́ніе, аре́стъ. **Przyaresztować majątek dłużnika,** задержа́ть име́ніе должника́ и́ли наложи́ть запреще́ніе на име́ніе. **Przyaresztować winowajcę,** арестова́ть, взять подъ стра́жу престу́пника.

Przyaresztowanie, -nia, *ср.* заарестова́ніе, взя́тіе подъ стра́жу; || задержа́ніе, наложе́ніе запреще́нія.

Przybaczyć, *Стар.* припо́мнить, *см.* **Przypominać.**

Przybawiać, Przybawić, прибавля́ть, приба́вить, пріобрѣта́ть, пріобрѣсти́, нажива́ть, нажи́ть. || **Przybawiać do siebie,** привлека́ть къ себѣ́, *см.* **Przywabiać** || **Przybawiać się (czego),** *см.* **Nabawiać się.**

Przybeczeć, поплата́ться, потерпѣ́ть.

Przybić, *см.* **Przybijać.**

Przybiec, Przybiedz, Przybiegać, прибѣжа́ть, прибѣга́ть, поспѣши́ть, поспѣша́ть.

Przybierać, Przybrać, прибира́ть, прибра́ть, подбира́ть, подобра́ть, избира́ть, избра́ть, принима́ть, приня́ть. **Przybrać sobie przyjaciela,** избра́ть себѣ́ дру́га. **Przybrać kogo za syna,** усынови́ть, приня́ть вмѣсто сы́на. **Przybrać kogo za córkę,** приня́ть вмѣсто до́чери; || убира́ть, убра́ть, украша́ть, укра́сить, наряжа́ть, наряди́ть. **Wiosna przybrała ziemię w zieloność i kwiaty,** весна́ убрала́ зе́млю зе́ленью и цвѣта́ми; || брать, принима́ть на себя́. **Przybierać postawę wesołą,** принима́ть на себя́ весѐлый видъ. || **Przybrać konia,** надѣ́ть сбру́ю на ло́шадь; || прибыва́ть, прибавля́ться, поднима́ться, возвы́ситься. **Rzeka przybrała,** вода́ въ рѣкѣ́ поднялась, возвысилась. || **Przybierać się, Przybrać się,** приготавливаться, приготовиться, снаряжа́ться, снарядиться; || убира́ться, убра́ться, наряжа́ться, наряди́ться.

Przybieranie, -nia, *ср.* прибира́ніе, подбира́ніе, избира́ніе; || убира́ніе, украше́ніе; || приня́тіе. || **Przybieranie deputatów,** приглаше́ніе депута́товъ.

Przybijać, Przybić, прибива́ть, приби́ть. **Przybijać deski,** прибива́ть до́ски. **Przybić nabój, ładunek,** припы́живать, прибива́ть зара́дъ. **Przybijać co komu (na licytacji),** оста́вить что́ за кѣмъ на публи́чныхъ торга́хъ. **Przybijać do brzegu,** прича́ливать, приста́вать, припливать къ бе́регу.

Przybijaczka, -i, *ж.* бѐрдо (*тка́цкое*).

Przybijanie, -nia, *ср.* прибива́ніе. **Przybijanie do brzegu,** прича́ливаніе къ бе́регу.

Przybiór, -oru, *м.* нара́дъ, убо́ръ, убра́нство; || припра́ва (*кушанья*). **Przybiór na konia,** ко́нская сбру́я, шо́ры, у́пряжь.

Przybitka, -i, *ж. Воен.* пыжъ (*для прибива́нія заря́да*).

Przybity, пригвождённый, приби́тый гвоздя́ми.

Przybłąkać się, приставать, пристать, привязаться, присоединяться, слѣдовать за кѣмъ либо.

Przyblaknąć, поблѣдне́ть, потускне́ть; || полиня́ть, вы́цвѣсть.

Przybliżać, Przybliżyć, приближа́ть, приблизить, придвига́ть, придви́нуть. || **Przybliżać się, Przybliżyć się,** приближа́ться, приблизиться, придвига́ться, придви́нуться.

Przybliżanie, Przybliżenie, -nia, *ср.* приближе́ніе, сближе́ніе; || приблизи́тельность. **Przez przybliżenie,** приблизи́тельно.

Przybłotny, приболо́тный.

Przyboczny, приближённый, дове́ренный, ближа́йшій. **Kancelarja przyboczna namiestnika,** со́бственная канцеля́рія намѣ́стника.

Przybolec, огорчи́ться.

Przybór, -oru, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Przybory**, -ów, сбо́ры. приготовле́нія; || снаря́дъ, прибо́ръ. **Przybory myśliwskie**, охо́тничьи снаря́ды, принадле́жности.

Przybrać, *см.* **Przybierać**.

Przybrany, при́нятый въ това́рищество, това́рищъ въ торго́вомъ о́бществѣ; || усыновлённый; || пріобще́нный, о́бщникъ (*о́бщества*); || заи́мствованный, чужо́й, вы́мышленный. **Pod nazwiskiem przybraném**, подъ чужи́мъ, вы́мышленнымъ и́менемъ.

Przybrudzić, запа́чкать, замара́ть, загрязни́ть немно́го.

Przybrzeże, -a, *ср*, побере́жье.

Przybrzeżny, прибре́жный.

Przybudować, пристро́ить, надстро́ить.

Przybus, -u, *м.* *Бот.* рѣчно́й хвощъ.

Przybyć, *см.* **Przybywać**.

Przybycie, -cia, *ср.* приращéніе, увели́ченіе; || прибы́тіе, прихо́дъ, пріѣ́здъ; || *Юрид.* приращéніе. **Prawo przybycia z przychodów**, пра́во приращéнія по отношéніямъ къ иму́ществамъ.

Przybyły, прибы́лый, прибы́вшій, пріѣ́хавшій, пришéдшій, дошéдшій; || наступи́вшій, наста́вшій; || приращённый, увели́ченный, умно́женный.

Przybysz, -a, **Przybylec**, -lca, **Przybycień**, -ćnia, *м.* пришéлецъ, пришлéцъ, иноземецъ, чужезéмецъ, чужестра́нецъ. || **Przybycień**, прибáвочный день къ Февралю́ мѣ́сяцу въ високо́сномъ го́дѣ, прибáвочная луна́ чрезъ ка́ждые три года́; високо́сный годъ.

Przybyszowy, чужестра́нный, при́шлый; || прибáвочный, вста́вочный; || високо́сный (*годъ*).

Przybyt, -u, *м.* прибы́тіе, прихо́дъ, пріѣ́здъ. || **Przybytek**, -tku, *м.* приращéніе, пріумножéніе, нараста́ніе, при́быль, прибáвка.

Przybytek, -tku, *м.* жили́ще, пребыва́ніе. || **Przybytek w trzodzie**, *Библ.* сѣнь, ски́нія, Святáя Святы́хъ. **Przybytek Pański**, ски́нія завѣ́та. || *Посл.* **Od przybytku głowa nie boli**, запа́съ бѣды́ не дѣ́лаетъ, ли́шнее не бѣда́, чѣ́мъ бо́льше, тѣ́мъ лу́чше.

Przybywać, **Przybyć**, прибыва́ть, прибы́ть, пробавля́ться, прибáвиться, увели́чиваться, увели́читься; || поспѣша́ть, поспѣши́ть; || пріѣзжа́ть, пріѣ́хать, прибыва́ть, прибы́ть. **Przybyć komu na pomoc**, поспѣши́ть, поспѣ́ть къ кому́ на по́мощь. **Dnia przybywa**, дни прибыва́ютъ, увеличи́ваются.

Przybywanie, -nia, **Przybycie**, -cia, *ср.* прибыва́ніе, приращéніе, прибавлéніе, увели́ченіе. **Przybywanie wody**, прибыва́ніе воды́; || прибы́тіе, пришéствіе, прихо́дъ; || приво́зъ (*това́ровъ*).

Przychciwy, **Przychciwszy**, жа́дненькій.

Przychęcać, **Przychęcić**, пріохо́чивать, пріохо́тить.

Przychód, -u, *м.* прихо́дъ. **Przychód i rozchód**, прихо́дъ и расхо́дъ.

Przychodni, посторо́нній, чужо́й, при́шлый, иностра́нный, иноземный, чужестра́нный.

Przychodowy, прихо́дный.

Przychodzenie, -nia, **Przyjście**, -ścia, *ср*, пришéствіе, прихо́дъ, прибы́тіе, пріѣ́здъ. **Przyjście Messjasza**, пришéствіе Мессіи. **Przyjście na świat**, рождéніе, появлéніе на свѣ́тъ.

Przychodzić, **Przyjść**, приходи́ть, притти́; || доходи́ть, достига́ть. **Przyjść do czego**, дости́гнуть чего́. **Przyjść do władzy**, дости́гнуть вла́сти. **Przyszło mi na myśl**, мнѣ́ пришло́, взбрело́ на умъ, на мысль, въ го́лову. **Przyjść do siebie**, притти́ въ себя́, собра́ться съ ду́хомъ, очну́ться, образу́миться. **Przyjść do zdrowia**, вы́здоровѣть, попра́вить своё здоро́вье. **Przyjść do siebie po chorobie**, опра́виться по́слѣ болѣ́зни. **Zkąd ci to do głowy przyszło**, что́ это тебѣ́ взду́малось, что́ ты э́то вы́думалъ? **Wszystko z czasem przychodzi**, вре́мя всё преодолѣва́етъ. **Nigdy do tego nie przyjdzie**, э́тому никогда́ не быва́ть. **Przyjść do lat**, дости́гнуть соверше́ннаго во́зраста. **Przychodzić do ubóstwa**, притти́ въ упа́докъ, обнища́ть. **Przychodzić do rozumu**, взя́ться за у́мъ, оду́маться, образу́миться! **Przychodzić**, **Przyjść na co**, доводи́ть, довести́ себя́, впада́ть, впасть. **Przyjść na pośmiewisko**, стать, сдѣ́латься смѣшны́мъ. **Przyjść na wzgardę**, быть въ презрѣ́ніи (*у людéй*).

Przychodzień, -dnia, *м.* пришéлецъ, стра́нникъ.

Przychować, **Przychowywać**, вы́кормить, выка́рмливать, развести́, разводи́ть, плоди́ть (*скоти́ну*).

Przychówek, -wku, *м.* приплóдъ, приращéніе (*скоти́ны*).

Przychudszy, ху́денькій, худоща́вый, сухопа́рый.

Przychutniwać (komu), *Стар.* одобря́ть, хвали́ть.

Przychwalać, **Przychwalić**, восхваля́ть.

Przychwycić, прихвати́ть, захвати́ть.

Przychylać, **Przychylić**, наклоня́ть, наклони́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || склоня́ть, склони́ть, располага́ть, расположи́ть. **Przychylić ku sobie czyje serce**, расположи́ть кого́ къ себѣ́. || **Przychylać się**, наклоня́ться; || снисходи́ть, соглаша́ться на что́. **Przychylać się do pokoju**, склоня́ться къ ми́ру. **Przychylić się do czyjego zdania**, приста́ть, просоедини́ться къ чьему́ мнѣ́нію

Przychylenie się, -nia się, *ср.* согла́сіе **Przychylenie się do prośby**, согла́сіе на про́сьбу.

Przychylność, -ści, *ж.* благосклóнность, снисходúтельность, доброжелáтельство, благорасположéніе.

Przychylny, благопріáтный, благосклóнный, снисходúтельный; || попýтный (*вѣтеръ*).

Przyciąć, *см.* **Przycinać.**

Przyciągać, Przyciągnąć, притáгивать, притянýть, привлекáть, привлéчь, притáскивать, притащúть. **Magnes przyciąga żelazo,** магнúтъ притáгиваетъ желѣзо. **Przyciągać kogo do siebie,** привлекáть кого къ себѣ; || стáгивать, стянýть. **Przyciągać poprzęgi,** стáгивать подпрýги. || **Przyciągać (dokąd),** подвигáться, приближáться, подходúть, выступáть.

Przyciągający, притягáтельный. **Siła przyciągająca,** притягáтельная сúла; || привлекáтельный, плѣнúтельный. **Piękność przyciągająca,** плѣнúтельная красотá.

Przyciąganie, Przyciągnienie, -nia, *ср. физ.* притяженіе; || приманка, привлекáтельность, плѣнúтельность.

Przyciaśniejszy, Przyciasny, съ ýженный, немнóго ýзкій.

Przycięcie, -cia, *ср. см.* **Przycinanie.**

Przyciekać, Przyciec, приливáть, приливáть; || *Стар.* притекáть, притéчь. || *Безлич.* **To mu jeszcze nie przyciekło,** э́то ещё дáромъ не пройдётъ емý.

Przyciemniejszy, Przyciemny, тёмненькій.

Przyciemniać, Przyciemnić, пріосѣнúть, отѣнúть, покрыть тѣнью.

Przycier, -u, Przycierek, -rka, *м.* мочúльный чанъ (*для сóлода*).

Przycierać, Przytrzeć, стирáть, стерéть, вытирáть, вытереть; || ссадúть, ссадни́ть. **Przycierać na kogo,** напирáть, наступáть, нападáть.

Przycierpieć (czego), потерпѣть, претерпѣть (*что*).

Przyciesi, -si, *ж. Плотн.* перевóдина, бáлка, бревнó, брусъ; || подклáдина, основáніе, основá.

Przyciesać, Przyciosać, Przyciosywać, притесáть, притёсывать.

Przyciesanie, -nia, *ср.* притёска. **Przyciesanie krawędzi,** притёска крóмокъ.

Przycięty, надрѣзанный, подрѣзанный; || сжáтый, стúснутый (*ротъ, гýбы*).

Przycinać, Przyciąć, подрѣзывать, подрѣзать; обрѣзывать, обрѣзать. || * **Przycinać komu,** язвúть словáми, говорúть колкости, язвáть, колóть словáми (*кого*).

Przycinanie, -nia, *ср.* надрѣзываніе, обрѣзываніе. **Przycięcie, -cia,** *ср.* надрѣзъ. || * **Przycinanie komu,** кóлкое слóво, кóлкость.

Przycinek, -nku, *м.* кóлкое, язвúтельное слóво, острóта.

Przycioska, -i, *ж. Плотн.* порóгъ, поперéчный брусъ у двéрей.

Przycisk, -u, *м.* нáтискъ, сжимáніе, сдавлéніе; || ударéніе, знакъ ударéнія (*надъ слóвомъ*), тоническое ударéніе.

Przyciskać, Przycisnąć, прижимáть, прижáть, придáвливать, придавáть, притúскивать, притúснуть; || * угнетáть, утѣснúть, удручáть. **Boleść go przyciska,** скорбь его удручáетъ.

Przyciskanie, -nia, Przyciśnięcie, -cia, *ср.* прижимáніе, сжáтіе, прижáтіе, давлéніе.

Przyćmić, помрачúть, затемнúть, затмúть.

Przyćmienie, -nia, *ср.* помрачéніе, потемнѣніе.

Przycukrować, подсластúть, посáхарить.

Przycumować, причáлить, привязáть причáлъ.

Przyćwiczać, Przyćwiczyć, пріучáть, пріучúть, повáживать, повадúть, привáживать, привадúть.

Przyczajać, Przyczaić, скрывáть, скрыть, утáивать, утаúть. || **Przyczajać się, Przyczaić się,** скрывáться, скрыться, притáиться, спрятáться.

Przyczepiać, Przyczepić, привáзывать, привязáть, прицѣплúть, прицѣпúть; || прикáлывать, приколóть, пришпúливать, пришпúлить; || задѣвáть, задѣть. **Przyczepić szpilką,** приколóть булáвкою. || **Przyczepiać się, Przyczepić się,** привáзываться, привязáться, прицѣплúться, прицѣпúться, прикáлываться, приколóться, пришпúливаться, пришпúлиться.

Przyczepka, -i, *ж.* подвѣска (*къ чему́*); || статья́, оговóрка (*въ письменномъ актѣ*); || придáрма, ссóра.

Przyczepny, подвѣсный, || придáрчивый, привáзчивый, склóнный къ ссóрѣ.

Przyczerniejszy, черноватый.

Przyczerwieńszy, красноватый.

Przyczesać, причесáть.

Przyczęszczać, учащáть.

Przyczołek, -łku, *м. Арлит.* фронтóнъ, щипéцъ, вышка, вéрхняя часть дóма; || устóй (*путепровóда*); || *Артил.* фасъ бастіóна.

Przyczołgać się, приползтú.

Przyczyna, -y, *ж.* причúна, пóводъ, винá.

Przyczyńca, -y, *м.* винóвникъ, зачúнщикъ; || заступникъ, ходáтай. **Być czyim przyczyńcą u kogo,** быть чьимъ заступникомъ. ходáтаемъ пéредъ кѣмъ.

Przyczynek, -nku, *м.* приращéніе, прибáвка, прúбыль.

Przyczyniać, Przyczynić, придавáть; придáть, прилагáть, приложúть, прибавлять, прибáвить, увеличúвать, увеличúть; || присоединáть, присовокупля́ть (*къ письмý, къ рѣчи и т. п.*). || **Przyczyniać się, Przyczynić się,** содѣйствовать, способствовать. || **Przyczyniać się**

(za kim), ходáтайствовать, хлопотáть, вступáться, заступáться (*за кого*).

Przyczynienie, -nia *и* **Przyczynienie się, -nia się,** *ср.* ходáтайство, содѣйствіе.

Przyczynka, -i, *ж.* (*Умен.* слова **Przyczyna**), малѣйшая причúна, малѣйшій повóдъ.

Przyczynny, способствующій, содѣйствующій, ходáтайствующій, заступнúческій, предстáтельствующій; || рекомендáтельный. **List przyczynny,** рекомендáтельное письмó.

Przydać, *см.* **Przydawać.**

Przydalszy, далекóнекъ.

Przydany, прибáвленный, приложéнный, присоединённый, прибáвочный, придáточный. || *Област.* **Przydani, -ych,** *мн.* свáдебный пóѣздъ отправлáющійся съ молодóю въ домъ ея мýжа вмѣстѣ съ придáнымъ.

Przydarzać się, Przydarzyć się, случáться, случúться.

Przydatek, -tku, *м.* прибáвка, надбáвка, придáча; || прúпись (*къ духóвному завѣщáнію*).

Przydatkowy, прибáвочный, придáточный, дополнúтельный.

Przydatność, -ści, *ж.* гóдность, пригóдность, вы́годa, удóбность.

Przydatny, гóдный, пригóдный, нýжный, вы́годный, потрéбный, способный, удóбный.

Przydawać, Przydać, придавáть, придáть, прилагáть, приложúть, прибавлáть, прибáвить, присоединáть, присоединúть. || **Przydawać się, Przydać się (na co, do czego),** годúться, пригодúться, быть полéзнымъ, служúть (*къ чему*). **Na co się to przyda?** къ чемý э́то послýжить? какáя изъ э́того пóльза? **To się na nic przydać nie może,** э́то никудá не годúтся.

Przydech, -u, *м. Грам.* придыхáніе.

Przydechowy, *Грам.* гортáнный. **Głoska przydechowa,** гортáнная бýква.

Przydenek, -nku, *м. Артил.* виногрáдъ.

Przydeptać, притоптáть, стоптáть. **Przydeptać trzewiki,** стоптáть башмакú.

Przydługi, Przydłuższy, длинновáтый.

Przydłużka, -i, *ж. Ком.* прибáвочный листъ къ вéкселю.

Przydomek, -mku, *м.* родовóе прóзвище; || двойнáя фамúлія.

Przydroże, -a, *ср.* придорóжная тропúнка, мéсто при дорóгѣ.

Przydrożny, придорóжный, подорóжный.

Przydrzeźniać (komu), передрáзнивать (*кого*).

Przyduszać, Przydusić, душúть, придушúть, задушúть, удушáть, удушúть; || заглушáть, заглушúть, подавлáть, подавúть, сдéрживать, сдержáть, затúвать, затайть; || прекращáть, прекратúть, усмирáть, усмирúть, подавúть, обýздывать, обуздáть. *Муз.* **Przyduszać dźwięki,** смягчáть звýки. **Przydusić głos,** сдержáть гóлосъ, задушúть гóлосъ. **Przydusić bunt,** прекратúть, подавúть бунтъ. **Przydusić gniew,** обуздáть, затайть гнѣвъ. **Przydusić sprawę,** замя́ть дѣло.

Przydybać, Przydybywać, застáть, застáвать, захватúть, захвáтывать, застúгнуть, застáчь, застúгать. **Noc nas przydybała w drodze,** ночь застúгла, захватúла насъ въ дорóгѣ.

Przydybny, легковастигáемый, уловúмый.

Przydychać, *Грам.* придыхáть, произноси́ть гортáнью, съ придыхáніемъ.

Przydymać, Przydąć, навѣвáть, навѣ́ять, наноси́ть, нагнáть (*вѣтромъ*).

Przydymić, przydymáć. || **Przydymić się,** придымúться.

Przydzielenie, -nia, *ср.* разпредѣлéніе (*хозя́йствен. угóдій*).

Przydzielić (co komu), вы́дѣлить, отдѣлúть, опредѣлúть, назнáчить дóлю.

Przyfarbować, подкрáсить.

Przyfastrzygować, сметáть, пришúть на живýю нúтку.

Przyfugowanie, -nia, *ср. Плотн.* фугóвка.

Przygadzać, Przygodzić, приля́живать, прилáдить, приспособлáть, приспособúть, прибирáть, прибрáть, придѣлывать, придѣлать; || приноравливать, приноровúть, примѣня́ть, примѣнúть. || **Przygadzać się, Przygodzić się,** приключáться, приключúться, случáться, случúться, приводúться, происходúть. **Przygadza się,** случáется, бывáетъ. **Każda rzecz na co się swego czasu przygodzi,** кáждая вещь въ своё врéмя пригодúтся.

Przygana, -y, *ж.* хулá, порицáніе, осуждéніе, охуждéніе; || упрёкъ, попрёкъ, укорúзна, вы́говоръ. **Człowiek bez przygany,** человѣкъ безупрёчный, безукоризненный.

Przyganiać, Przyganić, хулúть, порицáть, осуждáть, охуждáть; || журúть, укорáть, упрекáть, выговáривать, дѣлать вы́говоръ. || **Przyganiać, Przygonić, Przygnać,** пригонúть, пригнáть, загонúть, загнáть.

Przyganiacz, -a, *м.* хулúтель, порицáтель.

Przygannie, съ упрёкомъ, съ порицáніемъ, съ осуждéніемъ, уничижúтельно.

Przyganny, достóйный порицáнія, хулúмый, укорúзненный, *см.* **Naganny;** || порицáющій, уничижáющій, укоря́ющій.

Przygarbić, сгóрбить, пригнýть, согнýть, скорóбить. || **Przygarbić się,** сгóрбиться, согнýться, скорóбиться.

Przygarnąć, Przygarniać, Przygarnywać, скопúть, копúть, собрáть, собúрать, набúрать, набрáть, подбúрать, подобрáть, прибúрать, прибрáть, загребáть, загрéсть; || привлекáть, привлéчь. **Przygarnął do siebie ludzi uczonych,** привлёкъ къ себѣ учёныхъ людéй, собрáлъ вок-

рýгъ себя́ учёныхъ людéй. **Przygarnął sierotę,** пріютúлъ у себя́ сиротý. **Przygarnij te pieniądze,** собери́, подбери́ э́ти дéньги. || **Przygarnąć się, Przygarniać się do czego,** посвящáть себя́ чемý, усéрдно занимáться чёмъ, предавáться чемý. **Przygarniać się do kogo,** привáзываться, приставáть къ комý, пріютúться у кого́.

Przygarść, -ści, *ж.* **Przygarśnie, -nia,** *ср.* пригóршня.

Przygasać, Przygasnąć, угасáть, угáснуть.

Przygasły, угáсшій.

Przygaszać, Przygasić, погашáть, погасúть. **Przygasić ogień,** уменьшúть, осла́бить огóнь.

Przygaszony, погáшенный.

Przygęstnieć, сгустúться.

Przygiąć, Przyginać, пригнýть, пригибáть, скорóбить; || сложúть, склáдывать; || преклонúть, преклоня́ть.

Przyglądać, Przyjrzeć (*Стар.* **Przyźrzeć**), присмáтривать, присмотрéть, *см.* **Doglądać, Dozierać.** || **Przeglądać się, Przejrzeć się,** присмáтриваться, присмотрéться, всмáтриваться, всмотрéться, вглáдываться, вглядéться.

Przygładzać, Przygładzić, приглáживать, приглáдить.

Przygłaskać, Przygłaskiwać, глáдить, приглáдить, приглáживать; приласкáть, приласкивать.

Przygłos, -u, *м,* ударéніе, акцéнтъ.

Przygłuch, -a, *м.* прúглухъ, глуховáтый.

Przygłuchnąć, оглóхнуть.

Przygłuszać, Przygłuszyć, заглушáть, заглушúть; || подовля́ть, подавúть; сдéрживать, сдержáть. *Муз.* **Przygłuszać dźwięki,** смягчáть звýки.

Przygnębić, удручáть, притѣснúть, прижáть, придавúть.

Przygnębienie, -nia, *ср.* притѣсненіе, угнетéніе, давлéніе, подавлéніе, гонéніе, прижúмка.

Przygniatać, Przygnieść, угнетáть, притѣсня́ть, давúть, придавúть, удручáть, удручúть, прижимáть, прижáть.

Przygniły, гнилóватый.

Przygoda, -y, *ж.* слýчай, случáйность; || приключéніе, похождéніе, происшéствіе, событіе; || неудáча, бѣдá, бѣдствіе, несчáстіе. **Przygody życia,** житéйскія случáйности. **Większa część wysp znaleziona z przygody,** бóльшая часть островóвъ открúта случáйно. **Schowaj od przygody,** спрячь на всáкій слýчай. **Szczęśliwy jest kto się cudzą przygodą karze,** счáстливъ тотъ, кого́ исправля́етъ чужóе несчáстіе. || *Посл.* **Głupi kto po szkodzie radzi o wygodzie,** снявши гóлову, по волосáмъ не плáчутъ. **Przygody naucza zgody,** *или* **Przygody jednają niezgody,** нуждá нáучитъ колачú ѣсть, нуждá скáчетъ, нуждá плáшетъ, нуждá пѣсенки поётъ. **Przygody po ludziach nie pe drzewach chodzą,** *или* **Przygoda za każdym chodzi,** грѣхъ да бѣдá на кого́ не живётъ; на всáкую бѣдý не упасёшься. **Przygoda nigdy sama nie przyjdzie,** бѣдá не прихóдитъ однá; бѣдá родúтъ бѣдý; бѣдá бѣдý погоня́етъ.

Przygodność, -ści, *ж.* пригóдность, полéзность, удóбность, *см.* **Przydatność;** || случáйность, нечáянность, неожúданность.

Przygodny, гóдный, пригóдный, удóбный, полéзный, надлежáщій, прили́чный, свóйственный, *см.* **Przydatny;** || случáйный, нечáянный, неожúданный. || **Kazania przygodne,** прóповѣди, произнесённыя въ торжéственные прáздники.

Przygodzić, Przygodzić się, *см.* **Przygadzać.**

Przygonić, *см.* **Przyganiać.**

Przygórek, -rka, *м.* пригóрокъ.

Przygorętszy, жаркóнекъ.

Przygórny, подгóрный.

Przygorzeć, пригорéть.

Przygorzelina, -y, *ж.* гарь, прúгарь.

Przygorzki, горьковáтый.

Przygorzkniały, прогóрькшій.

Przygorzknieć, прогóрькнуть.

Przygotować, Przygotowywać, приготóвить, приготáвливать; приспособúть, приспособля́ть. || **Przygotować się, Przygotowywać się,** приготóвиться, приготовля́ться.

Przygotowanie, -nia, *ср.* приготовлéніе, припасёніе, приспособлéніе. **Przygotowania, -wań,** *мн.* сбóры, приготовлéнія. **Przygotowanie przestępstwa,** приготовлéніе къ преступлéнію, умышленное преступлéніе. || *Горн.* **Przygotowanie rud kruszcowych,** обогащéніе рудъ.

Przygotowany, приготóвленный.

Przygotowawczy, приготовúтельный, пріуготовúтельный.

Przygrabiać, Przygrabywać, Przygrabić, пригребáть, пригрестú, пригрéсть; загребáть, загрéсть.

Przygramolić się, притощáться, приползтú.

Przygraniczący, порубéжный.

Przygrawać, Przygrywać, *Муз.* акомпани́ровать, втóрить; || подъигрúвать.

Przygrawanie, -nia, *ср.* акомпанемéнтъ.

Przygrodek, -dka, *м.* прúгородъ.

Przygrozić, пригрозúть.

Przygróźka, -i, *ж.* угрóза.

Przygrubszy, толстовáтый; || *грубовáтый, простовáтый, мужиковáтый.

Przygrywać, *см.* **Przygrawać.**

Przygryzać, Przygryźć, обгрызáть, обглáдывать. ***Przygryzać wargi,** кусáть гýбы. **Przygryzać komu,** язвúть, колóть словáми (*кого́*).

Przygryzek, -zku, *м.* язвúтельная шýтка, ѣдкая, злáя насмѣшка.

Przygryźliwy, ѣдкій, колкій, язвительный.

Przygrzewać, Przygrzać, подогрѣвать, подогрѣть; согрѣвать, согрѣть; отогрѣвать, отогрѣть; || припекать, припечь; || * докучать, досаждать. **Słońce przygrzewa ziemię**, солнце согрѣваетъ землю.

Przygurtować, подтянуть подпругою; подпруживать; || пристегнуть, прикрѣпить, привязать.

Przyhaftować, пришить; вышить.

Przyimek, -mka, *м. Грам.* предлогъ.

Przyjąć, *см.* **Przyjmować.**

Przyjaciel, -a, *м.* другъ, пріятель; || любитель. *Посл.* **Dla przyjaciela nowego nie opuszczaj starego**, старый другъ лучше новыхъ двухъ. **Przyjaciel stołowy, kieliszkowy**, застольникъ, собутыльникъ. **Przyjaciel ludzi**, человѣколюбецъ. **Przyjaciel nauk i sztuk**, любитель наукъ и искусствъ.

Przyjacielski, дружескій, пріятельскій. Po przyjacielsku, подружески, попріятельски.

Przyjacielstwo, -a, *ср.* дружба, дружество, пріязнь, *см.* **Przyjaźń.** *Собир.* друзья.

Przyjaciółka, -i, *ж.* пріятельница, подруга; || * шпенсеръ (*родъ женской одежды*).

Przyjadać, Przyjeść, пріѣдать, пріѣсть, съѣдать, съѣсть. || **Przyjadać się, Przyjeść się**, пріѣдаться, пріѣстся.

Przyjazd, -u, *м.* пріѣздъ.

Przyjaźń, -źni, *ж.* дружба, пріязнь.

Przyjaźnić, Sprzyjaźnić, сдружать, сдружить. || **Przyjaźnić się, Sprzyjaźnić się**, дружиться, сдружиться, подружиться, свести съ кѣмъ дружбу.

Przyjazność, -ści, *ж.* пріязность, привѣтливость, ласковость.

Przyjazny, пріязненный, дружескій, дружественный, дружелюбный, благопріятный, благосклонный. **Wiatr przyjazny**, попутный вѣтеръ.

Przyjechać, *см.* **Przyjeżdżać.**

Przyjęcie, -cia, *ср.* принятіе. **Przyjęcie podarunku**, принятіе подарка. **Przyjęcie służącego**, наемъ слуги. **Przyjęcie do towarzystwa**, принятіе въ общество; || пріемъ, встрѣча. **Znaleźć dobre przyjęcie**, быть хорошо принятымъ, встрѣченнымъ. || **Przyjęcie za syna**, усыновленіе. **Przyjęcie za córkę**, принятіе вмѣсто дочери.

Przyjemka, -i, *ж. Бот.* виноцвѣтъ.

Przyjemność, -ści, *ж.* пріятность, удовольствіе; || развлеченіе, забава; || прелесть, нѣжность, мягкость. **Przyjemność stylu**, пріятность слога. **Przyjemności wiejskie**, сельскія удовольствія. **Przyjemności życia światowego**, удовольствія, развлеченія свѣтской жизни. **Z przyjemnością co robić**, съ удовольствіемъ дѣлать что.

Przyjemny, пріятный, милый, любезный, нѣжный.

Przyjeść, Przyjeść się, *см.* **Przyjadać.**

Przyjęty, принятый; || одобренный.

Przyjeżdżać, Przyjechać, пріѣзжать, пріѣхать.

Przyjmiciel, -a, *м.* принимателъ, пріемщикъ; || сборщикъ.

Przyjmować, Przyjąć, принимать, принять, взять; || одобрять, одобрить, утверждать, утвердить. **Przyjąć projekt**, принять проэктъ. **Przyjmować sakrament**, причащаться, пріобщаться Святыхъ Таинъ. **Przyjąć służącego**, нанять слугу. **Przyjąć służbę u kogo**, наняться въ службу къ кому, вступить въ службу къ кому. **Przyjąć warunek**, согласиться на условіе. || **Przyjmować się**, приниматься, начинать ростъ; || * развиваться, распространяться.

Przyjść, *см.* **Przychodzić.**

Przyjście, -ścia, *ср.* приходъ, пришествіе. **Przyjście w pomoc**, воспособленіе.

Przykarać, наказать.

Przykątek, -tku, *м. см.* **Zakąt.**

Przykaz, -u, *м.* приказъ, повеленіе.

Przykazanie, -nia, *ср.* приказаніе, распоряженіе; || заповѣдь. **Przykazanie boskie**, заповѣди божія. || *Стар.* одобреніе съ ручательствомъ; || *Стар.* привычка къ чему; || *Стар.* отказъ, завѣщаніе.

Przykazywać, Przykazać, приказывать, приказать, повелѣвать, повелѣть. || *Стар.* отказывать, завѣщать. || *Стар.* **Przykazywać komu kogo**, рекомендовать кого, ручаться за кого. || *Стар.* **Przykazywać kogo do czego**, пріучать.

Przykład, -u, *м.* примѣръ, образецъ. **Na przykład**, напримѣръ; || прикладъ (*у ружья*).

Przykładać, Przyłożyć, прикладывать, прилагать, приложить, подкладывать, подложить. || *Стар.* **Przykładać się**, свыкаться; || содѣйствовать, помогать, принимать въ чемъ участіе. **I on przykładał się do téj sprawy**, онъ также принималъ участіе въ этомъ дѣлѣ; || упражняться (*въ наукахъ*), прилежать (*къ наукамъ*).

Przykładanie się, -nia się, *ср.* содѣйствіе, || стараніе, прилежаніе.

Przykładek, -dku, *м.* **Przykładka, -i**, *ж.* прибавка, придача; || придача дурной говядины къ хорошей.

Przykładność, -ści, *ж.* примѣрность.

Przykładny, примѣрный, образцовый.

Przykłaniać, Przykłonić, наклонять, наклонить.

Przyklask, -u, *м.* рукоплесканіе.

Przyklaskiwać, Przyklasnąć, рукоплескать, аплодировать.

Przyklejać, Przyklеić, приклеивать приклеить.

Przyklękać, Przyklęknąć, преклонять, преклонить колѣни, стать или пасть на колѣни.

Przyklęky, колѣнопреклоне́нный, стоя́щій на колѣня́хъ.

Przyklepać, **Przyklepywać**, сплю́щивать, сплю́щить.

Przyklepany, сплю́щенный.

Przyklonić, *см.* **Przykłaniać**.

Przyklonny (do czego), накло́нный, скло́нный.

Przykołatać się, добра́ться, пробра́ться, доби́ться, дости́гнуть.

Przykomorek, -rku, *м. Стар.* тамо́женная заста́ва.

Przykop, -u, *м.* ровъ, ко́панъ; || *Воен.* **Przykopy**, *мн.* прико́пы, по́дступы, апро́ши, траше́я.

Przykopać, прокопа́ть, проры́ть.

Przykopciść, закопте́ть.

Przykopowy, траше́йный.

Przykopycie, -cia, *ср.* запя́токъ; || подкаблу́чный реме́нь.

Przykoście, -ścia, *ср.* надко́стная плева́.

Przykować, **Przykuć**, прико́вывать, приковать.

Przykracać, укора́чивать.

Przykradać, **Przykraść**, покра́дывать, красть понемно́гу. || **Przykradać się, Przykraść się**, подкра́дываться, подкра́сться.

Przykrasić, **Przykraszać**, укра́сить, украша́ть; || подправля́ть (*кушанье*).

Przykrawać, **Przykroić**, прикра́ивать, прикрои́ть.

Przykręcać, **Przykręcić**, привива́ть, привинти́ть, приве́рчивать, приве́ртывать, приверте́ть.

Przykrępować, прикрѣпля́ть.

Przykro, непріа́тно, доса́дно, ску́чно, проти́вно, прискорбно, тяжело́, несно́сно; || кру́то, отвѣсно; || стремгла́въ, внизъ головою; || гру́бо, суро́во, жесто́ко. **Góra przykro spadzista**, о́чень крута́я гора́. **Spaść przykro**, упа́сть стремгла́въ. **Zwrócić powóz przykro**, кру́то заворота́ть пово́зку. **Czas przykro zimny**, вре́мя о́чень холо́дное. **Przykro mi to**, э́то мнѣ непріа́тно. **Przykro na to patrzeć**, непріа́тно смотре́ть на э́то. **Przykro się z kim obchodzić**, суро́во обходи́ться съ кѣмъ. **Przykro odpowiedzieć**, гру́бо отвѣтить. **Z przykra**, *Нар.* нело́вко, тяжело́.

Przykrócić, укороти́ть, уба́вить, сократи́ть, || * держа́ть кого́ въ рука́хъ, не дава́ть кому́ во́ли.

Przykroić, *см.* **Przykrawać**.

Przykrość, -ści, *ж.* кру́тость, круть, крутизна́ (*горы*); || жесто́кость, суро́вость (*зимы*); || непріа́тность, неудово́льствіе, огорче́ніе, безпоко́йство, ску́ка, доса́да. **Zrobić komu przykrość**, причини́ть кому́ неудово́льствіе.

Przykrótki, коротко́ватый.

Przykry, крутой, отвѣсный. **Przykra góra**, крута́я гора́; || нерО́вный, неудо́бный. **Przykra droga**, бо́йкая, нерО́вная доро́га; || те́рпкій, о́стрый, рѣзкій. **Przykry smak**, те́рпкій, о́стрый вкусъ. **Przykry głos**, рѣзкій го́лосъ; || утоми́тельный. **Przykra praca**, утоми́тельная рабо́та; || непріа́тный. **Przykre położenie**, непріа́тное положе́ніе. || **Przykra**, *см.* **Przykra rzecz jest**, непріа́тно, э́то непріа́тное де́ло. **Przykra jest karać**, непріа́тно нака́зывать.

Przykrycie, -cia, *ср.* прикры́тіе; || оде́я́ло, покры́шка; || кро́вля, кровъ, кры́ша, навѣсъ.

Przykryty, покры́тый, прикры́тый.

Przykrywać, Przykryć, прикрыва́ть, прикры́ть.

Przykrywadło, -a, *ср.* кры́шка, покры́шка.

Przykrywka, -i, *ж.* кры́шечка.

Przykrzewić, *Стар.* уси́лить, приба́вить, увели́чить.

Przykrzyć, **Sprzykrzyć**, докуча́ть, досажда́ть; || возбужда́ть отвраще́ніе. || **Przykrzyć sobie**, скуча́ть, быть недово́льнымъ. || **Przykrzyć się, Sprzykrzyć się**, наскуча́ть, надое́да́ть, быть въ тя́гость (*кому́*); || станови́ться ску́чнымъ, несно́снымъ. **Zaczyna mi się przykrzyć jego mowa**, его́ рѣчь начина́етъ наскуча́ть мнѣ. **Już mi się życie przykrzy**, жизнь уже́ наскуча́етъ мнѣ, жизнь уже́ наску́чила мнѣ. **Przykrzy mi się tu**, мнѣ здѣсь ску́чно.

Przykrzykać, **Przykrzyknąć**, восклица́ть, воскли́кнуть, выража́ть одобре́ніе восклица́ніями.

Przykrzyki, -ów, *мн.* одобри́тельныя восклица́нія, ра́достный кри́къ.

Przykuć, *см.* **Przykować**.

Przykupić, **Przykupować**, **Przykupywać**, прикупи́ть, прикупа́ть.

Przykupno, -a, *ср.* прику́пка.

Przykurczyć, скорчить, свести́; || укороти́ть, сдѣлать коро́че, пригну́ть. **Przykurczyło rękę, nogę**, свело́ ру́ку, но́гу.

Przykurzyć, запыли́ть.

Przykwas, -u, *м.* кислова́тость.

Przykwasek, -sku, *м.* кислова́тый вкусъ.

Przykwaśny, кислова́тый.

Przylać, *см.* **Przylewać**.

Przyłączać, Przyłączyć, присоедини́ть, присоединя́ть, прилага́ть, приложи́ть. || **Przyłączać się, Przyłączyć się**, присоедини́ться, присоединя́ться.

Przyłączenie, -nia, *ср.* присоедине́ніе; || приложе́ніе, прибавле́ніе.

Przylądek, -dka, -dku, *м. Геогр.* мысъ, носъ. **Przylądek Dobréj Nadziei**, Мысъ До́брой Наде́жды.

Przylądować, приста́ть, причали́ть къ бе́регу.

Przyłamać (*Стар.* **Przyłomić**), **Przyłomywać**, надломи́ть, надла́мывать.

Przylasek, -sku, *м.*, прила́сокъ.

Przylaszczka, -i, *ж. Бот.* родъ фіа́лки.

Przyłatać, положи́ть запла́ты, запла́чивать, пришить.

Przylatywać, Przylatać, Przylecieć, прилета́ть, прилете́ть.

Przyłazić, Przylaźć, Przyleźć, ла́зить, ла́зать, лезть, прилеза́ть, прилезть, приполза́ть, приползти́.

Przyłbica, -y, *ж.* шишако́къ, шлемъ; || забра́ло, ли́чникъ (*у шлема*).

Przyłechcić, приманя́ть, прива́дить, пріучи́ть.

Przylecieć, *см.* **Przylatywać.**

Przylegać, Przylegnąć, Przyledz, прилега́ть, приле́чь, налега́ть, нале́чь; || прилега́ть (*къ чему*), находи́ться въ сме́жности (*съ чѣмъ*); || приста́вать, прильну́ть (*о плати*).

Przyległość, -ści, *ж.* сме́жность, бли́зость; || принадле́жности, угодья, слу́жбы (*имѣнія, усадьбы, дома*).

Przyległy, сме́жный, сопредѣльный, погранйчный, сосѣдній. || *Мат.* **Przyległy kąt,** сме́жный у́голъ. || *Стар.* прива́занный, приве́рженный, привы́кшій.

Przyleń, -nia, *м.* лѣнтя́й, лѣни́вецъ.

Przylepek, -pka, *м. см.* **Przylepka**; || * прилипа́ло, подлипа́ло (*человѣкъ, вкрадывающійся съ ласкательствомъ*), подлипа́ла, волоки́та.

Przylepiać, Przylepić, налепля́ть, налепи́ть, разлепля́ть, разлепи́ть, прилепля́ть, прилепи́ть. || **Przylepiać się,** прилепля́ться; || прива́зываться, приставáть (*къ комъ*), волочи́ться (*за кѣмъ*).

Przylepka, -i, *ж.* при́тискъ (*двухъ хлѣбовъ во время печенія*); || * *см.* **Przylepek.**

Przylepnąć, *см.* **Przylipać.**

Przylepny, клейкій, ли́пкій, ва́зкій.

Przylew, -u, Przylewek, -wku, *м.* прили́вка; || прили́въ (*воды*).

Przylewać, Przylać, прилива́ть, прили́ть.

Przyleźć, *см.* **Przyłazić.**

Przyleżeć, прилега́ть, приле́чь.

Przyłgać, Przyłgiwać (*Стар.* **Przyłygać**), прилга́ть, прилыга́ть.

Przylgnąć, *см.* **Przyligać.**

Przyliczać, Przyliczyć, причисля́ть, причи́слить, причита́ть, причёсть.

Przyligać, Przylgnąć, прилипа́ть, прили́пнуть, прильну́ть; || прива́зываться, привяза́ться, приставáть, приста́ть.

Przylipać, Przylipnąć, Przylepnąć, прилипа́ть, прили́пнуть, приле́иваться, приклеи́ться.

Przylizać, Przylizywać, Przylizować, подлиза́ть, подли́зывать, слиза́ть, сли́зывать. || **Przylizywać się,** подли́зываться. подольща́ться.

Przyłóg, -ogu, *м. см.* **Odłóg.**

Przylot, -u, *м. Стар.* **Przylat,** прилёт (*птицъ*).

Przylotny, прилётный.

Przyłożyć, *см.* **Przykładać.**

Przyłuda, -y, *ж.* прикóрмъ; || нажи́ва (*на удý*); || * приманка.

Przyłudny, приманчивый, замáнчивый, привлекáтельный.

Przyłudzać, Przyłudzić, приманивать, приманя́ть, прива́живать, прива́дить, привлека́ть, привле́чь.

Przylutować, припая́ть.

Przymacniać, Przymocnić, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть.

Przymajętnić, обогати́ть

Przymamić, приманя́ть, заманя́ть.

Przymartwić, умертви́ть, придуши́ть.

Przymarzać, Przymarznąć, примерза́ть, примёрзнуть.

Przymaszerować, прибы́ть изъ похо́да (*о войскѣ*).

Przymawiać, Przymówić, заговáривать, заговори́ть, заводи́ть рѣчь, вступа́ть въ разгово́ръ; || заговáривать, заколдо́вывать (*нашёптываніемъ нѣкоторыхъ словъ*); || порица́ть, укори́ть, упрека́ть, жури́ть. || **Przymawiać się. Przymawianie się w sprawie** *Юрид.* уча́стіе въ объясне́ніяхъ по докла́дываемому дѣлу. **Przemówić się,** высказать своё мнѣніе о како́мъ либо дѣлѣ; || вступи́ть съ кѣмъ въ разгово́ръ, заговори́ть съ кѣмъ; || напомина́ть, намека́ть, каса́ться, затро́гивать, издалека́ заводи́ть рѣчь о чёмъ; || сказа́ть сло́во въ чью либо по́льзу.

Przymazać, прима́зать.

Przymęczyć, прину́дить, вы́нудить.

Przymiarek, -rku, *м.* излишекъ въ мѣрѣ, придáча, наддáча, надбáвка.

Przymierać, Przymrzeć (głodu), терпѣть го́лодъ, умира́ть съ го́лоду; || *Стар.* **Przymierać na kogo,** переходи́ть, доставáться по насл**ѣ**дству по́слѣ чьей сме́рти. **Przymiera to wszystko na brata, podług sukcessji,** всё э́то перехо́дитъ по насл**ѣ**дству къ бра́ту.

Przymierca, Przymierzca, -y, *м.* сою́зникъ (**Sprzymierzeniec**).

Przymierny, сою́зный.

Przymierzać, Przymierzyć, примѣря́ть, примѣ́рить; || = **dokąd, do czego,** стреми́ться куда́, къ чему́, цѣлить, мѣтить во что́; || напомина́ть, намека́ть. **Nie przymierzając,** безъ зла́го у́мысла, безъ зла́го намѣренія, не говоря́ худа́го сло́ва.

Przymierzchnąć, помéркнуть, потемнѣть; || смéркнуться.

Przymierze, -a, *ср.* сою́зъ. **Przymierze zaczepne i odporne,** сою́зъ наступа́тельный и оборони́тельный. || *Библ.* **Dawne Przymierze,** ве́тхій завѣ́тъ. **Nowe Przymierze,** но́вый завѣ́тъ.

Przymieszać, Przymieszywać, примѣша́ть, примѣ́шивать. || **Przymieszać się,** смѣ́шиваться; || * **Przymieszać się do czego,** вмѣша́ться во что́.

Przymieszek, -szka, *м.* при́мѣсь.

Przymieszka, -i, *ж.* по́дмѣсь; || лигату́ра, сплавъ.

Przymieszkowy, примѣ́шанный.

Przymilać, Przymilić, украша́ть, укра́-

сить, крáсить. **Przymilać się**, подольщáться, подслуживаться, угождáть, заискивать, стараться понрáвиться.

Przymiot, -u, *м.* кáчество, свóйство, достóинство; || *Филос.* случáйность, атрибýтъ; || *Мед. Стар.* нóвый припáдокъ бóлѣзни; || *Грам.* сказýемое.

Przymiotnik, -a, *м.* прилагáтельное и́мя.

Przymiotny, прилагáтельный, кáчественный.

Przymknąć, *см.* **Przymykać.**

Przymnażać, Przymnożyć (czego), умножáть, умнóжить (*что́*).

Przymocować, прикрѣпи́ть.

Przymocowanie, -nia, *ср.* прикрѣплéніе.

Przymorek, -rku, *м.* нача́ло *и́ли* конéцъ чумы, моровóй я́звы.

Przymorski, примóрскій, *см.* **Nadmorski, Pomorski.**

Przymorze, *см.* **Pomorze.**

Przymowa, -y, *ж. Стар.* заговóръ, заговáриваніе, нашёптываніе, колдовствó, заклинáніе; || *см.* **Przymówka.**

Przymówić, Przymówić się, *см.* **Przymawiać.**

Przymówienie, się, -nia się, *ср.* слóво скáзанное въ чью-либо пóльзу; || присоединéніе къ разговóру. **Przymówienie się ustne**, лúчное объясненіе.

Przymówka, -i, *ж.* язвúтельная шýтка, óстрое слóво, насмѣшка, кóлкость; || внушéніе, намёкъ.

Przymówny, Przymówczy, кóлкій, обúдный, язвúтельный.

Przymrózek, -zku, *м.* зáморозки, зáморозь, небольшóй морóзъ.

Przymrużać, Przymrużyć (oczy), моргáть глазáми, щýрить, прищýривать глазá. **Przymrużyć oczy**, сомкнýть глазá.

Przymulenie, -nia, *ср.* нанóсъ (*песку́, земли́*).

Przymurek, -rku, *м. Архит.* часть стѣны, прилегáющая къ другóй стѣнѣ, быкъ (*внѣшняя подстáва для поддержáнія сооружéній*), контрефóрсъ; || *Фортиф.* контрефóрсы, кáменныя подпóры при одéждѣ вáла съ внýтренней стороны, для поддержáнія землянóй тáжести.

Przymurować, пристрóить, придѣлать кáменное строéніе.

Przymurze, -a, *ср.* пристѣнокъ, пристѣнъ.

Przymus, -u, *м.* принуждéніе, принуждённость, приневóливаніе; || *Юрид.* **Przymus osobisty**, лúчное задержáніе, арéстъ.

Przymusić, *см.* **Przymuszać.**

Przymusiciel, -a, *м.* понудúтель.

Przymusicielka, -i, *ж.* понудúтельница.

Przymuskać, Przymusnąć, Przymuskiwać, приглáдить, приглáживать.

Przymusny, принуждённый, натя́нутый.

Przymusowy, принудúтельный.

Przymuszać, Przymusić, принуждáть, принýдить, насúловать, приневóливать, приневóлить, заставля́ть, застáвить; || **Przymuszać się**, принуждáть себя́.

Przymuszony, принуждённый, вынужденный, приневóленный.

Przymykać, Przymknąć, примыкáть, примкнýть, припирáть, припереть, запирáть, запереть; || придвигáть, придви́нуть.

Przynaglać, Przynaglić (komu), понуждáть, понýдить, торопúть, понукáть; || **Przynaglać kogo do czego**, принуждáть, приневóливать кого́ къ чему́.

Przynajmniéj, по крáней мѣрѣ, по мéньшей мѣрѣ.

Przynależeć, принадлежáть; || относúться къ чему́, касáться до чего́; || *Стар.* зави́сѣть.

Przynależność, Przynależytość, -ści, *ж.* принадлéжность, зави́симость, подчинённость, *см.* **Należytość, Przyległość**; || **Przynależność sądu**, полнопрáвность судá; || причитáющаяся сýмма, слѣдуемая къ получéнію сýмма. || *Стар.* **Przynależności**, *мн.* доходныя статьи, *см.* **Pertynencja.**

Przynależny, Przynależyty, зави́симый, подчинённый; || надлежáщій, принадлежáщій, прили́чный, свóйственный; || дóлжный, слѣдуемый; || *Юрид.* полнопрáвный, имѣющій прáво судúть; || причитáющійся, слѣдуемый къ получéнію (*о сýммѣ*).

Przynaszać, *см.* **Przynosić.**

Przynęcać, Przynęcić, привлекáть, привлéчь, прельщáть, прельстúть; || привáживать, прикáрмливать.

Przynęta, -y, *ж.* приманка, прéлесть, привлекáтельность; || прикóрмъ; || нажúва, блёвка (*надѣва́емая на крючóкъ уды́ для приманки рыбъ*).

Przynętny, привлекáтельный, плѣни́тельный, прелéстный.

Przyniewalać, Przyniewolić, приневóливать, приневóлить, принýждать, принýдить.

Przyniewolny, вынужденный, принуждённый, обя́занный.

Przynitować, заклепáть (*гвоздь*), вколотúть.

Przynosić, Przynieść, Przynaszać, приносúть, принести, принáшивать; || доставля́ть, достáвить; || причинúть, причини́ть; || доносúть, доводúть до свѣдѣнія. **Co cię tu przyniosło?** что тебя́ привелó сюдá? **Czy go tu kaduk przyniósł?** не чéрти ли принесли́ его́ сюдá? **Przynieść szkodę**, навести́ вредъ. **Przynieść straty**, ввести́ въ убы́токъ. **Przynieść zmartwienie**, причинúть огорчéніе.

Przynucać, Przynuczać, Przynękać, Przynukać, Przynużać, принуждáть, приневóливать.

Przynuka, -i, *ж.* принуждéніе. **Bez przynuki**, непринуждéнно, добровóльно.

Przyobecny, присýтствующій.

Przyobiecać, Przyobiecywać, обѣща́ть, обѣща́ться, сули́ть, посули́ть.

Przyoblec, Przyobłoczyć, Przyoblekać, обле́чь, облека́ть, одѣ́ть, одѣва́ть. || **Przyoblekać się,** облача́ться, облека́ться, одѣва́ться, надѣва́ть на себя́.

Przyoccić, подли́ть у́ксусу.

Przyodziać, *см.* **Przyodziewać.**

Przyodzienie, -nia, *ср.* **Przyodziewa, -y,** *ж.* **Przyodziewek, -wku,** *м.* **Przyodzież, -y,** *ж.* одѣя́ніе, оде́жда, пла́тье; || прикры́тіе, покро́въ.

Przyodziewać, Przyodziać, одѣва́ть, одѣ́ть, прикрыва́ть, прикры́ть.

Przyodziewek, Przyodzież, *см.* **Przyodzienie.**

Przyorać, Przyorywać, пріора́ть, припаха́ть, припа́хивать.

Przyostry, острова́тый.

Przyozdabiać, Przyozdobić, украша́ть, укра́сить.

Przyozdobienie, -nia, *ср.* прикра́са.

Przypadać, Przypaść, Przypadnąć (przy czém, do czego), припада́ть, припа́сть, броса́ться, бро́ситься. **Przypadł do ziemi,** припа́лъ къ землѣ́. **Przypadają mu do nóg,** броса́ются къ его́ нога́мъ. || =**gdzie,** спря́таться, притаи́ться. || =**dokąd,** врыва́ться, вто́ргаться. **Przypadać do miasta,** врыва́ться въ го́родъ. || = **na kogo,** напада́ть, постига́ть, застига́ть, захва́тывать. **Strach na niego przypadł,** страхъ напа́лъ на него́. **Nieszczęście na niego przypadło,** несча́стіе пости́гло его́. **Choroba na niego przypadła,** его пости́гла болѣ́знь. || Достава́ться, выпада́ть на до́лю, приходи́ться, причита́ться, настава́ть, наступа́ть, конча́ться (*о сро́кѣ*). **Dziedzictwo na niego przypada,** ему́ досгаётся наслѣ́дство, на его́ до́лю выпада́етъ наслѣ́дство. **Koléj przypada na mnie,** настаётъ моя́ о́чередь. **Na niego przypada dzień służby,** прихо́дитъ его́ о́чередь итти́ на слу́жбу. **Święto jego przypada na niedzielę,** пра́здникъ его́ прихо́дится въ воскресе́нье. || Происходи́ть, случа́ться. **Przypadło to w roku 1812,** э́то случи́лось въ 1812 году́. || Приходи́ть въ го́лову, припомина́ть. **Przypada mi na myśl,** мнѣ прихо́дитъ въ го́лову, я припомина́ю. || Понра́виться, полюби́ться. **Przypada mi po myśli,** э́то мнѣ по мы́сли, э́то мнѣ нра́вится. **Przypada mi do gustu,** э́то въ моёмъ вку́сѣ, по моему́ вку́су. **Przypadł mi do serca,** онъ мнѣ полюби́лся. || Подходи́ть, схо́дствовать. **Konie te przypadają do siebie,** э́ти ло́шади подхо́дятъ одна́ къ друго́й, подхо́дятъ подъ одну́ масть. **Przypadać do siebie,** сходи́ться, схо́дствовать другъ съ дру́гомъ. || Покрыва́ть, завали́ть. **Na ten czas wszystko było śniegiem przypadło,** въ э́то вре́мя всё бы́ло покры́то *или* засы́пано снѣ́гомъ. **Przez noc śniegu przypadało,** всю ночь па́далъ снѣгъ. || *Охот.* броса́ться въ сто́рону (*отъ соба́къ*).

Przypadanie, -nia, *ср.* упада́ніе, напада́ніе; || врыва́ніе, вторже́ніе; || наста́ніе, наступле́ніе (*сро́ка*), *см.* **Przypadać.**

Przypadek, -dku, *м.* приключе́ніе, происше́ствіе, собы́тіе, неча́янный слу́чай, неча́янность, *см.* **Zdarzenie;** || неуда́ча, несча́стіе. **Wydarzył mu się przypadek,** съ нимъ случи́лось несча́стіе. || Случа́йность. **Życie ludzkie podlega rozmaitym przypadkom,** человѣ́ческая жизнь подве́рженара́знымъ случа́йностямъ. || Припа́докъ, при́ступъ (*болѣ́зни*), симпто́мъ. || Приключе́ніе, похожде́ніе, **Przypadki życia,** приключе́нія въ жи́зни, *см.* **Przygoda.** || *Грам.* паде́жъ. || **Na przypadek, w przypadku,** на слу́чай, въ слу́чаѣ. **Przypadkiem, Przypadkowo,** слу́чайно, по слу́чаю, неча́янно, невзнача́й, ненаро́комъ, ненаро́чно. **Spuścić się na przypadek,** пусти́ться науда́чу, ввѣ́риться слу́чаю.

Przypadkować, *Грам.* склоня́ть.

Przypadkowość, -ści, *ж.* случа́йность, неча́янность, неожи́данность.

Przypadkowy, случа́йный, неча́янный, неожи́данный; || посторо́нній. **Przypadkowe dochody,** посторо́нніе, случа́йные дохо́ды.

Przypadłość, -ści, *ж. Филос.* случа́йность; || *Богосл.* акциде́нціи, ви́ды, та́инства по освяще́ніи (*у Като́ликовъ*); || припа́докъ, при́знакъ болѣ́зни, симпто́мъ; || до́ля, часть чего́-либо слѣ́дуемая кому́, слѣ́дуемая су́мма.

Przypadły, прибы́вшій, наступи́вшій, случи́вшійся, *см.* **Przypadać.**

Przypalać, Przypalić, прижига́ть, прижéчь, обжига́ть, обже́чь.

Przypamiętać, припо́мнить, вспо́мнить.

Przyparty, припёртый, прижа́тый, приста́вленный.

Przypas, -u, *м.* ма́чта и руль на рѣчны́хъ суда́хъ.

Przypasać, Przypaść, стра́вливать, страви́ть (*пусти́ть скоти́ну на лугъ и́ли въ по́ле, дава́ть ей съѣда́ть траву́ и́ли хлѣбъ на корню́ стоя́щій*).

Przypaść, *см.* **Przypadać.**

Przypasowanie, -nia, *ср.* приста́вка, прила́женіе. *Плотн.* **Przypasowanie do legaru,** нару́бка на ле́жни.

Przypasywać (*Стар,* **Przypasować**), **Przypasać,** препоя́сывать препоя́сать, опоя́сывать, опоя́сать; || прицѣпля́ть, прицѣпи́ть, привѣ́шивать, привѣ́сить, привя́зывать, привяза́ть.

Przypatrować się, Przypatrywać się, Przypatrzać się, Przypatrzéć się, всма́триваться, всмотрѣ́ться, вгля́дываться, вглядѣ́ться, насмотрѣ́ться, наглядѣ́ться.

Przypchnąć, *см.* **Przypychać.**

Przypędzać, Przypędzić, пригоня́ть, пригна́ть; || понужда́ть, пону́дить, понука́ть.

Przypiąć, *см.* **Przypinać.**

Przypiecek, -cka, *м.* шесто́къ, припе́чекъ.

Przypieczętować, запеча́тать.

Przypiekać, Przypiec, припека́ть, припе́чь, поджа́ривать, поджа́рить; || ***Przypiekać komu**, досажда́ть, докуча́ть. || **Przypiekać się**, обжа́риться, подгоре́ть.

Przypiekanka, -i, *ж. Повар.* крокéтка, родъ лепёшекъ, въ ви́дѣ цили́ндровъ изъ тёртаго карто́фелю, *или* изъ ри́су, поджа́ренныхъ на сковородѣ.

Przypiekie, -a, *ср. Библ.* вра́та а́довы.

Przypiękniać, Przypiększać, Przypiększyć, Przypięknić, украша́ть, укра́сить, убира́ть, убра́ть.

Przypielać, Przypleć, выпа́лывать, вы́полоть.

Przypieprzyć, присы́пать пе́рцомъ.

Przypierać, Przyprzeć, припира́ть, припере́ть, напира́ть, напере́ть, прижима́ть, прижа́ть; || прилега́ть къ чему́, грани́чить, примыка́ть, быть въ сме́жности; || ***Przypierać kogo**, наступа́ть на кого́, тёснить кого́, ста́вить кого́ въ тупи́къ. || **Przypierać się (do czego)**, опира́ться (*на что́*).

Przypieranie, -nia, **Przyparcie**, -cia, *ср.* припира́ніе, напира́ніе, нажа́тіе, налега́ніе.

Przypierzać, Przypierzyć, опера́ть, опери́ть; || убира́ть пе́рьями.

Przypięty, прико́лотый, пришпи́ленный, прикрѣплённый.

Przypiewać, *см.* **Przyśpiewywać.**

Przypiewek, -wku, *м.* припѣвъ.

Przypijać, Przypić, пить за чьё здоро́вье. || **Przypijać się, Przypić się**, впива́ться, впи́ться.

Przypilnować (czego), присмотрѣ́ть (*за кѣ́мъ*), позабо́титься (*о чёмъ*), наблюда́ть.

Przypinać, Przypiąć, прика́лывать, прико́лоть, пришпи́ливать, пришпи́лить, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть. **Przypinać wstążki**, прика́лывать ле́нты. **Przypiąć ostrogi**, наде́ть шпо́ры. ***Rogi komu przypinać**, приставля́ть кому́ рога́. *Посл.* **Przypiął kwiatek do kożucha**, горо́дитъ чепуху́, вздоръ, въ э́томъ нѣтъ ни скла́ду, ни ла́ду, ни къ селу́, ни къ го́роду. **Przypiąć komu łatkę**, уязви́ть, уколо́ть слова́ми, обрѣзать, отщелка́ть, отдѣлать (*кого́*).

Przypis, -u, *м.* припи́ска, прибавка, примѣча́ніе, толкова́ніе: || посвяще́ніе (*книги*); || *Юрид. Стар. см.* **Przywianek.**

Przypisać, *см.* **Przypisywać.**

Przypisek, -sku, *м.* отмѣ́тка, вы́носка, примѣча́ніе; || припи́ска, постскри́птъ.

Przypisanie, nia, *ср.* припи́сываніе, прибавле́ніе къ написанному, припи́ска; || внесе́ніе въ кни́гу; || посвяще́ніе (*книги кому́-либо*).

Przypisny, приписно́й, припи́санный, причи́сленный. **Przypisne linje w nutach**, прибавочныя линѣйки. **Przypisny list**, посвяти́тельное письмо́ (*къ книгѣ*).

Przypisywać, Przypisać, припи́сывать, приписа́ть; || посвяща́ть кому́ (*книгу*). **Przypisywać sobie co**, припи́сывать себѣ́, присво́ивать себѣ́.

Przypłacać, Przypłacić, до́рого плати́ть, заплати́ть, поплати́ться; || потерпѣ́ть (*за что́*), искупа́ть (*что́*). **Przypłacić czego zdrowiem**, поплати́ться здоро́вьемъ (*за неосторо́жность*). **Przypłaci on mi tego, za to**, онъ за э́то мнѣ запла́титъ, э́то бу́детъ до́рого сто́ить ему́.

Przypłaszczyć, припля́снуть, придави́ть.

Przypłatać, Przypleść, вплета́ть, вплесть.

Przypławiać, Przypławić, сплавля́ть, сплави́ть, прогоня́ть, прогна́ть. || **Przypławiać się**, переплы́ть, переплыва́ть, приплы́ть, приплыва́ть.

Przypleć, *см.* **Przypielać.**

Przypleniać, Przypienić, пріумножа́ть, пріумно́жить, умножа́ть, умно́жить, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть.

Przypleść, *см.* **Przypłatać.**

Przypłodek, -dka, *м.* припло́дъ, прираще́ніе (*скотины*); || * прибавле́ніе, прибы́вка, при́быль; || незаконорожде́нный, побо́чное дитя́; || *Собир.* пото́мство, ро́дственники по нисходя́щему колѣ́ну.

Przypłodkowy, приплодно́й.

Przypłynąć, Przypływać, приста́вать, подплыва́ть къ бе́регу, приплыва́ть, приплы́ть.

Przypochlebiać, Przypochlebić, льстя́ть, ласка́ть, ласка́тельствовать, потво́рствовать, угожда́ть. || **Przypochlebiać się**, ласка́ться, подольща́ться, подла́живаться, подда́лываться.

Przypodobać się, понра́виться, полюби́ться, пригляну́ться.

Przypodobanie, -nia, Przypodobanie się, -nia się, *ср.* стара́ніе понра́виться.

Przypodobniać, Przypodobywać, Przypodobić, Przypodobnić, уподобля́ть, уподо́бить, прира́внивать, приравня́ть, приро́внять, сра́внивать, сравня́ть. || **Przypodobniać się**, уподобля́ться, прира́вниваться.

Przypodobny, подо́бный, похо́жій, схо́жій.

Przypominać, Przypomnieć, припомина́ть, припо́мнить, напомина́ть, напо́мнить.

Przypominacz, -a, *м.* напомина́тель.

Przypominek, -nku, *м.* пода́рокъ на па́мять.

Przypomnienie, -nia, *ср.* воспомина́ніе, напомина́ніе, припомина́ніе.

Przypor, -u, *м.* прорѣ́хъ (*у рубахи*).

Przypora, -y, *ж.* подпо́рка.

Przyrządzać, Przyrządzić, приготавли-

вать, приготóвить, припасáть. припастú, приспосáбливать, приспособúть.

Przyposażny, дáнный сверхъ придáнаго.

Przypowiast, -u, *м.* вторúчный повúвъ въ судъ для исполнéнія приговóра.

Przypowiastka, *см.* **Przypowieść.**

Przypowieść, -ści, *ж.* послóвица, поговóрка; || прúтча. **Przypowieści Salomonowe**, прúтчи Саломóна. **Poszło to w przypowieść**, óто вошлó въ послóвицу, *см.* **Przysłowie.**

Przypowiestny, послóвичный; || прúточный, иносказáтельный.

Przypowieszczać, Przypowieszczyć, *Стар.* призывáть въ судъ прéступника для исполнéнія приговóра надъ нúмъ.

Przypozew, -zwu, *м.* возобновлéніе тúжбы, вторúчный вúзовъ въ судъ.

Przypozwać, Przypozywać, возобновúть, возобновлúть тúжбу, позвáть въ судъ, привлéчь къ судý.

Przypozwanie, -nia, *ср.* вручéніе вúзова въ судъ. **Przypozwanie do sprawy**, привлечéніе къ дéлу, къ судý.

Przypożyczyć, призанúть, ещё взúть въ долгъ.

Przyprawa, -y, *ж.* приготовлéніе, приспособлéніе, сóборы; || *Повар.* припрáва, снадобьé; || *Стар.* прикрáса, украшéніе; || составлéніе, состáвъ; || закáлка (*стáли*).

Przyprawiać, Przyprawić, приготовлúть, приготóвить, прибавлúть, прибáвить, присоединúть, присоединúть, присовокуплúть, присовокупúть, прилагáть, приложúть. **Przyprawić kogo o co**, подвергáть кого чему, доводúть кого до чегó, причинúть. **Przyprawił go o nieszczęście**, онъ довёлъ егó до несчáстія. **Przyprawić kogo o śmierć**, причинúть кому́ смерть, быть причúною чьей смéрти. || **Przyprawiać się**, приготовлúться, приспособлúться.

Przyprażyć, поджáрить.

Przyprószyć, Przyprószyć, напорошúть, напылúть, насорúть.

Przyprowadzać, Przyprowadzić, доводúть, довестú, вводúть, ввестú, приводúть, привестú.

Przyprowadzenie, -nia, *ср.* приведéніе, приводъ.

Przyprząg, -ęgu, *м.* у́прямь, запрáжка; || пристáжка. **Koń do przyprzęgu**, пристяжнáя лóшадь.

Przyprząść, припрáсть.

Przyprząźka, -i, *ж. см.* **Przyprząg**; || постромка, прúстяжь.

Przyprzeć, сопрéть.

Przyprzęgać, Przyprządz, припрягáть, припрячь.

Przypsnąć, замúться, остановúться, замолчáть.

Przypudrować, напýдрить.

Przypust, -u, *м.* наступлéніе, прúступъ.

Przypustne, -ego, *ср.* плáта за входъ; || *Юрид.* и *Стар.* пóшлина за дозволéніе продáжи трéтьей чáсти имéнія.

Przypustnica, -y, *ж. Плот.* подбáлочникъ, *см.* **Knag.**

Przypuszczać, Przypuścić, припускáть, припустúть, допускáть. допустúть. принимáть, принять, открывáть путь къ дéйствію, давáть на что́ лúбо позволéніе, попускáть, не останáвливать. || **Przypuszczać (czego)**, припускáть, прибавлúть длины́ или ширины́; || нападáть, атаковáть; || припускáть, случáть (*о лошадúхъ*); || допускáть, предполагáть. **Przypuśćmy że tak jest**, допýстимъ, что óто такъ. **Przypuściwszy, że...**, предположúвши что...

Przypuszczalnie, фикти́вно, воображáемо, по предположéнію.

Przypuszczalny, фикти́вный, предполагáемый.

Przypuszczanie, Przypuszczenie, -nia, *ср.* допущéніе, принятíе. || **Przypuszczenie**, предположéніе. догáдка, гипóтеза. **Przypuszczenie prawne**, *Юрид.* фúкція, предположéніе. **Gubić się w przypuszczeniach**, терúться въ догáдкахъ.

Przypychać, Przypchnąć, прúпхивать, припихáть, прúпхнуть. притáлкивать, притолкáть, притолкнýть; || закладывать. заложúть (*двери, окна*).

Przypytywać się, распрáшивать, освéдомляться, развéдывать, допрáшивать, дóпскиваться; || * пытáться, пробовáть.

Przyrąbać, przyrąbać, прирубúть.

Przyrabiać, Przyrobić, придéлывать, придéлать; || прибавлúть, прибáвить, увели́чивать, увели́чить, расширúть, расшúрить. **Przyrobić majątku**, увели́чить своё состоя́ніе.

Przyrachować, причéсть, причúслить.

Przyradzać, Przyrodzić, родúться. **Przyrodził się po śmierci ojcowskiéj**, родúлся послé смéрти отцá || **Przyradzać się komu**, быть въ блúзкомъ родствé съ кéмъ; || родúться похóжимъ на кого́ (*на отцá, на мáть и т. п.*).

Przyramek, -mku, *м.* нарáмникъ; || наплéчникъ, оплéчникъ (*на одéжду, на рубáхи*); || нарукáвникъ.

Przyrastać, Przyrosnąć, прирастáть, приростú, нарастáть, наростú; || * возрастáть, возрастú, увели́чиваться, увели́читься.

Przyrdzewieć, заржáвѣть.

Przyrobek, -bku, *м.* вúручка, прúбыль, барúшъ; || пожúва, заработка.

Przyroda, -y, *ж* природа, натýра, естество́; || свóйство.

Przyrodniczy, естéственный, натурáльный.

Przyrodność, -ści, *ж.* однорóдность; || схóдство, сообрáзность || свóйство (*родство́ по женúтьбѣ*); || родствó, сродствó.

Przyrodny, *см.* **Przyrodzony**; || природный, врождённый, однорóдный; || род-

ной, ро́дственный. || **Przyrodny brat**, единоутро́бный братъ. **Przyrodni bracia i siostry**, сво́дные, сведённые *или* сведе́ные бра́тья и сёстры. || *Бот.* **Rośliny przyrodnie**, прираста́ющія расте́нія.

Przyrodzenie, -nia, *ср. см.* **Przyroda.**

Przyrodzony, приро́дный, есте́ственный, натура́льный. **Rozum przyrodzony**, врождённый умъ. **Przyrodzone nauki, Przyrodoznawstwo**, есте́ственныя нау́ки, естествозна́ніе. **Prawo przyrodzone**, есте́ственное пра́во. **Dzieci przyrodzone**, незаконорождённыя, побо́чныя де́ти. **Grzech przyrodzony**, перворо́дный грѣхъ. *Анат.* **Części przyrodzone**, дѣторо́дныя ча́сти.

Przyrok, *см.* **Urok.**

Przyrosnąć, *см.* **Przyrastać.**

Przyrost, -u, *м.* прираще́ніе (*луны*); || прираще́ніе, распростране́ніе, пріумноже́ніе; || на́рость, на́росль.

Przyrostek, -stku, -stka, *м.* на́росль; || о́тпрыскъ, о́трасль, побѣгъ де́рева; || *Грам.* приело́вье, приело́вная части́ца.

Przyrównać, Przyrównywać, приравня́ть, прира́внивать, уподо́бить, уподобля́ть, сравня́ть, сра́внивать, слича́ть, слича́ть, примѣня́ть, примѣня́ть.

Przyrównanie, Przyrównywanie, -nia, *ср.* сравне́ніе, сра́вниваніе, уподобле́ніе, сопоставле́ніе.

Przyrumienić, подруми́нить; || * поджа́рить (*въ маслѣ*). || **Przyrumienić się**, подруми́ниться; || поджа́риться.

Przyrwa, -y, *ж. Геогр.* зали́въ, лима́нъ, *см.* **Zatoka.**

Przyrwać, Przyrywać (czego), подры́ть, подрыва́ть, вы́рвать, вырыва́ть, подкопа́ть, подка́пывать. **Przyrwać się**, *Прост.* дорва́ться, добра́ться. **Przyrwał się do flaszki**, дорва́лся до буты́лки.

Przyrykać, отзыва́ться на мыча́ніе, на ревѣніе.

Przyrynek, -nku, *м.* ма́лый ры́нокъ.

Przyrząd, -u, *м.* снаря́дъ, аппара́тъ.

Przyrządzać, Przyrządzić, приготовля́ть, пригото́вить, снаряжа́ть, снаряди́ть, припаса́ть, припасти́.

Przyrządzanie, Przyrządzenie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, снаряже́ніе, припасе́ніе.

Przyrzec, обѣща́ть, дать сло́во.

Przyrzecze, -a, *ср.* поро́ѣчье.

Przyrzeczenie, -nia, *ср.* обѣща́ніе; || обяза́тельство; || увѣре́ніе, удостовѣре́ніе, *см.* **Obietnica. Przyrzeczenie na piśmie**, подпи́ска, пи́сьменное обяза́тельство.

Przyrzeczny, прирѣ́чный, поро́ѣчный.

Przyrzekać, обѣща́ть, обѣща́ться; || увѣря́ть, *см.* **Obiecywać.**

Przyrznąć, *см.* **Przyrzynać.**

Przyrzucać, Przyrzucić, подбра́сывать, подбро́сить, прики́дывать, прики́нуть, подкла́дывать, подложи́ть; || набра́сывать, набро́сить, наки́дывать, наки́нуть, прикрыва́ть, прикры́ть. || **Przyrzucać się**, сообща́ться, передава́ться, приста́вать (*о болѣзни*).

Przyrzut, -u, *м.* прики́дка, || прили́пчивая, зарази́тельная боле́знь.

Przyrzutny, приба́вленный, прики́нутый; || случа́йный, посторо́нній; || прили́пчивый, зарази́тельный (*о болѣзни*), *см.* **Zaraźliwy.**

Przyrzynać, Przyrznąć, подрѣ́зывать, подрѣ́зать, прирѣ́зывать, прирѣ́зать.

Przysąd, -u, *м.* присужде́ніе, приговоръ, рѣше́ніе, опредѣле́ніе; || суде́бныя по́шлины; || *Стар.* прису́дъ, пра́во производи́ть судъ.

Przysada, -y, *ж. Стар.* прибавле́ніе, дополне́ніе; || при́мѣсь, смѣше́ніе, сплавъ, лигату́ра (*серебра́, зо́лота*); || пуста́я прикра́са; || сла́бость, поро́къ; || натя́нутость, принужде́нность, напы́щенность, жема́нство.

Przysadka, -i, *ж. Бот.* прили́стникъ, застѣ́жка.

Przysadny, подмѣ́шанный, прибавленный; || натя́нутый, принужде́нный, напы́щенный, жема́нный.

Przysadzać, Przysadzić, приса́живать, присади́ть, насажда́ть, насади́ть; || приставля́ть, приста́вить, помѣща́ть, помѣсти́ть; || прибавля́ть, приба́вить, примѣ́шивать, примѣша́ть; || быть натя́нутымъ, напы́щеннымъ, жема́нным. || **Przysadzać się na co**, домога́ться, добива́ться чего́; || = **do kogo**, сра́внивать себя́ съ кѣмъ, пя́литься вслѣдъ за кѣмъ.

Przysądzać, Przysądzić, присужда́ть, присуди́ть, приговаривать, приговори́ть. **Przysądzić rzecz najwięcéj dającemu**, оста́вить вещь за дающимъ бо́льшую цѣ́ну.

Przysądzenie, -nia, *ср.* присужде́ніе.

Przysalać, Przysolić, соли́ть, насоли́ть.

Przyścignąć, нагна́ть, догна́ть, изло́вить, пойма́ть, задержа́ть, придержа́ть.

Przyséłać, Przysyłać, Przysłać (po co, za czém), присыла́ть, присла́ть, посыла́ть, посла́ть (*за чѣмъ*).

Przysiadać, Przysiąść, Przysieść, присѣда́ть, присѣсть. || **Przysiadać się do kogo**, подса́живаться къ кому́, сади́ться по́длѣ кого́.

Przysiadywać, Przysiedzieć (czego, przy czém), проси́живать, просидѣ́ть. **Przysiedziałem nad tém z miesiąc**, я просидѣ́лъ, проработалъ надъ э́тимъ съ мѣ́сяцъ; || присѣсть гдѣ (*на время*); || засѣ́сть, притаи́ться.

Przysięga, -i, *ж.* прися́га, кля́тва, кля́твенное обѣща́ніе; || божба́. **Przysięga wierności** *или* **na wierność**, прися́га на вѣ́рность, кля́тва въ вѣ́рности. **Przysięga homagjalna**, прися́га на вѣ́рнопо́даннчество.

Przysięgać, Przysiądz (*Стар.* **Przysiąc**), **Przysięgnąć**, присага́ть, присягну́ть, ут-

верждáть присяго́ю, давáть клáтвенное обѣщáніе. **Przysiądz na Ewangelją**, присягнýть надъ Евáнгеліемъ. **Przysięgam Bogu**, клянýсь Бóгомъ, ей Бóгу. || **Przysięgać się**, божáться, клáсться. **Przysięgam się na honor**, клянýсь чéстью.

Przysięgły, присяжный. *Юрид.* присяжный засѣдáтель. **Przysięgły umocowany**, присяжный повѣренный.

Przysiek, **-u**, *м.* **Przysieka**, **-i**, *ж.* родъ ýзкаго топорá для выдáлбливанія дéрева. || **Przysiek (w stodole)**, зáсѣкъ (*отгорóдка въ анбáрѣ для хлѣба*), зáкромъ.

Przysiew, **-u**, **Przysiewek**, **-wku**, *м.* присѣвъ.

Przysiewać, **Przysiać**, присѣвáть, присѣ́ять.

Przysiewacz, **-a**, *м.* присѣ́явающій.

Przysiężnie, подъ присяго́ю, подъ клáтвою.

Przysiężny, дáвшій клáтвенное обѣщáніе, присягнýвшій въ чёмъ либо, *см.* **Przysięgły**.

Przysiodłać, осѣдлáть.

Przysiołek, **-łku**, *м.* посёлокъ, высёлокъ, сельцó; || хýторъ.

Przysionek, **-nku**, **-nka**, *м.* пáперть, притвóръ предъ цéрковью, преддвéріе, предхрáміе; || прихóжая, передняя (*кóмната*), сѣни.

Przyskakiwać, **Przyskoczyć**, подскáкивать, подскочúть, подпрыгивать, подпрыгнýть; || бросáться, бро́ситься, кидáться, кúнуться.

Przyskarżać, **Przyskarżyć**, оговáривать (*кого́*), доносúть, жáловаться (*на кого́*).

Przysklepić, затянýть (*о ра́нѣ*).

Przyskoczyć, *см.* **Przyskakiwać**.

Przyskok, **-u**, *м.* наскóкъ, налётъ; || прúступъ.

Przyskromiać, **Przyskromić**, усмирáть, усмирúть, укрощáть, укротúть, обýздывать, обуздáть.

Przyskrzelowy, *Зоол.* поджáберный.

Przyskrzynąć, **Przyskrzypnąć**, прищемúть, придавúть, притúснуть, прижáть.

Przyskwarny, жáркій, знóйный; || * докýчливый. неспóсный.

Przyskwierać, безпокóить, тревóжить, докучáть.

Przysłabszy, слабовáтый.

Przysładzać, **Przysłodzić**, подслащáть, подсластúть.

Przysłaniać, **Przysłonić**, заслонáть, заслонúть, прикрывáть, прикры́ть.

Przysłoński, солоновáтый.

Przysłówek, **-wka**, *м. Грам.* нарѣ́чіе.

Przysłowie, **-wia**, *ср* послóвица.

Przysłowiowy, **Przysłowny**, послóвичный.

Przysłówkowy, *Грам.* какъ нарѣ́чіе, въ вúдѣ нарѣ́чія. **Wyraz przysłówkowy**, рéчéніе, употребля́емое какъ нарѣ́чіе, въ вúдѣ нарѣ́чія.

Przyślubić, обѣщáть, обѣщáться, дать обѣщáніе.

Przysłuchiwać się, **Przysłuchać się** (**komu**, **czemu**), прислýшиваться (*къ чему́*), вслýшиваться (*во что́*); || насторóжить ýши (*о живóтныхъ*).

Przysługa, **-i**, *ж.* услýга, заслýга, одолжéніе. **Przysługę komu zrobić**, оказáть кому́ услýгу.

Przysługiwać się, **Przysłużyć się**, прислýживаться. прислужúться, окáзывать, оказáть кому́ услýгу. одолжáть, одолжúть, обязывать, обязáть.

Przysłużny, услýжливый.

Przysmaczek, **-czka**, *м.* лáкомый кусóчекъ. **Przysmaczki**, *мн.* слáсти, лáкомства.

Przysmak, **-u**, *м.* припрáва (*кýшанья*); || лáкомство, лáкомый кусóкъ; || *Ирон.* непріáтность, досáда.

Przysmażać, **Przysmażyć** (**w maśle**), прáжить, жáрить въ мáслѣ; = **w cukrze**, обсáхарить, оглазýрить.

Przyśmiechnąć się, улыбнýться.

Przyśmierzyć (**co**, **czego**), усмирúть, укротúть, утúшить, успокóить, унáть.

Przyśmiesznie, немнóго смѣшнó, забáвно.

Przysmrodzić, навонúть. **Przysmrodzić dymem**, придымúть.

Przyśnić się, присни́ться.

Przyspa, **-y**, *ж.* нáсыпь; || **Pryzba**, **Przyźba**, **Przyzba**, завáлина.

Przysparzać, **Przysporzyć**, подспáривать, подспорúть; || прибавля́ть, прибáвить, усúливать. усúлить, умножáть, умнóжить, увели́чивать, увели́чить; || * **Przysporzyć**, вы́играть врéмя. ускорúть рабóту, поспѣ́шить съ рабóтою. || **Przysparzać się**, увели́чиваться, умножáться, прибавля́ться.

Przyśpieszać, **Przyśpieszyć**, ускорáть, ускорúть, торопúть, спѣ́шить (*чьмъ*).

Przyśpieszający, ускори́тельный.

Przyśpieszanie, **Przyśpieszenie**, **-nia**, *ср.* ускорéніе.

Przyśpieszony, ускорённый, поспѣ́шный.

Przyśpiewywać, припѣвáть, подпѣвáть.

Przyspolić (**kogo do czego**), приня́ть въ товáрищество, пріобщúть, присоединúть, приня́ть, взять кого́ въ свóй товáрищи. || **Przyspolić się**, пристáть, присоединúться (*къ кому́*).

Przysporzenie, **-nia**, *ср.* подспóрье; || умножéніе, увели́ченіе.

Przysporzyć, *см.* **Przysparzać**.

Przysposabiać, **Przysposobić**, приготовля́ть, приготóвить, прилáживать, прилáдить, припасáть, припасти́; || усыновля́ть, усынови́ть; || = **co do czego**, приспособля́ть, приспособить, примѣня́ть, примѣни́ть, проноравливáть, приноровúть; || = **kogo do czego**, пріучáть, пріу-

чи́ть, наставля́ть, наста́вить, воздѣ́лывать, воздѣ́лать (*зе́млю*); || пріуготовля́ть пріуготóвить, напу́тствовать. **Przysposabiać kogo do spowiedzi**, пріуготовля́ть кого́ къ и́сповѣди. **Przysposabiać na śmierć**, напу́тствовать къ сме́рти, пріуготовля́ть къ перехóду въ вѣ́чность. || **Przysposabiać się**, приготовля́ться, пріуготовля́ться, приспособля́ться; || запаса́ться (*чѣмъ*), приготовля́ть что́ въ прокъ *и́ли* на вся́кій слу́чай.

Przysposabianie, Przysposobienie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, пріуготовле́ніе, напу́тствованіе (*къ сме́рти*); || примѣне́ніе, приноровле́ніе; || усыновле́ніе, приня́тіе вмѣ́сто сы́на; || **Przysposobienie się**, приспособле́ніе, заготовле́ніе запа́совъ, сбо́ры.

Przysposobieniec, -ńca, *м.* усыновлённый, при́нятый вмѣ́сто сы́на.

Przyśrubować, привинти́ть.

Przysoać się, всоса́ться; || привяза́ться, прицѣпи́ться.

Przystałość, -ści, *ж.* прили́чіе, благопристóйность; || соотвѣ́тственность.

Przystały, прили́чный, благопристóйный; || соотвѣ́тственный.

Przystań, -ni, *ж.* при́стань.

Przystanek, -u, *м.* полуста́нція (*на желѣ́зной доро́гѣ*).

Przystary, Przystarzały, устарѣ́лый, обветша́лый.

Przystaw, -a, *м.* при́ставъ, надзира́тель, смотри́тель, наблюда́тель; || проводни́къ.

Przystawa, -y, *ж.* конвóй, прикры́тіе; || подпóра, тычи́на; || *Мат.* та́нгенсъ, каса́тельная ли́нія.

Przystawać, Przystanąć, пріостана́вливаться, пріостанови́ться. **Przystanął na chwilę**, на мину́ту пріостанови́лся. || = **Przystać**, пристава́ть, приста́ть. **Łódka do brzegu przystała**, лóдка приста́ла къ бе́регу. **Drzwi nie przystają**, две́ри не пристаю́тъ, плóтно не притворя́ются; || *Мат.* совпада́ть въ одну́ тóчку; || привя́зываться, пристава́ть. **Przystać do wojska**, вступи́ть въ вое́нную слу́жбу, поступи́ть въ солда́ты. || = **na co**, соглаша́ться, соизволя́ть на что́. || *Безл.* **Przystoi (komu, na kogo)**, прили́чно, свóйственно, слѣ́дуетъ. **To nie przystoi na tak rozumnego człowieka**, э́то неприли́чно такóму у́мному человѣ́ку.

Przystawanie, Przystanie, -nia, *ср.* устава́ніе, уста́лость; || пристава́ніе; || поступле́ніе (*въ солда́ты*); || *Мат.* совпаде́ніе въ одну́ тóчку, равномѣ́рность; || = **na co**, согла́сіе, соизволе́ніе.

Przystawiać, Przystawić, приставля́ть, приста́вить.

Przystawka, -i, *ж.* приста́вка, придѣ́лка; || сала́тникъ, сóусникъ.

Przystawstwo, -a, *ср.* разставле́ніе войскъ по кварти́рамъ, квартирова́ніе, кварти́ра; || дóлжность при́става, *см.* **Przystaw**.

Przystęp, -u, *м.* при́ступъ, пóдступъ, подхóдъ, дóступъ; || приближе́ніе, наступле́ніе, поступле́ніе, вше́ствіе; || *Морск.* рейдъ, ре́йда, при́стань, га́вань, портъ.

Przystępność, -ści, *ж.* досту́пность.

Przystępny, досту́пный.

Przystępować, Przystąpić, приступа́ть, приступи́ть, приближа́ться, приблизи́ться, присоединя́ться, присоедини́ться. **Przystępować do Stołu Pańskiego**, пріобща́ться Святы́хъ Та́инъ, причаща́ться. || **Przystąpić na co**, наступи́ть (*на что́*), натопта́ть, притопта́ть (*что́*).

Przystępowanie, Przystąpienie, -nia, *ср.* приступле́ніе, согла́сіе. **Przystąpienie do Stołu Pańskiego**, Св. Причаще́ніе, Св. Прича́стіе.

Przystojność, -ści, *ж.* прили́чіе, благопристóйность; || пригóжество. **Przystojność publiczna**, обще́ственная благопристóйность.

Przystojny, прили́чный, благопристóйный, пристóйный; || пригóжій, краси́вый.

Przystosować, Przystosowywać, примѣни́ть, примѣня́ть, сообрази́ть, сообража́ть, относи́ть, приноровить, принора́вливать, прила́живать, прила́дить, приспособля́ть, приспосóбить. || *Мат.* сра́внивать.

Przystosowanie, -nia, *ср.* примѣне́ніе, прила́живаніе, приспособле́ніе.

Przystrajać, Przystroić, убира́ть, убра́ть, украша́ть, укра́сить, наряжа́ть, наряди́ть, устрóивать, устрóить.

Przystrychnąć, ула́дить, устрóить, привести́ въ поря́докъ, убра́ть.

Przystrzygać, Przystrzydz (co, czego), подстрига́ть, подстри́чь.

Przystudzać, Przystudzić, прохола́живать, прохолоди́ть, остужа́ть, остуди́ть.

Przysucha, -y, *ж.* **Przysuch, Przesuch, -u**, *м.* вся́кое сушёное мя́со *и́ли* ры́ба.

Przysuchy, подсу́шенный.

Przysuszać, Przysuszyć, подсуши́ть.

Przysuwać, Przysunąć, придвига́ть, придви́нуть, присóвывать, прису́нуть.

Przysuwnica, -y, *ж.* *Плот.* полустропи́льная нога́.

Przyswajać, Przyswoić, присвóивать, присвóить; || освóивать, освóить, дѣ́лать ручны́мъ, приручня́ть, пріуча́ть, пріучи́ть.

Przyswędlina, -y, *ж.* гарь, пригорѣ́лое.

Przyswędzić, *Повар.* поджéчь, прижéчь (*мя́со*).

Przyświadczać, Przyświadczyć, свидѣ́тельствовать, засвидѣ́тельствовать, подтвержда́ть, подтверди́ть, удостовѣря́ть, удостовѣ́рить.

Przyświecać, освѣща́ть, озаря́ть. **Przyświecać komu**, свѣти́ть кому́.

Przysychać, Przyschnąć, присыха́ть, присо́хнуть.

Przysypać, Przysypywać, присы́пать, присыпа́ть.

Przysypisko, -a, *ср.* нано́съ земли́, примо́ина.

Przyszańce, -ów, *мн. Воен.* прико́пы, по́дступы, апро́ши.

Przyszańcować się, *Воен.* прибли́зиться (*къ крѣпости*) посре́дствомъ земляны́хъ рабо́тъ.

Przyszarzać, замара́ть, загрязни́ть, запа́чкать.

Przyszczep, -u, *м.* прище́покъ, приви́вокъ, черено́къ; || прививно́е деревцо́. *Умен.* **Przyszczepek, -pku**, *м.* прище́почекъ, черено́чекъ.

Przyszczepa, -y, *ж.* *присоедине́ніе, пристава́ніе.

Przyszczepiać, Przyszczepić, прищепля́ть, прививать (*дере́вья*).

Przyszczepka, -i, *ж.* запла́тка на о́буви.

Przyszczuwać, Przyszczwać, Przyszczuć, трави́ть (*соба́ками*); || *поддра́знивать, подзадо́ривать.

Przyszew, *см.* **Przyszwa.**

Przyszkółka, -i, *ж.* приготови́тельная шко́лка; || **Przyszkółek, -łka**, *м.* ни́зшая жидо́вская шко́ла.

Przyszlachcić, *облагоро́дить.

Przyszłość, -ści, *ж.* бу́дущее, бу́дущность.

Przyszły, бу́дущій.

Przyszpilić, пришпи́лить.

Przysztukować, прита́чивать, притача́ть, пришива́ть, приши́ть въ та́чку.

Przyszwa, -y, *ж.* передо́къ, верхъ, голо́вки (*у сапога́, башмака́*). **Dać przyszwy do butów**, придѣ́лать но́выя голо́вки къ сапога́мъ. || Подъёмъ ноги́.

Przyszyć, Przyszywać, приши́ть, пришива́ть. ***Przyszyć komu ogon**, насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣ́мъ.

Przytaczać, Przytoczyć, прика́тывать, прикати́ть, придвига́ть, придви́нуть; || ссыла́ться, сосла́ться, приводи́ть, привести́. **Przytoczyć przykład**, привести́ примѣ́ръ. **Przytaczać autorów**, ссыла́ться на писа́телей.

Przytajać, Przytaić, ута́ивать, утаи́ть, скрыва́ть, скрыть; || **Przytajać się**, подкра́дываться, укрыва́ться; || **Przytajać kaszę**, зава́ривать густу́ю ка́шу.

Przytargać, Przytargnąć, прита́скивать, притащи́ть, приволакивать, приволочи́ть.

Przytarty, истёртый.

Przytęchnąć, сдѣ́латься за́тхлымъ, слежа́ться.

Przytępiać, Przytępić, притупля́ть, притупи́ть.

Przytępszy, приту́пленный.

Przytłaczać, Przytłoczyć, прида́вливать, придави́ть, прижима́ть, прижа́ть, притѣсня́ть, притѣсни́ть; || угнета́ть, отягча́ть, отягчи́ть, обременя́ть, обремени́ть, удруча́ть; || одолѣва́ть, одолѣ́ть.

Przytłuc, придави́ть, размозжи́ть. || **Przytłuc się dokąd**, протѣсни́ться, продра́ться.

Przytłumiać, Przytłumić, заглуша́ть, заглуши́ть, подавля́ть, подави́ть, сде́рживать, сдержа́ть, прита́ивать, притаи́ть, зата́ивать, затаи́ть; || преодолѣва́ть, преодолѣ́ть, прекраща́ть, прекрати́ть, уничтожа́ть, уничто́жить; || разгоня́ть, разогна́ть, разсѣва́ть, разъсѣ́ять. **Przytłumić dech**, сдержа́ть, притаи́ть дыха́ніе. **Przytłumić dźwięki**, заглуши́ть зву́ки. **Przytłumić skargi czyje**, прекрати́ть чьи жа́лобы. **Przytłumić głos natury**, заглуши́ть го́лосъ приро́ды. **Przytłumić bunt**, подави́ть бунтъ.

Przytoczenie, -nia, *ср.* ссы́лка, указа́ніе; || цита́та.

Przytoczony, приведённый, ука́занный, поименова́нный, на́званный.

Przytoczyć, *см.* **Przytaczać.**

Przytomność, -ści, *ж.* прису́тствіе, *см.* **Obecność.** || **Przytomność umysłu**, прису́тствіе ду́ха, хладнокро́віе, созна́ніе. **Zostawać, leżeć bez przytomności**, остава́ться, лежа́ть безъ чувствъ. **Odchodzić od przytomności**, лиша́ться чувствъ. **Odzyskać przytomność**, притти́ въ чу́вство, притти́ въ себя́. **Stracić przytomność**, потеря́ть прису́тствіе ду́ха.

Przytomny, прису́тствующій, прису́щій; || сохраня́ющій прису́тствіе ду́ха, нетеря́ющій прису́тствія ду́ха, нахо́дчивый.

Przytowarzyszyć, присоедини́ть къ о́бществу. || **Przytowarzyszyć się**, присоедини́ться къ о́бществу.

Przytrącić (co, czego), отби́ть, отколоти́ть, отшиби́ть; || *перекуси́ть, на́скоро вы́пить.

Przytrafiać, Przytrafić (co do czego), пригоня́ть, пригна́ть, примѣня́ть, примѣни́ть. || **Przytrafiać się**, случа́ться, приключа́ться, быва́ть, дѣ́латься ино́гда.

Przytrudny, Przytrudniejszy, трудно́ватый.

Przytrzasnąć, прихло́пнуть, захло́пнуть. **Przytrzasnąć okno**, захло́пнуть окно́.

Przytrząsać, Przytrząść, Przytrząsnąć, присыпа́ть, присы́пать, пересыпа́ть, пересы́пать; || **Przytrząsnąć**, перетрясти́, растрясти́, встряхну́ть, отряхну́ть.

Przytrzymać, Przytrzymywać, придержа́ть, приде́рживать, задержа́ть, заде́рживать, остана́вливать, останови́ть; || арестова́ть, наложи́ть аре́стъ.

Przytrzymanie, -nia, *ср.* заарестова́ніе, задержа́ніе; || пои́мка.

Przytulać, Przytulić, прижима́ть, прижа́ть, сжима́ть, сжать. || **Przytulać się do kogo**, прижима́ться, ласка́ться; || =**gdzie, do czego**, пріюти́ться гдѣ, найти́ приста́нище, убѣ́жище, приста́ть къ чему́.

Przytulanie, Przytulenie, -nia, *ср.* прижима́ніе, прижа́тіе; || **Przytulenie,** *см.* **Przytułek.**

Przytułek, -łku, *м.* прistáнище, убѣ́жище, пріютъ. **Dom przytułku,** богоде́льня.

Przytuliskę, -a, *ср.* пріютъ. **Przytulisko dla dzieci,** дѣтскій пріютъ.

Przytulja, -ji, *ж. Бот.* сыворо́точная трава́; || **Przytulja komonica swojska,** до́нишная да́тлина, до́нникъ.

Przytwardszy, твердова́тый.

Przytwierdzać, Przytwierdzić, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть, подпира́ть, подпере́ть, утверди́ть.

Przytwierdzenie, -nia, *ср.* прикрѣпле́ніе, подпира́ніе, утвержде́ніе.

Przytyk, -u, *м.* ко́лкость, ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Przytykać, прикаса́ться, дотро́гиваться, затро́гивать; || затыка́ть (*про́бкою*); || прика́лывать, пришпи́ливать. || **Przytykać komu, do kogo, na kogo,** язви́ть слова́ми кого́, говори́ть ко́лкости кому́, *см.* **Przytyk.**

Przyuczać, Przyuczyć, пріуча́ть, пріучи́ть. || **Przyuczać się, Przyuczyć się,** пріуча́ться, пріучи́ться, привыка́ть, привы́кнуть.

Przyuzdać, взнуздáть (*ло́шадь*); || *обуздáть, укротúть.

Przywabiać, Przywabić, прима́нивать, приманúть, привлека́ть, привлéчь.

Przywalać, Przywalić, прива́ливать, приваля́ть, зава́ливать, завали́ть, придавливать, придави́ть.

Przywaliny, -lin, *ж. мн.* развáлины; || обло́мки; || щéбень, мýсоръ.

Przywalny, находя́щійся у са́маго ва́ла.

Przywalony, придáвленный, завáленный.

Przywara, -y, *ж. Повар.* на́кипь, нагáръ; || *недостáтокъ, порóкъ, *см.* **Wada.**

Przywarty, притвóренный, примкнýтый.

Przywarzać, Przywarzyć, подвáривать, подварúть.

Przywdzięczać, Przywdzięczyć, украша́ть, украсúть, прикра́шивать, прикра́сить. || **Przywdzięczać się, Przywdzięczyć się,** украша́ться, украсúться, охора́шиваться.

Przywdzięk, -u, *м.* умúльность, умúльный взглядъ, умúльная улы́бка.

Przywdziewać, Przywdziać, надѣвáть, надѣ́ть.

Przywędrować, прибы́ть, пріѣхать, достúгнуть.

Przywianek, -nku, *м.* обезпечúтельная зáпись имýщества, дáнная мýжемъ женѣ́; || подáрокъ мýжа женѣ́ на другóй день свáдьбы; || *см.* **Gierada, Wyprawa, Wiano.**

Przywiązanie, -nia, *ср.* привя́занность, пре́данность, приве́рженность.

Przywiązany, привя́занный, пре́данный.

Przywiązywać, Przywiązać, привя́зывать, привязáть; || ***Przywiązać kogo do siebie,** привя́зывать, привлека́ть кого́ къ себѣ́. || **Przywiązywać się,** привя́зываться къ чему́, увлека́ться (*къмъ и́ли чѣмъ*). **Przywiązał się namiętnie do niéj,** онъ стра́стно увлёкся ею, привяза́лся къ ней. || **Przywiązywać się (do słów),** привя́зываться, прицѣпля́ться (*къ слова́мъ*).

Przywiązywanie, -nia, *ср.* привя́зываніе, *см.* **Przywiązanie.**

Przywidywać, Przywidzieć, привúдѣться, пригрéзиться, присни́ться.

Przywidzenie, -nia, *ср.* при́зракъ, видѣ́ніе, мечтá, грёза. **Chory z przywidzenia,** мни́мый больно́й.

Przywidziany, при́зрачный, мечта́тельный, вообража́емый, мни́мый.

Przywiędnąć, свя́нуть.

Przywiedzenie, -nia, *ср.* приведéніе, доведéніе (*кого́ къ чему́*).

Przywiedziony, приведённый, доведённый.

Przywieńczyć, увѣнча́ть.

Przywierać, Przywrzeć, прикипа́ть, прикипѣ́ть, прилипа́ть, прили́пнуть, приставáть, приста́ть; || притворя́ть, притвори́ть (*двéри*); || прикрѣпля́ть, приставля́ть.

Przywieść, *см.* **Przywodzić.**

Przywiewać, Przywiać, Przywionąć, заноси́ть, занести́ вѣ́тромъ, надувáть, надýть, навѣ́вать, навѣ́ять.

Przywięź, -zi, *ж.* при́вязь.

Przywijać, Przywinąć, обвивáть, обви́ть; || перевя́зывать, перевязáть (*ра́ну*); || приставáть, приста́ть, подплывáть, подплы́ть къ бéрегу.

Przywiléj, -ju, *м.* привилéгія; || преимýщество; || *Юрид.* **Przywiléj na dobrach nieruchomych,** привилегиро́ванные долги́ на недви́жимыхъ имýществахъ.

Przywionąć, *см.* **Przywiewać.**

Przywitać, привѣ́тствовать, поздоро́ваться, поклони́ться, встрѣ́тить съ почтéніемъ, радýшно приня́ть.

Przywitanie, -nia, *ср.* привѣ́тствіе, покло́нъ; || пріёмъ, встрѣ́ча.

Przywłaszczać, Przywłaszczyć, присво́ивать, присво́ить, усво́ивать, усво́ить, припи́сывать, приписáть (*себѣ́ и́ли кому́*); завладѣ́ть (*чѣмъ*), захватúть, похúтить (*что́*).

Przywłaszczanie, Przywłaszczenie, -nia, *ср.* присвоéніе (*чего́*), завладѣ́ніе (*чѣмъ*), похищéніе, захва́тъ (*чего́*).

Przywłaszczyciel, -a, *м.* присвои́тель, похити́тель.

Przywłaszczycielka, -i, *ж.* присвои́тельница, похити́тельница.

Przywlekać, Przywlec, привлека́ть, привлéчь, притáскивать, притащúть, приволáкивать, приволóчь. || **Przywlekać się, Przywlec się,** притащúться.

Przywodzenie, -nia, *ср.* ссы́лка, цита́та; || **Przywodzenie czemu**, предводи́тельство.

Przywodzić, приводи́ть (*что*), ссыла́ться (*на что*).

Przywództwo, -a, *ср.* предводи́тельство.

Przywoływać, **Przywoływać**, призва́ть, призыва́ть, созва́ть, созыва́ть, вы́звать, вызыва́ть, позва́ть, кли́кнуть, кли́кать. **Przywołać sprawę**, слу́шать де́ло (*въ судѣ*) или потре́бовать де́ло къ слу́шанію. || * **Przywodzić co na pamięć**, припомина́ть.

Przywołanie, -nia, *ср.* призва́ніе, призы́въ. **Przywołanie sprawy**, слу́шаніе де́ла въ судѣ, вы́зовъ де́ла къ слу́шанію, внесе́ніе де́ла.

Przywóz, -ozu, *м.* привóзъ, тра́нспортъ, доста́вка.

Przywożenie, **Przywiezienie**, -nia, *ср.* привезе́ніе, привóзъ, доставле́ніе.

Przywozić, **Przywieźć**, привози́ть, привезти́, доставля́ть, доста́вить.

Przywoźny, **Przywozowy**, привóзный, заграни́чный.

Przywracać, **Przywrócić**, возстановля́ть, возстанови́ть, возвраща́ть, возврати́ть. **Przywrócić porządek**, возстанови́ть поря́докъ. **Przywrócić kogo do szlachectwa**, возврати́ть кому́ дворя́нство, дворя́нское досто́инство. **Przywrócić kogo na urząd**, возстанови́ть кого́ въ до́лжность, въ пре́жнюю его́ до́лжность.

Przywracanie, **Przywrócenie**, -nia, *ср.* возстановле́ніе, **возобновле́ніе. Przywrócenie do zdrowia**, выздоровле́ніе. **Przywrócenie na urząd**, возстановле́ніе въ должность. **Przywrócenie do dawnego stanu**, возстановле́ніе пре́жняго поря́дка. **Przywrócenie dynastyi na tron**, возстановле́ніе пре́жней дина́стіи, реставра́ція.

Przywrócić, *см.* **Przywracać**.

Przywróciciel, -a, *м.* возстанови́тель, возобновитель.

Przywrót, -otu, **Przywrotnik**, -a, *м. Бот.* льви́ная ла́па, покрыва́льце, перело́йная трава́, росни́ца.

Przywrotny, поправи́мый, возврати́мый, возвра́тный; || періоди́ческій, повре́менный. **Przywrotna febra**, перемежа́ющаяся лихора́дка.

Przywykać, **Przywyknąć**, привыка́ть, привы́кнуть.

Przywykłość, -ści, *ж.* на́вык.

Przywykły, привы́чный; || всегда́шній, постоя́нный.

Przywyższy, высоко́нек.

Przywziąść, приня́ть, присоедини́ть, присовокупи́ть.

Przyzba, *см.* **Przyspa**.

Przyzbierać, набра́ть.

Przyzbroić, вооружи́ть.

Przyżeglować, приплы́ть, приста́ть къ бе́регу.

Przyziemny, призе́мистый, сте́лющійся по земли́.

Przyzierać, **Przyźrzeć**, **Przyjrzeć** (*czego*), призира́ть, призре́ть (*кого́*), надзира́ть (*надъ чѣмъ, надъ кѣмъ*), присма́тривать, присмотре́ть (*за чѣмъ, за кѣмъ*).

Przyzimniejszy, холодноватый.

Przyzłocić, позолоти́ть.

Przyznawać, **Przyznać**, признава́ть, призна́ть, сознава́ть, созна́ть. **Przyznać dług**, призна́ть долгъ. **Przyznać za syna**, призна́ть свои́мъ сы́номъ. **Przyznać co komu**, приписывать что-либо кому́. **Przyznawać komu lata**, призна́ть кого́ совершенноле́тнимъ.

Przyznanie, -nia, *ср.* призна́ніе; || подтвержде́ніе. **Przyznanie dziecka**, **Przyznanie się do dziecka**, призна́ніе свои́мъ незако́ннаго ребёнка. **Przyznanie wynalazku**, привиле́гія на изобрѣте́ніе.

Przyznany, при́знанный, подтверждённый, одо́бренный.

Przyznawanie, **Przyznanie**, -nia, *ср.* признава́ніе, узнава́ніе; || приписывание; || **Przyznawanie u sądu**, подтвержде́ніе суде́бнымъ поря́дкомъ; || **Przyznawanie się do czego**, созна́ніе, призна́ніе.

Przyżółknąć, пожелте́ть.

Przyzuć, **Przyzuwać**, обу́ть, обува́ть, наде́ть, надева́ть (*сапоги*).

Przyzwalać, **Przyzwolić**, соглаша́ться, согласи́ться, сонзволя́ть, сонзво́лить, снисходи́ть, снизойти́.

Przyzwisko, -a, *ср.* про́звище.

Przyzwoicie, прили́чно, сообра́зно.

Przyzwoitość, -ści, *ж.* прили́чіе, благопристо́йность.

Przyzwoity, прили́чный, благопристо́йный; || сообра́зный, соотвѣтственный, свойственный.

Przyzwolenie, -nia, *ср.* сонзволе́ніе, дозволе́ніе, допущéніе.

Przyzwolony, дозво́ленный, допу́щенный.

Przyzwyczajać, **Przyzwyczaić**, прію́чать, прію́чить, пова́живать, пова́дить. || **Przyzwyczajać się**, **Przyzwyczaić się**, привыка́ть, привы́кнуть, прію́чаться, прію́читься.

Przyzwyczajanie, -nia, **Przyzwyczajenie się**, -nia **się**, *ср.* привы́чка, на́вык.

Przyzywać, **Przyzwać**, призыва́ть, призва́ть, приглаша́ть, пригласи́ть.

Przyzywanie, **Przyzwanie**, -nia, *ср.* призыва́ніе, приглаше́ніе, призы́въ, зовъ.

Psalm, -u, *м.* псало́мъ.

Psalmista, -y, *м.* псалмопѣве́цъ, псало́мникъ.

Psalmowy, псало́мный, псалты́рный.

Psałterjon, -u, *м. Муз.* гу́сли.

Psałterz, -a, *м.* псалты́рь, псалти́рь.

Psałterzysta, -y, *м.* псало́мщикъ (*церко́вный чтецъ*).

Psi, соба́чій, пёсій. || *Анат.* **Psie zęby**, глазны́е зу́бы. || *Бот.* **Psi język**, пёсій язы́къ, соба́чій ко́рень, черноко́рень.

Psiak, -a, *м.* собачёнка.

Psianka, -i, *ж. Астрон.* пёсъ большо́й и́ли ма́лый (*созвѣздіе*); || *Бот.* паслёнъ (*расте́ніе*).

Psiarnia, -ni, *ж.* псáрня.

Psiarz, -a, *м.* псарь; || соба́чникъ.

Psica, -y, *Умен.* **Psiczka**, -i, *ж.* су́чка.

Psię, -ęcia, *ср.* щено́къ.

Psiać, **Psić się**, таска́ться, истаска́ться, по́ртиться, испо́ртиться.

Psik! брысь! *Межд.* употребля́емое для отгна́нія ко́шки.

Psikus, -a, *м.* шáлость, шу́тка, прока́зы, блажь.

Psina, -y, *Умен.* **Psinka**, -i, *ж.* соба́чка, собачёнка; || псúна, соба́чье мя́со; || *Мед.* озно́бъ, лихора́дка.

Psinka, *см.* **Psina**; || **Psinki**, *мн. Бот.* псúнка, паслёнъ, паслёнокъ (*расте́ніе*).

Psisko, -a, *ср.* соба́чища.

Psnąć się, проскользну́ть, вы́рваться.

Psocić, развра́тничать, распу́тничать.

Psota, -y, *ж.* распу́тство, распу́щенность. **Wydać się na psotę**, преда́ться распу́тству; || продáлка, прока́зы. **Na psotę co komu uczynić**, съигра́ть съ кѣмъ шу́тку, напрока́зить; || вредъ, убы́токъ, ущéрбъ, по́рча. **Dopuścić się psoty**, причини́ть вредъ, убы́токъ.

Psotliwość, -ści, *ж.* распу́тство, развращéнность; || шаловли́вость; || испóрченность.

Psotnica, **Psotniczka**, -i, *ж.* распу́тница, развра́тница; || баловни́ца, шалу́нья, прока́зница.

Psotnik, -a, *м.* развра́тникъ; || шалу́нъ, прока́зникъ.

Psotny, **Psotliwy**, *Стар.* похотли́вый, любостра́стный; || рéзвый, шаловли́вый; || вре́дный.

Psować, *см.* **Psuć**.

Pst! *Межд.* отъ! эй! гей!

Pstrąg, -a, *м. Зоол.* форе́ль, пестру́шка (*ры́ба*).

Pstrawy, пёстрый, испещрённый, кра́пчатый.

Pstro, пестро́. **Pstro ma w głowie**, у него́ разстро́енъ, поме́шанъ умъ, у него́ ерала́жъ въ головѣ.

Pstrocentkowaty, испещрённый, разноцвѣтный.

Pstrocina, **Pstrocizna**, **Pstrokacizna**, -y, *ж.* пестрота́.

Pstrokaty, пёстрый, испещрённый, пятни́стый. **Koń pstrokaty**, пёгая ло́шадь.

Pstroskrzydeł, -dła, *м. Ест. Ист.* атала́нта (*ба́бочка*).

Pstrucha, -y, *ж. Умен.* **Pstruszka**, -i, *ж.* пёгая коро́ва и́ли ковá.

Pstry, пёстрый, испещрённый. **Płótno pstre w pasy**, пéстредь, пестреди́на.

Pstrykać, **Pstryknąć**, *см.* **Prztykać**.

Pstrzyć, **Upstrzyć**, пестри́ть, испестри́ть.

Psuć, **Psować**, **Zepsuć**, **Zepsować**, **Popsuć**, **Popsować**, по́ртить, испо́ртить, искажáть, искази́ть. **Zepsuć zegar**, испо́ртить часы́. **Popsuć obyczaje**, искази́ть нра́вы. || * **Psuć sobie głowę nad czém**, ломáть себѣ го́лову надъ чѣмъ-либо.

Psucie, -cia, *ср.* по́рча.

Psykać, **Psyknąć**, шипѣ́ть (*о змѣя́хъ, гуся́хъ*); || ши́кать, *см.* **Syczeć**.

Psyt, *Межд.*, *см.* **Pst**.

Pszczelarz, -a, *м.* пчеловóдъ, пчели́нецъ.

Pszczelnik, -a, *м.* пчёльникъ, па́сѣка, *см.* **Pasieka**; || руковóдство къ разведéнію и содержáнію пчёлъ; || пчеловóдъ, *см.* **Pszczelarz**; || *Бот.* медóвка апте́чная, мели́са па́почная, ма́точникъ.

Pszczelny, пчёльный, пчели́ный.

Pszczoła, -y, *ж.* пчела́.

Pszczółka, -i, *ж.* пчёлка.

Pszczołojad, -a, *м.* пчелоя́дъ (*пти́ца*).

Pszenica, -y, **Pszeniczka**, -i, *ж. Бот.* пшени́ца. **Ozima pszenica**, озúмая пшени́ца. **Pszenica krowia**, *см.* **Krowia reź**. **Pszenica turecka**, ледя́нка, арна́утка, бѣлоту́рка, *см.* **Kukurudza**, **Pszenica łuskna**, *см.* **Orkisz**.

Pszeniczny, **Pszenny**, пшени́чный (*сдѣланный изъ пшени́цы, приготовленный изъ пшени́чной муки́*), пшéнный (*собира́емый съ расте́нія приноси́маго пшено́*).

Pszeniczysko, -a, *ср.* па́шня, засѣ́янная пшени́цею.

Pszennik, -a, *м.* пшéнникъ (*пшéнная ка́ша, приготовленная на молокѣ и ли́цахъ*).

Pszenny, *см.* **Pszeniczny**.

Pszonak, -u, *м. Бот.* попу́тникъ (*расте́ніе*).

Pszono, -a, *ср. Бот.* пшено́, про́со (*расте́ніе*).

Ptak, -a, *м.* пти́ца; *Прост.* пти́ха; || **Ptaki śpiewające**, пѣ́вчія пти́цы. *Посл.* **Ptaki w polu, a on roženki struże**, не уби́лъ медвѣдя, кóжи не продаю́тъ. **Znać ptaka po pierzu**, видна́ пти́ца по полёту. **Każdy ptak według nosa swego śpiewa**, знай сверчóкъ свой шестóкъ.

Ptastwo, -a, *ср. Собир.* пти́цы. **Ptastwo domowe**, дворóвыя пти́цы.

Ptaszarnia, -ni, *ж.* пти́чникъ, пти́чій садóкъ.

Ptaszę, -ęcia, **Ptaszątko**, -a, *ср.* птéнецъ, птéнчикъ.

Ptaszęcy, пти́чій, пти́шечій.

Ptaszek, -szka, *м.* пти́чка, пти́шка.

Ptasznica, -y, **Ptaszniczka**, -i, *ж.* пти́чница (*ходя́щая за дворóвыми пти́цами*); || **Ptaszniczka**, охóтничье ружьё.

Ptasznictwo, -a, *ср.* птицелóвство; || птицевóдство.

Ptaszniczy, птицелóвный.

Ptasznik, -a, *м.* птицелóвъ; || пти́чникъ, продавéцъ птицъ, куръ, кура́тникъ; || кура́тня, кура́тникъ, *см.* **Ptaszarnia**.

Ptasznikowy, *см.* **Ptaszniczy**.

Ptaszowieszczba, -y, *ж.* птицегадáніе.
Ptaszy, Ptasi, птáшій, птúчій. **Śrót ptasi**, мéлкая дробь. **Ptasie pole**, *см.* **Pólko.**
Ptaszyna, -y, *ж.* бѣ́дная птúчка.
Ptaszyniec, -ńca, *м.* птúчня, птúчникъ, птúчій садóкъ.
Ptaszysko, -a, *ср.* птúчище.
Publiczność, -ści, *ж.* публúчность, глáсность; || пýблика, нарóдъ.
Publiczny, публúчный, общéственный, всенарóдный; || глáсный; || госудáрственный.
Publikacja, -ji, *ж.* объявлéніе, обнарóдываніе, публикáція; || издáніе (*книги*).
Publikować, обнарóдывать, объявля́ть, публиковáть; || издавáть кни́гу, *см.* **Obwieszczać, Ogłaszać.**
Pucałowaty, *см.* **Pucołowaty.**
Puch, -u, *м.* *Неуп.* испарéніе, зáпахъ; || пухъ, *см.* **Pierzyna**; || пушóкъ, мошóкъ (*на нѣкоторыхъ плодáхъ и растéніяхъ*); || пушóкъ (*на бородѣ*).
Puchać, Puchnąć, пыхтѣ́ть, отдувáться; || бýхать, пýхнуть.
Puchacz, *см.* **Puhacz.**
Puchlina, -y, *ж.* óпухоль. **Puchlina wodna**, водя́нка, водяна́я болѣ́знь.
Puchlnić, Puchlnieć, *см.* **Pulchnić, Pulchnieć.**
Puchlność, *см.* **Pulchność.**
Puchlny, *см.* **Pulchny.**
Puchnąć, пýхнуть.
Puchowy, пухóвый.
Pucołowaty, одýтловатый, полнощёкій.
Pudel, -dla, *м.* пýдель,
Pudełko, Pudełeczko, -a, *ср.* корóбка, корóбочка, я́щичекъ.
Puder, -dru, *м.* пýдра.
Pudło, -a, *ср*, коробóкъ, я́щикъ, картóнная корóбка, картóнъ; || карéтный кýзовъ; || неудáчный вы́стрѣлъ, прóмахъ. **Dał pudło do zająca**, не попáлъ въ зáйца, промахнýлся.
Pudłować, Spudłować, промахнýться, не попасть, пропустúть.
Pudrować, Upudrować, пýдрить, напýдрить.
Pugilares, Puilares, Pulares, -u, *м.* бумáжникъ; || портфёль.
Puginał, Puinał, -u, *м.* кинжáлъ.
Puha, -y, *ж.* плеть.
Puhacz, -a, *м.* совá (*птица*).
Puhar, -u, *м.* бокáлъ.
Puk, *Звук.* стукъ! || стукъ, стучáніе. *Посл.* **Stuk puk daléj nic**, мнóго шýму изъ пустякóвъ.
Pukać, Zapukać, стучáть, постучáть, застучáть; || пýкать; || биться (*о сéрдцѣ*); || хлóпать. **Puknięto drzwiami**, хлóпнули дверьми́. || **Pukać się**, стучáться; || растрéскиваться. **Stare naczynia się pukają**, стáрая посýда трéскается; || распускáться, пускáть пóчки (*о дерéвьяхъ*).
Pukanie, -nia, *ср.* стукъ, стукотня́, стучáніе.
Pukawka, -i, *ж.* пýкалка (*дѣтская игрýшка*).
Pukiel, -kla, *м.* лóконъ, бýкля (*волóсъ*).
Puklasty, вы́пуклый; || завитóй, кудря́вый.
Puklat, -u, *м.* парусúнный чахóлъ.
Puklerz, -a, *м.* щитъ.
Puklerzany, состáвленный изъ щитóвъ.
Puknąć, пýкнуть, стýкнуть; || лóпнуть, трéснуть, *см.* **Pukać.**
Pułap, Półap, -u, *м.* потолóкъ, накáтъ, *см.* **Powała.**
Pułapka, -i, *ж.* западня́, ловýшка.
Pułapkowy, принадлежáщій западнѣ́.
Pułapowy, потолóчный.
Pularda, -y, *м.* пуля́рда, пуля́рдка, пуля́рка.
Pulchnić, Spulchnić, разрыхля́ть, разрыхли́ть (*зéмлю*).
Pulchnieć, Spulchnieć, рыхлѣ́ть, станови́ться ры́хлымъ.
Pulchność, -ści, *ж.* ры́хлость (*земли́*); || мя́гкость (*говя́дины и проч.*); || лёгкость; || пýхлость; || нѣ́жность.
Pulchny, ры́хлый; || мя́гкій; || лёгкій; || пýхлый; || нѣ́жный.
Pułk, -u, *м.* полкъ.
Pułkować, *Неуп.* стáвить на пóлки.
Pułkowniczy, полкóвничій.
Pułkownik, -a, *м.* полкóвникъ.
Pułkownikowstwo, Pułkownikostwo, -a, *ср.* чинъ, дóлжность полкóвника; || *Собир.* полкóвникъ и егó женá.
Pułkownikowy, полкóвничій, полкóвническій.
Pułkowy, полковóй.
Pulpit, -u, *м.* пупи́тръ; || налóй, аналóгій (*церкóвный*).
Puls, -u, *м.* *Мед.* пульсъ; || *Горн. см.* **Stempel.**
Pulsowy, пýльсовый. *Анат.* **Żyła pulsowa**, біючая жи́ла, артéрія.
Punkcik, -a, *м.* мáленькая тóчка.
Punkiel, -kla, *м.* *Тип.* пунсóнъ (*для матрицъ*).
Punkt, -u, *м.* тóчка, пунктъ, *см.* **Kropka. Zapatrywać się na rzecz z pewnego punktu**, смотрѣ́ть на предмéтъ съ извѣ́стной тóчки зрѣ́нія; || пунктъ, статья́. || **Punkt honoru**, чýвство чéсти, дѣ́ло чéсти, вопрóсъ, касáющійся чéсти, *см.* **Honor. Punkta do inkwizycji**, вопрóсные пýнкты. **Punkta incydentalne**, чáстные вопрóсы въ постановлéніяхъ судá. **Punkta czynu i prawa**, вопрóсы выводи́мые изъ трéбованій и возражéній тя́жущихся.
Punktacja, -ji, *ж.* *Грам.* употреблéніе знáковъ препинáнія; || *Юрид.* статьи́ къ договóру.
Punktować, стáвить знáки препинáнія.
Punktowanie, -nia, *ср.* употреблéніе знáковъ препинáнія.

Punktualność, -ści, *ж.* то́чность, аккура́тность, испра́вность.

Punktualny, то́чный, аккуратный, испра́вный; пунктуа́льный.

Punktura, -y, *ж. Тип.* графья́.

Pupka, -i, *ж.* ку́кла, ку́колка.

Pur, -u, *м.* хлѣ́бная мѣ́ра, содержа́щая въ себѣ́ шестна́дцать га́рнцевъ.

Purchatka, Purchawka, -i, *ж. Бот.* дождеви́къ (*родъ гриба́*); || *Мед.* о́пухоль, пу́хлина наподо́біе гу́бки; || зобъ, ше́йная о́пухоль.

Purchatość, -ści, *ж.* ноздрева́тость, губкова́тость.

Purchaty, ноздрева́тый, губкова́тый.

Purchawka, -i, *ж. см.* **Purchatka.**

Purpura, -y, *ж.* пу́рпуровая, багря́ная кра́ска; || багряни́ца, червлени́ца (*ткань*), порфи́ра (*ца́рская оде́жда*); || багря́нка (*ра́ковина*).

Purpurować, Purpurzyć, кра́сить въ багря́ную кра́ску.

Purpurowy, пу́рпуровый, багря́ный; || кра́сный, а́лый.

Purpuryna, -y, *ж.* багре́цъ, карми́нъ; || *Хим.* краси́льное нача́ло въ маре́нѣ.

Purpurzyć, *см.* **Purpurować.**

Puścić, *см.* **Puszczać.**

Puścizna, -y, *ж.* наслѣ́дство, наслѣ́діе, наслѣ́дованіе; || наслѣ́дственное имѣ́ніе; || завѣ́щанное имѣ́ніе, *см.* **Ojcowizna;** || пожи́тки по́слѣ уме́ршаго; || наслѣ́дство безъ зако́ннаго наслѣ́дника.

Puślisko, -a, *ср.* путло́, пу́тлище, стремя́нный реме́нь.

Pustak, -a, *м.* вѣ́тренникъ, вертопра́хъ, повѣ́са, сорване́цъ.

Pustelnia, -ni, *ж.* пу́стынь, пу́стыня, ски́тъ.

Pustelnica, -y, Pustelniczka, -i, *ж.* пусты́нница, отше́льница, ски́тница.

Pustelniczy, пусты́ннический, отше́льническій; || уедине́нный.

Pustelnik, -a, *м.* пусты́нникъ, пустынножи́тель, отше́льникъ, ски́тникъ.

Pustka, -i, *ж.* запу́щенный домъ; || пусты́рь, пу́стошь, отхо́жая пу́стошь, пустопоро́жнее мѣ́сто, земля́ впу́стѣ лежа́щая; || *Агр.* за́лежь, паръ, новина́. **Pustki,** *мн.* пустота́. **Pustki w domu,** пустота́ въ до́мѣ, нѣ́тъ ни живо́й души́ въ до́мѣ. **U niego zawsze pustki w kieszeni,** у него́ всегда́ карма́нъ пустъ.

Pustkowie, -wia, *ср.* пу́стошь, пусто́е мѣ́сто, запустѣ́ніе.

Pusto, пу́сто, нѣ́тъ ничего́.

Pustogłów, -a, *м.* пустоголо́вый, безмо́зглый.

Pustołka, Pustułka, -i, *ж. Зоол.* пустельга́.

Pustość, -ści, *ж.* пустота́.

Pustosz, -a, *м.* кни́жная вошь (*насѣко́мое*); || **Pustesz, -y,** *ж. см.* **Pustkowie.**

Pustoszeć, Spustoszeć, пустѣ́ть, опустѣ́ть, разруша́ться, разру́шиться, разва́ливаться, развали́ться.

Pustoszyć, Spustoszyć, опустоша́ть, опустоши́ть, разруша́ть, разру́шить, разоря́ть, разори́ть.

Pustoszyciel, -a, *м.* опустоши́тель, разруши́тель, истреби́тель.

Pustoszycielka, -i, *ж.* опустоши́тельница, разруши́тельница, истреби́тельница.

Pustota, -y, *ж.* рѣ́звость, жи́вость, бу́йность; || ша́лость, прока́зы; || распу́тство, развра́тъ, распу́щенность, своево́льство.

Pustować, прока́зить, рѣзви́ться, шали́ть; || быть пра́зднымъ, остава́ться впу́стѣ, безъ употребле́нія.

Pustowszczyzna, -y, *ж.* пу́стошь.

Pusty, пусто́й, пусты́нный; || необита́емый, нежило́й (*домъ*); || необрабо́танный, запу́щенный, невоздѣ́ланный, оста́вленный (*о землѣ*); || поро́жній; || неоснова́тельный, пусто́й; || напра́сный, тще́тный, су́етный, *см.* **Próżny, Czczy;** || вздо́рный, легкомы́сленный, рѣ́звый шаловли́вый, шально́й, глу́пый, *см.* **Płochy, Swawolny, Żywy.**

Pustynia, -ni, *ж.* пусты́ня.

Pustynny, пусты́нный, отше́льническій.

Puszcz, -a, *м. см.* **Puszczyk.**

Puszcza, -y, *ж.* пусты́ня, пусто́е, дикое мѣ́сто; || пу́ща, густо́й, простра́нный лѣ́съ, ча́ща.

Puszczać, Puścić, пуска́ть, пусти́ть, выпуска́ть, вы́пустить, отпуска́ть, отпусти́ть. **Puścić ptaka na wolność,** пусти́ть пти́чку на во́лю, на свобо́ду. **Puszczać komukrew,** пуска́ть кому́ кровь. **Puścić dom na sprzedaż,** пусти́ть домъ въ прода́жу. **Puścić koniowi cugle,** дать во́лю ло́шади, пусти́ть её во ве́сь опо́ръ, вскачь. **Puszczać race,** пуска́ть раке́ты. **Puścić konia cwałem,** пусти́ть ло́шадь во ве́сь духъ, во ве́сь опо́ръ. **Puścić co w obieg,** пуска́ть въ обраще́ніе (*цѣнности*); || распуска́ть. **Puścić pogłoskę,** распусти́ть слухъ, молву́; || изде́рживать, издержа́ть, тра́тить, истра́тить, прожива́ть, прожи́ть, прома́тывать, промота́ть. **Puścił już miljon,** онъ промота́лъ уже милiо́нъ. || **Puścić w arendę,** отда́ть на о́ткупъ, въ аре́нду, въ аре́ндное содержа́ніе. **Puścić majętność komu,** уступи́ть кому́ своё пра́во на имѣ́ніе. || **Puścić co na los,** предоста́вить слу́чаю, пусти́ть на уда́чу; || исчеза́ть, пропада́ть; || линя́ть, выцвѣта́ть. **Plama puszcza,** пятно́ пропада́етъ. **Kolor puszcza,** кра́ска, цвѣ́тъ линя́етъ; || раста́ивать, раста́ить. **Puszcza zima,** зима́ стано́вится мя́гче. **Rzeka puściła,** рѣка́ раста́ила, вскры́лась, очи́стилась отъ льда; || пуска́ть побѣ́ги, распуска́ться (*о расте́ніяхъ*); || прорѣ́зываться. **Zęby dziecięciu puszczają,** зу́бы прорѣ́зываются у ребёнка. || **Puszczać się,**

Puścić się, пуска́ться, пусти́ться (*въ дорóгу*); уѣзжа́ть, уѣ́хать, отправля́ться, отпра́виться; || **Puścić się, Puścić się na co**, рѣша́ться, рѣши́ться на что́, отва́живаться, отва́житься, рискова́ть; || **Puszczać się na los, na traf, na szczęście, na los szczęścia**, попро́бовать, отвѣ́дать сча́стія, ввѣря́ться сча́стію. || **Puścić się z kim w zawody**, стара́ться опереди́ть кого́, соперничать. **Puścić się w jaki zawód**, предприня́ть что́-либо, избра́ть како́е нибу́дь по́прище. **Puścimy się w wista**, начнёмъ игра́ть въ вистъ, дава́йте съигра́емъ въ вистъ. **Puścić się na życie rozwiązłe**, пуска́ться въ развра́тную жизнь.

Puszczadło, -a, *ср. Хир.* шни́перъ, ланце́тъ.

Puszczyk, -a, *м. Зоол.* ночна́я сова́.

Puszka, -i, *ж.* жести́нка (*ящикъ или коро́бочка изъ же́сти*); || кру́жка. **Puszka dla ubogich**, кру́жка для бѣ́дныхъ. **Puszka do kawy**, коф**е**́йница. **Puszka do herbaty**, ча́йница.

Puszkarnia, -ni, *ж.* литѣ́йня, литѣ́йный дворъ.

Puszkarski, плави́льный, литѣ́йный; || пиротехни́ческій; || артиллерійскій, пушка́рскій.

Puszkarstwo, -a, *ср.* плави́льное дѣ́ло, литьё; || пиротѣхнія, нау́ка о дѣ́йствіяхъ огня́; || артиллерійское искýство.

Puszkarz, -a, *м.* плави́льщикъ, литѣ́йщикъ; || артиллери́стъ, пушка́рь, канони́ръ; || фейерве́ркеръ.

Puszkowy, кру́жечный, *см.* **Puszka**.

Puszyć, Napuszyć, пуши́ть, опуша́ть, опуши́ть; || *раздува́ть, пу́чить. **Woda żołądek puszy**, вода́ пу́читъ желу́докъ; || напыща́ть (*гордостію*). || **Puszyć się**, напыща́ться, надмева́ться, кичи́ться.

Puszysty, пуши́стый; || напыщенный, надýтый.

Putny, пѣ́шій.

Puzan, Puzen, -a, *м. Муз.* серпе́нтъ (*инструме́нтъ*).

Puzanista, -y, *м.* игра́ющій на серпе́нтѣ.

Puzdro, Puzderko, -a, *ср.* футля́ръ, коро́бка; || погребе́цъ. ***Wyjm oczy z puzdra**, возьми́ глаза́ въ зу́бы, смотри́ въ о́ба.

Puźyna, -y, *ж. Бот.* пукъ волóсъ вѣнча́ющихъ нѣ́которыя расте́нія.

Pycha, -y, *ж.* го́рдость, надме́нность, высокомѣ́ріе, спѣсь, тщесла́віе.

Pychalec, -lca, *м. см.* **Pyszalec**.

Pychawiec, -wca, *м. Бот.* гера́ній, журавли́нникъ, гера́нь.

Pył, -u, *м.* пыль, прахъ.

Pyłek, -łku, *м.* пыли́нка, порши́нка. || *Бот.* плодотвóрная пыль.

Pyleniec, -ńca, *м. Бот.* ико́тная трава́.

Pyłkowy, пы́льный. *Бот.* **Pyłkowa nitka**, нить у тычи́нки.

Pypeć, -pcia, *м.* тшпýнъ.

Pyrz, *см.* **Perz**.

Pysk, -a, *м.* рóжа; || ры́ло, мóрда. **Pysk świni**, свинóе ры́ло, *см.* **Ryj**. || **Dać komu w pysk**, дать кому́ въ мóрду. **Stul pysk**, не смѣй откры́ть рта, молча́ть!

Pyskać, рыть ры́ломъ.

Pyskaty, морда́тый, одýтловатый.

Pyszalec, -lca, *м.* горделúвецъ, гордѣ́цъ.

Pyszałka, -i, *ж.* го́рдая, надме́нная же́нщина.

Pyszczek, -szczka, *м.* мóрдочка, ры́льце; || *рóжица; || клювъ, носóкъ (*птúчій*).

Pyszka, -i, *ж.* (**Jęczmienna**), *см.* **Pęcak**.

Pysznić się, горди́ться, кичи́ться.

Pysznieć, Spyszznieć, дѣ́латься го́рдымъ, возгорди́ться.

Pyszniś, -sia, *м.* горде́цъ, спесúвецъ.

Pyszno, го́рдо, горделúво, надме́нно, высокомéрно, спесúво, кичлúво.

Pysznomowność, -ści, *ж.* самохва́льство, хвастовство́, похва́льба́; || надýтость, напы́щенность.

Pysznomowny, самохва́льный, хвастли́вый; || надýтый, напы́щенный.

Pyszność, -ści, *ж.* горделúвость, высокомéріе, надме́нность, пы́шность.

Pyszny, го́рдый, горделúвый, высокомéрный, надме́нный; || пы́шный; || великоле́пный, безподóбный, превосхóдный.

Pyta, -y, *ж. см.* **Pytka**.

Pytać, Spytać, Zapytać, Pytać się, Spytać się, Zapytać się, спра́шивать, спроси́ть; распра́шивать, распросúть, вопроша́ть. **Pytać kogo o co**, *или* **Pytać się kogo o co**, спра́шивать кого́ о чёмъ. **Pytać czego**, справля́ться, разузнава́ть, освѣдомля́ться, навѣ́дываться (*о чёмъ*). **Pytać się o nowiny**, распра́шивать о новостя́хъ. **Nie pytaj u niego o pieniądze**, не спра́шивай его́ о дéньгахъ. **O to ani pytać**, объ э́томъ и не спра́шивай, объ э́томъ нéчего спра́шивать.

Pytacz, -a, *м.* вопроси́тель, распра́шиватель, распрóщикъ.

Pytanie, -nia, *ср.* вопрóсъ.

Pytany, вопроша́емый, спра́шиваемый.

Pytel, -tla, *м.* мѣ́шóкъ, куль (*мýки*); || решетó, сúто (*мучно́е*). **Mąkę na pytel puścić**, *см.* **Pytlować**. || ***Przez pytel co przepuścić**, сдѣ́лать что́-либо нáскоро, на скóрую рýку.

Pytelnik, -a, *м.* мукосúй.

Pytka, -i, *ж.* жгутъ.

Pytlik, -a, *м. Умен.* небольшóй мѣ́шóкъ, кулёкъ; || небольшóе решетó, сúто (*мучно́е*), *см.* **Pytel**.

Pytlować, Spytlować, сѣ́ять, просѣ́ять сквозь решетó (*мýку*). || ***Pytlować językiem**, молóть языкóмъ.

Pytlowany, сúтный, просѣ́янный сквозь сúто.

Pytlowy, сѝтяный (принадлежа́щій къ сѝту); || **Komora pytlowa**, мукосѣ́йня. **Pytlowa mąka**, сѝтная мука́. **Pytlowy chleb**, сѝтникъ, сѝтный хлѣ́бъ.

Pyza, **-y**, *ж. Повар.* родъ пу́динга. **Pyzy**, **-ów**, *мн.* клёцки; || *оду́тловатое лицо́.

Pyzaty, мордастый, оду́тловатый.

R.

R произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Р*.

Rąb, *род. п.* **Rębu**, *м.* (ча́ще употребля́ется во мн. ч. **Ręby**), рубе́цъ, обши́тый край. **Rąb koło czego szyć**, обрубля́ть; || **Ręby**, **-ów**, *мн.* изна́нка. **Na ręby szatę obłec**, надѣ́ть пла́тье наизна́нку.

Rąbać, **Wyrąbać**, рубя́ть, вы́рубить, разрубя́ть, разрубѝть, колоть, раска́лывать, расколо́ть, разщепля́ть, разщепи́ть. **Rąbać las**, руби́ть лѣ́съ. **Rąbać drzewa**, руби́ть, колоть, раска́лывать дрова́.

Rąbacz, **-a**, *м. см.* **Rębacz**.

Rąbalne, **-ego**, *ср.* пла́та за поруб.

Rabandy, **-ów**, *м. мн. Морс.* рейба́нды, верёвки, которы́ми прикрѣпля́ются паруса́ къ ре́ямъ.

Rąbanina, **-y**, *ж.* дра́ка, сши́бка, сѣ́чка; || сѣ́чa, рѣзня́.

Rąbat, **-u**, *м.* устýпка, сба́вка (*цѣны*).

Rąbek, **-bka**, *м.* то́нкое полотно́; || то́нкое покрыва́ло, то́нкій покро́въ; || флёръ, крепъ; || косы́нка; || плато́къ. || **Jak z rąbka wywinął**, совершѐнно, въ совершѐнствѣ.

Rąbeczek, **-ozka**, *м. Умен.* то́ненькое покрыва́ло; || косы́ночка; || плато́чекъ.

Rabież, **-y**, *ж. см.* **Grabież**, **Rabunek**.

Rabin, **-a**, *м.* равви́нъ, ра́ввн (*у евре́евъ*).

Rabinowy, равви́нскій.

Rąbkowy, кре́повый, прозра́чный.

Rabować, **Zrabować**, гра́бить, огра́бить, расхища́ть, расхи́тить, разоря́ть, разори́ть.

Rabowniczy, граби́тельскій, хи́щническій, разбо́йничій.

Rabunek, **-nku**, *м.* грабёжъ, граби́тельство, хи́щничество, разбо́й, разбо́йничество; || *Воен.* мародёрство.

Rabuś, **-sia**, *м.* граби́тель, разбо́йникъ; хи́щникъ.

Raca, **-y**, *ж.* раке́та.

Rachmistrz, **-a**, *м.* счетово́децъ, счётчикъ, вы́кладчикъ; || ариѳме́тикъ.

Rachmistrzyni, **-ni**, *ж.* счётчица, ариѳме́тичица.

Rachować, **Porachować**, счита́ть, отсчита́ть, сосчита́ть, расчи́тывать, вычисля́ть, исчисля́ть; || расчи́тывать, расчита́ть, взва́шивать, взве́сить; обду́мывать, обду́мать. || **Rachować się z sobą**, испы́тывать себя́, отдава́ть себѣ́ отчётъ въ чёмъ либо. **Rachować się z sumieniem**, слѣ́довать внуше́нію свое́й со́вѣсти; || **Rachować się**, **Porachować się**, разсчи́тываться, свести́, поко́нчить счёты. || *Посл.* **Kochajmy się jak bracia, a rachujmy się jak żydzi**, дру́жба дру́жбой, а слу́жба слу́жбой; счётъ дру́жбы не по́ртитъ.

Rachowanie, **Porachowanie**, **-nia**, *ср.* вычисле́ніе, счисле́ніе, исчисле́ніе, расчисле́ніе, счётъ, вы́кладка.

Rachuba, **-y**, *ж.* счётъ, расчётъ; || соображе́ніе.

Rachuneczek, **-czka**, *м. Умен.* счётецъ, *см.* **Rachunek**.

Rachunek, **-nku**, *м.* счётъ, разсчётъ; || отчётъ, отчётность; || **Rachunek bieżący**, *Ком.* теку́щій счётъ; || **Rachunek powrotowy**, *Ком.* рекамбіо. **Utrzymywać czyje rachunki**, вести́ чьи счётныя дѣла́. || **Rachunki**, **-ów**, *мн.* ариѳме́тика.

Rachunkarz, **-a**, *м.* счётчикъ; || смѣ́тливый, расчётливый.

Rachunkowość, **-ści**, *ж.* счетово́дство, счётныя дѣла́, отчётность, счётная часть.

Rachunkowy, счётный, отчётный, контро́льный. **Księga rachunkowa**, контро́льная кни́га. **Rachunkowo-odpowiedzialny**, подлежа́щій отчётности. **Rachunkowo-kassowy**, счетово́дно-кассо́вый.

Racica, **-y**, *ж.* раздво́енное копы́то (*у нѣкоторыхъ живо́тныхъ*)

Racja, **-ji**, *ж.* причи́на, по́водъ, основа́ніе; || побуди́тельная причи́на, побужде́ніе. **Mieć rację**, имѣ́ть основа́ніе, по́водъ. **Masz rację**, твоя́ пра́вда, ты правъ. || паёкъ, раціо́нъ, по́рція.

Racowy, раке́тный.

Rączę, **-ęcia**, *ср.* ручёнка (употреби́тельнѣе во мн. ч. **Rączęta**, **-ząt**), ручёнка, ма́ленькая ру́чка.

Raczéj, хýже, скорѣ́е.

Raczek, **-ozka**, *м. Умен.* ра́чекъ, *см.* **Rak**.

Rączęta, **-ząt**, *мн.* ручёнки, ма́ленькія ру́чки.

Rączka, **-i**, *ж.* ру́чка. *Посл.* **Powniejsza z rączki do rączki, aniżeli przez rączkę**, вѣрнѣе дѣло изъ ру́чки въ ру́чку, нѣжели че́резъ ру́чку. || Ру́чка, рукоя́тка (*у ножа́, у кинжа́ла*); || *Неупотр.* стрѣ́лка на часа́хъ, въ компасѣ́; || *Стар.* знакъ къ означе́нію замѣча́ній (*въ книгахъ*); || Ка́тка съ увѣ́чной рукоя́ю; || *Бот.* **Rączki**, **-czek**, *мн.* турѣ́цкая конопля́.

Raczkować, по́лзать на четверѝнкахъ (*о дѣтяхъ*).

Rącze, быстро, ско́ро, ши́бко, прытко, рѣ́зво, прово́рно, ло́вко.

Rączość, **-ści**, *ж.* ско́рость, быстрота́, прытность, рѣ́звость, прово́рство, ло́вкость.

Rączy, скóрый, быстрый, прыткій, рѣзвый, провóрный, лóвкій. **Rączy list**, спѣшное, крáйне-нужное письмó.

Raczy, рáчій, свóйственный рáку.

Raczyć, благоволи́ть, соблаговоли́ть, извóлить, соизвóлить, удостóить. **Niech pan raczy mnie wysłuchać**, благоволи́те выслушать менá. **Niech pan raczy zaczekać**, извóльте подождáть. **Nie raczył mu dać odpowiedzi**, не удостóилъ егó отвѣтомъ. **Racz że wypić**, извóльте выпить. || *Стар.* **Jako raczysz**, какъ тебѣ угóдно. **Czyń co raczysz**, дѣлай, какъ тебѣ угóдно, какъ тебѣ вздумается. || **Raczyć (kogo)**, почитáть, уважáть, удостóивать (*кого чьмъ*); || пóдчивать угощáть, *см.* **Uraczyć**. || * **Raczyć się**, напúться пьянымъ, наливáться, *см.* **Uraczyć się**; || тѣшиться, наслаждáться.

Rączyna, Ręczyna, -y, *ж.* рýчка.

Rad, радъ. Rad jestem z tego co mam, я довóленъ тѣмъ что имѣю. **Rad co czynić**, охóтно дѣлать что. **Rad nie rad, волею невóлею.** *Посл.* **Co ludzie radzi słyszą, temu łatwo wierzą**, не всякому слýху вѣрь. **Rad jestem z tego**, я довóленъ этимъ, рáдуюсь этому. **Radbym**, я охóтно желáлъ бы. **Rad być komu u siebie**, пóтчивать, угощáть хорошó, принимáть кого у себя. **Bądźcie sobie radzi**, угощáйтесь.

Rada, -y, *ж.* совѣтъ. **Prosić kogo o radę**, просúть у кого совѣта. **Nie umiem sobie dać rady**, не знáю на что рѣшúться, что предприня́ть, терáю гóлову. **Nie ma rady, trzeba to zrobić**, хóчешь не хóчешь, а этó нýжно сдѣлать. **Dać czemu radę**, справúться съ чѣмъ, достúгнуть чегó, успѣть въ чѣмъ, довершúть что; || **Zwołać radę**, созвáть совѣтъ. **Rada budownicza**, строúтельный комúтетъ. **Rada państwa**, государственный совѣтъ. **Rada ministrów**, совѣтъ министровъ. **Rada obrończa**, совѣтъ присяжныхъ повѣренныхъ.

Radca, Radźca, -y, *м.* совѣтникъ. **Radca stanu**, статскій совѣтникъ. **Radca prawny**, юрисконсýльтъ. **Radca handlowy**, коммéрціи совѣтникъ.

Radlanka, -i, *ж.* *Агрон.* вторúчно перепáханное пóле; || второ́е пахáнье, двоéніе.

Radlić, двоúть, вторúчно перепáхивать пóле.

Radlica, -y, *ж.* *Агрон.* лéмехъ, лéменъ, сóшникъ (*у плýга*).

Radło, -a, *ср.* плугъ, сохá.

Radnik, -a, *м.* *Стар.* совѣтникъ, членъ совѣта.

Radny, -ego, *м.* рáтманъ, членъ магистрáта или рáтуши; || засѣдáющій въ совѣтѣ, подающій совѣтъ. **Izba radna**, зáла совѣщáній.

Radość, -ści, *ж.* рáдость.

Radośny, рáдостный.

Radować, Uradować, рáдовать, обрáдовать. || **Radować się, Uradować się** (*z czego, czém, czemu*), рáдоваться, обрáдоваться (*чему*).

Radzać, *см.* **Radzić**.

Radźca, *см.* **Radca**.

Radzić, совѣщáться. **Radzić co począć**, совѣщáться о томъ, что предприня́ть. || **Radzić o kim**, забóтиться, пéчься о комъ. || **Radzić czemu**, справúться съ чѣмъ, достúгнуть чего, успѣть въ чѣмъ, довершúть что. || **Radzić co, komu co**, совѣтовать что-нибо кому, дать кому совѣтъ. || **Radzić się kogo**, проси́ть у кого совѣта, совѣтоваться съ кѣмъ. **Radzić się z kim**, совѣщáться съ кѣмъ.

Radziecki, рáтманскій, совѣтничій, совѣтническій.

Radziectwo, -a, *ср.* совѣтническое мѣсто, совѣтническая дóлжность; || *Стар.* кóнсульство (*римское*).

Radziéj, *Стар.* охóтнѣе, съ бóльшей готóвностію.

Rafa, -y, *ж.* (иногдá **Rafina**), кáменный подвóдный рифъ; || рѣшётка (*въ конюшнѣ*), въ котóрой задаю́тъ сѣно лошадя́мъ; || *Горн.* рѣшётчатая рудоразбóрка.

Rafinerja, -ji, *ж.* строéніе для рафинúрованія, сáхарный завóдъ; || * утончённость; || *см.* **Fryszerka**.

Raić, Narać (komu co), совѣтовать, предлагáть, доставля́ть; || приводúть (*къ чему*), доводúть (*до чего*); || поручáть, рекомендовáть. **Raić komu lekarstwo**, совѣтовать кому лекáрство. **Raić komu służącego**, рекомендовáть кому слугý. **Raić komu żonę**, свáтать, предлагáть кому невѣсту.

Raiciel, -a, *м.* совѣтчикъ, совѣтователь.

Raicielka, -i, *ж.* совѣтчица, совѣтовательница.

Raj, -ju, *м.* рай.

Rajca, -y, *м.* рáтманъ, совѣтникъ.

Rajczy, рáтманскій, совѣтничій.

Rajenie, -nia, *ср.* совѣтъ, одобрéніе.

Rajfur, -a, **Rajfura**, -y, *м.* фáкторъ, посрéдникъ, исполни́тель чáстныхъ поручéній; || *Прост.* свóдникъ, свóдчикъ; || сватъ.

Rajfurka, -i, *ж.* фáкторша, посрéдница, исполни́тельница чáстныхъ поручéній; || *Прост.* свóдня, свóдница; || свáха.

Rajfurstwo, -a, *ср.* посрéдничество; || свóдничество.

Rajski, рáйскій.

Rajtar, -a, *м.* нѣмецкій рéйтаръ, кóнный вóинъ, всáдникъ.

Rajtarski, рéйтарскій.

Rajtarstwo, -a, *ср.* **Rajtarja**, -rji, *ж.* *Собир.* рéйтары, всáдники.

Rajtezuta, -i, *ж.* манéжъ.

Rajtuzy, -ów, *мн.* шаравáры, рейтýзы.

Rak, -a, *м.* ракъ; || *Мед.* ракъ (*болѣзнь*); || *Астр.* Ракъ, созвѣздіе. **Raki piec**, краснѣть отъ стыдá. || *Морск.* деревя́нные шáрики,

прикрѣплённые къ рáйнѣ для поднáтія пáруса. **Rakiem, raczkiem leźć**, пóлзать, двúгаться на четверúнкахъ.

Rakarz, -a, *м.* занимáющійся лóвлею и продáжею рáковъ.

Rakieta, -y, *ж.* ракéта, отбóйникъ (*для игры въ волáнъ*); || *см.* **Raca.**

Rakietnik, -a, *м.* ракéточникъ.

Rakowaty, раковúдный.

Rakowy, рáковый.

Rama, -y, Ramka, -i, *ж.* рáма, рáмка, (употребúтельнѣе во мн. ч. **Ramy, Ramki**, рáмы, рáмки). *Плотн.* **Rama okienna**, окóнный переплётъ. **Rama pod posadzkę**, обвѣсокъ подъ паркéтъ накáтника. **Rama obwodowa**, обнáзка. **Rama pryczowa**, нáрный брусóкъ. **Rama fryzowa**, фрúзовыя дóски полóженныя въ рáмку.

Ramię, -enia, *ср.* плечó; || рукá (*отъ плечá до кóсти*); || **Ramiona**, *мн.* рýки, обѣ рýки. **Na ramię broń!** ружьё на плечó! **Ramię w ramię**, пóдъ руку. **Wzruszać ramionami**, пожимáть плечáми. **Z ramienia czyjego**, чьимъ úменемъ, отъ чьего úмени, въ сúлу чьей влáсти. **Już dusza moja na ramieniu była**, я былъ въ величáйшей опáсности, я ужé былъ прú смерти. || *Воен.* фланг. || *Мат.* **Ramiona**, *мн.* бокá (*треугóльника*). || **Ramię dragą**, плечó рычагá.

Ramienica, -y, *ж. Бот.* кошáчій хвостъ (*растéніе*).

Ramieniowy, Ramienny, плечевóй, плечнóй.

Ramienisty, плечúстый; || *Бот.* крестообрáзный.

Ramionko, -a, *ср. Умен.* плéчико.

Ramka, -i, *ж.* рáмка, рáмочка.

Ramkarz, -a, *м.* рáмочникъ.

Ramota, (Hramota, Gramota, *Стар.* грáмота); || собráніе плохúхъ стихóвъ, плохóе сочинéніе, марáнье.

Ramowy, рáмочный.

Rana, -y, *ж.* рáна.

Ranek, -nka, -nku, *м.* ýтро.

Ranga, -i, *ж.* чúнъ, стéпень граждáнскихъ достóинствъ.

Ranić, Zranić, рáнить.

Raniéj, рáньше, порáньше.

Raniony, рáненый.

Raniuchny, Raniusieńki, Raniuteńki, Raniutki, сáмый рáнній, ранёхонекъ, *см.* **Rany, Ranny.**

Ranka, -i, *ж.* рáнка, рáночка.

Rankor, -u, *м. Стар.* злопáмятство.

Ranny, *Стар.* уязвúмый; || *Хир.* происходáщій отъ рáны, для ранъ употребля́емый; || рáненый, получúвшій рáну, *см.* **Raniony**; || *см.* **Rany, Ranny.**

Rano, рано, съ рáннихъ поръ, рáно поутрý. **Dziś rano**, сегóдня поутрý. **Jutro rano**, зáвтра поутрý, ýтромъ. **Bardzo rano**, óчень рáно. **O godzinie dziewiątéj rano**, въ дéвять часóвъ утрá. || **Rano, -a**, *ср.* ýтро, ýтреннее врéмя. **Nad ranem**, подъ ýтро. **Do rana**, до утрá. **Od rana do wieczora**, отъ утрá до вéчера. **Całe rano**, все ýтро. **Zrana**, съ утрá. **Jutro zrana**, зáвтра поутрý.

Ranność, -ści, *ж.* скороспѣлость; || прежде-врéменность.

Rańtuch, -a, Rańtuszek, -szka, *м.* покрывáло, накúдываемое на плéчо Пóльскими поселя́нками.

Rany, Ranny, рáнній, ýтренній. **Ranny strój**, ýтреннее плáтье. **Ranny jęczmień**, рáнній ячмéнь.

Rapa, -y, *ж.* рапýха (*рыба*).

Rapcie, -pci, *ж. мн. Стар.* окóвы, колóдки; || портупéя (*для фехтовáнія*).

Rapier, Rapir, -a, *м.* рапúра.

Rapontyk, -a, *м. Бот.* черешкóвый ревéнь (*растéніе*).

Raport, -u, *м.* рапóртъ, донесéніе. **Raport pojedyńczy**, срóчная вѣдомость.

Raportować, рапортовáть, доноси́ть.

Raportowanie, -nia, *ср.* донесéніе.

Rapt, -u, *м.* похищéніе, увезéніе.

Raptem, внезáпно, вдругъ, скоропостúжно, неожúданно, нечáянно.

Raptowny, внезáпный, скоропостúжный, скóрый, неожúданный, нечáянный; || грýбый, дéрзкій, рѣзкій, крутóй. **Raptowny człowiek**, дéрзкій челóвѣкъ.

Raptularz, -a, *м.* **Raptura, -y**, *ж.* черновáя, записнáя книжка; || *Ком.* меморіáлъ.

Raptus, -u, *м.* опрометчúвость, сумасбрóдство, дурь, безразсýдство. || **-a**, *Прост.* сумасбрóдъ.

Raróg, -oga, *м.* балабáнъ (*порóда áстребовъ*); || * чудóвище, урóдъ. *Посл.* **Poglądać na kogo, jak na raroga**, смотрéть на кого, какъ на чудóвище.

Raroży, принадлежáщій балабáну, *см.* **Raróg.**

Rasa, Rasza, -y, *ж.* рашъ (*шерстянáя матéрія*).

Rasa, -y, *ж.* порóда; || плéмя. **Poprawić rasę koni**, улýчшить порóду лошадéй.

Rasowy, порóдистый.

Raszka, -i, *ж.* реполóвъ, плистóвка (*птúца*).

Raszpla, -i, *ж.* терпýгъ, напúлокъ, подпúлокъ, брусóвка; || рáшпиля (*рыба*).

Raszplować, спúливать терпугóмъ.

Rasztag, Rasztak, -u, *м.* рóвдыхъ.

Rata, -y, *ж. Стар.* пóмощь, *см.* **Rety.**

Rata, -y, *ж.* срокъ; срокъ платежá. **Ratami wypłacać**, уплáчивать по частúмъ, частúми.

Ratafja, -ji, *ж.* ратáфія, вишнёвая налúвка.

Rataj, -ja, *м.* земледѣлецъ, пáхарь (*Стар. Русск.* **Pátaй, Орáтай**).

Ratajski, земледѣльческій.

Ratman, -a, *м.* рáтманъ, членъ магистрáта.

Ratny, услýжливый, посóбливый; || срóчный, *см.* **Rata.**

Ratować, Uratować, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, охраня́ть, охрани́ть, предохраня́ть, предохрани́ть.

Ratownik, -a, *м.* спаси́тель, избави́тель, защи́тникъ.

Ratunek, -nku, *м.* по́мощь, посо́біе; || подмо́га, подпо́ра.

Ratusz, -a, *м.* ра́туша, городска́я ду́ма; || магистра́тъ.

Ratuszny, Ratuszowy, ра́тушный.

Ratyfikacja, Ratyhabicja, -ji, *ж.* утвержде́ніе, ратифика́ція.

Ratyfikować, утвержда́ть, ратификова́ть.

Rawelin, -u, *м. Фортиф.* равели́нъ, полумѣ́сяцъ.

Raz, -u, *м.* разъ. **Trzy razy na rok,** три ра́за въ годъ. **Raz, dwa, trzy,** разъ, два, три. **Od razu, do razu,** съ пе́рваго ра́за, съ одного́ ра́за. **Raz po raz,** сря́ду, оди́нъ за други́мъ. **Raz w raz,** безпреста́нно, безпреры́вно. **Z razu, na razie,** сперва́, пре́жде всего́. **Wraz,** вмѣ́стѣ, въ оди́нъ разъ, вдругъ, внеза́пно; || уда́ръ (*шпа́гою, па́лкою, ка́мнемъ*); || слу́чай. **W takim razie,** въ тако́мъ слу́чаѣ. **W najgorszym razie,** на са́мый худо́й коне́цъ, **W przeciwnym razie,** въ проти́вномъ слу́чаѣ; || дерни́на, *см.* **Darń.**

Rażący, оглуши́тельный, гро́мкій (*звукъ*), ослѣпи́тельный (*свѣтъ*), рѣ́зкій (*цвѣтъ*), рази́тельный, ощути́тельный, о́стрый, рѣ́зкій, пронзи́тельный.

Razem, *Нар.* вмѣ́стѣ, ра́зомъ, въ одно́ вре́мя, одновре́менно.

Razić, ударя́ть, поража́ть, громи́ть, разбива́ть. **Razić z dział nieprzyjaciela,** громи́ть, разбива́ть непрія́теля пу́шками. || * **Barwy jaskrawe rażą wzrok,** я́ркіе цвѣта́ поража́ютъ зрѣ́ніе. **Trzewik mię razi,** башма́къ жмётъ. **Razić przystojność,** наруша́ть прили́чіе. **Razić gust,** оскорбля́ть вкусъ.

Raźliwy, *см.* **Rażący.**

Raźnie, (употреби́тельнѣе **Raźno**), жи́во, прово́рно, ско́ро; || охо́тно, ве́село, бо́дро.

Raźność, -ści, *ж.* жи́вость, рѣ́звость, прово́рство, ско́рость; || бо́дрость; || рети́вость, рья́ность, горя́чность; || ко́лкость (*словъ*).

Raźny, живо́й, рѣ́звый, прово́рный, ско́рый; || бо́дрый, весёлый; || ко́лкій; || рети́вый, рья́ный, горя́чій.

Razowy, ржано́й. **Razowa mąka,** непросѣ́янная ржа́ная мука́. **Chléb razowy,** ржано́й хлѣ́бъ, чёрный хлѣ́бъ.

Rdest, -u, *м. Бот.* по́чечная трава́, водяно́й пе́рецъ, спо́рышъ, грѣчу́ха, серде́чная трава́. || **Rdest wodny, Rdestnica, ćwiklany list,** напла́въ, по́ростъ; || ку́коль, плёвелы, худа́я, него́дная трава́, *см.* **Chwast.**

Rdza, -y, *ж.* ржа́вчина. || **Rdza miedziana,** ярь мѣдя́нка, ярь Венице́йская; || *Агр. и Бот.* ржа, изга́ра (*болѣ́знь хлѣ́ба и расте́ній*).

Rdzawić, покрыва́ть ржа́вчиною.

Rdzawieć, *см.* **Rdzewieć.**

Rdzawy, ржа́вый, ржа́ваго цвѣ́та, заржа́вленный; || *Агр.* подъѣ́денный изга́рою (*о хлѣ́бѣ*); || желѣ́зистый.

Rdzeń, Drzeń, Drdzeń, Zdrzeń, -nia, *м. Бот.* серцеви́на (*середи́на де́рева и́ли расте́нія*); || *Анат.* мозжечо́къ; || * содержа́ніе, су́щность предме́та.

Rdzewieć, Zardzewieć, ржа́вѣть, заржа́вѣть.

Realizacja, -ji, *ж.* исполне́ніе, осуществле́ніе; || обраще́ніе иму́щества въ де́ньги, въ капита́лъ; || взыска́ніе упла́ты по до́лгу, возмѣще́ніе.

Realizować, исполня́ть, осуществля́ть; || реализи́ровать. **Realizować swój majątek,** обраща́ть своё иму́щество въ де́ньги, въ капита́лъ. **Realizować assygnacją,** получи́ть по ассигно́вкѣ.

Realność, -ści, *ж.* дѣйстви́тельность, суще́ственность. || **Realności,** *мн.* ме́нѣе значи́тельныя статьи́ имѣ́нія, уго́дья; || обро́чныя, дохо́дныя статьи́; || ве́щныя права́.

Realny, дѣйстви́тельный, и́стинный; || реа́льный, *см.* **Istotny, Rzeczywisty.**

Reassekuracja, -ji, *ж.* но́вое застрахова́ніе.

Reassumować, подвести́ ито́гъ, сдѣ́лать пе́речень.

Reassumpcja, -ji, *ж.* пе́речень, ито́гъ; || повторе́ніе предыду́щаго.

Rębacz, -a, *м.* пору́бщикъ (*лѣса*), || дровоко́лъ, дровосѣ́къ; || * руба́ка, забія́ка.

Rebelizować, бунтова́ться, мяте́жничать.

Rebelja, -ji, *ж.* бунтъ, мяте́жъ.

Rębność, -ści, *ж.* вы́рубка.

Rębny, назна́ченный къ сру́бкѣ. **Rębny las,** лѣсосѣ́къ.

Ręby, *мн. см.* **Rąb;** || изна́нка, *см.* **Nica.**

Recepcja, -ji, *ж.* получе́ніе, приня́тіе.

Recepis, -u, *м.* распи́ска въ получе́ніи, квита́нція.

Recepta, -y, *ж. Мед.* реце́птъ; || * образе́цъ, фо́рмула.

Reces, -u, *м. Юрид. Стар.* отсро́чка; || раздѣ́лъ наслѣ́дниковъ, полюбо́вная; || отрече́ніе (*отъ наслѣ́дства*).

Recesować, переуступа́ть, отказа́ться, отре́чься. || **Recesować się,** пи́сьменно подтверди́ть мирову́ю сдѣ́лку.

Recydywa, -y, *ж. Мед.* возвра́тъ (*болѣ́зни*).

Recypjent, -a, *м.* пріёмщикъ, получа́тель; || *Хим.* пріе́мникъ; || *Физ.* стекля́нный ко́локолъ.

Recytować, ска́зывать наизу́сть.

Ręcz, *см.* **Wręcz.**

Reczka, Reczkosiej, *см.* **Hreczka, Hreczkosiej.**

Ręcznia,-ni, *ж.* домáшнее вéрующее письмó.

Ręcznie, собственноручно; || *Юрид.* **Ręcznie zapewniony,** обезпéченный порýкою.

Ręcznik, -a, *м.* полотéнце, утирáльникъ, ручникъ.

Ręczny, ручнóй. **Ręczna praca, ręczna robota,** ручнáя рабóта, рукодéлье. **Ręczna broń,** ружьё. **Młyn ręczny,** ручнáя мéльница.

Reczuszki, *см.* **Hreczuszki.**

Ręczyć, Zaręczyć, ручáться, поручúться, отвéчать (*за кого, за что, в чём*). *Посл.* **Kto ręczy, tego djabeł męczy,** кто порýчится, тотъ и мýчится.

Ręczyciel, -a, *м.* порýка, поручúтель.

Ręczyna, -y, *ж.* мáленькая рýчка, ручёнка.

Ręczysko, -a, *ср.* ручúща.

Redagować, редактúровать, редижúровать; || составлять.

Redakcja, -ji, *ж.* издáніе, редáкція. || составлéніе, редижúрованіе.

Redakcyjny, редакціóнный, издáтельскій.

Redhibicja, -ji, *ж. Юрид.* возвращéніе, отдáча назáдъ.

Redukcja,-ji, *ж.* понижéніе,уменьшéніе, убáвка, сбáвка, сокращéніе. **Redukcja kursów,** понижéніе кýрсовъ.

Redukować, понижáть, уменьшáть, убавлять, сбавлять, сокращáть. **Redukować na pieniądze,** переводúть на дéньги.

Reduta, -y, *ж. фортиф.* редýтъ; || * публúчный балъ. **Redutny, Redutowy,** бáльный. **Sala redutowa,** бáльная зáла.

Rędzina, -y, *ж.* глúнистая пóчва, глúнистый грунтъ, вáзкая земля.

Rędzinny, вáзкій, густóй, жúрный,глúнистый.

Refa, Ryfa, -y, Refka, -i, *ж.* óбручъ, обóйма, насáдка (*на ступицу колеса*); || окóвка, *см.* **Obręcz.**

Refektarz, -a, *м.* столóвая, трáпезная (*в монастырь*).

Referat, -u, *м.* рапóртъ, донесéніе.

Referant, -a, *м.* докладчикъ.

Referat, -u, *м.* докладъ, рефератъ; || записка изъ дéла, составлéніе записки по дéлу.

Referencja -ji. *ж.* **(do sądu),** заявлéніе судý.

Referendarski, референдáрскій, принадлежáщій референдáрію, докладчику.

Referendarz, -a, *м.* референдáрій, докладчикъ. **Referendarz stanu,** статсъ-референдáрій.

Referent, -a, *м.* дѣлопроизводúтель.

Referować, составлять бумáгу, записку.

Refka, *см.* **Refa.**

Refleksja, -kji, *ж.* **Refleks, -u,** *м. Филос.* размышлéніе; || разсмотрéніе, обсуждéніе, соображéніе, *см.* **Rozwaga;** || *Физ.* отражéніе, отбрáсываніе (*свѣта,звука*); || *увѣщáніе, напоминáніе.

Reflektować, Zreflektować (kogo), напоминáть, напóмнить, увѣщавáть убѣждáть, убѣдúть, вразумлять, вразумúть.

Reflektować, Zreflektować (kogo), образýмливать, образýмить, возвратúть кого́ на путь дóлга, заставúть кого́ исполня́ть свой долгъ. || **Reflektować się, Zreflektować się,** образýмливаться, образýмиться, приходúть въ разсýдокъ.

Reforma, -y, *ж.* преобразованіе, реформа, исправлéніе; || *Богосл.* реформáція, реформáтская цéрковь, *см.* **Reformacja;** || *Юрид.* зáпись дáнная мýжемъ женѣ въ обезпéченіе её придáнаго.

Reformacja, -ji, *ж. Богосл.* реформáція.

Reformacki, реформáтскій; || принадлежáщій Францискáнскому óрдену (*монастырю*).

Reformat, -a, *м.* (*мн.* **Reformaci**), монахъ óрдена св. Францúска, Францискáнскій монáхъ; || принадлежáщій къ Кальвúнской цéркви.

Reformator, -a, *м.* реформáторъ, преобразовáтель.

Reformować, Zreformować, преобразóвывать, преобразовáть; || исправлять, исправúть,

Reformowany, Zreformowany, преобразóванный; || реформáтскій (*о вѣрѣ*). || **Reformowany, -ego,** *м.* реформáть, кальвúнистъ.

Refować, набивáть обóйму, óбручъ, кóку.

Refutacja, -ji, опроверженіе.

Refutować, опровергáть.

Regał, -u, *м. Муз.* регáлъ (*одна изъ перемѣнъ въ органѣ*).

Regalja, -ljów, *мн.* регáліи, знáки цáрскаго достóинства; || королéвское прáво.

Regencja, -ji, *ж.* регéнтство; || врéменное правленіе.

Regent, -a, *м.* регéнтъ, правúтель; || управля́ющій; || регистрáторъ, актуáріусъ; || нотáріусъ, нотáрій; || рéгентъ, управля́ющій хóромъ.

Regestr, Regiestr, Rejestr, -stru, *м.* каталóгъ, рéестръ, рóспись, спúсокъ, *см.* **Katalog, Spis;** || оглавлéніе, указáтель, рóспись (*книгамъ*); || книга, рéестръ, протокóлъ. **W regestr co wciągnąć,** вносúть въ книгу, въ рóспись, въ протокóлъ, записывать. * **Jak z regestru opowiedzieć,** разсказáть всё что́ знáешь, разсказáть подрóбно какъ по пúсаному. * **Z regestru robić,** дѣлать какъ нибýдь, зря. **Brać towary na rejestr,** брать товáры въ долгъ. || **Rejestr osób,** имянной спúсокъ. || **Rejestr dóbr,** поземéльная рóспись наслѣдственному имѣнію;|| лошадúные зýбы. || *Муз.* регúстръ (*въ органахъ*). || **Z rejestru,** по порáдку, по óчереди.

Regestratura, Regiestratura, -y, *ж.* внесе́ніе, запи́сываніе въ ро́спись, въ прото-ко́лъ; || регистрату́рная экспеди́ція, регистрату́ра, запи́сываніе въ прису́тственномъ мѣ́стѣ входя́щихъ и исходя́щихъ бума́гъ.

Regestrować, Zregestrować, Zaregestrować, заноси́ть, занести́ въ ре́е́стръ, въ ро́спись, въ протоко́лъ, запи́сывать.

Regestrowanie, -nia, *ср.* внесе́ніе въ ре́е́стръ.

Regestrowy, Regiestrowy, переписно́й, запи́санный въ ре́е́стръ, въ ро́спись. **Regestratura spraw,** спра́вочныя запи́ски по дѣла́мъ. **Regestratura obwinionego,** вѣ́домость о пре́жней подсу́дности обвиня́емаго; || завербо́ванный, поступи́вшій въ солда́ты; || реестро́вый. ||*Стар.* **Kozacy regestrowi,** реестро́вые (*регуля́рные*) каза́ки. **Wojsko regestrowe,** регуля́рное во́йско.

Regestrzyk, Rejestrzyk, -a, *м.* небольшо́й ре́е́стръ, небольша́я ро́спись; || счётецъ.

Regiment, Rejment, -u, *м. Стар.* правле́ніе, прави́тельство, ца́рствованіе; || полкъ, *см.* **Pułk.**

Regimentarstwo, -a, *ср. Стар.* зва́ніе кома́ндующаго во́йскомъ.

Regimentarz, -a, *м. Стар.* кома́ндующій во́йскомъ.

Regimentować, *Стар.* кома́ндовать во́йскомъ.

Reglament, -u, *м.* распоряже́ніе; || постановле́ніе, устав̀ъ.

Regres, -u, *м. Юрид.* обра́тное тре́бованіе; || вторичное заня́тіе духо́внаго мѣ́ста; || взыска́ніе убы́тковъ, возмѣще́ніе издержекъ.

Reguła, -y, *ж.* пра́вило; || устав̀ъ. **Podług reguł,** по пра́вилам̀ъ; || монашескій о́рденъ. **Reguła św. Franciszka,** о́рденъ св. Франци́ска, Францискáнскій о́рденъ. || *Арие.* тройно́е пра́вило. || *Мед.* мѣ́сячное очище́ніе.

Regulacja, -ji, *ж.* приведе́ніе въ поря́докъ, устро́йство; || разверста́ніе(*земе́ль*).

Regulamin, -u, *м.* во́инскій устав̀ъ, регла́ментъ.

Regularność, -ści, *ж.* пра́вильность; || то́чное соблюде́ніе пра́вилъ; || то́чность, испра́вность, акура́тность.

Regularny, пра́вильный, постоя́нный; || стро́йный; || то́чный, испра́вный, акура́тный; || регуля́рный. **Wojsko regularne,** регуля́рное во́йско.

Regularyzacja, -ji, *ж.* приведе́ніе въ поря́докъ.

Regulator, -a, *м. Мех.* уравни́тель, регуля́торъ; || *распоряди́тель.

Regulatyw, -u, *м.* руково́дство, предписа́ніе.

Regulować, Zregulować, Naregulować, Uregulować, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устро́ивать, устро́ить. || **Regulować (zegar, zegarek),** повѣря́ть, пра́вильно поставить (*часы*). || **Regulować się,** сообража́ться.

Regulowanie, -nia, *ср.* приведе́ніе въ поря́докъ; || повѣ́рка, вы́вѣрка (*часо́въ*).

Rehabilitacja, -ji, *ж.* возстановле́ніе че́стнаго и́мени.

Rehabilitować, возстанови́ть че́стное и́мя; || возвраща́ть, возврати́ть уваже́ніе.

Reimportacja, -ji, *ж. Ком.* втори́чный привозъ вы́возныхъ това́ровъ.

Reimpozycja, -ji, *ж.* но́вый нало́гъ.

Reinstallacja, -ji, *ж.* втори́чное опредѣле́ніе (*на слу́жбу*)

Reintegracja, -ji, *ж.* возстановле́ніе; || возстановле́ніе пра́ва на владѣ́ніе имѣ́ніемъ. втори́чный вводъ во владѣ́ніе.

Reintegrować, сно́ва ввести́ во владѣ́ніе имѣ́ніемъ, возстанови́ть пра́во на владѣ́ніе, заста́вить, возврати́ть имѣ́ніе пре́жнему владѣ́льцу.

Rej, *Нескл.м.* хоровóдъ; || управле́ніе та́нцами. ***Rej prowadzić, wodzić,** быть пе́рвымъ въ чёмъ, первéнствовать, предводи́тельствовать, находи́ться во главѣ́ чего-либо, нача́льствовать.

Reja, -ei, *ж. Морс.* рей, ре́я, ра́йна.

Rejekta, -y, *ж. Юрид.* отсро́чка.

Rejent, *см.* **Regent.**

Rejestr, *см.* **Regestr.**

Rejestrowy, *см.* **Regestrowy.**

Rejtszul, Rejtszula, *см.* **Rajtszula.**

Rejwach, -u, *м.* безпоря́докъ, разстро́йство, замѣша́тельство, смяте́ніе, неуря́дица, суматица, шумъ, суматóха.

Ręka, -i, *ж.* рука́; || по́черкъ, рука́, письмо́. **Z rąk do rąk,** изъ рукъ въ ру́ки, отъ одного́ къ другóму. **Założyć ręce,** сложи́ть на́крестъ ру́ки, сложи́ть, подожа́ть ру́ки. **Ściągnąć rękę do pałasza,** ухвати́ться за са́блю. **Mieć co pod ręką,** имѣ́ть что подъ рукóю, близко. **Iść wziąwszy się pod ręce,** итти́ рука́ объ руку, взя́вшись по́дъ руки. **Przyłożyć rękę do czego,** приня́ться за дѣ́ло, за работу. **Żyć z pracy rąk,** жить трудáми рукъ своúхъ. *Юрид.* **Sprawa po umarłéj ręce,** тя́жба по́слѣ умéршаго, по по́воду долго́въ, взыскиваемыхъ съ его́ насле́дниковъ. **Ciepłą ręką,** при жи́зни. **Dar stu tysięcy ciepłą ręką przed ślubem będzie wyliczony,** даръ въ сто ты́сячъ бу́детъ вы́данъ при жи́зни(*дари́теля*)предъ соверше́ніемъ бра́ка. **Na rękę, po ręce,** на́ руку, съ руки́. **Nie na rękę mi to,** э́то мнѣ не на́ руку, невы́годно, неудóбно. **Idzie co ręką, dobrą ręką,** удаётся, идётъ успѣ́шно. **Pod rękę koń zaprzężony,** ло́шадь запря́женная съ пра́вой стороны́. **Od ręki zrobić,** сдѣлать на скóрую ру́ку, *или* какъ ни попа́ло, какъ нибу́дь. **Akt pisany na dwie ręce,** актъ написанный въ двухъ экземпля́рахъ. **Oddać w ręce sprawiedliwości,** преда́ть суду́, отда́ть подъ судъ. *Стар.* **Na**

rękę kogo wyzwać, вы́звать на поеди́нокъ. **Człowiek dużéj ręki**, си́льный, могу́щественный человѣкъ. **Ręka pełna czego**, пригóршни. **Za ręce się brać**, держáться другъ дру́га, взаи́мно помогáть другъ дру́гу. **Kupić towar z pierwszéj ręki**, купи́ть товáръ изъ пéрвыхъ рукъ, т. е. отъ самогó хозя́ина, а не отъ перекýпщиковъ. || *Посл.* **Módl się, a ręki przykładaj**, на Бóга надѣйся, а самъ не плошáй; бережёнаго Богъ бережётъ. **Ręka rękę myje**, рукá рýку мóетъ. || **Z wolnéj ręki sprzedać**, продáть чáстнымъ óбразомъ, не съ публи́чныхъ торгóвъ. **Dać komu na rękę**, дать задáтокъ. **Mieć co w swych rękach**, прибрáть что-либо къ своúмъ рукáмъ. **Na ręce czyje oddać**, передáть что-либо кому́ нá руки, отдáть въ рýки, вручи́ть. || *Карт.* **Być na ręce**, *или* **na rękę**, быть въ рукѣ. **Być za ręką**, быть за рукóй. || **Na swoję rękę robić co**, брать что-либо на свою́ отвѣтственность. || **Piękną ma rękę**, у негó прекрáсный пóчеркъ. **Przepisać co na dwie ręce**, переписáть что въ двухъ кóпіяхъ.

Rekambja, **-ji**, *ж.* слóжный процéнтъ, процéнтъ на процéнтъ.

Rekapitulacja, **-ji**, *ж.* крáткое повторéніе *или* обозрѣніе (*сказаннаго прéжде*). || **Rekapitulacja bilansu, przychodu i wydatku**, сравни́тельный обзóръ дохóдовъ и расхóдовъ.

Rekapitulować, вкрáтцѣ повторя́ть.

Rękaw, **-a**, *м.* рукáвъ. ***Z rękawa wytrząsać**, дѣлать безъ всúкаго трудá, легкó, свобóдно.

Rękawek, **-wka**, *м.* рукáвчикъ, манжéта; || мýфта.

Rękawica, **-y**, *ж.* рукавúца, нáручи; || перчáтка.

Rękawiczka, **-i**, *ж.* перчáтка. **Rękawiczki bez palców**, жéнскія полуперчáтки.

Rękawicznictwo, **-a**, *ср.* перчáточное ремéсло́; || торгóвля перчáтками.

Rękawiczniczy, принадлежáщій перчáточнику.

Rękawicznik, **-a**, *м.* перчáточникъ.

Rękawiczny, перчáточный. || **Rękawiczne**, **-ego**, *ср. см.* **Porękawiczne.**

Rękawkowy, Rękawowy, рукáвный; || мýфточный.

Reklamacja, **-ji**, *ж.* трéбованіе назáдъ (*чего́*); || протестовáніе.

Reklamować, трéбовать вы́дачи, трéбовать назáдъ (*чего́*); || протестовáть, жáловаться.

Rękoczyn, **-u**, *м. Хир.* операúрованіе. || *Воен.* **Rękoczyny**, **-czyn**, *мн.* манёвры.

Rękodajny, передавáемый изъ рукъ въ рýки. **Dług rękodajny**, долгъ взáтый налúчными дéньгами изъ чьихъ рукъ; || обязáтельный, заручённый; || добровóльный, **Rękodajny sługa**, добровóльно принáвшій слýжбу.

Rękodajstwo, **-a**, *ср.* рукобúтье въ знакъ взаúмнаго обязáтельства, въ знакъ согласúенія.

Rękodzielnia, **-ni**, *ж.* завóдъ, мануфактýра, фáбрика; || произвóдство, фабрикáція.

Rękodzielniany, *см.* **Rękodzielny.**

Rękodzielnictwo, **-a**, *ср.* мануфактýрная промы́шленность.

Rękodzielniczy, мануфактýрный, *см.* **Rękodzielny.**

Rękodzielnik, **-a**, *м.* мануфактурúстъ, фабрикáнтъ.

Rękodzielny, Rękodzielniczy, мануфактýрный, фабри́чный, завóдскій.

Rękodzieło, **-a**, *ср.* мануфактýрное произведéніе; || **Rękodzieła**, **-eł**, *мн.* мануфактýрная промы́шленность, мануфактýры.

Rekognicja, **-ji**, *ж. Юрид.* утвержде́ніе áкта.

Rekognita, **-y**, *ж. Юрид.* пóдпись судéбнаго разсы́льнаго на позы́въ при вручéніи.

Rekognoscent, **-a**, *м.* свидѣтель.

Rekognoskować, *Воен.* рекогносцúровать, опознавáть, развѣдывать, опрáшивать. || *Юрид.* признавáть, подтверждáть, свидѣтельствовать.

Rękojemca, **-y**, *м. Юрид.* порýка, поручúтель.

Rękojemny, служáщій поручúтельствомъ.

Rękojemski, поручúтельный, касáющійся поручúтельства; || поручúтельскій, касáющійся поручúтеля.

Rękojemstwo, **-a**, *ср.* поручúтельство, ручáтельство, обезпéченіе.

Rękojeść, **-ści**, *ж.* рýчка, рукоя́тка. **Rękojeść szpady**, эфéсъ у шпáги.

Rękojmia, **-mi**, *ж.* гарантія, отвѣтственность, *см.* **Rękojemstwo. Rękojmię dać za kogo**, поручúться за кого́. || **Rękojmia**, **-iego**, *м.* порýка, поручúтель; || **Rękojmia wekslowa**, поручúтельство по вéкселю.

Rekolekcja, **-ji**, *ж.* употребúтельнѣе во мн. ч **Rekolekcje**, благочестúвыя размышлéнія, сосредоточéніе своúхъ мы́слей на религióзныхъ предмéтахъ; приготовлéніе католúческихъ воспúтанниковъ къúсповѣди; || монасты́рское покаúніе.

Rekomendacja, **-ji**, *ж.* одобрéніе, рекомендáція, *см.* **Polecenie, Zalecenie.**

Rekomendacyjny, рекомендáтельный, *см.* **Polecający.**

Rekomendować, Zarekomendować, поручáть, рекомендовáть, отрекомендовáть, *см.* **Polecać.**

Rekomendowany, рекомендóванный. **List rekomendowany**, заказно́е письмó.

Rekonstrukcja, **-ji**, *ж.* ремóнтъ.

Rekonstytucja, **-ji**, *ж. Юрид.* замѣна стáраго дóлга нóвымъ.

Rekonwalescent, **-a**, *м.* выздоравливающій.

Rekonwencja, **-ji**, *ж. Юрид. Стар.* встрѣчный искъ, встрѣчная жáлоба на истцá.

Rekonwencyjny, встрéчный, *см.* **Skarga.**
Rękopism, -u, *м.* рýкопись, манускри́пть.
Rękopismowy, рукопи́сный, пи́санный.
Rękowiny, *см.* **Zrękowiny.**
Rekreacja, -ji, *ж.* о́тдыхъ, отдохновéніе, рекреáція.
Rekrut, -a, *м.* рéкрутъ, конскри́пть; || *новичóкъ.
Rekrutnik, -a, *м.* набóрщикъ рéкрутъ, вербовщикъ.
Rekrutować, набира́ть въ рéкруты, вербова́ть.
Rekrutowanie, -nia, *ср.* рекрýтскій набóръ.
Rektor, -a, *м.* рéкторъ.
Rektorski, рéкторскій.
Rektorstwo, -a, *ср.* рéкторство, рéкторская дóлжность.
Rektyfikacja, -ji, *ж.* повéрка, поправка; || *Хим.* двоéніе, очищéніе.
Rektyfikować, повéрять, исправля́ть.
Rekuperować, *см.* **Odzyskiwać.**
Rekurs, Regres, -u, *м. Юрид.* исковóе прошéніе; || *Ком.* прáво на взыскáніе убы́тковъ за просрóченный вéксель.
Rekwirent, -a, *м.* судéбный слéдователь.
Rekwirować, Zarekwirować, трéбовать (*чего́*) закóннымъ порáдкомъ, искáть судóмъ; || **Rekwirować zbiega** (**u obcego rządu**), трéбовать вы́дачи бéглеца́ (*у чужáго правúтельства*).
Rekwizycja, -ji, *ж.* трéбованіе закóннымъ порáдкомъ, взысканіе, искъ въ судѣ; || *Воен.* реквизúція; || трéбованіе вы́дачи бéглеца́ (*у чужáго правúтельства*).
Rekwizyta, -ów, *мн.* чрезвычáйный сборъ съ жúтелей во врéмя войны́ (*снаряды, припáсы и т. п.*).
Rekwjalny, заупокóйный. **Msza rekwjalna**, заупокóйная обѣдня.
Rekwjem, *Нескл.* молúтва за упокóй души.
Relacja, -ji, *ж.* отношéніе, реля́ція, докла́дъ, донесéніе || свидѣтельство о подáчѣ нóзыва отвѣтчику; || запúска по дѣлу, судéбная спрáвка; || **Relacja obdukcyjna (visum repertum)**, актъ осмóтра.
Relacyjny, относúтельный; || докладнóй.
Relicytacja, -ji, *ж.* вторúчный аукціóнъ *или* публúчные торги́, перетóржка.
Religijność, -ści, *ж.* благочéстіе, набóжность, богопочитáніе.
Religijny, религióзный, богослужéбный; || благочестúвый, набóжный.
Religja, -ji, *ж.* религія, вѣра, вѣроисповѣданіе, богослуженіе.
Relikwja, -ji, *ж.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Relikwje**, мóщи, нетлѣнныя тѣла́ угóдниковъ Бóжіихъ.
Relikwjarz, -a, *м.* ковчéжецъ съ мощáми.
Remanent, -u, *м.* недоúмки (*податéй*); || остáтокъ суммъ; || запáсъ (*капитáла, хлѣба*).
Remanentowy, остáточный; || запáсный, *см.* **Remanent.**
Remarka, -i, *ж.* замѣчáніе, примѣчáніе, отмѣтка.
Remis, -u, *м.* **Remissja**, -ji, *ж. Юрид. Стар.* отсы́лка дѣла въ другóю инстáнцію; || льгóта, отсрóчка, разсрóчка, *см.* **Zwolnienie**; || *Ком.* перевóдъ дéнегъ, римéсъ; || *Карт.* ремúзъ.
Remisować, *Карт.* стáвить ремúзъ.
Remissa, -y, *ж.* отлагáтельство, отсрóчка; || освобождéніе, отпущéніе; || *Ком.* см. **Remis.**
Remissja, -ji, *ж.* отсрóчка податéй.
Remissowy, римéссовый, *см.* **Remis.**
Remisspas, -u, *м.* римéссовое, льгóтное свидѣтельство на безпóшлинное получéніе товáровъ изъ-за грани́цы, на особыхъ правáхъ.
Remitenda, -y, *ж. Ком.* обрáтная отсы́лка товáровъ.
Remittent, -a, *м. Ком.* ремитéнтъ, передающій вéксель другóму.
Remittować, уступáть, передавáть; || отсылáть обрáтно.
Remiz, Remisz, -a, *м.* синúца, рéмезъ (*птúчка*).
Remiza, -y, *ж.* рабáтъ, скúдка, сбáвка (*цѣны*); || каретный сарáй; || извóщичій экипáжъ; || *Охот.* кустáрникъ (*гдѣ скрывáется дичь*).
Remenita, *см.* **Monita.**
Remonstracja, -ji, *ж.* увѣщáніе, предостереженіе, напоминáніе.
Remonta, -y, *ж.* ремóнтъ, снабженіе свѣжими лошадьмú.
Remontowy, ремóнтный.
Remuneracja, -ji, *ж.* дéнежная награ́да; || возмéздіе,
Rendant, -a, *м.* сдáтчикъ счёта.
Reneta, -y, *ж.* ранéтъ (*родъ я́блокъ*).
Renta, -y, *м.* доходъ; || рéнта, государственная процéнтная бумáга. **Renta wieczysta**, пожúзненная, непреры́вная рéнта.
Renuncjacja, -ji, *ж.* отречéніе, забвéніе.
Reokupacja, -ji, *ж.* вторúчное занáтіе (*чего́*), завладѣніе (*чьмъ*).
Reokupować, занáть снóва.
Reorganizacja, -ji, *ж.* переобразованіе, вторúчное устроéніе.
Reparacja, -ji, *ж.* поправка, почúнка, передѣлка.
Reparować, Zreparować, Wyreparować, поправля́ть, поправúть, исправля́ть, исправúть, почúнивать, почúнить.
Repartycja, -ji, *ж.* распредѣленіе, раскла́дка.
Repertorjum, *ср. Нескл.* подрóбная óпись, рóспись, рéестръ; || *см.* **Repertuar.**
Repertuar, -u, *м. Театр.* репертуáръ.
Repetjer, -a, *м.* часы́ съ репетúціею.

Repetycja, -ji, *ж.* повторе́ніе; || репети́ція, про́ба (*о́перы, дра́мы*).

Replika, -i, *ж.* отве́тъ, возраже́ніе; || *Юрид.* о́тзывъ, опроверже́ніе, возраже́ніе истца́ отве́тчику; || *Муз.* повторе́ніе окта́вами; || *Театр.* реплика.

Replikować, возража́ть.

Reponować, отда́ть на сохране́ніе, сдать въ архи́въ.

Report, -u, *м. Ком.* перено́съ су́ммы (*съ одно́й страни́цы на другу́ю*).

Repozycja, -ji, *ж.* сда́ча въ архи́въ, оставле́ніе де́ла безъ движе́нія.

Repozytorjum, *ср. Нескл.* храни́лище, шкафъ для хране́нія бума́гъ. **Repozytorja,** *мн.* а́кты отда́нные на хране́ніе.

Represalja, -ij, *мн.* отпла́та, возме́здіе.

Reprezentacja, -ji, *ж.* представи́тельность. **Reprezentacja rządu,** представи́тельное правле́ніе; || *Театр.* представле́ніе (*драмы*); || пара́дный пріёмъ; || *Юрид.* насле́дованіе въ лицѣ́ друго́го, *см.* **Zastępstwo**; || представи́тельство, представи́тели, депута́ты.

Reprezentant, -a, *м.* представи́тель.

Reprezentować (kogo), заступа́ть (*кого́*), дѣ́йствовать отъ чьего́ и́мени; || представля́ть (*пье́су на сце́нѣ*).

Reprobacja, -ji, *ж.* осужде́ніе; || хула́.

Reprodukcja, -ji, *ж.* воспроизведе́ніе, возобновле́ніе; || *Юрид.* втори́чное представле́ніе де́ла, возобновле́ніе де́ла.

Reprodukować, вновь предста́вить, передоложи́ть.

Rescyssja, -ji, *ж.* уничтоже́ніе а́кта, догово́ра и т. д.

Reskontować, отечи́тывать, вычи́тывать.

Republika, -i, *ж,* респу́блика.

Republikanoki, Republikański, республика́нскій.

Republikanin, -a, *м.* республика́нецъ.

Reputacja, -ji, *ж.* изве́стность, сла́ва, и́мя, че́стное и́мя, репута́ція.

Reputowany, имѣ́ющій хоро́шую репута́цію, почита́емый за че́стнаго челове́ка.

Reskrypt, -u, *м.* рескри́птъ, государева грамата; || *Юрид.* распоряже́ніе, предписа́ніе вы́сшей вла́сти.

Resor, -u, *м.* рессо́ра (*экипажа*).

Respekt, -u, *м.* почте́ніе, уваже́ніе. || **Respekt na co,** внима́ніе, снисхожде́ніе къ чему́, соображе́ніе, приня́тіе въ расчётъ. **Przełożeni respekt na jego zdrowie mieli,** нача́льники имѣ́ли снисхожде́ніе къ его́ здоро́вью. **Być** *или* **siedzieć u kogo na respekcie,** *см.* **Rezydent, Rezydentka.**

Respektować (kogo), *Стар.* уважа́ть, почита́ть. || **Respektować na co,** принима́ть въ уваже́ніе *или* во внима́ніе, снисходи́ть, принима́ть въ соображе́ніе.

Ressigilacja, -ji, *ж.* распеча́таніе.

Restant, -a, *м. Ком.* оста́вшійся до́лжнымъ.

Restauracja, -ji, *ж.* возстановле́ніе. возобновле́ніе; || перестро́йка, переде́лка; || возстановле́ніе пре́жней дина́стіи, реставра́ція. || ресторація, рестора́нъ, трактиръ.

Restaurować, переде́лывать, перестра́ивать

Restrykcja, -ji, *ж.* ограни́ченіе, ограни́чивающее усло́віе, исключе́ніе; || *Юрид.* изворо́тливыя показа́нія.

Restypulacja, -ji, *ж.* взаи́мное усло́віе.

Restytucja, -ji, *ж. Юрид.* переверни́ніе де́ла; || возстановле́ніе, исправле́ніе.

Restytuować, возвраща́ть, возстановля́ть.

Resursa, -y, *ж.* сре́дство, запа́съ; || собра́ніе (*дворя́нское, купе́ческое и т. д*).

Reszta, -y, *ж.* (*Стар.* **Reszt**), оста́токъ; || оста́льное, изли́шекъ, ли́шекъ; || сда́ча (*съ де́негъ при поку́пкѣ това́ра*); || остально́е, про́чее. **Oddawca listu tego resztę ci opowie,** пода́тель э́того письма́ разска́жетъ тебѣ́ остально́е. *Нар.* **Do reszty,** въ коне́цъ, соверше́нно, до тла́. **Zresztą,** впро́чемъ **Nareszcie,** на коне́цъ, на послѣ́докъ. **Do reszty zrujnować,** разори́ть въ коне́цъ, соверше́нно; || оста́льная су́мма: || *Арив.* ра́зность. || **Resztka, -i,** *ж.* оста́точекъ. **Resztki,** *мн.* кро́хи, оста́тки (*отъ обѣда*).

Resztować (komu co), остава́ться кому́ до́лжнымъ, остава́ться у кого́ въ долгу́.

Resztujący, остальной, оста́точный.

Retia, -y, *ж. Бот.* маре́на, крапъ (*расте́ніе*).

Retenta, -ów, *мн. Стар.* недои́мки, недои́мочныя де́ньги; || недопла́ченный долгъ.

Retentowy, недои́мочный.

Retman, *см.* **Rotman.**

Retorta, -y, *ж. Хим.* рето́рта.

Retoryka, -i, *ж.* рито́рика, витійство, краснорѣ́чіе.

Retret, -u, *м. Воен.* пансіо́нъ, пе́нсія.

Retrocessja, -ji, *ж.* обра́тная усту́пка.

Retrybucja, -ji, *ж.* вознагражде́ніе, возме́здіе.

Rety, употребля́ется то́лько въ зва́тельномъ падежѣ́: **Rety!** помоги́те! карау́лъ!

Rewaluacja, -ji, *ж.* переоце́нка.

Rewanż, -u, *м.* отпла́та; || о́тыгрышная па́ртія, рева́ншъ, *см.* **Odwet.**

Rewanżować, отпла́чивать. || **Rewanżować się,** отыгрываться, расквита́ться, распла́титься, *см.* **Odwetować.**

Rewelacja, -ji, *ж.* откры́тіе, показа́ніе, заявле́ніе.

Rewerenda, -y, *ж.* свяще́нническая оде́жда, ря́са.

Rewers, -u, *м.* роспи́ска въ получе́ніи, квита́нція.

Rewersał, -u, *м.* распи́сочная кни́га.
Rewident, -a, *м.* ревизо́ръ.
Rewidować, осма́тривать, свиде́тельствовать, объ́искивать, де́лать реви́зію.
Rewidowanie, -nia, *ср. см.* **Rewizja.**
Rewir, -u, *м.* уча́стокъ (*города*), околото́къ.
Rewirowy, -ego, *м.* уча́стковый, околото́чный надзира́тель.
Rewizja, -ji, *ж.* пересмо́тръ, о́быскъ, вы́емка, ревизія; || *Тип.* сво́дка.
Rewizor, -a, *м.* ревизо́ръ, досмо́трщикъ.
Rewizorjum, *ср. Нескл.* пересмо́тръ, реви́зія.
Rewja, -ji, *ж.* смотръ (*войскамъ*).
Rewokacja, -ji, *ж.* отмѣне́ніе, отмѣна, уничто́женіе,
Rewokatorjum, *ср. Нескл.* отмѣни́тельное повелѣ́ніе.
Rewokować, отмѣня́ть.
Reż, *род. п.* **rży**, *ж. Стар.* рожь, *см.* **Żyto.**
Rezerwa, -y, *ж. Воен.* резе́рвъ, запа́съ, *см.* **Odwód.**
Rezerwat, -u, *м. Ком.* огово́рка, усло́віе въ приня́тіи ве́кселя.
Rezerwować, сберега́ть; || предоставля́ть себѣ́ что́.
Rezolucja, -ji, *ж.* опредѣле́ніе, рѣше́ніе, разрѣше́ніе; || рѣши́тельность, рѣши́мость, твёрдость, *см.* **Odwaga.**
Rezolut, -a, *м. Стар.* смѣльча́къ, рѣши́тельный челове́къ.
Rezoluta, -y, *ж. см.* **Rezolucja.**
Rezolutny, рѣши́тельный, сме́лый.
Rezolwować, рѣша́ть. || **Rezolwować się**, рѣши́ться на что́.
Rezultat, -u, *м.* результа́тъ, вы́водъ, исхо́дъ.
Rezydencja, -ji, *ж.* столи́ца, резиде́нція; || пребыва́ніе въ чьёмъ либо до́мѣ. **Być na rezydencji u kogo**, занима́ть мѣ́сто компаньо́на *или* компаньо́нки въ чьёмъ либо до́мѣ.
Rezydent, -a, *м.* резиде́нтъ, *см.* **Poseł.** || * компаньо́нъ, другъ до́ма.
Rezydentka, -i, *ж.* компаньо́нка.
Rezydentura, -y, *ж.* резиде́нство, до́лжность резиде́нта (*при иностра́нномъ дворѣ*); || домъ резиде́нта.
Rezydować, жить, жи́тельствовать, имѣ́ть пребыва́ніе, пребыва́ть.
Rezygnacja, -ji, *ж.* усту́пка, уступле́ніе (*кому́ своихъ правъ*); || * поко́рность Провиде́нію, безро́потность.
Reżyser, -a, *м. Театр.* режисёръ.
Robactwo, -a, *ср. Собир.* вре́дныя насѣко́мыя (*клопы, тараканы и т. п.*); || че́рви.
Robaczek, -ozka, *м. Умен.* червячёкъ **Robaczek świętojański**, свѣтля́къ.
Robaczkowaty, *Анат.* червообра́зный.
Robaczliwy, *см.* **Robaczywy.**
Robaczny, черви́вый, червото́чный, *см.* **Robaczywy.**
Robaczy, червяко́вый.
Robaczyna, -y, *ж.* червячёкъ.
Robaczysko, -a, *ср.* омерзи́тельный червь.
Robaczywieć, Zrobaczywieć, черви́вѣть, очерви́вѣть, быть изъѣденнымъ, исто́ченнымъ черва́ми.
Robaczywość, -ści, *ж.* червото́чина, прото́чина.
Robaczywy, червото́чный, исто́ченный, изъѣ́денный черви́ми.
Robak, -a, *м.* червь, черви́къ. **Robak w brzuchu**, глистá, *см.* **Glista.** *Посл.* **Każde drzewo ma swego robaka** *или* **Każdy ma swego robaka**, что́ у кого́ боли́тъ, тотъ о то́мъ и говори́тъ.
Robić, Zrobić, дѣ́лать, сдѣ́лать, рабо́тать, сработать, производи́ть, произвести́, исполня́ть, испо́лнить. **Robić pończochy**, вяза́ть чулки́. **Robić kapelusze**, дѣ́лать шля́пы. **Zrobić komu usługę**, оказа́ть кому́ услу́гу. **Majątek robić**, нажива́ться, обогаща́ться. **Robić głową**, рабо́тать умо́мъ, голово́ю. **Robić piersiami**, тяжело́ дыша́ть, задыха́ться, запыха́ться. **Robić swoję powinność**, исполня́ть свою́ обя́занность. **Nic sobie nie robić z tego**, не обраща́ть на э́то никако́го внима́нія, не счита́ть э́того ва́жнымъ. **Piwo robi**, пи́во бро́дитъ, молоди́тся. **Robić dobrze**, дѣ́лать добро́, благодѣ́тельствовать. **Zle komu robić**, дѣ́лать зло, наноси́ть вредъ кому́.
Robienie, -nia, *ср.* заня́тіе, рабо́та. **Robienie płucami, piersiami**, тру́дное дыха́ніе; || дрожа́ніе (*пѣ́нья и т. д.*). *Плотн.* **Robienie rusztu, kratowanie**, дѣ́ланіе ро́стверка и ле́жней.
Robocizna, -y, *ж.* ба́рщина, задѣ́лье, задѣ́льная рабо́та, рабо́чій день, *см.* **Pańszczyzna. Robocizna piesza i sprzężajna**, пѣ́шее тя́гло и поста́вка подво́дъ.
Roboczość, -ści, *ж.* трудолю́біе, стара́ніе, рача́ніе, дѣ́ятельность, *см.* **Pracowitość, Czynność.**
Roboczy, рабо́чій.
Roboracja, -ji, *ж. Юрид. Стар.* скрѣпле́ніе пре́жняго усло́вія пе́редъ суди́мъ.
Robota, -y, *ж.* рабо́та, трудъ, (*см.* **Praca**), изде́лье; || произведе́ніе, творе́ніе; || дѣ́ло; || обдѣ́лка, отдѣ́лка; || уро́къ, уро́чная рабо́та, за́данная рабо́та. **Ciężkie roboty**, *мн.* ка́торжная рабо́та, ка́торга. **Wziąść co do roboty**, взя́ться за какую́-либо рабо́ту. **Mieć co w robocie**, дѣ́лать, рабо́тать что́-либо, изготовля́ть. * **Jak się o tém dowie, będzie kij w robocie**, е́сли онъ узна́етъ объ э́томъ, то отвали́тъ тебя́ па́лкою. **Robota fraka**, отдѣ́лка фра́ка. **Zapłata od roboty**, пла́та за рабо́ту. **Piwo jest w robocie**, пи́во молоди́тся, бро́дитъ. **Robota reparacyjna**, передѣ́лка, перестро́йка;—**łopatowa, kopana**, земляна́я рабо́та; *Горн.*—**kilofowa, łupana**, кайло́вая; —**klinomłotowa, rąbana**, кирочная *или* бое-

ва́я;—**strzelana**, порохостре́льная;—**odkrywkowa**, откры́тые ло́мы;—**faszynowa**, фаши́нная рабо́та;—**darniowa**, дерно́вая;—**kowalska**, кузне́чная;—**blacharska**, кро́вельная;—**rekonstrukcyjna**, рабо́та по перестро́йкѣ; — **konserwacyjna**, рабо́та къ подде́ржкѣ зда́нія.

Robótka, -i, *ж. Умен.* рабо́тка (*см.* **Robota**); || же́нское рукоде́ліе; || вышива́ніе, шитьё.

Robotnia, -ni, *ж.* рабо́чая (*ко́мната*), *см.* **Pracownia.**

Robotnica, -y, *ж.* рабо́тница, масте́рица.

Robotniczy, рабо́тничій; || зада́тельный; || **Robotniczy**, -ego, *м.* содержащій рабо́тниковъ, подря́дчикъ.

Robotnik, -a, *м.* рабо́тникъ, рабо́чій, чернорабо́чій; || мастеровы́й, реме́сленникъ.

Robotność, -ści, *ж.*, *см.* **Pracowitość.**

Robotny, рабо́тливый, трудолюби́вый; || рабо́чій, рабо́тный. **Dzień robotny**, рабо́тный день. **Bydlę robotne**, рабо́чій скотъ.

Roch, -a, *м.* скатъ (*рыба*); || ладья́ (*фигу́ра въ ша́хматной игрѣ*), *см.* **Wieża.**

Rochmanić, **Obrochmanić**, **Urochmanić**, приручи́ть, приручи́ть, пріучать, пріучи́ть, освои́вать, освои́ть, *см.* **Obłaskawić.**

Rochmanność, -ści, *ж.* послу́шность, поко́рность, кро́тость; || дѣланіе ручны́мъ (*о живо́тныхъ*).

Rochmanny, приручённый, пріучённый, освоенный, дома́шній (*о живо́тныхъ*); || послу́шный, поко́рный, кро́ткій.

Roczek, -czku, *м. Умен.* го́дикъ, годо́къ, *см.* **Rok.** || *Стар.* **Roczki**, *мн.* сро́ки засѣда́нія гро́дскаго суда́.

Roczeń, -czna, *м.* употреби́тельнѣе **Rocznik**, -a, *м.* годови́къ, годова́лый (*о живо́тныхъ*). **Bóbr rocznik**, ярёцъ, годова́лый бобръ.

Rocznica, -y, *ж.* годовщи́на. **Rocznica urodzin**, день рожде́нія.

Rocznie, ежего́дно, въ годъ, пого́дно.

Roczny, годово́й, годи́чный, пого́дный, ежего́дный. **Roczny termin**, годи́чный сро́къ. **Roczny przychód, dochód**, годово́й прихо́дъ, дохо́дъ.

Roczyć, *Стар.* рѣша́ть, постановля́ть приговоръ; || предска́зывать, предвѣща́ть.

Roczyny, -czyn, *мн.* день рожде́нія, *см.* **Rocznica.**

Ród, *род. п.* **rodu**, *м.* родъ, пле́мя, поро́да, происхожде́ніе; || домъ, фами́лія. **Ród ludzki**, родъ челове́ческій (*см.* **Rodzaj**). **Człowiek zacnego, wielkiego rodu**, челове́къ зна́тнаго ро́да, происхожде́нія, изъ зна́тной фами́ліи. **Rodem zkąd**, отку́да ро́домъ. **Wywód rodu**, доказа́тельство зако́нности рожде́нія. **Francuz rodem**, ро́домъ Францу́зъ, приро́дный Францу́зъ; || поро́да, *см.* **Rasa.** **Koń dobrego rodu**, ло́шадь хоро́шей поро́ды, поро́дистая, заво́дская ло́шадь.

Rod, -u, *м. Хим.* ро́дій (*мета́лл*).

Rodacki, *Стар.* наро́дный, націона́льный, туземный, приро́дный, *см.* **Krajowy, Narodowy.**

Rodaczka, -i, *ж.* тузе́мка, урожёнка, приро́дная жи́тельница; || сооте́чественница. земля́чка.

Rodak, -a, *м.* тузе́мецъ, урожёнецъ, приро́дный жи́тель; || сооте́чественникъ, земля́къ, единозе́мецъ.

Rodny, плодоро́дный, плодови́тый, плодоно́сный; || *Анат.* дѣторо́дный.

Rodobójca, -y, *м*, убійца (*родственника и т. д.*); || отцеубійца, матереубійца.

Rodopis, -a, *м.* родосло́въ, генеало́гъ; || = **u**, *м.* родосло́віе, генеало́гія; || родосло́вная, *см.* **Rodowód.**

Rodopisarski, родосло́вный, генеалоги́ческій.

Rodopisarstwo, -a, *ср.* родосло́віе, генеало́гія.

Rodowitość, -ści, *ж.* зна́тное происхожде́ніе, зна́тность ро́да, зна́тный родъ.

Rodowity, приро́дный; || отечественный, тузе́мный. **Rodowity Francuz**, приро́дный Францу́зъ.

Rodowód, -odu, *м.* родосло́віе, генеало́гія; || родосло́вная.

Rodowodny, родосло́вный.

Rodowy, родово́й, *см.* **Rodzajowy.**

Rodzaj, -ju, *м.* родъ.

Rodzajność, -ści, *ж.* плодоро́діе, плодоро́дность.

Rodzajny, плодоро́дный, *см.* **Płodny, Urodzajny**; || *Анат.* дѣторо́дный.

Rodzajowy, родово́й.

Rodzenek, *см.* **Rozynek.**

Rodzenie, -nia, *ср.* произведе́ніе, твореніе; || рожде́ніе, прія́тіе, *см.* **Płodzenie**; || роды, разрѣше́ніе отъ бре́мени, *см.* **Porodzenie.**

Rodzeństwo, -a, *ср.* родня́, семья́, ро́дственники.

Rodzic, -a, *м.* роди́тель.

Rodzić, Urodzić, Porodzić, рожда́ть, роди́ть, приноси́ть (*о са́мкахъ живо́тныхъ*); || производи́ть, дава́ть плоды́; || **Rodzić kogo**, быть чьей ма́терью. **Pani N. N. go rodzi**, госпожа́ N. N. его́ мать. || **Rodzić się**, рожда́ться, роди́ться; || происходи́ть отъ кого́. **Rodzi się z mojéj ciotki**, мать его́ прихо́дится мнѣ тёткою, моя́ тётка его́ мать; || уроди́ться (*о хлѣбѣ*); || *Стар.* **Rodzić się w kogo**, уроди́ться въ кого́, быть на кого́ похо́жимъ.

Rodzica, -y, *ж.* роди́тельница. **Bogarodzica**, Богоро́дица.

Rodziciel, -a, *м.*, *см.* **Rodzic, Ojciec.**

Rodzicielka, -i, *ж.* роди́тельница. **Rodzicielka Boska**, Ма́терь Бо́жія.

Rodzicielski, роди́тельскій.

Rodzicielstwo,-a, *ср.* отцо́вское состоя́ние.
Rodzicobójca, -y, *м.* отцеуби́йца, матереуби́йца.
Rodzieniec, -ńca, *м. Бот.* проле́ска, соба́чая капу́ста.
Rodzina,-y, *ж.* родна́, родство́, родны́е; || семья́, семе́йство, фами́лія; || ро́дина; || **Rodziny,** *мн.* рожде́ніе, день рожде́нія.
Rodzinny, роди́мый, родно́й, отéчественный. **Kraj rodzinny,** родно́й край, роди́мая сторона́, ро́дина: || семе́йный.
Rodzony, роди́вшійся. **W tym kraju rodzony,** роди́вшійся въ э́томъ кра́ѣ; || приро́дный. **Rodzony Niemiec,** приро́дный Не́мецъ, *см.* **Rodowity;** || родно́й. **Rodzony syn,** родно́й сы́нъ. **Rodzony brat,** родно́й бра́тъ.
Róg, *род. п.* **rogu,** *м.* рогъ. **Zwierzęta opatrzone rogami,** живо́тные име́ютъ рога́. **Tabakierka z rogu,** роговáя табакéрка. **Róg obfitości,** рогъ изоби́лія. *Посл.* **Chléb ma rogi, nędza, nogi,** богáчу раздо́лье, бѣдняку́ плóхо. * **Przytrzeć komu rogów,** посби́ть съ кого́ спѣсь. **Nosić rogi,** быть рогоно́сцемъ; || у́голъ. **Róg domu, ulicy,** у́голъ до́ма, у́лицы. || *Муз.* рогъ, рожо́къ. || **Róg wielorybi,** ки́товый усъ.
Rogacieć, рогáтѣть, дѣлаться рогáтымъ; || * дѣлаться дéрзкимъ, нахáльнымъ.
Rogacizna, -y, *ж.* рогáтый скотъ.
Rogacz,-a, *м.* рогáстый, рогáтый (*быкъ, барáнъ и т. д.*); || *Охот.* олéнь (*самéц*); || рогáчъ (*наскóмое*); || игли́ца (*рыба*); || *Зоол.* родъ щу́ки съ зелёными костя́ми; || рогáтая змѣя́; || * рогоно́сецъ.
Rogal,-a, *м. Фортиф.* го́рнверкъ; || * рогоно́сецъ; || подко́вка, печéнье въ ви́дѣ подко́вки.
Rogatek,-tku, *м. Бот.* рогови́къ, мы́шье ушко́.
Rogatka, -tki, *ж.* заста́ва (*городска́я*); || **Rogatywka,** углова́тая ша́пка.
Rogatkowe, -ego, *ср.* по́шлина за прое́здъ чрезъ заста́ву.
Rogaty, рогáтый; || угловáтый.
Rogokrusz, -u, *м. Минер.* роговáя рудá, серебрáная и ртýтная.
Rogonogi, ко ы́тный.
Rogonoszy, рогáстый.
Rogowaty, роговóй, роговúдный.
Rogowiec, -wca, *м. Минер.* роговóй ка́мень (*кремни́стой поро́ды*).
Rogownik, -a, *м.* роговщи́къ.
Rogowy, роговóй.
Rogoż, Rogoża, Rogozina, -y, *ж.* рогóзъ, тростни́къ, камы́шъ; || **Rogożka, -i,** *ж.* цыно́вка, рогóжа.
Rogozi, рогóжный.
Rogoźnik, -a, *м.* рогóжникъ.
Rohatyna, Rogacina, -y, *ж.* рогáтина.
Rohatyniec, -ńca, Rohatnik, -a, *м.* рогáтенникъ.
Roić, Uroić, воображáть, вообрази́ть, представля́ть, предста́вить себѣ́ что, мечта́ть (*о чёмъ*), *см.* **Marzyć.** || **Roić się, Uroić się (komu),** воображáться, вообрази́ться; || ро́иться (*о пчёлахъ*); || броди́ть, *см.* **Burzyć się, Robić.**
Roik, -a, *м.* небольшóй рой, стáя молоды́хъ пчёлъ.
Rój, *род. п.* **roju,** ро́й (*пчёлъ*); || толпá (*наро́да*).
Rojenie, -nia, *ср.* мечтáніе, грёзы; || ро́ніе (*пчёлъ*).
Rojnik, -a, *м. Бот.* очúтокъ (*растéніе*).
Rojny, ро́йный, ро́истый.
Rojowisko, Rojsko, -a, *ср. см.* **Rój;** || * толпá, сбóрище люде́й, толкотня́.
Rojownik, -a, *м. Бот.* мели́сса, пчёльникъ, мáточникъ (*растéніе*).
Rojowny, ро́йный, ро́ящійся.
Rojsko, -a, *ср.* **Rojst, -u,** *м. Областн.* болóтистое мéсто, трясúна.
Rok, -u, *м.* годъ (*мн.* **Roki,** употребля́ется то́лько съ и́менемъ числи́тельнымъ **Dwa,** два, и обыкновéнно замѣня́ется существи́тельнымъ *мн.* **Lata**). **Przed rokiem, temu rok, tak rok,** годъ тому́ назáдъ. **Bieżący rok,** теку́щій годъ. **Za rok,** чéрезъ годъ. **Co rok,** кáждый годъ, ежегóдно. **Rok od roku,** годъ о́тъ году́, и́зъ году́ въ годъ, съ го́ду на́ годъ. **Co drugi, trzeci rok,** чрезъ кáждые два, три гóда. **Rok przybyszowy, przestępny,** годъ високóсный. **Rok łaski,** годъ объявлéнія всемúлостивѣйшаго манифéста. *Стар.* вызóвъ въ судъ, пóзывъ, срóчная повѣ́стка. **Rok dawać,** позвáть къ суду́, *см.* **Pozywać. Roki ziemskie,** *мн. Стар.* врéмя засѣда́ній судá, *см.* **Sąd, Sądy.**
Rokambuł, -u, *м. Бот.* испáнскій и́ли змѣ́иный чеснóкъ.
Rokicina, -y, *ж.* ракúта, и́ва (*деревцó*); || ракúтина, и́вовый побѣгъ; || ивня́къ, и́вовый кустáрникъ, ракúтникъ.
Rokieta, -y, *ж. Церк.* стихáрь съ у́зкими рукавáми.
Rokita, -y, *ж., см.* **Rokicina.**
Rokitowy, ракúтовый, и́вовый.
Rokosz, -u, *м.* бунтъ, мятéжъ, возмущéніе, возстáніе.
Rokować, совѣща́ться, *см.* **Naradzać się, Radzić,** || *Стар.* **Rokować z kim, z sobą,** разговáривать, разсуждáть съ нéмъ, съ самúмъ собóю, *см.* **Rozmawiać;** || договáриваться, переговáриваться, уговáриваться; || подавáть, сулúть. **Rokować nadzieję,** подавáть надéжду (*на что́*). || *Стар.* вызывáть въ судъ, *см.* **Pozywać.**
Rokowanie, -nia, *ср.* разсуждéніе, совѣща́ніе; || постановлéніе, заключéніе; || переговóры; || предсказáніе.
Rokowy, годовóй, годúчный; || *Юрид.* срóчный.
Rola, -i, *ж. Teatr.* роль.
Rola, -i, *ж.* по́ле, па́шня, ни́ва, земля́. **Uprawiać rolę** *или* **rolą,** пахáть, обрабóтывать зéмлю.
Rólka, -i, *ж.* па́шенка, клочóкъ земли́.

Rolnictwo, -a, *ср.* земледѣ́ліе, хлѣбопа́шество, землепа́шество.

Rolniczy, земледѣ́льческій, хлѣбопа́шескій.

Rolniczyć, занима́ться земледѣ́ліемъ, хлѣбопа́шествомъ.

Rolnik, -a, *м.* земледѣ́лецъ, хлѣбопа́шецъ, землепа́шецъ, па́харь.

Rolny, земледѣ́льный.

Roman, -u, *м. Бот.* кипари́сный молоча́й (*расте́ніе*).

Romana, -y, *ж. Тип.* анти́ква, прямо́й шрифтъ.

Romanek, -nku, *м. Бот.* молоча́й трава́, молоко́ во́лчье; || **Romanowe ziele wielkie**, до́нишная дя́тлина, до́нникъ.

Romans, -u, *м.* рома́нъ. **Romans historyczny**, истори́ческій рома́нъ. || Уха́живаніе за же́нщиною, любе́зничаніе, любо́вныя отноше́нія, романи́ческая страсть, любо́вная интри́га. **Mieć romans, prowadzić romans z kobietą**, находи́ться въ любо́вныхъ сноше́ніяхъ съ же́нщиною. **Wdać się w romanse**, занима́ться любо́вными интри́гами. уха́живать за же́нщинами, волочи́ться. **To był pierwszy jego romans**, э́то была́ пе́рвая его́ любо́вь. || *Муз.* рома́нсъ (*пѣ́сня*).

Romansik, -a, *м.* любо́вишка, страсти́шка, интри́жка; || небольшо́й рома́нъ, разска́зъ, по́вѣсть.

Romansista, -y, **Romansopisarz**, -a, *м.* романи́стъ, сочини́тель рома́новъ.

Romański, рома́нскій. **Języki romańskie**, рома́нскіе языки́.

Romansować, уха́живать за же́нщинами, любе́зничать, влюбля́ться, волочи́ться, *см.* **Romans**.

Romansowe, романи́чески, стра́стно, нѣ́жно.

Romansowość, -ści, *ж.* романи́ческій хара́ктеръ.

Romansowy, романи́ческій; || влю́бчивый, любо́вный, стра́стный. **Romansowe zdarzenie**, любо́вное приключе́ніе. **Człowiek romansowy**, влю́бчивый человѣ́къ. **Miłość romansowa**, романи́ческая любо́вь.

Romantycznie, романти́чески.

Romantyczność, -ści, *ж.* романти́змъ.

Romantyczny, романти́ческій.

Romantyk, -a, *м.* рома́нтикъ.

Rond, -u, *м.* дозо́ръ, ночно́й осмо́тръ; || *Воен.* рундъ; || *Муз.* цѣ́лая *и́ли* четырёхчетвертна́я но́та; || кру́глыя, широ́кія поля́ шля́пы.

Rondel, -dla, *м.* кострю́ля.

Rondelek, -lka, *м.* кострю́лька.

Ronić, **Uronić**, **Zronić**, роня́ть, урони́ть, сроня́ть, сбра́сывать, сбро́сить, теря́ть, потеря́ть. **Ptak roni pierze**, пти́ца роня́етъ, теря́етъ пе́рья. **Ronić kwiat**, теря́ть цвѣ́тъ. **Ronić łzy**, пролива́ть слёзы. **Koń roni**, ло́шадь теря́етъ зу́бы. **Jeleń roni**, оле́нь сбра́сываетъ рога́. || Выки́дывать, вы́кинуть, роди́ть пре́жде вре́мени, *см.* **Poronić**.

Ront, -u, *м. см.* **Rond**.

Ropa, -y, *ж.* гной. **Ropa ze krwią**, су́кровица, и́хорь; || **Ropa w oczach**, глазно́й гной; || го́рная смола́, жидо́вская смола́, асфа́льтъ.

Ropić, **Zropić**, нагна́ивать, производи́ть гное́ніе. || **Ropić się**, гнои́ться, нагна́иваться.

Ropieć, **Zropieć**, покрыва́ться, покры́ться гно́емъ, мате́ріею.

Ropienie, -nia, **Ropienie się**, -nia się, **Zropienie**, -nia, *ср.* гное́ніе, нагное́ніе.

Ropistość, -ści, *ж.* гною́честь, гное́ніе.

Ropisty, гно́йный, гнои́стый, съ гно́емъ.

Ropsko, -a, *ср.* гной.

Ropucha, -y, *ж. Зоол.* жа́ба, лягу́шка темносѣ́раго цвѣ́та; || *Артил.* желѣ́зный, морти́рный стано́къ.

Ropuszy, жа́бій.

Rorajzy, -ów, *мн.* **Strzemiona żelazne**, *Кровельщ.* желѣ́зныя стремена́ (*шпо́нка*).

Roraty, -ów, *мн.* зау́треня, церко́вная слу́жба соверша́емая до восхожде́нія со́лнца во вре́мя рожде́ственскаго поста́.

Rosa, -y, *ж.* роса́.

Rosada, *см.* **Rozsada**.

Rość, *см.* **Rosnąć**.

Rościć, расти́ть; || *Стар.* возбужда́ть, причиня́ть, производи́ть; || **Rościć sobie do czego prawo**, домога́ться, иска́ть (*чего́-либо*), имѣ́ть притяза́ніе на пра́во. **Rościć nadzieję**, пита́ть наде́жду.

Rosić, **Zrosić**, ороша́ть, ороси́ть. **Rosić len**, бѣли́ть лёпъ росо́ю.

Rosiczka, -i, *ж. Бот.* со́лнечная роса́, рося́нка, царе́вы-очи (*расте́ніе*).

Rosisty, роси́стый.

Roskosz, *см.* **Rozkosz**, и т. д.

Roślina, -y, *ж.* прозябе́ніе, расте́ніе.

Rośliniarnia, -ni, *ж.* оранжере́я, тепли́ца.

Roślinny, расти́тельный, прозяба́емый.

Rosłość, -ści, *ж.* высо́кій ростъ.

Rosły, ро́слый, высо́кій.

Rosnąć, **Rość**, **Urosnąć**, **Urość**, рости́, выроста́ть, вы́рости, возраста́ть; || прибыва́ть, увели́чиваться, увели́читься; || поднима́ться, подня́ться; || прираста́ть, прираща́ться. **Kapitał rośnie**, капита́лъ ростётъ, прираща́ется, увели́чивается. **Rość w mądrość**, станови́ться умнѣ́е, разу́мнѣе. **Księżyc rośnie**, луна́ прибыва́етъ. ***Aż mi serce rośnie (z radości)**, се́рдце моё вздыма́ется, едва́ не вы́скочитъ отъ ра́дости. ***Rośnie mu w gębie**, онъ да́вится, едва́ мо́жетъ проглоти́ть, у него́ ротъ по́лонъ. **Ciasto rośnie**, тѣ́сто подхо́дитъ, подыма́ется.

Rośnienie, -nia, *ср.* выраста́ніе, возраста́ніе, произрасте́ніе, прозябе́ніе; || приращéніе, пріумноже́ніе, усиле́ніе, увели́ченіе.

Rośnik, -a, *м. Бот. см.* **Rosiczka**.

Rośny, *см.* **Rosisty.**

Rosocha, *см.* **Rozsocha**, и т. д.

Rosodajny, росáстый, изобúлующій росóю.

Rosół, **-ołu**, *м.* бульóнъ, супъ, мяснóй отвáръ, ухá, жúжа, похлёбка; || подлúва, сóусъ; || разсóлъ (*солёный*), *см.* **Polewa, Sos.** ***W rosole być, leżeć**, быть въ затруднéніи, въ хлопотáхъ.

Rosołek, **-łku**, *м.* сýпецъ.

Rosołowy, **-bulьóнный**; || обмóченный въ разсóлъ, разсóльный.

Rosomaczy, россомáшечій, россомáшій.

Rosomak, **-a**, *м. Зоол.* россомáха (*хúщный звѣрь*).

Rostek, **-stka**, *м.* отпрыскъ, отрóсль, побѣгъ дéрева, отрóстокъ, *см.* **Latorośl.**

Rostrucharstwo, **-a**, *ср.* барышничество (*лошадúное*).

Rostrucharz, **-a**, *м.* барышникъ (*лошадúный*).

Rostrzygać, *см.* **Rozstrzygać.**

Roszcić, сушúть, обжигáть, жáрить.

Rószczka, Różdżka, **-i**, *ж.* вѣтвь, вѣтка, вѣточка; || прутъ, прýтикъ, хлыстъ, хлы́стикъ; || жезлъ, пáлочка. **Rószczka czarodziejska**, волшéбная пáлочка.

Roszt, Ruszt, **-u**, *м. Повар.* рáшперъ, рéшётка (*для жаренія*); || *Горн.* обжигáльня, обжигáльная; || подпóра, тычúна (*въ виногрáдникахъ*).

Rosztowanie, *см.* **Rusztowanie.**

Rosztowny, обжигáтельный, *см.* **Roszt.**

Rosztowy, жáреный на рáшперѣ; || принадлежáщій къ рáшперу.

Rota, **-y**, *ж.* толпá, свúта, верени́ца, рядъ; || *Воен.* рóта. **Rotami**, рядáми. || Образéцъ, фóрмула. **Rota przysięgi**, присáжный листъ.

Rotman, Retman, Rytman, **-a**, *м.* хóцманъ, штýрманъ, кóрмчій.

Retmańczuk, Retmańczuk, Rytmańczuk, **-a**, *м.* помóщникъ хóцмана, штýрмана, кóрмчаго.

Rotmański, Retmański, Rytmański, хóцманскій, штýрманскій.

Rotmaństwo, Retmaństwo, Rytmaństwo, **-a**, *ср. Морс.* хóцманское искýсство.

Retmistrz, **-a**, *м.* рóтмистръ; || предводúтель, начáльникъ.

Retmistrzostwo, **-a**, *м.* рóтмистрство, чинъ, звáніе рóтмистра.

Rotowy, рóтный.

Rotuł, **-u**, *м.* óпись, указáтель бумáгъ въ дѣлѣ.

Rotulacja, **-ji**, *ж. Юрид.* спúваніе áктовъ, дѣлъ, подóборъ.

Rów, *род. п.* **rowu**, *м.* ровъ, канáлъ.

Rowek, **-wka**, *м.* небольшóй ровъ, рóвикъ, желобóкъ; || бороздá, ложбúна, вы́емка; || зарýбка, рубцъ, *см.* **Karba.**

Równen, рáвенъ, *см.* **Równy.**

Równiennica, Równieśnica, Równieśniczka, **-i**, *ж.* свéрстница, ровéсница, рóвня.

Równiennik, Równieśnik, **-a**, *м.* свéрстникъ, ровéсникъ, рóвня.

Rowisty, ровúстый, имéющій мнóго рвовъ.

Rowkowaty, лóжчатый, желóбчатый, борóздчатый.

Równać, Zrównać, Wyrównać, равнúть, вырáвнивать, вы́равнить, сравнúть; || урáвнивать, уравнúть; || срáвнивать, сравнúть. **Równać drogę**, равнúть, вырáвнивать дорóгу. **Śmierć równa wszystkich ludzi**, смерть равнúетъ всѣхъ людéй. **Nie można nikogo z nim równać**, съ нимъ никого нельзя срáвнивать. || **Równać się komu**, равнúться съ кѣмъ, стáвить себя́ рáвнымъ другóму; || вырáвниваться, равнúться.

Równanie, Zrównanie, Wyrównanie, **-nia**, *ср.* вырáвниваніе, равнéніе; || уравнéніе (*долéй при дѣлежѣ*); || *Мат.* уравнéніе. **Wyrazy zrównania**, члéны уравнéнія; || сравнéніе (*кого съ кѣмъ, чего съ чѣмъ*). **Równanie się (komu** *или* **z kim)**, сравнéніе себя́ (*съ кѣмъ*).

Równia, **-ni**, *ж.* равнúна, рóвное мéсто; || *Мат.* плóская повéрхность. **Równia pochyła**, наклóнная повéрхность; || равновéсіе. **Trzymać co na równi**, держáть въ равновéсіи, уравновéшивать. || Рáвенство, рáвность; || одинáковость; || рóвность, глáдкость, *см.* **Równość.**

Równianka, **-i**, *ж.* неизмя́тая солóма; || пучóкъ цвѣтóвъ; || *Стар.* рóвня, *см.* **Równiennica.**

Równie, Również, рáвно, рáвнымъ óбразомъ, равномéрно, одинáково, подóбно, тáкже, тáкже тóчно, столь, стóлько же. **Dwa wyrażenia równie dobre**, два выраженія одинáково хорóшія. **Równie roztropny jak waleczny**, столь же благоразýменъ какъ и храбръ. **Nie nas równie nie zadziwia, jak człowiek, który mężnie swoje nieszczęście znosi**, ничтó насъ стóлько не удивля́етъ, какъ человѣкъ, котóрый мýжественно перенóситъ свой несчáстія. || Тóчно. **Francuzi równie jak Anglicy**, Францýзы тóчно какъ Англичáне. || *Прост.* однáко жъ, тѣмъ не мéнѣе. **Równie** *или* **równo on zrobił głupstwo**, однáко жъ онъ сдѣлалъ глýпость. **Równie** *или* **równo ja go kocham**, тѣмъ не мéнѣе я люблю́ его.

Równik, **-a**, *м.* экватóръ, равноденственникъ.

Równina, **-y**, *ж.* равнúна.

Równiuchny, Równiusieńki, Równiuteńki, Równiutki, рóвненькій, равнёхонекъ, равнёшенекъ.

Równo, рáвно, рóвно, глáдко, одинáково; || вмѣстѣ, въ одно́ и тóже врéмя. **Równo ustawić**, рóвно постáвить. **Włosy równo uczesać**, глáдко причеса́ть вóлосы. **Równo kochać dzieci**, одинáково любúть дѣтéй. **Równo odpłacić**, въ одинáковой мѣрѣ отплатúть. **Równo ze wsche-**

dem słońca wstawać, вставáть въ одно врéмя съ восхóдомъ сóлнца. Wszystko to mi równo, óто мнѣ всё равнó. Nieprzyjaciele, obaczywszy, że im już nie równo (równia, równa siła), jęli uciekać, непріятели, увидѣвъ неравныя сúлы, стали убѣгáть.

Równobarwny, одноцвѣтный.

Równoboczny, *Mat.* равносторóнній.

Równobok, **-u**, *м. Mat.* равносторóнняя фигýра.

Równobrzmiący, согласный, созвýчный; || схóдный.

Równoczesny, одновремéнный.

Równodzienny, равноденственный.

Równoimienny, одноимённый; || однофамúлецъ; || тёзка, соимéнникъ.

Równokąt, **-a**, *м*, прямоугóльникъ.

Równokątny, прямоугóльный.

Równokształtny, равнообрáзный.

Równoległoboczny, *Mat.* параллелограмматúческій.

Równoległobok, **-u**, *м. Mat.* параллелогрáммъ.

Równoległościan, **-u**, *м. Mat.* параллелопúпедъ.

Równoległy, *Mat.* параллéльный, рáвно отстоя́щій во всѣхъ тóчкахъ; || *сходственный. совершéнно рáвный.

Równoleżnik, **-a**, *м. Mat* параллéльный кругъ.

Równoliczny, равночúсленный.

Równomocny, равносúльный.

Równonocny, *см.* **Równodzienny**.

Równorodny, однорóдный, единорóдный.

Równorzutnia, **-ni**, *ж. Mat.* парáбола, *см.* **Parabola**.

Równość, **-ści**, *ж.* рáвенство, рáвность; || одинáковость; || однообрáзіе; || рóвность, глáдкость.

Równościenny, *Mat.* равносторóнній.

Równosiłny, *см.* **Równomocny**.

Równowaga, **-i**, *ж.* равновѣсіе; || ýровень, ватерпасъ. **Stracić równowagę**, потерáть равновѣсіе.

Równowartość, **-ści**, *ж.* равноцѣнность.

Równoważenie, **-nia**, *ср. Mat.* нивелирóвка; || **Zrównoważenie**, урáвниваніе.

Równoważność, **-ści**, *ж.* равнотяготѣніе, равновѣсіе; || равносúльность, равнозначúтельность.

Równoważny, рáвной тя́жести, равновѣсный; || равносúльный, равнозначúтельный, равнознáчущій, рáвный; || равноцѣнный.

Równowysoki, *Бот.* равновéрхій.

Równoznaczność, **-ści**, *ж.* синонúмъ, однознáчущее слóво и́ли выраже́ніе; || схóдство.

Równoznaczny, синонúмный, однознáчущій, равнознáчущій, равносúльный; || равноцѣнный; || соотвѣтствующій.

Równy, рáвный, одинáковый; || рóвный, глáдкій, плóскій. **Kraj równy**, нúзменныя, рóвныя мѣстá (*въ противоположность горúстымъ*). **Droga równa**, рóвная, глáдкая дорóга. **Równym sposobem**, рáвнымъ óбразомъ. *Грам.* **Stopień równy**, положúтельная стéпень.

Róża, **-y**, *ж. Бот.* рóзовый кустъ, рóзовое деревцó, рóза. **Róża polna**, цвѣтóкъ шипóвника, шипóкъ. **Róża psia**, шипóвникъ, я́года шипóвника. **Róża czarna, ozima, ślazowa, słoneczna**, рóжа, слизь-трава́, мáльва, занзивéй. * **Róże jagód**, рóзовыя щёчки; || рóзочка, розéтка, *см.* **Różyczka**; || *Мед.* рóжа.

Różańcowy, чёточный.

Różaniec, **-ńca**, *м.* чётки. **Różaniec odmawiać**, читáть молúтвы. *Посл.* **Ani do tańca, ani do różańca**, ни Бóгу свѣчá, ни чóрту кочергá.

Różany, рóзовый.

Rozbaczać, Rozbaczyć, разсмáтривать, разсмотрѣть, обсуждáть, обсудúть, обдýмывать, обдýмать.

Rozbaczny, разсудúтельный, обдýманный.

Rozbałamucić, развратúть, испóртить; избáловать. *см.* **Bałamucić**.

Rozbestwiać, Rozbestwić, раздражáть, раздражúть, разъярáть, разъярúть, приводúть, привестú въ бѣшенство.

Rozbić, *см.* **Rozbijać**.

Rozbicie, **-cia**, *ср.* (**okrętu**), кораблекрушéніе, крушéніе.

Rozbiedz się, *см.* **Rozbiegać się**.

Rozbieg, **-u**, *м.* разсѣяніе, разрóзненность, || разбѣгъ, размáхъ, скачёкъ.

Rozbiegać się, Rozbiedz się, Rozbieżeć się, разбѣжáться; || * расходúться въ рáзныя стóроны, разсыпаться. **Rozbiegając się, przeskoczył przez rów**, разбѣжáвшись, перескочúлъ ровъ. **Koła rozbiegały się**, колёса быстро завертѣлись.

Rozbierać, Rozebrać, раздѣвáть, раздѣть; || разбирáть, разобрáть (*на части*); || разрѣзывать, разрѣзать (*мясо, жúвность*); || раздробля́ть, раздробúть, раздѣля́ть, раздѣлúть; || *Анат.* разсѣкáть, разнимáть (*трупъ*); || *Хим.* разлагáть, разложúть; || разбирáть, анализúровать; || взвѣшивать, подрóбно разсмáтривать; || раскупáть, разбирáть. **Rozebrać towary**, раскупúть товáры. || **Rozbierać między siebie, iść do działu**, развѣрстывать (*зéмли и т. п.*). || **Rozbierać się**, раздѣвáться, раздѣться; || разбирáться, разобрáться (*на чáсти*), раскла́дываться, разложúться.

Rozbieracz, **-a**, *м.* разбирáтель, разбóрщикъ; || * аналúстъ.

Rozbieralny, разлагáемый, разбирáемый; || разбóрчивый; || аналúтическій.

Rozbieżeć się, *см.* **Rozbiegać się**.

Rozbieżenie, **-nia**, *ср.* (**dróg**), распýтіе, перекрёстокъ, *см.* **Rozstaj, Widły**.

Rozbijać, Rozbić, разбивáть, разби́ть.

Rozbiór, -oru, *м* разбóръ, анали́зъ; || раздѣ́лъ, раздѣлéніе; || *Хим.* разложéніе (*веществá*).

Rozbiorowy, аналити́ческій.

Rozbit, -a, Rozbitek, -tka, *м.* претерпѣ́вшій кораблекрушéніе.

Rozbitki, -ów, *мн.* облóмки.

Rozbity, разби́тый.

Rozbłąkać się, разойти́сь, разбрести́сь въ рáзныя стóроны.

Rozbogacać się, Rozbogacić się, разбогатѣ́ть.

Rozbój, -oju, *м.* разбóй.

Rozbojnia, -ni, *ж.* разбóйничій притóнъ.

Rozbójnictwo, -a, *ср.* разбóйничество; || граби́тельство.

Rozbójniczy, разбóйничій, разбóйническій.

Rozbójnik, -a, *м.* разбóйникъ; || граби́тель.

Rozbójstwo, *см.* **Rozbójnictwo.**

Rozboleć, разболѣ́ться.

Rozbość, Rozbadać, забодáть; || разметáть рогáми.

Rozbracić się, *см.* **Rozbratać się.**

Rozbrajać, Rozbroić, обезорýживать, обезорýжить.

Rozbraniać, Rozbronić, разнимáть, разня́ть (*сражáющихся, дерýщихся*).

Rozbrat, -u, *м.* разры́въ, разлáдъ. **Rozbrat z kim uczynić, rozbrat komu wypowiedzieć,** прервáть знакóмство, раззнакóмиться, разойти́сь съ кѣмъ.

Rozbratać się, Rozbracić się, прервáть съ кѣмъ знакóмство, дрýжбу, разсóриться.

Rozbroić, *см.* **Rozbrajać.**

Rozbujać, волновáть, возмущáть, колебáть, колыхáть. || **Rozbujać się,** волновáться, возмущáться, колебáться, колыхáться; || *забывáться, своевóльничать.

Rozburzyć, разгроми́ть, разори́ть, разруши́ть; || повали́ть, опроки́нуть.

Rozchełznać, *см.* **Rozkiełznać.**

Rozchód, -odu, *м.* расхóдъ, потреблéніе, издéржка; || * трáта, *см.* **Wydatek.**

Rozchodnik, -a, *м. Бот.* молоди́ло, молоди́льникъ (*растéніе*).

Rozchodowy, расхóдный.

Rozchodzić (trzewiki), разноси́ть (*башмаки́*). || **Rozchodzić się, Rozejść się,** расходи́ться, разойти́сь; || разставáться, разстáться; || разлучáться, разлучи́ться; || *распространя́ться, распространи́ться.

Rozchodzisty, Rozchodliwy, расходя́щійся; || раски́дистый. **Deszcz rozchodliwy,** обложнóй дождь.

Rozchorować się, разболѣ́ться, разнемóчься.

Rozechwiać, Rozechwiewać, разстрóить, разстрóивать (*умъ, здорóвье*), || разрýшить, разрушáть; || разшатáть, разшáтывать; || разбросáть, разбрáсывать. || **Rozechwiać się, Rozechwiewać się,** разстрóиться, разстрóиваться; || разрýшиться, разрушáться, разшатáться, разшáтываться; || разбросáться, разбрáсываться.

Rozchwycić, употребáтельнѣе **Rozchwytać, Rozchwytywać,** расхвати́ть, расхвáтывать, расхи́тить, расхищáть.

Rozchwytacz, -a, *м.* хи́щникъ, граби́тель, *см.* **Łupieżca.**

Rozciąć, *см.* **Rozcinać.**

Rozciąg, -u, *м.* объёмъ, размѣ́ръ; || протяжéніе, обши́рность, продолжéніе, течéніе

Rozciągać, Rozciągnąć, растя́гивать, растянýть, разстилáть, разостлáть. **Rozciągnąć płótno na łące,** растянýть полотнó на лугý; || расширя́ть, расши́рить, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть. **Rozciągnąć panowanie,** распространи́ть госпóдство. **Rozciągnąć znaczenie wyrazu,** расши́рить значéніе слóва, придáть емý бóлѣе обши́рный смыслъ. || **Rozciągać się, Rozciągnąć się,** растя́гиваться, растянýться, вытя́гиваться, вы́тянуться; || расширя́ться, расши́риться, увели́чиваться, увели́читься, распространя́ться, распространи́ться; || раздавáться, разлегáться (*о звýкѣ, о гóлосѣ*); || касáться, достигáть, простирáться. **Jego potęga nie rozciąga się tak daleko,** егó могýщество такъ далекó не распростирáется; || * **Rozciągać się (nad czém, z czém),** разсыпáться пéредъ кѣмъ въ похвалáхъ.

Rozciągłość, -ści, *ж.* простра́нство, обши́рность, объёмъ, размѣ́ръ, протяжéніе; || вмѣщáемость; || расширéніе, растяжéніе, тягýчесть; || растя́нутость (*въ словáхъ*).

Rozciągły, простра́нный, обши́рный; || растя́нутый.

Rozcięcie, -cia, *ср.* разсѣчéніе, разрѣ́зъ, надрѣ́зъ; || рубéцъ на лицѣ́, шрамъ.

Rozciecz, -y, *ж.* **Rozciek, -u,** *м,* óттепель, *см.* **Odwilż;** || жи́дкость, *см.* **Płyn.**

Rozcieczny, распусти́вшійся, растáявшій; || **Rozciekły,** жи́дкій, текýчій, *см.* **Płynny.**

Rozciekać się, Rozciec się, распускáться, распусти́ться, тáять, растáять, растопля́ться, расплывáться.

Rozciekły, *см.* **Rozcieczny.**

Rozcierać, Rozetrzeć, растирáть, растерéть.

Rozcięty, разсѣ́ченный, разрýбленный, разрѣ́занный.

Rozcież, *см.* **Oścież.**

Rozcinać, Rozciąć, пересѣкáть, пересѣ́чь, разсѣкáть, разсѣ́чь, разрубáть, разруби́ть, разрѣ́зывать, разрѣ́зать.

Rozćwiertować, разчетвертовáть, раздѣли́ть на четы́ре чáсти, на куски́.

Rozcząć, *Стар. см.* **Rozpocząć,** *см.* **Rozpoczynać.**

Rozczepierzać, Rozszczepierzać, Rozczepierzyć, Rozszczepierzyć, растопы́ривать, растопы́рить (*ру́ки*), распуска́ть, распусти́ть (*кры́лья*).

Rozczesać, Rozczesywać, разчеса́ть, разчёсывать.

Rozczłonkować, разчлени́ть; || раздроби́ть, раздѣли́ть, разъедини́ть, разлага́ть (*на ча́сти*); || *Анат.* разсѣка́ть, разни́мать (*трупъ*).

Rozczłonkowanie, -nia, *ср.* разчлене́ніе, раздроблéніе, раздѣлéніе, разложéніе (*на ча́сти*); || *Анат.* трупоразъя́тіе, трупоразсѣче́ніе, разсѣче́ніе.

Rozczochrać, взъеро́шить, растрепа́ть, всклочи́ть. || **Rozczochrać się,** взъеро́шиться, растрепа́ться.

Rozczosnąć, Rozciosnąć, Rozczochnąć, Rozczesywać, распахну́ть, раствори́ть (*две́ри*); || расколо́ть, разщепи́ть. || **Rozczosnąć się,** расколо́ться, разщепи́ться; || распахну́ться, раствори́ться. **Piekło się otworzyło i rozczosnęło wrota,** адъ раскры́лся и распахну́ть врата́.

Rozczulać, Rozczulić, растро́гивать, растро́гать, разчу́вствовать. || **Rozczulać się,** разчу́вствоваться, приходи́ть въ умиле́ніе.

Rozczulanie, Rozczulenie, -nia, *ср.* возбужде́ніе чу́вства; || умиле́ніе.

Rozczyn, -u, *м.* раство́ръ; || *Хим.* раствори́тельное сре́дство, раствори́тель.

Rozczyna, -y, *ж.* закваска; || опара.

Rozczyniać, Rozczynić, разводи́ть, раствора́ть; || мѣсить (*тѣсто*).

Rozczytać, Rozczytywać, разсмотре́ть, разсма́тривать, разобра́ть, разбира́ть (*кни́гу*), *см.* **Rozważać.** || **Rozczytać się,** зачита́ться, зачи́тываться.

Rozdarcie, -cia, *ср.* дыра́; || разры́въ.

Rozdarować, раздари́ть.

Rozdąsać, разсердѝть, разгнѣви́ть, раздражи́ть; || **Rozdąsać się,** наду́ться, наду́ть гу́бы, разсердѝться.

Rozdatny, ще́дрый.

Rozdawać, Rozdać, раздава́ть, разда́ть.

Rozdawanie, -nia, *ср.* разда́ча.

Rozdawca, -y, *м.* раздава́тель.

Rozdawnictwo, -a, *ср.* разда́ча, раскла́дка, надѣле́ніе.

Rozdawniczy, занима́ющійся разда́чею, распредѣли́тельный.

Rozdęcie, -cia, *ср.* вздутіе, вспу́чиваніе, разду́тость.

Rozdeptać, Rozdeptywać, растопта́ть, раста́птывать.

Rozdęty, разду́тый, вспу́ченный; || распу́хшій.

Rozdłubać, расковыря́ть, раскалупа́ть.

Rozdmuchać, Rozdmuchnąć, Rozdmuchywać, разду́ть, раздува́ть.

Rozdmuchacz, -a, *м.* раздува́льщикъ.

Rozdół, -ołu, *м.* овра́гъ.

Rozdrabiać, Rozdrobić, раздроби́ть, раздроба́ть; || разбра́сывать, разбро́сить; || * расточи́ть, расточи́тельствовать, промота́ть, промота́ть.

Rozdrapać, Rozdrapywać, разцара́пать, разцара́пывать; || разковыря́ть, разковы́ривать.

Rozdrapieżyć, разгра́бить, расхи́тить.

Rozdrażniać, Rozdrażnić, раздража́ть, раздражи́ть, возбужда́ть, возбуди́ть; || серди́ть, разсерди́ть. || **Rozdrażniać się,** раздража́ться, разсерди́ться.

Rozdrażnienie, -nia, *ср.* раздраже́ніе, возбужде́ніе.

Rozdrażny, раздражи́тельный, щекотли́вый; || *Мед.* раздража́ющій.

Rozdroga, -i, *ж.* **Rozdroże, -a,** *ср.* распу́тіе, перекрёстокъ.

Rozdrzymać się, разоспа́ться, до́лго спать.

Rozdwajać, Rozdwoić, раздва́ивать, раздво́ить, раздѣли́ть на двѣ ча́сти; || разъедини́ть.

Rozdwojenie, -nia, *ср.* раздвое́ніе, раздѣле́ніе на́двое; || раско́лъ, разномы́сліе, ра́спря, разры́въ, разъедине́ніе.

Rozdymać, Rozdąć, раздува́ть, раздуть, раздува́ть.

Rożdże, -a, *ср. Собир.* мѣлкія су́чья, пру́тья, хво́рость, сушь.

Rozdział, -u, *м.* раздѣле́ніе, отдѣле́ніе, дѣлёжъ, раздѣлъ; || разли́чіе, ра́зница, ра́зность; || глава́ (*кни́ги*), статья́, отдѣлъ.

Rozdziawiać, Rozdziawić, разѣва́ть, разѣ́нуть.

Rozdziczeć, одича́ть.

Rozdzielać, Rozdzielić, раздѣли́ть, раздѣля́ть, разлуча́ть, разводи́ть; || * производи́ть, поселя́ть несогла́сіе, вражду́, ссо́рить. || **Rozdzielać się,** раздѣля́ться; || **Rozdzielać się z kim,** разлуча́ться, разста́ваться. || **Rozdzielić się majątkiem,** раздѣли́ть ме́жду собо́ю имѣ́ніе.

Rozdzielanie. Rozdzielenie, -nia, *ср.* раздѣле́ніе, отдѣле́ніе; || разлуче́ніе; || дѣлёжъ, раздѣлъ (*имѣнія*); || распредѣле́ніе, размѣще́ніе, раскла́дка (*де́нежныхъ суммъ*); || разла́дъ, разры́въ, несогла́сіе.

Rozdzielnik, -a, *м. Арие.* дѣли́тель; || разлучи́тель; || знакъ дѣле́нія.

Rozdzielność, -ści, *ж.* дѣли́мость.

Rozdzielny, дѣли́мый, отдѣли́мый; || раздѣльный.

Rozdzierać, Rozedrzeć, раздира́ть, разодра́ть, разрыва́ть, разорва́ть. **Rozedrzeć suknię,** разодра́ть пла́тье. * **Rozdzierać uszy,** драть у́ши (*языкомъ нѣмцевъ, музыкою*). **Rozdzierać serce,** терза́ть, растерза́ть се́рдце. **Rozdzierać gardło,** драть го́рло, крича́ть во всё го́рло. **Rozdzierać gębę, paszczę,** разѣва́ть глотку, пасть. || **Rozdzierać się,** раздира́ться, разрыва́ться. * **Rozedrzeć się,** разорва́ться. **Nie mogę się rozedrzeć na wszystkie strony,** не могу́ разорва́ться на всѣ сто́роны, поспѣть и туда́ и сюда́.

Rozdziergać, Rozdzierzgać, Rozdziergnąć, Rozdzierzgnąć, развя́зывать, развязáть (*узел*), распýтывать, распýтать, распускáть, распустúть; || разрывáть, разорвáть; || раздёргивать, раздёргать.

Rozdziew, Rozziew, -u, *м.* зёвъ, пасть (*тúгра, льва*).

Rozdziewać, Rozdziać, раздувáть, раздýть. || **Rozdziewać się**, раздувáться.

Rozdziewiać, *см.* **Rozdziawiać.**

Rozdziwować się, Rozdziwić się, изумля́ться, изумúться, приходúть, придтú въ изумлéніе.

Rozdzwonić się, раззвонúться, трезвóнить.

Rozebrać, *см.* **Rozbierać.**

Rozednić, освѣтúть, озарáть.

Rozedrzeć, *см.* **Rozdzierać.**

Rozegnać, *см.* **Rozganiać.**

Rozegrywać, Rozgrywać, Rozegrać, Rozgrać, разы́грывать, разыгрáть. || **Rozegrywać się**, разы́грываться.

Rozegrzać, *см.* **Rozgrzewać.**

Rozegzić się, разрѣзвúться, расшалúться.

Rozejm, -u, *м.* перемúріе.

Rozejmca, -y, *м.* примирúтель, посрéдникъ.

Rozejmować, Rozjąć, дѣлúть, раздѣлúть; || * разорвáть (*дружбу*); || соглашáть что́ между́ собóю, примирáть, примирúть, улáживать, улáдить (*спóры*), свести́ на мировýю, на мировýю сдѣлку.

Rozejmowy, перемúрный, относящійся къ перемúрію.

Rozejść się, *см.* **Rozchodzić się.**

Rożek, -żka, *м.* (*Умен. см.* **Róg**), рожóкъ (*живóтнаго*); || *Муз.* рожóкъ; || рожóкъ (*для табаку*); || пороховóй рогъ. || *Бот.* сла́дкій рожóкъ (*плодъ*).

Rozekrzyć się, разрости́ться, разростúсь.

Rozemknąć, *см.* **Rozmykać.**

Rożen, -żna, *м.* вéртелъ. **Pieczeń z rożna**, мáсо, изжáренное на вéртелѣ; || *Стар.* колъ, рожóнъ; || указáтельный пáлецъ, шишъ; || *Астрон.* Ориóнъ (*созвѣздіе*). || *Стар.* знакъ заподóзрѣннаго мѣста въ книгѣ.

Różen, *см.* **Różny.**

Rozeprzeć, *см.* **Rozpierać.**

Rozerwać, *см.* **Rozrywać.**

Rozerwanie, -nia, *ср.* разры́въ, переры́въ, разодрáніе, раздирáніе; || раздóръ, рáспря, раскóлъ; || **Rozerwanie (umysłu)**, разсѣянность, невнимáтельность.

Rozerwanina, -y, *ж.* разры́въ, несогла́сіе.

Rozerwisko, -a, *ср.* отвéрзтіе; || переры́въ.

Rozerznąć, *см.* **Rozrzynać.**

Rozerznięty, разрѣзанный.

Rozeschły, расхóтівшія.

Rozeschnąć się, *см.* **Rozsychać się.**

Rozeszklić się, Rozeszklić się, обратúться въ стекло́, сдѣлаться блестя́щимъ какъ стекло́.

Rozesłać, *см.* **Rozścielać, Rozsyłać.**

Rozesłaniec, -ńca, *м.* вѣстникъ, посла́нецъ.

Rozespany, заспáвшійся.

Rozeznanie, -nia, *ср.* разузна́ніе; || разумѣніе, понима́ніе; || разсмотрѣніе.

Rozeznany, отличённый, я́вственный, разсуди́тельный, разбóрчивый, поня́тливый.

Rozeznawać, Rozeznać, узнавáть, узна́ть, отлича́ть, отличúть.

Rozeznawacz, -a, Rozeznawca, -y, *м.* цѣни́тель (*чего́*), знатóкъ (*въ чёмъ*).

Rozeznawanie, -nia, *ср.* познавáніе, разузнавáніе.

Rozeżwać, *см.* **Rozżuwać.**

Rozflerzać, Rozflarzać, Rozflarzyć, Rozflażyć, *Стар.* расточáть, расточúть, мотáть, промотáть.

Rózga, -i, *ж.* вѣтвь, вѣтка, *см.* **Rószczka**; || прутъ, прýтикъ, хлыстъ, *см.* **Pręt, Pręcik**; || **Rózgi do bicia**, рóзги, лóзы. *Воен.* **Biegać przez rózgi**, пройтú сквозь строй.

Rozgadywać, Rozgadać, разглашáть, разгласúть, давáть огла́ску, дѣлать глáсным. || **Rozgadywać się, Rozgadać się**, разговорúться, разболтáться, пустослóвить.

Rozgałęzić się, развѣтвля́ться, раздѣлúться на отрасли.

Rozgałęzienie, -nia, *ср.* развѣтвлéніе; || *дальнѣйшія подрóбности (*изложéнія *какóго-либо дѣла*).

Rozganiać, Rozgonić (употребúтельнѣе **Rozegnać**), разгонúть, разогнáть, развѣвáть, развѣять, разбрáсывать, разбрóсить.

Rozgardjasz, -u, *м.* шýмное пúршество, попóйка, кутёжъ; || распýтство, безчúнство.

Rozgarniać, Rozgarnąć, разгребáть, разгрестú, раздвигáть, раздви́нуть, отводúть, отвестú, отклоня́ть, отклонúть, отстраня́ть, отстранúть, разсыпáть, разсы́пать, разбрáсывать, разбрóсить.

Rozgarnięcie, -cia, Rozgarnienie, -nia, *ср.* разгребáніе, раздвиráніе; || * распознавáніе, расторóпность, разбóрчивость, проница́тельность, смышлёность.

Rozgarniony, раздви́нутый, разбрóсанный, размётанный, раздѣлённый; || * расторóпный, смышлёный, поня́тливый, развúтый, проницáтельный. **Umysł rozgarniony**, развúтый умъ.

Rozgatunkować, рассортировáть. раздѣлúть, распредѣлúть по сортáмъ, по родáмъ, *см.* **Gatunkować.**

Rozgatunkowanie, -nia, *ср.* раздѣлéніе, распредѣлéніе по сортáмъ, по родáмъ; || классификáція, *см.* **Gatunkowanie.**

Rozgdakać, разболтáть, разтрезвóнить, разгласúть. || **Rozgdakać się**, раскудáхтаться (*о кýрицѣ*); || *раскричáться.

Rozginać, Rozgiąć, разгибáть, разогнýть, отгибáть, отогнýть.

Rozgłaszać, Rozgłosić, разглашáть, разгласи́ть, распространя́ть, распространи́ть слýхи.

Rozgłos, -u, *м.* отголóсокъ, отражéніе звýка; || *раскáтъ грóма; || слухъ, молвá, оглáска; || шумъ, смýты.

Rozgłosiciel, -a, *м.* глашáтай; || вѣстовщи́къ, перенóщикъ вѣстéй.

Rozgłosicielka, -i, *ж.* вѣстовщи́ца, перенóщица вѣстéй.

Rozgłośny, грóмкій, звýчный; || слáвный, знамени́тый, общеизвѣ́стный.

Rozgniatać, Rozgnieść, раздáвливать, раздави́ть, задáвливать, задави́ть, затáптывать, затоптáть; || валя́ть, мѣси́ть (*тѣсто*).

Rozgniewać, прогнѣви́ть, разсерди́ть, раздражи́ть. || **Rozgniewać się**, прогнѣ́ваться, разгнѣ́ваться, разсерди́ться, раздражи́ться.

Rozgnoić, Rozgnoiwać, гнои́ть, сгнои́ть, производи́ть гноéніе. || **Rozgnoić się, Rozgnoiwać się**, нагнои́ться, нагнáиваться.

Rozgon, -u, *м.* разогнáніе, разсѣ́яніе; || разгóнъ, разгóнка.

Rozgonić, *см.* **Rozganiać**.

Rozgorywać się, Rozgorzać się, Rozgorzeć się, Rozgorzeć, разгорáться, разгорѣ́ться, воспламеня́ться, воспламени́ться; || *разгорячáться, разгорячи́ться.

Rozgorzały, воспламенённый, разгорѣ́вшійся; || *разгорячи́вшійся.

Rozgorzenie, -nia, *ср.* разгорѣ́ніе, разгáръ; || *разгорячéніе.

Rozgospodarować się, расположи́ться у когó какъ въ сóбственномъ дóмѣ.

Rozgoszczać, Rozgościć, принимáть когó у себя́ радýшно, безъ церемóній. || **Rozgoszczać się, Rozgościć się**, располагáться, расположи́ться у когó, какъ въ сóбственномъ дóмѣ, хозя́йничать.

Rozgotować, Rozgotowywać, развари́ть, развáривать.

Rózgowy, рóзговый, относя́щійся къ рóзгѣ.

Rozgrabić, разгрáбить, расхи́тить, разори́ть, опустоши́ть; || разгрáбить, растряхнýть грáблями.

Rozgradzać, Rozgrodzić, разгорáживать, разгороди́ть, разбирáть перегорóдку, || отгорáживать, отгороди́ть.

Rozgramiać, Rozgromić, громи́ть, разгроми́ть, поражáть, порази́ть.

Rozgraniczać, Rozgraniczyć, разграни́чивать, разграни́чить, размежóвывать, размежевáть.

Rozgraniczenie, -nia, *ср.* разграничéніе, размежевáніе.

Rozgrom, -u, *м.* разгрóмъ, поражéніе.

Rozgromieniec, -ńca, *м.* бѣглéцъ (*съ пóля би́твы*).

Rozgryzać, Rozgryźć, разгрызáть, разгры́зть.

Rozgrzać, *см.* **Rozgrzewać**.

Rozgrzanie, -nia, *ср.* согрѣвáніе, нагрѣвáніе; || *Мед.* разгорячéніе, жаръ.

Rozgrzany, согрѣ́тый, нагрѣ́тый; || разгорячённый.

Rozgrzebywać, Rozgrzebać, Rozgrześć, раскáпывать, раскопáть, разгребáть, разгрести́, разрывáть, разры́ть.

Rozgrzeszać, Rozgrzeszyć, разрѣшáть отъ грѣхóвъ, отпускáть согрѣшéнія.

Rozgrzeszanie, Rozgrzeszenie, -nia, *ср.* разрѣшéніе отъ грѣховъ; || *оправдáніе.

Rozgrzewać, Rozgrzać, разогрѣвáть, разогрѣ́ть, подогрѣвáть, подогрѣ́ть, отогрѣвáть, отогрѣ́ть.

Rozgrzewanie, Rozgrzanie, -nia, *ср.* подогрѣвáніе, согрѣвáніе, нагрѣвáніе, отогрѣвáніе.

Rozgurtować, отвязáть подпрýгу (*у лóшади*), отвязáть, развязáть ремни́.

Rozhardzieć, сдѣ́латься высокомѣ́рнымъ, надмéннымъ, занóсчивымъ, дéрзкимъ, нáглымъ.

Rozhuk, -u, *м.* раскáтъ, гулъ (*грóма*).

Rozhukać, разъяри́ть, привести́ въ я́рость, сдѣ́лать свирѣ́пымъ (*о живóтныхъ*). **Rozhukać się**, разсвирѣпѣ́ть.

Rozhulać się, разгуля́ться, развесели́ться.

Rozhultaić, развратить. || **Rozhultaić się**, развратиться, пусти́ться въ развратъ, сдѣ́латься распýтнымъ.

Rozigrać, застáвить рѣзви́ться (*дитя́*). || **Rozigrać się**, разыгрáться, расшали́ться, разрѣзви́ться.

Roziskrzyć, раздýть и́скры. || **Roziskrzyć się**, сверкáть и́скрами, и́скриться.

Rozjadać, Rozjeść, разъѣдáть, разъѣ́сть. || **Rozjadać się, Rozjeść się**, разъѣдáться, разъѣ́сться; || * раздражáться, приходи́ть въ я́рость, ожесточáться.

Rozjadły, раздражённый, ожесточённый.

Rozjaśniać, Rozjaśnić, проясня́ть, проясни́ть, разъясня́ть, разъясни́ть, выясня́ть, вы́яснить. || **Rozjaśniać się, Rozjaśnieć**, разъясня́ться, разъясни́ться, проясня́ться, проясни́ться.

Rozjątrzyć, раздражи́ть, уязви́ть, разгнѣви́ть; || развереди́ть (*рáну*), производи́ть я́звину.

Rozjazd, -u, *м.* разъѣ́здъ, отъѣ́здъ; || *Воен.* разъѣ́здъ, кóнный отря́дъ; || тенетó, сѣть для лóвли куропáтокъ.

Rozjechać, *см.* **Rozjeżdżać**.

Rozjechały, разъѣ́хавшійся, разсѣ́явшійся въ рáзныя стóроны.

Rozjęcie, -cia, *ср.* раздѣ́лъ, дѣлёжъ; || прекращéніе спóра, примирéніе.

Rozjędrniać, Rozjędrznieć, Rozjędrnić, Rozjątrznić, *Стар.* укрѣпля́ть, освѣжáть си́лы, возбуждáть бóдрость.

Rozjem, -u, *м.* перемирíе; || примирéніе, *см.* **Rozejm**.

Rozjemca, -y, *м.* посре́дникъ, третей-скій судья́, примири́тель.

Rozjemczy, Rozjemny, примири́тельный, посре́дническій; || перемі́рный, относя́щійся къ перемі́рію.

Rozjeść, Rozjeść się, *см.* **Rozjadać.**

Rozjeżdżać, Rozjechać, задава́ть, задави́ть (*лошадьми́*), переѣ́хать (*кого́*); || **Rozjeżdzić (drogę)**, вы́ѣздить (*доро́гу*). || **Rozjeżdżać się, Rozjeździć się**, разъѣзжа́ться, разъѣ́хаться (*въ ра́зныя сто́роны*).

Rozjuczać, Rozjuczyć, развьючивать, развью́чить.

Rozjurzać, Rozjurzyć, раздража́ть, раздражи́ть, разъяря́ть, разъяри́ть.

Rozjuszać, Rozjuszyć, разъяря́ть, разъяри́ть, остервеня́ть, остервени́ть, ожесточа́ть, ожесточи́ть. || **Rozjuszyć się**, разъяри́ться, остервени́ться, ожесточи́ться.

Rozkajać się, *Стар.* раска́яться.

Rozkarbować, разгла́дить скла́дки; || нарубя́ть, надрѣ́зать; || разгла́дить сбо́рки, морщи́ны, *см.* **Karbować.**

Rozkąsać, Rozkęsić, раскуёывать, раскуси́ть.

Rozkaz, -u, *м.* прика́зъ, приказа́ніе, повелѣ́ніе, ука́зъ. **Rozkaz egzekucyjny**, *Юрид.* прика́зъ о взыска́ніи. **Rozkazy**, -ów, *мн.* нача́льство, кома́нда. **Zostawać pod czyjemi rozkazami**, находи́ться подъ чьимъ нача́льствомъ.

Rozkazanie, -nia, *ср.* приказа́ніе.

Rozkaźca, -y, *м.* повели́тель.

Rozkazujący, повели́тельный. *Грам.* **Tryb rozkazujący**, повели́тельное наклоне́ніе.

Rozkazywać, Rozkazować, Rozkazać, прика́зывать, приказа́ть, повелѣ́вать, велѣ́ть, повели́ть. **Zrobiłem coś rozkazał**, я сдѣ́лалъ что ты приказа́лъ. **Kazałem mu zaczekać**, я велѣ́лъ ему́ подожда́ть.

Rozkidać, *Неум.* раскида́ть.

Rozkiełznać, разнузда́ть (*ло́шадь*).

Rozkład, -u, *м.* расположе́ніе (*до́ма, ко́мнатъ*), размѣще́ніе, разря́дъ, распредѣле́ніе. **Rozkład mieszkania**, расположе́ніе кварти́ры, ко́мнатъ. || Расположе́ніе, строй, поря́докъ, устано́вка. || Раскла́дка, расчисле́ніе, распредѣле́ніе. || *Хим.* разложе́ніе (*вещества*).

Rozkładać, Rozłożyć, раскла́дывать, разложи́ть, развёртывать, развернуть, разстила́ть, разостла́ть, выставля́ть, выставить, располага́ть, расположи́ть; || распредѣля́ть, распредѣли́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть, расчисля́ть, расчи́слить. **Rozkładać chustkę**, разстила́ть плато́къ. **Rozłożyć książki na stole**, разложи́ть кни́ги на столѣ́. **Rozłożyć wojsko po wsiach**, размѣсти́ть во́йско по деревня́мъ. || **Rozłożyć się**, расположи́ться, растяну́ться (*на диванѣ*), основа́ться, повели́ться (*въ деревнѣ*), водвори́ться.

Rozkładacz, -a, *м.* учреди́тель, распоряди́тель.

Rozkładany, разло́женный, располо́женный, распредѣлённый. **Rozkładany na raty**, разсро́ченный.

Rozkładny, разложи́мый.

Rozklejać, Rozkleić, раскле́ивать, раскле́ить.

Rozklektać, Rozklekotać, оглуша́ть, оглуши́ть, ошеломля́ть, ошеломи́ть, одура́ть, одури́ть, кружи́ть вскружи́ть (го́лову). || **Rozklektać się, Rozklekotać się**, разболта́ться, раскаля́каться.

Rozklepać, Rozklepywać, разби́ть, разбива́ть (*мо́лотомъ*), расковать, расковывать, расклепа́ть, расклёпывать; || расплю́щить, расплю́снуть, расплю́щивать. || **Rozklepać się**, разна́шиваться (*о обуви*).

Rozkłóć, проколо́ть.

Rozkłócić, разболта́ть, смѣша́ть жи́дкость.

Rozkochać, возбуди́ть въ комъ любо́вь, внуши́ть кому́ любо́вь. || **Rozkochać się (w kim)**, стра́стно влюби́ться (*въ кого́*), *см.* **Kochać się, Zakochać się.**

Rozkochany, стра́стно влюблённый.

Rozkoczować się, стоя́ть на бива́кахъ, располага́ться бива́ками, расположи́ться ла́геремъ; || кочева́ть.

Rozkokoszyć się, нахо́хлиться, распуши́ться, надува́ться, надмева́ться, напыща́ться (*гордостію*).

Rozkołatać, раскалоти́ть, разби́ть. || **Rozkołatać się**, раскалоти́ться разби́ться.

Rozkolonizować, разсели́ть.

Rozkolonizowanie, -nia, *ср.* разселе́ніе.

Rozkolonizowany, разсе́лённый, раздѣлённый на коло́ніи, на уса́дьбы.

Rozkołysać, раскача́ть; || разколыха́ть, || расшата́ть. **Rozkołysać kolebkę**, раскача́ть колыбе́ль. ***Rozkołysać wyobraźnię**, дать во́лю своему́ воображе́нію, заноси́ться воображе́ніемъ, предава́ться мечта́ніямъ.

Rozkomosić, дать во́лю, попуска́ть, послабля́ть, разнузда́ть. || **Rozkomosić się**, безпу́тствовать, во́льничать, поступа́ть самово́льно, дѣ́рзко, на́гло.

Rozkopywać, Rozkopać, раскапывать, раскопать, рыть, прорыть, срыть.

Rozkorzeniać, вкоренять, внерять, распространя́ть, *см.* **Rozkrzewiać, Szerzyć.** || **Rozkorzeniać się**, вкорени́ться, распространя́ться; || пускать ко́рни.

Rozkosz, -y, *ж.* наслажде́ніе, удово́льствіе, прихоть, ро́скошь; || утѣ́ха, утѣше́ніе, отра́да, ра́дость, весе́лье; || прія́тность. **Co za rozkosz!** что за наслажде́ніе! **Wielka rozkosz czynić dobrze**, дѣ́лать добро́ есть вели́кое удово́льствіе. **Rozkosz w czém znajdować**, находи́ть въ чёмъ удово́льствіе. **Być rozkoszą dla kogo** или **czyją rozkoszą**, достава́лть кому́ удово́льствіе, ра́довать кого́. **Zatopić się w rozkoszach**, утопа́ть въ наслажде́ніяхъ.

Rozkoszliwy, прихотли́вый, сластолю́бивый, сладостра́стный, любостра́стный, *см.* **Lubieżny, Rozkoszny.**

Rozkosznica, -y, Rozkoszniczka, -i, *ж,* роско́шница, прихотли́вая, сластолю́бивая же́нщина, прихотни́ца; || расточи́тельница.

Rozkoszniczy, *см.* **Rozkoszliwy.**

Rozkosznie, прия́тно, услади́тельно, восхити́тельно.

Rozkosznik, -a, Rozkoszniś, -sia, *м.* сластолю́бец, прихотни́къ; || расточи́тель.

Rozkoszny, прия́тный, услади́тельный. восхити́тельный, прелестный; || прихотли́вый, роско́шный; || сластолюби́вый, сладостра́стный. Rozkoszna muzyka, восхити́тельная му́зыка. **Rozkoszna chwila,** прия́тная мину́та. **Rozkoszny humor,** прия́тное настрое́ние ду́ха.

Rozkoszować (sobie), наслажда́ться, вести́ весёлую жи́знь, весели́ться, утопа́ть въ наслажде́ніяхъ, роско́шничать. **Rozkoszować się (w czém),** наслажда́ться чѣмъ, вкуша́ть наслажде́ніе. находи́ть въ чёмъ удово́льствіе.

Rozkoszowanie, -nia, *ср.* наслажде́ніе, удово́льствіе.

Rozkosztować (co), про́бовать, испро́бовать. || **Rozkosztować się (w czém),** вкуша́ть съ наслажде́ніемъ (*что́*), находи́ть прія́тный вкусъ (*въ чёмъ*), войтти́ во вку́съ (*чего́*).

Rozkować, Rozkuć, раско́вывать, расковать (*ло́шадь*); || расплю́щивать (*желѣ́зную ши́ну*).

Różkowaty, рогови́дный.

Rozkraczać, Rozkraczyć (nogi), раскара́чивать, раскара́чить, раздви́нуть, разста́вить но́ги врозь. || **Rozkraczać się,** раскара́читься.

Rozkradać, Rozkraść, раскра́дывать, раскра́сть, расхища́ть, расхи́тить.

Rozkrawać, Rozkrajać, разрѣ́зывать, разрѣзать.

Rozkręcać, Rozkręcić, раскру́чивать, раскрути́ть, расплета́ть, расплести́, разсу́чивать, разсучи́ть.

Rozkruszać, Rozkruszyć, крошить, раскроши́ть; || раздроби́ть, раздроби́ть, толо́чь, растолочь.

Rozkrwawiać, Rozkrwawić, окровавля́ть, окрова́вить, изра́нить до́ крови. || **Rozkrwawiać się, Rozkrwawić się,** разби́ться до́ крови, окрова́виться.

Rozkryć, Rozkrywać, раскры́ть, раскрыва́ть.

Rozkrzewiać, Rozkrzewić, разводи́ть, развести́ (*о растѣніяхъ*), размножа́ть, распложа́ть; || распространя́ть, воспроизводи́ть, возражда́ть.

Rozkrzyżować, (ręce), распростира́ть ру́ки. || **Rozkrzyżować się,** лежа́ть на земли́ съ распростёртыми рука́ми.

Rozkuć, *см.* **Rozkować.**

Rozkudłać, растрепа́ть, взъеро́шить (*во́лосы*).

Rozkulbaczyć, разсѣдла́ть (*ло́шадь*).

Rozkup, -u, *м.* раску́пка, раскупа́ніе.

Rozkupować, Rozkupywać, Rozkupić, раскупа́ть, раскупи́ть.

Rozkupowanie, Rozkupywanie, Rozkupienie, -nia, *ср. см.* **Rozkup.**

Rozkurczać, Rozkurczyć, разгиба́ть, разогну́ть. || **Rozkurczać się, Rozkurczyć się,** разгиба́ться, разогну́ться, растя́гиваться, растяну́ться, выпря́мливаться, вы́прямиться.

Rozkurzyć się (prochem), обрати́ться въ прахъ.

Rozkwiecać, Rozkwiecić, убира́ть, убра́ть цвѣта́ми. || **Rozkwiecać się, Rozkwiecić się,** разцвѣта́ть, покрыва́ться цвѣта́ми.

Rozkwilać, Rozkwilić, растро́гивать, растро́гать, разжа́лобить. || **Rozkwilać się, Rozkwilić się,** растро́гаться, разчу́вствоваться, разжа́лобиться, прослези́ться.

Rozkwitać, Rozkwitnąć, Rozkwitać się, разцвѣта́ть, разцвѣсть, распуска́ться (*о цвѣта́хъ*).

Rozkwokać się, раскудахтаться.

Rozlać, *см.* **Rozlewać.**

Rozłączać, Rozłączyć, разлуча́ть, разлучи́ть, разде́лять, разде́лить, разнима́ть, разня́ть, разводи́ть развести́; || расторга́ть, расторгну́ть (*брак*). || **Rozłączać się, Rozłączyć się,** разставаться, разста́ться, разлуча́ться, разлучи́ться, расходи́ться, разойти́сь.

Rozłączenie, -nia, *ср.* разлуче́ніе, разлу́ка. *Юрид.* **Rozłączenie co do osób,** прекраще́ніе сожи́тельства (*между супру́гами*). **Rozłączenie co do stołu i łoża,** разлуче́ніе (супру́говъ) отъ стола́ и ло́жа.

Rozłączka, -i, *ж.* разлу́ка, разлуче́ніе.

Rozłącznik, -a, *м. Грам.* едини́тная, тире́, *см.* **Łącznik.**

Rozłączny, отдѣли́мый, разводи́мый; || *Грам.* раздѣли́тельный; отвлечённый, у́мственный.

Rozłączyciel, -a, *м.* разлу́чникъ.

Rozładować, Rozładowywać, вы́грузить, выгружа́ть, выгру́живать.

Rozładowywanie, -nia, *ср.* вы́грузка, выгру́живаніе.

Rozłaknić, *см.* **Rozłakomić.**

Rozłakomić, разла́комить. || **Rozłakomić się,** разла́комиться.

Rozłamać, Rozłamywać, разломи́ть, разла́мывать.

Rozlatać się, Rozlatywać się, безпрестанно лета́ть, порха́ть; || * бѣгать, суети́ться.

Rozlatywać się, Rozlecieć się, разлета́ться. разлете́ться (*о птица́хъ*); || *разбива́ться, разби́ться въ дре́безги.

Rozłazić się, Rozleźć się, разползаться.

Rozłażą się raki, ра́ки распо́лзаются; || распо́лзоваться, разползти́сь, разлѣзáться отъ вéтхости. **Koszula się rozłazi**, рубáха распо́лзáется.

Rozłazisty, непло́тный, рѣ́дкій.

Rozłazłość, -ści, *ж.* мéдленность, неповоро́тливость, вя́лость.

Rozłazły, мéдленный, неповоро́тливый, вя́лый.

Rozlecieć się, *см.* **Rozlatywać się.**

Rozlegać się, Rozledz się, раздавáться, раздáться, отзывáться, отозвáться, оглашáть, огласúть; || греметь, загреметь, прогреметь; || расходúться, разойтúсь, распространúться, распространúться. **Okrzyki rozległy się w powietrzu**, въ вóздухѣ раздáлись, послы́шались воскликáнія. **Sława jego rozległa się po całym świecie**, слáва его́ распространúлась по всемý свѣту. **Wieść rozległa się po mieście**, слухъ разошёлся, разнёсся въ гóродѣ. **Grzmot się rozległ**, прогремѣлъ, раздáлся громъ.

Rozleganie się, -nia się, *ср.* отклóсокъ, раздавáніе звýка, гóлоса, гулъ.

Rozległość, -ści, *ж.* протяжéніе; || прострáнство; || общúрность, велúкость.

Rozległy, прострáнный, общúрный; || простóрный.

Rozlenić się, разлѣни́ться.

Rozlew, -u, *м.* разли́въ, разли́тіе, наводнéніе, водополье, *см.* **Wylew**; || пролúтіе, разлúтіе. **Rozlew krwi**, кровопролúтіе.

Rozlewać, Rozlać, разливáть, разлúть, проливáть, пролúть. || **Rozlewać się, Rozlać się**, разливáться, разлúться, проливáться, пролúться.

Rozlewca, -y, *м.* (**krwi**), проливáющій кровь.

Rozlewny, жúдкій, текýчій; || разливáющійся.

Rozleżały, излѣжúвшійся, избáлованный, опустúвшійся.

Rozleźć się, *см.* **Rozłazić się.**

Rozleżeć się, залежáться, дóлго пролежáть; || * излѣжúться, избáловаться, опустúться.

Rozliczać, Rozliczyć, расчúслять, расчúслить, разсчúтывать, разсчитáть.

Rozliczenie, -nia, *ср.* расчúсленіе.

Rozliczność, -ści, *ж.* разли́чіе, разнообрáзіе, рáзность; || разновúдность.

Rozliczny, разли́чный, разнообрáзный, рáзный; || разновúдный.

Rozlitować się, сжáлиться, разжáлобиться.

Rozłóg, -ogu, *м.* прострáнство, протяжéніе, *см.* **Obszar, Przestrzeń**; || паръ, пáшня, нúва, пóле; || *Бот.* розлóгъ, пупóчная трава́ (*растéніе*).

Rozłogowy, *Бот.* побѣгонóсный.

Rozlokowanie, -nia, *ср.* размѣщéніе.

Rozłom, -u, *м.* отлóмокъ, облóмокъ, оскóлокъ.

Rozłomek, -mku, *м. Умен.* отлóмочекъ, облóмочекъ, оскóлочекъ.

Rozłomny, ломкій, хрýпкій.

Rozlot, -u, *м.* отлётъ (*птицъ*).

Rozłożenie, -nia, *ср.* раскла́дка, разложéніе, распредѣлéніе. **Rozłożenie na raty**, разсрóчка.

Rozłożyć, *см.* **Rozkładać.**

Rozłożystość, -ści, *ж.* раскúдистость (*вѣтвей, дéрева*); || общúрность, объёмъ.

Rozłożysty, раскúдистый; || общúрный, объёмистый.

Rozludniać, Rozludnić, заселя́ть, заселúть, умножáть народонаселéніе, *см.* **Zaludniać.**

Rozłup, -u, *м.* грабёжъ; || *Бот.* каменолóмка. каменолóмная трава́, бадáнъ.

Rozłupać, Rozłupić, Rozłupywać, раскáлывать, расколóть, разщепля́ть, разщепúть, разлýпливать, лущúть (*дéрево*), разгрызáть (*орѣхи*); || *Стар.* грáбить.

Rozłupanie, Rozłupywanie, -nia, *ср.* раскáлываніе (*дровъ*).

Rozmachać, распатáть, || размахáть, раскачáть. || **Rozmachać się**, размахнýться, замахнýться; || * пустúться во всю мочь.

Rozmącić, разводúть, разжúжать, распускáть, разбавля́ть, растворя́ть; || взболтáть (*жúдкость*).

Rozmagać się, Rozmódz się, усúливаться, усúлиться, приходúть въ бóльшую сúлу, становúться сильнѣе.

Rozmaicie, разли́чно, рáзно, разнообрáзно.

Rozmaitość, -ści, *ж.* разнообрáзность, разнообрáзіе, разли́чіе. || **Rozmaitości literackie**, литературная смѣсь.

Rozmaity, разнообрáзный, разли́чный.

Rozmakać, Rozmoknąć, размокáть, размóкнуть, промокáть, промóкнуть.

Rozmamać się, обнажúть, откры́ть грýди какъ мáмка, какъ кормúлица.

Rozmarnować, промотáть, расточúть.

Rozmarszczać, Rozmarszczyć, разглáживать, разгладúть склáдки (*плáтья*); || ***Rozmarszczyć czoło**, развеселúться.

Rozmaryn, -u, *м.* *Бот.* розмари́нъ (*кустъ*).

Rozmarynek, -nku, *м.* *Бот.* дúкій розмари́нъ.

Rozmarynowy, розмари́нный.

Rozmarzać, Rozmarznąć (**Rozmar-zać, Rozmar-znąć**), тáять, распускáться (*о льдѣ, снѣгѣ*).

Rozmarzenie, -nia, *ср.* мечтáніе, задýмчивость; || * одурѣніе, опьянѣніе.

Rozmarzyć, одурúть, упоúть, вскружúть кому́ гóлову. || **Rozmarzyć się**, грѣзить, погрузúться въ дремóту.

Rozmawiać, разговáривать, бесѣдовать; || *Стар.* **Rozmówić**, отговорúть, переманúть на свою́ сторону, *см.* **Odmawiać.** || **Rozmówić się**, говорúть, перего-

вори́ть, поговори́ть. **Potrafi się rozmówić po francuzku**, онъ мо́жетъ говори́ть по-францу́зски. **Rozmówić się z kim względem czego**, переговори́ть съ кѣ́мъ либо о чёмъ, посовѣ́товаться.

Rozmazisty, тягу́чій; || масляни́стый.

Rozmazywać, Rozmazać, разма́зывать, разма́зать; || растя́гивать, растяну́ть.

Rozmiar, -u, *м.* измѣре́ніе, мѣ́ряніе; || межева́ніе, вымѣ́риваніе саже́нью; || размѣ́ръ, величина́. **Rozmiary budowli**, размѣ́ры строе́нія.

Rozmiarkować, опредѣли́ть, разсчита́ть, сообрази́ть, вни́кнуть, углуби́ться (*во что́*), смекну́ть, изслѣ́довать (*что́*).

Rozmiatać, Rozmieść, размётывать, разметáть, разместú, разбра́сывать, разброса́ть, раски́дывать, раскида́ть.

Rozmiękać, Rozmięknąć, дѣ́латься мя́гкимъ, размя́кнуть, смягча́ться, смягчи́ться.

Rozmiękczać, Rozmiękczyć, размягча́ть, размягчи́ть.

Rozmierca, -y, *м.* мѣ́ряльщикъ; || землемѣ́ръ, межевщи́къ.

Rozmierzać, Rozmierzyć, размѣ́ривать, размѣря́ть, размѣ́рить; || размежёвывать, размежева́ть; || соразмѣря́ть (*расхо́дъ съ прихо́домъ*).

Rozmieszać, размѣша́ть, смѣша́ть.

Rozmiłować się (w kim), влюби́ться (*въ кого́*), пристрасти́ться (*къ кому́*).

Rozmiotać, *см.* **Rozmiatać**.

Rozmnażać, Rozmnożyć, размножа́ть, размно́жить, умножа́ть, умно́жить. || **Rozmnażać się, Rozmnożyć się**, размножа́ться, размно́житься, умножа́ться, умно́житься.

Rozmnożanie, Rozmnożenie, -nia, *ср.* размноже́ніе, умноже́ніе.

Rozmnożca, -y, Rozmnożyciel, -a, *м.* распространи́тель, вино́вникъ.

Rozmoczyć, размочи́ть.

Rozmokły, размо́кшій.

Rozmotać, размота́ть.

Rozmowa, -y, *ж.* разгово́ръ; || бесѣ́да.

Rozmówić się, *см.* **Rozmawiać się**.

Rozmównica, -y, *ж.* ко́мната для бесѣ́дыванія (*въ же́нскихъ монастыря́хъ*).

Rozmowność, -ści, *ж.* разгово́рчивость, словоохо́тность.

Rozmowny, разгово́рчивый, словоохо́тный.

Rozmroczyć, разсѣ́ять мракъ, разогна́ть темноту́; || развесели́ть. || **Rozmroczyć się**, разсвѣта́ть; || развесели́ться.

Rozmykać, Rozemknąć, разставля́ть, разста́вить, растворя́ть, раствори́ть, отмыка́ть, отомкну́ть.

Rozmysł, -u, *м.* размышле́ніе, разсужде́ніе; || обду́мываніе, обсужде́ніе; || постановле́ніе, рѣши́мость, рѣши́тельность.

Rozmyślać, размышля́ть, разсужда́ть (*о чёмъ*); || обду́мывать, обсужда́ть (*что́*). **Długo nad tém rozmyślałem**, я до́лго размышля́лъ объ э́томъ. || **Rozmyślić się**, наду́маться, обду́мать, рѣши́ться. **Rozmyśliłem się już na to dobrze**, я уже́ обду́малъ, э́то хорошо́. || Разду́мать. **Z początku nie chciał, ale się potém rozmyślił**, снача́ла не хотѣ́лъ, но пото́мъ разду́малъ, перемѣни́лъ намѣ́реніе.

Rozmyślanie, -nia, *ср.* размышле́ніе, созерца́ніе.

Rozmyślność, -ści, *ж.* обду́манность, разсуди́тельность, благоразу́міе, осторо́жность, осмотри́тельность; || преднамѣ́ренность, предумы́шленность.

Rozmyślny, разсуди́тельный, благоразу́мный, осторо́жный, осмотри́тельный; || преднамѣ́ренный, предумы́шленный.

Roznarowić, снарови́ть; || изба́ловать, испо́ртить.

Różnić, отлича́ть, различа́ть; || раздѣля́ть, разъединя́ть; || поселя́ть раздо́ръ, ссо́рить; || разлуча́ть, разводи́ть. || **Różnić się**, отлича́ться, различа́ться, ра́знствовать, ра́зниться; || не соглаша́ться, расходи́ться (*въ мнѣ́ніяхъ*); || раздѣля́ться, разъединя́ться; || ссо́риться.

Różnica, -y, *ж.* разли́чіе, ра́зница; || *Мат.* ра́зность.

Różniczkowy, *Мат.* дифференціа́льный.

Rożnie, разли́чно, ра́зно.

Rozniecać, Rozniecić, раздува́ть, зажига́ть, воспламеня́ть, разводи́ть, раскла́дывать (*ого́нь*).

Rozniemagać się, Rozniemódz się, разнемога́ться, разнемо́чься.

Roznieść, *см.* **Roznosić**.

Różnobarwny, разноцвѣ́тный.

Różnoboczny, неравнобо́кій; || *Мат.* неравносторо́нній, разносторо́нній.

Różnodziedziczny, разномѣ́стный.

Różnogłośny, несогла́сный, несхо́дный; || *Муз.* разногла́сный; || нестро́йный.

Różnokształtny, разнообра́зный; || разноро́дный, разли́чный.

Różnomyślny, разномы́сленный.

Różnoplemienny, разноплеме́нный.

Różnoraki, разноро́дный.

Różnorodność, -ści, *ж.* разноро́дность.

Różnorodny, разноро́дный, разли́чный.

Różnorządowy, обою́дный по́дданный (*двухъ госуда́рствъ*).

Roznos, Przekop, Stok, -u, *м.* *Горн.* откры́тый водопрово́дъ.

Różność, -ści, *ж.* ра́зность, ра́зница, разли́чіе, несхо́дство, *см.* **Różnica**.

Roznosić, Roznaszać, Roznieść, разноси́ть, разнести́; || разсѣва́ть, разсѣ́ять, разгоня́ть, разогна́ть.

Roznosiciel, -a, *м.* носи́льщикъ, разно́щикъ. **Roznosiciel listów**, письмоно́сецъ. **Roznosiciel towarów**, разно́щикъ това́ровъ для прода́жи въ ра́зницу.

Roznosicielski, разно́щичій.

Roznośny, разно́сный.

Różnośrodkowy, *Мат.* эксцентри́ческій, разноце́нтренный.

Różnostronny, разносторо́нній, многосторо́нній.

Różnowierca, -y, *м.* иновѣ́рецъ, диссиде́нтъ.

Różnowierstwo, -a, *ср.* разли́чіе въ вѣ́рѣ; || раско́лъ, разномы́сліе.

Różnoznaczny, двусмы́сленный, тёмный.

Różny, ра́зный, разли́чный, несхо́дный, непохо́жій. **Różny od reszty ludzi**, непохо́жій на други́хъ люде́й.

Rozochocić, разохо́тить; || развесели́ть. **Rozochocić się**, разохо́титься; || развесели́ться.

Rozognić, разже́чь, воспламени́ть; || разгорячи́ть. || **Rozognić się**, загорѣ́ться, возгорѣ́ться, воспламени́ться, воспали́ться, разгорячи́ться.

Rozoki, *см.* **Zyzowaty**.

Rozokość, Rozokowatość, -ści, *ж. см.* **Zyzowatość**.

Rozorać, разора́ть, распаха́ть.

Róż, Różować, Różowy, *см.* **Ruż** и т. д.

Rozpacz, -y, *ж.* отча́яніе, безнаде́жность; || уны́ніе, скорбь.

Rozpaczać, отча́яваться (*въ чёмъ*), приходи́ть въ отча́яніе (*отъ чего́*); || огорча́ться, унывать.

Rozpacznie, отча́янно, безнаде́жно.

Rozpaczny, Rozpaczliwy, отча́янный, безнаде́жный; || приводя́щій въ отча́яніе, въ уны́ніе, кра́йне огорчи́тельный.

Rozpaczyć się, скоро́биться (*о де́ревѣ*); покриви́ться.

Rozpad, -u, *м.* обва́лъ, паде́ніе, разруше́ніе; || разложе́ніе; || разры́въ.

Rozpadać się, Rozpaść się, Rozpaśdź się, распада́ться, распа́сться, разва́ливаться, развали́ться, разруша́ться, разру́шиться, разсѣда́ться, разсѣ́сться; || до́лго па́дать, не перестава́ть па́дать (*о снѣгѣ*), идти́ (*о дождѣ*).

Rozpadlina, -y, *ж.* разще́лина, разсѣ́дина, тре́щина.

Rozpadlisty, Rozpadzisty, истре́сканный, получи́вшій тре́щины.

Rozpajać, Rozpoić, спа́ивать, пріуча́ть къ пья́нству.

Rozpakować, Rozpakowywać, распакова́ть, распако́вывать, разверну́ть, развёртывать, развяза́ть, развя́зывать.

Rozpalać, Rozpalić, зажига́ть, зажéчь, разводи́ть, развести́ (*огонь*); || распа́лять, разжига́ть, разгоряча́ть, разгорячи́ть, воспламеня́ть, воспламени́ть; || раскали́ть, накали́ть. **Rozpalić do czerwoności**, накали́ть до́красна. **Tęgie napoje rozpalają**, крѣ́пкіе напи́тки разгоряча́ютъ. || **Rozpalać się, Rozpalić się**, разгора́ться, разгорѣ́ться; || воспламеня́ться, воспламени́ться, разгоряча́ться, разгорячи́ться. **Rozpalać się do kogo**, пыла́ть къ кому́ любо́вью.

Rozpalanie, Rozpalenie, -nia, *ср.* раскале́ніе, разжига́ніе, разгоряче́ніе, жаръ, горѣ́ніе; || согрѣва́ніе, нагрѣва́ніе; || воспламене́ніе.

Rozpalony, раскалённый, разгорячённый; || воспламенённый, распалённый.

Rozpamiętywać, припомина́ть; || обду́мывать, размышля́ть.

Rozpaplać, разболта́ть, разгласи́ть.

Rozpar, -u, *м.* жаръ, зной, пылъ; || уду́шливое испаре́ніе; || *Хим.* газъ.

Rozparać, Rozpróć, распа́рывать, распоро́ть.

Rozparny, жа́ркій, зно́йный, горя́чій; || воспламени́тельный, горячи́тельный.

Rozparzyć, разгорячи́ть; || распа́рить (*въ горя́чей водѣ*).

Rozpasać, *см.* **Rozpasywać**.

Rozpasanie, -nia, *ср.* распу́щенность (*нра́вовъ*), распу́тство, развра́тъ; || необу́зданность, невозде́ржность, *см.* **Wyuzdanie**.

Rozpasany, распоя́санный; || распу́тный, развра́тный; || необу́зданный, невозде́ржный.

Rozpaść, откорми́ть (*скотъ*), утучни́ть. || **Rozpaść się**, разтолстѣ́ть, разжирѣ́ть.

Rozpaśdź się, *см.* **Rozpadać się**.

Rozpaskudzić, изга́дить, испа́чкать, испо́ртить.

Rozpasywać, Rozpasać, распоя́сывать, распоя́сать; || * развраща́ть, разврати́ть, испо́ртить. || **Rozpasywać się, Rozpasać się**, распоя́сываться, распоя́саться; || развраща́ться, разврати́ться.

Rozpasywanie, Rozpasanie, -nia, *ср.* распоя́сываніе.

Rozpatrywać, Rozpatrzyć, разсма́тривать, разсмотрѣ́ть, разбира́ть, разобра́ть, обсужда́ть, обсуди́ть, изслѣ́довать; || испы́тывать, испыта́ть; || разгля́дывать, разглядѣ́ть. || **Rozpatrywać się, Rozpatrzyć się**, всма́триваться, всмотрѣ́ться, разпознава́ть, распозна́ть, развѣ́дывать, развѣ́дать; || узнава́ть мѣ́стность; || находи́ться, найти́сь; || осма́триваться, осмотрѣ́ться.

Rozpęcznieć, разбу́хнуть, распу́читься.

Rozpęd, -u, *м.* разбѣ́гъ, разма́хъ; || поры́въ, рве́ніе, стремле́ніе.

Rozpędzać, Rozpędzić, разгоня́ть, разогна́ть, разсѣва́ть, разсѣ́ять, разбра́сывать, разбро́сить. || **Rozpędzać się, Rozpędzić się**, разбѣга́ться, разбѣжа́ться.

Rozpękać się, Rozpęknąć się, ло́паться, ло́пнуть, тре́скаться, тре́снуть, разрыва́ться, разорва́ться.

Rozpełzać się, Rozpełznąć się, Rozpełznąć, расползáться, расползти́сь.

Rozpętać, снима́ть пу́ты (*съ ногъ ло́шади*).

Rozpiąć, Rozpiąć się, *см.* **Rozpinać**.

Rozpić się, Rozpijać się, спи́ться, спива́ться, вдава́ться въ пья́нство.

Rozpieczętować, Rozpieczętowywać, распеча́тать, распеча́тывать.

Rozpierać, Rozeprzeć, распира́ть, распере́ть, раздвига́ть, раздви́нуть, разставля́ть, разста́вить; || раздува́ть, разду́ть (*желу́докъ*), распу́чить. || **Rozpierać się (z kim),** препира́ться, боро́ться.

Rozpierzchać się, Rozpierzchnąć się, разсѣва́ться, разъсѣя́ться, разсыпа́ться, разсы́паться, разбѣга́ться, разбѣжа́ться.

Rozpieszczać, Rozpieścić, ба́ловать, изба́ловать, изнѣ́живать, изнѣ́жить.

Rozpieszczony, изба́лованный, изнѣ́женный, разнѣ́женный.

Rozpięty, распя́ленный, раста́нутый; || разстёгнутый.

Rozpijać się, *см.* **Rozpić się.**

Rozpiłować, распили́ть.

Rozpiłowanie, -nia, *ср.* распи́лка.

Rozpinać, Rozpiąć, разбива́ть, разби́ть, раски́дывать, раски́нуть (*палáтку*); || вытя́гивать, вы́тянуть сукно́ (*на рáмахъ*); || распуска́ть (*парусá*); || распина́ть (*на крестѣ*); || распя́ливать, распя́лить; || разстёгивать, разстегну́ть (*плáтье*). || **Rozpinać się, Rozpiąć się,** разстёгиваться, разстегну́ться.

Rozpisać, Rozpisać się, *см.* **Rozpisywać.**

Rozpis, -u, *м.* пи́сьменный проте́стъ, заявле́ніе носогла́сія, внесе́ніе осо́баго мнѣ́нія.

Rozpisywać, Rozpisać, писа́ть, написа́ть. || **Rozpisywać się, Rozpisać się,** распи́сываться, расписа́ться.

Rozpładzać, Rozpłodzić, распложа́ть, распло́дить, размножа́ть, размно́жить.

Rozpłakać się, распла́каться.

Rozplantować, распланирова́ть; || разсади́ть (*растéнія*).

Rozpłaszczyć, распло́щить, распло́снуть, (*см.* **Spłaszczyć**); || размозжи́ть.

Rozpłata, -y, *ж.* распла́та.

Rozplatać, Rozpleść, расплета́ть, расплесть.

Rozpiątać, распу́тать.

Rozpłatać, распласта́ть (*рыбу*).

Rozplemić, Rozplemienić, расплоди́ть, распложа́ть, развести́; разводи́ть, размно́жить, размножа́ть.

Rozpleść, *см.* **Rozplatać.**

Rozpłód, -odu, *м.* распложе́ніе, размноже́ніе, разведе́ніе; || приплóдъ, при́быль.

Rozpłodek, -dku, *м.* вы́сѣдъ (*о птúцахъ*).

Rozpłoszyć, разогна́ть, спугну́ть, разсѣ́ять.

Rozpływać się, Rozpłynąć się, расплыва́ться, расплы́ться, распуска́ться, распусти́ться; || растопля́ться, растопи́ться, расплавля́ться, расплави́ться. || ***Rozpływać się we łzach,** проливать слёзы. **Rozpływać się z radości,** быть внѣ себя́ отъ ра́дости.

Rozpoczęcie, -cia, *ср.* нача́ло.

Rozpoczynać, Rozpocząć, начина́ть, нача́ть.

Rozpogadzać, Rozpogodzić, дѣлать я́снымъ. || **Rozpogadzać się, Rozpogodzić się,** проясниваться, проясни́ться, разгу́ливаться, разгуля́ться (*о погóдѣ*).

Rozpoić, *см.* **Rozpajać.**

Rozpołowić, раздѣли́ть пополáмъ.

Rozpominać, Rozpomnić, припомина́ть, приводи́ть на па́мять, припо́мнить.

Rozponka, -i, *ж. Бот.* ре́пчатый колоко́льчикъ (*растéніе*).

Rozpór, -oru, *Умен.* **Rozporek, -rka,** *м.* **Rozporka, -i,** *ж.* распо́рка, разрѣ́зъ (*на матéріи*); || ра́спря, споръ; || *Горн.* коро́ткій брусъ, тетива́.

Rozporządzać, Rozporządzić, располага́ть, расположи́ть, распредѣля́ть, распредѣли́ть, устро́ивать, устро́ить, распоряжа́ться, распоряди́ться.

Rozporządzenie, -nia, *ср.* распоряже́ніе, расположе́ніе, размѣще́ніе; || постановле́ніе, предписа́ніе, опредѣле́ніе. **Ostatnie rozporządzenie,** послѣдняя во́ля, завѣща́ніе. **Rozporządzenie prawa,** опредѣле́ніе зако́на.

Rozposażyć, Rozposażać, расточи́ть, расточа́ть, промота́ть, мота́ть.

Rozpościerać, Rozpostrzeć, распростира́ть, распросте́реть, распира́ть, распи́рить, разстила́ть, разостла́ть, раскла́дывать, разложи́ть. || **Rozpościerać się, Rozpostrzeć się,** простира́ться, распространя́ться, разстила́ться, продолжа́ться.

Rozpostarcie, -cia, *ср.* распуска́ніе, развёртываніе, расшире́ніе, протяже́ніе.

Rozpostarty, распростёртый; || простра́нный, обши́рный. **Z rozpostartemi skrzydłami,** съ распростёртыми кры́льями.

Rozpowiadać, Rozpowiedzieć, разсказывать, разсказа́ть, разглаша́ть, разгласи́ть.

Rozpoznanie, -nia, *ср.* обсужде́ніе, разсмотрѣ́ніе, вѣ́дѣніе; || *Юрид.* **Rozpoznanie (in merito),** разрѣше́ніе по существу́.

Rozpoznawać, Rozpoznać, распознава́ть, распознава́ть, разузнава́ть, разузна́ть, развѣ́дывать, развѣ́дать.

Rozpoznawanie, -nia, *ср.* узнава́ніе, развѣ́дываніе; || разсма́триваніе; || *Воен.* рекогносци́ровка, развѣ́дка.

Rozpożyczać, Rozpożyczyć, поразда́ть взаймы.

Rozpraszać, Rozproszyć, разсѣ́ивать, разсѣ́ять (*войско*); || разбра́сывать, разбро́сить, разсыпа́ть, разсы́пать; || расточа́ть, расточи́ть; промáтывать, промота́ть.

Rozpraszanie, -nia, *ср.* разбра́сываніе, расточе́ніе, разсѣ́яніе, разсыпа́ніе, разгоня́ніе, разбро́санность.

Rozprawa, -y, *ж.* перегово́ры; || *Юрид.* судоговоре́ніе. || **Rozprawa ustna,** препира́тельство, слове́сное состяза́ніе; || споръ

prénie; || рассуждéніе, диссертáція; || разговóръ; || распрáва, стычка, бúтва. *Rozprawa honorowa, поединокъ. || Rozprawa sądowa, судоговорéніе. || Rozprawa głośna, *Юрид.* состязáніе по дéлу.

Rozprawiać, разсуждáть, разговáривать; || **Rozprawować**, **Rozprawić**, *Стар.* распредѣлáть, устрóивать; || договáриваться, переговáриваться; || **Rozprawować co czém**, разводúть, распускáть; || *Стар.* вырáвнивать, расправлúть. || **Rozprawiać się, Rozprawić się (z kim)**, расправлúться, раздѣлываться, покóнчить споръ.

Rozprawiacz, -a, *м.* говорýнъ, болтýнъ, раздобáрщикъ, краснобáй, разскáщикъ.

Rozprawniś, -sia, *м.* спóрщикъ.

Rozprawność, -ści, *ж.* страсть къ спóрамъ.

Rozprawny, говорлúвый, спóрливый; || провóрный, рѣшúтельный, скóрый въ отправлéніи дѣлъ.

Rozpražyć, пережáрить; || поджéчь.

Rozprężać, Rozprężyć, расширáть, растúгивать. **Ciepłik rozpręża wszystkie ciała**, теплорóдъ расширáетъ всѣ тѣлá.

Rozprócie, -cia, *ср.* прорéха.

Rozprostować, выпрямить.

Rozproszca, -y, **Rozproszyciel**, -a, *м.* расточúтель, мотъ.

Rozproszenie, *см.* **Rozpraszanie.**

Rozproszony, разсѣянный, разбрóсанный.

Rozpróty, распóротый.

Rozprowadzać, Rozprowadzić, разводúть, развестú, проводúть, провестú, разставлúть, разстáвить, распредѣлúть, распредѣлúть. **Rozprowadzać żołnierzy po kwaterach**, разводúть солдáтъ по квартúрамъ. **Rozprowadzić wodę po mieście**, провестú вóду въ гóродъ; || размáзывать (*краску*; || разводúть (*сырóпъ*).

Rozpryskać, Rozprysnąć, распры́скивать, распры́скать, разбры́згивать, разбры́згать. || **Rozpryskać się, Rozprysnąć się**, распры́скиваться, распры́скаться, разбры́згиваться, разбры́згаться.

Rozprzedawać, Rozprzedać, распродавáть, распродáть.

Rozprzęgać, Rozprządz, распрягáть, распря́чь, выпрягáть, вы́прячь (*лошадéй*), разсвóривать, разсвóрить (*собáкъ*); || * расторгáть, растóргнуть, разрывáть разорвáть (*бракъ*), разводúть, развестú (*супрýговъ*), распускáть, распустúть (*общество*).

Rozprzęganie, Rozprzężenie, -nia, *ср.* распря́жка (*лошадéй*); || разложéніе; || падéніе, гúбель, разрушéніе (*государства*); || *Юрид.* расторжéніе, разры́въ (*брáка*). развóдъ; || разры́въ, переры́въ.

Rozprzestrzeniać, Rozprzestrzenić, распространáть, распространúть, расширáть, расшúрить. || **Rozprzestrzeniać się, Rozprzestrzenić się**, распространúться, распространúться.

Rozprzężenie, *см.* **Rozprzęganie.**

Rozpuk, -u, *м.* трéщина. Это слóво употребля́ется тóлько въ слѣдующемъ выраженíи: **Śmiać się do rozpuku**, надрывáться отъ смѣху, помирáть сó смѣху.

Rozpuklina, -y, *ж.* расщéлина, разсѣдина, трéщина.

Rozpuknąć się, разсѣдúться, трéскаться, лóпаться, раскáливаться, расщепúться.

Rozpulchniać, Rozpulchnić, размягчáть, размягчúть.

Rozpuścić, *см.* **Rozpuszczać.**

Rozpusta, -y, *ж.* своевóліе, распýщенность; || распýтство, развратъ.

Rozpustnica, -y, *ж.* распýтница, развратница.

Rozpustnik, -a, *м.* распýтникъ, развратникъ.

Rozpustność, -ści, *ж.* распýтство.

Rozpustny, распýтный, развратный; || своевóльный, необýзданный, распýщенный, безпýтный; || шумлúвый, шаловлúвый (*о ребёнкѣ*).

Rozpuszczać, Rozpuścić, распускáть, распустúть. **Rozpuszczać zgromadzenie**, распускáть собráніе. **Rozpuszczać masło, wosk, łój**, топúть мáсло, воскъ, сáло. **Rozpuszczać w wodzie, w płynie jakim**, разводúть, разжúжать, распускáть, разбавлúть, растворúть. **Rozpuszczać skrzydła**, распускáть, распростерéть крúлья. **Rozpuścić konia**, опустúть повóдья у лóшади, дать ей вóлю. * **Rozpuścić komu wodze**, дать кому́ вóлю, предоставúть кому́ пóлную свобóду дѣйствій. **Rozpuścić wodze namiętnościom**, дать вóлю своúмъ страстúмъ. || **Rozpuszczać się, Rozpuścić się**, растáпливаться, распускáться, разжúжаться, разбавлúться, растворúться; || разврáтничать, своевóльничать, распýтничать; || распускáться (*о деревьяхъ*).

Rozpuszczanie, Rozpuszczenie, -nia, *ср.* распущéніе (*вóйска*); || распущéніе, растоплéніе, расплáвка, оттáиваніе (*снѣга*); || разведéніе, растворéніе, разжúженіе (*жúдкостью*); || расторжéніе, разрывъ; || прекращéніе дѣйствій, распущéніе (*собранія*); || распýщенность, распýтство.

Rozpuszczony, распýщенный; || растóпленный; || разведённый, растворённый, разжúжённый; || растóрженный; || прекращённый; || распýщенный, распýтный.

Rozpychać, Rozepchać, Rozepchnąć, распúхивать, распихáть, распихнýть, растáлкивать, растолкнýть.

Rozpyskiwać, Rozpyskać, рúться въ землѣ (*о кротѣ, о кабанѣ*).

Rozpytywać się, Rozpytać się, распра́шивать, распроси́ть.

Rozrąbać, *см.* **Rozrębywać.**

Rozrabiać, Rozrobić, разводи́ть, растворя́ть (*въ жи́дкости*).

Rozrachować, разсчита́ть.

Rozrachunek, -nku, *м.* разсчётъ, счётъ.

Rozradować, обра́довать. || **Rozradować się**, обра́доваться.

Rozradzać się, Rozrodzić się, распложа́ться, размножа́ться.

Rozrastać się, Rozrosnąć się, Rozrość się, разроста́ться, разрости́сь.

Rozrębować, Rozrębywać, Rozrąbać, разруба́ть, разруби́ть.

Rozrodzić się, *см.* **Rozradzać się.**

Rozrosły, разро́сшійся.

Rozróżniać, Rozróżnić, различа́ть, различи́ть, отлича́ть, отличи́ть. || **Rozróżniać się, Rozróżnić się**, различа́ться, не схо́дствовать.

Rozróżnienie, -nia, *ср.* разли́чіе, отли́чіе, ра́зница, несхо́дство.

Rozrubaszyć się, разгуля́ться, разшали́ться.

Rozruch, -u, *м.* возмуще́ніе, мяте́жъ, бунтъ; || сму́та, трево́га; || раздо́ръ.

Rozryć, разры́ть, раскопа́ть.

Rozrychtować, навести́, нацѣ́лить (*пу́шку*).

Rozrywać, Rozerwać, разрыва́ть, разорва́ть, раздира́ть, разодра́ть, расте́рзывать, растерза́ть. || **Rozrywać się, Rozerwać się**, разрыва́ться, разорва́ться, раздира́ться, разодра́ться.

Rozrywanie, Rozerwanie, -nia, *ср.* разрыва́ніе, расторже́ніе, разодра́ніе, наруше́ніе, уничтоже́ніе; || разры́въ, разла́дъ, раздѣле́ніе.

Rozrywka, -i, *ж.* развлече́ніе, заба́ва, увеселе́ніе; || разсѣ́яніе.

Rozrządzać, Rozrządzić, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устана́вливать, установи́ть, распредѣля́ть, распредѣли́ть, устро́ивать, устро́ить, ула́живать, ула́дить; || **Rozrządzać czém, kim**, распоряжа́ться (*чѣмъ, кѣмъ*).

Rozrządzalność, -ści, *ж.* пра́во располага́ть свое́ю со́бственностію.

Rozrządzalny, свобо́дный, подлежа́щій свобо́дному распоряже́нію. **Część rozrządzalna majątku**, часть иму́щества, кото́рою мо́жно распоряжа́ться. **Kapitał rozrządzalny**, свобо́дный капита́лъ.

Rozrządzanie, Rozrządzenie, -nia, *ср.* установле́ніе, распредѣле́ніе, распоряже́ніе, расположе́ніе; || учрежде́ніе, назначе́ніе; || ула́женіе.

Rozrzedzać, Rozrzedzić, разводи́ть, растворя́ть (*въ жи́дкости*), разбавля́ть, разжижа́ть.

Rozrzedzanie, Rozrzedzenie, -nia, *ср.* разжиже́ніе, разведе́ніе, растворе́ніе, разбавле́ніе.

Rozrzedzony, разжижённый, разведённый, растворённый, разба́вленный.

Rozrzewniać, Rozrzewnić, растро́гать кого́ до слёзъ. || **Rozrzewniać się, Rozrzewnić się**, тро́нуться, растро́гаться, соболѣ́зновать.

Rozrzewnienie, -nia, *ср.* душе́вное волне́ніе, смуще́ніе, умиле́ніе, соболѣ́знованіе, приско́рбіе, гру́стное настрое́ніе души́.

Rozrzewniony, растро́ганный, умилённый, взволно́ванный, смущённый.

Rozrzucać, Rozrzucić, разбра́сывать, разбро́сить, раски́дывать, раски́нуть; || разруша́ть, разру́шить, сла́мывать, слома́ть (*стѣ́ну*).

Rozrzucanie, Rozrzucenie, -nia, *ср.* разбра́сываніе, раски́дываніе; || сло́мка, разруше́ніе (*зда́нія*).

Rozrzucony, разбро́санный, раски́данный; || сло́манный, разру́шенный.

Rozrzutnica, -y, *ж.* мото́вка, расточи́тельница.

Rozrzutnik, -a, *м.* мотъ, расточи́тель.

Rozrzutność, -ści, *ж.* мотовство́, расточи́тельность.

Rozrzutny, мотовско́й, расточи́тельный.

Rozrzynać, Rozerznąć, разрѣ́зывать, разрѣ́зать.

Rozrzynanie, Rozerznięcie, -cia, *ср.* разрѣ́зываніе, разрѣ́зъ.

Rozsada, -y, *ж.* разса́да.

Rozsądca, Rozsądzca, -y, *м.* посре́дникъ, трете́йскій судья́.

Rozsądek, -dku, *м.* разсу́докъ, ра́зумъ.

Rozsądnie, благоразу́мно, разу́мно, умно́, разсуди́тельно.

Rozsądność, -ści, *ж.* благоразу́міе, разсуди́тельность, разу́мность.

Rozsądny, благоразу́мный, разсуди́тельный, разу́мный.

Rozsadzać, Rozsadzić, разса́живать, разсади́ть; || раздробля́ть, раздроби́ть, разбива́ть, разби́ть, разла́мывать, разлома́ть, разрыва́ть, взорва́ть.

Rozsądzać, Rozsądzić, суди́ть, разсуди́ть, разбира́ть, разобра́ть, рѣша́ть, рѣши́ть.

Rozsadzanie, -nia, *ср.* взрывъ. **Rozsadzanie ogniem**, *Іорн.* о́гненная и́ли пожига́льная рабо́та.

Rozsądzca, *см.* **Rozsądca.**

Rozsadzenie, -nia, *ср.* разса́живаніе (*дере́вьевъ*); || раздробле́ніе, разбива́ніе, разла́мываніе, разрыва́ніе, взорва́ніе (*скалы́*).

Rozsądzenie, -nia, *ср.* сужде́ніе, рѣше́ніе, опредѣле́ніе.

Rozsapać się, разсопѣ́ться, наду́ться, разсерди́ться.

Rozścielać, Rościełać, Rozesłać, разстила́ть, разостла́ть.

Rozsegregowanie, -nia, *ср.* *Юрид.* при-

нудáтельное разверстáніе (*земли*); || распредѣлéніе.

Rozsełać, Rozsyłać, Rozesłać, разсылáть, разослáть.

Rozsępiać, Rozsępić (czoło), распрáвлять, распрáвить, сглáживать, сглáдить морщúны; || **Rozsępiać się, Rozsępić się,** развеселя́ться, развеселúться, проя́сниваться, проясни́ться.

Rozsiać, *см.* **Rozsiewać.**

Rozsiad, -u, *м. Бот.* безвре́менный цвѣтъ (*растéніе*).

Rozsiadać się, Rozsiąść się, Rozsieść się, разса́живаться, разсѣ́сться; || лóпаться, трéскаться, разсѣдáться.

Rozsianie, *см.* **Rozsiewanie.**

Rozsiany, разсѣ́янный, разбро́санный.

Rozsiec, Rozsiekać, разсѣ́чь, разсѣкáть, разрубúть, разрубáть.

Rozsierdzić, Rozsierdzić się, разсердúть. || разсердúться.

Rozsiewać, Rozsiać, сѣ́ять, посѣ́ять; || разсѣвáть, посѣвáть, распространя́ть, распускáть. **Rozsiewać niezgodę,** посѣ́ять несогла́сіе, раздóръ. **Rozsiewać fałszywe pogłoski,** разсѣвáть, распространя́ть, распускáть лóжные слýхи.

Rozsiewacz, -a, Rozsiewca, -y, *м.* сѣ́ятель, сѣ́ятельщикъ; || * распространúтель (*лóжныхъ слýховъ*).

Rozsiewanie, Rozsianie, -nia, *ср.* сѣ́яніе; || разсѣвáніе, распространéніе, распускáніе (*лóжныхъ слýховъ*).

Rozsiodłać, разсѣдлáть (*лóшадь*).

Rozsiodłanie, -nia, *ср.* разсѣдлáніе.

Rozskoczyć się, разбѣжáться, разсы́паться.

Rozskrobać, проскобли́ть, отскобли́ть, вы́скоблить.

Rozsławiać, Rozsławić, прославля́ть, прослáвить.

Rozsłynąć, прослы́ть, сдѣлаться извѣ́стнымъ.

Rozsmakować się, войдти́ во вкусъ чего́-лúбо, находúть вкусъ въ чёмъ-лúбо, познакóмиться.

Rozśmiać się, разсмѣ́яться.

Rozśmieszać, Rozśmieszyć, смѣши́ть, разсмѣши́ть.

Rozśmieszenie, -nia, *ср.* возбужде́ніе смѣ́ха.

Rozsocha, -y, Rozsoszka, -i, Rozsochacina, -y, *ж. Охотн.* отро́стокъ олéньихъ рогóвъ; || *Анат.* ключúчекъ, ло́дыжка; || раздвóенное, развáлистое дéрево; || вúлы; || рукоя́тка у сохú; || рожóкъ у канделя́бра.

Rozsochacieć, раздвáиваться, развѣтвля́ться.

Rozsochacina, *см.* **Rozsocha.**

Rozsochaty, раздвóенный, развáлистый, вилообрáзный.

Rozsoszka, *см.* **Rozsocha.**

Rozsrożyć, раздражúть, раздразни́ть, ожесточúть.

Rozśrubować, отвинти́ть, развинти́ть.

Rozstać się, *см.* **Rozstawać się.**

Rozstaj, -ju, *м.* распýтіе, перекрёстокъ.

Rozstajnia, -ni, *ж. см.* **Rozstaj.**

Rozstanie (się z kim), -nia, *ср.* разставáніе, разлýка.

Rozstąpić się, *см.* **Rozstępować się.**

Rozstąpienie, -nia, *ср.* (*ziemi*), провáлъ.

Rozstawać się, Rozstać się, разставáться, разстáться, разлучáться, разлучúться.

Rozstawanie się, Rozstanie się, разставáніе, разлýка.

Rozstawiać, Rozstawić, разставля́ть, разстáвливать, разстáвить, разстанáвливать, разстановúть, устанáвливать, установúть.

Rozstawianie, Rozstawienie, -nia, *ср.* разстанáвливаніе, разстановúка, установúка.

Rozstękać się, разстонáться.

Rozstęp, -u, *м.* промежýтокъ, переры́въ, разстоя́ніе.

Rozstępny, полуоткры́тый, зія́ющій, развéрстый.

Rozstępować się, Rozstąpić się, разступáться, разступúться, развéрзаться, открывáться, откры́ться, раздвигáться, раздви́нуться, раздавáться, раздáться, расходúться, разойдти́сь.

Rozstrajać, Rozstroić, разстрáивать, разстроúть.

Rozstraszyć, спугнýть, разогнáть.

Rozstrój, -oju, *м.* развáлъ, нестрóйность, несогла́сіе, разногла́сіе.

Rozstrojony, разстрóенный.

Rozstrychnąć, раздѣли́ть; || разсѣ́ять, разогнáть; || **Rozstrychnąć się,** раздѣли́ться; || разсѣ́яться.

Rozstrzelać, разстрѣля́ть. || **Rozstrzelić, Rozstrzeliwać,** броса́ть (*лучú*), сія́ть, блистáть; || расточáть, разбра́сывать, истощáть (*си́лы*). || **Rozstrzelić się,** разсѣ́яться, разсы́паться; || раздѣли́ться (*съ мни́ніяхъ*).

Rozstrzelanie, -nia, *ср.* разстрѣля́ніе.

Rozstrzelenie, -nia, *ср.* разсѣ́яніе, разогнáніе, разбра́сываніе.

Rozstrzyg, -u, *м.* разры́въ, раздѣле́ніе; || разрѣ́зъ.

Rozstrzygać, Rozstrzydz, разрѣ́зывать, разрѣзать, разсѣкáть, разсѣчь; || кроúть, раскроúть; || разстригáть, разстри́чь. || * =**Rozstrzygnąć,** рѣша́ть, рѣши́ть, разрѣша́ть, разрѣши́ть (*дѣло, сомнѣніе*).

Rozstrzyganie, Rozstrzyżenie, -nia, *ср.* разрѣ́зываніе, разсѣчéніе; || разстрижéніе; || * рѣше́ніе, разрѣше́ніе (*дѣла, сомнѣнія*).

Rozsuć, *Прост. см.* **Rozsypać.**

Rozsuwać, Rozsunąć, раздвигáть, раздви́нуть, разставля́ть, разста́вить, разнимáть, разня́ть, разводúть, развести́, растворя́ть, раствори́ть; || **Rozsuwać się, Rozsunąć się,** раздвигáться, раздви́нуться, расходúться, разойти́сь, рас-

твориться, растворяться, разступаться, разступиться. * Rozsunąć się, разсѣяться, разойтись, разсѣяться.

Rozswawolić się, разрѣзвяться, расшалиться.

Rozświecać, Rozświecić, освѣщать, освѣтить, озарять, озарить; || засвѣтить зажигать (*лампу, свѣчу*). **Rozświecić w pokoju**, принести свѣчу въ комнату.

Rozświecanie, Rozświecenie, -nia, *ср.* освѣщеніе; || разъясненіе, объясненіе.

Rozświetlenie, -nia, *ср.* разъясненіе. **Rozświetlenie lasu**, разчищеніе, разчистка лѣса.

Rozświtać, разсвѣтать.

Rozswerować, *Охот.* разсворивать, спускать со своры (*собакъ*).

Rozsychać się, Rozsochnąć się, разсыхаться, разсохнуться.

Rozsyłać, Rozesłać, разсылать, разослать.

Rozsyłka, -i, *ж.* отправка, пересылка, разсылка.

Rozsypać, *см.* **Rozsypywać.**

Rozsypanie, *см.* **Rozsypywanie.**

Rozsypka, -i, *ж.* разсѣяніе, безпорядочное бѣгство (*о войскѣ*). **W rozsypkę**, въ разсыпную, въ розсыпь.

Rozsypywać, Rozsypać, разсыпать, разсыпать, разсѣвать, разсѣять, разбрасывать, разбросить; || * расточать; || * распространять, распускать. || **Rozsypywać się, Rozsypać się**, разсыпаться, разсыпаться; || * распространяться, распространяться.

Rozsypywanie, Rozsypanie, -nia, *ср.* разсыпаніе, разсѣяніе; || распространеніе, распусканіе, разбрасываніе.

Rozszafować, раздарить, раздать, растратить, издержать, промотать.

Rozszarpać, растерзать, разорвать на части.

Rozszarpanie, -nia, *ср.* разодраніе, раздираніе, разрываніе; || разчленёніе.

Rozszarpany, разодранный, разорванный, растерзанный.

Rozszczebiotać, разболтать, разгласить. || **Rozszczebiotać się**, разболтаться, раскалякаться.

Rozszczepiać, Rozszczepić, разщеплять, разщепить, раскалывать, расколоть; || * разрывать, раздѣлять пополамъ, раздвоивать. || **Rozszczepiać się, Rozszczepić się**, разщепляться, разщепиться, раскалываться, расколоться; || раздѣляться, раздѣлиться, распадаться, распасться.

Rozszczepienie, -nia, *ср.* трѣщина, разсѣлина, разщелина, отверзтіе.

Rozszczepierzać и т. д. *см.* **Rozszczepierzać.**

Rozszczepiony, разщепленный, трѣснувшій, расколотый; || * раздѣлённый, распавшійся.

Rozszerzać, Rozszerzyć, разширять разширить, распространять, распространить, разстарять, разстать, разстягивать, растянуть, увеличивать, увеличить. || **Rozszerzać się, Rozszerzyć się**, разширяться, разшириться распространяться, распространиться, увеличиваться. увеличиться.

Rozszerzacz, Rozszerzyciel, -a, *м.* распространитель.

Rozszerzanie, Rozszerzenie, -nia, *ср.* разширеніе, распространеніе, увеличеніе; || растяженіе (*нерва и т..п.*).

Rozszerzyciel, -a, *м. см.* **Rozszerzacz.**

Rozszlochać się, разрыдаться, расплакаться.

Rozsznurować, разшнуровать.

Roztaczać, Roztoczyć, разбрасывать, раскидывать, разсыпать, разливать, проливать, распускать, распростирать; || * выставлять на показъ, выказывать. **Roztaczać krew**, проливать кровь. **Roztoczyć żagle**, распустить парусá. **Paw ogon roztacza**, павлинъ распускаетъ хвостъ. ***Roztaczać swe wdzięki**, выставлять на показъ свои прелести. || **Roztoczyć się**, изгрызть, источить.

Roztaczanie, Roztoczenie, -nia, *ср.* разбрасываніе, раскиданіе, разсыпаніе, разливаніе, пролитіе, распусканіе; || выставленіе на показъ, развёртываніе.

Roztajać, растаять.

Roztapiać, Roztopić, растапливать, растопить, расплавливать, расплавить.

Roztapianie, Roztopienie, -nia, *ср.* плавка, плавленіе, расплавка (*металла*); || таяніе (*снѣга*).

Roztargać, Roztargnąć, разорвать, разодрать; растерзать; || * отдалить, отводить, отвлекать. **Roztargnąć uwagę**, отвлечь вниманіе; || растрепать (*волосы*); || четвертовать, разрывать лошадьми на части.

Roztarganie, -nia, *ср.* раздираніе, разорваніе, растерзаніе.

Roztargnienie, -nia, *ср.* разсѣяніе, развлеченіе; || разсѣянность, невнимательность.

Roztargniony, разсѣянный, невнимательный; || развлечённый.

Roztasować (*Стар.* **Roztaszować**), раскидывать, раскладывать, выставлять (*товары*); || растасовать, размѣщать, распредѣлять.

Roztłoczyć, раздавить, размозжить.

Roztłuc, Roztłukać, растолочь, истолочь.

Roztop, -u, *м.* оттепель; || *Хим.* плавень, плавень.

Roztopiony, оттаянный (*снѣгъ, лёдъ*); || растопленный, расплавленный (*металлъ*).

Roztopny, плавкій, распускаемый, растопляемый; || топкій, вязкій. **Droga roztopna**, вязкая дорога.

Roztrącać, Roztrącić, растаскивать, растолкать; || разбрасывать, разбросить, расточать, расточить; || разгонять, разо-

гнать; || разбивáть,разбúть,раздроблáть, раздробúть.

Roztrącanie, Roztrącenie, -nia, *ср.* растáлкиваніе, разбрáсываніе, разгонáніе, разбиваніе, разбúтіе, раздробленіе.

Roztratować, раздавáть,задавúть, растоптáть.

Roztroczyć, развязáть, отстегнýть, распустúть.

Roztroić, утрóить, раздѣлúть нá три рáза.

Roztropność, -ści, *ж.* благоразýміе, разсудúтельность.

Roztropny, благоразýмный, разсудúтельный.

Roztruchan, Rostruchan, -a, *м.* большóй бокáлъ, кýбокъ.

Roztrwonić, промотáть, расточúть.

Roztrząsać, Roztrząsnąć, Roztrząść, растрúсывать, растрясáть, растрясти́, раскúдывать, раскúнуть, разбрáсывать, разбрóсить; || ***Roztrząsać, Roztrząsnąć,** разсмáтривать, разсмотрéть, разбирáть, разобрáть, обсуждáть, обсудúть, испúтывать, испытáть. **Roztrząsnąć swoje sumienie,** допросúть свою сóвѣсть. || **Roztrząsać się,** трястúсь, разтрястúсь.

Roztrząsanie, Roztrząśnienie, Roztrząśnięcie, -a, *ср.* разсмáтриваніе, разсмотрѣніе, разбирáніе, разбирáтельство, изслѣдованіе, разыскáніе; || *Юрид.* разыскáніе (*имýщества*).

Roztrząsany, разсмáтриваемый, разбираéмый, разыскиваемый.

Roztrzaskać, Roztrzaskać, разшибáть, разшибúть, разбивáть, разбúть, раздроблáть, раздробúть. || **Roztrzaskać się, Roztrzaskać się,** разбивáться, разбúться, раздроблáться, раздробúться. **Roztrzaskać się,** лóпнуть, разорвáться.

Roztrząśnięty, разсмóтрѣнный, разóбранный, изслѣдованный, разыскáнный.

Roztrzepać, Roztrzepać się, *см.* **Roztrzepywać.**

Roztrzepanie, опромéтчиво, неосмотрúтельно, необдýманно.

Roztrzepanie, -nia, *ср.* разсѣянность, невнимáтельность, вѣтренность, опромéтчивость.

Roztrzepaniec, -ńca, *м.* вѣтренникъ, вертопрáхъ.

Roztrzepany, разсѣянный, невнимáтельный, вѣтреный, опромéтчивый.

Roztrzepywać, Roztrzepać, растрéпливать, растрепáть, разворáчивать, разворотúть, разбрáсывать, разбросáть.

Roztrzeźwiać, Roztrzeźwić, отрезвлáть, отрезвúть, вытрезвлáть, вытрезвúть; || **Roztrzeźwić się,** отрезвúться.

Roztuczyć, разкормúть, сдѣлать жúрнымъ, утучнúть; || **Roztuczyć się,** разтолстéть, разжирéть.

Roztwarzać, Roztworzyć, разводúть, развести́,растворúть,растворúть (*въ жúдкости*), разжúжать, разжидúть.

Roztwarzacz, -a, *м. Хим.* растворúтельное срéдство, растворúтель; || *Мед.* разрѣшáющее срéдство.

Roztwierać, Roztworzyć, отворúть, отворúть, растворúть, растворúть.

Roztworzony, разведённый, разжижённый; || растворéнный, открúтый.

Roztworzyć, *см.* **Roztwarzać;** || *см.* **Roztwierać.**

Roztyć (się), разтолстéть, разжирéть.

Roztyłość, -ści, *ж.* тýчность, дородность, ожирéніе.

Roztyrać, растрепáть; || расточúть,растрáтить.

Rozum, -u, *м.* рáзумъ, умъ. **Przyjść do rozumu,** опóмниться, придти́ въ себя́. **Miejże rozum,** будь поумнѣе. **Mieć nie spełna rozumu,** быть не въ своёмъ умѣ. **Skoczyć po rozum do głowy,** взáться за úмъ. *Посл.* **Co głowa, to rozum,** скóлько голóвъ, стóлько умóвъ.

Rozumek, -mku, *м.* умúшко.

Rozumieć, понимáть, разумéть, постигáть; || **Rozumieć się na czém,** знать толкъ въ чёмъ либо, хорошó понимáть, знать что либо. **Ma się rozumieć,** разумéется. **To się rozumie,** óто сáмо собóю разумéется.

Rozumienie, Zrozumienie, -nia, *ср.* понимáніе, понятіе, разумѣніе, смышлёность. || **Zbytnie o sobie rozumienie,** самонадѣянность, высокомѣріе; || **Rozumienie się, Zrozumienie się,** соглашéніе, понимáніе другъ другá.

Rozumnie, разýмно, умнó, разсудúтельно.

Rozumność, -ści, *ж.* разýмность, благоразýміе, разсудúтельность.

Rozumny, разýмный, úмный, благоразýмный. разсудúтельный.

Rozumować, разсуждáть; || úмствовать, úмничать.

Rozumowanie, -nia, *ср.* разсуждéніе; || úмствованіе, úмничаніе; || умозаключéніе. **Rozumowanie prawne,** юридúческій вúводъ.

Rozumowany, подтверждённый доказáтельствами; || толкóвый, умозрúтельный.

Rozuzdać, разнýздывать,

Rozwadzać Rozwadzić, разводúть, разнимáть (*сбóрющихся*),

Rozwaga, -i, *ж.* размышлéніе, разсудúтельность, благоразýміе, осторóжность, осмотрúтельность; || соображéніе. обсуждéніе.

Rozwalać, Rozwalić, развáливать, развалúть, разрушáть. разрýшить, слáмывать, сломáть; || **Rozwalać się, Rozwalić się,** развáливаться, развалúться, разрýшаться, разрýшиться.

Rozwalina, -y, *ж.* развáлина. **Rozwaliny,** *мн.* развáлины.

Rozwalisko, -a, *ср.* ку́ча, гру́да ка́мней, развали́ны.

Rozwalniać, Rozwolnić, ослабля́ть, осла́бить, разслабля́ть, разсла́бить, *см.* **Zwalniać, Rozpuszczać. Rozwalniać żołądek**, очища́ть желу́докъ, ***Rozwalniać obyczaje**, развраща́ть нра́вы.

Rozwartokąt, -a, *м. Мат.* тупо́й у́голъ.

Rozwartokątny, *Мат.* тупоуго́льный.

Rozwarty, раскры́тый; || *Мат.* тупо́й (у́голъ); || *Бот.* расходя́щійся (*о вѣтвяхъ*).

Rozwarzać, Rozwarzyć, развáривать, развари́ть.

Rozważać, Rozważyć, обсужда́ть, обсуди́ть, разсма́тривать, разсмотре́ть, разбира́ть, разобра́ть, изсле́дывать, изсле́довать, взвѣ́шивать, взвѣ́сить.

Rozważanie, -nia, *ср.* размышле́ніе, обсужде́ніе, разсмотре́ніе, взвѣ́шиваніе.

Rozważnie, благоразу́мно, осторо́жно, осмотри́тельно.

Rozważność, -ści, *ж.* благоразу́міе, осторо́жность, осмотри́тельность.

Rozważny, благоразу́мный, осторо́жный, осмотри́тельный, обстоя́тельный.

Rozweselać, Rozweselić, развесели́ть, развеселя́ть. || **Rozweselać się, Rozweselić się**, развеселя́ться, развесели́ться.

Rozweselenie, -nia, *ср.* весёлость; || **Rozweselenie się**, увеселе́ніе. удово́льствіе.

Rozweselony, повеселе́вшій, обра́дованный.

Rozwiązać, *см.* **Rozwiązywać.**

Rozwiązanie, -nia, *ср.* рѣше́ніе, разрѣше́ніе; || развя́зка (*піе́сы*); || оконча́ніе (*дѣла*); || распуще́ніе (*собра́нія*); || уничтоже́ніе.

Rozwiązany, разрѣшённый; || развя́занный; || распу́щенный.

Rozwiązłość, -ści, *ж.* распу́щенность, распу́стство, развра́тъ.

Rozwiązły, распу́тный, развра́тный.

Rozwiązujący, *Юрид.* отмѣни́тельный.

Rozwiązywać, Rozwiązać, развя́зывать, развя́зать; || упраздни́ть, распусти́ть, распусти́ть (*собра́ніе*); || *Богосл.* разрѣша́ть (*отъ грѣхо́въ*), отпуска́ть (*грѣхи́*); || разрѣша́ть (*задачу*); || *Юрид.* разводи́ть (*супру́говъ*); || помога́ть же́нщинѣ въ родáхъ. || **Rozwiązywać się**, развя́зываться; || отлучáться; || разрѣши́ться отъ бре́мени (*о же́нщинѣ*).

Rozwiązywanie, Rozwiązanie, -nia, *ср.* развя́зываніе, развя́зка; || разрѣше́ніе; || отпуще́ніе; || отлуче́ніе; || упраздне́ніе, распуще́ніе (*собра́нія*); || разрѣше́ніе отъ бре́мени; || **Rozwiązanie małżeństwa**, расторже́ніе бра́ка.

Rozwidniać, Rozwidnić, освѣща́ть, освѣти́ть, озари́ть, озари́ть. **Rozwidniło się**, разсвѣло́.

Rozwiedzenie, *см.* **Rozwód.**

Rozwiedziony, разведённый, отлучённый, отдалённый; || *Юрид.* разведённый (*о супру́гахъ*).

Rozwierać, Rozewrzeć, растворя́ть, растворя́ть, разставля́ть, разста́вить, раскрыва́ть, раскры́ть.

Rozwiercić, провертѣ́ть, просверли́ть.

Rozwieszać, Rozwiesić, развѣ́шивать, развѣ́сить.

Rozwiewać, Rozwiać, Rozwiać, развѣ́вать, развѣ́ять.

Rozwięzywać, *см.* **Rozwiązywać.**

Rozwięzywanie, *см.* **Rozwiązywanie.**

Rozwijać, Rozwinąć, Rozwić, развива́ть, разви́ть; || распуска́ть; || развёртывать; || вчина́ть (*дѣло*). **Rozwijać żagle**, распуска́ть паруса́. **Rozwinąć skrzydła**, распусти́ть кры́лья. **Rozwijać dziecko**, распелёнывать ребёнка. **Rozwinąć wojsko, armią**, развёртывать, вытя́гивать ◆фронтъ, а́рмію. ***Rozwinąć przedmiot jaki**, развить, изложи́ть како́й либо предме́тъ. **Kwiaty się rozwijają**, цвѣты́ распуска́ются.

Rozwijanie, Rozwinięcie (się), -a, *ср.* развёртываіе, распуска́ніе, развора́чиваніе, развива́ніе; || разви́тіе, изложе́ніе.

Rozwikłać, распу́тать; || ***разобра́ть**, разъясни́ть, разга́дать.

Rozwikłanie, -nia, *ср.* распу́тываніе; || разбира́ніе, разъясне́ніе, разга́дка.

Rozwikłany, распу́танный; || *разобранный, разъяснённый, разга́данный.

Rozwilżać, Rozwilżyć, увлажня́ть, увлажни́ть, орошáть, оросúть, смáчивать, смочи́ть.

Rozwinąć, *см.* **Rozwijać.**

Rozwinięcie, *см.* **Rozwijanie.**

Rozwionąć, *см.* **Rozwiewać.**

Rozwiozłość, *см.* **Rozwiązłość.**

Rozwiozły, *см.* **Rozwiązły.**

Rozwleczony, расти́нутый, простра́нный, обши́рный; || ***обши́рный**, плодови́тый, расти́нутый, многосло́вный.

Rozwlekać, Rozwłóczyć, Rozwlec, развлека́ть, развле́чь, расти́гивать, растяну́ть; || расширя́ть, разши́рить, распространя́ть, распространи́ть. || **Rozwlekać się**, распространя́ться, расши́ря́ться; || расходи́ться въ ра́зныя сто́роны.

Rozwlekanie, Rozwłóczenie, Rozwleczenie, -nia, *ср.* расти́гиваніе, расшире́ніе, распростране́ніе.

Rozwlekle, расти́нуто, простра́нно, обши́рно, подро́бно.

Rozwlekłość, -ści, *ж.* расти́нутость, излишняя подро́бность; || ***многосло́віе.**

Rozwlekły, расти́нутый, распространённый; || ***многосло́вный, многорѣчи́вый.**

Rozwłóczyć, растаскáть, растащи́ть, расхи́тить. || **Rozwłóczyć się**, *см.* **Rozwlekać się**; || таскáться, истаскáться.

Rozwód, -odu, *м.* развóдъ, расторже́ніе бра́ка. **Brać, wziąść rozwód**, разводи́ться (*о супру́гахъ*); || *Стар.* протяже́ніе, простра́нство; || *Стар.* развёртываніе, разви́тіе.

Rozwódka, -i, *ж.* разведёнка, разлучёная съ мýжемъ чéрезъ развóдъ.

Rozwodniać, Rozwodnić, разводи́ть, развести́, разбавля́ть, разба́вить водóю.

Rozwodnik, -a, *м.* разведéнецъ, разлучённый съ женóю чéрезъ развóдъ.

Rozwodny, отдѣли́мый, отлуча́емый, *см.* **Rozwodowy.**

Rozwodowy, развóдный, бракоразвóдный. *Юрид.* **List rozwodowy,** развóдная.

Rozwodzić, Rozwieśdź, разводи́ть, развести́, отводи́ть, отвести́, разлуча́ть, разлучи́ть, разъединя́ть, разъедини́ть; || *Юрид.* разводи́ть (*супрýговъ*); || *Хир.* вывиха́ть, вы́вихнуть.

Rozwój, -oju, *м.* разви́тіе.

Rozwolniały, потеплѣ́вшій, сдѣ́лавшійся мя́гче (*о погóдѣ*); || болтли́вый, невоздéржный (*о языкѣ*).

Pozwolnić, *см.* **Rozwalniać.**

Rozwolnieć, *см.* **Wolnieć.**

Rozwolnienie, -nia, *ср.* **(żołądka),** *Мед.* разстрóйство желýдка, понóсъ. **Lekarstwo na rozwolnienie,** слаби́тельное.

Rozwolniony, разстрóенный (*о желýдкѣ*).

Rozwora, -y, *ж.* отпира́ніе, *см.* **Otwieranie;** || осéлина, жердь *и́ли* дрогá соединя́ющая въ повóзкахъ перéдній ходъ съ зáднимъ.

Rozwóz, -ozu, *м.* развóзъ, развóзка.

Rozwozić, Rozwieść, развози́ть, развезти́.

Rozwózka, -i, *ж. см.* **Rozwóz.**

Rozwoźnik, -a, *м.* развóзчикъ.

Rozwoźny, Rozwozowy, развóзный, транспóртный.

Rozwrzeszczeć (komu głowę), раскрича́ть комý гóлову, прожужжа́ть комý ýши кри́комъ. || **Rozwrzeszczeć się,** раскрича́ться.

Rozwydrzeć, остервени́ться, разсвирѣпѣ́ть.

Różyczka, -i, *ж.* (*Умен.* слóва **Róża,** рóза), рóзочка, рóзовая пóчка; || *Бот.* розови́дный кýколь; || розéтка.

Rozynek, Rodzynek, Rodzenek, -nka, *м.* изю́мина, изю́мъ. **Rodzynki małe, drobne,** кори́нка.

Rozynkowy, изю́мный.

Rozżalać, Rozżalić, трóгать, растрóгивать, растрóгать, разжáлобить. || **Rozżalać się, Rozżalić się,** сжáлиться. || **Rozżałować się (kogo),** сжáлиться (*надъ кѣмъ*).

Rozżarty, неи́стовый, я́ростный, бѣ́шеный, лю́тый.

Rozżarzać, Rozżarzyć, разжига́ть, разжéчь, зажига́ть, зажéчь, воспламеня́ть, воспламени́ть; || **Rozżarzać się,** разжига́ться, разгорáться, воспламеня́ться.

Rozzbrajać, Rozzbroić, обезорýживать, обезорýжить, *см.* **Rozbrajać.**

Rozzłościć, разсерди́ть, разгнѣ́вать, озлóбить.

Rozzuwać, Rozzuć, разувáть, разýть. || **Rozzuwać się, Rozzuć się,** разувáться, разýться.

Rozżuwać, Rozżuć, разжéвывать, разжевáть.

Rtęć, -ci, *ж.* ртуть, живóе серебрó, *см.* **Żywe srebro.**

Rubacha, -y, *м.* весельчáкъ, гуля́ка.

Rubaszeństwo, *см.* **Rubaszność.**

Rubasznie, грýбо, невѣ́жливо, неблагопристóйно, неприли́чно, мужиковáто.

Rubaszność, -ści, *ж.* грýбость, невѣ́жливость, неблагопристóйность, неприли́чіе, мужиковáтость.

Rubaszny, грýбый, невѣ́жливый, неблагопристóйный, неприли́чный, мужиковáтый.

Rubel, -bla, *м.* рубль (*монéта*).

Rubin, -u, *м.* руби́нъ, крáсный я́хонтъ.

Rubinowy, руби́новый.

Rublowy, рублёвый.

Rubrować, надпи́сывать.

Rubrum, *ср. Неокл.* нáдпись, заголóвка, рýбрика. **Odesłać pod rubrum rządowém,** отослáть въ казённомъ пакéтѣ.

Rubrycela, -i, *ж.* прáвила богослужéнія (*въ трéбникѣ и служéбникѣ*); || крáсная строкá; || ежегóдники издавáемые католи́ческими епархіями о свои́хъ прихóдахъ.

Rubryka, -i, *ж. Минер.* вапъ, крáсная земля́; || крáсный мѣлъ *и́ли* карандáшъ; || отдѣ́лъ, рýбрика (*въ газéтѣ и т. д.*); || графá. **Rubryka wolna,** порóжняя графá.

Ruch, -u, *м.* движéніе; || *побуждéніе; || мятéжъ, волнéніе; || *жи́вость; || колебáніе, качáніе.

Ruchać, Ruchać się, *Стар. см.* **Ruszać, Ruszać się.**

Ruchadło, -a, *ср.* дви́гатель, дви́гательная си́ла.

Ruchawie, Ruchawo, провóрно, скóро, поспѣ́шно; || расторóпно.

Ruchawka, -i, *ж.* всеóбщее ополчéніе, *см.* **Pospolite ruszenie.**

Ruchawość, -ści, *ж.* провóрство, скóрость, поспѣ́шность; || расторóпность, жи́вость.

Ruchawy, провóрный, скóрый, поспѣ́шный; || расторóпный, живóй.

Ruchliwie, поспѣ́шно, торопли́во.

Ruchliwość, -ści, *ж.* подви́жность, провóрство, торопли́вость.

Ruchliwy, подвижнóй, провóрный, скóрый, торопли́вый.

Rucho, -a, *ср. Стар.* движéніе; || дви́гатель, *см.* **Ruchadło;** || *Стар.* хвостъ; || *Стар.* жéнское покрывáло.

Ruchomość, -ści, *ж.* **Ruchomości,** *мн. Юрид.* дви́жимость, дви́жимое имѣ́ніе; || рýхлядь, домáшняя ýтварь.

Ruchomostka, -i, *ж.* рýхлядь.

Ruchomy, подвижнóй, дви́жимый; || *непостоя́нный, измѣ́нчивый. **Święta ruchome,** подвижны́е прáздники. **Dobra ruchome,** дви́жимое имѣ́ніе.

Ruclany, рýтный, *см.* **Ruta.**

Ruda, -y, *ж. Горн.* рудá. **Ruda jaskiniowa,** рудно́й мѣшо́къ, — **drobna,** подрýдокъ;—**brylasta,** крýпная рудá, — **tłuczkowa,** похéрцъ.

Rudawiec, -wca, *м. Ест. Ист.* родъ ядовúтаго ужá.

Rudawy, рудно́й, металли́ческій; || рыжева́тый; || ржáвый.

Rudel, -dla, *м.* руль, кормúло.

Rudelnik, -a, *м.* грабéцъ; || **Rudelnicy,** *мн.* (**na galarze**), галéрные ка́торжники, ссы́льные.

Rudera, -y, *ж.* обрýшившееся зда́ніе, развáлина.

Rudnia, -ni, *ж.* плавúльня; || кри́чный *и́ли* желѣзодѣлательный завóдъ, молотова́я.

Rudnik, -a, *м.* рудокóпъ, *см.* **Górnik**; || рудни́къ, рудокóпь, рудокóпня.

Rudny, рудно́й.

Rudość, -ści, *ж.* рыжева́тость.

Rudować, корчева́ть, разчищáть пóле.

Rudowina, -y, *ж. Мед.* сýковица.

Rudy, ры́жій; || рыжеволóсый.

Rufa, -y, *ж.* кормá (*у корабля́*).

Rufian, Rufijan, -a, *м.* сво́дникъ.

Rufianka, Rufijanka, -i, *ж.* сво́дница.

Rufiański, Rufijański, сво́дническій.

Rufiaństwo, Rufijaństwo, -a, *ср.* сво́дничество.

Rug, -u, *м. Стар.* морщúна, *см.* **Marszczka**; || рóзыскъ, изслѣдованіе, слѣдствіе, дознáніе.

Rugować, *Стар.* производúть слѣдствіе *и́ли* допрóсъ, разы́скивать, допрáшивать; || выгонúть, выживáть (*изъ до́му*), изгонúть, *см.* **Wyrugować.**

Ruina, -y, *ж.* развáлина; || разрушéніе, истребле́ніе; || * разорéніе.

Rujnować, Zrujnować, разрушáть, разрýшить, истребля́ть, истребúть, ниспровергáть, ниспровéргнуть, уничтожáть, уничтóжить.

Rukiew, -kwi, *ж. Бот.* дúкая горчúца.

Rum, -u, *м.* шумъ, стукъ, трескъ; || мýсоръ, щéбень, облóмки кáмня; || порóжнее мѣсто, простóръ. **Rum komu czynić,** дать кому́ дорóгу, посторони́ться, пропусти́ть кого́, уступи́ть кому́ своё мѣсто; || *Бот.* **Rum turecki,** ревéнь; || ромъ (*крѣпкій напúтокъ*).

Rumacja, -ji, *ж. Юрид.* очищéніе, оставлéніе квартúры, перемѣщéніе.

Rumak, -a, *м.* парáдная лóшадь, рáтный, боево́й конь, аргамáкъ.

Rumel, -mla, *м.* пикéта (*родъ ка́рточной игры́*), пикéтная игра́.

Rumian, -u, *м. Бот.* дúкая пупáвка (*растéніе*).

Rumianek, -nku, *м. Бот.* ромáшка.

Rumianość, -ści, *ж.* румя́ность, красновáтость, рóзовый цвѣтъ.

Rumiany, румя́ный, рóзовый, красновáтый, *см.* **Różowy.**

Rumień, -nia, *м. Бот. см.* **Rumianek.**

Rumieńczyk, -a, *м. Умен.* (*см.* **Rumieniec**), лёгкій румя́нецъ.

Rumienić, Zarumienić, румя́нить, нарумя́нить, *см.* **Różować**; || кра́сить. || **Rumienić się,** красúться (*отъ стыда́*), рдѣть.

Rumienica, -y, *ж.* плотвá, плоти́ца (*ры́ба*).

Rumienidło, -a, *ср.* румя́ны.

Rumieniec, -ńca, *м.* румя́нецъ.

Rumienieć, красúться, *см.* **Rumienić się.**

Rumor, -u, *м.* шумъ, крикъ, суматóха.

Rumowa sól, кáменная соль.

Rumować, свозúть (*мýсоръ и́ли зе́млю*); || очищáть, убирáть.

Rumowisko, -a, *ср.* щéбень, мýсоръ.

Rumunek, -nku, *м. Областн.* односéлье.

Runąć, рýшиться, обрýшиться, разрýшиться, рýхнуть, рúнуться, обвали́ться.

Runo, -a, *ср.* волнá, шерсть, руно́ (*у овцы́*).

Runt, -u, *м.* ночно́й дозóръ; || *Воен.* рундъ.

Rup'-pia, *м.* (*мн.* **Rupie**), глистá; || * забóта, скорбь, грусть.

Rupiecie, -ci, *мн.* стáрая рýхлядь, старьё, стáрыя обветша́лыя вéщи, *см.* **Graty.**

Ruptura, -y, *ж. Хир.* килá, грúжа.

Rura, -y, *ж.* трубá; || ствóлъ; || канáлъ; || **Rura (u strzelby),** дýло, ствóлъ (*у ружья́*); || мозговáя кость; || * болвáнъ, невѣжа, глупéцъ, простофúля.

Rurka, -i, *ж.* трýбка, трýбочка; || *Анат.* канáлъ, прохóдъ; || трýбочка (*у термометра, у барометра*); || свѣчна́я фóрма.

Rurkowaty, *Ест. Ист.* трýбчатый, дýдчатый; || *Хир.* свищевáтый, фúстульный.

Rurkowy, трýбчатый, ствóлистый.

Rurmistrz, -a, *м.* фонтáнщикъ, водопровóдный мáстеръ.

Rurmus, -u, *м.* насóсъ, пóмпа, водопровóдная трубá; || водопровóдъ, *см.* **Wodociąg.**

Rurmusowy, насóсный, пóмповый, водопровóдный. **Rurmusowa skrzynia,** водоёмъ, резервуáръ, водохранúлище.

Rurnica, -y, *ж. Хим.* холодúльникъ.

Rurnik, -a, *м.* водопровóдный канáлъ; || трýбный мáстеръ.

Rurny, ствóлистый, трýбчатый. **Rurna czasza, misa, panew,** бассéйнъ.

Rusawy, Rusowaty, русовáтый.

Rustykalny, деревéнскій, крестья́нскій.

Rusy, рýсый; || загорúлый, смýглый.

Ruszać, Ruszyć, трóгать, трóнуть, дотрóгиваться, дотрóнуться, шевели́ть, шевельну́ть, каса́ться, коснýться, прикаса́ться, прикоснýться, дви́гать, дви́нуть, ступáть, ступúть, ѣдтú, пойдтú. **Ruszać przodem,** идтú, бѣжáть впередú. **Ruszyć z obozu,** выступúть изъ лáгеря. **Ruszyć w drogę,** отправúться въ путь, въ дорóгу, пустúться въ путь, въ дорóгу. **Paraliż go ruszył,** его́ разби́лъ парáличъ,

съ нимъ сдѣлался удáръ. **Lekarstwo rusza,** лѣкáрство дѣйствуетъ. **Sumienie go ruszyło,** онъ почýвствовалъ угрызéнія сóвѣсти. **Ruszać nogą,** шевели́ть ногóю. **Nie może ruszyć ani ręką, ani nogą,** онъ не владѣетъ ни рукáми, ни ногáми. **Ruszyć co z miejsca,** трóнуть, сдви́нуть. **Nie ruszaj tego,** не трогь э́того. *Охот.* **Charty zająca ruszyły,** борзы́я пóдняли зáйца. **Ruszyć zwierza,** поднáть, вы́гнать звѣря. **Ramionami ruszać,** пожимáть плечáми. **Wszystkich środków rusza,** онъ прибѣгáетъ ко всѣмъ срéдствамъ, онъ хватáется за всѣ срéдства. **Ruszyć, poruszyć kogo,** трóнуть, растрóгать когó. **Ruszyło go to bardzo,** э́то егó óчень трóнуло, порази́ло. **Ruszaj!** ступáй! пошёлъ! торопи́сь! || **Ruszać się, Ruszyć się,** трóгаться, трóнуться, дви́гаться, дви́нуться, шевели́ться, шевельну́ться; || шатáться, колебáться; || *Мех.* размáхивать, качáться.

Ruszalność, -ści, *ж.* подви́жность; || гúбкость.

Ruszanie, Ruszenie, -nia, *ср.* дотрóгиваніе, прикоснове́ніе, осяза́ніе, *см.* **Dotykanie**; || подёргиваніе; || **Ruszanie ramionami,** пожима́ніе плечáми; || **Ruszenie,** движе́ніе; || похóдка, пóступь; || оборóтъ, поворóтъ; || **Ruszenie powietrzem,** апоплекти́ческій удáръ; || **Pospolite ruszenie,** всеóбщее ополче́ніе; || **Ruszenie się,** потрясе́ніе; || * колеба́ніе; || * побужде́ніе, поры́въ; || выступле́ніе, шéствіе.

Ruszliwy, подвижнóй, провóрный, оборóтливый.

Rusznica, Ruśnica, Rucznica, -y, *ж.* ручна́я пищáль, мушкéтъ, карабúнъ.

Ruszniczny, мушкéтный, пищáльный, ружéйный.

Rusznikarski, принадлежáщій ружéйному мáстеру, пищáльнику.

Rusznikarstwo, -a, *ср.* ружéйное дѣло, и́ли мастерствó, оружéйное мастерствó.

Rusznikarz, -a, *м.* оружéйный, ружéйный мáстеръ, оружéйникъ; || пищáльникъ.

Ruszt, -u, *м., см.* **Roszt**; || *Горн.* колóсникъ; || *Плотн.* рóсверкъ.

Rusztowanie, -nia, *ср.* лѣсá, подмóстки, стелажи́; || эшафóтъ, лóбное мѣсто, плáха.

Ruta, -y, *Бот.* рýта (*растéніе*); || *Посл.* **Dziewczyna rutkę sieje,** дѣвушка начинáетъ перезрѣвáть.

Rutewka, -i, *ж. Бот.* козли́тникъ, козьи́къ (*растéніе*).

Ruż, -u, *м.* румя́ны.

Rużować, Urużować, румя́нить, нарумя́нить; || прикрáшивать, прикрáсить.

Różowy, рóзовый.

Rwać, рвать, срывáть, вырывáть; || терзáть, драть, раздирáть. **Rwać kwiaty,** срывáть, рвать цвѣты. **Psy rwą jelenia,** собáки терзáютъ олéня. **Rwie mię w całém ciele,** менá подёргиваетъ по всемý тѣлу, во всёмъ тѣлѣ. || **Rwać się,** рвáться, срываться, порываться, бросáться, стремúться. *Послов.* **Cicha woda brzegi rwie,** въ тúхомъ óмутѣ чéрти вóдятся.

Rwanie, -nia, *ср.* вырыва́ніе, отрыва́ніе, срыва́ніе; || разодра́ніе, раздира́ніе, растерза́ніе, изорва́ніе; || подёргиваніе, сýдороги. || **Rwanie się,** поспѣшность, торопли́вость, усéрдіе. рвéніе.

Rwetes, -u, *м.* грабёжъ, разграблéніе, || сумáтица, суматóха, шумъ, смятéніе, *см.* **Hałas.**

Ryba, -y, *ж.* ры́ба. **Iść, pójść na ryby,** идтú на ры́бную лóвлю. *Послов.* **W mętnéj wodzie ryby łowić,** въ мýтной водѣ ры́бу ловúть.

Rybacki, рыбáцкій, рыбáчій

Rybactwo, -a, *ср.* рыболóвство, ры́бный промы́селъ.

Rybaczek, -czka, *м.* рыбáцкій мáльчикъ; || * простóй рыбáкъ.

Rybaczka, -i, *ж.* рыбáчка, ры́бная торгóвка.

Rybak, -a, *м.* рыбáкъ, рыболóвъ.

Rybałt, -a, *м.* дьячóкъ, псалóмщикъ.

Rybeczka, Rybeńka, -i, *ж. Умен.* ры́бинка.

Rybi, ры́бій. Drobiazg rybi, мелюзгá, мéлкая ры́ба; || *Бот.* кукольва́нъ, рыболóвныя я́годы.

Rybić, сажáть, разводúть ры́бу (*въ прудъ*).

Rybię, -ęcia, *ср.* молодáя, мáленькая ры́бка. **Rybięta,** *мн.* мелюзгá, мéлкая ры́ба.

Rybitw, -a, *м. Св. Пис.* ры́барь, *см.* **Rybak.**

Rybitwa, -y, *ж.* чагрáва, морскáя лáсточка, чáйка (*птица*).

Rybka, -i, *ж.* ры́бка.

Rybnik, -a, *м.* садóкъ (*для ры́бы*), сáжалка.

Rybny, ры́бный.

Rybojad, -a, *м.* рыбоéдъ, рыбоáдецъ.

Rybołów, -owa, *м.* рыболóвъ. || *Зоол.* скопá, морскóй орёлъ; || *Зоол.* олýша, глупы́шъ (*водная птица*).

Rybołowstwo, -a, *ср.* рыболóвство, ры́бный промы́селъ.

Rybotruj, -a, *м. Бот.* луносéменникъ (*растéніе*).

Ryć, Zryć, Poryć, рыть, взрыть, вы́рыть, копáть, вскопáть, вы́копать; || гравúровать, вырéзывать (*на дéреве, на стáли*).

Rycerka, -i, *ж.* героúня, воúтельница, *см.* **Bohaterka.**

Rycerski, ры́царскій; || дворя́нскій, шляхéтскій; || воúнственный; || *Стар.* кавалéрственный.

Rycerstwo, -a, *ср.* ры́царство; || дворя́нство, шляхéтство, шля́хта; || *Соб.* воéнные лю́ди.

Rycerz, -a, *м.* ры́царь; || *Стар.* кавалéръ (*óрдена*).

Rychléj, скорѣе, живѣе. **Co rychléj, jak najrychléj**, какъ можно скорѣе, живѣе.

Rychło, скóро, шúбко, провóрно, шúбко, прытко. **Za rychło**, слúшкомъ скóро. **Już nie rychło**, уже не врéмя, уже пóздно. **Rychło przyjdzie?** скóро ли онъ придётъ? **W rychle**, вскорѣ. **Rychło w czas, páno.** *Послов.* **Kto się rychło źle zbogaci, wszystko rychło źle utraci**, хýдо нажитóе въ прокъ нейдётъ, какъ нáжито, такъ и прóжито.

Rychłość, -ści, *ж.* скóрость, поспѣшность.

Rychły, скóрый, поспѣшный, провóрный, шúбкій, прытклй.

Rychtować, Narychtować, Wyrychtować, приноравливать, приноровúть; || наводúть, навестй, направлáть, направúть, нацѣливать, нацѣлить, мѣтить.

Rycie, -cia, *ср.* рытьё, раскáпываніе, раскóпка; || гравирováніе, гравирóвка, рѣзьбá, *см.* **Rytowanie, Rytownictwo.**

Rycina, -y, *ж.* гравю́ра, эстáмпъ, картúна.

Ryczałt, -u, *м.* (*Стар.* **Ryczart**), *Стар.* заёмъ съ тѣмъ услóвіемъ, что éсли занимáющій не выплатитъ дóлга въ срокъ, то заплáтить двойнýю сýмму; éсли не выплатить и въ другóй срокъ, то сýмма утрóивается и т. д.; || вся сýмма сполнá; || **Ryczałtem, Ryczałtowo**, óбтомъ, гуртóмъ, *см.* **Hurt.**

Ryczałtowy, обтовóй, гуртовóй.

Ryczeć, Ryknąć, рычáть, зарычáть, ревѣть, заревѣть, мычáть, замычáть.

Ryczenie, -nia, *ср.* рёвъ, мычáніе (*быкá*), рыкáніе, рычáніе (*льва*), рыкъ, ревѣніе.

Rydel, -dla, *м.* зáступъ, копáта, копáлка.

Rydelek, -lka, *м.* зáступъ для пересáдки дерéвьевъ.

Rydwan, -u, *м.* рыдвáнъ, дорóжная карéта. **Rydwan żałobny**, трáурная колесни́ца, похорóнныя дрóги, *см.* **Wóz.** || *Театр.* торжéственная колесни́ца.

Rydz, -a, *м. Бот.* рыжúкъ (*гриб*).

Rydzawy, Rydzowaty, рыжевáтый.

Rydzy, рыжій; || бýрый.

Ryga, -i, *ж. Муз.* пять нóтныхъ линéекъ, нóтная систéма; || *Тип.* шпáція, застáвка.

Rygał, -u, *м.* пóлка (*для книгъ и т. п.*); || *Тип.* регáлъ (*ящикъ съ шрифтомъ*).

Rygiel, -gla, *м.* запóръ, засóвъ, задвúжка; || *Артил.* лафéтная подýшка; || **Rygiel w słupach barjerowych**, проýшина; || *Плотн.* **Rygle**, *мн.* связи, перевóды.

Ryglować, запирáть, засóвывать задвúжкою.

Rygor, -u, *м.* взыскáніе. **Pod rygorem**, подъ опасéніемъ взыскáнія, подъ стрáхомъ наказáнія.

Rygować, Porygować, линевáть, чертáть, графúть; || *Портн.* примётывать, смётывать, пришивáть на живýю нúтку.

Ryj, Ryjak, -a, рúло (*Умен.* рúльце); || хрю́кало, свинóе рúло; || хóботъ (*у насѣкóмыхъ*).

Ryjek, -jka, *м. Зоол.* долгоно́сикъ (*насѣкóмое*).

Ryjkowaty, хоботообрáзный.

Ryjny, рылáстый; || рóющій.

Ryk, -u, *м.*, *см.* **Ryczenie.**

Rykliwy, крикли́вый.

Ryknąć, *см.* **Ryczeć.**

Rylec, -lca, *м.* рѣзéцъ, вáйло, грáбштихъ; || долотцó.

Rym, -u, *м.* рúема. **Rymy** *мн.* стихú.

Ryma, -y, *ж.*, *см.* **Katar.**

Rymarczyk, -a, *м.* подмастéрье шóрника, сѣдéльника.

Rymarka, -i, *ж.* женá шóрника, сѣдéльника.

Rymarski, шóрный, сѣдéльничій.

Rymarstwo, -a, *ср.* шóрное, сѣдéльное мастерствó, *см.* **Siodlarstwo.**

Rymarz, -a, *м.* шóрникъ, сѣдéльникъ, *см.* **Siodlarz**; || *Ирон.* стихоплётъ, риемáчъ, *см.* **Rym.**

Rymotwórca, -y, *м.* стихотвóрецъ, *см.* **Poeta, Wieszcz.**

Rymotwórczy, стихотвóрный. **Sztuka rymotwórcza**, пúитика, стихотвóрная нáука.

Rymotwórstwo, -a, *ср.* стихотвóрство.

Rymować, сочинáть стихú.

Rymowanie, -nia, *ср.* сочинéніе стихóвъ, стихотвóрство.

Rymowany, напúсанный стихáми, риемóванный.

Rymownie, склáдно, соотвѣтственно.

Rymowny, склáдный, соотвѣтственный; || риемóванный.

Rymowy, стихотвóрный.

Ryna, *см.* **Rynna**; || *Плотн.* отлúвина.

Rynaj, -u, *м. Слес. и Кузнец.* крючóкъ.

Rynek, -nku, *м.* плóщадь, рúнокъ, базáръ; || торгъ.

Ryngert, -a, -u, *м.* подпрýга (*у сѣдлá*), *см.* **Popręg.**

Ryngraf, -u, *м. Воен.* офицéрскій знакъ.

Rynienka, -i, *ж.* желобóкъ, борóздка.

Rynienkowaty, *Бот.* и *Зоол.* дорóжчатый, желобковáтый, желóбчатый, рáбóй, лóжчатый, борóздчатый.

Rynka, -i, *ж.* кострю́лька, глúняная сковорода́ на трёхъ ножкáхъ.

Rynkowy, рúночный, базáрный.

Rynna, -y, *ж.* кровéльный, подвéсный жёлобъ, стóчная трубá, подтрýбокъ. **Rynna tłokowa**, пóршневая трубá, — **ssąca**, всáсывающая трубá, — **skarowa**, подстéнный жóлобъ. *Посл.* **Trafić z deszczu pod rynnę**, попáсть изъ огнá да въ пóлымя.

Rynsztok, -a, -u, *м.* стокъ, канáва, канáвка.

Rynsztokowy, стóчный, канáвочный.

Rynsztunek, Rysztunek, -nku, *м.* воéнный багáжъ, воéнный обóзъ, воéнные

снаря́ды, ору́жіе. **Rynsztunek okrętowy,** оснáстка кораблéй.

Rynsztunkowy, Rysztunkowy, *Воен.* багáжный, оружéйный.

Rypać, *Прост.* улепётывать, дуть во всѣ лопáтки; || скрипѣ́ть (*дверя́ми*).

Rys, -u, *м.* чертá. **Rysy twarzy,** черты́ лицá; || штрихъ (*перóмъ и карандашóмъ*), пóчеркъ (*перá*); || óчеркъ, начертáніе, концéптъ, планъ, проéктъ, *см.* **Zarys;** || пéречень, крáткое изложéніе, крáткое обозрѣ́ніе, взглядъ, бѣ́глый взглядъ.

Ryś, -sia, *м. Зоол.* рысь (*жовóтное*), *см.* **Ostrowidz.**

Rysa, -y, *ж.* трéщина, разщéлина. щель.

Rysawy, *см.* **Rusy, Rudy.**

Ryść, -ści, *ж.* рысь (*лошади́ная*), грунь.

Rysi, ры́сій.

Rysopis, -u, *м.* **(twarzy),** описáніе примѣ́тъ (*лицá*),

Rysować, рисовáть, черти́ть; || изображáть. **Porysować, Zrysować,** растрéскивать; || **Rysować się,** растрéскиваться.

Rysowniczy, рисовáльный, чертёжный.

Rysownik, -a, *м.* рисовáльщикъ.

Rysunek, -nku, *м.* рису́нокъ; || чертёжъ, планъ; || рисовáніе, рисóвка; || óчеркъ, начертáніе; || узóръ (*ткáни*).

Rysunkowy, рисовáльный, чертёжный.

Rytm, -u, *м.* размѣ́ръ (*стихá*), мѣ́рность, мѣ́ра; || стихъ; || тактъ; || *Муз.* кадáнсъ, кадéнца.

Rytować, гравировáть, вырѣ́зывать (*на мѣди́, на стáли*).

Rytowanie, -nia, *ср.* гравировáніе, гравирóвка.

Rytowany, гравирóванный.

Rytownictwo, -a, *ср.* гравировáльное искýсство.

Rytowniczy, гравировáльный.

Rytownik, -a, *м.* гравёръ (*на метáллахъ*); || рѣ́зчикъ (*на дéревѣ*).

Rytuał, -u, *м.* служéбникъ, трéбникъ.

Ryty, гравирóванный; || чекáненный, вы́сѣченный.

Rywadlnik, -a, *м.* долотó; || рѣзéцъ.

Rywal, -a, *м.* сопéрникъ, совмѣ́стникъ.

Rywalka, -i, *ж.* сопéрница, совмѣ́стница.

Ryż, -u, *м.* сарачи́нская крупá, рисъ.

Ryż, рыжеволóсый.

Ryza, Reza, -y, *ж.* **(papieru),** стопá (*бумáги*); || мѣ́тка, чертá (*на вáтерпасѣ*); || дисципли́на, поря́докъ, повиновéніе. подчинéніе, стрóгость; || полосá, грядá, ýзкая часть пáшни отдѣлённая бороздóю, загóнъ.

Ryżość, -ści, *ж.* рыжевáтость, ры́жій цвѣ́тъ.

Ryżowisko, -a, *ср.* пóле засѣ́янное ри́сомъ.

Ryżowy, ри́совый.

Ryzyko, -a, *ср. Ком.* рискъ; || страхъ, опáсность. **Przedsięwziąść co na własne ryzyko,** взять чтó на свой страхъ, на свою́ отвѣ́тственность. **To wielkie ryzyko,** э́то большóй рискъ. **Na ryzyko,** на удáчу.

Ryzykować, рисковáть, подвергáть опáсности; || отвáживаться; || жéртвовать. **Ryzykować życie, zdrowie,** жéртвовать жизнью, здорóвьемъ.

Ryzykowny, рисковóй, рискóванный; || отвáжный, опáсный.

Rża, -y, *ж. Стар.* ржáніе; || *Област.* рожь.

Rżać, *см.* **Rżeć.**

Rząd, Rzęd, -ędu, *м.* рядъ, поря́докъ, строй, разря́дъ; || слой; || ли́нія. **Rząd zębów,** рядъ зубóвъ. **Rząd powozów,** рядъ, верени́ца карéтъ. **Rzędem,** ря́домъ, по поря́дку, поóчередно; || стéпень, рангъ, разря́дъ; || классъ; || óчередь; || отря́дъ. отдѣлéніе; || кóнская збру́я, кóнскій снаря́дъ; || **Rząd, -ądu,** *м.* правлéніе, прави́тельство; || управлéніе, завѣ́дываніе; || óбразъ правлéнія. **Rząd monarchiczny,** монархи́ческое правлéніе. **Rząd gubernjalny,** губéрнское правлéніе. **Zdałem ci rząd domu mojego,** я поручи́лъ тебѣ́ управлéніе мои́мъ дóмомъ. **Mieszać się do rządów,** мѣ́шиться въ домáшнія дѣлá, въ хозя́йство. **Sprawować rządy państwa,** управля́ть госудáрствомъ. **Podać prośbę do rządu,** подáть прóсьбу прави́тельству. || **Rząd posagowy,** раздѣлéніе иму́щества мéжду супру́гами. || *Грам.* управлéніе словъ,

Rządca, Rządzca, -y, прави́тель дѣлъ, прáвящій (*дóлжность*). **Rządca państwa,** прави́тель госудáрства. **Rządca statku,** *см.* **Szyper. Rządca ekonomiczny,** управля́ющій имѣ́ніемъ, эконóмъ. **Rządca domu,** управля́ющій дóмомъ, управи́тель дóма.

Rządczyna, Rządczyni, -ni, *ж.* прави́тельница, управи́тельница.

Rządek, -dka, -dku, *м. Умен.* рядóкъ, *см.* **Rząd.**

Rzadki, рѣ́дкій; || жи́дкій. **Rewietrze rzadkie,** жи́дкій вóздухъ. **Rzadkie włosy,** жи́дкіе вóлосы. **Rzadkie mléko,** жи́дкое молокó. **Rzadkie sukno,** рѣ́дкое, неплóтное сукнó. **Rzadkie płótno,** рѣдни́на, рѣ́дкая, неплóтная холсти́на. **Rzadkie przymioty,** рѣ́дкія кáчества. **Rzadki człowiek,** рѣ́дкій человѣ́къ. **Rzadki gość,** рѣ́дкій, нечáстый гость. **To rzadki przypadek,** э́то рѣ́дкій, необыковéнный слу́чай.

Rzadko, рѣ́дко, нечáсто, неплóтно; || жи́дко, негу́сто. **Domy rzadko rozsiane,** домá расбрóсанные и́зрѣдка, въ дáльнихъ, на дáльнихъ разстоя́ніяхъ. **Podobne wypadki rzadko się zdarzają,** подóбные слу́чаи рѣ́дко бывáютъ. **Rzadko ciasto rozczynić,** жи́дко раствори́ть тѣ́сто.

Rzadkość, -ści, *ж.* рѣ́дкость, осóбенность; || жи́дкость. **Chować co dla rzad-**

kości, сохраня́ть что́ для ре́дкости. **Zbiór rzadkości**, собра́ніе ре́дкостей. **Rzadkość powietrza**, жи́дкость во́здуха. **Rzadkość płótna**, ре́дкая на́ткань.

Rządnie, поря́дочно, въ поря́дкѣ, какъ слѣ́дуетъ; || прили́чно, прито́йно.

Rządność, -ści, *ж.* хозя́йство, эконо́мія, бережли́вость, || устро́йство, распоря́докъ.

Rządny, эконо́мный, бережли́вый; || поря́дочный; || распоряди́тельный, расторо́пный, *см.* **Porządny.**

Rządowy, правѝтельственный; || госуда́рственный; || казённый. **System rządowy**, государственная систе́ма. **Stronnictwo rządowe**, правѝтельственная па́ртія. **Rządowe władze**, правѝтельственныя вла́сти. **Gmach rządowy**, казённое зда́ніе.

Rządzący, управля́ющій, пра́вящій; || правѝтельствующій. **Senat rządzący**, правѝтельствующій сена́тъ.

Rządzenie, -nia, *ср.* управле́ніе, завѣ́дываніе.

Rządzić, управля́ть, завѣ́дывать; || **Rządzić się**, управля́ться; ||| вести́ себя́, поступа́ть; || **Rządzić się (u kogo)**, позво́лить управля́ть собо́ю, плясáть по чужо́й ду́дкѣ.

Rządziciel, -a, *м. см.* **Rządca.**

Rządzicielka, -i, *ж. см.* **Rządczyna.**

Rządziuch, Rządzioch, -a, *м. Прост. Ирон.* коново́дъ, зачи́нщикъ, во всё вмѣ́шивающійся.

Rządziucha, Rządziocha, Rzędziucha, -y, *ж. Прост.* зачи́нщица, во всё вмѣ́шивающаяся.

Rżany, ржано́й.

Rząp' -pia, *м.* ре́пица, послѣ́дній суста́въ хвосто́выхъ позвонко́въ (*у животныхъ*); || **Rząp' wodny**, водоёмъ, водохрани́лище; || *Горн.* ковшъ, черпа́къ, отса́дочный чанъ.

Rząsa, -y, *ж. Стар.* густота́, мно́жество; || *см.* **Rzęsa.**

Rzaz, -u, *м. Стар.* надрѣ́зъ, разрѣ́зъ, порѣ́зъ, насѣ́чка; || зару́бка, вы́рубка.

Rzec, Rzeknąć (*Стар.* **Rzekać**), говори́ть, ска́зывать, сказа́ть. **Nic na to nie rzekł**, онъ ничего́ на э́то не сказа́лъ. **Rzekłbyś był że...**, **Rzekłbyś że...**, мо́жно бы было сказа́ть, что... **Rzekłbyś, że oszalał**, мо́жно бы бы́ло сказа́ть, что онъ обезу́мѣлъ. **Że tak rzekę**, такъ сказа́ть; || *Стар.* **Rzec kogo czém**, назва́ть, прозва́ть, именова́ть, нарица́ть; || *Стар.* сдѣ́лать, поступи́ть. **Nie wiedzieć, co z tém, z nim rzec**, неизвѣ́стно что́ съ э́тимъ *или* съ нимъ сдѣ́лать. **Nie wiedział, co daléj rzec sobie**, не зналъ, какъ потомъ поступи́ть.

Rżeć, ржа́ть (*о лошади*).

Rzechot, Rzegot, Rzekot, -u, *м.* ква́канье (*лягушекъ*); || шипѣ́нье (*змѣй*).

Rzechotać, Rrzegotać, Rzekotać, ква́кать (*о лягушкахъ*); || шипѣ́ть (*о змѣяхъ*).

Rzecz, -y, *ж. Стар.* сло́во, рѣ́чь; || *Стар.* го́лосъ, тонъ го́лоса; || *Стар.* языкъ, го́воръ. **Prusowie z Litwą jednaką rzecz mieli**, у Пру́ссовъ съ Литво́ю былъ одна́кій языкъ; Пру́ссы и Лито́вцы говори́ли одина́кимъ языко́мъ; || рѣ́чь, сло́во, разгово́ръ. **Mieć rzecz do kego**, говори́ть кому́ рѣ́чь. **Mieć rzecz z kim**, имѣ́ть съ кѣ́мъ разгово́ръ. **Rzecz czynić do kego**, обраща́ться къ кому́ съ рѣ́чью, загова́ривать съ кѣ́мъ. **Rzecz czynić o czém**, говори́ть о чёмъ, завести́ разгово́ръ о чёмъ. **Tak daléj rzecz prowadził**, такъ продолжа́лъ говори́ть. **Wdać się z kim w rzecz**, пусти́ться съ кѣ́мъ въ разгово́ры. **O czém rzecz**, о чёмъ рѣ́чь? въ чёмъ дѣ́ло? **W rzeczy**, *см.* **Wrzekome**; || рѣ́чь, сло́во, разсужде́ніе. **Rzecz o duchu filozoficznym**, рѣ́чь о ду́хѣ философі́и; || предме́тъ, матерія, дѣ́ло. **Mówić o jakiéj rzeczy**, говори́ть о како́мъ либо предме́тѣ. **Przystąpić do rzeczy**, приступи́ть къ дѣ́лу, къ гла́вному предме́ту. **Odstąpił od rzeczy**, отступи́лъ отъ предме́та. **Wrócić, *или* Wrócić się do rzeczy**, возврати́ться къ пре́жнему предме́ту. **Nie od rzeczy będzie powiedzieć**, кста́ти бу́детъ сказа́ть. **Od rzeczy mówić**, отдаля́ться отъ предме́та, говори́ть вздоръ. **Człowiek do rzeczy**, прили́чный, поря́дочный человѣ́къ, *см.* **Dorzeczny.** **To nie do rzeczy**, э́то никуда́ не годи́тся, э́то во́все не идётъ къ дѣ́лу, э́то ни съ чѣ́мъ несообра́зно; || дѣ́йствіе (*драмы, романа, повѣсти*); || су́щность, содержа́ніе, смыслъ, осно́ва, дѣ́ло, предме́тъ, дѣйствѝтельность. **Rzecz dobra, ale forma nie potém**, содержа́ніе (*сочиненія*) хорошо́, но фо́рма никуда́ не годи́тся. **Rzecz wzięta z angielskiego**, содержа́ніе взято́ съ англійскаго. **Słów dużo, a rzeczy mało**, мно́го словъ да дѣ́ла ма́ло. **Niema w tém rzeczy**, въ э́томъ нѣтъ смы́сла. **W rzeczy saméj**, въ са́момъ дѣ́лѣ, въ дѣйствѝтельности. **Nie w tém rzecz**, не въ томъ дѣ́ло. **Działać na rzecz czyję**, дѣ́йствовать въ чью по́льзу. **Majątek zbyty na rzecz drugiego**, иму́щество отчуждённое въ со́бственность друго́го. **Rzeczą pokazać co**, доказа́ть что́ на са́момъ дѣ́лѣ. **Rzeczą mowę potwierdził**, слова́ доказа́лъ на дѣ́лѣ, ска́занное подтверди́лъ на дѣ́лѣ. **Rzecz dowiedziona**, доказа́нное дѣ́ло. **Rzecz zmyślona**, вы́думка. **Rzecz pewna, że...**, дѣ́ло я́сное, что..., дѣ́йствѝтельно, что... **Zna swoję rzecz**, онъ зна́етъ своё дѣ́ло. **Rzecz wnosić**, излага́ть предме́тъ. **Nie wiedziałem jak się rzecz ma**, я не зналъ, въ чёмъ дѣ́ло, въ чёмъ состои́тъ дѣ́ло. **Jak rzeczy stoją?** какъ иду́тъ дѣла́? **Cała rzecz, żeby go przekonać**, всё дѣ́ло въ томъ, чтобы убѣди́ть его́. **Mieć z kim rzecz**, имѣ́ть съ кѣ́мъ

дѣло. || Всѣ существующее, существо, тварь, творе́ніе, дѣло. **Stwórca wszech rzeczy,** создатель всѣхъ твáрей, творе́цъ ми́ра. **Rzeczy tego świata,** дѣла́ сего́ м'ра. || Вещь, су́щность, предме́тъ. **Co tam ładnych rzeczy,** ско́лько тамъ прекра́снаго (*въ этомъ сочиненіи*)! ско́лько тамъ прекра́сныхъ вещей! **Oczywistości nie masz w rzeczach wiary,** въ предме́тахъ вѣры нѣтъ ничего́ очеви́днаго. || **Rzeczy,** *мн.* иму́щество, пожи́тки, ве́щи. **Rzeczy moje jeszcze nie przyszły,** мои́ ве́щи, пожи́тки ещё не пришли́, не привезены́.

Rzeczenie, -nia, *ср.* рѣче́ніе, выраже́ніе.

Rzeczka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Rzecz**), вещи́ца; || *Умен.* ре́чка (*см.* **Rzeka**).

Rzecznik, -a, *м.* ора́торъ, витія, *см.* **Mówca**; || предста́тель, засту́пникъ, ходата́й, *см.* **Orędownik.**

Rzeczny, ве́щный, вещественный, дѣйстви́тельный, *см.* **Rzeczywisty.** || Рѣчно́й (*см.* **Rzeka**).

Rzeczony, ска́занный, вышеупомя́нутый.

Rzeczownik, -a, *м. Грам.* существи́тельное и́мя.

Rzeczowny, *Грам.* существи́тельный.

Rzeczowy, ве́щный.

Rzeczoznawca, -y, *м.* знатокъ дѣла.

Rzeczpospolita, -ej, *ж.* респу́блика; || государство; || Рѣчь Посполи́тая (*по́льская*).

Rzeczysko, Rzeczyszcze, -a, *ср.* пре́жнее ру́сло како́й-либо рѣки́.

Rzeczywiście, дѣйстви́тельно, по́длинно.

Rzeczywistość, -ści, *ж.* дѣйстви́тельность, существенность; || по́длинность.

Rzeczywisty, дѣйстви́тельный, и́стинный, по́длинный.

Rząd, -u, *м. см.* **Rząd.**

Rzędem, *см.* **Rząd.**

Rzednieć, Zrzednieć, рѣдѣть; || разжима́ться, станови́ться, сдѣлаться жи́дкимъ.

Rzędność, *см.* **Zrzędność.**

Rzędny, *Мат.* прямо́й. **Linja rzędna,** ордина́та, одна́ изъ прямы́хъ ли́ній опредѣля́ющая положе́ніе то́чки въ пло́скости и́ли простра́нствѣ. || *Стар.* наёмный.

Rzędować, ста́вить въ одинъ ря́дъ.

Rzeka, -i, *ж.* рѣка́. **Płynąć po rzece, и́ли z rzeką,** плыть по тече́нію рѣки́.

Rzeknąć, *см.* **Rzec.**

Rzekomo, нару́жно, на ви́дъ, по ви́ду, бу́дто-бы, *см.* **Wrzekomo.**

Rzekomy, нару́жный, ка́жущійся.

Rzemień, -nia, *м.* реме́нь. **Rzemień trzewiczny,** клю́ка.

Rzemienny, реме́нный.

Rzemieślnictwo, -a, *ср.* реме́сленничество, заня́тіе ремесла́ми.

Rzemieślniczek, -czka, *м.* подмасте́рье.

Rzemieślniczka, -i, *ж.* реме́сленница; || жена́ реме́сленника.

Rzemieślniczy, реме́сленный, реме́сленническій.

Rzemieślnik, -a, *м.* реме́сленникъ.

Rzemiosło, -a, *ср.* ремесло́.

Rzempolenie, Rzempolić, *см.* **Rzępolenie, Rzępolić.**

Rzemyczek, -czka, *м.* ремешо́къ.

Rżenie, -nia, *ср.* ржа́ніе (*лошадей*).

Rzep, -u, *м. Бот.* репе́йникъ, лапу́шникъ.

Rzepa, -y, *ж.* ре́па. **Rzepa podłużna,** нѣме́цкая ре́па, брю́ква. **Rzepa leśna,** дра́ква, свино́й хлѣбъ. **Rzepa dzika, płonna,** ре́пчатый колоко́льчикъ (*растеніе*).

Rzepak, -u, *м.* ди́кая ре́па.

Rzepakowy, ре́пный.

Rzepik, -a, *м. Бот.* репе́йникъ.

Rzepisko, *см.* **Rzepnisko.**

Rzepka, -i, *ж.* ре́пка.

Rzepnica, -y, *ж. Бот.* ярýтка (*растеніе*).

Rzepnik, -a, *м. Бот.* земляно́й оре́хъ.

Rzepnisko, Rzepisko, -a, *ср.* ре́пное по́ле.

Rzepny, ре́пный.

Rzępoła, -y, *м.* плохо́й скрипа́чъ.

Rzępolenie, -nia, *ср.* пили́канье (*на скри́пкѣ*).

Rzępolić, пили́кать (*на скри́пкѣ*).

Rzępsko, -a, *ср.* ре́пища, *см.* **Rzepa.**

Rzęsa, -y, *ж.* рѣсни́ца (употреби́тельнѣе во мн. ч. **Rzęsy, -ów,** рѣсни́цы). || *Бот.* волоски́ по края́мъ листа́; || **Rzęsa leszczynowa,** серёжка; || **Rzęsa wodna,** водна́я чечеви́ца (*растеніе*); || **Rzęsa skalna,** многовла́сникъ (*растеніе*); || **Rzęsa wietrzna,** сѣмядо́ля, сѣменодо́ля, пупо́чная трава́.

Rzęsiście, Rzęsisto, ча́сто, гу́сто, оби́льно. **Deszcz rzęsiście padał,** шёлъ проливно́й дождь. **Rzęsiście płakać,** проливáть оби́льныя слёзы. **Sala rzęsisto oświetlona,** зáла я́рко освѣщена́.

Rzęsistość, -ści, *ж.* оби́лие, густота́, ча́стость, мно́жество.

Rzęsisty, густо́й, ча́стый, си́льный, оби́льный. **Rzęsisty włos,** густы́е во́лосы. **Rzęsiste zboże, Rzęsista trawa,** густа́я рожь, густа́я трава́. **Rzęsisty deszcz,** проливно́й дождь. **Rzęsiste światło,** я́ркій, блиста́тельный свѣтъ. **Rzęsisty posag,** бога́тое прида́ное.

Rzeski (*см.* **Rzesza**), импе́рскій, госуда́рственный.

Rzeski, Rzezki, рѣзвый, живо́й, бы́стрый; || рѣзкій, ко́лкій; || весёлый, прово́рный, бо́дрый.

Rzesko, рѣзво, жи́во, бы́стро, рѣзко, си́льно; || ве́село, прово́рно, бо́дро.

Rzeskość, Rzezkość, -ści, *ж.* рѣзвость, жи́вость; || рѣзкость, ко́лкость; || кре́пость, си́ла, бо́дрость.

Rzesza, -y, *ж.* толпа́, мно́жество наро́да; || ***Rzesza powietrzna, skrzydlata,** ста́я птицъ; || **Rzesza Niemiecka,** Германскій Сою́зъ, Германское Госуда́рство.

Rzeszanin, -a, *м.* жи́тель Герма́нскаго Госуда́рства.

Rzeszet, -a, *м. Архит.* решётчатое отве́рстіе.

Rzeszetny, решётчатый.

Rzeszoto, -a, *ср.* решето́; || *Горн.* гро́хотъ. *Посл.* **Jeden kozła doi, drugi pod nim rzeszoto trzyma**, одни́ъ козла́ дои́тъ, друго́й решето́ подставля́етъ, *т. е.* отъ э́того сто́лько же по́льзы какъ отъ козла́ молока́.

Rzetelnie, и́стинно, дѣйстви́тельно, по и́стинѣ, по́длинно; || че́стно, правди́во, добросо́вѣстно.

Rzetelność, -ści, *ж.* существе́нность, дѣйстви́тельность; || добросо́вѣстность, че́стность, правди́вость, аккура́тность, то́чность, усто́йка (*въ слов*ѣ); || пра́вильность, по́длинность (*по́дписи*), достовѣ́рность. || *Стар.* очеви́дность, я́вность, *см.* **Oczywistość**.

Rzetelny, дѣйстви́тельный, существе́нный; || добросо́вѣстный, че́стный, правди́вый, аккура́тный, то́чный, усто́йчивый (*въ слов*ѣ), *см.* **Uczciwy**; || пра́вильный, по́длинный, достовѣ́рный; || *Стар.* очеви́дный, я́вный.

Rzewnić, тро́гать (*до слез*ъ), заста́вить пла́кать, смягча́ть.

Rzewnie, го́рестно, го́рько, жа́лостно, тро́гательно. **Rzewnie płakać**, го́рько пла́кать; || и́скренно, серде́чно, чистосерде́чно, не́жно. **Rzewnie miłować**, не́жно, и́скренно люби́ть.

Rzewność, **Rzewliwość**, **Rzewniwość**, -ści, *ж.* смуще́ніе, трево́га, умиле́ніе; || тоскли́вость, уны́ніе, скорбь. **Rzewność łez**, го́речь слёзъ. **Rzewność serca**, сокруше́ніе се́рдца. || *Стар.* ре́вность, усе́рдіе, *см.* **Gorliwość**.

Rzewny, умилённый, тоскли́вый, сокрушённый; || го́рькій, го́рестный, приско́рбный; || и́скренній, задуше́вный, глубо́кій; || тро́гательный, жа́лостный, жа́лобный, уны́лый, тоскли́вый. **Rzewne łzy wylewać**, проли́вать го́рькія слёзы. **Rzewny żal**, глубо́кая скорбь. **Rzewny styl**, тро́гательный слогъ. **Rzewny człowiek**, чувстви́тельный челове́къ. **Rzewny głos**, жа́лобный, уны́лый го́лосъ. **Rzewne dźwięki**, уны́лые зву́ки. || *Стар.* **Rzewliwy**, ре́вностный, усе́рдный, *см.* **Gorliwy**.

Rzeź, -zi, *ж.* (**bydła**), уби́й (*скота́*); || бо́йня, скотобо́йня; || ре́зня, сѣча, убіе́ніе, кровопроли́тіе; || закла́ніе, умерщвле́ніе.

Rzezać, ре́зать; || крои́ть; || холости́ть (*лошадь*); || ва́ять, вырѣзывать, высѣка́ть (*изъ де́рева, ко́сти, ка́мня, или на де́рев*ѣ, *на ко́ст*и, *на ка́мн*ь); || грани́ть, шлифова́ть; || *Хир.* вырѣзывать ка́мень (*изъ пузыря́*), *см.* **Rznąć**, **Krajać**. || **Rzezać się**, прорѣзываться. **Rzeżą się zęby**, зу́бы прорѣзываются.

Rzeżączka, -i, *ж. Мед.* запо́ръ мочи́, мочерѣзъ; || кровава́я гоноре́я.

Rzezak, -a, *м.* большо́й ножъ, ре́закъ; || садо́вый ножъ; || ре́зецъ (*у бочаро́въ*).

Rzezanie, -nia, *ср.* вырѣзываніе, ре́заніе, ваяніе, ва́яніе; || холощёніе (*лошади*); || чека́нка (*моне́тъ*); || рѣзьба́ (*на де́рев*ѣ), грането́ніе (*ка́мней*), *см.* **Rzeźbiarstwo**, **Rzeźba**; || *Хир.* опера́ція.

Rzezaniec, -ńca, *м.* кастра́тъ, скопе́цъ; || евну́хъ.

Rzezany, рѣзно́й, чека́ненный, насѣ́ченный; || гранёный (*о драгоцѣнныхъ ка́мняхъ*); || узо́рчатый, тра́вчатый (*о ба́рхат*ѣ).

Rzeźba, -y, *ж.* рѣзьба́; ре́зная рабо́та; || чека́нка, чека́нная и́ли обро́нная рабо́та; || **Rzeźba wypukła**, горельефъ, совершённо вы́пуклая рабо́та. **Rzeźba płaska**, барельефъ, пло́ская, вы́пуклая рабо́та; || ва́яніе, изва́яніе.

Rzeźbiarka, -i, *ж.* худо́жница, занима́ющаяся ва́яніемъ, скульпту́рою.

Rzeźbiarski, скульпту́рный.

Rzeźbiarstwo, -a, *ср.* ва́ятельное иску́сство, скульпту́ра; || рѣзьба́, ва́яніе, ре́зная рабо́та.

Rzeźbiarz, -a, *м.* ре́зчикъ, рѣщи́къ (*печа́тей и т. п.*); || ва́ятель, скульпто́ръ.

Rzezimieszek, -szka, *м.* воро́шка, мазу́рикъ, жу́ликъ, карма́нщикъ.

Rzeźnia, -ni, **Rzeźnica**, -y, *ж.* бо́йня, скотобо́йня; || мясна́я ла́вка, мясно́й ря́дъ.

Rzeźnictwo, -a, *ср.* мясни́чество; || торго́вля мя́сомъ.

Rzeźniczka, -i, *ж.* мясни́чиха.

Rzeźniczy, мясни́чій. **Stół rzeźniczy**, мясно́й поло́къ (*неподви́жный покры́тый столъ, на ко́емъ раскла́дываютъ продаётое мя́со*).

Rzeźnik, -a, *м.* мясни́къ; || ***живодёръ**.

Rzeżucha, -y, *ж. Бот.* жерýха, кресъ, брýнкресъ (*расте́ніе*).

Rzeźwić, **Orzeźwiać**, **Orzeźwić**, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, возстановля́ть, возстанови́ть (*си́лы*), приводи́ть, привести́ въ чу́вство, возбужда́ть, возбуди́ть, ободря́ть, ободри́ть, оживля́ть, оживи́ть, освѣжа́ть, освѣжи́ть, возбужда́ть, возбуди́ть, весели́ть, развеселя́ть.

Rzeźwieć, **Orzeźwieć**, оживля́ться, оживи́ться, очну́ться, ободря́ться, ободри́ться, весели́ться, развеселя́ться.

Rzeźwienie, -nia, *ср.* освѣже́ніе, оживле́ніе.

Rzeźwo, бо́дро, жи́во, ве́село.

Rzeźwość, -ści, *ж.* бо́дрость, жи́вость, весёлость, свѣжесть, крѣпость.

Rzeźwy, бо́дрый, свѣжій, ре́звый, живо́й, прово́рный, весёлый, одушевлённый, оживлённый.

Rznąć, **Rznąć**, ре́зать; || **Rznąć piłą**, пили́ть; || **Rznąć co na kamieniu**, вырѣзывать на ка́мнѣ и т. д.; || **Rznąć kogo w łeb**, тре́снуть, сви́снуть по́ уху, си́льно уда́рить; || **Rznąć na skrzypcach**, пили́кать на скри́пкѣ.

Rznięcie, -cia, *ср.* надрѣзъ, подрѣзываніе (*дерéвьевъ*); || пилéніе, пúлка (*дровъ, досóкъ*); || рѣзьбá (*на мúди, на дéревѣ*); || гравúрованіе; || чекáнка (*монéтъ*); || *Мед.* рѣзь, рѣзь въ животѣ.

Rznięty, вырѣзанный, высѣченный; || гравúрованный; || чекáненный.

Rzodkiew, -kwi, *ж. Бот.* рѣдька.

Rzodkiewka, -i, *ж. Бот.* радúсъ, редúска.

Rzodkwiowy, рѣдечный.

Rzucać, Rzucić, бросáть, брóсить, кидáть, кúнуть, швырáть, швырнýть, метáть, метнýть. **Rzucać lesy**, бросáть, метáть жребúй. **Rzucać kogo, jakie miejsce**, оставлáть кого, какóе-либо мѣсто. **Rzucić na kogo kamieniem**, пустúть въ кого кáмнемъ. * **Rzucić okiem, Rzucić oczyma na kogo**, брóсить взглядъ на кого, быстро взглянýть. **Rzucać na kogo podejrzenie**, имѣть сúльное подозрѣніе на кого, оставлáть въ подозрѣніи, заподóзрѣвать. **Rzucić rów**, раскопáть ровъ. **Rzucić czém**, качáть, колебáть, колыхáть (*о морѣ, волнáх, бýрѣ и т. п.*). **Rzucać z żołądka**, блевáть, рвать. || **Rzucać się, Rzucić się**, бросáться, брóситься, кидáться, кúнуться. * **Łzy mu się rzuciły**, слёзы потекúй изъ глазъ его.

Rzucony, брóшенный, покúнутый.

Rzut, -u, *м.* бросáніе, швырáніе, метáніе; || удáръ, толчёкъ; || махъ; || *Мех.* двúгательная, метáтельная сúла; || *Мат.* сúла тáжести, сúла тяготѣнія. || * **Rzut oka**, взглядъ, глазомѣръ, видъ.

Rzutki, Rzutny, скóрый, бúстрый, поспѣшный, провóрный, рѣзвый, живóй, оборóтливый.

Rzutnia, -i, *ж.* кривáя лúнія.

Rzyć, -ci, *ж. см.* **Zadek.**

Rzygać, Rzygnąć, рыгáть, рыгнýть; || извергáть, извергáть, выкúдывать, выбрáсывать; || блевáть, рвать.

Rzyganie, -nia, *ср.* рыгáніе; || *Мед.* отрúжка, рыгóта; || блевáніе, рвóта, *см.* **Womitowanie, Womity.**

Rzygliwy, рыгáющій.

Rzygnienie, -nia, *ср.* рыжóкъ, отрúжка.

Rżysko, -a, *ср.* пóле со жнúвомъ; || жнúво, жнúвье, жнúтвина.

Rzytny, задненроходúмый, *см.* **Rzyć.**

S.

S произнóсится какъ рýсская бýква *С*.

S, Św., сокращéніе прилагáтельнаго **Święty**, святóй.

Sa, sa, sa! сюдá! сюдá! (*кликанье собáкъ*). **Sa tu, piesku, sa!** сюдá, собáчка, сюдá! || лёвéй! (*крикъ на волóвъ*). || *Посл.* **Jedno, sa sa, drugie do lasa**, кто въ лёсъ, кто по дровá.

Sabas, Sabat, -u, *м.* (употребúтельнѣе **Szabas**), суббóта, шáбашъ (*у Евréевъ*).

Sać, Sący, *см.* **Ssać, Ssący.**

Sączek, *см.* **Sęczek.**

Saczyć, *Областн.* подтáлкивать.

Sączyć, кáпать, сочúться, течь, кáпля по кáплѣ испускáть, изливáть, источáть; || * **Sączyć łzy**, проливáть слёвы. || **Sączyć się**, кáпать, сочúться, просáчиваться, течь кáпля по кáплѣ.

Sad, -u, *м.* плодовóй садъ, фруктóвый садъ.

Sąd, -u, *м.* судъ; || судúлище; || судéбное мѣсто; || приговóръ; || мнѣніе. **Mieć sąd zdrowy**, имѣть здрáвый разсýдокъ. **Wziąść kogo pod sąd**, отдáть кого подъ сýдъ. **Pozwać kogo do sądu**, позвáть кого къ судý. *Библ.* **Sąd ostateczny**, стрáшный сýдъ. **Sąd cywilny, kryminalny, wojskowy, kasacyjny, apelacyjny, polubowny, kompromisarski**, сýдъ граждáнскій, уголóвный, воéнный, кассаціóнный, апелляціóнный. **Sąd zjazdowy**, мировóй съѣздъ. **Sąd przysięgłych**, судъ присáжныхъ. **Sąd pokoju**, мировóй судъ. **Sąd polubowny**, третéйскій судъ. **Sąd zwyczajny**, óбщее судéбное мѣсто.

Sąd, -ędu, *м. Стар.* судóкъ, посýда и т. д., *см.* **Sądek.**

Sadek, -dku, *м.* фруктóвый сáдикъ.

Sądek, -dka, *м.* кáдочка, *см.* **Faska.**

Sadliczka, -i, *ж. Бот.* никóтная травá.

Sadlisty, сáльный, жúрный.

Sadło, -a, *ср.* сáло, жиръ; || тукъ. *Посл.* **Czuje pies, że zjadł sadło**, знаетъ кóшка, чьё мясо съѣла.

Sadnić, *см.* **Sednić.**

Sadno, *см.* **Sedno.**

Sądny, сýдный. Это слóво употребля́ется тóлько въ слѣдующемъ выраженіи: **Sądny dzień**, день страшнаго судá, сýдный день.

Sadowić, Usadowić, сажáть, посадúть, усáживать, усадúть; || поселáть, поселúть, помѣщáть, помѣстúть, отводúть, отвестú кому (*зéмлю, мѣсто*); || утвердúть (*на трóнѣ*), возвестú (*на трóнъ*). || **Sadowić się, Usadowić się**, усáживаться, усѣсться, размѣщáться, размѣстúться, располагáться, расположúться.

Sadowisko, -a, *ср.* основá, основáніе; || жилúще, мѣстопребывáніе, пребывáніе.

Sadownictwo, -a, *ср.* разсáдка, молодúхъ дерéвьевъ.

Sądownictwo, -a, *ср.* судéйское звáніе, судéйское сослóвіе; || судъ, судопроизвóдство, распрáва, отправлéніе правосýдія, судéбное вѣдомство, судéбная власть, судéбная часть.

Sadowniczy, принадлежáщій развóдчику молодúхъ дерéвьевъ.

Sądownie, судéбнымъ порáдкомъ.

Sadownik, -a, *м.* развóдчикъ молодúхъ дерéвьевъ; || съёмщикъ фруктóвыхъ дерéвьевъ.

Sądowy, судёбный, су́дный. **Sądowo-karny**, судёбно-уголо́вный. **Dom sądowy**, судёбная пала́та.

Sadz, -u, *м.* садо́къ, са́жалка (*для ры́бы*). **Sadz ptaszy, na ptaków**, птичникъ, пти́чій садо́къ.

Sadza, -y, *ж.* **Sadze**, *мн.* са́жа.

Sadzać, Posadzić, Wsadzić, сажа́ть, посади́ть; || *см.* **Sadzić**.

Sadzawka, -i, *ж.* са́жалка (*для ры́бы*), прудъ, *см.* **Staw**.

Sadzel, -a, *м.* нары́въ, я́зва, я́звина.

Sadzić, вы́пустить я́йца на сковороду́, сдѣлать выпускну́ю я́ичницу; || **Sadzić kury na jajach**, сажа́ть куръ на я́йцахъ; || **Sadzić co czém**, обкла́дывать, высаживать (*чѣмъ*); || сажа́ть, разса́живать дере́вья. || **Sadzić się na co**, уси́ливаться, си́литься, стара́ться, рва́ться.

Sądzić, Osądzić, суди́ть, осуди́ть, присуди́ть; || рѣша́ть. рѣши́ть; || разсуждать, разбира́ть; || ду́мать. **Sądzić sprawę, proces**, рѣша́ть тя́жбу. **Sądzić kogo z powierzchowności**, судить о комъ по нару́жности. **Dobrze o kim sądzić**, хорошо́ ду́мать о ко́мъ, имѣть о ко́мъ хоро́шее мнѣніе. **Sądzę, że dziś przybędzie**, я ду́маю, что онъ сего́-дня прибу́детъ.

Sadziec, -dźca, *м. Бот.* поско́нникъ (*расте́ніе*).

Sadzisty, покры́тый фрукто́выми дере́вьями.

Sadznik, -a, *м.* разса́дникъ, питомникъ.

Sadzony, са́женый. **Jaja sadzone**, выпускна́я я́ичница; || **Drzewka sadzone**, поса́женыя дере́вья; || обло́женный, вы́ложенный, высаженный, *см.* **Sadzać**.

Sądzony, сужде́нный, обсужде́нный, рѣшённый.

Sagan, -u, *м.* котёлъ.

Saganek, -nka, *м.* котело́къ.

Sajdak, -u, *м.* колча́нъ, тулъ.

Sak, -u, *м.* мѣшо́къ; || родъ же́нской оде́жды; || сѣть, сѣтка (*для ло́вли куропа́токъ*); || рыболо́вная сѣть.

Sakiewka, -i, *ж.* кошелёкъ.

Sakłak, Szakłak, Szekłak, -u, *м. Бот.* придоро́жная игла́ (*расте́ніе*).

Sakra, -y, *ж.* корнова́ніе муропома́заніе; || посвяще́ніе (*въ епископы*).

Sakrament, -u, *м.* та́инство, та́йна; || **Najświętszy** *или* **Przenajświętszy Sakrament**, Свята́е Дары́, Прича́стіе, Евхари́стія.

Sakramentalny, принадлежа́щій та́инству, составля́ющій та́инство.

Sakryfikować, приноси́ть въ же́ртву, же́ртвовать, поже́ртвовать; || посвяща́ть.

Sakrystja, Sakrystjan, *см.* **Zakrystja** и т. д.

Sakwa, -y, *ж.* **Sakwy, -kiew**, *мн.* сума́, котомка, кошёль.

Sala, -i, *ж.* за́ла, залъ. **Sala jadalna**, столо́вая. **Sala audjencjonalna**, прису́тственная за́ла. **Sala ustępowa**, проси́тельская ко́мната, пріёмная ко́мната. **Sala ochrony**, пріютъ. **Sala szpitalna**, больни́чная пала́та.

Sałaciany, сала́тный. || *Бот.* эндиви́й, садо́вый цикорій.

Salamandra, -y, *ж.* саламандра (*пресмыка́ющееся*).

Salapa, -y, *ж. Бот.* ле́йка слабительная *или* ле́йникъ слаби́тельный (*расте́ніе*); || *Ант.* яла́па (*корень ле́йника*).

Sałata, -y, *ж. Бот.* лату́къ, сала́тъ.

Sałaterka, -i, *ж.* сала́тникъ, сала́тница.

Sałatka, -i, *ж. Бот.* сала́тный булды́рянъ.

Salceson, -u, *м.* соси́ска, колбаса́.

Saldo, *Нескл.* въ оста́ткѣ.

Saldować, подводи́ть ито́гъ, своди́ть счёты; || выпла́чивать оста́токъ до́лжной су́ммы.

Saletarnia, Saletrarnia, -ni, *ж.* селитряница, селитрова́рня.

Saletra, -y, *ж.* селитра.

Saletran, -u, *м. Хим.* азотноки́слая соль, *см.* **Saletrzan**.

Saletrarnia, *см.* **Saletarnia**.

Saletrnik, -a, *м.* селитрова́ръ.

Saletroczyn, -u, Saletroród, -odu, *м. Хим.* селитроро́дъ, азо́тъ.

Saletrowy, Saletrzany, селитряный.

Saletrzan, -u, *м.* (**srebra**), азотноки́слое серебро́.

Saletrzysty, селитрова́тый, азотнокислый.

Salka, -i, *ж.* небольша́я за́ла.

Salmjak, -u, *м. Хим.* нашатырь, солеки́слая соль.

Salmjakowy, нашатырный.

Salopa, -y, *ж.* сало́пъ; || плащъ (*же́нскій*).

Salopka, -i, *ж.* пла́щикъ, наки́дка, ве́рхняя тёплая оде́жда.

Salsa, -y, *ж.* со́усъ, подли́ва.

Salsefiny, -fin, Salsufy, -ów, *мн. Бот.* козеле́цъ (*расте́ніе*).

Salsza, Sałsza, *см.* **Salsa**.

Salva exceptione, безъ приня́тія на себя́ отвѣтственности.

Salvo calculo, ассигно́вка, о́тпускъ су́ммы съ усло́віемъ представленія отчёта.

Sam, сюда́. **Chodź** *или* **pójdź sam**, ступа́й *или* поди́ сюда́, поди́-ко сюда́. **Tam i sam**, и тамъ и самъ, кой-гдѣ, мѣста́ми, я́врѣдка. *Прост.* **Sam do mnie, Sam tu**, сюда́, ко мнѣ!

Sam, Sama, Samo, самъ, сама́, само́, са́мый, са́мая, са́мое. **Sam (jeden)**, оди́нъ, совершенно оди́нъ, одино́къ. **Sam to zrobię**, я самъ э́то сдѣлаю. || **Sam z siebie**, самъ собо́ю, добровольно, произво́льно. **Przez to samo, tém samém**, чрезъ э́то са́мое. **Dla tego samego**, по э́тому са́мому. **To samo**, э́то са́мое. **Sam na sam**, (*Стар.* **Sam a sam**), оди́нъ на оди́нъ,

наединѣ. **Idź tam jakby sam z siebie**, поди́ туда́ какъ бы самъ по себѣ́, отъ свого́ и́мени, самъ отъ себя́. **Sam nie swój**, самъ не сво́й (*въ необыкновенномъ расположе́ніи ду́ха, разсѣ́янный*). || **Ten sam, ta sama, to samo**, тотъ са́мый, та са́мая, то са́мое. **Ta sama suknia**, то са́мое пла́тье. **Tenże sam**, тотъ же са́мый. **To właśnie to samo**, э́то и́менно то́ же са́мое. **To wszystko to samo**, э́то всё одно́ и то́ же, э́то всё равно́. || **Ten człowiek to sama poczciwość**, э́тотъ человѣ́къ олицетворённая че́стность, э́то человѣ́къ вполнѣ́ че́стный, э́то вполнѣ́ че́стный человѣ́къ. || **Sam**, *вм.* **nawet**, да́же. **Sam ocean ma swoje rośliny**, да́же въ са́момъ океа́нѣ есть расте́нія. || **Przy samym końcu**, при са́момъ концѣ́. **W saméj rzeczy**, въ са́монъ дѣ́лѣ. **W samém dziele**, въ са́момъ сочине́ніи. **W saméj zimie**, во вре́мя са́мой зимы́, въ среди́нѣ са́мой зимы́. **W sam czas**, въ са́мое вре́мя, какъ разъ во́ время. **W samę porę**, въ са́мую по́ру. || **Same kłamstwa popisał**, написа́лъ то́лько одну́ ложь. **Sami piękni ludzie**, одни́ то́лько прекра́сные лю́ди. || *Посл.* **Nieszczęście nigdy samo nie przyjdzie**, бѣда́ не прихо́дитъ одна́, на вся́кую бѣду́ не упасёшься, бѣда́ бѣду́ роди́тъ, бѣдо́й погоня́етъ, *Посл.* **Lżéj nędznemu nie samemu**, на лю́дяхъ смерть красна́. **Kiedy człowiek pijany, to sama dusza w język lezie**, что́ у тре́зваго на умѣ́, то́ у пья́наго на языкѣ́.

Samcołożnik, -a, *м.* мужело́жецъ, мужело́жникъ.

Samcołoztwo, -a, *ср.* мужело́жство.

Samcowy, Samczy, самцо́въ, принадлежа́щій самцу́.

Samczyk, -a, *м. Умен.* са́мчикъ.

Samica, -y, Samka, -i, *ж.* са́мка.

Samiczka, -i, *ж. Умен.* сами́чка.

Samiczy, са́мкинъ, принадлежа́щій са́мкѣ.

Samiec, -mca, *м.* саме́цъ.

Samit, -u, *м. Бот.* амара́нтъ (*расте́ніе*).

Samiuchny, Samiusieńki, Samiuteńki, Samiutki, одинёхонекъ, одинёшенекъ.

Samobójca, -y, *м.* самоубі́йца.

Samobójstwo, -a, *ср.* самоубі́йство.

Samobytność, *см.* **Samoistność**.

Samochcąc, самопроизво́льно, произво́льно, непринужде́нно, доброво́льно.

Samochcący, Samochętny, самопроизво́льный, произво́льный, доброво́льный.

Samochwał, -a, Samochwalca, -y, *м.* самохва́лъ, хвасту́нъ.

Samochwalstwo, Samochlubstwo, -a, *ср.* самохва́льство, хвастовство́.

Samoczwart, самъ-четвёртъ, оди́нъ съ тремя́.

Samodłużnik, -a, *м.* самъ должни́къ.

Samdrugi, самъ-дру́гъ, вдвоёмъ.

Samodział, -u, *м.* то́лстое сукно́ *и́ли* холстъ дома́шней рабо́ты.

Samodzielnie, самостоя́тельно.

Samodzielność, -ści, *ж.* самостоя́тельность.

Samodzielny, самостоя́тельный.

Samodzierżca, -y, *м.* самоде́ржецъ.

Samogłoska, -i, *ж.* гла́сная (*бу́ква*).

Samogwałcić, предава́ться онани́зму.

Samogwałt, -u, *м.* онани́змъ.

Samoistność, -ści, *ж.* самобы́тность.

Samoistny, самобы́тный.

Samojad, Samojedz, -a, Samojedzca, -y, *м.* людоѣ́дъ, *см.* **Samożerca**.

Samojedny, еди́нственный въ своёмъ ро́дѣ.

Samojedź, -dzi, *ж.* пожира́ніе со́бственнаго ро́да ме́жду живо́тными; || людоѣ́дство; || *Собир.* людоѣ́ды.

Samokupiec, -pca, Samokupień, -pnia, *м.* монополи́стъ; || переку́пщикъ.

Samokupstwo, -a, *ср.* монопо́лія; || переку́пъ.

Samołówka, -i, *ж.* западня́, лову́шка.

Samołożnik, -a, *м.* занима́ющійся онани́зномъ.

Samołoztwo, -a, *ср.* онани́змъ.

Samolub, -a, *м.* себялю́бецъ, эгои́стъ.

Samolubny, Samoluby, себялюби́вый, эгоисти́ческій.

Samolubstwo, -a, *ср.* себялю́біе, эгои́змъ.

Samołusk, -a, *м. Зоол.* родъ змѣи́ мѣдя́ницы.

Samopał, -u, *м.* самопа́лъ, *см.* **Strzelba**.

Samopas, *Нар.* самово́льно, своево́льно, на свобо́дѣ, безъ при́смотру; || **Samopas, -a**, *м.* распу́тникъ, бродя́га, необу́зданный человѣ́къ.

Samopaska, -i, *ж.* распу́тница, развра́тница; || скита́лица.

Samopiąt, самъ-пя́тъ, оди́нъ съ четырмя́.

Samopsza, -y, *ж.* по́лба (*родъ пшени́цы*).

Samorodnie, есте́ственно, натура́льно; || саморо́дно; || своеобра́зно, оригина́льно.

Samorodność, -ści, *ж.* есте́ственность, натура́льность; || саморо́дность: || своеобра́зность, своеобра́зіе, оригина́льность.

Samorodny, есте́ственный, натура́льный: || саморо́дный; || своеобра́зный, оригина́льный.

Samoruch, -u, *м.* автома́тъ.

Samoruchnia, -ni, *ж.* маши́на сама́ собо́ю дви́жущаяся.

Samoruchy, Samoruszy, автомати́ческій, самодви́жный; || машина́льный.

Samorządca, -y, *ж.* самовласти́тель.

Samorządność, -ści, *ж.* самовла́стіе, самоуправле́ніе; || самоупра́вство; || самостоя́тельность.

Samorządny, самовла́стный, самовласти́тельный: || самоуправля́емый; || самоупра́вный; || самостоя́тельный.

Samosiódm, самъ-сёмъ, оди́нъ съ шестью́.
Samosłanieo, -ńca, *м.* самозва́нецъ, лжеучи́тель.
Samosłaństwo, -a, *ср.* лицемѣ́ріе; || лжеучёніе.
Samosób, уедине́нно, въ соверше́нномъ уедине́ніи, одино́ко, въ одино́чествѣ.
Samostrzał, -u, *м. Охот.* самострѣ́лъ, капка́нъ, ста́вимый для убива́нія звѣре́й; || лукъ осо́беннаго устро́йства для броса́нія стрѣ́лъ.
Samoszóst, самъ-шёстъ, самъ шесто́й, оди́нъ съ пятью́.
Samotnie, уедине́нно, пусты́нно.
Samotnik, -a, *м.* отше́льникъ, пусты́нникъ, *см.* **Pustelnik.**
Samotność, -ści, *ж.* уедине́ніе, удале́ніе.
Samotny, уедине́нный, удали́вшійся.
Samotreść, -ści, *ж.* самотёкъ, пе́рвый вы́пускъ виногра́днаго со́ка.
Samotrzask, -u, *м.* западня́, *Посл.* **Starego wróbla na samotrzask nie złapiesz**, ста́раго воробья́ на мяки́нѣ не обма́нешь.
Samotwór, -cru, *м.* самостоя́тельное, оригина́льное произведе́ніе.
Samouczny, научи́вшійся самъ собо́ю, самоу́чкою.
Samouk, -a, *м.* самоу́чка.
Samowładanie, -nia, *ср.* самовла́стіе, *см.* **Samowładztwo.**
Samowładca, *см.* **Samowładzca.**
Samowładnie, самовла́стно, неограни́ченно; || деспоти́чески.
Samowładny, самовла́стный, неограни́ченный, самодержа́вный; || самовласти́тельный деспоти́ческій.
Samowładzca, Samowłajca, -y, *м.* самоде́ржецъ.
Samowładztwo, -a, *ср.* самодержа́віе; || самовла́стіе.
Samowolnie, самово́льно, произво́льно, самопроизво́льно.
Samowolność, -ści, *ж.* самово́льство, произво́лъ, произво́льность.
Samowolny, самово́льный, произво́льный.
Samowtór, самъ-другъ, самдру́гъ, оди́нъ съ други́мъ, вдвоёмъ.
Samożerca, -y, *м. см.* **Samojad.**
Samozwaniec, -ńca, *м.* самозва́нецъ.
Samozwaństwo, -a, *ср.* самозва́нство.
Sampan, -a, *м.* **Jegomość pan**, господи́нъ, ба́ринъ, его́ ми́лость.
Sandacz, -a, *м. Зоол.* суда́къ (*ры́ба*).
Sandał, -a, *м.* санда́лъ (*де́рево*).
Sandał, -u, *м. Стар.* санда́лія (*родъ о́буви*).
Sandałowy, санда́льный.
Sandaraka, -i, *ж.* сандара́къ, можжеве́льная смола́.
Saneczki, -czek, *мн. Умен.* са́ночки, *см.* **Sanie.**
Sanica, -y, *ж.* по́лозъ, *мн.* **Sanice**, поло́зья (*у сане́й*).
Sanie, -sań, Sanki, -ek, *мн.* са́ни, са́нки.
Sanitarny, санита́рный, относя́щійся къ здоро́вью, къ охране́нію здоро́вья.
Sankcja, -ji, *ж.* утвержде́ніе; || соизволе́ніе, согла́сіе. **Sankcja pragmatyczna**, прагмати́ческое постановле́ніе; || распоряже́ніе (*госуда́ря*).
Sankcjonować, утвержда́ть; || одобря́ть, соизволя́ть.
Sanktyssymum, Свя́тые Дары́, *см.* **Sakrament.**
Sanna, -éj, *ж.* (**droga**), санна́я доро́га, санно́й путь.
Sap, -u, *м. см.* **Sapanie**; || **Sapy**, *мн. см.* **Dąsy**; || **Sap, -u**, *м.* **Sapisko, Sapowisko, -a**, *ср.* **Sapy, -ów, Sapiska, Sapowiska, -isk**, *мн.* топь, тряси́на, боло́тина; || сапъ (*болѣ́знь у лошаде́й*).
Sapać, пыхтѣ́ть, сопѣ́ть; || * дуться (*со зло́сти*)).
Sapanie, -nia, *ср.* пыхтѣ́ніе, сопѣ́ніе.
Sąpel, *см.* **Sopel.**
Sapisko, *см.* **Sap.**
Sapka, -i, *ж.* сухо́й на́сморкъ, заложе́ніе но́са, на́сморкъ, просту́дное пораже́ніе сли́зистыхъ оболо́чекъ.
Sapliwy, -ego, *м.* сопу́нъ.
Sapowaty, ти́нистый, то́пкій, боло́тистый.
Sapowisko, Sapy, *см.* **Sap.**
Sardela, Sardelka, -i, *ж.* сарде́ль, сарди́нка, анчо́усъ (*ры́ба*).
Sardonik, Sardyk, -a, *м.* сардони́ксъ, сардъ (*ка́мень*).
Sarkać, Sarknąć, сопѣ́ть, фырка́ть, фы́ркнуть; || = **na co, na kogo**, * ропта́ть, сѣ́товать (*на кого́, на что́*); изявля́ть неудово́льстіе, ворча́ть.
Sarkanie, -nia, *ср.* сопѣ́ніе, фы́рканіе; || * ро́потъ, ворча́ніе.
Sarki, -ów, *мн* ро́потъ, сѣ́тованіе.
Sarna, -y, *ж.* косу́ля, ди́кая коза́, изу́брь
Sarneczka, -i, *ж.* ди́кая ко́зочка.
Sarni, сво́йственный ди́кой козѣ́.
Sarniątko, -a, Sarnię, -ęcia, *ср.* молодо́й изу́брь, дѣтёнышъ косу́ли.
Sarnina, -y, *ж.* мя́со ди́кихъ козъ.
Sasanka, -i, *ж. Бот.* безвре́менный цвѣтъ.
Sąsiad, -a, *м.* сосѣ́дъ. *Посл.* **Wiedzą sąsiedzi, jak kto siedzi**, слу́хомъ земля́ по́лнится.
Sąsiada, -y, Sąsiadka, -i, *ж.* сосѣ́дка.
Sąsiadować, жить въ сосѣ́дствѣ, по сосѣ́дству съ кѣмъ, быть чьимъ сосѣ́домъ.
Sąsiedni, сосѣ́дній, сме́жный, сопредѣ́льный, пограни́чный.
Sąsiedzki, сосѣ́дскій.
Sąsiedztwo, -a, *ср.* сосѣ́дство.
Sąsiek, Samsiek, -u, *м.* сусѣ́къ, за́сѣкъ; за́кромъ.
Saszek, *см.* **Szaszek.**

Satynować, атла́сить, сатини́ровать, лощи́ть, гла́дить.
Satynowanie, **-nia**, *ср.* сатини́ровка, гла́женіе, лощёніе.
Satyra, **-y**, *ж.* сати́ра.
Satyrycznie, сатири́чески, ко́лко, язви́тельно, насме́шливо.
Satyryczność, **-ści**, *ж.* сатири́ческій, насме́шливый тонъ; || ко́лкость, язви́тельность.
Satyryczny, сатири́ческій, ко́лкій, язви́тельный, насме́шливый.
Satyryk, **-a**, *м.* сати́рикъ; || насме́шникъ.
Satysfakcja, **-oji**, *ж.* удовлетворе́ніе, удово́льствіе.
Sążeń, **-żnia**, *м.* са́жень.
Sążenisty, **Sążnisty**, саже́нный; || *ро́слый, ду́жій, плечи́стый.
Sążniarz, **-a**, *м.* дровору́бъ.
Sążniować, **Zsążniować**, **Posążniować**, ме́рять, смѣ́рять саже́нью.
Sążniowe, **-ego**, *ср.* посажённое, по́дать съ земли́ по числу́ саженей.
Sążniowy, *см.* **Sążenisty**.
Scena, **-y**, *ж.* сце́на; || явле́ніе.
Schab, **-u**, *м.* грудина́ (*свиньи*).
Schadzać, *см.* **Schodzić**.
Schadzka, **-i**, *ж.* схо́дка, собра́ніе.
Scheda, **-y**, *ж.* часть, до́ля, насле́дство; || запи́ска, биле́тъ, ярлы́къ.
Schema, *Нескл. ср.* **Schemat**, **-u**, *м.* образе́цъ, видъ, фо́рма, схе́ма; || *Стар. Мат.* фигу́ра, *см.* **Wzór**.
Schizma, **-y**, *ж.* раско́лъ; || разлученіе, раздѣле́ніе, *см.* **Odszczepieństwo**.
Schizmatyk, **-a**, *м.* раско́льникъ.
Schłonąć, поглоти́ть.
Schludnie, чи́сто, опря́тно.
Schludny, чи́стый, опря́тный.
Schnąć, со́хнуть, ча́хнуть.
Schód, **-odu**, *м.* сходъ, спускъ, скатъ, склонъ, пока́тость; || ущербъ (*луны*); || ступе́нь, *см.* **Stopień**. **Schody**, **-ów**, *мн.* ле́стница. **Schody kręcone**, ви́тая ле́стница.
Schodzić, **Zejść**, **Znijść**, **Schadzać**, сходи́ть, сойти́, схаживать. проходи́ть, пройти́, всходи́ть, взойти́, выходить. **Schodzić po schodach**, сходи́ть съ ле́стницы. **Dzień schodzi**, день прохо́дитъ. **Czas schodzi**, вре́мя прохо́дитъ. || **Zejść**, употребля́ется вм. **Wejść** (*см.* **Wschodzić**). **Słońce zeszło**, со́лнце взошло́. **Zboże zeszło**, рожь, хлѣбъ взошёлъ. || **Schodzić** (*см.* **Chodzić**), износи́ть (*платье*). || Исходи́ть. **Schodziłem całe miasto**, я исходи́лъ весь го́родъ. || **Schodzić się**, **Zejść się**, сходи́ться, сойти́сь, собира́ться, собра́ться. **Zejść się** (**z sobą**), встрѣ́титься.
Schodzistość, **-ści**, *ж.* пока́тость, отло́гость, накло́нность.
Schodzisty, пока́тый, отло́гій, накло́нный.
Schorzało, боля́зненно. **Schorzało wyglądać**, имѣ́ть боля́зненный видъ.
Schorzały, боля́зненный, изнурённый боля́знью.
Schorzeć, изнури́ться отъ боля́зни.
Schować, *см.* **Chować**.
Schowalnia, **-ni**, *ж.* кладова́я, чула́нъ; || шкапъ.
Schowalny, сохра́нный. **Izba schowalna**, кладова́я. **Szafa schowalna**, шкапъ (*платяно́й и т. п.*).
Schowanie, **-nia**, *ср.* хране́ніе, сохране́ніе.
Schraniać, **Schronić**, скрыва́ть, скрыть, укрыва́ть, укры́ть, пря́тать, спря́тать, ута́ивать, ута́ить. || **Schraniać się**, **Schronić się** (**gdzie** *или* **przed kim**), пря́таться укрыва́ться, удаля́ться. **S. Antoni rozdał majątek i schronił się na puszczę**, Св. Анто́ній ро́здалъ своё иму́щество и удали́лся въ пусты́ню. **Schroń się, żeby cię nie postrzegli**, спря́чься, что́бы тебя́ не замѣ́тили, не уви́дѣли. **Schraniać się** (**czemu**), избѣга́ть (*чего́*), увёртываться (*отъ чего́*), *см.* **Chronić się**.
Schronienie, **-nia**, *ср.* убѣ́жище, прибѣ́жище, пристани́ще, прію́тъ. **Dawanie schronienia**, пристанодержа́тельство. **Dom schronienia starców**, богоде́льня.
Schwał, **-u**, *м.* **Schwała**, **-y**, *ж.* *Стар.* прославле́ніе, восхвале́ніе, похвала́. **Nad schwał**, вы́ше всѣ́хъ похва́лъ. || **Na schwał**, изъ тщесла́вія, изъ чва́нства. **On na schwał tylko to umié**, онъ э́то зна́етъ то́лько изъ тщесла́вія; || **na chwałę**, превосхо́дно, ди́вно.
Schwycić, схвати́ть.
Schwyt, **-u**, *м.* сило́къ (*для ло́вли птицъ*).
Schwytać, *см.* **Schwycić**.
Schył, **Schył**, **-u**, *м.* склонъ, накло́нность, пока́тость.
Schylać, **Schylić**, наклоня́ть, наклони́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || опуска́ть, опусти́ть. || **Schylać się**, **Schylić się**, наклоня́ться, наклони́ться, преклоня́ться, преклони́ться. **Schylać się po co**, наклоня́ться, нагиба́ться за чѣ́мъ (чтобы поднять). **Schylać się do kogo**, наклоня́ться, склоня́ться къ кому́.
Schyłek, **-łku**, *м.* склонъ, зака́тъ; || оста́токъ; || ущербъ (*луны*). **Na schyłku dnia**, на скло́нѣ, на зака́тѣ дня. **Na schyłku życia**, на зака́тѣ жизни, при оста́ткѣ жи́зни. **Beczka wina już na schyłku**, бо́чка вина́ уже́ на оста́ткѣ, *или* вина́ въ бо́чкѣ остаётся немно́го.
Schytrzać, **Schytrzyć**, *Стар.* надува́ть, наду́ть, поддува́ть, подду́ть, перехитря́ть.
Schytrzeć, сдѣ́латься хи́трымъ, продувны́мъ.
Ściąć, *см.* **Ścinać**.
Ściąg, **-u**, *м.* *Ком.* полу́чка де́негъ и принесе́ніе ихъ въ ка́ссу, упла́та, вы́дача де́негъ.
Ściągać, **Ściągnąć**, стя́гивать, стяну́ть, сжима́ть, сжать, затя́гивать, затяну́ть,

стáскивать, стащи́ть. **Ściągnąć gorset**, затяну́ть корсе́тъ. **Mróz ściąga błoto (na drogach)**, отъ морóза крѣ́пнетъ грязь (*на дорóгахъ*). ***Ściągnąć dwa zdania w jedno**, соедини́ть, смѣша́ть два поня́тія въ однó. **Ściągać buty, pończochy**, стáскивать, снимáть сапоги́, чулки́. **Ściągać wino z beczki**, цѣди́ть, сцѣ́живать винó изъ бóчки. **Ściągać warty**, снимáть карау́лъ. **Ściągać wojska**, собирáть войскá. **Ściągać co na siebie**, навлекáть на себя́, накликáть на себя́ (*нéнависть, презрѣ́ніе*). **Ściągnąć wodę**, отвести́ вóду. **Ściągać gdzie**, добирáться, достигáть. **Zaledwie ściągnęliśmy do wsi na nocleg**, наси́лу добрали́сь мы до дерéвни на ночлéгъ. || **Ściągać się, Ściągnąć się**, стя́гиваться, стяну́ться, затя́гиваться, затяну́ться, сжимáться, сжáться; || собирáться, собрáться; || сцѣ́живаться, сцѣди́ться (*о винѣ́*); **Ściągać się do czego**, относи́ться (*къ чему́*), касáться (*чего́*).

Ściąganie, Ściągnięcie, Ściągnienie, -nia, *ср.* стя́гиваніе, затя́гиваніе, сжимáніе, сжáтіе; || **Ściąganie, Ściągnięcie należności**, взыскáніе, истрéбованіе дóлжной су́ммы; || стáскиваніе (*сапогóвъ*); || собирáніе (*войскъ*); || сцѣ́живаніе (*винá изъ бóчки*); || испражнéніе, приня́тіе слаби́тельнаго.

Ściągnięcie, -cia, *ср.* истрéбованіе.

Ściana, -y, *ж.* стѣнá, перегорóдка: || бокъ, сторонá. **Ściana przeczna**, перебóрка, простѣ́нокъ. **Ściana przedziałowa**, перегорóдка. **Ściana pleciona**, плетéнь. **Ściana lepiona**, обмáзка изъ солóмы и гли́ны. **Ściana gruntowna**, капитáльная стѣнá. **Mieszkać o ścianę**, жить óбъ стѣну, стѣнá óбъ стѣну, въ сосѣ́дствѣ. || *Мат.* бокъ, сторонá (*фигу́ры*); || *Неупот.* **Ściana liczby kwadratowéj**, квадрáтный кóрень. || *Посл.* **Moje słowa jak groch o ścianę**, мои́ словá ему́ какъ къ стѣнѣ́ горóхъ (*не приста́ютъ*).

Scianka, -i, *ж.* стѣ́нка, перегорóдка. перебóрка. **Ścianki, -nek**, *мн.* простѣ́нокъ. || *Стар.* проли́въ. || **Gra w ścianki**, игрá: орёлъ *и́ли* решётка.

Sciec, *см.* **Sciekać**.

Scięcie, -cia, *ср. см.* **Scinanie**.

Scieg, -u, *м.* стёжка, шовъ, стрóчка.

Ścięgacz, Ściągacz, -a, *м.* *Анат.* сухáя жи́ла.

Ścięgaczka, Ściągaczka, -i, *ж.* перевя́зка.

Ścięgno, -a, *ср.* *Анат.* стегнó, вéрхняя часть ноги́ до колѣ́на, бедрó, ля́двея; || свя́зка, твёрдое тѣ́ло, твёрдая плоть хрящъ.

Sciek, -u, *м.* вытекáніе, истечéніе; || стокъ, спускъ воды́; || водоотвóдный жóлобъ, вы́пускъ для стóка воды́, стóчная трубá; || помóйная, сóрная я́ма; || слія́ніе стечéніе (*двухъ рѣкъ*); || *Анат.* **Sciek mleczny**, пузырёкъ питáтельнаго сóка.

Sciekać, Sciec, Scieknąć, стекáть, стечь.

Sciekanie, -nia, *ср.* стечéніе, истечéніе.

Sciekły, кáплющій.

Scieńczać, Scieńczyć, сострогáть утоня́ть; || уменьшáть, уменьши́ть тя́жесть, облегчáть, облегчи́ть.

Scieńczały, утончéнный, сдѣ́лавшійся тóньше.

Scieńczeć, станови́ться тóньше, тончáть.

Sciennik, -a, *м.* ближáйшій, смéжный сосѣ́дъ; || мотóкъ ни́токъ изъ сорокá пáсемъ.

Scienny, стѣннóй.

Scierać, Zetrzeć, стирáть, стерéть.

Sciereczka, -i, *ж.* тря́почка (*для стирáнія*).

Scierka, -i, *ж.* тря́пка, стирáлка.

Scierń, -ni, *ж.* употреби́тельнѣе **Sciernie, -nia**, *ср.* жни́во. жни́вье. жни́твина, солóма остáвшаяся пóслѣ жáтвы на пáшнѣ; || мѣ́сто, съ котóраго сжатъ хлѣ́бъ.

Sciernisko, -a, *ср.* жни́во, пóле со жни́вомъ.

Sciernisty, покры́тый жни́вомъ.

Scierpieć, терпѣ́ть, перетерпѣ́ть, вы́терпѣть, переноси́ть, сноси́ть, выноси́ть, вы́держать, допускáть.

Scierpliwy, Scierpny, снóсный, стерпи́мый.

Scierpnąć, оцѣпенѣ́ть, окоченѣ́ть, онѣмѣ́ть.

Scierw, -a, -u, *м.* употреби́тельнѣе **Scierwo, -a**, *ср.* стéрво, мертвечи́на, пáдаль.

Scierwisko, -a, *ср.* живодёрня.

Scierwowiec, -wca, *м.* *Зоол.* му́ха питáющаяся пáдалью.

Sciesać, *см.* **Sciesywać**.

Scieśniać, Scieśnić, съу́живать, съу́зить, сжимáть, сжать; стѣсня́ть, стѣсни́ть; || ограни́чивать, ограни́чить. **Scieśnić suknię**, съу́зить плáтье. **Scieśnić czyję władzę**, ограни́чить чью власть. **Scieśnić znaczenie wyrazu**, придáть слóву бóлѣе сжáтый смыслъ. **Scieśniać handel**, стѣсня́ть торгóвлю.

Scieśnienie, -nia, *ср.* ограничéніе; || стѣснéніе, сжáтіе; || съу́живаніе.

Sciesywać, Sciesać, строгáть, сострогáть; || обтёсывать, обтесáть; || скáшивать, скоси́ть.

Sciesywanie, -nia, *ср.* обтёсываніе, скáшиваніе, *см.* **Sciesywać**.

Scieszka, *см.* **Scieżka**.

Scięty, срѣ́занный, сру́бленный; || скóшенный. **Drzewo ścięte**, сру́бленное дéрево. **Trawa ścięta**, скóшенная травá. **Ścięta śmierć**, обезглáвленіе, отсѣчéніе головы́. **Ścięte usta**, сжáтыя гу́бы. **Ścięte zęby**, сти́снутые зу́бы.

Scieżka, -i, *ж.* стезя́, тропи́нка, дорóжка. **Scieżki holownicze**, бечевники́. || *Посл.*

Dla ścieżki gościńca nie opuszczaj, т. е. иди́ по прямо́й доро́гѣ, въ сто́рону не свора́чивай.

Ścig *см.* **Scieg.**

Ścigać, преслѣ́довать (*кого́*), гна́ться (*за кѣмъ*), гоня́ться (*за чѣмъ*).

Ściganie, -nia, *ср.* преслѣ́дованіе, пого́ня.

Ścinać, Ściąć, срѣ́зывать, срѣ́зать, отсѣка́ть, отсѣ́чь, руби́ть, сруби́ть. **Ścinać drzewa**, руби́ть, вали́ть дере́вья. **Ściąć głowę (z karku)**, отсѣ́чь, отруби́ть го́лову. * **Ściąć kogo z nóg**, сшиби́ть кого́ съ ногъ. **Ścinać trawki, gałązki**, щипа́ть траву́, объѣда́ть, обгла́дывать ли́стья. **Ścinać zboże**, побива́ть, выбива́ть поля́ (*гра́домъ*). **Ściąć zęby**, сти́снуть зу́бы. **Ściąć wargi**, сжать гу́бы. **Mróz ścina wodę**, вода́ мёрзнетъ, замерза́етъ. * **Ścinać krew w żyłach**, охлажда́ть, ледени́ть кровь въ жи́лахъ.

Ścinanie, -nia, Ścięcie, -sia, *ср.* срѣ́зываніе, отсѣче́ніе, ру́бка. **Ścinanie drzew**, ру́бка лѣ́су. **Ścięcie głowy**, обезгла́вленіе, усѣкнове́ніе главы́. **Ścięcie ust**, сжа́тіе устъ. **Ścięcie zębów**, сти́скиваніе зубо́въ, *см.* **Ścinać.**

Ściołka, -i, *ж.* ли́стья для подсти́лки.

Ścisk, -u, *м.* да́вка, толпа́, тѣснота́; || притѣсне́ніе; || стѣсне́ніе, сжа́тіе, щемле́ніе (*се́рдца*); || пожа́тіе, *см.* **Uścisk**; || *Мед.* су́дорожное смыка́ніе че́люстей.

Ściskać, Ścisnąć, сжима́ть, сжать, пожима́ть, пожа́ть, сда́вливать, сдави́ть, сти́скивать, сти́снуть, стя́гивать, стяну́ть, обнима́ть, обня́ть. **Ścisnąć kogo za rękę**, пожа́ть кому́ ру́ку. **Ścisnąć powietrze**, сжа́ть во́здухъ. **Mróz ścisnął bagna**, отъ хо́лода замёрзли боло́та. **Ściskać serce**, сжима́ть, щеми́ть се́рдце. || **Ściskać się (jeden drugiego)**, обнима́ть, прижима́ть (*другъ дру́га*); || стя́гиваться, затя́гиваться (*въ корсе́тъ*); || собира́ться толпо́ю, толпи́ться; || надрыва́ться, сжима́ться (*о се́рдцѣ*).

Ściskanie, Ściśnięcie, Ściśnienie, -a, *ср.* сжима́ніе, сжа́тіе, пожима́ніе, пожа́тіе, давле́ніе. **Ściśnienie ręki**, пожа́тіе руки́. **Ściśnienie powietrza**, сжа́тіе во́здуха. **Ściśnienie serca**, стѣсне́ніе, щемле́ніе се́рдца, грусть, тоска́; || *Мед.* стя́гиваніе, сжима́ніе.

Ściśle, стро́го, то́чно, испра́вно; || тѣ́сно, сжа́то, пло́тно.

Ściśliwość, -ści, *ж. Физ.* сжима́емость.

Ściśliwy, сжима́емый, сгнета́емый.

Ścisło, сжа́то.

Ścisłość, -ści, *ж.* стро́гость, то́чность, испра́вность; || сжа́тость, пло́тность; || тѣ́сная дру́жба, тѣ́сная связь. **Oni żyli z sobą w wielkiéj ścisłości**, они жи́ли ме́жду собо́ю въ тѣ́сной дру́жбѣ. || **Ścisłość wyrażenia**, сжа́тость выраже́нія.

Ścisły, стро́гій, то́чный, испра́вный, подро́бный; || сжа́тый, пло́тный, тѣ́сный. **Ścisła przyjaźń**, тѣ́сная дру́жба, тѣ́сная связь. **Ścisłe znaczenie wyrazu**, то́чное значе́ніе сло́ва. **W ścisłém znaczeniu**, въ прямо́мъ смы́слѣ (*сло́ва*). **Nauki ścisłe**, то́чныя нау́ки. **Ścisły obowiązek**, стро́гая обя́занность. **Ścisły rachunek**, подро́бный счётъ, стро́гій отчётъ. **Oddasz ścisły rachunek Bogu**, ты отда́шь стро́гій отчётъ Бо́гу. **Ścisłe przymierze**, тѣ́сный сою́зъ. || * скупо́й, неще́дрый, *см.* **Skąpy.**

Ścisnąć, *см.* **Ściskać.**

Ściśnięcie, Ściśnienie, *см.* **Ściskanie.**

Ściśnięty, Ściśniony, сжа́тый, сти́снутый, сда́вленный, сперто́й; || *Грам.* **Ściśniony**, непо́лный, нея́сный, глухо́й, сжа́тый (*о по́льскихъ гла́сныхъ бу́квахъ:* **é, ó**).

Scjatyka, -i, *ж. Мед.* сціа́тика, сѣда́лищная ломо́та, ломъ въ бёдрахъ.

Scyssja, -ji, *ж.* разногла́сіе, раздѣле́ніе голосо́въ.

Scyzoryk, -a, *м.* перочи́нный но́жикъ.

Sczerwienić, окра́сить кра́сною кра́скою.

Sczerwienieć, покраснѣ́ть; || окра́шиваться кра́сною кра́скою; || рыжѣ́ть, станови́ться ры́жимъ, порыжѣ́ть.

Se, *Прост. фо́рма, см.* **Sobie** (*себѣ́*).

Secundum anteriora, *Лати́нск.* согла́сно съ предыду́щимъ.

Sęczek, -czka, *м.* сучо́къ.

Sędacz, *см.* **Sandacz.**

Sedentarja, Sedenterja, -ji, *ж* сидя́чая, домосѣ́дная жизнь. **Sedentarją się bawić**, вести́ сидя́чую жизнь.

Sednić, Zsednić, са́днить, сса́днить, цара́пать, оцара́пать; || обдира́ть, сдира́ть, содра́ть (*ко́жу*).

Sednisty, сса́дненный; || *Ветер.* испле́ченная (*ло́шадь*).

Sedne, -a, *ср.* сса́дина, сса́дно (*на тѣлѣ*).

Sędyk, *см.* **Syndyk.**

Sędzia, -iego, *м.* судья́; || знато́къ цѣни́тель. **Sędzia pokoju**, мирово́й судья́. **Sędzia polubowny**, посре́дникъ, третéйскій судья́. **Sędzia instruent**, слѣ́дователь, дѣлопроизводи́тель. **Sędzia przybrany**, су́перъ-арби́тръ.

Sędzianka, -i, *ж.* дочь судьи́.

Sędzic, -a, *м.* сынъ судьи́.

Sędzina, -éj, *ж.* жена́, супру́га судьи́ (*Русск. Прост.* суде́йша).

Sędziostwo, Sędztwo, Sęstwo, -a, *ср.* суде́йское зва́ніе; || *Собир.* судья́ съ жено́ю вмѣ́стѣ.

Sędziowski, суде́йскій. **Urząd sędziowski**, суде́йская до́лжность.

Sędziwość, -ści, *ж.* (*см.* **Szedziwość**), престарѣ́лость, дря́хлая ста́рость.

Sędziwy, престарѣ́лый, дря́хлый.

Sędztwo, *см.* **Sędziostwo.**

Segregacja, -ji, *ж.* отдѣле́ніе, разверста́ніе, раскла́дка, распредѣле́ніе.

Sejm, -u, *м.* сеймъ, собра́ніе госуда́рственныхъ чино́въ.

Sejmik, -u, *м.* сéймикъ, мáлый, провинціáльный сеймъ.

Sejmikować, составлáть сéймикъ; || * трáтить напрáсно врéмя въ пустúхъ совѣщáніяхъ.

Sejmować, собирáться на сéймѣ.

Sejmowy, сéймовый.

Sęk, -a, *м.* сукъ; || трýдность. **To sęk, oto sęk**, вотъ и запятáя, вотъ въ чёмъ состóитъ трýдность. *Посл.* **W sitowiu sęka szukać**, искáть вчерáшняго дня, затрудня́ться пустякáми. || *Бот.* прострѣлъ, вѣтреница (*растéніе*). || *Охот.* отрóстокъ олéньихъ рогóвъ; || *Прост.* брань: **Jechał go sęk**, чортъ съ нимъ.

Sękato, Sękowato, суковáто.

Sękatość, Sękowatość, -ści, *ж.* суковáтость.

Sękaty, Sękowaty, суковáтый.

Sekcja, -ji, *ж.* отдѣлéніе; || *Анат.* вскрытіе трýпа, мéртваго тѣла; || *Мат.* сѣчéніе

Sękowato, *см.* **Sękato.**

Sękowatość, *см.* **Sękatość.**

Sękowaty, *см.* **Sękaty.**

Sekret, -u, *м.* тáйна, секрéтъ. **Powiedzieć co komu w sekrecie, pod sekretem**, сказáть что-либо кому по секрéту, подъ секрéтомъ. **Prosić kogo na sekret, brać, wziąść kogo na sekret**, отвести́ кого́ въ сторóну для сообщéнія емý секрéта.

Sekretarja, -ji, *ж.* секретáрская должность, секретáрство.

Sekretarjat, -u, *м.* секретáрская палáта, канцеля́рія. **Sekretarjat stanu**, статсъ-секретарія́тъ.

Sekretarka, -i, *ж.* секретáрша; || * повѣренная.

Sekretarski, секретáрскій.

Sekretarstwo, секретáрство, секретáрская дóлжность.

Sekretarz, -a, *м.* секретáрь, письмоводи́тель, дѣлопроизводи́тель. **Sekretarz stanu**, статсъ-секретáрь. || *Стар.* **Sekretarz wielkiéj pieczęci**, кáнцлеръ; || письмóводникъ (*образцы́ писемъ и правила писáть изъ*).

Sekretarzewa, -éj, *ж.* жена́ секретаря́.

Sekretnie, секрéтно, тáйно, втáйнѣ, скрытно.

Sekretnik, -a, *м.* держáщій секрéтъ.

Sekretny, секрéтный, тáйный, скрытный. **Sekretny rozkaz**, секрéтное предписáніе.

Sekstern, -a, *м.* тетрáдь.

Sekta, -y, *ж.* сéкта, толкъ, раскóлъ, éресь.

Sektarski, раскóльничій, еретúческій, сектáторскій.

Sektarstwo, -a, *ср.* отпадéніе въ расколъ.

Sektarz, -a, *м.* сектáторъ, послѣдователь, привéрженецъ сéкты.

Sektor, -a, *м. Мат.* сéкторъ, вы́рѣзокъ, часть кругá.

Sekularyzacja, -ji, *ж.* секуляризáція, обращéніе духóвнаго (*имýщества*) въ свѣтское.

Sekularyzować, обращáть духóвное (*имýщество и т. п.*) въ свѣтское.

Sekunda, -y, *ж.* секýнда (*врéмени*); || второ́й класс (*гимна́зіи*); || *Муз.* секунда; || *Тип.* втора́я корректýра. || *Стар.* вооружённая пóмощь.

Sekundant, -a, *м.* секундáнтъ.

Sekundować (komu), быть секундáнтомъ (*у кого́*).

Sekut, -a, *м.* докýчливый, сварли́вый, придúрчивый человѣкъ, зажúга, зачúнщикъ.

Sekutnica, -y, *ж.* сварли́вая, зла́я жéнщина, вѣдьма.

Sekutnie, придúрчиво, сварли́во, надоѣ́дливо, назóйливо.

Sekutnik, -a, *м. см.* **Sekut.**

Sekutny, придúрчивый, сварли́вый, надоѣ́дливый, назóйливый.

Sekwela, -i, *ж. Стар.* послѣ́дствіе.

Sekwestr, -u, *м.* секвéстръ, отдáча подъ прúсмотръ въ трéтьи рýки (*спорной вéщи*); || секвестрóванное имѣ́ніе; || *Хир.* мёртвая часть кóсти, отдѣли́вшаяся отъ живóй. || *Стар.* судéбное разбирáтельство. **Wziąść co w sekwestr, pod sekwestr**, *см.* **Sekwestrować.**

Sekwestracja, -ji, *ж.* секвестрáція, секвéстръ, наложéніе секвéстра.

Sekwestrator, -a, *м.* судéбный прúставъ (*при секвестрáціи*).

Sekwestrować, Zasekwestrować, секвестровáть, отдавáть и́ли брать въ секвéстръ.

Seledyn, -u, *м.* блѣднозелёный цвѣтъ.

Seledynowy, блѣднозелёный.

Seler, -a, *м. Бот.* сельдерéй (*растéніе*).

Semestr, -u, *м.* шестимѣсячіе, полугóдіе, пóлгода.

Seminarjum, *Нескл.* **Seminarz, -a**, *м.* семинáрія; || * разсáдникъ.

Seminarzysta, -y, *м.* семинари́стъ.

Sen, snu, *м.* сонъ; || сновидѣ́ніе; || дремóта, сонли́вость.

Senacki, сенáтскій. **Ukaz senacki**, сенáтскій укáзъ.

Senat, -u, *м.* сенáтъ. **Senat rządzący**, правúтельствующій сенáтъ. || **Uchwała senatu** (*въ Рúмѣ*), сенáтское рѣшéніе.

Senator, -a, *м.* сенáторъ.

Senatorowa, -éj, *ж.* сенáторша, супрýга, жена́ сенáтора.

Senatorski, сенáторскій.

Senatorstwo, -a, *ср.* сенáторство.

Sendyk, *см.* **Syndyk.**

Senes, -u, *м. Бот.* Егúпетская кáссія. **Liście senesowe**, Александрíйскій лúстъ.

Senliwość, -ści, *ж.* сонли́вость, спя́чка.

Sennik, -a, *м.* сóнникъ, кни́га содержáщая въ себѣ́ толкованіе снóвъ; || *Церк.* снови́децъ.

Sennodajny, Sennodrny, усыпúтельный, снотвóрный.

Senność, **-ści**, *ж.* сонли́вость.
Senny, со́нный.
Sens, **-u**, *м.* смыслъ, значе́ніе. **Rzecz bez sensu**, нелѣпость, вздоръ.
Sensat, **-a**, *м. Ирон.* грамоте́й, учёный, педа́нтъ.
Sensatka, **-i**, *ж. Ирон.* гра́мотница, педа́нтка, учёная.
Sentencja, **-ji**, *ж.* сенте́нція, остроу́мное изрѣче́ніе; || мнѣніе, *см.* **Zdanie**, **Mniemanie**; || содержа́ніе, осно́ва, *см.* **Treść**, **Osnowa**; || сенте́нція, приговоръ суда́, *см.* **Wyrok**. **Sentencja wyroku**, резолю́ція, су́щность приговора.
Sentencjonarz, **-a**, *м.* суде́бный протоко́лъ для записыванія суде́йскихъ мнѣній, протоко́лъ рѣшеній, *см.* **Dekretarz**.
Sentencjonować, *Стар.* подава́ть го́лосъ, мнѣніе.
Sentyment, **-u**, *м. Стар.* чу́вство, чу́вствованіе, ощуще́ніе, *см.* **Uczucie**.
Sentymentalnie, сентимента́льно.
Sentymentalny, сентимента́льный, при́торно-чувстви́тельный.
Sep, **spu**, *м. см.* **Osep**.
Sęp, **-a**, *м.* я́стребъ (*пти́ца*).
Sępa, *см.* **Sępia**.
Separacja, **-ji**, *ж. Юрид.* разлуче́ніе супру́говъ; || расторже́ніе торго́ваго о́бщества; || разверста́ніе земе́ль.
Separatka, **-i**, *ж. Юрид.* жена́ съ му́жемъ разлучённая.
Sepet, **-u**, *м.* сунду́къ, я́щикъ. *Умен.* **Sepecik**, сундучо́къ, я́щичекъ; || ва́дница. **Dać komu w sepet**, отколоти́ть, отду́ть кого́.
Sępi, **Sępowy**, ястреби́ный.
Sępić, помрача́ть, затемня́ть, затмева́ть. || **Sępić się**, темнѣть, мёркнуть, помрача́ться.
Sępia, **-ji**, *ж. Зоол.* карэка́тица (*мо́люскъ*).
Sępnie, мра́чно, угрю́мо, печа́льно.
Sępno, тёмно, па́смурно (*на дворѣ, на не́бѣ*).
Sępny, мра́чный, угрю́мый; || па́смурный, тёмный.
Sępowy, *см.* **Osępowy**.
Sępowy, *см.* **Sępi**.
Sepultura, **-y**, *ж.* погребе́ніе; || мѣсто погребе́нія; || метри́ческое свидѣтельство о сме́рти.
Sér, **-a**, *м.* сыръ; || творо́гъ.
Seraf, **-a**, *м.* серафи́мъ,
Seraficki, **Seraficzny**, серафи́ческій, а́нгельскій.
Serafiński, серафи́мскій.
Seraj, **-ju**, *м.* сера́ль (*дворе́цъ туре́цкаго султа́на*); || гаре́мъ.
Serajowy, гаре́мный.
Serce, **-a**, *ср.* се́рдце.
Sercewiedzca, **-y**, *м.* сердцевѣдецъ (*о Бо́гѣ*).
Sercowy, *Анат.* серде́чный, относя́щійся къ се́рдцу. **Choroby sercowe**, бо-лѣзни се́рдца. **Sercowy worek**, околосе́рдіе, околосерде́чная оболо́чка.
Serdak, **-a**, *м.* фуфа́йка. *Умен.* **Serdaczek**, **-czka**, *м.* фуфа́ечка.
Serdeczko, *см.* **Serduszko**.
Serdecznie, серде́чно, отъ всего́ се́рдца, и́скренно, радушно.
Serdecznik, **-a**, *м. Бот.* серде́чникъ, двулѣтняя трава́.
Serdeczność, **-ści**, *ж.* чистосерде́чіе, и́скренность, радушіе; || *Стар.* му́жество, отва́га.
Serdeczny, серде́чный, и́скренній, раду́шный, задушевный.
Serduszko, **-a**, *ср.* серде́чко. **Moje serduszko**, моё серде́чко! душенька моя́! дружо́чекъ! || *Стар.* * гнѣвъ, зло́ба.
Serduszkowaty, *Бот.* сердцеви́дный, сердцеобра́зный.
Serek, **-rka**, *м. Умен.* небольшо́й сыръ.
Serenada, **-y**, *ж.* серена́да.
Serja, **-ji**, *ж.* разря́дъ, се́рія; || *Мат.* ряд.
Serjarz, **-a**, *м.* ро́спись, спи́сокъ, ре́естръ, вѣдомость; || суде́бный протоко́лъ.
Serjo, ва́жно, серьёзно, не на шу́тку, кро́мѣ шу́токъ, безъ шу́токъ. **Mina serjo**, серьёзная, ва́жная ми́на.
Serkosz, **-a**, *м. Зоол.* дербни́къ, ко́бчикъ (*родъ ма́лаго со́кола*).
Sérniczka, **-i**, *ж.* торгу́ющая сы́ромъ; || дѣлающая сыръ.
Sérnik, **-a**, *м.* плетёнка, на кото́рой даю́тъ стека́ть сы́ру; || сы́рня, сыровáрня; || торго́вля сыра́ми; || торгове́цъ сыра́ми; || *Хим.* сы́рное вещество́; || *Повар.* сы́рникъ, творо́жникъ.
Serokoszek, **-szka**, *м.* сорокопу́тъ (*пти́ца*).
Sérowaty, сы́рный, творо́жный; || сы́рчатый, похо́жій на сыръ. **Sérowy kołacz**, ватру́шка.
Serpentyn, **-u**, *м.* серпенти́нъ, змѣеви́къ (*ка́мень*).
Serpentyna, **-y**, *ж.* кулеври́на (*стари́нная пу́шка*), *см.* **Smigownica**; || родъ кривóй са́бли.
Serwaser, **-u**, *м.* кре́пкая во́дка.
Serwatczaność, **-ści**, *ж.* водяна́я часть (*кро́ви, молока́*).
Serwatczany, сы́вороточный; || *Мед.* вла́жный, водяно́й.
Serwatczeć, обраща́ться въ сы́воротку.
Serwatka, **-i**, *ж.* сы́воротка; || *Мед.* па́сока, су́кровица.
Serwatkowy, сы́вороточный.
Serweta, **-y**, *ж.* салфе́тка.
Serwis, **-u**, *м.* серви́зъ, столо́вый прибо́ръ.
Serwitorat, **Serwiterjat**, **-u**, *м. Стар* королевская привилегія данная недворянину, въ си́лу кото́рой онъ счита́лся

на слу́жбѣ у короля́ и ни отъ кого́ бо́лѣе не завися́ть.

Serwitorka, -i, *ж.* моня́хиня, завѣ́дывающая столо́выми припа́сами, прибо́рами и т. п.

Serwituda, -y, *ж.* та́гость, повѝнность.

Serzeć, свёртываться, сѣда́ться (*о молокѣ*).

Serzyć, ква́сить, прокваши́вать (*молоко́*).

Serzysko, -a, *ср.* сы́вороточная заква́ска, сычу́жокъ (*у сыровара́въ*), *см.* **Podpuszczka**; || *Увел.* большо́й сыръ и́ли нехоро́шій сыръ.

Sesam, -u, *м. Бот.* кунжу́тъ (*расте́ніе*).

Sęstwo, *см.* **Sędziostwo.**

Sessja, -ji, *ж.* засѣда́ніе, се́ссія; || періо́дъ, вре́мя засѣда́ній, *см.* **Posiedzenie**; || присѣ́сть, сеа́нсъ.

Setek, -tka, *м.* со́тня.

Setka, -i, *ж.* со́тня, сотня́та; || сотенни́къ (*ка́мень на доро́гѣ для означе́нія 100 саж. протяже́нія*).

Setkować, дѣли́ть по со́тнямъ; || нака́зывать со́таго, одного́ изъ ста.

Setkowy, со́тенный.

Setnia, -ni, *ж.* со́тня (*отдѣле́ніе полка́ изъ ста челове́къ*); || центу́рія, со́тня (*у Ри́млянъ*).

Setnictwo, **Setnikostwo**, -a, *ср.* со́тничество, зва́ніе со́тника.

Setnie, стокра́тъ, стокра́тно, сторѝчно, сторицею.

Setnik, -a, *м.* со́тникъ, со́тскій; || центуріо́нъ, со́тникъ (*у Ри́млянъ*).

Setnikostwo, *см.* **Setnictwo.**

Setny, со́тый. **Setna część**, со́тая часть; || со́тенный. **Setna liczba**, со́тенное число́; || сторѝчный, стокра́тный, *см.* **Stokrotny.**

Sextern, *см.* **Sekstern.**

Sfałszować, *см.* **Fałszować.**

Sfałszowanie, *см.* **Fałszowanie.**

Sfałszowany, *см.* **Fałszowany.**

Sfera, -y, *ж.* сфе́ра; || кругъ дѣ́йствія, кругъ дѣ́ятельности. **To moję sferę przechodzi**, э́то свы́ше мои́хъ поня́тій, позна́ній и́ли внѣ мое́й вла́сти.

Sferycznie, шарови́дно, сферѝчески.

Sferyczny, шарови́дный, сферѝческій.

Sfora, **Swora**, **Zwora**, -y, *ж.* сво́ра, смы́чёкъ.

Sformować, образова́ть; || соста́вить.

Sformowanie, -nia, *ср.* образова́ніе; || составле́ніе.

Sfornie, послу́шно, поко́рно, || единоду́шно, согла́сно.

Sforność, -ści, *ж.* послу́шность, поко́рность; || единоду́шіе, согла́сіе.

Sforny, послу́шный, поко́рный; || единоду́шный, согла́сный.

Sforować, **Zesforować**, привя́зывать, привяза́ть на сво́ру, свя́зывать, связа́ть сво́рою (*соба́къ*).

Siać, **Zasiać**, се́ять, засѣва́ть, засѣ́ять; || *разсѣва́ть, посѣва́ть, распространя́ть. **Siać niezgody, niesnaski**, се́ять сѣмена́ разно́ра. *Посл.* **Kto nie sieje, nie zbiera**, не посѣ́ешь, не пожнёшь.

Siadać, сади́ться. **Siedzieć**, **Siąść**, **Usiąść** (*Стар.* **Sieść**), сидѣ́ть, сѣ́сть, сиживать. **Siadać do stołu**, сади́ться за сто́лъ. **Siedzieć przy stole, za stołem, u stołu**, сидѣ́ть за столо́мъ, при столѣ́, у стола́. **Siadajmy do stołu**, са́демъ за сто́лъ. **On siedzi ciągle nad książką**, онъ безпрестанно сидѝтъ надъ кни́гою. * **Aleksandrja siedzi nad brzegiem morza**, Александі́я лежи́тъ на берегу́ мо́ря. **Często siadywaliśmy w tym ogrodzie**, мы ча́сто сѝживали въ э́томъ саду́. *Посл.* **Ni siadło, ni padło**, ни съ того́, ни съ сего́.

Siadalny, сѣда́лищный.

Siadanka, -i, *ж. см.* **Łaźbień**; || скамья́, ба́нка (*для гребцо́въ*).

Siadło, -a, *ср.* жили́ще, мѣстопребыва́ніе, *см.* **Siedlisko**; || сѣда́лище, сидѣ́ніе.

Siadłość, -ści, *ж.* оса́дистость; || корена́стость, плóтность.

Siadły, оса́дистый; || корена́стый, плóтный.

Siadywać, *см.* **Siadać.**

Siąg, -a, -u, *м.* мѣ́ра дровъ, саже́нь, *см.* **Sążeń.**

Siąkać, сопѣ́ть.

Siąknąć, *см.* **Wsiąkać.**

Sianie, -nia, *ср.* сѣ́яніе, сѣ́въ, посѣ́въ.

Sianko, -a, *ср.* сѣ́нцо (*Умен. см.* **Siano**); || отава́, подро́стъ; || вязанка сѣна; || трава́нка, былѝнка.

Siano, -a, *ср.* сѣ́но.

Sianożęć, -ci, *ж.* сѣнокóсъ, сѣнокóсная пора́, вре́мя покóса.

Sianożętny, сѣнокóсный.

Siara, -y, *ж.* молоко́ сто́льной ко́ровы; || молоко́ же́нщины въ день родо́въ.

Siarczan, -u, *м. Хим.* сѣрнокѝслая соль.

Siarczany, *Хим.* сѣрнокѝслый; || сѣ́рный.

Siarczyk, -a, *м. Хим.* сѣрнѝстая смѣсь. **Siarczyk żelaza**, колчедáнъ.

Siarczystość, -ści, *ж. Хим.* сѣрнѝстость.

Siarczysty, сѣ́рнистый, сѣрнѝстый, сѣ́рный.

Siarka, -i, *ж.* сѣ́ра.

Siarkować, сѣ́рить, насѣ́ривать; || накýривать сѣ́рою.

Siarkownia, -ni, *ж.* сѣ́рный заво́дъ.

Siarkowy, сѣ́рный.

Siąść, *см.* **Siadać.**

Siatczany, **Siatkowy**, сѣ́точный, сѣ́тчатый.

Siateczka, -i, *ж.* сѣ́точка.

Siatka, -i, *ж.* сѣ́ть, сѣ́тка. **Siatka na ptaki**, птицело́вная сѣ́ть.

Siatkokrusz, -u, *м. Минер.* кобóльтъ, кобáльтъ.

Siatkowaty, Siatkowy, *см.* **Siatczany.**
Siatnik, -a, *м,* сѣточникъ.
Siatny, сѣточный.
Sicz, Siecz, -y, *ж. Ист.* Сѣчь (*запорóжская*).
Siczowy, принадлежáщій къ Сѣчи, *см.* **Sicz.**
Sidełko, -a, *ср.* силóкъ.
Sidlić (kogo), разставлáть кому сѣти, ловúть въ сѣти.
Sidło, -a, *ср.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Sidła,** -deł, силóкъ, пéтля; || * сѣти, нóзин.
Się, Siebie, ся, себя́. *Мѣст.* **Dozwól mi z sobą płakać,** предостáвь мнѣ плáкать одному́. **Sobą nie mierz drugich,** по себѣ́ не суди́ о другúхъ. **Sobie pan, pan sobie,** самъ себѣ́ господúнъ. **Pozwól pan sobie powiedzieć,** повóльте вамъ сказáть. **On sobie śpiewa,** онъ поётъ про себя́. **Siedzi sobie w ciepłéj izbie,** сидúтъ себѣ́ въ тёплой кóмнатѣ. **Nuże idź sobie precz ztąd,** нýже, ступáй, прочь отсюдá! **Pójdź sobie,** идú себѣ́, подú же прочь! **K'sobie,** налéво, по лéвую рýку; **od siebie,** напрáво, по прáвую рýку. **Idą po sobie** *или* **jeden po drugim,** идýтъ одúнъ за другúмъ. **Nie zawsze z sobą będziemy,** мы не всегдá бýдемъ вмѣстѣ. **Bądźcie dla siebie grzeczni,** бýдьте вѣжливы другъ для дрýга. **Donosili sobie, co o nich mówiono,** онú доноси́ли другъ дрýгу, что бúло говорено́ о нихъ. **Spoglądają na siebie,** посмáтриваютъ одúнъ на другáго, другъ на дрýга. **Siedzą przy sobie,** сидáтъ другъ подлѣ́ дрýга. **Od siebie odszedł,** онъ внѣ себя́, потерáлъ разсýдокъ, лишúлся чувствъ. **Łokietek dosyć z siebie czynił zawżdy,** Локéтокъ постоя́нно дѣ́лалъ всё, что отъ него́ зависѣ́ло. **Występek jest przez się ohydny,** преступлéніе самó собóю *или* самó по себѣ́ омерзúтельно. *Юрид.* **Dłużnik obowiązany jest udowodnić wypadek przez siebie przytaczany,** должникъ дóлженъ доказáть событіе, на котóрое онъ ссылáется. **To przez się jasne,** э́то самó собóю я́сно. **Powiem ci, ale proszę, mówże to przy sobie,** я скажý тебѣ́, но прошý сохранúть э́то про себя́, *или* чтóбы э́то остáлось мéжду нáми. **Gdy Annibal miasto to obległ, mieszczanie wielki głód na się mieli,** когдá Аннибáлъ осаждáлъ э́тотъ гóродъ, то жúтели терпѣ́ли большóй гóлодъ. **Jeżeli pan chce co jeść, to proszę z sobą,** éсли вамъ хóчется ѣ́сть, то пойдёмте со мнóю. **Posłałem mu to od siebie,** я послáлъ емý э́то отъ себя́. **Być u siebie,** быть у себя́ (*дóма*). **Proszę do siebie,** прошý васъ къ себѣ́ (*въ домъ, къ себѣ́ въ кóмнату*). **Do siebie wszystko odnosi,** онъ всё берётъ на свóй счётъ, онъ всё приписываетъ себѣ́. **Brać co na siebie,** брать что́ лúбо на себя́, брáться за что́, принимáть на себя́ исполнéніе чего́-лúбо. **Czy dobrze się spało,** хорошó ли спалóсь? **Bwaj zapaśnicy biją się na pięści,** два противúника дерýтся на кулáчки. **Bije się w piersi,** бьётъ себя́ въ грудь. **Przechadzać się po mieście,** прохáживаться по́ городу. **Pieniądze się wydadzą, nim się postrzeżesz,** не успѣ́ешь оглянýться, какъ дéньги ужé вы́шли. *Посл.* **Jak sobie pościelesz, tak się wyśpisz,** какъ постéлешь, такъ и вы́спишься, какъ аýкнется, такъ и откли́кнется.
Siec, Siekać, сѣчь, разсѣкáть, рубúть. **Siec kapustę, mięso,** сѣчь, рубúть капýсту, мáсо. **Siekać kamienie,** тесáть кáмни. **Siec siano,** косúть сѣ́но. **Siec pałaszem,** рубúть сáблею. **Siec kogo rózgami,** сѣчь кого́ рóзгами. **Grad siecze w szyby,** градъ бьётъ, стучúтъ въ стёкла (*въ óкна*). **Siec powietrze,** разсѣкáть вóздухъ крылúями (*о пти́цѣ*). **Wiatr siecze,** вѣтеръ рѣ́жетъ (*лицó*), хлéщетъ (*въ лицó*). **Siekać (sztychując),** класть тѣ́ни (*при гравúрованіи*). || **Siec się, Siekać się,** сѣчься (*о матéріи*), косúться (*о сѣнѣ*); || рубúться. **Siec na się,** рубúться (*на сáблях*), сражáться. **Włosy się sieką,** вóлосы сѣкýтся. **Usta się sieką,** гýбы трéскаются.
Sieć, -ci, *ж.* сѣть, нéводъ, тенетó, (употребúтельнѣе во мн. ч. **tenéта**).
Sieciowy, сѣ́точный, сѣ́тчатый.
Sieczba, -y, *ж.* косьбá, сѣ́нокошéніе.
Sieczony, относя́щійся къ сѣ́чкѣ, къ изрýбленной солóмѣ; || служáщій для сѣ́чки.
Sieczenie, -nia, *ср.* сѣчéніе.
Sieczka, -i, *ж.* сѣ́чка, изрýбленная солóма.
Sieczkarnia, -rni, *ж.* станóкъ для сѣчéнія солóмы.
Sieczkarz, -a, *м.* рѣзальщикъ солóмы.
Sieczkowy, приготóвленный для сѣ́чки.
Sieczna, -éj, *ж. Мат.* секáнсъ, разсѣкáтельная лúнія.
Sieczny, сѣкýщій, рѣ́жущій. **Broń sieczna,** бѣ́лое *или* холóдное орýжіе. *Мат.* **Linja sieczna,** сѣкýщая лúнія.
Sieczany, сѣ́ченный, рýбленный, кóшеный, жáтый. **Słoma sieczona,** изрýбленная солóма (*см.* **Sieczka**). **Sieczony rózgami,** высѣ́ченный рóзгами.
Sieczysty, рѣ́жущій, óстрый, рѣ́зкій.
Siedlić się, Osiedlić się, селúться, поселúться, водворя́ться, водвори́ться.
Siedlisko, -a, *ср.* (иногдá: **Siedliszcze**), жилúще, осѣ́длость, мѣстопребывáніе, обитáлище; || пепелúще; || вмѣстúлище; || * средоточíе, центръ.
Siedm, Siedm', Siedem, *род. п.* **Siedmiu,** семь, *см.* **Siedmioro, Siedmiu;** || семёрка, *см.* **Siódemka.**
Siedmdziesiąt, Siedemdziesiąt, *род. п.* **Siedmdziesięciu,** сéмьдесятъ.
Siedmdziesiąte, Po siedmdziesiąte, въ

семидеся́тый разъ, на семидеся́томъ мѣстѣ.

Siedmdziesiątka, **-i**, *ж.* семидеся́тое число́, семидеся́тый ну́меръ; || седьмо́й деся́токъ (*лѣтъ*).

Siedmdziesiątletni, **Siedmdziesiątoletni**, **Siedmdziesięciolетni**, семидесятилѣ́тній.

Siedmdziesiąty, **Siedemdziesiąty**, семидеся́тый.

Siedmdziesięcioro, **-rga**, (о лю́дяхъ обо́его по́ла и о живо́тныхъ), се́мьдесятъ. **Było nas siedmdziesięcioro**, насъ бы́ло се́мьдесятъ человѣ́къ. **Siedemdziesięcioro bydła**, се́мьдесятъ голо́въ скота́.

Siedmdziesięciu, **-u**, *ср.* (*употребля́ется то́лько съ именами́ лицъ муж. р.*), се́мьдесятъ. **Na siedmdziesięciu jednego wziąść**, взять одного́ изъ семи́десяти человѣ́къ.

Siedmiobarwny, **Siedmiobarwy**, *см.* **Siedmiofarbny**.

Siedmiodniowy, **Siedmiodzienny**, семи́дне́вный; || быва́ющій чрезъ семь дней.

Siedmiofarbny, семицвѣ́тный.

Siedmiokąt, **-u**, *м. Мат.* семиуго́льникъ.

Siedmiokątny, семиуго́льный.

Siedmiogłowica, **-y**, *ж. Мив.* ги́дра, семигла́вая змѣ́я.

Siedmiolecie, **-cia**, *ср.* семиле́тіе.

Siedmioletni, семиле́тній.

Siedmioraki, седмери́чный, семери́чный, семикра́тный, въ семь разъ бо́льшій.

Siedmiorako, семери́чно, семь разъ, въ семь разъ.

Siedmioro, **-rga**, (*Стар.* **Siedmiorgo**), се́меро. **Jest nas siedmioro**, насъ се́меро человѣ́къ.

Siedmiu, *Нескл.* (*съ именами́ мужчи́нъ, а́нгеловъ, духо́въ, бого́въ*) **Siedmiu ludzi**, семь человѣ́къ. **Siedmiu braci śpiących**, семь бра́тьевъ спя́щихъ. **Siedmiu mędrców Grecji**, семь гре́ческихъ мудрецо́въ. *Ист.* **Rząd siedmiu** *или* **z siedmiu**, семидержа́віе, гептархія.

Siedmnasty, **Siedemnasty**, семна́дцатый.

Siedmniedzielny, семинеде́льный.

Siedmpalecznik, **-a**, *м. Бот.* са́бельникъ (*растѐніе*).

Siedmset, **Siedemset**, *род. п.* **Siedmiuset**, семсо́тъ.

Siedmsetny, **Siedemsetny**, семисо́тый.

Siedzenie, **-nia**, *ср.* сиде́ніе, мѣсто для сиде́нія: || сиде́ніе на ля́жкахъ, наси́живаніе; || поса́дка, сиде́ніе на лошадя́.

Siedziba, **-y**, *ж.* обита́ніе, жили́ще, жи́тельство, мѣстопребыва́ніе. **Siedziba ojczysta**, родно́е пепели́ще, отчи́зна, ро́дина.

Siedzieć, *см.* **Siadać**.

Sięgać, **Sięgnąć**, посяга́ть, посягну́ть, достига́ть, достигну́ть, каса́ться, косну́ться, простира́ться, простере́ться, достава́ть, доста́ть. ***Sięgać po koronę**, стреми́ться къ полученію коро́ны, къ вступле́нію на тронъ. **Sięgać po sławę**, стреми́ться къ сла́вѣ. **Wysoko sięgać**, имѣ́ть бо́льшія претѐнзіи, притяза́нія (*на что́ либо*), быть тре́бовательнымъ. **Sięgać po pieniądze**, доставать де́ньги (*изъ кошелька́*). **Do cudzéj kieszeni sięgać**, запуска́ть ру́ку въ чужо́й карма́нъ. **Sięgać nieprzyjaciela**, нагоня́ть, настига́ть непрія́теля. **Jak daleko wzrok sięga**, какъ далеко́ простира́ется взоръ. **Strzelba ta daleko sięga**, э́то ружьё далеко́ бере́тъ. **Woda kolan sięga**, вода́ достига́етъ, дохо́дитъ до колѣ́нъ. || *Посл.* **Sam w piecu lega, a drugiego ożogiem sięga**, лопа́та кочергѣ́ смѣ́ется. || **Sięgać się**, *Стар.* порыва́ться, броса́ться на кого́, посяга́ть; || **Sięgać się do czego**, взя́ться за что́, обрати́ться къ чему́.

Sięganie, **Sięgnienie**, **-nia**, *ср.* посяга́тельство (*на что́*) покуше́ніе, достиже́ніе, стремле́ніе.

Siejba, **-y**, *ж.* сѣ́яніе, сѣ́въ, посѣ́въ, *см.* **Siano**, **Siew**.

Siek, **-u**, *м.* уда́ръ, махъ; || рѣзня́, ру́бка; || *Зоол.* вьюнъ (*рыба*); || *см.* **Oguzie**.

Siekać, *см.* **Siec**.

Siekacz, **-a**, *м.* большо́й ножъ, рѣза́къ, сѣ́чка; || *Анат.* пере́дній зубъ, рѣзе́цъ.

Siekaczka, **-i**, *ж.* сѣ́чка.

Siekalnica, **-y**, *ж.* доска́ для ру́бки мя́са.

Siekanica, **-y**, *ж*, употреби́тельнѣе во мн. ч. **Siekanice**, родъ нерóвной дро́би; гвóзди, кусóчки желѣ́за, кото́рыми иногда́ заража́ется ружьё.

Siekanina, **-y**, *ж.* рѣзня́, сѣ́чка, дра́ка; || ру́бленое мя́со, крóшево, фаршъ, на́чинка.

Siekanka, **-i**, *ж. см.* **Siekanina**.

Siekarz, **-a**, *м.* рѣзе́цъ; || *см.* **Siekacz**.

Siekiera, **-y**, *ж.* сѣки́ра, топóръ; || *Горн.* тесло́. *Посл.* **Zła siekiera nie zginie**, худóе спóро, не сживёшь скóро, *или* худóе зе́лье не скóро пойдётъ въ зе́млю.

Siekierowaty, *Зоол.* топорови́дный (*объ у́сикахъ*).

Siekierzysko, **-a**, *ср.* топори́ще.

Sieknąć, нанести́ уда́ръ, *см.* **Siec**.

Sięknąć, *см.* **Siąknąć**.

Sielanin, **-a**, *м.* селя́нинъ, сельча́нинъ, поселя́нинъ.

Sielanka, **-i**, *ж.* селя́нка, поселя́нка, *см.* **Wieśniaczka**; || идиллія, эклóга, сéльское пасту́шеское стихотворе́ніе.

Sielawa, **-y**, **Sielawka**, **-i**, *ж. Зоол.* укле́я, укле́йка (*рыбы*).

Sieło, *см.* **Sioło**.

Sielski, сéльскій, *см.* **Wiejski**.

Siemię, **-ienia**, *ср.* сѣ́мя.

Sień, **-ni**, *ж.* сѣ́ни. *Посл.* **Pierwiéj trzeba przed swoją sienią umieść**, пре́жде огляни́сь на самого́ себя́, како́въ ты самъ.

Siennica, **-y**, *ж.* **Siennik**, **-a**, *м.* сѣнова́лъ, сѣнни́къ.

Siennik, -a, *м.* соло́менникъ, соло́менный тюфя́къ; || *см.* **Siennica.**

Sienny, сѣнно́й, сво́йственный сѣ́ну; || сѣ́нный, относя́щійся къ сѣня́мъ.

Siepać, Posiepać, рвать, разорва́ть, терза́ть, растерза́ть, тормоши́ть, растормоши́ть, *см.* **Szarpać, Targać.** || **Siepać się,** боро́ться, состяза́ться.

Siepacz, -a, *м.* сы́щикъ; || живодёръ.

Sierak, -a, -u, *м.* сермя́га, сермя́жный кафта́нъ.

Sierć, -ci, Sierść, -ści, *ж.* во́лосъ, шерсть. **Sierć końska,** лошади́ный во́лосъ. **Wypychać siercią materace,** набива́ть ше́рстью матра́цы.

Siercisty, волоса́тый, волоси́стый, косма́тый.

Sierdzić, серди́ть, гнѣ́вать. || **Sierdzić się,** серди́ться, гнѣ́ваться.

Sierdziście, Sierdzisto, серди́то, гнѣ́вно.

Sierdzistość, -ści, *ж.* вспы́льчивость, гнѣвли́вость; || бѣ́шенство, я́рость.

Sierdzisty, Sierdziwy, серди́тый, гнѣвли́вый, гнѣ́вный; || бѣ́шеный.

Siermięga, -i, *ж. см.* **Sierak.**

Sierocieć, Zsierocieć, сиротѣ́ть, осиротѣ́ть.

Sieroctwo, -a, *ср.* сиротство́.

Sierocy, си́рый, сиро́тскій.

Sierota, -y, *Общ.* сирота́.

Sierotka, -i, *Общ.* сиро́тка.

Sierotny, сиро́тскій.

Sierp, -a, *м.* серпъ.

Sierpek, -pka, *м.* се́рпикъ; || *Садов.* криво́й ножъ.

Sierpień, -pnia, *м.* Августъ мѣ́сяцъ.

Sierpik, -a, *м. Бот.* серпу́ха (*трава́*); || *см.* **Sierpak.**

Sierpnica, -y, *ж. Бот.* ибу́нка, се́рпникъ (*расте́ніе*).

Sierpniowy, а́вгустскій.

Sierpowaty, серпови́дный.

Sierpowy, серпо́вый.

Sierść, *см.* **Sierć.**

Sierszeń, *см.* **Szerszeń.**

Sierżant, -a, *м. Воен.* у́нтеръ-офице́ръ; || сержа́нтъ, уря́дникъ.

Sieść, *см.* **Siadać.**

Siestrzan, -u, *м. Архит.* архитра́въ, перекла́дина.

Siestrzan, Siestrzenica, Siestrzeniec, Siestrzanka, Siestrzyny, Siestrzyczka, *см.* **Siestrzan** и т. д.

Siew, -u, *м.* сѣвъ, посѣ́въ.

Siewać, *см.* **Siać.**

Siewacz, -a, *м. см.* **Siewca.**

Siewba, -y, *ж. см.* **Siejba.**

Siewca, -y, Siewiarz, -a, *м.* сѣ́ятель, сѣ́яльщикъ.

Siewier, Siewierz, -a, *м. Стар.* сѣ́веръ.

Siewierny, *Стар.* сѣ́верный.

Siewierzanin, -a, *м.* сѣверя́нинъ, сѣ́верный жи́тель.

Siewierzanka, -i, *ж.* сѣверя́нка, сѣ́верная жи́тельница.

Siewka, -i, *ж. Стар.* засѣ́въ, сѣмена́, *см.* **Nasienie, Zasiew;** || *Стар.* зернь, игра́ въ ко́сти; || *Стар.* *сча́стіе, наде́жда; || *Зоол.* карава́йка, зуёкъ, ржа́нка (*пти́ца*).

Siewny, сѣ́ятельный.

Sigillum, печа́ть. **L. S. (Loco Sigilli),** мѣ́сто печа́ти.

Signa, *см.* **Sygna.**

Sikać, Siknąć, бры́згать, бры́гнуть, пры́сать, пры́снуть, бить ключёмъ, *см.* **Tryskać.**

Sikawka, -i, *ж.* насо́съ, по́мпа, шприцъ, ручно́й насо́сецъ; || **Sikawka do ognia,** пожа́рная труба́; || *Зоол.* дельфи́нъ-велика́нъ (*млекопита́ющее*); || смерчъ, тифо́нъ, *см.* **Trąba morska.**

Sikora, -y, *ж.* зи́нька, сини́ца (*пти́ца*). *Умен.* **Sikorka, Sikoreczka,** сини́чка; || *бары́шъ, при́быль, вы́игрышъ, прибы́токъ.

Siła, -y, *ж.* си́ла, мочь; || крѣ́пость, про́чность; || могу́щество. **Siła poruszająca,** дви́гатель, дви́гательная си́ла. **Siła zbrojna,** вооружённая си́ла. **Siła organiczna,** органи́ческая си́ла. **Przedsięwziąść co nad siły swoje,** предприня́ть что́ свы́ше свои́хъ силъ. **Uderzyć z całéj siły,** уда́рить изо всей си́лы, мо́чи. **Opadać z sił,** теря́ть си́лы. **Siły na chorego biją,** больно́й испы́тываетъ си́льныя страда́нія. **Własnemi siłami,** со́бственными си́лами, со́бственными сре́дствами. || **Siła (czego),** мно́го, мно́жество (*чего́*). **Kto siła pragnie temu nie dostaje,** кто мно́гаго жела́етъ, тому́ всегда́ чего́ нибу́дь не достаётъ. **Siła to na cię,** э́то тебѣ́ тяжело́. э́то сли́шкомъ мно́го для тебя́, э́то тебѣ́ не по си́ламъ. **Siła ich?** мно́го ли ихъ? ско́лько ихъ? **Siła tego masz?** мно́го ли э́того у тебя́?

Silen, *см.* **Silny.**

Silenie, -nia, *ср.* уси́ліе, напряже́ніе, стара́ніе; || **Silenie się,** надса́да, надры́въ.

Silić, наси́ловать, принужда́ть, напряга́ть. **Silić swoję naturę,** наси́ловать сво́ю приро́ду. **Silić głos swój,** напряга́ть го́лосъ. || **Silić się,** си́литься, напряга́ться, нату́живаться, принужда́ть себя́.

Siłka, -i, *ж. Умен.* силёнка, *см.* **Siła.**

Silnia, -ni, *ж.* снаря́дъ, подъёмъ, ма́шина, ма́хина.

Silnie, си́льно, крѣ́пко, насто́йчиво, вырази́тельно, *см.* **Mocno.**

Silność, -ści, *ж.* крѣ́пость, бо́дрость, твёрдость, си́ла, эне́ргія, *см.* **Moc, Potęga, Siła.**

Silny, си́льный, крѣ́пкій, дю́жій, могу́чій. **Człowiek silny w ręku,** человѣ́къ тяжёлый на́ руку. **Silny człowiek,** си́льный человѣ́къ, сила́чъ. **Silny oddział,** си́льный отря́дъ (*во́йска*).

Sinak, -a, *м.* гу́бка (*живо́тнорасте́ніе*); || прѣсново́дная гу́бка *или* бодя́га.

Sinawo, синева́то.

Sinawość, -ści, *ж.* синева́тость.

Sinawy, синева́тый, *см.* **Siny.**

Sinekura, -y, *ж.* до́лжность безъ де́ла, но съ жа́лованіемъ.

Siniak, -a, **Siniec**, -ńca, *м.* синя́къ, си́нее пя́тно (*отъ ушиба*).

Sinić, синя́ть.

Siniec, *см.* **Siniak.**

Sini ć, Zsinieć, синѣ́ть, посинѣ́ть.

Siniło, -a, *ср. Бот.* ва́йда, синя́льщикъ, синя́льникъ, крути́къ (*растеніе*).

Sinizna, -y, *ж.* синева́тость, багро́вость.

Sino, синѣ.

Siność, -ści, *ж. см.* **Sinizna**; || *см.* **Siniak.**

Siny, си́ній.

Siodełko, -a, *ср.* сѣдёльце (*Умен.* сло́ва **Siodło**, сѣдло́); || сѣдёлка (*въ лошади́ной упря́жи*).

Siódemka, Siódmka, -i, *ж.* семь, седьмо́й ну́меръ; || семёрка (*въ ка́рточной игрѣ́*).

Siodłać, Osiodłać, сѣдла́ть, осѣдла́ть.

Siodłak, -a, *м.* (*Стар.* **Szedłak**), *Областн.* селяни́нъ, крестья́нинъ; || верхова́я ло́шадь.

Siodlarczyk, -a, *м.* сынъ сѣдёльника; || подмасте́рье сѣдёльника.

Siodlarka, -i, *ж.* жена́ сѣдёльника.

Siodlarski, сѣдёльничій.

Siodlarstwo, -a, *ср.* сѣдёльное мастерство́.

Siodlarz, -a, *м.* сѣдёльникъ.

Siodłaty, сѣдлообра́зный.

Siodło, -a, *ср.* сѣдло́; || вью́къ, вью́чное сѣдло́, *см.* **Juki**; || ярёмъ, *см.* **Jarzmo.**

Siodłowy, сѣдёльный. **Siodłowy koń**, подсѣдёльная ло́шадь.

Siódmaczek, -czka, *м. Бот.* трое́чница, царёвъ листъ.

Siódmak, -a, *м.* моне́та состоя́щая изъ семи́ ме́ньшихъ доле́й; || учени́къ седьма́го кла́сса.

Siódmka, *см.* **Siódemka.**

Siódmy, седьмо́й. **Siódme, po siódme**, въ седьмы́хъ, въ седьмо́й разъ.

Sioło, -a, *ср.* село́, *см.* **Wieś.**

Sionka, -i, *ж* (*Умен.* сло́ва **Sień**, се́ни), сѣнцы.

Siostra, -y, *ж.* сестра́. **Siostry przyrodnie**, единоутро́бныя сёстры. **Siostry miłosierdzia**, сердобо́льныя вдо́вы; || *Бот.* весёлые гла́зки, трои́чная трава́, *см.* **Brat.**

Siostrobójca, -y, *м.* сестроубійца.

Siostrobójstwo, -a, *ср.* сестроубійство.

Siostrunia, -ni, *ж.* (*Умен.* сло́ва **Siostra**, сестра́), сестри́ца, сестри́чка.

Siostrzan, -a, *м.* сынъ сестры́, племя́нникъ.

Siostrzanka, -i, *ж.* дочь сестры́, племя́нница.

Siostrzański, племя́нничій; || *см.* **Siostrzyński.**

Siostrzaństwo, -a, *ср.* взаи́мное отношéніе сестёръ ме́жду собо́ю; || отношéніе племя́нника и́ли племя́нницы къ дя́дѣ; || ро́дственность, ро́дственныя отношéнія.

Siostrzenica, -y, *ж.* дочь сестры́, племя́нница.

Siostrzeniec, -ńca, *м. см.* **Siostrzan.**

Siostrzyczka, -i, *ж. см.* **Siostrunia.**

Siostrzyn, Siostrzyny, сёстринъ, сестри́цынъ.

Siostrzyński, Siostrzeński, Siostrzański, сёстринъ.

Siposz, -a, *м.* ду́дка, *см.* **Piszczek.**

Sit, -u, *м.* тростни́къ, камы́шъ. **Sit gładki**, ситникъ, осо́ка (*растеніе*), *см.* **Sitowie.**

Sitarz, -a, *м.* си́точникъ, рѣшётникъ.

Sitko, -a, *ср.* си́тко, си́точка, цѣди́лка.

Sitny, си́тный. просѣ́янный сквозь си́то; || си́тниковый, относя́щійся къ траве́ си́тнику.

Sito, -a, *ср.* си́то, цѣди́ло; || *Горн.* **Sito blaszane** *или* **żelazne**, рѣшо́тка.

Sitowaty, ситóвный, ситóвый, си́тниковый.

Sitowie, -wia, *ср.* мѣсто поро́сшее си́тникомъ, тростнико́мъ.

Sitowiec, -wca, *м. Бот.* кольцеви́дный попу́тникъ, *см.* **Koścień, Kościeniec.**

Sitowina, -y, *ж.* си́тникъ (*растеніе*).

Sitowisko, -a, *ср. см.* **Sitowie.**

Siwawy, сѣрова́тый, сѣренькій.

Siwiec, -wca, *м.* сѣдоволо́сый, сѣдоголо́вый, стари́къ.

Siwieć, Posiwieć, Osiwieć, сѣдѣ́ть, посѣдѣ́ть.

Siwiosnka, -i, *ж. Бот.* поле́й, бѣлая дубро́вка (*растеніе*).

Siwiuchny, Siwiuteńki, Siwiusieńki, сѣденькій.

Siwizna, -y, *ж.* сѣдина́.

Siwobroda, -y, *м.* сѣдоборо́дый старе́цъ.

Siwobrody, сѣдоборо́дый.

Siwogłowy, сѣдоголо́вый.

Siwojabłkowity, сѣрый. **Koń siwojabłkowity**, ло́шадь сѣрая въ я́блокахъ.

Siwokrusz, -u, *м.* мѣдный блескъ, стекловáтая мѣдная руда́.

Siwonakrapiany, сѣропѣ́гій (*о ло́шади*).

Siwooki, сѣрогла́зый.

Siwość, -ści, *ж.* сѣдова́тость, сѣдость.

Siwosz, -a, *м.* сѣдо́й; || сѣрая ло́шадь, сѣрка́.

Siwy, сѣдо́й.

Skąd, *см.* **Zkąd.**

Skakać, Skoczyć, скака́ть, скокну́ть, пры́гать, прыгнуть. **Skoczyć dokąd**, забѣжа́ть куда́ нибу́дь. ***Skoczyć do głowy po rozum**, взя́ться за у́мъ.

Skakanie, -nia, *ср.* скака́ніе, пры́ганіе.

Skala, -i, *ж.* масшта́бъ; || шкала́ (*термо́метра*). ***Robić co na wielką skalę**, дѣлать что, рабо́тать на большу́ю но́гу, въ большо́мъ разма́рѣ.

Skała, -y, *ж.* скала́, утёсъ; || **Skała morska**, подво́дный ка́мень, рифъ, буру́нъ,

прибо́й; || *Горн.* **Skała lita**, весьма́ твёрдая поро́да.

Skaleczeć, Skaleczyć, Skaleczyć się, *см.* **Kaleczeć, Kaleczyć, Kaleczyć się.**

Skalina, Skadłubina, Skadłuba, Skała, -y, Skałka, -i, *ж. Стар.* равще́лина, расще́дина, тре́щина, *см.* **Rozpadlina, Szczelina.**

Skalisko, -a, *ср.* больша́я скала́; || *см.* **Urwisko.**

Skalisty, скали́стый, утёсистый, камени́стый.

Skałka, -i, *ж.* кремéнь ружéйный; || бéльмо́ (*на глазу́*).

Skalny, утёсистый, скали́стый; || обры́вистый. **Oléj skalny**, го́рное ма́сло, нефть.

Skałuba, *см.* **Skalina.**

Skałubiasty, тре́снувшій, растре́снутый, весь въ тре́щинахъ.

Skamieniać, окаменя́ть, превраща́ть въ ка́мень.

Skamieniałość, -ści, *ж.* окамене́ніе; || окаменѣ́лость.

Skamieniały, окамене́лый.

Skamienieć, окамене́ть.

Skapać, закапать.

Skąpać, вы́купать, окуну́ть, погрузи́ть въ во́ду; || **Skąpać się**, вы́купаться.

Skąpca, -y, *м., см.* **Skąpiec.**

Skąpić, скупи́ться, скря́жничать.

Skąpica, -y, *ж.* скупа́я же́нщина.

Skąpiec, -pca, *м.* скупе́цъ, скря́га, *см.* **Sknera.**

Skapitalizować, обрати́ть въ капита́лъ, въ де́ньги.

Skąpo, ску́по.

Skąpstwo, -a, *ср.* ску́пость.

Skąpy, скупо́й, скря́дный.

Skarać, наказа́ть, *см.* **Karać.**

Skaranie, -nia, *ср.* наказа́ніе, *см.* **Karanie.**

Skarb, -u, *м.* сокро́вище, кладъ; || казна́; || сокрови́щница; || казначе́йство; || **богатства, финансы. Zbierać na skarb**, опи́сывать, конфискова́ть въ казну́. **Płacić do skarbu**, плати́ть въ казну́. **Minister skarbu**, министръ финансо́въ.

Skarbek, -bka, *м.* храни́тель сокро́вищъ.

Skarbić, Uskarbić, Zaskarbić, копи́ть, скопи́ть, собира́ть, собра́ть (*золото, богатство*), пріобрѣта́ть, пріобрѣсть, снискивать, снискать **Zaskarbić sobie czyję łaskę**, снискать для себя́ чью благоскло́нность.

Skarbiec, -bca, *м.* казна́, казённая ка́сса; || сокрови́щница; || храни́лище, кладова́я; || кладъ.

Skarbnica, -y, *ж., см.* **Skarbiec;** || де́нежный сунду́къ, ка́сса, *см.* **Kufer;** || кру́жка (*для собира́нія де́негъ*), копи́лка, *см.* **Karbona.**

Skarbniczek, -ozka, *м. Стар.* родъ бри́чки.

Skarbniczka, -i, *ж.* ла́рчикъ, шкату́лка.

Skarbnik, -a, *м. Стар.* казначе́й; || *Стар.* родъ бри́чки, *см.* **Skarbniczek.**

Skarbnikowstwo, -a, *ср.* до́лжность казначе́я; || *Собир.* казначе́й съ жено́ю.

Skarbnikowa, -éj, *ж.* жена́ казначе́я.

Skarbny, *см.* **Skarbowy;** || **Skarbny, -ego,** *м. Стар.* казначе́й, *см.* **Skarbnik.**

Skarbokradztwo, -a, *ср.* казнокра́дство, расхище́ніе государственной казны́.

Skarbowość, -ści, *ж.* государственные дохо́ды, фина́нсы, фина́нсовая часть; || казначе́йство. **Służy w skarbowości**, онъ слу́житъ въ казначе́йствѣ, въ министе́рствѣ фина́нсовъ; || **Skarbowość leśna**, лѣсны́е дохо́ды.

Skarbowy, казённый; || фина́нсовый; || **Skarbowy, -ego,** *м.* казначе́й, *см.* **Skarbnik, Skarbny.**

Skarcenie, -nia, *ср.* взыска́ніе; || вы́говоръ на словáхъ; || *Юрид.* обжа́лованіе.

Skarga, -i, *ж.* жа́лоба, сѣтованіе; || *Юрид.* жа́лоба, проше́ніе, про́сьба, искъ; || извѣтъ, донóсъ; || **Skarga wzajemna**, встрѣ́чный искъ; — **renkonwencyjna**, встрѣ́чное проше́ніе;—**incydentalna**, ча́стная жа́лоба;—**jednostronna**, односторо́нняя жа́лоба;—**główna**, исковóе проше́ніе; —**possesoryjna**, искъ о владѣ́ніи;—**działowa**, искъ о раздѣлѣ имѣ́нія.

Skarłupa, -y, *ж. Зоол.* чешуя́; || че́репъ (*у́стрицы, ра́ковины, черепа́хи*), *см.* **Skorupa.**

Skarpa, -y, *ж. Фортиф.* эска́рпъ, скатъ, отко́съ.

Skarpetka, *см.* **Szkarpetka.**

Skarżący, жа́лующійся, обвини́тель, подающій жа́лобу.

Skarżyć (kogo), подава́ть жа́лобу (*на кого́*); || **Skarżyć się**, жа́ловаться (*на кого́*), сѣтовать (*на что́*), *см.* **Żalić się.**

Skarżyciel, -a, *м. Юрид.* исте́цъ, че́лобитчикъ, жа́лобщикъ, обвини́тель; || доно́счикъ, извѣ́тчикъ.

Skarżycielka, -i, *ж. Юрид.* исти́ца, челобитчица, жа́лобщица, обвини́тельница; || доно́счица, извѣ́тчица.

Skarżycielski, истцо́въ, принадлежа́щій истцу́.

Skąsać, искуса́ть.

Skasowanie, -nia, *ср.* отмѣ́на, уничтоже́ніе.

Skatalogować, соста́вить катало́гъ.

Skatować, изби́ть до полусмéрти.

Skaz, -u, *м. Стар.* при́знакъ, приме́та, *см.* **Poszlaka, Poznaka;** || *Юрид.* сенте́нція, приговóръ (*суда́*).

Skaza, -y, *ж.* пятно́; || * безче́стіе, недоста́токъ; || по́рча, испо́рченность; || *Астр.* пятно́ (*на со́лнечномъ кру́гѣ*); || я́зва, царапина; || *Бот. см.* **Lwi ogon.**

Skazać, *см.* **Skazywać.**

Skazanie, -nia, *ср.* присужде́ніе, осужде́ніе, приговóръ. **Skazanie na śmierć**, осужде́ніе на смéрть, *см.* **Dekret, Wyrok.**

Skazany, осуждённый, обвинённый, приговорённый.

Skaźca, -y, *м., см.* **Skaziciel.**

Skażenie, -nia, *ср.* пóрча, испóрченность; || развратъ, развращéніе, развращённость, растлѣніе. **Skażenie obyczajów**, испóрченность, растлѣніе нравовъ. **Powszechne skażenie**, всеобщій развратъ.

Skazić, *см.* **Kazić.**

Skaziciel, -a, *м.* развратúтель, соблазнúтель.

Skazicielka, -i, *ж.* развратúтельница, соблазнúтельница.

Skazisty, брéнный, подвéрженный тлѣнію; || испóрченный, развращённый, порóчный.

Skazitelność, -ści, *ж.* тлѣнность, брéнность.

Skaźń, -źni, *ж.* сентéнція, приговóръ (*судá*).

Skażoność, -ści, *ж.* пóрча, поврежднéніе, разстрóйство, испóрченность.

Skażony, испóрченный, поврежднённый, искажённый.

Skazować, *см.* **Skazywać.**

Skazowczy, указáтельный. **Rejestr skazowczy**, указáтель.

Skazówka, -i, *ж.* стрѣлка (*у часóвъ*); || указáніе (*дѣтская*); || указáніе.

Skazownik, -a, *м.* указáтель (*у сóлнечныхъ часóвъ*), стрѣлка (*у компáса*), *см.* **Wskazówka.**

Skazywać, Skazować, Skazać, указывáть, указáть, показывáть, показáть; || назначáть, назнáчить; || *Юрид.* присуждáть, произноси́ть, произнести́, объявля́ть, объявúть приговóръ, осуждáть (*на смéрть*), приговáривать (*къ смéрти*).

Skiba, -y, *ж.* ломóть (*хлѣба*); || *Агр.* пластъ (*землú при пахáніи*).

Skielet, Skielko, *см.* **Szk.....**

Skierka, *см.* **Skra.**

Skinąć, кивнýть (*головóю*), махнýть (*рукóю*), подáть кому́ знакъ (*рукóю, головóю, глазáми*), мигнýть (*кому́*).

Skinienie, -nia, *ср.* знакъ, сигнáлъ, жесть, кивáніе, махáніе.

Skląc, Skląc się, *см.* **Szkląc.**

Skład, -u, *м.* состáвъ, соединéніе; || состáвъ, устроéніе (*человѣческаго тѣла*); || **Skład twarzy**, óбликъ, склáдъ, черты́ лицá; || расположéніе (*рѣчи*), состáвъ словъ; || организáція, устрóйство (*политúческаго тѣла*); || **Skład okoliczności**, стечéніе обстоя́тельствъ; || **Skład Apostolski**, симво́лъ вѣры; || кладовáя, анбáръ *или* амбáръ, магазúнъ, складъ, склáдочное мѣсто, депó, пакгáузъ. **Skład wódki**, винный магазúнъ; || *Горн.* штóкверкъ. **Skład nieforemny**, бýценверкъ.

Składać, Złożyć, склáдывать, сложúть, составля́ть, состáвить, собирáть, собрáть. **Składać do kupy, na kupę**, валúть, класть въ кýчу, навáливать. **Złożyć list**, сложúть письмó. **Składać wyrazy**, составля́ть словá. *Тип.* **Składać (litery)**, набирáть. **Złożyć zdanie**, состáвить предложéніе, состáвить фрáзу. **Złożyć sejm**, созвáть, собрáть сеймъ. **Złożyć co na stole**, положúть что на стóлъ. **Złożyć urząd**, сложúть съ себя́ дóлжность. **Złożyć kogo z urzędu**, отстáвить, отрѣшúть кого́ отъ дóлжности. **Złożyć u kogo** *или* **w czyje ręce pewną summę pieniędzy**, внести́, дать на хранéніе, вѣрить, довѣрить кому́ извѣстную сýмму дéнегъ. **Składać rachunki**, сдавáть, представля́ть счётъ, отдавáть отчётъ, *см.* **Zdawać.** **Składać dowody**, представля́ть доказáтельства. **Składać na kogo winę**, свáливать, слагáть на кого́ винý. **Złożyć chorego w łóżku**, уложúть больнóго въ постéль. || **Składać się, Złożyć się**, склáдываться, сложúться, накопля́ться, накопúться; || состоя́ть. **Mieszkanie, które się składa z dziesięciu pokojów**, квартúра, котóрая состоúтъ изъ десяти́ кóмнатъ.

Składacz, -a, *м.* *Тип.* набóрщикъ; || *Стар.* сочинúтель, слагáтель; || склáдчикъ, учáстникъ въ склáдкѣ.

Składaczka, -i, *ж.* склáдчица, учáстница въ склáдкѣ; || склáдывальщица.

Składalny, складнóй.

Składanie, Złożenie, -nia, *ср.* склáдываніе, сложéніе, собирáніе, составлéніе, состáвъ, соединéніе, скоплéніе; || отдáча на хранéніе; || вкладъ, взносъ; || *Тип.* набóръ; || **Składanie wyrazów**, образованіе словъ; || **Złożenie urzędu**, сложéніе съ себя́ дóлжности; || **Złożenie korony**, отречéніе отъ престóла; || **Złożenie z urzędu**, отрѣшéніе отъ дóлжности, отстáвка.

Składany, слóжный, составнóй, *см.* **Złożony**; || складнóй. **Nóż składany**, складнóй нóжикъ.

Składka, -i, *ж.* склáдка, склáдчина, дóля, часть; || сборъ (*податéй*), собирáніе пожéртвованій (*въ пóльзу бѣдныхъ*), *см.* **Kwesta**; || **Składka emerytalna**, вычетъ въ эмеритáльный капитáлъ; || **Składka ogniowa**, страховóй отъ огня́ платёжъ.

Składnia, -ni, *ж.* *Грам.* словосочинéніе, сúнтаксисъ.

Składnie, склáдно, соразмéрно; || прилúчно, сообрáзно.

Składnik, -a, *м.* склáдчикъ, содержáтель подвáловъ.

Składność, -ści, *ж.* соразмéрность, симéтрія, соотношéніе частéй, сообрáзность; || прилúчіе, строúность; || гúбкость, поворóтливость, уклóнчивость; || **Składność rytmów**, размéръ стихóвъ, соотвѣтствіе ри́омъ.

Składny, склáдный, стáтный. соразмéрный, прилúчный; || согласный, соотвѣтственный; || лóвкій, расторóпный. **Ładny i składny**, красúвый и лóвкій; || *Стар.* слóжный.

Składowe, -ego, *ср.* плáта за наёмъ ма-

газина, склада, анбара; || плата за храненіе вещей.

Składowy, складочный, анбарный; || составной. **Rozłożyć co na składowe pierwiastki**, разложить что на составныя части, начала. || **Składowy, -ego**, *м.* смотритель складочнаго магазина.

Składzisty, гибкій, складной, *см.* **Składany**.

Skłamać, солгать, соврать.

Skłaniać, Skłonić, склонять, склонить, наклонять, наклонить, нагибать, нагнуть; || * склонять, располагать, побуждать (*кого къ чему*). **Co cię do tego skłoniło?** что тебя побудило къ этому? что заставило тебя это сдѣлать? || **Skłaniać się, Skłonić się**, склоняться, склониться, наклоняться, наклониться, поклоняться, поклониться; || склоняться, убѣждаться, чувствовать расположеніе (*къ чему*); || уклоняться, удаляться, устраняться, сворачивать съ дороги; *см.* **Kłaniać się, Ukłonić się**.

Sklanka, и т. д., *см.* **Szklanka**, и т. д.

Sklejny, клейкій, липкій; || * соотвѣтственный, сходственный.

Sklep, -u, *м.* сводъ, *см.* **Sklepienie**; || подземелье, подземный ходъ; || подвалъ, склепъ; || *Област.* погребъ, *см.* **Piwnica**; || лавка, магазинъ, кладовая. **Magazyn galanteryjny**, магазинъ галантерейныхъ вещей, магазинъ новомодныхъ издѣлій. **Sklep korzenny**, бакалейная лавка.

Sklepić, сводить, выводить сводъ.

Sklepienie, -nia, *ср.* сводъ, перемычка, кружало. **Sklepienie żaglowe** *или* **łukowe**, коробчатый сводъ. **Sklepienie krzyżowe**, стрѣльчатый сводъ. || **Niebieskie sklepienie**, сводъ неба, сводъ небесъ, небеса.

Sklepik, -a, *м.* лавочка (*купеческая*), мелочная лавочка.

Sklepina, -y, *ж.* лавчонка (*купеческая*).

Sklepiony, выведенный сводомъ. **Kościoł sklepiony**, церковь со сводами.

Sklepisty, сводчатый, состоящій изъ сводовъ.

Sklepizna, -y, *ж.* погребица; || черепъ, покрывающій черепаху.

Sklepowy, сводообразный; || лавочный, магазинный. **Sklepowy słup**, крѣпостной столбъ (*поддерживающій своды*). || **Sklepowy, -ego**, *м.* сидѣлецъ (*въ лавкѣ*).

Sklęsły, опавшій.

Sklić, Sklisty, Skła, *см.* **Szklić** и т. д.

Skłóć, Skłuć, исколоть; || изжалить.

Skłonić, Skłonić się, *см.* **Skłaniać**.

Skłonienie, -nia, Skłonienie się, -nia się, *ср.* наклоненіе (*головы*), поклонъ, *см.* **Ukłon**; * || согласіе, соизволеніе (*на что либо*).

Skłonność, -ści, *ж.* склонность, наклонность (*къ чему*); || расположеніе, настроеніе; || *Мед.* предрасположеніе (*къ болѣзни*).

Skłonny, склонный, наклонный; || расположенный, настроенный; || предрасположенный.

Skłos, *см.* **Wskłoś**.

Skłóty, исколотый, проколотый.

Sknera, -y, *м.* скупой, скупецъ, скряга.

Sknerowato, скупо, скаредно.

Sknerowatość, -ści, *ж.* скупость, скаредность.

Sknerowaty, скупой, скаредный.

Sknerstwo, -a, *ср.* скряжничество, скаредность.

Skobel, -bla, *м.* скобель, скоба.

Skoczek, -czka, *м.* плясунъ, скакунъ, прыгунъ. **Skoczek na linie**, канатный плясунъ, акробатъ; || конь, конёкъ (*въ шахматной игрѣ*), *см.* **Konik**; || скачокъ, прыжокъ; || *Бот.* **Skoczek większy**, клещевина. **Skoczek mniejszy**, бальзаминъ, не тронь меня; || *Зоол.* тушканчикъ, земляной заяцъ, табарганъ, щелкунъ (*насѣкомое*).

Skoczka, -i, *ж.* плясунья, скакунья, прыгунья.

Skocznie, Skoczno, прытко, скоро, рѣзво, съ припрыжкой.

Skoczny, Skokliwy, подпрыгивающій; || рѣзвый, вертлявый, прыткій; || плясовой, танцовальный. **Muzyka skoczna**, плясовая музыка.

Skoczogon, -a, *м. Зоол.* водяная блоха (*насѣкомое*).

Skoczyć, *см.* **Skakać**.

Skok, -u, *м.* скачокъ, прыжокъ; || *Охот.* **Skoki zajęcze**, заячьи лапы.

Skołatać, расколотить, разбить, разрушить, разломать. **Burza skołatała nasz okręt**, буря разбила нашъ корабль.

Skoma, Skomina, -y, *ж. см.* **Oskoma**.

Skomienie, -nia, *ср.* тявканіе; || * визгъ, визготня (*собаки*).

Skomlić, Skamlić, Skolić, тявкать, гавкать; || * визжать (*о собакахъ*).

Skomoroch, -a, *м.* скоморохъ; || медвѣжатникъ, вожакъ медвѣдя, *см.* **Niedźwiednik**.

Skompletować, дополнить.

Skompletowanie, -nia, *ср.* дополненіе, составленіе.

Skomplikować, усложнить; || запутать.

Skoplikowanie, -nia, *ср.* сложность, многосложность; || запутанность.

Skon, -u, *м.* кончина, смерть; || конецъ, предѣлъ; || *см.* **Szcząt, Do szczętu**.

Skonać, *см.* **Konać**.

Skonanie, *см.* **Konanie**.

Skończenie, -nia, *ср.* окончаніе, довершеніе, отдѣлка.

Skończeność, Skończoność, -ści, *ж.* оконченность; || ограниченность, конечность.

Skończony, оконченный, совершенный; || ограниченный, конечный.

Skończyć, *см.* **Kończyć**.

Skonfiskować, описать, сконфисковать.

Skonfrontować, сличить, повѣрить.

Skonfrontowanie, -nia, *ср.* сличеніе, повѣрка.

Skonfundować, сконфу́зить, пристыди́ть.

Skop, -a, *м.* бара́нъ; || *Астрон.* Овенъ (*созвѣздіе*), *см.* **Baran.**

Skopać, *см.* **Kopać.**

Skopek, -pka, Skopiec, -pca, *м. см.* **Skop;** || лоха́нка, ка́дочка, бадёйка, дойни́къ; || *Бот.* **Skopki, fijołki białe,** бѣлая фіа́лка. **Skopki zimowe,** родъ ночно́й фіа́лки.

Skopowina, -y, *ж.* бара́нина, *см.* **Baranina.**

Skopowy, бара́ній, бара́новый, *см.* **Barani.**

Skopywać, Skopać, ска́пывать, скопа́ть, срыва́ть, срыть, выра́внивать, равня́ть по ватерпа́су.

Skóra, -y, *ж.* ко́жа; || шку́ра, ко́жа (*съ животныхъ*); || кожура́ (*на плода́хъ*); || ко́жица; || перепо́нка, плева́. **Drzeć** *или* **łupić kogo ze skóry,** обдира́ть, сдира́ть съ кого́ кожу. **Skóra i kości,** ко́жа да ко́сти. **Skórę komu wytrzepać,** отколоти́ть, отдуть кого́, отвала́ть бока́. **W skórę komu dać.** отхлоста́ть, вы́сѣчь ро́згами. * **Nie chciałbym być w jego skórze,** я не хоте́лъ бы быть на его́ мѣстѣ. * **Za skórę komu nalać,** подста́вить кому́ но́гу, досади́ть кому́, надѣлать кому́ непрія́тностей. *Посл.* **Na wołowéj skórze tego by nie spisał,** э́то до́лго разска́зывать, и конца́ бы э́тому не́ было. *Посл.* **Gdzie nie staje wilczéj skóry, tam lisiéj nadstawić,** имѣть во́лчій ротъ и ли́сій хвостъ. **Słucha psiéj skóry,** онъ слу́шается бараба́на, онъ солдатъ. **Skóra jelenia,** оле́нья шку́ра, оле́нина, **Skóra kozia,** козло́вая ко́жа, козли́на. **Skóra owcza, barania,** овчи́на, овчи́нка. **Skóra biała, psia,** ла́йка, соба́чья шку́ра. **Skóra wołowa,** бычачья ко́жа. **Skóra funtowa,** пу́мпа, то́лстая, подо́швенная ко́жа. **Skóra niegarbowana,** сы́ромять. *Минер.* **Skóra górna, ziemna,** го́рная ко́жа. **Skóra na śniegu po odwilży,** настъ. **Skóra na drzewie,** древе́сная кора́. **Handel skórami,** скорня́чество, торгъ мѣха́ми. **Skóry garbować,** дубить ко́жи. **Zdejmować skórę z bydlęcia,** свѣжева́ть, снима́ть ко́жу съ уби́той скоти́ны.

Skóreczka, -i, *ж.* ко́жица, плева́, перепо́нка.

Skórek, -rka, *м. Зоол.* сороконо́жка, костя́нка, стоно́гъ, мокри́ца (*насѣко́мое*).

Skórka, -i, *ж. см.* **Skóreczka;** || ко́жа вы́дѣланная (*животныхъ*); || *Анат.* вѣрхняя ко́жица (*на тѣлѣ*), плева́; перепо́нка, оболо́чка, *см.* **Błona;** || ко́рка (*хлѣбная*), ко́рка (*съ сы́ра*); || кожура́, кожури́на (*на плода́хъ*), ко́жица; || ко́рка. **Skórka pomarańczowa,** помера́нцовая ко́рка.

Skórkowaty, кожура́стый.

Skórkowy, ко́жаный.

Skórnia, -rni, Skórznia, -rzni, Skórzenka, -i, *ж.* употребительнѣе во мн. ч. **Skórnie, Skórznie, Skórzenki,** *Стар.* полусапо́жки, боти́нки.

Skórnik, -a, *м.* скорня́къ, кожевникъ, сыромя́тникъ; || *Стар.* ко́вій мѣхъ (*для жидкостей*), бурдю́къ; || *Зоол.* кожеѣдъ (*насѣко́мое*).

Skórny, ко́жаный; || *Мед.* нако́жный, сы́пной. **Wyrzut skórny,** сыпь, нако́жная болѣзнь. **Handel skórny,** торгъ мѣха́ми, пушни́мъ това́ромъ.

Skoro, *Нар.* ско́ро, ши́бко, скорѣе; || какъ то́лько, лишь то́лько, е́сли. **Skoro tylko skończy, to przyjdzie,** какъ то́лько онъ око́нчитъ, то придётъ. **Skoro tak, to i ja tak,** е́сли такъ, то и я то́же.

Skoropis, Skoropism, -u, *м.* стенографі́я, ско́рость. || **Skoropis, -a, Skoropisiec, -sca,** *м.* стенографъ, скорописецъ.

Skorość, -ści, *ж.* ско́рость.

Skorowidz, -a, *м.* указа́тель.

Skorupa, -y, *ж.* костеобра́зная оболо́чка (*у слизней*); || че́репъ (*у черепа́хи*); || черепо́къ, оско́локъ; || гли́няный сосу́дъ; гли́няная посу́да; || скорлупа́ (*яичная, раковая, орѣховая*); || ра́ковина. *Посл.* **Czego się skorupka za młodu napije, tém i na starość trąci,** како́въ въ колы́белку, тако́въ и въ моги́лку, горба́таго моги́ла испра́вить.

Skorupi, skorupiny; || костеобра́зный.

Skorupiak, -a, *м.* раковидное живо́тное.

Skorupiany, черепно́й, гли́няный.

Skorupiasty, Skorupiany, черепоко́жный, раковидный.

Skorupić, Zeskorupić, Zaskorupić, покры́ть скорлупо́ю, сдѣлать твёрдымъ; || **Skorupić się,** покрыва́ться скорлупо́ю, дѣлаться твёрдымъ; || * застыва́ть, примерза́ть.

Skorupieć, покрыва́ться скорлупо́ю, твердѣ́ть.

Skorupka, -i, *ж.* скорлу́пка; || черепо́чекъ, оскóлочекъ; ра́ковинка; *см.* **Skorupa.**

Skory, ско́рый, бы́стрый, ши́бкій, поспѣшный; || внеза́пный; || торопли́вый. **Nie bądź tak skory,** не торопи́тесь такъ.

Skórzany, ко́жаный.

Skórzenka, *см.* **Skórnia.**

Skosisto, Skośnie, на́кось, на́искось, искóсиною, вкось, скóса; || въ бокъ, кри́во; || откóсомъ, ска́томъ, отло́го; || кóсвенно.

Skosisty, косо́й, искóсный; || кóсвенный; || отло́гій, пока́тый, поло́гій.

Skosztować, *см.* **Kosztować.**

Skosztowanie, *см.* **Kosztowanie.**

Skot, -a, *м.* скотъ, скоти́на; || ста́до, гуртъ.

Skotarka, Skotopaska, -i, *ж.* ско́тница, пасту́шка.

Skotarz, Skotopas, -a, *м.* ско́тникъ, скотопа́съ, пасту́хъ.

Skotnica, -y, *ж.* **Skotnik, -a,** *м.* скотопрого́нная доро́га.

Skotopas, *см.* **Skotarz.**

Skotopaska, *см.* **Skotarka;** || идиллія, пасту́шеское стихотворе́ніе, *см.* **Sielanka.**

Skowera, *см.* **Skowyra.**

Skowerać, *см.* **Skowyrać.**

Skówka, **-i**, *ж.* окóвка; || óбручъ, обóйма, насáдка (*на стýпицу*).

Skowronek, **-nka**, *м.* жáворонокъ, *Умен.* **Skowroneczek**, **-czka**, *м.* жаворóночекъ. **Skowronek polny**, луговóй жáворонокъ.

Skowyczéć, **Skowytać**, выть, визжáть (*о собáкахъ*).

Skowyczenie, **Skowytanie**, **-nia**, *ср.* вой, завываніе.

Skowyra, **-y**, *м. Охот.* стáрая негóдная собáка; || брюзгá, ворчýнъ.

Skowyrać, ворчáть, брюзжáть.

Skra, **-y**, *ж.* úскра, *Умен.* **Skierka**, úскорка, *см.* **Iskra.**

Skrab, **-u**, *м.* шероховáтость, *см.* **Chropawość.**

Skrabowato, *см.* **Chropawo**, **Chropowate.**

Skracać, **Skrócić**, сокращáть, сократúть, укорáчивать, укоротúть. **Skrócić sobie drogę**, сократúть дорóгу, взять ближáйшую дорóгу.

Skracanie, **Skrócenie**, **-nia**, *ср.* сокращéніе, укорочéніе, убывáніе.

Skradać, *см.* **Skraść**; || **Skradać się**, подкрáдываться.

Skradziony, укрáденный, крáденый.

Skrajni, **Skrajny**, крáйній, конéчный.

Skrapiać, **Skropić**, кропúть, скропúть, окропля́ть, окропúть, орошáть, оросúть, обрызгивать, обрызнуть, смáчивать, смочúть.

Skrapiany, **Skropiony**, окроплённый, орошённый, обрызганный, смóченный.

Skraść, **Skraśdź**, **Skradać**, укрáсть, обокрáсть, красть, воровáть, обкрáдывать; || похúтить, похищáть; || скрыть, скрывáть, укрывáть.

Skrawać, **Skrajać**, **Skroić**, срéзывать, срéзать; || кройть, скроúть, *см.* **Kroić**; || срéзывать шаръ, биль (*въ биллiáрдной игрѣ*). *Посл.* **Skroić komu kurtę**, надѣлать кому́ хлопóтъ.

Skrawek, **-wka**, *м.* обрéзокъ, отрéзокъ, *см.* **Okrawek.**

Skrążać, **Skrążyć**, округля́ть, округлúть; || огибáть, обогнýть, обходúть, обойдтú (*какóе либо мѣсто*); || * изъѣздить úли исходúть вдоль и поперёкъ (*страну*); || изрéзать въ кружки; *см.* **Okrążać.**

Skręcać, **Skręcić**, крутúть, скручивать, скрутúть (*верёвку*), сучúть, сучúть (*нúтку*, *шёлкъ*); || свёртывать, свернýть; || завивáть, завúть. **Kark skręcić**, сломáть шéю. **Skręcić w prawo**, повернýть, свернýть, своротúть направо; || **Skręcać się**, **Skręcić się**, скручиваться, скрутúться, ссучиваться, ссучúться, свёртываться, свернýться, свиваться, свúться.

Skreślać, **Skreślić**, начéртывать, начертáть, изображáть, изобразúть.

Skreślenie, **-nia**, *ср.* начертáніе, изображéніе.

Skręt, **-u**, *м.* ссýчка; прядь, волокнó; || завитóкъ, лóконъ, пýкля; || изгúбъ (*зáдовъ*); || извúлина, излýчина (*рѣки́*, *тропúнки*), поворóтъ (*ýлицы*); || закоýлокъ; || объѣздъ, обхóдъ, крюкъ; || *Анат.* позвонóкъ шéйный; коловорóтъ на бедрé; || *увёртка, улóвка, изворóтъ; || *Нар.* **Na skręt**, плашмя́, лéжмя, прижáвшись.

Skrętny, изворóтливый, *см.* **Zwrotny.**

Skrewnić się, *см.* **Spokrewniać się.**

Skrewnienie, *см.* **Spokrewnienie.**

Skrobać, **Oskrobać**, **Skrobnąć**, скрести́, оскребáть, скоблúть, выскáбливать, выскоблúть. **Skrobać papier**, **pismo**, выскáбливать, подчищáть (*пúсанное*). **Skrobać skóry**, мездрúть, сдирáть бухтармý, сдирáть мáсо и сáло съ кóжи, скоблúть кóжи. **Skrobać ryby**, очищáть чешую съ ры́бы. || **Skrobać się**, чесáться, *см.* **Drapać się.**

Skrobacz, **-a**, *м.* скобли́льщикъ.

Skrobaczka, **-i**, *ж.* скребóкъ, лопáтка; || *Горн.* клю́шка.

Skrobadło, **-a**, *ср. см.* **Skrobaczka.**

Skrobak, **-a**, *м. см.* **Skrobaczka.**

Skrobanie, **-nia**, *ср.* подчúстка; || скребáніе.

Skrobanina, **-y**, *ж.* оскрёбки, отскрёбки; || * выскáбливаніе, подчúстка (*напúсаннаго*).

Skrobanka, **-i**, *ж.* кóрпія.

Skrócenie, **-nia**, *ср.* сокращéніе. **Przez skrócenie**, сокращéнно, сокращéннымъ óбразомъ. **W skróceniu**, вкрáтцѣ, сокращéнно.

Skrócić, *см.* **Skracać.**

Skrócony, сокращённый.

Skródlić, *Стар.* скородúть, боронúть, боронóвать, *см.* **Bronować**, **Włóczyć.**

Skroić, *см.* **Skrawać.**

Skrom, **-u**, *м. Охот.* зáячій жиръ.

Skromić, *см.* **Poskromić**, **Uskramiać.**

Skromnie, скрóмно, смирéнно, крóтко, умéренно.

Skromnik, **-sia**, *м.* скрóмникъ.

Skromniuchno, **Skromniutko**, скромнёхонько, скромнёшенько, сáмымъ скрóмнымъ óбразомъ.

Skromniuchny, **Skromniuteńki**, скрóменькій, скромнёхонькій, сáмый скрóмный.

Skromność, **-ści**, *ж.* скрóмность, смирéніе; || воздéржность, воздержáніе, умéренность. **Skromność w postępowaniu**, скрóмность въ обхождéніи (*съ людьмú*). **Skromność w wydatkach**, умéренность въ расхóдахъ. **Skromność obyczajów**, простотá нрáвовъ. **Skromność w jedzeniu i piciu**, воздéржность въ пúщѣ и питьѣ.

Skromny, скрóмный, смирéнный; || воздéржный, умéренный, трéзвый. **Skromny fijołek**, скрóмная фíялка. **Życie skromne**, воздéржная жизнь. **Skromny obiad**, простóй, умéренный столъ, обѣдъ; || *Охот.* жúрный (*о зайцѣ*).

Skroń, -ni, *ж.* *Анат.* висо́къ (*мн.* виски́).
Skroniowy, *Анат.* висо́чный.
Skropawość, *см.* **Chropawość**.
Skropawy, Skropowaty, *см.* **Chropawy**.
Skropić, *см.* **Skrapiać**.
Skroś, *см.* **Wskroś**.
Skrucha, -y, *ж.* сокруше́ніе се́рдца, раска́яніе.
Skrupić, истоло́чь, измоло́ть; || **Skrupić się**, истоло́чься. *Посл.* **Komuści się zmiele, tobie się skrupi**, *или* **Jednemu się zmiele, tobie się skrupi**, оди́нъ вы́йдетъ изъ воды́ сухимъ, а вина́ на тебѣ́ падётъ.
Skrupuł, Szkrupuł, -u, *м.* безпоко́йство (*со́вѣсти*), со́вѣстливость, завре́ніе со́вѣсти; || то́чность; || рачи́тельность, разбо́рчивость; || сомнѣ́ніе, недоумѣ́ніе **Nie robić sobie z czego żadnego skrupułu**, не со́вѣститься дѣ́лать что́-либо, дѣ́йствовать безъ завре́нія со́вѣсти. **Nie dosyć pan objaśniłeś adwokata, jeszcze ma jakieś skrupuły**, вы недоста́точно объясни́ли дѣ́ло адвока́ту, у него́ есть ещё ко́е какія сомнѣ́нія; || скру́пулъ (*вѣсъ, 24 гра́на*); || *Астр.* весьма́ ма́лая часть мину́ты.
Skrupulacki, Szkrupulacki, *см.* **Skrupulatny**.
Skrupulat, Szkrupulat, -a, *м.* сли́шкомъ стро́гій нравоучи́тель, человѣ́къ безусло́вно стро́гій въ исполне́ніи до́лга, ригори́стъ; || *мелочно́й человѣ́къ.
Skrupulatnie, Szkrupulatnie, то́чно, стро́го, рачи́тельно, стара́тельно.
Skrupulatność, Szkrupulatność, -ści, *ж.* тре́бовательность, взыска́тельность; || сли́шкомъ стро́гое нравоуче́ніе, безусло́вно стро́гое исполне́ніе до́лга, ригори́змъ; || то́чность, стро́гая исполни́тельность, аккура́тность.
Skrupulatny, Szkrupulatny, мелочно́й, сли́шкомъ тре́бовательный, взыска́тельный; || рачи́тельный, стара́тельный, то́чный, стро́гій.
Skrupulizować, Szkrupulizować, входи́ть въ ме́лочи, въ подро́бности, быть сли́шкомъ взыска́тельнымъ.
Szkrupuł, *см.* **Skrupuł**.
Skruszeć, *см.* **Kruszeć**.
Skruszenie, -nia, *ср.* исправле́ніе, раска́яніе, *см.* **Skrucha**.
Skruszony, сокрушённый.
Skruszyć, Skruszyć się, *см.* **Kruszyć**.
Skrutynjum, *Нескл.* вы́боръ биле́тами, балотиро́вка.
Skrwawiony, окрова́вленный.
Skryć, Skryć się, *см.* **Kryć**.
Skrycie, скры́тно.
Skrypt, -u, *м.* напи́санная бума́га, ру́копись; || роспи́ска, пи́сьменное обяза́тельство.
Skrytopłciowy, *Бот.* тайнобра́чный.
Skrytość, -ści, *ж.* скры́тность, *см.* **Tajemność**.
Skryty, скры́тный, *см.* **Tajemny, Ukryty**; || *см.* **Skryć**.

Skrzeczeć, Skrzekotać, стрекота́ть (*о соро́кѣ*), ква́кать (*о лягу́шкахъ*), ка́ркать (*о воро́нахъ*); || *треща́ть, таранти́ть, тарато́рить, стрекота́ть, болта́ть безъ у́молку.
Skrzeczek, -czka, *м.* *Зоол.* хомя́къ, ка́рбышъ.
Skrzek, -u, *м.* стрекота́ніе (*соро́ки*), ква́каніе (*лягу́шки*); || лягу́шечій клекъ, лягу́шечья икра́; || *Стар.* *ворча́ніе, ропта́ніе; || *Стар.* куста́рникъ, *см.* **Krzak**; || *см.* **Jodła**.
Skrzele, -ów, *мн.* жа́бры (*у рыбъ*).
Skrzepić, *см.* **Krzepić**; || *заморо́зить, застуди́ть; || сгусти́ть.
Skrzepłość, -ści, *ж.* окрѣ́плость, отвердѣ́лость; || застыва́ніе, сгуще́ніе.
Skrzepły, окрѣ́плый, отвердѣ́лый; || засты́вшій, сгущённый.
Skrzepnąć, *см.* **Krzepnąć**.
Skrzepienie, *см.* **Krzepienie**.
Skrzęta, Skrzętwa, Skrzątwa, -y, *ж.* заня́тіе, дѣ́ло; || попече́ніе, стара́ніе, хожде́ніе, смотрѣ́ніе, забо́та, хло́поты; || изворо́тливость, ло́вкость.
Skrzętnie, стара́тельно, усе́рдно, рачи́тельно, тща́тельно; || изворо́тливо, ло́вко.
Skrzętność, -ści, *ж.* стара́тельность, рачи́тельность, усе́рдіе, забо́тливость, дѣ́ятельность; || про́мыселъ, мастерство́; || бережли́вость, скопидо́мство.
Skrzętny, стара́тельный, рачи́тельный, усе́рдный, забо́тливый, дѣ́ятельный; || изворо́тливый, промы́шленный; || бережли́вый.
Skrzybać, скресть, скобли́ть, скреба́ть, оскрёбывать.
Skrzybaczka, -i, *ж.* скребни́ца.
Skrzydełko, -a, *ср.* кры́лышко, *Умен.* сло́ва **Skrzydło**, крыло́.
Skrzydlany, Skrzydlasty, употреби́тельнѣе: **Skrzydlaty**, крыла́тый. **Ryby skrzydlaste**, лету́чія ры́бы.
Skrzydło, -a, *ср.* крыло́; || *Воен. и Морс.* флангъ, крыло́ (*а́рміи, фло́та*); || *Архит.* фли́гель, боково́е строе́ніе, боковы́е придѣ́лы, пристро́йки хра́ма; || *Фортиф.* бока́ (*бастіо́на*); || поля́, края́ (*у шля́пы*); || створъ, полови́нка (*у две́ри, у око́нницы*); || метёлочка изъ пе́рьевъ, перо́вникъ.
Skrzydłowaty, пери́стый.
Skrzydłowy, кры́льный, относя́щійся къ крылу́. **Adjutant skrzydłowy**, адъюта́нтъ.
Skrzyneczka, -i, *ж.* я́щичекъ, сундучёкъ.
Skrzynia, -ni, *ж.* бау́лъ, сунду́къ, ларе́цъ, я́щикъ. **Skrzynia na pieniądze**, ка́сса, де́нежный сунду́къ; || *Горн.* **Skrzynia płóczkowa**, пропускно́й я́щикъ, — **nieruchoma**, отса́дочный стокъ.
Skrzynka, -i, *ж.* ла́рчикъ, ларе́цъ, шкату́лка, я́щикъ; || *Горн.* волоку́ша.
Skrzyp, -u, *м.* скрипъ, трескъ; || *Бот.* хвощь (*расте́ніе*).

Skrzypać, Skrzypieć, Skrzypnąć, скрипѣть, скрипнуть, хрустѣть, хрустнуть.
Skrzypce, -ów, *мн.* скрипка, скрипица.
Skrzypcowaty, *Бот.* скрипковидный, бандуровидный.
Skrzypcowy, скрипичный.
Skrzypeczki, -ów, *мн.* скрипочка, *Умен.* слова **Skrzypce**, скрипка.
Skrzypek, -pka, *м.* скрипачъ; || скрипачъ для пляски, плохой скрипачъ, гудочникъ, гудильщикъ.
Skrzypiciel, -a, *м. см.* **Skrzypek**, во 2-мъ значеніи.
Skrzypiec, -pca, *м.* родъ пытки.
Skrzypieć, *см.* **Skrzypać**.
Skrzypki, -pek, *мн.* скрипка, *см.* **Skrzypce**.
Skrzypliwie, съ скрипѣніемъ, со скрипомъ.
Skrzypliwy, скрипучій.
Skrzypnąć, *см.* **Skrzypać**.
Skrzywdzić, *см.* **Krzywdzić**.
Skrzywić, *см.* **Krzywić**.
Skrzyżować, *см.* **Krzyżować**.
Skubać, дёргать (*шерсть*), выдёргивать, щипать, выщипывать, ощипывать перья (*у птицы*); || *ощипывать, обирать кого. || **Skubać się**, копаться, мѣшкать, медлить.
Skubacz, -a, *м.* ощипывающій перья; || щипящій корпію.
Skubaczka, -i, *ж.* ощипывающая перья; || щипящая корпію.
Skubanie, -nia, *ср.* дёрганіе, щипаніе; || обираніе.
Skubanka, -i, *ж.* корпія; || дёрганная шерсть, щёлкъ и т. п.
Skubnąć, *см.* **Skubać**.
Skudłać, Skudlić, *см.* **Kudłać**.
Skupiać, Skupić, соединять, соединять, собирать, собрать, сосредоточивать, сосредоточить, соединять въ одну точку. **Skupiać swe siły**, сосредоточивать свои силы. || **Skupiać się**, соединяться, собираться, сосредоточиваться.
Skupień, -pnia, *м.* перекупщикъ, скупщикъ, барышникъ.
Skupienie, -nia, *ср.* соединеніе, собраніе, сколѣніе; || *Физ.* сцѣпленіе.
Skupować, скупать, перекупать.
Skupowanie, -nia, *ср.* скупъ, скупка, перекупъ, перекупка.
Skurczony, согнутый; || скорченный, сморщенный.
Skurczyć, Skurczyć się, *см.* **Kurczyć**.
Skusić, *см.* **Kusić**. || **Skusić się**, искуситься, впасть въ искушеніе, соблазниться.
Skuszenie, -nia, *ср.* искушеніе, соблазнъ.
Skutecznie, дѣйствительно, сильно; || успѣшно, удачно.
Skuteczność, -ści, *ж.* дѣйствительность, дѣйствіе, успѣшность, сила, вліяніе. **Skuteczność lekarstwa**, дѣйствіе лѣкарства.
Skuteczny, дѣйствительный, дѣйствующій, сильный.
Skutek, -tku, *м.* дѣйствіе, слѣдствіе, послѣдствіе, исходъ; || исполненіе; || впечатлѣніе; || успѣхъ, удача. **Skutek to okaże**, это будетъ видно въ послѣдствіи. **Skutek wsteczny**, обратное дѣйствіе. **Mieć skutek**, имѣть силу дѣйствія. **W skutek odebranego rozkazu**, вслѣдствіе полученнаго приказанія. **Skutkiem, W skutku**, вслѣдствіе, въ послѣдствіи. **Na skutek**, во исполненіе.
Skutkować, дѣйствовать, производить, приводить въ исполненіе, исполнять; || имѣть послѣдствіемъ. **Lekarstwo skutkuje**, лѣкарство дѣйствуетъ. **Biegaj ozém prędzéj, skutkuj to przedsięwzięcie**, бѣгай какъ можно скорѣе, исполни это предпріятіе.
Skwapliwie, торопливо, стремительно, спѣшно, поспѣшно, опрометчиво.
Skwapliwość, -ści, *ж.* торопливость, поспѣшность, живость, стремительность, опрометчивость.
Skwapliwy, торопливый, поспѣшный, скорый, стремительный, опрометчивый.
Skwar, -u, *м.* (*Стар.* **Skwara, -y**, *ж.*), жаръ, зной.
Skwara, -y, *ж.* окалина, шлакъ, выгарки, *см.* **Żużel**.
Skwarek, -rka, *м.* поджаренный кусочекъ сала, сальные вытопки.
Skwarliwy, Skwarny, жаркій, знойный.
Skwarno, жарко, знойно.
Skwarzyć, прижить, жарить.
Skwasić, *см.* **Kwasić**.
Skwaśniały, прокисльій.
Skwaśnieć, *см.* **Kwaśnieć**.
Skweres, -u, *м.* путаница; || крикъ, шумъ, суматоха, содомъ.
Skwerować, *Стар.* отдавать честь, дѣлать ружьемъ на караулъ.
Skwierczeć, Skwirczeć, шипѣть, трещать (*на огнѣ*); || щебетать, чирикать (*о птицахъ*); || горевать, сѣтовать, стонать, охать.
Skwierczek, -czka, *м.* плакса.
Skwierczenie, -nia, *ср.* шипѣніе, трещаніе; || щебетанье, чириканье (*птицъ*); || сѣтованіе, стонаніе, оханіе.
Skwierk, Skwirk, -u, *м.* пѣніе, щебетанье, чириканье (*птицъ*); || сѣтованіе, жалоба, стонъ.
Skwierkliwość, -ści, *ж.* плачливость, плаксивость.
Skwierkliwy, плачливый, плаксивый.
Słabić, ослаблять, разслаблять.
Słabieć, Osłabieć, Osłabnąć (*см.* **Słabnąć**), слабѣть, ослабѣть.
Słabiuchno, Słabiutko, слабенько, слабёхонько.
Słabiuchny, Słabiutki, слабенькій, слабёхонькій.
Słabizna, -y, *ж. Анат.* подвздошье, под-

ребе́рье; || бокъ; || сторона́; || утро́ба, бро́хо, чре́во; || *сла́бость, сла́бая сторона́.

Słabnąć, Osłabnąć, сла́бнуть, осла́бнуть.

Słabo, сла́бо. **Słabo mi,** мнѣ ду́рно, я чу́вствую себя́ нездоро́вымъ, мнѣ не здоро́вится.

Słabość, -ści, *ж.* сла́бость, безсиліе, не́мощь; || щеду́шность; || сла́бая сторона́, сла́бая струна́, недоста́токъ, поро́къ; || изнеможе́ніе, о́бморокъ; || боле́знь. (*см.* **Choroba**), || *Мед.* ро́ды, разрѣше́ніе отъ бре́мени; || страсть, пристра́стіе, скло́нность (*къ кому́, къ чему́*), пота́чка. **Słabość charakteru,** сла́бость хара́ктера. **Słabość wzroku,** сла́бость зре́нія. **On ma słabość do gry,** у него́ стра́сть къ игрѣ. **Słabość nie jest występkiem, ale do niego prowadzi,** поро́къ не преступле́ніе, но онъ ведётъ къ нему́. **Każdy ma swoje słabości,** у ка́ждаго есть свои́ недоста́тки. **Mieć do kogo słabość,** быть пристрастнымъ къ кому́, пита́ть сла́бую любо́вь къ кому́. **Czuję słabość,** мнѣ ду́рно, мнѣ не здоро́вится.

Słabowitość, -ści, не́мощность, сла́бость, боле́зненность, хи́лость.

Słaby, сла́бый, не́мощный, больно́й, боле́зненный, хи́лый. **Słabe zdrowie,** сла́бое здоро́вье. **Słaba strona charakteru,** сла́бая сторона́ хара́ктера. **Słaba pomoc,** сла́бая по́мощь. **Człowiek słabego rozumu,** слабоу́мный. **Jeszcze jest słaby po chorobie,** онъ ещё слабъ по́слѣ боле́зни. **Słaby (jest),** онъ бо́ленъ, нездоро́въ.

Słać, стлать, настила́ть, постила́ть, простира́ть. * **Słać komu drogę do czego,** прокла́дывать кому́ доро́гу къ чему́-либо. || **Słać się,** стла́ться, растила́ться, простира́ться. **Słać się komu do nóg,** повергаться, па́дать пе́редъ кѣмъ, броса́ться къ нога́мъ; * бить чело́мъ пе́редъ кѣмъ. **Już się ptaki ścielą,** пти́цы уже́ вьютъ гнѣзда. **Wszystko mu się ściele,** ему́ во всёмъ уда́ча, ему́ везётъ сча́стіе.

Słać, Syłać, слать, посыла́ть, отправля́ть.

Słachcianka, *см.* **Szlachcianka.**

Słachcic, *см.* **Szlachcic.**

Słachta, *см.* **Szlachta.**

Ślad, -u, *м.* (*Стар.* **Szlad**), сле́дъ; || знакъ, при́знакъ; || стезя́; || ступня́, стопа́. *Охот.* **Ślad zwierzęcy,** слѣдъ звѣри́ный. **Ślad zajęczy,** малы́къ, за́йчій слѣдъ. **Ślad lisi,** нарыскъ, ли́сій слѣдъ. **Podwójny ślad,** сдвойка, двойно́й слѣдъ звѣря. || **Iść śladem,** идти́ слѣдомъ, по́ слѣду, по пята́мъ. **Wstępować w czyje ślady,** идти́ кому́ въ слѣдъ, ходи́ть по слѣда́мъ чьимъ нибу́дь, т. е. поступа́ть по чьему́-либо приме́ру, подража́ть кому́. **Żadnego śladu o tém nie ma w historji,** о́тому нѣтъ никаки́хъ слѣдо́въ въ исто́ріи, объ э́томъ въ исто́ріи во́все не упомина́ется.

Śladować, слѣди́ть, идти́ по слѣда́мъ.

Ślafmica, *см.* **Szlafmica.**

Ślafrok. *см.* **Szlafrok.**

Ślak, *см.* **Szlak.**

Sława, -y, *ж.* сла́ва, изве́стность; || до́брое, че́стное и́мя; || слухъ, молва́. **Za sławą się ubiegać,** гоня́ться за сла́вою. **Idzie tu o jego sławę,** здѣсь дѣло каса́ется его́ че́стнаго и́мени. **Po tym cudu rozeszła się sława po wszystkiéj ziemi onéj,** по́слѣ э́того чу́да разнесла́сь молва́ по всей той странѣ.

Sławetny, *Стар.* достосла́вный, достохва́льный.

Sławić, сла́вить, прославля́ть, восхваля́ть.

Sławnie, сла́вно, достосла́вно, со сла́вою, достохва́льно.

Sławność, -ści, *ж.* знамени́тость.

Sławny, сла́вный, знамени́тый.

Ślaz, -u, *м. Бот.* ма́льва, зинзиве́й (*растѣніе*). **Ślaz ogrodowy,** штокъ-ро́за, проскурня́къ ро́зовый. **Ślaz wianeczny,** проскурня́къ, просви́рки, просвирня́къ, кала́чики, зинзиве́й. **Ślaz pospolity, polny, płonny,** ро́жа, слизь-трава́. || *Анат.* сы́чугъ.

Ślazowy, ма́львовый, проскурнико́вый, *см.* **Ślaz.**

Ślęczeć (nad czém), усе́рдно труди́ться надъ чѣмъ, рабо́тать *безъ о́тдыха*, до́лго сидѣть за рабо́тою.

Ślęczenie, -nia, *ср.* безпрестанная рабо́та, безпрестанное занятіе, сидячая жизнь.

Śledczy, слѣ́дственный.

Śledź, -dzia, *м.* сельдь, селёдка.

Śledzenie, -nia, *ср.* изслѣдованіе, изысканіе, ро́зыскъ; || слѣ́дствіе, дознаніе, *см.* **Śledztwo**; || наблюде́ніе, *см.* **Obserwacja.**

Śledziarz, -a, *м.* сельдянникъ, промышленникъ *или* продавецъ сельдей.

Śledzić, слѣди́ть, высма́тривать, подсма́тривать, замѣча́ть; || преслѣдовать, отыскивать.

Śledziciel, -a, *м.* слѣдователь; || наблюда́тель, изслѣдователь, испыта́тель, *см.* **Badacz.**

Śledzienica, -y, *ж. Бот.* златоселезённикъ (*растѣніе*).

Śledziennik, -a, *м.* ипохо́ндрикъ.

Śledzik, -a, *м. Умен.* селёдочка, *см.* **Śledź.**

Śledziona, -y, *ж. Анат.* селезёнка. **Ból śledziony,** ипохо́ндрія.

Śledzionka, -i, *ж. Бот.* аспле́ній (*растѣніе*).

Śledzionowy, *Анат.* селезёночный.

Śledziówka, -i, *ж.* сельдяно́й бочёнокъ.

Śledziowy, сельдяно́й.

Śledztwo, -a, *ср.* слѣ́дствіе, изслѣдованіе.

Ślep', -pia, Ślepak, -a, Ślepiec, -pca, Ślepień, -pnia, Ślepek, -pka, *м.* слѣпо́й, близору́кій; || *Зоол.* клещъ, слѣпе́нь (*насѣкомое*), мѣ́даница (*родъ змѣй*).

Ślepak, -a, *м. см.* **Ślep'**; || *Охот.* назва́ніе за́йца.

Ślepić, *см.* **Ślipiać**; || слѣпи́ть глаза́, притупля́ть зрѣ́ніе; || лиша́ть зрѣ́нія, ослѣпля́ть; || *Охот.* смотрѣ́ть (*о борзы́хъ соба́кахъ*).

Ślepię, Ślepięta, Ślepki, *см.* **Ślipie, Ślipięta, Ślipki.**

Ślepnąć, слѣпнуть, теря́ть зрѣ́ніе.

Ślepo, слѣпо; || * безразсу́дно. **Naślepo**, *см.* **Oślep.**

Śleponarodzony, Śleporodny, Śleporody, слѣпорожде́нный.

Śleporodny, Ślerodny, *см.* **Śleponarodzony.**

Ślepota, -y, *ж.* слѣпота́, лише́ніе *или* поте́ря зрѣ́нія. **Dotknięty ślepotą**, лишѣ́вшійся *или* потеря́вшій зрѣ́ніе; || *Мед.* **Jasna ślepota**, тёмная вода́, бѣльмо́, ката́ракта (*на глазу́*).

Ślepowid, Ślepowidz, -a, *м.* близору́кій, подслѣповатый.

Ślepowron, -a, *м. Зоол.* ководо́й, лилоко́ть, чура́лка (*птица*).

Ślepucha, -y, *ж.* подслѣ́пый, подслѣповатый.

Ślepy, слѣпо́й; || * безразсу́дный, ослѣплённый.

Ślicznie, прекра́сно, безподо́бно, восхити́тельно, преле́стно, ми́ло.

Ślicziutki, преми́лый, въ вы́сшей сте́пени восхити́тельный, безподо́бный, преле́стный, плѣни́тельный.

Ślicziutko, преми́ло, въ вы́сшей сте́пени восхити́тельно, безподо́бно, преле́стно, плѣни́тельно.

Śliczność, -ści, *ж.* пре́лесть, очарова́тельность, прига́жество, плѣни́тельный ви́дъ.

Śliczny, прекра́сный, прига́жій. краси́вый, преле́стный, восхити́тельный, безподо́бный.

Ślimaczek, -czka, *м.* сли́зень, слизня́къ (*ули́тка*).

Ślimaczy, ули́тковый.

Ślimaczyć, употреби́тельнѣе **Ślimaczyć się**, слизня́вѣть.

Ślimak, -a, *м. Зоол.* ули́тка, сли́зень, слизня́къ; || *Анат.* завито́къ (*часть нару́жнаго у́ха*).

Ślina, -y, *ж.* сли́на, слю́на, слюни. *Посл.* **Plecie co mu ślina do gęby przyniesie**, ме́летъ вздоръ, несе́тъ околёсную, завира́ется.

Śliniak, -a, *м.* слюнта́й, слинта́й.

Śliniany, Ślinny, Śliniasty, слю́нный, слюнноте́чный. *Анат.* **Gruczołki śliniane**, слюнноте́чныя желёзы.

Ślinić, Oślinić, Poślinić, Uślinić, сли́нить, слю́нить, заслю́нить, наслю́нить, му́слить, намусли́ть; || **Ślinić się, Uślinić się**, слю́ниться, испуска́ть слю́ну, му́слиться.

Ślinka, -i, *ж.* слю́нка. * **Aż mu ślinki idą do gęby, у него́ сли́нки теку́ть по губа́мъ. Ślinki połykać**, слю́нки глота́ть. **Ślinka na co**, си́льное жела́ніе чего́-либо, за́висть, оскома, оскомина.

Ślinny, *см.* **Śliniony.**

Ślinogorz, -a, *м. Мед.* жа́ба, жа́бная боле́знь.

Ślipiać (nad czém), слѣпи́ть глаза́, притупля́ть зрѣ́ніе (*надъ изли́шнею рабо́тою*).

Ślipie, -piów, *мн. Прост.* зѣ́нки, глаза́. *Умен.* **Ślipki, -pków, Ślipięta, -piąt**, *мн.* глазёнки.

Śliski, ско́льзкій, скли́зкій. **Ślisko (jest)**, ско́льзко, скли́зко.

Śliskość, -ści, *ж.* скли́зкость, ско́льзкость.

Śliwa, -y, *ж.* сли́ва.

Śliwczanka, -i, *ж.* сли́вный отва́ръ.

Śliweczka, -i, *ж.* сли́вка, сли́вочка, *см.* **Śliwa.**

Śliwina, -y, *ж.* сли́ва. сли́вное де́рево.

Śliwka, -i, *ж.* сли́вка. **Śliwka suszona**, черносли́въ.

Śliwkowy, сли́вный.

Śliwnica, -y, *ж. Бот.* лучи́ца, родъ поро́ста.

Śliwnik, -a, *м.* сли́вный садъ, сливня́къ.

Śliwny, сли́вный.

Śliwowica, -y, *ж.* сли́вная нали́вка, насто́йка, сливя́нка.

Śliwowy, сли́вяный.

Śliż, -a, *м.* голе́цъ, го́льчикъ (*рыба*).

Ślizgać, się, скользи́ть; || ката́ться по́ льду. **Ślizgać się na łyżwach**, ката́ться на конька́хъ.

Ślizgacz, -a, *м.* ката́ющійся на конька́хъ.

Ślizgawica, -y, *ж.* гололе́дица, го́лоть; || ско́льзкая доро́га.

Ślizgawka, -i, *ж.* като́къ (*для катанія на конька́хъ*).

Ślizki, *см.* **Śliski.**

Ślizko, *см.* **Śliśko.**

Ślizkość, *см.* **Śliskość.**

Śliznąć się, поскользну́ться.

Ślnić, *см.* **Ślknąć, Lśnić.**

Słochać, *см.* **Szłochać.**

Słód, -odu, *м.* со́лодъ (*ячме́нный*).

Słodkawo, сладкова́то, прито́рно.

Słodkawość, -ści, *ж.* сладкова́тость, прито́рность.

Słodkawy, сладкова́тый, прито́рный.

Słodki, сла́дкій; || сла́достный. **Słodki jak miód**, сла́дкій какъ мёдъ. **Słodkie wspomnienie**, сла́достное воспомина́ніе.

Słodko, сла́дко; || сла́достно; || прито́рно.

Słodkobrzmiący, благозву́чный.

Skodkogerz, -u, *м. Бот.* сла́дко-го́рько, пёсій-гроздъ, псинка, кра́сный паслёнъ.

Słodkokwaskowaty, Słodkokwaśny, кисловсла́дкій.

Słodkomówny, сладкорѣчи́вый, краснорѣчи́вый.

Słodkość, -ści, *ж.* сла́дость.

Słodnąć, Słodnieć, Zsłodnieć, дѣлаться сла́дкимъ; || * становúться прiя́тнымъ, мúлымъ.

Słodny, солодяно́й.

Słodownia, -ni, *ж.* солодо́вня.

Słodownik, -a, *м.* солодо́вникъ.

Słodowy, солодяно́й.

Słodycz, -y, *ж.* сла́дость; || * прiя́тность. **Słodycze**, *мн.* сла́сти, ла́комства.

Słodyś, -sia, *м.* ухищáтель, подлизáла.

Słodzenie, Osłodzenie, -nia, *ср.* подслáщиваніе, услажде́ніе.

Słodzić, подслáщивать, услажда́ть, приправля́ть са́харомъ, насáхаривать; || *Хим.* услажда́ть, промывáть.

Słodziny, -dzin, *мн.* дробá, драби́на, пивна́я гýща.

Słodziuchny, Słodziuteńki, сла́денькій, *см.* **Słodki.**

Słodziuszek, -szka, *м., см.* **Słodyś.**

Słodzony, Osłodzony, подслащённый, приправленный са́харомъ, обсáхаренный.

Słój, -oju, *м.* бáнка, сухéй, стекля́ный и́ли гли́няный сосýдъ; || прожи́лки, свиль (*на де́реѣ*).

Słojek, -ojka, Słoik, -a, *м.* бáночка, сулéйка.

Słojowatość, -ści, *ж.* свилевáтость (*де́рева*), *см.* **Słój.**

Słojowaty, свилевáтый. **Drzewo słojowate**, свилевáтое дéрево.

Słoma, -y, *ж.* солóма.

Słomianka, -i, *ж.* матъ, солóменная плетёнка; || солóменная корзи́нка; || солóменная шля́па.

Słomiany, солóменный.

Słomiasty, солóмистый.

Słomka, -i, *ж.* солóмина, солóминка; || *Зоол.* лѣсно́й кули́къ (*птица*).

Słomkowy, солóменный.

Słoń, -nia, *м.* слонъ; || ладья́ (*въ шахматной игрѣ*).

Słonawy, солонова́тый.

Słońce, -a, *ср.* сóлнце.

Słońcowy, *см.* **Słoneczny.**

Słoneczko, -a, *ср.* сóлнышко.

Słonecznica, -y, *ж. Мед.* свѣтобоя́знь.

Słonecznik, -a, *м. Мед., см.* **Słonecznica**; *Ветер.* родъ бéшенства у лошадéй; || *Бот.* геліотрóпъ, солнооборóтъ, подсóлнечникъ; || *Минер.* геліотрóпъ, темнозелёная я́шма съ кра́сными бры́згами; || сóлнечные часы́.

Słoneczny, сóлнечный.

Słoni, *см.* **Słoniowy.**

Słoniawa, -y, *ж.* солончáкъ, мéсто на повéрхности земли́, гдѣ соль выступáетъ.

Słonica, -y, *ж.* слони́ха, сáмка слона́.

Słonie, -nia, *ср. Прост.* сóлнце.

Słonieć, солонѣть, становúться солёнымъ.

Słonina, -y, *ж.* свинóе сáло, шпикъ, шпигъ, щекъ.

Słoniniarz, -a, *м.* продавéцъ свинóго сáла.

Słoninik, -a, *м. Минер.* жирови́къ, испáнскій мѣлъ.

Słoniuka, -i, *ж.* кусóчекъ свинóго сáла; || *Зоол.* ветчúнный кожéдъ.

Słoninowy, шпи́ковый, сáльный.

Słoniowy, слонóвый.

Słonko, -a, *ср.* сóлнышко.

Słono, сóлоно.

Słoność, -ści, *ж.* солёность.

Słony, солёный.

Ślósarczyk, -a, *м.* подмастéрье у слéсаря.

Ślósarka, -i, *ж.* женá слéсаря.

Ślósarnia, -ni, *ж.* слесáрная (*рабóчая кóмната слéсаря*).

Ślósarski, слéсарный, слéсарскій.

Ślósarstwo, -a, *ср.* слéсарное ремéсло.

Ślósarz, -a, *м.* слéсарь.

Słota, -y, *ж.* слúкоть, ненáстье, непогóда.

Słotliwy, Słotny, ненáстный, дождли́вый.

Słóweczko, -a, *ср.* словéчко, словцó.

Słowianin, -a, *м.* Славянúнъ.

Słowianka, -i, *ж.* Славя́нка.

Słowiański, Славя́нскій.

Słowiańszczyć,ославя́нить.

Słowiańszczyzna, -y, *ж.* славя́нщина, оборóты свóйственные славя́нскому языкý; || славя́нство, (обы́чаи, язы́къ и весь бытъ Славя́нъ).

Słowić, выражáть; || называ́ть.

Słowiczek, -ezka, *м. Умен.* соловéйко, соловéюшко, соловка, соловýшекъ, соловýшко.

Słowiczy, соловúный.

Słowień, -wnia, *м. Бот.* черновáтый лѣнъ.

Słowik, -a, *м.* соловéй.

Słówko, -a, *ср.* словéчко, словцó.

Słowniczek, -ezka, *м. Умен.* словáрикъ, *см.* **Słownik.**

Słownie, изýстно, словéсно, на словáхъ, *см.* **Ustnie**; || слóво въ слóво, буквáльно, въ тóчности, аккурáтно, тóчно.

Słownik, -a, *м.* словáрь, лексúконъ.

Słownikarski, лексикографúческій.

Słownikarstwo, -a, *ср.* лексикографíя.

Słownikarz, -a, *м.* лексикográфъ, составúтель словарá.

Słowność, -ści, *ж.* содержáніе дáннаго слóва, тóчность, аккурáтность, неправúльность, устóйчивость; || вѣрность (*въ слóвѣ*).

Słowny, словéсный, изýстный, *см.* **Ustny**; || *Грам.* отглагóльный, происходя́щій отъ глагóла; || буквáльный, *см.* **Dosłowny**; || тóчный, исправúльный, аккурáтный, вѣрный, содéрживающій дáнное слóво, крѣпкій въ слóвѣ. **Człowiek słowny**, чéстный человѣкъ.

Słowo, -a, *ср.* слóво, рѣчь, речéніе; || *Грам.* глагóлъ. **Słowo Boże**, Слóво Бóжіе.

Посл. **Słowo wiatr, pismo grunt**, что написано перомъ, того не вырубишь топоромъ. **Dotrzymać słowa**, сдержать данное слово. **Spuścić się na czyje słowo**, положиться на чьё слово, вѣрить на слово. **Schwycić kogo na słowo**, требовать исполненія даннаго слова. **Na słowie kogo trzymać**, давать кому пустыя обѣщанія, водить за носъ. **Na słowie kogo zostawić**, обманутъ, не сдержавши слова. **Na słowie zostać**, быть обманутымъ. **Słowo daję, słowo honoru, słowo uczciwości**, даю слово, честное слово. *Посл.* **Mądréj głowie dość na słowie**, умному свѣсни, а умный смыслитъ.||**Słowem**, *Нар.* словомъ, однимъ словомъ, словомъ сказать. **Na te słowa**, съ этимъ словомъ, сказавши это. **Nauczyć się czego od do słowa**, выучить что слово въ слово, отъ слова до слова.

Słeworód, -odu, *м. Грам.* коренное слово.

Śléz, -a, *м.* **Śléza (Śluza), -y**, *ж. Мед.* засорѣніе, запоръ; || шлюзъ; || запруда, поперечная плотина на рѣкахъ, *см.* **Śluza**.||**Ślézem**, *Нар.* наискось, накось, вкось, косо, крива.

Śléza, *см.* **Śluza**.

Ślézem, *см.* **Śluz**.

Ślub, -u, *м.* обѣщаніе, обѣтъ. **Ślub uczynić**, дать обѣтъ; || приношеніе по обѣту, вкладъ (*въ церковь*); || **Ślub zakonny**, иноческое обѣщаніе, монашескій, духовный обѣтъ; || **Ślub kapłański**, священство; || бракъ, бракосочетаніе, вѣнчаніе, женитьба, свадьба. **Ślub brać**, сочетаться бракомъ, обвѣнчаться, жениться, выходить за-мужъ. **Ślub dawać**, вѣнчать, обвѣнчивать, сочетавать бракомъ.

Ślubić, *см.* **Ślubować**.

Ślubnie, по обряду вѣнчанія, посредствомъ бракосочетанія; || по обѣщанію, по обѣту.

Ślubny, обѣтный, по обѣту, обѣщанный; || брачный, свадебный, вѣнечный. **Suknia ślubna**, подвѣнечное платье. **Pierścionek ślubny**, вѣнчальное кольцо.

Ślubodawca, -y, *м.* совершающій обрядъ бракосочетанія.

Ślubować, обѣщать, обѣщаться; || посвящать себя (*монастырской жизни*); || сочетаться бракомъ, жениться, выйдти замужъ; || приседать, клясться. **Ślubować komu wieczną miłość**, клясться кому въ вѣчной любви.

Ślubowiny, Ślubiny, -in, *мн.* обручение.

Słuch, -u, *м.* слухъ. || *Охот.* **Słuchy zające**, заячьи уши.

Słuchać, слушать; || слушаться, повиноваться; || внимать.

Słuchacz, -a, *м.* слушатель.

Słuchaczka, -i, *ж.* слушательница.

Słuchalnia, -ni, *ж.* аудиторія.

Słuchalny, *см.* **Słuchowy**.

Słuchanie, -nia, *ср.* слушаніе, выслушиваніе; || вниманіе; || послушаніе, повиновеніе.

Słuchowy, слуховой.

Sługa, -i, *м.* слуга, лакей, служитель, прислужникъ (*Стар. Русск.* служебникъ). **Sługa kościelny**, церковный сторожъ. **Sługa sądowy**, возный, разсыльный. || *Въ концѣ писемъ: **Uniżony** или **Najniższy sługa**, покорный, или покорнѣйшій слуга. || **Sługa, -i**, *ж.* слуга, служанка, горничная. || Въ концѣ писемъ: **Uniżona** или **Najniższa sługa**, покорная, или покорнѣйшая слуга.

Sługiwać, *см.* **Służyć**. **Sługiwał po różnych miejscach**, онъ служилъ въ разныхъ мѣстахъ.

Słup, -a, *м.* столбъ, столпъ, колонна, *см.* **Filar**. **Słup drożny**, дорожный столбъ. **Słup graniczny**, межевой столбъ. **Słup kwadratowy, wmurowany**, пилястра, копатка, четыреугольный столбъ. **Słup kręcony**, витой столбъ. *Горн.* **Słup z calizny**, откосная подпора. **Słup barjerowy**, тумба.

Słupeczek, -czka, *м. Умен.* столбикъ, колонка, колоночка, *см.* **Słup**.

Słupek, -pka, *м. см.* **Słupeczek**; || *Бот.* пестикъ; || *Плотн.* **Słupek wiszący**, откосная подпора.

Słupiasty, столбчатый.

Słupić, *Мед.* дѣлать безчувственнымъ, притуплять боль; || *изумлять, поражать. || **Słupić się**, столбенѣть, цѣпенѣть.

Słupiec, -pca, *м. Архит.* стержень (*у столна*); || столбикъ, подпорка, подставка, стойка; || *Архит.* тетива (*у витой лѣстницы*).

Słupik, -a, *м. см.* **Słupek**.

Słupisty, *см.* **Słupiasty**.

Słupkowa sól, горная, каменная соль.

Słupowy, Słupny, столбовой, столповой.

Słusarczyk, *см.* **Ślósarczyk**.

Słusarka, *см.* **Ślósarka**.

Słusarstwo, *см.* **Ślósarstwo**.

Słusarz, *см.* **Ślósarz**.

Słusznie, прилично, надлежащимъ образомъ, *см.* **Przyzwoicie**; || разумно, умно, разсудительно; || справедливо.

Słuszność, -ści, *ж.* справедливость, *см.* **Sprawiedliwość**. **Według słuszności**, по справедливости. **Mieć słuszność**, быть правымъ. **Nie bez słuszności powiedział Seneka**, же..., не безъ основанія, или справедливо сказалъ Сенека, что...

Słuszny, приличный, порядочный, надлежащій, *см.* **Przyzwoity**; || большой, высокій, рослый, взрослый. **Słuszny młodzieniec**, высокій, рослый молодой человѣкъ; || разсудительный, справедливый, правый.

Śluza, Szluza, -y, *ж.* шлюзъ; || перемычка, гать, плотина.

Służąca, -ej, *ж.* служанка.

Służący, -ego, *м. см.* **Sługa**.

Służalczo, рабски, раболѣпно.

Służalczy, рабскій, раболѣпный, подобострастный, низкопоклонный.

Służalec, -lca, *м.* слугá, холóпъ, рабъ.

Służalstwo, -a, *ср.* раболѣпство, рабское повиновéніе, подобострáстіе, низкопоклóнничество, пóддость; || *Собир.* чéлядь, слýги, прислýга.

Służały, дóлго служúвшій, служúлый.

Służba, -y, *ж.* слýжба, служéніе; || услýга, прислýга. **Służba zdrowia**, врачéбное вéдомство. **Służba ogólna**, óбщее управлéніе. **Służba kościelna**, церкóвный прúчетъ. **Służba boża**, Божéственная слýжба, Богослуженіе; || *Собир.* прислýга.

Służbica, -y, *ж. Стар.* слугá, служáнка, прислýжница (*Стар. Русск.* служéбница).

Służbista, -y, *м.* служáка.

Służbistość, -ści, *ж.* усéрдіе къ слýжбѣ.

Służbisty, *см.* **Służebny**; || усéрдный къ слýжбѣ.

Służbowy, служéбный, относящійся къ слýжбѣ.

Służebna, -éj, *ж.* служáнка, *см.* **Służąca**.

Służebnica, -y, *ж. см.* **Służbica**.

Służebnictwo, -a, *ср.* служúтельское состоúніе, подчинéнность; || рáбство, невóля, холóпство; || повúнность, обязáтельство, обязанность.

Służebniczo, рáбски, раболѣпно.

Służebniczy, служúтельскій.

Służebnik, -a, *м. см.* **Sługa**.

Służebność, -ści, *ж.* повúнность, тягость, тягло, сервитýтъ. **Służebność z dóbr**, прáво учáстія въ пользáхъ и выгодáхъ имéнія. **Służebności gruntowe**, сервитýты *или* повúнности мéжду имéніями.

Służebny, служáщій, состоящій въ слýжбѣ. **Panna służebna**, служáнка, гóрничная; || служúтельскій; || тáглый, тáговый, обоброчéнный по тиглý, обязанный, платящій оброкъ, оброчный; || наёмный; || **Służebny żołnierz**, служúвый, служúвой (*солдáтъ*); || **Służebny, -ego**, *м. см.* **Sługa, Służący**.

Służyć, служúть, прислýживать; || годúться, соотвѣтствовать, быть прилúчнымъ; || предлагáть свой услýги, свою пóмощь. **Nie można dwom panom służyć**, одúнъ рабъ двумъ господáмъ не слýжитъ. **Służyć do stołu**, прислýживать за столóмъ. **Służyć w wojsku**, служúть въ áрміи. **Służyć w marynarce**, служúть во флóтѣ. **Służyć do mszy**, прислýживать священнúку во врéмя обѣдни. **Służyć w dyplomacji**, служúть по дипломатúческой чáсти. **Służyć komu czém**, предложúть кому что. *Юрид.* **Służy im władza inkwirentów**, они дѣйствуютъ на правáхъ судéбныхъ слѣдователей. **Czy mogę ci tém służyć?** не угóдно ли тебѣ этого? **Służę ci**, я къ твоúмъ услýгамъ. **Takie potrawy dzieciom nie służą**, такія кýшанья для дѣтéй не годúтся. **Zdrowie mu służy**, онъ всегдá здорóвъ. **Jak ci zdrowie służy?** здорóвъ ли ты? каковó твоё здорóвье? **To mnie na nic nie służy**, этó мнѣ вóвсе не годúтся, этó для менá совершéнно безполéзно. *Посл.* **Smiałym służy fortuna**, смѣлымъ Богъ владѣетъ. **Zażyć świata, póki służą lata**, пóльзоваться жúзнью покá не прошлá мóлодость.

Służyciel, -a, *м.* служúтель, *см.* **Sługa, Służebnik**.

Służycielka, -i, *ж.* служúтельница, *см.* **Służebnica**.

Słych, -u, *м. см.* **Słuch**. **Ani słychu o nim**, объ нёмъ ни слýху, ни дýху.

Słychać, Słychiwać, слыхáть. слы́шать. **Słychałem mowę pruską, gdym bywał w Gdańsku**, я слы́шалъ Прýсскую рѣчь, когдá бывáлъ въ Дáнцигѣ. || **Słychać**, *Безлич.* слыхáть, слы́шно. **Długo słychać strzały było**, дóлго бы́ли слы́шны вы́стрѣлы. **Co tam słychać nowego? Nic nie słychać**, что слы́шно нóваго? ничегó не слыхáть. **Słychać, że wkrótce pokój nastąpi**, слы́шно. что вскорѣ бýдетъ миръ.

Słychany, слы́ханный; || извѣстный. **Czy to słychane rzecz?** слы́ханное ли óто дѣло?

Słynąć, слыть, прослы́ть.

Słynny, знамени́тый, извѣстный, слáвный.

Słyszący, слы́шащій.

Słyszalny (*Стар.* **Słyszny**), слы́шательный, служáщій къ слы́шанію; || слы́шный.

Słyszany, слы́шанный, слы́ханный.

Słyszeć, слы́шать, выслýшивать; || внимáть. **Dać się słyszeć**, отозвáться, подáть гóлосъ, высказаться; || **On nie dobrze słyszy**, онъ нехорошó слы́шитъ, крѣпокъ нá ухо. *Стар.* **Dobrze, źle u ludzi** *или* **od ludzi słyszeć**, имѣть хорóшую, худýю слáву, *или* быть въ хорóшей, худóй слáвѣ.

Słyszenie, -nia, *ср.* слы́шаніе, слýшаніе, выслýшиваніе; || слухъ.

Smacznie, Smaczno, вкýсно, со вкýсомъ, смáчно. съ наслажденіемъ, услáдительно, прiятно на вкусъ.

Smaczność, -ści, *ж.* вкýсность, смáчность.

Smaczny, вкýсный, прiятный, лáкомый, смáчный. **Smacznego apetytu (życzę)**, хлѣбъ да соль, на здорóвье! **Smacznego snu**, прiятнаго сна желáю! **Smaczne owoce**, вкýсные фрýкты, плоды.

Smagać, хлестáть, стегáть, сѣчь, порóть, драть (*рóзгами, плетьмú*); || бичевáть.

Smagacz, -a, *м.* охóтникъ сѣчь рóзгами; || бúчникъ.

Smaganie, -nia, *ср.* хлестáніе, сѣчéніе, пóротье, пóрка, дранье; || бичеваніе.

Smaganiec, -ńca, *м.* высѣченный, рóзгами.

Smagiawo, Smagławo, смýгло, смугло

ва́то, черновато. **Smaglawo wyglądać**, имѣть смуглый цвѣтъ лица́.

Smaglawość, Smagławość, -ści, *ж.* смуглость, смугловатость, черноватость.

Smaglawy, Smagławy, смуглый, черноватый. **Był on płci smagławéj, włosów czarnych**, онъ былъ смуглъ лицо́мъ, съ чёрными волоса́ми.

Smagłość, -ści, *ж.* гибкость, поворо́тливость, стройность, стройный, гибкій станъ; || *мало употр.* смуглость.

Smagły, гибкій, поворо́тливый, стройный, то́нкій, развя́зный. **Smagły wzrost**, стройный станъ.

Smak, -u, *м.* вкусъ; || смакъ. (*Областн. Русск.*). **Potrawa ta nie ma smaku**, это блюдо невку́сно. **Nie do smaku mi to jest**, это мнѣ не по вку́су, это не по моему́ вку́су.

Smakować, вкуша́ть, отвѣдывать, про́бовать, находи́ть прія́тность (*во чёмъ*). **Jak ci smakuje to wino?** нра́вится ли тебѣ́ это вино́? по вку́су ли тебѣ́ это вино́? **Ten obiad dobrze mi smakuje**, э́тотъ обѣдъ о́чень вку́сенъ для меня́, совершенно по моему́ вку́су. **Chory w niczém nie znajduje smaku**, больно́й ни въ чёмъ не нахо́дитъ вку́са, бо́льному всё не вку́сно. **Człowiek mający smak**, человѣкъ со вку́сомъ. **Cebulą to smakuje**, это отзыва́ется лу́комъ. **Nie smakuje mu nauka**, ему́ нау́ка не по вку́су, не понутру́, не нра́вится. **Ja tylko smakowałem tego wina**, я то́лько попро́бовалъ э́то вино́, я то́лько отвѣдалъ э́того вина́. **Nic mi nie smakuje**, мнѣ всё ка́жется не вку́снымъ, мнѣ всё наску́чило, надое́ло. **Chory jeszcze smakuje**, больно́й не потеря́лъ еще вку́су. **Ten obiad dobrze mi smakuje**, э́тотъ обѣдъ мнѣ по вку́су. **Odpowiedź ta wcale mu nie smakowała**, э́тотъ отвѣтъ ему́ былъ о́чень непрія́тенъ.

Smakowanie, -nia, *ср.* ощуще́ніе вку́са, распознава́ніе вку́са, вкуше́ніе; || отвѣдываніе, прикуши́ваніе.

Smakowicie, Smakowito, вку́сно, со вку́сомъ, съ наслажде́ніемъ, въ сла́сть.

Smakowitość, -ści, *ж.* прія́тность вку́са, хоро́шій вкусъ; || ла́комство.

Smakowity, вку́сный, ла́комый; || отбо́рный, отмѣ́нный.

Smakownie, *см.* **Smakowicie.**

Smakownik, -a, Smakowniczek, -czka, *м.* ла́комка, сластёна.

Smakowny, вку́сный.

Smalcować, Osmalcować, наса́ливать, сма́зывать, нама́зывать са́ломъ, положи́ть во что́ растопленнаго са́ла, *см.* **Szmelcować.**

Smalcowany, наса́ленный, сма́занный, нама́занный са́ломъ, пропи́танный расто́пленнымъ са́ломъ.

Smalec, Szmalec, -lcu, *м.* свиное́ са́ло; || *Анат.* жиръ, тукъ, са́ло.

Smalić, Osmalić, *Повар.* опаля́ть, обжига́ть, обже́чь, прижига́ть, прижёчь; || поджа́ривать, поджа́рить. || ***Smalić cholewki do panny**, волочи́ться, уха́живать за дѣ́вушкою.

Smar, -u, *м.* жиръ; || ко́ломазь, каре́тная мазь, смазь.

Smaragd, -u, *м.* изумру́дъ.

Smardz, Smarź, -a, *м. Бот.* сморчо́къ (*гриб*).

Smark, Smarkot, -u, *м.* (*мн.* **Smarki, Smarkoty, -ów, Smarkociny, -in**), возгря́, сопля́.

Smarkać, Smarknąć, сморка́ть, сморкну́ть.

Smarkacz, -a, *м.* возгря́вецъ, сопля́къ; || * молокосо́съ, мальчи́шка.

Smarkanie, -nia, *ср.* смарка́нье.

Smarkata, -éj, Smarkatka, Smarkaczka, -i, *ж.* возгря́вица, сопли́вица; || * молода́я дѣвчо́нка.

Smarkatka, -i, *ж.* грошо́вая са́льная свѣчка.

Smarkaty, возгря́вый, сопли́вый.

Smarować, Nasmarować, Posmarować, Wysmarować, наса́ливать, насали́ть, ма́зать, сма́зывать, сма́зать, нама́зать, пома́зать, вымазать; || *Хир.* втира́ть, растира́ть. * **Podmazać komu ręce**, подма́зать, дать кому́ взя́тку, подкупи́ть, задари́ть кого́. *Посл.* **Kto smaruje, ten jedzie**, сухая ло́жка ротъ деретъ.

Smarowanie, Nasmarowanie, Posmarowanie, Wysmarowanie, -nia, *ср.* наса́ливаніе, нама́зываніе, сма́зываніе, сма́зка; || *Хир.* втира́ніе, растира́ніе.

Smarowidło, -a, *ср.* ко́ломазь; || мазь.

Smarownia, -ni, *ж.* мѣ́сто, гдѣ́ происхо́дитъ натира́ніе ма́зью больны́хъ.

Smarownie, легко́, какъ по ма́слу.

Smarownik, -a, *м.* маза́льщикъ, натира́ющій ма́зью.

Smarowny, нама́занный; || * лёгкій, бы́стрый, лёгкій на ходу́,

Smarź, *см.* **Smardz.**

Smażenie, -nia, *ср.* жа́реніе, пря́женіе, *см.* **Smażyć.**

Smażony, жа́ренный; || варёный.

Smażyć, пря́жить, жа́рить въ ма́слѣ; || варить; || печь. **Smażyć rybę**, жа́рить ры́бу. **Smażyć konfitury**, вари́ть варе́нье, **Smażyć jaja**, печь я́йцы. || * **Głowę sobie smażyć**, го́лову себѣ́ надъ чѣмъ ломать, съ трудо́мъ доискиваться чего́ нибу́дь. || **Smażyć się**, жа́риться, вари́ться, пе́чься.

Smażywiechеć, -chcia, *м.* скря́га, ка́щей.

Smęcić się, *см.* **Smucić się.**

Smerd, -a, Smerda, -y, *м.* человѣкъ ни́зкаго происхожде́нія; || молокосо́съ, мальчи́шка, простячо́къ.

Smereka, -i, *ж. см.* **Swierk.**

Smętek, *см.* **Smutek.**

Smętnie, печа́льно, гру́стно, *см.* **Smutnie.**

Smętność, -ści, *ж.* печа́ль, грусть, заду́мчивость, меланхо́лія.

Smętny, печа́льный, гру́стный, заду́мчивый, *см.* **Smutny.**

Śmiać się, смѣ́яться, хохота́ть; || насмѣха́ться; || улыба́ться. **Głośno śmiać się**, гро́мко смѣ́яться, хохота́ть. **Śmiać się z całego gardła**, смѣ́яться, хохота́ть во всё го́рло. **Śmiać się do kogo**, улыба́ться кому́, *см.* **Uśmiechać się.** * **Śmiać się z kogo, z czego**, смѣ́яться, насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ.

Śmiałek, -łka, *м.* смѣльча́къ; || дѣ́рзкій, зади́рный. **Śmiałka wszędzie biją, śmiałków psy kąsają**, зади́рныхъ всегда́ бьютъ.

Śmiało, Śmiele, смѣ́ло, хра́бро, отва́жно, бо́дро. му́жественно.

Śmiałość, -ści, *ж.* смѣ́лость, отва́га, неустраши́мость, рѣши́тельность; || дѣ́рзость, на́глость.

Śmiały, смѣ́лый, отва́жный, неустраши́мый, рѣши́тельный; || дѣ́рзкій, на́глый, зади́рный.

Śmianie się, -nia się, *ср.* смѣ́хъ, хо́хотъ.

Śmieć, смѣть, дерза́ть, осмѣли́ваться, отва́живаться, рѣша́ться. **Tylko chciéj, a śmiéj**, смѣ́лость города́ берётъ. **Śmiem ci prawdę powiedzieć**, рѣша́юсь сказа́ть тебѣ́ пра́вду. **Nie śmię przed nim słowa wyrzec**, онъ не смѣетъ пе́редъ нимъ сло́ва сказа́ть, не смѣетъ пи́кнуть пе́редъ нимъ.

Śmiech, -u, *м.* смѣхъ, хо́хотъ. **Parsknąć ze śmiechu** *или* **od śmiechu**, зали́ться, разрази́ться хо́хотомъ. **Pękać ze śmiechu**, надрыва́ться отъ смѣ́ху, помира́ть со́ смѣху. **Zanosić się od śmiechu**, хохота́ть до упа́ду. **Śmiech szyderski**, зубоска́льство, зла́я насмѣ́шка. **To śmiech powiedzieć**, смѣ́шно сказа́ть э́то. **To śmiech!** пустяки́! вздоръ! **W śmiech obrócić**, обрати́ть въ смѣхъ, поднять на́ смѣхъ.

Śmiechliwy, смѣшли́вый, скло́нный къ смѣ́ху.

Śmiechowy, относя́щійся къ смѣ́ху. **Śmiechowe dołki na twarzy**, ями́чки. **Śmiechowe zęby, śmieszki**, пере́дніе зу́бы, зу́бы ви́димые при смѣхѣ.

Śmiecić, сори́ть.

Śmiecie, -cia, *ср.* **Śmieci, Śmiecie**, *род. п.* **-ci**, *мн.* (*Стар.* **Śmieć**), смѣтье́, соръ, грязь, нечистота́, дрянь, навозъ. || * **Na stare śmiecie się wracać**, возвраща́ться къ пре́жнимъ заблужде́ніямъ. || *Посл.* **Każdy kur na swoich śmieciach śmieliszy**, хозя́инъ въ до́му́, что ханъ въ Крыму́, *или* что Ада́мъ въ раю́, *или* что медвѣдь въ бору́. **Co w swych śmieciach jest, to nie zginie**, что до́ма, то не пропадётъ.

Śmiecisko, -a, *ср.* ку́ча навозу, со́ру. || ***Na swém śmiecisku**, у себя́ до́ма, на своёмъ пепели́щѣ.

Śmiecisty, со́рный.

Śmieciuch, -a, *м.* замара́ха, замара́шка, пачку́нъ, сквернавецъ.

Śmieciucha, -y, Śmieciuszka, -i, *ж.* *см.* **Dzierlatka.**

Śmiele, *см.* **Śmiało.**

Śmielec, -lca, *м.* *см.* **Śmiałek.**

Śmielić, *Стар.* ободря́ть, придава́ть смѣ́лости. || **Śmielić się**, осмѣли́ться, отва́житься, дѣ́латься смѣлѣе.

Śmierć, -ci, *ж.* смерть, конча́на. **Śmierć naturalna**, есте́ственная смерть. **Śmierć gwałtowna**, наси́льственная смерть. **Kara śmierci**, сме́ртная казнь. **Wskazać na śmierć**, приговори́ть къ сме́ртной ка́зни. **Wyrok śmierci**, сме́ртный приго́воръ. **Śmierć z zagłodzenia**, голо́дная смерть.

Śmierdnąć, смердѣть, воня́ть.

Śmierdzący, смерди́щій, смра́дный, вонючій, зловонный.

Śmierdziadło, -a, *ср.* вонь, смрадъ, зловоніе.

Śmierdzieć, *см.* **Śmierdnąć.**

Śmierdziomuch, -a, *м.* *Зоол.* цвѣто́чникъ (*сѣтчатокры́лое насѣко́мое*).

Śmierdziuch, -a, *м.* вонючка; || *Зоол.* навозный жукъ.

Śmiertelnie, смерте́льно. **Śmiertelnie chorować**, быть при́ смерти.

Śmiertelnik, -a, *м.* сме́ртный (*человѣкъ*).

Śmiertelność, -ści, *ж.* сме́ртность.

Śmiertelny, смерте́льный, смертоно́сный; || сме́ртный. **Śmiertelna rana**, смерте́льная ра́на. **Wszyscy ludzie są śmiertelni**, всѣ лю́ди сме́ртны. **Grzech śmiertelny**, сме́ртный грѣхъ. **Śmiertelny pot**, сме́ртный потъ. **Śmiertelna koszula**, са́ванъ.

Śmierzyć, (*Стар.* **Śmierzać**), смиря́ть, смири́ть, укроща́ть, укроти́ть.

Śmierzyciel, -a, *м.* усмири́тель, укроти́тель.

Śmieszek, -szku, *м.* усме́шка, улы́бка. || **Śmieszki, -ów**, *мн.* насмѣ́шка, шу́тка. **Śmieszki sobie z kogo czynić**, насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣмъ; || пере́дніе зу́бы, *см.* **Śmiechowy**; || насмѣ́шникъ, заба́вникъ, зубоска́лъ, шутни́къ, шутъ.

Śmieszka, -i, *ж.* насмѣ́шница, заба́вница, зубоска́лка, шутни́ца, шутиха.

Śmiesznie, смѣшно́, заба́вно, *см.* **Zabawnie.**

Śmieszność, -ści, *ж.* смѣшно́е, смѣхота́. **W śmieszność obracać**, обраща́ть въ смѣхъ, поднима́ть на́ смѣхъ.

Śmieszny, смѣшно́й, заба́вный, *см.* **Zabawny.**

Śmieszyć, смѣши́ть. **Śmieszy mię to**, э́то смѣши́тъ меня́, э́то мнѣ смѣшно́.

Śmietana, -y, *ж.* (*Стар.* **Śmiotana**), смета́на.

Śmietanka, -i, *ж.* сли́вки. **Zbierać śmietankę**, снима́ть сли́вки (*съ молока́*). **Garnuszek do śmietanki**, сли́вочникъ.

Śmietankowy, сли́вочный. **Masło śmietankowe**, сли́вочное ма́сло.

Śmiga, -i, *ж.* прутикъ хлысть, хлы́стикъ; || крыло́ вѣтряной ме́льницы; || складно́й наугольникъ, угломѣръ; || швыро́къ (*для броса́нія ка́мней*), *см.* **Proca.**

Śmigać, Śmignąć, стега́ть, стегну́ть; || пуска́ть, спуска́ть, спусти́ть стрѣлу; || хлеста́ть, сѣчь, *см.* **Chłostać, Smagać**; || мета́ть, броса́ть, *см.* **Ciskać, Rzucać.**

Śmigownica, -y, *ж.* кулеври́на, змѣеви́къ (*стари́нная пу́шка*).

Śmigurst, Śmigus, Smigust, -u, *м. Прост.* обы́чай обливанія водо́ю на другой день Свѣтлаго Воскресе́нія, ме́жду па́рнями и дѣвицами. * **Dać komu śmigusa**, насы́льно кого́ выкупать, погрузи́ть въ во́ду.

Smoczę, -ęcia, *ср.* ма́ленькая ящерица, дѣтёныш ящерицы.

Smoczek, -ozka, *м.*, *см.* **Smoczę**; || по́ршень въ насо́сѣ.

Smoczy, *Мив.* драко́новъ.

Smoczyca, -y, **Smokinia**, -ni, *ж. Мив.* са́мка драко́на.

Smok, -a, *м. Мив.* драко́нъ; || *Зоол.* лету́чій драко́нъ, ящерица.

Smokowy, драко́новъ. *Бот.* **Smokowe drzewo**, драко́нникъ, драко́на, драце́на.

Smoktać, Smoknąć, чмо́кать, чмо́кнуть; || сосáть, высáсывать. || **Smoktać się**, *Прост.* чмо́каться, цѣлова́ться.

Smoła, -y, *ж.* смола́, смоль. **Czarny jak smoła**, чёрный какъ смоль. **Smołę ma w ręku**, не чи́стъ на́ руку, ворует; || назва́ніе соба́ки, въ осо́бенности употребля́емое жида́ми; || **Smoła ziemna**, го́рная смола́. **Smoła żydowska**, асфа́льтъ. **Smoła szewska**, варъ. || **Palić smołę**, вара́ть, гнать смолу́. *Посл.* **Kto smoły się tyka, ten też smołą cuchnie**, гра́зью игра́ть лишь ру́ки мара́ть.

Smolanka, -i, *ж. Бот.* ку́коль, коку́шкинъ цвѣтъ (*растéніе*).

Smolany, смоляно́й.

Swolarnia, -ni, *ж.* смоловáрня, смо́льня, гдѣ гоня́ть смолу́.

Smolarz, -a, *м.* смоля́ръ, смоли́лщикъ.

Smolić, Nasmolić, Usmolić, смоли́ть, насмоли́ть; || па́чкать, мара́ть.

Smolisty, смоли́стый; || камеди́стый.

Smolaia, -ni, *ж. Неуп. см.* **Głownia.**

Smolnica, -y, *ж.*, *см.* **Maźnica.**

Smolnik, -a, *м.*, *см.* **Smolarz.**

Smolno, смоли́сто.

Smolność, -ści, *ж.* смоль, всѣкое вещество́, содержа́щее въ себѣ́ смолу́.

Smolny, *см.* **Smolisty.**

Smoluch, -a, *м.* нерáха, замарáха, замарáшка.

Smród, -odu, *м.* смрадъ, зловóніе.

Smrodliwie, смрáдно, зловóнно.

Smrodliwość, -ści, *ж.* зловóнность, смрáдность.

Smrsdliwy, смрáдный, зловóнный.

Smrodność, *см.* **Smrodliwość.**

Smrodny, *см.* **Smrodliwy.**

Smrodynia, -ni, *ж. Бот.* чёрная смороди́на.

Smrodzić, вонáть, смердѣ́ть.

Smrodziciel, -a, *м.* вонючка, вонючій.

Smrodzieniec, -ńca, *м.* вонючая ка́мѣдь.

Smuolić, печáлить, огорчáть. || **Smucić się**, печáлиться, огорчáться.

Smug, -u, *м.* (*Стар.* **Smuk**), употреби́тельнѣе **Smuga**, -i, *ж.* черта́, штрихъ; || полоса́; || межа́, борозда́; || шрамъ, рубе́цъ (*на лицѣ*); || ушúбъ, синя́къ; || ущéлъ, тѣсни́на, дефилéй; || струя́ воды, небольшóй протóкъ воды́; || *Горн.* оторóчка жи́лы, кайма́.

Smukać, Smuknąć, *см.* **Smoktać**; || **Smukać ręką**, обдёргивать, обрывáть; || **Smukać za czém**, броса́ться, ри́нуться, ки́нуться. || **Smukać się**, возноси́ться, расти́ въ вышину́; || (*мало употр.*) украша́ться, убира́ться, наряжáться, разряди́ться.

Smukły, стро́йный, гúбкій, то́нкій.

Smuknąć, *см.* **Smukać.**

Smukowny, гла́дкій, лощёный, ро́вный.

Smusik, -a, **Smuszek, szka**, *м.* овчи́нка.

Smutek, -ku, *м.* печáль, огорчéніе, скорбь, прискóрбіе, уны́ніе.

Smutliwie, *см.* **Smutnie.**

Smutliwy, *см.* **Smutny.**

Smutnie, Smutno, печáльно, гру́стно, прискóрбно, уны́ло. **Smutnie wyglądać**, имѣ́ть печáльный видъ. **To smutno**, э́то гру́стно, э́то прискóрбно.

Smutność, -ści, *ж.* уны́лость, мрáчность, гру́стное расположéніе души́.

Smutny, печáльный, гру́стный, уны́лый; || скýчный, невесёлый.

Smycz, -y, *ж.* смычёкъ, свóра (*соба́къ*).

Smyczek, -ozka, *м.* смычёкъ (*для музыка́льн. инструме́нтовъ*).

Smyczkowy, смычко́вый, смычёчный.

Smyczowy, свóрный, води́мый на свóрѣ.

Smyk, -a, *м.* большóй смычóкъ; || * вори́шка, мазу́рикъ, жúликъ.

Smyk! шмыгъ! шасть! *Межд.* выража́ющее бы́строе движéніе.

Smykać, Smignąć, шмыгну́ть, удрáть, улизну́ть, ухлопта́ть, убѣжáть; || стяну́ть, укрáсть.

Snać, Snadź (*Стар.* **Sna, Snaść**), знать, ду́мать на́добно, повúдимому, ка́жется. || *Стар.* да́же. **I w ogień sna nie boi się wskoczyć**, да́же и въ огóнь не бои́тся бро́ситься. || **By snadź nie.....** сохрани́ Богъ, что́бы не..... **Strzeż się, abyś snadź nie upadł**, сохрани́ Богъ, берегúсь, чтобы не упáсть.

Snadnie, Snadno, легкó, удóбно, ло́вко, *см.* **Łacno, Łatwo.**

Snadność, -ści, *ж.* лёгкость, ло́вкость, удóбство. **Snadność w mówieniu**, лёгкій спóсобъ выраженія, оборóтъ рѣчи.

Snadny, лёгкій, ло́вкій, удо́бный, *см.* **Łatwy.**

Sneszka, -i, *ж. Област.* сноха́, невѣ́стка.

Śniadać, за́втракать.

Śniadanie, -nia, *ср.* за́втракъ.

Śniadanny, относя́щійся къ за́втраку. **Czas śniadanny**, вре́мя за́втрака.

Śniadawy, смуглова́тый.

Śniadek, -dku, *м. Стар.* ѣда́, пи́ща.

Śniadny, Śniedny, снѣ́дный, съѣдо́бный, съѣ́дный, съѣстно́й.

Śniadość, -ści, *ж.* сму́глость.

Śniady, сму́глый.

Śniarz, -a, *м.* мечта́тель, снови́децъ.

Śnić, гре́зить, мечта́ть. || **Snić się**, сни́ться, гре́зиться.

Śnieć, -ci, *ж. Агр.* и *Бот.* ржа, изга́ра (*болѣзнь хлѣба и расте́ній*), спо́рынья, головня́, ржа́вчина, червото́чина (*въ хлѣбѣ*).

Śniecić, повреждáться головнёю (*о хлѣбѣ*), *см.* **Śnieć.**

Śniecistość, -ści, *ж.* поврежде́ніе головнёю (*хлѣба*), *см.* **Snieć.**

Śniecisty, повреждённый, испо́рченный головнёю (*о хлѣбѣ*), *см.* **Śnieć.**

Śniedek, Śniodek, -dka, *м. Бот.* морско́й лукъ (*расте́ніе*).

Śniedny, *см* **Śniadny**; || *Бот.* **Snido ziele**, *см.* **Siniło.**

Śniedź, -dzi, *ж.*, *см.* **Śnieć**; || ржа́вый цвѣтъ, ржа́вина, *см.* **Rdza.**

Śniedzieć, Ześniedzieć, Zaśniedzieć, ржа́вѣть, заржа́вѣть.

Śnieg, -u, *м.* снѣгъ. **Śnieg pada płatami**, снѣгъ идётъ охло́пьями.

Śniegowy, снѣгово́й, снѣ́жный.

Śnieguła, -y, Śniegułka, -i, *ж. Зоол.* пу́ночка, подоро́жникъ (*пти́ца*); || бѣ́лая куропа́тка.

Śnieżka, -i, *ж.* комъ снѣ́гу. **Grać w śnieżki**, игра́ть въ снѣжки́.

Śnieżnica, -y, *ж.* вью́га; || снѣжни́ца, пото́къ отъ та́ящаго снѣ́га, снѣгова́я вода́; || сугро́бъ, сугро́бище, гру́да снѣ́гу.

Śnieżno, снѣ́жно.

Śnieżny, снѣ́жный, снѣжи́стый **Czas śnieżny**, снѣжи́стая пого́да. **Góra śnieżna**, снѣ́жная гора́.

Śnieżyć, покрыва́ть снѣ́гомъ. *Безл.* снѣжи́тъ, снѣгъ идётъ. || **Śnieżyć się**, снѣжи́ться, бѣлѣ́ться.

Śnieżyca, -y, *ж. Бот.* снѣжня́нка, подснѣ́жникъ, подснѣ́жный колоко́льчикъ.

Śnieżysty, снѣжи́стый.

Snop, -a, *м.* снопъ; || пукъ, вяза́нка, свя́зка. *Умен.* **Snopek, -pka**, *м.* снопо́къ, сно́пикъ. **Snopki wiązać**, вяза́ть въ снопы́ (*рожь*). **Snopek słomy**, снопъ, пукъ, свя́зка соло́мы.

Snopowy, снопо́вый.

Snów, -owu, *м.* осно́ва, *см.* **Pasmo.**

Snować, *см.* **Snuć.**

Snowalnia, -ni, *ж.*, *см.* **Snowidło.**

Snowidło, -a, *ср.* мотови́ло, мота́льница, *см.* **Motowidło.**

Snowidz, -a, *м.* снови́децъ.

Snuć, Snować, снова́ть, дѣ́лать осно́ву для тка́ни; || нама́тывать; || прясть, сучи́ть; || разма́тывать; || * затѣва́ть, умышля́ть. || **Snuć się**, снова́ться, шата́ться, сова́ться; || нама́тываться; || извива́ться; || *Стар.* враждова́ть. **Lud snuje się po ulicach**, наро́дъ снуётъ, шата́ется по у́лицамъ. **Snuć się przed oczami**, вертѣ́ться пе́редъ глаза́ми. **Różne myśli snują mu się po głowie**, ра́зныя мы́сли вертя́тся, бродя́тъ у него́ въ головѣ́.

Snycernia, Snycerstwo, Snycerz, *см.* **Sznicerstwo**, и т. д.

Sobaka, -i, *ж.* соба́ка. *Умен.* **Sobaczka, -i**, *ж.* соба́чка, *см.* **Pies.** *Посл.* **Domowe sobaki choć się kąsają, wilka ujrzawszy nań się rzucają**, дворны́я соба́ки хоть и грызу́тся ме́жду собо́ю, но уви́дѣвъ во́лка броса́ются на него́. **Sierdzista sobaka wilkom strata**, отъ серди́той соба́ки бѣда́ волка́мъ.

Sobek, -bka, *м.* эгои́стъ, себялю́бецъ.

Sobić się, приспособля́ться, приготовля́ться, запаса́ться.

Sobie, *см.* **Się, Siebie.**

Sobkowstwo, -a, *ср.* эгои́змъ, себялю́біе.

Sobol, -a, *м.* со́боль. **Sobole**, *мн.* собо́лья шу́ба.

Soboli, Sobolowy, собо́лій, соболи́ный. **Futro sobolowe**, собо́лья шу́ба.

Sobór, -oru, *м.* собо́ръ. **Sobór powszechny**, вселе́нскій собо́ръ.

Sobota, -y, *ж.* суббота. **Wielka sobota**, вели́кая, страстна́я суббо́та.

Sobótka, -i, *ж.* наро́дный обы́чай зажига́ть огни́ накану́нѣ Ива́нова дня (24 і́оня).

Sobotni, Sobotny, суббо́тній. *Посл.* **Sobotnim sztychem szyć**, шить на ско́рую ру́ку, на живу́ю ни́тку.

Socha, -y, *ж.* соха́; || со́шка, деревя́нная подста́вка.

Soczawica, -y, *ж. Бот.* сочеви́ца, чечеви́ца.

Soczka, *см.* **Soczewica.**

Soocznica, -y, *ж.* соче́ніе, вре́мя, когда́ вытека́етъ сокъ изъ дере́вьевъ; || *Ант.* скаммо́нія. || *Бот.* пе́сья смерть (*расте́ніе*).

Soczyć, сочи́ть. || **Soczyć się**, сочи́ться.

Soczysty, сочи́стый.

Soda, -y, *ж. Хим.* натръ, со́да.

Sofa, -y, *ж.* софа́, дива́нъ, канапе́.

Sofka, -i, *ж.* дива́нчикъ, ма́ленькая софа́.

Sójka, -i, *ж.* со́я, со́йка (*пти́ца*).

Sojusz, -u, *м.-см.* **Przymierze.**

Sojusznik, -a, *м.*, *см.* **Sprzymierzeniec.**

Sojuszowy, *см.* **Sprzymierzony.**

Sok, -u, *м.* сокъ.

Sokodyniec, -ńca, *м.* охо́тникъ за кабана́ми.

Sokół, -oła, *м.* со́колъ.

Sokolarnia, -rni, *ж.* соколи́ный дворъ, соко́льня, соколи́тня.
Sokolę, -ęcia, *ср.* соколёнокъ.
Sokoli, соко́лій, соколи́ный.
Sokolik, -a, *м.* соко́ликъ.
Sokolica, -y, *ж.* фальконе́тъ (*родъ пушки*).
Sokolnictwo, -a, *ср.* сокольничанье, соколи́тничанье, вына́шиваніе ло́вчихъ птицъ; || соколи́ная охо́та.
Sokolnik, -a, *ж.* соко́льникъ, соколя́тникъ.
Sokora, -y, *ж.* о́сокорь.
Sokowy, соковóй.
Sól, *род. п.* soli, *м.* соль. **Sól warzona**, *см.* **Warzonka**. **Sól szybikowa**, ча́стая соль. **Sól rumowa**, ка́менная соль. **Sól morska**, моря́нка. **Sól jeziorna**, бузу́нъ, самосáдка. **Sól winna**, виннока́менная соль. **To mu jak sól w oku**, э́то ему́ какъ бѣльмó на глазу́. || *Бот.* **Babia sól**, сверли́льная трава́.
Sół, -ołu, *м.* чулáнъ, кладова́я, *см.* **Żytnica**.
Solan, -u, *м. Хим.* солека́лая соль.
Solanka, -i, *ж., см.* **Solówka**; || *Бот.* соля́нка, трава́ расту́щая по солончака́мъ; || *Горн.* соля́ная вода́; || *Горн.* **Solanka, Surowica**, соляно́й рассóлъ.
Solarka, -i, *ж.* же́нщина продающая соль.
Solarnia, -ni, *ж.* мѣ́сто, гдѣ со́лятъ мя́со.
Solarz, -a, *м.* солевáръ, соловáръ; || продавéцъ со́ли.
Sołek, -łka, *м.* чуля́нчикъ.
Solenie, -nia, *ср.* соле́ніе, со́лка.
Solenizant, -a, *м.* имени́нникъ.
Solenizantka, -i, *ж.* имени́нница.
Solennie, торже́ственно.
Solenność, -ści, *ж.* торжество́, торже́ственность, *см.* **Uroczystość**.
Solenny, торже́ственный.
Solić, Osolić, Posolić, соли́ть, посоли́ть.
Solidarnie, совоку́пно, подъ круговóю отвѣ́тственностію, сообща́, всѣ за ка́ждаго и ка́ждый за всѣ́хъ.
Solidarność, -ści, *ж. Юрид.* круговáя пору́ка, взаи́мная обя́занность; || взаи́мная отвѣ́тственность, солида́рность.
Solidarny, круговóй, обя́зывающій ка́ждаго. **Odpowiedzialność solidarna**, круговáя отвѣ́тственность. **Solidarne poręczenie**, круговáя пору́ка.
Soliter, -a, *м. Мед.* солитéръ, ле́нточная глиста́, *см.* **Tasiemiec**; || солитéръ (*крупный бриллиантъ*).
Solnica, -y, **Solniczka**, -i, *ж.* соло́нка, солони́ца; || *Анат.* вертлю́гъ, мѣ́сто, гдѣ соединя́ется голóвка бедряно́й ко́сти съ я́минною ко́сти безымя́нной.
Solnik, -a, *м.* солевáръ, соловáръ; || продавéцъ со́ли; || соляно́й надсмóтрщикъ; || *Хим. см.* **Chlorek**; || *Бот.* я́венникъ (*растéніе*).
Solny, соляно́й. **Podatek solny**, по́шлина на со́ль.
Solo, *Нескл. Муз.* со́ло.
Solony, соле́ный. **Mięso solone**, соло́нина.
Solowarnia, -rni, *ж.* солева́рня, соловáрня, соляна́я ва́рница.
Solówka, -i, *ж.* со́лкій рассóлъ; || соляна́я бóчка.
Sołtys, Szołtys, -a, *м.* со́лтысъ, деревéнскій ста́роста, *см.* **Wójt**.
Sołtysowa, -ej, *ж.* жена́ деревéнскаго ста́росты.
Sołtysowski, Sołtyski, Sołtysi, принадлежа́щій деревéнскому ста́ростѣ.
Sołtystwo, Sołtysówstwo, Szołtystwo, -a, *ср.* до́лжность деревéнскаго ста́росты; || домъ деревéнскаго ста́росты.
Solucja, -ji, *ж.* рѣше́ніе, разрѣше́ніе; || *Хим.* растворе́ніе, распуска́ніе. || *Мед.* разстро́йство желу́дка.
Solutum, *Нескл. Хим.* раствóръ.
Sopel, -pla, *м.* ледяна́я сосу́лька; || сопля́, вовгра́ (*въ носу́*); || *Слес.* замóчный язычóкъ.
Sortarz, Sortyrz, -a, *м.* сортиро́вщикъ (*овéцъ*).
Sortować, сортирова́ть, раздѣля́ть, распредѣля́ть по сорта́мъ.
Sortowanie, -nia, *ср.* сортирова́ніе, сортиро́вка.
Sos, -u, *м.* со́усъ, подли́ва. || * **Być w dobrym, w złym sosie**, быть въ хорóшемъ, въ дурномъ расположе́ніи ду́ха.
Sosenka, -i, *ж. Умен.* сóсенка, *см.* **Sosna**.
Sosik, -u, *ж.* подли́вочка.
Sosna, -y, *ж.* сосна́.
Sośnik, -a, *м.* сошни́къ, желѣ́зный рѣзе́цъ, прикрѣпленный къ сохѣ́.
Sośnina, -y, *ж.* сосни́къ, сосновый лѣсъ.
Sosnka, *см.* **Sosenka**; || *Бот.* молочáй (*растéніе*).
Sosneweczka, -czki, *ж.* хвощъ (*растéніе*).
Sosnówka, -i, *ж.* подоро́жникъ, пу́ночка (*птица*).
Sosnowy, сосновый.
Soszka, -i, *ж., см.* **Socha**.
Sowa, -y, *ж. Зоол.* сова́, сычъ, ночна́я сова́, *см.* **Puhacz**. **Sowa nigdy sokołem nie będzie**, воро́нѣ сóколомъ не бывáть.
Sowi, сови́ный. *Бот.* **Sowia strzała**, сови́на стрѣла́.
Sowicie, Sowito, оби́льно, изоби́льно, щéдро, съ изби́ткомъ, сугу́бо, вдвóе; || великоду́шно.
Sowieć, осовѣ́ть, нахму́риться, насу́питься, опустя́ть кры́лья.
Sowitość, -ści, *ж.* щéдрость; || щедрóта; || вели́кость. **Sowitość nagrody**, щéдрая награ́да, щéдрое вознагражде́ніе, щедрóта.
Sowity, щéдрый, оби́льный, изоби́ль-

ный; || великоду́шный; || двойно́й, суту́бый.

Sowizdrzał, Sowiżrzał, -a, *м.* ве́тренникъ, вертопра́хъ, шалу́нъ; || *Мин.* совизра́хъ.

Sówka, -i, *ж. Умен.* со́вка, *см.* **Sowa.**

Spać, спать, *см.* **Sypiać.** *Посл.* **Nie budź licha kiedy śpi, не накликай на себя́ бѣды́.**

Spacer, -u, *м.* гуля́нье, прогу́лка; || гульба́ще, мѣсто для гуля́нья. **Spacer piesze**, прогу́лка пѣшко́мъ. **Spacer konno**, прогу́лка верхо́мъ, *см.* **Przechadzka, Przejażdżka.**

Spacerować, гуля́ть, прогу́ливаться, *см.* **Przechadzać się.**

Spacerowy, гульба́щный, служа́щій для гуля́нья. **Ogród spacerowy**, садъ для гуля́нья.

Spąchać, почу́ять, поню́хать, прове́дать, *см.* **Zwąchać, Zwietrzyć.** || ***Spąchać się (z kim)**, сню́хаться, сговори́ться, соедини́ться, сблева́ться, находи́ться въ сношеніяхъ. съ кѣмъ.

Spaczenie, -nia, *ср.* уклоне́ніе, колеба́ніе.

Spaczny, Spaczysty, покоро́бившійся, искри́вившійся, покосѣвшійся, согну́вшійся.

Spaczyć, покоро́бить, искриви́ть, покоси́ть, согну́ть. || **Spaczyć się**, покоро́биться, искриви́ться, покоси́ться, согну́ться, *см.* **Paczyć się.**

Spad, -u, *м.* спаде́ніе, паде́ніе; || пока́тость, отло́гость; || склонъ, накло́нъ, скатъ, спускъ, *см.* **Spadek, Spadanie.**

Spąd, Szpąd, -u, *м.* спудъ, стари́нная ме́ра верниста́го хлѣба и други́хъ сыпу́чихъ и́ли мя́гкихъ и дро́бныхъ вещей.

Spadać, Spaść, па́дать, пасть, сла́дать, спасть, упада́ть, упа́сть, сва́ливаться, свали́ться. **Spaść z konia**, упа́сть, свали́ться съ ло́шади. **Barometr spada**, баро́метръ упада́етъ. **Zboże spada w cenie**, хлѣбъ спада́етъ въ цѣнѣ, цѣна́ на хлѣбъ понижа́ется. **Opadać z sił**, теря́ть си́лы, слабѣть, худѣть. **Spadł na niego wielki majątek**, ему́ доста́лось большо́е насле́дство, онъ получи́лъ большо́е насле́дство. || *Посл.* **Spadło mu z grzanki**, наде́жда обману́ла его́, счастіе ему́ измѣни́ло.

Spadanie, -nia, **Spadnięcie**, -cia, *ср.* паде́ніе; || пониже́ніе (*цѣны*); || у́быль (*воды*).

Spadek, -dku, *м.* спускъ, скатъ, склонъ, паде́ніе; || пониже́ніе (*го́лоса*); || у́быль (*воды*); || упа́докъ; || *Муз.* каде́нсъ, каде́нца; || *Грам.* паде́жъ; || насле́дство, насле́діе, насле́дственное имѣніе. **Rzeka ma tu mocny spadek**, рѣка́ въ э́томъ мѣстѣ имѣетъ си́льный спускъ, си́льно спада́етъ. **Spadek po kim brać, wziąść**, получи́ть по́слѣ кого́ насле́дство. **Spadek po ojcu**, о́тчина, во́тчина, родово́е, насле́дственное имѣніе. **Spadek wakujący, bezdziedziczny**, упало́е, вы́морочное имѣніе. *Юрид.* **Spadki nieporządne**, насле́дованія изъя́тыя изъ о́бщихъ пра́вилъ, *см.* **Ojcowizna.**

Spadkobierca, -y, *м.* насле́дникъ. **Spadkobierca beneficjalny**, усло́вный насле́дникъ, принима́ющій насле́дство усло́вно, на пра́вѣ инвента́рномъ.

Spadkobierczyna, -ny, *ж.* насле́дница.

Spadkodawca, -y, *м.* завѣща́тель.

Spadkować, *Грам.* склоня́ть.

Spadkowanie, -nia, *ср.* пониже́ніе го́лоса; || *Грам.* склоне́ніе.

Spadkowy, насле́дственный, насле́дованный. **Dobra spadkowe**, насле́дственное имѣніе.

Spadliska, -a, *ср. Горн.* обва́лъ ша́хты.

Spadły, опа́вшій, упа́вшій; || насле́дственный, полученный по насле́дству; || *нехуда́лый; || **Spadły z etatu**, оста́вленный за шта́томъ.

Spadnięcie, Spadnienie, *см.* **Spadanie.**

Spadochron, -u, *м.* парашю́тъ (*у воздушнаго шара*).

Spadzisto, пока́то, отло́го, накло́нно, кру́то, отко́сомъ, ска́томъ.

Spadzistość, -ści, *ж.* пока́тость, поло́гость, отло́гость, накло́нность, крутизна́.

Spadzisty, пока́тый, поло́гій, отло́гій, накло́нный, крутой.

Spajać, Spoić, спа́ивать, спая́ть, скрѣпля́ть, скрѣпи́ть, сплочивать, сплоти́ть, соединя́ть, соедини́ть, сцѣпля́ть, сцѣпи́ть; || *совокупля́ть, совокупи́ть, соединя́ть, соедини́ть (*числа, буквы*), сочетава́ть, сочета́ть; || спа́ивать, спои́ть, пріуча́ть къ пья́нству. || **Spajać się**, спа́иваться, соединя́ться и т. д.

Spajanie, -nia, *ср.* спа́йка, спа́йка, спай.

Spalenie, -nia, *ср.* жже́ніе, сожже́ніе.

Spaleniec, -ńca, *м.* челове́къ заслу́живающій сожже́нія.

Spalenisko, Spalisko, -a, *ср.* пепели́ще, погорѣ́лое мѣсто.

Spalenizna, -y, *ж.* гарь, пригоре́лое.

Spalić, сжечь, спали́ть, опали́ть, испе́чь. **Spalić papiery**, сжечь бума́ги. || **Spalić się**, сгорѣть, погорѣть, обже́чься, испе́чься. ***Spaliło mu się za panewce**, у него́ ружьё осѣклось.

Spalność, -ści, *ж.* горю́честь, сгара́емость.

Spalny, горю́чій, сгара́емый.

Spanie, -nia, *ср.* спань, сонъ.

Spanoszyć, Spanoszyć się, *см.* **Sanoszyć.**

Spany, проведённый во снѣ, про́спанный.

Sparaliżować, поразить пара́личемъ; || *уничто́жить, осла́бить.

Sparaliżowany, поражённый, пара́личемъ.

Sparzelina, -y, *ж.* ожо́га, обжо́га.

Sparzony, обожжённый обва́ренный (*кипятко́мъ*).

Sparzyć, обже́чь, обвари́ть, обда́ть кипятко́мъ. || **Sparzyć się**, обже́чься, обвари́ться. *Посл.* **Kto się na gorącém sparzył,**

ten na zimne dmucha, обожжёшься на молокѣ, стáнешь дуть и на вóду.

Sparzysty, сквáжистый, ноздревáтый, щелевáтый, щелúстый.

Spaś, -si, *ж.* (**Ispaś, Ispasz**), потрáва, пóрча скотúною травы́ *úли* хлѣ́ба на поля́хъ; || пáжить, подно́жный кормъ, *см.* **Karm, Pasza**; || **Стар.* **Zabieżeć, Zajść, Zaskoczyć komu od spasi**, испóртить комý дѣ́ло, помѣшáть чьимъ зáмысламъ.

Spasać, Spaść, травúть (*лугá, поля́*); || опустошáть. || **Spaść**, откормúть (*скотъ*), *см.* **Paść, Tuczyć**. || **Spaść się**, растолтѣ́ть, потучнѣ́ть, разжирѣ́ть.

Spasiony, повреждённый пастьбóю.

Spaść, Spaśdź, *см.* **Spadać**.

Spaśle, тýчно, жúрно.

Spasły, тýчный, жúрный, дорóдный, откóрмленный.

Spaśne, -ego, *ср.* плáта за пáстбище; || вознаграждéніе за потрáву, пóрчу скотúною травы́ *úли* хлѣ́ба на поля́хъ.

Spaśny, пáжитный, обúльный пáжитями.

Spaszować, отступúть, отстáть.

Spatrzyć, увúдѣть, усмотрѣ́ть, разглядѣ́ть, замѣ́тить. || ***Spatrzyć się (z kim)**, помѣ́ряться (*съ кѣмъ*), распрáвиться.

Spazm, -u, *м. Мед.* сýдорога, спáзма.

Spazmatyczka, -i, *ж. Мед.* страдáющая сýдорогами, спáзмами.

Spazmatyk, -a, *м. Мед.* страдáющій сýдорогами, спáзмами.

Specjał, -u, pecjalik, -a, *м.* лáкомство, слáсти, лáкомый кусóчекъ, лáкомое, вкýсное кýшанье.

Specjalnie, осóбенно, спеціáльно, úменно.

Specjalja, *мн.* осóбые, чáстные предмéты.

Specjalność, -ści, *ж.* осóбенность, спеціáльность.

Specjalny, осóбенный, особлúвый, спеціáльный, чáстный.

Specjalizować, отдѣ́льно разсмáтривать.

Specyfik, -u, *м.* специфúческое лѣкáрство *úли* срéдство.

Specyfikacja, -ji, *ж.* подрóбное означéніе, описáніе, *см.* **Wyszczególnienie**.

Specyfikować, подрóбно обозначáть, распредѣля́ть по родáмъ.

Spedytor, -a, *м. Ком.* прикáщикъ, *см.* **Expedytor**.

Spędzać, Spędzić, сгоня́ть, согнáть, загоня́ть, загнáть, прогоня́ть, прогнáть, изгоня́ть, изгнáть; || провождáть, проводúть, провестú, провéсть (*врéмя*); || загоня́ть, загнáть (*лóшадь*).

Spędzenie, -nia, *ср.* сгóнка, отогнáніе; || препровождéніе (*врéмени*); || *Мед.* **Spędzenie płodu**, изгнáніе плодá.

Spektator, -a, *м.* зрúтель; || наблюдáтель, *см.* **Widz**.

Spektatorka, -i, *ж.* зрúтельница; || наблюдáтельница.

Spekulacja, -ji, *ж. Филос.* созерцáніе, размышлéніе; || *Ком.* спекуля́ція, расчётъ, предпріятіе.

Spekulacyjny, наблюдáтельный; || умозрúтельный; || предпріúмчивый, расчётливый.

Spekulant, -a, *м.* наблюдáтель; || *Ком.* спекулáнтъ, спекуля́торъ, расчётливый. **Spekulant na papiery**, торгýющій дéнежными бумáгами, ажіотёръ.

Spekulator, -a, *м. Филос.* наблюдáтель; || *см.* **Spekulant**.

Spekulować, *Филос.* созерцáть, наблюдáть; || *Ком.* дѣ́лать спекуля́ціи, разсчúтывать.

Spełna, сполнá, пóлнымъ колúчествомъ, вполнѣ́; || совершéнно, совсѣ́мъ. **Mieć spełna rozumu**, быть въ здрáвомъ умѣ́.

Spełniać, Spełnić, исполня́ть, испóлнить, выполня́ть, вы́полнить, совершáть, совершúть; || опорáжнивать, осушáть, выпивáть. **Spełniać kielichy**, осушáть, выпивáть рю́мки. **Spełniło się**, свершúлось!

Spełnianie, Spełnienie, -nia, *ср.* исполнéніе, выполнéніе, совершéніе; || осушéніе (*рю́мки, стакáна*), возлія́ніе винá.

Spełniony, совершённый, окóнченный, осуществлённый, испóлненный, приведённый въ исполнéніе.

Spełzły, полиня́лый, вы́цвѣлый.

Spełznąć, *см.* **Pełznąć**.

Speranda, -y, *ж.* ожидáемая прúбыль.

Spestak, a, *м. Горн.* подóшва, пóчва.

Spętać, *см.* **Pętać**.

Spętanie, -nia, *ср. см.* **Pętanie**.

Spętany, спýтанный; || * скóванный, свя́занный, привя́занный нá цѣпь.

Śpiąć, *см.* **Spinać**.

Śpiący, спя́щій, спя́чій, сóнный; || сонлúвый.

Śpiączka, -i, *ж.* спя́чка.

Spić się, напúться пья́нымъ, нализáться, накуликáться. **Spił się jak bela**, онъ мертвéцки пьянъ, *úли* пьянъ до безчýвствія.

Śpica, *см.* **Szpica**.

Śpichlerz, Spichrz, -a, *м.* хлѣ́бный, анбáръ, жúтница.

Śpiczak, -a, *м. Охот.* молодóй олéнь, неимѣ́ющій ещё рогъ; || *молокосóсъ.

Śpiczasto, остроконéчно.

Śpiczastość, -ści, *ж.* остроконéчность.

Śpiczasty, остроконéчный, заострённый, óстрый.

Śpiec, испéчь, запéчь, обжéчь, спалúть, опалúть, изсушúть. || **Śpiec się**, испéчься, запéчься, обжéчься, опалúться, изсушúться, вы́сохнуть отъ жáра, отъ сóлнца.

Śpięcie, -cia, Spinanie, -nia, *ср.* застёжка; || перехвáтъ (*въ плáтьѣ*).

Śpieczony, *см.* **Spiekły**.

Śpieg, *см.* **Szpieg**.

Śpiegostwo, *см.* **Szpiegostwo**.

Śpiegować, *см.* **Szpiegować**.

Spie'ka, -i, **Spiekota**, -y, *ж.* зной, жаръ.

Spiekły, сожжённый, опалённый, обожжённый, высохшій отъ со́лнца; || запе́кшійся (*о кро́ви*).

Spień, -nia, *м. Умен.* **Spionek**, -nka, *м.* шпи́лька, шпенёкъ (*у пря́жки*).

Spieniężać, Spieniężyć, продава́ть, прода́ть за де́ньги, обраща́ть, обрати́ть въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spieniężanie, Spieniężenie, -nia, *ср.* прода́жа за де́ньги, обращёніе въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spieniężony, про́данный за де́ньги, обращённый въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spierać, Zaprzeć, (*Стар.* **Sprzeć**, *Областн.* **Sparć**), выпира́ть, отража́ть, отбива́ть; отта́лкивать; || опира́ть, прислоня́ть. **Spierać głowę o okno**, опира́ть го́лову объ окно́, прислоня́ть го́лову къ окну́; || **Spierać się z kim**, препира́ться, спо́рить; || спира́ться, собира́ться въ ку́чу.

Spieranie się, -nia **się**, *ср.* споръ, ра́спря, препира́тельство.

Spieścić, изне́жить, избало́вать.

Spieszenie się, -nia **się**, *ср.* поспе́шность, торопли́вость, быстрота́, ско́рость; || страда́ніе, усе́рдіе.

Spiesznie, Spieszno, спе́шно, поспе́шно, ско́ро, бы́стро, ши́бко, торопли́во.

Spieszność, -ści, *ж.* спе́шность, поспе́шность, ско́рость, быстрота́, торопли́вость.

Spieszny, спе́шный, поспе́шный, ско́рый, бы́стрый, ши́бкій.

Spieszyć, спе́шить, поспе́шать; || **Spieszyć się**, торопи́ться, спе́шить.

Spieszyć, спе́шивать, спе́шить, приказа́ть ко́нным войска́мъ схо́дить съ лошаде́й.

Spięty, сти́нутый, зати́нутый, сти́снутый, застёгнутый.

Śpiew, -u, *м.* пѣ́ніе; || пѣснь. **Prawidła śpiewu**, пра́вила пѣ́нія. **Śpiewy tryumfalne**, торже́ственныя пѣсни. **Śpiew słowika**, пѣ́ніе соловья́.

Śpiewać, пѣть, воспѣва́ть.

Śpiewaczka, -i, *ж.* пѣвица; || пѣву́нья (*любящая пѣть*).

Śpiewający, поющій; || пѣ́вчій (*о пти́цахъ*).

Śpiewak, -a, *м.* пѣве́цъ; || пѣву́нъ (*любящій пѣть*). **Śpiewak kościelny**, пѣ́вчій. **Boski śpiewak**, боже́ственный пѣснопѣвецъ. **Towarzystwo śpiewaków**, пѣ́вческое о́бщество.

Śpiewalnia, -ni, *ж.* пѣ́вческая за́ла, гдѣ у́чатся и спѣва́ются пѣ́вчіе.

Śpiewalny, поющійся; || лёгкій для пѣ́нія; || досто́йный воспѣва́нія; || пѣсенный, относя́щійся къ пѣснямъ.

Śpiewanie, -nia, *ср.* пѣ́ніе.

Śpiewka, -i, *ж.* пѣсенка, *см.* **Piosenka.**

Śpiewnie, благозву́чно, пла́вно.

Śpiewnik, -a, *м.* пѣсенникъ.

Śpiewność, Śpiewliwość, -ści, *ж.* пѣву́честь.

Śpiewny, Śpiewliwy, пѣву́чій, лёгкій, удо́бный для пѣ́нія; || мелоди́ческій, музыка́льный.

Śpijać, попива́ть, пить по́лными стака́нами. **Śpić**, отпи́ть, схлебну́ть. || **Śpijać się, Śpić się**, напива́ться, напиться пья́нымъ, спива́ться, спи́ться съ кру́гу.

Śpik, -u, *м. Стар.* сонъ, сонли́вость, спя́чка; || со́ня, сонли́вецъ, вя́лый; || *см.* **Szpik.**

Śpikać się, Śpiknąć się, говарива́ться, сговори́ться, злоумышля́ть; || составля́ть, соста́вить заго́воръ. **Wszystko się na mnie śpiknęło**, всѣ сговори́лись про́тивъ меня́.

Śpikanard, -u, *м.* **Śpikanarda**, -y, *ж. Лат.* индѣ́йскій нардъ.

Śpiklerz, *см.* **Śpichlerz.**

Śpiknąć się, *см.* **Śpikać się.**

Śpiknienie (się), -nia, *ср.* сою́зъ, загово́ръ, *см.* **Śpisek, Śprzysiężenie.**

Śpikować, *см.* **Szpikować.**

Śpikowanie, *см.* **Szpikowanie.**

Śpikowy, *см.* **Szpikowy.**

Śpikulec, *см.* **Szpikulec.**

Śpila, *см.* **Szpila.**

Śpilczany, Śpilczasty, колю́чій, игли́стый, игольчатый, игло́образный.

Śpileczka, *см.* **Szpileczka.**

Śpilić, *см.* **Szpilić.**

Śpilka, *см.* **Szpilka.**

Śpilkarz, *см.* **Szpilkarz.**

Śpilkować, *см.* **Szpilkować.**

Śpilkowaty, *см.* **Szpilkowaty.**

Śpilkowy, *см.* **Szpilkowy.**

Śpinać, Śpiąć, застёгивать, застегну́ть, пришпи́ливать, пришпи́лить, прика́лывать, приколо́ть, прикрепля́ть, прикрепи́ть. **Śpiąć szpilką**, приколо́ть була́вкою. **Śpiąć konia ostrogami**, пришпо́рить ло́шадь. **Śpiąć konia poprzęgami**, подтяну́ть ло́шадь подпру́гою, подпру́жить. **Śpiąć klamrami**, прикрепи́ть скобо́ю. || **Śpinać się, Śpiąć się**, застёгиваться, застегну́ться, пришпи́ливаться, пришпи́литься, прика́лываться, приколо́ться, прикрепля́ться, прикрепи́ться. **Śpinać się na palce**, поднима́ться, приподнима́ться на цы́почкахъ. **Śpinać się, Śpiąć się**, сановиться, стать на дыбы (*о лошади*).

Śpinak, *см.* **Szpinak.**

Śpinanie, -nia, **Śpięcie**, -cia, *ср.* застёгиваніе, пришпи́ливаніе, прика́лываніе, прикрепле́ніе.

Śpinka, Śpinka, Szpinka, -i, *ж.* за́понка, за́панка, застёжка.

Śpioch, -a, *м. Умен.* **Śpioszek**, -szka, *м.* сонли́вецъ, со́ня.

Śpiocha, -y, *ж. Умен.* **Śpioszka**, -i, *ж.* сонли́вица.

Śpir, -u, *м. Морс.* фокъ-ма́чта.

Śpirytus, -u, *м.* спиртъ, алкого́ль, изва́нь, *см.* **Wyskok.**

Spirytusowy, спи́ртный.

Spis, **-u**, *м.* спи́сокъ, ро́спись, о́пись, рее́стръ, пе́репись вѣ́домость; || катало́гъ; || та́бель; || свёртокъ, сви́токъ (*бума́ги*). **Spis ludności**, реви́зская ска́зка, наро́дная пе́репись. **Spis ruchomości**, ро́спись, о́пись дви́жимому имѣ́нію. **Spis rzeczy, przedmiotów**, оглавле́ніе (*кни́ги*). **Spis wojskowy**, рекру́тскій набо́ръ, конскри́пція. **Spis inwentarza żywego**, о́пись рога́таго скота́.

Spisa, **-y**, *ж.* пи́ка, копьё, дро́тикъ, *см.* **Dzida, Lanca, Pika.**

Spisać, Spisać, się, *см.* **Spisywać.**

Spisanie, **-nia**, *ср.* перепи́сываніе, перепи́ска. *Юрид.* **Spisanie wywodu słownego**, сня́тіе показа́нія.

Spisek, **-sku**, *м.* спи́сокъ, рее́стръ, о́пись; || бума́га, пи́сьменный докуме́нтъ; || заговóръ, злоумы́шленіе. **Zrobić, uknować spisek**, соста́вить заговóръ.

Spisglas, **-u**, *м.* сурьма́, антимо́нія (*полуметаллъ*).

Spiskowy, **-ego**, *м.* заговóрщикъ.

Spisne, **-ego**, *ср.* пла́та за перепи́ску, за составле́ніе катало́га, о́писи и т. п.

Spiśnik, **-a**, *м.* копе́йщикъ, копе́йникъ, копьено́сецъ.

Spisownik, Spisywacz, **-a**, *м.* перепи́счикъ; || протоколи́стъ; || состави́тель о́писи.

Spisowy, принадлежа́щій къ о́писи, къ рее́стру; || очередно́й въ ре́круты, конскрипціо́нный; || копе́йный, относя́щійся къ копью́.

Spisywać, Spisać, перепи́сывать, переписа́ть, спи́сывать, списа́ть; || опи́сывать, описа́ть, составля́ть, дѣ́лать о́пись, ро́спись, пе́репись, инвента́рь (*чему́*). || **Spisywać się, Spisać się (z kim na kogo** *и́ли* **przeciw komu)**, составля́ть сою́зъ, заговóръ (*про́тивъ кого́*), злоумышля́ть, сгова́риваться, *см.* **Spikać się, Sprzysiężyć się**; || ***Spisać się (czém)**, отличи́ться чѣ́мъ либо, *см.* **Popisać się.**

Spiż, Spiż, **-u**, *м.* **Spiża**, **-y**, *ж.* мѣдь, бро́нза, колоко́льный мета́ллъ.

Śpiża, **-y**, *ж. Стар.* прови́зія, съѣстны́е припа́сы; || *см.* **Śpiżarnia.**

Śpiżany, *см.* **Śpiżowy.**

Śpiżarnia, **-rni, Śpiżarka**, **-i**, *ж.* чула́нъ для прови́зіи, кладова́я, буфе́тъ.

Śpiżować, снабжа́ть съѣстны́ми припа́сами, провіа́нтомъ, продово́льствовать, поставля́ть, доставля́ть.

Śpiżowy, бро́нзовый, мѣ́дный.

Spłacać, Spłacić (kogo), выпла́чивать, вы́платить, упла́чивать, уплати́ть, плати́ть, заплати́ть.

Spłacalność, **-ści**, *ж.* распла́та, вы́плата, платёжъ.

Spłacalny, подлежа́щій вы́платѣ.

Spłacheć, **-chcia**, *и́ли* **-chci**, *м. и ж.* лоскуто́къ, тряпи́ца, вето́шка, лохмо́тье, ру́бище; || отло́мокъ, кусо́къ, клочо́къ; || **Spłacheć ziemi**, ло́скутъ, клочо́къ земли́.

Spłachetek, **-tka**, *м. Умен.* лоскуто́чекъ, тря́почка; || кусо́чекъ, клочо́чекъ, *см.* **Spłacheć.**

Spłakać się, распла́каться, прослези́ться.

Splamić, *см.* **Plamić.**

Splamiony, запятна́нный, зама́ранный, запа́чканный.

Splantować, спланирова́ть.

Spłaszczać, Spłaszczyć, сплю́щивать, сплю́щить, дѣ́лалъ пло́скимъ, *см.* **Płaszczyć.**

Spłaszczenie, **-nia**, *ср.* сплю́щиваніе; || сплю́щенность.

Spłaszczony, сплю́щенный; || приплю́снутый (*носъ*).

Spłaszczyć, *см.* **Spłaszczać.**

Spłata, **-y**, *ж.* платёжъ, пла́та, упла́та, распла́та, вы́плата.

Splatać, Spleść, сплета́ть, сплесть, переплета́ть, переплёсть.

Splątać, спу́тать, перепу́тать, запу́тать.

Spłatać, *см.* **Płatać.**

Splatanie, Splecenie, **-nia**, *ср.* сплета́ніе, сплете́ніе, переплета́ніе.

Splatanka, **-i**, *ж.* плетешо́къ, тесьма́, *см.* **Plecionka.**

Spław, **-u**, *м.* тече́ніе воды́; || исто́къ, у́стье (*рѣки́*); || сплавъ, прово́дъ по водѣ́ спла́вкою, спла́вка; || *Рыб.* поплаво́къ у не́вода; || *Бот.* **Spław ziele**, *см.* **Sitowiec.**

Spławiać, Spławić, спла́вливать, спла́вля́ть, спла́вить, сгоня́ть внизъ по тече́нію рѣки́, *см.* **Spuszczać. Spławiać drzewo**, сплавля́ть, гнать лѣсъ.

Spławianie, Spławienie, **-nia**, *ср.* сплавъ, перево́зка водо́ю. **Spławienie rzeki**, обраще́ніе рѣки́ въ спла́вную.

Spławne, **-ego**, *ср.* спла́вная по́шлина,

Spławność, **-ści**, *ж.* судохо́дность, спла́вность.

Spławny, судохо́дный, спла́вный.

Spleć, **-ciu**, *м.* **Splecenie, Spleczenie**, **-nia**, *ср. Ветер.* исплёчка, вы́вихъ плеча́ у ло́шади; || *см.* **Splatanie.**

Spleść, *см.* **Splatać.**

Spleśniały, заплесневѣ́лый, зацвѣ́лый (*хлѣбъ*).

Spleśnieć, заплѣ́сневѣть.

Spłodzić, прижи́ть, *см.* **Płodzić.**

Spłodzony, прижи́тый, рождённый.

Spłókać, сполоска́ть, сполосну́ть.

Spłonąć, *см.* **Płonąć.**

Spłonić, *см* **Płonić.**

Spłoszenie, Płoszenie, **-nia**, *ср.* спу́гиваніе, разогна́ніе.

Spłoszony, испу́ганный, разо́гнанный.

Splot, **-u**, *м.* сплете́ніе, переплете́ніе.

Sploty, **-ów**, *мн.* коси́чки, сплетённые во́лосы.

Splotka, **-i**, *ж.* плетешо́къ, плетёнка.

Spłowiały, поблёклый, полиня́лый, вы́цвѣлый.

Spłowieć, *см.* **Płowieć.**

Splugawić, *см.* **Plugawić.**

Splugawiony, осквернённый, замáранный, запáчканный, изгáженный.

Splunąć, *см.* **Plunąć.**

Spluskać, смочúть, замочúть, обрызгать, *см.* **Pluskać.**

Spluwać, Splunąć, сплёвывать, сплюнуть, выплёвывать, выплюнуть, отхáркивать, отхáркнуть.

Spluwaczka, **-i**, *ж.* плевáка, харкýнья; || плевáльникъ, плевáльница.

Spluwanie, **-nia**, *ср.* плевáніе, хáрканье.

Spłyn, **-u**, *м. Архит.* нúжній пóясъ (*колóнны*).

Spływ, **-u**, *м.* слúяніе, стечéніе (*двухъ рѣкъ*).

Spływać, Spłynąć, сплывáть, сплыть, оплывáть, оплыть, стекáть, стечь, вытекáть, вытечь, сбéгать, сбéжать; || струúться, сочúться; || изливáться, излúться; || * пáдать (*на кого́*). **Krew jego spłynie na was**, кровь егó падётъ на васъ.

Spocić się, вспотéть.

Spocząć, *см.* **Spoczywać.**

Spocznienie, **-nia**, *ср.* отдохновéніе, óтдыхъ, успокоéніе.

Spoczynek, **-nku**, *м.* покóй, óтдыхъ, отдохновéніе; || спокóйствіе; || сонъ. **Potrzebuję spoczynku**, мнѣ нýжно отдохнýть. **Już późno było, poszedłem na spoczynek**, бúло ужé пóздно и я пошёлъ спать.

Spoczynkowy, служáщій для óтдыха, почивáльный.

Spoczywać, Spocząć, почивáть, почúть, спать, отдыхáть, отдохнýть, лежáть, лечь, успокóиваться, успокóиться; || * полагáться (*на кого́, на что́*); || **Spoczywać w Bogu**, опочивáть, опочúть, умерéть, скончáться. **Niech w Bogu spoczywa**, миръ прáху егó, цáрство емý небéсное.

Spód, **-odu**, *м.* испóдъ, низъ, нúжняя часть чего́-либо; || дно; || глубúна, глубь; || изнáнка, подóбй (*плáтья, матéріи*); || подóшва, низъ (*юры*); || каретный станъ, зáднее мéсто кареты; || **Spód domu drewnianego**, подклéть, нúжнее жильё подъ деревúннымъ дóмомъ. **Na spód iść, opadać**, пойдтú ко днý, тонýть, погружáться. **Położyć co na spód, na sam spód**, *или* **na spodzie, na samym spodzie**, положúть чтó на нúзъ, на сáмый низъ. **Spodem, ze spodu**, съ нúзу, съúзподи. **Do spodu**, внизъ. **Ku spodowi**, къ нúзу.

Spodek, **-dku**, *м.* испóдокъ, подъ, нúжняя площáдка внутрú печéй; || **Spodek**, **-dka**, *ж.* блюдéчко.

Spodlieć, опóшлиться, унúзиться, испóртиться.

Spodlić, опóшлить, унúзить, испóртить. || **Spodlić się**, опóшлиться, унúзиться, испóртиться.

Spodni, нúжній, испóдній.

Spodnica, **-y**, *ж.* исподнúца, юбка.

Spodniczka, **-i**, *ж. Умен.* юбочка.

Spodnie, **-dni**, *мн.* испóднее плáтье, штаны́, панталóны.

Spodobać się, *см.* **Podobać się.**

Spodziewać się, Spodziać się, ожидáть, чáять, надéяться, уповáть; || бояться, страшúться (*чего́*). **Spodziewać się lepszego losu**, надéяться на лýчшуюýчасть. **Ani się spodziejesz, jak śmierć przyjdzie**, не успéешь оглянýться, какъ и смерть придётъ. **Spodziewałem się sukcessji**, я надéялся получúть наслéдство. **Czyliż się można było spodziewać**, мóжно ли бúло ожидáть?

Spodziewanie (się), **-nia**, *ср.* ожидáніе, чáяніе; || уповáніе, надéжда. **Nad spodziewanie**, сверхъ ожидáнія, сверхъ чáянія, сверхъ всáкаго чáянія.

Spoglądać, *см.* **Poglądać.**

Spoglądanie, *см.* **Poglądanie.**

Spoić, *см.* **Spajać.**

Spoić, споúть, напоúть пьúнымъ, *см.* **Poić.**

Spoitość, Spójność, Spoistość, **-ści**, *ж. Физ.* сцéпленіе, связь, свáзность, плóтность.

Spoity, Spojny, Spoisty, свáзный, плóтный, сплóченный.

Spoistość, **-ści**, *ж.* соединáемость, плóтность.

Spoisty, плóтный.

Spój, **-oju**, *м.* свáзка, связь; || óбодъ, ободóкъ, желéзная скобá; || *Плотн.* подкóсъ, распóрка, перекладúна; || *Анат.* сустáвъ; || пазъ, спай, стыкъ, смычка; соединéніе, спáйка; || *Стол. и Плотн.* набóрка, обúвка, вáзка.

Spojenie, **-nia**, *ср. см.* **Spajanie**; || сплочéніе, соединéніе, связь; || *Анат.* сочленéніе, сустáвъ, спáиваніе (*дóньяна*).

Spojnia, **-ni**, *ж. Хим.* сродство (*стремлéніе тѣлъ къ соединéнію*); || *Физ.* притяжéніе.

Spójnik, **-a**, *м. Грам.* союзъ.

Spójność, *см.* **Spoitość.**

Spójny, *см.* **Spoity.**

Spojony, соединéнный, свáзанный, сплóченный; || спáянный.

Spojrzeć, взглянýть, *см.* **Patrzeć, Poglądać, Pozierać.**

Spojrzenie, **-nia**, *ср.* взглядъ, взоръ.

Spokój, **-u**, *м.* спокóйствіе, покóй, миръ, тишинá, безмятéжность. **Spokój duszy**, душéвное спокóйствіе, *см.* **Pokój, Spokojność.**

Spokojnie, спокóйно, безмятéжно, мúрно, смúрно, тúхо.

Spokojniuchno, Spokojniuteńko, Spokojniusieńko, тихóхонько, смирнёхонько.

Spokojniuchny, Spokojniuteńki, Spokojniusieńki, тихóхонькій, смирнёхонькій, самый спокóйный, сáмый смúрный.

Spokojność, **-ści**, *ж.* спокóйствіе, тишь, тишинá, безмятéжность. **Spokojność powietrza**, тишинá въ вóздухѣ. **Spokojność**

morza, морска́я тишина́. **Spokojność sumienia**, споко́йствіе со́вѣсти.

Spokojny, споко́йный, ми́рный, безмяте́жный, тихій, кро́ткій.

Spokrewniać, Spokrewnić, ввести́ въ родство́, породни́ть. || **Spokrewniać się**, вступа́ть въ родство́, породни́ться (*посре́дствомъ бра́ка*).

Spokrewnienie, -nia, *ср.* бра́чный сою́зъ, свойство́, родство́.

Spół, Współ, *см.* **Społem, Pospołu, We spół**, *см.* **Wespół**, вмѣстѣ, ра́зомъ, о́бще, сообща́.

Spółbrat, -a, *м.* собра́тъ, сотова́рищъ.

Spólca, -y, *м.* соуча́стникъ.

Spółchrześcianin, -a, *м.* братъ во Христѣ.

Spółcześnie, одновре́менно, совреме́нно, въ одно́ и то же вре́мя.

Spółczesny, одновре́менный, совреме́нный.

Spółczłowiek, -a, *м.* бли́жній, всѣкій человѣкъ безъ разли́чія, *см.* **Bliźni**.

Spółczynnik, -a, *м.* *Мат.* коэфиціе́нтъ, предстоя́щее.

Spółdłużnik, -a, *м.* содолжни́къ.

Spółdziałać, содѣйствовать, споспѣшествова́ть (*чему́*).

Spółdziałanie, -nia, *ср.* содѣйствіе, споспѣшествова́ніе.

Spółdziedzic, -a, *м.* сонасле́дникъ, совладѣлецъ.

Spółdziedziczka, -i, *ж.* сонасле́дница, совладѣлица.

Spółdzierżawca, -y, *м.* уча́стникъ въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Spółdzierżawczyni, -ni, *ж.* уча́стница въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Spółdzierżawić, уча́ствовать въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Społeczeństwo, -a, *ср.* о́бщество, сообще́ство.

Społecznie, вмѣстѣ, сообща́, *см.* **Społem, Spólnie**.

Społecznik, -a, *м.* това́рищъ, сотова́рищъ, соуча́стникъ, *см.* **Towarzysz**.

Społeczność, -ści, *ж.* о́бщность, *см.* **Spólność**; || о́бщество, *см.* **Społeczeństwo**.

Społeczny, о́бщій, о́бщественный; || публи́чный, всенаро́дный. **Porządek społeczny**, о́бщественный поря́докъ.

Społek, -łku, *м.* о́бщество, компа́нія, това́рищество, *см.* **Towarzystwo**.

Społem, вмѣстѣ, ра́зомъ, сообща́.

Spółgłoska, -i, *ж.* *Грам.* согла́сная бу́ква.

Spółgrający, уча́ствующій въ игрѣ.

Spółhandlować, торгова́ть вмѣстѣ съ кѣмъ, принадлежа́ть къ како́му либо торго́вому о́бществу.

Spółimienny, сомене́нный, одномене́нный, единомене́нный.

Spółistotnie, *Богосл.* единосу́щно.

Spółistność, -ści, *ж.* *Богосл.* единосу́щность.

Spółka, -i, *ж.* *Ком.* компа́нія, това́рищество. **Spółka komandytowa czyli firmowa**, командѝтство, това́рищество на вѣрѣ. **Spółka anonimna, bezimienna**, о́бщество анони́мное *или* акціоне́рное. **Spółka udziałowa**, о́бщество на паяхъ. **Ogólna spółka zysków**, о́бщее това́рищество по при́быламъ. **Spółka szczegółowa**, ча́стное това́рищество. || *Арив.* **Reguła spółki**, пра́вило това́рищества.

Spółkolega, -i, *м.* сотова́рищъ.

Spółkompan, -a, *м.* това́рищъ, сотова́рищъ.

Spółkować (z kim), уча́ствовать, соуча́ствовать, имѣть сноше́нія, свя́зи съ кѣмъ.

Spółkowanie, -nia, *ср.* сноше́ніе, сообще́ніе, обще́ніе, связь; || обхожде́ніе, знако́мство.

Spółkrólować, соцарствовать, ца́рствовать вмѣстѣ съ кѣмъ либо.

Spółkrólowanie, -nia, *ср.* соцарствованіе, ца́рствованіе вмѣстѣ съ кѣмъ либо.

Spółmałżonek, -nka, *м.* супру́гъ.

Spółmieszkać, сожи́тельствовать.

Spółmieszkanie, -nia, *ср.* *Юрид.* бра́чное сожи́тіе, сожи́тельство.

Spółmieszkaniec, -ńca, *м.* живу́щій вмѣстѣ съ кѣмъ нибу́дь, сожи́тель.

Spółmiłośnica, -y, *ж.* сопе́рница.

Spółmiłośnik, -a, *м.* сопе́рникъ.

Spólnica, -y, *ж.* *Умен.* **Spólniczka, -i**, *ж.* соуча́стница, соумы́шленница.

Spólnictwo, -a, *ср.* о́бщность, *см.* **Spólność**; || уча́стіе, соуча́стіе, *см.* **Uczestnictwo**. || **Spólność majątku**, о́бщее владѣніе имѣніемъ.

Spólnie, вмѣстѣ, совоку́пно, совмѣстно, о́бщими си́лами, о́бще, сообща́.

Spólniewola, -i, *ж.* совмѣстное ра́бство, нево́ля, плѣнъ.

Spólniewolnica, -y, *ж.* раздѣля́ющая съ кѣмъ либо вмѣстѣ рабство, нево́лю, плѣнъ.

Spólniewolnik, -a, *м.* раздѣля́ющій съ кѣмъ либо вмѣстѣ ра́бство, неволю, плѣнъ.

Spólnik, -a, *м.* това́рищъ, сотова́рищъ; || **Spólnik (handlowy)**, компаньёнъ (*въ торго́вомъ о́бществѣ*); || о́бщникъ (*о́бщества*); || соуча́стникъ, соумы́шленникъ, сообщникъ, единомы́шленникъ.

Spólność, -ści, *ж.* о́бщность; || **Spólność majątku**, о́бщее владѣніе, по́льзованіе; || согла́сіе, единомы́сліе; || одина́ковость, одина́кость, схо́дство. **Spólność pracy**, о́бщій трудъ. **Spólność strat, zysków**, о́бщія поте́ри, о́бщіе вы́годы.

Spólny, о́бщій, всеобщій, публи́чный; || совоку́пный.

Spółobwiniony, сообвиня́емый, привлечённый къ отвѣтственности.

Spółobywatel, -a, *м.* сограждани́нъ.

Spółobywatelka, -i, *ж.* сограждани́нка.

Spółobywatelstwo, -a, *ср.* принадле́жность къ гражда́нству, согра́жданство; || *Собир.* гражда́не.

Spółopieka, -i, *ж.* учáстіе въ опéкѣ.
Spółopiekun, -a, *м.* соопекýнъ; || одúнъ изъ опекуновъ, другóй опекýнъ.
Spółopiekunka, -i, *ж.* соопекýнша; || однá изъ опекýнтъ, другáя опекýнша.
Spółopiekuństwo, -a, *ср.* совокýпное попечúтельство, *см.* **Spółopieka.**
Spółpanowanie, -nia, *ср.* соправлéніе.
Spółpanujący, -ego, *м.* соправúтель.
Spółposiadacz, -a, *м.* совладѣтель, совладѣлецъ.
Spółpowód, -oda, *м.* соучáстникъ.
Spółpozwany, прикосновéнный къ дѣлу, позванный къ судý вмѣстѣ съ другúмъ *или* нéсколькими лúцами.
Spółpracownica, -y, *ж.* сотрýдница.
Spółpracownictwo, -a, *ср.* сотрýдничество.
Spółpracownik, -a, *м.* сотрýдникъ.
Spółradość, -ści, *ж.* óбщая рáдость.
Spółradować się, учáствовать въ óбщей рáдости.
Spółradzca, -y, *м.* принимáющій учáстіе въ совѣщáніи, одúнъ изъ числá совѣтниковъ.
Spółradzić, принимáть учáстіе въ совѣщáніяхъ.
Spółregent, -a, *м.* соправúтель.
Spółregentka, -i, *ж.* соправúтельница.
Spółrękojmia, -mi, *ж.* круговáя порýка; || **Spółrękojmia**, -miego, *м.* поручúтель, отвѣчáющій одúнъ за другóго, сопорýка.
Spółrodaczka, -i, *ж.* соотéчественница, земля́чка.
Spółrodak, -a, *м.* соотéчественникъ, земля́къ, соóтчичъ.
Spółrównica, -y, *ж. см.* **Równiennica.**
Spółrówność, -ści, *ж. Богосл.* сорáвенство.
Spółrówny, *Богосл.* сорáвный, во всѣмъ схóдный.
Spółrządzca, -y, *м. см.* **Spółregent.**
Spółsędzia, -iego, *м.* товáрищъ судьú.
Spółspadkobierca, -y, *м.* сонаслѣдникъ.
Spółsprawca, -y, *м.* соучáстникъ, пособникъ.
Spółstołowniczka, -i, *ж.* застóльница, обѣдающая за óбщимъ столóмъ.
Spółstołownik, -a, *м.* застóльникъ, обѣдающій за óбщимъ столóмъ.
Spółstworzenie, -nia, *ср.* однорóдное существó, творéніе.
Spółświadczyć, свидѣтельствовать вмѣстѣ съ кѣмъ-либо.
Spółświadectwo, -a, *ср.* сосвидѣтельствованіе, совмѣстное свидѣтельствованіе.
Spółświadek, -dka, *м.* сосвидѣтель, свидѣтельствующій вмѣстѣ съ кѣмъ-либо.
Spółtowarzysz, -a, *м.* сотовáрищъ.
Spółtowarzyszący, сопýтствующій, сопровождáющій.
Spółtowarzyszka, -i, *ж.* подрýга.
Spółubiegać się (z kim o co), соревновáть, споспѣшествовáть, подвизáться, состязáться.
Spółubiegacz, -a, *м. Неуп.* сопéрникъ, соискáтель, совмѣстникъ, соревновáтель, *см.* **Spółzawodnik.**
Spółubolewać, соболѣзновáть (*о кóмъ*), сострадáть.
Spółubolewanie, -nia, *ср.* соболѣзнованіе, сострадáніе.
Spółuczeń, -cznia, *м.* соученúкъ.
Spółuczenica, -y, *ж.* соученúца.
Spółuczennictwo, -a, *ср.* шкóльное товáрищество.
Spółuczestnictwo, -a, *ср.* учáстіе, соучáстіе, *см.* **Uczestnictwo.**
Spółuczestniczka, -i, *ж.* учáстница, соучáстница.
Spółuczestnik, -a, *м.* учáстникъ, соучáстникъ, *см.* **Uczestnik.**
Spółurzędnik, -a, *м.* товáрищъ по слýжбѣ, сослужúвецъ.
Spółwieczny, Spółwieczysty, Spółwiekuisty, *Богосл.* совѣчный.
Spółwięzień, -źnia, *м.* сотовáрищъ арестáнта, заключéнника.
Spółwina, -y, *ж.* преступлéніе съ кѣмъ-либо вмѣстѣ совершённое.
Spółwinny, причáстный преступлéнію.
Spółwinowajca, -y, *м.* соучáстникъ въ преступлéніи.
Spółwłaściciel, -a, *м.* совладѣлецъ.
Spółwłaścicielka, -i, *ж.* совладѣлица.
Spółwłasność, -ści, *ж.* совмѣстное владѣніе.
Spółwychowanica, -y, **Spółwychowaniczka**, -i, *ж.* совоспúтанница.
Spółwychowaniec, -ńca, *м.* совоспúтанникъ.
Spółwydawca, -y, *м.* соиздáтель, учáстникъ въ издáніи (*книги и т. п.*).
Spółwyznawca, -y, *м.* единовѣрецъ.
Spółwyzwoleniec, -ńca, *м.* освободúвшійся въ одно врéмя съ другúмъ.
Spółzalotnica, -y, **Spółzalotniczka**, -i, *ж.* сопéрница.
Spółzalotnictwo, -a, *ср.* сопéрничество.
Spółzalotnik, -a, *м.* сопéрникъ, конкурéнтъ.
Spółzawodnictwo, -a, *ср.* совмѣстничество, сопéрничество; || *Ком.* конкурéнція.
Spółzawodnik, -a, *м.* сопéрникъ, совмѣстникъ, соискáтель, конкурéнтъ.
Spółziemianin, -a, *м.* земля́къ, соóтчичъ.
Spółziemianka, -i, *ж.* земля́чка.
Spółziomek, -mka, *м.* земля́къ, соотéчественникъ.
Spółżołnierz, -a, *м.* товáрищъ по полкý, по орýжію.
Spółżycie, -cia, *ср.* сожúтіе.
Spór, -oru, *м.* споръ, рáспря, прéніе, пререкáніе; || *Юрид.* тя́жба, споръ; || **Spór piśmienny**, полéмика, пúсьменный споръ, *см.* **Sprzeczka, Swar, Zwada.** || **Spory administracyjne**, спóрныя дѣлá управлéнія.

Spory allewjacyjne, дѣлá о сложéніи податéй. **Spór posesoryjny**, споръ, тя́жба о владѣніи. **Spór graniczny**, тя́жба о размежева́ніи. **Spór jurysdykcyjny**, споръ о подвѣдомственности дѣла. **Spór o attrybucje**, прекáніе о подсýдности.

Spornie, сварли́во, со спóромъ.

Sporność, -ści, *ж.* страсть спóрить, страсть къ спóрамъ, сварли́вость, прекослóвность, спóрливость.

Sporny, спóрный, тя́жебный; || сварли́вый, спóрливый, вздóрливый.

Sporo, спóро, прúбыльно, вы́гóдно, успѣ́шно, *см.* **Dosyć, Znacznie.**

Spory, спóрый, прúбыльный, вы́годный, успѣ́шный.

Sporysz, -a, *м. Агр.* спорынья́, рожки́ (*болѣзнь ржи*); || *Бот.* **Sporysz wielki**, спóрынъ, горóцъ. **Sporysz trzeci**, гры́жникъ, кúльникъ, кúльная трава́, остýдникъ. **Sporysz mleczny**, молочáй.

Sporządzać, Sporządzić, приготовля́ть, приготóвить, готóвить, приспособля́ть, приспособúть, приводúть, привести́ въ поря́докъ, устрóивать, устрóить, обдѣ́лывать, обдѣ́лать, отдѣ́лывать, отдѣ́лать, обработывать, обработать, исправля́ть, испрáвить, почúнивать, починя́ть, починúть.

Sporządzanie, Sporządzenie, -nia, *ср.* приготовлéніе, совершéніе, приспособлéніе, приведéніе въ поря́докъ, устрóйство, обрабóтка, отдѣ́лка, попрáвка, почúнка. **Sporządzenie aktów**, совершéніе áктовъ.

Sporządzony, приготóвленный, приспособленный, приведённый въ поря́докъ, устрóенный, обрабóтанный, отдѣ́ланный, испрáвленный, почúненный.

Sporzéj (сравн. ст. *см.* **Sporo**), спорѣе, вы́годнѣе, прúбыльнѣе, успѣ́шнѣе.

Sporzyć, умножáть, прибавля́ть, увели́чивать, *см.* **Mnożyć**; || споспѣшествовáть, благопріятствовать, надѣля́ть счáстіемъ, благословля́ть. || **Sporzyć się**, умножáться, прибавля́ться, увели́чиваться, спорúться; || преуспѣва́ть, удава́ться, и́мѣть успѣ́хъ, удáчу.

Sposabiać, *см.* **Sposobić.**

Sposób, -obu, *м.* óбразъ, фóрма, манéра; || видъ; || поря́докъ; || родъ, сортъ; || обы́чай, обыкновéніе; || срéдство, спóсобъ; || снарóвка. **Sposób postępowania**, óбразъ, спóсобъ дѣйствія, поведéніе. **Sposób działań**, поря́докъ дѣйствій. **Tym sposobem, w ten sposób**, такúмъ óбразомъ. **W dobry sposób rzecz ukończyć**, окóнчить дѣ́ло подружески, миролюбúво. **W dobry sposób co przyjąć**, приня́ть что-либо благосклóнно. **Radzę ci to w dobry sposób**, я совѣ́тую тебѣ́ это подружески. **Znaleźć sposób**, найдти́ срéдство. **Na to niema sposobu**, э́тому нельзя́ пособúть, помóчь, э́того нельзя́ отврати́ть. **To nie sposób**, э́то невозмóжно. **Nie sposób**, невозмóжно! нельзя́! **Czy sposób?** возмóжно ли? **Sposób mówienia**, спóсобъ выраже́нія, рéчéніе. **Sposób myślenia**, óбразъ мы́слей. **Sposób do życia**, срéдство къ жúзни, къ пропитáнію себя́. ***Wziąść się na sposób**, *или* **na sposoby**, прибѣ́гнуть къ хúтростямъ, употребúть всѣ́ стара́нія.

Sposobić, приготовля́ть, пріуготовля́ть, приспособля́ть, готóвить, улáживать, устрóивать. **Sposobić kogo do czego**, *или* **na co**, пріучáть кого́ къ чему́. || **Sposobić się do czego, na co**, готóвиться, приготовля́ться къ чему́, приспособля́ться; || **Sposobić się w co**, запасáться чѣ́мъ, улóвки.

Sposobienie, -nia, *ср.* приготовлéніе, пріуготовлéніе, приспособлéніе.

Sposobik, -a, *м.* малѣ́йшее срéдство.

Sposobnie, прили́чно, сообрáзно, умѣ́стно, кстáти.

Sposobność, -ści, *ж.* спосóбность, дарова́ніе, склóнность; || удóбство (*мѣста*), вы́годность (*положенія*); || слýчай, оказія; || причúна, пóводъ. **Szukać sposobności**, искáть слýчая, удóбнаго слýчая.

Sposobny, спосóбный, дарова́тый; || удóбный, прили́чный, надлежáщій, свóйственный, своеврéменный, благоврéменный, благопріáтный.

Spospolicieć, Spospolitować, *см.* **Pospolicieć, Pospolitować.**

Spostrzegać, Spostrzedz, замѣ́чать, замѣ́тить, примѣ́чать, примѣ́тить, увидáть, усмотрѣ́ть, наблюдáть. || **Spostrzegać się, Spostrzedz się**, спохвáтываться, спохватúться, замѣ́тить свою́ ошúбку, одýматься, догадáться.

Spostrzeżenie, -nia, *ср.* наблюдéніе, примѣ́чáніе, замѣ́чáніе; || крáткое обозрѣ́ніе, бѣ́глый взглядъ.

Sposzyt, -u, *м.* тетрáдь; || *Тип.* вы́пускъ, кни́жка.

Sposzyty, сши́тый, брошúрованный, переплетённый въ бумáжную обёртку.

Sposzywać, Sposzyć, *Тип.* брошúровать, переплетáть въ бумáжную обёртку.

Spotkanie, -nia, *ср.* встрѣ́ча; || столкновéніе, толчóкъ, удáръ; || поединóкъ, дуэ́ль; || сшúбка, сраженіе.

Spotwarzony, оклевéтанный, опоаóренный.

Spotwarzyć, *см.* **Potwarzyć.**

Spotykać, Spotkać, встрѣ́чáть, встрѣ́тить. || **Spotykać się, Spotkać się**, встрѣ́чáться, встрѣ́титься, *сражáться, сразúться (*съ непріятелемъ*).

Spoufalać, Spoufalić (kogo), потакáть, поблажáть. || **Spoufalać się, Spoufalić się**, фамиліáрничать, обращáться съ кѣ́мъ за панибрáта.

Spowiadać, Wyspowiadać, исповѣ́довать, исповѣ́дать. || **Spowiadać się, Wyspowiadać się**, исповѣ́доваться, исповѣ́даться, идтú на úсповѣдь.

Spowiednia, -ni, Spowiednica, -y, *ж.* исповѣдная, *см.* **Konfesjonał.**

Spowiedniczy, Spowiedny, исповѣдной.

Spowiednik, -a, *м.* духовникъ.

Spowiedny, *см.* **Spowiedniczy.**

Spowiedź, -dzi, *ж.* исповѣдь, исповѣданіе. **Kartka do spowiedzi,** свидѣтельство объ исповѣди.

Spowodować, *см.* **Powodować.**

Spowodowany, вынужденный, вызванный; || причинённый.

Spowolnieć, *см.* **Powolnieć.**

Spowszechnić, Spowszechnieć, *см.* **Powszechnić** и т. п.

Spowszednieć, *см.* **Powszednieć,** и т. п.

Spozierać, взирать, смотрѣть, посматривать, глядѣть, взглядывать.

Spóźniać, Spóźnić, откладывать, отложить, отсрочивать, отсрочить, замедлять, замедлить; || **Spóźniać się, Spóźnić się,** опаздывать, опоздать, промедлить, замѣшкаться, отставать, отстать. **Zegarek spóźnia się,** часы отстаютъ. **Dla czego tak się spóźniłeś?** отъ чего ты такъ опоздалъ?

Spóźnienie, -nia, *ср.* отсрочка, задержка, остановка. *Юрид.* **Spóźnienie pozwy,** доставленіе позыва по прошествіи срока.

Spożycie, -cia, *ср.* потребленіе.

Spożywać, Spożyć, съѣдать, снѣдать. съѣсть, потреблять, потребить, употреблять, употребить, *см.* **Pożyć, Pożywać.**

Spożywca, -y, *м.* потребитель.

Spracować, утомить, измучить, изнурять; || **Spracować się,** утомиться, измучиться, изнурйться, изнемочь, устать отъ работы, отъ трудá.

Spracowanie, -nia, *ср.* утомленіе, изнуреніе, крайняя, чрезмѣрная усталость.

Spracowany, утомлённый, измученный; изнурённый, усталый.

Spragniony, томящійся жáждою, жáждущій, áлчущій.

Spraszać, Sprosić, звать, позвать, созывать, приглашать, пригласить.

Sprawa, -y, *ж.* дѣло, дѣяніе, дѣйствіе, поступокъ; || сношеніе, донесеніе, сообщеніе, совокупленіе; || *Стар.* стычка, сраженіе; || *Хим.* процѣсъ; || *Стар.* команда, предводительство; || *Юрид.* дѣло, тяжба, тяжебное дѣло, искъ, по суду. **Sprawa gardłowa,** уголовное дѣло. **Sprawa illacyjna,** безспорное дѣло. **Sprawa leśna,** дѣло о крáжѣ лѣса; || **Sprawa in merito,** дѣло по существу; || **Sprawa karności,** дисциплинарный порядокъ. **Za jego sprawą,** благодаря емý, по его мúлости, при его посрéдничествѣ, при его посрéдствѣ, при его вмѣшательствѣ. **Odpowiadać za swoje sprawy,** отвѣчать за свои поступки. *Стар.* **Za sprawą W. Hetmana,** подъ преводительствомъ Великаго Гетмана. **Zła z nim sprawa,** съ нимъ нельзя имѣть дѣла, съ нимъ ничего не подѣлаешь, съ нимъ трудно имѣть дѣло. **Sprawa publiczna,** общественное дѣло. **Ministerjum spraw wewnętrznych, spraw zewnętrznych,** министерство внутреннихъ дѣлъ, иностранныхъ дѣлъ. **Mieć z kim sprawę,** имѣть съ кѣмъ дѣло. **Sprawa cywilna, karna, kryminalna,** гражданское дѣло, уголовное дѣло. **prawa dyferencyjna,** дѣло о размежеваніи земель. **Sprawa possessoryjna,** тяжба о правѣ владѣнія. **Sprawa petytoryjna,** дѣло о правѣ собственности. **Sprawy z rejestrów terminów statych,** срочныя дѣла. **Sprawy summaryczne,** дѣла по сокращенному сроку, дѣла требующія сокращеннаго производства. **Zdawać sprawę,** отдавать отчётъ. **Zdanie sprawy (o czém),** отчётъ, донесеніе, докладъ. **Na dobrą sprawę, powinienby raczéj być ukarany,** по всей справедливости, онъ скорѣе заслуживаетъ наказанія, его слѣдовало бы наказать. *Носл.* **Sprawa ich jak w Osieku,** дѣло никудá не годится, изъ ихъ дѣла ничего не выйдетъ.

Sprawca, -y, *м.* творецъ, виновникъ; || *Ком.* прикащикъ; || управляющій домомъ. **Sprawca okrętu,** капитанъ корабля; || предводитель (*войска*). **Tyś sprawca mych cierpień,** ты виновникъ, ты причина моихъ страданій.

Sprawczyna, -y, Sprawczyni, -ni, *ж.* виновница, сдѣлавшаяся причиною чего либо.

Sprawdzać, Sprawdzić, повѣрать, повѣрить, свѣрать, свѣрить, сличать, сличить; || справляться; **Sprawdzać się,** подтверждаться, сбываться.

Sprawdzanie, Sprawdzenie, -nia, *ср.* повѣрка, сличеніе; || освидѣтельствованіе.

Sprawczka, -i, *ж. см.* **Sprawka.**

Sprawiać, Sprawić, производить, произвести, учинять, учинить, причинять, причинить, возбуждать, возбудить, исполнять, исполнить, дѣлать, сдѣлать, совершать, совершить; || пріобрѣтать, пріобрѣсть, покупать, купить; || *Стар.* доносить, доводить до свѣдѣнія. **To lekarstwo poty sprawuje,** это лѣкарство производитъ потъ. **Przyjście jego sprawiło wielkie zamieszanie,** прибытіе его произвело большое замѣшательство. **Sprawić wesele,** справить, сыграть свадьбу. **Sprawić komu przykrość,** сдѣлать кому непріятность. **Sprawić komu przyjemność,** доставить кому удовольствіе. **Sprawić skutek,** произвести впечатлѣніе. **Sprawić ryby,** чистить, обряжать, свѣжевать. **Sprawić nową suknię,** сдѣлать, сшить новое платье. **Sprawić komu łaźnię,** задать кому баню, высѣчь розгами. **Sprawiać gnojem rolę,** унавоживать, удобрять землю навозомъ. **Sprawić z pola zboże,** убрать хлѣбъ съ поля. *Охот.* **Sprawiać zająca,** потрошить зайца; || **Sprawiać się, Sprawić się (komu, przed kim),** отдавать отчётъ кому, отвѣчать

пе́редъ кѣмъ; || поступа́ть, вести́ себя́ (*хорошо́, худо́*), испо́лнить поруче́ніе; || спра́виться, освѣдоми́ться, узна́ть; || *Воен.* постро́иться, стать въ боево́мъ поря́дкѣ.

Sprawianie, Sprawienie, -nia, *ср.* произведе́ніе, учине́ніе, причине́ніе, возбужде́ніе, исполне́ніе, соверше́ніе, приготовле́ніе, зака́зываніе (*но́ваго плáтья*). **Sprawianie się, Sprawienie się (komu z czego),** представле́ніе отчёта (*кому́ въ чёмъ*).

Sprawiedliwie, справедли́во *см.* **Słusznie.**

Sprawiedliwość, -ści, *ж.* справедли́вость, правосу́діе, правота́; || судъ, распра́ва. **Nie należy samemu sobie czynić sprawiedliwości,** не до́лжно самому́ управля́ться, прибѣга́ть къ самоуправству. **Wymierzyć komu sprawiedliwość,** оказа́ть кому́ справедли́вость, пра́вильно разсуди́ть кого́. **Wpaść w ręce sprawiedliwości,** находи́ться въ рука́хъ правосу́дія. **Ministerjum sprawiedliwości,** министе́рство юсти́ціи, *см.* **Słuszność.**

Sprawiedliwy, справедли́вый, правосу́дный, пра́ведный, пра́вый. **Sprawiedliwa jest** (т. е. rzecz), abyś go nagrodził, справедли́вость тре́буетъ, что́бы ты награди́лъ его́. **Bóg jest sprawiedliwy,** Богъ справедли́въ. **Sprawiedliwy Boże,** пра́ведный Бо́же! **Sprawiedliwe nieba,** пра́ведное не́бо. **Sprawiedliwe żądanie,** справедли́вое тре́бованіе, *см.* **Słuszny.** || **Sprawiedliwa miara, waga,** вѣ́рная, то́чная ме́ра, вѣ́рный, то́чный вѣсъ.

Sprawiony, произведённый, сдѣ́ланный; || постро́енный къ сраже́нію (*о вóйскѣ*), *см.* **Uszykowany;** || обрабо́танный, вспа́ханный (*о землѣ*), *см.* **Uprawny;** || очи́щенный, обра́женный, потроше́нный (*о живóтныхъ*), распла́станный (*о рыбѣ*).

Sprawka, -i, *ж.* (*Умен.* сло́ва **Sprawa**), безде́лка, безде́лица, малова́жное де́ло, пусти́къ; || шту́ка, шту́чка, хи́трый обма́нъ. **Wiem, czyja to sprawka,** зна́ю, кто вы́кинулъ э́ту шту́ку, зна́ю, кто э́то сдѣ́лалъ.

Sprawnie, испра́вно, ло́вко, прово́рно; надлежа́щимъ о́бразомъ, прили́чно; || справедли́во, по пра́вдѣ, *см.* **Sprawiedliwość.**

Sprawnik, -a, *м. см.* **Sprawca.**

Sprawność, -ści, *ж.* испра́вность, ло́вкость, прово́рство, оборо́тливость, спосо́бность, дѣ́ятельность.

Sprawny, испра́вный, ло́вкій, прово́рный, оборо́тливый, спосо́бный; || дѣ́ятельный; || прили́чный, надлежа́щій; || плодоро́дный (*о землѣ*); || обучённый (*о вóйскѣ*); || *Стар.* подро́бный, заключа́ющій въ себѣ́ подро́бныя извѣ́стія.

Sprawować, отправля́ть, исправля́ть, исполня́ть (*до́лжность*), пра́вить, управля́ть (*чѣмъ*), вести́ (*дѣла́*). **Sprawować państwo,** управля́ть госуда́рствомъ. **Sprawować jazdę,** кома́ндовать кавале́ріею. **Sprawować interesa czyje,** завѣ́дывать чьи́ми дѣла́ми. **Sprawować ziemię,** обраба́тывать зе́млю. **Sprawować imieniny, wesele,** справля́ть именины́, сва́дьбу. **Sprawować towary,** отправля́ть, высыла́ть това́ры. **Sprawować handel,** отправля́ть торго́влю. **Sprawować sobie szaty,** зака́зывать для себя́ пла́тье. **Sprawować mszę,** совершáть литургію, служи́ть обѣ́дню; || **Sprawować się,** вести́ себя́ (*хорошо́, худо́*); || справля́ться, управля́ться, руково́дствоваться, приде́рживаться, соображáться. **We wszystkich rzeczach przystoi rozumem się sprawować,** во всѣ́хъ дѣла́хъ слѣ́дуетъ соображáться съ ра́зумомъ; || **Sprawować się o co komu** *или* **z czego,** объясня́ться пе́редъ кѣмъ въ чёмъ либо.

Sprawowanie, -nia, *ср.* отправле́ніе, исправле́ніе, исполне́ніе до́лжности. **Sprawowanie rządów,** правле́ніе, правительство, о́бразъ правле́нія, управле́ніе; || **Sprawowanie interesów,** веде́ніе дѣлъ; || **Sprawowanie się,** поведе́ніе (*хорóшее, дурнóе*).

Sprawozdanie, -nia, *ср.* отчётъ, донесе́ніе, докла́дъ.

Sprawozdawca, -y, *м.* докла́дчикъ.

Sprawunek, -nku, **Sprawuneczek,** -czku, *м.* поку́пка, заку́пка; || де́ло, **Mam wiele sprawunków,** у меня́ мно́жество дѣлъ; || поруче́ніе, коммíссія. **Nadawać komu sprawunków,** надава́ть кому́ поруче́ній, коммíсій.

Sprężyk, -a, *м. Зоол.* щелку́нъ (*насѣко́мое*).

Sprężyna, -y, *ж. Умен.* **Sprężynka,** пружи́на, пружи́нка.

Sprężynność, *см.* **Sprężystość.**

Sprężynny, пружи́нный; || упру́гій.

Sprężyście, энергíчно, энергíчески, си́льно, упóрно.

Sprężystość, *Стар.* **Sprężynność,** -ści, *ж.* упру́гость. **Sprężystość powietrza,** упру́гость во́здуха * **Sprężystość działania,** эне́ргія, сто́йкость, твёрдость.

Sprężysty, упру́гій; || * энергíчный, энергíческій, сто́йкій, твёрдый.

Sprobować, Sprobować się, *см.* **Probować.**

Spróchniałość, -ści, *ж.* червото́чина прото́чина; || гниль.

Spróchniały, червото́чный, исто́ченный, изъѣ́денный черва́ми; || гнило́й, испо́рченный.

Spróchnieć, *см.* **Próchnieć.**

Spróchnienie, -nia, *ср. см.* **Próchnienie.**

Sprośnica, -y, *ж.* развра́тница, распу́тная же́нщина.

Sprośnie, распу́тно, развра́тно, безпу́тно, гря́зно.

Sprośnik, -a, *м.* развра́тникъ, распутный, развра́тный человѣ́къ.

Sprośnomówny, сквернослóвный, непристóйный, похáбный.

Sprośność, **-ści**, *ж.* распýтство, развратá; || позóръ, гнýсность; || похáбство, безстыдство, непристóйность.

Sprośny, распýтный, безпýтный, развратный; || позóрный, гнýсный; || похáбный, безстыдный, непристóйный.

Sprostać (czemu), слáдить, управúться (*съ чѣмъ*), преодолѣть (*что либо*).

Sprostowanie, **-nia**, *ср.* исправлéніе, поправка.

Sprowadzać, **Sprowadzić**, сводúть, свесть, проводúть, провестú; || * выписывать, заказывать. **Sprowadzać wodę z kąd**, проводúть вóду откýда. **Sprowadzać kogo ze schodów**, помогáть комý сойтú съ лѣстницы. **Sprowadzać towary**, выпúсывать товáры. **Sprowadzić kogo z drogi**, сбить съ путú, отвестú въ сторону. **Sprowadzić kogo z drogi cnoty**, совратúть кого съ путú добродѣтели. *Mat.* **Sprowadzić do spólnego mianownika**, привестú къ одномý знаменáтелю. **Sprowadzać do jednego punktu, do jednego środka**, соединúть въ одну тóчку, сосредотóчивать; || **Sprowadzać się, Sprowadzić się (dokąd)**, переѣзжáть, переѣхать (*на нóвую квартúру*), устрóиваться, устрóиться (*въ нóвомъ помѣщéніи*).

Sprowadzenie, **-nia**, *ср.* сведéніе, привóдъ. **Awizacja na sprowadzenie do śledztwa**, повѣстка о привóдѣ на слѣдствіе.

Spryca, *см.* **Szpryca.**

Sprycować, *см.* **Szprycować.**

Sprys, **-u**, *м.* **Sprysa**, **-y**, *ж.* багóръ, гакъ; || *Архит.* и *Плотн.* подстрѣлина, отвóдъ, быкъ, подпóра, подстáвка, подвéсокъ, контрафóрсъ.

Spryskać, опрúскать, обрúзгать, забрúзгать, обдавáть грáзью, загрязнúть.

Sprysz, **-u**, *м.* нáкипь на распылáвленномъ серебрѣ.

Spryszczeć, опрыщевáтѣть.

Spryt, **-u**, *м.* способность, дарованíе; || прозóрливость, проницáтельность; || понятливость. догáдливость, смѣтливость, лóвкость, извóротливость, находчивость. **Ma on wiele sprytu**, онъ человѣкъ óчень лóвкій, смѣтливый, находчивый, *см.* **Dowcip.**

Sprytnie, лóвко, провóрно.

Sprytność, **-ści**, *ж.* понятливость, проницáтельность; || лóвкость, провóрство, находчивость, смѣтливость.

Sprytny, понятливый, проницáтельный; || лóвкій, провóрный, смѣтливый,.

Sprzączka, **-i**, *ж.* пряжка.

Sprzączkarz, **-a**, *м.* пряжечный мáстеръ.

Sprzączkowy, пряжечный.

Sprządz, *см.* **Sprzęgać.**

Sprząg, **-ęgu**, *м.* упряжь, запрáжка; || дугъ; || * союзъ, соглашéніе.

Sprzągać, *см.* **Sprzęgać.**

Sprzątać, **Sprzątnąć**, прибир ть, прибрáть, убúрать, убрáть, очищáть, очúстить; || свозúть (*мýсоръ или зéмлю*). **Sprzątnij to wszystko**, приведú всё óто въ порáдокъ, приберú всё óто. **Sprzątać w pokoju**, убúрать, прибúрать нóмнату. **Sprzątać ze stołu**, убúрать, собúрать, снимúть со стола. **Sprzątać z pola**, снимúть хлѣбъ съ пóля. убúрать подъ рáгу, въ крытое гумнó; || * похищáть, присвóивать.

Sprzątanie, **-nia**, **Sprzątnięcie**, **-cia**, **Sprzątnienie**, **-nia**, *ср.* прибúрáніе, убúрáніе, собúрáніе, убóрка, очúстка, очищéніе; || свóзка (*мýсора или земли*); || убóрка хлѣба, убóрка подъ рáгу.

Sprzęcik, **-u**, *м.* (*Умен.* отъ слóва **Sprzęt**), небольшáя домáшняя ýтварь.

Sprzeczać się, спóрить, препирáться, пререкáться.

Sprzeczanie (się), **-nia**, *ср.* споръ, пререкáніе, препирáтельство.

Sprzeczka, **-i**, *ж.* споръ, ссóра, рáспря, прéніе.

Sprzeczliwie, Sprzecznie, сварлúво, со спóромъ; || противорѣчúво, разнорѣчúво.

Sprzeczliwość, **-ści**, *ж.* противорѣчúвость, прекослóвіе, духъ противорѣчія.

Sprzeczliwy, Sprzeczny, противорѣчащій, прекослóвный, сварлúвый; || спóрный, подвéрженный спóру; || противоположный, противный.

Sprzecznie, противорѣчúво, прекослóвно, вопреки.

Sprzecznik, **-a**, *м.* спóрщикъ.

Sprzeczność, **-ści**, *ж.* противорѣчіе, прекослóвіе, несогласіе; || несовмѣстность, противоположность. **Być w sprzeczności**, противорѣчúть.

Sprzeczny, противорѣчúвый, прекослóвный, разнорѣчúвый; || несовмѣстный, противоположный, противный, *см.* **Sprzeczliwy.**

Sprzedać, и т. д., *см.* **Przedać**, и т. д.

Sprzedawca, **-y**, *м.* продавéцъ.

Sprzedaż, **-y**, *ж.* продáжа.

Sprzęg, *см.* **Sprząg.**

Sprzęgać, **Sprządz**, закладывать, заложúть, запрягáть, запрéчь (*лошадей*); || привязывать на свóру, связывать свóрою (*собак*). || **Sprzęgać się**, запрягáться; || соединúться.

Sprzęt (*Опер.* **Sprzętu**), **-u**, *м.* домáшняя ýтварь, посýда, столóвый прибóръ, скарбъ, мéбель, движимость; || снарядъ, орýдіе, инструмéнтъ, снасть; || убóрка (*сѣна, хлѣба*).

Sprzęża, **-y**, *ж.* (**Sprzęż**), употребúтельное **Sprzęża**, **-ja**, *м.* упряжь, упрáжка, запрáжка; || упряжнóй скотъ.

Sprzężajny, упряжнóй, *см.* **Robocizna.**

Sprzężny, Sprzężysty, употребúмый въ упряжи; || соединúтельный.

Sprzyjać, благопріятствовать, быть снисходúтельнымъ, окáзывать благо-

склóнность, доброжелáтельствовать; || способствовать, содѣйствовать, помогáть. **Wszystko mu sprzyja**, всё емý благопріятствуетъ.

Sprzyjanie, -nia, *ср.* склóнность, наклóнность (*къ чему*), благосклóнность, расположéніе, привязанность, доброжелáтельство, сочýвствіе.

Sprzykrzyć, внушáть отвращéніе, омерзѣніе; || **Sprzykrzyć się**, надоѣсть, наскýчить.

Sprzymierzać, соединáть, составлáть союзъ. || **Sprzymierzać się**, соединáться, составлáть, заключáть союзъ, соглашáться.

Sprzymierzenie, -nia, *ср.* союзъ, коалíція; || заговóръ.

Sprzymierzeniec, -śca, *м.* союзникъ.

Sprzymierzeństwo, -a, *ср. см.* **Sprzymierzenie.**

Sprzymierzony, союзный.

Sprzysięga, -i, *ж.* заговóръ.

Sprzysięgać się, **Sprzysiądz się**, злоумышлáть, сговáриваться во врéдъ кому либо, состáвить мéжду собóю заговóръ.

Sprzysięganie się, **Sprzysiężenie się**, -nia się, *ср.* заговóръ.

Sprzysięgły, -ego, *м.* заговóрщикъ.

Sprzysiężenie, -nia, *ср. см.* **Sprzysięganie się.**

Sprzysiężony, *см.* **Przysięgły.**

Spuścisty, полóгій, отлóгій, покáтый; || упрýтій.

Spuszczizna, -y, *ж.* понущéніе (*бóжіе*), удáръ судьбы; || наслѣдіе.

Spust, -u, *м.* стокъ, вытеканіе, истечéніе, спускъ (*воды*); || сплáвка, перевóзъ, перевóзка (*по рѣкѣ*); || склонъ, наклóнъ, скатъ; || спусковáя собáчка (*у ружья*); || **взводъ** (*у ружéйнаго замкá*); || *Горн.* бороздá. || *Слес.* поворóтъ. **Zamek na dwa spusty**, замóкъ въ два поворóта.

Spustny, опускнóй. **Spustne drzwi**, опускнáя дверь; || сплавнóй, судохóдный. **Spustna rzeka**, сплавнáя рѣкá; || плóвный. **Spustny staw**, прудъ со плóвами.

Spustoszałość, -ści, *ж.* опустошéніе, разрушéніе, обветшáніе, обветшáлость, упáдокъ, разорéніе.

Spustoszały, **Spustoszony**, опустошённый, разрýшенный, обветшáлый, разорённый.

Spustoszeć, опустѣть.

Spustoszenie, -nia, *ср. см.* **Spustoszałość.**

Spustoszony, *см.* **Spustoszały.**

Spuszczać, **Spuścić**, спускáть, спустѣть, опускáть, опустѣть, понижáть, понизить. **Spuszczać kogo po sznurze**, спускáть кого по верёвкѣ. **Spuścić firankę**, опустѣть занавѣску. **Spuścić staw** *или* **wody ze stawu**, спустѣть вóду изъ прудá. **Spuszczać statek na wody** спустѣть сýдно на вóду. **Spuszczać drzewo wodą**, сплавлáть лѣсъ. **Spuszczać drzewo**, рубáть, валáть лѣсъ. **Spuszczać włosy**, стричь, обрѣзывать вóлосы. **Spuszczać** (*o koniach*), случáть. **Spuścić co komu za pieniądze**, уступáть комý что-либо за дéньги. **Spuścić co komu tanie**, уступúть комý что-либо дёшево. **Spuścić co z oka, z oczu, z baczności**, упустúть что изъ вúду, просмотрѣть, прозѣвать, не обратúть на что вниманія. **Spuścić oczy z kogo**, отвратúть взóры отъ кого. **Spuszczać oczy**, опускáть, потуплáть глазá. **Spuścić głowę**, понúкнуть головóю, преклонúть гóлову. **Spuścić głos**, понúзить гóлосъ. **Spuścić coś** *или* **nieco z ceny**, уступúть что нибýдь, сдѣлать небольшýю устýпку въ цѣнѣ. || **Spuszczać się**, **Spuścić się**, спускáться, спустúться, опускáться, опустúться, понижáться, понúзиться; || полагáться, положúться (*на кого*), довѣриться (*кому*). **Spuszczaj się na mnie, w niczém nie uchybię**, полагáйся на менá, ты ни въ чёмъ не ошибёшься.

Spuszczanie, **Spuszczenie**, -nia, *ср.* спускáніе, опусканіе, опущéніе, понижéніе. **Spuszczanie do piwnicy**, установка въ пóгребъ. **Spuszczanie stawu**, спускáніе воды изъ прудá. **Spuszczanie rzeką**, wodą, сплáвка внизъ по рѣкѣ. **Spuszczanie drzewa**, рýбка лѣса. **Spuszczanie włosów**, стрúжка волóсъ. **Spuszczanie komu czego**, устýпка, уступлéніе. **Spuszczanie oczu**, опусканіе глазъ. **Spuszczanie głosu**, понижéніе, опущéніе гóлоса. **Spuszczanie z ceny**, сбáвка въ цѣнѣ. **Spuszczanie czego z oczu, z uwagi**, упущéніе чего-либо изъ вúду, недостáтокъ вниманія, забúвчивость. **Spuszczanie koni**, случка, сáдка лошадéй. || **Spuszczanie się**, **Spuszczenie się**, самонадѣянность; || довѣріе, довѣренность, увѣренность (*въ комъ-либо*).

Spuszczony, опýщенный, спýщенный.

Spychać, **Zepchnąć**, спúхивать, спихнýть, стáлкивать, столкнýть, сбрáсывать, сбрóсить, низвергáть, низвергнýть, свергáть, свéргнуть.

Spytać, **Spytać się**, *см.* **Pytać.**

Sreberko, -a, *ср. Умен.* (*с.м.* **Srebro**), употребúтельнѣе во мн. ч. **Sreberka**, серебрецó.

Srebrniczy, серéбренническій, серéбренничій, серебренниковъ.

Srebrnik, -a, *м. Библ.* серéбренникъ, еврéйская серéбряная монéта; || серебренникъ, дѣлающій серéбряныя вéщи; || серéбряная монéта; || *Бот.* серéбренникъ, гусúная лáпка (*растéніе*).

Srebrny, серéбряный, серéбреный.

Srebro, -a, *ср.* серебрó; || серéбряная монéта. **Kopalnie srebra**, серéбряная рудá, серéбряный рудникъ. **Srebro malarskie**, листовóе серебрó. **Srebro pierunujące**, хлопýчее серебрó, аммiáковая серéбряная óкись. **Srebro regowe**, роговóе, солянóе серебрó. **Srebro nitkowe**, серéб-

ряная канитель. **Żywe srebro**, живое серебро, ртуть. **Srebro stołowe**, серебряная посуда.

Srebrogłów, -owu, *м.* серебряная парча, серебряный глазет.

Srebrogłowy, сделанный изъ серебряной парчи, изъ серебряного глазета.

Srebrowy, принадлежащій серебру. **Srebrowa komora**, кладовая съ серебряной посудою; || **Srebrowy, -ego**, *м. см.* **Kredencerz.**

Srebrzyć, Posrebrzyć, Usrebrzyć, серебрить, посеребрить.

Srebrzysto, серебристо.

Srebrzysty, серебристый.

Średni, средній; || посредственный. **Stan średni**, среднее сословіе. **Wieki średnie**, средніе вѣка. **Średnie piwo**, посредственное пиво, *см.* **Mierny.**

Średnica, -y, *ж. Мат.* поперечникъ, діаметръ.

Średnik, -a, *м. Грам.* точка съ запятою.

Średnio, посредственно.

Sroczę, -ęcia, *ср.* сорочёнокъ, птенецъ сороки.

Sroczka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Sroka**), молодая сорока.

Sroczy, сорочій.

Śród, Śrzód, средй, средь. *Прежде употреблялось:* **O śrzód nocy**, средй ночи, въ полночь. **Na śrzód do południa**, средй дня, въ полдень, *см.* **Wśród.**

Sroda, -y, *ж.* среда, середа. **Wstępna środa**, пепельная середа (*на первой недѣлѣ великаго поста*), *см.* **Popielec.**

Środek, -dka, *м.* средоточіе, центръ, средина, середина, серёдка; || средá; || *мѣра, средство, способъ (*к чему*); || сердцевина (*въ деревѣ*); || внутренность (*въ плодѣ*); || **Środek ziemi**, средоточіе земли; || **Środek miasta**, центръ, средина города; || **Środek lekarski**, медицинское средство, лѣкарство. **Środki zabezpieczenia**, мѣры обезпеченія. **Środki egzekucyjne**, понудительныя мѣры. **W samym środku, Na samym środku**, въ самой срединѣ, какъ разъ посрединѣ. ***Iść środkiem**, держаться средины, идти среднимъ путемъ, не вдаваться въ крайности.

Środkowy, средній, посредственный; || сосредоточенный, центральный. **Punkt środkowy**, средоточіе.

Środopoście, -ścia, *ср.* средина великаго поста, средопостная недѣля.

Śródziemny, средиземный.

Srogi (*Стар.* **Srog**), строгій, взыскательный; || суровый, жестокій, грозный, лютый, сердитый, жестокосердый, дикій, свирѣпый, звѣрскій; || ужасный, страшный, тяжкій, мучительный. **Sroga kara**, жестокое, тяжкое наказаніе. **Srogie postępowanie**, жестокое обхожденіе. **Srogi ból**, страшная, мучительная боль. **Sroga postawa**, суровый видъ, пріемъ. **Srogi męższczyzna**, жестокій, свирѣпый человѣкъ. ||*Посл.* **Straszliwszy djabeł w farbach, niż w saméj istocie**, не такъ страшенъ чортъ, какъ его малюютъ. || **Srogie spojrzenie**, сердитый взглядъ.

Srogo (употребительнѣе **Srodze**), строго, взыскательно, сурово, жестоко, грозно, сердито, дико, свирѣпо, звѣрски, ужасно, страшно, мучительно.

Srogość, -ści, *ж.* строгость, взыскательность, жестокость, суровость, грубость, свирѣпость, лютость, звѣрство. **Srogość zimy**, суровость, жестокость зимы. **Srogość występku**, гнусность поступка, гнусный поступокъ.

Sroka, -i, *ж.* сорока. **Sroka krzekce**, сорока стрекочетъ. *Посл.* **I jam nie wypadł sroce z pod ogona**, я тоже не прохвостъ, я тоже что нибудь значу, мы сами съ усами.

Srokacizna, -y, *ж.* пестрота; || рябь (*на водѣ*).

Srokacz, Srokosz, -a, *м.* пѣгая лошадь, пѣгій волъ; || *старикъ, хрычъ, съдовласый.

Srokatość, -ści, *ж. см.* **Srokacizna.**

Srokaty, пёстрый, испещрённый.

Srokosz, -a, *м.* сорокопутъ (*птица*).

Srom, -u, *м.* срамъ, стыдъ, поношеніе, позоръ, *см.* **Wstyd.**

Sromać się, срамиться, позориться.

Sromiężliwie, стыдливо, непорочно, цѣломудренно.

Sromiężliwość, -ści, *ж.* стыдливость, непорочность, цѣломудріе.

Sromiężliwy, стыдливый, непорочный, цѣломудренный, *см.* **Wstydliwy.**

Sromocenie, -nia, *ср.* посрамленіе, оскорбленіе, хула.

Sromocić, Zesromocić, срамить, хулить, поносить, оскорблять, позорить, безславить.

Sromota, -y, *ж.* срамъ, стыдъ, безчестіе, безславіе, позоръ, *см.* **Hańba.**

Sromotnie, постыдно, срамно, безславно, безчестно, позорно, *см.* **Haniebnie.**

Sromotnik, -a, *м.* безчестный, оповоренный, обезчещенный человѣкъ, подлецъ.

Sromotność, -ści, *ж.* посрамленіе, безчестіе, поношеніе, позоръ.

Sromotny, безчестный, опозоренный, гнусный, постыдный.

Śrót, Szrót, -u, *м.* дробь (*на птицъ*); || непросѣянная мука; || большой кусокъ говядины или рыбы вдоль отрѣзанный.

Śrótować, Pośrótować, дробить, раздробить, толочь, истолочь, крошить, искрошить, разбивать, разбить на мелкіе куски; || молотить, смолоть рожь; || отливать дробь.

Śrótówka, -i, *ж.* охотничье ружьё, дробовикъ.

Śrótowy, дробовой.

Srożeć, свирѣпѣть, яриться.

Srożyć się, пылить, горячиться, сер-

дáться, озвирѣпствовать, бѣсúться, злúться, ожесточúться.

Śrub, -a, *м.* болтъ; || шкворень.

Śruba, -y, *ж.* винтъ, щурýпъ.

Śrubka, -i, *ж.* вúнтикъ, щурýпикъ.

Śrubować, Zaśrubować, винтúть, завинтúть, привинтúть.

Śrubownica, -y, *ж.* винтовáльня.

Śrubowy, винтовóй. **Śrubowy tok**, завитóкъ. **Śrubowa macica**, гáйка.

Śrubsztak, -a, *м. Умен.* **Śrubsztaczek**, -czka, *м.* тúскій съ винтáми.

Śrzon, *см.* **Szron**.

Ssać, сосáть, высáсывать, обсáсывать.

Ssący, сосýщій; || *Зоол.* млекопитáющій.

St, st! *Межд.* стъ! эй! гей!

Stać, стать, стоáть; || стóить. **Na nogach stać**, *или* **Na dobrych nogach stać**, находúться въ хорóшемъ положéніи. **Stać na kotwicach**, стоáть на я́корѣ. **Dom ich stoi mi otworem**, домъ ихъ откры́тъ для менá. **Drzwi stoją otworem**, дверь откры́та. **Łzy mu w oczach stoją**, у него́ на глазáхъ навёртываются слёзы. **Jak rzeczy stoją?** каковó идýтъ дѣлá? **Stać u prawa**, вестú дѣло въ судѣ. *Стар.* **Stoi w piśmie**, напúсано, въ писáніи скáзано. **Sejm czterdzieści dni stał**, сеймъ продолжáлся сóрокъ дней. **Jeszcze w rozmowie stali**, онú ещё продолжáли разговóръ. **Stać u rzemieślnika**, быть въ учéніи у ремéсленника. **Stoję w tém, com powiedział**, твёрдо держýсь того́, что́ я скáзалъ, стою́ въ дáнномъ слóвѣ. **Stać przy prawdzie**, стоáть за прáвду. **Stać w mierze**, соблюдáть мéру, твёрдо держáться чего́. **W swéj klubie stoją**, не нарушáютъ грáницъ умѣренности, не выходáтъ изъ грáницъ умѣренности. **Te słowa za naszę sentencją stoją**, э́ти слова́ подтверждáютъ нашъ приговóръ. **Kraj ten urodzajem dobrze stoi**, э́та странá поддéрживается хорóшимъ урожáемъ. **Wojska obozem stoją**, войскá стоáтъ, *или* расположéны лáгеремъ. **Sam stał za wszystko**, самъ всѣмъ распоряжáлся. **Pruski mistrz chciał Łokietkowi pomorską ziemię zapłacić jak stoi**, прýсскій магúстръ хотѣлъ заплатúть Локéтку за Помóрскую зéмлю стóлько, скóлько онá стóитъ. *Посл.* **Jeden mądry stoi za dziesięciu głupich**, за учёнаго двухъ неучёныхъ даю́тъ, за бúтаго двухъ небúтыхъ даю́тъ. **Taki wódz stoi za armją**, такóй вождь стóитъ пóлной áрміи. **Więcéj mię to stoi, niż gdybym był w kramie kupił**, э́то мнѣ бóльше стóитъ, нéжели бы я купúлъ въ лáвкѣ. **Stać o co**, дорожúть чѣмъ-либо. **Nie stoję o jego łaskę**, я не забóчусь о его́ благосклóнности. **Stać o pannę**, свáтаться, просúть рукú невѣсты. *Стар.* **Stać na kogo**, *или* **komu na zdrowie**, наступáть кому́ на гóрло, посягáть на чью жизнь. **Stać komu za ojca**, замѣнúть кому́ отцá. *Безлич.* **Stać, stało, staje**, доставáть, быть достáточну, достáло, достаётъ, достáточно. **Nie staje mu pieniędzy**, емý не достаётъ дéнегъ. **Nie stało cegły na budowę**, не достáло кирпичу́ на строéніе. || Въ Іюлѣ мѣсяцѣ собирáть медóвую росу́ на лúстьяхъ растéній (*о пчёлахъ*). **Stać się**, *см.* **Stawać się**.

Staciwa, -y, *ж.* стóйка, подстáвка, подпóра (*у ткачéй*).

Stacja, -ji, *ж.* останóвка, стоáнка; || стáнція (*почтовая*). **Stacja przeprzęgowa**, промежýточная стáнція. **Stacje obchodzić**, останáвливаться. *Морс.* **Być na stacji**, быть на стáнціи.

Stacyjny, станціóнный.

Staczać, катúть, скáтывать, скатúть, спускáть, спустúть; || свёртывать, свернýть. **Stoczyć wino**, сцѣдúть винó. || **Stoczyć bitwę**, дать сраженіе, сразúться. || **Staczać**, точúть, источúть (*о червя́хъ*). || **Staczać się, Stoczyć się**, катúться, скáтываться, скатúться, спускáться, спустúться, свёртываться, свернýться; || сражáться, сразúться.

Stadło, -a, *ср.* пáра (*самéцъ и самка*); || пáра, двóица, четá (*мужъ и женá*). **Zgodne stadło**, согláсная четá.

Stadniczy, завóдскій, коннозавóдскій.

Stadnik, -a, *м.* стáдникъ, смотрúтель надъ стадáми; || завóдскій жеребéцъ.

Stadny, стáдный.

Stado, -a, *ср.* стáдо, стáя, гуртъ. **Stado rządowe**, казённый, кóнскій завóдъ. **Stado wołów, owiec**, стáдо волóвъ, овéцъ. **Stado koni**, табýнъ лошадéй. **Stado ptaków**, стáя птицъ. **Stado śledzi**, стáдо сельдéй.

Stągiew, -gwi, *ж.* чанъ, кадь, ушáтъ.

Stągiewka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Stągiew**), кáдочка, жбанъ, яндовá.

Stagnacja, -ji, *ж.* застóй, останóвка (*въ дѣлахъ, въ торгóвлѣ*).

Staje, -ja, *ср.* стáдія, линéйная мéра, десятúна земли́.

Stajenka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Stajnia**), конюшенка; || небольшóй хлѣвъ, небольша́я закýта.

Stajenne, -ego, *ср.* плáта за стóйло.

Stajenny, конюшенный; || **Stajenny**, -ego, *м.* кóнюхъ.

Stajnia, -ni, *ж.* конюшня; || **Stajnia na krowy**, коровникъ, коровій хлѣвъ; || **Stajnia zimowa, ciepła**, мшéникъ, подклѣть, анбáръ оконопáченный мхомъ въ предохранéніе отъ стýжи.

Stal, -i, *ж.* сталь, булáтъ. **Stal cementowa**, цементная сталь; = **naturalna surowa**, сырáя сталь, укладъ. **Nie wiele tam stali, co pospólstwo chwali**, не всякому слýху вѣрь.

Stale, постоáнно, неизмѣнно.

Stalenie, *см.* **Stalowanie**.

Stalić, навáривать стáлью, закáливать, закалúть желѣзо, сталь.

Stalica, -y, *ж.* гладилó, лощилó, воронилó; || полирóванная сталь.

Stalisty, навáренный стáлью, сталúстый; || желéзистый. **Woda stalista**, желéзистая водá.

Stalka, -i, *ж.* огнúво, трутнúца; || мусáть, стальнáя полосá, на котóрой тóчать ножú; || стальнóе перó.

Stalmach, *см.* **Stelmach.**

Stalny, *см.* **Stalowy.**

Stalony, стальúстый.

Stałopłyn, -u, *м. Хим.* угóльная кислотá.

Stałość, -ści, *ж.* постоáнство; || твёрдость, крéпость, непоколебúмость; || *Хим.* твёрдость, плóтность. **Stałość szczęścia**, постоáнство счáстія. **Stałość ducha**, твёрдость, крéпость дýха.

Stalować, Nastalować, навáривать, наварúть стáлью, закáливать, закалúть; || прилáживать, прилáдить, установúть, установúть.

Stalowanie, -nia, *ср.* закáлка стáли, навáр.

Stalowany, Stalowny, навáренный стáлью, закалённый; || желéзистый. **Stalowana woda**, желéзистая водá.

Stalowy, стальнóй; || желéзистый. **Kąpiel stalowa**, желéзистая вáнна. **Kolor stalowy**, стальнóй цвéтъ.

Stalwarki, -ów, *мн. Горн.* пóдвязи для вытáскиванія водú изъ рудникóвъ.

Stały, прóчный, плóтный, твёрдый, крéпкій. *Физ.* **Ciało stałe**, твёрдое тéло. **Ląd stały**, материкъ; || твёрдая, матéрая землú; || постоáнный, продолжúтельный. **Wiatry stałe**, постоáнные вéтры. **Stałe siedlisko**, постоáнное жилúще; || стóйкій, твёрдый, сúльный, основáтельный. **Stały charakter**, твёрдый, сúльный хáрактеръ, **Umysł stały**, основáтельный умъ.

Stan, -u, *м.* состоáніе, положéніе; || сослóвіе; || звáніе, чинъ, дóлжность; || прóмыселъ, профéссія, óбразъ, родъ жúзни; || станъ, тáлія, ростъ. **Stan temperatury, powietrza**, состоáніе температýры, вóздуха. **Stan oblężenia**, осáдное положéніе. **Stan rzeczy się zmienił**, положéніе дéлъ измéнúлось. **Stan małżeński**, бракъ, супрýжество. **Stan bezżeński**, безбрáчіе. **Stan kawalerski**, холостáя жизнь. **Stan służby**, послýжной списóкъ; формулáръ. **Stan sprawy**, докладъ, докладнáя запúска. **Stan opóźnienia**, промедлéніе, врéмя просрóчки. **Stan majątkowy**, имýщественный ценз. **Stan czynny**, актúвъ (*наличность*). **Stan bierny**, пассúвъ (*долгъ*). **Stan panieński**, дéвúчество. **Stan rycerski**, рыцáрство, рыцáрское звáніе. **Stan miejski**, срéднее сослóвіе, мѣщáнство, граждáнство. **Ludzie różnego stanu**, лю́ди рáзнаго сослóвія. **Obrać sobie stan jaki**, избрáть родъ жúзни; || **Stany**, -ów, *мн.* штáты, сéймъ; || **Radca stanu**, стáтскій совéтникъ.

Stanąć, *см.* **Stawać.**

Stancja, -ji, *ж.* квартúра (*холостáя*); || кóмната, гóрница. **Mieć gdzie stancją**, квартúровать, помѣщáться, брать себé квартúру, имéть помѣщéніе, жить на квартúрѣ. **Mieć studentów na stancji**, помѣщáть студéнтовъ у себя́ въ квартúрѣ.

Stancyjka, -i, *ж. Умен.* квартúрка; || кóмнатка.

Stangret, -a, *м.* кýчеръ.

Stangretowy, кучерскóй.

Staniałość, -ści, *ж.* пониженіе цѣнъ, удешевлéніе.

Stanie, -nia, *ср.* стóйка, стоáніе; || положéніе (*тѣла*), пóза; || состоáніе; || останóвка, стоáнка; || *Стар.* квартúра, помѣщéніе; || *Стар.* конюшня, стóйло.

Stanięcie, *см.* **Stawanie.**

Stanik, -a, *м.* корсáжъ, лиéвъ, лúфчикъ.

Staniuch, -a, *м.* кóнюхъ.

Stanowca, -y, **Stanowiciel**, -a, *м.* основáтель, установúтель, учредúтель. **Stanowca praw**, законодáтель.

Stanowczo, рѣшúтельно, окончáтельно.

Stanowczy, рѣшúтельный, окончáтельный. *Юрид.* **Wyrok stanowczy**, рѣшéніе по существý.

Stanowić, Postanowić, (*Стар.* **Stanowiać**, останáвливать, удéрживать), основывать, основáть; || устрóивать, устрóить; || заводúть, завестú, учреждáть, учредúть, устанáвливать, установúть, постанáвливать, постановúть, вводúть (*въ дóлжность*), опредѣлúть, опредѣлúть; || водвориáть (*на мѣстѣ*); || составлúть; || касáться, быть нýжнымъ. **Stanowić miasta**, закладывать, учреждáть городá. **Stanowić kogo gdzie**, помѣстúть кого́ гдѣ́ либо, опредѣлúть къ какóму либо мѣсту. **Ustanowić rząd**, учредúть правúтельство. **Stanowić prawa**, обнарóдывать, издавáть закóны. **Stanowić prawidła**, устанáвливать прáвила. **Stanowić o czém**, рѣшáть, судúть (*о дѣлѣ*). **Lud relaiczy stanowi większą część ludności**, земледѣльческое сослóвіе составлúетъ бóльшую часть населéнія. **To u mnie nic nie stanowi**, óто для менá ничегó не знáчитъ, óто для менá не вáжно, óто для меня не составлúетъ вáжности. **Stanowić klasz (z ogierem)**, случáть, || **Stanowić się**, *Стар.* останáвливаться; || *Стар.* учреждáться, основываться; || устанáвливаться (*о цѣнѣ*); || случáться (*о животныхъ*); || опредѣлúться (*въ дóлжность*); || рѣшáться.

Stanowidło, -a, *ср.* препóна, прегрáда, препáтствіе.

Stanowienie, Postanowienie, -nia, *ср.* постановлéніе, установлéніе, учрежденіе, основáніе; || заведéніе; || опредѣлéніе, назначéніе, пристроéніе къ мѣсту, || составлéніе, устроéніе, устрóйство; || **Stano-**

wienie o czém, рѣшéніе (*дѣла*), постановлéніе (*о дѣлѣ*).

Stanowisko, -a, *ср.* положéніе, мѣ́сто, мѣ́стоположéніе; || состоя́ніе, зва́ніе; || *Воен.* позúція, станъ, ла́герь; || *Воен.* пость; || *Охот.* шала́шъ, сторóжка; || *Морс.* **Stanowisko okrętów,** рейдъ, рéйда; || **Stanowisko w społeczeństwie,** общéственное положéніе.

Stanowniczy, -ego, *м. Воен.* квартирмéйстеръ.

Stanowny, рѣша́тельный, непоколеби́мый; || постанови́тельный; || **List stanowny,** жа́лованная гра́мота.

Stąpać, Stąpić, ходи́ть, ступа́ть, ступи́ть, ше́ствовать, идти́ впередъ, переступа́ть, переступи́ть, шага́ть, перешагну́ть.

Stąpanie, -nia, *ср.* похóдка, пóступь, ходъ, ше́ствіе; || **Stąpienie,** ходъ (*въ шáхматной игрѣ*).

Stąpór, *см.* **Stępór.**

Starać się, стара́ться, усúливаться, рва́ться. **Starać się o co,** хлопота́ть о чёмъ, иска́ть чего́, домога́ться, доби́ваться.

Staranie, -nia, *ср.* стара́ніе, попече́ніе; || забóта, хожде́ніе (*по дѣлу*), смотрѣ́ніе (*за дѣломъ*).

Starannie, стара́тельно, тща́тельно.

Staranność, -ści, *ж.* стара́тельность, внима́тельность, забóтливость, попечи́тельность, прилежáніе.

Staranny, стара́тельный, внима́тельный, забóтливый, попечи́тельный, прилéжный.

Starbać się, Starbotać się, *Стар.* шата́ться, колеба́ться.

Starcowski, ста́рческій:

Starczyć (czego), снабжа́ть, поставля́ть, доставля́ть. **Starczyć (czemu),** доставáть.

Starczyn, Starczynny, старýшкинъ, ба́бушкинъ.

Starek, -rka, *м. см.* **Dziadek, Staruszek.**

Stareńki, Starenny, ста́ренькій, стариковáтый, ста́рческій.

Stargać, Stargnąć, расторга́ть, растóргнуть, разрывáть, разорвáть, порвáть; || сломáть, сломи́ть; || разбивáть, разби́ть; || изнура́ть, изнури́ть; || разстрóивать, разстрóить.

Starganie, -nia, *ср.* расторже́ніе, разры́въ; || разлáмываніе; || разбиваніе, разби́тіе; || изнуре́ніе, изнеможе́ніе; || разстрóйство.

Stargany, разóрванный, растóрженный; || разлóманный; || разбúтый; || изнурённый, изнеможённый; || разстроéнный.

Stargnąć, *см.* **Stargać.**

Stargować, сторговáть, услóвиться въ цѣнѣ.

Starka, -i, *ж.* старýха, старýшка; || стáрая пчелá; || *Охот.* стáрая куропáтка; || стáрая овцá; || стáршая кáрта, тузъ (*въ игрѣ*); || стáрая вóдка.

Starodawnie, въ дрéвности, въ старинý.

Starodawność, -ści, *ж.* дрéвность, старинá, дáвность.

Starodawny, дрéвній, старúнный, дáвній.

Staroletni, Staroletny, многолѣ́тній, престарѣ́лый, дря́хлый, стáрческій.

Staromiejski, принадлежáщій стáрому гóроду.

Staropolski, старопóльскій.

Starość, -ści, *ж.* стáрость, вéтхость, дря́хлость.

Starości, *см.* **Starościński.**

Starościanka, -i, *ж. Стар.* дочь старóсты, *см.* **Starosta.**

Starościc, -a, *м. Стар.* сынъ старóсты, *см.* **Starosta.**

Starościna, -y, *ж. Стар.* жена́ старóсты, *см.* **Starosta.**

Starościński, стáростинскій, старостúнскій.

Starosta, -y, *м. Стар.* старóста (*владѣ́тель лéннаго имѣ́нія въ прéжней Пóльшѣ*); || *Стар.* **Starosta główny, grodowy, sądowy,** судéбный старóста; || стáроста, старшúна надъ крестья́нами.

Starostwo, -a, *ср. Стар.* старóство (*лéнное помѣ́стье въ Пóльшѣ*); || *Собир.* старóста вмѣ́стѣ съ женóю.

Staroświecczyzna, -y, *ж.* старинá, старúнный обы́чай, старобы́тность.

Staroświecki, старосвѣ́тскій, старобы́тный.

Staroświeckość, -ści, *ж.* стародáвность, старобы́тность.

Starowieczność, -ści, *ж.* глубóкая дрéвность, первобы́тныя временá.

Starowieczny, дрéвній, первобы́тный.

Starowierca, -y, *м.* старовéръ, старообря́децъ; || правовéръ, правовéрный.

Starowierny, старовéрческій, старообря́дческій; || правовéрный.

Starowina, -y, Starowinka, -i, *м.* старичёкъ, старúнушка, старинá; || = *ж.* старýшка.

Starownie, стара́тельно, тща́тельно.

Starowność, -ści, *ж.* стара́тельность, тща́тельность.

Starowny, стара́тельный, тща́тельный.

Starozakonny, старозако́нный, ветхозавѣ́тный; || **Starozakonny, -ego,** *м.* еврéй, жидъ. **Starozakonna, -ej,** *ж.* еврéйка, жидóвка.

Starozapustna niedziela, *Церк.* недѣ́ля о блýдномъ сынѣ.

Starożytnik, -a, *м.* антиквáрій, любúтель, собирáтель дрéвностей, *см.* **Antykwarjusz.**

Starożytność, -ści, *ж.* дрéвность; || **Starożytności,** *мн.* дрéвности, произве-

дéнія дрéвности; || археолóгія, наýка о дрéвностяхъ.

Starożytny, дрéвній, искóнный, стáрый, старúнный, дáвній.

Starszeński, старшúнскій.

Starszeństwo, -a, *ср.* старшинствó, первéнство; || перворо́дство. **Sodług starszeństwa**, по старшинствý (*въ служ́бѣ*). **Prawo starszeństwa**, прáво перворо́дства.

Starszy, стáршій; || **Starszy**, -ego, *м.* старшинá.

Starszyna, **Starszyzna** (иногдá: **Starzyzna** -y, *ж.*), *Собир.* вы́сшее начáльство, вы́сшія дóлжности, чины́.

Starty, стёртый, истёртый.

Staruch, -a, *м.* старичúшко, старичéнко.

Starucha, **Staruszka**, -i, *ж.* старýха, старýшка.

Staruchny, **Starusieńki**, **Starutki**, стáренькій, старёхонькій, престарéлый.

Staruszek, -szka, *м.* старичёкъ, старúнушка.

Staruszka, *см.* **Starucha**.

Stary, стáрый, дрáхлый, вéтхій, дáвній, стáрческій; || **Stary**, -ego, *м.* старúкъ; || **Stara**, -éj, *ж.* старýха. *Посл.* **W starym piecu djabeł pali**, сéдина въ бóроду, а бѣсъ въ ребрó.

Staryk, -a, *м. Зоол.* чúстикъ, мычагáтка, пингвúнъ (*птúца*).

Starzałość, -ści, *ж.* вéтхость, брéнность.

Starzec, -rca, *м.* стáрецъ, старúкъ.

Starzeć, **Zestarzeć**, **Starzeć się**, старéть, устарéть, стáриться.

Starzyzna, -y, *ж.* старьё, вéтошь.

Stateczek, -czka, *м. Умен.* (*см.* **Statek**), посýдинка, сосýдикъ, сосýдецъ; || судёнко, судёнышко (*водохóдное*).

Statecznie, постоя́нно, степéнно, солúдно; || благоразýмно; || воздéржно.

Statecznieć, степенúться, остепенúться, степéнничать.

Stateczność, -ści, *ж.* постоя́нство, степéнность, солúдность; || благоразýмie; || скрóмность, воздéржность.

Stateczny, постоя́нный, степéнный, солúдный; || благоразýмный; || скрóмный, воздéржный. **Człowiek stateczny**, степéнный, солúдный человéкъ.

Statek, -tku, *м. Стар.* имýщество, *см.* **Majątek**; || сосýдъ, посýда, посýдина. **Statki kuchenne**, кухóнная посýда; || инструмéнтъ, снарáдъ, прибóръ (*у ремéсленника*); || сýдно, ладья́, корáбль, **Statek parowy**, парохóдъ. **Właściciel statku**, судохозя́инъ; || благоразýмie, воздéржность. **Mieć statek**, быть хорóшаго поведéнія.

Statkować, быть воздéржнымъ, степéнно, благоразýмно вести́ себя́.

Statkowy, посýдный, относя́щійся къ посýдѣ; || судовóй, относя́щійся къ водохóднымъ судáмъ.

Statua, -ui, *ж.* стáтуя, истукáнъ, извая́ніе, *см.* **Posąg**.

Statut, -u, *м.* статýтъ, постановлéніе, устáвъ, *см.* **Ustawa**.

Statyka, -i, *ж.* стáтика, наýка о равновéсіи твёрдыхъ тѣлъ.

Statysta, -y, *м.* государственный человéкъ, политúкъ; || *Театр.* статúстъ, актёръ безъ рѣчéй на сцéнѣ; || *Прост.* ýмная головá.

Statystka, **Statystyczka**, -i, *ж.* жéнщина мѣшáющаяся въ политúку; || *Театр.* статúстка, актри́са безъ рѣчéй на сцéнѣ.

Statystyczny, статистúческій.

Statystyk, -a, *м.* статúстикъ

Statystyka, -i, *ж.* статúстика; || статистúческое описáніе (*страны*).

Statywa, -y, *ж. Стар.* обúтель.

Staw, -u, *м.* устáвъ, сочленéніе. **Ze stawu wyruszyć**, вы́вихнуть, свихну́ть; || прудъ.

Stawać, **Stanąć**, ставáть, вставáть, стать, останáвливаться, остановúться; || стáться, сбы́ться, случúться. **Stawać po drodze**, останáвливаться въ дорóгѣ. **Stawać gdzie, u kogo**, остановúться гдѣ́ либо, у кого́. **Stanąć w hotelu**, остановúться въ гостúницѣ. **Stanąć przykim**, стать съ кѣмъ рáдомъ. **Stanąć na czele**, стать въ челѣ́ *или* во главѣ́. **Stanąć w obronie czyjéj**, вступúться за кого́, принúть чью либо́ сторóну, взять кого́ либо подъ свою́ защúту. **Stanąć przed sądem**, явúться въ судъ. **Staniemy w Warszawie wieczorem**, мы пріѣ́демъ въ Варшáву вéчеромъ. **Stanąć u kresu swoich życzeń**, достúгнуть предѣла своúхъ желáній. **Od tego aż włosy na głowie stają**, отъ э́того волосъ станóвится ды́бомъ, э́то ужáсно. **Łzy mu w oczach stanęły**, глаза́ его́ напóлнились слезáми. **Stanął pokój**, заключёнъ былъ миръ. **Stanąć na czém**, *Безл.* рѣшúться, остановúться на чёмъ, покóнчить; || доставáть, ставáть, хватáть, быть достáточну; || **Cud się stał**, свершúлось чýдо. **Gdzie się to stało**, гдѣ́ э́то случúлось?

Stawanie, -nia, *ср.* я́вка, *см.* **Stawiennictwo**.

Stawarz, -a, *м. Стар.* копáющій прудъ.

Stawczyzna, -y, *ж.* арéндная плáта за прудъ.

Stawiać, **Stawić**, стáвить, постáвить, стать; || строúть, сооружáть, воздвигáть; || класть, положúть, помѣстúть. **Stawiać filiżankę na stole**, стáвить чáшку на столѣ́. **Stawiać obóz**, стать лáгеремъ, разбúть лáгерь. **Stawiać pierwsze kroki czyje**, руководúть, наставля́ть кого́-либо. **Stawiać pijawki**, припускáть пія́вки. **Stawić loterją**, взять лотерéйный билéтъ. **Stawić życie na kartę**, рисковáть жúзнію. **Stawić komu czoło**, не поддавáться, не

уступа́ть кому́. Stawić pole, дать сраже́ние. **Stawiać posągi, pomniki**, воздвига́ть ста́туи, па́мятники. **Stawiać pałace, kościoły, domy**, возводи́ть, сооружа́ть дворцы́, це́ркви, дома́. *Посл.* **Zamki na lodzie stawić**, стро́ить воздушные за́мки. **Stawić świadków**, представля́ть свиде́телей. **Na szańo stawić**, подверга́ть опа́сности, де́лать науда́чу. || **Stawiać się, Stawić się**, яви́ться, яви́ться, представля́ться, предста́виться, пока́зываться, показа́ться, выка́зываться, вы́казаться. **Stawić się w sądzie**, яви́ться, предста́ть въ судъ. **Stawić się gdzie, u kogo**, придти́ куда́-либо, придти́ къ кому́-либо (*въ назна́ченное вре́мя*). **Stawić się przed kim**, яви́ться, предста́виться къ кому́ (*къ нача́льнику*). **Stawić się w słowie**, устоя́ть въ сло́вѣ, сдержа́ть сло́во. **Głuchym się na co stawiać**, притворя́ться глухи́мъ, не слу́шать, не хоте́ть слу́шать, не внима́ть про́сьбамъ. **Z godnością się komu stawić**, вы́казать кому́ свое́ досто́инство.

Stawiączka, -i, *ж.* торчёкъ. **Stawiączką co kłaść**, ста́вить что́-либо сто́ймя, стойко́мъ, торчма́; || прямы́я бу́квы въ печа́ти и́ли на письмѣ.

Stawianie, Stawienie, -nia, *ср.* поставле́ние, помѣще́ние, представле́ние, предъявле́ние, я́вка; || строе́ние, постро́ение, постро́йка, сооруже́ние. || *Юрид.* **Stawienie się w sądzie**, я́вка въ судъ.

Stawianka, -i, *ж.* родъ уды́ на щукъ.

Stawiarka, -i, *ж.* копа́ние прудо́въ; || тя́на, плъ въ прудѣ.

Stawić, Stawić się, *см.* **Stawiać.**

Stawidło, Stawidełko, -a, *ср.* затво́ръ, вешня́къ (*у шлю́за*), подъёмная дверь, шлюзъ (*въ пруду́*); || подъёмъ, коромы́сло, о́цѣпъ, перевѣсъ у мосто́въ, у колоде́цевъ; || * прегра́да; || *Сравн. Церк. и русск. Стар.* ста́вило (*отвѣсъ, уровень*); || *Горн.* ста́вень. **Stawidło pogrodkowe**, спускъ.

Stawienie się, -nia się, *ср.* я́вка (*въ судѣ*).

Stawiennictwo, -a, *ср. Юрид.* я́вка въ судъ.

Stawinoga, -i, *м. Стар.* и *Прост.* назва́ние хлѣба; || *Стар.* хлѣбода́ръ.

Stawisko, -a, *ср.* ложби́на пруда́; || большо́й запу́щенный прудъ.

Stawka, -i, *ж.* ста́вка (*въ игрѣ*); || установка у́лья съ пчёлами на де́ревѣ.

Stawnica, -y, *ж. Зоол.* водопаучо́къ.

Stawniczy, -ego, *м.* сто́рожъ, смотри́тель пруда́.

Stawniki, -ów, *мн.* ра́зной величины́ о́бручи.

Stawnociąg, Stawnoprost, -u, *м.* **Stawnoprosta** и́ли **Stawnociągła linja**, *Стар.* перпендикуля́рная ли́нія.

Stawnociągłość, Stawnoprostość, -ści, *ж.* перпендикуля́рность, отвѣсность.

Stawowaty, состоя́щій изъ суста́вовъ, сочлене́нный.

Stawowy, суста́вный; || **Stawowy, Stawny**, прудово́й.

Stebnować, Stepnować, строчи́ть.

Stebnówka, Stepnówka, -i, *ж.* стро́чка.

Stęchlina, Stęchlizna, -y, Stęchłość, -ści, *ж.* за́тхлость, за́тхлость, за́тхлый за́пахъ, ту́хлость.

Stęchły, за́тхлый, ту́хлый.

Stęchnąć, ту́хнуть, проту́хнуть.

Stecka, Steczka, Stedzka, *см.* **Ścieżka.**

Stęga, *см.* **Wstęga**; || *Прост.* брусо́къ, полоса́ (*желѣза*), *см.* **Sztaba.**

Stęgnisko, Stęgno, -a, *ср.* слѣдъ, стезя́, тропа́, *см.* **Ślad.**

Stek, -u, *м. Стар.* слія́ние, стече́ние (*водъ*); || стокъ, спускъ воды́, *см.* **Ściek.** **Stek kuchenny**, ка́менный судомо́йный столъ. **Stek okrętowy**, льяло; || * верте́пъ, прито́нъ, гнѣзди́лище (*разбо́йниковъ, воро́въ*).

Stęk, -u, *м.* стонъ, стена́нье, о́ханье.

Stękać, Stęknąć, стена́ть, стона́ть, застона́ть, о́хать, о́хнуть, вздыха́ть, вздохну́ть; || * горева́ть (*о чёмъ*).

Stękanie, -nia, *ср. см.* **Stęk.**

Stękliwie, жа́лобно, жа́лостно, съ о́ханьемъ, съ стена́ньемъ.

Stękliwy, стена́щій, сто́нущій, жа́лобный, жа́лостный.

Stęknąć, *см.* **Stękać.**

Stelmach, -a, *м.* каре́тникъ, колёсникъ, *см.* **Kołodziej.**

Stelmachowa, -ej, *ж.* жена́ каре́тника, колёсника.

Stelmastwo, -a, *ср.* каре́тное мастерство́.

Stempor, -a, *м. Горн.* забо́йникъ.

Stempel, -pla, *м.* по́ршень (*у насо́са*); || *Артил.* прибо́йникъ; || шо́мполъ (*у ружья́*); || штем́пель, чекано́къ; || клеймо́, гербъ, штем́пель (*на бума́гѣ, письмѣ*). **Opłata od stempla**, ге́рбовая по́шлина; || **Stempel w rusztowaniu**, подпо́ра въ подва́яхъ, подста́вка; || *Горн.* сто́йка, костыль, подхва́тъ; || **Stempel kollateralny**, ге́рбовая по́шлина съ насле́дствъ въ боковы́хъ ли́ніяхъ. **Stempel nominacyjny**, ге́рбовая по́шлина при опредѣле́ніи на слу́жбу. **Stempel szacunkowy**, ге́рбовая по́шлина соразмѣрно цѣнности.

Stempelek, -lka, *м.* ма́ленькій по́ршень (*у ручно́го насо́са*); || ма́ленькій штем́пель; || молото́чекъ (*въ фортепіа́но*); || штем́пелька, щемло́ (*оруді́е для сжима́нія*).

Stemplarz, -a, *м.* штемпельме́йстеръ.

Stemplować, штемпелева́ть, штемпели́ть, клейми́ть штем́пелемъ; || подпира́ть, подде́рживать подста́вками.

Stemplowanie, -nia, *ср.* штемпелева́ние, клейме́ние. || *Архит.* закладна́я ра́ма.

Stemplowany, штем́пелевый, клейме́ный.

Stemplowe, -ego, *ср.* ге́рбовая по́шлина.

Stemplowy, штем́пельный; || ге́рбовый. **Papier stęplowy**, ге́рбовая бума́га; || набивно́й (*о тка́ни*).

Stęp, -u, *м.* и́ноходь,(преимущественно употребляется въ творительномъ падежѣ: **Stępą**, и́ноходью). **Koń bieży stępą**, ло́шадь бѣжи́тъ и́ноходью.

Stępa, -y, *ж.* ступа, и́готь; || толчея́ (*горная или рудная*); || толка́чъ, колоту́шка, пестъ; || водоёмъ подъ толчеёй (*въ бумажныхъ фабрикахъ*); || суконва́льня.

Stępa, -y, *ж.* сту́пка; || *Горн.* толчёйная сту́па.

Stępak, -a, *м.* иноходецъ.

Stępel, **Stępelek**, *см.* **Stempel**.

Stępia, -pi, *ж.*, *см.* **Stęp**.

Stępić, *см.* **Tępić**.

Stępica, -y, *ж.* западня́, ловушка, капка́нъ.

Stępieć, *см.* **Tępieć**.

Stępienie, *см.* **Tępienie**.

Stępiony, иступленный.

Stępka, -i, *ж.* пестикъ, толка́чикъ; || *Морс.* киль.

Stępkarz, **Stępnik**, -a, *м.* рабо́тникъ толку́щій въ ступѣ.

Stępłować, **Stępłowanie i t. d.**, *см.* **Stemplować**, **Stemplowanie i t. d.**

Stępor, **Stąpor**, -a, *м.* толчёйный пестъ, толка́чъ, колоту́шка; || ма́ленькой насо́съ, насо́сецъ.

Stępować, **Stąpić**, мочи́ть, декатирова́ть (*сукно*).

Stępowanie, **Stąpienie**, -nia, *ср.* декатиро́вка су́конъ.

Stępówka, -i, *ж.* молодка, молода́я отко́рмленная ку́рица.

Ster, **Styr**, -u, *м.* *Морс.* руль; || * корми́ло; || прави́ло. **Ster u ptaków**, прави́льныя пе́рья (*въ крыльяхъ, которыми птицы управля́ютъ своимъ полётомъ*). **Ster wiatrakowy**, ме́льничное прави́ло.

Sterczący, торча́щій, выдающійся, выступа́ющій, выходя́щій; || заостренный.

Sterczeć, **Sterczyć**, торча́ть, выдава́ться, выступа́ть, приподнима́ться, поднима́ться.

Sterkoryzacja, -ji, *ж.* унавоживание, удобре́ніе земли́.

Sternictwo, -a, *ср.* *Морс.* ло́цманское иску́сство, веде́ніе корабля́, управле́ніе кораблёмъ; || * управле́ніе, завѣдываніе.

Sternik, -a, *м.* (*Стар.* **Styrman**), ло́цманъ, штурманъ, ко́рмчій. **Sternik miejscowy**, портово́й ло́цманъ.

Sterować, управля́ть; || *Морс.* вести́ (*корабль*).

Sterowanie, -nia, *ср.* (**okrętem**), управле́ніе кораблёмъ.

Sterówka, -i, *ж.* прави́льное перо́ (*у хищныхъ птицъ*).

Sterowy, рулево́й.

Stérta, *см.* **Styrta**.

Stężałość, -ści, *ж.* густо́тность.

Stężały, тугой, упру́гій, окрѣплый, отвердѣлый, ссѣвшійся, сгущённый.

Stężeć, **Stężyć**, *см.* **Tężeć**, **Tężyć**.

Stłoczony, сжа́тый, сплю́снутый, сда́вленный.

Stłoczyć, сжа́ть, сдави́ть, сплю́щить.

Stłuc, *см.* **Tłuc**; || **Stłuc sobie co**, ушиби́ться, ушиби́ть себѣ́ что́. || **Stłuc się**, *см.* **Tłuc się**.

Stłuczenie, -nia, *ср.* *см.* **Tłuczenie**; || ушиб, контузія.

Stłuczony, разби́тый, сло́манный; || *Хир.* оконту́женный, ушибенный.

Sto, -u *или* -a, сто, со́тня.

Stochmal, -u, *м.* мучна́я пыль, пыль отъ муки́.

Stoczek, -ozka, *м.* свёртокъ изъ воскова́го свѣчи́, вита́я воскова́я свѣча́; || болва́нъ, подста́вка (*для парика́*); || исто́къ (*воды*); || **Stoczki**, **Ztoczki**, *мн.* ви́нная гу́ща, ви́нный отстой; || свёртокъ коры́ со́дранной съ молоды́хъ ли́пы.

Stoczenie, **Staczanie**, -nia, *ср.* ска́тываніе, ста́тываніе, свёртываніе; || стеченіе истеканіе, сцѣживаніе (*о жидкости*). * **Stoczenie bitwy**, сраженіе, вступленіе въ бой; || *см.* **Toczenie**.

Stoczkarz, -a, *м.* восколе́й, свѣчни́къ.

Stoczki, -ów, *мн.* *см.* **Stoczek**.

Stoczony, исто́ченный, изъѣденный (*червя́ми*); || изъязвлённый.

Stoczyć, *см.* **Staczać**; || *см.* **Toczyć**.

Stoczyście, **Stoczysto**, кру́то, отвѣсно, пока́то, отхо́го.

Stoczysko, -a, *ср.* водоёмъ, цистерна.

Stoczystość, -ści, *ж.* пока́тость, полого́сть, отхо́гость, крутизна́.

Stoczysty, пока́тый, полого́й, отлого́й, крутой.

Stodoła, -y, *ж.* ри́га, кры́тое гумно́, хлѣбный сара́й, жи́тница, овинъ.

Stodolny, гумённый, принадлежа́щій къ гумну́.

Stofuncie, -cia, *ср.* це́нтнеръ, сто фу́нтовъ.

Stóg, -ogu, *м.* стогъ (*сѣна*), скирдъ (*хлѣба*); || ку́ча, гру́да.

Stogon, -a, *м.* родъ раковиднаго живо́тнаго.

Stogowy, стого́вый.

Stoicki, стои́ческій, твёрдый, непоколеби́мый. **Po stoicku**, стои́чески, твёрдо.

Stoik, -a, *м.* сто́икъ; || твёрдый, непоколеби́мый челове́къ.

Stojączka, -i, *ж.* стоя́нка. Употребляется то́лько въ винит. падежѣ: **Na stojączkę**, **Na stojączki**, **W stojączki**, стоя́мя, стоя́комъ, стоя.

Stojący, стоя́щій, стои́чій. *Юрид.* **Stojący w czyjém prawie**, пребы́вшій.

Stojak, -a, *м.* зѣвака, дармое́дъ, тунея́децъ; || ле́жень (*деревя́нный брусъ, полага́емый ле́жмя въ строе́ніи подъ основа́ніе стѣнъ*); || сто́йка (*поста́вленное стоя́мя бревно́ для подкрѣпле́нія потолка́*).

Stójka, -i, *ж.* часы́, карау́лъ; || стра́жа.

Być na stójce, стоя́ть на караýлѣ, на часáхъ, *см.* **Straż, Warta.**

Stok, -u, *м.* водоёмъ, спускъ, стокъ, скопъ (*воды*); || истóкъ, истóчникъ; || скóпище; || *Фортиф.* глáсисъ.

Stokfisz, -a, *м.* трескá (*рыба*); || солёная и вя́лая трескá, штóкфишъ, сушёный лабардáнъ.

Stokłos, -u, *м.* **Stokłosa, -y,** *ж. Бот.* мáтлица, овёсецъ; || *Агр.* дúкій *или* живóй овёсъ, *см.* **Owsik.**

Stokroć, стократъ, сто разъ, со сторúцею, сторúчно. || **Stokroć, -ci, Stokrotka, -i,** *ж. Бот.* маргарúтка. **Stokroć mniejsza,** бóльшій (*растéніе*).

Stokrotka, *Бот. см.* **Stokroć.**

Stokrotnie, Stokrotno, сторúчно, со сторúцею, стократъ, сто разъ.

Stokrotny, сторúчный, стократный.

Stół, -ołu, *м.* столъ; || обѣдъ *или* ýжинъ. **Stół zastawiać,** стáвить, подавáть кýшанье на стóлъ. **Nakryć do stołu,** накрыть столъ. **Zawołać kogo do stołu,** позвáть кого обѣдать *или* ýжинать. **Siedzieć u stołu,** сидѣть за столóмъ. **Wstać od stołu,** встать изъ-за столá. **Usługiwać do stołu,** прислýживать за столóмъ. **Naczelnik stołu,** столоначáльникъ. **Stół do grania,** ломберный столъ. **Stół pański,** бáрскій столъ. **Stół otwarty,** откры́тый столъ. || **Stół Pański,** алтáрь, престóлъ; || Причáстіе Св. Тáинъ. || *Юрид.* **Rozłączenie od stołu i łoża,** прекращéніе сожúтельства (*между супрýгами*). || *Посл.* **Uderz w stół, nożyce się odezwą,** знáетъ кóшка, чьё мáсо съ̀ѣла, *или* на вóрѣ и шáпка горúтъ.

Stoła, -y, Stolnia, -ni, *ж. Горн.* штóльна.

Stóła, *см.* **Stuła.**

Stolarczyk, -a, *м.* столя́рскій *или* столя́рскій подмастéрье.

Stolarka, -i, *ж.* столяри́ха, столяри́ха, жена́ столяра́.

Stolarnia, -ni, *ж.* столя́рня, столя́рня.

Stolarski, столя́рный, столя́рный, столя́рскій.

Stolarstwo, -a, *ср.* столя́рное *или* столя́рное ремéсло́.

Stolarzowa, *см.* **Stolarka.**

Stolcowy, *Стар.* стóльный, столи́чный; || отхóжій, заднепроходный. **Stolcowa bania** *или* **donica,** судно́, стольчáкъ.

Stolec, -lca, *м. Стар.* крéсла, сѣдáлище, сидѣнье; || престóлъ, тронъ; || столúца, престóльный гóродъ; || кáеедра проповѣдническая; || *Стар.* **Stolec sądowy,** судъ, судéбное мéсто; || *Архит.* основáніе, основа, бáза, бáзисъ, подножіе, пьедестáлъ, цóколь; || срубъ вѣтреной мéльницы; || судно́, стольчáкъ; || *Плотн.* цóколь, подстáвка. **Iść na stolec,** идтú на нúзъ, испражня́ться. **Stolec trudny, Trudność stolca,** запóръ; || *Мед.* калъ.

Stólecie, -cia, *ср.* столѣтіе, вѣкъ.

Stołeczek, -czka, *м.* скамéечка, стýльчикъ.

Stołeczny, столи́чный.

Stołek, -łka, *м.* стулъ; || скамéйка, табурéтъ.

Stoletni, Stoletny, столѣтній. **Rok stoletni,** послѣдній годъ въ столѣтіи.

Stolica, -y, *ж.* столúца, столи́чный гóродъ. **Stolica apostolska,** рúмскій дворъ.

Stoliczek, -czka, Stolik, -a, *м.* стóликъ. **Stolik do pisania,** контóрка, пúсьменный столъ. **Stolik mierniczy,** мензýла (*орýдіе*).

Stolim, Stolimąn, Stolin, Stwolin, -a, *м. Стар.* исполúнъ, великáнъ, *см.* **Olbrzym.**

Stolistny, Stulistny, столúственный, столúстый.

Stołkarz, -a, *м.* стýльникъ, дѣлающій стýлья, скамéйки.

Stołkowy, стýльный, скамéечный.

Stolnica, -y, *ж.* доскá (*кухóнная*). *Умен.* **Stolniczka, -i,** дощéчка.

Stolnik, -a, *м. Стар.* стóльникъ. || *Горн.* штóльный рабóтникъ.

Stolnikowa, -éj, *ж. Стар.* женá, супрýга стóльника.

Stołować (kogo), давáть кому́ столъ, кормúть, держáть нахлѣбниковъ. || **Stołować się (gdzie, u kogo),** быть у кого́ на хлѣбáхъ, имѣть столъ, обѣдъ у кого́, обѣдать (*за дéньги*), пóльзоваться хозя́йскимъ столóмъ.

Stołowanie, -nia, *ср.* потолóкъ; || настúлка, помóстъ.

Stołowanie, -nia, *ср.* содержáніе нахлѣбниковъ; || **Stołowanie się,** пóльзованіе хозя́йскимъ столóмъ (*за дéньги*).

Stołowe, -ego, *ср.* столóвыя дéньги.

Stołownik, -a, *м.* нахлѣбникъ; || застóльникъ, обѣдающій за óбщимъ столóмъ.

Stołowy, столóвый. **Sprzęty stołowe,** столóвый прибóръ, сервúзъ. **Naczynia stołowe,** столóвая посýда.

Stonasób, Wstonasób, сторúчно, со сторúцею.

Stonasobny, сторúчный.

Stonka, -i, *ж.* червéцъ (*наскóмое*), *см.* **Czerwiec.**

Stonóg, -oga, *м.* стонóгъ, стонóжка, мокрúца (*наскóмое*); || *Зоол.* броненóсецъ; || подкáменная мокрúца.

Stonogi, стонóжный.

Stonogowiec, -wca, *м. Бот.* стонóжникъ (*растéніе*).

Stopa, -y, *ж.* стопá, ступнá, слѣдъ у ногú, пядь, пáдень, нога́; || подóшва (*горы*); || фут (*мúра*); || **Stopa mennicza,** прóба монéты; || пáтка (*у чулкá*). || **Stopa procentowa,** колúчество процéнтовъ, укáзный процéнтъ; || стопá (*извéстное числó слогóвъ входящихъ въ состáвъ стихá*); || *Воен. см.* **Stopka. U stóp matki bez duszy upadła,** онá безчýвственно упáла къ стопáмъ (къ ногáмъ) мáтери. **U stóp ołtarza,** у подножія алтаря́. **U stóp tronu,** у подножія трóна. **Bronić każdéj stopy ziemi,** защищáть кáждую пядь земли́. **Żyć na wielką stopę,** жить на бóльшую нóгу,

роскóшно. **Być z kim na dobréj stopie**, быть съ кѣмъ на коротк0й, на дружеской ногѣ. **Iść za kim w stopy**, подражáть кому́, идти́ по чьимъ слѣдáмъ.

Stopień, -pnia, *м.* стéпень; || ступéнь, ступéнька (*лѣстницы*); || **Stopień u karety, u powozu**, подножка; || *Грам.* стéпень (*сравнéнія*); || *Мат.* грáдусъ (*360-я часть кру́га*), стéпень (*уравнéнія*), грáдусъ (*широты, долготы*), грáдусъ и́ли дѣлéніе (*барометра, термометра*); || чинъ, достóинство. **Stopień pułkownika**, чинъ полковника; || стéпень (*учёная*); || **Stopień dawany uczniom**, балъ, отмѣтка.

Stopka, -i, *ж.* нóжка; || *Бот.* пролóмникъ (*растéніе*). || *Воен.* **Stopka pułkowy**, профóсъ.

Stopnieć, *см.* **Topnieć.**

Stopnik, -a, *м.* ры́ба въ одúнъ фу́тъ длúною; || мѣ́ра длúны раздѣлённая на фу́ты.

Stopniować, раздѣля́ть на грáдусы.

Stopniowanie, -nia, *ср.* постепéнность, послѣдовательность, градáція; || *Рит.* приращéніе; || раздѣлéніе на грáдусы; || *Грам.* сравнéніе степенéй.

Stopniowy, постепéнный, послѣдовательный.

Stopny, стóпный.

Stopowy, подóшвенный; || фу́товый.

Storaki, стокрáтный.

Storaks, -u, *м.* стирáкса, росно́й лáданъ.

Storc, *см.* **Szterc.**

Storczyć, Storzyć, Strożyć, топóрщить, топы́рить; || настораживать у́ши, поднимáть. || **Storczyć się**, топóрщиться, топы́риться; || становúться на дыбы́.

Storczyk, -a, *м.* *Бот.* я́трышникъ, кукýшкины слёзы (*растéніе*).

Storczykowy, *Бот.* ятры́шниковый.

Storczypięta, Storzypięta, -y, *м.* хвастýнъ, бахвáлъ, самохвáлъ.

Storzyszek, -szka, *м.* *Бот.* дúкій базúликъ (*растéніе*).

Stos, Stós, -osu, *м.* кýча, грýда, скóпище; || *Стар.* удáръ, толчóкъ; || костёръ. **Spalono go na stosie**, его́ сожгли́ на кострѣ́.

Stosek, -sku, Stosik, -a, *м.* кýчка, небольшáя грýда.

Stosił, -u, *м.* *Бот.* медвѣ́жья лáпа, борщъ (*растéніе*).

Stosować, Srzystosować (co z czém), срáвнивать, сравня́ть, сличáть, сличи́ть, согласúть, согласúть (*съ чѣмъ*); || **Ustosować, Przystosować, Zastosować (co do czego)**, примѣня́ть, приравня́ть, сообразúть, приноровúть, прилáдить, приспособúть (*къ чему́*). **Stosować wyrazy do myśli**, соображáть слова́ съ мы́слями. || **Stosować się, Zastosować się (do czego, do kogo)**, примѣня́ться, примѣни́ться, приноравливаться, приноровúться (*къ чему́, къ кому́*), соображáться, сообразúться (*съ чѣмъ съ кѣмъ*), согласовáться, согласúться, прилáживаться, прилáдиться (*къ чему́*), относúться, отнестúсь (*къ чему́, къ кому́*), руководствоваться (*чѣмъ*). **To się zupełnie nie stosuje do naszych obyczajów**, э́то вóвсе не согласу́ется съ нáшими нрáвами. **Trzeba się do drugich stosować**, нýжно съ другúми соображáться. **To się nie do ciebie stosuje**, э́то не къ тебѣ́ относúтся. **On nie umie stosować się do okoliczności**, онъ не умѣ́етъ соображáться съ обстоя́тельствами. || *Стар.* вдаваться, предаваться (*чему́*). **Stosować się do złości**, предаваться гнѣву.

Stosowanie, -nia, *ср.* примѣне́ніе, сличéніе, приноровлéніе, соображéніе, согласовáніе, приспособлéніе, прилáживаніе.

Stosowany, примѣнённый, сличённый, приноро́вленный, согласо́ванный, приспосо́бленный, прилáженный. **Chemja stosowana**, прикладна́я хи́мія. **Matematyka stosowana**, прикладна́я математúка. || **Stosowany kapelusz**, треугóльная шля́па.

Stosownie (do czego), сообрáзно, сходственно, соотвѣ́тственно (*съ чѣмъ*), относúтельно (*чего́*), прилúчно, соразмѣ́рно (*чему́*), по мѣрѣ (*чего́*). **Żyć stosownie do swego stanu**, жить сообрáзно съ своúмъ состоя́ніемъ. **Nagradzać stosownie do zasług**, награждáть по мѣрѣ заслу́гъ.

Stosowność, ści, *ж.* сообрáзность, сходственность, соотвѣ́тственность, относúтельность, умѣ́стность, прилúчие. **Stosowność kary do przekroczenia**, соотвѣ́тственность наказáнія простýпку, и́ли соотвѣ́тственное простýпку наказáніе. **Stosowność odpowiedzi**, прилúчный отвѣ́тъ.

Stosowny (do czego), сообрáзный, прилúчный, соотвѣ́тственный (*чему́*), приноро́вленный, приспособленный (*къ чему́*) умѣ́стный. **Stosowny do okoliczności**, приноро́вленный къ обстоя́тельствамъ. **Mowa stosowna do miejsca i czasu**, рѣчь прилúчная мѣ́сту и врéмени.

Stosuga, -i, *ж.* *Кам.* заусёнокъ, промежýтокъ мéжду кирпичáми въ кáменномъ строéніи.

Stosunek, -nku, *м.* отношéніе, соотношéніе, сношéніе, связь; || *Мат.* пропóрція, содержáніе, отношéніе. **Stosunki dominjalne**, вóтчинныя отношéнія. **Stosunki handlowe**, торго́выя сношéнія. **Stosunek jednéj rzeczy do drugiéj**, отношéніе одного́ предмéта къ другóму. **W stosunku**, въ размѣ́рѣ, соразмѣ́рно. **W stosunku 9 rub. sr.**, считáя по 9 р. сер.

Stosunkowo, пропорціонáльно, соразмѣ́рно (*чему́*); || относúтельно (*чего́*).

Stosunkowy, пропорціонáльный, относúтельный, соразмѣ́рный.

Stosygiel, -gla, *м.* родъ столя́рнаго стру́га.

Stotysięczny, стотúсячный.

Stowarzyszać, Stowarzyszyć, состав-

ля́ть, состáвить компáнію. товарúщество; || **Stowarzyszać się, Stowarzyszyć się**, соединя́ться, соедини́ться въ общество, состáвить товáрищество.

Stowarzyszenie, -nia, *ср.* óбщество, товáрищество, компáнія.

Stowarzyszony, *Ком.* товáрищъ.

Stowrzód, -odu, Stowrzodowiec, -wca, *м. Бот.* вербéйникъ (*растéніе*).

Stożek, -żka, *м. Умен.* стожóкъ (*сѣна*).

Stożkowaty, конусообрáзный.

Stożkowy, конúческій, кеглеобрáзный; || кóнусный. *Мат.* **Przecięcie stożkowe**, конúческое сѣчéніе.

Strąbić, *см.* **Strębować.**

Strącać, Strącić, сбрáсывать, сбросúть, стáлкивать, столкнýть, сверга́ть, свéргнуть, низверга́ть, низвéргнуть. низлага́ть, низложúть; || рубúть, срубúть, отрубúть, валúть, повалúть. **Strącić kogo z góry**, столкнýть съ горы. **Strącić komu głowę**, отрубúть кому́ гóлову; || вычесть, сдѣлать скúдку.

Strącanie, Strącenie, -nia, *ср.* сбрáсываніе стáлкиваніе, свержéніе, низложéніе, || отсѣчéніе; || вычетъ, скúдка.

Stracenie, -nia, *ср.* казнь (*преступника*), смéртная казнь; || наказáніе, мучéніе.

Straceniec, -ńca, *м.* осуждённый на смéрть, приговорённый къ смéрти; || *Церк.* осуждéнникъ, окаáнникъ; || головорéзъ, сорванéцъ, пропáщій, отчáянный человѣ́къ.

Strach, -u, *м.* страхъ, ýжасъ, боя́знь, испýгъ. *Посл.* **Strach ma wielkie oczy**, у страха глазá велúки. **Drżeć ze strachu**, дрожáть отъ страха. **Brzydka aż strach**, ужáсно какъ онá дурнá, безобрáзна. **Łże aż strach**, страхъ какъ онъ лжётъ; || **Strach, -a**, *м.* пýгало, чýчело, страшúлище. **Postawić stracha w ogrodzie**, поста́вить чýчелу въ садý; || привидéніе, прúзракъ, тѣнь, домовóй. **Bać się strachów**, боя́ться привидéній.

Strachać się, страшúться, ужасáться, боя́ться, пугáться.

Strachliwość, -ści, *ж.* боязлúвость, пугли́вость, рóбость.

Strachliwy, боязлúвый, пугли́вый, робкій.

Strachowisko, -a, *ср.* страшúлище, пýгало.

Stracić, утрáтить, потеря́ть, лишúться. **Straciła córkę i męża**, она утрáтила дочь и мýжа въ одно́ врéмя, она лишúлась дóчери и мýжа вмѣстѣ. **Stracić serce, odwagę**, потеря́ть присýтствіе дýха, лишúться бóдрости, струсúть, оробѣ́ть; || промотáть, прокутúть. **Stracił majątek na bale**, онъ промотáлъ имѣ́ніе на пирáхъ; || лишúть жúзни, снять, отсѣ́чь гóлову, умертвúть, погубúть.

Strącić, *см.* **Strącać.**

Stracony, казнённый смéртью, обезглáвленный; || потéрянный, утрáченный, уничтóженный, разорённый; || сброшенный, столкнутый, свéргнутый, пáдшій, низвéржевный. **Anioł strącony**, пáдшій áнгелъ.

Strączasty, стручúстый, стручковáтый, принося́щій мнóго стручкóвъ; || *Бот.* стручéнный (*о растéніяхъ*).

Strączę, -a, *ср. Собир.* стручкú.

Strączek, -czka, *м. Умен.* (*см.* **Strąk**), стручóкъ, стручóчекъ.

Strączkowy, стручкóвый; || бобóвый, бобовúдный.

Strączyna, -y, ж. стручкóвая шелухá.

Strączysty, стручúстый.

Stradać (czego); терáть что-либо, лишáться чего-либо.

Stragan, -a, -u, *м.* бýдка, лáвочка, балагáнъ.

Straganek, -nka, *м.* бýдочка, небольшóй балагáнъ, лáвочка.

Stragarka, -i, *ж.* мелочнáя торгóвка, лáвочница.

Stragarz, -a, *м.* лáвочникъ, мелочнóй торговéцъ; || = **Strangarz**, *Архит.* подперемы́чный брусъ.

Strąk, -a, *м.* струкъ; || бобъ, бобóвый стручóкъ.

Strąkowacieć, пускáть стручкú.

Strąkowaty, стручковáтый.

Strąkowy, стручкóвый.

Strapienie, -nia, *ср.* скорбь, прискóрбіе, огорчéніе.

Strapiony, огорчённый, опечáленный.

Straszenie, -nia, *ср.* стращáніе, устращéніе, запýгиваніе, пригражúваніе.

Straszliwie, Strasznie, ужáсно, страшно; || чрезмéрно, безмéрно, крáйне.

Straszliwość, Straszność, -ści, *ж.* страховáтость, чудóвищность.

Straszliwy, Straszny, страшный, ужáсный, ужасáющій; || чудóвищный, чрезвычáйный, безмéрный; || *Стар.* пугли́вый, боязли́вый, трусли́вый.

Strasznica, -y, *ж.* мегéра, злáя жéнщина; || урóдъ, урóдливая жéнщина.

Straszne, *см.* **Straszliwie.**

Straszník, -a, *м.* страшúлище, урóдъ.

Straszność, *см.* **Straszliwość.**

Straszny, *см.* **Straszliwy.**

Straszyć, пугáть, стращáть, устрашáть. *Безлич.* **Straszy w tym domu**, въ этомъ домѣ водятся чéрти, домовúе.

Straszydło, -a, *ср.* страшúлище, привидéніе: || пýгало, чýчело.

Strata, -y, *ж.* утрáта, потéря, лишéніе, урóнъ, ущéрбъ. **Strata na żelazie**, угáръ.

Stratnie, расточúтельно.

Stratny, расточúтельный, неразсчётливый.

Stratować, *см.* **Tratować.**

Stratowanie, -nia, *Агр. ср.* истребléніе, потрáва. **Stratowanie zasianych gruntów**, потрáва засѣ́янныхъ полéй.

Strawa, -y, *ж.* пи́ща, кормъ; || фура́жъ (*для скота́*).

Strawić, *см.* **Trawić**.

Strawienie, *см.* **Trawienie**.

Strawne, -ego, *ср.* кормово́е, пла́та вме́сто кормовы́хъ припа́совъ, столо́выя де́ньги, харчевыя де́ньги.

Strawność, -ści, *ж.* удобоваре́мость (*пи́щи*). **Strawność żołądka**, варе́ніе желу́дка, пищевареніе.

Strawny, удобоваре́мый, удо́бный для сваре́нія; || съѣстно́й, съѣдо́бный, снѣдный, *см.*: **Jadalny**. **Pożywienie strawne**, удобоваре́мая пи́ща. **Strawny żołądek**, испра́вный желу́докъ.

Strawować, корми́ть, пита́ть, содержа́ть, *см.* **Stołować**. || **Strawować się**, корми́ться, пита́ться, содержа́ть себя́, *см.* **Stołować się**.

Straż, -y, *ж.* стра́жа, дозо́ръ, карау́лъ; || хране́ніе, сбереже́ніе, прі́смотръ, защи́та, охра́на. **Straż odbywać**, сторожи́ть, карау́лить, стоя́ть, быть на карау́лѣ, на часа́хъ. **Stać na straży granic**, сторожа́ть, оберега́ть грани́цы. **Srzednia straż**, аванга́рдъ. **Tylna straż**, аріерга́рдъ. **Straż ogniowa**, пожа́рная кома́нда. **Straż celno-graniczna**, погранѝчная тамо́женная стра́жа. **Przydać komu straż**, конвои́ровать, прикрыва́ть, провожа́ть подъ конво́емъ.

Strażak, -a, *м.* пожа́рный, служа́щій въ пожа́рной кома́ндѣ.

Strażnica, -y, *ж.* за́мковая ба́шня, ба́шенка; || каланча́, обзо́рная ба́шня; || **Strażnica morska**, маякъ; || **Strażnica na gwiazdy**, обсерваторія; || сторо́жка, карау́лка, *см.* **Buda**; || *Фортиф.* реду́тъ.

Strażnik, -a, *м.* стра́жникъ, сто́рожъ, карау́льщикъ; || храни́тель; || надсмо́трщикъ, || **Strażnik celny**, тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный досмо́трщикъ, объѣ́здчикъ, тамо́женный, погранѝчный объѣ́здчикъ.

Strębować, **Strąbić**, созывать, созва́ть тру́бнымъ зву́комъ.

Strębowanie, **Strąbienie**, -nia, *ср.* созыва́ніе, созва́ніе тру́бнымъ зву́комъ.

Stręczenie, -nia, *ср.* доста́вка, доставле́ніе, отпра́вка, посы́лка; || посре́дничество, предложе́ніе; || поручѐніе, рекоменда́ція. || **Stręczenie do nierządu**, сво́дничество.

Stręczne, -ego, *ср. Ком.* пла́та за ма́клерскій трудъ.

Stręcznik, -a, *м.* ма́клеръ.

Stręczyć, доставля́ть, отправля́ть, посыла́ть; || предлага́ть; || поруча́ть, рекомендова́ть.

Stręczyciel, -a, *м.* поставщи́къ, посре́дникъ; || сво́дчикъ, коммиссіоне́ръ, фа́кторъ.

Stręczycielka, -i, *ж.* поставщи́ца, посре́дница, коммиссіоне́рша.

Strefa, -y, *ж.* полоса́; || *Геогр.* по́ясъ (*земли́*); || штрихъ, черта́ (*перо́мъ*).

Strefić, *см.* **Trefić**; || * осквернѝть, опога́нить (*у Евре́евъ*).

Strefisty, полоса́тый.

Streścić, изложи́ть вкра́тцѣ.

Streszczenie, -nia, *ср.* кра́ткое изложе́ніе, содержа́ніе.

Stręt, -u, *м. Стар.* употребля́ется только въ слѣ́дующемъ выраже́ніи: **Na stręcie**, подъ руко́ю, по бли́зости, сподру́чно; || *см.* **Wstręt**.

Strętwa, -y, *ж.* электри́ческій скатъ (*рыба*).

Strętwiałość, *см.* **Zdrętwiałość**.

Strętwiały, *см.* **Zdrętwiały**.

Strętwić, **Strętwieć**, *см.* **Drętwić**, **Zdrętwić**.

Strętwienie, *см.* **Zdrętwienie**.

Strof, -u, *м.* де́нежная пѣня, штрафъ.

Strofa, -y, *ж.* строфа́, стансъ, купле́тъ.

Strofować, взы́скивать, дѣ́лать, дава́ть вы́говоръ, выгова́ривать (*кому́*), журѝть.

Strofowanie, -nia, *ср.* вы́говоръ, нагоня́й, напряга́й.

Stroić, **Strzystroić**, **Ustroić**, (*см.* **Przystrajać**, **Ustrajać**), одѣва́ть, одѣ́ть, наряжа́ть, наряди́ть, убира́ть, убра́ть, украша́ть, укра́сить, прикра́шивать, прикра́сить; || отдѣ́лывать, отдѣ́лать, обшива́ть, обши́ть; || **Stroić**, **Nastroić**, устра́ивать, устро́ить, стро́ить (*музык. инструме́нтъ*); настра́ивать, настро́ить; || поднима́ть, подня́ть; || воздвига́ть, воздви́гнуть; || составля́ть, соста́вить; || приготовля́ть, пріуготовля́ть, пригото́вить, пріугото́вить, нагото́вить, приспособля́ть, приспосо́бить, припра́вливать, припра́вить, прила́живать, прила́дить, наряжа́ть, наряди́ть. **Stroić machinę**, устра́ивать, собира́ть маши́ну. * **Stroić minę**, жема́ниться, дѣ́лать ужи́мки. **Stroić śmiechy**, **śmieszki**, ухмыля́ться, смѣ́яться, зубоска́лить, насмѣ́шничать. **Stroić żarty**, **żarciki**, шути́ть, забавничать, надсмѣ́яться, насмѣха́ться; || **Stroić się**, **Ustroić się**, **Wystroić się**, наряжа́ться, наряди́ться, разряжа́ться, разряди́ться, убира́ться, убра́ться, украша́ться, украсѝться; || **Stroić się na co**, **do czego**, приготовля́ться, пригото́виться (*къ чему́*); || *Воен.* **Stroić się do szyku**, стро́иться (*въ ряд*), станови́ться въ строй.

Stroiciel, -a, *м.* убо́рщикъ; || устро́йтель, строи́тель, производи́тель; || поджи́га, подстрека́тель; || настро́йщикъ (*муз. инструме́нтовъ*).

Stroicielka, -i, *ж.* убо́рщица; || производи́тельница; || настро́йщица (*муз. инструме́нтовъ*).

Stroik, -a, *м.* прима́нная ду́дка, *см.* **Wabik**.

Stroisz, -a, *м. Садов.* тычи́нка (*для поддержанія бобо́въ, горо́ха*), *см.* **Tyka**; | **Stroisze**, -szów, *мн.* и **Stroisz**, *Собир.* тычинникъ, загоро́дка, сдѣ́ланная изъ тычи́нокъ; || *Рыб.* жердь; шестъ.

Strój, -oju, *м.* одѣя́ніе, оде́жда, пла́тье; || наря́дъ, убо́ръ, убра́нство, украше́ніе; || **Strój na konia,** *см.* **Rzęd;** || *Морс.* такела́жъ, осна́стка, осна́щиваніе (*корабля́*); || *Муз.* ладъ, строй; || строй, поря́докъ, расположе́ніе, размѣще́ніе; || настрое́ніе; || *Анат.* мошна́; || *Апт.* бобро́вая струя́; || **Stroje, -jów,** *мн.* же́нскіе наря́ды, убо́ры.

Strojenie, Przystrojenie, Ustrojenie, Nastrojenie, -nia, *ср.* украше́ніе, убира́ніе, убра́нство, наря́дъ; || прила́живаніе, принора́вливаніе; || строе́ніе, устрое́ніе; || = **Nastrojenie,** расположе́ніе, распоря́докъ, устано́вка, прибо́рка; || приготовле́ніе, сбо́ры; || **Strojenie czego,** притво́рство, лицемѣ́ріе, натя́нутость. **Strojenie powagi,** выка́зываніе ва́жности, приня́тіе на себя́ ва́жнаго ви́да. **Strojenie (sobie) żartów, śmiechów z kogo,** шу́тки, насмѣ́шки (*надъ кѣмъ*), подшу́чиваніе. || **Strojenie się,** наря́дъ, туале́тъ.

Strojnat, -a, *м.*, *см.* **Strojniś.**

Strojnie, Strojno, стро́йно, согла́сно; || краси́во, пы́шно, наря́дно. *Послов.* **Strojno a głodno, świetno a chłodno,** ѣсть не́чего, да жи́ть ве́село, *и́ли* на брю́хѣ щёлкъ, а въ брю́хѣ щёлкъ.

Strojnik, -a, *м.* ключъ для настро́иванія (*инструме́нтовъ*).

Strojniś, -sia, *м.* франтъ, щёголь.

Strojnisia, -si, *ж.* франти́ха, щеголи́ха.

Strojno, *см.* **Strojnie.**

Strojność, -ści, *ж.* стро́йность; || наря́дность, краси́вость.

Strojny, стро́йный, согла́сный; || наря́дный, краси́вый; || *Муз.* настро́енный (*инструме́нтъ*).

Stroka, Strzoka, *Умен.* **Stroczka, Strzoczka, -i,** *ж.* *Стар.* полоса́, *Умен.* поло́ска (*на пла́тьѣ*), позуме́нтъ, галу́нъ.

Strokaty, *см.* **Pstrokaty, Srokaty.**

Strona, -y, *ж.* страна́; || сторона́, бокъ; || па́ртія; || *Юрид.* сторона́, тя́жущійся. **Strona przeciwna,** проти́вная сторона́. **Strona interesowana,** сторона́ прича́стная дѣ́лу. **Strona trzecia,** тре́тьи ли́ца. **Strona cywilna,** гражда́нскій исте́цъ **Strony w małżeństwie,** сочетава́ющіеся. **Strona skarżąca się,** проси́тель, исте́цъ. **Strona powołana, pozwana,** отвѣ́тчикъ; || **Odkładać co na stronę,** откла́дывать что́-либо въ сто́рону. **Wziąść kogo na stronę,** отвести́ кого́ въ сто́рону. **Cztery strony świata,** четы́ре сто́роны свѣ́та. **Chmura się nagle stroną ukazała,** ту́ча вдругъ показа́лась съ бо́ку, на сторонѣ́. **W naszych stronach,** въ на́шихъ сторона́хъ, въ на́шемъ кра́ю. **Być na** *и́ли* **po czyjéj stronie, trzymać czyję stronę,** быть на чьей сто́ронѣ, держа́ть чью сто́рону.

Stróna, Struna, Strona, -y, *ж.* *Муз.* струна́. *Умен.* **Strónka, Strunka, Stronka,** стру́нка.

Stronić (od kogo, od czego), избѣга́ть (*кого́*); || уклоня́ться, устраня́ться (*отъ кого́, отъ чего́*).

Stronica, Stronnica, -y, *ж.* страни́ца (*кни́ги, ру́кописи*).

Stronnictwo, -a, *ср.* па́ртія; || пристра́стіе, предубѣжде́ніе.

Stronniczy, прис́тра́стный, предубѣждённый.

Stronniczka, -i, *ж.* приве́рженица.

Stronnie, пристра́стно.

Stronnik, -a, *м.* приве́рженецъ, сторо́нникъ, послѣ́дователь.

Stronność, -ści, *ж.* пристра́стіе, предубѣжде́ніе.

Stronny, пристра́стный, предубѣждённый.

Strop, -u, *м.* потоло́къ, плафо́нъ; || * **Strop niebios,** небе́сный сводъ. || *Сравн. Церк. Слав.* стропъ, стропи́ло

Stropić (kogo), распуга́ть, спугну́ть, разогна́ть. || **Stropić się,** оторопѣ́ть, испуга́ться.

Stroskany, опеча́ленный, огорчённый; || изнурённый, удручённый.

Stróż, -a, *м.* сто́рожъ, смотри́тель; || блюсти́тель; || храни́тель. **Stróż domowy,** дво́рникъ. **Stróż więzienia,** тюре́мщикъ, тюре́мный сто́рожъ. || **Anioł - stróż,** Ангелъ-храни́тель.

Stróża, -y, *ж.* стра́жа (*Русск. Стар.* сторо́жа), ночно́й карау́лъ.

Stróżczyzna, -y, *ж.* карау́леніе, стереже́ніе (*по о́череди*).

Stróżowa, -éj, *ж.* жена́ сто́рожа.

Stróżować, (*Стар.* **Strożyć**), сторожи́ть, быть сто́рожемъ, карау́лить; || **Stróżować czemu** *и́ли* **nad czém,** охраня́ть, оберега́ть, стере́чь (*что́*), присма́тривать (*за чѣмъ*), блюсти́, соблюда́ть (*что́*).

Struć, *см.* **Truć.**

Struch, *см.* **Strug.**

Struchlałość, -ści, *ж.* оторопѣ́лость, пугли́вость; || изнеможе́ніе, упа́докъ силъ.

Struchlały, оторопѣ́лый, испу́ганный, оробѣ́вшій; || изнеможённый, упа́вшій ду́хомъ.

Struchleć, *см.* **Truchleć.**

Strucie, *см.* **Trucie.**

Strucla, -i, *ж.* родъ продолгова́таго бѣ́лаго хлѣ́ба (*приготовля́емаго къ пра́зднику Рождества́ Христо́ва*).

Strudzenie, -nia, *ср.* утомле́ніе, уста́лость.

Strudzony, утомлённый, уста́лый.

Strug, Struch, -a, *м.*, **Struga, -i,** *ж.*, стругъ, плоскодо́нное гребно́е су́дно; || стругъ, столя́рный инструме́нтъ для гла́женія де́рева; || *Охот.* **Strugi,** *мн.* пере́дніе зу́бы у за́йца; || *см.* **Struga.**

Struga, -i, *ж.* струя́, пото́къ, *см.* **Strug.**

Strugać, Postrugać, Ostrugać, струга́ть, строга́ть, состра́гивать, сострога́ть, ост-

рогáть; || скоблúть, соскоблúть, сглáживать, сглáдить, *см.* **Skrobać.**

Strugacz, -a, *м.* каменотёсъ, гранúльщикъ; || рѣщúкъ.

Strugałka, i, *ж.* **Strugałek, -łka,** *м.* рѣзнáя фигýра; || рѣзьбá; || стругъ (*столярный инструмéнтъ*).

Strukać, кричáть (*о журавляхъ*).

Strukanie, -nia, *ср.* крикъ журавлéй.

Struktura, -y, *ж*, строéніе, устрóйство (*здáнія*); || состáвъ (*человѣческаго тѣла*).

Strum, -u, *м.* зобъ, шéйная óпухоль.

Strumień, -nia, *м.* ручéй, потóкъ.

Strumyczek, -czka, *м.* ручеёкъ.

Strumyk, -a, *м.* ручеёкъ.

Struna, *см.* **Stróna.**

Strup, -a, *м. Мед.* струпъ. **Strup słodki,** медóвая, мѣшёчная óпухоль. || *Ветер.* разсѣдина, колѣнный мокрéцъ.

Strupek, -pka, *м. Умен.* (*см.* **Strup**), стрýпикъ.

Strupiasty, Strupiastny, стрýпный; || **Strupisty, Strupliwy,** струповáтый.

Strupieć, струпѣть, покрывáться стрýпами.

Struś, -sia, *м.* стрáусъ, строфокомúлъ (*птúца*).

Strusi, стрáусовый.

Struż, -y, *ж.* рѣзьбá, рѣзнáя рабóта.

Strużenie, -nia, *ср.* стругáніе, строгáніе, стружéніе.

Strużka, -i, *ж. Умен.* стрýйка,, *см.* **Struga.**

Strużyć, струúться, течь ручьёмъ.

Strużyna, -y, *ж.* стрýжка.

Strwonić, промотáть, растрáтить.

Strwonienie, -nia, *ср.* растрáта.

Strych, -u, *м.* чердáкъ, свѣтёлка подъ крóвлею, вы́шка, застрѣха, застрѣхъ; || греблó. **Strychem,** *úли* **pod strych,** *úли* **w strych mierzyć,** *см.* **Strychować;** || **Strych, Sztrych,** чертá, штрихъ (*перóмъ, кúстью*); || **Strych na skrzypcach,** повóдка смычкóмъ; || спóсобъ, обы́чай, обыкновéніе. **Dawnym strychem,** по-старúному; || стáрый хрычъ; || **Strychy, -ów,** *мн.* ры́бы, котóрыя въ пéрвый разъ икрятся.

Strycharstwo, -a, *ср.* кирпúчное ремеслó.

Strycharz, -a, *м.* кирпúчникъ.

Strychować, сгребáть греблóмъ рожь въ четверикѣ (*мѣряя подъ греблó*); || *Воен.* анфалúровать, обстрѣливать вдоль; || чертúть, штриховáть; || *Морс.* **Strychować żagle,** спускáть парусá; || *Охот.* искáть (*звѣря*), идтú пó-слѣду (*о собáкѣ*), перелетáть съ мѣста на мѣсто (*о хúщной птúцѣ*); || **Strychować się,** засѣкáться (*о лóшади*).

Strychulec, -lca, *м.* греблó, гребóкъ; || деревáнный брусóкъ *úли* пластúнка для точéнія косы́.

Stryczek, -czka, *м.* верёвка, верёвочка; || удáвка, пéтля (*на вúсѣлицѣ*).

Stryj, -ja, *м.* дя́дя по отцѣ́ (*Русск. Стар.* стрый); || **Stryj stary,** братъ дѣда (*Русск. Стар.* стрый велúкій); || **Stryj starszy, Przestryjec,** братъ прáдѣда; || * *Судох.* попýтный вѣтеръ; || * лѣсъ. **Stryj brodę rozwinął,** т. е. лѣсъ одѣлся лúстьями.

Stryjaszek, -szka, *м. Умен.* (*см.* **Stryj**), дя́дюшка, дя́денька.

Stryjaszkowy, дя́дюшкинъ.

Stryjec, -yjca, *м. Стар.* племя́нникъ; || **Stryjec herbowy,** имѣющій одúнъ и тотъ же гербъ съ кѣмъ-либо другúмъ.

Stryjeczno-rodzony, двоюродный, происходя́щій отъ роднáго брáта по отцѣ́.

Stryjeczno-stryjeczny, происходя́щій отъ прáдѣдовскаго брáта.

Stryjeczny (*Стар.* **Stryczny**), происходя́щій отъ дя́ди, двоюродный. (*Русск. Стар.* стры́йный, стрыéчный). **Stryjeczny brat,** двоюродный братъ.

Stryjek, -yjka, *м. Прост.* дя́дюшка, *см.* **Stryjaszek.** *Послов.* **Zamienił stryjek na siekierkę kijek,** промѣня́лъ ремешéкъ на лы́чко.

Stryjenka, -i, *ж.* тётка по отцѣ́ (*Русск. Стар.* стры́ня, стры́я).

Stryjewski, дя́дній, дя́динъ.

Stryjowstwo, Stryjostwo, -a, *ср.* родствó съ дя́дею по отцѣ́; || *Собир.* дя́дя съ женóю, дя́дя и тётка вмѣстѣ.

Strykać, *см.* **Strzykać.**

Stryszek, -szka, *м.* орѣшные щúпчики, *см.* **Dziadek;** || кедрóвка (*птúца*); || ископáемое дéрево; || *Умен*, *см.* **Strych.**

Strzał, -u, *м.* вы́стрѣлъ; || разстоя́ніе на вы́стрѣлъ.

Strzała, -y, *ж.* стрѣлá; || *Мат.* **Strzała łuku,** стрѣлка дугú, *см.* **Promień;** || *Охот.* сторонá, конéцъ сѣти; || *Охот.* лáсица (*хúщный звѣрóкъ*); || стрѣльчáтый сводъ; || лѣсúна у дерéвъ, поднимáющаяся прямо отъ корня́ вверхъ; || *Бот.* **Strzała sowia,** бедренéцъ (*растéніе*).

Strzałka, -i, *ж.* стрѣлка, стрѣлочка; || *Ветер.* рáковина, стрѣлка надъ копы́томъ (*у лóшади*); || *Бот.* жёлтая вáхта, стрѣльная травá; || *Минер.* громóвая стрѣлá, чóртовъ пáлецъ (*окаменѣлая рáковина*); || **Strzałka magnesowa,** магнúтная *úли* компáсная стрѣлка, *см.* **Igła.**

Strzalisty, Strzałowy, стрѣловúдный, стрѣльный.

Strzałkowaty, стрѣловúдный, стрѣльчатый.

Strzałowe, -ego, *ср.* дéнежное вознагражденіе охóтнику за убúтаго звѣря; || часть убúтаго звѣря, отдавáемая охóтнику въ вознагражденіе.

Strzałowy, огнестрѣльный; || стрѣльный, *см.* **Strzalisty.**

Strząsać, Strząsnąć, Strząść, стряхивать, стряхнýть, стрясáть, трястú, стрястú. **Strząsnąć kurz z sukni,** стряхнýть пыль съ плáтья. **Strząsać owoce z drzewa,** трястú фрýкты съ дéрева.

Strzecha, -y, *ж.* (*Русск. Стар.* стрѣха), соло́менная кры́ша, застре́ха, застре́хъ, навѣсъ; || избу́шка, лачу́га, хи́жина; || хлѣ́бный анба́ръ, жи́тница; || черда́къ, вы́шка.

Strzedz (czego), храни́ть, сохрани́ть, сберега́ть, бере́чь; || стере́чь, присма́тривать; || пасти́ (*скотъ*). **Strzedz czego jak oka w głowie**, бере́чь что́ какъ зѣни́цу о́ка. **Czego strzeż Boże**, чего́ не дай Богъ, да сохрани́тъ насъ Богъ отъ э́того. **Niech Pan Bóg strzeże**, сохрани́, изба́ви, поми́луй, не да́й Богъ. *Посл.* **Strzeżonego Pan Bóg strzeże**, бережёнаго Богъ бережётъ; **na Bóga nadéjся, a самъ не плошай.** || **Strzedz się**, остерега́ться, бере́чься; || избѣга́ть, уклоня́ться, остерега́ться.

Strzelać, Strzelić, стрѣля́ть, вы́стрѣлить; || * **Strzelać oczyma**, броса́ть бы́стрые взгля́ды, поводи́ть глаза́ми. *Послов.* **Chłop strzela, a Pan Bóg kule nosi**, челове́къ предполага́етъ, а Богъ располага́етъ. || **Strzelać się**, стрѣля́ться, выходи́ть на поедино́къ; || быть стрѣля́ему. **Zające nie strzelają się w téj porze**, за́йцы не стрѣля́ются въ э́то вре́мя.

Strzelający, стрѣля́ющій; || *Хим.* грему́чій, ударный. **Złoto strzelające**, грему́чее зо́лото.

Strzelanie, -nia, *ср.* стрѣльба́, пальба́, стрѣля́ніе.

Strzelba, -y, *ж.* ружьё.

Strzelczy, стрѣлко́вый, стрѣле́цкій, *см.* **Strzelecki.**

Strzelczyk, -a, *м.* молодо́й охо́тникъ, стрѣлокъ.

Strzelec, -lca, *м.* ло́вчій, звѣролове́цъ, охо́тникъ; || *Воен.* е́герь, стрѣлокъ. **Półk strzelców konnych gwardji**, гварде́йскій ко́нно-е́герскій полкъ; || *Астрон.* стрѣле́цъ, оди́нъ изъ двѣнадцати зна́ковъ задіа́ка; || **Strzelec, wąż**, стрѣлоно́сная змѣя́.

Strzelecki, стрѣле́цкій, стрѣлко́вый. **Towarzystwo strzeleckie**, стрѣлко́вое о́бщество.

Strzelectwo, -a, *ср.* стрѣля́ніе, умѣнье стрѣля́ть; || охо́та съ ружьёмъ, стрѣльба́я охо́та, *см.* **Myślistwo.**

Strzelenie, -nia, *ср.* вы́стрѣлъ, *см.* **Strzał, Wystrzał.**

Strzelisty, * гора́чій, усе́рдный. **Akty strzeliste**, усе́рдная моли́тва; || пронза́ющій (*се́рдце*); || то́нкій, стро́йный, высо́кій, *см.* **Smagły.**

Strzelne, -ego, *ср. см.* **Strzałowe.**

Strzelnica, -y, *ж.* мѣсто для стрѣля́нія въ цѣль, стрѣльбище; || *Фортиф.* бойни́ца, амбразу́ра; || *Морс.* пу́шечный портъ.

Strzelniczy, стрѣле́цкій. **Proch strzelniczy**, пу́шечный по́рохъ.

Strzemię, -enia, *ср.* стре́мя; || *Неут.* подно́жка у каре́ты, *см.* **Stopień**; || *Анат.* стре́мя (*одна изъ слуховыхъ косточекъ*). **W strzemię czyje wstępować**, идти́ по чьи́мъ-либо слѣда́мъ, слѣдовать чьему́-либо приме́ру. **W cnotliwe strzemię wkroczyć**, испра́виться, вы́йдти на исти́нный путь. **W cudze strzemię wstępować**, присво́ивать чужу́ю со́бственность.

Strzemionko, -a, *ср.* ма́ленькое стре́мя; || штри́пка (*у пантало́новъ*).

Strzępek, -pka, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Strzępki, -ów**, мохры́, ни́ти бахромы́, мохорки́.

Strzępić, распуска́ть, раздёргивать (*ткань*), выдёргивать ни́тки; || кудря́вить, завива́ть во́лосы; || пестри́ть, ряби́ть. **Strzępi wiatr wodę**, вѣтеръ рябитъ во́ду; || пестри́ть, испещря́ть, употребля́ть излишнія прикра́сы. || **Strzępić głos**, пѣть съ тре́лями. || **Strzępić się**, мохна́тѣть. **Ta materja strzępi się**, э́та матерія мохна́тѣетъ; || пестри́ться; || **Strzępić się na co**, имѣть притяза́ніе на что́, напра́сно жела́ть, иска́ть чего́, стреми́ться къ чему́.

Strzępka, -i, *ж. Бот.* полево́й хвощъ.

Strzeż, *см.* **Strzyż.**

Strzeżenie, -nia, *ср.* хране́ніе, охра́на, при́смотръ, защи́та. **Strzeżenie granic**, защи́та грани́цъ. **Strzeżenie się czego**, осторо́жность, возде́ржность, осмотри́тельность.

Strzosować, *Морс.* закрѣпи́ть, отвартовать, приня́йтовить (*су́дно*).

Strzydz, стричь, стрига́ть, подстрига́ть (*во́лосы*); || * **Strzydz uszami**, шевели́ть уша́ми. **Strzydz oczyma**, устреми́ть взо́ры.

Strzyga, -i, Strzygonia, -ni, *ж. Зоол.* вампи́ръ, родъ лету́чей мыши; || *см.* **Upiór.**

Strzygalnia, -ni, *ж.* стриге́льня; || стрига́льня (*на суко́нныхъ фа́брикахъ*).

Strzykać, Strzyknąć, брыга́ть, бры́знуть, при́скать, при́снуть, бить ключёмъ. **Strzyka mię**, я чу́вствую коло́тье. **Strzyka mię w uchu**, ко́летъ, стрѣля́етъ въ у́хѣ.

Strzykanie, -nia, *ср.* при́сканье, бры́ганье; || коло́тье, стрѣля́нье (*въ у́хѣ*).

Strzykawka, -i, *ж.* шприцъ, ручно́й насо́сецъ.

Strzyż, -y, *ж.* стри́жка, стриже́ніе ше́рсти (*у овецъ*).

Strzyż, -a, *м. Зоол.* стрижъ (*пти́чка*).

Strzyże, -ów, *мн. Охот.* дли́нные во́лосы на ве́рхней губѣ́ и на бородѣ́ у за́йца.

Strzyżenie, -nia, *ср.* стриже́ніе, стри́жка.

Strzyżeniec, -ńca, *м.* постри́женный, стри́женный, остри́женный; || **Strzyżeńce**, *мн.* во́лосы коротко́ остри́женные.

Strzyżyk, -a, *м., см. Зоол.* **Strzyż.**

Strzyżyny, -yn, *мн.* постриже́ніе, *см.* **Postrzyżyny.**

Studencik, -a, *м.* шко́льникъ, студе́нтикъ.

Studencki, студе́нтскій.

Student, -a, *м.* учени́къ, *см.* **Uczeń. Student uniwersytetu**, студе́нтъ.

Studnia, -ni, *ж.* колóдезь, колóдецъ (*Церк. Слав.* студенéцъ).
Studniarz, -a, *м.* колóдезникъ.
Studnica, -y, *ж.* родникъ, ключъ (*воды*).
Studzenie, Ostudzenie, -nia, *ср.* охлажденіе, прохлажденіе.
Studzić, Ostudzić, охлаждáть, охлади́ть, прохлаждáть, прохлади́ть, выстýживать, вы́студить.
Studzienka, -i, *ж.* небольшóй колóдезь.
Studziennik, -a, *м.*, *см.* **Studniarz.**
Studzienny, колóдезный.
Stuk, -u, *м.* стукъ.
Stukać, стучáть. **Stukać do drzwi**, стучáть въ дверь.
Stuła, -y, *ж. Церк.* эпитрахúль, орáрь.
Stulać, Stulić, сжимáть, сжать, стúскивать, стúснуть, смыкáть, сомкнýть. **Stulać usta**, сжимáть гýбы. *Прост.* **Stul pysk**, молчú, замолчú, не смéй пúкнуть.
Stulejka, -i, *ж. Анат.* невалýпа.
Stursać, *см.* **Szturchać.**
Stwardnąć, Stwardnieć, *см.* **Twardnąć.**
Stwardniałość, -ści, *ж.* отвердéніе, затвердéніе, затвердéлость, окрéплость; || опýхлость, óпухоль, пýхлина.
Stwardniały, затвердéлый, окрéплый, жёсткій; || опýхлый.
Stwardzać, дéлать твёрдымъ úли жёсткимъ.
Stwarzać, сотворя́ть, создавáть, *см.* **Tworzyć, Stworzyć.**
Stwierdzać, Stwierdzić, утверждáть, утвердúть, подтверждáть, подтвердúть, удостовéрять, удостовéрить, скрéплять, скрéпить.
Stwierdzenie, -nia, *ср.* утвержденіе, подтвержденіе, укрéпленіе, подкрéпленіе.
Stwórca, -y, *м.* творéцъ, создáтель, зиждúтель.
Stwórczy, твóрческій, зиждúтельный.
Stworzenie, -nia, *ср.* твореніе, сотворéніе, создáніе; || тварь, существó.
Stworzoność, -ści, *ж.* твореніе, сотворéніе.
Stworzyć, сотворúть, создáть.
Stworzyciel, -a, *м.* творéцъ, создáтель, *см.* **Stwórca.**
Stwórzycielski, *см.* **Stwórczy.**
Styć, потолстéть, пожирéть.
Styczeń, -cznia, *м.* Генвáрь, Январь мéсяцъ (*Русск. Стар.* Сéчень).
Styczniowy, январскій.
Styczność, -ści, *ж.* прикосновéніе; || отношéніе, сношéніе, соотношéніе; || связь.
Styczny, прикосновéнный, соприкосновéнный, сопредéльный. || *Мат.* тáнгенсъ, касáтельная лúнія.
Stygnąć, Ostygnąć, стыть, стúнуть, остыть.
Styk, -u, *м. Агр.* лéмехъ, сошнúкъ (*у плýга*).
Stykać, Zetknąć, стыкáть, соткнýть, смыкáть, сомкнýть, сводúть, свестú, придвúгать, придвúнуть, сближáть, сблúзить. || **Stykać się, Zetknąć się**, стáлкиваться, столкнýться, соприкасáться, соприкоснýться, примыкáть, примкнýть, граничúть, прилегáть.
Stykanie, -nia, **Zetknięcie**, -cia, *ср.* смыкáніе, сдвúганіе; || **Stykanie się**, смéжность, прикосновéніе; || *сношéніе, связь; || **Zetknięcie się**, столкновéніе, соприкосновéніе; || встрéча; || стечéніе; || *Воен.* случáйная сшúбка, схвáтка
Styl, -u, *м.* писáло (*родъ пера́ у Древнихъ*); || слогъ, стиль. **Styl poważny, wzniosły, nizki**, слогъ вáжный, высóкій, нúзкій. || *Хронол.* стиль (*стáрый и нóвый*); || *манéра, стиль (*въ художествахъ*). **Styl gotycki**, готúческій стиль; || *Бот.* стúбикъ; || *см.* **Stylisko, Toporzysko, Trzon.**
Stylisko, Toporzysko, -a, *ср. Горн.* берéзина, молотовúще.
Stynka, -i, *ж.* кóрюха, кóрюшка (*рыба*).
Stypa, -y, *ж.* поминáльный обéдъ (*на похоронáхъ*).
Stypendjum, *Нескл.* стипéндія.
Stypendysta, -y, *м.* стипендиáтъ.
Stypulacja, -ji, *ж. Юрид.* услóвіе, договóръ, обязáтельство, постановлéніе.
Stypulator, -a, *м. Юрид.* уговáривающійся, договáривающаяся сторона.
Stypulować, услóвливаться.
Styr, *см.* **Stér**, и проч.
Styrak, -a, *м. Бот.* стирáкса, росúй лáданъ, стирáксовое дéрево.
Styrczeć, *см.* **Sterczeć.**
Styrta, Stérta, -y, *ж.* скирдъ (*хлúба*), копнá, стогъ (*сúна*). **Styrta drzewa**, кýча дровъ.
Stysk, -u, *м.* тоскá, скорбь, сéтованіе, жáлоба, горевáніе.
Styskać, Styskować, тосковáть, сéтовать, жáловаться, горевáть. || **Styskać sobie**, брéзговать, чýвствовать омерéніе, отвращéніе, тошнотý.
Styskliwy, тоскли́вый, жáлобный, жáлостный, плачéвный.
Subaltern, -a, *м.* подчинённый, подначáльный, *см.* **Podwładny.**
Subalternacja, -ji, *ж.* подчинённость, подначáльность.
Subdjakon, -a, *м.* иподiáконъ, подъдiáконъ.
Subdywizja, -ji, *ж.* подраздéленіе, *см.* **Poddział**; || продáжа съ публúчнаго тóрга описáннаго за долгъ имýщества.
Sub fide sacerdotali, по присúгѣ данной на священство, по сóвѣсти священнúческой.
Subhastacja, -ji, *ж. Юрид.* аукціóнъ, публúчная продáжа.
Subhastować, *Юрид.* продавáть съ аукціóна (*описáннoe имýщество*).
Subintabulować, обезпéчить слéдуемый долгъ на сýммѣ, причитáющейся должнúку отъ другóго лúца и записáнной въ ипотéчной книгѣ.

Subjekcja, -ji, *ж.* безпокóйство, затрудненíе, стѣсненíе.
Subjekt, -a, *м. Грам.* подлежáщее, *см.* **Podmiot**; || человѣкъ, лицó, субъéктъ; || помóщникъ (*аптéкаря*); || прикáщикъ (*у купцá*); || контóрщикъ (*у банкúра*).
Sublewacja, -ji, *ж. Юрид.* отсрóчка, отлагáтельство; || останóвка, прекращéніе.
Sublimat, -u, *м.* сулемá, хлорúстая ртуть.
Suboneracja, -ji, *ж. Юрид.* обремененíе дóлга, внесéніе дóлга, долговáя рýбрика въ ипотéчной книгѣ для запúсыванія долгóвъ на недвúжимомъ имýществѣ.
Subordynacja, -ji, *ж.* подчинéнность, повиновéніе, субординáція.
Subretka, -i, *ж. Театр.* субрéтка; || гóрничная, служáнка.
Subrogacja, -ji, *ж.* замѣнéніе, замѣщéніе (*вступлéніе трéтьяго лицá въ правá кредитóра*).
Subsidium, *ср. Нескл.* вспоможéніе, субсúдія. **Subsidium charitativum**, сборъ на бѣдныхъ.
Subskrypcja, -ji, *ж.* подпúска.
Substancja, -ji, *ж.* существó, сýщность; || *Прост.* спóсобъ содержáнія, имýщество, достáтокъ.
Substytucja, -ji, *ж.* возмѣщéніе; || *Юрид.* назначéніе наслѣдства (*кому́ пóсль другóго*).
Substytuować, *Юрид.* назначáть наслѣдникомъ кого (*послѣ другóго*); || возмѣщáть.
Substytut, -a, *м.* заступáющій мѣсто другóго.
Subtelność, -ści, *ж.* тóнкость, мáгкость, нѣжность; || мéлочность; || утончéнность, проницáтельность, хúтрость, вкрáдчивость; || провóрство, лóвкость.
Subtelności, -stek, *мн.* тóнкія хúтрости, лукáвства, ухищрéнія.
Subtelny, тóнкій, мáгкій, нѣжный; || мéлкій, мелочнóй; || утончéнный, проницáтельный, хúтрый, вкрáдчивый; || провóрный, лóвкій.
Subtylizacja, -ji, *ж.* педантúческая мéлочность.
Suć, *см.* **Sypać**.
Sucha, -éj, *ж.* сýша, твёрдая земля́; || выигрышъ въ кáрточной игрѣ.
Suchar, -a, *или* -u, *м.* сухáрь, засушéный кусóкъ хлѣба.
Sucharek, -rka, *м.* сухáрикъ.
Suchawy, суховáтый.
Suchedni, -dni, *мн. Церк.* сухоядéніе, пóстные дни (*въ кáждое годовóе врéмя*).
Suchedniowy, сухоя́дный, пóстный, *см.* **Suchedni**.
Sucho, сýхо. ***Wyjść z czego nasucho**, удáчно отдѣлаться отъ чего-либо, выйдтú сухúмъ изъ воды́, избѣжáть опáсности. **Nie wyjdzie mu to nasucho**, óто емý не пройдётъ дáромъ, безнакáзанно. || *Прост.* натощáкъ, не ѣвши и не пúвши. || *Стар.* сýша, вáсуха.
Suchobolny, *Мед.* ломóтный.
Suchoreż, -y, *ж. Сибир.* сухíя сýчья.
Suchoriawieć, сóхнуть, высыхáть, худѣть.
Suchoriawość, -ści, *ж.* худобá, худощáвость, сухощáвость, сухопáрность.
Suchoriawy, худощáвый, сухощáвый, сухопáрый, тщедýшный, поджáрый.
Suchość, -ści, *ж.* сýхость, сухотá, сушь, сýша, вáсуха.
Suchotnica, -y, *ж.* чахóточная жéнщина, страдáющая чахóткою.
Suchotnik, -a, *м.* чахóточный, страдáющій чахóткою.
Suchotny, чахóтный, чахóточный.
Suchoty, -ot, *мн.* чахóтка; || сухóтка (*видъ чахóтки*). **Suchoty płucowe**, лёгочная чахóтка. **Suchoty galopujące**, скоротéчная чахóтка. **Suchoty gardłowe**, гортáнная чахóтка. || Строгíй постъ, на хлѣбѣ и на водѣ.
Suchowietrzyca, -y, *ж.* бездóждіе, вáсуха.
Suchy, сухóй, чёрствый. **Sucha łaźnia**, паровáя бáня. ***Suchą kąpiel komu sprawić**, задáть кому́ бáню, вы́пороть, высѣчь рóзгами. *Церк.* **Suchy Piątek**, страстнáя Пя́тница. **Sucha Niedziela**, второ́е Воскресéнье постà. **Sucha msza**, обѣдня безъ принáтія Св. Причáстія. **Sucha niemoc**, болѣзнь картóфеля. **Suchy ból**, ломóта, боль въ костáхъ. *Хим.* **Suche rozpuszczenie**, растворéніе посрéдствомъ огня́. **Suche razy**, побóи, удáры. *Анат.* **Sucha żyła**, сухáя жúла, чýвственная жúла, нервъ. **Suchy chleb**, чёрствый, сухóй хлѣбъ. ***Patrzeć na co suchém okiem**, смотрѣть на что́-либо равнодýшно, не проли́ть ни слезúнки.
Suczka, -i, *ж.* сýчка.
Suczy, сýчій, сýкинъ.
Sudak, **Suhak**, -a, *м. Зоол.* сайгá, дúкая козá.
Sudamność, **Sudanność**, -ści, *ж. Стар.* изя́щество, изя́щность, красúвость, прія́тность, щегольствó.
Sudanny, *Стар.* изя́щный, красúвый, прія́тный, щегольскóй.
Sufit, -u, *м.* потолóкъ.
Sufragan, -a, *м.* викáрный; || викáрій, викáрный епúскопъ.
Suka, -i, *ж.* сýка.
Sukces, -u, *м.* успѣхъ, удáча, *см.* **Pomyślność**, **Powodzenie**.
Sukcessja, -ji, *ж.* наслѣдованіе; || наслѣдство, наслѣдіе.
Sukcessor, -a, *м.* наслéдникъ, преéмникъ; || потóмокъ, рóдственникъ по нисходя́щему колѣну.
Sukcessyjny, наслѣдственный.
Sukieneczka, -i, *ж. Умен.* плáтьице.
Sukienko, -a, *ср.* полусукнó; || *Умен.* сукóнце.
Sukiennia, -ni, *ж.* сукóнная фáбрика.
Sukiennica, -y, *ж.* (*мн.* **Sukiennice**), сукóнная лáвка.

Sukiennictwo, -a, *ср.* сукнодѣ́лiе; || прода́жа су́конъ, торгъ су́кнами; || *Собир.* суко́нный това́ръ, су́кна.

Sukienniczka, -i, *ж.* же́нщина занима́ющаяся сукнодѣлiемъ; || жена́ суко́нщика *или* суко́нника.

Sukienniczy, сукнодѣ́льный; || суко́нный.

Sukiennik, -a, *м.* суко́нщикъ, сукнодѣ́лъ; || суко́нникъ, торгове́цъ су́кнами.

Sukienny, суко́нный.

Sukmana, -y, *ж.* сѣрма́га, сѣрма́жный кафта́нъ.

Sukmanka, -i, *ж.* казаки́нъ (*же́нское платье*).

Suknia, -ni, *ж.* пла́тье, оде́жда.

Suknisko, -a, *ср. Уничт.* сукни́шко, дрянно́е сукно́; || пла́тьишко, дрянно́е пла́тье.

Sukno, -a, *ср.* сукно́.

Suknowiec, -wca, *м.* моль, платяна́я моль (*насько́мое*).

Sukrowica, Sukrwica, -y, *ж. Стар.* су́кровища.

Sukurs, -u, *м.* по́мощь, посо́бiе, вспоможе́нiе, вспомоществова́нiе; || вспомога́тельное во́йско, секу́рсъ, *см.* **Pomoc, Posiłek.**

Sukursować, помога́ть, пособля́ть кому́.

Sułtan, -a, *м.* султа́нъ.

Sułtanicz, -a, *м.* сынъ султа́на.

Sułtanka, -i, *ж.* султа́нша.

Sułtański, султа́нскiй.

Sum, -a, *м. Зоол.* сомъ (*рыба*).

Suma, Summa, -y, *ж.* су́мма, ито́гъ. **Summa szacunkowa**, су́мма предложе́нная на торга́хъ. **Summa wymagalna**, де́нежное взыска́нiе; || *Мат.* цѣ́лое число́, цѣ́лое; || пе́речень, вы́водъ.

Suma, Summa, -y, *ж. Церк. Катол.* по́здняя обѣ́дня. **Summę odprawiać**, служи́ть обѣ́дню, отправля́ть божественную слу́жбу, священнодѣ́йствовать.

Sumak, -a, *м. Бот.* кожевенное де́рево, сума́хъ.

Sumarjusz, Summarjusz, -a, *м.* сокраще́нiе, пе́речень; || *Юрид.* о́пись докуме́нтовъ.

Sumarycznie, Summarycznie, кра́тко, сокраще́нно, сокраще́нным ъ поря́дкомъ, вкра́тцѣ, въ ито́гѣ.

Sumaryczny, Summaryczny, кра́ткiй, сокраще́нный.

Sumaryjnie, Summaryjnie, *см.* **Sumaryoznie.**

Sumaryjny, Summaryjny, *см.* **Sumaryozny.**

Sumienie, Sumnienie, -nia, *ср.* со́вѣсть; || совна́нiе. **Będzie to ciężyć na twojém sumieniu**, оставля́ю э́то на твою́ со́вѣсть. **Na moje sumienie**, по со́вѣсти, по чи́стой со́вѣсти, по и́стинѣ. || Со́вѣстливость. **Sumienie sobie z czego czynić**, со́вѣститься сдѣ́лать что́.

Sumiennie, добросо́вѣстно, со́вѣстливо; || *стара́тельно, рачи́тельно.

Sumienność, -ści, *ж.* добросо́вѣстность, со́вѣстливость; || *стара́тельность, рачи́тельность.

Sumienny, добросо́вѣстный, со́вѣстливый; || стара́тельный, рачи́тельный.

Sumka, -i, *ж.* ма́ленькая су́мка.

Sumki, -mek, *ж. мн.* доро́жная сума́, *см.* **Sakwa.**

Summa, Summarjusz i t. d., *см.* **Suma, Sumarjusz i t. d.**

Sumować, Zasumować, Zsumować, *Мат.* скла́дывать, слага́ть, сложи́ть; || вычисля́ть, счита́ть, выкла́дывать, подводи́ть ито́гъ.

Sumowanie, Zesumowanie, Zsumowanie, -nia, *ср. Арив.* сложе́нiе; || вы́кладка, вычисле́нiе.

Sumownie, кра́тко, сокраще́нно, вкра́тцѣ.

Sumowny, кра́ткiй, сокращённый.

Sumowy, сомо́вiй, *см.* **Sum**; || относя́щiйся къ су́ммѣ, *см.* **Suma, Summa.**

Sumpt, -u, *м.* иждиве́нiе, коштъ.

Suna, -y, *ж. см.* **Sundak.**

Sunąć, Suwać, су́нуть, сова́ть, пихну́ть, пиха́ть, дви́нуть, дви́гать. || **Sunąć się, Suwać się**, су́нуться, сова́ться, передви́нуться, передвига́ться, дви́нуться, дви́гаться, передви́нуться, передвига́ться.

Sundak, -a, *м.* ко́жаная бакла́га; || су́мка, небольшо́й чемода́нъ, небольша́я вали́за.

Supeł, -pła, *м.* у́зелъ.

Supełek, -łka, *м. см.* **Sypełek.**

Superarbiter, -tra, *м.* посре́дникъ, третей́скiй судья́.

Superata, -y, *ж.* ли́шекъ, нали́шекъ, оста́токъ (*сѣмянъ*), *см.* **Przewyżka.**

Superintendencja, -ji, *ж.* гла́вный надво́ръ.

Superintendent, -a, *м.* су́перъ-интенде́нтъ (*въ лютеранской це́ркви*).

Superrewizja, -ji, *ж.* переосвиде́тельствованiе.

Suplika, -i, *ж.* проше́нiе, челоби́тная.

Supplikacja, -ji, *ж.* моле́нiе, мольба́, проше́нiе, *см.* **Błaganie, Prośba.**

Suplikant, -a, *м.* проси́тель, челоби́тчикъ.

Suponować, полага́ть, предполага́ть, *см.* **Przypuszczać.**

Supozycja, -ji, *ж.* предположе́нiе, *см.* **Przypuszczenie.**

Supozytorjum, *Нескл. Мед.* за́дникъ, со́суля, *см.* **Czopek.**

Supresja, -ji, *ж.* отме́на, уничтоже́нiе, упраздне́нiе.

Supresyjny, упра́здненный, *см.* **Fundusz.**

Suprymować, отме́нять, упраздня́ть.

Surducik, -a, *м. Умен.* сертучёкъ.

Surdut, -a, *м.* серту́къ.

Surma, -y, *ж. Муз.* су́рна, ду́дка, свире́лка.

Surmacz, -a, *м.* су́рникъ, игра́ющiй на су́рнѣ.

Surogat, -u, *м.* суррога́тъ; || заступа́ющій чьё либо мѣсто. **Biskup-Surogat**, замѣня́ющій епи́скопа.

Surowica, -y, *ж. Горн.* рапа́,ропа́, солёный разсо́лъ самосадочныхъ озёръ, *или* садки́ со́ли; || *Анат.* **Naczynia surowicy**, па́сочные сосу́ды; || **Surowica, Surówka**, -i, *ж.* нежёный кирпи́чъ, кирпи́чъ въ сырцѣ́, сыре́цъ.

Surowiec, -wcu, *м.* чугу́нъ; || сыромя́ть, вы́моченная ко́жа живо́тныхъ; || сыромя́тный ремёнь.

Surowizna, -y, *ж* сырьё, сы́рость; || неудобовари́мое ку́шанье; || **Surowizna w żołądku**, несвари́мость въ желу́дкѣ; || чугу́нъ, *см.* **Surowiec.**

Surówka, *см.* **Surowica.**

Surowo, суро́во, угрю́мо, гру́бо, нелаcково; || стро́го.

Surowość, -ści, *ж.* суро́вость, гру́бость; || стро́гость; || жесто́кость.

Surowy, *Стар. и Прост.* сыро́й; || суро́вый, угрю́мый, гру́бый; || стро́гій; || жесто́кій. **Surowa kara**, стро́гое наказа́ніе. **Surowe życie prowadzić**, вести́ стро́гую жизнь. **Surowy zakaz**, стро́гое запреще́ніе.

Sus, -a, *м.* скачо́къ, прыжо́къ. **Dać susa**, сдѣлать скачо́къ.

Susceptа, -y, *ж.* принима́ніе, приня́тіе.

Susceptant, -a, *м.* пріёмщикъ.

Susel, -sła, *м. Зоол.* су́сликъ (*звѣро́къ*).

Suspendować, отрѣша́ть на нѣкоторое вре́мя отъ до́лжности (*чино́вника*).

Suspensa, -y, *ж. Юрид.* пріостановле́ніе дѣла; || отрѣше́ніе отъ до́лжности (*на вре́мя*).

Sustentacja, -ji, *ж.* содержа́ніе, продово́льствованіе.

Susz, -u, *м.* сушни́къ, сушня́къ, хворостни́къ, хворости́нникъ, вы́сохшіе древе́сные су́чья; || **Susz pszczelny**, поро́жній сотъ, ячёйки безъ мёду.

Susza, -y, *ж.* за́суха, сухота́, сушь.

Suszalnia, Suszarnia, Susznia, -ni, *ж.* суши́льня, суши́ло, суши́лка.

Suszenie, -nia, *ср.* высу́шиваніе; || *Хим.* обжига́ніе, жже́ніе; || сухожде́ніе, стро́гій постъ.

Suszony, сушёный.

Suszyć, суши́ть, высу́шивать, осуша́ть. **Suszyć len**, проса́ушивать ленъ; || *Хим.* обжига́ть; || ***Suszyć sobie mózg**, *или* **głowę nad czém**, ломать себѣ го́лову надъ чѣмъ; || соблюда́ть стро́гій постъ, употребля́ть то́лько сухо́ю пи́щу.

Sutana, Sutanna, -y, *ж.* ря́са; || до́кторская ма́нтія.

Sutanny, ря́сный; || ряcофо́рный; || нося́щій до́кторскую ма́нтію; || **Sutanny**, тро́щёный, сучёный (*о шёлкѣ*).

Suto, оби́льно, изоби́льно; || дове́льно, обши́рно; || пы́шно, великоле́пно, бога́то.

Suty, украшенный; || оби́льный, изоби́льный; || пы́шный, великоле́пный, бога́тый.

Suwać, *см.* **Sunąć.**

Suwak, -a, *м. Зоол.* бедре́цъ, песча́нка (*грызу́нъ*).

Suwalny, подвижно́й, передвижно́й.

Suwanie, -nia, *ср.* передвиже́ніе, передвига́ніе.

Swach, -a, *м. см.* **Swat.**

Swacha, -y, *ж.* сва́ха; || сво́дня.

Swachna, Swata, -y, *ж.* сва́тья.

Swactwo, -a, *ср.* сва́танье, сватовство́.

Swąd, -ądu *или* -ądu. *м.* чадъ, угаръ; || вонь, дурно́й за́пахъ.

Swadźba, -y, *ж. см.* **Swactwo**; || сва́дьба.

Swak, -a, *м.* свои́къ, *см.* **Szwagier.**

Swar, -u, *м.* со́ра, брань, разда́ръ, несогла́сіе (*Русск Стар.* сваръ).

Swarliwie, сварли́во.

Swarliwość, -ści, *ж.* сварли́вость.

Swarliwy, сварли́вый.

Swarzyć się, ссо́риться, брани́ться.

Swaszka, -i, *ж.* сва́ха, сва́тья.

Swat, -a, *м.* сватъ.

Swata, *см.* **Swachna.**

Swatać (kogo z kim *или* **za kogo)**, сва́тать (*кого́ на ко́мъ или за кого́*). **Swatać się (komu)**, сва́таться (*къ кому́, за кого́*).

Swawola, -i, *ж.* своево́ліе, своево́льство, распу́щенность, безчи́нство; || ре́звость, ша́лость, дура́чество, прока́зы.

Swawolenie, -nia, *ср.* шаловли́вость, своево́льничанье, самово́льничанье.

Swawolić, Swywolić, самово́льничать, шали́ть, ре́звиться, дура́читься, повѣ́сничать, прока́зничать.

Swawolnica, -y, *ж.* шалу́нья, прока́зница, ре́звуха, ре́звунья. *Умен.* **Swawolniczka**, -i, ре́звушка.

Swawolnictwo, -a, *ср. см.* **Swawola, Swawolność.**

Swawolnie, Swywolnie, ре́зво, шаловли́во, игри́во, шутли́во.

Swawolnik, Swywolnik, -a, *м.* повѣ́са, шалу́нъ, ре́звунъ.

Swawolność, -ści, *ж.* самово́льность, бу́йство, безчи́нство, на́глость; || ре́звость, жи́вость, шаловли́вость.

Swawolny, Swywolny, самово́льный, бу́йный, безчи́нный, на́глый; || ре́звый, живо́й, шаловли́вый.

Swawolować, *см.* **Swawolić.**

Swawolowanie, *см.* **Swawolenie.**

Swędnieć, чади́ть; || воня́ть.

Swędra, -y, *ж.* пя́тно, грязь; || неря́ха, замара́ха, неопря́тный челове́къ.

Swędzić, дыми́ть, чади́ть; || **Swędzić, Świędzić**, зуде́ть, сверби́ть.

Świadczenie, -nia, *ср.* показа́ніе, свиде́тельство, *см.* **Świadectwo**; || **Świadczenie**, оказа́ніе, изъявле́ніе; **Świadczenie się**, ссы́лка на чьё либо свиде́тельство.

Świadczyć, свиде́тельствовать.

świadczyć komu co, оказа́ть кому́ либо что́. **Wyświadczyć komu łaskę**, оказа́ть кому́ ми́лость; || **Świadczyć się**, брать кого́ въ свиде́тели, свиде́тельствоваться кѣмъ и́ли чѣмъ, ссыла́ться на кого́ и́ли на что́.

Świadectwo, -a, *ср.* свиде́тельство, засвиде́тельствованіе, удостовѣре́ніе. **Świadectwo składowe**, свиде́тельство объ освобожде́ніи това́ровъ отъ по́шлины. **Świadectwo ładunkowe**, багажное свиде́тельство. *Юрид.* **Świadectwo o założenie apellacji**, апелляціо́нное свиде́тельство. **Świadectwo uzdolnienia**, одобри́тельное свиде́тельство. **Świadectwo legitamacyjne**, видъ на жи́тельство. **Na świadectwo**, въ знакъ, въ удостовѣре́ніе чего́. **Brać kogo na świadectwo**, брать кого́ въ свиде́тели, *см.* **Świadek**.

Świadecznie, *Стар.* при свиде́теляхъ (**Przy świadkach**).

Świadeczny, свиде́тельскій, свиде́тельствующій, удостовѣри́тельный. **List świadeczny**, пи́сьменное свиде́тельство; || вѣ́рующее письмо́.

Świadek, -dka, *м.* свиде́тель. **Świadek naoczny**, очеви́дный свиде́тель, очеви́децъ. **Brać, używać kogo za świadka**, взять кого́ во свиде́тели. **Stawić, postawić świadków**, предста́вить свиде́телей. **Świadek odwodowy**, отведённый, устранённый свиде́тель. **Świadek (przy pojedynku)**, секунда́нтъ.

Świadom, Świadomy, свѣ́дущій, зна́ющій, зна́ющъ, знако́мый; || о́пытный; || иску́сный. **Świadom dróg, miejsc**, хорошо́ зна́ющій доро́ги, ме́стность; || **Świadomy, -ego**, *м.* знато́къ, экспе́ртъ, свѣ́дущій челове́къ.

Świadomoa, -y, *м. см.* **Świadom**.

Świadomie, съ увѣренностію, завѣ́домо.

Świadomość, -ści, *ж.* позна́ніе, зна́ніе, свѣ́дѣніе; || знако́мство; || о́пытность; || созна́ніе.

Świat, -a, *м.* свѣтъ, міръ. **Świat słoneczny**, со́лнечная систе́ма, систе́ма ми́ра. **Świat powszechny**, вселе́нная. **Stworzenie świata**, сотворе́ніе ми́ра. **Podróż około świata**, путеше́ствіе вокру́гъ свѣ́та. **Zbawiciel świata**, Спаси́тель ми́ра. **Świat starożytny**, дре́вній міръ. **Świat chrześcjański**, христіа́нскій міръ. **Stary świat**, ста́рый свѣтъ (*Евро́па, Азія, Африка*). **Nowy świat**, но́вый свѣтъ (*Аме́рика*). **Wielki świat**, большо́й свѣтъ, вы́сшее о́бщество. **Jak świat światem**, отъ нача́ла вѣ́ка, исконѝ, съ тѣ́хъ поръ какъ міръ существу́етъ. * **Nigdy na świecie**, никогда́, ни во вѣ́къ. **Pójść w świat**, пуститься въ свѣтъ, на край свѣ́та. **Bywać w świecie**, быва́ть въ свѣтѣ, посѣща́ть о́бщество. * **Za nic na świecie**, ни за что́ въ свѣ́тѣ. **Na tamtym świecie**, на томъ свѣтѣ, въ бу́дущей жи́зни. **Przyjść na świat**, увидѣть свѣтъ, родиться. **Opuścić świat**, оста́вить свѣтъ, умере́ть. **Ukazać się na świat**, показа́ться въ свѣтъ, въ о́бществѣ. **Na świat wydać dzieło**, изда́ть, выпустить въ свѣтъ сочине́ніе. **On winien, on dłużny całemu światu**, онъ въ долгу́ какъ шелку́, всѣмъ до́лженъ, у всѣхъ въ долгу́.

Świąteczny, пра́здничный.

Świątek, -tka, *м. Умен.* ма́лый міръ, свѣтъ въ ма́ломъ ви́дѣ.

Świątek, -tka, *м. Стар.* свято́й челове́къ; || о́бразъ свята́то, ико́на; || пра́вдникъ; || * свято́ша; || **Zielone świątki**, *мн.* пятидеся́тница, Тро́ицынъ день, Ду́ховъ день.

Światełko, -a, *ср.* сла́бый свѣтъ, чуть свѣта́щійся огонёкъ, мерца́ніе, про́блескъ, о́тблескъ.

Świątka, -i, *ж.* вскры́ша, вскры́шная ка́рта, ко́зырь, козы́рная ка́рта.

Świątkować, пра́здновать, наблюда́ть пра́вдники; || пра́здно проводи́ть вре́мя, гуля́ть.

Świątkowy, относя́щійся къ Тро́ицыну дню, къ Ду́хову дню, *см.* **Świątek**.

Światle, * разу́мно, благоразу́мно, съ зна́ніемъ де́ла.

Światło, -a, *ср.* свѣтъ; || освѣще́ніе; || свѣча́; || *свѣдѣніе, позна́ніе, просвѣще́ніе, просвѣщённый взглядъ, усмотре́ніе.

Światłość, -ści, *ж.* свѣтъ, сія́ніе, блескъ; || * я́сность.

Światły, свѣ́тлый, сія́ющій, блестя́щій; || просвѣщённый. **Pokój światły**, свѣ́тлая ко́мната. **Człowiek światły**, просвѣщённый челове́къ, *см.* **Widny**.

Świątnica, -y, *ж.* свята́лище, святи́ня, храмъ.

Świątnik, -a, *м.* ри́зничій, ключа́рь; || *Стар.* свя́тцы, церко́вный мѣсяцесло́въ.

Świątobliwie, *Нар.* благочести́во.

Świątobliwość, -ści, *ж.* свя́тость, благоче́стіе; || святѣ́йшество (*титулъ папы*).

Świątobliwy, свято́й, пра́ведный, благочести́вый.

Światopis, -a, *м.* космогра́фія, міроописа́ніе.

Światorządca, -y, *м.* властели́нъ вселе́нной, вседержи́тель.

Świątość, *см.* **Świętość**.

Światowładzca, -y, *м. с.м.* **Światorządca**.

Światowość, -ści, *ж.* свѣ́тскость.

Światowy, мірско́й; || свѣ́тскій, зна́ющій свѣтъ, ло́вкій въ обхожде́ніи; || суетный. **Marności światowe**, свѣ́тская суе́тность, мірскія суеты́. **Człowiek światowy**, свѣ́тскій челове́къ.

Świątynia, -ni, *ж.* свята́я, свята́лище, свяще́нное ме́сто, храмъ.

Świder, -dra, *м.* сверло́, бура́въ. **Świder w ludwisarni**, пу́шечное сверло́. **Świder ziemny**, земляно́й буръ. **Świder dłutowy**, *Горн.* долота́тый буръ. **Świder jedno i kilko ostrzowy**, па́личный буръ. **Świder blachowy zwijany**, сверло́. **Świder**

łyżkowy, ложечный буръ. **Świder z korbą**, коловоротъ. * **Świdrem patrzeć**, коса́ться, ко́со смотре́ть на кого́.

Świderek, -rka, *м, Умен.* бура́вокъ.

Świdrować, сверли́ть, просверли́ть, бура́вить, бури́ть. *Świdrować oczyma, коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ.

Świdrowato, винтообра́зно, винто́мъ, спира́льно.

Świdrowaty, винтово́й, винтообра́зный, спира́льный; || бура́вчатый, име́ющій видъ бурава́.

Świdrownia, -ni, *ж.* сверли́льная ме́льница, сверли́льный стано́къ.

Świdryk, -a, *м.* ша́шень (*мо́люскъ*).

Świdrzyć (oczyma), поводи́ть глаза́ми, смотре́ть уми́льно; || вилѧ́ть, вывёртываться, употребля́ть уло́вки.

Świdwa, Świdwina, -y, *ж. Бот.* бирю́чина (*деревцо́*).

Świeca, -y, *ж.* свѣча́, свѣ́чка. **Świecę lać**, лить свѣ́чи; || *Артил.* пали́тельная свѣча́; || *Охот.* **Świece jelenia**, глаза́ у оле́ня; || *Бот.* **Świeca nocna**, осли́нникъ (*расте́ніе*); || * **Świecę na kogo rzucać**, прокли́нать, предава́ть кого́ ана́ѳемѣ публи́чно, съ амво́на.

Świecarz, -a, *м.* свѣчни́къ, дѣлающій и́ли продающій свѣ́чи.

Święcenie, -nia, *ср.* (**dnia, święta**), пра́здноваиіе, торже́ствова́ніе; || свяще́ніе, посвяще́ніе, освяще́ніе. **Święcenie kościoła**, освяще́ніе це́ркви. **Święcenie wody**, водоосвя́тіе, водосвяще́ніе. **Święcenie wyższe**, свяще́нство.

Świecić, свѣти́ть; || * сія́ть, блиста́ть. **Słońce świeci**, со́лнце свѣ́титъ, блести́тъ, сія́етъ. **Księżyc świeci**, мѣсяцъ свѣ́титъ. *Panie świeć nad jego duszą, упоко́й, Го́споди, его́ ду́шу. * **Świecić zębami**, скали́ть зу́бы, постоя́нно свѣ́ться; || **Świecić się**, свѣти́ться, издава́ть свѣтъ, сія́ть блесте́ть. **Świeca jasno, ciemno się świeci**, свѣча́ я́сно, тёмно гори́тъ. **Świeci się w pokoju**, въ ко́мнатѣ ви́денъ свѣтъ. *Посл.* **Nie wszystko złoto co się świeci**, не всѣ то зо́лото, что́ блести́тъ.

Święcić, свяги́ть, освяща́ть; || пра́здновать; || благословля́ть. **Święcić niedzielę**, пра́здновать воскресенье. **Święcić czyje imię, czyję pamięć**, благословля́ть чьё либо и́мя, чью либо па́мять; || **Święcić się**, свяги́ться, освяща́ться, освяти́ться; || пра́здновать. **Niedziela powinna się święcić**, воскресе́нье должно́ быть пра́здноуемо. **Święć się imie Twoje**, да свяги́тся и́мя Твое́; || (*въ карт. игрѣ*): **Co się święci?** како́й ко́зырь; || происходи́ть, твори́ться. **Nie wiesz co się święci**, ты не зна́ешь, что происхо́дитъ, что́ твори́тся.

Świecidełko, -a, *ср. Умен. см.* **Świecidło**), безде́лу́шка, балабо́лка, блёстка.

Świecidło, -a, *ср.* мишура́; || * хо́жный блескъ.

Święcie, свя́то, на́божно; || стро́го, ненаруши́мо.

Świecioch, -a, *м. Стар.* фона́рщикъ.

Świecki, свѣ́тскій, мірско́й.

Świeckość, -ści, *ж.* свѣ́тскость.

Świecogaś, -sia, *м. Зоол.* ночна́я ба́бочка, ночно́й мотылёкъ.

Święcone, -ego, *ср.* **Święconka, -i**, *ж.* освящённыя я́ства во вре́мя Па́схи, въ Свѣ́тлое Христо́во Воскресе́ніе.

Świeconośca, -y, *м.* фона́рщикъ; || несу́щій фона́рь со свѣ́чою во вре́мя кре́стнаго хо́да.

Święcony, свято́й, освящённый. **Woda święcona**, свята́я вода́.

Świeczka, -i, *ж.* свѣ́чка; || *Бот.* оча́нка (*расте́ніе*); || *Артил.* скорострѣльная тру́бка.

Świeczkowy, свѣчно́й.

Świecznik, -a, *м.* канделя́бръ, подсвѣ́чникъ съ нѣсколькими рожка́ми для свѣ́чей.

Świędzić, *см.* **Swędzić**.

Świędzik, -a, *м. Зоол.* родъ паука́.

Świegot, -a, *м.* щебету́нъ, пустоме́ля, болту́нъ.

Świegotać, щебета́ть, чири́кать (*о птицахъ*); || болта́ть, лепета́ть

Świegotanie, -nia, *ср.* щебета́нье, чири́канье.

Świegotka, -i, *ж.* щебету́нья, болту́нья.

Świegotliwie, щебетли́во.

Świegotliwy, Świegotny, щебетли́вый, болтли́вый.

Świekier, -kra, *м.* свёкоръ, *см.* **Teść**.

Świekra, -y, *ж.* свекро́вь.

Świekry, -ów, *Собир.* свёкоръ и свекро́вь (*имѣсть*).

Świercz, *см.* **Świerszcz**.

Świerczyna, -y, *ж.* пи́хта, ель, (*дерево*); || е́льникъ, пихтовникъ.

Świergot, Świerkot, -u, *м.* щебета́нье, чири́канье (*птицъ*).

Świergotać, Świerkotać, щебета́ть, чири́кать, *см.* **Świegotać**.

Świergotanie, Świerkotanie, -nia, *ср.* щебета́нье, чири́канье (*птицъ*), *см.* **Świegot, Świegotanie**.

Świergotek, -tka, *м.* луговой жа́воронокъ.

Świerk, -u, *м.* пи́хта, ель, хво́йное де́рево.

Świerkać, чири́кать (*о воробьѣ, о дроздѣ*).

Świerkowy, ело́вый, пи́хтовый.

Świernia, -ni, *ж*, **Świronek, -nka**, *м.* амба́ръ.

Świerszcz, -a, *м. Зоол.* сверчо́къ (*насѣко́мое*).

Świerszczeć, Świerszczyć, сверча́ть, свиристѣ́ть (*о сверчкѣ*).

Świerzb, -u, *м.* **Świerzba, -y**, *ж.* свербёжъ, зудъ, щеко́тка.

Świerzbiączka, -i, *ж. Мед.* мѣлкая сыпь,

зудъ чесо́тка, коро́ста, шо́лудь; || *си́льное жела́ніе, стра́шная охо́та.

Świerzbieć, сверби́ть, зуди́ть; || *чеса́ться. **Świerzbi go skóra**, у него́ чёшется ко́жа.

Świerzbowaty, чесо́точный, шелуди́вый, парши́вый.

Świerzopa, Świerzepa, -y, *ж.* кля́ча, изнурённая и дурна́я кобы́ла.

Świeść, -ści, *ж. Областн.* свои́чина, свои́ченица (*Стар. Русск.* свѣсть).

Świetlica (*Стар.* **Świetnica**), -y, *ж.* свѣтли́ца, го́рница, *см.* **Izba, Komnata.**

Świetliczka, -i, *ж.* свѣтли́чка, ко́мнатка, го́ренка.

Świetlik, -a, *м.* свѣта́щее тѣ́ло; || исто́чникъ свѣта, свѣторо́дъ; || свѣтля́къ (*насѣкомое*); || *Бот.* очанка (*растеніе*).

Świetlnik, -a, *м. Горн.* отвѣ́рстіе въ копа́льняхъ, куда́ прохо́дитъ свѣтъ, отду́шина.

Świętna, y, *ж.* козы́рная ка́рта, вскры́ша.

Świętne, -ego, *ср. Морс.* пода́рокъ матро́самъ въ большо́й пра́здникъ.

Świetnie, блиста́тельно, пы́шно, великолѣ́пно.

Świetność, -ści, *ж.* блескъ, сія́ніе; || лоскъ, гля́нецъ.

Świetny, блиста́тельный, пы́шный, великолѣ́пный.

Świętny, козы́рный, *см.* **Świętna.**

Święto, -a, *ср.* пра́здникъ, пра́здничный день.

Świętojanki, -nek, *мн.* смороди́на (*ягода*), *см.* **Porzeczka.**

Świętojański, относя́щійся ко дню св. Іоа́нна. **Kościół Świętejański**, це́рковь св. Іоа́нна. **Robaczek świętojański**, свѣтля́къ. **Chleb świętojański**, сла́дкій рожо́къ (*плодъ*).

Świętokaźca, -y, *м.* осквери́тель свято́ни.

Świętokradzca, -y, *м.* святота́тецъ, осквери́тель свято́ни.

Świętokradzki, святота́тственный, нечести́вый. **Po świętokradzku**, святота́тственно, нечести́во.

Świętokradztwo, -a, *ср.* святота́тство, осквернённая свято́ня.

Świętokupstwo, -a, *ср.* святоку́пство, симо́нія (*продажность и продажа званій и мѣстъ духовенства*).

Świętopietrze, -a, *ср.* ле́пта св. Петра́.

Świętość, -ści, *ж.* свя́тость; || свято́ня, свято́я ве́щи.

Świętoszek, -szka, *м.* свято́ша, ханжа́, пустосвя́тъ, лицемѣ́ръ.

Świętoszka, -i, *ж.* свято́ша, ханжа́, пустосвя́тка, лицемѣ́рка.

Świętować, пра́здновать; || пра́здно проводи́ть вре́мя, гуля́ть.

Świętoziół, -u, *м.* **Świętolina**, -y, *ж. Бот.* садо́вый кипари́съ.

Święty, свято́й, свяще́нный. **Pismo święte**, свяще́нное писа́ніе. **Święci apostołowie**, святы́е апо́столы. **Rok święty**, *см.* **Jubileusz.** || ***Świętéj pamięci mój ojciec, moja matka**, поко́йный оте́цъ мой, поко́йная мать моя́ *или* блаже́нной па́мяти оте́цъ мой, мать моя́.

Święty, -ego, *м.* **Święta**, -éj, *ж.* свято́й, свята́я.

Świeżo, неда́вно, то́лько что, но́во, вновь. **Świeżo przybyły**, то́лько что, неда́вно прибы́вшій, пріѣ́хавшій.

Świeżość, -ści, *ж.* свѣ́жесть, прохла́да; || жи́вость (*красокъ*); || бо́дрость.

Świeży, свѣ́жій, прохла́дный. **Świeże powietrze**, прохла́дный *или* свѣ́жій во́здухъ. **Świeże wiadomości**, новѣ́йшія извѣ́стія.

Świeżyć, свежѣ́ть (*о вѣтрѣ, о воздухѣ*). **Świeży na dworze**, на дворѣ́ свѣжѣ́етъ, стано́вится хо́лодно.

Świni, свино́й, свина́чій.

Świnia, -ni, *ж.* свинья́, бо́ровъ. **Świnia dzika**, *см.* **Dzik. Świnia morska**, морска́я сви́нка.

Świniak, -a, *м. Бот.* шишкова́тый подсо́лнечникъ, лугово́й горо́хъ, мы́шка; || свину́ха (*грибъ*).

Świniarz, -a, *м.* свинопа́съ; || торгу́ющій сви́ньями.

Świnina, -y, *ж.* свини́на, *см.* **Wieprzowina.**

Świnka, -i, *ж. Умен.* сви́нка.

Świnnik, -a, *м.* свина́рня, свино́й хлѣ́въ.

Świński, свина́чій, сви́нскій; || *грязный, неопря́тный. **Świński targ**, прода́жа свине́й. || **Poświńsku**, посви́нски.

Świństwo, -a, *ср.* сви́нство, нечистота́, неопря́тность.

Świntuch, -a, *м.* замара́ха, неря́ха, свинья́.

Świronek, -nka, *м.*, *см.* **Świernia.**

Świśnięcie, -cia, **Świśnienie**, -nia, *ср.* свистъ, свиста́ніе.

Świst, -u, *м.* свистъ.

Świstać, Świsnąć, свиста́ть, сви́стнуть, *см.* **Gwizdać, Świszczeć.** * **Świsnąć kogo**, дать пощёчину, оплеу́ху, плю́шить, отвѣсить уда́ръ, пощёчину, сви́стнуть по́уху.

Świstaczka, -i, *ж.* вѣ́тренница, вертопра́шка; || свисто́къ.

Świstak, -a, *м.* вѣ́тренникъ, вертопра́хъ.

Świstałka, -i, *ж.* свисто́къ.

Świstanie, -nia, *ср.* свиста́ніе, свистъ, *см.* **Gwizdanie, Świśnięcie.**

Świstek, -stka, *м.* лоскуто́къ бума́ги; || негодный печа́тный листо́къ.

Świstuła, -y, *ж. Огот.* ди́кая у́тка.

Świszcz, -a, *м. Зоол.* суро́къ (*животное*); || пронзи́тельный, сви́щущій вѣ́теръ.

Świszczeć, свиста́ть, свисте́ть (*о вѣтрѣ*).

Świszczypała, -y, *м.* вѣ́тренникъ, вертопра́хъ.

Świt, -u, *м.* разсвѣтъ, свѣтáніе. **Przed świtem**, до разсвѣта.

Świta, -y, *ж.* свúта, *см.* **Orszak.**

Świtać, разсвѣтáть.

Świtanie, -nia, *ср., см.* **Świt.**

Świtek, -tku, *м. Стар.* **Zwitek**, свúтокъ. || *Бот.* крáсное дéрево, *см.* **Maheń.**

Swoboda, -y, *ж.* свобóда, вóля, вóльность, *см.* **Wolność.**

Swobodnie, свобóдно, вóльно, непринуждéнно.

Swobodnieć, освобождáться; || вы́карабкаться (*изъ подъ чего́*); || вы́драться (*изъ толпы́*); || отдúлываться (*отъ кого́, отъ чего́*).

Swobodność, -ści, *ж.* свобóдность, независúмость, непринуждённость; || лёгкость.

Swobodny, свобóдный, вóльный; || независúмый, непринуждённый.

Swobodzić, *см.* **Oswobadzać, Wyswobadzać.**

Swoić, *см.* **Oswajać**; || **Oswajać sobie**, *см.* **Przyswajać.**

Swój, Swoja, Swoje (*Сокращ.* **Swa**, *ж.*, **Swe**, *ср.*), свóй, своя́, своё.

Swojak, -a, *м.* земля́къ, единоземецъ; || свóякъ (*мужъ жéниной сестры́*).

Swojski, *Стар.* собственный, *см.* **Swój**; || тузéмный, природный, мúстный; || ручнóй, прирученный, домáшній (*о животныхъ*).

Swojszczeć, дúлаться ручны́мъ, приручáться; || вступáть въ сослóвіе грáждань чужáго крáя.

Swora, *см.* **Sfora.**

Sworznie, *см.* **Sfornie.**

Sworność, *см.* **Sforność.**

Sworny, *см.* **Sforny.**

Sworować, *см.* **Sforować.**

Sworzeń, -rznia, *м.* шквóрень, сердéчникъ; || *Плотн.* стéржень.

Swowola, *см.* **Swawola.**

Swowolny, *см.* **Swawolny.**

Swywola, *см.* **Swawola.**

Swywolić, *см.* **Swawolić.**

Swywolnie, *см.* **Swawolnie.**

Swywolnik, *см.* **Swawolnik.**

Swywolny, *см.* **Swawolny.**

Syć, насыщáть.

Syczeć, шипéть (*о змúяхъ, гусúхъ*); || шепелúвить; || шúкать.

Sygilacja, -ji, *ж.* приложéніе печáти.

Sygilować, приложúть печáть.

Sygna, *мн.* нумерá и знáки на товáрныхъ мúстáхъ.

Sygnalizowanie, -nia, *ср.* подавáніе сигнáловъ.

Sygnet, -a *или* -u, *м.* печáть, печáтка, пéрстень съ печáтью.

Sykać, *см.* **Syczeć.**

Sylaba, Syllaba, -y, *ж. Грам.* слогъ, складъ, *см.* **Zgłoska.**

Sylabizować, *Грам.* склáдывать по складáмъ.

Sylabizowanie, -nia, *ср.* склáдываніе буквъ, склáдываніе по складáмъ.

Sylabny, Sylabowy, *Грам.* состоя́щій изъ складóвъ, силлабúческій.

Sylka, Zsyłka, -i, *ж.* вы́сылка, ссы́лка.

Sylogizm, -u, *м.* силлогúзмъ, умозаключéніе.

Symboliczny, символúческій, знаменáтельный.

Symbolika, -i, *ж.* символúческое представлéніе.

Symbolizować, изображáть символúчески.

Sympatja, -ji, *ж.* симпáтія, сочýвствіе.

Sympatycznie, симпатúчески, сочýвственно.

Sympatyczny, симпатúческій, сочýвственный.

Syn, -a, *м.* сынъ. **Syn marnotrawny**, блýдный сынъ.

Synaczek, -czka, Synek, -nka, Syneczek, -czka, Synalek, -lka, *м.* сынóчекъ, сынóкъ.

Synagoga, -i, *ж.* синагóга.

Synal, -a, *м. Прост.* сынъ, сынóкъ.

Synalagmatyczny, *Юрид.* взаúмно обязýющій, двусторóнній.

Syndyctwo, -a, *ср.* дóлжность сúндика.

Syndyk, -a, *м.* сúндикъ, старшúна.

Synod, -u, *м.* синóдъ, соборъ духóвныхъ.

Synodalny, синодáльный, соборный.

Synogarlica, -y, *ж.* гóрлица (*птúца*).

Synowa, -éj, *ж.* невúстка, снохá.

Synowica, -y, *ж.* племúнница, дочь брáта.

Synowiec, -wca, *м.* племúнникъ, сынъ брáта.

Synowski, сынóвній. **Po synowsku**, какъ слúдуетъ, какъ приличо дóброму сы́ну.

Synowstwo, -a, *ср.* сыновствó, состоя́ніе сынóвнее.

Sypać, Wsypać, сы́пать, всы́пать. || **Sypać się, Wysypać się**, сы́паться, вы́сыпаться.

Sypanie, -nia, *ср.* насы́пáніе, ссы́пка.

Sypanka, -i, *ж.* мúра для сыпáнія, совóкъ.

Sypełek, -łka, *м.* узелóкъ; || *Птицел.* силóкъ.

Sypiać, спать.

Sypialnia, -ni, *ж.* спáльня, опочивáльня.

Sypialny, спáльный.

Sypień, -pnia, *м.* нáсыпь (*мéльничный*); || совóкъ, мúра для насыпáнія; || пúдúльная воронка.

Sypki, сыпýчій, разсы́пчивый, разсы́пчатый; || ры́хлый.

Sypkość, -ści, *ж.* сыпýчесть, разсы́пчивость; || ры́хлость.

Syrop, -u, *м.* сиропъ, пáточка.

Syropowy, сиропный, пáточный.

Sysak, -a, **Sysuń**, -nia, **Sysal**, -a, *м.* грудной младéнецъ; || сосýнъ, сосýнчикъ

(*о живо́тныхъ*); || *Охот.* оле́ній телёнокъ, молода́я косу́ля.

Syt, -u, *м.* употребля́ется то́лько въ выраже́ніи: **Do sytu,** до́сыта, до сы́тности, *см.* **Syty.**

Sytność, -ści, *ж.* пита́тельность.

Sytny, сы́тный, пита́тельный.

Sytość, -ści, *ж.* сы́тость, пресыще́ніе; || дово́льство, избы́токъ. ***Do sytości mieć czego,** преизоби́ловать чѣмъ, имѣ́ть что́-либо по го́рло.

Sytuacja, -ji, *ж.* мѣ́стность, мѣстоположе́ніе; || положе́ніе, состоя́ніе; || мѣ́сто, ситуа́ція.

Sytuacyjny, ситуаціо́нный, мѣ́стный.

Sytuowany, располо́женный въ извѣ́стной мѣ́стности.

Syty, сы́тый.

Sza! *Межд.* тсъ! цыцъ! ти́ше! молча́ть!

Szabas, -u, *м.* суббо́та, ша́башъ (*у Евре́евъ*).

Szabaśnik, -a, *м.* лю́стра зажига́емая въ ша́башъ (*у Евре́евъ*); || хлѣ́бная печь.

Szabasować, соблюда́ть суббо́ту, ша́башъ (*у Евре́евъ*).

Szabasówka, -i, *ж.* са́льная свѣ́чка зажига́емая въ ша́башъ (*у Евре́евъ*); || во́дка хоро́шаго ка́чества.

Szabelka, -i, *ж. Умен.* са́белька.

Szabelnia, -ni, *ж.* са́бельная фа́брика.

Szabelnik, -a, *м.* са́бельный ма́стеръ.

Szabelny, са́бельный.

Szabeltas, -u, *м.* ша́шка (*у гуса́ръ и ула́нъ*).

Szaber, -bru, *м.* ще́бень.

Szabla, -i, *ж.* са́бля, пала́шъ; || *Охот.* клыкъ (*у кабана́*).

Szablica, -y, *ж.* са́блица.

Szablina, -y, *ж.* дрянна́я са́бля.

Szablisko, -a, *ср. см.* **Szablica.**

Szablon, -u, *м.* образе́цъ; || *Плотн.* лека́ло.

Szabrować, Zaszabrować, перема́зывать, перема́зать, перештукату́ривать, перештукату́рить, подправля́ть, подпра́вить штукату́рку, слегка́ зама́зывать, зама́зать ги́псомъ; || подновля́ть, подновить.

Szabry, -ów, *мн.* куски́ кирпича́ *и́ли* черепи́цы (*для подпра́вки стѣны́*).

Szach, -a, *м.* шахъ (*въ игрѣ́*). **Szach i mat,** шахъ и матъ. **Szachy, -ów,** *мн.* ша́хматы, ша́хматная игра́. **Grać w szachy,** игра́ть въ ша́хматы.

Szacher, -chra, *м. см.* **Szachraj.**

Szachować, шахова́ть, дать шахъ царю́, фе́рзи (*въ ша́хматной игрѣ́*).

Szachownica, -y, *ж.* ша́хматная доска́, ша́шечница. **W szachownicę,** шахматови́дно, въ ви́дѣ перемѣ́нныхъ четыреуго́льниковъ, квадра́товъ; || *Агр.* черезполо́сность. **W szachownicy,** черезполо́сно. || *Бот.* кудря́вка-ря́бчикъ (*расте́ніе*).

Szachraj, -ja, *м.* лоску́тникъ, вето́шникъ, бары́шникъ; || плутъ, обма́нщикъ, бездѣ́льникъ.

Szachrajstwo, -a, *ср.* плутовство́, моше́нничество, бездѣ́льничество.

Szachrować, обма́нывать, плутова́ть, моше́нничать, бездѣ́льничать.

Szacht, -u, *м. Горн.* ша́хта.

Szachulec, -lca, *м.* рѣшётчатая стѣна́, рѣше́тина, треля́жъ.

Szacować, Oszacować, оцѣ́нивать, цѣни́ть, оцѣни́ть; || *почита́ть, уважа́ть.

Szacownik, -a, *м.* оцѣ́нщикъ цѣновщи́къ; || цѣни́тель, почита́тель.

Szacowność, -ści, *ж.* цѣ́нность, драгоцѣ́нность, сто́имость; || досто́инство.

Szacowny, драгоцѣ́нный; || *почте́нный, досто́йный уваже́нія, достопочте́нный, *см.* **Szanowny.**

Szacunek, -nku, *м.* оцѣ́нка; || сто́имость; || *почте́ніе, уваже́ніе. **Szacunek w depozyt złożony,** внесённая въ депози́тъ су́мма. **Szacunek kupna,** покупна́я су́мма. **Do sprzedania dom w szacunku r. sr. 70,000,** продаётся домъ оцѣнённый въ 70,000 р.

Szacunkarz, -a, *м. см.* **Szacownik.**

Szacunkowy, оцѣ́ночный.

Szadź, -dzi, *ж.* и́зморозь, и́ней.

Szafa, -y, *ж.* шкапъ. **Szafa kredensowa,** шкапъ для посу́ды.

Szafarka, -i, *ж.* клю́чница, эконо́мка; || раздава́тельница, расточи́тельница.

Szafarnia, -ni, *ж.* чула́нъ для провизіи, кладова́я.

Szafarski, экономи́ческій, управи́тельскій, принадлежа́щій клю́чнику; || расточи́тельный.

Szafarstwo, -a, *ср.* эконо́мство, до́лжность эконо́ма, клю́чничество; || расточи́тельность.

Szafarz, -a, *м.* эконо́мъ, клю́чникъ; || ке́ларь (*въ монастыря́хъ*); || * расточи́тель.

Szafarzyć, исправля́ть до́лжность эконо́ма *и́ли* эконо́мки, клю́чника *и́ли* клю́чницы, клю́чничать; || расточа́ть, разсѣва́ть.

Szafeczka, -i, *ж. Умен.* шка́пикъ, *см.* **Szafa.**

Szafel, -fla, *м. см.* **Szaflik.**

Szafir, Safir, -u, *м.* сапфи́ръ, си́ній я́хонтъ.

Szafirkować, *Стар.* льстить (*кому́*), подольща́ться (*къ кому́*).

Szafirowy, Safirowy, сапфи́ровый, я́хонтовый.

Szafka, -i, *ж. см.* **Szafeczka.**

Szaflik, -a, *м.* лоха́нь, ка́дочка, ведро́.

Szafować, снабжа́ть; || поставля́ть, доставля́ть. **Szafować czém,** тра́тить, растра́чивать, расточа́ть, распоряжа́ться чѣ́мъ-либо (*по своему́ усмотрѣ́нію*); || завѣ́дывать чѣ́мъ-либо; || раздава́ть, одѣля́ть, отпуска́ть, выдава́ть.

Szafowanie, -nia, *ср.* раздáча, распредѣлéніе.

Szafowy, шкáпный, принадлежáщій къ шкáпу.

Szafran, -u, *м. Бот.* шафрáнъ (*растéніе*).

Szafraniasty, **Szafranowaty**, шафрáнный, шафрáновый.

Szafranić, крáсить *или* приправлять шафрáномъ.

Szafranny, *см.* **Szafraniasty**.

Szafranowy, шафрáновый.

Szafunek, -nku, *м.* завѣдываніе; || расхóдываніе.

Szal, -u, *м.* шаль.

Szał, -u, *м.* изступлéніе, ярость, неистовство, запáльчивость, горячность, пылъ, сумасбрóдство, безýмство, бѣшенство; || *Мед.* бредъ.

Szala, -i, *ж.* вѣсовáя доскá, вѣсовáя чáшка. **Szale**, *мн.* вѣсы. **Kłaść co na szalę**, взвѣшивать дѣло, разсмáтривать егó со всѣхъ сторóнъ. **Wszystko należy nam brać na szalę rozumu**, мы должны во всёмъ руковóдствоваться здрáвымъ разсýдкомъ. **Na równéj szali**, наровнѣ, въ ýровень.

Szałamaja, -ji, *ж. Муз.* гобóй; || *Прост.* волынка.

Szałaput, -a, **Szaławiła**, -y, *м.* шалапáй, повѣса, сорванéцъ.

Szałas, -u, **Szałasz**, -a, *м.* шалáшъ, хижина, лачýга; || *Горн.* навѣсъ.

Szałasik, -a, *м. Умен.* шалáшикъ, хижинка, лачýжка.

Szaławiła, *см.* **Szałaput**.

Szalbierka, -i, *ж.* плутóвка, обмáнщица, бездѣльница.

Szalbierować, обмáнывать, плутовáть, мошéнничать, шарлатáнить.

Szalbierowanie, -nia, *ср.* обмáнъ, плутовствó, мошéнничество, шарлатáнство, бездѣльничество.

Szalbierski, плутовскóй, мошéнническій, шарлатáнскій.

Szalbierstwo, -a, *ср. см.* **Szalbierowanie**.

Szalbierz, -a, *м.* плутъ, обмáнщикъ, мошéнникъ, шарлатáнъ, бездѣльникъ.

Szaleć, безýмствовать, бѣситься, неистовствовать; || дурить, дѣлать глýпости, предавáться излишеству; || **Szaleć za czém**, стрáстно любить чтó-либо. **Szaleć za kim**, стрáстно любить когó-либо, стрáстно быть влюблённымъ въ когó-либо.

Szalej, -eju, *м. Бот.* бѣленá (*растéніе*).

Szalenie, безъ умá, безъ пáмяти, стрáстно, безразсýдно.

Szaleniec, -ńca, *м.* безýмецъ, сумасбрóдъ.

Szaleństwo, -a, *ср.* бѣшенство, неистовство, безýміе, безýмство, сумасбрóдство, умоизступлéніе.

Szalka, -i, *ж.* вѣски. || *Зоол.* коромысло (*рыба*).

Szalone, *см.* **Szalenie**.

Szaloność, -ści, *ж.* сумасбрóдство; || безразсýдность, дéрзость.

Szalony, бѣшеный, неистовый; || безýмный, помѣшанный, сумасшéдшій; || сумасбрóдный, шальнóй; || вздóрный, нелѣпый. **Szalona myśl**, безýмная, нелѣпая мысль. **Szpital** *или* **dom szalonych**, домъ сумасшéдшихъ, умалишéнныхъ.

Szalotka, -i, *ж. Бот.* мéлкій лукъ.

Szalować, обивáть, обшивáть доскáми, опалýбливать.

Szalowanie, -nia, *ср.* обшивка доскáми, опалýбливаніе.

Szalówka, -i, *ж.* тёсъ.

Szalupa, -y, *ж.* шлюпка, большáя лóдка, баркáсъ.

Szałwja, -ji, *ж. Бот.* шалфéй (*растéніе*).

Szambelan, -a, *м.* камергéръ.

Szambelanowa, -éj, *ж.* женá камергéра.

Szambelanówna, -y, *ж.* дочь камергéра.

Szamerować, **Uszamerować**, **Wyszamerować**, обложить, покрыть, обшить (*галунáми*); || *поднять когó нá смѣхъ, нарядить въ шуты.

Szamerowanie, -nia, *ср.* **Szamerunek**, -nku, *м.* обшивка (*галунáми*); || позумéнтъ, галýнъ.

Szamotać, теребить, тормошить, таскáть, трепáть; || тревóжить, докучáть. || **Szamotać się**, возиться, биться, рвáться, отбивáться, метáться.

Szampan, -a, *м.* шампáнское, шампáнское винó.

Szampański, шампáнскій.

Szampierz, -a, *м. Стар.* боéцъ, подвижникъ, герóй; || состязáтель, соискáтель, сопéрникъ; || кóникъ, фигýра (*въ шáхматной игрѣ*).

Szańc, -u, *или* -a, *см.* **Szaniec**.

Szańcować, шанцовáть, укрѣплять, обносить окóпами. || **Szańcować się**, шанцовáться, окáпываться, засѣсть; || ***Szańcować się komu**, удавáться, благопріятствовать, *см.* **Oszańcować**, **Oszańcować się**.

Szańcowanie, -nia, *ср. см.* **Oszańcowanie**.

Szańcowy, окóпный, шанцевóй.

Szaniec, -ńca, **Szańc**, -u, *м.* шáнецъ, ретраншемéнтъ, окóпъ. ***Szaniec przedmostowy**, мостовáя головá, укрѣплéніе прикрывáющее мостъ. ***Na szańc wystawić**, подвéргнуть опáсности, сдѣлать чтó-либо наудáчу, очертя гóлову, напропалýю. || **Szańc w grze**, стáвка.

Szanować, почитáть, уважáть. || **Szanować czego**, берéчь, жалѣть, щадить (*чтó*). **Szanować sukień**, берéчь плáтья. || **Szanować się**, вести себя благопристóйно, съ достóинствомъ; || уважáть другъ дрýга.

Szanowanie, -nia, *ср.* уважéніе, почтé-

nie (*к кому*). **Szanowanie się**, взаи́мное уваже́ніе другъ къ дру́гу.

Szanowność, **-ści**, *ж.* почта́тельность, уваже́ніе.

Szanowny, почте́нный, уважа́емый, многоуважа́емый, достопочте́нный, *см.* **Zacny.**

Szanta, **-y**, *ж. Бот.* ша́ндра. **Szanta kocia**, ди́кая кропи́ва, серде́чная трава́.

Szar, **-u**, *м.* рядъ го́нтовъ и́ли черепи́цъ на кро́влѣ.

Szara, *см.* **Siara.**

Szaraczek, **-czku**, *м.* пла́тье изъ се́раго сукна́ *или* полотна́; || сермя́га.

Szaraczkowy, се́рый; || сермя́жный.

Szarak, **-a**, *м. Охот.* се́рый за́яцъ, руса́къ.

Szaran, **-a**, *м.* употреби́тельное въ уменьш. фо́рмѣ: **Szaranek**, **-nka**, карпъ (*рыба*).

Szarańcza, **-y**, *ж. Зоол.* саранча́. || *Бот.* **Ś. Jana szarańcza**, рожко́вое де́рево.

Szaranek, *см.* **Szaran.**

Szaraniec, **-ńca**, *м. Бот.* ноготки́ (*расте́ніе*).

Szarapatka, *см.* **Szerepetka.**

Szarawary, **-ów**, *мн.* шарава́ры, дли́нное и широ́кое, ни́жнее мужско́е пла́тье; || *Охот.* за́дница у медвѣдя.

Szarawy, се́ровато́й.

Szarek, **-rka**, *м.* бѣдня́къ, голя́къ; || се́рко́, се́рая соба́ка.

Szarfa, **-y**, *ж.* пе́ревязь, шарфъ.

Szarga, *см.* **Szaruga.**

Szargać, **Zaszargać**, грязни́ть, загрязни́ть, мара́ть, замара́ть, вы́марать, па́чкать, запа́чкать, вы́пачкать. || **Szargać się**, **Zaszargać się**, грязни́ться, загрязни́ться, мара́ться, замара́ться, вы́маратьсѧ, па́чкаться, запа́чкаться, вы́пачкаться.

Szarganiec, **-ńca**, **Szargawiec**, **-wca**, *м.* неря́ха, замара́шка, замара́ка.

Szarłat, **Szkarłat**, **-u**, *м. Зоол.* багря́нка (*ракови́на*); || багря́ная кра́ска; || багря́ница, червленица, яркокра́сная матерія; || шарла́хъ, багре́цъ, червле́нь; || *Бот.* кермесоно́сный дубъ, ба́рхатникъ.

Szarłatan, **Szarlatan**, **-a**, *м.* шарлата́нъ.

Szarłatanerja, **Szarlatanerja**, **-ji**, *ж.* шарлата́нство.

Szarłatek, **-tka**, *м. Бот.* ба́рхатникъ, нѣту́шій гребешо́къ, амара́нтъ.

Szarłatnieć, багро́вѣть, дѣлаться ба́гровымъ, покрываться багро́вою кра́скою.

Szarłatnik, **Szkarłatnik**, **-a**, *м.* багря́нка (*ракови́на*); || краси́льщикъ, окра́шивающій въ багря́ную, яркокра́сную краску; || челове́къ оде́тый въ кра́сную оде́жду.

Szarłatny, **Szkarłatny**, **Szkarłatowy**, пу́рпурный, багря́ный, багро́вый, яркокра́сный.

Szarlatan, *см.* **Szarłatan.**

Szaro, *Нар.* се́ро́.

Szarość, **-ści**, *ж.* се́рость, се́рова́тость.

Szarosiwy, *см.* **Szpakowaty.**

Szarota, **-y**, *ж.* су́мерки (*утреннія и́ли вечёрнія*).

Szarpać, рвать, разрыва́ть, раздира́ть, драть; || *терва́ть; || дёргать, тереби́ть, тормоши́ть, *см.* **Szamotać**; || *помрача́ть. оскорбля́ть. **Szarpać czyję sławę**, помрача́ть чью сла́ву, черни́ть кого. **Szarpać czyj honor**, оскорбля́ть чью честь, поноси́ть кого. || **Szarpać się**, рва́ться, проти́виться, отбива́ться. **Szarpać się do kogo**, броса́ться, нападать на кого; || закуси́ть удила́ (*о ло́шади*).

Szarpacki, свойственный палачу́; || разбо́йничій.

Szarpacz, **-a**, *м.* пала́чъ; || *мучи́тель, кровопи́йца.

Szarpanie, **-nia**, *ср.* раздира́ніе, разрыва́ніе; || тера́ніе.

Szarpanina, **-y**, *ж.* добы́ча; || расхище́ніе, грабёжъ, разграбле́ніе; || раздѣ́ль, дѣлёжъ.

Szarpja, **-ji**, *ж.* ко́рпія, *см.* **Skubanka.**

Szarsza, **-y**, *ж.* са́ржа (*матерія*).

Szarucha, **-y**, *ж.* се́рая мазь.

Szaruga, **-i**, *ж.* ненастье, вьюга.

Szarwark, **-u**, *м.* задѣ́лье, ба́рщина; || шарва́рокъ, доро́жная повинность; || крикъ, шумъ, безпоря́докъ.

Szarwarkowe, **-ego**, *ср.* по́дать на содержа́ніе доро́гъ.

Szarwarkowy, ба́рщинный, задѣ́льный, *см.* **Szarwark.**

Szary, се́рый. *Хир.* **Szare bielmo**, бѣлмо́, катара́кта (*на глазу́*). **Szara godzina**, су́мерки, наступле́ніе но́чи. **Szary koniec**, послѣднее мѣсто за столо́мъ.

Szarża, **-y**, *ж. Стар.* се́рое сукно́.

Szarża, **-y**, *ж. Воен.* ата́ка; || зара́дъ, заряжа́ніе. **Iść do szarży**, атаковать непріятеля, уда́рить на непріятеля. || Чинъ, до́лжность. || *Горн.* **Szarża** *или* **Nabój mirowizny**, садо́къ.

Szarzać, **Zszarzać (co)**, таска́ть, потаска́ть, затаска́ть, изна́шивать, износи́ть, па́чкать, запа́чкать, грязни́ть, загрязни́ть.

Szarzeć, **Szarzyć się**, смерка́ться, темне́ть; || се́рѣть, становиться се́рымъ, принима́ть се́рый цвѣтъ.

Szarzyzna, **-y**, *ж.* сермя́га, сермя́жный кафта́нъ изъ гру́баго се́раго сукна́.

Szast, шасть, *Межд.* выражающее ша́рканье ногъ, *см.* **Szust.**

Szastać, **Szastnąć**, ша́стать, ша́стнуть, ша́ркать, ша́ркнуть. ***Szastać ozém**, расточа́ть, мота́ть, прома́тывать, прожива́ть. **Szastający się włóczęga**, праздношата́ющійся, шату́нъ, броди́га.

Szaszek, **-szka**, *м.* шутъ, скомороха́ъ, балагу́ръ, буфо́нъ, га́еръ. || Порѣ́да соба́къ. *Посл.* **Nie podejmuj się szaszku pola łagwego**, взя́вшись за гу́жъ, не гово-

ри́, что не дю́жъ, не бери́сь не за своё дѣ́ло, не въ свои́ сани не сади́сь.

Szaszer, -a, *м.* шо́рохъ, ше́лестъ; || бума́жный змѣ́й.

Szata, -y, *ж.* оде́жда, одѣя́ніе, пла́тье; || **Szata obrazu św.** ри́за (*ико́ны*).

Szatan, -a, *м.* сатана́, дья́волъ, чортъ.

Szatański, сатани́нскій дья́вольскій, черто́вскій.

Szataństwo, -a, *ср.* сатани́нщина, дья́вольщина, чертовщи́на.

Szatkować, шинкова́ть, руби́ть капу́сту.

Szatkowanie, -nia, *ср.* шинкова́ніе, ру́бка.

Szatkownica, -y, *ж.* сѣ́чка.

Szatna, -éj, *ж.* го́рничная, служа́нка.

Szatnia, -tni, **Szatnica**, -y, **Szatownia**, -wni, **Szatarnia**, -ni, *ж.* гардеро́бная, ко́мната для пла́тья; || *Бот.* чернобы́льникъ (*расте́ніе*).

Szatniczy, -ego, *м. см.* **Szatny**.

Szatny, платяно́й, служа́щій для пла́тья, относя́щійся къ пла́тью; || бога́тый пла́тьями, наря́дный, разодѣ́тый; || **Szatny**, **Szatniczy**, -ego, *м.* камерди́неръ, завѣ́дывающій пла́тьемъ, имѣ́ющій подъ свои́мъ смотрѣ́ніемъ пла́тье.

Szatownia, *см.* **Szatnia**.

Szatr, -u, *м.* **Szatra**, -y, *ж.* шатёръ, намётъ, пала́тка, *см.* **Namiot**; || *Охот.* родъ сѣ́ти на тетереве́й.

Szatyn, -a, *м.* темнору́сый, имѣ́ющій темнору́сые во́лосы, кашта́новаго цвѣ́та.

Szatynka, -i, *ж.* темнору́сая, имѣ́ющая темнору́сые во́лосы, кашта́новаго цвѣ́та.

Szawłok, -a, *м.* ко́жаный мѣшо́къ; || чемода́нъ.

Szczapa, -y, *ж.* полѣ́но, *см.* **Szczepa**.

Szcząt, **Szczęt**, -ętu, *м.* (*Стар.* **Szcząd**), оста́токъ. **Do szczętu**, **ze szczętem**, **w szcząt**, до оста́ка, до тла́, соверше́нно, совсѣ́мъ.

Szczątek, -tka, *или* -tku, *м.* оста́точекъ, обло́мочекъ.

Szczaw, -wiu, *м.* *Бот.* щаве́ль.

Szczawik, -a, *м.* *Бот.* ки́слица (*расте́ніе*); || ки́слость, кислота́, острота́.

Szczawiowy, щаве́льный, щаве́ливый.

Szczebel, -bla, *м.* ступе́нь, ступе́нька лѣ́стницы; || сте́пень, разря́дъ.

Szczebiot, -u, *м.* щебета́нье, чири́канье (*птицъ*); || * болта́нье, лепета́нье; || *Зоол.* родъ воробья́, похо́жаго на дрозда́.

Szczebiotać, щебета́ть, чири́кать (*о пти́цахъ*); || * болта́ть, лепета́ть.

Szczebiotka, -i, *ж.* болту́нья, трещо́тка, пустоме́ля.

Szczebiotliwie, болтли́во, говорли́во.

Szczebiotliwość, -ści, *ж.* болтли́вость, говорли́вость.

Szczebiotliwy, **Szczebiotny**, болтли́вый, говорли́вый.

Szczeblik, -a, *м.* *Умен.* ступе́нька, *см.* **Szczebel**.

Szczeblisty, имѣ́ющій мно́го ступене́й.

Szczebrzuch, -a, *м.* дома́шняя у́тварь.

Szczeć, -ci, *ж. см.* **Szczecina**; || *Бот.* волоси́стая ворся́нка.

Szczecina, -y, *ж.* щети́на.

Szczecinowaty, щети́нистый.

Szczecisty, колю́чій, щети́нистый, покры́тый щети́ною; || мохна́тый, волоси́стый (*о расте́ніяхъ*).

Szczędzić, щади́ть, бере́чь, сберега́ть.

Szczegół, -u, *м.* подро́бность; || обстоя́тельство.

Szczególnie, осо́бенно, особли́во, въ осо́бенности; || подро́бно.

Szczególność, -ści, *ж.* осо́бенность, стра́нность.

Szczególny, осо́бенный, особли́вый; || ча́стный; || подро́бный, обстоя́тельный, послѣ́довательный, ро́зничный.

Szczegółowo, подро́бно, обстоя́тельно, послѣ́довательно, въ ро́зницу.

Szczegółowy, подро́бный, обстоя́тельный.

Szczegotać, стрекота́ть (*о соро́кѣ*).

Szczek, -u, *м.* лай, брехáнье (*собакъ*).

Szczęk, -u, *м.* звукъ, стукъ (*отъ ору́жія*), бря́канье.

Szczęka, -i, *ж.* че́люсть.

Szczekać, ла́ять, брехáть, тя́вкать, га́вкать. || *Охот.* **Orzeł szczeka**, орёлъ кричи́тъ, клеко́четъ.

Szczękać, **Szczęknąć**, звенѣ́ть, (*ору́жіемъ*); || **Szczękotać**, **Szczekotać zębami**, щёлкать зуба́ми.

Szczekacz, -a, *м.* крику́нъ, брюзга́, брехýнъ.

Szczekanie, -nia, *ср.* лай, ла́янье, тя́вканье.

Szczękanie, **Szczęknięcie**, -cia, *ср.* бря́канье, стукотня́, трескъ.

Szczękaty, скула́стый.

Szczekliwy, крикли́вый, шумли́вый.

Szczekotać, *см.* **Szczękać**.

Szczelina, -y, *ж.* щель, тре́щина, разсѣ́лина; || *Тип.* шпонъ, ли́нія, лине́йка.

Szczelnie, пло́тно, на́глухо, соверше́нно.

Szczelność, -ści, *ж.* пло́тность.

Szczelny, пло́тный, сплошно́й, сплоче́нный.

Szczeniątko, -a, *ср. см.* **Szczenię**.

Szczenić się, **Oszczenić się**, щени́ться, ощени́ться.

Szczenię, -ęcia, *ср.* щеня́, щено́къ.

Szczenna, -éj, *ж.* ще́нная, нося́щая въ себѣ́ щеня́тъ (о су́кахъ, лиси́цахъ, волчи́цахъ, медвѣ́дицахъ).

Szczep, -u, *м.* приви́вокъ, прище́покъ, черено́къ; || прививáніе, приви́вка; || прививно́е деревцо́; || * колѣ́но поколѣ́ніе, родъ. **Na szczepy**, поколѣ́нно.

Szczepa, Szczypa, -y, *м.* щепа́, ще́пка, лучина. *см.* **Łuczywo, Szczapa.**

Szczepać, колоть, раска́лывать, разщепля́ть, разруба́ть. **Szczepać drzewo,** колоть, раска́лывать дрова́.

Szczepanie, -nia, *ср.* щепа́ніе; || коло́тье (*дровъ*).

Szczepek, -pka, *м. Умен.* приви́вочекъ, прище́почекъ, черено́чекъ, прививно́е деревцо́, *см.* **Szczep.**

Szczepić, Zaszczepić, колирова́ть, прищепля́ть, прищепи́ть, прививать, приви́ть. **Szczepić drzewo,** прививать дерево. **Szczepić łąkę,** уда́бривать лугъ посре́дствомъ переса́живанія дёрна съ одного мѣста на другое. **Szczepić ospę,** прививать о́спу; || * распространя́ть, размножать, насажда́ть.

Szczepienie, -nia, *ср.* прививаніе; || * распростране́ніе, размноже́ніе.

Szczepki, Szczepny, ко́лкій, легко́ раска́лывающійся; || *Минер.* раско́льчивый, слоистый; || прививно́й, приви́вочный.

Szczepnica, -y, *ж.* **Szczepnik, -a,** *м.* древесный питомникъ; || * разса́дникъ.

Szczepnik, -a, *м.* прививальщикъ, колиро́вщикъ, окулиро́вщикъ, копулиро́вщикъ.

Szczepność, -ści, *ж.* ко́лкость, сво́йство ко́лкаго, легко́ раска́лывающагося.

Szczepny, *см.* **Szczepki.**

Szczerb, -u, *м.* **Szczerba, Szczerbina, -y,** *ж.* щерби́на, зазу́брина; || проло́мъ; || шрамъ, рубецъ на лицѣ; || *Хир.* за́ячья губа́.

Szczerbak, -a, *м. Бот.* энди́вій, садо́вый цикорій (*растеніе*).

Szczerbał, -a, *м.* потеря́вшій пере́дніе зубы; || человѣкъ съ разсѣченной губо́ю.

Szczerbaty, зазу́бренный, вы́щербленный; || сломавшій себѣ зубъ.

Szczerbić, Szczerbić się, *см.* **Wyszczerbiać, Wyszczerbiać się.**

Szczerbice, -bica, *м.* вы́щербленная са́бля.

Szczerk, -u, *м.* кру́пный песо́къ, дреева́, хрящъ, гравій.

Szczerkać, бить ключёмъ, бры́згать, прыскать; || журча́ть (*о водѣ*).

Szczerkowaty, хря́щатый, дресвя́ный; || *Мед.* смѣшанный съ песко́мъ.

Szczérny, одинъ то́лько, то́лько и есть что... **Szczerne robaki,** это одни́ то́лько че́рви, бо́льше ничего́ какъ че́рви, мно́жество черве́й.

Szczero, употребля́ется то́лько въ соединеніи съ другими слова́ми: соверше́нно, вполнѣ, и́стинно, по́длинно, чи́сто, безъ по́дмѣси.

Szczerobiały, соверше́нно бѣлый.

Szczeromyślny, чистосерде́чный, са́мый и́скренній, чистосерде́чный.

Szczerość, -ści, Szczerota, -y, *ж.* чистосерде́чіе, и́скренность, прямоду́шіе, откро́венность. **Szczerość prosta, niewinna,** неви́нная простота́, непоро́чность, наи́вность, простоду́шіе.

Szczerosrebrny, сдѣланный изъ чи́стаго серебра́, соверше́нно сере́бряный.

Szczerozłoty, сдѣланный изъ чи́стаго зо́лота, соверше́нно золото́й.

Szczereżyczliwy, и́скренно пре́данный, доброжела́тельный.

Szczery, (*Стар.* **Szczerny, Szczyrny**), чи́стый, безъ по́дмѣси, и́стинный, неподдѣльный, соверше́нный. **Pijał tylko szczerą wodę,** онъ пилъ то́лько чи́стую во́ду, одну́ то́лько во́ду. **To szczera potwarz,** а́то соверше́нная клевета́. **Szczere złoto, srebro,** чи́стое зо́лото, серебро́; || чистосерде́чный, и́скренній, прямоду́шный, открове́нный, непоро́чный, простоду́шный, наи́вный.

Szczerze, чистосерде́чно, и́скренно, прямоду́шно, открове́нно; || серіо́зно, не шутя́, не на шу́тку, кро́мѣ шу́токъ, безъ шу́токъ.

Szczęścić, осчастли́вливать, дѣлать счастли́вымъ, благопрія́тствовать. **Szczęść Boże!** Богъ по́мочь! || **Szczęścić się,** удава́ться, имѣть уда́чу, успѣхъ, успѣва́ть. **We wszystkiém mu się szczęści,** ему́ всё удаётся, ему́ во всёмъ уда́ча, ему́ везётъ.

Szczęście, -ścia, *ср.* сча́стіе, слу́чай уда́ча. **Probować szczęścia,** попро́бовать, попыта́ть, отвѣ́дать сча́стія. **Na los szczęścia,** науда́чу, наугадъ, наавось, наобу́мъ. **Mieć szczęście w czém,** быть сча́стливымъ въ чёмъ. **Na szczęście,** по сча́стію, къ сча́стію. **Na nieszczęście,** къ несча́стію, къ сожалѣ́нію, *см.* **Nieszczęście.**

Szczęśliwie, сча́стливо, благополу́чно, уда́чно.

Szczęśliwiec, -wca, *м.* счастли́вецъ.

Szczęśliwość, -ści, *ж.* сча́стіе, благополу́чіе, блаже́нство, благоде́нствіе.

Szczęśliwy, Szczęsny, счастли́вый, благополу́чный, уда́чный.

Szczęsny, *см.* **Szczęśliwy.**

Szczeszuja, Szczeczuja, Szczeżuja, -ji, *ж.* чешуя́; || беззу́бка, родъ двучере́пной ра́ковины, *см.* **Łuska.**

Szczęt, *см.* **Szczęt.**

Szczkać, *см.* **Czkać.**

Szczkawka, *см.* **Czkawka.**

Szczodrak, -a, *м. Стар.* хлѣбъ, раздава́вшійся бѣднымъ въ день Богоявле́нія; || *Бот.* черешко́вый ревень (*растеніе*).

Szczodro, *см.* **Szczodrze.**

Szczodrobliwie, ще́дро, благотво́рно, благодѣ́тельно.

Szczodrobliwość, -ści, *ж.* ще́дрость, благотворе́ніе, благодѣя́ніе.

Szczodrobliwy, ще́дрый, благотво́рный, благодѣ́тельный.

Szczodrość, -ści, Szczodrota, -y, *ж.* ще́дрость, щедро́та.

Szczodry, щéдрый, изобúльный, обúльный.

Szczodrze, щéдро, изобúльно, обúльно.

Szczodrzeniec, -ńca, *м. Бот.* ракúтникъ (*кустъ*).

Szczoka, *см.* **Szczęka.**

Szczoteczka, -i, *ж. Умен.* щёточка, *см.* **Szczotka.**

Szczotecznik, *см.* **Szczotkarz.**

Szczotka, -i, *ж.* щётка. **Szczotka do sukień**, платянáя щётка. **Szczotka do zamiatania**, половáя щётка. **Szczotka u armat**, бáнникъ. **Szczotka do lnu**, чáстая чесáлка. **Szczotka do wełny**, кáрда, чесáлка, ворсúльня, дрáчка.

Szczotkarz, -a, *м.* щёточникъ.

Szczotkować, чúстить *или* терéть щёткою.

Szczotkowaty, жóсткій какъ щётка.

Szczuć, Szczwać, уськáть, наускивать, натравливать (*собак*); || травúть (*зайця*); || * подстрекáть, поджигáть, подзадóривать.

Szczucie, -cia, *ср.* травлéніе, трáвля.

Szczudło, -a, *ср.* костúль; || ходýли.

Szczuka, -i, *ж.* большáя щýка (*рыба*).

Szczupak, -a, *м.* щýка (*рыба*).

Szczupła, -i, *ж.* плоскýнь (*рыба*).

Szczupleć, тончáть, становúться тóньше.

Szczupło, тóнко; || тéсно, сжáто,ýзко; || скýдно, бéдно, мáло, немнóго. **Szczupło wyglądać**, похудéть. **Szczupło mieszkać**, тéсно жить, имéть тéсное помѣщéніе.

Szczupłość, -ści, *ж.* тóнкость; || тéснота, сжáтость,ýзкость; || скýдость, бéдность; || мáлость, недостáточность, незначúтельность; || худобá, худощáвость.

Szczupły, тóнкій; || тéсный, сжáтый,ýзкій; || скýдный, мáлый, недостáточный, бéдный; || худóй, худощáвый. **Szczupły dochód**, мáлый дохóдъ. **Szczupły człowiek**, худощáвый человѣкъ. **Szczupła talja**, тóнкая тáлія, тóнкій станъ. **Szczupła twarz**, худощáвое лицó. **Szczupły koń**, сухóпарый, поджáрая лóшадь. **Szczupła liczba**, мáлое колúчество.

Szczur, -a, *м. Зоол.* крúса; || щýрка (*птица*).

Szczurek, -rka, *м.* крысёнокъ.

Szczurzy, крысúй.

Szczutek, -ka, *м.* щелчóкъ по́-носу.

Szczuć, *см.* **Szczuć.**

Szczwacz, -a, *м. Охот.* цúкеръ, охóтникъ, доѣзжáчій.

Szczwalnia, -ni, Szczwarnica, -y, *ж. Охот.* мѣсто осочённое тенётами, осóка, облáва; || аренá, загорóженное мѣсто (*для травли звѣрей*).

Szczwanie, -nia, *ср. Охот.* трáвля.

Szczwany, преслѣдуемый. **Zając wiele razy szczwany**, зáяцъ мнóго разъ трáвленный соба́ками. * **Szczwany to lis**, óто пройдóха, человѣкъ хúтрый и óпытный, тёртый калúтъ.

Szczycić, *Стар.* защищáть; || **Szczycić kogo**, дѣлать кому́ честь, приноси́ть кому́ честь. || **Szczycić się** (*czém, z czego*), горди́ться, хвали́ться, превосноси́ться, величáться (*чѣмъ*).

Szczygieł, -gła, *м.* щеглёнокъ.

Szczykać, рвать, срывáть (*цвѣты*).

Szczypa, *см.* **Szczepa.**

Szczypać, Uszczypnąć, щипáть, ущипнýть; || кусáть, жáлить. **Pieprz szczypie język**, пéрецъ кусáетъ, щипéтъ языкъ.

Szczypacz, -a, *м.* злослóвъ, пóноситель, злоязы́чникъ; || щипáка.

Szczypawka, -i, *ж.* клещúкъ (*насѣкомое*).

Szczypce, -ów, *мн.* щипцы́, клещи́.

Szczypczyki, -ków, *мн.* щипчики, тисочки.

Szczypiór, -u, Szczypiorek, -rku, *м.* родъ порéя (*растеніе*).

Szczypka, -i, *ж.* нюха́тельная щýпка, óстрое словцó; || *Стар.* щипóкъ.

Szczypta, -y, *ж.* щепóтка (*чего*).

Szczyr, -u, *м. Бот.* прóлѣска, прóлѣсная трава́, куръ-зéлье.

Szczyt, -u, *м. Стар.* щитъ, *см.* **Puklerz, Tarcza**; || *Архит.* щипéцъ (*у стѣны*), верши́на, верхъ, верху́шка, маку́шка; || конёкъ (*крóвли*); || высочáйшая стéпень (*чего́*); || *Анат.* óстный отрóстокъ лопáтки.

Szczytnie, возвы́шенно, вы́спренно.

Szczytnik, -a, *м. Стар.* дѣлающій *или* продающій щиты́.

Szczytność, -ści, *ж.* высотá, возвы́шенность, вы́спренность.

Szczytny, высóкій, возвы́шенный, вы́спренній.

Szczytowy, вéрхній.

Szedzić, Szędzić, Szadzić, покрывáть и́неемъ.

Szedziwość, -ści, *ж.*, *см.* **Sędziwość, Siwizna.**

Szedziwy, *см.* **Sędziwy, Siwy.**

Szeląg, -a, *м. Стар.* шéлегъ, сáмая мéлкая пóльская монéта; || * полýшка, дéнежка, копéйка. **Nie mieć szeląga w kieszeni**, *или* **przy duszy**, не имѣть въ карма́нѣ ни копéйки, не имѣть ни копéйки за душéю. **Znają go jak zły szeląg**, онъ извѣстенъ всему́ свѣту.

Szelążek, -żka, *м., см.* **Szeląg.** || *Бот.* пёстрый грéбень (*растеніе*).

Szelbąg, Szelbiąg, *м.* поставéцъ (*для посуды*); || складная кронáть.

Szeleścić, шелестáть, шумéть.

Szelest, -u, *м.* шéлестъ.

Szelina, Selina, -y, *ж.* рóща, дубрáва, *см.* **Bór, Gaj**; || *Стар.* лѣсóкъ, пáростникъ, чáща, глубинá лѣса, *см.* **Gęstwina.**

Szelka, -i, *ж.* лúмка, пéревязь, погóнный ремéнь. **Szelki, -ek**, *мн.* подтя́жки, помочи.

Szelma, -y, *м.* и *ж.* шéльма, плутъ, бездѣльникъ, мошéнникъ.

Szelmostwo, -a, *ср.* шельмóвство, плутовствó, бездѣльничество, мошéнничество.

Szelmować, шельмовáть, лишáть чéстнаго имéни. **Zeszelmować**, ошельмовáть, объявúть безчéстнымъ.

Szelmowski, шельмóвскій.

Szemat, **Schemat**, -u, *м.* образéцъ.

Szemrać, журчáть (*о водѣ*); || роптáть, сѣтовать, ворчáть, *см.* **Mruczeć**.

Szemranie, -nia, *ср.* журчáніе воды; || рóпотъ, роптáніе, сѣтованіе, ворчáніе.

Szepietliwie, шепетлúво, шепелевáто, шепелúво.

Szepietliwość, -ści, *ж.*, *см.* **Szepienienie**.

Szepietliwy, **Szepieniący**, шепетлúвый, шепелúвый.

Szepienić, шепелúть.

Szepienienie, -nia, *ср.* шепелúніе, шепетлúвость.

Szepieniuch, -a, **Szepień**, -nia, *м.* шепетýнъ, шепелявúтъ.

Szepieniucha, -y, *ж.* шепетýнья, шепелявúтъ.

Szept, -u, *м.* шёпотъ. **Szepty**, -ów, *мн.* шушýканіе.

Szeptać, шептáть, нашёптывать.

Szeptanie, -nia, *ср.* шептáніе, нашёптываніе; || шушýканіе.

Szereg, -u, *м.* рядъ; || разрúдъ; || *Воен.* шерéнга.

Szeregować, *Воен.* стáвить въ шерéнгу, въ рядъ; || служúть рядовúмъ.

Szeregowiec, -wca, **Szeregowy**, -ego, *м.* рядовóй (*солдáтъ*).

Szeregowy, рядовóй (*солдáтъ*), строевóй.

Szerepetka, **Szarapatka**, -i, *Общ.* голúкъ, бѣднúкъ, бѣднúга.

Szerm, **Szyrm**, -u, *м.* *Стар.* удáръ (*сáблю*); || махъ, взмахъ.

Szermierka, -i, *ж.* жéнщина хорошó владѣющая орýжіемъ; || жéнщина искýсная въ полéмикѣ, искýсно ведýщая споръ, состязáтельница; || фехтовáльное искýство; || * состязáніе, полéмика.

Szermierski, фехтовáльный; || состязáтельный. **Szkoła szermierska**, фехтовáльная зáла.

Szermierstwo, -a, *ср.* фехтовáніе, фехтовáльное искýство; || * полéмика, литературный споръ.

Szermierz, -a, *м.* фехтовáльщикъ, учúтель фехтовáнія; || *Стар.* гладіáторъ, борéцъ; || * драчýнъ, забiякá.

Szermować, фехтовáть. * **Szermować na wiatr**, сражáться съ вѣтреными мéльницами; || бороться, состязáться (*съ кѣмъ*).

Szeroki, широкій, прострáнный.

Szeroko, широко, прострáнно.

Szerokoliści, **Szerokolistny**, широколúстный, широколúственный.

Szerokość, -ści, *ж.* ширинá, широтá. **Szerokość ulicy**, ширинá úлицы. **Szerokość geograficzna**, географúческая широтá. **Szerokość północna**, **południowa**, сѣверная, южная широтá. *Горн.* **Szerokość żyły**, толщинá жúлы, рудúы.

Szerść, *см.* **Sierć**.

Szerścisty, *см.* **Siercisty**.

Szerszeń, -sznia, *м.* *Зоол.* шéршень.

Szerz, (*Стар.* **Szerza**), -y, *ж.* ширь, ширинá. **Na szerz**, **w szerz**, въ ширинý.

Szerzyć, расширáть, распространúть. || **Szerzyć się**, расширúться, распространúться.

Szerzyzna, **Szerzyna**, -y, *ж.* ширь, обширность; || прострáнство; || протяжéніе. *Горн.* **Szerzyna podszybowa**, рудúчный дворъ.

Sześć, -ściu, *ср.* шесть.

Sześćdziesiąt, *род.* п. **Sześćdziesięciu**, шестьдесúть.

Sześćdziesiątka, -i, *ж.* числó шестьдесúть.

Sześćdziesiątletni, шестидесúтилúтній.

Sześćdziesiąty, шестидесúтый.

Sześcian, -u, *м.* *Мат.* гексаэдръ, шестигрáнникъ; || кубъ, кубúческое числó.

Sześcienny, шестигрáнный; || кубúческій. **Pierwiastek sześcienny**, кубúческій кóрень.

Sześcioboczny, шестисторóнній.

Sześciodniowy, **Sześciodzienny**, шестидневный.

Sześciogran, *см.* **Sześcian**.

Sześciogranlasty, *см.* **Sześcienny**.

Sześciokąt, -a, *м.* *Мат.* шестиугóльникъ.

Sześciokątny, шестиугóльный.

Sześciokonny, запрúженный шестернёю, шестёркою (*въ шесть лошадéй*).

Sześciokrotnie, въ шесть разъ, въ шестóй разъ.

Sześciokrotny, шестерúчный.

Sześcioletni, шестилúтній.

Sześcionogi, *Зоол.* шестинóгій.

Sześciopręcikowy, *Бот.* имѣющій шесть тычúнокъ, шестимýжній.

Sześciorak, -a, *м.* *Бот.* родъ ячменя.

Sześciorakí, состоящій изъ шести сортóвъ.

Sześcierako, на шесть различúыхъ сортóвъ, способовъ.

Sześciorny, шестернóй, шестерúчный.

Sześciero, шéстеро.

Sześciostopowy, шестистóпный.

Sześćkroć, шесть разъ, *см.* **Sześć**.

Sześćset, *род.* п. **Sześciuset**, шестьсóтъ.

Sześćsetny, шестисóтый.

Szesnaście, шестнáдцать.

Szesnaściero, -rga, шестнáдцать, *см.* **Szesnaście**. **Szesnaściero dzieci**, шестнáдцать человѣкъ дѣтéй.

Szesnastka, -i, *ж.* числó шестнáдцать,

шестнáдцатый нумéръ; || **шестнáдцатая дóля**, часть.

Szesnastu, -stu, шестнáдцать.

Szesnasty, шестнáдцатый.

Szew, *род.* **a. -szwu**, *м.* шовъ. * **Nie po szwie mu się porze**, не идётъ по его́ желáнію, не удаётся емý. || *Хир.* и *Анат.* шовъ, зашúвка.

Szewc, -a, *м.* сапóжникъ, сапóжный мáстеръ. **Szewcze, pilnuj kopyta** *или* **Kiedyś szewc, patrz kopyta**, *Посл.* знай свéрчóкъ свой шестóкъ.

Szewcki, *см.* **Szewski.**

Szewcowa, -ój, *ж.* жена́ сапóжника, сапóжничиха.

Szewcowna, -y, *ж.* дочь сапóжника.

Szewcowy, сапóжничій, сапóжническій.

Szewctwo, Szewstwo, -a, *ср.* сапóжничество, сапóжничанье, сапóжное ремéслó, мастерствó.

Szewczycha, -y, *ж. Прост.* башмáшница, сапóжница.

Szewczyk, -a, *м.* сапóжничій подмастéрье.

Szewczyna, -y, *м.* чеботáрь, плохóй сапóжникъ.

Szewczyske, -a, *ср.* плохóй, бéдный сапóжникъ.

Szewski, Szewcki, сапóжный.

Szkalować, Zeszkalować, поноси́ть, руга́ть, обруга́ть, оскорбля́ть, оскорби́ть слова́ми; || **Oszkalować (kogo)**, оклевета́ть (*кого́*), наговори́ть (*на кого́*).

Szkandela, -i, *ж. Стар.* грéлка, нагрéвáльникъ.

Szkapa, -y, *ж.* лошадёнка, клáча.

Szkapi, лошади́ный, кобы́лій. **Szkapie mléko**, кобы́лье молокó.

Szkapina, -y, *ж.* клячóнка, лошадёнка; || конúна, лошади́ное мáсо.

Szkapiske, -a, *ср.* дрянáя лошадёнка.

Szkaplerz, -a, *м.* нарáмникъ, напле́чникъ; || два кусóчка освящённой матéріи и перевáянной лéнтою для ношéнія на шéѣ, съ изображéніемъ и́мени Іисýса Хри́ста и Пр. Богоро́дицы (*у като́ликовъ*); || молéбствіе ко Пр. Дéвѣ и Брáтство въ честь Пр. Дéвы.

Szaplerzny, Szkaplerzowy, Szkaplerny, принадлежáщій брáтству Пр. Дéвы (*у католико́въ*).

Szkarada, -y, *ж.* скáредъ, скáреда; || гнýсность, мéрзость, срáмотá, гнýсный постýпокъ, гнýсное дéло; || хáря, безобрáзная жéнщина; || чудóвище, чýдище, урóдъ, урóдина, страши́лище.

Szkaradnica, -y, *ж.* безобрáзная жéнщина; || мéрзкая жéнщина, потаскýшка.

Szkaradnie, скáредно, мéрзко, отврати́тельно, гнýсно; || безобрáзно.

Szkaradnik, -a, *м.* скáредникъ, мерзáвецъ; || чудóвище, урóдъ, безобрáзный человѣкъ.

Szkaradność, -ści, *ж.* скáредность, мéрзость; || урóдство, безобрáзіе.

Szkarady, скáредный, отврати́тельный, мéрзкій; || урóдливый, безобрáзный.

Szkaradzić, Zeszkaradzić, пачкáть, испáчкать, марáть, измарáть; || **Zeszkaradzić, Oszkaradzić**, обезобрáзить, искази́ть.

Szkaradzieństwo, -a, *ср.* мéрзость, гнýсность, омерзи́тельность.

Szkarłat, *см.* **Szarłat.**

Szkarłatnik, *см.* **Szarłatnik.**

Szkarłatny, *см.* **Szarłatny.**

Szkarłatówka, -i, *ж.* брази́льскій крáсный свиристéль (*птица*).

Szkarlatyna, -y, *ж. Мед.* скарлати́на, красýха.

Szkarłupa, -y, *ж.* костеобрáзная оболóчка (*у слизней*); || чéрепъ (*у черепáхъ*), *см.* **Skorupa.**

Szkarpetka, -i, *ж.* носóкъ, карпéтка. **Szkarpetki**, *мн.* носки́.

Szkatuła, -y, *ж.* шкатýла, сундýкъ кáсса.

Szkatułka, -i, *ж. Умен.* шкатýлка, шкатýлочка, сундучóкъ.

Szkielet, -a, *м.* скелéтъ, óстовъ, костя́къ, *см.* **Kościotrup.**

Szkiełko, -a, *ср.* стéклышко, зрúтельное стекло́, лорнéтъ.

Szklący (się), *см.* **Szkliśty.**

Szklaneczka, -i, *ж.* стака́нчикъ.

Szklanica, Szklenica, -y, *ж.* стекли́нка, стеклянúца.

Szklanka, -i, *ж.* стакáнъ.

Szklanny, Szklany, стеклúный, стекóльный. **Naczynie szklane**, стеклúный сосýдъ, стеклянная посýда. **Wyroby szklane**, стеклодéлаліе. **Drobne wyroby szklane**, мéлкій стеклúный товáръ. **Huta szklana**, стеклúный завóдъ. *Анат.* **Błona szklana**, стеклянúстая оболóчка глáза.

Szklarczyk, -a, *м.* подмастéрье у стекóльщика.

Szklarka, -i, *ж.* жена́ стекóльщика, стекóльщица.

Szklarnia, -ni, *ж.* стеклúный завóдъ; || теплúца (*для растéній*).

Szklarski, стекóльщичій.

Szklarz, -a, *м.* стекóльщикъ (*дéлающій стекло́ и вставля́ющій стёкла въ óкна*), *см.* **Szkłodziej**

Szklarzów, стекóльщиковъ, принадлежáщій стекóльщику.

Szklarzewa, -ój, *ж.*, *см.* **Szklarka.**

Szklenica, *см.* **Szklanica.**

Szklić, Zeszklić, стекловáть, остекловáть, стеклянúть, остеклянúть. || **Szklić się, Zeszklić się**, стеклянéть, остеклянéть; || * блестéть какъ стекло́, свéтúться.

Szkliśty, стеклянúстый; || свéтящійся, блестя́щій.

Szkło, -a, *ср.* стекло́; || окóнничное

стекло́. Za szkłem, подъ стекло́мъ. || *Собир.* стекло́, стекля́ная посу́да.

Szkłodziej, -ja, *м.* стеко́льный заво́дчикъ.

Szkoda, y, *ж.* убы́токъ, уще́рбъ, поте́ря, уро́нъ, накла́дъ. *см.* Strata; || вина́; || вредъ, бѣда́, несча́стіе, неуда́ча, *см.* Krzywda; || опустоше́ніе, по́рча, поврежде́ніе, истребле́ніе (*отъ бу́ри, гра́да, войны́ и т. п.*). Szkody komu robić, наноси́ть кому́ вредъ. Cieszyć się z cudzéj szkody, ра́доваться чужо́му несча́стію. Korzystać z cudzéj szkody, по́льзоваться чужи́мъ несча́стіемъ. Odpowiadać za szkodę, отвѣча́ть за убы́токъ. Burza wielkie przyczyniła szkody, бу́ря причини́ла мно́го вреда́. Wyjść z czégo bez szkody, не потеря́ть ничего́, вы́йти изъ воды́ сухи́мъ. Mieć szkodę, оста́ться въ накла́дѣ. *Посл.* Czyja szkoda tego grzech, кто завари́лъ ка́шу, тотъ пуска́й самъ и расхлёбываетъ. Mądry Polak po szkodzie, громъ не гря́нетъ. мужи́къ не перекре́стится, умёнъ Руса́къ за́домъ (*см.* Szarak, руса́къ, сѣ́рый за́яцъ). || Szkoda, wielka szkoda, жаль, о́чень жаль! Szkoda to opisywać, не сто́итъ труда́ э́то опи́сывать. Szkoda o tém i mówić, напра́сно и говори́ть объ э́томъ, не сто́итъ тра́тить словъ объ э́томъ.

Szkódka, -i, *ж.* убы́точекъ, небольша́я поте́ря.

Szkodliwie, вре́дно, со вредо́мъ, съ убы́ткомъ, съ уще́рбомъ.

Szkodliwość, -ści, *ж.* вре́дность.

Szkodliwy, вре́дный убы́точный, накла́дный; || па́губный, ги́бельный.

Szkodnica, -y, *ж.* вѣ́треница, вертопра́шка, шалу́нья; || па́костница.

Szkodnik, -a, *м.* вѣ́треникъ, вертопра́хъ, шалу́нъ; || па́костникъ.

Szkodno (jest), *см.* Szkodliwie.

Szkodny, *см.* Szkodliwy.

Szkodować (na czém), терпѣ́ть, претерпѣва́ть, переноси́ть, сноси́ть, выноси́ть, выде́рживать; || страда́ть.

Szkodzić, Zaszkodzić, вреди́ть, повреди́ть, наноси́ть, нанести́ вредъ; || мѣша́ть. *Cóż to szkodzi? что за дѣ́ло? что за нужда́? что ну́жды?

Szkoła, -y, *ж.* шко́ла, учи́лище. Szkoły, *мн.* уче́ніе, кла́ссы. Chodzić w szkołę do nauki, ходи́ть въ шко́лу учи́ться. Szkoła parafjalna, прихо́дское учи́лище. *Стар.* Szkoła rycerska, вое́нное учи́лище, *или* каде́тскій ко́рпусъ. Szkoła w ogrodzie, древе́сный разса́дникъ. Szkoła żydowska, синаго́га. || Szkoła Szekspira, шко́ла Шекспи́ра. Szkoła Flamandzka, Флама́ндская шко́ла.

Szkolarski, педа́нтскій.

Szkolarz, -a, *м.* педа́нтъ, школя́ръ.

Szkółka, -i, *ж.* нача́льная шко́ла; || древе́сный разса́дникъ, пито́мникъ.

Szkolniczy, шко́льный. учи́лищный.

Szkolnik, -a, *м.* шко́льникъ учени́къ; || шко́льный учи́тель; || нача́льникъ евре́йскихъ синаго́гъ, школъ.

Szkolność, -ści, *ж.* педа́нтство, педа́нтское зна́ніе.

Szkolny, шко́льный, учи́лищный.

Szkopek, Szkopiec, *см.* Skopek.

Szkorbut, -u, *м.* *Мед.* цынга́, цынго́тная болѣ́знь, скорбу́тъ.

Szkrofuły, -ów, *мн.* золоту́ха, свину́ха.

Szkrupuł, *см.* Skrupuł.

Szkudła, -y, *ж.* Szkudłe, -a, *ср.* гонтъ, гонта́на, драни́ца, *см.* Gont.

Szkudlak, -a, *м.* гонтово́й гвоздь.

Szkudlarz, -a, *м.* гонтовщи́къ, *см.* Gonciarz.

Szkuta, -y, *ж.* *Морс.* я́ликъ, шкутъ.

Szkutnik, -a, *м.* ло́дочникъ, перево́щикъ.

Szla, Śla, -i, Szleja, Szlija, -ji, *ж.* шлея́, ко́нская сбру́я, у́пряжь; || грудно́й реме́нь, пе́ревязь.

Szlaban, Slaban, -u, *м.* шлагба́умъ, заста́ва; || на́ры, досча́тый вы́ше по́ла помо́стъ для спанья́.

Szlachcianka, -i, *ж.* шляхти́нка, дворя́нка.

Szlachcic, -a, *м.* шля́хтичъ. Jakem szlachcic, увѣря́ю какъ че́стный дворя́нинъ.

Szlachciura, -y, *м.* дереве́нскій помѣ́щикъ, дереве́нщина; || дворя́нчикъ.

Szlachecki, шляхе́тскій, дворя́нскій.

Szlachectwo, -a, *ср.* шляхе́тство, дворя́нство, дворя́нское сосло́віе.

Szlachta, y, *ж.* шля́хта сосло́віе ни́зшаго по́льскаго дворя́нства; || *Собир* шля́хта, дворя́не вообще́.

Szlachtawa, -y, *ж.* *Бот.* кома́рникъ, бло́шникъ, бога́тинка (*расте́ніе*).

Szlachtuz, -a, *м.* бо́йня, скотобо́йня.

Szlaczek, -czka, *м.* кае́мочка; || опу́шка.

Szlafmyca, Szlafmica, -y, *ж.* ночно́й, сна́льный колпа́къ.

Szlafroczek, -czka, *м.* пенюа́ръ (*жен́ская одежда*).

Szlafrok, -a, *м.* шла́фрокъ, хала́тъ.

Szlag, -u, *м.* сме́та, *см.* Anszlag.

Szlaga, -i, *ж.* колоту́шка, долбня́, му́шкель; || ручна́я ба́ба, трамбо́вка; || копёръ, копро́вая ба́ба.

Szlak, Ślak, -u, *м.* *Стар.* пострѣ́лъ, апопле́ксія, пара́личъ; || пти́чникъ, пти́чій садо́къ; || шлакъ (*у метáлла*), ока́лина, вы́гарки; || Szlak, Szlach, проѣ́зжая доро́га; слѣ́дъ, *см.* Ślad; опу́шка, кро́мка, кайма́, край. || Szlak graniczny, погранич́ная черта́.

Szlakować, слѣди́ть (*звѣря*).

Szlam, -u, *м.* ти́на, илъ, *см.* Muł.

Szlama, -y, *ж.* гли́нистая земля́, сугли́нокъ. Szlamy, *мн.* ли́сій *или* ры́сій мѣхъ.

Szlamować, вычища́ть, выгреба́ть грязь (*изъ чего́*).

Szłap', Człap', -pi, *ж.* и́ноходь. **Iść szłapią**, бѣжа́ть и́ноходью (*о ло́шади*).

Szłapak, -a, *м.* иноходе́цъ.

Szlarek, -rka, *м.* **Szlarka, -i**, *ж.* обши́вка, отдѣ́лка, убо́рка.

Szlaz, Slaz, -u, *м. Бот.* ма́льва, занзиве́й. **Szlaz ogrodowy**, ро́жа, слизь-трава́. **Szlaz wianeczny**, проскурня́къ, просви́рки, кала́чики; || рубе́цъ, сычу́гъ (*живо́тныхъ*).

Szlemię, -ienia, *ср.* попере́чина, слега́, попере́чный брусо́къ, перекла́дина, перево́дина; || столбъ, ви́сѣлица.

Szlichta, -y, *ж.* тка́ческій клей.

Szlichtada, -y, *ж.* ката́нье на саня́хъ зимо́ю.

Szlichtować, *Ткач.* прокле́ивать.

Szlifa, -y, *ж.* эполе́тъ, пого́нъ.

Szlifiernia, -ni, *ж.* (*Стар.* **Szlofarnia, Szlufarnia**), шлифова́льня; || точи́льня.

Szlifierz, -a, *м.* шлифова́льщикъ; || точи́льщикъ.

Szlifować, шлифова́ть, полирова́ть, лощи́ть; || точи́ть, ната́чивать (*ножъ и т. п.*).

Szlochać, рыда́ть, всхли́пывать, пла́кать навзрыдъ.

Szlochanie, -nia, *ср.* ры[illegible]ніе, всхли́пываніе.

Szlochy, -ów, *мн. см.* **Szlochanie**.

Szluss, -a, *м.* заключе́ніе *или* сведе́ніе счётовъ.

Szlusscettel, -tla, *м.* биржево́е ма́клерское свидѣ́тельство.

Szluza, *см.* **Śluza**.

Szłyk, -a, *м.* шлыкъ, колпа́къ.

Szmaciany, тряпи́чный, вето́шный.

Szmacina, -y, *ж.* тряпи́чка, вето́шка.

Szmaciske, -a, *ср.* него́дное тряпьё.

Szmalc, Szmalec, *см.* **Smalec**.

Szmalcuga, *см.* **Szmolcuga**.

Szmaragd, -u, *м.* изумру́дъ.

Szmaragdowy, изумру́дный.

Szmat, -a, *м.* ло́скутъ, кусо́къ, обры́вокъ, шту́ка (*чего́-либо*); || вста́вка запла́та.

Szmata, -y, *ж.* тря́пка, тряпи́ца, вето́шка, стира́лка.

Szmatek, -tka, *м.* лоскуто́къ.

Szmatka, -i, *ж.* лоскуто́чекъ, тря́почка.

Szmelc, -u, *м.* фини́фть, эма́ль (*на мета́ллахъ*), поли́ва, мура́ва, глазу́рь (*на фарфо́рѣ, фая́нсѣ*).

Szmelcarski, фини́фтяный, эма́левый; || плави́ленный, лите́йный.

Szmelcarstwo, -a, *ср.* пла́вка, плавле́ніе, отли́вка; || плави́льное иску́сство.

Szmelcarz, Szmelcerz, -a, *м.* плави́льщикъ, лите́йщикъ; || **Szmelcmistrz, -a**, *м.* фини́фтщикъ, фини́фтяныхъ дѣлъ ма́стеръ; || *см.* **Smolarz**.

Szmelcować, *Стар.* **Szmalcować**, пла́вить, расплавля́ть, топи́ть, раста́пливать; || лить, отлива́ть; || фини́фтить, наводи́ть фини́фть, эмали́ровать, наводи́ть эма́ль, покрыва́ть эма́лью; || глазу́рить, мура́вить.

Szmelcowany, Szmelcowny, эмали́рованный, покры́тый эма́лью, фини́фтяный.

Szmelcowy, эма́левый; || плави́ленный. **Piec szmelcowy**, плави́ленная печь.

Szmelcuga, Szmalcuga, Smelcuga, Smalcuga, -i, *ж.* родъ краси́льной золы́.

Szmer, -u, *м.* шумъ, шёпотъ; || ро́потъ, ропта́ніе; журча́ніе (*воды́*). || **Szum w głowie, w uszach**, шумъ въ голове́, въ уша́хъ.

Szm rać, шумѣ́ть; || ропта́ть; || журча́ть, *см.* **Szemrać**.

Szmeranie, -nia, *ср. см.* **Szmer, Szemranie**.

Szmergać, *Област.* швыря́ть; || **Szmergnąć, Szmernąć**, шмыгну́ть, удра́ть (*куда́ нибу́дь*).

Szmergiel, -gla, *м. Минер.* нажда́къ; || =**Szmermel**, шути́ха, раке́та бѣ́гающая по землѣ́ излу́чинами. ***Puścić szmermla**, распусти́ть ло́жный слухъ.

Szmermel, -mla, *м. см.* **Szmergiel**.

Szmigus, *см.* **Smigus**.

Szmuklerka, -i, *ж.* позуме́нтщица.

Szmuklerski, позуме́нтщичій.

Szmuklerstwo, -a, *ср.* позуме́нтщичье ремесло́.

Szmuklerz, -a, *м.* позуме́нтщикъ.

Sznica, -y, *ж.* сни́ца (*куда́ вкла́дывается ды́шло*), ла́пы у дрогъ; || *Стар.* дрянь, него́дный человѣ́къ.

Sznicernia, -ni, *ж.* мастерска́я скульпто́ра, вая́теля.

Sznicerstwo, -a, *ср.* вая́ніе, вая́тельное иску́сство, скульпту́ра; || рѣзьба́, рѣзна́я рабо́та.

Sznicerz, -a, *м.* вая́тель, скульпто́ръ, рѣщи́къ.

Sznupka, *см.* **Sznypka**.

Sznur, -a, *м.* верёвка, снуръ, шнуръ; || кана́тъ. *Охот.* верени́ца (*гусе́й, у́токъ и т. д.*). *Охот.* прямо́й слѣдъ звѣ́ря. **Sznur pereł**, ни́тка жемчугу. **Sznur wędny**, ло́са (*у уды́*). **Sznury niewodowe**, подбо́ры (*на края́хъ не́вода*). **Sznur mularski**, прича́лъ. **Sznur mierniczy**, межева́я цѣпь. **Pod sznur wyciągnąć, wyrównać**, вы́равнить, привести́ въ пряму́ю ли́нію. **Jeżdżenie (wozów) sznurem**, ѣзда́ обо́зомъ.

Sznurek, -rka, *м.* снуро́къ, шнуро́къ, верёвочка, бичёвка; || обши́вка, каёмка (*у пла́тья*); || галу́нъ. **Sznurkami wyszyć, obszyć**, обложи́ть галуно́мъ; || ожере́лье, ни́тка же́мчугу.

Sznurować, Zesznurować, Zasznurować, вяза́ть, связа́ть верёвкою, стя́гивать, стяну́ть, затяну́ть, шнурова́ть, зашнурова́ть.

Sznurowadło, -a, *ср.* шнуро́вка (*чѣмъ шнуру́ются*), шнуро́къ съ металли́ческими наконе́чниками, тесёмка.

Sznurowanie, -nia, *ср.* шнурова́ніе; || прошнурова́ніе.

Sznurowany, Zasznurowany, шнуро́ванный, зашнуро́ванный.

Sznurówka, -i, *ж.* шнуро́вка, корсе́тъ.

Sznypka, -i, *ж.* щелчо́къ по́ носу *см.* **Szczutek**.

Szołdra, -y, *ж.* óкорокъ.
Szołtys, *см.* **Sołtys**.
Szopa, -y, *ж.* навѣсъ, сарáй, балагáнъ.
Szopka, -i, *ж.* сарáйчикъ, бýдочка; || вертéпъ (*ящикъ съ рáзными внутри изображéніями, представляющими событія Рождествá Христóва*).
- **Szopnik**, -a, *м. Област.* (*у Кашýбовъ*) лóцманъ, кóрмчій.
Szor, -u, *м.* кóнская сбрýя, ýпряжь.
Szory, -ów, *мн.* шóры.
Szorc, -u, *м. Стар.* перéдникъ, фáртукъ, зáпонъ, *см.* **Fartuch**.
Szorować, **Wyszerować**, чистить, вычистить, перетирáть, перетерéть (*посýду*), мыть (*полы*); || подклáдывать дровъ въ печь, швырять дровá; || * шáркать (*ногáми*); || шибко летѣть, взвивáться (*о птицахъ*).
Szorstki, жёсткій, шероховáтый; || *сурóвый, стрóгій, жестóкій, грýбый.
Szorstko, жёстко, шероховáто; || * сурóво, стрóго, жестóко, грýбо.
Szorulec, -lca, *м.* кочергá, *см.* **Kosier**, **Ożóg**.
Szos, -u, *м. Стар.* пóдать съ домóвъ.
Szostak, -a, *м. Стар.* сетьé (*мѣра 12 четвериковъ*); || прéжняя пóльская монéта, состоящая изъ шести грошéй.
Szóstka, -i, *ж.* числó шесть; || шестёрка (*въ карт. игрѣ*)..
Szósty, шестóй. **Po szósts**, въ шестыхъ.
Szpacer, *см.* **Spacer**.
Szpachla, -i, *ж. Живоп.* шпáтель, мáстихинъ, лопáточка.
Szpaczek, -czka, *м. Умен.* сквóрушко, *см.* **Szpak**.
Szpaczkować, болтáть всякій вздоръ, стрекотáть; || **Szpaczkować z kogo**, насмѣхáться, издѣвáться (*надъ кѣмъ*).
Szpada, -y, *ж.* шпáга; || *Зоол.* мечъ рыба.
Szpadel, -dla, **Szpatel**, -tla, *м. Хир.* лопáточка; || шпáтель; || зáступъ, кирка.
Szpąga, -i, *ж.* (*Прост.* **Szponka**), поперёчная связь (*на потолкѣ*); поперёчный брусóкъ, переклáдина; || *Морс.* шлахтóвъ, желѣзный *или* деревянный клинъ для соединéнія мачтъ со стéнгами.
Szpagat, -u, *м.* верёвочка, бичёвка; шнурóкъ.
Szpak, -a, *м.* скворéцъ (*птица*).
Szpakowaty, рыжевáто-саврáсый (*о лóшади*); || сѣровáтый; || сѣдовлáсый, съ прóсѣдью.
Szpaler, -u, *м.* шпалéрникъ (*въ садý*); || обóи, шпалéры. *Стар. см.* **Obicie**.
Szpalta, -y, *ж.* столбéцъ (*печáтный*).
Szpanryglel, -gla, *м. Архит.* связь, вязка.
Szpara, -y, *ж.* щель, трéщина.
Szparag, -a, *м. Бот.* спáржа (*растéніе*).
Szpargał, -a, *м.* негóдная, стáрая, испи́санная *или* печáтная бумáга, лоскутóкъ бумáги.
Szparka, -i, *ж. Умен.* щéлочка, трéщинка.
Szparki, быстрый, шибкій.
Szparko, быстро, шибко.
Szparzysty, *см.* **Sparzysty**.
Szpatel, *см.* **Szpadel**.
Szpecenie, **Zeszpecenie**, **Oszpecenie**, -nia, *ср.* пóрча, урóдство, повреждéніе; || осквернéніе, развращéніе, растлѣніе.
Szpeciąg, -a, *м. см.* **Maszkara**, **Straszydło**.
Szpecić, **Zeszpecić**, **Oszpecić**, обезобрáживать, обезобрáзить, урóдовать, изурóдовать, пóртить, испóртить, искажáть, исказить; || осквернять, осквернять, развращáть, развратить, растлѣвáть, растлить.
Szpełta, -y, *ж. см.* **Orkisz**.
Szperać, рыться, копáться, разыскивать, изслѣдовать.
Szperacz, -a, *м.* изслѣдователь, испытáтель, разбирáтель, изыскáтель.
Szperanie, -nia, *ср.* **Szperanina**, -y, *ж.* изслѣдованіе, изыскáніе, отыскиваніе, пóискъ, рóзыскъ.
Szperka, **Szpyrka**, -i, *ж.* свинóе сáло, шпикъ, шпекъ.
Szperownik, -a, *м. см.* **Szperacz**; || *Стар. Юрид.* оцѣнщикъ.
Szpetnica, -y, *ж.* некрасивая, дурнáя лицóмъ жéнщина, дурнýшка.
Szpetnie, безобрáзно, урóдливо, дýрно, сквéрно.
Szpetnik, -a, *м.* безобрáзный, некрасивый человѣкъ.
Szpetność, -ści, *ж.* безобрáзіе, урóдство.
Szpetny, безобрáзный, урóдливый, гáдкій, мéрзкій.
Szpica, **Spica**, -y, *ж.* передовóе вóйско, авангáрдъ; || óстрый конéцъ, кóнчикъ, остроконéчіе, остреё, верхъ, вершина, верхýшка; || шпицъ, шпиль (*у колокóльни*); || спица (*въ колесѣ*).
Szpichlerz, *см.* **Spichlerz**, и т. п.
Szpicrut, -a, *м.* **Szpicruta**, -y, *ж.* хлыстъ; хлыстикъ, прýтикъ.
Szpiczasto, **Szpiczastość**, и т. п. *см.* **Spiczasto**, и т. п.
Szpieg, -a, *м.* шпіóнъ, лазýтчикъ, фискáлъ, соглядатáй. **Szpiegi**, -ów, *мн.* шпіóнство, лазýтчество. **W szpiegi kogo posłać**, послáть когó для шпіóнства, подослáть когó шпіóномъ.
Szpiegować, шпіóнить, подсмáтривать, подслýшивать, лазýтничать, фискáлить, вывѣдывать.
Szpiegowanie, -nia, *ср. см.* **Szpiegowstwo**.
Szpiegowniczka, -i, *ж.* шпіóнка, лазýтчица.
Szpiegowski, шпіóнскій, фискáльный.
Szpiegowstwo, -a, *ср.* шпіóнство, лазýтчество, фискáльство подсмáтриваніе, подслýшиваніе, вывѣдываніе.
Szpik, -u, *м.* мозгъ, мозжечёкъ (*въ костяхъ*).

Szpikować, Naszpikować, шпиковáть, нашпиковáть, шпиговáть, нашпиговáть (*мясо*); || * напи́чкать, начини́ть (*чѣмъ*).

Szpikowanie, Naszpikowanie, -nia, *ср.* шпиковáніе (*мяса*).

Szpikowaty, мозговáтый.

Szpikowy, мозговóй.

Szpikulec, -lca, *м.* шпиковáльная иглá.

Szpila, -i, *ж.* шпи́ль. || *Повар. см.* **Szpikulec**; || *см.* **Gret**.

Szpileczka, -i, *ж.* булáвочка.

Szpilić, шпи́лить, прикáлывать.

Szpilka, -i, *ж.* булáвка. **Szpilka do włosów**, шпи́лька; || **Szpilki**, *мн.* и́глы хвóйныхъ дерéвьевъ; || *Повар.* мáленькій вéртелъ.

Szpilkarka, -i, *ж.* булáвочница.

Szpilkarstwo, -a, *ср.* булáвочная фáбрика; || продáжа булáвокъ.

Szpilkarz, -a, *м.* булáвочникъ.

Szpilkować, накáлывать булáвками.

Szpilkowaty, булáвчатый; || *Бот.* игóльчатый, иглообрáзный, остроли́стый.

Szpilkowy, булáвочный.

Szpinak, -u, *м. Бот.* шпинáтъ.

Szpital, -a, *м.* госпитáль, больни́ца; || страннопріи́мный домъ, богадѣ́льня; || **Szpital sierot**, сирóтскій домъ; || **Szpital Dzieciątka Jezus**, воспитáтельный домъ.

Szpitalnik, -a, *м.* монáхъ страннопріи́мнаго óрдена, страннопріи́мный монáхъ.

Szpitalny, госпитáльный, больни́чный; || богадѣ́льный; || **Szpitalny, -ego**, *м.* смотри́тель, надзирáтель госпиталя́, больни́цы; || богадѣ́льникъ, при́зрѣнный въ богадѣ́льнѣ.

Szpon, -u, *м.* **Szpona, -y, Szponka, -i**, *ж.* кóготь (*мн. кóгти*); || желѣ́зная скобá, крюкъ; || застёжка, крючóкъ; || я́корная лáпа; || *Архит.* проёмная связь, лáпа, желѣ́зный засóвъ (*въ стѣнѣ*); || *Бот.* остри́ца, подмаріóнникъ (*растéніе*).

Szponder, -dru, *м.* зáдняя часть грýди би́таго скотá.

Szponga, *см.* **Szpąga**.

Szponiasty, Szponisty, когти́стый.

Szpryca, -y, *ж.* шприцъ, ручнóй насóсецъ.

Szprycha, -y, *ж.* спи́ца (*въ колесѣ*).

Szprycować, шприцевáть, набры́згивать, напры́скивать; || *Анат.* инъекти́ровать (*препарáтъ*).

Szprycowanie, -nia, *ср.* вспры́скиваніе, впрыскъ; || *Анат.* инъéкція.

Szpula, Szpulka, -i, *ж. см.* **Cewa, Cewka**.

Szpunt, -u, *м.* втýлка, бóчечная заты́чка; || бóчечная дирá; || *Плотн.* грéбень (*въ брýсьяхъ*).

Szpuntować, Zaszpuntować, затыкáть, заткнýть, закýпоривать, закýпорить.

Szpuntowe, -ego, *ср. см.* **Czepowe**.

Szpuntpal, -u, *м. мн.* шпунтóвая свáя.

Szragi, -ów, *мн.* сóшки, козлы́ (*деревя́нныя подстáвки*).

Szram, -u *м.* рубéцъ на лицѣ́, шрамъ.

Szramowaty, имѣ́ющій рубцы́, шрáмы на лицѣ́.

Szranki, -ów, *мн.* огрáда, огорóженное пространство; || ристáлище, пóприще, арéна.

Szron, -u, *м.* и́ней, и́зморозь.

Szropa, -y, *ж. см.* **Zgrzebło**.

Szrót, и т. п. *см.* **Śrót**, и другія словá начинáющіяся съ **Śr...**

Szruba, и т. п. *см.* **Śruba**, и другія слова начинáющіяся съ **Śr...**

Sztab, -u, *м. Воен.* штабъ.

Sztaba, -y, *ж.* брусóкъ, полосá; || сли́токъ (*метáлла*); || *Архит.* перекладина, брусъ; || *Морс.* шекъ, водорѣ́зъ (*у сýдна*), носъ (*у корабля́*).

Sztabikowy, полоснóй, полосовóй. **Sztabikowe żelazo**, полосовóе желѣ́зо.

Sztabnik, -a, *м.* матрóсъ находя́щійся на корабéльномъ носý.

Sztabny, Sztabowy, полоснóй, полосовóй, *см.* **Sztabikowy**; || принадлежáщій корабéльному носý; || *Воен.* штáбскій.

Sztachel, -chla, *м. Горн. Стар.* дли́нная желѣ́зная полосá.

Sztachetować, обводи́ть огорáживать палисáдникомъ, рѣшёткою.

Sztachetowy, рѣшётчатый; || *Воен.* **Ogień sztachetowy**, балióнный огóнь.

Sztachety, -tów, *мн.* палисáдникъ, палисáда, забóръ изъ кóльевъ; || рѣшётка; огрáда.

Sztachować, *Морс.* огибáть мысъ и́ли сýдно.

Sztafeta, -y, *ж.* эстафéта.

Sztafetowy, эстафéтный, нарóчный.

Sztafirować, Wysztafirować, тачáть, сшивáть два крáя ткáни и́ли кóжи; || штафи́ровать, тачáть бортъ у ю́бки; || * украшáть, убирáть съ изы́сканностію; || * **Sztafirować się**, разряди́ться въ пухъ, съ изы́сканностію, безъ вкýса.

Sztak, -u, *м. Морс.* штагъ.

Sztaluga, Staluga, -i, *ж.* козлы́, подмóстки.

Sztamować, *см.* **Sztorcować**.

Sztandar, Standar, -u, *м. Воен.* штандáртъ; || знáмя; || *Морс.* галéрный флагъ, *см.* **Chorągiew**; || *Архит.* подстáвка, подпóра, стóйка.

Sztokfisz, *см.* **Stokfisz**.

Sztolnia, -ni, *ж. Горн.* штóльня; — **wjazdowa**, вы́ходная штóльня; — **główna, wodna**, водоотвóдная штóльня; — **spadkowa, głęboka**, водоотвóдная штóльня.

Szton, -u, *м.* мáрка, фи́ша, фи́шка (*въ кáрточной игрѣ*).

Sztorc, Storc, -u, *м.* внѣ́шній ýголъ (*у камня, у столá*); || *Архит.* ребрó край; || карни́зъ надъ дверя́ми; || *Горн.* вóротъ для вытáскиванія руды́. || **Na sztorc, Sztorcem**, торчмя́, стóймя, ребрóмъ.

Sztorcować (kraje w deskach), *Плотн.* скáшивать крóмки у досóкъ.

Sztorcowanie, -nia, *ср.* скáшиваніе крóмокъ у досóкъ.

Sztort, -u, *м. Муз.* серпéнтъ (*инструмéнтъ*).

Sztos, -a, *м.* удáръ (*на биллiáрдѣ*); || азáрдная игрá; || * счáстіе, удáча; || расположéніе душú, настроéніе. **Być przy sztosie, w sztosie**, быть въ удáрѣ, въ хорóшемъ настроéніи.

Sztrasbaum, *Плотн.* прибóйна.

Sztrof, *см.* **Stref.**

Sztrefować, *см.* **Strefować.**

Sztresa, -y, *ж. Морск.* швáртовъ, кáбельтовъ (*канáтъ*).

Sztrycharz, -a, *м.* кирпичедѣлецъ.

Sztuciec, -ćca, *м.* футлáръ, готовáльня; || штýцеръ (*ружьé*).

Sztuczka, -i, *ж.* штýчка.

Sztucznie, искýсно, худóжественно, мастерскú; || хитрó, замысловáто; || * искýсственно, изы́сканно.

Sztuczność, -ści, *ж.* искýсственность, изы́сканность; || искýсство, провóрство, спосóбность, лóвкость.

Sztuczny, искýсственный, изы́сканный; || искýсный, провóрный, спосóбный, лóвкій. **Ognie sztuczne**, фéйерверки, потѣ́шные огнú.

Sztufada, -y, *ж. Повар.* душёное мя́со.

Sztuka, -i, *ж.* штýка, кусóкъ, часть. **Sztuka mięsa**, часть говя́дины. **Cała ta kolumna jest z jednéj sztuki**, э́та колóнна изъ цѣ́льнаго кускá. **Sztuka płótna**, штýка полотнá. *Артил.* **Denna sztuka armaty**, казённая часть орýдія. **Sztuka chleba**, ломóть, кусóкъ хлѣ́ба. **Miedź w sztukach**, шты́ковая мѣдь. **Srebro w sztukach**, серебрó въ слиткáхъ. **Sztuka muzyczna, teatralna**, музыкáльная, театрáльная пьéса. **Sztukami**, поштýчно. **Sztuka w sztukę**, сплошь, ря́домъ, сря́ду, безъ промежýтковъ; || искýсство, худóжество. **Sztuka wojenna**, воéнное искýсство. **Sztuka rymotwórcza**, стихотвóрное искýсство; || лóвкость, хи́трость, провóрство, ухвáтка, улóвка, увёртка. **Sztuki zażyć**, употребúть хи́трость, хи́трый обмáнъ. **Wypłatał mi sztukę**, вы́кинулъ мнѣ штýку, сыгрáлъ со мнóю штýку.

Sztukaterja, -ji, *ж.* штукатýрка, лепнáя рабóта; || барельéфъ, вы́пуклая рѣзьбá; || гúпсовая обмáзка.

Sztukater, -a, *м.* штукатýрщикъ, штукатýръ; || обжигáтель гúпса, мáстеръ гúпсовыхъ рабóтъ, лепщúкъ.

Sztukmistrz, -a, *м.* худóжникъ, артúстъ; || * штукáрь, фигля́ръ.

Sztukować, заплáчивать, почúнивать, штóпать, заштóпывать; || приставля́ть, надставля́ть, *см.* **Łatać.**

Sztukowanie, -nia, *ср.* заплáчиваніе, почúниваніе, настáвка.

Sztukowany, заплáченный, заштóпаный, почúненный; || пристáвленный, надстáвленный.

Sztukowe, -ego, *ср.* плáта съ кáждой штýки рогáтаго скотá.

Szturchać, Szturgać, Szturkać, Szturchnąć, Szturgnąć, Szurknąć, толкáть, толкнýть (*локтёмъ*). || **Szturchać się**, толкáться.

Sturchanie, -nia, *ср.* толкáніе, растáлкиваніе.

Szturchaniec, -ńca, *м.* толчóкъ, удáръ, тумáкъ. **Dałem mu dobrego szturchańca**, я задáлъ емý слáвнаго тумакá.

Szturchnięcie, -cia, *ср.* толчóкъ.

Szturm, -u, *м.* прúступъ, штурмъ. **Szturm przypuszczać**, штурмовáть; || бýря, штормъ (*нá морѣ*).

Szturmak, -a, *м.* лёгкій шишáкъ, лёгкій шлемъ; || ручнáя пищáль, мушкéтъ; || петáрда, стѣнолóмъ; || большóй крюкъ придéрживающій окóнницы отъ вѣ́тра.

Szturmować, штурмовáть, идтú на прúступъ.

Sztybra, -y, *ж.* косты́ль (*въ печны́хъ рабóтахъ*).

Sztycak, -a, *м. Стол.* подстáвка на крюкáхъ.

Sztych, -u, *м.* óстрый конéцъ, остроконéчіе, остреё; || удáръ сáблею или чѣмъ либо óстрымъ; || укóлъ (*иглою и т. п.*); || гравю́ра, эстáмпъ; || * опáсность. **Na sztych kogo wystawiać**, подвéргнуть когó опáсности; || * противополóжность, контрáстъ. **Na sztych co razem stawić**, сопоставля́ть однó съ другúмъ, противополагáть однó другóму. || *Охот.* **Na sztych**, прямо подъ вы́стрѣлъ. **Lis na sztych wyszedł**, лисúца вы́бѣжала прямо подъ вы́стрѣлъ. || **Sztych w ziemię**, вы́емка землá въ однý лопáтку.

Sztychać, Sztychnąć, пыря́ть, пырнýть, бодáть, боднýть, колóть, кольнýть.

Sztycharka, -i, *ж.* гравировáльщица.

Sztycharnia, -ni, *ж.* гравировáльня, гравёрная мастерскáя.

Sztycharski, гравёрный, гравёрскій.

Sztycharstwo, -a, *ср.* гравировáльное искýсство.

Sztycharz, -a, *м.* гравировáльщикъ, гравёръ (*на метáллѣ*); || рѣщúкъ (*на дéревѣ*).

Sztychować, гравировáть, *см.* **Wyć, Rytować**; || *Горн.* выпускáть изъ нéчи растóпленный метáлъ; || *Стар.* срáвнивать однó съ другúмъ; || *Стар.* превосходúть, превосходúть (*когó чѣмъ*); || прикрашáть; || обмáнывать, мѣня́ть, *см.* **Frymarczyć.**

Sztychowanie, -nia, *ср.* гравирóвка, *см.* **Rytowanie.**

Sztychowy, гравировáльный; || укóлотый, прокóлотый. **Rana sztychowa**, рáна отъ óстраго орýжія.

Sztychulec, -lca, *м.* деревя́нная полóдка (*у сапóжниковъ*).

Sztyfcik, -a, *м. Умен.* штифтикъ, шпилька, *см.* **Sztyft.**

Sztyft, -u, *м.* штифтъ, гвоздь деревянный или желѣзный, безъ головки, костыльковый гвоздь.

Sztygarz, -a, *м. Горн.* штейгеръ.

Sztyletcik, -a, *м.* небольшой кинжалъ.

Sztylet, -u, *м.* кинжалъ; || писало (*родъ пера у древнихъ*); || рѣзецъ, грабштихъ; || *Тип.* пунсонъ (*для матрицъ*).

Sztylka, Sztylpa, -y, *ж.* отворотъ (*у сапога*).

Sztymbor, Sztymbork, Sztymbort, -u, *м. Морс.* штирбортъ, правая сторона судна.

Sztywka, -i, *ж.* корюха, корюшка (*рыба*).

Sztywnie, жёстко, крѣпко. туго; || неподвижно, напряжённо, вытянувшись.

Sztywnieć, Zesztywnieć, жёстнуть, коченѣть; || вытягиваться, напрягаться.

Sztywny, жёсткій, крѣпкій, крутой, тугой; || не одѣвшійся, напряжённый, вытянувшійся.

Szuba, -y, *ж.* шуба.

Szubarga. -i, *м. Областн. см.* **Szubrawiec.**

Szubienica, -y, *ж.* висѣлица.

Szubienicznik, -a, *м.* висѣльникъ; || * развращённый человѣкъ, достойный висѣлицы.

Szubka, -i, *ж. Умен.* шубка.

Szubrawiec, -wca, *м.* голышъ, голякъ, бѣднякъ; || бездѣльникъ, прощелыга, плутъ, негодяй.

Szubrawstwo, -a, *ср. Собир.* сволочь, сбродъ негодяевъ, бездѣльниковъ, прощелыгъ; || голь, голытьба.

Szufelka, -i, *ж. Умен.* лопаточка, совочекъ, *см.* **Szufla.**

Szufla, -i, *ж.* совокъ, желобоватая лопата (*для насыпанія*). || *Артил.* шуфла, мѣдный совокъ для сыпанія пороха.

Szuflować, Przeszuflować, пересыпать, пересыпать, вѣять (*сильно*), ворочать хлѣбъ. чтобы не слежался.

Szufrygiel, -gla, *м.* окопная задвижка.

Szuja, -ji, *м.* повѣса, шалунъ; || негодяй, бездѣльникъ, прощелыга; || *см.* **Czuhaj.**

Szujak, -u, *м.* распиленный отрубокъ бревна.

Szujka, -i, *ж., см.* **Wańczes.**

Szujowaty, омерзительный, гнусный, гадкій.

Szukać, искать, отыскивать, добиваться (*чего*); || *Охот.* искать, идти по слѣду (*звѣря*).

Szukacz, -a, *м.* искатель. || *Стар.* преслѣдователь, гонитель.

Szukadło, -a, *ср. Морс.* лотъ, грузило. || *Хир.* зондъ, щупъ.

Szukanie, -nia, *ср.* искапіе, поискъ, отыскиваніе.

Szuler, -a, *м.* игрокъ, картёжникъ.

Szulerka, -i, *ж.* игрочиха, картёжница; || картёжъ, игра въ карты.

Szulernia, -ni, *ж.* игорный, картёжный домъ.

Szulerować, картёжничать, имѣть пристрастіе къ карточной игрѣ.

Szulerstwo, -a, *ср.* картёжничество, страсть къ картамъ.

Szuło, -a, *ср. Областн.* столбъ, косякъ.

Szum, -u, *м.* шумъ; || пѣна.

Szumieć, шумѣть.

Szumisty, шумящій.

Szumka, -i, *ж.* весёлая пѣсенка, *см.* **Dumka.**

Szumnie, Szumno, шумно, шумливо, съ шумомъ.

Szumny, шумный, шумящій.

Szumować, Oszumować, Zeszumować, снимать, снять пѣну; || пѣниться, пускать пѣну.

Szumowanie, -nia, *ср.* снимапіе пѣны.

Łyżka od szumowania, уполовникъ, чумичка.

Szumowiny, -win, *мн.* упокъ. влажность, снимаемая уполовникомъ пѣна.

Szumowisko, -a, *ср.* нечистая пѣна.

Szumówka, -i, *ж.* хлѣбное вино, водка второй перегонки, пѣнное вино.

Szupina, -y, *ж. Стар.* шелуха, *см.* **Łupina.**

Szurgać (ozém), метать, швырять, бросать съ шумомъ (*что либо*); || * обращаться съ кѣмъ презрительно; || **Szurgać się**, метаться, бросаться въ разныя стороны.

Szturget, -u, *м.* шумъ, швырапіе съ шумомъ.

Szurgotać, *см.* **Szurgać.**

Szurzy, -ego, *м. Стар.* шуринъ.

Szus, *см.* **Sus, Wybryk.**

Szust, -u, *м.* трескъ, шорохъ, шелестъ.

Szustać, Szustnąć, трещать, затрещать, шелестѣть, зашелестѣть; || * *Охот.* перескакивать, перескочить (*о дичи*); || **Szustać ozém**, швырять, бросать съ шумомъ.

Szustfal, -a, *м.* кожаный передникъ.

Szustfalki, -ów, *мн.* выдерганныя нитки изъ полотна, клочки; || шушера, мелочь.

Szuty, *мн. род.* п. **Szut**, *Морс.* шкоты, веревки у нижнихъ парусовъ.

Szuwar, -u, *м.* куколь, плевелы, худая, негодная трава, *см.* **Zielsko**; || *см.* **Tatarak.**

Szwaczka, -i, *ж.* швея, бѣлошвейка.

Szwadron, -u, *м. Воен.* эскадронъ.

Szwagier, -gra, *м.* шуринъ (*братъ жены*), деверь (*братъ мужа*), зять (*мужъ сестры*).

Szwagrostwo, Szwagrowstwo, Szwagierstwo, -a, *ср.* свойство, родство по женитьбѣ; || *Собир.* свояки съ свояченицею и т. д.

Szwagrowa, -éj, *ж.* свояченица (*сестра жены*), золовка (*сестра мужа*), невѣстка (*жена брата*).

Szwagrowski, свойственникъ, принадлежащій свойственнику, шурину, дѣверю, зятю.

Szwagrzyć się, **Poszwagrzyć się**, породниться, вступить въ родство съ кѣмъ либо.

Szwajca, **-y**, **Szwajka**, **-i**, *ж.* шило, шильце, *см.* **Szydło**.

Szwank, **-u**, *м.* вредъ, убытокъ, утрата, потеря, уронъ, ущербъ; || ушибъ, ударъ; || *Стар.* колебаніе.

Szwankować, *Стар.* колебаться, шататься; || спотыкаться; || * ошибаться, погрѣшать; || терпѣть, претерпѣвать, переносить, страдать. || **Szwankować na oczy**, страдать глазами. **Szwankować na sławie**, помрачать свою славу, подрывать свою славу. **Szwankuje na rozumie**, ему не достаётъ ума, онъ глуповатъ. **Byłby zdrów zupełnie, gdyby na worku nie szwankował**, онъ былъ бы совершенно здоровъ, если бы карманъ у него не былъ пустъ. || **Szwankować o co**, подвергать что-либо опасности, рисковать чѣмъ.

Szwarc, **-u**, *м.* вакшеніе (*обуви*), вакса; || сажа.

Szwarcować, вакснть, натирать вакснною (*обувь*); || сажрить (*усы*), чернить.

Szwargot, **-u**, *м.* бормотаніе, невнятныя слова.

Szwargotać, бормотать, коверкать языкъ.

Szwargotka, **-i**, *ж.* бормотунья.

Szwargotnik, **-a**, *м.* бормотунъ.

Szyb, **-u**, *м.* (*Стар.* **Szyp**). *Стар.* бумажный змѣй; || *Стар.* стрѣла; || *см.* **Szyba**; || *Морс.* кольцо для поднятія паруса вверхъ; || *Зоол.* хитрецъ (*небольшой морской ракъ*). || * орлиный полётъ.

Szyba, **-y**, *ж.* оконничное стекло; || *Горн.* **Szyba**, **Szyb**, шахта. **Szyb poszukiwalny**, развѣдочная шахта;—**wjazdowy**, вызжая; — **wydobywalny**, рудоподъёмная; — **wodny**, водоподъёмная;—**powietrzociągowy**, воздушная шахта.

Szybał, **-a**, **Szybała**, **-y**, *м.* плутъ, обманщикъ, мошенникъ.

Szybalski, плутовской, мошенническій.

Szybalstwo, **-a**, *ср.* плутовство, мошенничество.

Szybiasto, кругло, кругловато, выпукло.

Szybiasty, круглый, кругловатый, выпуклый; || сдѣланный на подобіе оконничнаго стекла.

Szybik, **-a**, *м. Горн.* резенкъ, скатъ.

Szybka, **-i**, *ж.* небольшое оконничное стекло.

Szybki, шибкій, быстрый, скорый, провorный.

Szybko, шибко, быстро, скоро, провorно.

Szybkobieg, **-u**, *м.* скороходъ, гонецъ.

Szybkość, **-ści**, *ж.* шибкость, быстрота, скорость, провorство.

Szybkowy, **Szybikowy**, **Szybowy**, листоватый; || шахтный, *см.* **Szyba**.

Szybować, плыть противъ теченія; || грести; || *парить, летать по воздуху (о птицахъ).

Szyć, **Uszyć**, шить, сшивать, сшить. ***Szyć komu buty**, подставить кому ногу, копать ему другому. ***Szyć coś (złego)**, замышлять злое, злоумышлять. ***Szyć z łuku, szyć strzałami**, пускать стрелы. ***Wiatr z północy szyje**, пронзительный вѣтеръ дуетъ съ сѣвера, сѣверный вѣтеръ пронзаетъ, рѣжетъ.

Szych, **-u**, *м.* мишура; || **bity** (*золотая или серебряная сплющенная проволока*).

Szychowy, мишурный.

Szychta, **-y**, *ж. Горн.* отверстіе плавильной печи; || *Горн.* тонкій пластъ, слой; || рядъ, слой. **Szychta w murowaniu**, рядъ кирпичей; || **Szycht**, **-u**, *м.* проконъ въ горѣ для добыванія руды; || *Горн.* **Szycht**, шихта, смѣна рабочихъ людей; || *классъ общества, сословіе.

Szychtować, *Стар.* приводить въ порядокъ, устроивать; || укладывать, класть рядами, приготавливать, приноравливать.

Szycie, **-cia**, *ср.* шитьё.

Szyd, **-u**, *м.* мало употребительно, *см.* **Szyderstwo**.

Szyderca, **-y**, *м.* насмѣшникъ, зубоскалъ, кощунъ.

Szyderczo, **Szyderske**, *Нар.* насмѣшливо, съ насмѣшкою.

Szyderczy, **Szyderski**, насмѣшливый, кощунскій.

Szyderstwo, **-a**, *ср.* насмѣшливость, зубоскальство, кощунство, глумленіе.

Szydło, **-a**, *ср.* шило. || *Бот.* шильникъ (*растеніе*).

Szydłowato, шиловидно, шилообразно.

Szydłowaty, *Бот.* шиловидный, шилообразный (*о листьяхъ*).

Szydnie, насмѣшливо, кощунски.

Szydność, **-ści**, *ж.* насмѣшка, шутка; || насмѣшливость.

Szydzić, насмѣхаться, издѣваться, подсмѣиваться, глумиться, трунять надъ кѣмъ или осмѣять кого.

Szyja, **-ji**, *ж.* шея; || горло; || глотка; || горло, горлышко (*бутыли, бутылки*); || *Архит.* проходъ, пространство (*между поворотами лѣстницы*); || *Фортиф.* горжа; || *Артил.* дульная часть орудія; || шейка (*у скрипки*); || **Szyja piwnicza**, пристройка при входѣ въ погребъ; || труба у насоса.

Szyjka, **-i**, *ж.* шейка.

Szyjny, шейный; || шейчатый, душчатый. **Szyjna część futra**, душчатый мѣхъ, снятый съ лисьихъ или собольихъ шеекъ.

Szyjołom, **-u**, *м.* сорви-голова, сломячакъ, сорванецъ.

Szyjowaty, толстошéя, имѣющій тóлстую шéю.

Szyk, -u, *м.* порядокъ, строй, расположéніе, размѣщéніе; || *Воен.* **Szyk bojowy**, боевóй порядокъ, строй; || *Воен.* рядъ, шерéнга. ***Pomieszać komu szyki**, разстрóить чьи плáны, постáвить когó въ затруднительное положéніе.

Szykana, -y, *ж.* придирка, привязка, кáверзы, крючки́; || я́беда, крючкотвóрство.

Szykować, Uszykować, приготовля́ть, приготóвить, приводи́ть, привести́ въ порядокъ, убирáть, убрáть. **Szykować wojsko do bitwy**, пострóить вóйско къ сражéнію, въ боевóй порядокъ. || **Szykować się (do czego)**, готóвиться, приготовля́ться (*къ чему́*). || *Безлич.* **Szykuje się**, лáдится, идётъ на лáдъ, удаётся.

Szykownie, лóвко, склáдно, расторóпно; || прили́чно, порядочно.

Szykowność, -ści, *ж.* лóвкость, расторóпность; || стрóйность; || прили́чіе, добропорядочность.

Szykowny, лóвкій, склáдный, расторóпный; || стрóйный; || прили́чный, порядочный.

Szyld, -u, *м.* вы́вѣска.

Szyldwach, -a, *м.* часовóй; || карау́льщикъ, *см.* **Straż**.

Szylerhauz, -u, *м.* бу́дка для часовáго.

Szylkret, -u, *м.* *Зоол.* черепáха.

Szylkretowy, черепáховый.

Szyna, -y, *ж.* рельсъ, желѣ́зная полосá; || ши́на, желѣ́зный óбодъ вокру́гъ колесá, *см.* **Sztaba**.

Szynal, -a, *м.* ши́нный гвоздь.

Szyndować, обдирáть, сдирáть кóжу.

Szynk, -u, *м.* шинкáрство, продáжа винá; || шинóкъ, питéйный домъ, кабáкъ, *см.* **Szynkownia**.

Szynka, -i, *ж.* óкорокъ, ветчинá.

Szynkarka, -i, *ж.* шинкáрка, содержáтельница шинкá, кабáчница.

Szynkarski, шинкáрскій.

Szynkarstwo, -a, *ср.* шинкáрство.

Szynkarz, -a, *м.* шинкáрь, содержáтель питéйнаго дóма, шинкá, кабáчникъ.

Szynkiel, -kla, *м.* конéцъ повóзочной óси. || ***Zadłużony po szynkle**, пó уши въ долгáхъ.

Szynkować, занимáться продáжею винá, шинкáрить, содержáть шинóкъ. || **Szynkowanie trunków**, распи́вочная продáжа.

Szynkowe, -ego, *ср.* плáта за прáво продáжи винá.

Szynkownia, -ni, *ж.* питéйный домъ, кабáкъ, шинóкъ, продáжа винá.

Szynkowny, Szynkowy, шинкáрскій, кабáчный; || питéйный. **Zakład szynkowy**, питéйное заведéніе.

Szynwaga, -i, *ж.* ватерпáсъ; || отвѣ́съ, у́ровень съ отвѣ́сомъ.

Szypoł, -pła, *м.* у́зелъ.

Szyper, -pra, *м.* шки́перъ, управля́ющій купéческимъ кораблёмъ, корабéльщикъ.

Szyperski, шки́перскій.

Szyperstwo, -a, *ср.* шки́перство.

Szypiac, Szypieć, Szypolić, ковыря́ть, колупáть; || щипáть, ощи́пывать, обирáть; || развя́зывать. ***Szypiać koło czego**, развѣ́дывать, поступáть осмотри́тельно, осторóжно; || *копáться.

Szyplanie, -nia, *ср.* **Szyplanina**, -y, *ж.* копотли́вость, кóпотность.

Szyprować, прáвить кораблёмъ.

Szypułka, -i, *ж.* *Бот.* нóжка (*у цвѣткá, у плодá*), черешóкъ (*у листá*), стебелёкъ, хвóстикъ.

Szyszak, -a, *м.* шишáкъ.

Szyszakowy, шишакóвый.

Szyszka, -i, *ж.* *Бот.* ши́шка (*елóвая*). *Посл.* **Szyszki do boru wozić**, въ сту́пкѣ вóду толóчь.

Szyszkorodny, шишконóсный.

Szyszkowaty, шишковáтый.

Szyszkowy, ши́шечный.

Szyta, -y, *ж.* полѣ́но, *см.* **Szczapa**.

Szyty, ши́тый, сши́тый.

T.

T произнóсится какъ ру́сская бу́ква *T*.

Tabaczarka, -i, **Tabacznica**, -y, *ж.* табáчница, табáшница, продаю́щая табáкъ; || охóтница ню́хать табáкъ.

Tabaczarz, -a, *м.* табáчникъ, табáшникъ, продаю́щій табáкъ; || охóтникъ ню́хать табáкъ.

Tabaczka, -i, *ж.* *Умен.* табачóкъ, *см.* **Tabaka**.

Tabaczkowy, Tabaczny, табáчный.

Tabaczne, -ego, *ср.* пóшлина съ табаку́.

Tabacznik, -a, *м.* продаю́щій табáкъ.

Tabaczny, *см.* **Tabaczkowy**.

Tabaka, -i, *ж.* ню́хательный табáкъ.

Tabakiera, -y, *ж.* табакéрка.

Tabakierka, -i, *ж.* табакéрка, табакéрочка.

Tabakierkowy, табакéрочный.

Tabela, -i, *ж.* тáбель, табли́ца, рóспись. **Tabela regulująca wysokość dochodu**, тáбель о коли́чествѣ дохóдовъ. **Tabela prestacyjna**, тáбель покáзывающая пови́нности крестья́нъ въ отношéніи къ владѣ́льцу, родъ устáвной грáмоты.

Tablatura, Tabulatura. -y, *ж.* *Стар. Муз.* таблату́ра, нóтная табли́ца. ***Ztablatury**, изы́сканно, жемáнно, вы́чурно; || *Архит.* панéльная рабóта; || *Живоп.* натя́нутое полотнó.

Tablica, -y, *ж.* доскá; || табли́ца; || *Библ.* скрижáль (*завѣта*); || циферблáтъ (*на часáхъ*).

Tablicowy, Tabliczny, въ видѣ таблицы сдѣланный, табличный.

Tabliczka, -i, *ж.* дощечка; || табличка.

Tabor, -u, *м.* обозъ, рядъ возовъ; || таборъ, военскій станъ, лагерь, военный обозъ; || **Tabor artyleryczny**, артиллерійскій паркъ; || **Tabor drogowy**, подвижной составъ желѣзной дороги.

Taboret, -u, *м.* табуретъ; || скамейка.

Taborować, построить обозъ, составить каре изъ обозныхъ фуръ и повозокъ; || стоять лагеремъ.

Taborowy, *Воен.* обозный, таборовый.

Taborzanin, -a, *м.* стоящій лагеремъ.

Tabula, -i, *ж.* внесеніе, записываніе.

Tabularjusz, -a, *м.* протоколистъ.

Tabulatura (kolumny) -y, *ж.* *Архит.* антаблементъ; || карнизъ, верхняя часть стѣны.

Tabun, -u, *м.* табунъ, стадо лошадей.

Tabunczyk, -a, *м.* табунщикъ, сторожъ при табунѣ.

Taca, -y, *ж.* подносъ; || *Стар.* чаша, чара; || *Област.* *см.* **Dziesięcina**.

Tacher, -chru, *м.* дюжина, *см.* **Tuzin**.

Tachlować, мѣнять, перепродавать, перекупать.

Tacka, -i, *ж.* *Умен.* подносикъ.

Taczać, катать; || ворочать; || свертывать, *см.* **Toczyć**. || **Taczać się**, кататься, ворочаться, свертываться; || валяться. **Taczać się po błocie**, валяться въ грязи. **Tacza się jak pijany**, шатается какъ пьяный.

Taczanie, -nia, *ср.* катаніе, перекатываніе; || качка, колебаніе; || **Taczanie się**, шатаніе, таскание.

Taczka, -i, *ж.* тачка, телѣжка съ ручками и объ одномъ колесѣ, ручная телѣжка.

Taczkować, возить тачками, телѣжками.

Taczkowanie, -nia, *ср.* перевозка тачками, телѣжками.

Tafelka, -i, *ж.* дощечка, плитка, пластинка (*металлическая*).

Tafla, -i, *ж.* доска, плита, лещадь, пластина; || кусокъ, штука (*полотна*); || штука (*паркета*); || листъ (*стекла*); || таблица; || дека.

Taflować, настилать наборнымъ поломъ, дѣлать паркетъ; || выкладывать плитами.

Taflowanie, -nia, *ср.* настилка паркетомъ, штучная работа; || обдѣлка, обшивка панелями; || паркетъ, штучный полъ.

Taflowany, настланный наборнымъ поломъ; || обитый, обшитый панелями.

Tafta, -y, *ж.* тафта, *см.* **Kitaj**.

Taić, Utaić, Zataić, таить, утаить, затаить, укрывать, скрывать, скрыть, укрыть, содержать въ тайнѣ. || **Taić się (z czém)**, таиться, скрываться.

Tajeć, Stajeć, таять, растаять, распускаться, распуститься.

Tajemnica, -y, *ж.* тайна, таинство; || секретъ.

Tajemniczość, -ści, *ж.* таинственность.

Tajemniczy, таинственный.

Tajemnie, тайно, втайнѣ, сокровенно; || сокровенно.

Tajemność, -ści, *ж.* потаенность, скрытность.

Tajemny, сокровенный, тайный; || секретный.

Tajenie, Utajenie, Zatajenie, -nia (się), *ср.* утайка, укрывательство.

Tajnia, -ni, *ж.* тайна, тайность; || сокровенность.

Tajnie, *см.* **Tajemnie**.

Tajnik, -a, *м.* тайникъ, потаенное мѣсто; || * **Tajniki serca ludzkiego**, тайные изгибы человѣческаго сердца.

Tajność, -ści, *ж.*, *см.* **Tajemność**.

Tajny, *см.* **Tajemny**.

Tajstra, -y, *ж.* дорожная сума, котомка, кошель; || ранецъ (*солдатскій*).

Tak, такъ; || подобно, равно. **Tak jest**, да. **Jedni mówią że nie, drudzy że tak**, одни говорятъ нѣтъ, другіе да. **Iż tak rzekę**, такъ сказать. **Czy tak?** въ самомъ дѣлѣ? такъ ли это?

Taki, такой, таковой, такій; || **Takiż, Takaż, Takież**, такой же, такая же, такое же. **Jaki-taki**, кой-какой, какой-нибудь, такъ себѣ, посредственный. **Taki, owaki**, такой сякой. **A ty taki owaki!** ахъ, ты негодный. || *Стар.* **Tak rok, tak miesiąc**, годъ назадъ, мѣсяцъ назадъ. **Tak roczny**, прошлогодній. **Tak dwuletni**, два года тому случившійся.

Tako, такъ. Употребляется только въ выраженіи: **Jako-tako**, кое-какъ, какъ-нибудь.

Takowy, wa, we, такой, таковой.

Takoż, также, *см.* **Także**.

Takroczny, *Стар.* прошлогодній.

Taksa, -y, *ж.* такса, оцѣнка. **Taksa kurjerska**, курьерскіе прогоны.

Taksacja, -ji, *ж.* оцѣнка.

Taksator, -a, *м.* оцѣнщикъ, таксаторъ.

Taksatorski, цѣновщичій.

Taksować, Otaksować, цѣнить, оцѣнивать, оцѣнить, опредѣлять, опредѣлить цѣну.

Taksowy, обозначенный въ таксѣ.

Takt, -u, *м.* *Муз.* тактъ; || мѣра, размѣръ.

Taktyka, -i, *ж.* *Воен.* тактика.

Takuchny, Takutki, Takuteńki, Takuczki, такой самый, точь въ точь такой, ни дать, ни взять такой точно.

Także, takoż, также. **Takżeś to się uczysz!** такъ-то ты учишься!

Talar, -a, *м.* талеръ. **Talar bity**, рейхсталеръ, ефимокъ.

Talarek, -rka, *м.*, *см.* **Talar**; || кружокъ, ломтикъ.

Tałatajstwo, Tałałajstwo, -a, *ср.* сволочь, сбродъ, *см.* **Chałastra, Motłoch**.

Talencik, -a, *м. Умен.* дарова́ньеце, *см.* **Talent.**

Talent, -u, *м.* тала́нтъ, дарова́ніе, спосо́бность; || *Стар.* тала́нтъ (*вѣсъ зо́лота и серебра́*).

Talentowy, вѣ́сомъ въ оди́нъ тала́нтъ, *см.* **Talent**, *Стар.*

Talerz, -a, *м.* таре́лка. **Talerz głęboki**, глубо́кая таре́лка. **Talerz płytki**, ме́лкая таре́лка.

Talerzyk, -a, *м. Умен.* таре́лочка; || кружо́къ, ло́мтикъ, *см.* **Talarek.**

Talerzykowy, *Анат.* кругово́й, кругообра́зный; || *Бот.* подно́счатый (*вѣнчикъ*).

Talizman, -u, *м.* талисма́нъ.

Talja, -ji, *ж.* та́лія, ростъ, станъ, *см.* **Stan**; || **Talja kart**, коло́да картъ.

Talk, -u, *м. Минер.* талькъ (*родъ ка́мня*).

Talka, -i, *ж.* мото́къ, та́лька (*ни́токъ*).

Talon, -u, *м.* тало́нъ. *Ком.* тало́нъ проце́нтныхъ купо́новъ.

Tam, *Нар.* тамъ. **Tam i sam**, и тамъ и сямъ. **Jeden tam, drugi sam**, оди́нъ туда́, друго́й сюда́. **Gdzie tam!** нисколько! сохрани́ Богъ! **Co mi tam!** како́е мнѣ дѣ́ло до э́того! что́ мнѣ въ э́томъ!

Tama, -y, *ж.* плоти́на (*на рѣкѣ*), гать, на́сыпь, гро́бля, запру́да, *см.* **Grobla**; || мо́ла, му́ла, стѣна́, на́сыпь (*у га́вани*); || * опло́тъ, прегра́да, препо́на, препя́тствіе.

Tamarynda, -y, *ж. Бот.* тамари́ндовый плодъ.

Tamaryndowiec, -wca, *м.* **Tamaryndowe drzewo**, тамари́ндъ (*де́рево*).

Tamarzyszek, -szka, *м. Бот.* гребенщи́къ (*деревцо́*).

Tambor, -a, *м. см.* **Dobosz. Tambor major**, тамбу́ръ-мажо́ръ.

Tamborek, -rka, *м.* шве́йный тамбу́ръ.

Tameczny, та́мошній.

Tamować, **Zatamować**, остана́вливать тече́ніе воды́, запру́живать, запруди́ть, дѣ́лать запру́ду, гать, плоти́му; || заглуша́ть, заглуши́ть, унима́ть, уня́ть, обу́здывать, обузда́ть, возде́рживать, воздержа́ть.

Tamowanie, **Otamowanie**, -nia, *ср.* устро́йство плоти́нъ, га́тей; || остано́вка тече́нія, уня́тіе; || **Zatamowanie**, помѣ́ха, препя́тствіе; || **Tamowanie związku małżeńskiego**, препя́тствіе къ заключе́нію бро́ка.

Tamowy, плоти́нный, запру́дный.

Tamtędy, туда́, въ то мѣ́сто, въ ту сто́рону.

Tamten, тотъ. **Ani ten, ani tamten**, ни э́тотъ, ни то́тъ: ни тотъ, ни друго́й. **Tamci panowie**, вотъ тѣ господа́!

Tamtejszy, *см.* **Tameczny.**

Tamże, тамъ же, въ томъ же мѣ́стѣ.

Tan, -u, *м.* толчёная дубо́вая кора́, *см.* **Garbnik.**

Tancerka, -i, *ж.* танцо́рка, танцо́вщица, плясу́нья.

Tancerz, -a, *м.* танцо́ръ, танцо́вщикъ, плясу́нъ.

Tancmistrz, -a, *м.* танцме́йстеръ.

Tańcować, танцова́ть, пляса́ть.

Tańczyć, *см.* **Tańcować.**

Tandeciarka, -i, *ж.* лоску́тница, тряпи́чница, вето́шница, продавщи́ца старья́.

Tandeciarz, -a, *м.* лоску́тникъ, тряпи́чникъ, вето́шникъ, продаве́цъ старья́.

Tandet, -u, *м.* **Tandeta**, -y, *ж.* торго́вля старьёмъ, лоску́тный рядъ, толку́чка, толку́чій ры́нокъ.

Tandetnik, -a, *м. см.* **Tandeciarz.**

Tandetny, лоску́тный, вето́шный; || * плохо́й, дрянно́й, ку́пленный на толку́чкѣ.

Tanecznica, -y, *ж. см.* **Tancerka.**

Tanecznik, -a, *м. см.* **Tancerz.**

Taneczny, танцова́льный; || плясово́й.

Tani, дешёвый.

Taniec, -ńca, *м.* та́нецъ, танцова́ніе, пля́ска.

Tanieć, **Stanieć**, дешевѣ́ть, подешевѣ́ть, понижа́ться, пони́зиться въ цѣнѣ́.

Taniecznica, -y, *ж. см.* **Tanecznica.**

Tanio, дёшево.

Taniość, **Tanność**, -ści, *ж.* дешеви́зна.

Tantjema, -y, *ж.* усло́вная до́ля изъ дохо́да, до́ля въ барыша́хъ, въ зарабо́ткѣ.

Tany, *мн.* та́нцы, пля́ска, плясъ. **Pójść w tany**, пусти́ться въ плясъ. **Pójść na tany**, пойти́ на та́нцы.

Tapać, *см.* **Tupać.**

Tapanie, *см.* **Tepanie.**

Tapczan, -a, *м.* досча́тый помо́стъ для спанья́, на́ры, *см.* **Prycza.**

Tapicer, -a, *м.* обо́йщикъ; || шпале́рный ма́стеръ.

Tapir, -a, *м. Зоол.* тапи́ръ, а́нта (*живо́тное*).

Taraban, -a, *м. Муз.* литавра; || *см.* **Bęben.**

Tarać się, *см.* **Tarzać się.**

Taradajka, -i, *ж.* тарата́йка, телѣ́жка на двухъ колёсахъ.

Tarakan, -a, *м. см.* **Karaczan.**

Taran, -a, *м.* тара́нъ, дре́вное вое́нное ору́діе для разбива́нія стѣнъ; || трамбо́вка, ба́ба.

Tarant, -a, *м.* чуба́рая, пёстрая ло́шадь *или* соба́ка.

Tarantowacina, -y, *ж.* пёстрая мате́рія, му́шки на мате́ріи.

Tarantowaty, **Tarantowy**, перепелёсый, пёстрый, чуба́рый (*о лошадя́хъ*).

Tarantula, -i, *ж.* тара́нтула, мизги́рь (*большо́й ядови́тый пау́къ*).

Tarapata, -y, *ж* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Tarapaty**, -ów, забо́ты, хло́поты; || стѣснённое положе́ніе, || замѣша́тельство; || сумя́тица, сумато́ха.

Tararuszki, -szek, *мн. Неуп.* пустяки́, бездѣ́лки.

Taras, Taraz, -u, *м. Минер.* трасъ (*рудная земля*); || загоро́да, завáлъ, земляна́я на́сыпь; || тера́са, площáдка; || темни́ца, тюрьмá.

Tarasować, Zatarasować, запирáть, запере́ть засóвомъ, загора́живать, загороди́ть, завáливать, завалúть, закладывать, заложúть. Z-tarasować drzwi, заложúть дверь. Zatarasować ulicę, загороди́ть у́лицу.

Tarasowe, -ego, *ср. Стар.* плáта тюре́мщику.

Tarasowy, завáленный, загорóженный; || тюре́мный.

Tarchać, *Прост. см.* Targać.

Tarcica, -y, *ж.* дранк, дранúца; || *Горн.* бавéйный шестъ.

Tarcie, -cia, *ср.* тре́ніе; || **Tarcie się** (ryb), метáніе икры́.

Tarcza, (*Стар.* **Tarcz**), **-y**, *ж.* тарчъ, дúнный щитъ, щитъ; || * защúта, огрáда, опóра; || *Артил.* мишéнь, цѣль; || гéрбовый щитъ.

Tarczan, *см.* Tarczna.

Tarczowaty, щитообрáзный.

Tarczownik, -a, *м.* щитоно́сецъ, щúтникъ.

Tarczowy, щитовóй, щúтный, принадлежáщій къ щиту; || мишéнный, прицéльный.

Tarczyca, -y, *ж. Бот.* шлемóвникъ (*растéніе*).

Tarczyk, -a, *м. Бот.* шишáкъ (*растéніе.*)

Targ, -u, *м.* торгъ, продáжа; || рúнокъ, базáръ, плóщадь, || **Targ na bydło**, скотопригóнный дворъ. * **Puścić uszy na targ**, распустúть у́шки, прислу́шиваться. * **Wyjeżdżać z czém na targ**, хвастáться. хвалúться. **Dobijać, declerać targu**, заключúть торгъ. удáрить по рукáмъ.

Targać, Targnąć, дёргать, дёрнуть, рвать, рвану́ть, тянýть, потяну́ть, тасκáть, потащúть. **Targać kogo za rękaw**, дёргать кого за рукáвъ. **Targać kogo za włosy**, таскáть кого зá волосы. **Targnąć ręką na kogo**, поднúть на кого рýку, замахну́ться. **Targnąć konia uzdeczką**, дёрнуть лóшадь за увздý. || **Roztargać kogo**, растерзáть, разорвáть. **Potargać**, скóмкать, смять, разорвáть. || **Targnąć się** (na kogo), напáсть (*на кого*), атаковáть (*кого*), бро́ситься, рúнуться (*на кого*), возстáть (*противъ кого*).

Targan, -u, Targaniec, -ńca, *м.* кóнопать, пáкля, очёски, охлóпье, вúчески.

Targanie, -nia, *ср.* дёрганіе. трáска, таскáніе, рвáніе. **Targanie się**, нерывáніе, покушéніе, нападéніе (*на кого, на что*).

Targaniec, -ńca, *м. см.* Targan; || пасъ, подвязнóй ремéнь (*у кирéты*); || **Targańce, -ów**, *мн.* дрáка. схвáтка, свáлка. || **Targaniec, pakuły**, пенькá (*для законопáчиванія*).

Targanina, -y, *ж.* потасóвка, таскáніе зá волосы.

Targanka, -i, *ж.* мáтая солóма.

Targnięcie się, -cia się, *ср.* покушéніе, горывáніе. *см.* Targać.

Targować, Stargować, торговáть, сторговáть; || **Targować się, Stargować się**, торговáться, сторговáться, *см.* Handlować.

Targowe, -ego, *ср.* плáта за мѣсто на рúнкѣ.

Targowisko, -a, *ср.* тóржище, рúночная плóщадь, рúнокъ; || торгóвое сéло или мѣстéчко, гдѣ бывáютъ ярмáрки.

Targownik, -a, *м. Стар.* торговéцъ, продавéцъ, купéцъ.

Targowy, торгóвый, рúночный. **Cena targowa**, скрáвочная, рúночная цѣна. **Dzień targowy**, торгóвый день; || **Targowy, -ego**, *м.* торгóвый прáставъ.

Tarka, -i, *ж.* тёрка; || *см.* Tarnka.

Tarkać, Tarchać, Tarkotać, трещáть, скрипáть, дробезжáть, *см.* Terkotać; || бормотáть.

Tarkot, -u, *м.* трескъ, скрипъ, дробезжáніе; || *см.* Terkot.

Tarlica, -y, *ж.* трепáлка, трепáло, пúлица, мúло, мúлка.

Tarlisko, Tarło, -a, *ср.* метáніе икры́ (*у рыбъ*); || врéмя метáнія икры́; || *куча.*

Tarło, -a, *ср. см.* Tarka.

Tarmosić, тормошúть, теребúть || **Tarmosić się**, барáхтаться, бороться, сопротивля́ться (*кому́*), *см.* Szamotać się.

Tarń, -rni, *ж.* **Tarń, -rnia**, *м.* **Tarn, -a**, *м. Бот.* колю́чка шипúть, остъ (*у растéній*); || тёрнъ, терновúникъ (*кустáрникъ*); || **Tarń, -rni, Tarnina, -y**, *ж. Бот.* бодрúнникъ, глодъ (*деревó*); || **Tarnie, -rnia**, *Собир. ср.* дúкое слúвное дéрево.

Tarniowy, терновый; || *Анат.* **Nerwy tarniowe**, спúнные, хребéтные, чувствительные жúлы.

Tarniske, -a, *ср.* терновúще, мéсто порóслое тёрномъ.

Tarnka, Tarka, -i, *ж.* дúкая слúва, мúнная, сибúрская.

Tarnośliwa, -y, Tarnośliwka, -i, *ж.* дúкая слúва, *см.* Tarnka.

Tartak, -u, *м.* пúльная мéльница, съ сошúльня.

Tartana, -y, *ж. Морс.* тартáна (*одномачтовое сýдно*).

Tartar, -u, Tartareg, -egu, *м.* черемúха (*чéрень у черемúхи*), *см.* Szykret.

Tartas, Tertes, -u, *м.* сумятóха, сумятúца, крикъ, шумъ, возня́.

Tartufle. *см.* Trufle.

* **Tarty**, тёртый, растёртый, толчёный, истолчённый.

Taryfa, -y, *ж.* тарúфъ.

Taryfowanie, -nia, *ср.* тарифонáніе.

Tarzać (kogo, co w czém), валúть, тыкáть, ворочáть, волочúть; || **Tarzać się**, валúться, ворочáться; || * **Tarzać się w błocie**, валúться въ грязú, вести распýтную жизнь.

Tasak, Tesak, -a, *м.* тесáкъ; || *Повар.* большóй ножъ, рѣзáкъ.
Tasiemeczka, -i, *ж. Умен.* тесёмочка.
Tasiemiec, -mca, *м. Мед.* цѣпень, солитёръ.
Tasiemka, -i, *ж.* тесьмá, тесёмка.
Tasiemkarz, -a, *м.* тесёмщикъ; || позумéнтщикъ.
Tasiemkowy, тесёмочный.
Tąśma, -y, *ж.* тесьмá; || позумéнтъ, галýнъ; || поясóкъ; || повязка.
Tasmiany, *см.* **Tasiemkowy.**
Taśmiarz, -a, *м. см.* **Tasiemkarz.**
Tasować, тасовáть (*кáрты*).
Tasz, Tas, -u, *м.* **Tasza**, -y, *ж.* балагáнъ, жáръ, лáвочка.
Tasza, -y, *ж.* пиногóрь (*морскáя рыба*).
Taszka, -i, *ж.* кармáшекъ, мѣшóченъ; || кошéль; || тáшка (*турéцкая*).
Taszmik, -a, *м. Бот.* ярýтка (*растéніе*).
Tata, -y, **Tatuie**, -a, **Tatunio**, -a, **Tatuś**, -sia, *м. Умен.* тáтя, тáтинька, тáтичка.
Tatar, Tatarzyn, -a, *м.* татáринъ.
Tatarak, -u, *м. Бот.* ирь, áиръ, косáтикъ.
Tatarczak, Tatarczuch, -u, *м.* грéчневая лепёшка; || хлѣбъ изъ грéчневой мукú, грéчневикъ.
Tatarczanka, -i, *ж.* грéчневая соломá.
Tatarczany, грéчневый.
Tatarczuch, *см.* **Tatarczak.**
Tatarczyske, -a, *ср.* пóле засѣянное грéчихою.
Tatarczyzna, *см.* **Tatarszczyzna.**
Tatareczka, -i, *ж. Бот.* родъ чесноку́.
Tatarka, -i, *ж.* грéча, грéчиха; || татáрка, татáрская жéнщина.
Tatarski, татáрскій. *Бот.* **Tatarskie ziele**, ирь, áиръ, косáтикъ.
Tatarszczyzna, -y, *ж.* татáрщина.
Tatarzyn, *см.* **Tatar.**
Tatek, Tatka, Tatko, *см.* **Tata.**
Tążyć, Tużyć (do kogo, do czego, za kim, za czém), тосковáть, тужúть (*о комъ, о чёмъ*), скучáть (*по кóмъ, по чёмъ*). || **Tążyć się**, скучáть; || **Tążyć się komu**, надоѣдáть, наскучáть кому́.
Tchawica, -y, *ж. Анат.* дыхáтельное гóрло.
Tchem, *Нар.* дýхомъ, *см.* **Dech.**
Tchnąć, дышáть, вдыхáть; || дохнýть.
Tchnienie, -nia, *ср.* дуновéніе; || дыхáніе; || вдыхáніе.
Tchórstwo, *см.* **Tchórzostwo.**
Tchórz, -a, *м. Зоол.* хорёкъ; || * трусъ, боязлúвый, робкій.
Tchórzestwo, -a, *ср.* трýсость, боязлúвость, робость.
Tchórzowaty, трусовáтый.
Tchórzowski, трусли́вый, боязлúвый, робкій.
Tchórzowy, харькóвый.
Tchórzyć, Stchórzyć, трýсить, струсить, робѣть, оробѣть.
Teatr, -u, *м.* театръ.
Teatralnie, театрáльно.
Teatralny, театрáльный.
Tebeł, Tybel, -bla, *м.* деревáнный гвоздь, шипъ, колóкъ.
Tebelek, Tubelek, -lka, *м.* буравóкъ, сверло́.
Tęchlina, *см.* **Stęchlina.**
Tęchły, *см.* **Stęchły.**
Tęchnąć, Stęchnąć, тýхнуть, протýхнуть, получáть противный зáпахъ, лишáясь свѣжести.
Technik, -a, *м.* промы́шленникъ, ремéсленникъ, мастерóвой.
Technika, -i, *ж.* тéхника; || промы́селъ.
Technologja, -ji, *ж.* технолóгія, промысловéдѣніе.
Technologiczny, технологúческій.
Tęcza, -y, *ж.* рáдуга (*на нéбѣ*). *Анат.* рáдужница, рáдужная плевá, раёкъ (*въ глазú*).
Tęczowy, рáдужный.
Tedy (*Стар.* **Tegdy**), такъ, итáкъ, такúмъ óбразомъ, то, въ такóмъ случаѣ. **Jeżeliś moim przyjacielem, tedy to uczynisz**, éсли ты мнѣ другъ, то ты óто сдѣлаешь. **Widzisz tedy, że miałem słuszność**, итáкъ, ты вúдишь, что я былъ правъ. **Kiedy tedy**, когдá нибýдь. *Стар.* **Tedy owedy**, по временáмъ, иногдá, какъ случúтся.
Tędy, тутъ, здѣсь, сюдá. **Tędy owędy**, и тамъ, и самъ.
Tęga, -i, *ж. Неупот. см.* **Tęsknota.**
Tęgi, тугóй; || плóтный, сжáтый; || мýжественный, твёрдый; || крѣпкій, сúльный, дю́жій; || прóчный; || густóй (*о звýкѣ*); || тяжёлый; || тóлстый; || знающій, искýсный; || бýйный, неистовый, жестóкій, свирѣпый, порúвистый, стремúтельный (*о вѣтрѣ, о бýрѣ*). **Tęga materja**, крѣпкая матéрія. **Tęgi powróz**, прóчная верёвка. **Tęgi mróz**, сúльный жестóкій морóзъ. **Tęgie napoje**, крѣпкіе напúтки. **Głos tęgi**, сúльный, громкій гóлосъ. **Tęgi sen**, крѣпкій, глубóкій сонъ. **Tęga mężczyzna**, сúльный, дю́жій мужчúна. **Tęga głowa**, ýмница, ýмная головá.
Tęgo, тýго; || плóтно, сжáто; || твёрдо; || крѣпко, сúльно; || прóчно; || искýсно, хорошó, лóвко, лáдно; || строго, суровó, жестóко. **Tęgo zbudowany**, крѣпкаго сложéнія. **Tęgo je, tęgo pije**, мнóго ѣстъ, мнóго пьётъ. **Tęgo jeździ na koniu**, онъ хорошó ѣздитъ верхóмъ на лóшади. **Tęgo gra na skrzypcach**, хорошó, искýсно игрáетъ на скрúпкѣ. **Tęgo się znalazł**, лóвко нашёлся, умѣлъ выпутаться изъ затрудненія.
Tegoczesny, современный.
Tegodniowy, сегóднишній.
Tęgokrusz, -u, *м.* сурьмянáя рудá.
Tegomiesięczny, нынѣшняго мѣсяца.
Tegoroczny, нынѣшняго гóда.
Tęgość, -ści, *ж.* плóтность, сжáтость,

|| твёрдость, крѣ́пость, про́чность; || густота́; || сто́йкость, си́ла; || жёсткость, суро́вость. **Tęgość umysłu**, си́ла ума́. **Tęgość zimy**, суро́вость зимы́.

Teka, -i, *ж.* портфёль.

Teket, -u, *м.* текстъ, по́длинникъ.

Tekstualnie, сло́во въ сло́во, буква́льно, согла́сно съ те́кстомъ.

Tekstualny, схо́дный съ те́кстомъ, буква́льный.

Tektura, -y, *ж.* па́пка, карто́нъ, политу́ра.

Telegraf, -u, *м.* телегра́фъ.

Telegrafika, -i, *ж.* телеграфи́ческое искусство.

Telepać się, тащи́ться съ трудо́мъ, наси́лу брести́.

Teleskop, -u, *м.* телеско́пъ, подзо́рная труба́.

Temblak, Tymblak, Temlak, -u, *м.* темля́къ (*на са́блѣ*); || *Хир.* повя́зка, пе́ревязь (*для ране́ной руки́*).

Temperament, -u, *м.* тѣлосложе́ніе, темпера́ментъ; || нравъ, хара́ктеръ; || *воздержа́ніе, умѣ́ренность.

Temperatura, -y, *ж.* температу́ра, состоя́ніе во́здуха.

Temperować, Zatemperować, чини́ть, очини́ть (*перо́, каранда́шъ*).

Templarjusz, Templarz, -a, храмо́вникъ, храмово́й рыца́рь.

Temporalik, -a, *м. Стар. см.* **Seyzoryk**.

Temruki, -ów, *мн. Стар.* око́вы, цѣпи.

Ten, ta, to, сей, сія, сіе, э́тотъ, э́та, э́то, тотъ, та, то. **Nie wiem co z tego** *или* **z tém zrobić**, не зна́ю, что́ съ э́тимъ сдѣ́лать? **Co mi po tém?** что́ мнѣ въ э́томъ? **Nic mi po tém**, э́то мнѣ во́все не годи́тся, мнѣ до э́того нѣтъ никако́го дѣ́ла. **Tém więcéj, tém bardziéj**, тѣмъ бо́лѣе. || **Tenci, tać, toć**, э́тотъ са́мый, и́менно э́тотъ са́мый, э́та са́мая, э́то са́мое. **Ten ci to człowiek**, и́менно э́то тотъ са́мый человѣ́къ. **Tać to przyczyna**, вотъ настоя́щая причи́на. **Toć to jest**, то то и есть. **Toć przecie**, вотъ то то и оно́! || **Tenli, Tali, Toli**, э́тотъ ли, э́та ли, э́то ли? Тотъ ли, та ли, то ли? **Tenli to człowiek, co?...** тотъ ли э́то человѣ́къ, что́... || **Tenże, taż, toż**, э́тотъ же, э́та же, э́то же, тотъ же, та же, то же. **Tenże to, co...?** тотъ ли э́то, что́...? **Jak na to** (вм. **jak na złe**), какъ назло́, какъ бу́дто наперекоръ. **Na toż** (вм. **na zło**), назло́, наперекоръ. **Wciąż robi na toż**, постоя́нно дѣ́лаетъ назло́.

Tenor, -u, *м. Муз.* те́норъ; || тенори́стъ, *см.* **Tenorysta**; || содержа́ніе (*сочине́нія, докуме́нта*).

Tenorowy, *Муз.* тено́рный.

Tenorysta, -y, *м.* тенори́стъ (*пою́щій тено́рнымъ го́лосомъ*).

Tentent, -u, *м.* то́потъ (*лошаде́й*).

Tenuta, -y, *ж. Стар.* аре́нда, аре́ндное содержа́ніе; || *Стар.* старо́ство безъ суде́бной вла́сти.

Tenutarjusz, -a, *м. Стар.* аренда́торъ; || *Стар.* старо́ста безъ суде́бной вла́сти.

Teokracja, -ji, *ж.* ѳеокра́тія.

Teolog, -a, *м.* богосло́въ, ѳеоло́гъ.

Teologiczny, богосло́вскій, ѳеологи́ческій.

Teologja, -ji, *ж.* богосло́віе, ѳеоло́гія.

Teorban, -a, *или* -u, *м. Муз.* тео́рба (*родъ лю́тни*).

Teorja, -ji, *ж.* тео́рія, умозрѣ́ніе.

Teoryczny, теорети́ческій, умозри́тельный.

Tępać, *см.* **Tupać**.

Tęperować, *см.* **Temperować**.

Tępić, Stępić, тупи́ть, иступи́ть, притупля́ть; || угнета́ть, преслѣ́довать, притѣсня́ть; || ослабля́ть.

Tępiciel, -a, *м.* угнета́тель, притѣсни́тель.

Tępieć, Stępieć, тупѣ́ть, тупи́ться, иступи́ться, притупи́ться; || ослабѣва́ть, ослабѣ́ть.

Tępienie, -nia, *ср.* притупле́ніе.

Tępo, *Нар.* ту́по

Tępokątny тупоуго́льный.

Tępokończaty, тупоконе́чный.

Tępość, -ści, *ж.* ту́пость; || сла́бость. **Tępość umysłu**, тупоу́міе. **Tępość wzroku**, сла́бость зрѣ́нія.

Tępy, тупо́й, исту́пленный, приту́пленный; || непоня́тливый, глу́пый, безтолко́вый. **Kąt tępy**, тупо́й у́голъ. **Wzrok tępy**, тупо́е, сла́бое зрѣ́ніе. **Tępa głowa**, тупа́я голова́, тупи́ца. **Tępy umysł, tępe pojęcie**, тупова́тость, тупоу́міе, непоня́тливость.

Térać, *см.* **Tyrać**.

Teraz, тепе́рь, ны́нѣ. **Teraz zaraz**, то́тчасъ, сей-ча́съ, неме́для, неме́дленно.

Teraźniejszość, -ści, *ж.* настоя́щее (*вре́мя*).

Teraźniejszy, настоя́щій, ны́нѣшній. *Грам.* **Czas teraźniejszy**, настоя́щее вре́мя.

Tercja, -ji, *ж. Муз. и Мат.* те́рція; терцъ (*въ пике́тной игрѣ*); || *Тип.* осо́бый родъ шри́фта (*равня́ется* $^{8}/_{4}$ *пети́та*); || тре́тій классъ (*въ шко́лахъ*); || *Мат.* те́рція (*60-я часть секу́нды*); || тре́тій часъ въ церко́вномъ раздѣле́ніи дня.

Tercjał, -u, *м.* треть.

Tercjałowy, третно́й.

Tercjan, -a, *м.* церко́вный сто́рожъ, пе́дель; || университе́тскій пе́дель.

Tercjana, -y, *ж. Мед.* тридне́вная лихора́дка, *см.* **Trzeciaczka**.

Tercjarz, -a, *м.* послу́шникъ, прислу́жникъ Францискáнскаго о́рдена. **Tercjarka**, -i, *ж.* послу́шница, прислу́жница. || Терціа́рій, почётное свѣ́тское лицо́, причи́сленное къ одному́ изъ католи́ческихъ мона́шескихъ о́рденовъ въ ка́чествѣ свѣ́тскаго бра́та.

Terebzdero, Terefero! *Межд.* какъ бы не та́къ! вздоръ! шали́шь! || **Terebzdery, Terefery**, *мн.* пу́стошь, вздоръ, вра́ки.

Trześnie, *см.* **Trześnia.**

Terlagi, -ów, *мн. Неуп.* тáчка, телѣжка.

Terlica, -y, *ж.* арчáкъ, сѣдѣльная лукá.

Terlikać, напѣвáть, наигрывать; || выводúть трéли; || заливáться (*о жаворонкѣ*); || стрекотáть (*о сорóкѣ, сóйкѣ и т. п.*).

Terlikanie, -nia, *ср.* напѣвáніе, пѣніе въ полгóлоса; || наигрываніе; || стрекотáніе, *см.* **Terlikać.**

Termin, -u, *м. Стар.* предѣлъ, границá; || срокъ; || óчередь; || рѣчéніе, тéрминъ. **Termin wypowiedzenia**, отказъ. **Termin prekluzyjny**, *Юрид.* рѣшúтельный срокъ. **Termin (u rzemieślnika)**, вы́учка, ученіе, врéмя ученія (*ремеслу*). *Юрид.* **Termin stały**, дѣло не въ óчередь, безочередноé дѣло. **Termin skrócony**, сокращённый срокъ. **Termin wypłaty**, срокъ платежý. **Termin zwyczajny**, *Ком.* срокъ платежá по вéкселю. **Na terminie stanąć**, явúться въ срокъ. **W terminie zapłacić**, заплатúть въ срокъ. || *Стар.* состоúніе, положéніе. **Znajdować się w niebezpiecznym terminie**, находúться въ опáсномъ положéніи. || *Хим.* эквивалéнтъ, пропорціонáльное числó.

Terminalnie, формáльно, на закóномъ основáніи, закóннымъ порядкомъ.

Terminalność, -ści, *ж.* закóнная фóрма, закóнное основáніе; || соблюдéніе терминолóгіи.

Terminalny, формáльный, учинённый на закóномъ основáніи; || техни́ческій.

Terminata, -y, Terminatka, -i, *ж.* крáткій спúсокъ, рéестръ, крáткая рóспись; || **Terminata przysięgi**, присяжный листъ.

Terminator, -a, *м.* подмастéрье.

Terminka, -i, *ж.* черновáя бумáга, черновóе письмó, черновáя запúска.

Terminologiczny, терминологúческій.

Terminologja, -ji, *ж.* терминолóгія.

Terminować, находúться въ ученіи (*у ремéсленника*), учúться ремеслý.

Terminowanie, -nia, *ср.* вы́учка, ученіе, врéмя ученія (*ремеслу*).

Terminowy, срóчный, урóчный.

Termometr, -u, *м.* термомéтръ.

Terpentyna, -y, *ж.* терпентúнъ, скипидáръ.

Terpentynowy, терпентúнный, скипидáрный.

Terrawerda, -y, *ж.* зеленая крáска.

Terrytorjalny, позéмельный, земéльный, областнóй.

Terrytorjum, *Нескл.* территóрія, владéніе, óбласть, землú.

Tesak, -a, *м.* тесáкъ, *см.* **Tasak.**

Teść, -ścia, *м.* тесть.

Teścia, -ści, Teściowa, -éj, *ж.* тёща.

Teściów, Teściowski, тéстевъ, принадлежáщій тéсту.

Tęskliwie, Tęsknie, тоскли́во, грýстно, тревóжно.

Tęskliwość, -ści, ж. тоскá, грусть, кручúна, тревóга.

Tęskliwy, Tęskny, тоскли́вый, грýстный, тревóжный.

Tęsknić (do czego, do kogo, za czém), вздыхáть (*по кóмъ*), томúться (*любóвью*), скучáть, тосковáть, горевать, грустúть (*по кóмъ, по чёмъ*).

Tęsknica, -y, *ж.* скýка; || грусть, печáль, *см.* **Tęskliwość.**

Tęsknie (*Стар.* **Teszne**), скýчно, грýстно. **Tęsknie mi do niego**, я скучáю по нёмъ, мнѣ скýчно безъ негó.

Tęsknność, Tęsknota, *см.* **Tęskliwość.**

Testament, -u, *м.* завѣщáніе, духóвная; || **Stary, Nowy Testament**, Вéтхій, Нóвый Завѣтъ; || *Юрид.* **Testament urzędowy**, крѣпостноé духóвное завѣщáніе. **Testament factio activa**, распоряжéніе на слýчай смéрти.

Testamentarjusz, -a, *м.* исполни́тель завѣщáнія.

Testamentarz, Testamentnik, -a, *м.* завѣщáтель.

Testamentowy, завѣщáтельный.

Testator, -a, *м.* завѣщáтель.

Testatorka, -i, *ж.* завѣщáтельница.

Testymonjalny, свидѣтельственный, свидѣтельствующій, подтвердúтельный.

Testymonjum, *ср. Нескл.* свидѣтельство, подтвержденіе.

Tętent, *см.* **Tentent.**

Tętnica, -y, *ж.* **tętna żyła**, *Анат.* артéрія, бьющаяся жúла.

Tętnienie, -nia, *ср.* біéніе пýльса, *см.* **Tętno.**

Tętno, -a, *ср. см.* **Tętnica**; || *Мед.* пульсъ; біéніе пýльса.

Tetryczność, -ści, *ж.* прихотли́вость, причýдливость, своенрáвіе; || угрю́мость.

Tetryczny, тяжёлый, прихотли́вый, причýдливый, своенрáвный; || угрю́мый, сурóвый.

Tetryk, -a, *м.* тяжёлый, причýдливый человѣкъ; || угрю́мый, нелюдúмъ.

Téż, tóże, także. **Ani ja téż**, и я тáкже. **Chociażby téż**, хотя́бы, éсли бы дáже.

Tężeć, Stężeć, твердѣть, отвердѣть, крѣпнуть, окрѣпнуть, укрѣпúться; || жёсткнуть, ожёсткнуть, коченѣть, окоченѣть.

Tężyć, Tężyć, крѣпúть, укрѣплять, укрѣпúть; || напрягáть, напрячь, стя́гивать, стянýть, натя́гивать, натянýть.

Tjara, -y, *ж.* тiáра, пáпская корóна.

Tkać, тыкáть, втыкáть, совáть, всóвывать, засóвывать, вни́кивать, вкладывать. **Tkać co w beczkę**, набивáть чёмъ бóчку. **Tkać ręce do kieszeni**, всунуть, засýнуть рýку въ карма́нъ. **Tkać komu pieniądze do ręki**, совáть кому́ дéньги въ рýки. **Tkać w siebie**, напи́киваться, мнóго ѣсть. || **Tkać się (dokąd)**, протúскиваться, продирáться (*куда́*). || **Tkać, Utkać**, ткать, соткáть (*полотнó, сукнó*); || **Tkać czém**, вышивáть (*золотомъ, шелкáми*). **Tkać koronki**, плестú, плесть кружевá.

Tkacki, тка́цкій, тка́льный.

Tkactwo, -a, *ср.* тка́чество, тка́ческое ремесло́.

Tkacz, -a, *м.* ткачъ.

Tkaczka, -i, *ж.* ткачи́ха.

Tkaczy, тка́ческій.

Tkanica, -y, *ж.*, *см.* **Tkanka.**

kanie, -nia, *ср.* втыка́ніе, впи́хиваніе, всо́вываніе; || тка́ніе, тканьё.

Tkanina, -y, *ж.* ткани́на, тка́ное издѣ́ліе, тканьё, ткань.

Tkanka, -i, *ж.* тканьё; || сплете́ніе, сцѣпле́ніе, связь; || тка́ная матерія, тка́ное издѣ́ліе; || кру́жево; || *Анат.* плева́, оболо́чка; || *Бот.* сѣ́тчатая ткань.

Tkankowaty, тканьёвый, клѣ́тчатый. || *Анат.* **Błona tkankowata**, клѣ́тчатая плева́.

Tkany, тка́ный.

Tkliwie, чувстви́тельно, нѣ́жно, уми́льно; || тро́гательно.

Tkliwość, -ści, *ж.* чувстви́тельность, нѣ́жность, *см.* **Czułość.**

Tkliwy, чувстви́тельный, нѣ́жный; || умили́тельный, тро́гательный.

Tknąć, *см.* **Tykać.**

Tknięty, тро́нутый, затро́нутый, задѣ́тый; || разби́тый, поражённый. **Tknięty do żywego**, задѣ́тый за живо́е. **Tknięty apopleksją**, разби́тый апопле́ксіею, пара́личемъ.

Tkwić (w czém), вонза́ться, быть вонза́ему, втыка́ться остреёмъ, быть во́ткнутымъ; || * впечатлѣва́ться, быть впечатлѣва́ему; || * остава́ться, сохраня́ться. **Tkwić w pamięci**, впечатлѣва́ться въ па́мяти.

Tleć, тлѣть; || **Tlić się**, тлѣ́ться.

Tło, -a, *ср.* основа́ніе, осно́ва; || дно; || грунтъ, по́ле, фонъ; || за́дняя часть, за́дній планъ; || *Стар.* полъ, помо́стъ. **Tło malewidła**, по́ле, грунтъ карти́ны. **Aksamit na tle złotém**, ба́рхатъ на золото́мъ фо́нѣ.

Tłoczek, -czka, *м.* толка́чъ, пестъ, пе́стикъ.

Tłoczenie, -nia, *ср.* сжима́ніе, сдавле́ніе, давле́ніе, тисне́ніе.

Tłoczliwy, сжима́емый, сгнета́емый.

Tłocznia, -ni, *ж.* книгопеча́тня, типогра́фія; || печа́тный стано́къ; || тиски́ (*виногра́дные*), прессъ; || валя́льня, сукнова́льня.

Tłocznie, *Нар.* толпо́ю, гурьбо́ю, ку́чею, во мно́жествѣ.

Tłoczny, уто́птанный, сто́птанный, уби́тый. **Tłoczna ziemia**, уби́тая, уто́птанная земля́; || тѣ́сный. **Tłoczny nacisk**, да́вка, толкотня́, си́льный напо́ръ; || валя́льный, *см.* **Tłocznia**; || дави́льный.

Tłoczony, сжа́тый, сда́вленный, сти́снутый; || прессо́ванный.

Tłoczyć (co w co), впи́хивать, всо́вывать; || **Tłoczyć (co, kogo)**, дави́ть, сда́вливать, сжима́ть, нажима́ть; || * угнета́ть, преслѣ́довать. || **Tłoczyć się**, толпи́ться, тѣсни́ться, продира́ться, пробира́ться.

Tłok, -u, *м.* валя́льный пестъ, валу́ша; || по́ршень (*у насо́са*); || токъ, гумно́ (*для молотьбы*); || па́шня, оста́вленная въ пару́; || прядь (*верёвки*); || толпа́, да́вка, тѣснота́.

Tłoka, -i, *ж.* толо́ка, смя́тіе расту́щаго хлѣ́ба, родъ ба́рщины, задѣ́лья, во вре́мя посѣ́ва и жа́твы.

Tłokarnia, -ni, *ж.* валя́льня, сукнова́льня; || точи́ло (*для выда́вливанія виногра́да*).

Tłokarz, -a, *м.* прессовщи́къ.

Tłómacz, и т. д., *см.* **Tłumacz**, и т. д.

Tłomoczek, **Tłómoczek**, -czka, *м.* су́мка, кото́мка.

Tłomok, **Tłómok**, -a, *м.* чемода́нъ. **Tłómoki**, *мн.* бага́жъ, покла́жа.

Tłomokowaty, **Tłómokowaty**, бага́жный; || вью́чный, принадлежа́щій къ покла́жѣ.

Tłuc, **Stłuc**, разбива́ть, разби́ть, лома́ть, слома́ть, колоти́ть, расколоти́ть, ушиба́ть, ушиби́ть. **Stłuc szklankę**, разби́ть стака́нъ. **Stłuc sobie rękę**, ушиби́ть ру́ку. **Tłuc cukier**, коло́ть са́харъ. **Utłuc cukier**, наколо́ть са́хару. || **Tłuc się**, разбива́ться, лома́ться; || добива́ться, стуча́ться. **Tłuc się do drzwi**, стуча́ться въ дверь.

Tłucz, **Tłucza**, -y, **Tłuka**, -i, *ж.* замѣ́сь, кормъ для соба́къ изъ муки́, обли́тый нава́рою.

Tłuczek, -czka, *м.* пе́стикъ, толку́шка.

Tłuczenie, **Stłuczenie**, -nia, *ср.* разбива́ніе, разби́тіе, разби́вка, расколачи́ваніе. || **Tłuczenie się**, таска́ніе, шата́ніе, бродя́жничество.

Tłuczeniec, -ńca, *м.* минда́льное пиро́жное.

Tłuczka, -i, *ж.* толчея́, по́хверкъ; || маслобо́йня; || * потаску́ха, потаску́шка.

Tłuk, -a, *м.* толчёйный пестъ, толка́чъ; || колоту́шка; || ручна́я ба́ба, чекма́рь, трамбо́вка; || копёръ, копро́вая ба́ба; || * потаску́ша, непотре́бница.

Tłuka, -i, *ж.* жа́тва, жни́тво; || убо́рка (*хлѣба, плодо́въ*); || пра́здникъ жа́твы.

Tłum, -u, *м.* толпа́; || ку́ча, гурьба́, мно́жество, ско́пище.

Tłumactwo, **Tłumaczewstwo**, -a, *ср.* зва́ніе перево́дчика, драгома́на, толмача́, драгома́нское зва́ніе (*въ Ту́рціи*).

Tłumacz, **Tłómacz**, -a, *м.* драгома́нъ, толма́чъ, перево́дчикъ (*въ Ту́рціи*); || перево́дчикъ, перелага́тель; || истолкова́тель, толкова́тель. **Tłómacze Biblji**, перево́дчики Би́блін, толко́вники Св. Писа́нія. * **Te łzy niech będą tłumaczami moich uczuć**, э́ти слёзы пусть слу́жатъ выраже́ніемъ мои́хъ чувствъ.

Tłumaczenie, **Tłómaczenie**, -nia, *ср.* объя́сненіе, толкова́ніе, *см.* **Wykład**; || перево́дъ, *см.* **Przekład.** || **Tłumaczenie się**,

спо́собъ выраже́нія, изложе́ніе; || оправда́ніе, отгово́рка, извине́ніе.

Tłumaczka, Tłómaczka, -i, *ж.* перево́дчица.

Tłumaczony, Tłómaczony, переведённый.

Tłumaczyć, Tłómaczyć, объясня́ть, толкова́ть; || переводи́ть. **Tłumaczyć sny,** толкова́ть сны. **Tłumaczyć z francuzkiego na ruskie,** переводи́ть съ францу́зскаго на ру́сскій язы́къ. || **Tłumaczyć się,** объясня́ться; || опра́вдываться, отгова́риваться, извиня́ться.

Tłumić, Stłumić, заглуша́ть, заглуши́ть; || задуша́ть, задуши́ть; || туши́ть, потуши́ть, гаси́ть, погаси́ть; || унима́ть, уня́ть; || смиря́ть, смири́ть, укроща́ть, укроти́ть; || осла́бля́ть, осла́бить, смягча́ть, смягчи́ть.

Tłumienie, Stłumienie, -nia, *ср.* уня́тіе (*бо́ли*), укроще́ніе (*страсте́й*), пресѣче́ніе, заглуше́ніе, ослабле́ніе, смягче́ніе, смире́ніе, утоле́ніе.

Tłumnie, Tłumno, *Нар.* толпо́ю, гурьбо́ю, во мно́жествѣ, скопо́мъ.

Tłumny, многочи́сленный, многолю́дный.

Tłumoczek, Tłumok, *см.* **Tłóm.....**

Tłuścić, Potłuścić, са́лить, наса́ливать, наса́лить, сма́зать, подма́зать са́ломъ.

Tłuścieć, Potłuścieć, толстѣ́ть, потолстѣ́ть, жирѣ́ть, пожирѣ́ть, тучнѣ́ть, потучнѣ́ть.

Tłustawy, толстова́тый, жирнова́тый, тучнова́тый.

Tłustny, *Анат.* са́льный, салови́дный; || *Хим.* жи́рный.

Tłuste, жи́рно, са́льно, ту́чно, то́лсто. **Tłuste jadać,** жи́рно ѣсть, ѣсть жи́рное. **Tłusto wyglądać,** сдѣ́латься то́лстымъ, ту́чнымъ, доро́днымъ, потолстѣ́ть, пополнѣ́ть.

Tłustość, -ści, *ж.* са́ло, жиръ; || доро́дство, доро́дность, полнота́, ту́чность.

Tłustosz, -u, *м. Бот.* живноли́стка, жи́рная трава́.

Tłusty, жи́рный, са́льный; || доро́дный, ту́чный, то́лстый, по́лный. *Анат.* **Błona tłusta,** са́льная плева́. **Tłusta ziemia,** жи́рная земля́. **Tłusty człowiek,** то́лстый, доро́дный человѣ́къ * **Tłuste żarty, tłusta mowa,** сквернослóвіе, неблагопристо́йныя шу́тки, рѣ́чи.

Tłuszcz, -u, *м.* жиръ; || тукъ (*удобре́ніе, наво́зъ, назёмъ*). **Tłuszcz woskowy,** мыложи́ръ. **Tłuszcz wielorybi,** во́рвань.

Tłuszcza, -y, *ж.* толпа́, чернь, просто́й наро́дъ.

Toaleta, -y, *ж.* туале́тъ, убо́рный сто́ликъ.

Tobołа, -y, *ж.* кото́мка (*пасту́шеская*), го́рба.

Tobołka, -i, *ж. Умен.* кото́мочка, то́рбочка. || **Tobołki,** *мн. Бот.* яру́шка (*расте́ніе*).

Toczarnia, -ni, *ж.* точи́льня, точи́льница.

Toczek, czka, *м.* кружо́къ, *см.* **Krąg, Krążek;** || румя́нце, кра́сный кружо́къ о́коло сосцо́въ; || кру́глая плоская шля́пка (*же́нская*). || **Toczkiem,** въ кружо́къ.

Toczenie, -nia, *ср.* верче́ніе; || тока́рная рабо́та. || * **Toczenie koniem,** гарцова́ніе; || точе́ніе (*ножей, но́жницъ и т. п.*). || **Toczenie się,** передвиже́ніе, перехожде́ніе; || тече́ніе; || коловра́тное движе́ніе.

Toczność, -ści, *ж.* ка́ткость, хо́дкость; || * лёгкость, поворо́тливость, ги́бкость, бѣ́глость.

Toczny, хо́дкій, ка́ткій; || лёгкій на ходу́, поворо́тливый, ги́бкій, бѣ́глый.

Toczony, точёный, вы́точенный; || нато́ченный, отто́ченный, наостре́нный.

Toczyć, кати́ть, воро́чать, перевора́чивать, повора́чивать, повёртывать, перевёртывать. **Toczyć beczkę,** кати́ть бо́чку; || точи́ть, обта́чивать; || остри́ть, точи́ть (*на точи́лѣ, бру́скѣ*). || **Toczyć, Utoczyć,** цеди́ть, нацеди́ть (*вино́, пи́во и т. д.*). || **Toczyć pajęczynę,** прясть паути́ну. || * **Toczyć z kim wojnę,** вести́ съ кѣмъ войну́. || **Toczyć, Stoczyć,** точи́ть, глода́ть, гры́зть (*о червя́хъ и т. п.*). || **Toczyć się,** кати́ться, вертѣ́ться, повёртываться, перевора́чиваться. || * дли́ться, продолжа́ться, тяну́ться. **Sprawa jego toczy się od pół roku,** дѣ́ло его́ тя́нется съ по́лгода.

Toczydło, -a, *ср.* точи́ло, точи́льный ка́мень.

Toczysty, вы́точенный (*выдѣланный токарёмъ*).

Todlenie, -nia, *ср. Агр.* трое́ніе по́ля.

Todlić, *Агр.* трои́ть по́ле.

Tof, -u, *м. Минер.* туфъ.

Toina, -y, *ж. Бот.* лю́тикъ, боре́цъ (*расте́ніе*).

Tojad, -u, *м. Бот.* боре́цъ, во́лчій ко́рень, акони́тъ, прикры́тъ, волкозу́бъ, царь-зе́лье.

Tojeść, -i, *ж. Бот.* ла́стовень, вонючка (*расте́ніе*). **Tojeść wielka,** вербе́йникъ.

Tok, -u, *м.* токъ, струя́, тече́ніе; || продолже́ніе, ходъ, обраще́ніе, оборо́тъ; || **Tok ciała,** оса́нка, стро́йность во всѣхъ движе́ніяхъ; || побѣ́жка, хода́ (*у лошаде́й*); || токъ, же́нскій головно́й убо́ръ; || тече́ніе, грызѣ́ніе (*черве́й*); || *Анат.* **Tok barkowy,** ве́рхній отро́стокъ лопа́тки. || **Tok sprawy,** ходъ дѣ́ла. **Tok mowy,** тече́ніе, продолже́ніе рѣ́чи; || токъ, полъ въ ови́нахъ, гумно́ (*для молотьбы*); || *Стар.* **Tok do karabina,** крюкъ, на кото́рый вѣ́шался караби́нъ.

Tokarczyk, -a, *м.* подмасте́рье у токаря́.

Tokarka, -i, *ж.* жена́ токаря́.

Tokarnia, -ni, *ж.* тока́рня; || тока́рный стано́къ.

Tokarski, тока́рный.

Tokarstwo, -a, *ср.* тока́рство.

Tokarz, -a, *м.* токáрь.

Tokować, токовáть (говорúтся для означéнія гóлоса тетеревéй и врéмени, когдá они понимáются); || понимáться, гнѣздúться (*о птúцахъ*); || * болтáть, молóть вздоръ.

Tokowisko, -a, *ср.* мѣсто, гдѣ гнѣздятся тетеревá.

Tolerancja, -ji, *ж.* передѣльная прúбыль *или* ýбыль (*въ монéтѣ*).

Tolerowanie, -nia, *ср.* допущéніе, терпúмость.

Tołokno, **Tłokno**, -a, *ср.* толокнó.

Tołumbas, **Tołumbas**, -a, *м. Муз. Воен.* тулумбáсъ (*турéцкій барабáнъ съ бубéнчиками*); || барабáнъ.

Tołub, **Tołów**, *см.* **Tułów**.

Tołub, -a, *м.* тулýпъ.

Tom, мѣстоимéніе to (э́то, то) съ приставкою m, окончáнія пéрваго лицá настоящаго *или* прошéдшаго врéмени глагóловъ. **Tom zrobił**, *вм.* **To zrobiłem**, э́то я сдѣлалъ. **Tom ja**, *вм.* **To ja jestem**, э́то я.

Tom, -u, *м.* томъ, часть (*кни́ги*).

Tombak, -u, *м.* томпáкъ (*сплавъ изъ серебрá, цинка и жёлтой мѣди*).

Tomik, -u, *м.* тóмикъ, небольшáя часть (*кни́ги*).

Tomka, -i, *ж. Бот.* желтоцвѣтникъ (*родъ злóковъ*).

Ton, -u, *м.* звукъ, тонъ; || тóнъ слóга, слогъ; || тонъ, постýпки, пріёмы въ общежúтіи; || тонъ, кáчество звýка, звýчность. **Mówić tonem rozkazującym**, говорúть повелúтельнымъ тóномъ. **Spuścić z tonu**, измѣнúть свои постýпки, свою манéру, убáвить спѣси.

Toń, **Tonia**, -ni, *ж.* тóня, мѣсто, гдѣ лóвятъ рыбу нéводами; || закúдываніе нéвода для лóва рыбы; || прóпасть, бéздна, пучúна (*морская*); || * опáсность, отчáянное положéніе.

Tonąć, **Utonąć**, тонýть, утонýть, утопáть, утóпнуть.

Tonienie, **Utonienie**, **Zatonienie**, -nia, *ср.* утопáніе, утоплéніе, затоплéніе.

Topas, -u, *м. Минер.* топáзъ, жёлтый я́контъ.

Topić, **Utopić**, топúть, утопúть, затоплять, затопúть, потоплять, потопúть. || **Topić się**, тонýть, утопáть. || **Topić**, **Stopić**, плáвить, расплавлять, расплáвить, топúть, растáпливать, растопúть; || лить, отливáть. || **Topić się**, **Stopić się**, тáять, топúться, растопляться, распускáться, плáвиться, расплáвливаться.

Topiciel, -a, *м.* плавúльщикъ, литéйщикъ.

Topiel, -i, *ж.* топь, тóнкое, вязкое мѣсто; || водоворóтъ, пучúна; || потоплéніе.

Topielec, -lca, *м.* (*Стар.* **Topień**, -pnia), утóпленникъ; || потерпѣвшій кораблекрушéніе, погибшій, разбúтый, потонýвшій. || **Topielec**, **Topnik**, водянúкъ, нечúстый духъ, живýщій въ водáхъ.

Topielica, -y, *ж.* утóпленница.

Topielisko, -a, *ср.* трясúна, топь; || пучúна, óмутъ.

Topielisty, трясúнный, тóпкій, вязкій, тúнистый.

Topienie, **Stopienie**, -nia, *ср.* плáвка, плáвленіе, расплáвка; || литьё, отлúвка; || тáяніе (*снѣга*).

Topnieć, **Stopnieć**, тáять, растáять, топúться, растопúться, распускáться, распустúться, расплáвливаться, расплáвиться.

Topnistość, **Topność**, -ści, *ж.* плáвность.

Topol, **Topola**, -i, *ж. Бот.* тóполь.

Topolina, -y, *ж.* тóполевое дéрево; || *Собир.* тóпольникъ, лѣсъ, состоящій изъ тóполевыхъ дерéвьевъ.

Topolówka, -i, *ж. Бот.* рóжа, слизь-травá.

Topolewy, тóполевый.

Topór, -ora, *м.* топóръ, сѣкúра; || *Стар.* бéрдышъ, оскóрдъ.

Toporek, -rka, *м.* топóрикъ; || *Зоол., см.* **Barwena**.

Topornik, -a, *м.* солдáтъ пожáрной комáнды съ топорóмъ.

Toporowy, топóрный.

Toporzysko, -a, *ср.* топорúще; || *Унич.* топорúшко.

Tór, -oru, *м.* путь, дорóга. **Tór bity**, пробúтая, пролóженная дорóга. **Iść torem przodków**, идти по слѣдáмъ прéдковъ. **Tór życia**, óбразъ жúзни.

Tora, -y, *ж. Евр.* (*закóнъ*), пятикнúжіе Моисéево, на котóромъ присягáютъ Еврéи.

Torba, -y, *ж.* сумá, тóрба. **Z torbą pójść**, пойтú пó міру, просúть милостыню.

Torbeczka, -i, *ж.* мѣшóчекъ, сýмочка; || ридикюль.

Torbiarz, -a, *м.* нúщій, побирýха.

Torcik, -a, *м.* мáленькій тортъ.

Torobka, -i, *ж., см.* **Torbeczka**; || *Бот.* корóбочка; || *Анат.* сýмка.

Torebny, тóрбовый, тóрбенный, сýмочный.

Torf, -u, *м.* торфъ.

Torfiarnia, -ni, *ж.* торфянúкъ, земля заключáющая въ себѣ торфъ.

Torfowiec, -wca, *м. Бот.* родъ мóха.

Torfowy, торфянóй.

Torować, **Utorować**, торúть, проторúть, проклáдывать, проложúть (*дорóгу*).

Torowanie, **Utorowanie**, -nia, *ср.* проклáдываніе, проложéніе, проведéніе (*дорóги*).

Torowany, **Utorowany**, протóренный, пролóженный, проведённый.

Tort, -u, *м.* тортъ, слáдкій пирóгъ.

Tortarz, -a, *м.* пирóжникъ.

Torturowy, пы́точный, относящійся къ пы́ткѣ, употребляемый при пы́ткѣ.

Tortury, -ur, *мн.* пы́тка; || мучéніе, терзáніе.

Toś, мѣст. to (*то*) съ сокращённою приставкою окончáнія втораго лицá ед.

числа глагола (ей). O co prosiłem, toś zrobił, о чёмъ я просилъ ты это сдѣлалъ.

Tosamość, -ści, ж. тождество, сходство; || Юрид. тожество, подлинность (арестанта, мертваго тѣла).

Tosamy, тождественный, одинаковый.

Totumfacki, -iego, м. всѣмъ завѣдывающій.

Towar, -u, м. товаръ.

Towarny, товарный.

Towaroznawstwo, -a, ср. товаровѣдѣніе.

Towarzyski, общественный; общежительный.

Towarzysko, общественно, общественнымъ образомъ. Po towarzysku, общежительно, обходительно; || запросто, дружески.

Towarzyskość, -ści, ж. общежительность, обходительность.

Towarzystwo, -a, ср. общество, бесѣда; || Ком. товарищество, компанія; || сообщество, знакомство, связь, сношенія. Towarzystwo uczone, учёное общество. Unikać czyjego towarzystwa, избѣгать знакомства съ кѣмъ. Złe towarzystwo, дурное общество. Towarzystwo dobroczynności, благотворительное общество. Towarzystwo ogniowe, страховое отъ огня общество.

Towarzysz, -a, м. товарищъ, сотоварищъ. Towarzysze podróży, спутники. Towarzysz kupiecki, товарищъ въ торговомъ обществѣ, общникъ (общества). Towarzysz sztuki drukarskiéj, подмастерье въ типографіи.

Towarzyszka, -i, ж. подруга, спутница, сожительница.

Towarzyszyć, сопутствовать, сопровождать. || Stowarzyszyć się, вступить въ товарищество, составить товарищество.

Też, см. Także.

Tożsamość, -ści, ж. Tożstwo, -a, ср. тождество, сходство; || Юрид. Tożsamość osoby, самоличность.

Trąba, -y, ж. Муз. труба; || рожокъ, охотничій рогъ, пастушій рожокъ; || Trąba (u słonia), хоботъ; || Прост. морда, рыло, рожа. W trąbę komu dać, дать кому въ морду; || Trąba powietrzna, morska, смерчъ, тифонъ; || Trąba stentoryjska, говорная труба; || Trąba uszna, слуховая труба; || Хим. Trąba środkowa, змѣевикъ, змѣеобразная трубка; || Горн. Trąba wodna, водяной барабанъ. || Горн. Trąba wiatrowa, гарцовскій воздушный ставъ.

Trąbić, трубить. Trąbić na rogu, трубить въ рогъ; || Прост. * пьянствовать, кутить; || * трубить, громко разглашать что-нибудь.

Trąbienie, -nia, ср. трубленіе; || звукъ трубы, трубный звукъ.

Trąbka, -i, ж. Умен. трубочка, небольшая труба, рожокъ, почтовой рожокъ; || бумажный свитокъ, бумажная трубочка. W trąbkę zwinąć, свернуть въ трубку (бумагу и т. п).

Trąbnik,-a, м. ремесленникъ дѣлающій трубы, духовые рожки; || Хим. змѣеобразная труба.

Trąbny, трубный.

Tracić, Stracić, терять, потерять, лишаться, лишиться; || отсѣкать голову, убивать. Tracić kurę, зарѣзать курицу. Kury tracone, битыя куры.

Trącać, Trącić, толкать, толкнуть, ударять, ударить; || задѣвать, задѣть, затрогивать, затронуть. || Trącić się, ударяться (обо что), столкнуться, натолкнуться; || Trącić czém, издавать дурной запахъ, пахнуть, отзываться (чѣмъ), имѣть вкусъ (чего).

Tracz, -a, м. пильщикъ; || пильная мельница, см. Tartak; || Зоол. пила (рыба).

Trąd, -a, м. шмель; || трутень.

Trąd, род. п. trądu, м. Мед. проказа (болѣзнь).

Tradować, Юрид. налагать арестъ или запрещеніе, описывать имущество.

Tradowanie, -nia, ср. Юрид. наложеніе ареста или запрещенія, опись имущества.

Tradowany, Юрид. конфискованный, описанный въ чью-либо пользу.

Tradycja, -ji, ж. преданіе, традиція; || Юрид. наложеніе ареста или запрещенія.

Traf, -u, м. случай, случайность; || удача. Trafem, случайно, нечаянно, ненарокомъ. Na traf, наудачу, наугадъ, наавось, наобумъ.

Trafiać, Trafić, попадать, попасть; || встрѣчать, встрѣтить; || находить, найти. Посл. Trafił jak kulą w płot, далъ маху, сдѣлалъ промахъ. Trafiła kosa na kamień, нашла коса на камень. Trafił z deszczu pod rynnę, попалъ изъ огня да въ полымя. Nie trafię do końca z nim, я не могу съ нимъ сладить. Portret ten doskonale trafiony, этотъ портретъ совершенно похожъ (на подлинникъ). Trafiać się, попадаться, случаться, встрѣчаться, см. Zdarzać się.

Trafiony, пораженный пулею, || Живоп. похожій (на подлинникъ).

Trafna, -éj, ж. выигрышный билетъ, нумеръ.

Trafnie, въ самую пору, весьма кстати, удачно, впопадъ.

Trafność, -ści, ж. умѣстность, своевременность, сообразность; || сходство (съ оригиналомъ); || приличіе; || вѣрность, правильность (взгляда); || точность (выраженія); || случайность.

Trafny, умѣстный; || своевременный, сообразный; || сходный, похожій; || приличный; || вѣрный, правильный; || точный; || случайный.

Trafowy, случайный, нечаянный, неожиданный.

Trafunek, -nku, *м.* слу́чай, приключе́ніе; || неуда́ча, бѣда́.
Trafunkowo, случа́йно, нечаянно, неожи́данно.
Trafunkowy, случа́йный.
Tragarz, -a, *м.* дря́гиль, носи́льщикъ, *см.* **Drążnik**; || *см.* **Tr m**; || *Анат.* атла́нтъ, пе́рвый позво́нокъ ше́и.
Tragedja, -ji, *ж.* траге́дія.
Tragedjopis, **Tragedjopisarz**, -a, *м.* траги́ческій писа́тель, сочини́тель траге́діи.
Tragi, *мн. род. п.* **trag**, *Собир.* носи́лки.
Tragicznie, траги́чески.
Tragiczny, траги́ческій
Tragik, -a, *м.* тра́гикъ, сочини́тель траге́діи; || актёръ игра́ющій въ траге́діи.
Tragi-komedja, -ji, *ж.* трагикоме́дія.
Tragi-komiczny, трагикоми́ческій.
Trakt, -u, *м.* трактъ, больша́я проѣ́зжая доро́га; || *Неупотр.* продолже́ніе. **W trakcie rozmowy**, въ продолже́ніи разгово́ра; || *Стар.* спо́собъ, о́бразъ; || *Стар.* уѣ́здъ, повѣ́тъ, || **Trakt bity**, шосе́йная доро́га. **Traktem**, по усло́вію, по угово́ру.
Traktament, -u, *м.* пиръ, пи́ршество, угоще́ніе; || пріёмъ, обхожде́ніе, обраще́ніе; || *Прост.* жа́лованье, окла́дъ, содержа́ніе.
Traktat, -u, *м.* тракта́тъ; || усло́віе, догово́ръ.
Traktjer, -u, *м.* **Traktjernia**, -ni, *ж.* тракти́ръ, рестора́нъ.
Traktjerka, -i, *ж.* тракти́рщица.
Traktjernia, *см.* **Traktjer**.
Traktjerniczy, тракти́рный.
Traktjernik, -a, *м.* тракти́рщикъ.
Traktować, **Utraktować**, **Potraktować**, угоща́ть, угости́ть, по́дчивать, упо́дчивать, попо́дчивать; || разсужда́ть, обсужда́ться, трактова́ть.
Traktowanie, -nia, *ср.* угоще́ніе, по́дчиваніе; || перегово́ры.
Tram, -u, *м.* бревно́, ба́лка, перекла́дина, перево́дина, *см.* **Balka**, || *Архит.* подперемы́чный брусъ *или* ка́мень, попере́чный брусъ (*на сва́яхъ*); || *Морс.* киль.
Tran, -u, *м.* ры́бій жиръ.
Trank, -u, *м.* *Бот.* блоши́стый ко́рень; || бара́нья трава́, бара́нникъ.
Transfert, -u, *м.* *Ком.* тра́нсфертъ, переда́ча, перека́зъ перево́дъ суммъ.
Transfiguracja, -ji, *ж.* преображе́ніе.
Transfigurować, преобража́ть.
Transfuzja, -ji, *ж.* переда́ча, перено́съ (*своего́ пра́ва друго́му*); || *Мед.* перели́вка (*кро́ви*).
Translaps, -u, *м.* *Юрид.* пропу́щенный срокъ, *см.* **Rok przepadły**.
Translokacja, -ji, *ж.* перемѣще́ніе, перенесе́ніе.
Translokować, перемѣща́ть, перенося́ть.
Transport, -u, *м.* перено́съ, перено́ска, перево́зъ, перево́зка, прово́зъ, тра́нспортъ.
Transportować, **Przetransportować**, переноси́ть, перевози́ть, *см.* **Przewozić**.
Transportowy, транспо́ртный, перево́зный, прово́зный.
Transumpt, -u, *м.* вы́писка, экстра́ктъ.
Tranzakcja, -ji, *ж.* мирова́я сдѣ́лка, полюбо́вная; *Стар.* во́енный похо́дъ; || **Księga tranzakcji wieczystéj**, догово́рная кни́га (*по ипотечному уста́ву*).
Tranzet, -u, *м.* отхо́жее мѣ́сто.
Tranzyt, -u, *м.* *Ком.* транзи́тъ, прово́зъ.
Trapić, терза́ть, му́чить, досажда́ть, докуча́ть, безпоко́ить.
Trapiciel, -a, *м.* мучи́тель.
Trapicielka, -i, *ж.* мучи́тельница.
Trapienie, -nia, *ср.* терза́ніе, муче́ніе, доса́да, безпоко́йство.
Trasat, -a, *м.* *см.* **Akceptant**.
Trassować, *см.* **Akceptować**.
Trata, -y, *ж.* перево́дный ве́ксель.
Tratować, **Stratować**, попира́ть (*нога́ми*), топта́ть; || *Повар.* жа́рить въ ма́слѣ, || *Повар.* полоска́ть въ чи́стой водѣ́; || *Повар.* растира́ть; || **Tratować do brzegu**, плыть къ бе́регу, направля́ться къ бе́регу.
Tratwa, -y, *ж.* плотъ; || перево́зный плотъ, паро́мъ. **Tratwa szczapowa**, дровяно́й обру́бъ.
Tratwiarz, -a, *м.* плотово́й сто́рожъ.
Trawa, -y, *ж.* трава́; || *Бот.* злакъ, бы́ліе. **Trawa miodowa**, го́лка, буха́рское про́со. **Trawa perłowa**, перло́вникъ, родъ кормово́й травы́. **Trawa wiechowa**, ма́тлика. **Boża trawa**, гре́ческое сѣ́но. **Turecka trawa**, **Ostrzyca**, осо́ка. **Trawa rogata**, **jeża**, **regalica**, водяно́й пыре́й.
Trawca, -y, **Trawiciel**, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра, объѣда́ло; || мотъ, расточи́тель, истреби́тель, разори́тель.
Trawiasty, *Бот.* зла́ковый.
Trawić, **Strawić**, вари́ть, перева́ривать, перевари́ть (*пи́щу*); || глода́ть, съѣда́ть, поѣда́ть; || * тра́тить, расточа́ть, прома́тывать. **Dobrze trawić**, имѣ́ть хоро́шее пищеваре́ніе. ***Tracić czas**, тра́тить вре́мя. **Strawić cały majątek**, промота́ть всё имѣ́ніе.
Trawiciel, -a, *м.* *см.* **Trawca**.
Trawienie, -nia, *ср.* варе́ніе желу́дка; || пищеваре́ніе; || поте́ря, тра́та. **Trawienie czasu darmo**, **na niczém**, напра́сная тра́та вре́мени.
Trawisty, травни́стый, *см.* **Trawny**.
Trawka, -i, *ж.* *Умен.* тра́вка, *см.* **Trawa**.
Trawnica, -y, *ж.* *Бот.* боло́тная трава́.
Trawniczek, -czka, *м.* *Зоол.* мали́новка, садова́я сла́вка (*пти́чка*); || *см.* **Trawnik**.
Trawnik, -a, *м.* дёрнъ, мурава́; || лужо́къ, мѣ́сто у́стланное дёрномъ; || щу́чка, ма́ленькая щу́ка (*ры́ба*).

Trawny, травѝстый, травни́стый, тра́вный; || пу́щенный на траву́ (*волъ*).

Trciałka, Trzciałka, Trcionka, -i, *ж.* трубочка. ду́дка; || *Бот.* травяно́й стволъ.

Trcianka, -i, *ж. Бот.* стволъ са́харнаго тростника́.

Trębacz, -a, *м.* трубачъ.

Trębaczów, Trębaczowy, Trębaczy, трубаче́вскій.

Trębnik, -a, *м. Церк.* тре́бникъ, служе́бникъ.

Trędowacieć, Otrędowacieć, *Мед.* заража́ться, зарази́ться прока́зою; || угрева́тѣть.

Trędowaciny, -cin, *мн.* **Trędowacizna**, -y, **Trędowatość**, -ści, *ж. Мед.* прока́за; || угрева́тость, кра́сныя пя́тна на лицѣ.

Trędowaty, прокажённый, паршѝвый; || кра́сный, угрева́тый.

Trędownik, -a, *м. Бот.* норѝчникъ, пе́сья голова́, зо́бная трава́.

Trefić, Utrefić, завива́ть (*во́лосы*). || **Trefić się**, завива́ться (*о волоса́хъ*); || *(у *Евре́евъ*) дѣлаться нечи́стымъ.

Trefnie, шутли́во, забавно; || (*у *Евре́евъ*) *нечи́сто, погано.

Trefnik, Trefniarz, -a, **Trefniś**, -sia, *м.* шутъ.

Trefniś, -sia, *м.* шутъ; || забавникъ, шутни́къ.

Trefność, -ści, *ж. Стар.* шутли́вость, остроу́мie; || шутовство́.

Trefny, шу́точный, шутли́вый, забавный; || шутовско́й; || *Стар.* прили́чный, соотвѣтственный, уда́чный; || (*у *Евре́евъ*) нечи́стый, пога́ный.

Trel, -u, *м. Муз.* трель; || бечева́я, бечёвникъ, *см.* **Tryl**.

Trelisty, тре́льный.

Trelować, тре́лить, пѣть съ тре́лями, дѣлать тре́ли.

Tren, -u, *м.* жа́лобное стихотворе́ніе, жа́лобная пѣснь, элегія. **Treny Jeremiasza**, плачъ Іереми́инъ (*кни́га Библіи*).

Trepka, -i, *ж.* **Trepki, Trepcie**, *мн.* обувь подо́бная ту́флѣ, прикрѣплённая къ нлюснѣ ремня́ми; || сандалія; || обувь съ деревя́нными подо́швами.

Treść, -ści, *ж.* су́щность, существо́ (*дѣла*), предме́тъ, матерія, содержа́ніе (*сочиненія, письма́*); || пе́речень, сокраще́ніе, вы́писка, извлече́ніе; || *Хим.* экстра́ктъ, вы́тяжка; || *Ант.* эссе́нція; || *са́мое лу́чшее, ядро́, си́ла. **Treść winna**, са́мое ча́стое виногра́дное вино́. **Cnota treścią człowieka, a reszta przypadkiem**, добродѣтель составля́етъ гла́вное досто́инство челове́ка, а всѣ прочее случа́йность. **Wycisnąć samę treść dzieła**, извле́чь содержа́ніе сочине́нія, кни́ги.

Treściowy, содержа́тельный, относя́щійся къ содержа́нію.

Treściwie, выразѝтельно, си́льно, кра́тко, свя́зно, сжа́то.

Treściwość, -ści, *ж.* си́ла, энергія, выразѝтельность, существенность, кра́ткость, свя́зность, сжа́тость.

Treściwy, существенный, выразѝтельный, си́льный, кра́ткій, свя́зный, сжа́тый; || со́чный, пита́тельный.

Tresować, Utresować, Wytresować, дрессирова́ть (*соба́ку*), выѣзживать, объѣзжа́ть (*ло́шадь*).

Tresowanie, Utresowanie, Wytresowanie, -nia, *ср.* дрессиро́вка (*соба́къ*), выѣзживаніе (*лошадей*).

Trestka, Treska, -i, *ж.* тру́бочка.

Tret, Tryt, -u, *м.* торго́вля старьёмъ; || толкучій рынокъ, *см.* **Tandeta**; || *Морс.* балко́нъ, выступъ съ пери́лами на продолже́нія ве́рхней па́лубы корабля́.

Tretowy, площадно́й, ры́ночный.

Trętwa, -y, *ж. см.* **Drętwik**.

Trętwieć, *см.* **Drętwieć**.

Tręzla, -i, *ж. Умен.* **Tręzelka**, узде́чка, тре́нзель.

Trjangulacja, -ji, *ж.* тригонометри́ческая съёмка, тріангуля́ція.

Trocha, -y, **Troszka, Troszeńka, Troszeczka**, -i, *ж.* ма́лость, немно́жко, го́рстка, го́рсточка, нѣсколько. **Po trosze**, понемно́гу. **Przyjdź trochę później**, придя́ нѣсколько по́зже. **Poczekaj trochę**, подожди́ немно́го. || **O trochę**, чуть-чуть, едва́ не.

Trociczka, -i, *ж.* куря́тельная свѣчка.

Trociny, -cin, *мн. Собир.* опи́лки.

Troczek, -ozka, *м.* длинный и у́зкій ремѐнь, *см.* **Troki**.

Troczyć, Przytroczyć, торочѝть, оторочѝть, привя́зывать къ торока́мъ, *см.* **Troki**; || *Прост.* вѣшать. || **Troczyć się (do czego, na co)**, приготовля́ться, собира́ться.

Troić, *см.* **Todlić**.

Troisto, втро́йнѣ, втрое.

Troistość, *см.* **Trojakość**.

Troisty, тройно́й, тро́йственный.

Trojaczek, -czka, *м. см.* **Trojak**.

Trojak, -a, *м.* трёхгрошёвая (трёхкопѣечная) моне́та; || **Trojacy**, -ków, *мн.* тро́йни (*три младе́нца родившіеся вмѣстѣ*). || **Trojaczek**, *Умен.* тройча́тка (*три ря́дка сро́сшіеся вмѣстѣ*); || *Бот.* тро́ичная трава́.

Trojaki, троя́кій.

Trojako, troiako, троя́ко, троя́кимъ о́бразомъ.

Trojakość, -ści, *ж.* тро́йственность, тро́ичность.

Trojanek, -nka, *м. Бот.* вѣтреница печёночная, или трилистникъ чистый.

Trojanka, -i, *ж.* насто́йка съ мёдомъ и пе́рцемъ; || смѣсь ра́зныхъ хлѣбныхъ зёренъ, даваемая корова́мъ.

Trójbarwisty, Trójbarwny, Trójbarwy, трёхцвѣтный.

Trójca, -y, *ж.* Тро́ица, Тріипостасное Божество́; || тро́е (*лицъ*); || тро́йка.

Trójdrożny, перекрёстный, расходя́щійся тремя́ путя́ми.

Troje, *род. п.* **Trojga** (*ставится съ именами средн. р., разнаго пола, употребля-*

ными только во мн. ч.), трóе; || трóи (*въ рýсск. яз. стáвится пéредъ именáми неимѣющими единст. ч.*). || **Troje dzieci**, трóе дѣтéй. **Troje sań**, трóи сáни. || **We troje**, втрóе, въ три рáза.

Trojenie, -nia, *ср. см.* **Tedlenie.**

Trojeść, -ści, *ж. Бот.* лáстовень, вонючка (*растéніе*).

Trójgłowy, трехголóвый, трехглáвый.

Trójgran, -u, *м. Хир.* трокáръ (*инструмéнтъ для прокáлыванія*); || **Trójgranie, -nia**, *ср.* **Trójgraniec, -ńca**, *м. см.* **Trójkąt.**

Trójgraniasty, треугóгольный, трехсторóнный, *см.* **Trójkątny.**

Trójjedyny, тріедúный (*Богъ*).

Trójka, -i, *ж.* трóйка.

Trójkąt, -a, *м.* треугóльникъ.

Trójkątnie, въ вúдѣ треугóльника.

Trójkątny, треугóльный, трехсторóнный.

Trójkolorowy, трехцвѣтный.

Trójkończasty, *Бот.* тріостріёвый.

Trójkoronny, трёхкорóнный.

Trójlistny, трёхлúстный.

Trójniak, -a, *м.* трёхгодúчный питéйный мёдъ, крѣпкій мёдъ.

Trójniaki, -ków, *мн.* трóйни (*три младéнца рэдúвшіеся вмѣстѣ*).

Trójnik, -a, *м.* тройнúкъ (*предмéтъ состоящій изъ трёхъ частéй*); || *см.* **Trojniak.**

Trójnitny, втрóе осýченный.

Trójnóg, -oga, *м.* **Trójnoże, -a**, *ср.* тренóжникъ.

Trójnogi, тренóжный.

Trójnożek, -żka, *м. см.* **Trójnóg, Trzynożek.**

Trójny, *см.* **Troisty.**

Trójścienny, трехсторóнный.

Trójsotny, трёхсóтный, трёхсóтенный.

Trójsprzężny, запрáженный въ три лóшади.

Trójświęty, трисвятóй. *Церк.* **Trójświęta pieśń**, Трисвятóе (*церковный гимнъ*).

Trójsyllabny, трёхслóжный.

Trójwęgieł, -gła, *м. см.* **Trójkąt.**

Trójwęgielny, *см.* **Trójkątny.**

Trójwładzca, -y, *м.* тріумвúръ, троевлáстникъ (*у Рúмлянъ*).

Trójwrąb, -ębu, *м. Архит.* тригли́фъ, троерѣзъ.

Trójząb, -ębu, *м.* трезýбецъ; || острогá (*рыбáчья*).

Troki, -ów, *мн.* торокá, ремнú у зáдней сѣдéльной лукú; || рýхлядь.

Trokować, тянýть бечевý на водохóдныхъ судáхъ протúвъ течéнія.

Tron, -u, *м.* тронъ, престóлъ (*цáрскій*). **Wstąpienie na tron**, возшéствіе на престóлъ.

Trop, -u, *м.* слѣдъ (*звѣрúный, человѣческій*). *Охот.* **Trop śnieżny**, слѣды́ звѣря на снѣгý. **Trop dżdżowy**, слѣды́ звѣря на мóкрой землѣ. || ***Iść za kim w tropy**, *или* **trop w trop**, идтú вслѣдъ за кѣмъ, шагъ за шáгомъ. **Iść czyjemi tropy**, идтú по чьúмъ слѣдáмъ.

Tropić, искáть (*звѣря*), идтú пó слѣду, *см.* **Wytropić.** || **Tropić się**, мѣшáться, пýтаться, сбивáться съ тóлку.

Troska, -i, *ж.* забóта, хлóпоты, тревóга, безпокóйство, мýка, скорбь.

Troskać, *см.* **Troszczyć.**

Troskliwie, тщáтельно, рачúтельно, забóтливо, неусы́пно, старáтельно.

Troskliwość, -ści, *ж* забóтливость, попечúтельность, старáтельность, рачúтельность, бдúтельность, неусы́пность.

Troskliwy, тщáтельный, рачúтельный, старáтельный, попечúтельный, забóтливый, бдúтельный, неусы́пный.

Troszczyć, озабóчивать, безпокóить, тревóжить. || **Troszczyć się**, безпокóиться, тревóжиться, смущáться, тужúть.

Troszka, *см.* **Trocha.**

Truć, Otruć, отравля́ть, отравúть, окормúть ядомъ. || **Truć się, Otruć się**, отравля́ться, отравúться.

Truchleć, Struchleć, слабѣть, ослабѣть, дряхлѣть, одряхлѣть, тупѣть, отупѣть; || цѣпенѣть, оцѣпенѣть, коченѣть, окоченѣть, нѣмѣть, онѣмѣть. **Noga mi struchlała**, ногá у меня́ онѣмѣла; || *стрýсить, струхнýть, оробѣть, остолбенѣть отъ стрáха.

Truchliwy, трусли́вый, боязли́вый, рóбкій.

Trucht, -u, *м.* рысь (*лошадúная*), грунь. **Truchtem jechać**, ѣхать рысью.

Truciciel, Truciźnik, -a, *м.* травúтель.

Trucicielka, -i, *ж.* отравúтельница.

Trucie, Otrucie, -a, *ср.* отравлéніе, отрáва.

Trucizna, -y, *ж.* отрáва, ядъ.

Truciźnik, *см.* **Truciciel.**

Truciznowy, отрáвный, ядовúтый.

Trud, -u, *м.* трудъ, рабóта. безпокóйство, утомлéніе, устáлость.

Trudliwie, трýдно, съ трудóмъ, съ велúкимъ трудóмъ.

Trudliwy, трýдный, многотрýдный; || тя́жкій, тя́гостный, тяжёлый, утомúтельный.

Trudnić, затрудня́ть, стѣсня́ть. || **Trudnić się**, занимáться, рабóтать, трудúться.

Trudno, трýдно, съ трудóмъ.

Trudność, -ści, *ж.* трýдность; || затруднéніе; || препя́тствіе; || помѣха; || споръ, рáспря, размóлвка. **Z trudnością**, съ трудóмъ. **Usunąć, ułatwić trudności**, устранúть препя́тствія. **Mieć z kim trudność o co**, имѣть споръ, не соглашáться съ кѣмъ въ чёмъ-либо, имѣть съ кѣмъ состязáніе о чёмъ-либо. **Zadawać, czynić komu trudność**, дѣлать, причиня́ть комý-либо затруднéнія.

Trudny, трýдный, тя́гостный, стѣснённый.

Trudzić, Strudzić, Utrudzić, утруждáть,

утрудить, утомлять, утомить; || безпокоить, обезпокоить, тревожить, встревожить, докучать.

Trufla, -i, *ж. Бот.* трюфель.

Truflowy, трюфельный.

Trukać, ворковать.

Trukawka, Trukaweczka, -i, *ж.* горлица (*птица*).

Trukczaszy, -ego, *м.*, *см.* **Stolnik.**

Trumienka, Trunienka, -i, *ж. Умен.* гробикъ.

Trumienny, Trunny, гробовой, гробный. **Trumienny stolarz**, гробовой мастеръ, гробовщикъ.

Trumna, Trunna, Truna, -y, *ж.* гробъ.

Trunąć, пикнуть, пискнуть.

Trunek, -nku, *м.* напитокъ, *см.* **Napój.**

Trunkowy, питейный.

Trunny, *см.* **Trumienny.**

Trup, -a, *м.* трупъ, мертвецъ, мёртвое тѣло. **Paść trupem**, быть убитымъ на мѣстѣ. **Położyć kogo trupem**, убить кого, положить на мѣстѣ.

Trupa, -y, *ж.* трупа (*актёровъ*).

Trupek, -pka, *м. Умен.* трупъ младенца.

Trupi, трупный. **Trupia głowa**, мёртвая голова, черепъ мертвеца; || * Адамова голова.

Trupiasty, мёртвенный, похожій на мертвеца.

Trupieć, Strupieć, коченѣть, окоченѣть, цѣпенѣть, оцѣпенѣть, колѣть, околѣть.

Trupowy, *см.* **Trupi.**

Truś, -sia, *м.* **Trusia, Truśka**, -i, *ж.* трусъ, трусишко, *м.*, трусиха, *ж.*; || * робкое, невинное твореніе, невинный ягнёночекъ.

Trusk, -u, *м.* трескъ, *см.* **Trzask.**

Truskawka, -i, *ж. Бот.* клубника.

Trut, -u, *м. Бот.* авранъ, благодать, лихорадочная трава.

Truteń, -tnia, *м. Зоол.* трутень.

Trutka, -i, *ж.* отрава, прикормъ, пропитанный ядомъ. || *Бот.* **Trutka rybia**, кукольванъ, рыболовныя ягоды.

Trutwa, -y, *ж.* гнюсъ (*рыба*).

Trutynować, *Стар.* разсматривать, разбирать, обсуждать.

Trwać, длиться, продолжаться, тянуться; || существовать; || **Trwać w czém**, упорствовать, не отступать, стоять твёрдо, быть настойчивымъ (*въ чёмъ*), оставаться (*при чёмъ*). **Trwać w przedsięwzięciu**, быть настойчивымъ въ своёмъ предпріятіи, не отступать отъ своего предпріятія.

Trwale, прочно, крѣпко; || твёрдо, непоколебимо, постоянно, продолжительно.

Trwałość, -ści, *ж.* прочность, крѣпость; || твёрдость, непоколебимость, постоянство, продолжительность.

Trwały, прочный, крѣпкій; || твёрдый, непоколебимый, постоянный, продолжительный. **Pokój trwały**, постоянный миръ. **Nic niema trwałego**, нѣтъ ничего постояннаго. **Trwała budowa**, прочное строеніе. **Krótko-trwały**, кратковременный. **Wiecznie-trwały**, безконечный, вѣчный.

Trwanie, -nia, *ср.* продолженіе; || упорство, настойчивость, стойкость.

Trwoga, -i, *ж.* страхъ, боязнь, тревога, безпокойство, смятеніе. *Воен.* тревога. **Uderzyć na trwogę**, бить тревогу. **Na trwogę dzwonić**, ударить въ набатъ. **Działo na trwogę**, вѣстовая пушка.

Trwonić, Strwonić, расточать, растопить, мотать, промотать.

Trwoniciel, -a, *м.* расточитель, мотъ.

Trwożenie się, -nia się, *ср.* тревога смущеніе.

Trwożliwie, тревожно, безпокойно, боязливо, робко.

Trwożliwość, -ści, *ж.* безпокойство, боязливость, робость.

Trwożliwy, тревожный, безпокойный, боязливый, робкій.

Trwożny, тревожный.

Trwożyć, Zatrwożyć, тревожить, встревожить, потревожить, безпокоить, обезпокоить, пугать, испугать. || **Trwożyć się, Zatrwożyć się**, тревожиться, встревожиться, безпокоиться, обезпокоиться, пугаться, испугаться.

Tryangulacja, *см.* **Trjangulacja.**

Tryb, -u, *м.* обычай, обыкновеніе, порядокъ; || образъ, манера; || родъ, видъ; || *Грам.* наклоненіе; || теченіе, продолженіе, ходъ, шествіе. **Tryb życia**, образъ жизни. **Tryb postępowania**, поведеніе, обхожденіе. || *Мех.* два круга, приводящіе въ движеніе колесо, шестерня. || *Горн* отдѣленіе пѣны съ расплавленнаго свинца; || *Плотн.* палецъ.

Tryba, -y, *ж.* просѣкъ, просѣка, просѣка (*прямая линія прорубленная сквозь лѣсъ*).

Trybik, -a, *м.* пружинка; || горнъ для очистки свинца.

Trybować, плыть по волѣ вѣтра и теченія; || переплавливать, очищать (*о металлахъ*); || дистиллировать, перегонять, двоить; || * **Trybować szém**, заниматься какимъ нибудь ремесломъ, промышлять чѣмъ-либо; || * мучить. **Trybować kogo głodem**, мучить кого голодомъ. || *Садов.* помогать росту дерева, обрѣзывая вѣтви; || тереться. **Ząb o ząb trybuje**, зубъ о зубъ трётся. || **Trybować się**, бродить, закисать; || очищаться.

Trybowy, правильный, исправный, обычный. *Мех.* **Koło trybowe**, деревянная шестерня.

Trybula, Trzebula, Trybnika, -i, *ж. Бот.* кервель, Венеринъ гребень (*растеніе*).

Trybularz, -a, *м.* курильница.

Trybunał, -u, *м.* судилище; || судъ, судебная палата, судебное мѣсто, окружной судъ.

Trybunalski, судебный; || судейскій.

Trybuszon, -a, *м.* прóбочникъ, штóнорь, *см.* **Grajcar.**

Tryca, -y, *ж.* желобóкъ въ блóкѣ.

Tryk, Trykacz, Tryksacz, -a, *м.* барáнъ.

Trykać, Tryknąć, Tryksać, Tryksnąć, бодáть, боднýть. || **Trykać się**, бодáться, бúться рогáми.

Trykliwy, бодлúвый.

Tryks, -u, *м.* бодáніе.

Tryl, -u, *м. Муз.* трель.

Tryna, -y, *ж.* опúлки, *см.* **Opiłki.**

Tryng'elt, -u, *м.* дéньги на вóдку, осóбая плáта почтарю.

Trynkał, -u, *м.*, *см.* **Tryngielt.**

Trypel, -pla, *м. Минер.* трéпелъ.

Tryper, -pra, *м. Мед.* перелóй, гонорéя.

Tryska, -i, *ж.* верёвка для подобрáнія пáруса.

Tryskać, Trysnąć, брызгать, брызнуть, прыскать, прыснуть, бить ключёмъ, полúться ключёмъ, *см.* **Wytryskać.**

Trysła, -y, *ж.* корá выбрáсываемая изъ кожéвенныхъ завóдовъ, гóдная для тóплива.

Tryszak, -a, *м.* брелáнъ (*игрá*).

Tryumf, -u, *м.* тріýмфъ; || торжествó; || побѣ́да.

Tryumfalnie, торжéственно, въ тріýмфѣ.

Tryumfalny, торжéственный, тріумфáльный.

Tryumfować, торжествовáть; || имѣ́ть торжéственный въѣздъ.

Trząść, Trząsnąć (инóгда: **Trząsać**), трясти́, тряхнýть, потрясáть, потрясти́, стря́хивать, стряхнýть, отря́хивать, отряхнýть; || качáть, качнýть, шатáть, шатнýть. || **Trząść się, Zatrząść się**, трясти́сь, затрясти́сь; || дрожáть, шатáться, вздрáгивать, вздрóгнуть, содрогáться, содрогнýться, трепетáть, затрепетáть.

Trzask, -u, *м.* трескъ, трескотня́.

Trzaska, Drzazga, -i, *ж.* щéпка; || хвóростъ; || занóза.

Trzaskać, Trzasnąć, трещáть, затрещáть; || хлóпать, хлóпнуть (*дверя́ми*). || **Trzasnąć kogo**, дать комý пощёчину, трéснуть; || убúть, поразúть. **Bogdaj go piorun trzasł**, убéй егó громъ, пострѣ́лъ егó возьмú. || **Trzaskać, Strzaskać ce**, разбивáть, разбúть, разлáмывать, разломáть, раздробля́ть, раздробúть, сокрушáть, сокрушúть.

Trzaskający, трескýчій.

Trzaskanie, -nia, *ср.* **Trzaśnięcie**, -cia, *ср.* трескъ, трещáніе, лóпаніе; || раскáть (*грóма*).

Trzaskawica, -y, *ж.* грозá, громъ съ мóлніею.

Trzaskliwy, гремя́щій, оглýшительный, грóмкій.

Trząśnienie, -nia, *ср.* трясéніе, качáніе.

Trzcina, -y, *ж. Бот.* тростни́къ, камы́шъ; || трость, трóсточка, камышёвка; || пáлка. **Trzcina cukrowa**, сáхарный тростни́къ. **Trzcina bambusowa**, бамбýковая трость.

Trzciniany, тростникóвый, камы́шевый.

Trzcinisko, -a, *ср.* тростни́къ.

Trzcinisty, порóсшій тростникóмъ.

Trzcinka, Trzcineczka, -i, *ж. Умен.* тростя́нка.

Trzcinnik, -a, *м. Зоол.* тростя́нка, воробéй камы́шенный.

Trzcinny, тростникóвый, камы́шевый.

Trzcinować, обшивáть, обивáть тростникóмъ (*стѣ́ну и́ли потолóкъ*).

Trzcinowanie, -nia, *ср.* обшивáніе, обивáніе тростникóмъ (*стѣны́ и́ли потолка*).

Trzcinowy, *см.* **Trzcinny.**

Trzeba, нáдобно, нáдо, нýжно, потрéбно, надлежи́тъ, дóлжно.

Trzebić, Wytrzebić, чи́стить, очи́стить, вы́чистить; || карчевáть, разчищáть подъ пáшню лѣсъ; || теребúть, выдёргивать, выдирáть, вы́дернуть, рвать, вырывáть, вы́рвать (*съ корнёмъ*), полóть, выпáлывать, вы́полоть (*травý*); || уничтожáть, истребля́ть (*врéдныхъ живóтныхъ*), *см.* **Wypleniać**; || потроши́ть, вынимáть потрохá, кишки́; || класть, холостя́ть, валóшить, оскопля́ть.

Trzebieniec, -ńca, *м.* кастрáтъ, скопéцъ.

Trzebież, -y, *ж. Агр.* распáханная и́ли расчи́щенная земля́, распáшка, расчи́стка (*нóви*); || новинá (*нóвая распáханная пáшня*).

Trzebula, *см.* **Trybula.**

Trzeć, Utrzeć, терéть, натирáть, растирáть, растерéть; || толóчь, истолóчь; || мять, трепáть (*лёнъ*); || пили́ть (*дóски*). || **Trzeć się**, терéться, натирáться; || толóчься; || терéться, рóститься, икри́ться (*о ры́бахъ*).

Trzechsetny, трехсóтный, трехсóтенный.

Trzechtysięczny, Trzechtysiączny, трёхты́сячный.

Trzeci, трéтій. **Stan trzeci**, срéднее сослóвіе.

Trzeciaczka, -i, *ж.* триднéвная лихорáдка.

Trzeciak, -a, *м. Горн.* подхвáтъ, кося́къ.

Trzéj, *род. п.* **trzech**, (*употребля́ется съ именáми лицъ мужеск. р.*). трóе, три. **Trzéj ludzie**, трóе людéй. **Trzéj królowie, Trzy króle**, три королá. **Trzech królów**, Крещéніе, прáздникъ Богоявлéнія (*6 января́*)

Trzemcha, *см.* **Czeremcha.**

Trzepać, Wytrzepać, выколáчивать, вы́колотить, выбивáть, вы́бить (*пыль*), стря́хивать, отряхáть, стряхнýть; || трепáть, теребúть, дёргать; || * тузи́ть, оттузи́ть, колотúть, отколотúть, дубáсить, отдубáсить.

Trzepaczka, -i, *ж.* прутъ, прýтикъ, хлы́стикъ; || вѣ́ничекъ, метёлка; || колотýшка, лопáточка.

Trzepanka, -i, *ж.* встрёпка, дёрка; || дра́ка.

Trzepietać, маха́ть *или* бить кры́льями; || **Trzepietać się**, би́ться кры́льями; || * трепета́ть отъ стра́ха

Trzepnąć (kogo), уда́рить (*кого́*); || взмахну́ть (*кры́льями*)

Trzęsawa, Trzęsawica, -y, *ж* **Trzęsawisko**, -a, *ср* тонь, трясина; || **Trzęsawica**, дрожь, содрога́ніе.

Trzęsawiec, -wca, *м.* электри́ческій у́горь, гимно́тъ.

Trzęsawisko, *см.* **Trzęsawa**.

Trzęsawisty, зыбу́чій, то́пкій (*о землѣ́*), боло́тистый, боло́тный.

Trzęsawka, -i, *ж.* пе́рья на голове́, головно́е украше́ніе.

Trzęsiączka, -i, *ж.* дрожь, дрожа́ніе.

Trzęsianka, -i, *ж.* сѣ́чка, изру́бленная яровая *или* ржаная соло́ма, пересы́панная муко́ю, употребля́емая въ кормъ лошадя́мъ и коро́вамъ

Trzęsidło, -a, *ср. Бот.* дрожа́лка (*родъ гриба́ и расте́ніе*).

Trzęsienie, -nia, *ср.* трясе́ніе, кача́ніе, кива́ніе; || ка́чка, тря́ска **Trzęsienie głową** *или* **głowy**, кача́ніе, трясе́ніе голово́ю. **Trzęsienie powozu**, тря́ска (*экипа́жа*). **Trzęsienie ziemi**, землетрясе́ніе.

Trzęsiogon, -a, **Trzęsiogonek**, -nka, *м. см.* **Pliszka**.

Trzęsiony, трясёный.

Trześnia, -śni, *ж. Садов.* сла́дкая *или* шпа́нская ви́шня, чере́шня.

Trześniowy, вишнёвый, чере́шневый.

Trzeszcze, -ów, *мн.* глаза́ (*у за́йца*).

Trzeszczeć, треща́ть, скрипѣ́ть, хрустѣ́ть.

Trzewiczek, -czka, *м.* башмачёкъ.

Trzewik, -a, *м.* башма́къ.

Trzewny, **Trzewowy**, брюшно́й, кишёчный; || требуши́нный.

Trzewo, -a, *ср* чре́во (*Прост. Русск.* че́рево утро́ба, брю́хо). **Trzewa**, *мн.* вну́тренности, кишки́; || требуха́, требуши́на (*у живо́тныхъ*).

Trzeźwić, Wytrzeźwić, Otrzeźwić, отрезвля́ть, протрезвля́ть, отрезви́ть; || * приводи́ть въ чу́вство по́слѣ обморока. || **Trzeźwić się, Wytrzeźwić się**, протрезвля́ться, отрезвля́ться; || очну́ться, придти́ въ себя́.

Trzeźwieć, протрезвля́ться; || очну́ться.

Trzeźwo, тре́зво, возде́ржно умѣ́ренно.

Trzeźwość, -ści, *ж.* тре́звость || умѣ́ренность, возде́ржность, воздержа́ніе.

Trzmiel, -a, *м. Зоол.* шмель

Trzmiel, -u, *м.* **Trzmielina**, -y, *ж. Бот.* бересклёть, верескле́дъ, бру́жмель (*куста́рникъ*).

Trznadel, -dla, *м.* подоро́жникъ (*пти́ца*).

Trzoda, -y, *ж.* ста́до. **Trzodami**, *Нар.* стада́ми, поста́дно.

Trzódka, -i, *ж.* небольшо́е ста́до.

Trzodny, ста́дный.

Trzon, -u, *м.* оча́гъ; || сте́бель, на кото́ромъ растётъ грибъ; || **Trzon, trzonowy ząb**, коренно́й зубъ.

Trzonek, -nka, *м.* черено́къ; || стебелёкъ.

Trzonowy, *см.* **Trzon, trzonowy ząb**.

Trzos, -a, *м.* коше́ль; || че́резъ, у́зкій и дли́нный де́нежный кошелёкъ въ ви́дѣ по́яса (*Стар. Русск*).

Trzosek, Trzosik, -ska, *м. Умен.* ма́ленькій кошелёкъ, *см.* **Trzos**.

Trzpień, -nia, *м.* шпенёкъ, шпи́лька (*у пря́жки*).

Trzpiet, -a, *м.* вѣ́тренникъ, вертопра́хъ.

Trzpiotowaty, вѣ́тренный, безразсу́дный, опроме́тчивый, легкомы́сленный.

Trzpiotowstwo, Trzpiotalstwo, -a, *ср.* **Trzpiotowatość**, -ści, *ж.* вѣ́тренность, опроме́тчивость, безразсу́дство, вертопра́шество, легкомы́сліе.

Trztać, ходи́ть нани́зъ, имѣ́ть поно́съ.

Trztaczka, -i, *ж.* поно́съ.

Trzy, *род. п.* **Trzech**, три. (*Ста́вится предъ имена́ми вещей и живо́тныхъ, та́кже предъ имена́ми лицъ же́нскаго ро́да*). || *Ариѳ.* **Reguła trzech**, тройно́е пра́вило.

Trzyćwierciowy, трёхчетвертно́й.

Trzyczęściowy, Trzyczęstny, раздѣлённый на́ три ча́сти; || *Бот.* трираздѣ́льный.

Trzydniówka, -i, *ж.* тридне́вное вре́мя.

Trzydniowy, тридне́вный.

Trzydzieści, -estu, три́дцать.

Trzydzieściore, -erga, три́дцать, три деся́тка (*употребля́ется съ имена́ми средн. р. ра́знаго по́ла, во мн. ч*).

Trzydziestka, -i, *ж.* число́ три́дцать; || тре́тій деся́токъ (*тридца́тый годъ жи́зни*; || одна́ тридца́тая часть чего́-либо.

Trzydziestodzienny, тридцатидне́вный.

Trzydziestoletni, Trzydziestoletny, тридцатилѣ́тній.

Trzydziesty, тридца́тый.

Trzyfuntowy, трёхфунто́вый.

Trzygodzinny, трёхчасово́й.

Trzygroszówka, -i, *ж.* моне́та трехгрошёвая.

Trzyjęzyczny, трёхъязы́чный.

Trzykroć. **Trzykrotnie**, три ра́за, три́жды, троекра́тно; || втройнѣ́, втро́е.

Trzykrotny, троекра́тный.

Trzyiecie, -cia, *ср.* трехлѣ́тіе.

Trzyletni, трёхлѣ́тній.

Trzylistnik, -a, *м. Бот.* я́трышникъ, куку́шкины слёзы (*расте́ніе*).

Trzylistny, *Бот.* трили́стный, трехпестко́вый.

Trzyłokciowy, мѣ́рою въ три локтя́.

Trzymać, держа́ть; || содержа́ть; || владѣ́ть; || вести́; || имѣ́ть. **Trzymać dziecko do chrztu**, быть воспріе́мникомъ, отцо́мъ крёстнымъ. **Trzymać wioskę w dzierżawie**, арендова́ть дере́вню. **Trzymać**

oberżę, содержа́ть постоя́лый дворъ. Trzymać za kim, z kim, держа́ть чью сто́рону, стоя́ть за кого́. Trzymać powóz, konie, держа́ть экипа́жъ, лошаде́й, Trzymać dziennik, pismo czasowe, подпи́сываться на журна́лъ, получа́ть журна́лъ, періоди́ческое изда́ніе. Trzymać takt, наблюда́ть тактъ *или* разме́ръ (*въ нёмъ*) Krótko trzymać kogo стро́го держа́ть кого́, держа́ть въ стра́хѣ въ рука́хъ, не дава́ть кому́ мно́го во́ли. * Trzymać wilka za uszy, находи́ться въ затрудне́ніи, не знать что́ дѣ́лать. Trzymać na kartę, ста́вить на ка́рту (*въ игрѣ*) Trzymać kogo na słowie, води́ть кого́ за́ носъ, обма́нывать, проводи́ть. Trzymać o kim, o czém, ду́мать, суди́ть о комъ, о чёмъ, признава́ть кого́, что́ за... Jak o nim trzymasz? что́ ты о нёмъ ду́маешь? како́го ты мнѣ́нія о нёмъ? Zbyt wiele o sobie trzyma, онъ сли́шкомъ мно́го ду́маетъ о себѣ́. Trzymać pióro w jakiém zgromadzeniu, занима́ть до́лжность секретаря́ въ како́мъ-либо собра́ніи. Trzymać miasto w oblężeniu, держа́ть го́родъ въ оса́дѣ. || Trzymać się, держа́ться, ухвати́ться; || остава́ться, жить, пребыва́ть. Trzymać się czyjéj rady, придёрживаться чьего́-либо совѣ́та Mocno trzymać się za ręce, держа́ться крѣ́пко рука́ми. Trzymać się poręczy, придёрживаться за пери́ла. Mróz trzyma, моро́зъ не уменьша́ется. Dobrze się trzymać na koniu, хорошо́ держа́ться, сидѣ́ть на ло́шади. Jedno drugiego się nie trzyma, одно́ съ други́мъ не вя́жется, не кле́ится. Trzymać się do upadłego, держа́ться, не уступа́ть до послѣ́днихъ силъ. Trzyma się starzec, стари́къ ещё бодръ, ещё не утра́тилъ силъ. Bieda go się trzyma, бѣда́ не оставля́етъ его́

Trzymadło, -a, *ср. Тип.* штёмпель, пла́ночка, держа́льцы.

Trzymanie, -nia, *ср.* держа́ніе, содержа́ніе; || Trzymanie się, сохране́ніе, поддержа́ніе; || сопротивле́ніе; || Trzymanie się czego, слѣ́дованіе чему́, приве́рженность къ чему́.

Trzymany, содержи́мый, содержа́вшійся.

Trzymiesięczny, трехмѣ́сячный.

Trzymonaw, -a, *м.* прилипа́ло, держиладья́ (*рыба*).

Trzynaście, трина́дцать.

Trzynaścioraki, Trzynaściory, трина́дцати ра́зныхъ родо́въ, спо́собовъ.

Trzynaściorako, на трина́дцать ра́зныхъ родо́въ, спо́собовъ.

Trzynaścioro, -rga; трина́дцать штукъ.

Trzynastoletni, трина́дцатилѣ́тній.

Trzynastu, *род. п.* trzynastu, трина́дцать (*въ польс. яз. ста́вится пе́редъ имена́ми лицъ муж. р*). Trzynastu ludzi, трина́дцать человѣ́къ.

Trzynasty, трина́дцатый.

Trzynóg, *см.* Trójnóg.

Trzynożek, -żka, *м. Повар.* тага́нъ, трено́жникъ

Trzypalcowy, Trzypalczasty, *Зоол.* трёпа́лый.

Trzypiędzisty, трёхпя́денный.

Trzypiętry, трёхъэта́жный, трёхъя́русный.

Trzypolowy, трёхпо́льный.

Trzyrurka, -i, *ж.* трёхствольное ружьё.

Trzysta, три́ста.

Trzystopny, трёхсто́пный.

Trzystronny, трёхсторо́нный.

Trzystu, (*ста́вится пе́редъ имена́ми лицъ мужес. ро́да*), три́ста.

Trzyziarnisty, *Бот.* трисѣ́менный.

Tu, тутъ, здѣ́сь.

Tuba, -y, *ж.* ру́поръ, говорна́я труба́.

Tubereza, -y, *ж. Бот* туберо́за.

Tubylec, -lca, *м.* тузе́мецъ, уроже́нецъ, приро́дный жи́тель.

Tucja, -cji, *ж. Хим.* ту́ція, заво́дская ко́поть.

Tucz, Tucza, -y, *ж.* са́ло, жи́ръ (*въ живо́тномъ*); || тукъ (*земли́*), вещества́ утучня́ющія зе́млю.

Tucza, -y, *ж.* ту́ча, гроза́, бу́ря.

Tuczniec, Utuczniec, тучнѣ́ть, потучнѣ́ть, жирѣ́ть, разжирѣ́ть, толстѣ́ть, потолстѣ́ть, добрѣ́ть, *см.* Tłuścieć.

Tuczność, -ści, *ж.* ту́чность, доро́дство, доро́дность, полнота́.

Tuczny, ту́чный, жи́рный, доро́дный, по́лный.

Tuczony, отко́рмленный.

Tuczybrzuch, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра.

Tuczyć, Utuczyć, отка́рмливать, откорми́ть (*скотъ*); || утучня́ть, удобря́ть, унаво́живать (*зе́млю*). *Посл.* Oko pańskie konia tuczy, свой глазъ всего́ вѣрнѣ́е, *или* хозя́йскій глазъ смотро́къ || Tuczyć się, толстѣ́ть, жирѣ́ть; || * богатѣ́ть, мажива́ться.

Tudzież, *Стар.* бли́зко; || сей-часъ же, вско́рѣ; || прито́мъ, та́кже, ра́внымъ о́бразомъ, вмѣ́стѣ съ э́тимъ, *см.* Tuż.

Tuf, Tof, -u, *м. Минер.* туфъ, тофъ.

Tuk, -u, *м.* жиръ; || тукъ (*земли́*); || мозгъ (*въ костя́хъ*).

Tukan, -a, *м. Зоол.* перцея́децъ (*пти́ца*).

Tułać się, скита́ться, стра́нствовать, броди́ть.

Tułacki, броди́щій, броди́чій, скита́ющійся, блужда́ющій, стра́нствующій. Tułackie życie, броди́чая; кочева́я жизнь.

Tułactwo, -a, *ср.* скита́ніе, стра́нствованіе; || броди́чая жизнь.

Tułacz, -a, *м.* скита́лецъ, стра́нникъ, изгна́нникъ, вы́ходецъ; || броди́га.

Tułaczka, -i, *ж.* скита́лица, стра́нница, изгна́нница.

Tuleja, -ei, Tulja, -ji, *ж.* наконе́чникъ у копья́; || *Стар.* колча́нъ,

Tulić, успокоивать, унимать, *см.* Utulić; || **Tulić**, **Przytulić**, прижимать, прижать (*къ груди*), **Stulić**, поджать, прижать. || **Tulić się**, **Przytulić się**, прижиматься, прижаться, прикорнуть.

Tulipan, -a, *м.* *Бот.* тюльпанъ.

Tulipanowy, тюльпанный.

Tułów, -owia, (*или* -owu), **Tułub'**, **Tołub'**, **Tołob'**, **Tułob'**, **Tułup**, **Tołw**, -ia, (*или* -owu), *м.* туловище, тѣло; || корпусъ; || *Стар.* мёртвое тѣло, смертные останки.

Tułowity, **Tyłowity**, **Tałowity**, **Tałwisty**, тучный, жирный, толстый, дородный.

Tułub, *см.* **Tułów**.

Tum, -u, *м.* куполъ, глава; || соборъ, соборная церковь.

Tuman, -u, *м.* туманъ. **Tuman kurzu**, пыль столбомъ.

Tumanić, обманывать, бросать пыль въ глаза. || **Tumanić się**, кружиться, виться, вертѣться.

Tumult, -u, *м.* шумъ, буйство.

Tuńczyk, -a, *м.* *Зоол.* тунецъ, тумакъ, скумбра (*рыба*).

Tupać, **Tupnąć**, топать, топнуть (*ногами*).

Tupanie, -nia, *ср.* топаніе (*ногами*).

Tupot, -u, *м.* пучокъ (*волосъ*); || тупей.

Tur, -a, *м.* дикій волъ, буйволъ (*Стар. Русск.* туръ), *см.* **Żubr**.

Turbacja, -ji, *ж.* разстройство, помѣха, безпокойство, путаница, запутанность, замѣшательство. || *Юрид.* нарушеніе владѣнія.

Turban, -u, *м*, чалма, тюрбанъ, *см.* **Zawój**.

Turbować, безпокоить, тревожить, разстроивать, досаждать. || **Turbować się**, безпокоиться, тревожиться, заботиться.

Turczyć, **Sturczyć**, **Poturczyć**, туречить, отуречить.

Turkawka, **Trukawka**, **Turtawka**, -i, *ж.* *Зоол.* горлица (*птица*).

Turkot, -u, *м.* стукъ, шумъ, стукотня, трескъ.

Turkotać, стучать, гремѣть, шумѣть.

Turkus, -a, *м.* *Минер.* бирюза.

Turma, -y, *ж.* тюрьма, темница.

Turmalin, -u, *м.* *Минер.* электрическій шерлъ (*камень*).

Turnia, -ni, *ж.* подвалъ.

Turniej, -ju, *м.* **Turnieja**, -ji, *ж.* употребительнѣе во мн. ч. **Turnieje**, -jów, турниръ, карусель; || состязаніе; || возмущеніе.

Turnować, балотировать, голосовать, подавать голосъ.

Turnum, *ср.* *Нескл.* выборъ билетами, балотировка.

Turzyca, -y, *ж.* заячья шерсть. || *Бот.* осока (*растеніе*).

Tusz, -u, *м.* (**Tusza**, -y, *ж.*), тушъ.

Tusza, -y, *ж.* туша, толщина, толстота.

Tuszować, тушевать.

Tuszyć, надѣяться, уповать, чаять, ожидать.

Tutaj, *см.* **Tu**.

Tutejszy, **Tuteczny**, здѣшній. (*Прост.* тутошній).

Tutuń, *см.* **Tytuń**.

Tuwalnia, -ini, **Tuwalja**, -ji, *ж.* полотенцо, утиральникъ; || воздухъ, покровъ, которымъ покрываются сосуды со Святыми Дарами; || *Стар.* скатерть, *см.* **Obrus**.

Tuz, -a, тузъ (*игральная карта*); || **Tuzy**, -ów, *мн.* драка, толчки, удары.

Tuż, тутъ же, вслѣдъ за.....

Tuzin, -a, *м.* дюжина.

Tuzinsk, -nka, *м.* *Стар.* родъ сукна средней доброты.

Tuzinkowy, дюжинный; || * обыкновенный, неотличный, незначительный.

Tuzować, **Wytuzować**, тузить, оттузить, колотить, отколотить.

Twardnąć, **Twardnieć**, **Twardzieć**, **Stwardnieć**, **Stwardzieć**, твердѣть, затвердѣть, отвердѣть, крѣпнуть, окрѣпнуть, жёсткнуть.

Twardo, твёрдо, крѣпко, жёстко. **Zasnął twardo**, крѣпко заснулъ. **Twardo z nim postąpił**, строго, сурово обошёлся съ нимъ. **Twardo co idzie**, дѣло не спорится, туго подвигается впередъ. **Jaja na twardo**, яица сварёныя въ крутую.

Twardogłowy, тупоголовый, непонятливый; || упорный, упрямый.

Twardość, -ści, *ж.* твёрдость, крѣпость; || жёсткость; || грубость; || суровость, строгость.

Twardosercy, жестокосердый.

Twardoskorupy, *Зоол.* черепокожный.

Twardoskóry, *Зоол.* твердокожій.

Twardousty, крѣпкоуздый, тугоуздый, крѣпкоголовый (*о лошади*); || * неукротимый.

Twardowłosy, жестковолосый.

Twardy, твёрдый, крѣпкій; || жёсткій, чёрствый; || грубый, рѣзкій, крутой. **Chleb twardy**, чёрствый хлѣбъ. **Mięso twarde**, жёсткое мясо. **Twarde włosy**, жёсткіе волосы. **Koń twardy w pysku**, тугоуздая лошадь. **Woda twarda**, жёсткая, колодезная вода. **Jaja twarde**, крутыя яицы. **Twarda głowa**, тупая, непонятливая голова. **Twarde serce**, чёрствое, жесткое сердце

Twardzić, дѣлать твёрдымъ или жёсткимъ.

Twardzieć, *см.* **Twardnąć**.

Twardzizna, -y, *ж.* крѣпкая, твёрдая земля; || *Мед.* затвердѣлость, затвердѣніе, твёрдая опухоль; || мозоль; || твёрдость, крѣпость; || * жёсткость, суровость.

Twaróg, -ogu, *м.* творогъ.

Twarz, -y, *ж.* лицо, ликъ; || поверхность, наружность: || видъ. **Nie znam go z twarzy**, я не знаю его въ лицо. **Dać**

komu w twarz, дать кому́ пощёчину. Do twarzy ci to, э́то тебѣ́ къ лицу́.

Twarzyczka, -i, *ж. Умен.* ли́чико.

Twarzysko, -a, *ср.* ха́ря, ро́жа, дурно́е, отврати́тельное лицо́.

Twierdza, -y, *ж.* кре́пость, фортъ, *см.* Warownia.

Twierdzący, утверди́тельный.

Twierdzenie, -nia, *ср.* утвержде́ніе, увѣре́ніе; || *Мат.* теоре́ма, предложе́ніе; || *Стар.* твердь небе́сная.

Twierdzić, утвержда́ть, увѣря́ть; || *Стар.* укрѣпля́ть (*за́мокъ*).

Twierdziciel, -a, *м.* подтверждающій что́-либо.

Twierdzowy, крѣпостно́й, относя́щійся къ крѣпостно́му ме́сту, къ крѣпости.

Twój, Twoja, Twoje, твой, твоя́, твое́.

Twór, -oru, *м.* тварь, твореніе, созда́ніе; || произведе́ніе; || **Twory**, *мн.* дѣторо́дныя ча́сти.

Twórca, -y, *м.* творе́цъ, созда́тель; || строи́тель, основа́тель.

Twórczy, твóрческій.

Twórczyni, -ni, *ж.* созда́тельница; || строи́тельница, основа́тельница.

Tworzyć, сотвори́ть, создава́ть, твори́ть, изобрѣта́ть, *см.* Stwarzać; || **Utworzyć**, учреди́ть, ввести́, образова́ть, соста́вить, основа́ть, заложи́ть **Utworzyć zakład**, учреди́ть, основа́ть заведе́ніе. **Utworzyć stowarzyszenie**, соста́вить компа́нію, основа́ть о́бщество.

Tworzydło, -a, *ср.* сы́рная фо́рма.

Ty, мѣст. ты. **Tyżeś to?** ты ли э́то? **Gdybym był tobą**, е́сли бы я былъ на твоёмъ мѣстѣ.

Tybel, *Плотн.* шипъ, на́гель, *см.* Tebel.

Tyć, Utyć, тучнѣть, жирѣть, толстѣть.

Tycie, Utycie, -cia, *ср.* тучне́ніе, ту́чность, разжире́ніе, ожире́ніе.

Tycz, -y, *ж.*, *см.* Tyka, Tyczka.

Tyczka, -i, *ж.* жердь.

Tyczkowy, подпёртый тычи́нками.

Tyczyć, подпира́ть тычи́нками.

Tyczyć się, каса́ться, затро́гивать. **Co się mnie tyczy**, что́ каса́ется меня́.

Tydzień, *pod.* n. tygodnia, *м.* неде́ля. **Za tydzień**, че́резъ неде́лю. **Wielki tydzień**, страстна́я неде́ля.

Tygiel, -gla, *м.* ти́гель, плави́льникъ, плавильный горшо́къ; || сковорода́, про́тивень; || *Тип.* піа́нъ, піа́мъ, пласти́на, прижима́ющая бума́гу къ фо́рмѣ для отпеча́танія.

Tygielek, -lka, *м. Умен.* небольшо́й плави́льный горшо́къ; || сковоро́дка, небольшо́й про́тивень (*для жаренія*), *см.* Tygiel.

Tygiany, Tygiowy, плави́льный, плави́ленный.

Tygodniowie, Tygodniowo, еженедѣльно.

Tygodniowy, еженедѣльный.

Tygrys, -a, *м. Зоол.* тигръ.

Tygrzyca, -y, *ж.* тигри́ца.

Tyk, -u, *м.* чу́вство осяза́нія.

Tyka, -i, *ж.* тычи́нка; || шестъ, жердь.

Tykać, Tknąć, Tykać się, Tknąć się, каса́ться, коснýться, тро́гать, тро́нуть, дотро́гиваться, дотро́нуться. **Nie tykaj tego**, не тронь э́того, не каса́йся э́того; || затро́нуть, поразить, сдѣлать на кого́ си́льное впечатлѣніе, *см.* Ruszać; || ты́кать, говори́ть *ты* (*кому*). ты́каться (*съ кѣмъ*), говори́ть другъ дру́гу *ты*.

Tykalny, наруши́мый, прикоснове́нный.

Tykanie, -nia, *ср.* (się) czego, прикоснове́ніе, дотро́гиваніе; || ты́каніе.

Tykiel, -kla, *м.* колóкъ, жёрдочка.

Tykwa, -y, *ж.* ты́ква.

Tykwiany, Tykwowy, ты́квенный, ты́ковный.

Tył, -u, *м.* задъ, за́дняя часть; || *Воен.* тылъ (*арміи*); || за́дница. **Tył głowy**, заты́локъ. **Tył okrętu**, корма́, задъ су́дна. *Воен.* **Prawo w tył**, напра́во круго́мъ. **Lewo w tył**, на лѣво круго́мъ. **Tył podawać**, оберну́ться къ кому́ спино́ю. **Tył wziąść nieprzyjacielowi**, удари́ть въ тылъ непріятелю. **Tyłem**, за́домъ, спино́ю.

Tyłczak, -a, *м. Ветер.* сапъ (*у ло́шади*).

Tyle, *pod.* n. Tyła, сто́лько.

Tylec, -lca, *м.* ты́лье, обу́хъ.

Tyledwojny, двойно́й, вдво́е бо́льшій, сугу́бый.

Tyłek, -łka, *м.* за́дняя часть пла́тья; || за́дница.

Tylekroć, сто́лько разъ.

Tyletrojny, тройно́й, втро́е бо́льшій.

Tyli, Tylki, столь мно́гій, столь вели́кій. *Умен.* **Tyleczki, Tyluczki, Tyluśieńki.**

Tylko (*Стар.* **Tylo**), то́лько; || еди́нственно.

Tylny, за́дній. **Tylna straż**, арріергáрдъ, за́днее во́йско.

Tylokrotnie, сто́лько разъ.

Tylokrotny, бы́вшій сто́лько разъ.

Tyloliczny, столь многочи́сленный.

Tyloraki, сто́ль разли́чный, столь разнообра́зный.

Tyłowitość, Tułowitość, -ści, *ж.* поро́дность, излишняя ту́чность.

Tyłowity, Tułowity, поро́дный, ту́чный, то́лстый.

Tyluczki, *см.* Tyli.

Tymblak, *см.* Temblak.

Tymczasem, тѣмъ вре́менемъ, ме́жду тѣмъ.

Tymczasowie, Tymczasowo, вре́менно; || предвари́тельно; || зауря́дъ. **Tymczasowo wykonalny**, подлежа́щій предвари́тельному исполне́нію.

Tymczasowy, вре́менный; || предвари́тельный.

Tymian, -u, **Tymianek**, -nka, *м. Бот.* тимья́нъ (*расте́ніе*).

Tynk, -u, *м.* штукату́рка, подма́зка.

Tynkarz, -a, *м.* штукату́ръ, штукату́рщикъ.

Tynkować, штукату́рить.

Tynkowanie, -nia, *ср.* штукатýреніе, штукатýрная рабóта, *см.* Tynk.

Tynktura, -y, *ж. Апт.* тинктýра.

Tyr, Tér, -u, *м. Стар.* ругáтельство, брань, язвúтельное слóво.

Tyrać, Térać, Styrać, Stérać, истáскивать, истаскáть, изнáшивать, износúть (*плáтье*); || трáтить, терять (*врéмя*); || расточáть, расточúть, мотáть, промотáть (*имѣніе*). || **Tyrać się**, Térać się, трáтить сúлы, изнурять себя; || *скитáться, таскáться, шатáться.

Tyran, -a, *м.* тирáнъ, мучúтель.

Tyranizować, тирáнить, мýчить, терзáть.

Tyranja, -ji, *ж.* тирáнство, мучúтельство.

Tyranka, -i, *ж.* тирáнка, мучúтельница.

Tyranny, *см.* Tyrański.

Tyranobójca, -y, *м.* тираноубíйца.

Tyranobójstwo, -a, *ср.* тираноубíйство.

Tyrański, тирáнскій, тиранúческій, мучúтельскій. **Po tyrańsku**, тирáнски, тиранúчески, мучúтельски.

Tyraństwo, *см.* Tyranja.

Tyrjaka, -i, *ж. см.* Drjakiew.

Tyrlicz, -a, *м. Бот.* горчáнка, золототысячникъ (*растéніе*).

Tysiąc, -a, *м.* тысяча.

Tysiącletni, тысячелѣтній.

Tysiącnóg, -a, *м.* тысяченóгъ, кавсякъ (*насѣкóмое*).

Tysiącznictwo, -a, *ср.* звáніе тысяцкаго.

Tysiącznik, -a, *м.* тысяцкій, тысяцкой.

Tysiączny, тысячный.

Tytel, -tla, *м.* тúтло, знакъ сокращéнія.

Tytuł, -u, *м.* заглáвіе (*книги*); || отдѣлéніе, главá (*собрáнія закóновъ*); || тúтулъ, наименовáніе, назвáніе означáющее достóинство, санъ; || прáво; || прóба (*монéты*); || докумéнтъ, доказáтельство; || видъ, предлóгъ. **Tytułem darmym**, по дáрственной зáписи. **Tytułem płacy**, въ вúдѣ плáты. **Tytuł własności**, прáво сóбственности. **Tytuł urzędowy**, оффиціáльный актъ. **Tytuł nadawczy**, актъ установлéнія. **Tytułem deficytu**, въ вúдѣ недочёта. **Tytułem darowizny**, по пожáлованію. **Tytułem starszeństwa**, по прáву старшинствá, по старшинствý. **Tytuł prawny**, правооснóваніе, закóнное основáніе. **Tytułem spadkobiercy**, по прáву наслѣдника. **Tytułem krewnego**, въ кáчествѣ рóдственника. **Tytuł egzekucyjny**, исполнúтельный докумéнтъ. **Na mocy tytułu do egzekwowania**, въ сúлу докумéнта подлежáщаго исполнéнію. **Papiery domowe nie stanowią tytułu dla tego kto je pisał**, домáшнія бумáги не составляютъ доказáтельства въ пóльзу тогó, кто ихъ писáлъ.

Tytularny, титулярный, почётный.

Tytularz, -a, *м.* адресъ-календáрь, кнúга съ показáніемъ чинóвъ, должностéй и имéнъ чинóвниковъ.

Tytułat, -a, *м.* титулóванная осóба.

Tytułować, титуловáть, величáть, называть по чину *или* достóинству.

Tytułowanie, -nia, *ср.* титуловáніе.

Tytułowy, заглáвный, титýльный. **Kartka tytułowa**, заглáвный листъ. **Litery tytułowe**, титýльныя бýквы.

Tytuń (Tytoń, Tutuń), -niu, *м.* курúтельный табáкъ.

Tytuniarz, -a, *м.* курúльщикъ, курúтель табакý.

Tytuniowy, табáчный.

Tyzana, -y, *ж.* тизáна, охладúтельный отвáръ.

U.

U произнóсится какъ рýсская бýква *У*.

U, *предл.* у. **U góry**, вверхý, наверхý. **U dołu**, внизý. **Siedzieć u stołu**, сидѣть за столóмъ. **U ciebie, u niego, u mnie**, у тебя́, у негó, у меня́.

U! *Межд. изумлéнія*, у!

Ubać się, убоя́ться, устрашúться.

Ubarwiać, **Ubarwić**, окрáшивать, окрáсить, раскрáшивать, раскрáсить, разцвѣчáть, разцвѣтúть; || *украшáть, укрáсить, прикрáшивать, прикрáсить.

Ubarwianie, -nia, *ср.* раскрáшиваніе, прикрáшиваніе.

Ubawić (czego), *Стар.* убáвить, уменьшúть, укоротúть; || **Ubawić** (kogo), утѣшить, забáвить. || **Ubawić się**, повеселúться, забáвиться, вéсело провестú врéмя.

Ubezpieczać, **Ubezpieczyć**, укрѣплять, укрѣпúть; || обезпéчивать, обезпéчить, упрóчивать, упрóчить; застрахóвывать, застраховáть. || **Ubezpieczyć przeciw komu**, предостерéчь отъ когó, предохранúть. || **Ubezpieczyć się**, упрóчить за собóю, обезпéчить себя́; || предохранúть себя́ (*отъ когó, отъ чегó*); || **Ubezpieczać się na kogo**, на co, полагáться на когó, на чтó, довѣря́ться комý, чемý, застрахóвывать себя́.

Ubezpieczanie, **Ubezpieczenie**, -nia, *ср.* увѣрéніе, ручáтельство, удостовѣрéніе; || обезпéченіе; || *Ком.* страховáніе, застраховáніе. || **Ubezpieczenie się**, предохранéніе себя́, самосохранéніе. **Ubezpieczenie się na kogo**, довѣріе къ комý.

Ubezpieczony, вѣрный, надёжный, обезпéченный; || застрахóванный.

Ubezwłasnowolnienie, -nia, *ср. Юрид.* объявлéніе о неспосóбности совершáть гражданскія дѣйствія.

Ubicie, -cia, **Ubijanie**, -nia, *ср.* убíеніе; || **Ubicie**, **Ubijanie ziemi**, украмбóвка.

Ubiegać, Ubiedz, Ubieżeć, пробѣга́ть, пробѣжа́ть, проходи́ть, пройти́, проѣзжа́ть, проѣ́хать. **Ubiedz dwie mile**, проѣ́хать двѣ ми́ли. || **Ubiegać kogo**, упрежда́ть, предупрежда́ть. **Ubiedz nieprzyjaciela**, предупреди́ть непріятеля, пресѣ́чь ему́ путь; || истека́ть, проходи́ть (*о вре́мени, о сро́кѣ*). || **Ubiegać się**, набѣ́гаться, побѣ́гать вдо́воль; || **Ubiegać się o co**, домога́ться, добива́ться (*чего́*), иска́ть. **Ubiegać się z kim**, сопе́рничать съ кѣмъ, соревнова́ть. **Ubiegać się o pierwszeństwo**, спо́рить о перве́нствѣ, о преиму́ществѣ.

Ubieganie, -nia, *ср.* бѣ́гство, бѣгъ; || прохожде́ніе, соверше́ніе пути́; || упрежде́ніе, предупрежде́ніе; || истече́ніе. || **Ubieganie się**, домога́тельство, соиска́ніе, соревнова́ніе.

Ubiegły, мину́вшій, проше́дшій, исте́кшій.

Ubielać, Ubielić, бѣли́ть, побѣли́ть, вы́бѣлить.

Ubielony, вы́бѣленный; || *посѣдѣ́лый.

Ubierać, Ubrać (czego), убавля́ть, уба́вить, уменьша́ть, уменьши́ть, отнима́ть, отня́ть; || **Ubierać (kogo)**, убира́ть, убра́ть, одѣва́ть, одѣ́ть. || **Ubierać się**, убира́ться, одѣва́ться.

Ubieranie, -nia, *ср.* уба́вка, уменьше́ніе, сокраще́ніе; || надѣва́ніе (*пла́тья*).

Ubieżeć, *см.* **Ubiegać**.

Ubieżenie, *см.* **Ubieganie**.

Ubieżysty, Ubieżny, хо́дкій, лёгкій на ходу́.

Ubijać, Ubić, убива́ть, уби́ть; || сгла́живать, сгла́дить, выра́внивать, вы́ровнять (*доро́гу*), убива́ть, уби́ть (*зе́млю*); || взбива́ть, взби́ть (*желто́къ, сли́вки*); || обрабо́тать, поко́нчить (*дѣ́ло*). || **Ubijać się (o co)**, домога́ться, добива́ться (*чего́*).

Ubiór, -oru, *м.* убра́нство, оде́жда, пла́тье. **Ubiór na konia**, ко́нская сбру́я, у́пряжь.

Ubierek, -rku, *м. Бот.* ежо́въ глазъ (*раstéніе*).

Ubity, уби́тый; || сгла́женный, вы́равненный (*о доро́гѣ*).

Ubłagać, упроси́ть, умоли́ть, уми́лостивить.

Ubłagalnia, -ni, Ubłagalnica, -y, *ж. Библ.* же́рква умилостивле́нія, очище́нія, очистя́лище.

Ubłaganie, -nia, *ср.* искупле́ніе, очище́ніе грѣха́; || умилостивле́ніе.

Ubłaganność, -ści, *ж.* снисходительность, кро́тость.

Ubliżać, Ubliżyć (komu, czego), *Стар.* отка́зывать, отказа́ть (*кому́ въ чёмъ*), отверга́ть, отве́ргнуть (*что́*); || **Ubliżać, Ubliżyć (komu)**, оскорбля́ть, оскорби́ть, обижа́ть, оби́дѣть (*кого́*). **Ubliżać komu uszanowania**, не отдава́ть кому́ почте́нія, не уважа́ть кого́. **Ubliżać prawom**, наруша́ть права́, зако́ны.

Ubliżanie, Ubliżenie, -nia, *ср.* оскорбле́ніе, оби́да; || *Стар.* отка́зъ, отверже́ніе; || **Ubliżenie prawa**, правонаруше́ніе.

Ubłocić, загрязни́ть.

Ubocz, -y, *ж.* бокъ, сторона́; || поворо́тъ, закоу́локъ. **Z uboczy**, бо́комъ, кри́во, въ сто́рону, ко́со. **Wziąść kogo na ubocz**, отвести́ кого́ въ сто́рону. **Na ubocz zejść**, уклони́ться, сби́ться съ доро́ги, въ сто́рону.

Ubocznie, съ бо́ку, со стороны́, сторо́ною, ко́свенно; || случа́йно.

Uboczność, -ści, *ж.* случа́йность; || ко́свенность; || посторо́нное, побо́чное обстоя́тельство.

Uboczny, случа́йный, косве́нный; || посторо́нній, побо́чный. **Uboczna droga**, просёлочная доро́га.

Ubogacać, Ubogacić, обогоща́ть, обоготи́ть.

Ubogacenie, -nia, *ср.* обогаще́ніе.

Ubogacony, обогащённый.

Ubogi, убо́гій, бѣ́дный, неиму́щій, ску́дный; || бѣдня́къ, ни́щій, убо́гій. **Ubogi w duchu**, ни́щій ду́хомъ. **Dom ubogich**, богодѣ́льня.

Ubogo, бѣ́дно, ску́дно.

Ubolewać (nad kim), соболѣ́зновать, сожалѣ́ть, скорбѣ́ть (*о ко́мъ*).

Ubość, Ubośdź, бода́ть, бодну́ть; || *кольну́ть, оби́дѣть, оскорби́ть, задѣ́ть, тро́нуть. **Niezmiernie go to ubodło**, э́то его́ чрезвыча́йно тро́нуло.

Ubóstwiać, Ubóstwić, обожа́ть, обоготворя́ть, боготвори́ть.

Ubóstwo, -a, *ср.* убо́жество, бѣ́дность, нищета́, ску́дость, ску́дность. **Ubóstwo nie hańbi człowieka**, бѣ́дность не поро́къ.

Ubożeć, Zubożeć, бѣднѣ́ть, обѣднѣ́ть, скудѣ́ть.

Ubrać, *см.* **Ubierać**.

Ubranie, -nia, *ср.* пла́тье, оде́жда, убра́нство, убо́ръ.

Ubrany, одѣ́тый; || у́бранный, укра́шенный.

Ubrdać, Uburdać (sobie co), взять себѣ́ что́ въ го́лову, вообрази́ть, вы́думать несбы́точное, что́ на умъ взбредётъ.

Ubrdanie, -nia, *ср.* при́хоть, причу́да, съумасбро́дство, дурь, вздо́рная мысль.

Ubrudzić, *см.* **Zbrudzić**.

Ubrukać, *см.* **Brukać**.

Ubryzgać, *см.* **Bryzgać**.

Uburdać, *см.* **Ubrdać**.

Ubyć, *см.* **Ubywać**.

Ubycie, *см.* **Ubywanie**.

Ubyły, вы́бывшій, выбыло́й; || уменьши́вшійся, убыло́й.

Ubyt, -u, Ubytek, -tku, *м.* у́быль, убыва́ніе, уменьше́ніе. *Ком.* **Ubytek na wadze**, недовѣ́съ, недомѣ́ръ, усы́шка, утёчка, у́быль въ вѣсу́, та́ра. || *Кузнец.* **Ubytek na opaleniu**, уга́ръ.

Ubywać, Ubyć, убыва́ть, убы́ть, уменьша́ться, уменьши́ться.

Ubywanie, -nia, Ubycie, -cia, *ср.* убыва́ніе, уменьше́ніе.

Uscelewać, поцѣловáть, разцѣловáть.

Uscelowanie, -nia, *ср.* цѣлованіе, поцѣлованіе.

Ucho, -a, *ср.* ухо. **Nadstawiać ucha**, дать ухо, слушать со вниманіемъ, благосклонно, приклонить ухо. **Koń uszyma strzyże**, лошадь поводитъ ушáми. **Ucho w zastawie**, ушко, ручка у сосуда, у посуды. **Ucho igielne**, игольное ушко. **Ucho u klesza**, скважина у ключá. **Ucho u wagi**, ручка у вѣсовъ. **Ucha** или **uszy u butów**, ушки у сапогъ.

Uchód, -u, *м.* истеченіе, отливъ; || убѣжище, прибѣжище, притонъ.

Uchodzenie, -nia, *ср.* убѣганіе, удаленіе; бѣгство, побѣгъ.

Uchodzić, Ujść, избѣгáть, избѣжáть; || пробѣгáть, пробѣжáть; проходить, пройти; || убѣгáть, убѣжáть; || **Uchodzić czego**, избѣгáть, избѣжáть чего; || уменьшáться, убывáть, вытекáть (*о жúдкостяхъ*); || проходúть, истекáть (*о врéмени, о срóкѣ*); || впадáть. **Rzeka ta uchodzi do morza**, эта рѣка впадáетъ въ мóре; || *Стар.* **Uchodzić na kogo**, быть похóжимъ на кого, имѣть съ кѣмъ сходство; || *Стар.* **Uchodzić od kogo**, не имѣть сходства съ кѣмъ; || ***Uchodzić kogo**, уходúть, изнурúть, уморúть, уморúть кого; || **Uchodzić za co**, считáться чѣмъ, слыть, быть признавáему. **Uchodzić za mozciwego człowieka**, считáться, слыть честнымъ человѣкомъ. **Uchodzić**, Ujść cało, zdrowo, избѣжáть опáсности, счáстливо отдѣлаться, увернýться отъ опáсности. **Nie ujdzie ci to w drugi raz**, въ другóй разъ это не пройдётъ тебѣ дáромъ, спýску тебѣ не бýдетъ. **Wszystko mu uchodzi**, ему всѣ сходúтъ съ рукъ. **To nie uchodzi**, это не годúтся, не идётъ. **Ujdzie to**, годúтся, живётъ кóе-какъ, это ещё и тудá и сюдá; || **Uchodzić się**, уходúться, устáть, утомúться.

Uchodziec, -dźca, *м.* выходецъ, бѣглецъ.

Uchodzisty, покáтый, отлóгій, полóгій; || крутóй, крутоúрый; || сбúвчивый, имѣющій мнóго ущéльевъ, просёлочныхъ дорогъ и т. п.

Uchować, вскормúть, воспитáть; || сохранúть, уберéчь, сберéчь. **Uchowaj Boże!** сохрани, избáви Богъ! || **Uchować się**, сохранúться, остáться въ живúхъ. **Nie uchowa się to dziecko**, это дитá не бýдетъ жить.

Uchron, -u, *м.* **Uchrona**, -y, *ж.* убѣжище, пристáнище, прибóтъ; || *Юрид.* возражéніе.

Uchronić (kogo od czego, или czego), отвратúть, отдалúть, отклонúть, отстранúть, предохранúть, предостерéчь.

Uchronienie (się), -nia, *ср.* избѣжáніе (*чего*), уклоненіе (*отъ чего*) предохранéніе себя (*отъ чего-либо*).

Uchronny, избѣжúмый, минуемый.

Uchwała, -y, *ж.* положéніе, постановлéніе, опредѣлéніе; || рѣшéніе; || повелѣніе, указъ, приказъ; || устáвъ, уложéніе.

Uchwalać, **Uchwalić**, полагáть, постановлять, постановúть, опредѣлúть, опредѣлять; || рѣшáть, рѣшúть; || повелѣвать, повелѣть, приказывать, приказáть; || принимáть, принять (*закóны*). **Rada państwa uchwaliła**, государственный совѣтъ мнѣніемъ положúлъ.

Uchwalony, постановленный, опредѣлённый, рѣшённый; || приказанный; || принятый.

Uchwycić, ухватúть, схватúть, поймáть. ***Uchwycić kogo za słowo**, поймáть кого на словáхъ; || **Uchwycić się (kogo, czego)**, ухватúться (*за кого, за что*). **Uchwycić się (z kim)**, схватúться, сцѣпúться, дрáться (*съ кѣмъ*).

Uchwyt, -u, *м.* хватáніе, схвáтываніе.

Uchwytny, легкó схвáтываемый.

Uchybiać, **Uchybić (wczém)**, погрѣшáть, погрѣшúть, проступáться, проступúться, провиниться; || ошúбаться, ошúбаться; || **Uchybiać (czego)**, пропустúть, упустúть (*что*), просрóчить. **Uchybić celu**, не попасть въ цѣль, промахнýться.

Uchybienie, -nia, *ср.* несоблюдéніе, упущéніе; || простýпокъ, винá, погрѣшность, ошúбка; || *неуважéніе, недостáтокъ уважéнія, обúда, оскорблéніе.

Uchybny, ошúбочный.

Uchylać, **Uchylić (czego)**, поднимáть поднять, приподнимáть, приподнять (*что*); || раздвигáть, раздвúнуть, отстранúть, отстранять, отклонúть, отклонять; || наклонúть, наклонять, склонúть, склонять; || **Uchylać (się)**, уничтожáть, отмѣнять, расторгáть. **Uchylić testament**, уничтóжить завѣщáніе; || **Uchylać się (od kogo)**, отвращáть, отдалять, отводúть. **Uchylać kogo (od czego)**, оставлять, отрѣшáть (*отъ дóлжности*); || **Uchylać się**, наклоняться, поклоняться, преклоняться, сгибáться, гнýться; || отстраняться, отклоняться.

Uchyłek, -łku, *м.* убѣжище, пристáнище.

Uchylenie, -nia, *ср.* приподнятіе; || устраненіе, отклоненіе, уклоненіе; || наклоненіе; || уничтоженіе, отмѣна, отмѣненіе. **Uchylenie prawa**, отмѣненіе закóна. **Uchylenie wyroku**, отмѣна рѣшенія.

Uciąć, *см.* **Ucinać**.

Uciągnąć, вытащить, вывести.

Uciążać, **Uciążyć**, обременáть, обременúть, отягчáть, отягчúть; || притѣснúть, притѣснять.

Uciążliwie, обременúтельно, отяготи́тельно, тя́гостно, тя́жко, накла́дно.

Uciążliwość, -ści, *ж.* отягощéніе, обременéніе; || отѣснéніе; || *Юрид.* жáлоба, неудовóльствіе.

Uciążliwy, обременúтельный, отяготи́

тельный, тя́жкій, тя́гостный, утоми́тельный, стѣсни́тельный, затрудни́тельный.

Ucichać, Ucichnąć, утиха́ть, ути́хнуть, успокои́ваться, успоко́иться; || переставáть, прекраща́ться. **Ucichła burza**, ити́хла бу́ря. **Rozmowa ucichła**, разгово́ръ прекрати́лся.

Uciec, *см.* **Uciekać**.

Uciecha, -y, *ж.* утѣше́ніе, утѣ́ха, ра́дость, удово́льствіе.

Ucięcie, *см.* **Ucinanie**.

Ucieczka, -i, *ж.* бѣ́гство, побѣ́гъ; || убѣ́жище, приста́нище; || *прибѣ́жище, подно́ра, покрови́тельство. **Bóg jest ucieczką naszą**, Богъ есть на́ше прибѣ́жище.

Uciekać, Uciec, убѣга́ть, убѣжа́ть, уходи́ть, уйти́; || скрыва́ться, скры́ться; || ускольза́ть, ускользну́ть; || **Uciekać się, Uciec się (do kogo, do czego)**, прибѣга́ть, прибѣ́гнуть, употребля́ть, употреби́ть. **Uciekać się do kogo o pomoc**, прибѣга́ть къ чьей по́мощи.

Uciekanie, -nia, Ucieknięcie, -cia, *ср.* бѣ́гство, побѣ́гъ. **Uciekanie się**, иска́ніе прибѣ́жища, про́сьба о покрови́тельствѣ, о защи́тѣ.

Uciekły, убѣжа́вшій, сбѣжа́вшій, бѣ́глый.

Uciemiężać, угнета́ть, притѣсня́ть, дави́ть.

Uciemiężenie, -nia, *ср.* угнете́ніе, притѣсне́ніе, давле́ніе.

Uciemiężliwość, *см.* **Uciążliwość**.

Uciemiężliwy, *см.* **Uciążliwy**.

Uciemiężyciel, -a, *м.* притѣсни́тель.

Ucierać, Utrzeć, растира́ть, растере́ть (*въ порошо́къ*); || тере́ть (*на тёркѣ*); || толо́чь, истоло́чь (*са́харъ*); || утира́ть, утере́ть (*слёзы*). **Utrzeć świecę**, снять со свѣчи́.

Ucieranie, -nia, Utarcie, -cia, *ср.* утира́ніе; || толче́ніе.

Ucieracz, -a, *м.* снима́ющій со свѣчи́.

Ucieradło, -a, *ср. см.* **Szczypce**; || тря́пка́, стира́лка, *см.* **Ścierka**.

Ucierpieć, потерпѣ́ть, пострада́ть, испыта́ть бѣ́дствія, поне́сти поте́ри, утра́ты.

Ucieszenie, -nia, *ср.* утѣше́ніе, ра́дость.

Ucieszenie, Ucieszno, заба́вно, смѣшно́, потѣ́шно.

Ucieszność, -ści, *ж.* потѣ́ха, утѣ́ха, заба́ва, удово́льствіе, отра́да.

Ucieszny, заба́вный, смѣшно́й, потѣ́шный.

Ucieszyć, утѣ́шить, обра́довать, развесели́ть; || **Ucieszyć się**, утѣ́шиться, обра́доваться, развесели́ться.

Ucięty, отрѣ́занный, усѣчённый, отсѣ́ченный, отру́бленный.

Ucinać, Uciąć, отрѣ́зывать; отрѣ́зать, отсѣка́ть, отсѣ́чь, отруба́ть, отруби́ть.

Ucinanie, -nia, Ucięcie, -cia, *ср.* отрѣ́заніе, отсѣче́ніе, отрубле́ніе; || уба́вка, уменьше́ніе, сокраще́ніе; || *Хир.* ампута́ція, отня́тіе.

Ucinek, -nku, *м.* обрѣ́зокъ, отрѣ́зокъ; || *ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Ucinkowy, отры́вочный, отры́вистый.

Ucisk, -u, *м.* угнете́ніе, притѣсне́ніе, давле́ніе.

Uciskać, Ucisnąć, угнета́ть, притѣсня́ть; || дави́ть, жать.

Uciśnienie, -nia, *ср.* притѣсне́ніе, угнете́ніе.

Uciśniony, притѣснённый, угнетённый.

Uciszać, Uciszyć, утиша́ть, ути́шить, усмиря́ть, усмири́ть, успоко́ивать, успоко́ить, унима́ть, уня́ть, смягча́ть, смягчи́ть, укроща́ть, укроти́ть; || **Uciszać się**, утиха́ть, стиха́ть, успоко́иваться, унима́ться, смягча́ться.

Uciszenie, -nia, *ср.* тишина́, споко́йствіе; || усмире́ніе, успокое́ніе, укроще́ніе, смягче́ніе. **Uciszenie powietrza**, безвѣ́тріе. **Uciszenie morskie**, штиль, безвѣ́тріе.

Uciułać, собра́ть, скопи́ть, *см.* **Ciułać**.

Ucknienie, -nia, *ср.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе, поте́ря вку́са; || утомле́ніе, уста́лость.

Ucumować, *см.* **Cumować**.

Ucywilizować, *см.* **Cywilizować**.

Ucywilizowany, просвѣщённый, образо́ванный, *см.* **Cywilizowany**.

Uczący, поучи́тельный, настави́тельный.

Ucząstek, -stku, *м.* уча́стокъ, часть, до́ля.

Uczatować, подстере́чь, подкарау́лить.

Uczcić, удосто́ить, почти́ть, ува́жить, изъяви́ть почте́ніе, уваже́ніе. **Uczcić pamięć czyję**, че́ствовать чью па́мять.

Uczciwie, че́стно, добросо́вѣстно, прямоду́шно; || прили́чно, поря́дочно; || почётно, почти́тельно, съ почётомъ, съ почте́ніемъ; || учти́во, вѣ́жливо. **Przyjąć kogo uczciwie**, приня́ть кого́ съ почте́ніемъ.

Uczciwość, -ści, *ж.* че́стность, праводу́шіе, прямоду́шіе; || прили́чность, благопристо́йность, поря́дочность; || учти́вость, вѣ́жливость. **Znana mi jego uczciwość**, мнѣ извѣ́стна его́ че́стность. **Na uczciwość**, по че́сти, по пра́вдѣ, какъ че́стный человѣ́къ, кляну́съ че́стью. **Uczciwość obyczajów**, благопристо́йность, благонра́віе, цѣлому́дріе, скро́мность.

Uczciwy, че́стный, прямоду́шный, досто́йный уваже́нія; || прили́чный, поря́дочный; || учти́вый, вѣ́жливый; || благопристо́йный, поря́дочный; || цѣлому́дренный, скро́мный.

Uczeń, -cznia, *м.* учени́къ.

Uczenie (się), -nia, *ср.* уче́ніе, прилежа́ніе къ нау́камъ.

Uczenica, -y, *ж.* учени́ца.

Uczepić, повѣ́сить, привѣ́сить; || [illegible]

пить, задѣть; || привязать. || **Uczepić się**, повѣситься, зацѣпиться, привязаться, навязаться. **Uczepić się kogo za szyję** *или* **komu na szyję**, навязаться кому на шею, броситься къ кому на шею.

Uczernić, начернить, *см.* **Czernić**.

Uczerpnąć, зачерпнуть, почерпнуть.

Uczesać, расчесать, вычесать.

Uczestnica, Uczęstnica, -y, *ж.* участница; соучастница; || соумышленница (*въ преступленіи*).

Uczestnictwo, Uczęstnictwo, -a, *ср.* участіе, соучастіе.

Uczestniczyć, Uczęstniczyć, участвовать, принимать участіе (*въ чемъ*).

Uczestnik, Uczęstnik, -a, *м.* участникъ, соучастникъ; || соумышленникъ (*въ преступленіи*), пособникъ.

Uczęstować, угостить, попотчивать. **Uczęstować się**, угощать другъ друга; || напиться, нализаться, накуликаться.

Uczęszczać, посѣщать (*кого*), часто ходить (*къ кому*), бывать (*у кого*). **Uczęszczać na prelekcje**, посѣщать лекціи.

Uczłonkowany, многочленный, составной, организованный.

Uczoność, -ści, *ж.* учёность.

Uczony, учёный.

Uczesnąć, отломать, оторвать вѣтку.

Uczta, -y, *ж.* пиръ, пиршество, угощеніе.

Uczuć, почувствовать, ощутить.

Uczucie, -cia, *ср.* чувство, ощущеніе.

Uczuciowy, чувствительный, чувственный.

Uczyć, учить, обучать, научать, поучать, наставлять. || **Uczyć się**, учиться, обучаться, научаться, поучаться.

Uczyciel, -a, *м.*, *см.* **Nauczyciel**.

Uczynek, -nku, *м.* дѣйствіе, дѣло; || поступокъ, подвигъ. **Na gorącym uczynku kogo złapać**, поймать, захватить на самомъ преступленіи, на мѣстѣ преступленія.

Uczynić, *см.* **Czynić**.

Uczyniciel, -a, **Uczyńca**, -y, *м.* виновникъ; || зачинщикъ.

Uczynienie, -nia, *ср* учиненіе, совершеніе, содѣланіе, произведеніе.

Uczynkowy, умышленный, задуманный. **Grzech uczynkowy**, умышленный грѣхъ.

Uczynnie, обязательно, услужливо, благодѣтельно.

Uczynny, обязательный, услужливый, готовый къ услугамъ; || благотворительный, благодѣтельный.

Ud, -a, *м.*, *см.* **Udo**.

Udać, Udać się, *см.* **Udawać**.

Udanie, -nia, *ср.* притворство, лицемѣріе; || **Udanie się**, удача, успѣхъ.

Udany, притворный, лицемѣрный; || удавшійся, успѣшный.

Udaremnić, уничтожать, дѣлать напраснымъ, тщетнымъ, оставлять безъ послѣдствія.

Udaremniający, недѣйствительный, подлежащій уничтоженію.

Udaremniony, уничтоженный, напрасный, тщетный, оставленный безъ послѣдствія. **Udaremniony koszt**, напрасная издержка.

Udarować, Udarzyć, одарить, наградить, надѣлить, *см.* **Darować**.

Udatnie, удачно, ловко; || красиво, пріятно.

Udatny, удачный, ловкій; || красивый, статный.

Udawać, представлять, изображать, показывать видъ, притворятся, прикидываться, корчить (*кого*), подражать (*кому*); || доносить на кого, ложно обвинять. **Udawać pana**, корчить изъ себя барина. **Udawać smutek**, притворяться печальнымъ. **Udawać ubogiego**, прикидываться бѣднымъ, нищимъ. **Udaje że śpi**, притворяется спящимъ. || **Udawać się, Udać się**, удаваться, удаться, успѣвать, успѣть, имѣть успѣхъ, удачу. || **Udawać się w kogo**, удаваться, быть похожимъ на кого. || **Udawać się za kogo**, выдавать себя за другаго. || **Udawać się dokąd**, отправляться, отправиться, идти, ѣхать. || * прибѣгать, прибѣгнуть, обращаться, обратиться (*къ кому*). **Udać się pod czyję opiekę**, прибѣгнуть къ чьему покровительству. || **Udawać się na co**, предаваться (*чему*), пускаться (*во что, куда*), погрязнуть (*въ чемъ*). **Udać się na wszelkie rozpusty**, вполнѣ предаться разврату, погрязнуть въ развратѣ.

Udawacz, -a, *м.* лицемѣръ, притворщикъ; || хвастунъ, бахвалъ, самохвалъ; || *Неуп.* актёръ.

Udawanie, Udanie, -nia, *ср.* подражаніе (*кому или чему*); || вымыселъ, выдумка; || притворство, скрытность.

Udeptać (kogo), наступить кому на ногу; || **Udeptać (co)**, утоптать, выравнять (*дорогу*); || намять, смять.

Uderzać, Uderzyć, ударять, ударить, бить; || поражать, поразить; || бросать, швырять; || задѣвать, задѣть, толкать, толкнуть; || стучать, стукнуть. || **Uderzyć kogo kijem**, ударить кого палкою. **Uderzyć kogo przechodząc**, мимоходомъ толкнуть кого. * **Uderzyć zmysły**, произвести сильное впечатлѣніе на чувства. **Uderzyć kogo o ziemię**, бросить, швырнуть на землю. **Godzina uderzyła**, ударилъ часъ, пробилъ часъ. **Uderzyć we dzwony**, ударить въ колоколá, трезвонить. **Uderzyć na trwogę**, ударить въ набатъ. **Piorun uderzył**, громъ ударилъ. * **Poty uderzają na mnie**, потъ выступаетъ у меня. **Trwoga na nich uderzyła**, страхъ овладѣлъ ими, обуялъ ими. * **Uderzyć do kogo**, обратиться, сунуться, относиться къ кому-либо. **Gdzie tylko uderzę, wszędzie mi dają odprawę**, куда ни сунусь, вездѣ

мнѣ отказываютъ, куда ни сунься, везде неудачи. || Uderzać się, Uderzyć się, ударяться, удариться, стукаться, стукнуться; || сталкиваться, столкнуться.

Uderzający, ударяющій; || разительный, поразительный, бросающійся въ глаза. **Uderzające podobieństwo**, разительное сходство.

Uderzanie, Uderzenie, -nia, *ср.* удареніе, пораженіе, ударъ; || біеніе, бой; || *Воен.* атака, натискъ. **Uderzenie pioruna**, ударъ грома. **Uderzenie pulsu**, біеніе пульса. **Uderzenie jazdy**, атака кавалеріи. **Uderzenie w bębny**, барабанный бой. **Uderzenie dzwonu**, ударъ колокола, звонъ.

Udeterminowany, постановленный, окончательно опредѣлённый, обозначенный; || срочный.

Udławić, задушить, удушить; || задавить, удавить. || **Udławić się**, удавиться, задохнуться.

Udo, -a, *ср.* **Ud**, -a, *м.* бедро, бедренная кость, лядвея, ляжка (*у человѣка, у лошади*). **Udko**, -a, *ср.* **Udziec**, -dźca, *м.* **Udzik**, -a, *м.* jeleni, sarni, wieprzowy, ляжка оленя, дикой козы, кабана; || полотокъ, половина птицы вдоль разрѣзанной. || **Udko**, -a, *ср.* птичья ножка.

Udobruchać, смягчить, утишить, успокоить, усмирить, укротить. || **Udobruchać się**, смягчиться, утихнуть, успокоиться, усмириться, укротиться.

Udobrzenie, *см.* **Ulepszenie**.

Udobrzyć, *см.* **Ulepszyć**.

Udogodnienie, -nia, *ср.* удобство, угодье, угода; || льгота.

Udoić, надоить (*молока*), *см.* **Doić**. || * **Udoić się**, напиться пьянымъ, нализаться.

Udój, -ju, *м.* удой (*молока*).

Udokładniać, **Udokładnić**, дополнять, дополнить, прибавлять, прибавить.

Udolność, -ści, *ж.* *Неуп.* способность (*къ чему*).

Udoskonalenie, -nia, *ср.* усовершенствованіе, *см.* **Doskonalenie**.

Udoskonalić, усовершенствовать, *см.* **Doskonalić**.

Udoskonalony, усовершенствованный.

Udowadniać, **Udowodnić**, доказывать, доказать.

Udowodnienie, -nia, *ср.* доказываніе.

Udowy, бедряный, лядвейный.

Udręczać, **Udręczyć**, удручать, удручить, утѣснять, угнетать, изнурять, изнурить, *см.* **Dręczyć**.

Udręczenie, -nia, *ср.* удрученіе, угнетеніе, утѣсненіе, мученіе, изнуреніе; || скорбь, печаль; || безпокойство.

Udrobić, отломить кусочекъ (*хлѣба*).

Udry, *Нескл.* употребляется только въ слѣдующемъ выраженіи: **Na udry z kim iść**, драться съ кѣмъ, лѣзть въ драку.

Udusić, *см.* **Dusić**.

Udyszeć się, *см.* **Zadyszeć się**.

Udział, -u, *м.* участіе, соучастіе; || сообщеніе; || удѣлъ, доля, часть, пай; || * участь, доля, предназначеніе, жребій, судьба. **Mieć udział w czém**, принимать въ чёмъ участіе. **Mieć co w udziale**, получить какую-нибудь часть, долю. **Udział w spółce finansowéj**, пай въ финансовомъ товариществѣ. **Udział majątku zadatkowy na przyszły spadek**, часть имущества въ зачётъ будущаго наслѣдства. **Ileść zadatkowa na przyszły udział spadkowy**, часть имущества отдаваемая въ зачётъ будущей наслѣдственной части.

Udziałać, учинить, совершить, сдѣлать, произвести.

Udziałowy, частный, отдѣльный; || паевой, относящійся къ паю, къ участку, къ долѣ.

Udziec, -dźca, *м.*, *см.* **Ud**, **Udo**.

Udzielać, **Udzielić** (*komu czego*), сообщать, сообщить (*что*); || жаловать, пожаловать, передавать, передать, даровать (*что*); || надѣлять, надѣлить, снабжать, снабдить; || помогать, помочь, пособлять, пособить. **Udzielić komu jakiéj wiadomości**, сообщить кому какое-либо извѣстіе. **Udzielić komu prawa do czego**, передать кому право на что.

Udzielanie, **Udzielenie**, -nia, *ср.* сообщеніе; || пожалованіе; || передача, уступка.

Udzielnie, отдѣльно, особенно; || независимо.

Udzielność, -ści, *ж.* сообщительность; || независимость.

Udzielny, независимый, самостоятельный; || удѣльный.

Udzierać, **Udrzeć**, отдирать, отодрать, отрывать, оторвать, отнимать, отнять.

Udzierżeć, удержать.

Udzik, -a, *м.*, *см.* **Ud**, **Udo**.

Udźwignąć, поднять, приподнять, поднести, снести.

Uf, **Ufiec**, *см.* **Huf**.

Ufać, **Zaufać**, (*Стар.* **Dufać**), надѣяться, уповать, (*на кого*); || полагаться (*на кого*). **Ufać czyjéj łasce**, надѣяться на чью-либо милость. **Ufać komu**, довѣрять кому, полагаться на кого. **Ufać w Bogu**, уповать на Бога. **Nie ufaj tylko sobie**, не довѣряй только самому себѣ, не полагайся на самого себя.

Ufanie, -nia, (*Стар.* **Dufanie**), *ср.* упованіе, довѣріе.

Ufnal, -a, *м.* подковный гвоздь.

Ufnie, (*Стар.* **Ufale**, **Dufale**, **Uffwie**), довѣрчиво, съ полною довѣренностію, благонадёжно; || безпечно, беззаботно.

Ufność, -ści, *ж.* довѣренность, увѣренность, довѣріе; || самонадѣянность.

Ufny, довѣрчивый; || самонадѣянный.

Uformalizować, составить по формѣ.

Uformować, *см.* **Formować**.

Uformowany, образованный, составлен-

ный; || созданный, сотворённый; || сформированный.

Ugadzać, Ugodzić, попадать, попасть; || ударять, ударить, поражать, поразить. **Ugodzić kogo w samo serce**, поразить кого въ самое сердце. || **Ugadzać, Ugodzić kogo**, договаривать, договорить, подряжать, подрядить, нанимать, нанять (*кого*). **Ugadzać, Ugodzić co**, сторговать что-либо, условиться въ цѣнѣ, *см.* **Zgadzać**. || Соглашать, согласить, примирять, примирить, помирить, *см.* **Pogodzić**. || **Ugadzać, Ugodzić komu**, угождать, угодить. || **Ugodzić się (z kim o co)**, условиться, сговориться; *см.* **Zgadzać się**.

Ugaj, -u, *м.* сборка хвороста и сухихъ сучьевъ въ лѣсу.

Ugajne, -ego, *ср.* плата за сборку хвороста и сухихъ сучьевъ въ лѣсу.

Ugajnik, -a, *м.* собирающій хворостъ и сухіе сучья въ лѣсу.

Ugajny, относящійся къ собиранію хвороста и сухихъ сучьевъ въ лѣсу.

Uganiać, Ugonić, Ugnać, угонять, угнать (*скота*); || догонять, догнать, настигать, настичь, нагонять, нагнать кого-либо; || убѣгать, убѣжать, удирать, удрать. || **Uganiać się**, гнаться, бѣгать въ запуски. ***Uganiać się z kim o co**, соперничать, состязаться. || **Uganiać się za kim, za czém**, гоняться за кѣмъ, за чѣмъ, стремиться къ кому, къ чему, преслѣдовать что-либо.

Ugarać, Ugorzyć, обжигать, обжечь, опалить; || *воспламенять, воспламенить. **Ugarać komu**, допекать, досаждать кому. || *Агр.* **Ugorzyć rolę**, оставить пашню подъ паръ. || *Безлич.* **Ugara mię**, мнѣ жарко, душно, несносно, нестерпимо.

Ugasiciel, -a, *м.* гаситель.

Ugasicielka, -i, *ж.* гасительница.

Ugaszać, Ugasić, тушить, потушить, погашать, погасить; || *утолять, утолить, укрощать, укротить. **Ugaszać pragnienie**, утолять жажду, *см.* **Gasić**.

Ugaszanie, Ugaszenie, -nia, *ср.* погашеніе, потушеніе; || погашеніе (*долговъ*); || утоленіе (*жажды*); || укрощеніе (*страстей*).

Ugaszony, погашённый, потушённый; || утолённый (*о жаждѣ*).

Ugięcie, -cia, *ср.* кривизна, нагибина, изгибъ; || осѣданіе, опусканіе.

Ugier, -gru, *м.* *Минер.* вохра (*краска*).

Uginać, Ugiąć, склонять, склонить, преклонять, преклонить, сгибать, согнуть, нагибать, нагнуть. **Ugiąć przed kim kolana**, преклонить, склонить колѣна предъ кѣмъ.

Ugładzić, пригладить, разгладить.

Ugłaskać, приручать, дѣлать ручнымъ; || пріучать.

Ugłaskanie, -nia, *ср.* укрощеніе, освоеніе.

Ugłaskany, прирученный; || пріученный; || укрощённый, усмирённый.

Ugnać, перегнать.

Ugniatać, Ugnieść, уминать, умять (*глину*); || скатывать (*шарики, комки тѣста*).

Ugnić, сгнить.

Ugnicie, -cia, *ср.* гніеніе.

Ugniły, сгнившій.

Ugnoić, унавозить (*землю*).

Ugoda, -y, *ж.* мировая сдѣлка; || миръ, примиреніе; || договоръ, условіе, уговоръ.

Ugodnie, условно, съ условіемъ, по договору, по условію.

Ugodny, условный, договорный; || мировой.

Ugodzenie, -nia, *ср.* примиреніе, соглашеніе.

Ugodzić, Ugodzić się, *см.* **Ugadzać**.

Ugoić, вылѣчить, изцѣлить.

Ugonić, нагнать, настичь.

Ugonny, легко настигаемый, уловимый.

Ugor, Ugór, -oru, *м.* переложъ, паренина, паровое поле, пашня оставленная подъ паромъ.

Ugorny, паровой, *см.* **Ugor**.

Ugorować, *Агр.* оставлять пашню подъ паръ, въ залежь.

Ugorowy, *Агр.* паровой.

Ugorzyć, *см.* **Ugarać**.

Ugościć, угостить.

Ugoszczenie, -nia, *ср.* угощеніе.

Ugotować, *см.* **Gotować**.

Ugruntować, основать; || устроить; || учредить; || заложить; || *упрочить; *см.* **Gruntować**.

Ugruntowany, основательный, упроченный.

Ugryźć, угрызть, укусить, откусить; || *уязвить.

Ugryzek, -zka, *м.* огрызокъ.

Ugryzienie, -nia, *ср.* угрызеніе, укушеніе, уязвленіе.

Ugryziony, укушенный, уязвлённый.

Ugryźliwie, язвительно, колко.

Ugryźliwy, язвительный, колкій.

Ugrzać, согрѣть, разогрѣть.

Ugrząznąć, Ugrzęznąć, погрязнуть, погрузиться, завязнуть, увязнуть, застрять (*въ грязи*).

Uhamować, *см.* **Hamować**.

Uistotnienie, -nia, *ср.* осуществленіе.

Uiszczać, Uiścić, исполнять, исполнить, выполнять, выполнить, совершать, совершить; || осуществлять, осуществить; || *Стар.* поручаться; || *Юрид. Стар.* обезпечить, укрѣпить; || удовлетворить, выплатить. || **Uiszczać się, Uiścić się**, исполняться, исполниться, выполняться, выполниться, совершаться, совершиться; || осуществляться, осуществиться. || **Uiszczać się w długu**, уплатить, заплатить долгъ, расквитаться. **Uiścić się w słowie**, сдержать данное слово, устоять въ словѣ.

Uiszczenie, -nia, *ср.* исполнéніе, выполнéніе, совершéніе, осуществлéніе. || **Uiszczenie się,** уплáта, платёжъ, взносъ, удовлетворéніе; || **Uiszczenie się w słowie,** сдержáніе дáннаго слóва.

Ująć, *см.* **Ujmować.**

Ujadać, лáять, брехáть, гáвкать; || *бранúть, драть гóрло. || **Ujeść,** укусúть, уязвúть.

Ujarzmiać, Ujarzmić, порабощáть, поработúть; || подчинять, подчинúть, покорáть, покорúть, угнетáть.

Ujarzmianie, Ujarzmienie, -nia, *ср.* порабощéніе; || подчинéніе, покорéніе, угнетéніе.

Ujarzmiciel, -a, *м.* поработúтель, покорúтель.

Ujarzmiony, порабощённый, угнетённый.

Ujaśniać, Ujaśnić, объяснять, объяснúть.

Ujątek, -tku, *м.* убáвка, ýбыль, уменьшéніе.

Ujawniać, обнарýживать, заявлять, приводúть въ извѣстность.

Ujawnienie, -nia, *ср.* обнарýженіе, приведéніе въ извѣстность, заявлéніе; || *Юрид.* допущéніе къ разсмотрѣнію.

Ujazd, -u, *м.* вы́ѣздъ, отъѣздъ, отправлéніе, отбы́тіе; || побѣгъ, бѣгство.

Ujechać, *см.* **Ujeżdżać.**

Ujechanie, *см.* **Ujeżdżanie.**

Ujęcie, -cia, *ср.* вы́емка, взятіе, поимка, захвáтъ, задержáніе, арестовáніе; || пріёмъ, ухвáтка; || рукоя́тка, рýчка (*у посýды*); || прóпускъ, убáвка, уменьшéніе; || добы́ча. **Ujęcie złoczyńcy,** поимка престýпника. **Ujęcie kogo za rękę,** пожáтіе рукú комý.

Ujednostajnienie, -nia, *ср.* введéніе однообрáзія.

Ujedwabiać, Ujedwabić, обтя́гивать, обтянýть шёлкомъ; || *украшáть, укрáсить, прикрáшивать, прикрáсить.

Ujemnie, Odjemnie, отрицáтельно.

Ujemność, Odjemność, -ści, *ж.* уёмъ, отбáвка, убáвка, убавлéніе, вы́четъ, вычитáніе. *Мат.* **Znak ujemności (—),** мúнусъ, знакъ вычитáнія.

Ujemny, уёмный, подлежáщій вычитáнію, отбáвкѣ, убáвкѣ; || *Мат. Хим. Физ.* отрицáтельный; || обрáтный, противоположный. **Ujemna droga,** обрáтный путь.

Ujeść, *см.* **Ujadać.**

Ujętny, осязáтельный, легкó схвáтываемый; || *Юрид.* подлежáщій наложéнію арéста или запрещéнія.

Ujeżdżać, Ujechać, уѣзжáть, уѣхать; || ускакáть, обратúться въ бѣгство; || **Ujeżdżać, Ujeździć,** объѣзжáть, объѣздить (*лóшадь*).

Ujeżdżacz, -a, *м.* берéйторъ.

Ujeżdżalnia, -ni, *ж.* манéжъ.

Ujeżdżanie, -nia, *ср.* объѣздъ, объѣзжáніе; || побѣгъ, бѣгство; || объѣзжáніе (*лóшади*).

Ujeżdżony, объѣзженный.

Ujma, -y, *ж.* уёмъ, отбáвка, убáвка; || вредъ, ущéрбъ; || обúда, оскорблéніе; || *Морс.* **Ujmy,** *мн.* верёвки для прикрѣплéнія мачтъ.

Ujmować, Ująć, схвáтывать, схватúть, взять, ловúть, словúть, поймáть; || отнимáть, отня́ть, убавля́ть, убáвить, уменьшáть, уменьшúть; || привлекáть, привлéчь, трóгать, трóнуть; || воздéрживать, воздержáть, обýздывать, обуздáть, унимáть, уня́ть. **Ujmować komu dochodu,** отнимáть, убавля́ть дохóдъ комý. **Ująć za serce,** привлéчь къ себѣ, трóнуть чьё-либо сéрдце. **Ująć kogo,** привлéчь когó къ себѣ, привлéчь на свою стóрону, снискáть чьё-либо расположéніе, любóвь, благосклóнность. || *Безлич.* **Tak mię to ujęło,** э́то меня́ такъ трóнуло, растрóгало. **Ująć ręką,** схвáтить рукóю. **Ująć kogo w pół,** обхватúть, обня́ть когó въ поперёгъ. **Ująć co w należyte karby,** удержáть чтó-либо въ надлежáщихъ границахъ, обуздáть, умѣрить. **Ujmować sobie sławy,** помрачáть свою слáву. **Nie ujmuję ci talentu,** не отнимáю у тебя́ талáнта, не откáзываю тебѣ въ талáнтѣ, признаю твой талáнтъ. || **Ujmować się, Ująć się,** схвáтываться, схватúться, взя́ться, принимáться, приня́ться. **Ująć się za kim, za kogo,** заступáться, заступúться за когó, взять когó подъ свою защúту. **Ująć się o czyję krzywdę,** вступúться за обúженнаго, брать чью-либо стóрону.

Ujmowanie, -nia, *ср.* схвáтываніе, захвáтываніе; || убавлéніе, уменьшéніе; || **Ujmowanie sobie kogo, czyjego serca,** снискáніе чьéй-либо благосклóнность, дрýжбы, любви́, привлечéніе къ себѣ; || **Ujmowanie się za kim,** застýпничество, заступлéніе.

Ujmujący, привлекáтельный, увлекáтельный, плѣнúтельный, восхитúтельный.

Ujrzeć, узрѣть, увидѣть, усмотрѣть.

Ujście, -ścia, *ср.* стокъ, истечéніе; || ýстье (*рѣки*); || дулó (*пýшки*); || гóрлышко (*кувшина и т. п.*); || *Анат.* **Ujście serca,** предсéрдіе, преддвéріе сердéчное; || *Горн.* **Ujście sztolni,** мýндлохъ, ýстье.

Uk, -a, *м. Неуп.* учёный.

Ukajać, Ukoić, успокóивать, усмирять; || **Ukajać się,** успокóиваться, усмиря́ться; || *Неуп.* **Ukajać się czego,** остерегáться, избѣгáть; || *Неуп.* **Ukajać się nad kim, nad czém,** сожалѣть о кóмъ, о чёмъ.

Ukamienować, *см.* **Kamienować.**

Ukamienowanie, *см.* **Kamienowanie.**

Ukapki, -ów, *мн.* капéль, сóрное винó, прокáпавшее изъ бóчки въ подставленную подъ неё шáйку.

Ukarać, Ukarać się, *см.* **Karać.**

Ukaranie, *см.* **Karanie.**

Ukarany, *см.* **Karany.**

Ukarmić, *см.* **Karmić.**

Ukartować, *см.* **Kartować.**

Ukartowany, *см.* **Kartowany.**

Ukąsić, укусить, откусить; || ужалить (*о змѣѣ, пчелѣ и т. п.*). **Ukąsić się w język**, прикусить себѣ языкъ.

Ukąszenie, **-nia**, *ср.* укушеніе; || ужаленіе (*змѣй, пчелъ и т. п.*).

Ukaz, **-u**, *м.* **Ukazka**, **-i**, *ж.* предъявленіе, представленіе; || выставка, показываніе. *см.* **Ukazanie**; || появленіе, явленіе; || указъ, повелѣніе. **Najwyższy ukaz**, высочайшій указъ.

Ukazanie, **-nia**, *ср.* указаніе, представленіе, предъявленіе.

Ukazicjel, **-a**, *м.* объявитель, предъявитель.

Ukazny, явственный, вразумительный, ясный, положительный, точный; || подлинный, формальный; || достовѣрный, утвердительный; || указный, предписанный указомъ.

Ukazywać, **Ukazać**, указывать, указать, показывать, показать; || объявлять, объявать, предъявлять, предъявить. || **Ukazywać się**, **Ukazać się**, указываться, указаться, показываться, показаться.

Układ, **-u**, *м.* составъ порядокъ, расположеніе, система; || проектъ, планъ, начертаніе; || **Układ poematu**, расположеніе поэмы; || **Układ roślin**, система растеній; || **Układ z kim**, сдѣлка, уговоръ; || **Układ pojednawczy**, полюбовная, мировая сдѣлка; || **Układy**, *мн.* переговоры; || **Układ powierzchowny**, наружный видъ, осанка, поступь.

Układać, **Ułożyć**, укладывать, уложить; || приводить, привести въ порядокъ, располагать размѣщать, устанавливать, установить; || составлять, составить, сочинять, сочинить; || уравнивать, уровнять. **Układać do poziomu**, выравнивать по натянутому. **Układać co z kim**, предпринимать, затѣвать. **Układać sobie co**, предполагать, дѣлать проекты, замышлять, задумывать, задумать. **Układać kogo do czego**, пріучать кого къ чему, приготавливать. **Ułożyć testament**, составить или сдѣлать завѣщаніе. **Układać włosy**, причесывать волосы. **Ułożyć interesa**, покончить дѣла. **Układać psa**, дрессировать собаку. **Układać wyżła**, выважнвать легавую собаку. || **Układać się**, **Ułożyć się**, укладываться, располагаться, размѣщаться, устроиваться. **Układać się do równowagi**, уравниваться. **Układać się z kim**, входить въ сдѣлку; вести переговоры, условливаться, договариваться. Притворяться, прикидываться, лицемѣрить. **Układać się komu**, приноравливаться, подлаживаться къ кому, угождать кому.

Układanie, **-nia**, *ср.* расположеніе, установка, размѣщеніе, укладка, укладываніе; || составленіе, составъ; || сочиненіе, твореніе; || притворство, лицемѣріе; || *Плотн.* **Układanie podłóg**, настилка половъ; || **Układanie się z kim**, уговоръ, условіе, взаимное съ кѣмъ-либо соглашеніе; || пріученіе, дрессировка; || уравниваніе, уравненіе.

Układnie, вѣжливо, учтиво, привѣтливо, обходительно; || ловко, расторопно; || притворно, лицемѣрно.

Układność, **-ści**, *ж.* вѣжливость, учтивость, привѣтливость, обходительность; || ловкость, оборотливость, расторопность; || притворство, лицемѣрство, прикидчивость.

Układny, вѣжливый, учтивый, привѣтливый, обходительный; || ловкій, расторопный; || притворный, лицемѣрный.

Ukląść się, улечься, растянуться (*на землѣ*).

Uklej, **-ei**, **Uklejka**, **-i**, *ж.* уклея, уклейка (*рыба*).

Uklękać, **Uklęknąć**, стать или пасть на колѣни.

Ukłób, *см.* **Kłób.**

Ukłon, **-u**, *м.* поклонъ.

Ukłonić się, *см.* **Kłaniać się.**

Ukłonny, учтивый, вѣжливый, обходительный, почтительный.

Uknować, *см.* **Knować.**

Uknucie, *см.* **Knowanie.**

Ukochać, полюбить.

Ukochany, возлюбленный.

Ukoić, *см.* **Koić**, **Ukajać.**

Ukojenie, **-nia**, *ср.* успокоеніе, умиреніе, смягченіе, облегченіе.

Ukołysać, убаюкать, укачать, усыпить (*дѣтей*); || успокоить, умирить, утѣшить.

Ukończenie, **-nia**, *ср.* окончаніе.

Ukończony, оконченный.

Ukończyć, окончить.

Ukontentować, *см.* **Kontentować.**

Ukontentowany, довольный, удовлетворённый.

Ukor, **-u**, *м. см.* **Ukorzenie**, **Upokorzenie.**

Ukoralić, *см.* **Koralić.**

Ukoronować, *см.* **Koronować.**

Ukoronowanie, *см.* **Koronowanie.**

Ukoronowany, коронованный.

Ukorzenie, **-nia**, *ср.* смиреніе; || униженіе.

Ukorzony, *см.* **Upokorzony.**

Ukorzyć, *см.* **Upokorzyć.**

Ukos, **-a**, или **-u**, *м.* косье, косина, косость, кривизна. **Ukosem**, **Z ukosa**, **Na ukos**, наискось, наискось, вкось, косо, вбокъ, поперёгъ; || скошенное сѣно, сѣнокосъ, покосъ.

Ukośnie, *Нар.* діагонально, косонно, наискось, косвенно.

Ukośność, **-ści**, *ж.* косвенность.

Ukośny, діагональный, косой, косвенный, наклонный.

Ukować, **Ukuć**, *см.* **Kować.**

Ukracać, **Ukrócić**, укорачивать, укоротать, сокращать, сократить.

Ułatwianie, Ułatwienie, -nia, *ср.* облегчéніе, содѣйствіе, помогáніе, пóмощь.

Ulatywać, Ulatać, Ulecieć, улетáть, улетѣть.

Uławicenie, -nia, *ср. Горн.* слоевáтость.

Ułazić, Uleźć, тащи́ться, ползти́.

Ulecieć, *см.* **Ulatywać.**

Uleczenie, -nia, *ср.* излѣчéніе, изцѣлéніе. **Do uleczenia,** э́то излѣчи́мо, мóжно излѣчи́ть.

Uleczony, излѣчённый, вы́лѣченный, изцѣлённый, вы́здоровѣвшій.

Uleczyć, излѣчи́ть, вы́лѣчить, изцѣли́ть; || **Uleczyć się,** вы́лѣчиться, излѣчи́ться, вы́здоровѣть.

Ulegać, Uledz (pod czém, czemu), изнемогáть, изнемóчь, пáдать, пасть, поддавáться, поддáться, не устоя́ть; || уступáть, уступи́ть, снисходи́ть, снизойти́; || подчиня́ться, подчини́ться, покоря́ться, покори́ться, подлежáть, подвергáться; || **Ulegać się, Uleżeć się,** улéживаться, улéчься; || отлéживаться, отлежáться (*о плодáхъ*); || улежáться, уби́ться (*о землѣ*); || слежáться (*о хлѣбѣ*).

Ulegający, снисходи́тельный, усту́пчивый, подáтливый; || подвѣ́домый.

Ulegalizowany, узаконённый.

Uleganie, -nia, *ср.* изнеможéніе; || подáтливость, усту́пчивость; || подчинéніе.

Uległość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, усту́пчивость, угóдливость, угождéніе; || пóкóрность, подчинéнность, зави́симость, послушáніе, повиновéніе. **Uległość prawu,** повиновéніе закóну.

Uległy, покóрный, усту́пчивый; || подчинéнный, зави́симый; || *см.* **Uleżały.**

Ulęknąć się, Uląc się, испугáться.

Ulęknienie, -nia, *ср.* испу́гъ.

Ulep, Julep, -u, *м. Мед.* прохлади́тельное питьё; || *см.* **Zlep, Zlepek.**

Ulepiać, Ulepić, *см.* **Lepić.**

Ulepszać, Ulepszyć, улучшáть, улу́чшить.

Ulepszanie, Ulepszenie, -nia, *ср.* улучшéніе.

Ulewa, -y, *ж.* ли́вень, проливнóй дождь.

Ulewać, Ulać, отливáть, отли́ть, сливáть, слить; || формовáть, выливáть въ фóрму, распла́вливать, расплавля́ть, отливáть.

Ulewny, проливнóй.

Uleżałka, Ulężałka, -i, *ж.* толокня́ная, вязкая гру́ша.

Uleżały, Uległy, твёрдый, плóтный, улежáвшійся, слежáвшійся.

Uleźć, *см.* **Ułazić.**

Uleżeć się, *см.* **Ulegać się.**

Ulga, -i, *ж.* облегчéніе, утѣшéніе; || льгóта, облегчéніе отъ налóговъ, отъ рабóты *или* взыскáнія.

Ulgnąć, *см.* **Lgnąć.**

Ulica, -y, *ж.* у́лица. **Ulica poprzeczna,** переу́локъ. **Ulica bez wyjścia,** глухóй переу́локъ, зау́локъ; || аллéя, прóсадь.

Uliczka, -i, *ж.* переу́локъ, у́личка.

Ulicznik, -a, *м.* у́личный мальчи́шка, шалу́нъ.

Uliczny, у́личный.

Ulik, -a, *м.* небольшóй у́лей.

Ulitować się, сжáлиться.

Ulizać, вы́лизать.

Ułoić, *см.* **Łoić.**

Ulskować, *см.* **Lokować.**

Ułomać, *см.* **Ułomać.**

Ułomek, *см.* **Ułamek.**

Ułomność, -ści, *ж.* слáбость, несовершéнство, недостáтокъ, погрѣ́шность, порóкъ; || увѣ́чье, безобрáзіе, урóдливость. **Ułomność ciała,** тѣлéсные недостáтки. **Każdy ma swoje ułomności,** у кáждаго есть свои́ слáбости, нѣтъ человѣ́ка безъ недостáтковъ (*прáвственныхъ*).

Ułomny, слáбый, несовершéнный, порóчный; || увѣ́чный, безобрáзный, урóдливый; || *Грам.* непóлный (*глагóлъ*).

Ulot, -u, *м.* улетáніе, отлётъ, полётъ.

Ulotny, летýчій; || бѣ́глый; || скоротéчный, преходя́щій, кратковрéменный. **Pismo ulotne,** журнáлъ для лёгкаго чтéнія; || *Хим.* летýчій.

Ułów, -owu, *м.* улóвъ, лóвля, ловъ.

Ułowić, улови́ть, налови́ть, пойма́ть, *см.* **Łowić. Ułowić kogo,** схвати́ть когó, *поддѣ́ть когó; || **Ułowić się,** попáсться, въ просáкъ, въ сѣ́ти.

Ułownica, -y, *ж.* пчёльникъ, *см.* **Pasieka, Pszczelnik.**

Ulewy, у́лейный.

Ułożenie, -nia, *ср.* нравъ, харáктеръ; || обращéніе; обхождéніе, манéры; || кару́жность, осáнка; || **Ułożenie darniny warstwami,** клáдка дёрну ряда́ми, въ стѣ́ну.

Ułożyć, *см.* **Układać.**

Ulubić, полюби́ть, возлюби́ть.

Ulubienica, -y, *ж.* люби́мица, фавори́тка.

Ulubieniec, -ńca, *м.* люби́мецъ, фавори́тъ.

Ulubiony, возлю́бленный.

Ułuda, -y, *ж.* привлекáтельность, обольщéніе, прельщéніе, примáнка, соблáзнъ; || обая́ніе, очаровáніе; || * ослѣплéніе, помрачéніе; || обмáнъ, заблуждéніе, при́зракъ.

Ułudzenie, -nia, *ср.* обольщéніе, прельщéніе, соблáзнъ.

Ułudzić, обольсти́ть, прельсти́ть.

Ułupać, отколóть, отщепи́ть, отломи́ть.

Ułupek, -pka, *м.* оскóлокъ, облóмокъ, щепá, лучи́на.

Ulżenie, -nia, *ср.* облегчéніе, утѣшéніе.

Ulżywać, Ulżyć, облегчáть, облегчи́ть, успокóивать, успокóить, утишáть, утиши́ть, утѣшáть, утѣ́шить. **Ulżyć komu ciężaru,** снимáть ли́шнюю тя́жесть, уменьши́ть тя́жесть, облегчи́ть. **Ulżyć**

Ukradkiem, Ukradką, W ukradki, укра́дкою, тайко́мъ, тихо́нько.

Ukradkowe, потае́нно, скры́тно, та́йно.

Ukradkowy, потае́нный, скры́тный, та́йный, потайно́й, сокрове́нный, секре́тный.

Ukradziony, укра́денный.

Ukrajać, Ukroić, отрѣ́зать, открои́ть.

Ukraść, *см.* **Kraść**.

Ukrasić, *см.* **Krasić**.

Ukręcać, Ukręcić, свива́ть, сви́ть; || свёртывать, сверну́ть. **Ukręcić klucz**, сверну́ть, испо́ртить ключъ. **Ukręcić łeb**, сверну́ть го́лову. **Ukręcić powróz**, свить верёвку.

Ukrócenie, -nia, *ср.* укороче́ніе, урѣ́зываніе, сокраще́ніе, убавле́ніе.

Ukrócić, *см.* **Ukracać**.

Ukrócony, укоро́ченный, урѣ́занный, сокращённый, уба́вленный.

Ukroić, *см.* **Ukrajać**.

Ukrop, -u, *м.* кипято́къ.

Ukrótny, укроти́мый; || *Охот.* приручнённый, осво́енный.

Ukruch, -a, *м.* крохá, отло́мокъ, обло́мокъ, осно́локъ.

Ukruszyć (czego), отлома́ть, отломи́ть, слома́ть, сломи́ть. **Ukruszyć sobie zęba**, слома́ть себѣ́ зубъ. **Ukruszyć chleba**, отлома́ть хлѣ́ба, отломи́ть кусо́чекъ хлѣ́ба. || **Ukruszyć się**, отлома́ться, отломи́ться, слома́ться, сломи́ться.

Ukrwawić, окрова́вить.

Ukryć, Ukryć się, *см.* **Ukrywać**.

Ukrycie, -cia, *ср.* прикры́тіе; || приста́нище, убѣ́жище, прито́нъ.

Ukryty, прикры́тый, скры́тый, спря́танный; || скры́тный, секре́тный.

Ukrywać, Ukryć, укрыва́ть, укры́ть, скрыва́ть, скрыть, прикрыва́ть, прикры́ть.

Ukrywający, укрыва́ющій, укрыва́тель.

Ukrywka, -i, *ж.* ута́йка, ута́иваніе, скрыва́ніе, прикры́тіе; || потае́нное мѣ́сто, тайни́къ.

Ukrzepiać, Ukrzepić, *см.* **Krzepić**.

Ukrzywdzenie, -nia, *ср.* вредъ, убы́токъ, уще́рбъ; || несправедли́вость, нанесе́ніе оби́ды, *см.* **Krzywda**. || **Ukrzywdzenie na wadze**, обвѣ́съ. **Ukrzywdzenie na miarze**, обмѣ́ръ.

Ukrzywdzić, *см.* **Krzywdzić**.

Ukrzywdziciel, *см.* **Krzywdziciel**.

Ukrzywdzony, потерпѣ́вшій убы́токъ, уще́рбъ, понёсшій вредъ; || оби́женный, оскорблённый.

Ukrzyżować, распя́ть на крестѣ́, *см.* **Krzyżować**.

Ukrzyżowanie, -nia, *ср.* кре́стное распя́тіе, распина́ніе на крестѣ́, *см.* **Krzyżowanie**.

Ukrzyżowany, распя́тый на крестѣ́.

Ukształcenie, -nia, *ср.* образова́ніе.

Ukształcić, образова́ть, *см.* **Kształcić**.

Ukształtować, образова́ть, прида́ть лоскъ, прида́ть лу́чшій видъ, укра́сить, обдѣ́лать, отдѣ́лать, обрабо́тать, вы́работать. || **Ukształtować się**, образова́ться, соста́виться, улу́чшиться, приня́ть лу́чшій видъ, лу́чшую фо́рму,

Ukuć, *см.* **Kuć**.

Ukurzony, запылённый, покры́тый пы́лью.

Ukuszać, Ukusić, *Стар.* вкуша́ть, вкуси́ть, отвѣ́дывать, отвѣ́дать.

Ukwalifikować, *см.* **Kwalifikować**.

Ukwalifikowanie, -nia, *ср. см.* **Kwalifikowanie**.

Ukwalifikowany, имѣ́ющій пра́во; || приспосо́бленный.

Ukwap, -u, *м. Неуп.* торопли́вость, опроме́тчивость, изли́шняя поспѣ́шность; || *Вот.* ко́шечья ла́пка (*растéніе*).

Ukwapić (co), поторопи́ть, ускори́ть. || **Ukwapić się**, поторопи́ться, поспѣши́ть.

Ukwapliwie, *Нар.* торопли́во, поспѣ́шно, опроме́тчиво, стреми́тельно, очертя́ го́лову.

Ukwapliwość, ści, *ж.* торопли́вость, поспѣ́шность, опроме́тчивость, стреми́тельность, *см.* **Skwapliwość**.

Ukwapliwy, торопли́вый, поспѣ́шный, опроме́тчивый, стреми́тельный,

Ul, -a, *м.* у́лей. || *Стар.* ве́редъ, чи́рей.

Ulać, *см.* **Ulewać**.

Ułacniać, Ułacnić, облегча́ть, облегчи́ть.

Ułacniany, облегчённый.

Ułakomić się, *см.* **Łakomić się**.

Ułam, -u, *м.* отло́мокъ, обло́мокъ.

Ułamać, отлома́ть, облома́ть.

Ułamek, Ułomek, -mku, отры́вокъ; || *Мат.* дробь. **Ułamki dziesiętne**, десяти́чныя дро́би.

Ułamkowy, дро́бный.

Ułamywać, Ułamać, отла́мывать, отломи́ть.

Ułan, -a, *м. Воен.* ула́нъ.

Ulany, вы́литый.

Ułapić, схвати́ть, пойма́ть.

Ułasić się, подольсти́ться, подла́диться.

Ułaskawiać, Ułaskawić, ми́ловать, поми́ловать, проща́ть, прости́ть.

Ułaskawienie, -nia, *ср.* поми́лованіе, проще́ніе.

Ułaskawiony, поми́лованный, прощённый, получи́вшій проще́ніе.

Ulatać, *см.* **Ulatywać**.

Ulatniać, Ulotnić, *Хим.* выпа́ривать, испаря́ть: || **Ulatniać się, Ulotnić się**, улету́чиваться, улету́читься. испаря́ться, испа́риться, выдыха́ть, вы́дохнуться.

Ulatnianie, Ulotnienie, -nia, *ср.* испаре́ніе, превраще́ніе въ пары́, улету́чиваніе, возго́нка; || *Хим.* выпа́риваніе.

Ułatwiać, Ułatwić, облегча́ть, облегчи́ть (*что́*), спосо́бствовать, помога́ть (*чему́*).

komu boleści, облегчи́ть кому́ боль. Ulżyło mi, мнѣ сдѣлалось лёгче.

Um, -u, *м.* умъ, *см.* Rozum.

Umacniać, Umocnić, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть. || Umacniać się, Umocnić się, укрѣпля́ться, укрѣпи́ться.

Umaczać, Umoczyć, мочи́ть, намочи́ть, мака́ть, макну́ть.

Umączyć, замучни́ть, запа́чкать, осы́пать муко́ю.

Umalić, ума́лить, уба́вить, уменьши́ть.

Umalować, *см.* Malować.

Umarcie, -cia, *ср. Стар.* кончи́на, смерть, *см.* Smierć.

Umarły, поко́йникъ, мертве́цъ, усо́пшій, умёршій, мёртвый.

Umartwienie, -nia, *ср.* изнеможе́ніе, умерщвлёніе; || огорче́ніе, скорбь, прискорбіе.

Umarzać, Umorzyć, умерщвля́ть, умертви́ть, причиня́ть, причини́ть смерть; || мори́ть замори́ть (*голодомъ*); || погаша́ть, погаси́ть (*долги*), уплати́ть; || обу́здывать, укроща́ть (*страсти*); || Umorzyć sprawę, прекрати́ть дѣло.

Umarzanie, Umorzenie, -nia, *ср.* умерщвле́ніе; || обузда́ніе, укроще́ніе, *см.* Umorzenie.

Umarzły, замёрзшій.

Umarznąć, замёрзнуть.

Umarznienie, -nia, *ср.* замерза́ніе.

Umawiać, Umówić (co z kim), догова́ривать, договори́ть, нанима́ть, наня́ть. Umówić sobie sługę, договори́ть себѣ́ слугу́, наня́ть слугу́. Umówić mieszkanie, наня́ть кварти́ру. || Umawiać się, Umówić się, догова́риваться, договори́ться, усло́вливаться, усло́виться, сгова́риваться, сговори́ться; || спо́рить, состя́заться на слова́хъ, входи́ть въ пре́нія.

Umazywać, Umazać, выма́зывать, вы́мазать; || па́чкать, запа́чкать, мара́ть, замара́ть.

Umbra, -y, *ж.* у́мбра, земляна́я поро́да. || *Стар.* тѣнь, сѣнь, *см.* Cień.

Umbrela, Umbrelka, -i, *ж.* глазно́й зо́нтикъ; || ла́мповый зо́нтикъ. || *Стар.* Umbrelka, -i, *ж.* да́мскій зо́нтикъ.

Umęczenie, -nia, *ср.* му́ченичество; || му́ка, муче́ніе; || страда́нія.

Umęczyć, заму́чить.

Umerlak, -a, *м.* живо́й мертве́цъ; || *Прост.* поко́йникъ.

Umiąć, смять.

Umiar, -u, *м.* симе́трія, соразмѣ́рность. *Стар.* умѣ́ренность, воздержа́ніе.

Umiarkować, сообрази́ть, приноровить, *см.* Miarkować; || соразмѣ́рить. || Umiarkować się, воздержа́ться, удержа́ть себя́ но.

Umiarkowanie, *Нар.* умѣ́ренно, воздёрж-

Umiarkowanie, -nia, *ср.* умѣ́ренность, воздёржность, воздержа́ніе.

Umiarkowany, умѣ́ренный, воздёржный.

Umiatać, Umieść, замета́ть, мести́, вымета́ть, подмета́ть, замести́, заме́сть, вы́месть, подме́сть.

Umieć, умѣ́ть, знать, вѣ́дать. Umieć po łacinie, знать по-лати́ни. Umieć matematykę, знать матема́тику. Umieć wiele języków, умѣ́ть говори́ть на мно́гихъ языка́хъ, знать мно́го языко́въ. Nie umiem sobie poradzić, не зна́ю, что́ дѣ́лать, куда́ го́лову приклони́ть. Umie żyć na świecie, умѣ́етъ жить въ свѣ́тѣ. Umiejący czytać i pisać, гра́мотный.

Umiecenie, -nia, *ср.* смета́ніе, подмета́ніе.

Umieciony, вы́метенный, подметённый, заметённый.

Umiejętnie, *Нар.* учёно, по учёному, учёнымъ о́бразомъ, съ зна́ніемъ дѣ́ла.

Umiejętność, -ści, *ж.* зна́ніе, нау́ка; || умѣ́ніе. Umiejętność życia, умѣ́ніе жить. Umiejętności ścisłe, то́чныя нау́ки.

Umiejętny, учёный, зна́ющій, свѣ́дущій, о́пытный; || иску́сный, спосо́бный, смышлёный.

Umiękczyć, смягчи́ть.

Umierać, Umrzeć, умира́ть, умере́ть.

Umierzyć, измѣ́рить; || Umierzyć co z czém, соразмѣ́рить; || ошиби́ться въ мѣ́рѣ, измѣ́рить ли́шнее; || Umierzyć gdzie, w co, попа́сть куда́, во что́, мѣ́тко уда́рить.

Umieszczać, Umieścić, умѣща́ть, умѣсти́ть, помѣща́ть, помѣсти́ть.

Umilać, Umilić, украша́ть, укра́сить, придава́ть, прида́ть красоту́ или прія́тность.

Umilknąć, замолча́ть, замо́лкнуть.

Umilknienie, -nia, *ср.* молча́ніе, безмо́лвіе.

Umiłować, полюби́ть (*что́*), пристрасти́ться (*къ чему́*).

Umizg, -u, *м.* ла́ска, ласка́тельство, привѣ́тливость; || уха́живаніе (*за женщиною*); уго́дливость.

Umizgać się, Umizgnąć się, ласка́ться, приласка́ться, стара́ться пріобрѣ́сть любо́вь ла́скою, привѣ́тливостью, нѣ́жнымъ обраще́ніемъ; || стара́ться пра́виться, любе́зничать. Umizgać się do panny, уха́живать за дѣ́вушкою.

Umizgalska, -skiéj, *ж.* коке́тка, преле́стница, любе́зница.

Umizgalski, -ego, *м.* коке́тливый, любе́зникъ, волоки́та.

Umizgalstwo, -a, *ср.* коке́тство, коке́тничаніе, любе́зничаніе, волоки́тство.

Umkliwy, ши́бкій, бы́стрый, ско́рый, пры́тній, прово́рный, увёртливый.

Umleć, смоло́ть.

Umłot, -u, *м.* у́молотъ.

Umnictwo, -a, *ср.* иску́сство; || нау́ка объ изъя́щномъ.

Umniejszać, Umniejszyć, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, убави́ть.

Umniejszenie, -nia, *ср.* уменьше́ніе, уба́вка.

Umocniony, укрѣплённый, утверждённый.

Umocować, укрѣпи́ть, утверди́ть. || **Umocować kogo do czego**, уполномо́чить.

Umocowanie, -nia, *ср.* укрѣпле́ніе, утвержде́ніе; || упочномо́ченіе; || позволе́ніе, дозволе́ніе.

Umocowany, полновла́стный; || уполномо́ченный, повѣренный.

Umodlić, умоли́ть, упроси́ть.

Umoknąć, смо́кнуть, промо́кнуть.

Umolestować, надоѣсть, наску́чить.

Umor, -u, *м.* умо́ра, мату́га. **Do umoru, Na umor**, до-упа́ду.

Umordować, *см.* **Zmordować.**

Umorzenie, -nia, *ср.* погаше́ніе, упла́та (*долго́въ*). **Umorzenie niedoborów**, сложе́ніе недо́имокъ со счётовъ. **Umorzenie postępowania sądowego**, *см.* **Perempcja. Umorzenie kary**, отмѣна наказа́нія.

Umotać, запу́тать, затрудни́ть, привести́ въ замѣша́тельство.

Umowa, -y, *ж.* соглаше́ніе; || усло́віе, догово́ръ, контра́ктъ. **Umowa na gotówkę**, усло́віе на нали́чныя де́ньги. **Umowa towarowa (Schlusszettel)**, това́рное усло́віе. **Umowa nadawcza**, догово́ръ на усту́пку.

Umówiny, -owin, *мн.* заключе́ніе усло́вія, договора.

Umowny, усло́вленный, договорный.

Umundurować, обмундирова́ть.

Umundurowanie, -nia, *ср.* обмундирова́ніе.

Umykać, Umknąć, убѣга́ть, убѣжа́ть, избѣга́ть, избѣжа́ть, уходи́ть; || отступа́ть, отступи́ть, уступа́ть, уступи́ть. **Umykaj!** прочь съ доро́ги! **Umknął**, далъ тя́гу, убѣжа́лъ.

Umysł, -u, *м.* духъ; || умъ, ра́зумъ; || смыслъ; || умыселъ, за́мыселъ, намѣре́ніе. **Przytomność umysłu**, прису́тствіе ду́ха. **Osłabiony na umyśle**, слабоу́мный. **Z umysłu**, съ у́мысломъ, умы́шленно.

Umyślić, заду́мать, предумыша́ть, предположи́ть что-либо.

Umyślnie, *Нар.* наро́чно, умы́шленно, съ у́мысломъ, съ намѣре́ніемъ.

Umyślność, -ści, *ж.* умы́шленность.

Umyślny, умы́шленный, наро́чный; || наро́чный гонецъ.

Umysłowy, у́мственный, разу́мный; || духо́вный. **Władze umysłowe**, у́мственныя спосо́бности. **Praca umysłowa**, у́мственный трудъ.

Umyty, умы́тый.

Umywać, Umyć, умыва́ть, умы́ть. || **Umywać się, Umyć się**, умыва́ться, умы́ться.

Umywadlnik, Umywalnik, -a, *м.* **Umywalka, -i, Umywalnica, -y**, *ж.* умыва́льникъ, умыва́льница, лоха́нка, *см.* **Miednica.**

Umywanie, -nia, Umycie, -cia, *ср.* умыва́ніе, омове́ніе.

Unaszać, Unaszać się, *см.* **Unosić.**

Uncja, -ji, *ж.* у́нція, два зо́тн.

Uncdzić, довести́ до нищеты́.

Unieść, Unieść się, *см.* **Unosić.**

Uniesienie, -nia, *ср.* *см.* **Uniesienie**; || восто́ргъ, восхище́ніе.

Unieśmiertelniać, Unieśmiertelnić, обезсме́ртить. || **Unieśmiertelnić się**, обезсме́ртиться, сдѣлаться безсме́ртнымъ.

Unieszczęśliwić сдѣлать несча́стнымъ.

Unieważnić, уничто́жить, отмѣни́ть, отклони́ть.

Unieważnienie, -nia, *ср.* отмѣне́ніе, отклоне́ніе.

Unieważniony, уничто́женный, отмѣнённый, отклонённый, признанный недѣйстви́тельнымъ.

Uniewinniać, Uniewinnić, опра́вдывать, оправда́ть. || **Uniewinniać się, Uniewinnić się**, опра́вдываться, оправда́ться.

Uniewolić, прину́дить, принево́лить.

Uniform, -u, *м.* мундиръ.

Unikać, Uniknąć, избѣга́ть, избѣгнуть, укрыва́ться, укры́ться.

Unikanie, Uniknienie, -nia, *ср.* избѣга́ніе.

Unikat, -u, *м.* оригина́лъ, подлинникъ; || еди́нственный экземпля́ръ ре́дкой кни́ги, моне́ты и т. д.

Unikozemnić, уничижа́ть, уничижи́ть, унижа́ть, уни́зить, приводи́ть въ пре́зрѣніе.

Uniwersał, -u, *м.* универса́лъ, гра́мота, окру́жное объ́вщеніе.

Uniwersytet, -u, *м.* университе́тъ.

Uniżać, Uniżyć, унижа́ть, уни́зить, уничижа́ть, уничижи́ть. || **Uniżyć się, Uniżać się**, унижа́ться, уни́зиться, уничижа́ться, уничижи́ться.

Uniżenie, *Нар.* униже́нно, поко́рно, смире́нно, нижа́йше.

Uniżenie, -nia, *ср.* униже́ніе, уничиже́ніе, поко́рность, смире́ніе.

Uniżoność, -ści, *ж.* униже́нность. рабо́лѣпіе; || почте́ніе, почти́тельность. **Uniżoność komu swoję złożyć**, изъявить кому́ своё почте́ніе, нижа́йшее почте́ніе.

Uniżony, униже́нный, нижа́йшій, поко́рный, поко́рнѣйшій. **Uniżony sługa**, поко́рнѣйшій слуга́.

Unja, -ji, *ж.* у́нія.

Unosić, Unieść, поднима́ть, подня́ть. **Nie uniesiesz tego**, не поднимешь э́того. || Увлека́ть, увле́чь. **Namiętność go uniosła**, страсть увлекла́ его́. || Носи́ть, унести́, похища́ть, похи́тить. || *Охот.* вына́шивать, обуча́ть (*ока́ла, ястреба*). || **Unosi koń**, ло́шадь закусила удила́. || **Unosić życie**, спаса́ть жизнь. || **Unosić się, Unieść się**, носи́ться по во́здуху, лета́ть, пара́ть. || Вспыли́ть, разсерди́ться. || **Une-**

sić się (za czém), увлекáться (чѣмъ), гонáться (за чѣмъ), съ жáромъ стремúться (къ чему); || Unosić się (nad kim, nad czém), восторгáться (чѣмъ), приходáть въ востóргъ (отъ чего), восхищáться (чѣмъ).

Unoszenie, -nia, ср. унесéніе, похищéніе; || Unoszenie się, увлечéніе, восхищéніе.

Unurzać, Unurzyć, погружáть, погрузúть.

Uobecniać, Uobecnić, воспроизводúть, воспроизвестú; || жúво представлять, передавáть, изображáть.

Uobojętnić, отчуждúть, сдѣлать чýждымъ, отстранúть; || Хим. нейтрализовáть.

Uobojętnienie, -nia, ср. Хим. нейтрализáція, осредосолéніе, урáвниваніе.

Uobyczajać, Uobyczaić, образóвывать, образовáть, распространять цивилизóванное общежúтіе, смягчáть прáвы. || Uobyczajać się, образóвываться, свыкáться съ цивилизóваннымъ общежúтіемъ, смягчáть свои прáвы.

Uobyczajenie, -nia, ср. образóванность, смягчéніе прáвовъ, цивилизóванное общежúтіе.

Uogólniać, Uogólnić, обобщáть, обобщúть.

Uogólnienie, -nia, ср. обобщéніе.

Upad, -u, м. употребúтельнѣе Upadek, -dku, м. упáдокъ, падéніе; || разорéніе, лишéніе, потéря; || * пониженіе (кýрсовъ). Upadek kredytu, потéря кредúта. Upadek na majątku, разорéніе имѣнія. Upadek na umyśle, малодýшіе. Upadek na siłach, потéря силъ, см. Perempcja.

Upadać, Upaść, пáдать, пасть, упадáть, упáсть; || изнемогáть, изнемóчь, поддавáться; || разорáться; || Upadać na nogę, хромáть. || Юрид. Odmawiający wykonania przysięgi, powinien upaść ze skargą, éсли кто откáзывается принять присягу, въ такóмъ слýчаѣ егó искъ признаётся непрáвильнымъ.

Upadanie, -nia, ср. пáданіе, разрушéніе, вéтхость; || изнеможéніе.

Upadek, -dku, (см. Upad), падéніе, упáдокъ; || прекращéніе. Upadek terminu, пропущéніе срóка. Upadek procesu, прекращéніе дѣла. Upadek testamentu, отпадéніе, недѣйствúтельность завѣщáнія. Upadek instancji, уничтожéніе производства дѣла.

Upadłość, -ści, ж. упáдокъ; || Ком. банкрóтство, несостоятельность. Upadłość handlowa, глáсная несостоятельность. Upadłość cywilna, несостоятельность во врéмя совершéнія перевóда дóлга.

Upadły, пáдшій, упáвшій. Anioł upadły, пáдшій áнгелъ; || Ком. несостоятельный, обанкрýтившійся.

Upadnięcie, -cia, ср. падéніе, спадéніе.

Upajać, Upoić, поить, напоить; || спáивать, споить (дóпьяна).

Upajający, упоительный.

Upajanie, Upojenia, -nia, ср. упоéніе; || опьянéніе, хмель.

Upakować, упакóвывать, увязывать, укладывать, укýпоривать, тюковáть.

Upał, -u, м. зной, жарá, жаръ.

Upalać, Upalić, сжигáть, сжечь. || Upalać się, Upalić się, сгорáть, сгорѣть, сжигáться, сжéчься; || загорáть, загорѣть (отъ сóлнца).

Upalikować, вбить свáи.

Upamiętały, одýмавшійся, раскáявшійся.

Upamiętanie, -nia, ср. раскáяніе, сознáніе въ своихъ погрѣшностяхъ.

Upamiętniać, Upamiętnić, увѣковѣчивать, увѣковѣчить пáмять о кóмъ-либо, о чёмъ-либо. || Upamiętniać się, Upamiętnić się, оставлять, остáвить пáмять по себѣ, напоминáть, напóмнить о себѣ.

Upamiętywać, Upamiętać, усóвѣщевать, усóвѣстить, убѣждáть, убѣдúть, образýмливать, образýмить. || Upamiętać się, придтú въ себя, образýмиться, одýматься, спохватúться.

Uparcie, Uparte, Нар. упóрно, упрямо.

Upartość, -ści, упóрство, упрямство, см. Uper.

Uparty, упóрный, упрямый, своенрáвный.

Upaść, Upasdź, см. Upadać.

Upatentować, дать патéнтъ, диплóмъ.

Upatentowany, патентóванный.

Upatrek, -trka, м. Бот. конопéльникъ (растéніе).

Upatrywać, Upatrzyć, вúдѣть, увúдѣть, усмáтривать, усмотрѣть, предусмáтривать, предусмотрѣть, предугáдывать, предугадáть; || избирáть, избрáть, выбирáть, выбрать. Upatrywać koniec sprawy, предусмáтривать окончáніе дѣла. Upatrywać czas do czego, избрáть удóбное врéмя, воспóльзоваться удóбнымъ врéменемъ, найтú удóбное врéмя.

Upatrzony, подстережённый, замѣченный, усмóтрѣнный. Grać na upatrzeń, игрáть на вѣрняка. Polowanie na upatrzonego, охóта за подстережённымъ звѣремъ.

Upędzać, Upędzić, загонять, загнáть; || преслѣдовать; || * торопúть, понуждáть къ поспѣшности, къ скорѣйшему исполнéнію. || Upędzać się, гнáться, гоняться (за чѣмъ). || * Wiatry upędzać, прáздно шатáться, шлятьcя.

Upełnomocnić, уполномóчить.

Upętać, опýтать, спýтать.

Upewniać, Upewnić, увѣрять, увѣрить, удостовѣрять, удостовѣрить; || укрѣплять, укрѣпить, утверждáть, утвердить; || обезпéчивать, обезпéчить, упрóчивать, упрóчить. Upewniać się, Upewnić się (o czém), удостовѣряться, удостовѣриться, увѣряться, увѣриться (въ чёмъ); || укрѣпляться, укрѣпиться, утверждáться,

утвердíться ; || обезпéчиваться, обезпéчиться, упрóчиваться, упрóчиться.

Upewnienie, -nia, *ср.* увѣрéніе, удостовѣрéніе; || обезпéченіе, упрóченіе.

Upiąć, *с.м.* **Upinać.**

Upić, Upić się, *см.* **Upijać, Upijać się.**

Upicie się, *с.м.* **Upijanie się.**

Upiec, Upiec się, *с.м.* **Piec.**

Upieczenie, -nia, *ср. см.* **Pieczenie.**

Upieczony, испечённый, изжáренный.

Upięknić, Upiękniać, Upiększać, Upiększyć, украшáть, укрáсить.

Upiększac, *см.* **Upiękniać.**

Upiększanie, Upiększenie, -nia, *ср.* украшéніе, прикрáса.

Upienić, вспѣнить.

Upierać się, Uprzeć się, упóрствовать, сопротивлáться, противúться, упрáмиться.

Upieranie się, -nia się, Uparcie się, -cia się, *ср.* упóрство, сопротивлéніе, упрáмство.

Upierzyć, оперúть. покрúть пéрьями.

Upijać, Upić (czego), отпивáть, отпúть. || **Upijać się, Upić się,** напивáться, напúться, быть пьянымъ.

Upijanie się, -nia się, Upicie się, -cia się, *ср.* опьянéніе, пьянство.

Upilnować, подстерéчь, подкарáулить.

Upiłować, отпилúть, распилúть.

Upinać, Upiąć, прикáлывать, приколóть, пришпúливать, пришпúлить.

Upiór, -ora, *м.* упырь, вампúръ; || *кровопúйца.

Upłacać, Upłacić, уплáчивать, уплатúть, выплáчивать, вы́платить.

Upłacanie, Upłacenie, -nia, *ср.* уплáта, вы́плата.

Upładniać, Upładzać, Upłodnić, оплодотворúть, оплодотворúть; || расположúть.расплодúть; утучнúть,удóбривать.

Upładnianie, Upłodnienie, -nia, *ср.* оплодотворéніе; || расположéніе; || утучнéніе, удобрéніе.

Upłakać się, наплáкаться.

Uplantować, вы́ровнять, сравнúть, нивелировáть; || *начертúть плáнъ, проéктъ, предположúть себѣ что-либо.

Upłaszczyć, сплющить, сдѣлать плóскимъ. сжать.

Upl.tać, Upleść, сплестú, сплесть, свивáть, свить; || **Uplatać co czém,** переплестú, вплестú.

Upiątać, спýтать, запýтать.

Upław, -u, *м.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Upławy, -ów,** *Мед.* бѣли (*жéнская болѣзнь*), || сѣменотечéніе (*у мужчинъ*).

Upławić, спустúть, вы́пустить водý.

Upławny, стóчный. сплáвный.

Upleniać, Upienić (czego), уменьшáть, уменьшúть, умалúть, умáлить.

Upleść, *см.* **Uplatać.**

Upłoszyć, *см.* **Płoszyć.**

Uplot, -u, *м.* плетéніе.

Uplotka, -i, *ж.* плетешóкъ (*изъ волóсъ*), косичка ; || плóскій витóкъ, снурóкъ (*у плáтья*); || гирлáнда, цвѣтóчная ваза, цвѣтóчный вѣнóкъ.

Upluskać, забрызгáть, зашлёпать; || **Upluskać się,** забрúзгаться, зашлёпаться.

Upiwać, оплевáть.

Upłynność, -ści, *ж.* скоротéчность.

Upłynny, скоротéчный.

Upływ, -u, *м.* отплúтіе, стокъ; || прошéствіе, минováніе, истечéніе. **Upływ czasu,** истечéніе, минováніе врéмени. || **Upływ morza,** *см.* **Odpływ.**

Upływać, Upłynąć, уплывáть, уплúть; || протекáть, протéчь; || проходúть, пройтú, миновáть, минýть. **Czas upływa,** врéмя проходúть. **Termin upłynął,** прошёлъ, минýлъ срокъ.

Upodlać, Upodlić, уничижáть, уничижúть, унижáть, унúзить.

Upodlenie, -nia, *ср.* уничижéніе, униженіе, нúзость.

Upodobać sobie (kogo, co), полюбúть кого, находúть удовóльствіе въ чёмъ-либо, пристрастúться къ чему-либо. **Upodobał sobie na wsi,** онъ полюбúлъ деревéнскую жизнь. || **Upodobać się (komu),** понрáвиться. *Безл.* **Upodobało mi się to a to zrobić,** такъ мнѣ угóдно было сдѣлать то и то, мнѣ хотѣлось, такъ мнѣ нрáвилось.

Upodobanie, -nia, *ср.* удовóльствіе, прúятность; || желáніе, склóнность; || вкусъ; || вóля, прúхоть; || угóда; || усмотрѣніе, благоусмотрѣніе. **Mieć** *или* **znajdować w czém upodobanie,** находúть въ чёмъ-либо удовóльствіе. **Czynić, postępować według upodobania,** дѣйствовать по своемý усмотрѣнію, по своéй вóлѣ, по своемý желáнію. **Postąpić według czyjego upodobania,** испóлнить чьё-либо желáніе, сдѣлать что-либо въ угóду кому. **Ożenić się podług upodobania,** *или* **z upodobania,** женúться по склóнности, по стрáсти.

Upodobany, любúмый, прúятный, угóдный.

Upoić, *см.* **Upajać.**

Upojenie, *см.* **Upajanie.**

Upojny, хмельнóй, охмелáющій, опьянáющій; || *упоúтельный.

Upojony, упоённый; || пьúный, опьянéвшій.

Upokarzać, Upokerzyć, усмирúть, усмирúть; || уничижáть, уничижúть; || покорúть, покорúть, преодолѣвáть, преодолѣть; || **Upokarzać się, Upokorzyć się,** смирúться, смирúться, покорúться, покорúться, преодолѣвáть, преодолѣть себя́.

Upokerzenie, -nia, *ср.* смирéніе, униженіе, уничижéніе; || покорéніе.

Upokerzony, уничженный, оскорблённый; || покорённый.

Upoliczkować, надавáть пощёчинъ, отхлестúть по щекáмъ.

Upolować, настрѣлúть (*дичь*) на охóтѣ.

Upominać, Upomnieć, припоминáть, на-

поминáть; || **увѣщавáть, увѣщáть**. **убѣждáть, убѣдúть, уговóривать, уговорúть**. || **Upominać się (czego** *или* **o co)**, проси́ть. **упрáшивать** (*о чёмъ*); || **трéбовать выдáчи, трéбовать назáдъ**.

Upominacz, -a, *м.* **увѣщáтель, увѣщевáющій, уговáривающій кого́-либо**.

Upominalny, увѣщáтельный List upominalny, **увѣщáтельное письмо́**.

Upominanie, Upomnienie, -nia, *ср.* **напоминáніе, увѣщáніе, наставлéніе**; || **Upominanie się, Upomnienie się, упрáшиваніе, трéбованіе**.

Upominek, -nku, *м. Стар.* **предостережéніе, предувѣдомлéніе**; || **подáрокъ на пáмять**.

Upominkowy, подарённый на пáмять.

Upomnieć, *см.* **Upominać**.

Upomnienie, *см.* **Upominanie**.

Upór, -oru, *м.* (*Стар.* **Upora**), **упóрство, упрáмство, настóйчивость, несговóрчивость**; || **запирáтельство**.

Uporczywie, упóрно, упрáмо, настóйчиво.

Uporczywość, -ści, *ж. см.* **Upór**.

Uporczywy, Uporny, упóрный. упрáмый; || **настóйчивый, несговóрчивый**.

Upornica, -y, *ж.* **упрáмица, упрáмая жéнщина**.

Upornie, *Нар.* **упóрно, упрáмо**.

Uporniak, -a, *м.* **упрáмецъ, нéслухъ**.

Uporny, *см.* **Uporczywy**.

Uporządkować, привестú въ порáдокъ, убрáть, устрóить, установúть, размѣстúть.

Uporządkowanie, -nia, *ср.* **расположéніе, распредѣлéніе, приведéніе въ порáдокъ, установка, размѣщéніе**; || *Юрид.* **распредѣлéніе въ порáдкѣ óчереди**.

Uposażać, Uposażyć, дава́ть, дать прида́ное (*за дóчерью*); || ***одарáть, жáловать, надѣля́ть**; || **жéртвовать, назначáть вкладъ** (*на церковь и т. п.*).

Uposażenie, -nia, *ср.* **надѣлéніе прида́нымъ**; || **вкладъ, пожéртвованіе** (*въ церковь и т. п.*); || **основнóй капитáлъ, надѣлъ**.

Upośledzać, Upośledzić, пренебрегáть, пренебрéчь, презирáть, презрéть.

Upoważniać, Upoważnić, уполномóчивать, уполномóчить; || **дава́ть, дать поручéніе. довѣренность**; || **передава́ть, передáть прáво**; || **соизволя́ть. соизволúть, разрѣшáть, разрѣшúть. дозволя́ть, дозволúть**.

Upoważnienie, -nia, *ср.* **разрѣшéніе уполномóченіе**; || **соизволéніе, дозволéніе**; || **довѣренность, поручéніе. Na mocy upoważnienia**, **по довѣренности**.

Upowodować, побудúть, склонúть (*къ чему́*), **дать пóводъ**; || **мотивúровать**.

Upowodowany, побуждённый. вынужденный; || **мотивúрованный**.

Upowszechniać, Upowszechnić, распространя́ть, распространúть, обобща́ть, обобщúть.

Upowszechnianie, Upowszechnienie, -nia, *ср.* **распространéніе, обобщéніе**.

Upowszechniony, распространенный. обобщенный.

Upowszedniać, Upowszednić, вводúть, ввестú во всеобщее употребле́ніе; ***опóшлить**.

Upowszednianie, Upowszednienie, -nia, *ср.* **всеобщее употребле́ніе**; ***опóшленіе**.

Upozornić, придáть лýчшій видъ чему́-либо, прикрáсить. разцвѣтúть.

Upozorować, постáвить на ви́дъ, обратúть вниманіе.

Uprać, *см.* **Prać**.

Upracować się, утомúться, устáть отъ рабóты.

Upragnąć, жáждать, почýвствовать жáжду.

Upragnienie, -nia, *ср.* **жáжда**; || **сúльное желáніе, алчбá, вожделéніе**; || **нетерпѣніе**.

Upragniony, жáждущій; || **желáнный, вожделѣнный**; || **жáдный. Upragniony sławy, жáждущій слáвы, славолюбúвый. Upragniony bogactwa, жáденъ къ богáтству. Jestem wielce upragniony widzieć koniec téj sprawy, мнѣ чрезвычáйно желáтельно увúдѣть конéцъ э́того дѣла. Gość upragniony, желáнный гость**.

Upraszać, Uprosić (kogo o co), упрáшивать, упросúть. Uprosić u kogo co, na kim, вы́просить что́-нибудь у кого́.

Upraszanie, -nia, *ср.* **упрáшиваніе, ходáтайство, домогáтельство**.

Uprawa, -y, *ж.* **(roli), пахáніе, пахотá, вспáшка, обрабóтываніе. обрабóтка землú. Uprawa lasów, лѣсовóдство. Uprawa tytuniu, разведéніе табакý. Uprawa ogrodów, садовóдство. Uprawa roślin, разведéніе растéній. Uprawa umysłu, образовáніе умá**.

Uprawca, -y, *м.* **земледѣлецъ, хлѣбопáшецъ**.

Uprawiać, Uprawić, приготовля́ть, приготóвить. воздѣлывать, воздѣлать; || **вспáхивать. вспахáть, обрабóтывать, обработáть землю**.

Uprawianie, Uprawienie, -nia, *ср.* **приготовлéніе, воздѣлываніе, обрабóтываніе землú**.

Uprawiony, приготóвленный, воздѣланный, обрабóтанный.

Uprawniać, Uprawnić, узаконя́ть, узакони́ть. признавáть, призна́ть закóннымъ; || **скрѣпля́ть. засвидѣтельствовать закóнною фóрмою**.

Uprawnienie, -nia, *р.* **узаконéніе, признáніе закóннымъ**; || **скрѣплéніе. засвидѣтельствованіе закóнною фóрмою**. *Юрид.* **Uprawnienie dzieci naturalnych, узаконéніе дѣтéй рожденныхъ внѣ брáка**.

Uprawniony, узаконенный; || **скрѣплённый, засвидѣтельствованный закóнною фóрмою**.

Uprawny, обрабóтанный, воздѣланный;

|| приготóвленный; || * образóванный. **Umysł uprawny,** образóванный, развúтый умъ.

Uprawomocnić, ввести́ въ зако́нную си́лу, утверди́ть зако́нным поря́дкомъ.

Uprawomocnienie, -nia, *ср.* вступле́ніе въ зако́нную си́лу, призна́ніе зако́нным.

Uprażyć, *см.* **Prażyć.**

Uprojektować, вознаме́риться, предположи́ть себѣ́, соста́вить планъ.

Uprojektowanie, -nia, *ср.* наме́реніе, предположе́ніе, планъ.

Upropercjonować, соразме́рить.

Uprościć, упрости́ть.

Uprosić, *св.* **Upraszać. Uprosić się u kogo,** отпроси́ться у кого́. испра́шивать себѣ́ дозволе́ніе на отлу́чку.

Upreszony, вы́прошенный, вы́моленный.

Uprowadzać, Uprowadzić, уводи́ть, увести́, выводи́ть, вы́вести; || похища́ть, похити́ть; || освобожда́ть. освободи́ть.

Uprowadzenie, -nia, *ср.* уво́дъ, похище́ніе.

Uprowjantować, Uprowidować, снабди́ть жи́зненными припа́сами, *см.* **Prowjantować.**

Upróżniać, Upróżnić (czego), убавля́ть, уба́вить. уменьша́ть, уменьши́ть, умаля́ть, умали́ть. || **Upróżniać się,** лиша́ться.

Uprząść, спрясть. ***Uprząść sobie co w głowie,** вбить себѣ́ что́-либо въ го́лову.

Uprzątać, Uprzątnąć, убира́ть, убра́ть, прибира́ть. прибра́ть. **Uprzątnąć kogo,** спрова́дить кого́ на тотъ свѣ́тъ, изба́виться отъ кого́, уби́ть. **Uprzątnąć wszystkie zawady,** устрани́ть всѣ́ препя́тствія. **Uprzątnąć miejsce,** очи́стить мѣ́сто.

Uprzątniony, убранный, прибранный; || очи́щенный; || устраненный (*отъ препя́тствій, затрудне́ній*).

Uprząż, -ży, *ж.* у́пряжь.

Uprzeć się, *см.* **Upierać się.**

Uprzedni, предварительный.

Uprzedzać, Uprzedzić, опереживать, опереди́ть, обгоня́ть, обогна́ть; || упрежда́ть. упреди́ть, предупрежда́ть, предупреди́ть. предваря́ть, предвари́ть, предувѣдомля́ть. предувѣдоми́ть; предубѣжда́ть, предубѣди́ть. **Uprzedzać czyje życzenia,** предупрежда́ть чьи желя́нія. **Uprzedzić przyjaciela o grożącem mu niebezpieczeństwie,** предупреди́ть прія́теля объ угрожа́ющей ему́ опа́сности. **Uprzedzać się (o kim, o czém),** быть предубѣжде́нным (*про́тивъ кого́, про́тивъ чего́*).

Uprzedzający, извѣсти́тельный, увѣдоми́тельный.

Uprzedzanie, Uprzedzenie, -nia, *ср.* упрежде́ніе, предупрежде́ніе, предвре́ніе, увѣдомле́ніе, предувѣдомле́ніе; || **Uprzedzenie,** предубѣжде́ніе, предразсу́докъ.

Uprzedzony, предупрежде́нный, предвре́нный, предувѣдомленный; || предубѣжде́нный.

Uprzejmie, *Нар.* благоскло́нно, раду́шно, привѣ́тливо, ла́сково, и́скренно.

Uprzejmość, -ści, *ж.* благоскло́нность, раду́шие, привѣ́тливость, ла́сковость, и́скренность.

Uprzejmy, благоскло́нный, радушный, привѣ́тливый, ла́сковый, и́скренній.

Uprzyjemniać, Uprzyjemnić, услажда́ть, усла́дить, дѣ́лать прія́тным, достав-ля́ть удово́льствіе.

Uprzykrzać się, наскуча́ть, наску́чить, докуча́ть, доку́чить, надоѣда́ть, надое́сть, досажда́ть, досади́ть.

Uprzykrzanie się, Uprzykrzenie się, -nia się, *ср.* доку́чливость, надоѣдливость, назо́йливость, доку́ка; || отвраще́ніе.

Uprzykrzenie, *Нар.* доку́чливо, надоѣ́дливо, несно́сно.

Uprzykrzony, доку́чливый, ску́чный, надоѣдливый, несно́сный, назо́йливый.

Uprzytomniać, Uprzytomnić, припоминать, припо́мнить, жи́во представля́ть, представи́ть себѣ́.

Uprzywilejować, дать, пожа́ловать привиле́гію (*кому́*).

Uprzywilejowanie, -nia, *ср.* вы́дача, пожа́лованіе привиле́гіи.

Uprzywilejowany, привилегиро́ванный; || преиму́щественный, по́льзующійся исключи́тельнымъ пра́вомъ.

Upsnąć się, спотыкну́ться, споткну́ться, оступа́ться; || * ошиба́ться, сде́лать про́махъ, сре́заться.

Upstrzyć, Upstrzyć się, *см.* **Pstrzyć.**

Upulchnić, *см.* **Pulchnieć.**

Upust, -u, *м.* стокъ вытека́ніе, истече́ніе; || шлюзъ; || перемы́чка, гать, плоти́на; || *Хир.* фонтане́ль, за́волока; || *Архит.* на́долбня, щитъ.

Upuszczać, Upuścić, упуска́ть, упусти́ть, роня́ть, уро́нить, выпуска́ть, выпустить. спуска́ть, спусти́ть. **Upuścić szklankę,** выпустить изъ рукъ, уро́нить стака́нъ. **Upuścić cugle z rąk,** выпустить во́жжи изъ рукъ. **Upuścić okazją,** упусти́ть, пропусти́ть слу́чай. **Upuścić sprawę,** проигра́ть тя́жбу, дѣ́ло. **Upuścić co w targu,** сдѣлать усту́пку, сба́вить цѣ́ну. **Upuścić wody ze stawu,** спусти́ть во́ду изъ пруда́. **Upuścić komu krew,** пусти́ть, бро́сить кому́ кровь.

Upuszczanie, Upuszczenie, -nia, *ср.* спуска́ніе, спускъ; || истече́ніе, отпуска́ніе, выпуска́ніе; || сба́вка, усту́пка (*въ цѣнѣ*); || **Upuszczenie okazji,** упуще́ніе, пропуще́ніе слу́чая; || **Upuszczenie krwi,** пуска́ніе, броса́ніе кро́ви.

Upyszniać, придать великоле́піе, возвеличить.

Urąbać, отрубя́ть, отколо́ть.

Urabiać, Urobić, сдѣлать, составля́ть, соста́вить, приготовля́ть, пригото́вить, приспособля́ть, приспособить, выраба-

тывать, выработать, отдѣлывать, отдѣлать.

Uraczać, Uraczyć, подчивать, угощивать. **Uraczyć się**, подгулять, напиться пьянымъ.

Urada, -y, *ж. Стар.* постановленіе, опредѣленіе.

Uradować, Uradować się, *см.* **Radować.**

Uradzić, постановить, опредѣлить, рѣшить.

Urągać, Urągać się (z kogo), ругаться, язвительно насмѣхаться, издѣваться, глумиться; || дразнить; || отзываться съ презрѣніемъ о комъ, злословить (*кого*).

Urągacz, -a, *м.* ругатель, поноситель, злословъ.

Urąganie, -nia, *ср.* (*komu*), **Urąganie się (z kogo)**, поруганіе, ругательство, злословіе, злая, горькая насмѣшка, пересмѣиваніе.

Urągliwie, *Нар.* ругательно, язвительно, насмѣшливо.

Urągliwy, ругательный, язвительный, насмѣшливый.

Uraniać, *см.* **Ronić.**

Uranić, *см.* **Ranić, Zranić.**

Urastać, вырастать, возрастать, подростать.

Uratować, спасти, избавить.

Uratowanie, -nia, *ср.* спасеніе, избавленіе.

Uraz, -u, *м. Стар.* ушибъ, поврежденіе, рана; || обида, оскорбленіе, *см.* **Uraza**; || претикновеніе, препятствіе, препона; || *см.* **Ruptura.**

Uraza, -y, *ж.* обида, оскорбленіе. **Mieć urazę do kogo**, быть кѣмъ недовольнымъ, питать неудовольствіе противъ кого, сердиться на кого.

Urażać, Urazić, ушибать, ушибить, повреждать, повредить, ранить, поранить, развереживать, развередить; || оскорблять, оскорбить, разсердить, обижать, обидѣть. || **Urażać się, Urazić się**, ушибаться, ушибиться; || оскорбляться, оскорбиться, обижаться, обидѣться, разсердиться, раздражаться, раздразниться.

Uraziteiność, *см.* **Urażliwość.**

Uraziteiny, *см.* **Urażliwy.**

Urażliwie. *Нар.* оскорбительно.

Urażliwość, -ści, *ж.* обидчивость, щекотливость; || раздражительность, чувствительность; || *Med.* ненавлечимость раны.

Urażliwy, обидчивый, щекотливый; || раздражительный, чувствительный.

Urażony, обиженный, оскорблённый.

Uregestrować, Urejestrować, внести въ списокъ.

Uregulować, *см.* **Regulować.**

Uret, *см.* **Urzet.**

Urlop, -u, *м.* отпускъ, увольненіе. **Na urlopie**, въ отпуску.

Urlopnik, -a, Urlopowany, -ego, *м.* находящійся въ отпуску, отпускной.

Urlopowanie, -nia, *ср.* выдача отпуска.

Urlopowany, находящійся въ отпуску.

Urna, -y, *ж.*, *см.* **Popielnica.**

Urobić, *см.* **Urabiać.**

Urobiony, сдѣланный, выработанный, составленный, приготовленный, приспособленный.

Drobny, удобный для обработки, для отдѣлки; || ковкій, тягучій (*о металлахъ*).

Urocze, *Нар.* очаровательно, восхитительно, плѣнительно.

Uroczy, очаровательный, восхитительный, плѣнительный.

Uroczyć, заговаривать, заколдовывать, обворажить, очаровывать.

Uroczyście, торжественно.

Uroczysko, -a, Uroczyszcze, -a, *ср.* урочище, межевой знакъ, природная межа.

Uroczystość, -ści, *ж.* торжество, праздненство, празднованіе. **Uroczystość małżeńska**, брачный обрядъ.

Uroczysty, торжественный, праздничный.

Uroda, -y, *ж.* рость, станъ, осанка; || статность, стройность, благообразіе, красота, красивость.

Urodliwy, Urodny, *см.* **Urodziwy.**

Urodzaj, -ju, *м.* урожай.

Urodzajność, -ści, *ж.* плодородіе, плодородность.

Urodzajny, плодородный, плодоносный.

Urodzenie, -nia, *ср.* роды, рожденіе; || произведеніе; || родъ, происхожденіе. **Człowiek dobrego urodzenia**, человѣкъ знатнаго рода, происхожденія.

Urodzić, Urodzić się, *см.* **Rodzić, Rodzić się.**

Urodziny, относящійся ко дню рожденія.

Urodziny, -dzin, *мн.* день рожденія.

Urodziwość, -ści, *ж.* благообразіе, красивость, стройность.

Urodziwy, благообразный, красивый, стройный.

Urodzony, рожденный, урожденный. **Dobrze urodzony**, знатнаго рода, происхожденія.

Uroić, Uroić się, *см.* **Roić.**

Urojenie, -nia, *ср.* призракъ, мечта, химера, обманъ, заблужденіе.

Urojony, мечтательный, призрачный, воображаемый, мнимый, выдуманный.

Urok, -u, *м.* очарованіе, очаровательность, прелесть; || заговоръ, заговариваніе, нашептываніе, колдовство; || порча, сглазъ, неурочиваніе.

Urokliwy, урочливый.

Uron, -u, *м.* уронъ, ущербъ, убыль, убытокъ.

Uronić, уронить, растратить.

Uronienie, -nia, *ср.* растрата.

Urość, *см.* **Rosnąć.**

Urościć, вырастить; || **Urościć co sobie**, вбить себѣ что въ голову, вообразить.

Urościć pretensją do czego, имѣть большія претѣнзіи или притязанія на что-нибудь, много о себѣ думать.

Urosić, *см.* **Rosić, Zrosić.**

Urost, -u, *м.* ростъ, величина, высота.

Uroszczenie, -nia, *ср.* притязаніе, требовательность.

Urównać, *см.* **Równać.**

Urównanie, *см.* **Równanie.**

Urt, *см.* **Hurt.**

Uruchomić, привести въ движеніе.

Uruchomienie, -nia, *ср.* приведеніе въ движеніе.

Urwa, -y, *ж.* обрывъ, обвалъ, *см.* **Urwisko**; || глыба; || **Urwy, Urw**, *мн.* драка, схватка, потасовка. **Na urwę z kim iść, na urwisz**, схватить, сорвать, какъ-нибудь обмануть. **Robić na urwę**, дѣлать какъ ни попало.

Urwaniec, -ńca, *м.* висѣльникъ, бездѣльникъ, воръ, мошенникъ.

Urwipołeć, -cia, Urwis, Urwisz, -a, *м.* воришка, мазурикъ, мошенникъ.

Urwisko, -a, *ср.* обвалъ, обрывъ; || провалъ, пропасть; || утёсъ.

Urwiste, обрывисто, круто.

Urwisty, обрывистый, крутой, утёсистый.

Urwisz, Urwis, -a, *м.* плутъ, воришка, мазурикъ; || негодяй, сорванецъ.

Urychlić, ускорить; || поторопить.

Uryna, -y, *ж.* моча, урина.

Urynny, Urynowy, мочевой.

Urywać, Urwać, прерывать, прервать, отрывать, оторвать; || * утаить, удержать что-нибудь, поживиться чѣмъ-нибудь, сорвать. * **Urwało mu się w mowie**, замялся въ разговорѣ, сталъ, пришелъ въ тупикъ. || **Urywać się, Urwać się**, срываться, сорваться, отрываться, оторваться.

Urywcze, отрывочно, урывками, украдкою.

Urywczy, отрывочный.

Urywek, -wka, *м.* отрывокъ.

Urywkowo, отрывочно, бессвязно, безпорядочно.

Urywkowy, отрывочный, бессвязный, безпорядочный.

Urząd, -ędu, *м.* чинъ, должность, званіе, служебная обязанность; || присутственное мѣсто. управленіе. **Piastować urząd**, отправлять должность. **Złożyć urząd**, отказаться отъ должности. **Urząd sądowy**, судебное мѣсто. **Urząd publiczny**, прокурорскій надзоръ. **Urząd pocztowy**, почтовое управленіе. **Urząd lekarski**, врачебная управа. **Urząd doradczy**, совѣщательное присутствіе. **Urząd leśny**, лѣсное управленіе. **Z urzędu**, по должности, по службѣ, по усмотрѣнію, по требованію (*суда*). **Sąd nakazał to z urzędu**, судъ предписалъ это по собственному усмотрѣнію. || * **Na urząd**, позакàзу, назакàзъ, нарочно.

Urządzać, Urządzić, устроивать, устроить, приводить, привести въ порядокъ, располагать, расположить, учреждать, учредить, основывать, основать, устанавливать, установить. || **Urządzać się, Urządzić się**, устроиваться, устроиться, располагаться, расположиться, основываться, основаться, устанавливаться, установиться, учреждаться, учредиться, обзаводиться, обзавестись, заводиться, завестись домомъ.

Urządzający, учредительный, устроительный, распорядительный.

Urządzanie, Urządzenie, -nia, *ср.* устройство, учрежденіе, заведеніе, назначеніе, распоряженіе, управленіе, постановленіе, приведеніе въ порядокъ, размѣщеніе. **Urządzenie lasów**, лѣсоустройство.

Urządziciel, -a, *м.* распорядитель.

Urządzony, устроенный. учрежденный, расположенный, заведенный, приведенный въ порядокъ.

Urzec, *см.* **Urzekać.**

Urzeczywistniać, Urzeczywistnić, осуществлять, осуществить, исполнить, исполнить. || **Urzeczywistniać się, Urzeczywistnić się**, осуществляться, осуществиться, исполняться, исполниться, сбываться, сбыться.

Urzędniczka, -i, *ж.* чиновница, жена чиновника.

Urzędniczy, чиновничій.

Urzędnik, -a, *м.* чиновникъ, должностное лицо. **Urzędnik aktowy**, нотаріусъ. **Urzędnik do pisma**, канцелярскій чиновникъ.

Urzędować, занимать, отправлять должность, состоять на службѣ.

Urzędowanie, -nia, *ср.* правленіе, управленіе; || должность, служебная обязанность, отправленіе должности.

Urzędownie, Urzędowe, оффиціально, по службѣ.

Urzędowy, Urzędowny, оффиціальный, служебный.

Urzędujący, состоящій на службѣ.

Urzekać, Urzec, урочить, приурочить, приворáживать, приворожить; || заговáривать, заговорить, нашептывать, нашептать, заколдовывать, заколдовать.

Urzet, -u, *м. Бот.* вайда, синильщикъ (*растеніе*).

Urzetelniać, Urzetelnić, исполнять, исполнить, совершать, совершить, доказывать, доказать на дѣлѣ, сдерживать, сдержать данное слово *или* обѣщаніе; || пересмáтривать, пересмотрѣть, повѣрять, повѣрить (*счетъ*). || **Urzetelniać się, Urzetelnić się**, выплáчивать, выплатить долгъ, расквитаться, разсчитаться.

Urzetelnienie, -nia, *ср.* исполненіе, осуществленіе; || повѣрка, свѣрка.

Urzezać, отрѣзать.

Urznięcie, -cia, *ср.* обрѣзъ, отрѣзъ.

Urzucać, Urzucić, попадáть, попáсть, сбивáть, сбить. **Urzucić dziewięć kręgłów**, сбить, свалить, дéвять кéглей.

Urzynać, Urznąć (*Стар.* **Urzezać**), урѣзывать, урѣзать, отрѣзывать, отрѣзать; || *Хир.* отнимáть, отнять, отрѣзывать, отрѣзать; || ***Urznąć kogo**, удáрить кого, нанести кому сильный удáръ. || **Urzynać się, Urznąć się**, обрѣзываться, обрѣзаться; || зарѣзаться.

Urzynanie, -nia, *ср.* отрѣзываніе; || *Хир.* отнимáніе (*руки и т. п.*).

Usadka, Usadzka, -i, *ж.* засáда.

Usadowić, Usadowić się, *см.* **Sadowić**.

Usadowiony, водворённый, упрóченный, возведённый, утверждённый.

Usadzać, Usądzić, сажáть, садить, посадить, усáживать, усадить насаждáть, насадить, засадить. || **Usadzać się, Usadzić się**, насѣдáть, насѣсть (*на кого*), нападáть, напáсть, напускáться, напуститься, навáливаться, навалиться, притѣснять, притѣснить, придирáться, придрáться.

Usamowolnić, освободить, отпустить на вóлю. **Usamowolnić włościan**, освободить отъ крѣпостнóй зависимости.

Usamowolnienie, -nia, *ср.* освобождéніе; || óтпускъ на вóлю (*рабóвъ*), освобождéніе отъ крѣпостнóй зависимости; || эманципáція; || *Юрид.* признáніе самостоятельности.

Uschłość, -ści, *ж.* сýхость, зáсуха, сушь.

Uschły, засóхшій, сухóй.

Uścielać, Uściełać, Usłać, стлать, постилáть, постлáть, уклáдывать, уложить, разклáдывать, разложить. || *Пролагáть, пробивáть (*дорóгу*).

Uścisk, -u, *м.* объятіе.

Uściskać, Uścisnąć, обнимáть, обнять.

Uściskanie, Uściśnienie, -nia, *ср.* обнимáніе, объятіе.

Usiadać, Usiąść, Usieść, садиться, сѣсть. ***Na gardle komu usieść**, насѣсть, напуститься на кого, одолѣть кого.

Usiadka, -i, *ж.* посидѣлки, *мн.*; || присѣсть.

Usiarkować, Usiarczyć, насѣривать, сѣрить.

Usidlać, Usidlić, ловить силкáли, поймáть въ сѣти. || **Usidlać się, Usidlić się**, попáсть въ сѣти въ ловýшку, въ силки.

Usiedzieć, усидѣть (*на однóмъ мѣстѣ*), посидѣть. || **Usiedzieć się**, насидѣться.

Usiekać, Usiec, отсѣкáть, отсѣчь, отрубáть, отрубить.

Usiłek, -łku, *м.* усилíе, напряжéніе силъ.

Usilnie, усильно, неослáбно, неотступно, настóйчиво.

Usilny, усильный, неотступный, настóйчивый, неослáбный.

Usiłować, усиливаться, напрягáть силы свои къ достижéнію чегó-либо, старáться, пéчься, забóтиться.

Usiłowanie, -nia, *ср.* усилíе, рвéніе, старáніе; || покушéніе. **Usiłowanie przestępstwa**, покушéніе на преступлéніе.

Uskakiwać, *см.* **Uskoczyć**.

Uskąpiać, Uskąpić, уменьшáть, уменьшить, убавлять, убáвить, откáзывать, отказáть себѣ въ чёмъ.

Uskarbić, *см.* **Skarbić**.

Uskarżać się na kogo, na co, жáловаться на кого, на чтó. **Uskarżać się komu, przed kim**, сѣтовать, выражáть свои жáлобы пéредъ кѣмъ, роптáть.

Usklepiać, Usklepić, выводить, вывести свóды.

Uskinić, выполировать, вышлифовать, вылощить.

Uskoczyć, отскочить, избѣгнуть. **Uskoczyć na bok, na stronę**, отскочить въ бокъ, въ стóрону. **Uskoczyć kary**, избѣгнуть наказáнія.

Uskok, -u, *м.* скачóкъ, прыжóкъ.

Uskramiać, Uskromić, укрощáть, укротить, усмирять, усмирить, воздéрживать, воздержáть, обýздывать, обуздáть. || **Uskramiać się, Uskromić się**, укрощáться, укротиться, смиряться, смириться, воздéрживаться, воздержáться.

Uskrobać, соскоблить; || *убѣжáть, улизнýть, удрáть.

Uskrzydlić, окрылить.

Uskrzydlony, окрылённый.

Uskrzynąć, Uskrzypnąć, ущемить, прищемить. || **Uskrzynąć się, Uskrzypnąć się**, ущемиться, ущемить пáлецъ въ дверяхъ.

Uskubać, Uskubnąć, ущипнýть; || ощипáть (*пéрья*), *см.* **Skubać**.

Uskuteczniać, Uskutecznić, исполнять, испóлнить, совершáть, совершить, окáнчивать, окóнчить, приводить, привести къ концý, доводить, довести до концá; || осуществить.

Uskutecznienie, -nia, *ср.* исполнéніе, выполнéніе, совершéніе, окончáніе, приведéніе къ концý, доведéніе до концá; || осуществлéніе; || **Uskutecznienie wypłaty**, уплáта, выдача дéнегъ. **Uskutecznienie wpisu na dobrach nieruchomych**, записка статéй на недвижимыхъ имýществахъ.

Uskwarzyć, изжáрить.

Usłać, *см.* **Uściełać**.

Uślachcać, Uślachetniać, *см.* **Uszlachcać, Uszlachetniać**.

Usławić, *см.* **Sławić**.

Uślinić, *см.* **Ślinić**.

Usłonić, предохранить, укрыть, заслонить. || **Usłonić się**, укрыться (*отъ кого*), избѣжáть (*кого*), заслониться (*отъ кого*).

Usłuchać, послýшаться, послѣдовать чьемý-либо совѣту.

Usługa, -i, *ж.* услýга.

Usługacz, -a, *м.* служитель, прислýжникъ, слугá.

Usługiwać, услýживать, прислýживать

Usługiwanie, -nia, *ср.* услу́живаніе, угожде́ніе.

Usłużnie, услу́жливо, обяза́тельно.

Usłużność, -ści, *ж.* услу́живость.

Usłużny, услу́жливый, угодливый, гото́вый къ услу́гамъ.

Usłużony, воспо́льзовавшійся услу́гою.

Usłużyć, услужи́ть.

Usłyszeć, услы́шать.

Usmarkać się, засморка́ться, запа́чкаться соплями.

Uśmiać się, нахохота́ться, насмея́ться вдо́воль.

Uśmiech, -u, *м.* улы́бка.

Uśmiechać się, **Uśmiechnąć się**, улыба́ться, улыбну́ться.

Uśmiechliwy, улыба́ющійся, весёлый.

Uśmierzać, **Uśmierzyć**, укроща́ть, укроти́ть, усмиря́ть, усмири́ть, обу́здывать, обуздать, унима́ть, уня́ть, успока́ивать, успоко́ить, утоля́ть, утоли́ть. **Uśmierzyć gniew czyj**, удержа́ть, смягчи́ть чей гнѣвъ. **Uśmierzyć ból**, уня́ть боль. **Uśmierzyć głód, pragnienie**, утоли́ть го́лодъ, жа́жду. **Uśmierzyć bunt**, подави́ть, усмири́ть бунтъ.

Uśmierzający, успокои́тельный, утоля́ющій, смягча́ющій, мягчи́тельный.

Uśmierzanie, **Uśmierzenie**, -nia, *ср.* усмире́ніе, обужда́ніе, укроще́ніе. унима́ніе, утоле́ніе; смягче́ніе, успоко́еніе.

Usmolić, **Usmolić się**, *см.* **Smolić**.

Usnąć, *см.* **Usypiać**.

Usnadnić, облегчи́ть, спосо́бствовать.

Uśniedzić, покры́ть ржа́вчиною. || **Uśniedzić się**, ржа́вѣть, заржа́вѣть.

Usnuć, **Usnuć**, соучи́ть; || сдѣлать осно́ву (*для ткани*); || *спу́тать, запу́тать, связа́ть; || *вы́думать, вы́мыслить, заду́мать, изобрѣсть.

Uspakajać, **Uspokajać**, **Uspokoić**, успока́ивать, успоко́ить, утиша́ть, ути́шить, укроща́ть, укроти́ть, унима́ть, уня́ть, утоли́ть, утоля́ть. || **Uspakajać się**, **Uspokoić się**, успока́иваться, успоко́иться, утиха́ть, ути́хнуть, стиха́ть, сти́хнуть.

Uspakajanie, **Uspokojenie**, -nia, *ср.* успока́ иваніе, успокое́ніе.

Uśpić, *см.* **Usypiać**.

Uśpienie, -nia, *ср.* усыпле́ніе.

Usprawnić (rzekę), сдѣлать рѣку судохо́дною.

Usprawnienie, -nia, *ср.* приведе́ніе рѣки въ судохо́дное состоя́ніе.

Uspokoić, *см.* **Uspakajać**.

Uspokojciel, -a, *м.* усмири́тель, успокои́тель.

Uspokojenie, *см.* **Uspakajanie**.

Usposabiać, **Usposobić**, обуча́ть, обучи́ть, наставля́ть, наста́вить, приспособля́ть, приспосо́бить, приготовля́ть, пригото́вить, подготовля́ть, подгото́вить. **Usposabiać kogo na śmierć**, приготовля́ть кого́ къ сме́рти.

Usposabianie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, подготовле́ніе, приспособле́ніе.

Usposobienie, -nia, *ср.* спосо́бность, скло́нность, расположе́ніе; || приготовленность, настрое́ніе.

Usprawiedliwiać, **Usprawiedliwić**, опра́вдывать, оправда́ть, извини́ть, извини́ть. || **Usprawiedliwiać się**, **Usprawiedliwić się**, опра́вдываться, оправда́ться, извини́ться, извини́ться.

Usprawiedliwiający, уважи́тельный, заслу́живающій внима́нія.

Usprawiedliwianie, **Usprawiedliwienie**, -nia, *ср.* оправда́ніе, извине́ніе. **Usprawiedliwienie powodów**, объясне́ніе причи́нъ.

Ussać, вы́сосать.

Usta, -ust, *мн.* ротъ, уста́; || гу́бы. **Co w ustach, a nie w sercu, to i w języku.** Что на душѣ, то и на языкѣ. **Nie śmieć ust otworzyć**, не смѣть откры́ть рта. **Zatkać komu usta**, зажа́ть кому́ ротъ, заста́вить его́ замолча́ть. **Nowina ta z ust do ust przechodzi**, э́та но́вость повторя́ется все́ми, облета́етъ всѣхъ.

Ustać, *см.* **Ustawać**.

Ustalać, **Ustalić**, утвержда́ть, утверди́ть, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, упро́чивать, упро́чить.

Ustalenie, -nia, *ср.* утвержде́ніе укрѣпле́ніе, упроче́ніе. *Юрид.* **Ustalenie własności**, укрѣпле́ніе права со́бственности.

Ustanawiać, **Ustanowić**, устана́вливать, установи́ть, постана́вливать, постанови́ть, учрежда́ть, учреди́ть, назна́чать, назна́чить, опредѣля́ть, опредѣли́ть.

Ustanek, -nku, *м.* останово́къ, переры́въ. **Bez ustanku**, безпреры́вно, безпреста́нно.

Ustanie, -nia, *ср.* прекраще́ніе, *см.* **Ustawanie**.

Ustanowiciel, -a, *м.* учреди́тель, основа́тель.

Ustanowienie, -nia, *ср.* установле́ніе, постановле́ніе, учрежде́ніе. *Юрид.* **Ustanowienie przedmiotu czynu**, обнаруже́ніе происше́ствія.

Ustąpić, *см.* **Ustępować**.

Ustąpienie, *см.* **Ustępowanie**.

Ustatecznić, *см.* **Ustatkować**.

Ustatkować, **Ustatecznić** со, укрѣпи́ть, утверди́ть, упро́чить; || повѣрить, поста́вить (*часы*); || **Ustatkować kogo**, остепени́ть, сдѣлать степеннымъ, образу́мить кого́. || **Ustatkować się**, остепени́ться; || ути́хнуть, успоко́иться.

Ustawa, -y, *ж.* положе́ніе, || учрежде́ніе, постановле́ніе, установле́ніе, уложе́ніе, уста́въ, стату́тъ, регла́ментъ; || зако́нъ. **Ustawa zasadnicza**, основно́й зако́нъ. **Ustawa karna**, уложе́ніе о наказа́ніяхъ уголо́вныхъ и исправи́тельныхъ (*см.* **Prawo**). **Ustawa towarzystwa, akademji**, уста́въ о́бщества, акаде́міи. **Ustawa stępiowa**, уста́въ о ге́рбовой по́шлинѣ. **Ustawa miejska**, городско́е положе́-

nie. **Ustawa włościańska**, положе́ніе о крестья́нахъ.

Ustawać, Ustać, перестава́ть, переста́ть, прерыва́ться, прерва́ться, ока́нчиваться, око́нчиться, прекраща́ться, прекрати́ться; || устава́ть, уста́ть, отстава́ть, отста́ть, утомля́ться, утоми́ться; || устоя́ть (*на нога́хъ, на мѣстѣ*); || *Юрид.* **Ustawać roku**, яви́ться въ судъ въ назна́ченный срокъ. || **Ustawać się, Ustać się**, уста́иваться, устоя́ться, отста́иваться, отстоя́ться (*о жи́дкостяхъ*).

Ustawanie, Ustanis, -nia, *ср.* остано́вка, прекраще́ніе, прерва́ніе, переры́въ, переме́жка.

Ustawca, -y, *м.* учреди́тель, основа́тель, законода́тель. *см.* **Ustanowiciel.**

Ustawiać, Ustawić, уставля́ть, уста́вить, разставля́ть, разста́вить, устана́вливать, установи́ть. приводи́ть, привести́ въ поря́докъ. **Ustawiać wojsko**, постро́ить во́йско.

Ustawicznie, безпреста́нно, безпреры́вно, безъ переме́жки.

Ustawiczność, -ści, *ж.* безпреры́вность; || сто́йкость, твёрдость, усто́йчивость.

Ustawiczny, Ustawny, безпреста́нный, безпреры́вный; || сто́йкій, твёрдый, усто́йчивый.

Ustawienie, -nia, *ср.* устано́вка, размѣще́ніе; || *Плотн.* **Ustawienie do pionu**, вы́вѣска.

Ustawodawca, -y, *м.* законода́тель, *см.* **Prawodawca.**

Ustawodawczy, законода́тельный.

Usteczka, -czek, *мн. Умен.* (*см.* **Usta**), рото́къ, гу́бки

Ustęp, -u, Ustępek, -pku, *м.* отступле́ніе; || **Ustępek**, уклоне́ніе, удале́ніе. **Ustępek słońca od równika**, уклоне́ніе удале́ніе со́лнца отъ экватора; || **Ustęp (w dziele literackiém)**, эпизо́дъ, вво́дный разска́зъ; || отдѣ́льная статья́, параграфъ; || *Архит.* усту́пъ, усту́покъ; || *Грам.* кра́сная строка́. **Od ustępu**, отъ строки́; || **Ustęp morza**, отли́въ морско́й. **Prosić kogo na ustęp**, отвести́, попроси́ть кого́ въ сто́рону. **Na ustęp!** въ сто́рону! на́ бокъ! *Юрид.* **Na ustępie**, въ закры́томъ засѣда́ніи, при закры́тыхъ дверя́хъ.

Ustępny, усту́пчивый, снисходи́тельный; || избѣга́ющій, скрыва́ющійся, не жела́ющійся пока́зываться на глаза́ кому́.

Ustępować, Ustąpić, отступа́ть, отступи́ть, ретирова́ться; || оставля́ть. || **Odstępować komu**, уступа́ть, уступи́ть. || **Ustępować komu czego**, отдава́ть, предава́ть, предоставля́ть (*что́-либо кому́*). || **Ustąpić ce z ceny**, уступи́ть, сдѣ́лать усту́пку въ цѣнѣ́, сба́вить цѣ́ну.

Ustępowanie, Ustąpienie, -nia, *ср.* отступле́ніе, усту́пка. **Ustępowanie morza**, отли́въ мо́ря. **Ustąpienie ceny**, усту́пка въ цѣнѣ́, сба́вка, пониже́ніе цѣны́.

Ustępstwo, -a, *ср.* усту́пка, сба́вка.

Usterk, -u, (Ustyrk), *м.* спотыка́ніе; || преткнове́ніе, препо́на; || * погрѣ́шность, недоста́токъ, оши́бка, про́махъ, оплóшность.

Usterkać się, Usterknąć się, спотыка́ться, споткну́ться; || ошиба́ться, ошиби́ться, промахну́ться, сплохова́ть.

Usterkliwy, спотыкли́вый, спотыка́ющійся.

Ustka, *род. п.* **Ustek**, *мн. Умен.* (*см.* **Usta**), ро́тикъ, гу́бки.

Ustnie, *Нар.* изу́стно, слове́сно, на слова́хъ.

Ustny, изу́стный, слове́сный, на слова́хъ.

Ustoiny, -in, *мн.* подо́нки, отсто́й, оса́докъ.

Ustosować, *см.* **Stosować.**

Ustrajać, Ustroić, украша́ть, укра́сить, убира́ть, убра́ть, наряжа́ть, наряди́ть.

Ustraszyć, устра́шить, ужасну́ть, испуга́ть; || **Ustraszyć się**, устраши́ться, ужасну́ться, испуга́ться.

Ustrojenie, *см.* **Strojenie.**

Ustrojony, укра́шенный, у́бранный, разря́женный.

Ustroń, -ni, *ж.* **Ustronis, -nia**, *ср.* (*Стар.* **Ustronek, -nku**, *м.*), уедине́ніе, уедине́нное мѣ́сто, убѣ́жище.

Ustronny, уедине́нный, пусты́нный.

Ustrzał, -u, *м.* простре́лина; || о́нухоль на кости́.

Ustrzedz, убере́чь, устере́чь; || **Ustrzedz się**, убере́чься, остере́чься.

Ustrzelenie, -nia, *ср.* вы́стрѣлъ.

Ustrzelić, застрѣли́ть.

Ustrzelony, застрѣ́ленный.

Ustrzeżenie się (czego, или od czego), -nia się, *ср.* сбереже́ніе, предохра́неніе себя́ (*отъ чего́*).

Ustrzygać, Ustrzydz, остригáть, остри́чь, подстрига́ть, подстри́чь.

Ustrzyżki, -żek, Ustrzyżyny, -żyn, *мн.* обрѣ́зки, отрѣ́зки; || нага́ръ (*на свѣчѣ́*).

Ustyrk, *см.* **Usterk.**

Ustyrkać się, *см.* **Usterkać się.**

Ustyrkliwy, *см.* **Usterkliwy.**

Usubstancjonować, изложи́ть, предста́вить подро́бно су́щность предме́та.

Usu capio, зе́мская да́вность, *см.* **Preskrypcja.**

Usunięcie, -cia, *ср.* отклоне́ніе; || перемѣще́ніе.

Ususzyć, вы́сушить.

Usuwać, Usunąć, отсо́вывать, отсу́нуть, отодвига́ть, отодви́нуть; || * удаля́ть, удали́ть, устраня́ть. устрани́ть. **Usunąć od urzędu**, удали́ть отъ до́лжности, отста́вить отъ слу́жбы, дать отста́вку. **Usuwać się, Usunąć się**, отсо́вываться, отсу́нуться, отодвига́ться, отодви́нуться; || удаля́ться, удали́ться, устраня́ться, устрани́ться.

Usuwanie, -nia, **Usunięcie**, -cia, *ср.* удале́ніе, отстране́ніе. **Usunięcie od urzędu**, отста́вка, удале́ніе, отрѣше́ніе отъ до́лжности.

Uświęcać, **Uświęcić**, освяща́ть, освяти́ть; || * утвержда́ть, утверди́ть; || укорени́ть, укорени́ть, упро́чивать, упро́чить; || * опра́вдывать, оправда́ть. **Czas uświęcił ten zwyczaj**, вре́мя освяти́ло э́тотъ обы́чай. **Cel uświęca środki**, цѣль опра́вдываетъ сре́дства.

Uświetniać, **Uświetnić**, прославля́ть, просла́вить, отлича́ть, отличи́ть.

Usychać, **Uschnąć**, со́хнуть, засо́хнуть, вя́нуть, увя́нуть, высыха́ть, высо́хнуть.

Usymplifikować, упроща́ть.

Usypiać, **Uśpić**, усыпля́ть, усыпи́ть: || убаю́кать (*дитя*); || * **Uśpić ból**, уня́ть боль. || **Usypiać**, **Usnąć**, засыпа́ть, засну́ть.

Usypnia, -ni, *ж. Горн.* нано́сная поро́да.

Usypywać, **Usypać**, усыпа́ть, усы́пать, отсыпа́ть, отсы́пать, убавля́ть, уба́вить; || усыпа́ть, усы́пать, покрыва́ть чѣмъ либо сыпу́чимъ.

Uszak, -a, *м.* нали́чникъ (*у окна и двери*).

Uszanować, почти́ть, уважить.

Uszanowanie, -nia, *ср.* почте́ніе, уваже́ніе.

Uszargać, загрязни́ть, замара́ть гря́зью. || **Uszargać się**, загрязни́ться, замара́ться гря́нью.

Uszarpnąć, вы́дернуть, вы́рвать, оторва́ть, отодра́ть.

Uszatek, -tku, *м. Нот.* ушо́къ.

Uszaty, ушастый.

Uszczepać, отколо́ть, нащепа́ть, наруби́ть.

Uszczerbek, -bku, *м.* щерби́на, зазу́брина; || ущербъ, уро́нъ, убы́токъ.

Uszczerbiać, **Uszczerbić**, зазу́бривать, зазубри́ть; || причиня́ть, причини́ть убы́токъ, наноси́ть, нанести́ вредъ. умень-ша́ть, уменьша́ть; || наруша́ть, нару́шить.

Uszczęśliwiać, **Uszczęściać**, **Uszczęśliwić**, осчастли́вливать, осчастли́вить.

Uszczęśliwiony, осчастли́вленный, обра́дованный.

Uszczknąć, сорва́ть, защипну́ть, слома́ть; || ужа́лить, укуси́ть; || * ущипну́ть.

Uszczuć, **Uszczwać**, затравить (*зайца*).

Uszczuplać, **Uszczuplić**, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, уба́вить.

Uszczypek, -pku, *м. Стар.* щепо́тка. *см.* **Odrobina**; || ущербъ, у́быль, вредъ; || **Uszczypek**, -pku, *м.* **Uszczypka**, -i, *ж.* ко́лкое, язви́тельное сло́во

Uszczypliwość, -ści, *ж.* ко́лкость, язви́тельность, злорѣчіе, злоязы́чіе.

Uszczypliwy, ко́лкій, язви́тельный, злоязы́чный, злорѣчи́вый.

Uszczypnąć, ущипну́ть; || уколо́ть, кольну́ть, уязви́ть; || раздражи́ть, разсерди́ть.

Uszka, -i, *ж.* ухова́ртка.

Uszkadzać, **Uszkodzić**, повреждать, поврежда́ть, повреди́ть.

Uszko, -a, *ср. Умен.* (*см.* **Ucho**), ушко́; || мо́чка, исподняя, мя́гкая часть у́ха, въ кото́рую же́нщины вдѣва́ютъ се́рьги; || **Uszko u trzewików**, клю́ша; || **Uszko igłane**, игольное ушко́; || ушко́ (*у сосу́да, у ча́шки*); || *Бот.* мы́шій утёкъ (*растѣніе*). || *Бот.* крыло́ покрыва́ющее цвѣто́къ.

Uszkodzenie, -nia, *ср.* поврежде́ніе.

Uszlachcać, **Uszlachcić**, жа́ловать, пожа́ловать дворя́нствомъ. || **Uszlachcić się**, получи́ть дворя́нство.

Uszlachcenie, -nia, *ср.* пожа́лованіе дворя́нскаго досто́инства.

Uszlachcony, облагоро́женный; || возведённый въ дворя́нство.

Uszlachetniać, **Uszlachetnić**, облагора́живать, облагороди́ть, возвыша́ть, возвы́сить; || возвести́ въ дворя́нство.

Usznica, -y, *ж. Бот.* волды́рникъ (*растѣніе*).

Uszny, у́шный. **Spowiedź uszna**, и́споведь на́ ухо свяще́ннику. **Palec uszny**, мизи́нецъ.

Uszyć, *см.* **Szyć**.

Uszyca, -y, *ж. Бот.* стрѣльная трава́.

Uszychtować, *см.* **Szychtować**.

Uszykować, *см.* **Szykować**.

Utaczać, **Utoczyć**, цѣди́ть, нацѣди́ть; || вытачивать, вы́точить, обта́чивать, обточи́ть.

Utaić, **Utaić się**, *см.* **Taić**.

Utajenie, *см.* **Tajenie**.

Utalentowanie, -nia, *ср.* даро́ваніе, даро́витость.

Utalentowany, даро́витый, тала́нтливый.

Utapiać, **Utopić**, топи́ть, утопи́ть; || растапливать, растопи́ть (*ма́сло*); || погружа́ть, погрузи́ть; || устремля́ть, устреми́ть (*глаза*); || вонзать, вонзи́ть; || углубля́ть, углуби́ть.

Utarcie, *см.* **Ucieranie**.

Utarczka, -i, *ж.* сты́чка, сши́бка, схва́тка, ба́тва.

Utargnąć, оторва́ть, вы́рвать.

Utargować, вы́торговать; || прода́ть, наторгова́ть.

Utarty, проло́женный, проби́тый, прото́ренный; || сте́ртый; || утёртый. **Droga utarta**, проби́тая доро́га. **Wyraz utarty**, общепри́нятое, общеупотреби́тельное сло́во. **Sprawa utarta**, обрабо́танное, око́нченное де́ло.

Utensylja, -ij, *мн.* дома́шній скарбъ, у́тварь, ме́бель и про́чія принадле́жности.

Utęskniać, **Utęsknić**, наскуча́ть, наску́чить. || **Utęskniać się**, **Utęsknić się**, скуча́ть, соску́читься.

Utęsknienie, -nia, *ср.* тоска́, ску́ка; || нетерпѣніе. **Z utęsknieniem oczekiwać czego**, съ нетерпѣніемъ ожида́ть чего́.

Utkać, *см.* **Tkać**.

Utknąć, *см.* **Utykać**.

Utknięcie, -cia, *ср.* спотыка́ніе; || вонза́ніе. втыка́ніе, вколо́чиваніе.

Utkwić, *см.* **Utykać.**

Utłaczać, Utłoczyć, нажима́ть, нажа́ть, придавливать. придави́ть; || души́ть, задуши́ть. || **Utłoczyć się**, задо́хнуться.

Utłuc, истолочь, натолочь.

Utłuczony, истолчённый.

Utłumić, заглуши́ть; || подави́ть, сдержа́ть, зата́ить; || потуши́ть, *см.* **Tłumić.**

Utłuścić, засали́ть. замасли́ть.

Utoczyć, *см.* **Utaczać.**

Utok, -u, *м.* уто́къ.

Utonąć, *см.* **Tonąć.**

Utonięcie, -cia, Utonienie, -nia, *ср.* утопа́ніе.

Utoniony, утону́вшій.

Utopić, Utopić się, *см.* **Uopić.**

Utopiony, утопленный. ***Utopiony w czém**, погружённый во что́.

Uterować, *см.* **Terować.**

Utracać, Utracić, тера́ть, потера́ть, тра́тить, утра́тить, лишáться, лиши́ться.

Utrącać, Utrącić, отшиба́ть, отши́бить, отбива́ть, отби́ть.

Utracenie, -nia, *ср.* утра́та, лише́ніе, потеря.

Utrącony, отши́бенный, отби́тый.

Utrapienie, -nia, *ср.* му́ка, мученіе, безпоко́йство. доса́да, огорче́ніе, прискорбіе. терза́ніе, наказа́ніе. **Na moje utrapienie**, къ моему́ прискорбію.

Utrapieniec, -ńca, *м.* мучи́тель, тира́нъ; || потерянный, несча́стный челове́къ.

Utrata, -y, *ж.* утра́та, потеря, лише́ніе, уро́нъ. *Юрид.* **Pod utratą praw**, подъ опасе́ніемъ лиши́ться *или* утра́тить пра́во (*на что́-либо*).

Utratnica, -y, *ж.* мотовка. расточи́тельница.

Utratnie, расточи́тельно.

Utratnik, -a, *м.* мотъ, расточи́тель, *см.* **Marnotrawca.**

Utratność, -ści, *ж.* мотовство́, расточи́тельность, *см.* **Marnotrawstwo.**

Utratny, расточи́тельный; || * су́етный, скоропреходя́щій, бре́нный, *см.* **Marnotrawny.**

Utrefić, завить (*во́лосы*).

Utrudniać, Utrudnić, затрудня́ть, затрудни́ть, препя́тствовать, возпрепя́тствовать, причиня́ть затрудне́нія.

Utrudnianie, Utrudnienie, -nia, *ср.* затрудне́ніе, препя́тствіе, поме́ха.

Utrudniony, тру́дный, затрудни́тельный, причиня́ющій препя́тствіе.

Utrudzenie, -nia, *ср.* утомле́ніе, изнуре́ніе. уста́лость.

Utrudzić, утоми́ть, изнури́ть, умучить.

Utrząsać, Utrząść, Utrząsnąć, стря́хивать, стряхну́ть. трясти́, тряхну́ть; || **Utrząść się**, растрясти́сь.

Utrząśnienie, -nia, *ср.* тря́ска, потрясе́ніе.

Utrzeć, *см.* **Ucierać.**

Utrzymać, удержа́ть.

Utrzymałość, -ści, *ж.* воздержность умѣренность.

Utrzymanie, -nia, *ср.* содержа́ніе, прокормле́ніе; || соблюде́ніе, хране́ніе. **Utrzymanie rachunkowości**, счетово́дство.

Utrzymujący, Utrzymująca pensja, содержа́тель и́ли содержа́тельница пансіона. **Utrzymujący się przy licytacji**, заторгова́вшій.

Utrzymywać, Utrzymać, держа́ть. содержа́ть; || подде́рживать, поддержа́ть; || соблюда́ть, соблюсти́, храни́ть, сохрани́ть, сохраня́ть; || дока́зывать, доказа́ть, утвержда́ть, утверди́ть. подтвержда́ть, подтверди́ть, *см.* **Twierdzić.** **Jeden słup utrzymuje całe sklepienie**, одинъ столбъ подде́рживаетъ весь сводъ. **Utrzymywać ogień**, подде́рживать ого́нь. **Utrzymywać wojsko**, содержа́ть во́йско. **Utrzymywać gospodarstwo**, содержа́ть хозя́йство, занима́ться хозя́йствомъ. **Utrzymywać co w porządku, w dobrym stanie**, сохраня́ть что́-либо въ поря́дкѣ, въ хорошемъ состоя́ніи. **Utrzymać kogo przy miejscu**, сохрани́ть за кѣмъ мѣсто. **Utrzymać kogo przy majątku**, помо́чь кому́ сохрани́ть своё имѣніе. **Utrzymuje, że potrafi tego dokazać**, онъ утвержда́етъ, что съумѣетъ выполнить э́то. **Utrzymywać stronę czyję**, подде́рживать чью́-либо сто́рону, стоя́ть за кого́. **Utrzymywać czyje interesa**, занима́ться чьи́ми дѣла́ми, вести́ чьи дѣла́. || **Utrzymywać się**. Utrzymać się, держа́ться, удержа́ться, удерживаться, удержа́ться; || содержа́ть себя́, корми́ться, прока́рмливаться; || **Utrzymywać się przy czém**, не отставать отъ чего́ оставаться причёмъ; || сохраня́ться. подде́рживаться. **Nie może utrzymać się na nogach**, не мо́жетъ удержа́ться на ногахъ. **Nie ma z czego utrzymać się**, ему́ не́чѣмъ содержа́ть себя́. **Utrzymuje się z pracy rąk swoich**, содержитъ себя́ трудами́ рукъ свои́хъ, собственными трудами́.

Utrzymywanie, Utrzymanie, -nia, *ср.* содержа́ніе, соблюде́ніе, хране́ніе, сохране́ніе, подде́рживаніе; || содержа́ніе, прокорме́ніе, пропита́ніе.

Utułek, -łku, *м.* убѣжище, пристани́ще.

Utulenie, -nia, *ср.* успокое́ніе, унима́ніе, уна́тіе.

Utulić, успоко́ить, уня́ть. || **Utulić się** успоко́иться. утихнуть.

Utwardzać, Utwardzić, дѣлать, сдѣлать твёрдымъ. || **Utwardzać się, Utwardzić się**, твердѣть, затвердѣть, отвердѣть.

Utwierdzać, Utwierdzić, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, утверждать. утверди́ть. **Utwierdzać się, Utwierdzić się**, укрѣпля́ться, укрѣпи́ться, утверждаться, утвердиться.

Utwierdzenie, -nia, *ср.* укрѣпле́ніе, утвержде́ніе; || *Стар.* твердь небесная.

Utwierdziciel, -a, *m.* укрѣпи́тель, утвердѝтель.

Utwór, -oru, *m.* твореніе, созда́ніе, произведе́ніе.

Utworzenie, -nia, *ср.* сотвореніе, созда́ніе; || образова́ніе; || составле́ніе, установле́ніе, учрежде́ніе, основа́ніе.

Utworzyć, сотворѝть, создѝть; || образова́ть; || соста́вить, установѝть, учреди́ть, основа́ть, устро́ить.

Utyć, *см.* Tyć.

Utykać, Utknąć, Utykać się, спотыка́ться; || **Utykać, Utknąć,** затыка́ть, замкну́ть; || затка́ть, * усѣять. **Niebo utkane gwiazdami,** не́бо, усѣянное звѣздами. || **Utkwić, Utknąć,** втыка́ть, воткну́ть. || **Utkwić, Utkwić się,** вонзи́ться; || * впечатлѣться, напечатлѣться, врѣзаться. **Utkwiło to w mojéj pamięci,** э́то врѣзалось въ мою́ па́мять. || **Utykać się, Utknąć się,** спотыка́ться, споткну́ться.

Utykacz, -a, *м.* конопа́тчикъ; || * прихра́мывающій.

Utykanie, -nia, *ср.* прихра́мываніе, хроми́ніе.

Utysk, -u, *м.* **Utyskiwanie, -nia,** *ср.* жа́лоба, сѣтованіе, горева́ніе.

Utyskiwać, жа́ловаться, сѣтовать, горева́ть, скорбѣть, тужи́ть, печа́литься.

Utyskiwanie, -nia, *ср.*, *см.* **Utysk.**

Utyskliwie, жа́лобно, жа́лостно, плачѐвно.

Utyskliwy, жа́лобный, жа́лостный, плачѐвный.

Uwad, -u, *м. Смар.* я́корь.

Uwaga, -i, *ж.* вниманіе; || замѣча́ніе; || разсмотре́ніе; || уваже́ніе; || примѣча́ніе, замѣча́ніе. **Ściągnąć na siebie uwagę,** обрати́ть на себя́ вниманіе. **Godny uwagi,** заслу́живающій вниманія, примѣча́тельный, замѣча́тельный. **Wziąść co na uwagę,** приня́ть во вниманіе, разсмотрѣть. **Z uwagi, że.....,** во уваже́ніе, что....., принима́я въ расчётъ, въ соображе́ніе, во вниманіе къ.....

Uwalać, завали́ть въ грязи́, загрязни́ть, запачкать, выпачкать, замарѝть. || **Uwalać się,** запа́чкаться, замара́ться, загрязни́ться.

Uwalcowanie, -nia, *ср.* ука́тываніе.

Uwalić, свали́ть (*сукно́*). || **Uwalić się,** развали́ться, растяну́ться.

Uwałkować, *см.* **Wałkować.**

Uwalniać, Uwolnić, увольня́ть, уво́лить, отпуска́ть, отпусти́ть на во́лю, освобожда́ть, освободи́ть.

Uwarować się, избѣгнуть, уклони́ться, остерёчься, предохрани́ть себя́.

Uwarunkowywać, обусло́вливать.

Uwarzyć, *см.* **Warzyć.**

Uważać, Uważyć, замѣча́ть, замѣ́тить, наблюда́ть, наблюсти́; || разсужда́ть, разсуди́ть, смотрѣть, разсма́тривать, разсмотрѣ́ть; || уважа́ть, почита́ть. **Uważ tylko, co czynisz,** разсуди́ то́лько, что ты дѣлаешь. **Uważ na mnie,** смотри́ на меня́, замѣча́й, что я говорю́. **Uważać rzecz z innego stanowiska,** разсма́тривать дѣло съ иной то́чки зрѣ́нія. **Uważałem ja to,** я э́то замѣча́лъ. **Uważać ruchy nieprzyjacielskie,** наблюда́ть движе́нія непріятелей. **Uważać kogo za co,** счита́ть кого́ чѣмъ. **Uważać kogo za uczciwego człowieka,** счита́ть, признава́ть кого́ че́стнымъ челове́комъ, принима́ть кого́ за че́стнаго челове́ка. || **Uważać się za co,** почита́ться, быть почита́ему, уважа́ему, признава́ему.

Uważanie, Uważenie, -nia, *ср.* замѣча́ніе, наблюде́ніе, вниманіе, разсма́триваніе; || признава́ніе, почита́ніе; || **Uważanie się,** мнѣніе о са́момъ себѣ, самомнѣ́ніе.

Uważnie, внима́тельно осмотри́тельно, осторо́жно, разсудѝтельно.

Uważność, -ści, *ж.* внима́тельность, наблюда́тельность; || осмотри́тельность, осторо́жность.

Uważny, внима́тельный, наблюда́тельный; || осмотри́тельный, осторо́жный.

Uwdzięczać, Uwdzięczyć, украша́ть, украси́ть, убира́ть, убра́ть.

Uwdzięczenie, -nia, *ср.* украше́ніе.

Uwdzięk, -u, *м.* прикра́са.

Uwędzić, *см.* **Wędzić.**

Uweselać, Uweselić, увеселя́ть, увеселѝть, развеселя́ть, развеселѝть. || **Uweselać się, Uweselić się,** развеселя́ться, развеселѝться, прія́тно проводѝть, провести́ вре́мя.

Uweselenie, -nia, *ср.* увесе́леніе; || ра́дость, весёлость.

Uwiadamiać, Uwiadomić, увѣдомля́ть, увѣдомить, извѣща́ть, извѣсти́ть, доноси́ть, донести́, дава́ть, дать знать, доставля́ть, доста́вить свѣ́дѣніе.

Uwiadomienie, -nia, *ср.* увѣдомле́ніе, извѣще́ніе, донесе́ніе, вѣдомость, доставле́ніе свѣ́дѣнія; || сообще́ніе; || объявле́ніе, предувѣдомле́ніе; || освѣдомле́ніе; || но́вость, вѣсть.

Uwiązanie, -nia, *ср.* увя́зываніе; || связь, свя́зка, привязь.

Uwiązać, *см.* **Uwięznąć.**

Uwiązywać, Uwiązać, увя́зывать, увязна́ть, привя́зывать, привязна́ть, связывать, связа́ть.

Uwidzieć, увѝдѣть, замѣ́тить, усмотрѣть

Uwidzenie, -nia, *ср.* усмотрѣ́ніе. || **Uwidzenie się z kim,** свиданіе съ кѣмъ.

Uwidzialność, -ści, *ж.* произво́льность, произво́лъ, произвольная власть.

Uwieczniać, Uwiecznić, увѣковѣ́чивать, увѣковѣ́чить, обезсмерти́ть.

Uwiędły, *см.* **Zwiędły.**

Uwięznąć, *см.* **Więznąć.**

Uwiedziony, обма́нутый, обольщённый, соблазнённый.

Uwielbiać, Uwielbić, обожáть. обоготворя́ть; || *Богосл.* славослóвить, прославля́ть, величáть; || благоговѣ́ть.

Uwielbiacz, -a, *м.* обожáтель, поклóнникъ.

Uwielbianie, Uwielbienie, -nia, *ср.* обожáніе, обоготворéніе: || *Богосл.* восхвалéніе, прославлéніе, величáніе.

Uwielbiony, обожáемый, обоготворя́емый; || прославля́емый, величáемый, восхваля́емый.

Uwieńczenie, -nia, *ср.* вѣнчáніе, увѣнчáніе, коронóваніе.

Uwieńczony, увѣ́нчанный, коронóванный.

Uwieńczyć, *см.* **Wieńczyć**.

Uwierać, Uwrzeć, притворя́ть, притвори́ть.

Uwiercić, истерéть, истолóчь; || перевертѣ́ть (*бурáвъ*).

Uwierzliwie, довѣ́рчиво, легковѣ́рно.

Uwierzliwość, -ści, *ж.* довѣ́рчивость, легковѣ́ріе, легковѣ́рность.

Uwierzliwy, довѣ́рчивый, легковѣ́рный.

Uwierzyć, повѣ́рить, увѣ́ровать.

Uwierzytelnić, уполномóчить, довѣ́рить.

Uwieść, *см.* **Uwodzić**.

Uwiesić, повѣ́сить. || **Uwiesić się**, пови́снуть, повѣ́ситься.

Uwięź, -zi, *ж.* при́вязь.

Uwieźć, *см.* **Uwozić**.

Uwięzić, посади́ть, заключи́ть, заточи́ть въ тюрьму́.

Uwięzienie, -nia, *ср.* заключéніе, заточéніе въ тюрьму́, тюрéмное заключéніе.

Uwięziony, посáженный, заключённый въ тюрьму́.

Uwięznąć, *см.* **Więznąć**.

Uwijać, Uwić, свивáть, свить; || **Uwijać kogo w co**, обвивáть, обви́ть. обвёртывать, обвертѣ́ть, обверну́ть; || **Uwijać się, Uwinąć się (w co)**, обвёртываться, обвертѣ́ться, обверну́ться; || торопи́ться, спѣши́ть.

Uwijanie, -nia, Uwicie, Uwinięcie, -cia, *ср.* обвивáніе, обви́вка, обвёртываніе, обвертѣ́ніе, обвёртка.

Uwikłać, Uwikłać się, *см.* **Wikłać**.

Uwikłanie, -nia, *ср.* запу́танность, замѣшáтельство; || усложнéніе.

Uwikłany, запу́танный, замѣ́шанный; || усложнённый.

Uwilgotnić, *см.* **Wilżyć**.

Uwinięcie, *см.* **Uwijanie**.

Uwinięty, Uwiniony, обвёрнутый, обви́тый.

Uwisły, *см.* **Obwisły**.

Uwisnąć, пови́снуть.

Uwity, сплетённый сви́тый.

Uwłaczać, Uwłóczyć (komu), унижáть, уни́зить, поноси́ть, порицáть, злослóвить, клеветáть, не отдавáть дóлжнаго почтéнія, поступáть съ кѣмъ неуважи́тельно. **Uwłacząć czyjéj sławie**, посягáть на чью слáву, безслáвить когó.

Uwłaczanie, -nia, *ср.* унижéніе, порицáніе, злослóвіе, поношéніе, клеветá, хулéніе, хулá.

Uwlec, утащи́ть, увлéчь.

Uwłoctwo, -a, *ср.* поношéніе, клеветá, злослóвіе.

Uwłóczenie, -nia, *ср.* таскáніе взадъ и впередъ; || **Uwłóczenie roli**, боронéніе, бороньбá.

Uwłóczyć, *см.* **Uwłaczać**; || таскáть, влачи́ть; || *Агр.* борони́ть, боронóвать.

Uwłóczyciel, -a, *м.* хули́тель, клеветни́къ.

Uwodzić, Uwieść, уводи́ть, увéсть; || проводи́ть, провести́, обмáнывать, обману́ть, обольщáть, обольсти́ть.

Uwodziciel, -a, Uwódca, -y, *м.* обольсти́тель, соблазни́тель.

Uwolnić, *см.* **Uwalniać**.

Uwolniciel, -a, *м.* освободи́тель, избави́тель.

Uwolnicielka, -i, *ж.* освободи́тельница, избави́тельница.

Uwolnienie, -nia, *ср.* увольнéніе, освобождéніе, избавлéніе; || изъя́тіе (*изъ чегó*); || разрѣшéніе, позволéніе. **Uwolnienie tymczasowe od kary, od sądu (ab instantia)**, врéменное освобождéніе отъ судá, оставлéніе въ подозрѣ́ніи. *Юрид.* **Uwolnienie dobrowolne**, сложéніе дóлга.

Uwonnić, надуши́ть, опры́скать духáми.

Uwoskować, *см.* **Woskować**.

Uwozić, Uwieźć, увози́ть, увезти́, увéзть.

Uwróć, -i, *ж.* **Uwrocie, -cia**, *ср.* **Uwrot, Uwrót, -u**, *м.* поворóтъ, оборáчиваніе плу́га.

Uwrzeć, вскипяти́ть, *см.* **Uwierać**.

Uwspanialić, возвели́чить, прослáвить, превознести́.

Uwzajemniać się, *см.* **Wywzajemniać się**.

Uwzględniać, Uwzględnić, принимáть, приня́ть въ соображéніе, соображáться.

Uwzględnienie, -nia, *ср.* уважи́тельная причи́на, уважи́тельность. **Uwzględnienie powodów**, уважи́тельныя причи́ны. **Zasługujący na uwzględnienie**, уважи́тельный.

Uwzględniony, увáженный, удовлетворéнный.

Uwziąść się, упóрствовать (*въ чёмъ*), стоя́ть на своёмъ, привя́зываться (*къ кому́ или къ чему́*). **Uwziąść się na kogo**, ожесточи́ться, взъѣ́сться на когó, насѣ́сть на когó, напáсть.

Uwzięcie, упря́мо, упóрно.

Uwzięcie, -cia, *ср.* **Uwziętość, -ści**, *ж.* упря́мство, упóрство; || ожесточéніе (*противъ когó*).

Uzacniać, Uzacnić, облагорáживать, облагорóдить, возвышáть, возвы́сить, отличáть, отличи́ть, почти́ть.

Użalać się (na kogo, na co), жа́ловаться, сѣтовать.

Użalenie się, -nia się, *ср.* жа́лоба, сѣтованіе.

Użalenie, -nia, *ср.* сожалѣ́ніе, соболѣзнованіе, сострада́ніе.

Użalić się (nad kim), сжа́литься (*надъ кѣмъ*).

Uzasadniać, Uzasadnić, положи́ть основа́ніе (*чему́*); || приводи́ть, привести́ причи́ны (*чему́*), излага́ть, изложи́ть побужде́нія (*къ чему́*).

Uzasadniony, основа́тельный, уважи́тельный.

Użątek, -tku, *м.* ужи́нъ, количество сжа́таго хлѣба.

Uzbierać, собра́ть, собира́ть.

Uzbieranie, -nia, *ср.* собира́ніе, собра́ніе, сборъ.

Uzbrajać, Uzbroić, вооружа́ть, вооружи́ть; || снаряжа́ть, снарядѝть.

Uzbrajanie, Uzbrojenie, -nia, *ср.* вооруже́ніе; || снаряже́ніе.

Uzbrojony, вооружённый; || снаряжённый.

Uzda, -y, *ж.* узда́.

Uzdać, Ouzdać, взнуздывать, взнуздать; || *поработи́ть, поработи́ть; || *обу́здывать, обуздать.

Uzdatniać, Uzdatnić, Uzdalniać, Uzdolnić (kogo do czego), приготавливать, приготовить, обуча́ть, обучи́ть, приспособливать, приспособить, дѣлать способнымъ (*къ чему́-либо*).

Uzdatnienie, Uzdolnienie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, приспособле́ніе, обуче́ніе.

Uzdatniony, приготовленный, приспособленный, способный, обучённый.

Uzdeczka, -i, *ж. Умен.* уздѐчка, *см.* **Uzda**.

Uzdrawiać, Uzdrowić, вылѣчивать, вы́лѣчить, излѣчивать, излѣчи́ть, изцѣля́ть, изцѣли́ть, врачева́ть.

Uzdrawianie, Uzdrowienie, -nia, *ср.* врачева́ніе, излѣчиваніе, излѣче́ніе, изцѣле́ніе.

Uzdrowiciel, -a, *м.* изцѣли́тель, врачева́тель.

Uzdrowiony, вы́здоровѣвшій, излѣчи́вшійся, изцѣлённый.

Uzdrowitelny, цѣли́тельный, врачѐбный.

Uzdziennica, -y, *ж.* недоу́здокъ, о́бротъ.

Użebrać, вы́просить Христа́ ра́ди, ни́щенскимъ о́бразомъ.

Użeg, -u, *м. Неут. см.* **Skwar, Spieka, Upał**.

Użegać, жечь, припека́ть, жа́рить.

Użerać, Użreć, пожира́ть, пожра́ть; || **Użerać się**, обжира́ться; || *грызться, куса́ться (*о собака́хъ*).

Uziajać się, запыха́ться (*отъ уста́лости, отъ одышки*).

Uziębnąć, озя́бнуть.

Uzieleniać. Uzielenić, покрыва́ть, покры́ть зеленою кра́ской; || убира́ть, убра́ть зе́ленью.

Uzłacać, Uzłocić, золоти́ть, позолоти́ть.

Użłopać się, налопаться, напи́ться до́пьяна.

Uznać, Uznać się, *см.* **Uznawać**.

Uznanie, -nia, *ср.* призна́ніе, созна́ніе, усмотре́ніе. **Uznanie swego błędu**, созна́ніе въ своёмъ заблужде́ніи, въ своей винѣ. **Uznanie rządu**, утвержде́ніе со стороны́ правѝтельства.

Uznawać, Uznać, признава́ть, призна́ть, сознава́ть, созна́ть, усма́тривать, усмотре́ть.

Uznawacz, -a, Uznawca, -y, *м.* знато́къ; || посре́дникъ, третѐйскій судья́.

Uznawanie, -nia, *ср.* разузнава́ніе, признава́ніе, узнава́ніе.

Uzupełniać, Uzupełnić, дополня́ть, допо́лнить, довершáть, довершѝть, усовершáть, усовершѝть.

Uzupełnienie, -nia, *ср.* дополне́ніе, усовершéніе.

Uzurpacja, -ji, *ж.* завладѣ́ніе (*чьмъ*), захва́тъ, похище́ніе, присвое́ніе.

Uzurpator, -a, *м.* похити́тель; присвои́тель.

Uzurpować, захва́тывать, похища́ть, завладѣ́ть.

Użyć, *см.* **Używać**.

Użycie, *см.* **Używanie**.

Użyczać, Użyczyć (komu czego), удѣля́ть, удѣли́ть, сообща́ть, сообщѝть, дава́ть, дать взаймы́, одолжа́ть, одолжѝть, ссужа́ть, ссудѝть.

Użyczenie, -nia, *ср.* **(pożyczka do używania)**, *Юрид.* ссу́да.

Użynać, Użąć, пожина́ть, пожа́ть.

Uzyskanie, -nia, *ср.* получе́ніе, пріобрѣте́ніе, снисканіе.

Uzyskiwać, Uzyskać, извлека́ть, извле́чь по́льзу, добыва́ть, добы́ть, получа́ть, получи́ть, пріобрѣта́ть, пріобрѣсти́, пріобрѣсть, снискивать, снискáть; || зараба́тывать, заработáть, промышля́ть, промы́слить; || вы́игрывать, вы́играть.

Użytecznie, поле́зно, вы́годно, при́быльно.

Użyteczność, -ści, *ж.* по́льза, вы́года, при́быль.

Użyteczny, поле́зный, вы́годный, при́быльный.

Użytek, -tku, *м.* по́льза, вы́года, угóдье; || по́льзованіе, употребле́ніе; || *Юрид.* владѣніе, по́льзованіе; || плодъ, произведе́ніе. || **Użytek publiczny**, обще́ственная на́добность. **Bez użytku**, безъ по́льзы, безполе́зно. **Zrobić z czego użytek**, сдѣлать изъ чего́ како́е-либо употребле́ніе. **Użytki ziemne**, произведе́нія земли́. **Użytki i realności**, угóдья и обрóчныя статьи́.

Użytkować, пользоваться, извлекать пользу, употреблять: || владѣть.

Użytkowanie, -nia, *ср.* пользованіе; || *Юрид.* приращеніе.

Użytkownik, -a, *м.* потребитель; || *Юрид.* пользовладѣлецъ, имѣющій право пользованія (*чѣмъ-либо*).

Użytkowy, доходный.

Użytość, -ści, *ж.* снисходительность, снисхожденіе, угодливость, угожденіе, услужливость.

Użyty, снисходительный, угодливый, услужливый.

Używać, Użyć, пользоваться, воспользоваться, наслаждаться, насладиться, употреблять, употребить. **Umieć używać majątku**, умѣть пользоваться богатствомъ. **Użyć sposobu**, употребить способъ, средство. **Użyć czyjéj rady**, воспользоваться чьимъ-либо совѣтомъ, прибѣгнуть къ чьему-либо совѣту.

Używalność, -ści, *ж.* потребленіе.

Używalny, употребительный.

Używanie, -nia, Użycie, -cia, *ср.* пользованіе, употребленіе. **Być w użyciu**, *или* **w używaniu**, быть въ употребленіи. ***Człowiek do użycia**, дѣльный, способный человѣкъ. **Używanie przychodów**, пользовладѣніе; || *Юрид.* личное пользованіе; || *Юрид.* право ограниченнаго пользованія; || *Юрид.* **Używanie nieprzerwane**, непрерывное пользованіе.

Używić, *Неуп.* прокормить, пропитать.

Użyźniać, Użyźnić, удабривать, удобрить, утучнять, утучнить, оплодотворять, оплодотворить.

Użyźnienie, -nia, *ср.* удобреніе, оплодотвореніе.

W.

W произносится какъ русская буква **В**.

W *или* **We**, въ, во. **W dzień** *или* **We dnie**, днёмъ, въ теченіе дня. **W zimie, W lecie**, зимою, лѣтомъ. **W rok**, черезъ годъ. **Wszyscy w płacz**, всѣ въ плачъ, въ слезы, всѣ принялись плакать. **Ubić ptaka w lot**, убить птицу налету. ***Ja w nogi**, я давай Богъ ноги! я побѣжалъ со всѣхъ ногъ! **Jeden w drugiego głupcy**, и тотъ и другой, оба дураки. **Chłop w chłopa**, всѣ какъ на подборъ. ***Kubek w kubek**, точь въ точь. **Twarz w twarz**, лицомъ къ лицу, носъ съ носомъ. **Raz w raz**, безпрестанно. **W raz**, въ пору. **W miarę**, въ мѣру. **Ni w pięć, ni w dziewięć**, ни къ селу, ни къ городу, безъ всякаго смысла. **Posłał podarunki w szatach i złocie**, послалъ подарки состоящіе изъ платьевъ и золота. **Płacić w srebrze**, платить серебромъ. **Jam w mojéj summie tę majętność objął**, я пріобрѣлъ это имѣніе за предложенную мною сумму, по моей цѣнѣ.

Wab', -biu, -bia, *м.* вабило, приманная дудка; || приманная птица; || птичья ловля на приманную дудку; || *приманка.

Wabić, прельщать, привлекать, манить, приманивать, заманивать; || *Охот.* вабить.

Wabidło, -a, *ср.* приманка; || *Охот.* вабило; || *Рыб.* прикормъ, нажива.

Wabienie, -nia, *ср.* привлеченіе, заманиваніе; || прельщеніе; || *Охот.* вабленіе.

Wabik, -a, Wab', -biu, *или* **-bia**, *м.* *Охот.* вабикъ, приманная дудка, приманная птица; || птичья ловля на приманную дудку.

Wabnie, привлекательно, обольстительно, заманчиво.

Wabnik, -a, *м. см.* **Wabik.**

Wacan, *см.* **Acan.**

Wacek, -cka, *м.* *Стар.* кошелёкъ.

Wąchać, нюхать, обонять, чуять.

Wąchawiec, -wca, *м.* человѣкъ съ тонкимъ обоняніемъ.

Wąchawy, разнюхивающій.

Wachel, -chla, *м.* опахало, вѣеръ.

Wachla, -i, *ж. см.* **Pochodnia.**

Wachlarz, -a, *м. см.* **Wachel.**

Wachlować, опахиваться, обмахиваться вѣеромъ.

Wachmistrz, -a, *м.* вахмистръ.

Wachtparada, -y, *ж.* *Воен.* парадъ, разводъ *см.* **Parada.**

Waciarka, -i, *ж.* продавщица ваты.

Waćpan, -a, *м.* **Waćpani, -ni, Waćpanna, -y**, *ж. см.* **Waszmość.**

Wada, -y, *ж.* порокъ, недостатокъ, погрѣшность.

Wadera, -y, *ж.* *Охот.* волчица, волчья самка.

Wadjum, *Нескл.* во мн. ч. **Wadja**, денежный залогъ по торгамъ, задатокъ.

Wądół, -ołu, *м.* оврагъ, рытвина.

Wądolisty, овражистый.

Wadyra, -y, *ж.* *Прост.* спорщикъ.

Wadzić, Powadzić, ссорить, поссорить. || **Wadzić się, Powadzić się**, ссориться, поссориться. || **Wadzić komu**, мѣшать, препятствовать: || безпокоить; || стѣснять, затруднять. **Cóż ci to wadzi?** что это тебѣ мѣшаетъ? **Wadzi mi chłód**, мнѣ препятствуетъ холодъ, меня безпокоитъ холодъ. *Безлич.* **Nie wadzi**, не мѣшаетъ.

Waga, -i, *ж.* вѣсы; || вѣсъ. **Waga brutto i netto**, вѣсъ въ лигатурномъ и чистомъ металлѣ. **Wagi**, *мн.* вага, вѣсы (*снарядъ для показанія вѣса*); || гиря (*для вѣсовъ*); || тяжесть, вѣсъ; || *важность, значеніе. **Rzecz wielkiéj wagi**, дѣло особенной важности, очень важное дѣло; || вага (*у каретныхъ дрогъ*); || *Астрон.* Вѣсы (*созвѣздіе*).

Wągiel, Wągl, *Стар. см.* **Węgiel.**

Wagmistrz, -a, *м.* вѣсовщикъ, важникъ; || вагенмейстеръ.

Wagemiar, -u, *м. Артил.* калибръ, внутренній діаметръ орудія или ружейнаго ствола.

Wagemierzyć, *Артил.* измѣрять или опредѣлять калибръ.

Wagowe, Ważne, -ego, *ср. см.* **Ważne.**

Wagus, -a, *м.* бродяга, потаскунъ.

Wagusować, бродяжничать, таскаться, шататься.

Wahać, шатать, колебать, качать. || **Wahać się**, (*Стар.* **Wahować się**), колебаться, быть неувѣреннымъ въ себѣ, сомнѣваться; || колебаться, шататься; || *Физ.* дрожать, мигать.

Wahadło, -a, маятникъ.

Wajdaż, -u, *м.* поташъ изъ вайды, смольчугъ, вайдашъ.

Wajnsztyn, Wejnsztyn, -u, *м. Хим.* янтарный камень.

Wakacja, -ji, *ж.* (**Wakacje**, *мн.*), вакація, каникулы.

Wakans, -u, *м.* **Wakancja, -ji**, *ж.* вакансія, праздное, незанятое, вакантное мѣсто.

Wakować, оставаться, быть незанятымъ, вакантнымъ, праздными.

Wakujący, *Юрид.* упалой, вымороченный; || вакантный, открывшійся.

Wał, u, *м.* валъ, земляная насыпь, окопъ; || валъ, большая волна на водѣ, *см.* **Bałwan**; || валъ, цилиндръ. правильно округленное бревно, вертящееся на оси; || *Ткач.* набой (*у станка*); || *Анат.* позвонокъ раменный; || валовикъ, воротило (*въ мельничныхъ колесахъ*); || *Ком.* кипа, тюкъ; || куча, толпа; || *Горн.* балка; || **Wał żelazny**, чугунный катокъ. || **Wałem**, *Нар.* валомъ, кучею, толпою. **Wałem kłaść**, валять, класть въ кучу, наваливать.

Walać, Zwalić, пачкать, запачкать, валять, заваливать. || **Walać się, Zwalić się**, пачкаться, валяться.

Walanie, Zwalanie, -nia, *ср.* пачканіе.

Wałaszenie, -nia, *ср.* холощеніе, окопленіе.

Wałaszony, холощёный, кладеный, окопленный.

Wałaszyć, Uwałaszyć, класть, окопать, окопить, холостать, охолостать.

Walcować, сглаживать, выравнивать; || вальсировать, танцовать вальсъ.

Walcowaty, цилиндрическій.

Walcownia, -ni, *ж.* плющильня.

Walcówka, -i, *ж. Авт.* катокъ.

Walcowy, округленный, цилиндрическій; || свойственный вальсу (*танцу*).

Walczenie, -nia, *ср.* борьба; || состязаніе.

Walczyć, бороться: || сражаться, воевать. **Walczyć z nieprzyjacielem**, сражаться съ непріятелемъ. **Walczyć z nędzą**, бороться съ нуждою.

Walczyk, -a, *м. Умен.* вальсъ; || валикъ, небольшой цилиндръ.

Walec, -lca, *м.* вальсъ (*танецъ*); || валъ, цилиндръ, катокъ.

Wałeczek, -czka, *м.* валикъ, небольшой цилиндръ.

Wałeczkowaty, цилиндрическій; || трубчатый.

Walecznie, храбро, отважно, мужественно.

Waleczny, -a, *м.* воинъ, воитель, ратникъ.

Waleczność, -ści, *ж.* храбрость, отвага, мужество, воинственность.

Waleczny, храбрый, отважный, мужественный, воинственный.

Waledykcja, -ji, *ж. Стар.* прощаніе.

Wałek, -łka, *м.* цилиндръ; || свертокъ, трубка, свитокъ; || скалка, катокъ.

Wałęsać się, таскаться, шататься, скитаться.

Walet, -a, *м. см.* **Niżnik.**

Walić, Walnąć, валять, ломать; || валять, валить, бросать, бросить, хватать; || ударить, бить: сваливать, свалить въ кучу; || * **Zwalać z siebie winę na kogo**, сваливать свою вину на другаго; || разваливать, развалить, разрушать, разрушить, опрокидывать, опрокинуть; || валять, свалять (*сукна*). || **Walić się**, валиться, разваливаться, опрокидываться, разрушаться; || наваливаться, набрасываться, накидываться; || драться, валять другъ друга палками. **Lud wali się do miasta**, народъ валомъ валитъ въ городъ, народъ толпою валитъ въ городъ.

Waliza, -y, *ж.* сундукъ, чемоданъ.

Walka, -i, *ж.* война, сраженіе, битва.

Walkarz, Walkierz, -a, *м.* валяльщикъ, суконалъ.

Wałkoń, -nia, *м.* бродяга.

Wałkonić, Uwałkonić, мять, измять, портить, испортить, вредить, повредить. **Wałkonić się**, шататься, таскаться, скитаться.

Wałkować, катать, сглаживать, выравнивать; || валять (*сукна*). **Ciasto wałkow ć**, сучить, раскатывать тѣсто **Wałkow ć z ziemię**, выравнивать, сглаживать землю.

Wałkowaty, цилиндрическій.

Wałkownica, -y, *ж.* валяльня; || валяльный столъ; || валяльная ступа.

Wałkownictwo, -a, *ср.* валяльное искусство, ремесло.

Walnąć, *см.* **Walić.**

Walnie, совершенно, вполнѣ.

Walny, всеобщій, сплошной; || генеральный, главный; || превосходный, отличный; || смѣлый, отважный, удалой. **Walny trakt**, большая дорога. **Walna bitwa**, генеральное сраженіе. **Walny chłopiec**, молодецъ. молодчина, удалецъ. **Post walny**, великій постъ. **Sejm walny**, главный сеймъ. **Umiejętność walna**, всеобщая энциклопедія. **Walny obiad**, пышный, роскошный обѣдъ.

Walor, -u, *м.* стоимость, цѣнность.

Wałowitość, -ści, *ж.* дебе́лость, толстота́.

Wałowity, отяжеле́вшій, неповоро́тливый.

Wałowy, огра́дный, стѣнно́й.

Waltornia, -ni, *ж. Муз.* валто́рна, лѣсно́й (*охо́тничій*) рогъ.

Waltornista, -y, *м.* валторни́стъ.

Waluta, -y, *ж.* цѣнность, сто́имость; || *Ком.* су́мма, валю́та.

Wańczos, -u, *м.* кле́пка, ладъ, бочарная доска́. *см.* **Klepka.**

Wandruty, -ów, *мн. Горн.* вандру́ты, *см.* **Katownice, Podpory.**

Wangi, *мн. Плотн.* на́искось лежа́щія бру́сья, тетивы́.

Wanienka, -i, *ж.* ва́ночка, ка́дочка, лохáнка. **Wanienka chemiczna**, ртутновоздýшная ка́дочка для собира́нія га́зовъ.

Wanienny, ва́нный.

Wanilja, -ji, *ж. Бот.* вани́ль (*расте́ніе*).

Wanna, -y, *ж.* ва́нна.

Wańtuch, -a, *м.* хрящъ; || то́лстый, гру́бый холстъ; || хрящево́й мѣшо́къ, хмелево́й куль и т.д.; || * пу́зо, пузи́ще, бры́хо.

Wap, -u, *м. Хим. см.* **Wapń.**

Wap'-pia, *м.* желу́докъ (*у млекопита́ющихся живо́тныхъ*).

Wapiennia, -nni, **Wapiennica**, -y, **Wapiarnia**, -ni, *ж.* печь для обжига́нія и́звести.

Wapiennik, -a, *м.* обжига́льщикъ и́звести.

Wapienny, известко́вый.

Wapń, -pnia, **Wapniak**, -u, *м.* ка́льцій (*мета́лъ*).

Wapnić, **Powapnić**, бѣли́ть, побѣли́ть и́звестью. **Zwapnić**, пережéчь, обжéчь, прокали́ть, кальцинирова́ть.

Wapnieć, превраща́ться въ и́звесть.

Wapnienie, -nia, *ср.* пережига́ніе, обжига́ніе, кальцина́ція, превраще́ніе въ и́звесть.

Wapnisty, известко́вый.

Wapno, -a, *ср.* и́звесть. **Wapno razczynić**, раствори́ть и́звесть. **Wapno gasić**, гаси́ть и́звесть. **Wapno gaszone**, га́шеная и́звесть. **Wapno niegaszone**, кипе́лка, негашеная и́звесть. *Горн.* **Wapno wodotrwałe**, цеме́нтъ.

Wapor, -u, *м. см.* **Wyziew.**

Wapowiec, -wca, *м.* скали́стая, затрудни́тельная доро́га.

War, -u, *м.* ва́рка, варе́ніе; || варъ, кипято́къ.

Wara! чуръ! смотри́! берегúсь!

Warcab, -a, *м.* ша́шка. **Warcaby**, *мн.* ша́шки, игра́ въ ша́шки.

Warcabnica, -y, *ж.* ша́шешница, ша́шечная доска́.

Warcabnik, -a, *м.* ша́шечный игро́къ

Warcabny, **Warcabowy**, ша́шечный.

Warch, -u, *м. Стар.* скала́.

Warch, *см.* **Wark.**

Warchlak, -a, *м.* вепрёнокъ, поросенокъ ди́кой свиньи.

Warchoł, -u, *м.* себра, бранъ, разго́ръ, споръ; || буя́нъ, забія́ка.

Warcholić się, ссо́риться, буя́нить.

Warczeć, ворча́ть.

Warczenie, -nia, *ср.* ворча́ніе.

Warda, -y, *м. Область.* лѣвша́, лѣвша́къ, *см.* **Mańkut.**

Wardowy, употребля́ющій вмѣсто пра́вой руки́ лѣвую.

Wardęga, -i, *м.* броди́га, праздношата́ющійся.

Warga, -i, *ж.* губа́.

Wargaty, губа́стый, губа́нъ, губа́ч.

Wargowy, губно́й.

Warjacja, -ji, *ж.* разноглáсіе, розни́, ра́зность, ра́зница, *см.* **Zmiana**; || *Муз.* и *Мат.* варіа́ція; || умопомѣша́тельство, сумаше́ствіе, безу́міе.

Warjacki, сумаше́дшій, умалишённый, безу́мный, безразсу́дный, сумасбро́дный.

Warjat, -a, *м.* сумаше́дшій, безу́мецъ; || сумасбро́дъ. **Dom warjatów**, домъ умалишённыхъ.

Warjatka, -i, *ж.* сумаше́дшая, безу́мная; || сумасбро́дка.

Warjować, **Zwarjować**, сходи́ть, сойти́ съ ума́, лиша́ться, лиши́ться, ума́, потеря́ть умъ; || дѣлать глýпости, сумасбро́дничать.

Wark, -u, *м.* ворча́ніе.

Warkliwość, -ści, *ж.* ворчли́вость, брюзгли́вость, сварли́вость.

Warkliwy, ворчли́вый, брюзгли́вый, сварли́вый.

Warkocz, -a, *м.* коса́, во́лосы ви́сть .сплетённые.

Warkoczyk, -a, *м.* коса́чка.

Warować, **Obwarować**, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, приводи́ть въ оборони́тельное положе́ніе; || *Юрид.* обезпе́чить; || **Warować się**, *Стар.* остерега́ться; || укрѣпля́ться.

Warownia, -ni, *ж.* кре́пость, укрѣпле́ніе; || * оплóтъ, защи́та, оборо́на.

Warownie, подъ оборо́ною, подъ защи́тою, безопа́сно.

Warownik, -a, *м.* поруча́, поручи́тель, отвѣтчикъ.

Warowny, укрѣплённый, приведённый въ оборони́тельное положе́ніе; || охрани́тельный; || усло́вный; || * осторо́жный, предусмотри́тельный.

Warrant, -u, *м.* ва́ррантъ, това́рно-скла́дочное свидѣтельство.

Warstwa, **Warsta**, **Warszta**, **Warsztwa**, -y, *ж.* слой, за́лежь, пластъ; || ря́дъ; || гряда́. **Warstwami ułożyć**, положи́ть слоя́ми, ряда́ми. **Układanie warstwami**, наслое́ніе.

Warsztat, **Warsztt**, -u, *м.* мастерска́я; || рабо́чая; || стано́къ, верста́къ; || ремесло́ мастерство́. ремéсленное заведе́ніе.

Warsztat bednarski, бочáрня. **Warsztat stolarski**, верстáкъ. **Warsztat garbarski**, сыромáтня. **Warsztat ślusarski**, слéсарная. **Warsztat tkacki**, ткáцкій станóкъ. **Warsztat okrętowy**, корабéльная верфь.

Warsztatnik, -a, *м.* ремéсленникъ.

Warsztatny, Warsztatowy, мастерскóй, ремéсленный; || верстáчный, станкóвый.

Wart, -u, *м.* стрéмя (*въ рыкá*), напóръ воды, стремлéніе.

Wart (Warty), *м.* **Warta**, *ж.* **Warte, Warte**, *ср.*, стóющій, имéющій цѣнность; || достóйный, достóинъ. **Rzecz mało warta**, маловáжная, нецѣнная вещь. **To nic nie warte**, óто ничегó не стóитъ. **Nie warte mu odpowiadać**, не стóитъ трудá отвѣчáть емý. **Koń ten wart (jest) 1000 rubli**, óта лóшадь стóитъ 1000 рублéй. **Wart pochwały**, достóинъ похвалы. **Zamysł djabła warty**, къ чóрту съ óтимъ намѣреніемъ. **Warte (jest) o tém pomyśleć**, стóитъ подýмать объ óтомъ.

Warta, -y, *ж.* стрáжа, караýлъ.

Wartać, оборáчивать, поворáчивать, вертѣть. || **Wartać się**, вертѣться, кружáться, оборáчиваться.

Wartać, Wartować, стóить, имѣть цѣну; || годúться, заслýживать(*чего*); || **Wartać, Wertować**, перелúстывать, переворáчивать листы.

Wartaczka, Wartołka, Wartałka, -i, *ж.* кружóкъ *или* шáрикъ на концѣ веретенú; || кубáрь, волчóкъ, юлá.

Wartki, провóрный, быстрый, поспѣшный.

Wartko, провóрно, быстро, поспѣшно.

Wartkość, -ści, *ж.* провóрство, быстротá, поспѣшность.

Wartny, стремúтельный, быстрый.

Wartogłów, -owa, *м.* сумасбрóдъ, безýмецъ.

Wartogłowy, Wartogłówny, сумасбрóдный, безýмный.

Wartołka, *см.* **Wartaczka.**

Wartość, -ści, *ж.* цѣна, цѣнность, стóимость; || достóинство, вáжность, заслýга. || **Wartości**, *мн. Ком.* сýмма, валюта. **Wartość w obrachunku**, *Ком.* отнесéніе сýммы въ счётъ. **Długi przewyższają wartość majątku**, долгú превышáютъ цѣнность имѣнія. **Wartość wewnętrzna**, дѣйствúтельная, истинная, существенная цѣнность (*монéты, зóлота, издѣлія*). **Wartość imienna monety**, нарицáтельная цѣнá монéты. **Wartość maksymalna**, стóимость по сáмой высóкой цѣнѣ. **Niemający istotnéj wartości**, несущéственный.

Wartościowy, цѣнный.

Wartować, караýлить, стерéчь, быть на сторóжѣ, подстерегáть кого.

Wartować, Wertować, перелúстывать, переворáчивать листы (*книги*), *см.* **Wartać.**

Wartownik, -a, *м.* караýльщикъ, сторóжъ, часовóй,

Waruga, -i, *ж. Морс.* вáхта.

Warunek, -nku, *м.* услóвіе, уговóръ, договóръ, кондúція; || *Стар.* стрáжа, охрáна, защúта. || *Юрид.* **Warunek możności**, услóвіе произвóльное, зависящее отъ лицъ его заключáющихъ. **Warunek zawieszający**, услóвіе отлагáющее обязáтельство.

Warunkowo, услóвно.

Warunkowy, услóвный, договóрный, уговóрный.

Warza, -y, *ж.* вáрево, всúкая сварёная жúдкая пúща.

Warząchew, -chwi, **Warzęcha**, -y, *ж.* уполóвникъ, чумúчка.

Warzelnia, -ni, *ж.* солевáрня, вáрня, соляна́я вáрница.

Warzenie, -nia, *ср.* варéніе, вáрка, приготовлéніе пúщи на огнѣ.

Warzonka, -i, *ж.* повáренная соль.

Warzony, варёный.

Warzyć, Uwarzyć, варúть, сварúть.

Warzywny, огородный. **Ogród warzywny**, огорóдъ.

Warzywo, -a, *ср.* огородные óвощи, зéлень.

Wąs, -a, *м.* усъ; || *Бот.* усъ,ýсикъ, прицѣпка, ость (*у колóсьев*); || лáпа (*у якоря*). *Посл.* **Nie każdy kąsa co wąsami trząsa**, не всѣ собáки кусáютъ, котóрыя лáютъ.

Wąsacz, -a, *м.* усáчъ.

Wąsag, -a, *м.* áвовая корзúна; || кýзовъ (*каретный*).

Wąsal, -a, *м.* усáчъ.

Wąsatek, -tka, *м.* остúстый овёсъ.

Wąsatka, -i, *ж.* родъ остúстой пшенúцы.

Wąsaty, усáтый.

Wąsążek, -żka, *м.* корешóчка.

Wąść, Wąścia, *см.* **Waszmość.**

Wąsienica, *см.* **Gąsienica.**

Wąsik, -a, *м. Умен.*ýсикъ.

Wąsilka, -i, *ж.* **Wąsilek, -lka**, *м. Бот.* василёкъ (*растéніе*).

Wąsiłka, Wąsiłek, *см.* **Wanczes.**

Wąsiska, -ów, *мн. Увел.* усúщи.

Wąski, *см.* **Wązki.**

Wąsko, *см.* **Wązko.**

Wąskułka, *см.* **Ampułka.**

Wąść, -ści, *ж.* сóора, раздóръ, враждá.

Wąścić, Zwąścić, Pewąścić, сóорить, поссóрить.

Wąsza, -y, *ж.* важъ, сундýкъ на каретномъ имперiáлѣ.

Waszmość, -ści, (сокращéніе старúннаго выраженія: **Wasza miłość**, вáша мúлость). Употребля́ются тáкже слéдующія сокращéнія того же слóва: **Waszość, Waść, Aść, Wać**, *м.*, **Waśćka, Aśćka**, *ж.*, въ соединéніи съ словáми: **pan** (господúнъ), **pani** (госпожá), **panna** (дѣвúца). **Waćpan, Waspan, Wacan, Aspan, Acan, Asan**, *м.*, **Waćpani, Wacani, Waspani, Aspani, Acani, Asani**, *ж.*, **Waćpanna, Waspan-**

na, Wacanna, Acanna, Aspanna, ж. Въ соединеніи съ словами: Dobrodziej (благодѣтель, милостивецъ), Dobrodziejka, (благодѣтельница, милостивица): Wasindziej, Asindziéj, Waszeuziéj, Aszeuziéj, м. Wasindziejka, Asindziejka, Waszdziejka, Aszdziejka, ж. Всѣ эти выраженія очень рѣдко употребляются въ разговорѣ съ низшими лицами, которымъ вѣжливость не позволяетъ говорить ты. Теперь эти выраженія замѣняются словомъ Pan. Do Waszmości Pana, пью за ваше здоровье. Naléj sobie wasze, налейте себѣ. Kto waść jesteś? кто вы такой, милостивый государь? A waści djabli do tego, а вамъ какое до этого дѣло, чортъ возьми! Z waszecia, по-барски. Z waszecia ubrana, по-барски, прилично одѣта.

Waszmościny, Waszecin, Waścin, Waćpaniny, и т. д. Это выраженіе можетъ образоваться отъ каждаго слова, объясненнаго подъ Waszmość (*см. это слово въ своемъ мѣстѣ*).

Waszyniec, -ńca, м. одинъ изъ вашихъ.

Wata, -y, ж. вата; || неводъ (*на рыбу*).

Wątek, -tku, м. *Ткач.* основа, утокъ; || матеріалъ, предметъ, содержаніе || связь, смыслъ, толкъ; || теченіе, продолженіе, нить (*жизни*); || *Стар.* запасъ. Stracić wątek, сбиться съ толку, сбиться въ рѣчахъ, перепутать. Wiele słów a wątku mało, много словъ да мало смысла. Cały wątek téj sprawy, всѣ содержаніе, основа этого дѣла. Wątek budowniczy, строительный матеріалъ.

Wątleć, слабѣть, ослабѣвать, терять силы, изнуряться.

Wątlenie, Zwątlenie, -nia, *ср.* ослабленіе, слабость, безъ силе, изнуреніе, изнеможеніе.

Wątlić, ослаблять, изнурять.

Wątłość, -ści, ж. слабость, безсиліе.

Wątły, слабый, безсильный.

Wątnik, -a, м. доцечка, на которой позументщикъ навиваетъ утокъ.

Wąter, -u, м. Wątory, -ów, *мн. Боч. ед.* утóръ, *мн.* угóры.

Watować, Wywatować, подбивать, подбить ватою.

Wątpić (o czém), сомнѣваться (*въ чемъ*).

Wątpiciel, -a, м. сомнѣвающійся, скептикъ.

Wątpienie, -nia, *ср.* сомнѣніе.

Wątpliwie, сомнительно.

Wątpliwość, -ści, ж. сомнѣніе, сомнительность, неизвѣстность, нерѣшимость; || затрудненіе, препятствіе.

Wątpliwy, сомнительный, неизвѣстный.

Wątroba, -y, ж. печень, печенка; || Хим. Wątroba siarczana, сѣрная печень.

Wątrobiany, похожій цвѣтомъ на печень.

Wątróbka, -i, ж. *Умен.* печёнка.

Wątrobnik, -a, м. *Бот.* печёночница, печёночная трава.

Wątrobny, печёночный, печёночный.

Wąwor, -u, м. пожарная бочка.

Wąwoz, -u, м. оврагъ, ущелье.

Wąwozisty, овражистый.

Wawrzyn, -u, м. *Бот.* лавръ, лавровое дерево.

Wawrzynowy, лавровый.

Wąż, -ęża, м. *Зоол.* змѣй, змѣй; || ужъ (*пресмыкающееся*). Wąż ślepy, мѣдяница (*небольшая змѣя*).

Waza, -y, ж. сосудъ, ваза, чаша; || суповая чаша, миска.

Wazal, -a, м. вассалъ, голдовникъ, подданный.

Ważenie, -nia, *ср.* вѣшаніе; || уравниваніе, нивелированіе; || взвѣшиваніе, обдумываніе; || почитаніе, уваженіе; || рискъ отважность, рѣшительность. || Ważenie się, колебаніе; || Ważenie się na co, посягательство, покушеніе.

Ważuchny, Ważiutki, Ważiuteńki, *Умн.* (*см.* Ważki), узенькій, увѣхонькій, узешенькій.

Ważka, -i, ж. весокъ. Ważki do złota, монетные вѣски.

Ważki, узкій, узокъ, тѣсный.

Ważko, узко. тѣсно.

Ważkość, -ści, ж. узкость, тѣснота.

Ważne, -ego, *ср.* вѣсовыя деньги, плата вѣсовыхъ.

Ważnica, -y, ж. вашня.

Ważniczy, вѣсовщичій. Ważnicza sztuka, статика, наука о равновѣсіи твердыхъ тѣлъ.

Ważnić, *Юрид.* законнымъ образомъ.

Ważnik, -a, м. вашникъ. вѣсовщикъ.

Ważność, -ści, ж. вѣсъ. тяжесть; || важность, значеніе, достоинство; || дѣйствительность, сила. Ważność prawa, дѣйствительность, сила закона, законность.

Ważny, вѣсовой; || вѣскій, тяжелый, полновѣсный, увѣсистый; || важный, значительный; || дѣйствительный.

Ważyć, Zważyć, вѣсить, тянуть; || вѣсить взвѣсить; || взвѣшивать, разбирать, обдумывать; || *рисковать, отважиться; || цѣнить, почитать. Lekce ważyć, неуважать, пренебрегать; || колебать, шатать, качать; || стоить, значить, посягать; || уравнивать, нивелировать. Ważyć cukier, вѣсить сахаръ. *Ważyć każde słowo, взвѣшивать, обдумывать каждое слово. Więcéj waży honor niż życie, честь дороже жизни Ważyć na czyje życie, посягать на чью жизнь. Głowa cukru waży 20 funtów, голова сахару вѣситъ 20 фунтовъ. || Ważyć się, вѣситься, взвѣшиваться; || колебаться, качаться, шататься; ||

отваживаться, дерзать, посягать, сметь, осмеливаться.

Wbić, *см.* **Wbijać.**

Wbicie, *см.* **Wbijanie.**

Wbijać, Wbić, вбивать, вбить, вколачивать, вколотить. **Wbijać gwóźdź**, вбивать. вколачивать гвоздь. **Wbijać pale**, бить, вбивать сваи. **Wbijać na pal**, сажать на колъ. **Wbić na krzyż**, распять на кресте. ***Wbić w głowę**, вбить въ голову, вразумить, растолковать. **Wbić sobie co w głowę**, вбить себе что-либо въ голову, взять въ толкъ. || **Wbijać się, Wbić się (w pamięć)**, врезываться. врезаться въ память. **Wbijać się, Wbić się w dumę, w pychę**, гордиться, возгордиться. сделаться надменнымъ.

Wbijanie, -nia, Wbicie, -cia, *ср.* вбиванiе, вколачиванiе. **Wbijanie na pal**, сажанiе на колъ. **Wbijanie palów**, битьё свай.

Wbity, вбитый, вколоченный.

Wbrew, вопреки, напротивъ.

Wbrzeże, -a, *ср. см.* **Zatoka.**

Wcale, совершенно, вовсе, совсемъ; || вполне, всецело; || отнюдь, нимало, никакъ, нисколько. **Wcale nowy**, совершенно новый. **Wcale pojąć nie mogę co się tu dzieje**, никакъ не могу понять что тутъ делается. **Wcale nie jest taki, jaki się zdaje**, онъ вовсе не таковъ, какимъ кажется **Wcale nie**, нисколько, отнюдь не, совсемъ не вовсе не.

Wchód, -odu, *м.* входъ. **Wchód towarów**, привозъ товаровъ.

Wchodowy, Wchodny, входный, служащiй для входа; || привозный.

Wchodzenie, -nia, Wejście, Wnijście, -ścia, *ср.* вхожденiе, вступленiе, входъ.

Wchodzić, Wejść, Wnijść, входить, войти, взойти, вступать, вступить.

Wchodzisty, вхожiй.

Wciąć, *см.* **Wcinać.**

Wciągać, Wciągnąć, втягивать, втянуть, втаскивать. втащить; || всасывать, всосать, поглощать, вбирать въ себя; || *вовлекать. вовлечь; || вносить, внести, записывать записать (*въ книгу, въ реестръ*). || **Wciągać się, Wciągnąć się**, втягиваться, втянуться, привыкать привыкнуть къ чему-либо, пристращаться, пристраститься.

Wciąganie, -nia, Wciągnięcie, -cia, *ср.* втягиванiе, всасыванiе, поглощенiе. **Wciąganie kogo do czego**, вовлеченiе кого во что.

Wciągnięty, втянутый. вовлеченный, замешанный (*въ что*); || привыкшiй, пристрастившiйся.

Wciąż, безпрерывно, безпрестанно, постоянно.

Wcięcie, -cia, *ср.* зарубка, врубка, врубанiе.

Wciekać, Wciec, втекать, втечь, впадать во что.

Wcielać, Wcielić, воплощать, воплотить; || присоединять, присоединить, включать, включить. || **Wcielać się, Wcielić się**, воплощаться, воплотиться.

Wcielanie, Wcielenie, -nia, *ср.* *Богосл.* воплощенiе, вочеловеченiе; || присоединенiе, включенiе; || слiянiе. *Юрид.* **Nabywanie własności przez wcielenie**, прiобретенiе собственности по слiянiю въ одно нераздельное целое, *см.* **Przybycie.**

Wcielony, воплощённый; || присоединённый, включённый.

Wcierać, Wetrzeć, втирать, втереть.

Wcięty, перетянутый, тонкiй. **Suknia wcięta**, платье съ перехватомъ.

Wcinać, Wciąć, врезывать, врезать, врубать, врубить. вырубать, вырубить, пазить, нарезывать, нарезать.

Wciskać, Wcisnąć, втискивать, втискать, втиснуть, вдавливать, вдавить. || **Wciskać się, Wcisnąć się**, втискиваться, втискаться, втиснуться, вдавливаться, вдавиться; || **Wciskać się dokąd**, втираться. продираться куда-либо, входить съ усилiемъ въ тесноту, проникать. **Powietrze wszędzie się wciska**, воздухъ везде проходитъ, проникаетъ.

Wczas, -u, *м.* удобство. отдохновенiе, отдыхъ, спокойствiе. успокоенiе; || досугъ, свободное, удобное время, удобная пора. свободные часы; || *Стар.* удобный случай. **Wczasu używać**, отдыхать, пользоваться спокойствiемъ, успокоиваться. **Miasta dla wczasów ludzkich założone**, города основаны для удобства людей. **Nie zawsze z wczasem sypia**, онъ не всегда спитъ въ свободное время. || **Wczas**, *Нар.* во время, въ пору, въ меру, благовременно, въ надлежащее время. **Za wczasu**, заблаговременно. **Wczas mi trzewiki**, башмаки мне въ пору.

Wczasik, -u, *м.* *Умен.* свободная, удобная минутка, маленькiй отдыхъ.

Wczasować, покоить, доставлять спокойствiе, удобство (*кому*). || **Wczasować się**, покоиться, отдыхать, наслаждаться спокойствiемъ.

Wcześnie, Wczesno, во время, въ надлежащее время; || рано; || въ пору, въ меру, кстати. **Wczesno ciepły**, умеренно тёплый, негорячiй. || Удобно, покойно.

Wczesność, -ści, *ж.* удобство, удобность; || удобный случай; || досугъ, свободное время.

Wczesny, своевременный, сделанный въ своё время, кстати; || скороспелый, преждевременный, рановременный, раннiй; || удобный, покойный, выгодный; || уютный, сделанный въ пору, въ меру. **Wczesne owoce**, скороспелые плоды. **Żart nie wczesny**, шутка не кстати, не у места. **Suknia wczesna**, удобное платье. **Wczesny ptaszek**, ранняя птичка. **Wczesne zapobieżenie choroby**, своевременное

ша, Wacanna, Acanna, Aspanna, ж. Въ соединéніи съ словáми: Dobrodziej (благодѣ́тель, мíлостивецъ), Dobrodziejka, (благодѣ́тельница, мíлостивица): Wasindziéj, Asindziéj, Wasędziéj, Asędziéj, м. Wasindziejka, Asindziejka, Wasędziejka, Asędziejka, ж. Всѣ óти выраженія óчень рѣ́дко употребля́ются въ разговóрѣ съ нáшими нáцами, котóрымъ вѣ́жливость не позволя́етъ говóрить ты. Теперь óти выраженія замѣня́ются слóвомъ Pan. De Waszmości Pana, пью за вáше здоро́вье. Nalej es bie wasze, налéйте себѣ́. Kto waść jesteś? кто вы такóй, мíлостивый государь? A waści djabli do tego, а вамъ какóе дó этого дѣ́ло, чортъ возьми! Z waszecia, побáрски. Z waszecia ubrana, побáрски, прилíчно одѣ́та.

Waszmościny, Waszecin, Waścin, Waćpaniny, и т. д. Это выраженіе мóжетъ образовáться отъ кáждаго слóва, объясня́емаго подъ Waszmość (*см. это слóво въ своёмъ мѣ́стѣ*).

Waszyniec, -ńca, м. одíнъ изъ вáшихъ.

Wata, -y, ж. вáта; || нéводъ (*на рыбу*).

Wątek, -tku, м. *Ткач.* основá, утóкъ; || матеріáлъ, предмѣ́тъ, содержáніе. || связь, смыслъ, толкъ; || теченіе, продолженіе, нить (*жúзни*); || *Стар.* запáсъ. Stracić wątek, сбúться съ тóлку, сбúться въ рѣчáхъ, перепýтать. Wiele słów a wątku mało, мнóго словъ да мáло смы́сла. Cały wątek téj sprawy, всё содержáніе, основá этого дѣ́ла. Wątek budowniczy, строúтельный матеріáлъ.

Wątleć, слабѣ́ть, ослабѣ́вать, терáть сúлы, изнурáться.

Wątlenie, Zwątlenie, -nia, ср. ослаблéніе, слáбость, безсúліе, изнурéніе, изнеможéніе.

Wątlić, ослабля́ть, изнурáть.

Wątłość, -ści, ж. слáбость, безсúліе.

Wątły, слáбый, безсúльный.

Wątnik, -a, м. дощéчка, на котóрой позумéнтщикъ навúваетъ утóкъ.

Wąter, -u, м. Wątery, -ów, мн. *Боч. ед.* утóръ, *мн.* утóры.

Watować, Wywatować, подбúвать, подбúть вáтою.

Wątpić (o czém), сомнѣ́ваться (*въ чёмъ*).

Wątpiciel, -a, м. сомнѣ́вающійся, скéптикъ.

Wątpienie, -nia, ср. сомнѣ́ніе.

Wątpliwie, сомни́тельно.

Wątpliwość, -ści, ж. сомнѣ́ніе, сомни́тельность, неизвѣ́стность, нерѣшúмость; || затрудненіе, препя́тствіе.

Wątpliwy, сомни́тельный, неизвѣ́стный.

Wątroba, -y, ж. пéчень, печёнка; || *Хим.* Wątroba siarczana, сéрная пéчень.

Wątrobiany, похóжій цвѣ́томъ на пéчень.

Wątróbka, -i, ж. *Умен.* печёнка.

Wątrobnik, -a, м. *Бот.* печёночница, печёночная трава́.

Wątrobny, печёночный, печёночный.

Wąwor, -u, м. пожáрная бóчка.

Wąwoz, -u, м. овráгъ, ущéлье.

Wąwozisty, овражúстый.

Wawrzyn, -u, м. *Бот.* лавръ, лавро́вое дéрево.

Wawrzynowy, лавро́вый.

Wąż, -ża, м. *Зоол.* змѣ́й, змѣ́й; || укъ (*пресмыкающееся*). Wąż ślepy, мѣ́дяница (*небольшая змѣя*).

Waza, -y, ж. сосýдъ, вáза, чáша; || суповáя чáша, мúска.

Wazał, -a, м. вассáлъ, голдóвникъ, пóданный.

Ważenie, -nia, ср. вѣ́шаніе; || урáвниваніе, нивели́рованіе; || взвѣ́шиваніе, обдýмываніе; || почитáніе, уваженіе; || рискъ отвáжность, рѣшúтельность. || Ważenie się, колебáніе. || Ważenie się za co, посягáтельство, покушéніе.

Ważiuchny, Ważiutki, Ważiuteńki, *Умен.* (*см.* Ważki), ýзенькій, узёхонькій, ýзшенькій.

Wazka, -i, ж. сосýдецъ, вáзочка, чашечка.

Ważka, -i, ж. вѣ́ски. Ważki do złota, монéтные вѣ́ски.

Ważki, ýзкій, ýзокъ, тѣ́сный.

Ważko, ýзко. тѣ́сно.

Ważkość, -ści, ж. ýзкость, тѣ́снота.

Ważne, -ego, ср. вѣ́совыя дéньги, плáта вѣ́совыхъ.

Ważnica, -y, ж. вáжня.

Ważniczy, вѣ́совщúчій. Ważnicza sztuka, стáтика, нáука о равновѣ́сіи тѣ́лъ.

Ważnie, *Юрид.* закóннымъ óбразомъ.

Ważnik, -a, м. вáжникъ, вѣ́совщикъ.

Ważność, -ści, ж. вѣ́съ, тя́жесть; || вáжность, значéніе, достóинство; || дѣ́йствительность, сúла. Ważność prawa, дѣ́йствúтельность, сúла закóна, закóнность.

Ważny, вѣ́совóй; || вѣ́скій, тяжелый полновѣ́сный, увѣ́систый; || вáжный, значúтельный; || дѣ́йствúтельный.

Ważyć, Zważyć, вѣ́сить, тянýть; || вѣ́сить, взвѣ́сить; || взвѣ́шивать, разбирáть, обдýмывать; || *рисковáть, отвáживать; || цѣ́нить, почитáть. Lekce ważyć, не уважáть, пренебрегáть; || колебáть, шатáть, качáть; || стóить, знáчить, посягáть; || урáвнивать, нивели́ровать. Ważyć cukier, вѣ́сить сáхаръ. *Ważyć każde słowo, взвѣ́шивать, обдýмывать кáждое слóво. Więcéj waży honor niż życie, честь дорóже жúзни. Ważyć na czyje życie, посягáть на чью жúзнь. Głowa cukru waży 20 funtów, головá сáхару вѣ́сить 20 фунтовъ. || Ważyć się, вѣ́ситься, дерúшиваться; || колебáться, качáться, шатáться; ||

чить, остри́ть, наостри́ть, навостри́ть. *Wecować kogo, язви́ть, злосло́вить.

Węda, -y, **Wędka**, -i, *ж.* у́да, у́дка, у́дочка.

Wędkarz, -a, *м.* у́дильщикъ, лова́щій ры́бу у́дкою; || дѣлающій у́дки.

Wedle, во́лѣ, по́длѣ, близь; || **Wedle, Według**, по, смотря́ по тому́, по мѣ́рѣ, согла́сно (*чему́*). **Według mego zdania**, по моему́ мнѣ́нію. **Według prawa**, по зако́ну. **Według okoliczności**, смотря́ по обстоя́тельствамъ. *Посл.* **Według stawu grobla**, по Се́нькѣ ша́пка.

Wędlina, -y, *ж.* ветчина́.

Wędlisko, Wędzisko, -a, *ср.* у́дилище, у́довище.

Wędrować, путеше́ствовать, ѣздить, стра́нствовать, || перелета́ть (*о птицахъ*).

Wędrowanie, -nia, *ср.* путеше́ствіе, стра́нствованіе; || отлётъ, перелётъ (*птицъ*).

Wędrowczy, стра́нническій; || отлётный, перелётный (*о птицахъ*).

Wędrowiec, -wca, *м.* проѣзжій, путеше́ственникъ; || стра́нникъ, стра́нствователь.

Wędrówka, -i, *ж.* стра́нствованіе, путеше́ствіе, поѣздка; || переселе́ніе. **Wędrówka narodów**, переселе́ніе наро́довъ.

Wędrownik, *см.* **Wędrowiec.**

Wędrowny, стра́нническій, стра́нствующій; || отлётный, перелётный (*о птицахъ*).

Wedrzeć się, *см.* **Wdzierać się.**

Wędzarnia, -rni, *ж.* копти́льня.

Wędzić, Uwędzić, копти́ть, накопти́ть.

Wędzidełko, -a, *ср. Умен.* уздёчка; || *Анат.* у́здочка.

Wędzidło, -a, *ср.* у́дило, удила́, мундшту́къ, мушту́къ; || *уда́, обузда́ніе.

Wędzisko, *см.* **Wędlisko.**

Wędzonka, -i, *ж.* ветчи́нка, копчёное свино́е мя́со.

Węgiel, -gla, *м.* (*Стар.* **Węgl, Węglel**), у́голь. **Węgiel kamienny**, у́голь земляно́й, ка́менный. **Węgiel brunatny**, бу́рый у́голь.

Węgieł, -gła, *м.* у́голъ; || *Архит.* угóльникъ.

Węgielek, -lka, *м. Хим.* угля́къ, углеро́дистое соединéніе.

Węgielnia, -ni, *ж.* у́гольня, гдѣ пережига́ютъ дрова́ въ у́голь; || у́гольный сара́й, складъ у́гля, у́гольная я́ма.

Węgielnica, -y, *ж. Мат.* наугóльникъ, угломѣръ.

Węgielnik, -a, *м. см.* **Węgielny.**

Węgielny, угóльный. **Węgielny kamień, Węgielnik**, краеугóльный ка́мень.

Węglan, -u, *м. Хим.* углеки́слая соль.

Węglarka, -i, *ж.* у́гольщица.

Węglarnia, -ni, *ж.* у́гольный сара́й, складъ у́гля.

Węglarski, у́гольщичій, принадлежа́щій у́гольщику.

Węglarstwo, -a, *ср.* про́мыселъ, заня́тіе у́гольщика.

Węglarz, -a, *м.* у́гольщикъ, у́гольникъ.

Węglik, -a, *м.* углеро́дъ, ча́стый у́голь.

Węglowy, у́гольный.

Węgnać, *см.* **Wganiać.**

Węgorz, -a, *м.* у́горь (*рыба*). *Śliski jak węgorz, онъ увёртливъ, умѣетъ ускользну́ть.

Węgrowaty, угрева́тый, прыщева́тый.

Węgry, -ów, *мн.* угри́, прыщи́ на лицѣ; || **Świnie węgry**, шѣлуди, коро́ста у свине́й.

Węgrzyn, -a, *м.* венге́рское вино́.

Wéj! *Межд.* вотъ! смотри́!

Wejrzeć, *см.* **Wglądać.**

Wejrzenie, -nia, *ср. см.* **Wglądanie**; || взглядъ, взоръ, возрѣ́ніе.

Wejść, *см.* **Wchodzić.**

Wejście, -ścia, *ср.* входъ, вступле́ніе, *см.* **Wchód**; || *Ком.* поступле́ніе, прія́тіе (*векселя*).

Weksel, -sla, *м.* ве́ксель, ваёмное письмо́. **Weksel ciągniony**, перево́дный ве́ксель. **Weksel suchy**, просто́й ве́ксель. **Weksel zwrotny**, возвра́тный ве́ксель. ||**Weksel belkowy**, *Камен.* ба́лочный ри́гель.

Wekslarnia, -ni, *ж.* мѣня́льная ла́вка.

Wekslarz, -a, *м.* мѣня́ло, мѣновщи́къ.

Wekslować, мѣня́ть (*деньги*).

Wekslowy, ве́кселный, промѣ́нный.

Welgnąć, увя́знуть въ грязи́.

Wełna, -y, *ж.* волна́, шерсть, руно́. **Biała wełna**, поя́рокъ.

Wełnianka, -i, *ж.* шерстяно́е пла́тье; || *Бот.* пухъ (*на нѣкоторыхъ плодахъ и растéніяхъ*); || волня́нка, волну́ха (*гриб*).

Wełniany, шерстяно́й.

Wełniarz, -a, *м.* шерстобо́й, шерстоби́тъ; || продавéцъ ше́рсти.

Wełniasty, пуши́стый.

Wełnica, -y, *ж. Бот.* я́вленникъ (трава́).

Wełnisty, шерсти́стый, ворси́стый; || пуши́стый.

Welon, -u, *м.* покрыва́ло, вуаль, фата́.

Wemknąć, *см.* **Wmykać.**

Weń, вмѣсто, **w nie**go, въ него́, *см.* **On.**

Wendeta, -y, *ж. см.* **Tandeta.**

Weneryczny, *Мед.* венери́ческій, сифили́тическій.

Wenty, -ów, *мн. Горн.* продýшины съ кла́паномъ.

Wepchnąć, *см.* **Wpychać.**

Weprzeć, *см.* **Wpierać.**

Werbel, -bla, *м. Воен.* дробь барабáнная.

Werbować, набира́ть, вербова́ть ре́крутъ.

Werbowanie, -nia, *ср.* **Werbunek**, -nku, *м.* набóръ, рекрýтчина, вербóвка; || поступле́ніе въ солда́ты.

Werbownik, -a, *м.* вербовщи́къ, набóрщикъ ре́крутъ.

Werek, -rka, *м.* нáры, досчáтый помóстъ для спанья.

Wereszczaka, -i, *ж.* кýшанье изъ свинáго сáла, колбáсъ, петрохóвъ.

Weronika, -i, *ж. Бот.* вероníка (*растéніе*).

Wersał, -u, **Wersalik**, -u, *м.* прописнáя, большáя загláвная бýква.

Wersja, -ji, *ж.* перевóдъ, переложéніе, толкованíе.

Werteba, Wertepa, -y, *ж.* объéздъ, просёлочная дорóга, дурнáя дорóга.

Wertować, перелúстывать (*книгу*), *см.* **Wartować.**

Werwać się, *см.* **Wyrywać się.**

Weryfikacja, -ji, *ж.* повéрка, свéрка, сличéніе.

Weryfikacyjny, повéрочный.

Weryfikator, -a, *м.* повéрщикъ.

Weryfikować, повéрить, свéрить, сличáть; справлúться.

Werznąć, *см.* **Wrzynać.**

Wesele, -a, *ср.* свáдьба, свáдебный пиръ; || весéлie, рáдость, удовóльствіе. **Wesele wyprawić**, сыгрáть, отпрáздновать свáдьбу. * **Wielkie komu sprawić wesele**, достáвить кому́ большóе удовóльствіе.

Weselić, веселúть, рáдовать. **Weselić się**, веселúться, рáдоваться, забавлúться.

Weselisko, -a, *ср. Прост.* свáдьба.

Weselnik, -a, *м.* учáствующій въ свáдьбѣ, присýтствующій на свáдьбѣ; || *Стар.* молодóе. женúхъ и невѣста.

Weselny, свáдебный.

Weseluchny, Weselutki, веселéнекъ, веселёхонекъ, веселёшенекъ.

Wesołek, -łka, *м.* весельчáкъ. || *Бот.* кипрéй (*растéніе*).

Wesoło, вéселo.

Wesołość, -ści, *ж.* весёлость.

Wesoły, весёлый.

Wespół, вмѣстѣ, совокýпно.

Wesprzeć, *см.* **Wspierać.**

Westchnąć, *см.* **Wzdychać.**

Westchnienie, -nia, *ср.* вздохъ.

Wesz, *род. п.* **Wszy**, *ж.* вошь; || **Wesz roślinna**, травянáя вошь, тля; || *Бот.* **Świpia wesz**, болиголóвъ, омéгъ; || цикýта, вѣхъ (*растéніе и отрáва*); || **Wodna wesz, ziele**, змѣй-трава.

Weszka, -i, *ж. Умен.* вóшка; || корúста, шéлудь, паршú.

Wet (*см.* **Odwet**), употребля́ется тóлько въ слѣдующемъ выраженíи: **Wet za wet oddawać**, отплатúть тѣмъ же, воздавáть рáвнымъ за рáвное, дѣлать возмéздіе, *см.* **Wetować.**

Weterynarja, -ji, *ж.* **Konowalstwo**, -a, *ср.* ветеринáрная нáука, ветеринáрія, скотоврачéбная нáука.

Weterynarz, Konował, -a, *м.* ветеринáръ, коновáлъ.

Wetknąć, *см.* **Wtykać.**

Wetknięcie, -cia, *ср. см.* **Wtykanie.**

Wetować, воздавáть рáвнымъ за рáвное, вознагражда́ть, отплáчивать; || игрáть для возвращéнія прóигрыша.

Wetowny, вознагражда́емый.

Wetrzeć, *см.* **Wcierać.**

Wety, -ów, *мн.* десéртъ, закýски, слáсти.

Wewnątrz (*Стар.* **Wnątrz**), внутрú, внутрь, во внýтренности. **Honorów błyszcząca bańka wewnątrz pusta**, блестя́щій мыльный пузы́рь пóчестей пустъ внутрú. **Wchodzić wewnątrz domu**, входúть внутрь дóма.

Wewnętrze, -a, *ср. см.* **Wnątrze.**

Wewnętrznie, внýтренно; || * душéвно, сердéчно.

Wewnętrzność, -ści, *ж.* внýтренность.

Wewnętrzny, внýтренній.

Wężaty, наполненный змéями.

Wezbrać, *см.* **Wzbierać.**

Wezbranie, -nia, *ср.* (**wód**), наводнéніе, разлúтіе водъ, половóдье, возвышéніе водú, рѣкú, выступлéніе рѣкъ изъ берегóвъ. **Wezbranie morza**, приливъ морскóй.

Wezdrgnąć się, *см.* **Wzdrygać się.**

Węzeł, -zła, *м.* ýзелъ; || свáзка (*ключéй*); || пукъ (*верёвокъ*); || **Węzeł zadzierzgniony**, петлú, затáнутый ýзелъ; || союзъ, связь. **Węzeł przyjaźni**, ýзы дружбы, дружескій союзъ. **Węzły małżeńskie**, брáчный союзъ. **Węzły pokrewieństwa**, ýзы родствá. || *Астрон.* и *Анат.* узлы.

Węzełek, -łka, *м.* узелóкъ.

Wezgłówek, -wka, *м.* подýшечка.

Wezgłowie, -wia, *ср.* изголóвье.

Węzina, -y, *ж.* тёсинна, ущéлье, *см.* **Ciasnina.**

Węzłowato, узловáто, узлáми; || * крáтко, отрывисто. сжáто. **Krótko a węzłowato odpowiedzieć**, отвѣтить лаконúчески.

Węzłowaty, узловáтый; || * крáткій, отрывúстый; || сжáтый.

Wężowaty, змiевúдный; || извýчистый, извúлистый.

Wężownica, -y, *Артил.* кулеврúна (*старúнная пýшка*).

Wężownik, -a, *м. Астрон.* Змiенóсецъ (*созвѣздіе*); *Минер.* змѣевúкъ; *Бот.* змѣевúкъ корéнь, сердéчный корéнь.

Wężowy, Węży, змéиный.

Weźrzeć, *см.* **Wglądać.**

Wezwać, *см.* **Wzywać.**

Wezwanie, -a, *ср. см.* **Wzywanie**; приглашéніе, вызовъ, трéбованіе; || повѣстка, объявлéніе; || воззвáніе (*къ народу*). **Wezwanie przed sąd**, привóдъ обвиня́емаго, *или* свидѣтеля въ судъ. **Przybyć na czyje wezwanie**, явúться по чьемý-либо вызову, приглашéнію.

Wezwany, приглашённый, вызванный, вытребованный, звáный.

Wezwawczy, приглаша́тельный, призы́вный.

Wężyk, -a, *м. Умен.* змѣ́нокъ, змѣ́йка; || *Артил. Стар.* родъ мáлыхъ пушекъ полуфунтóваго калúбра; || излýчина, извúлина. **Rzeka ubiega wężykiem**, рѣка́ течётъ излýчинами.

Wezykatorja, -ji, *ж. Мед.* нарывный плáстырь.

Wężykować, извúваться, изгúбаться.

Wężykowato, излýчисто, извúлисто, крúво; || спирáльно, винтóмъ.

Wężykowatość, -ści, *ж.* излýчина, извúлина, извúлина, крúвизна; || спирáльная лúнія.

Wężykowaty, излýчистый, извúлистый, искривленный; || спирáльный, винтовóй.

Wąż mord, -u, *м. Бот.* чёрный кóрень.

Wężysko, -a, *ср. Умнч.* отвратúтельная змѣя́.

Wganiać, **Wgonić**, **Wegnać**, загонáть, загнáть, **Wganiać bydło do obory**, загонáть скотúну въ хлѣвъ.

Wgięcie, -cia, *ср.* вогнутость; || впáдина.

Wgięty, вогнутый.

Wginać, **Wgiąć**, вгибáть, вогнýть; || коробúть, покоробúть.

Wglądać, **Wejrzeć**, **Wezrzeć** (w co), загля́дывать, загляну́ть, взгля́дывать, взгляну́ть, разсмáтривать разсмотрѣ́ть, вникáть, вúникнуть, разбирáть, разобрáть. **Wejrzeć na kogo**, na co, взгляну́ть, бро́сить взглядъ на кого́, на что́. **Wejrzyj w siebie**, войди́ въ себя́, загляни́ въ свою́ ду́шу. **Wejrzeć na kogo łaskawie**, помúловать кого́, сжáлиться надъ кѣ́мъ. || **Wglądać się**, вгля́дываться, всмáтриваться.

Wglądanie, **Wejrzenie**, -nia, *ср.* (w co), разсмáтриваніе (*чего́*), всмáтриваніе (*во что́*); || взглядъ (*на что́*); || взоръ.

Wgniatać, **Wgnieść**, вдавúвать, вдавúть, вгнетáть, вгнести́.

Wgnieżdżać się, **Wgnieździć się**, гнездúться, загнéздиться; || располагáться, расположúться поселя́ться, посели́ться, укорена́ться, укорени́ться.

Wgramolić się (na co), вскарáбкаться.

Wgrążyć się, погрузúться, погрáзнуть.

Wgrodzić, загородúть забóромъ, обнести́ плетнёмъ. || **Wgrodzić się w co**, ворва́ться, вломúться, втóргнуться; || *Стар.* вонзúться.

Wgryzać się, **Wgryźć się**, въѣда́ться, въѣ́сться, впивáться, впúться зубáми.

Wgryzek, -zka, *м. Зоол.* долгоно́сикъ (*насѣкомое*).

Wiać, **Wionąć**, вѣ́ять, повѣ́ять, дуть, подýть; || махáть, помáхивать; || вѣ́ять (*хлѣбъ*).

Wiaderko, -a, *ср. Умен.* ведёрко, ведёрцо, ведёрочко, *см.* **Wiadro**.

Wiadomca, -y, **Wiadomiec**, -mca, *м.* (*Стар.* **Wiaduk**), знатóкъ, свѣ́дущій человѣ́къ.

Wiadomo, извѣ́стно; || **Wiadomo czynić**, объявля́ть, извѣща́ть. **Ja niżej podpisany wiadomo czynię niniejszém**, я нúже подписáвшійся симъ объявля́ю, *или* симъ извѣща́ю. **Wiadomo czynimy niniejszém**, симъ объявля́емъ, *или* извѣща́емъ.

Wiadomość, -ści, *ж.* знáніе, познáніе, свѣ́дѣніе; || нóвость, извѣ́стіе; || увѣдомлéніе; || вѣ́домость.

Wiadomy, извѣ́стный.

Wiadro, -a, *ср.* ведрó; || бадья́; || ужáзная мѣ́ра жúдкостей и напúтковъ.

Wiadrowy, ведéрный.

Wiaduk, *см.* **Wiadomca**.

Wiadukt, -u, *м.* путепровóдъ, мостъ на áркахъ (*для желѣзной дороги*).

Wianeczek, -czka, *м.* вѣнóчекъ.

Wianek, -nka, *м.* вѣнóкъ, вѣнецъ, вѣ́нчикъ, *см.* **Wieniec**.

Wianie, -nia, *ср.* вѣ́яніе. душовéніе. **Wianie zboża**, вѣ́яніе ржи. пшеницы и т. д.

Wiano, -a, *ср.* придáное, *см.* **Posag**; || **Wiano**, **Przykianek**, даръ, подáрокъ отъ мýжа женѣ́ послѣ́ свáдьбы, зáпись имѣ́нія въ пóльзу жены́ (*стар. Русск.* вѣнова́я зáпись); || вдóвья часть изъ имѣ́нія покóйнаго мýжа. || *Церк. Слав.* вѣ́но, плáта отъ женихá за невѣ́сту, выводное, || даръ за невѣ́стою отъ отцá, или рóдственниковъ въ пóльзу женихá или бýдущаго ея мýжа, придáное.

Wianować, дарúть невѣ́сту, зацúсать часть имѣ́нія въ пóльзу жены́; || давáть придáное (*за дочерью*), *см.* **Wyposażać**.

Wianowanie, -nia, *ср.* зáпись части имѣ́нія въ пóльзу жены́; || назначéніе придáнаго.

Wianowany, назнáченный въ придáное; || получúвшій въ придáное.

Wianowy, **Wianowny**, **Wianny**, **Wienny**, придáнный, относя́щійся къ придáному, *см.* **Wiano**, **Wianować**, **Wianowany**.

Wianuszek, -szka, *м. Умен.* вѣнóчекъ.

Wiara, -y, *ж.* вѣ́ра, зáконъ, рели́гія; || вѣ́рованіе, убѣжде́ніе; || увѣ́реніе; || довѣ́ріе, довѣ́ренность. **Wyznanie wiary**, вѣроисповѣ́даніе. **Artykuł wiary**, симвóлъ вѣ́ры. **Wiara chrześcijańska**, христiáнская вѣ́ра. **Dawać czemu wiarę**, дава́ть вѣ́ру, довѣ́рить (*чему́*). **Oddać na wiarę**, отда́ть на вѣ́ру, на прися́гу, на сóвѣсть другóго. **Dochować wiary**, сохрани́ть вѣ́рность, сдержáть дáнное слóво. **Złamać wiarę**, сдѣ́латься вѣролóмнымъ, потеря́ть довѣ́ріе. **Stracić wiarę**, потеря́ть довѣ́ріе. **Dla większéj wiary**, въ удостовѣ́реніе, во увѣ́реніе. **Wiara małżeńska**, супрýжеская вѣ́рность. **Wiary godzien**, заслýживающій довѣ́рія. **Wiara publiczna**, общéственное довѣ́ріе **Posesor dobréj wiary**, закóнный владѣлецъ. **Zła wiara**, недобросóвѣстность. **Dobra wiara**, добросóвѣстность. **Dziedzic złéj wiary**, незакóнный владѣлецъ. **W dobréj wierze to zrobił**, онъ это сдѣ́лалъ безъ злáго

намѣренія, въ простотѣ души. **Artykułem jego wiary było: wiele brać a mało dawać**, его убѣжденіе состояло въ томъ, чтобъ много брать и мало давать; || *см.* **Wiarus.**

Wiarunek, Wiarung, Wierdunk, -nku, *м.* древняя монета, вердень; || дюжина.

Wiarliwość, -ści, *ж. см.* **Łatwowierność.**

Wiarliwy, *см.* **Łatwowierny.**

Wiarobrońca, -y, *м.* защитникъ, поборникъ вѣры.

Wiarogodnie, достовѣрно, подлинно, точно.

Wiarogodność, -ści, *ж.* достовѣрность, подлинность, точность.

Wiarogodny, достовѣрный, подлинный, точный.

Wiarołomca, -y, *м.* вѣроломный, вѣролюбецъ, клятвопреступникъ.

Wiarołomny, вѣролюбный, клятвопреступный.

Wiarołomstwo, -a, *ср.* **Wiarołomność, -ści**, *ж.* вѣролюбство, клятвопреступленіе.

Wiaropodobny, правдоподобный, вѣроятный.

Wiarus, -a, *м. Воен.* служака, храбрецъ, удалецъ.

Wiatr, -tru, *м.* вѣтеръ, вѣтръ. **Wiatr morski**, морина, вѣтеръ дующій съ моря. **Wiatr pomyślny**, попутный вѣтеръ. *Морс.* **Pechwycić wiatr**, выиграть вѣтеръ у другаго корабля.

Wiatrak, -u и **-a, Wiatraczek, -czka**, *м.* вѣтряная мельница. **Wiatraczek w oknie**, отдушина.

Wiatrakowy, принадлежащій вѣтряной мельницѣ.

Wiatrek, *см.* **Wietrzyk.**

Wiatrociąg, -u, *м.* воздушный насосъ.

Wiatromierz, -a, *м.* анемометръ, вѣтромѣръ, вѣтроуказатель.

Wiatronogi, быстроногій.

Wiatropęd, -u, *м.* вентиляторъ, душникъ; || * вертопрахъ, *см.* **Pędziwiatr, Wietrznik.**

Wiatrowisko, -a, *ср.* юръ, возвышенное и открытое мѣсто, подверженное дѣйствію вѣтровъ.

Wiatrówka, -i, *ж.* духовое ружьё.

Wiatrowy, вѣтряный. *Морс.* **Wieniec wiatrowy**, картушка компасная.

Wiatrzmian, -u, *м. Горн.* вѣтреное, воздушное колесо.

Wiatyk, Wijatyk, -u, *м.* напутствіе, Святые Дары, которыми причащаютъ больныхъ и умирающихъ христіанъ; || книга, заключающая въ себѣ молитвы, читаемыя священникомъ при исходѣ души. отходная.

Wiąz, *род. п.* **Wiązu**, *м.* вязъ (*дерево*). || **Wiąz**, *род. п.* **Wiązu**, *м.* **Więza, -y**, *ж.*, вязь, связь, перевязь. **Więzy**, *мн.* узы, оковы, путы. **Więzy od winorośli**, виноградныя прищепки. **Więz woskowy**, сотовая ячей.

Wiązać, Związać, Zawiązać, связывать, вязать, связать, завязать. **Zawiązać z kim przyjaźń**, свести съ кѣмъ дружбу.

Wiązaneczka, -i, *ж.* вязанка, узелокъ.

Wiązanie, Związanie, -nia, *ср.* вязаніе, вязка, связываніе, связь, завязка; || соединеніе, спайка, шовъ; || подарокъ (*на именины*). || *Анат.* **Wiązania**, *мн.* связки. || **Wiązanie dachowe**, стропильный переводъ, стропильныя ноги. **Wiązanie ery stropowéj**, звено. *Горн.* **Wiązanie całkowite, szret**, срубъ. || **Wiązanie owsa**, завязь.

Wiązadło, -a, *ср.* соединеніе, сплетеніе, связь, спайка.

Wiązanka, -i, *ж.* вязанка.

Wiązany, вязанный, связанный. *Муз.* **Nuta wiązana**, вязаная нота.

Wiązarka, -i, *ж. Плотн.* анкеръ.

Wiązeczka, -i, *ж.* вязаночка, *см.* **Wiązka.**

Wiązka, -i, *ж.* вязка, вязанка, связка, пукъ, пучекъ. **Wiązka siana**, вязанка сѣна; || охапка; || пучекъ растеній; || *Бот.* цвѣточный щитокъ.

Wiązkowy, *Бот.* пучковатый, почковатый.

Wić, Uwić, Wijać, вить, свить, свивать, сплетать, сплесть, сучить, сучить. **Wić wianki**, вить, плесть вѣнки. **Wić nici**, мотать, сматывать нити. || **Wić się, Wijać się**, виться, свиваться, обиваться, свертываться, сплетаться, заплетаться; || увиваться, вертѣться (*около кого*), извиваться, виться, возвышаться, возноситься, подниматься (*вверхъ*).

Wić, -ci, *ж.* витина, гибкая лоза, вѣтвь; || прутъ, хлыстъ; || вица, прутъ для сшиванія досокъ у водоходныхъ судовъ и для связыванія плотовъ или чего-либо другаго; || мочальная веревка, лычко; || ивовый побѣгъ; || **Wici**, *мн.* призывъ дворянства въ ополченіе.

Wicher, -chru, *м.* вихорь, вихрь.

Wichrować, *см.* **Wichrzyć.**

Wichrowatość, -ści, *ж.* бѣшество, безчинство; || бурность, бурливость.

Wichrowaty, Wichrzasty, Wichrzysty, вѣтряный, бурный, бурливый.

Wichrzyć, бушевать, свирѣпствовать, бурлить; || мутить, ссорить, возбуждать, раздоръ.

Wichrzyciel, -a, *м.* возмутитель, нарушитель спокойствія.

Wicina, -y, *ж.* разшива, самое большое рѣчное судно.

Wiciowy, Wicowy, мочальный, ивовый.

Wid, -u, *м.* видъ,—употребляется только въ слѣдующемъ выраженіи: **Ani śla-**

chu, ani widu, не слы́шно и не ви́дно (ни слу́ху, ни ду́ху).

Widać, вида́ть, ви́дно, (употребля́ется то́лько въ неопредѣлённомъ наклоне́ніи); *Стар.* **Widywać, Widzieć. Zdaleka widać było zamek**, издалека́ ви́денъ былъ за́мокъ. **Widać bywał na sejmiku**, ви́дно, онъ былъ на се́ймикѣ. **Z tego wszystkiego widać, że nasze zamiary w łeb wezmą**, изъ всего́ э́того ви́дно, что на́ши намѣре́нія ло́пнутъ.

Widelcowy, ви́лочный.

Widelec, -lca, *м.* **Widelce**, *мн.* ви́лка, ви́лки.

Widełki, -łek, *мн.* небольшія ви́лы; || *Анат.* пищепрово́дное го́рло, пищепрово́дникъ; || *Охот.* рога́тина; || *Муз.* камерто́нъ.

Widenda, -y, *ж.* **Widymus, -a**, *м. Юрид.* помѣта, скрѣпа (*koniu*); || свидѣ́тельство въ вѣрности спи́сковъ изъ дѣловы́хъ бума́гъ. **Widendę kłaść, Widymować**, скрѣпля́ть, свидѣ́тельствовать вѣ́рность спи́сковъ и́ли вы́писокъ изъ дѣловы́хъ бума́гъ.

Widłaczek, -czka, Widłak, -a, *м. Бот.* плаунъ, плаву́нъ, вѣтви́стый мохъ. || **Widłak, -a**, *м. Фортиф.* тенальо́нъ.

Widlasty, Widłowaty, развѣ́листый, вилообра́зный. **Łodyga widlasta**, вилообра́зный сте́бель. **Ogon widłowaty**, развѣ́листый хвостъ (*у птицъ*).

Widłatość, Widłowatość, -ści, *ж.* вилообра́зность, развѣ́листость, *см.* **Widlasty.**

Widlica, -y, *ж.* шпи́лька.

Widły, -deł, *мн.* ви́лы; || оглобли, *см.* **Hołobie.**

Widma, *см.* **Wiedma.**

Widmo, -a, *ср.* привиде́ніе, при́зракъ.

Widno, ви́дно, я́сно, свѣтло́; || ви́дно, видне́ется. **Widno tu**, здѣсь ви́дно, свѣтло́. **Widno, że.....**, ви́дно, что.....

Widnokrąg, -ęgu, *или* **-ęga**, *м.* горизо́нтъ, небоскло́нъ, кругозо́ръ.

Widność, -ści, *ж.* я́сность, свѣ́тлость.

Widny, ви́дный, ви́денъ, я́сный, свѣ́тлый; || ви́димый; || я́вный, очеви́дный.

Widocznie, ви́димо; || очеви́дно, я́вно.

Widoczny, ви́димый; || очеви́дный, я́вный.

Widok, -u, *м.* видъ; || зре́лище. **Piękny widok**, прекра́сный видъ. **Widoki Szwajcarji**, ви́ды Швейца́ріи. **Ce za widok okropny**, како́й ужа́сный видъ! || **Widok publiczny**, публи́чность, обнаро́дованіе. **Dzieło to już wyszło na widok publiczny**, э́то сочине́ніе уже́ обнаро́довано, вы́шло въ свѣтъ. || **Na widok**, при ви́дѣ. **Na widok hetmana**, при ви́дѣ ге́тмана. || **Mieć co na widoku**, имѣ́ть что-либо въ виду́. || **Na sam widok**, съ пе́рваго взгля́да. **Na sam widok podpisu tego, serce mi biło**, при пе́рвомъ взгля́дѣ на э́ту по́дпись у меня́ забило́сь се́рдце.

Widokowy, зре́лищный, относя́щійся къ зре́лищу. **Plac widokowy**, циркъ (*для различныхъ зре́лищъ*).

Widokres, -u, *м.* небоскло́нъ, кругозо́ръ, горизо́нтъ.

Widomie, ви́димо, очеви́дно, я́вно.

Widomość, -ści, *ж.* зре́ніе; || ви́димость, очеви́дность, я́вность.

Widomy, зря́чій; || ви́димый, очеви́дный, я́вный.

Widosen, -sna, *м. Библ.* снови́децъ.

Widowiska, -a, *ср.* зре́лище, спекта́кль.

Widownia, -ni, *ж.* сце́на; || дѣ́йствіе, мѣ́сто дѣ́йствія.

Widymata, -y, *ж.* помѣта, скрѣпа, скрѣпле́ніе (*koniu*).

Widymować, скрѣпля́ть, свидѣ́тельствовать.

Widywać, вида́ть, *см.* **Widzieć.**

Widz, -a, *м.* зри́тель.

Widzenie, -nia, *ср.* виде́ніе, явле́ніе; || мечта́, при́зракъ.

Widziadło, -a, *ср.* привиде́ніе, при́зракъ; || * тѣнь.

Widzialnie, ви́димо; || очеви́дно, я́вно.

Widzialność, -ści, *ж.* ви́димость, очеви́дность; || я́вность.

Widzialny, ви́димый; || очеви́дный, я́вный.

Widzieć, ви́дѣть, вида́ть, смотрѣ́ть; || зрѣть; || **Widzieć się**, ви́дѣться, вида́ться, зна́ться, быва́ть другъ у дру́га; || каза́ться; || смотрѣ́ться. ви́дѣть себя́. **Widzieć się w świerciedle**, смотрѣ́ться въ зе́ркало. **Widzieć się zmuszonym do czego**, быть вынужденнымъ къ чему́. **Rad się widzę u ciebie, mój przyjacielu**, я радъ, что нахожу́сь у тебя́, мой другъ. **Czyż nie widzisz się w tym opisie?** ра́вно ты не узна́ешь себя́ въ э́томъ описа́ніи? **Widziało mi się we śnie**, я ви́дѣлъ во снѣ, мнѣ сни́лось. **Mnie się widzi, że ten pan jest oszustem**, мнѣ ка́жется, что э́тотъ господи́нъ обма́нщикъ.

Widzi-mi-się, *Нескл.* самомнѣ́ніе.

Wiec, -a, *или* **-u**, *м.* (иногда: **Wieca, Wiece, -ów**, *мн.*), *Стар.-Русск.* вѣче, вѣче, народное совѣща́ніе, собра́ніе; || верхо́вный королѣ́вскій судъ; || **Sądy wiecowe, Wielkie reki**, старѝнные апелляціо́нные суды́.

Więc, итакъ, слѣ́довательно, слѣ́дственно, посему́, поэ́тому, такимъ о́бразомъ, ста́ло-быть, такъ, же. **Jesteś człowiek, a więc i śmiertelnym być musisz**, ты человѣ́къ, слѣ́довательно и смертенъ. **Więc powiedz nam**, скажи́ же намъ. **Cóż więc? что́-же да́лѣе? что́-же? Widzę —kręte, a więc w nogi**, ви́жу—хо́дко, такъ дава́й Богъ но́ги! **Kiedy pląsać, więc pląsać**, когда́ ужъ пляса́ть, такъ пляса́ть!

Więcej, бо́лѣе, бо́льше, *см.* **Wiele.**

Wiecha, -y, *ж.* вѣха; || вѣно́къ и́ли ёлка, каба́чная вы́вѣска; || пти́чій садо́къ; || *Бот.* **Mysza wiecha**, мышѝный тѣрнъ.

Wiechać, -chcia, *м.* солóменная вѣха,

соло́менная заты́чка, клокъ соло́мы *или* сѣна; || моча́лка, метла́, помело́; || тря́пка, стира́лка.

Więcierz (*Стар.* **Wieńcerz**), **-a**, *м.* **Więciorka, -i**, *ж. Рыб.* ве́рша.

Wieczernica, Wieczornica, -y, *ж.* вече́рница, вече́рняя звѣзда́; || *Прост.* **Wieczernice**, *мн.* посидѣлки.

Wieczernik, Wieczornik, -a, *м. Бот.* вече́рница (*расте́ніе*); || *Библ.* трапе́зная, ве́черя.

Wieczerza, -y, *ж.* у́жинъ, вече́рній столъ. **Wieczerza Pańska**, Та́йная Ве́черя; || причаще́ніе, прича́стіе.

Wieczerzać, у́жинать.

Wieczko, -a, *ср. Умен.* (*см.* **Wieko**), кры́шечка; || *Анат.* надгорта́нный хрящъ, глотни́къ.

Wiecznie, вѣ́чно, вовѣ́къ; || * постоя́нно, безпреста́нно, безпреры́вно.

Wieczność, -ści, *ж.* вѣ́чность.

Wieczny, вѣ́чный, безконе́чный, превѣ́чный; || * постоя́нный, безпреста́нный, безпреры́вный. **Żywot wieczny**, вѣ́чная жизнь. **Na wieczne czasy**, на вѣ́чныя времена́, во вѣки вѣко́въ.

Wieczór, -oru, *или* **ora**, *м.* ве́черъ. **Pod wieczór**, по́дъ вечеръ. **Z wieczora**, съ ве́чера.

Wieczorny, вече́рній.

Wieczyście, *см.* **Wiecznie**.

Wieczysty, долговре́менный, безсро́чный, долгосро́чный; || крѣпостно́й; || ипоте́чный; || *см.* **Wiekuisty**.

Więdły, Zwiędły, завя́лый, увя́лый, поблёклый; || вя́леный, вы́вѣтреный, провѣ́сный, копчёный (*о мясѣ*).

Wiedma, Wiedźma, -y, *ж.* вѣ́дьма.

Więdnąć (*Стар.* **Wiądnąć, Wietnąć**), **Więdnieć, Zwiędnąć, Uwiędnąć**, вя́нуть, увяда́ть, завя́нуть, увя́нуть, засыха́ть, засо́хнуть, поблёкнуть.

Wiedza, -y, *ж.* зна́ніе, вѣ́дѣніе; || нау́ка, позна́ніе, зна́ніе; || созна́ніе. **Rozprzestrzeniać granice wiedzy ludzkiéj**, расширя́ть предѣ́лы человѣ́ческихъ позна́ній. **Wiedza swego bytu**, созна́ніе своего́ бытія́, самосозна́ніе. **On się ożenił bez wiedzy rodziców**, онъ жени́лся безъ вѣ́дома роди́телей.

Wiedzieć, знать, вѣ́дать, умѣ́ть; || сознава́ть. **Nie wiedzieć co tu począć**, неизвѣ́стно, что́ тутъ дѣ́лать? **Bóg wie, jak się to wszystko skończy**, Богъ вѣсть, какъ э́то все ко́нчится. **Albo ja wiem**, а я почему́ зна́ю? почему́ мнѣ знать? **Trzeba ci wiedzieć** *или* **Masz wiedzieć, że.....**, ну́жно тебѣ́ знать *или* ты до́лженъ знать, что..... || *Гезл.* **Wie się to**, э́то извѣ́стно, мы э́то зна́емъ, дѣ́ло извѣ́стное.

Wiedziony, ведённый.

Wieja, -ji, *ж.* мете́лица.

Wiejacz, -a, *м.* вѣ́ятель, вѣ́яльщикъ.

Wiejaczka, Wiejatka, -i, *ж.* **Wiejadło, Wiewidło, -a**, *ср.* вѣ́ялка, вѣ́яло.

Wiejski, се́льскій, дереве́нскій; || полево́й; || * мужи́цкій, гру́бый.

Wiejskość, -ści, *ж.* се́льская, дереве́нская жизнь, дереве́нскіе обы́чаи.

Wiek, -u, *м.* вѣкъ, столѣ́тіе; || во́зрастъ, лѣта́, го́ды; || вре́мя. **Wiek dziecinny**, дѣ́тскій во́зрастъ, дѣ́тство. **Wiek młodzieńczy**, ю́ношескій во́зрастъ, ю́ность. **Wiek męzki**, му́жескій во́зрастъ, возмужа́лость, совершеннолѣ́тіе. **Wiek dojrzały**, зрѣ́лыя лѣта́. **Wiek zgrzybiały**, ста́рческій во́зрастъ, дря́хлость, ста́рость. **Być ozdobą swojego wieku**, быть украше́ніемъ своего́ вѣ́ка, своего́ вре́мени. **Wiek dzisiejszy**, ны́нѣшній вѣкъ, ны́нѣшнее вре́мя. **Wiek dziewiętnasty**, девятна́дцатый вѣкъ, девятна́дцатое столѣ́тіе. **Po wszystkie wieki**, во всѣ вѣ́ка. **Na wieki wieków**, во вѣки вѣко́въ. **Od wieków**, и́здревле, и́зстари, съ древнѣ́йшихъ време́нъ.

Wieko, -a, *ср.* кры́шка. **Wieko trumny**, кры́шка гро́ба.

Wiekopomny, достопа́мятный; || вѣковѣ́чный.

Wiekowy, вѣково́й.

Większość, -ści, *ж.* большинство́.

Większy, бо́льшій, *см.* **Wielki**.

Wiekuiście, вѣ́чно.

Wiekuistość, -ści, *ж.* вѣ́чность, безконе́чность.

Wiekuisty, вѣ́чный, вѣковѣ́чный, вѣково́й.

Wielbić, велича́ть, сла́вить, прославля́ть, славосло́вить, восхваля́ть, превозноси́ть похвала́ми; || удивля́ться, любова́ться; || благоговѣ́ть; || восторга́ться, восхища́ться, воспламеня́ться; || обожа́ть.

Wielbiciel, -a, *м.* обожа́тель, покло́нникъ, почита́тель.

Wielbicielka, -i, *ж.* обожа́тельница, покло́нница, почита́тельница.

Wielbienie, -nia, *ср.* восхвале́ніе, велича́ніе, прославле́ніе; || обожа́ніе, поклоне́ніе, благоговѣ́ніе.

Wielbląd, Wielbłąd, -a, *м.* верблю́дъ, велблю́дъ.

Wielbłądnik, Wielbłądziarz, -a, *м.* верблю́дникъ, вожа́той верблю́довъ.

Wielbłądokoza, -y, *ж.* анго́рская коза́.

Wielbłądoowca, -y, *ж.* Перувіа́нскій верблю́дъ.

Wielbłądoryś, -sia, *м.* жира́фъ, камелеопа́рдъ.

Wielbłądowy, Wielbłądzi, Wielbłądzy, верблю́жій.

Wielbłądzica, -y, *ж.* верблю́дица, са́мка верблю́да.

Wielce, о́чень, весьма́, си́льно, кра́йне, мно́го гора́здо.

Wiele, мно́го. **Więcéj**, бо́лѣе, бо́льше. **Wielu ludzi**, мно́го, мно́жество люде́й. **Tak wiele**, тако́е мно́жество. **Jak wiele?** мно́го ли? **Wiele to kosztuje?** ско́лько э́то сто́итъ? **Wiele razy?** ско́лько разъ? **Im**

więcéj mu e tém mówią, tém się więcéj gniewa, чѣмъ бóлѣе емý говорáтъ объ этомъ, тѣмъ бóлѣе онъ сéрдится. Jeden zły wielu dobrych zepsuje, одинъ дурнóй человѣкъ испóртитъ многихъ хорóшихъ людéй. Zawiele, слишкомъ мнóго.

Wielebność, -ści, *ж.* преподóбіе (*титулъ священника*).

Wielebny, преподóбный (*тáтулъ священника*).

Wielekroć, *см.* **Wielokroć.**

Wielkanoc, *род. п.* **Wielkanocy, Wielkiéjnocy**, *ж.* Пáсха, Свѣтлое Воскресéнье, Святáя Недѣля.

Wielkanocny, пасхáльный. **Święto Wielkanocne**, Свѣтлый прáздникъ, прáздникъ Свѣтлаго Воскресéнья.

Wielki, велúкій, большóй. **Wielki stół**, большóй столъ. **Wielki kamień**, большóй кáмень. **Człowiek wielki**, велúкій человѣкъ. **Wielki, dorosły człowiek**, высóкій, рóслый человѣкъ. **Wielki palec**, большóй пáлецъ. *Мед.* **Wielka choroba**, падучая болѣзнь. **Wielkie zimne**, большóй, чрезвычáйный хóлодъ. **Wielkie mrozy**, большíе *или* чрезвычáйные морóзы. **Wielka cnota**, велúкая добродѣтель. **Wielki pan**, вельмóжа, знáтный, вáжный бáринъ. **Wielki świat**, большóй свѣтъ, знать. **Wielki kanclerz**, велúкій кáнцлеръ. **Wielki książe**, велúкій князь. **Wielki mistrz krzyżacki**, велúкій магúстръ Тевтонúческаго óрдена. **Wielki koniuszy**, óберъ-штáлмéйстеръ. **Wielki post**, велúкій постъ. **Wielki tydzień**, страстнáя недѣля. **Wielki czwartek**, велúкій четвертóкъ, четвéркъ. **Wielki piątek**, велúкая, страстнáя пáтница. **Wielka sobota**, велúкая, страстнáя суббóта.

Wielkierz, Wilkierz, -a, *м.* плебисцúтъ (*у дрéвнихъ Рúмлянъ*), опредѣлéніе нарóда; || ◆ постановлéніе городскáго совѣта.

Wielkomyślnie, великодýшно; || отвáжно, смѣло.

Wielkomyślność, -ści, *ж.* великодýшіе; || отвáжность, смѣлость.

Wielkomyślny, великодýшный; || отвáжный, смѣлый.

Wielkonocny, *см.* **Wielkanocny.**

Wielkopostny, великопóстный.

Wielkoróg, -oga, *м. Зоол.* кáменный барáнъ (*животное*).

Wielkorządca, Wielkorządzca, -y, *м.* намѣстникъ, областнóй начáльникъ.

Wielkorządczyni, -ni, *ж.* женá намѣстника, областнáго начáльника.

Wielkorządztwo, -a, *ср.* намѣстничество, óбласть управлúемая намѣстникомъ; || звáніе намѣстника.

Wielkość, -ści, *ж.* велúкость, велúчіе; || величинá; || мнóжество; || огрóмность. **Wielkość duszy**, великодýшіе. **Wielkość występku**, великость преступлéнія. **Bóg serca patrzy, nie wielkości słów**, Бóгу угóдно сéрдце, а не мнóжество словъ. **Wielkość Boska**, велúчіе Бóжіе. *Астр.* **Gwiazdy pierwszéj wielkości**, звѣзды пéрвой величúны. **Wielkość czyli rozległość kraju**, обшúрность страны. *Мат.* величúна, протяжéніе.

Wielkouchy, ушáстый, долгоýхій.

Wielkousty, широкорóтый.

Wielmożnie, возвúшенно, благорóдно; || пúшно, великолѣпно.

Wielmożność, -ści, *ж.* велúчіе, возвúшенность, благорóдство; || вельмóжность, пúшность, великолѣпіе; || вельмóжество, старúнный тúтулъ знáтныхъ особъ, *см.* **Wielmożny.**

Wielmożny, могýщественный, сúльный, могýчій; || вельмóжный; || пúшный, великолѣпный; || щéдрый, мúлостивый. || **Wielmożny** (*в титулѣ*), высокорóдіе, высокоблагорóдіе. **Jaśnie Wielmożny**, высокорóдный, высокоблагорóдный, превосходúтельный. **Wielmożny Panie Mości Dobrodzieju**, *или* **Wielmożny Panie**, Мúлостивый Государь (*въ началѣ письма*). **Jaśnie Wielmożny Panie**, Вáше Превосходúтельство.

Wielobocznie, многосторóнній, многогрáнный.

Wielobok, -u, *м. Мат.* многоугóльникъ, многогрáнникъ, полúдръ.

Wielobożca, -y, *м.* многобóжникъ.

Wielobóztwo, -a, *ср.* многобóжіе.

Wieloczyn, -u, *м. Арие.* произведéніе (*отъ умноженія одного числа на другое*).

Wielofarbny, многоцвѣтный, разноцвѣтный.

Wielogłosy, многогóласный.

Wielogłowy, многоголóвый.

Wielokąt, -a, *м. Мат.* многоугóльникъ.

Wielokroć, Wielekroć, Wielokrotnie, Wielekrotnie, многокрáтно, мнóго разъ, чáсто.

Wielokrotny, многокрáтный, чáстый; || многослóжный; || повторённый, повторúтельный.

Wielokształtny, разнообрáзный, многообрáзный.

Wieloletni, многолѣтній.

Wielolistny, *Бот.* многолúстный, многолѣпестковый.

Wielomężeństwo, -a, *ср.* многомýжество.

Wielomówca, -y, *м.* говорýнъ, болтýнъ.

Wielomówność, -ści, **Wielomówstwo**, -a, *ср.* говорúвость, болтúвость, многорѣчúвость, многослóвіе.

Wielomowny, говорúвый, болтúвый, многорѣчúвый, многослóвный.

Wielomożny, *Неупот.* могýчій, могýщественный.

Wielonóg, -oga, *м. Зоол.* многонóгое живóтное, кавсúкъ, многонóгъ, многонóжка. || *Бот.* серѣжка; || многонóжка, зéрникъ (*растéніе*).

Wielonoga, -i, *ж. Зоол.* мокри́ца (*насѣко́мое*).

Wielooki, многоо́кій.

Wieloplemienny, многоплеме́нный, имѣ́ющій многочи́сленное пле́мя.

Wieloraki, многосоразли́чный, многообра́зный, разнови́дный.

Wielorako, многоразли́чно, разли́чнымъ о́бразомъ, мно́гими спо́собами.

Wielorakość, -ści, *ж.* разнообра́зіе, разнообра́зность, ра́зность, разли́чіе, разли́чность, разноро́дность.

Wieloraz, -u, *м. Ариѳ.* ча́стное число́.

Wieloryb, -a, *м. Зоол.* китъ.

Wielorybi, кито́вый. **Róg wielorybi**, кито́вый усъ.

Wielość, -ści, *ж.* мно́жество, многочи́сленность; || большинство́.

Wielościan, -u, *м. Мат.* поліэ́дръ, многосторо́нникъ.

Wielościenny, многосторо́нній.

Wielowładność, -ści, *ж.* могу́щественность, власти́тельство.

Wielowładny, могу́щественный, власти́тельный.

Wielożeniec, -ńca, *м.* многоже́нецъ.

Wielożenny, многоже́нецъ. **Wielożenna**, многому́жняя. || *Бот.* многобра́чный.

Wielożeństwo, -a, *ср.* многобра́чіе, многоже́нство, *см.* **Wielemężeństwo**; || *Бот.* многобра́чіе.

Wieloznaczny, многозначи́тельный, многознамена́тельный.

Wielu, (*винит. падежъ, см.* **Wiele**).

Wieńcowy, вѣно́чный; || вѣне́чный.

Wieńczyć, **Uwieńczyć**, вѣнча́ть, увѣнчать.

Wieniec, -ńca, *м.* вѣне́цъ, вѣно́къ, кругъ. ***Wieniec grochowy**, отка́зъ жениху́. *Охот.* **Wieniec jeleni**, оле́нья рога́. **Wieniec wawrzynowy**, лавро́вый вѣно́къ. **Wieńcem kogo otoczyć**, окружи́ть кого́ со всѣхъ сторо́нъ. **Wieniec słomiany**, знакъ поте́ри цѣлому́дрія, дѣви́чества. **Wieniec dziewiczy**, **panieński**, знакъ дѣви́чества, цѣлому́дрія. *Воен.* **Szturmowy wieniec**, осмоле́нные свёртки кана́та (*употребля́емые при шту́рмѣ*). **Wieniec na wino**, вѣно́къ, *или* ёлка, каба́чная вы́вѣска, *см.* **Wiecha**.

Wieprz, -a, *м.* бо́ровъ, свино́й кла́деный саме́цъ. **Wieprz dziki**, вепрь, каба́нъ.

Wieprzaczek, -czka, **Wieprzak**, -a, **Wieprzek**, -przka, *м. Умен.* борово́къ, *см.* **Wieprz**.

Wieprzowina, -y, *ж.* свини́на, свино́е мя́со.

Wieprzowy, свино́й.

Wieprzyniec, -ńca, *м.* свина́рня, свино́й хлѣвъ. || *Бот.* хвосто́вая трава́.

Wiera, **Wierę**, да! такъ то! вотъ какъ!

Wiercić, **Wiercieć**, **Uwiercić**, **Zwiercić**, вертѣ́ть, свертѣ́ть, провертѣ́ть, сверли́ть, просверли́ть, бура́вить, пробура́вить, продыря́вить. || **Wiercić się**, вертѣ́ться, кружи́ться, обора́чиваться; || суети́ться.

Wiercenie, -nia, *ср.* верче́ніе, бура́вленіе, сверле́ніе.

Wiercimak, **Wierciech**, -a, *м.* толка́чъ, пестъ.

Wiercipięta, -y, *м.* вертопра́хъ, вѣ́тренникъ.

Wierdunek, *см.* **Wiardunek**.

Wiernie, вѣ́рно, то́чно, по́длинно.

Wiernik, -a, **Wierniś**, -sia, *м.* люби́мецъ, напе́рсникъ, повѣ́ренный.

Wierność, -ści, *ж.* вѣ́рность; || то́чность, по́длинность.

Wierny, вѣ́рный; || то́чный, по́длинный.

Wiersz, -a, *м.* черта́, ли́нія; || строка́, стро́чка; || стихъ, стихотворе́ніе. **Poema ze stu wierszy**, поэ́ма въ сто стихо́въ. **Różne wiersze**, ра́зныя стихотворе́нія.

Wiersza, **Wirsza**, -y, *ж. Рыб.* ве́рша.

Wierszokiet, -a, **Wierszokieta**, -y, *м.* ри́ѳмачъ, риѳмоплётъ, стихоплётъ.

Wierszopis, -a, *м.* стихотво́рецъ.

Wierszopisarstwo, **Wierszopistwo**, -a, *ср.* стихотво́рство.

Wierszowy, стихотво́рный, напи́санный стиха́ми.

Wierszyk, -a, *м. Умен.* стишо́къ, *см.* **Wiersz**.

Wierutny, настоя́щій, и́стинный, су́щій.

Wierzać, *см.* **Wierzyć**.

Wierzba, -y, *ж.* и́ва, ве́рба (*де́рево*). **Wierzba płacząca**, плаку́чая и́ва. **Wierzba włoska**, цѣлому́дренникъ (*расте́ніе*).

Wierzbina, -y, *ж.* и́вовое де́рево; || ивня́къ, лѣсъ и́вовый.

Wierzbówka, -i, *ж. Бот.* кипре́й трава́.

Wierzbowy, и́вовый, ве́рбовый.

Wierzch, -u, *м.* верхъ, ве́рхняя часть; || верши́на, верху́шка; || покры́шка; || вышина́; || нару́жность, пове́рхность. **Wierzch głowy**, ве́рхняя часть головы́, те́мя, гуме́нце. **Wierzch góry**, верши́на горы́. **Wierzch domu**, кры́ша, черда́къ. **Wierzch okrętu**, декъ, па́луба. **Wypłynąć na wierzch**, всплыть на пове́рхность, на ве́рхъ. *Нар.* **Wierzchem**, ве́рхомъ, сверхъ краёвъ, сверхъ мѣ́ры; || верхо́мъ, *см.* **Konno**. **Wierzchem jechać**, ѣ́хать верхо́мъ.

Wierzchni, ве́рхній.

Wierzchnica, -y, *ж.* верхъ, верху́шка, вы́шка; || *Горн.* металли́ческая жи́ла; || *Плотн.* ве́рхній брусъ.

Wierzchołek, -łka, *или* -łku, *м.* верши́на, высь.

Wierzchołkowa, -éj, *ж.* вертика́льная, перпендикуля́рная ли́нія.

Wierzchołkowy, верши́нный.

Wierzchowaty, перепо́лненный, насы́панный ве́рхомъ.

Wierzchowy, *см.* **Wierzchni**; || верхово́й (*о ло́шади*).

Wierzeja, -ji, *ж.* верея́.
Wierzenie, -nia, *ср.* вѣрованіе.
Wierzgać, Wierzgnąć, лягать, лягну́ть, брыка́ть, брыкну́ть, бить за́дними нога́ми; || *проти́виться, возстава́ть. || **Wierzgać się,** брыка́ться.
Wierzgliwy, брыкли́вый.
Wierzgliwość, -ści, *ж.* брыка́ніе, ляга́ніе.
Wierzyć, вѣрить.
Wierzyciel, -a, *м.* заимода́вецъ, заёмщикъ, кредито́ръ.
Wierzytelność, -ści, *ж.* по́длинность, достовѣрность, то́чность, вѣрность. **Wierzytelność podpisu,** по́длинность по́дписи; || долгова́я прете́нзія, долгово́е тре́бованіе, долгъ (*на ко́мъ*), долгово́е обяза́тельство; || **Posiadający wierzytelność,** *Юрид.* владѣющій права́ми кредито́ра.
Wierzytelny, по́длинный, достовѣ́рный; || вѣрющій; || засвидѣтельствованный. **List wierzytelny,** вѣрющее письмо́, кредити́въ.
Wieś, *род. п.* **wsi,** *ж.* дере́вня, селе́ніе, село́.
Wieść, -ści, *ж.* вѣсть, молва́, слухъ.
Wieśdź, Wodzić (*Стар.* **Wadzać**), вести́, весть, води́ть. ***Wszystko mu się wiedzie,** ему́ всё удаётся.
Wieśniacki, дереве́нскій, се́льскій; || крестья́нскій.
Wieśniactwo, -a, *ср.* се́льскій о́бразъ жи́зни, се́льскіе нра́вы; || *Собир.* крестья́нство, поселя́не, крестья́не, дереве́нскіе жи́тели; || *дереве́нщина.
Wieśniaczka, -i, *ж.* крестья́нка, поселя́нка.
Wieśniaczy, се́льскій, дереве́нскій; || крестья́нскій.
Wieśniak, -a, *м.* дереве́нскій жи́тель; || крестья́нинъ, поселяни́нъ, селяни́нъ, сельча́нинъ
Wieszać, Powiesić, Zawiesić, вѣшать, повѣ́сить. || **Wieszać się, Powiesić się,** вѣ́шаться, повѣ́ситься.
Wieszcz, -a, *м.* проро́къ; || вѣщій; || поэтъ; || вѣщу́нъ, предсказа́тель, прорица́тель.
Wieszczba, -y, *ж.* гада́ніе, ворожба́, волшебство́, колдовство́; || предсказа́ніе, прорица́ніе, предвѣща́ніе.
Wieszczbiarka, Wieszczka, -i, Wieszczyca, -y, *ж.* гада́льщица, ворожея́; || колду́нья; || вѣщу́нья, предсказа́тельница, прорица́тельница.
Wieszczbiarstwo, -a, *ср.* гаданіе, ворожба́; || волшебство́, колдовство́; || предсказа́ніе, прорица́ніе.
Wieszczbiarz, -a, *м.* гада́льщикъ, ворожея́, колду́нъ; || вѣщу́нъ, предсказа́тель, прорица́тель.
Wieszczy, вѣщій, проро́ческій.
Wieszczyć, Wieszczować, гада́ть, ворожи́ть; || прорица́ть, предска́зывать.
Wieszczyca, *см.* **Wieszczbiarka;** || *Стар. Мед.* колту́нъ (*болѣзнь*); || злой духъ подъ ви́домъ же́нщины.

Wietki, *см.* **Wiotchy.**
Wietrzeć выдыха́ться, *см.* **Wietrzyć.**
Wietrznica, -y, *ж.* вѣтреница, вертопра́шка; || *Мед.* **Wietrznice,** *мн.* вѣтреная о́спа, лопуха́.
Wietrznik, -a, *м.* вѣтреникъ, вѣтрого́нъ, вертопра́хъ; || флю́геръ; || душни́къ, отду́шина, вентиля́торъ.
Wietrzne, вѣтрено.
Wietrzny, вѣтреный.
Wietrzyć, Wywietrzyć, Przewietrzyć, провѣтривать, провѣтрить, вывѣтривать, вы́вѣтрить; || чу́ять, нюхать, обоня́ть; || чу́ять, почу́ять дичь (*о соба́кахъ*). || **Wietrzyć się, Wywietrzyć się, Przewietrzyć się,** провѣтриваться, провѣтриться, вывѣтриваться, вы́вѣтриться.
Wietrzyk, -a, *м.* вѣтеро́къ.
Wietrzysty, вѣтряный; || производя́щій вѣтры.
Wiew, -u, *м.* вѣяніе, дунове́ніе.
Wiewać, Wiać, повѣва́ть, вѣять, дуть; || маха́ть, пома́хивать (*чѣмъ*).
Wiewiórka, -i, *ж. Зоол.* бѣлка, ве́кша.
Więź, -i, Więza, -y, *ж.* свя́зка, вя́зка, вяза́нка.
Więz, *см.* **Wiąz.**
Wieża, -y, *ж.* ба́шня. **Wieża kościelna,** колоко́льня. **Wieża strażnicza,** сторожева́я вы́шка (*въ укрѣпле́ніи*), каланча́, обзо́рная ба́шня; || остро́гъ, тюрьма́.
Wieżaty, *см.* **Wieżyety.**
Wieźć, *см.* **Wozić.**
Więzić, Uwięzić, сажа́ть, посади́ть, заключа́ть, заключи́ть, заточа́ть, заточи́ть въ тюрьму́. || **Uwięzić,** завязи́ть. **Uwięzić trzewik w błocie,** завязи́ть башма́къ въ грязи́.
Więzień, -źnia, *м.* у́зникъ, аресто́нтъ, заключе́нникъ, коло́дникъ. **Więzień wojenny,** плѣ́нникъ. **Więzień stanu,** госуда́рственный престу́пникъ.
Więzienie, -nia, *ср.* тюрьма́, тюре́мное заключе́ніе; || темни́ца. **Więzienie warowne,** заключе́ніе въ крѣпости.
Więzienny, тюре́мный. **Więzienny dozorca,** тюремщикъ.
Więzina, -y, *ж.* вязо́вый, и́льмовый лѣсъ; || вязъ, и́льма, и́лемъ (*де́рево*).
Więznąć, Uwięznąć, вя́знуть, увя́знуть; || запу́таться, зацѣпи́ться. **Uwięznąć w błocie,** увя́знуть въ грязи́. **Kość uwięzła w gardle,** кость останови́лась въ го́рлѣ. **W strzemieniu noga uwięzła,** нога́ запу́талась въ стре́мя. *Посл.* **Bąk się przebije, a mucha uwięźnie,** ви́сѣлица то́лько для ма́ленькихъ воро́въ.
Więźniowy, аресто́нтскій.
Wieżowy, ба́шенный.
Więzowy, вязо́вый, и́льмовый.
Więzożółd, -żołdu, *м. Бот.* вязожельдь, острокро́въ, ди́кій терно́вникъ.
Więzy, -ów, *мн. см.* **Wiąz.**
Wieżyczka, -i, *ж.* ба́шенка; || *Бот.* **Wieżyczki,** *мн.* ба́шенница (*расте́ніе*).

Wieżysty, имѣющій видъ башни; || имѣющій много башенъ. **Miasto wieżyste**, городъ со многими башнями, колокольнями.

Wigilja, Wilja, -ji, *ж.* канунъ, навечеріе (*праздника*), сочевникъ, сочельникъ. **Wigilja Bożego Narodzenia**, канунъ Рождества Христова, сочельникъ. **Wigilje za umarłych**, вечернія церковныя службы за усопшихъ. панихиды. || **W wigilją**, наканунѣ. **W wigilją odjazdu**, наканунѣ отъѣзда.

Wigoń, -niu, *м. Зоол.* вигонь (*животное*).

Wigoniowy, вигоневый, *см.* **Wigoń**.

Wijadło, -a, *ср.* **Wijak, -a**, *м.* мотовило, мотальница.

Wikarja, -ji, *ж.* домъ, жилище викарія.

Wikarjat, -u, *м.* викарство, должность и званіе викарія.

Wikary, -ego, Wikarjusz, -a, *м.* намѣстникъ, викарій (*по духовенству*).

Wikłać, Uwikłać, Zawikłać, путать, спутать, запутать, затягивать, затянуть концы, приводить, привести въ безпорядокъ; || впутывать, впутать; || смущать, смутить: || мѣшать, смѣшать; || **Wikłać pojęcia**, смѣшивать понятія. **Wikłać interesa**, запутывать дѣла **Uwikłać kogo w oprawę jaką**, замѣшать, впутать кого въ какое-либо дѣло; || **Wikłać się**, путаться, сбиваться, мѣшаться: || вмѣшиваться, впутываться. **Wikłać się w odpowiedziach**, путаться въ отвѣтахъ **Wikłać się w swojéj mowie**, сбиваться въ рѣчахъ. **Uwikłać się w zastawione sieci**, запутаться въ разставленныхъ сѣтяхъ, попасться въ разставленныя сѣти.

Wikle, -a, *ср.* **Wiklina, -y**, *ж.* хворостъ, хворостникъ, хворостинникъ.

Wikt, -u, *м.* продовольствіе, харчи, содержаніе, пропитаніе; || пища, столъ.

Wiktuały, -ów, *мн.* съѣстные припасы.

Wiła, -y, *м.* глупецъ, дуракъ, болванъ.

Wilczątko, -a, *ср.* волчонокъ.

Wilczaty, саврасый, чалый. **Koń wilczaty**, чалая лошадь.

Wilczę, -ęcia, *ср. см.* **Wilczątko**.

Wilczek, -czka, *м. см.* **Wilczątko**.

Wilczomlekowiec, -wca, Wilczomleczek, -czka, *м. Зоол.* сумеречная бабочка.

Wilczook, -a, *м. Минер.* халцедонъ.

Wilczooki, имѣющій глаза подобные волчьимъ.

Wilczura, -y, *ж.* волчья шуба.

Wilczy, волчій. **Wilcza skóra**, волчья шкура. *Мед.* **Wilczy głód**, болѣзненная прожорливость; || *волчій апетитъ. **Wilcze prawo**, право сильнаго, кулачное право **Wilczy dół, Wilcza jama**, волковня, яма для ловли волковъ. **Wilcze doły w fortyfikacji**, волчьи ямы; || *Бот.* **Wilczy mlecz, Wilczo mleko**, молочай трава. **Wilczy ząb**, молочай *или* одуванчикъ **Wilczy bób**, ежа, водяной пырей. **Wilczy groch**, солодколистный сплюстнутый горохъ. **Wilcze jagody**, волчьи вишни, сонная одурь, красавица. **Wilcze łyko**, волчьи ягоды, волчій перецъ. **Wilcza stopa**, водяная шандра. **Wilczy korzeń**, волчій корень, пригрядъ. **Wilczy mak**, красный макъ. **Wilczy ogon**, *или* **Wilcza ogań**, красный вербейникъ

Wilczyca, -y, *ж.* волчица.

Wilczysko, -a, *ср.* волчище.

Wilec, -lca, *м. Бот.* колокольчики (*растеніе*).

Wilga, -i, *ж.* иволга (*птица*).

Wilgnąć, *см.* **Wilgotnieć**.

Wilgoć, -ci, *ж.* влага, влажность, сырость, мокрота.

Wilgocenie, -nia, *ср.* увлаживаніе, смачиваніе.

Wilgocić, *см.* **Wilżyć**.

Wilgociomiar, -u, Wilgociomierz, -a, *м.* гигрометръ, влагомѣръ.

Wilgotnie, влажно, сыро, мокро.

Wilgotnieć, увлажаться, напитываться влагою.

Wilgotnienie, -nia, *ср. см.* **Wilgocenie**.

Wilgotny, влажный сырой, мокрый.

Wilja, -lji, *ж. см* **Wigilja**.

Wilk, -a, *м.* волкъ *Минер.* **Wilk kruszcowy**, кобальтъ; || **Wilk w wodzie**, гнилое дерево въ рѣкѣ; || **Wilk u świecy**, нагаръ на свѣчѣ: || **Wilk drzewny**, тунеядная вѣтвь; || **Wilk wodny**, щука (*рыба*); || **Wilk morski**, штокфишъ, родъ трески (*рыба*); || **Wilk murzyński, mieszaniec**, гіена (*животное*); || опухоль, шишка (*на тѣлѣ*); || **Wilki** *мн.* волчій мѣхъ; *Бот.* чешуйникъ. Петр въ крестъ (*растеніе*); || заразиха, солнечный корень. *Посл.* **Przez posły wilk nie tyje**, глаза да мѣра, то прямая вѣра. **Jakby mu o żelaznym wilku bajał**, это для него тарабарская грамота, тарабарщина, не при немъ писано, онъ этого не понимаетъ.

Wilkołak, -a, Wilkołek, -łka, *м.* оборотень.

Wilź, Wilża, -y, *ж. см.* **Wilgoć**.

Wilżeć, Zwilżeć, мокнуть, намокнуть, напиталься влагою, сырѣть, отсырѣть, *см.* **Wilgotnieć**.

Wilżyć, Zwilżyć, увлажать, увлажить, смачивать, смочить, орошать, оросить.

Wina -y, *ж.* вина, проступокъ, погрѣшность виновность: || *Юрид.* **Wina pieniężna**, денежный штрафъ. || *Стар.* **Wina niestanna**, штрафъ за неявку въ судъ: || **Składać na kogo winę**, складывать сваливать вину на другаго. **Odpuść mi moję winę**, прости мнѣ моё прегрѣшеніе. **Przed przekonaniem o winę, wskazywać karę nie przystoi**, не убѣдившись въ проступкѣ не слѣдуетъ назначать наказанія. *Стар.* **Dać winę komu**, обвинить кого. **Z twojéj winy to się stało**, это случилось по твоей винѣ.

Winda, -y, *ж.* блокъ; || домкра́тъ, подъёмъ, во́ротъ (*для подня́тія тя́жестей*); || *Морс.* подъёмный во́ротъ, ве́кша; || **Winda do bicia palów w wodzie**, копёръ; || *Мех.* кранъ, глаго́ль, жура́вль, жураве́цъ.

Windować, вта́скивать, поднима́ть(*тя́жести*) по́мощію во́рота, тяну́ть по́мощію бло́ка.

Windowanie, -nia, *ср.* подъёмъ, поднима́ніе, вта́скиваніе (*тя́жести*).

Windówka, -i, *ж.* бло́чная верёвка, бло́чный кана́тъ.

Windowy, бло́чный.

Winduga, -i, *ж см* **Windowanie**; || на́бережная, гдѣ нагружа́ютъ и выгружа́ютъ това́ры и вся́кія тя́жести посре́дствомъ во́рота *или* бло́ка.

Windykacja, -ji, *ж. Юрид.* искъ о пра́вѣ со́бственности, обра́тное тре́бованіе, взыска́ніе. **Windykacja aktywów**, взыска́ніе долго́въ.

Windykować, *Юрид.* вести́ тя́жбу о пра́вѣ со́бственности, тре́бовать обра́тно, наза́дъ, взыскивать долгъ.

Winiarka, -i, *ж.* погребщи́ца, торту́ющая въ по́гребѣ виногра́дными ви́нами; || жена́ погребщика́; || разводи́тельница виногра́да.

Winiarnia, -ni, *ж.* ви́нный по́гребъ, ла́вка подъ до́момъ, гдѣ продаю́тся виногра́дныя ви́на и проч.; || распи́вочная прода́жа вина́.

Winiarski, принадлежа́щій винопрода́вцу погребщику́.

Winiarstwo, -a, *ср.* виноторго́вля; || винодѣ́ліе, разведе́ніе виногра́да.

Winiarz, -a, *м.* винопрода́вецъ, погребщи́къ, торгу́ющій виногра́дными ви́нами; || **Winiarz, Winarz**, разводи́тель виногра́да, виногра́дарь.

Winić, Winować, вини́ть, обвиня́ть въ преступле́ніи (*кого́*); || вмѣня́ть въ преступле́ніе (*что́*).

Winien, до́лженъ; || обя́занъ. **Winien co komu**, до́лженъ кому́, въ долгу́ у кого́. **Co ci winienem?** ско́лько я тебѣ́ до́лженъ? **Tobie to winienem**, э́тимъ я тебѣ́ обя́занъ. **Winienem dodać, że...**, я до́лженъ приба́вить, что..., *или* счита́ю до́лгомъ приба́вить, присовокупи́ть, что..., *см.* **Dłużny**; || **Winien, Winny**, вино́венъ, вино́вный, винова́тъ, винова́тый, престу́пный. **Winien zbrodni**, вино́венъ въ преступле́ніи. **W niczém nie był winien**, онъ ни въ чёмъ не былъ винова́тъ. **Kto temu winien żeś czuły**, кто винова́тъ, что ты чувстви́теленъ? **Tyś winien, że...**, ты винова́тъ *или* твоя́ вина́, что...

Winiówka, -i, *ж.* ви́нная бо́чка; || родъ квасковатой гру́ши.

Winko, -a, *ср. Умен.* винцо́.

Winnica, -y, *ж.* виногра́дникъ.

Winniczka, -i, *ж.* небольшо́й виногра́дникъ; || **Winniczka, Windyczka**, квасковатое я́блоко.

Winniczny, виногра́дный, относя́щійся къ виногра́днику.

Winnik, -a, *м. Хим.* ви́нный ка́мень; || виногра́дникъ; || *Стар.* Октя́брь мѣ́сяцъ.

Winnikowy, винока́менный. **Sól winnikowa**, винока́менная, винокислая соль

Winność, -ści, *ж.* вино́вность; || обя́занность, долгъ.

Winny, *см.* **Winien**; || **Winny**, -ego, *м.* вино́вникъ, престу́пникъ. **Winna**, -éj, *ж.* вино́вница, престу́пница.

Winny, ви́нный. **Winny ocet**, ви́нный у́ксусъ; || *Карт.* винно́вый, пи́ковый. **Tuz winny**, винно́вый, пи́ковый тузъ.

Wino, -a, *ср.* виногра́дное вино́; || *Карт.* пики, ви́ны.

Winobranie, -nia, *ср.* убо́рка *или* собира́ніе виногра́да.

Winobraniec, -ńca, *м.* собира́тель виногра́да.

Winobranka, -i, *ж.* собира́тельница виногра́да.

Winograd, Winogród, -u, *м.* виногра́дный кустъ, виногра́дная лоза́; || виногра́дникъ, виногра́дный садъ.

Winogrodnictwo, -a, *ср.* разведе́ніе виногра́да.

Winogrodniczy, принадлежа́щій разводи́телю *или* разводи́тельницѣ виногра́да.

Winogrodnik, -a, *м.* разводи́тель виногра́да.

Winogrodny, виногра́дный.

Winogron, -u, *м.* **Winogrono**, -a, *ср.* виногра́дный гроздъ, виногра́дная кисть, виногра́дъ.

Winogronowy, виногра́дный.

Winorodny, оби́льный виногра́дниками.

Winorośl, -i, *ж.* виногра́дная лоза́, виногра́дная вѣтвь.

Winować, *см.* **Winić**.

Winowajca, -y, *м.* престу́пникъ.

Wińske, -a, *ср.* вини́ще; || плохо́е вино́.

Winszować, Powinszować (komu czego), привѣ́тствовать, поздравля́ть, поздра́вить (*кого́ съ чѣмъ*); || *Стар.* жела́ть.

Winszowanie, -nia, *ср.* поздравле́ніе; привѣ́тствіе.

Wio! ну ну́! (*изво́щичій крикъ*).

Wiochna, -y, *ж.* крестья́нка, поселя́нка, преиму́щественно дѣ́вушка.

Wiola, -i, *ж. Муз.* віо́ла; || альтъ.

Wiolista, -y, *м. Муз.* альти́стъ, игра́ющій на а́льтѣ.

Wiolonczela, -i, *ж.* віолонче́ль.

Wiolonczelista, -y, *м.* віолончели́стъ.

Wiolonista, -y, *м. см.* **Skrzypek**.

Wionąć, повѣ́ять, поду́ть, *см.* **Wiać**.

Wionienie, -nia, *ср.* вѣ́яніе, дунове́ніе.

Wiór, -a, *м.* **Wióro**, -a, *ср.* ще́пка, стру́жка.

Wiorsta, -y, *ж.* верста́.

Wioszczyzna, -y, *ж.* дереву́шка, дереве́нька, *см.* **Wioszczyna**.

Wioseczka, *см.* **Wioszczyna**.

Wiosełko, -a, *ср. Умен.* весле́цо, *см.* **Wiosło**.

Wiosenny, весе́нній, ве́шній.

Wieska, -i, *ж.* дерéвня.
Wieślarz, -a, *м* весéльникъ, гребéцъ.
Wiesłaty, похóжій на веслó; || * лáпчатый (*о птичьихъ ногáхъ*).
Wiesło, -a, *ср.* веслó.
Wiesłować, грести́ вёслами, грести́.
Wiesna, -y, *ж.* веснá.
Wiesnować, **Przewiesnować**, весновáть, провесновáть.
Wieszczyna, -y, *ж.* деревýшка, деревни́шка.
Wietchość, **Wietkość**, -ści, *ж.* вéтхость, обветшáлость.
Wietchy, **Wietki**, вéтхій, обветшáлый.
Wietesz, -tszy, *ж.* вéтошь, *см.* **Starzyzna**.
Wieteszka, -i, *ж.* ветóшка
Wieteszník, -a, *м.* ветóшникъ; || штóпальщикъ.
Wietszeć, **Zwietszeć**, ветшáть, изветшáть.
Wir, -u, *м.* водоворóтъ, водовéрть, водокрýть, крýтень, зáверть; || *Морс.* пучи́на; || вихрь, ви́хорь; || вихóръ ((*клочóкъ, волóсъ*).
Wiraszka, -i, *ж. см.* **Wiersza**.
Wirować, вертѣ́ться, кружи́ться.
Wirowaty, вертя́щійся, кружáщійся.
Wirowy, коловрáтный. **Bieg wirowy ziemi**, коловрáтное обращéніе земли́.
Wirydarz, -a, *м.* садъ, палисáдникъ.
Wirydarzyk, -a, *м. Умен.* сáдикъ.
Wirzyć, крути́ть, вертѣ́ть, вертѣ́ть клýбомъ, кружи́ть; || **Wirzyć się**, крути́ться, вертѣ́ться, кружи́ться; || клокотáть. **Morze wirzy się bez miary**, мóре ужáсно клокóчетъ.
Wisieć, висѣ́ть.
Wisielec, -lca, *м.* ви́сѣльникъ.
Wisienka, -i, *ж. Умен.* ви́шенка, *см.* **Wiśnia**; || *Бот.* жи́молость.
Wisiennik, -a, *м.* вишня́къ, ви́шенникъ.
Wisienny, *см.* **Wiśniowy**.
Wisior, -a, *м.* **Owocnica**, -y, *ж. Архит.* лѣнóкъ. **Wisiory**, *мн.* фестóны, городки́; || подвѣ́ски къ серьгáмъ.
Wisk, *см.* **Wist**.
Wiślisko, -a, *ср.* прéжнее руслó рѣки́ Ви́слы.
Wiśnia, -ni, *ж.* ви́шня, ви́шенное дéрево. **Psie wiśnie**, жидóвскія ви́шни.
Wiśniak, -a, *м.* вишнёвка, вишнёвая нали́вка.
Wiśniówka, -i, *ж.* вишнёвка, вишнёвая нали́вка; || *Кам.* крáсный кирпи́чъ.
Wiśniowy, ви́шенный; || ви́шневый (*о цвѣтѣ*).
Wist, -a, *м.* вистъ (*кáрточная игрá*).
Wisz, -u, **Wiszar**, -u, *м. Бот.* осóка. **Wisze**, **Wiszary**, *мн.* болóтная травá; || отвѣ́сы кáмней, скалъ, утёсовъ.
Wiszący, вися́чій.
Wiszor, -u, *м. Артил.* бáнникъ
Witać, **Powitać**, **Przywitać**, привѣ́тствовать, клáняться, поклони́ться, засвидѣ́тельствовать комý почтéніе. **Witam pana** *или* **Witam**, моё почтéніе, моё вамъ почтéніе (*при свидáніи*). **Witać się**, **Przywitać z kim**, привѣ́тствовать (*кого*), клáняться поклони́ться (*комý*). **Witać się**, клáняться другъ дрýгу.
Witka, -i, *ж.* ви́ца, ви́твина.
Witrjol, -u, *м.* купорóсъ.
Witrjoliczny, кýпорóсный.
Witrykusz, *см.* **Zakryotjan**.
Witwa, **Witwina**, -y, *ж.* лозá, и́ва
Wiu, *см.* **Wie**.
Wiza, -y, *ж.* пропи́ска (*паспóрта*), засвидѣ́тельствованіе (*докумéнта*).
Wizerunek, -nku, *м.* изображéніе, óбразъ, карти́на, óчеркъ, начертáніе; || портрéтъ; || модéль.
Wizja, -ji, *ж.* видѣ́ніе, явлéніе, при́зракъ; || *Стар. Юрид.* освидѣ́тельствованіе, осмáтриваніе, осмóтръ.
Wizować, визи́ровать, пропи́сывать (*паспóртъ*), свидѣ́тельствовать (*докумéнтъ*).
Wizyta, -y, *ж.* визи́тъ, посѣщéніе; || осмóтръ, освидѣ́тельствованіе.
Wizytacja, -ji, *ж.* визитáція, посѣщéніе, осмóтръ (*школъ*); || освидѣ́тельствованіе. || объѣ́здъ, обхóдъ.
Wizytator, -a, *м.* визитáторъ; || досмóтрщикъ.
Wizytka, -i, *ж.* монáхиня óрдена Визитáціи (*посѣщéніе Богорóдицы Св. Елисавéты*).
Wizytować, посѣщáть, навѣщáть; || осмáтривать, обозрѣвáть, свидѣ́тельствовать, дѣ́лать óбыскъ.
Wizytowy, визи́тный.
Wjadać się, **Wjeść się**, въѣдáться, въѣ́сться.
Wjazd, -u, *м.* въѣ́здъ.
Wjechać, *см.* **Wjeżdżać**.
Wjezdny, въѣ́здный. **Brama wjezdna** въѣ́здныя воротá; || **Karczma wjezdna** постоя́лый дворъ.
Wjeżdżać, **Wjechać**, въѣзжáть, въѣ́хать; || **Wjeżdżać na co**, наѣ́хать, задѣвáть (*за что*); || ***Wjeżdżać w co**, захватывать, завладѣвáть, присвóивать, насильно влáмываться.
Wjun, -a, *м* вьюнъ (*ры́ба*).
Wkamować, *Плот.* врубáть.
Wkapywać, **Wkapać**, **Wkapnąć**, накáпывать, накáпать, впускáть, впусти́ть по кáплѣ.
Wkładać, **Włożyć**, класть, вклáдывать, вложи́ть, положи́ть; || возлагáть, возложи́ть; || вмѣня́ть, вмѣни́ть; || надѣвáть, надѣ́ть. **Włożyć cukru do filiżanki**, положи́ть сáхару въ чáшку. **Włożyć kapelusz na głowę**, надѣ́ть шля́пу нá голову. **Włożyć buty**, надѣ́ть сапоги́. **Wkładać suknie w kufer**, **do kufra**, класть, уклáдывать плáтье въ сундýкъ. **Włożył rękę do kieszeni**, засýнулъ рýку въ кармáнъ. **Włożyć w pamięć**, вбить въ пáмять. **Wkładać pierścień na rękę**, надѣвáть пéрстень на руку. **Włożono na mnie obowiązek**, на ме-

ня́ возложи́ли обя́занность. **Wkładać kogo do śpiewu**, упражня́ть кого́ въ пѣ́ніи; || **Wkładać się**, вкла́дываться; || пріуча́ться (*къ чему́*), упражня́ться (*въ чёмъ*).

Wklęsać, Wklęsnąć, осѣда́ть, опуска́ться, подава́ться, углубля́ться, дѣ́латься во́гнутымъ, впа́дистымъ.

Wklęsłość, -ści, *ж.* во́гнутость; || впа́дина, углубле́ніе.

Wklęsłc-wypukły, во́гнуто-вы́пуклый.

Wklęsły, во́гнутый, впа́дистый, впа́лый; || осѣ́вшій, опусти́вшійся, пода́вшійся.

Wkleszczać, Wkleszczyć, вонза́ть, вонзи́ть (*ко́сти*), вцѣпля́ться, вцѣпи́ться (*костя́ми*).

Wkopany, вко́панный.

Wkopywać, Wkopać, вка́пывать, вкопа́ть; || **Wkopywać się, Wkopać się**, прока́пываться, прокопа́ться, зака́пываться, закопа́ться.

Wkorzeniać, Wkorzenić, укореня́ть, укорени́ть, вкореня́ть, вкорени́ть; || * вбива́ть, вбить, вда́лбливать въ го́лову; || * запечатлѣва́ть; || **Wkorzeniać się, Wkorzenić się**, вкореня́ться, вкорени́ться, укореня́ться, укорени́ться.

Wkorzeniony, вкоренённый, укоренённый.

Wkraczać, Wkroczyć, вступа́ть, вступи́ть, входи́ть, войти́; || вторга́ться, вто́ргнуться.

Wkraczanie, Wkroczenie, -nia, *ср.* вступле́ніе, вторже́ніе, наше́ствіе.

Wkradać się, Wkraść się, вкра́дываться, вкра́сться, прокра́дываться, прокра́сться, пробира́ться, проходи́ть тайко́мъ *или* укра́дкою.

Wkrapiać, Wkropić, нака́пывать, нака́пать, впуска́ть, влива́ть по ка́плѣ.

Wkręcać, Wkręcić, ввёртывать, ввертѣ́ть, вверну́ть. || * **Wkręcać się, Wkręcić się**, вкра́дываться, вкра́сться, втира́ться, втере́ться про́исками, прола́зить. **Wszędzie się zręcznie umie wkręcić**, онъ всю́ду ле́вко вотрётся.

Wkrótce, вско́рѣ, въ ско́ромъ вре́мени.

Wkruszać, Wkruszyć, кроши́ть, накроши́ть.

Wkupować, Wkupić (kogo), вкупа́ть, вкупи́ть, присоедини́ть къ како́му-либо о́бществу съ пла́тою догово́рныхъ де́негъ; || **Wkupować się, Wkupić się**, вкупа́ться, вкупи́ться, присоедини́ться къ како́му-либо о́бществу съ пла́тою догово́рныхъ де́негъ.

Wkupne, -ego, Wkupno, -a, *ср.* вкупъ, вкупны́я де́ньги.

Wkupny, вкупно́й.

Wkuwać, Wkuć, вко́вывать, вкова́ть.

Wkwaterować, разста́вить, размѣсти́ть по кварти́рамъ; || * **Wkwaterować się**, наси́льно расположи́ться гдѣ, ворва́ться, свали́ться куда́.

Wlać, *см.* **Wlewać**.

Włączać, Włączyć, присоединя́ть, присоедини́ть, включа́ть, включи́ть.

Włącznie, включи́тельно, со включе́ніемъ.

Władać, Władnąć, владѣ́ть; || облада́ть; || влады́чествовать, ца́рствовать, госпо́дствовать; || управля́ть. **Władać całym majątkiem**, владѣ́ть всѣмъ имѣ́ніемъ. **Władać sobą**, владѣ́ть собо́ю. **Władać okrętem**, пра́вить кораблёмъ. **Ani ręką, ani nogą władać nie mógł**, онъ не́ мо́гъ владѣ́ть ни руко́ю, ни ного́ю.

Władanie, -nia, Władnięcie, -cia, *ср.* владѣ́ніе, облада́ніе; || влады́чество, госпо́дство, ца́рствованіе; || управле́ніе.

Władca, -y, *м.* влады́ка, власти́тель, властели́нъ, облада́тель; || прави́тель, повели́тель.

Władnictwo, Władztwo, -a, *ср.* влады́чество, госпо́дство, верхо́вная власть.

Władniczy, власти́тельный, повели́тельный, верхо́вный, самодержа́вный.

Władność, -ści, *ж. см.* **Władza**.

Władny, могу́щественный, могу́чій, си́льный, держа́вный.

Władza, -y, *ж.* спосо́бность, сво́йство, си́ла; || пра́во, власть, могу́щество; || * влія́ніе, си́ла, крѣ́пость; || прави́тельство, правле́ніе; || вѣ́домство, нача́льство. **Władza wojskowa**, вое́нное нача́льство. **Trzeba udać się ze skargą do właściwéj władzy**, ну́жно обрати́ться съ жа́лобою въ надлежа́щее вѣ́домство. **Władza skarbowa**, казённое вѣ́домство. **Władze ciała i duszy**, тѣле́сныя и душе́вныя си́лы. **Władza najwyższa**, высоча́йшая, верхо́вная власть. **Władza wykonawcza**, исполни́тельная власть. **Władza prawodawcza**, законода́тельная власть. **Władza sądownicza**, суде́бная власть.

Włamywać się, Włamać się, вла́мываться, вломи́ться, врыва́ться, ворва́ться, вторга́ться, вто́ргнуться

Właściciel, -a, *м.* (*Стар.* **Właśnik**), владѣ́лецъ, со́бственникъ, хозя́инъ. **Właściciel domu**, домовладѣ́лецъ, хозя́инъ до́му. **Właściciel majątku**, помѣ́щикъ. **Właściciel gruntu**, землевладѣ́лецъ. *Юрид.* **Właściciel pierwotny**, гла́вный со́бственникъ. **Właściciel użytkowy**, ограни́ченный со́бственникъ.

Właścicielka, -i, *ж.* владѣ́лица, со́бственница, хозя́йка. **Właścicielka domu**, домовладѣ́лица, хозя́йка дому́. **Właścicielka majątku**, помѣ́щица.

Właścicielski, владѣ́льческій; || помѣ́щичій.

Właściwie, со́бственно, въ со́бственномъ смы́слѣ, со́бственно говоря́, и́менно, то́чно такъ.

Właściwość, -ści, *ж.* сво́йство, ка́чество; || *Юрид.* **Właściwość sądu**, подсу́дность; || соотвѣ́тственность, сообра́зность, уда́чность. **Właściwość w wyrażeniu**, уда́ч-

ность выражéнія или удáчное выражéніе.

Właściwy, сóбственный, свóйственный; || пóдлинный, тóчный; || соотвѣтственный, надлежáщій. **Właściwy sąd**, надлежáщій судъ.

Właścizna, -y, *ж.* сóбственность.

Własić się (do kogo), вкрáсться, подольстúться.

Właśnie, úменно, вѣрно, тóчно, úменно такъ; || кстáти.

Własnoręcznie, собственнорýчно.

Własnoręczność, -ści, *ж.* собственнорýчность. **Własnoręczność podpisu**, пóдлинность пóдписи.

Własnoręczny, собственнорýчный.

Własność, -ści, *ж.* сóбственность, имýщество, имѣніе; || свóйство, свóйственность, сущéственное свóйство.

Własny, сóбственный; || пóдлинный, тóчный, надлежáщій. **Widziałem to na własne oczy** или **własnemi oczyma**, я вúдѣлъ это сóбственными глазáми. **Z własnego natchnienia**, по сóбственному побуждéнію. **Miłość własna**, самолюбіе. **Własnéj ręki zapis**, своерýчная роспúска. **Własny język**, прирóдный язы́къ. **Własny kraj**, роднóй край. **Sąd własny**, надлежáщій судъ.

Wlatywać, **Wlatać**, **Wlecieć**, влетáть, влетѣть.

Właz, -a, *м.* пролáзъ, пройдóха, проны́ра.

Włazić, **Wleźć**, влѣзáть, влѣзть, взлѣзáть, взлѣзть.

Wlec, тащúть, волочúть; || **Wlec się**, тащúться, волочúться.

Wlecieć, *см.* **Wlatać**.

Wlepiać, **Wlepić**, влѣпливать, влѣплять, влѣпúть; || * устремлять, устремúть. **Wlepić oczy w kogo**, устремúть взоръ, глазá на когó, не спускáть съ когó глазъ.

Wlewać, **Wlać**, вливáть, влить.

Wleźć, *см.* **Włazić**.

Wliczać, **Wliczyć**, зачислять, зачúслить, включáть, включúть (*въ числó*).

Włochaciny, -cin, **Włochacinki**, -nek, *ж. мн. Бот.* пухъ (*на нѣкоторыхъ плодáхъ и растéніяхъ*); || волóкна.

Włochaty, пушúстый; || волокнúстый; || космáтый, мохнáтый, волосúстый.

Włóczęga, -i, *м. и ж.* бродя́жничество; || бродя́га, праздношатáющійся; || *Бот.* плаýнъ, родъ мóху.

Włoczęgostwo, -a, *ср.* бродя́жничество.

Włóczek, -czka, *м.* боронúльщикъ боронóвальщикъ.

Włóczenie, -nia, *ср.* боронéнье, бороньбá, *см.* **Włóczka**; || **Włóczenie się**, таскáніе, шатáніе взадъ и вперёдъ.

Włóczenka, -i, *ж.* дрóтикъ.

Włóczka, -i, *ж.* бороньбá, боронéніе, боронóваніе; || гáрусъ, пря́жа изъ шéрсти.

Włóczkowy, гáрусный.

Włócznia, -czni, *ж.* копьё, пи́ка. || *Бот.* **Włócznia, grot ziele**, пáпоротникъ лукообрáзный.

Włócznik, -a, *м.* копéйщикъ, копьемóсецъ, копéйникъ.

Włóczniewy, копéйный, относя́щійся къ копью.

Włóczyć, влечь, влачúть, волочúть; || тащúть, таскáть; || тянýть, проволáкивать. || *Агр.* боронúть, *см.* **Bronować**. || **Włóczyć się**, тянýться, тащúться; || таскáться, шатáться, бродúть съ мѣста на мѣсто.

Włodarka, -i, *ж.*, *см.* **Włodarzowa**.

Włodarz, -a, *м.* управúтель, прикáщикъ, экономъ.

Włodarzowa, -éj, *ж.* (*Стар.* **Włodkowa**), управúтельша, женá управúтеля, прикáщица, женá экономá.

Włogacizna, -y, *ж. Ветер.* наколѣнница, наколѣнный грибъ (*у лóшади*).

Włogawy, **Włogaty**, имѣющій наколѣнницу (*о лошади*), *см.* **Włogacizna**.

Włok, **Włók**, -u, *м. Рыб.* волокýша, нéводъ.

Włoka, **Włóka**, -i, *ж.* пóльская мѣра, заключáющая въ себѣ 30 мóрговъ или 15 десятúнъ. (*Сравн. уволóка, сохá*), *см.* **Łan**; || **Włoka**, -i, *м. и ж.* бродя́га.

Włokienko, -a, *ср. Анат.* волокóнце.

Włoknisty, волокнúстый.

Włókno, -a, *ср.* волокнó, вóлоть, мóчка; || *Анат.* волокнó, фúбра; || *Бот.* мóчка, жúлка; || нúтка (*въ сукнѣ*).

Włos, -a, *м.* вóлосъ. **Ani na włos**, ни на волосъ, ни чуть, нискóлько. **O włos, o mały włos**, чуть-чуть, едвá. **O włos żem nie upadł**, я чуть-было не упáлъ; || вóлосъ, шерсть (*говоря о животныхъ*). **Pod włos**, прóтивъ шéрсти. || *Бот.* **Włosy złote**, амарáнтъ.

Włosaty, *см.* **Włosisty**.

Włość, -ści, *ж.* вóлость; || помѣстье, вóтчина.

Włościanin, -a, *м.* поселя́нинъ, крестья́нинъ, селянúнъ.

Włościanka, -i, *ж.* поселя́нка, крестья́нка.

Włościański, крестья́нскій.

Włościowy, волостнóй.

Włosek, -ska, *м. Умен.* волосóкъ.

Włosiany, волосянóй.

Włosiasty, волосовúдный, волосообрáзный.

Włosie, -sia, *ср.* вóлосъ, кóнскій вóлосъ; || *см.* **Włosień**.

Włosień, -enia, *м.* кóнскій вóлосъ; || власянúца, волосянúца; || лéса (*у уды*).

Włosienica, **Włosiennica**, -y, *ж.* власянúца, волосянúца.

Włosisty, волосúстый, волосáтый; || мохнáтый.

Włoskowaty, *Анат.* волоснóй, тóнкій какъ вóлосъ.

Włosny, **Włosowy**, волосянóй.

Włoszczyzna, -y, *ж.* италія́нскіе обы-

чан, языкъ и проч., всѣ италіянское; || огородная зелень.

Wlot, *см.* **Lot.**

Włożyć, Włożyć się, *см.* **Wkładać.**

Włudzać, Włudzić (kogo dokąd), заманивать, заманить, завлекать, завлечь, вовлекать, вовлечь, втягивать, втянуть, **Wmarznąć**, перемёрзнуть, замёрзнуть, обмёрзнуть.

Wmawiać, Wmówić (co w kogo), увёрять, увёрить (*въ чёмъ*), склонять, склонить (*на что, къ чему*), убѣждать, убѣдить (*въ чёмъ*), уговаривать, уговорить.

Wmieścić, вмѣстить.

Wmieszać, вмѣшать.

Wmotać (kogo w co), запутать (*кого во что*).

Wmurować, заложить въ стѣну.

Wmuszać, Wmusić, принуждать, принудить, приневоливать, приневолить.

Wmykać, Wemknąć, всовывать, всунуть, ввёртывать, ввернуть, запускать, запустить. **Wmykać się, Wemknąć się**, просовываться, просунуться, проскользать, проскользнуть, прокрадываться, прокрасться, прятаться спрятаться.

Wnaszać, *см.* **Wnosić.**

Wnątrz, *см.* **Wewnątrz, Wnętrze.**

Wnęcać, Wnęcić, приманивать, приманить, привáживать, привадить, повáживать, повадиться, пріучáться, пріучиться.

Wnęka, -i, *ж.* **Wnęk, -a**, *м. Архит.* ниша, впадина въ стѣнѣ.

Wnet, вдругъ, скóро, вскорѣ, тотчáсъ, сейчáсъ, немéдленно.

Wnęt, -u, *м.* **Wnęta, -y**, *ж. Охот.* прикóрмъ, нажúва; || *Охот.* вáбило; || * примáнка, прéлесть.

Wnętr, -a, *м.* внутрéцъ, болѣзнь у лошадéй; || человѣкъ имѣющій áтра внутрú; || жеребéцъ имѣющій áтра внутрú.

Wnętrze, -a, *ср.* внýтренность; || кишкú; || утрóба, чрéво; || нéдра (*земли*). **Wnętrze domu**, внýтренность дóма. **Wnętrze butelki**, внýтренность бутúлки. **Wnętrze bydlęce**, внýтренности живóтныхъ, *см.* **Wnętrzności.**

Wnętrznie, внýтренно; || * сокровéнно.

Wnętrzność, Wewnętrzność, -ści, *ж.* внýтренность; || **Wnętrzności**, *мн.* внýтренности, кишкú; || утрóба, чрéво.

Wnętrzny, Wewnętrzny, внýтренній; || * тáйный, сокровéнный.

Wniebowstąpienie, -nia, *ср.* вознесéніе Господне.

Wniebowzięcie N. M. Panny, успéніе Пресвятóй Богорóдицы.

Wnieść, *см.* **Wnosić.**

Wniesienie, -nia, *ср. Юрид.* предъявлéніе представлéніе.

Wnijść, *см.* **Wchodzić.**

Wnijście, *см.* **Wejście.**

Wniosek, -sku, *м.* придáное, *см.* **Posag**; || *Юрид.* предложéніе представлéніе; заключéніе, слѣдствіе, выводъ. **Wniosek do prawa**, законопроéктъ. **Wniosek przedwstępny**, предварúтельное трéбованіе сторóнъ въ дѣлѣ. **Wniosek incydentalny**, чáстное, встрѣчное трéбованіе чáстный, встрѣчный искъ.

Wnieskować, заключáть, выводúть заключéніе; || присуждáть.

Wniewcz, *см.* **Niewcz.**

Wnosić, Wnieść, вноси́ть, внести́, внесть; || предлагáть, предложúть, представлять, представúть; || **Wnosić z czego**, заключáть, выводúть заключéніе, дѣлать вы́водъ, судúть, рѣшáть, полагáть.

Wnoszenie, Wniesienie, -nia, *ср.* внесéніе; || предложéніе, представлéніе.

Wnuczek, -czka, *м. Умен.* внýчекъ, *см.* **Wnuk. Wnuczęta**, *мн.* внýчата.

Wnuczka, -i, *ж.* внýчка.

Wnuk, -a, *м.* внукъ. **Wnuk brata, siostry**, двоюродный внукъ, сынъ племáнника *или* племáнницы. **Wnuk braterski**, троюродный братъ.

Wnukowy, внýчій.

Woda, -y, *ж.* водá.

Wódczany, вóдочный.

Wódeczka, -i, *ж. Умен.* вóдочка, *см.* **Wódka.**

Wódka, -i, *ж.* вóдка, хлѣбное винó; || **Wódka kolońska**, одеколóнь, кёльская водá.

Wodnica, -y, *ж. Мед.* водáнка, водянáя болѣзнь; || *Хир.* отёкъ, водянáя опухоль.

Wodnieć, Zwodnieć, водянéть, отводянéть.

Wodnik, -a, *м. Зоол.* водянóй жукъ; || *Астрон.* Водолéй (*созвѣздіе*); || водовóзъ.

Wodnisto, водянúсто.

Wodnistość, -ści, *ж.* водянúстость, влáжность.

Wodnisty, водянúстый, влáжный.

Wodność, -ści, *ж.* водянúстая часть (*крóви, молока*).

Wodnowzerzysty, струúстый, волнúстый.

Wodnoziemny, земновóдный.

Wodny, вóдный. водянóй. **Młyn wodny**, водянáя мéльница. **Wodna farba**, водянáя крáска, соковáя *или* клеевáя крáска. **Wodna puchlina**, водянáя болѣзнь.

Wodochwyt, -u, *м. Горн.* чéрпакъ съ клáпанами.

Wodociąg, -u, *м.* водопровóдъ; || *Анат.* протóкъ; || отвóдный канáлъ (*для спуска воды*), жóлобъ.

Wodonosiciel, Wodonosz, -a, *м.* водонóсъ.

Wodoród, -odu, *м. Хим.* водорóдъ.

Wodospad, -u, *м.* водопáдъ.

Wodosztan, -u, *м.* мáсса водú.

Wodotrysk, -u, *м.* фонтáнъ, водомётъ.

Wodowstręt, -u, *м. Мед.* водобоязнь, гидрофóбія, бѣшенство.

Wódz, *род.* **n. Wodza**, *м.* вождь, военона-

чáльникъ. **Naczelny wódz**, главнокомáндующій.

Wodza, -y, *ж.* возжá, пóводъ,* уздá; || предводúтельство; || начáльство, комáнда, комáндованіе; || управлéніе. || **Wodze**, *мн.* * бразды́ (*правлéнія*). **Opuścić wodze koniowi**, опустúть, ослáбить вóжи, опустúть повóдья. **Pod wodzą jenerała N.** подъ предводúтельствомъ генерáла N.* **Trzymać kogo na wodzy**, обуздывать кого́, держáть въ рукáхъ, не давáть кому́ вóли. **Popuścić wodze namiętnościom swoim**, дать вóлю своúмъ страстя́мъ. **Puścić komu wodze**, дать кому́ вóлю, предостáвить кому́ пóлную свобóду дéйствій.

Wodzić, вести́, водúть, проводúть. **Wodzić kogo od Annasza do Kaifasza**, таскáть изъ судá въ судъ, таскáть по всéмъ мытáрствамъ. **Wodzić kogo za nos**, водúть кого́ за́ носъ, обмáнывать. **Wodzić kim**, управлúть, распоряжáться кéмъ.

Wojaczka, -i, *ж.* воéнная слýжба, воéнное дéло.

Wojak, -a, *м.* вóинъ, рáтникъ, воéнный человéкъ.

Wojaż, -u, *м. см.* **Podróż**.

Wojażować, *см.* **Podróżować**.

Wojennie, по воéнному, съ орýжіемъ въ рукáхъ; || войнственно.

Wojenność, -ści, *ж.* войнственность.

Wojenny, воéнный.

Wojewoda, -y, *м.* воевóда, предводúтель войскъ, военачáльникъ.

Wojewodzianka, -i, *ж.* дочь воевóды.

Wojewodzic, -a, *м.* сынъ воевóды.

Wojewodzina, -y, *ж.* жена́ воевóды.

Wojewódzki, воевóдскій.

Województwo, -a, *ср.* воевóдство, звáніе воевóды; || óбласть, поручённая управлéнію воевóды.

Wojłek (*Стар.* **Wojłak, Wojłuk, Wojdłek**), -a, *м.* вóйлокъ.

Wojna, -y, *ж.* войнá. **Wojna domowa**, междоусóбная войнá.

Wojować, воевáть, сражáться, вестú войнý.

Wojowniczy, воúственный.

Wojownik, -a, *м.* вóинъ, воúтель.

Wojski, -iego, *м.* вóйскій (*чиновникъ въ бывшей Пóльшѣ, имѣвшій обязанность наблюдáть за спокóйствіемъ крáя во врéмя всеóбщаго ополченія*).

Wojsko, -a, *ср.* вóйско, áрмія, рать, воéнныя сúлы; || воéнная слýжба. **Służyć w wojsku**, служúть въ áрміи, находúться въ воéнной слýжбѣ.

Wojskowo, по воéнному, воéннымъ óбразомъ.

Wojskowość, -ści, *ж.* воéнная слýжба, воéнное искýство.

Wojskowy, воéнный, войнскій, рáтный. **Po wojskowemu**, повоéнному. **Wojskowi niższych stopni**, воéнные нижнихъ чинóвъ.

Wojskowy, -ego, *м.* воéнный человéкъ, состоúщій въ воéнной слýжбѣ.

Wójt, -a, *м.* вóйтъ, волостнóй старшúна.

Wójtowa, -éj, *ж.* женá вóйта.

Wójtowstwo, -a, *ср.* дóлжность вóйта.

Wokabularz, -a, *м.* словáрь (*краткій*), сбóрникъ словъ.

Wokacja, -ji, *ж.* призвáніе.

Wokalny, голосовóй, вокáльный. **Muzyka wokalna**, вокáльная мýзыка.

Wokanda, -y, *ж.* реéстръ слéдующихъ къ докláду дѣлъ, очередно́й спúсокъ, óчередь. **Wokanda kontrolująca**, настóльный, контрóльный реéстръ. **Wokanda audiencjonalna**, присýдственный реéстръ. **Wokanda w trybunale**, слýшаніе дѣла въ судé.

Wół, *род.* **a. Wołu**, *м.* волъ, быкъ.

Wola, -i, *ж.* вóля, свобóда, независúмость; || желáніе, хотѣ́ніе; || расположéніе, усéрдіе, охóта. **Wolna wola**, свобóдная вóля, произвóлъ. *Юрид.* **Własna wola**, дéеспособность, *см.* **Pozbawienie. Pozbawiony własnej woli**, прúзнанный неспособнымъ къ совершéнію граждáнскихъ дéйствій. **Ostatnia wola**, послéдняя вóля умирáющаго, завѣщáніе, духóвная. **Z dobréj woli co zrobić**, сдѣлать что́-либо по дóброй вóлѣ, добровóльно. **Być w dobréj woli**, быть довóльнымъ, весéлымъ. **Pokój ludziom dobréj woli**, миръ доброжелáтельнымъ людямъ. **Ukazać komu dobrą wolę**, оказáть кому́ благорасположéніе. **Podług swéj woli**, по своéй вóлѣ. **Niech się dzieje wola Boża**, да бýдетъ вóля бóжія. **Miał wolę wstąpić do wojska**, онъ вступúлъ въ воéнную слýжбу по своéй охóтѣ. **Zła wola**, нéнависть, нерасположéніе, принуждéніе. **Mimo woli**, *см.* **Mimowolnie. Jużeś się do woli najadł**, ты ужé въ вóлю наѣ́лся. **Mieć do woli czego**, имѣ́ть въ вóлю чего́-либо, скóлько угóдно. **Książek znajdziesz tu co wola**, найдёшь тутъ книгъ скóлько тебѣ́ бýдетъ угóдно, скóлько хóчешь. **Dać wolę językowi**, дать вóлю языкý. || *Юрид.* льгóта пользовáться землéю безъ платежá податéй на извѣ́стное врéмя; || **Wola**, *ед.* **Wole**, *мн.* льгóтная земля́, *см.* **Wolnica**.

Wołać, Zawołać, звáть, позвáть, призывáть, призвáть, взывáть, кликáть, клúкнуть; || приглашáть, пригласúть. **Wołać o pomoc**, звать на пóмощь. **Zawołać kogo do siebie**, позвáть кого́ къ себѣ́.

Wołanie, -nia, *ср.* зовъ, призывъ, вúзовъ; || клúкъ.

Wolant, -a, *м.* волáнъ, летóкъ (*изд.*).

Wolarnia, -ni, *ж.* бычáчій хлѣвъ, волóвня.

Wolarz, -a, *м.* прáсолъ, торгýющій волáми; || пастýхъ быкóвъ, волопáсъ; || зобáстый гóлубь.

Wolaty, зобúнóй, зобоподóбный; || зобáстый.

Wolawy, Wolewy, шéйный, зрáчный.

Анат. **Żyła wolawa**, крововозвра́тная, ше́йная, ярёмная жи́ла.

Wole, -a, *ср.* (*Стар.* **Wół**), вобъ.

Woleć, люби́ть бо́льше, предпочита́ть, дава́ть преиму́щество, ока́зывать предпочтёніе, жела́ть, хотѣ́ть. **Wolałbym umrzeć, niż tak szkaradny uczynić postępek**, я предпочёлъ бы смерть тако́му гну́сному посту́пку, *или:* я предпочёлъ бы умере́ть, не́жели рѣши́ться на тако́й гну́сный посту́покъ. **Wolałbym żeby nie przyszedł**, мнѣ́ бы хотѣ́лось, чтобы онъ не прише́лъ.

Wołek, -łka, *м.* бычо́къ; || *Зоол.* хлѣ́бный долгоно́сикъ (*пасько́мое*).

Wolen, *см.* **Wolny**.

Wolnić, Zwolnić, облегча́ть, облегчи́ть, убавля́ть, убави́ть, умѣря́ть, умѣ́рить, ослабля́ть, осла́бить, уменьша́ть, уменьши́ть, простужа́ть, простуди́ть.прохола́живать, прохлади́ть. **Wolnić rozegrzany płyn jaki, dolewając doń zimnéj wody**, умѣря́ть горя́чую жи́дкость, разбавля́я её холо́дною водо́ю.

Wolnica, -y, *ж.* во́льная прода́жа (*во вре́мя я́рмарки*); || льго́тная земля́ (*свобо́дная отъ податёй на изве́стное вре́мя*), *см.* **Wola**.

Wolnie, во́льно, свобо́дно, *см.* **Wolno**.

Wolnieć, Zwolnieć, убавля́ться, убави́ться, умѣря́ться, умѣ́риться, слабѣ́ть, ослабѣ́ть, уменьша́ться, уменьши́ться; || стыть, стынуть, остыть.

Wolniuchno, Wolniusieńko, Wolniuteńko, легко́нько, легохо́нько, тихо́нько, тихохо́нько, полегоньку, потихо́ньку.

Wolniuchny, лёгонькій, легохо́некъ, ти́хонькій, тихохо́некъ.

Wolno, во́льно, вольно́, свобо́дно, безпрепя́тственно; || позволи́тельно; || сме́ло, легко́, непринужде́нно; || **Wolno, Zwolna**, ти́хо, ти́ше, ме́дленно, слегка́. **Wolno mu jest**, дозволя́ется ему́, онъ въ пра́вѣ, отъ него́ зави́сить. **Nie wolno jest**, запреща́ется. **Wolno mu wszędzie chodzić**, ему́ дозволя́ется, ему́ позволи́тельно вездѣ́ ходи́ть. **Wolno tobie mówić, a mnie czynić**, вольно́ тебѣ́ говори́ть, а мнѣ дѣ́лать. **Dla mnie wolno wierzyć, wolno nie wierzyć**, хочу́—вѣ́рю, хочу́—не вѣ́рю. **Wolno puścić**, отпусти́ть на во́лю, уволи́ть, освободи́ть. **Wolno oddychać**, свобо́дно дыша́ть. **Wolno chodzić**, свобо́дно, сме́ло ходи́ть. **Wolno wchodzić**, позволя́ется входи́ть, входъ свобо́денъ. **Wolno mówić**, во́льно, свобо́дно говори́ть. **Wolno co związać**, слегка́ связа́ть что́-нибудь. **Jechałem wolno do dworu**, ти́хо подъѣзжа́лъ я ко двору́. **Zwolna! Zwolna!** ти́ше! потише! не спѣши́!

Wolnomówność, -ści, *ж.* во́льная рѣчь, свобо́да, во́льность говори́ть, изъясня́ться; || либера́льное пустосло́віе, во́льность на слова́хъ.

Wolnomówny, wolnorѣczny.

Wolnomularstwo, -a, *ср.* масо́нство, масо́нское о́бщество.

Wolnomyślność, -ści, *ж.* свобо́да мы́шленія; || вольноду́мство.

Wolnomyślny, свобо́дно мы́слящій.

Wolność, -ści, *ж.* свобо́да, во́ля, во́льность; || освобожде́ніе, увольне́ніе. || **Wolności lata**, льго́тные го́ды. **Wolność sumienia**, свобо́да со́вѣсти. **Wypuścić kogo na wolność**, дать кому́ свободу, выпусти́ть кого́ на свобо́ду, на во́лю. **Wolność od podatków**, освобожде́ніе отъ податёй, льго́та. **Wolność żołądka**, свобо́дное испражне́ніе. **Wolność od wojska**, увольне́ніе отъ вое́нной слу́жбы. **Wolność poetycka**, поэти́ческая во́льность. **Na wolność zdać**, предоста́вить чьей во́лѣ, отда́ть на произво́лъ, отда́ть на во́лю.

Wolnostka, -i, *ж.* своево́льство, самово́льство.

Wolnowierca, -y, *м.* вольноду́мецъ.

Wolnowierny, вольноду́мный.

Wolnowierstwo, -a, *ср.* вольноду́мство.

Wolny, свобо́дный, во́льный; || ме́дленный, нескорый, неповоро́тливый; || холосто́й, неженатый. **Wolne miasto**, во́льный го́родъ. **Port wolny**, портофра́нко. **Wolna zima**, лёгкая зима́. **Wolne powietrze**, во́льный, откры́тый, свобо́дный во́здухъ. **Wolne są myśli ludzkie**, всѣ́кому мо́жно мы́слить, ду́мать, что ему́ уго́дно. **Nie mam ani jednéj wolnéj godziny**, у меня́ нѣтъ ни одного́ свобо́днаго часа́. **Mieć do kogo wolny przystęp**, имѣ́ть къ кому́ свобо́дный до́ступъ. **Wolna wola**, свобо́дная во́ля. **Wolna głowa**, свобо́дная, незаня́тая голова́. **Wolny list**, про́пускъ, пропускно́й видъ. **Wolne tłomaczenie**, во́льный перево́дъ. **Wolny od cła**, безпо́шленный, освобождённый отъ по́шлины. **Wolny stan**, безбра́чіе, холостя́я жизнь. **Człowiek wolnego stanu**, холосто́й, холостя́къ. **Wolny od niebezpieczeństwa**, обезопа́сенный. **Wolny od kłopotów**, беззабо́тный, чу́ждый забо́тъ. **Wolna, bez długów majętność**, свобо́дное, необремене́нное долга́ми име́ніе. **Wolne ciepło**, умѣ́ренная теплота́. **Gotować co na wolnym ogniu**, вари́ть что́-нибудь на во́льномъ, лёгкомъ огнѣ́. **Z wolnéj ręki sprzedać**, продать ча́стнымъ о́бразомъ, не съ торго́въ. **Przynieść wolnéj wody**, принести́ тепловато́й, немно́го остывшей воды́. **Iść wolnym krokiem**, идти́ ме́дленнымъ ша́гомъ. *См.* **Letni**.

Wołowacieć, Zwołowacieć, тяжелѣ́ть, отяжелѣ́ть, грузне́ть, грубѣ́ть, огрубѣ́ть,—дѣ́латься неповоро́тливымъ, тя́жёлымъ какъ волъ.

Wołowina, -y, *ж.* говя́дина, говя́жье мя́со.

Wołowy, Woli, волово́й; || говя́жій (*о мя́сѣ*). **Wołowa**, *или* **Woła skóra**, волова́я, *или* быча́я ко́жа. **Wołowa pieczeń**, жа́реная говя́дина. **Wołowy język**, *см.* **Ozor**.

|| *Бот.* **Wołowe oko**, краси́льная пупа́вка; || *Бот.* **Wołowy język**, воловикъ, волови́й я́зыкъ, вологло́да (*растéніе*).

Woltyżer, -a, *м.* вольтижёръ.

Woluntarjusz, -a, *м. Воен.* доброво́лецъ, волонтёръ, охо́тникъ; || вольноопредѣля́ющійся.

Woluta, -y, *ж. Архит.* завито́къ.

Womit, -u, *м.*, употребительнѣе во мн. ч. **Womity**, -ów, рво́та, рво́ты, блева́ніе. **Lekarstwo na womity**, рво́тное (*лѣкáрство*).

Womitować, **Zwomitować**, блева́ть, выблевать, рвать, вы́рвать.

Womitowanie, -nia, *ср.* рво́ты, блева́ніе.

Womitywa, -y, *ж.* рво́тное (*лѣкáрство*).

Won (*Стар.* **Wen**, **Wan**, **Wender**), вонъ, прочь, долой. **Won ztąd**, вонъ, прочь отсю́да! || **Won, Wen**, да́льше! **Uciekł i bieżał wen**, вырвался и бѣжа́лъ да́льше.

Woń, **Wonia**, -ni, *ж.* благово́ніе, благоуха́ніе, прія́тный за́пахъ. **Wonią ce napuścić**, надуши́ть благово́нными за́пахомъ; || *Стар.* вонь, смрадъ; || *Стар.* чу́вство обоня́нія, чутьё.

Woniamka, -i, *ж.* флако́нъ съ чѣмъ-нибу́дь души́стымъ; || благово́нная поду́шечка; || пучёкъ изъ благово́нныхъ травъ.

Wonić, чу́ять, ню́хать, обоня́ть; || надуши́ть благово́ніями.

Wonidło, -a, *ср.* паху́чее вещество́.

Wonieć, па́хнуть, благоуха́ть, издава́ть прія́тный за́пахъ; || **Wonieć co**, ню́хать, обоня́ть.

Wonność, -ści, *ж.* благово́ніе, благоуха́ніе; || паху́честь, души́стость.

Wonny, благово́нный, благоуха́нный; || пахучій, души́стый.

Wór, *род. п.* **Woru**, *м.* мѣшо́къ. **Kota w worze kupić**, купи́ть что заглаза́.

Woreczek, -czka, *ж.* мѣшёчекъ, кошелёчекъ.

Worek, -rka, *м.* кошелёкъ, мошна́. *Анат.* **Worek jądra**, су́мка, мошо́нка. **Worek sercowy**, околосе́рдіе, околосердёчная оболо́чка.

Workowaty, мѣшкова́тый.

Workowy, мѣшо́чный.

Worowato, мѣшкова́то.

Worowaty, мѣшкова́тый.

Worywać, **Worać**, припа́хивать, припаха́ть. || **Worywać się**, **Worać się**, припа́хивать, припахать часть чужо́й земли́.

Wosk, -u, *м.* воскъ.

Woskować, **Wywoskować**, вощи́ть, нава́щивать, навощи́ть, натира́ть, натере́ть во́скомъ.

Woskowanie, **Wywoskowanie**, -nia, *ср.* вощёніе, натира́ніе во́скомъ.

Woskowany, навощённый, натёртый во́скомъ.

Woskowaty, восковатый.

Woskownia, -ni, *ж.* воскобо́йня, бѣли́льня во́ска.

Woskownica, -y, *ж. Бот.* восковóе дéрево.

Woskownik, -a, *м.* восколе́й, свѣчникъ, торгу́ющій во́скомъ.

Woskowy, восково́й.

Woszczanka, -i, *ж.* вощи́нка, ткань пропи́танная во́скомъ.

Woszczenie, *с.м.* **Woskowanie**.

Woszczyć, *с.м.* **Woskować**.

Woszczyny, -yn, *мн.* сото́выя ячѣйки; || оса́докъ во́ска.

Woszczysty, вощёный; || воскова́тый.

Wotować, подава́ть го́лосъ, голосова́ть, подава́ть мнѣніе.

Wotowanie, -nia, *ср.* балотиро́вка, пода́ча голосо́въ, голосова́ніе.

Wotowany, балотиро́ванный.

Wotum, *Нескл. ср.* (*мн.* **Wota**, -ów), го́лосъ (*избира́тельный*), пода́ча го́лоса; || мнѣніе; || обѣтъ, обѣща́ніе (*Богу*), приношéніе по обѣту, вкладъ.

Wotywa, -y, *ж.* приноше́ніе по обѣту, вкладъ (*въ церковь*); || заказна́я обѣдня (*за здравіе, за путешествующихъ и т. п.*).

Wóz, *род. п.* **Wozu** (*Прост.* **Woza**), *м.* возъ, повóзка, телѣга; || колёсы. **Wóz tryumfalny**, торже́ственная колесни́ца. **Wóz drabiniasty**, рѣшо́тчатая повóзка. **Wóz o dwóch kołach**, одноко́лка. || *Астрон.* ма́ленькая медвѣ́дица (*созвѣздіе*). || *Посл.* **Przyjdzie koza do woza**, пригожýсь и я тебѣ́ когда́-нибудь.

Wozak, -a, *м. Горн.* ката́льщикъ.

Wożba, -y, *ж.* во́зка, извóзъ.

Wózeczek, -czka, *м.* повóзочка, телѣ́жка, колёсочка.

Wózek, -zka, *м.* небольшóй возъ, во́зикъ.

Wozgrza, -y, *ж.* возгря́, сопля́.

Wozgrzywość, -ści, *ж.* слизь, слизистая жи́дкость; || *Ветер.* сапъ (*у лошади*).

Wozgrzywy, сопли́вый, возгря́вый; || съ са́помъ, сопа́тая (*лошадь*).

Wozić, **Wieźć**, возúть, везти́, везть.

Woziciel, -a, *м.* во́зчикъ, во́зникъ, занима́ющійся извóзомъ.

Woziebny, вози́льный, служа́щій для перевóзки.

Weziske, -a, *ср. Увел.* возúще.

Woziwoda, -y, *м.* водовóзъ.

Woźnica, -y, *м.* возница, ку́черъ, во́зчикъ, извóзникъ. || *Астрон.* Возни́чій (*созвѣздіе*).

Woźnictwo, -a, *ср.* извóзъ, извóзничанье.

Woźniczy, извóзничій.

Woźnik, -a, *м.* возни́къ, ломова́я, тягла́я ло́шадь, возови́къ.

Woźny, -ego, *м.* суде́бный, разсы́льный; || во́зный; || курье́ръ; || *Стар.* **Woźny wojenny**, геро́льдъ.

Wozownia, -ni, *ж.* каре́тный сара́й.

Wozownik, -a, *м.* каре́тникъ, телѣ́жникъ, *с.м.* **Kołodziej**, **Stelmach**.

Wozowny, сарайный.

Wozowy, возовóй, повóзочный. **Poczta konna i wozowa**, по́чта лёгкая и тяжёлая. || **Wozowy**, -ego, *м.* вагенмейстеръ обóзный при полку.

Wpad, -u, *м.* вторже́ніе, нашествіе, набѣгъ.

Wpadać, Wpaść, па́дать, упа́сть, впада́ть, впасть, попада́ть, попа́сть; || броса́ться, бро́ситься; || врыва́ться, ворва́ться. **Wpaść w jamę,** упа́сть въ я́му. **Wpadł mu w ręce,** попа́лся ему́ въ ру́ки. **Oczy w dołki wpadają,** впа́ли, ввали́лись глаза́. **Wpadł ze świecą do pokoju,** влетѣлъ, вбѣжа́лъ въ ко́мнату со свѣчёю. **Na chwilę wpadłem do domu,** я забѣжа́лъ на мину́тку домо́й. **Wpaść w niełaskę,** попа́сть въ неми́лость. **Wpaść do ziemi nieprzyjacielskiej,** ворва́ться въ непрія́тельскую зе́млю. **Wilk wpada na owcę,** волкъ броса́ется на овцу́. **Wpaść w chorobę,** заболѣ́ть, занемо́чь, захвора́ть. **Wpaść w gniew,** разсерди́ться. **Wpaść w oczy,** приглянýться, показа́ться, понра́виться. **Zaraz mi to w uwagę wpadło,** это тотчасъ обрати́ло на себя́ моё внима́ніе. **Mnie to wpaść w głowę nie może,** мнѣ э́то и на у́мъ не приходи́ть, э́то въ головѣ́ мое́й не мо́жетъ помѣ́ститься. никакъ не могу́ сообрази́ть э́того. **Wpaść na czyję myśl,** угада́ть чью-либо мысль. **Rzeka ta wpada do Czarnego morza,** э́та рѣка́ впада́етъ въ Чёрное мо́ре.

Wpadanie, Wpadnienie, -nia, Wpadnięcie, -cia, *ср.* впада́ніе, впаде́ніе, вторже́ніе.

Wpadłość, -ści, *ж.* впа́лость. **Wpadłość oczu,** впа́лость глазъ.

Wpadły, впа́лый, вда́вшійся, ввали́вшійся.

Wpajać, Wpoić (co w kogo), внуша́ть, внуши́ть, вперя́ть, вперить, вселя́ть, всели́ть, вкорена́ть, вкорени́ть, внѣдря́ть, внѣдри́ть.

Wpakowywać, Wpakować, вса́живать, всади́ть, укла́дывать, уложи́ть, положи́ть, ува́зывать, увязать. **Wpakować do kozy,** засади́ть въ тюрьму́. **Wpakował pieniądze do kieszeni,** положи́лъ, всу́нулъ де́ньги въ карма́нъ.

Wparować, вогна́ть, загна́ть, вти́снуть, вти́снуть.

Wpaść, *см.* **Wpadać.**

Wpatrywać się, Wpatrzyć się, Wpatrzeć się, всма́триваться, всмотре́ться, вгля́дываться, вглядѣ́ться.

Wpędzać, Wpędzić, вгоня́ть, вогна́ть, загоня́ть, загна́ть.

Wpierać, вти́скивать, вдавливать; || * навя́зывать наси́льно (*что либо кому́*), принужда́ть; || **Wpierać się,** продира́ться, проника́ть; || * навя́зываться наси́льно (*кому́ либо съ чѣмъ*).

Wpijać się, Wpić się, впива́ться, впи́ться.

Wpis, -u, *м.* внесе́ніе въ спи́сокъ, въ протоко́лъ, въ ро́спись, въ рее́стръ; || вписна́я по́шлина.

Wpisanie, -nia, *ср.* впи́сываніе, внесе́ніе. **Wpisanie sprawy na wokandę,** внесе́ніе де́ла въ рее́стръ къ слу́шанію.

Wpisowe, Wpisne, -ego, *ср.* де́ньги за внесе́ніе въ спи́сокъ, по́шлина за внесе́ніе де́ла въ суде́бную кни́гу.

Wpisywać, Wpisać, впи́сывать, вписа́ть, запи́сывать, записа́ть, вноси́ть въ спи́сокъ, въ кни́гу и т. д. || **Wpisywać się, Wpisać się,** запи́сываться, записа́ться.

Wpisywanie, Wpisanie, -nia, *ср.* впи́сываніе, запи́сываніе, внесе́ніе въ спи́сокъ и т. д.

Wplatać, Wpleść, заплета́ть, заплесть, вплета́ть, вплести́, вплесть. **Wplatać w koło złoczyńcę,** колесова́ть престу́пника. || **Wplatać się, Wpleść się,** заплета́ться, заплестись, вплета́ться, вплестись.

Wplątywać, Wplątać, впу́тывать, впу́тать, запу́тывать, запу́тать, вовлека́ть, вовле́чь, вмѣ́шивать, вмѣша́ть. || **Wplątywać się, Wplątać się,** впу́тываться, впу́таться, запу́тываться, запу́таться, вмѣ́шиваться, вмѣша́ться, вовлека́ться, вовле́чься.

Wpłynąć, *см.* **Wpływać.**

Wpływ, -u, *м.* напли́въ, прили́въ, прито́къ; || *Мед.* скопле́ніе (*мокроты*), прили́въ (*крови*); || прили́въ, поступле́ніе, дохо́дъ де́негъ (*въ кассу*); || **Wpływ celny,** тамо́женный дохо́дъ; || * влія́ніе, дѣ́йствіе (*на кого́, на что́*).

Wpływać, Wpłynąć, вплыва́ть, вплыть, втека́ть, втечь, впада́ть, прилива́ть, прили́ть; || * влія́ть, имѣ́ть или ока́зывать влія́ніе (*на кого́, на что́*), принима́ть уча́стіе (*въ чёмъ*).

Wpoić, *см.* **Wpajać.**

Wpół, *см.* **Pół.**

Wpółpijany, полупья́ный.

Wprasz ć się, Wprosić się, напра́шиваться, напроси́ться, навя́зываться, навяза́ться, набива́ться, набить ся.

Wprawa, -y, *ж.* привы́чка, на́вык ; || пра́ктика, о́пытъ; || упражне́ніе, употребле́ніе; || сноро́вка.

Wprawdzie, въ са́момъ дѣ́лѣ, пра́вда, дѣ́йствительно по́длинно.

Wprawiać, Wprawić, вставля́ть, вста́вить, вдѣ́лывать, вдѣ́лать, оправля́ть, опра́вить; || обра́мливать, обра́мить, вставля́ть, вста́вить въ ра́мку; || помѣща́ть, включа́ть, вводи́ть; || вгоня́ть, вогна́ть. **Wprawić szyby w okno,** вставля́ть стёкла въ о́кно. **Wstawiać zęby,** вставля́ть зу́бы. **Wprawić kamienie w pierścień,** вдѣ́лывать ка́мни въ пе́рстень. **Wprawić kogo w ubóstwo,** довести́ кого́ до нищеты́. **Wprawić w zdumienie,** привести́ въ изумле́ніе. **Ruch jednostajny wprawił go w przyjemne marzenie,** однообра́зное движе́ніе погрузи́ло его́ въ прія́тныя мечты́. **Wprawiać kogo w co,** прі́учать кого́ къ чему́-либо, упражня́ть кого́ въ чёмъ. || **Wprawiać się, Wprawić się,** привыка́ть, привы́кнуть, прі́учать-

ся, пріучи́ться (*къ чему́*), упражня́ться (*въ чёмъ*), наторѣ́ть.

Wprawianie, Wprawienie, -nia, *ср.* вставле́ніе, вста́вка, оправле́ніе, опра́ва, обдѣ́лка; || приведе́ніе, впу́танie (*во что*), доведе́ніе (*до чего́*); || пріуче́ніе (*къ чему́*); || **Wprawianie się (w co)**, пріуче́ніе себя́ къ чему́, упражне́ніе въ чёмъ.

Wprawiony, вста́вленный, опра́вленный, обдѣ́ланный, вдѣ́ланный; || подста́вной, подда́льный; || пріучённый, привы́кший, привы́чный.

Wprawność, -ści, *ж.* на́выкъ, ло́вкость, прово́рство, быстрота́, иску́сство.

Wprawny, пріучённый, изощрённый, испы́танный, о́пытный, иску́сный, спосо́бный, смышлёный.

Wprosić się, *см.* **Wpraszać się.**

Wprost (*см.* **Wprost**), пря́мо, напро́тивъ.

Wprowadzać, Wprowadzić, вводи́ть, ввести́, ввесть; || ввози́ть, привози́ть (*това́ры*). || *Юрид.* **Wprowadzić sprawę**, нача́ть дѣ́ло, доложи́ть дѣ́ло. **Wprowadzać się, Wprowadzić się**, переправля́ться, переправи́ться, переѣзжа́ть, переѣ́хать, (*на но́вую кварти́ру*), помѣща́ться, помѣсти́ться.

Wprowadzenie, -nia, *ср.* введе́ніе, вводъ; || вступле́ніе; || ввезе́ніе (*това́ровъ*); || *Юрид.* **Wprowadzenie sprawy**, нача́тіе дѣ́ла, докла́дъ дѣ́ла. **Wprowadzenie w posiadanie**, вводъ во владѣ́ніе.

Wprowadziciel, -a, *м.* вводи́тель.

Wprowadzicielka, -i, *ж.* вводи́тельница.

Wprowadzony, введённый, установлённый, учреждённый; || водворённый, упро́ченный.

Wprzód, Wprzódy, пре́жде, пе́редъ э́тимъ, пре́жде-всего́, сперва́, снача́ла.

Wpuścić, *см.* **Wpuszczać.**

Wpust, -u, *м.* до́ступъ; || входъ, впуще́ніе, впускъ; || суста́въ, смы́чка, связь, соедине́ніе, сочлене́ніе; || *Техн.* вы́рѣзъ, вы́долбъ, гнѣ́здо. долбёжъ; || *Столя.* фальцъ, вы́емка, желобо́къ, вы́рубка.

Wpustne, -ego, *ср.* пла́та за входъ.

Wpustny, впускно́й.

Wpuszczać, Wpuścić, впуска́ть, впусти́ть, пуска́ть, пусти́ть.

Wpuszczanie, Wpuszczenie, -nia, *ср.* впуска́ніе, допуще́ніе, впуще́ніе; || приня́тіе, пріёмъ.

Wpychać, Wepchnąć, впи́хивать, впихну́ть, всо́вывать, всунуть, засо́вывать, засу́нуть; || пи́чкать, уплета́ть, ѣсть съ жа́дностью.

Wrąb, -ębu, *м.* вы́рубка, зару́бка, вы́емка; || руба́цъ, рѣ́зъ, насѣ́чка; || ру́бка дерева, ва́лка, срубъ.

Wrąbywać, Wrębywać, Wrębować, Wrąbić, врубать, врубить. || **Wrąbywać się, Wrąbić się**, врубаться, врубиться, врываться, ворваться (*въ средину непріятелей*).

Wracać, Wrócić, возвраща́ть, возврати́ть, воро́чать, воротить; || возмѣща́ть. возмѣсти́ть. **Wrócić koszta**, возмѣсти́ть убы́тки; || **Wracać się, Wrócić się**, возвраща́ться, возврати́ться, воро́чаться, воротиться.

Wracanie, Wrócenie, -nia, *ср.* обра́тная отда́ча, возвраще́ніе.

Wrachowywać, Wrachować, сопричисля́ть, сопричи́слить.

Wradzać, Wrodzić, запечатлѣ́вать, запечатлѣ́ть, напечатлѣ́вать, напечатлѣ́ть; || внуша́ть, внуши́ть, вперя́ть, вперить; || **Wradzać się, Wrodzić się**, урожда́ться, уроди́ться, получи́ть отъ приро́ды врождённыя ка́чества. **Czucie wradza się człowiekowi**, чу́вство врождённо человѣ́ку. **Wrodził się w ojca**, уроди́лся въ отца́, похо́жъ на отца́.

Wrastać, Wrosnąć, врастать, врости́, врость.

Wraz, то́тчасъ, сейча́съ, внеза́пно, вдругъ. **Wraz z kim**, вмѣ́стѣ съ кѣ́мъ, *см.* **Razem.**

Wrażać, Wrazić, вонза́ть, вонзи́ть; || вбива́ть, вбить, вкола́чивать, вколоти́ть, втыка́ть, воткну́ть; || погружа́ть, погрузи́ть; || напечатлѣ́вать, напечатлѣ́ть; || вселя́ть, всели́ть, внѣдря́ть, внѣдри́ть; || водружа́ть, водрузи́ть.

Wrażenie, -nia, *ср.* впечатлѣ́ніе, ощуще́ніе.

Wrębne, -ego, *ср.* пла́та за дозволе́ніе производи́ть срубъ въ лѣсу́.

Wrębywać się, врубаться.

Wręcz, въ рукопа́шную, оди́нъ на одного́. **Walczyć wręcz**, идти́ въ рукопа́шную; || напрями́къ, пря́мо, я́сно, откровѣ́нно, безъ обиняко́въ.

Wręczać, Wręczyć, вруча́ть, вручи́ть, отдава́ть, отда́ть, сообща́ть, сообщи́ть.

Wręczenie, -nia, *ср.* вруче́ніе, отда́ча, сообще́ніе.

Wręczny, рукопа́шный. **Wręczna bitwa**, рукопа́шный бой.

Wręga, -i, *ж.* **Wręgi**, *мн.* чле́ны, ча́сти корабля́; || бокъ корабе́льный.

Wregestrować, зарегистрова́ть, внести́ въ реестръ.

Wregestrowanie, -nia, *ср.* зарегистрова́ніе, внесе́ніе въ реестръ.

Wróbel, -bla, *м. Зоол.* воробе́й. **Wróbel morski**, подяни́й воробе́й. **Wróbel trzcinny**, камы́шенный воробе́й.

Wróblątko, -a, *ср. см.* **Wróblę.**

Wróblę, -ęcia, *ср.* воробьёнокъ, воробьи́ный дѣтёнышъ.

Wróbli, воробьи́ный.

Wróblica, -y, *ж.* воро́бка, са́мка воробья́.

Wróblik, -a, *м.* **Wróblątko, -a,** *ср.* воро́бышекъ; || *Бот.* воробьи́нка (*растеніе*).

Wrócenie się, -nia się, возвра́тъ, возв-

Wrócić, *см.* **Wracać.**

Wrodzić, *см.* **Wradzać.**

Wrodzony, врождённый, прирождённый, природный.

Wróg, -oga, *м.* врагъ, непріятель, нéдругъ, вóрогъ, супостáтъ; || рокъ, судьбá, судьбúна; || печáльная учáсть, несчáстный жрéбій; || предзнаменовáніе несчáстія.

Wrona, -y (*Стар. Прост.* **Wron**, -a, *м.*), воронá; || бóчечная дирá, отвéрстіе бóчечной втýлки.

Wroni, воронúй.

Wroniec, **Woroniec**, -ńca, *м. Бот.* плаýнъ (*растéніе*).

Wrony, воронóй, чёрный съ лóскомъ.

Wrość, **Wrosnąć**, *см.* **Wrastać.**

Wrot, -u, *м. Стар.* возврáтъ.

Wrota, *род. п.* **Wrót**, *ср. мн.* воротá и воротá, *см.* **Brama.**

Wrotka, **Wrótka**, -i, *ж.* строфá.

Wrotna, -éj, *ж., см.* **Wrotny.**

Wrotnica, -y, *ж.* створъ, половúнка воротъ, воротное полотнó.

Wrotniczy, принадлежáщій úли относúщійся къ привратнику.

Wrotny, **Wrotowy**, воротный, относúщійся къ воротáмъ; || **Wrotny**, -ego, *м.* привратникъ. **Wrotna**, -éj, *ж.* привратница. || **Wrotny**, **Wrótny**, **Wrotliwy**, вертлúвый; || возвратúмый, вознаградúмый.

Wrotycz, -y, *ж. Бот.* пúжма, рябúнка (*растéніе*).

Wróżba, -y, *ж.* гадáніе, ворожбá; || предсказáніе, предзнаменовáніе, предвѣщáніе, предвѣстіе.

Wróżbiarstwo, -a, *ср.* гадáніе, ворожбá; || волхováніе, колдовствó.

Wróżbiarz, **Wróżbit**, -a, **Wróżbita**, -y, **Wróżek**, -żka, *м.* гадáльщикъ, гадáтель, колдýнъ, ворожéй; || предсказáтель, прорицáтель, вѣщýнъ.

Wróżka, -i, *ж.* вѣщýнья; || гадáльщица, колдýнья, ворожéя; || предсказáтельница, прорицáтельница, вѣщýнья.

Wróżyć, ворожúть, гадáть; || **Wróżyć**, **Wywróżyć**, предскáзывать, предсказáть, предвѣщáть, угáдывать, угадáть. **Wróżyć pogodę**, предвѣщáть погóду.

Wrunąć, ворвáться.

Wrychle, вскорѣ.

Wryty, врúтый, вкóпанный. **Stanął jak wryty**, всталъ какъ вкóпанный, остолбенѣлый, неподвúжный. **Oczy w co wryte**, устремлённые на чтó-либо глазá, пристальный взглядъ.

Wrywać, **Wryć**, вкáпывать, вкопáть, закáпывать, закопáть, врывáть, врыть. || **Wrywać się**, **Wryć się**, врывáться, ворвáться; || углублúться, углубúться въ зéмлю, закáпываться, закопáться.

Wrzącość, -ści, *ж.* жаръ, пылъ; || кипéніе; || горячность.

Wrzący, жáркій, пылкій, кипящій, горячій; || * усéрдный.

Wrzask, -u, *м.* крикъ, шумъ, суматóха, содóмъ.

Wrzaskliwie, крикливо, шумливо, шýмно.

Wrzaskliwy, крикливый, шумливый, шýмный.

Wrzasnąć, закричáть, зашумéть.

Wrzawa, -y, *ж.* крикъ, шумъ, сумáтица, суматóха, тревóга; || волненіе, смятéніе.

Wrzeć, кипéть, кипятúться.

Wrzeciądz, **Wrzeciąż**, -a, *м.* цѣпь; || запóръ, засóвъ (*у воротъ, у дверéй*).

Wrzecienica, -y, *ж. Зоол.* макрéль (*рыба*); || веретéница, ящерица.

Wrzeciennik, -a, *м. Бот.* хвощъ (*растéніе*).

Wrzeciono, -a, *ср.* веретенó; || **Wrzeciono tokarskie**, токáрная бáбка; || **Wrzeciono osi**, конéцъ óси; || **Wrzeciono w ludwisarni**, болвáнъ, образéцъ изъ глúны, металла úли дéрева, для литья колоколóвъ, пýшекъ и другúхъ вещéй; || стéржень (*у столá*); || *Морс.* прутъ, шестъ, штáнга. || *Бот., см.* **Przęślica.**

Wrzecionowaty, похóжій на веретенó.

Wrzecionowy, веретённый.

Wrzeczy (*им.* **w rzeczy**), *см.* **Wrzkomo.**

Wrzedzienica, -y, *ж.* вéредъ, нарывъ.

Wrzedzienica oczna, ячмéнь на глазý.

Wrzedzionka, -i, *ж.* чúрей, вéредъ.

Wrzekomo, *см.* **Wrzkomo.**

Wrzesień, -śnia, *м.* Сентябрь мéсяцъ.

Wrzeszcz, -a, *м.* крикýнъ, брюзгá.

Wrzeszczeć, кричáть, шумéть, брюзжáть, горлáнить.

Wrzkomo, повúдимому, бýдто бы, какъ кáжется, такъ сказáть, скóлько вúдно изъ обстоятельствъ, тóлько на словáхъ, а не на дѣлѣ, наружно тóлько.

Wrzód, -odu, *м.* вéредъ, чúрей, нарывъ, язва, язвúна. || **Wrzody**, *мн.* пузырúки на повéрхности расплáвленнаго стекла.

Wrzodek, -dku, *м.* язвúнка, не большóй нарывъ.

Wrzodliwy, **Wrzodowaty**, **Wrzodzisty**, вередлúвый, чирьевáтый; || покрúтый язвами, изъязвлённый.

Wrzodowacieć, покрывáться язвúнами.

Wrzodowy, язвенный, принадлежáщій къ вéредамъ.

Wrzos, -u, *м. Бот.* вéрескъ.

Wrzosowiec, -wca, *м.* **Wrzosówka**, -i, *ж. Бот.* родъ вербéйника, (*трáва*).

Wrzucać, **Wrzucić**, вбрáсывать, вбросúть, ввергáть, ввéргнуть, вкúдывать, вкúнуть, швырáть, швырнýть; || * заключáть, заключúть, сажáть, посадúть, заточúть (*во тюрьмý*).

Wrzynać, Werznąć (произно́сится: **Wrzynać, Wer-znąć**), врѣ́зывать, в ѣ́зать, надрѣ́зывать, надрѣ́зать, насѣка́ть, насѣ́чь, вырубáть, вы́рубить; *Плотн* пáзить. || **Wrzynać się, Werznąć się**, врѣ́зываться, врѣзаться, углубля́ться, углуби́ться.

Wsadzać, Wsadzić, сажáть, посади́ть, всáживать, всади́ть; || вкла́дывать, вложи́ть; || всóвывать, всу́нуть; || надѣвáть, надѣ́ть. **Wsadzić na konia**, посади́ть на лóшадь. **Wsadzić do więzienia**, посади́ть, заточи́ть въ тюрьму́. **Wsadzić chleb do pieca**, посади́ть хлѣ́бы въ печь. **Wsadzić szpadę do pochwy**, вложи́ть шпáгу въ ножны́. **Wsadzić czapkę na głowę**, надѣ́ть, масу́нуть шáпку нá голову. **Wsadzić kogo na tron**, посади́ть, возвести́ когó на трóнъ, на престóлъ. **Wsadzić na urząd**, назнáчить въ дóлжность. || **Wsadzać się, Wsadzić się**, сажáться, сади́ться, всáживаться, всади́ться; || усáживаться, усѣ́сться. **Który z was na tron się chce wsadzić?** Кто изъ васъ хóчетъ усѣ́сться на трóнѣ?

Wsarkać, Wsarknąć, втя́гивать, втяну́ть, всáсывать, всосáть въ себя́, вдыхáть, вбирáть въ себя́, втя́гивать, втяну́ть въ себя́ нóсомъ.

Wschód, -odu, *м.* всходъ (*нá гору*); || ступéнь; || **Wschody**, *мн.* лѣ́стница; || востóкъ (*востóчная сторона́*), восхождéніе, восхóдъ (*вóлнца*). **Podróż po wschodzie**, путешéствіе по востóку.

Wschodni, востóчный, лежáщій къ востóку.

Wschodowaty, наподóбіе лѣ́стницы, имѣ́ющій ступéни.

Wschodowy, лѣ́стничный; || *Стар.* востóчный.

Wschodzący, восходя́щій.

Wschodzić, восходи́ть, всходи́ть.

Wschodzisty, крутóй. || утёсистый

Wściąg, -u, *м.* воздержáніе, обуздáніе, укрощéніе.

Wściągać, Wściągnąć, *с.м.* **Powściągnąć**.

Wścibiać, Wściebiać, Wściubać, Wścibić, Wściebić, Wściubić, втыкáть, воткну́ть, всóвывать, всу́нуть, впи́хивать, впихну́ть. **Wścibiać nos w co**, совáть во чтó носъ, совáться съ нóсомъ. || **Wścibiać się**, вмѣ́шиваться, вступáться не въ своё дѣ́ло, впу́тываться во чтó, втирáться, совáться.

Wścibski, Wściubski, -ego, *м.* проны́ра, пролáза, прошлéцъ, пройдóха.

Wściekać się, Wściec się, бѣси́ться, взбѣси́ться; || неи́стовствовать, зли́ться, выходи́ть изъ себя́.

Wściekle, бѣ́шено, я́ростно, неи́стово.

Wścieklizna, -y, *ж.* бѣ́шенство; || *Мед.* водобоя́знь, гидрофóбія, бѣ́шенство.

Wściekłość, -ści, *ж.* бѣ́шенство, безу́мство, я́рость, неи́стовство; || * свирѣ́пость, жестóкость; || горя́чность.

Wściekły, бѣ́шеный, я́ростный, разъярённый, неи́стовый; || водобоя́зненный; || * свирѣ́пый, жестóкій, серди́тый, гнѣ́вный.

Wsiadać, Wsiąść, Wsieść, сади́ться, сѣсть.

Wsiadane, -ego, *ср.* врéмя отъѣ́зда, отправлéнія въ путь.

Wsiadanie, -nia, *ср.* всáживаніе.

Wsiąkać, Wsiąknąć, вбирáть, вобрáть, всáсывать, всосáть, втя́гивать, втяну́ть въ себя́; || всáсываться, всосáться, втя́гиваться, втяну́ться, напи́тываться, напитáться, впи́тываться, впитáться, проникáть, прони́кнуть, промокáть.

Wsiew, -u, *м.* сѣ́яніе; || сѣвъ, посѣ́въ.

Wsiewać, Wsiać, сѣ́ять, посѣ́ять, засѣвáть, засѣ́ять.

Wsikać, Wsiknąć, *Мед.* впры́скивать; || *Анат.* инъектя́ровать (*препарáть*).

Wsina, -y, *ж.* деревýшка, деревни́шка.

Wskakiwać, Wskoczyć w co, вскáкивать, вскочи́ть, вспрыгивáть, вспрыгну́ть. **Wskakiwać, Wskoczyć na co**, бросáться, брóситься (*кудá, на чтó, во чтó*). **Wskoczyć w ogień**, брóситься въ огóнь.

Wskaz, -u, *м.* приказáніе, прикáзъ, повелѣ́ніе; || *Юрид.* присуждéніе, приговóръ; || пи́сьменный видъ для получéнія дéнегъ, ассигнóвка.

Wskaźnik, -a, *м.* указáтель.

Wskazówka, -i, *ж.* руковóдство.

Wskazywać, Wskazać, покáзывать, показáть, укáзывать, указáть; || прикáзывать, приказáть; || *Юрид.* осуждáть, присуждáть, пригова́ривать; || дáть пи́сьменный видъ для получéнія дéнегъ, ассигновáть, вы́дать ассигнóвку.

Wskazywanie, Wskazanie, -nia, *ср.* укáзываніе, покáзываніе; || прикáзываніе. || *Юрид.* присуждéніе, осуждéніе, приговóръ.

Wskłoś, *с.м.* **Wskroś**.

Wskoczyć, *с.м.* **Wskakiwać**.

Wskok, *с.м.* **Skok**.

Wskórać, добы́ть, пріобрѣсти́, пріобрѣ́сть, успѣ́ть, воспóльзоваться, вы́гадать.

Wskoś, и́зкоса, нáизкось.

Wskroś, Skroś, на сквóзь, напролёть скрозь.

Wskrzesiciel, -a, *м.* воскреси́тель; || * возстановитель.

Wskrzeszać, Wskrzesić, воскрешáть, воскреси́ть; || * возстановля́ть, возстанови́ть, возобновля́ть, возобнови́ть.

Wskrzeszanie, Wskrzeszenie, -nia, *ср.* воскрешéніе, оживотворéніе; || * возстановлéніе, возобновлéніе; || *Юрид.* **Wskrzeszenie prawa**, возстановлéніе прáва.

Wsławiać, Wsławić, прославля́ть, прослáвить, восхваля́ть, восхвали́ть. || **Wsławiać się, Wsławić się**, прославля́ться, прослáвиться.

Wślizgać się, Wśliznąć się, проскольз-

знуться, вкрадываться, вкрасться, втираться, втереться.

Wspacznie, вавыворотъ, наоборотъ, наизнанку.

Wspaczność, -ści, *ж.* извращеніе, нарушеніе порядка; || обратное движеніе.

Wspaczny, извращённый, превратный, ошибочный, лживый; || противный, сдѣланный навыворотъ; || перевёрнутый вверхъ дномъ, приведённый въ безпорядокъ; || вывороченный на изнанку.

Wspak, Na wspak, *см.* **Wspacznie.**

Wspamiętywać, Wspamiętać, воспоминать, вспомнить, припоминать, припомнить.

Wspaniale, пышно, великолѣпно, величественно; || возвышенно, благородно, великодушно; || превосходно, изящно.

Wspaniałomyślnie, великодушно.

Wspaniałomyślny, великодушный.

Wspaniałość, -ści, *ж.* пышность, великолѣпіе; || великость, величіе; || возвышенность, благородство, великодушіе; || превосходство, изящество.

Wspaniały, пышный, великолѣпный; || величественный: || возвышенный, благородный, великодушный; || превосходный; изящный.

Wspar, -u, *м.* лучокъ, кольцевая сѣть, силокъ, петля (*для ловли птицъ*); || *Стар.* **Wspar, -a**, *м.* птицеловъ.

Wsparcie, -cia, *ср.* вспомоществованіе, вспоможеніе, пособіе, помощь. **Dać komu wsparcie**, сдѣлать, оказать кому пособіе, подать помощь.

Wspierać, Wesprzeć, поддерживать, поддержать, удерживать, удержать; || помогать, помочь, пособлять, пособить; || **Wspierać się, Wesprzeć się**, опираться, опереться (*на что*), прислониться (*къ чему*); || облокачиваться, облокотиться, опираться локтемъ.

Wspięty, ставшій на дыбы, приподнявшійся.

Wspinać się, Wspiąć się, приподниматься, приподняться; || подниматься, подняться на цыпочкахъ; || становиться на дыбы (*о лошади*); || виться, всползать (*о вьющихся растеніяхъ*).

Wspłonąć, вспыхнуть, загорѣться.

Wspływać, Wspłynąć, всплывать, всплыть.

Współ, *см.* **Spół** и прочія слова начинающіяся съ этого слога.

Wspomagać, Wspomódz, помогать, помочь, пособлять, пособить.

Wspominać, Wspomnieć, вспоминать, вспомнить (*кого, что*); || упоминать (*о комъ, о чёмъ*).

Wspominanie, Wspomnienie, -nia, *ср.* воспоминаніе; || упоминаніе.

Wspomniany, упомянутый.

Wspomódz, *см.* **Wspomagać.**

Wspór, -oru, *м.* **Wspora, -y**, *ж.* опора, подпора; || подпорка, подставка, стойка; || перила (*на мосту*); || *Фортиф.* парапетъ, брустверъ; || *Стар.* споръ.

Wśród, *м.* среди, посреди, посрединѣ, въ срединѣ, между; || **Wśród największych boleści**, среди величайшихъ страданій. **Wśród nocy**, среди ночи, во время самой ночи. **Wśród zabaw**, посреди увеселеній, во время самыхъ увеселеній. **Wśród nas widzimy książęcia Litwinów**, среди насъ или между нами мы видимъ Литовскаго князя.

Wśrubować, ввинтить. *см.* **Wszrubowywać.**

Wstąpić, *см.* **Wstępować.**

Wstąpienie, -nia, *ср.* вступленіе, вхожденіе; || возшествіе. **Wstąpienie Pańskie, Wniebowstąpienie**, вознесеніе Господне. **Wstąpienie na tron**, возшествіе на престолъ, воцареніе. *Юрид.* **Wstąpienie trzeciego w prawa wierzyciela**, вступленіе въ права кредитора.

Wstawa, -y, *ж. Мат.* синусъ.

Wstawać, Wstać, вставать, встать, возставать, возстать, становиться, подниматься, подняться съ мѣста. **Wstawać z łóżka**, встать съ постели. **Włosy wstają na głowie**, волосы становяться дыбомъ на головѣ. **Wstawać od stołu**, вставать изъ-за стола. **Wstawać z martwych, Zmartwych wstawać**, воскресать, возставать изъ мёртвыхъ.

Wtawanie, Wstanie, -nia, *ср.* вставаніе; || возстаніе; || пробужденіе (*отъ сна*).

Wstawiać, Wstawić, вставлять, вставить, вправлять, вправить (*вывихнутый членъ*), *см.* **Wprawiać**; || вкладывать, вложить, вдѣлывать, вдѣлать; || * **Wstawić kogo na tron**, возвести, посадить кого на престолъ; || **Wstawiać się, Wstawić się (za kim)**, предстательствовать, ходатайствовать, вступаться, хлопотать (*за кого*).

Wstawianie, Wstawienie, -nia, *ср.* вставленіе, вставка; || **Wstawienie się**, предстательство, ходатайство, заступничество.

Wstążeczka, -i, *ж. Умен.* ленточка.

Wstążka, -i, *ж.* лента.

Wstecz, Na wstecz, вспять, задомъ, назадъ, въ противную сторону.

Wstecznie, *см.* **Wstecz.**

Wsteczność, -ści, *ж.* возвратное движеніе, * попятное движеніе.

Wsteczny, возвратно идущій, возвратный, обратный, попятный.

Wstęga, -i, *ж.* лента. **Wstęga orderowa**, орденская лента.

Wstęgarka, -i, *ж.* ленточница, тесёмщица.

Wstęgarz, -a, *м.* ленточникъ, тесёмщикъ.

Wstęgowiec, -wca, *м.* плоская глиста.

Wstęp, -u, *м.* входъ, вступленіе, вшествіе, возшествіе; || доступъ; || *Театр.* дебютъ,

выступъ, пéрвый выходъ; || введéніе, вступлéніе, прíступъ (*въ сочинéніи*), предисловіе (*въ сочинéніи*); || *Муз.* интродýкція; || начáло, пéрвый шагъ. **Wstęp do złego**, пéрвый шагъ ко злу. **Zaczął grać i na samym wstępie przegrał połowę swoich pieniędzy**, сталъ игрáть и въ сáмомъ началѣ проигрáлъ половúну своúхъ дéнегъ. **Ma wstęp u ministra**, онъ имѣетъ дóступъ къ минúстру, онъ вхожъ къ минúстру. **Ma wstęp do obrad**, онъ имѣетъ дóступъ къ совѣщáніямъ. **Za wstępem na tron nowego sułtana**, при восшéствіи на трóнъ нóваго султáна; || *Юрид. Стар.* **Wstępy szlacheckie do lasów w królewszczyźnie**, шляхéтское прáво пóльзоваться королéвскими лѣсáми.

Wstępne, **-ego**, *ср.* вкупъ, дéньги, платúмыя вкупáющимся; || вступнóй сборъ.

Wstępny, вступúтельный, предварúтельный, приготовúтельный; || достýпный, удóбный для восхождéнія; || восходя́щій. **Spokrewnieni w linji wstępnéj i zstępnéj**, рóдственники въ восходя́щей и нисходя́щей лúніи. **Wstępna mowa**, вступúтельная рѣчь. **Wstępna środa**, пéрвая средá на пéрвой недѣлѣ велúкаго постá. **Wstępna niedziela**, сбóрное воскресéнье, воскрéсный день пéрвой недѣли велúкаго постá. **Dzień wstępny**, прибáвочный день къ Феврáлю мѣсяцу въ високóсномъ гóдѣ. **Miesiąc wstępny**, тридцáтая лунá чéрезъ кáждые три годá. **Wstępna wojna**, наступáтельная войнá.

Wstępować, **Wstąpić**, вступáть, вступúть, входúть, войтú, заходúть, зайтú. **Wstąpić do klasztoru, do zakonu**, вступúть въ монáшество, постричься въ монáхи. **Wstąpić na tron**, вступúть на престóлъ. *Церк.* **Wstąpić w niebiosa**, вознестúсь на нéбо. **Wstępować w czyje ślady**, идтú по чьимъ слѣдáмъ. **Na wiosnę słońce wstępuje w znak barana**, веснóю сóлнце вступáетъ въ созвѣздіе овнá. **Wstępować w majętność**, вступáть во владѣніе. **Wstąpić w małżeństwo**, вступúть въ бракъ, сочетáться брáкомъ. **Wstępować w szranki**, вступáть въ состязáніе, въ споръ. **Wstępować do kogo po drodze**, заѣзжáть къ комý по дорóгѣ. **Wstąpić do kogo na chwilkę**, зайтú къ комý на минýтку. **Wstępować na górę**, восходúть, подымáться нá гору. **Wstąpić na urząd**, вступúть въ дóлжность, принять дóлжность.

Wstępujący, вступáющій. **Wstępujący w prawo**, закóнный преéмникъ, наслѣдникъ, преéмникъ по прáву.

Wstręt, **-u**, *м.* отвращéніе, омерзѣніе. **Wstręt mieć od czego** *или* **do czego**, имѣть къ чемý-либо отвращéніе; || помѣха, препóна, препя́тствіе; || противодѣйствіе, сопротивлéніе. **Być na wstręcie komu**, служúть комý-либо помѣхою, препя́тствовать комý-либо, мѣшáть.

Wstrętny, отвратúтельный, гнýсный, противный.

Wstrząsać, **Wstrząsnąć**, **Wstrząść**, потрясáть, потрястú, встря́хивать, встряхнýть, тряхнýть, стря́хивать, стряхнýть; || **Wstrząsać się**, содрагáться, потрясáться, трястúсь.

Wstrzemięźliwie, воздéржно, умѣренно, трéзво.

Wstrzemięźliwość, **-ści**, *ж.* воздéржность, воздержáніе, умѣренность, трéзвость.

Wstrzemięźliwy, воздéржный, умѣренный, трéзвый.

Wstrzymanie, **-nia**, *ср.* пріостановлéніе, задержáніе.

Wstrzymywać, **Wstrzymać**, воздéрживать, воздержáть, задéрживать, задержáть, удéрживать, удержáть; || останáвливать, остановúть, пріостанáвливать, пріостановúть; || препя́тствовать, воспрепя́тствовать; || **Wstrzymywać się**, **Wstrzymać się**, воздéрживаться, воздержáться, удéрживаться, удержáться; || останáвливаться, остановúться, пріостанáвливаться, пріостановúться.

Wstyd, **-u**, *м.* стыдъ, стыдлúвость; || посрамлéніе. **Zaczerwienić się**, **zapłonić się od wstydu**, покраснѣть отъ стыдá; || **Wstyd dziewiczy**, **niewieści**, цѣломýдріе, непорóчность.

Wstydliwie, стыдлúво, застѣнчиво; || рóбко, несмѣло, боязлúво; || *Стар.* постыдно.

Wstydliwość, **-ści**, *ж.* стыдъ, стыдлúвость, застѣнчивость; || цѣломýдріе, непорóчность.

Wstydliwy, **Wstydny** (*Стар.* **Wstydawy**), стыдлúвый, застѣнчивый; || цѣломýдренный, непорóчный.

Wstydzić się, стыдúться.

Wsuwać, **Wsunąć**, всóвывать, всýнуть, впúхивать, впихнýть, вдвúгивать, вдвúнуть.

Wsypywać, **Wsypać**, всыпáть, всыпать.

Wszak, **Wszakże**, **Wszakci** (*Стар.* **Wszako**, **Wszakoż**), вѣдь, рáзвѣ, вѣрно, конéчно, однáко, однáко-жъ. **Wszak wiesz, gdzie on mieszka**, вѣдь ты знáешь гдѣ онъ живётъ *или* конéчно ты знáешь, гдѣ онъ живётъ. **Wszakem ci dał**, рáзвѣ я тебѣ нé далъ? **Wszystko to nie źle, wszakże mogłoby być lepiéj**, всё это не хýдо, однáко-жъ моглó бы быть лýчше.

Wszarka, **-i**, *ж.* вшúвица.

Wszarz, **-a**, *м.* вшúвецъ.

Wszawieć, вшúвѣть.

Wszawość, **-ści**, *ж.* вшúвая болѣзнь.

Wszawy, вшúвый.

Wszczęt, **-u**, *м.* *Стар.* совершéнно, до основáнія, *см.* **Szczęt**.

Wszczątek, **-tku**, *м.* зарóдышъ, начáтокъ; || начáло (*рѣкú*).

Wszczepiać, **Wszczepić**, прививáть,

приви́ть; || * вкорени́ть. вкорени́ть, полага́ть, положи́ть основа́ніе (*чему́*); || запечатлѣва́ть, запечатлѣ́ть, внуша́ть, внуши́ть. **Wtenczas już był w Rzymie S. Kościół wszczepiony**, въ то врéмя въ Ри́мѣ ужé была́ основа́на Св. Цéрковь. **Wszczepić duszę**, одушевѝть. **Wszczepić życie**, дать жизнь. оживотвори́ть.

Wszczepianie, Wszczepienie, -nia, *ср.* приви́ваніе, приви́вка; || * запечатлѣ́ніе, внушéніе; || размноженіе, распространéніе; || положéніе нача́ла (*чему́-либо*), *см.* **Szczepienie.**

Wszczynać, Wszcząć, начина́ть, нача́ть; || возбужда́ть, возбуди́ть, взыва́ть; вы́звать; || порожда́ть, породи́ть, производи́ть, произвести́, причини́ть, причина́ть. **Wszczynać rozmowę**, заводи́ть разговóръ, рѣчь. **Wszczynać rozruchy**, возбужда́ть безпоря́дки; || **Wszczynać się, Wszcząć się**, начина́ться. нача́ться, возника́ть, возни́кнуть, возбужда́ться, возбуди́ться; || **Wszczynać się za kim, za czém**, заступа́ться (*за кого́, за что́*), ходáйствовать (*за кого́*).

Wsze, *род. п.* **Wszech**, сокращ. **Wszystkie, Wszystkich**, *см.* **Wszy.**

Wszechmoc, -y, Wszechmocność, -ści, *ж.* всемогýщество.

Wszechmocny, Wszechmogący, всемогýщій.

Wszechnica, -y, *ж. Неуп.* университéтъ.

Wszechwładca, -y, *м.* вседержи́тель.

Wszechwładny, всемогýщій.

Wszechwładztwo, -a, *ср.* всемогýщество, неограни́ченная власть.

Wszędy, Wszędzie (*Стар.* **Wszegdy**), всю́ду, повсю́ду, вездѣ́.

Wszędybytność, Wszędyobecność, -ści, *ж.* вездѣсýщность.

Wszędybytny, Wszębyobecny, вездѣсýщій.

Wszelaki, вся́кій, вся́ческій, разли́чный. **Wszelakie rzeczy, rozmaite**, вся́кая вся́чина.

Wszelako, однáко, однáко-жъ, со всѣмъ тѣмъ, не смотря́ на тó.

Wszelki (*Стар.* **Wszelkny**), вся́кій, ка́ждый; || вся́ческій, разли́чный. **Wszelkim sposobem**, вся́кимъ óбразомъ, вся́чески. **Na wszelki przypadek**, на вся́кій слýчай. **Wszelki człowiek**, вся́кій человѣ́къ.

Wszerz, *см.* **Szerz.**

Wszeteczeństwo, -a, *ср.* любострáстіе, распýтство, любодѣ́йство, похотли́вость.

Wszetecznica, -y, *ж.* любодѣ́йка, развра́тница, непотрéбница, блудни́ца.

Wszetecznie, любострáстно, сладострáстно, распýтно, похотли́во.

Wszetecznik, -a, *м.* любодѣ́й, блудни́къ, развра́тникъ.

Wszeteczność, -ści, *ж. см.* **Wszeteczeństwo.**

Wszeteczny, любострáстный, распýтный, любодѣ́йный, похотли́вый, непотрéбный, блýдный.

Wszoł, -a, *м.* вошь (*у живóтныхъ*).

Wszowy, Wszy, *Прост.* вши́вый.

Wszpuntować, *Стол.* запуска́ть въ пазъ; || заткнýть втýлкою.

Wszrubować, ввинти́ть, *см.* **Wśrubować.**

Wsztukować, втача́ть, сдѣ́лать встáвку.

Wszy, Wsza, Wsze (*теперь употребля́ется то́лько въ нѣкоторыхъ выраже́ніяхъ*), весь, вся, всё, цѣ́лый, цѣ́лая, цѣ́лое. **Samowładca wszech Rosji**, самодéржецъ всероссíйскій. **Ozmajmujemy wszem w obec i każdemu z osobna**, объявля́емъ всѣмъ и ка́ждому осóбенно. **Twórca wszech rzeczy**, Творéцъ всегó ви́димаго. **Niewszego rozumu**, не въ пóлномъ рáзумѣ. **Ze wszech miar zacny człowiek**, во всѣхъ отношéніяхъ человѣ́къ достóйный. **Obiecował ze wszech miar pilno napisać**, обѣща́лъ писáть всенепремѣ́нно; || *см.* **Wszowy.**

Wszystek (*Стар.* **Wszystki, Wszystek**), весь, цѣ́лый. **Wszystek świat**, весь міръ. вселéнная. **Ze wszystkich sił swoich**, всѣ́ми свои́ми си́лами, изо всѣ́хъ силъ.

Wszystko (*Стар.* **Wszytko**), **-iego**, *ср.* всё, сполнá, безъ остáтка. **Po wszystkiém**, конéцъ всемý.

Wszystkopłodny, Wszystkorodny, всё рождáющій, всё производя́щій.

Wszystkość, -ści, *ж.* цѣ́лость, всё.

Wszystkowiedz, -a, *м.* всевѣ́децъ.

Wszywać, Wszyć, вшива́ть, вшить.

Wszywanka, -i, *ж.* пришúвка подóшвы у жéнскаго башмакá.

Wtaczać, Wtoczyć, вка́чивать, вка́тывать, вкати́ть.

Wtargnąć (dokąd), ворва́ться, втóргнуться (*куда́*).

Wtargnięcie, -cia, Wtargnienie, -nia, *ср.* вторжéніе, набѣ́гъ, нашéствіе.

Wtedy, тогдá. **Wtedy gdy**, тогдá какъ.

Wtłaczać, Wtłoczyć, вдáвливать, вдави́ть, вжима́ть, вжать.

Wtór, *род. п.* **Wtóru**, втóреніе, подъи́грываніе, подлáживаніе, прицѣ́въ; || акомпанемéнтъ, сопровождéніе.

Wtorek, -rku, *м.* втóрникъ.

Wtorkowy, втóричный.

Wtórować, втóрить, подъи́грывать, акомпани́ровать; || *Муз.* держáть вторýю скри́пку.

Wtorować, навести́ на путь, пова́дить; || **Wtorować się**, пова́диться, привы́кнуть къ чемý-либо, идтú по извѣ́стному направлéнію.

Wtóry, второ́й. Wtóre, powtóre, вовторы́хъ.

Wtórzyć, повторя́ть, *см.* **Powtarzać.**

Wtrącać, Wtrącić, вта́лкивать, втолкну́ть, вверга́ть, ввéргнуть, повергáть, повéрг-

нуть; || включа́ть, включа́ть, вмѣ́шивать, вмѣша́ть. **Wtrącić kogo do więzienia**, вве́ргнуть, заключи́ть кого́ въ тюрьму́. **Wtrącić co w rozmowę**, намекну́ть о чёмъ въ разгово́рѣ, приме́олвить что́-либо. || **Wtrącać się, Wtrącić się**, вмѣ́шиваться, вмѣша́ться, вну́тываться, вну́таться, вступа́ться, вступи́ться въ посторо́ннее дѣ́ло; || вторга́ться, вто́ргнуться.

Wtrącanie, Wtrącenie, -nia, *ср.* вта́лкиваніе, вмѣ́шиваніе, вторже́ніе. || **Wtrącanie się, Wtrącenie się**, вмѣша́тельство, вступа́тельство, вступле́ніе.

Wtraczać, Wtreczyć, вторга́чивать, второчи́ть, прикрѣпля́ть къ сѣ́длу торо́ки.

Wtręc'eń, -tnia, Wtręt, -a, Wtrętnik, -a, *м.* втёршійся, хи́тростью вступи́вшій; || вмѣ́шивающійся не въ своё дѣ́ло.

Wtryskać, Wtrysnąć, Wtryskнąć, вбры́згивать, вбры́знуть.

Wtrząsać, Wtrząsnąć, Wtrząść, стря́хать, стряхну́ть во что́.

Wtykać, Wetknąć, втыка́ть, воткну́ть, вонза́ть, вонзи́ть; || вса́живать, всади́ть. ***Wtykać pieniądze w co**, вса́живать, тра́тить на что́ деньги.

Wtykanie, -nia, Wetknięcie, -cia, *ср.* втыка́ніе; || вса́живаніе.

Wuj, -ja, *м.* дя́дя (*по ма́тери*).

Wujać (komu), называ́ть кого́ дя́дею.

Wujaszek, -szka, *м.* дя́дюшка, дя́денька.

Wujeczny, дя́дюшкинъ, дя́динъ.

Wujek, -jka, *м. см.* **uja Wazek**; || толкуно́чникъ (*насѣко́мое*).

Wujenka, -i, Wujna, -y, *ж.* тётка, тётушка (*по ма́тери*); || жена́ дя́ди (*по ма́тери*).

Wujostwo, Wujowstwo, -a, *ср.* ро́дственное отноше́ніе дя́ди (*по ма́тери*) къ его́ племя́нникамъ; || *Собир.* дя́дя вмѣ́стѣ съ тёткою (*по ма́тери*).

Wujowski, Wujowy, дя́динъ.

Wulkan, -u, *м.* волка́нъ, огнедыша́щая гора́, со́пка.

Wwalić, wwalić, вверга́ть.

Wwiązanie, -nia, *ср.* увя́зываніе; || переплета́ніе (*кни́ги*); || **Wwiązanie w majętność**, вводъ во владѣ́ніе.

Wwiązywać, Wwiązać, вва́зывать, вязать, увя́зывать, увя́зать; || переплета́ть, переплесть (*книгу*); || **Wwiązać kogo w majętność**, утверди́ть кого́ во владѣ́ніи. || **Wwiązać się**, вя́зываться, вмѣ́шиваться, впу́тываться. || **Wwiązać się w majętność**, вступи́ть во владѣ́ніе имѣ́ніемъ.

Wwiercić, ввертѣ́ть.

Wwodzić, Wwieść, Wieźdź, вводи́ть, ввести́, ввесть.

Wwozić, Wwieźć, ввози́ть, ввезти́, ввесть.

Wy, вы, *Мѣст.* ли́чное множ. числа́.

Wy, вы, предло́гъ употребля́емый нераздѣльно съ други́ми слова́ми, и означа́ющій: 1) движе́ніе изнутри́ или изъ среды́ чего́-либо, напр. **Wyjść**, вы́йти. **Wypędzić**, вы́гнать; и 2) приведе́ніе въ соверше́нный видъ, напр. **Wybudować**, вы́строить. **Wymalować**, вы́красить.

Wyaszlagować, составить смѣ́ту, примѣ́рный расчётъ.

Wyassygnowanie, -nia, *ср.* ассигно́вка.

Wybaczać, Wybaczyć, извини́ть, извини́ть. прощать, простить; || *см.* **Wybaczyć**.

Wybadać, изслѣ́довать, разыскать, допросить, распросить. вы́вѣдать.

Wybadanie, Wybadywanie, -nia, *ср.* изслѣ́дованіе, изысканіе; || ро́зыскъ, дозна́ніе, допро́съ.

Wybajać, вы́болтать, проболта́ться, разгласи́ть.

Wybawca, -y, Wybawiciel, -a, *м.* спаси́тель, избави́тель, освободи́тель.

Wybawiać, Wybawić, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, избави́ть, выруча́ть, вы́ручить, освобожда́ть, освободи́ть.

Wybawicielka, -i, *ж.* спаси́тельница, избави́тельница, освободи́тельница.

Wybawienie, -nia, *ср.* спасе́ніе, избавле́ніе, освобожде́ніе.

Wybić, *см.* **Wybijać**.

Wybicie, -cia, *ср.* нобо́и, уда́ры; || выра́сываніе, вытѣсне́ніе; || выбива́ніе, выкола́чиваніе; || выла́мываніе.

Wybiczować, отлестать плёткою, бичёмъ.

Wybiedować, натерпѣ́ться го́ря.

Wybieg, -u, *м.* стокъ, спускъ воды, пото́къ, извили́на; || направле́ніе, поворо́тъ (*дороги*); || *улóвка, изворо́тъ; || *отговóрка, увёртка, хи́трость, лука́вство, изворо́тливость.

Wybiegać, Wybiedz, Wybiedzieć, Wybiegnąć, выбѣга́ть, вы́бѣгать, вы́бѣгать, избѣга́ть, обѣжа́ть; || выступа́ть, вы́ступить; || опережа́ть, опереди́ть, выпережа́ть, вы́переди́ть. **Wybiedz na spotkanie kogo**, вы́бѣжать къ кому́ на встрѣчу. **Wybiega dach**, выдаётся, выступаетъ впередъ кры́ша. **Wybiega roślina**, расте́ніе вы́бѣгаетъ, ско́ро растётъ. **Wybiegać kogo**, выпереживать, опережа́ть, предупрежда́ть кого́. || **Wybiegać się**, набѣга́ться, вы́бѣгаться; || уклоня́ться, увёртываться; || перегоня́ть, обгоня́ть другъ дру́га, бѣгать въ запуски.

Wybiegłość, -ści, *ж. Архит.* выставка, выпускъ, выступъ (зда́нія); || выпуклость. || * прово́рство, ло́вкость, изворо́тливость, хи́трость, проны́рство.

Wybiegły, выдающійся, выступающій. вы́бѣга́ющій; || высо́кій, стро́йный (*о сосѣ*); || прово́рный, ло́вкій, изворо́тливый, хи́трый, проны́рливый.

Wybielić, Wybielić, бѣли́ть, вы́бѣлить; || худи́ть, вы́худить (*посѣду*).

Wybielieć, побѣлѣ́ть.

Wybielenie, -nia, *ср.* бѣле́ніе; || худе́ніе (*посѣдѣ*), полу́да.

Wybierać, Wybrać, выбира́ть, вы́брать,

избира́ть, избра́ть; || вынима́ть, вы́нуть. **Wybierać sobie najlepsze kawałki**, выбира́ть для себя́ лу́чшіе куски́. **Wybrać sędziego**, вы́брать, избра́ть судью́. **Wybierać podatki**, собира́ть цо́дати. **Wybierać rekrutów**, набира́ть ре́крутъ. **Wybrać jedno z dwojga**, вы́брать одно́ изъ двухъ. **Wybierać ptaki z gniazda**, вынима́ть птицъ изъ гнѣзда́. **Wybierać co z beczki**, вынима́ть что изъ бо́чки, опора́жнивать. || **Wybierać się, Wybrać się**, собира́ться, собра́ться (*въ путь*).

Wybieralność, -ści, *ж.* избира́емость.

Wybieralny, избира́емый.

Wybieranie, Wybranie, -nia, *ср.* избира́ніе, вы́боръ; || вынима́ніе, достава́ніе; || собира́ніе; || **Wybieranie opłat**, вы́ручка. || **Wybieranie się**, приготовле́ніе къ чему́-нибудь, сбо́ры въ доро́гу.

Wybierki, Wybierki, -ów, *мн.* обо́рыши, оста́тки.

Wybijać, Wybić, выбива́ть, вы́бить, выкола́чивать, вы́колотить, вышиба́ть, вы́шибить; || выбра́сывать, вы́бросить. выки́дывать, вы́кинуть. **Szyby wybić**, вы́бить стёкла въ око́нчинѣ. **Wybić drzwi**, вы́ломить две́ри. **Klin klinem wybijać**, клинъ кли́номъ выбива́ть. **Wybić komu oko**, подби́ть кому́ глазъ. **Wybić kogo z czego, zkąd**, вы́тѣснить, вы́жить кого́ отку́да. **Wybić sobie co z głowy**, вы́кинуть что́ изъ свое́й головы́. **Wybić medal**, вы́бить меда́ль. **Wybić kufer płótnem**, оби́ть сунду́къ полотно́мъ. **Wybijać pokłony**, ни́зко кла́няться, отвѣ́шивать, класть покло́ны. **Wybija zegar**, бьютъ часы́. **Nim dziewiąta wybije**, пре́жде не́жели пробьётъ де́вять часо́въ. **Wybić wilki**, переби́ть, истреби́ть волко́въ. **Wybić dno z beczki**, вы́шибить дно у бо́чки. **Wybijać wełnę**, разбива́ть шерсть. **Wybić kogo**. поколоти́ть, поби́ть, отваля́ть. || **Wybijać się, Wybić się**, выбива́ться, вы́биться; || вырыва́ться, вы́рваться, освобожда́ться, освободи́ться; || дра́ться (*съ кѣмъ*), поколоти́ть другъ дру́га. **Wybić się z pod jarzma**, све́ргнуть, сбро́сить съ себя́ и́го. **Wybić się z pod władzy ojcowskiéj**, освободи́ться, вы́рваться изъ-подъ оте́ческой вла́сти. **Wybić się ze snu**, вы́биться изъ сна.

Wybijanie, -nia, *ср.* выбива́ніе, обива́ніе, вышиба́ніе; || выкола́чиваніе; || оби́вка (*мебели*); || побо́и, уда́ры; || выбра́сываніе, выки́дываніе; || вы́вихъ (*кости*); || **Wybijanie się**, освобожде́ніе себя́, стара́ніе вы́рваться изъ чего́.

Wybiorki, *см.* **Wybierki**.

Wybitnie, вырази́тельно, си́льно, я́вственно, вня́тно.

Wybitność, -ści, *ж.* вырази́тельность, си́ла, я́вственность, вня́тность.

Wybitny, вырази́тельный, си́льный, я́вственный, вня́тный, *см.* **Dobitny**.

Wybladło, блѣ́дно.

Wybladłość, -ści, *ж.* блѣ́дность.

Wybladły, блѣ́дный.

Wybladnąć, поблѣднѣ́ть.

Wybłądzić, Wybłędzić, образу́мить. вы́вести изъ заблужде́нія. || **Wybłądzić się**, образу́миться, вы́дти изъ заблужде́нія.

Wybłąkać się, вы́дти, вы́браться на пряму́ю доро́гу; || *выпу́тываться, выходи́ть изъ затрудни́тельныхъ обстоя́тельствъ.

Wybluwać, Wybluć, блева́ть, вы́блевать.

Wybłyskać, Wybłysnąć, сверка́ть, сверкну́ть, блестѣ́ть, блесну́ть.

Wybocz, -a, *м.* **Wybocze, -a**, *ср.* **Wybok, -u**, *м.* поворо́тъ, закоу́локъ; || крюкъ, кругъ, объѣ́здъ, обхо́дъ.

Wyboczenie, -nia, *ср.* отступле́ніе, уклоне́ніе; || отступле́ніе (*отъ предме́та рѣчи*).

Wyboczyć, Wybaczać, соврати́ться, совраща́ться, сби́ться съ доро́ги. сдѣ́лать крюкъ, сверну́ть съ доро́ги; || сдѣ́лать просту́покъ, уклони́ться, сби́ться съ надлежа́щаго пути́, безпу́тствовать.

Wyboisty, уха́бистый.

Wybój, -oju, *м.* выбо́ина, уха́бъ, ложби́на.

Wybor, Wybór, -oru, *м.* вы́боръ; || избра́ніе; || сборъ; || **Wybory**, *мн.* вы́боры. **Do wyboru, Na wybór**, на вы́боръ. **Kupować na wybór**, покупа́ть на вы́боръ, т. е. лу́чшіе това́ры. **Pochwalam twój wybór**, хвалю́ твой вы́боръ. **Wyborem, z wyborem**, по вы́бору, съ вы́боромъ, разбо́рчиво. **Sam wybór wojska**, отбо́рное, лу́чшее во́йско. **Wybór**, *или* **Wybiór dochodów, podatków i t. p.**, сборъ доходо́въ, подате́й и т. п. **Wybór nowozaciężnych**, набо́ръ ре́крутъ.

Wyborca, -y, *м.* избира́тель.

Wyborczy, избира́тельный.

Wyborgować, получи́ть това́ръ въ долгъ (**pożyczyć**); || дать това́ръ въ долгъ (**dać na borg**).

Wybornie, превосхо́дно, отли́чно, прекра́сно изя́щно.

Wyborność, -ści, *ж.* превосхо́дство. изя́щество, соверше́нство.

Wyborny, превосхо́дный, прекра́сный, изя́щный.

Wyborowy, отбо́рный, и́збранный; || избира́тельный.

Wybrać, *см.* **Wybierać**.

Wybranie, -nia, *ср.* забира́ніе, выбира́ніе. **Wybranie losem**, избра́ніе по жре́бію.

Wybrany, и́збранный.

Wybrnąć, вы́бресть, вы́карабкаться, вы́вернуться, вы́путаться (*изъ чего́*), сча́стливо отдѣ́латься, освободи́ться, изба́виться (*отъ чего́*). **Wybrnąć z błota**, вы́карабкаться, вы́лѣзть изъ гря́зи. **Wybrnąć z długów**, вы́путаться изъ долго́въ.

Wybrodzić, вы́дти изъ бро́да, вы́нырнуть; || вы́вести изъ бро́да.

Wybryd, -u, *м.* разбо́рчивость, при́хоть, прихотли́вость, причу́дливость, брюзгли́вость.

Wybrydnie, брюзгли́во, прихотли́во, разбо́рчиво, причу́дливо.

Wybrydnik, -a, *м.* причу́дникъ, прихотни́къ, привере́дникъ, брюзга́.

Wybrydność, -ści, *ж. см.* **Wybryd**.

Wybrydny, причу́дливый, прихотли́вый, привере́дливый, брюзгли́вый.

Wybrydzać, прихотни́чать, привере́дничать, брюзжа́ть.

Wybryk, -u, *м.* скачёкъ въ сто́рону, прыжо́къ; || * заблужде́ніе, отступле́ніе, уклоне́ніе.

Wybrykiwać, брыка́ть, ляга́ть; || подска́кивать, подпры́гивать.

Wybryzgiwać, **Wybryzgać**, **Wybryznąć**, выбры́згивать, вы́брызгать.

Wybrzeże, -a, *ср.* бе́регъ рѣки́, на́бережная, на́бережня; || морско́й бе́регъ; || зали́въ, лима́нъ, бу́хта.

Wybuch, -u, *м.* изверже́ніе; || взрывъ, вспы́шка. **Wybuch wulkanu**, изверже́ніе волка́на.

Wybuchać, **Wybuchnąć**, вспы́хивать, вспы́хнуть, воспламеня́ться, воспламени́ться; || взрыва́ться, взорва́ться; || изверга́ть, изве́ргнуть, выбра́сывать, вы́бросить пла́мя; || изрыга́ть, изрыгну́ть.

Wybudować, вы́строить, постро́ить, воздви́гнуть, сооруди́ть.

Wybujać, возвыша́ться, возноси́ться, вы́ситься; || дава́ть побѣ́ги, вы́бѣжать, ско́ро увели́чиваться въ ро́стѣ (*о растѐніяхъ*).

Wybujałość, -ści, *ж.* бы́стрый ростъ, бы́строе выроста́ніе, ско́рый вы́бѣгъ (*растéній*); || * возвы́шенность, вы́спренность. **Wybujałość myśli**, возвы́шенность мы́сли.

Wybujały, ско́ро подня́вшійся, выро́сшій, сдѣ́лавшій большіе побѣ́ги (*о дéревѣ*); || * вы́спренній, возвы́шенный, высоко́ лета́ющій, паря́щій.

Wyburczeć, разбрани́ть, разруга́ть, распе́чь, пожури́ть.

Wyburdać się, мѣ́шкотно, медле́нно собра́ться куда́ - либо, наси́лу вы́лѣзть.

Wyburzyć się, переброди́ть.

Wybycie, -cia, *ср.* пребыва́ніе, прожива́ніе.

Wybywać, **Wybyć**, пребыва́ть, пробы́ть, прожива́ть, прожи́ть.

Wyć, выть.

Wycechowanie, -nia, *ср.* отмѣ́тка, обозначе́ніе.

Wycelować, **Wycelić**, *см.* **Celować**.

Wycembrować, *см.* **Cembrować**.

Wycenić (na co), оцѣни́ть во что́.

Wycharchać, **Wycharchnąć**, отха́ркивать, отха́ркнуть, отка́шливать, отка́шлянуть.

Wychędożyć, *см.* **Chędożyć**.

Wychładzać, **Wychłodzić**, выхола́живать, вы́холодить, высту́живать, вы́студить.

Wychlastać, вы́хлеснуть, вы́плеснуть.

Wychłodnąć, **Wychłodnieć**, прохола́живаться, прохолоди́ться, простыва́ть, просты́ть.

Wychód, -odu, *м.* **Wyjście**, -ścia, *ср.* вы́ходъ; || вы́ѣздъ; || отправле́ніе, отбы́тіе; || отплы́тіе (*корабля́*). **Dom mający dwa wychody**, домъ съ двумя́ вы́ходами. **Ulica bez wyjścia**, глухо́й переу́локъ. *Ком.* **Wychód towarów**, о́тпускъ това́ровъ.

Wychodek, -dka, *м.* отхо́дъ, ну́жникъ, ну́жное мѣ́сто.

Wychodny, вы́ходный, служа́щій къ вы́ходу.

Wychodowy, вы́возный. **Cło wychodowe**, по́шлина съ вы́воза, съ вы́возныхъ това́ровъ.

Wychodzenie, -nia, **Wyjście**, -ścia, *ср.* вы́ходъ, исхо́дъ, отбы́тіе, отъѣ́здъ, отше́ствіе, отхо́дъ, отплы́тіе.

Wychodzić, **Wyjść**, **Wynijść**, **Wyniść**, выбыва́ть, вы́быть, выходи́ть, вы́дти, выхо́живать; || всходи́ть, взойти́; || износи́ть, обноси́ть (*пла́тье, о́бувь*). **Wyjść na przechadzkę**, вы́дти на прогу́лку. **Wychodzić na plac**, вы́дти на дуэ́ль, на поеди́нокъ. **Wychodzić na wierzch**, выходи́ть нару́жу, обнару́живаться, сдѣ́латься я́внымъ, извѣ́стнымъ. **Wychodzić przeciw komu**, выходи́ть кому́ на встрѣ́чу. **Wyjść na swoje**, не потеря́ть ничего́, не потерпѣ́ть никако́го убы́тка. **Na jedno wychodzi**, выхо́дитъ одно́ и то́ же, выхо́дитъ на то́ же. **Wyjść na człowieka**, вы́дти въ лю́ди. **Wyjść ze zwyczaju**, вы́дти изъ употребле́нія. **Wyjść na czém dobrze**, воспо́льзоваться чѣмъ-либо, найдти́ вы́году, вы́гадать что́-либо, получи́ть бары́шъ, вы́дти съ барыше́мъ. **Wyjść na czém źle**, понести́ убы́токъ, быть въ накла́дѣ. **Wychodzi to na moje**, выхо́дитъ по-мо́ему, ка́къ я говори́лъ, выходи́тъ моя́ пра́вда. **Książka wyszła na widok publiczny**, кни́га вы́шла въ свѣтъ, кни́га и́здана. * **Wychodzić odzież**, износи́ть, истаска́ть пла́тье. || **Wychodzić się**, вдо́воль находи́ться; || * износи́ться, истаска́ться (*о пла́тьѣ, объ о́бувѣ*).

Wychodzień, -dnia, **Wychodziec**, -dźca, **Wychodźca**, -y, *м.* вы́ходецъ, эмигра́нтъ, переселе́нецъ (*на чужби́ну*).

Wychodzony, изно́шенный, истаска́нный, потёртый.

Wychodztwo, -a, *ср.* переселе́ніе (*на чужби́ну*); || *Собир.* эмигра́ція, вы́ходцы, эмигра́нты.

Wychorować się, вы́здоровѣть, вы́дти изъ продолжи́тельной болѣ́зни.

Wychów, -owu, **Wychowek**, -wku, *м.* воспитаніе, вскормленіе.

Wychować, *см.* **Wychowywać**.

Wychowanica, -y, *ж.* воспитанница, питомица ученица.

Wychowanie, -nia, *ср.* воспитаніе, образованіе, обученіе; || прокормленіе про итаніе; || разведеніе (*напр.* домашнихъ птицъ).

Wychowaniec, -ńca, *м.* воспитанникъ, питомецъ, ученикъ.

Wychowanka, -i, *ж.*, *см.* **Wychowanica**.

Wychowany, воспитанный, образованный; || вскормленный, выкормленный.

Wychowywać, **Wychować**, воспитывать, воспитать, вскармливать, вскормить; || *Агр.* выкармливать, разводить, плодить (*домашній скотъ*); || кормить, питать, содержать, поддерживать. **Wychowywać dzieci**, воспитывать дѣтей. **Wychowywać bydło**, разводить, выкармливать скотъ. * **Złóż na Pana staranie twoje, a On ciebie wychowa**, возложи на Господа упованіе твоё и Онъ тебя поддержитъ. || **Wychowywać się**, кормиться, питаться, содержать себя; || воспитываться, образовываться.

Wychowywacz, -a, *м.* воспитатель.

Wychrzcić się, *см.* **Przekrzcić się**.

Wychrzta, -y, *м. см.* **Przechrzta**.

Wychudnąć, изхудать, похудѣть.

Wychudzić, изсушить, изнурить.

Wychwalać, **Wychwalić**, восхвалять, восхвалить, расхваливать, расхвалить, прославлять, прославить. || **Wychwalać się**, хвалиться, величаться, превозноситься, хвастаться, тщеславиться.

Wychwalanie, -nia, *ср.* восхваленіе, прославленіе; || **Wychwalanie się**, самовосхваленіе, хвастовство, тщеславіе.

Wychylać, **Wychylić**, высовывать, высунуть, выставлять, выставить; || * выпивать, выпить однимъ разомъ, осушать, осушить, опоражнивать, опорожнить. **Wychylić głowę z karety**, высунуть голову изъ кареты. **Wychylić kielich**, осушить, выпить однимъ разомъ бокалъ.

Wyciąć, *см.* **Wycinać**.

Wyciąg, -u, *м.* извлеченіе; || выписка; || *Хим.* экстрактъ, вытяжка.

Wyciągać, **Wyciągnąć**, протягивать, протянуть, вытягивать, вытянуть, вытаскивать, вытащить, извлекать, извлечь, вынимать, вынуть, доставать, достать; || * выписывать, дѣлать выписки (*изъ книги, изъ сочиненія*); || черпать, почерпнуть, зачерпнуть, черпнуть; * заимствовать, позаимствовать. || *Мат.* извлекать, извлечь корень. **Wyciągnąć szablę z pochwy**, вынуть саблю изъ ножонъ. **Wyciągnąć korek**, вытащить пробку. **Wyciągnąć rachunek z ksiąg**, выписать счётъ изъ книгъ. **Wyciągać wodę z rzeki**, черпать воду изъ рѣки. **Wyciągać wodę ze studni**, качать воду изъ колодца. **Wyciągać ręce**, протягивать руки. **Wyciągać u kogo pieniądze**, выманивать у кого деньги. **Wyciągnąć kogo na słówko**, принудить кого дать слово, обѣщаніе. **Wyciągać łuk**, натягивать лукъ (*для стрѣлянія*). **Wyciągać z wojskiem**, выступить въ походъ. **Wyciągać co od kogo**, взыскивать, требовать. || **Wyciągać się**, **Wyciągnąć się**, вытягиваться, вытянуться, протягиваться, протянуться, растягиваться, растянуться; || тянуться, простираться на большое разстояніе; || * тянуться (*за кѣмъ, за чѣмъ*), искать, домогаться (*чего*), стараться сравняться съ кѣмъ въ чёмъ-либо, тратиться на что.

Wyciąganie, **Wyciągnienie**, -nia, **Wyciągnięcie**, -cia, *ср.* вытягиваніе, вытаскиваніе, вынимание; || выписываніе; || извлеченіе; || заимствованіе, черпаніе, изчерпываніе; || * выманиваніе; || протягиваніе; || натягиваніе; || простираніе.

Wyciągnięty, вытянутый, вынутый; || выписанный; || извлеченный, заимствованный, изчерпанный; || протянутый; || натянутый; || распростертый, растянувшійся.

Wycie, -cia, *ср.* вой, вытьё, завываніе.

Wycięcie, -cia, *ср.* вырубка (*лѣса*); || *Горн.* загонъ, вырубка.

Wycieczka, -i, *ж.* вылазка; || прогулка, поѣздка; || набѣгъ, нашествіе.

Wyciek, -u, *м.* стокъ, истеченіе, вытеканіе, изліяніе; || течь, точа, утечка.

Wyciekać, **Wyciec**, вытекать, вытечь, стекать, стечь, истекать, истечь; || **Wyciekać na nieprzyjaciela**, дѣлать вылазку, нападать; || выбѣгать; || **Wybiegać kogo**, обгонять кого; || глохнуть (*о деревьяхъ*).

Wycieńczać, **Wycieńczyć**, истощать, истощить, изнурять, изнурить, ослаблять, ослабить.

Wycieniować, оттѣнить, навести тѣнь.

Wycierać, **Wytrzeć**, вытирать, вытереть, натирать, натереть, утирать, утереть, растирать, растереть; || чистить, вычищать, вычистить. **Wycierać nos**, сморкаться, утираться. **Wytrzeć nos**, высморкать носъ. **Wytrzeć nos dziecku**, утереть носъ ребёнку. **Wycierać komin**, чистить печную трубу. **Wycierać chusty**, стирать платки (*у прачекъ*). * **Wytrzeć komu kapitułę**, намылить кому-либо голову, дать напрягай, т. е. сдѣлать выговоръ. **Wytrzeć suknię**, истаскать, износить платье. **Wycierać len, konopie**, мять лёнъ, коноплю. *Охот.* **Wycierać zwierzynę**, искать, слѣдить дичину. || **Wycierać się**, **Wytrzeć się**, вытираться, вытереться, натираться, натереться, утираться, утереться; || полироваться, * образовываться; || метать икру (*о рыбахъ*).

Wycieranie, -nia, *ср.* вытираніе, натираніе, утираніе, растираніе; || чищеніе, чистка. || **Wycieranie się**, метаніе икры (*у рыбъ*); || * полировка, образованіе.

Wycierek, -u, *м.* вытерка.

Wycierlica, -y, *ж.* мя́ло, мя́лка (*для мятія льна, пеньки*); || тёрка (*употребляемая для молотьбы*).

Wycierpieć, вытерпѣть, выстрадать.

Wycinać, Wyciąć, вырубать, вы́рубить, срубать, срубить, высѣкать, высѣчь. **Wycinać drzewa**, вырубать, рубить, валить деревья. **W pień wyciąć**, перерубить, переколоть. || * **Wyciąć komu w twarz, Wyciąć komu policzek**, дать пощёчину, оплеуху. **Wyciąć do kogo z broni**, выстрѣлить въ кого изъ ружья. **Wyciąć komu prawdę**, сказать кому всю правду матку *или* сущую правду. **Biczem w oczy mu wyciął**, выстегнулъ ему кнутомъ глаза.

Wycinanie, -nia, **Wycięcie**, -cia, *ср.* вырубаніе, рубка лѣсу; || вырѣзываніе, высѣканіе.

Wycinek, -nka, *м.* вырѣзка, кройка; || выкройка; || *Мат.* вырѣзокъ; || *Астрон.* секторъ (*орудіе*); || *Охот.* клыкъ у молодаго кабана; || молодой кабанъ, у котораго прорѣзываются клыки; || **Wycinek leśny**, лѣсной участокъ.

Wyciosywać, Wyciesywać, Wyciosać, Wyciesać, вытёсывать, вытесать, обтёсывать, обтесать; || выравнивать, выравнить, выглаживать, выгладить; || высѣкать, высѣчь (*изъ дерева, изъ камня*); || * отёсывать, отесать, давать нѣкоторое образованіе.

Wycisk, -u, *м.* выжиманіе, выжимки; || тисненіе, оттискъ, отпечатаніе, отпечатокъ; || слѣпокъ. || **Wycisk pieczęci**, слѣпокъ печати.

Wyciskać, Wycisnąć, выжимать, выжать, выдавливать, выдавить; || отпечатывать, отпечатать, оттиснуть; || прикладывать, приложить (печать); || * **Wycisnąć co na kim (od kogo)**, исторгнуть, вымучить, вынудить насильно что-либо (*у кого*).

Wyciskanie, -nia, **Wyciśnięcie**, -cia, **Wyciśnienie**, -nia, *ср.* выжиманіе, давленіе; || отпечатываніе, тисненіе; || вымогательство, вынужденіе; || **Wyciśnięcie pieczęci**, приложеніе печати.

Wycofać, Wycofnąć, извлекать, извлечь; || вытаскивать, вытащить, вынимать, вынуть; || выбирать, выбрать; || вытягивать, вытянуть; || * брать, взять назадъ. || **Wycofać z obiegu**, изъять изъ обращенія (*ассигнацiи*). || **Wycofać się, Wycofnąć się**, отступать, отступить, отставать, отстать, отступаться, отступиться, отказываться, отказаться (*отъ чег.*); || * отдѣлаться, освободиться, избѣжать, избѣгнуть. **Wycofałem się z przykrego położenia**, я избѣгнуть непріятнаго положенія.

Wycofanie, -nia, *ср.* извлеченіе; || освобожденіе. **Wycofanie z obiegu**, извлеченіе изъ обращенія (*бумажныхъ денегъ*).

Wycuchnąć, выдохнуться, потерять свой запахъ.

Wycwerk, Wyćwierk, Wyczwerk, Wyćwier, -u, *м.* **Wyćwierka**, -i, *ж.* *Муз.* трель (*въ пѣніи*); || * искусственная прикраса.

Wycwerkować, Wyćwierkować, выводить трели; || напѣвать.

Wyćwiczyć, выучить, обучить, приучить, изощрить; || * **Wyćwiczyć (rózgami)**, отодрать, высѣчь (*розгами*).

Wyczerpywać, Wyczerpać, Wyczerpnąć, вычерпывать, вычерпать, вычерпнуть, исчерпывать, исчерпать, исчерпнуть, почерпать, почерпнуть; || истощать, истощить; || выбирать, выбрать всё, разбирать, разобрать, распродавать, распродать. **Wyczerpać przedmiot**, исчерпать предметъ. **Edycja téj książki jest wyczerpaną**, изданіе этой книги разобрано, распродано. **Wyczerpnąć co z kogo**, вывѣдать, выспросить что-либо отъ кого. || **Wyczerpać się**, исчерпаться. **Największe bogactwa snadno się wyczerpią**, величайшія богатства легко исчерпаются.

Wyczesywać, Wyczesać, вычёсывать, вычесать, расчёсывать, расчесать.

Wyczesek, Wyczosek, -sku, *м.* чёсаный лёнъ, чёсаная пенька. **Wyczeski**, *мн.* льняныя вычески.

Wyczubić, оттаскать за волосы, задать потасовку; || побить, поколотить.

Wyczyniec, -ńca, *м.* *Бот.* шпонецъ (*растеніе*).

Wyczyszczać, Wyczyścić, вычищать, вычистить, очищать, очистить.

Wyczytywać, Wyczytać, вычитывать, вычесть, вычитать, прочитывать, прочесть, прочитать; || узнавать, узнать что-либо изъ чтенія.

Wydać, *см.* **Wydawać**.

Wydajać, Wydoić, выдаивать, выдоить.

Wydanie, -nia, *ср.* изданіе, **Wydawanie**; || передача. **Wydanie wyroku**, постановленіе приговора.

Wydarć, *см.* **Wydzierać**.

Wydarcie, -cia, *ср.* выдёргиваніе, вырываніе, отрываніе; || отнятіе, похищеніе.

Wydartek, -tku, *м.* грабёжъ, грабительство, хищеніе.

Wydarzać się, Wydarzyć się, случаться, случиться, приключаться, приключиться.

Wydatek, -tku, *м.* выдача денегъ, издержка, расходъ, трата, заграта, иждивеніе.

Wydatkować, расходовать.

Wydatkowanie, -nia, *ср.* расходованіе.

Wydatkowy, расходный.

Wydatnie, выпукло; || выразительно, замѣтно, ощутительно.

Wydatność, -ści, *ж.* выпуклость, выступъ; || рѣзкость, яркость, выразительность.

Wydatny, выпуклый, выдающійся; || *

бросáющійся въ глáза, выразúтельный, замѣ́тный, ощутúтельный.

Wydawać, Wydać, издéрживать, расхóдовать, трáтить; || **выдавáть, вы́дать, издавáть, издáть**; || **предстáвлять, выставлять, предъявлять. Obiad wydawać**, подавáть на стóлъ. **Wydáć wszystkie pieniądze**, издержáть всѣ дéньги. **Wyd ć za mąż**, вы́дать зá мужъ. **Wydawać książki, издавáть книги. Wyd ć świadectwo**, дать свидѣ́тельство, засвидѣ́тельствовать. **Wydać komu wojnę**, объявúть комý войнý. **Wydać bitwę**, дать сраже́ніе. **Wydáć wyrok**, объявúть приговóръ. рѣшéніе. **Wydać sekret**, откры́ть та́йну. **Wydać kogo**, измѣ́нить комý, предáть когó. **Wydać weksel na kogo**, трассировáть вéксель, переводúть вéксель на кого-либо. **Wydać kogo w ręce sprawiedliwości**, отдáть когó въ рýки справедли́вости, предáть судý, отдáть подъ судъ. **Wydawać owoce**, приноси́ть плоды́. || **Wydawać się, Wydać się**, передаваться, переда́ться, выража́ться, вы́разиться предстáвлять-ся, предстáвиться; || **выдаваться, вы́даться**; || **Wydawać się na kogo, na co**, трáтиться; || **отдаваться на чью волю**, жéртвовать собóю; || **обнаружúваться, обнаружúться**; || **казáться. Myśl ta dobrze się wyd je po rusku**, э́та мысль хорошó выражáется по-рýсски, хорошó мóжетъ быть вы́ражена, пéредана по-рýсски. **Ojciec wydaje się na syn**, отéцъ трáтится на сы́на. **Prawda wydać się musi**, прáвда должна́ обнаружúться. **Zdaleka pałac wydaje się szumny**, и́здали дворéцъ представля́ется пы́шнымъ. **Mnie się wydaje**, мнѣ кáжется. **Nie jestem, czém się być wyd ję**, я не тóтъ, каки́мъ кажýсь. **Muzyka dęta dobrze się na wolném powietrzu wydaje**, духова́я мýзыка хорошó раздаётся на откры́томъ вóздухѣ. **Droga na pole się wydaje**, дорóга выхóдитъ въ пóле

Wydawanie, Wydanie, -nia, *ср.* расхóдованіе, издéрживаніе, трáта, вы́дача (*денегъ*); || **изда́ніе** (*книги*), публика́ція; || **Wydanie wojny**, объявлéніе войны́; || **Wydanie zbrodniarza**, вы́дача преступника; || **извѣтъ, доно́съ, оговóръ**; || **Wydanie tajemnicy**, откры́тіе та́йны; || **Wyd nie córki za mąż**, вы́дача дóчери зá мужъ.

Wydawca, -y, *м.* **издáтель** (*книги*); || **предáтель, измѣ́нникъ.**

Wydawnictwo, -a, *ср.* **изда́ніе**, печа́таніе книгъ; || **редáкція** (*журна́ла и т п.*).

Wydech, *род. п.* **Wydechu и Wytchu**, *м.* **выдыха́ніе** (*во́здуха*); || **испарéніе, ва́нахъ**; || **отдохновéніе.**

Wydęcie, -cia, *ср. см.* **Wydymanie.**

Wydelegować, откомандировáть когó кудá-либо, послáть по особому поручéнію.

Wydelegowanie, -nia, *ср.* **командиро́вка, назначéніе.**

Wydeptywać, Wydeptać, вытá тывать, вытоптать, протáптывать, протоптáть; || **истáптывать, истоптáть** (*своей, бли-жнихъ*).

Wyderek, -rku, Wyderkaf, -u, *м.* **зало́гъ, закла́дъ**; || **ку́пля съ уговóромъ, выкупна́я за́пись**, родъ закладно́й сдѣлки; || **вы́купъ про́данной ве́щи, выручка.** || *Стар.* **вымога́тельство, незако́нные побóры.**

Wyderkarz, Wyderkownik, -a, *м.* **владѣ́ющій имѣніемъ** *или* **чѣмъ либо другúмъ по закладно́й сдѣлкѣ.**

Wyderkować, выкупáть, освобождáть (*имѣніе*) **изъ-подъ зало́га, запла́тою до́лга.**

Wyderkowy, Wyderkafowy, **выкупно́й. Prawo wyderkowe**, выкупно́е прáво; || **закладно́й.**

Wydętość, -ści, *ж.* **вздýтіе, вспýчиваніе**, раздýтость.

Wydęty, вздýтый, вспýченный, раздýтый; || **распýхлый, распýхшій.**

Wydłabiać, Wydławiać, Wydłabić, Wydławić, выдáвливать, вы́давить, передáвливать, передавúть; || **выжимáть, вы́жать.**

Wydłubywać, Wydłubać, выдáлбливать, вы́долбить, выковы́ривать, вы́ковырять, вы́ковырнуть.

Wydłutować, вы́долбить.

Wydłutowanie, -nia, *ср.* долбле́ніе.

Wydma, -y, *ж.* си́льный вихрь, поры́вистый вѣтеръ, поры́въ вѣтра; || *Морск.* шквалъ; || **Wydma piaskowa**, песчáная зáсыпь, песчáный нанóсъ, нанóсный песóкъ.

Wydmuch, -u, *м.* **поры́въ вѣтра**; || **юръ**, мѣсто возвы́шенное и откры́тое, подвéрженное дѣйствію вѣтрóвъ и непогóды.

Wydmuchywać, Wydmuchać, Wydmuchnąć, выдувáть, вы́дуть.

Wydobywać, Wydobyć, добывáть, добы́ть, достáвать, достáть; || **вынимáть, вынуть, вытáскивать, вытащить**; || **Wydobywać się, Wydobyć się**, освобождáться, освободúться, выпýтываться, вы́путаться выходúть, вы́йти изъ затрудни́тельныхъ обстоя́тельствъ.

Wydobywalnia, -ni, *ж. Горн.* **рудоткáточная штóльня, штрекъ.**

Wydoić, *см.* **Wydajać.**

Wydój, -oju, *м.* **удóй.**

Wydoływać, Wydołać (czemu), управля́ться, управúться (*съ чѣмъ*), справля́ться, справúться, слáживать. слáдить, осилúвать, осилúть, превозмогáть, превозмóчь, преодолѣвáть, преодолѣ́ть (*что*); || **сравнúваться, сравня́ться, сравня́ться**, догоня́ть когó въ чёмъ-либо. **Nie możemy sami wszystkim sprawom wydołać**, мы не мóжемъ одни́ управúться со всѣ́ми дѣлáми. **Nie wydołasz mi w téj mierze**, въ э́томъ отношéніи ты не сравни́шься со мнóю, далекó тебѣ́ до менá.

Wydoskonalenie, *см.* **Doskonalenie.**

Wydoskonalić, *см.* **Doskonalić.**

Wydostawać, Wydostać, добывáть, добы́ть, доставáть, достáть, сни́скивать, сниска́ть, пріобрѣтáть, пріобрѣ́сть; || вытáскивать, вы́тащить, вынимáть вы́нуть; || **Wydostawać się, Wydostać się**, вы́карабкаться, освободи́ться (*откýда*) съ трудóмъ.

Wydra, -y, *ж.* вы́дра, порѣ́шня (*живóтное*).

Wydrapywać, Wydrapać, выцарáпывать, вы́царапить, вы́царапнуть; || **Wydrapać się**, вы́карабкаться съ трудóмъ, освободи́ться отъ трýдныхъ обстоя́тельствъ.

Wydrażać, Wydrożać, Wydrążać, Wydrożyć, Wydrążyć, *Стол.* выдáлбливать, вы́долбить (*пáзникомъ*), выпáживать, вы́пазить, ложжи́ть, вы́ложить; || прорывáть, проры́ть, прокáпывать, прокопáть, желоби́ть; || протáчивать, проточи́ть, подмывáть, пробивáть; || дорóжить, продорóжить, проводи́ть дорóжки на чёмъ-либо; || вырѣ́зывать вы́рѣзать (*на чёмъ*); || **Wydrażać się, Wydrożyć się, Wydrążać się, Wydrążyć się**, дуплѣ́ть, дѣ́латься пусты́мъ внутри́; || вырѣ́зываться, вырѣ́зываться (*на чёмъ*).

Wydrażanie, Wydrążanie, -nia, *ср.* рытьё, копáніе, выкáпываніе; || выдáлбливаніе; || вырѣ́зываніе; || продорóженіе; || **Wydrążenie, Wydrożenie, -nia**, *ср.* ложби́на, впáдина, я́мина, прокóпъ, ры́твина, кóпань; || пустотá.

Wydrążony, вы́желобленный, проры́тый, прокóпанный; || вы́долбленный; || вы́рѣзанный; || продорóженный.

Wydręczyć, вы́лучить, вы́нудить.

Wydrukować, напечáтать, отпечáтать (*кни́гу*).

Wydrwiwać, Wydrwić, вымáнивать, вы́манить (*хи́тростію, обмáномъ или лестію*); || **Wydrwić kogo**, подня́ть когó нá смѣхъ, осмѣя́ть, остáвить въ дуракáхъ; || **Wydrwiwać się, Wydrwić się**, вывёртываться, вы́вернуться, выходи́ть изъ трýдныхъ обстоя́тельствъ; хи́тростію или обмáномъ, вы́дти сухи́мъ изъ воды́.

Wydrzeć, *см.* **Wydzierać**; || **Wydrzeć, Zwydrzeć**, пóртиться, испóртиться, развращáться, разврати́ться; || остервеня́ться остервени́ться сдѣ́латься свирѣ́пымъ, разсвирѣпѣ́ть.

Wydrzeźniać (kogo), Wydrzeźniać się (k mu), передрáзнивать, пересмѣ́ивать (*кого*).

Wydrzymać się, вы́спаться.

Wydumać, вы́думать, вы́мыслить.

Wydupnieć, Wydubnieć, вы́дуплиться, сдѣ́латься дупловáтымъ (*о дéревѣ*).

Wydurzyć (co od kogo), вымáнивать, вы́манить прóисками.

Wydusić, передуши́ть; || * **ydusić co na kim**, вы́нудить, вы́рвать чтó-либо у когó си́лою, **Wydusić na kim tajemnicę**, вы́нудить тáйну; || * **Wydusić butelkę wina**, осуши́ть, вы́пить буты́лку вина́.

Wydychać, Wytchnąć, выдыхáть (*вáздухъ*)); || испускáть, испусти́ть духъ, окончáться умерéть; || издавáть, испускáть врéдныя испарéнія *или* благоухáнія; || **Wydychać, Wytchnąć**, вы́дохнуться; || отдыхáть, отдохнýть, переводи́ть, перевести́ духъ. **Zwilżone pola wydychały wonie**, орошённыя поля́ испускáли благоухáніе. **Nie wydychając wołałem**, я кричáлъ безъ óтдыха, не переводя́ дýха. **Dać wytchnąć koniom**, дать отдохнýть, вздохнýть лошадя́мъ.

Wydychanie, -nia, *ср. см.* **Wydech, Wytchnienie.**

Wydymać, Wydąć, вдувáть, вдуть; || надувáть, надýть, раздувáть, раздýть, пýчить, разнýчить; || **Wydymać się**, натýживаться; || **Wydymać się, Wydąć się**, надувáться, надýться, вздувáться, вздýться, разбухáть, разбýхнуть, пýхнуть, распýхнуть.

Wydymanie, -nia, Wydęcie, -cia, *ср.* вздýтіе, вспýчиваніе, раздýтость; || *Мед.* натýга, жи́ленье.

Wydział, -u, *м.* отдѣлéніе, отдѣ́лъ, вѣ́домство, часть; || факультéтъ отдѣлéніе университéта; || учáстокъ, отдѣ́лъ, часть имѣ́нія; || óкругъ; || *Стар.* удѣ́лъ. **Wydział stad**, кóнно-завóдское вѣ́домство. **Wydział skarbowy**, вѣ́домство финáнсоваго управлéнія.

Wydziałowy, касáющійся отдѣлéнія, отдѣ́льный, осóбый; || окружнóй; || уѣ́здный. *Стар.* **Szkoła wydziałowa**, уѣ́здное учи́лище.

Wydziedziczać, Wydziedziczyć, лишáть, лиши́ть наслѣ́дства.

Wydziedziczenie, -nia, *ср.* лишéніе наслѣ́дства,

Wydzielać, Wydzielić, отдѣля́ть, отдѣли́ть, выдѣля́ть, вы́дѣлить; || отлучáть, отлучи́ть. **Wydzielać komu co**, удѣля́ть, удѣли́ть чтó-либо комý. **Wydzielić synowi część nań przypadającą**, отдѣли́ть сы́ну слѣ́дуемую емý часть (*имѣ́нія*). **Wydzielić syna**, объяви́ть сы́на совершеннолѣ́тнимъ, отдѣли́ть его. **Wydzielać z kościoła**, отлучáть отъ цéркви; || **Wydzielać się, Wydzielić się**, отдѣля́ться, отдѣли́ться; || устраня́ться, устрани́ться, || отставáть, отстáть.

Wydzielanie, Wydzielenie, -nia, *ср.* отдѣлéніе; || отлучéніе, отстранéніе; || **Wydzielenie syna**, объявлéніе сы́на совершéнно лѣ́тнимъ и отдѣлéніе емý части имѣ́нія.

Wydzieliciel, Wydzielacz, Wydzielnik, -a, *м.* раздавáтель, дѣля́тель, отдѣля́ющій чтó-либо.

Wydzielina, -y, *ж.* *Мед.* отдѣлéніе (*сóковъ*).

Wydzielnie, отдѣ́льно, осóбо, осóбенно, исключи́тельно.

Wydzielność, -ści, *ж.* отдѣльность, особенность, исключительность.

Wydzielny, отдѣльный, особый, особенный, исключительный.

Wydzierać, Wydrzeć, выдёргивать, выдернуть, выдирать, выдрать, отрывать, оторвать, вырывать, вырвать; || исторгать, исторгнуть; || лишать, лишить, отнимать, отнять; || похищать, похитить. **Wydrzeć komu życie,** лишить кого жизни. **Wydrzeć broń z rąk nieprzyjaciela,** исторгнуть оружіе изъ рукъ непріятеля. **Śmierć mu wydarła syna jedynaka,** смерть охитила у него единственнаго сына; || **Wydzierać się, Wydrzeć się,** вырываться, вырваться; || отдѣляться, отдѣлиться; || отлучаться, отлучиться; || **Wydzierać się z prawa,** не повиноваться законамъ, ослушиваться. **Wydzierać się dokąd,** стремиться, устремляться, устремиться, порываться, соваться (*куда*).

Wydzieracz, -a, Wydzierca, -y, *м.* грабитель хищникъ; || вымогатель, лихоимецъ, мздоимецъ.

Wydzierstwo, -a, *ср.* грабительство, хищничество; || вымогательство, лихоимство, мздоимство, незаконные поборы.

Wydzierżawiać, Wydzierżawić, отдавать, отдать въ аренду.

Wydzierżawianie, Wydzierżawienie, -nia, *ср.* отдача въ аренду, въ арендное содержаніе. **Wydzierżawienie, wyszynk napojów,** винный откупъ.

Wydziwiać, куролесить, проказничать; || бѣситься, бѣсноваться.

Wydziwować się, Wydziwić się, надивиться.

Wydźwigać, Wydźwignąć, вытаскивать, вытащить, выводить, вывести, вывесть, извлекать, извлечь, освобождать, освободить; || приподнимать, приподнять; || воздвигать, воздвигнуть. **Wydźwignęli go z prochu,** его вытащили изъ грязи. **Wydźwignąć przyjaciela z niebezpieczeństwa,** вывести пріятеля изъ опасности. **Wydźwigać co do góry,** поднимать что-либо вверхъ.

Wydźwignięcie, -cia, Wydźwignienie -nia, *ср.* вытаскиваніе; || избавленіе, освобожденіе; || подниманіе, поднятіе.

Wydzwonić, прозвонить, отзвонить. * **Wydzwonić kogo,** проклясть, отлучить отъ общенія съ церковью. **Wydzwonić co,** дать знакъ звонкомъ, начатіе или окончаніе чего-либо.

Wyegzaminować, проэкзаменовать, испытать.

Wyegzekwować, взыскать (*долгъ*), истребовать; || исполнить, выполнить.

Wyegzekwowanie, -nia, *ср.* взысканіе, истребованіе; исполненіе.

Wyekskuzować się, извиниться; || уклониться, отговориться.

Wyekstabulować, исключить изъ ипотечной книги, изъ росписи.

Wyekstabulowanie, -nia, *ср.* исключеніе изъ ипотечной книги, изъ росписи.

Wyfiglować, выманить хитростію, поддѣть, подцѣпить; || **Wyfiglować się,** вывернуться, выпутаться, искусно, ловко отдѣлаться отъ чего-либо.

Wyfilować kartę, *Карт.* передёрнуть карту.

Wyfolgować (komu), потакать, потворствовать, поблажать (*кому*).

Wyformować, образовать, обдѣлать, выработать, придать лучшій видъ чему-либо.

Wyforować, вытолкать, прогнать.

Wyfortelować, ловко выманить, поддѣть, подцѣпить.

Wyforytować, вывести кого-либо въ люди, взять кого-либо подъ своё покровительство.

Wyfryszować, переплавить желѣзо.

Wyfryzować, *см.* **Fryzować.**

Wyfryzowany, *см.* **Fryzowany.**

Wyfugować, *Плот.* сфуговать, склеить двѣ доски въ закрой.

Wyfugowanie desek, *Плотн.* сфуговка досокъ, сфугованіе.

Wyfukać, *см.* **Fukać.**

Wyfutrować, *см.* **Futrować.**

Wyga, Wega, -i, *м.* и *ж.* старая собака; || старый хрычъ, или старая хрычовка, скряга.

Wygachować, щегольски нарядить, разфрантить. || **Wygachować się,** щегольски нарядиться, разфрантиться.

Wygacić, выстлать фашинникомъ.

Wygadany, болтливый, говорливый.

Wygadywać, Wygadać, выбалтывать, выболтать; || **Wygadywać na kogo,** оговаривать, опорочивать. **Wygadać się,** проболтаться, проговориться; || наговориться.

Wygadzać, Wygodzić, угождать, угодить, удовлетворять, удовлетворить; || **Wygodzić komu,** ссудить, дать взаймы, заимообразно.

Wygaić, назначить мѣсто для вырубки лѣса; || *Стар.* исключать изъ общества.

Wygajać, Wygoić, заживлять, заживить, залечивать, залечить, изцѣлять, изцѣлить.

Wygalać, Wygolić, выбривать, выбрить, сбривать, сбрить.

Wyganiać, Wygnać, выгонять, выгнать, изгонять, изгнать.

Wyganiacz, -a, *м.* выгонщикъ.

Wygarbiać, Wygarbić, выгибать, выгнуть, выпучивать, выпучить, горбить, сгорбить.

Wygarbować, выдѣлать кожу посредствомъ дубовой или ивовой коры, *см.* **Garbować.** * **Wygarbować komu skórę,** отвалять кому бока, отколотить.

Wygarniać, Wygarnywać, Wygartywać, (*Стар.* **Wygartować**), **Wygarnąć,** выгре-

бáть, вы́греcть. * Wygarnąć się, вы́дти нару́жу, вы́лѣзть, вы́карабкаться.

Wygarować, вы́долбить

Wygartywać, *см.* Wygarniać.

Wygasać, Wygasnąć, гáснуть, погасáть, погáснуть, угасáть, угáснуть.

Wygaszać, Wygasić, гаси́ть, погашáть, погаси́ть.

Wygatunkować, разобрáть, отдѣли́ть по сортáмъ, разсортировáть.

Wygawędzić, вы́болтать, проговори́ться.

Wygdakać, *см.* Wygawędzić, Wygdakać się, наговори́ться, наболтáться, накалякáться.

Wygderać, вы́канючить, вы́просить уны́вымъ гóлосомъ.

Wygięcie, -cia, *ср.* вы́гибъ изги́бъ.

Wyginać, Wygiąć, выгибáть, вы́гнуть.

Wyginąć, поги́бнуть, пропáсть, истреби́ться.

Wyginanie, -nia, *ср.* выгибáніе.

Wyglądać (*Стар.* Wyględać), Wyględywać, выглядывать, вы́глянуть; || Wyglądać kogo, czego, высмáтривать, выжидáть; || Wyglądać z czego, z pod czego, przez co, проглядывать, покáзываться, просвѣ́чивать; || торчáть, выступáть. Wyglądać oknem, z okna, выглядывать изъ окнá. Wyglądać śmierci spokojnym umysłem, ожидáть смéрти съ спокóйнымъ дýхомъ. Skały wyglądają z wody, скáлы торчáтъ надъ водóю, выступáютъ изъ воды́. Jak on wygląd? какóвъ онъ съ ви́ду, по нарýжности, какóвъ онъ собóю? какóвъ онъ на взглядъ? Wyglądać dobrze, zdrowo, имѣ́ть здорóвый, бóдрый видъ. Wyglądać źle, имѣ́ть нездорóвый видъ. Człowiek ten dobrze wygląda, э́тотъ человѣ́къ имѣ́етъ пріятную нарýжность. Jakby to brzydko wyglądało, gdyby..... какъ бы э́то скверно казáлось, или какóй бы дурнóй видъ э́то имѣ́ло, если бы..... Wygląda na szlachcica, похóжъ на дворяни́на. Wygląda jak gdyby rydz, у негó свѣ́жій, бóдрый видъ, онъ какъ свѣ́жій огýрчикъ.

Wyglądacz, Wyględacz, -a, *м.* высмáтривающій, выжидáющій.

Wygładzać, Wygładzić, сглáживать, сглáдить, выглáживать, вы́гладить, вырáвнивать, вы́равнить; || лощи́ть, вы́лощить, полировáть, вы́полировать; || истребля́ть, истреби́ть, искореня́ть, искорени́ть, изглáживать изглáдить.

Wygładziciel, -a, *м.* истреби́тель.

Wygładzicielka, -i, *ж.* истреби́тельница.

Wygładzieć, Wygładnieć, похорошѣ́ть, раздобрѣ́ть, стать лýчше, пригóжѣе.

Wygłaskiwać, Wygłaskać, разглáживать, разглáдить, выглажи́вать, вы́гладить; || * глáдить, поглáдить, ласкáть, приласкáть. * Wygłaskać co, вы́манить чтó либо лáскою.

Wygłębiać, Wygłębić, углубля́ть, углуби́ть; || * испы́тывать, испытáть.

Wygłębiacz, Wygłębiciel, -a, *м.* изыскáтель изслѣ́дователь, испытáтель.

Wygłębienie, -nia, *ср.* углублéніе.

Wygłodnieć, проголодáться.

Wygłodzać, Wygłodzić, мори́ть, умори́ть гóлодомъ. || Wygłodzać się, мори́ть себя́ гóлодомъ.

Wygłodywać, Wygłodać, обглáдывать, обглодáть.

Wygluzować, Wyglézować, изглáдить, стерéть, вы́черкнуть, вы́марать, исключи́ть, вы́бросить, вы́кинуть; || заглуши́ть, подави́ть. Wygluzować z pamięci, изглáдить изъ пáмяти. Jeszcze nie wygluzowana z serc naszych wdzięczność, въ сердцáхъ нáшихъ ещё не изглáжена благодáрность.

Wygmatwać, распýтать, разобрáть; || разъясни́ть; || разви́ть. || Wygmatwać się, вы́путаться, вы́дти изъ трýдныхъ обстоя́тельствъ.

Wygmerać, вы́ковырять; || * вы́шарить, вы́искать.

Wygnać, *см.* Wyganiać.

Wygnanie, -nia, *ср.* изгнáніе.

Wygnaniec, -ńca, *м.* изгнáнникъ.

Wygnanka, -i, *ж.* изгнáнница.

Wygniatać, Wygnieść, выдáвливать, вы́давить, выжимáть, вы́жать.

Wygnicie, -cia, *ср.* выгнивáніе, гніéніе, изтлѣ́ніе.

Wygnieździć się, вы́лупиться изъ гнѣздá.

Wygniotki, -ków, *мн.* вы́жимки.

Wygniwać, Wygnić, выгнивáть, вы́гнить.

Wygnoić, сгнои́ть, изгнои́ть; || *Агр.* унавóзить (*зéмлю*).

Wygoda, -y, Wygódka, -i, *ж.* удóбство, покóй, спокóйствіе; || вы́года.

Wygodliwy, снисходи́тельный, благосклóнный.

Wygodnie, удóбно, покóйно.

Wygodny, покóйный, спокóйный удóбный, ую́тный; || вы́годный; || простóрный, раздóльный; || угóдливый, услýжливый, аккурáтный. Wygodne mieszkanie, удóбная квартúра. Wygodna suknia, удóбное плáтье. Wygodne życie, раздóльная жизнь. Wygodny swéj ojczyźnie, окáзывающій услýги своемý отéчеству. Rzemieślnicy mają być na czas wygodni, ремéсленники должны́ быть аккурáтны. Mąż wygodny, угóдливый мужъ.

Wygodzić, *см.* Wygadzać.

Wygolić, *см.* Wygalać.

Wygon, -u, *м.* вы́гонъ.

Wygórować, Wygórować się, возвы́ситься, возвели́читься, возчести́сь.

Wygorsować się, обнажи́ть у себя́ грудь и плéчи.

Wygorzeć, выгорѣть.

Wygorzelina, -ny, *ж.* земля выгорѣлая отъ солнечнаго зноя, безплодная земля.

Wygospodarować, Wygospodarzyć, нажить, нажить (*трудами, хозяйствомъ*). **Wygospodarować sobie majątek**, нажить себѣ имѣніе; истратиться на хозяйство.

Wygotowywać, Wygotować, выварить, выварить; || приготовлять, приготовить, приготовлять, приготовить. **Wygotować garniszek**, выварить горшокъ. **Czy wygotowałeś listy?** приготовилъ ли ты письма?

Wygrabać się, Wygrabelić się, выкарабкаться, выдѣлать съ трудомъ, выбиться.

Wygrabiać, Wygrabić, выгребать, выгресть.

Wygrabki, -ów, *мн.* выгребки.

Wygrać, *см.* **Wygrywać.**

Wygramolić się, выкарабкаться.

Wygrana, -ej, *ж.* выигрышъ; || успѣхъ, удача; || выигранное сраженіе.

Wygrany, выигранный, выигрышный. **Wygrane pieniądze**, выигрышныя деньги.

Wygradzać, Wygrodzić, огораживать, огородить, загораживать, загородить.

Wygrawca, -y, *м.* выигрывающій.

Wygrażać, Wygrozić, принуждать, принудить угрозами, стращать, пугать, угрожать.

Wygrywać, Wygrać, выигрывать, выиграть; || обыгрывать, обыграть (*музык. инструментъ*); || сыграть, разыграть (*какую-нибудь пьесу на музык. инструментъ*).

Wygryz, -u, *м.* мышья норка.

Wygryzać, Wygryźć, выгрызать, выгрызть; || выѣдать, выѣсть || **Wygryzać się, Wygryźć się**, прогрызаться, прогрызться.

Wygrzebywać, Wygrzebać, Wygrześć, выгребать, выгресть; || выкапывать, выкопать. || **Wygrzebać się**, выкарабкаться, выдѣлать съ трудомъ, выбиться.

Wygrzewać, Wygrzać, обогрѣвать, обогрѣть, согрѣвать, согрѣть. || **Wygrzewać się**, согрѣваться, разогрѣваться, разгорячаться, разгорячиться, распадаться, распалиться.

Wygubiać, Wygubić, истреблять, истребить, уничтожать, уничтожить, искоренять, искоренить.

Wygubianie, Wygubienie, -nia, *ср.* истребленіе, уничтоженіе, искорененіе.

Wygumować, вымазать камедью.

Wyguzdrać się, не скоро, мѣшкотно выѣхать, выползть, *см.* **Guzdrać się**

Wygwizdać, освистать.

Wyhaftować, вышить, *см.* **Haftować.**

Wyhandlować, выторговать.

Wyherować, Wyherować (kogo), обезсилить, истощать, изнурять; || **Wyharować się**, заработать, выработать.

Wyhasać się, наскакаться, напрыгаться, наплясаться.

Wyikrzać, Wyikrzyć, вынимать, вынуть икру (*изъ рыбы*); || ***Wyikrzyć kogo**, ощипать, обобрать кого.

Wyimek, -mku, *м.* выписка, извлеченіе.

Wyinstruowanie, -nia, *ср.* (**sprawy**), *Юрид.* рѣшеніе дѣла по существу.

Wyiskrzać, Wyiskrzyć, испускать, испустить искры, сверкать, сверкнуть, озарять, озарать; || ***истощать**, истощить, лишать, лишить, обобрать. || **Wyiskrzać się**, искриться, покрываться искрами, мерцать, блестѣть. **Wyiskrzone niebo**, небо усѣянное звѣздами; || * истощаться, лишаться.

Wyjąć, *см.* **Wyjmować.**

Wyjadać, Wyjeść, выѣдать, выѣсть, съѣдать, съѣсть.

Wyjadacz, -a, *м.* блюдолизъ, прихлебатель, объѣдало; || тунеядецъ; || *пройдоха, тертый калачъ, тонкая штука.

Wyjądrzać, Wyjądrzyć, вынимать, вынуть косточки изъ плодовъ; || * развивать, развить, излагать изложить, изъяснять изъяснить, истолковывать, истолковать; || распутывать, распутать, раскрывать, раскрыть, развертывать, развернуть. || **Wyjądrzać się, Wyjądrzyć się**, развиваться, развиться, обнаруживаться, обнаружиться, раскрываться, раскрыться.

Wyjąkać, пробормотать, пролепетать, проговорить невнятно.

Wyjarzmiać, Wyjarzmić, снять ярмо.

Wyjaśniać, Wyjaśnić, выяснять, выяснить, разъяснять, разъяснить, изъяснять, изъяснить, объяснять, объяснить, истолковывать, истолковать; || наводить, навести справку, || прояснять, прояснить, очищать, очистить. **Wyjaśnić czoło**, развеселиться. **To wzrok wyjaśnia**, это очищаетъ зрѣніе. **Wyjaśnić sprawę**, объяснить дѣло. || **Wyjaśniać się, Wyjaśnić się**, проясняться, проясниться, прояснеться, свѣтлѣть; || объясняться, объясниться. *Безлич.* **Wyjaśnia się**, проясняется (*о небѣ*). **Spr wa poczęła się wyjaśniać**, дѣло начало объясняться.

Wyjaśniacz, Wyjaśn ciel, -a, *м.* изъяснитель, объяснитель, истолкователь.

Wyjaśnianie, Wyjaśnienie, -nia, *ср.* изъясненіе, объясненіе, справка, истолкованіе, поясненіе, приведеніе въ извѣстность, || *Хим.* сцѣживаніе.

Wyjaśnicielka, -i, *ж.* объяснительница, истолкователь.

Wyjątek, -tku, *м.* извлеченіе, выписка, отрывокъ (*изъ сочиненія*); || исключеніе, взятіе.

Wyjątkowo, въ видѣ исключенія.

Wyjątkowy, исключительный, особенный.

Wyjątrzyć się, *Med.* вымокнуться.

Wyjawiać, Wyjawić, заявлять, заявить, объявлять, объявить; || открывать, открыть. || **Wyjawiać się, Wyjawić się**, объявляться, объявиться; || открываться,

открыться; сбываться (о снѣ). **Nie wszystko się wyjawi, co sen przed oczy stawi,** не всё сбывается, что снится.

Wyjąwszy, отъ глагола **Wyjmować,** употребляется въ видѣ нарѣчія, вм. *кромѣ, за исключеніемъ.*

Wyjazd, -u, *м.* выѣздъ, отъѣздъ, отбытіе, отходъ.

Wyjęcie, *см.* **Wyjmowanie.**

Wyjęczeć, Wyjękać, Wyjęknąć, выканючивать выканючить, выпрашивать, выпросить, вымаливать, вымолить.

Wyjednanie, -nia, *ср.* исходатайствованіе, испрошеніе; || доставленіе.

Wyjednywać, Wyjednać, ходатайствовать, исходатайствовать, испрашивать, испросить; || доставить что-либо кому.

Wyjednywacz, Wyjednacz, -a, *м.* ходатай.

Wyjezdne, -ego, *ср.* время отъѣзда, выѣзда. **Na wyjezdném, przy wyjezdném,** при выѣздѣ, на отъѣздѣ.

Wyjezdny, отъѣздный.

Wyjeżdżać, Wyjechać, выѣзжать, выѣхать, уѣзжать, уѣхать. || **Wyjeżdżać, Wyjeździć,** выѣзживать, выѣздить (*о лошади*), пріучать къ ѣздѣ или упряжкѣ; || объѣзжать, объѣздить (*жинджъ*).

Wyjeżdżony, выѣзженный.

Wyjmować, Wyjąć, вынимать, вынуть; || вытаскивать, вытащить; || извлекать, извлечь, выписывать, выписать; || исключать, исключить. **Wyjąć z kieszeni,** вынуть изъ кармана. **Wyjąć kulę ze strzelby,** вытащить пулю изъ ружья. **Wyjąć co z dzieła jakiego,** извлечь, сдѣлать извлеченіе, выписку изъ какого-нибудь сочиненія. **Nikogo nie wyjmując,** никого не исключая. ***Wyjąłeś mi z gęby,** я только-что хотѣлъ это сказать. *Посл.* **Wyjmij oczy z puzdra,** возьми глаза въ зубы, т. е. посмотри пристальнѣе, открой глаза.

Wyjmowanie, -nia, Wyjęcie, -cia, *ср.* вынимание, вытаскиваніе, извлеченіе; || исключеніе.

Wyjrzeć, *см.* **Wyglądać.**

Wyjść, *см.* **Wychodzić.**

Wyjście, *см.* **Wychód.**

Wyka, -i, *ж. Бот.* выка, журавлиный горохъ. **Wyka tyczna,** вонючее дерево. **Wyka ptasza,** весенній составной горохъ. **Wyka wonna,** испанскія пѣтушьи головки.

Wykadzać, Wykadzić, окуривать, окурить (*комнату*).

Wykałać, Wykłówać, Wykłóć, выкалывать, выколоть, прокалывать, проколоть. || * **Wykłóć kogo zkąd,** вытѣснить кого-либо откуда. || **Wykałać się, Wykłówać się,** выкалываться, прокалываться; || *высовываться, обнаруживаться; вылупаться изъ яйца (*о птенцахъ*), лучше: **Wykluwać się,** *см.* это слово.

Wykapać, Wykapnąć, Wykanąć, капать, капнуть, накапать, сочиться, падать капля по каплѣ; || перестать капать.

Wykąpać, выкупать, искупать. || **Wykąpać się,** выкупаться.

Wykap ny, похожій какъ двѣ капли воды.

Wykapłonić, каплунить, класть (*пѣтуха*).

Wykapturzać, Wykapturzyć, разстригать, разстричь, лишать, лишить монашества. || **Wykapturzać się, Wykapturzyć się,** разстригаться, разстричься, выдти изъ монашества.

Wykarbować, зазубрить, нарѣзать, насѣчь зубцы.

Wykarmiać, Wykarmić, выкармливать, выкормить, откармливать, откормить. **Wykarmić piersią (dziecko),** выкормить грудью (*младенца*). **Wykarmić wieprza,** откормить борова.

Wykaszlać, Wykaszleć, выхаркивать, выхаркать, выхаркнуть, откашливать, откашлянуть.

Wykaz, -u, *м.* перечисленіе, исчисленіе, перепись; || списокъ; || таблица; || изложеніе; || указатель || вѣдомость; || роспись, росписаніе; || табель. || **Wykaz podręczny,** настольный реестръ. **Wykazy odbywanych spowiedzi,** исповѣдные списки.

Wykazywać, Wykazać, доказывать, доказать, обнаруживать, обнаружить, выводить, вывести наружу, оказывать, оказать, показывать, показать, выставлять, выставить, представлять, представить; || излагать, изложить; || исчислять, исчислить.

Wykichywać, Wykichać, Wykichnąć, вычихивать, вычихать, вычихнуть. || **Wykichać się,** начихаться; || *высвободиться, избавиться (*отъ чего-либо*).

Wykiełzać, Wykiełznać, Wykiełznąć, Wychełzać, Wychełznąć, разнуздывать, разнуздать. || **Wykiełzać się, Wykiełznąć się,** разнуздываться, разнуздаться; *распутствовать, вести распутную жизнь; || *напускаться, напуститься, бросаться, броситься, нападать, напасть.

Wykierować, Wykierować się, *см.* **Kierować.**

Wykipiać, Wykipieć, выкипать, выкипѣть.

Wykład, -u, *м.* выкладываніе, выставленіе; || изложеніе, разсказъ; || толкованіе, истолкованіе, изъясненіе, объясненіе; || *Юрид.* показаніе; || способъ, образъ выраженія; || преподаваніе (*науки*); || докладъ представленіе. **Wykład nauki chrześciańskiej,** изложеніе христіанскаго ученія. **Wykład słów,** словопроизведеніе. **Wykład snów,** истолкованіе сновъ.

Wykładać, Wyłożyć, выкладывать, выложить, выставлять, выставить; || толковать, истолковать, изъяснять, изъяснить, объяснять, объяснить, || преподавать, излагать (*науку*); || **Wykładać konie,** откладывать, выпрягать лошадей; || **Wy-**

kładać pieniądze, давать, издерживать деньги; || Wykładać wszystkie staranie, употреблять всѣ усилія, всѣ старанія.

Wykładacz, -a, м. истолкователь, объяснитель, толкователь, комментаторъ; || Стар. толковникъ, переводчикъ.

Wykładanie, Wyłożenie, -nia, ср. выставленіе, выставка; || расположеніе; || изложеніе, истолкованіе; || выкладка; || устилка (полосъ и проч.), обложеніе.

Wykładany, накладной, наборный.

Wykładnik, -a, м. Мат. показатель, экспонентъ.

Wykładny, ясный, внятный, вразумительный, удобопонятный.

Wyklajstrować, намазать клеемъ.

Wykłamać, добиться чего-либо посредствомъ лжи; || Wykłamać się, отолгаться, отговориться ложью, выдти изъ затрудненія.

Wyklarować, очистить, клеровать.

Wyklecić, спакостить, испортить, изгадить.

Wyklęcie, -cia, ср. проклинаніе, проклятіе.

Wyklęczeć, выстоять на колѣнахъ; || Wyklękać, Wyklęknąć, выпросить, вымолить, стоя на колѣнахъ.

Wyklejać, Wykleić, выклеивать, выкабить, оклеивать, оклеить.

Wyklektać, Wyklekotać, выболтать, проболтаться.

Wyklepać, уколачивать, убивать; || клепать, заклепать; || * выболтать, проболтаться, проговориться.

Wyklęsłe, см. Wypukłe.

Wyklęsłość, см. Wypukłość.

Wyklęsły, см. Wypukły.

Wyklęty, проклятый; || отлучённый отъ церкви.

Wyklinać, Wykląć, проклинать, проклясть; || отлучать, отлучить отъ церкви.

Wykłóć, см. Wykałać.

Wykłosić się, выколоситься, покрыться колосьями.

Wykluć się, см. Wykluwać się.

Wykluczać, Wykluczyć, Стар. исключать, исключить.

Wykluwać się, Wykluć się, выклёвываться, выклеваться, выклюнуться, вылупляться, вылупиться (изъ яйца).

Wyknąć, привыкать, свыкаться, пріучаться.

Wykołatać, Wykołatywać, выколотить, выколачивать, выбить, выбивать; || Wykołatać kogo zkąd, вытѣснить, выгнать кого-либо откуда; || * Wykołatać co na kim, насильно вымолить, выпросить, вынудить; || Wykołatać się, выбиваться, выбиться, освобождаться, освободиться съ трудомъ, вывёртываться, вывернуться.

Wykoleić się, сойдти съ рельсовъ, выдти изъ колеи.

Wykonać, см. Wykonywać

Wykonalność, -ści, ж. исполнительность, приведеніе въ дѣйствіе.

Wykonalny, удобо исполнимый, исполнительный.

Wykonanie, см. Wykonywanie.

Wykonawca, -y, Wykonywacz, -a, м. исполнитель. Wykonawca testamentu, душеприкащикъ.

Wykonawczy, исполнительный.

Wykonawstwo, -a, ср. исполнительность.

Wykoncypować, выдумать, придумать, вымыслить, изобрѣсть.

Wykończać, Wykończyć, оканчивать, окончить, доканчивать, докончить, довершать, довершить, отдѣлывать, отдѣлать.

Wykończenie, -nia, ср. окончательная отдѣлка, обработка; || довершеніе, доведеніе до конца.

Wykończony, оконченный, довершённый, отдѣланный.

Wykonterfektować, Wykonterfektować, изобразить, представить, описать.

Wykonywać, Wykonać, исполнять, исполнить, выполнять, выполнить, совершать, совершить; || Стар. пребывать, находиться гдѣ-либо.

Wykonywanie, Wykonanie, -nia, ср. исполненіе, выполненіе, отбываніе, совершеніе, окончаніе. Wykonanie przysięgi, приводъ къ присягѣ.

Wykopywać, Wykopać, выкапывать, выкопать, вырывать, вырыть.

Wykorzeniać, Wykorzenić, искоренять, искоренить, истреблять, истребить.

Wykosić, выкосить, скосить.

Wykoślawić, см. Koślawić.

Wykować, см. Wykuć.

Wykpać, см. Kpać.

Wykpić co od kogo, выманить что-либо отъ кого обманомъ, надуть, обмануть; || Wykpić się, отбояриться, уклониться отъ чего-либо ловкими увёртками или шутками.

Wykraczać, Wykroczyć, преступать, преступить, нарушать, нарушить, не исполнять, не исполнить; || переступать, переступить; || погрѣшать, погрѣшить, провиняться, провиниться, проступаться, проступиться, ошибаться, ошибиться; || Wykraczyć, Wykroczyć, раскарячить, раздвинуть ноги врознь. Wykroczyć nogi cyrkla, раздвинуть циркуль. Wykroczyć z granic powinności, измѣнить своему долгу, нарушить свой долгъ. Ciężko wykroczyć, совершить, учинить тяжкое преступленіе.

Wykraczający, преступающій, нарушающій.

Wykradać, Wykraść, выкрадывать, выкрасть; || похищать, похитить; || уносить, унесть, увозить, увезть; || отнимать, отнять, захватывать, захватить; ||

Wykradać się, Wykraść się, выкрадываться, выкрасться, уходить, уйдти тайкомъ.

Wykradanie, -nia, *ср.* выкрадываніе, похищеніе, утесненіе.

Wykrawać, Wykrajać, Wykroić, выкраивать, выкроить, вырѣзывать, вырѣзать.

Wykrawek, -wka, *м.* вырѣзка, кройка; || выкройка; || обрѣзокъ, отрѣзокъ.

Wykręcać, Wykręcić, вывертывать, вывернуть, вывинчивать, вывинтить, выворачивать, выворотить; || **Wykręcić nabój ze strzelby**, разрядить ружьё. **Wykręcać bieliznę**, выжимать бѣлье. **Wykręcać czém, размахивать** чѣмъ либо. **Wykręcić, przekręcić wyraz**, извратить, исказить смыслъ слова, перевначить слово. **Wykręcić sprawę**, перевернуть, испортить дѣло; || **Wykręcać się, Wykręcić się**, вывёртываться, вывернуться, вертѣться, изворачиваться, изворотиться; || развёртываться, развернуться. **Koń skacze a wykręca się**, лошадь скачетъ и вертится. **Wykręcił się jak ptaszek z rąk**, выскользнулъ какъ птичка изъ рукъ. **Wykręcił się z kłopotu**, вывернулся изъ затруднёній.

Wykreślać, Wykreślić, вычёркивать, вычертить, дѣлать черты; || вычёркивать, вычеркнуть, зачёркивать, зачеркнуть (*страницу*).

Wykreślenie, -nia, *ср.* вычёркиваніе, помарка, исключеніе.

Wykręt, -u, *м.* увёртка, отговорка, уловка; || *Хир.* пулевые щипцы; || пыжовникъ, разрядникъ (*для разряженія ружья*).

Wykrętacz, Wykrętarz, -a, *м.* сутяга, крючкотворецъ, крючокъ; || лукавецъ, хитрецъ.

Wykrętarski, Wykrętny, увёртливый, изворотливый, крючковатый; || лукавый, хитрый.

Wykrętarstwo, -a, *ср.* увёртливость, изворотливость, крючкотворство.

Wykroczenie, -nia, *ср.* проступокъ, погрѣшность; || нарушеніе (*долга*).

Wykroczyć, провиниться.

Wykroić, *см.* **Wykrawać**.

Wykrój, -oju, *м.* выемка, вырѣзка, выкройка.

Wykrok, -u, *м.* проступокъ, погрѣшность.

Wykrot, -u, *м.* поворотъ въ сторону; || дерево повалённое бурею.

Wykruszać, Wykruszyć, выкрошивать, выкрошить; || выбивать выбить, сламывать, сломать; || *Хир.* **Wykruszać kłosy**, выбивать зёрна; || **Wykruszyć ząb**, сломать зубъ; || **Wykruszać się**, ломаться сломаться, крошиться, выкрошиться; || осыпаться, осыпаться.

Wykrycie, -cia, *ср.* раскрытіе, открытіе, обнаруженіе.

Wykrywać, Wykryć, раскрывать, раскрыть.

Wykrzesać, высѣкать, высѣчь (*огонь при кремнѣ*); || *отсѣкать, отесать, вышколить, образовать; || * **Wykrzesać się**, отесаться, вышколиться, образоваться.

Wykrztusić, выхаркать, откашлянуть.

Wykrzyczeć, провозгласить, объявить, возвѣстить во всеуслышаніе; || Wykrzyczeć kogo, накричать на кого, распушить, разбранить кого; || **Wykrzyczeć kogo skąd**, прогнать кого крикомъ; || **Wykrzyczeć co**, добиться чего-либо крикомъ || **Wykrzyczeć się**, накричаться.

Wykrzyk, -u, *м.* восклицаніе, возгласъ.

Wykrzykiwać, Wykrzykać, Wykrzyknąć, восклицать, взывать громогласно, кричать громко, вопить.

Wykrzyknik, -a, *м. Грам.* междометіе; || восклицаніе, знакъ восклицанія.

Wykrzywiać, Wykrzywić, искривлять, искривить, || сгибать, согнуть, коробить, скоробить, покоробить. **Wykrzywić trzewik**, стоптать башмакъ. **Wykrzywić gębę**, скорчить гримасу. || **Wykrzywiać się**, кривиться, искривляться, кривиться; || сгибаться, изгибаться, коробиться, скорчиваться, сгорбливаться.

Wyksiężyć, *см.* **Wyświęcić**; || **rozstrzyc, лишить** священства; || **Wyksiężyć się**, поступить по священнически.

Wyksykać, Wyksykać, освистывать, освистать, ошикать.

Wykształcenie, *см.* **Kształcenie.**

Wykształcić, Wykształcić się, *см.* **Kształcić.**

Wykuwać, Wykuć, Wykuwać, выковывать, выковать; || вырубать, вырубить, высѣкать, высѣчь, выдалбливать, выдолбить, вырѣзывать, вырѣзать.

Wykup, -u, *м.* **Wykupno, -a**, *ср.* выкупъ.

Wykupiciel, -a, *м.* выкупщикъ, выкупатель; || *искупитель, избавитель, спаситель.

Wykupno, -ego, *ср.* выкупныя деньги, выкупъ.

Wykupny, Wykupowy, выкупной, выкупаемый, искупаемый.

Wykupywać, Wykupować, Wykupić, выкупать, выкупить, искупать, искупить; || выручать, выручить; || избавлять, избавить.

Wykurować, вылѣчить, излѣчить, исцѣлить.

Wykurzać, Wykurzyć, выкуривать, выкурить; || окуривать, окурить, накуривать, накурить. **Wykurzyć pszczoły z ula**, выкурить пчелъ изъ улья. **Wykurzyć lisa z nory**, выкурить лисицу изъ ея логовища; || * **Wykurzyć kogo**, выжить, выгурить, вытѣснить, выгнать.

Wykusz, -u, *м. Стар.* крыльцо (*дома*).

Wykwalifikowany, приготовленный, обученный, аттестованный.

Wykwint, -u, *м.* изысканность, прихуп-

дённость, жемáнство; || причýдливость, прихотли́вость.

Wykwintnie, изы́сканно, утончéнно; || причýдливо, прихотли́во.

Wykwintniś, -sia, *м.* причýдникъ, прихотни́къ.

Wykwintność, -sci, *ж. см.* **Wykwint.**

Wykwintny, изы́сканный, принуждённый, жемáнный; || причýдливый, прихотли́вый.

Wykwintować (w czém), быть изы́сканнымъ, преувели́чивать.

Wykwitować, дать роспи́ску, квитáнцію; || * **Wykwitować kogo z czego**, обобрáть, ограбить, отня́ть у когó чтó-либо, лиши́ть чегó-либо. || **Wykwitować się**, расквитáться, разсчитáться, расплати́ться.

Wylać, *см.* **Wylewać.**

Wyląc się, Wylęknąć się, испугáться.

Wyłączać, Wyłączyć, исключáть, исключи́ть, выключáть, вы́ключить; || отлучáть, отлучи́ть (*отъ цѣркви*); || **Wyłączać się**, устраня́ться, устраня́ть себя́.

Wyłączanie, Wyłączenie, -nia, *ср.* исключéніе, изъя́тіе; || устранéніе; || **Wyłączenie sądu**, отвóдъ судá. **Wyłączenie sędziów**, отвóдъ, устранéніе судéй.

Wyłącznie, исключи́тельно.

Wyłączność, -ści, *ж.* исключи́тельность, осóбенность.

Wyłączny, исключи́тельный, осóбенный.

Wyładować, *см.* **Ładować.**

Wylądować, *см.* **Lądować.**

Wylądz, *см.* **Wylęgać.**

Wyląg, -u, *м.* вы́сѣдъ (*птенцóвъ*).

Wyłajać, *см.* **Łajać.**

Wyłam, *см.* **Wyłom.**

Wyłamywać, Wyłamać (*Стар.* **Wyłamować, Wyłomić**), вылáмывать, вы́ломать, слáмывать, сломáть, разбивáть, разби́ть, выбивáть, вы́бить, разрывáть, разорвáть, расторгáть, растóргнуть. **Wyłamać ząb**, сломáть зубъ. **Wyłamać cegłę z muru**, вы́ломать кирпи́чъ изъ стѣны́. **Wyłamać dom**, разломáть домъ. **Choroba go wyłamała**, болѣ́знь разломáла егó. || **Wyłamywać się**, ломáться, вылáмываться, вы́ломаться, слáмываться, сломáться; || ослýшиваться, ослушáться, не повиновáться; || * освобождáться, освободи́ться, отторгáться, оттóргнуться, отклоня́ться, отклони́ться, отдѣля́ться, отдѣли́ться, отрывáться, оторвáться, разрывáться, разорвáться, расторгáться, растóргнуться. **Wyłamać się z więzienia**, уйти́, убѣжáть изъ тюрьмы́. **Wyłamać się z posłuszeństwa**, ослýшаться, не повиновáться.

Wyłamywanie, Wyłamanie, -nia, *ср.* разлáмываніе, взлáмываніе, разбивáніе; || **Wyłamanie**, взломъ.

Wylany, вы́литый; || * **Wylany dla kogo**, прéданный комý-либо. **Wylany na co**, пристрáстный къ чемý-либо.

Wyłatać, зачини́ть заплáтами, заплати́ть; || ***Wyłatać komu skórę, grzbiet, boki**, отваля́ть комý бокá, отколоти́ть, отдýть.

Wylatywać, Wylatać, Wylecieć, вылетáть, вы́летѣть, улетáть, улетѣ́ть; || вырывáться, вы́рваться, выскáльзывать, вы́скользнуть. **Wylecieć przez okno**, вы́летѣть въ окнó.* **Wylecieć z domu na ulicę**, вы́бѣжать и́зъ дому на ýлицу. **Wylatać w górę**, взлетáть на высотý.

Wyławiać, Wyłowić, вылáвливать, вы́ловить.

Wyłazić, Wyleźć, вылѣзáть, вы́лѣзть; || пáдать, выпадáть, вы́пасть (*о волосáхъ*), линя́ть, вы́линять (*о шéрсти*); || * выходи́ть съ трудóмъ, выпýтываться, выв̆ртываться (*изъ бѣды́*), вы́карабкаться (*изъ грязи*).

Wylecić, *см.* **Wyletniać.**

Wylecieć, *см.* **Wylatać.**

Wyleczyć, вы́лѣчить, излѣчи́ть, изцѣли́ть.

Wylegać, Wyleżeć, вали́ться, повали́ться, наклоня́ться, наклони́ться, лежи́ться, лечь; || **Wyleżeć**, слежáться, слегáться, сбивáться (*о мукѣ, о сѣнѣ и т. п.*); || вы́лежать, пролежáть нѣкоторое врéмя (*въ болѣ́зни*); || вы́лежать, пріобрѣ́сть, ничегó не дѣ́лая. || **Wylegać się, Wyleżeć się**, вылéживаться, вы́лежаться, отдыхáть, лежáть послѣ устáлости, и́ли во врéмя болѣ́зни; || вылéживаться, вы́лежаться, поспѣ́вать вы́лежавшись (*о плодáхъ*).

Wylęgać, Wylądz, выси́живать, вы́сидѣть на я́йцахъ (*о пти́цахъ*). || **Wylęgać się, Wylądz się**, вылупля́ться, вылупáться, вы́лупиться, выходи́ть изъ я́йцá.

Wylęganie, -nia, *ср.* сидѣ́ніе на я́йцахъ, наси́живаніе, вы́сѣдъ (*о пти́цахъ*).

Wylęganiec, -ńca, *м. Неуп.* незаконнорождённый.

Wylegitymować się, предстáвить закóныя доказáтельства.

Wylegitymowany, при́знанный закóннымъ утверждённый въ своихъ правáхъ.

Wylęknąć się, *см.* **Wyląc się.**

Wylepiać, Wylepić, облѣпи́ть, обмáзать; || * **Wylepić sczy**, вы́пучить, вы́пялить, вы́таращить глазá.

Wyletniać, Wylecać, (*Стар.* **Wylicać**), **Wyletnić, Wylecić** (*Стар.* **Wylicić**), не мнóго подогрѣ́ть, сдѣ́лать теплова́тымъ. || **Wyletniać się, Wyletnić się**, подогрѣ́ться, сдѣ́латься теплова́тымъ, потеплѣ́ть.

Wylew, -u, *м.* разли́тіе; || разли́въ, (*рѣки́*), наводнéніе, половóдіе, поёмъ. **Wylew i odlew morza**, морскóй прили́въ и отли́въ; || * вторжéніе, напли́въ, нашéствіе, нападéніе.

Wylewać, Wylać, проливáть, разливáть, выливáть, вы́лить; || наводня́ть, затопля́ть; || * **Wylewać duszę**, испускáть духъ, кончáться, умирáть; || * **Wylewać serce**, открывáть сéрдце. **Wylewać**

uczucie, изливáть выражáть чýвство. **Wylewać gniew**, изливáть гнѣвъ. || **Wylewać się, Wylać się**, выливáться; || разливáться, наводнять, затоплять; || * изливáться, открывáться; || * вторгáться, врывáться.

Wylewny, поёмный, водопóльный, разливáющійся.

Wyleżały, вы́лежалый, лежáлый; || устоя́лый, устоя́вшійся. **Wyleżałe wino**, устоя́вшееся, стáрое винó.

Wyleźć, *см.* **Wyłazić**.

Wyleżeć, *см.* **Wylegać**.

Wyłgać, вы́лгать, пріобрѣ́сть лóжью. || **Wyłgać się**, отолгáться, отговори́ться лóжью.

Wylichwić, нажи́ть лихои́мствомъ.

Wyliczać, Wyliczyć, вычисля́ть, вы́числить, исчисля́ть, исчи́слить; || отсчи́тывать, отсчитáть (*дéньги*); || подрóбно разскáзывать; || **Wyliczyć się**, дáть отчётъ.

Wyliczanie, Wyliczenie, -nia, *ср.* вычислéніе, исчислéніе, сочтéніе; || перечислéніе, пéрепись; || смѣ́та, примѣ́рный расчётъ.

Wylina, **-y**, *ж.* линови́ще, змѣи́ный спускъ, шкýра, кóжа (*съ животныхъ*).

Wylinić się, Wylinieć, вы́линять, сбрóсить, ски́нуть съ себя́ кóжу (*о змѣѣ*).

Wylizywać, Wylizać, выли́зывать, вы́лизать. || **Wylizać się**, выли́зываться.

Wyłknąć, *см.* **Wyłykać**.

Wyłoga, **-i**, *ж.* отворóтъ, лáцканъ (*у плáтья*).

Wyłoić, смáзать сáломъ.

Wyłom, Wyłam, -u, *м.* пролóмъ, брешъ; || *Горн.* взорвáніе пóрохомъ скалы́.

Wylosować, вы́балотировать, вы́нуть въ тирáжъ; || и́збранный по жрéбію.

Wylosowany, вы́балотирóванный, вы́шедшій въ тирáжъ.

Wylot, -u, *м.* вы́летъ (*птицъ*); || свобóдный выхóдъ, ýстье, отвéрстіе; || жерлó, дýло (*пýшки*); || откидно́й рукáвъ (*въ старинной пóльской одéждѣ*). || **Na wylot**, навы́летъ, насквóзь; || *Горн.* **Wylot pieca**, колóшникъ, колóша, верхъ, засы́пъ.

Wyłowić, *см.* **Wyławiać**.

Wyłożenie, -nia, *ср. см.* **Wykładanie**.

Wyłożyć, *см.* **Wykładać**.

Wyludniać, Wyludnić, опустошáть, опустоши́ть, обезлю́дить, обезнарóдить.

Wyłudzać, Wyłudzić, вымáнивать, вы́манить, добивáться, доби́ться прóисками. **Wyłudzić sekret**, вы́вѣдать тáйну. || **Wyłudzać się**, лóвко вывёртываться изъ трýдныхъ обстоя́тельствъ, отдѣ́лываться, отбоя́риваться, уклоня́ться лóвкими увёртками.

Wyłup, -u, *м.* вылуплéніе; || *Бот.* повили́ка, повили́ца (*растéніе*).

Wyłupek, -pka, *м.* спѣ́лый орѣ́хъ самъ собóю вы́лущившійся.

Wyłupiać, Wyłupić, Wyłupywać, лущи́ть, вы́лущить (*горóхъ, орѣ́хи*); || вырывáть, вы́рвать, видирáть, вы́драть; || * **Wyłupiać co z kogo, na kim, od kogo**, сдирáть, обдирáть, обирáть; || вылáмывать, вы́ломить, выбивáть, вы́бить; || вы́таращить, вы́лупить (*глаза́*); || * **Wyłupić kogo**, отпля́ть, откологи́ть.

Wyłuszczać, Wyłuszczyć, вы́лущить, вы́лущить, снимáть, шелухý, лýску; * **Wyłuszczać oczy**, вы́пучивать, пя́лить, тарáщить глазá; || * излагáть, объясня́ть, изъясня́ть, разъясня́ть, истолкóвывать.

Wyłuszczenie, -nia, *ср.* шелушéніе; * изложéніе, истолкóваніе.

Wylutrować, *см.* **Lutrować**.

Wyłykać, Wyłyknąć, Wyłknąć, выхлéбывать, вы́хлебать; || выпивáть, вы́пить всё до днá, осуши́ть (*бутылку*).

Wyłysić, оголи́ть, обри́ть гóлову, сдѣлать лы́сымъ, лиши́ть волóсъ.

Wyłysieć, облысѣ́ть, оплешивѣ́ть.

Wymacać, Wymacywać, ощýпать, ощупывать, обшáрить, обшáривать; || доискáться, доискиваться, разнюхать, разнюхивать; || испытáть, испы́тывать, вывѣ́дать, вывѣ́дывать.

Wymacerować, вы́мочить, разнягчи́ть; || * отдубáсить, отколоти́ть, отвалять бокá.

Wymachać, вы́швырнуть, вы́бросить. || **Wymachać się**, устáть, утомя́ться, выбиться изъ силъ.

Wymachiować, вы́манить, обману́ть, смошéнничать, сплутовáть.

Wymącić, смѣшáть, взболтáть (*жидкость*); || * распýтать разъясни́ть.

Wymaczać, вымáкивать, макáя въ жи́дкость всю её истрáчивать; || **Wymoczyć**, вы́мочить, намочи́ть, замочи́ть.

Wymądrzeć, поумнѣ́ть.

Wymagać, Wymódz, Wymóc, трéбовать, потрéбовать, вымогáть, исторгáть, истóргнуть; || вынуждáть, вы́нудить.

Wymagalny, трéбуемый, подлежáщій уплáтѣ.

Wymaganie, -nia, *ср.* трéбованіе.

Wymakać, Wymoknąć, Wymoc, вымокáть, вы́мокнуть, вымáчиваться, вы́мочиться.

Wymalować, написáть (*крáсками*); || вы́красить, намалевáть, расписáть. **Wymalować portret**, написáть портрéтъ. **Wymalować pokój**, вы́красить кóмнату.

Wymamić, *см.* **Wyłudzić**.

Wymarcie, -cia, *ср.* вымирáніе; || просѣчéніе, вы́моръ (*рóда*).

Wymarły, вы́мерлый (*родъ*).

Wymarmurować, Wymarmurzyć, вы́ложить мрáморомъ; || вы́красить подъ мрáморъ.

Wymarsz, -u, *м. Воен.* похóдъ.

Wymarszczać, расправля́ть, распрямля́ть морщи́ны; || мóрщить.

Wymarzać (произнóсится **Wymar-zać**), **Wymárznąć** (**Wymar-znąć**), вымерзáть, вы́мерзнуть.

Wymarzyć, вы́думать, вообрази́ть себѣ́, создáть въ нéчтáхъ.

Wymaszerować, вы́ступить въ похóдъ

Wymatać (ce na kim), вымани́ть, вы́дить.
Wymawiać, Wymówić, произноси́ть, вы́ва́ривать: || выска́зывать; || **Wymawiać ko-** извиня́ть, опра́вдывать: || **Wymawiać mu co**, упрека́ть, укоря́ть. кори́ть. поми-на́ть (*кого́ за чѣмъ*); || **Wymówić komu** ...ł**bę**, отказа́ться служи́ть у кого́; || **...mówić sobie co**, выгова́ривать для се-... что-либо, усло́виться, договори́ться.
Wymawiać się, Wymówić się, произно-... ться. **Ten wyraz tak się wymawia**, ... сло́во произно́сится. || Прогова́-... вать, проговори́ться, вы́болтать, про-... ка́ться; || наговори́ться вдо́воль; || ...ова́риваться; || отрека́ться, отка́зы-... ться отъ свои́хъ слов; || извиня́ться, ...а́вдываться.
...Wymazać, Wymazywać, вы́марать, вы-... мывать, вы́черкнуть, вычёркивать; || ...ключи́ть исключа́ть.
...Wymazanie, -nia, *ср.* исключе́ніе, уничт-...же́ніе, выма́рываніе, вычёркиваніе.
...Wymęczyć, измучить; || вы́мучить, вы-... пить, исторгнуть.
...Wymiana, -y, *ж.* означе́ніе, указа́ніе; || ...а, обмѣнъ. размѣнъ, промѣнъ; || за-... а (*одного́ предме́та други́мъ*); || **Wymia-... zwrotna**, размѣнъ. **Kassa wymiany**, ...мѣнная ка́сса.
...Wymiar, -u, *м.* размѣръ. мѣре́ніе, из-... ме́ніе, вымѣриваніе; || межева́ніе зем-...ле́; || мѣра, предѣлъ, грани́ца въ ...-нибудь; || **Wymiar młyński**, помо́лъ, ...та за помо́лъ; || раздѣлъ, распредѣ-...ле́ніе. раскла́дка; || **Wymiar sprawiedliwo-...** отправле́ніе правосу́дія, судъ и рас-...ва. **Wymiar kary**, опредѣле́ніе нака-...я. || *Mam.* **Wymiar** *или* **Stopień zró-...nia**, сте́пень урагне́нія.
...ymiarkować, разсчита́ть, взвѣсить, ...мать, сообрази́ть.
...ymiatać, Wymieść, вымета́ть, вы́-...ть.
...ymię, -mienia, *ср.* вы́мя.
...ymieciny, -cin, *мн.* соръ, сметьё, *см.* ...cia.
...mietek, -tku, *м.* пла́та за помо́лъ ...a).
...mieniać, Wymienić, называ́ть, на-... именова́ть, наименова́ть; || вымѣ-...ть, вы́мѣнить, промѣнивать, промѣ-...
...mienienie, -nia, *ср.* наименова́ніе; || ...значе́ніе. означе́ніе.
...mienne, -ego, *ср.* промѣнное, пла́та ...омѣнъ де́негъ.
...mienny, мѣновой, вымѣниваемый, ...ѣнный.
...mierać, Wymrzeć, вымира́ть, вы́ме-... || **Wymrzeć głód**, проголода́ться, ...рпѣть го́лодъ.
...mierny, измѣряемый.
...mierzać, Wymierzyć, измѣря́ть из-...ть, вымѣря́ть, вымѣривать, вы́мѣ-рить; || **Wymierzyć, na coś wziąć**, прице́литься, мѣтить во что; || опредѣля́ть, опредѣли́ть, назнача́ть, назна́чить; || ***Wymierzyć kogo zkąd**, вы́тѣснить, вы́жить; || **Wymierzać sprawiedliwość**, отправля́ть правосу́діе. || **Wymierzać się, Wymierzyć się (z czego)**, отдава́ть, отда́ть отчётъ; || извиня́ться, опра́вдываться, стара́ться доказа́ть свою́ правоту́.
Wymierzanie, Wymierzenie, -nia, *ср.* измѣре́ніе; || прицѣ́ливаніе; || опредѣле́ніе, назначе́ніе; || **Wymierzanie kar**, наложе́ніе наказа́ній.
Wymieszać, вы́мѣшать, размѣша́ть.
Wymieszkać, прожи́ть, пробы́ть, находи́ться гдѣ-либо нѣкоторое вре́мя.
Wymijać, Wyminąć, минова́ть, мину́ть, проходи́ть ми́мо, оставля́ть что-либо въ сторонѣ, обходи́ть; || проходи́ть, протека́ть, минова́ть (*о вре́мени*) || **Wymijać kogo, co**, избѣга́ть кого́, чего́, уклоня́ться, сторони́ться, отъ кого́, отъ чего́.
Wymilczeć, отмолча́ться, молча́ніемъ дости́чь чего́-либо.
Wymiot, -u, *м.* изверже́ніе (*волка́на*); || харкотина; || испражне́ніе, калъ, помётъ; || *обо́ръ, обо́рышъ, бракъ, дрянь; || вы-ки́дышъ, недоно́сокъ, вы́родокъ; || **Wymioty, -ów**, *мн.* рво́та, блева́ніе.
Wymisić, *см.* **Wymniszać**.
Wymknąć, *см.* **Wymykać**.
Wymłacać, Wymłócić, вымола́чивать, вы́молотить; || ***Wymłócić kogo**, отваля́ть кому́ бока́, поколоти́ть, отду́ть.
Wymłocek, -cku, *м.* молоче́ніе, молотьба́ (*хлѣба*).
Wymłot, -u, *м.* у́молотъ.
Wymniszyć, вы́холостить, оскопи́ть; || разстри́чь мона́ха, лиши́ть мона́шескаго зва́нія.
Wymoczek, -czka, *м.* нали́вочное живо́тное, наливня́къ, инфузо́рія.
Wymoczyć, *см.* **Wymaczać**
Wymodlić, вы́молить. || **Wymodlić się**, до́лго моли́ться, намоли́ться.
Wymóc, **Wymóc**, *см.* **Wymagać**.
Wymordować, изби́ть, переби́ть, перерѣ́зать, передуши́ть.
Wymorzyć (głodem), замори́ть, вы́морить го́лодомъ.
Wymotać, Wymotywać, распу́тать, распу́тывать; || * разъясни́ть, объясни́ть, растолкова́ть.
Wymowa, -y, *ж.* вы́говоръ, произноше́ніе; || красноре́чіе, вити́йство.
Wymówca, -y, *м.* вити́я. ора́торъ.
Wymówić, *см.* **Wymawiać**.
Wymówienie się, -nia się, *ср.* извине́ніе, оправда́ніе себя́, отгово́рка; || отрече́ніе отъ чего́-либо, непринятіе чего́-либо.
Wymówka, -i, *ж.* отгово́рка увёртка, уло́вка; || упрёкъ, уко́ръ, вы́говоръ.
Wymownie, красноре́чиво.
Wymowność, -ści, *ж.* красноре́чіе, ви-

тійство; || говорли́вость, словоохо́тность, разгово́рчивость.

Wymowny, краснорѣчи́вый, витіева́тый; || *выраза́тельный.

Wymrozić, переморо́зить, заморо́зить.

Wymruczeć, пробормота́ть.

Wymulać, Wymulić, подмыва́ть, подмы́ть, подка́пывать, подкопа́ть, подрыва́ть, подорва́ть, прорыва́ть, проры́ть.

Wymurować, вы́строить изъ ка́мня, изъ кирпича́, вы́весть стѣ́ну. **Wymurować dom**, постро́ить ка́менный домъ.

Wymus, -u, *м.* принужде́ніе, вынужде́ніе, приневоли́ваніе, вымога́тельство.

Wymuszać, Wymusić, принужда́ть, прину́дить, вынужда́ть, вы́нудить, приневоли́вать, приневоли́ть.

Wymuszenie, -nia, *ср.* принужде́нность, жема́нство, натя́нутость, напы́щенность; || вынужде́ніе, понужде́ніе.

Wymuszony, принуждённый, натя́нутый, жема́нный, неесте́ственный, напы́щенный.

Wymyć, *см.* **Wymywać**.

Wymydlić, намы́лить.

Wymykać, Wymknąć, вытаскивать, вы́тащить, высо́вывать, вы́сунуть, вырыва́ть, вы́рвать, похища́ть, похи́тить. || **Wymykać się, Wymknąć się**, избѣга́ть, избѣ́гнуть, увёртываться, уверну́ться, ускольза́ть, ускользну́ть, улизну́ть, уйти́ укра́дкою, тайко́мъ, скрыва́ться, скры́ться, исчеза́ть, исче́знуть. **Nie wymkniesz mi się**, ты не уйдёшь отъ меня́. **Słowo wymknęło mi się**, сло́во сорвало́сь у меня́ съ языка́. **Wymykać się naprzód**, высо́вываться, выдвига́ться впередъ, подава́ться впередъ.

Wymysł, -u, *м.* вы́мыселъ, вы́думка; || изобрѣта́тельность; || при́хоть, причу́да, фанта́зія.

Wymyślać, Wymyślić, Wymyśleć, вымышля́ть, вы́мыслить, изобрѣта́ть, изобрѣ́сть, выду́мывать, вы́думать. || **Wymyślać nad czém**, порица́ть, осужда́ть, охужда́ть, хули́ть. || **Wymyślać na kogo**, несправедли́во упрека́ть, кори́ть кого́, клевета́ть, сплетничать на кого́, брани́ть, порица́ть, охужда́ть.

Wymyślacz, Wymyślnik, -a, *м.* вы́думщикъ, прихотни́къ, причу́дникъ, капри́зникъ, брюзга́.

Wymyślanie, -nia, *ср.* при́хоти, капри́зы, причу́ды; || ворча́ніе, бранчи́вость, упрека́ніе, хуле́ніе, порица́ніе, охужде́ніе.

Wymyślnica, -y, *ж.* причу́дница, прихотни́ца, капри́зница, вы́думщица.

Wymyślnie, замыслова́то, иску́сно, мастерски́; || изы́сканно, напы́щенно; || ме́лочно, мелочны́мъ о́бразомъ, кропотли́во.

Wymyślnik, *см.* **Wymyślacz**.

Wymyślność, -ści, *ж.* изобрѣта́тельность, си́ла изобрѣте́нія; || утончённость, изы́сканность, разбо́рчивость, чу́тк || ме́лочность, приди́рчивость, вор вость, бранчи́вость.

Wymyślny, изобрѣ́тательный, ис ный; || выдуманный, вы́мышлен ло́жный; || прихотли́вый, причу́дли капри́зный, мелочно́й, брюзгли́вый ли́вый; || утончённый, изы́сканный ку́сный, затѣ́йливый.

Wymywać, Wymyć, вымыва́ть, вы́м

Wynagradzać, Wynagrodzić, вознаг да́ть, вознагради́ть.

Wynagradzanie, Wynagrodzenie, -ni вознагражденіе.

Wynajdować, Wynajdywać, Wyna изобрѣта́ть, изобрѣсти́, изобрѣ́сть, и кивать, изыска́ть, находи́ть найти́, ду́мывать, приду́мать, выду́мывать, думать, вымышля́ть, вы́мыслить.

Wynajęcie, -cia, *ср.* отда́ча въ на наня́тіе, наёмъ.

Wynajmować, Wynająć, отдава́ть, да́ть въ наймы́, въ аре́ндное соде ніе, нанима́ть, наня́ть.

Wynajmujący, нанима́ющій, наёмщ съёмщикъ.

Wynalazca, -y, *м.* изобрѣта́тель.

Wynalazek, -zku, *м.* изобрѣте́ніе.

Wynaszać, *см.* **Wynosić**.

Wynęcać, Wynęcić, выма́нивать, вы́ нить.

Wynędzać, Wynędzniać, Wynędzić, нędznić, довести́ до нищеты́, истощ изнури́ть. || **Wynędzać się**, истоща́т изнуря́ться, худѣ́ть.

Wynędzić, Wynędzniać, Wynędznić, **Wynędzać**.

Wynędziciel, -a, *м.* изнури́тель, ш ни́тель.

Wynędznieć, обнища́ть, придти́ въ док, обѣднѣ́ть, похудѣ́ть.

Wynędznienie, Wynędzenie, -nia, *ср.* бѣдне́ніе, истоще́ніе, изнуре́ніе, исху ніе.

Wynieść, *см.* **Wynosić**.

Wyniesienie, *см.* **Wyniesienie**.

Wynikać, Wyniknąć, проистека́ть, и исте́чь, возника́ть, возни́кнуть, пр ходи́ть, произойдти́.

Wynikłość, -ści, *ж.* послѣ́дствіе, водъ, заключе́ніе; || послѣдова ность.

Wyniosłość, -ści, *ж.* возвы́шен возвыше́ніе, высота́, вышина́; || * во шенность, благоро́дство (*мыслей, чу* вы́спренность, высо́кость; || высо ріе, надме́нность.

Wyniosły, возвы́шенный, высо́кій возвы́шенный, высо́кій, благоро́д вы́спренній; || высокомѣ́рный, над ный.

Wyniść, *см.* **Wychodzić**.

Wyniszczać, Wyniszczyć, истреб истреби́ть, уничтожа́ть, уничто́жит кореня́ть, искорени́ть; || изнуря́ть,

ра́ть, истоща́ть истоща́ть. || **Wyniszczać się**, *см.* **Wyniszczeć**.

Wyniszczeć, истреби́ться уничто́житься, искорени́ться; || истоща́ться, истощи́ться, изнури́ться, изнури́ться.

Wynosić, Wynieść, Wynaszać, выноси́ть, вы́нести, вынести, вына́шивать; || возвыша́ть, возвы́сить, превозноси́ть, превознести́, восхваля́ть, восхвали́ть; || повыша́ть, повы́сить (*во до́лжности, во чи́нѣ*); || предъявля́ть; || составля́ть, соста́вить (*сумму, что́нибудь*). **Ile to wynosi?** ско́лько э́то составля́етъ? || **Wynosić się, Wynieść się**, превозноси́ться, горди́ться возноси́ться, величаться, тщесла́виться; || **Wynosić się zkąd**, выбира́ться отку́да, скрыва́ться, удаля́ться, исчеза́ть, пропада́ть, удра́ть, уйти́, убѣжа́ть.

Wynoszenie, Wyniesienie, -nia, *ср.* вына́шиваніе, вы́несеніе, уно́съ, убо́рка; || возвыше́ніе, приподня́тіе, повы́шеніе, подъёмъ; || *Юрид.* **Wynoszenie sporu**, предъявле́ніе спо́ра.

Wynudzać, Wynudzić, наводи́ть, навести́ ску́ку (*на кого́*); || **Wynudzić co z kogo**, вы́канючить, неотсту́пно вы́просить что́-либо, || **Wynudzić się**, соску́читься.

Wynukać (co z kogo), вы́нудить что́-либо у кого́.

Wynurzać, Wynurzyć, обнару́живать, обнару́жить, обнажа́ть, обнажи́ть, выводи́ть, вы́вести нару́жу; || поднима́ть, подня́ть, вытаскивать, вы́тащить изъ воды́. **Wynurzyć głowę z wody**, вы́сунуть, подня́ть го́лову изъ воды́. || * выража́ть, вы́разить, выска́зывать, вы́сказать, изъявля́ть, изъяви́ть. || **Wynurzać się**, выны́ривать, вы́нырнуть, всплыва́ть на пове́рхность воды́; || обнару́живаться; || * **Wynurzać się przed kim**, выска́зываться передъ кѣмъ, быть откровенну съ кѣмъ.

Wynurzanie, Wynurzenie, -nia, *ср.* выны́риваніе, вынырне́ніе, всплыва́ніе, всплы́тіе на пове́рхность воды́; || * обнару́живаніе, изъявле́ніе, выраже́ніе (*чув. тев*).

Wyobrażać, Wyobrazić, изобража́ть, изобрази́ть, вообража́ть, вообрази́ть, представля́ть, представи́ть, начерта́ть, начерта́ть.

Wyobrażanie, Wyobrażenie, -nia, *ср.* представле́ніе, изображе́ніе || **Wyobrażenie**, о́бразъ, поня́тіе, идея; умопредставле́ніе; || о́черкъ, набро́сокъ, начерта́ніе.

Wyobraźnia, -ni, *ж.* воображе́ніе.

Wyorywać, Wyorać, вспа́хивать, пахать, вспахать, обрабо́тывать, обрабо́тать (*землю*). || взрыва́ть взры́ть, взрыть.

Wypad, -u, *м.* нападе́ніе; || вы́лазка (*изъ кра́пости*)

Wypadać, Wypaść, выпада́ть, вы́пасть; || вылѣза́ть, вылѣзть (*о волоса́хъ*), спада́ть, спасть; || **Wypadać, Wypaść zkąd**, выска́кивать, выскочить, вырываться, вырваться, броса́ться, бро́ситься; || приходи́ть, придти́, наступа́ть, наступи́ть, настава́ть, настать; || случа́ться, произойдти́; || обходи́ться, стоить; || *Безл.* **Wypada**, до́лжно, слѣдуетъ, надлежи́тъ, надобно ну́жно, приличествуетъ. **Wypadało**, слѣдовало. **Wypadło**, случи́лось, пришло́сь. **Nie wypada**, не слѣдуетъ, не прили́чно, не годи́ться. || **Włosy wypadają z choroby**, во́лосы выпада́ютъ отъ боле́зни. **Książka wypadła z ręki**, кни́га вы́пала изъ рукъ. **Kolej wypada na mnie**, прихо́дитъ моя́ о́чередь, э́то моя́ о́чередь. **Co z tego wypadnie?** что́ изъ э́того произойдётъ? **Funt kawy wypada po 50 kopiejek**, фунтъ ко́фе обхо́дится по 50 копѣекъ.

Wypadek, -dku, *м.* слу́чай, происше́ствіе, собы́тіе, приключе́ніе. **Na wszelki wypadek**, на вся́кій слу́чай, во вся́комъ случаѣ. || Хим. и *Мат.* произведе́ніе.

Wypadkowy, случа́йный.

Wypał, -u, *м.* вы́стрѣлъ, *см.* **Wystrzał**; || **Wypał słoneczny**, со́лнце, пёкъ, со́лнечный жаръ, зной; || загаръ; || са́суха.

Wypalać, Wypalić, выжига́ть, вы́жечь (*кирпичъ*), сожига́ть, сжига́ть, сжечь (*свѣчи*); || топи́ть, вытопить (*печь*); || кури́ть, вы́курить (*трубку табаку́*); || перегоня́ть, выгоня́ть, гнать, кури́ть (*во́дку*); || **Wypalać kruszce**, расплавливать мета́ллы; || **Wypalić (z broni ognistéj)**, выстрѣлить. **Wypalić komu w łeb**, выстрѣлить кому́ въ лобъ, застрѣлить кого́; || * **Wypalić komu kompliment**, обрати́ться къ кому́ съ компли́ментомъ.

Wypaplać, вы́болтать, проговори́ться.

Wyparać, Wyprać, Wyprać, выпа́рывать, вы́пороть (*изъ сши́таю*); || отпа́рывать, отпоро́ть. || * изгоня́ть, изгна́ть, вытѣсня́ть, вытѣснить, изглажи́вать, изгла́дить. || **Wyparać się**, прорѣзываться, вырыва́ться.

Wyparcie, -cia, *ср.* выпира́ніе, вытѣсне́ніе, прогна́ніе.

Wyparować, вы́тѣснить, прогна́ть, вы́переть; || испари́ться.

Wyparowanie, -nia, *ср.* испаре́ніе.

Wyparskać, Wyparsnąć, фы́ркать, фы́ркнуть (*о ло́шади*).

Wyparty, вытѣсненный, изгнанный, вы́пертый.

Wyparzać, Wyparzyć, выпа́ривать, вы́парить. || * **Wyparzyć zkąd nieprzyjaciela**, вытѣснить, вы́гнать отку́да непріа́теля.

Wyparzony, вы́паренный. * **Gęba wyparzona**, болту́нъ, сквернословъ.

Wypasać, Wypaść, вытра́вливать, вы́травить, истребля́ть траву́ и́ли хлѣбъ, пуска́я скотъ на лу́гъ и́ли на па́шню; || откармливать (*скотъ*). || * **Wypasać się, Wypaść się**, растолстѣть, разжире́ть, разъѣда́ться, разъѣ́сться.

Wypaśdź, *см.* **Wypadzić**.

Wypasły, откóрмленный, тýчный, растолстѣвшій, разжирѣвшій.

Wypaszenie, -nia, *ср.* потрáва. **Wypaszenie cudzego zboża**, потрáва чужáго хлѣба.

Wypatreszyć, вы́потрошить.

Wypatrywać, Wypatrzyć, Wypatrzeć, высмáтривать, вы́смотрѣть, подсмáтривать, подсмотрѣть, подстерегáть, подстерéчь, выжидáть, вы́ждать, подмѣчáть, подмѣтить. **Wypatrywać czas, okazją do czego**, выжидáть врéмя, слýчай для чегó-либо. **Złodzieje wypatrują przechodzących**, вóры подстерегáютъ прохóжихъ. **Dobrą dla córki wypatrzył partją**, вы́бралъ для дóчери хорóшую пáртію. || **Wypatrzyć oczy**, притупи́ть глазá, зрѣ́ніе.

Wypchać, Wypchnąć, *см.* **Wypychać**.

Wypędzać, Wypędzić, выгоня́ть, вы́гнать.

Wypełniać, Wypełnić, выполня́ть, вы́полнить, исполня́ть, испóлнить, исправля́ть, испрáвить; || наполня́ть, напóлнить, набигáть, наби́ть. || **Wypełniać się, Wypełnić się**, выполня́ться, вы́полниться, исполня́ться, испóлниться; || наполня́ться, напóлниться.

Wypełnianie, Wypełnienie, -nia, *ср.* выполнéніе, исполнéніе, исправлéніе; || наполнéніе, доливáніе (*бóчки*).

Wypełty, вы́полотый, *см.* **Wypielać**.

Wypełzać, Wypełznąć, выпáлзывать, выползáть, вы́ползти, вы́ползть; || линя́ть, полиня́ть (*о крáскахъ*).

Wyperswadować, отсовѣтовать, уговори́ть, преклони́ть, убѣди́ть, увѣ́рить. **Nikt mi tego nie wyperswaduje**, меня́ никтó не убѣди́тъ въ э́томъ. **Wyperswadować sobie co**, разувѣ́риться, разубѣди́ться въ чёмъ либо, раздумáть, перемѣни́ть мысль.

Wypiastować, вы́няньчить.

Wypieczony, вы́печенный.

Wypiekać, Wypiec, выпекáть, вы́печь.

Wypielać, Wypiełać, Wypiewać, Wypleć, Wyplewić, Wyplewywać, Wypieliwać, выпáлывать, вы́полоть; || * **Wypleć**, искорени́ть, истреби́ть, изглáдить.

Wypielęgnować, возрости́ть, воспитáть, вы́няньчить.

Wypiełki, -ów, *мн.* вы́полотыя трáвы.

Wypieniać, доби́ться чегó-либо чрезъ сутя́жничество.

Wypienić, Wypieniać, снимáть, снять пѣну; || вы́бросить нá берегъ (*о мóрѣ*). || **Wypienić się**, перестáть пѣ́ниться.

Wypierać, Wyprać, выстирывать, вы́стирать (*бѣлье*).

Wypierać, Wyprzeć, выпирáть, вы́переть, вытѣсня́ть, вы́тѣснить, вытáлкивать, вы́толкать; || вы́жимать, вы́жать. || **Wypierać się, Wyprzeć się (czego)**, отрицáть, отрекáться, отрéчься, отпирáться, отперéться; || отвергáть, отвéргнуть; || отступáться, отступи́ться, откáзываться, отказáться.

Wypieranie, -nia, *ср.* вытáскиваніе, вытѣснéніе; || выжимáніе. *Горн.* **Wypieranie szerzyzn, kasztowanie**, облецóвое крѣплéніе, облецóвыя полáти, *см.* **Szerzyzna**, *Горн.* || **Wypieranie się**, отрицáніе, отречéніе, запирáтельство.

Wypierzać, Wypierzyć, ощи́пывать, ощипáть, выдёргивать пéрья (*у птицы*); || * ощи́пывать, обирáть когó. || **Wypierzać się, Wypierzyć się**, линя́ть, вы́линять, потеря́ть пéрья.

Wypieścić, вы́холить, воспитáть въ нѣгѣ, разнѣ́жить; || привáдить, приручи́ть (*о птицахъ*).

Wypieszczony, разнѣ́женный, избáлованный.

Wypiętnować, заклейми́ть, затавря́ть, вы́жечь, намѣ́тить тавро́ (*у волá*); || напечатлѣ́ть, оття́снуть.

Wypiętnowanie, -nia, *ср.* заклеймéніе; || проéкція, начертáніе (*въ перспективной живопис.*).

Wypięty, вы́пяченный, *см.* **Wypinać**.

Wypijać, Wypić, выпивáть, вы́пить.

Wypiłować, вы́пилить, спили́ть.

Wypinać, Wypiąć, выпя́чивать, вы́пятить, выставля́ть, вы́ставить.

Wypis, -u, *м.* вы́писка, извлечéніе; || *Юрид.* вы́пись, кóпія. **Wypis z dziennika meklera**, мáклерская запи́ска. || **Wypisy (szkolne)**, *мн.* хрестомáтія, отбóрныя сочи́ненія.

Wypisne, -ego, *ср.* плáта за вы́пись, вы́писку, кóпію.

Wypisny, Wypisowy, выписнóй.

Wypisywać, Wypisać, выпи́сывать, вы́писать, опи́сывать, описáть; || спи́сывать (*мѣсто изъ книги или статью*); || составля́ть вы́писки изъ дѣлъ; || выпи́сывать, дѣ́лать извлечéнія изъ сочинéній, вы́писать содержáніе (*книги или дѣла*); || * исключáть, исключи́ть; || излагáть, изложи́ть на письмѣ́, написáть; || **Wypisać z dziedzictwa**, лиши́ть наслѣ́дства. **Wypisać wszystkiemi literami**, вы́ставить прóписью. || **Wypisać atrament, papier**, исписáть черни́ла, бумáгу. || **Wypisywać się, Wypisać się**, выпи́сываться, вы́писаться, исключáться изъ какóго-либо состоя́нія по сóбственному желáнію; || **Wypisać się**, подрóбно, обстоя́тельно расписáть, описáть, расписáться.

Wypisywanie, -nia, *ср.* вы́писка, выпи́сываніе, написáніе, извлечéніе.

Wypłacać, Wypłacić, плати́ть, выплáчивать, вы́платить, заплати́ть, уплáчивать, уплати́ть, очищáть отъ долгóвъ, выкупáть. **Wypłacić dług**, уплати́ть долгъ. **Wypłacać fundusz**, отпускáть сýмму, дéньги.

Wypłacalność, -ści, *ж.* состоя́тельность.

Wypłakać, вы́плакать.

Wyplantowanie, -nia, *ср.* выпланированіе.

Wypłaszać, Wypłoszyć, выпу́гивать, вы́пугнуть, спу́гивать, спугну́ть.

Wypłata, -y, *ж.* пла́та, упла́та, распла́та, вы́плата, платёжъ; || **Wypłata z podstawieniem,** подло́гъ, *Юрид.* платёжъ соединённый со вступле́ніемъ въ права́ кредито́ра, *см.* **Subrogacja. Wypłata dożywotnia,** пожи́зненная ре́нта.

Wyplatać, Wyplość (czém), переплета́ть, перепле́сть, вплета́ть, вплесть; || плести́, сплета́ть, сплесть; || * **Wypleść, Wygadać co,** напле́сть мно́го пустяко́въ, вы́болтать. || **Wyplatać się, Wypleść się,** выпу́тываться, вы́путаться (*изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ*).

Wypłatać, распласта́ть (*ры́бу*); || * **Wypłatać komu grzbiet,** отваля́ть кого́ по спинѣ́; || * **Wypłatać komu figla,** подшути́ть надъ кѣмъ-либо, съигра́ть съ кѣмъ-либо шу́тку, сдѣ́лать кому́ что́-либо непрія́тное.

Wyplątywać, Wyplątać, распу́тывать, распу́тать, выпу́тывать, вы́путать. || **Wyplątać się (z czego),** развяза́ться, раздѣ́латься (*съ чѣмъ*), отдѣ́латься, изба́виться (*отъ чего́*), выкара́бкаться (*изъ подъ чего́*), освободи́ться (*отъ чего́*).

Wypławiać, Wypławić, выпла́вливать, выплавля́ть, вы́плавить, очища́ть, очи́стить (*мета́ллы*); || мыть, вымыва́ть, вы́мыть; || купа́ть, вы́купать (*ло́шадь*); || полоска́ть (*въ рѣкѣ*). || **Wypławiać się,** выплавля́ться (*о мета́ллахъ*); || * выходи́ть изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ, вы́дти сухи́мъ изъ воды́.

Wypławny, плави́льный.

Wypleć, *см.* **Wypielać.**

Wypleniać, Wyplenić, истребля́ть, истреби́ть, искореня́ть, искорени́ть, уничтожа́ть, уничто́жить.

Wypleść, *см.* **Wyplatać.**

Wyplewić, *см.* **Wypielać.**

Wyplewienie, -nia, *ср.* выпа́лываніе, вырыва́ніе травы́; || истребле́ніе, искорене́ніе.

Wypłókać, *см.* **Płókać.**

Wypłomieniać (*Стар.* **Wypłoniać**), **Wypłomienić, Wypłonąć,** выбра́сывать, вы́бросить пла́мя; || **Wypłomienić** (*Стар.* **Wypłonić**), вы́жечь.

Wypłoniać, Wypłaniać, Wypłonić, опустоша́ть, опустоши́ть; || истоща́ть, истощи́ть па́шню, выпа́хивать, вы́пахать се́млю.

Wypłonieć, истощи́ться, обезпло́дѣть, сдѣ́латься безпло́днымъ.

Wypłoszyć, *см.* **Wypłaszać.**

Wypłowieć, *см.* **Płowieć.**

Wypluwać, Wypluć, Wyplunąć, выплёвывать, вы́плевать, вы́плюнуть.

Wypływ, -u, *м.* истече́ніе, излія́ніе, вытека́ніе, стокъ.

Wypływać, Wypłynąć, выплыва́ть, вы́плынуть, всплыва́ть, всплыть; || вытека́ть вы́течь; || * я́вствовать, слѣ́довать. **Rzeka wypływa z jeziora,** рѣка́ вытека́етъ изъ о́зера. **Z tego wszystkiego wypływa,** изъ всего́ э́того слѣ́дуетъ, я́вствуетъ. || **Wypływać się,** напла́ваться, мно́го пла́вать.

Wypocić, испа́рить, вы́парить, вы́гнать вла́жность пара́ми; || вы́гнать по́томъ, пропотѣ́ть. || **Wypocić się, Wypotnieć,** выпотѣ́ть, пропотѣ́ть; || испа́риться, вы́париться.

Wypocina, -y, *ж.* *Мед.* потѣ́ніе, пропотѣ́ніе.

Wypoczęty, отдохну́вшій, опочи́вшій.

Wypoczynek, -nku, *м.* поко́й, о́тдыхъ, отдохнове́ніе.

Wypoczywać, Wypocząć, отдыха́ть, отдохну́ть, поко́иться, успоко́иться, опочива́ть, почива́ть, опочи́ть.

Wypoczywanie, Wypocznienie, -nia, Wypocznięcie, -cia, *ср.* отдохнове́ніе, успокое́ніе.

Wypogadzać, Wypogodzić, проясня́ть, проясни́ть, прочища́ть, прочи́стить; || * развеселя́ть, развесели́ть. **Wypogodzony i wspaniały umysł,** свѣ́тлый и возвы́шенный умъ. **Wypogodzić twarz, czoło,** разъясни́ть лицо́, чело́, повеселѣ́ть. || **Wypogadzać się, Wypogodzić się,** выве́дриваться, вы́ведриться, проясня́ться, проясни́ться, прочища́ться, прочи́ститься (*о нёбѣ*). *Безл.* **Wypogodziło się,** не́бо прояснилась, *Безл.* разгуля́лось.

Wypokutować (za co), искупи́ть, загла́дить, очи́стить (*грѣхи́*), принести́ покая́ніе (*въ своихъ грѣха́хъ*).

Wypolerować, отполирова́ть, отшлифова́ть, вы́лощить, навести́ лоскъ.

Wypomnienie, -nia, *ср.* напомина́ніе, замѣча́ніе.

Wyporek, -rku, *м.* отпо́рокъ, вы́поротіе; || *Хир.* це́сарское сѣче́ніе; || *Хир.* **Wyporek, Wyprótek,** младе́нецъ, извлечённый посре́дствомъ це́сарскаго сѣче́нія; || *Сравн.* вы́поротокъ, живо́тное, вы́поротое изъ брю́ха са́мки. || **Wyporki,** *мн.* распу́щенныя ни́тки (*чулка́*); || *см.* **Trysła.**

Wyporządzać, Wyporządzić, приготовля́ть, пригото́вить, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устро́ивать, устро́ить, прибира́ть, прибра́ть.

Wyposażać, Wyposażyć, дава́ть, дать прида́ное (*за до́черью*); || одаря́ть, надѣля́ть.

Wyposażenie, -nia, *ср.* назначе́ніе прида́наго, ча́сти имѣ́нія, надѣле́ніе; || одаре́ніе.

Wypościć się, испости́ться, исхуда́ть отъ поще́нія.

Wypotnieć, *см.* **Wypocić.**

Wypotrzebować, издержа́ть, израсхо́довать, истра́тить.

Wypowiadać, Wypowiedzieć, разска́зывать, разсказа́ть, повѣ́ствовать, повѣ-

дать; || выскáзывать, вы́сказать; || провозглашáть, провозгласи́ть, провозвѣщáть, провозвѣсти́ть; || **Wypowiedzieć komu mieszkanie**, отказáть комý въ наймѣ квартúры; || **Wypowiedzieć przyjaźń komu**, разорвáть дрýжбу съ кѣмъ. **Wypowiedzieć komu służbę**, отойдти́ отъ когó, отказáться отъ слýжбы; || **Wypowiedzieć wojnę**, объяви́ть войнý. || **Wypowiedzieć się**, исповѣдаться, вы́сказаться.

Wypowiadanie, Wypowiedzenie, -nia, *ср.* разскáзъ, повѣствовáніе; || провозглáшеніе, объявлéніе; || **Wypowiedzenie mieszkania**, откáзъ въ наймѣ квартúры; || **Wypowiedzenie wojny**, объявлéніе войны́.

Wypowiedź, *см.* **Wypowiadanie.**

Wypowiedzenie, -nia, *ср.*, *см.* **Wypowiadanie.**

Wypożyczać, Wypożyczyć, давáть, дать въ долгъ, взаймы́, ссужáть, ссуди́ть, одолжи́ть.

Wypożyczający, -ego, *м.* заимодáвецъ, ссýдчикъ, ссужáющій.

Wypożyczenie, -nia, *ср.* заёмъ, заи́мствованіе.

Wypożyczka, -i, *ж.* ссýда, ссужéніе; || заёмъ; || вперёдъ дáнныя дéньги.

Wypożyczony, заимообрáзный, взя́тый и́ли дáнный въ ви́дѣ займá.

Wyprać, *см.* **Wypierać.**

Wypracowanie, -nia, *ср.* вы́работка, обрабóтка, отдѣ́лка; || трудъ, упражнéніе.

Wypracowywać, Wypracować, вырабóтывать, вы́работать, зарабóтывать, зарабóтать; || обрабóтывать, обрабóтать, отдѣ́лывать, отдѣ́лать, усовершáть, усовершéнствовать, окáнчивать, окóнчить совершéнно. **Wypracować dzieło jakie**, написáть, совершéнно окóнчить какóе-либо сочинéніе.

Wypraktykować, пріобрѣ́сть чтó-либо прóисками, проны́рствомъ, вы́манить.

Wyprasować, *см.* **Prasować.**

Wypraszać, Wyprosić, выпрáшивать, вы́просить, испрáшивать, испроси́ть; || **Wyprosić kogo zkąd**, вы́гнать, вы́проводить когó, указáть комý двéри. || **Wyprosić się**, вы́проситься, отпроси́ться, испроси́ть себѣ́ дозволéніе на отлýчку; || избáвиться отъ чегó либо прóсьбою.

Wyprawa, -y, *ж.* истолковáніе, объяснéніе, оправдáніе; || **Wyprawa ściany wapnem**, штукатýрка, обмáзка; || **Wyprawa skóry**, вы́дѣлка кóжи; || **Wyprawa dokąd**, отпрáвка, óтпускъ, вы́сылка, посы́лка; || **Wyprawa posła**, отправлéніе послáнника; || **Wyprawa wojenna**, похóдъ, экспедúція, кампáнія; || **Wyprawa córki, przywianek**, придáтокъ къ придáному, имýщество давáемое дочерямъ сверхъ придáнаго, состоя́щее изъ бѣлья́, плáтья, домáшней ýтвари, посýды.

Wyprawiać, Wyprawić, разскáзывать, разсказáть; || изъясня́ть, изъясни́ть, истолкóвывать, истолковáть; || **Wyprawić ścianę**, оштукатýрить стѣ́ну; || **Wyprawić plamę**, вы́весть пятнó; || **Wyprawić kruszec**, очи́стить метáллъ посрéдствомъ плáвки; || **Wyprawić skórę**, вы́дѣлать кóжу; || **Wyprawować konia**, выѣзжáть лóшадь; || **Wyprawić sztukę**, подшути́ть, вы́кинуть комý штýку; || **Wyprawić wesele**, сыгрáть свáдьбу, отпрáвить свáдебный обря́дъ и пи́ршество; || **Wyprawić ucztę**, устрóить пиръ; || **Wyprawić poselstwo**, отпрáвить посóльство; || **Wyprawić córkę**, снабди́ть дочь всѣмъ нýжнымъ сверхъ придáнаго, *см.* **Wyprawa**; || **Wyprawić rybę**, вы́потрошить ры́бу; || **Wyprawić z więzienia**, освободи́ть изъ тюрьмы́. || **Wyprawiać się**, объясня́ться; || опрáвдываться; || освобождáться, вывёртываться; || избѣгáть; || отправля́ться.

Wyprawność, -ści, *ж.* бѣ́глость, провéрство, лóвкость, ги́бкость. **Wyprawność języka**, ги́бкость языкá, бѣ́глость въ рѣчáхъ.

Wyprawny, приготóвленный, вы́дѣланный, вы́работанный; || оштукатýренный; || вы́потрошенный (*о животномъ*); || провóрный, лóвкій, искýсный; || бѣ́глый, ги́бкій; || говорли́вый; || дорóжный употребля́емый въ дорóгѣ; || похóдный, находя́щійся въ похóдѣ.

Wyprawować, отгягáть, отня́ть у другáго чтó-либо посредствомъ тя́жбы.

Wyprażać, Wyprażyć, выжáривать, вы́жарить.

Wyprężać, Wyprężyć, напрýживать, напрýжить, напрягáть, напря́чь, натя́гивать, натянýть.

Wyprężenie, -nia, *ср.* напряжéніе.

Wyprężony, напряжённый.

Wypróbować, испрóбовать, испытáть; || отвѣ́дать.

Wyprobowanie, -nia, *ср.* испытáніе, прóба.

Wyprobowany, испы́танный, искушённый, извѣ́данный.

Wypróć, *см.* **Wyparać.**

Wypróchlizna, -y, *ж.* дуплó.

Wypróchnieć, сгнить, истлѣ́ть.

Wypromowować, покрови́тельствовать, вы́вести когó въ лю́ди, достáвить комý вы́сшее мѣ́сто. || **Wypromowować się**, возвы́ситься, вы́дти въ лю́ди.

Wyprorokować, предсказáть.

Wyprosić, *см.* **Wypraszać.**

Wyprostować, Wyprostować się, *см.* **Prostować.**

Wyprótek, *см.* **Wyporek.**

Wyprowadzać, Wyprowadzić, выводи́ть, вы́вести, выпровáживать, выпроводи́ть; || провожáть, проводи́ть; || **Wyprowadzać kogo**, переноси́ть, перевози́ть чьи́-либо пожи́тки; || **Wyprowadzić z rozumu, z głowy**, свести́ съ умá, вскружи́ть комý гóлову; || **Wyprowadzić mur**, вы́вести кáменную стѣ́ну; || **Wyprowadzić kogo z błę-**

du, вы́вести кого́ изъ заблужде́нія; || **Wyprowadzić kogo z pokoju**, проводи́ть, провести́ кого́ изъ ко́мнаты; || * **Wyprowadzić kogo w pole**, надува́ть, одура́чить, провести́ за́ нось. || **Wyprowadzać się, Wyprowadzić się**, переѣзжа́ть, переѣхать, перебра́ться (*въ другой домъ, на другую квартиру*); || провожа́ться, быть провожа́ему.

Wyprowadzenie, -nia, Wyprowadzenie się, -nia się, *ср.* перехо́дъ изъ одного́ ме́ста въ другое́, перебо́рка, переѣздка, перено́ска, перенесе́ніе; || провожа́ніе, про́воды.

Wypróżniać, Wypróżnić, опора́жнивать, опорожни́ть, опра́стывать, опростать; || выбира́ться, выбраться, очища́ть, очистить; || **Wypróżniać się**, опора́жниваться, опра́стываться; || испражня́ться; || осуша́ться, очища́ться, осуши́ть, осушить, вышива́ть, вы́шить, расшива́ть, расши́ть. **Wypróżnić beczkę**, опорожни́ть, опростать бо́чку. **Wypróżnić kielich**, осуши́ть, вы́пить рю́мку. **Wypróżnić butelkę wina**, расши́ть буты́лку вина́.

Wypróżnianie, Wypróżnienie, -nia, *ср.* опора́живаніе, опра́стываніе; || осуше́ніе, очище́ніе; || испражне́ніе; || *Горн.* **Wypróżnianie kibli**, вы́грузка.

Wypryskać, Wyprysnąć, выпры́скивать, вы́прыснуть, выбры́гивать, вы́брызнуть.

Wyprządz, *см.* **Wyprzęgać**.

Wyprząść, вы́прясть.

Wyprzątać, Wyprzątnąć, убира́ть, убра́ть, очища́ть, очи́стить, опроста́ть, выноси́ть, вы́нести.

Wyprzątanie, Wyprzątnienie, -nia, *ср.* убира́ніе, очище́ніе, опроста́ніе.

Wyprzeć, Wyprzeć się, *см.* **Wyplerać**.

Wyprzedawać, Wyprzedać, распрода́вать, распрода́ть. || **Wyprzedawać się, Wyprzedać się**, распрода́ваться, распрода́ться.

Wyprzedaż, -y, *ж.* распрода́жа.

Wyprzedzać, Wyprzedzić, опере́живать, опереди́ть, обгоня́ть, обогна́ть; || упрежда́ть, упреди́ть; || предупрежда́ть, предупреди́ть; || предше́ствовать; || превыша́ть, превосходи́ть (*кого́-либо въ чёмъ*).

Wyprzęgać, Wyprządz, выпряга́ть, вы́прячь, откла́дывать, отложи́ть (*запря́женную ло́шадь*).

Wyprzysięgać, Wyprzysiądz, Wyprzysiądz się, кля́сться, покля́сться, подтверждать, подтверди́ть присяго́ю своё домога́тельство, добиться чего́ подъ присяго́ю. || **Wyprzysięgać się, Wyprzysiądz się**, отрека́ться, отре́чься подъ присяго́ю; || дать себя́ присяго́ю, отклони́ть отъ себя́ отве́тственность и́ли подозре́ніе въ винове́нін; || **Wyprzysiądz się z długu**, отде́латься отъ до́лга; || **Wyprzysięgać się religji**, отступа́ться, отступи́ться. **Wyprzysięgać się religji**, отступа́ться отъ ве́ры.

Wypsnąć się, вы́рваться, вы́скользнуть, ускользну́ть. **Jakoś mi się wypsnęło, że masz zamiar dom sprzedać**, у меня́ какъ-то вы́рвалось сло́во и́ли сорвало́сь съ языка́, что ты намѣренъ прода́ть домъ.

Wypsować, Wypsuć, перепо́ртить. || **Wypsować się**, перепо́ртиться.

Wypucować, вы́чистить, гла́дко вы́тереть; || выхолить, содержа́ть въ чистотѣ; || *Прост.* разбрани́ть, намы́лить кому́ го́лову; || *Прост.* набить, напи́чкать бры́хо.

Wypuczeć, Wypuczyć, выпу́чивать, вы́пучить, выпя́ливать, вы́пялить.

Wypuczniеć, вздуться, вспу́хнуть.

Wypuczyć, *см.* **Wypuczać**.

Wypudrować, напу́дрить.

Wypukać, Wypuknąć, Wypukać się, Wypuknąć się, надрыва́ться, надорва́ться, надса́живаться, надсади́ться (*о ло́шади*), *см.* **Wypuklina**; || выпу́пливаться, вы́пучиться, выпя́ливаться, вы́пялиться, выпу́чиваться, вы́пучиться; || распуска́ться, распусти́ться, пуска́ть, пусти́ть по́чки, распу́киваться, развёртываться (*о по́чкахъ, о ли́стьяхъ*), || *см.* **Wypukiwać**.

Wypukanie, -nia, *ср.* вы́тіе, раздо́тіе, распуха́ніе; || распу́киваніе, распуска́ніе (*по́чекъ, ли́стьевъ*); || стуча́ніе (*въ дверь*), вызыва́ніе посре́дствомъ стуча́нія.

Wypukiwać, Wypukać, вызыва́ть кого́ стуча́ніемъ, стуча́ться въ дверь. || *Мед.* посту́кивать.

Wypuklina, -y, *ж.* *Хир.* гры́жа, кила́; || *см.* **Wypukłość**.

Wypukło, Wypukle, вы́пукло, съ вы́пуклостію.

Wypukłość, -ści, *ж.* вы́пуклость, вы́пуклина.

Wypukły, вы́пуклый. **Wypukła robota, rznięcie wypukłe**, вы́пуклая рѣзьба. **Zwierciadło wypukłe**, вы́пуклое зе́ркало. *Мат.* **Kąt wypukły**, вне́шній у́голъ. *Мед.* **Wypukły, -ego**, *м.* кила́къ, имѣющій килу́.

Wypuścić, *см.* **Wypuszczać**.

Wypust, -u, *м.* про́пускъ, опуще́ніе, вы́пущеніе; || исхо́дъ, выходъ, вы́ступъ; || вы́гонъ, пастбище, па́жить.

Wypustek, -stku, *м.* *Архит.* вы́ставка, вы́пускъ, вы́ступъ, усту́пъ; || *Стар.* отро́стокъ, побѣгъ на стволѣ дерева; || кантъ, вы́пушка (*у платья*).

Wypustka, -i, *ж.* кантъ, вы́пушка, *см.* **Wypustek**.

Wypustoszyć, опустоши́ть, истреби́ть.

Wypuszczać, Wypuścić, выпуска́ть, вы́пустить; || пуска́ть, пусти́ть на во́лю, дать во́лю, свободу; || **Wypuścić żołnierzy ze służby**, распусти́ть солда́тъ, уво́лить изъ слу́жбы; || **Wypuścić syna z ojowskiéj władzy**, освободи́ть сы́на изъ-подъ оте́ческой вла́сти, объяви́ть совершеннолѣ́тнимъ; || **Wypuścić ducha**, испусти́ть духъ, скончаться, умере́ть; || **Wypuścić koniowi**, опусти́ть поводья у ло́шади,

дать ей во́лю; || **Wypuścić strzałę**, спусти́ть стрѣлу́ изъ лу́ка; || **Wypuścić komu co w dzierżawę**, отда́ть что́ на о́ткупъ, въ содержа́ніе; || **Wypuszczać w najem**, отдава́ть въ наймы́, въ наёмъ; || **Wypuszczać co w pisaniu**, пропусти́ть что́-либо на письмѣ, вы́пустить что́-либо.

Wypuszczanie, Wypuszczenie, -nia, *ср.* выпуска́ніе, выпуще́ніе, вы́пускъ, освобожде́ніе; || **Wypuszczenie ze służby**, отста́вка, увольне́ніе, о́тпускъ изъ слу́жбы; || **Wypuszczenie z prawa**, оправда́ніе обвиня́емаго.

Wypychać, Wypchać, набива́ть, набить (*шерстью, во́лосомъ, соло́мою и т. п.*).

Wypychać, Wypchnąć, выпи́хивать, вы́пихнуть, выта́лкивать, вы́толкнуть.

Wypytlewać, просѣять сквозь решето́ (*муку*).

Wypytywać, Wypytać, Wypytywać się, Wypytać się, распра́шивать, распроси́ть, выспра́шивать, вы́спросить, допра́шивать, допросить.

Wypytywacz, Wypytasz, -a, *м.* допро́счикъ; || лазу́тчикъ.

Wypytywanie, -nia, *ср.* распра́шиваніе, выспра́шиваніе, допра́шиваніе, допро́съ, вывѣдываніе.

Wyrąb, -ębu, *м.* ру́бка (*лѣса*); || просѣка (*въ лѣсу*); || вы́рубъ, вы́рубка, зару́бка, вы́емка.

Wyrabiać, Wyrobić, выдѣлывать, вы́дѣлать, выраба́тывать, вы́работать, обраба́тывать, обрабо́тать, производи́ть, произвести́. **Wyrabiać rylcem, dłótem**, рѣзать на мѣдн. гравирова́ть, чека́нить. высѣка́ть, ваять. **Wyrabiać płótno**, выдѣлывать полотно́. **Wyrobić dół**, выкопать, прорыть я́му. **Wyrobić drogę**, проложи́ть доро́гу. **Wyrobić skórę**, вы́дѣлать ко́жу. * **Wyrabiać figle**, прока́зничать, шали́ть. **Pracą sobie wyrabiać**, зарабо́тывать трудо́мъ. **Wyrobić komu miejsce**, доста́вить кому́ мѣсто, исходата́йствовать; || **Wyrabiać, Wyrobić**, броди́ть, переброди́ть (*о напи́ткахъ*).

Wyrąbywać, Wyrębywać, Wyrębować, Wyrąbać, Wyrębić, Wyrąbnąć, вырубать, вырубить; || рубить саблею, изрубить; || **Wyrąbać siekierę**, выщербить, вызубрить топо́ръ; || **Wyrąbać się**, прорубаться, пробива́ться.

Wyrachować, разсчита́ть, вы́числить.

Wyradlić, вы́пахать.

Wyradzać, Wyrodzić, порожда́ть, породи́ть, производи́ть, произвести́ на свѣтъ. || **Wyradzać się, Wyrodzić się**, истощаться, истощи́ться (*о землѣ*); || вырождаться, вы́родиться, мо́ртиться, испо́ртиться; || * мельча́ть, измельча́ть.

Wyrajać, Wyraić, высва́тывать, высва́тать; || **Wyrajać się**, выходи́ть за́мужъ.

Wyrastać, Wyrosnąć, Wyrość, вырасти́ть, вы́расти; || произрасти́ть, произраста́ть (*о растѣніяхъ*), *см.* **Rość**.

Wyraszczać, Wyrościć, выра́щивать, выраща́ть, вы́растить.

Wyratować, спасти́, избавить отъ опа́сности и́ли бѣды́.

Wyraz, -u, *м.* сло́во, рече́ніе, те́рминъ; || выраже́ніе, изліяніе, проявленіе, изъявле́ніе. **Wyraz wdzięczności**, изъявле́ніе благода́рности. **Smutny wyraz twarzy**, печа́льное выраже́ніе лица́. **Wyraz wzniosłych uczuć**, проявле́ніе, изліяніе возвышенныхъ чувствъ. **Wyrazami napisać**, прописью.

Wyrażać, Wyrazić, выража́ть, вы́разить, выска́зывать, вы́сказать, изъявля́ть, изъяви́ть, изобража́ть, изобрази́ть, объясня́ть, объясни́ть, обнаружи́вать, обнару́жить; || **wyrażać, wyrazić**, означа́ть, означи́ть; || произноси́ть, произнести́. **Wyrazić swoje obawy**, вы́разить, вы́сказать свои́ опасе́нія. **Trzeba wyrazić dzień**, ну́жно означи́ть день. **Potrzeba to w kontrakcie wyrazić**, э́то на́добно вы́разить, объясни́ть въ контра́ктѣ. **Wyrażać słowa dobrze**, хорошо́ произноси́ть, выгова́ривать слова́; || **Wyrażać się, Wyrazić się**, выража́ться, вы́разиться, изъясня́ться, изъясни́ться, выска́зываться, вы́сказаться.

Wyrażanie, Wyrażenie, -nia, *ср.* выраже́ніе, изъявле́ніе, проявле́ніе; || рече́ніе; || означе́ніе, указа́ніе. **Bez wyrażenia dnia, roku**, безъ означе́нія дня и́ли числа́, го́да.

Wyraźnie, выразительно, са́мо, вразуми́тельно, вня́тно, я́вственно.

Wyraźność, -ści, *ж.* выразительность, вразуми́тельность, вня́тность, я́сность, то́чность, опредѣлённость, опредѣлительность.

Wyraźny, выразительный, вразуми́тельный, вня́тный, я́сный, я́вственный, то́чный, опредѣлённый.

Wyraźnie, wyraźnie, выразительно, вразуми́тельно, вня́тно, я́сно, то́чно, опредѣлённо; || очеви́дно, я́вно; || про́писью, т. е. слова́ми, а не ци́фрами. **Odebrano rub. sto 100 (wyraźnie: sto)**, получе́но 100 р. с. (про́писью: сто).

Wyraźny, *см.* **Wyraźny**.

Wyrąb, -u, *м.* поруба́.

Wyrębywać, *см.* **Wyrąbywać**.

Wyrębne, -ego, *ср.* пла́та за порубку (*лѣса*).

Wyrębnie, вня́тно, выразительно.

Wyręczać, Wyręczyć, выручать, выручить; * избавля́ть, изба́вить; || заменя́ть, замѣня́ть, замѣща́ть, замѣсти́ть, принима́ть, приня́ть на себя́, наступа́ть, наступи́ть (*мѣсто, до́лжность*); || **Wyręczać się, Wyręczyć się**, замѣня́ть другъ друга; **Wyręczać się kim**, назнача́ть другого вмѣсто себя́ и́ли посыла́ть вмѣсто себя́ кого́-либо.

Wyręczenie, -nia, *ср.* выруча́ніе, вы́ручка; || замѣще́ніе, замѣне́ніе, замѣна, заступле́ніе, занятіе чьего́-либо мѣста.

Wyręczyciel, -a, *м.* заступа́ющій, замѣня́ющій чьё-либо мѣсто.

Wyręczycielka, -i, *ж.* заступа́ющая, замѣня́ющая чьё-либо мѣсто.

Wyrgnąć, *см.* **Wyrywać**.

Wyrko, -a, *ср. Прост.* простая крестья́нская крова́ть изъ досо́къ, на́ры.

Wyrób, **Wyróbek**, -obu, *м.* произведе́ніе, проду́кты; || вы́работка, вы́дѣлка, фабрика́ція; || твореніе, произведе́ніе (*искусства*); || **Wyrób wódki**, винокуре́ніе. **Wyrób napojów**, вы́дѣлка питей.

Wyrobek, -bku, *м.* пріобрѣте́ніе, ба́рышъ, при́быль, вы́года; || со́бина, накопленное, сбереженное имущество, благопріобрѣтенная со́бственность.

Wyrobić, *см.* **Wyrabiać**.

Wyrobienie, -nia, *ср.* отдѣлка, обрабо́тка, вы́работка; || *Горн.* **Wyrobienie pokładu**, разрабо́тка мѣсторожде́ній. **Wyrobienie warstw**, разрабо́тка пласто́въ. **Wyrobienie składów piętrowych**, разрабо́тка што́ковъ, што́квёрковъ.

Wyrobiony, отдѣланный, обрабо́танный; || вы́работанный.

Wyrobisko, -a, *ср.* вы́дѣлка; || *Горн.* раско́пка. **Wyrobisko, pole wyrobione**, закла́дка, тупоконе́чащій рудни́къ.

Wyrobkowy, рабо́чій.

Wyrobnica, -y, **Wyrobniczka**, -i, *ж.* подёнщица, рабо́тница.

Wyrobnictwo, -a, *ср.* подёнщина, подённая работа изъ пла́ты.

Wyrobniczy, надѣльный.

Wyrobnik, -a, *м.* подёнщикъ, рабо́тникъ.

Wyrocznia, -ni, *ж.* ора́кулъ; || прорица́ніе, проро́чество; || изреченіе, приговоръ. **Głos powszechny ludu najczęściej jest wyrocznią prawdy**, гласъ наро́да гласъ Бо́жій.

Wyrocznica, -y, *ж.* прорица́лище, ка́пище, гдѣ языческіе жрецы дава́ли отве́ты и дѣлали предсказа́нія.

Wyroczny, рокова́й, предопредѣлённый, злополу́чный, гибельный.

Wyroczyć, рѣша́ть, приговаривать; || прорица́ть, прорека́ть.

Wyrodek, -dka, *м.* вы́родокъ, роди́вшійся не похо́жимъ на винове́никовъ своего́ рожде́нія.

Wyrodnie, безъ схо́дства съ винове́никами своего́ рожде́нія; || * извраще́нно.

Wyrodny, вы́родочный, относя́щійся къ вы́родкамъ; || * извращённый.

Wyrodzić, **Wyrodzić się**, *см.* **Wyradzać**.

Wyrodzony, вы́родившійся; || истощённый.

Wyroić, вообража́ть, предста́вить себѣ́, вы́думать, вы́мыслить; || **Wyroić, Wyroić się**, строи́ться (*о пчёлах*); || вы́водить (*о пчёлах*).

Wyrok, -u, *м.* сентенція, приговоръ (*суда́*), рѣше́ніе, опредѣле́ніе, постановле́ніе; || **Wyrok śmierci**, сме́ртный приговоръ; || **Wyrok stanowczy**, *Юрид.* рѣше́ніе по существу́ дѣла, оконча́тельное; — **niestanowczy**, опредѣленіе ча́стное; — **przygotowawczy**, рѣше́ніе предвари́тельное; — **przedstanowczy**, опредѣле́ніе предрѣши́тельное; — **naoczny**, приговоръ состоя́вшійся въ прису́тствіи сторо́нъ; — **zaoczny**, рѣше́ніе неявочное, заочное; — **prawomocny**, рѣше́ніе вошедшее въ зако́нную си́лу; — **adjudykacyjny**, рѣше́ніе присуждающее иму́щество лицу́, купи́вшему его́ съ публи́чнаго то́рга; — **połączenie**, опредѣле́ніе о совоку́нномъ разсмотрѣніи дѣлъ; — **z rygorem tymczasowéj wykonalności wydany**, рѣше́ніе обращённое къ предвари́тельному исполне́нію; — **polubowny**, рѣше́ніе посре́дниковъ. **Zapadnięcie wyroku**, рѣше́ніе постано́вленное вслѣдствіе состоя́нія сторо́нъ. || Суждѣ́ніе, мнѣ́ніе; || рокъ, жре́бій, у́часть, предопредѣле́ніе судьбы́; || предсказа́ніе, прорица́ніе, проро́чество; || зарокъ, зарека́ніе, обѣща́ніе не дѣлать чего́-либо; || ***Wyroki boskie**, судъ Бо́жій, опредѣле́ніе Всевы́шняго. || *** Wisi to na wyroku**, э́то ещё не рѣшено́.

Wyrokować (o czém), рѣша́ть, дѣлать приговоръ, суди́ть, присуждать.

Wyrokowanie, -nia, *ср.* постановле́ніе рѣше́нія.

Wyrokowy, рѣши́тельный, приговорный, содержа́щій въ себѣ́ рѣше́ніе, приговоръ (*суда́*); || роковой; || предсказа́тельный, прорица́тельный.

Wyroś, -nia, *м.* ста́рая ло́шадь, кото́рая потеря́ла зу́бы, и потому́ нельзя́ узна́ть ея́ лѣтъ.

Wyroślać, **Wyrosłać**, *см.* **Wyrastać**.

Wyrośl, -i, **Wyroślina**, -y, **Wyrośle**, -ści, *ж.* наро́стъ, ши́шка.

Wyrost, -u, *м.* выраста́ніе, нарости́ніе, || наро́стъ. **Suknia na wyrost**, простóрное по́лное пла́тье. **Wyrost na piwie**, пѣна на пи́вѣ во вре́мя броже́нія.

Wyrostek, -stku, *м.* **Wyrośl**, -y, *ж.* наро́стъ, ши́шка; || отро́стокъ, побѣгъ, о́тпрыскъ, отво́докъ, о́трасль; || **Wyrostek**, -stka, **Wyrośłek**, -łka, *м.* подро́стокъ приближа́ющійся къ надлежа́щему во́зрасту.

Wyrównywać (*Стар.* **Wyrównawać**), **Wyrównać** (*Стар.* **Wyrównić**), выра́внивать, вы́равнять, вы́ровнять; || *Стар.* дополня́ть, комплектова́ть; || **Wyrównywać, Wyrównać komu, czemu**, равня́ться, сравня́ться, ста́вить себя́ ра́внымъ (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*), уподобля́ться, уподо́биться (*кому́, чему́*); || **Wyrównywać się**, выра́вниваться, угла́живаться.

Wyrozab, -zba, *м.* выре́зубъ (*рыба*).

Wyrozumiale, снисходи́тельно, внима́тельно, ми́лостиво, кро́тко, правдиво, разсуди́тельно.

Wyrozumiałość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, снисхожде́ніе, правди́вость, кро́тость, доброта́, внима́тельность, разсуди́тельность.

Wyrozumiały, снисходи́тельный, кро́тній, ми́лостивый, внима́тельный, правди́вый, разсуди́тельный.

Wyrozumiany, поня́тный, вразуми́тельный.

Wyrozumienie, -nia, *ср.* разуме́ніе, поня́тіе, мы́слящая способность; || смыслъ, значе́ніе, содержа́ніе; || снисходи́тельность, снисхожде́ніе.

Wyrozumiewać, Wyrozumieć, понима́ть, поня́ть, разумѣ́ть, уразумѣ́ть, постига́ть, постигнуть; || **Wyrozumiewać kogo,** вывѣ́дывать, вывѣ́дать, испы́тывать, испыта́ть. **Wyrozumieć kogo,** разгада́ть. **Wyrozumieć komu,** снизойти́ къ кому́, снизойти́ къ чьи́мъ-либо ну́ждамъ, войти́ къ чьё-либо положе́ніе. **Wyrozumieć sprawę,** вни́кнуть въ дѣ́ло, внима́тельно разсмотрѣ́ть дѣ́ло.

Wyrozumować, разсуди́ть, обсуди́ть, обду́мать, подтверди́ть что́-либо доказа́тельно, истолкова́ть.

Wyrozumowany, разсуди́тельный, толко́вый, доказа́тельный.

Wyrugować, вы́тѣснить, вы́жить.

Wyruszać, Wyruchać, Wyruszyć, выдёргивать, вы́дернуть, вытаскивать, вытащить, вынима́ть, вы́нуть, извлека́ть, извле́чь, вытѣсня́ть, вы́тѣснить. **Wyruszyć kość z miejsca,** вы́вихнуть кость. **Wyruchać słup,** разшата́ть столбъ. **Wyruchać ząb,** вы́садить, вы́шибить зубъ. **Wyruszyć kogo zkąd,** вы́тѣснить, вы́турить, вы́жить, выпроводить, вы́гнать. **Wyruszyć zkąd,** дви́нуться, вы́ступить, отпра́виться. **Wojsko o świcie wyruszyło,** во́йско на разсвѣ́тѣ вы́ступило въ похо́дъ. **Wyruszyć w drogę,** отпра́виться въ доро́гу, въ путь. || **Wyruszać się,** поднима́ться, пу́читься отъ броже́нія. **Wyrusza się ciasto,** тѣ́сто поднима́ется (*на опа́рѣ*).

Wyrwa, -y, *ж.* вы́рванный клочёкъ; || впа́дина, пустота́; || * сорване́цъ, нагле́цъ.

Wyrwani, -a, *м.* рвань, желѣ́зная скоба́ съ ушка́ми, *см.* **Cybant.**

Wyrwisko, -a, *ср.* ровъ, я́ма, впа́дина, обрывъ.

Wyrybiać, Wyrybić, выла́вливать, вы́ловить ры́бу.

Wyryć, вырѣзать на мѣ́ди, награвирова́ть; || высѣ́чь (*на мраморѣ*); || извая́ть (*статую*); || * напечата́ть, запечата́ть; || вы́копать, вы́рыть.

Wyrychtować, напра́вить, навести́, нацѣли́ть.

Wyrynać, Wyrnąć, Wyrwać, *Стар.* вырва́ть, вы́нырнуть.

Wyrysować, нарисова́ть, обрисова́ть, начерта́ть.

Wyrywać, Wyrwać, вырыва́ть вырвать, выдёргивать, вы́дернуть, исторга́ть, исто́ргнуть. || **Wyrywać się, Wyrwać się,** вырыва́ться, вырваться; || вы́бѣжать, вы́скочить; || **Wyrywać się za kogo, za co,** порыва́ться, броса́ться на кого́; || **Wyrywać się z czém,** говори́ть, и́ли дѣ́йствовать необду́манно, опроме́тчиво, не впопа́дъ, некста́ти, не во́время, не у мѣ́ста. *Посл.* **Wyrwał się jak Filip z konopi,** су́нулся не въ своё дѣ́ло, опростоволо́сился, оплошалъ.

Wyrywanie, Wyrwanie, -nia, *ср.* выры́ваніе, отрыва́ніе, отдира́ніе, выдёргиваніе.

Wyrywoze, урывками, урывчиво, мѣ́стами, кой-гдѣ́, и́зрѣдка, по временамъ, вре́мя отъ вре́мени.

Wyrywek, -wka, *м.* **Wyrywka, -i,** *ж.* употребля́ется то́лько въ слѣ́дующихъ выраже́ніяхъ: **Wyrywkami, Nawyrywki,** урывками, урывчиво, въ разби́вку, по́розь, по частя́мъ.

Wyrządzać, Wyrządzić, изготовля́ть, изготовить; || изъявля́ть, изъяви́ть, ока́зывать, оказа́ть; || воздава́ть, возда́ть, отдава́ть, отда́ть; || наноси́ть, нанести́; || дѣ́лать, сдѣ́лать, причиня́ть, причини́ть. **Wyrządzić cześć komu,** отда́ть кому́ честь, изъяви́ть почте́ніе. **Wyrządzić komu szkodę,** нанести́, причини́ть кому́ вредъ. **Wyrządzić krzywdę,** нанести́ обиду.

Wyrzeczenie, -nia, *ср.* произнесе́ніе приговора, опредѣле́ніе, рѣше́ніе; || сужде́ніе, мнѣ́ніе; || **Wyrzeczenie się czego,** отрече́ніе, отступле́ніе отъ чего́; || самоотверже́ніе. || *Юрид.* **Wyrzeczenie się ważności małżeństwa,** уничтоже́ніе бра́ка.

Wyrzeczony, произнесённый; || ска́занный, высказанный; || объя́вленный. **Dłużnik, którego upadłość wyrzeczoną została,** должникъ объя́вленный несостоя́тельнымъ.

Wyrzekać, Wyrzec, Wyrzekać, изрека́ть, изре́чь, произноси́ть, произнести́; || говори́ть, сказа́ть, высказывать, высказать. **Wyrzec wyrok,** произнести́ приго́воръ. **Trudno to wyrzec słowy,** тру́дно вы́разить э́то слова́ми. || **Wyrzekać na co,** жа́ловаться, роптать на что́. || **Wyrzekać się, Wyrzec się (kogo, czego),** отрека́ться, отре́чься, отступа́ться, отступи́ться, отка́зываться, отказа́ться, отпира́ться, отпере́ться (*отъ кого́, отъ чего́*). **Wyrzec się świata,** отре́чься, отказа́ться отъ све́та. **Wyrzec się religji,** отступи́ться отъ религіи. **Wyrzec się dziedzictwa,** отказа́ться отъ насле́дства.

Wyrzekanie, -nia, *ср.* жа́лоба, ро́потъ,

ропта́ніе; || **Wyrzekanie się**, отрече́ніе (*отъ чего́*), отверже́ніе.

Wyrzezać, *см.* **Wyrzynać**.

Wyrzezek, **-zku**, *м.* отрѣ́зокъ, вы́рѣзокъ; || **Wyrzezek**, **-zka**, *см.* **Wyperek**; || *см.* **Rzezaniec**, **Trzebieniec**.

Wyrznąć, *см.* **Wyrzynać**.

Wyrznięcie, *см.* **Wyrzynanie**.

Wyrzucać, **Wyrzucić**, выбра́сывать, вы́бросить, выки́дывать, вы́кинуть, изверга́ть, изве́ргнуть. **Wyrzucać w górę**, подбра́сывать вверхъ. **Wyrzucać komu co** (**na oczy**), упрека́ть кого́ чѣмъ, укоря́ть; || *Мед.* **Wyrzucać się**, высыпа́ть, выходи́ть нару́жно (*о сы́пи*).

Wyrzut, **-u**, *м.* броса́ніе, швыря́ніе, мета́ніе, изверже́ніе; || обо́рышъ, бракъ, дрянь; || *Мед.* сыпь, нако́жная болѣ́знь; || **Wyrzuty**, *мн.* прыщи́, угри́; || упрёкъ, укори́зна, угрызе́ніе. **Wyrzuty sumienia**, угрызе́нія со́вѣсти.

Wyrzutek, **-tka**, *м.* вы́кидышъ, недоно́сокъ, вы́родокъ; || *см.* **Podrzutek**.

Wyrzutnia, **-ni**, *ж.* *Грам.* выпуще́ніе бу́квы и́ли сло́га изъ середи́ны сло́ва, опуще́ніе, выпуще́ніе (*гла́сной бу́квы*), э́ллипсъ, опуще́ніе одного́ и́ли нѣ́сколькихъ словъ.

Wyrzygać, **Wyrzygnąć**, выблёвывать, вы́блевать, рвать, вы́рвать; || изрыга́ть, изрыгну́ть, изверга́ть, изве́ргнуть.

Wyrzynać, **Wyrzezywać**, **Wyrznąć**, **Wyrzezać** (*Стар.* **Wyrzazać**), вырѣ́зывать, вы́рѣзать, отрѣ́зывать, отрѣ́зать, отруба́ть, отруби́ть; || гравирова́ть (*на мѣди́, на ста́ли*), вырѣ́зывать, высѣка́ть (*на ка́мнѣ*), ваять, изваять (ста́тую); || вырѣ́зывать, убива́ть, избива́ть, умерщля́ть, коло́ть. || **Wyrzynać ule**, вынима́ть мёдъ, вырѣ́зывать соты́ изъ у́лья. **Wyrzynać kogo**, скопи́ть, оскопи́ть, класть, холости́ть, вало́шить. || **Wyrzynać się**, **Wyrznąć się**, вырѣ́зываться, вы́рѣзаться, прорѣ́зываться, прорѣ́заться. **Zęby się wyrzynają**, прорѣ́зываются зу́бы. || тупи́ться, иступи́ться. **Wyrznął się nóż**, ножъ иступи́лся.

Wyrzynalny, вырѣзно́й.

Wyrzynanie, **-nia**, **Wyrznięcie**, **-cia**, *ср.* вырѣ́зываніе, отруба́ніе; || гравирова́ніе, вырѣ́зываніе (*на меди́, на ка́мнѣ*), рѣзьба́; || рѣзня́, избіе́ніе, умерщле́ніе.

Wyrzynki, **Wyżynki**, **-nków**, *мн.* *см.* **Wyżynki**.

Wysączać, **Wysączyć**, выцѣ́живать, вы́цѣдить, сцѣ́живать, сцѣди́ть, слива́ть, слить.

Wysada, **-y**, *ж.* *Архит.* фаса́дъ, пере́дняя, лицева́я сторона́ (*зда́нія*); || * принужде́нность, жема́нство, натя́нутость, притво́рство.

Wysadka, **-i**, *ж.* разса́да. **Wysadki**, **-ów**, *мн.* огоро́дная зе́лень оставле́нная на сѣмена́.

Wysadny, выдаю́щійся, выступа́ющій, выходя́щій, выдвига́ющійся впере́дъ; || * принуждённый, жема́нный, натя́нутый, притво́рный.

Wysadzać, **Wysadzić**, выса́живать, вы́садить. **Wysadzać kogo z powozu**, выса́живать кого́ изъ экипа́жа. **Wysadzać wojsko na ląd**, выса́живать во́йско на́ берегъ. **Wysadzać chléb z pieca**, вынима́ть хлѣбъ изъ пе́чи. **Wysadzić przez okno**, вы́бросить изъ окна́. * **Wysadzać**, **Wysadzić co naprzód**, выставля́ть, вы́ставить, выдвига́ть, вы́двинуть. **Wysadzić drzwi**, вы́ломать дверь. **Wysadzić w powietrze**, взорва́ть на во́здухъ. **Wysadzić kogo zkąd**, вы́тѣснить, вы́жить. **Wysadzić kogo z siodła**, вы́бить, вы́шибить изъ сѣдла́. **Wysadzić brylantami**, осы́пать, укра́сить брилліа́нтами. **Wysadzić drzewami**, обсади́ть дере́вьями. **Wysadzić komu oko**, вы́шибить глазъ. **Wysadzić kogo na jaką godność**, возвести́, поста́вить кого́ на вы́сшую сте́пень, возвести́ въ вы́сшій санъ. || **Wysadzać się**, **Wysadzić się** (**naprzód**, **przed drugich**), выступа́ть, вы́ступить впере́дъ, рва́ться, порыва́ться, стреми́ться къ чему́ и́ли на что́-либо; || превозноси́ться превознести́сь, велича́ться, надмева́ться, чва́ниться, тщесла́виться.

Wysadzenie, **-nia**, *ср.* вы́саживаніе, вы́садка.

Wysapać się, перевести́ духъ, собра́ться съ ду́хомъ.

Wysarkać, **Wysarknąć**, вы́сосать, вы́хлебнуть; || **Wysarkać kogo**, разруга́ть, распуши́ть.

Wyschłość, **-ści**, *ж.* сухота́, сушь, су́хость; || худоба́, худоща́вость, сухоща́вость, сухопа́рость; || *Мед.* худѣ́ніе, ча́хлость.

Wyschły, сухо́й; || худо́й, худоща́вый, сухоща́вый, сухопа́рный; || ча́хлый.

Wyschnięcie, **-cia**, *ср.* усы́шка (*въ вѣсѣ табаку́ и т. п.*).

Wyścibiać, **Wyściubiać**, **Wyścibić**, **Wyściubić**, высо́вывать, вы́сунуть, выставля́ть, вы́ставить нару́жу.

Wy-ście, *см.* **Wy**. **Wyście to widzieli**, вы э́то ви́дѣли.

Wyścielać, **Wyściełać**, **Wysłać**, набива́ть, наби́ть (*ше́рстью, во́лосомъ*); || выстила́ть, вы́стлать.

Wyściełka, **-i**, *ж.* наби́вка (*ше́рстью, во́лосомъ*); || подсти́лка, пости́лка (*для скота́*); || сте́лька (*башма́чная и́ли сапо́жная*).

Wyścig, **-u**, *м.* риста́лище, бѣгъ, перебѣ́жка; || **Plac do wyścigów**, риста́лище, бѣгъ, гипподро́мъ. **Wyścigi**, *мн.* ска́чка (*ко́нская*). **Na wyścigi**, вза́пуски, наперерывъ, другъ пе́редъ дру́гомъ.

Wyścigać, **Wyścignąć** (**kogo**), перегоня́ть, перегна́ть, обгоня́ть, обогна́ть, опере́живать, опереди́ть. || **Wyścigać się** (**z kim**), бѣ́гать вза́пуски, стара́ться въ бѣ́гѣ и́ли въ ѣздѣ́ вы́передить друга́го; ||

*соревновать, подвизаться въ чёмъ-либо вмѣстѣ съ другими, не отставать отъ другихъ.

Wysełać, высылать.

Wysełanie, Wysyłanie, Wysłanie, -nia, *ср.* посыланіе, отсылка, посылка, отправка; || ссылка (*преступниковъ*).

Wysep, -spu, *м.* *см.* **Wyspa**; || песчаный холмъ, песчаная насыпь; || мель.

Wysepka, -i, *ж.* островокъ.

Wysepny, островскій, островной.

Wysiadać, Wysiadywać, Wysiąść, Wysieść, высаживаться, высадиться, выходить наружу. **Wysiadać z powozu**, выходить изъ экипажа. **Wysiadać na brzeg**, высаживаться на берегъ; || высиживать, высидѣть (*о птицахъ*), выводить птенцовъ. || **Wysiedzieć**, высидѣть, оставаться гдѣ-либо долгое время. || **Wysiedzieć się**, насидѣться, долго сидѣть.

Wysiąkać, Wysiąknąć, просачиваться, просочиться; || сморкаться, сморкнуться.

Wysiec, *см.* **Wysiekać**.

Wysiedzieć, Wysiedzieć się, *см.* **Wysiadać**.

Wysiekać, Wysiec (иногда: **Wysieknąć, Wysiekiwać**), вырубать, вырубить (*топоромъ*); || срѣзывать, срѣзать, скашивать, скосить (*траву*); || **Wysiec**, вырубить, разбить (*непріятеля*); || высѣчь (*розгами*). || **Wysiekać się**, прорубаться, пробиваться насквозь; || убивать другъ друга; || рубиться (*саблями*), сражаться; || *Wysiec się piętami, nogami, улизнуть, улепетнуть, удрать во всѣ лопатки.

Wysiekactwo, -a, *ср.* фехтованіе, искусство драться на рапирахъ; || искусство гладіаторовъ.

Wysiekacz, -a, *м.* фехтовальщикъ; || гладіаторъ.

Wysieść, *см.* **Wysiadać**.

Wysiew, -u, *м.* сѣвъ, посѣвъ; || посѣянныя сѣмена.

Wysiewać, Wysiać, сѣять, засѣвать, посѣять.

Wysiewacz, -a, *м.* сѣятель.

Wysiewki, -ów, *мн.* высѣвки, отруби.

Wysiewny, сѣятельный.

Wysilać, Wysilić, обезсиливать, обезсилить, ослаблять, ослабить, изнурять, изнурить, истомлять, истомить; || истощать, истощить; || **Wysilić co**, вымучить, вынудить. || **Wysilać się, Wysilić się**, силиться, усиливаться, усилиться, стараться; || натуживаться, надрываться, истощаться, истощиться, изнуряться, изнуриться, изнемогать, изнемочь. **Wysila się drzewo**, дерево идётъ въ ростъ.

Wysilenie, -nia, *ср.* натуга, надсада, истощеніе, изнуреніе, изнеможеніе, ослабленіе; || усиліе, напряженіе, стараніе.

Wysilony, истощённый, изнурённый, изнеможённый, ослабленный; || напряжённый.

Wysiodłać, расѣдлать, *см.* **Rozsiodłać**.

Wyskakać się, наскакаться, напрыгаться.

Wyskakiwać, Wyskoczyć, выскакивать, выскочить; || подскакивать, подскочить.

Wyskok, -u, *м.* скачокъ, прыжокъ; || **Wyskok wody, zdroju**, водомётъ, фонтанъ; || *порывъ, восторгъ, стремленіе; || заблужденіе, отступленіе, уклоненіе, *см.* **Wybryk**; || **Wyskok dowcipu**, остроумная мысль, острое слово, острота; || *Архит.* выставка, выпускъ, выступъ; || алкоголь, спиртъ, извинъ; || *Камен.* **Wyskok, Okap**, спускъ изъ-за стѣны; || *Плотн.* **Wyskok pod dachem**, свѣсъ.

Wyskokowy, спиртовый, спиртовый, спиртный.

Wyskrobać, *см.* **Wyskrobywać**. ***Wyskrobać się**, выпутаться, вывернуться изъ трудныхъ обстоятельствъ.

Wyskrobanie, -nia, *ср.* выскабливаніе, подчистка.

Wyskrobek, -bka, *м.* **Wyskrobki**, *мн.* поскрёбки, поскрёбки; || **Wyskrobek**, младшее животное, или дитя, поскрёбышъ.

Wyskrobywać, Wyskrobać, Wyskrobnąć, скоблить, выскабливать, выскоблить, вычищать, вычистить (*писанное*).

Wyskrzybać, выскребать, выскоблить.

Wyskubać, *см.* **Wyskubywać**.

Wyskubany, выщипанный, выдерганный.

Wyskubywać, Wyskubać, выщипывать' выщипать.

Wyskwarzyć, прожарить, выжарить, выжечь.

Wysłać, *см.* **Wyściełać**; || *см.* **Wysełać**.

Wysłanie, -nia, *ср.* подстилка, выстилка. **Wysłanie posadzki**, выстилка половъ.

Wysłaniec, -ńca, *м.* посланецъ; || лазутчикъ, соглядатай, развѣдчикъ; || *см.* **Wygnaniec**.

Wysłany, посланный; || постланный.

Wysławiać, Wysławić, прославлять, прославить, восхвалять, восхвалить, величать, возвеличивать, возвеличить, превозносить, превознести. || **Wysławiać się**, славиться, прославляться; || хвалиться, чваниться.

Wysławiacz, -a, *м.* хвалитель.

Wysławianie, -nia, *ср.* прославленіе, восхваленіе.

Wyśledzać, Wyśledzić, выслѣживать, выслѣдовать, обнаруживать, обнаружить, изыскивать, изыскать, испытывать, испытать, разбирать, разобрать, *см.* **Śledzić**.

Wyślepiać, Wyślepić, притуплять, притупить зрѣніе, испортить глаза (*отъ напряженія*).

Wyśliniać, Wyślinić, выплёвывать, выплевать, выплюнуть.

Wyśliznąć się (komu z rąk), выскользнуть, ускользнуть, избѣжать, увернуться.

Wysłowiać, Wysłowić, выражать, выразить, изъяснять, изъяснить (*словами*)

|| выгова́ривать, вы́говорить, произноси́ть, произнести́. || **Wysłowiać się, Wysłowić się**, выража́ться, вы́разиться, изъясня́ться, изъясни́ться.

Wysłowienie, -nia, *ср.* выраже́ніе, рече́ніе; || вы́говоръ; || спо́собъ выраже́нія, оборо́тъ ре́чи; || **Wysłowienie się**, изложе́ніе, объясне́ніе на слова́хъ. **Niezdolny do wysłowienia**, неспосо́бный объясня́ться.

Wysłowiony, выража́емый слова́ми.

Wysłuchanie, -nia, *ср.* выслу́шиваніе. *Юрид.* **Wysłuchanie świadków**, допро́съ свидѣте́лей. **Wysłuchanie powtórne**, передопро́съ.

Wysłuchany, вы́слушанный.

Wysłuchiwać, Wysłuchać, выслу́шивать, вы́слушать. **Wysłuchać czyję prośbę**, вы́слушать чью-либо про́сьбу. **Wysłuchać mszy**, отслу́шать (отстоя́ть) всю обѣдню.

Wysługa, -i, *ж.* жа́лованье, пла́та; || *награжде́ніе, возмѣ́здіе; || услу́га, услуже́ніе, служе́ніе.

Wysługiwać, Wysłużyć, выслу́живать, вы́служить, прослужи́ть, находи́ться извѣ́стное вре́мя въ слу́жбѣ; || **Wysłużyć sobie co**, заслужи́ть, заработать, снискать. || **Wysługiwać się**, выслу́живаться, достига́ть чего-либо слу́жбою; || **Wysługiwać się komu**, отслу́живаться, воздава́ть кому́ за услу́ги, прислу́живаться; || **Wysłużyć się**, отслужи́ть, докончить слу́жбу.

Wysłużony, заслу́женный.

Wysmagać, вы́сѣчь, вы́драть, вы́пороть (*плетьми́, ро́згами*).

Wysmarkać, вы́сморкать.

Wysmarować, вы́мазать, сма́зать, намазать, *см.* **Smarować**. || **Wysmarować się**, намазаться, вытереться ма́зью, обма́заться.

Wysmażać, Wysmażyć, выжа́ривать, вы́жарить; || выва́ривать, вы́варить, извлечь, вытянуть посре́дствомъ жа́ра, отня́. || **Wysmażać się, Wysmażyć się**, выжа́риваться, вы́жариться, выва́риваться, вы́вариться; || *надрыва́ться, надса́живаться.

Wyśmiech, -u, *м.* насме́шка.

Wyśmienicie, превосхо́дно, прекра́сно, отли́чно, на́шно.

Wyśmienitość, -ści, *ж.* превосхо́дство, на́шество.

Wyśmienity, превосхо́дный, прекра́сный, отли́чный, на́шный.

Wyśmiewać, Wyśmiać, осмѣ́ивать, осмѣ́ять, поднима́ть, подня́ть на смѣхъ. || **Wyśmiewać się** (z kogo, z czego), издѣва́ться, насмѣха́ться (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*), пересмѣ́ивать (*кого*), глумиться, трунить (*надъ кѣмъ*).

Wyśmiewanie, Wyśmianie, -nia, *ср.* осмѣ́иваніе; осмѣ́яніе. **Wyśmiewanie się**, насмѣшка, зубоска́льство.

Wysmoktać, вы́сосать. * **Wysmoktać** (*kogo*), начмо́каться вдо́воль (*съ кѣмъ*), вы́дѣловать (*кого*). || *Высасывать, обира́ть, выма́нивать хи́тростію.

Wysmrodzić, провони́ть.

Wysmukać, Wysmuknąć, высо́вывать, вы́сунуть, выставля́ть, вы́ставить; || простира́ть, простере́ть, протя́гивать, протяну́ть; || отдѣля́ть, отдѣли́ть; || разгла́живать, разгла́дить. **Wysmuknąć ręce**, протяну́ть ру́ки. || **Wysmuknąć się**, наряди́ться, украси́ться.

Wysmukłość, -ści, *ж.* ги́бкость, стро́йность, ста́тность.

Wysmukły, ги́бкій, то́нкій, стро́йный, ста́тный.

Wyśniwać, Wyśnić co, ви́дѣть, уви́дѣть во снѣ что-либо правдоподо́бное; || гре́зить, мечта́ть. || **Wyśniwać, Wyśnić komu**, предвѣща́ть, предска́зывать во снѣ. || **Wyśniwać się, Wyśnić się**, сни́ться, приснѝться; || грезиться, пригре́зиться.

Wysnewywać, Wysnuwać, Wysnewać, Wysnuć, распуска́ть, распусти́ть, раздёргивать, раздёрнуть (*ткань*); || *развива́ть, разви́ть, излага́ть, изложи́ть, изъясни́ть, изъясня́ть; || распу́тывать, распу́тать; || развёртывать, развернуть. || **Wysnewywać się, Wysnuwać się, Wysnewać się, Wysnuć się**, выпу́тываться, вы́путаться, выдёргиваться, вы́дернуться.

Wysoce, высо́ко, возвы́шенно.

Wysoki, высо́кій, возвы́шенный.

Wysoko, высо́ко. **Za wysoko**, сли́шкомъ высо́ко. **Z wysoka**, свысока́.

Wysokomyślność, -ści, *ж.* великоду́шіе; || высокоме́ріе, надме́нность, го́рдость.

Wysokomyślny, великоду́шный; || высокоме́рный, надме́нный, го́рдый.

Wysokopienny, *см* **Las**.

Wysokość, -ści, *ж.* высота́, вышина́; || верхъ, верши́на; || возвы́шенность; || *вы́спренность. **Wysokość góry**, высота́ горы́. **Z wysokości góry**, съ верши́ны горы́. **Na wysokości**, въ вышинѣ, въ небеса́хъ. || **Jego Wysokość**, его́ высо́чество (*титулъ*); || разме́ръ, количество, разме́ръ. **Wysokość opłaty**, разме́ръ вно́са, сте́пень пла́ты. *Нар.* **Do wysokości**, сообразно́. **Do wysokości summy**, на су́мму.

Wyspa, -y, *ж.* о́стровъ.

Wyspać, Wyspać się, *см.* **Wysypiać**.

Wyspiarka, -i, *ж.* островита́нка.

Wyspiarz, -a, *м.* островита́нинъ.

Wyspiasty, острови́стый.

Wyśpiegować, *см.* **Wyszpiegować**.

Wyśpieszyć (co), ускори́ть, съ поспѣ́шностію изгото́вить, поторопи́ться.

Wyśpiew, -u, *м.* весёлая пѣ́сня.

Wyśpiewywać, Wyśpiewać, напѣва́ть, пѣ́ть въ полго́лоса. **Wyśpiewać**, спѣ́ть, пропѣ́ть.

Wyspowiadać, *см.* **Spowiadać**.

Wysrebrzać, Wysrebrzyć, серебри́ть, вы́серебрить.

Wyssać, *см.* **Wysysać**.

Wystać, *см.* **Wystawać.**

Wystałość, -ści, *ж.* спѣлость, зрѣлость; || отстой, чистота отстоенной жидкости.

Wystały, спѣлый, зрѣлый; || отстоенный, очищенный.

Wystąpienie, -nia, *ср.* пѣрвый опытъ, пѣрвый шагъ; || *Театр.* дебютъ, пѣрвый выходъ, выступъ.

Wystarać się, достать что-либо для себя, выхлопотать, исходатайствовать.

Wystarczać, Wystarczyć (*Стар.* **Wystatczyć**), доставать, ставать, хватать, быть достаточну; || **Wystarczyć komu, czém**, сравняться (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*), сладить (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*); || **Wystarczać z czego, czém na co**, расходовать, выдавать столько, чтобы доставало на всё; || **Wystarczać komu czego**, доставлять кому что-либо въ достаточномъ количествѣ; || *Безл.* **Wystarcza**, достаётъ, достаточно, довольно. **Nie wystarcza pieniędzy**, не достаётъ, не хватаетъ денегъ. **Dano mi na ekspens dwieście rubli, a z tego trzeba było wystarczać na stół, cukier i t. d.** мнѣ дано двѣсти рублей, которыхъ должно было доставать на столъ, сахаръ и т. п. **Jeden służący nie wystarczy na tyle osób**, одинъ слуга не успѣетъ служить такому множеству людей.

Wystawa, -y, *ж.* выставка (*произведеній, искусствъ, промышленности и т. п.*); || пышность, блескъ, роскошь; || *Театр.* обстановка на сценѣ, постановка на сцену (*пьесы*); || *Архит.* выступъ, пристройка, навѣсъ; || строеніе, постройка, возведеніе.

Wystawać, Wystać (*Стар.* **Wystojeć**), выстаивать, выстоять, стоять извѣстное время на назначенномъ мѣстѣ, добывать долгимъ стояніемъ, удерживаться на своёмъ мѣстѣ; || устоять, выдержать нападеніе, твёрдо противиться. **Nie wiém, czy przy nim wystać można**, не знаю, можно ли удержаться при немъ. **Dom ten już i roku nie wystoi**, этотъ домъ не простоитъ и году. **Insza wysłużyć, insza wystać**, одно дѣло заслужить, другое выстоять, т. е. добыть долгимъ стояніемъ. **Nie wysteisz nic**, не стой напрасно, ничего не получишь; || **Wystawać się, Wystać się**, настаиваться, настоятся; || Выстаиваться, выстоятся (*о лошади*); || созрѣвать, созрѣть, поспѣвать, поспѣть (*о плодахъ*); || *Мед.* назрѣвать, назрѣть (*о нарывахъ*); || отстаиваться, отстояться, устаиваться, устояться (*о жидкостяхъ*); || дѣлаться постояннымъ, остепеняться, остепениться (*въ нравственномъ смыслѣ*); *см.* **Wystały**; || **Wystawać się, Wystać, Wystanąć**, возстать, встать, привстать, приподняться, выдти; || разливаться, развѣтвляться (*о рѣкѣ*); || выдаваться впередъ, обращаться къ чему-либо; || отступаться, отступиться, удаляться, удалиться, отказываться, отказаться. **Wystoisz się podo drzwiami, nim cię wpuszczą**, настоишься передъ дверьми, пока тебя впустятъ. **Koń niech się wystoi po podróży**, лошадь пусть выстоится, отдохнётъ отъ ѣзды. **Owoce na słońcu wystały**, плоды оборотились, повернулись къ солнцу. **Ci, którzy wystali z kościoła**, которые отступились отъ церкви. **Z urzędu wystał**, оставилъ службу, отказался отъ должности.

Wystawca, -y, *м.* экспонентъ; || предъявитель. **Wystawca weksla**, векселедатель, предъявитель заёмнаго письма; || строитель (*зданія*).

Wystawiać, Wystawić, выставлять, выставить; || * подвергать, подвергнуть; || представлять, представить, воображать, вообразить, изображать, изобразить; || *Ком.* выдавать, вручать; || предъявлять; || строить, выстроить, *см.* **Stawiać**; || набирать (*войска*). **Wystawić obrazy na widok publiczny**, выставить картины для публики. **Wystawiać na słońce kwiaty**, выставлять, выносить на солнце цвѣты. **Wystawiać na słońce bieliznę**, развѣшивать, просушивать бѣлье на солнцѣ. **Wystawiać życie na szwank**, подвергать жизнь опасности. **Wystawić komu pożytki z czego**, представлять кому выгоды отъ чего-либо. **Wystawmy sobie, że...**, представимъ или вообразимъ себѣ, что... **Wystaw sobie**, представь или вообрази себѣ. **Wystawić kwit**, выдать квитанцію. **Wystawić weksel na siebie**, выдать вексель на себя, на своё имя. **Wystawić gmach**, построить, соорудить зданіе. **Wystawić pomnik**, поставить, воздвигнуть памятникъ. || **Wystawiać się, Wystawić się**, выставляться, выставиться, выдаваться, выдаться (*впередъ*); || подвергаться, подвергнуться; || выставлять себя впередъ другими, выказываться; || высовываться, высунуться. **Wystawił się na śmiech**, подвергнулся насмѣшкѣ. **Nie chlub' się, ani się wystawiaj temi nędznemi mądrostkami twemi**, не чванься и не выказывай своего жалкаго умствованія.

Wystawiający, представляющій, выставляющій. **Wystawiający kaucją**, залогодатель.

Wystawiciel, -a, *м.* векселедатель, письмодатель, дающій вексель.

Wystawienie, -nia, *ср.* выставленіе, выставка; || построеніе, сооруженіе (*зданія*). **Wystawienie na przedaż**, выставка товаровъ для продажи. **Wystawienie na pierzad**, распутная жизнь, непотребство.

Wystawnie, роскошно, пышно, великолѣпно; || нарядно, изысканно.

Wystawność, -ści, *ж.* пышность, великолѣпіе, роскошь; || нарядность, изысканность; || тщеславіе, чванство.

Wystawny, пышный, великолѣпный,

роскошный; || наря́дный, изы́сканный; || тщесла́вный, чва́нный; || высоко́ постро́енный; || приготовленный на пока́з, выста́вочный.

Wystękać, вы́плакать, выпроси́ть со слезами, вы́канючить; || **Wystękać się**, напла́каться, нао́хаться, настона́ться.

Występ, -u, *м.* выступле́ніе, вы́ходъ

Występca, -y, **Występnik**, -a, *м.* престу́пникъ, винови́никъ.

Występczyni, **Występnica**, -y, *ж.* престу́пница, винови́ница.

Występek, -pku, *м.* преступле́ніе, злодѣ́йство; || правонаруше́ніе, престу́покъ; || поро́къ.

Występiewać, належа́ть штемпель, клеймо́.

Występnie, престу́пно, противозако́нно; || поро́чно.

Występność, -ści, *ж.* винови́ность, престу́пность.

Występny, престу́пный, винови́ный; || противозако́нный; || поро́чный.

Występować, **Wystąpić**, выступа́ть. вы́ступить, выходи́ть, вы́йти; || пока́зываться, показа́ться, появля́ться, появи́ться. **Wystąpić z wojska**, оста́вить вое́нную слу́жбу. **Woda z brzegów wystąpiła**, вода́ вы́ступила, вы́шла изъ берего́въ, вода́ прибыва́етъ, возвыша́ется. **Wystąpić z kluby, z porządku**, вы́йти изъ преде́ловъ прили́чія, нару́шить поря́докъ. **Wystąpić po raz pierwszy na scenie**, дебюти́ровать, въ пе́рвый разъ появля́ться на сце́нѣ. **Wystąpić na kazalnicę**, взойти́ на каѳе́дру.

Występstwo, -a, *ср.* преступле́ніе.

Wystosować, пригото́вить, соста́вить, приноровя́ть; || скопи́ть, собра́ть.

Wystrajać, **Wystroić**, наряжа́ть, наряди́ть, украша́ть, укра́сить, убира́ть, убра́ть; || **Wystroić narzędzie muzyczne**, настро́ить музыка́льный инструме́нтъ; || **Wystrajać się**, **Wystroić się**, разряжа́ться, разряди́ться.

Wystraszać, **Wystraszyć**, распу́гивать, распугать, распугну́ть, разгони́ть, разогна́ть; || **Wystraszyć co na kim**, вынудить что-либо угро́зами, стра́хомъ.

Wystrugiwać, **Wystrugać**, выстру́живать, выстра́гивать, выстружить, вы́строгать; || * очища́ть, очи́стить.

Wystrychać, **Wystrychnąć**, выра́внивать, вы́ровнять; || выглажи́вать, вы́гладить, лощи́ть, налощи́ть, полирова́ть, вы́полировать; || наряжа́ть, наряди́ть, убира́ть, убра́ть; || *Ирон.* **Wystrychnąć kogo na co**, довести́ кого́ до чего́-либо, провести́ кого́, удружи́ть кому́. **Wystrychnąć kogo na dudka**, одура́чить, оста́вить въ дура́кахъ. **Wystrychnąć kogo na rogala**, приста́вить кому́ рога́; || **Wystrychać kogo zkąd**, вы́тѣснить, вы́жить, прогна́ть, спихну́ть; || **Wystrychnąć**, скоро вы́расти; || **Wystrychać się**, **Wystrychnąć się**, разряжа́ться, разряди́ться; || подверга́ться насмѣшкамъ, выставля́ть себя́ на смѣхъ **Wystrychnąć się na dudka**, оста́ться въ дура́кахъ, съ носомъ; || вырыва́ться, вы́рваться, вывёртываться, вы́вернуться.

Wystrzał, -u, *м.* вы́стрѣлъ; || залпъ, пальба́; || *Хим.* взрывъ.

Wystrzałowy, огнестрѣ́льный.

Wystrzegać się, **Wystrzedz się**, остерега́ться, остере́чься (*кого́, чего́*) (*Стар.* **Wystrzegać**, **Wystrzedz**, предостерега́ть).

Wystrzelać, **Wystrzelić**, выстрѣ́ливать, вы́стрѣлить; || выдава́ться, выступа́ть, торча́ть, бры́згать, бить ключёмъ; || бы́стро расти́ въ вышину́ (*о деревьяхъ*), произраста́ть.

Wystrzępiać, **Wystrzępić**, распуска́ть, раздёргивать (*ткань*); || **Wystrzępiać się**, распуска́ться, осыпа́ться (*о ткани*).

Wystrzygać, **Wystrzydz**, выстрига́ть, вы́стричь, вырѣ́зывать, вырѣ́зать.

Wystrzykać, **Wystrzykнąć**, бры́згать, бры́знуть, бить ключёмъ; || извергать, изве́ргнуть, выбра́сывать, вы́бросить, мета́ть.

Wystudzić, вы́студить.

Wystygać, **Wystygnąć**, сты́нуть, остыва́ть, простыва́ть, простыть, холоде́ть, охолоде́ть.

Wysuszać, **Wysuszyć**, высу́шивать, вы́сушить, осу́шивать, осушить.

Wysuszanie, **Wysuszenie**, -nia, *ср.* высу́шиваніе, просу́шка; || осуше́ніе, осу́шка (*болота*).

Wysuwać, **Wysunąć**, высо́вывать, вы́сунуть, выдвига́ть, вы́двинуть, выставля́ть, вы́ставить нару́жу; || **Wysuwać się**, **Wysunąć się**, вырыва́ться, вы́рваться, выскользать, вы́скользнуть (*изъ рукъ*); || выбѣга́ть, вы́бѣжать, дви́нуться (*толпою*).

Wysuwanie, -nia, *ср.* высо́вываніе, выдвиже́ніе.

Wysuwka, -i, *ж.* задви́жка (*у дверей, у окóнницы*); || *Артил.* прицѣ́лъ (*на казённикѣ пушки*); || **Wysuwki**, *мн.* подста́вки, по́двязи, лѣса́ (*при постро́йкѣ высо́кихъ зда́ній*).

Wyswarzyć, добы́ть, вы́нудить съ бра́нью. || **Wyswarzyć się**, переста́ть бра́ниться, ссо́риться.

Wyświadczać, **Wyświadczyć**, свидѣ́тельствовать, засвидѣ́тельствовать, дока́зывать, доказа́ть; || ока́зывать, оказа́ть, изъявля́ть, изъяви́ть; || *Стар.* присужда́ть, присуди́ть къ наказа́нію, изгоня́ть, высыла́ть; || **Wyświadczać kogo**, призыва́ть кого́ въ свидѣ́тели. **Wyświadczyć komu przysługę**, оказа́ть кому́ услу́гу.

Wyświadczenie, -nia, *ср.* засвидѣ́тельствованіе, заявле́ніе; || оказа́ніе.

Wyświadczony, ока́занный заявленный.

Wyświdrować, просверли́ть, пробура́вить.

Wyświecać, Wyświecić, поясня́ть, поясни́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, объясня́ть, объясни́ть; || обнару́живать, обнару́жить, открыва́ть, откры́ть; || *Стар.* **Wyświecić kogo z miasta**, изгна́ть кого́ изъ го́рода, *см.* **Wyświadczać**.

Wyświęcać, Wyświęcić, посвяща́ть, посвяти́ть, поставля́ть, поста́вить. **Wyświęcić kogo na księdza**, посвяти́ть, поста́вить кого́ въ свяще́нники; || *Стар.* разстрига́ть, лиша́ть свяще́нства. || **Wyświęcić kartę, kolor**, вскрыть ко́зыря (*въ ка́рточной игрѣ*). || **Wyświęcać się, Wyświęcić się**, посвяща́ться, посвяти́ться, быть посвяща́ему.

Wyświęcenie, -nia, *ср.* посвяще́ніе, ста́вленіе (*въ свяще́нники*).

Wyświstać, освиста́ть.

Wyswobadzać, Wyswobodzić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, изба́вить. **Wyswobadzać się, Wyswobodzić się**, освобожда́ться, освободи́ться, избавля́ться, изба́виться.

Wyswobodzanie, Wyswobodzenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, избавле́ніе, отпуще́ніе на во́лю.

Wyswobodziciel, -a, Wyswobodzca, -y, *м.* освободи́тель, избави́тель.

Wyswobodzicielka, -i, *ж.* освободи́тельница, избави́тельница.

Wysworować, Wysforować, Wyzworować (psy), *Охот.* разсво́ривать, разсво́рить, спуска́ть, спусти́ть со сво́ры (*соба́къ*); || * **Wysworować kogo**, вы́тѣснить, вы́жить, прогна́ть. || **Wysworować się na kogo, na co**, напусти́ться, бро́ситься, набро́ситься, напа́сть на кого́, на что́.

Wysychać, Wyschnąć, высыха́ть, вы́сохнуть, засыха́ть, засо́хнуть, изсыха́ть, изсо́хнуть; || ча́хнуть, исча́хнуть, худѣ́ть, похудѣ́ть; || изсяка́ть, изся́кнуть, истоща́ться, истощи́ться.

Wysychanie, -nia, Wyschnięcie, -cia, *ср.* высыха́ніе; || изсыха́ніе, сухо́тка (*о́ргана, чле́на*); || изнуре́ніе, истоще́ніе; || изсяка́ніе (*исто́чника*); || *Хим.* вывѣ́триваніе, вы́вѣтрелость.

Wysyłać, *см.* **Wysełać**.

Wysyłacz, -a, *м.* посы́льщикъ, отправи́тель.

Wysyłanie, Wysłanie, *см.* **Wysełanie**.

Wysyp, -u, *м.* (**ziemi**), **Wysypisko, -a**, *ср.* на́сыпь, насыпна́я земля́; || *Горн.* бутъ.

Wysypiać, Wyspać, просыпа́ть, проспа́ть. **Wyspał wino wczorajsze**, проспа́лъ вчера́шній хмель. || **Wysypiać się, Wyspać się**, высыпа́ться, вы́спаться, проспа́ться.

Wysypisko, -a, *ср.* дю́на, песча́ный холмъ (*по берегу́ мо́ря*); || *см.* **Wysyp**.

Wysypka, -i, *ж.* *Мед.* сыпь, высыпа́ніе; || на́сыпь (*земли́*).

Wysypywać, Wysypać, высыпа́ть, вы́сыпать, посыпа́ть, посы́пать; || **Wysypywać (dół)**, засыпа́ть (*я́му*). **Wysypać grobię**, устро́ить плоти́ну. **Wysypać szaniec**, насы́пать валъ; || * разсыпа́ть, разбра́сывать. || **Wysypywać się, Wysypać się**, разсыпа́ться, разсы́паться; || высыпа́ть, выступа́ть нару́жу (*о сы́ни*); || * пробива́ться, всходи́ть, пока́зываться изъ земли́.

Wysysać, Wyssać, выса́сывать, вы́сосать.

Wyszachrować, вы́барышничать.

Wyszacować, * опоро́чить, осуди́ть, оклевета́ть, осла́вить.

Wyszafować, израсхо́довать, издержа́ть, расточи́ть, промота́ть, истра́тить.

Wyszalbierować, Wyszalbierzyć, вы́манить, оплёсть, оплести́, обману́ть. *Сравн. Русск. Прост.* шалбе́рничать, шалбе́рить проводи́ть вре́мя безъ дѣ́ла, говори́ть пусто́е, болта́ть пустяки́.

Wyszaleć, перебѣси́ться, остепени́ться, * ути́хнуть, присмирѣ́ть.

Wyszamotać, расшата́ть; || растормоши́ть, растрепа́ть, растаска́ть; || вы́рвать наси́льно; || вы́воротить.

Wyszarpać, Wyszarpnąć, вы́дергать, вы́дернуть, вы́теребить, растормоши́ть, *см.* **Szarpać**.

Wyszarzać, *см.* **Szarzać**.

Wyszastać, отхлеста́ть (*ро́згою*), вы́толкать, прогна́ть; || вы́мыть, вы́полоскать. || **Wyszastać się**, истощи́ться, изнури́ться; || промота́ться, прокути́ть, разори́ться. *Сравн. Русск. Прост.* ша́стать, ходи́ть съ шо́рохомъ, бѣ́гать съ шу́момъ; || обива́ть ость у овся́ныхъ зёренъ.

Wyszczebiotać, вы́болтать, вы́сказать неосторо́жно.

Wyszczególniać, Wyszczególnić, подро́бно опи́сывать, излага́ть или разска́зывать, входи́ть въ подро́бности.

Wyszczególnianie, Wyszczególnienie, -nia, *ср.* подро́бное описа́ніе, исчисле́ніе; || наименова́ніе.

Wyszczególniony, подро́бно опи́санный, подро́бный, обстоя́тельный.

Wyszczekać, ла́ять; || прогна́ть ла́емъ, ла́яніемъ; || **Wyszczekać co na kim**, получи́ть, вы́нудить бра́нью что́-либо у кого́. || **Wyszczekać się**, нала́яться вдо́воль, пола́ять.

Wyszczerbiać, Wyszczerbić, зазу́бривать, зазубри́ть, вы́щербить.

Wyszczerzać, Wyszczérzyć, ска́лить, оска́лить (*зу́бы*), тара́щить, вы́таращить, ну́чить, вы́пучить (*глаза́*), высо́вывать, вы́сунуть (*язы́къ*).

Wyszczuć, Wyszczwać, *Охот.* у́ськать, нау́ськивать, натра́вливать, натрави́ть (*соба́къ*).

Wyszczuplić, уменьши́ть, уба́вить; || истощи́ть.

Wyszczykać, Wyszczkać, Wyszczyknąć, Wyszczknąć, обира́ть, шелуши́ть, вы́шелушить, лущи́ть, вы́лущить (*бобы́, горо́хъ*); || рвать, срыва́ть, собира́ть (*цвѣ-*

ты); || * вылупля́ть, вылупа́ть, вы́лупить, вынима́ть изъ скорлупы́ *или* ко́жи.

Wyszczykanie, Wyszczkanie, -nia, *ср.* обира́ніе (*плодо́въ*); || шелуше́ніе, луще́ніе (*бобо́въ, горо́ха*); || срыва́ніе, собира́ніе (*цвѣто́въ*); || вылупле́ніе, выдобыва́ніе.

Wyszczyniać, Wyszczynić, высо́вывать, вы́сунуть, выка́зывать, вы́казать.

Wyszczypywać, Wyszczypać, Wyszczypnąć, выщи́пывать, вы́щипать, вы́щипнуть; || * выбира́ть, вы́брать; || вырыва́ть, вы́рвать.

Wyszeptać, вы́болтать, проговори́ться; || прошепта́ть, сказа́ть на́ ухо; || *Прост.* нашепта́ть, наворожи́ть, наколдова́ть. || **Wyszeptać się,** нашепта́ться; || * исхуда́ть, похудѣ́ть. **Raki bez wody wyszepcą się,** ра́ки безъ воды́ худѣ́ютъ.

Wyszlakować, Wyślakować, вы́слѣдить, отыска́ть, вы́вѣдать; || *Охот.* напа́сть на слѣды́ (*ди́чи*).

Wyszlamować, вы́чистить, вы́брать грязь, илъ; || * **Wyszlamować kieszeń,** обобра́ть, очи́стить карма́нъ, *см.* **Szlamować.**

Wyszłapać, вы́топтать; || **Wyszłapić konia,** вы́путать ло́шадь, кото́рая переступи́ла покро́мку.

Wyszlifować, наточи́ть, наостри́ть; || отполирова́ть, вы́шлифовать, *см.* **Szlifować.**

Wysznurować, зашнурова́ть; || разшнурова́ть. || **Wysznurować się,** зашнурова́ться.

Wyszorować, *см.* **Szorować.**

Wyszperać, разыска́ть, развѣ́дать, провѣ́дать, разню́хать.

Wyszperacz, -a, *м.* изыска́тель, изслѣ́дователь.

Wyszperanie, -nia, *ср.* разыска́ніе, изслѣ́дованіе, развѣ́дка.

Wyszpiegować, вы́вѣдать та́йнымъ о́бразомъ, проню́хать.

Wyszt firować, *см.* **Sztafirować.**

Wysztukować, вы́чинить, зачини́ть запла́тами; || сшить изъ кусо́чковъ.

Wyszturchać, *см.* **Szturchać.**

Wysztychować, *см.* **Sztychować.**

Wyszukany, оты́сканный, на́йденный; || * изы́сканный, утонче́нный.

Wyszukiwać, Wyszukać, вы́искивать, вы́искать, оты́скивать, отыска́ть.

Wyszukiwanie, Wyszukanie, -nia, *ср.* вы́искиваніе, оты́скиваніе, по́иск.

Wyszumieć, переброди́ть; || ути́хнуть, присмирѣ́ть; || остепени́ться; || протрезви́ться, вы́трезвиться.

Wyszumować, снять пѣ́ну.

Wyszwarcować, начерни́ть, наоа́брить.

Wyszydzać, Wyszydzić, осмѣ́ивать, осмѣя́ть, поднима́ть, подня́ть на́ смѣхъ.

Wyszydzenie, -nia, *ср.* осмѣя́ніе.

Wyszynk, -nku, *м.* ро́зничная прода́жа вина́, пите́йная прода́жа, распи́вочная прода́жа пите́й.

Wyszynkować, продава́ть въ ро́зницу (*вино́*), по мелоча́мъ, враздро́бь, вести́ ро́зничную, мелочну́ю прода́жу (*вино́мъ*).

Wyszywać, Wyszyć, вышива́ть, выши́ть.

Wytaczać, Wytoczyć, выка́тывать, вы́катить; || высо́вывать, вы́сунуть; || выводи́ть, вы́вести (*во́йско*); || выцѣ́живать, вы́цѣдить, сцѣ́живать, сцѣди́ть, выпуска́ть, вы́пустить, слива́ть, слить, пролива́ть, проли́ть (*о жи́дкостяхъ*); || представля́ть, предста́вить, излага́ть, изложи́ть, развива́ть, разви́ть; || вчина́ть, затѣва́ть, начина́ть; || выта́чивать, вы́точить (*на тока́рномъ станкѣ*); || выва́стривать, вы́вострить, вы́острить, наточи́ть (*на брускѣ*); || проѣда́ть, прота́чивать, проточи́ть (*о червя́хъ*). **Wytoczyć działo,** вы́катить пу́шку. **Wytoczyć proces,** вчина́ть, начина́ть, заводи́ть тя́жбу. **Wytoczyć rzecz,** изложи́ть дѣ́ло **Wytoczyć rozmowę o czém,** завести́ о чёмъ рѣчь, разгово́ръ. || **Wytaczać się, Wytoczyć się,** выка́тываться, вы́катиться, выдвига́ться, вы́двинуться; || выцѣ́живаться, вы́цѣдиться, вылива́ться, вы́литься; || завя́зываться, завяза́ться, начина́ться, нача́ться; || выта́чиваться, вы́точиться, обта́чиваться, обточи́ться.

Wytarcie, -cia, Wycieranie, -nia, *ср.* вытира́ніе, перетира́ніе, чи́щеніе, очище́ніе.

Wytarczka, -i, *ж.* набѣ́гъ, наше́ствіе, нападе́ніе, вы́лазка, *см.* **Wycieczka.**

Wytargać, Wytargnąć, выдёргивать, вы́дернуть, вырыва́ть, вы́рвать; || вытя́гивать, вы́тянуть, выта́скивать, вы́тащить, извлека́ть, извле́чь. **Wytargać kogo za łeb, za włosy,** оттаска́ть кого́ за́ волосы *или* за волоса́, зада́ть кому́ потасо́вку.

Wytargować, вы́торговать. * **Wytargować co na kim,** съ трудо́мъ что́-либо получи́ть отъ кого́ *или* вы́просить у кого́.

Wytarty, истёртый, изно́шенный.

Wytarzać (*Стар.* **Wytarać**), вы́тереть, вы́валять, вы́пачкать, вы́марать. || **Wytarzać się,** вы́тереться, вы́валяться, вы́пачкаться, вы́мараться; * перева́ливаться съ бо́ку на́ бокъ.

Wytchnąć, *см.* **Wydychać.**

Wytchnienie, -nia, Wytchnięcie, -cia, *ср.* о́тдыхъ, отдохнове́ніе, успокое́ніе; || *Воен.* стоя́нка, ро́здыхъ.

Wytępiać, Wytępić, притупля́ть, притупи́ть (*остріе*); || истребля́ть, истреби́ть, искореня́ть, искорени́ть, уничтожа́ть, уничто́жить. || **Wytępiać się, Wytępić się,** притупля́ться, притупи́ться; || истребля́ть, избива́ть другъ дру́га; || уничтожа́ться.

Wyterminować, око́нчить уче́нье ремеслу́ у ма́стера, прослужи́ть у ма́стера поло́женный срокъ.

Wytężać, Wytężyć, напрягáть, напрячь, натягивать, натянуть.

Wytężony, напряжённый, натянутый.

Wytkać, *см.* **Tkać**.

Wytknąć, *см.* **Wytykać**.

Wytknięcie, -cia, *ср.* начертáніе, обозначéніе; || указáніе.

Wytłaczać, Wytłoczyć, давúть, выдавливать, выдавить, выжимáть, выжать; || давúть въ тискáхъ (*виноградъ*); || оттúскивать, оттúснуть, отпечáтывать, отпечатáть (*книгу*).

Wytlić, Wytlić się, истлéть, погáснуть; || *истребúться.

Wytlić, потушúть, погасúть, заглушúть; || *см.* **Wytlić**.

Wytłoczenie, -nia, *ср.* давлéніе, тиснéніе.

Wytłoczyny, -czyn, *мн.* виногрáдный мусóръ; || выжúмки, кожурá, избóина.

Wytłukać, Wytłuc, выбúвать, пробúвать, выбúть, пробúть (*дыру въ стѣнѣ*); || толочь, истолочь, разбúвать пестóмъ въ ступѣ; || колотúть, разбúвать, разбúть (*стекла*); || **Wytłuc kogo**, поколотúть, побúть, отвалúть. || ***Wytłuc się**, съ трудóмъ выдти изъ бѣды, вымарабкаться, выбúться.

Wytłumaczyć, *см.* **Tłumaczyć**.

Wytoczenie (się), -nia, *ср.* выкáтываніе; || высóвываніе; || выдвúганіе; || выпячúваніе; || наложéніе, развúтіе; || точéніе (*на токарномъ станкѣ*), точéніе (*на брускѣ или точúлѣ*); || вчинáніе, начáтіе (*тяжбы*). **Wytoczenie sprawy**, заявлéніе иска, возбужденіе дѣла.

Wytoczyć, *см.* **Wytaczać**.

Wytopnieć, растáять, распустúться, расплáвиться, растопúться.

Wytorować (drogę), проложúть дорóгу, проторúть.

Wytrąbiać, Wytrąbić, *см.* **Wytrębować**.

Wytracać, Wytracić, истреблáть, истребúть; || избúвать, избúть, *см.* **Wytępiać**.

Wytransportować, выслать, отпрáвить; || препроводúть, выпроводить.

Wytransportowanie, -nia, *ср.* высылка, отпрáвка.

Wytrącać, Wytrącić, вышибáть, вышибить; || вытáлкивать, вытолкать, вытолкнуть, выбрáсывать, выбросить, выкúдывать, выкинуть. || **Wytrącić palec ze stawu**, вывúхнуть пáлецъ; || **Wytrącić; Wytrącić co komu**, вычитáть, вычесть, удéрживать, удержáть (*деньги при выдачѣ*).

Wytrącenie, -nia, *ср.* вычетъ.

Wytracenie, -nia, *ср.* истреблéніе, погублéніе, искоренéніе.

Wytraciciel, -a, *м.* истребúтель, губúтель.

Wytratować, вытоптáть, смять.

Wytrawiać, Wytrawić, перевáривать, переварúть (*пищу*); || *Мед.* вытравлúвать, вытравить (*ядами веществами*); || стравливать, стравúть, давáть скотúнѣ съ дáть травý на лугý *или* хлѣбъ въ пóл || **Wytrawić kogo**, истощúть, изнурúть истребúть, искоренúть. || **Wytrawiać się, Wytrawić się**, отстáиваться, отстоúться, очищáться, очúститься (*о винѣ*); || истощáться, истощúться, изнурúться, изнурúться.

Wytrawiony, Wytrawny, опытный, искýшённый. || **Wytrawne wino**, отстóянное, стáрое винó.

Wytrębować, Wytrąbić, оглашáть, огласúть при звýкѣ трубы; || игрáть на трубѣ, трубúть; || ***Wytrąbić kogo z kąd**, изгнáть съ безчéстіемъ, съ позóромъ; || созывáть собáкъ охóтничьимъ рóгомъ.

Wytropić, *Охот.* напáсть на слѣдý (*звѣря*).

Wytruć, перетравúть, отравúть мúгихъ.

Wytrwać, упóрствовать, быть настóйчивымъ, стоúть твёрдо, пребывáть, оставáться; || вытерпѣть, выдержать, устоúть.

Wytrwale, твёрдо, непоколебúмо, постоúнно; || настóйчиво, упóрно.

Wytrwałość, -ści, *ж.* стóйкость, твёрдость, увéренность, постоúнство, настóйчивость.

Wytrwały, стóйкій, твёрдый, увéренный, постоúнный настóйчивый.

Wytrych, -a, *м.* отмúчка; || *Бот.* испáнскія пятýшки головúки.

Wytrykus, -a, *м.* церкóвный стáростa, ктúторъ.

Wytrykustwo, -a, *ср.* звáніе церкóвнаго стáросты, ктúторство.

Wytrysk, -u, *м.* брúзганіе; || истóчникъ, родникъ, ключъ; || водомётъ.

Wytryskiwać, Wytrysnąć, бить ключёмъ, выскáкивать, стремúться, выбрúзгивать, струúться; || **Wytryskać z czego**, проистекáть; || **Wytryskać co**, проливáть, наливáть.

Wytrząsać, Wytrząsnąć, Wytrząść, вытрáхивать, вытрахáть, вытрахнуть; || вытрáсывать, вытрясáть, вытрясти, вытрúсть. ***Wytrząść z rękawa**, сдѣлать что-либо безъ малéйшаго трудá; || ***Wytrząsać kieliszki**, опорáживать рюмки, вычúвать до послéдней кáпли.

Wytrząski, -ków, *мн.* высéвки. **Wytrząski ze snopów**, зёрна вывалившіяся изъ снопóвъ.

Wytrzebić, расчищáть, расчúстить; || окорчевать, оскопúть.

Wytrzebienie, -nia, *ср.* оскоплéніе.

Wytrzeć, *см.* **Wycierać**.

Wytrzepać, выбúвать, выбúть, выколáчивать, выколотить (*выбить изъ платья*); || ***Wytrzepać kogo**, отвалúть, отколотúть, отдýть, высéчь. **Wytrzepać pyski**, надавáть пощёчинъ.

Wytrzeszcz, Wytrzyszcz, Wytrzyszczak, -a, *м.* пучеглáзый, имéющій глáза на

вы́катѣ; || *Охот.* за́яцъ; || *Бот.* родъ ма́ка.

Wytrzeszczać, Wytrzeszczyć, тара́щить, вы́таращить, выпу́чивать, вы́пучить, выпя́ливать, вы́пялить.

Wytrzeźwiać, Wytrzeźwić, отрезвля́ть, отрезви́ть, вытре́звливать, вы́трезвить. || **Wytrzeźwiać się, Wytrzeźwić się**, вытре́звливаться, вы́трезвиться, протрезви́ться.

Wytrzymałość, -ści, *ж.* постоя́нство, твёрдость, возде́ржность, терпѣли́вость.

Wytrzymały, терпѣли́вый, твёрдый, постоя́нный, возде́ржный.

Wytrzymywać, Wytrzymać, выде́рживать, вы́держать, переноси́ть, перенести́, вытёрпливать, вытёрпѣть. **Wytrzymywać majętność**, содержа́ть имѣ́ніе. **Długo wytrzymać na jedném miejscu**, до́лго оста́ться на одно́мъ мѣ́стѣ. **Z nim niepodobna wytrzymać**, съ нимъ нельзя́ ужи́ться. **Wytrzymać wiele nieszczęść**, перенести́ мно́го бѣ́дствій.

Wytuczyć, откорми́ть, раскорми́ть, утучни́ть.

Wytupać, протопта́ть, вы́топтать.

Wytwarzać, Wytworzyć, хитри́ть, мудри́ть, выду́мывать, вы́думать, привере́дничать.

Wytwór, -oru, *м.* изы́сканность, пы́шность, ро́скошь; || тщесла́віе, чва́нство; || образе́цъ иску́сства, образцо́вое произведеніе, чу́до, верхъ иску́сства, изя́щество.

Wytwornie, изы́сканно, пы́шно, роско́шно; || изя́щно, образцо́во.

Wytwornić, -sia, *м.* щёголь.

Wytworność, -ści, *ж.* изы́сканность, пы́шность, ро́скошь; || утонче́нность, изя́щество, изя́щность, превосхо́дство.

Wytworny, изы́сканный, пы́шный, раско́шный; || утонче́нный, изя́щный.

Wytychać, Wytchnąć, *см.* **Wydychać**; || **Wytychać się**, выдыха́ться, теря́ть крѣ́пость, за́пахъ, *см.* **Wywietrzeć**.

Wytycz, -y, *ж.* десяти́на, деся́тая часть (*нало́гъ съ дохо́да*), хлѣ́бный обро́къ, хлѣ́бная по́дать.

Wytyczna, -éj, *ж.* **Wytyczne, -ego**, *ср.* десяти́на, деся́тая до́ля дава́емая съ копёнъ.

Wytycznik, Wytykacz, Wytykownik, -a, *м.* десяти́нникъ, сбо́рщикъ десяти́ны, хлѣ́бной по́дати.

Wytyczny, Wyteczny, назна́ченный вѣха́ми; || разграни́ченный.

Wytyk, Wytycz, Wytecz, -u, *м.* *Вет.* наколѣ́нный грибъ, наколѣ́нница (*у ло́шади*).

Wytykać, Wytknąć, высо́вывать, вы́сунуть, протя́гивать, протяну́ть, выставля́ть, вы́ставить; || втыка́ть, воткну́ть, вкола́чивать, вколоти́ть, вбива́ть, вбить; || разставля́ть вѣхи́; || ука́зывать, пролага́ть путь; || ука́зывать, указа́ть; || *упрека́ть, упрекну́ть. **Wytykać dziesięcinę**, собира́ть десяти́ну, облага́ть десяти́ною. **Palcami kogo wytykać**, ука́зывать на кого́ па́льцами. **Wytykać błędy**, ука́зывать на заблужде́нія, облича́ть заблужде́нія. **Wytykać komu błędy**, упрека́ть кого́ въ погрѣ́шностяхъ.

Wytynkować, *см.* **Tynkować**.

Wyuczać, Wyuczyć, выу́чивать, вы́учить, обуча́ть, обучи́ть, изуча́ть, изучи́ть.

Wyuczony, вы́ученный, изучённый, научённый.

Wyuzdać, разнузда́ть. || **Wyuzdać się**, разнузда́ться; || *своево́льничать, самово́льничать, распу́тствовать.

Wyuzdanie, -nia, *ср.* **Wyuzdaność, -ści**, *ж.* разну́зданность, необу́зданность, распу́тство, невозде́ржность, своево́льство.

Wyuzdany, необу́зданный, распу́тный, невозде́ржный, своево́льный.

Wywabiać, Wywabić (kogo), выма́нивать, вы́манить; || выводи́ть, вы́вести (*пя́тна*).

Wywabianie, Wywabienie, -nia, *ср.* выма́ниваніе, подма́ниваніе; || вы́водка пя́тенъ.

Wywąchać, проню́хать, развѣ́дать та́йнымъ о́бразомъ.

Wywalać, Wywalić, выва́ливать, вы́валить; || выпя́чивать, вы́пятить, выпя́ливать, вы́пялить; || **Wywalić kogo**, отваля́ть, отколоти́ть; опроки́дывать, опроки́нуть. || **Wywalać się, Wywalić się**, обруша́ться, обру́шиться, опроки́дываться, опроки́нуться, разва́ливаться, развали́ться; || ри́нуться, нахлы́нуть (*толпо́ю*).

Wywaporować, вы́дохнуться, испа́риться.

Wywar, -u, *м.* выва́риваніе, вы́варка, отва́ръ; || гу́ща.

Wywarcie, -cia, *ср.* выпуще́ніе (*на свобо́ду*); || изліяніе, изверже́ніе; || *вліяніе.

Wywarzać, Wywarzyć, выва́ривать, вы́варить.

Wywarzyny, -rzyn, *мн.* отва́ръ, взваръ.

Wyważać, Wyważyć, вывора́чивать, вы́воротить, вытаскивать, вы́тащить, выдвига́ть, вы́двинуть, поднима́ть, подня́ть; || вырыва́ть, вы́рвать, исторга́ть, исто́ргнуть; || *заключа́ть, заключи́ть, дѣ́лать вы́водъ; || взвѣ́шивать, взвѣ́сить. **Drągiem co wyważyć**, подня́ть что́-либо рычаго́мъ. **Wyważyć kamień z ziemi**, вы́воротить ка́мень изъ земли́. **Wyważyć kotwicę**, подня́ть я́корь.

Wywczas, -u, *м.* о́тдыхъ, отдохнове́ніе; || сонъ.

Wywczasować się, отдохну́ть, успоко́иться.

Wywdzięczać, Wywdzięczyć, Wywdzięczać się, Wywdzięczyć się, благода́рствовать, благодари́ть, отблагодари́ть, быть благода́рну, призна́тельну.

Wywecować, вы́точить, вы́вострить.

Wywędrować, вы́селиться, переселя́ться, вы́дти (*на чужбину*).

Wywiać, *см.* **Wywiewać**.

Wywiad, **-u**, *м.* **Wywiady**, **-ów**, *мн. Воен.* развѣ́дка, рекогносциро́вка, по́искъ; || разузнава́ніе, разслѣ́дованіе, выепра́шиваніе, подсма́триваніе.

Wywiadywać się, **Wywiadować się** (*Стар.* **Wywiedować się**), **Wywiadać się** (*Стар.* **Wywiedać się**), **Wywiedzieć się**, освѣдомля́ться, освѣ́домиться, допы́тываться, допыта́ться, доискиваться, доиска́ться, допра́шиваться, допроси́ться, развѣ́дывать, развѣ́дать, вывѣ́дывать, вы́вѣдать.

Wywiadywanie się, **-nia się**, *ср.* развѣ́дываніе, распро́съ, дозна́ніе.

Wywiązać, **Wywiązywać**, *см.* **Wywięzywać**.

Wywić, *см.* **Wywijać**.

Wywichnąć, вы́вихнуть.

Wywiedzieć się, *см.* **Wywiadywać się**.

Wywiedziny, **-in**, *мн. см.* **Wywiad**.

Wywielga, **Wywilga**, **Wilga**, **-i**, *ж. Зоол.* и́волга (*птица*).

Wywierać, **Wywrzeć**, выкипа́ть вы́кипѣть; || излива́ть, изли́ть, изверга́ть, изве́ргнуть; || выки́дывать, вы́кинуть, выбра́сывать, вы́бросить; || * производи́ть, оказа́ть влія́ніе (*на кого́*), влія́ть, подѣ́йствовать (*на что́*). **Wywierać płomień**, изверга́ть пла́мя. **Wywrzeć na kogo całą swą siłę**, употреби́ть про́тивъ кого́ всю свою́ си́лу. **Wywierać wpływ na kogo**, производи́ть, имѣ́ть на кого́ влія́ніе; || **Wywierać się**, излива́ться, изверга́ться, выбра́сываться, вырыва́ться.

Wywiercać, **Wywiercić**, **Wywiercieć**, **Wywiertywać**, вывёртывать, вы́вертѣть, провёртывать, провертѣ́ть, сверли́ть, просверли́ть; || * **Wywiercieć się**, вы́вернуться, вы́путаться, отдѣ́латься, ускользну́ть.

Wywiercenie, **-nia**, *ср.* выве́рчиваніе, сверле́ніе; || сверли́на, сква́жина сдѣ́ланная сверло́мъ. *Горн.* **Wywiercenie dziury**, бурова́я сква́жина.

Wywieść, *см.* **Wywodzić**.

Wywieszać, **Wywiesić**, вывѣ́шивать, вы́вѣсить.

Wywietrzeć, вы́дохнуться, вы́вѣтриться *см.* **Wietrzeć**.

Wywiew, **-u**, *м.* **Wywiewa**, **-y**, *ж.* вѣ́яніе, движе́ніе во́здуха; || снѣ́жная глы́ба, сугро́бъ нанесённые вѣ́тромъ, и́ли ку́ча нано́снаго песку́; || **Wywiewki**, **-ek**, *мн.* вы́вѣвки, пела́, мяки́на, и́ли соръ, вы́вѣянный изъ зёренъ.

Wywiewać, **Wywiać**, вывѣва́ть, вы́вѣять, вычища́ть молочённый хлѣ́бъ и другія зёрна отъ пелы́, со́ра и пы́ли, посре́дствомъ вѣ́янія и́ли пересы́пки; || вывѣ́тривать, вы́вѣтрить, провѣ́трить.

Wywieźć, *см.* **Wywezić**.

Wywięzić, освободи́ть, вы́пустить изъ тюрьмы́, изъ заточе́нія; || **Wywięzić się** освободи́ться, вы́дти изъ тюрьмы́; || * вы́путаться, вы́вернуться.

Wywięznąć, **Wywiąznąć**, освободи́ться, вы́путаться; || вы́карабкаться, отдѣ́латься. **Wywięznąć z błota**, вы́карабкаться изъ грязи́. **Wywięznąć z czego**, вы́вѣрнуться (*изъ бѣды́*), изба́виться (*отъ бѣды́*).

Wywięzywać, **Wywiązywać**, **Wywiązać**, развя́зывать, развяза́ть, распуска́ть, распусти́ть, распу́тывать, распу́тать; || *разрѣша́ть, разрѣши́ть; || выводи́ть, вы́весть изъ тру́днаго положе́нія; || *толкова́ть, растолкова́ть (*сонъ*); || освобожда́ть, освободи́ть, увольня́ть, уво́лить; || вяза́ть, связа́ть (*сѣть*); || **Wywięzywać się**, **Wywiązywać się**, **Wywiązać się**, развя́зываться, развяза́ться, распу́тываться, распу́таться; || распуска́ться, распусти́ться (*о цвѣткѣ*); || * освобожда́ться, освободи́ться (*отъ чего́*), развя́зываться, развяза́ться (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*), отвя́зываться, отвяза́ться (*отъ кого́, отъ чего́*), выпу́тываться, вы́путаться (*изъ чего́*); || * происходи́ть, произойдти́, возника́ть, возни́кнуть, я́вствовать, обнару́живаться, обнару́житься, открыва́ться, откры́ться; *исполня́ть, испо́лнить обя́занность. **Kwiatek dopiéro się wywiązał**, цвѣто́къ то́лько что распусти́лся. **Co się z tego wywiąże?** что́-изъ э́того произойдётъ, послѣ́дуетъ? **Obaczymy, jak się z tego wywiąże**, посмо́тримъ, какъ онъ вы́путается изъ э́того? **Wywiązał się z wdzięczności**, онъ доказалъ свою́ благода́рность, признательность. **Teraz się rzecz wywiązuje**, тепе́рь дѣ́ло обнару́живается. **Z tego się wywiązuje, że...**, изъ э́того слѣ́дуетъ, ока́зывается, что...

Wywijać, **Wywinąć**, **Wywić**, развива́ть, разви́ть, разворачивать, развёртывать, разверну́ть. * **Wywinąć co z czego**, выводи́ть одно́ изъ друга́го. * **Wywinąć tańca**, протанцова́ть, пусти́ться въ пляс. **Wywijać rękami**, разма́хивать рука́ми. **Wywinąć rękę z stawu**, вы́вихнуть ру́ку. * **Wywinąć kominka**, улепетну́ть, дать тя́гу. **Wywijać na koniu**, разъѣзжа́ть, гарцова́ть на конѣ́; || **Wywijać się**, **Wywinąć się**, **Wywić się**, развёртываться, разверну́ться, развива́ться, разви́ться, выпу́тываться, вы́путаться; || распуска́ться, распусти́ться; || развя́зываться, развяза́ться; || выходи́ть, вы́дти изъ тру́днаго положе́нія, вывёртываться, вы́вернуться; || извива́ться; || вертѣ́ться, плиса́ть, кружи́ться || **Choroba się wywinęła**, болѣ́знь обнару́жилась, разви́лась. **Rzeka przez pole wywija się**, рѣка́ извива́ется вдоль по́ля.

Wywikłać, разви́ть, разсучи́ть, распле́сть, распу́тать; || * **Wywikłać się** (**z czego**), выпу́тываться, вы́путаться, вывёртываться, вы́вернуться, вы́карабкаться.

Wywilga, -i, *ж. см.* **Wilga**.

Wywindować, *см.* **Windować**.

Wywłaszczać, отчуждáть, лишáть собственности; || **Wywłaszczać się**, лишáться собственности.

Wywłaszczenie, -nia, *ср.* отчуждéніе, лишéніе, отнáтіе собственности.

Wywłaszczony, лишённый собственности; || *Юрид.* отходя́щій изъ ча́стнаго владѣ́нія.

Wywlekać, **Wywłóczyć**, **Wywlec**, **Wywłaczać**, вытáскивать, вытащить, перетáскивать, перетащить, выносúть, вынести. вывлекáть, вывлечь, извлекáть, извлéчь; || похищáть, похúтить, расхищáть, расхúтить.

Wywnętrzać, **Wywnętrzyć**, потрошúть, вынотрошить(*рыбу*); опоражнивать, опорожнúть; * опустошáть, опустошúть; || **Wywnętrzać z siebie**, извергáть, производúть; || * изливáть, открывáть (*сéрдце, душу*); || **Wywnętrzać się**, **Wywnętrzyć się**, выходúть наружу; || * открывáться, откры́ться, изливáться, излúться (*о чу́вствахъ*), облегчúть свою́ душу, своё сéрдце; || натýживаться, сúлиться, истощáться.

Wywód, -odu, *м.* исхóдъ, вывóдъ; || **Księgi wywodu**, Исхóдъ (*Моисéева кни́га*); || происхождéніе, произведéніе; || *Юрид.* **Wywód rodu**, доказáтельство закóнности рождéнія, *см.* **Rodowód**; || подрóбное исчислéніе, наложéніе, развúтіе, доказáтельство, дóводъ; || *Юрид.* показáніе, || **Wywód spraw**, порáдокъ дѣлъ; || **Wywód szlachectwa**, доказáтельство на дворя́нство, шляхéтство; || *Юрид.* **Wywód słowny**, протокóлъ, допрóсъ, допрóсный протокóлъ. **Wywód indagacyjny**, выслýшиваніе свидѣ́телей; || *Церк.* **Wywód, Wywódziny**, -dzin, *мн.* взáтіе молúтвы (*по́слѣ родо́въ*).

Wywodnie, доказáтельно, убѣди́тельно. нагля́дно.

Wywodny, доказáтельный, убѣди́тельный, нагля́дный.

Wywodzić, **Wywieść**, *см.* **Wyprowadzać**; || *Грам.* производúть (*о словáхъ*); || выводúть (*слѣ́дствіе*); || изъясня́ть, налагáть подрóбно, развивáть, докáзывать; || **Wywodzić położnicę**, сопровождáть жéнщину въ цéрковь для взáтія молúтвы пóслѣ родóвъ. || * **Wywieść kogo w pole**, обмануть, провести кого; || **Wywodzić świadki**, представля́ть свидѣ́телей; || **Wywodzić się**, **Wywieść się** (z czego), доказывать (*что́*), представля́ть доказáтельства, дóводы, утверждáть; || оправдываться, оправдáться, объясня́ться, объясни́ться.

Wywodziny, *см.* **Wywód**; || перенесéніе, перемѣщéніе.

Wywojować, завоевáть.

Wywołanie, -nia, *ср.* вывóзъ, вызывáніе. || **Wywołanie z kraju**, изгнáніе, ссы́лка.

Wywoływać, **Wywołać**, вызывáть, вы́звать, призывáть, призвáть; || **Wywołać do wyższego sądu**, взять, подáть апелля́цію; || * причинúть, причинúть, производúть, произвести́, произвéсть; || осуждáть на изгнáніе, въ ссы́лку.

Wywoływacz, -a, *м.* глашáтай, провозвѣ́стникъ.

Wywoływanie, -nia, *ср.* вызывáніе, вы́зовъ, призы́въ.

Wywóz, -ozu, *м.* вы́возъ.

Wywożenie, **Wywiezienie**, -nia, *ср.* вы́везеніе, перевезéніе, перевóзка. вывóзка.

Wywozić, **Wywieźć**, вывозúть, вы́везти, вы́везть.

Wywozowy, вы́возный, транспóртный. **Opłata wywozowa**, вывозная пóшлина.

Wywracać, **Wywrócić**, опрокúдывать, опрокúнуть, ниспровéргать, ниспровéргнуть, повалúть, растрóивать, растрóить; || перепýтывать, перепýтать, перевёртывать, перевернýть вверхъ дномъ, приводúть. привести въ безпорáдокъ; || вывáливить, вы́валить; || выворáчивать, вы́воротить. **Wywrócić stół**, опрокúнуть, повалúть столъ. **Furman dwa razy nas wywrócił**, извóщикъ два рáза вывалúлъ, опрокúнулъ насъ. **Wiatr największe drzewa wywraca**, вѣ́теръ опрокúдываетъ сáмыя большія дерéвья. **Wywracać oczy**, поворáчивать глазáми. **Wywracać czyje słowa**, толковáть преврáтно, искажáть чьй-либо словá, придавáть преврáтный смыслъ чьúмъ-либо словáмъ; * **Wywracać koziełki**, кувыркáться.

Wywracanie, **Wywrócenie**, -nia, *ср.* опрокúдываніе, ниспровéржéніе. разрушéніе, потрясéніе; || опровéржéніе.

Wywróciciel, -a, *м.* разрушúтель, нарушúтель.

Wywrot, **Wywrót**, -u, *м.* переворóтъ, поворóтъ; || оборóтъ (*листú бумаги*); || изнáнка (*матéріи*); || * увёртка, улóвка, изворóтъ. **Na wywrót**, наизнáнку, навы́воротъ.

Wywrotny, преврáтный, вертлúвый, увёртливый.

Wywróżyć, предсказáть.

Wywrzeć, *см.* **Wywierać**.

Wywrzeszczeć, прокричáть. **Wywrzeszczeć co na kim**, крúкомъ достáть чтó-либо у кого; || **Wywrzeczozeć się**, накричáться.

Wywyższać, **Wywyższyć**, возвышáть, возвы́сить, возвели́чивать, возвели́чить; || повышáть, повы́сить.

Wywyższanie, **Wywyższenie**, -nia, *ср.* возвышéніе, повышéніе возношéніе, возвеличéніе, превознесéніе.

Wywzajemniać się, **Wywzajemnić się**, отплáчивать, воздавáть рáвнымъ за рáвное, услýгою за услýгу, быть признáтельнымъ, благодáрнымъ.

Wywzajemnienie się, -nia się, *ср.* взаúмная услýга.

Wyz, -a, *м.* бѣлу́га (*рыба*).

Wyż, сокращ. вм. **Wyżéj,** вы́ше (*см.* **Wysoko**). **Wyż wymieniony, wyrażony,** вы́ше упомя́нутый.

Wyżąć, *см.* **Wyżynać.**

Wyżądlić, вы́путь жа́ло, лиши́ть жа́ла, притупи́ть жа́ло.

Wyżałować, Wyżałować się, жале́ть, сожале́ть, скорбе́ть.

Wyzdrowić (kogo), вы́лѣчить, изцѣли́ть.

Wyzdrowieć, вы́здоровѣть, излѣчи́ться, вы́лѣчиться.

Wyzdrowienie, -nia, *ср.* вы́здоровле́ніе.

Wyzdychać, передо́хнуть, вы́мереть.

Wyżdżąć, Wyżdżymać, *см.* **Wyżymać.**

Wyżebrać, вы́просить Христа́ ра́ди, вы́молить.

Wyżebrany, вы́прошенный ни́щенскимъ о́бразомъ, Христа́ ра́ди.

Wyżegać, Wyżedz, выжига́ть, вы́жечь.

Wyżéj, вы́ше. **Co raz wyżéj,** вы́ше и вы́ше, ка́ждый разъ вы́ше.

Wyżeł, -żła, *м.* лега́вая соба́ка; || *прола́зъ, хитре́цъ, шпіо́нъ.

Wyżerać, Wyżreć, пожира́ть, пожра́ть, сожира́ть, сожра́ть.

Wyziębić, вы́студить, вы́холодить, простуди́ть, прохолоди́ть.

Wyziębnąć, похолоде́ть, засты́нуть, простыть.

Wyzierać, Wyjrzeć, выгля́дывать, вы́глянуть, высма́тривать, вы́смотрѣть, подсма́тривать, подсмотрѣть.

Wyziew, -u, *м.* испаре́ніе, испуска́ніе паровъ; || рыдыха́ніе (*воздуха*); || *Мед.* выдѣле́ніе; || паръ.

Wyziewać, Wyzionąć, испуска́ть, испусти́ть, извергать, извергнуть; || испаря́ть, издава́ть. **Wyzionąć ducha,** испусти́ть духъ, умере́ть. **Kwiaty te przyjemną woń wyziewają,** э́ти цвѣты испуска́ютъ прія́тный за́пахъ.

Wyzimować, прозимова́ть.

Wyzina, -y, *ж.* бѣлу́жина, часть *или* звѣно́ бѣлуги (*рыбы*). **Wyzina słona,** па́вланка.

Wyzłacać, Wyzłocić, вызола́чивать, вы́золотить.

Wyzłacany, вы́золоченный.

Wyżlica, -y, *ж.* лега́вая соба́ка (су́ка).

Wyżlin, -a, *м.* **Wyżlina, -y,** *ж.* голова́ како́го-либо зве́ря безъ ко́жи и безъ мя́са; || *Бот.* жабре́й (*родъ кустарника*).

Wyżłobiać, Wyżłobić, выдалбливать, вы́долбить, выпа́живать, вы́пазить.

Wyżłorać, вылока́ть.

Wyznać, *см.* **Wyznawać.**

Wyznaczać, Wyznaczyć, назнача́ть, назна́чить, опредѣля́ть, опредѣли́ть.

Wyznanie, -nia, *ср.* призна́ніе, созна́ніе; || исповѣда́ніе, вѣроисповѣда́ніе, рели́гія; || объявле́ніе; || *Юрид.* показа́ніе.

Wyznawać, Wyznać, признава́ться, признаваться, сознаваться, созна́ться; || исповѣдовать, исповѣдать, признава́ть гла́сно, вѣровать. || **Wyznawać się,** признава́ться, сознава́ться.

Wyznawanie, *см.* **Wyznanie.**

Wyznawca, -y, *м.* исповѣ́дникъ. и́стинный христіани́нъ, исповѣ́дывающій Бо́га.

Wyżnik, -a, *м.* кра́ля, да́ма (*въ картахъ*).

Wyzobać, вы́клевать, склева́ть.

Wyżonąć, вы́гнать, *см.* **Wygnać.**

Wyżrzeć, *см.* **Wyglądać, Wyzierać;** || *см.* **Wyżerać.**

Wyższość, -ści, *ж.* возвы́шенность, высо́кость; || превосхо́дство, преиму́щество.

Wyższy, вы́сшій. *сравн. степ. см.* **Wysoki.**

Wyzuć, *см.* **Wyzuwać.**

Wyzucie, -cia, Wyzuwanie, -nia, *ср.* совлека́ніе, снима́ніе; || сдира́ніе, обдира́ніе; || лише́ніе, обнаже́ніе; || **Wyzuwanie się,** лише́ніе себя́ чего́-либо, высвобожде́ніе.

Wyzucie, -cia, Wyzuwanie, -nia, Wyzucie się, -cia się, *ср* лише́ніе, недоста́токъ **Wyzucie (się) ze wszystkiego,** соверше́нное отрече́ніе отъ всего́.

Wyzuty, лишённый, лишившійся чего́-либо. **Wyzuty z majątku,** лишившійся и́мѣнія.

Wyzuwać, Wyzuć, разува́ть, разу́ть, снима́ть, снять, скида́ть, ски́нуть (*обувь съ ногъ*); || лиша́ть, лиши́ть, отнима́ть, отня́ть. **Wyzuć kogo z majątku,** лиши́ть кого́ и́мѣнія, отня́ть у кого́ и́мѣніе. || **Wyzuwać się, Wyzuć się (z czego),** ски́дывать, сбра́сывать съ себя́, раздева́ться; || освобожда́ться, освободи́ться (*отъ предразсу́дковъ*), отка́зываться, отказа́ться (*отъ чего́*). слага́ть съ себя́ (*что́*); || лиша́ть, лиши́ть себя́ (*чего́*), уступа́ть, уступи́ть (*имѣ́ніе*).

Wyzwać, *см.* **Wyzywać.**

Wyzwalać, Wyzwolić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, изба́вить, увольня́ть, уво́лить. **Wyzwolić syna,** объявля́ть сына совершеннолѣ́тнимъ. **Wyzwolić chłopca,** объяви́ть ма́льчика око́нчившимъ уче́ніе (*ремесл.*).

Wyzwalanie, Wyzwolenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, избавле́ніе.

Wyzwanie, -nia, *ср.* возвра́ніе, провозглаше́ніе; || вы́зовъ, приглаше́ніе.

Wyzwolony, освобождённый, избавленный, уво́ленный; || **Wyzwolony z niewoli,** освобождённый отъ ра́бства, изъ плѣ́на; || *Юрид.* освобождённый изъ подъ вла́сти (*отца, опекуна*), объя́вленный совершеннолѣ́тнимъ; || отпу́щенный на во́лю; || **Wyzwolony czeladnik, towarzysz rzemieślniczy,** подмасте́рье сдѣлавшійся ма́стеромъ; || **Sztuki wyzwolone,** свобо́дныя и́скусства.

Wyżyć, *см.* **Wyżywać.**

Wyżyłować, очи́стить отъ жилъ (*мя́со*).

Wyżymać, Wyżąć, выжима́ть, вы́жать.

Wyżymki, -ów, *мн.* вы́жимки.

Wyżyna, -y, *ж.* вышина́, высота́, возвы́шенность, верху́шка, холмъ.

Wyżynać, Wyżąć, жать, сжать, пожинáть, пожáть.

Wyżynki, -ek, *мн.* прижúнъ, снúтіе съ корнú хлúба, сжáтіе.

Wyzywać, Wyzwać, вызывáть, вы́звать, призывáть, призвáть, клúкать, клúкнуть. **Wyzwać kogo do siebie**, призвáть, пригласúть кого́ къ себѣ́. **Wyzywać na rękę, na pojedynek, w szranki**, вызывáть на поединóкъ, на дуэ́ль. **Wyzywać nieprzyjaciel ı do bitwy**, вызывáть врагá на бой.

Wyżywać, Wyżyć, изживáть, изжúть, проживáть, прожúть. * **Wyżył tabakę**, вы́нюхалъ весь табáкъ.

Wyzywacz, -a, Wyzywający, -ego, *м.* зачúнщикъ.

Wyzywanie, Wyzwanie, -nia, *ср.* вызывáніе, вы́зовъ.

Wyżywiać, Wyżywić, кормúть, прокормúть, прокáрмливать, прокормúть, питáть, про .итывать; || содержáть, поддéрживать.

Wyżywienie, -nia, *ср.* прокормлéніе, пропитáніе, содержáніе.

Wzad, назáдъ.

Wzajem, Nawzajem, Wzajemnie, взаúмно. **Kochać się nawzajem**, взаúмно любúть другъ дру́га. **Szukać się nawzajem**, искáть другъ дру́га.

Wzajemność, -ści, *ж.* взаúмность.

Wzajemny, взаúмный, обою́дный; || *Юрид.* взаúмно обязу́ющій.

Wzamian, въ обмéнъ, наобмéнъ; || вмéсто (*чего́*).

Wzbiegać, Wzbiedz, Wzbieżeć, Wzbiegnąć, взбѣ́гать, взбѣ́жать (*наве́рхъ, на го́ру*); || *выростáть. **Ziarno wzbiegło ku górze**, зерно́ пусти́ло ростки́, взошло́.

Wzbierać, Wezbrać (*Стар.* **Wzbrać**), вздувáть, вздуть, отдувáть, отдýть, отколотúть, отвалúть, сбчь, вы́сѣчь; || прибывáть, прибавля́ться, увели́чиваться, разливáться, разлúться (*о водѣ́*). || *Стар.* **Wzbierać się**, собирáться (*въ дорóгу*).

Wzbieranie, Wezbranie, -nia, *ср.* вздувáніе, побóи; || прúбыль, разли́въ (*воды́*). **Wzbieranie morza**, *с.м.* **Przypływ**; || *Стар.* **Wzbieranie się**, сбóры (*въ дорóгу*).

Wzbijać, Wzbić, взбúвать, взбúть; || возвышáть, возвы́сить, возноси́ть, вознести́, приподнúмать, приподнáть, распрáвлять, распрáвить; || сгонáть, собирáть въ ку́чу. **Wzbić w bogactwa**, сдѣлать богáтымъ, обогатúть. **Wzbić w dumę**, внушúть гóрдость. **Wzbić lud**, подбúть, возмутúть наро́дъ. **Myśli tylko, jakby wzbić swą władzę do góry**, онъ ду́маетъ то́лько о томъ, какъ бы уси́лить свою́ власть. || **Wzbijać się, Wzbić się**, взбúваться, взбúться, взлетáть, взлетéть, парúть, подниматься, подня́ться; || возвышáться, возвы́ситься, возноси́ться, вознести́сь; || собирáться, собрáться поспѣ́шно. **Orzeł wzbił się pod chmury**, орёлъ взбúлся подъ облока́. **Zboże do góry się wzbiło**, рожь поднялáсь, высоко́ вы́росла. **Wzbijać się na pana**, онъ дѣ́лается большúмъ бáриномъ. **Wzbić się w dumę**, сдѣ́латься гóрдымъ, возгордúться.

Wzbiór, -oru, *м.* (**wód**), прибы́ваніе (*воды́*), половóдье.

Wzbraniać, Wzbronić, запрещáть, запретúть.

Wzbudzać, Wzbudzić, возбуждáть, возбудúть.

Wzburzać, Wzburzyć, волновáть, взволновáть; || возмущáть, возмутúть, смущáть, смутúть; || приводúть въ броже́ніе, вызывáть броже́ніе, забáлтывать, взболтáть. *Wzburzyć lud, взбунтовáть наро́дъ. **Wzburzyć krew komu**, взволновáть кому́ кровь, разсердúть. || **Wzburzać się, Wzburzyć się**, волновáться, взволновáться; || бродúть, приходúть въ броже́ніе; || возмущáться, возмутúться, бунтовáться, взбунтовáться, возставáть, возстáть. **Morze się wzburzyło**, мóре взволновáлось. **Nie słusznie się na mnie wzburzył**, онъ несправедли́во разсердúлся, разозли́лся на меня́. *Посл.* **Kiedy się wino wzburzy, wszystko na wierzch wynurzy**, что́ у пья́наго на умѣ́, то и на языкѣ́.

Wzdąć, *с.м.* **Wzdymać**.

Wzdawać, Wzdać (komu co), передавáть, передáть, уступáть, уступúть, переуступáть, переуступúть, переводúть, перевестú, переноси́ть, перенести́; || воздавáть, воздáть (*благодáрность, полгалу́, хвалу́*); || *Юрид.* **Wzdawać (kogo)**, осуждáть за нея́вку въ судъ, обвинúть заóчно. || **Wzdawać się, Wzdać się (na kogo)**, полагáться, положúться (*на кого́, на что́*), имѣ́ть по́лную довѣ́ренность (*къ кому́*).

Wzdęcie, -cia, *ср.* вздýтіе, раздýтость, вспýчиваніе.

Wzdejmować (*Стар.* **Wzejmować**), **Wzdjąć**, вздымáть, надымáть, поднимáть, поднáть; || постúгать, постúгнуть, овладéвать, овладéть, увлекáть, увлéчь, обуя́ть; || поражáть, порази́ть, застигáть, застúгнуть, захвáтывать, захватúть, докучáть, понимáть, давáть себѣ́ чу́вствовать. **Wzdjęli kamień, gdzie umarły był położony**, подняли́ ка́мень, гдѣ́ былъ похоронёнъ поко́йникъ. **Był wzdjęty ciekawością**, любопы́тство увлекло́ его́. **Ciężka boleść go wzdejmowała**, тя́жкое го́ре постúгло его́ || **Wzdejmować się, Wzdjąć się (za kim, o co)**, заступáться (*за кого́, за что́*).

Wzdłuż, вдоль, въ длину́.

Wzdragać się, противúться, сопротивля́ться.

Wzdrapać, оцарáпать, ссадúть, содрáть ко́жу, изцарáпать. || **Wzdrapać się**, вскарáбкаться.

Wzdręg, -a, *м.* **Wzdręka, -i**, *ж.* *Зоол.* плотвá, плотúца (*рыба*).

Wzdrygać się, Wzdrygnąć się, содрогáться, содрогну́ться, дрожáть, задрожáть, трепетáть, затрепетáть.

Wzdryganie się, Wzdrygnięcie się, *sr.* дрожь, содроганіе, трепетъ; || * отвращеніе.

Wzdychać, Westchnąć, вздыхáть, вздохнýть.

Wzdychanie, -nia, *sr.* вздыханіе, вздохъ.

Wzdymać, Wzdąć, вздувáть, вздуть, нýчить, распучить; || надувáть, надýть, раздувáть, раздýть (*o wietrze*); || **Wzdymać się, Wzdąć się**, вздувáться, вздýться, раздувáться, раздýться, вспучиваться, вспýчиться; || воздымáться, поднимáться (*o wodzie*); || * дéлаться надýтым, гóрдым, надмéнным.

Wzdymanie, -nia, *sr. см.* **Wzdęcie.**

Wzdziać, wzdęć, *см.* **Wdziewać.**

Wżerać się, Wżreć się, вгрызáться, вгрызться.

Wzgarda, -y, *ж.* презрéніе, пренебрежéніе.

Wzgardliwie, презрúтельно, пренебрежúтельно, съ пренебрежéніемъ.

Wzgardliwość, -ści, *ж.* презрéніе, пренебрежéніе, презрúтельное обхождéніе.

Wzgardliwy, презрúтельный, пренебрежúтельный; || презрéнный, гнýсный.

Wzgardzać, Wzgardzić (kim, czém), презирáть, презрéть, пренебрегáть, пренебрéчь (*kogó, что*).

Wzgardzony, презрéнный, пренебрежéнный.

Wzgląd, -ędu, *м.* взглядъ (*na что-либо*); || вниманіе, разсмотрéніе; || соображéніе; || снисходúтельность, снисхождéніе, уважéніе, соображéніе; || **Względy, -ów**, *мн.* благосклóнность, доброжелáтельность; || отношéніе. **Mieć co na względzie**, имéть что-либо въ видý, принять что-либо во вниманіе, обратúть вниманіе. **Należy mieć wzgląd na zasługi poczciwych ludzi**, нýжно уважáть заслýги чéстныхъ людéй. **Przez wzgląd na jego młodość**, во вниманіе *или* изъ снисхождéнія къ его мóлодости. **Rzeczta w pewnym względzie pokaże się być nową**, эта вещь въ нéкоторомъ отношéніи мóжетъ казáться нóвою. **Nie miałeś żadnego względu na te, com ci przekładał**, ты не обратúлъ ни малéйшаго вниманія на то, что я предстáвлялъ тебé. **Pozyskać czyje względy**, снискáть чью либо благоскл нность. **Mieć względy**, быть снисходúтельнымъ, снизойдти на прóсьбу. **Bez względu na...**, невзирáя на...

Względem, относúтельно, въ отношéніи, въ сравнéніи, касáтельно, что касáется до, для, рáди, къ, о, объ. **Miłość względem rodziców**, любóвь къ родúтелямъ. **Rozmówię się z nim względem tego**, я переговорю́ съ нимъ объ этомъ. **Ziemia jest małą względem słońca**, земля́ малá въ сравнéніи съ сóлнцемъ. **Względem fortuny swojéj został bisurmanem**, рáди своегó богáтства остáлся бусурмáномъ.

Względnie, относúтельно; || благосклóнно, мúлостиво, снисходúтельно.

Względność, -ści, *ж.* относúтельность; || сообрáзность, схóдство; || благосклóнность, внимúтельность, снисходúтельность. **Względność na osobę**, лицеприúтіе. **Względność tonów w muzyce**, гармóнія, созвýчіе, соразмéрность, соотвéтственность тóновъ въ мýзыкѣ.

Względny, относя́щійся, относúтельный; || *грам.* **Zaimki względne**, относúтельныя мéстоимéнія, || благосклóнный, снисходúтельный, внимúтельный.

Wzgórę, навéрхъ, вверхъ, наверхý.

Wzgórek, -rka, *м.* прúворокъ.

Wzgórowaty, gorústy, бугрúстый, холмúстый.

Wzgórze, -a, *sr.* холмъ, бугóръ, косогóръ, покáтость, скатъ.

Wziąć, Wziąść, *см.* **Brać.**

Wziątek, -tku, *м.* доходъ; || * взя́тка; прúбыль.

Wzięcie, -cia, *sr.* взя́тіе, завладѣніе, захвáтъ; || добы́ча; || получéніе; || * мнѣніе, соображéніе; || *Юрид.* **Wzięcie percyzenia**, отдáча на порýки; *см.* **Wziętość.**

Wzierać, Wejrzeć, смотрéть, присмáтривать, примотрéть, *см.* **Wglądać.**

Wziętość, -ści, *ж.* сúла, вéсъ, уважéніе, вліяніе; || извéстность, репутáція, уваженіе, почтéніе; || **Wziętość wyrazu**, смыслъ, значéніе слóва. **Mieć wziętość**, быть въ слáвѣ, въ чести, въ мóдѣ, пользоваться извéстностію, уважéніемъ.

Wzięty, wzátый, *см.* **Brać**; || почитáемый, уважáемый, пользующійся всеобщимъ уваженіемъ, почётомъ, находя́щійся въ сúлѣ, имѣющій вéсъ, знáтный.

Wzlatywać, Wzlatać, Wzlecieć, взлетáть, взлетѣть.

Wzławiać, Wzłowić, *Охот.* подымáть, поднúть звéря.

Wzlot, -u, *м.* полётъ.

Wzmącić, возмутúть; || взболтáть, привести́ жúдкость въ движéніе.

Wzmącenie, -nia, *ср.* возмущéніе; || взбáлтываніе.

Wzmacniać, Wzmocnić, укрѣплáть, укрѣпúть, подкрѣплáть, подкрѣпúть, усúливать, усúлить.

Wzmagać, Wzmódz (kogo), укрѣпúть, попрáвить (*здорóвье*), поставúть на ноги (*послѣ болѣзни*); || усúливать, усúлить, увеличúвать, увеличúть; || **Wzmagać się**, стáраться всѣми сúлами, прилежáть; || укрѣпля́ться, усúливаться; || оправля́ться (*послѣ болѣзни*), подкрѣпля́ться.

Wzmianka, -i, *ж.* упоминáніе; || оповѣщéніе.

Wzmiankować, упоминáть.

Wzmocnienie, -nia, *ср.* укрѣпле́ніе, уси́леніе, поддержа́ніе.

Wznaczać, Wznaczyć, намѣча́ть, обозначáть, вырѣ́зывать знакъ (*на де́ревѣ, на доскѣ и т. п*).

Wznak, Nawznak, на́взничь.

Wznawiać, Wznowić, возобновля́ть, возобнови́ть.

Wzniecać, Wzniecić, возжига́ть, возже́чь, воспаля́ть, воспали́ть, воспламеня́ть, воспламени́ть; || возбужда́ть, возбуди́ть.

Wznieść, *см.* **Wznosić.**

Wzniesienie, -nia, *ср.* возвыше́ніе, высо́кое мѣ́сто; || возвы́шенность, приго́рокъ, холмъ; || приподня́тіе, повыше́ніе; || построе́ніе, сооруже́ніе, возведе́ніе (*зда́нія*).

Wzniośl, возвы́шенно, благоро́дно.

Wzniosły, возвы́шенный, вы́спренній, благоро́дный.

Wznosić, Wznieść, воздвига́ть, воздви́гнуть, сооружа́ть, сооруди́ть; || возвыша́ть, возвы́сить, поднима́ть, подня́ть, возноси́ть, вознести́; || превозноси́ть, превознести́. **Wznieść komu pomnik**, воздви́гнуть памя́тникъ кому́. **Wznieść myśli do boga,** вознести́ свои́ мы́сли къ Бо́гу; || **Wznosić się, Wznieść się,** возноси́ться, вознести́сь, возвыша́ться, возвы́ситься; || поднима́ться, повыша́ться, всходи́ть; || вы́ситься; || возника́ть.

Wznowić, *см.* **Wznawiać.**

Wzór, -oru, *м.* образе́цъ, фо́рма, примѣ́ръ; || моде́ль; || первообразъ, типъ; || узо́ръ, ско́локъ; || **Wzór pisania,** про́пись, образе́цъ для чистописа́нія.

Wzorek, -rku, *м.* обра́зчикъ; || узо́ръ (*пка́ни*). * **Wzorki wybierać,** охужда́ть, ули́ть, пересужда́ть.

Wzorowy, образцо́вый, примѣ́рный; || классическій.

Wzrastać, Wzrość, Wzrosnąć, возраста́ть, возрасти́; || * увели́чиваться, увели́читься, уси́ливаться, уси́литься.

Wzrok, -u, *м.* зрѣ́ніе. **Ma krótki wzrok,** онъ близору́къ.

Wzrokowy, зри́тельный.

Wzrost, -u, *м.* возраста́ніе, приращéніе; || прозябе́ніе (*растéній*); || разви́тіе; || увели́ченіе; || возвыше́ніе; || успѣ́хъ, прое́съ; || ростъ (*человѣ́ческій*), станъ, та́я.

Wzruszać, Wzruszyć, колеба́ть, поколеба́ть, потряса́ть, потрясти́, шата́ть, взшата́ть, вска́пывать, вскопа́ть (*зе́млю*); || возмуща́ть, возмути́ть (*наро́дъ*); || трогать, растро́гать, смягча́ть, смягчи́ть (*ѐ-либо се́рдце*); || **Wzruszać się, Wzruszyć się,** колеба́ться, поколеба́ться, волнова́ться, взволнова́ться; || возмуща́ться, возмути́ться; || тро́гаться, растро́гаться, смягча́ться, смягчи́ться; || содрогаться, содрогну́ться, смуща́ться, смути́ться.

Wzruszający, тро́гательный, умили́тельный.

Wzruszanie, -nia, *ср.* колеба́ніе, потрясе́ніе, разша́тываніе; || вска́пываніе (*земли́*).

Wzruszenie, -nia, *ср.* волне́ніе, душе́вное движе́ніе; || смуще́ніе, потрясе́ніе, тре́петъ; || трево́га; || движе́ніе, возмуще́ніе; || наруше́ніе. *Юрид.* **Wzruszenie wyroków sądowych,** обжа́лованіе судéбныхъ рѣше́ній.

Wzuwać, Wzuć, обува́ть, обу́ть, надѣва́ть, надѣ́ть.

Wzwiady, -ów, *мн. Воен.* рекогносциро́вка, развѣ́дка.

Wzwód, -odu, *м.* подъёмъ, поднима́ніе вверхъ, натя́гиваніе вверхъ. **Most wzwodni, wzwodzony, spostny,** подъёмный мостъ.

Wzwodę, про́тивъ тече́нія воды́.

Wzwyż, Wzwysz, вышино́ю, въ вышину́; || вы́ше; || **Wzwyszą,** вверхъ.

Wżymać, Wżąć, Wzmiąć, вжима́ть, вжать, вда́вливать, вдави́ть, вгнета́ть, вгнесть.

Wzywać, Wezwać, звать, позва́ть, вызыва́ть, вы́звать, призыва́ть, призва́ть (*кого́*), взыва́ть, воззва́ть (*къ кому́ о чёмъ*); || восклица́ть, воскли́кнуть; || приглаша́ть, пригласи́ть. **Wzywam Boga na świadectwo,** призыва́ю Бо́га во свидѣ́тельство. **Wzywać pomocy,** проси́ть, умоля́ть о по́мощи. * **Interesa wzywają mię do domu,** дѣла́ зову́тъ меня́ домо́й.

Wzywanie, Wezwanie, -nia, *ср.* призыва́ніе, зовъ, вы́зовъ, призы́въ, приглаше́ніе; || воззва́ніе; || проше́ніе, моле́ніе; || тре́бованіе; || *Юрид.* повѣ́стка, вы́зовъ въ судъ.

X.

Въ пре́жнее вре́мя, въ слова́хъ чисто-по́льскихъ, бу́ква X. никогда́ не употребля́лась Поля́ками, кото́рые вмѣ́сто неѝ писали **ks,** (*кс*), исклю́чая чужестра́нныя слова́ и и́зрѣдка нѣ́которыя по́льскія: **Xiądz,** *вм.* **Ksiądz** (*свяще́нникъ*), **Xiężyc,** *вм.* **Księżyc** (*мѣ́сяцъ*). Въ послѣ́дстіи вре́мени, съ приня́тіемъ постоя́нныхъ прави́лъ правописа́нія, на́чали употребля́ть **ks** и **gz,** *вм.* **X.** во всѣхъ по́льскихъ слова́хъ, сохраня́я э́ту бу́кву то́лько въ со́бственныхъ чужестра́нныхъ имена́хъ. Она́ употребля́ется еще́ въ нѣ́которыхъ сокраще́ніяхъ: **X.** т. е. **Xiądz = Ksiądz** (*свяще́нникъ*), **W. X. Mość,** т. е. **Wasza Xiążęca (=Książęca) Mość,** ва́ше высо́чество, *и́ли* ва́ше сія́тельство, **W. X. Lit.,** т. е. **Wielkie Xięstwo (= księstwo) Litewskie,** вели́кое кня́жество Литовское.

Y.

Y произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Ы*.

Z. Ź. Ż.

Z произно́сится какъ ру́сская бу́ква *З*, **Ź** какъ *зь*, **Ż** какъ *Ж*.

Z, Ze, со, съ, изъ, по,— *предло́гъ управля́ющій падежа́ми:* роди́тельнымъ, вини́тельнымъ и твори́тельнымъ. **Kapelusz ze słomy**, шля́па изъ соло́мы, соло́менная шля́па. **Strzelać z armaty**, стрѣля́ть изъ пу́шки. **Wielki z niego dudek**, онъ большо́й глупе́цъ. **Jaki z ciebie gorączka**, какъ ты вспы́льчивъ! **Dobra z niéj dziewczyna**, она до́брая дѣ́вушка. **Mieć z czego żyć**, имѣ́ть сре́дства къ жи́зни. **Co to z ciebie będzie**, что́ изъ тебя́ вы́йдетъ? **Z własnego natchnienia**, по со́бственному побужде́нію. **Z własnéj woli**, по со́бственной во́лѣ. **Z powinności**, по обя́занности. **Z przypadku**, по слу́чаю. **Odejść z jakiego miejsca**, уйдти́ изъ како́го-либо мѣ́ста. **Wyjść z mody**, вы́дти изъ мо́ды. **Rodem z Warszawy**, ро́домъ изъ Варша́вы. **Z téj, z tamtéj strony**, съ э́той, съ той стороны́. **Z blizka, Z daleka**, вблизи́, и́здали. **Obedrzeć ze skóry**, сдира́ть, обдира́ть ко́жу (*съ живо́тнаго*). **Z rana**, съ утра́. **Z wieczora**, съ ве́чера. **Z razu**, ра́зомъ, въ оди́нъ ра́зъ, съ ра́зу, съ одного́ пріёма. **Jeden z was**, оди́нъ изъ васъ. **Było ich ze sto ludzi**, ихъ бы́ло человѣ́къ сто. **Niema z nim nic do roboty**, съ нимъ не́чего дѣ́лать. **Z wolna**, ме́дленно, неско́ро, неповоро́тливо. **Z nagła**, внеза́пно, вдругъ. **Z nienacka**, неча́янно, враспло́хъ. || Предло́гъ **Z**, изъ, соединя́ется та́кже съ предло́гами: **Nad** (*надъ*), **Pod** (*подъ*), **Za** (*за*), **Przed** (*предъ, пе́редъ*), **Między, Pomiędzy** (*ме́жду*), **Pośród** (*среди́*), *см.* въ словарѣ э́ти предло́ги. **Wyleźć z pod stołu**, вы́лѣзть изъ подъ стола́. **Z za Renu**, изъ-за Ре́йна, съ той стороны́ Ре́йна.

Za, за, при, въ, чрезъ, со, изъ, вмѣ́сто, сли́шкомъ, — *Предло́гъ управля́ющій падежа́ми:* роди́тельнымъ и вини́тельнымъ. **Schować się za drzwi**, спря́таться за две́рь. **Iść, pójść za kogo (za mąż)**, идти́, вы́дти за кого́ (*за́мужъ*). **Mieć kogo za sobą**, по́льзоваться чье́ю-либо защи́тою, покрови́тельствомъ. **Kupić, sprzedać co za dziesięć rubli**, купи́ть, прода́ть что-нибу́дь за де́сять рубле́й. **Zapłacić za kogo**, заплати́ть за кого́. **Brać kogo za swego obrońcę**, прибѣга́ть къ чьей-либо защи́тѣ. **Mieć kogo za błazna**, считать кого́ дурако́мъ. **Za nic sobie ważyć**, ни во что́ ста́вить, пренебрега́ть, не уважа́ть. **Napisać za kogo**, написа́ть вмѣ́сто кого́. **Za morzem, za rzeką**, за́ моремъ, за рѣко́ю. **Wyjść za miasto**, вы́дти за городъ. **Wziąść za uszy**, взять за́ уши. **Za boską pomocą**, съ Бо́жіею по́мощію. **Za pomocą drabiny**, при по́мощи лѣ́стницы. **Za naszych czasów**, въ на́ши времена́. **Za jego panowania**, во вре́мя его́ ца́рствованія. **Za rok powrócę**, возвращу́сь че́резъ годъ. **Za wielki, za gruby**, сли́шкомъ вели́къ, сли́шкомъ толстъ. **Co to za jeden**, кто э́то тако́й? **Co to za nieoszacowany człowiek**, что́ э́то за неоцѣне́нный человѣ́къ! **Za czasem**, со вре́менемъ, въ послѣ́дствіи вре́мени. **Iść za radą czyją**, послѣ́довать чьему́ совѣ́ту. **Jestem za tém**, я согла́сенъ на э́то, я жела́лъ бы. *Посл.* **Za kim ludzie, za tym Bóg**, гласъ наро́да, гласъ Бо́жій.

Zaablatowany, я́вленный, засвидѣ́тельствованный устано́вленнымъ поря́дкомъ.

Zaaktykowany, *см.* **Zaablatowany**.

Zaalarmować, уда́рить въ наба́тъ, причини́ть трево́гу.

Zaalarmowanie, -nia, *ср.* причине́ніе о́бщей трево́ги уда́ромъ въ наба́тъ.

Zaalpejski, заальпі́йскій.

Zaanszlagować, соста́вить смѣ́ту.

Zaaresztować, арестова́ть, задержа́ть || наложи́ть аре́стъ, запреще́ніе (*на имущество*).

Zaawansować, заплати́ть впере́дъ.

Ząb, *род. п.* **Zęba**, *м.* зубъ. **Zęby przednie**, пере́дніе зу́бы. **Zęby trzonowe**, коренны́е зу́бы. **Zęby mleczne**, пе́рвые моло́чные зу́бы. **Zęby się dziecku kłują, wyrzynają, dziecko zębów dostaje**, у малю́тки зу́бы рѣ́жутся, прорѣ́зываются, начина́ютъ выходи́ть зу́бы. **Wyrzynanie się zębów**, прорѣ́зываніе зубо́въ, зуборѣ́зка, зуборѣ́зка. **Mówić co przez zęby**, говорить сквозь зу́бы, нея́вственно, не́хотя. **Wyszczerzać, wytrzeszczać zęby**, ска́лить зу́бы. **Zgrzytać zębami**, скрежета́ть зуба́ми. **Dzwonić zębami**, стуча́ть зуба́ми, терпѣ́ть го́лодъ. **Sciąć zęby**, сти́снуть зу́бы. **Ostrzyć zęby na co**, си́льно жела́ть чего́, глота́ть слю́нки, ожида́я чего́. ***Nie na twoje zęby**, э́тотъ кусъ не для твои́хъ устъ. ***Ukazać komu zęby**, оска́лить зу́бы, окры́ситься на кого́. **Wziąść kogo na zęby**, подня́ть кого́ на зубки́, насмѣха́ться надъ кѣ́мъ. || **Zęby u piły**, зубцы́, зу́бчики пилы́. **Zęby u koła**, зубцы́ колеса́. **Zęby u grzebienia**, зу́бья гре́бня. **Ząb u klucza**, боро́дка ключа́. || *Бот.* **Zęby babie**, зубна́я трава́.

Żaba, -y, *ж.* лягу́шка. **Żaba drzewna**

ziemna, земна́я, древе́сная лягу́шка. **Żaba ziemna, parszywa, niema**, жа́ба. || *Ветер.* насо́съ, подъязы́чная ши́шка (*у ло́шади*). || *Мед.* жа́ба (*болѣзнь*). || *Посл.* **Koniowi nogę kują, a żaba swojéj nadstawia**, куда́ конь съ копы́томъ, туда́ и ракъ съ клешнёй.

Zabaczać, Zabaczyć, забыва́ть, забы́ть, *см.* **Zapominać.**

Zabadać się (w czém), углуби́ться въ изслѣдованіе чего́-либо.

Zabawa, -y, *ж.* затрудне́ніе, препя́тствіе. помѣха, препо́на; || забава́ весе́лье, увесе́леніе. удово́льствіе, развлече́ніе, препровожде́ніе вре́мени. прія́тное заня́тіе. **Zabawy dziecinne**, дѣтскія и́гры. **Zabawki**, *мн.* игру́шки.

Zabawca, -y, *м.* забавникъ, шутни́къ; || мѣшкотный, неповоро́тливый челове́къ.

Zabawiać, Zabawić, заде́рживать, задержа́ть, продержа́ть, продержа́ть; || **Zabawić gdzie**, пробы́ть гдѣ не́которое вре́мя; || забавля́ть, забави́ть, увеселя́ть, развеселя́ть, занима́ть, заня́ть (*чьимъ*). || **Zabawiać się, Zabawić się**, ме́длить. промедлить; || забавля́ться, весели́ться, развлека́ться.

Zabawienie, -nia, *ср.* заде́ржка, замедле́ніе, остано́вка; || развлече́ніе.

Zabawka, *см.* **Zabawa.**

Zabawkowy, игру́шечный.

Zabawnie, забавно, смѣшно.

Zabawniś, -sia, *м.* шутни́къ.

Zabawność, -ści, *ж.* забавность.

Zabawny, за́нятый, озабо́ченный; || забавный, смѣшно́й, шутли́вый, занима́тельный.

Zabazgrać, замара́ть, запачкать.

Ząbczasty, зубчатый.

Ząbębnić, забарабанить.

Zabeczeć, заблея́ть, замыча́ть, заревѣть.

Ząbek, -bka, *м.* зубо́къ, зубо́чекъ; || зу́бчикъ (*архитект. украше́ніе*), зубча́тая рѣзьба́; || зазу́брина.

Zabezpieczać, Zabezpieczyć, обезпе́чивать, обезпе́чить, упро́чивать, упро́чить; || укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, утверждать, утверди́ть; || увѣря́ть, увѣрить. удостовѣря́ть, удостовѣрить; || *Ком.* застрахова́ть. || **Zabezpieczać się**, охраня́ть себя́, предостерега́ться (*отъ чего́*), принима́ть мѣры (*противъ чего́*); || защища́ться, прикрыва́ться.

Zabezpieczanie, Zabezpieczenie, -nia, *ср.* обезпе́чиваніе, обезпе́ченіе, зало́гъ, руча́тельство; || вѣрность, удостовѣре́ніе; || *Ком.* застрахованіе; || защита охра́на; || *Юрид.* **Zabezpieczenie poszukiwanego przedmiotu**, обезпе́ченіе и́ска.

Żabi, жа́бій, собственный жа́бъ; || жа́бный, относя́щійся къ болѣзни жа́бъ; || лягу́шечій. лягу́шачій. **Żabi skrzek**, лягу́шечій клекъ, лягу́шечья икра́. || *Минер.* **Żabi kamień**, жа́бный ка́мень. || *Анат.* **Żyła żabia, podjęzykowa**, жа́бья, подъязы́чная, крововозвра́тная жи́ла. || *Бот.* **Żabie gronka**, грыжевникъ (*растѣніе*). **Żabi kwiat**, *см.* **Papawa. Żabie kosmy**, *см.* **Żórawie noski.**

Żabicie, -cia, *ср.* убива́ніе, убіе́ніе, уби́йство, *см.* **Zabójstwo.**

Żabię, -ęcia, Żabiątko, -a, *ср.* лягушёнокъ

Zabieg, -u, *м.* набѣгъ, нашествіе, вторже́ніе; || *Стар.* убѣжище, пристани́ще; || **Zabieg czemu**, предупрежде́ніе. **Zabiegi, -ów**, *мн.* старанія. усилія.

Zabiegać, Zabiegnąć, Zabiedz, Zabieżeć, забѣга́ть, забѣжа́ть (*куда́*); || **Zabiegać czego**, добива́ться, иска́ть чего́; || **Zabiegać komu**, стара́ться угоди́ть кому́, быть предупреди́тельнымъ, выходи́ть къ кому́ на встрѣчу; || **Zabiegać komu drogę**, загороди́ть, пересѣчь, перерѣзать кому́ доро́гу.

Zabieglec, -gica, *м.* вы́хо ецъ, бѣгле́цъ.

Zabiegłość, -ści, *ж.* нахо́дчивость, ло́вкость, расторо́пность.

Zabiegły, дале́кій, да́льній; || старательный. предупредительный, нахо́дчивый, ло́вкій, расторо́пный.

Zabielać, Zabielić, забѣли́вать. забѣли́ть; || *Повар.* подбѣливать, подбѣли́ть, припра́вить молоко́мъ и́ли смета́ною како́е-либо жи́дкое ку́шанье.

Zabieniec, *см.* **Zabiniec.**

Zabierać, Zabrać, забира́ть, забра́ть, взя́ть; || уноси́ть. унести́. носи́ть, снести́; || захва́тывать, захвати́ть; || описывать, описа́ть, конфискова́ть. **Zabierać kogo z sobą**, брать, взять кого́ съ собо́ю. **Zabierać majątek u kogo**, конфисковать имущество, имѣніе. **Zabrać kogo w niewolę**, взять кого́ въ плѣнъ. **Zabiera rzeka pole**, рѣка́ наводня́етъ по́ле. **Nie przystoi zabierać sobie drogi czas takiemi drobnostkami**, не слѣдуетъ тра́тить вре́мя на такіе пустя́кй. **Zabrać głos**, начать говори́ть, нача́ть рѣчь, пода́ть го́лосъ. **Zabrać chęć do czego**, получи́ть къ чему́-либо охо́ту. **Zabrać z kim znajomość**, познако́миться, свести́ знако́мство съ кѣмъ. **Zabrać z kim przyjaźń**, подружи́ться. || **Zabierać się, Zabrać się do czego**, гото́виться,пригот вляться, приступа́ть,приступи́ть къ чему́. принима́ться, приня́ться за что́; || **Zabierać się zkąd dokąd**, собира́ться, собра́ться, снаряжа́ться, снаряди́ться; || **Zabierać się do kogo, na kogo**, приступа́ть, приступи́ть къ кому́, напара́ть на кого́; || **Zabierać się z kim w drogę**, приготовля́ться вмѣстѣ съ кѣмъ-либо въ доро́гу; || *Безлич.* **Zabiera się na co**, бу́детъ что́-то, собира́ется, гото́вится. **Zabiera się na deszcz**, собира́ется дождь идти́.

Zabieżeć, *см.* **Zabiegać.**

Zabijać, Zabić, убива́ть, уби́ть, умер-

щвля́ть, умертви́ть; || забива́ть, заби́ть, вбива́ть, вбить, закола́чивать, заколоти́ть (*гвоздя́ми*); || *Карточ.* **Zabić kozerą, atutem,** покры́ть ко́зыремъ. **Zabijać się, Zabić się,** убива́ть, уби́ть себя́, лиша́ть, лиши́ть себя́ жи́зни. убива́ться, уби́ться; || убива́ть другъ дру́га; || * заби́ться, запря́таться (*въ у́голъ*).

Zabijacz, -a, *м. см.* **Zabójca, Zbójca.**

Zabijanie, -nia, *ср.* убіе́ніе, *см.* **Zabicie, Zabójstwo.**

Żabiniec, Żabieniec, -ńca, *м.* лягу́шечья лу́жа, боло́то; || *Минер.* жа́бный ка́мень, жа́бикъ; || *Бот.* жаби́нецъ (*расте́ніе*)).

Zabity, уби́тый, *см.* **Zabijać;** || * и́стинный, настоя́щій, су́щій; || упря́мый, упо́рный, отча́янный, отпѣ́тый. **Zabity Niemiec,** упо́рный, отча́янный Нѣ́мецъ.

Żabka, -i, *ж.* *Умен.* жа́бка, лягу́шечка.

Ząbkować, Wyząbkować, зубри́ть, зазубри́ть, вы́зубрить.

Ząbkowanie, -nia, *ср.* зубре́ніе.

Ząbkowato, въ ви́дѣ зазу́бринъ.

Ząbkowatość, -ści, *ж.* зазу́брина, зубча́тая вырѣ́зка, зубча́тая рѣзьба́.

Ząbkowaty, зубча́тый.

Zabłądzenie, -nia, *ср.* заблужде́ніе, совраще́ніе съ пути́, развраще́ніе, уклоне́ніе.

Zabłądzić, Zabłąkać, сби́ться съ доро́ги, заплута́ться, заблуди́ть, заблуди́ться: || блужда́ть; || * ошиби́ться, погрѣши́ть, соврати́ться съ пути́.

Zabłąkać się, сби́ться съ пути́, заплута́ться. заблуди́ться.

Zabłąkanie, -nia, *ср.* *Анат.* уклоне́ніе, искривле́ніе; || **Zabłąkanie się,** *см.* **Zabłądzenie.**

Zabłąkany, заблуди́вшійся, заблу́дшій.

Zabłysnąć, блесну́ть, заблестѣ́ть, сверкну́ть, засверка́ть.

Zabobon, -u, *м.* суевѣ́ріе, вѣ́рованіе въ примѣ́ты.

Zabobonnica, -y, *ж.* суевѣ́рка.

Zabobonnie, суевѣ́рно.

Zabobonnik, -a, *м.* суевѣ́ръ.

Zabobonność, -ści, *ж.* суевѣ́рность.

Zabobonny, суевѣ́рный.

Zabój, -oju, *м. см.* **Zabójstwo.**

Zabójca, -y, *м.* убі́йца. смертоубі́йца, человѣ́коубі́йца, душегу́бецъ.

Zabójczy, убі́йственный, смертоно́сный, душегу́бный.

Zabójczyni, -ni, *ж.* убі́йца, душегу́бица, же́нщина соверши́вшая убі́йство, умертви́тельница.

Zabójstwo, -a, *ср.* убі́йство, смертоубі́йство, душегу́бство.

Zabolały, изму́ченный, исте́рзанный, болѣ́зненный.

Zaboleć (kogo), заболѣ́ть, почу́вствовать боль; || **Zaboleć nad kim, nad czém,** соболѣ́зновать, сожалѣ́ть, пожалѣ́ть, скорбѣ́ть, о комъ, о чёмъ. **Głowa go zabolała,** у него́ заболѣ́ла голова́. **Zabolał nad nim, nad jego niedolą,** пожалѣ́лъ о нёмъ, о его́ несча́стіи.

Zabór, Zabor, -oru, *м.* похище́ніе, расхище́ніе, граби́тельство: || заня́тіе, взя́тіе. завоева́ніе, покоре́ніе; || незако́нное завладѣ́ніе (*чѣмъ*). присвое́ніе, захва́тъ (*чего́*); || *Юрид.* вы́емка. **Rewizja i zabory z mieszkań,** о́быскъ и вы́емка въ дома́хъ.

Zaborca, -y, *м.* хи́щникъ, похити́тель, граби́тель; || завоева́тель, покори́тель; || присвои́тель.

Zabość (kogo), заколо́ть; || забода́ть; || занози́ть; || **Zabość konia,** пришпо́рить ло́шадь, дать шпо́ры ло́шади.

Zabraknąć, не достава́ть. **Zabrakło mu pieniędzy,** у него́ не доста́ло де́негъ.

Zabrakować, забракова́ть.

Zabraniać, Zabronić, воспреща́ть, воспрети́ть, запреща́ть, запрети́ть, возбраня́ть, возбрани́ть, препя́тствовать, воспрепя́тствовать; || **Zabraniać czego sobie,** отка́зывать себѣ́ въ чёмъ-либо.

Zabranianie, Zabronienie. -nia, *ср.* запреще́ніе, воспреще́ніе, запрётъ, недопуще́ніе.

Zabrnąć, забрести́. забре́сть; || забра́ться, углуби́ться, погрузи́ттся; || вда́ться (*во что́*), впасть, попа́сть (*куда́*), погря́знуть, завя́знуть (*въ чёмъ*). **Zabrnąć w długi po uszy,** быть по́ уши въ долга́хъ, запу́таться въ долга́хъ. **Zabrnąć w błoto,** увя́знуть въ боло́тѣ. **Zabrnąć w wodę,** попа́сть въ во́ду. * **Nie zabrnie on daleko,** онъ далеко́ не уйдётъ, ничего́ но́ваго не вы́думаетъ.

Zabrona, -y, *ж.* препя́тствіе; || *Стар. см.* **Zabranianie,**

Zabronić, *см.* **Zabraniać.**

Zabronienie, *см.* **Zabranianie.**

Zabronować, *Агр.* заборони́ть, заборонова́ть.

Zabrudzić, Zabrukać, загрязни́ть, запа́чкать, замара́ть.

Zabrząkać, Zabrzdąkać, Zabrząknąć, забренча́ть.

Zabrzmieć, загремѣ́ть, прогремѣ́ть, разда́ться, зазвуча́ть; || * заигра́ть гро́мко. **Zabrzmiała muzyka,** загремѣ́ла му́зыка. **Głos jego zabrzmiał,** разда́лся его́ го́лосъ.

Zabudować, застро́ить.

Zabudowanie, -nia, *ср.* строе́ніе, постро́йка.

Zaburzenie, -nia, *ср.* смяте́ніе, безпоря́докъ; || мяте́жъ, бунтъ, возмуще́ніе, волне́ніе, возста́ніе.

Zaburzyć, взволнова́ть, возмути́ть, потрясти́.

Zabytek, -tku, *м.* оста́токъ, па́мятникъ

Zabytki starożytności, пáмятники дрéвности, дрéвніе пáмятники.

Zabywać, Zabyć, *Стар.* забывáть, забы́ть.

Żąć, Zżąć, жать, сжать. **Żąć żyto**, жать рожь.

Zacapić (*Стар.* **Zaczapić**), захáпать, захватáть.

Zacenić, объявúть цéну, оцéнить.

Zachciewać, Zachcieć (czego), желáть, пожелáть, хотéть, захотéть; || **Zachciewać się, Zachcieć się**, хотéться, захотéться. **Zachciało mu się nie wiedzieć czego**, емý захотéлось невéсть чего́.

Zachęcać, Zachęcić, заохóчивать, заохóтить, пріохóчивать. пріохóтить; || поощрáть, поощрúть, ободрáть, ободрúть.

Zachełzać, Zakiełzać, Zachełznać, Zakiełznać, взнуздывáть, взнуздáть; || * обуздывáть, обуздáть, укрощáть, укротúть.

Zachęta, -y, *ж.* поощрéніе, ободрéніе.

Zachlastać się, забрызгаться (*грязью*).

Zachłysnąć się, захлебнýться.

Zachmurzać, Zachmurzyć, помрачáть, помрачúть, затмéвать, затмúть, затемнáть, затемнúть; || * опечáливать, опечáлить, омрачáть, омрачúть, хмýрить, нахмýрить. **Zachmurzyć czoło**, нахмýрить лóбъ, нахмýриться; || **Zachmurzać się, Zachmurzyć się**, помрачáться, помрачúться, темнéть, потемнéть; || опечáливаться, опечáлиться, хмýриться, нахмýриться.

Zachmurze, -a, *ср.* прострáнство за тýчею.

Zachmurzenie, -nia, *ср.* помрачéніе, потемнéніе.

Zachmurzony, помрачённый, затемнённый, пáсмурный; || нахмýренный, мрáчный.

Zachmurzyć, *см.* **Zachmurzać.**

Zachód, -odu, *м.* захождéніе, закáть (*солнца*); || зáпадъ, однá изъ четырéхъ частéй свéта; || стараніе, трудъ, забóта, хлóпоты.

Zachodni, зáпадный.

Zachodowy, заходя́щій. **Piękne jest zachodowe słońce na niebie**, прекрáсно заходя́щее сóлнце на нéбѣ.

Zachodzić, Zajść, заходúть, зайтú; || приходúть, придтú; || **Zachodzić w co**, входúть, войтú, вступáть, вступúть; || *выступáть, выступúть, возникáть, возникнуть, || * **Zachodzić czém**, покрывáться. наполняться; || * нечáянно, внезáпно приходúть, вдругъ наступáть, произойтú, случáться; || ниспадáть, ниспáсть. **Zajść kogo czém**, поддѣть кого́ чѣмъ, обмануть, надýть. **Słońce zaszło za chmury**, сóлнце зашлó за тýчи. **Na wieczór zajdziemy do wsi**, къ вéчеру придёмъ въ дерéвню. **Zajdźmy w las**, зайдёмъ въ лѣсъ. **Suknia zachodzi aż za kolana**, плáтье ниспадáетъ нúже колѣнъ.

Zachodzi wątpliwość, возникáетъ сомнѣніе. **Oczy mu zaszły łzami**, глазá у негó напóлнились слезáми. **Noc go zaszła**, ночь вдругъ захватúла его́.

Zachorować (*Стар.* **Zachorzeć**), занемóчь, заболѣть, захворѣть.

Zachować, *см.* **Zachowywać.**

Zachowanie, -nia, *ср.* сохранéніе, сбереженіе, соблюдéніе; || уваженіе, почтéніе, вѣсъ, вліяніе, *см.* **Zachowywanie.**

Zachowawca, -y, *м.* хранúтель, блюстáтель.

Zachowawczy, охранúтельный, блюстáтельный.

Zachowawczyni, -ni, *ж.* охранúтельница, блюстúтельница.

Zachowywać, Zachować, сохранáть. сохранúть, сберегáть, сберéчь. соблюдáть, соблюстú; || поддéрживать. поддержáть; || исполнáть, исполнúть. **Zachowaj Boże**, сохрани́ Бóже. **Zachować co w tajemnicy**, сохранúть что́-либо втáйнѣ. **Zachowywać posty**, соблюдáть посты́. **Zachowywać prawa**, исполнáть закóны. **Zachować sobie co na inny raz**, приберéчь, оставúть для себя́ что́-либо на другóй разъ. **Zachować kogo od czego**, предохранáть, оберегáть кого́ либо отъ чего́; || **Zachowywać się, Zachować się**, сохранáться, сохранúться, удéрживаться, удержáться, поддéрживаться, поддержáться; || существовáть, просуществовáть; || вестú себя́, поступáть. **Zachowuje się dobrze**, онъ ведётъ себя́ хорошó, онъ хорóшаго поведéнія.

Zachowywanie, Zachowanie, -nia, *ср.* хранéніе, сохранéніе. сбереженіе; || соблюдéніе, поддержáніе, исполнéніе; || **Zachowywanie się, Zachowanie się**, поведéніе, обхождéніе.

Zachwalać, Zachwalić, разхвáливать, разхвалúть, захвáливать, захвалúть, превознóсить, превознестú похвалáми.

Zachwastać, *Стар.* забрызгать, запáчкать, загрязнúть.

Zachwaszczać, Zachwaścić (pole), запускáть, запустúть пóле, пáшню, огорóдъ и т. п., оставúть въ небреженіи.

Zachwianie (się), -nia, *ср.* колебáніе, потрясéніе, шатáніе.

Zachwiany, поколéбленный, потрясённый; || шáткій, зы́бкій.

Zachwiewać, Zachwiać, колебáть, поколебáть, шатáть, разшатáть, потрясáть, потрясти́; || **Zachwiewać się, Zachwiać się**, колебáться, поколебáться, шатáться, разшатáться, потрясáться, потрястúсь.

Zachwycać, Zachwycić, захвáтывать, захватúть, застигáть, застúгнуть; || * зачéрпывать, зачерпнýть (*захватывать что́-либо жúдкое сосýдомъ*); || **Zachwycać, Zachwycić kogo czém**, восторгáть, восхищáть, восхúтить, приводúть, привестú въ востóргъ, плѣнáть, плѣнúть; || **Za-**

chwycać się, Zachwycić się, восхищáться, восхúтиться, восторгáться, приходúть, придтú въ востóргъ, плѣнúться, плѣнúться, любовáться.

Zachwycanie, -nia, *ср.* возбуждéніе востóрга, приведéніе въ востóргъ, въ восхищéніе.

Zachwycenie, -nia, *ср.* востóргъ, восхищéніе; || изступлéніе, порúвъ. || *Med.* каталéпсія, столбнúкъ. || **Zachwycenie się nad czém,** востóрженность, удивлéніе чемý-либо.

Zachwycony, схвáченный; || *востóрженный, восхищённый; || изступлённый, поражённый.

Zachwyt, -u, *м.* захвáтъ, насúльное присвоéніе чужáго; || востóргъ, изступлéніе; || **Zachwyt, Zachwat,** *Спар. Med.* каталéпсія, столбнúкъ.

Zaciąć, *см.* **Zacinać.**

Zaciąg, -u, *м.* затúгиваніе, втáскиваніе. || **Zaciąg warty,** смѣна карáула; || **Zaciąg do wojska,** рекрýтскій набóръ. **Zaciągi czynić,** набирáть войскá; || бáрщина. задѣлье; || **Zaciąg czém,** оборóть, поворóтъ; || **Zaciąg dokąd,** походъ; || **Zaciąg o co,** попúтка, домогáтельство, искáтельство; || рáспря, раздóръ; || *Вет.* бѣлúмо. катарáкта; || **Na zaciąg,** на буксúръ, на бичевýю, прóтивъ теченія воды.

Zaciągać, Zaciągnąć, затúгивать, затянýть, втúгивать, втянýть. втáскивать, втащúть; || вносúть, вписывать, записывать; || опускáть, опустúть, обтúгивать, обтянýть, закрывáть, закрыть; || натúгивать, натянýть; || **Zaciągnąć kogo w co,** вовлéчь кого во что́, занýтать, завлéчь кóго кудá нибýдь; || **Zaciągnąć wartę,** идтú въ карáулъ, смѣнúть карáулъ; || **Zaciągać wojsko,** набирáть солдáтъ; || **Zaciągać długi,** дѣлать долгú, входúть въ долгú, задолжáть; || **Zaciągnąć struny,** натянýть струны на инструмéнтъ. **Zaciągnąć firankę,** опустúть занавѣску. **Zaciągnąć węzeł,** затянýть ýзелъ. || **Zaciągać się, Zaciągnąć się,** затúгиваться, затянýться, покрывáться, покрúться; || **Zaciągać się dokąd,** тащúться; || **Zaciągać się do wojska,** идтú, вступáть въ воéнную слýжбу; || **Zaciągać się w biegu, w co,** втúгиваться во что́-либо, привыкáть къ чемý-либо; || затúгиваться, проволáкиваться, идтú мéдленно; || затúгиваться, подвергáться затáжкѣ (*о лошади*); || собирáться, готóвиться, приготовлáться, располагáться. **Zaciągnęło się na deszcz,** собирáется предложúтельный дождь. **Zaciąga się na wojnę,** готóвится войнá.

Zaciąganie, -nia, *ср.* затúгиваніе, вовлечéніе; || **Zaciąganie pożyczki,** заключéніе займá.

Zaciągowy, бáрщинный, задѣльный; || **Zaciągowy, -ego,** *м.* рéкрутъ; || **Zaciągowy czas,** врéмя рекрýтскаго набóра, рекрýтская óчередь.

Zaciążnik, Zaciężnik, -a, *м.* рéкрутъ, новобрáнецъ.

Zacięcie, -cia, *ср,* зарýбка; || *см.* **Zacięteść.**

Zacięcie, упрáмо, упóрно; || съ ожесточéніемъ, съ остервенѣніемъ.

Zacieczca, -y, *м. Охот.* ищéйная собáка далекó преслѣдующая звѣря.

Zaciek, -u, *м. Спар.* порúвъ, рвéніе, стремлéніе; || пóискъ, рóзыскъ, отыскúваніе; || изыскáніе, изслѣдованіе.

Zaciekać, Zaciec, затекáть, затéчь, протекáть, протéчь; || проникáть, проникнуть. **Zacieka woda,** водá протекáетъ, проникáетъ сквозь что́-либо. **Zaciekły oczy,** затекли глазá. || **Zaciekać się, Zaciec się,** погружáться, погрузúться, углубля́ться, углубúться, забирáться, забрáться, вдавáться, вдáться, продавáться, продáться, устремля́ться, устремúться. **Zaciekać się w las,** углубля́ться въ лѣсъ. **Zaciekać się z namiętności,** выходúть изъ себя́, быть внѣ себя́. **Zaciekać się w gniewie,** не пóмнить себя́ отъ гнѣва, увлéчься гнѣвомъ. **Zaciekać się w naukach,** углубля́ться въ нáуки. **Zaciekać się na czyję zgubę,** стремúться къ чьéй-либо погúбели.

Zaciekanie, -nia, *ср.* разбѣгъ, углублéніе, устремлéніе, напряжéніе; || **Zaciekanie się,** я́ростъ, свирѣпость, бѣшенство.

Zaciekle, я́ростно, свирѣпо, бѣшено, съ остервенѣніемъ.

Zaciekły, я́ростный, свирѣпый, бѣшеный, остервенѣлый.

Zaciemiać, Zaćmiewać, Zaciemić, Zaćmić, затемня́ть, затемни́ть, затмѣва́ть, затми́ть, отня́ть, отня́ть; || заслони́ть, заслоня́ть; || ослѣпля́ть, ослѣпи́ть. || **Zaciemniać się,** темня́ть, затмѣва́ться; || заслоня́ться; || слѣпнуть.

Zaciemniać, затмѣва́ть, помрача́ть.

Zacieniać, Zacienić, покрыва́ть, покры́ть тѣнью, броса́ть, бро́сить тѣнь, осѣня́ть, осѣни́ть.

Zacier, Zacior, Zater, -u, *м.* затóръ, замѣсь сóлода на горя́чей водѣ для пúва, количество затира́емаго хлѣба на винó.

Zacierać, Zatrzeć, стира́ть, стере́ть, изгла́живать, изгла́дить, загла́живать, загла́дить; || затмѣва́ть, затми́ть; || затира́ть, затере́ть, растира́ть, растере́ть (*солодъ на пúво или винó*).

Zacieranie, -nia, Zatarcie, -cia, *ср.* стира́ніе, изгла́живаніе; || *см.* **Zacier.**

Zacierka, -i, *ж. Кампиц.* лопáточка; || затúрка (*родъ супа*).

Zacieśniać, Zacieśnić, стѣсня́ть, стѣсни́ть; || стя́гивать, стянýть, сжимáть, сжать, съужúвать, съузúть.

Zaciesywać, Zaciosywać, Zaciesać, Zaciosać, обтёсывать, обтесáть, обстрáгивать, обстрогáть, обвáстривать, обвострúть; || *Лисов.* дѣлать зарýбки на дéревѣ.

Zaciętość, -ści, *ж.* упря́мство, упо́рство.

Zacięty, упря́мый, упо́рный.

Zacinżać, Zaciążać, Zaciążyć, Zaciążyć, обременя́ть, обременя́ть, отя́гощать, отя́готить.

Zaciężeć, Zaciążeć, быть кому́ въ тя́гость, тяготи́ть кого́.

Zacinać, Zaciąć, насѣка́ть, насѣ́чь, надрѣ́зывать, надрѣ́зать, зарубя́ть, зарубя́ть; || стега́ть, стегну́ть, хлеста́ть, хле́стну́ть; || жа́лить, ужа́лить уязвля́ть, уязви́ть, коло́ть, уколо́ть; || **Zacinać żyłę,** пуска́ть кровь. || **Zacinać się, Zaciąć się,** запина́ться, запну́ться (*на словахъ*); || упря́миться, заупря́миться, упо́рствовать, упира́ться, упере́ться; || зацѣпля́ться, зацѣпи́ться.

Zaciskać, Zacisnąć, зажима́ть, зажа́ть; || забра́сывать, забро́сить, зака́дывать, зака́нуть.

Zacisz, -a, *м.* **Zacisza, -y,** *ж.* **Zacisze, -a,** *ср.* затишь, зати́шье, уедине́ніе, пристани́ще.

Zaćmić, *см.* **Zaciemniać.**

Zaćmienie, -nia, *ср.* затме́ніе.

Zacnie, почётно, досто́йно; || учти́во, ве́жливо, прили́чно; || че́стно; || почти́тельно, съ почте́ніемъ; || благоро́дно.

Zacność, -ści, *ж.* че́стность; || благоро́дство, возвы́шенность; || учти́вость, ве́жливость; || зна́тность; || вели́кость, вели́чіе.

Zacny, почте́нный, уважа́емый, многоуважа́емый, достопочте́нный; || досто́йный, че́стный, благоро́дный; || досто́йный уваже́нія; || учти́вый, ве́жливый; || почётный, знамени́тый, зна́тный, сла́вный.

Zacuchnąć, Zacuchnąć się, провоня́ть, проту́хнуть.

Zaćwierkować, защебеня́ть, засы́пать щебнемъ.

Zaćwierkowanie, -nia, *ср. Каменщ.* защебёнка.

Zacyfrować, поме́тить, скрѣпи́ть. **Zacyfrować foljami,** скрѣпи́ть по листа́мъ.

Zacyrować, заштопать, *см.* **Cyrować.**

Zacz, Zac, *Стар.* сокращ. **Za** (*за*) и **Co** (*что́*), или **Coś** (*что́-то*). **Ni zacz,** ни за что́. **Mieć kogo zacz,** цѣни́ть, уважа́ть кого́, счита́ть за что-либо. **Padli w owéj bitwie ni przecz, ni zacz,** погибли въ э́той би́твѣ ни за что, ни про что (неизвѣстно за что́). **Co zacz?** кто э́то тако́й? **Co zacz ta góra?** что́ э́то за гора́?

Zacząć, *см.* **Zaczynać.**

Zaczajać się, Zaczaić się, подкра́дываться, подкра́сться, закра́дываться, закра́сться, притаи́ться.

Zaczarować, очарова́ть, околдова́ть.

Zaczarowanie, -nia, *ср.* очарова́ніе, околдова́ніе.

Zaczarowany, очаро́ванный, обворо́женный, околдо́ванный.

Zaczęcie, -cia, *ср.* нача́ло, нача́тіе, зача́тіе.

Zaczek, -ezka, *м. Умен.* ученичо́къ, шко́льничекъ, *см.* **Żak.**

Zaczekać, обожда́ть, подожда́ть.

Zaczém, итáкъ, слѣдовательно, посе́му́, затѣ́мъ.

Zaczepiać, Zaczepić (co), зацѣпля́ть, зацѣпи́ть, задѣва́ть, задѣть, затро́гивать, затро́нуть; || задира́ть, привя́зываться къ кому́, подава́ть, пода́ть по́водъ къ ссо́рѣ; || нападать, напа́сть. **Dopokąd mię nie zaczepiają, zachowuję się spokojnie,** пока́ меня́ не затро́гиваютъ, я остаю́сь споко́йнымъ. **Kto kogo zaczepił?** кто кого́ задѣ́лъ? **Nie zaczepiaj nieznajomych osób, не** останавливай, не затро́гивай незнако́мыхъ люде́й. **Zaczepić kogo mową,** заговори́ть съ кѣмъ-либо. **Zaczepić o czém,** намекну́ть о чёмъ-либо въ разгово́рѣ, завести́ рѣчь о посторо́ннемъ предме́тѣ. **Jedno koło zębami zaczepia drugie,** одно́ колесо́ задѣва́етъ зубца́ми друго́е. **Zaczepić co hakiem,** зацѣпи́ть крючко́мъ за что́-либо. || **Zaczepiać się, Zaczepić się,** зацѣпля́ться, зацѣпи́ться, задѣва́ться, задѣ́ться, задѣва́ть, задѣ́ть (*за что́*).

Zaczepka, -i, *ж.* вы́зовъ, зачи́нъ (*ссо́ры*), наступле́ніе, нападе́ніе; || придирка, оби́да, оскорбле́ніе.

Zaczepnie, наступа́тельно.

Zaczepny, наступа́тельный.

Zaczerniać, Zaczernić, черни́ть, вы́чернить, зачерни́ть, мара́ть, замара́ть.

Zaczerpać, Zaczerpnąć, зачерпывать, зачерпну́ть, почерпа́ть, почерпну́ть.

Zaczerwiać, Zaczerwić, разводить, развести́ червей; || **Zaczerwiać się, Zaczerwić się,** черви́вѣть, очерви́вѣть.

Zaczerwieniać, Zaczerwienić, покрыва́ть, покры́ть кра́сною кра́ской, обагря́ть, обагри́ть. || **Zaczerwieniać się, Zaczerwienić się,** красне́ть, покрасне́ть, рдѣть, рдѣться, зардѣться.

Zaczerwieniałość, -ści, *ж.* красноватость, краснота́, зардѣлость.

Zaczerwieniały, красноватый, кра́сный, а́лый, чёрмный, румя́ный.

Zaczerwieniony, покрасне́вшій, зардѣ́вшійся.

Zaczesywać, Zaczesać, зачёсывать, зачеса́ть.

Zaczesywanie, Zaczesanie, -nia, *ср.* зачёсываніе, зачёска.

Zaczęty, на́чатый.

Zaczołgać się, Zaczołgnąć się (dokąd), заползáть, заползти́.

Zaczym, *см.* **Zaczém.**

Zaczynić, Zacząć, начина́ть, нача́ть; || ***Zaczynać, Zacząć z** kim, задѣва́ть, задѣ́ть, затро́гивать, затро́нуть кого́, иска́ть съ кѣмъ ссо́ры, придира́ться, придра́ться къ кому́.

Zaczynanie, -nia, *ср.* начина́ніе; || задѣ́ланіе, прядѝ́рка, *см.* **Zaczęcie.**

Zaczyniać, Zaczynić, мѣси́ть, размѣси́ть, вымѣси́ть (*тѣсто*), растворя́ть, раствори́ть (*хлѣбы*); || **Zaczyniać co czém**, закрыва́ть, заставля́ть; || *Стар.* учина́ть, учини́ть.

Zaczynianie, Zaczynienie, -nia, *ср.* замѣ́ска, раство́ръ.

Zaczynszować, отда́ть на обро́къ.

Zaczytać się, углуби́ться въ чте́ніе, зачита́ться.

Zad, -u, *м* задъ. **Nazad**, наза́дъ. **Z zadu**, сза́ди, позади́. **Na zadzie**, въ тылу́, назади́.

Zadać, *см.* **Zadawać.**

Żądać, желя́ть, хоте́ть; || **Żądać czego od kogo**, тре́бовать, проси́ть.

Żądający, тре́бующій. **Żądający egzekucji**, взыска́тель.

Zadanie, -nia. *ср. см.* **Zadawanie**; || те́ма, предложе́ніе; || *Мат.* зада́ча, теоре́ма; || вопро́съ; || уро́къ; || уро́чная рабо́та, за́данная рабо́та. **Zadanie (w kartach)**, ходъ (*съ ка́рты*). *Карточ.* **na zadaniu**, въ рукѣ́, пе́редъ рукой́.

Żądanie, -nia, *ср.* жела́ніе, хоте́ніе, охо́та; || тре́бованіе, проте́стъ. запро́съ; || проше́ніе. **Na jego własne żądanie**, по его́ со́бственному жела́нію, по его́ со́бственному тре́бованію.

Zadany (weksel), *Ком.* трасси́рованный (*ве́кселъ*).

Żądany, жела́тельный, жела́нный; || тре́буемый.

Zadarty, вздёрнутый.

Zadatek, -tku, *м.* зада́токъ; || зало́гъ.

Zadawać, Zadać, дава́ть, дать; || задава́ть, зада́ть; || наноси́ть, нанести́; || *Ком.* трасси́ровать (*векселъ*). * **Zadawać, Zadać komu co**, вмѣня́ть, вмѣни́ть кому́ что́-либо въ преступле́ніе, въ оши́бку, упрека́ть кого́ въ чёмъ-либо; || *Карт.* ходи́ть (*съ ка́рты*). **Zadać komu ciężar**, возложи́ть на кого́ бре́мя. **Zadać komu robotę**, зада́ть кому́ рабо́ту. **Zadawać sobie pracy wiele**, *или* **niemało pracy z czém**, брать на себя́ мно́го труда́. **Zadać komu ranę**, нанести́ кому́ ра́ну, ра́нить кого́. **Zadać komu truciznę**, дать кому́ я́ду. **Zadać sobie śmierć**, лиши́ть себя́ жи́зни. **Zadać piwu**, замолоди́ть пи́во. **Zadać fałsz komu**, изобличи́ть кого́ во лжи́.

Zadawanie, Zadanie, -nia, *ср.* отдава́ніе, вруче́ніе (*задо́тка*); || *Ком.* трассиро́вка (*ве́кселя*); || налега́ніе, возлага́ніе; || **Zadawanie, Zadanie kłamstwa**, изобличе́ніе во лжи́.

Zadawca, -y, *м. Ком.* трассиро́вщикъ, трассе́нтъ.

Zadawić, *см.* **Zadławiać.**

Zadawniały, Zadawniony, застаре́лый, устаре́лый, закорене́лый.

Zadawnić, пропусти́ть вре́мя, срокъ, о́чередь, просро́чить.

Zadawnieć, устаре́ть, застаре́ть.

Zadawniony, просро́ченный.

Zadecydowanie, -nia, *ср.* постановле́ніе, опредѣле́ніе. **Szybkie zadecydowanie**, спѣ́шное произво́дство (*дѣла*).

Zadek, -dka, *м.* за́дница.

Zadeklarować, заяви́ть, объяви́ть.

Żaden (*Стар.* **Żadny**), **-dna, -dne**, ни оди́нъ. ни одна́, ни одно́, ни како́й, ая, ое, никто́. **Żaden człowiek tam nie był**, никто́ тамъ не былъ. **Żaden ze dwu, ни** тотъ, ни другой́. **Żadnym sposobem, Żadną miarą, никакимъ о́бразомъ.** ***Te akta uważane będą za żadne i niebyłe**, э́ти а́кты бу́дутъ счита́ться недѣйствительными и несуществующими.

Zadeptywać, Zadeptać, затапты́вать, затопта́ть; || заглуша́ть, заглуши́ть; || туши́ть, затуши́ть.

Zadławić, *см.* **Zadławić.**

Zadławisty, Zadławisty, Zadławaty, жа́лостный; || имѣющій видъ жа́ла.

Zadławiać, Zadawiać, Zadłabiać, Zadławić, Zadawić, Zadłabić (*Стар.* **Zadłabać**), удавли́вать, удави́ть, удуши́ть. удуши́ть; || подавля́ть, подави́ть; || **Zadławić się**, удави́ться.

Żądliwość, *см.* **Pożądliwość.**

Żądliwy, *см.* **Pożądliwy.**

Żądło, -a, *ср.* жа́ло.

Żądłowaty, *см.* **Żądlasty.**

Zadłużać, Zadłużyć, обремена́ть, обремени́ть долга́ми; || **Zadłużać się, Zadłużyć się**, входи́ть, войти́ въ долги́, должа́ть, задолжа́ть.

Zadmuchnąć, задуть.

Żądni, жа́дній.

Żądnie, жа́дно, а́лчно.

Żądność, -ści, *ж.* жа́дность, а́лчность, вожделѣ́ніе, си́льное жела́ніе.

Żądny, жа́дный. а́лчный, ненасы́тный. **Żądny bogactwa**, жа́дный къ бога́тству.

Zadość, Zadosyć, дово́льно, доста́точно, по́лно. **Zadosyć czynić, uczynić czemu**, удовлетворя́ть, удовлетвори́ть.

Zadośćczynienie, Zadośćuczynienie, Zadosyćuczynienie, -nia, *ср.* удовлетворе́ніе

Zadowolenie, Zadowolnienie, -nia, *ср.* удово́льствіе; || удовлетворе́ніе; || благоволе́ніе. **Najwyższe zadowolenie**, Высоча́йшее благоволе́ніе.

Zadra, -y, *ж.* **Zadzior, -u**, *м. Бот.* чешу́йка, пле́нка, плёночка, ко́жица, шелуха́; || окали́на, огари́на, треска́ (*на расплавленномъ желѣзѣ*).

Zadrapać, Zadrapnąć, оцара́пать, оцара́пнуть, зацара́пать, зацара́пнуть, задира́ть когтя́ми; || **Zadrapać się, Zadrapnąć się**, оцара́паться, оцара́пнуться.

Zadrasnąć, ссади́ть, ссади́нить, ободра́ть, порва́ть, оцара́пать ко́жу.

Zadrewnić, Zadrzewić, обсади́ть дере́вьями.

Zadrgnąć, вздро́гнуть, задрожа́ть, затрепета́ть.

Zadrobić, мéлко искропи́ть.
Zadrobnieć, уменьши́ться.
Zadrożeć, подорожа́ть.
Zadrożyć, запроси́ть высо́кую цѣ́ну.
Zadruzgotać, раздроби́ть, разби́ть, разши́бить.
Zadrwić (z kogo), подня́ть кого́ на смѣхъ, одура́чить кого́.
Zadrzeć, *см.* **Zadzierać**.
Zadrzewieć, зарости́ дерéвьями.
Zaduch, -u, *м.* спертóй, испóрченный вóздухъ; || духота́; || испáрина, испарéніе.
Zadumać się, заду́маться.
Zadumiały, *см.* **Zdumiały**.
Zadumieć, *см.* **Zdumiewać**.
Zadumienie, -nia, *ср.* изумлéніе.
Zadusić, задуши́ть, задави́ть.
Zaduszenie, -nia, *ср.* задушéніе, удýшье.
Zaduszny, поминáльный, заупокóйный. **Dzień zaduszny**, день всѣ́хъ усóпшихъ, день всеóбщаго поминовéнія, роди́тельская суббóта. **Zaduszna msza**, заупокóйная обѣ́дня; || *Стар.* дýшный, удýшливый.
Zadworny, надвóрный.
Zadyktować, предписáть (*зако́ны*), установи́ть, постановить; || оговори́ть; || **Zadyktować do protokółu**, заяви́ть съ запи́ской въ протоко́лъ.
Zadyktowanie, -nia, *ср.* предписáніе, постановлéніе.
Zadymić, задыми́ть, закопти́ть.
Zadymka, Zadémka, -i, *ж.* **Zadymek, Zadémek, -mku**, *м.* метéль, метéлица, вью́га.
Zadysponować, прикази́ть, распоряди́ться.
Zadyszyć się, Zadyszéć się, запы́хаться.
Żądza, -y, *ж.* вожделéніе, си́льное желáніе, пóхоть, страсть.
Zadziać, *см.* **Zadziewać**.
Zadziaływać, Zadziałać, дава́ть, дать пóводъ, причи́ну къ чему́; || заслу́живать, заслужи́ть (*что́*) свои́мъ поведéніемъ, посту́пками; || **Zadziałać komu**, учини́ть кому́ что́-либо; || вознаграждáть, вознагради́ть; || *см.* **Zaczyniać (ciasto)**.
Zadziczeć, одичáть; || загло́хнуть.
Zadziedziczyć, получи́ть въ насл**ѣ́**дство.
Zadzier, Zadzior, -u, *м.* **Zadzierek, -rku**, *м.* царáпина, ссáдина; || заусéница (*на па́льцѣ*); || задóрина, защéпина, мѣ́сто на дéревѣ задрáвшееся при струга́ніи.
Zadzierać, Zadrzeć, раздира́ть, разодра́ть, задира́ть, задра́ть; || задѣ́вать, задѣ́ть, затро́гивать, затро́нуть; || **Zadzierać z kim**, придира́ться къ кому́; || **Zadzierać się**, раздира́ться, разодра́ться, задира́ться, задра́ться.
Zadzieracz, -a, *м.* зачи́нщикъ.
Zadzierg, Zadzierzg, -u, *м.* захлёстка, глухáя пéтля, удáва, удáвка. **Zadziergiem**, неразры́вно, ту́го.
Zadziergać, Zadzierzgać, Zadziergnąć, **Zadzierzgnąć**, захлёстывать, захлестну́ть, затя́гивать, затяну́ть пéтлею, удави́ть, повѣ́сить; || **Zadzierzgnąć się**, удави́ться, повѣ́ситься, затяну́ться пéтлею.
Zadzierżawić, заарендова́ть, отда́ть на о́ткупъ, въ арéдное содержáніе *или* взять на о́ткупъ, въ арéндное содержáніе.
Zadzierżawienie, -nia, *ср.* отдáча *или* взя́тіе въ арéнду.
Zadzierżeć, *см.* **Zatrzymywać**.
Zadziewać, Zadziać, дѣва́ть, дѣ́ть, задѣ́ть, прáтать, спрáтать, прибира́ть прибра́ть, засóвывать, засу́нуть. **Zadziać dziurę**, задѣ́лать, заткну́ть дыру́, заштóпать прорѣ́ху.
Zadziobać, заклева́ть.
Zadzior, *см.* **Zadzier**.
Zadziw, -u, *м.* изумлéніе, удивлéніе.
Zadziwiać, Zadziwić, удивля́ть, удиви́ть, изумля́ть, изуми́ть.
Zadziwienie, -nia, *ср.* удивлéніе, изумлéніе.
Zadzwonić, зазвони́ть.
Zafantować, заложи́ть, отда́ть въ залóгъ.
Zafarbować, закра́сить.
Zafasować, подтяну́ть коро́че пово́дья.
Zafastrygować, приметáть, сметáть, приши́ть на жи́вую ни́тку, *см.* **Fastrygować**.
Zaflansować, разсади́ть (*молодыя дерéвья*).
Zaflansowanie, -nia, *ср.* разса́дка (*молоды́хъ дерéвьевъ*).
Zafolować, зада́лать; || зама́зать.
Zaforsztować, перегороди́ть, разгороди́ть доска́ми.
Zaforszusować, вы́дать де́ньги впередъ.
Zafrachtować, заплати́ть за привóзъ, отпрáвить товáры.
Zafrasować, огорчи́ть, опечáлить, встревóжить, озабóтить.
Zafręzlować, закры́ть бахрамóю.
Zafrymarczyć, промѣня́ть.
Zafryzować, зачеса́ть, причеса́ть.
Zafugować, укрѣпи́ть пáзами, связáть, соединить.
Zafukać, накричáть, нашумѣ́ть, заглуши́ть крúкомъ, бранью.
Zagadka, -i, *ж.* **загáдка**.
Zagadywać, Zagadać, Zagadnąć, заговáривать, заговори́ть, заводи́ть, завести́ рѣчь (*съ кѣмъ*); || заговáривать, заговори́ть утоми́ть продолжи́тельнымъ разговóромъ; || загáдывать, загадáть (*загáдку*); || **Zagadać się**, заговори́ться, дóлго разговáривать.
Zagadzać, Zagodzić, мири́ть, помири́ть, соглашáть, согласи́ть; || улáживать, улáдить.

Zagalsko, -a, *ср. с.м.* **Zarośl.**

Zagajać, Zagaić, засáживать, засадúть дерéвьями, разводúть дерéвья; || открывáть, открыть собрáніе, сеймъ и т. п., начáть рѣчь, открыть рѣчью собрáніе; || *см.* **Zagoić.**

Zagajanie, Zagajenie, -nia, *ср.* разведéніе, насажденіе лѣса; || открытіе собрáнія. сéйма и т. п., начáтіе рѣчи.

Zaganiać, Zagonić, Zagnać, загонáть, загнáть, понуждáть, понудúть, принуждáть, принудúть, заставлáть, застáвить. *Pijany kaczki zagania, пьáный шатáется на ногáхъ. || **Zaganiać się, Zagonić się**, мчáться, скóро бѣжáть. гнáться, преслѣдовать, стараться настúчь.

Zagardlić, Zagarlić, Zagardłować, удавúть, удушúть, задушúть; || съузить вверхý на подóбіе шéи: || ***Zagardłować co**, заслужúть, заработать что-либо, подвергáя жизнь свою опáсности.

Zagarniać, Zagartać, Zagarnąć, Zagarnywać, Zagartywać, захвáтывать, захватúть, похищáть, похúтить, загребáть, загрéсть, привоúть, привонúть, прибирáть, прибрáть въ свой рýки чужóе.

Zagarnięcie, -cia, *ср.* захвáть.

Zagasać, Zagasnąć, погасáть, погáснуть.

Zagaszać, Zagasić, гасúть, погасúть.

Zagęścieć, Zagęstnieć, загустéть.

Zagęszczać, Zagęścić, сгущáть, сгустúть; || *навáливать, навалúть, наполнúть, напóлнить, распространúть, распространúть, умножáть, умнóжить. || **Zagęszczać się, Zagęścić się**, сгущáться, сгустúться; || *наполня́ться, напóлниться, распространя́ться, распространúться, размножáться, размнóжиться. **Zagęściły się choroby**, болéзни размнóжились. **Już się to zagęściło**, э́то ужé вошлó въ обыкновéніе. **Niebo zagęszcza się chmurami**, нéбо наполня́ется тýчами.

Zagęszczenie, -nia, *ср.* сгущéніе; || *размноженіе, многочúсленность, мнóжество.

Zagęszczony, сгущённый; || *размнóженный. распространённый.

Zagiąć, *см.* **Zaginać.**

Zagięcie, -cia, *ср.* сгúбъ, изгúбъ, изгúбина, кривизнá, вы́гибъ, поворóтъ, извúлина.

Żagiel, -gla, *м.* пáрусъ.

Zagięty, изóгнутый, зáгнутый, искрáвленный.

Żagiew', -gwi, *ж. Бот.* боровúкъ, мáсленикъ (*гриб*); || трутъ, гýбка (*для зажиганія*); || *прóлесть, приманка

Zaginać, Zagiąć, загибáть. загнýть.

Zaginąć, затеря́ться, утрáтиться, пропáсть.

Zaginienie, -nia, *ср.* пропáжа; || *Юрид.* безвéстное отсýтствіе.

Zaginiony, *Юрид.* безвéстно-отсýтствующій.

Zagłada, -y, *ж.* истребленіе, уничтоженіе, искорененіе, погúбель. **Zagłada ucz.** предáніе забвéнію обúдъ.

Zaglądać, Zajrzeć, загля́дывать, загляну́ть.

Zagładzać, Zagładzić, загла́живать, загла́дить; || истреблáть, истребúть, уничтожáть, уничтóжить, искоренúть, искорени́ть. **Zagładzić z pamięci**, загла́дить изъ пáмяти, предáть забвéнію.

Zagłaskać (sobie włosy), пригла́дить себѣ волосá.

Zagłębiać, Zagłębić, углублáть, углубúть, погружáть, погрузúть. || **Zagłębiać się, Zagłębić się (w czém, nad czém)**, углубля́ться, углубúться, погружáться, погрузúться (*во что*).

Żaglik, -a, *м. Умен.* парусóкъ; || кораблúкъ (*рáковина*).

Żaglisty, оснащённый парусáми.

Zaglodzić, умори́ть гóлодомъ.

Żaglowy, пáрусный. **Żaglowe płótno**, парусúна.

Zagłuchnąć, *см.* **Ogłuchnąć.**

Zagłuszać, Zagłuszyć, заглушáть, заглушúть.

Zagmatwać, Zamatwać, перемѣшáть, перепýтать, запýтать, привести въ безпоря́докъ. || **Zagmatwać się**, перемѣша́ться, перепýтаться, запýтаться.

Zagnać, *см.* **Zaganiać.**

Zagnajać, Zagnoić, гноúть, сгноúть; || удобрúть, унавóзить зéмлю; || **Zagnoić się**, загноúться.

Zagniatać, Zagnieść, угнетáть, давúть, жать; || замѣшивать, замѣсúть.

Zagniewać, разгнѣвать, разсердúть.

Zagnieżdżać się, Zagnieździć się, гнездúться, угнѣздúться, вить, свить гнездó; || *вселя́ться (*во что*), забрáться (*куда*).

Zagniły, гнилóй, сгнúвшій.

Zagnoić, *см.* **Zagnajać.**

Zagodzenie, -nia, *ср.* примирéніе, согласúніе, улáженіе.

Zagodzić, *см.* **Zagadzać.**

Zagoić, залѣчúть, заживúть (*рáну*).

Zagon, -u, *м.* широ́кая грядá (*въ огорóдѣ*); || загóнъ, пáшенная полосá; || погóня (*за непріятелемъ*); || набѣгъ, нашéствіе. **Zagony tatarskie**, татáрскіе набѣги.

Zagórny, загóрный, находя́щійся за горóю.

Zagorywać, *см.* **Zagorzeć.**

Zagorzale, пы́лко, горячó, съ жáромъ, вспы́льчиво, запáльчиво; || фанатúчески.

Zagorzalec, -lca, *м.* пы́лкій, горя́чій, вспы́льчивый, запáльчивый человѣкъ, безразсýдный человѣкъ; || изувѣръ, фанатúкъ.

Zagorzałość, -ści, *ж.* горя́чность, пы́лкость, вспы́льчивость, запáльчивость, изступлéніе, изступлéнность; || изувѣрство, фанатúзмъ.

Zagorzały, горя́чій, пы́лкій, вспы́ль-

чивый, запа́льчивый; || изувѣ́рный, фанати́ческій; || загорѣ́вшійся; || угорѣ́лый (*отъ ча́да*); || загорѣ́лый (*отъ со́лнечнаго жа́ра*).

Zagórze, -a, *ср.* загóрье.

Zagorzeć, Zagorywać, загорѣ́ться, загора́ться, зажéчься, зажига́ться, воспламени́ться, воспламеня́ться; || загорѣ́ть (*отъ со́лнечнаго жа́ра*); || угорѣ́ть (*отъ ча́да*). || **Zagorzeć się, Zagorywać się**, загорѣ́ться, загора́ться.

Zagorzel, -i, Zagorzelina, Zagorzelizna, -y, *ж.* угáръ, удушéніе, задушéніе.

Zagościć, Zagościć się, загости́ться, дóлго остава́ться въ гостя́хъ.

Zagospodarowanie, -nia, *ср.* домáшнее обзаведéніе.

Zagotować, загото́вить, приготóвить; || *Повар.* скипяти́ть.

Zagrabiać, Zagrabić, сгреба́ть, сгресть, собира́ть гра́блями; || загреба́ть, загрéсть, присвои́ть, присвóить, прибира́ть, прибра́ть въ свой ру́ки чужóе; || угна́ть, уводи́ть, увéсть (*скот*ы) украдкою и́ли наси́ліемъ.

Zagrabywanie, -nia, *ср.* сгребáніе.

Zagrać, zagrać, сыгра́ть. **Zagraj nam co na skrzypcach**, сыгрáй намъ что-нибудь на скри́пкѣ. **Zagrajmy w wista**, сыгрáемъ въ вистъ. **Zagrać dzwenkę, wino**, игрáть въ бубнáхъ, въ пи́кахъ. || **Zagrać się**, заигрáться.

Zagradzać, Zagrodzić, загражда́ть, загради́ть, загора́живать, загороди́ть; || заслоня́ть, заслони́ть; || запира́ть, запере́ть. ***Zagrodzić komu drogę**, загородúть кому́ доро́гу. **Zagrodzić prawem**, обезпéчить зако́нными о́бразомъ.

Zagranicze, -a, *ср.* чужóй, заграни́чный край, чужби́на; || зарубéжье.

Zagraniczny, заграни́чный, иностра́нный, чужестра́нный, чýжеземный, иноземный, чужóй.

Zagrażać, Zagrozić, грози́ть, угрожáть, стращáть.

Zagrązнąć, Zagręznąć, увя́знуть, завя́знуть, погря́знуть.

Zagroda, -y, *ж.* огрáда, забóръ, загоро́да; || мы́за, хýторъ, загороженное по́ле, огородъ. **Wiejska zagroda**, сéльскій дворъ, сéльская изба́ со всéми принадлéжностями. || *Охот.* западня́ (*для хищныхъ звѣре́й*). || *Посл.* **Szlachcio na zagrodzie równa się wojewodzie**, сéльскій шля́хтичъ рáвенъ воевóдѣ, т. е. дворя́не рáвны мéжду собóю, не смотря́ на различіе въ общéственномъ положéніи.

Zagrodnik, -a, *м. Стар.* крестья́нинъ нанимающій чужýю и́збу и т. д., безпáшенный крестья́нинъ, неимéющій пáшни.

Zagrodzenie, -nia, *ср.* огрáда, загоро́да, загоро́дка; || перегоро́дка; || прегрáда.

Zagrodzić, *см.* **Zagradzać**.

Zagrożenie, -nia, *ср.* угро́за, страхъ. **Pod zagrożeniem kary**, подъ стрáхомъ, подъ опасéніемъ наказáнія.

Zagruntowanie, -nia, *ср.* загрунтóвка.

Zagryzać, Zagryźć, загрызáть, загры́зть.

Zagrzebanie, Zagrzebywanie, -nia, *ср.* зарывáніе въ зéмлю; || погребéніе, пóхороны. || ***Zagrzebanie się w domu**, удалéніе отъ óбщества. **Zagrzebanie się w książkach**, безпрестáнное занáтіе книгами, сидѣ́ніе надъ книгами.

Zagrzebywać, Zagrzebać, Zagrześć, Zagrzebnąć, погребáть, погребстú (*умéршихъ*); || закáпывать, закопáть, зарывáть, зары́ть; || загребáть, загрéсть. || **Zagrzebywać się, Zagrzebać się**, закáпываться, закопáться, зарывáться, зары́ться; || погребáться, погрестúся, быть погребáему. ***Zagrzebać się w domu**, запереться дóма, никудá не выходúть, удалúться отъ óбщества. **W nauce zagrzebał się cały**, онъ совершéнно предáлся наýкѣ, зарылся въ книгахъ.

Zagrzewać, Zagrzać, согрѣ́вать, согрéть. || **Zagrzewać się, Zagrzać się**, согрѣ́ваться, согрéться.

Zagrzęzły, погрáзший, увя́зший.

Zagrzęznąć, погрáзнуть, увя́знуть.

Zaguba, -y, *ж.* пáгуба, гúбель, бéдствіе; || опустошéніе, разорéніе; || утрáта, потéря.

Zagubca, -y, Zagubiciel, -a, *м.* губúтель, разрушúтель, истребúтель.

Zagubić, погубúть, уничтóжить, разрýшить, истребúть; || утрáтить, потеря́ть.

Zagwazdać, замарáть, запáчкать, загрязнúть.

Zagwoździć, Zagwoździać, загвоздúть, загвóздывать, забúть, забивáть, заколотúть, заколáчивать гвоздя́ми. **Zagwoździć armatę**, заклепáть пýшку. **Zagwoździć konia**, заковáть лóшадь.

Zagzić, подстрекнýть.

Zahaczać, Zahaczyć, задѣ́вать, задéть, зацѣпля́ть, зацѣпúть; || останáвливать, остановúть, удéрживать, удержáть, задéрживать, задержáть. || **Zahaczać się, Zahaczyć się**, зацѣпля́ться, зацѣпúться; || останáвливаться, остановúться, задéрживаться, задержáться. ***Zahaczył się interes**, дѣло пріостановúлось.

Zahaczanie, Zahaczenie, -nia, *ср.* зацѣплéніе, задѣ́ваніе.

Zahałasować (kogo), крúкомъ оглушúть.

Zahalzować, привязáть канáть, натянýть галсъ.

Zahamować, затормозúть; || *обуздáть, укротúть.

Zahartować, закалúть; || *пріучúть къ суровóй жúзни. || **Zahartować się**, закалúться. ***Zahartować się do pracy**, привы́кнуть къ трудý.

Zahartowany, закалённый; || пріучён-

ный къ суровой жизни, окрѣпшій; || ожесточённый, нечувствительный.

Zahasać, запры́гать.

Zahuczeć, зажужжа́ть, забучáть; || загрохота́ть, загреме́ть.

Zahuknąć, заглуши́ть; || * ошеломи́ть, привести́ въ тупи́къ.

Zaimek, -mka, *м. Грам.* мѣстоиме́ніе.

Zainteresować, заня́ть, завле́чь, внуши́ть уча́стіе; || **Zainteresować się**, приня́ть уча́стіе, заинтересова́ться.

Zaiskrzyć się, засверка́ть.

Zaiste, по́длинно, и́стинно, то́чно, вѣ́рно, поистинѣ, коне́чно.

Zając, -jąca, *м.* за́яцъ. **Siwy zając**, русакъ.

Zająć, *см.* **Zajmować**.

Zajączek, -ozka, *м. Умен.* за́йчикъ.

Zajadać, Zjeść, ѣда́ть, ѣсть. заѣда́ть, заѣсть. **Zajadać smaczno**, вку́сно ѣсть; || **Zajadać się, Zjeść się**, взъѣда́ться, въѣ́сться, напуска́ться на. кого́ съ запа́льчивостію.

Zajadle, ожесточе́нно, неи́стово, я́ростно, бѣ́шено, съ остервене́ніемъ.

Zajadłość, -ści, *ж.* ожесточе́ніе, остервене́ніе, неи́стовость, я́рость, бѣ́шенство.

Zajadły, ожесточе́нный, неи́стовый, я́ростный, бѣ́шеный.

Zajady, -ów, *мн.* (*Умен.* **Zajadki**), за́ѣды, я́звинки по угла́мъ рта.

Zająkać się, Zająknąć się, заика́ться, заикну́ться.

Zająkała, -y, *м.* заи́ка.

Zająkliwość, ści, *ж.* заика́ніе.

Zająkliwy, заи́кливый, косноязы́чный, *см.* **Zająkała**.

Zajaśnieć, проясни́ться, заясне́ть, засія́ть.

Zajątrzać, Zajątrzyć, развере́живать, разверед и́ть, растравля́ть, растрави́ть; || * раздража́ть, раздражи́ть, серди́ть, разсерди́ть; || **Zajątrzać się, Zajątrzyć się**, гнои́ться, загнои́ться; || раздража́ться, раздражи́ться, проходи́ть въ я́рость.

Zajazd, -u, *м.* въѣздъ, вступле́ніе; || подъѣ́здъ, крыльцо́ (*у до́ма*); || постоя́лый дворъ; || *Стар. Юрид.* наѣздъ, захва́тъ.

Zajdy, *род. п.* **Zajd**, *мн.* кусо́къ гру́баго полотна́, дерю́ги, для ноше́нія сѣ́на. огоро́дной зе́лени, и т. п.; || свя́зка, вяза́нка; || сала́зки, ма́ленькія са́нки.

Zajechać, *см.* **Zajeżdżać**.

Zajęcie, -cia, *ср.* завладѣ́ніе, захва́тъ; || *Юрид.* наложе́ніе запрещенія, взыска́ніе; || конфиска́ція, опи́сь имѣ́нія (*по суду*), вы́емъ, вы́емка.

Zajęczy, за́ячій. **Zajęcza skórka**, за́ячья шку́рка. *Хир.* **Zajęcza warga**, за́ячья губа́; || трегу́бый, имѣющій раздѣлённую и́ли разсѣ́ченную губу́; || ***Zajęcze serce**, трусли́вость, боязли́вость, ро́бость. **Zajęczego serca człowiek**, трусъ; || *Бот.* **Kapusta zajęcza, Szczawik**, за́ячій щавель, ки́слица. **Zajęcza nóżka**, за́ячья ла́пка, но́жка. **Zajęcze uszko**, за́ячье ушко́. **Zajęczy chłodek**, хрящи́ватый, жёлтый, ди́кій цикорій. **Zajęcza kapusta**, за́ячья капу́ста, за́ячій молоди́лъ.

Zajęczyca, -y, *ж.* зайчи́ха, са́мка за́яцъ.

Zajęczyna, -y, *ж.* за́ячина, за́ячье мя́со.

Zajęczysko, -a, *ср. Увел.* зайчи́ще, *см.* **Zając**.

Zajem, *род. п.* **Zajmu**, *м.* заня́тіе, захва́тъ, завладѣ́ніе; || заёмъ; || * восхище́ніе.

Zajeść, *см.* **Zajadać**.

Zajęty, за́нятый, озабо́ченный; || *Юрид.* захва́ченный, находя́щійся подъ запрещеніемъ.

Zajezdny, постоя́лый, назна́ченный для постоя. **Dom zajezdny**, постоя́лый дворъ, *см.* **Zajazd**.

Zajeżdżać, Zajechać, заѣзжа́ть, заѣ́хать, уѣзжа́ть, уѣ́хать далёко; || **Zajeżdżać przed bramę**, подъѣзжа́ть къ воротамъ; || **Zajeździć**, изъѣздить, наѣзженною ѣздою, сдѣлать что-нибудь негоднымъ къ употребле́нію; || наѣзжа́ть. наѣ́хать. нападать, захва́тывать; || **Zajeżdżać komu**, выѣзжа́ть на встрѣчу къ кому́; **Zajeździć konia**, заѣздить ло́шадь.

Zajmować, Zająć, занима́ть, заня́ть; || забира́ть, забра́ть, захва́тывать, захвати́ть, присво́ивать, присво́ить, завладѣ́ть чужо́е. **Zajmować dużo miejsca**, занима́ть мно́го мѣ́ста. **Zajmować kogo czém**, упражня́ть, занима́ть кого́ чѣ́мъ-либо, дать кому́ заня́тіе. **Zająć majętność opuszczoną**, завладѣ́ть бро́шеннымъ имѣ́ніемъ. **Zająć bydło**, захвати́ть, поймать скотъ (*зашедшій на чужую землю*); || **Zajmować się, Zająć się**, занима́ться, заня́ться, упражня́ться; || **Zajmować się, Zająć się** (*ogniem*), занима́ться, заня́ться, начина́ть горѣть, загора́ться; || прива́ться, прива́ться, пуска́ть ко́рни въ землю (*о растеніяхъ*); || * начина́ться, начаться.

Zajmowanie, -nia, Zajęcie, -cia, *ср.* заня́тіе, исполне́ніе; || завладѣ́ніе, захва́тъ; || **Zajmowanie się (czém)**, заня́тіе, упражне́ніе.

Zajrzeć, *см.* **Zaglądać**.

Zajść, *см.* **Zachodzić**.

Zajście, -cia, *ср.* происше́ствіе, собы́тіе, дѣ́яніе; || столкновéніе.

Zajuszać, Zajuszyć, обагря́ть, обагри́ть кро́вью, окрова́вить; || возбужда́ть, возбуди́ть жа́жду кро́ви, остервени́ть; || **Zajuszyć się**, обагри́ться кро́вью, окрова́виться, остервени́ться, сдѣлаться кровожа́дным.

Zajuszony, кровожа́дный, остервени́лый.

Zajutro, Zajutrze, -a, *ср.* за́втрешній день, слѣдующій день.

Zak, -a, *м.* шко́льникъ, учени́къ; || * педа́нтъ, шко́льный враль, учёный дура́къ.

Zakachlować, заложи́ть, задѣлать изразцами.

Zakadzić, *см.* **Kadzić.**

Zakał, -u, *м.* **Zakała, -y,** *ж.* зака́лъ, зака́лина, недоста́токъ рыхлости (*въ хлѣбѣ*); || недо́пики, отсто́й, гу́ща; || скло́нность къ злому, къ поро́камъ; || * пятно́, грязь, нечистота́; || поноше́ніе, безче́стіе, позо́ръ.

Zakalać, зама́рывать, па́чкать, грязни́ть.

Zakalec, -lca, *м. см.* **Zakał.**

Zakalić, zakalíć (żelazo).

Zakalisty, зака́листый.

Zakamienienie, Zakamienienie, -ści, *ж.* окаменѣ́ніе; || * ожесточе́ніе, жестокосе́рдіе, косне́ніе, упра́мство, упо́рство.

Zakamienty, окамене́лый; || * ожесточённый, жестокосе́рдный, упра́мый, упо́рный.

Zakamieć, Zakamienieć, окамене́ть; || * ожесточи́ться, станови́ться безжа́лостнымъ, нечувстви́тельнымъ, непреклонными.

Zakamienować, побить ка́мнями, *см.* **Kamienować, Ukamienować.**

Zakapturzać, *Охот.* надѣва́ть капишо́нъ; || *Охот.* наблюче́нить (*сокола*); || * заста́вить постри́чься въ мона́хи; || напо́лнить страну́ мона́хами. || **Zakapturzyć się,** наде́ть на себя́ капишо́нъ; || * постри́чься въ мона́хи.

Zakarbować, нарубить, сдѣлать зарубки, мѣтки.

Zakarczować, *Агр.* вспаха́ть новину́.

Zakarować (działo), поста́вить, поднять пушку на отка́тъ.

Z kąsić (czego), откуси́ть, раскуси́ть; || **Zakąsić po czém,** закусить

Zakąska, -i, *ж.* заку́ска.

Zakasować (kogo), превзойти́ (*кого въ чёмъ-либо*), затми́ть; || зачеркну́ть, исключи́ть, уничто́жить, замара́ть, зачерни́ть.

Zakasywać, Zakasać, засу́чивать, засучи́ть (*платье, рукавъ*), заворачивать, заворотить; || **Zakasywać się, Zakasać się,** подбира́ть, подобра́ть, поддёргивать, поддёрнуть, поднима́ть, подня́ть свое платье.

Zakaszlać, зака́шлять.

Zakaszubić się, заби́ться въ у́голъ, поселиться въ глуши́, въ дере́вню, въ захолу́стье.

Zakąt, -a, *м.* **Zakącie, -cia,** *ср.* (*Умен.* **Zakątek, -tka, Zakącik, -a,** *м.*) у́голъ, захолу́стье, закоу́локъ; || убѣжище, уедине́ніе.

Zakątny, скры́тый, уединённый.

Zakaz, -u, *м.* запрётъ, запреще́ніе, воспреще́ніе, возбране́ніе.

Zakażenie, -nia, *ср.* зараже́ніе, испо́рченность.

Zakazywać, Zakazać, запреща́ть, запрети́ть, воспреща́ть, воспрети́ть, возбраня́ть, возбрани́ть.

Zakis, -u, *м.* закисáніе; || заква́ска.

Zakisać, Zakisić, ква́сить, заква́шивать, заква́сить.

Zakisnąć, проки́снуть.

Zakitować, замáзать, залепи́ть.

Zakitowanie, -nia, *ср.* замáзка.

Zakląć, *см.* **Zaklinać.**

Zakład, -u, *м.* основáніе, фундáментъ; || учрежде́ніе, заведе́ніе; || заво́дъ, фа́брика; || закла́дъ, закладна́я вещь, зало́гъ; || закла́дъ, пари́; || зало́гъ, доказа́тельство, увѣре́ніе; || *Фортиф.* **Zakład wału, прива́лъ; || Zakład starców i kalek,** богаде́льня. **Zakład sierot,** сиро́тскій домъ. **Dać komu co w zakład,** дать что́-либо въ зало́гъ. **Iść, pójść z kim o zakład,** би́ться объ закла́дъ, ста́вить въ закла́дъ, держа́ть закла́дъ, пари. **Zakład miłości,** зало́гъ любви́.

Zakładać, Założyć, закла́дывать, заложи́ть, класть, положи́ть, накла́дывать, наложи́ть, подкла́дывать, подложи́ть, полага́ть, положи́ть, возлага́ть, возложи́ть; || осно́вывать, основа́ть, полага́ть, положи́ть въ основа́ніе. **Zakładać konia do karety,** закладывать лошаде́й въ каре́ту. **Założywszy ręce siedzieć,** сиде́ть сложа́ ру́ки. **Założyć nogi na krzyż,** положи́ть но́гу на ногу. **Ptaki gniazda zakładają,** пти́цы вьют гнѣзда. **Założyć sidła na kogo,** разста́вить кому́ се́ти. **Zakładać za cel sobie,** имѣть что́-либо въ предме́тѣ, въ виду́, избра́ть це́лью. **Zakładam moje nadzieje na Boga,** возлага́ю мои́ наде́жды на Бо́га. *Охот.* **Zakładać psami,** оса́чивать, осочить, отыскивать звѣря и окружа́ть его́ соба́ками. **Zakładać ogień,** разкла́дывать, разводи́ть ого́нь. **Zakładać co w czém,** полага́ться, опира́ться на что́. **Zakładać obóz,** располага́ть ла́герь, стать ла́герем. *Юрид.* **Założyć oppozycją,** пода́ть о́тзывъ про́тивъ зао́чнаго рѣше́нія, протестовать. **Założyć miasto,** основа́ть го́родъ. **Zakładać fundamenta gmachu,** класть фунда́ментъ подъ зда́ніе. **Założyć jakie twierdzenie,** сдѣлать како́е-либо предложе́ніе; || **Zakładać się, Założyć się,** би́ться объ закла́дъ, держа́ть закла́дъ, пари́; || загора́живаться, загороди́ться, заставля́ться, заста́виться, закрыва́ться, закры́ться.

Zakładacz, -a, *м. см.* **Założyciel.**

Zakładanie, Założenie, -nia, *ср.* закла́дка, закла́дываніе, основа́ніе, фундáментъ; || учрежде́ніе, заведе́ніе; || установле́ніе; || разведе́ніе, насажде́ніе.

Zakładka, -i, *ж.* склáдка, сбóрка, сгибъ, морщи́на.

Zakładnik, -a, *м.* залóжникъ, аманáтъ; || закладодержáтель.

Zakładowy, основнóй.

Zaklęcie, *см.* **Zaklinanie**.

Zaklejać, **Zakleić**, заклéивать, заклеи́ть.

Zaklepać, заклепáть, сплющи́ть, загвозди́ть, заби́ть.

Zaklęsać, **Zakląsać**, **Zaklęsnąć**, осѣдáть, осѣ́сть, опускáться, опусти́ться; || провáливаться, провали́ться; || углубля́ться, углуби́ться; || разоря́ться, разори́ться.

Zaklęsłość, -ści, *ж.* осѣдáніе, обвáлъ, опускáніе, пролóмъ; || впáдина, углублéніе.

Zaklęty, околдóванный, очарóванный, обворожённый; || проклятый, *нестерпи́мый, несносный.

Zaklinać, **Zakląć**, заклинáть, закля́сть; || заговáривать, заговори́ть, заколдóвывать, заколдовáть. **Zaklinać duchy**, заклинáть духóвъ. **Zaklinam cię, abyś tego nie robił**, заклинáю тебя́ не дѣлать э́того. || **Zaklinać się**, **Zakląć się**, кля́сться, покля́сться, божи́ться, побожи́ться, давáть, дать клятву, утверждáть чтó-либо клятвою.

Zaklinacz, -a, *м.* заклинáтель (*бѣсовъ*).

Zaklinanie, -nia, **Zaklęcie**, -cia, *ср.* заклинáніе, закля́тіе; || зáговоръ, заговáриваніе, нашёптываніе, колдовствó; || божбá, клятва.

Zaklinić, заклини́ть, закрѣпи́ть кли́номъ.

Zaklinowanie, -nia, *ср. Каменщ.* разкли́нка.

Zakłócać, **Zakłócić**, взбáлтывать, взболтáть; || *тревóжить, встревóжить, обезпокóить, смущáть, смути́ть; || нарушáть, нарýшить.

Zakłócenie, -nia, *ср. Юрид.* нарушéніе; || смущéніе, смýта, нарушéніе (*спокóйствія*).

Zakłówać, **Zakłóć**, закáлывать, заколóть.

Zakochać się (w kim), влюби́ться (*въ когó*).

Zakochanie (się), -nia, *ср.* любóвь.

Zakochany, влюблённый.

Zakoczować, [illegible].

Zakoł, -u, *м.* круг[illegible] движéніе, поворóтъ, извилина, [illegible]на; || забóйка, закóлъ въ рѣкѣ, [illegible]нный изъ свай.

Zakołatać, за[illegible]; || *Zakołatać do kogo, испытáть [illegible]гó, вы́вѣдать, узнáть чей-либо óбразъ мы́слей, расположéніе и т. п.

Zakolić, окружáть, обхвати́ть со всѣхъ сторóнъ.

Zakołowrocenie, -nia, *ср. Ветер.* вертѣ́ніе головы́, óбморокъ (*у лошадéй*).

Zakołowrocić się, одурѣ́ть, подвéргнуться вертѣ́нію головы́, óбморку (*о лошадя́хъ*).

Zakomorek, -rka, *м.* **Zakomorka**, -i, *ж.* скры́тое мѣ́сто, тайни́къ. **Zakomorek i czu**, глазнóй кутóкъ, лузгъ глáза.

Zakomunikować, сообщи́ть, передáть.

Zakomunikowanie, -nia, *ср.* сообщéніе, передáча.

Zakon, -a, *м. Стар.* закóнъ, прáво, *см.* **Prawo**; || завѣ́тъ. **Stary zakon**, вéтхій завѣ́тъ. || **Zakon Boży**, закóнъ Бóжій; || монáшескій óрденъ, сослóвіе ри́мско-католи́ческихъ монáховъ.

Zakończać, **Zakończyć**, окáнчивать, окóнчить, закáнчивать, закóнчить; || *завáстривать, завостри́ть.

Zakończanie, -nia, *ср.* окáнчиваніе; || *завáстриваніе, заóстриваніе.

Zakończenie, -nia, *ср.* окончáніе; || *завострéніе, заострéніе.

Zakończony, окóнченный; || заострённый, остроконéчный.

Zakonnica, -y, *ж.* монáхиня, и́нокиня, черни́ца; || стáрица.

Zakonnictwo, -a, *ср.* монáшество, и́ночество.

Zakonniczy, монáшескій, и́ноческій.

Zakonnik, -a, *м.* монáхъ, и́нокъ, чернéцъ.

Zakonność, -ści, *ж.* наблюдéніе óрденскаго или монáшескаго устáва; || благочéстіе, нáбожность; || монáшество.

Zakonny, монáшескій, и́ноческій; || благочести́вый, нáбожный; || ветхозавѣ́тный. || **Zakonny**, -ego, *м.* монáхъ, и́нокъ; || дóкторъ правъ.

Zakonodawca, -y, *м.* законодáтель; || основáтель монáшескаго óрдена.

Zakontraktować, приня́ть по контрáкту.

Zakontraktowany, при́нятый по контрáкту.

Zakop, -u, *м.* **Zakopy**, -ów, *мн. Воен.* прикóпы, пóдступы, апрóши.

Zakopcić, закопти́ть. || **Zakopcieć**, закопти́ться; || почернѣ́ть.

Zakopertować, вложи́ть въ конвéртъ, въ пакéтъ.

Zakopywać, **Zakopać**, закáпывать, закопáть, зарывáть, зары́ть. || **Zakopywać się**, **Zakopać się**, закáпываться, закопáться, зарывáться зары́ться.

Zakordonować (kraj), *Воен.* заня́ть странý, óбласть, присоедини́ть къ своимъ владѣ́ніямъ.

Zakorzeniać, **Zakorzenić**, вкореня́ть, вкорени́ть, укореня́ть, укорени́ть. || **Zakorzeniać się**, **Zakorzenić się**, вкореня́ться, вкореня́ться, укореня́ться, укореня́ться, пускáть, пусти́ть кóрни.

Zakostwo, -a, *ср.* шкóльничество; || недáнтство.

Zakowski, шкóльническій.

Zakpić (sobie) z kogo, подшути́ть надъ кѣмъ, подня́ть нá смѣхъ, одурáчить когó.

Zakraczać, **Zakroczyć dokąd**, вступáть вступи́ть; || **Zakraczać czemu**, препя́т

ствовать, мѣшáть; || Zakraczać komu, заступáть комý дорóгу; || застигáть, застúгнуть, заставáть, застáть, захвáтывать, захватúть когó-либо нечáянно; || Zakraczać co, заступáть, занимáть; || слѣдовать, воспослѣдовать, случáться, случúться, происходúть, произойтú.

Zakradać się, Zakraść się, прокрáдываться, прокрáсться, вкрáдываться, вкрáсться, закрáдываться, закрáсться.

Zakrapiać, Zakropić, окроплять, окропúть, орошáть, оросúть, опрыскивать, опрыскать, смáчивать, смочúть. || Zakrapiać się, Zakropić się, намокáть, намóкнуть, напитáться влáгою. *Zakropić gardło, промочúть себѣ гóрло.

Zakrasić, закрáсить, прикрáсить.

Zakrawać, Zakrajać, Zakroić, открáивать, открóить, выкрáивать, вы́кроить; || Zakrawać na kogo, na co, сбивáться, походúть на когó рѣчью úли прiёмами, казáться, схóдствовать, быть похóжимъ; || Zakrawać na co, мѣтить, добивáться, домогáться чегó, имѣть чтó-либо въ видý. || *Zakrawać się na co, готóвиться, сбирáться.

Zakręcać, Zakręcić, завёртывать, завернýть завéрчивать, завертѣть, завúнчивать, завинтúть; || закрýчивать, закрутúть, завивáть, завúть. Zakręcić kurek, завернýть кранъ. Zakręcić włosy, завúть вóлосы. || Zakręcać się, Zakręcić się, завёртываться, завернýться, завéрчиваться, завертѣться, завúнчиваться, завинтúться; || закрýчиваться, закрутúться, завивáться, завúться; || *кружúться, закружúться; || навёртываться, навернýться, выступáть, вы́ступить, покáзываться, показáться. Zakręciło mi się w głowie, у менá закружúлась головá. W oczach łzy mu się zakręciły, у негó на глазáхъ навернýлись слёзы.

Zakres, -u, м. протяжéнiе, продолжéнiе; || прострáнство, объёмъ; || пóприще, кругъ дѣствiя, кругъ дѣятельности; || предѣлъ, границa; || вѣдомство; || мѣра; || срокъ. Zakres służby, срокъ, продолжúтельность слýжбы. Zakres działań, кругъ дѣйствiя. Zakres kary, мѣра наказáнiя. Zakres władzy, предмéты вѣдомства, стéпень влáсти.

Zakreślać, Zakreślić, очéрчивать, очертúть, начéртывать, начертúть; || опúсывать, описáть; || зачёркивать, зачеркнýть, вымáрывать, вы́марать; || *отмѣчáть, отмѣтить; || *опредѣлять, опредѣлúть; || *предначéртывать, предначертáть, предназначáть, предназнáчить; || *предполагáть, предположúть.

Zakręt, -u, м. вертѣнiе, кружéнiе; || оборóтъ, поворóтъ, обращéнiе; || извúлина, излýчина; || склáдка, сгибъ; || крюкъ, объѣздъ, обхóдъ.

Zakrętka, -i, ж. завёртка (у окнá).

Zakrętny, извúлистый, излýчистый, извúвистый; || *крючковáтый, запýтанный, проны́рливый.

Zakroczenie, -nia, ср. прúступъ къ дѣлу, начáтiе дѣла, принятiе мѣръ.

Zakroczyć, см. Zakraczać.

Zakrój, -oju, м. надрѣзъ; || пéрвая борозда́ (на пáшнѣ); || *намѣренiе, ýмыселъ, зáмыселъ; || предположéнiе; || начертáнiе, планъ; || кругъ, объёмъ.

Zakropić, см. Zakrapiać.

Zakruszać, Zakruszyć, крошúть, накрошúть.

Zakrwawiać, Zakrwawić, окровáвливать, окровáвить, обагрúть, обагрúть крóвью. || Zakrwawiać się, Zakrwawić się, обливáться, облúться, обагрúться, обагрúться крóвью, окровавлúться, окровáвиться. Serce mi się zakrwawiło, сéрдце у менá обливáется крóвью.

Zakrycie, -cia, ср. прикры́тiе; || покрывáло, покрóвъ; || одѣянiе, одéжда; || *предлóгъ, видъ, пóводъ.

Zakrystja, -ji, ж. рúзница.

Zakrystjan, -a, м. рúзничiй, ключáрь.

Zakrystjanka, -i, ж. завѣдывающая рúзницею въ жéнскихъ монастырáхъ.

Zakrytość, -ści, ж. скры́тность, притвóрство; || Стар. аллегóрiя, иносказáнiе, прúтча.

Zakryty, скры́тый, прикры́тый; || тáйный.

Zakrywać, Zakryć, закрывáть, закры́ть, укрывáть, укры́ть, скрывáть, скрыть, заслонять, заслонúть.

Zakrywanie, -nia, ср. закрывáнiе, прикрывáнiе.

Zakrząknąć, см. Krząknąć.

Zakrzątać, Zakrzątnąć (kogo czém), поручúть комý спѣшную рабóту. || Zakrzątać się, Zakrzątnąć się, захлопотáться, засуетúться óколо чегó, съ жáромъ, усéрдно принятьcя за чтó.

Zakrzesać, Zakrzesać, вы́сѣчь, достáть огня́; || затесáть (дéрево).

Zakrzęt, -u, м. попечéнiе, старáнiе; || хождéнiе, смотрѣнiе.

Zakrzew, -u, м. Zakrzewie, -wia, ср. чáща кустáрники; || лядa, лядúна, полúна, úли запýщенная пáшня, порóсшая молоды́мъ лѣсомъ; || зáросль.

Zakrzewiać, Zakrzewić, разводúть, развестú (дерéвья, растéнiя), сажáть, садúть, посадúть, насаждáть, насадúть, засаждáть, засадúть; || размножáть, размнóжить.

Zakrztusić, задавúть, задушúть. || Zakrztusić się, подавúться, поперхнýться, захлебнýться, закáшляться.

Zakrzyczeć, Zakrzyknąć, закричáть, вскричáть, вскрúкнуть; || Zakrzyczeć kogo, заглушúть крúкомъ.

Zakrzywiać, Zakrzywić, закривлять, закривúть, загибáть, загнýть.

Zakrzywiony, искривлéнный, зáгнутый.

Zakuć, *см.* Zakuwać.

Żakuła, -y, *м.* школьный учитель; || педантъ, учёный дуракъ; || Żakuła, -y, *ж.* схолія, толкованіе древняго автора, примѣчаніе, изъясненіе.

Zakulbaczyć, увязать за сѣдломъ.

Zakumać, покумиться.

Zakup, -u, *м.* окупъ, перекупъ, закупка, покупка.

Zakupień, -pnia, *м.* скупщикъ, барышникъ; || откупщикъ.

Zakupne, -ego, *ср.* задатокъ.

Zakupny, покупной. * Dobra zakupne, имѣніе отданное въ аренду на долгій срокъ; || подкупной, продажный.

Zakupować, Zakupić, закупать, закупить, скупать, скупить; || Zakupić kogo, подкупить.

Zakurzać, Zakurzyć, запылить, запылить, задернить; || дымить, задымить, курить, закурить (*трубку*); || закоптить; || Zakurzać się, Zakurzyć się, пылиться, запылиться; || дымиться, задымиться, закуриваться, закуриться; || закоптѣться; || загорѣться, загорѣться.

Zakus, -u, *м.* опытъ, проба; || пробованіе, отвѣдываніе.

Zakuszać, Zakusić, отвѣдывать, отвѣдать, пробовать, испробовать, не пытывать, попытать.

Zakutnerować, заворсить (*сукно*), *см.* Kutnerować.

Zakuwać, Zakuć, Zakować, заковывать, заковать, оковывать, оковать. Zakować co czém, оковывать, оковать.

Zakwalifikować, признать способнымъ, годнымъ, приготовленнымъ.

Zakwalifikowanie (pod sąd), преданіе суду.

Zakwas, -u, *м.* закваска.

Zakwaśniały, прокислый.

Zakwaszać, Zakwasić, заквашивать, заквасить, проквашивать, проквасить, окислять, окислить; || Zakwaszać żelazo, закаливать желѣзо; || * Zakwaszać kogo, огорчать, разстроивать, причинять неудовольствіе; || Zakwaszać się, Zakwasić się, прокисать, прокиснуть, скисаться, скиснуться; || * разстроиваться, огорчаться, ухудшаться.

Zakwefić, завѣсить, закрыть покрываломъ.

Zakwestjonować, сдѣлать запросъ, подвергнуть сомнѣнію.

Zakwestjonowany, подвергнутый сомнѣнію, оспариваемый; || состоящій въ спорѣ. Majątek zakwestjonowany, имѣніе состоящее въ спорѣ.

Zakwitać, Zakwitnąć, цвѣсти, зацвѣтать, зацвѣсть, разцвѣтать, разцвѣсть; || * процвѣтать.

Zakwitować, выдать росписку, квитанцію, уплатить, заплатить; || * покончить, прервать. Zakwitował go z przyjaźni, прервалъ съ нимъ дружбу.

Zakwitowanie, -nia, *ср.* росписка, квитанція.

Żal, -u, *м.* жаль, жалко, жалость; || скорбь, грусть, горесть, печаль, боль; || сожалѣніе, раскаяніе, соболѣзнованіе; || покаяніе; || чувство досады, негодованіе; || жалоба, сѣтованіе; || Żale, -ów, *мн.* вопль, стенанія; || * элегія, грустное, жалобное стихотвореніе. Żal mi tego, жаль мнѣ этого. Żal za grzechy, раскаяніе въ грѣхахъ. Mieć żal do kogo, досадовать, сердиться, негодовать, жаловаться, сѣтовать (*на кого*). Niesłusznie ma żal do mnie, несправедливо досадуетъ на меня. Z żalem porzuciłem dom, w którym tak mile bawiłem się, съ сожалѣніемъ, съ грустью я оставилъ домъ, въ которомъ такъ пріятно проводилъ время. Człowiek żalu godny, человѣкъ достойный сожалѣнія.

Zalać, *см.* Zalewać.

Załączać, Załączyć, присоединять, присоединить, присовокуплять, присовокупить, прибавлять, прибавить, прилагать, приложить (*что къ чему*). Załączać co komu, сообщать что-либо кому, увѣдомлять, доносить о чемъ.

Załączanie, Załączenie, -nia, *ср.* присоединеніе, присовокупленіе; || прибавленіе, приложеніе; || сообщеніе, донесеніе, увѣдомленіе (*о чемъ*).

Załącznik, -a, *м.* приложеніе.

Zaiądz, *см.* Zalęgać.

Zalęg, -ęgu, *м.* зародышъ, зачатокъ.

Załagodzić (rzecz, sprawę), уладить, обдѣлать (*дѣло*).

Zalakierować, налакировать.

Załaknąć, сильно желать, пожелать, жаждать, алкать.

Załam, *см.* Załom.

Załamowanie, -nia, *ср.* (gliny), перемычка глины.

Zalamowywać, вышивать канителью.

Załamywać, Załamać, ломать, переламывать; || переломить, загибать, загнуть, закрючивать, закрючить, засучивать, засучить. * Załamywać ręce, ломать себѣ руки; || Załamywać się, Załamać się, проламываться, проломиться, проваливаться, провалиться, обрушаться, обрушиться.

Załapić, захватить, зацапать.

Załatać, починить, зачинить заплатами заплатить положить заплату.

Załatwiać, Załatwić, облегчать, облегчить; || Załatwić sprawę, окончить, уладить дѣло. Załatwiać rachunek, доплачивать по счету, разсчитываться (*съ кѣмъ*).

Załatwianie, Załatwienie, -nia, *ср.* облегченіе; || Załatwienie sprawy, окончаніе дѣла, сдѣлка. *Юрид.* разборъ дѣла. Załatwienie spraw, дѣлопроизводство.

Załatywać, Załatać, Zalecieć, залетать, залетѣть, влетать, влетѣть, прилетать,

прилетѣть; || * заноситься вѣтромъ; || * доходить по слуху, доходить до чьего слуха.

Załawiać, Załewić, бросать, забросить, кидать, закинуть неводъ; || * **Załowić na kogo**, разставить кому сѣти. **Załawiać na zwadę**, искать ссоры, придираться къ кому.

Załazić, Zaleźć (dokąd), залѣзать, залѣзть; || **Załazić czém**, наполняться (*грязью*), заростать (*травою*), засыпаться (*пескомъ*).

Załebek, -bku, *м.* драка, потасовка.

Zalecać, Zalecić, рекомендовать, поручать кого чьему-либо вниманію, благорасположенію; || совѣтовать, одобрять для какой-либо цѣли; || предлагать къ исполненію, приказывать, предписывать; || отличать, ознаменовывать; || **Zalecać się, Zalecić się**, рекомендоваться, препоручать себя въ чьё либо расположеніе; || стараться понравиться, обратить на себя вниманіе, ухаживать за кѣмъ; || хвалиться, превозноситься.

Zalecalny, Zalecający, рекомендательный; || одобрительный. **List zalecalny**, рекомендательное письмо.

Zalecanie, Zalecenie, -nia, *ср.* рекомендація, одобреніе, уваженіе; || **Zalecanie się, Zalecenie się**, стараніе нравиться, ухаживаніе за кѣмъ.

Zalecanki, -nek, *мн.* волокитство, ухаживаніе за кѣмъ-нибудь, увиваніе около кого-нибудь.

Zalecieć, *см.* **Zalatywać**.

Zaleczyć, залѣчить.

Zaledwie, едва, насилу, съ трудомъ, чуть.

Zalegać, Zalegnąć, Zaledz, занимать, занять, наполнять, наполнить, покрывать покрыть, заваливать, завалить; || залегать, залечь, оставаться, остаться, застаиваться, останавливаться. **Zaległo w nosie**, носъ залёгъ. **Zaległo gardło**, завалило горло. **Zalegać, Zależeć pole**, бездѣйствовать, напрасно тратить время. **Podatki zalegają**, подати не выплачиваются въ срокъ. **Zalega u niego sto rubli**, онъ остаётся должнымъ сто рублей. **Zależeć mary**, *или* **w grobie**, умереть. **Zależeć się**, залежаться, испортиться, погрязнуть въ бездѣйствіи, въ лѣности.

Zalęgać, Zalądz, выводить вывести, высиживать, высидѣть, плодить; || **Zalęgać się, Zalądz się**, зарождаться, зародиться, заводиться, завестись.

Zalegający, *см.* **Zaległy, Zalegający właściciel**, неисправный владѣлецъ.

Zalegalizować, засвидѣтельствовать законнымъ порядкомъ.

Zalegalizowanie, -nia, *ср.* засвидѣтельствованіе законнымъ порядкомъ, удостовѣреніе

Zalęganie, -nia, *ср.* высиживаніе; || **Zalęganie się**, расположеніе, размноженіе.

Zaleganie, -nia, *ср.* наполненіе, заваливаніе; || залеганіе, застаиваніе, *см.* **Zaległość**.

Zaległość, -ści, *ж. см.* **Zapchanie, Zatkanie, Wezgrzeć, Wezgrzywość**; || недоимка, недоборъ, неотданный въ срокъ, просроченный платежъ. **Zaległości**, *мн.* недоимки, недоимочныя деньги. || **Zaległość procentowa**, недоимочные проценты; || залежалость (*товара*); || остатокъ, остальное.

Zaległy, недоимочный; || остаточный, остальной; || залежалый, испортившійся (*товаръ*); || отсроченный; || незаплаченный въ срокъ.

Zalęgły, насиженный. **Jaje zalęgłe**, насиженное яйцо, гнилое *или* испорченное яйцо.

Zalęknąć się, Zalać się, испугаться.

Zalepa, -y, *ж.* залѣпка, вещество, употребляемое для замазыванія (*смола, глина, гипсъ и т. п.*); || **Zalepa w piecu hucianym**, заслонка плавильной пени.

Zalepiać, Zalepić, залѣплять, залѣпить.

Zalepianie, Zalepienie, -nia, *ср.* залепленіе, залѣпка.

Zalesić, Zaleśnić, развести лѣсъ.

Zalesie, -sia, *ср.* земля за лѣсомъ находящаяся.

Zaleśny, за лѣсомъ находящійся.

Zaleta, -y, *ж.* достоинство, доброта; превосходство; || свойство, качество, цѣнность; || заслуга; || отличіе; || почтеніе, уваженіе, похвала; || *см.* **Zalota**. **Zasługiwać na zaletę**, заслуживать похвалу, уваженіе. **Znam twoje zalety**, я знаю твои достоинства, хорошія качества. **To pismo nie jest bez zalety**, это сочиненіе не безъ достоинствъ.

Zalew, -u, *м.* наводненіе; || потопленіе.

Zalewać, Zalać, заливать, залить; || наводнять, наводнить, затоплять, затопить. **Zalać smołą**, залить смолою, засмолить. **Rzeka zalała pola i łąki**, рѣка затопила поля и луга. * **Zalać komu za skórę**, надоѣсть кому-либо, вывесть изъ терпѣнія, досадить. * **Zalać głowę, łeb, gardziel, rozum**, залить глотку, пропить умъ, спиться съ круга; || **Zalewać się, Zalać się**, заливаться, залиться; || наводняться, наводниться, затопляться, затопиться; || протекать, промокать. **Zalewać się łzami**, заливаться слезами, горько плакать. * **Zalewa się papier**, протекаетъ бумага.

Zalewny, заливной, залигальный.

Zależałka, -i, *ж.* завалъ, залежь.

Zależały, залежалый, залежавшійся, испорченный, завалившійся.

Zależć, *см.* **Załazić**.

Załęże, -a, *ср.* топь, болотистое мѣсто.

Zależeć, *см.* **Zalegać**; || **Zależeć (od kogo, od czego)**, зависѣть (*отъ кого, отъ чего*); || **Zależeć na czém**, состоять, содержаться, заключаться въ чёмъ-либо; ||

Zależeć komu na czém, касáться, быть нýжнымъ. **Dzieci zależą od rodziców**, дѣ́ти завúсятъ отъ родúтелей. **Co ci na tém zależy?** какóе тебѣ́ дѣ́ло до э́того? **Mnie zależałe wiele na tém**, э́то для меня́ бы́ло óчень вáжно.

Zależny, завúсимый, подчинéнный, подвлáстный.

Żali, *см.* **Azali, Czy.**

Żalić, печáлить, огорчáть. || **Żalić się kogo, czego**, сострадáть, соболѣ́зновать (*кому*), сжáлиться (*надъ кѣмъ*); || **Żalić się na kogo, na co**, жáловаться, сѣ́товать, роптáть, негодовáть (*на кого́, на что́*). *Юрид.* **Żalić się na wyrok**, обжáловать рѣшéніе. **Żal się Boże**, сохрани́ Бóже, помúлуй Богъ. **Żal się Boże pracy**, жаль трудá, напрáсный, тщéтный трудъ. **Każdy się żali na te biedne życie**, кáждый жáлуется на э́ту бѣ́дственную жизнь.

Zaliczać, Zaliczyć, отсчúтывать, выдавáть, платúть дéньги вперёдъ, въ счётъ; || **Zaliczać się, Zaliczyć się**, обсчúтываться, обсчитáться, обчéсться, ошибáться, ошибúться въ счётѣ.

Zaliczbować, перенумеровáть.

Zaliczenie, -nia, *ср.* уплáта вперёдъ, въ счётъ.

Zaliczka, -i, *ж.* задáтокъ.

Zaliścić, покры́ть лúстьями.

Zaliścieć, покры́ться лúстьями.

Żałoba, -y, *ж.* печáль, гóре; || трáуръ. **Ciężka żałoba**, глубóкій трáуръ; || жáлоба, изъявлéніе неудовóльствія за обúду, прошéніе въ судъ.

Żałobny, жáлобный, печáльный; || трáурный, погребáльный, похорóнный; || просúтельный иск вóй, жáлущійся, принёсшій жáлобу. **Żałobne nabożeństwo**, панихúда.

Załoga, -i, *ж.* гарнизóнъ; || залóга, охранúтельная стрáжа; || *Стар.* препя́тствіе, препóна; || засáда, *см.* **Zasadzka**; || западня́, ловýшка, *см.* **Łapka, Sidło**; || склáдочное мѣ́сто; || издéржки, *мн. см.* **Nakład, Wydatek, Koszt**; || посóбіе, *см.* **Zapomoga**; || **Założka**, *Умен.* опýшка, обшúвка, отворóтъ, лáцканъ.

Załom, Załam, -u, *м.* изгúбъ, кривизнá; || поворóтъ (*рѣки́*); || *Архит.* завитóкъ; || *Архит.* перелóмъ, кры́шка, мансáрда; || *Мед.* килá, гры́жа, поры́въ; || бýхта, небольшóй залúвъ; || разбúтіе, перелóмъ; || *Горн.* провáлы, обвáлы.

Załomisko, -a, *ср.* обвáлъ, обры́въ; || облóмокъ, отлóмокъ; || валéжникъ, упáвшіе дерéвья и сýчья.

Załomisty, изгúбистый, излýчистый, извúвистый; || искрúвленный.

Załomny, разшáтанный, грозя́щій падéніемъ.

Żałość, -ści, *ж.* прискóрбіе, скорбь, гóресть, печáль; || сокрушéніе, сѣ́тованіе, раскáяніе, соболѣ́знованіе.

Żałośnie, жáлобно, жáлостно, плачéвно, печáльно, уны́ло, гóрестно.

Żałośny, жáлобный, жáлостный, плачéвный, печáльный, уны́лый, гóрестный.

Zalot, -u, *м.* полётъ, парéніе; || * околúчность, побóчное обстоя́тельство.

Zalota, -y, *ж.* **Zalety**, *мн.* ухáживаніе, волокúтство.

Zalotnica, -y, *ж.* кокéтка, прелéстница, любéзница.

Zalotnie, кокéтливо, любéзно, увлекáтельно.

Zalotnik, -a, *м.* дáмскій угóдникъ, волокúта, любéзникъ.

Zalotność, -ści, *ж.* кокéтство, кокéтливость; || ухáживаніе, волокúтство, любéзничанье.

Zalotny, кокéтливый; || любéзный; || изя́щный, щегольскóй, наря́дный.

Żałować (kogo, czego), жалѣ́ть, сожалѣ́ть, скорбѣ́ть, печáлиться (*о комъ, о чёмъ*); || щадúть (*кого́*), берéчь (*что́*), скупúться. **Żałować straconego czasu**, жалѣ́ть о потéрянномъ врéмени. **Żałować za grzechy**, кáяться въ грѣхáхъ своúхъ. **Żałując bagateli, stracił wiele**, пожалѣ́въ бездѣ́лицы, потеря́лъ мнóго. **Żałować pieniędzy**, жалѣ́ть дéнегъ. **Żałować czego sobie**, откáзывать себѣ́ въ необходи́момъ, скупúться. || **Żałować się**, щадúть, берéчь себя́; || **Żałować się na kogo**, на co жáловаться, сѣ́товать, роптáть на кого́ на что́; || **Żałować się na kogo u sądu**, u prawa, жáловаться на когó въ судъ, подáть на когó исковýю жáлобу.

Założenie, -nia, *ср.* заклáдка (*дóма*). *Мат.* задáча, проблéма; || **Założenie drzewa na kozły**, накáтываніе брёвенъ на кóзлы. || **Założenie fundamentu**, забýтка фундáмента. *Юрид.* **Założenie apellacji**, подáча апелля́ціи.

Założka, *см.* **Załoga**

Założyć, Założyć się, *см.* **Zakładać.**

Założyciel, -a, *м.* основáтель, учредúтель.

Założycielka, -i, *ж.* основáтельница, учредúтельница.

Zalsknąć, Zalśnąć, Zaśklnąć, Zaszklnąć блеснýть, сверкнýть, засія́ть; || **Zalśnąć**, ослѣ́пнуть; || *быть ослѣплену́, обольщáться. || **Zalsknąć się, Zalsnąć się**, свѣтúться, сія́ть.

Zalsknienie, Zalśnienie, Zaśklnienie, Zaszklnienie, -nia, *ср.* блистáніе, сверкáніе. || *ослѣплéніе, обольщéніе, помрачéніе.

Zaludniać, Zaludnić, заселя́ть, заселúть, населя́ть, населúть.

Załugować, Załużyć, обдáть щёлокомъ.

Zalunąć, залúть, затопúть.

Załupać, Załupnąć, раскáлывать, расколóть.

Zalutować, запая́ть.

Zamach, -u, *м.* замáхъ, взмахъ, рóзмахъ, размáхъ, махъ, разъ; || удáръ, толчёкъ; || напóръ, усúліе, напряжéніе; || покушéніе, посягáтельство (*на что́*). **Za jednym zamachem**, съ одногó рáза. **Uderzyć w zamach**, удáрить со всéю сúлою,

хнуться вдругъ. Zamach na życie kie, посягательство на человѣческую нь. Zamach uczynić na porządek spo- ny, посягнуть на нарушеніе общест- наго порядка.

amącać, см. Mącić.

amąciciel, -a, м. возмутитель.

amącicielka, -i, ж. возмутительница.

amącony, мутный.

amachnąć się, замахнуться.

amaczać, см. Zamoczyć.

amakać, Zamoknąć, намокать, намок- ть, становиться мокрымъ, влажнымъ.

amalować, закрасить; || *замазать, за- чкать.

Zamarzać, Zamarznąć (произносится: mar-zać, Zamar-znąć), замерзать, за- рзнуть.

Zamarzyć, возмечтать, вздумать. || Za- arzyć się, замечтаться, забрать себѣ ó въ голову.

Zamaszyście, Zamaszysto, размашис- , съ размахомъ, широко; || сильно, вы- зительно; || заносчиво.

Zamaszystość, -ści, ж. размашистость; | сила, выразительность; || наглость, аносчивость; || быстрота, скорость.

Zamaszysty, Zamaszny, размашистый; | сильный, выразительный; || наглый, аносчивый; || быстрый, скорый; || широ- кій, просторный. Pocisk zamaszysty, силь- ный ударъ. Chodzić zamaszystym kro- kiem, ходить скорыми, быстрыми шага- ми. Księga zamaszysta, толстая, тяжё- лая книга. *Drwinki zamaszyste, грубыя шутки. *Styl zamaszysty, сильный, вы- разительный слогъ. *Płaszcz zamaszy- sty, широкій, просторный плащъ.

Zamatować, дать матъ (въ шахматной игрѣ).

Zamawiać, Zamówić, нанимать, нанять, заподряжать, заподрядить; || пригла- шать, пригласить; || заказывать, зака- зать; || взять, нанять; || оставлять, оста- вить; || заговаривать, заговорить, утом- лять кого продолжительнымъ разгово- ромъ, не дать кому выговорить слова; || заговаривать, заколдовывать нашёп- тываніемъ нѣкоторыхъ словъ. Zamówić damę do tańca, пригласить даму на та- нецъ. Zamówić śniadanie na trzy osoby, заказать завтракъ на три человѣка. Za- mówić miejsce w wozie pocztowym, взять мѣсто въ почтовой каретѣ. || Zamawiać się, Zamówić się, заговариваться, заговори- ться, завираться, забываться въ раз- говорѣ, терять связь, долго разговари- вая.

Zamawianie, Zamówienie, -nia, ср. зака- зываніе, заказъ, подрядъ, подряжаніе. нанимаціе, нанятіе; || заговариваніе; || Zamawianie się, споръ, состязаніе.

Zamazanie, -nia, ср. замазываніе.

Zamazywać, Zamazać, замазывать, за- мазать.

Zamczyna, -y, ж. плохой, маленькій замокъ; || небольшой замокъ, крѣпостца.

Zamczysko, -a, ср. замчище, большой, неуклюжій замокъ; || старый, огромный замокъ, старая крѣпость; || развалины замка, крѣпости, мѣсто гдѣ находился замокъ и крѣпость.

Zamczysty, замыкающійся, запирающійся на замокъ; || имѣющій много крѣпостей, хорошо укрѣплённый.

Zameczek, -czka, м. Умен. замочекъ; || небольшая крѣпостца.

Zamęczyć, замучить. || Zamęczyć się, замучиться, измучиться, изнуриться.

Zamek, -mka, м. замокъ. Zamek wiszący, висячій замокъ. Zamek wnętrzny, нутряной замокъ; || замокъ (у ружья); || -mku, замокъ, крѣпость, укрѣпленіе, фортъ; || захлопка, заслоночка (въ насосѣ); || *Zamki na lodzie stawiać, строить воздушные замки.

Zameldować, см. Meldować.

Zamęście, Zamęzcie, -cin, ср. замужество.

Zamesz, см. Zamsz.

Zameszne, -ego, ср. плата за заказанную обѣдню.

Zamesznictwo, см. Zamszownictwo.

Zamesznik, см. Zamszownik.

Zameszny, см. Zamszowy.

Zamęt, -u, м. омутъ; || мутная вода; || безпорядокъ, разстройство, замѣшательство, смятеніе, неурядица; || сбивчивость, неясность; || смѣшеніе; || хаосъ

Zamężny, замужній. Stan zamężny, супружество, брачное состояніе. Kobieta zamężna, замужняя женщина.

Zamglić, затмить, помрачить.

Zamiana, -y, ж. мѣна, обмѣнъ, размѣнъ, промѣнъ; || Грам. замѣна (буквъ); || мѣнова торговля; || Мат. перестановка.

Zamianować, назначить (въ должность), опредѣлить (къ должности).

Zamianowanie, -nia, ср. назначеніе, см. Zamianować.

Zamiar, -u, м. намѣреніе, видъ, умыселъ, замыселъ; || цѣль; || начертаніе, планъ; || предположеніе. Nad zamiar, чрезмѣру, чрезмѣрно, чрезвычайно.

Zamiast, вмѣсто, въ замѣну. Zamiast pracować, myśli tylko o zabawach, вмѣсто того, чтобы работать, онъ думаетъ только объ удовольствіяхъ.

Zamiatać, Zamieść, заметать, заместь, подметать, подместь.

Zamiatacz, -a, м. подметальщикъ.

Zamiatalny, метельный.

Zamiauknąć, замяукать.

Zamieć, -ci, ж. сильный вихрь, буря, метель, метелица, вьюга, вьялица; || замётъ, груда снѣгу нанесённая метелью, сугробъ, субой, куча песку нанесённая вѣтромъ.

Zamieciny, -in, мн. соръ, смотьё.

Zamiędlić, см. Międlić.

Zamiejski, находящійся внѣ городской черты, загородный.

Zamiękczyć, смягчить.

Zamiękać, смягчиться.

Zamieniać Zamienić, мѣнять, обмѣнивать, обмѣнять, промѣнивать, промѣнять.

Zamieniacz, -a, *м.* мѣновщикъ.

Zamienia, -ni, *ж. Грам.* перемѣна наклоненій и временъ (*глаголовъ*); || метонимія (*въ риторикѣ*).

Zamienny, мѣновой, мѣновной, назначенный для мѣны, обмѣнный, промѣнный.

Zamierać, Zamrzeć, вымирать, вымереть, утасать, утаснуть.

Zamierzać, Zamierzyć, опредѣлять, опредѣлить, назначать, назначить; || обмѣриться, ошибаться въ мѣрѣ. **Zamierzyć sobie co**, вознамѣриться, постановить, предположить. **Zamierzyć czas**, назначить время. **Zamierzyć sobie wybudować dom**, вознамѣриться построить себѣ домъ; || ***Zamierzyć się (na kogo)**, замахнуться (*на кого*).

Zamierzch, -u, *ж.* сумерки; || *Мед.* **Zamierzch w oczach**, головокруженіе съ помраченіемъ глазъ.

Zamierzchnąć, смеркаться, смеркнуться, стемнѣть, потемнѣть; || помрачиться, затмиться; || **Zamierzchnąć gdzie**, быть застигнутымъ гдѣ ночью, остаться на ночь.

Zamierzchnienie, -nia, *ср.* смеркание, потемнѣніе, помраченіе

Zamierzenie, -nia, *ср.* предѣлъ, граница, опредѣленіе, ограниченіе, назначеніе; || намѣреніе, умыселъ, предположеніе, предначертаніе; || обмѣреніе, ошибка въ мѣрѣ; || **Zamierzenie się**, замахъ, взмахъ.

Zamierzony, опредѣленный, назначенный, ограниченный; || предположенный, преднамѣренный, предначертанный.

Zamierzyć, *см.* **Zamierzać.**

Zamieść, *см.* **Zamiatać.**

Zamięszać, Zamięszać, замѣшивать, замѣшать, замѣсить, размѣшивать, размѣшать, размѣсить; || * запутать, смутить, взмутить, разстроить, нарушить тишину, спокойствіе, произвесть замѣшательство, безпорядокъ.

Zamieszanie, -nia, *ср.* мѣшаніе, размѣшиваніе; || замѣшательство, безпорядокъ, неустройство; || движеніе, волненіе, смута, возмущеніе.

Zamieszczać, Zamieścić, помѣщать, помѣстить, включать, включить.

Zamieszka, Zamieszka, -i, *ж.* сумятица, суматоха, тревога; || волненіе; смятеніе, движеніе, возмущеніе, мятежъ; || *Стар.* помѣха, препятствіе.

Zamieszkać, Zamieszkiwać, жительствовать, обитать; || имѣть пребываніе, пребывать проживать, имѣть постоянную осѣдлость; || останавливаться (*на квартирѣ*), жить, поселиться.

Zamieszkały, жилой, обитаемый; || *Юрид.* поселившійся, водворенный, избравшій жительство, имѣющій пребываніе гдѣ-либо.

Zamieszkanie, -nia, *ср.* мѣсто жительства. постоянная осѣдлость, постоянное мѣстопребываніе.

Zamieszkaniec, -ńca, *м.* житель, обитель.

Zamięślić, перемѣшать, смутить, перепутать.

Zamigotać, Zamigać. Zamigotać się, мерцать, замерцать, сверкать, сверкнуть, мелькать, мелькнуть.

Zamilczać, Zamilczeć, умалчивать, смолчать, не отвѣчать; || умалчивать, умолчать, не упоминать о комъ или о чёмъ-либо, скрывать, не сказывать; || **Zamilknąć**, умолкнуть, перестать говорить.

Zamiłować, полюбить, почувствовать къ кому-либо особую любовь, привязанность; || **Zamiłować się (kogo, czego, w kim, w czém)**, привязаться, пристратиться къ кому-либо или къ чему-либо.

Zamiłowanie, -nia, *ср.* любовь, страсть, пристрастіе, привязанность.

Zamitrężenie, -nia, *ср.* остановка, проволочка.

Zamitrężyć, проволочить, потратить время, сдѣлать проволочку.

Zamknąć, *см.* **Zamykać.**

Zamknięcie, -cia, *ср. см.* **Zamykanie**; || заключеніе, окончаніе.

Zamknięty, замкнутый, запертый; || заключённый, заточённый.

Zamkowy, замочный; || замковый, принадлежащій замку; || **Zamkowy**, -ego, *м.* кастелянъ.

Zamoczyć, замочить.

Zamodlić się, усердно углубиться въ молитву.

Zamokać, *см.* **Zamakać.**

Zamordować, убить, умертвить, совершить убійство.

Zamordowanie, -nia, *ср.* убійство, смертоубійство.

Zamorski, заморскій.

Zamorszczyk, Zamorzanin, -a, *м.* житель заморья.

Zamorze, -a, *ср.* заморье.

Zamorzyć, заморить, уморить.

Zamoście, -ścia, *ср.* замостье.

Zamotać, запутать, спутать, смѣшать; || **Zamotać się**, запутаться, спутаться, смѣшаться.

Zamowa, -y, *ж.* заказъ, подрядъ; || споръ. распря; || предлогъ, отговорка.

Zamówić, *см.* **Zamawiać.**

Zamówienie, *см.* **Zamawianie.**

Zamówiony, заказанный, заказной.

Zamożnie, богато. въ избыткѣ, достаточно, изобильно. **Zamożnie się mieć**, жить въ избыткѣ, богато.

Zamożność, -ści, *ж.* богатство, изби-

достатокъ, зажиточность, изобиъ могущество.
…ożny (*Стар.* Zamożysty), богатый, …точный, зажиточный, изобильный; …гущественный, сильный.
…mracać, Zamroczyć, помрачать, по…ить, затемнять, затемнить, затмѣ…, затмить.
…mrażać, Zamrozić, замораживать, …розить.
…mrocze, -a, *ср.* Zamrok, -u, *м.* Zamro…l, *ж.* сумракъ, сумерки; || мрачность, …та.
…mroczenie, -nia, *ср.* помраченіе, за…ніе, потемнѣніе; || ослѣпленіе; || сум…ки, сумерки.
…mroczony, помраченный, затемнён…; || ослѣплённый.
…mróz, -ozu, *м.* заморозъ, первый …ній морозъ; || онемѣніе, оцѣпенѣ…
…mruczeć, Zamruknąć, заворчать, за…жать, замурлыкать, *см.* Mruczeć.
…mrużać, Zamrużyć, зажмуривать, …мурить, прищуривать, прищурить, …рывать, закрыть (*глаза*).
…mrużony, зажмуренный, прищурен…, закрытый.
…mrzeć, *см.* Zamierać.
…amsz, Zamsza, -y, *ж.* замша.
…mszownictwo, -a, *ср.* замшевая фа…ка.
…amszownik, -a, *м.* замшевникъ.
…amszowy, замшевый.
…amszyć, замшить, обомшить, законо…тить мохомъ.
…amszyły, замшелый.
…amudzić, замедлить.
…amuł, -u, *м.* засореніе, илъ, тина.
…amulać, Zamulić, заносить, занести, …ляживать, заволочь иломъ, тиною, …орять, засорить.
…amurować, заложить, закласть кир…чёмъ, задѣлать.
…amydlać, Zamydlić, намыливать, на…ылить. * Zamydlić komu oczy, пустить …лъ въ глаза, обольстить словами, от…ти глаза, заморочить.
Zamykać, Zamknąć, замыкать, зам…уть, запирать, запереть затворять, …ворить, закрывать, закрыть; || за…ждать, заградить, преграждать, пре…дить; || оканчивать, окончить, закан…вать, закончить, заключать, заклю…ть. Zamknąć okno, запереть, закрыть …но. Zamknąć rachunek, свести кон…ть счётъ. Zamknąć na klucz, запе…ть, замкнуть на ключъ. Zamknąć o…y, сомкнуть, закр ть глаза. Zamknąć …zy na wszystko, смотрѣть на всё сквозь …льцы. Zamknąć powieki, закрыть …ла, умереть. * Zamknąć komu gębę, …жать кому ротъ, заставить кого …молчать. Zamknąć posiedzenie, окон…ть, закрыть засѣданіе. * Zamknąć list, mowę temi słowy, окончить, заключить письмо, рѣчь слѣдующими словами. * Zamknąć kogo w więzieniu, посадить, заключить кого въ тюрьму. Wiek sto lat w sobie zamyka, вѣкъ заключаетъ въ себѣ сто лѣтъ, вѣкъ состоитъ изъ ста лѣтъ, сто лѣтъ составляютъ вѣкъ; || Zamykać się, Zamknąć się, замыкаться, замкнуться, запираться, запереться, затворяться, затвориться; || заключаться, заключиться. Te drzwi nie zamykają się, эти двери не запираются. * Zamykać się w sobie, жить въ совершенномъ уединеніи, быть несообщительнымъ.
Zamykanie, -nia, Zamknięcie, -cia, *ср.* запираніе (*воротъ, дверей*); || закрытіе, окончаніе (*засѣданія дѣла*).
Zamysł, -u, *м.* намѣреніе, умыселъ, замыселъ; || начертаніе, планъ.
Zamyślać, Zamyślić, замышлять, замыслить, задумывать, задумать, предполагать, предположить; || Zamyślać się, Zamyślić się, задумываться, задуматься. Zamyślić się nieco, призадуматься.
Zamyślanie, Zamyślenie, -nia, *ср.* (чего-то), замыселъ, предположеніе. || Zamyślanie się, Zamyślenie się, задумчивость, размышленіе.
Zań, сокращ. Za niego, за него, *см.* On.
Zanadrze, -a, *ср.* пазуха.
Zanichelja, -ji, *ж.* *Бот.* *см.* Trawnica.
Zaniechać (czego), откладывать отложить, оставлять, оставить (*что*), не радѣть (*о чёмъ*), перестать, прекратить, переставать, перестать. Zaniechać do pewnego czasu, отложить до нѣкотораго времени.
Zaniechanie, -nia, *ср.* оставленіе, прекращеніе. Zaniechanie władzy władzy, бездѣйствіе власти.
Zanieczyszczać, Zanieczyścić, марывать, замарать, загаживать загадить; || осквернять, осквернить.
Zaniedbać, *см.* Zaniedbywać.
Zaniedbanie, Zaniedbywanie, -nia, *ср.* нерадѣніе, небреженіе, недосмотрѣніе, упущеніе, неисполненіе, оплошность.
Zaniedbany, небрежный, нерадивый. Wychowanie zaniedbane, небрежное воспитаніе.
Zaniedbywać, Zaniedbać, пренебрегать, пренебречь, не радѣть, не заботиться, пропустить, упустить случай. Zaniedbywać interesa, не радѣть о своихъ дѣлахъ. Zaniedbać zejo, пропустить, прозѣвать что-либо не воспользоваться чѣмъ-либо. Zaniedbać kogo, отстать отъ кого, отвыкать; || Zaniedbywać się, Zaniedbać się, не радѣть о себѣ *или* о своей должности; || разлѣниться, опуститься.
Zaniemić, *см.* Oniemić.
Zaniemieć, онѣмѣть.
Zanieść, *см.* Zanosić.

Zaniesienie, *см.* **Zanoszenie.**

Zanim, по 'а́, пре́жде не́жели, пре́жде чѣмъ, до. **Zanim wyrok stanie się prawomocnym**, до вступле́нія рѣше́нія въ зако́нную си́лу.

Zankiel, Zenkiel, -kla, *м.* *Стар.* застёжка; || шнуро́къ, тесьма́; || *Бот.* лѣчу́ха, цѣли́тельная трава́; || *Мор.* лотъ; || *Кам.* отвѣ́съ.

Zanócić, запѣ́ть.

Zanocnica, -y, *ж.* *Зоол.* ночна́я ба́бочка, свиноголо́вка.

Zanocować, переночева́ть.

Zanokcica, -y, *ж.* ногтоѣ́да, ногтоѣ́дица; || *Бот.* *см.* **Siedzionka, Słonegewiec.**

Zanosić, Zanieść, заноси́ть, занести́, занé́сть, наноси́ть, нанести́, нанé́сть, относи́ть, отнести́, отнé́сть; || подава́ть, пода́ть; || *представля́ть, предста́вить. **Zanieść do kogo prośbę**, пода́ть проше́ніе. || **Zanosić się**, относи́ться, имѣ́ть отноше́ніе къ кому́- *или* къ чему́-либо, каса́ться кого́- *или* чего́-либо. **Zanosić się od śmiechu**, задыха́ться отъ смѣ́ха, хохота́ть до упа́ду. **Zanosić się od płaczu**, залива́ться слеза́ми. **Zanosić się na co**, увлека́ться чѣмъ, броса́ться, устремля́ться на что́. **Zanosić się na kogo ręką**, заноси́ть ру́ку, замахну́ться на кого́. **Zanosi się na straszną wojnę**, всё предвѣща́етъ ужа́сную войну́. **Zanosi się na deszcz**, собира́ется дождь.

Zanoszenie, Zaniesienie, -nia, *ср.* принесе́ніе, отнесе́ніе; || пода́ча, представле́ніе (*про́сьбы*). *Юрид.* **Zaneszenie skargi**, принесе́ніе жа́лобы.

Zanotka, -i, *ж.* *Ком.* па́мятная кни́жка, дѣлова́я кни́жка.

Zanotować, *см.* **Notować.**

Zanurzać, Zanurzyć, погружа́ть, погрузи́ть, оку́нывать, окуну́ть, опуска́ть, опусти́ть въ во́ду. || **Zanurzać się, Zanurzyć się**, погружа́ться, погрузи́ться, оку́нываться, окуну́ться, опуска́ться, опусти́ться въ во́ду; || тону́ть, потону́ть; || *предава́ться чему́-либо.

Zanurzenie, -nia, *ср.* погруже́ніе, опуска́ніе въ во́ду.

Zaobiatować, заяви́ть, внести́ актъ въ суде́бную кни́гу.

Zaocznie, зао́чно, загла́за́, въ небы́тность, въ отсу́тствіе.

Zaoczność, -ści, *ж.* зао́чность, отсу́тствіе, небы́тность; || нея́вка въ судъ; || *Юрид.* зао́чное произво́дство дѣ́ла.

Zaoczny, зао́чный, отсу́тствующій.

Zaofiarowanie, -nia, *ср.* предложе́ніе.

Zaogniać, Zaognić, зажига́ть, зажéчь, разжига́ть, разжéчь, воспламеня́ть, воспламени́ть, воспаля́ть, воспали́ть. || **Zaogniać się, Zaognić się**, воспаля́ться, воспали́ться.

Zaognienie, -nia, *ср.* воспале́ніе.

Zaogniony, воспалё́нный.

Zaokrąglać, Zaokrąglić, округля́ть, округли́ть.

Zaokrąglenie, -nia, *ср.* округле́ніе. **W zaokrągleniu**, кру́глымъ число́мъ.

Zaonegdaj, три дня тому́ наза́дъ.

Zaonegdajszy, бы́вшій три дня тому наза́дъ.

Zaopatrywać, Zaopatrzyć, запаса́ть, запасти́, заготовля́ть, загото́вить, снабжа́ть, снабди́ть. || **Zaopatrywać się, Zaopatrzyć się**, запаса́ться, запасти́сь.

Zaopatrzenie, -nia, *ср.* обзаведе́ніе, снабже́ніе, доставле́ніе.

Zaopinjować, пода́ть мнѣ́ніе.

Zaopinjowanie, -nia, *ср.* пода́ча мнѣ́нія.

Zaoranie, -nia, *ср.* запа́шка.

Zaorany, запа́ханный, вспа́ханный.

Zaorywać, Zaorać, запа́хивать, запаха́ть, вспа́хивать, вспаха́ть.

Zaostrzać, Zaostrzyć, нава́стривать, навостри́ть,ната́чивать, наточи́ть, отта́чивать, отточи́ть (*ножъ*); || очини́ть (*каранда́шъ*). ***Zaostrzyć apetyt**, возбуди́ть аппети́тъ. ***Zaostrzyć karę (prawo)**, усили́ть, увели́чить наказа́ніе. **Zaostrzyć ciekawość**, си́льно возбуди́ть любопытство.

Zaostrze, -a, *ср.* зао́стренный коне́цъ.

Zaostrzenie, -nia, *ср.* нава́стриваніе, ната́чиваніе; || возбужде́ніе, усиле́ніе, увели́ченіе.

Zapach, -u, *м.* за́пахъ, духъ.

Zapachnąć, запа́хнуть.

Zapachtować, отда́ть въ наёмъ дойныхъ коро́въ.

Zapad, -u, *м.* паде́ніе, обруше́ніе, обва́лъ.

Zapadać, Zapaść, прова́ливаться, провали́ться, обруша́ться, обру́шиться, распада́ться, распа́сться, обва́ливаться, обвали́ться, упада́ть, упа́сть; || послѣдова́ть. **Oczy mu zapadły**, у него́ впа́ли, ввали́лись глаза́. **Zapadł gdzieś**, онъ гдѣ-то пропа́лъ, неизвѣ́стно куда́ дѣва́лся. **Zapadać w chorobę, Zapaść na zdrowiu**, занемо́чь, заболѣ́ть. ***Już klamka zapadła**, уже́ по́здно, уже́ ко́нчено. ***W sądzie zapadł wyrok**, въ судѣ́ послѣ́довало, состоя́лось рѣше́ніе. **Zapada słońce**, со́лнце захо́дитъ. **Noc zapada**, настаётъ ночь. **Noc nas zapadła**, насъ засти́гла ночь. **Zapaść w ziemię**, провали́ться. || ***Wyrok który zapadł w sądzie**, пригово́ръ послѣ́довавшій въ судѣ́.

Zapadanie, Zapadnienie, -nia, Zapadnięcie, -cia, *ср.* прова́лъ, обруше́ніе, паде́ніе, распаде́ніе. **Zapadnięcie na zdrowiu**, нача́ло тя́жкой болѣ́зни. **Zapadnienie nocy**, наступле́ніе но́чи. **Zapadnięcie wyroku**, постановле́ніе пригово́ра.

Zapadka, -i, *ж.* сторожё́къ, стрѣ́лка (*въ западнѣ*); || опускна́я дверь *или* око́нчина; || ма́ленькая щеко́лда, защё́лка, задви́жка; || засло́нка.

Zapadlina, -y, *ж.* **Zapadlisko, -a**, *ср.* про-

ялъ, трéщина; || рытвина, водорóина, водомóина.

Zapadłość, -ści, *ж.* впáлость. **Zapadłość** oczu, впáлость глазъ.

Zapadły, впáлый, ввалившійся, вдáвшійся, опáвшій, опустившійся, обрýшенный, провалившійся; || *послѣдовавшій, состоявшійся, рѣшённый. **Wyrok zapadły**, состоявшееся рѣшéніе.

Zapadnięcie, *см.* **Zapadanie**.

Zapadzisty, угрожáющій падéніемъ, непрóчный.

Zapakować, уложить, увязáть, упаковáть; || завалить, заложить; || посадить, заключить, заперéть (*въ тюрьмý*); || напихáть. **Zapakowałem rzeczy do drogi**, я уложилъ вéщи въ дорóгу. **Zapakować skład towarami**, завалить магазинъ товáрами. **Zapakować do więzienia**, посадить, заключить въ тюрьмý.

Zapał, -u, *м.* воспламенéніе, сожжéніе, зажигáніе, *см.* **Ogień**, **Pożar**, **Zapalenie**; || жаръ, горячность, пылкость, страсть, востóргъ; || запáлъ (*у пýшки*), затрáвка (*у ружья*); || зажигáтельный матеріáлъ.

Zapalać, **Zapalić**, зажигáть, зажéчь, возжигáть, возжéчь, воспламенять, воспламенить; || засвѣчáть, засвѣтить; || затоплять, затопить. **Gumno zapalił ogień**, мóлнія зажглá гумнó. **Niech mię piorun jasny zapali**, убéй меня громъ! **Zapalić świecę**, засвѣтить свѣчý. **Zapalić ogień**, развéсть огóнь. **W piecu zapalić**, затопить пéчку. ***Zapalać kogo do czego**, ободрять, поощрять, подстрекáть, возбуждáть, побуждáть (*къ чемý*). **Zapalić fajkę**, закурить трýбку. || **Zapalać się**, **Zapalić się**, загорáться, загорѣться, зажигáться, зажéчься, воспламеняться, воспламениться, воспаляться, воспалиться, разгорячáться, разгорячиться, вспыхивать, вспыхнуть. ***Zapaliła się domowa wojna**, возгорѣлось междоусóбіе. *Безлич.* **Zapaliło się u niego**, у негó сдѣлался пожáръ. ***Zbytecznie się zapala gniewem**, онъ слишкомъ горячится, сéрдится, раздражáется. **On się zapalił do tego malowidła**, онъ не мóжетъ отойти, оторвáтеся отъ этой картины, онъ пристрастился къ этой картинѣ.

Zapalacz, -a, *м.* зажигáтель, зажигáльщикъ (*свѣчъ, фонарéй*); || *см.* **Podpalacz**.

Zapalanie, **Zapalenie**, -nia, *ср.* зажигáніе, зажжéніе, воспламенéніе; || *Мед. см.* **Zapalenie**.

Zapalczywie, запáльчиво, вспыльчиво, пылко, горячó, стрáстно.

Zapalczywość, -ści, *ж.* запáльчивость, вспыльчивость, горячность; || злость, бѣшенство, неистовость, ярость.

Zapalczywy, запáльчивый, вспыльчивый, горячій; || бѣшеный, неистовый, яростный.

Zapalenie, -nia, *ср.* воспламенéніе, возгорáніе; || *Мед.* воспалéніе.

Zapaleniec, -ńca, *м.* востóрженный человѣкъ, мечтáтель, энтузіáстъ.

Zapaliczka, -i, *ж. Бот.* дурнопахýчникъ (*растéніе*).

Zapalisty, *см.* **Zapalny**.

Zapałka, -i, *ж.* зажигáтельная спичка.

Zapalniczek, -czka, *м. Артил.* скорострѣльная трýбка.

Zapalniczy, зажигáтельный.

Zapalnik, -a, *м. Артил.* зажигáтельная трýбка.

Zapalny, зажигáтельный, воспламеняющій, горючій, возгорáющійся.

Zapalony, зажжённый, воспалённый; || *воспламенённый, востóрженный, пылкій.

Zapałowy, затрáвочный. **Pole zapałowe w armacie**, казённая часть орýдія.

Zapamiętać, **Zapamiętywać** (czego), забыть, забывáть (*чтó*); || **Zapamiętać co**, вспóмнить, припóмнить, приводить себѣ на пáмять. || **Zapamiętać się**, забыться, потерять присýтствіе дýха, быть внѣ себя.

***Zapamiętale**, неистово, яростно, бѣшено, безýмно, безразсýдно, безтолкóво.

Zapamiętalec, -lca, *м.* бѣшеный, неистовый, безýмецъ, съумасбрóдъ.

Zapamiętałość, -ści, *ж.* бѣшенство, неистовство, умоизступлéніе, безразсýдство, съумасбрóдство.

Zapamiętały, бѣшеный, неистовый, безразсýдный, съумасбрóдный, безýмный, безтолкóвый.

Zapamiętanie, -nia (czego), *ср.* забвéніе; || забывчивость; || съумасбрóдство, безýмство, безпáмятство, *см.* **Zapomnienie**.

Zapamiętliwy, забывчивый, безпáмятный.

Zaparafować, скрѣпить.

Zaparafowanie, -nia, *ср.* скрѣпа, помѣта.

Zaparcie, **Zaparcie się**, *см.* **Zapieranie**.

Zaparskać, забрызгать, заѳыркать.

Zaparstek, -stka, **Zapartek**, -tka, *м.* гнилóе *или* испóрченное яйцó, насѣдъ, жировóе яйцó, болтýнъ.

Zaparty, зáпертый, зáмкнутый; || *отвéрженный, непризнанный.

Zaparzać, **Zaparzyć**, запáривать, запáрить, мочить, намочить въ горячей водѣ.

Zapas, -u, *м.* запáсъ, провизія.

Zapaść, раскормить, *см.* **Paść**, **Spasać**.

Zapaść, *см.* **Zapadać**.

Zapaska, -i, *ж.* перéдникъ, фáртукъ, зáпонъ.

Zapaskudzić, запáкостить, загáдить, запáчкать, замарáть.

Zapaskudzony, запа́кощенный, зага́женный, запа́чканный.

Zapaśnica, -y, *ж.* состяза́тельница, подви́жница, вои́тельница; || *см.* **Zapaska**.

Zapaśnictwo, -a, *ср.* гимна́стика; || борьба́, единобо́рство, поеди́нокъ; || * состяза́ніе, споръ, пре́ніе (*учёныхъ, литера́торовъ*).

Zapaśniczy, гимнасти́ческій; || состяза́тельный.

Zapaśnik, -a, *м.* боре́цъ, бое́цъ; || * состяза́тель, спо́рщикъ, проти́вникъ.

Zapaśny, запа́сный; || **Zapaśny w co**, снабжённый (*провіа́нтомъ, продово́льствіемъ*), *см.* **Zapasowy**.

Zapasować, пасова́ть, спасова́ть, сказа́ть пасъ (*въ ка́рточной игрѣ*).

Zapasowy, продово́льственный, запа́сный, запасно́й.

Zapasy, -ów, *мн.* борьба́, состяза́ніе, споръ.

Zapatrywać się, Zapatrzyć się (na kogo, na co), засма́триваться, засмотрѣ́ться, загля́дываться, заглядѣ́ться; || разсма́тривать, имѣ́ть въ виду́, принима́ть во внима́ніе, во уваже́ніе, обраща́ть внима́ніе. **Zapatrzywszy się na ustawy**, согла́сно уста́вамъ.

Zapatrywanie się, Zapatrzenie się, -nia się, *ср.* разсма́триваніе, разсмотрѣ́ніе, обраще́ніе внима́нія, то́чка зрѣ́нія; || соображе́ніе.

Zapchać, *см.* **Zapychać**.

Zapchanie, -nia, *ср.* загроможде́ніе, засоре́ніе; || *Мед.* зава́лъ.

Zapęd, -u, *м.* поры́въ, рве́ніе, увлече́ніе, стремле́ніе; || жаръ, горя́чность, пы́лкость, запа́льчивость.

Zapędzać, Zapędzić, загоня́ть, загна́ть, прогоня́ть, прогна́ть; || **Zapędzać się, Zapędzić się**, горячо́ принима́ться за что́-либо, торопи́ться, спѣши́ть, устремля́ться, броса́ться. **Zapędzać się do biegu**, разбѣжа́ться.

Zapędzony, за́гнанный.

Zapełniać, Zapełnić, наполня́ть, напо́лнить, занима́ть, заня́ть.

Zapełzać, Zapełznąć, запа́лзывать, заполза́ть, залѣза́ть, залѣ́зть.

Zaperceptować, внести́ въ прихо́дную кни́гу, вписа́ть въ прихо́дъ. **Zaperceptować na rzecz skarbu**, обрати́ть въ казну́.

Zaperceptowanie, -nia, *ср.* внесе́ніе въ прихо́дную кни́гу, запи́ска на прихо́дъ; || обраще́ніе въ казну́.

Zaperzony, запу́щенный; || раздражённый; || насу́пившійся, нахму́ренный, смо́рщенный.

Zapérzyć (*Стар.* **Zapyrzyć**), запусти́ть по́ле, садъ, оста́вить въ небреже́ніи; || разсерди́ть, раздражи́ть; || **Zapérzyć się**, зарости́ него́дною травою, загло́хнуть; || насу́питься, нахму́риться, намо́рщиться; || разсерди́ться, раздражи́ться.

Zapewne, Zapewnie, коне́чно, поистинѣ, по́длинно, то́чно; || вѣроя́тно, правдоподо́бно.

Zapewniać, Zapewnić, увѣря́ть, увѣрить, удостовѣря́ть, удостовѣ́рить, утверждать, подтвержда́ть, подтверди́ть; || укрѣпи́ть, упро́чить что-либо за кѣмъ, обезпе́чить; || **Zapewniać się, Zapewnić się** (o czém), удостовѣря́ться, удостовѣриться, убѣжда́ться, убѣди́ться (*въ чёмъ*); || упро́чить за собою, обезпе́чить себѣ.

Zapewnianie, Zapewnienie, -nia, *ср.* увѣре́ніе, удостовѣре́ніе, подтвержде́ніе, засвидѣтельствова́ніе; || обезпе́ченіе, поручи́тельство, поручи́тельство; || **Zapewnienie przez zastaw**, зало́гъ.

Zapęziować, замаза́ть кистью, закрасить.

Zapiać, запѣ́ть (*о пѣтухѣ*).

Zapiąć, *см.* **Zapinać**.

Zapiaskować, Zapiaszczyć, занести́, покры́ть песко́мъ; || **Zapiaskować się**, сдѣлаться песча́нымъ.

Zapić, *см.* **Zapijać**.

Zapiec, *см.* **Zapiekać**.

Zapiecek, -cka, *м.* запе́чекъ.

Zapięcie, -cia, *ср.* застёжка, пря́жка.

Zapiecnik, -a, *м.* лежебо́къ, лѣни́вецъ.

Zapiecny, запе́чный.

Zapieczenie, -nia, *ср.* прижига́ніе; || **Zapieczenie krwi**, сгуще́ніе крови; || **Zapieczenie w żołądku**, запо́ръ, зава́лъ, засоре́ніе, обструкція.

Zapieczętować, запеча́тать.

Zapieczętowanie, -nia, *ср.* запеча́таніе.

Zapieczętowany, запеча́танный.

Zapiekać, Zapiec, припека́ть, припе́чь, завива́ть (*волоса́*); || **Zapiekać żołądek**, производи́ть запо́ръ; || **Zapiekać się**, страда́ть запо́ромъ; || сгуща́ться, запека́ться, запе́чься (*о крови*).

Zapiekły, запе́клый, запе́кшійся, сгущённый.

Zapieniać, Zapienić, вспѣ́нивать, вспѣ́нить.

Zapierać, Zaprzeć, запира́ть, запере́ть, замыка́ть, замкну́ть; || **Zapierać się, Zaprzeć się**, запира́ться, запере́ться, отпира́ться, отпере́ться, не признава́ться, не призна́ться, отрека́ться, отре́чься.

Zapieracz, -a, *м.* отрица́тель.

Zapieradło, -a, *ср.* запо́рка, запи́рка, засо́вка, задви́жка.

Zapieranie, -nia, **Zaparcie**, -cia, *ср.* запира́ніе, замыка́ніе, запо́ръ, засо́въ; || **Zapieranie się, Zaparcie się**, отрица́ніе, отрече́ніе, самоотрече́ніе, отпира́тельство, запира́тельство; || опроверже́ніе; || *Юрид.* непризна́ніе, непризнава́ніе; || **Zaparcie się samego siebie**, самоотверже́ніе.

Zapierzenie, -nia, *ср.* перегоро́дка, разгоро́дка, перебо́рка.

Zapierzyć, покры́ть пе́рьями, пу́хомъ, опери́ть; || **Zapierzyć ścianę**, сдѣлать

перегоро́дку, перебо́рку внутри́ строе́нія.

Zapięty, застёгнутый.

Zapijać, Zapić (sobie), попива́ть, упива́ться, ча́сто пья́нствовать; || **Zapić (co)**, запи́ть. * **Zapić troski**, zmartwienie, утопи́ть го́ре въ винѣ́; || **Zapijać się**, до́лго пья́нствовать, напива́ться.

Zapinać, Zapiąć, застёгивать, застегну́ть. **Zapiąć szpilką**, приколо́ть була́вкою; || **Zapinać się, Zapiąć się**, застёгиваться, застегну́ться.

Zapinanie, -nia, *ср.* застёгиваніе (*на пу́говицы*); || прика́лываніе (*була́вками*).

Zapis, -u, *м.* внесе́ніе въ спи́сокъ, въ ро́спись, за́пись. **Zapis do akt**, внесе́ніе въ протоко́лъ, зарегистрова́ніе, регистрату́ра; || **Zapis na dług**, долгова́я росписка, обяза́тельство, облига́ція; || **Zapis testamentowy**, завѣща́ніе, отка́зъ; || **Zapis pod tytułem ogólnym**, долево́й отка́зъ, переда́ча; || **Zapis wieczysty**, да́рственная за́пись. **Zapis dożywocia**, пожи́зненная за́пись. **Zapis posagowy**, ря́дная. **Zapis o wydzieleniu majątkowem dzieci**, отдѣ́льная за́пись; || **Zapis komu uczynić**, завѣща́ть, отказа́ть (*кому́ своё имѣ́ніе*), переда́ть; || *Стар.* а́дресъ (*письма́*).

Zapisać, *см.* **Zapisywać**.

Zapisanie, -nia, *ср.* вписыва́ніе, запи́сываніе. **Zapisanie się na sąd polubowny**, третейская запись.

Zapisany, запи́санный, впи́санный.

Zapisne, Zapisowe, -ego, *ср.* пла́та, сборъ за впи́сываніе, за внесе́ніе въ ро́спись, въ реестръ, вписны́я де́ньги.

Zapisny, Zapisowy, записно́й. **List zapisowy**, обяза́тельство, облига́ція. **Dobra zapisowe**, имѣ́ніе отда́нное въ зало́гъ, зало́женное недви́жимое имѣ́ніе, обезпе́ченное ипоте́кою. **Dziedzic zapisowy**, оди́нъ изъ наслѣ́дниковъ по завѣща́нію, участни́къ въ получе́ніи завѣща́ннаго иму́щества.

Zapisobierca, -y, *м.* **Dziedzic zapisowy**, легата́рій, *см.* **Legatarjusz**.

Zapisodawca, -y, *м.* завѣща́тель.

Zapisywać, Zapisać, запи́сывать, записа́ть. **Zapisać co komu**, завѣща́ть, отказа́ть, переда́ть. **Zapisać lekarstwo**, прописа́ть реце́птъ, лѣка́рство. **Zapisywać co zkąd**, выпи́сывать, писа́ть о доставле́ніи чего́-либо изъ друга́го мѣ́ста. **Zapisać arkusz**, исписа́ть листъ бума́ги. **Zapisać w księgi prawne**, внести́ объявле́ніе въ суде́бные а́кты, протестова́ть; || **Zapisywać się, Zapisać się**, запи́сываться, записа́ться; || подпи́сываться, подписа́ться (*на получе́ніе кни́ги*); || *Юрид.* **Zapisywać się przeciw komu, czemu**, протестова́ть про́тивъ рѣше́нія, пода́ть, объяви́ть неудово́льствіе на рѣше́ніе; || * **Zapisywać się na medycynę, na prawo, i t. d.**, избира́ть отдѣле́ніе медици́нское, юриди́ческое, и т. п. (*для слу́шанія ле́кцій въ университе́тѣ*). **Zapisywać się na przychód**, запи́сываться прихо́домъ; || **Zapisywać się komu**, дава́ть пи́сьменное обяза́тельство; || запи́сываться, до́лго писа́ть.

Zapłacenie, -nia, *ср.* платёжъ, пла́та, упла́та, распла́та, вы́плата.

Zapłacić, заплати́ть, уплати́ть, вы́платить. **Bóg zapłać!** спаси́бо! благодарю́!

Zapładniać, Zapładzać, Zapłodnić, Zapłodzić, оплодотворя́ть, оплодотвори́ть.

Zapłakać, запла́кать.

Zapłaniać, *см.* **Zapłonąć**.

Zapłata, -y, *ж.* пла́та, жа́лованье, вознагражде́ніе. **Zapłata za młócbę**, замоло́тъ.

Zaplatać, Zapleść, заплета́ть, заплёсть. **Zapleść chrustem**, загороди́ть плетнёмъ; || * запу́тывать, запу́тать, вмѣ́шивать, вмѣша́ть; || **Zaplatać się, Zapleść się**, заплета́ться, заплёсться, вплета́ться, вплёсться; || * впу́тываться, впу́таться, вмѣ́шиваться, вмѣша́ться (*во что́*).

Zaplątać, запу́тать, впу́тать (*кого́ во что́*); || спу́тать (*во́лосы*); || **Zaplątać się**, запу́таться, спу́таться; || впу́таться, вмѣша́ться (*не въ своё дѣ́ло*). * **Zaplątał mu się język**, у него́ пу́тается язы́къ.

Zapław, -u, *м.* сплавъ, спла́вливаніе, го́нка (*бре́венъ*).

Zapleczo, -a, *ср.* запле́чье.

Zaplecznik, -a, *м.* *Воен.* замыка́ющій офице́ръ *или* у́нтеръ-офице́ръ, послѣ́дній въ шере́нгѣ.

Zapleniać, Zaplenić, распложа́ть, расплоди́ть, размножа́ть, размно́жить; || **Zapleniać się**, размножа́ться, расплоди́ться.

Zaplenić, *Стар.* полони́ть, взять въ полонъ, захвати́ть въ плѣнъ; || похи́тить, расхи́тить.

Zapleśniały, заплѣснѣ́лый, заплѣснѣвѣ́лый.

Zapleśnieć, заплѣснѣвѣ́ть.

Zaplewić, засори́ть, запусти́ть.

Zapłocić, оты́нить, обнести́ ты́номъ, огороди́ть.

Zapłocie, -cia, *ср.* заты́нье, мѣ́сто позади́ ты́на.

Zapłód, -odu, *м.* оплодотворе́ніе; || *см.* **Zaród**.

Zapłodnić, *см.* **Zapładniać**.

Zapłókać, вы́полоскать, сполоска́ть.

Zapłonąć się, Zapłonić się, Zapłaniać się, рдѣть, зардѣ́ть, краснѣ́ть, покраснѣ́ть (*отъ стыда́*), вспы́хнуть.

Zapłonić, *см.* **Płonić**.

Zapłoszyć, загна́ть, прогна́ть, спугну́ть.

Zaplot, -u, *м.* заплете́ніе, свива́ніе.

Zaplotka, -i, *ж.* плетешо́къ (*изъ воло́съ*).

Zapłotki, -ów, *мн.* изгородь, плете́нь.

Zaplugawić, замара́ть, запа́чкать, испа́костить, зага́дить.

Zapluskać, Zaplusnąć, забры́згать; ||

*Zapluszać komu oczy, провести, обмануть кого.

Zapluwać, Zapinć, Zapiwać, Zapluszać, заплёвывать, заплевать.

Zapływać, Zapłynąć, заплывать, заплыть, доплывать, доплыть.

Zapobiegać, Zapobiedz (czemu), предупреждать, предупредить, отвращать, отвратить (что), предварять, предварить (о чём).

Zapobieżenie, -nia, ср. предупреждение, отклонение, предотвращение, пресечение, предварение.

Zapocić, покрыть потомъ. || Zapocić się, вспотеть, употеть; || *трудиться съ усиліемъ.

Zapoczątać, Zapoczynać, см. Zaczynać.

Zapodziać (co gdzie), дѣть, дѣвать, запрятать. || Zapodziać się, дѣваться, запрятаться, засунуться, пропасть.

Zapole, -a, ср. заполье.

Zapolnica, -y, ж. сусѣкъ, засѣкъ, закромъ.

Zapolny, запольный.

Zapomagać, Zapomódz (kogo), помогать, помочь, пособлять, пособить (кому), поддерживать, поддержать (кого), вспомоществовать, давать пособіе.

Zapominać, Zapomnieć, забывать, забыть; || Zapominać się, Zapomnieć, забываться забыться.

Zapominanie, Zapomnienie, -nia, ср. забываніе, забытіе, забвеніе.

Zapomódz, см. Zapomagać.

Zapomoga, -i, ж. вспомоществованіе, вспоможеніе, пособіе, помощь.

Zapór, -oru, м. Zapora, -y, Zaporka, -i, ж. запоръ, запорка, задвижка, засовка, завертка; || Zaporka w wodociągu, клапанъ въ насосѣ, замычка; || Фортиф. палисадъ; || *узда, обузданіе; || Zaporek, -rka, м. Zaporka, -i, ж. распорка (у мальчиковъ).

Zapotnieć, запотѣть.

Zapotrzebować (czego), нуждаться, имѣть въ чёмъ-либо нужду; || требовать.

Zapotrzebowanie, -nia, ср. требованіе.

Zapowiadać, Zapowiedzieć, возвѣщать, возвѣстить, заявлять, заявить, предувѣдомлять, предувѣдомить; || предостерегать, предостеречь, остерегать, остеречь; || Zapowiadać małżeństwo, оглашать желающихъ вступить въ бракъ; || Zapowiedzieć komu pojedynek, вызвать кого на поединокъ, на дуэль; || Zapowiedzieć komu wojnę, объявить войну; || Zapowiedzieć co komu, повелѣть, приказать, предписать.

Zapowiadanie, Zapowiedzenie, -nia, ср. объявленіе, извѣщеніе, возвѣщеніе, оглашеніе, увѣдомленіе; || запрѣтъ, запрещеніе, возбраненіе.

Zapowiedni, Zapowiedny, огласительный, объявительный, извѣстительный, увѣдомительный; || запрещённый, непозволенный, заповѣдной. Юрид. Listy zapowiedny, запрещеніе, воспрещеніе. Стар. заповѣдная грамота.

Zapowiedź, -dzi, ж. объявленіе, возвѣщеніе, увѣдомленіе, повѣстка; || Юрид. наложеніе ареста; || Zapowiedź małżeństwa, оглашеніе желающихъ вступить въ бракъ; || неволѣніе, приказаніе, предписаніе; || заповѣдное мѣсто въ лѣсу, гдѣ запрещена рубка.

Zapowiedzenie, -nia, ср. предувѣдомленіе, предостереженіе. Zapowiedzenie na duszu, наложеніе ареста на денежныя суммы.

Zapowiedziany, возвѣщённый, заявленный, объявленный.

Zapowietrzać, Zapowietrzyć, зачумлять, зачумить, заражать чумою, моровымъ повѣтріемъ, язвою.

Zapowietrzony, зачумлённый, чумный

Zapozew, см. Pozew.

Zapoznawać, Zapoznać, знакомить, познакомить (кого съ кѣмъ).

Zapożyczać, Zapożyczyć, занимать, брать, взять въ долгъ, взаймы; || заимствовать; || Zapożyczyć się, задолжать, войти въ долги.

Zapożyczający, заёмщикъ.

Zapożyczka, -i, ж. заёмъ.

Zapozywać, Zapozwać, см. Pozywać.

Zapracować, заработать. || Zapracować się, заработаться, занимаясь работою долѣе надлежащаго времени.

Zapragnąć, пожелать, захотѣть.

Zapraszać, Zaprosić, приглашать, пригласить, зазывать, зазвать.

Zaprawa, -y, ж. приправа, снадобье (кушанья); || лѣкарственный составъ; || соусъ, подлива; || Хим. квасцованіе. || Каменщ. Zaprawa wapienna, известковая заливка.

Zaprawdę, поистинѣ, истинно, въ самомъ дѣлѣ, по правдѣ.

Zaprawiać, Zaprawić, приправлять, приправить, припрáвить; || Zaprawić dziurę, задѣлать, заложить дыру; || Zaprawiać kogo w co, do czego, пріучать (къ чему), упражнять (въ чёмъ); || Стар. Zaprawiać kogo na kogo, вооружать, поджигать, подстрекать. || Стар. Zaprawiać pole, rolę, пахать; || Охот. дрессировать (собаку). Zaprawić się, испытать себя, испробовать (въ чёмъ-либо), искуситься, узнать по опыту.

Zaprawiony, Zaprawny, припрáвленный, приготовленный; || испытанный, пріучённый; || привáженный; || дрессированный; || забитый, задѣланный.

Zaprenumerować, подписаться (на газету, на газету).

Zaprodukować, предъявить. Юрид. Zaprodukować dokumenta, предъявить документы.

Zaprojektować, составить, предположить; || проектировать.

Zaproponować, предложи́ть.
Zaprosić, *см.* **Zapraszać.**
Zaprosiny, -in, *мн.* приглаше́ніе, зовъ.
Zaprószać, Zaprószyć, запора́шивать, запороши́ть, заноси́ть пы́лью, песко́мъ, запыли́ть снѣ́гомъ, заса́ривать, засори́ть.
Zaproszenie, -nia, *ср.* зазыва́ніе, приглаше́ніе.
Zaprószony, запылённый, засо́ренный, занесённый (*песко́мъ, снѣ́гомъ*).
Zaprowadzać, Zaprowadzić, заводи́ть, завести́ (*куда́-либо*); || вводи́ть, заводи́ть, учрежда́ть, осно́вывать.
Zaprowadzanie, Zaprowadzenie, -nia, *ср.* введе́ніе, вводъ; || заведе́ніе, учрежде́ніе, основа́ніе.
Zaprowjantować, *см.* **Prowjantować.**
Zapróżniać, Zapróżnić, переполня́ть, перепо́лнить; || загрома́зживать, загромозди́ть, зава́ливать, завали́ть, заса́ривать, засори́ть, запру́живать, запруди́ть; || ***Zapróżniać głowę**, набива́ть пустяка́ми го́лову.
Zapryskać, Zaprysnąć, запры́скать, запры́снуть.
Zaprzać, *см.* **Zapierać.**
Zaprządz, *см.* **Zaprzęgać.**
Zaprząg, -ągu, *или* **-ęgu**, *м.* у́пряжь, ко́нская сбру́я, шо́ры; || упря́жка, запря́жка. **Koń do zaprzęgu**, упряжна́я ло́шадь.
Zaprzągać, *см.* **Zaprzęgać.**
Zaprzał, -u, *м.* замертвѣ́лый заро́дышъ пчёлъ.
Zaprzałość, -ści, *ж.* прѣ́лость.
Zaprzały, прѣ́лый, сопрѣ́лый.
Zaprzaniec, -ńca, *м.* отсту́пникъ, вѣроотсту́пникъ.
Zaprzątać, Zaprzątnąć, зава́ливать, завали́ть, загрома́зживать, загромозди́ть, загора́живать, загороди́ть, заста́вливать, заста́вить; || **Zaprzątać co gdzie**, запря́тывать, запря́тать, засо́вывать, засу́нуть; || **Zaprzątać kogo**, ста́вить въ тупи́къ, пу́тать, мѣша́ть, приводи́ть въ замѣша́тельство, озабо́чивать; || занима́ть, заня́ть, упражня́ть, заставля́ть дѣ́лать. || **Zaprzątać się, Zaprzątnąć się**, занима́ться, заня́ться, озабо́чиваться, озабо́читься, затрудня́ться, затрудни́ться, безпоко́иться, обезпоко́иться; || пу́таться, запу́тываться, сбива́ться, перемѣ́шиваться.
Zaprzątniony, за́нятый, озабо́ченный; || зава́ленный, загромождённый, заста́вленный, загоро́женный; || запря́танный, засу́нутый.
Zaprzeć, Zaprzeć się, *см.* **Zapierać.**
Zaprzeczać, Zaprzeczyć (czego *или* **czemu)**, оспо́ривать, оспо́рить, опроверга́ть, опрове́ргнуть, отверга́ть, отве́ргнуть, не соглаша́ться, не согласи́ться, прекосло́вить.
Zaprzeczenie, -nia, *ср.* отрица́ніе, прекосло́віе.
Zaprzeczny, отрица́емый, оспо́риваемый.
Zaprzedaniec, -ńca, *м.* про́данный, нево́льникъ.
Zaprzedawać, Zaprzedać, продава́ть, прода́ть съ пра́вомъ вы́купа, и́ли съ пра́вомъ пожи́зненнаго владѣ́нія; || закла́дывать, заложи́ть; || отдава́ть, отда́ть въ зало́гъ; || запродава́ть, запрода́ть, прода́ть оконча́тельно, навсегда́. **Zaprzedał duszę djabłu**, про́далъ чо́рту ду́шу. ***Psu oczy zaprzedał**, потеря́лъ весь стыдъ. || **Zaprzedawać się, Zaprzedać się**, принима́ть, приня́ть на чью́-либо сто́рону съ коры́стною цѣ́лью.
Zaprzęg, *см.* **Zaprząg.**
Zaprzęgać, Zaprządz, запряга́ть, запря́чь, запре́чь, закла́дывать ло́шадь (*въ дро́жки и т. д*). || **Zaprzęgać się**, запряга́ться.
Zaprzęgowy, упряжно́й.
Zaprzenie, Zeprzenie, -nia, *ср.* перепрѣ́ніе; || *см.* **Zaparcie, Zapieranie.**
Zaprzestanie, -nia, *ср.* остано́вка, прекраще́ніе.
Zaprzestawać, Zaprzestać (czego), переставáть, переста́ть (*что́ дѣ́лать*); || прекраща́ть, прекрати́ть, прерыва́ть, прерва́ть (*что́*).
Zaprzeszły, давнопроше́дшій. *Грам.* **Czas zaprzeszły**, давнопроше́дшее вре́мя.
Zaprzęż, Zaprzęża, -y, *ж. см.* **Zaprząg.**
Zaprzężony, запря́женный.
Zaprzyjaźniać, Zaprzyjaźnić, сдружа́ть, сдружи́ть. || **Zaprzyjaźniać się, Zaprzyjaźnić się**, дружи́ться, подружи́ться.
Zaprzysięgać, Zaprzysięgnąć, Zaprzysiądz (co), присяга́ть, присягну́ть, подтверди́ть подъ прися́гою, кля́сться, покля́сться. **Zaprzysiądz komu wierność, przyjaźń**, покля́сться кому́ въ вѣ́рности, въ дру́жбѣ.
Zapstrzyć, испестри́ть.
Zapuchać, Zapuchnąć, опуха́ть, опу́хнуть.
Zapukać, застуча́ть, постуча́ть.
Zapust, -u, *м.* запу́щенный, неру́бленный лѣсъ.
Zapustny, ма́сленичный, ма́сляничный, карнава́льный; || сыропу́стный.
Zapustować, весели́ться на ма́сляницѣ, во вре́мя карнава́ла.
Zapusty, -ust, *мн.* ма́сленица, сы́рная недѣ́ля, карнава́лъ.
Zapuszczać, Zapuścić, запуска́ть, запусти́ть; || отпуска́ть, отпусти́ть; || погружа́ть, погрузи́ть (*въ воду*); || вкола́чивать, вколоти́ть, вбива́ть, вбить; || вонза́ть, вонзи́ть (*въ тѣ́ло*); || вка́пывать, вкопа́ть; || заки́дывать, заки́нуть, броса́ть, бро́сить. **Zapuścić słup w ziemię**, вкопа́ть, вбить столбъ въ зе́млю. **Zapuścić kotwicę**, бро́сить я́корь. *Плотн.* **Zapuścić belkę**, брусъ запусти́ть въ пазъ, въ долбёжъ. ***Zapuszczać myśl w co**, углубля́ть

мысль во что́-либо. Zapuścić zasłonę, опусти́ть за́навѣсъ. Zapuścić ogień gdzie, неосторожно заронить куда́-либо огонь. Zapuszczać las, запусти́ть лѣсъ. Zapuścić brodę, отпусти́ть, отрости́ть бо́роду. Zapuścić sieć, заки́нуть не́водъ; || Zapuszczać się, Zapuścić się, пуска́ться, пусти́ться, устремля́ться, устреми́ться, кида́ться, ки́нуться, броса́ться, бро́ситься; || Zapuszczać się, Zapuścić się dokąd, w co, забира́ться забра́ться, пробира́ться, пробра́ться, углубля́ться, углуби́ться; || * вдава́ться, вда́ться, предава́ться, преда́ться, погружа́ться, погрузи́ться. Zapuścić się do skoku, пусти́ться вскачь. Zapuszczać się w las, углубля́ться въ лѣсъ.

Zapychać, Zapchać, Zapchnąć, запи́хивать, запиха́ть, запихну́ть, засо́вывать, засу́нуть; || засори́ть, засори́ть; || затыка́ть, заткну́ть, законопа́чивать, законопа́тить; || Zapychać się, Zapchać się, зава́ливаться, завали́ться, засоря́ться, засори́ться; || засо́вываться, засу́нуться, затыка́ться, заткну́ться; || * напи́хиваться, напиха́ться, наѣда́ться до́ сыта, до отва́лу, по го́рло.

Zapytać, Zapytać się, *см.* Zapytywać się.

Zapytanie, -nia, *ср.* вопро́съ, запро́съ, *Грам.* Znak zapytania, вопроси́тельная, или вопроси́тельный знакъ (?), *см.* Zapytywanie.

Zapytany, спро́шенный.

Zapytywać, Zapytać, Zapytywać się, Zapytać się, спра́шивать, спроси́ть, вопроша́ть, вопроси́ть; || быть спра́шиваему. Przywiedziony przed sąd więzień, zapytany naprzód bywa o imię, приведённаго въ судъ аресто́нта снача́ла спра́шивають о его́ и́мени.

Zapytywacz, -a, *м.* спра́шивающій, вопроша́ющій, вопроша́тель.

Zapytywanie, Zapytywanie się, Zapytanie, Zapytanie się, распро́съ, допра́шиваніе, распра́шиваніе, выспра́шиваніе.

Żar, -u, *м.* жа́ръ.

Zarąb, -ębu, *м.* Zaręba, -y, *ж.* зару́бъ, за́рубень, зару́бина, зару́бка.

Zarabiać, Zarobić, зарабо́тывать, зарабо́тать, добыва́ть, добы́ть, промышля́ть, промы́слить; || заслу́живать, заслужи́ть; || Zarabiać (ciasto), мѣси́ть, валя́ть (*тѣсто*); || задѣ́лывать, зарабо́тывать пла́ту; || задѣ́лывать, задѣ́лать, загороди́ть, закры́ть; || выруча́ть, вы́ручить, получа́ть деньги отъ прода́жи, получа́ть при́быль, бары́шъ. Zarabiać grunta, воздѣ́лывать зе́млю. Zarobić wapno, раствори́ть и́звесть. Zarobić dziurę, задѣ́лать дыру́. Zarobić (sobie) na szacunek u kogo, заслужи́ть (*себѣ*) чьё-либо уваже́ніе. Zarobić na niełaskę, навле́чь на себя́ чью-либо неми́лость, неудово́льствіе; || Zarabiać się, Zarobić się, зарабо́тываться, зарабо́таться, занима́ться рабо́тою продолжи́тельное время; || броди́ть, начина́ть ки́снуть (*о пивѣ*).

Zarąbywać, Zarębywać, Zarąbować, Zarąbać (*Стар.* Zarąbić), зарубя́ть, зарубить, засѣка́ть, засѣ́чь; || дѣ́лать на чёмъ замѣ́тку, зару́бину; || Zarąbać drogę, сдѣ́лать засѣ́ку, завали́ть доро́гу или проходъ сру́бленнымъ лѣ́сомъ; || Zarąbać kogo, зарубить са́блею, изруби́ть.

Zarachować (co), просчита́ть; || зачёсть; || Zarachować się, просчита́ться, прочёсться, общита́ться, обчёсться, ошибиться въ счётѣ, сдѣ́лать прочётъ; || углуби́ться въ счёты.

Zarachowanie, -nia, *ср.* зачётъ, зачисле́ніе.

Zarada, -y, *ж.* сре́дство (*къ чему́*), спо́собъ (*на что́*), посо́біе.

Zaradczy, вспомоги́тельный, спаси́тельный. Środek zaradczy, спаси́тельное сре́дство.

Zaradność, -ści, *ж.* расторо́пность, нахо́дчивость, изворо́тливость, ло́вкость, спосо́бность.

Zaradny, расторо́пный, нахо́дчивый, изворо́тливый, ло́вкій, спосо́бный.

Zaradzać, Zaradzić (komu), помога́ть, поме́чь, пособля́ть, пособи́ть, способствовать; || сла́живать, сла́дить.

Zaradzenie, -nia, *ср.* посо́біе, по́мощь.

Zarajać, Zaroić, отра́ивать, отроить, отдѣля́ть отъ себя́ но́вый рой пчёлъ; || производи́ть, произве́сть броже́ніе (*о пивѣ*); || Zarajać się, Zaroić się, отра́иваться, отрои́ться (*о пчёлахъ*); || броди́ть, переброди́ть (*о пивѣ*). || * Zaroić się, помути́ться, помрачи́ться. Zaroiło się w głowie, помути́лось въ голове́, помути́лся разсу́докъ.

Zaranek, -nku, *м.* Zaranie, -nia, *ср.* у́тро, у́треннее вре́мя.

Zarastać, Zarość, Zarosnąć, зараста́ть, зарости́, пораста́ть, порости́, обраста́ть, обрости́; || зажива́ть (*о ра́нѣ*).

Zaratować, пособи́ть, поддержа́ть.

Zaraz, то́тчасъ, сейча́съ, неме́для, неме́дленно. Zaraz potém, то́тчасъ за и́ли то́тчасъ по́слѣ.

Zaraza, -y, *ж.* зара́за, я́зва. Zaraza morowa, powietrzna, чума́, морова́я я́зва. Zaraza na bydło, скотско́й падёжъ. Zaraza na zboże, na rośliny, рша; || *Бот.* Петро́въ крестъ (*растéніе*).

Zarażać, Zarazić, заража́ть, зарази́ть. || Zarażać się, Zarazić się, заража́ться, зарази́ться.

Zarazem, вмѣ́стѣ съ э́тимъ.

Zarażenie, -nia, *ср.* зараже́ніе.

Zarazicieł, -a, *м.* зарази́тель.

Zaraźliwość, -ści, *ж.* зарази́тельность, прили́пчивость.

Zaraźliwy, зарази́тельный, прили́пчивый.

Żarcie, -cia, *ср.* пожира́ніе.

Żarcik, -a, *м. Умен.* шу́точка.

Zardzewiałość, -ści, *ж.* ржа́вость, заржа́вина, ржа́вчина.

Zardzewić, заржа́вить, произвести́ ржа́вчину; || **Zardzewić się**, заржа́вѣть, *см.* **Zardzewieć**.

Zardzewieć, заржа́вѣть.

Zaręczać, **Zaręczyć** (komu za co), руча́ться, поручи́ться (*въ чёмъ*); || **Zaręczyć za kogo**, поручи́ться за кого́; || **Zaręczyć komu**, *или* **z kim córkę**, обручи́ть, помо́лвить, сговори́ть дочь.

Zaręczanie, **Zaręczenie**, -nia, *ср.* поручи́тельство, руча́тельство, обезпе́ченіе, пору́ка.

Zaręcznik, -a, *м.* поручи́тель.

Zaręczny, закладно́й, поло́женный, да́нный въ закла́дъ; || рекоменда́тельный, поручи́тельный; || оберега́тельный, охрани́тельный, запрети́тельный.

Zaręczyny, -czyn, *мн.* обруче́ніе, помо́лвка, сгово́ръ (взаи́мное обѣща́ніе сочета́ться бра́комъ).

Zaregestrować, внести́ въ протоко́лъ.

Zaregestrowanie, -nia, *ср* регистрова́ніе; || занесе́ніе въ протоко́лъ.

Zaregulować, опредѣли́ть, назна́чить; || обрати́ть, напра́вить.

Zaregulowanie, -nia, *ср.* опредѣле́ніе, назначе́ніе; || обраще́ніе, направле́ніе. *Юрид.* **Zaregulowanie egzekucji**, обраще́ніе взыска́нія. **Zaregulowanie egzekucji do papierów likwidacyjnych**, обраще́ніе взыска́нія на выкупны́я проце́нтныя бума́ги.

Zaręka, -i, *ж.* пору́ка, поручи́тельство; || обезпе́ченіе, закла́дъ, зало́гъ, || *рекоменда́ція одобре́ніе.

Zarękawek, -wka, *м.* нарука́вникъ.

Zarekrutować, завербова́ть; || **Zarekrutować się**, завербова́ться, вступи́ть въ вое́нную слу́жбу по вербова́нію.

Żarliwie, ре́вностно, усе́рдно, дѣя́тельно.

Żarliwiec, wca, *м.* ревни́тель.

Żarliwość, -ści, *ж.* ре́вность, рве́ніе, усе́рдіе.

Żarliwy, ре́вностный, усе́рдный.

Żarłostwo, -a, *ср.* обжо́рство, прожо́рство, прожо́рливость; || ла́комство, чревоуго́діе.

Żarłoczka, -i, *ж.* обжо́рливая же́нщина, ла́комка сластёна.

Żarłocznie, прожо́рливо, жа́дно.

Żarłoczny, обжо́рливый, прожо́рливый, жа́дный.

Żarłok, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра; || *Зоол.* аку́ла (*рыба*).

Żarna, *род. п.* **Żarn**, *мн.* ме́льничный жёрновъ.

Żarnowiec, -wca, *м. Бот.* дрокъ, ши́льная трава́; || *Минер.* жерново́й ка́мень.

Żarnowy, жерново́й.

Zarobek, -bku, *м.* зарабо́тка; || бары́шъ, при́быль. **Zarobek dzienny**, задѣ́льная пла́та.

Zarobkowanie, -nia, *ср.* зарабо́тываніе, задѣ́лываніе; || подённая рабо́та, подёнщина.

Zarobkowy, зарабо́тный, задѣ́льный, рабо́чій.

Zarobnik, -a, *м.* подёнщикъ, рабо́тникъ.

Zarobny, пріобрѣтённый рабо́тою, обрабо́танный (*о полѣ, о землѣ*)

Zaród, -odu, *м.* (*Умен.* **Zarodek**), *Анат.* яи́чко, заро́дышъ, зача́токъ, су́мка; || *Бот.* за́вязь, яи́чникъ, заро́дышъ, росто́къ, пёрышко, коро́бочка, зернови́къ, околоплодіе; || * заро́дышъ, нача́ло, исто́чникъ.

Zarodzić, зароди́ть, произве́сть.

Zarogatkowy, находя́щійся за заста́вою, за́городный.

Zaroić, *см.* **Zarajać**.

Zarojenie, -nia, *ср.* броже́ніе.

Zaroń, -ni, *ж.* **Zaronie**, -nia, *ср. Лер.* за́лежь, перело́гъ, паръ, новина́, пареми́на паровое по́ле.

Zaronić, зарони́ть.

Zaropić, загнои́ть, растрави́ть; || **Zaropić się**, **Zaropić**, загнои́ться.

Zaropienie, -nia, *ср.* загное́ніе.

Zarość, *см.* **Zarastać**.

Zarościć, **Zaraszczać**, **Zaroszczać**, зара́щивать, зарости́ть, допуска́ть рости́ что́-либо; || зарости́ть, зажи́вить (*рану*); || замѣси́ть (*тѣсто*); || * **Zaraszczać nadzieje**, пита́ть больши́я наде́жды.

Zarosić, ороси́ть, увла́жить.

Zarośl, -i, *ж.* **Zarośle**, -a, *ср.* **Zarośliną**, -y, *ж.* за́росль, хворостни́къ хворости́нникъ, ни́зкій куста́рникъ; || ча́ща

Zarosły, обро́сшій, поро́сшій, заро́сшій; || **Zarosły włosem**, **sierścią**, мохна́тый.

Zarówno, равно́, одина́ково, равномѣ́рно.

Zarównywać, **Zarównać**, выра́внивать, вы́ровнять, ура́внивать, уровня́ть, угла́живать угла́дить (*землю*).

Zarozumiale, надме́нно, высокомѣ́рно, самонадѣ́янно

Zarozumiałość, -ści, *ж.* надме́нность, высокомѣ́ріе, самонадѣ́янность, самодово́льство, самомнѣ́ніе.

Zarozumiały, надме́нный, высокомѣ́рный, самонадѣ́янный, самодово́льный, наха́льный.

Żart, -u, *м.* шу́тка; || насмѣ́шка; || бала́сы, балагу́рство. **Bez żartu**, **żart na stronę**, безъ шу́токъ шу́тки въ сто́рону. **Wziął to za żart**, онъ при́нялъ это за шу́тку. **Żartem**, **w żarcie**, **przez żart**, **na żart**, въ шу́тку.

Żartki, бы́стрый, пры́ткій, рѣ́звый.

Żartko, быстро, скоро, шибко.

Żartkość, -ści, *ж.* быстрота, скорость, проворство, ловкость, прыткость, поспѣшность.

Żartobliwie, забавно, смѣшно, шутливо.

Żartobliwość, -ści, *ж.* шутливость, насмѣшливость.

Żartobliwy, забавный, шутливый, шуточный, весёлый; || смѣшной; || насмѣшливый.

Żartować, шутить, забавничать, балагурить. **Żartować z kogo**, насмѣхаться, издѣваться (*надъ кѣмъ*).

Żartownik, **Żartowniś**, -a, *м.* забавникъ, шутникъ, балагуръ, насмѣшникъ.

Zarumienić, *Повар.* поджарить; || **Zarumienić kogo**, заставить кого покраснѣть, пристыдить. || **Zarumienić się**, поджариться; || покраснѣть (*отъ стыда*).

Zarwa, -y, *ж.* обрывъ, глыба земли.

Zarwan, **Zarwen** (na, ne), *прил. Нескл. Прост.* чортъ возьми! чортъ побери! **Zarwan djabłu**, чортъ его побери! чортъ съ нимъ!

Zarybek, **Zarybiać**, **Zarybić**, *см.* **Narybek**, и т. д.

Zaryć, зарыть, закопать.

Zarychło, слишкомъ скоро, *см.* **Rychło**.

Zaryczeć, **Zaryknąć**, зарычать, заревѣть, замычать.

Zaryglować, запереть засовомъ или на запоръ. || **Zaryglować się**, запереться засовомъ или на запоръ.

Zarys, -u, *м.* очеркъ, начертаніе, набросокъ; || рисунокъ, чертёжъ, планъ. || *Живоп.* контуръ.

Zarysowywać, **Zarysować**, обрисовывать, обрисовать, очерчивать, очертить, набрасывать, набросить, начертывать, начертить.

Zarywać, **Żarwać**, *Стар.* срывать, сорвать; || **Zarywać czego**, захватывать, захватить, схватывать, схватить (*болѣзнь*); || * **Zarywać na co**, походить на что, сходствовать съ чѣмъ, сбиваться на что; || * **Zarywać komu co**, *или* **Zarywać kogo na co**, надуть, обсчитать.

Żarzący, горящій, раскалённый. **Węgle żarzące**, жаръ, горящіе угли.

Zarząd, -u, *м.* правленіе, управленіе, дирекція; || веденіе; || надзоръ. **Zarząd kommunikacji lądowych i wodnych**, управленіе путевыхъ сообщеній. **Zarząd massy**, конкурсъ, конкурсное управленіе. **Zarząd lekarski**, медицинская контора.

Zarządca, **Zarządzca**, -y, *м.* правитель, администраторъ, управитель, управляющій, завѣдывающій.

Zarządzać, править, управлять, завѣдывать; || руководствовать; || возбуждать, приводить въ дѣйствіе; || располагать. **Zarządzać swemi prawami**, располагать своими правами.

Zarżeć, заржать (*о лошади*).

Zarzeczanin, -a, *м.* зарѣчный житель.

Zarzecze, -a. *ср.* зарѣчье.

Zarzeczenie, -nia, *ср.* зарокъ, зареченіе.

Zarzeczny, зарѣчный.

Zarzekać, **Zarzec**, очаровывать, очаровать, околдовывать, околдовать, обворожать, обворожить. || **Zarzekać się**, **Zarzec się**, зарекаться, зарѣчься.

Zarzępolić, запиликать (*на скрипкѣ*), *см.* **Rzępolić**.

Zarzew, -wi, *ж.* **Zarzewie**, -wia, *ср.* жаръ, раскалённые угли съ золою.

Zarznąć, *см.* **Zarzynać**.

Zarzucać, **Zarzucić**, забрасывать, забросить, закидывать, закинуть; || заваливать, завалить; || бросать, бросить, оставлять, оставить; || терять, затерять; **Zarzucać komu co**, возражать, возразить, упрекать, упрекнуть, укорять, укорить. **Zarzucić płaszcz na kogo**, накинуть на кого плащъ. **Nigdy nie miał szczerego przedsięwzięcia zarzucenia kart**, онъ никогда не имѣлъ искренняго намѣренія оставить карты (*т. е. перестать играть*). **Zarzucić sieć**, закинуть сѣть, неводъ. **Człowiek, któremu nic zarzucić nie można**, человѣкъ, котораго ни въ чёмъ нельзя упрекнуть. * **Zarzucić za kogo słówko**, замолвить за кого словечко, сказать что нибудь въ пользу другаго. || **Zarzucić się**, **Zarzucić się** (czém), набрасывать, накидывать на себя, накрываться || забрасываться, засовываться, затеряться.

Zarzucenie, -nia, *ср.* забрасываніе, закидываніе; || возраженіе; || упрёкъ, укоръ.

Zarzut, -u, *м.* упрёкъ, попрёкъ, укоризна, подозрѣніе, *см.* **Wyrzut**; || вмѣненіе, обвиненіе, осужденіе, извѣтъ; || возраженіе; || *Юрид.* споръ, пререканіе. **Zarzut przeciwko wiarogodności aktu**, сомнѣніе въ подлинности акта.

Żarzyć, разжигать (*уголья*), поджигать, разводить огонь; || * воспламенять. || **Zarzyć się**, горѣть, тлѣть, разгораться; || * воспламеняться, пламенѣть || * раздражаться.

Zarzynać, **Zarznąć**, насѣкать, насѣчь, надрѣзывать, надрѣзать; || очинивать, очинить (*перо*); || **Zarzynać**, **Zarznąć**, зарѣзывать, зарѣзать, перерѣзать (*горло*); || убивать, убить (*волъ*).

Zarzysty, раскалённый, горящій, горячій, пылкій.

Zaś (*Стар.* **Zasię**), назадъ. **Szczygieł wyleciawszy z klatki, zaś do niej nie chciał**, щеглёнокъ, вылетѣвши изъ клѣтки, не хотѣлъ возвратиться въ неё. || *Стар.* снова опять; || *Стар.* наоборотъ || *Стар.* потомъ; || же, но, а. **Tyś bogaty, ja zaś ubogi**, ты богатъ, я же бѣденъ, или ты богатъ, а я бѣденъ; || возможно-ли? неуже-ли? **On to przyczyną całego nieszczęścia**, онъ причиною всего несча-

stia. Co zaś? неужé-ли онъ? || вонъ! прочь! долóй! Z gniewem rzecze psu: a zasię! онъ сердито закричáлъ на собáку: прочь! || *Прост.* Zaś by nie? отчегó бы и не-тáкъ?

Zasada, -y, *ж.* основáніе, оснóва; || начáло; прáвило, положéніе, принцíпъ, начáльное основáніе. Bojaźń Boża jest zasadą mądrości, страхъ Бóжій начáло премýдрости. Pierwsze zasady jakiéj umiejętności, начáльныя основáнія какóй либо наýки. Zasady techniczne, урóчныя положéнія (*въ смѣтѣ*).

Zasadniczy, основный, основáтельный, фундаментáльный, глáвный.

Zasadnie, основáтельно, фундаментáльно; || твёрдо, крѣпко, прóчно.

Zasadny, основнóй; || твёрдый, крѣпкій, прóчный.

Zasądowy, внѣсудéбный. Zasądowe przyznanie, признáніе, учинённое внѣ судá. Koszta zasądowe, издéржки по дѣлу сверхъ издéржекъ собственно судéбныхъ.

Zasadzać, Zasadzić, сажáть, садить, засáживать, засадить, насаждáть, насадить; || Zasadzać, Zasadzić co w co, na czém, na co, вколáчивать, вколотить, вбивáть, вбить, втыкáть, воткнýть; || Zasadzać, Zasadzić co na czém, оснóвывать, основáть, утверждáть, утвердить. Zasadzić las, насадить, развести лѣсъ. Zasadzić żołnierzy w lesie, постáвить, помѣстить засáду въ лѣсý. Zasadzić na czém swoje szczęście, основáть на чёмъ либо своё счáстіе. * Zasadzić komu łapki, sidła, постáвить западню, ловýшку, разстáвить сѣти. || Zasadzać się, Zasadzić się, засѣсть въ засáдѣ. || Zasadzać się na czém, оснóвываться, основáться, опирáться, оперéться.

Zasądzać, Zasądzić, присуждáть, присудить, опредѣлить, дать рѣшéніе.

Zasądzanie, Zasądzenie, -nia, *ср.* присуждéніе.

Zasadzka, -i, *ж.* засáда; || * ковъ, кóзни, сѣти. Zasadzki na kogo knować, строить кóвы, кóзни, разставлять сѣти.

Zasalać, Zasolić, солить, посолить.

Zasapać, насопѣть, запыхтѣть. || Zasapać się, запыхаться, задохнуться, съ трудомъ переводить дыхáніе.

Zasapany, запыхавшійся.

Zaschnąć, *см.* Zasychać.

Zaścianek, -nku, *м.* Zaścienie, -nia, *ср.* застѣнокъ, мѣсто за стѣнóю; || *Стар.* селéніе мéлкой шляхты, котóрая самá пáшетъ зéмлю.

Zaściełać, Zasłać, застилáть, застлáть, устилáть, устлáть, постилáть, постлáть.

Zasep, -spu, *м.* Zaspa, -y, *ж.* сугрóбъ (*снѣгу*), грýда снѣгу нанесённая выóгою; || нанóсъ пескý, песчáный нанóсъ.

Zasępiać, Zasępić, хмýрить, нахмýрить, насýпить; || помрачáть, помрачить.

Zasiadać, Zasiąść, Zasięść, садиться, сѣсть; || засѣдáть, присýтствовать, имѣть пребывáніе. Zasiąść przy stole, сѣсть за стóлъ. Zasiadać na tronie, сидѣть, занимáть престóлъ (*пáнскій, королéвскій и т. д.*). Zasiadać w radzie, присутствовать въ совѣтѣ. Zasiadać komu miejsce, занять чьё-либо мѣсто, отбить у когó мѣсто, *см.* Zasiedzieć.

Zasiec, *см.* Zasiekać.

Zasieczny, зáсѣчный, загорóженный срýбленнымъ лѣсомъ.

Zasiedzieć, отсидѣть; || высидѣть. Kura zasiedziała jaje, кýрица высидѣла цыплятъ. || Zasiedzieć się (gdzie), засидѣться.

Zasięgać, Zasięgnąć, Zasiądz, протягивать, протянуть (*рýку*), доставáть, достáть; || обхвáтывать, обхватить, обнимáть, обнять взглядомъ; || проникáть, проникнуть; || почерпáть, почерпнýть, заимствовáть, позаимствовать; || освѣдомляться, справляться. Jak daleko okiem zasięgniesz, на скóлько мóжешь обнять взглядомъ, на скóлько мóжешь видѣть. Jak oko zasięga, на разстояніи взгляда. || Zasięgać się, пріобрѣтáться. Poznanie jakiego kraju zasięga się w podróżach po nim, знакóмство съ какóй-либо странóю пріобрѣтáется во врéмя путешéствій по нéй.

Zasiek, -u, *м.* Zasieka, -i, *ж.* зáсѣка, завалéніе дорóги срýбленнымъ лѣсомъ; || зарýбка, вырубленная замѣтка на дéревѣ.

Zasiekać, Zasiec, Zasieknąć, засѣкáть, засѣчь, нарубáть, нарубить, сдѣлать зарýбку, насѣчку; || Zasiekać fas, дѣлать засѣчку; || засѣкáть рóзгами (*дó смерти*).

Zasiew, -u, Zasiewek, -wku, *м.* засѣвъ, посѣвъ.

Zasiewać, Zasiać, засѣвáть, засѣять, обсѣменять, обсѣменить (*полé*).

Zasiewacz, -a, Zasiewca, -y, *м.* сѣятель, сѣяльщикъ.

Zasiewanie, -nia, *ср.* сѣяніе, обсѣменéніе.

Zasiewny, сѣятельный; || засѣянный.

Zasilać, Zasilić, подкрѣплять, подкрѣпить, пособлять, пособить, поддерживать, поддержать; || ободрять, ободрить. || Zasilać się, Zasilić się, подкрѣпляться, подкрѣпиться, запасáться, запастись.

Zasiłek, -łku, *м.* крѣпительное срéдство, пища, кормъ; || пóмощь, пособіе, поддéржка.

Zasilny, крѣпительный, питáтельный; || слишкомъ сильный, *см.* Silny.

Zasiniałość, -ści, *ж.* синевáтость, багрóвость; || сúнее пятнó.

Zasiniały, синевáтый, багрóвый.

Zasinić, засинить.

Zasinieć, посинѣть.

Zasipłość, -ści, *ж.* *Мед.* одышка, корóткое дыхáніе.

Zasiwieć, посѣдѣть.

Zaskakiwać, Zaskoczyć, перескáкивать, перескочи́ть; || заскáкивать, заскочи́ть; || **Zaskakiwać około kogo**, зайскивать, забѣгáть кому́ впередъ, старáться расположи́ть въ свою́ пóльзу; || **Zaskoczyć czemu**, предупреди́ть что-либо, отврати́ть; || **Zaskoczyć kogo**, встрѣтить, удержáть, воспрепя́тствовать. **Pilny zaskoczył mię interes**, меня́ удержáло вáжное дѣло.

Zaskakiwanie, -nia *ср.* зайскиваніе, подслу́живаніе.

Zaskalić, превратить въ кáмень, окамени́ть.

Zaskarbić (sobie co), пріобрѣсть, снискáть, заслужи́ть, удостóиться.

Zaskarżać, Zaskarżyć, жáловаться, пожáловаться, приноси́ть, принести́ жáлобу на когó; || обвиня́ть, обвини́ть когó, доноси́ть, донести́ на когó. **Zaskarżyć kogo do sądu**, принести́ на когó жáлобу въ судъ.

Zaskarżenie, -nia, *ср.* жáлоба, обжáлованіе. **Zaskarżenie incydentalne trybunału**, чáстная жáлоба на судъ, обжáлованіе судá.

Zaskarżony, обжáлованный.

Zasklep, -u, *м.* сводъ; || кýколка, оболóчка гýсеницы, червя́; || узá, пчели́ная смáзка.

Zasklepiać, Zasklepić, выводи́ть, вы́весть сводъ; || запирáть, заперéть, замыкáть, замкнýть, заключáть, заключи́ть, затыкáть, заткнýть; || **Zasklepić cukrem**, обсáхарить, гласировáть; || **Zasklepić ranę**, затянýть, заживи́ть рáну; || ожесточить, окамени́ть. || **Zasklepiać się, Zasklepić się**, запирáться, заперéться, замыкáться, замкнýться; || затя́гиваться, заживáть (*о рáнѣ*); || прикрывáться, прикры́ться (*наподóбіе свóда*).

Zaśklić, залѣпи́ть, закры́ть стеклóмъ.

Zaskoczyć, *см.* **Zaskakiwać**.

Zaskok, -u, *м.* заскáкиваніе, оперéживаніе.

Zaskolić, Zaskomlić, завизжáть, завы́ть.

Zaskórni, Zaskórny, закóжный, подкóжный.

Zaskórnica, -y, *ж.* подкóжный нары́въ, пры́щикъ.

Zaskórnik, -a, *м.* подкóжникъ (*червь*).

Zaskorupiać, Zaskorupić, покрывáть, покры́ть стрýпами, скорлупóю. || **Zaskorupiać się, Zaskorupić się**, покрывáться, покры́ться стрýпами, скорлупóю, затвердѣ́ть, стрýпѣть, острýпѣть; || прикрывáться, прикры́ться.

Zaskorupiały, затвердѣ́лый; || острупѣ́лый, покры́тый стрýпами; || запéкшійся, запéклый, сгущённый. **Krew zaskorupiała**, запéклая кровь.

Zaskórze, -a, *ср.* мѣ́сто мéжду кóжею и мя́сомъ.

Zaskórzyć, Zaskurzyć, провини́ться, проступи́ться.

Zaskowyczeć, завизжáть, завы́ть.

Zaskowyrać, заворчáть, забормотáть, забрюзжáть.

Zaskrobać, заскрéсть, подскобли́ть, подчи́стить, заглáдить. || **Zaskrobać się w głowę**, почеси́ть себѣ́ гóлову.

Zaskrzeczeć, застрекотáть, заскáкать.

Zaskrzynąć, запеми́ть, прищемѣ́ть (*пáлецъ*).

Zaskrzypieć, Zaskrzypnąć, заскрипѣ́ть, скри́пнуть.

Zaskubnąć, *см.* **Skubać**.

Zaskutkować, подѣ́йствовать.

Zaskwarzyć, зали́ть растóпленнымъ жи́ромъ; || **Zaskwarzyć rozpaleniem żelazem**, прижéчь раскалённымъ желѣ́зомъ.

Zaskwierać (komu), докучáть, досаждáть.

Zaskwierczeć, зачири́кать.

Zasłabnąć, заболѣ́ть, занемóчь.

Zasłać, *см.* **Zaściełać, Zasyłać**.

Zasłaniać, Zasłonić, заслоня́ть, заслони́ть, закрывáть, закры́ть, защищáть, защити́ть. || **Zasłaniać się, Zasłonić się**, заслоня́ться, заслони́ться, закрывáться, закры́ться, защищáться, защити́ться.

Zaślepiać, Zaślepić, ослѣпля́ть, ослѣпи́ть.

Zaślepienie, -nia, *ср.* ослѣплéніе.

Zaślepnąć, ослѣ́пнуть.

Zaślinić, заслю́нить.

Zaśliwić, засади́ть сли́вами.

Zasłodzić, *см.* **Słodzić**.

Zasłona, -y, *ж.* зáнавѣсъ, зáнавѣсь, занавѣ́ска, гарди́на, пóлогъ; || покрывáло, покрóвъ; || зáнавѣсъ (*въ театрѣ*). **Zasłona w drzwiach, do drzwi**, дверная занавѣ́ска, двéрница, портьéра. **Zasłona w oknie, do okna**, штóра, занавѣ́ска. **Zasłona przed komin**, экрáнъ, заслóнъ, ши́рмы, щ..тъ. **Zasłona na oczy**, глазнóй зóнтикъ. || *фортиф.* курти́на, бли́нда, щитъ.

Zasłoneczny, за сóлнцемъ находя́щійся.

Zaślubiać, Zaślubić (komu co), обѣщáть, обѣщáться, дать обѣ́тъ; || **Zaślubiać (kogo)**, жени́ться, выходи́ть зáмужъ, сочетáться брáкомъ, вступáть въ бракъ.

Zaślubienie, -nia, *ср.* *см.* **Zaślubiny**.

Zaślubiny, -bin, *мн.* свáдьба, вѣнчáніе, бракосочетáніе, *см.* **Ślub**.

Zasługa, -i, *ж.* заслýга, услýга; || достóинство. **Zasługi**, *мн.* жáлованье, плáта.

Zasługiwać, Zasługować, Zasłużyć, заслýживать, заслужи́ть, удостóиваться, удостои́ться. **Zasłużyć na nagrodę**, заслужи́ть награ́ду, удостóиться награ́ды. **Zasługiwać na karę**, заслýживать наказáнія. || **Zasługiwać się, Zasłużyć się**, прислýживаться, прислужи́ться; окáзывать, оказáть услýги, пріобрѣтáть прáво на признáтельность.

Zasłużenie, -nia, *ср.* заслýживаніе.

Zasłużny, заслýженный, достóйный вознагражде́нія за заслýгу.

Zasłużone, -ego, ср. плата за заслугу, вознагражденіе.

Zasłużony, заслуженный, пріобрѣтшій за заслуги право на уваженіе, достойный.

Zasłychnąć, **Zasłyszeć**, слышать, расслышать, услышать; || почуять; || **Zasłuchiwać kogo**, слушаться кого; || **Zasłyszeć co**, ослышаться.

Zasłynąć, прославиться.

Zasmakować, отвѣдать, найдти что-либо вкуснымъ, пріятнымъ, найдти въ чёмъ-либо удовольствіе; || нравиться, понравиться. **Zasmakowało mu życie wiejskie**, ему понравилась сельская жизнь.

Zasmarkać, засморкать.

Zasmarować, замазать; || замарать.

Zasmęcać, **Zasmęcić się**, см. **Zasmucać**.

Zaśmiać się, засмѣяться.

Zaśmierdnąć, **Zaśmierdnieć**, провонять, засмердѣть.

Zaśmierdzać (*Стар.* **Zaśmierdać**), производить вонь, смердѣть. || **Zaśmierdzać się**, протухать, дѣлаться вонючимъ.

Zaśmierdzieć, провонять, протухнуть, засмердѣть.

Zasmolić, засмолить, насмолить; || *запачкать. || **Zasmolić się**, запачкаться.

Zasmradzać, **Zasmrodzić**, *см.* **Zaśmierdzać**.

Zasmucać, **Zasmucić**, опечаливать, опечалить, огорчать, огорчить. || **Zasmucać się**, **Zasmucić się**, опечаливаться, опечалиться, огорчаться, огорчиться, *см.* **Smucić**.

Zasnąć, *см.* **Zasypiać**.

Zaśniad, **Zaśniat**, **Ześniad**, -u, *м. Мед.* заносъ, маточный клубъ, мясной наростъ.

Zaśniecić, Агр. повредить головнёю (*хлѣбъ*); || **Zaśniecić się**, повредиться головнёю (*о хлѣбѣ*), испортиться; || *остаться безъ приплода.

Zaśniedzieć, *см.* **Śniedzieć**.

Zasób, -obu, *м.* запасъ.

Zasobnik, -a, *м.* человѣкъ стоящій позади кого-либо.

Zasobność, -ści, *ж.* достатокъ, обиліе, довольство, избытокъ.

Zasobny, запасливый, запасный, обильный, избыточный, достаточный.

Zasolić, *см.* **Zasalać**.

Zasolonka, -i, *ж.* солонина, соленое мясо.

Zaspa, *см.* **Zasep**.

Zaspać, проспать.

Zaspokajać, *см.* **Zaspokoić**.

Zaśpiewać, спѣть, пропѣть.

Zaspokoić, успокоить; || удовлетворить.

Zasrebrzyć, посеребрить.

Zasrożyć się, разсвирѣпѣть.

Zastalać, **Zastalić**, закалять, закалить сталью; || *окостенить.

Zastanawiać, **Zastanowić**, останавливать, остановить, удерживать, удержать, воздерживать, воздержать, прерывать, прервать; || удивлять, удивить, изумлять, изумить. || **Zastanawiać się**, **Zastanowić się**, останавливаться, остановиться, удерживаться, удержаться, воздерживаться, воздержаться, прерываться, прерваться. || **Zastanawiać się nad czém**, обращать на что-либо вниманіе, внимательно разсматривать, размышлять о чёмъ.

Zastanawianie, **Zastanowienie**, -nia, *ср.* остановка, задержка; || **Zastanawianie się**, **Zastanowienie się**, -nia się, разсмотрѣніе, соображеніе, уваженіе, вниманіе, внимательность, размышленіе.

Zastarzałość, -ści, *ж.* застарѣлость, застарѣніе.

Zastarzały, застарѣлый, устарѣлый, давнишній, закоренѣлый.

Zastarzeć się, состарѣться, устарѣть.

Zastaw, -u, *м.* **Zastawa**, -y, *ж.* закладъ, залогъ. **Dostać pieniędzy na zastaw**, получить подъ залогъ деньги. **Oddać na zastaw majątek**, отдать въ залогъ имѣніе; || вешнякъ, отверстіе для спуска прибылой воды въ плотинахъ и запрудахъ; || заслонка, застѣнка; || *Фортиф.* **Zastawa wału**, брустверъ, парапетъ; || *Анат.* **Zastawki w sercu ludzkiém**, заслоночки, затворки; || **Zastawy u wiatraka**, воротъ; || *Юрид.* **Zastaw antychretyczny**, антихретическій договоръ (*между должникомъ и заимодавцемъ*), *см.* **Zapowiednie**.

Zastawca, -y, **Zastawnik**, -a, *м.* заимодавецъ, ссудчикъ, заимодатель по закладу; || закладчикъ, залогодатель, дающій залогъ, *см.* **Zakładnik**.

Zastawczyni, -ni, *ж.* заимодавица, заимодательница; || закладчица, дающая, положившая что-либо въ закладъ.

Zastawiać, **Zastawić**, заставлять, заставить, загораживать, загородить, останавливать, остановить. **Zastawiać garnki, obiad**, ставить горшки на огонь, готовить обѣдъ. || **Zastawić stół (potrawami)**, подать обѣдъ, подать кушанье на столъ; || **Zastawiać sieci**, разставлять сѣти; || **Zastawiać kogo tarczą**, прикрывать щитомъ; || закладывать, заложить, отдавать въ залогъ. || **Zastawiać się**, **Zastawić się czém**, закрываться, закрыться, прикрываться, прикрыться, заслоняться, заслониться; || защищаться, защититься; || отговариваться чѣмъ-либо, ссылаться на что-либо, представлять что-либо въ свою защиту; || **Zastawić się komu, czemu, przeciw komu, czemu**, сопротивляться; || **Zastawiać się za kogo, za kim, o kogo**, заступаться за кого, отстаивать, защищать кого; || останавливаться, задерживаться.

Zastawidło, -a, *ср.* затворъ, вешнякъ (*у плотинъ*), *см.* **Stawidło**, **Zastawa**.

Zastawnik, -a, *м.* закладодержатель, владѣлецъ имѣнія по закладной, *см.* **Zastawca**; || *см.* **Zakładnik**.

Zastawny, закладно́й, поло́женный, да́нный въ закла́дъ, зало́женный; || остана́вливающій, уде́рживающій.

Zastawowy, *Юрид.* ипоте́чный, по закладно́й.

Zastękać, зао́хать, застона́ть.

Zastęp, -u, *м.* толпа́, грома́да; || во́йско, во́инство.

Zastępca, -y, *м.* замѣсти́тель, заступа́ющій мѣсто друга́го, исправля́ющій до́лжность, прее́мникъ; || *Воен.* подставно́й р́ крутъ.

Zastępczy, вре́менный; || предвари́тельный.

Zastępczyni, -ni, **Zastępczyna**, -y, *ж.* замѣсти́тельница, заступа́ющая чьё-либо мѣсто, прее́мница.

Zastępny, замѣсти́мый, замѣни́мый, могу́щій или долженству́ющій быть замѣщённымъ.

Zastępować, **Zastąpić**, переступа́ть, переступи́ть, переходи́ть, перейдти́; || **Zastępować kogo**, замѣня́ть, замѣни́ть, замѣща́ть, замѣсти́ть, заступа́ть мѣсто; || **Zastąpić komu (na drodze)**, перерѣ́зать, пересѣ́чь кому́ доро́гу, прегради́ть путь, останови́ть на доро́гѣ; || **Zastąpić wydatki**, заплати́ть за кого́-либо, доста́ть кому́-либо де́негъ на изде́ржки; || заступа́ть, заступи́ться, защища́ть, защити́ть; || **Zastąpił koń**, ло́шадь переступи́ла постро́мку.

Zastępowanie, **Zastąpienie**, -nia, *ср.* замѣще́ніе, замѣне́ніе, замѣна.

Zastępstwo, -a, *ср.* замѣще́ніе; || *Юрид.* пра́во представле́нія; || вре́менное исправле́ніе до́лжности за кого́-либо. **W zastępstwie prezesa**, за предсѣда́теля.

Zastoło, -a, *ср.* мѣсто за столо́мъ.

Zastolny, засто́льный.

Zastosować, примѣни́ть, пріуро́чить, *см.* **Stosować**, **Zastosować artykuł prawa**, подвести́ подъ статью́ зако́на.

Zastosowanie, -nia, *ср.* примѣне́ніе. **Zastosowanie się**, соображе́ніе. **W zastosowaniu się do woli Najwyższéj**, согла́сно съ Высоча́йшимъ повелѣ́ніемъ.

Zastraszyć, напуга́ть, застраща́ть, || спугну́ть, согна́ть.

Zastrugać, завостри́ть, застрога́ть.

Zastrupić się, покры́ться стру́пьями.

Zastrychować, заровня́ть гребло́мъ.

Zastrzał, -u, *м.* вы́стрѣлъ, *см.* **Strzał**; || простре́лъ, простре́ленное мѣсто; || разстоя́ніе на вы́стрѣлъ; || *Архит.* сводъ въ полови́ну дуги́, подстрѣ́лина, опо́ра, подпо́ра; || *Фортиф.* **Zastrza-ła**, -y, *ж.* попере́чный брусъ ме́жду столба́ми въ подко́пахъ; || **Zastrzała**-y, *ж.* *Архит.* контрафо́рсъ, отво́дъ, быкъ, подпо́ра.

Zastrzegać, **Zastrzedz (sobie co)**, предоставля́ть себѣ́, предоста́вить себѣ́ пра́во, оставля́ть за собо́ю пра́во на что́-либо, || выгова́ривать себѣ́ пра́во (*въ условіи*), усло́вливаться о чёмъ-либо, постановля́ть. **Zastrzegać sobie apellacją**, предоставля́ть себѣ́ пра́во апелля́ціи.

Zastrzelić, застрѣли́ть.

Zastrzeżenie, -nia, *ср.* усло́віе, огово́рка, изъя́тіе, ограни́ченіе; || *Юрид.* отеро́чка. **Z zastrzeżeniem**, съ усло́віемъ, съ тѣмъ что́бы..., съ соблюде́ніемъ, подъ опасе́ніемъ. *Юрид.* **Zastrzeżenie wspólności**, усло́віе объ о́бщности иму́щества. **Zastrzeżenie kary**, *Ком.* неусто́йка. **Z zastrzeżeniem kary**, подъ опасе́ніемъ всыска́нія. **Zastrzeżenie miejsca**, усло́віе о сохране́ніи мѣста.

Zastrzykiwać, **Zastrzykać**, **Zastrzyknąć**, шприцева́ть, нашприцева́ть, вспрыскивать шпри́цемъ каку́ю-либо жи́дкость.

Zastudzać, **Zastudzić**, застуша́ть, застуди́ть, простуша́ть, простуди́ть, *см.* **Studzić**.

Zastukać, застуча́ть, постуча́ть.

Zastygać, **Zastygnąć**, застыва́ть, застыну́ть.

Zasuć, *см.* **Zasypywać**.

Zasumować, подвести́ ито́гъ, свести́ счётъ.

Zasumowanie, -nia, *ср.* подведе́ніе ито́га, сведе́ніе счёта.

Zasuspendowanie, -nia, *ср.* устране́ніе.

Zasuszać, **Zasuszyć**, засу́шивать, засуши́ть.

Zasuwa, -y, **Zasuwka**, -i, *ж.* засо́въ, засо́вка, задви́жка; || ста́вень, дви́гающійся въ паза́хъ; || засло́нка.

Zaswędzić (czémś), засвербѣ́ть, зазудѣ́ть; || завоня́ть.

Zaświadczać, **Zaświadczyć**, свидѣ́тельствовать, засвидѣ́тельствовать.

Zaświadczanie, **Zaświadczenie**, -nia, *ср.* засвидѣ́тельствованіе, свидѣ́тельство; || пи́сьменное свидѣ́тельство, аттеста́тъ.

Zaświatny, **Zaświatowy**, нездѣ́шній непринадлежа́щій сему́ міру.

Zaświecać, **Zaświecić**, зажига́ть, зажéчь, засвѣча́ть, засвѣти́ть (*свѣчу́*). || **Zaświecić komu**, посвѣти́ть кому́; || *Карт.* вскрыва́ться, вскры́ться, ложи́ться ма́стью вверхъ. **Dzwonka zaświeciła**, вскры́лась бубно́вая ка́рта; || **Zaświecić**, заблестѣ́ть, засія́ть; || **Zaświecać się**, **Zaświecić się**, заяснѣ́ться; || освѣти́ться; || блиста́ть, заблиста́ть.

Zaświegotać, защебета́ть, зачири́кать.

Zaświerzbieć, засвербѣ́ть, засвербѣ́ться.

Zaświstać, **Zaświszczeć**, **Zaświsnąć**, засвиста́ть, засвистѣ́ть.

Zaświt, -u, *м.* разсвѣ́тъ.

Zaświtać, разсвѣта́ть

Zasychać, **Zaschnąć**, засыха́ть, засо́хнуть.

Zasyczeć, зашипѣ́ть, *см.* **Syczeć**.

Zasyłać, **Zasłać**, засыла́ть, засла́ть, посыла́ть, посла́ть, отсыла́ть, отосла́ть, высыла́ть, вы́слать.

Zasyłanie, Zasłanie, -nia, *ср.* засыла́ніе, посыла́ніе, отсыла́ніе, отсы́лка, высыла́ніе, вы́сылка.

Zasypiać, Zasnąć, засыпа́ть, засну́ть.

Zasypywać, Zasypać, засыпа́ть, засы́пать; || защебени́ть, засы́пать щёбнемъ.

Zaszachrować, зажи́лить, смоше́нничать, вы́манить, еплутова́ть.

Zaszargać, Zaszargać się, *см.* **Szargać,**

Zaszczebietać, защебета́ть.

Zaszczekać, зала́ять.

Zaszczęknąć, *см.* **Szczękać.**

Zaszczep, -u, *м. Садов.* прививо́къ, черено́къ, раще́пъ, прище́пъ; || прививаніе, прививка; || *Мед.* оспопрививаніе.

Zaszczepać, Zaszczepnąć, разще́пывать, разщепа́ть, разщепи́ть.

Zaszczepanie, -nia, *ср.* разще́пываніе.

Zaszczepiać, Zaszczepić, *см.* **Szczepić.**

Zaszczepianie, -nia, *ср.* прививаніе; || сра́щиваніе.

Zaszczuć, затрави́ть (*звѣря*).

Zaszczycać, Zaszczycić, удосто́ивать, удосто́ить (*кого́ чѣмъ*), дѣлать *или* приноси́ть честь (*кому́*), отлича́ть (*кого́*); || **Zaszczycać się (czém),** *см.* **Szczycić się.**

Zaszczypnąć, ущипну́ть.

Zaszczyt, -u, *м.* честь; || по́честь; || почётъ; || отли́чіе; || сла́ва; || украше́ніе; || **Zaszczyty,** *мн* отли́чія, вы́сшіе чины́, ва́жныя до́лжности.

Zaszczytnie, почётно, почти́тельно, съ почте́ніемъ; || сла́вно, со сла́вою, достохва́льно.

Zaszczytny, почётный, почте́нный, уважа́емый; || сла́вный, знамени́тый, достосла́вный.

Zaszeleścieć, зашелести́ть.

Zaszemrzeć, Zaszemrać, зажурча́ть; || * **Zaszemrzeć kogo,** заглуши́ть шу́момъ.

Zaszeptać, зашепта́ть, нача́ть шепта́ть.

Zaszkodzić, *см.* **Szkodzić.**

Zaszlamować, занести́ и́ломъ, засори́ть.

Zaszlochać, зарыда́ть.

Zaszły, проше́дшій, случи́вшійся, наступи́вшій; || заше́дшій (*о со́лнцѣ, о лунѣ*).

Zaszmerać, зажурча́ть.

Zasznurować, *см.* **Sznurować.**

Zaszorować, затере́ть, вы́тереть; || засы́пать (*песко́мъ*); || надѣ́ть сбру́ю, у́пряжь (*на́ лошадь*); || **Zaszorować się,** засы́паться (*песко́мъ*).

Zaszpuntować, *см.* **Szpuntować.**

Zaszrubować, *см.* **Szrubować.**

Zasztukować, зачини́ть, почини́ть, вы́чинить, положи́ть запла́ту, запла́тку.

Zaszumieć, зашумѣ́ть.

Zaszypłać, Zaszypiać, завяза́ть узло́мъ.

Zaszywać, Zaszyć, зашива́ть, заши́ть.

Zatabaczyć, засы́пать табако́мъ, надуши́ть, пропита́ть табако́мъ.

Zataczać, Zatoczyć, зака́чивать, закати́ть, задвига́ть, задви́нуть, вдвига́ть, вдви́нуть, выдвига́ть, вы́двинуть. **Zatoczyć działa,** вы́двинуть ору́дія. **Zatoczyć obóz,** стать ла́геромъ; || **Zataczać się, Zatoczyć się,** шата́ться, перева́ливаться, кача́ться.

Zataić, Zataić się, *см.* **Taić.**

Zatajenie, -nia, *ср.* утайка.

Zatamować, *см.* **Tamować.**

Zatamowanie, -nia, *ср.* пресѣче́ніе.

Zatapiać, Zatopić, затопля́ть, затопи́ть, потопля́ть, потопи́ть, погружа́ть, погрузи́ть (*въ во́ду*); || **Zatapiać się, Zatopić się,** затопля́ться, затопи́ться, погружа́ться, погрузи́ться, || ***Zatapiać się w czém,** предава́ться (*чему́*), вдава́ться (*во что́*), пристрасти́ться (*къ чему́*), углуби́ться, погрузи́ться (*во что́*).

Zatarasować, Zatarasować się, *см.* **Tarasować.**

Zatarcie, *см.* **Zacieranie.**

Zatarg, -u, *м.* (*Стар.* **Zatarga**), **Zatargi, -ów,** *мн.* споръ, раздо́ръ, ра́спря, состяза́ніе.

Zatargać, Zatargnąć, задёргивать, задёрнуть.

Zatargować, заторгова́ть, сторгова́ть.

Zatarty, затёрный, уничто́женный, изгла́женный; || * забы́тый

Zatasować, стасова́ть (*ка́рты*,

Zatchnąć się, задо́хнуться, запы́хаться.

Zatchnienie, -nia, *ср.* запыха́ніе, оды́шка.

Zatęchnąć, проту́хнуть, сдѣ́латься ту́хлымъ, вонючимъ.

Zatém, A zatém, слѣ́дственно, слѣ́довательно, ста́ло быть, ита́къ, такъ, таки́мъ о́бразомъ.

Zatemperować, *см.* **Temperować.**

Zatępić, затупи́ть, иступи́ть, *см.* **Tępić.**

Zatérać, *см.* **Zatyrać.**

Zatętnić, Zatętnieć, застуча́ть, загремѣ́ть, разда́ться.

Zatkać, *см.* **Zatykać.**

Zatkanie, *см.* **Zatykanie;** || *Мед.* засоре́ніе, зава́лъ; || *Мед.* закры́тіе (*поръ*).

Zatknąć, *см.* **Zatykać.**

Zatłaczać, Zatłoczyć, зава́ливать, завали́ть, загромождать, загромозди́ть, затыка́ть, заткну́ть, запи́хивать, запиха́ть, запихну́ть. **Zatłoczyć kogo,** задави́ть, задуши́ть.

Zatlić, зажечь; || **Zatlić się, Zatleć,** затлѣ́ть, затлѣ́ться, затли́ться; || зажечься, загорѣ́ться.

Zatłukać, Zatłuc, уби́ть до́ смерти, пришиби́ть. **Zatłuc kogo dokąd,** затащи́ть кого́ куда́-либо; || **Zatłuc się,** затащи́ться, залѣ́зть, заби́ться куда́-либо.

Zatłumiać, Zatłumić, *см.* **Tłumić.**

Zatłuścić, засáлить; || припрáвить жи́ромъ.

Zatoczyć, *см.* **Zataczać**.

Zatoczysty, Zatoczny, изви́листый, излу́чистый, изви́вистый, извивно́й, изги́бистый, вы́гнутый въ дугу́.

Zatoka, -i, *ж.* (*Стар.* **Zatok**), изви́лина излу́чина, кривизна́; || изги́бъ, изви́тіе; || повя́зка (*о́коло чалмы*); || зали́въ (*морско́й*).

Zatonąć, *см.* **Tonąć**.

Zatop, -u, *м.* **Zatop', -i**, *ж.* потопле́ніе, утопле́ніе; || разли́въ, наводне́ніе, водопо́ль, водопо́лье; || пучи́на, бе́здна.

Zatopny, то́пкій, вя́зкій; || поёмистый, водопо́льный.

Zator, -u, *м.* запру́да, зава́лъ, прегра́да.

Zatrąbić, затруби́ть.

Zatrącać, Zatrącić, забра́сывать, забро́сить, заки́дывать, заки́нуть; || затро́гивать, затро́нуть, толка́ть толкну́ть; || **Zatrącać czém**, па́хнуть.

Zatracenie, -nia, *ср.* истребле́ніе, ги́бель, поги́бель; || уничтоже́ніе.

Zatracić, Zatracać, истреби́ть, истребля́ть, искорени́ть, искореня́ть, уничто́жить, уничтожа́ть, погуби́ть, погубля́ть.

Zatraciciel, -a, *м.* истреби́тель.

Zatradować (czyj majątek, kogo), *Юрид.* наложи́ть аре́стъ (*на иму́щество*)

Zatrata, -y, *ж.* поте́ря, утра́та, тра́та, уро́нъ; || убы́токъ, накла́дъ; || ги́бель, поги́бель; || уничтоже́ніе, разоре́ніе, разруше́ніе, истребле́ніе, искорене́ніе.

Zatratny, преходя́щій, тлѣ́нный, бре́нный; || па́губный, ги́бельный, разори́тельный, истреби́тельный.

Zatratować, вы́валить, опроки́нуть (*каре́ту*), сбро́сить (*съ ло́шади*), сби́ть съ но́гъ, смять, задави́ть; || **Zatratować się**, засѣ́чь но́гу (*о ло́шади*).

Zatroczyć, Zatrokować, втора́чивать, второчи́ть, прикрѣпля́ть къ сѣдлу́ торо́ки.

Zatroskać, Zatroszczyć, встрево́жить, обезпоко́ить, смути́ть, опеча́лить, огорчи́ть; || озабо́тить; || **Zatroskać się, Zatroszczyć się**, встрево́житься, обезпоко́иться, опеча́литься, огорчи́ться, смути́ться.

Zatrudniać, Zatrudnić, затрудня́ть, причиня́ть затрудне́ніе; || пу́тать, запу́тать, мѣша́ть, помѣша́ть; || занима́ть, заня́ть (*чѣмъ*); || утружда́ть, безпоко́ить; || **Zatrudniać się, Zatrudnić się**, занима́ться, заня́ться (*чѣмъ*); || затрудни́ться, встрѣча́ть затрудне́ніе, находи́ть препя́тствіе, || устава́ть, выбива́ться изъ силъ.

Zatrudnienie, -nia, *ср.* заня́тіе, дѣ́ло; || рабо́та, трудъ; || препя́тствіе, помѣ́ха, прегра́да, затрудне́ніе.

Zatrudniony, за́нятый (*чѣмъ*), обремене́нный дѣла́ми, озабо́ченный; || обремени́тельный, затрудни́тельный; || запу́танный.

Zatruwać, Zatruć, отравля́ть, отрави́ть.

Zatrważać, Zatrwożyć, встрево́живать, встрево́жить, безпоко́ить, обезпоко́ить, пуга́ть, испуга́ть, устраша́ть, устраши́ть, ужаса́ть, привести́ въ у́жасъ; || **Zatrważać się, Zatrwożyć się**, трево́житься, встрево́житься, безпоко́иться, обезпоко́иться, пуга́ться, испуга́ться, страши́ться, устраша́ться, ужасну́ться, придти́ въ у́жасъ.

Zatrząsać, Zatrząść, Zatrząsnąć, трясти́, потряса́ть, потрясти́, колеба́ть, поколеба́ть, шата́ть, разшата́ть, кача́ть, закача́ть, качну́ть; || **Zatrząsać się**, *см.* **Trząść się**.

Zatrzaskać, Zatrzasnąć, захло́пывать, захло́пнуть (*дверь*).

Zatrzebić, *см.* **Trzebić**.

Zatrzeć, *см.* **Zacierać**.

Zatrzepiotać, Zatrzepotać, встряхну́ть, замаха́ть (*крыльями*).

Zatrzeszczeć, затреща́ть.

Zatrzymanie, -a, *ср. см.* **Zatrzymywanie**; || *Мед.* запо́ръ, задержа́ніе. **Zatrzymanie uryny**, мочерѣ́зъ, задержа́ніе мочи́; || *Юрид.* аре́стъ, взя́тіе подъ стра́жу; || **Zatrzymanie urzędowe**, секве́стръ; || *Горн.* **Zatrzymanie biegu pieca**, засто́й.

Zatrzymywać, Zatrzymać, задéрживать, задержа́ть, удéрживать, удержа́ть, остана́вливать, останови́ть; || **Zatrzymywać się, Zatrzymać się**, воздéрживаться, воздержа́ться, удéрживаться, удержа́ться, остана́вливаться, останови́ться, остава́ться, оста́ться; || поджида́ть, подожда́ть, обожда́ть.

Zatrzymywanie, Zatrzymanie, -nia, *ср.* задéрживаніе, воздéрживаніе, воздержа́ніе, остана́вливаніе.

Zatulać, Zatulić, заку́тывать, заку́тать, завёртывать, заверну́ть, закрыва́ть, закры́ть, затыка́ть, заткну́ть, зажима́ть, зажа́ть. **Zatulić sobie uszy**, заткну́ть у́ши. **Zatulić usta**, зажа́ть ротъ.

Zatułać się (dokąd), заблуди́ться, сби́ться съ доро́ги, сверну́ть въ сто́рону.

Zatwardnieć, Zatwardzieć, затвердѣ́ть, окрѣ́пнуть; || * ожесточи́ться, очерствѣ́ть, загрубѣ́ть.

Zatwardzać, Zatwardzić, дѣ́лать твёрдымъ, жёсткимъ; || укрѣпля́ть (*тѣ́ло*); || * ожесточа́ть, ожесточи́ть, очерствля́ть, очерстви́ть (*се́рдце*); || **Zatwardzać się, Zatwardzić się**, твердѣ́ть, отвердѣ́ть, затвердѣ́ть, крѣ́пнуть, окрѣ́пнуть; || * ожесточа́ться, ожесточи́ться; || * коснѣ́ть, закоснѣ́ть (*въ поро́кахъ*), грубѣ́ть, загрубѣ́ть.

Zatwardzenie, -nia, *ср.* отвердѣ́ніе; || *Мед.* запо́ръ, зава́лъ, засоре́ніе, обстру́кція.

Zatwardziałość, -ści, *ж.* затвердѣ́лость, отвердѣ́лость, затвердѣ́ніе; ||

* ожесточéніе, коснѣніе, загрубѣлость, закоренѣлость.

Zatwardziały, затвердѣлый, отвердѣлый; || * ожесточённый, закоснѣлый, загрубѣлый, закоренѣлый.

Zatwardzieć, *см.* Zatwardnieć.

Zatwarzać, Zatworzyć, затворя́ть, затворя́ть, закрыва́ть, закры́ть, запира́ть, запере́ть. **Zatworzyć oczy**, зажму́рить глаза́.

Zatwierdzać, Zatwierdzić, утвержда́ть, утверди́ть, подтвержда́ть, подтверди́ть; || удостовѣря́ть, удостовѣрить; || созволя́ть, созво́лить; || ратифици́ровать.

Zatwierdzenie, -a, *ср.* утвержде́ніе, подтвержде́ніе; || удостовѣре́ніе; || созволе́ніе; || ратифика́ція.

Zatwor, -u, *м.* **Zatwora**, -y, *ж.* засовъ, задви́жка; || **Zatwora**, отвéрстіе.

Zatworzyć, *см.* Zatwarzać.

Zatworzysty, створчатый; || затворя́ющійся, запира́ющійся.

Zatyć, зажире́ть, потолсте́ть.

Zatycie, -cia, *ср.* поро́дство, ту́чность, полнота́ въ тѣлѣ.

Zatyczka, -i, *ж.* **Zatykadło**, -a, *ср.* затычка, пробка; || втýлка, бочéчная втýлка, деревя́нная затычка.

Zatyczyć, подпере́ть тычи́нками.

Zatykać, Zatkać, Zatkać, (*Стар.* **Zatychać, Zatchniewać, Zatchnąć**), затыка́ть, заткну́ть; || закупо́ривать, закупо́рить (*бочку*); || втыка́ть, воткну́ть, водружа́ть, водрузи́ть (*знамя*); || прика́лывать, приколо́ть (*булавку*); || *Мед.* причиня́ть запóръ, завáлъ, засоре́ніе (*желудка*); || зажима́ть, зажа́ть (*рот*). || **Zatykać się, Zatkać się**, затыка́ться, заткну́ться; || закупо́риваться, закупо́риться; || втыка́ться, воткну́ться, водружа́ться, водрузи́ться.

Zatykadło, *см.* Zatyczka.

Zatykanie, -nia, *ср.* затыка́ніе, втыка́ніе. || закупо́риваніе; || водруже́ніе; || прикалываніе; || *Мед.* завáлъ, засоре́ніе (*желудка*).

Zatył, -u, *Умен.* **Zatyłek**, -łku, *м.* тылъ, задъ. || затылокъ, за́дняя часть головы́.

Z tyłu, -a, *ср.* за́дняя, нелицева́я сторона́ (*Стар. Русск. затыль*).

Zatylnik, -a, *м. Воен.* стоя́щій въ за́днемъ ряду́.

Zatylny, за́дній, тыльный, затыльный, затылочный.

Zatyły, поро́дный, жи́рный, ту́чный.

Zatym, *см.* Zatém.

Zatyrać, Zatérać, износи́ть, истаска́ть, притупи́ть; || истра́тить, утра́тить, потера́ть. **Zatyrać majątek**, промота́ть, расточи́ть имýщество. **Zatyrać czas**, напра́сно потера́ть вре́мя, *см.* Tyrać, Térać.

Zaufać (komu), дове́рять, дове́риться, наде́яться (*кому*), имѣть къ кому́ дове́ріе.

Zaufanie, -nia, *ср.* дове́ріе, дове́ренность, упова́ніе. **Pokładać zaufanie w Bogu**, возлага́ть упова́ніе на Бо́га. **Zaufanie w sobie, w swych siłach**, самоувѣренность, самонадѣянность.

Zaufany (wczém), увѣренный (*въ чёмъ*); || дове́ренный, вѣрный.

Zaułek, -łka, *м.* переýлокъ.

Zauszница, -y, *ж.* серьга́, серёжка; || заýшница, та́йная клѣтни́ца, наговóрщица; || заýшница, заýшница, опухоль позади́ у́ха.

Zausznictwo, -a, *ср.* заýшничество, заýшничанье, лесть, ласка́тельство, угóдливость; || клевета́, злосло́віе.

Zauszniczy, льстивый, ласка́тельный, угóдливый; || клеветни́ческій, злорѣчи́вый, злосло́вный.

Zauszник, -a, *м.* льстецъ, льстúвецъ; || заýшникъ, наговóрщикъ.

Zauszny, заýшный.

Zawada, -y, *ж.* препя́тствіе, затрудне́ніе, помѣха, препóна.

Zawadja, -dji, **Zawadjak**, -a, **Zawadjaka**, -i, *м.* забія́ка, озорни́къ, драчýнъ, задóрный человѣ́къ.

Zawadjactwo, -a, *ср.* озорни́чество, забія́чество, нáглость.

Zawadjaczka, -i, *ж.* озорни́ца, задóрная же́нщина.

Zawadzać, Zawadzić (o co), зацѣпля́ть, зацѣпи́ть, задѣва́ть, задѣть; || **Zawadzać komu**, препя́тствовать, мѣшать.

Zawadziały, затрудни́тельный, сопряжённый съ затрудне́ніями, съ препя́тствіями.

Zawakować, управдни́ться.

Zawakowanie, -nia, *ср.* откры́тіе вакáнсіи, вакáнтное мѣсто.

Zawał, -u, *м.* **Zawalina**, -y, *ж.* **Zawalisko**, -a, *ср.* загоро́да, завáлъ; || * препя́тствіе, затрудне́ніе, помѣха; || налéжникъ, засóка; || щéбень, мýсоръ; || развáлина, облóмки, обвáлъ.

Zawalać, Zawalić, завáливать, завали́ть, забра́сывать, забро́сить, засыпа́ть, засы́пать; || загромождáть, загромозди́ть; || развáливать, развали́ть, разруша́ть, разру́шить; || * завали́ть, затаска́ть, запáчкать, замара́ть, загрязни́ть. **Zawalać się, Zawalić się**, завáливаться, завали́ться, забра́сываться, забро́ситься, засыпáться, засы́паться; || развáливаться, развали́ться, разруша́ться, разру́шиться; || * завали́ться, затаска́ться, запáчкаться, замара́ться, загрязни́ться.

Zawałek, -u, *м. фортиф.* нарýжное укрѣпле́ніе; || *Мед.* желвá, затвердѣлая опухоль.

Zawalenie, -nia, *ср. Горн.* обвáлъ.

Zawalidroga, -i, *ж.* и *м.* препя́тствіе, препóна, прегра́да; || * тунея́децъ, дармое́дъ, чурбáнъ.

Zawarcie, *см.* **Zawieranie**.

Zawarczéć, заворчáть.

Zawarować (komu co), обезпе́чить что́-либо кому́, упро́чить, укрѣпи́ть что́-либо за кѣмъ; || **Zawarować sobie co**, предоста́вить себѣ́ пра́во на что́-либо, вы́говорить себѣ́ (*въ усло́віи*), усло́виться, включи́ть что́-либо въ усло́віе.

Zawarty, заключе́нный, за́пертый, замкну́тый; || **Zawarty w czém**, содержа́щійся, заключа́ющійся въ чёмъ.

Zawaśnić, Zwaśnić, Powaśnić, *см.* **Waśnić**.

Zawczasu, *см.* **Wczas**.

Zawcześnie, преждевре́менно, рановре́менно, ра́но, сля́шкомъ ра́но.

Zawczesność, -ści, *ж.* преждевре́менность; || скороспѣ́лость.

Zawczesny, преждевре́менный, ра́нній; || скороспѣ́лый.

Zawczoraj, тре́тьягодня.

Z wczorajszy, бы́вшій тре́тьягодня.

Zawdy, *см.* **Zawżdy**, *см.* **Zawsze**.

Zawdzięczać, Zawdzięczyć (komu co), приноси́ть, принести́ кому́ благода́рность за что́-либо, быть кому́ благода́рнымъ призна́тельнымъ, изъявля́ть, изъяви́ть благода́рность.

Zawędrować (dokąd), заверну́ть, заѣ́хать куда́ по пути́.

Zawerbować, завербова́ть, приня́ть въ ре́круты.

Zawiać, завѣ́ять, заду́ть, *см.* **Zawiewać**.

Zawiadamiać, Zawiadomiać, Zawiadomić, увѣдомля́ть, увѣ́домить, извѣща́ть, извѣсти́ть, доноси́ть, донести́, доводи́ть, довести́ до свѣ́дѣнія.

Zawiadomienie, -nia, *ср.* увѣдомле́ніе, извѣще́ніе, донесе́ніе.

Zawiadować, Zawiadywać, завѣ́дывать, управля́ть, пра́вить, имѣ́ть въ своёмъ распоря́женіи, въ своёмъ вѣ́дѣніи.

Zawiadowanie, Zawiadywanie, -nia, *ср.* завѣ́дываніе, управле́ніе, наблюде́ніе, вѣ́домство.

Zawiadowca, -y, *м.* прави́тель, управи́тель, распоряди́тель, завѣ́дывающій, нача́льникъ.

Zawiadowczyni, -ni, *ж.* прави́тельница, управи́тельница, распоряди́тельница, нача́льница, воспита́тельница.

Zawiadywać, *см.* **Zawiadować**.

Zawiadywanie, *см.* **Zawiadowanie**.

Zawiasa, -y, *ж.* (*Умен* **Zawiaska**), пе́тля (*у двере́й, у о́конъ*), *Умен.* пе́телька; || **Zawiasy z szrubami**, шолне́рныя пе́тли съ винта́ми (*у о́конъ*), крюкъ, пе́тельный крюкъ (*у две́ри*); || * **Zawiasy ziemi**, по́люсы, концы́ о́си.

Zawiasowy, пе́тельный.

Zawiązać, Zawiązywać, завя́зывать, завяза́ть, свя́зывать, связа́ть, обвя́зывать, обвяза́ть, перевя́зывать, перевяза́ть; || * заключа́ть, заключи́ть, выводи́ть слѣ́дствіе; || входи́ть, войдти́ въ свя́зи, въ сноше́нія; || заключа́ть, заключи́ть, окончи́вать, око́нчить. || **Zawiązywać się, Zawiązać się**, завя́зываться, завяза́ться (*о плода́хъ*); || коча́ниться, завива́ться (*о капу́стѣ*); || вытека́ть, происходи́ть, слѣ́довать (*изъ чего́*); || развива́ться, разви́ться.

Zawiązek, -zku, *м.* **Zawiązka, -i**, *ж.* завя́зка; || за́вязь (*на фрукто́выхъ дере́вьяхъ*); || **Zawiązek**, заро́дъ, заро́дышъ, поно́сокъ; || * зача́токъ, нача́ло, причи́на, исто́чникъ. **To było zawiązkiem ich niezgody**, э́то бы́ло причи́ною ихъ несогла́сія.

Zawiązka, -i, *ж. см.* **Zawiązek**.

Zawichrzać, Zawichrzyć, волнова́ть, взволнова́ть, возмуща́ть, возмути́ть, трево́жить, встрево́жить, наруша́ть, нару́шить споко́йствіе.

Zawicie, -a, *ср. см.* **Zawijanie**; || обёртка; || оболо́чка; || покрыва́ло, вуа́ль.

Zawidymować, скрѣпи́ть, *см.* **Widymować**.

Zawiędły, завя́лый.

Zawiędnąć, завя́нуть, свя́нуть.

Zawiedzenie, Zawiedzienie, -nia, *ср. см.* **Zawodzenie**.

Zawiedziony, обма́нутый.

Zawierać, Zawrzeć, запира́ть, запере́ть (*две́ри, о́кна*); || * заключа́ть, заключи́ть (*усло́віе*); || заключа́ть что́-либо въ себѣ́, содержа́ть. **Ta książka zawiera wiele prawd pożytecznych**, э́та кни́га заключа́етъ въ себѣ́ мно́го поле́зныхъ и́стинъ. || **Zawierać się, Zawrzeć się**, * закрыва́ться, закры́ться, запира́ться, запере́ться, смыка́ться, сомкну́ться. || **Zawierać, Zawrzeć, Zawreć**, закипа́ть, закипѣ́ть, вскипа́ть, вскипѣ́ть.

Zawieradło, -a, *ср.* засо́въ, задви́жка, запо́ръ.

Zawieranie, -nia, Zawarcie, -cia, *ср.* запира́ніе (*воро́тъ, двере́й*), закры́тіе; || заключе́ніе, оконча́ніе. **Zawarcie pokoju**, заключе́ніе ми́рнаго догово́ра. **Zawarcie małżeństwa**, вступле́ніе въ бракъ, соверше́ніе бра́ка.

Zawiercić, Zawiercieć, завертѣ́ть, закружи́ть. || **Zawiercić się**, завертѣ́ться закружи́ться. **Zawierci się we łbie**, вскружи́тся голова́.

Zawierucha, -y, *ж.* вью́га, мете́лица; || * кутерьма́, смяте́ніе, замѣша́тельство.

Zawieruszyć, возмути́ть, взволнова́ть, взбудора́жить; || затеря́ть, засу́нуть. || **Zawieruszyć się**, возмути́ться, взволнова́ться, взбудора́житься; || затеря́ться, засу́нуться, утра́титься; || заверну́ть, зайдти́, заѣ́хать куда́ на коро́ткое вре́мя.

Zawierzać, Zawierzyć, вѣ́рить, довѣря́ться, довѣ́риться кому́, полага́ться на кого́.

Zawieść, *см.* **Zawodzić**.

Zawiesisty, отви́слый, отви́снувшій, опусти́вшійся, вися́чій, дли́нный; || густо́й.

Zawieszać, Zawiesić, вѣша́ть, повѣ́сить, привѣ́сить, прицѣпи́ть; || **Zawieszać co czém, co przed czém**, завѣ́шивать, закрыва́ть занавѣ́скою (*окно́*); || **Zawieszać co na czém**, осно́вывать что́-либо на чёмъ; || устраня́ть, отлага́ть, откла́дывать, отеро́чивать, остана́вливать; || **Zawiesić broń**, заключи́ть переми́ріе; || **Zawieszać kogo (urzędnika)**, устраня́ть, отрѣша́ть отъ до́лжности на вре́мя; || **Zawieszać się, Zawiesić się**, вѣ́шаться, повѣ́ситься, привѣ́шиваться, привѣ́ситься, прицѣпля́ться, прицѣпи́ться; || уде́рживаться, удержа́ться, остана́вливаться, останови́ться; || осно́вываться, основа́ться.

Zawieszający, отлага́тельный.

Zawieszanie, -nia, *ср.* завѣ́шиваніе, привѣ́шиваніе.

Zawieszczać, Zawieszczyć, Zawieścić, предвѣща́ть, предска́зывать, предсказа́ть.

Zawieszenie, -nia, *ср.* отсро́чка, отлага́тельство, устране́ніе; || остано́вка, прекраще́ніе; || **Zawieszenie w urzędzie**, вре́менное устране́ніе отъ до́лжности; || **Zawieszenie broni**, переми́ріе, прекраще́ніе вое́нныхъ дѣ́йствій; || **Zawieszenie sprawy sądowéj**, отсро́чка дѣ́ла; || *Юрид.* **Zawieszenie terminów**, остано́вка сро́ковъ; || **Zawieszenie obrządków kościelnych**, интерди́ктъ, духо́вное запреще́ніе отправля́ть богослуже́ніе.

Zawieszony, повѣ́шенный, привѣ́шенный; || отсро́ченный, отло́женный; || вре́менно устранённый, отрѣ́шённый отъ мѣ́ста, отъ до́лжности.

Zawietrzyć, *см.* **Wietrzyć**.

Zawiewać, Zawiać, завѣва́ть, завѣ́ять, заноси́ть, занести́ снѣ́гомъ и́ли песко́мъ, задува́ть, заду́ть.

Zawięznąć, *см.* **Więznąć**.

Zawijać, Zawinąć, завива́ть, зави́ть, завёртывать, заверну́ть, обвёртывать, обверну́ть; || пристава́ть, приста́ть, прича́ливать, прича́лить къ бе́регу; || **Zawijać się koło czego**, спѣши́ть, торопи́ться, принима́ться за что́ съ усе́рдіемъ, хлопота́ть о́коло чего́. || **Zawijać się, Zawinąć się (w co)**, завёртываться, заверну́ться, обвёртываться, обверну́ться, заку́тываться, заку́таться; || **Zawinąć się koło czego**, приня́ться за что́-либо съ усе́рдіемъ.

Zawijanie, -nia, *ср.* завёртываніе, обвёртываніе, заку́тываніе; || прича́ливаніе, пристава́ніе (*къ бе́регу*), *см.* **Zawinięcie**.

Zawikłać, запу́тать, спу́тать, смѣша́ть.

Zawikłanie, -nia, *ср.* запу́танность, замѣша́тельство, сби́вчивость.

Zawikłany, запу́танный, сби́вчивый; || многосло́жный; || прикоснове́нный къ дѣ́лу.

Zawile, Zawiło, запу́танно, сби́вчиво, невразуми́тельно, невня́тно.

Zawilec, -lca, Zawiłek, -łka, *м. Бот.* вѣ́тряница, анемо́нъ (*расте́ніе*).

Zawilgnąć, *см.* **Wilgotnieć**.

Zawilgnięcie, -cia, *ср.* отсырѣ́ніе.

Zawiłość, -ści, *ж.* запу́танность, сби́вчивость, невразуми́тельность. **Zawiłość drzewa**, переплете́ніе, сплете́ніе вѣтве́й на де́ревѣ.

Zawiły, запу́танный, сби́вчивый, невразуми́тельный, невня́тный, многосло́жный; || завёрнутый, закру́ченный; || сгилева́тый (*пень*); || *Юрид.* **Zawiły rok**, кра́йній срокъ разсмотрѣ́нія дѣ́ла.

Zawilżyć, *см.* **Wilgotnieć**.

Zawinąć, *см.* **Zawijać**.

Zawiniątko, -a, Zawinięcie, -cia, *ср.* узело́къ, свя́зка, свёртокъ, сви́токъ.

Zawinić, провини́ться, проступи́ться; || задолжа́ть, войдти́ въ долгъ.

Zawinięcie, -cia, *ср. см.* **Zawiniątko**.

Zawinienie, -nia, *ср.* вина́, погрѣ́шность, оши́бка, просту́покъ.

Zawisać, Zawisnąć, вѣ́шаться, повѣ́ситься; || **Zawisnąć od kogo, od czego**, зави́сѣть отъ кого́, отъ чего́; || **Zawisać nad czém**, состоя́ть въ чёмъ.

Zawiść, -ści, *ж.* за́висть.

Zawisłość, -ści, *ж.* зави́симость, подчине́нность, подвла́стность.

Zawisły, зави́симый, подчине́нный, подвла́стный.

Zawisnąć, *см.* **Zawisać**.

Zawistnica, Zawiśnica, -y, *ж.* зави́стница.

Zawistnie, зави́стливо.

Zawistnik, Zawiśnik, -a, *м.* зави́стникъ.

Zawistny, зави́стливый.

Zawitać (gdzie, do kogo), пожа́ловать, посѣти́ть, придти́, навѣсти́ть, наступи́ть, наста́ть, прибы́ть. **Kiedyż zawita ten dzień szczęśliwy?** когда́ же наста́нетъ э́тотъ счастли́вый день?

Zawitrzny, *Стар.* у́тренній, *см.* **Poranny**.

Zawładać, Zawładnąć, завладѣ́ть.

Zawleczenie, Zawłóczenie, -nia, *ср.* бороне́ніе, бороньба́; || зата́скиваніе, завлече́ніе.

Zawlekać, Zawłóczyć, Zawlec, заволя́кивать, заволо́чь, зата́скивать, затащи́ть, завлека́ть, завле́чь, залуча́ть, залучи́ть; || **Zawłóczyć igłę, nitkę**, продѣ́ть ни́тку въ иглу́; || **Zawłóczyć na nitkę**, нанизи́ть на ни́тку; || **Zawłóczyć rolą**, заборонова́ть, заборони́ть. || **Zawlekać się, Zawlec się (gdzie)**, притащи́ться (*куда́*).

Zawłóczyć, *см.* **Zawlekać**.

Zawłoka, -i, *ж. Хир.* за́волока.

Zawłoski, -ów, *мн.* таска́ніе за́ волосы, потасо́вка, поволо́чка.

Zawód, -odu, *м.* напряжéніе, усиліе, рвéніе, стремлéніе; || разбѣгъ, размáхъ; || разъ; || покушéніе, попытка; || ристáлище, бѣгъ; || пóприще; || *течéніе жизни; || сопéрничество, соревновáніе; || обмáнъ, обольщéніе, увлечéніе, ошибка, заблуждéніе, разочаровáніе, тщéтная надéжда; || ошибка въ счётѣ; || **Zawody**, *мн.* скáчка (*кóнская*). **Za jednym zawodem kilka odnieść korzyści**, сдѣлать два дѣла въ одинъ разъ. **Skończyć swój zawód**, окóнчить своё пóприще. **Pójść z kim w zawody**, сопéрничать съ кѣмъ-либо, соревновáть комý, борóться, состязáться съ кѣмъ. **Zawód komu zrobić**, обманýть чьи ожидáнія.

Zawodniczy, состязáтельный; || ристáтельной; || бѣговóй, скаковóй.

Zawodnie, обмáнчиво, тщéтно.

Zawodnik, -a, *м.* ристáтель; || скаковáя лóшадь; || *сопéрникъ, соискáтель.

Zawodność, -ści, *ж.* обмáнчивость, неизвѣстность; || лóжность, ошибочность, неимовѣрность, неправдоподóбіе.

Zawodny, обмáнчивый, неизвѣстный, сомнительный; || лóжный, ошибочный, неимовѣрный, неправдоподóбный; || находящійся за водóю, зарѣчный, заморскій.

Zawodować, *см.* **Wyścigać się**.

Zawodowy, состязáтельный, || бѣговóй. **Plac zawodowy**, ристáлище.

Zawodzenie, **Zawiedzenie**, -nia, *ср.* заведéніе, завлечéніе; || обмáнъ, неустóйка въ словѣ. || **Zawodzenie się**, усиліе, старáніе, покушéніе, посягáтельство (*на что*).

Zawodzić, **Zawieść**, **Zawieść kogo dokąd**, заводить, завéсть; || **Zawodzić kogo**, завлекáть, завлéчь, обмáнывать, обманýть; || **Zawodzić co czém**, закрывáть, заслонять, облекáть. || **Zawodzić się**, **Zawieść się**, обмáнываться, обманýться, ошибáться, ошибиться.

Zawój, -oju, *м.* повязка; || чалмá (*турецкая*); || *Хир.* перевязка, бинтъ; || *Анат.* плевá, оболóчка.

Zawojek, -ojku, *м.* повязочка; || *Бот.* саранá, царскіе кýдри, крáсная лилія (*растéніе*).

Zawojować, завоевáть, покорить.

Zawołać, позвáть, пригласить, кликнуть; || воскликнуть, вскрикнуть, возопить. **O ja nieszczęśliwy! zawołał**, о я несчáстный! воскликнулъ онъ.

Zawołanie, -nia, *ср.* призывъ, призвáніе, зовъ, кликъ, приглашéніе.

Zawołany, слáвный, знаменитый; || призванный, приглашённый.

Zawonieć, обонять, почýять; || **Zawonieć czém**, запáхнуть.

Zawora, -y, *ж.* засóвъ, задвижка, запóръ, замóкъ.

Zawornik, -a, *м.* *Архит.* замóкъ, замóчный кáмень свóда.

Zawóz, -u, *м.* **Zawózka**, -i, *ж.* завóзъ, завезéніе, отвóзъ.

Zawozić, **Zawieźć**, завозить, завезти, отвозить, отвезти.

Zawracać, **Zawrócić**, заворáчивать, заворотить, поворáчивать, поворотить, сворáчивать, своротить; || уклонять, уклониться (*въ стóрону*), сворáчивать съ прямáго пути. **Zawracać oczy**, поводить, поворáчивать глазáми. **Zawrócić komu głowę**, вскружить комý гóлову. || **Zawracać się**, **Zawrócić się**, ворóчаться, воротиться, поворáчиваться, поворотиться || *кружиться. **Zawróciło mi się w głowie**, у меня головá закружилась.

Zawracanie, **Zawrócenie**, -nia, *ср.* заворáчиваніе, поворáчиваніе, поворóтъ; || кружéніе, вертѣніе.

Zawrót, -otu, *м.* поворóтъ. **Na zawrocie**, при поворóтѣ (*дорóги*); || **Zawrót (głowy)**, головокружéніе; || сумасшéствіе, сумасбрóдство; || *преврáтность; || *склонность (*лѣтъ*); конéцъ; || водоворóтъ, водовéрть, водокрýть, крýтень; || *Ветер.* **Zawrót koński**, бѣшенство.

Zawrotny, поворóтный; || преврáтный; || заворóтный, находящійся за ворóтами.

Zawrzaskać, **Zawrzasnąć**, **Zawrzeszczeć**, закричáть.

Zawrzeć, *см.* **Zawierać**.

Zawstydzać, **Zawstydzić**, пристыжáть, пристыдить. || **Zawstydzić się**, устыдиться, застыдиться.

Zawstydzenie, -nia, *ср.* пристыжéніе; || стыдъ, срамъ.

Zawsze, **Zawdy**, **Zawżdy**, **Zawżdy** (*Стар.* **Zawszdy**), всегда, во всякое врéмя, при всякомъ слýчаѣ. **Nazawsze**, навсегдá.

Zawyć, завыть; || *заплáкать, зарыдáть.

Zawyrokować, постановить приговóръ, рѣшéніе, опредѣлéніе, рѣшить.

Zawyrokowanie, -nia, *ср.* приговóръ.

Zawziąść się na co, упóрствовать, упрямиться, стоять на своёмъ, старáться постáвить на своёмъ; || **Zawziąść się na kogo**, ожесточиться, взъѣсться, напáсть на когó.

Zawziątek, -tku, *м.* начáло, зачáтокъ, зарóдышъ, источникъ.

Zawziętość, -ści, *ж.* злóба, злость, враждá, ожесточéніе.

Zawzięty, упóрный, ожесточённый, злóбный, неукротимый, враждéбный. **Bój zawzięty**, упóрное сражéніе.

Zażądać, пожелáть; || потрéбовать, истрéбовать.

Zażądanie, -nia, *ср.* истрéбованіе.

Zażalenie, -nia, *ср.* жáлоба, *см.* **Skarga**.

Zażalić, опечáлить, огорчить; || **Zażalić kogo na kogo**, озлóбить когó-либо прóтивъ другáго; || **Zażalić się**, огорчиться, опечáлиться.

Zażaleny, горестный, прискорбный; || обиженный, оскорблённый, раздражённый.

Zażartość, -ści, *ж.* ожесточеніе, злоба, злость, вражда.

Zażartować (z kogo), подшутить (*надъ кѣмъ*).

Zażarty, ожесточённый, озлобленный; || остервенѣлый.

Zazdrość, ści, *ж.* зависть; || ревность (*въ любви*).

Zazdrościć (komu czego), завидовать (*въ чёмъ*); || ревновать (*въ любви*).

Zazdrośnica, -y, *ж.* завистница; || ревнивица (*въ любви*).

Zazdrośnie, завистливо; || ревниво.

Zazdrośnik, -a, *м.* завистникъ; || ревнивець (*въ любви*).

Zazdrośny, завистливый; || ревнивый (*въ любви*).

Zażegać, **Zażedz**, зажигать, зажечь; || **Zażegać się**, **Zażedz się**, зажигаться, зажечься, загораться, загорѣться.

Zażeglować (dokąd), приплыть, пристать.

Zażegnywać, **Zażegnać**, изцѣлять, отвращать отъ злаго крестнымъ знаменіемъ.

Zażerać, **Zażreć**, пожирать, пожрать; || разъѣдать, разъѣсть; || **Zażrać się**, разсвирѣпѣть, раздражиться, взбѣситься отъ гнѣва.

Zażewie, *см.* **Zarzewie**.

Zażgać, **Zażgnąć**, жигнуть, нанести нѣсколько ударовъ (*шпагою, кинжаломъ*).

Zazgrzytać, заскрежетать (*зубами*).

Zaziajać się, *см.* **Zziajać się**.

Zaziębiać, **Zaziębić**, простуживать, простужать, простудить; || **Zaziębiać się**, **Zaziębić się**, простуживаться, простужаться, простудиться.

Zaziębienie, -nia, *ср.* простуда.

Zazieleniać, **Zazielenić**, зеленить, зазеленить, окрашивать, окрасить зелёною краскою; || **Zazieleniać się**, **Zazielenić się**, зеленѣть, зазеленѣть.

Zazierać, заглядывать, *см.* **Zaglądać**, **Zajrzeć**.

Zazimować, зазимовать.

Zaznaczać, **Zaznaczyć**, означать, означить, обозначать, обозначить, отмѣчать, отмѣтить; || скрѣпляться, *см.* **Parafować**.

Zaznaczenie, -nia, *ср.* обозначеніе, отмѣтка; || *Юрид.* отдача на сохраненіе.

Zaznaczyć, *см.* **Zaznaczać**.

Zaznajamiać, **Zaznajomić**, *см.* **Zapoznawać**.

Zaznawać, **Zaznać**, co, kogo, узнавать, узнать, провѣдывать, провѣдать, освѣдомляться, освѣдомиться; || **Zaznawać**, **Zaznać kogo z kim**, знакомить, познакомить; || знавать (*съ давнихъ поръ*); || испытывать, испытать. **Zaznawać się**, **Zaznać się**, знакомиться, познакомиться.

Zażega, **Zażega**, -i, *ж.* поджога, поджигательство; || пожаръ; || * подстрекательство, побужденіе.

Zażółcić, зажелтить, окрасить жёлтою краскою.

Zażrzeć, **Zażreć**, *см.* **Zażerać**.

Zazuć, **Zazuwać**, *см.* **Wzuwać**.

Zazwyczaj, обыкновенно, почти всегда.

Zażyć, *см.* **Zażywać**.

Zażyłość, -ści, *ж.* старое знакомство, тѣсная связь, дружба, пріязнь, короткость, дружеское, короткое обращеніе. **Być z kim w zażyłości**, жить съ кѣмъ въ тѣсной дружбѣ.

Zażyły, дружескій, дружелюбный, пріятельскій, откровенный, искренній.

Zażywać, **Zażyć**, употреблять, употребить, пользоваться, воспользоваться, испытывать, испытать. **Na złe zażywać**, употреблять во зло, злоупотреблять. **Zażyłeś dobrego, skosztuj też złego**, ты наслаждался хорошимъ, испытай же и худое. **Zażyć konia**, править лошадью. * **Zażyć kogo z mańki**, подшутить надъ кѣмъ, провести, обмануть, одурачить, поддѣть кого. **Zażywać lekarstwo**, принимать лѣкарство. **Zażywać tabakę**, нюхать табакъ; || **Zażyć się z kim**, войдти съ кѣмъ въ тѣсныя связи, свести близкое знакомство, близкую дружбу.

Zażywanie, -nia, **Zażycie**, -cia, *ср.* употребленіе, пользованіе, испытаніе. **Zażywanie lekarstwa**, принятіе лѣкарства. **Zażywanie tabaki**, нюханіе табаку.

Zażywiać, **Zażywić**, прокармливать, прокормить, содержать, поддерживать, поддержать (*кого*). || **Zażywiać się**, доставать пищу, питаться, подкрѣпляться.

Zażywny, питательный, снѣдный; || тучный, жирный.

Zażyźniać, **Zażyźnić**, оплодотворять, оплодотворить, удобрять, удобрить.

Zbabieć, обабиться, сдѣлаться, слабодушнымъ, слабымъ какъ баба.

Zbaczać, **Zboczyć**, сворачивать, своротить съ дороги; || дѣлать, сдѣлать крюкъ; || сбиваться, сбиться съ пути; || отвращаться, отклоняться, отвлекаться, удаляться (*отъ чего*); || сокращаться съ пути (*напр. истины*).

Zbaczanie, **Zboczenie**, -nia, *ср.* поворотъ, объѣздъ, обходъ (*сколько дорогою*); || отклоненіе, уклоненіе, удаленіе, отступленіе, совращеніе (*съ пути*); || *Астрон.* колебаніе; || *Анат.* искривленіе.

Zbadać, изслѣдовать, вникнуть, изучить.

Zbałamucić, *см.* **Bałamucić**.

Zbankrutować, *см.* **Bankrutować**.

Zbawca, -y, *м.* спаси́тель, избави́тель, освободи́тель.

Zbawczy, спаси́тельный, благотво́рный; || цѣли́тельный.

Zbawczyna, -y, **Zbawczyni**, -ni, *ж.* спаси́тельница, избави́тельница, освободи́тельница.

Zbawiać, **Zbawić**, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, избавить, освобожда́ть, освободи́ть.

Zbawiciel, -a, *м.* спаси́тель, искупи́тель.

Zbawicielka, -i, *ж. см.* **Zbawczyna**.

Zbawicielski, спаси́телевъ.

Zbawienie, -nia, *ср.* спасе́ніе.

Zbawiennie, спаси́тельно, благотво́рно.

Zbawienność, -ści, *ж.* спаси́тельность; || поле́зность.

Zbawienny, спаси́тельный, благотво́рный, || цѣли́тельный.

Zbawion, **Zbawiony**, спасёнъ, спасённый.

Zbestwić, **Zbestwić się**, *см.* **Bestwić**.

Zbesztać, *см.* **Besztać**.

Zbicie, -cia, *ср. см.* **Zbijanie**.

Zbieg, -u, *м.* стокъ, спускъ (*воды*); || стече́ніе, скопле́ніе. **Zbieg ludzi**, стече́ніе наро́да. **Zbieg okoliczności**, стече́ніе обстоя́тельствъ. **Zbieg przestępstw**, рядъ преступле́ній. **Zbieg wierzycielów**, конку́рсъ, собра́ніе заимода́вцевъ; || **Zbieg**, -a, *м.* бѣглый, бѣгле́цъ, перебѣ́жчикъ, дезерти́ръ.

Zbiegać (иногда́: **Zbieżeć**), **Zbiedz**, сбѣга́ть, сбѣжа́ть, убѣга́ть, убѣжа́ть; || скрыва́ться, скры́ться; || протека́ть, проте́чь, проходи́ть, пройдти́, минова́ть, мину́ть (*о вре́мени*); || обѣ́гать, обѣжа́ть, перебыва́ть въ ра́зныхъ мѣста́хъ; || **Zbiegać się**, **Zbiedz się**, сбѣга́ться, сбѣжа́ться, собира́ться, собра́ться, сходи́ться, сойдти́сь; || ссѣда́ться, ссѣ́сться, съу́живаться, съу́зиться; || уста́ть, запы́хаться.

Zbieganie, **Zbiegnienie**, **Zbieżenie**, -nia, **Zbiegnięcie się**, -cia się, *ср.* стече́ніе, скопле́ніе; || побѣ́гъ; || сбѣга́ніе; || **Zbieganie się**, утомле́ніе, кра́йняя уста́лость; || **Zbieganie się rzek**, стече́ніе въ одно́ мѣсто двухъ рѣ́къ, у́стье. **Zbieganie się dróg**, распу́тіе, перекрёстокъ. **Zbieżenie do nieprzyjaciela**, побѣ́гъ, дезертирова́ніе. **Zbieżenie z góry**, сбѣжа́ніе съ горы́.

Zbiegły, бѣ́глый, сбѣжа́вшій; || сгущённый, запе́кшійся (*о кро́ви*).

Zbiegowisko, -a, *ср.* сбо́рище, ско́пище, толпа́; || бѣ́гство, побѣ́гъ.

Zbiegowstwo, -a, *ср.* побѣ́гъ.

Zbieleć, **Zbielić**, *см.* **Bieleć**, **Bielić**.

Zbierać, **Zebrać**, собира́ть, собра́ть, совокупля́ть, совокупи́ть, соединя́ть, соедини́ть. **Zbierać pieniądze**, копи́ть де́ньги. **Zbierać owoce**, собира́ть плоды́. **Zbierać z pola**, жать, убира́ть хлѣбъ съ по́ля. **Zbierać wino**, собира́ть виногра́дъ. **Zebrać ze stołu**, собра́ть, убра́ть со стола́. **Obóz zebrać**, снять ла́герь. **Zbierać śmietankę**, снима́ть сли́вки съ молока́. **Zebrać karty**, снять ка́рты; || **Zbierać się**, **Zebrać się**, собира́ться, собра́ться; || приготовля́ться, приготови́ться. **Zbierać się na co**, предвѣща́ть. *Безл.* **Zbiera się**, ка́жется, что бу́детъ, ну́жно ожида́ть. **Zbiera mi się na sen**, мнѣ хо́чется спать, меня́ кло́нитъ ко сну́.

Zbieracz, -a, *м.* собира́тель.

Zbieranie, **Zebranie**, -nia, *ср.* собира́ніе, собра́ніе, сборъ; || убо́рка (*хлѣба, плодо́въ*).

Zbieranina, -y, *ж.* ку́ча, гру́да, сбродъ; || набо́ръ, компиля́ція; || смѣсь.

Zbijać, **Zbić**, сбива́ть, сбить, сколя́чивать, сколоти́ть; || собира́ть, собра́ть, копи́ть, скопи́ть; || сшиба́ть, сшиби́ть; || сла́мывать, слома́ть (*стѣну*); || колоти́ть, поколоти́ть, избива́ть, изби́ть, разбива́ть, разби́ть (*непрія́теля*). **Zbić kogo z kolei**, сбить кого́ съ пути́, съ то́лку. **Zbijać czyje dowody**, возража́ть кому́, опроверга́ть чьи́-либо доказа́тельства. **Zbijać beczkę obręczami**, набива́ть о́бручи на бо́чку. **Zbić co w kupę**, сва́лить что́-нибудь въ ку́чу. **Zbijać w stępie**, толо́чь въ сту́пкѣ. **Zbić na miazgę**, размозжи́ть, разби́ть на́ голову, соверше́нно. **Zbijać grosz**, копи́ть де́ньги. **Zbić sobie nogę**, ушиби́ть но́гу; || **Zbijać się**, **Zbić się**, сбива́ться, сби́ться; || ушиби́ться, ушиби́ться, разшиба́ться, разшиби́ться; || убива́ть оди́нъ друга́го; || **Zbijać się**, **być z kim w sprzeczności**, пререка́ться.

Zbijanie, -nia, **Zbicie**, -cia, *ср.* сбива́ніе; || сборъ, совокупле́ніе, соедине́ніе; || **Zbijanie pieniędzy**, копле́ніе де́негъ, собира́ніе сокро́вищъ; || **Zbijanie dowodów**, опроверже́ніе.

Zbik, **Żbik**, **Źbik**, -a, *м.* ди́кая ко́шка.

Zbiór, -oru, *м.* собра́ніе, сбо́рникъ, колле́кція; || **Zbiór praw**, уложе́ніе, сводъ зако́новъ, суде́бникъ; || ку́ча, гру́да, скопле́ніе; || сборъ, соедине́ніе, накопле́ніе, скопле́ніе, умноже́ніе; || убо́рка (*хлѣба*).

Zbiorek, -rku, *м.* небольшо́е собра́ніе, небольшо́й сбо́рникъ.

Zbiórka, -i, *ж.* вы́борка, вы́емка. **Zbiórka ziemi**, вы́емка земли́.

Zbiorowo, совоку́пно, соедине́нно.

Zbiorowy, собира́тельный; || синтети́ческій. *Грам.* **Imię zbiorowe**, собира́тельное и́мя.

Zbir, -a, *м.* полице́йскій при́ставъ, стражъ, сы́щикъ (*въ Ита́ліи*).

Zbladły, блѣ́дный, поблѣднѣ́лый.

Zbladnąć, *см.* **Bladnąć**.

Zbłądzić, *см.* **Błądzić**.

Zbłąkać się, заблуди́ться, сби́ться съ доро́ги.

Zbiednieć, *см.* **Biednieć**.

Zbliżać, Zbliżyć, сближáть, сблизить; | **Zbliżać się, Zbliżyć się**, сближáться, бли́зиться, приближáться, приблизиться.
Zbliżanie, Zbliżenie, -nia, *ср.* приближéніе, сближéніе; || согласовáніе.
Zblizka, Zbliska, вблизи́.
Zboczenie, *см.* **Zbaczanie.**
Zboczyć, *см.* **Zbaczać.**
Zbogacać, обогащáть, *см.* **Bogacić.**
Zbogacenie, -nia, *ср.* обогащéніе.
Zbogacić, Zbogacić się, Zbogacieć, *см.* **ogacić, Bogacić się.**
Zbój, -ja, Zbójca, -y, *м.* разбóйникъ, ндитъ.
Zbójecki, разбóйничій.
Zbójectwo, -a, *ср.* разбóйничество, разбóйничанье.
Zbolałość, -ści, *ж.* болѣ́ніе, ощущéніе óли, болѣ́зненное состоя́ніе.
Zbolały, болѣ́зненный, нéмощный; || стощённый изнурённый; || скóрбный.
Zboleć, болѣ́ть, хирѣ́ть, страдáть; || ту́ить скорбѣ́ть.
Zbór, -oru, *м.* собóръ, сборъ, собрáніе; | схóдка.
Zborowy, собóрный; || сбóрный.
Zbóść, забодáть.
Zbótwiały, *см.* **Zbutwiały.**
Zboże, -a, *ср.* хлѣ́бъ, зерновóй хлѣ́бъ, ожь, пшени́ца и пр.; || хлѣ́бное растéіе. **Zboże na pniu**, хлѣ́бъ стоя́щій на орню́; || хлѣбá, *мн.* зéрновые хлѣбá; || *бласт.* добрó, имýщество, блáго. **Zboże liźniego**, блáго нáшего бли́жняго.
Zbożnie, *см.* **Pobożnie.**
Zbożność, *см.* **Pobożność.**
Zbożny, *см.* **Pobożny.**
Zbożowy, хлѣ́бный, жи́тный. **Skład bożowy**, жи́тный дворъ. **Zbożowy kupiec**, оргýющій хлѣ́бомъ. **Handel zbożowy**, лѣ́бная торгóвля.
Zbożysty, хлѣборóдный.
Zbracić, Zbracić się, Zbratać, Zbratać ę, *см.* **Bracić, Bratać.**
Zbrakować, обраковáть, *см.* **Brakować.**
Zbrakowany, при́знанный негóднымъ.
Zbroczony krwią, обагрённый, окровáвленный.
Zbroczyć, *см.* **Broczyć.**
Zbrodnia, -ni, *ж.* преступлéніе, злодѣ́ніе. **Zbrodnia stanu**, государственное преступлéніе. **Zbrodnia podpalenia**, подбóгъ.
Zbrodniarka, -i, *ж.* престýпница; || злодѣ́йка.
Zbrodniarz, -a, *м.* престýпникъ; || злодѣ́й.
Zbrodniczy, престýпный, злодѣ́йскій.
Zbrodzić, перейдти́ въ бродъ; || * вни́кать (*во что́*), изслѣ́довать (*что́*).
Zbroić, *см.* **Uzbrajać.** || **Zbroić (co złe)**, напрокáзить, накýролесить, *см.* **ić.**
Zbroja, -ci, *ж.* орýжіе; || вóинская сбрýя, спѣхи.

Zbrojnie, Zbrojno, вооружённо, съ орýжіемъ въ рукáхъ.
Zbrojny, вооружённый. **Siła zbrojna**, воéнныя си́лы, вóйско, áрмія, рать.
Zbrojownia, -ni, *ж.* арсенáлъ, оружéйный дворъ.
Zbrojownik, -a, *м.* оружéйникъ, оружéйный мáстеръ; || *Стар.* рáтникъ, вооружённый вóинъ, оруженóсецъ.
Zbrojowy, оружéйный.
Zbrudzić, *см.* **Brudzić.**
Zbrukać, *см.* **Brukać.**
Zbrykać, снарови́ть (*о лошадя́хъ*); || испóртить. || **Zbrykać się**, испóртиться; || снарови́ться; || испугáться, понести́сь, закуси́ть удилá; || разгорячи́ться (*о лошадя́хъ*).
Zbrykany, сноровлённый, пугли́вый (*о лóшади*); || * испóрченный, одичáлый, развращённый, распýтный.
Zbryzgać, обры́згать.
Zbrzydnąć, Zbrzydzić, *см.* **Brzydnąć, Brzydzić.**
Zbudować, пострóить, соорудить; || **Zbudować na czém**, основáть; || * **Zbudować kogo**, настáвить, научи́ть, показáть путь *или* срéдство къ достижéнію чегóлибо, подáть хорóшій примѣ́ръ; || **Zbudować się**, настáвиться, научи́ться, вразуми́ться, получи́ть я́сное о чёмъ поня́тіе, послѣ́довать хорóшему примѣ́ру, *см.* **Budować.**
Zbudowanie, -nia, *ср.* строéніе, созидáніе; || * назидáніе, наставлéніе.
Zbudzić, Zbudzić się, *см.* **Budzić.**
Zbujać się, *см.* **Rozbujać się**; || *см.* **Wybujać.**
Zbuntować, Zbuntować się, *см.* **Buntować.**
Zbuntowanie, *см.* **Buntowanie.**
Zburczeć, разругáть, разбрани́ть.
Zburzenie, -nia, *ср.* разрушéніе, истреблéніе, низпровержéніе; || **Zburzenie się**, возмущéніе, мятéжъ, бунтъ, возстáніе.
Zburzony, разрýшенный, истреблённый, низпровéргнутый.
Zburzyć, *см.* **Burzyć**; || **Zburzyć się**, взбунтовáться, возмути́ться, возстáть.
Zbutwiały, гнилóй, испóрченный, негóдный; || развратный.
Zbutwieć, *см.* **Butwieć.**
Zbuzować, *см.* **Buzować.**
Zbyć, *см.* **Zbywać.**
Zbycie, *см.* **Zbywanie.**
Zbyt, сли́шкомъ, черезчýръ, чрезмѣ́рно.
Zbytecznie, Zbytnie, избы́точно, чрезмѣ́рно, непомѣ́рно, черезчýръ, изли́шне.
Zbyteczność, Zbytność, -ści, *ж.* преизбы́токъ, изли́шекъ, изли́шнее, изли́шество, преувели́ченіе.
Zbyteczny, Zbytni, ли́шній, изли́шній, чрезмѣ́рный, чрезвычáйный, непомѣ́рный, преувели́ченный.

Zbytek, -tku, *м.* остáтокъ, остальнóе, излишекъ; || изобúліе, довóльство, излишéство; || неумѣренность, невоздéржность (*въ пищѣ*); || рóскошь, пышность.

Zbytkować (w czém), роскóшествовать, предавáться рóскоши, жить роскóшно; || **Zbytkować czém**, w czém, z czém, преувеличивать, злоупотреблять; || изобиловать, избыточествовать; || * дурáчиться, дѣлать глýпости, вóльничать, повѣсничать. || **Zbytkować się** (z kim, nad kim), жестóко съ кѣмъ обходиться, находить удовóльствіе мýчить когó-либо, поступáть съ кѣмъ-либо безчеловѣчно.

Zbytkowny, роскóшный, пышный; || расточительный.

Zbytkowy, невоздéржный, расточительный, неумѣренный.

Zbytni, излишній, чрезмѣрный, чрезвычáйный.

Zbytnica, -y, *ж.* расточительница; || распýтница, сластолюбивая жéнщина.

Zbytnie, *см.* **Zbyt**.

Zbytnik, -a, *м.* сластолюбéцъ, человѣкъ любящій рóскошь.

Zbywać, **Zbyć**, сбывáть, сбыть, сживáть, сжить, вытѣснять, вытѣснить, высылáть, выслать; || спускáть съ рукъ, старáться продáть, сдать, передáть отъ себя чтó-нибудь; || уменьшáться, уменьшиться, умаляться, умáлиться. **Zbywać kogo obietnicami**, давáть комý пустыя обѣщáнія, водить зá-носъ. **Zbyć się kłopotu**, избáвиться отъ хлопóтъ. **Zbyć kogo żarcikiem**, отдѣлаться отъ когó шýткою. **Zrobić co byle zbyć**, сдѣлать чтó-либо лишь бы съ рукъ спустить, какъ-нибýдь, на скóрую рýку, какъ ни попáло. **Zbywa mu na pieniądzach**, онъ нуждáется въ дéньгахъ, ему не достаётъ дéнегъ. **Nie zbywa mu na odwadze**, у негó нѣтъ недостáтка въ хрáбрости, онъ довóльно храбръ. **Na niczém zbywać ci nie będzie**, ты ни въ чёмъ не бýдешь имѣть недостáтка. || **Zbyć się kogo, czego**, избáвиться, отдѣлаться (*отъ когó, отъ чегó*), развязáться, раздѣлаться (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*); || *Стар.* удаляться.

Zbywający, лишній, ненýжный.

Zbywanie, -nia, **Zbycie**, -cia, *ср.* отправлéніе, отдáча, устýпка; || * **Zbywanie kogo**, увёртка, улóвка, отговóрка; || продáжа, сбытъ съ рукъ товáровъ, передáча.

Zcentralizowanie, -nia, *ср.* объединéніе.

Zdać, *см.* **Zdawać**.

Zdala, издали, издалёка, издалекá, *см.* **Dal**.

Zdanie, -nia, *ср.* мнѣніе; || *Логич.* и *Грам.* предложéніе; || сужденіе; || усмотрѣніе; || изречéніе. || **Zdanie sprawy**, отчётъ, изложéніе дѣла.

Zdany, достáвленный, пéреданный, отправленный.

Zdarcie, *см.* **Zdzieranie**.

Zdarty, сóдранный, сóрванный, сн[illegible]тый.

Zdarzać, **Zdarzyć**, благопріятствоват[illegible] надѣлять, надѣлить счáстіемъ, благ[illegible] словлять, благословить; || **Zdarzyć** с[illegible] одарить, надѣлить когó чѣмъ-либо, н[illegible] спослáть комý чтó-либо. **Zdarz ci Pa[illegible] Bóg**, Богъ да благословитъ тебя. **Co Pa[illegible] Bóg zdarza, wszystko to dobrze**, всё [illegible] хорошо, чтó Господь Богъ посылáетъ. **Zdarzać się**, **Zdarzyć się**, успѣвáть, уд[illegible]вáться, имѣть успѣхъ, удáчу, преуспѣвáть; || случáться, приключáться, бы[illegible]вáть. **Wszystko mu się zdarza**, емý в[illegible] удаётся. **Nie wiadomo, co się może zdarzyć**, неизвѣттно, чтó мóжетъ случиться. **Rzadko się zdarza podobna zręczność**, рѣдко бывáетъ такóй удóбный случай.

Zdarzenie, -nia, *ср.* слýчай, приключéніе, происшéствіе, событіе.

Zdatność, -ści, *ж.* спосóбность, дарованіе, талáнтъ; || гóдность, пригóдность, полéзность; || **Zdatność do zawierania jakiego aktu**, правоспосóбность, закóнное прáво (*дѣлать чтó-либо*).

Zdatny, спосóбный, даровитый; || гóдный, пригóдный, удóбный.

Zdawać, **Zdać**, сдавáть, сдать, передавáть, передáть, предавáть, предáть, предоставлять, предостáвить, ввѣрять, ввѣрить. **Zdać reszty dwadzieścia kopiejek**, дать двадцáть копѣекъ сдáчи. **Panu Bogu należy zdać sprawę ze wszystkich czynności**, надлежитъ дать отчётъ Бóгу во всѣхъ свóихъ дѣлáхъ. **Zdać kogo wyrokiem o co**, осудить, приговорить когó-либо за чтó. **Zdać na kogo rządy państwa**, вручить, предостáвить комý управлéніе госудáрствомъ. || **Zdawać się**, **Zdać się**, **na kogo**, полагáться, положиться, надѣяться, понадѣяться на когó; || пригодиться; || казáться, показáться. **Te pieniądze namby się zdały**, эти дéньги пригодились бы намъ. **Schowaj te, zda się na potém**, побереги это, послѣ пригодится. **Z dać się na Boga**, предáть себя вóлѣ Бóжіей. **Zdaje się, że nie przyjdą**, кáжется что они не придутъ. **Na co się to zda?** къ чемý это? къ чемý это послýжитъ?

Zdawanie, -nia, *ср.* сдáча, отдáча, вручéніе, передáча, уступлéніе.

Zdawka, -i, *ж.* сдáча (*дéнегъ*).

Zdawkowy, употребляемый на сдáчу. **Zdawkowa moneta**, мéлкая монéта, мéлкія дéньги.

Zdawna, издáвна, съ дáвняго врéмени, изстари, издрéвле.

Zdążać, **Zdążyć**, достигáть, достичь, настигáть, настигнуть, настичь, догонять, догнáть, сравняться, сравниться съ кѣмъ въ чёмъ-либо, успѣть придти вó время, въ пóру, поспѣвáть, поспѣть вслѣдъ за кѣмъ, не опоздáть.

Zdechlina, -y, ж. мертвечи́на, па́даль, сте́рво.

Zdechły, издо́хлый, околе́лый.

Zdechnąć, *см.* Zdychać.

Zdejmować, **Zdjąć**, снима́ть, снять. **Zdjąć obraz ze ściany**, снять карти́ну со стѣны́. **Zdejmować karty**, снима́ть ка́рты. **Zdjąć kapelusz**, снять шля́пу. **Zdjąć plan jakiéj fortecy**, снять планъ како́й либо кре́пости. || **Zdejmować kogo**, тро́гать, поража́ть, охва́тывать, проница́ть. **Serce moje strach zdejmuje**, у́жасъ поража́етъ моё се́рдце. || **Zdejmować się za, o co**, заступа́ться.

Zdejmowanie, -nia, **Zdjęcie**, -cia, *ср.* снима́ние, сня́тие. **Zdjęcie z krzyża**, сня́тие со креста́. **Zdjęcie zajęcia sądowego**, сня́тие запрещенія.

Zdeklarować (się), объявля́ть, извѣсти́ть; || **Zdeklarować (komu się)**, **Zadeklarować**, обѣща́ть. || **Zdeklarować się**, согласи́ться. изъявля́ть согла́сіе.

Zdemolijować, слома́ть, разру́шить, разобра́ть (*строеніе*).

Zdeptać, растопта́ть, раздава́ть.

Zdjąć, *см.* Zdejmować.

Zdjęcie, *см.* Zdejmowanie.

Zdjęty, сня́тый; || ***Zdjęty czém**, тро́нутый, побужде́нный, поражённый, прони́кнутый, объя́тый. **Strachem zdjęty**, объя́тый стра́хомъ. **Zdjęty ciekawością**, побужде́нный любопы́тствомъ.

Zdławić, **Zdławić**, удави́ть, задава́ть, задуши́ть, удуши́ть; || ***подава́ть.

Zdmuchać, **Zdymać**, **Zdmuchnąć**, сдува́ть, сдуть.

Zdobić, **Ozdobić**, украша́ть, украси́ть, убира́ть, убра́ть.

Zdobienie, -nia, *ср.* украше́ніе, убра́нство.

Zdobny, украше́нный.

Zdobrzeć, *см.* Dobrzeć.

Zdobycie, -cia, **Zdobywanie**, -nia, *ср.* завладѣ́ніе, завоева́ніе, покоре́ніе; || ***пріобрѣте́ніе; || при́ступъ, штурмъ. || **Zdobycie się na co**, рѣши́мость, гото́вность рѣши́ться на что-нибу́дь. **Zdobycie miasta**, взя́тіе го́рода, завладѣ́ніе, овладѣ́ніе го́родомъ.

Zdobycz, -y, ж. доби́ча, коры́сть; || призъ; || захва́тъ.

Zdobywać, **Zdobyć**, овладѣ́вать, овладѣ́ть (*городомъ*), взять (*городъ*), завоёвывать, завоева́ть, покоря́ть, покори́ть; || ***пріобрѣта́ть, пріобрѣ́сть. || **Zdobywać się**, **Zdobyć się**, усе́рдно стара́ться, постара́ться, уси́ливаться, уси́литься, напряга́ть си́лы свои́ къ достиже́нію чего́-либо, ободря́ться, собра́ться съ ду́хомъ. **Zdobywać się na słowa**, выи́скивать слова́. **Wojsko na serce się zdobywszy, odparło nieprzyjaciela**, во́йско ободри́вшись, отрази́ло непрія́теля.

Zdobywanie, *см.* Zdobycie.

Zdobywca, -y, м. завоева́тель, побѣди́тель, покори́тель.

Zdołać, мочь, имѣ́ть возмо́жность, быть въ состоя́ніи, въ си́лахъ. **O ile zdołam**, наско́льно я могу́, наско́льно зави́ситъ отъ меня́.

Zdolność, -ści, ж. спосо́бность, даро́ваніе, даровитость, тала́нтъ. *Юрид.* **Zdolność prawna**, правоспосо́бность. **Zdolność do działań prawnych**, дѣеспосо́бность.

Zdolny, спосо́бный, даро́витый, тала́нтливый. *Юрид.* **Zdolny do używania praw**, правоспосо́бный.

Zdrada, -y, ж. изме́на, преда́тельство, вѣроло́мство.

Zdradliwie, **Zdradnie**, изме́нически, преда́тельски, вѣроло́мно.

Zdradliwy, **Zdradny**, изме́нническій, преда́тельскій, вѣроло́мный.

Zdradzać, **Zdradzić**, изме́нять, измѣ́нять, нарушать, нару́шить (*вѣрность*), предава́ть, предать; || выдава́ть. выдать, обнару́живать, обнару́жить (*тайну*). **Łzy go zdradziły**, слёзы измѣ́нили ему́. || **Zdradzać się**, измѣ́нять себѣ́, обнару́живать себя́, не умѣ́ть скрыть чего́-либо; || измѣ́нять одинъ другому́.

Zdradziecki, *см.* Zdradliwy.

Zdradziecko, **Pozdradziecku**, *см.* Zdradliwie.

Zdradzieckwo, -a, *ср.* изме́нничество, преда́тельство, вѣроло́мство.

Zdradzony, испыта́вшій изме́ну; || обнару́женный.

Zdrajca, -y, м. изме́нникъ, преда́тель.

Zdrajczyna, -ny, **Zdrajczyni**, -ni, ж. изме́нница, преда́тельница.

Zdrętwiałość, -ści, ж. онѣме́ніе, оцѣпене́ніе.

Zdrętwiały, онѣме́вшій, оцѣпене́вшій, окоченѣ́вшій.

Zdrętwieć, *см.* Drętwieć.

Zdrętwienie, -nia, *ср.* *см.* Zdrętwiałość; || **Zdrętwienie zębów**, оскомина.

Zdrewniały, окоченѣ́лый, *см.* Zdrętwiały.

Zdrewnieć, *см.* Drewnieć.

Zdrobniały, измельча́вшій, вы́родившійся; || *Грам.* уменьши́тельный. **Wyraz zdrobniały**, уменьши́тельное сло́во.

Zdrobnić, раздробя́ть, искроши́ть.

Zdrobnieć, раздроби́ться. искроши́ться, измельча́ть, *см.* Drobnieć.

Zdroisty, изоби́льный родника́ми, ключа́ми, исто́чниками.

Zdrój, -oju, м. родни́къ, ключъ, исто́чникъ.

Zdrojek, -ejka, м. *Умен.* небольшо́й исто́чникъ, *см.* Zdrój; || *Бот.* ручейникъ, ручейница (*родъ мхов*).

Zdrojewisko, **Zdrojowisko**, **Zdroisko**, -a, *ср.* по́чва земли́ изоби́льная родника́ми, ключа́ми, исто́чниками.

Zdrojowy, ключево́й.

Zdrów, *см.* Zdrowy.

Zdrowie, -wia, *ср.* здоро́вье, здра́віе. **Być przy zdrowiu**, быть здоро́ву. **Zapaść**

na zdrowiu, занемо́чь, захвора́ть, разстро́ить здоро́вье. Zapadać na zdrowiu, ча́сто хвора́ть, болѣ́ть. Na zdrowie! на здоро́вье! Sto lat zdrowia! сто лѣтъ здра́вствовать! Pić za czyje zdrowie, пить чьё, *или* за чьё здоро́вье. Zdrowie twoje! за твоё здоро́вье! Wnieść zdrowie czyje, предложи́ть вы́пить за чьё здоро́вье, предложи́ть тостъ, заздра́вный тостъ, здра́вицу.

Zdrowiec, -wca, *м. Бот.* таба́къ, *см.* Tytuń.

Zdrowiuchny, Zdrowiuteńki, Zdrowiusieńki, здоро́венькій, здоровёхонекъ, здоровёшенекъ.

Zdrowo, здоро́во; || *здра́во, умно́, основа́тельно, благоразу́мно. Zdrowo rozumować, здра́во, основа́тельно, разсужда́ть.

Zdrowość, -ści, *ж.* здоро́вость, цѣле́бность.

Zdrowy, Zdrów, здоро́вый, здоро́въ; || *здра́вый, у́мный, основа́тельный, благоразу́мный. Bądź zdrów! Bywaj zdrów! проща́й! прости́! (*привѣтъ разстающихся*). Zdrowy rozum, здра́вый умъ. Zdrowe powietrze, здоро́вый во́здухъ. Zdrowa rada, благоразу́мный совѣ́тъ. Zdrowa nauka, спаси́тельное наставле́ніе, нравоуче́ніе. Zdrowaś Marja, Богоро́дице Дѣ́во, ра́дуйся (*нача́ло моли́твы*).

Zdrożałość, -sci, *ж.* дорогови́зна.

Zdrożały, подорожа́вшій.

Zdroże, -a, *ср.* око́лица, око́льная, непрямая доро́га.

Zdrożeć, *см.* Drożeć.

Zdrożenie, -nia, *ср.* вздорожа́ніе, увели́ченіе цѣны́.

Zdrożnie, неумѣ́стно, неприли́чно, непристо́йно.

Zdrożność, -ści, *ж.* заблужде́ніе, погрѣ́шность, оши́бка; || уклоне́ніе отъ пряма́го пути́, совраще́ніе съ пряма́го пути́.

Zdrożny, неумѣ́стный, неприли́чный, непристо́йный; совраті́вшійся съ пути́.

Zdrożyć (co), возвы́сить цѣ́ну; || околеси́ть, объѣ́хать, сби́ться съ доро́ги.

Zdruzgotać, Zdruzgotać się, *см.* Druzgotać.

Zdrygać się, *см.* Wzdrygać się.

Zdrzeń, Drzeń, *см.* Rdzeń.

Zdrzymać, Zdrzémać, Zdrzymnąć, Zdrzemnąć (się), вздрема́ть, вздремну́ть.

Zdumiały, Zdumiany, удивлённый, изумлённый, остолбенѣ́лый (*отъ удивле́нія*).

Zdumienie, -nia, *ср.* удивле́ніе, изумле́ніе, остолбенѣ́ніе (*отъ удивле́нія*).

Zdumiewać (*Стар.* Zumiewać), **Zdumieć** (*Стар.* Zumieć), изумля́ть, изуми́ть, удивля́ть, уди́вить. || **Zdumiewać się, Zdumieć się (nad czém),** изумля́ться, изуми́ться, удивля́ться, удиви́ться (*чему́*).

Zdumnieć, возгорди́ться, сдѣ́латься го́рдымъ, надме́ннымъ, спѣси́вымъ.

Zdun, -a, *м.* горше́чникъ, *см.* Garncarz; || печни́къ.

Zduńczyk, -a, *м.* подмасте́рье у горше́чника, печника́; || сынъ горше́чника, печника́.

Zduński, гонча́рный, печнико́въ, принадлежа́щій печнику́.

Zdurniać, Zdurnieć, *см.* Durniać, Durnieć.

Zdurzeć, *см.* Durzeć.

Zdurzony (czém), ослѣплённый, обольщённый, одурѣ́лый.

Zdurzać, смога́ть, превозмога́ть, сла́живать, одолѣва́ть, преодолѣва́ть, переси́ливать, оси́ливать, *см.* Pokonać, Zdołać.

Zdwoić, удво́ить.

Zdwojenie, -nia, *ср.* удвое́ніе.

Zdybać, Zdybnąć, застава́ть, заста́ть, улуча́ть, улучи́ть, застига́ть, засти́гнуть, пойма́ть, захвати́ть кого́-либо нечаянно; || встрѣча́ть, встрѣ́тить. Zdybać kogo za gorącym uczynku, пойма́ть, захвати́ть на са́момъ преступле́ніи, на мѣ́стѣ преступле́нія. || Zdybać się (z kim), встрѣ́титься, столкну́ться съ кѣмъ.

Zdybany, по́йманный, схва́ченный, захва́ченный.

Zdychać, Zdechnąć, издыха́ть, издо́хнуть.

Zdyszany, запы́хавшійся.

Zdyszeć się, запыха́ться, пыхтѣ́ть.

Źdźbło, Ździebło, -a, *ср.* (*Стар.* Ździebło, Dźbło, Zbło), *Бот.* стебель, соло́минка; || трави́нка, были́нка; || *кро́шечка, са́мая ма́лость (*чего́-либо*).

Zdziałać, учини́ть, произвѣ́сть, сдѣ́лать.

Zdziczały, одича́лый.

Zdziczeć, *см.* Dziczeć.

Zdzieciniały, оребя́чившійся.

Zdziecinieć, *см.* Dziecinieć.

Zdzierać, Zedrzeć, сдира́ть, содра́ть, срыва́ть, сорва́ть, сдёргивать, сдёрнуть; || обдира́ть, ободра́ть (*кого́*); || драть, брать сли́шкомъ до́рого. || Zdzierać się, Zedrzeć się, издира́ться, изодра́ться, рва́ться, изорва́ться, изна́шиваться, износи́ться, по́ртиться, испорти́ться.

Zdzieranie, -nia, Zdarcie, -cia, *ср.* сдира́ніе, содра́ніе, срыва́ніе; || *изна́шиваніе.

Zdzierca, -y, *м.* издои́мецъ, взя́точникъ.

Zdzierstwo, -a, *ср.* вымога́тельство, изли́шнее тре́бованіе.

Zdziobać, поклева́ть, исклева́ть.

Zdziwaczeć, *см.* Dziwaczeć.

Zdziwić, удиви́ть, изуми́ть, *см.* Dziwić, Zadziwiać. || Zdziwić się, удиви́ться, изуми́ться.

Zdziwienie, -nia, *ср.* удивле́ніе, изумле́ніе.

Zdziwiony, удивлённый, изумлённый.

Ze, *Предл. см.* Z.

Że, чтó; || же. **Mówiłem ci, że to nieprawda**, я говорилъ тебѣ, что э́то неправда. **Że się to zdarza, temu nikt nie przeczy**, никто не отрицаетъ, что э́то случа́ется. **Chyba że tak, inaczéj nie dostanie**, ра́звѣ что такъ, и́наче не полу́читъ. **Idźże**, иди́ же. **Tenże to?** тотъ ли э́то? **Miej że!** вотъ же тебѣ!

Zębal, -a, *м.* зуба́стый, зуба́чъ.

Zębatka, -i, *ж. Зоол.* зуба́тка (*хи́щная ры́ба*), морско́й волкъ.

Zębaty, зуба́тый, зуба́стый; || зубча́тый; || * сварли́вый, неусту́пчивый, огрыза́ющійся. **Koło zębate**, зубча́тое колесо́. **Człowiek zębaty**, зуба́стый, неусту́пчивый человѣ́къ.

Żeberko, -a, *ср. Умен.* рёбрышко, *см.* **Żebro**.

Zębny, **Zębowy**, зубно́й.

Zębowaniec, -ńca, *м.* зубча́тка, раковидное живо́тное.

Zębówka, -i, *ж.* лещъ (*ры́ба*).

Zębownik, -a, *м. Бот.* благово́нная гуля́ница, ди́кая рябина.

Zebra, -bry, *ж.* зебръ (*живо́тное*).

Zebrać, **Zebrać się**, *см.* **Zbierać**.

Żebrać, ни́щенствовать, проси́ть ми́лостыню, ходи́ть по́ міру, христара́дничать, выпра́шивать Христа́ ра́ди; || попроша́йничать, христара́дничать; || выма́ливать, выпра́шивать, проси́ть униже́нно.

Żebracki, **Żebraczy**, ни́щенскій.

Żebractwo, -a, *ср.* ни́щенство, ни́щенское состоя́ніе; || ни́щіе, *мн.*

Żebraczek, -czka, *м. Умен.* жа́лкій, ни́щій, *см.* **Żebrak**.

Żebraczka, -i, *ж.* ни́щая, ни́щенка.

Żebrak, -a, *м.* ни́щій.

Żebranie, -nia, *ср.* проше́ніе ми́лостыни, хожде́ніе по́ міру.

Żebranie, -nia, *ср.* собра́ніе, собира́ніе, сбира́ніе.

Żebranina, -y, *ж.* ни́щенство; || проше́ніе ми́лостыни; || ми́лостыня, мірско́е подая́ніе.

Żebrany, со́бранный.

Żebrany, ни́щенскій. **Chodzić po żebranym chlebie, żyć żebranym chlebem**, пита́ться подая́ніемъ, ми́лостынею.

Żebro, -a, *ср.* ребро́. **Żebro powrozowe**, прядь, **sznur ze trzech żeber**, трехпря́дная верёвка; || *Бот.* **Żebro czartowe**, дья́вольское укуше́ніе (*расте́ніе*).

Żebrowy, *Анат.* ребёрный.

Żebrzyca, -y, *ж. Бот.* серде́чникъ, смодъ, черногла́въ, оле́ній хвостъ.

Żeby, чтобы, чтобъ, дабы́, *см.* **Ażeby**, **Aby**.

Żęćba, -y, *ж.* жнитво́, *см.* **Żniwo**.

Zecer, **Zycer**, -a, *м. Тип.* набо́рщикъ.

Zechcieć, захотѣ́ть, *см.* **Chcieć**.

Żęcie, -cia, *ср.* жа́тва.

Zedel, -dla, *м.* скамья́, скаме́йка. **Zedel tokarski**, ба́бка, подвижна́я сто́йка (*у тока́рнаго станка́*).

Zedelek, -lka, *м. Хим.* скаме́ечка, *см.* **Zedel**.

Zędra, **Zendra**, **Zyndra**, -y, *ж.* ока́лина, шлагъ, вы́гарки, на́кипь (*на мета́ллахъ*) металли́ческая пѣ́на; || опи́лки желѣ́зныя.

Zedrzeć, *см.* **Zdzierać**.

Zefir, -u, *Умен.* **Zefirek**, -rka, *м.* зефи́ръ, лёгкій и прія́тный вѣтеро́къ.

Żegać, **Żgać**, **Żedz**, **Żgnąć**, **Żegnąć**, жечь, сжечь, сожéчь; || * жигну́ть, си́льно хлестну́ть, хвати́ть, си́льно уда́рить; || * докуча́ть, надоѣда́ть, досажда́ть.

Żegadło, -a, *ср.* жега́ло, жегло́, ору́діе для прожига́нія диръ на де́ревѣ; || *Мед.* фонтане́ль, *см.* **Apertura**; || прижига́тельный инструме́нтъ, прижига́льни́къ.

Zegar, -a, -u, *м.* часы́. **Zegar słoneczny**, со́лнечные часы́. **Zegar wieżowy**, ба́шенные часы́. **Zegar stołowy**, столо́вые часы́. **Zegar kuchenny**, ве́ртелъ.

Zegareczek, -czka, *м.* ма́ленькіе часы́.

Zegarek, -rka, *м.* часы́, карма́нные часы́.

Zegarkowy, часово́й, принадлежа́щій къ сдѣ́ланнымъ иску́ственно часа́мъ.

Zegarmistrz, -a, *м.* часовщи́къ, часово́й ма́стеръ.

Zegarmistrzowa, -éj, *ж.* часовщи́ца, жена́ часовщика́.

Zegarmistrzowski, часовщи́чій, часовщико́въ.

Zegarmistrzowstwo, -a, *ср.* часово́е мастерство́.

Zegarmistrzyk, -a, *м.* учени́къ часова́го ма́стера.

Zegarowy, *см.* **Zegarkowy**.

Żegawka, -i, *ж. Бот.* крапи́ва.

Żeglarski, мореходный, морепла́вательный. **Gwiazda żeglarska**, поля́рная звѣзда́.

Żeglarstwo, -a, *ср.* морепла́ваніе, морехо́дство; || навига́ція.

Żeglarczyk, -a, *м. Ест. Ист.* бо́тикъ, кора́бликъ (*мо́ллюскъ*).

Żeglarz, -a, *м.* морепла́ватель, морехо́децъ, моря́къ.

Żeglować, пла́вать (*по моря́мъ и́ли по рѣка́мъ*); || пра́вить су́дномъ.

Żeglówka, -i, *ж. см.* **Żegluga**.

Żegluga, -i, *ж.* морепла́ваніе, морехо́дство; || навига́ція.

Żegnać, *см.* **Zganiać**.

Żegnać, благословля́ть; || крести́ть, осѣня́ть кого́-либо кре́стнымъ зна́меніемъ; || проща́ться, разстава́ться съ кѣмъ; || **Żegnam cię**, проща́й, прости́; || * **Żegnać kogo kijem**, дуба́сить, бить кого́ дуби́ною, па́лкою; || * **Swiat żegnać nogami**, висѣ́ть на ви́силицѣ; || **Żegnać się**, крести́ться, осѣня́ть себя́ зна́меніемъ креста́, знамена́ться кресто́мъ; || проща́ться, разстава́ться съ кѣмъ.

Żegnanie, -nia, *ср.* благослове́ніе, знамена́ніе кого́ кресто́мъ; || **Żegnanie się**,

znamenánie sebě krestómъ; || proščánie, rasstavánie sъ kěmъ.

Zejmować, см. Zjąć.

Zejrzeć, взглянуть, усмотрѣть; || Zejrzeć się, оглядываться, осматриваться.

Zejść, Zejść się, см. Schodzić.

Zejście, -ścia, ср. сошествіе, нисхожденіе, спускъ, сходъ; || кончина, смерть. Akt zejścia, актъ о смерти; || Zejście się, сходка, собраніе, встрѣча.

Zekrwawić, окровавить.

Żelastwo, -a, ср. см. Żelaztwo.

Żelazko, -a, ср. прижигальникъ, прижигательный инструментъ; || припекальные щипцы; || Żelazko do prasowania, утюгъ.

Żelaźnica, -y, ж. Бот. лоскутный чертополохъ (растеніе).

Żelaźnik, -a, м. см. Żeleźnik.

Żelazny, желѣзный. Żelazna kolej, желѣзная дорога. Żelazna huta, желѣзный заводъ. Żelazny list, опасная грамота, см. Glejt; || * Jakby o żelaznym wilku bajał, это для него тарабарская грамота, это не при нёмъ писано, слишкомъ для него высоко, непонятно.

Żelazo, -a, ср. желѣзо. Żelazo lite, lane, чугунъ. Żelazo kute, ковальное желѣзо. Żelazo w sztabach, полосное, полосовáтое желѣзо. Żelazo walcowane, плющильное желѣзо. Żelazo gorącokruche, rozprach, красноломное желѣзо. Żelazo zimnokruche, холодноломное желѣзо. Żelazo rozszwejcowane, свáрочное желѣзо. Żelazo dwa razy szwejcowane, двусвáрочное желѣзо. Żelazo płaskie sztabowe, шинное полóсное желѣзо. Żelazo kwadratowe, четырехгранное желѣзо. Żelazo modelowe, опредѣлённыхъ размѣровъ желѣзо. Żelazo przecinane, рѣзное желѣзо. Żelazo fryzowe cajnarskie, брусковое желѣзо. Żelazo do łapania szkodliwych zwierząt, капканъ. Żelaza, мн. цѣпи, оковы.

Żelazowaty, желѣзистый.

Żelaztwo, -a, ср. желѣзные товáры и желѣзные вéщи вообщé; || ломъ, стáрое желѣзо.

Żeleźce, -a, ср. желѣзко, копьецó у стрѣлы.

Żeleźniak, -a, м. чугунный или желѣзный котёлъ, см. Żeleźnik.

Żeleźnica, -y, ж. торговка желѣзными издѣліями.

Żeleźnictwo, -a, ср. желѣзный заводъ; || желѣзный рядъ, желѣзная лавка; || мелкія желѣзныя издѣлія.

Żeleźnik, Żelaźnik, -a, м. торговéцъ желѣзными издѣліями; || чугунный или желѣзный котёлъ; || Минер. железнякъ (камень).

Zełgać, Łgać, солгать, лгать.

Zełknąć, проглотить.

Zelża, -y, ж. обида, поношеніе, безчестіе, посрамленіе.

Zelżenie, -nia, см. Zelża.

Zelżony, облегчённый; || обиженный, обезчещённый, посрамлённый.

Zelżyć, облегчить; || Zelżyć, Lżyć, обидѣть, обезчестить, осрамить.

Zelżywie, Zelżywo, оскорбительно, безчестно, позорно, обидно.

Zelżywość, -ści, ж. безчестіе, позоръ, поруганіе, посрамленіе, ругательство, брань.

Zelżywy, позорный, постыдный, оскорбительный, ругательный, бранный.

Zemdlenie, -nia, ср. óбморокъ, безпамятство, ослабленіе.

Zemdlewać, Zemdleć, обмирать, обмерéть, пáдать, упáсть въ óбморокъ, ослабѣвать, ослáбнуть, изнемогать, изнемочь.

Zemdlić, причинить óбморокъ, ослабить, обезсилить.

Zemdlony, Zemdlały, упáвшій въ óбморокъ, ослабѣвшій.

Zemknąć, см. Zmykać.

Zemknienie, -nia, ср. бѣгство, побѣгъ, исчезновéніе; || удаленіе.

Zemleć, см. Zmielać.

Zemrzeć, умерéть.

Zemścić się, отомстить, см. Mścić.

Zemsta, мщéніе.

Zemszczenie się, -nia się, ср. отомщéніе.

Zemszczony, отомщённый.

Zeń, сокращ. Z niego, изъ него.

Żeniaczka, -i, ж. женитьба.

Żeńcica, Żencyca, Żentyca, -y, ж. овечья сыворотка.

Zendrówka, Zędrówka, -i, ж. железнякъ (камень).

Żenić, женить; || Żenić się, жениться.

Żeniec, -ńca, м. Стар. жнецъ.

Żeniszek, -szka, м. Бот. благовонный девятильникъ, калуферъ, печёночный бальзамъ, деревій, тысячелистъ.

Żenować, стѣснять, затруднять, безпокоить; || Żenować się, стѣсняться, затрудняться.

Żeński, жéнскій.

Żeńskość, -ści, ж. жéнственность, свойство жéнщины.

Zepchnąć, см. Spychać.

Zeprzeć, см. Spierać.

Zepsować, Zepsuć, испортить (дорогу); || развратить (нравы); || разстроить (желудокъ); || Zepsuć się, испортиться; || разстроиться; || развратиться.

Zepsucie, -cia, ср. порча, испорченность; || развратъ, развращéніе, развращённость, растлѣніе.

Zepsutość, -ści, ж. см. Zepsucie.

Zepsuty, испорченный; || развратный, развращённый, растлѣнный.

Żer, -u, м. кормъ, пища.

Żerdka, -i, м. Умен. жёрдочка.

Żerdź, -dzi, ж. жердь.

Żeremię, -mienia, ср. Стар. бобровое гнѣздо.

Żerność, -ści, *ж.* жи́рность, изли́шняя ту́чность; || сы́тность, изоби́ліе ко́рма.

Żerny, жи́рный, ту́чный; || изоби́лующій ко́рмомъ, ко́рмный.

Żero, -a, *ср. Ариѳ.* нуль.

Żerować, пасти́сь, корми́ться, ѣсть.

Żerowisko, Żyrowisko, -a, *ср.* па́ства, па́стбище, па́жить; || мѣсто пребыва́нія ди́кихъ птицъ.

Żerunek, -nku, *м.* кормъ, пи́ща; || прико́рмъ.

Zerwać, Zerwać się, *см.* **Zrywać, Zrywać się.**

Zerwan, со́рванъ, ото́рванъ.

Zerwanie, -nia, *ср.* разры́въ, переры́въ, уничтоже́ніе, расторже́ніе. **Zerwanie umowy,** уничтоже́ніе усло́вія, контра́кта.

Zerznąć, *см.* **Zrzynać.**

Zeschły, изсо́хшій, сухо́й.

Zeschnąć, изсо́хнуть, засо́хнуть.

Zeskakiwać, eskoczyć, соска́кивать, соскочи́ть, спры́гивать, спрыгну́ть. **Zeskoczyć z konia,** соскочи́ть съ ло́шади.

Zesłać, *см.* **Ssyłać, Zsyłać.**

Zesłanie, -nia, *ср.* низпосла́ніе, низпосыла́ніе. **Zesłanie Ducha Św.,** соше́ствіе Св. Ду́ха.

Zesłany, низпо́сланный, по́сланный.

Zesromocić, осрами́ть, опозо́рить, обезче́стить, обезсла́вить.

Zesromocony, посрамлённый, опозо́ренный, обезче́щенный, обезсла́вленный.

Zestarzeć się, соста́рѣться, *см.* **Starzeć się.**

Zeszłoroczny, прошлого́дній.

Zeszłość, -ści, *ж.* прекло́нный вѣкъ, ослабле́ніе (*тѣла, ума́*), безси́ліе, не́мощность, ста́рость, ве́тхость, дря́хлость, хи́лость.

Zeszły, прекло́нный, безси́льный, не́мощный, ста́рческій, ве́тхій, дря́хлый, хи́лый; || проше́дшій, про́шлый.

Zesznurować, зашнурова́ть, прошнурова́ть, *см.* **Sznurować.**

Zeszpecić, изуро́довать, обезобра́зить, *см.* **Szpecić.**

Zeszyt, -u, *м.* тетра́дь; || вы́пускъ. **Dzieło to wychodzi zeszytami,** э́та кни́га выхо́дитъ отдѣ́льными вы́пусками.

Zetkać, наты́кать, насова́ть; || спа́чкать, свахля́ть; || *Стар.* сотка́ть. || **Zetkać się,** *см.* **Zetknąć się.**

Zetknąć, столкну́ть, натолкну́ть, *см.* **Stykać;** || **Zetknąć się,** столкну́ться, соприкосну́ться; || встрѣ́титься; || сразиться.

Zetknięcie, -cia, Zetknięcie się, -cia się, *ср.* столкнове́ніе, соприкоснове́ніе, встрѣ́ча.

Zetleć, истлѣ́ть.

Zetrzeć, *см.* **Ścierać.**

Żęty, сжа́тый, срѣ́занный, сня́тый съ корня́ (*о хлѣбѣ*).

Zewlec, сорва́ть, стащи́ть, содра́ть, снять, *см.* **Zwlekać.**

Zewnątrz, внѣ, снару́жи.

Zewnętrznie, нару́жно, по нару́жности извнѣ́.

Zewnętrzność, -ści, *ж.* внѣ́шность, нару́жность, пове́рхность.

Zewnętrzny, нару́жный, внѣ́шній.

Zewrzeć, *см.* **Zwierać.**

Zewsząd, отвсю́ду, со всѣ́хъ сторонъ.

Zewszystkiém, сполна́, вполнѣ́, соверше́нно, всецѣ́ло.

Zez, Zyz, Zés, Zys, -u, *м.* шесть то́чекъ на игра́льной ко́сти, шестёрка; || **Zés, Zézek, -zku,** косо́й, косогла́зый. **Zezem patrzeć,** коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ.

Zéza, Zęza, Zyza, *ж. Морс.* лья́ло, са́мая ни́жняя часть въ кораблѣ́, ку́брикъ, орло́пъ.

Zezek, *см.* **Zéz.**

Zeznający, свидѣ́тельствующій, свидѣ́тель; || предъяви́тель.

Zeznanie, -nia, *ср.* призна́ніе, созна́ніе; || показа́ніе, свидѣ́тельство.

Zeznawać, Zeznać, сознава́ться, созна́ться, признава́ться, призна́ться; || свидѣ́тельствовать, засвидѣ́тельствовать, дѣ́лать показа́нія.

Zézować, коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ.

Zézooki, Zézowaty, косо́й, косогла́зый, раско́сый.

Zezowatość, -ści, *ж.* ко́сость, раско́сость, косогла́зіе.

Zezrzeć, сожра́ть.

Zeżwać, *см.* **Zżuwać.**

Zezwalać, Zezwolić, соизволя́ть, соизво́лить, соглаша́ться, согласи́ться.

Zezwolenie, -nia, *ср.* соизволе́ніе, согла́сіе.

Zezwolony, дозво́ленный, позво́ленный, разрѣшённый.

Zfałszować, *см.* **Fałszować.**

Zfałszowanie, -nia, *ср.* поддѣ́лка.

Zfolgować, *см.* **Folgować.**

Zfukać, *см.* **Fukać.**

Żgać, *см.* **Żegać.**

Zgadać się (z kim), обмѣня́ться слова́ми, завести́ рѣчь, разгово́ръ о чёмъ-либо, договори́ться, косну́ться чего́-либо въ разгово́рѣ.

Zgadywać, Zgadnąć, уга́дывать, угада́ть, отга́дывать, отгада́ть.

Zgadnienie, -nia, *ср.* уга́дка, разга́дка.

Zgadywacz, -a, *м.* уга́дчикъ.

Zgadywaczka, -i, *ж.* уга́дчица; || гада́льщица.

Zgadywanie, -nia, *ср.* уга́дываніе, разга́дываніе.

Zgadzać, Zgodzić, соглаша́ть, согласи́ть, примиря́ть, примири́ть, помири́ть. **Zgadzać co z czém,** соглаша́ть, слича́ть, сра́внивать (*одно́ съ други́мъ*). || **Zgadzać się, Zgodzić się,** соглаша́ться, согласи́ться, примиря́ться, примири́ться, помири́ться; || угова́риваться, уговори́ться,

усло́вливаться, усло́виться; || согласова́ться, схо́дствовать.; || **Zgodzić się do czego**, пригоди́ться (*на что́*), оде́латься го́дным*ъ или* поле́зным*ъ*.

Zgaga, **-i**, *ж.* изга́га, изжо́га.

Zgałganieć, оде́латься безде́льным*ъ*, прощелы́гою, распу́тным*ъ*, развра́тным*ъ*.

Zganiać, **Zgonić**, **Zegnać**, **Złonąć**, **сгони́ть**, согна́ть, загони́ть, загна́ть; || * **Zganiać plamy**, выводи́ть пя́тна; || **Zganiać co na kogo**, сва́ливать, слага́ть свою́ вину́ на кого́-либо, вскле́пывать, вскле́пать, ло́жно доноси́ть; || **Zganiać złoto ze srebra**, отдели́ть зо́лото отъ серебра́. || **Zgonić się**, изнури́ться гоньбо́ю.

Zganianie, **Zgonienie**, **-nia**, *ср.* согна́ніе, сгонъ; || хула́, порица́ніе, осужде́ніе; || выговоръ, упре́къ.

Zganić, *см.* **Ganić**.

Zganiony, осужде́нный, опоро́ченный, охужде́нный; || забракова́нный, при́званный неимѣющимъ надлежа́щей доброты́.

Zgapieć, *см.* **Gapieć**.

Zgarbić, *см.* **Garbić**.

Zgarbiony, сго́рбившійся, сго́рбленный, суту́лый, суту́ловатый.

Zgarniać, **Zgarnąć**, **Zgarnywać**, **Zgartywać**, сгреба́ть, сгресть, собира́ть, собра́ть въ ку́чу, подбира́ть, подобра́ть.

Zgasić, *см.* **Gasić**.

Zgasiewka, **-i**, *ж. Бот.* орля́къ, водяно́й па́паротъ.

Zgasnąć, пога́снуть, поту́хнуть; || * уничто́жить, пресѣчь, прекрати́ть; || * помрачи́ть, затми́ть.

Zgaśnięcie, **Zgaśnienie**, **Zgaszenie**, **-nia**, *ср.* гашéніе, погашéніе, потуха́ніе; || пресѣ́ченіе, прекращéніе; || помраче́ніе.

Zgaśnienie, **-nia**, *ср.* погашéніе, потуше́ніе.

Zgatunkować, разсортирова́ть.

Zgęścić, *см.* **Zgęszczać**.

Zgęsły, *см.* **Zgęszczony**.

Zgęstnienie, **Zgęszczenie**, **-nia**, *ср.* сгуще́ніе.

Zgęszczać, **Zgęścić**, **Zgęstwiać**, **Zgęstwić**, сгуща́ть, густа́ть. || **Zgęszczać się**, сгуща́ться.

Zgęszczony, сгущённый.

Zgiąć, **Zgiąć się**, *см.* **Zginać**.

Zgięcie, **-cia**, *ср.* сгибъ.

Zgiełk, **-u**, *м.* сума́тица, шумъ, суматоха, трево́га, содо́мъ, смяте́ніе.

Zgiełkliwość, **-ści**, *ж.* шумли́вость, бурли́вость, крикли́вость, сумат. шливость.

Zgięty, со́гнутый, согбённый.

Zginać, **Zgiąć**, сгиба́ть, согну́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || наклоня́ть, наклони́ть, преклоня́ть, преклони́ть. **Zginać kolana przed kim**, сгиба́ть, преклоня́ть коле́на. || **Zginać się**, **Zgiąć się**, сгиба́ться, согну́ться, нагиба́ться, нагну́ться; || наклоня́ться, наклони́ться, преклоня́ться, преклони́ться; || скрю́чиваться, скрю́читься, сго́рбливаться, сго́рбиться (*отъ ста́рости*).

Zginąć, *см.* **Ginąć**.

Zginanie, **-nia**, *ср.* сгиба́ніе, согиба́ніе, наклоне́ніе.

Zginiony, пога́бшій, пропа́дшій, поте́рянный, утра́ченный.

Zgładzić, *см.* **Gładzić**.

Zgłaszać, **Zgłosić**, оглаша́ть, огласи́ть, объявля́ть, объяви́ть во всеуслы́шаніе. || **Zgłaszać się**, **Zgłosić się**, обраща́ться, обрати́ться, относи́ться, отнести́сь, адресова́ться (*къ кому́*); || **Zgłaszać się o co**, тре́бовать вы́дачи, тре́бовать наза́дъ (*чего́*); || ссыла́ться, сосла́ться (*на кого́*); || обраща́ться (*къ кому́ за чѣмъ-либо*).

Zgłębiać, **Zgłębić**, вника́ть, вни́кнуть (*во что́*), изсле́довать (*что*), углуби́ться (*во что́*).

Zgliśko, **Zgliszcze**, **Zgliszczko**, **-a**, *ср.* пепеля́ще; || пожа́рище, погоре́лое ме́сто.

Zgłodniałość, **-ści**, *ж.* голоду́ха, си́льное чу́вствованіе го́лода.

Zgłodniały, проголода́вшійся, изморённый го́лодомъ.

Zgłosić się, *см.* **Zgłaszać**.

Zgłoska, **-i**, *ж. Грам.* слогъ, складъ.

Zgłoskować, говори́ть, чита́ть по скла́дамъ, скла́дывать бу́квы, *см.* **Syllabizować**.

Zgłoskowanie, **-nia**, *ср.* скла́дываніе буквъ.

Zgłoskowy, *Грам.* состоя́щій изъ сло́говъ, силлаби́ческій.

Zgłupieć, оглупѣть, обезу́мѣть.

Zgłuszyć, *см.* **Zagłuszyć**.

Zgmatwać, *см.* **Gmatwać**.

Zgnębić, *см.* **Gnębić**.

Zgniatać, *см.* **Gnieść**.

Zgnić, сгнить.

Zgniecenie, **-nia**, *ср.* сда́вливаніе, смина́ніе, сжа́тіе.

Zgniłek, **-łka**, *м.* лѣня́вецъ, лѣнта́й, лежебо́къ.

Zgnilizna, **-y**, *ж.* гни́лость, гниль.

Zgniłka, **-i**, *ж.* мя́кушка, сми́кшая, сопрѣвшая гру́ша.

Zgniłość, **-ści**, *ж. см.* **Zgnilizna**.

Zgniły, сгни́вшій, гнило́й.

Zgnoić, *см.* **Gnoić**.

Zgnuśnieć, *см.* **Gnuśnieć**.

Zgoda, **-y**, *ж.* согла́сіе, единоду́шіе; || соглаше́ніе, примире́ніе; || *Грам.* согласова́ніе (*слов*); || **Zgoda po sporze**, **po sprzeczce**, примире́ніе, мирова́я; || **Zgoda na co**, созволе́ніе. **Zgoda! nie kłóćcie się!** помири́тесь! не спо́рьте! **Zgoda na to**, соглашаюсь съ э́тимъ, я согла́сенъ на э́то.

Zgodnie, согла́сно, дру́жно. **Zgodnie z ogółem praw cywilnych**, согла́сно съ ду́хомъ гражда́нскихъ зако́новъ

Zgodno, схо́дно, сообра́зно, соотвѣ́тственно, вѣ́рно.

Zgodność, -ści, *ж.* согла́сіе, соразмѣ́рность, стро́йность, соотношеніе, соотвѣ́тствіе; || схо́дство, вѣ́рность. **Za zgodność z oryginałem świadczy N. N.**, за вѣ́рность съ по́длинникомъ свидѣ́тельствуетъ N. N., и́ли съ по́длиннымъ вѣ́рно N. N.

Zgodny, согла́сный, схо́дный, соотвѣ́тственный; || ти́хій, миролюби́вый; || го́дный, прили́чный, спосо́бный; || *Мат.* паралле́льный.

Zgodzić, *см.* **Zgadzać.**

Zgodzony, соглашённый, примирённый; || договорённый, на́нятый, выговоренный. **Zgodzony na czas, na termin**, уро́чный.

Zgoić, *см.* **Goić.**

Zgojenie, -nia, *ср.* зажи́вленіе, залѣ́чиваніе.

Zgoła, совершѣ́нно, совсѣ́мъ, вовсѣ, вполнѣ, всѣ́цѣло; || говоря́ вообще́, одни́мъ сло́вомъ, коротко́ сказа́ть.

Zgolić, *см.* **Golić.**

Zgon, -u, *м.* конча́на, смерть.

Zgonić, *см.* **Zganiać.**

Zgonienie, *см.* **Zganianie.**

Zgoniny, nin, *мн. Бот.* мяки́на, плева́, плѣ́велы.

Zgorszenie, -nia, *ср.* собла́знъ, искуше́ніе; || неприли́чный посту́покъ.

Zgorszliwy, соблазни́тельный.

Zgorszyć, Zgorszyć się, *см.* **Gorszyć.**

Zgorszyciel, -a, *м.* соблазни́тель, искуси́тель.

Zgorszycielka, -l, *ж.* соблазни́тельница, искуси́тельница.

Zgorzeć, *см.* **Gorzeć.**

Zgorzelica, -y, *Минер.* ртутная руда́ горю́чая, у́гольный ши́феръ.

Zgorzelina, Zgorzelizna, -y, *ж.* гарь, за́пахъ отъ горѣ́лаго вещества́.

Zgorzelisko, *см.* **Zglisko, Zgliszcze.**

Zgorzenie, -nia, *ср.* сгоре́ніе, сожже́ніе.

Zgotować, *см.* **Gotować.**

Zgrabić, *см.* **Grabić.**

Zgrabieć, *см.* **Grabieć.**

Zgrabki, bek, -bków, *мн.* сгрѣ́бки.

Zgrabność, -ści, *ж.* ло́вкость, лёгкость, прово́рство, оборо́тливость, ги́бкость, расторо́пность; || стро́йность, благообра́зіе.

Zgrabny, ло́вкій, прово́рный, оборо́тливый, ги́бкій, расторо́пный; || стро́йный, благообра́зный.

Zgrać, Zgrać się, *см.* **Zgrywać, Zgrywać się.**

Zgraja, -ji, *ж.* толпа́, скопи́ще, сброд, сво́лочь; || * *Охот.* ста́я (*тончихъ собакъ*).

Zgramolić, *см.* **Gramolić.**

Zgromadzać, Zgromadzić, собира́ть, собра́ть, совокупля́ть, совокупи́ть; || соединя́ть, соедини́ть; || пріобрѣта́ть, пріобрѣсть, снискивать, снискать, стяжа́ть. || **Zgromadzać się, Zgromadzić się**, собира́ться, собра́ться; || съѣзжа́ться, съѣ́хаться.

Zgromadzenie, -nia, *ср.* собра́ніе, съѣздъ; || соединѐніе; || сонмъ, со́нмище; || *Воен.* сборъ; || стеченіе (*многихъ лицъ*). **Zgromadzenie sędziów pokoju**, съѣздъ мировы́хъ суде́й. **Zgromadzenie księży**, мона́шескій о́рденъ. **Zgromadzenie rzemieślnicze**, ремѐсленный цехъ.

Zgromadzony, со́бранный, собра́вшійся.

Zgromić, *см.* **Gromić.**

Zgroza, -y, *ж.* у́жасъ, страхъ, тре́петъ; || отвращѐніе, омерзѐніе.

Zgrubiały, огрубѐлый; || растолстѣ́вшій; || опу́хшій; || *Грам.* увеличи́тельный **Wyrazy zgrubiałe**, слова́ увеличи́тельныя.

Zgrubieć, потолстѣ́ть, растолстѣ́ть.

Zgruntować, измѣ́рить глубину́, достать до дна́; || * разсмотрѣ́ть основа́тельно, вни́кнуть во что́-либо, изслѣ́довать.

Zgrywać, Zgrać, обы́грывать, обыгра́ть. || **Zgrywać się, Zgrać się**, проигрываться, проигра́ться.

Zgryzać, Zgryźć, Zgryznąć, огрыза́ть, огры́зть, обгрыза́ть, обгры́зть, обку́сывать, обкуси́ть, обгла́дывать, обгложда́ть; || разгрыза́ть, разгры́зть, раскусывать, раскуси́ть; || * огорча́ть, огорчи́ть, опеча́ливать, опеча́лить; || * **Zgryźć co**, проглоти́ть пилю́лю, испыта́ть непрія́тность. || **Zgryźć się**, огорчи́ться, опеча́литься, бли́зко приня́ть къ се́рдцу. **Zgryźć orzech**, разгры́зть, раскуси́ть оре́хъ. **Mocno go to zgryzło**, э́то о́чень огорчи́ло его́.

Zgryźliwość, -ści, *ж.* раздражи́тельность, скло́нность къ огорче́нію, душе́вная трево́га, душе́вное безпоко́йство.

Zgryźliwy, раздражи́тельный, скло́нный къ огорче́нію, всѣ́ бли́зко принима́ющій къ се́рдцу.

Zgryzota, -y, *ж.* огорче́ніе, прискорбіе, печа́ль, скорбь. **Zgryzoty sumienia**, угрызе́нія, терза́нія со́вѣсти.

Zgrzać, *см.* **Grzać.**

Zgrzany, разгорячённый, согрѣ́тый; || вспотѣ́вшій.

Zgrzebiany, *см.* **Zgrzebny.**

Zgrzebie, -ia, *ср.* пакля, очёски, охло́пье, изгрѣбье, вычески, ко́нопать.

Zgrzebło, -a, *ср.* скребни́ца.

Zgrzebny, Zgrzebiany, дерю́жный. **Zgrzebne płótno**, дерю́га.

Zgrzeszyć, *см.* **Grzeszyć.**

Zgrzybiałość, -ści, *ж.* дря́хлость, глубо́кая ста́рость.

Zgrzybieć, *см.* **Grzybieć.**

Zgrzyt, -u, *м.* скрежета́ніе, скре́жетъ (*зубо́въ*).

Zgrzytać, Zgrzytnąć, скрежета́ть, заскрежета́ть (*зуба́ми*).

Zgrzytanie, -nia, *ср.* *см.* **Zgrzyt.**

Zguba, -y, *ж.* потéря, утрáта, трáта, урóнъ; || гибель, погибель, пáгуба.

Zgubić, *см.* Gubić.

Zgubiony, потéрянный, утрáченный; || погибшій, разорённый.

Zgubność, -ści, *ж.* пáгубность, гибельность.

Zgubny, пáгубный, гибельный, бѣдственный, врéдный. * Na zgubne imię, на вѣрную погибель, на вѣчное разорéніе.

Zgwałcenie, -nia, *ср.* изнасилованіе; || нарушéніе (*закóна*).

Zgwałcić, *см.* Gwałcić.

Zgwałciciel, -a, *м.* нарушитель, насильникъ, *см.* Gwałciciel.

Zgwałcicielka, -i, *ж.* нарушительница.

Zhańbić, *см.* Hańbić.

Zhardzieć, *см.* Hardzieć.

Zheblować, *см* Heblować.

Zhojnieć, разщéдриться.

Zhołdować, *см.* Hołdować.

Zhukać, ошеломить, привéсть въ тупикъ, разбранять, распушить, накричáть.

Ziać (*Стар.* Ziajać), **Zionąć**, зѣвáть, зѣвнýть.

Zjać Zejmować, сжáть, сжимáть, сбить, сбивáть, сколотить, сколáчивать; || собрáть, собирáть; || соединить, соединять; || охватить, охвáтывать, окружить, окружáть; || поймáть, схватить, схвáтывать; || проникнуть, проникáть, проницáть; || снять, снимáть; || овладѣть, овладѣвáть. Zejmować deski gwoździmi, сколáчивать дóски гвоздями. Noc nas ćmami zjęła, ночь окружила насъ мрáкомъ. Zejmuje mię żal, печáль овладѣвáетъ мною. Zjął pierścień z ręki, снялъ пéрстень съ руки.

Zjadać, Zjeść, съѣдáть, съѣсть, проѣдáть, проѣсть. Zjeść jabłko, съѣсть яблоко. Rdza zjada żelazo, ржáвчина проѣдáетъ желѣзо.

Zjadki, -ów, *мн.* объѣдки.

Zjadliwie, ядовито, язвительно, злóбно.

Zjadliwość, Zjadłość, -ści, *ж.* ядовитость, язвительность, злóба, злость.

Zjadliwy, Zjadły, ядовитый, язвительный, злóбный.

Ziarko, Ziarnko, Ziarenko, Ziarneczko, -a, *ср.* *Умен.* зёрнышко, крупинка; || * крóшка, крóшечка, *см.* Ziarno.

Ziarnina, -y, *ж.* крупичатый мёдъ.

Ziarnisty, Ziarniasty, зернистый.

Ziarnko, *см.* Ziarko.

Ziarnkowaty, зерновáтый, зерноподóбный.

Ziarnkowy, *Бот.* зерновидный.

Ziarno, -a, *ср.* зернó; || Ziarno piaskowe, рóссыпь; || гранъ (*вѣсъ*).

Zjarnojad, -a, *м.* дубонóсъ, щуръ (*птица*).

Ziarnować, Ziarnić, зернить, дробить.

Ziarnowy, зерновóй.

Zjątrzyć się, *см.* Jątrzyć się.

Zjawiać, Zjawić, заявлять, заявить, изъявлять, изъявить. || Zjawiać się, Zjawić się, появляться, появиться, показываться, показáться, окáзываться, оказáться, обнарýживаться, обнарýжиться, открывáться, открыться.

Zjawienie, -nia, *ср.* явлéніе, появлéніе. Zjawienie Pańskie, Богоявлéніе, прáздникъ въ воспоминáніе крещéнія Іисуса Христá, Крещéніе.

Zjawiennik, -a, *м.* духовидецъ; || мечтáтель.

Zjawisko, -a, *ср.* явлéніе, видѣніе, привидѣніе, прúзракъ, тѣнь; || феномéнъ; || воздýшное явлéніе, знáменіе, метеóръ.

Zjazd, -u, *м.* съѣздъ.

Zięba, -y, *ж.* зябликъ (*птица*). Zięba górna, вьюрóнъ. Zięba zielona, жегáрка, дубонóска.

Ziębiączka, -i, *ж.* ознóбъ.

Ziębić, знобить.

Ziębnąć, зябнуть.

Zięć, -cia, *м.* зять.

Zięcin, Zięciowy, зятнинъ, зятній.

Zjechać, *см.* Zjeżdżać.

Zjednać kogo z kim, примирить, помирить; || Zjednać sobie kogo, привлéчь, преклонить когó на свою стóрону; || пріобрѣсть, снискáть; || соединить, совокупить. Zjednać pokój, заключить миръ. Zjednać sobie u kogo zaufanie, снискáть себѣ чью-либо довѣренность.

Zjednoczenie, -nia, *ср.* соединéніе, совокуплéніе, союзъ; || сочетáніе; || товáрищество.

Zjednoczyć, *см.* Jednoczyć.

Ziele, -a, *ср.* (*Стар.* Zioło), травá, быліе, злакъ, зéлье. Zieła, *мн.* лѣкáрственныя трáвы; || Ziele jaskółcze, чистотѣлъ, желтомолóчникъ, лáстовичная травá. Kurze ziele, завязный кóрень, ýзикъ.

Zieleń, -i, *ж.* зéлень, зелёная трава, муравá; || зéлень, видъ зелёной крáски; || зелёность.

Zieleniarka, -i, *ж.* зеленщица, продающая зéлень и корéнья.

Zielenić, зеленить, покрывáть, окрáшивать зелёною крáскою, наводить зелёную крáску. || Zielenić się, Zielenieć, зеленѣться, зеленѣть.

Zielenina, -y, *ж.* зéлень, óвощи.

Zielina, -y, Zielinka, -i, *ж.* трáвка, былина, былинка.

Zielisty, травянистый, злáчный.

Zielnictwo, -a, *ср.* ботáника, травовѣдѣніе.

Zielniczka, -i, *ж.* зеленщица, продающая зéлень.

Zielnik, -a, *м.* травовѣдецъ, ботáникъ, ботанистъ; || зелéйникъ, тотъ кто лѣчитъ болѣзни трáвами, или нашёптываніемъ на трáвы и корéнья; || травникъ, книга содержáщая описáніе травъ, тáк-

же собра́ніе вы́сушенныхъ травъ съ цвѣтами, гербарій; || огородъ содержащій въ себѣ зе́лень.

Zielny, зеленно́й; || зелёный, травяни́стый. **Najświętsza Panna Zielna**, Успе́ніе Пресвя́той Богоро́дицы (*праздникъ 15 Августа*).

Zielonawość, -ści, *ж.* зеленова́тость.

Zielonawy, зеленова́тый.

Zielenek, -nka, *м.* зелена́чка (*птица*).

Zielonka, -i, *ж* родъ гриба́.

Zielonkowaty, *см.* **Zielonawy.**

Zieleno, зе́лено.

Zieloność, -ści, *ж.* зелёность, зелёный цвѣтъ; || зе́лень, мурава́; || *незрѣлость, неопытность.

Zieleny, зелёный. **Zielone Świątki**, Пятидеся́тница, Тро́ицынъ День, Ду́ховъ День.

Zielsko, -a, *ср. Бот.* плевелъ, пшене́цъ (*сорный злакъ*); || худа́я со́рная трава́.

Ziemia, -mi, *ж.* земля́; || шаръ земно́й; || страна́, госуда́рство; || су́ша, противополо́жная водѣ и́ли мо́рю; || угодья: лѣса́, па́шни, се́нокосы; || по́чва, ве́рхній слой земли́; || *Горн* **Ziemia płonna, pusta**, закла́дка изъ пусто́й поро́ды. **Rzucić co na ziemię**, бро́сить на́ полъ, на зе́млю. **Rzucić o ziemię**, уда́рить о́земь.

Ziemianin, -a, *м.* земно́й челове́къ, обита́тель земли́; || земледѣлецъ, земледѣлъ; || зе́мецъ, землевладѣлецъ; || однодво́рецъ; || тузе́мецъ.

Ziemianka, -i, *ж.* обита́тельница земли́, земна́го ша́ра, же́нщина; || деревенская дворя́нка, землевладѣлица; || по́гребъ, ледни́къ, ледни́къ, я́ма набита́я льдомъ.

Ziemiański, земно́й; || земледѣльческій; || зе́мскій; || помѣщичій, дворя́нскій.

Ziemiaństwo, -a, *ср.* земледѣ́лie, хлѣбопа́шество, землепа́шество; || зе́мщина. зе́мство; || *Собир.* се́льское дворя́нство, землевладѣльцы.

Ziemica, -y, *ж.* земля́ца, земе́лька.

Ziemiokrąg, -ęgu, *м.* земно́й шаръ.

Ziemiokres, -u, *м.* небоскло́нъ, кругово́ръ, гориз нтъ.

Ziemiokresny, горизонта́льный, у́ровенный.

Ziemiomiar, -u, *м.* геоме́трія, землеме́рie.

Ziemiomiernictwo, *см.* **Ziemiomiar.**

Ziemiomierniczy, геометри́ческій, землемѣрный.

Ziemiomierstwo, -a, *ср. см.* **Ziemiomiar.**

Ziemiopis, -a, *м.* гео́графъ, землеописа́тель; || *-u. Стар.* географи́ческая ка́рта.

Ziemiopismo, Ziemiopistwo, -u, *ср.* геогра́фія, землеописа́ніе.

Ziemio łaz, -u, *м.* пресмыка́ющееся живо́тное, гадъ, га́дина.

Ziemiopłód, -odu, *м.* произраста́ніе, произведе́ніе земли́.

Ziemiorodny, земноро́дный.

Ziemiowód, -odu, *м.* земново́дное живо́тное.

Ziemiowody, Ziemiowodny, земново́дный.

Ziemniak, -a, *м.* карто́фель.

Ziemnowodny, *см.* **Ziemiowody.**

Ziemny, земно́й, земляно́й; || земли́стый, земляни́стый, землева́тый; || позе́мельный **Ziemne robaki**, земляны́е че́рви. **Wyziewy ziemne**, земны́я испаре́нія. **Zaba ziemna**, жа́ба. **Smak ziemny**, земли́стый вкусъ. **Czynsz ziemny**, позе́мельное, по́дать съ земли́.

Ziemski, зе́мскій; || земно́й. **Sąd ziemski, trybunał ziemski**, зе́мскій судъ. **Żywot ziemski Jezusa Chrystusa**, земна́я жизнь Іису́са Христа́.

Ziemskość, -ści, *ж.* зе́мность, свойство земна́го; || зе́мство.

Ziemstwo, -a, *ср.* зе́мство; || зе́мщина, сословіе зе́мцевъ.

Ziewać, Ziewnąć, зѣва́ть, зѣвну́ть.

Ziewacz, -a, *Общ.* зѣва́ка.

Ziewaczka, -i, *ж.* зѣву́нья.

Ziewnąć, *см.* **Ziewać.**

Zima, -y, *ж.* зима́.

Zimno, -a, *ср.* хо́лодъ, сту́жа.

Zimno, хо́лодно; || *су́хо, съ холо́дностію.

Zimność, -ści, *ж.* холо́дность; || студёность; || *холо́дность, су́хость, равнодушіе, хладнокро́вie.

Zimny, холо́дный; || студёный *Zimna krew**, хладнокро́вie.

Zimochówka, -i, *ж.* расте́ніе сохраня́ющееся зимо́ю въ теплицѣ.

Zimokwit, -u, *м. Бот.* зимови́къ, безвре́менный цвѣтъ (*расте́ніе*).

Zimoląg, -a, *м.* мерзля́къ, зя́бкій челове́къ.

Zimolężny, проводя́щій зи́му во снѣ.

Zimorodek, -dka, *м.* зимородокъ, алкіо́нъ, ивано́къ, мартынóк (*птица*).

Zimotrwały, зимова́лый.

Zimować, зимова́ть; || **Zimować bydło**, корми́ть дома́шній скотъ зимо́ю.

Zimowanie, -nia, *ср.* зимова́ніе, зимо́вка.

Zimowisko, -a, *ср.* зимо́вище, зимовьё.

Zimowit, *см.* **Zimowit.**

Zimowy, зи́мній. **Zimowe leże**, зи́мнія кварти́ры **Zimowa droga**, зи́мній путь, зи́мняя доро́га.

Zinaczyć, переина́чить, передѣлать, перемѣнить, *см.* **Inaczyć.**

Zinąd, съ друго́й стороны́.

Zebro, -a, *ср.* ребро́, *см.* **Żebro.**

Zielko, -a, *ср. Умен.* трава́, *см.* **Ziele.**

Ziomek, -mka, *м.* сооте́чественникъ. сосо́тчичъ земля́къ.

Ziomka, -i, *ж.* соотечественница, земля́чка.

Zionąć, *см.* **Ziać.**

Ziścić, испо́лнить, осуществи́ть, *см.* **Iścić.**

Zistoczyć, отожествля́ть, слива́ть въ

одно́, *см.* **isteczyć.** || **Zisteczyć się,** отождествля́ться, дѣлаться то́ждественнымъ, сливаться въ одно́.

Zjeść, *см.* **ieść.**

Zjęty, сби́тый, сколо́ченный, сплочённый; || объя́тый (*стра́хомъ*), одержи́мый (*страстію*).

Zjeżdżać, Zjechać, съѣзжа́ть, съѣхать. **Z góry zjeżdżać,** съѣзжа́ть съ горы́. **Zjechać z drogi,** сбиться съ доро́ги, сдѣлать крюкъ. **Zjechać z pola,** возвратиться съ по́ля. **Zjechać kogo,** нечаянно напасть на кого́. || **Zjeżdzić,** изъѣздить, объѣздить многія мѣста; отъ многой ѣзды сдѣлать что-либо негоднымъ къ употребле́нію. || **Zjeżdżać się, Zjechać się,** съѣзжаться, съѣхаться, собира́ться, собра́ться. || **Zjeżdzić się,** изъѣздиться, по́ртиться отъ многой ѣзды.

Zjeżdżanie, -nia, *ср.* съѣздъ.

Zjeżyć, *см.* **Jeżyć.**

Zjuszyć, окрова́вить, обагри́ть кро́вью, *см.* **Juszyć.**

Zkąd, отку́да. **Zkąd inąd,** въ ино́мъ слу́чаѣ, въ другомъ отноше́ніи.

Zlać, *см.* **Zlewać.**

Zlacinnić, склони́ть къ приня́тію ри́мско-католи́ческой (*лати́нской*) ве́ры, окатоли́чить, *см.* **Łacinić.**

Złączenie, -nia, *ср.* соедине́ніе, присоедине́ніе; || **Złączenie się,** сою́зъ, сочета́ніе, совокупле́ніе.

Złączniе, *см.* **Łącznie.**

Złączny, соединительный.

Złączyć, соедини́ть, *см.* **Łączyć.**

Zładować, *см.* **Ładować.**

Zładowywanie, -nia, *ср.* разгру́зка; || нагру́зка.

Ziądz, *см.* **Ziegać.**

Zlagodnieć, смягчи́ться, укроти́ться; || утиха́ть; || потепле́ть.

Złaja, -i, *ж.* ста́я ла́ющихъ соба́къ.

Złajać, разбрани́ть кого́, дать кому́ нагоня́й, *см.* **Łajać.**

Złajnik, Złannik, -a, *м.* убло́докъ (*о соба́кахъ*).

Złamać, *см.* **Łamać.**

Złamanie, -nia, *ср.* сло́мка, слома́ніе, перело́мъ, перела́мливаніе; || раздробле́ніе; || наруше́ніе. **Złamanie kości,** перело́мъ, раздробле́ніе ко́сти. **Złamanie wiary,** наруше́ніе ве́ры, вѣролóмство. **Na złamanie szyi,** стремгла́въ, слома́ голову. **Lecieć na złamanie szyi,** бѣжа́ть слома́ голову.

Złamany, сло́манный, переломленный; || раздробле́нный; || нару́шенный. **Nie mieć i złamanego szeląga,** не имѣть ни гроша́ за душо́ю.

Złamek, -mku, *м.* отло́мокъ.

Złapać, *см.* **Łapać.**

Zlatać, обѣгать **Zlatał całe miasto,** обѣгалъ весь го́родъ, *см.* **Latać.**

Złatać, почини́ть, положи́ть запла́ты, *см.* **Łatać.**

Zlatywać, Zlecieć, слета́ть, слете́ть; || сва́ливаться, сва́литься, спада́ть, спасть **Zleciał ze schodów,** упа́лъ съ лѣстницы. **Ptak zleciał z drzewa,** пти́ца слетѣла съ де́рева. || **Zlatywać się, Zlecieć się,** слета́ться, слете́ться; || уста́ть, утомиться отъ ско́раго и ча́стаго бѣганья, набѣгаться.

Zlazić, Zleźć, слѣзать, слѣзть; || слѣза́ть, сходи́ть, спада́ть, сва́ливаться, *см.* **Łazić.**

Źle, ху́до, ду́рно, не хорошо́, пло́хо.

Złe, -ego, *ср.* зло, ху́до, бѣда́, бѣдствіе; || вредъ.

Zlecać, Zlecić, поручи́ть, поручи́ть.

Zlecenie, -nia, *ср.* поруче́ніе; || *Ком.* о́рдеръ. **Towary sprowadzone na zlecenie,** това́ры привозимые по о́рдеру.

Zlecieć, *см.* **Zlatywać.**

Zlecony, поручённый, вверенный (*кому́*), возложенный на кого́.

Zleczyć, *см.* **Wyleczyć.**

Zlegać, Zledz, осѣда́ть, осѣсть, опуска́ться, опуститься; || слега́ться, слѣчься; || свёртываться, свернуться. || **Zlegać, Zlądz, Zlegnąć,** слега́ть, слечь, родить, разрѣшиться отъ бремени (*о животныхъ*).

Zlekczeć, облегча́ться, легча́ть, становиться ле́гче, *см.* **Lekczeć.**

Zlęknąć, испуга́ть. || **Zlęknąć się,** испуга́ться.

Zlep, -u, *м. Мед.* прилипа́ніе, прираще́ніе.

Zlepek, -pka, *м.* **Zlepka, -i,** *ж.* слѣпокъ.

Zlepiać, Zlepić, слѣпля́ть, слѣпи́ть. || **Zlepiać się, Zlepić się,** слѣпля́ться, слѣпи́ться.

Zlewać, Zlać, слива́ть, слить, облива́ть, облить; || пла́вить, спла́вить, расплавля́ть, расплавить, растапливать, растопи́ть; || отлива́ть, отли́ть; || *передава́ть, переда́ть, уступа́ть, уступи́ть; || переводи́ть, перевести́, переноси́ть, перенести́. **Zlewać kruszce,** расплавля́ть металлы. **Zlał go do szczętu wodą,** онъ облилъ его всего водо́ю. **Zlał na niego władzę najwyższą,** передалъ ему́ верхо́вную власть.

Zlewacz, -a, *м.* плавильщикъ.

Zlewarnia, -ni, *ж.* плавильня.

Zlewca, -y, *м. Ком.* уступающій, передающій (*вексель*).

Zlewek, -wku, *м.* скопле́ніе, смѣше́ніе; || слито́къ, полоса́ (*металла*); || *Ком.* переда́ча, уступка, трансфертъ. || **Zlewki, -wek,** *мн.* остатки вина́ или другаго какого-либо напитка.

Zlewka, -i, *ж. Ком.* переуступка.

Zlewny, пла́вкій, удобно расплавля́ющійся.

Zleżały, лежа́лый, залежа́лый.

Zleźć, *см.* **Zlazić.**

Zleżeć się, залежа́ться, испо́ртиться отъ до́лгаго лежа́нія.

Zliczyć, *см.* **Liczyć.**

Zlikwidować, свести́ счёты.

Zlimitować, ограни́чить.
Zlitować się, сжа́литься.
Zlitowanie, -nia, Zlitowanie się, -nia się, *ср.* сожалѣ́ніе, сострада́ніе.
Zlizywać, Zlizać, Zliznąć, сли́зывать, слизáть, слизну́ть.
Złób, -obu, *м.* жо́лобъ; || я́сли (*для кла́жи ко́рма скоту́*).
Złobczasty, Złobiasty, Żłobkowaty, жолобова́тый, желоби́стый.
Żłobek, -bka, *м. Умен.* желобо́къ; || я́слицы, *см.* **Złób**.
Żłobić, Wyżłobić, желоби́ть, выбира́ть вы́емки, доро́жить.
Żłobkowatość, -ści, *ж.* вы́емка, ложби́нка, боро́здка, желобо́къ.
Żłobowacina, Złobowina, -y, *ж.* желобови́на, желоби́на; || впа́дина, пустота́.
Żłobowy, Żłobny, я́сельный.
Złocenie, -nia, *ср.* золоче́ніе, позоло́та.
Złocić, Pozłocić, золоти́ть, позолоти́ть; || *позлаща́ть.
Złocień, -nia, *м. Бот.* гуля́вица, тысячели́стникъ (*трава́*).
Złocik, -a, *м.* золота́я моне́та.
Złocisty, золоти́стый.
Złocony, золочёный, золочённый, позоло́ченный.
Złoczyńca, -y, *м.* престу́пникъ, злодѣ́й.
Złoczyńczy, Złoczyński, престу́пный; || уголо́вный; || злодѣ́йскій.
Złoczynnica, -y, *ж.* престу́пница, злодѣ́йка.
Złoczynność, -ści, *ж.* злодѣя́ніе, злодѣ́йство, нече́стіе.
Złoczynny, злодѣ́йскій; || вра́жескій; || нечести́вый.
Złoczyństwo, -a, *ср.* злодѣ́йство, нече́стіе, зло; || *Юрид.* преступле́ніе, злодѣя́ніе.
Żłód, Zlód, -odu, *м.* **Żłódź, -odzi**, *ж.* и́зморозь, пары́ смёрзшіеся въ во́здухѣ.
Zlodowacieć, оледенѣ́ть.
Złodziej, -ja, *м.* воръ. **Kobieta złodziéj**, воро́вка.
Złodziejek, -jka, *м.* вори́шка, мазу́рикъ, жу́ликъ.
Złodziejka, -i, *ж.* воро́вка.
Złodziejski, воровско́й.
Złodziejsko; Pozłodziejsku, воровски́, моше́ннически, плутовски́, бездѣ́льнически.
Złodziejstwo, -a, *ср.* воровство́, кра́жа, моше́нничество; || *Собир.* во́ры, сво́лочъ, него́дный наро́дъ.
Złomek, *см.* **Złamek**.
Złomignat, -u, *м. Бот.* золоту́шникъ, зо́лотень, золота́я трава́.
Złomny, ло́мкій, хру́пкій; || *ненадёжный, нетвёрдый, хи́лый, непро́чный.
Złomówca, -y, *ж.* злоязы́чникъ, клеветни́къ.
Żłopać, Żłopnąć, лока́ть, локну́ть. || *Прост. Русск.* желыба́ть, пить неумѣ́ренно.
Złorzeczeństwo, -a, *ср.* прокля́тіе, проклина́ніе; || злосло́віе, злорѣ́чіе.
Złorzeczliwie, зло́бно, со зло́стію, злосло́вно, злорѣчи́во.
Złorzeczliwość, -ści, *ж. см.* **Złorzeczeństwo**.
Złorzeczliwy, Złorzeczny, злорѣчи́вый, злосло́вный.
Złorzeczyć, клясть, проклина́ть; || злосло́вить, порица́ть.
Złość, -ści, *ж.* злость, зло́ба; || доса́да, гнѣвъ. **Na złość mu to uczynili**, э́то ему́ сдѣ́лали назло́. **Uczynił to ze złości**, онъ э́то сдѣ́лалъ со зло́сти, съ доса́ды.
Złościć, злить, серди́ть, гнѣви́ть, досажда́ть, раздража́ть. || **Złościć się**, зли́ться, серди́ться, гнѣ́ваться, зло́бствовать.
Złośliwość, -ści, *ж.* злость, зло́ба, злора́дство.
Złośliwy, злой, зло́бный, зло́стный, злонамѣ́ренный; || кова́рный; || злока́чественный. **Gorączka złośliwa**, злока́чественная горя́чка.
Złośnica, -y, *ж.* зла́я, сварли́вая же́нщина, фу́рія, вѣ́дьма, ворчу́нья.
Złośnik, -a, Złośliwiec, -wca, *м.* злой, сварли́вый человѣ́къ, ворчу́нъ.
Złośny, злой, зло́бный, зло́стный, серди́тый.
Złotarnia, -ni, *ж.* золота́рня.
Złotarz, -a, *м. см.* **Złotnik**.
Złotawiec, -wca, *м. Зоол.* золото́й жукъ.
Złotawy, золоти́стый.
Złotek, -tka, *м.* золота́я ры́бка.
Złotko, -a, *ср. Умен.* золотцо́, *см.* **Złoto**.
Złotnicki, Złotniczy, золоти́льный; || золота́рный. **Złotniczy kamień**, проби́рный ка́мень. **Klej złotniczy**, бура́, буроки́слая со́да, шинка́ла, хрисоко́лъ.
Złotnictwo, -a, *ср.* золоты́хъ дѣлъ мастерство́.
Złotniczka, -i, *ж.* жена́ золоти́льщика, позоло́тчика, золоты́хъ дѣлъ ма́стера.
Złotnik, -a, *м.* золота́рь; || золоти́льщикъ, позоло́тчикъ, золоты́хъ дѣлъ ма́стеръ; || *Зоол.* свѣтля́къ, Ива́новъ червячо́къ; || Бо́жья коро́вка (*насѣко́мое*); || *Бот.* золотни́къ полево́й, золотнико́ва трава́.
Złoto, -a, *ср.* зо́лото. **Złoto dukatowe**, черво́нное зо́лото. **Złoto w sztabach**, слитко́вое зо́лото. **Złoto szczere**, саморо́дное зо́лото. **Płatkowe złoto**, суса́ль, суса́льное, лоску́тное зо́лото. **Złoto strzelające, pukające, piorunujące**, грему́чее зо́лото, амміа́ковая о́кись зо́лота. **Złoto obrączkowe**, полновѣ́сные, необрѣ́занные черво́нцы, и́ли друга́я кака́я-либо золота́я моне́та. **Kocie złoto**, ко́шечье зо́лото, жёлтая и́ли золоти́стаго цвѣ́та слюда́.
Złotobrew, -brwi, *ж.* златобро́въ (*ры́ба*).
Złotogłów, -owu, *м.* парча́, глазе́тъ. || *Бот.* золотоо́къ, златоцвѣ́тникъ (*расте́ніе*).

Złotogłówek, -wka, *м.* золотóй жукъ.
Złotogłownik, -a, *м.* парчевóй, глазéтовый фабрикáнтъ.
Złotogłowny, Złotogłowowy, парчевóй, глазéтовый.
Złotokamień, -nia, *м. Минер.* хризолúтъ.
Złotokléj, -eju, *м.* бурá; || гóрная зéлень.
Złotokost, -u, *м. Минер.* аврипигмéнтъ, оперменть, жёлтый мышьякъ.
Złotokwiat, -u, *м. Бот.* злотоцвѣтъ (*растéніе*).
Złotolity, изъ зóлота вы́литый, золотóй; || парчевóй, глазéтовый.
Złotołusk, -u, *м. см.* **Złotokost.**
Złotook, -a, *м.* цвѣтóчникъ (*насѣкóмое*).
Złotopiasek, -sku, *м.* зототáя слюдá.
Złotopiaszczysty, изобúльный золотымъ пескóмъ.
Złotopiór, -óra, *м.* родъ трясогýзки (*птúца*).
Złotopłodny, *см.* **Złotorodny.**
Złotopstrąg- -ąga, *м.* форéль, пестрýшка (*рыба*).
Złotorodny, златорóдный.
Złotoryb, -a, *м.* золотóй спаръ (*рыба*).
Złoteryty, златоткáнный.
Złotousty, златоýстый, весьмá краснорѣчúвый.
Złotowierzba, -y, *ж.* родъ úвы (*кустáрникъ*).
Złotówka, -i, *ж.* **Złoty** -ego, *м.* прéжняя серéбряная пóльская монéта въ 30 пóльскихъ грошéй *или* въ 15 серéбряныхъ рýсскихъ копѣекъ.
Złotowłos, -a, *м. Бот.* золотоволóсникъ, золотоголóвка, волосáтикъ (*растéніе*).
Złoty, золотóй. **Złota piana**, свинцóвая слюдка, глетъ. *Стар.* **Złoty rycerz**, кавалéръ óрдена бѣлаго орлá. *Ариѳ.* **Złota reguła**, золотóе прáвило, тройн е прáвило; || *Бот.* **Złota czupryna**, золотоволóсникъ, золотоголóвка (*растéніе*): || *см* **Złotówka.** || **Czerwony złoty**, червóнецъ.
Złowić, изловúть, поймáть.
Złowienie, -nia, *ср.* поймка.
Złowrogi, зловѣщій.
Złoże, -a, *ср. Горн.* руднáя мáтка.
Złożenie, -nia, *ср.* склáдываніе, сложéніе, состáвъ; || **Złożenie drukarskie**, кабóръ; || **Złożenie urzędu**, сложéніе съ себя́ дóлжности; || **Złożenie kogo z urzędu**, отрѣшéніе когó отъ дóлжности; || **Złożenie do aktów**, пріобщéніе къ дѣлу; || **Złożenie na kogo winy**, слагáніе на когó вины́, припúсываніе чьей вины́ другóму; || **Złożenie się na co**, склáдка; || **Złożenie się czém**, извинéніе себя́, оправдáніе.
Złożony, слóжный, составнóй. **Złożony z urzędu**, отрѣшённый отъ дóлжности. **Złożony chorobą**, одержúмый болѣзнью, слёгшій.
Złożyć, *см.* **Składać.**

Złudzenie, -nia, *ср.* обмáнъ, заблуж ніе, мечтá, прúзракъ. **Złudzenie opty ne**, оптúческій обмáнъ.
Złudzić, *см.* **Łudzić.**
Złupić, *см.* **Łupić.**
Złupienie, -nia, *ср.* грабёжъ, разгр лéніе, расхищéніе.
Zlustrować, осмотрѣть.
Zlutować, *см.* **Lutować.**
Zlutowanie, -nia, *ср.* запáйка.
Zły, худóй, дурнóй, плохóй, нехо шій, негóдный, сквéрный; || злой, зл ный, сердúтый, ковáрный. **Zły** h худóе, угрюмое расположéніе дýха. **Z wróżba**, худóе, нехорóшее предзнамен вáніе. **Złe słowo**, брáнное, ругáте ное слóво. **Zły na niego**, онъ золъ, се дúтъ на негó. **Zły duch**, злой духъ. бѣ **Złe nabycie**, безчéстное пріобрѣтéні **Zła wiara**, злóстность, злонамѣренност **W zły czas**, не вó врéмя. **Brać za zł mieć za złe**, принимáть чтó-либо дурнýю стóрону, охуждáть, вмѣнять злó. **Na złe używać**, злоупотреблять, злó употреблять. *Посл.* **Siła złego dwó na jednego**, прóтивъ рожнá не полѣзеш **Nie ma złego co by na dobre nie wyszł** нѣтъ хýда безъ добрá.
Złykać, *см.* **Zełknąć.**
Złykowacieć, сдѣлаться жёсткимъ, ж ловáтымъ.
Zmacniać, *см.* **Wzmacniać.**
Zmaczać, *см.* **Maczać.**
Zmądrzeć, *см.* **Mądrzeć, Zmędrzeć.**
Zmagać, *см.* **Zmódz**; || **Zmagać się**, *см* **Wzmagać się.**
Zmajętnić, пожéртвовать, назнáчить вкладъ (*на богоугодное дѣло, на цéрковь*); одарúть, надѣлúть, обогатúть; || **Zmaj tnić się**, обогатúться.
Zmaleć, *см.* **Maleć.**
Zmarły, умéршій покóйный, усóпшій, скончáвшійся, престáвившійся.
Zmarnieć, *см.* **Marnieć.**
Zmarnować, *см.* **Marnować.**
Zmarszczek, -szczka, *м.* **Zmarszczka**, -i, *ж.* морщúна, морщúнка.
Zmarszczony, морщиновáтый, смóрщенный, покры́тый морщúнами.
Zmarszczyć, *см.* **Marszczyć.**
Zmartwiały, онѣмѣлый, оцѣпенѣлый, окоченѣлый, окостенѣлый помертвѣлый.
Zmartwić, *см.* **Martwić.**
Zmartwieć, онѣмѣть, оцѣпенѣть, окоченѣть, помертвѣть, обмерéть.
Zmartwienie, -nia, *ср.* огорчéніе, прискóрбіе,
Zmartwychwstać, воскрéснуть, возстáть изъ мёртвыхъ; || * ожúть, возродúться.
Zmartwychwstały, воскрéсшій, возстáвшій изъ мёртвыхъ; || * возродúвшійся, оживлённый.
Zmartwychwstanie, -nia, *ср.* воскресé

nie, воскрѣніе изъ мёртвыхъ; || возрожденіе, оживотвореніе, оживленіе; || возстановленіе.

Zmar.lak, -a, *м.* мерзлякъ.

Zmarzłość, -ści, *ж.* мёрзлость.

Zmarzły, смёрзлый; || озябшій.

Zmarznąć, *см.* **Marznąć.**

Zmawiać, Zmówić, произносить, произнёсть, сказать наизусть; || **Zmówić (pannę)**, сговорить (*невѣсту*); || **Zmawiać się na kogo, na coś**, сваливать, слагать на кого вину; || **Zmawiać się**, сговариваться, соглашаться, условливаться, замышлять что-либо.

Zmaza, -y, *ж.* пятно; || поношеніе, безчёстіе, безсла́віе; || *скверна, гнусность. **Zmaza grzechów**, скверна (*грѣховная*). *Med.* **Zm za nocna**, истеченіе сѣмени.

Zmazywać, Zmazać, стирать, стереть, смарывать, смарать; || * загаживать, загадить; || замарывать, замарать, запачкать, запятнать, осквернить.

Zmęczyć, измучить, изнурить, истомить.

Zmędrzeć, *см.* **Mądrzeć, Mędrzeć.**

Zmełty, *см.* **Zmielony.**

Zmęt, -u, *м.* замѣшательство, смѣшеніе, смятеніе, неустройство неурядица; || хаосъ.

Zmężnieć, *см.* **Mężnieć.**

Zmiąć, *см.* **Miąć.**

Zmiana, -y, *ж.* перемѣна, измѣненіе; || смѣна. **Zmiana czasu**, **owietrza**, перемѣна температуры, воздуха. **Zmiana wiary**, вѣроломство. **Zmiana warty**, смѣна караула.

Zmianka, *см.* **Wzmianka.**

Zmiarkować, умѣрить, унять, укротить; || **Zmiarkować co**, смекнуть, сообразить, разсчитать въ умѣ; || **Zmiarkować się**, воздержаться, уняться; || сообразиться.

Zmiatać, Zmietać, Zmieść, сметать, сместь; || скидывать, скинуть, сбрасывать, сбросить, сгребать, сгресть; || *нарушать, нарушить, не соблюдать. **Zmiatać pył**, сметать пыль. **Zęby zmiatać**, ронять зубы. **Zmiatać dane słowo**, нарушать данное слово, обѣщаніе. **Strzały zmiatać**, метать стрѣлы.

Zmiękczyć, *см.* **Miękczyć.**

Zmiękнąć, *см* **Miękнąć.**

Zmielać, Zemleć, молоть, смолоть.

Zmielony, смолотый, смолоченный.

Zmieniać, Zmienić, измѣнять, измѣнить, перемѣнять, перемѣнить || смѣнять смѣнить, промѣнивать, промѣнять, размѣнивать, размѣнять. **Wszystko się z czasem zmieni**, всё со временемъ перемѣнится. **Zmienić miedź na srebro**, промѣнять мѣдныя деньги на серебряныя; || **Zmieniać się, Zmienić się**, измѣняться, измѣниться, перемѣняться, перемѣниться.

Zmienienie, -nia, *ср.* мѣна, промѣнъ.

Zmieniony, измѣнённый, перемѣнённый; || разменненный (*о деньгахъ*).

Zmiennik, -a, *м.* измѣнникъ.

Zmienność, -ści, *ж.* измѣнчивость, перемѣнчивость, превратность, непостоянство.

Zmienny, измѣнчивый, перемѣнчивый, превратный, непостоянный.

Zmierać, umrzeć, *см.* **Zemrzeć.**

Zmierzać, Zmierzyć, вымѣривать, вымѣрять, перемѣривать, перемѣрить; || **Zmierzać, co z czém, do czego, na co**, примѣрять, примѣнять; || **Zmierzać do celu, do kogo, na co**, цѣлить, прицѣливаться; || * **Zmierzać myślą na co**, предполагать себѣ что-либо, мысленно стремиться къ чему, имѣть что-либо въ виду; || **Zmierzać kogo**, вематриваться, вглядываться въ кого, стараться понять кого; || **Zmierzać do czego, ku czemu**, спѣшить, стремиться, клониться, направляться къ чему, пуститься (*въ путь*). || **Zmierzać się, Zmierzyć się**, прицѣливаться, прицѣлиться; || бороться, состязаться; || мѣряться, ратиться съ кѣмъ.

Zmierzch, -u, *м.* сумерки. **O zmierzchu**, въ сумерки, подъ вечеръ.

Zmierzchać, Zmierzchnąć, Zmierzchać się, Zmierzchnąć się, смеркаться, смеркнуться.

Zmierzieć, (Zmier-zieć), омерзѣть.

Zmierzyć, *см.* **Zmierzać.**

Zmieść, *см.* **Zmiatać.**

Zmieszać, *см.* **Mieszać.**

Zmieszanie, -nia, *ср.* смѣшеніе, смѣсь. **Zmieszanie się**, замѣшательство, смущеніе (*духа*), безпокойство.

Żmij, Żmij, Zmij, -ja, *м.* **Żmija, Żmija, Zmija, -ji**, *ж.* ехидна, ядовитая змѣя, змѣй; || *Стар.* змѣевикъ, кулеврина (*пушка*).

Żmijogad, -u, *м.* аспидъ (*змѣй*).

Żmijowiec, -wca, *м. Бот.* змѣй-трава; || **Żmijowiec kamień**, серпентинъ, змѣевикъ камень.

Żmijówka, -i, *ж. Бот.* золототысячникъ (*растеніе*).

Żmijowy, змѣиный, ехидный; || *Бот.* **Żmijowa główka**, румянка, воловій языкъ (*растеніе*).

Zmilczeć, смолчать.

Zmilknąć, умолкнуть.

Zmiłować się (nad kim), сжалиться (*надъ кѣмъ*), умилосердиться.

Zmiłowanie, -nia, *ср.* **Zmiłowanie się, -nia się**, милосердіе; || сострадáніе; || жалость, сожалѣніе; || помилованіе.

Żminda, -y, *ж.* **Żmindactwo, -a**, *ср.* скряжничество, скупость; || **Żminda, -y, Żmindjak, -a**, *м.* скряга, скупой; || *Бот.* красный амарантъ.

Żmindaski, скупой.

Żmindzić, скряжничать.

Zmiot, -u, *м.* соръ, навозная куча.

Zmitrężyć (czas), погубить, потерять время, провести время безполезно.

Zmizernieć, *см.* **Mizernieć.**

Zmniejszać, Zmniejszyć, уменьшать, уменьшить, убавлять, убавить, умалять, умалить.

Zmocnić, *см.* **Wzmacniać.**

Zmocnieć, укрѣпиться, усилиться.

Zmocować, преодолѣть, осилить, превозмочь. || **Zmocować się**, надорваться, выбиться изъ силъ, надсаживаться отъ напряженія силъ.

Zmoczyć, смочить, перемочить, намочить, размочить. **Deszcz go zmoczył**, дождь смочилъ его. || **Zmoczyć się**, смочиться, перемокнуть.

Zmoderować, уменьшить, убавить, умѣрить, смягчить.

Zmodyfikować, измѣнить, перемѣнить, переправить.

Zmódz, Zmagać, смочь, смогать, равняться съ кѣмъ-либо, не уступать кому-либо въ силѣ, быть въ состояніи, въ силахъ сдѣлать что-либо, сладить, слаживать; || **Zmódz, Zmagać kogo**, одолѣть, одолѣвать, осилить, осиливать, превозмочь, превозмогать. || **Zmódz się, Zmagać się**, устать, уставать, выбиться, выбиваться изъ силъ; || *Стар.* изнуриться, истощиться, утомиться.

Zmoknąć, смокнуть.

Zmora, -y, *ж.* давленіе во снѣ.

Zmordować, *см.* **Mordować.**

Zmordowany, усталый, измученный, утомлённый.

Zmorzyć, *см.* **Morzyć.**

Zmotać, смотать.

Zmowa, -y, *ж.* соумышленіе, стачка, тайный сговоръ; || согласіе; || договоръ, условіе.

Zmówić, *см.* **Zmawiać.**

Zmówiny, -win, *мн.* помолвка, сговоръ (*до свадьбы*).

Zmówiony, сказанный, произнесённый; || условленный.

Zmównie, по уговору, условно.

Zmówny, условный, договорный; || сложенный, оконченный; || находящійся съ кѣмъ въ тайныхъ связяхъ.

Zmrok, сумерки, сумракъ.

Zmrozić, *см.* **Mrozić.**

Zmrużek, -żka, *м.* жмурки (*игра*).

Zmrużyć, *см.* **Mrużyć.**

Zmuda, -y, *ж.* потеря времени, мѣшкотность, медленность, медлительность, напрасный трудъ; || **Zmuda człowiek**, копунъ, копотунъ, мѣшокъ, неповоротливый, тупоумный человѣкъ.

Zmudny, мѣшкотный, медленный, медлительный, копотливый.

Zmudzić, промѣшкать, промедлить, прокопаться, напрасно потерять время.

Zmulić, наполнить иломъ, тиною.

Żmurek, -rka, *м. см.* **Ciuciubabka, Zmrużek.**

Zmuszać, Zmusić, принуждать, принудить, неволить, приневоливать, приневолить, заставлять, заставить дѣлать кого противъ воли.

Zmuszenie, -nia, *ср.* принужденіе, приневоливаніе.

Zmyć, *см.* **Zmywać.**

Zmykać, Zemknąć (co z czego), стягивать, стянуть, стаскивать, стащить, снимать, снять, спускать, спустить; || таскать, утащить тихонько, украсть; || **Zmykać, Zemknąć dokąd**, уходить, уйдти, убѣгать убѣжать. || **Zmykać się, Zemknąć się**, скользить, поскользнуться, выскользнуть; || перемѣщаться, перемѣститься, передвигаться, передвинуться; || расползаться, расползтись.

Zmylać, Zmylić, вводить, ввести кого въ ошибку, перепутывать, перепутать, сбивать, сбить съ толку, съ пути; || **Zmylać komu co**, мѣшать, разстроивать; || **Zmylać drogę**, сбиться съ дороги, съ пути, блуждать; || **Zmylać w książce**, затерять какое-либо мѣсто въ книгѣ, перевёртывая, перебирая листы. **Zmylać komu modlitwę**, помѣшать кому продолжать молитву; || **Zmylać od prawdy**, удаляться отъ истины; || *Охот.* терять слѣдъ; || ошибаться, ошибиться, не попадать, не попасть (*въ цѣль*), промахнуться.

Zmylny, *см.* **Mylny.**

Zmysł, -u, *м.* чувство, ощущеніе; || разумъ, смыслъ, способность понимать. **Zmysłów jest pięć: widzenie, słyszenie, powonienie, dotykanie i smakowanie**, чувствъ считается пять: зрѣніе, слухъ, обоняніе, осязаніе и вкусъ. **Stracić zmysły**, лишиться чувствъ. **Paść bez zmysłów**, упасть безъ чувствъ. **Odzyskać zmysły**, придти въ чувство, очнуться. **Od zmysłów odchodzić**, лишиться разсудка, сознанія. **Bóg dał nam zmysł, abyśmy Go poznali**, Богъ далъ намъ разумъ, чтобы познать Его.

Zmyślać, Zmyślić, выдумывать, выдумать, вымышлять, вымыслить, придумывать, придумать, изобрѣтать, изобрѣсть; || лгать, солгать; || искажать, исказить.

Zmyślacz, Zmyślnik, -a, *м.* притворщикъ, лицемѣръ, выдумщикъ, враль.

Zmyślenie, -nia, *ср.* выдумка, вымыселъ, ложь, неправда; || фикція; || притворство, лицемѣріе.

Zmyślnie, замысловато, искусно, хитро; || лживо, обманчиво, притворно, лицемѣрно.

Zmyślność, -ści, *ж.* умъ, смыслъ, смышлёность, понятливость, смѣтливость, проницательность; || чувственность сластолюбіе; || притворство, лицемѣрство, лживость.

Zmyślny, разумный, понятливый, смышлёный, смѣтливый; || чувственный, слас-

толюбивый; || лживый, обманчивый, притворный, лицемерный.

Zmyślony, выдуманный, вымышленный, воображаемый, мнимый; || притворный, ложный.

Zmysłowość, -ści, *ж.* чувственность; || плотоугодие, сластолюбие.

Zmysłowy, вещественный, матеріальный; || грубый, чувственный; || осязаемый, ощутительный.

Zmywać, Zmyć, смывать, смыть; || * заглаживать, заглядить; || * **Zmyć komu głowę**, намылить кому голову, дать нагоняй.

Znać, знать, ведать. **Znać kogo z powieści**, знать кого по разсказамъ, по слуху. **Dać znać**, дать знать, увѣдомить, извѣстить. || **Znać** (*въ видѣ нарѣчія*), знать, видно, примѣтно; || **Znać co do siebie**, чувствовать что-либо за собою, чувствовать свои слабости, погрѣшности и пр. **Znać się**, быть знакомымъ, знать одинъ другаго; || быть знатокомъ. **Znać się na ludziach**, хорошо знать людей, умѣть отличать людей. **Zna się na malowidle**, онъ знатокъ въ картинахъ, онъ умѣетъ судить о живописи. **Oddawna już znają się z sobą**, они давно уже знакомы другъ съ другомъ.

Znachodzić się, находиться.

Znaczek, -czka, *м. Умен.* значокъ, *см.* **Znak**.

Znaczenie, -nia, *ср.* значеніе, смыслъ; || знаменованіе; || мѣтка (*на бѣльѣ*), значеніе, важность.

Znacznie, значительно, много, примѣтно, замѣтно, выразительно.

Znaczny, значительный, примѣтный, замѣтный, выразительный, выдающійся впередъ; || значительный, важный.

Znaczyć, значить, имѣть значеніе, вѣсъ, достоинство, уваженіе отъ другихъ; || мѣтить, отмѣчать, обозначать, назначать.

Znaczyciel, -a, *м.* отмѣчающій что-либо.

Znadworny, надворный, находящійся на дворѣ, внѣшній, наружный.

Znadworza (**ze dworu**), со двора, извнѣ.

Znagła, вдругъ, внезапно, скоропостижно, неожиданно.

Znaglać, Znaglić, принуждать, принудить; || торопить, поторопить.

Znaglenie, -nia, *ср.* понужденіе; || требованіе, истребованіе.

Znajda, -y, Znajdek, -dka, *м.* найденышъ, подкидышъ.

Znajdywać, Znajdować (*Стар.* **Znachodzić**), **Znaleźć**, находить, найдти, сыскать, обрѣтать, обрѣсти; || открывать, открыть, изобрѣтать, изобрѣсть. **Nie znalazłem go w domu**, я не нашелъ его дома. || **Znajdować się, Znaleźć się**, находиться, найдтись; || выказываться, выказаться; || обходиться, обращаться (*съ кѣмъ*). **Umie się znaleźć w towarzystwie**, онъ умѣетъ обращаться въ обществѣ, съ людьми, онъ умѣетъ найдтись въ обществѣ.

Znajomo, Poznajemu, *Нар.* познакомству.

Znajomość, -ści, *ж.* знаніе, познаніе, свѣдѣніе; || знакомство, знакомый, знакомецъ.

Znajomy, знакомый.

Znak, -u, *м.* знакъ, признакъ, примѣта; || мѣтка; || вывѣска; || знамя; || предзнаменованіе; || знаменіе; || сигналъ. **Znak krzyża świętego**, крестное знаменіе. **Zwycięskie znaki**, трофеи. **Dom zajezdny pod znakiem słońca (pod słońcem)**, гостиница подъ вывѣскою с лица. **Na znak przyjaźni**, въ знакъ дружбы. **Znak na niebie**, знакъ, созвѣздіе. **Znak honorowy**, знакъ отличія, знакъ безпорочной службы. **Znaki graniczne**, межевые столбы. **Dać się komu we znaki**, надѣлать кому хлопотъ, причинить кому много безпокойства, дать кому почувствовать свою силу, свою власть.

Znakomicie, замѣчательно, достопримѣчательно; || знатно, отмѣнно, отлично, знаменито.

Znakomity, замѣчательный, достопримѣчательный, знатный, знаменитый, отличный, отмѣнный.

Znakować, обозначать; || мѣтить, клеймить, штемпелевать.

Znaleźć, *см.* **Znajdywać**.

Znalezca, -y, *м.* находчикъ.

Znalezicielka, -i, *ж.* находчица.

Znalezienie, -nia, *ср.* находка; || **Znalezienie się**, находчивость.

Znalezne, -ego, *ср.* вознагражденіе находчику за возвратъ найденной имъ вещи.

Znamię, -ienia, *ср.* знакъ, знаменіе; || знамя; || клеймо, пятно. **Znamię przyrodzone, macierzyńskie**, родимое пятно. **Znamię niebieskie**, знакъ, каждое изъ двѣнадцати созвѣздій въ зодіакѣ. *Грам.* **Znamiona pisarskie**, знаки препинанія. || *Бот.* головка, внѣшняя оболочка плодотворенія.

Znamienicie, znamenito, отлично, превосходно, замѣчательно, достопримѣчательно.

Znamienitość, -ści, *ж.* знаменитость, знатность, превосходство.

Znamienity, znamenity, знаменитый, знатный, славный, превосходный, отличный.

Znamionować, знаменовать; || отличать, отмѣчать, обозначать; || предвѣщать, предсказывать.

Znany, извѣстный.

Znarowić, *см.* **Narowić**.

Znawca, -y, *м.* знатокъ; || *Юрид.* свѣдущій, понятой, *см.* **Biegły**.

Znęcać, Znęcić, приманивать, приманить, заманивать, заманить, завлекать,

завлéчь, привлекáть, привлéчь, *см.* Nęcić.

Znęcić się, увлéчься, прельстúться; || **Znęcić się nad kim**, издѣвáться надъ кѣмъ.

Znędzać, Znędzić, истощáть, истощúть, изнурáть, изнурúть; || доводúть, довестú до нищетú.

Znędzieć, Znędznieć, *см.* Nędznieć.

Zniechęcać, Zniechęcić, причинять, причинúть неудовóльствіе, досаждáть, досадúть (*комý*), обезкурáживать, обезкурáжить, отбивáть, отбúть охóту, разохóчивать, отвращáть, отвратúть (*отъ чегó*), отчуждáть отъ себя́.

Zniecierpliwić, *см.* Niecierpliwić.

Zniemczać, Zniemczyć, *см.* Niemczyć.

Znienacka, внезáпно, неожúданно, печáянно, врасплóхъ.

Znienawidzieć, *см.* Nienawidzieć.

Znieruchomieć, сдѣлаться неподвúжнымъ, остолбенѣть.

Znieść, *см.* Znosić.

Zniesienie, -nia, *ср.* снесéніе, перенесéніе; || отмѣнéніе, отмѣна, уничтожéніе, запрещéніе, пріостановлéніе, упразднéніе. **Zniesienie klasztorów**, упразднéніе монастырéй. **Zniesienie kary śmierci**, отмѣнéніе смéртной кáзни. || **Zniesienie się**, соглашéніе, сношéніе.

Zniewaga, -i, *ж.* обúда, оскорблéніе, поношéніе, стыдъ, безчéстіе, посрамлéніе.

Zniewalać, Zniewolić, принуждáть, принýдить, приневóливать, приневóлить, вынуждáть, вы́нудить, насúловать. **Zniewolić sobie kogo**, обязáть когó чѣмъ, преклонúть на свою́ стóрону, привязáть къ себѣ́, *см.* Zmusić.

Znieważać, Znieważyć, безслáвить, обезслáвить, безчéстить, обезчéстить, срамúть, осрамúть, посрамúть; || презирáть, презрѣ́ть, пренебрегáть, пренебрéчь; || нарушáть, нарýшить.

Znieważenie, -nia, *ср.* посрамлéніе, оскорблéніе; || пренебрежéніе; || нарушéніе. **Znieważenie świątyni**, оскорблéніе святы́ни.

Zniewieściałość, -ści, *ж.* изнѣ́женность, разслáбленность.

Zniewieściały, изнѣ́женный, жéнственный, слáбый.

Zniewieścić, изнѣ́жить, разслáбить, *см.* Niewieścić.

Zniewieścieć, изнѣ́житься, ослабѣ́ть, сдѣ́латься слáбымъ, мя́гкимъ, жéнственнымъ.

Zniezbożnieć, сдѣ́латься безбóжнымъ, нечестúвымъ, безбóжничать.

Znikać, Zniknąć, исчезáть, исчéзнуть, пропадáть, пропáсть.

Znikąd, Zniskąd, ни откýда.

Znikczemniać, Znikczemnić, обращáть, обратúть въ ничтó, уничтожáть, уничтóжить, уничижáть, унúзить.

Znikczemnieć, обратúться въ ничтó, уничтóжиться, уничижáться, унúзиться, *см.* Nikczemnieć.

Znikły, исчéзнувшій, пропáвшій безъ вѣ́сти, скры́вшійся, удалúвшійся.

Zniknienie, -nia, *ср.* исчезновéніе; || *Юрид.* безвѣ́стное отсýтствіе.

Znikomy, преходя́щій, мимолётный, брéнный, тлѣ́нный.

Znikomość, -ści, *ж.* ничтóжество, тщетá, тщéтность, сýетность, брéнность, тлѣ́нность.

Zniskąd, ниоткýда, ни изъ какóго мѣ́ста.

Zniszczeć, *см.* Niszczeć.

Zniszczenie, -nia, *ср.* уничтожéніе, разрушéніе, истреблéніе, упáдокъ, распадéніе; || истощéніе (*силъ*).

Zniszczyć, *см.* Niszczyć.

Znitować, *см.* Nitować.

Zniweczyć, *см.* Niweczyć.

Żniwiarka, Żniwiaczka, Żniwka, -i, *ж.* жни́ца; || жáтвенная машúна; || Зоол. жи́тникъ, мышь водя́щаяся въ скирдáхъ и жи́тницахъ.

Żniwiarz, Żniwacz, Żniwak, -a, Żniwiec, -wca, *м.* жнецъ.

Żniwny, Żniwowy, жáтвенный.

Żniwo, -a, *ср.* жáтва, жнитвó; || порá жáтвы; || жáтіе, пожáтіе.

Zniżać, Zniżyć, понижáть, понúзить, унижáть, унúзить; || сбавля́ть, сбáвить (*цѣнý*); || **Zniżać się, Zniżyć się**, понижáться, понúзиться, унижáться, унúзиться, убывáть, убы́ть, опускáться, опустúться.

Zniżenie, -nia, *ср.* унижéніе, уничижéніе; || понижéніе, ýбыль (*воды*); || понижéніе, сбáвка (*цѣны*), понижéніе (*гóлоса*).

Zniżony, унúженный, понúженный, сбáвленный.

Znosić, Znieść, переносúть, перенéсть, сносúть, снесть, снáшивать; || разбивáть, разбúть, поражáть, поразúть; || уничтожáть, уничтóжить, отмѣня́ть, отмѣнúть, запрещáть, запретúть; || изнáшивать, износúть (*плáтье*). **Znieść wojsko nieprzyjacielskie**, разбúть непріятеля, уничтóжить непріятельскую áрмію. **Nie zniesiesz tego ciężaru**, не снесéшь э́той тя́жести **Krzywdy cierpliwie znosić**, терпѣли́во переносúть обúды, терпѣ́ть обúды. **Kokosz jaje znioeła**, кýрица снеслá яйцó.

Znośnie, снóсно, посрéдственно, поря́дочно.

Znośny, снóсный, посрéдственный, поря́дочный, изря́дный.

Znów, Znowu, опя́ть, снóва, вновь, вторúчно.

Znudzenie, Znużenie, -nia, *ср.* отвращéніе, омерзѣ́ніе.

Znudzić, *см.* Nudzić.

Znużyć, *см.* Nużyć.

Żób' -i, **Żobia**, -i, *ж.* птичій кормъ, зерно́; || *Бот.* **Ptasia Żób'**, бирючина (*растеніе*).

Żobać, плевáть, зобáть.

Żobaczenie, -nia, *ср.* свидáніе.

Żobaczyć, увидѣть, усмотрѣть. || **Żobaczyć się**, увидѣться, свидѣться.

Żobaczysko, *Прост.* употребляется тóльно въ выраженіи: **Do żobaczyska**, до свидáнія.

Żobopólny, взаимный, обоюдный; || *Юрид.* взаимно обязующій.

Żobopólnie, взаимно, обоюдно.

Żobopólność, -ści, *ж.* взаимность, обоюдность.

Żobowiązać, **Żobowiązywać**, обязывать, обязáть (*кого́ чѣмъ*); || одолжáть, оказывать, оказáть услýгу (*кому́*); || понуждáть, заставлять; || **Żobowiązywać sobie kogo czém**, привязáть къ себѣ, снискáть привязанность, расположить кого́ въ свою́ пóльзу, привлéчь къ себѣ. || **Żobowiązywać się**, **Żobowiązać się**, обязываться, обязáться, принимáть на себя́ обязанность.

Żobowiązanie, -nia, *ср.* обязанность, долгъ; || обязáтельство. **Żobowiązanie z zastrzeżeniem kary**, договóръ съ неустóйкою. **Żobowiązanie umowne**, услóвное обязáтельство. **Żobowiązanie z terminem**, обязáтельство срóчное. **Żobowiązanie z możnością wyboru zawarte**, обязáтельство съ прáвомъ вы́бора. **Żobowiązanie dania**, обязáтельство дать что́-либо. **Żobowiązanie wydania**, обязáтельство передáть вещь.

Żobowiązujący, обязáтельный.

Żobowiązywać, *см.* **Żobowiązać**.

Żoczny, видимый, замѣтный; || быстроглáзый.

Żoczyć, увидѣть, замѣтить, примѣтить. || **Żoczyć się (komu)**, скры́ться съ глазъ (*передъ кѣмъ*).

Żodjak, -u, *м. Астрон.* зодіáкъ, сóлнечный путь.

Żoła, -y, *ж.* **Żół**, -ołu, *м.* щёлочная золá, пазóлки, *мн.*

Żołądek, -dka, *м.* желýдокъ.

Żołądkowy, желýдочный.

Żołądź, -ędzi, *ж.* жóлудь; || *Карточн.* кресты, трéфы, жлýди, *мн.*

Żółć, -ci, *ж.* жёлчь; || гóречь; || * злóба, злость. *Посл.* **Kąsek żółci beczkę miodu popsuje**, бóчка мёду да лóжка дёгтю.

Żółcić, крáсить въ жёлтую крáску, дѣлать что́ жёлтымъ.

Żółcieć, желтѣть.

Żółcień, -a, *м. Бот.* жёлтый инбирь (*растеніе*).

Żółciowy, **Żółciany**, жёлчный.

Żółciistość, -ści, *ж.* многожёлчность, многожёлчіе; || * жёлчность, гнѣвливость.

Żółcisty, жёлчный, многожёлчный; || * гнѣвливый.

Żółciuchny, желтёхонекъ.

Żołd, -u, *м.* жáлованье, склáдъ. **Żołdem się bawić**, служить въ воéнной слýжбѣ.

Żołdacki, **Żołdaczy**, *Стар.* солдáтскій.

Żołdactwo, -a, *ср. Стар.* солдáтство солдáты.

Żołdak, **Żołdat**, -a, *м. Стар.* солдáтъ.

Żołdować, служить въ воéнной слýжбѣ, быть солдáтомъ.

Żołdownik, -a, *м.* наёмный солдáтъ.

Żołdowy, **Żołdowny**, состоящій на жáлованьи, наёмный.

Żołędniak, -a, *м.* свинья́ откóрмленная желудя́ми.

Żołędny, *Карточ.* жлудóвый, трéфовый.

Żółknąć, **Żółknąć**, **Żółknieć**, желтѣть.

Żółna, -y, *ж.* желнá (*птица*).

Żołnierka, -i, *ж.* солдáтчина; || солдáтство, воéнная слýжба; || солдáтка, женá солдáта.

Żołnierski, солдáтскій. **Żołnierski rynsztunek**, **porządek**, солдáтская аммуни́ція.

Żołnierstwo, -a, *ср. Собир.* солдáты, солдáтство.

Żołnierz, -a, *м.* солдáтъ, служи́вой; || вóинъ, рáтникъ. **Prosty żołnierz**, рядовóй.

Żołnierzyk, -a, **Żołnierzyna**, -y, *Умен. м.* солдáтикъ.

Żołnierzyska, -a, *ср. Увел.* солдати́на, *см.* **Żołnierz**.

Żółtaczka, -i, *ж. Мед.* желтýха.

Żółtak, -a, *м.* родъ гýбки.

Żółtarz, -a, *м. Стар.* псалти́рь.

Żółtawy, желтовáтый.

Żółtek, -tka, *м.* **Żółtko**, -a, *ср.* желтóкъ (*яичный*).

Żółtkowy, состоящій изъ желткóвъ.

Żółto, *Нар.* жёлто.

Żółtobrzuch, -a, *м. Прост.* чревоугóдникъ, прожóра, обжóра; || желтобрю́хій.

Żółtość, -ści, *ж.* желтизнá, жёлтый цвѣтъ.

Żółty, жёлтый.

Żółw', -wia, *м.* черепáха; || *Стар. Русск.* желвь.

Żółwi, **Żółwiowy**, черепáховый, черепáшій. **Żółwia skorupa**, черепáха (*рогóвыя пластинки покрывáющія тýловище черепáхи*).

Żółwiec, -wca, *м. Зоол.* броненóсецъ, плащáтникъ (*животное*).

Żołza, -y, *ж.* употребительнѣе во мн. ч. **Żołzy**, -ów, *Ветер.* сапъ. желѣзница.

Żołzować, страдáть сáпомъ, желѣзницею (*о лошадяхъ*).

Żołzowaty, *Ветер.* сáповый, *см.* **Żołza**.

Żona, -y, *ж.* женá, супрýга, замýжняя жéнщина.

Żonąć, *Стар.* гнать, понуждáть.

Żonąd, *см.* **Unąd**.

Żonaty, женáтый.

Żonka, Żoneczka, -i, *ж. Умен.* жёнушка, жёночка; || *Прост. Русск.* жёнка.

Zoologja, -ji, *ж.* зоологія.

Żóraw', Żuraw', -wia, *м.* журáвль (*птица*); || коромы́сло, подъёмъ, вóротъ, журавéцъ, журáвль, журáвъ (*для вытáскиванія воды́ изъ колóдца*); || глагóль, машúна для поднимáнія тя́жести, имѣ́ющая видъ бýквы Т; || машúна для сверлéнія пушéчнаго запáла; || катапýльтъ, стрѣломéтъ.

Żórawi, журавли́ный. *Бот.* **Żórawie noski,** гераній (*растéніе*).

Żórawiątko, -a, *ср. Умен.* журавлёнокъ.

Żórawik, -a, Żórawek, -wka, *м.* журáвликъ.

Żórawina, -y, *ж. Бот.* клю́ква, жеревúка (*я́года*); || **Żórawiny, -in,** *мн.* можжýха, жидóвская вúшня, махýнка.

Zorza, -y, *ж.* зарú; || **Zorza północna,** сѣ́верное сія́ніе.

Zostający, остаю́щійся, находя́щійся, состоя́щій. **Zostający w służbie,** состоя́щій на слýжбѣ. **Zostający pod kwestją,** остаю́щійся нерѣшённымъ, подъ сомнѣ́ніемъ, сомни́тельнымъ.

Zostawać, Zostać, оставáться, остáться, состоя́ть; || находи́ться, имѣ́ть пребывáніе; || стать, стáться, сдѣ́латься. **Zostanie tam jeszcze trzy miesiące,** онъ тамъ пробýдетъ, остáнется ещё три мѣ́сяца. **Zostawać przy kim ciągle,** находи́ться при кóмъ безотлýчно. **Został na placu,** онъ убúтъ въ сражéніи. **Z całego majątku zostało u niego dwa ruble,** у негó остáлось два рубля́ изъ всегó имýщества. **Z bogacza został żebrakiem,** изъ богачá онъ сдѣ́лался нúщимъ. **Zostać na koszu,** получи́ть откáзъ. || **Zostawać się, Zostać się,** оставáться, остáться; || останáвливаться, останови́ться.

Zostawiać, Zostawić, оставля́ть, остáвить, покидáть, поки́нуть; || предоставля́ть, предостáвить, уступáть, уступи́ть.

Zostrzeć, *см.* **Ostrzeć.**

Zowąd, *см.* **Owąd.**

Z pod, Z pomiędzy, *см.* **Pod, Pomiędzy.**

Zrąb, -ębu, *м.* рýбка лѣ́су; || срубъ (*нѣсколько вѣнцóвъ изъ брёвенъ, полóженныхъ другъ на дрýга и сплóченныхъ, въ какóмъ-либо деревя́нномъ сооружéніи*); || **Zrąb u dachu,** стропи́ло; || **Zrąb okrętowy,** óставъ корабля́; || *Фортиф.* деревя́нная крѣпостцá.

Zrąbać, *см.* **Rąbać.**

Zrąbisko, -a, *ср.* прогáлина, просѣ́ка.

Zrabować, огрáбить, разгрáбить.

Zrachować, *см.* **Rachować.**

Zrący, ѣ́дкій, разъѣдáющій, *см.* **Żrec.**

Zradzać, Zrodzić, рождáть, роди́ть, порождáть, породи́ть, производи́ть, произвёсть.

Zrana, поутрý, *см.* **Rano.**

Zranić, *см.* **Ranić.**

Zrastać, Zrość, Zrosnąć, Zrastać się, Zrość się, Zrosnąć się, срастáться, сроста́сь.

Zraszać, Zrosić, орошáть, ороси́ть.

Zraz, -u, *м.* срѣ́зъ, срѣ́зокъ. **Zraz poczeni,** кусóкъ жаркóго; || **Zrazy, -ów,** *мн.* би́тое мя́со, битки́; || *Анат.* дóли, лóпасть (*лёгкихъ, пéчени*); || *Садов.* привúвокъ, черенóкъ.

Zrażać, Zrazić, ошибáть, ошиби́ть, свáливать, свали́ть, стáлкивать, столкнýть, спи́хивать, спихнýть. **Zrazić sobie skórę,** ссади́ть, содрáть себѣ́ кóжу. **Zrazić rękę, nogę,** ушиби́ть рýку, нóгу. **Zrazić kogo z urzędu,** лиши́ть когó мѣ́ста, дóлжности, ссади́ть когó съ мѣ́ста. **Zrazić kogo z czego,** отклони́ть, отвéсть, отвлéчь отъ чегó-либо. **Zrazić serce,** привести́ въ уны́ніе, лиши́ть бóдрости дýха. || **Zrażać się, Zrazić się,** приходи́ть и́ли впадáть въ уны́ніе, теря́ть бóдрость и́ли охóту, упадáть дýхомъ, унывáть; || устрашáться; || чýвствовать отвращéніе (*къ чему́*); || обижáться (*чѣмъ*), перéчить (*чему́*).

Zrazowy, филéйный. **Mięso zrazowe,** филéйная часть говя́дины.

Zrazu, съ сáмаго начáла, сначáла, въ начáлѣ, *см.* **Raz.**

Zrealizować, среализовáть, обрати́ть въ дéньги, въ капитáлъ своё имýщество.

Zrealizowanie, -nia, *ср.* вы́ручка сýммы.

Źrebczyk, Zrzebczyk, -a, *м.* жерéбчикъ.

Źrebica, Źrzebica, -y, *ж.* молодáя кобыли́ца.

Źrebić, роди́ть жеребёнка.

Źrebić się, жереби́ться.

Źrebię, -ęcia, *ср.* жеребёнокъ.

Źrebiec, Źrzebiec, -bca, Źrebek, Źrzebek, -bka, *м.* молодóй жеребéцъ.

Źrebięcy, Źrzebięcy, жеребéцкій, жеребя́чій.

Źrebna, Źrzebna, -éj, *ж.* жерёбная (*кобы́ла, осли́ца*).

Źreć, Zeźreć, жрать, пожрáть, сожрáть.

Zręczność, -ści, *ж.* удóбный слýчай, удóбное врéмя; || лóвкость, провóрство, изворóтливость, искýсство (*въ дѣлáхъ*).

Zręczny, благопрія́тный, удóбный; || лóвкій, провóрный, изворóтливый, покýсный (*въ дѣлáхъ*).

Zredagować, приготóвить къ изданію; || изложи́ть, состáвить.

Zrefutować, опровéргнуть.

Zregestrować, внести́ въ реéстръ, въ спи́сокъ.

Zrękowiny, -in, *мн.* обручéніе, помóлвка, сговóръ, *см.* **Zaręczyny.**

Źrenica, -y, *ж.* зорочёкъ, зрачёкъ (*въ глазу́*); || *Церк. Слав.* зѣ́ница, зѣни́ца.

Zreponować, остáвить безъ послѣ́дствія.

Zrobaczeć, Zrobaczywieć, очерви́вѣть, *см.* **Robaczeć, Robaczywieć.**

Źrebek, -bka, *м. см.* **Źrebiec.**

obić, *см.* **Robić.**
obienie, **-nia**, *ср.* сдѣ́ланіе, отдѣ́лка, ...лка, обрабо́тка, доверше́ніе, окон... е рабо́ты; || изготовле́ніе, составле́... совершéніе, дѣ́ланіе.
obka, *см.* **Źrebica.**
ódlany, **Źrzódlany**, **Źrzódlny**, ключе... **Źródlana woda**, ключева́я вода́.
ódło, **Źrzódło**, **-a**, *ср.* исто́чникъ, род... ь, ключъ; || исто́къ, верхо́вье (*нача́ло* ...); || *нача́ло, исто́чникъ, пе́рвая при... а. || *Умен.* **Źródełko**, **Źrzódełko**, **-a**, *ср.* ...ичёкъ.
ódłosłów, **-owu**, *м.* словопроизво́д... , корнесло́віе, этимоло́гія.
ródłowy, **Źrzódłowy**, **Źrzódlny**, ключе... , *см.* **Źródlany.**
rodzić, *см.* **Zradzać.**
rok, **-u**, *м. Стар.* встрѣ́ча, схо́дка, сви... ...ie.
roń, **-nia**, *м.* молода́я ло́шадь роня́ю... ...зу́бы.
ronić, сроня́ть, уроня́ть, потеря́ть; || ...инуть, не доноси́ть, роди́ть пре́жде ...мени.
ronienie, **-nia**, *ср.* изверже́ніе, теря́... || недоно́съ, преждевре́менные роды́.
rosły, сро́сшійся.
rosnąć, *см.* **Zrastać.**
rośnienie, **-nia**, *ср.* сроще́ніе, сро́стокъ.
równanie, **-nia**, *ср.* сравне́ніе, уравне́... || *Мат.* уравне́ніе, ра́венство двухъ ...ичи́нъ; || ра́венство; || *Ком.* **Zrównanie** ...hunków, бала́нсъ.
równoważenie, **-nia**, *ср.* уравни́тель... ...ть, *см.* **Równoważenie.**
równywać, **Zrównać**, сра́внивать, срав... ...ь, ура́внивать, уравни́ть, уровня́ть. ...wnać drogę, уровня́ть доро́гу.
rozumiałość, **-ści**, *ж.* вразуми́тель... ...ть, я́сность, удобопоня́тность.
rozumiały, вразуми́тельный, я́сный, ...я́тный, удобопоня́тный.
rozumieć, *см.* **Zrozumiewać.**
rozumienie, **-nia**, *ср.* разумѣ́ніе, пони... ...ніе, зна́ніе, выразумѣ́ніе. **Zrozumienie** ...azu, смыслъ сло́ва. **Dać co do zrozu...** ...nia, намекну́ть кому́ о чёмъ-либо, ...ь поня́ть.
rozumiewać, **Zrozumieć**, разумѣ́ть, у... ...умѣ́ть, понима́ть, поня́ть, познава́ть, ...на́ть.
ryć, *см.* **Ryć.**
ryty, сры́тый, ско́панный.
rywać, **Zerwać**, срыва́ть, сорва́ть; || ...ргивать, сдёрнуть, ста́скивать, ста... ...ть; || разрыва́ть, разорва́ть; || растор... ...ь, расто́ргнуть, наруша́ть, нару́шить. ...wać kwiatek, сорва́ть цвѣто́къ. **Zer...** ...konia, надсади́ть, надорва́ть ло́шадь. ...wać przyjaźń, раст ргнуть, нару́шить ...жбу. **Zerwać pokój**, нару́шить миръ. ...wać z kim, поссо́риться, разойти́сь ...кѣмъ. **Zerwać postronek**, разорва́ть ...тро́мку. || **Zrywać się**, **Zerwać się**, разрыва́ться, разорва́ться; || расторга́ться, расто́ргнуться, наруша́ться, нару́шиться; || срыва́ться, сорва́ться, схва́тываться, схвати́ться, вска́кивать, вскочи́ть, броса́ться, бро́ситься, кида́ться, ки́нуться, устремля́ться, устреми́ться, ри́нуться. **Zerwał się z łóżka**, вскочи́лъ съ посте́ли. **Zerwać się robiąc co**, надорва́ть живо́тъ, надсади́ть себя́ отъ нату́ги. **Zerwałe się stado kuropatw**, подняло́сь ста́до куропа́токъ.
Zrzadka, *Нар.* и́зрѣдка, иногда́.
Zrządzać, **Zrządzić**, причиня́ть, причини́ть, подава́ть, пода́ть по́водъ (*къ чему́*), производи́ть, произве́сть; || располага́ть, расположи́ть, устро́ивать, устро́ить; || приспособля́ть, приспосо́бить, приготовля́ть, пригото́вить; || предопредѣля́ть, предопредѣли́ть, распредѣля́ть, распредѣли́ть, предназнача́ть, предназна́чить. **Burza wielką zrządziła szkodę**, бу́ря нанесла́ мно́го вреда́. **Miłość troski zrządza**, любо́вь причиня́етъ огорче́нія. **Bóg tak zrządził**, Бо́гу такъ уго́дно бы́ло, Богъ такъ устро́илъ.
Zrządzenie, **-nia**, *ср.* приготовле́ніе, расположе́ніе, устрое́ніе, размѣще́ніе, распредѣле́ніе; || исполне́ніе, приведе́ніе въ дѣ́йствіе; || распоря́докъ; || предназначе́ніе, предопредѣле́ніе, провидѣ́ніе. **Zrządzenie Boskie**, про́мыслъ Бо́жій, судьбы́ Бо́жіи.
Zrządzony, причинённый, произведённый; || располо́женный, устро́енный; || приспосо́бленный, пригото́вленный; || предопредѣлённый, предназна́ченный.
Zrzały, *Стар.* зрѣ́лый.
Zrzec się, *см.* **Zrzekać się.**
Zrzeczenie, **-nia**, *ср.* уро́ченіе, околдова́ніе; || **Zrzeczenie się**, отрече́ніе, отверже́ніе, отка́зъ. **Zrzeczenie się tronu**, отрече́ніе отъ престо́ла.
Zrzęda, **-y**, *ж.* брюзжа́ніе, ворча́ніе, ворчли́вость; || коловра́тность, перемѣ́нчивость; || **Zrzęda**, **-y**, *м.* брюзга́, ворчу́нъ.
Zrzędność, **-ści**, *ж.* брюзгли́вость, ворчли́вость, сварли́вость.
Zrzędny, брюзгли́вый, ворчли́вый; || *взыска́тельный, стро́гій, стропти́вый; || распоряди́тельный. **Zrzędna gospodyni**, бережли́вая хозя́йка.
Zrzędzić, брюзжа́ть, ворча́ть; || жури́ть.
Zrzekać się, **Zrzec się**, отрица́ться, отрека́ться, отре́чься, отка́зываться, отказа́ться, отступа́ться, отступи́ться. **Zrzec się sukcessji**, отказа́ться отъ наслѣ́дства. **Zrzec się pretensij swoich**, отступи́ться отъ свои́хъ тре́бованій. **Zrzec się tronu**, отре́чься отъ престо́ла.
Zrzucać, **Zrzucić**, сбра́сывать, сбро́сить, скидывать, ски́нуть, сверга́ть, све́ргнуть; || отрѣша́ть, отрѣши́ть, отставля́ть, отста́вить (*отъ до́лжности*); ||

извергáть, извéргнуть, изрыгáть, изрыгнýть. **Zrzucić z siebie suknię**, сбрóсить съ себя́ плáтье. **Zrzucić jarzmo**, сбрóсить съ себя́ и́го. **Koń jeźdźca zrzucił**, лóшадь сбрóсила ѣздокá. **Zrzucać zęby**, роня́ть зýбы (*о лошадя́хъ*). **Zrzucić kogo z urzędu**, исключи́ть когó изъ слýжбы. **Zrzucić pokarm**, сблевáть, извéргнуть пи́щу (*изо рта́*). **Zrzucać co w kupę**, сбрáсывать чтó-либо въ кýчу, въ однó мѣсто. || **Zrzucać się, Zrzucić się**, сбрáсываться, сбрóситься; || **Zrzucać się z czego**, наси́льно сбрáсывать съ себя́ чтó-либо, отвя́зываться, отдѣ́лываться, освобождáться, откáзываться, отрекáться, отступáть. **Zrzucić się z kontraktu**, уничтóжить, нарýшить контрáктъ. **Zrzucić się ze słowa**, отказáться, отрéчься отъ свои́хъ словъ. || **Zrzucać się na co**, набрáсываться.

Zrzucenie, -nia, *ср.* сбрáсываніе. **Zrzucenie ciężaru**, разгружéніе, вы́грузка.

Zrzynać, Zerznąć, срѣ́зывать, срѣ́зать.

Zsadzać, Zsadzić, ссáживать, ссади́ть; || * сбивáть, сбить, сбрáсывать, сбрóсить. **Zsadzić kogo z urzędu**, отрѣши́ть когó отъ дóлжности. **Koń go z siebie zsadził**, лóшадь сбрóсила егó съ себя́.

Zsiadać, Zsieść, Zsiąść, Zsiadywać, ссѣдáть, ссѣсть, сходи́ть, сойти́, слѣзáть, слѣзть долóй. || **Zsiadać się, Zsieść się**, ссѣдáться, ссѣсться; || осѣдáть, осѣсть, опускáться, опусти́ться; || устáиваться, устоя́ться, сгущáться, сгусти́ться, сгустѣ́ть. **Mleko się zsiadło**, молокó устоя́лось далó сли́вки. **Krew się zsiadła**, кровь сгустѣ́ла

Zsiadły, ссѣ́вшійся, сгусти́вшійся, густóй; || устоя́вшійся. **Krew zsiadła**, сгусти́вшаяся кровь. **Mleko zsiadłe**, устоя́вшееся молокó, съ устóемъ, со сли́вками.

Zsiekać, Zsiec, изсѣкáть, изсѣ́чь, изруби́ть.

Zsieść, *см.* **Zsiadać**.

Zśliznąć się, поскользнýться, остуми́ться.

Zstąpić, *см.* **Zstępować**.

Zstęp, -u, *м.* нисхождéніе, сошéствіе.

Zstępny, нисходя́щій. **Linja zstępna**, нисходя́щая ли́нія (*родствá*).

Zstępować, Zstąpić, сходи́ть, сойти́, нисходи́ть, низойти́, спускáться, спусти́ться; || сторони́ться, посторони́ться перéдъ кѣмъ; || уклони́ться отъ прямóго пути́, сби́ться съ дорóги; || **Zstępować, Zstępnować (sukno)**, мочи́ть (*сукно*).

Zsumować, подвести́ итóгъ.

Zsuwać, Zsunąć, ссóвывать, ссýнуть.

Zsychać, Zeschnąć, засыхáть, засóхнуть. || **Zsychać się, Zeschnąć się**, ссыхáться, ссóхнуться; || разсыхáться, разсóхнуться.

Zsyłać, Zesłać, посылáть, послáть, ниспосылáть, ниспослáть.

Zsyp, Zsep, -u, *м.* **Zsypka, -i**, *ж.* ссыпáніе, ссы́пка (*хлѣба*).

Zsypywać, Zsypać, ссыпáть, ссы́пать.

Zszycie, -cia, *ср.* сши́вка.

Zszywać, Zszyć, сшивáть, сши́ть.

Zszywanie, -nia, *ср.* сшивáніе.

Ztąd, отсю́да; || поэ́тому, затѣ́мъ, отсю́го, изъ э́того. **Ztąd wypada**, изъ э́того слѣ́дуетъ. **Ni ztąd, ni zowąd**, ни съ того ни съ сегó, безъ вся́кой причи́ны, *см.* **Stąd**.

Zubożałość, -ści, *ж.* обѣднѣ́ніе, скудость, обнищáніе.

Zubożały, обѣднѣ́вшій, обнищáвшій.

Zubożeć, *см.* **Ubożeć**.

Żubr (Zubr), -a, *м.* зубрь, ди́кое живóтное изъ рóда быкóвъ.

Zubrować, сѣ́ять сквозь решетó (*муку*).

Żubrzy, принадлежáщій зубрю́.

Żubrzyca, -y, *ж.* сáмка зубря́.

Żubrzyna, -y, *ж.* зубри́на, мя́со зубря́.

Żuć, Żwać, жевáть; || пережёвывать отрыгáть жвáчку (*о живóтныхъ*).

Żuch, -a, *м.* молодéцъ, молодчи́на, хватъ, удалéцъ.

Zuchel, -chla, *м. Неуп.* кусóкъ. *Умен.* **Zuchelek, -lka**, *м.* кусóчекъ.

Zuchowaty, молодéцкій, хвáтскій.

Żuchwa, -y, *ж.* чéлюсть

Zuchwale, нáгло, нахáльно, дéрзко, безсты́дно.

Zuchwalec, -lca, *м.* наглéцъ, нахáлъ, безсты́дникъ.

Zuchwaleć, нахáльничать, поступáть нáгло, безсты́дно.

Zuchwalić, доводи́ть до нахáльства, до безсты́дства. || **Zuchwalić się**, *см.* **Zuchwaleć**.

Zuchwałość, -ści, *ж.* **Zuchwalstwo, -a**, *ср.* нáглость, нахáльство; || занóсчивость.

Zuchwały, нáглый, нахáльный, дéрзкій; || занóсчивый.

Żuk, -a, *м.* жукъ (*насѣкóмое*).

Żucie, -cia, *ср.* жевáніе, жвáчка.

Żuława, -y, *ж.* ни́зменная, болóтистая, луговáя сторонá, низовьё, ни́зовье, мѣ́сто на рѣкѣ́ ближáйшее къ ýстью.

Żuławczyk, Żuławianin, -a, *м.* понизóвый жи́тель.

Żuławka, -i, *ж.* понизóвая жи́тельница.

Żuławski, понизóвый.

Żupa, -y, *ж.* супъ, похлёбка. **Żupa z ryb**, ухá.

Żupa, -y, *ж.* рудни́къ, копь, рудокóпный завóдъ, рудокóпня; || *Стар.* тамóжня; || **Żupa solna**, соловáрня, соловáренный или солянóй завóдъ, солянáя копь; || рудни́чный магази́нъ. || *Сравн. Стар. Русск.* жýпа.

Żupan, -a, *м.* жупáнъ, вéрхняя, стари́нная пóльская одéжда.

Zupełnie, совершéнно, совсѣ́мъ, вполнѣ́, сполнá, всецѣ́ло.

Zupełność, -ści, *ж.* полнотá, цѣ́лость, óбщность. **Zupełność lat**, совершеннолѣ́тіе, совершéнный вóзрастъ.

Zupełny, полный, совершенный; || ...ный, цѣлый, весь. *Мат.* **Zupełna ...ba**, интегралъ, интегральное исчисленіе. **Zupełne lata**, совершеннолѣтіе.

Zupnik, -a, *м. Стар.* таможникъ, таможенникъ, таможенный досмотрщикъ; || ...трителъ соловарни.

Zupny, -ego, *м. Стар.* соловаренный, ...еваренный. **Zupny pisarz**, писарь при ...явой конторѣ.

Żur, -u, *м.* заквашенная мука, родъ ...селя.

Żurawina, -y, *ж.* клюква (*ягода*).

Żurnica, -y, *ж.* родъ жёлтаго луку, цыпки.

Zuzel, **Żużel**, **Żużel**, -źla, *м.* **Żużla**, -i, ...шлакъ, окалина, треска, отпрыскъ, ...аръ; || желѣзина, желѣзная окалина, ...арки отъ желѣза. || **Dymna żużel**, кадмія; || **Żużla kamienna**, пемза; || **Żużel**, ...żelica, нагаръ на свѣчѣ.

Żużelisty, **Żużelasty**, **Żużelowaty**, окалистый.

Zużywać, **Zużyć**, истощать, истощить, ...рять, потерять силы; || **Zużywać się**, ...стощаться, изнуряться.

Zwabiać, **Zwabić**, сманивать, сманить, ...риманивать, приманить, завлекать, завлечь.

Zwać, звать, призывать, называть, именовать.

Żwać, *см.* **Żuć**.

Zwąchać, *Охот.* причуять, чутьёмъ нападать на слѣдъ звѣря. **Pies zwąchał ...ająca**, собака причуяла зайца. || *Пронюхать, развѣдать тайнымъ образомъ, ...мекнуть, догадаться; || **Zwąchać się z kim**, снюхаться, тайно согласиться, ...говориться, сдѣлать стачку.

Żwacz, -a, *м.* жевака, жующій безпрестанно, || **Żwacz**, -a, *м.* **Żwadło**, -a, *ср.* рубецъ, первый желудокъ у животныхъ, имѣющій жвачку; || * клеветникъ, злобный лжецъ.

Zwada, -y, *ж.* ссора, распря, раздоръ; =споръ, преніе. *Посл.* **Ni do rady, ni do zwady**, онъ ни рыба, ни мясо, ни то, ни сё, никуда не годится.

Zwadca, **Zwadzca**, -y, *м.* спорщикъ, драчунъ, забіяка.

Zwadliwy, **Zwadny**, вздорливый, сварливый, бранчивый, буйный, неугомонный.

Zwadliwość, -ści, *ж.* сварливость, бранчивость.

Żwadło, -a, *ср. см.* **Żwacz**.

Zwaga, -i, *ж. Ком.* остатокъ, остальная сумма, остальное по счёту.

Zwalać, **Zwalić**, сваливать, свалить, повергать, повергнуть, сбрасывать, сбросить, опрокидывать, опрокинуть; || собирать, складывать въ одно мѣсто; || слагать, отклонять отъ себя, сламывать, сломать, разрушать, разрушить; || **Zwalił z siebie ten ciężar**, онъ сбросилъ съ себя это бремя. **Zwalić kogo z nóg**, свалить кого съ ногъ, повалить на землю. **Zwalić kogo kijem**, отвалять кого палкою. **Zwalili stary dom**, сломали старый домъ. **Zwalić co na drugiego**, свалить свою вину на другаго, съ больной головы да на здоровую; || **Zwalać**, скатать, свалять (*сукно*); || замарать, запачкать, загрязнить; || **Zwalać się**, **Zwalić się**, сваливаться, свалиться, повергаться, спадывать съ высоты; || разваливаться, развалиться; || склочиваться, сбиваться (*въ кучу*); || **Zwalać się**, скататься, свалиться; || замараться, запачкаться, загрязниться.

Zwalczyć, побѣдить, преодолѣть, осилить.

Zwalisko, -a, *ср.* развалина.

Zwalisty, покатый, покатистый, пологій, отлогій.

Zwalniać, **Zwolnić**, послаблять, послабить, ослаблять, ослабить, отпускать, отпустить, убавлять, убавить, уменьшать, уменьшить; || увольнять, уволить, отпускать, отпустить на волю. **Zwolnić struny**, опустить струны. **Zwolnić wodę przy ogniu**, слегка подогрѣть воду. **Zwolnić żołądek**, очистить желудокъ.

Zwarcie, -cia, *ср.* **Zwarcie się**, давленіе, сжатіе, стѣсненіе; || запираніе; || загражденіе; || **Zwarcie się**, столкновеніе.

Zwartość, -ści, *ж.* густота, плотность. **Zwartość lasu**, густота лѣса.

Zwarty, частый, плотный, густой. **Zwarty**, **wysokopienny las**, частый, густой лѣсъ.

Zwaśnienie, -nia, *ср.* ссора, раздоръ, разладъ, несогласіе.

Żwawiec, -wca, *м.* весельчакъ, гуляка, удалецъ, хватъ.

Zwawo, живо, скоро, проворно, поспѣшно, быстро.

Żwawość, -ści, *ж.* живость, рѣзвость, проворство, скорость, лёгкость; || пылъ, жаръ, горячность.

Żwawy, живой, скорый, проворный, быстрый, рѣзвый; || пылкій, вспыльчивый, горячій.

Zważać, **Zważyć**, принимать, принять во вниманіе; || свѣсить, взвѣсить; || *Ком.* доплатить по счёту; || дѣлать балансъ.

Zwędzać, **Zwędzić**, коптить, закоптить; || * морить, заморить (*голодомъ*); || * выкрадывать, вытаскивать тайнымъ образомъ.

Zweryfikować, повѣрить, свѣрить, сличить.

Zwężać, **Zwęzić**, съуживать, съузить, стягивать, стянуть, сжимать сжать; || **Zwężać się**, **Zwęzić się**, съуживаться, съузиться.

Zwiastować, возвѣщать, объявлять; || предвѣщать, предсказывать; || увѣдомлять, увѣдомить.

Zwiastowanie, -nia, *ср.* извѣщеніе, увѣ-

домлéніе; || Zwiastowanie Panny Marji, Благовѣщеніе Пр. Богорóдицы (*25 Мáрта*).

Zwiastun, -a, *м.* вѣстникъ, предвѣстникъ; || предтéча.

Związać, *см.* Wiązać.

Związanie, -nia, *ср.* свя́зываніе, перевя́зываніе; || соединéніе. *Плотн.* Związanie bartu z krokwiami, соединéніе стропи́льнаго перевóда, двухъ брýсьевъ зýбомъ.

Związek, -zku, *м.* связь; || союзъ; || соединéніе; || спáйка; || послѣдовательность; || соотвѣтственность, соотношéніе; || óбщество, сообщество; || сцѣплéніе, стечéніе; || свя́зка; || союзъ, федерáція; || заговóръ (*политическій*). Związek krwi, крóвный союзъ, ýзы родствá. Związek przyjaźni, дрýжеская связь, дрýжескій союзъ. Związek małżeński, супрýжескій союзъ, супрýжество, бракъ. Związek myśli, связь мы́слей Związek czynności, совокýпное дѣйствіе. Związek krępujący, Związki, ýзы. Związek Szwajcarski, Швейцáрскій Союзъ.

Związkowy, союзный; || Związkowy, -ego, *м.* союзникъ; || заговóрщикъ, *см.* Spiskowy.

Zwić, *см.* Zwijać.

Zwichnąć, свихнýть, вы́вихнуть.

Zwichnięcie, -cia, Zwichnienie, -nia, *ср.* вы́вихнутіе, вы́вихъ.

Zwichnięty, вы́вихнутый; || * совращённый съ и́стиннаго пути́.

Zwiędłość, -ści, *ж.* вя́лость, блёклость.

Zwiędły, увя́дшій, завя́лый, блёклый.

Zwiędniały, *см.* Zwiędły.

Zwiędnienie, -nia, *ср.* увядáніе.

Zwiedzać, Zwiedzić, посѣщáть, посѣти́ть, обхáживать, обойти́, навѣщáть, навѣсти́ть, бывáть, побывáть; || осмáтривать, осмотрѣть, свидѣтельствовать, освидѣтельствовать. Zwiedzać kościoły, посѣщáть, обхáживать цéркви. Zwiedzać kopalnię, спускáться въ рудни́къ. Zwiedzać krainę, путешéствовать въ странѣ.

Zwiedzanie, -nia, *ср.* посѣщéніе; || путушéствіе, стрáнствованіе. Zwiedzanie cudzych krajów, посѣщéніе чужи́хъ странъ, путешéствіе по чужи́мъ странáмъ.

Zwiedzenie, -nia, *ср.* посѣщéніе; || освѣдомлéніе; || отвлечéніе; || * совращéніе (*съ пути́ добродѣтели*), обольщéніе, соблазнéніе, соблáзнъ.

Zwiedzca, Zwiedca, -y, Zwiedziciel, -a, *м.* испытáтель, изслѣдователь; || Zwiedziciel krajów, путешéственникъ, стрáнствователь.

Zwiększać, *см.* Powiększać.

Zwieńczyć, *см.* Uwieńczyć.

Zwierać, Zewrzéć, сбивáть, сбить, скрѣпля́ть, скрѣпи́ть, стя́гивать, стянýть, сжимáть, сжать, сти́скивать, сти́снуть; || смыкáть, сомкнýть, запирáть, заперéть || совокупля́ть, совокупи́ть, связывать, связáть; || Zwierać, Zewrzéć, Zewréć, кипѣть вскипѣть, закипáть, закипѣть (*водй*); || Zwierać się, кипяти́ться.

Źwierciadełko, -a, *ср.* зéркальце, зеркальцó.

Źwierciadlany, зеркáльный.

Źwierciadlnica, -y, *ж.* *Минер.* желѣзный блескъ.

Źwierciadlnictwo, -a, *ср.* искýсство дѣлать зеркалá, зеркáльное производство; || торгóвля зеркалáми.

Źwierciadlnik, -a, *м.* зéркальникъ, зéркальщикъ.

Źwierciadło, -a, *ср.* зéркало.

Zwierz, -a, *м.* звѣрь, живóтное четвероногое дикое. Zwierzęta ssące, млекопитáющія живóтныя. Zwierzęta przeżuwające, живóтныя отрыгáющія жвáчку. Zwierz drapieżny, хи́щный звѣрь. Zwierzęta ziemnowodne, земновóдныя живóтныя. Zwierz wodny, водянóе живóтное; || Lotny zwierz, живы́я ди́кія пти́цы, дичь, дичи́на, *см.* Zwierzyna.

Zwierzać, Zwierzyć, ввѣря́ть, ввѣрить, поручáть, поручи́ть; || Zwierzać się, Zwierzyć się, ввѣря́ться, ввѣриться, открывáться, откры́ться комý въ чёмъ-либо, сдѣлать комý дрýжеское сообщéніе.

Zwierzątko, -a, *ср.* *Умен.* звѣрóкъ.

Zwierzchni, Zwierzchny, вéрхній, нарýжный; || предыдýщій; || вы́сшій; || начáльствующій; || повéрхностный.

Zwierzchnica, -y, *ж.* повéрхность.

Zwierzchnictwo, -a, *ср.* начáльство, || вы́сшая власть, вы́сшее правительство.

Zwierzchniczy, начáльническій, начáльничій, начáльственный.

Zwierzchnik, -a, *м.* начáльникъ.

Zwierzchność, -ści, *ж.* начáльство; || первéнство, старшинствó.

Zwierzę, -ęcia, *ср.* живóтное, всякое живóе существó.

Zwierzęcość, -ści, *ж.* скотствó, звѣрство.

Zwierzęcy, живóтный, скóтскій; || плотскóй. * Zwierzęce koło na niebie, зодіáкъ, *см.* Zwierzyniec || ; *Астрон.* Zwierzęca gwiazda, вечéрняя звѣздá, Венéра.

Zwierzenie się, -nia się, *ср.* дрýжеское сообщéніе, довѣренность.

Zwierzokrzew, -u, *м.* *Зоол.* животнорастéніе. жи́воросль, зоофи́тъ.

Zwierzyna, -y, *ж.* дичь (*живы́я ди́кія пти́цы*), дичи́на (*би́тыя ди́кія живóтныя употребля́емыя въ пи́щу*).

Zwierzyńcowy, принадлежáщій къ звѣри́нцу.

Zwierzyniec, -ńca, *м.* звѣри́нецъ; || *Астрон.* Zwierzyniec niebieski, зодіáкъ, сóлнечный путь.

Zwierzynny, изоби́льный ди́чью. Zło-

dziéj zwierzynny, охо́тящійся на чужи́хъ земля́хъ.

Zwieść, *см.* Zwodzić.

Zwiesisty, пови́слый, отви́слый; || утёсистый, круто́й; || отко́сный; || отвѣ́сный. Brzeg zwiesisty, круто́й бе́регъ. Zwiesisty cień, отко́сная тѣнь. Zwiesiste uszy, пови́слыя у́ши.

Zwieszać, Zwiesić, свѣ́шивать, свѣ́сить, повѣ́сить, опуска́ть, опусти́ть внизъ; || потупля́ть, поту́пить, наклоня́ть, наклони́ть, нагиба́ть, нагну́ть. * Zwiesić głowę, наклони́ть, повѣ́сить го́лову. Zwiesił pies ogon, соба́ка поджа́ла хвостъ. * Zwiesić nos, повѣ́сить носъ, заду́маться, опеча́литься. * Zwiesić skrzydła, опусти́ть кры́лья, потеря́ть бо́дрость, оробѣ́ть.

Zwietrzałość, -ści, *ж.* вы́вѣтрѣлость.

Zwietrzały, вы́вѣтрѣлый, вы́дохлый, вы́дохшійся.

Zwietrzeć, *см.* Wietrzeć.

Zwietrzyć, * проню́хать, провѣ́дать.

Zwieźć, *см.* Zwozić.

Zwięzliwość, Zwięzłość, -ści, *ж.* сжа́тость, кра́ткость (*сло́га*); || свя́зность.

Zwięzły, сжа́тый, кра́ткій; || свя́зный.

Zwięzywać, Związywać, Związać, свя́зывать, связа́ть, завя́зывать, завяза́ть; || завя́зывать, начина́ть; || свя́зывать, скрѣпля́ть, закрѣпля́ть; || обя́зывать, обяза́ть, налага́ть обя́занность; || *Охот.* схва́тывать когтя́ми (*о звѣрѣ*). || Związywać się, Związać się, свя́зываться, связа́ться, сцѣпля́ться, сцѣпи́ться; || спу́тываться, спу́таться; || соединя́ться, соедини́ться, *см.* Wiązać, Wiązać się.

Zwijać, Zwinąć, Zwić, свива́ть, свить, свёртывать, сверну́ть, свертѣ́ть; || ска́тывать, ската́ть, навива́ть, нави́ть; || мота́ть въ клубо́къ, сма́тывать, смота́ть; || распуска́ть, распусти́ть; || уничтожа́ть, уничто́жить, упраздня́ть, упра́здни́ть, отмѣня́ть, отмѣни́ть. Zwinąć żagle, спусти́ть паруса́. Zwinąć wojsko, chorągiew, распусти́ть во́йско. Zwijać nici, мота́ть ни́тки. * Chorągiewkę zwinąć, дать тя́гу, навостри́ть, напра́вить лы́жи, убѣжа́ть. || Zwijać się, Zwinąć się, свива́ться, сви́ться, свёрты́ваться, сверну́ться въ клубо́къ, въ кольцо́; || гну́ться, согну́ться; || спу́тываться, спу́таться; || ускольза́ть, ускользну́ть, увёртываться, уверну́ться; || суети́ться, хлопота́ть, сова́ться ту́да и сюда́. || *Безл.* Zwija mi się, меня́ тошни́тъ, мнѣ то́шно. Zwijają się konie, спу́тываются ло́шади. Wąż zwija się po piasku, змѣя́ извива́ется кольцо́мъ на пескѣ́. Włos w kiędziory się zwija, во́лосы вью́тся кудря́ми. Dzida kończasta od uderzenia się zwija, остроконе́чное копьё гнётся отъ уда́ра.

Zwijadło, -a, *ср.* мотови́ло, мота́льница.

Zwijalny, винтово́й, спира́льный, винтообра́зный, ули́ткообра́зный.

Zwijanie, -a, *ср.* свива́ніе, мота́ніе, нама́тываніе; || Zwijanie się, извива́ніе, свёртываніе; || * хлопотли́вость, суетли́вость.

Zwilgnąć, *см.* Wilgotnieć.

Zwilżać, Zwilżyć, увла́живать, увла́жить, ороша́ть, ороси́ть, сма́чивать, смочи́ть; || * освѣжа́ть, освѣжи́ть.

Zwinąć, *см.* Zwijać.

Zwiniątko, *см.* Zawiniątko.

Zwinięcie, -cia, Zwinienie, -nia, *ср.* сви́тіе, свёртываніе; || ска́тываніе; || мота́ніе, нама́тываніе; || спуска́ніе (*па́руса*); || распуще́ніе; || уничтоже́ніе; || отмѣне́ніе; || закры́тіе, упраздне́ніе; || Zwinięcie się, Zwinienie się, извива́ніе, изворо́тливость.

Zwinięty, Zwiniony, сви́тый, свёрнутый; || ска́танный; || намо́танный; || спу́щенный.

Zwinnie, прово́рно, расторо́пно, ло́вко.

Zwinność, -ści, *ж.* прово́рство, расторо́пность, ло́вкость.

Zwinny, прово́рный, расторо́пный, ло́вкій.

Żwir, -u, *м.* дресва́, хрящъ, кру́пный песо́къ; || гра́вій.

Żwirowaty, хрящево́й, состоя́щій изъ кру́пнаго песку́.

Żwitek, -tku, *м.* свёртокъ, у́зелъ, па́чка, свя́зка; || скла́дка, сгибъ; || Żwitek (papieru), сви́токъ.

Zwłaczać, *см.* Zwlekać.

Zwłaszcza, осо́бенно, особли́во, гла́внымъ о́бразомъ, главнѣ́йше, наибо́лѣе, всего бо́лѣе.

Zwlekać, Zwlec, разоблача́ть, разоблачи́ть; || раздѣва́ть, раздѣ́ть, скидывать, ски́нуть, снима́ть, снять; || ста́скивать, стащи́ть (*внизъ*), своля́кивать, своло́чь; || борони́ть, заборони́ть (*зе́млю*); || проволя́кивать, проволочи́ть, оття́гивать, оття́нуть (*вре́мя*), откла́дывать, отложи́ть, ме́длить, заме́длить.

Zwlekanie, -nia, *ср.* откла́дываніе, проволо́чка; || ски́дываніе, снима́ніе, ста́скиваніе.

Zwłoka, -i, *ж.* проволо́чка, отеро́чка, отлага́тельство, промедле́ніе; || *Юрид.* просро́чка; || Zwłok, Zswłoka, Zwłoka, линови́ще, змѣи́ный спускъ, шку́ра, ко́жа (*съ живо́тныхъ*); || Zwłoki, *род. п.* Zwłok, *мн.* сме́ртные и́ли бре́нные оста́нки, мёртвое тѣ́ло.

Zwłokliwość, -ści, *ж.* отлага́тельство, медля́тельность.

Zwłokliwy, медля́тельный, ме́дленный, мѣ́шкотный.

Zwód, -odu, *м.* *Неуп.* обма́нъ. || Zwód, -u, Zwodek, -dka, *м.* подъёмный мостъ.

Zwodnica, -y, Zwodniczka, -i, *ж.* обма́нщица, обольсти́тельница, соблазни́тельца, искуси́тельница.

Zwodnictwo, -a, *ср.* обма́нъ, обольще́ніе, собла́знъ, искуше́ніе, совраще́ніе.

Zwodniczy, Zwodny, обманчивый, обольстительный, соблазнительный, искусительный.

Zwodnik, -a, *м. см.* **Zwodziciel.**

Zwodzić, Zwieść, сводить, свести, собирать, собрать въ одно мѣсто, созывать, созвать; || сводить, свесть сверху внизъ, низводить; || **Zwieść, Stoczyć bitwę**, дать сраженіе, вступить въ сраженіе; || обманывать, обмануть, поддѣть, провести; || совращать, совратить, соблазнять, соблазнить, искушать, искусить; || отводить, отвести; || опускать, опустить (*подъёмный мостъ*). **Zwiódł go z prostéj drogi**, совратилъ его съ прямаго пути. **Szatan zwiódł Ewę**, сатана прельстилъ Еву.

Zwodziciel, -a, *м.* обманщикъ; || обольститель, прельститель, соблазнитель, развратитель искуситель.

Zwodzicielka, -i, *ж.* обманщица; || обольстительница, прельстительница, соблазнительница, развратительница, искусительница.

Zwój -oja, *м.* складка, сборка, загибъ; || свитокъ, свёртокъ; || *Анат.* узелокъ, ганглій.

Zwojować, завоевать, покорить, побороть, одолѣть, преодолѣть.

Zwołanie, -nia, *ср.* созваніе, созываніе, созывъ.

Zwolennica, -y, **Zwolenniczka**, -i, *ж.* приверженица, послѣдовательница; || ученица.

Zwolennictwo, -a, *ср.* приверженность, принадлежность къ какому-нибудь ученію.

Zwolennik, -a, *м.* приверженецъ, послѣдователь; || ученикъ.

Zwolić, *см.* **Zezwolić.**

Zwolna, медленно, нескоро, неповоротливо, тихо; || осторожно, полегоньку, легонько, слегка.

Zwolnić, *см.* **Zwalniać.**

Zwolnieć, уменьшаться, ослабѣвать, облегчаться; || утихать (*о погодѣ*).

Zwolnienie, -nia, *ср.* уменьшеніе, ослабленіе, облегченіе; || обавка (*цѣны*); || *Юрид.* **Zwolnienie dobrowolne**, добровольное освобожденіе отъ обязанности.

Zwoływać, Zwołać, созывать, созвать, скликать, скликнуть; || приглашать, пригласить.

Zwomitować, *см.* **Womitować.**

Zwora, -y, *ж.* желѣзная скоба, крюкъ; || пробежная связь, хапа, желѣзный засовъ (*въ стѣнѣ*); || желѣзная связь (*въ печахъ*); || острога, багоръ; || *Охот.* свора (*собакъ*).

Zwornik, -a, *м. Архит.* замокъ, замочный камень свода.

Zworować, *см.* **Sforować.**

Zwóz, -ozu, *м.* **Zwózba**, -y, **Zwózka**, -i, *ж.* свозъ, свозка. **Zwóz zboża**, уборка хлѣба. **Zwózka kamieni**, свозка камней; || *Стар.* навозъ (*на землю*).

Zwozić, Zwieźć, свозить, свезти, свезть.

Zwózka, -i, *ж. см.* **Zwóz.**

Zwożny, свозный, назначенный къ свозу или возкѣ; || удобренный навозомъ, унавоженный.

Zwracać, Zwrócić, поворачивать, поворотить; || обращать, обратить; || возвращать, возвратить. **Zwracać konia**, завернуть, поворотить, повернуть лошадь (*о ѣздокѣ*). **Zwrócić czyję uwagę na co**, обратить чьё-либо вниманіе на что. **Zwrócić na siebie oczy wszystkich**, обратить на себя взоры всѣхъ. **Zwracam ci książkę z podziękowaniem**, возвращаю тебѣ книгу съ благодарностію. **Zwracać co z żołądka**, блевать, выблёвывать, рвать; || извергать. || **Zwracać się, Zwrócić się**, поворачиваться, поворотиться, обращаться, обратиться, возвращаться, возвратиться.

Zwrócenie, -nia, *ср.* обратная отдача, возвращеніе; || поворачиваніе; || обращеніе, *см.* **Zwrót.**

Zwrot, Zwrót, -u, *м.* поворотъ, извилина; || возвратъ, отдача взятаго, возвращеніе; || оборотъ (*рѣчи*); || реакція (*политическая*); || *Ком.* денежный оборотъ; || обращеніе (*планеты*); || оборотъ (*солнца*); || возвращеніе (*времени*). **Zwrót papierów do archiwum**, обратная отдача бумагъ въ архивъ. **Rzeczy takie wzięły zwrót**, дѣла приняли такой оборотъ. **Domaga się zwrotu wziętych u niego pieniędzy**, онъ требуетъ возвращенія взятыхъ у него денегъ.

Zwrotnice na wymianach kolej, переводы на разъѣздахъ (*желѣзн. дорогъ*).

Zwrotnik, -a, *м.* тропикъ, поворотный кругъ; || стрѣлочникъ при переводныхъ стрѣлкахъ (*на желѣзныхъ дорогахъ*).

Zwrotnikowy, тропическій.

Zwrotność, -ści, *ж.* проворство, расторопность, смышлёность, ловкость, изворотливость; || перемѣнчивость, измѣнчивость, непостоянство.

Zwrotny, проворный, расторопный, смышлёный, ловкій, изворотливый; || перемѣнчивый, измѣнчивый, непостоянный; || обратный.

Zwycięski, Zwyciężki, побѣдоносный, побѣдительный; || побѣдный, знаменующій побѣду, относящійся къ побѣдѣ.

Zwycięstwo, -a, *ср.* побѣда.

Zwyciężać, Zwyciężyć, побѣждать, побѣдить; || превозмогать, превозмочь.

Zwyciężca, -y, *м.* побѣдитель.

Zwyciężenie, -nia, *ср.* одержаніе побѣды.

Zwyciężony, побѣждённый.

Zwyciężyjad, -a, *м. Бот.* ластовичный корень.

Zwyczaić, пріучать, поваживать; ||

Zwyczaić się (czem), пріучать (къ чему); || привыкать, пріобыкнуть.

Zwyczaj, -ju, *м.* обычай, обыкновеніе; || обрядъ; || образъ, способъ; || привычка, навыкъ; || *Юрид.* право пользованія; || **Według zwyczaju**, по обычаю. **Za zwyczaj**, обыкновенно, какъ обыкновенно.

Zwyczajenie, -nia, *ср.* пріученіе, пріохочиваніе, привыкиваніе.

Zwyczajnie, по привычкѣ, по обыкновенію, обыкновенно.

Zwyczajność, -ści, *ж.* обыкновеніе, принятый обрядъ, обычай.

Zwyczajny, обыкновенный, общеупотребительный.

Zwyczajowy, обычный, обычайный, принятый обычаемъ; || обрядный.

Zwykłość, -ści, *ж.* обыкновеніе, привычка, навыкъ, свычка.

Zwykły, привычный, обычный, свычный, вкоренившійся, застарѣлый.

Zwyknąć, навыкнуть, привыкнуть.

Zybet, Cybet, -u, *м.* *Зоол.* цибетъ (*животное*); || цибетовый сокъ.

Zybetowy, Cybetowy, цибетовый, *см.* **Cybet.**

Żyć, жить, существовать, находиться въ живыхъ; || провождать время, пребывать. **Niech żyje**, да здравствуетъ! **Żyć pod prawem**, подчиняться закону. **Żyje dzień za dniem**, живётъ какъ бы день къ вечеру. **Żyć z kim**, жить съ кѣмъ въ тѣсной дружбѣ. **Umieć żyć z ludźmi**, умѣть жить въ свѣтѣ. **Nie żyje z ludźmi**, избѣгаетъ общества. **Ledwie żyje**, онъ едва живъ, чуть живъ.

Życie, -cia, *ср.* жизнь, житьё; || житіе, жизнеописаніе; || пропитаніе. **Dobre tam życie i nie drogie**, тамъ жизнь хороша и не дорога. **Spólne życie**, сожитіе. **Nastąpować, czyhać na czyje życie**, покушаться, посягать на чью жизнь.

Życiopis, -u, *м.* жизнеописатель, біографъ.

Życiopismo, -a, *ср.* **Życiorys**, -u, *м.* жизнеописаніе, біографія.

Życzenie, -nia, *ср.* желаніе, пожеланіе, вожделѣніе, хотѣніе; || *поздравленіе.

Życzliwie, доброжелательно, доброхотно, радушно.

Życzliwy, доброжелательный, доброхотный, радушный.

Życzyć, желать, хотѣть.

Żyd, -a, *м.* жидъ, еврей.

Żydek, -dka, *м.* *Умен.* жидокъ.

Żydóweczka, -i, *ж.* *Умен.* жидовочка.

Żydowię, -ęcia, *ср.* *Унич.* жидёнокъ.

Żydówka, -i, *ж.* жидовка, еврейка.

Żydowski, жидовскій, еврейскій.

Żydowstwo, -a, *ср.* *Собир.* жиды.

Żydowszczyzna, -y, *ж.* жидовщина.

Żydziak, -a, **Żydziaczek**, -czka, *м.* *Унич.* жидёнокъ.

Żydziątko, -a, *ср.* жидовское дитя.

Żydzina, -y, *ж.* жидовина, бѣдный, оборванный жидъ.

Żygadła, -y, *ж.* *Горн.* игла, штребенъ.

Żygzag, -u, *м.* зигзакъ, извилина.

Żyjący, живущій, находящійся въ живыхъ.

Żyjątko, -a, *ср.* живущая тварь, живое существо.

Żyła, -y, *ж.* *Анат.* жила, кровововозвратная жила, вена; || **Żyła pulsowa**, артерія, бьющаяся жила; || жила (*въ землѣ*).

Żylasty, Żylisty, жилистый.

Żyłeczka, -i, *ж.* *Умен.* жилочка, *см.* **Żyłka.**

Żyleniec, -ńca, *м.* *см.* **Bobownica.**

Żyłka, -i, *ж.* *Умен.* жилка; || *Бот.* жилка, ниточка, волокно, мочка.

Żyłkowaty, жиловатый, жилковатый.

Żylny, жильный, жилочный.

Żyłować, вытягивать жилы (*изъ мяса*); || *глумиться, трунить надъ кѣмъ.

Żyłować się, дѣлаться жиловатымъ, жилистымъ.

Żyłowatość, -ści, *ж.* жиловатость.

Żyłowaty, жилковатый, жилочный.

Żyr, -u, *м.* *см.* **Żer.**

Żyrandol, -u, *м.* **Żyrandola**, -i, *ж.* жирандоль, люстра.

Żyrować, *см.* **Indossować.**

Zysk, -u, *м.* корысть, прибыль, выгода, пожива, выигрышъ, барышъ. **Chęć zysku, chciwość zysku**, корыстолюбіе, любостяжаніе; || ростъ, процентъ; || *Юрид.* выигрышъ тяжбы.

Zyskiwać, Zyskać, пріобрѣтать, пріобрѣсти, пріобрѣсть, снискивать, снискать; || заработывать, заработать, добывать, добыть, промышлять, промыслить.

Zyskownik, -a, *м.* пріобрѣтатель; || корыстолюбецъ, корыстникъ.

Zyskowność, -ści, *ж.* выгодность; || корыстолюбіе.

Zyskowny, выгодный, прибыльный, прибыточный; || корыстный, корыстолюбивый.

Żytko, -a, *ср.* *Умен.* *см.* **Żyto.**

Żytni, Żytny, ржаной; || житный; || плодородный, плодоносный (*о землѣ*). **Chleb żytni**, ржаной, оржаной хлѣбъ. *См.* **Razowy.**

Żytnica, -y, *ж.* гумно; || житница.

Żytnisko, -a, *ср.* поле, съ котораго снята рожь; || *Стар. Русс.* ржище.

Żyto, -a, *ср.* жито, вообще хлѣбныя растенія; || рожь, *см.* **Reż**; || *Стар.* хлѣба, зерновые хлѣба. || *Умен.* **Żytko**, красивая рожь.

Żywcem, живьёмъ, вживѣ.

Żywić, кормить, питать; || содержать (*на своемъ иждивеніи*), довольствовать, снабжать (*припасами*).

Żywić się, питаться, кормиться.

Żywica, -y, *ж.* древе́сная смола́, камо́дь, живи́ца.

Żywiciel, -a, *м.* корми́лецъ, даю́щій пропита́ніе; || **Żywiciel ubogich**, ми́лостивецъ, благодѣ́тель.

Żywicielka, -i, *ж.* пита́тельница, благодѣ́тельница, ми́лостивица.

Żywicowaty, **Żywiczasty**, смолева́тый.

Żywiczny, смоли́стый, камеди́стый.

Żywiczka, -i, *ж.* *Бот.* трили́стная дубро́вка, дубро́вникъ, кади́ло, паклу́нъ.

Żywiec, -wca, *м.* зубна́я трава́.

Żywignat, *см.* **Żywokost**.

Żywioł, -u, *м.* стихія, элеме́нтъ; || *Хим.* просто́е тѣ́ло; || *среда́, стихія.

Żywiołowy, стихі́йный; || просто́й.

Żywnie, **Żywno**, соверше́нно, совсѣ́мъ, вполнѣ́, всецѣ́ло, во́всё; || кра́йно, чрезмѣ́рно, чрезвыча́йно.

Żywność, -ści, *ж.* пи́ща; || кормъ; || прови́зія, съѣ́стные припа́сы; || содержа́ніе, прокормле́ніе, пропита́ніе, продово́льствіе; || *Воен.* провіа́нтъ, продово́льствіе, вое́нные припа́сы.

Żywny, пита́тельный, сы́тный.

Żywo, жи́во, ско́ро, прово́рно, расторо́пно. **Co żywo**, какъ мо́жно скорѣ́е, живѣ́й. **Jako żywo, jak żywo!** по пра́вдѣ сказа́ть, и́стинно, по́длинно! **Jako żywo, nigdy tego nie bywało**, дѣйстви́тельно, э́того никогда́ не быва́ло, какъ живу́ на свѣ́тѣ, э́того никогда́ не случа́лось. **Żywo**, въ живы́хъ. **Ledwo iż go żywo zostawił**, оста́вилъ его́ едва́ въ живы́хъ, едва́ жива́го, *см.* **Żywy**.

Żywokost, -u, *м.* *Бот.* око́нникъ, са́льный ко́рень, жи́вокость (*расте́ніе*).

Żywolist, -u, *м.* *Бот.* Діоне́я, мухоло́вка.

Żywopion, -u, *м.* *см.* **Żywoziół**.

Żyworodny, *Зоол.* живоро́дный, живородя́щій.

Żywość, -ści, *ж.* жи́вость (*хара́ктера*), рѣ́звость; || пылъ (*страсте́й*), жаръ; || я́ркость (*кра́сокъ*).

Żywot, -a, *м.* жизнь, житьё; || *Церк. Слав.* живо́тъ; || житіе́, жизнеописа́ніе; || о́бразъ жи́зни, бытъ; || *Церк. Слав.* утро́ба, чре́во (*ма́тери*); || **Żywot niewieści**, ма́тка. **Żywoty Świętych**, Мине́я Че́тья, кни́га заключа́ющая въ себѣ́ житія́ Святы́хъ. **Żywoty sławnych ludzi**, жизнеописа́нія знамени́тыхъ люде́й. **Żywot wieczny**, жизнь вѣ́чная. **Żywot po śmierci**, загро́бная жизнь. **Żywot zakonny**, мона́шеская жизнь.

Żywotek, -tka, -tku, *м.* *Умен.* живо́тикъ, *см.* **Brzuszek**.

Żywotnik, -a, *м.* *Бот.* жи́зненное де́рево, негніючка; || *одушевлённое существо́; *жи́вчикъ.

Żywotność, -ści, *ж.* жи́зненность, жи́зненная си́ла.

Żywotny, **Żywotni**, жи́зненный, живо́рный, животворя́щій; || *Грам.* одушевлённый. **Imiona żywotne i nieżywotne** имена́ одушевлённыя и неодушевлённыя.

Żywotowy, брюшно́й; || ма́точный.

Żywotworczy, животворя́щій.

Żywoziół, -ołu, *м.* *Бот.* недотро́га, трóнь-меня́ (*расте́ніе*).

Żywy, живо́й, живу́щій, находя́щій въ живы́хъ; || *прово́рный, ско́рый, *очеви́дный, я́ркій, я́сный, свѣ́жій, дѣйстви́тельный. **Żywy kolor**, живо́й, я́ркій цвѣтъ. **Żywa farba**, жива́я, я́ркая кра́ска. **W żywéj pamięci co mieć**, сохрани́ть что́ въ свѣ́жей па́мяти. **Żadną żywą miarą**, никаки́мъ о́бразомъ. **W żywe oczy szydzić komu**, смѣя́ться кому́ въ глаза́. ***Zabić koniowi za żywe**, закова́ть лошадь. **Żywe srebro**, живо́е серебро́, ртуть, *см.* **Rtęć**. **Żywa woda**, жива́я вода́, ключева́я, прото́чная вода́. **Żywy przykład**, живо́й примѣ́ръ. **Żywy, żyjący język**, живо́й язы́къ. **Żywy płot**, живо́й забо́ръ (*изъ живы́хъ расте́ній*). **Nie ma tam żywej duszy**, ни живо́й души́ тамъ нѣ́тъ. **Dogryźć komu do żywego**, задѣ́ть кого́-либо за живо́е, сказа́ть кому́ что́-либо оскорби́тельное или ко́лкое.

Zyz, *см.* **Zéz**.

Żyża, -y, *ж.* ого́нь (*на дѣ́тскомъ языкѣ*).

Żyźnie, **Żyzno**, плодоро́дно, плодови́то; || *изоби́льно.

Żyzność, -ści, *ж.* плодоро́діе, плодоро́дность, плодоно́сность; || *плодови́тость.

Żyzny, плодоро́дный, плодоно́сный; || *плодови́тый.

Z za, изъ-за. **Wylazł z za pieca**, вы́лѣзъ изъ-за пе́чки.

Zżąć, *см.* **Zżynać**; || **Zżymać**.

Zżerać, **Zeżreć**, **Zezrzeć**, **Zeżrzeć**, сожира́ть, сожра́ть, пожира́ть, пожра́ть.

Zżęty, сжа́тый (*хлѣбъ*), *см.* **Zżynać**.

Zziajać się, запы́хаться, ума́яться.

Zziębnąć, *см.* **Ziębnąć**.

Zzierać, **Zejrzeć**, смотрѣ́ть, взгляну́ть съ высоты́, бро́сить на что́-либо взглядъ; || **Zzierać kogo**, высма́тривать кого́, подсма́тривать за кѣ́мъ.

Zżółknąć, *см.* **Żółknąć**.

Zżuć, *см.* **Zżuwać**.

Zzucie, -cia, *ср.* разува́ніе, снима́ніе, скидыва́ніе, раздѣва́ніе.

Zzuty, разу́тый, сня́тый, скинутый, раздѣ́тый.

Zżuty, сжёванный, прожёванный.

Zzuwać, **Zzuć**, разува́ть, снима́ть (*о́бувь*), скида́ть (*пла́тье*). || **Zzuwać się**, **Zzuć się**, разува́ться, скида́ть съ себя́ о́бувь, раздѣва́ться, снима́ть съ себя́ пла́тье

Zżuwać, Zżuć, пережёвывать, пережева́ть; || *перева́ривать, перева́рить.

Zżuwadło, -a, *ср.* запо́нный крючёкъ.

Zżuwalnia, -ni, *ж.* предба́нникъ.

Zżymać, Zżąć, сжима́ть, сжать, прижима́ть, прижа́ть; || трясти́, тряхну́ть, покача́ть (*волосю*). || **Zżymać się**, сжима́ться, сжа́ться; || поднима́ть плеча́ми (*отъ изумле́нія, отъ отвращє́нія*); || отря́хиваться.

Zżynać, Zżąć, жать, сжать (*срѣзывать серпо́мъ*), пожина́ть, пожа́ть, сжина́ть; || *получа́ть, собира́ть (*плоды*).

Zżywać, Zezwać, созывать, созва́ть.

Zżywać, Zżyć, изживать, изжи́ть, проживать, прожи́ть; || изде́рживать, издержа́ть, тра́тить, истра́тить.

WYKAZ ALFABETYCZNY

nazw geograficznych, dawnych i nowych.

АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ

географическихъ наименованій, древнихъ и новыхъ.

A.

Aachen (Akwisgran), г., Ахенъ, Аахенъ.
Aalandzkie wyspy, Аландскіе острова.
Abchazja; *область*, Абхазія.
Aberdeen, *городъ*, Абердинъ, Эбердинъ.
Abisynja (Habesz), Абиссинія (Габешъ).
Abo, *городъ* Абонъ, Або.
Abruzzy, *горы*, Абруццо.
Achaja, *область*, Ахаія.
Adrjanopol, Адріанополь.
Adrjatyckie morze, Адріатическое море.
Afryka, Африка. **Afrykanin**, Африканецъ. **Afrykanka**, Африканка.
Agen, *городъ*, Ажанъ (*во Франціи*).
Agram (Zagrzeb'), *городъ*, Аграмъ, Загребъ.
Agrigentum, , *городъ*, Агригентъ.
Aisne, *рѣка*, Эна.
Aix, *городъ*, Э.
Ajaccio, *городъ*, Аяччо, Аяччіо.
Akkerman, Аккерманъ.
Akre (Akko), *городъ*, Акра.
Akrskerannja, Акрокеравнскія горы, Хімерскія горы.
Akwilea, *городъ*, Аквилея.
Akwizgran (Aachen), г., Ахенъ, Аахенъ.
Aland, Аландскіе острова.
Alba Longa, *городъ*, Алба-Лонга.
Albanja, *область*. Албанія.
Aleksandretta, Александретта.
Aleksandrja, *городъ*, Александрія.
Algarve, *область*, Альгарвія.
Algier, *городъ*, Алжиръ.
Allegany, Аллеганскія или Аналачскія горы.
Alpy, Альпы. Альпійскія горы.
Altajskie góry, Алтайскія горы.
Alzacja, *область*, Альзація, Эльзасъ.
Amazonka, *рѣка*, Амазонка.
Ameryka, Америка. **Amerykanin**, Американецъ. **Amerykanka**, Американка.
Amiens, *городъ*, Аміенъ.
Amiranty, Острова Адмиралтейства.
Ammonici, *народъ*, Аммонитяне.
Amsterdam, *городъ*, Амстердамъ.
Amur, *рѣка*, Амуръ.
Anadoli, (Azja, ma.), *область*, Анатолія.
Andy, Анды, Андскія горы.
Andaluzja, *область*, Андалузія.
Angerap, *рѣка*, Ангерапъ.
Angers, г., Анжé или Анжеръ.
Angielski, Англійскій.
Anglja, *область*, Англія. **Anglik**, Англичанинъ. **Angielka**, Англичанка.
Anhalt, Ангальтское герцогство.
Ankona, *городъ*, Анкона.
Antarktyczne morze, Антарктическое море.
Antiochja, *городъ*, Антіохія.
Antylle, Антильскіе острова.
Anwers (Antwerpja), *городъ*, Антверпенъ.
Apeniński półwysep, Апеннинскій полуостровъ.
Apeniny, Апеннинскія горы.
Appenzel, *городъ*, Аппенцель.
Akwitanja, *область*, Аквитанія.
Arabja, *область*, Аравія. **Arab**, Арапитянинъ. **Arabski**, Аравійскій.
Aragonja, Арагонъ, Арагонское королевство.

Aral, Ара́льское о́зеро.
Ararat, *гора́*, Арара́тъ.
Archangielsk, *го́родъ*, Арха́нгельскъ.
Archipelag, Архипела́гъ (*Эге́йское мо́ре*).
Ardenny, Арде́нскія го́ры.
Argentyńska rzplita, Аргенти́нская респу́блика.
Argolida, *о́бласть*, Арголи́да.
Argowia, Канто́нъ Аарга́у.
Arkadja, *о́бласть*, Арка́дія.
Armenja, *о́бласть*, Арме́нія. **Armeńczyk**, Армяни́нъ. **Armeński**, Армя́нскій.
Arnauci, *наро́дъ*, Арнау́ты.
Assyrja, Асси́рія. **Assyryjczyk**, Ассиріе́цъ. **Assyryjski**, Ассирі́йскій.
Astrachań, *го́родъ*, Астрахань.
Asturja, *о́бласть*, Асту́рія.
Ateny, *го́родъ*, Аѳи́ны (*Турецк. Сети́на*).
Athos (Monte-Santo), Аѳо́нская гора́.
Atlantycki ocean, Атланти́ческій океа́нъ.
Atlas, *гора́*, Атла́съ.
Attyka, *о́бласть*, Аттика.
Augsburg, *го́родъ*, Аугсбу́ргъ.
Aurigny (Alderney), о́стровъ Альдерне́й.
Austerlitz, *го́родъ*, Австерли́цъ.
Australja, Австра́лія. **Australski**, Австра́льскій.
Austrazja, *о́бласть*, Австра́зія.
Austrja, Австрія. **Austrjackie cesarstwo**, Австрі́йская импе́рія.
Auxerre, *го́родъ*, Осе́ръ *или* Оксе́ръ.
Avenches, *го́родъ*. Ава́ншъ.
Avignon, *го́родъ*, Авиньёнъ.
Azorskie wyspy, Азо́рскіе острова́.
Azow, *го́родъ*, Азо́въ.
Azja, Азія.

B.

Babel Mandeb, Бабель-Ма́ндебскій проли́въ.
Babilon, *го́родъ*, Вавило́нъ. **Wieża babilońska**, Вавило́нскій столпъ.
Badajoz, *го́родъ*, Бадахо́съ.
Baden, *го́родъ*, Ба́денъ.
Badeńskie wielkie księstwo, Ба́денское вели́кое го́рцогство.
Bagdad, *го́родъ*, Багда́дъ.
Bahamskie wyspy, Бага́мскіе острова́.
Bajonna (Bayonne), *го́родъ*, Байо́на.
Bakczysaraj, *го́родъ*, Бахчисара́й.
Balaton, Пла́ттенское (Блатенское) о́зеро.
Balearskie wyspy, Балеа́рскіе острова́.
Bałkan, **Bałkańskie góry**, Балка́ны, Балка́нскія го́ры.
Baltyckie morze, Балті́йское мо́ре.
Banda, Ба́ндскіе острова́.
Bańska Bystrzyca, *го́родъ*, Ба́ньская Бы́стрица (*въ Се́рбіи*).
Barcelona, *го́родъ*, Барсело́на.
Baszkiry, *наро́дъ*, Башки́ры.
Bautzen (Budyszyn), *го́родъ*, Ба́уценъ (*Слав. Бу́дишинъ*).
Bawarja, Бава́рія. **Bawarczyk**, Бава́рецъ. **Bawarka**, Бава́рка. **Bawarski**, Бава́рскій.
Bayonne (Bajonna), *го́родъ*, Байо́нна.
Bayreuth, *го́родъ*, Байре́йтъ.
Bazel, *го́родъ*, Ба́зель.
Bazylea, *го́родъ*, Базиле́я.
Belgja, Бе́льгія, Бельгі́йское короле́вство.
Belgrad, *го́родъ*, Бѣлгра́дъ.
Bellinzona, *го́родъ*, Беллинцо́на.
Beludżystan, *о́бласть*, Белуджиска́нъ.
Bender, *го́родъ*, Бенде́ры.
Benevento, *го́родъ*, Беневе́нтъ.
Bengalska odnoga, Бенга́льскій зали́въ.
Benguela, *о́бласть*, Бенга́лія.
Beocja, *о́бласть*, Бео́ція, Віо́тія.
Berberja, *о́бласть*, Бербе́рія, Варва́рія.
Berlin, *го́родъ*, Берли́нъ.
Bermudy, Берму́дскіе острова́.
Bern, *го́родъ*, Бернъ.
Berno (Brünn), *го́родъ*, Брюннъ (*Слав. Бы́рно*).
Bessarabja, *о́бласть*, Бессара́бія.
Bethlehem, *го́родъ*, Виѳлеемъ.
Białystok, *го́родъ*, Бѣлосто́къ.
Birmingham, *го́родъ*, Бирминга́мъ.
Biscaya, *о́бласть*, Биска́ія.
Bolonja, *го́родъ*, Боло́нья.
Bolzano (Botzen), *го́родъ*, Больца́но, Бо́ценъ.
Bordeaux, *го́родъ*, Бордо́.
Bormio, *го́родъ*, Бо́рміо (*въ Ломба́рдіи*).
Borromejskie wyspy, Борроме́йскіе острова́.
Borysthenes (Dniepr), *рѣка́*, Борисѳе́нъ.
Bosfor, *проли́въ*, Босфо́ръ.
Bośnja, *о́бласть*, Бо́снія, Бо́сна. **Bośniaki**, Босняки́.
Botnicka odnoga, Ботни́ческій зали́въ.
Boulogne, *го́родъ*, Було́нь.
Brabancja, *о́бласть*, Браба́нтъ.
Braganza, *го́родъ*, Брага́нца.
Brandeburg, *о́бласть*, Бранденбу́ргія.
Brazylja, Брази́лія, Брази́льская импе́рія.
Brema (Bremen), *го́родъ*, Бре́менъ.
Brescia (Brixa), *го́родъ*, Бре́шія.
Breslau (Wrocław), *го́родъ*, Бресла́вль (*Славянск. Вратисла́вль*).
Bretanja (Bretagne), *о́бласть*, Брета́нь.
Bretońskie plemię, Брета́нское пле́мя.
Brighton, *го́родъ*, Бре́йтонъ.
Brindisi (Brundusium), *го́родъ*, Бринди́зи (*Стар. Брунду́зіумъ*).
Brüge (Bruges), *го́родъ*, Брю́гге.
Bruksella (Bruxelles), *го́родъ*, Брю́ссель.
Brunświk, *го́родъ*, Бра́уншвейгъ.
Brussa, *го́родъ*, Бру́сса.

Brytanja, Брита́нія, Брита́нская монархія.
Bryzgowia, *область*, Бризга́въ.
Brześć, *городъ*, Брестъ.
Buchara, *область*, Бухарія.
Buda (Ofen), *городъ*, Офенъ или Бу́да (*Славянск. Пештъ*).
Budyszyn (Bautzen), *городъ*, Бу́дишинъ (*Нѣм. Бауцинъ*).
Buenos-Ayres, *городъ*, Буенóсъ Айрéсъ.
Bug, *рѣка*, Бугъ.
Bugia, *городъ*, Бу́гія, Бу́джія.
Bulgarja, *область*, Болга́рія.
Bulgarowie, *народъ*, Болга́ры.
Bunzlau, *городъ*, Бу́нцлау (*Слав. Болеслáва*).
Burgundja, *область*, Бургу́ндія.
Burgundowie, *народъ*, Бургу́ндцы.
Burjaci, *народъ*, Бура́ты.
Byzantium, *городъ*, Византія, Царьгра́дъ.

C.

Cadiz (Kadyks), *городъ*, Ка́дисъ, Ка́диксъ.
Caen, *городъ*, Канъ.
Cagliari, *городъ*, Каліа́ри, Кальяри.
Cajeta (Gaeta), *городъ*, Гаэта.
Calabria (Apulia), *область*, Кала́брія.
Calais, Кале́, Кале́скій проли́въ.
Cambray, *городъ*, Камбрё.
Capua, *городъ*, Ка́пуа.
Castilla, *область*, Касти́ллія.
Catanja (Katana), *городъ*, Ката́нія.
Cattaro (Kotor), *городъ*, Катта́ро (*Слав. Кóторъ*).
Cayenne, *городъ*, Кайе́нна.
Cefalonja (Kephalonia), *остр.*, Кефало́нія.
Cejlon, *островъ*, Цейло́нъ.
Celebes, *островъ*, Целебе́съ.
Celesyrja, *область*, Келеси́рія.
Celowiec (Klagenfurt), *городъ*, Цело́вецъ.
Cetynie, *городъ*, Цети́нье (*въ Черногóріи*).
Cevennes (Sewenny), Севе́нскія го́ры.
Chaldejskie państwo, *область*, Халде́я.
Chaldejczyk, Халде́ецъ.
Châlons, *городъ*, Шало́нъ.
Champagne, *область*, Шампа́нь.
Charków, *городъ*, Ха́рьковъ.
Charybda, *заливъ*, Харя́бда.
Cheb (Eger), *городъ*, Эгеръ.
Chełm, *городъ*, Холмъ.
Chełmno (Culm), *городъ*, Ку́льмъ.
Cheres (Jerez), *городъ*, Хе́ресъ.
Cheronea, *городъ*, Херонéя.
Cherson, *городъ*, Херсо́нъ.
Chersonez, *полуостровъ*, Херсоне́съ.
Chester, *городъ*, Че́стеръ.
Chiavenna, *городъ*, Кіаве́нна.
Chili, *область*, Чи́ли или Че́ле.
Chimborazo, *гора́*, Чимбора́со.
Chińczycy, *народъ*, Кита́йцы.
Chiny, Кита́й, Кита́йская импе́рія.
Chios, *островъ*, Хіо или Хіо́съ.
Chiwa, *городъ*, Хива́.
Chocim, *городъ*; Хоти́нъ.
Chorwaci (Kroaci), *народъ*, Хорва́ты (*Кроа́ты*).
Cieplice (Teplitz), *городъ*, Те́плицъ.
Cieszyn, *городъ*, Те́шинъ.
Cisa, *рѣка́*, Ти́са.
Coblenz (Koblencja), *городъ*, Ко́бленцъ.
Coimbra, *городъ*, Коимбра.
Coir (Chur), *городъ*, Хуръ или Куръ.
Cöln (Kolonja), *городъ*, Кёльнъ.
Como, *озеро и городъ*, Ко́мо.
Cooka archipelag, Ку́ковъ архипела́гъ.
Cordilleras de los Andes, А́нды, Кордильéрскія го́ры,
Cordova, *городъ*, Кордо́ва.
Côte d' Or, Котъ-д'о́рскія го́ры.
Courtray, *городъ*, Ко́ртрейхъ.
Culm (Chełmno), *городъ*, Кульмъ.
Cwików (Zwickau), *городъ*, Цвикóвъ.
Cyganie, *народъ*, Цыга́не.
Cyklady (Kyklady), *островъ*, Цикла́ды.
Cylicja, *полуостровъ*, Киликія.
Cymbrowie, *народъ*, Ки́мвры.
Cypr, *островъ*, Кипръ.
Cyrena, *городъ*, Киренéя.
Cythera, *островъ*, Цитéра.
Czarne morze, Чёрное мóре (*Понтъ эвксинскій*).
Czarnogórze, *область*, Черногóрія, Чёрная Гора́.
Czechy, *область*, Че́хія (*Богéмія*). **Czech**, Чехъ. **Czeski**, Че́шскій.
Czerkiesi (Adigowie), *народъ*, Черке́сы.
Czerwone morze, Чёрное мóре.

D.

Dacja, *область*, Да́кія.
Dalmacja, *область*, Дальма́ція, Далма́тія.
Damaszek, *городъ*, Дама́скъ.
Damietta (Damyat), *городъ*, Даміе́тта.
Danja, Да́нія, Да́тское королéвство.
Danzig (Gdańsk), *гор.*, Да́нцигъ (*Гданскъ*).
Dardanelle, Дарданéллы, Дарданéльскій проли́въ.
Darjeńska zatoka, Даріéнскій зали́въ.
Darmstadt, *городъ*, Дармшта́дтъ.
Dauphiné (Delfinat), *область*, Дофинé.
Davisa, Дéвисовъ проли́въ.
Delphi, *городъ*, Дéльфы.
Delphinatus (Dauphiné), *область*, Дофинé.
Derbent, *городъ*, Дербéнтъ.
Dniepr, *рѣка́*, Днѣпръ.
Dniestr, *рѣка́*, Днѣстръ.
Dobréj Nadziei przylądek, мысъ Дóброй Надéжды.

on, rzeka, Донъ.
onauwörth, *gorod*, Донауверть.
ornik (Tournay), *gorod*, Дорникъ.
orpat, *gorod* Юрьевъ (*Derpt*).
ubs, *rzeka*, Дубъ.
uwer, *gorod*, Дуврь или Дóверъ.
rawa, *rzeka*, Дрáва.
rezno, *gorod*, Дрéзденъ (*Slaw. Drażьi*).
ublin, *gorod*, Дублúнъ.
ubrownik (Raguza), *gorod*, Дубрóвникъ (*Ragusa*).
unaj, *rzeka*, Дунáй.
uńczycy, *narod*, Дáтчане.
unkierka, *gorod*, Дюнкúрхенъ.
urance, *rzeka*, Дюрáнса.
üsseldorf, *gorod*, Дюссельдóрфъ.
wina (Dzwina), *rzeka*, Двúна.
zieczyn (Tetschen), *gorod*, Тéшинъ.
zlewin (Magdeburg), *gorod*, Магдебургъ (*Slaw. Dźwiny*).
zwina (Dwina), *rzeka* Двúна.

E.

Ebro (Iberus), *rzeka*, Э́бро.
Edinburgh, *gorod*, Эдинбу́ргъ.
Egejskie morze, Эгéйское мóре.
Eger (Cheb), *gorod*, Эгеръ.
Eger (Ohrza), *rzeka*, Эгеръ.
Egipojanie, *narod*, Египтя́не. **Egipski**, гúпетскúй.
Egipt, *oblast*, Егúпетъ.
Einsiedeln, *gorod*, Эйнзúдельнъ.
Ekbatana, *gorod*, Экватáна.
Elba, *rzeka* и *ostrow*, Эльба (*Slaw. Łaba*).
Elbrus, *gora*, Эльбру́съ.
Elefantina, *ostrow*, Элефантúна.
Eleusis, *gorod*, Элевзúна.
Ems, *gorod* и *rzeka*, Эмсъ
Epir, *oblast*, Эпúръ.
Epirocі, *narod*, Эпирóты.
Erie, *ozero* Эри.
Erywan, *gorod*, Эривáнь.
Erzerum, *gorod*, Арзру́мъ или Эрзеру́мъ.
Erzgebirge (Rudawy), Ру́дныя го́ры.
Escaut (Skalda), *rzeka*, Шéльда или Скáльда.
Eskimosy, *narod*, Эскимóсы.
Estlandja, *oblast*, Эстлáндія.
Estowie, *narod*, Эсты.
Estremadura, *oblast*, Эстремаду́ра.
Ethiopja, *oblast*, Эѳіóпія.
Ethiopowie, *narod*, Эѳіóпы.
Etjopi, *s.m.* **Ethiopowie**.
Etna, *ognedyszącaja gora*, Э́тна.
Eton, *gorod*, И́тонъ.
Etrurja, *oblast* Этру́рія (*Toskana*).
Etruski, *narod*, Этру́ряне, Этру́ски.
Eubea (Negrepont), *ostrow*, Эвбéя, Негрепóнтъ.
Eufrat, *rzeki*, Эвфрáтъ.
Eupatorja, *gorod*, Евпатóрія или Козлóвъ.
Europa, Европа, **Europejczyk**, Европéецъ. **Europejski**, Европéйскій.
Eurotas (Iri), *rzeka*, Эвро́тасъ.

F.

Fenicjanie, *narod*, Финикія́не.
Ferrara, *gorod*, Феррáра.
Ferro, *ostrow*, Фéрро.
Filadelfia, *s.m.* **Philadelfia**.
Filipińskie wyspy, Филипúнскіе óстрова́.
Filippopol (Filibé), *gorod* Филиппопóль.
Finisterre, мысъ Финистéръ.
Finlandja, *oblast*, Финлáндія.
Finnowie, *narod*, Фúнны.
Fiume, *gorod*, Фíуме (*Slaw. Rjeka*).
Flamandczykowie, *narod*, Фламáндцы.
Flandrja, *oblast*, Фла́ндрія.
Flesinga (Vlissingen), *gorod*, Флéсингенъ.
Florencja, *gorod*, Флорéнція.
Floryda, *oblast*, Флорúда.
Fontainebleau, *gorod*, Фонтенбло́.
Fontenay, *gorod*, Фонтенуá.
Formoza, *ostrow*, Формóза (*Тайвань*).
Forth, *rzeka*, Фортъ.
Fulda, *gorod*, Фу́льда.
Fünfkirchen, *gorod*, Фюнфкúрхенъ.
Fyen (Fjonja), *ostrow* Фіóнія.

G.

Gadir (Kadyks), *gorod*, Ка́дисъ, Ка́дисъ.
Gaeta, *gorod*, Гаэ́та.
Galac, *gorod*, Галáцъ.
Galata, *gorod*, Галáтія.
Galicja, *oblast*, Галúція (*Галичь*).
Galicz, *gorod*, Гáличъ.
Galilea, *oblast*, Галилéя.
Galija, *oblast*, Гáлія.
Galliowie, *narod*, Гáллы.
Gambia, *rzeka*, Гáмбія.
Gangee, *rzeka*, Гангъ, Гáнгесъ или Гúнга.
Garonna, *rzeka*, Гарóнна.
Gascogne, *oblast*, Гаскóнія.
Gdańsk, *gorod*, Дáнцигъ (*Гданскъ*).
Gebanum (Orlean), *gorod*, Орлеáнъ.
Gedanum (Gdańsk), *gorod*, Дáнцигъ (*Гданскъ*).
Genewa, *gorod*, Женéва.
Genua (Ianua), *gorod*, Гéнуа.
Genueńska zatoka, Генуэзскій залúвъ.
Georgja, *oblast*, Грýзія.
Georgjanie (Karthulowie), *narod*, Грузúны.

Germanja (Niemcy), Герма́нія.
Germanowie, *народъ* Герма́нцы.
Getynga (Göttingen), *городъ*, Гёттингенъ.
Gibraltar, *городъ*, Гибралта́ръ.
Girgenti (Agrigentum), *городъ*, Джарджэ́нти.
Gironde (Żyronda), *рѣка*, Жиро́нда.
Glasgow, *городъ*, Гла́ско.
Gniezno, *городъ*, Гнѣ́зно или Гнѣ́зенъ.
Golgotha (Kalwarja), *гора*, Голго́ѳа.
Görlitz (Zgorzelec), *городъ*, Ёрлицъ (*Слав.* Згорѣлецъ).
Görz (Gorycja) *городъ*, Гёрцъ (*Слав.* Го́рица).
Gotland, *островъ* Готла́ндъ.
Göttingen (Getynga), *городъ*, Гёттингенъ.
Gradyska, *городъ*, Гра́дишка.
Granada, *городъ*, Грана́да.
Granik, *рѣка*, Грани́къ.
Gratz (Hradec), *городъ*, Грецъ (*Слав.* Гра́децъ).
Graubünden, *городъ*, Граубю́ндень.
Grecja (Hellas), *область*, Гре́ція (*Эллада*).
Grecy, *народъ*, Гре́ки.
Greenwich, *городъ*, Гринѣчъ.
Greifswald, *городъ*, Грёйфсвальдъ.
Grenlandja, *область*, Гренла́ндія.
Groningen, *городъ*, Гронѝнгенъ или Грунѝнгенъ.
Gwadelupa, *островъ* Гваделу́па.
Guayakuil, *городъ*, Гваякѝль.
Guernesey, *островъ* Гёрнси.
Guienne, *область*, Гіе́нна.
Guyanna, *область*, Гвіа́на или Гіа́на.
Gwinea, *область*, Гвине́я.

H.

Habsburg, *городъ*, Га́бсбургъ.
Hainault, *область*, Геннега́у.
Haiti, *островъ*, Гаи́ти.
Halicz, *городъ*, Га́личъ.
Hamburg, *городъ*, Га́мбургъ.
Hannower, *городъ*, Ганно́веръ.
Hanza, Га́нза, *см.* **Hanzeatyckie miasta.**
Hanzeatyckie miasta, Ганзе́йскіе города́.
Harc, Гарцъ. Га́рцкія го́ры.
Havanna, *городъ*, Гава́на.
Hâvre de Grace, *городъ*, Гавръ или Гавръ-де-Грасъ.
Hebrajczykowie, *народъ*, Евре́и.
Hebrydy, Гебри́дскіе острова́.
Heidelberg, *городъ*, Гейдельбе́ргъ.
Hekla, *огнедышущая гора*, Гекла.
Hellada (Grecja), *область*, Эллада.
Hellenowie, *народъ*, Эллины.
Hellespont, Геллеспо́нтъ (*Дарданельскій проливъ*).
Helsingör, *городъ*, Гельзингёръ.
Herkulanum, Геркула́нъ, Геркула́нумъ.
Himalaya, Гимала́йскія го́ры.
Hindustan, *область*, Индоста́нъ.
Hiperborejskie góry, Гиперборе́йскія го́ры.
Hiszpanja, *область*, Испа́нія.
Hollandja, *область*, Голла́ндія.
Holsztyn, *область*, Гольшти́нія или Голшти́нія.
Homburg, *городъ*, Го́мбургъ.
Honduras, *область*, Го́ндурасъ.
Honfleur, *городъ*, Гонфлёръ, Онфлёръ.
Hottentoci, *народъ*, Готтенто́ты.
Hradec (Gratz), *городъ*, Гра́децъ (*Грецъ*).
Hradec Kralowe (Königgrätz), Королевогра́децъ (*Кёнигсрецъ*).
Hudson, *рѣка*, Гудсо́нъ; **Hudsońska zatoka**, Гудсо́новъ зали́въ.
Hüningen, *городъ*, Гю́нингенъ.
Hunowie, *народъ*, Гу́нны.
Hyeryjskie wyspy, Гіе́рскіе острова́.

I.

Iberowie, *народъ*, Иберійцы.
Iberus (Ebro), *рѣка*, Эбро.
Illirowie, *народъ*, Иллирійцы, Иллиры.
Imeretia (Kolchida), *область*, Имерети́я.
Ind, *рѣка*, Индъ или Синдъ.
Indo-Chiny, *область*, Индо-Хи́на.
Indostan, *область*, Индоста́нъ.
Indus, *рѣка*, Индъ.
Indusy, *народъ*, Инду́сы.
Indje, *область*, Индія.
Indyjczycy, *народъ*, Индійцы, Инди́йцы.
Inflanty, *область*, Ливо́нія.
Ingrja, *область*, Ингрія (*Ингерманла́ндія*).
Irl (Eurotas), *рѣка*, Евро́тасъ.
Irkuck, *городъ*, Ирку́тскъ.
Irlandja, *область*, Ирла́ндія.
Isćhia, *островъ*, Искія.
Islandja, *островъ*, Исла́ндія.
Istrja, *область*, Истрія.
Istula (Wisła), *рѣка*, Ви́сла.
Italja (Włochy), *область*, Ита́лія.
Iviza, *островъ*, Ивиса.
Izraelici, *народъ*, Израильтя́не.

J.

Jaffa (Jappe), *городъ*, Я́ффа.
Jakuck, *городъ*, Яку́тскъ.
Jakuty, *народъ*, Яку́ты.
Jamaja, *островъ*, Ямайка.
Janina, *городъ*, Яни́на.
Janua (Genua), *городъ*, Ге́нуа.
Japonja, *область*, Япо́нія.
Jappe (Jaffa), *городъ*, Я́ффа.
Jarosławi, *городъ*, Ярославль.
Jassy, *городъ*, Я́ссы.
Jawa, *островъ*, Ява.
Jawańczycy, *народъ*, Яванцы.

Iedo, *гóродъ*, Іедо.
Iemappes, *гóродъ*, Жемáппъ.
Iena, *гóродъ*, Іéна.
Ienikale, *гóродъ*, Еникóль; || Таврúческій проливъ.
Ienissej, *рѣкá*, Енисéй.
Ienissejsk, *гóродъ*, Енисéйскъ.
Ieniszer (Larissa), *гóродъ*, Ларúсса.
Ierozolima, Іерусалúмъ.
Iersey, *óстровъ*, Джéрси или Джéрсей.
Ierycho, *гóродъ*, Іерихóнъ.
Iohannisberg, *горá*, Іоаннисбéргъ.
Iona, *óбласть*, Іóнія.
Ionowis, *нарóдъ*, Іонúне.
Jońskie wyspy, Іонáческіе островá.
Jordan, *рѣкá*, Іордáнъ.
Judea, *óбласть*, Іудéя.
Julier, *гóродъ*, Юлихъ.
Jura, *горá*, Юра.
Jutlandja, *óбласть*, Ютлáндія.

K.

Kadyks, *гóродъ*, Кáдиксъ, Кáдисъ.
Kaffa (Teodozja), *гóродъ*, Ѳеодóсія (*тар. Кáфа*).
Kafrowie, *нарóдъ*, Кáфры.
Kair, *гóродъ*, Каúръ.
Kalabrja (Bruttium), *óбласть*, Калáбрія.
Kaledonja, *óбласть*, Каледóнія.
Kalifornja, *óбласть*, Калифóрнія.
Kałmuckie stepy, Калмыцкія стéпи.
Kałmucy, *нарóдъ*, Калмыкú.
Kaługa, *гóродъ*, Калýга.
Kamczadale, *нарóдъ*, Камчадáлы.
Kamczatka, *полуóстровъ*, Камчáтка.
Kanaryjskie wyspy, Канáрскіе островá.
Kandja (Kreta), *óстровъ*, Кáндія.
Karaibskie morze, Карайбское мóре.
Karantanja (Karyntja), Карúнтія (*Слав. Рутáны*).
Kareija, *óбласть*, Карéлія.
Karlsruhe, *гóродъ*, Карлсрýэ.
Karlstadt (Karlowac), *гóродъ*, Кáрловецъ (*Нѣм. Кáрлштадтъ*).
Karelińskie wyspy, Кароли́нскіе островá.
Karpaty, Карпáты, Карпáтскія гóры.
Kartagena, *гóродъ*, Картахéна.
Kartagina, *гóродъ*, Карѳагéнъ.
Kartagińczykowie, *нарóдъ*, Карѳагéняне.
Kartulowie (Georgianie), *нарóдъ*, Грузúны.
Karyntja, *óбласть*, Карúнтія (*Слав. Котáны*).
Kaspijskie morze, Каспíйское мóре.
Kastylja, *óбласть*, Кастúлія.
Kaszmir, *гóродъ*, Кашмúръ.
Katalonja, Каталóнія.
Katana (Catania), *гóродъ*, Катáнія.
Kaudyńskie wąwozy, Кавдúнское ущéлье.
Kaukaz, Кавкáзъ, Кавкáзская óбласть.
Kazań, *гóродъ*, Казáнь.
Kelty (Celtowie), *нарóдъ*, Кéльты.
Kentucky, *óбласть*, Кентóки.
Kephalenia (Cefalenia), *óстровъ*, Цефалóнія.
Kerez, *гóродъ*, Керчь.
Kiachta, *гóродъ*, Кúхта.
Kijów, *гóродъ*, Кіевъ.
Kirgizy, *нарóдъ*, Киргúзы.
Klagenfurt, *гóродъ*, Клáгенфуртъ (*Слав. Целóвецъ*).
Kłajpeda (Memel), *гóродъ*, Мéмель.
Kleve, *гóродъ*, Клéве.
Koblencja, *гóродъ*, Кóбленцъ.
Kolchida (Imeretia), *óбласть*, Колхúда.
Kolonja (Cöln), *гóродъ*, Кёльнъ.
Königsberg (Królewiec), *гóродъ*, Кёнигсбéргъ (*Королéвецъ*).
Konstancja, *гóродъ*, Констáнцъ, Констáнція.
Konstantynopol, *гóродъ*, Константинóполь.
Kopenhaga, *гóродъ*, Копенгáгенъ.
Kordowa (Cordova), *гóродъ*, Кордóва.
Kordyliery (Andy), Кордильéрскія гóры.
Korea, *óбласть*, Корéя.
Korintja, *гóродъ*, Корúнѳъ.
Kornwalja, *óбласть*, Корнвáлисъ.
Korsyka, *óстровъ*, Кóрсика.
Korynt, *гóродъ*, Корúнѳъ.
Kotor (Cattaro), *гóродъ*, Каттáро (*Слав. Кóторъ*).
Kowno, *гóродъ*, Кóвно.
Kraina (Krain), *óбласть*, Крáйна.
Kraków, *гóродъ*, Крáковъ.
Kremsier (Kromierz), Крéмсиръ (*Слав. Кромерúжъ*, въ Морáвіи).
Kreta (Candia), *óстровъ*, Критъ (*Кáндія*).
Kroaci (Cherwaci), *нарóдъ*, Кроáты (*Слав. Хорвáты*).
Królewiec (Königsberg), *гóродъ*, Королéвецъ (*Нѣм. Кёнигсбéргъ*).
Kromierz (Kremsier), Кромерúжъ (*Крéмсиръ*).
Krym, полуóстровъ Крымъ.
Kuba, *óстровъ*, Кýба.
Kurlandja, *óбласть*, Курлáндія.
Kursk, *гóродъ*, Курскъ.
Kutna-Hora (Kuttenberg), Кýтна-Гóра.
Kwidzyn (Marienwerder), *гóродъ*, Маріенвéрдеръ.
Kyklady (Cyklady), *óстровъ*, Циклáды.
Kypres (Cypr), *óстровъ*, Кипръ.
Kythora (Cerigo), *óстровъ*, Цитéра.

L.

Laibach (Lublana), *Слав.* Лéйбахъ (*Люблáна*).
Lakedywskie wyspy, Лакедúвскіе островá.
Lakenja, *óбласть*, Лакóнія.
La Manche, Бритáнскій канáлъ, *Ла-Манчá* (*въ Испáніи*).

Laon, *гóродъ*, Ланъ.
Laponczycy (Laplandczycy), *народъ*, Лапла́ндцы.
Larissa (Ieniszer), *гóродъ*, Лари́оса.
Latium, *óбласть*, Ла́ціумъ.
Lausanne, *гóродъ*, Лозáнна.
Lausitz (Łużyce), Лужи́цы (*Нѣм. Лузáція*).
Leicester, *гóродъ*, Лéстеръ.
Leiningen, Лéйнингéнское кня́жество.
Leitha (Litawa), *рѣка́*, Литáва.
Leitmerytz (Letomierzyce), Летомержи́цы (*въ Чéхіи*).
Leodium (Louvain), *гóродъ*, Лу́венъ, Лёвенъ.
Lettowie (Łotysze), *народъ*; Латы́ши.
Leuktra, *гóродъ*, Лéвктры.
Lezgini, *народъ*, Лезги́нцы.
Libac, Либáнъ, Либáнская горá.
Liberec (Reichenberg), Либéрецъ (*Нѣм. Рейхенбéргъ*).
Libja, *óбласть*, Ли́вія.
Liburnus (Liverno), *гóродъ*, Ливóрно.
Liège (Lüttich), *гóродъ*, Лю́ттихъ.
Ligurowie, *народъ*, Лигу́ры.
Lille (Ryssel), *гóродъ*, Лиль.
Liparyjskie wyspy, Липáрскіе острова́.
Lipsk (Leipzig), *гóродъ*, Лéйпцигъ (*Слав. Липскъ*).
Lisboa (Lizbona), *гóродъ*, Лиссабóнъ.
Litwa, *óбласть*, Литвá.
Litwini, *народъ*, Литви́ны, Литóвцы.
Liwonja, *óбласть*, Ливля́ндія.
Liwowie, *народъ*, Ливля́ндцы, Ли́вы.
Lizbona, *гóродъ*, Лиссабóнъ.
Lodowate morze, Ледови́тое мóре.
Lombardja, *óбласть*, Ломбáрдія.
Londyn, *гóродъ*, Лóндонъ.
Loreto, *гóродъ*, Лорéтто.
Lotaryngja, *óбласть*, Лотарúнгія.
Louvain (Löwen), *гóродъ*, Лу́венъ, Лёвенъ.
Lubeka (Lübek), *гóродъ*, Любекъ.
Lublana (Laibach), *гóродъ*, Любля́на.
Lucca, *гóродъ*, Лу́кка.
Lucerna, *гóродъ*, Луцéрнъ.
Ludwigsburg, *гóродъ*, Лу́двигсбургъ.
Lugano, *гóродъ*, Луга́но.
Lugdunum (Lyon), *гóродъ*, Ліóнъ.
Luksemburg, *гóродъ*, Луксембу́ргъ.
Luneville, *гóродъ*, Люневи́ль.
Lusitanja, Лузита́нія *óбласть*, (*Португа́лія*).
Lüttich (Liège), Лю́ттихъ.
Lwów, Львовъ (*нѣм. Лéмберіз*).
Lyon (Lugdunum), Ліóнъ.

Ł.

Ładoga, Ла́дога, Ла́дожское óзеро.
Łotwacy (Łotysze), *народъ*, Латы́ши.
Łużyce (Lausitz), Лужи́цы (*нѣм. Лузáція*).
Łużyczanie, *народъ*, Лужичáне, Лужи́цкіе Сербы (*Нѣм. Вéнды*).

M.

Maastricht, *гóродъ*, Маáстрихтъ.
Macedonja, *óбласть*, Македóнія.
Madeira, *рѣки и óстровъ*, Мадéра.
Madryt, *гóродъ*, Мадри́тъ.
Madziary, *народъ*, Мадья́ры.
Magdeburg (Dziewin), Магдебу́ргъ (*Слав. Дѣвинь*).
Main (Men), *рѣка́*, Майнъ.
Mainz (Moguncja), *гóродъ*, Майнцъ.
Malabar, *бéрегъ*, Малабáръ.
Malaje, Малáйцы, Малáйское плéмя.
Malines (Mecheln), *гóродъ*, Мéхельнъ.
Malta, *óстровъ*, Мáльта.
Mancha, *рѣка́*, Мáнча (*въ Испáніи*).
Mantinea, *гóродъ*, Мантинéа.
Mantua, *гóродъ*, Мáнтуа.
Maraton, *гóродъ*, Марафóнъ.
Marmora, Мрáморное мóре.
Marokko, *гóродъ*, Марóкко.
Marsylja, *гóродъ*, Марсéль.
Martwe morze, Мёртвое и́ли Асфáльтовое мóре.
Maskareny, Маскарéнскіе острова́.
Massachusetts, *óбласть*. Массачу́сетъ.
Mauretanja (Maurienne), *óбласть*, Мавритáнія.
Maurycego wyspa, *óстровъ* Маври́кія.
Mazowiecka guberaja, Мазовéцкая губéрнія.
Mazowsze, *óбласть*, Мазóвія.
Medjolan, *гóродъ*. Медіолáнъ, Милáнъ.
Medyna, *гóродъ*, Медúна.
Meissen (Miśnia), Мéйсенъ (*Слав. Мѣсна*).
Mekka, *гóродъ*, Мéкка.
Melanezja, Меланéзія (*земля́ чёрныхъ дикарéй*).
Memel, *рѣка́*, Мéмель.
Memphis, *гóродъ*, Мéмфисъ.
Men (Main), *рѣка́*, Майнъ.
Messeńska zatoka, Мессúнскій зали́въ.
Messyna, *гóродъ*, Мессúна.
Metz, *гóродъ*, Мецъ.
Meuse (Meza), *рѣка́*, Маасъ.
Mexico, *óбласть*, Мéксика и́ли Мéксико.
Michigan, *óбласть и óзеро*, Мичига́нъ.
Milet, *гóродъ*, Милéтъ.
Miśnia (Meissen), *гóродъ*, Мúснія (*Нѣм. Мéйсенъ*).
Mitawa, *гóродъ*, Митáва.
Modena, *гóродъ*, Модéна.
Mogunoja (Mainz), *гóродъ*, Майнцъ.
Mohilew, *гóродъ*, Могилёвъ.
Moluckie wyspy, острова́ Молу́кскіе и́ли прáныхъ зéлій.
Mołdawa, *рѣка́*, Волтáва (*Нѣм. Молдáва*).
Mołdawja (Multany i Wołoszczyzna), *óбласть*, Молдáвія (*Румы́нія*).
Monachjum, *гóродъ*, Мю́нхенъ.

Mongolja, *область*, Монго́лія.
Mongołowie, *наро́дъ*, Монго́лы.
Mons (Bergen), *го́родъ*, Монсъ.
Mont-Blanc, *гора́*, Монъ-Бла́нъ.
Mont Dor, Мондо́рскій водопа́дъ.
Montbeliard, *го́родъ*, Мимпельга́рдъ.
Montenegro *область*, (**Czarnogórze**), Черного́рія, Чёрная Гора́.
Montpellier, *го́родъ*, Монпелье́.
Morat, Му́ртенское о́зеро; || го́родъ Му́ртенъ.
Morawianie, *наро́дъ*, Мора́вы, Моравя́не.
Morawja, *область*, Мора́вія.
Morea, *полуо́стровъ* Море́я.
Moskwa, *го́родъ*, Москва́.
Moza (Maas), *рѣка́*, Масъ.
Mozambik, Мозамби́кскій кана́лъ.
Mozella, *рѣка́*, Мо́зель.
Mulhouse, *го́родъ*, Мюльга́узенъ.
München (Monachium), *го́родъ*, Мю́нхенъ.
Murcja, *го́родъ* Му́рсія.
Mutina (Modena), *го́родъ*, Моде́на.

N.

Nadbaltyckie gubernje, Прибалтійскія губе́рніи.
Nancy, *го́родъ*, Нанси́.
Nanking, *го́родъ*, На́нкинъ.
Narew, *рѣка́*, Наро́ва.
Narwa, *го́родъ*, На́рва.
Nassau, *го́родъ*, Нассау.
Natalja (Port-Natal), Нато́лія *или* Лева́нтъ.
Nauplja, *го́родъ*, На́вплія.
Navarino, *го́родъ*, Навари́нъ.
Navarra, *область*, Нава́рра.
Nazareth (Nasirah), *го́родъ*, Назаре́тъ.
Neapol, *го́родъ*, Неа́поль.
Neckar, *рѣка́*, Не́ккаръ.
Negropont (Eubea), *о́стровъ*, Негроло́нтъ.
Negrowie, *наро́дъ*, Не́гры.
Neufschatel, *го́родъ*, Нефшате́ль, Нешате́ль.
Newa, *рѣка́*, Нева́.
New-York, *го́родъ*, Нью-Іо́ркъ.
Nicea, *го́родъ*, Нике́я.
Niemcy, *область*, Герма́нія. **Niemcy**, *наро́дъ*, Нѣ́мцы.
Niger (Dżoliba), *рѣка́*, Ни́геръ.
Nijagara, *рѣка́*, Ніага́ра.
Nil, *рѣка́*, Нилъ.
Nimwega, *го́родъ*, Нимве́генъ *или* Нимве́генъ.
Niniwa, *го́родъ*, Нинивія.
Nizza, *го́родъ*, Ни́цца.
Normandja, *область*, Норма́ндія.
Normanowie, *наро́дъ*, Норма́ны.
Norrköping, *го́родъ*, Норчёпингъ.
Norwegja, *область*, Норве́гія.
Norymberga, *го́родъ*, Ню́рнбергъ.
Nowgorod, Но́вгородъ.
Nowy-Sad, *го́родъ*, Но́вый-Садъ (*Нѣм. Не́йзатцъ*).
Nubja, *область*, Ну́бія.
Numantia, *го́родъ*, Нума́нція.
Nürnberg (Norymberga), *го́р.*, Ню́рнбергъ.

O.

Ob', *рѣка́*, Обь.
Odra, *рѣка́*, О́деръ.
Ofen (Buda), *го́родъ*, Пештъ, О́фенъ (*Бу́да*).
Ohio, *рѣка́*, Оге́йо.
Oise (Oaza), *рѣка́*, Оа́за.
Olbrzymie góry (Riesengebirge), Исполи́нскія го́ры.
Ołomuniec, *го́родъ*, Олому́цъ (*Нѣм.* **Ollmütz**).
Onega, *рѣка́*, Оне́га.
Orange, *го́родъ*; Ора́нжъ, Ора́нія.
Oreł, *го́родъ*, Орёлъ.
Orleans (Gebanum), *го́родъ*, Орлеа́нъ.
Ormianie, *наро́дъ*, Армя́не.
Ormus, Орму́сскій проли́въ.
Osiek (Esseg), *го́родъ*, Эссе́гъ (*Слав. О́секъ*).
Ostenda, *го́родъ*, Осте́ндо.
Ostgotowie, *наро́дъ*, Остъ-Го́ты.

P.

Padua (Padwa), *го́родъ*, Па́дуа.
Palermo (Panormus), *го́родъ*. Пале́рмо.
Palestyna, *область*, Палести́на.
Palmyra (Tadmor), *го́родъ*, Пальми́ра.
Pamplona, *го́родъ*, Пампело́на.
Panama, Пана́мскій перешёекъ.
Pannonja, *область*, Паннонія.
Papuazja, *область*, Папуа́зія, Но́вая Гви́нея.
Paraguay, *рѣка́*, Парагва́й; || Парагва́йская о́бласть.
Parma, *го́родъ*, Па́рма.
Parthowie, *наро́дъ*, Парея́не.
Paryż, *городъ*, Пари́жъ.
Patavium (Padua), *го́родъ*, Па́дуа.
Pawia, *го́родъ*, Па́вія.
Peking, *го́родъ*, Пе́кинъ.
Pelew, wyspy, Пеле́вскіе острова́.
Peloponez, *область*, Пелопонне́съ.
Pensylwanja, *область*, Пенсильва́нія.
Perm, *го́родъ*, Пермь.
Pernow (Parnawa), *го́родъ*, Пе́рновъ.
Persja, *область*, Пе́рсія.
Perska zatoka, Перси́дскій зали́въ.
Peru, *область*, Пе́ру.
Perugia (Perusia), *го́родъ*, Перу́зія.
Peschiera, *го́родъ*, Пескіе́ра.

Peszt, *гóродъ*, Пештъ (*Óфенъ*).
Petersburg, *гóродъ*, Петербýргъ.
Petrowardein, *гóродъ*, Петровáрадъ (*Нѣм. Петерварде́йнъ*).
Pfalzburg, *гóродъ*, Фáльцбургъ.
Piacenza (**Piacencia**), *óродъ*, Піачéнца.
Piemont, *óбласть*, Піемóнтъ.
Pikardja, *óбласть*, Пикáрдія.
Pilzno (**Pilsen**), *гóродъ*, Пи́льзень (*Нѣм. Пи́льзенъ*).
Piotrowaradyn (**Peterwardein**), *гóродъ*, Петровáрадъ (*Петерварде́йнъ*).
Pireneje, Пиренéи, Пиренéйскія гóры.
Pisteja, *гóродъ*, Пистóя.
Piza, *гóродъ*, Пи́за.
Plateja, *гóродъ*, Платéя.
Platten, Плáттенское óзеро.
Plymouth, *гóродъ*, Пли́мутъ.
Pogranicze wojskowe, Вóенная Грани́ца.
Połtawa, *гóродъ*, Полтáва.
Pomeranja, *óбласть*, Померáнія.
Pomerze, *óбласть*, Помóрье.
Pompeja, *гóродъ*, Помпéя.
Pontyńskie bagna, Понти́нскія болóта.
Portici, *гóродъ*, Пóртичи.
Portugalja, *óбласть*, Португáлія.
Poznań, Познáнъ (*Нѣм. Пóзенъ*).
Praga, *гóродъ*, Прáга.
Prenzlow (**Przemyśl**), Перемы́шль (*Нѣм. Пренцлáу, въ Бранденбýргіи*).
Prerau (**Przerów**), *гóродъ*, Прерóвъ (*Нѣм. Прерáу*).
Pruskie królestwo, Прýсское королéвство.
Prut, *рѣкá*, Прутъ.
Przemyśl, *гóродъ*, Перемы́шль (*въ Гали́ціи*).
Pskow, *гóродъ*, Псковъ.

Q.

Quebec, *гóродъ*, Квéбекъ.
Quimper, *гóродъ*, Кемпéръ.
Quito, *гóродъ*, Квúто *или* Кáто.

R.

Rachów (**Annopol**), *гóродъ*, Рахóвъ (*Аннопóль*).
Raguza (**Dubrownik**), Рагýза (*Слáв. Дубрóвникъ*).
Ratysbona (**Regensburg**), *гóродъ*, Рéгенсбургъ.
Ravenna, *гóродъ*, Равенна.
Reggio, *гóродъ*, Рéджо *или* Рéджіо.
Ren (**Rhein**), *рѣкá*, Рейнъ.
Rewel, *гóродъ*, Рéвель.
Rhecja, *óбласть*, Рéція.
Rheims, *гóродъ*, Ренсъ *или* Реймсъ.
Rhode-Island, *óбласть*, Родъ-Эйлендъ.
Rhodos, *óстровъ*, Родóсъ.
Rhone (**Rodan**), *рѣкá*, Рóна.
Richmond, *гóродъ*, Ри́чмондъ.
Rieka (**Fiume**), Рѣкá (*Ит. Фіу́ме*).
Rochelle, *гóродъ*, Ларошéль.
Rodan (**Rhone**), *рѣкá*, Рóна.
Rossja, Россія, Россійская импéрія.
Rossjanie, Рýсскіе, Рýсскій нарóдъ.
Rudawy (**Erzgebirge**), Рýдныя гóры.
Rumuni (**Wołosi**), *нарóдъ*, Румы́ны.
Rumunja, Румы́нія.
Ruś, Русь, Россія.
Rusini, *нарóдъ*, Руси́ны, Рýсскіе, Рýсскій нарóдъ.
Ryga, *гóродъ* Ри́га.
Ryska zatoka, Ри́жскій зали́въ.
Ryssel (**Lille**), *гóродъ*, Лилль.
Rzym, *гóродъ*, Римъ.

S.

Saatz, *гóродъ*, Жáтецъ (*Нѣм. Затцъ*), въ Чéхіи.
Sabaudja, *óбласть*, Савóія.
Sagunt, *гóродъ*, Сагýнтъ.
Sahara, *пустыня*, Сахáра.
Salamanka, *гóродъ*, Саламáнка.
Salerno, *гóродъ*, Салéрно.
Saloniki, *гóродъ*, Салóники *или* Солýнь.
Salzburg, *гóродъ*, Сольногрáдъ (*Нѣм. Зальцбургъ*).
Samara, *гóродъ*, Самáра.
Samarja, *óбласть*, Самáрія.
Samarytanie, *нарóдъ*, Самарити́не.
San Gallo (**Akritas**), *гóродъ*, Санктъ-Гáлленъ.
Saona, *рѣкá*, Сéна.
Saragossa, *гóродъ*, Сарагóса.
Sardynja, Сарди́нія, Сарди́нское королéвство.
Sarepta, *гóродъ*, Сарéпта.
Sarmaci, *нарóдъ*, Сармáты.
Sarońska zatoka, Аѳи́нскій зали́въ.
Saskie królestwo, Саксóнское королéвство.
Savern (**Zabern**), Савéрнъ.
Sawa, *рѣкá*, Сáва.
Schaffhausen, *гóродъ*, Шафгáузенъ.
Scheveningen, *гóродъ*, Схевели́нгенъ.
Scytowie, *нарóдъ*, Скиѳы.
Seelandja, *óстровъ*, Зелáндія
Sekwana (**Seine**), *рѣкá*, Сéна.
Semlin (**Zemuń**), *гóродъ*, Зéмунъ (*Нѣм. Земли́нъ*).
Serajewo (**Bosna-Sarai**), *гóродъ*, Сарáево.
Serbja, *óбласть*, Сéрбія.
Setubal, *гóродъ*, Сетубáлъ.

Sewastopol, *городъ*, Севастополь.
Sewenny, Севенскія горы.
Sewern, *рѣка*, Севернъ (*въ Англіи*).
Sewilla, *городъ*, Севилья.
Seypusch (Zywisz), *городъ*, Живецъ (*Нѣм. Зейпушъ*).
Seyszelle, Сешельскіе острова.
Shettlandzkie wyspy, Шедландскіе острова.
Siedmiogród (Siebenbirgen), Семиградская область, Трансильванія.
Sień (Zeng), *городъ*, Сѣнь (*Нѣм. Ценъ*).
Sienna, *городъ*, Сіена.
Sierra-Nevada, Сіерра-Невада, Снѣжныя горы
Sind, *рѣка*, Синдъ или Индъ.
Sirmja (Frusca gora), Сремъ (*Сирія*), *сербск.* Фрушка Гора.
Skager-Rak, *область*, Ютландія; || Скаррракъ.
Skalda, *рѣка*, Шельда или Схельда.
Skandynawja, *область*, Скандинавія.
Slawonja, Славонія.
Słowacy, Словаки.
Słowency, *народъ*, Словѣнцы, Словены.
Słowiauie, *племя*, Славяне.
Smyrna, *городъ*, Смирна.
Solothurn, *городъ*, Солотурнъ.
Sparta, *область*, Спарта, Лакедемонъ.
Spira (Speier), *городъ*, Шпейеръ.
Spitzberg, *островъ*, Шпицбергенъ.
Spokojny ocean, Тихій океанъ.
Sprea, *рѣка*, Шпрее (*Спрева*).
Śródziemne morze Средиземное море.
Stambuł (Caregrad), *городъ*, Стамбулъ (*Царьградъ*).
Stany zjednoczone, Соединенные Штаты.
Stockholm, *городъ*, Стокгольмъ.
Stołowa góra, Столовая гора.
Strasburg, *городъ*, Страсбургъ.
Stuttgart, *городъ*, Штутгартъ.
Styrja, *область*, Штирія.
Styryjskie Alpy, Штирійскія Альны.
Sudety, **góry**, *горы*, Судеты.
Suez, *городъ*, Суэзъ; || Суэзскій перешеекъ.
Sunda, *проливъ*, Зундъ.
Syberja, *область*, Сибирь.
Sybin (Herrmannstadt), Сибинъ (*Нѣм. Германштадтъ*).
Sycylja, *островъ*, Сицилія.
Synaj, *гора*, Синай.
Syrakuzy, *городъ*, Сиракузы.
Syrja, *область*, Сирія.
Szaffuza, *городъ*, Шаффгаузенъ.
Szczecin, *городъ*, Штеттинъ.
Szkocja, *область*, Шотландія.
Szląsk, *область*, Силезія.
Szwajcarja, *область*, Швейцарія.
Szwecja, *область*, Швеція.
Szybenik (Sebenico), *городъ*, Шебеникъ (*Итал. Себеникъ*) въ Далмаціи.

T.

Tag, *рѣка*, Тагъ или Тежо.
Tahiti, *островъ*, Таити или Отагеите.
Tamiza, *рѣка*, Темза.
Tanger, *городъ*, Танжеръ.
Tarent, *городъ*, Тарентъ.
Taunus, *гора*, Таунусъ.
Taurus, *гора*, Тавръ.
Tauryeka gubernja, Таврическая губернія.
Teby, *городъ*, Тивы (*Стар. Ѳивы*).
Teheran, *городъ*, Тегеранъ.
Temeswar, *городъ*, Темешваръ.
Teneriffa, *островъ*, Тенериффа.
Teodezja, *городъ*, Ѳеодосія (*Стар. Кафа*).
Terceira, *островъ*, Терсейра.
Terracina, *городъ*, Террачина.
Teseyn (Ticino), *рѣка*, Тессинъ.
Tevere (Tyber), *рѣка*, Тиберъ.
Theaki (Ithaka), *островъ*, Теаки, Итака.
Theis (Cisa), *рѣка*, Тиса.
Theodezja, *см.* **Teodezja**.
Thermopylae, *ущелье*, Термопилы.
Thessalja, *область*, Ѳессалія.
Thessalonica, *городъ*, Ѳессалоники (*Салоники или Солунь*).
Thionville, *городъ*, Диденгофенъ.
Thorn (Toruń), *городъ*, Торнъ (*Торунь*).
Thun, *городъ*, Тунъ.
Thurgau (Turgewja), кантонъ Тургау.
Ticinum (Pavia), *городъ*, Павія
Tigre, *рѣка*, Тигръ.
Tisza (Cisa), *рѣка*, Тиса.
Tolado, *городъ*, Толедо.
Tolosa (Tuluza), *городъ*, Тулуза.
Toruń, *городъ*, Торнъ (*Торунь*).
Toskana (Toskanja), *область*, Тоскана.
Tournay (Doernik), *городъ*, Дорникъ.
Towarzyskie wyspy, острова Товарищества.
Traoja, *область*, Ѳракія.
Trakowie, *народъ*, Ѳракійцы.
Transylwanja, Трансильванія, Семиградская область.
Trapezunt (Trebisonda), *городъ*, Трапезондъ.
Trento (Trydent), *городъ*, Тріентъ.
Trewir (Trier), *городъ*, Триръ.
Triest, *городъ*, Триестъ (*Слав. Терстъ*)
Trinkomali, *городъ*, Тринкомалія.
Troyes, *городъ*, Труа (*во Франціи*).
Trynidad, *островъ*, Тринидадъ.
Tübingen (Tubinga), *городъ*, Тюбингенъ.
Tuluza (Toloza), *городъ*, Тулуза.
Turcja, *область*, Турція.
Turkestan, *область*, Туркестанъ.
Twer, *городъ*, Тверь.
Tyber (Tevere), *рѣка*, Тиберъ.
Tyberias, Тиверіадское озеро.
Tyrol, *область*, Тироль.

U.

Ukraina, Украи́на.
Umbrja, *область*, Умбрія.
Unterwalden, *городъ*, Унтерва́льденъ.
Upsala, *городъ*, Упса́ла.
Ural, *рѣка́*, Ура́лъ.
Uralskie góry, Ура́льскія го́ры.
Urbine, *городъ*, Урби́но.
Urseren, Урзере́нская доли́на.

V.

Valence, *городъ*, Вале́нсъ (*во Франціи*).
Valencia, *городъ*, Вале́нсія (*въ Испаніи*).
Valtelin (Veltlina), *область*, Вальтели́на.
Vera Cruz, *городъ*, Веракру́цъ.
Verona, *городъ*, Вера́на.
Versailles, *городъ*, Версаль.
Vevay, *городъ*, Вево́ или Веве́я.
Vicenza, *городъ*, Вичѐнца.
Vosges (Wegezy), Вогезскія го́ры.

W.

Walencja, *городъ*, Валѐнсія.
Wallis, *кантонъ*, Ва́ллисъ.
Wandea, Ванде́я, Ванде́йскій департаме́нтъ.
Warszawa, *городъ*, Варша́ва.
Węgry, *область*, Ве́нгрія.
Wenecja, *городъ*, Вене́ція.
Werona (Verona), Вера́на.
Wersal, *городъ*, Версаль.
Westfalja, *область*, Вестфа́лія.
Westgotowie, *народъ*, Остъ-Го́ты, Восто́чные Го́ты.
Wezuwjusz, *огнедышущая гора́*, Везу́вій.
Wiborg, *городъ*, Ви́боргъ (*въ Даніи*).
Wiedeń, *городъ*, Ве́на.
Wielka Brytanja, *обл.*, Великобрита́нія.
Wight, *островъ*, Ве́йтъ.
Wilno, *городъ*, Ви́льно.
Wisła, *рѣка́*, Ви́сла.
Włochy, *область*, Ита́лія.
Wogezy, Вогѐзскія го́ры.
Wołga, *рѣка́*, Во́лга.
Wołogda, *городъ*, Вологда.
Wołyńska gubernja, Волы́нская губе́рнія.
Woolwich, *городъ*, Ву́личъ.
Worms (Wormio), *городъ*, Вормсъ.
Wrocław, Вроцла́вь (*Нѣм. Бреслау*).
Würtemberg, Вюртембергъ.
Wyborg, *городъ*, Вы́боргъ.

Y.

Y, зали́въ Эй.
Yarmouth, *городъ*, Я́рмоутъ.
Yonna, *рѣка́*, Іо́нна.
Ypres (Ipern), И́перъ или Эйперъ.
Yssel, *рѣка́*, Иссель или Эйссель.

Z.

Zagrzeb (Agram), За́гребъ (*Нѣм. Аграмъ*).
Zaira (Kongo), *рѣка́*, Саи́ра или Ко́нго.
Zara (Zadar), *городъ*, За́ра (*Слав. Задаръ*).
Zelandja, *островъ*, Зела́ндія.
Zemlin (Zemuń), *городъ*, Земли́нъ (*Зему́нъ*).
Zittau (Żytawa), *городъ*, Цитта́у (*Житава*).
Zug, *городъ*, Цугъ.

Ż.

Żydzi, *народъ*, Жиды.
Żyronda (Gironde), *рѣка́*, Жиро́нда.
Żytawa (Zitta), *рѣка́*. Жита́ва (*Зитта*).
Żytomierz, *городъ*, Жито́миръ.

NAZWY MIAST I RZEK

Królestwa Polskiego*).

НАЗВАНІЯ ГОРОДОВЪ И РѢКЪ

Царства Польскаго**).

A.

Adamów, *t.*, Адáмовъ.
Alexandrów, *t.*, Александрóвъ.
Andrejew, *t.*, Андрéевъ.
Annopol v. Rachów, *t.*, Аннополь, иначе. Рахóвъ.
Augustów, *t.*, Августóвъ.

B.

Babiak, *t.*, Бабúкъ.
Bakałarzew, *t.*, Бакаларжéвъ.
Balwierzyszki, *t.*, Бальвержúшки.
Baranów, *t.*, Барáновъ.
Będków, *t.*, Бендкóвъ.
Bełchatów, *t.*, Белхáтовъ.
Bełżyce, *t.*, Белжúцы.
Bendin, *t.*, Бендúнъ.
Biała, *p.*, Бѣлая.
Białaczów, *t.*, Бѣлачóвъ.
Białka, *p.*, Бúлка (Бѣлка).
Białobrzegi, *t.*, Бѣлобрéги.
Biebrza, Wissa, *p.*, Бéбржа, Вúсса.
Biała, *t.*, Бѣла.
Bielawy, *t.*, Бѣлúны.
Bielgoraj, *t.*, Бѣлгорáй.
Bielsk, *t.*, Бѣльскъ.
Bieżuń, *t.*, Бѣжýнь.
Biskupice, *t.*, Бискýпицы.
Błaszki, *t.*, Блáшки.
Błonie, *t.*, Блóни.
Bobrowniki, *t.*, Бобрóвники.
Bodzanów, *t.*, Бодзанóвъ.
Bodzentyn, *t.*, Бодзентúнъ.
Bogorja, *t.*, Богóрія.
Bolesławiec, *t.*, Болеславéцъ.
Bolimów, *t.*, Болúмовъ.
Brodów, *t.*, Бродóвъ.
Brok, *t.* Брокъ.
Brudzew, *t.*, Брудзéвъ.
Brześć, *t.*, Брестъ.
Brzesko, *t.*, Бржéско.
Brzeźnica, *t.*, Брзéзница.
Brzezin, *t.*, Брéзинъ.
Brzeźnica, *p.*, Брéзница (Берéзина)
Brzuśna, *p.*, Брýсьна.
Bug, *p.*, Бугъ.
Burzenin, *t.*, Бурженинъ.
Busk, *t.*, Бускъ.

---

*) Nazwy miast gubernjalnych i powiatowych przytoczone tu są według Najwyżéj w roku 1866 zatwierdzonéj „Ustawy o zarządzie gubernjalnym i powiatowym w gubernjach Królestwa Polskiego."

Ruska litera *t.* znaczy *городъ* (miasto), *p.* — *рѣка* (rzekę).

**) Названія губернскихъ и уѣздныхъ городовъ приведены здѣсь на основаніи Высочайше утвержденнаго въ 1866 году „Положенія о губернскомъ и уѣздномъ управленіи въ губерніяхъ Царства Польскаго."

Буква *t.* означаетъ городъ, *p.* — рѣку.

Bychawa, *г.*, Быха́ва.
Bystrzyca, *р.*, Быстрши́ца (Быстри́ца).
Bzura, *р.*, Бзу́ра.

C.

Cegłów, *г.*, Цегло́въ.
Cessanka, *р.*, Цесса́нка.
Chęciny, *г.*, Хенци́ны.
Chmielnik, *г.*, Хмѣльникъ.
Chmielów, *г.*, Хмѣлёвъ.
Chocz, *г.*, Хочъ.
Chodecz, *г.*, Хо́дечъ.
Chodel, *г.*, Хо́дель.
Chełm, *г.*, Холмъ.
Chorzele, *г.*, Хоржéли.
Ciechanów, *г.*, Цѣхано́въ.
Ciechanowiec, *г.*, Цѣхано́вецъ.
Ciepielów, *г.*, Цѣпелёвъ.
Czarna, *р.*, Чо́рная.
Czeladź, *г.*, Че́лядь.
Czemierniki, *г.*, Чемерни́ки.
Czersk, *г.*, Черскъ.
Czerwińsk, *г.*, Черви́нскъ.
Częstochow, *г.*, Ченстохо́въ.
Czyżew, *г.*, Чижéвъ.

D.

Dąbie, *г.*, До́мби.
Dąbrowice, *г.*, Домброви́цы.
Deleszyce, *г.*, Далеши́цы.
Denków, *г.*, Де́нковъ.
Długa, *р.*, Длу́га (До́лгая).
Dobra, *г.*, До́брая.
Dobrzyń nad Drwęcą, *г.*, Добры́нь надъ Дрвенцо́ю.
Dobrzyń nad Wisłą, *г.*, Добры́нь надъ Ви́слою.
Dobrzyńska, *р.*, Добржи́нска.
Drobin, *г.*, Дро́бинъ.
Drwęca, *р.*, Дрве́нца.
Drzewica, *г.*, Држе́вица.
Drzewiczka, *р.*, Држе́вичка.
Dubienka, *г.*, Дубе́нка.
Działdówka, *р.*, Дзялдо́вка.
Działoszyce, *г.*, Дѣлоши́цы.
Działoszyn, *г.*, Дѣлоши́нъ.

F.

Filipów, *г.*, Фили́повъ.
Firlej, *г.*, Фирле́й.
Frampol, *г.*, Фрампо́ль

G.

Garwolin, *г.*, Гарволи́нъ.
Giełczów, *г.*, Ге́лчевъ.
Gielniów, *г.*, Ге́лнневъ.
Gliniany, *г.*, Глиня́ны.
Głowaczów, *г.*, Гловачо́въ.
Główno, *г.*, Глу́вно.
Głusk, *г.*, Глускъ.
Gniewaszów, *г.*, Гнѣвашо́въ.
Golina, *г.*, Голи́на.
Gombin, *г.*, Гомби́нъ.
Góra Kalwarja, *г.*, Гора́ Кальва́рія.
Góraj, *г.*, Гора́й.
Gorzków, *г.*, Горико́въ.
Gostynin, *г.*, Госты́нинъ.
Goszczyn, *г.*, Го́щинъ.
Gowarczów, *г.*, Говарчо́въ.
Grabów, *г.*, Грабо́въ.
Grabowiec, *г.*, Грабо́вецъ.
Grajewo, *г.*, Грае́во.
Granica, *г.*, Грани́ца.
Grocholice, *г.*, Грохо́ли́цы.
Grodzisk, *г.*, Гроди́скъ.
Grójcy, *г.*, Гро́йцы.
Grzegorzew, *г.*, Григо́рьевъ.

H.

Hańcza, *г.*, Га́ньча.
Horodło, *г.*, Горо́для.
Horodyszcze, *г.*, Городи́ще.
Hrubieszów, *г.*, Грубешо́въ.
Huczwa, *р.* Гу́чва.

I.

Iłów, *г.*, Ило́въ.
Iłża, *г.*, Илжа.
Iłżanka, *р.* Илжа́нка.
Inowłodz, *г.*, Иновло́дь.
Iwaniska, *г.*, Ивани́ска.
Iwanowice, *г.*, Иванови́цы.
Izbica z Tarnogórą, *г.*, Ибби́ца съ Тарногоро́ю.

J.

Jadów, *г.*, Ядо́въ.
Jakubówka, *г.*, Якубо́вка.
Janów, *г.*, Яно́въ.
Janowiec, *г.*, Яно́вецъ.
Jarczów, *г.*, Ярчо́въ.
Jarocha, *р.*, Яро́ха.
Jastrząb, *г.*, Ястребъ.
Jedlińsk, *г.*, Едли́нскъ.
Jędrzejów, *г.*, Ендржеёвъ.
Jegrznia, *р.* Егржня.
Jezierna, *р.* Езёрна.
Jeżów, *г.*, Ежо́въ.
Jeżówka, *р.* Ежо́вка.
Józefów, *г.*, Юсефо́въ.

K.

Kałuszyn, *t.*, Калу́шинъ.
Kalwarja, *t.*, Кальва́рія.
Kamieńczyk, *r.*, Ка́менчикъ.
Kamienno, *p.*, Ка́менная.
Kalisz, *t.*, Ка́лишъ.
Kamieńsk, *t.*, Ка́менскъ.
Kamionka, *t.*, Камёнка.
Karczew, *t.*, Карчёвъ.
Kazanów, *t.*, Казано́въ.
Kazimierz, *t.*, Казими́ръ.
Kielce, *t.*, Ке́льцы.
Kiernozia, *t.*, Керно́зія.
Kikol, *t.*, Ки́колъ.
Kleczew, *t.*, Клечёвъ.
Klimontów, *t.*, Климонто́въ.
Klebucko, *t.*, Клебу́чекъ.
Kłodawa, *t.*, Клода́ва.
Kliwów, *t.*, Кливовъ.
Kobylanka, *p.*, Кобыла́нка.
Kock, *t.*, Коцкъ.
Kodeń, *t.*, Ко́день.
Kolbiel, *t.*, Ко́лбель.
Kolno, *t.*, Ко́льно.
Kola, *t.*, Ко́ла.
Komarów, *t.*, Комаро́въ.
Kowiesopel, *t.*, Ковеса́поль.
Konin, *r.*, Кони́нъ.
Końsk, *t.*, Конскъ.
Końska-Wola, *t.*, Ко́нская-Во́ля.
Konstantynów, *t.*, Константи́новъ.
Koprzywia, *p.*, Копржи́вя (Кропи́вянка).
Koprzywianka, *p.*, Копржива́нка (Кропива́нка).
Koprzywnica, *t.*, Копрживни́ца (Кропивни́ца).
Korczyn Nowe-Miasto, *t.*, Корчи́нъ Но́вый-Го́родъ.
Kossów, *t.*, Косо́въ.
Koszyce, *t.*, Коши́цы.
Kowal, *t.*, Ковалъ.
Kozieglowy, *t.*, Козыгло́вы.
Kozienice, *t.*, Козени́цы.
Koźminek, *t.*, Козьми́некъ.
Krasnik, *t.* Красни́къ
Krasnobród, *t.*, Краснобро́дъ.
Krasnesiele, *t.* Красносе́лье.
Krasnostaw, *t.*, Краностаръ.
Krępianka, *p.*, Крепиа́нка.
Kromołów, *t.*, Кромоло́въ.
Krośniewice, *t.*, Кросневи́цы.
Kryłów, *t.*, Крыло́въ.
Krzepice, *t.*, Крепи́цы.
Krzeszów, *t.*, Кршешо́въ.
Krzna, *p.*, Крзна.
Książ-Wielki, *t.*, Ко́нжъ-Ве́льки.
Kuczbork, *t.*, Кучбо́ркъ.
Kunów, *t.*, Ку́новъ.
Kurów, *t.*, Ку́ровъ.
Kurozwęki, *t.*, Куровзе́нки.
Kurzelów, *t.*, Куже́лёвъ.
Kutno, *t.*, Ку́тно.

L.

Lądek, *t.*, Ле́ндекъ.
Lassocin, *t.*, Лассоци́нъ.
Latowicz, *t.*, Ля́товичъ.
Lelów, *t.*, Лелёвъ.
Liczwarta, *p.*, Личва́рта.
Lipno, *t.*, Ли́пно.
Lipsk, *t.*, Липскъ.
Liw, *t.*, Ливъ.
Liwiec, *p.*, Ли́вецъ.
Lubartów, *t.*, Любарто́въ.
Lubień, *t.*, Лю́бень.
Lublin, *t.*, Люблинъ.
Lubraniec, *t.*, Любра́нецъ.
Ludwinow, *t.*, Людвино́въ.
Lutomiersk, *t.*, Лютоми́рскъ.
Lututów, *t.*, Лютуто́въ.

Ł.

Łada, *p.* Ла́да.
Łagów, *t.*, Лагово́въ.
Łask, *t.*, Ласкъ.
Łaskarzew, *t.* Ласкаре́въ.
Łaszczów, *t.*, Лащо́въ.
Łęczna, *t.*, Ле́нчна.
Łęczyca, *t.*, Ленчи́ца.
Łódka, *p.*, Ло́дка.
Łódź, *t.*, Лодзь.
Łomazy, *t.*, Лома́зы.
Łomża, *t.*, Ло́мжа.
Łosice, *t.*, Лоси́цы.
Łowicz, *t.*, Ло́вичъ.
Łoździeje, *t.* Лозди́ен.
Łuków, *t.*, Луко́въ.
Łupna, *p.*, Лу́пна.
Łydynia, *p.*, Лыды́ня.
Łysoboki, *t.*, Лысобо́ки.

M.

Maciejowice, *t.*, Мацие́вви́цы.
Magnuszew, *t.* Магнушо́въ.
Maków, *t.*, Мако́въ
Małogoszcz, *t.*, Малогощъ.
Mały Brok, *p.* Ма́лый Брокъ.
Marjampol, *t.*, Маріампо́ль.
Markuszew, *t.*, Маркушёвъ.
Marycha, *p.*, Мари́ха.
Michów, *t.*, Михо́въ.
Miechów, *t.* Ме́хо́въ.
Miechówka, *p.*, Ме́хо́вка.
Miedzna, *t.*, Ме́дзна.
Międzyrzec, *t.*, Мендзыржецъ (Междуре́чье).
Mień, *p.* Мень.
Mińsk, *t.*, Минскъ.
Mława, *t.*, Мла́ва.
Mieczna, *p.* Мле́чная.

Mława, *p.* Мла́вка.
Modliborzyce, *t.*, Модлиборжи́цы.
Modrzejów, *t.*, Модржеёвъ.
Mogielnica, *t.* Могильни́ца.
Mogielówka, *p.*, Могилёвка.
Mokobody, *t.*, Мокобо́ды.
Mordy, *t.*, Мо́рды.
Moszczenica, *p.*, Мощени́ца.
Moszczyca, *p.* Мощи́ца.
Mrzygłód, *t.*, Мржигло́дъ.
Mstów, *t.*, Мстовъ.
Mszczonów, *t.*, Мщоно́въ.
Myszyniec, *t.*, Мышине́цъ.

N.

Nadarzyn, *t.*, Надаржи́нъ.
Narew, *p.*, На́рва.
Nasielsk, *t.*, Насе́льскъ.
Ner, *p.* и *t.*, Неръ.
Netta, *p.*, Не́тта.
Nida, *p.*, Ни́да.
Nidzica, *p.*, Нидзи́ца.
Niemen, *p.*, Не́менъ.
Nieszawa, *t.*, Нешáва.
Nowa Aleksandrja, *t.*, Но́вая Александрія.
Nowe-Miasto, *t.*, Но́вое Ме́сто, *см.* **Kerczyn.**
Nowogród, *t.*, Но́вгородъ.
Nowy-Dwór, *t.*, Но́вый-Дворъ.
Nur, *t.*, Нуръ.
Nurzec, *p.*, Ну́ржецъ (Ну́рецъ)

O.

Ochnia, *p.*, О́хня.
Odrzywół, *t.*, Одрживо́лъ.
Ogrodzieniec, *t.*, Огроде́нецъ.
Okrzesza, , *p* , Окрше́ша, (Окре́ша).
Oksa, *p.* Окса.
Okuniew, *t.*, Окунёвъ.
Oleśnica, *t.*, Олесни́ца.
Olita, *t.*, , Оля́та.
Olkusz, *t.*, Ольку́шъ.
Olsztyn, *t.*, Ольшты́нъ.
Opatów, *t.*, Опато́въ.
Opatówek, *t.*, Опато́вокъ.
Opatówka, *p.*, О патовка.
Opoczna, *t.*, Опо́чна.
Opole, *t.*, Опо́лье.
Orchówek z Włodawą, *t*, Орхо́вокъ съ Влода́вою.
Orzyc, *p.*, О́ржицъ (О́рицъ).
Osięciny, *t.*, Осенци́ны.
Osieck, *t.*, Осе́цкъ.
Osiek, *t.*, Осе́къ.
Osmolin, *t.*, Осмоли́нъ.
Osownica, *p.*, Осовни́ца.
Ostrołęka, *t.*, , Остроле́нка.
Ostrów, *t.*, Островъ.
Ostrowiec, *t.*, Остро́вецъ.
Ożarow, *t.*, Ожаро́въ.
Ozorków, *t.*, Озорко́въ.

P.

Pabianice, *t.*, Пабяни́цы.
Pacanów, *t.*, Пацано́въ.
Pajęczno, *t.*, Пае́чно.
Parczew, *t.*, Парче́въ.
Parysów, *t.*, Парисо́въ.
Parzęczew, *t.*, Паржене́чекъ.
Pawłów, *t.*, Па́вловъ.
Petrokow, *t.*, Петроко́въ.
Piaseczno, *t.*, Пясе́чно.
Piaski, *t.*, Пя́ски (Пески́).
Piątek, *t.*, Пе́нтекъ.
Pierzchnica, *t.*, Пержхни́ца.
Pilica, *t.* и *p.* Пи́лица.
Pilwiszki, *t.*, Пильви́шки.
Pińczów, *t.*, Пинчо́въ.
Pisząco, *t.*, Пищо́нцъ.
Pławne, *t.*, Пла́вно.
Płock, *t.*, Плоцкъ.
Płonka, *p.* Пло́нка.
Płońsk, *t.*, Плонскъ.
Poddębice, *t.*, Поддемби́цы.
Pokrzywnica, *p.*, Покрживни́ца (Крживни́ца).
Połoniec, *t.*, Полоне́цъ.
Poniemoń, *t.*, Поне́монь.
Pór, *p.* Норъ.
Prasnysz, *t.*, Пра́сныщъ.
Praszka, *t.*, Пра́шка.
Preny, *t.*, Пре́ны.
Prosna, *p.*, Про́сна.
Proszowice, *t.*, Прошови́цы.
Przedborz, *t.*, Пржедбо́ржъ (Предбо́ръ).
Przedecz, *t.*, Пршéдечъ.
Przemsza, *p.* Пр шемша.
Przerośl, *t.*, Пршéрослъ.
Przybyszew, *t.*, Пршибышо́въ.
Przylepnica, *p.*, Пришлепни́ца (Прилепни́ца).
Przyrów, *t.*, Прширо́въ (Прирóвъ).
Przysucha, *t.*, Пршису́ха (Прису́ха).
Przytyk, *t.*, Пршты́къ (Прты́къ).
Psarka, *p.*, Пса́рка.
Puchaczew, *t.*, Пухачóвъ.
Pułtusk, *t.*, Пулту́скъ.
Pyzdry, *t.*, Пы́здры.

R.

Rachów, *см.* **Annopol.**
Raciąż, *t.*, Рацéнжъ.
Raciążek, *t.*, Рацéнжекъ.
Raczki, *t.*, Рáчки.
Radom, *t.*, Радóмъ.
Radiejew, *t.* Радéевъ.
Radin, *t.*, Рáдинъ.
Radomka, *p.*, Радóмка.

Radomsk, *t.*, Радо́мскъ.
Radoszyce, *t.* Радошѝцы.
Radzanow, *t.*, Радзано́въ.
Radziwiłow, *t.*, Радзивѝловъ (Радзивѝловъ).
Radzymin, *t.*, Радзимѝнъ.
Rajgród, *t.*, Рáйгродъ (Рáйгородъ).
Raków, *t.*, Рако́въ.
Rawa, *t.*, Рáва.
Rawka, *p.* Рáвка.
Rejowiec, *t.*, Реёвецъ.
Rgiłówka, *p.*, Ргило́вка.
Rogów, *t.*, Рого́въ.
Rospuda, *p.*, Роспу́да.
Rossosz, *t.*, Россо́шъ.
Rożan, *t.*, Рожáнъ.
Roziec, *p.*, Розѐцъ.
Rozoga, *p.*, Розо́га.
Rozprza, *t.*, Ро́зпрша (Ро́зпра).
Rychwał, *t.*, Рыхвáлъ.
Ryczywół, *t*, Рычивóлъ.
Rypin, *t.*, Рыпѝнъ.

S.

San, *p.*, Санъ.
Sandomierz, *t.*, Сандомѝръ.
Sapieżyszki, *t.*, Сапежáшки.
Sarnaki, *t.*, Сарнáки.
Sawin, *t.*, Сáвинъ.
Secemin, *t.*, Сецемѝнъ
Sejny, *t.*, Сéйны.
Sereje, *t.*, Серéи.
Serock, *t.*, Сирóтскъ.
Serokomla, *t.*, Серокóмля.
Sieciechow, *t.*, Сѣцехóвъ.
Siedlec, *t.*, Сѣдлецъ.
Siennica, *t.*, Сѣнни́ца.
Siennicka, *p.*, Сѣнни́чка.
Sienno, *t.*, Сѣнно.
Sieradz, *t.*, Сѣрáдзъ.
Sierpiec, *t.*, Серпѣцъ.
Sierpienica, *p.*, Серпенѝца.
Siewierz, *t.*, Сѣверъ.
Silnica, *p.*, Сильнѝца.
Simno, *t.*, Сѝмно.
Skała, *t.*, Скалá.
Skalbmierz, *t.*, Скальбмѝръ.
Skaryszew, *t.*, Скарышéвъ.
Skempe, *t.*, Скéмпе.
Skierniewice, *t.*, Скерневѝцы.
Skrwa, *p.*, Скрва.
Skrzynno, *t.*, Скрынно.
Skulsk, *t.*, Скульскъ.
Sławatycze, *t.*, Славатѝчи.
Sławków, *t.*, Славкóвъ.
Sławno, *p.*, Слáвно.
Slesin, *t.*, Слесѝнъ.
Słomniki, *t.*, Сломнѝки.
Słupcy, *t.*, Слýпцы.
Słupia-Nowa, *t.*, Слýпя-Нóвая.
Służewo, *t.*, Служéво.
Śniadów, *t.*, Снядóвъ.
Sobków, *t.*, Собкóвъ.
Sobota, *t.*, Собóта.
Sochaczew, *t.*, Сохачóвъ.
Sochocin, *t.*, Сохотѝнъ.
Sokołów, *t.*, Сокодóвъ.
Sokoły, *t.*, Соколы.
Solec, *t.*, Сóлецъ.
Sompolno, *t.*, Сомпóльно.
Sona, *p.*, Сóна.
Sopockinie, *t.*, Сопоцкѝны.
Sperna, *p.* Спéрна.
Stanisławów, *t.*, Станислáвовъ.
Staszów, *t.*, Станóвъ.
Staw, *t*, Ставъ.
Stawiski, *t.*, Ставѝски.
Stawiszyn, *t.*, Ставищѝнъ.
Sterdyń, *t.*, Стердѝны.
Stężyca, *t.*, Стежѝца.
Stoczek, *t.*, Стóчекъ.
Stopnica, *t.*, Стопнѝца.
Stryków, *t.*, Стрыкóвъ.
Strzecha, *p.*, Стрѣха.
Sudargi, *t.*, Судáргъ.
Sulejów, *t.*, Сулéювъ.
Suwałki, *t.*, Сувáлки.
Świder, *p.*, Свѝдеръ.
Szadek, *t.*, Шáдекъ.
Szaki, *t.*, Шáки.
Szczebrzeszyn, *m.*, Щебржешѝнъ.
Szczekociny, *t.*, Щекоцѝны.
Szczerców, *t*, Щерцóвъ.
Szczuczyn, *t*, Щучѝнъ.
Szeszupa, *p.*, Шешýпа.
Szreniawa, *p.*, Шренѝва.
Szreńsk, *t.*, Шренскъ.
Szydłów, *t.*, Шидлóвъ.
Szydłowiec, *t.*, Шидлóвецъ.

T

Tarczanka, *p.*, Тарчáнка.
Tarczyn, *t.*, Тарчѝнъ.
Tarłów, *t.*, Тáрловъ.
Tarnegóra, *ob.* Izbica.
Tarnogród, *t*, Тарногóродъ.
Terespol, *t*, Терéспольскъ.
Toczna, *p*, Тóчна
Tomaszów, *t.*, Томашóвъ.
Tuliszków, *t.*, Тулишкóвъ.
Turek, *t.*, Тýрекъ.
Turobin, *t.*, Турóбинъ.
Tuszyn, *t*, Тушѝнъ.
Tykocin, *t*, Тыкотѝнъ
Tyśmienica, *t*, Тысмѣнѝца.
Tyszowce, *t.*, Тышóвцы.

U

Uchanie, *t*, Ухáны.
Ucherka, *p*, Ухéрка.
Ujazd, *t.*, Уéздъ.

Uniejów, г., Унеёвъ.
Urzędów, г., Уржендо́въ.

W.

Wąchock, г., Вонхо́цкъ.
Warka, г., Ва́рка
Warszawa, г., Варша́ва.
Warta, г. и р., Ва́рта.
Waśniów, г., Васнёвъ.
Wąsosz, г., Вонсо́шъ.
Wąwolnica, г., Вонволни́ца.
Węgierka, р., Венгёрка.
Węgrów, г., Венгро́въ.
Widawa, г., Вида́ва.
Widawka, р., Вида́вка.
Wieluń, г., Велю́нь.
Wieniawa, г., Веня́ва.
Wieprz, р., Вепръ.
Wiercica, р., Верци́ца.
Wieruszów, г., Верушёвъ.
Wierzbica, г., Вержби́ца.
Wierzbnik, г., Ве́ржбникъ.
Wierzbołów, г., Вержболо́въ.
Wilczyn, г., Вильчи́ны.
Wilga, р., Ви́льга.
Wiśniki, г., Висни́тки.
Wisła, р., Ви́сла.
Wiślica, г., Висли́ца.
Wissa, р., Ви́сса.
Wisznice, г., Вишни́цы.
Wisztyniec, г., Виштынецъ.
Witówka, р., Вито́вка.
Wizajny, г., Виза́йны.
Wizna, г., Ви́зна.
Wkra, р., Вкра.
Władysławów, г., Владисла́во
Włocławek, г., Влоцла́вскъ.
Włodawa, г., об. Orchówek.
Włodawice, г., Влодави́цы.
Włoszczowa, г., Влощо́ва.
Wochyń, г., Во́хинъ
Wodzisław, г., Водисла́въ.
Wojsławice, г., Войсла́вицы.
Wolanów, г., Волино́въ.
Wolborka, р., Вольбо́рка.
Wolbórz, г., Вольбо́ръ.
Wolbrom, г., Вольбро́мъ.
Wołkowyszki, г., Волковы́шки.
Wschodnia, р., Всхо́дняя.
Wyśmierzyce, г., Высмержи́цы.
Wysokie Mazowieckie, г., Высо́кое Мазове́цкое.
Wyszków, г., Вышко́въ
Wyszogród, г., Вышгородъ.

Z.

Zagórow, г., Загоро́въ.
Zaklików, г., Заклико́въ.
Zakroczym, г., Закро́чинъ
Zambrów, г., Замбро́въ.
Zamostje, г., Замо́стье.
Zawichost, г. Завихво́стъ.
Zduńska Wola, г., Зду́нская Во́ля.
Zgierz, г., Згержъ.
Zgłowiączka, р., Згловёнчка.
Zielawa, р., Зеля́ва.
Złoczew, г., Злочо́въ.
Zwoleń, г., Зволе́нь.

Ż.

Żarki, г., Жа́рки.
Żarnów, г., Жарно́въ.
Żarnowiec, г., Жарнове́цъ.
Żelechów, г., Желехо́въ.
Żołkiewka, г. и р., Жолко́вка.
Żuromin, г., Журоми́нъ.
Zychlin, г., Жихли́нъ.

WYKAZ ALFABETYCZNY

imion chrzestnych.

АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ

крестныхъ именъ.

A.

Abdon, Авдій, Авдѣй.
Adam, Адáмъ.
Adelajda, Аделаи́да.
Adolf, Адóльфъ.
Adrjan, Адріáнъ, Андрéйъ.
Agapit, Агáпій.
Agata, Агáта, Агáѳія.
Agaton, Агаѳóнъ.
Agnieszka, Агнія, Агнéса.
Agrypina, Агрипи́на, Аграфéна.
Albin, Альбúнъ.
Albina, Альбúна.
Aleksander, Алексáндръ.
Aleksandra, Алексáндра.
Aleksy, Алексѣй, Алексéй.
Alfons, Альфóнсъ.
Alfred, Альфрéдъ.
Alodja, Алóдія.
Aloizy, Алоúсій.
Amelja, Амáлія.
Anastazja, Анастáсія, Настáсья.
Anastazy, Анастáсій.
Anatoli, Anatoljusz, Анатóлій.
Andrzej, Андрéй.
Aniela, Ангелúна.
Anna, Áнна.
Antoni, Антóній, Антóнъ
Antonina, Антонúна.
Anzelm, Ансéльмъ.
Apolinary, Аполлинáрій.
Apolonja, Аполлóнія.
Apolonjusz, Аполлóній.
Arkadjusz, Аркáдій.
Arsenjusz, Арсéній.
Artur, Артýръ.
Atanazy, Аѳанáсій.
August, Августъ.
Augustyn, Августúнъ.
Aurelja, Аврéлія.

B.

Balbina, Вальбúна.
Barbara, Варвáра.
Barlaam, Варлаáмъ.
Barnaba, Варнáва.
Bartłomiej, Варѳоломéй.
Bazyli, Василій.
Beata, Беáта.
Benedykt, Венедúктъ.
Benigna, Венúгна.
Benon, Венóнъ.
Bernard, Вернáрдъ.
Błażej, Влáсій, Власъ.
Bogumił, Богумúлъ.
Bogumiła, Богумúла.
Bonawentura, Бонавентýра.
Bonifacy, Бонифáтій, Бонифáцій.
Bronisława, Бронислáва.
Brun, Брунóнъ.
Brygida, Бригúтта.

C.

Cecylja, Цецúлія, Кикúлія.
Celestyn, Целестúнъ, Келестúнъ.

Cyprjan, Кипріянъ, Куприя́нъ.
Cyrjak, Кирія́къ.
Cyryll, Кири́ллъ, Кири́ла.
Czesław, Чесла́въ.

D.

Damjan, Даміа́нъ, Демья́нъ
Daniel, Даніи́лъ, Дани́ла.
Dawid, Дави́дъ, Давы́дъ.
Dezyderjusz, Дезидэ́рій.
Dominik, Доминія́къ.
Dominika, Доминія́ка.
Dorota, Дороеѳ́я.
Doroteusz, Дороеѳ́й.
Dyonizy, Діонія́сій, Денія́съ.

E.

Edmund, Эдму́ндъ.
Edward, Эдуа́рдъ.
Eleonora, Элеоно́ра.
Eliasz, Илія́, Илья́.
Elizeusz, Елиссе́й.
Elżbieta, Елисаве́та.
Emilja, Эми́лія.
Emiljan, Эмиліа́нъ, Емельія́нъ.
Epifanjusz, Епифа́ній.
Erazm, Эра́змъ.
Estera, Есэ́ирь.
Eudoksja, Евдокія, Авдо́тья.
Eudoksjusz, Евдо́ксій.
Eufemja, Евфи́мія, Аѳи́мья.
Eufrozyna, Евросі́нія, Аѳроси́нья.
Eugenja, Евге́нія.
Eugeniusz, Евге́ній.
Eulalja, Евла́лія.
Eustachjusz, Евста́ѳій, Аста́ѳій.
Euzebja, Евве́бія.
Euzebjusz, Евве́бій.
Ewa, Е́вва.
Ewaryst, Еваре́стъ.
Ezechiasz, Іевекеи́ль.

F.

Fabian, Фа́бій, Фабіа́нъ.
Faustyna, Фаусті́на.
Felicjan, Фелиціа́нъ.
Feliks, Фели́ксъ, Фили́ксъ.
Ferdynand, Фердина́ндъ.
Filip, Фили́ппъ.
Filomena, Филоме́на.
Flawjan, Флавіа́нъ.
Florjan, Флора, Фролъ.
Florentyn, Флоре́нтій.
Fortunat, Фортуна́тъ.
Franciszek, Франці́скъ, Францъ.
Franciszka, Франці́ска.
Fryderyk, Фри́дерикъ, Фри́дрихъ.

G.

Gabryel, Гаврія́лъ, Гаври́ла.
Gaweł, Га́ллъ.
Gedeon, Гедео́нъ.
Genowefa, Женевье́ва, Генофе́ва.
German, Ге́рманъ.
Gertruda, Гертру́да.
Gerwazy, Гервасій.
Gotfred (Bogumił), Готфри́дъ.
Gracjan, Граціа́нъ.
Grzegorz, Григо́рій.
Gustaw, Густа́въ.

H.

Helena, Еле́на, Алёна, Ле́на.
Heljodor, Геліодо́ръ.
Henryk, Ге́нрихъ.
Hermenegild, Германегі́льдъ.
Hermogenes, Гермоге́нъ.
Hiacynt, Іа́кинѳъ, Аки́мъ.
Hieronim, Іероні́мъ.
Hilary, Иларій.
Hipolit, Ипполи́тъ.
Honorata, Гонора́та.
Hubert, Гу́бертъ.
Hugon, Гуго́нъ.

I.

Ida, И́да.
Idzi, Эги́дій.
Ignacy, Игна́тій.
Ildefons, Ильдефо́нсъ.
Innocenty, Иннокє́нтій.
Irena, Ири́на.
Ireneusz, Ирине́й.
Iwon, Ивонъ.
Izabella, Изабе́лла.
Izajasz, Иса́ія, Иса́й.
Izydor, Исидо́ръ, Си́доръ.

J.

Jacek, Іаки́нѳъ, Аки́мъ.
Jadwiga, Ядви́га.
Jakób, Іа́ковъ, Яковъ.

Jan, Іоа́ннъ, Ива́нъ.
Januarjusz, Іанну́арій, , Іануа́рій.
Jerzy, Геóргій, Егóръ, Юрій.
Joachim, Іоа́кимъ, Яки́мъ.
Joanna, Іоа́нна, Жане́та.
Józef, Ио́сифъ, Осипъ.
Józefa, Жозефи́на.
Juda, Іу́да.
Judyta, , Іуди́ѳь, Юди́ѳь.
Julja, Юлія.
Julian, Юліа́нъ, Улья́нъ.
Juljanna, , Юліа́на, Улья́на.
Juljusz, Юлій.
Just, Юстъ.
Justyn, Юсти́нъ.
Justynjan, Юстиніа́нъ.
Justyna, Юсти́на.
Juwenojusz, Іувенти́нъ.

K.

Kajetan, Каета́нъ.
Kalikst, Кали́стъ.
Kamill, Ками́лъ.
Kamilla, Ками́лла.
Kandyd, Канди́дъ.
Kanut, Кану́тъ.
Karol, Карлъ.
Karolina, Каролина.
Kassjan, Кассіа́нъ.
Kassylda, Кассильда.
Katarzyna, Екатери́на, Катери́на.
Kazimierz, Казими́ръ.
Klara, Кла́ра.
Klemens, Климе́нтъ, Климе́нтій.
Klotylda, Клотильда.
Konrad, Конра́дъ, Кондра́тій.
Konstancja, Конста́нція.
Konstantyn, Константи́нъ.
Kornelja, Корне́лія.
Kosma, Косма́, Кузьма́,
Kryspin, Криспи́нъ, Крипъ.
Krystyna, Христи́на.
Krzysztof, Христофо́ръ.
Kunegunda, Кунигу́нда.

L.

Lambert, Ламбе́ртъ, Лампре́хтъ.
Leokadja, Леока́дія.
Leon, Лёвъ.
Leonard, Леона́рдъ.
Leontyna, Леонтина.
Leopold, Леопо́льдъ.
Longin, Ло́гинъ, Ло́ггинъ.
Lucjan, Луціа́нъ, Лукья́нъ.
Lucyna, Лукина.
Ludgarda, Людга́рда.
Ludomir, Людоми́ръ.
Ludwik, Людо́викъ.
Ludwika, Людви́ка, Луи́за.

Ł.

Ładysław, Ладисла́въ.
Łazarz, Ла́зарь.
Łucja, Лю́ція, Лу́кія.
Łukasz, Лука́.

M.

Maciej, Ма́ѳій.
Magdalena, Магдали́на.
Makary, Мака́рій, Мака́ръ.
Makryna, Макри́на.
Maksymiljan, Максимиліа́нъ.
Maksymin, Макси́мъ.
Małgorzata, Маргари́та.
Marcelli, Марке́лъ.
Marcelljan, Маркелли́нъ.
Marcin, Марти́нъ, Марты́нъ.
Marcjan, Маркіа́нъ.
Marek, Маркъ.
Marja, Марія, Ма́рья.
Marjusz, Ма́рій.
Marta, Ма́рѳа.
Mateusz, Матеѳе́й, Матве́й.
Matylda, Мати́льда.
Maurycjusz, Маври́кій, Мо́рицъ.
Melanja, Мелáнія.
Metodjusz, Меѳо́дій.
Michał, Михаи́лъ, Михаи́ла.
Mikołaj, Никола́й.
Miron, Миро́нъ.
Modest, Моде́стъ.

N.

Narcyz, Наркисъ, Нарцисъ.
Natalja, Ната́лья.
Nazarjusz, Наза́рій, Наза́ръ.
Nemezjusz, Неме́зій.
Nikodem, Никода́мъ.

O.

Olimpja, Олимпія.
Onufry, Ону́фрій.
Otton, Отто́нъ.
Otylja, Оттилія.

P.

Patrucy, Пасынутій.
Pankracy, Панкратій.
Patrycjusz, Патрикій.
Paulin, Павлинъ.
Paulina, Павла, Павлина, Полина.
Paweł, Павелъ.
Pelagja, Пелагія, Палагѣя.
Petronela, Петронелла.
Piotr, Пётръ.
Pius, Пій.
Placyda, Плацида.
Pelikarp, Поликарпъ.
Praksseda, Праксѣда.
Prokop, Прокопій, Прокопій.
Prosper, Еуцихій.
Protazy, Протасій, Протасъ.
Pulcherja, Пульхерія.

R.

Rafał, Рафаилъ.
Rajmund, Райнунда.
Regina, Регина.
Robert, Робертъ.
Roch, Рохъ.
Roman, Романъ.
Romana, Романа.
Romuald, Ромуальдъ.
Róża, Роза. Розетта.
Rozalja, Розалія.
Rudolf, Рудольфъ.
Ruf, Руфъ.
Rufina, Руфина.
Ryszard, Рихардъ, Ричардъ.

S.

Sabina, Сабина.
Salezy, Салезій.
Salomea, Соломонія.
Sebastjan, Севастіанъ, Севастьянъ.
Serapjon, Сераміонъ.
Sergjusz, Сергій, Сергѣй.
Serwacy, Сервацій.
Seweryn, Северинъ.
Spiryden, Спиридонъ.
Stanisław, Станиславъ.
Stefan, Стефанъ, Степанъ.
Sulpicjusz, Сульпицій.
Sykst, Сикстъ.
Sylwester, Сильвестръ.
Szczepan, Стефанъ, Степанъ.
Szymon, Симонъ, Семенъ.

T.

Tadeusz, Таддей.
Tekla, Ѳекла.
Telesfor, Телесфоръ.
Teobald, Теобальдъ.
Teodor, Теодоръ, Ѳедоръ.
Teodora, Теодора, Ѳедора.
Teoderyk, Теодорихъ.
Teodezja, Теодосія, Ѳедосья.
Teodezjusz, Теодосій, Ѳедосій.
Teofil, Ѳеофилъ.
Teressa, Тереза.
Tomasz, Ѳома.
Tymoteusz, Тимоѳей.
Tytus, Титъ.

W.

Wacław, Вячеславъ.
Walenty, Валентинъ.
Walerja, Валерія.
Walerjan, Валеріанъ.
Walery, Валерій.
Wawrzyniec, Лаврентій.
Weronika, Вероника.
Wiktor, Викторъ.
Wiktorja, Виктория.
Wiktoryn, Викторинъ.
Wilhelm, Вильгельмъ.
Wincenty, Винцентій, Винцентій.
Wit, Витъ.
Władysław, Владиславъ.
Wojciech, Адальбертъ, Альбертъ, Альбрехтъ.

Z.

Zacharjasz, Захарія, Захаръ.
Zenobja, Зиновія.
Zenobjusz, Зиновій.
Zofja, Софія, Софья.
Zuzanna, Сусанна.
Zygmunt, Сигизмундъ.

WYRAZY OPUSZCZONE.

ПРОПУЩЕННЫЯ СЛОВА.

* Służy do oznaczenia wyrazów polskich w Słowniku umieszczonych i niezupełnie przełożonych na język ruski.

* Обозначáетъ пóльскія словá помѣщéнныя въ Словарѣ и невполнѣ переведённыя на рýсскій язы́къ.

Abyss, -u, *м.* бéздна, неизмѣри́мая глубинá прóпасть; || *Церк.* адъ преиспóдняя.

Adamizować, шоссировать, разсыпáть по дорóгѣ щéбень.

Agentura, -y, *ж.* агéнтство.

Annotacja, -ji, *ж.* примѣчáніе, отмѣтка.

Ażeby, чтóбы.

Bacznie, внимáтельно, осторóжно.

Badatliwy, любопы́тный.

Bakłak, -u, *м.* баклáга.

Baldaszkowaty, *Бот.* зонтикообрáзный.

Bawół, -ołu, *м.* бýйволъ.

Bębel, *см.* **Bąbel**.

Bezład, -u, *м.* безпорядокъ.

Bezładnie, безпорядочно.

Bezładność, -ści, *ж.* безпорядочность.

Bezładny, безпорядочный.

Bezrozumny, неразýмный, безразсýдный.

Bezwstydnie, безсты́дно, нахáльно, нáгло.

Bezwstydność, -ści, *ж.* безсты́дство, нахáльство, нáглость.

Biczować się, бичевáться, бить себя́ бичёмъ.

Bieleć, бѣлѣть.

Błaganie, -nia, *ср.* молéніе, прошéніе.

Błędnie, лóжно, оши́бочно, непрáвильно.

Blejgiel, -a, *м.* *Красил.* бля́гиль, бля́гиръ.

* **Błękit górny**, *Хим.* гóрная соль. **Błękit Berliński**, Берли́нская лазýрь

Błonica, -y, *ж.* *Бот.* лучи́ца родъ порóста.

Bobownica, -y, *ж.* *Бот.* сѣверница (*растéніе*).

Bohaterka, -i, *ж.* богаты́рка.

Brokat, -u, *м.* брокатéль полунарчá; || брокатéль (*родъ мрáмора*).

* **Brzeg**, **kant** (**wpadający w fugę ramową**), *Стол.* фальцъ, пазъ, чéтверть скóнной рáмы.

* **Budowanie**, сооружéніе.

* **Budownictwo**, строи́тельное искýсство.

* **Budowniczy**, **budujący**, строи́тель.

Buhaj, -ja, *м.* молодóй быкъ, волъ (*стáдный*).

Bulgotać, бормотáть, болтáть.

Buntowanie, -nia, *ср.* бунтовáніе, возмýщеніе.

Bywszy, *Неуп.* бы́вшій.

Celnictwo, -a, *ср.* тамóженное вѣдомство; || *Собир.* чинóвники тамóжни.

Cérowanie, -nia, *ср.* штéпанье.

Chap, *Межд.* цапъ! выражáетъ дѣйствіе цáпнувшаго, схвати́вшаго.

Charczeć, хáркать.

Chełpliwie, высокомѣрно, чвáнно.

Chłeptać, локáть языкóмъ.

Chłeptanie, -nia, *ср.* локáніе.

Chlorek, -rku, *м.* *Хим.* хлори́стый метáллъ.

Choćby, **Chociażby**, хотя́ бы.

Chociaż, *Союзъ*, хотя́, хоть.

Chropawo, **Chropowato**, шероховáто.

Chryzmo, *см.* **Chrzyzmo**.

Ciąg-dalszy, продолжéніе.

* **Cięcie**, насѣчка.

* **Cios**, **Ciosowy kamień**, плитня́къ, квадрáтный кáмень.

Cykorja ogrodowa, энди́вый, садóвый цикóрій (*растéніе*).

Czarnoksiężko, волшебнымъ образомъ, при помощи чародѣйства.

Czarewnictwo, -a, ср. чародѣйство, колдовство.

Czarowność, -ści, ж. очарованіе, обворожительность.

Czteromiarowy, четырехстопный (*стихъ*)

Czułość, -ści, ж. чувствительность, воспріимчивость.

Czyhanie, -nia, ср. подстереганіе, выжиданіе.

Dalszy, дальнѣйшій, слѣдующій.

Darmodajka, -i, ж. распутная женщина.

Decymować, наказывать чрезъ десятаго (*изъ виновныхъ*); || дѣлить на десятки, *см.* Dziesiątkować.

Dekada, -y, ж. декада, десятидневіе; || десятокъ.

* **Deptać ziemię**, [illegible], упзетнать.

Dławiciel, -a, м. губитель, душегубецъ; || *Зоол.* удавъ (*змѣй*).

Dobrowolność, -a, ср. доброхотство.

Dobrzeć, улучшаться, приходить въ лучшее состояніе.

Doczasowość, -ści, ж. временность.

Doczasowy, временный.

Domniemalny, мнимый.

Doplość, доплеть.

Doradzenie, -nia, ср. совѣтованіе.

Dosłowność, -ści, ж. буквальность.

Dosłyszeć, слышать, услыхать.

Doszpać, дорыть.

Dostateczny, достаточный.

Dowieść, доказать.

Dożrzewać, дозрѣвать.

Drenaż, -u, м. дренажъ, подпочвенная осушка.

Drobne (**pieniądze**), *мн.* мелкія (*деньги*).

Dryanek, -nku, *м. см.* Wielosił.

* **Drylownik**, *Бот.* сверло, коловоротъ.

Durniać (**kogo**), *Неуп.* обзывать кого дуракомъ.

Durnieć, глупѣть.

Dwójuchy, двуушковый.

Dwubarwisty, двуцвѣтный.

Dwudzienny, двудневный.

Dybanie, -nia, ср. подстереганіе, поджиданіе.

Dyzunicki, *Стар.* диссидентскій, иновѣрческій.

* **Dziady**, -ów, *мн. см.* Zaduszki.

Dziesięciokąt, -u, м. *Мат.* десятиугольникъ.

* **Dziura w moście**, скважина въ мосту. *Посл.* Potrzebny jak dziura w moście, нуженъ какъ пятое колесо въ телѣгѣ.

* **Dzwon w machinie pneumatycznéj**, *Физ.* колоколъ воздушнаго насоса.

Ekloga, -i, ж. эклога, пастушеское стихотвореніе.

Elektorski, курфюршескій; || избирательный.

Falcowanie, -nia, ср. *Архит.* смычка врубка въ фальцъ.

* **Farba rozrobiona z klejem**, клеевая краска.

* **Filar ochroniący most od kry**, ледорѣзъ, быкъ моста, *см.* Izbica.

* **Fijołek żółty**, *Бот.* желтофіоль.

* **Forma ludwisarska**, литейная форма.

Fortepianista, -y, м. *Муз.* фортепіанистъ.

* **Framuga okna**, залонъ окна, амбразура.

Fryerski, волокитный, разсыпающійся въ любезностяхъ.

Fryzowany, причёсанный, завитой.

* **Futrowanie**, *Архит.* подпорная стѣнка.

Fuz metalów, окалина, желѣзная нагаръ.

Ganiać się, бѣгаться (*о собакахъ*).

Genjusz, -u, *и* -a, м. геній.

Glistnik morski, морской *или* кораллевый мохъ.

Głębieć, рости въ стволъ.

Glucyn, -u, м. *Хим.* глицина, сладоземъ, окись глиціи.

Gmyśli (*см.* ku myśli), по желанію.

Gmyślny (*см.* kmyślny), желанный, угодный).

* **Grabarnia**, усыпальница.

Grenisty, гроздоватый.

Grubjańsko, грубо, невѣжливо.

* **Grunt koloru**, farba pierwiastkowa, *Красил.* грунтовка, первоначальная окраска. Grunt murowany, fundament, *Архит.* цоколь, поддѣнь.

Grzecz (*см.* ku rzeczy), кстати.

Grzywnowy, гривенный, стоющій гривны.

Gwałtownikowy, *Неуп.* принадлежащій растлителю, оскорбителю.

Harbuz, -a, м. арбузъ.

Hartowany, закалённый.

* **Hebel do żłobkowania**, *Стол.* рубанокъ.

Hordowidowy, гордовинный, калиновый, *см.* Hordowid.

Horyl, -a, м. сплавщикъ, плотовщикъ.

Hyż-ha! (**szczując psom**), *Охот.* пиль!

* **Illuminować**, раскрашивать краскаки.

Illustracja, -ji, ж. иллюстрація, рисунокъ, картинка, политипажъ; || толкованіе поясненіе; || знаменитость.

Illustrować, иллюстрировать, украшать рисунками *или* политипажами (*книгу*).

Illustrowany, иллюстрированный, украшенный рисунками *или* политипажами.

Iloraz, **Wieloraz**, -u, м. *Ариѳ.* частное число.

Indos, -u, м. передаточная надпись на векселѣ.

Irszany, Irszowy, Irchowy, зáмшевый.
Jąkała, -y, *м.* заика.
Jakby, какъ-бýдто, бýдто бы.
Jasnoniebieski, свѣтлоголубóй.
Jednobarwny, одноцвѣтный.
Jednoklęczny, *Бот.* одностебéльный.
Jednotonność, -ści, *ж.* однообрáзіе, монотóнія.
Jednotonny, однообрáзный, монотóнный, однозвýчный.
Jednowładnie, самодержáвно.
Jednowładny, самодержáвный.
Jednozgłoskowy, однослóжный.
Jednylki, *Стар.* одинáковый.
Jedynowładztwo, -a, *ср.* единодержáвіе.
* **Kabłąk (obłąk, łuk),** *Архит.* кружáло.
Kaloryfer, -u, *м.* печь съ теплопровóдными трýбами.
Kalteszan, -u, *м.* пивнáя похлёбка.
* **Kamień łamany, łomny, kruszony,** бýтовый кáмень. **Kamień do murowania,** бутъ, строительный кáмень. **Kamień grubo ociosany do fundamentów,** крýпный бýтовый кáмень.
Kaprjol, -u, *м.* скачёкъ (*лóшади*).
* **Kara do przewożenia pni, drzew i t. p.** медвѣдка.
Kartowany, стасóванный (*о кáртахъ*); || устрóенный, подготóвленный.
Kątownice, *мн. Горн.* подхвáты, костыли.
Kermezyn, -a, *м.* червéцъ (*насѣкóмое*).
Kichnąć, чихнýть.
Kiecka, -i, *ж.* казакúнъ (*жéнское плáтье*).
Kijanka, -i, *ж.* валёкъ (*у прáчекъ*); || головáстикъ (*лягýшечій*); || головáчъ, бычóкъ (*рыба*).
Knag, -u, *м. Плотн.* подбáлочникъ, подпóра для поддержáнія бáлки.
Kojan, -a, *м.* бездѣльникъ, мерзáвецъ.
* **Koło rozpędowe ruchoczynne,** маховóе колесó, маховúкъ.
Komór, -a, *м. Прост.* комáръ.
Konotować, отмѣчáть, замѣчáть.
Kopcidym, -a, *м.* поварúшка, плохóй пóваръ.
Kotlarstwo, -a, *ср.* котéльное мастерствó, торгъ мѣдною посýдою.
Kowano, кóвано, подкóвано.
Kozi parsk, вѣтви изъ одногó стволá выросшія.
Kozubaty, выпуклый, выгнутый.
Krajobraz, -u, *м.* ландшáфтъ, вúдопись.
Kran, -u, *м.* кранъ, *см.* **Kurek.**
Krasawica, -y, *ж. Прост.* красáвица.
* **Kratkowany,** прорѣзнóй.
* **Krawędź ścięta ukośnie,** *Архит.* скóшенная крóмка, скось.
Kręciciel, -a, *м.* * лукáвецъ, хитрéцъ, плутъ.
Kręcicielka, -i, *ж.* лукáвица, плутóвка.
Kredowaty, мѣловóй.
Kredzisty, мѣловúдный.
Krwawożerność, -ści, *ж.* кровожáдность.
Krzywiszyjek, -jka, *м.* кривошéя.
* **Krzyż w oknie (w którym się kwatery okienne otwierają),** *Архит.* окóнный переплётъ.
Księżycowy, мѣсячный, лýнный.
Kucie, -cia, *ср.* ковáніе.
Kukulczy, кукýщечій.
Kulowy, шаровúдный, сферúческій.
Kunsztowność, -ści, *ж.* искýственность.
Kupla, -i, *ж.* кýпля, торгóвля; || покýпка.
* **Kwatera w oknie,** *Архит.* окóнная створка, филёнка.
Łacinić, *Устар.* обращáть въ католичество.
Łajać się, ругáться, бранúться.
Lampiarz, -a, *м.* лáмповщикъ.
Łapany, преслѣдуемый гонáемый, *см.* **Goniony.**
Latopisiec, -śca, *м.* лѣтопúсецъ.
Latopiski, лѣтопúсный.
Lekczeć, уменьшáться, становúться лёгкимъ.
* **Linjał (prawidło, równiczka),** *Архит.* правúло.
Litografja, -ji, *ж.* литогрáфія, кáмнепись.
Litografować, литографúровать.
Łomignat, -u, *м. Зоол.* костолóмъ, морскóй орёлъ, рыбный орёлъ, орлáнъ, бурáкъ; || *Бот.* язвенникъ (*растéніе*).
* **Machina do ciągnienia metalu w blachy,** плющúльный станóкъ.
Męka Pańska, Стрáсти Христóвы.
Mensuła, -y, *ж.* (**stół mierniczy**), мензýла, землемѣрный стóликъ.
Merito (in), *Юрид.* По существý. **Rozpoznawać sprawę in merito,** разсмáтривать дѣло по существý.
* **Metalurgja,** гóрная наýка.
Mierziciel, -a, *м.* осквернúтель.
Mierzliwy, осквернúтельный.
Miropisny, *Неуп.* космографúческій.
Miroumniczy, *Неуп.* космологúческій.
Miroumnik, -a, *м. Неуп.* космолóгъ.
* **Młócarnia, -i,** *ж.* молотúлка, молотúльня, молотúльная машúна.
* **Murować,** сооружáть.
* **Myszka, -i,** *ж.* * букéтъ (*винá*).
Nakamienny, надгрóбный, лапидáрный.
* **Niedokwas,** *Хим.* óкись; || **pierwszy niedokwas,** зáкись.
Nieodzownie, неизбѣжно, неминýемо.
Obciążki, -ów, *мн.* щипчики, клéщики.
Obdłużny, продолговáтый.
Obryzganie, -nia, *ср.* обрызгиваніе, спрыскиваніе.
Obstąpienie, -nia, *ср.* обступлéніе, окружéніе.

*** Obywatel świata**, космополи́тъ, граждани́нъ свѣ́та.
Ociężyć, отяготи́ть.
Octometr, -u, *м.* *Хим.* уксусомѣ́ръ.
Oczarowanie, -nia, *ср.* очарова́ніе.
Oczyszczony, очи́щенный.
Odkłady, -ów, *мн.* *Садов.* поса́женныя въ зе́млю вѣ́тки отъ де́рева.
*** Odłączać**, *Физ.* разобща́ть.
*** Odrazu**, съ одного́ ра́за, въ оди́нъ разъ.
Odtylcówka, -i, *ж.* ружьё заряжа́ющееся съ казённой ча́сти.
Odwołany, отмѣнённый; || ото́званный.
Ognisterozpalony, czerwony, краснокали́льный.
*** Okrawek, Okrajek**, горбу́шка хлѣ́ба, краю́ха.
*** Opadnienie (budynku)**, *Архит.* оса́дка зда́нія.
*** Ostrokrzew karmazynowy**, *Бот.* медвѣ́жья ла́па, рожене́цъ, борщеви́къ (*расте́ніе*).
Ostrzeń, -nia, *м.* *Бот.* пе́сій язы́къ, соба́чій ко́рень, черноко́рень.
*** Osuszanie**, дрена́жъ, подпо́чвенная осу́шка.
Otwieranie, -nia, *ср.* отпира́ніе.
Padolna lilja, *Бот.* ла́ндышъ.
Pajęcznica, -y, *ж.* пау́чнукъ (*расте́ніе*).
Pakunek, -nku, *м.* грузъ, нагру́зка; || кладь, кла́жа, покла́жа. **Pakunek ślepy**, *Ком.* на́глухо закры́тое помѣще́ніе.
Palisadowy, окружённый частоко́ломъ.
Paró, -ci, *ж.* **Part, -u**, *м.* то́лстое полотно́.
Pękanie, -nia, *ср.* ло́паніе, разрыва́ніе, распуска́ніе. **Pękanie lodów**, вскры́тіе рѣки́.
Pętanie, -nia, *ср.* спу́тываніе.
Pianista, -y, *м.* піани́стъ.
Płodzenie, -nia, *ср.* распложе́ніе, разведе́ніе.
*** Płynienie**, *Метал.* пла́вень.
Pobożnie, набо́жно, благочести́во.
Pochylenie się (budynku), *Архит.* оса́дка зда́нія.
Podłużny, продолжённый, удлиннённый.
Podpuszczka, -i, *ж.* сы́воротка.
*** Pokost**, лакъ, оли́ѳа.
Pokrzyżować, скла́дывать на́крестъ, скреща́ть; || * мѣша́ть, препя́тствовать. || **Pokrzyżować się**, встрѣча́ясь, разойдти́сь въ ра́зныя сто́роны; || разстро́иться, потерпѣ́ть неуда́чу.
Pokrzyżowanie, -nia, *ср.* (**np. dróg**), скреще́ніе.
Poległy, уби́тый, поги́бшій.
Pewój wielki, вьюно́къ (*расте́ніе*).
Prawnie, по пра́ву, по зако́ну, зако́ннымъ о́бразомъ.
Prowadzić daléj, продолжа́ть.
Prozodja, -ji, *ж.* просо́дія, словоударе́ніе *или* слогоударе́ніе.
Przebitka, -i, *ж.* *Горн.* што́льна.
Przebity, сквозно́й, прорѣзно́й.
Przeciwpołożyć, *см.* **Przeciwstawić**.
Przeciwstawić, произвести́ контра́стъ; || противополага́ть.
Przemian, -u, *м.* безмѣ́нъ.
Przepadek, -dku, *м.* поте́ря, утра́та, тра́та, ур́онъ.
Przypisać się, приписа́ть, сдѣ́лать припи́ску.
Przypływ, -u, *м.* прили́въ (*воды́*).
Pszeniec, -ńca, *м.* Ива́нъ - да - Ма́рья (*расте́ніе*).
Ren, Renifer, -a, *м.* *Зоол.* сѣ́верный оле́нь.
Robaczeć, черви́вѣть.
Rosochaty, вѣтви́стый, развѣ́систый.
Równiczka, -i, *ж.* прави́ло. *см.* **Linjał**.
Równoramienny (kąt), равнобе́дренный.
*** Rozbójnik morski**, морско́й разбо́йникъ; || **Kaper, okręt rozbójników morskich**, ка́перъ.
Rozciągnięcie, -cia, *ср.* разстила́ніе; || расшире́ніе, распростране́ніе.
*** Rozdzielanie, Rozdzielenie**, *Юрид.* распредѣле́ніе по соразмѣ́рности. **Księga rozdzielenia**, ре́естръ дѣ́ламъ о распредѣле́ніи по соразмѣ́рности.
Rozłakocić, разла́комить.
*** Rozmiar gruntów**, размежева́ніе, межева́ніе.
Rozżarzony, воспламенённый; || *Техн.* краснокали́льный.
Rudowłosy, рыжеволо́сый.
Sadzenie, -nia, *ср.* *Садов.* прививáніе (*дере́вьевъ*).
*** Sklepienie. — Dać, zrobić sklepienie**, *Архит.* своди́ть, свести́ сводъ.
Skręcenie, -nia, *ср.* *Мех.* скру́чиваніе; || ссу́чиваніе; || свёртываніе; || свора́чиваніе.
Skrob', -i, *ж.* крахма́лъ.
Skrofuły, *мн.* *Мед.* золоту́ха, свину́ха.
Skrzekliwy, крикли́вый, шумли́вый, ворчли́вый.
Skrzekotanie, -nia, *ср.* ква́канье лягу́шекъ. || стрекота́нье птицъ.
Skrzywiony, искри́вленный.
*** Słupek balasów**, баля́сина, пери́льный столбикъ.
*** Smoczek (otwierający rurkę z gazem)**, га́зовая горѣ́лка.
*** Snycerstwo, sztuka wyrzynania z drzewa**, политипа́жное иску́сство.
*** Snycerz, wyrzynający figury na drzewie**, рѣзчи́къ (рѣщи́къ) на де́ревѣ.
*** Spajać, wiązać mur**, *Каменщ.* класть ка́мни въ перевя́зку швовъ, обвя́зывать.
Spłonienie, -a, *ср.* **Spalenie się płomieniem**, *Хим.* самовозгора́ніе.
Spółinteresant, -a, *м.* соуча́стникъ въ дѣлѣ.
Spółistny, *Богосл.* единосу́щный.

Spółnastępca, Współnastępca, -y, *м.* сонаслѣдникъ.
* **Spólnik,** соучастникъ.
Spółręczyciel, -a, *м.* сопоручитель.
Spółznaczny, однозначащій.
* **Sprzątnienie z ziemi,** выемка, уборка земли.
Staranie się, -nia się, *ср.* усиленное исканіе, домагательство.
Stręczycielstwo, -a, *ср.* посредничество; || коммиссіонерство
* **Superata,** перекуръ вина.
* **Swiadek, — Swiadkowie przybrani,** *Юрид.* понятые.
Światopisny, Światopisarski, космографическій.
Swiatoumniczy, *Неуп.* космологическій.
Swiatoumnik, -a, *м.* *Неуп.* космологъ.
Syk, -u, *м.* шипѣніе (*змѣй и т. п*).
Szczaw' angielski, садовый щавель.
Szczerwieniałość, -ści, *ж.* краснота.
Szpat, Spat, -u, *м.* *Минер.* полевой шпатъ.
Szrubować, винтить.
Sztok, -u, *м.* *см.* **Stok;** тюрьма. Въ слѣдующемъ выраженіи: **Upił się jak sztok, pijany jak sztok,** мертвецки пьянъ.
Szybkobiegacz, -a, *м.* скороходъ.
Szyfer, -fru, *м.* **łupny kamień,** шиферъ, сланецъ.
* **Tabulatura kolumny lub pilastru,** *Архит.* антабломентъ, карнизъ съ фризомъ и архитравомъ.
* **Tojad mordownik,** *Бот.* убійственный борецъ, волчій корень.
Topiący się, расплавливающійся; || плавкій.
* **Toporek,** тесло или тесла (*инструментъ для обтёски вырѣзныхъ частей*).
* **Tyka,** вѣха.
* **Tylko co nie...,** только что не..., едва не...
Ubolewanie, -nia, *ср.* сострадание, соболѣзнованіе.
Uczny, освоенный, пріучённый (*о животныхъ*).
Ujęty, пойманный, схваченный.
* **Ujście u pieca,** печное устье.
* **Ułamek łańcuchowy,** *Ариѳ.* непрерывная дробь.
* **Utrata stopnia,** лишеніе чина. **Utrata szlachectwa,** лишеніе дворянства.
Wapniarz, -a, *м.* обжигатель извести.
Wassal, -a, *м.* вассалъ, подданный.
Wekslarski, мѣновщичій, свойственный мѣновщикамъ.
Wekslarstwo, -a, *ср.* мѣновщина, занятіе мѣновщиковъ, мѣна.

Wiązać, *Каменщ.* *см.* **Spajać (pomiędzy wyrazami opuszczonemi).**
* **Wiązka,** *Архит.* связь, закрѣпленіе балки.
Wielosił, -u, *м.* *Бот.* валеріана, булдырьянъ, маунъ (*растеніе*).
Wiernopoddańczy, вѣрноподданный.
Wierzycielka, -i, *м.* заимодавица, кредиторка.
* **Winda,** *Архит.* кабестанъ, шпиль съ вертикальнымъ воротомъ.
Wjadukt, -u, *м.* віадукъ, путепроводъ (*подъ желѣзною дорогою*).
Włochacizna, -y, Włochatość, -ści, *ж.* *Бот.* мочки, тонкія ниточки на корнѣ.
* **Wprowadzenie w posiadanie,** *Юрид.* вводный листъ.
Wrzodowiec, -wca, *м.* *Бот.* рута (*растеніе*).
Wsiąkanie, -a, *ср.* впитываніе.
Wstrzykiwanie, -a, *ср.* вспрыскиваніе.
Wwiązywanie, -nia, *ср.* вмѣшательство; || переплетаніе (*книгъ*); || вводъ во владѣніе имѣніемъ.
* **Wyciągnienie (wyprostowanie) pod linją prostą,** *Архит.* прямая линія, пролётъ.
Wydarniowanie, -a, *ср.* обдерновка.
Wyłajanie, -nia, *ср.* брань, руганіе.
Wyleczenie, -nia, *ср.* излѣченіе.
* **Wyraz stosunku proporcji,** *Мат.* членъ алгебраическаго выраженія.
Wyrwań, -ni, *ж.* рвань, обойма, скоба.
Wysyłający, отправитель, отсылающій [illegible]ибо.
Wytrych, -a, *м.* воровской ключъ, отмычка.
Wywczasować się, отдохнуть, выспаться.
Wywczasowanie się, -nia się, *ср.* отдохновеніе, подкрѣпленіе себя сномъ.
Wyżpin, Wyszpin, -u, *м.* *Бот.* кубеба.
Zaczadzenie, -a, *ср.* угаръ.
Zadowalać, удовлетворять.
Zadowolony, довольный, удовлетворённый.
Zaduszki, -szek (Dziady), *мн.* *Прост.* поминки (*мн.*) поминаніе усопшихъ день всѣхъ усопшихъ (*2 Ноября*); || угощеніе на поминкахъ.
Zakonotować, отмѣтить, замѣтить.
Zapłacony, заплаченный, купленный
* **Zasuwka,** *Слес.* защёлка.
Zgruchotać, разбить, раздробить, разшибить.
Zlękły, испуганный.

Spostrzeżone omyłki druku i poprawki.

Замѣченныя опечатки и поправки.

Strona Страница	Szpalta Столбецъ	Wiersz Строка	Wydrukowano: Напечатано:	Trzeba czytać: Слѣдуетъ читать:
1	2	26	абовда́нъ	аборда́нъ
2	1	19	да́бы	дабы
—	2	39	благоговѣніе	благоговѣніе
3	2	4	ли́столеничная	ли́ственичная
5	1	27	акушёка	акушёрка
6	2	60	розовóдное	розовúдное
7	1	35	безначальновенный	безначальственный
—	2	2	óвухань	óцухоль
8	1	6	Antedatowanie	Następuje po wyrazie: Antedatować (слѣдуетъ послѣ: Antedatować).
11	1	29	ослепѣнъ	ослѣпѣнъ
14	1	65	с.м. Berwiczka	с.м. Barwica
17	2	1	Bezprzeczność	Bezsprzeczność
—	—	3	Bezprzeczny	Bezsprzeczny
25	1	41	ржáной	ржанóй
33	2	1	чтóбы	что́ бы
—	—	26	вовсё	вóвсе
37	2	59	любостяжáтель	любостяжáтель
38	2	51	съѣствóе	съѣстны́е
41	1	24	вскáрмливаніе	вскáрливаніе
—	2	48	Христóвый	принадлежáщій Христу́
49	2	62	чтóбы	что́ бы
56	2	15	Cl.ló się, Chlié się	Cklié się, Chnié się
—	2	21	gziełko	giezłke
58	1	38	чернѣнъ	чéрвень
76	1	58	лекáрка	лѣкáрка
77	1	35	Na..omiar	Nadmiar
96	1	44	скáжитость	скважистость
110	1	18	Frachiarz	Frachciarz
110	1	20	алкóвъ	алькóвъ
113	1	44	вытаращилъ	вытаращилъ
136	1	55	ив-áщный	ивáщ-ный
143	1	63	ордынецъ	ордынецъ

Stronica Страница	Szpalta Столбецъ	Wiersz Строка	Wydrukowane: Напечатано:	Trzeba czytać: Слѣдуетъ читать:
165	1	43	*см.* Kanianka	*см.* Kamianka
169	2	62	перели́стовать	перели́стывать
172	2	17	страми́ться	срами́ться
173	2	1	кочка́	ко́чка
175	2	15	кайла	ка́йла
176	2	44	лга́ньё	лганьё
182	2	16	*см.* Kuflik	*см.* Kufel
194	2	24	*см.* Kłobuszek	*см.* Kłębuszek
—	2	59	лека́рство	лѣка́рство
198	1	60	зерни́	зе́рни
201	1	64	*см.* Młokocina	*см.* Młokicina
206	2	61	синька́	си́нька
208	1	12	веде́ніе лѣ́тописи;	веде́ніе лѣ́тописи, составле́ніе лѣ́тописи. лѣтописа́ніе;
210	1	44	лека́рство	лѣка́рство
211	2	5	*см.* Krzechotać	*см.* Grzechotać
212	2	43	криволинѣ́йный	криволине́йный
218	1	62	ко́рчка	ко́рча
221	2	61	Тра́вень, Ду́бень	Цвѣ́тень, Квѣ́тень
233	2	64	ди́кія ки́слыя я́блоки	ди́кая я́блонь и ея́ я́блоки
239	2	57	лодьеобра́зный	ладьеобра́зный
250	1	55	реля́гія	магомета́нская реля́гія
269	1	28	*Умен.* Mikołaj	*Умен. см.* Mikołaj
273	1	49	Młockarnia	Młócarnia następuje po wyrazie: Miewo (слѣ́дуетъ по́слѣ сло́ва: Miewe)
—	2	33	избія́нія	избіе́нія
235	2	59	неискоренённый	неискоренённый
347	2	36	ны́нѣ въ настоя́щее вре́ми	ны́нѣ, въ настоя́щее вре́мя.
400	1	60	наро́дъ наводни́лъ, покры́лъ равни́ну	вся равни́на покры́лась наро́домъ.
410	1	8	(*см.* Obstanowić)	*см.* Obstawiać
431	2	62	ши́плющій	щи́плющій
511	1	62	проведе́жаніе	проведе́ніе
517	2	65	со́бралъ	собра́лъ
601	2	48	жа́ренный; ‖ варённый	жа́реный; ‖ варёный
660	1	51	тотъ ли э́то, что́	тотъ ли э́то, что
673	2	63	лицо́, ликъ;	лицо́, о́бразъ, начерта́ніе; ‖ *Церк. Слав.* ликъ; ‖
793	2	42	ма́рывать	мара́ть
806	2	7	что́ бы	чтобы
825	1	6	Пресвя́той Богоро́дицы	Пресвято́й Богоро́дицы
—	2	62	отожествля́ть	отождествля́ть

YC 72836

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
BERKELEY

Return to desk from which borrowed.
This book is DUE on the last date stamped below.

16Aug'50MB	REC'D LD	REC'D L
16Feb'58	NOV 14 1956	JAN 29'64-12
JUN 30 1953 LU	7Oct59FC	11Oct 6 58
24Jul'58MA	Balazs	REC'D
JUN 30 1954 LU	NOV 8 1959	SEP 27 '65 -3 PM
	REC'D LD	
20Jul54LO	NOV 15 1959	FEB 19 1966 9 1
JUN6 - 1955 LU	20Oct'59AB	REC'D
11Jul'55PW		FEB 23 '66 -12 M
JUL 7 1955 LU	REC'D LD	
12Nov'56	DEC 2 1959	
7Oct59FC	FEB 4 '64 G	

LD 21-100m-11,'49 (B7146s16) 476